

ТАТАР
ЭНЦИКЛОПЕДИЯСЕ

ТАТАР ЭНЦИКЛОПЕДИЯСЕ

БАШ МӨХӘРРИР Ә.М.МАЗЪАРОВ

4
М–П

КАЗАН
ТАТАР ЭНЦИКЛОПЕДИЯСЕ ИНСТИТУТЫ
2014

УДК 94(470.41):031
ББК 63.3(2Рос=Тат)2-64 я2
Т 23

ЖАВАПЛЫ МӨХЭРРИР
Г.С.САБИРЖАНОВ

Баш гыйльми мөхәрририят

Ә.М.Мазһаров (рәис), Р.М.Вәлиев (рәис урынбасары), Р.К.Абдуллин, С.С.Айдаров,
А.Г.Әхмәдуллин, Н.М.Вәлиев, Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова, В.З.Гарифуллин,
М.Г.Госманов, Р.Г.Госманов, М.З.Зәкиев, Г.Г.Жиһаншин, А.А.Жәләлов, Д.М.Исхаков,
Е.П.Казаков, В.П.Кандилов, А.Н.Латышев, Х.Й.Миңнегулов, М.К.Михайлов,
Г.С.Сабиржанов (жаваплы мөхәррир), К.М.Салихов, М.Х.Сәлахов, М.М.Сәфәров,
Н.А.Сәхибуллин, И.Р.Таһиров, Ж.И.Фәйзрахманов, Р.М.Харисов, Р.С.Хәкимов.

ISBN 978-5-902375-10-1

© ТР ФАнең Татар энциклопедиясе институты, 2014.
«Авторлык хокукы һәм эргәдәш хокуклар турында»гы РФ Законы нигезендә
саклана.
Китап материалларын ТР ФАнең Татар энциклопедиясе институтының
язма рөхсәтнән башка күчереп бастыру тыела.

МАВРИН Михаил Иванович (1.12.1929, Урта Идел өлкәсенең Иске Майна р-ны Кокряты а.), хирург, мед. фән. д-ры (1981). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1953), Элмәт шәһәре хастаханәсендә хирург булып эшлди. 1959 елдан Казан мед. ун-тының 1 нче хирургия авырулары кафедрасында (1983 тән 12 нче шәһәр хастаханәсе, 2002 дән Респ-ка клиник хастаханәсе жирлегендә). Хезмәтләре гепатопанкреатодуоденаль зона патологиясе хирургиясе, ашказаны асты бизе хирургиясенә (панкреонекроз, киста, эренле тирән яра, хроник панкреатит), бөөр, сидек юллары һәм сидек куыгы физиологиясе һәм патологиясенә карый.

Хезмәтләре: Нервная регуляция функции почек. К., 1980; Острый панкреатит. К., 1982; Атлас операции на поджелудочной железе. К., 1997 (автордаш).

МАВРИН Савва Иванович (1744, Новгород губ. — 1809, шул ук губерняның Тихвин ш.), дүрләт эшлеклесе, генерал-поручик (1791), сенатор (1791), яшерен советник (1797). Дворяннар нәселеннән. 1756 елдан хәрби хезмәттә. 1773–74 тә Пугачёв күзгалышы нәтижеләрен тикшерү буенча Казан һәм Оренбург яшерен комиссияләре әгъзасы. Император Екатерина II гә жиһәргән хәбәрләрендә халыкның массакуләм рәвештә азатлык хәрәкәтенә күтәрелүенә сәбәп булган адм., алпавытлар һәм завод хужалары башбаштаклыгын гаепләп чыга. 1774 тә Е.И.Пугачёвның үз көрәштәшләре тарафыннан тотып бирелүенә ирешә һәм баш фетнәчедән иң беренче булып сорау ала (М. беркетмәләре 1858 дә басылып чыга, сонрак әһәмиятле тарихи чыганак булып хезмәт итә). «Пугачёв фетнәсе алдыннан Жактагы чуалышлар» («Волнения на Яике перед пугачёвским бунтом», СПб., 1872) язмасында казакларның 18 йөз уртасында хөкүмәткә каршы чыгышлары турында бирилүенә сөйләп һәм әлеге вакыйгаларга объектив бәя бирә. 1776–86 да С.-Петербург икмәк кибетләре башлыгы. Шул ук вакытта С.-Петербург вице-губернаторы (1782–83), коры жир гаскәрләрендә генерал-провиантмейстер (1783–90). 1791–97 дә (бүленеп) Сенат департаментында хезмәт итә. 1795 тә Вятка, 1796 да, бер үк вакытта, Казан генерал-губернаторы. Губерна идарә органнарына ревизия үткәргәндә, М. хакимият органнарында эшләүчеләрен үз урыннарыннан явызларча файдалану очрактарын ачыклай. Ревизия нәтижеләсендә жирле чиновниклар урыннарыннан алынып, эшләре судка тапшырыла. *Казан постаучылары чуалышлары* вакытында М. ташламаларга бара, постау мануфактураларында эшләүчеләр хезмәт хакларын арттыруга ирешәләр һәм жан башыннан түләнә торган салымнан азат ителәләр. М. Г.Р.Державин б-н хат алыша.

Әд.: Долгов Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяева «врученной на смотрение губер-

нии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003. Е.Б.Долгов.

МАВРОВСКАЯ Магдалина Константиновна (23.2.1914, хәзер Свердловск өлкәсенең Каменский р-ны Маминское а. — 24.5.2012, Казан), график, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1986). 1934 елда Татарстан сыңлы сәнгать техникумын (хәзер Казан сыңлы сәнгать уч-шесе) тәмамлай. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1986). М. ижаты күпкырлы. Аның әсәрләре арасында — пейзажлар, портретлар, натюрмортлар, шу. акварель, рәсем, эстамп (офорт, литография, монотипия) техникаларындагы жанр композицияләре.

М.К. Мавровская. «Казан Император университеты». Офорт, кагаз, тушь, каләм, карандаш. 1976. ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейе.

1940–50 елларда М. рәсемнәренә графика серияләрендә станлы цикларының китап иллюстрацияләренә яқынлыгы тоемлана: «Шагыйрь Тукайның бәлачагы» (1947, карандаш), «Пушкин Казан Кремлендә» (1950, төсле карандаш), М.Горькийның «Минем университетларым» әсәренә (1946–47, карандаш,

М.К. Мавровская. «Танкердан Зоя утравы күренеше». Кагаз, төс йөгертелгән литография. 1987. ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейе.

күмер), «М.Горький әсәрләрендә татарлар образы» (1958–59, кара акварель; 1962 дә акватинта б-н офорт техникасында башкара) иллюстрацияләре циклы.

1977–79 да Казанда М. тырышлыгы б-н ТАССР Сәнгать фонды каршында офорт оштаханәсе оештырыла. 1970 еллар башында, рәссам-график буларак, М. ижатының үзгәчәлеген офорт билгели, әлеге стильдә «Кукушкино авылы — В.И.Ульянов-Ленинның беренче сөрген урыны» (1967–68), «Болгарлар» (1968–69), «Казанда Горький урыны» (1976–79), «Казан Кремле манарлары» (1976–78), «Якын үткәндәге Казан», «Борынгы Казан» (икесе дә — 1987–89) әсәрләре ижат ителә. Казанның йөзен саклап калу теләге башкала турында офорт серияләре ижат итүгә этәрә.

Респ-ка (1942 дән) һәм зона — «Зур Идел» (Волгоград, 1967; Ульянов, 1969) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1981 (Казан), 1982 (Казан янындагы Васильево пос.), 1984, 1994, 2001, 2004 (Казан) елларда уза.

Әд.: Черкасова Н.В. Изобразительное искусство Советского Татарстана. К., 1957; Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984; Ильина М.Е. Шесть десятилетий вдохновенного труда // Казань. 1998. № 4; Магдалина Мавровская. Графика: Каталог выставки. К., 2001. О.Г.Вербина.

МАГАНОВ Наил Өлфәт улы (28.7.1958, Элмәт ш.), сәнгать житештерүен оештыручы, ТРның атказ. нефтьчесе (2001). И.М.Губкин исем. Мәскәу нефть химиясе һәм газ сәнгәте ин-тын тәмамлай (1983). 1976 елдан «Татнефть» АЖдә эшли: скважиналарны тикшерүче оператор, техноло, нефть һәм газ чыгару буенча мастер; «Елховнефть» НГДУында өлкән инженер — нефть һәм газ чыгару цехы башлыгы урынбасары, цех башлыгы; 1991 дән «Зәйнефть» НГДУы башлыгының капитал төзелеш буенча урынбасары, 1993 тән АЖнең нефть һәм нефть продуктларын сату бүлеге башлыгы, 1994 тән ген. директорның житештерү буенча урынбасары, 1998 дән урынбасары, 2000 нән беренче урынбасары — нефть һәм нефть продуктларын реализацияләү идарәсе башлыгы. Нефтьне чыгаруның нәтижеләсхемаларын эшләү һәм гамәлгә кертүгә, Түбән Кама шәһәрндә яңа нефть эшкәртү һәм нефть химиясе з-длары комплексның беренче чиратын төзү һәм файдалануға тапшыруга зур өлеш кертә. 2013 тән «Татнефть» АЖ ген. директоры, «ТАНЕКО» АЖ Директорлар советы рәисе. «Ел житәкчесе-2010» респ-ка конкурсының «Актив инвестицион эшчәнлек өчен» номинациясе лауреаты. Дуслык, «Татарстан Республикасы алдындагы казанышлары өчен» орденнары, медальләре б-н бүләкләнә.

МАГАНОВ Равил Өлфәт улы (25.9.1954, Әлмәт ш.), нефтьче, «ЛУКОЙЛ-Оверсиз» АЖнөң директорлар советы рәисе (1997 елдан). Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгате ин-тын тәмамлый (1977). 1977–88 елларда «Сөләйнефть» (1981–82 дә нефть промыселы башлыгы), «Ямашнефть» (1984–85 тә идарә башлыгы урынбасары), «Урьевнефть» (1985–88 дә идарә башлыгы) нефть-газ чыгару идарәләрендә эшли. 1988–93 тә «ЛУКОЙЛ-Лангепаннефтегаз» АЖдә (Лангепас ш., Төмән өлкәсе), ген. директор (1991 дән); 1993 тән «ЛУКОЙЛ» нефть компаниясе» АЖдә (Мәскәү), аңа нигез салучыларның берсе, вице-президент. Хезмәтләре нефть чыгару өлкәсенә карый. Нефть һәм су үткәргечләрен тутыгудан саклау, катламнарның нефть бирүчәнлеген арттыру, эретеп ябыштырылган корыч торбалар һәм торба үткәргечләр эшләү, ремонт эшләренең нәтижәлеге күтәрү бунча яңа алымнар эшләүдә катнаша. Уйлап табуга 10 лап авторлык танкылыгы һәм патенты бар. СССР ФАнөң акад. И.М.Губкин исем. бүләге лауреаты (1989). «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Как повысить нефтеотдачу пластов // Нефть России. 1995. № 12; И экономно, и экологично // Нефть России. 1998. № 1.

МАГИСТРАТ (лат. magistratus — башлык), 1718 — 1869 елларда Россиядәге социаль катлауларга бүленшле шәһәр идарәсе органы. Баш М. регламенты (1721) бунча шәһәрләрдәге зөмөт йортларына алмашка шәһәр М.лары кертелә. Шәһәр М.лары Баш М.ка (1727 гә кадәр), губернатор һәм воеводага (1775 кә кадәр), Губерна М.ына (1869 га кадәр) буйсынулы була. М. башында бургомистр тора. 1724 тән ратман вазифасы өстәлә. М.тагы барлык вазифалар мәжбүри хезмәт дип карала. М.ка сайлаулар воевода һәм губернатор житәкчелегендә органнар аша үткәрелә. Сайланганнар, С.-Петербургка барып, Баш М.та расланалар. Баштарак Көнбатыш үрнәгендә гомерлек хезмәт срогы билгеләнә. 1729 да М.ларны воевода каршындагы башкарма органнарға әверелдереп, исемен ратушага алмаштыралар, бургомистрның хезмәт срогы бер елга калдырыла. 1731 дән өч елга кадәр озайтыла. 1747 дә М.лар кабат торгызыла. Шәһәрнекенән тыш провинция М.лары булдырыла. Шәһәр М.ы провинция М.ына, провинциянеке — губернаныкына, губернаныкы Баш М.ка буйсына. Провинция М.лары — президент һәм ратманнардан, шәһәр М.лары бургомистр һәм ратманнардан тора. М.лар адм.-мәхкәмә, полиция һәм салым салу-жыю функцияләрен башкаралар; сәүдәгәрләр һәм мешаннарның жинаять һәм гражданлык эшләрен карыйлар; дәүләткә төрле түләүләр түләтү һәм хезмәт йөкләмәсе үтәтүгә күзәтчелек итәләр; 1754 тән башлап таможня салымы һәм кибет, амбар, ти-мерчелек, ашханә, түләүле мунча, юлаучылар йорты тотудан, олау йөрү, ат сату, камыт тамгалату кебек хезмәтләрдән кәргән керемнән ачкалата салым жоялар. М.ларга дәүләт монополиясендәге товарлар (тоз, шараб, тәмәке һ.б.) сату, казна тегермәннәре тоту кебек эшләр йөкләтелә. Алар карамагындагы та-

можнялар, ваклап эчемлек сату йортлары, кибетләр һәм складлар, ат базарлары, елга кичүләре, юлаучы йортлары, түләүле мунчалар, казна тегермәннәренә посад кешеләре арасынан сайлап куелган бурмистрлар, целовальниклар күзәтчелек итә. Полиция күзәтчелеген старосталар, йөзлек, унлык башлыктары башкара. Гади халык арасынан төнге каравылчылар билгеләнә. Сенатның 1754 ел 5 май фәрманы б-н М.лар каршында, иң түбәнге мәхкәмә инстанциясе буларак, сату-алу, ярминкә тәртипләре, вексельләргә кагылышлы эшләргә карау өчен гапләшү мәхкәмәсе булдырыла. Аңа судьялар сәүдәгәрләр арасынан сайлана. 1720 елларга М.лар Казан губернасының барлык шәһәрләрендә диярлек булдырыла: Казанда шәһәр М.ына президент житәкчелек итә, аның карамагында 2 бургомистр, 4 ратман эшли; Чабаксар М.ы 2 бургомистр, 3 ратманнан; Курмыш, Зоя, Алатыр, Уржум, Козмодемьянск, Васильсурск М.лары 1 бургомистр һәм 2 ратман; Царёвококшайск, Ядринск, Малмыж, Цивильск, Кокшайск, Яранск М.лары 1 бургомистр һәм 1 ратманнан тора. 1721 ел Регламенты бунча М. эгъзаларының саны шәһәрнең разрядына карап билгеләнә, сайлану хокукына беренче йөзлеккә кәргән бай сәүдәгәрләр, югары дәрәжәле гражданны ия була. 1731 ел Фәрманы б-н бургомистр урынына югары һәм уртача дәрәжәле, целовальник, хисапчы һ.б.ш. урыннарга түбәнрәк дәрәжәле кешеләр — урта кул сәүдәгәрләр һәм кибет тотучылар дәгъва итә ала. Мондый билең М.та хезмәт куучыларның моңкты жаваплылыгы б-н байла була. М.ка сайланган кешедән катгый рәвештә үз эшләрен калдырып тору таләп ителә. Бу еш кына бөлү куркынычы китереп чыгара. Шәһәр нигезләмәсе бунча 1745 тән М.ның адм.-хужалык функцияләре *шәһәр думасына* тапшырыла. 1782 дән, Баш М. бетерелеп, губерна М.ы гамәлгә кәрә. Шәһәр М.ы карары б-н килешмәгән кеше губерна М.ына мөрәжәгат итә ала. Шәһәр М.ы өч елга сайланган 2 бургомистр һәм 4 ратманнан тора; шәһәр халкының саны 500 дән ким икән, ратушада 1 бургомистр һәм 2 ратман, 500 дән артык булса, 2 бургомистр һәм 2 ратман хезмәт куя. М.лар каршында опекунлык эшләре б-н шөгьльләнгән ятимнәр мәхкәмәсе эшли. 1775 нең 7 ноябрь Манифесты нигезендә М. хезмәткәрләренең чиннары түбәндәге чикләрдә билгеләнә: губерна М.ы рәисе — 7 нче, прокуроры — 8 нче, утырышчылары — 10 нчы, 1 нче һәм 2 нче бургомистрлары — 11 нче класс; шәһәр М.ының 1 нче һәм 2 нче бургомистрлары, губерна М.ы ратманнары — 12 нче, шәһәр М.ы ратманнары һәм посад бургомистрлары — 13 нче, староста, гапләшү мәхкәмәсе судьялары һәм посад ратманнары — 14 нче класс. 1793 тә Чистайда М. булдырыла. Екатерина II чорында халык аз яшәгән шәһәрләрдә М.лар урынына ратушалар кертелә. Думалы шәһәрләрдә ратуша мәхкәмә эшләрен генә карый. 1824 тән кечерәк шәһәр һәм посадлар адм.-хужалык учреждениеләрен мәхкәмә учреждениеләре б-н куша башлыйлар, шәһәр идарәсе, шәһәр думалары һәм М.лардан алынып, ратушаларга

тапшырыла. 1839 ның гыйнварында Казан губернасының биш шәһәрәндә дума һәм М.лар ратуша б-н алыштырыла. 1869 да, яңа төр мәхкәмә учреждениеләре кертелү сәбәпле, М.лар бетерелә.

Әд.: Д и т я т и н И.И. Устройство и управление городов России. СПб., 1875; ш у л у к. Городское самоуправление в России. Ярославль, 1877; З о р и н А.Н. Города и посады дореволюционного Поволжья. К., 2001.

Л.М.Айнетдинова.

МАГНИТ ОБСЕРВАТОРИЯСЕ, К а з а н у н - т ы к а р ш ы н д а. Казаннан 40 км көнбатыштарак, Горький тимер юлының Васильево станциясеннән 18 км төньяктарак урнашкан. 6 павильоннан: 4 се магнит үзлегенә нигезләнгән махсус (2 се вариацион, абс. күзәтүләр, приборларны көйләү һәм тикшерү), приборлар б-н дистанцион идарә итү һәм күзәтү материалларын эшкәртү павильоннарынан тора.

1825 елда А.Я.Кумфер университет бакчасында М.о. төзү һәм махсус приборлар сатып алу үтенече б-н Казан ун-ты идарәсенә мөрәжәгат итә. Шул ук елда Казанда И.М.Симонов һәм Парижда француз академигы Д.Араго бер ук вакытта магнит күзәтүләре үткәрәләр һәм Европаның барлык терр-ясендә магнит давыллары барлыкка килүнең синхронлык фактын билгелиләр. 1828 дә ботаника бакчасы терр-ясендә, ун-тның Иске клиникасы ишегалдында ике магнит павильоны һәм таш беседка (тимер кулланмыйча) төзү башлана.

1829 да Казанда (шул ук елда Петербуртта) Европада беренче М.о. төзелә (приборларның байлыгы бунча дөньяда иң яхшы биш обсерваториянең берсе), биредә беренче булып магнит угы үзгәрешләрен даими күзәтүләр үткәрелә башлый, һәм немец математигы К.Гаусстан 2 ел алдан, 1835 тә И.М.Симонов жир магнетизмы өлкәсендә мөһим ачыш ясыи. 1840 та университет ишегалдында агац павильон төзелә, 1842 дәге янгына кадәр даими магнит күзәтүләре үткәрелә. 1844 нең башына М.о.нең яңа таш бинасын төзиләр. 1872–78 дә М.о. директоры И.М.Смирнов тарафыннан Россиянең Европа өлешендә магнитлы манзарасы эшләнә, нәтижәдә иң зур тимер рудасы чыганагы — Курск магнит аномалиясе ачыклана. 1893 тә ун-т ишегалдында таш жир асты павильоны төзелә. 1904–09 да М.о. Займище тимер юлы станциясе тирәсенә күчерелә, биредә иса 1909 дан даими күзәтүләр үткәрелә башлый.

1965–66 да М.о. һәм Казан ун-тының фидалы казылмаларны эзләү һәм разведкалау каф. жирлегендә палеомагнит обсерваториясе (к. *Палеомагнетизм*) оештырыла. 1972–74 тә Раифа посёлогыннан (Яшел Уән р-ны) ерак түгел М.о. өчен биналар төзелә, биредә 1980 гә кадәр иске М.о. б-н параллель рәвештә магнит күзәтүләре үткәрелә. Соңыннан тикшеренүләр Раифа анындагы яңа обсерваториядә генә алып барыла.

20 йөздә М.о. төрле оешмаларга — 1923–31 дә һәм 1957 дән Казан ун-тына, 1931–41 һәм 1942–48 дә («Магнит-метеорология обсерваториясе» исеме астында) СССР Гидрометеорология хезмәтенә, 1941–42 һәм

1948–56 да Жир магнетизмы фәнни-тикшеренү ин-тына буйсына.

М.о. тикшеренүләре Жирнең төп магнит кырын һәм анын гасырлардан килгән вариацияләрен өйрәнүдә зур әһәмияткә ия. Хәзерге заман тикшеренүләре «В2» халыкара мәгълүматлар үзәгенә (Мәскәү) керә. Обсерватория төрле фәнни һәм житештерү берләшмәләренә заказларын үти. М.о. 1 нче (1883) һәм 2 нче (1931–32) Поляр ел, Геофизик ел һәм Тыныч Кояш елы (1961–65) халыкара программаларында катнаша.

Әд.: У л ь я н и н В.А. Новая загородная магнитная обсерватория Императорского Казанского университета и магнитные наблюдения за 1898 по 1912. К., 1914. М.П.Черзор.

«МАГНИТ ЭШЧЕСЕ», атналык ижтимагый-сәяси газета. ВКП(б)ның Магнитогорск округ ком-ты, округ башкарма ком-ты һәм округ профсоюзлар советы органы. 1931 елның 6 июленнән 1935 нче августына кадәр Чиләбе өлкәсе Магнитогорск шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә, барысы 490 саны чыга. Мөхәррирләре — А.Гыйсмәтуллин, Әсәнов. СССРдагы иң әре кара металлургия пр-тиесе — Магнитогорск металлургия комб-ты төзелешендә эшләүче татар эшчеләре коллективына атап чыгарыла. Газета СССРда индустрияләштерү барышын яктырта, комб-тны торгызуга аеруча көч куйган татар эшчеләре турында очерклар (фотолар б-н), алдынгы тәҗрибә турында чыгышлар бастыра. Газета битләрендә еш кына эшчеләр хәбәрчеләрнең мәкаләләре дә урын ала.

Әд.: Челябинская область: Энцикл. Челябинск, 2005. Т. 4. Т.М.Насыров.

МАГНИТОГОРСК шәһәре, Чиләбе өлкәсендә урнашкан. Халкы — 411860 кеше (2013), татарлар — 20433 кеше (2010). Татарлар ш.у. шәһәр эчендәге Яңа Северный һәм Новостройка эшчеләр посёлокларында яшиләр. 1929–32 елларда татар-башкорт мәктәбе булган, 1931–35 тә М.да «*Магнит эшчесе*» г-тасы нәшер ителә, 1971–96 да «Яшлек» татар-башкорт жыр һәм бию ансамбле эшлән. 1991–2000 дә Татар мәдәни үзәге, 1996 дан «Милли мәдәниятләрнең Магнитогорск үзәге» муниципаль учреждениесе каршында татар бүлгә (житәкчесе К.Р.Исхакова), 1998 дән «Иман» магди ярдәм күрсәтү фонды, 2000 нән «Төп йорт» татар социаль-мәдәни үзәге жәмагать оешмасы эшлән. 2004 тә жамигь мәчет ачыла. 43 нче мәктәп каршында — татар сыйныфы, 22 һәм 135 нче балалар бакчаларында татар төркөмнәре бар. Татар жәмагать китапханәсендә 6000 нән артык исемдәге татар китабы, аудио- һәм видеоматериаллар саклана (2002). 1991 дән татар телендә «Ватан» радио тапшырулары чыга, 2000 нән айга 1 тапкыр «Төп йорт» г-тасы нәшер ителә. 1936–93 тә М.да татар-башкорт театры (1997 дә Татар халык театры буларак яңадан эшлән башлый) булган. Татар социаль-мәдәни үзәге каршында «Тамчылар» бию ансамбле, «Юлдаш» вокаль-инструменталь ансамбле, татар телен өйрәнү түгәрәге, ислам динен тотучы балалар лагерлары (2004 тән) эшлән. Ел саен Сабан туге (1974 тән), Нәүрүз (1991 дән), «Уйнагыз, гармуннар» (1997 дән), «Татар театры көне»

(2000 нән) һ.б. үткәрелә. 2002 дә «Татар жаны» муз. конкурсы, 2001/02 дә Татарстаннан күчеп килүчеләр очрашуы («Якташлар очрашуы») оештырыла. М.да РФнең атказ. металлургия Ш.А.Әгъләмжанов, Ф.Г.Тимершин, техник фән. канд. Р.Т.Латыйпов, техник фән. канд., РФнең атказ. металлургия, РФ хөкүмәте бүлгә лауреаты Р.С.Тәхәвәтдинов, РФнең атказ. транспорт хезмәткәре Ф.Г.Шәйдуллин туган. РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе Г.М.Бузинов, техник фән. д-ры Д.Х.Девятов, корыч коючы, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты М.Зиннуров, РСФСРның атказ. артисты, Урал консерваториясе профессоры Ш.С.Әмиров, композитор, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе Р.М.Бакиров, сынчы, РФ Рәссамнары берлгә әгъзасы Н.С.Гайфуллин, арх., РФ Архитекторлар берлгә әгъзасы Н.Т.Сәяхов, РФнең атказ. энергетигы Р.А.Ганиев, РФнең атказ. төзүчеләре М.М.Мозафаров һәм Ф.А.Мөхәмәтжанов, Сов. Союзы Герое Х.Ә.Ниятбаев, 2 нче һәм 3 нче дәрәжә Дан ордены кавалеры Ф.М.Шәмсетдинов, шагыйрьләр Г.Г.Афзал һәм Б.Ш.Рәфыйков, язучылар Р.Х.Фәизов һәм М.М.Хәбибуллин, ТРның халык артисты Г.М.Рәхимкулов, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәрләре Р.Г.Рәхмәтуллин һәм А.Ш.Шакировның тормышы һәм хезмәт эшчәнлеге М. шәһәре б-н бәйле.

МАГНИЦКИЙ Василий Константинович (3.3.1839, Казан губ., Ядринск өязе Ядрин ш. — 4.3.1901, Ядринск өязенең Шуматово а.), педагог, тарихчы, этнограф. Чабаксар руханилар үч-шесен (1854), Казан руханилар семинариясен (1857), Казан ун-тын (1858–62) тәмамлый. 1862 елдан Казан жинаятьчелек палатасы канцеляриясендә хезмәт итә, 1863 тән Казан губернасының Казан һәм Чабаксар өязләрендә мәхкәмә тикшерүчесе. 1877–94 тә Вятка губернасының Уржум, Алабуга өязләре, Казан губернасының Лаеш, Спас, Тәтеш, Зоя, Чабаксар өязләре халык үч-шеләрендә инспектор. М. тырышлыгы б-н үч-шеләренң саны арта (1884–85 тә гәнә дө 14 үч-шелә яңадан ачыла), пед. курслар эшлән, сөздылар үздырыла, Казан губернасындагы укытучыларга үзара ярдәм күрсәтү жәмгыяте оештырыла. Үзенең эшчәнлегендә рус булмаган халыклар мәгарифенә зур игътибар бирә, туган телдә укыту кирәклегенә басым ясый. Отставкага киткәннән соң (1894), Шуматово земство үч-шесендә попечитель була, Беренче бөтенроссия халык санын алу вакытында хисапчы вазифасын башкара. Удмуртларны «*Мултан эше*»ндә актив яклый. Пед. һәм ижтимагый эшчәнлеген фәнни-тикшеренү эше б-н бергә алып бара, Идел буе халыкларының, башлыча, чуашларның икътисади һәм рухи (дини) мәдәниятләрен өйрәнү һәм тасвирлау б-н шөгьльләнә. Фольклор һәм диалектология буенча материаллар жыйна, археол. истәлекләренә, алар турындагы мәгълүматларны таба һәм архив документларын бастыра, Идел-Кама буе халыкларының килеп чыгышын һәм этник тарихын, йолаларын һәм дини ышануларын, ш.и. христианлыкка кадәрге мәжусилекне өйрәнә. М.ның берничә басма хезмәте Казан татарларына багышлана: «Казан шәһәре та-

тарларының көнкүрешеннән фактлар» («Факт из быта татар г. Казани», 1882), «Тамбов һәм Казан татарлары турындагы мәсьәләләргә карата» («К вопросу о тамбовских и казанских татарах», 1895), «Мишәрләр (мешера, мешеряклар) һәм аларның Казан һәм Сембер губерналарында урнашулары турында берничә белешмә» («Несколько данных о мишарях (мешера, мешеряки) и селениях их в Казанской и Симбирской губерниях», 1898).

1877 дә Казанда уздырылган 6 нчы Бөтенроссия археология съездында катнаша. Казан ун-ты каршындагы Табигыятчеләр жәмгыяте әгъза-хезмәткәре (1874 тән), Археол. комиссия әгъзасы (1877 дән), Казан ун-ты каршындагы Археол., тарих һәм этнография жәмгыятендә мөхбир әгъза (1881 дән), хакыйкый әгъза (1885 тән). Жәмгыятьләргә археол. табылдыкларны һәм этнография әйберләрен, үзенең хезмәтләре һәм фоторәсемнәрен бүлөк итә. Н.Я.Азафонов, Н.И.Золотницкий, Рус география жәмгыятенен этнография бүлгә секретаре В.Н.Майнов, башка тарихчы һәм этнография белгечләре б-н языша. П.Г.Осокин, Н.И.Золотницкий, В.А.Сбоев, чуаш этнографы С.М.Михайлов хакында биографик материаллар бастыра.

«Казанские губернские ведомости» (1861–84), «Русские ведомости» (1867–73), «Судебный вестник» (1873), «Известия по Казанской епархии» (1876), «Учёные записки Казанского университета» (1877–82), «Волжско-Камское слово» (1881–82), «Волжский вестник» (1883–87), «Известия Общества археологии, истории и этнографии при Казанском Императорском университете» (1884–1901), «Этнографическое обозрение» (1895), «Сборник статей, сообщений, описей и документов Нижегородской губернской учёной архивной комиссии» (1898–1901) һ.б. вакытлы матбугат басмалары б-н хезмәттәшлек итә. Чабаксарда бер урам М. исеме б-н атала.

Хезм.: Материалы к объяснению старой чувашской веры. К., 1881; Нравы и обычаи в Чебоксарском уезде: Этногр. сб. К., 1888; Чувашские языческие имена. К., 1905.

Әд.: Износков И.А. Василий Константинович Магницкий // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1901. Т. 17, вып. 5/6; Агафонов Н.Я. Казань и казанцы. К., 1906. Вып. 1; Никольский Н.В. Биография В.К.Магницкого // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1919. Т. 30, вып. 2; Корбут М.К. Василий Константинович Магницкий и его труды. Чебоксары, 1929; Василий Константинович Магницкий — исследователь культуры и быта чувашей. Чебоксары, 1989.

Е.П.Ключевская.

МАГНИЦКИЙ Михаил Леонтьевич (23.4.1778, Мәскәү ш. — 21.10.1844, Одесса ш.), дәүләт эшлеклесе, шагыйрь, публицист, хакыйкый статский советник (1810). Дворяннар нәселенән. Мәскәү ун-ты каршындагы зыялы затлар пансионун тәмамлай (1795). 1795 елдан хәрби һәм дәүләт хезмәтендә. 1798 дән Тышкы эшләр коллегиясендә, 1803–10 да Эчке эшләр министрлығының дәүләт эшләрен жайга салу экспедициясендә бүлек башлыгы. 1810–12 дә Россия Дәүләт Советының Законнар чыгару депар-

М.Л.Магницкий.

таментында статс-секретарь. Шул ук вакытта 1810–12 дә Хәрби министрлык каршындагы Хәрби уставлар һәм кулланмалар эшләү комиссиясе директоры. 1812–16 да М.М.Сперанский эше буенча сөргендә була (Вологда ш.). 1816–17 дә Воронеж вице-губернаторы. 1817–19 да Сембер гражданнар губернаторы. 1819 дан Дин эшләре һәм халык мәгарифе министрлыгының Училищелар баш идарәсе әгъзасы. 1819 ның февраль-апрелендә Казан ун-тына ревизия үткәрә; ун-т эшчәнлегенә тискәре бәя бирә (укытучылар һәм студентларның белем һәм әхлак дәрәжәсе түбән булу, динне санга сукмау, «хөр фикерлелек» б-н мавыгу). 1819–26 да Казан уку-укыту округы попечителе. Идел буенда мәгариф эшен үзгәртпә корырга омытыла: губернадан жыелган салымнар хисабына уку йортларын остәмә финанслауға ирешә; рус булмаган халыклар өчен авыл мәктәпләре ачтыра; Әстерхан шәһәрәндә көнчыгыш телләре ин-ты булдырырга тәкъдим итә; православие һәм самодержавиәгә нигезләнгән «халык тәрбиясе» планын төзи. Казан ун-тында Изге Союз идеяләре рухындагы реформа үздыра: күп кенә фәнни предметлар фундаменталь дини тәгълиматка ярашлы итеп үзгәртелә. М. 25 профессорның 11 ен эштән жибәрә, китапханәдән «хөр фикер» таратучы китапларны алдыра, хезмәткәрләр һәм студентлар өстеннән адм. күзәтчеләргә көчәйтә (шул максаттан 1820 да ун-т директоры вазифасын гамәлгә кертә), укыту планнарын үзгәртә, башка дисциплиналар хисабына дини тәгълимат өйрәтүне киңәйтә. Аның тәкъдиме б-н 1821 да «Казанские известия» г-тасы урынына «Казанский вестник» ж-лы чыга башлый. М. ун-тта һәм укытучы кадрлар әзерләүне яхшырту буенча аерым чаралар күрә, ун-ты шәркыят фәннәре үзәгенә әверелдерергә омытыла. 1820–23 тә сүз ирегән чикләнгән цензура уставын эшләүдә катнаша. Либераль дворяннар арасында реакционер һәм обскурант атамасы ала, хөкүмәт даирәсендә дә дошманнары була. 1826 да Казан ун-тына генерал-майор П.Ф.Желтухин уздырган ревизиядән соң, адм. һәм финанс гаепләре табылу сәбәбе б-н, вазифасыннан азат ителә, Ревель шәһәрәндә сөрелә. 1823–33 тә шунда «Радуга» ж-лы нәшер итеп, рус тарихына багышланган, ши. Европа мәгарифен тәнкыйтлөгән макаләләр бастыра. 1833–39 да һәм 1841 дән соң Одесса шәһәрәндә, 1839–41 дә Херсон шәһәрәндә яши. «Одесский вестник» һәм «Одесский альманах» ж-лларында хезмәт-тәшлек итә. «Приятное и полезное препровождение времени» ж-лында (М., 1794) һәм Н.М.Карамзинның «Аониды» альманахында (М., 1796–99) сентименталь шигырьләре б-н катнаша. «Грузинода күргән төш» («Сон в Грузино», 1825; 1863 тә С.-Петербургда ба-

сылган) шигыре А.А.Аракчеевка багышлана. «Россия язмышы» («Судьба России», Ревель, 1832) макаләсендә М. татарлар Рус дәүләтен Европа йогынтысынан коткарган һәм православие диненә сакланып калуына булышкан дигән фикер үткәрә. Аның «Жиһанга бер караш» («Взгляд на мироздание», М., 1843) брошюрасы — галәмгә христианлык карашыннан чыгып, лирик уйланулар формасында язылган чәчмә эсәр. «Хезмәт юлын башлаучы чиновниклар өчен эшлекле һәм дәүләти сөйләшүләр теле буенча кыскача кулланма» («Краткое руководство к деловой и государственной словесности для чиновников, вступающих в службу», М., 1835) китабында М. үзен чыганаclar белгече һәм талантлы стилист итеп таныта. Бу хезмәт «эшлекле тел»не катгыи кысаларда, шул ук вакытта шагыйрәне югарылыкта тасвирлавы б-н үзәнчәлекле. Казан ун-тының шәрәф-ле әгъзасы (1821).

Чыг.: Два мнения попечителя Казанского учебного округа // Русский архив. 1864. Кн. 1; Показание М.Л.Магницкого // Десятинадцатый век: Ист. сб. М., 1872. Кн. 1.

Хезм.: Печальная песнь на кончину П.И.Миллисина. М., 1795; Ода на случай постановления бюста её императорского величества. М., 1796; Поэзия // Собр. образцов русских сочинений и переводов в стихах. СПб., 1821. Ч. 1; Дума при гробе Сперанского // Русская старина. 1893. Т. 80; Стихотворения // Сб. любовной лирики XVIII в. СПб., 1910.

Әд.: Феоктистов Е.М. Магницкий. Материалы для истории просвещения в России. СПб., 1865; Лажечников И.И. Как я знал М.Л.Магницкого // Рус. вестн. 1866. № 1; Загоскин Н.П. Из времен Магницкого: Страница из истории Казанского университета 20-х годов. К., 1894; шул ук. История Императорского Казанского университета за первые сто лет его существования. 1804–1904: В 4 т. К., 1902–04.

Е.Б.Долгов.

МАДА́НОВ Павел Васильевич (27.2.1903, Казан губ., Зоя өязе Морат а. — 23.9.1977, Казан), туфрак белгече, биол. фән. д-ры (1954), проф. (1954). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1931), шунда ук эшли, читтән торып уку бүлгеге ф-лы директоры (1932 елга кадәр). 1935 тән Казан ун-тында, туфрак белеме каф. мөдире (1957 дән). Хезмәтләре туфрактар эволюциясен һәм составын өйрәнүгә карый. М., беренчеләрдән булып, Көнчыгыш Европа тигезлегенә оборона корылмалары (16–17 йөзләр Рус дәүләте, Идел-Чулман буе Болгары) һәм бронза гасыр курганнары астында калган туфрактарын эзлекле өйрәнә башлый. М. туфракта органик фосфатларны билгеләү методикасын эшли. Татарстан туфрактарында молибден, кобальт, йод микроэлементларының күләме, таралу һәм хәрәкәтчәнлек үзәнчәлекләрен билгели. Боек Ватан сугышында катнаша. «Почёт билгесе» ордыни, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Биологическая аккумуляция марганца в почвах Волжско-Камской лесостепи и его доступность сельскохозяйственным растениям // Уч. зап. Казан. ун-та. 1957. Т. 117, кн. 2, вып. 2; Вопросы палеопочвоведения и эволюции почв Русской равнины в голоцене. К., 1967 (автордаш); Микроэлементы и микроудобрения в подзолистой зоне Русской равнины. К., 1972 (автордаш).

Әд.: Павел Васильевич Маданов // Почвоведение. 1978. № 3. А.А.Шинкарев.

МАДЫ́К авылы, Әгерже р-нында, Әгерже шәһәрәннән 99 км көньяк-көнчыгыштарак, Удмурт Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 68 кеше (марилар) яши. Халкының төп шөгыле — дунгыз асрау. Клуб. 18 йөз башында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Иске Мадлык, Мандык исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы типтәрләр катлабына керә, игенчелек, терлекчелек, камыт ясау, агач материаллары хәзерләү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.та миссионерлык мәктәбе, тегермән эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 180,1 дис. тәшкит итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Пянобор волостенда, 1921 дән ТАССРның — Әгерже, 1924 тән — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Красный Бор, 1960 ның 28 октябреннан — Әгерже, 1963 нең 1 февраленнан — Алабуга, 1964 нең 4 мартынан Әгерже р-нында. Халык саны: 1811 дә — 39 ир-ат; 1834 тә — 133, 1859 да — 217, 1887 дә — 330, 1905 тә — 379, 1920 дә — 326 (Яңа Мадык авылы халкын да кертеп), 1926 да — 274, 1938 дә — 327, 1949 да — 258, 1958 дә — 249, 1970 тә — 226, 1989 да — 112, 2002 дә — 90 кеше.

Әд.: Мәрданов Р.Ф. Гадиев И.Г. Әгерже төбәге тарихы. К., 2003.

МАДЫ́ЯР авылы, Әгерже р-нында, Әгерже шәһәрәннән 72 км көньяктарак, Түбән Кама сусакалагычыннан 5 км читтә урнашкан. 2010 елда 9 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. 1920 елларда Салагыш авылынан күчеп килүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән ТАССРның Алабуга (1928 дән — Чаллы) кантоны Салагыш волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Красный Бор, 1960 ның 28 октябреннан — Әгерже, 1963 нең 1 февраленнан — Алабуга, 1964 нең 4 мартынан Әгерже р-нында. Халык саны: 1926 да — 99, 1938 дә — 524, 1949 да — 150, 1958 дә — 130, 1970 тә — 122, 1989 да — 49, 2002 дә — 25 кеше.

МАДЫ́ЯРОВ Нәжип Гәрәй улы (3.3.1928, хәзер Әтнә р-ны Кызыл Утар а. — 15.4.2002, Чаллы ш., туган авылында жирләнә), шагыйрь, ТССРның атказ. мәданият хезмәткәре (1991). Казан ун-тын тәмамлый (1962). 1960 елдан журналистлык эшендә, Арча р-ны «Коммунизмга» г-тасы редакциясендә бүлек мөдире (1960–63), Лениногорск телевиденисендә мөхәррир (1964–65), Балтач р-ны «Хезмәт» г-тасында мөхәррир урынбасары (1966–78). 1979 дан Чаллы шәһәрәндә яши. 1979–88 дә 67 нче һөнәри уч-щедә директор урынбасары. Авыл хезмәтчәннәренә, туган як табигате, кешеләр арасындагы мөнәсәбәтләргә багышланган «Син генә уйларымда» (1962), «Жәйге янгыры» (1970), «Мең төрле уй» (1976), «Рәшәле офыкларым» (1979) исемле шигырь жыйнтыклары авторы. Юмор-сатира эсәрләре «Кызыклы шигырьләр» (1990), «Хикмәтле хәлләр» (1995), «Колке көлтәсе» (2000) жыйнтыкларына тупланган. Балаларга атап язылган «Ялкын яллы

кара айгыр» (1966), «Ямле кыш» (1971), «Утлы кыя» (1978), «Салават күпер» (1988) кебек китаплар, нигездә, мажаралы сюжетка корылган, шигырьләре фантазиягә, юморга, нечкә лирикага, табигать күренешләрен сурәтләгәндә төсмерләргә бай булулары б-н аерылып торалар. Бөек Ватан сугышында катнаша, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Г а л и е в Ш. Нәжип Мадьяров // Казан утары. 1979. № 10.

Г.М.Габделхакова.

МАДЬЯРОВ Нәкыйп Әхмәди улы (6.9.1959, Арча р-ны Яңавыл а. — 9.11.1988, Казан), спортчы (самбо, дзюдо көрәше), СССРның спорт остасы (1977, дзюдо), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1983, самбо). «Труд» ирекле спорт жәмгыятедә тәрбияләнә (Казан). 1981 елда, Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лын тәмамлаганнан соң, Казан «Органик синтез» ЖБдә эшли. Самбо буенча дөнья чемпионы (1983), «Труд» ирекле спорт жәмгыятедә Узәк советы беренчелегендә (1979, дзюдо; 1980–83), А.А.Харлампиев истрәлегенә халыкара турнирда (1983), спорт осталары арасында 2 нче дөнья чемпионатында (1983) жинүче. СССР Кубогы иясе (1982), Маршал В.К.Блюхер истрәлегенә Бөтенсоюз турнирында (1977), Россия чемпионатында (1979) көмеш медальләр; самбо буенча РСФСР халыклары спартакиадаларында (Идел бие зонасы, 1978, 1982), СССР чемпионатында (1981), очучы-космонавт П.И.Беляев истрәлегенә Бөтенсоюз ярышларында (1976) бронза медальләр ала. 1990 нан Казанда М. истрәлегенә самбо буенча Бөтенсоюз турнирлары уздырыла.

Әд.: И л д а р х а н о в И.Г. Алты егет булганнар... Бертуган Мадьяровлар турында кыйсса = Богатырско-го рода-племени ... Быль о братьях Мадьяровых. К., 2005.

МАДЬЯРОВ Нәфыйк Әхмәди улы (1.8.1956, Арча р-ны Яңавыл а.), спортчы (самбо, дзюдо көрәше), СССРның атказ. спорт остасы (1977, дзюдо), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1980, самбо). «Труд» ирекле спорт жәмгыятедә тәрбияләнә (Казан). Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лын тәмамлый (1979). ТАССР (1975, 1977–83, самбо; 1978, 1980, дзюдо), РСФСР (1977, самбо), ТАССР кубогы ярышлары (1977, самбо; 1980, дзюдо), СССР (1982, самбо) чемпионы. Самбо буенча ТАССР (1976, көмеш), СССР (1978, көмеш; 1982, бронза), РСФСР (1981, көмеш; 1979, бронза) чемпионатларында, яшыләр арасында СССР беренчелегендә (1975, көмеш), Дөнья Кубогы ярышларында (1983, көмеш), СССР (1983, бронза), РСФСР (1983, бронза) чемпионатларында, РСФСР халыклары спартакиадаларында (1982, бронза) медальләр ала. 1980–85 тә Казан «Органик синтез» ЖБнең Балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбәндә тренер-укытучы. 1987–99 да ТР А.х. һәм азык-төлек министрлыгы системасында эшли, 1999 дан «Ак Барс-Питрәч» агрофирмасы директоры.

Әд.: к. Мадьяров Нәкыйп Ә. мәкаләсен.

МАДЬЯРОВ Рәфыйк Әхмәди улы (27.11.1953, Арча р-ны Яңавыл а.) спортчы (самбо, дзюдо көрәше), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1978, самбо), халык-

ара категорияле судья (1996). «Труд» ирекле спорт жәмгыятедә тәрбияләнә (Казан). Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лын тәмамлый (1979). ТАССР (1972, 1974–78, 1981–83, 1978, 1980, дзюдо), «Труд» ирекле спорт жәмгыятедә Узәк советы (1973), «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятедә Узәк советы (1978), «Буревестник» ирекле спорт жәмгыятедә Россия советы (1977), РСФСР халыклары спартакиадасы (Идел бие зонасы, 1982), СССР (1982), дөнья, спорт осталары арасында (1983), Сов. Союзы Герое Н.Липатов исем. Бөтенсоюз турнирында (1974, самбо) чемпионы. Самбо буенча ТАССР (1971, 1975, көмеш), РСФСР (1982, көмеш; 1977, бронза), дөнья (1982, көмеш) чемпионатларында, СССР Кубогы ярышларында (1982, көмеш), РСФСР халыклары спартакиадасында (Идел бие зонасы, 1978, бронза) медальләр ала. 1979–83 тә Казан «Органик синтез» ЖБнең Балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбәндә тренер-укытучы. 1983–88 да ТАССР Эчке эшләр министрлыгы системасында. 1988 дән Казанның төрле оешмаларында адм.-хужалык эшендә.

Әд.: к. Мадьяров Нәкыйп Ә. мәкаләсен.

МАДЬЯРОВ Фәрит Әхмәди улы (10.8.1944, Арча р-ны Яңавыл а.), спортчы, тренер (самбо, дзюдо көрәше), СССРның спорт остасы (1967, самбо; 1971, дзюдо), Россиянең халыкара класслы спорт остасы (2004), РСФСРның атказ. тренеры (1978), ТРның атказ. физик культура хезмәткәре (1994). «Труд» ирекле спорт жәмгыятедә тәрбияләнә (Казан). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлый (1973). Самбо буенча ТАССР чемпионатларында (1964–72, 1974–77), «Труд» ирекле спорт жәмгыяте Узәк советы (1969–77), ВЦСПС (1973) беренчелекләрендә, Бөтенсоюз турнирларында (1972, 1975), РСФСР халыклары спартакиадаларында (Идел бие зонасы, 1978) жинүче; дзюдо көрәше буенча Россия, ветераннар арасында Европа чемпионатларында жинүче (2004). ТАССР чемпионатында (1963, самбо; 1968, ирекле көрәш), СССР (1965, самбо), ВЦСПС (1970, самбо) яшыләр беренчелегендә көмеш медаль; Россия (1973, самбо; 1968, көрәш), дөнья (2004, дзюдо, ветераннар арасында) чемпионатларында, ВЦСПС беренчелегендә (1971, самбо) бронза медаль иясе. 1975–77 да ТАССРның иң яхшы тренеры булып таныла. 1976–88 да «Синтез» спорт клубында тренерлык эшендә, бер үк вакытта РСФСР, СССР (1979–84) жыелма командалары тренеры, Аргентина жыелма командасы тренер-консультанты (1983). Самбо көрәше һәм дзюдо буенча СССРның 58 спорт остасын, ш.и. халыкара класслы спорт осталарын эзерли (Э.А.Водяшев, В.А.Волков, А.Ф.Зейнетдинов, Ф.Идиятуллин, Рәфыйк, Нәкыйп һәм Нәфыйк Мадьяровлар, З.В.Сәгъдиев, И.В.Сәләхов). 1988 дән «Синтез» физик культура йорты (1991 дән Казан «Органик синтез» ЖБнең чит ил белгечләре йорты) директоры.

Әд.: к. Мадьяров Нәкыйп Ә. мәкаләсен.

МАДЬЯКИН Фәдор Павлович (25.12.1929, Мордва АССРның хәзерге Краснослободск

р-ны Каймар а. — 6.9.2012, Казан), химик-технолог, техник фән. д-ры (1975), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (1992), ТАССР, РФнең атказ. фән эшлеклесе (1980, 1996), СССРның атказ. уйлап табучысы (1979). 1953 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (2001 гә кадәр), проф. (1977), гетероген системалар химиясе һәм технологиясе каф. мөдире (1985–99), инженерлык химия-технологиясе ф-ты деканы (1977–85, 1990–92). Хезмәтләре махсус химиягә карый. М. пиротехника буенча фәнни юнәлеш булдыра. Гетероген янучан системаларның яну һәм нурландыру механизмын тикшерә. Аның житкәчлегендә төрле кулланылыш өчен пиротехник составлар, пиротехник типтагы каты ягулыктар (ш.и. эластомерлар нигезендә, пластизоль нигездә) булдырыла; аларны эзерләү һәм алардан эшләнмәләр ясау технологияләре эшләнә. Утәли пресслау алымы б-н катлаулы кисемле пироэлементлар алына, алар авиация техникасын жылылык ярдәмендә үзлегеннән төзәүле сугыш кирәк-ярактарын саклау өчен жылылык бүлеп чыгаручы ясалма объектлар сыйфатында кулланыла (Әфганстанда, Чечен Респ-касында). М. периодик нурландыручы гетероген системаларны ача һәм аларның януын тикшерә; ак һәм төсле ялкыннар составларын тәкъдим итә («Салют» тибындагы эшләнмәләрдә кулланыла, йолдызлар жемелдәве кебек матур манзара тудырлар һәм фейерверкларны бизиләр, эз калдыру һәм сигнал биру эшләнмәләрендә кулланыла ала); целлюлоза нитратлары нигезендә пиродары составларын (төсле утлар, очкынлы-ялкынлы һәм очкынлы-форслы, аэрозоль хасил итүче һ.б. составлар) һәм утиль дарылар нигезендә пиродарылар эшли. Фәнни эшкәртмәләре (эшләнмәләр, составлар) пиротехника з-дарында, ш.и. Эстрәлетамакның «Авангард» з-дында, В.И.Ленин исем. Казан фәнни-житештерү пр-тиесендә житештерүгә кабул ителә, барлык заманча фейерверк эшләнмәләрендә кулланыла. 900 дән артык фәнни хезмәт, ш.и. 3 монография авторы. Уйлап табуга 200 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1975). Дуслык ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының бронза медале б-н бүләкләнә.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КГТУ (1919–2000); Краткий биограф. справ. К., 2000; Создатель школы пиротехников // Науч. Татарстан. 2004. № 4.

МАЁВКА авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненнән 27 км төньяк-көнчыгыштарак, Мари Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 154 кеше (татарлар, руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Клуб. 1910–20 елларда Зур Ключи авылыннан күчеп килүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән Казан губернасының Казан

Ф.П.Мадьякин.

өязе Ильинка волостенда. 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнан Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1920 дә — 295, 1926 да — 427, 1938 дә — 313, 1949 да — 300, 1958 дә — 187, 1970 тә — 110, 1979 да — 48, 1989 да — 80, 2002 дә — 78 кеше.

МАЖАР, урта гасырларда (13–14 йөзләр) Алтын Урданың Төньяк Кавказдагы шәһәре. 14 йөздә Кавказ артыгынынн Кара дингез алды терр-яләренә һәм Идел буена сузылган транзит сүздә юлларының кисешү үзәге, шу. Кавказ алдының мөһим сәяси һәм икътисади үзәге буларак таныла. 1310–11 елларда М.да акча сугыла. 1395 тә шәһәрне Урта Азия эмире Аксак Тимур гаскәрләре жимерә. М.дагы таш биналарның археол. калдыклары 18 йөз ахырында Кума елгасы ярында, Святой Крест шәһәре (хәзер Ставрополь краеның Будёновск ш.) янында табыла. 1907 дә В.А.Гордочов торак, төрбә, һөнәрче остаханәләре, шәһәр сууткәргече системасы калдыкларын ачыклай. 1960 елларда археол. казу эшләрен Э.В.Ртвеладзе, 1980–90 елларда — Э.В.Зивилинская алып бара.

Әд.: Гордочов В.А. Результаты археологических исследований на месте развалин г.Маджара в 1907 году // Тр. 14 Археол. съезда. 1911. Т. 3; Ртвеладзе Э.В. Надпись Джанибек-хана на плите из Маджара // Советская археология. 1970. № 3; шу ул ук. Мавзолей Маджара // Советская археология. 1973. № 1; Егоров В.Л. Историческая география Золотой Орды в XIII — XIV вв. М., 1985; Фёдоров-Давыдов Г.А. Золотоордынские города Поволжья. М., 1994.

И.Л.Измайлов, Л.Ф.Недашковский.

МАЖАР авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 24 км төньяк-көнбатыштарак, Солонка елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 3 кеше яши. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Мозыр исеме б-н дә мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, миң чыгару, балта эше, өс һәм аяк киёмәре тегү б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында мәчет, мәктәп, 4 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 748,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кавал волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Добъяз, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 72 ир-ат; 1859 да — 412, 1897 дә — 641, 1908 дә — 703, 1920 дә — 743, 1926 да — 684, 1938 дә — 524, 1949 да — 308, 1958 дә — 205, 1970 тә — 108, 1989 да — 7, 2002 дә — 5 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

МАЖАРАЛЫ ЭДӘБИЯТ, мавыктыргыч сюжетка, кискен конфликтларга, төрле табышмак һәм серләргә корылган әсәр; эчтәлеге б-н «авантюра» эдәбиятка, детектив, фәнни фантастика, юльязмага (сәяхәтнамәгә) якын. Татар эдәбиятында М.ә. урта гасырларда формалаша башлай. Котбын «Хәсрәү

вә Ширин», Сәйф Сарайның «Сөһәйл вә Гөлдәрсен», Сәйядиннең «Дастаны Бабахан» дастан-поэмаларын мажаралы мөхәббәт поэмалары рәтенә кертәләр. Урта гасырлар эдәби традицияләре 19 йөздә дә довам итә: К.Насыйринның «Кырык вәзир кыйссасы», «Әфсанәи Гөлрөх вә Камәржан», Ф.Халидиннең «Әсфе сәхәр вә сәхәр, ягъни мең дә бер сәхәр», «Әлфе дәйлә вә дәйлә», Г.Фәезхановның «Тутыйнамә», Ш.Рәхмәтуллинның «Кылаф берлә Диләрә», «Кылаф берлә Турандык», «Малик», «Сәйфелмөлек» һ.б. күп кенә әсәрләр укучыга Шәрәк илләре, мөхәббәт мажаралары, каһарманлык, тәхәт өчен көрәш турында сөйли. Вақытлар узу б-н, М.ә. формасы үзгәрә төшә. 18 йөздә сәяхәтнамә жанры һәм аның бер төре — хажнамә формалаша башлай. Билгесез авторның «Исмәгыйль агай сәяхәтнамәсе», Тали Чокрыйның «Хажнамәсе», Ф.Кәримнең «Рихләт әл-Мәржани»е, «Ауропа сәяхәтнамәсе», С.Максудинның «Англиягә сәяхәт»е һ.б. ерак жириләр, башка халыкларның торышы һәм конкуреше турында сөйли. М.ә.ның бу төре татар эдәбиятының дидактик традицияләрен довам итә. 20 йөз ахыры прозаиклары М.Юныс («Юлда уйландулар», «Жиде можыза»), М.Мәдиев («Жир йөзгә алты кыйтга»), Т.Әйди («Ожмах утравы», «Кардәшләр кочагында») һ.б.ның юльязмаларында сәнгати һәм документаль, лирик һәм аналитик башлангычлар берләшә.

19 йөзгә 2 нче яргысында М.ә.ның яңа — детектив төре барлыкка килә. З.Бигиевнең «Өлүф, яки Гүзәл кыз Хәдичә» романы татар эдәбиятында беренче детектив әсәр санала. 1920–30 елларда яхшы б-н яман арасындагы конфликт сыйныфлар каршылыгы (Г.Ибраһимовның «Тирән тамырлар» романы) кысаларында карала торган совет детективының аерым бер төре оеша; тора-бара ул өстенлек итүче идеологик юнәлеш басымында социаль һәм антисоциаль конфликтка әверелә (А.Рахмәтнең «Бәхет орлыклары», «Урланган хәзинә»). Сугыштан соңгы еллар татар эдәбиятында Р.Ишморатова («Милиция лейтенанты», «Торыш дөвам итә»), Т.Әйди («Божра» детектив повесте, «Елан угы», «Иблискә ришвәт» мажаралы романнары) һ.б.ның әсәрләре таныла. М.Насыйбуллин («Телсез шаһитлар», «Яшерен касса», «Капкын»), Ф.Галиев («Урман йорты серләре», «Өрәк эзеннән», «Следователь Сомов хикаяләре»), Р.Сәгъдинең («Каргыш») психологик әсәрләрендә «милиция» детективы традицияләре социаль-әхлакый проблемалар б-н үрелә бара. З.Фәтхетдинов ижатына («Гомергә тиң сер» — «Тайна стоит жизни», «Унычы мәет» — «Десятый мертвец», «Кыйммәтле шартнамә» — «Ценный договор») тарихи ретроспекция хас. Социаль, психол., әхлакый мәсьәләләр күтәрелгән детектив әсәрләр сериясен М.Маликова ижат итә («Хөкем», «Августның беренче кичендә», «Утлар моңы», «Югалган якутлар», «Чәчкә балы» повестьлары, «Өермә») романы).

М.ә.ның тагын бер тармагы — фәнни фантастиканың барлыкка килүе 20 йөз башына карый (Ф.Әмирхан, «Фәтхулла хәзрәт»). Бөек Ватан сугышы елларында әлеге жанр Г.Ку-

туй әсәрләрендә чагылыш таба («Рөстәм мажаралары»). 1960–70 елларда А.Тимергаллинның уйлап чыгарылган галәмнәр турындагы хикаяләр һәм повестьлар жьентыклары («Пәһлеван кабере», «Космостан кунаклар»), 1990 елларда реалистик хикаяләүгә мистика элементлары килеп кергән романтик фантастика әсәрләре (Ф.Латыйфинның Р.Якушев б-н берлектә язылган «Тамга», «Игезәкләр», «Сонгы кисәү» повестьлары) басылып чыга.

Хәзерге көндә М.ә. детектив, «фәнтезь» (Г.Гыйльманов, «Албастылар», «Оча торган кешеләр»), авантюра-мажаралы повесть (Н.Гыйматдинова, «Елан»), «хатын-кыз романнары» (М.Маликова, «Шәфкәт», «Фидая»), эдәби әкиятләр (Р.Батулла, «Елантау»), «массачыл эдәбият»ка якына. 20–21 йөзләр киселешендә мажара жирлеге бүгенге заман кешесенә (Н.Гыйматдиновның «Таң ата да, кич була», «Аргы якта, бирге якта» повестьлары), хәзерге вазгыяткә (Ф.Латыйфинның «Бәйсез эгәрне атарга» повесте) тәнкыйди карашны кискенләштерү һәм уен алымын (З.Хәкимнең «Агымсуда ни булмас...» романы) көчөйтү, шу. «автор үлеме» концепциясен куллану өчен (Т.Миңнуллинның «Минһаж мажаралары» романы; А.Фәлахнең «Татлы газап» повесте) файдаланыла.

Әд.: Бәширов Ф.К. XX йөз башы татар прозасы. К., 2002; История татарской литературы Нового времени (XIX — начало XX века). К., 2003.

Д.Ф.Зәһидуллина.

МАЖАРЛАР (maggarı; кайвакыт мадьяр, бәжгәрд, паскатириллар), Көнъяк Урал алдында 10–14 йөзләрдә яшәгән угор чыгышлы ярымкүчмә кабиләләр төркеме. 10–14 йөзләр гарәп-фарсы тарихи-геогр. чыганаclarында (Ибне Рустә, әл-Бәкри. «Ходуд әл-Галәм», әл-Гардизи, әл-Димәшки, әл-Гомәри һ.б.) искә алына. Хәзәр каганлыгы чигендә, әсгел һәм бәжәнәк кабиләләре арасындагы жириләрдә яшиләр. 10 йөз башында бәжәнәкләрдән жиңчеләп, М.ның бер өлеше венгрлар б-н бергә Дунай елгасы бассейнына күчә, икенче өлеше Идел һәм Урал буенда кала. 11–13 йөзләрдә М. Идел буе Болгар дәүләтенә көнчыгыш чикләрендә, аның мәдәни һәм сәяси йогынтысында яшиләр, 1223–32 елларда болгарлар ягынан монгол гаскәрләренә каршы сугышалар. М. 14–15 йөзләрдә Алтын Урда составына кергән жириләрдә урнашалар, акрынлап меселманлаша һәм төркиләшә баралар. М.ны тарихи яктан Постпетрограм (10–12 йөзләр) һәм Чиялек (13–14 йөзләр) археол. культуралары б-н бәйләп карыйлар. Этнологлар фикеренчә, бу кабиләләр иштәк һәм өлешчә татар-типтер этнотерр. төркемрәненә якын тора.

Әд.: Заходер Б.Н. Каспийский свод сведений о Восточной Европе. М., 1967. Т. 2; Казаков Е.П. Памятники болгарского времени в восточных районах Татарии. М., 1978; Левинский Т. «Мадьяры» у средневековых арабских и персидских географов // Восточная Европа в древности и средневековье. М., 1978; Исхаков Д.М. Из этнической истории татар восточных районов Татарской АССР до начала XX в. // К вопросам этнической истории татарского народа. К., 1985; шу ул ук. От средневековых татар к татарам нового времени. К., 1998; Измайлов И.Л. Средневеко-

вые памятники Альметьевского региона // Проблемы изучения истории заселения и образования населённых пунктов Альметьевского региона. К., 2000. И.Л.Измайлов.

МАЖЫН елгасы, Кама аръягының көнчыгыш өлешендә, Минзәлә елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 10,2 км, бассейнының майданы 56,6 км². Минзәлә р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Иске Мажын авылынан 4 км көньяктарак, тамагы Салкын Чишмә посёлогыннан 1,5 км. Елга башының абс. биеклеге 120 м, тамагыныкы — 63 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 30%. М.ның 2,6 һәм 5,6 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга чөлтөрөнә тыгызлыгы 0,32 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпсәллек катламы 80 мм, ташу вакытында су катламы 70 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ун көнлегендә башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының ин аз вакытындагы уртача күпсәллек чыгымы 0,02 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 300–400 мг/л. Елгада су күләме 0,49 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МАЖЫН авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрненнән 13 км көньяктарак. Мәләкәс елгасы бассейнында. 2010 елда 8 кеше (татарлар) яши. 1719–22 дән мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М. да су һәм жил тегермәне, әвен эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 860,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Бәткә волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Чаллы, 1976 ның 20 апреленнән Тукай р-нында. Халкы саны: 1870 тә — 352, 1913 тә — 580, 1920 дә — 539, 1926 да — 292, 1938 дә — 290, 1949 да — 215, 1958 дә — 193, 1970 тә — 222, 1979 да — 62, 1989 да — 26, 2002 дә — 12 кеше.

МАЗУНИНО КУЛЬТУРАСЫ (археол.), якынча 3–5 йөзләрдә Чулман алдында, Агыйделнең түбән агымында хөкем сөргән археол. культура. Беренче тапкыр 1958 елда В.Ф.Генинг тарафыннан тасвирлана. Атамасы Удмурт Респ-касының Сарапул р-ны Мазунино авылы янындагы каберлеккә нисбәтле. М.к. истәлекләре 19 йөздән мәгълүм. Алар А.А.Спицын (1887–88, 1898), Ф.Д.Нефёдов (1893–94), В.Ф.Генинг (1954–56), Р.Д.Голдина, В.А.Иванов, Т.И.Останина һ.б. тарафыннан өйрәнелә. М.к. халкы игенчелек (арпа, борай, солы, бодай игү), терлекчелек (мөгезле эре һәм вак терлек, ат, дунгыз асрау), аучылык (төп объектлар — кондыз, пощи, аю, кабан, куян, төлке, сусар) б-н шөгыльләнә, тимер (ураклар, кәкрә чалгылар һ.б. табыла) һәм бакыр (бизәнү әйберләре) металлургиясе б-н таныш була. Балчык савыт-саба

(йомры төпле, кабартылган кырынлы, муеннары тышка ачылган касә сыман савытлар) — кечкенә чокырлар, киртләнган рәвештәге бизәкләр сырланган. М.к. кабиләләре шәһәр һәм авылларда яшәгәннәр (124 шәһәрлек һәм 265 авыллык мәгълүм). Тораклар күбесенчә жир өстендә агачтан төзелгән; уач калдыклары, кирәк-яраклар салу өчен казылган чокырлар сакланган. Мәетләр үзенчәлекле корбан чалу комплекслары булган каберләрдә жирләнган (29 каберлек табыла). Мазунино каберлегендә — 69, Тарасовка каберлегендә (Удмурт Респ-касы) 1879 кабер тикшерелгән. Каберләрдә күмәк жәсәдләр, табут калдыклары очрый. Гадәттә, аларда мәет янәшесенә әйберләр салынган туз тырыслар куелган. Аеруча еш очраучы эшланмалар — аскы өлешләрендә божра беркетелгән чыбыксыман асылмалар, күбәлек рәвешендәге күкрәк каптырмалары, бил каешына беркетелгән турьшочмакчык, ромб, түгәрәк формадагы, кайбер очрактарда аскы өлешләренә вак божралар эстәлгән бизәкләр, кабырчыктардан эшләнган бизәнү әйберләре (бил каешы аеллары, асылмалар, муенсалар, бизәкләр), чылбыр рәвешендәге асылмалар, ш.и. түгәрәк калку төпле савыт-саба.

М.к. Пьянобор һәм Кара Абыз археол. культураларының мәдәни-тарихи комплексларына охшаш. Фаразланганча, фин-угор кабиләләренә Пермь төркеменнән калган. Т.И.Останина фикеренчә, М.к.ның формалашу процессы 2–3 йөзләр — 5 йөзнен 1 нче яртасы чикләрен колачлый. 3 йөзнен 2 нче яртасында М.к. кабиләләре яңа терр-яләренә, ш.и. хәзерге Татарстан жирләрен үзләштерә башлайлар. 5 йөздә алар халкының башка төркемнәре б-н кушылалар (Татарстанда — Турай, Пермь өлкәсендә — Кудаш, Башкортстанда — Иске Луштино каберлекләре). Азелино культурасының Чулманның түбән агымы буендагы каберлекләрендә М.к.на караган предметларга охшаш әйберләр очрый, м.с., Рождествено V каберлегендә (Лаеш р-ны) Азелино бронза тагылмалары табылган каберләр өйрәнелә.

Татарстанның төньяк-көнчыгыш р-нары терр-ясендә (Агыйдел, Бк елгаларының һәм Кама елгасының чиктәш өлешләренә түбән агымнары буенда), ш.и. Менделеев р-нының Турай авылы янында М.к.ның 41 истәлегә табыла.

Әд.: Генинг В.Ф. Мазунинский могильник // Вопр. археологии Урала. 1967. Вып. 4; шу л у к. Ижевский могильник IV–V вв. н. э. // Вопр. археологии Урала. 1967. Вып. 7; Археологическая карта Татарской АССР. Предкамье. М., 1981; Археологические памятники Восточного Закамья. К., 1989; Останина Т.И. Население Нижнего Прикамья в III–V вв. Ижевск, 1997; Голдина Р.Д. Древняя и средневековая история удмуртского народа. Ижевск, 1999.

МАЗУНОВ Мөнир Хәсән улы (1.4.1918, хәзер Пенза өлкәсенә Лопатин р-ны Иске Карлыган а. — 31.3.1987, Казан), шагыйрь. Казан пед. ин-тын тәмамлый (1949). Бөек Ватан сугышында катнаша, Ерак Көнчыгыш фронтының «Тревога» г-тасында хәрби хәбәрче. 1946–59 елларда (бүленеп) Татарстан радиоком-тында мөхәррир, сонрак башлык урынбасары. 1949–53 тә совет гаскәрләренә Төньяк төркеме составындагы «Вольность» г-тасында өлкән әдәби хезмәткәр. 1960–63 тә Татарстан китап нәшриятында өлкән мөхәррир, 1967–71 дә «Кооператор Татарстана» г-тасында жаваплы мөхәррир. «Йөрәк жырылы» (1959), «Күңелем аккошы» (1966), «Ул кайтмады» (1968), «Ак күгәрченнәр» (1972), «Туган як» (1975), «Офыклар» (1988) исемле шигырь жыентыклары авторы. М.ның шигырьләренә нечкә лиризм хас, аларда туган як табигатенә матурлыгы чагыла. Композиторлар Б.Мөлеков, М.Мозаффаров, Р.Яхин, Ә.Бакиров, З.Хәбибуллин, А.Ключарев көйгә салган «Туган як», «Язгы хисләр», «Яшьләр жыры», «Әниемнең жылы кочагы» кебек жырлары халык арасында киң популярлык казана. Балалар өчен «Энесенә ул апа»

Турай каберлегеннән табылган Мазунино культурасына нисбәтле материаллар: 1. Каберлекнең курганлы булмаган өлеше планы; 2. Кабер планы; 3. Әйберләр (бронза, пияла, балчык, тимер).

(1960), «Урал улы» (1962), «Нәни төзүчеләр» (1967), «Уйнагыз, балалар» (1985) исемле китаплары бар. А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, С.Я.Маршак, Н.Хикмәт, П.Хузангай шигырьләрен татар теленә тәржемә итә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Ихлас күнелдән. К., 1980.

МАЗУР Берк Литманович (Борис Львович) (8.10.1896, Гродно губ., Бельск өязе Орли а. — 20.12.1987, Казан), фтизиатр, алерголог, медицина д-ры (1935), проф. (1937), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1940). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1923), туберкулёз диспансеры (Казан) табибе. 1930 елдан Казан мед. ин-тында: факультет клиникасының рентген кабинеты мөдире (1930–71); туберкулёз курсы житәкчесе, факультет терапиясе каф. киңәшчесе (1971–85). Бер үк вакытта Туберкулёз ин-тында рентген кабинеты мөдире (1926–32); эксперименталь лаб. мөдире (1927–1942); 1935 тән тире авырулары һәм венерик авырулар клиникасында эксперименталь лаб. мөдире.

Хезмәтләре туберкулёз авыруын китереп чыгаручы туберкулёз таякчыгы биологиясенә, чир вакытындагы аллергия, патологик материалдан микобактерия культураларын аерып алу ысулларына, авыруларны дөвалау өчен туберкулёз фагы һәм вируска каршы атуберкулин куллануга карый. 1928 дә М. туберкулёз таякчыларының чиста культурасын аерып алу ысулын тәкъдим итә («Мазур ысулы»). 1940 та олылар һәм балаларда бронхияль астма һәм хроник үпкә ялкынсынуын (пневмония) дөвалау өчен «зәңгәр таякчылар» препаратын кулланып карыйлар. Бөек Ватан сугышы елларында әренле яра-ларны дөвалау өчен бактериофаг эшләнә. 1962 дә М. беренче булып үпкә туберкулёзының хроник формаларын дөвалау максатында туберкулёз бактериофагын һәм туберкулёз бациллаларының кислотага чыдамсыз төрләр-реннән туберкулин сыйфатларын жуйган, микробларга каршы көрөшү сыйфатларына ия фильтрат алуға ирешә. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: О диссоциации туберкулёзных бактерий. К., 1932; Кожная аллергия и полиморфизм возбудителя туберкулёза // Казан. мед. журн. 1934. № 9 (автордаш); Клиника и дифференциальная диагностика туберкулёза // Казан. мед. журн. 1959. № 6.

Әд.: Гурылёва М.Э., Визель А.А., Красноперов Ф.Т. К истории преподавания фтизиатрии в Казанском медицинском университете // Проблемы туберкулёза. 2001. № 5.

МАЗЫАРОВ Әхмәт Мазһар улы (1.1.1943, Балтач р-ны Сасна а.), химик-технолог, техник фән. д-ры (1983), ТР ФА академигы (1992), ТАССРның атказ. химигы (1990), РФнең мактаулы нефтехимигы (2002). 1964 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Куйбышев синтетик спирт з-дында (1967 гә кадәр), Бөтенсоюз үсемлекләренә химик саклау чаралары фәнни-тикшеренү ин-тының Шёлкова ф-лында (1970 тән) эшли. 1972 дән Бөтенроссия (Волга) углеводород чималы фәнни-тикшеренү ин-тында, лаб. мөдире, директор урынбасары (1977 дән),

директор (1981 дән), проф. (1990); ТР ФА президенты (2006–2014). Хезмәтләре күкерторганик кушылмалар химиясенә һәм технологиясенә, нефть һәм газ эшкәртү технологиясенә карый. М. күкертле кушылмаларның металл-фтал-цианинлы катализаторлар катнашындагы оксидлашу реакцияләре кинетикасын һәм катализын тикшерүгә зур өлеш кертә. Аның житәкчелегендә нефть, авиакеросин, жинел углеводород чималын меркаптаннан аеру технологияләре; газ конденсатын һәм авыр нефтьләрне — күкертле водородтан һәм меркаптаннардан, агып жыела торган суларны күкертле кушылмалардан чистарту технологияләре; бу процесслар өчен катализаторлар (гомоген һәм гетероген) эшләнә. Дөньяда беренче булып, нефтьне селектив демеркаптанлаштыру технологиясен эшлөгән өчен (Американ «Шеврон» компаниясе тарафыннан Тенгиз чыганагында (Казакстан Респ-касы) гамәлгә ашырыла), ТРның Дәүләт бүләге бирелә (1998). М. эшлөгән технологияләр буенча Россиядә — 32, Болгариядә 1 сәнәгат жайланмасы төзелә һәм файдаланыла, Иранда 20 жайланма төзелә (2004). Уйлап табуға 112 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. РФ Хөкүмәте бүләге лауреаты (2005). «Почёт билгесе», «Татарстан Республикасы алдындагы казанышлары өчен» орденына, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Новые катализаторы и процессы для очистки нефтей и нефтепродуктов от меркаптанов // Нефтехимия. 1999. Т. 39. № 5 (автордаш); Ресурсы меркаптансодержащих нефтей и газоконденсатов и особенности их переработки // Рос. хим. журн. 1999. Т. 43. № 3/4 (автордаш); Selective desulfurization crudes and gas condensates containing low molecular mercaptans and hydrogen sulfide // The Journal of the Iranian Petroleum Institute. 1999. № 51 (автордаш).

Әд.: Выпускники — гордость технологического университета. КХТИ — КГТУ (1931–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

МАЙ КОҢГЫЗЛАРЫ (*Melolontha*), пластинкамыеклылар семьялыгынан коңгызлар ыругы. 36 төре билгеле, Россиянең Европа өлешендә 2, Татарстанда 1 төре бар: көнчыгыш май коңгызы (*M. hippocastani* F.). Гәүдә озынлыгы 20,5–29 мм, киңлеге 10,6–14,6 мм, таза, соргылт куныклы коңгырт төстә, авырлыгы 0,6–1,1 г. Аркасының алгы өлеше кара, сирәк кенә кызыл. Түше һәм корсагы аксыл кыска төкчәләр б-н капланган. Башы, мыеклары, аяклары һәм канат өслекләре кызыл-көрән, канат өслекләре тар кара кайма. Мыеклары 10 буынлы, кара, жилләзә булып жыелучы пластинкалы. Ата затның мыегында — 7 озын, ана затларда — 6 кыска пластинка. Корсагының арткы очы канатлар б-н капланмаган һәм кисек тараучы үсенте б-н тәмамлана. Коңгызларның канатлары яхшы үсеш алган һәм шуңлыктан иркен очалар.

Ә.М.Мазһаров.

Казырга жайлашкан аяклары ярдәмендә жиргә жинел күмеләләр. Олы личинкалар зур (65 мм), чагыштырмача таза С-сыман гәүдәле, сирәк төкчәләр б-н капланган, башы зур, шома, сары-көрән төстә, нык казналыклы. Каеннар яфраг чыгара башлагач, апрель ахыры–майда (исеме шуннан) очалар. Очкан вакытта каен, тал, имән, усақ, алмагач һ.б.ның яфраклары б-н туена. Карагай ылысына һәм нарат чәчәк төркөмнәренә зыян китерергә мөмкин. Эңгер-менгердә һәм кич б-н очалар; иртән һәм көндә, катып калган халәттә агачларда утыралар. Коңгызлар 3–6 атнага сузылган очу чорында парлашалар һәм 30–50 см тиранлектә туфракка йомырка (30 га, кайвакыт 70 кә кадәр) салалар. Ана затлар, йомырка салганнан соң, гадәттә, туфрактан да чыгып тормыйча үләр, ата затлар берникадәр иртәрәк үләр. Личинкалары 4–6 атнадан соң чыга һәм туфракта 3 ел давамында үсә. Башта нәзек тамырчыклар һәм гумус б-н туена, үсү б-н калыңрак тамырларга күчә, агачларга һәм питомник үсентеләренә зур зыян китерә.

Әд.: П р и с я ж н ю к А.А. Вредители и болезни лесных насаждений. Минск, 1960; Т р о ш а н и н П.Г. Хрущи и борьба с ними. М., 1966; В о р о н ц о в А.И. Лесная энтомология. М., 1975.

А.К.Жеребцов.

МАЙ ЧӨЧӨГЕ (*Maianthemum*), ландышчалар семьялыгынан кушыллык үләнчел үсемлекләр ыругы. 3 төре билгеле, Төньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — ике яфраклы М.ч. (*M. bifolium*), ара-тирә барлык районнарда очрый. Күлгәлә ылыслы һәм катнаш урманнарда, ш.у. урман сазлыклары буйларында үсә. 8–20 см биеклектәге үсемлек. Тамырчасы нәзек, шуышма. Сабагы туры, нәзек, кабыргалы. Яфраклары чиратлашкан, йөрәксыман, кыска саплы, яфраг сеңерләре белеп тор. Чәчәк ата торганнары ике, чәчәк атмаучылары бер яфраклы. Чөчәкләре вак, ак төстә, хуш исле, сабак оңындагы күпереп торган чәчәк төркөмдә. Жимеше — кызыл төстә, вак, шарсыман, 1–2 орлыклы, төчкелтем ят тәмле. Май ахыры–июньдә чөчәк ата. Жимешләре июль–августта өлгерә. Тамырчаның тиз үсүе сәбәплә, үсемлекләр куе булып үсә. Яфракларында гликозидлар, органик к-талар бар. Халык медицинасында үлән төнөтмәсе суык тигәндә, бөөр авырулары вакытында кулланыла. Жимешләре милэш чыпчыклары, божырлар өчен азык булып тора. Декоратив үсемлек.

МАЙКАЛАР (*Meloë*), чуанчылар (майкалылар) семьялыгынан коңгызлар ыругы. Гәүдәсе зур (7–50 мм озынлыкта), ачык чүар төстә. Канатлары юк, канат өслекләре кыска, кабарынкы озын корсагының ян-ягына сыланып тормыйлар, башы кинәт кысып буылган. Гемолимфа составында агулы матдә — кантаридин бар, шуңа күрә аларны ерткычлар ашый алмый. 130 төре билгеле; киң таралганнар: Россиянең Европа өлешендә — 16, Татарстан терр-ясендә 6–7 төре билгеләнгән. Аеруча чүар майка (*M. Variegatus* Donovan) күп. Коңгызлар ачык урыннарда язын күрәнә башлайлар, яфраклар, чөчәкләр, нек-

тар б-н туеналар, чәчү культуралары шыгымнарына зыян китерергә мөмкиннәр. Күжайлорен (берничә менгә кадәр) жиргә салалар. Чыккан личинкалар хәрәкәтчел, чәчәкләргә менәләр, умарта кортларына һәм башка элпәканатлыларга ябышалар, алар исә личинкаларны үз ояларына алып кайталар. Кабык салганнан соң, личинкалар аз хәрәкәтләнә, бал һәм башка запаслар б-н туена; умарта кортларының күпләп үлүенә китерергә мөмкиннәр. М.ның саны кимү сәбәплә, зәңгәр М. (M. Violaceus March) ТРның Кызыл китабына кертелгән.

А.К.Жеребцов.

МАЙЛИН Баимбәт Жармагамбәт улы (1896, хәзер Казакстан Респ-касы, Кустанай өлкәсе Таран а. — 25.2.1937), казакъ язучысы. Казакъ совет әдәбияты башында торучыларның берсе. 1913–15 елларда «Галия» мәдрәсәсендә белем ала. Анда булачак татар язучылары Ш.Бабич, Ф.Бурнаш, Х.Туфан, С.Кудаш б-н таныша; Г.Ибраһимовтан дәресләр ала. Аның житәкчелегендә әдәби ижат б-н шөгылләнә башлый. 1915 тә Уфада казакъ авылы кызының фажиғалә мэхәббәте турында «Шүганың белгісі» повестен бастыра (нигезен Г.Ибраһимов биремә буенча иректе темага язылган инша тәшкил итә).

Окт. рев-циясеннан соң М. әсәрләренә төп герою — социализм төзүче шәхес. «Раушан-коммунист» (Кызыл Урда, 1929) исемле повестенда гади казакъ хатынының актив жәмгыят төрмәшынә күтәрелүе тасвирлана. Казакъстандагы социаль үзгәрешләр «Азамат Азаматгыч» (Кызыл Урда, 1934) романында чагыла. Аерым пьесалары милли азатлык өчен баш күтәрү (1916) һәм Гражданнар сугышы вакыйгаларына багышлана. М.ның аерым сюжет линияләре, сәнгати фикерләү рәвешләре, проза стили Г.Ибраһимов һ.б. татар язучылары ижаты стилин хәтерләтә. Мәкаләләрендә үзенең ижат тамырлары татар мәданиятенә барып тоташканын әйтә. Репрессияләнгән; улганнан соң аклана.

Ә с ә р.: Тольк жинак: 4 томд. Алматы, 1933–36; Повести и рассказы. М., 1958.

Әд.: Жармагамбетов К. Б. Майлин: Жизнь и творчество. А.-А., 1962; Түркістан: Халкааралык энцикл. Алматы, 2000.

Р.К.Ганиева.

МАЙЛЫ ГӨМБӘЛӘР (Suillus), болетачалар семьялыгынан көпшәлә гөмбәләр ыругы. 50 гә якын төре билгелә. Төньяк ярымшарның урта өлкәләрендә таралган. ТР терр-ясендә 3 төре бар: көзгә яки сары М.г. (S. luteus), ярмалы яки жәйге М.г. (S. granulatus), борычлы М.г. (S. ripervatus). Урман буйларында, аланнарда, кашлақларда үсә. Ылыслы (күбесенчә нарат) һәм бик сирәк очракта яфраклы агачлар б-н микориза хасил италәр. Июнь–сентябрьдә төркөм булып үсәләр. Эшләпәсенә диаметры 10 см га кадәр, башта ярымшарсыман, кайвакыт читләре өскә күтәреләп тора, сары, көрән, саргылт, шома, гадәттә лайлалы, ябышкак, күбесенчә тирчел капламы жиңел куба, дымлы көннәрдә ялтравык майлы (исемә шуннан) төсмер ала. Споралы порошогы аксыл сары. Сабы цилиндрик, озынлыгы 10 см га кадәр, юанлыгы 1–2 см. Көзгә М.г. ярмалы М.г.дән сабын-

дагы божра һәм сары-көрән эшләпәсә б-н аерыла. Йомшагының тәме үтә борычлы булган борычлы гөмбәләрдән кала, барлык төрләре дә ашарга яраклы.

МАЙНА елгасы, Идел елгасының сул кушылыгы, Көнбатыш Кама арьягында. Озынлыгы 55,7 км, ТРда — 14,4 км (югары агымы). Бассейнының мәйданы 1202 км², Татарстан чикләрендә — 308,6 км². Идел арьягы түбәнлегеннән ага. Елга башы Спас р-ны Иске Рәжәп авылыннан 4 км көнчыгыштарак, тамагы Ульянов өлкәсе терр-ясендә. Елганың түбән агымы Куйбышев сусаклагычы сулары астында калган һәм киң култък хасил иткән. Елга башының абс. биеклеге 130 м, тамагыныкы — 53 м. Су жыелу мәйданының урманлылыгы 26%. М.ның 8 кушылыгы бар, иң зур сул кушылыклары — Тинәр (15 км), Кандакка (20 км), Кызылсу (28,3 км) ТР терр-ясеннән читтә агалар. Елга чөлтәренен тыгызлыгы 0,13 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәенлык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллык катламы 84 мм, ташу вакытында су катламы 64 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрьнән беренче үнкөнлегендә туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллык чыгымы 0,068 м³/с. Язын суы уртача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәенлык каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлүшүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 500–700 мг/л. М. бассейнында суның күләме 0,46 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

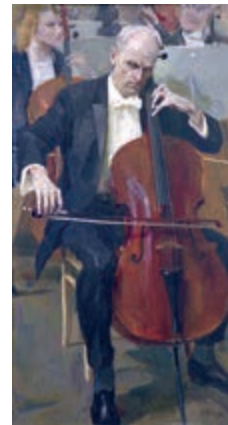
МАЙОРОВ Борис Иванович (2.10.1931, Ижевск ш. — 27.6.1991, Казан), нәкышчы, педагог, ТАССРның атказ. мәданият хезмәткәре (1982). 1947–49 елларда Ижевскида һөнәри-сәнгать уч-щесендә укый, Рәссамнар берлегенә удмурт бүлеге каршындагы сынлы сәнгать студиясендә М.В.Балагушин һәм В.А.Жарскийда шөгылләнә. 1949–50 елларда Удмурт драма театрында декорацияләр эшләүчә рәссам. Казан сынлы сәнгать уч-щесен (1952), И.Е.Репин исем. Нәкыш, скульптура һәм архит-ра ин-тын тәмамлый (1958), Ю.М.Непринцев житәкчелегендәге станлы нәкыш бүлегендә белгечлек ала. 1958 дән

Б.И.М а й о р о в. «Шуклык». 1954. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

Казанда яши һәм эшли, Казан сәнгать уч-щесендә укыта. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1968).

Киң ижат диапазонлы рәссам М. рәсем сәнгатенә төрле жанрларында: көнкүреш, пейзаж, натюрморт өлкәләрендә эшли. Аның ижатында портрет жанры аерым урын алып тора. М.ның «Виолончелист портреты» (1967), «Угыл» (1969) һ.б. әсәрләре геройларының рухи дөнъясына тирән үтәп керә

Б.И.М а й о р о в. «Виолончелист портреты». 1967. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

алуын күрсәтә. Пейзажлары («Идел ага», 1979 һ.б.) хислә булулары, төсләренә тыйнаклыгы б-н жәлеп итә. «Тәрәзә йөзлегә белән натюрморт» (1976), «Кашкарийлар белән натюрморт» (1982) картиналарының төс-буяулар затлылыгы сокландыра. М. рәсем остасы да була («Хатын-кыз портреты», «Ир-ат портреты» — икесе дә карандаш б-н, 1962).

Респ-ка (1959 дан), зона — «Зур Идел» (1964 тән 1991 гә кадәр); бөтенроссия — «Совет Россиясе» (Мәскәү, 1970); «РСФСР автономияле республикалар рәссамнары әсәрләре» (Мәскәү, 1971); РСФСР сәнгать уч-щеләре укытучыларының хезмәтләре (Мәскәү, 1974) күргәзмәләрендә катнаша. М.ның шәхси күргәзмәсе 1991 дә (Казан) уза (вафатыннан соң).

Әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә, Әлмәт картиналар галереясында саклана.

Әд.: Червоная С.М. Художники Советской Татарии: Биограф. справ. К., 1975; шу л у к. Живопись автономных республик РСФСР (1917–1977). М., 1978; Валеева Д.К. Все богатство палитры // Цвети, мой Татарстан. К., 1980; Фа и н б е р г А.Б. Художники Татарии. Л., 1983.

МАЙОРОВ Геннадий Дмитриевич (26.8.1927, Баку, Әзәрбайжан ССР — 22.12.2001, Казан), хахимият эшлеклесе, ТАССРның атказ. икътисадчысы (1988). Казан финанс-икътисад ин-тын тәмамлый (1964). 1944–52 елларда Совет Армиясендә хезмәт итә. 1954–55 тә КПССтың Тәтеш райкомы инструкторы. 1959–61 дә КПССтың Татарстан өлкә ком-тында: инструктор, 1961–67 дә 1 нче секретарь ярдәмчесе. 1967–87 дә ТАССР Стат. идарәсе, 1987–88 дә Татарстан Респ-ка стат. идарәсе башлыгы.

1992–96 да Стат. буенча ТР Дәүләт ком-ты киңәшчесе. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальлар б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МАЙОРОВ Илья Андреевич (1891, Казан губ., Зөя өязе Гордеево а. — 11.9.1941, Орёл ш. янындагы Медведево урманы), Сул эсерлар партиясе житәкчеләреннән берсе. Крәстияннәр нәселеннән. Казан ун-тының юридик ф-тында укый. 1905–07 еллардагы Рев-ция чорында Социалист-революционерлар партиясенен Казан бүлегенә керә, шуның өчен 1914 тә кулга алынып, 3 елга Енисей губернасына сөрелә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң Казанга кайта. Казан крәстиян депутатлары Советына сайлана. 1917 июнь–ноябрда — Зөя өяз жир эшләре ком-ты һәм өяз Земство идарәсе рәисе, 16 июньда жир эшләре ком-тының алпавыт жирләрен, терлекләрен, инвентарларын крәстияннәргә бүлеп биру турындагы карарына кул куя. Өяз, волесть һәм авыл советлары оештырырга, изүчеләргә каршы көрәштә крәстияннәрне һәм эшчеләрне берләштергә өнди. Большевиклар б-н хезмәттәшлек итә. Сул эсерлар партиясендә зур абруй казана, А.Л.Коллежавның ярдәмчесе була, ул эшче һәм солдат депутатларының 2 нче Бөтенроссия съездында вакытта сул эсерлар партиясенен губерна ком-ты рәисе һәм Крәстиян депутатларының губерна Советы рәисе вазифаларын үти. Окт. рев-циясе көннәрендә совет хакимиятен урнаштыруны яклап чыга. Учредительләр жыены әгъзасы. Сул эсерларның 1 нче съездында (Петроград, 1917 нең 19–28 ноябрь) ҮК әгъзалыгына кандидат итеп сайлана. Крәстиян депутатларының 3 нче Бөтенроссия съезды (Петроград, 1918 нең 13 гыйнвары) депутаты. Эшче, солдат һәм крәстиян депутатларының берләштерелгән 3 нче Бөтенроссия съездында (Петроград, 1918 нең 13–18 гыйнвары) БУБК әгъзасы итеп сайлана, БУБКның крәстияннәр секциясе составына кертелә. «Жирләре социальләштерү турындагы закон» авторларыннан берсе. Берләштерелгән съезд делегатлары, законны кабул итеп, аның «Гомуни нигезләмәләр»ен раслыйлар. 1818 нең гыйнвары–июнендә М. РСФСРның Жир эшләре халык комис-ты коллегиясе әгъзасы, БУБКның крәстияннәр секциясе секретаре. Сул эсерлар партиясенен 2 нче съездында (Мәскәү, 1918 нең 17–25 апрель) аграр сәясәт турында доклад ясып. Крәстияннәр арасында хосусый ихтыяждар өстенлек итү сәбәплә, жирләре социальләштерү турындагы законны тормышка ашыра башлауның хәзергә мөмкин түгеллеген, аның большевиклар басымы астында кабул ителүен, шуна күрә законны комиссиядә яңадан тикшереп, төзәтмәләр кергү зарурлыгын дәлилли. ҮКка әгъза итеп сайлана. 1918 нең маенда Казанга кайта, сул эсерларның губерна конференциясендә катнаша, губерна ком-тына сайлана. Сул эсерлар партиясенен 3 нче съездында (Мәскәү, 1918 нең 28 июнь — 1 июль) большевикларга күндәм мөнәсәбәттәге эсерлар б-н арасын өзә, большевикларның хезмәтчел крәстияннәренә зэрлекләвен гаепләп чыга,

ярлылар ком-тлары эшчәнлегенә, үзгәрми торган баялар кертүгә, үлем жазасына, большевиклар террорына протест белдерә. Сул эсерлар партиясенен Брест солыхын өзүгә, Германия хөкүмәтенен күренекле вәкилләренә карата террорлык актлары әзерләүгә юнәлдерелгән гамәли чараларында катнаша. Сул эсерлар фетнәсен оештыручыларның берсе була (1918 нең 6–7 июль). 1918 нең июль ахырында яшерен рәвештә Казанга кайта. Сул эсерлар партиясенен 4 нче съездында (Мәскәү, 1918 нең 2–7 октябрь) катнаша, катгый рәвештә РКП(б) һәм совет хөкүмәте алып барган сәясәт б-н килешмәвен белдерә. Казанда кулга алынып (ноябрь), Мәскәүгә озатыла. 1918 нең 27 ноябрда БУБК каршындагы Революцион трибунал тарафынан рев-циягә каршы фетнәдә катнашканы өчен, 3 елга иргеннән мөхрүм ителә. Сәләмәтлеге какшау сәбәплә (туберкулёз), амнистиягә элгә. 1919 да кабат кулга алына. 1923 тән сөргендә: икътисадчы булып эшли, М.А.Спиридоновага өйләнә. 1937 дә кабат кулга алына. 1938 да 25 елга иргеннән мөхрүм ителә, 1941 нең 8 сентябрда үлем жазасына хөкөм ителә. Үлгәннән соң аклана.

Хезм.: Практическое проведение социализации земли. Саратов, 1918; Политика правительства коммунистов (большевиков) в земельном вопросе. Од., 1919.

Әд.: Красная книга ВЧК М., 1989. Т. 1; Политические деятели России 1917: Биограф. словарь. М., 1993; Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

Л.И.Майоров.

«МАЙСКАЯ», диплоидлы карабодай сорты. 1968 елда Я.Я.Петелина, Г.В.Савинова, Ф.З.Шәкүрова тарафыннан Бөтенроссия бөртекле-кузаклы һәм ярма культуралары фәнни-тикшеренү ин-ты (Орёл ш.) һәм Татарстан респ-ка а.х. тәжрибә станциясе б-н берлектә «Краснострелецкая» сортыннан чыгарыла. Уртача өлгерешле, салкынга чыдам. Югары уңышлы (15–20% ка), эре бөртекле, чиста ярма чыгышы югары булуды, сөрлегүгә, коелуга һәм шытуга бирешмәве бөртеңгә үзгәчәлеге булып тора. Уңышы буенча стандарт «Богатырь» һәм «Шаталовская-4» сортларыннан 1 га дан 2–4 ц га югары. Татарстанның Кама алды һәм Идел алды зоналарында (1973), Украина ССРның Полтава өлкәсендә (1978) районлаштырылган. СССР ВДНХ-сының алтын медале б-н бүләкләнә (1976). ТРда 1990 елдан игелми.

МАЙСКАЯ ГОРКА авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрәннән 33 км көньяк-көнбатыштарак, Уратма елгасы буенда. 2010 елда 19 кеше яши. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чистай кантоны Иске Чишмә волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1926 да — 169, 1949 да — 148, 1958 да — 126, 1970 тә — 112, 1979 да — 26, 1989 да — 13, 2002 дә — 3 кеше.

«МАЙСКИЙ», Яшел Үзән р-нындагы хужалык. 1974 елда оештырыла. Үзәк утары — Осиново авылы. Төп житештерү юнәлеше — ябык җирдә яшелчәчелек. Эшләүчеләр са-

«Майский» теплица комбинаты.

ны — 1660 кеше. Жир фонды 471 га, ш.и. 49 га дан артырагы — кышкы теплицалар. Төп продукциясе — томат, кыяр, борыч, баклажан, яшел төмлөгеч культуралар, гөмбә. Чәчәк цехында ел саен 150 мең дана канәфер, роза, тюльпан, алтын чәчәк үстерелә. Егәрлеге 3 млн. шартлы банка булган консервлау цехы 24 исемдә жиләк-жимеш, яшелчә продукциясен эшкәртә. Яшелчә житештерү 1980 дә — 8,6, 1990 да — 12,8, 2000 дә — 14,7, 2005 тә — 20,4, 2012 дә 26,1 мең т тәшкил итә.

Яшелчә житештерүдә энергия саклаулы иң яна технологияләр үзләштерелә. 1986 да яшелчә культураларын үстерүен аз күләмле, ш.и. цеолитта — экологик чиста җирдә үстерү технологиясе гамәлгә кертелә. 1993 тән — тамчылан сугару системасы, 1997 дән озайтылган циклда яктырту культурасы, яктылык кайтаргыч пленкалар һ.б. кулланыла. Икътисади һәм социаль үсеш планларын уңышлы үтәгәнә өчен хужалыкка КПСС ҮК, СССР МС, ВЦСПС һәм ВЛКСМ ҮКларынның (1976, 1979, 1983, 1984, 1985, 1989), РСФСР МС һәм ВЦСПСның (1977, 1980, 1982, 1987, 1989), РФ Азык-төлек һәм а.х. министрлыгының (1989, 1994) күчмә Кызыл байраклары; «Алтын башак» (1996), «Алтын клише» (1997); «Алтын Меркурий» (1997) халыкара сертификатлары һәм призлары бирелә; ул СССР ВДНХсы лауреаты була (1980, 1987); «Казан ярминкәсе», «Интерагро», «Фермер», «Анимед», «Агрокомплекс» һәм «Энергия саклаулы технологик жиһазлар һәм материаллар» АЖләренен халыкара күргәзмәләре (1999, 2001) дипломнары б-н бүләкләнә. 2000 дә «М.» с-зында «Яшелчәчелек тармагының ябык җирдә энергия саклаулы алдыңгы технологияләренә гамәлгә кергү» дигән Бөтенроссия семинары уздырыла. Эшчеләр дәүләт бүләкләренә, ш.и. СССР, РФ, ТРның мактаулы исемнәренә — 34 кеше; Хезмәт Кызыл Байрагы орденына — 2, «Почёт билгесе» орденына — 1, 3 нче дәрәжә «Хезмәт даны» орденына — 1, алтын медалыгә — 4, ш.и. СССР ВДНХсы медалыгә 1 кеше лаек була.

2000 дә «М.» с-зы «М.» агрокомбинаты» дәүләт унитар пр-тиесе итеп үзгәртелә, аның жирлегендә (8–9 нчы цехлар) «Прогресс» ЖЧЖ төзелә, 2004 тә «М.» теплица комбинаты» ЖЧЖ итеп үзгәртеп оештырыла.

Житәкчеләре: В.В.Карпов (1974–89), И.Г.Ганиев (1989 дан).

Әд.: Карпов В., Савельева Е. Свежие овощи круглый год. К., 1980; Лидеры АП России. М., 2000; Архипов В. Осиновские странички. К., 2002. В.А.Архипов.

МАЙСКИЙ (Мәхүбгалиев) Сәхип Нурлыгаян улы (17.1.1901, хәзер БРның Борай р-ны Бигәнәй а. — 24.1.1942), Сов. Союзы Герое (7.4.1940), подполковник. Татар-башкорт хәрби мәктәбен тәмамлый (Казан, 1925). Гражданныр сугышында катнаша. Туган авылында колхозда эшли. Совет-фин сугышы вакытында 674 нче укчы полкның батальон командиры (13 нче армиянең 150 нче укчы дивизиясе). 1939 елның декабрендә Коуккуниени (Ленинград өлкәсе Приозёрский р-ны) авылы өчен барган сугышта батырлык күрсәтә: сугышчыларны 8 тапкыр атакага күтәрә; торақ пункт алынганнан соң, батальон һөжүмне дәвам итә; М. каты яралана, әмма сафта кала. 1941 нең июненнән Бөек Ватан сугышында катнаша, механикалаштырылган бригада командиры урынбасары. Ленин ордены, Кызыл Байрак ордены, медальләр б-н бүләкләнә. М.нең туган авылы мәктәбенә мемориаль такта куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Славные сыны Башкирии. Уфа, 1966. Кн. 2: Зайцев А.Д., Рошин И.И., Соловьев В.Н. Записки навечно. М., 1990. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МАКАЕВ Әнвәр Әхмәт улы (28.5.1916, Мәскәү — 30.3.2004, шунда ук), тел галиме, филол. фән. д-ры (1964). РФАнең Тел белеме ин-тында эшли. Гомуми тел гыйлеми, германистика (герман телләре тарихы, морфологиясе, рун язуы), индология (борынгы ведалар теле), арменистика, һинд-европа ареаль лингвистикасы мәсьәләләренә караган хезмәтләр авторы. Париж лингвистика жәмгыяте һәм Швециядәге Рунология жәмгыяте әгъзасы.

Хезм.: Язык древнейших рунических надписей (лингвистический и историко-филологический анализ). М., 2002; Общая теория сравнительного языкознания. М., 2004.

МАКАЕВ Харис Нуретдин улы (27.11.1941, Чүпрәле р-ны Иске Шпайморза а.), ветеринар-микробиолог, эпизоотолог, иммунолог, вет. фән. д-ры (1996), проф. (2002). ТРның атказ. фән эшлеклесе (2006), РФнең атказ. а.х. хезмәткәре (2011). 1969 елда Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшкә калдырыла. 1983 тән Бөтенроссия фәнни-тикшеренү вет. ин-тында, биофармацевтларны тикшерү һәм стандартизацияләү секторы мөдире (1998 дән). Хезмәтләре яшь терлекләрдә респиратор һәм ашказаны-эчәк авырулары, мөгезле эре терлекләрдә некробактериоз, бозауларда сальмонеллез очрақларында куллану өчен нәтиҗәле химик дәвалау препаратлары уйлап табуга карый. А.х. терлекләрен йогышлы авырулардан (листериоз, некробактериоз, сальмонеллез, гадәти дуңгыз чумасы) дәвалау өчен М. уйлап тапкан вакциналар хужалыкларда киң кулланыла. Терлекләрдәге йогышлы авыруларны дәвалау һәм кискәтү максатыннан ул эшләгән 25 рекомендация һәм норматив-техник документ вет. өлкәсендә гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы һәм 4 патенты бар.

Хезм.: К вопросу специфической профилактики листериоза свиней // Ветеринария. 1974. № 10; Динамика иммуноморфологических изменений у поросят после аэрозольной иммунизации вакциной из штамма листерий АУФ // Ветеринария. 1984. № 7; Принципы лабораторной диагностики некробактериоза // Ветеринарный врач. 2010. № 3.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.): Биограф. словарь учёных. К., 2006.

МАКАРИЙ МОНАСТЫРЬ, 17 йөз уртасы — 20 йөз комплекслы архит-ра истәлегә. Югары Ослан р-ны терр-ясендәге Идел елга-сының уң ярында, «Рудник» пристане анында, Зөя утравыннан 1,5 км да урнашкан. Монастырьга Макарий Желтоводский-Унженскийның эшен дәвам иттергән монах Исая нигез сала. Монастырьның төп бинасы — Вознесение Господня чиркәве — 17 йөз уртасында агачтан төзелә. Исая аның төньяк дивары анында жирләнә. 18 йөз башында чиркәү таштан яңартып салына. 19 йөз башынан монастырьда яңа кирпич биналар төзелә башлай.

1835–39 елларда хәйрияче Н.И.Саврасова иганәсенә «Вознесение Господня» чиркәве классицизм стилидә үзгәртеп корыла. Композициясе сузынқы үзәклә. Квадрат рәвешендәге үзәк гыйбадәт залы түбәсенә нечкә муентыклы кечерәк кенә шарсыман гөмбәз

Макарий монастыре. Гомуми күренеше. Н. Дмитриев рәсеме. 20 йөз башы.

корылган. Аның югары өлешендә — өчпочмаклы фронтоннар, ә фасадларында зур булмаган турыпочмаклы тәрәзәләре бар. Аңа көнчыгыш яктан — апсида рәвешендәге ярымтүгәрәк конструкция, көнбатыштан бер катлы, уксыман гөмбәзле зур подваллы ашханә һәм 21 метр биюлектәге өч яруслы чаң манарасы тоташкан (Казан бае Е.Н.Лебедев акчасына төзелә). Чаң манарасындагы икенче ярусының түбәнге өлеше фасадларын ярымтүгәрәк уемнар, югары өлешенең ян-яклары уемнар һәм пилястралар бизи, цилиндр формасындагы өченче яру шарсыман гөмбәз б-н төгәлләнгән. 1907 дә храм төзәттерелә. Аның зыян күргән гөмбәзләре 2000 дә арх. К.И.Мушина проекты буенча яңадан торгызыла.

1866 да Вознесение Господне баш храмының төньяк-көнчыгыш тарафында кирпичтән изге Афанасий Александрийский һәм Барлык изгеләр хөрмәтенә багышланган янкормалары булган «Барлык хәсрәт чигүчеләр юанычы» Мәрьям Ана иконасы чиркәве төзелә. Ике катлы, квадрат рәвешендәге апсидасыз храм 19 йөзнен 2 нче яртысы архит-расының типик үрнәге булып тора. Фасадлары штукатурланган һәм агартылган. Бинаның

С.Н.Майский.

беренче катлы — турыпочмаклы, икенчесен аркалы зур тәрәзәләр яктырта. Түгәрәк жиллек уемнары уелган көньяк һәм төньяк фасадлар ике кыяклы итеп эшләнгән, көнбатыш як өчпочмаклы фронтон б-н камалган. Ишек чиркәүнең көнбатыш ягында урнашкан; биредә чиркәү монастырь башлыгы корпусы б-н тоташкан, корпусның аска катында хөжрәләр һәм кунакханә урнашкан. Фасадларның архитектур-декоратив бизәлеше соңгы классицизм стилидә башкарылган.

1892 дә Вознесение Господня чиркәвенә көнбатыш ягында эклектика стилидә кирпичтән 12 хөжрәле, ашханәсе һәм аш-су эзәрләү бүлмәсе булган ике катлы, коридорлы монахлар корпусы төзелә. Аның фасадларының беренче катлы гөмбәзсыман тәрәзә уемнары, икенче катлы кокошник рәвешендәге аркалы тәрәзә йөзлекләре тигезләп бүлгәләнә. Фасадның өч өлештән торучын пилястралар, буйга киселешен борыслар һәм профильле кәрниз күрсәтәп тора. Торақ корпусның көньягында, чиймә өстендә, ишеге төньякка уелган, агартылган квадрат кирпич бина — 19 йөз ахырында псевдорус стилидә төзелгән кәшәнә урнашкан. Портал буйга сузылган арка б-н бизәлгән, профильле киртләр кәрниз бар. Түшәмә әвернәле гөмбәз рәвешендә ябылган, идәнәгә ак таш түшәлгән. Элек кәшәнә эчендә ике борынгы икона — Смоленск Мәрьям Ана һәм Макарий Желтоводский-Унженский иконалары торган. Чиймәнең төньягында байрак, хач һәм иконалар күтәрәп тантаналы йөрүләр оештырылган.

Макарий монастыре. Вознесение чиркәве. 17 йөз уртасы. Реконструкция. 1835–39.

Г.А. Макаров.

1892–98 дэ тотылган койма комплексны берләштерүче элемент булып тора, ул төньяк дивар буйлап сузыла. Монастырь комплексы терраса читендә урнашкан. Терраса күп терекләр б-н ныгытылган. Койма кирпечтән, металл кушып тотылган. Комплекстың көнбатыш һәм көнчыгыш тарафларында тешле кәрниз, ачык профильле, филёнкалы руст б-н бизәлгән аркалы таш капка бар. Арка уемында архивольт алъмы кулланылган. Капка аркаларына гөмбәзләр беркетелгән. Койманың озынлыгы 110 метр.

1797 дэ М.м.нда император Павел I була. Ул комплексның табигать кочагында урнашуына игътибар итә. Аның тарихы б-н кызыксынганнан соң, 1798 дән казна исабеннән ел саен 300 эр сум акча бирергә боера, ш.у. монастырь милке итеп жир кишәрлекләрен, балык тоту урыннарын, тегермән һ.б.ны терекләп куярга куша.

Совет чорында, 1930 елларда, М.м.ның ике чиркәве, чаң манарасы һәм кәшәнә гөмбәзләре юк ителә; кайбер тәрәзәләр томалана, биналар үзгәртеп корыла; монастырь 1937 дән Идел известъташ чыгаручы рудник конторасы, тулай торак һәм складлар, Бөек Ватан сугышы чорында — госпиталь, 1985 кә кадәр балалар туберкулёз санаторие урнаша. 1997 дән монастырь биналары комплексы Казан епархиясенә тапшырыла.

Әд.: З о г о с к и н Н.П. Спутник по Казани. К., 1895; М а л о в Е.А. Свяжская подгородная Маркерева пустынь. К., 1897.

Л.М.Мортазина, Г.И.Середа.

МАКАРОВ Александр Степанович (1904, Казан губ., Спас өязе Рус Йорткүле а. — 9.9.1970, Казан), ветеринар-хирург, вет. фән. д-ры (1963), проф. (1965). Казан вет. ин-тын тәмамлый (1929). 1929–34 елларда Урал өлкәсенен Ишим шәһәрндә район вет. табибе булып эшли, 1934–40 та Куйбышев районына вет. бактериология лаб-ясендә вет. табиб-консультанты, 1940–41 дэ Кукмара р-нында вет. табибе. 1941–45 тә фронтта, вет. лазаретның хирургия бүлегә башлыгы. 1945–50 дэ Львов а.х. ин-тының хирургия кафе. мөдире. вазифасын башкаручы. 1950 дән Казан вет. ин-тының гомуи һәм махсус хирургия кафедрасында, 1961 дән — кафе. мөдире. Хезмәтләре терлекләрнең нерв системасы эшчәнлеген үзгәрткән б-н байле резистентлыгын һәм реактивлыгын, яраланган терлекләрнең типологик реактивлыгын өйрәнүгә карый.

Х е з м.: К методике исследования особенностей типов высшей нервной деятельности крупного рогатого скота // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1961. Т. 82; Коэффициент частоты

пульса и дыхания как клинический показатель процессов саморегулирования // Уч. зап. Казан. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1967. Т. 98.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.): Биограф. словарь учёных. К., 2006.

МАКАРОВ Алексей Сергеевич (21.4.1949, Юдино р-ны Красная Горка а. — 25.11.1998, Казан), физик, техник фән. д-ры (1998). 1971 елда Казан ун-тын тәмамлый, «ГИПО» Федераль ФЖБдә эшли, директор урынбасары (1983 тән), директор (1987 дән), ген. директор (1991 дән). Хезмәтләре атм. оптикасына һәм оптик приборлар төзелешенә карый. М. кыр шартларында атмосфераның оптик-физик параметрларын үлчәү өчен приборлар комплексын булдыра. Ирекле ориентлашкан трассадагы тепловизион приборларның атмосфера каналында энергия югалтуларны бәйләүнең инженерлык методикасын, ш.у. өйләнә-тирәнән экологик мониторингы өчен махсус приборлар комплексын: «Луч-ДПП» лазер станциясен, «Квант-2П», «Квант-3П» аэрозоль счётчикларын эшли. М. житәкчелендә 1987–98 дә оборона заказлары үтәлә, танкларга каршы комплекслар өчен тепловизион төзөгечләрен серияләп житештерү оештырыла. СССР МС (1990), ТРның Дәүләт (1998, үлгәннән соң) бүләкләре лауреаты. 1991–96 да ТР ЮС депутаты. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Экспериментальные данные о прозрачности приземных атмосферных трасс различной протяженности в видимом диапазоне длин волн 0,6–25,0 мкм. М., 1979 (автордаш); Оптическая погода в нижней тропосфере. К., 1998 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

МАКАРОВ Анатолий Николаевич (29.4.1962, Казан), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2009), проф. (2010), РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2007). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1984), Кама политехник ин-тында эшли. 1997 елдан Казан ун-тының Чаллы ф-лында: директор урынбасары, бер үк вакытта икътисад кафе. мөдире (2003 тән); директор (2004–12), бер үк вакытта икътисад ф-ты деканы (2012 дән). Хезмәтләре базар мөнәсәбәтләре шартларында югары белем бирү, жир милке һәм аның икътисади яктан гамәлгә ашыру мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Реализация земельной собственности: системный и институционально-эволюционный подходы. К., 2007; Экономические проблемы инновационного развития. М., 2009 (автордаш); О земельной собственности и экономической безопасности регионов // Землеустройство, кадастр и мониторинг земель. 2012. № 10; Проблемы управления собственностью в системе воспроизводственного потенциала регионов. Уфа, 2012.

МАКАРОВ Василий Тимофеевич (28.7.1900, Сембер губ., Сембер өязе Крюковка а. — 23.1.1978, Мәскәү), агрохимик-туфрак белгече, а.х. фән. д-ры (1948), проф. (1948). Казан а.х. һәм урман хужалыгы ин-тын тәмамлый (1927). 1933–37 елларда Татарстан югары коммунист а.х. мәктәбендә игенчелек кафе. мөдире. 1937–38 дэ Казан ун-тында агрохимия кафе. мөдире, 1938–41, 1946–48 дэ проректор. 1947–48 дэ М. Албаниягә коман-

дировкага жиберелә, анда аның житәкчелендә Тирана шәһәрндә университет ачыла. 1948–54 тә Томск ун-ты ректоры. 1954–76 да Мәскәү ун-тында игенчелек кафе. мөдире. Хезмәтләре Татарстанда туфракны извествәү юлы б-н бөртекле культураларның уңышын күтәрү мәсьәләләренә карый. М. извествә запасларын тикшерә, аларны куллану ысулларын эшли. Бөек Ватан сугышында катнаша. Кызыл Байрак, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Потребность серых лесостепных почв в известии // Тр. Томского ун-та. 1949. Т. 107; О прохождении стадии яровизации в летнее время одноукосным красным клевером в условиях таёжной зоны Сибири // Вопр. географии Сибири. Томск, 1952. Вып. 3; Пути повышения урожайности озимой ржи в Томской области // Тр. Томского ун-та. 1954. Т. 130.

Әд.: Профессор В.Т.Макаров (к 75-летию со дня рождения) // Вестн. Моск. ун-та. Сер. 17. Почвоведение. 1975. № 3; Учреждения и деятели сельскохозяйственной науки Сибири и Дальнего Востока: Биограф.-библиогр. справ. Новосибир., 1997.

МАКАРОВ Владимир Николаевич (14.8.1924, Казан — 3.3.1985, шунда ук), хакимият эшлеклесе, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1969). Казан юридик ин-тын тәмамлый (1949). 1948–50 елларда Казанда ВЛКСМның Совет райкомы 1 нче секретаре. 1950–53 тә ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-ты 1 нче секретаре. 1954–57 дэ «Казнергострой» трестында, бүлек башлыгы (1956 га кадәр). 1957–61 дэ Казан химия-технол. ин-ты проректоры. 1961–63 тә Казан хезмәт ияләре депутатларының Совет район советы башкарма ком-ты рәисе. 1963–67 дэ ТАССР мәдәният министры урынбасары. 1967–79 да ТАССР МСның Кинофикация идарәсе башлыгы. 1979–84 тә ТАССР Кинофикация буенча Дәүләт ком-ты рәисе. Бу елларда респ-када торак пунктларны тоташ кинофикацияләү гамәлгә ашырыла, фильмнарны прокатка алу буенча иң югары күрсәткелләргә ирешелә. 1951–55, 1963–67 дэ ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МАКАРОВ Георгий Андриянович (4.4.1897, Казан губ., Зоя өязе Карагужа а. — 19.3.1978, Украина ССР, Одесса ш.), генерал-лейтенант (1944). 1 нче Мәскәү артиллерия командирлары составы курсларын (1920), артиллерия командирлары составы белем күтәрү курсларын (Пушкино ш., 1926), Хәрби техник академия каршындагы техник белем күтәрү академик курсларын (Ленинград, 1931), Хәрби техник академия каршындагы югары командирлар составы белем күтәрү курсларын (Ленинград, 1939) тәмамлый. 1908 елдан Казанда, 1910–16 да тукучы, икмәк пешерүдә ярдәмче булып эшли. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша; 1916 да 2 нче запастагы артиллерия бригадасы рядовое, 1916–18 дэ Көнъяк-Көнбатыш фронтның 8 нче артиллерия бригадасы фейерверкер-разведчигы. Гражданныр сугышы елларында, 1918–19 да, 27 нче укчы дивизиянең Сульяк яр төркеме (Иделдә) 1 нче Тверь полкы кызылармиячесе, Чех-словак корпусы

һәм КОМУЧның Халык армиясе частыларыннан Лаеш, Чистай, Бөгелма, Уфаны азат итүдә, адмирал А.В.Колчакның Ак армиясенә каршы Көнчыгыш фронттагы сугышларда катнаша. 1920–21 дә генерал П.Н.Врангель Ак армиясенә каршы Көнъяк фронтта сугыша. 1921–22 дә 52 нче укчы дивизиянең 2 нче жиңел артиллерия дивизионында взвод командиры, Н.И.Махно житәкчеләгендәге баш күтәргән крәстияннәр армиясенә каршы көрәшә. 1922–37 дә Украина Хәрби округында: 1923–28 дә 15 нче Сиваш укчы дивизиясенә 44 нче укчы полкында взвод, батарея, дивизион командиры, 1928–32 дә 7 нче укчы корпусының 7 нче авыр артиллерия полкында дивизион командиры, 1933–37 дә 100 нче укчы дивизиядә 100 нче артиллерия полкы командиры. 1937–40 та Киев Хәрби округында: 1937–38 дә штабның артиллерия бүлегендә артиллерия буенча тәэминат башлыгы, 1938–40 та 46 нчы укчы дивизиядә артиллерия башлыгы. Бөек Ватан сугышында катнаша: 1941–42 дә Балтыйк бие фронтында 8 нче армиянең 10 нчы укчы корпусы артиллерия командиры, Ленинград фронтында Нева оператив төркеменә артиллерия башлыгы, 1942–43 та Төньяк-Көнбатыш фронтта 1 нче удар армия гаскәрләре командиры урынбасары, 1943–45 тә 2 нче Балтыйк бие фронтында 6 нчы гв. армиясе гаскәрләре командиры урынбасары. 1945 елның августыннан япон армиясенә каршы сугыш хәрәкәтләрендә катнаша. 1946–47 дә Одесса Хәрби округында артиллерия командиры урынбасары. 1947 дән запаста. Ленин ордены, өч Кызыл Байрак, ике 2 нче дәрәжә Суворов, 2 нче дәрәжә Кутузов, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкәнә.

М.З.Хәбибуллин.

МАКАРОВ Марс Андреевич (28.10.1939, Биләр р-ны, хәзер Нурлат р-ны Чура Батыр а.), баянчы, композитор, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1987). Казан музыка уч-щесен тәмамлай (1962). 1962–68 елларда Татар дәүләт Жыр һәм бию ансамблендә баянчы, сонрак оркестр житәкчесе, 1968–77 дә филармониянең лекторий бүлегендә аккомпаниатор, 1977–78 дә Уфа дәүләт филармониясендә концертмейстер. 1978–81 дә Татар опера һәм балет театрының концерт төркемендә баянчы, 1982–2004 тә Казанның 18 нче номерлы сәнгать мәктәбендә укытучы. Халык һәм татар композиторларының көйләрен эшкәртә. «Казанаты», «Кошлар кебек», «Минзәлә», «Тәфтиләү» (халык көйләре); «Жиз кыңгырау моннары» (В.Хәбисламов муз.), «Бәрәңге» (И.Хисамов муз.), «Ямьле Чирмешән буйлары» (И.Шәмсетдинов муз.), «Студентлар маршы» (А.Ключарев муз.), «Гаянә» (А.Хачатурян муз.) һ.б. шундылардан. М. сихри монга ия күп жырлар авторы. 60 нчы еллардан аның шагыйрь Хәсән Туфан б-н ижади дуслыгы башлана. Композитор шагыйрьнең «Киек казлар», «Агыла да болыт агыла», «Юксындырсаң, нишләргән», «Ай чыга Арча кырынан» һ.б. шигырьләрен көйгә сала. Аның ижатының үзенчәлеге — муз. аһәңгә бай булуы «Ни сөйли урман» (С.Хәким ши-

гыре), «Ак самавыр» (Г.Зәйнашева), «Төнбоеклар» (И.Юзеев), «Мәк чочәге» (А.Абдуллин), «Тормыштан суйман син» (Ф.Яруллин), «Дөнья матур, дөнья киң» (Г.Афзал), «Иң кадерлем син генә» (М.Хөсәен), «Уралым» (А.Игебаев) һ.б. романсларында һәм лирик жырларында ачык күренә. Аналарга олы хөрмәт композитор күңелендә аеруча мөһим урын алып тора, ана образы аның «Бала йоклату» (үз шигыре), «Кара шәле килә сөйрәләп» (З.Насыбуллин) һ.б. тәэсирле бирелә. Композиторның яраткан темалары бихисап бай һәм күптөрле. Г.Тукайның «Кырай», «Су анасы», «Таз малай», «Кызыклы шәкерт», «Мәзәк био» һ.б.ның мөһим эсәрләреннән муз. күренешләр ижат итә.

М.ның эсәрләре ТРның танылган коллективлары һәм күренекле жырчылар репертуарына кертелә. Инструменталь эсәрләрен Р.Үтәй, А.Шутиков, Р.Халитов, Р.Мостафин, Х.Нигъмәтжанов житәкчеләгендәге халык музыка уен кораллары оркестрлары башкара.

М., баянчы һәм композитор буларак, актив концерт эшчәнлегә алып бара. СССР һәм Россия шәһәрләрендә, чит илләрдә (Польша, Монголия, Финляндия, Чехословакия) гастрольләрдә була. Радио, телевидение фондларында инструменталь эсәрләреннән язмалар, хор эсәрләре, йөзләп жыр саклана.

Ә с ә р.: Баян өчен пьесалар. К., 1969; Биергә өйрән! К., 1984 (автордаш); Йөз татар бие. К., 1989 (автордаш); Еллар һәм жырлар. К., 2003; Сәнгатьбөз йолдызлары. К., 2011.

МАКАРОВ Пётр Ильич (23.1.1948, Питреч р-ны Кавал а.), авыл хужалыгы житештерүен механизацияләштерү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2000), проф. (2002), ТРның атказ. а.х. механизаторы (2002). 1971 елда Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң, «Татсельхозтехпроект» проектлау конторасында эшли, 1973–77 дә — ТАССР Авыл хужалыгы министрлыгында. 1977 дән Казан а.х. академиясендә, читтән торып уку ф-ты деканы (1990–95). Хезмәтләре туфрак эшкәртү техникасын төзүгә карый. М. интенсив игенчелек шартларында туфрак эшкәртүнең энергия саклаулы, эрозиягә каршы һәм тигез (тирән буранчаларсыз) алынарның тәкъдим итә. Туфракның төрле типларын тигезләп сөрү өчен сукалар, туфракны чөчүгә кадәр эшкәртү һәм аерым урыннарда минераль ашламалар керту эшләрен берләштергән агрегатлар (ТРның 12 хужалыгында файдаланыла), чөчүлекле культураларның рәт араларын төбенә оеп эшкәртү культураторы, орлыклык суганнарны туфрак төерләреннән аерып, бер фазалы жыеп алу машинасын эшли. Уйлап табуга 26 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. СССР ВДНХсының ике көмеш медале, ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкәнә.

Х е з м.: Технологии и техника для гладкой вспашки почв. К., 2000; Подготовка и настройка машин к полевым работам. К., 2002 (автордаш); Регулировка и настройка машин для заготовки кормов. К., 2003 (автордаш).

МАКАРОВ Юрий (Георгий) Васильевич (29.8.1894, Казан — 22.7.1980, шунда ук), педиатр, мед. фән. д-ры (1936), проф. (1935). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң

(1921), ваба, аннары тимгелле тиф госпитальләре табибе, бер үк вакытта Казан ГИДУВының педиатрия кафедрасында һәм балалар клиникасында эшли. 1935 елдан Архангельск мед. ин-тының балалар авырулары каф. мөдире. 1943 тән СССР һәм РСФСР Сәламәтлек саклау халык комис-тлары каршындагы Балалар авыруларын дөвалуу һәм кисәтү советлары агъзасы. 1946–68 дә Казан мед. ин-тының балалар авырулары каф. мөдире. Татарстанның Балалар табибләре жәмгыяте рәисе (1946 дан). Хезмәтләре педиатрия мәсәләләренә, кече яшьтәге балалар авыруларын өйрәнүгә карый.

Х е з м.: О безбелковых отёках у детей // Казан мед. журн. 1923. № 4; Роль яслей в профилактике детского туберкулёза // Казан мед. журн. 1933. № 7 (автордаш); Ревматизм у детей // Казан. мед. журн. 1934. № 11–12; Острые желудочные заболевания у детей. К., 1945.

Әд.: Профессор Юрий Васильевич Макаров: Некролог // Казан. мед. журн. 1980. № 5.

МАКАРОВА Тамара Петровна (17.7.1951, Чүпрәле р-ны Матак а.), педиатр, мед. фән. д-ры (2002), проф. (2009). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1975), шунда ук факультет педиатрия кафедрасында эшли. 1983 елдан — клиник фармакол. һәм 3 нче терапия, 1996 дан 2 нче балалар авырулары кафедраларында. Хезмәтләре балаларда соматик авырулар вакытында иммун статусын өйрәнүгә карый.

Х е з м.: Скрининг артериального давления и ЭКГ у детей дошкольного возраста // Казан. мед. журн. 2010. № 1 (автордаш); Иммунные нарушения и содержание селена при хроническом пиелонефрите у детей // Казан. мед. журн. 2011. № 1 (автордаш).

МАКАРОВА-ХАЙН Герма Адольфовна (24.10.1899, Түбән Новгород ш. — 1984, Казан), педиатр, мед. фән. д-ры (1955), проф. (1961). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1923), Архангельск мед. ин-тының балалар клиникасында эшли. 1946 елдан Казан мед. ин-тының госпиталь педиатриясе кафедрасында, 1956–67 дә балалар авырулары пропедевтикасы каф. мөдире. Хезмәтләре тукулану тиешенчә булмаган очракта скелет үсешен тикшерүгә, рахит авыруы барышында кандагы нәорганик фосфор микъдарын билгеләүгә, фосфатларның эчәктән канга сеңүен һәм бәвәлдәге аскорбин к-тасы микъдарын ачыклауга карый. Медаль б-н бүләкәнә.

Х е з м.: О некоторых неспецифических влияниях на туберкулиновую реакцию // Вопр. туберкулёза. 1928. Т. 6. № 7–8; О трофаллергии // Казан. мед. журн. 1934. № 3–4; О терапевтическом действии альгиновой кислоты и альгината при желудочно-кишечных заболеваниях у детей // Вопр. педиатрии. 1941. № 6.

Әд.: Профессор Герма Адольфовна Макарова // Казан мед. журн. 1985. № 2.

МАКАРОВКА авыл, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 15 км көнбатыштарак, Солонка елгасы буенда. 2010 елда 21 кеше (руслар) яши. 1653 тән могылұм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яартысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, миң чыгару, тимерчелек һәм он тарту б-н шөгылләнә.

20 йөз башында М.да земство мәктәбе, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 711 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Каймар волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньында. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән — Биектау, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 33 ир-ат; 1859 да — 139, 1897 дә — 322, 1908 дә — 358, 1920 дә — 383, 1926 да — 479, 1938 дә — 397, 1949 да — 400, 1958 дә — 260, 1970 тә — 131, 1989 да — 33, 2002 дә — 58 кеше.

МАКАРОВКА авылы, Лаеш р-нында, Казан тимер юл станциясеннән 58 км көньяктарак, Куйбышев сусакагычы ярында урнашкан. 2010 елда 149 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык. Китапханә. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыләләнә. 20 йөз башында М.да тимерчелек, жыл тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 407 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Саралан волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантоньында. 1927 нең 14 февраленнән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 43 ир-ат; 1859 да — 267, 1897 дә — 349, 1908 дә — 392, 1920 дә — 494, 1926 да — 561, 1938 дә — 578, 1949 да — 412, 1958 дә — 340, 1970 тә — 271, 1979 да — 200, 1989 да — 147, 2002 дә — 164 кеше.

МАКАРОВКА авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 47 км көньяктарак, Уратма елгасы буенда. 2010 елда 48 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгылә — мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгыләләнә. 1870 елгы мөггүлматларга караганда, М.да 2 су тегермәне эшли. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 1793,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Токмак волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1858 дә — 447, 1870 тә — 556, 1897 дә — 961, 1913 тә — 1190, 1920 дә — 1224, 1926 да — 759, 1938 дә — 646, 1949 да — 398, 1958 дә — 172, 1970 тә — 212, 1979 да — 119, 1989 да — 68, 2002 дә — 54 кеше.

МАКАШЕВ Мәхмүт Хажи улы (17.5.1913, Вятка губ. Турай а. — 1980, Ленинград), электротехник, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1950). Ленинград энергетика техникумын (1934), Ленинград электротехник ин-тын (1955) тәмамлый. 1938 елдан Бөтенсоюз метрология фәнни-тикшеренү ин-тында (Ленинград), сектор башлыгы (1955–70),

әйдәп баручы инженер (1970–73). Дәүләт бүләге эшлык берәмлеген аңадан торгызучы Дәүләт эталоньның яна конструкциясен эшләгәнә өчен бирелә. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. Бөек Ватан сугышында катнаша.

МАКАШЕВА Рауза Һади кызы (10.5.1917, Вятка губ. Турай а. — 24.6.2002, С.-Петербург), үсемлекләр генетикасы белгече, селекционер, а.х. фән. д-ры (1974). Ленинград ин-тын тәмамлый (1939). 1940–45 елларда туган авылы мәктәбендә рус теле укыта, колхозда хисапчы булып эшли. 1945 тән Бөтенсоюз үсемлекчелек ин-тында (Ленинград), бөртекле-кузаклы культуралар бүлегендә өлкән фәнни хезмәткер (1954 тән). 1979–2002 дә бөртекле-кузаклы культураларның генетик ресурслары б-н бәйлә мäsәлälәр буенча консультант. Хезмәтләре борчак биологиясе, систематикасы, селекциясе һәм орлыкчылыгы мäsәлälәрэнә карый. М. Pisum ыругында 2 төрне аерып чыгара: P. fulvum Sibth. et Smith — кызыл-сары борчак һәм P. sativum L. — асторләр б-н игүле борчак, төрләрнең ареалларын, аларның экологик характеристикасын һәм эволюцион статусын ачыклай. Аның тарафынан борчакның 10 яңа сорты чыгарыла. «Борчак» («Горох», Л., 1973) монографиясе 1983 тә инглиз теленә тәржемә ителә һәм Һиндстанда нәшер ителә. М. Хезмәт Кызыл Байрагы ордыны, СССР ВДНХсының бронза медале б-н бүләкләнә.

Әд.: Вишнякова М.А., Петрова М.В., Булынцева С.В. Доктор сельскохозяйственных наук Рауза Хадиевна Макашева. СПб., 2002.

МАКЛАКОВ Александр Иванович (8.9.1929, Чистай ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1971), проф. (1972), Казан ун-тының атказ. профессоры (2004), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). Казан ун-тын тәмамлай (1952), шунда ук эшли, 1967–94 тә молекуляр физика каф. мөдире, 1994 тән шул ук каф. профессоры. Хезмәтләре полимерларда һәм гетероген системаларда ТМРны өйрәнүгә карый. М. ТМР-релаксация вакытлары буенча полимерларның пластификациясе тибен һәм эремәләрдә кристаллашуын баялау алымнарын эшли. Иярмә бәйләнешләре булган полимерларны өйрәнү өчен ТМР техникасын тәкъдим итә. Уздиффузияләну коэффициентьның эремәдәге полимерлар концентрациясенә универсаль гомумиләштерелгән бәйләлеген таба, үткөргечләрнең полиэтилен изоляциясенә озакка чыдамлыгыгын фаразлау алымнарын тәкъдим итә, күзәнәкле тирәлекләрдә сыеклыкның тизлätелгән уздиффузиясен ачыклай. ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2008). Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Изучение пластификации полимеров методом ЯМР // Успехи химии. 1979. Т. 48, № 4 (автордаш); Изучение пластифицированных систем методом ЯМР // Высокомолекулярные соединения. 1983. Т. 25, № 9; Самодиффузия в растворах и расплавах полимеров. К., 1987 (автордаш); Encyclopedia Fluid Mechanics. Houston—L.—P., 1990. V. 9 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

МАКЛАКОВ Дмитрий Владимирович (15.2.1951, Казан), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1995), проф. (1999).

Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1973), шунда ук матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында эшли (бүленеп, 1996–2009 елларда Казан архит-ра-төзелеш ун-тының югары матем. каф. профессоры). Хезмәтләре аэрогидромеханикага карый. Авырлык көчен исәпкә алып, агымнар һәм кавитацияләр теориясенә насызыкча мäsәлälәрэн чишү алымнарын һәм Бернулли константалары төрле булган агымнарның тәэсир итешүләре мäsәлälәрэн тикшерү юлларын, гидрофильләр өчен кавитацион диаграммалар теориясен (бергәләп), комачаулыкларны дулкынга ялгап агуның насызыкча теориясен эшли. Агымнар һәм кавитация теориясенә экстремаль мäsәлälәрэн тикшерә.

Хезм.: Нелинейные задачи гидродинамики потенциальных течений со свободными границами. М.-К., 1997; Задачи оптимизации формы в аэродинамике. М., 2008 (автордаш); A note on the optimum profile of a sprayless planing surface // Journal of Fluid Mechanics. 1999. V. 384.

МАКЛАКОВ Лев Иванович (23.6.1937, Казан), физик-химик, химия фән. д-ры (1983), проф. (1984), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1996). 1960 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, СССР ФА Казан филиалының Органик һәм физик химия ин-тында эшли (1963–68), 1968 дән Казан архит-ра-төзелеш ун-тында физика каф. мөдире. Хезмәтләре түбән молекуляр уретаннар кристаллашуын, олигомер һәм полиуретан системалары спектраль тикшерүгә карый. М. микрофазалы бүленү хас булган полиуретаннарны (сегментлашкан полиуретаннар) тикшерә, уретанлы олигомер системаларда үзлек аргу механизмын ачыклай. Уретаннарның ерак инфракызыл спектрларын һәм водород күперчеләре тирбәнүләрэн өйрәнү нәтижесендә олигомер һәм полиуретан продуктларның физик үзлекләрэн билгеләүдә макромолекулаларның молекулаара водород бәйләгеченә эһәмиятле ролен күрсәтә. Полимерларның комбинацион чәчәлү спектрин тикшерү буенча беренче хезмәтләр авторларының берсе. РФнең атказ. югары һөнәри белем биру хезмәткәре (2001).

Хезм.: Курс физики: В 3 т. К., 1995–98 (автордаш); Низкочастотная колебательная спектроскопия амидных и уретановых соединений // Успехи химии. 1997. Т. 66, № 5 (автордаш); Far-infrared spectra of some segmented polyurethanes // Journal of Molecular Structure. 1996. V.375 (автордаш).

МАКЛАКОВА Людмила Васильевна (24.2.1930, Ленинград — 5.2.2002, Казан), драма актрисасы, ТАССРның халык артисты (1980). Казан ун-тының тарих-филол. ф-тын (1953), Казан Зур драма театры каршындагы студияне (1961) тәмамлай. Университетның Б.Э.Ниренбург һәм Г.П.Ардаров житәкчелендәге театр коллективында катнаша, Казан химия-технол. техникумында әдәбият курсы укыта. Студияне тәмамлаганнан соң, Казан Зур драма театрына эшкә килә. Аның сәхнәсендә 100 гә якын роль башкара, хатын-кыз характерын төрле яклап ачып, классик һәм заманча драматургиядә тулы бер образлар галереясын тудыра. Инна («Хезмәт-тәшләр», В.П.Аксенов повесте буенча), Нюра («Туй көнендә», В.С.Розов), Авдотья Ро-

мановна («Жинаят һәм жэза», Ф.М.Достоевский романы буенча), Павла («Без туган йорт», П.Когоут) кебек беренче рольләрендә үк актрисаның сәхнә таланты ачыла. Бу тышкы сурәтнең нәзакәт-делегендә, хисчәнлек, тәэсирлелек, зыялылыкта, героиняларының рухи доньясын бөтен тирәнлегә б-н яктыртырга, психол. халәтне бар нечкәлекләре б-н бирергә омтылуда чагыла. Бер үк вакытта аның героиняларының рухлы көчле шәхесләре буларак аерылып тора. М. башкарган Лушка («Күтәрелгән чирәм», М.А.Шолохов романы буенча), Надя («Бервакыт Яңа ел кичендә», Э.В.Брагинский, Э.А.Рязанов), Наталья Петровна

Л.В. Маклакова.

Л.В. Маклакова княгиня Вяземская ролендә («Барлығы 13 ай»). Ю.З. Дынов; сулда – Раевский ролендә Е.А. Кузин).

(«Искитәрлек бүләк», Е.И.Габрилович), Горчакова, Светлана Николаевна («Озату», «Урманда веранда», И.М.Дворецкий), Лиза («Гадәт буенча жыелу», В.С.Розов) образлары 1970 еллар героинясының иң матур сыйфатларын үзәндә туплаган заманча хатын-кыз тибен гәүдәләндерә. 1978 елда «Әни килде» (Ш.Хөсәенов) пьесасындагы М. ижат иткән Ана образы театр тормышында зур бер вакыйга буларак кабул ителә, тамашачыларның көчле алкышларына һәм уңай бәяләренә лаек була. Хатын («Барысы да бетте», Э.Олби) образында актриса аз һәм тогал сәнгатьчә чаралар ярдәмендә эхлакый газәпләр тирәнлеген ачып бирә. М. рус классикасының күп кенә зур образларын ижат итә: Настя («Урманнарда», П.И.Мельников-А.Печерский романы буенча), Надежда Монахова, Софья («Варвар-

Л.В. Маклакова Надежда Монахова ролендә («Варварлар», М.Горький).

лар», «Соңгылар», М.Горький), Кручинина («Гаепсездән гаепләләр», А.Н.Островский).
Әд.: Илялова И., Ингвар И. Русский театр в Казани. К., 1991; Благоев Ю. Сердцем и разумом // Идель. 2000. № 5.

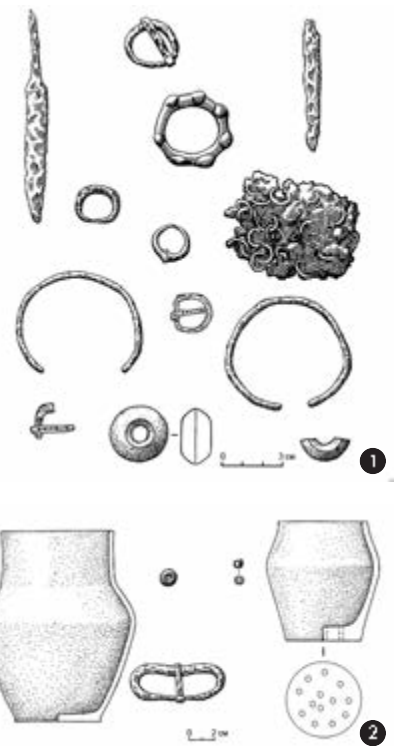
Ю.А.Благов.

МАКЛАУШ елгасы, Идел алдында, Олы Яклы (Сура елгасы бассейны) елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 17,1 км, ТР чикләрендә 4 км (түбән агымында). Бассейнының майданы 112,5 км². Идел бие калкулыгынан ага. Елга башы Ульянов өлкәсе терр-ясендә, тамагы Чүпрәле р-ны Түбән Чәке авылыннан 1,4 км төньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 205 м, тамагыныкы — 133 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 15%. Мның 1,5 тән алып 8,7 км га кадәр озынлыктагы 6 кушылдыгы бар, иң зурлары — Руссалимовка (сул). Елга чөлгәренә тыгызлыгы 0,41 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с/км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәенлык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 100 мм, ташу вакытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрьнең өченчә уңкөңлегендә туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,125 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральшүре язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 400–500 мг/л. М. елгасы үзәненең уңьяк сөзәклегендә Кирәмәт (Яңа Чәке урман даласы) табигать исләтеге урнашкан.

МАКЛАШЕЕВКА ЖАЙДАКЛАРЫ, болгар бронза асылма йозаклары (якынча 11–12 йөзләр), Куйбышев (хәзерге Спас) р-нының элеккеге Маклашеевка авылы янында А.Х.Халиков (1967) һәм П.Н.Старостин (1983) тарафыннан табыла. Котсыз кешеләр (бер йозакта — ир-ат, икенчесендә — хатын-кыз) атланган әкияти хайваннар (А.Х.Халиков фаразлавынча — «мөгезле барслар») рөвешендә эшләнгәннәр. Сыннар аларның аскы өлешендәге, йозакның бикләү тоткасы куелган тишек аша беркетелгән. Зурлыкларынан күрәнгәнчә (биеклеге — 13 һәм киңлеге 9 см), алар кечкенә сандык яки тартмаларны бикләү өчен кулланылган. Кайбер тикшеренүчеләр М.ж. семантикасын борынгы төр-киләренә (болгарларның) килеп чыгышы турындагы легендалар б-н бәйләләр, бу — йозакларның берсендә чагыла (балалы хатын-кызыны). Фаразланганча, әлегә йозакларның кечкенә сандыклардагы әйберне саклаучы боти хезмәтен башкаруы ихтимал.

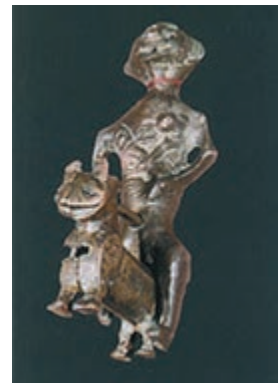
Әд.: Халиков А.Х. Отражение космогонических и генеалогических легенд волжских булгар в археологических материалах // Из истории булгар. К., 1981; Археологическая карта Татарской АССР. Западное Закамье. К., 1986.

Е.П.Казаков.

Маклашеевка каберлеге табылдыклары:
1. Имәнискә культураны;
2. Болгар культураны.

МАКЛАШЕЕВКА КОМПЛЕКСЫ (археол.) Утка елгасының (Идел елгасының сул кушылдыгы) түбән агымы буенда, Спас р-нының элеккеге Маклашеевка авылы янында урнашкан. М.к. истәлекләре хакындагы беренчә мәгълүматлар 19 йөздә тарала башлый. Истәлекләр П.А.Пономарёв (1882, 1897), А.А.Спицын (1898), А.В.Збруева (1939), А.Х.Халиков (1961–62), Е.А.Халикова, Р.Г.Фәхретдинов, Е.П.Казаков, П.Н.Старостин (1960–80 еллар) һ.б. тарафыннан өйрәнелә. М.к.на бронза һәм тимер гасырларга нисбәтле 20 дән артык археол. истәлек керә. Маклашеевка I шәһәрлегендә болгар чоры урла-

Маклашеевка жайдаклары.

ры һәм чокырлары (10 йөз ахыры — 13 йөз — 1 нче яртысы), Маклашевка II шәһәрлеңдә бронза гасырның соңгы этабына һәм элгәреге тимер гасырга, Имәнискә һәм Болгар культураларына караган культура катламнары ачыклана. Шәһәрлек янында 1960 һәм 1990 елларда бронза сынлы йозаклар (к. *Маклашевка жайдаклары*), 1990 еллар ахырында 6 йөзнен 2 нче яртысы — 7 йөзгә караган көмеш әйберләр (аслар, бил каешы бизәмәләре, тагылмалар) хезинәсе табыла. Имәнискә культурасының Маклашевка IV һәм V каберлекләрендә 170 тән артык кабер тикшерелә. Аларда яндырылган кеше сөякләре, балчык савыт-саба ватыклары, янган бизәнү әйберләре, киём детальләре табыла. Каберлекләренң берсендә йолалар башкару чокыры була, анда атның баш сөяге һ.б. сөякләре күмелдә ачыклана.

Әд.: Невоструев К.И. О городищах древнего волжско-булгарского и Казанского уезда в нынешних губерниях Казанской, Симбирской и Вятской // Тр. Первого археол. съезда. М., 1871. Т. 1; Шпилевский С.М. Древние города и другие булгаро-татарские памятники в Казанской губернии. К., 1877; Спицын А.А. Заметки из поездки 1898 года // Изв. археол. комиссии. СПб., 1916. Вып. 60; Старостин П.Н. Памятники именновской культуры // Свод археол. источников. 1967. Вып. 32; Факруллин Р.Г. Археологические памятники Волжско-Камской Булгарии и её территория. К., 1975.

П.Н. Старостин.

МАКЛАШЕЕВКА КУЛЬТУРАСЫ (археол.), бронза гасырның соңгы чорында (якынча б.э.к. 11 йөз — 9 йөзнен 1 нче яртысы) Чулман, Агыйдел, Ветлуга, Олы Чирмеш, Сок елгадары бассейнында хөкөм сөргән археол. культура. М.к. каберлеге беренче тапкыр 1897 елда П.Я. Пономарёв тарафыннан тасвирлана. 1955 тә аны А.Х.Халиков — Казан яны археол. культурасының этабы, 1996 да В.Н.Марков һ.б. галимнәр мөстәкыйль археол. культура буларак аерып чыгаралар; атамасы элеккеге Маклашевка авылы (Спас р-ны) янындагы каберлеккә нисбәтле. 1960–70 елларда М.к. истәлекләре А.Х.Халиков, 1980–90 елларда В.Н.Марков, Е.П.Казаров, А.А.Чижевский һ.б. тарафыннан ойрәнелә. Фаразланганча, борынгы фин (фин-пермь) кабиләләре тарафыннан калдырылган. М.к. халкы терлекчелек (мөгезләр эре һәм вак терлек, дунгыз, ат), аучылык (торулыкларда һәм каберлекләрдә аю, төлке, поши, коңдыз һ.б. сөякләре табыла), балыкчылык (мәрсин балыклар сөякләре очрый) б-н шөгыльләнә. Игенчелек билгеләре сизелми, бронза металлургиясе югары үсеш ала. Мышыяк һәм аккүргаш катнашмалы бронза житештерү өчен жирле һәм читтән китерелгән чимал файдаланыла. Маклашевка бронза сугыш кораллары юка катламлы кою технологиясе б-н эшләнә. М.к. кабиләләрендә сөякне кисеп уемлау кин тарала, чимал буларак поши мөгезләре һәм сөякләр кулланыла. Әлеге археол. культураны калдыручылар йон һәм киндер тукумалардан киёмнәр тегәләр, аларны, гадәттә, минераль буяуларга маналар. Мурзиха II каберлегиендә табылган тимер тишкәч М.к. үсешенң соңгы этабында тимер эшләнмәләр барлыкка килгән

күрсәтә. Фаразланганча, тимер эшләнмәләр житештерү технологиясе Кавказ халыкларынан үзләштерелә. Балчык савыт-сабалар муены һәм өске өлешләре чокырлы һәм тараксыман бизәкләр төшерелгән түгәрәк калку төплә, башлыча, цилиндр муенлы чүлмәкләрдән гыйбарәт. Баштарак Маклашевка торулыклары болынлы үзәнлекләрдә, соңрак туфрактан өөлгән урлар б-н әйләндереп алынган биек борыннарда урнашкан. Торулыклар майданының уртача зурлыгы 3,6 мең м², кайберләре 15 мең м²га кадәр терр-яне биләгән. Гадәттә бер торулыкта 4–5 торак булган, 9–12 тораклы торулыклар да очрый (Курган шәһәрлеге). Күбесенчә сай чокырлы каберләре өстенә курганнар өөлгән, аларга әйберләр куелган. Нигездә, мәетләр башлары б-н көнчыгышка каратып жирләнгән. Татарстан терр-ясендә М.к. истәлекләре Олы Утар авылы (хәзерге вакытта Казанның көньяк-көнбатыш чите; Бальм туктаулыгы), Алабуга шәһәре (Луговский курганлы каберлеге), элеккеге Яңа Мордово (Спас р-ны), Яңа Мор (Спас р-ны; Яңа Мор V һәм VIII каберлекләре), Ильичёвский посёлогы (Тукай р-ны; каберлек), элеккеге Мурзиха авылы (Алексеев р-ны; Мурзиха II каберлеге) янында һ.б. урыннарда табыла. Ш.у.к. *Маклашевка жайдаклары*.

Әд.: Халиков А.Х. Приказанская культура // Свод археол. источников. М., 1980. Вып. 1–24; Марков В.Н. К постановке проблемы происхождения памятников маклашевского типа // Эпоха бронзы Нижнего Прикамья: Тез. науч. конф. К., 1996; Обидинов М.Ф. Археологические культуры конца бронзового века Прикамья. Уфа, 1998; Чижевский А.А. Е.А.Халикова и проблемы хронологии маклашевского этапа приказанской культуры // Вопросы историко-культурного наследия Волго-Камья. К., 2002.

А.А.Чижевский.

МАКЛЫГИН Александр Львович (22.10.1954, Киров өлкәсенң Санчурский р-ны Кунер а.), музыка белгече, педагог, ТР, Мари Респ-касының атказ. сәнгать эшлеклесе (1994, 2004), РФ Югары мәктәбенң атказ. хезмәткәре (2010), сәнгать фән. д-ры (2001), проф. (2005). 1982 елдан Казан консерваториясендә укыта (1988–99 да музыка белеме; музыка теориясе; музыка теориясе һәм композиция, 2001 дән композиция кафедралары мөдире; 2007 дән проректор). Бер үк вакытта, 2002 дән, ТР Мәдәният министрлыгының өстәмә һөнәри белем бирү Ин-тында музыка педагогикасы кафедрасын житакли. 1999 дан ТР Композиторлар берлеге житекчесе урынбасары. М. теоретик музыка белеме мәсьәләләре, ши. сонорика б-н шөгыльләнә; Урта Идел халыклары муз. культурасында профессионализм формалашу процесын жентеклөп тикшерә, өйрәнә. Музыка педагогикасы мәсьәләләренә зур игътибар бирә. М. музыканы импровизация аша үзләштерүнң методикасын эшли, әлеге методика Россиянен бик күп шәһәрләрендәге музыка уку йортларында кулланылышка кертелә. Анын бөтенроссия һәм төбәк дәрәжәсендәге семинарлары һәм мастер-класслары Мәскәүдә, Түбән Новгород, Кострома, Пенза, Чабаксар, Йошкар-Ола һ.б. шәһәрләрдә уза (төбәкара «Ел фасыллары» мәктәбе, «Күчмә

ижат күргәзмәләре академиясе» һ.б.). М. — ТРда «Музыка белеме бирү программалары»н эшләүчеләрнен берсе. Анын музыка өлкәсендәге һәм ижтимагый эшчәнлеге гаять кин; халыкара «Европа-Азия» хәзерге заман музыкасы фестиваленң сәнгать житекчесе; респ-ка дәрәжәсендәге «Джаз тамчысы» («Джазовая капель»), «Студентлар дебюты» («Студенческий дебют»), С.Сәйдишев исем. композиция һәм импровизация конкурсы (ТР), «Палантай көннәре» («Палантаевские дни»), «Джаз-пайрем» (Марий-Эл) фестиваль-конкурсларының рәисе һәм жюри әгъзасы. Муз. эсәрләр авторы: орган өчен «Шувыр» (1993) пьесасы, татар халык уен кораллары оркестры өчен «Татар рәгтаймы» (2003), Казан Зур драма театры спектакльләренә музыка, фортепиано өчен пьесалар һ.б.

Әсәр.: Сонорно-колористическая тенденция в гармонии русских и советских композиторов // Проблемы стиливого обновления в русской классической и советской музыке. М., 1983; Пентатонные модальные принципы в музыке марийских композиторов // Традиционное и современное в музыке народов Поволжья. Йошкар-Ола, 1988; О формообразовании в вокальной музыке эпохи Возрождения. К., 1990; Музыкальные культуры Среднего Поволжья: Становление профессионализма. М., 2000.

Әд.: Капуль Л. Импровизации все возрасты покорны // Музыкальная жизнь. 1997. № 11; Сокольская А. Рондо в стиле Маклыгина // Казань. 2005. № 5.

Ф.Ш.Салитова.

МАКОВЕЛЬСКИЙ Александр Осипович (10.7.1884, Гродно ш. — 16.12.1969, Баку), философ, филос. фән. д-ры (1921), СССР ФА мөхбир әгъзасы (1946), Эзәрбайжан ССР ФА академигы (1949), Эзәрбайжан ССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1930). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1907), шунда ук эшли, проф. (1918). Бер үк вакытта, 1909–20 елларда, Казан югары хатын-кызлар курсларында укыта. 1920–60 та — Эзәрбайжан ун-тында (Баку). Бер үк вакытта, 1944 тән, Эзәрбайжан ССРның Филос. һәм хокук ин-тында: 1944–45 тә филос. һәм хокук секторы мөдире, 1945–50 дә — директор. Хезмәтләре антик филос. тарихына, Якын Көнчыгыш халыклары философиясенә, мантыйк һәм психологиягә карый. Антик философлар хезмәтләрен тәржемә итә.

Әд.: В поисках за абсолютной достоверностью. К., 1912; Введение в философию: В 2 ч. К., 1912–16; Досократики: В 3 ч. К., 1914–19; Псевдо-Демокрит в его фрагментах и свидетельствах древности. М., 1925; Древнегреческие атомисты. Баку, 1946; Авеста. Баку, 1960; История логики. М., 1967.

МАКОВСКИЙ Стефан Игнатьевич (1904, Грозный ш. — ?, шунда ук), бораулау мастеры, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1950). 1914–21 елларда Грозныйда каеш дирбияләре остаханәсендә эшли. 1922–36 да «Грознефть» берләшмәсендә эшче, бораулаучы, бораулау мастеры. 1931 дә бораулау техниклары курсының тәмамлыгы. 1936–42 дә Мәскәү геол. трестының геол. партиясендә өлкән бораулаучы. 1942–58 дә «Татнефтьразведка» трестында: өлкән бораулау мастеры, участок башлыгы, Шөгәр нефть разведкасының бораулау конторасы башлыгы, 3 нче Әлмәт тик-

шерү-бораулау конторасы директоры (1981 дән). Татарстанда зур нефть чыганаclarын: Ромашкино, Акташ, Азнакай һ.б.ны ачуда катнаша. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар. Дәүләт бүләге Ромашкино нефть чыганагы ачканы өчен бирелә. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медаль б-н бүләкләнә.

МАКСА елгасы, Көнбатыш Кама алдында. Кече Мишә елгасының (Мишә елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 24,1 км, бассейнының майданы 112,9 км². Теләче р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Максабаш авылыннан 4,4 км тоньяк-көнбатыштарак, тамагы Ачы авылыннан 1,4 км көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 170 м, тамагыныкы — 80 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 15%. М.ның 0,4 тән алып 4,7 км га кадәр озынлыктагы 10 кушылдыгы бар. Елга челтәренен тыгызлыгы 0,38 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллык катламы 138 мм, ташу вакытында су катламы 100 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче көннәрендә башлана. Елга ноябрь ахырында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллык чыгымы 0,15 м³/с. Язын суы йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жән каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жән 700–1000 мг/л. Елгада суның гомуми күләме 1,66 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары хужалык-көнкүреш максатларында файдаланыла.

МАКСАБАШ авылы, Теләче р-нында, Теләче авылыннан 15 км тоньяк-көнбатыштарак, Макса елгасы буенда. 2010 елда 299 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.та 2 мәчет (1867 һәм 1870 тә төзелә), 2 мәдрәсә, су тегермәне, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жирә 1854 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Олы Кибәхужа волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябреннән — Саба, 1991 нең 4 октябреннән Теләче р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 120 ир-ат; 1859 да — 961, 1897 дә — 1107, 1908 дә — 1398, 1920 дә — 1208, 1926 да — 955, 1938 дә — 811, 1949 да — 692, 1958 дә — 574, 1970 тә — 535, 1979 да — 577, 1989 да — 318, 2002 дә — 330 кеше.

МАКСИМ ПУЧИНКӘСЭ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрненнән 9 км көнбатыштарак, Ушма елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 48 кеше (руслар)

яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. 1652 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, курыс төшерү-мунчала ясау б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.П.ндә Вознесение чиркәве (1905–15 тә төзелә; архит-ра истәлегә), чиркәү-приход мәктәбе (1884 тә ачыла), тегермән, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жирә 2546,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Красногорск волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньнда. 1930 ның 10 августынан Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 227 ир-ат; 1859 да — 919, 1897 дә — 965, 1908 дә — 907, 1920 дә — 897, 1926 да — 889, 1938 дә — 617, 1949 да — 392, 1958 дә — 278, 1970 тә — 346, 1979 да — 191, 1989 да — 130, 2002 дә — 52 кеше.

МАКСИМКОВО авылы, Менделеев р-нында, Менделеев шәһәрненнән 8 км тоньяк-көнчыгыштарак, Туйма елгасынан 1 км читтә урнашкан. 2010 елда 26 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 19 йөз башында Иске Гришкино авылыннан күчеп килүчеләр нигез сала. Рев-циягә кадәрге рус чыганаclarында Акполя, Починок Андреев исемнәре б-н дә мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә, көнлекле эшкә яллана. 1879 елгы мәгълүматларга караганда, монда ашлык саклау-сату кибете эшли. 19 йөз ахырында авыл жәмәгатенә имана жирә 316,2 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Күрәк волостенда. 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Бондлог, 1931 нең 20 гыйнварынан — Алабуга, 1935 нең 10 февраленнән — Бондлог, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1985 нең 15 августынан Менделеев р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 25 ир-ат; 1859 да — 124, 1887 дә — 180, 1905 тә — 272, 1920 дә — 299, 1926 да — 340, 1938 дә — 315, 1949 да — 275, 1958 дә — 270, 1970 тә — 240, 1979 да — 136, 1989 да — 54, 2002 дә — 26 кеше.

МАКСИМОВ Александр Александрович (3.8.1891, Оренбург губ., Троицкий өязе Түбән Увельский станицасы — 28.6.1976, Мәскәү), жәмәгать-сәясәт һәм халык мәгарифе эшлеклесе, философ, филос. фән. д-ры (1934), СССР ФА мөхбир әгъзасы (1943). 1910 елда Казан ун-тының мед. ф-тына укырга керә, 1911 дә физика-матем. ф-тына күчә. Революцион эшчәнлектә актив катнаша, эсерлар партиясе әгъзасы була. Беренче бөтендөнья сугышында интернационалистик позициядә тора, сугышка каршы юнәлдерелгән листовкалар тарата. Университетны тәмамлаганнан соң (1916), химия буенча профессорлык дәрәжәсенә эзәрләнү өчен шунда калдырыла. 1918 дән РКП(б)да, 1918 нең февраленнән Казан губернасының халык мәгарифе комиссары. 1918 нең августында КОМУЧ органныры тарафыннан кулга алына, атарга хөкөм чыгарыла, Кызыл Армия гаскәрләре тарафыннан азат ителә. Казан өчен барган су-

гышларда катнаша. 1918 нең 10 сентябреннән яңадан губерна халык мәгарифе комиссары, бер үк вакытта, 1918 нең ноябреннән Казан югары уку йортлары комиссары. М. житәкчелегендә совет хакимияте органныры декретларына яраклаштырып, мәгариф системасы үзгәртеп корыла: мәдрәсәләр һәм православие руханилары уку йортлары ябыла, наданлыкны бетерү, земство һәм шәһәр мәктәпләрен 1 нче, югары башлангыч ук-шәләрен 2 нче һәм 3 нче дәрәжә совет мәктәпләре итеп үзгәртү компаниясе башлана; югары уку йортларында эшчеләр ф-тлары ачыла. Сәнәгать, коммерция һәм а.х. уч-шәләре жирлегендә Казан политехник ин-ты оештырыла, Казан укытучылар ин-ты Югары халык мәгарифе ин-ты итеп үзгәртелә. 1919 ның октябреннән Кызыл Армиядә, полк, дивизия комиссары. 1920 нең ноябреннән РСФСР Халык мәгарифе комис-тының эшчеләр ф-ты бүлегә мөдире. 1922 дән Мәскәү ун-тының филос. каф. мөдире, бер үк вакытта Кызыл профессорлар ин-тында (1924–34) һәм Коммунисттик академиядә (1931–36). 1934–54 тә СССР ФАнең Филос. ин-тында, 1944–49 да Мәскәү ун-тының филос. ф-тында. Хезмәтләре табигыят белемнәренә филос. мәсьәләләренә карый. Казан урамнарының берсе М. исемен йөртә.

Хезм. Ленин и естествознание. М., 1933; Введение в современное учение о материи и движении. М., 1941; Очерки по истории борьбы в русском естествознании. М., 1947.

Әд.: Корбут М.К. Казанский государственный университет имени В.И. Ульянова-Ленина за 125 лет. 1804/05 — 1929/30. К., 1930. Т. 2; Султабанбеков Б.Ф. Максимов Александр Александрович // Борцы за счастье народное. К., 1967.

МАКСИМОВ Валерий Архипович (1.5.1940, Мамадыш р-ны Кольшчы а. — 14.9.2012, Казан), машиналар төзү һәм механикаштыру өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1983), ТР ФА мөхбир әгъзасы (1992), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1993), РФнең атказ. фән эшлеклесе (2005). 1963 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, компрессор машиналары һәм жайланмалары каф. мөдире (1982–86, 1989 дан), бер үк вакытта суыткыч һәм компрессор машиналары ф-ты деканы (1982–86, 1989–92), проф. (1984). 1969–77 дә компрессорлар төзү максус КБсында (хәзер «НИИтурбокомпрессор» АЖ) бүлек башлыгы, 1986–89 да фәнни эшләр буенча директор урынбасары, өйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1998 дән), бер үк вакытта «Казанкомпрессормаш» ФЖБ ген. директорының фән буенча 1 нче урынбасары. 1997 дән «Идея» инновацион-житештөрү технопаркы» АЖнең металл эшкәртү һәм транспорт буенча баш эксперты. Хезмәтләре сыеклык һәм газ механикасына, вакуум һәм компрессор техникасына карый. М. майлауның термодинамик теориясен тәкъдим итә. Гидродинамик ышкылу узеллары системаларын исәпләү һәм проекташтыру алымнарын эшли. Уйлап табуга 49 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. ТР машина төзүчеләре фәнни-техник жәмгыяте идарәсе рәисе (1982 дән). Медальләр, ш. и. СССР ВДНХсы

И.Т. Максимов.

К.Е. Максимов.

ның көмеш медале, «СССРның уйлап табу-чысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Трибология подшипников и уплотнений жидкостного трения высокоскоростных турбомашин. К., 1998 (автордаш); Двухроторные винтовые и прямоточные компрессоры: Теория, расчёт и проектирование. К., 2000 (автордаш); Газовая смазка: Перспективы применения в турбомашиностроении. К., 2002; Высокоскоростные опоры скольжения гидродинамического трения. К., 2004 (автордаш).

МАКСИМОВ Владимир Ильич (5.11.1947, Әлмәт р-ны Ямаш а.), физиолог, биол. фән. д-ры (2000), проф. (2001). 1970 елда Казан вет. ин-тын тәмамлап, шунда ук физиол. кафедрасында эшли. 2000 нән Мәскәү вет. медицинасы академиясенә физиол. каф. профессоры, бер үк вакытта, 2003 тән — баш гыйльми секретарь. Хезмәтләре терлек организмның гармональ статусын туганнан соңгы онтогенезда тикшерүгә карый.

Х е з м.: Основы физиологии и этиологии животных. М., 2004 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873—2006 гг.): Биограф. словарь учёных. К., 2006.

МАКСИМОВ Владимир Петрович (25.12.1909, Ташкент — 7.9.2007, Казан), инженер-механик, Казандагы 387 нче завод директоры (1948—61). Мәскәү авиация ин-тын тәмамлый (1937). 1929—41 елларда Мәскәүдә 22 нче авиация з-лында эшли, завод эвакуацияләнгәннән соң (1941), Казандагы 22 нче авиация з-дында (1948 гә кадәр): техник, әйдәп баручы инженер, цех башлыгы, баш технолог, директор урынбасары. 1948—61 дә 387 нче заводта. М. жигәчкелегендә пр-тиедә үзйөрешлө С-4 комбайннарның жигәчкеләренә жайга салына, вертолётлар жигәчкеләрен бунча реконструкция уздырыла, Ми-1, Ми-4 вертолётларын һәм аларның модификацияләрен эшләп чыгару үзләштерелә. 1961—71 дә Производственные оештыру технологиясе фәнни-тикшерену ин-тының Казан ф-лында лаб. башлыгы, баш инженер урынбасары. 1971—86 да Казан авиация техникумы укытучысы. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, ике Кызыл Йолдыз ордены, башка орденнар һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Казанские вертолёты: Полёт продолжается. К., 2000.

МАКСИМОВ Вячеслав Васильевич (9.3.1908, Сембер губ. Сембер ш. — 30.4.1975, Казан), төзелеш механикасы өлкәсе галиме, физика-матем. фән. канд. (1946), проф. (1967). 1934 елда Казан авиация ин-тын (1 нче диплом иясе) тәмамлаганнан соң, шун-

да ук эшли, самолётлар конструкцияләү һәм проектлаштыру (1937—41, 1942—44, 1947—51), самолёт жиһазлары (1951—54), гироскопик приборлар һәм жайланмалар (1954—71) кафедралары мөдире; бер үк вакытта самолётлар төзү (1949—51), радиотехника (1952—53) ф-тлары деканы; приборлар һәм автоматлар ф-тын оештыручы һәм аның деканы (1952—58). Хезмәтләре гироскопик техникага, самолётларның ныклыкка исәпләүгә карый. М. реактив «катуша» миномётларын жигәчкеләренә оештыру (1941—42), тәжрибә очкыч аппаратларын проектлаштыру һәм төзү эшләре б-н жигәчкелек итә. Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Расчёт касательных напряжений в стыковых узлах деревянных лонжеронов // Тр. Казан. авиац. ин-та. 1946. Вып. 17; Поведение гировертикали с шариковой коррекцией вблизи истинной вертикали // Тр. Казан. авиац. ин-та. 1960. Вып. 59; Расчёт параметров гиropolукомпыаса. К., 1964.

МАКСИМОВ Иван Тихонович (5.8.1924, Мамадыш кантоны Албай а. — 11.11.1987, Казан), Сов. Союзы Герое (29.6.1945), полковник. Милләте буенча татар. Смоленск хәрби пехота уч-щесен (1943), офицерлар составын камилләштерү курсларын (1947) тәмамлай. Сугышка кадр туган авылында колхозда хисапчы булып эшли. 1942 елның августыннан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең маеннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 358 нче укчы полкның рота командиры (70 нче армиянең 136 нчы укчы дивизиясе). Үзәк, 1 нче һәм 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Курск сугышында (1943), Полесье, Люблин-Брест (икесе дә — 1944), Көнчыгыш Померания һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. М. 1945 нән 30 мартында Данциг (хәзер Гданьск, Польша) шәһәре янында Висла елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: аның жигәчкелегендә сугышчылар дошманның 6 танк контрһөжүмен кире кайтара. 1954—77 дә Казанда хәрби комиссар. 1977 дән запаста. 1978—87 дә Мәскәү авиация технологиясе һәм жигәчкеләренә оештыру фәнни-тикшерену ин-тының Казан ф-лында кадрлар һәм режим бунча директор урынбасары. Ленин ордены, Кызыл Байрак, Александр Невский, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз, 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Геройга Казанда Яңа Савин хәрби комиссарына мемориаль такта һәм Мамадыш шәһәрндә бюст куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Есть на Вятке городок: Ист.-краевед. очерки. К., 1981; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МАКСИМОВ Кондрат Евдокимович (12.3.1894, Вятка губ., Уржум өязе Шинькино а. — 1.10.1981, Казан), һәмкышыче, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1957), ТАССРның халык рәссамы (1960), РСФСРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1974). Казан сыңлы сәнгать мәктәбндә укый (1914—17, бүленеп). 1917—27 елларда туган авылында сал агызу-чы булып эшли. 1927—29 да Ленинград рас-

самы М.М.Гужавин жигәчкелегендә яңадан һәмкышы б-н шөгьльләне башлый. 1930—35 тә Казанда сал агызу тәжрибә станциясендә эшли, сал агызу хезмәтен механикалаштыруны камилләштерү б-н шөгьльләне, уйлап табуга 27 авторлык таныклыгы ала. 1930 еллар уртасынан һәмкышы сәнгать өлкәсендә актив эшли башлый. Бөек Ватан сугышы елларында Татарстан р-нарнда йөри, миниатюр этюдлар циклын яза (100 гә якын әсәр), шулар нигезндә тыл хезмәтчәннәренә багышланган «Салларда» (1943), «Урман кисүчеләреннән төн куну урыны», «Орлык фондына ашык тапшыру» (икесе дә — 1944) исемле зур картиналар ижат итә. 1940 еллар уртасында рәссам соңрак үз ижатында үзәк урынны алган пейзаж жанрына мөрәжәгать итә. М.ның зур мирасында Кавказ, Кыргыз, Украина, рус Төньягы пейзажлары да аз түгел, урта рус пейзажы темасы ана аеруча якын. Ул картиналарында Татарстанның Идел-Кама кинлекләрен, Вятка урманнарын тасвирлый. М. И.И.Шишкин нигез салган рус реалистик пейзажы традицияләрен дөвам итә, үстерә: «Кама» (1945), «Камага юл» (1953), «Арыш» (1953), «Урманлы офыклар» (1953),

К.Е. М а к с и м о в. «Вагоннарда утын төюү». 1945. ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейе.

«Куйбышев дингезе» (1957), «Ак мүк түшәлгән нарат урманы» (1965), «Вятка кинлекләре» (1969), «Чыршы урманьында көн уртасы» (1973) һ.б. М. ижатының күпчелеге камера-лирик һәм әкияти-романтик характерда: «Абага чәчәк аткан төн» (1946), «Аләнүшкә», «Кашей патшалыгы» (икесе дә — 1950 еллар), «Тыелган урман» (1959), «Урмандагы янгын», «Урман шаулаган якларда» (икесе дә — 1950 еллар), «Алабуга. 1918 елда кызыл партизаннарны аткан урын» (1967) пейзажларында тирән сагыш чагыла. М. ш.у. табигатьне, күптөрле чәчәкләр һәм жиләк-жигәчкеләр дөньясын тасвирлаучы натюрморт жанрында да уңышлы эшли: «Урман чәчәкләре» (1945), «Чалма чәчәкләр һәм бәллүр» (1946), «Йөзем» (1956), «Шәфтәлулар» (1965), «Ак карлыган сабагы» (1969) һ.б. 1970 елларда ул Идел пейзажларына кабат әйләнә кайта («Куйбышев сусаклагычында», 1973; «Идел өстендә», 1976).

Ә с ә р.: Не пожалее сил // Мы из Советской Татарии. К., 1960.

Әд.: Кондрат Евдокимович Максимов. Выставка произведений художника К.Е.Максимова: 60 лет со дня рождения, 25 лет творческой деятельности.

К., 1954; Кондрат Евдокимович Максимов // Искусство Советской Татарии. Народные художники: Буклет. К., 1980; Народный художник ТАССР Кондрат Евдокимович Максимов: 75 лет со дня рождения, 40 лет творческой деятельности: Каталог выставки. К., 1980; Ч е р в о н н а я С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984; Г о л у б ц о в а Т.В. Кондрат Евдокимович Максимов. К., 2004. М.Е.Ильина.

МАКСИМОВ Николай Валентинович (14.12.1956, Питрәч р-ны Керәшен Сәрдәсе а.), тел галиме, филол. фән. канд. (1991). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1982), Казанның 90 нчы мәктәбендә татар теле һәм әдбияты укыта. 1991 елдан ТР ФАнен Тел, әдбият һәм тарих ин-тында, 1992 дән ТР Магариф хезмәткәрләренен белем күтәрү ин-тында татар теле һәм әдбиятын укыту методикасы каф. мөдире. 1997 дән Казан техн. ун-тында (2003 кә кадәр икетеллек нигезендә белем бирү укыту-методик үзәге директоры), 2007 дән Казан ун-тында. Татар телен укыту методикасына караган хезмәтләр, урта мәктәпләр һәм югары уку йортлары өчен татар теле дәреслекләре һәм уку ярдәмлекләре авторы.

Х е з м.: Татар теленнән дидактик материаллар: 5–7 сыйныф. К., 2000; Татар теле: Урта махсус уку йортлары студентлары өчен дәреслек. К., 2005; Урта мәктәптә татар теле: Кушма жөмлө синтаксисы. К., 2005; Синтаксиста сөзләр бар. Башваткычлар. Уеннар. Тестлар. К., 2010 (автордаш).

МАКСИМОВ Николай Иванович (19.5.1911, Пенза губ., Саранск оязе Олы Семилей а. — 5.5.1967, Казан), инженер-механик, Казан авиация з-ды директоры (1960–67), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1961), Соц. Хезмәт Герое (1966). Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң (1937), шунда ук эшл. 1939–67 елларда Казан авиация з-дында: инженер, әйдәп баручы инженер, цех башлыгы урынбасары, цехның техник контроль бүлегә башлыгы (1943 тән), производство башлыгы (1945 тән), баш инженер (1950 дән), завод директоры (1960 тан). М. житәкчелендә пр-тидә Ту-104, Ил-62, Ту-22 самолётларын һәм аларның модификацияләрен эшләп чыгару үзләштерелә. СССР Дәүләт бүлегә лауреаты (1949; 1971, вафатыннан соң). 1963–67 дә ТАССР ЮС депутаты. Ике Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, Кы-

зыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә. Казан урамнарының берсенә М. исеме бирелә.

Әд.: Завод стратегического назначения. К., 2002. Д.С.Фәхретдинов.

МАКСИМОВ Юрий Александрович (31.3.1927, Казан), драма актёры, ТАССРның халык артисты (1978). Казан Зур драма театры каршындагы студияне тәмамлый (1947). Студиядә уку дәверендә Казан Зур драма театры спектакльләрендә Петька («Учак», П.Г.Маляровский), Николай Сумской («Яшь гвардия», А.А.Фадеев романы буенча) рольләрен башкара. 1947 елдан Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) труппасында. Яшь геройлар театрының уйнап, актёр һәр образны индивидуальләштергә омтыла. М. башкарган Серёжа («Корыч ничек чыныкты», Н.А.Островский романы буенча), Дэви («Бер йомарла кар», В.А.Любимова), Аркаша («Воробёв таулары», А.Д.Симухов), Володя Чернышёв («Аның дуслары», В.С.Розов), Лёня Жарков («Өлгергәнлек аттестаты», Л.Б.Гераскина), Мариус («Хоккуссызлар», В.Гюго романы буенча) образлары романтик хис-тойгылар байлыгы, хәрәкәт активлыгы б-н аерылып тора. Тишка («Агай-эне — ак мыек», А.Н.Островский), Кутейкин («Житлекмәгән егет», Д.И.Фонвизин), Вадим Розвалов («Хәерле сәгатәт!», В.С.Розов) рольләре актёрның теге яки бу образны тәсирләнә сурәтләдә тиешле чаралардан файдалана белү, герой күңелендәгә эчке конфликтны табу һәм ачып бирү осталыгын күрсәтә. М.Сәлимжанов куйган спектакльләрдә М. ижат иткән Карандышев («Бирнәсез кыз», А.Н.Островский), Яков («Бер тән», Б.Л.Горбатов) рольләре психологик яктан тирән ачылулары б-н зур әһәмияткә ия. Майор Дейтмар («Аксыл чөчлө алдакчы», Ю.Клеманов), Габделбәр Сатиев («Мулла-нур Вахитов», Н.Исәнбәт), Лещ («Соңгылар», М.Горький), Масленников («Казан университеты», Д.Н.Вәлиев) образлары социаль характеристикаларының үткенлеге б-н аерылып тора. Эчке каршылыкның төп чыганагын ачып, актёр образны күзлөмләргә итә һәм, үз геройларына карата гаепләүче ролендә чыгыш, социаль образга масштаб бирә. Сафаранов («Бистәдә күрешү», А.В.Вампилов), Никулин («Сөйгәннәрегез белән аерылышмагыз», А.М.Володин), Бессольцев («Бойкот», В.Железников) образлары рухи сыйфатларны житкерүдә нәзакәтлелекләре б-н аерылып тора; бакырчы Рыло («Жәйге төндә кәргән төш», У.Шекспир) образы рәхимле юморы, эчкерсезлеге б-н үзәнә жәлеп итә. М. Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) сәхнәсендә Ивась («Анюта күзләре», Т.Г.Ян), Ибраһим бай («Тапкыр егет», Д.Аппакова), Аю («Ике өрәңге», Е.Л.Шварц), лорд Сент-Джон («Принц

Н.И.Максимов.

Ю.А.Максимов.

һәм теләнчә», М.Твен повесте буенча), Премьер-министр («Король Магиуш Беренче», Я.Корчак) кебек әкият геройлары галереясын ижат итә. Алар, сәхнәдәгә яшәшләр б-н гадәти булмасылар да, тормыш чынбарлыгына тугрылыклары б-н ышландыралар.

Әд.: Б л а г о в Ю. Казанский театр юного зрителя. К., 1986. Ю.А.Благо.

МАКСИМОВ Яков Яковлевич (7.11.1941, Түбән Кама р-ны Олы Афанас а. — 18.12.1997, Казан), икътисадчы, икътисад фән. д. -ры (1991), проф. (1992), ТАССРның атказ. икътисадчысы (1990), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1993). Казан. а.х. ин-тын тәмамлый (1967). Хезмәт эшчәнлеген 1957 елда Түбән Кама р-нының «Красный Ключ» с-зында башлый. 1965–67 дә «Нижекамский» с-зы икътисадчысы. 1967 дән Казан аграр ун-тында, 1984 тән икътисад теориясе каф. мөдире. Хезмәтләрә а.х. хезмәте б-н матди кызыксындыру һәм ана тарту мәсьәләләренә карый. М. ТР А.х. һәм азык-төлек министрлыгының фәнни советы, Республика хосусыйлаштыру ком-ты эшендә, Татарстанда АПК ны үстерү программаларын һәм концепциясен эшләүдә катнаша.

Х е з м.: Семейный труд на селе. К., 1989; АПК Татарии: Проблемы и пути решения. К., 1990; Реализация стимулов к труду в агропромышленном комплексе. К., 1990.

Ф.С.Зыятдинов.

МАКСИМОВ-КОШКИНСКИЙ Иоаким Степанович (19.9.1893, Сембер губ., Буа оязе Кошки-Яца Тимбай а. — 30.8.1975, Мәскәу), драма актёры, режиссёр, драматург, Чуаш АССРның халык артисты (1933), РСФСРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1968). Чуаш театрына нигез салучыларның берсе. Сембер чуаш укытучылар мәктәбен тәмамлай, 1913–17 елларда Казан сәнгать мәктәбендә укый. 1918 дә, Көнчыгыш фронт штабы сәяси бүлегенә чуаш секциясен житәкләгән дәвердә, Казанда чуаш телендә чыгыш ясаучы актёрлар төркемен оештыра. А.Н.Островский пьесасы буенча «Үзәк теләгәнчә яшәмә» («Не так живи, как хочется») исемле беренче спектакль 1918 нең 14 гыйнварында Хатын-кызлар мед. ин-ты бинасында (Вознесенский (хәзер Островский) урамындагы элекке Клячкин хастаханәсе) күрсәтелә. 1919 да төркем Чуаш совет күчмә театры статусы ала. Сезон 9 октябрдә хәзерге Зур Кызыл һәм Тельман урамнары чатындагы Интернациональ театр бинасында (элекке «Амбир» кинотеатры) С.Белая пьесасы буенча «Крәстиянәр» («Крестья-

Ю.А.М а к с и м о в. 1. Карандышев («Бирнәсез кыз», А.Н.Островский); 2. Ивась («Анюта күзләре», Т.Г.Ян) рольләрендә.

не») спектакле б-н ачыла. Театр Казан һәм Сембер губерналары терр-ялорендөгө чуаш авылларында спектакльләр күрсәтә. 1920 дән Чабаксар шәһәрәндә. Бу театр сәхнәсендә М.-К. рус һәм дөнья классикасы, шул чор чуаш драматурглары әсәрләре буенча шактый гына спектакльләр куя. 1922 дән бер үк вакытта драматургия эшчәнлегә б-н дә шөгылләнә, 30 дан артык пьеса һәм сценарий яза, рус һәм чит ил авторларының әсәрләрен чуашчага тәржемә итә. 1925–32 елларда «Чуашкино» актёры, режиссёры һәм сценарийлары авторы. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Театральная энциклопедия. М., 1964. Т. 3; Краткая Чувашская энциклопедия. Чебоксары, 2001; Чуваши Татарстана. Чебоксары, 2006.

Ю.А.Благов.

МАКСИМОВКА авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрәннән 27 км көньяк-көнбатыштарак, Кылна елгасы буенда. 2010 елда 31 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. 20 йөз башында нигез салына. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Сембер өязе Олы Тархан волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантонында. 1930 нын 10 августыннан — Тәтеш, 1938 нең 4 августыннан — Олы Тархан, 1959 ның 12 октябреннән Тәтеш р-нында. Халык саны: 1920 дә — 165, 1926 да — 193, 1938 дә — 205, 1949 да — 150, 1958 дә — 160, 1970 тә — 105, 1979 да — 69, 1989 да — 54, 2002 дә — 44 кеше.

МАКСУД (Максудов) Мәхмүд Гыйсаметдин улы (15.1.1900, Казан губ., Лаеш өязе Югары Кибәхужа а. — 10.11.1962, Мәскәү), язучы, тәржемәче. Мәскәү ун-тын тәмамлый (1934). 1918 елдан Мәскәүдә яши, «Чулпан» г-тасы редакциясендә тәржемәче, «Яшь эшче» г-тасында мөхәррир (1921–26), «Нәшрият» та баш мөхәррир (1926–28); «Центризм»ның татар әдәбияты секциясен (1928–31) һәм «Профиздат»ның милли әдәбиятлар секторын житекли (1932–33). 1933–34 тә «Коммунист» г-тасында әдәби хезмәткәр. 1918 дә Окт. рев-циясенә берьялыгы уңаеннан «Бәйрәм жите» исемле беренче очеркын бастыра. Очеркларында социализм казанышлары, халыклар бердәмлегә темалары яктыртыла («Яңа шәһәр һәм аның кешеләре», 1949; «Тынычлык вахтасында», 1955). Бөек Ватан сугышы елларында политрук, батальон комиссары, сәясәт бүлек агитаторы, «Советский воин» г-тасы мөхәррире урынбасары вазифаларын башкара. «Яз жыры» (1929; 2 басма 1990), «Канлы божралар» (1929), «Изге көрәшкә» (1941), «Яңа тормыш язгында» (1980) кебек хикәяләр жьентыклары; «Үч һәм нәлэт жыры» (1944), «Гөлжамал апа Мәскәүдә» (1948) исемле лирик-публицистик характердагы шигырь жьентыклары; М.Жәлил турында «Сагынган минутларда» (1963) исемле истәлекләр китабы, Г.Тукай, Г.Ибраһимов, М.Гафури, К.Нәжми, Һ.Такташ, М.Әмир, Ф.Кәрим иҗатларына багышланган мөкаләләр авторы. Татар теленә А.С.Пушкинның «Дубровский» (1934) һәм «Скупой рыцарь» («Саран рыцарь», 1948), М.Горькийның «Мать» («Ана», 1951), Л.Н.Толстойның «Война и мир» («Сугыш һәм солых», 1–4 т.,

1954–57) һәм «Анна Каренина» (1960), И.С.Тургеневның «Рудин» (1959) әсәрләрен, Көнчыгыш әдәбияты классикларынан Низами, Абай поэмаларын, «Поэты Прибалтики» («Балтыйк буе шагыйрьләре»; Литва ССР ЮСның Мактау грамотасы, 1948) жьентыгын тәржемә итә. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Әсәрләр. К., 1934; Сайланма әсәрләр. К., 1952; Әсәрләр (1919–1959). К., 1960.

Әд.: Х ә й р и Х. Мәхмүд Максуд иҗаты // Татар совет әдәбиятында реализм мәсьәләләре. К., 1960; Ш а м о в А. Зур тормыш // Казан утлары. 1980. № 1. Г.М.Габделхакова.

МАКСУД СӨНДЕКЛӘ (псевд., чын фамилиясе һәм исеме Максудов Садык Мөбин улы) (15.9.1904, Сембер губ., Буа өязе Сөндек (Сөендек) а. — декабрь 1981), шагыйрь. Башкорт һәм татар телләрендә иҗат итә. 1924 елда Донбасс шахталарына китә; совет-партия мәктәбен тәмамлагач (Артёмовск ш., 1927), Щербиновка рудникларында татар һәм башкорт шахтёрларын укырга-язарга өйрәтә. 1931–35 тә «Донбасс эшчесе» татар г-тасы редакциясендә әдәби хезмәткәр. 1935 тән Башкортстанда яши: Башглавитта, Язучылар оешмасында, радио ком-тында, «Әдәби Башкортстан» ж-лында эшли. Әдәбиятка прозаик буларак килеп керә («Күмер тауышы», Уфа, 1930), ләкин алга таба күбрәк поэзия жанрында иҗат итә. Аның беренче язмалары 1930 елларда Мәскәүдә чыккан «Эшче», «Игенчеләр» г-таларында һәм «Яшь эшче» ж-лында дөнья күрә. Татар һәм башкорт поэзиясендә, беренчеләрдән булып, эшчеләр, шахтёрлар темасын күтәрп чыга («Донбасс ударниклары», 1931; «Стаханов турыһында йыр», Уфа, 1938; «Мәхәббәт», 1938 жьентыклары). «Урал шигыйрьләре» (1948), «Хезмәткә дан» (1950), «Тормыш шатлыгы» (1960) жьентыкларына кергән шигыйрьләрендә дә производство темасы үзәктә торә; аларда Куйбышев ГЭСын төзүчеләргә, геологлар, нефтьчеләр хезмәтенә мәдхия жырлана. Мариуполь шәһәре оккупацияләнган вакытта немец фашистлары тарафыннан газаллап үтерелгән атаклы стахановчының багырлыгы турында «Макар Мазай» (Уфа, 1950) һәм революционер «Иван Якутов» (Уфа, 1959) поэмалары — М.С.нең иҗат унышлары. Соңгы елларында бик яратып лирик миниатюралар һәм сизгезьуллыклар яза («Без кабызган уттар», Уфа, 1974; «Кемдәң кулы матур?», Уфа, 1977). Балалар өчен «Һуңгы хат» (Уфа, 1934), «Буяусы малайлар» (Уфа, 1957) жьентыклары авторы; А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, М.В.Исаковскийларның кайбер әсәрләрен башкорт теленә тәржәмә итә. Бөек Ватан сугышында катнаша, медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Шигыйрьләр, поэмалар. К., 1941; Сайланма әсәрләр. К., 1955; Бессмертие. Уфа, 1972.

Г.М.Габделхакова.

МАКСУДИ (псевд., чын исеме билгесез) (15 йөзнен 2 нче артысы — 16 йөзнен 1 нче артысы), төрки-татар шагыйре. Дини-дидактик шигыйрь хикәятләрдән торган «Һәза китабу фи бәйани моғъжизаи бин-нәби» («Пәйгамбәр кылган моғъжизаларны аңлата торган

китаб», 1515; 1848 дә басыла) исемле китап авторы. Күләме — 6150 байт. М. укучыларны динне сафлыгын сакларга, ислам идеаллары өчен көрәшкә әзер булгыра, куркыныч янау ихтималы булганда, бердәмлеккә чакыра. Сүзләренен ихласлыгын, ислам диненен бөеклеген исбатлау өчен, ул пәйгамбәр кылган моғъжизалар, жиңүләр, аның кяфәрләр б-н көрәше турында яза. Хикәяләр үзләренен бай, образлы теле б-н аерылып торалар, аларда татар халык лексикасы элементлары бар. Жьентык татарлар арасында кулъязма рәвшендә тарала.

Ә с ә р.: Моғъжизнама. К., 2002.

МАКСУДИ Әхмәтһади (Һади) Низаметдин улы (28.9.1868, Казан губ., Казан өязе Ташсу а. — 28.6.1941, Казан), жәмәгәт һәм сәясәт эшлеклесе. Татар морзалары *Соендековлар* нәселеннән. Мулла гаиләсеннән. Садр *Максудин*ның абыйсы. 1881 елдан Казанда яши. «Касыймия» мәдрәсәсен тәмамлаганнан соң, шунда укыта башлай. Г.Баруди эшен дөвам итүче буларак, укытуда, беренчеләрдән булып, яңа ысул куллана. 1894 тә Төркиягә китә, анда яңа ысуллы мәдрәсәләренен укыту тәртипләрен өйрәнә, алдынгы карашлы зыялылар, ш.и. Ә.Мидхәт, А.Дәүләт идеяләре б-н таныша. И.Гаспринский чакыруы б-н Кырымга килә, андагы «Зынжырлы» мәдрәсәсендә шәкертләргә мантыйк фәнен һәм гарәп телен укыта. «Тәрҗеман» г-тасында языша. 1896 да Казанга кайта. Казан татар укытучылар мәктәбенә эхстер тәртибендә имтиханнар тапшырып, «Мөхәмәдия» мәдрәсәсендә укыта. 1890 еллар башында бертуган Юнысовларның Мөселман балалар ятимханәсе мәктәбендә, 1 нче шәһәр башлангыч уч-щесендә татар теле, тарих, география укыта. 1903–05 тә Казан ун-тында ирекле тыңлаучы.

1892 дә М. ижекләп укырга өйрәтүче «Мөгаллим әүвәл» («Беренче дәреслек») әлифбасын бастырып чыгара, гарәп графикасынигезендә татарча уку һәм язуны тиз үзләштерү өчен ин яхшы ярдәмлек буларак, бу дәреслек 30 дан артык басма кичерә («Әлифба» мөкаласенә илл.н к.). Анда тән өлешләре, эш кораллары, йорт кирәк-ярагы, хайваннар дөньясы, киём-салым, савыт-саба, азык-төлек турында аерым сүзләр, жөмләләр һәм кыска хикәяләр, татарча ялгызлык исемнәр, антонимнар һәм синонимнар бирелә. «Мөгаллим сани» («Икенче дәреслек») — соңгы баскыч укыту өчен, 1902) — беренчесенен дөвамы, гарәпчә укырга-язарга өйрәтә. Әлифбаларның икесе дә казаклар, үзбәкләр, кыргызлар һәм башкортлар тарафыннан да кулланыла. 1906 ның августында М. татар мөгаллимнәре жьенында катнаша, жьенда башлангыч сыйныфлар өчен уртак уку-укыту программасы кабул ителә. 1910 да ул «Төрки сарыфы» («Татар теле морфологиясе»), «Төрки илмя кагыйдәләре» («Татар теленен орфография кагыйдәләре»), «Төрки нәхүе» («Татар теле синтаксисы») дәреслекләре әзерләп чыгара, грамматика һәм дәрәс язу кагыйдәләрен бердәм нормага керттергә омтыла. М. язган гарәп теле дәреслегә «Әд-Дөрүс эш-ши-фания» («Гарәп телен өйрөнү буенча йөз дә-

рес», СПб., 1898) берничә тапкыр нәшер ителә, аны хәзерге мәдрәсә шәкертләре дә файдалана. М. шу. «Русистан. Россия мөселманнары өчен рус телен үзлегенчә өйрәнү буенча гамәли дәреслек...» («Русистан. Практический учебник-самоучитель русского языка для мусульман России...», 1911), «Французча «Мөгаллим әүвәл» (1913) һ.б. кулланмалар төзеп бастыра.

М. мәдрәсә шәкертләре өчен ислам нигезләрен аңлаткан популяр ярдәмлекләр серияләрен эшли. «Гыйбадәте исламия» (1898) китабы тулысынча һәм өлешлән кабат-кабат нәшер ителә. 1898 д. «Тәквими дивари» — татарча беренче дивар календаре бастыра. Төркиядә газета чыгару эше һәм «Тәржеман» г-тасы эшчәнлегә б-н танышканнан соң, М. да татар телендә газета нәшер итү фикере туа. 1903–05 тә «Йолдыз», «Көндөз», «Казан» г-таларын бастыруга рөхсәт алу өчен берничә омтылыш ясый. 1906 да «Йолдыз» г-тасын ачып (Казандагы икенче татар газетасы), ыялын тормышка ашыра. Бу газета рев-циягә кадәрге татар вакытлы матбугатының иң абруйлы һәм танылган басмаларынан санала. Казан шәһәр думасы гласные буларак, М. 1906 да Казанда беренче татар китапханәсе — «Көтебханәи исламия» ачтыруга ирешә һәм 1923 кә кадәр аңа үзе житәкчелек итә. Беренче бөтендөнья сугышы елларында яралыларга һәм сугышта һәлак булганнарның туганнарына ярдәм итү максатыннан мөселман ком-ты оештыруда һәм аның эшчәнлегендә катнаша. М. һәм энесе С.Максуди, «Иттифак эл-мөслимин» мөселман либераль-демократик партиясе лидерларынан булып, аның Узак идарәсе составына кертеләләр. Бөтенроссия мөселманнарының өченче корылтаенда (Түбән Новгород, 1906 ның августы) М. партия УК һәм Узак Бюросы эгъзасы, Бөтенроссия мөселман жәмәгәтәе оеш-

малары вәкилләре корылтаенда (Петроград, 1914 нең декабре) Россия мөселман жәмәгәтәе оешмалары УК эгъзасы итеп сайлана. Бөтенроссия мөселманнарының беренче (Мәскәү, 1917, май) һәм икенче (Казан, 1917, июль–август) корылтайларында катнаша; икенче корылтайда *Милләт Мәҗлесенә* депутат итеп сайлана, *Милли Идарәнең* халык мәгарифе комиссиясе составына кертелә, төр-кичеләр (Эчке Россия һәм Себер төрки татарларының милли-мәдәни мохтарияты тарафдарлары) фракциясендә тора.

Татар теле шрифты һәм орфографиясенә багышланган бөтенроссия конференциясендә (Казан, 1919 ның гыйнвары) катнаша. 1925–30 да Шәрәк пед. ин-тында гарәп теле укыта. 1927–28 д. М. башлыча фәнни һәм ижтимагый-сәяси терминнарны туплаган зур хезмәт — «Фәнни камус» (аңлатмалы сүзлеген) нәшер итү эшенә керешә. 1 нче томның 2300 сүз һәм төшенчәне эченә алган дүрт өлешә басылып чыга (барысы 4 том, 10 мең термин күздә тотыла). Сүзлектә термин-төшенчәләр фәннең аерым тармакларына нисбәтлән рәвештә бүлекләргә бүлеп, параграф эчендә мәгънә аягынан төркөмләнүрнәштырыла.

1930 елларда М. гарәпчә язылган «Мизани әл-әфяр» («Фикерләр төгәлләгә», 1903) мантыйк дәреслегә б-н башланган хезмәттен дөвам итә, аны бастыру өчен, фәлсәфи хезмәтенең рус телендә кулъязмасын эзерли (сәяси эзәрлекләүгә дучар булуы сәбәплә бастыра алмый). Бу хезмәт берничә кискәктән тора: 1. «Шәрәк (төрки-гарәп) мантыйгы. Татарча төп нөсхәдән тәржемә» ике төп өлешне эченә ала — «Мантыйкның асылы» һәм «Мантыйкның бүлекләре»: категориология, этнология, гносеология, аргументология. 2. «Шәрәк мөселман мантыйгы», гарәпчә төп нөсхәдән остмәләр кертелгән тәржемә. 3. «Төрки-гарәп фәлсәфәсе». 4. «Шәрәк фәлсәфәсе концепты». 5. «Шәрәк фәлсәфәсе квинтэссенциясе». 6. «Фәлсәфә терминологиясе».

1933 тә М., «Бөтенсоюз социал-фашистлар партиясе» оештыруда ялган гаеп тагылып (к. «*Контрреволюцион фетнәчеләр оешмасы*» эше), Вятка шәһәрәнә сөрелә. 1937 нең гыйнварында Казанга кайтырга рөхсәт бирелә, ләкин 1937 ел ахырында кабат кулга алына. Сәләмәтлегә какшау сәбәплә, 1939 да төрмәдән чыгарыла.

М. бөтен гомерен татар халкының мәгарифе һәм мәдәниятен үстерүгә багышлый. Уртачыл карашлы либерал буларак, революцион нигилизм һәм консерватив схоластика цикләренә ташланмый, татар милләтен мәстәкыйль үсеш юлына этәрү максатыннан аны дөнья мәданияте казынышлары б-н бәйләргә омтыла. М. — татарлар арасында гына түгел, бөтен төрки-мөселман дөньясында танылган шәхес.

Әд.: Ә х м ә т ж а н о в М.И. Максудилар шәжәрәсе // Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999; З а б и р о в Г.Г. Максуд баба һәм Максудилар. К., 2000; Га ф ф а р о в а Ф.Ю. Әхмәтһади Максуди. К., 2002; ш у л к. «Йолдыз» кабызган Максуди. К., 2006; Р а х и м о в С. «Я ближе всех был связан с И.Гаспринским» (Ахмет-Хади Максуди) // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1995, май; Б а т -

Ә. Максуди.

т а л - Т а й м а с Г.Г. Два брата Максуди: Жизнь, творчество и труды. К., 1999; Т а з и е в а Л.К. Лексика букварей Ахметхадии Максуди // Бодуэновские чтения. Бодуэн де Куртене и современная лингвистика: Междунар. науч. конф. К., 2001. Т.2; С а б и р з я н о в Г. «Фәнни камус» А.Н.Максудова // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2002. № 1. Р.А.Айнетдинов.

МАКСУДИ (Максудов) Садри (Садретдин) Низаметдин улы (эмиграцияда Садри Максуди Арсал) (23.7.1878, Казан губ., Казан өязе Ташсу а. — 20.2.1957, Истанбул), татарларның милли азатлык хәрәкәтәе житәкчеләреннән берсе, Төркиянең дәүләт эшлеклесе, тюрколог, хокук белгече. Татар морзалары *Соендековлар* нәселеннән. Мулла гайләсенән. Әхмәтһади *Максудиниң* энесе, Адилә (Гадилә) *Айданың* этисе. 1888 елдан «Касыймия» (Казан) мәдрәсәсендә укый. Аны тәмамлаганнан соң (1894), абыйсы б-н «*Зыңжырлы*» *мәдрәсәсенә* (Бакчасарай ш.) китә, шунда И.Гаспринский б-н таныша (сонрак аны үзенә рухи атасы дип атый). 1896–1901 д. Казан татар укытучылар мәктәбендә укый; уку чорында «Мәгыйшәт» (1898) романын яза. 1901 нең жәендә, киләчәк юлын билгеләү алдынан, М., Ясная Полянада Л.Н.Толстой б-н очрашып, озаклап әңгәмә кора, Кырымда И.Гаспринский, Истанбулда төрек язучысы Ә.Мидхәт янында булып, алар йогынтысы б-н Парижда китәргә карар итә.

1902–06 да Париж ун-тының юридик ф-тында укый, социология һәм фәлсәфә буенча Э.Дюркгейм һәм Л.Леви-Брюльләрнең лекцияләренә йөри. Шулу ук вакытта Сәясәт фәннәре шәхси мәктәбенә укырга керә, Коллеж де Франс ун-тына йөрәп, социолог Г.Тард лекцияләрен тыңлый.

1906 да ватанга кайтып, Россиянең сәяси тормышына актив катнашып китә. Либераль-демократик юнәлешле «*Иттифак эл-мөслимин*» («Мөселманнар берлегә») партиясе житәкчеләреннән берсе; Бөтенроссия мөселманнарының өченче корылтаенда (Түбән Новгород ш., 1906 ның августы) «Иттифак эл-мөслимин»нең УКна сайлана. Кадетлар партиясе исемлегә буенча Казан губернасыннан 2 нче Дәүләт Думасы депутаты (1907); секретарь урынбасары һәм кадетлар фракциясе эгъзасы; 3 нче Дәүләт Думасы депутаты, мөселманнар фракциясе житәкчесе (1907–12). М. Думаны мөселманнар, Россия халыклары, ш.и. татарларның сәяси, мәдәни һәм дини хокукларын яклау трибунасы итеп файдалана. Парламентара берлекнен Берлин конференциясендә катнаша (1908), Дәүләт Думасы делегациясе составында Англиядә

Ә. Максудиниң «Фәнни камус» сүзлегә бите.

булып, король Эдуард VII һәм премьер-министр Аквит тарафыннан кабул ителә. Англиядә алган тәсирләрән «Англиягә сәяхәт» (1914) китабында тасвирлый. Дәүләт Думасы депутаты буларак, 1910 ның сентябрендә Төркестанга сәяхәт кыла: Ашхабад, Сәмәрканд, Бохара, Коканд, Ташкент шәһәрләрендә Россия мөселманнарын үз мәнфәгатләрен яклау максатыннан берләштерү идеясен пропагандалый. М. 1910 да алтын приисклары хужасы М.Рәмиев кызы Камилгә өйләнә.

4 нче Дәүләт Думасына сайлауларда үз кандидатурасын куя, ләкин үтми, Казанга кайта. 1913 тә Мәскәү ун-тында юридик дисциплиналар буенча экстерн тәртибдә имтиханнар тапшыра. 1913–17 дә Казан мәхкәмә палатасында антлы вәкил ярдәмчесе, адвокат, Казан шәһәр идаресендә юридик комиссия әгъзасы. Бөтенроссия мөселманнарының дүртенче корылтаенда (1914 нең июне, С.-Петербург) мөселман дини учреждениеләрен үзгәртеп кору турында доклад ясай.

1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң кабат актив сәяси эшчәнлеккә кайта. Казан мөселманнар ком-ты, ш.у. Бөтенроссия мөселманнары корылтаен жыюны оештыру максатыннан төзелгән Россия мөселманнары Вақытлы Үзәк бюросы әгъзасы. Кадетларның 7 нче съездында (1917, март) ясаган чыгышында Россия мөселманнарының халыкларга кин үзбилгеләнү хокукы бирәчәк демократик респ-ка яклы булуын белдерә. 1917 нең апрелендә Вақытлы хөкүмәт М.ны Төркестан ком-ты әгъзасы итеп билгели. Ташкентта булуы сәбәплә, ул Бөтенроссия мөселманнарының беренче корылтаенда (1917 нең мае, Мәскәү) катнаша алмый, әмма читтән торып *Милли Шура* башкара ком-ты әгъзасы итеп сайлана. Милли Шурада Учредительләр жыенына сайлаулар вақытында мөселманнар тотачак тактиканы эшләү һәм Бөтенроссия мөселманнарының икенче корылтаен жыю комиссияләре составына кертелә. 1917 нең 28 июнендә булган Милли Шура утырышында мөселманнарның үзбилгеләнү турында доклад ясай; бу мәсьәлә булачак корылтайның көн тәртибенә кертелә. М. Икенче корылтай өчен мөселманнарның милли-мәдәни мохтарияты конституциясе текстын әзерли. Бөтенроссия мөселманнарының икенче корылтаенда (1917, июль–авг., Казан) доклад ясай, шуның нигезендә Эчке Россия һәм Себер мөселманнарының Милли-мәдәни мохтариятын (автономиясен) төзү турында М. эшләгән Декларация кабул ителә. Декларацияне тормышка ашыру өчен, М. житәкчелегендә Мохтарият коллегиясе сайлана. Дәүләт киңәшмәсендә катнаша (1917 нең августы, Мәскәү). Милли парламент ачылышында (1917 нең ноябрь, Казан) *Милләт Мәжлесе* рәисе һәм милли хөкүмәт — *Милли Идарә* рәисе итеп сайлана. М.ның Россиядәгә сәяси эшчәнлегендә бу иң югары нокта була.

М. Окт. рев-циясен кабул итми, кулга алыну куркынычы тугач, 1918 дә Финляндия аша Франциягә китә. 1919 да, Милләт Мәжлесе вәкиле буларак, Париж Халыкара со-

С. Максуди.

рында Учредительләр жыены әгъзалары киңәшмәсендә (Париж) катнашып, татар вәкилләре Декларациясен игълан итә. 1922–23 тә Хельсинкида һәм Берлинда яши, төрки халыклар тарихы буенча материаллар туплый. 1923 нең августында Франциягә эйләнеп кайта; Париж ун-ты профессоры. 1919 дан Азия фәнни жәмгыяте әгъзасы, Парижда чыга торган «Le Temps» («Вақыт») г-тасында һәм «Journal Asiatique» («Азия журналы») ж-лында язмалар бастыра.

Төркиянең мәгариф министры Х.Сөбхи чакыруы буенча М. 1925 тә Төркиягә күчә; Юридик мәктәп һәм Әнкара ун-тының юридик ф-ты профессоры. 1931–1938 дә — Республика халык партиясеннән, 1950–54 тә — Демократик партиядән Төркиянең Бөек Милләт Мәжлесе депутаты. 1943 тән Истанбул ун-тының юридик ф-ты профессоры, хокук тарихы белгече. Төркия вәкиле буларак, 1936–37 дә Милләтләр лигасы конгресслары эшендә, Төркия парламены делегациясе составында 1950 дә Европа Советы киңәшмәләрендә катнаша. «Төрөк учагы» жәмгыяте нең актив әгъзасы, Төркия тарих жәмгыяте нең актив әгъзасы, Төркия тарих жәмгыяте нең оештыручыларның берсе. Төркия вақытлы матбугатында: «Төрөк торду», «Milliyet» («Милләт»), «Tasvir» («Тасфир»), «Cumhuriyet» («Жөмһүрият») газета-журналларында хезмәттәшлек итә.

Төркия чоры М.ның фәнни эшчәнлегендә иң уңышлысы. Аның төрөк телен үз нигезендә үстерүгә багышланган, кереш сүзен Төркия президенты Ататөрөк язган «Türk dili için» («Төрөк теле өчен», Әнкара, 1930) китабы илдә тел реформасы уздыру жәһәтеннән аерым әһәмияткә ия. «Искитлар-сакалар» («İskitler-sakalar», Әнкара, 1933) хезмәтендә дә лингвистика темасы давам итә, анда М., төрки халыкларның борынгылыгына басым ясап, скифлар һәм сакал этногене-

С. Максуди Казан губернасының Дәүләт Думасы әгъзалары арасында (баскан, уңнан икенче).

зы нигезендә төрки элементлар ятуын исбатлый. М.ның төп фәнни эшчәнлегә хокук теориясе һәм тарихы өлкәсенә карый, күпсанлы монографияләре шушы проблематиканы күтәрә: «Хокук тарихы дәресләре» («Hukuk tarihi dersleri», Әнкара, 1927), «Хокукның гомуми принциплары» («Hukukun umumi esasları», Әнкара, 1937), «Гомуми хокук тарихы» («Umumi hukuk tarihi», Әнкара, 1941), «Хокук фәлсәфәсе» («Hukuk felsefesi», Истанбул, 1946), «Төркия хокукы тарихы» («Türk hukuku tarihi», Әнкара, 1928; өстәмә басма «Төркиләт тарихы һәм хокук» — «Türk tarihi ve hukuk», Истанбул, 1947; русчага тәржемәсе 2002) хезмәтендә М. исламга кадәр төрки дөньяда хокук нигезләре, төрки халыкларда дәүләт төзелеше, милек, мирас итү, уллыкка алу, хатын-кызның тоткан урыны мәсьәләләренә караган тикшеренүләрен туплап бирә. «Урта Азия төрки дәүләтләре», («Orta Asya türk devletleri», Әнкара, 1934) китабындагы кебек үк, монысында да төрки цивилизациянең төрле тарихи дөвәрләрдәгә үсешен һәм үзгәрткәнләрен күрсәтергә омтыла.

1955 тә М. сәясәттән китә; шул ук елда жәмгыятеңнең социаль, сәяси һәм рухи үсешендә милли үзанның әйдәүче көч булуын раслаган, милләтләрнең мөстәкыйль үсешкә хокукы кагылгысызлыгын исбатлаган «Миллият тойгысының социологик әсаплары» («Milliyet duyusunun sosyologik esasları», Истанбул, 1999) монографиясен бастырып чыгара. М. фикеренчә, бу хокук дәүләт законнары һәм турыдан-туры дәүләтнең федератив-демократик төзелеше б-н беркетелергә тиеш. Әлегә хезмәтне аның татарлар һәм башка төрки-мөселман халыклары милли хәрәкәтенә идея һәм оештыру ягынан зур йогынты ясаган эшчәнлегенә нәтижә дип карарга мөмкин. Тормышының кискен борылышларына карамастан, сәясәтче һәм галим буларак, М. үз инануларына тугры кала. Ш.у.к. Г.Исхакий турындагы мәкалә илл-ясен.

Чыг.: Мусульманские депутаты Государственной думы России 1906–1917 гг.: Сб. док. / Сост. Л.А.Ямаева. Уфа, 1998.

Әд.: Гаффарова Ф.Ю. «Мин милләтменң баласымын» (Олуг милләтпәрваребез Садри Максуди сәяси-ижтимагый эшчәнлегә). К., 1997; шул ук. Садри Максуди (1906 — 1924 еллар). К., 2001; Зәбирова Г.Г. Максуд баба һәм Максудилар. К., 2000; Садри Максуди: тарих һәм хәзерге заман. К., 2004; Ахметзянов М.И. Максудилар шәжәрәсе // Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999; Политические деятели России 1917: Биограф. словарь. М., 1993; Исхаков С.М. Конституция культурно-национальной автономии татарского народа // Идель. 1995. № 5/6; Айда А. Садри Максуди Арсал. М., 1996; Садри Максуди. К., 1996; Баттал-Таймас Г.Г. Два брата Максуди: Жизнь, творчество и труды. К., 1999; Садри Максуди: Наследие и современность: Материалы междунар. науч. конф. К., 1999; Мухаметдинов Р.Ф. Нация и революция. К., 2000; Хабутдинов А.Ю. Лидеры Нации. К., 2003; Carra de Vaux B. Le Penseurs de L'Islam. P., 1926. V.5; Раевуогі Y. Sadri Maksudi ve Fin-Türk münasebetleri. Ankara, 1968; Halen H.Sadri Maksudi Arsal. Hells., 1970.

Р.А.Айнәтдинов.

МАКСУДИ ӘХМӘТӘДИ ШӘХСИ КИТАПХАНӘСЕ.

18 йөз башынан мөселман дин әһелләре, морза Сөендөковлар нәселенән чыккан күренекле жәмәгать әшлеклесе, тел белгече, нашир һәм журналист Ә.Н.Максуди китапханәсе. Аның шәхси китапханәсендә татар, гарәп, фарсы телләрендә кулъязма һәм басма китаплар, татар мәдәнияте тарихына караган документлар туллана.

Максуди китапханәсендә төп урынны Гайнетдин мулла улы Низаметдиннең кулъязмалар тулланмасы били. Максудиниң кызлары сөйләвенчә, китапханәдә берничә мең китап һәм кулъязма исәпләнә, аларның шактые 1950–60 елларда күченеп йөрүләргә вакытында югала. 1989 ның ноябрәндә гаилә китапханәсенә сакланган өлеше туганнары тарафыннан СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тына (хәзер ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-ты) тапшырыла, ин-т каршындагы сирак кулъязмалар бүлегендә Ә.Максудиниң шәхси фонды оештырыла (барлыгы 140 ка якын саклау берәмлеге, кулъязмалар — 20 дән артык берәмлек, татар һ.б. телләрдә басылган китаплар, «Йолдыз» г-тасы төпләмәсе, документлар). 15 тән артык кулъязма (18–19 йөзләрдә Идел буенда фикһ мәсәләләренә караган, дин кануннары, мантыйк буенча чыккан популяр хезмәтләрен, нигездә, иң яхшылары) Казан ун-тының Фәнни китапханәсендә, китапларның бер өлеше Ә.Максуди варисларында саклана. ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-тында булган кулъязмалар арасында: «Сахих әл-Бохари» (Мөхәммәд әл-Бохари төзөгән *хәдисләр* әһеңтеңге, 1203) китабы күчәрмәсе; Әбү Габдулла әл-Хәсән ибне Әхмәд әз-Зузаниниң (1093 тә вафат) «Тажәл-масадир» («Масдарлар китабы»), 12 йөз ахыры күчәрмәсе; «Тәжвид» («Гарәп теленең фонетикасы»), 12 йөз күчәрмәсе; Муса хажи улы Гали хажиниң *хәдисләр*гә аңлатмасы (фикһ, 17 йөз күчәрмәсе); «Китабе фараиз» (матем., 19 йөз) һ.б.; ш.у. Ә.Максудиниң өтисе күчәрәп язган кулъязмалар да бар.

19 йөзнен 2 нче яртысында Казанда, Петербург, Истанбул, Бәйрут, Каһирәдә басылып чыккан китаплар арасында Жамал Волидинең «Татар теленең аңлатмалы сүзлеге»; Ибраһим Хакыйкинның Төркия тарихы буенча «Мәгрифәтнамә» исемле уку ярдәмлеге һ.б. бар. Ә.Максуди үзе мөхәррире һәм нашире булган «Йолдыз» г-тасы төпләмәләре аеруча кыйммәтле санала. Тулланмада Г.Камал, таңылган татар хәйриячесе миллионер Садри Нәзиров хатлары саклана. «Йолдыз» г-тасы редакциясе каршында ш.у. Ә.Максуди китапханәсе оеша («Филал» — «Ай» һ.б. гарәп журналлары төпләнмәләре сакланган); ул Казанда «Котбханәи Исламия»не оештыруда башлап йөрүчеләрнен берсе була.

М.И.Әхмәтжанов.

МАКСУДОВА Гази Барый улы (24.1.1931, Казан), рентгенолог, хәрби табиб, мед. фән. д-ры (1969). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1952), Куйбышев мед. ин-тының хәрби мед. ф-ты тыңлаучысы (1954–56). 1956 елдан Казан ГИДУВының рентгенология кафедрасында. 1958–61 елларда Мәскәү рент-

ген-радиология ин-тында. 1961–66, 1970–76 да Алжир һәм Малида эшли. 1963 тә француз табибе Д.Раги б-н берлектә, беренче буларак, Бамако шәһәрәндә (Мали) яшәүчеләргә, үпкә туберкулёзын кисәтү максатыннан, тоташтан флюорография тикшерүе уздыра. 1966–70 тә СССР Сәләмәтлек саклау министрлыгы каршындагы 4 нче Баш идарәнең рентгенология бүлеге мөдире. 1976–97 дә РФ Сәләмәтлек саклау министрлыгының Педиатрия һәм балалар хирургиясе фәнни-тикшеренү ин-тында әйдәп баручы фәнни хезмәткәр. Хирургларның Ботендонья Халыкара конгрессында (Сидней, 1987), табиблар хәрәкәтенә «Атом-төш коралынан азат дөнья өчен» халыкара конгрессларында (Монреаль, 1988; Хиросима, 1989) катнаша. Хезмәтләре лепра һәм рентген сурәтләре буенча шуңа охшаш башка авырулар вакытында сөяк үзгәрешләрен диагнозлауга карый.

МАКСУДОВ (Максуд) Гаяз Гыйсаметдин улы (16.1.1891, Казан губ., Лаеш өязе Югары Кибәхужа а. — 1942), жәмәгать әшлеклесе, журналист, математик, физика-матем. фән. канд. (1933). Кышкар (1905), «Хөсөеня» (1906–08) һәм «Буби» (1908–10) мәдрәсәләрендә белем ала. 1910–12 елларда Салоники шәһәрәндәге төрек лицееда укый, аннан, иң яхшы укучы буларак, Льеж ун-тының физика-матем. ф-тына (Бельгия, 1913–14) жиберелә. Беренче бөтендөнья сугышы башланганнан соң, Төркиягә күчеп китәргә мәжбүр була, анда Сарай һәм Бурса шәһәрләре лицейларында матем. фәннән укыта. 1919 да Истанбул ун-тының физика-матем. ф-тын тәмамлый. Шуңа ук елда Россиягә кайта, 1 нче татар хезмәт мәктәбе (Одесса ш.) мөдире. 1920–21 дә ТАССР Дәүләт музейда фәнни хезмәткәр, бер үк вакытта Гыйльми үзәк хезмәткәре, Узак мөселман хәрби коллегиясенең матбугат бюросы әгъзасы. 1922–24 тә Гыйльми үзәк рәисе, Татар халкын гыйльми өйрәнү жәмгыяте, татар теленең фәнни терминологиясе комиссиясе әшләрендә катнаша. *Латин язуюн* кергүне беренчеләрдән буларак хуулап каршы ала. Бер үк вакытта «Мәгариф» ж-лы мөхәррире, «Кызыл Армия», «Татарстан» г-талары хезмәткәре. Татар укытучылар жәмгыятен оештыручыларның бересе, аның *яңалиф* буенча методик бюросы рәисе. 1925–26 да ТАССР Мәгариф халык комис-тының Баш сәяси агарту идарәсе рәисе. 1926 дан Шәрәкь пед. ин-ты хезмәткәре. 1930 да, «уң төркем»дә катнашканы һәм «*Унбиш житәкче хаты*» б-н «*Утыз түгыз житәкче хаты*»на кул куйганы өчен, ВКП(б) әгъзалыгынан чыгарыла. 1930–36 да Казан ун-тының физика-матем. ф-тында дифференциаль тигезләмәләренә якынча интеграллаштыру буенча тикшеренү алып бара. Татар мәктәпләре һәм техникумнары өчен матем. дәреслекләре («Кыскача жәбер дәресләре», 1923; «Турсызыклы тригонометрия», 1926; «Жәбер дәресләре», 1929) авторы; татар телендә матем. терминнарын эшли. 1936–37 дә Сәмәрканд ун-тында укыта. Репрессияләр чоры корбаны, үлгәннән соң аклана.

Әд.: Возвращённые имена. К., 1990; Беркутов В.М. Развитие математического образования булгаро-татар. К., 1997; Валеев Р.С. Ули-

Г.Г. Максудов.

ма Л. Трагедия сторонника «латинизации» (Дело Гаяза Максудова) // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1998. № 1/2.

Р.А.Айнетдинов.

МАКСУДОВ Сәхипзадә Дәүләтша улы (1873, Уфа губ., Бөрә өязе Әсән волосте — 1942), жәмәгать әшлеклесе. Мәдрәсәдән соң Казанда дүрт сыйныфлы рус-татар мәктәбен тәмамлый. Бөрә өязенә эре жирбиләүчесе һәм сәүдәгәре, икмәк һәм күн б-н сәүдә итә. Бөрә өязе земство жыены гласные (1902 елдан), берничә земство мәктәбенең попечителе. Уфа губернасынан 1 нче Дәүләт Думасы депутаты (1906), Мөселманнар фракциясе һәм «Народная свобода» партиясе әгъзасы. «Нур» г-тасы б-н хезмәттәшлек итә. Кулак-муллалар төркемендә торуда гаепләнә, 1931 нең августында ОГПУның Татарстан бүлеге тарафыннан кулга алына, дәлилләр житмәү сәбәпле, шуңа ук елның октябрәндә азат ителә.

Әд.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998. *Д.М.Госманова.*

МАКСУДОВА Зәйнәп Габделжәмил кызы (28.3.1897, Вятка губ., Алабуга өязе Уразай а. — 3.2.1980, Казан), археограф. 1904–11 елларда «Буби» мәдрәсәсенә кызлар сыйныфында укый. 1912 дә икееллык пед. курслар тәмамлый, рус телен өйрәнә, экстерн рәвешендә имтиханнар тапшырып, Атбасар пед. коллиятен тәмамлый (Казакстан), урта мәктәпләрдә укыта. 1920 дән Ташкентта: Узбек хатын-кызлар ин-тында укыта, Урта Азия ун-тында укый. 1922 дән Казанда. Ликбез курсларында, Совет сәүдә техникумында, урта мәктәптә, 1957–67 дә Казан пед. ин-тында гарәп теле укыта. Шәрәкь телләрен яхшы белә, татар мәктәпләрендә рус телен укыту методикасы б-н шөгьльләнә. Борынгы татар әдәбияты ядкәрләрен өйрәнә. Әсәрләре татар халкының рухи мәдәниятенә зур йогынты ясаган күренекле фән һәм мәдәният әшлекләре турында библиографик каталог төзи (ТР Милли музейда саклана; 7 мөһнән артык шәрәкь авторын, 30 мөһнәгә якын әсәр исемән үз эченә ала). Методик әсбаплар һәм фәнни мәкаләләр авторы.

Р.Р.Мусабаева.

МАКСУДОВА Шәһидә Габдрахман кызы (29.11.1926, Алабуга кантоны Уразай а. — 7.2.2009, Казан), тәржемәче, язучы. Казан ун-тын тәмамлый (1952). 1954–57 елларда ТАССР Китап палатасында, 1959–68 дә Әлмәт Техника йортында, 1969–83 тә ТАССР Язучылар берлегендә китапханәче булып эшли. Рус теленнән татар теленә Л.Н.Толстой-

Д.Д. Максүтов.

С.П. Максүтов.

ның «Булька» (1953) исемле хикәяләр жыентыгы, В.А. Чивилихинның «Ёлки-моталки» («Урман-чыгырман», 1977) повестен, Д.Н. Валеевның «День икс» («Шартлы көн», 1982) пьесасын, казакъ һәм каракалпак язучыларының әсәрләрен тәржемә итә. Яшүсмерләр өчен язылган «Минем кала алуым» (1972; рус телендә «Я и город белокаменный», 1976), «Асылбикәне жирлагандә» (1996) повестеләре авторы.

Ә с э р.: Минем кала алуым. К., 2006.

Әд.: Шәһидә Максүдовага 80 ыйы // Казан утлары. 2006. № 11.

МАКСУТОВ Дмитрий Дмитриевич (11.4.1896, Херсон губ. Николаев ш. — 12.8.1964, Ленинград), оптик һәм уйлап табучы, СССР ФАнең мөхбир әгъзасы (1946). Чыгышы б-н Касыйм морзалары нәселенән. 1913 елда Одесса кадетлар корпусын тәмамлы һәм Петербурттагы Хәрби инженерлар уч-щесенә укырга керә. Беренче бөтендөнья сугышы елларында Кавказ фронтына жиберелә, сугышчан батырлыклары өчен поручик чинына һәм медальләргә лаек була. 1916 да М. Тифлистагы хәрби очучылар мәктәбенә күчә. Имтихан очышында аның очкычы, һавада һәлакәткә тарып, 90 м биеклектән егылып төшә, М. имгәнә. Дөваланганнан соң, 1918 дә Кытай аша АКШка китеп, зур астрономик оптика жиһазларын төзүче танылган белгеч Г.В.Ричи анында эшләргә карар кыла, тик Харбинга гына барып житә ала. 1919 да Томск технол. ин-тына укырга керә. 1920 дән Оптика ин-тында (Петроград) эшли, бирегә ул ин-тын оештыручы һәм аның беренче директоры Д.С.Рожественский чакыруы буенча килә. 1921–30 да Одесса шәһәре пр-тиеләрендә (1927 дән Дәүләт физика ин-тында) астрономик оптика бунча эшләрен давам итә. 1930–52 дә Оптика ин-тында (Ленинград), биредә ул соңынан СССРда астрономик приборлар төзү үзәгенә әверелгән астрономик оптика лаб-ясен төзи һәм аны житәкли; проф. (1944). 1952 дән СССР ФАнең Төп астрономия обсерваториясендә (Пулково) бүлек башлыгы. Хезмәтләре күлгәле һ.б. оптик тикшеренү алымнарына, зур оптик приборлар төзү технологиясенә, асферик өслекләр әзерләү теориясенә һәм практикасына карый. М., беренче булып, көзгеләргә компенсацияле тикшерү алымын тәкъдим итә (1924), менисклы оптик приборлар системаларын уйлап таба (1941); яңа типтагы — күп кенә өстенлекләре булу өстенә, гади төзелеш б-н дә аерылып торучы *менисклы телескоп* төзи; күпсанлы уникаль астрономик

инструментларның оптик өлешләрен эшли. Төрле телескоплар системаларын проектлау һәм исәпләү б-н житәкчелек итә. Дөньяда иң зур М. телескоплары (мениск диаметры 700 мм) Абистумани астрофизика обсерваториясендә (Грузия), Серро-Робле обсерваториясендә (Чили) куела. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1941, 1946). Ике Ленин ордены, «Почёт билгесе» ордены; медальләр, ш.и. Брюссель Бөтендөнья күргәзмәсенә «Grand Prix», СССР ВДНХсының алтын медальләре б-н бүләкләнә. М. исеме ай картасына кертелә һәм бер астерондка (№ 2568) бирелә.

Х э з м.: Астрономическая оптика. Л., 1946; Изготовление и исследование астрономической оптики. М., 1948.

Әд.: С е л е ш н и к о в С.И. Юбилей отечественной и мировой астрономии в 1971 г. // Астрономический календарь на 1971 г. М., 1970; С и к о р у к Л.Л. Д.Д.Максүтов и его менисковые системы // Земля и Вселенная. 1992. № 1.

Р.Г.Усманов.

МАКСУТОВ М.А. БАСМАХАНӨСӘ, Петроградта. 1914 елда Р.Ибраһимовның Петроградта ябылган басмаханәсе нигезендә ачыла. 1914–16 еллар арасында гомуми тиражы 84113 данә булган 24 татар китабы дөнья күрә. Өлгә басмаларның күбесе — һәлак булган сугышчыларның гаиләләренә ачкалата ярдәм күрсәтү турындагы законнарның тәржемәләре; Кырым һәм Оренбург татарларына кагылышлы законнар, мөселман хәйрия жәмгыятьләре уставлары, дәреслекләр, хрестоматияләр. Окт. рев-циясеннән соң «Чулпан» г-тасын, совет хакимиятенен татар телендәге декретларын бастыра.

Әд.: К а р и м у л л и н А.Г. Татарская книга начала XX века. К., 1974.

МАКСУТОВ Рәфкат (Рәфхәт) Әхмәт улы (23.8.1930, Мөслим р-ны Мөслим а.), нефтьче, техник фән. д-ры (1973), проф. (1974), СССРның мактаулы нефтьчесе (1980), СССРның уйлап табучысы (1970), РСФСРның атказ. уйлап табучысы (1980). Мәскәү нефть ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), Татарстан фәнни-тикшеренү ин-тында эшли, директор урынбасары (1967 дән). 1976 елдан Нефть-газ сәнәгате фәнни-тикшеренү ин-ты (Мәскәү) бүлегә башлыгы, 1982 дән Бөтенсоюз континенталь шельфның нефть һәм газ ресурсларын үзләштерү фәнни-тикшеренү һәм проект-конструкторлык ин-ты директоры. 1995 тән «Нефтеотдача» фәнни-техник компаниясе президенты кинәшчесе. 2000 нән Россия жылылык-энергетика инновацион компаниясендә, Фәнни-техник үсеш департаментының директор-координаторы (2002 дән). М. торбаларда парафин утырмаларын булдырмау буенча теоретик һәм эксперименталь эшләр үткәрә, углеводородлар чыгару технологияләрен эшли һәм гамәлгә кертә. Уйлап табуга 200 дән артык авторлык таныклыгы һәм патенты бар. СССР ФАнең акад. И.М.Губкин исем. (1982), СССР Дәүләт (1989) бүләкләре лауреаты. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Теория и практика газлифта. М., 1987 (автордаш).

Әд.: М е л у а А.И. Геологи и горные инженеры России. М.-СПб., 2000.

МАКСУТОВ Сафиулла Тажетдин улы (1858, Казан губ., Казан өязе Олы Күлбаш авылы — 1920 дән соң), жәмгәтә эшлеклесе. Крәстияннәр нәселенән. Мәдрәсә тәмамлап, Олы Күлбаш авылында мулла булып тора. Бер үк вакытта сәүдә эше б-н шөгьйләнә. Казан губернасынан 2 нче Дәүләт Думасы депутаты (1907), Мөселманнар фракциясе әгъзасы.

Әд.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998.

Д.М.Госманова.

МАКСУТОВ ТЕЛЕСКОБЫ, к. *Менисклы телескоп*.

МАКСУТОВА Мәхфүзә Кәрим кызы (31.10.1921, Петроград — 29.05.2009, Казан), энергетика машиналары өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1977), проф. (1978), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1981). 1946 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шуңа ук эшли, моторлар төзү ф-ты деканы (1958–62), проф.-консультант (1986 дан). Хезмәтләре турбомашиналар теориясенә һәм аларның проектлаштыру, гидрогазодинамик исәпләү алымнарына карый. М. турбиналар һәм компрессорлар характеристикаларына режимлы параметрларның йогынтысын тикшерә. «Труды КАИ» жыентыгындагы «Двигатели летательных аппаратов» сериясенә жаваплы редакторы (1966–76). ТАССР ЮС депутаты (1955–63). «Почёт билгесе» ордены, медальләр; ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Газовые турбины авиационных двигателей. М., 1963 (автордаш); Газодинамический расчёт активных турбин. К., 1968; Газовые турбины двигателей летательных аппаратов. М., 1991 (автордаш).

МАКСУТОВЛАР, татар морзалары нәселе. Нәсел башында Уфа өязе Усы даругасының мишәрләр старшинасы Максүт Атикеев тора (18 йөзгә 1 нче яртысы). 18 йөздә М.га дворянлык дәрәжәсе бирелә: Оренбург дворян депутатлары жыенының 1816 ел 20 сентябрь һәм 1853 ел 18 декабрь карарлары б-н Оренбург губернасы дворян нәселләре китабының 2 нче һәм 3 нче кисәкләренә 4 нче мишәр кантонының кантон башлыгы майор Абдулкадыйр Абдулкәрим улы Максүтов хатыны Маһитәп Мөхәмәтгәрәй кызы (чыгышы б-н княгиня Беркович-Черкасская) һәм уллары Шаһморат, Солтангәрәй, йөзбашлар Солтанмөхәмәт һәм Арслангали, оныклары Сәхибгәрәй, Батыргәрәй, Сәетгәрәй, Сәлимгәрәй, Тимербулат, Абдулмаһан Солтангәрәевләр, Арслангали, Нургали, Шаһимәрдан, Шәйхимәрдан, Шаһиморатовлар, Бибимәликә, Кәримә һәм Нәфисә Шаһиморатовалар б-н бергә теркәлеп куела. 19 йөздә морза М. Уфа губернасы Бөрә өязенә Сөбергән авылында яшиләр. Крепостной крәстияннәр тоталар. 1839 да Уфа өязе Агарды авылының 33 хужалыгы — ир-ат һәм хатын-кыз женесеннән булган 173 жан татар — княгиня Маһитәп Максүтова исемендә була.

Әд.: Н о в и к о в В.А. Сборник материалов по истории Уфимского дворянства. Уфа, 1879; Г а б -

д у л л и н И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МАКСЮ́ТОВ Сергей Павлович (10.4.1925, хазер Пенза өлкәсенә Вадинск р-ны Вадинск а. — 3.2.1945, Польшаның Бжег шәһәре янында жирләнә), Сов. Союзы Герое (10.4.1945, үлгәннән соң), рядовой. 1930 елларда Чаллы р-нында яши. 1943 тән Кызыл Армия сафларында. 1943 нең декабреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 18 нче аерым моторлаштырылган понтон күпер салу бригадасы понтончысы (13 нче армия). 1 нче Украина фронты гаскәрләре составында Украинаның Уңъяк яры жирләрен (1944) һәм Польшаны (1945) азат итүдә катнаша. 1945 нең 3 февралендә Бриг (Бжег) шәһәре янында Одер елгасы аша салынган күперне саклаганда батырлык күрсәтә: күперне шартлаттырмый, үзе һәлак була. Ленин ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Герои и подвиги. Саратов, 1976. Кн. 2; Х л ю п и н В.И. Сыны России. М., 1985.

М.З.Хәбибуллин.

МАКСЮ́ТОВА Наилә Нәжиб кызы (14.8.1946, Казан), үсемлекләр физиологы, биол. фән. д-ры (1998), проф. (2004). Казан ун-тын тамамлы (1970). 1975 елдан РФА КГҮнең Казан Биохимия һәм биофизика ин-тында эшли, көйләгеч аксымнарны өйрөнү төркеме житәкчесе (1981 дән), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1998 дән). 2010 нан ТР ФАнең Татар энциклопедиясе ин-тында. Хезмәтләре биоген һәм абиоген факторлар тәсирендә үсемлекләрдә аксым метаболизмын жайлауга карый. М. беренче булып үсешне тизләтүче, фунгицид һәм стресска каршы үзенчәлекләргә ия афропротеиннарны (күбекле бөжәкләр *Aphrothora Costalis mats* — цикада личинкалары эшчәнлегенә продуктларыннан физиол. актив аксымнар) аерып чыгара һәм сыйфатлай. Татарстанда төрле а.х. үсемлекләренә продуктивлыгын күтәрүче гәрәбә к-тасы препаратын күпләп кертүдә катнаша. Уйлап табуга авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Ферментативная активность афротрофитов // Биохимия. 1999. Т. 64, вып. 7 (автордаш); Янтарная кислота-миметик салициловой кислоты // Физиология растений. 1999. Т. 46, № 1 (автордаш); Сравнительное исследование действия абсцизовой кислоты и с АМР на синтез белков зерновок пшеницы в условиях засухи // Биохимия. 2003. Т. 68, вып. 4 (автордаш).

МАКТАМА́ елгасы, Көнчыгыш Кама арьягында, Дала Зәе елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 10,5 км, бассейнының майданы 40,5 км². Әлмәт р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы урман массивында, Югары Мактама авылыннан 4,3 км коңьяк-көнбатышта, тамагы шәһәр тибендагы Түбән Мактама посёлогы янында. Елга башының абс. биеклеге 280 м, тамагыныкы — 110 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 35%. М.ның 1,4 тән алып 2,9 км га кадәр озынлыктагы 3 кушылдыгы бар. Елга челтөрөнә тыгызлыгы 0,88 км/км². Туенуы катнаш, яргысыннан аз гына артыгы кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–0,3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су мул-

лыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчелек катламы 124 мм, ташу вакытында су катламы 70 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. М. ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчелек чыгымы 0,075 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 700–100 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк.

МАКУ́ЛОВЛАР (Мокуловлар), татар бөкләре нәселе, 15 йөздән мәгълүм. Бөкләр Бибарсовлар һәм Дәүләткүлдиевләр б-н кардәшләр. Нәселне нигезләүче — Тимофей Макулов бөк, башка мәгълүматлар буенча Макул бөк, 16 йөздә аның жирләре Зөя елгасы буенда булып, Макул авылы (хазер Югары Ослан р-нының Татар Макулы авылы) да шунда урнашкан. Казан ханлыгы яулангач, 1556 елда Макул бөк православие диненә күчеп, Зөя каласында хезмәт итә. 18 йөздә бөкләр М. Чамбар өязенә Качкары (хазер Пенза өлкәсенә карый) һәм Краснослободск өязенә Чекаево (хазер Мордва Респ-касына керә) авылларында яшиләр. 18 йөзнен 1 нче чирегендә Чекаевода Николай һәм Бәхтияр М.ның ир затыннан 3 крепостной крәстияне була. М. нәселенә бер тармагы 17 йөздә Уфа өязенә күчеп китә. 1726 да Макулов улы морза Әхмәт Котлыматовтың гаиләсе Уфа өязендә, Нугай даругасының Балтач авылында яши. Атасының утар-биләмәсе (45 чирек) — Сембер өязенә Кече Чынылы авылында. 1814 тә Макулов балалары морза Хансуар Мостаев һәм Байбөк Юсупов гаиләләре б-н Чекаеводан Иске Калмаш (хазер Башкортстан Респ-касының Чакмагыш р-нына керә) күчә. Бу нәсел вәкилләре шу. Эстәрлетамак өязенә дә барып урнаша. М. дәүләт крәстияннәр катламында калалар.

Әд.: Г а б д у л л и н И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МАКУШО́К Маркелл Емельянович (1.1.1881, Киев губ., Умань өязе Вернячка а. — 18.1.1952, Минск), зоолог, биол. фән. д-ры (1937), Белоруссия ССР ФА академигы (1950; 1947 елдан хакыйкый әгъза), Белоруссия ССРның атказ. фән эшлеклесе (1944). Киев ун-тының Чагыштырма анатомия ин-тында эшли, ихтиология профессоры (1918 дән). 1927–31 дә Казан ун-тында, умырткалылар зоологиясе каф. һәм зоол. музейе мөдире. 1931–37 дә Мурманск Балык хужалыгы океанография фәнни-тикшеренү ин-тында (Мәскәү), 1937 дән Белоруссия ун-тында; умырткасызлар зоологиясе, дарвинизм һәм генетика каф. мөдире (1937–41, 1943–52), бер үк вакытта проректор (1950 дән). Хезмәтләре ихтиологиягә, герпетологиягә һ.б.га карый. Казанда эшлү чорында М. гидробиол. һәм жир өсте имезчеләрен рациональ файдалану мәсьәләләрен тикшерә. Байкал һәм Баренц дингезе болыт-сыманнары систематикасын, умырткалыларның баш үсешен, үпкә һәм йөзү куыгының килеп чыгышын өйрәнә. Мурманск сельдь балыгының таксономик һәм экологик мөстә-

кыйльлеген билгели, кәсәбәчелек юлы б-н тотуның чимал базасы турында гамәли нәтижәләр ясай.

Х е з м.: Лягушка. М., 1926; К вопросу об ареале обитания мурманской сельди и о центре этого ареала // Тр. Гос. океанограф. ин-та. 1932. Т. 1, вып. 4; Кошельковский невод. Архангельск, 1932; Карликовый сомик, его хозяйственное значение и биологические особенности. Минск, 1951.

В.И.Гаранин.

МАКША́КОВ Станислав Борисович (21.7.1954, Казан), приборлар төзүче инженер, ТРның атказ. уйлап табучысы (1998), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2002). Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң (1977), «Электрон заводы» АЖдә эшли: инженер, тәжрибә КБсында инженер-конструктор, цех башлыгы урынбасары, заводның житештерү башлыгы, лазер техникасы һәм электроника конструкторлык бүлегендә әйдәп баручы инженер, яна техника бүлгәе башлыгы урынбасары. М. катнашында югары сыйфатлы электрон тавыш чыгару аппаратурасы, акустик системалар, лазер мед. техникасы эшләнә һәм гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 13 патенты бар. Дәүләт бүлгәе көндәшлеккә сәләтле күп функцияле яна лазер мед. техникасын эшләгәнә, житештерүне оештырганы һәм Татарстан мед. учреждениеләрендә гамәлгә керткәнә өчен бирелә.

Х е з м.: Усовершенствование громкоговорителей 20 АС-2 // Радио. 1981. № 12; Усовершенствование головок 3 ГФ-31–1300 // Радио. 1982. № 4; Расчёт диапазона и точности коррекции сопротивлений плёночных резисторов, подгоняемых грунтованием // Электронное приборостроение. 2002. Вып. 6.

МАКША́НЦЕВ Борис Григорьевич (7.6.1923, Чуаш автономияле өлкәсенә Урмай а. — 4.3.1990, Казан), педагог, РСФСРның атказ. һөнәри-техник белем бирү укытучысы (1971), СССРның халык укытучысы (1983). 1940–42 елларда Чуаш АССРның Ибреси посёлогында урта мектеп укытучысы. 1949 да Чуаш пед. ин-тын тәмамлаганнан соң Чуаш АССРның Эчке эшләр министрлыгы балалар бүлегенә өлкән инспекторы, 1950 дән Чуаш АССРның Шөмерлә шәһәрендә 6 нчы һөнәри уч-ше директоры, 1960 тан Чуаш һөнәри-техник белем бирү идарәсендә укыту-тәрбия эшләре буенча башлык урынбасары. 1963 тән Казанның 33 нче урта һөнәри-техник уч-шесендә (хазер М.исем. 33 нче һөнәри лицей) директор. М. житәкчелегендә уч-шеченә биналар комплексы төзелә, укыту-тәрбия эшләре югары дәрәжәдә оештырыла, профориентация системасы эшләнә. 1980 дә уч-ше Ленин комсомолы бүлгәенә лаек була. 1987 дән Бөтенсоюз һөнәри белем бирү белгечләре һәм хезмәткәрләре квалификациясен күтәрү ин-тының яңадан оештырылган Казан ф-лы директоры. Бөек Ватан сугышында катнаша. Октябрь Революциясе, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Я к о в л е в Ю.А. Города на память: Из опыта работы СПТУ № 33 г.Казани. М., 1987.

МАЛА́ЕВКА (Торна) авылы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибендагы Кама Тамагы по-

сёлогыннан 15 км көнбатыштарак, Карамалы елгасы буенда. 2010 елда 10 кеше (руслар) яши. 17 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Зур Кляри, Малавкино, Малавка, Кляри исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре каглавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында 3 жыл тегермәне, 1 казна шәраб, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенән имана жире 1128,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Богородский волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантоньнда, 1930 ның 10 августыннан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнан — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дә — 166 ир-ат; 1859 да — 407, 1897 дә — 647, 1908 дә — 700, 1920 дә — 653, 1926 да — 455, 1938 дә — 286, 1949 да — 190, 1958 дә — 121, 1970 тә — 57, 1979 да — 31, 1989 да — 6, 2002 дә — 12 кеше.

МАЛАЛЛА посёлогы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 25 км кончыгыштарак, Зөя елгасыннан 2,5 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 50 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көненән ТАССРның Зөя кантоньнда. 1927 нең 14 февраленнан — Ульяновко, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнан — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнан Кайбыч р-нында. Халык саны: 1926 да — 60, 1938 дә — 132, 1949 да — 113, 1958 дә — 89, 1970 тә — 79, 1979 да — 69, 1989 да — 61, 2002 дә — 60 кеше.

МАЛАНИЧЕВА Татьяна Геннадьевна (20.1.1967, Казан), педиатр, мед. фән. д-ры (2002), проф. (2006). Казан мед. ун-тын тәмамлаганнан соң (1990), шунда ук, балалар йогышлы авырулары, 1992 елдан балалар авырулары кафедраларында. Хезмәтләре балаларда бронхит астма барлыкка килү механизмнарын өйрәнүгә карый. Уйлап табуга 8 патенты бар.

Х е з м.: Атопический дерматит у детей, осложнённый вторичной инфекцией. К., 2007 (автордаш); Современные особенности атопического дерматита и бронхиальной астмы у детей. К., 2010 (автордаш); Атопический дерматит у детей — современные особенности течения и диагностики // Рос. вестн. перинатологии и педиатрии. 2012. № 2 (автордаш).

МАЛАХИТ (грек. maláchē — мальва, яфрак төсенә охшаш булуына карап), карбонатлар классындагы минерал, $Cu CO_3 \cdot Cu(OH)_2$. *Бакыр рудаларының* төп минералларыннан берсе. М.та Cu 57,4% тәшкил итә. Моноклинал сингониядә кристаллаша. Радиаль-нур төзелешле ачык яшел төстәге кунык, сыланма (примазки), кабыкча, микрокрецияләр барлыкка китерә, кайвакыт зур тулланмалар рәвешендә очрый (Уралда 40 т г а якын авырлыктагы кисәк табыла). М. бакырсыман комташларда цемент булып тора. Борсыман агрегатлар киселешендә үлән төсеннән һәм фирәзә-яшелдән кара яшелгә кадәр төсмердәге төрле бизәкләр хасил итә. Ялтгыравыгы пыяла-яки ефаксыман. Катлыгы 3,5–4, уалучан.

НСИ да чыгылдап эри һәм CO_2 бүлүп чыгара. Бакыр һәм бакыр катнаш сульфид чыганаclarындагы окислашу зоналарында барлыкка килә. Иң эре чыганаclar — Заирда, Замбияда, АКШта, Казакстанда, Уралда.

ТР терр-ясендә югары Пермь утырмаларының бакыр рудаларында радиаль-нур төзелешле микрокрецияләр рәвешендә, конкрецияләр (кабыкчалар рәвешендә) өслегендә, бакырсыман комташларда (цемент буларак) һәм балчыкларда (сыланма һәм ачык куныклар рәвешендә), шахта һәм штольня оемнәре токымнарында (17–19 йөз) очрый. Бакыр рудасы буларак, зәңгәр буяу ясау өчен, декоратив таш һәм зәркан материалы сыйфатында кулланыла. Илл. к. *Геология музейе*.

Әд.: Проблемы геологии твёрдых полезных ископаемых. К., 1997.

МАЛАХОВСКИЙ Григорий Викторович (1904 — ?), суднолар төзүче инженер, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1950). 1941–48 елларда Зеленодольск суднолар төзү з-дында баш металлург, анда аның житәкчелегендә металл жиһазда якорь чылбырларын тоташ кою технологиясе эшләнә. 1948 дән Ленинградта: СССР Суднолар төзү сәнәгате министрлыгының Үзәк фәнни-тикшерену ин-тында кою бүлгәе башлыгы, шул ук министрлыкның Техник идарәсе башлыгы урынбасары (1951–56), Ленинград ХХСда баш металлург (1957–65). Дәүләт бүләге югары ныклыкка ия коелма якорь чылбырларын житештерүне агымга куйганы өчен биләлә.

МАЛИКОВ Александр Иванович (14.10.1950, Омск өлкәсендә Саргат р-ны Баженово а.), математик һәм механик, физика-матем. фән. д-ры (1999), проф. (2000). 1976 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, СССР ФАнең Себер бүлегендә эшли (Иркутск ш.): Себер энергетика ин-тында (1976–80), Иркутск хисаплау үзегендә (1980–88), системаларның ышанычлылыгы һәм эшләу сәләте секторы мөдире (1985–86). 1988 дән Казан техник ун-тында, автоматика һәм идарә итү каф. профессоры (1999 дан). Хезмәтләре идарә ителүле насызыкча системаларның динамик анализына карый. М. идарә ителүле күп бәйләнешле насызыкча системаларның абс. тотрыклылыгын һәм күчеш процессларының сыйфатын тикшерә. «Квадратик форма плус насызыкчалыктан интеграл» рәвешендәге компонентлары булган Ляпунов вектор-функцияләрен тәүзенн алымнарын һәм алгоритмнарын, шу. күчеш процесслары һәм тартылу өлкәләрен чагыштыру, бәяләү системаларын төзү алымнарын һәм алгоритмнарын эшли. Күп машиналы электроэнергетик системаларның динамик тотрыклылыгын һәм эшләу сәләтен динамик анализлауга кулланылыш таба. Структур үзгәрешләре булган идарә ителүле насызыкча системаларны динамик анализлау һәм бәяләү өчен Ляпунов вектор-функцияләре алымын һәм матрицалы чагыштыру системаларын эшли.

Х е з м.: Метод векторных функций Ляпунова в теории устойчивости. М., 1987 (автордаш); Абсолютная устойчивость нелинейных регулируемых систем со случайными изменениями структуры //

Изв. РАН. Теория и системы управления. 1996. № 3; Матричные системы сравнения в исследовании динамики нелинейных систем управления со структурными изменениями // Изв. РАН. Теория и системы управления. 1999. № 3.

МАЛИКОВ Әдип Малик улы (16.8.1921, хәзер БРның Яңавыл р-ны Иске Чат а. — 23.4.2009, Әлмәт ш.), язучы, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1979). М.Горький исем. Әдәбият ин-тын тәмамлый (Мәскәу, 1957). Бөек Ватан сугышында катнаша. 1940–46 елларда Төнъяк Сахалинда: разведчиклар отделениесе командиры, «Тревога», «За Советскую власть» исемле фронт г-талары хәбәрчесе. Көнъяк Сахалинны азат итү сугышларында катнаша (1945). 1946–49 да Татарстан радиоком-тында башта балалар ташпырулары, соңрак әдәби-драматик ташпырулар мөхәррире. 1951–60 та «Яшь сталинчы» г-тасы үз хәбәрчесе. 1955 тән Әлмәт шәһәрәндә яши. 1965–67, 1972–82 дә ТАССР Язучылар берлегендә Әлмәт бүлгәе жаваплы сәркәтибе. М. «Совет әдәбияты» ж-лында басылып чыккан «Атаудагы хислә» (1945) поэмасы аша әдәбиятка кереп китә. Сугыш хатирәләре аның ижатында төп урынны били. Әсәрләрендәге икенче төп тема — Татарстанның жир асты байлыклары, шул өлкәдә эшләүче респ-ка нефтьчеләренә күнүрешен сурәтләү. «Шигырләр һәм поэмалар» (1964), «Салкын Алан» (1969), «Шигырләр, поэмалар» (1971), «Нефтьче турында баллада» (1967; русчага тәржемәсе «Баллада о нефтянике», 1974), «Туган як жиле» (1981; русчага тәржемәсе «Сквозь годы», 1987), «Жулмас хәтер» (2004) жьентыклары, ши. «Ташчы» (1956), «Фәрденә» (1958), «Гайшә апа» (1959), «Чигүле кулъяулык» (1968) поэмалары шушы һөнәр кешеләренә хезмәтенә багышлана. «Яшьлек утравым» (1974; русчага тәржемәсе «Остров моей юности», 1976), «Кембрига юл салучылар» (1965; русчага тәржемәсе «Кембрийские фонтаны», 1970), «Гомер мизгелләре» (2001) повестларында тормышчан образлар реал вакыйгаларга нигезләнәп сурәтләнә. Аның балалар өчен язылган «Су ташучы аю» хикаясе (1963), «Без кояшны юлда каршылыбыз» документаль повесте (1964; русчага тәржемәсе «Мы солнце встречаем в пути», 1965) турында да шуны ук әйтергә мөмкин. 1960 та М.ның «Таңбатыр» әкият-поэмасы буенча Казан курчак театрында «Бирнәле кыз» спектакле куела. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Бергә яккан уацлар: Сайланма шигырләр, жырлар, поэмалар. К., 1991.

Әд.: С а д р и М. Көчле ихтыяр жырчысы // Казан ултары. 1971. № 7; Б и к ч у р и н Ш. Озын юллар, ерак еллар арасы // Казан ултары. 1981. № 10. Г.М.Габделхакова.

МАЛИКОВ Васил Малик улы (19.10.1924, хәзер Актаныш р-ны Иске Кормаш а. — 11.10.1992, Казан), сынчы, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1970), ТАССРның халык рәссамы (1974), РСФСРның атказ. рәссамы (1982). Бөек Ватан сугышында катнаша. Казан сәнгать уч-щесен тәмамлый (1953), уку елларында С.С.Ахун житәкчелегендә скульптура б-н шөгылләнә. В.И.Мухи-

на исем. югары сәнгать-сәнәгать уч-шесенен проф. Р.К.Таурит житәкчеләгендәге монументаль-декоратив скульптура бүлегендә укый. 1959 елдан Казанда яши. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1968). Казанда монументаль сәнгать үсешен башлап жибәрүчеләрнең берсе: «Казан — биш диңгез каласы» һәм «Идел бие халыклары» темаларына «Волга» кунакханәсе фасадын бизи (1961–63, сграффито, Р.Ә.Килдебәков, С.М.Бубеннов б-н авторлыкта), «Казан» рестораны интерьерында «Яна Казан» һәм «Иске Казан» исемле рельефлы-мозаик панно (1963, С.М.Бубеннов, Р.Ә.Килдебәков б-н берлектә), Восстание

В.М.Маликов. Совет хакимияте өчен көрәштә һәлак булганнарға һәйкәл. Казан. Аммонит. 1967. Архитекторлар А.А.Спориус, Г.М.Пичуев.

мәйданында М.Жәлил истәлегенә стела ижәт итә (1965, сграффито, тирән рельеф, Р.Ә.Килдебәков б-н авторлыкта). 1950–60 елларда М. башлыча, станлы портрет жанрына мөрәжәгать итә: «Властимила Свобода» (гипс, тон, 1958), «Нефтьче М.М.Гыймазов» (гипс, тон, 1959), «Унынчы класс укучысы Володя» (гипс, 1962), «Студент кыз портреты» (гипс, 1963). «Исәндәме, иптәш ...» композициясе сугыш хатирәләре б-н өрәтелгән (мәрмәр, 1965). Башкару характеры буенча әлеге композициягә Һади Такташ портреты якын тора (мәрмәр, 1962). М.Жәлил портретында (алюминий, 1967–71) М. башка ижәт ысулын күрсәтә: модельнең һәр детале зур төгәллек б-н почмаклар хасил итүче һәм төрле ачыклыктагы төсләр, яктылык һәм күләгәләрнең үзенчәлекле балкышын барлыкка китерүче ясси кырларда төзелгән. М. ижәтында батырлык

В.М.Маликов. «Тукай». Гипс. 1976.

темасы зур урын били. М.ның Казандагы Горький исем. Узәк мәдәният һәм ял паркы янындагы ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүлгәнгә лаек булган (1980) Совет хакимияте өчен көрәштә һәлак булганнарға монументы (архитекторлары А.А.Спориус, Г.М.Пичуев) Татарстанда 1960 еллардагы монументаль скульптура өлкәсендә идея һәм сәнгать ягыннан зур әһәмияткә ия әсәр булып тора. Шәһәр архит-расында һәйкәлнең новаторлыгы оригиналь чигелеше, зурлыгы, стелага көчле вертикаль акцент ясалыуы, сугышчы фигурасының тирән образлы символга ия булуы, яңа материаллар (алюминий, титан) кулланылуы б-н билгеләнә. «Шуклык» (керәч, 1961) жанрлы композициясе, «КамАЗ үсә» сюжетлы тематик композициясе (гипс, тон, 1973), шу. наз һәм гүзәллек тулы «Ялангач кыз» (агач, 1973), «Хатын-кыз сыны» (агач, 1994), «Яшүсмер кыз» (известьташ, 1978), «Актаныш кызы» (мәрмәр, 1990) лирик образлары останың бай ижәт мирасына ямь өсти. Татарстан жанрына комсомолның М.Жәлил исем. бүлгә лауреаты (1968). Респ-ка (1953 тән); зона — «Зур Идел» (Куйбышев ш., 1964; Ульянов ш., 1969; Казан, 1980); бөтенроссия — «Совет Россиясе» (Мәскәү, 1975, 1980); бөтенсоюз — «60 батырлык елы» (Мәскәү, 1978); чит ил — СССРның фәнни техник һәм мәдәни казанышлар (Прага, 1960) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1968 (Казан, Р.Ә.Килдебәков б-н берлектә), 1974–75, 1984 (Казан) елларда уза. Кызыл Йолдыз, 1 нче һәм 3 нче дәрәжә Дан орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әсәрләре ТР Милли музеенда, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музеенда, Ростов-Дон шәһәр-рендәге Сынлы сәнгать музеенда, Әлмәт, Тверь шәһәрләре картиналар галереясында саклана. Әд.: Василий Маликович Маликов: Буклет. К., 1980; Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984.

М.Е.Ильина.

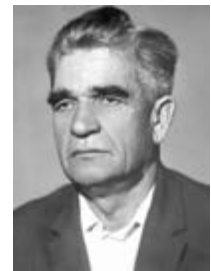
МАЛИКОВ Габдуллажан Габделхак улы (21.11.1907, Казан губ., Тәтеш өязе Олы Карамалы а. — 18.9.1981, Чечен-Ингуш АССРның Грозный ш.), агроном, а.х. пр-тиесе житәкчесе, Соц. Хезмәт Герое (1966). Казан а.х. һәм урманчылык ин-ты каршындагы а.х. техникумын тәмамлаганнан соң (1926), «Тәмте» с-зында агроном булып эшли. 1927–40 елларда Кыргызстан ССРның Ош өлкәсе авыл хужалыгында. 1940–41 дә «Дәүләт орлык фонды» конторасында идарәче, 1946–78 дә Чечен-Ингуш АССРның 3 нче Ленин исем. с-зында директор. Герой исеме М. житәкләгән совхозның яшелчә-жимеш житештерүдәге уңышлары өчен бирелә. 1957–77 дә Чечен-Ингуш АССРның ЮС депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Хәмитова Р., Бәдретдинов Х. Туган якка якына алмыйча // Гүзәл Кама Тамагы — Камское Устье — жемчужина природы. К., 2006; Павлов В. Абдулла Маликов // Блокнот агитатора. Грозный. 1966. № 12.

МАЛИКОВ Марат Фәйзелкадыр улы (2.2.1937, БАССРның Илеш р-ны Түбән Яркәй а.), хокук белгече, юридик фән. д-ры

В.М.Маликов.

Г.Г.Маликов.

(1992), проф. (1992), Башкортстан Респ-касының атказ. фән эшлеклесе (1998). Казан ун-тын тәмамлый (1965). 1965–70 елларда БАССРның Калтасы, 1970–75 тә Тәтешле район мәхкәмәләренен халык судьясы. 1975–78 дә — Удмурт, 1978–95 тә Башкорт ун-тарында укыта. 1995–2000 дә Башкорт ун-тының Эстәрлетамак юридик ф-ты деканы. 2000 нән Башкорт ун-тының Эстәрлетамак ф-лы директоры. 2011 дән Башкорт социаль технологияләр ин-тының дәүләт теориясе һәм тарихы, хокук һәм конституцион хокук каф. мөдире. Хезмәтләре дәүләт хокукы, жиняты-процессуаль, конституцион хокук мәсьәләләрен, Башкортстанда, Удмуртиядә дәүләт һәм суд учреждениеләре барлыкка килү тарихын өйрәнүгә карый.

Хезм.: Эффективность приговора в современном уголовном процессе. Уфа, 1980; Оценка доказательств в правоприменительной деятельности. Уфа, 1984; Проблемы реализации права. Иркутск, 1988.

Е.Б.Долгов.

МАЛИКОВ Марсель Малик улы (10.10.1933, Арча р-ны Каратай а.), галим агроном, а.х. фән. д-ры (2005), ТАССРның атказ. агрономы (1983). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1956), Кызыл Юл р-нының (хәзерге Арча р-ны) Тельман исем., Сталин исем., Яшел Узән р-нының Ленин исем. к-зларында агроном булып эшли. 1967–70 елларда Киров өлкәсендә: Болын-сазлык тәжрибә станциясендә өлкән фәнни хезмәткәр, Орчешский р-нының «Луговой» с-зында директор (1969 дан). 1970 тән Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында, терлек азыгы житештерү бүлеге мөдире (1976 дан), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2006 дан), терлек азыгы житештерү бүлеге консультанты (2007 дән). Хезмәтләре терлек азыгы житештерү жирләрен яхшырту, сугарыла торган культуралы көтүлекләр булдыру һәм алардан рациональ файдалану мәсьәләләренә карый. ТРда терлек азыгы житештерү системасын эшләгәнә һәм гамәлгә керткәнә өчен ТР Дәүләт бүлгә бирелә (2004).

Хезм.: Кормопроизводство в системе адаптивно-ландшафтного земледелия // Кормопроизводство. 2000. № 12; Система кормопроизводства в Республике Татарстан. К., 2002; Травопольные севообороты — основа биологизации земледелия и производства экологически чистых продуктов растениеводства // Агроэкологические проблемы сельскохозяйственного производства в условиях техногенного загрязнения агроэкосистем. К., 2002.

МАЛИКОВ Рөстәм Гали улы (20.7.1949, Минзәлә р-ны Бикбау а.), жырчы (лирик-драматик тенор), БАССРның атказ. (1984), ТР-

P.G. Маликов.

H.K. Маликов.

ның халык артисты (1994). 1980 елда Казан консерваториясен (З.Хисматуллина классы) тәмамлый. 1980–88 елларда Башкорт, 1988–2010 да Татар филармонияләре солисты. Жырчының репертуары киң һәм күптөрле булуы б-н аерылып тора, камера вокаль музыкасын, Көнбатыш Европа һәм рус классик операларының арияләрен, хәзерге Россия һәм чит ил композиторларының вокаль әсәрләрен колочлы. Алар арасында: Альфред («Травиата», Дж.Верди), Рудольф («Богема», Дж.Пуччини), Ленский, Германн («Евгений Онегин», «Пики дамасы» («Пиковая дама», П.Чайковский), Левко («Май төне» («Майская ночь», Н.Римский-Корсаков), Жәлил («Жәлил», Н.Жәһанов), Салават («Салават Юлаев», З.Исмагыйлев) арияләре; М.Глинка, П.Чайковский, С.Рахманинов романслары; рус, украин, итальян халык жырлары; рус һәм татар композиторлары жырлары һ.б. Репертуарының үзгөн татар («Туган тел», «Рәйхан», «Кара урман») һәм башкорт («Азамат», «Кара юрга», «Урал» һ.б.) халык жырлары тәшкил итә. Жырчы татар композиторлары С.Сәйдәшев, Ж.Фәйзи, М.Мозафаров, Р.Яхин, Ә.Бакиров, С.Садыйкова, Р.Еникиев, Р.Ахиярова, М.Маликов һ.б.ның вокаль музыкасын актив пропагандалый.

Табиғый вокаль мөмкинлекләргә (сирәк очрый торган көчле, матур тембрлы моңлы тавыш) ия жырчы югары проф. башкару остальгы б-н аерылып тора. М. актив концерт эшчәнлеген алып бара, Россиядә һәм чит илләрдә (Монголия, Дания, Германия, Перу, Финляндия, Франция, Кытай һ.б.) чыгышлар асы.

Ф.Ш.Салитова.

МАЛИКОВ Рөстәм Шәйдулла улы (27.2.1961, Биектау р-ны Ташлы Кавал а.), педагог, пед. фән. д-ры (2000), проф. (2002). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, 1985–87 елларда һәм 1990 нан Казан урта мәктәпләрендә эшли, 1987–90 да РСФСР Мәгариф министрлыгы Милли мәктәпләр фәнни-тикшеренү ин-тының Татарстан ф-лында. 1992–96 да Казандагы 3 нче гимназия директоры. 1997 дән Казан пед. ун-тында (2005 тән Татар гуманитар-пед. ун-ты, 2010 нан Казан (Идел буе) федераль ун-ты), 2002 дән гуманитар ф-тларның пед. кафедрасында. Хезмәтләре татар пед. фикер тарихы мәсьәләләренә карый.

Әд.: Тюрко-татарская гуманистическая педагогическая мысль средневековья. К., 1999; Педагогическая мысль татарских просветителей конца XVIII — начала XIX века. К., 2007 (автордаш).

МАЛИКОВ Гади (Ади) Кәрим улы (22.2.1897, Казан губ., Төгеш өязе Кече Кариле а. — 6.1.1973, Мәскәү), разведчик, полковник. Казан сәүдә мәктәбен (1914), 2 нче Казан прапорщиклар мәктәбен (1917), Хәрби академия (1924) тәмамлый. 1914–15 елларда Хан Станы авылында (Әстерхан губ.) һәм Казанда контора хезмәткәре. 1916–17 дә Россия армиясендә хезмәт итә, Казан, Симферополь, Оргеев шәһәрләрендәге запас пехота полкларында рядовой, взвод офицеры. Беренче бөтендөнья сугышында Румыния фронтының 56 нчы Житомир пехота полкында рота командиры. 1918 дән Кызыл Армиядә, Петроград мөселман полкы комиссары. Үзәк мөселман хәрби коллегиясе әгъзасы. Казанда «Болак арты республикасы» н юк итүдә, Гражданныр сугышында катнаша. 1919–20 дә Казан ныгытылган районы штабының разведка бүлегенә, 2 нче аерым Идел буе татар укчы бригадасы штабы башлыгы. 1921–23 тә СССРның Төркиядәге вәкәләтле вәкилләге хәрби атташесы секретаре. 1924–27 дә Кызыл байраклы Кавказ армиясе штабының разведка бүлегенә башлыгы. 1927–31 дә СССРның Ирандагы вәкәләтле вәкилләге хәрби атташесы. 1931–33 тә 1 нче татар укчы полкы командиры һәм комиссары (Казан). 1934–36 да Кытайда (Шонжан) баш хәрби киңәшче. 1936 да Кызыл Армиянең Разведка идарәсендә бүлек башлыгы. 1936–37 дә СССР дан Кытайга йөк ташуны оештыру бунча махсус хәрби экспедиция башлыгы. 1938 дә Рязань пехота хәрби уч-щесы укытучысы. Шулу ук елда «татар хәрби-фашистлар оешмасы» эше бунча гаепләнеп кулга алына, репрессияләнгән; үлгәннән соң аклана. Ленин ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Разведка и контрразведка в лицах: Энцикл. словарь российских спецслужб. М., 2002.

МАЛИКОВА (Шәфигуллина) Әминә Малик кызы (13.9.1930, Апас р-ны Кормаш а.), пресслаучы, Соц. Хезмәт Герое (1966). 1954 елда пресслаучылар курсы тәмамлый. 1955–89 да «Элекон» ФЖБда эшли: пресслаучы, пластмасса эшләнмәләрен эшкәртүче, контролёр. Герой исеме жидееллык планы (1959–65) үтәүгә зур өлеш керткән һәм яңа техника үзләштергән өчен бирелә. Заводта, беренчеләрдән булып, «Коммунистик хезмәт ударнигы» исеме ала. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Завод музееда М.га бюст куелган.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МАЛИКОВА Мәдинә Габделхак кызы (5.8.1935, Сарман р-ны Мортыйш Тамак а.), журналист, язучы, ТАССР, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1976, 1985). Казан пед. ин-тын тәмамлый (1959). 1959–64 елларда «Чаян», 1964–87 дә «Азат хатын» (1978 дән жаваплы сәркәтип) ж-ллары редакциясендә. 1989–90 да ТАССР Язучылар берлегенә идарәсе рәисе урынбасары. 1993 тән Бөтентатар Кызыл Хач жәмгыяте президенты. М.ның әдәби-эхлак мәсьәләләренә караган язмалары респ-када һәм үзәк матбугатта еш басылып килә. «Юлдашлар» (1967) дигән

беренче хикәяләр жьентыгы ук эхлак мәсьәләләренә кискен куелышы б-н үзәнә жәлеп итә. «Казан каласы — таш кала» (1971); русчага тәржемәсе «Свет улыбки Моны Лизы», (1985), «Егетлеккә бер адым» (1978), «Янар таулар яктысында» (1980) повестялары, «Шәфкәт» (1984; русчага тәржемәсе «Милосердие», М., 1988), «Басып сайрар талы бар» (1987), «Фидая» (1991), «Алтын ятмә» (2001), «Кызыл гөл» (2005) романныр ижат интеллигенциясе тормышынын алып язылган. Үзенең геройлары — актёрлар, режиссёрлар, рәссамнар, музыкантлар, табиблар, галимнәр образлары аша М. кешелек кыйммәтләрен асылын ача, ялагайлык, икейөзлек, миһербансызлык кебек сыйфатларны фаш итә. М. ижатына нечкә лиризм, образларны сурәтләүдә тирән һәм төгәл психол. алымнар хас. Бигрәк тә хатын-кыз образлары уңышлы. «Хөкөм» (1969), «Адашканга юл кайда» (1971; русчага тәржемәсе «Мелодия огня», М., 1986), «Югалган аяктар» (2004) повестялары, «Өермә» романы (2003) детектив жанрына карый. М. драматургия өлкәсендә дә актив эшли. «Йөрәк ничек түзсен» (1989 да сәхнәләштерелә), «Ожмах балалары» (1990 да сәхнәләштерелә), «Моннар төште башыма» (1992 да сәхнәләштерелә), «Синен өчен үзәм үләрмен» (1994 тә сәхнәләштерелә) пьесалары Минзәлә, Әлмәт татар драма театрларында куела. Х.Ямашев исем. респ-ка бүлегенә лауреаты (1980).

Әд.: Х а н т е м и р е в а Г. Төсләр балкышы // Казан утлары. 1981. № 8; Г а л и м у л л и н Ф. Халатың ак, күңелен пакь булса // Казан утлары. 1983. № 9. *Г.М.Габделхакова.*

МАЛИНОВКА посёлогы, Ютазы р-нында, шәһәр тибьндагы Урыссу посёлогыннан 23 км көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 36 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгелмә кантоны Кырымсарай волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Бөгелмә, 1935 нең 10 февраленнән — Ютазы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан — Баулы, 1991 нең 6 апреленнән Ютазы р-нында. Халык саны: 1926 да — 46, 1938 да — 162, 1949 да — 121, 1958 да — 76, 1970 тә — 110, 1979 да — 87, 1989 да — 33, 2002 дә — 55 кеше.

МАЛИНОВСКИЙ Лев Александрович (22.12.1854, Тверь губ. Старица ш. — ?), хирург, медицина д-ры (1882). Мед.-хирургия академиясен тәмамлаганнан соң (С.-Петербург, 1877), хәрби мед. хезмәтендә. 1878 елда Хәрби мед. академиясе клиникаларында (С.-Петербург). 1879 да 89 нчы Ак диңгез пехота полкында хәрби табиб. 1881 дә Гельсингфорс хәрби госпиталенә күчелә һәм фәнни максаттан Хәрби мед. академиясе клиникаларына беркетелә. 1883 тән Могилёв үзәк фельдшерлар мәктәбе директоры ярдәмчесе һәм Могилёв жәмәгәт тәрбиясе приказы хастаханәсе ординаторы. 1887 дән Могилёвтагы дин йортларының өлкән табибе, бер ук вакытта (1888) фельдшерлар мәктәбе директоры. 1888 дән Киев ун-тының хирургик патология кафедрасында. 1889–90 да чит илдә фәнни командировкада була. 1891 дән

Казан ун-тының оператив хирургия кафедрасында ординар проф. Казан хирургия мәктәбе нигез салучыларның берсе (1890 нчы еллар). 1893 тән Киев ун-тының факультет каршындагы хирургия клиникасы кафедрасында ординар проф. Хезмәтләре нерв системасы авыруларын хирургия юлы б-н дәвалауга карый.

Хезм.: О нарывах головного мозга. СПб., 1891; Периферический паралич лицевого и тройничного нервов при гнойном страдании среднего уха и хирургическое лечение его // Мед. обозрение. 1893. Т. 40, № 17.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

МАЛИНОВСКИЙ Михаил Сергеевич (4.10.1880, Сембер губ. Неклюдово а. — 1976, Мәскәү), акушер-гинеколог, СССР МФА академигы. (1944), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1934), Соц. Хезмәт Герое (1971). В.С.Груздев шәкерте. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1907), шунда ук акушерлык һәм гинекология кафедрасында калдырыла. Бер үк вакытта Казан земство хастаханәсендә һәм Лихачёв бала тудыру йортында баш табиб (1912–16), гинекология бүлгә мөдире (1917–19) булып эшли. Гражданныр сугышы елларында Казан госпитален баш табиб. 1919 елдан Иркутск мед. ун-тында. 1923 тән Мәскәүдә: 1 нче Мәскәү мед. ин-тында акушерлык һәм гинекология каф. мөдире (1948 гә кадәр), бер үк вакытта Бауман р-ны бала тудыру йорты баш табиб (1923–26), Мәскәү ГИДУВының акушерлык һәм гинекология каф. мөдире (1931–35). 1936–47 дә Бөтенсоюз эксперименталь мед. ин-тының (1943 тән — Акушерлык-гинекология фәнни-тикшерену ин-ты) акушерлык-гинекология клиникасы директоры. 1947–59 елларда Үзәк табиблар белемен күтәрү ин-тында (ЦИУВ, Мәскәү). СССР МФА-ның вице-президенты (1944–46). Хезмәтләре акушерлык-гинекология авыруларын кисәтү һәм дәвалауга, бала табу акты физиологиясе һәм патологиясенә, бала тапканда авыртуны басу һәм хирургия юлы б-н ярдәм итү мәсьәләләренә карый.

М. акушерлык һәм гинекология өлкәсендә физиол. юнәлешне нигезли. Атопик кан китүне туктату, плацента канын күчерү ысулларын, бала табудан соңгы сепсисны дәвалау юлларын тәкъдим итә. Акушер-гинекологларның Бөтенсоюз һәм Мәскәү жәмгыятьләре рәисе. Ике Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә.

Хезм.: К вопросу об искусственном раннем разрыве плодного пузыря при нормальных родах. К., 1915; Обезболивание родов: Практ. рук. для врачей и студентов. М., 1937 (автордаш); Неоперативная гинекология. М., 1957 (автордаш).

Әд.: Памяти академика АМН СССР Михаила Сергеевича Малиновского // Акушерство и гинекология. 1976. № 8.

МАЛИНОВСКИЙ Фёдор Николаевич (1864, Одесса ш. — 1911 дән соң), архитектор. 1881 елда Одесса уч-щесен тәмамлаганнан соң, С.-Петербургтагы Гражданлык инженерлары ин-тына укырга керә. 6 елдан гражданлык инженеры дәрәжәсе ала һәм техник-төзелеш ком-тына кабул ителә. 1887 дә

Ломжа губернасының Остров шәһәрндә казармалар төзү өчен җаңгырылган гаскәри төзелеш комиссиясе составында. 1889 дән Тверь губернасы идарәсендә: төзелеш бүлегендә кече инженер, 1892 дән — кече архитектор, сонрак Тверь губернасы архитекторы итеп билгеләнә. 1893–1907 дә Казан губернасы архитекторы, бер үк вакытта, 1895–1907 дә, епархия архитекторы, 1902–07 дә Казан сәнгать уч-щесе укытучысы. 1907–11 дә — Казан губернасы инженеры. 1911 дә — Ковно шәһәрндә (хәзер Каунас ш., Литва) губерна инженеры.

19 йөз ахырында — 20 йөз башында Казан губернасында дини архит-ра биналарын би-зи (башлыча, эклектика стилиндә). Храмнар проектлаштыра: Ташкирмән авылындагы Гурий чиркәве (хәзер Лаеш р-ны, 1895), Ачы авылындагы Духосшествие чиркәве (хәзер Теләче р-ны, 1896), Малмыж авылындагы

Ф.Н.Малиновский. Раифа монастыреңың Троица соборы. 1904–07. Көнъяк-көнчыгыш яктан күренеше.

чаңлы Сергей Радонежский чиркәве (хәзер Мамадыш р-ны, 1896), Танкеевка авылындагы Троица чиркәве (хәзер Спас р-ны, 1897), Иоанн Предтеча хатын-кызлар монастырындагы (Зоя шәһәре) «Барлык хәсрәт чигүчеләр юанычы» Мәрьям Ана иконасы соборы (1898–1906), Богданшино авылындагы Никола чиркәве (хәзер Тәтеш р-ны, 1899), Апак авылындагы Покров чиркәве (хәзер Әлки р-ны, 1899), Чарлы авылындагы Никола чиркәве

Ф.Н.Малиновский. Иоанн Предтеча хатын-кызлар монастыреңың «Барлык хәсрәт чигүчеләр юанычы» Мәрьям Ана иконасы соборы. Зоя. 1898–1906. Көнбатыш яктан күренеше.

Ә.М.Маликова.

М.С.Малиновский.

кәве (хәзер Кукмара р-ны, 1901–02), Раифа монастыреңың Троица соборы (1904–07). 1897 дә Раифа монастырындагы «Синай һәм Раифада шәһит киткән изге аталар» чиркәвен, 1911 дә Лаеш шәһәрндәге Троица (хәзер София) чиркәвен һ.б.ны үзгәртпән кара. Гыйбадәт йортлары б-н бергә аның проектлары буенча уку һәм жәмәгать биналары: 1895 тә — Казан Богородица монастырында чиркәү-приход мәктәбе, 1899 да — Казан епархиясе уч-щесе, 1901 дә — Энгельгардт обсерваториясе, 1903 тә — Казан ун-ты студентлары тулай торагы, 1904 тә Казан руханилар уч-щесенә ике катлы яңа корпусы төзелә.

М. ижәт эшчәнлегә б-н бергә жәмәгать эшләре б-н дә шөгьльлә. 1888 дән Ятим һәм зәгыйфь балаларны тәрбия кылу жәмгыятенә идарә эгзасы булып тора (хастаханә бинасын бушлай проектлаштыра). 1902 дә, ятимнәр йортларын «аеруча кайгыртканы өчен», император Николай II нең рәхмәтенә лаек була. 1907 дән Казан тарих-археол. жәмгыяте эгзасы.

Әд.: Республика Татарстан: Памятники истории и культуры. К., 1993; Муртазина Л.М. Казанские архитекторы конца XVIII — начала XX века: Биогр. справ. К., 1999.

Л.М.Мортазина.

МАЛИЯ НӘЗАРӘТЭ, к. Милли идарә.

МАЛКИН Борис Залманович (6.6.1939, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1985), проф. (1987), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). Казан ун-тын тәмамлый (1961), шунда ук эшли, теоретик физика каф. мөдире (2000–05). Хезмәтләре күчеш металллары һәм сирәк мәгдән элементларының парамагнетик ионнары булган кристалларның теоретик спектроскопиясенә карый. М. кристаллик кыр теориясендә алмаш корымалар моделен, оптик спектрларда һәм ТМР кристаллар спектрларында изотопик эффектлар теориясен, куертлыгын нәметалл сирәк мәгдән кушылмалар магнитострикциясе һәм магнитоакустик үзлекләре теориясен эшли. ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2006).

Хезм.: Кристаллическое поле в высокотемпературных сверхпроводниках // Физика твёрдого тела. 1994. Т. 36, № 6 (автордаш); Crystal Field and Electron-Phonon Interaction in Rare-Earth Ionic Paramagnets // Spectroscopy of Solids Containing Rare — Earth Ions. Amst., 1987; Ion-phonon interaction // Spectroscopic properties of Rare — Earths in Optical Materials. B., 2004.

Р.Г.Усманов.

МАЛКИН Залман Израилевич (9.4.1897, Витебск губ. Сураж ш. — 2.12.1980, Казан), терапевт, мед. фән. д-ры (1926), проф. (1935),

ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1945). М.Н.Чебоксаров шәкертне. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1921), факультет каршындагы терапия клиникасында директор вазифасын башкаручы итеп калдырыла (1932–35). Бер үк вакытта ТАССР Саламәтлек саклау халык комис-тында социаль авырулар бүлеге мөдире. 1935 елдан Казан мед. ин-тының факультет терапиясе каф. мөдире, 1969 дан шунда ук проф.-киңәшче. Бер үк вакытта, 1938–44 тә, Казан стоматология ин-тының терапия каф. мөдире. Бөек Ватан сугышы елларында эвакогоспитальләрдә киңәшче. 1947–48 дә ТАССР Саламәтлек саклау министрлыгы баш терапевты. Хезмәтләре эчке авыруларга диагноз кую, аларны дөвалау һәм кисәтүгә; витаминнарны, ревматизм, ашказаны ялкынсынуы, үпкә патологиясе, бавыр циррозларын өйрәнүгә карый. М., беренче булып, никотин к-тасының дөвалау үзлеген (катехоламиннар эшләр чыгаруға этәргеч булу һәм холестерин алмашын көйләү) исбатлый (1948). Бөек Ватан сугышы елларындагы берничә хезмәт септик ангинаһны өйрәнү өлкәсенә карый. Ревматизм авырулары вакытында десенсибилизацияләүче терапия ысуллары авторы; ревматизм һәм коллагенозларны комплекслы дөвалаганда, беренчеләрдән булып, пенициллин куллана башлый. Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Терапевтические очерки. К., 1952; Методика применения лечебного питания при болезнях печени. К., 1956; О лечении язвенной болезни желудка и двенадцатиперстной кишки в условиях сельской больницы. К., 1956.

Әд.: Анисимов В.Е., Красноперов Ф.Г. Профессор З.И.Малкин. К., 1987.

МАЛКИН Иосиф Ильич (16.1.1907, Казан — 14.11.1992, шунда ук), педагог, Татарстанда пионерлар хәрәкәтен оештыручыларның берсе. ТАССРның атказ. мәктәп укытучысы (1966). Шарәк пед. ин-тын тәмамлый (Казан, 1927). 1923 елда, 8 нче сыйныфта укыганда, РКСМның Казан шәһәр ком-ты кушуы буенча Казанда беренче «Рабис» пионер отрядын оештыра һәм житәкли. 1924 тән — Тәжрибә-үрнәк пионерлар коммунасы (балалар йорты), 1928 дән Казандагы 19 нчы урта мәктәп директоры. Бер үк вакытта, 1924–41 дә ВЛКСМның респ-ка һәм шәһәр ком-тлары әгъзасы, пионерлар хәрәкәтен, балалар спорт һәм хезмәт лагеряларын оештыру, республикада пионервожатый кадрлар әзерләү б-н шөгыльләнә. 1941 дән Кызыл Армиядә, Бөек Ватан сугышында катнаша. 1946–60 та ТАССР Мәгариф министрлыгының Укытучыларның белемен күтәрү ин-ты директоры.

1960–89 да Казан пед. ин-тының пед. кафедрасында. Хезмәтләре пионерлар хәрәкәте тарихы, тәрбия эшләре методикасы мәсьәләләренә карый. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Очерки истории пионерского движения Татарской АССР. К., 1973 (автордаш); Первые галстуки. К., 1984.

МАЛКИН Пётр Иванович (30.9.1918, Тәтеш ш. — 13.1.1980, шунда ук), Дан орденының тулы кавалеры (4.5.1944, 8.8.1944,

15.5.1946), кече сержант. Тәтеш зоотехниклар техникумын тәмамлый (1938). Район элемтә контроларында эшли. 1938 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша. 1942 нең маеннан Бөек Ватан сугышы фронтларында: 367 нче танкка каршы аерым истребительләр дивизионында туپ төзәүче (47 нче армиянең 260 нчы укчы дивизиясе), 100 нче гаубица артиллерия бригадасында туپ төзәүче (3 нче удар армиянең 5 нче артиллерия дивизиясе). Төньяк Кавказ, 1 нче һәм 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Кавказ өчен сугышта (1942–43), Белгород-Харьков (1943), Варшава-Познань һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1945) катнаша. 1944 нең 27 мартында Ковель шәһәренә керү юлларындагы сугышта совет гаскәрләренә алга баруны тәъмин итә (дошманның 3 пулемётын сафтан чыгара). 1944 нең 5, 8–9 июлендә Ковель шәһәре өчен барган сугышта (дошманның 3 пулемётын, 7 ут ноктасын бастыра, дзотына юкка чыгара); 1945 нең 16–26 апрелендә Берлин өчен сугышларда (дошманның зур күләмдәге сугыш техникасын, 2 миномёт батареясын һәм 3 каршылык күрсәтү үзәген сафтан чыгара) батырлык күрсәтә. 1946 да демобилизацияләнә. Тәтеш элемтә үзәгендә эшли. Медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Солдатская слава. М., 1963. Кн. 1; Шевченко Н.Я. Звёзды Славы. К., 1969; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МАЛКОВ Виктор Павлович (8.10.1931, Вотьяк автономияле өлкәсенен Можга р-ны Биләр а.), хокук белгече, юридик фән. д-ры (1975), проф. (1978), ТАССРның, РФнең атказ. фән эшлеклесе (1981, 1998). Казан ин-тын тәмамлый (1956). 1956–62 елларда Куйбышев шәһәренен (хәзер Самара ш.) Самара р-ны эчке эшләр бүлегендә тикшерүче, тикшерү бүлеге башлыгы, Октябрь р-ны эчке эшләр бүлеге башлыгы. 1962–98 дә Казан ин-тында: жинаять процессы һәм криминалистика (1975–82), жинаять эшләре хокукы (1982 елдан) кафедралары мөдире; юридик ф-т деканы (1972–83). 1998–2001 дә Мари ун-тының Россия һәм чит илләр жәмәгать хокукы, 2001 дән Икътисад, идарә һәм хокук ин-тының (Казан) жинаять эшләре һәм процессы кафедралары мөдире. Хезмәтләре жинаять эшләре хокукын һәм процессын өйрәнүгә, жинаятьләрнен ишәү проблемаларына, мөхкәмә процессы формаларын камилләштерү мәсьәләләренә карый. Уку ярдәмлекләре һәм дәреслекләр авторы. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Повторность преступлений: Понятие и уголовно-правовое значение. К., 1970; Совокупность преступлений: Вопросы квалификации и назначения наказаний. К., 1974; Множественность преступлений и её формы по советскому уголовно-

П.И. Малкин.

му праву. К., 1982; Совокупность приговоров и назначений наказания. К., 2003 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 2.

МАЛКОВ Игорь Сергеевич (11.10.1953, Вологда өлкәсенен Харьков р-ны Красная Горка а.), хирург, мед. фән. д-ры (2000), проф. (2002). Казан. мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1977), Казан ГИДУВында (бүленеп: 1979 елда 2 нче Респ-ка клиник хастаханәсендә, 1980 дә — Казан шәһәренен 7 нче клиник хастаханәсендә), 2009 дан Казан ГИДУВының хирургия каф. мөдире, профессоры. Хезмәтләре эчәклек үткәрмәүчәнлеге, гастродуоденаль кан китү, корсак куышлыгы жәрәхәтләре очракларында диагноз кую һәм авыруларны дөвалауга карый. Уйлап табуга 7 патенты бар. Гастроэнтерограф жайланмасы өчен М. Брюссель халыкара кургызмасында көмеш медальгә лаек була (2001). ТРның уйлап табу һәм рационализация отличнигы (2005), РФнең саламәтлек саклау отличнигы (2006).

Х е з м.: Острая кишечная непроходимость: методы диагностики и лечения. Практическое руководство для врачей. К., 2009 (автордаш); Лечебно-диагностические аспекты острой спаечной тонкокишечной непроходимости // Казан. мед. журн. 2009. № 2 (автордаш); Профилактика и лечение гнойных осложнений у больных деструктивным панкреатитом // Казан. мед. журн. 2009. № 6 (автордаш).

МАЛМАТИН Григорий Иванович (17.4.1917, Казан губ. Күтәмә а. — 6.7.1988, Ташкент), геолог, СССР Дәүләт бүлеге лауреаты (1983), Үзбәкстан Респ-касының атказ. геологы (1967). Урта Азия индустриаль ин-тын тәмамлый (Ташкент, 1946). Тажикстан һәм Үзбәкстан ССР житештерү оешмаларында геол.-разведкалау партияләре һәм экспедицияләре башлыгы. 1960 елдан Үзбәкстан ССР Геол. министрлыгы идарәсе башлыгы. М. металл (СССР Дәүләт бүлеге), металлургия һәм керамика чимал чыганаclarын ачуга катнаша. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МАЛМЫЖ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәренән 14 км төньяктарак, Комазан елгасы бассейнында. 2010 елда 97 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Мәдәният йорты, китапханә. Сергей Радонежский чиркәве булган (1896 да төзелә; сакланмаган). 1780 еллардан мәгълүм. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Новоселенная Уса исеме б-н билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крестьяннәре кагларына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да волюсть идарәсе урнаша; чиркәү, земство мәктәбе, тимерче алачыгы, 1 казна шәраб һәм 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенен имана жире 1696,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Иске Комазан волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан Мамадыш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 68 ир-ат; 1859 да — 605, 1897 дә — 1032, 1908 дә — 1262, 1920 дә — 1222, 1926 да —

Вихарево, Көлмез, Рыбная Ватага, Сюмси волостьлары; 6 нчы станга (үзгә — Селты авылы) Купка, Мултан, Селты, Сям-Можга, Ужәл, Христорождественский волостьлары карый. М.ө. халкы игенчелек, балык тоту, умартачылык, сунарчылык, кош аулау, колмак үстөрү, урман кисү-ташу, сал агызу, төрле кәсәбәчелек (өс һәм аяк киёмнәре тегү, тире эшкәртү, киндер ману, тимерчелек эше, йорт жиһазлары, тәгәрмәч-чана һәм мичкә ясау, чүлмәк ясау-яндыру һ.б.), шу. читкә чыгып эшләү (бурлак хезмәте, олау йөртү, урман эше) б-н шөгьльләнә. 19 йөзгә 2 нче яртысында өяздә арагы куу, сыра кайнату, кирпич сугу, тире эшкәртү, тимер эретү, чуен кою, патока (бәрәңге балы) сыгу, пыяла, сумала-дегет, балавыз-шәм, поташ ясау һәм химия э-длары, кижә-мамык, кытай тукумасы һәм комач, аркан, кагазь ф-калары була. Өяздә 13 ярминкә, 275 сәүдә йорты, 844 базар эшли. Иделнең түбән агымына ашлык һәм агач, Казанга — бал һәм тире, Пермьгә — колмак, Мәскәүгә киек-кош озатыла. 19 йөз ахырында Малмыж өязендә 1 өяз һәм 2 мәхәллә уч-шесе, 23 земство һәм 22 чиркәү-приход мәктәбе, 50 укырга-язарга өйрәтү мәктәбе, кайбер мәгълүматлар буенча, 200 татар мәктәп-мәдрәсәсе була. 1920 дә өязнең кайбер волостьлары ТАССР һәм Вятка автономияле өлкәсе составына кертелә. М.ө. 1929 да бетерелә.

Чыг.: Столетие Вятской губернии: Сб. материалов и истории Вятского края. Вятка, 1880. Т. 1; Календарь и памятная книжка Вятской губернии на 1895 год. Вятка, 1894; Проект общих оснований оценки усадебных, пахотных, сенокосных и выгонных земель по 10 участкам Вятской губернии за исключением Слободского. Вятка, 1895; Материалы по статистике Вятской губернии. Т. 12. Общая сводка по губернии. Ч. 1. Подворная опись. Вятка, 1898. Д.Г.Мостафина.

МАЛМЫЖ РАЙОНЫ, Киров өлкәсендә коньягында урнашкан. Мәйданы — 2196,38 км². Үзгә — Малмыж шәһәре (Киров ш.ннән 294 км коньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 25398 кеше (2012), ш.и. 8751 татар (2010). Районда 13 татар авыллары бар, 8 торак пунктта татарлар башка халыклар б-н бергә яши. Иң зур татар авыллары (2003): Иске Йөрәк (924 кеше), Татар Югары Гоньбасы (779), Яңа Смәел (582), Яңа Йөрәк (495), Таң (493). Татарларның күбесе район үзгендә яши (2010 да — 2842 кеше). М.р. терр-ясендә татарлар Казан ханлыгын Рус хөкүмәте яулап алгач барлыкка килә. Аларның шуннан соңгы күпчә күчмәләре 1930 еллардагы күмәкләштерү һәм сәясәи репрессияләр, шу. сугыштан соңгы чорда районда урман сәнәгатәе пр-тиеләренә үсеш б-н байл. 1917 елга кадәр Иске Йөрәк, Татар Югары Гоньбасы, Яңа Смәел авылларында — мәчетләр, алар каршында мәдрәсәләр була. Мәчетләр совет чорында да эшли. М.р.да күптәннән килгән татар моғрифәтчелеге традицияләре яшәп килә: 1893 тә Малмыж шәһәрәндә, 1915 тә Иске Йөрәк авылында — ир балалар өчен, 1916 да кыз балалар өчен татар мәктәпләре, 1920 еллар башында Иске Йөрәк, Татар Югары Гоньбасы һәм Яңа Смәел авылларында татар мәктәпләре ачыла, 1960–86 да

1182, 1938 дә — 953, 1949 да — 602, 1958 дә — 376, 1970 тә — 379, 1979 да — 310, 1989 да — 168, 2002 дә — 126 кеше.

МАЛМЫЖ ӨЯЗЕ, 1780–1929 елларда Вятка губернасында. Үзгә — Малмыж шәһәре. 1708 дә Малмыж жир-су биләмәләре б-н бергә Казанга беркетелә, шәһәр яны бистәсе статусы ала (1764). 1780 дә Вятка наместниклыгы составында Малмыж өязе оештырыла, 1796 да бетерелә, 1802 дә торгызыла һәм кабат бетерелә. 1817 дә Вятка губернасының Алабуга, Уржум, Сарапул һәм Глазов өязләренә 15 волостен эчәнен алган М.ө. төзелә. Ул көнбатышта Вятка губернасының Нолинск, төньякта — Глазов, көнчыгышта — Сарапул, көньяк-көнчыгышта — Алабуга өязләре, көньякта Казан губернасының Мамадыш өязе б-н чикләшә. Төньяк-көнбатыштан коньяк-көнчыгышка таба өязне Нократ елгасы кисеп үтә һәм урманлы Нократ аръягы (терр-ясендә 5/6 өлеше) б-н Нократ алды тигезлегә өлешләрәнә бүлә. М.ө. Порек, Миләт, Арык, Зур Шабан, Пижман, Люга, Аджим, Төшке, Кужинерка, Зур һәм Кече Гоньба, Шушма, Малмыж, Буртек, Бөрә, Тойма, Көлмез һ.б. елга сулары б-н юыла. Мәйданы 14064 кв. чакрым. Халкы 284,1 мең кеше, ш.и. руслар — 50,7%, удмуртлар — 24,7%, татарлар — 20,7%, марилар — 3,9%. 18–19 йөзләрдә өязнең адм. бүленеше берничә мәртәбә үзгәртелә. 1796 да М.ө. 19 волосттан тора. Өяз бетерелгәннән соң, Арбор, Вяткогорский (Вятка Тавы), Мукикасинский, Түбән Чутай, Порек, Урта Кошкәт, Яңгул волостьлары Уржум өязенә; Олы Уча, Водзимон, Кизнер, Китәк, Купка (өлешчә), Малмыж, Полян,

Иске Омга, Сосновка волостьлары Алабуга өязенә; Купка (өлешчә) һәм Селты волостьлары Глазов өязенә; Николаев волосте Сарапул өязенә кертелә. 1817–32 дә М.ө. 15 волостны берләштерә. 1860 та волостлар саны — 24 (Арбор, Кече Рожки, Түбән Чутай, Чавал, Сизнер, Шога, Яңгул, Бубый, Күкшел, Меринов, Усад, Сәрдекбаш, Зур Порек, Олы Уча, Зур Шабан, Вавож, Волипельга, Иске Торык, Вихарево, Рыбная Ватага, Кырчим-Купка, Селты, Сюмси, Уватукля); 1873 тә — 26 (Көлмез, Ужәл волостьлары өстәл); 1895 тә — 28 (Бубый волосте бетерелә, Иске Бөрә, Малмыж, Мултан волостьлары оештырыла); 1898 дә — 29 (Сизнер волосте бетерелә, Носла волосте оештырыла. Усад волосте Вятка Аланы волосте дип үзгәртелә); 1904 тә — 30 (Уватукля һәм Сюмси волостьларын кушып, Сям-Можга волосте оештырыла); 1911 дә — 31 (Христорождественский волосте оештырыла); 1915–16 да — 32 (Аджим волосте өстәл); Малмыж өязенә Сюмси волосте авылларын Глазов өязенә Шмыков, Рожки, Порез волостьлары б-н кушып, Гура волосте оештыру нияте да була. 1867 гә кадәр М.ө. — 3, 1873 тән — 5, 1906 дан — 6 станга бүленә. 1 нче станга (үзгә — Малмыж шәһәре) Аджим, Зур Порек, Зур Шабан, Малмыж, Кече Рожки, Чавал волостьлары; 2 нче станга (үзгә — Чепья авылы) Арбор, Түбән Чутай, Носла, Сәрдекбаш, Чепья, Шога, Яңгул волостьлары; 3 нче станга (үзгә — Вятка Аланы авылы) Вятка Аланы, Күкшел, Меринов, Иске Бөрә, Иске Торык волостьлары; 4 нче станга (үзгә — Вавож авылы) Олы Уча, Вавож, Волипельга, Уватукля волостьлары; 5 нче станга (үзгә — Көлмез авылы)

С.Е. Малов.

А.П. Малышев.

алар рус мәктәбе итеп үзгәртелә. 2002/03 уку елында М.р.ның 3 мәктәбәндә укыту татар телендә бара, 3 сәндә татар теле фән буларак укытыла. 1997 дән Малмыж шәһәренә Балалар ижад йортында татар телендә үзгәртелә. Совет чорында районда «Авыл тормышы», 1990 нан «Дуслык» г-тасы нәшер ителә. 1991 дән М.р.да Татар милли-мәдәни үзгәре оештырыла, аның каршында үзгәчән коллектив эшли. Язучы Э.С.Касыймов, вице-адмирал М.Ж.Искәндәров, физика-матем. фән. д-ры Н.С.Гарифжанов, тарихчы М.Г.Худяковларның тормышы М.р. б-н бәйлә. Тарихи-мәдәни истәлекләр — Яңа Смәел, Иске Йөрөк һәм Татар Югары Гоньбасы авылларындагы агач мәчетләр. Малмыж шәһәрәндәге Төбәкне ойрәнү музейда М.Г.Худяковның кулъязмалары саклана.

МАЛОВ Евфимий Александрович (23.1.1835, Сембер губ., Сөнгөләй өязе Тиранкул а. — 25.2.1918, Казан), миссионер, дин галиме, ислам дине белгече, илаһият д-ры (1901). Г.С.Саблуков шәкертә. 1862 елда Казан руханилар академиясен төмамлаганнан соң, шунда ук эшли (1910 га кадәр, бүленеп: 1862–63 елларда Казан руханилар семинариясендә укыта), 1865 тән — яһүд теле каф., 1884–1910 да мөселманлыкка каршы предметлар каф. профессоры. Бер үк вакытта, 1883–95 тә, «Известия по Казанской епархии» ж-лы мөхәррирә. 1869 дан Казан Богоявление чиркәвендә рухани, протоиерей (1881). 1886 дан Благовещение кафедраль соборында. Мөселман илаһияте, Идел буенда православие миссионерлыгы тарихына, татарларның этнографиясенә караган хезмәтләр авторы. М.ның христиан археологиясенә, Казандагы һәм Казан губернасындагы монастырьлар һәм храмнар тарихына багышланган хезмәтләре зур әһәмияткә ия. Ислам догматикасын, гарәп һәм татар телләрен яхшы белгән М. мөселман-татарлар һәм яһүдләр арасында актив миссионерлык эшчәнлегә алып бара: православие динен актив пропагандалау, мөселман руханилары һәм жирле халык б-н ачык бәхәс алып баруны беренче планга куя. Миссионерлык эшчәнлегенә төп алымы мөдәррисләр, шәкертләр, гади диндарлар б-н аралашудан, ислам илаһияте нигезләрен тикшереп, тынлаучыларны христианлыкның өстенлегенә ышандырудан гыйбарәт була. Изге Гурий борадәрлегенә миссионерлык эшчәнлегендә әйдәп баручы руханиларның берсе. П.Әхмаров б-н берлектә татар телендә мөселманлыкка каршы «Библия

һәм Коръән тәгълиматлары Адәм турында» (1885), «Библия һәм Коръән тәгълиматларында Моисей кануны» (1889), «Ахырмаман турында Мөхәммәд тәгълиматы» (1897) исемле хезмәтләр бастыра. М.ның миссионерлык эшчәнлеген шәкертләре А.А.Воскресенский, Я.Д.Коблов, М.А.Машинов дәвам иттерә. М.ның басылмаган миссионерлык көндәлекләре Казан ун-ты Фәнни китапханәсенә кулъязмалар һәм сирәк китаплар бүлегендә, шәхси архивларда саклана.

Хезм.: О новокрещенской конторе. К., 1878; Исторические исследования церковей г. Казани: В 2 вып. К., 1884–91; Сведения о мшиарях: Этногр. очерк. К., 1885; Миссионерство среди мухамедан и крещённых татар. К., 1892; О превосходстве Моисея перед всеми пророками. К., 1895.

МАЛОВ Камил Миңләгәрәй улы (29.8.1933, Актаныш р-ны Кәзкәй а. — 20.7.2003, Казан), математик, физика-матем. фән. д-ры (1992), проф. (1996). 1954 елда Казан. пед. ин-тын тәмамлый. 1960–67 елларда Алабуга (декан, проректор), 1967–70 тә Башкорт (каф. мөдире, декан) пед. ин-тларында, 1970–76 да Хисаплау техникасын халык хужалыгына керту ин-тында матем. тәэмин ителеш бүлеге башлыгы (Казан). 1976 дан Мәскәү энергетика ин-тының Казан ф-лында (хәзер Казан энергетика ун-ты), югары матем. каф. мөдире (1976–88). Хезмәтләре дифференциаль тигезләмәләргә һәм дискрет системаларга карый. М. даими коэффициентлы сызыкча дифференциаль тигезләмәләр чишү шартларын таба; соңга калуан аргументлы сызыкча дифференциаль тигезләмәне тривиаль чишүнең асимптотик тотрыкчыллыгы өчен кирәкле һәм житәрлек шартлар билгели; дискрет системаларны купбуыннар рәвешендә күрсәтә. Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: М-преобразования. Сцепления. Кванторизация. Инварианты изоморфизма // Кибернетика. 1982. № 4; Гипердействительные числа и введение в дискретный аналог операторного исчисления Микусинского // Межвуз. темат. сб. науч. трудов. Электроэнергетика. К., 1998.

МАЛОВ Сергей Ефимович (4.1.1880, Казан — 6.9.1957, Ленинград), төрки телләр белгече, тел белеме д-ры (1935), СССР ФАнең мөхбир әгъзасы (1939), Казакъстан ССРның атказ. фән эшлеклесе (1945). Казан руханилар академиясен (1904), Петербург ун-ты Көнчыгыш телләре ф-тының гарәп-фарсы-төрөк-татар бүлеген (1909) төмамлый. Кытайда экспедицияләрдә була (1909–11, 1913–15), анда ул уйгыр, лобнор, салар телләренә һәм фольклорына караган бай мәгълүмат туплый. Аннан кайткач, төрек теле һәм әдәбияты магистры була (1916). 1917–22 елларда Казан ун-тында, Шәрәкь пед. ин-тында укыта, Казан ун-тының нумизматика музей мөдире була. 1922 елдан Петроградта: Тере шәрәкь телләре, Тонья халыклары ин-тларында, Ленинград ун-тында укыта, СССР ФАнең Тел белеме ин-тында эшли. 1943–45 тә Алма-Ата шәһәрәндә: Казакъ ун-тында һәм пед. ин-тында төрки телләр секторы житәкчесе. М. борынгы төрки язмаларны ойрәнә. Кытайга беренче сәяхәте вакытында 10 йөз борынгы уйгыр язма истәлекләренән «Алтын йаруг» текстын таба һәм В.В.Радлов б-н бер-

лектә бастырып чыгара (1–8 чыг., СПб., 1917). Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә.

Хезм.: Уйгурский язык. Хамийское наречие: Тексты, переводы, словарь. М.–Л., 1954; Уйгурские наречия Синьцзяна: Тексты, переводы, словарь. М., 1961; Язык жёлтых уйгуров: Тексты и переводы. М., 1967.

Әд.: Тенишев Э.Р. Сергей Ефимович Малов (к 100-летию со дня рождения) // Советская тюркология. 1980. № 6.

МАЛОРЕЧИНСКИЙ посёлогы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрәнән 16 км төньяк-көнбатыштарак, Танай елгасы бассейнында. 2010 елда 296 кеше (руслар — 76%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, умартачылык. Башлангыч мәктәп, клуб, китапхана. 1920 елларда нигез салына, 1960 елларга кадәр рәсми документларда «Алабуга» с-зының икенче бүлекчәсе посёлогы буларак очрый. Оештырылган көннән ТАССРның Алабуга кантоны Алабуга волостенда, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан Алабуга р-нында. Халык саны: 1926 да — 62, 1938 дә — 160, 1949 да — 184, 1958 дә — 262, 1970 тә — 315, 1979 да — 239, 1989 да — 225, 2002 дә — 295 кеше.

МАЛТАБАР авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрәнән 33 км көнчыгыштарак, Игәт елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 174 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 1710 еллардан мәгълүм. Рев-циягә кадәр рус чыганакларында Кривошеина авылы буларак та билгеле. 18–19 йөзләрдә халык асабалар, типтәрләр һәм дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 1773–75 елгы Крәстияннәр кузгалышында Е.И.Дугачёв ягында сугышалар. 20 йөз башында 2 мәчет, 2 мәктәп, 3 ярма яргыч, 3 өвен базы эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1864,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Күзкәй волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Минзәлә, 1984 нең 4 июненән Тукай р-нында. Халык саны: 1816 да — 272, 1859 да — 625, 1870 тә — 696, 1884 тә — 852, 1897 дә — 969, 1906 да — 1181, 1913 тә — 1125, 1920 дә — 1149, 1926 да — 823, 1949 да — 525, 1958 дә — 362, 1970 тә — 394, 1979 да — 335, 1989 да — 191, 2002 дә — 200 кеше.

МАЛЫШЕВ Алексей Петрович (8.10.1926, Лаеш кантоны Панау а. — 24.11.1998, Сочи шәһәрәндә Лазаревский р-ны Лазаревский пос.). Сов. Союзы Герое (24.3.1945), полковник. Һөнәр үч-щесен (Казан, 1942), Пермь хәрби пехота үч-щесен (1943) төмамлый. Казанда хәрби з-дта токарь булып эшли. 1943 елның ноябренән Кызыл Армия сафларында. 1944 нең февраленән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 696 нчы укчы полкның отделение командиры (33 нче армиянең 383 нче укчы дивизиясе). 1 нче, 2 нче һәм 3 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Белоруссия (1944), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1945 нең 5 февралендә

ленда Фюрстенберг (Германия) шәһәре янында Одер елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: беренчеләрдән булып елганы кичеп чыга; елга кичкәндә, рота командирның гомерен саклап кала; сугышта, плацдармны кичәйтү өчен, дошман тылына үтеп керә, полк һөжүмен тоткарлап торучы дзотны шартлата. Сугыштан соң — хәрби комиссар, Сочи шәһәрәндә Лазаревский р-ның ветераннар советы рәисе. 1985 тән запаста. Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Лазаревский посёлында 75 нче урта мәктәп һәм Лаеш р-ның Столбище авылындагы мәктәп аның исемен йортә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татарии. К., 1993.

М.З.Хәбибуллин.

МАЛЫШЕВ Вадим Геннадьевич (14.8.1950, Казан), сан. табибе, мед. фән. д-ры (1992). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1974), Арча эшчеләр посёлыгы сан.-эпидемиол. станциясендә сан. табибе булып эшли. 1976 елдан Казан ГИДУВынң Узәк фәнни-тикшеренү лаб-ясендә, 1992 дән Ульянов ун-тының кеше патологиясе каф. мөдире, «Россия университетлары» программасы эксперты, Иммунореабилитация буенча халыкара ассоциация эгзасы. Хезмәтләре жәрәхәтләргә дәвалау-га карый. М. тарафыннан баш сөяге-баш миә жәрәхәтләре очракларында симпатик-адренал һәм адренкортикаль системаларның функциональ халәте өйрәнелә.

Х е з м.: Актуальные проблемы развития ADHD-синдрома. М., 2009; Глицифоновая мазь как средство лечения базалиомы и плоскоклеточного рака кожи. М, 2009.

МАЛЫШЕВ Василий Алексеевич (14.6.1949, Владимир өлкәсенә Меленки р-ны Южный пос.), салкын штамплау жайланмаларын көйләүче, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1984). Бөтенсоюз машина төзелешә чыттан торып уку техникумын (Мәскәү, 1980) тәмамлый. Хезмәт эшчәнлеген 1966 елда Меленки урман сәнгәте хужалыгында юл эшчесе булып башлый. 1971–73 тә Горький фрезер станоклары з-дында, 1973–97 дә «КамАЗ» АЖңең Пресслау-ремонтлау з-дында эшли. Күп кенә цехларның технол. жайланмаларын монтажлау һәм көйләү-жибәру эшләрендә катнаша. 1976 ның февралендә беренче «КАМАЗ» автомобилен жыюда катнашу хокукына лаек була. 1990 да ул житәкләгән комплекслы бригада, беренчеләрдән булып, аренда подрадына күчә. 1997–2004 тә «Начало» ЖЧЖ тә (Чаллы ш.) эшли. Дәүләт бүләге югары нәтижәле катлаулы һәм уникаль күп функцияле прессларның зур номенклатурасын, автомат линияләр һәм алар нигезендәге комплексларны булдырганы һәм житештерүгә керткән өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: К а з а к о в Б. Так нам сердце велело. Наб. Челны, 1996.

МАЛЫШЕВ Сергей Владимирович (27.9.1950, Казан — 7.6.2007, шунда ук), шагыйрь, тәржемәче, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (2000). Казан ун-тының механика-матем. ф-тын тәмамлый (1972). 1991 елдан

«Идел» («Идель») ж-лында әдәби мөхәррир. «Хәтер яфраклары» («Листья памяти», 1984), «Төнге сөйләшү» («Ночной разговор», 1993), «Кирегә санау» («Обратный отсчёт», 2000) лирик жьентгылары, балалар өчен язылган «Дөньяда бар нәрсә дә кызыклы» («Всё на свете интересно», 1986), «Буйлы-буйлы бер нәрсә» («Что-то полосатое», 2003) китаплары авторы. М.ның поэзиясе — ясалма пафостан принципияль ерак торган «тыныч лирика»; балалар өчен язган шигърьләренә йомшак юмор хас. Рус теленә Г.Кандалый, Дәрдемәнд, Ф.Кәрим, Х.Туфан, З.Нури, Ш.Галиев, И.Юзеев, Х.Халиков, Ә.Гәдел, Р.Мингалым, Ф.Яруллин, Р.Миңнуллин, Г.Зәйнашева, Р.Вәлиева, М.Фәйзуллина әсәрләрен, мөнәжәлләр тәржемә итә.

Әд.: С т р а ш н о в С. Возраст ответов (о молодой волжской поэзии) // Молодые о молодых. М., 1988. *Р.Р.Мусабажова.*

МАЛЫШЕВ Юрий Валентинович (2.12.1932, Казан), математик, физика-матем. фән. д-ры (1991), проф. (1992). 1955 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Ижевск механика ин-тында эшли. 1959 дан Казан технол. ун-тында, югары матем. каф. профессоры (1991 дән). Хезмәтләре дифференциаль тигезләмәләр теориясен тикшерүгә, хәрәкәт тотрыклылыгы теориясенә, символик исәпләүләргә карый. М. дифференциаль тигезләмәләр системасын сыйфат аягынан тикшерү алымын булдыра һәм аларның механика мәсьәләләрендә кулланылышын күрсәтә. Ул ике үлчәнелә системаларның чик циклилары булу шартларын таба, үзгәрешле коэффициентлы нәсызыкча дифференциаль тигезләмәләргә тикшеренү символык алымын тәкъдим итә. Софус Линьң орынма рәвешүзгәртүләр теориясе б-н бәйлә бликлар теориясен эшли.

Х е з м.: Дальнейшее развитие теоремы Н.Г.Четаева о неустойчивости движения // Дифференциальные уравнения. 1977. Т. 13, № 5 (автордаш); Об устойчивости и топологической классификации инвариантных множеств // Дифференциальные уравнения. 1978. Т. 14, № 8; Кольцевые области, содержащие предельные циклы // Дифференциальные уравнения. 1984. Т. 20, № 3 (автордаш).

МАЛЫШЕВА Клавдия Филипповна (2.7.1936, Ширәмәт р-ны Красный Ключ пос.), кош караучы, Соц. Хезмәт Герое (1966). 1949–60 елларда бозау караучы, 1960–96 да Түбән Кама р-ның «Красный Ключ» кошчылык ф-касында кош караучы. «ТАССРның ин яхшы бозау караучысы» (1959), «ТАССРның ин яхшы кош караучысы» (1986) исемнәренә лаек була. Герой исеме терлекчелекне үстерүдәге уңышлары өчен бирелә. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда Татарии (1938–1978 гг.): Док. очерки. К., 1980. Кн. 1; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МАЛЫШЕВА Светлана Юрьевна (14.11.1965, Казан ш.), тарихчы, тарих фән. д-ры (2000), проф. (2001). Казан ун-тын тәмамлагач (1988), шунда ук историография, тарихи чыганаclar һәм тарихи тикшеренү

К.Ф. Малышева.

алымнары кафедрасында (2010 едан ун-тның Тарих ин-ты составында, 2013 тән Халыкара мөнәсәбәтләр, тарих һәм Көнчыгышны өйрәнү ин-тының историография һәм тарихи чыганаclar каф.) эшли. Хезмәтләре Россиядә 1917 елгы рев-цияләр, Гражданныр сугышы, Россия эмиграциясе тарихына, шул чорны чагылдырган тарихи чыганаclarны барлауга, шу. мәдәният һәм конкуреш тарихына карый. «Архив эше нигезләре» («Основы архивоведения», 2002) уку-укыту кулланмасы авторы.

Х е з м.: Российское Временное правительство 1917 года. Отечественная историография 20-х — середины 60-х гг. К., 1999; Временное правительство России. Современная отечественная историография. К., 2000; Советская праздничная культура в провинции: Пространство, символы, исторические мифы (1917–1927). К., 2005; Terra Universitatis: Два века университетской культуры в Казани. К., 2005 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804 — 2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

МАЛЫГИН Виктор Андреевич (6.12.1940, Мордовия АССРның Дубенки р-ны Кайбичево а.), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1991), проф. (1991), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1994), РФңең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2001). 1966 елда Казан финанс-икътисад ин-тын тәмамлаганнан соң, ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-тында студентлар бүлгә мөдире булып эшли. 1968 дән Казан ун-тында. 1975 тән Казан ракета гаскарләре һәм артиллерия югары хәрби команда-инженерлар уч-шесендә марксизм-ленинизм каф. профессору. 1989 дан Казан финанс-икътисад ин-тында: икътисад теориясе каф. мөдире (1989–93), проректор (1993–95), бер үк вакытта, 1994–2004 тә, Икътисад, идарә һәм хокук ин-тында икътисад теориясе каф. мөдире, кафедраның профессору (2004 тән). Хезмәтләре милекчелек һәм эшмәкәрлек мөнәсәбәтләре мәсьәләләренә карый. Медаль һәм ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Совершенствование основного хозяйственного звена в современных условиях. К., 1987; Рыночная экономика и малый бизнес. К., 1997; Экономическая свобода и устойчивость предприятия. К., 2000 (автордаш); Преобразование государственной собственности в условиях институциональных преобразований. К., 2001 (автордаш); Государственное регулирование экономики. К., 2004 (автордаш).

МАЛЫМБЕРГ Владимир Константинович (1.12.1860, Мәскәү — 9.12.1921, шунда ук), сәнгәт белгече, археолог, сәнгәт теориясе һәм тарихы д-ры (1905), Германия археол. ин-ты мөхбир эгзасы. Казандагы өченче

Н.Д. Мальнёв.

гимназияне (1880), Казан ун-тын (1884) тамамлы. 1885 елдан, проф. дәрәжәсенә әзерләнү өчен, Петербург ун-тына командировкага жиберелә. 1888 дән Казан ун-тының нефис сәнгать теориясе һәм тарихы каф. приват-доценты. 1890 нан Дерпт ун-тының классик филол. һәм археол. каф. профессоры. 1907 дән Мәскәу ун-тының сәнгать теориясе һәм тарихы каф. профессоры, 1913 тән Александр III исем. Император нефис сәнгать музейе директоры. Рус археол. жәмгыяте (1891), Император археол. комиссиясе (1895) әгъзасы. М. тикшеренүләре антик (архит-ра, скульптура, нәкыш, керәч, торевтика) һәм Борынгы Шәрәк сәнгатенә (Мисыр сәнгате) карый. 70 кә якын фәнни хезмәт (шуларның 20 дән артыгы басылмыйча кала: «Антик пластинадан кыска курслар», «Лукиан биографиясе», «Грекларда вазалар биззү», «Антик сәнгатьтә Афродита образы» һ.б.) авторы.

Х е з м.: Древнегреческие фронтонные композиции: Исследование в области декоративной скульптуры. СПб., 1904; Портреты Дюрера. М., 1912; Старый предрассудок: К вопросу об изображении человеческой фигуры в египетском рельефе. М., 1915.

Әд.: Сборник Московского общества по исследованию памятников древности. Вып. 2: В честь профессора Владимира Константиновича Мальмбергера. М., 1917.

МАЛЬНЁВ Николай Дмитриевич (9.5.1926, Курск өлкәсенә хәзерге Солнцево р-ны Выпозово а. — 16.8.2012, Чаллы ш.), көйләүче, Соц. Хезмәт Герое (1981). 1942 елда Болохов тау-һөнәр уч-щесен тамамланган соң, «Красногвардейскуголь» шахтасында (хәзер Тула өлкәсе) электромонтажчы булып эшли. 1958–72 дә Камышлы текстиль комб-тында (Сталинград өлкәсе) электрослесарь. 1972–89 да «КамАЗ» ЖБнең Агрегат з-дында көйләүче, кардан валлары жыю бригадасы бригадиры (1974 тән). М. житәкчелегендә коллектив берничә тапкыр заводта, берләшмәдә «Иң яхшы бригада» исеменә лаек була. 1976 да М. «КамАЗның иң яхшы эшчесе» исеменә лаек була. Герой исеменә зур йөк автомобильләрен житештерүче Кама берләшмәсенә 2 нче чираты төзелешендә ирешкән уңышлары өчен бирелә. 1980–85 тә ТАССР ЮС депутаты. Ике Ленин ордены, Октябрь Революциясе ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Чаллы шәһәренә мактаулы гражданы.

Әд.: Герон Социалистического Труда Татарии: Док. очерки. К., 1984. Кн. 2; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МАЛЬЦЕВ Михаил Васильевич (10.7.1910, Ростов өлкәсенә Сальск ш. — 19.10.1972,

шунда ук), нефтьче, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1946, 1965), геол.-минерал. фән. канд. (1956). Мәскәу нефть ин-тын тәмамланган соң (1937), «Прикамнефть» трестында (Пермь ш.) эшли. 1940 елдан «Туймазынефть» трестының геол. бүлеге башлыгы. 1949 дан «Татнефть» трестында баш геолог, 1957 дән «ТатНИПИнефть»тә директор урынбасары. 1960 тан Оренбург геол. идарәсе директоры. Урал-Идел буендагы Баулы, Туймазы (Дәүләт бүләге), Серафимово, Оренбург (Дәүләт бүләге) һ.б. девон чоры нефть һәм газ чыганаclarын ачучыларның берсе.

Х е з м.: Геологическое строение нефтяных месторождений ТАССР. К., 1956.

Әд.: Башкортостан: Краткая энцикл. Уфа, 1996.

МАЛЬЦЕВ Станислав Викторович (28.9.1941, Чуаш АССРның Канаш ш.), педиатр, мед. фән. д-ры (1981), ТР ФАнең мохбир әгъзасы (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1998). Казан мед. ин-тын тәмамланган соң (1964), Ижевск шәһәрендә 3 нче балалар хастаханәсе табибе. 1966 елдан Казан мед. ин-тының педиатрия кафедрасында, 1976 дан Казан ГИДУВының педиатрия каф. мөдире, проф. (1982). 1991 дән ТР Сәләмәтлек саклау министрлыгының Респ-ка аналар һәм балаларны саклау үзәге директоры. Хезмәтләре аналар һәм балалар сәләмәтлеген саклауга һәм шуңа кагылышлы социаль мәсьәләләргә карый. М. рахитка бәйлә авыруларга дифференциаль диагноз кую һәм аларны дөвалау ысулларын ачыклай, балаларда пиелонефрит авыруын дөвалау юлын тәкъдим итә. Уйлап табуга 3 авторлык таныклыгы бар. 1990–93 тә РФ Халык депутаты.

Х е з м.: Дифференциальная диагностика различных форм рахита // Казан. мед. журн. 1983. № 3; Младенческая смертность в Республике Татарстан. К., 1995 (автордаш); Неотложная помощь в практике семейного врача. К., 2004 (автордаш); Диагностика, профилактика и лечение рахита у детей. К., 2005 (автордаш); Принцип диагностики, профилактики и лечения железодефицитных анемий у детей. Учебное пособие. К., 2009.

МАЛЬЦЕВА Лариса Ивановна (14.5.1945, Украина ССР, Винница өлкәсенә Крыжополь р-ны Жабокрич а.), акушер-гинеколог, мед. фән. д-ры (1996), проф. (1997). Казан мед. ин-тын тәмамланган соң (1968), Кемерово өлкәсенә Белово авылы мед. уч-щесендә укыта. 1969 елдан Казандагы 2 нче бала тудыру йорты гинекологы. 1974 тән Казан мед. академиясенә акушерлык һәм гинекология кафедрасында, 1996 дан каф. мөдире. Хезмәтләре йөклелек чорында килеп чыккан катлаулылыklarның көчәю механизмын һәм карындагы инфекцияләренә яралгыга зарарлы йогынтысын өйрәнүгә карый.

Х е з м.: Иммунотерапия больных хроническим неспецифическим сальпингоофоритом // Казан. мед. журн. 1983. № 1; Беременность и железодефицитные состояния. Учебное пособие. К., 2007 (автордаш); Антифосфолипидный синдром. К., 2008; Современные подходы к диагностике и ведению родов при анатомически и клинически узком тазе. Учебное пособие. К., 2012.

МАЛЬЦЕВО авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәренән 7 км кончыгыштарак, Туйма елгасы буенда. 2010 елда 126 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле

әре терлек асрау. Клуб. 1652 елдан мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы удел (1797 гә кадәр — сарай) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә, көнлекле эшкә яллана. 20 йөз башында М.да тегермән эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 748 дис. тәшкит итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Трехсвятский волостенда, 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 359, 1887 да — 528, 1905 тә — 681, 1920 да — 519, 1926 да — 569, 1938 да — 670, 1949 да — 481, 1958 да — 288, 1970 тә — 254, 1979 да — 188, 1989 да — 113, 2002 да — 115 кеше.

МАЛЮТИН Дмитрий Петрович (1890–1938), партия, хужалык эшлеклесе. 1917–18 елларда РСФСРның Азык-төлек халык комис-ты коллегиясе әгъзасы, Казан губернасының Азык-төлек ком-ты рәисе. 1918–19 да РКП(б)ның Казан губерна ком-ты һәм губерна башкарма ком-ты рәисе. 1920–21 дә Башкортстан АССР һәм Төркестан азык-төлек халык комиссары. 1922 дән Мәскәүдә Г.В.Плеханов исем. Халык хужалыгы ин-ты ректоры, Мәскәу инженерлык-иктисад ин-ты директоры. Репрессияләнгән, үлгәннән соң аклана.

МАМАДЫШ, район карамагындагы шәһәр, Мамадыш р-ны үзәге. ТРның төньягында, Казан-Екатеринбург тимер юлындагы Кукмара станциясеннән 80 км коньяк-көнчыгыштарак, Казаннан 167 км ераклыкта урнашкан. Вятка елгасы буендагы пристань.

Майданы — 12,6 км². 2010 елда 14435 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 66,7%, руслар — 31,1%) яши. Агач эшкәртү, сыр-май комб-тлары; кирпеч, балык, спирт-арагы з-длары, «Мамадыш нефтепродукт» АЖ, «Спартак» һәм Алабуга киче-мамык житештерү берләшмәләре ф-ллары, икмәк кабул итү пр-тиесе, Казан архитектура-төзелеш ун-ты ф-лы, һөнәр лицее, 4 урта, 2 башлангыч мәктәп, музыка һәм спорт мәктәпләре, 2 мәдәният йорты, 3 китапханә. Район тарихы музейе. Мәчет, чиркәү.

14 йөз ахырында Мамадышка (беренче күчеп килүче исеме б-н бәйлә) татар авылы буларак нигез салына. 17 йөз башында хәзерге М. шәһәре тирәсендәгә жирләр Зоя Успенние монастырена бирелә, һәм монда рус крәстияннәре килеп урнаша. 1617 дә монастырь, биләмәләрен нугайлар һөжүмәннән саклау өчен, шәһәргә ныгытма төзетә. Жирле чиркәү исеме б-н авыл да Троицкий дип йөртелә башлый, ләкин иске атамасы да саклана. 1764 тә халкы экономик крәстияннәр катлавына күчелә; иген игү, терлекчелек, балык тоту һ.б. кәсепләр б-н шөгыльләнә, юлаучылар йорты тотта. 1774 нең июлендә жирле халык Казанга һөжүм б-н килгән Е.И.Пугачёв отрядларын чан кагып каршылыгы, халкының күбесе Пугачёв ягына чыга. 1781 дә Троицкий авылы Казан наместниклыгының (1796 дан — губернасының) өз шәһәре итеп үзгәртелә һәм хәзерге исем ала. Яна статус М.та адм. идарә органнары (шәһәр башлыгы идарәсе, казначылык, игелек кылу идарәсе,

Мамадыш шәһәре. 1. Гомуми күренеше; 2. Шәһәр ратушасы бинасы. 1785; 3. Бөек Ватан сугышында жинүгә багышланган һэйкәл.

өяз мөхкәмәсе, дворяннар опекуллыгы һ.б.) булдыруга сәбәп була, шәһәрнең икътисади үсешенә һәм халык саны артуга китерә. 1896 ның май–июнендә М.та атаклы «Мултан эше» буенча мөхкәмә утырышлары үткәрелә. 20 йөз башында шәһәрдә Троица соборы, Петропавел һәм Ксения зират чиркәүләре, мәчет, шәһәр уч-шесе, 4 мәктәп (земство (2), Халык мәгарифе министрлыгы, чиркәү-приход мәктәпләре), почта-телеграф конторы, телефон, земство даруханәсе, хастаханәсе һәм вет. шифаханәсе, су тегермәне, арагы з-ды, 3 өвен, пароходлар һәм агач материаллары пристане, 3 казна шәрәбханәсе, 7 зур һәм 49 вак-төякләр кибете, 9 сыраханә, трактир, чөйханә, 22 юлаучылар йорты була; пәнжешәмбе көннәрендә базар эшли. 1920 дә ТАССР төзелгәч, М. – Мамадыш кантоны, 1930 ның 10 августыннан – Мамадыш р-ны үзгә. Шәһәрдә 20 гә якын 18 йөз ахыры – 20 йөз башы гражданныр һәм гыйбадәт кылу йортлары архит-расы истәлекләре саклана, алар арасында шәһәр ратушасы (1785), Ксения чиркәве (1876–82; хәзерге көндә дә эшли), дворян П.А.Тырышкин һәм сүздәгәр Н.И.Щербаков йортлары (19 йөзнен 2 нче яртысы), хәрби казармалар комплексы (19 йөз ахыры) һ.б. бар. М.та В.Г.Короленко, М.Е.Салтыков-Щедрин, Сов. Союзы маршалы В.И.Чуйков була. Халык саны: 1782 дә – 1272 ир-ат; 1859 да – 3619, 1897 дә – 4195, 1910 да – 5100, 1917 дә – 5188, 1920 дә – 3069, 1926 да – 2972, 1938 дә – 7847 кеше, 1959 да – 9, 1970 тә – 9,7, 1979 да – 10,1, 1989 да – 11,6, 2002 дә – 13,5 мең кеше.

«МАМАДЫШ», Мамадыш р-нындагы нәсел үрчәтү з-ды. 1918 елда совхоз буларак оештырыла. 1949 да совхозга «Агробаза» хужалыгы, 1957 дә «Красная Горка», «Победа», Сталин исем. к-злар кушыла. 1990 да –

нәсел үрчәтү с-зы, 1997 дә нәсел үрчәтү з-ды итеп үзгәртеп оештырыла. Аның составына: Красная Горка авылы (1 нче ферма) – үзәк утар, Максим Пүчинкәсе а., Ташлы а., Беляев Пүчинкәсе посёлогы керә. 2008 дән «Омар» агрофирмасы» ЯАЖ составында. 2003 тә хужалыклар саны – 607, эшләрчеләр – 340 кеше. А.х. файдалану жирләре 6973 га, ш.и. сөрү жирләре – 5180 га. Мөгезле эре терлек 2172 баш (ш.и. 590 баш сыер), 4827 баш дунгыз (шулардан 404 ана дунгыз). Совхозда дунгызларнын эре ак токымы үрчетелә. 1951 дән аутбридинг ысулы б-н эре кара токымлы дунгыз көтүләре булдыру буенча эш алып барыла. 1992 дән хужалык дунгыз үрчәтүнең линияле ысулына күчә. 2003 тә 1 га дан 52,4 ц уңыш алынып, 11 мең т бөртекле ашлык, 546 т ит (тере үлчәм), 2744 т сөт житештерелә. 200 фатир, ашханә, ысула цехы, мунча, спорт-сәламәтләнדרү комплексы, 5 кибет, көнкүреш хезмәте күрсәтү йорты, фельдшер-акушерлык пункты, профилакторий һ.б. мәдәният-көнкүреш объектлары төзелә; житештерү объектлары һәм торак фондлар газлаштырыла. Хужалык КПСС ҮК, СССР МС, ВЦСПС һәм ВЛКСМ ҮКларынын күчмә Кызыл байраклары (1983, 1989), КПСС ҮК, СССР МС, ВЦСПС һәм ВЛКСМ ҮКларынын Мактау грамоталары (1984, 1985), СССР ВДНХсынын дипломы (1989) б-н бүләкләнә. 1985 тә «М.» нәсел үрчәтү з-дында дунгызчылык буенча Бөтенроссия семинары уздырыла. Дунгыз караучы М.Г.Хәйруллина Соц. Хезмәт Герое исеменә лаек була, 6 кешегә ТАССР, РСФСРнын атказ. хезмәткәре исеме бирелә. Житәкчеләре: М.Ш.Насыров (1980–95), Ф.И.Сәлахов (2005–08).

И.Н.Афанасьев.

«МАМАДЫШ» совхозы посёлогы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрненән 2 км көнбатыштарак, Ушма елгасы буенда. 2010 елда 1998 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар – 78%) яши. Халкынын төп шөгиле – мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, Мамадыш һөнәр лицее ф-лы, мәдәният йорты, китапханә. 1927 дә нигез салына. Беренче исеме – «Агробаза» с-зы (1949 га кадәр). Оештырылган көннән ТАССРнын Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан Мамадыш р-нында. Халык саны: 1938 дә – 438, 1949 да – 392, 1958 дә – 495, 1970 тә – 781, 1979 да – 1018, 1989 да – 1428, 2002 дә – 2015 кеше.

«МАМАДЫШ» совхозынын 2 нче фермасы посёлогы, Мамадыш шәһәрненән 15 км көньяк-көнбатыштарак, Пакшин елгасы буенда. 2010 елда 234 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар – 59%, руслар – 40%) яши. Халкынын төп шөгиле – кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, китапханә. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Мамадыш р-нында. Халык саны: 1938 дә – 346, 1949 да – 500, 1958 дә – 601, 1970 тә – 518, 1979 да – 332, 1989 да – 236, 2002 дә – 266 кеше.

МАМАДЫШ КАНТОНЫ, 1920–30 елларда ТАССРда адм.-терр. бүленеш берәмлеге. *Мамадыш өязенең* 19 волосте жирлегендә оештырыла. Үзгә – Мамадыш шәһәре. Мәйданы – 4838 км². Халкы 170669 кеше, ш.и. татарлар – 68,5%, руслар – 26,1%, удмуртлар – 4,4% (1926). Шәһәрдә яшәүчеләр – 6197, авылда яшәүчеләр – 164472 кеше. Бер км² га уртача 35,3, авыл жирләрендә 34 кеше туры килә. М.к. 12 волосттан (Әбде, Вахит, Кукмара, Мамадыш, Мамалай, Омар, Саба, Сәрдек, Тәжәнш, Үсәли (Өчиле), Шәмәрдән, Яңгул) тора. 196 мәктәп эшли. М.к.нда металл һәм агач эшкарту, киез-тула басу, житен эрләү, азык-төлек һәм химия пр-тиеләре була. Һөнәри кәсепчелек өлкәсендә эшләрчеләр саны 3,3 мең кешедән арта (1926). 38647 крәстиян хужалыгы (1928), 24 а.х. кооперативы (1925) теркәлгән. 1928 дә сөрү жирләре мәйданы 273276 га, ш.и. арыш – 88110, солы –

56379, карабодай — 11171, борай — 3922, бодай — 2219, тары — 894, бәрәңге — 1704, техник культуралар — 5131 га. 270669 баш терлек, ш.и. 53872 мөгезле эре терлек, 31546 ат, 173475 сарык була. ТАССРны районлаштыру барышында М.к. Кукмара, Мамадыш, Саба, Тәкәнеш районнарына бүленә.

Әд.: Статистический справочник по промышленности ТАССР. К., 1924; Статистический справочник по сельскому хозяйству. К., 1925; Всесоюзная перепись населения 1926 года. М., 1928. Т. 3, 9; Статистический ежегодник по Татарской Социалистической Советской Республике: В 5 вып. К., 1928–29; Всесоюзная школьная перепись 15 декабря 1927 года. М., 1930. Т. 1.

И.Р.Валиуллин.

МАМАДЫШ КИЖӘ-МАМЫК ФАБРИКАСЫ, к. Кижә-мамук житештерү сәнәгате.

МАМАДЫШ ӨЯЗЭ, 1781–1920 елларда Казан губернасында. Үзәге — Мамадыш шәһәре. Мамадыш жир-су биләмәләре б-н бергә Казан өязе составында була, 1708 дә Казанга беркетелә. 1719 да Казан губернасының Казан провинциясенә кертелә. 1781 дә М.ө. Казан наместниклыгы составында (Мамадыш өяз шәһәре статусы ала). 1796, 1801, 1803 еллардагы адм.-терр. үзгәртүләр вакытында Казан губернасы составында калдырыла. Губернаның төньяк-көнчыгышында урнашкан. М.ө. төньякта — Вятка губернасының Малмыж өязе, көньякта — Казан губернасының Чистай өязе, көньяк-көнбатыш һәм көнбатышта — Казан губернасының Лаеш һәм Казан өязләре, көньяк-көнчыгышта — Уфа губернасының Минзәлә өязе, көнчыгышта Вятка губернасының Алабуга өязе б-н чикләшә. Терр-ясе уңык (таулы) һәм сулыяк (яр бие, тигезлек) өлешләргә бүленә. Өяз Нократ елгасы кушылдыклары: Ушма, Оча кушылдыгы б-н Шыя, Норма, Ерыкса, Комазан һ.б. елгалар; Чулман елгасы кушылдыклары: Чөкәнеш кушылдыгы б-н Омар, Сон кушылдыгы б-н Бөрсет, Олы һәм Кече Миша, Казкаш елгалары; Казану елгасының кушылдыгы Кесмәс сулары б-н юыла. Мәйданы 4,9 мең кв. чакрым чамасы. Халкы 189,8 мең кеше, ш.и. татарлар — 69,4%, руслар — 25,1%, удмуртлар — 4,4% (1897). 1904 елга

2 стан һәм 19 волостыган тора; 1904 тән 3 станга бүленә. 1 нче станга (үзәге — Мамадыш, Тау Иле авылы) Кабык Күпер, Красная Горка, Кече Кирмән, Түбән Сон, Иске Комазан, Троица-Сәкинәс, Благовещенск-Омар волостылары; 2 нче станга (үзәге — Нырты, Красная Горка авыллары) — Әбде, Бөкмеш, Елыш, Яңа Чүриле, Сатыш, Шомырбаш волостылары; 3 нче станга (үзәге — Кукмара авылы) — Әсән-Елга, Иске Юмья, Ядегәр, Лыябаш-Келәүш, Жөри, Петропавел волостылары карый. 1818–20 дә Елыш волостенан Олы Саурмыш волосте, Әбде һәм Петропавел волостыларыннан Завод-Нырты волосте аерылгы чыга һәм волостылар саны 21 гә житә. М.ө. халкы игенчелек (арыш, солы, карабодай һ.б.), бакчачылык, умартачылык, кәсәбәчелек (тире иләү, тире эшкәртү, киз-тула һәм итек басу, ману, урман кису һәм ағач эшкәртү, тимерчелек һ.б.), ш.и. читкә чыгып эшләр (тегүчелек, жир һәм балта эше, алтын приискларында һәм тимер юлда эшләр) б-н шөгылләнә. 18–19 йөзләрдә Кукмара, Нырты һәм Бөрсет авылларында бакыр кою з-длары була. Мамадышта һәм өяз авылларында, башлыча, киз-тула һәм итек басу, ману, тире эшкәртү, арагы, тегермән тарту, кирпеч сугу, сабын кайнату, шырпы, балавыз, скипидар, поташ, ат дирбияләре ясау пр-тиеләре эшли; ат питомнигы була. 1914 елга өяздә 25 эре, 293 вак завод-фабрика исәптә тора. 20 йөз башында Мамадышта оч сыйныфлы шәһәр уч-шесе, башлангыч кыз балалар уч-шесе, өяздә 48 башлангыч халык уч-шесе, 41 чиркәү-приход һәм 53 миссионерлык мәктәп, 226 татар мәктәп-мәдрәсә булган. М.ө. 1920 дә бетерелә, волостыларның күпчелеге *Мамадыш кантонына* кертелә.

Чыг.: Материалы для географии и статистики России, собранные офицерами Генерального штаба: Казанская губерния. СПб., 1861. Т. 8; Памятная книга Казанской губернии на 1863 год. К., 1862; Списки населённых мест Российской империи: Казанская губерния. СПб., 1866. Т. 14; Волости и важнейшие селения Европейской России: Губернии Нижне-Волжской области. СПб., 1883. Вып. 4; Материалы для сравнительной оценки земельных угодий в уездах Казанской губернии: Уезд Мамадышский. К., 1888. Вып. 6; Казанская губерния // Первая всеобщая перепись населения Российской империи 1897 г. СПб., 1904. Т. 14; Список сёл Казанской губернии. СПб., 1908.

Д.Г.Мостафина.

МАМАДЫШ РАЙОНЫ, ТРның төньягында урнашкан. Кама алды икътисади р-нына керә. Мәйданы — 2599,7 км². 33 авыл жирлеген (жирле үзидәрә советын), 129 авыл торак пункттын берләштерә. Үзәге — *Мамадыш* шәһәре. 2012 елда 44,4 мең кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 75,4%, руслар — 20,9%, марилар — 1,4%, удмуртлар — 1,4%) яши. Шәһәр халкы — 14,7 мең, авылларда 29,7 мең кеше яши. Халыкның уртача урнашу тыгызлыгы — 1 км² га 17,1 кеше. Район 1930 ның 10 августында оешты-

рыла. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязенә керә, 1920–30 елларда ТАССРның Мамадыш кантонында. Оешкан вакытында М.р.на 1 шәһәр һәм 54 авыл советы, 86 торак пункт керә, аларда 67971 кеше (татарлар — 37778, руслар — 29400, башка халыклар — 793 кеше) яши. Районның чикләре һәм адм. бүленеше берничә тапкыр үзгәрә. 1935 тә М.р.ның бер өлеше яңа оештырылган *Кызыл Йолдыз районына* бирелә. 1940 та районның мәйданы — 1459 мең км², халык саны — 45,8 мең кеше, 30 авыл советы, 72 торак пункт була. Таркатылган (1959 ның 26 марты) Кызыл Йолдыз р-нының берничә авыл советы М.р.на күчерелгәч, район 1868,3 км² жир били, составында 22 авыл советы, 107 торак пункт исәпләнә. ТАССРда адм. берәмлекләренә эреләндү сәбәпле, 1963 нең 1 февралендә М.р.на Балык Бистәсе һәм Тәкәнеш р-нарының бер өлеше кушыла. Районның мәйданы — 3834 км², халык саны — 109,2 мең кеше, 40 авыл советы була, торак пунктлар саны 201 гә житә. 1965 нең 12 гыйнварында ТАССРда адм.-терр. бүленеш үзгәрү сәбәпле, районның терр-ясе кими — мәйданы 2598 км², халык саны — 73,6 мең кеше, 29 авыл советы һәм 152 торак пункт кала. М.р.ның рельефы — елга үзәннәре, ерым һәм сызалар б-н бүлгәләнгән калкулыклы тигезлек (бикләге 180–200 м). Кама һәм аның кушылдыклары Шыя, Ушма елгалары ага. Көрән-соры һәм кәсле көлсу, аксыл-соры һәм соры урман туфраклы жирләр өстенлек итә. Терр-ясенен 29,7% ын урманнар алып тора. Балчык, ком, известьташ, көрән ташкүмер, бакыр рудасы, торф ятмалары бар. Саклаулы табигать исләкләре: Бөрсет елгасы, *Бөрсет акчырыштыклары*, *Мишә аучылык тыюлыгы*, *Порфирьев акчырылыгы*, «Соколка урманы». Район терр-ясендә неолит дәвереннән һәм бронза гасырдан Болгар һәм Алтын Ур-

да чорына кадәрге булган 34 археол. истәлек табыла. М.р. — нигездә а.х. районы. Мөгезле эре терлек, дунгыз, жәнлек асрау тармаклары үскән. А.х. жирләр 131,9 мең га били, ш.и. 88,8 мең га сөрүлек жир (2010). Сабан бодае, арыш, арпа, солы, борчак, жиген игелә; бөрнәге үстерелә. 2010 да М.р.да 23 а.х. пр-тиесе эшли. Сәнәгать пр-тиеләренән күбесе Мамадыш шәһәрндә тулланган; район үзгәннән читтә — мебель ф-касы (Келәүш а.), яшелчә киттерү з-ды (Төкәнеш а.). Районда Кама, Мамадыш урманчылыклары эшли. М.р. жиреннән Казан — Уфа, Мамадыш — Кукмара автомобиль юллары уза. Вятка елгасында — Мамадыш, Кама елгасында Бөрсет һәм Соколка пристаньнары урнашкан. 61 гомуми белем бирү мәктәбе, ш.и. 40 башлангыч, 13 тулы булмаган урта, 29 урта һәм балалар сәнәгать мәктәбе; а.х. лицее, һөнәр көллият, 54 китапханә, 43 мәктәпкәчә тәрбия учреждениесе, 76 клуб, хастаханә. Татар һәм рус телләрендә «Нократ», «Вятка» район г-талары нәшер ителә.

МАМАДЫШ ТӨБӘК ТАРИХЫ МУЗЕЕ, Мамадыш шәһәрндә. 1981 елда жәмәгәтчелек тәртибндә ачыла, 1991 дән ТР Берләштерелгән дәүләт музей (2001 дән ТР Милли музей) ф-лы; 2007 дән муниципаль музей. Элеккеге сәүдәгәр И.Ф.Захаров йортында урнашкан (19 йөзнең 2 нче яртысы; архит-ра истәлеге). Экспозиция майданы — 195 м², музей фондында 3 мең саклау берәмеге бар. Экспозиция өч залда урнашкан. «Төбәкнең борынгы заманнарда алып 20 йөз башына кадәр тарихы» бүлегендә күргәзмә-га археол. һәм нумизматика коллекцияләре,

Мамадыш шәһәрндә төбәк тарихы музейе.

көн күреш әйберләре, татар, рус халыкларының өс киёмнәре куелган. Бөек Ватан сугышы тарихы фоторәсемнәр, документларда, ш.у. Сов. Союзы Геройлары И.Т.Максимов, М.К.Москвин, Г.Я.Нигъмәтуллин, М.А.Просвирнин фотосурәтләрендә чагыла. Күргәзмә залында ел саен музей фонды һәм шәхси коллекцияләрдән берничә күргәзмә оештырыла. Музей фондында якташлар: язучы Ш.Мансур, композиторлар М.З.Яруллин һәм Ф.З.Яруллин турында материаллар тулланган. Иң кыйммәтле әйберләр арасында — сәүдәгәр Н.И.Шербаков остале (20 йөз башы), палеонтологик экспонатлар, милли костюмнар. Ел саен Жигү көне (9 май), Халыкара музейлар көне (18 май) үткәрелә.

МАМАДЫШ УРМАНЧЫЛЫГЫ Мамадыш һәм Кукмара р-нары терр-ясендә ур-

маннарны файдалану, саклау, ышыклайу һәм яңадан утырту өлкәсендә идарә эшләрен алып бара. 1932 елда оештырыла (1991 га кадәр берничә тапкыр шул ук исемдәге урман сәнәгәте хужалыгына үзгәртелә). 2007 дән хәзерге исемдә. М.у.ның гомуми майданы 47772 га. 4 урманчылык: Келәүш (12693 га), Комазан (14979 га), Соколка (9061 га), Норм (11021 га) участкаларынан тора. Урман б-н капланган майдан 45440 га, ш.и. ылыслы токымнар барлык майданның 34,7%, каты яфраклылар — 21,5%, йомшак яфраклылар — 38,9%, куаклылар — 4,9% ын тәшкил итә. Урман барлыкка китерүче төп токымнар булып нарат (10024 га), чыршы (4964 га), биек кәүсәле имән (8204 га), өрәңге (1009 га), каен (5829 га), усак (4565 га), юка (5472 га) һ.б. тора. Эстенлек итүче урман типлары: өрәңге-юкале яшь имәнлекләр, катнаш наратлыктар, имәнле һәм катнаш чыршылыктар, алар исә урман б-н капланган майданның 40% ын тәшкил итәләр. Яшь урманнар — 37%, урта яшьтәгеләр — 38,9%, өлгереп күлүчеләре — 13,1%, өлгергәннәре — 9,7%, картаганның 1,3% урман майданын алып тора. Гомуми ағач запасы 6073,3 мең м³, ш.и. өлгергәннәреннән — 511 мең м³, картаганның — 134,4 мең м³. 2012 дә урман торгызу эшләре 57 га майданда алып барыла, 7 га майданда саклаучы утыртмалар булдырыла. Гомуми майданы 10 га булган урман питомникларында ел саен ағач һәм куак токымнарының (гади нарат, гади чыршы, Себер карагае, сабакчалы имән, иенке каен, вак яфраклы юкә һ.б.) якынча 1,5 млн. данә утырту материалы үстерелә. М.у. терр-ясендә Кама һәм Вятканың биек ярларында 3914 га майдан биләүче, үсемлекләр һәм хайваннар доньясына бай булган нарат һәм катнаш урманнарда торган «Соколка урманы» табигать истәлеге урнашкан. М.у.н үстерүдә һәм урман хужалыгы эшләрен алып бару дәрәжәсен күтәрүдә респ-каның атказ. урманчылары А.Д.Арсентьев (1962–90 да урман хужалыгы директоры), М.С.Хәсанов (1990–2011 дә урман хужалыгы директоры), И.Г.Мөхәмәтшин, ТРның атказ. икътисадчысы А.Л.Хәйруллин зур өлеш кертәләр.

Ф.К.Хәлиуллин.

МАМАДЫШ-ӘКЙЛ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрнән 47 км коньяк-көнбатыштарак, Чуаш Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 430 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1619 дан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.-Ә.дә мәчет, су тегермәне, ярма яргыч, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1395 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Әжил волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Норлат-Ачасыр, 1927 нең 1 августыннан — Норлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 128 ир-ат; 1859 да — 610, 1897 дә — 1151, 1908 дә — 1341, 1920 дә — 1416,

1926 да — 935, 1938 дә — 1153, 1949 да — 1017, 1958 дә — 867, 1970 тә — 794, 1979 да — 685, 1989 да — 581, 2002 дә — 522 кеше.

МАМАЙ (1330 тирәсе — 1381, Кафа ш.), Алтын Урда бөкләр бәге, 1360 елдан, асылда, Алтын Урданың Көнбатыш олысы идарәчесе. Кыят ыруыннан, Ак Урдада ыру башы булган дип фаразлана. Жанибәк хан заманында күтәрелә, аның кызына өйләнә, бөкләр бәге дәрәжәсенә ия була. Бирдәбәк хан идарә иткәндә Кырымда олыс бәге булып тора. Төхет чуалышлары чорында хан сараенда зур абруйга ирешә (1361). Үз йогынтысыннан файдаланып, хан төхетенә *Абдуллаһны* утырттыра (1361, яз-көз). Күк Урда ханы Мөрид гаскәрләре тарафыннан Сарай әл-Жәдидтән куылгач, Кырымга кача, бәйсезлек сәясәте алып бара, Адбуллаһ һәм *Мөхәммәдбүләк ханнар* исемнән аччалар суктыра (1369–80). Күк Урда ханнары һәм сарай аксөякләре б-н көрәшә, Ак Урдада йогынтысын киңәйтәргә омтыла, Сарай әл-Жәдидне берничә тапкыр кулына төшерә (1363, 1368, 1372, 1375). 1370 елларда М., Русь жирләре һәм Идел буе Болгарын да кертеп, Алтын Урданың Түбән Иделдән башка барлык көнбатыш олысларын үз карамагында тога. 1370 еллар уртасында Мәскәү кенәзе Дмитрий Иванович, М. хакимиятен танудан баш тартып, Алтын Урдага буйсынмау сәясәте үткәрә башлай. Моңа жавап итеп, М. Рязань (1373, 1378), Түбән Новгород (1378) кенәзлекләренә һөжүм итә. Әмма Мәскәүне буйсындыра алмый, Болгарда (1376), Вожа елгасы буенда (1378) жинелүләргә дучар була. Йогынтысын ныгыту максатында 1380 дә Мәскәүгә зур ыу оештыра, тарихка *Куликово кыры сугышы* дип кертгән барелештә жинелә. Гаскәреннән исән калган өлеше б-н Дон тамыгына кача. *Туктамыш хан* гаскәре аны Калка елгасы буенда куып житә. М. гаскәре Туктамыш хан ягына чыга. М. үзе, сиену эзләп, Кафа шәһәрә юнәлә, Туктамыш б-н низаг-ка керергә теләмәгән генуялылар тарафыннан шунда үтерелә.

Әд.: Греков Б.Д., Якубовский А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.—Л., 1950; Сафаргаллиев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Прохоров Г.М. Повесть о Митяе. М., 1978; Куликовская битва. М., 1980; Сказания и повести о Куликовской битве. М., 1982; Мухамедиев А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII—XV вв. М., 1983; Назаров В.Д. Сверхние ордынского ига на Руси. М., 1983; Клосс Б.М. Избранные труды. М., 1998. Т. 1; Горский А.А. Москва и Орда. М., 2000; Григорьев А.П. Сборник ханских ярлыков русским митрополитам. СПб., 2004.

И.Л.Измайлов.

МАМАКОВ Георгий Фёдорович (2.12.1926, Лаеш кантоны Кершен Казысы а. — 3.2.2007, Казан), хакимият-хужалык хезмәткәре, гаил агроном, икътисад фән. канд. (1970), РСФСРның атказ. а.х. хезмәткәре (1987). Казанда авиация техникумын (1944), Югары партия мәктәбен (1958), а.х. ин-тын (1967) тәмамлай. 1941–43 елларда Балык Бистәсе р-нының «Гигант» к-зында хисапчы булып эшли. 1947–54 тә Корноуохово р-нында: «Гигант» к-зы рәисе (1947–49), ВЛКСМ район ком-тының 2 нче, 1 нче секретаре (1949–53),

КПСС район ком-ты инструкторы (1954 тән). 1958–59 да КПССның Татарстан өлкә ком-тында партия органнары бүлгә инструкторы. 1959–65 тә КПССның Буа район ком-ты 1 нче секретаре. 1965–67 дә ТАССРның а.х. министры. 1967 дә Казан вет. ин-тында, 1967–94 тә Казан а.х. ин-ты проректоры. 1959–71 дә ТАССР ЮС депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике алтын, ике көмеш медале; РСФСР ЮС, ТАССР ЮС Президиумнарының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

МАМАЛАЙ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 18 км көньяктарак, Мишә елгасы буенда. 2010 елда 227 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1680 елдан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, өс-баш киёмнәре тегү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да мәчет, тимерче алачыгы, ярма ыргыч, 4 вак төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1069,9 дис. тәшкил итә. 1920 тә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Елыш волостында, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 48 ир-ат; 1859 да — 447, 1897 дә — 842, 1908 дә — 950, 1920 дә — 859, 1926 да — 765, 1938 дә — 728, 1949 да — 494, 1970 тә — 409, 1979 да — 439, 1989 да — 288, 2002 дә — 223 кеше.

МАМÉДОВ Вахит Абдулла оглы (1.7.1959, Әзәрбайжан ССРның Зәкәтәлә р-ны Лагич а.), химик-органик, химия фән. д-ры (1999), проф. (2007). 1981 елда Әзәрбайжан ун-тын тәмамлаганнан соң, Әзәрбайжан ССР ФА Физика ин-тының Биознергетиканың молекуляр нигезләре үзәгендә, 1982–83 тә Молекуляр биол. ин-тында, 1985 тә Нефть химиясе процесслары ин-тында эшли. 1985 тән РФА КГУнең Органик һәм физик ин-тында, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2001 дән), гетероциклик кушылмалар химиясе лаб-ясе мөдире (2002 дән). Хезмәтләре стереохимиягә, мезоүлчәнелле тотрыклы карбанионнарның электрофиль реагентлар б-н реакциясе механизмнарына, поликонденсат карбо- һәм гетероциклик системалар синтезына, табигый һәм дару препаратларын хемоэнзиматик синтезлауга карый. М. гетероцикляштыру һәм гетеромакроцикляштыру закончалыкларын төрле типтагы модельле азотлы, күкертле һәм кислородлы гетероциклик системалар катнашында тикшерә; тәсир итү мөмкинлекләре зур булган биологик актив матдәләр сыйфатында кулланылырга яраклы гетероциклик системаларны фармакоформ фрагментлар һәм төрле рәвешле азоло[а]хиноксалиннар катнашында синтезлау алымнарын эшли; табигый алкалоидлар синтезына юл ачуы югары функциональ стереоизомер индианнар, тетралиннар, бензоциклопентаннар таба.

Хезм.: 1-Имино-3-арил-4-оксо-4,5-дигидротиазол [3,4-а] хиноксалины. Ретросинтетический подход // Химия гетероциклических соединений. 1999. № 12 (автордаш); Неожиданное сужение цикла в реакциях 3-бензоилхиноксалинов с 1,2-фенилендиаминами. Хиноксалино-бензимидазольная перегруппировка // Изв. РАН. Сер. хим. 2004. № 1 (автордаш); Nucleophilic addition reaction of aromatic compounds with α -chloroglycidates in the presence of Lewis acid // Tetrahedron. 2000. V.59 (автордаш).

МАМИН Мөхәммәтша Гомәр улы (1905, хәзер Мордва Респ-касының Зубово-Полярны Горенка а. — август, 1943), әдәбият галиме. Пензада укытучылар курсларын тәмамлай (1921). 1924–30 елларда авыл мәктәбендә эшли. 1933 тә Шәрәк пед. ин-тын тәмамлай, 1936 дан шунда укыта. Мәкаләләрен, рецензияләрен студент елларында ук бастыра башлай. Һ.Такташның тормышын һәм ижатын өйрәнә («Такташ поэзиясе», 1941). Бөек Ватан сугышында катнаша. Воронеж тирәсендәге Воробьевка авылы янында һәлак була.

Әд.: Даутов Р.Н., Нуруллина Н.Б. Совет Татарстаны язучылары: Биобиблиогр. белешмә. К., 1986; Әдилләребе: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. 2 т.

МАМИННАР, татар бәкләре нәселе. Нәселне нигезләүче — Янбулат морза Мамин (17 йөзгә 1 нче ыргысы). 1634–35 еллар грамотасында кенәз Мамин — Уразай Кормәтов исемнә Кадом өязе Мокша арьягы станының Екшеево (Чёрный Починок) авылындагы биләмә теркәлгән. Казанның 1648–51 еллар писцовый кенәгәләреннән күренгәнчә, М. нәселе вәкилләре Богдан, Ишәй, Алмакай морза Янбулатовларга аталарының Екшеево авылындагы биләмәсе күчә. Морза Богдан Маминның вафатынан соң 1685 тә аның Кадом өязендә Екшеево һәм Чермных авылларындагы, Керенский өязендәге Лундан авылындагы биләмәләре улары Ибраһим, Кормаш, Сөөнбай, Исәк, оныклары Давыт һәм Мәрдәш Дусаев, Илмай Сүнчәләевләргә бүлел бирелә. 1713 тә кенәз Мамин улы морза Семён Аюкаевның Сембер өязендәге Зоябаш (Тимошкино) авылында бер крепостной крәстиян утары була. 18 йөз ахырында морза М. Бузат (хәзер Башкортстан Респ-касының Эстәрлебаш р-нында), Абзан (хәзер Башкортстан Респ-касының Благовар р-нында) һәм Богырыслан өязенә Давыт (Давыткино) авылларына урнашалар. Давыт авылында яшәгән Мамин улы Кодрәк Ишәевкә хезмәтләре өчен 1694 тә 564 чирек жир һәм 33 сум акчалата бүлел бирелгән. Давытта яшәгән морза М.ның дворянлык дәрәжәсе 1796 ның 1 декабрь, Бузатта яшәгәннәренекә 1797 нең 19 ноябрь фәрманнары б-н раслана. Саратов һәм Пенза губерналарындагы морза М. шу. дворян дәрәжәсе алганнар. Сенатның 1840 ел 17 октябрь, 1855 ел 2 август, 1861 ел 28 ноябрь һәм 1862 ел 29 май күрсәтмәләре буенча, бу нәсел вәкилләре дворян дәрәжәсендә үзләрен татар кенәзләре дип атау хокукы б-н расланалар. М.ның Абзан авылында яшәгән тармагы дәүләт крәстияннәре катлавында кала. Карамалы авылының 1 нче жамигъ мәчете имам-хатибы һәм мөдәррисе, М. нәселенән булган Әхсән Хәмзин

1884 тә ахун дәрәжәсе ала. 19 йөздә М. Керенский өязенә Кочетовка һәм Никольское, Саратов губернасы Хвалын өязенә Иске Мастек, Сембер губернасы Сызрань өязенә Әхмәтле авылларында да яшиләр.

Әд.: Списки дворянских родов, внесённых в родословную книгу Пензенской губернии. Пенза, 1908; Дворянские роды Российской империи. М., 1996. Т. 3; Габдуллин И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МАМИНОВ Олег Владимирович (12.1.1925, Петрозаводск ш.), химия технологиясе өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1971), проф. (1972), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1989). 1950 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан. технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, химия технологиясе процесслары һәм аппаратлары каф. мөдире (1966–83). Хезмәтләре ике фазалы агымнарда гидродинамикага, жылылык һәм масса алмашуга, химик кинетикага карый. М. тарафыннан химия һәм нефть-газ сәнәгәте өчен реакторлар, аппаратлар һәм жайланмалар буенча теоретик тикшеренүләр үткәрелә, аларның матем. модельләре, исәпләү методикалары эшләнә, конструкцияләре төзелә. Үзәктән куулы инжекцион катнаштыргыч эшләнә өчен 43 нче Бөтендөнья уйлап табулар, фәнни-тикшеренү һәм сәнәгый яңалыклар күргәзмәсе дипломына һәм бронза медаленә лаек була (Брюссель, 1994). М. хезмәтләре ТР һәм РФнең нефть-газ чыгару тармагында, нефть эшкәртү һәм нефть химиясе пр-тиеләрендә гәмәлгә кертелгән. Уйлап табуга 76 авторлык таңыкыгы һәм патенты бар. Югары уку йортлары чыгарган «Массообменные процессы и аппараты химической технологии» жьентыгының жаваплы редакторы (1981–2004). Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Гидродинамика и массообмен в пенном слое // Изв. вузов. Химия и хим. технология. 1991. Т. 34, № 9 (автордаш); Моделирование технологических процессов в полимерных гетерогенных системах // Изв. вузов. Химия и хим. технология. 1999. Т. 42, № 3 (автордаш); Центробежные аппараты смешения для получения эмульсий, микроэмульсий и растворов // Хим. и нефтегазовое машиностроение. 1999. № 6 (автордаш).

МАМИШЕВ Якуб (19 йөз ахыры, Казан губ., Казан өязе Орнашбаш а. дин фаразлана — 20 йөзгә 1 нче ыргысы), шагыйрь. 1917 дән Казанда Мөселман социалистлар ком-тында, приказчиклар бюросында эшли. «Минем дәр язганнар» (1910) жьентыгы авторы. М.нең «әл-Ислах», «Кызыл байрак», «Кызыл Армия» г-таларында басылган шигырьләре «Татарча уку» жьентыгына (1915) керә. М. ижатына лиризм хас, шагыйрь вазгыять, тормыш мәгънәсе турында уйлана.

Әд.: Татар шигърияте: XX гасыр башы. К., 2004.

МАМЛИЕВА Светлана Әхмәт кызы (7.12.1947, Казакстан ССР, Алма-Ата), архитектор-реставрациялүче. Казан төзүче-инженерлар ин-тын тәмамлаганнан соң (1972), «Татгипросельхозстрой» ин-тында эшли. 1974 елдан Татарстан «Росреставрация» бер-

лэшмәсе архитекторы. 1988 дән «Мастер» архит-ра-төзелеш ширкәтен оештыра. 1989 дән «Гелиос» ижат-житештерү үзәгендә реставрация бүлеген житекли. 1995 тә шәхси остаханәсен («С.Ә.Козлованың шәхси ижәди остаханәсе») оештыра. 1997 дән Казан Архит-ра һәм шәһәр төзелеше баш идарәсе каршындагы тарихи һәм мәдәни истәлекләргә реставрацияләү сыйфатын тикшерүче Госархконтроль ком-тында бүлек башлыгы һәм әйдәп баручы белгеч. 2002–03 тә «Мамлиева остаханәсе» ЖЧЖ директоры. 2003 тән «Таг-инвестгражданпроект» реставрация фирмасы директоры урынбасары. М. — ТР тарихи-мәдәни истәлекләрен фәнни консервацияләү һәм реставрацияләү өлкәсендә таңылган белгеч. Татарстан терр-ясендә аның тарафыннан 10 нан артык дини, жәмәгать һәм торак биналарын, ш.и. Казанда Богоявление чиркәвенә чак маңарасын (1974), Дәүләт банкын (1974), сәүдәгәр Чернояров йортын (1985), Лютераннар чиркәвен (1996), Богоявление чиркәвен (1998), ТР Мөселманнар Диния нәзарәтен (1999), Чистай шәһәрәндә — Никола соборын (1982), Питрәч р-нында Богородица чиркәвен (1984–86) реставрацияләү проектлары эшләнә.

Л.М.Мортазина.

МАМЛҖИВЛАР, татар бәкләре нәселе. Нәселне нигезләүче — Чекаш морза. 17 йөздә Чекаш морзаның биләмәсе Темников өязенә Ефаево авылында була. Соңрак морза М. Кадом өязенә Ирсит һәм Торопово авылларында да жир биләләр. 1713 елда М.дан Битый Гомаров һәм Ислам Утәкәев иске Княжево һәм Аюкай (Аюкаево) авылларында 3 крәстиян хужалыгы тотта. 18 йөздә М. нәселләре б-н Пенза губернасы, Краснослободский өязе Тархан (Енаково) авылында яшиләр. Петр I Фәрманы б-н М. дәүләт крәстияннәре катлавына күчәрелә. 18 йөз ахырында нәселнең бер өлеше Оренбург губернасына: Бүздәк, Ышланкүл, Каргалы (хәзер Башкортстан Респ-касының Благовар р-нында), Бакай, Мәүлет (хәзер Башкортстан Респ-касының Кушнаренко р-нында), Яңа Моргаза (хәзер Башкортстан Респ-касының Чакмагыш р-нында) авылларына күчә. Сенатның 1797 ел 19 ноябрь фәрманы б-н М. нәселенә Уфа тармагының дворян дәрәжәсе раслана. Пенза дворяннар жыенының 1793 һәм 1836 елгы карарлары буенча, М. Пенза губернасы дворяннар шәжәрәсе китабының 5 нче кисәгенә кертеләләр. Пенза губернасының Краснослободский өязендә яшәгән морза М. (Ханбәк Нәдершин, Әбүбәкер Абдуллин, Рамазан Сәетов) Пенза губернасы дворяннар шәжәрәсе китабының 2 нче, 5 нче һәм 6 нчы кисәгенә кертелә.

Әд.: Н о в и к о в В.А. Сборник материалов для истории Уфимского дворянства. Уфа, 1879; Списки дворянских родов, внесенных в родословную книгу Пензенской губернии. Пенза, 1908; Дворянские роды Российской империи. М., 1996. Т. 3; Е н и к е в С. Очерк истории татарского дворянства. Уфа, 1999; Г а б д у л л и н И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МАМОНИНО, к. Аяз иле.

МАМЫК авылы, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрненнән 30 км төньяк-көнбатыштарак, Олы Сөлчә елгасы буенда. 2010 елда 1381 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 64%, чуашлар — 20%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Кирпеч з-ды, урманчылык. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Никола чиркәве. А.А.Шульцының утар-йорты — 19 йөз ахыры — 20 йөз башы архит-ра истәлеге. 18 йөзнен 1 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Успенский исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы алпавыт һәм дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Успение чиркәве, земство мәктәбе, 2 ярма яртыч, 4 вак-төякләр кибете була; сишәмбе көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 417 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Иске Мукшы волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонунда, 1930 ның 10 августыннан — Октябрь, 1935 нән 10 февраленнән — Тельман р-ны үзгә, 1958 нән 16 июленнән — Октябрь, 1997 нән 10 декабреннән Нурлат р-нында. Халык саны: 1782 дә — 204 ир-ат; 1859 да — 994, 1897 дә — 1464, 1908 дә — 1618, 1920 дә — 1935, 1926 да — 1429, 1938 дә — 1894, 1949 да — 1936, 1958 дә — 1304, 1970 тә — 1637, 1879 да — 1319, 1989 да — 1180, 2002 дә — 1427 кеше.

МАМЫК (? — 1498/99), Себер ханзадәсе, Казан ханы (1495–96). *Ибак* ханның энесе. Ибак үтерелгәннән соң, Төмән ханлыгынан куыла. Төмән олысы сугышчылары һәм нугайлар гаскәре, ш.у. Колмөхәммәд житәкчелегендә Казан карачыбәкләре ярдәмендә Мөхәммәдәминне куып, Казан тәхетенә утыра. Нугайларга таянып, карачыбәкләрнең ирегән цикләмәкче була. Хәрби фетнә нәтижәсендә казанлылар тарафыннан куыла. 1498 елда бертуганы Агалак б-н Казанга яу оештыра. Узара көрәш-бәрелешләр вакытында һәлак була.

Әд.: Ф ә х р е т д и н Р. Казан ханнары. К., 1995; Сибирские летописи. СПб., 1907; Х у д я к о в М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; А л и ш е в С.Х. Казань и Москва: Межкультурные отношения XV–XVI вв. К., 1995; И с х а к о в Д.М., И з м а й л о в И.Л. Введение в историю Казанского ханства. К., 2005.

И.Л.Измайлов.

МАМЫК БЕТЛӘРЭ (Mallophage), бөжәкләр отряды. Озынлыгы 1–11 мм, куе төкләр б-н капланган. Канатсызлар. Авыз аппараты кимерүгә жайлашкан. Мыекчалары кыска, тыныч халәттә башының аерым чокырчыларына яшеренгән. Кайбер М.б.нең күзләре үсеш алмаган, аяклары йөгегүгә жайлашкан. 2,5 меңгә якын төре билгеле, РФдә — 400 гә якын, нигездә, кошлар паразиты, ш.у. имезүчеләрдә (йон ашаучылар) очрыйлар. Татарстан терр-ясендә М.б.нең кошларда паразитлык итүче 300 гә якын төре билгеле, эпидермик, каурый һәм йон кисәкләре, кан, тире бүлендәкләре б-н туеналар. Тулы булмаган өверелешле үсеш үзалар. Күкәйләрен каурыйга яки йонга салалар; үсешләре 3–4 атна дөвам итә. Күпчелек очракта М.б. аерым бар

хайван төренә яки охшаш төрләр төркеменә катгый туры килә: тавык М.б. (Menopon gallinae), күгәрчен М.б. (Columbicola columbae), эт йон ашаучысы (Trichodectes canis) һ.б. Күпләп паразитлык итеп хайваннарда көчле кычыту барлыкка китерәләр, нәтижәдә, даими тынычсызлыкка алар ябыга.

МАМЫК ҮЛӘН, карлыгач койрыгы (Asclepias), мамыкбашчалар семьялыгынын күпчелек үләнчел үсемлекләре яки ярымкуаклар ыругы. 200 дән артык төре билгеле, күбесенчә Евразия һәм Төньяк Америкада таралган. ТР да 2 төре бар. Дарулы М.ү. (A. officinale) — барлык районнарда да, дала М.ү. (A. step-posum) күбесенчә Кама аръягында очрый. Ылыслы урманнарда, куаклар арасында, елга һәм күл ярларында, далаланган тау битләрендә үсә. 30–120 см биеклектә күпчелек үсемлек. Сабагы туры, өске өлешендә тармаклы. Яфраклары гади, йомыркасыман, очлы. Чәчәкләре вак, ике женесле, саргылт-ак төстә, куентлыгы чатыр яки чүк чәчәк төркемендә урнашкан. Жимеше — күборлыклы ике табакача. Июнь—июльдә чәчәк ата. Тамырча һәм орлыкларында гликозидлар, органик к-талар бар. Халык медицинасында тамырча һәм орлыкларынан ясалган төнәтмә диабет, йөрәк һәм бөөр авыруларынан кулланыла. Агулы, баллы үсемлекләре.

МАМЫКБАШ (Eriophorum), күрәнчәләр семьялыгынын күпчелек үләнчел үсемлекләре ыругы. 20 гә якын төре билгеле, Төньяк ярымшарның салкын һәм уртача пояларында таралган. Татарстан терр-ясендә 4 төре бар: кин яфраклы М. (E. latifolium), нечкә М. (E. gracile), күп башаклы М. (E. polystachion), жиңсәле М. (E. vaginatum). Сазлыктарда һәм йөзмә «үлән-утрауларда» үсә. 15–100 см биеклектә үсемлек. Сабагы туры, нечкә. Яфраклары тар, озын, өч кырлы яки цилиндрсыман. Чәчәкләре ике женесле, күп чәчәк башакчыктарда, чатыр чәчәк төркеменә жыйналган. Жимеш бирү чорында барлыкка килүче мамык кебек йомшак ака башчалар — М.га хас үзенчәлек. Жимеше — озынча орлыкча. Жиңсәле М.ның яфраклары яшел килеш кышлый. Апрельдән майга кадәр чәчәк ата. Жимешләре жай башында өлгәрә. Орлыктан һәм вегетатив юл (тамырчалардан) б-н үрчи. Кин яфраклы М. — дару үләне. Сабаклары су кошлары өчен азык булып тора. Барлык төрләре дә — торф барлыкка китерүчеләр. ТРның Кызыл китабына кертелгәннәр.

МАМЫЛОВА посёлогы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрненнән 45 км көньяк-көнбатыштарак, Казан — Уфа автомобиль юлы буенда. 2010 елда 3 кеше (руслар) яши. 19 йөзнен 1 нче яртысында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгәтенә имана жире 206,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Красногорск волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1928 дән Чаллы кантонунда. 1930 ның 10 августыннан — Алабуга

П.З. Манаков.

га, 1935 нең 10 февраленнән — Мамадыш, 1958 нең 19 июленнән Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 34, 1897 да — 89, 1908 да — 126, 1920 да — 121, 1926 да — 120, 1938 да — 126, 1949 да — 170, 1958 да — 89, 1970 та — 51, 1979 да — 20, 1989 да — 11, 2002 да — 9 кеше.

МАМЫШ авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылыннан 17 км төньяктарак, Шашы елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 64 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Кече Шашы исеме б-н мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында мәчет һәм вак-тояклар кибега эшли. Бу чорда авыл (Яңа Шашы авылын да кертеп) жәмәгатенә имана жире 1199 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Царёвококшайск (1919 дан — Краснококшайск) өязе Кышлау волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тукай, 1935 нең 10 февраленнән — Кызыл Юл, 1956 ның 18 июленнән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1990 ның 25 октябреннән Этнә р-нында. Халык саны: 1782 да — 6 ир-ат; 1859 да — 72, 1897 да — 268, 1908 да — 260, 1920 да — 298, 1926 да — 327, 1938 да — 235, 1949 да — 166, 1958 да — 123, 1970 та — 127, 1979 да — 98, 1989 да — 73, 2002 да — 73 кеше.

МАМЫШБИРДЁ (Мәмешбирде) (? — ?), марилар йөзбашы, бәк, *Казан жирләрендә азатлык сугышлары (1552–56)* вакытында бәйсезлек хәрәкәтен оештыручыларның берсе. *Болын ягында* көрәш башлаган М. турындагы беренче мәгълүматлар 1554 елга карый. Рус елъязмаларында М. кул астындагы баш күтәрүчеләрнең Идеддәге судноларга һөжүмнәре турында әйтәләр. 1555 тә М. Олы Нугай Урдасы идарәсә Иосыф бәк улын, рус елъязмаларына «патша улы Ахполбей» дип кертгән *Гали Әкрамны* аркадашы итеп, хан төхетәнә чакыра. Соңрак Ахполбейның рус гаскәрләренә каршы көрәшү урынына гади халыкны талау б-н шөгылләнүен күреп, аны юк итә. 1556 ның мартында баш күтәрүчеләрнең М. житәкчелегендәге 2 мең кешелек төркеме жирле халыкны яуга күтәрү максатыннан *Тау ягына* чыга. Чуашлар йөзбашы, рус хакимиятенә карата күндәм Алтыш, М.не мәжлескә дәшә. Мәжлес вакытында марилар йөзбашының 200 көрәштәше үтерелә, аның үзен тотып Маскәүгә озаталар. Шуннан соңгы язмышы билгесез.

Әд.: Х у д я к о в М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Б а х т и н А.Г. XV — XVI века в истории Марийского края. Йошкар-Ола, 1998; А л и ш е в С.Х. Тернистый путь борьбы за свободу (Социальная и национально-освободительная борьба татарского народа. II половина XVI — XIX вв.). К., 1999.

И.Р.Вәлиуллин.

МАМЫШЕВ Хәмзә (1768 яки 1784 — 1840 тан да иртәрәк түгел), хәрәф басучы, яшерен советник. 1789 елда хәрби хезмәткә алына, 7 нче Кронштадт батальонында хезмәт итә. 1788–91 дә рус-швед сугышында катнаша, медаль б-н бүләкләнә. 1791 дән И.К.Шнорның Петербург басмаханәсендә хәрәф жыючы, 1800 дән — Казан гимназиясенә тапшырылган Азия басмаханәсендә, 1829 дан Казан ун-ты басмаханәсендә корректор. 1805–11 дә *Казан өсәсий халык училищесендә* татар теле укытучысы. 1831 дән отставкада.

Әд.: О высочайше пожалованных пенсиях Мамышеву и Маркову // Казан. вестн. 1832. Ч. 34, кн. 3; Указатель города Казани, или памятная книжка для жителей Казанской губернии на 1841 год. К., 1840; К а р и м у л л и н А.Г. У истоков татарской книги: От начала возникновения до 60-х гг. XIX в. К., 1992.

МАНАКОВ Пётр Захарович (29.5.1915, Самара губ., Бөгелмә өязе Павловка а. — 8.11.1987, Ленинград), Сов. Союзы Герое (28.4.1943), капитан. Казан танк уч-щесен тәмамлый (1944). Сугышка кадәр Вахитов исем. с-зда: Бөгелмә МТСы тракторчысы, механик, бригадир булып эшли. 1937–40 елларда һәм 1941 нең ноябреннән Кызыл Армия сафларында. Совет гаскәрләренә Көнбатыш Украина һәм Көнбатыш Белоруссия походында катнаша (1939). 1942 нең июленнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 392 нче батальонның «КВ» танкы өлкән механик-йортүчесе (38 нче армиянең 180 нче танк бригадасы). Воронеж фронты гаскәрләре составында Курск сугышында (1943) катнаша. 1943 нең 1 февралендә Касторный авылы (Курск өлкәсе) янындагы сугышта батырлык күрсәтә: М. танкы экипажы разведка вақытында дошманның танк колоннасын тар-мар итә; сафтан чыккан машинасында сугышуын дөвам итә, яралана. 1948 дән запаста. Ленинград заводында механик булып эшли. Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Бөгелмә шәһәрәндә М.ка бюст куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга героев. К., 2000; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татарии. К., 1993.

М.З.Хәбибуллин.

МАНАРÁ (гарәп. منارة), мөселманнарны намазга чакырып *азан* әйтү өчен хезмәт итүче махсус биек корылма (мәчет М.сы түгәрәк, квадрат формасында яки күпкырлы булырга мөмкин). Алтын Урда чорына кадәрге Идел буе Болгар дәүләте шәһәрләрендәге зур мәчетләрдә М. төньяк фасад каршында — ишек янында була. Яруслы композицияле М.ның куб рәвешендәге нигезе тромплар аша азан әйтәргә мену өчен эчтөгә борылмалы баскычлы цилиндрга тоташа. Төп ярус өстендә цилиндр рәвешендәге кечерәк диаметр-

лы, азанчы өчен түгәрәк мөзәзнә — балконлы югары ярус урнаша. Түбә, гадәттә, конус рәвешендә була. Казан ханлыгы чорындагы М.лар юкка чыгарыла. Болгар шәһәрлегендә Алтын Урда заманында төзәлгән *Кече манара* сакланып калган. Касыйм шәһәрәндә 16 йөз башында корылган таш М.лы *Касыйм хан мәчете* бар. Татар мәчетләрендә М. түбә уртасында, почмакларда яки бинадан аерым, ишек өстенә дә урнаштырыла. Эчендә яктылык тәрәзәсенә яки балконга алып менүче баскычлы М. үзенең формасы б-н түгәрәк, квадрат рәвешендә яки күпкырлы була. М. конус, чатыр, гөмбәз б-н төгәлләнә һәм очына ай куела.

Н.Г.Надырова.

МАНАССЕЙН Вячеслав Авксентьевич (3.3.1841, Казан губ., Лаеш өязе Девлезери а. — 13.2.1901, С.-Петербург), терапевт, медицина д-ры (1869), жәмәгать эшлеклесе. С.-Петербург мед.-хирургия академиясен тәмамлаганнан соң (1866), шунда ук, гомуми патология, гомуми терапия һәм диагностика кафедрасында, 1876–92 елларда клиник патология һәм эчке авырулар терапиясе каф. мөдире, проф.; бер үк вакытта (1872–79) С.П.Боткин клиникасында эшли. Хәрби мед. академиясендә (С.-Петербург) китапханәче вазифасын башкара, китап саклау эшен башлап жиберүгә зур өлеш кертә. 1880–1901 дә чыккан атналык «Врач» г-тасына нигез сала һәм ана мөхәррирлек итә. М. ярдәмгә мохтаж табибләр өчен махсус фонд оештыра. Хезмәтләре ач түрү вакытында тән тукуымаларында бара торган катлаулы матдәләр алмашын өйрәнүгә, туберкулёзны башлангыч чорында ачыклауга карый. М. С.-Петербуртта эчәргә яраклы дип табылган суларның күп авырулар китереп чыгаручы фактор булуын тикшереп исбатлый. «Бактерияләренә яшел кистовикка йогынтысы турында» («Об отношении бактерий к зелёному кистовику», 1871) хезмәтендә М. беренче булып, пенициллин табылудан күпкә элгәрерәк, Penicillium glaucum күгәрәк гөмбәсенәң бактерияләргә каршы көрәшү сыйфатларын ачыклай.

Хезм.: Материалы для вопроса о голодании: Дис. ... СПб., 1869.

Әд.: Жбанкова Д. Памяти Вячеслава Авксентьевича Манассейна // Врачебное дело. 1926. № 1; Чистович Н.Я. Из воспоминаний о Вячеславе Авксентьевиче Манассейне // Казан. мед. журн. 1926. № 2; Арсеньев Г.И. В.А.Манассейн: Жизнь и деятельность. 1841–1901. М., 1951.

МАНÁТОВ Шәриф Әхмәт улы (20.10.1887, башка мәгълүматлар буенча 1892, Оренбург губ., Чиләбе өязе (хәзер Курган өлкәсе Әлмән р-ны) Манат а. — 1936, Чиләбе өлкәсе Смоудиновка а., хәзерге БРның Учалы р-ны Көчек авылында жирләнә), жәмәгать һәм сәясәт эшлеклесе, публицист. Петербург психоневрология ин-тында укый (шунда М.М.Вахитов б-н дуслаша); 1914 елдан Истанбулда. Цюрих шәһәрәндә (Швейцария) В.И.Ленин б-н очраша. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң, Оренбургка кайта, РСДРП әгъзасы (меньшевик-интернационалист), 1918 нең маеннан — РКП(б) әгъзасы. Башкорт Милли Шурасын оештыручыларның берсе һәм житәк-

чесе (1917–18). Оренбург губернасының башкорт федералистлары исемлеге буенча Учредительләр жыенында әгъза булып катнаша. Башкорт Милли Шуурасы вәкиле буларак, ХКС б-н Башкортстан автономиясе турында сөйләшүләр алып бара, 1918 нең гыйнварында Ленин б-н очраша. 1918 дән Башкортстан хөкүмәте әгъзасы. Совет хакимияте б-н хезмәттәшлек иткәне өчен Милли Шура житәкчелегеннән читләштерелә. М.Вахитов һәм Г.Ибраһимов б-н бергә РСФСР Милләтләр эшләре буенча халык комис-ты каршында Эчке Россия Үзәк мөселман комис-тын оештыруда катнаша; комис-т рәйсе урынбасары һәм мәгариф бүлеге житәкчесе (1918–19). И.В.Сталин һәм башкалар б-н бергә «Татар-Башкорт Совет Социалистик Республикасы турында нигезләмә»гә кул куя. «Чулпан» г-тасы б-н хезмәттәшлек итә. 1919 да коммунистлар партиясә оештыруга булышылык итү өчен Төркиягә жиберелә. 1920 нең октябрнән РСФСР Милләтләр эшләре буенча халык комис-тының Башкортстан АССР дагы тулы вәкаләтле вәкиле, Фрунзеда дөүләт, партия эшләрендә, пед. эшчәнлектә. 1935 тә ВКП(б)дан чыгарыла, эшеннән алына. Үлгәннән соң аклана.

Әд.: Н а с ы й р о в Р. От имени башкир // Возвращённые имена. Уфа, 1991; Политические деятели России 1917: Биограф. словарь М., 1993.

МАНГУШЕВ Габдрахман Габделкәрим улы (1887, Оренбург ш. — 1919), драма актёры. Сәхнә эшчәнлеген 1910 елда «Сәйяр» труппасында башлый, 1915 тән «Ширкәт» труппасында, Гражданнар сугышы елларында фронт театр труппаларында. Бәдри («Галиябану»), М.Фәйзи), Юныс хажиде («Хажиде әфәнде өйләнә»), Ш.Камал), Рәхимжан («Яшьләр»), Ф.Әмирхан) рольләрен башкаручы буларак билгеле. «Мөхәррир» (1914), «Бәхет эзләучеләр» (1918) һ.б. пьесалар авторы. 1918–19 елларда «Кызыл Армия» г-тасының жаваплы сәркәтибе.

МАНГЫТ, 1) Үзәк Азиядән чыккан, соңрак «нугай» дигән үзатама алган төрки кабилә. 14 йөз ахырында Алтын Урда эмире *Идегәй* Жәек һәм Жембе елгалары арасында ярым-мөстәкыйль *Мангыт йорты* олысына нигез сала. 1430–50 елларда Мангыт йорты Әбелхәер ханның күчмә дөүләтенә керә. Бу дөүләт таркалганнан соң, М. кабиләсе аерым дөүләт булып оеша. 15 йөзгә 2 нче яртысында М. бөкләренә һәм морзаларына буйсынган кабиләләренң күпчелеге «нугай» дигән гомуми атама б-н атала башлый. Мангыт йорты *Нугай Урдасы* булып таныла. 2) 14–17 йөзләрдә Олы һәм Кече Нугай Урдасында, Казан, Кырым һәм Әстерхан ханлыкларында идарә иткән ыругларның берсе. М. ыругы татар ханлыклары сәясәтендә әһәмиятле урын биләгән. Аның йогынтысы арту Нугай Урдасы көчәю б-н әйле була. Мәс., Кырым ханлыгында М. ыругы Барын ыругын тәхеттән читләштерә, шуннан соң ханлыктагы дүрт карачыбакнен берсе урынын М. ыругы башы били. 3) Бохара эмирләре нәселе (1753–1920). Тәхеткә Бохарада Аштарханилар нәселен бөрөп төшереп утыралар. М.лар ана ягыннан Чыңгыз хан нәселе санала: нәселне нигез-

ләүче Аштарханилар ыругы ханының кызына өйләнгән була.

Әд.: В е л ь я м и н о в - З е р н о в В.В. Исследование о касимовских царях и царевичах. СПб., 1864. Т. 2; Х у д я к о в М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; И с х а к о в Д.М. От средневековых татар к татарам нового времени. К., 1998; ш у л у к. Тюрко-татарские государства XV–XVI вв. К., 2004; Т р е п а в л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002; M a n z V.F. The clans of Crimean khanate, 1466–1532 // Harvard Ukrainian studies. 1978. Vol.2; I n a l c i k H. The khan and tribal aristocracy: The Crimean khanate under Sahib Giray I // Harvard Ukrainian studies. 1980. Vol. 3–4.

И.Л.Измайлов.

МАНГЫТ ЙОРТЫ, к. *Нугай Урдасы*.

МАНДОЛИНА (итал. mandolino), чыгышы б-н Италиядән, плектор б-н чиртеп уйный торган кыллы музыка уен коралы. Башлангычы лютия (кыллы чиртмә) уен коралынан килә. Тулысынча М. 17 йөздә формалаша, дүрт кыллы уен коралы буларак е, а, b, g квинталарына көйләнә. М.ның урталай киселгән груша рәвешендәге ағач корпусы аерым нәзек буйытыклардан (сегментлардан) ябыштырылган. Тавыш көчәйтү хезмәтен үти торган аскы һәм өске тактасы (ясы өслеге) наратган эшләнә. Түгәрәк яки озынча түгәрәк «розетка»сы яисә «голоснигы» бар. М.ның «кузовы» гриф һәм тешсыман металл боргычлары булган ясы башлы муентык б-н таштырыла. Уен коралының гомуми озынлыгы якынча 635 мм. Грифта кара ағачтан яисә эбен ағачыннан эшләнгән ясы пластинка була, анда ладлар урнаша. Уйнарга уңайлы

Мандолина (М.Жәлилен шәхси әйберләреннән). ТР Милли музей.

булсын өчен ладлар кайбер уен коралларында перламутр божралы юка металл бусагалар б-н бүлгәләнә. Аларның саны тигезсез: гадәттә, бер яки беренче ике кыл өчен күбрәк һәм алдагы икесе яки өчесе өчен азрак (түбән кыллар өчен 19, югарылары өчен 28 яки 30). Авазлар кылларны чирткәч ярдәмдә калтыратып чыгарыла. Соло (ялгыз) башкару, ансамбль һәм оркестр уен коралы буларак кулланыла. 19 йөздә көчле, ачык тавышлы ясы, озынча түгәрәк формадагы башка төрле М.лар барлыкка килә. Татарлар арасында М. 19 йөзгә соңгы чирегендә, башта һәвәскәрләр уен коралы буларак, соңыннан концерт-

ларда башкару өчен киң таралыш ала. 20 йөз башында беренче милли уен кораллары ансамбльләре составына керә. Хәзерге вакытта да М. татарларда популярлыгын югалтмый һәм гармун б-н соло, шу. башкаручыга кушылып уйнау өчен кулланыла, төрле традицион татар музыка уен кораллары б-н ансамбльдә киң файдаланыла.

Р.Ф.Халитов.

МАНЕНКОВ Павел Васильевич (20.6.1897, Могилёв губ., Горечкий өзе Маслаки а. — 27.1.1974, Казан), акушер-гинеколог, мед. фән. д-ры (1935), проф. (1935), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1964). В.С.Груздев шәкерт. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1921), шунда ук, оператив хирургия кафедрасында эшли, 1926 елдан — акушерлык һәм гинекология кафедрасында. 1932 дән Казан мед. ин-тының акушерлык һәм гинекология каф. һәм клиникасы мөдире, 1963 тән проф.-киңәшче. Хезмәтләре хатын-кызларны балага уза алмаудан дөвалау, гинекология хирургиясе, акушерлык-гинекология практикасында аерым урынны анестезиялүгә карый. Ялкынсыну продуктлары һәм шеш күзәнәкләре тукумаларга үтеп кергән очракта (инфильтрация) аерым урынны анестезиялү өчен махсус шприц уйлап таба. 1946 дан Бөтенроссия акушер-гинекологлар жәмгыятенң Казан ф-лы рәйсе. Ленин орденны, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: К вопросу о заживлении операционных ран под местной, послонной, инфилтрационной анестезией // Вестн. хирургии. 1928. Т. 14, кн. 40; Рагооргонон, его топография и судьба в различные возрасты внутри- и внеутробной жизни женщины // Уч. зап. Казан. ун-та. 1928. Т. 88, кн. 3; К вопросу о радикальном лечении фибромом матки // Казан. мед. журн. 1936. № 5; Итоги клинического опыта. К., 1968.

Әд.: П.В.Маненков (к 70-летию со дня рождения) // Акушерство и гинекология. 1967. № 11.

МАНЗАРАС авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 2 км көньяк-көнчыгыштарак, Норма елгасы буенда. 2010 елда 864 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Катнаш мал азыгы 3-ды. Мәдәният йорты, китапхана. Мәчет. 1678 дән мөгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.та мәчет эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенң имана жире 856 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Әсән-Елга волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 48 ир-ат; 1859 да — 264, 1897 дә — 490, 1908 дә — 517, 1920 дә — 516, 1926 да — 484, 1938 дә — 517, 1949 да — 380, 1958 да — 438, 1970 тә — 464, 1979 да — 471, 1989 да — 478, 2002 дә — 802 кеше.

МАННАНОВ Илдар Маннан улы (10.3.1921, Минзәлә кантоны Бүләк а. — 18.5.2010, Чаллы ш.) Сов. Союзы Герое (17.12.1941), өлкән сержант. Совет сәүдәсе техникумын тәмамлый (Кострома ш., 1959). Мөслим р-ны

И.М. Маннанов.

Ш.Ф. Маннанов.

ның Яңа Сәфәр авылы МТСында өлкән комбайнчы булып эшли. 1940 елдан Кызыл Армия сафларында. 1941 нең августыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 127 нче артиллерия полкында 2 нче батарея расчёты туп коручысы (4 нче аерым армиянең 65 нче укчы дивизиясе). Тоньяк-Көнбатыш, Карелия һәм Ленинград фронтлары гаскәрләре составында Тихвин оборона һәм һөжүм операцияләрендә (1941), Волхов елгасы буендагы сугышта оборона сызыгын саклауда катнаша (1943). 1941 нең ноябрәндә Тихвин шәһәре (Ленинград өлкәсе) янындагы сугышта батырлык күрсәтә: яралана, әмма сугышуын дәвам итә; дошманның берничә танкын сафтан чыгара. 1945–57 дә Калинин (хәзер Актаныш) р-ны кулланучылар берлегендә сүздә мөдире, 1959–63 тә Ворошилов (хәзер Сарман) р-ны кулланучылар берлеге рәисе булып эшли. 1963 тән Чаллы шәһәрендә яши. 1963–70 тә шәһәр план ком-ты рәисе, 1970–81 дә ТАССР МС Тәминат һәм сату идарәсенең районара сүздә базасы директоры. Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. М. — Тихвин шәһәре (1961), ТРның Мөслим р-ны һәм Чаллы шәһәренең (2005) мактаулы гражданы.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Б у р о в А.В. Твои Герои, Ленинград. Л., 1970; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татарии. К., 1993.

М.З.Хәбибуллин.

МАННАНОВ Фәнис Нурмөхәммәт улы (2.11.1951, Азнакай р-ны Татар Шуганы а.), тау инженеры, ТРның атказ. нефтьчесе (1997), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1999). Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгате ин-тын тәмамлый (1979). 1973–76 елларда «Татнефтегеофизика» тресты промысел-геофизика конторасының газ-каротаж партиясендә эшли. 1976 елдан (бүленеп) «Татнефть» АҖдә: хезмәтне саклау һәм куркынычсызлык техникасы бүлеге инженеры, «Актүбәнефть» НГДУының нефть һәм газ чыгару цехы мастеры (1980 гә кадәр), 1983–97 дә кагланнарның нефть бирүчәнлеген күтәрү һәм скважиналарны капитал ремонтлау Азнакай идарәсендә баш инженер урынбасары, баш инженер, бер үк вакытта (1992 дән) башлык урынбасары, 2001 дән — Элмәт идарәсендә башлык. 1980–82 дә СССР Госгортехнадзорның Татарстан округы идарәсендә Лениногорск район тау техникасы инспекциясенен участок тау-техника инспекторы. 1982–83 тә

Казакъстан ССР «Актүбәнефть» берләшмәсенен «Октябрьскнефть» НГДУында хезмәтне саклау һәм куркынычсызлык техникасы буенча баш инженер урынбасары. 1997–2001 дә «Кагланнарның нефть бирүчәнлеген күтәрү һәм скважиналарны капитал ремонтлау буенча Татнефть-Азнакай идарәсе» ЖЧЖдә баш инженер, бер үк вакытта директорның 1 нче урынбасары. Уйлап табуга авторлык таныклыгы һәм 2 патенты бар. Дәүләт бүләге Татарстан нефть чыгаруларындагы авыр чыгарыла торган нефть запаслары ятмаларының нефть бирүчәнлеген күтәрү технологияләре комплексын эшләгән һәм сәнәгаттә киң куллануга керткән өчен бирелә.

МАННАНОВ Шакир Фатих улы (1.10.1917, БАССРның Ишембай р-ны Кыяуык а. — 23.4.1973, БАССРның Эстәрлетамак р-нында жирләнә), Дан орденының тулы кавалеры (6.12.1943, 5.9.1944, 22.2.1945), сержант. Туган авылында киномеханик булып эшли. 1941 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең февраленән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 1030 нчы укчы полкының 76 мм лы туп расчёты командиры (11 һәм 47 нче армияләрен 260 нчы укчы дивизиясе). Тоньяк-Көнбатыш, Брянск, Белоруссия һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Демянск (1942–43), Орёл, Брянск (икесе дә — 1943), Люблин-Брест (1944), Варшава-Познань, Көнчыгыш Померания һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (барысы да — 1945) катнаша. 1943 нең декабрь башында Белоруссия ССРның Гомель өлкәсендә Золотой Рог авылы өчен сугышта (дошманның контрһөжүмгә кире кайтарганда 2 пулемётны юк итә), 1944 нең июле башында Ковель шәһәре (Украина ССР Волянь өлкәсе) өчен (дошман дзотын жиберә һәм 2 пулемёт ноктасын юк итә); 1944 нең 21 сентябрәндә Щамоцин (Польша) торап пункты өчен (2 пулемётны һәм дзотны юк итә, пехота һөжүмендә катнаша) сугышларда батырлык күрсәтә. Сугыштан соң демобилизацияләнә. Туган ягында элемент үзгәргән эшли. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары һәм медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Не ради славы. М., 1969; Славные сыны Башкирии. Уфа, 1985. Кн. 4; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МАННАНОВА Флора Фатих кызы (19.9.1946, Германия, Галле ш.), ортопед-стоматолог, мед. фән. д-ры (1997), Башкортстан Респ-касының атказ. табибе (1998). Казан мед. ун-тын тәмамлаганнан соң (1974), Уфа шәһәрендә стоматолог-ортопед булып эшли. 1979 елдан Казан мед. ун-тының ортопедик стоматология кафедрасында. 1981 дән Башкорт мед. ун-тында, 1984 тән ортопедик стоматология каф. мөдире. Хезмәтләре балалар һәм олыларда теш-казна аномалияләре һәм деформацияләрен ортопедик дөвалауга, авыруларны ортопедик реабилитацияләргә карый.

Х е з м.: Моделирование напряженного состояния опорных тканей зубов при нормальном и аномальном их положении // Стоматология. 2001. Т. 80, № 6 (автордаш); Лечение сужения верхней

челюсти // Ортопедия. 2003. № 2 (автордаш); Ортопедическое лечение больных при полной потере зубов. Уфа, 2003.

МАННАПОВ Фәхри Садретдин улы (6.2.1897, Оренбург ш. — 9.2.1956, Казан), жырычы (баритон), драма артисты. 1927 елга кадәр Оренбург, Әстерхан, Урта Азия шәһәрләренең татар театрларында чыгышлар ясыи. 1927–33 тә Татар акад. театрында эшли. Музыкаль драма репертуарындагы рольләренә аеруча уңышлы башкара. 1938 дә Мәскәү консерваториясе каршындагы Татар опера студиясен тәмамлый. 1938–48 дә Татар опера һәм балет театры солисты, 1948–56 дә ТАССР Жыр һәм био ансамбле солисты. Концерт программаларын оештыручы һәм сәнгать житкәчсә булып эшли. Булат, Солдат («Качкын», «Ирек», Н.Жиһанов), Вафа («Башмагым», Ж.Фәйзи) һ.б. опера партияләрен һәм татар, башкорт халык көйләрен, татар композиторлары (С.Сәйдәшев, М.Моһаффаров, Ж.Фәйзи, З.Хәбибуллин, Ф.Яруллин һ.б.) жырыларын башкара. Көчле, матур тавышка ия М.ның ижади эшчәнлегенә драматик һәм вокаль сәләтнең табиғий берләшүе хас. СССР шәһәрләрендә гастрольләрдә була.

Ф.Ш.Салитова.

МАННАПОВ Шамиль Мәғыйз улы (1.1.1938, Әлки р-ны Татар Мулла Иле а. — 6.10.2012, Казан), язучы, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1992), Казан ун-тын тәмамлый (1965), «Татарстан яшьләре», «Социалистик Татарстан» г-талары редакцияләрендә хәбәрче булып эшли (1977–86). 1986–89 елларда Татарстан китап нәшриятында, 1989 дән «Казан утлары» ж-лының проза бүлегендә мөхәррир. М. татар поэзиясен 1960 еллар башында солдат хезмәтенә багышланган, студентлар тормышын, яшьләр проблемаларын күтәргән шигъри һәм поэмалары белән килеп керә. «Яшьтәшләрем» (1967), «Хәят көндәлеге» (1970), «Тамырлар» (1972), «Тугрылык алиһәсе» (1976), «Кайту» (1981; русчага тәржемәсе «Возвращение», М., 1982), «Апрель авазы» (1987), «Жиргә сыенам» (1990), «Өндәге төшләр» (1997) исемле шигъри жыентыклар һәм «Әти урманы» (1979), «Ачы какылар» (1992), «Мәңгелек елмай» (2001) үзенчәлекле хикәя жыентыклары авторы. М. исемле лирик-публицистик яңгырашлы, оптимистик рухлы әсәрләрендә тормыш-яшәешне замандашларының уй-кичерешләре аша чагылдырырга тырыша. Матбугатта әдәби тәнкыйт мәкаләләре еш басыла. Жыр текстлары авторы.

Ә с ә р.: Тормыш сиратлары. К., 2008.

Әд.: Б а я н о в Ә. Даһилык дөгъвалымчыча гына // Казан утлары. 1997. № 12; В ә л и М. Янган саен өмет яңара // Мирас. 1998. № 1.

Г.М.Габделхакова.

МАННУР (Маннуров) Шәйхи (Шәйхелислам) Фәрхулла улы (15.1.1905, Казан губ., Мамадыш өязе Гулбай а. — 11.6.1980, Казан, туган авылында жирләнә), язучы. Казан пед. ин-тын тәмамлый (1937). 1921 елдан Себердә: шахтёр, Андреевка руднигы каршында ачылган татар мәктәбендә укытучы. Свердловск шәһәрендә совет-партия мәктәбен тәмамлагач (1924), Тобол округы Тукыз авылында уку йорты мөдире, Тобол шәһәрендә

балалар йорты мөдире, округ комсомол ком-ты инструкторы. 1929 дан Донбасс металлургия э-дында прокатчы, Днепрогэс төзелешендә бетон салучы. 1932–33 елларда Мәскәүдә яши, «Эшче» г-тасында әдәби хезмәткәр булып эшли. 1937–38 дә «Совет әдәбияты» ж-лында жаваплы сәркәтип. Бөек Ватан сугышы елларында «Сугышчан чакыру», «Алга, дошман өстенә!», «Ватан бәхете өчен» кебек фронт г-талары хәбәрчесе. 1946–48 дә Татар опера һәм балет театрында әдәби бүлек мөдире. М.ның беренче шигырьләре 1923–24 тә Себердә, Уралда чыккан газета-журналларда басылга башлый. Язучы «Чуен ташкыннар» (1930) поэмасында беренче бишьеллык эшче-ударниклары образларын тудыра. Авыл хужалыгын күмәкләштерү темасы «Гайжан бабай» (1934) һәм «Меңнән бер кичә» (1935) поэмаларында чагылыш таба. Татар әдилләре арасында Бөек Ватан сугышы темасын яктыртуда «Казан кызы» (1946) поэмасы күренекле урын алып тора. 1960–70 тә М., нигездә, проза жанрында гына ижат итә. М.Жәлилгә багышлан «Муса» (1968; 2 нче басма 1975; русчага тәржемәсе М., 1983) романын бастыра.

Ш. Маннур.

Үзенең, авылдашларының, балачак дусларының тормышыннан алып «Агымсуларга карап» (1974; русчага тәржемәсе «Глядя на текущие воды», 1991) автобиография повестен яза. Балаларга багышланган шигырь һәм поэмалары тупланган «Нәниләргә, дәүләргә» (1965), «Кызларга һәм малайларга» (1984) жыйнагылары бала психологиясенә нечкәлекләрен, аларның әйләнә-тирәдәге тормышны кабул итү үзенчәлекләрен аңлап ижат итүе б-н аерылып тора. М. халыкчан тел би-зәкләренә бай хикәяләү стилине ия каләм остасы буларак таныла. Ул А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, И.А.Крылов, Т.Г.Шевченко, Ш.Руставели, Жамбул әсәрләрен татар теленә тәржемә итә. Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз, Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Сайланма әсәрләр. К., 1951; Күңел йомгагы: 2 китапта. К., 1968–71; Уткүз. К., 1986.

Әд.: З а к и р М. Туган як һәм әдип кадере // Казан утлары. 2005. № 1; Әдилләребез: Библиограф. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МАННУР ШӘЙХИ MEMORIAL MUSEUM-KITAPKHANASY, Мамадыш р-ны Тулбай авылында. 1995 елның 24 гыйнварында ТР Берләштерелгән дәүләт музейе (хәзер ТР Милли музейе) ф-лы буларак ачыла; 2007 дән муниципаль музей. Экспозиция майданы — 83 м². Коллекциядә 4600 дән артык саклау берәмлеге исәпләнә. Язучы, тәржемәче, фольклор туплаучы Ш.Маннур 1957 дә үз хисабына авылда китапханә төзетә, музей шунуң нигезендә ачыла. Экспозициядә төп урынны язучының мемориаль әйберләре, кулъязмалары, китаплары һәм шәхси китап-

ханәсе алып тора. Музейда Ш.Маннурның «Муса» романын язучы һәм авыл китапханәсен салдыру тарихына караган материалларга киң урын бирелгән. Экспозициядә шу. авыл тарихын чагылдырган материаллар һәм документлар, татарларның конкуреш әйберләре, эш кораллары, ш.и. 20 йөз башында Россия шахталарында эшләгән авылдашларның шахта лампалары коллекциясе бар. Музей ел саен Ш.Маннурның туган көнен (15 гыйнвар), М.Жәлилнең туган көнен (15 февраль), Халыкара музейлар көнен (18 май) билгеләп үтә.

Тулбай авылында Шәйхи Маннурның мемориаль музей-китапханәсе. 1. Музей йорты; 2. Экспозиция фрагменты: Ш. Маннурның шәхси әйберләре.

МАНСУР (? – 1426/27), мангыт бәге (1420–26/27). Идегәй әмирнең улы. Атасының вафатынан соң, Мангыт ыругы идарәчесе (бөк) булып кала. Күк Урда тәхетенә Хажимөхәммәд ханны, соңрак Барак ханны утыртып, соңгысының бөкләр бәге (диван башлыгы) була. М. идарә иткәндә Мангыт олысы жирләрендә тынычлык урнаша, шунуң нәтижәсе буларак, аның Күк Урдага йогынтысы көчәя. М. Барак хан б-н бергә Алтын Урда тәхете өчен Олуг Мөхәммәд ханга каршы көрәшә. 1426 елда аларның гаскәре, жинелеп, Идел арьягына чигенә. Мангыт ыругы башы буларак, М.ның Барак хан б-н аралары бозыла, берлек таркала. М. Барак б-н ике арада тәхет өчен барган сугышта һәлак була.

Әд.: Сафаргалиев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Усманов М.А. Татарские исторические источники XVII–XVIII вв. К., 1972; Тр е п а в л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002. I s c h b o l d i n V. Essays on Tatar history. New Delhi, 1973.

И.Л.Измайлов.

МАНСУР (15 йөзнен 2 нче яртысы — 16 йөз уртасы), дин һәм дәүләт эшлеклесе. 1545 елда Әстерханнан Казанга килә, Казан ханлыгы мөселманнарының башлыгы (сәет) итеп

сайлана. Шу ул елда Сафагәрәй хан б-н бергә шәһәрне ташлап кита.

Әд.: И с х а к о в Д.М. Сенды в позднесоветских татарских государствах. К., 1997; Ислам в Среднем Поволжье. К., 2001.

МАНСУР (Мансуров) Зыя Мансур улы (17.12.1916, хәзер БРның Дүртөйле р-ны Життембәк а. — 11.11.1965, Казан), шагыйрь. 1937 елдан Дүртөйле р-нының «Ярыш» г-тасы редакциясендә корректор. 1946 дан Дүртөйле район үзәгендә радиотапшырулар дикторы, 1948 дән Илеш р-ны мәданият йорты директоры булып эшли. 1949 дан Казанда яши: Татарстан радиоком-тында әдәби тапшырулар мөхәррире (1952–53), «Чаян» ж-лында әдәби хезмәткәр (1953–55). «Язгы ташкыннар» (1950), «Ак розалар» (1963), «Этаптар китабы» (1966), «Үрләргә күнелем гашыйк» (1968) исемле шигъри жыйнактар авторы. Шигырьләренә тәэсирлелек, халыкчан гади-лек һәм нечкә лиризм хас. Шагыйрь туган як табигатен, аның кешеләрен күңел дөньясын, яшьлек, мөхәббәт романтикасын яратып тасвирлый. Юмор-сатира — М. ижатының көчле якларынан берсе. Сатира жанрының төрле формаларына мөрәжәгать итеп, ул карьерист, бюрократ кебек типларны тәнкыйтә. «Омтылу» (1951), «Озын Колак баласы Елак-Мылак» (1958) кебек поэма-экиятләре балалар өчен язылган. Рецензияләр, әдәби-тәнкыйт һәм әдәбият белеменә караган мақалалар «Шигъри осталькы турында» (1965) жыйнагына тупланган. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Сайланма шигырьләр. К., 1959; Сайланма әсәрләр. К., 1972; Лейсан — весенний дождь. М., 1972.

Әд.: Х у ж и е в Г. Үрләргә күзәткән // Казан утлары. 1966. № 3; М ә ж и т о в З. Шагыйрь жаны // Казан утлары. 1973. № 5.

МАНСУР әл-БОРЫНДЫКҖЫ (18 йөзнен 1 нче яртысы), дин эшлеклесе. *Мортаза әс-Симети* шәкерте. Сембер губернасының Буа өязе Борындык авылында мәдрәсә тотта. Фарсы телендәге «Тәркыйбе Мансурия» китабы авторы (1726).

Әд.: Ф ә х р е т д и н о в Р. Асар. К., 2006.

МАНСУРОВ Алексей Алексеевич (15.3.1900, Рязань губ. Касыйм ш. — 1941), археолог, этнограф, библиограф, музей белгече. Мәскәү ун-тының физика-матем. ф-тын тәмамлый (1918). 1918 елдан Касыйм өяз халык мәгарифе бүлеге инструкторы, аннары мөдире. 1922 дә М. житәкчелендә Касыйм жирле төбәк музейе (хәзер Касыйм төбәкне өйрәнү музейе) оештырыла. 1924–33 елларда Үзәк сәнәгать өлкәсенә Рязань музейендә эшли: өлкән фәнни хезмәткәр, гыйльми секретарь, директор вазифаларын башкаручы; бер үк вакытта Губилан каршындагы Житештерүче көчләрен өйрәнү буенча Рязань ком-ты секретаре һәм Рязань төбәге тикшеренүчеләр жәмгыяте гыйльми секретаре. М. музей төзү эшенә зур өлеш кертә: археол. коллекцияләренә системага сала, аның житәкчелендә Рязань төбәге библиографиясе төзелә (30 чыгарылыш, аларның 17 се басылып чыга), Үзәк сәнәгать өлкәсенә музей хезмәткәрләре кон-

А.А. Мансуров.

Б.Х. Мансуров.

ференциясе уздырыла (1925). Археол. экспедицияләрдә тупланган материаллар буенча (В.А.Городцов, Б.А.Куфтин, О.Н.Бадер б-н берлектә) М. Рязань төбәгенәң жыелма археол. картасын төзи башлый. Төбәкне этнографик яктан өйрөндә катнаша (Б.А.Куфтин һәм Н.И.Лебедева б-н берлектә). Аның Касыйм татарларына нисбәтле (матди материал, тарих, конкуреш һәм рухи мәданият хакында язмалар) тикшеренүләренәң нәтижәсе аеруча зур әһәмияткә ия. 1933 тән Мәскәүдә: Мәскәү өлкәсе төбәкне өйрәнү музеенда, Үзәк һәм өлкә төбәкне өйрәнү бюросында, Бөтенсоюз Китап палатасында, Уенчыклар музеенда эшли, Югары музей курсларында укыта. Бөек Ватан сугышы башлангач, ополчение сафларына баса һәм Мәскәү янындагы сугышларда һәлак була. Хезмәтләре Рязань төбәге археологиясе һәм этнографиясенә, музейлар эшенә карый.

Х е з м.: Этнографические работы по Рязанской губернии в 1926–1927 гг. // Этнография. 1927. № 1; 1930. № 3; Описание рукописей этнологического архива // Тр. Об-ва исследователей Рязанского края. 1928. Вып. 15; 1929. Вып. 22; Техника музейного дела: Учёт и хранение коллекций. М., 1931; Библиография литературы по музейной технике // Советский музей. 1934. № 1, 3–4; 1935. № 2, 4–6; Методика составления археологической карты. М., 1939.

Әд.: М а м о н т о в А. Выдающийся советский библиограф-краевед А.А.Мансуров // Советская библиография. 1965. № 3; Б а д е р О.Н., В а г н е р Г.К., К р и г е р Н.И. Роль А.А.Мансурова в изучении Рязанского края // Археология Рязанской земли. М., 1974; Материалы Свода памятников истории и культуры РСФСР: Рязанская область. М., 1980; Российская музейная энциклопедия. М., 2001. Т. 1.

Ф.Л.Шерифуллина.

МАНСУРОВ Борис Александрович (20.2.1754, Казанда дип фаразлана — 16.10.1814, Казан), дәүләт эшлеклесе, хакыйкый статский советник (1801). Дворяннар нәселеннән. 1768 елдан хәрби, 1801 дән гражданлык хезмәтендә. 1787–91 дә рус-төрөк сугышында, 1799 да Италиягә һәм Швейцариягә яуларда катнаша. 1803 тән Казанда граданнар губернаторы. Губерна идарәсе һәм полиция эшен жайга сала, дәүләт жыемнары һәм йөкләмәләрен үтәтүгә тәртип кертә, Казан губернасында юллар төзү һәм запас икмәк кибетләре салдыруны оештыра. Казанда губерна басмаханәсе (1804), хәрби госпиталь (1809), туп коюу з-ды (1812) М. катнашы һәм булышлыгы б-н булдырыла. Аның дәверендә Казан ун-тына нигез салына (1804), Рус әдәбиятын сөючеләрнең Казан жәмгыяте оеша (1806), «Казанские известия» г-тасы

чыга башлый (1811). 1812 дә Ватан сугышына Казан *ополченнелесен* оештыруга һәм 1812 нең декабры — 1814 нең гыйнварында Казанда Мәскәүдән эвакуацияләнгән үзәк архив идарәсе органнарын, төрле хәйрия учреждениеләрен урнаштыруга житәкчелек итә. П.П.Есипов театрына химая ярдәме күрсәтә.

Әд.: Л о б а н о в - Р о с т о в с к и й А.Б. Русская родословная книга. СПб., 1895. Т. 1; А г а - ф о н о в Н.Я. Казань и казанцы. К., 1906. Ч. 1; Д о л г о в Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяева «вручённой на смотрение губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

МАНСУРОВ Борһан Хөснетдин улы (24.6.1889, Саратов губ., Хвалынский өязе Иске Зелёное а. — 1942 нең августы, Мәскәү ш.), дәүләт эшлеклесе. 1906 елда Әстерхан шәһәрәндә «Уйгату» яшерен революцион г-тасын чыгаруда катнаша. 1907 дә Казандагы «Мәржания» мәдрәсәсендә укый башлый, шул ук елда революцион эшчәнлегә очен аннан чыгарыла. Х.Ямашев б-н бергә татар эшчеләре арасында хөкүмәткә каршы пропаганда алып бара. 1908–15 елларда Әстерхан, Саратов, Тобол, Петроград губернналарында укыта. 1915–17 дә Архангельск шәһәрәндә торып, Мурманск тимер юлы төзелешендә катнаша. 1917 нең февралендә Архангельскида мөселман эшчеләре ком-тын оештыручыларның берсе. Окт. рев-циясеннән соң Петроградта Үзәк мөселман комис-тының хезмәт бүлегенә житәкчелек итә. 1918–20 дә Россия Мөселман коммунистлар партиясе ҮК әгъзасы, «Хөррият», «Кызыл Шимал» г-талары мөхәррире, Үзәк мөселман комис-ты рәисе урынбасары (Мәскәү), «Эшче» г-тасы мөхәррире, Шарекъ халыклары коммунистик оешмалары Үзәк бюросының нәшрият бүлеге мөдире. ТАССР төзүдә актив катнашучыларның берсе, 1920 дә ТАССР ҮБК Президиумы рәисе итеп сайлана. 1921 дән Мәскәүдә хужалык эшендә, 1934–37 дә «Сугышчан алласыз» ж-лының жаваплы мөхәррире. РСФСР БҮБК әгъзасы.

Әд.: С а й д а ш е в а М.А. Мансуров Бурхан Хуснутдинович // Борцы за счастье народное. К., 1967.

МАНСУРОВ Булат Баһаветдин улы (7.7.1937, Төрөкмән ССР, Чарджоу ш.), кино режиссёры, сценарийлар авторы, педагог, Төрөкмәнстан ССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1978). Бөтенсоюз кинематография ин-тының режиссёрлык ф-тын тәмамлаганнан соң (1963, С.А.Герасимов остаханәсе), М. — 1964 елда «Төрөкмәнфильм» киностудиясендә «Ярыш» («Шукур-Бақши») фильмының режиссёры һәм сценарий авторы. «Сусауны басу» («Утоление жажды»), Ю.В.Трифонов әсәре буенча, 1966), «Кол хатын» («Рабыня»), А.П.Платоновның «Такыр» новелласы буенча, 1968), «Үлем юк, егетләр!» («Смерти нет, ребята!», 1970), «Тризна» (1972), «Мәхәббәт хикәясә» («Притча о любви», 1976), «Монда акчарлактар очып килмәдә» (В.П.Астафьевның «Үткел» («Перевал») повесте буенча, 1977), «Гажәеп дөнья» («Блстающий мир», А.Грин әсәре буенча, 1984), «Жырлар яклаучысының кай-

туы» («Возвращение покровителя песен», 1984), «Солтан Бэйбарс» («Султан Бейбарс», 1989) фильмнарын төшерә. Барлык үз фильмнарының, шу. «Бәхеттән аерылган Фраги», «Сары үзгә төне» фильмнарының сценарий авторы. Бөтенроссия кинематография ин-тында укыта, продюсерлык итә, С.М.Эйзенштейн исем. халыкара киноэк-тәпләренә үстерү фонды президенты.

Әд.: Кино: Энцикл. словарь. М., 1986.

Е.П.Алексеева.

МАНСУРОВ Гасыйм Гата улы (1894, Вятка губ., Сарапул өязе Кирсә а. — 1955, Муром ш.), жәмәгәт һәм сәясәт эшлеклесе, педагог. 1915–16 елларда Пермь губернасының Оса, Вятка губернасының Сарапул өязләре мәктәпләрендә, 1916–17 дә Ижевск рус-татар уч-щесендә укыта. 1917–20 дә Эшче, крестьян һәм кызылармияче депутатларның Мамадыш өяз башкарма ком-ты рәисе, Советларның 7 нче Бөтенроссия съездында БҮБК әгъзасы итеп сайлана. 1920–21 дә Төркестан АССР Эчкә эшләр халык комис-ты әгъзасы, жинаятьчеләрне эзләү идарәсе башлыгы. 1922–24 тә ТАССР ХКС рәисе урынбасары, «Коммунистический путь» ж-лының редколлегия әгъзасы. 1924 тән Мәскәүдә: Шарекъ хезмәт ияләре коммунистик ун-тында, Мәскәү ун-тында укыта, Шарекъ халыклары этник мәданияте ин-ты проректоры. Хезмәтләре татарларның милли хәрәкәтенә карый. 1931 дә репрессияләнә (тоткынлыктан 1941 дә азат ителә); үлгәннән соң аклана. Бөек Ватан сугышы елларында санитар поездында эшли.

Х е з м.: Татар провокаторлары. М., 1925; Татары в годы первой революции. М., 1926.

Әд.: Возвращённые имена: Док. очерки. К., 1990.

МАНСУРОВ Зиннур Мөҗип улы (15.7.1949, Мамадыш р-ны Түбән Ушма а.), шагыйрь, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1994), ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге лауреаты (2009). 1972 елда Казан ун-тын тәмамлай. 1974–83 тә «Социалистик Татарстан» г-тасы хәбәрчесе, 1983–86 да «Казан утлары» ж-лы редакциясендә әдәби хезмәткәр, 1986–90 да ТАССР Телевидение һәм радиоташтырулар дәүләт ком-тында баш мөхәррир, 1990–95 тә ТР Язучылар берлеге идарәсе рәисе урынбасары, 1995 тән «Мәдәни жомга» г-тасының баш мөхәррире. «Кул бирәм» исемле беренче шигырьләр жыентыгы 1979 да басылып чыга. М.ның поэзиясе хисләренәң ихласлыгы, тормыш-яшәешне фәлсәфи мәгънәдә аңлатуы белән аерылып тора. Намуска, мәхәбәткә тугры калу турында публицистик янгырашлы, көндәлек тормыш вазгыятенә караган шигырьләре «Йөз суы» (1983), «Тысачелистик» (М., 1983), «Ваем» (1988), «Душицы белый запах» (1991), «Яшәү үзәне» (1998), «Күңел сәфәре» (1999), «Жәрәхәтле йөрәк жылырак» (2003) жыентыкларын тәшкил итә. «Юлын белгән арымас» (1989), «Күңелдә фидан яшәсә» (2006) исемле публицистик мокаләләр жыентыклары төрле буын шагыйрьләренә, ижтимагый, әдәбият, сәнгать мәсьәләләренә, четерекле ижтимагый-сәясәт тормыш темаларын яктыртуга багышланган. Аның күп кенә шигырьләре рус, инглиз, тө-

рек, казакъ телләрәнә тәржемә ителгән. ТР-ның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Әд.: Г а л и у л л и н Т. Яшәу мөгънәсе // Гомер учагы. К., 1991; Г а т а ш Р. Сәфәрләргә чыксаң белерсен // Казан утлары. 2000. № 4; Г а ф и я т у л л и н а Н. Хәтер сызлануы // Казан утлары. 2004. № 1. Г.М.Габделхакова.

МАНСУРОВ Павел Андреевич (2.3.1896, Петербург — 2.2.1983, Ницца ш.), нәкышыче, график, сәхнә бизәлеше остасы, тукумалар рәссамы. Рус авангардынның күренекле вәкилләреннән. 1909–15 елларда С.-Петербургта барон А.Штиглинның Үзәк техник рәсем төшерү уч-шесендә һәм Сәнгать әсәрләренә кызыксындыру жәмгыятең Рәсем мәктәбендә укый. 1915 елда армиягә алына, 1 нче авиация полкында һәм Хәри-нава флоты идарәсендә хезмәт итә. Окт. рев-циясеннән соң сәнгать авангардынның төп эшлеклеләре — П.Н.Филонов, К.С.Малевич, М.В.Матюшин, В.Е.Татлин б-н даими элемтәдә тора. 1918 дә Царское Селодагы Кытай театрында куелган «Упман» балетына (А.Лурье музыкасы) декорация һәм костюмнар эшли; Сәнгать әсәрләренә 1 нче Дәүләт ирекле күргәзмәсен оештыручыларның берсе була (Петроград, 1919). 1919 да Казанга килә, гадәттән тыш Комиссия тарафыннан кулга алына, Казан сәнгать мәктәбендә укыту шарты б-н 1920 дә азат ителә. 1920 дә уч-шенең нәкыш ф-ты остаханәсе б-н житәкчелек итә, саф пластик форма һәм предметсыз конструкция законнарына өйрәтә. 1924–25 тә Ленинград сәнгать-сәнәгатъ техникумында укыта. 1926 да М. совет сәнгате тәнкыйте һөжүмнәренә дучар ителә һәм Италиягә китәргә мәжбүр була. 1928 дән Парижда яши. 1930–39 да, предметсыз сәнгать танылмау сәбәпле, гамәли-бизәлеш сәнгатенә мөрәжәгатъ итә, тукума бизәу б-н шөгылләнә, Париждагы Пату, Шанель, Ланвэн кебек югары мода йортларына эшли. 1940–83 тә реставрация б-н шөгылләнә. 1957 дә кабат предметсыз нәкышкә, 1920 еллардагы пластик концепцияләргә мөрәжәгатъ итә, шушы жанрда үз стилин булдыра. Сәнгатьгә табиғый форма йогынтысында пластик форма тудыру проблемасын тирәнтен өйрәнә, сонрак биноника өлкәсен кәргән теоретик мәсьәләләргә кагылып үтә.

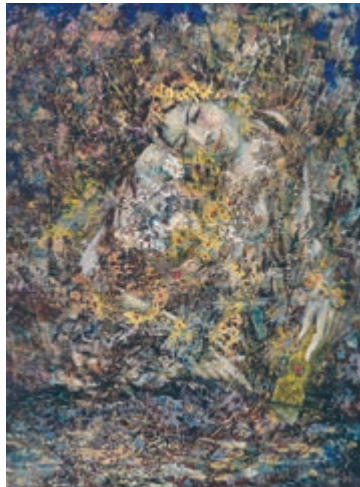
Әсәрләре: «Композиция» (агач, майлы буяу, 1918), «Предметсыз композиция» (1918–1920 еллар), «3 нче номерлы модель» (кәгазь, тушь, гуашь, 1920), «Суперматик композиция» (катыргы, гуашь, сызым кораллары, 1920–21), «Нәкыш формуласы» (такта, майлы буяу, 1927) һ.б. Әсәрләре Третьяков галереясында, Нью-Йорктагы Заманча сәнгать музейендә, Кёльн шәһәрәнен Гмуржа галереясында, Берлиндагы Милли галереяда, Киров һәм Омск өлкә сәнгать музейларында, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә саклана.

Сәнгать әсәрләренә 1 нче Дәүләт ирекле күргәзмәсендә (Петроград, 1919), 1 нче рус сәнгать күргәзмәсендә (Берлин, 1923), Барлык юнәлешләрдә ижат итүче Петроград рәссамнары картиналары күргәзмәсендә (Петроград, 1923), 16 нчы Халыкара сәнгать биенналесендә (Венеция, 1924), Сынлы сәнгатьнең юбилей күргәзмәсендә (Ленинград, 1927), «Абстракт сәнгатькә 50 ел» күргәзмәсендә

(Париж, 1957), Сәнгать һәм сәнәгатъ музейендагы «1910–1939 еллардагы беренче буыннарның абстракт сәнгате» (Сен-Этьен ш., Франция), Заманча сәнгать милли музейендагы (Париж, 1972) күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәсе 1929 да (Рим) уза.

Әд.: Неизвестный русский авангард в музеях и частных собраниях: Альбом. М., 1992; Великая Утопия. Русский и советский авангард 1915–1932: Каталог выставки. М., 1993; Павел Мансуров. Петроградский авангард: Каталог выставки. СПб., 1995. Г.Р.Фәйзрахманова.

МАНСУРОВ Ринат Нәжип улы (29.9.1959, Бохара ш., Үзбәкстан ССР), нәкышыче. П.П.Беньков исем. Ташкент сәнгать уч-шесен (1980), Ташкент театр-сәнгать ин-тының нәкыш бүлеген тәмамлый (1988). 1988 елдан Ташкенттагы Респ-ка сынлы һәм гамәли сәнгать интернат-лицеенда укыта. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1996). М. ижатына реализм, авангард, сюрреализм кебек төрле стиль юнәлешләре хас. Аларда рәссам метафора һәм кинәяләр шигъриятең мөрәжәгатъ итә, пластик формаларның хисси чагылышын колорит

Р. Н. М а н с у р о в. «Су анасы». 1993.

һәм үзенчәлекле композицион чишелеш берлегендә ачып, образлар тудыра. Жанрлы рәсемнәр, ландшафт һәм архитектура пейзажлары авторы. Төп әсәрләре: «Дуэт», «Нәүрүз» (икесе дә — 1990), «Фениксологиягә кереш, яки С.Дали истәлегенә» (1991), «Су анасы» (1993), «Бохара көйләре», «Бохара циклы» һ.б. Үзбәкстан рәссамнарының Япония (1989), Мәскәү (1990), АКШ (Лас-Вегас ш., 1994) күргәзмәләрендә, Үзбәкстандагы «Ил» татар рәссамнары берләшмәсе күргәзмәләрендә (Ташкент, 1995, 1996), 1991 дән — Үзбәкстанның Бәйсезлек көненә, «Нәүрүз» бәйрәменә багышлан ел саен үткәрелә торган респ-ка күргәзмәләрендә, «Рәссам һәм табигать» һ.б. күргәзмәләрдә катнаша. Әсәрләре АКШ, Англия, Германия, Көнъяк Корея, Россия, Франция һ.б. илләрдәгә шәхси коллекцияләрдә саклана.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МАНСУРОВ Фәнил Хәбибулла улы (3.12.1931, хәзер БРның Чакмагыш р-ны Чак-

магыш а. — 30.5.1995, Уфа ш.), язучы. Казан пед. ин-тын тәмамлагач (1957), Башкортстанның Бүздәк район газетасында бүлек мөдире (1957–60), Чакмагыш р-нынның Калмашбаш сизгезеллык мәктәбендә укытучы (1960–63), «Агыйдел» (Уфа) ж-лында әдәби хезмәткәр (1963–67) булып эшли. 1968 елдан Казанда: Татарстан китап нәшриятында мөхәррир (1968–71), «Социалистик Татарстан» г-тасы хәбәрчесе (1972–76). 1983 тән кабат Уфада: «Өмет» г-тасы редакциясендә әдәбият һәм сәнгать бүлегә мөдире (1991–94). «Юл башы» исемле беренче повесте 1961 дә «Агыйдел» ж-лында басыла. Давылыгы рев-ция вакыйгаларын һәм Бөек Ватан сугышы елларын, сугыштан соңгы авыл тормышын сурәтләгән повесть һәм хикәяләре «Хәерле юл» (1969), «Яктытауда бүз тургайлар» (1973), «Ак буран» (1977), «Юл чагында көмеш әрем» (1978) «Агыйделкәй алкын» (1991) жьентыкларына тупланган. «Айгалаш кыйсасы» повесте шагыйрь Шамун Фидинның граждандар сугышы елларындагы тормышына багышланган. Гомеренә соңгы елларында ижат иткән «Солтан Кирәмәт» (1993) романы тоталитар жәмгыят шартларында фажигале шәхес язмышы турында сөйлә.

Әд.: Тимерғалина Р. Башкортстан язусылары. Өфө, 1968.

МАНСУРОВ Фуат Шакир улы (10.1.1928, Алма-Ата ш., Казакъстан ССР — 12.6.2010, Мәскәү), дирижёр, педагог, Казакъстан ССР, ТАССР, РФнең халык артисты (1967, 1975, 1998), РФнең атказ. сәнгать эшлеклесе (1995), проф. (1980). 1950 елда Алма-Ата ун-тының физика-матем. ф-тын, 1951 дә виолончель классы буенча Алма-Ата консерваториясен тәмамлый. Мәскәү консерваториясе аспирантурасында дирижёрлык остальгына өйрәнә (Л.Гинзбург шәкерте), 1963 тә И.Маркович житәкчелегендә югары дирижёрлык остальгы курслары үтә. М. ижатына И.Зак зур йогынты ясей. 1949–67 дә М. Казакъ халык уен кораллары оркестры баш дирижёры, Казакъстан ССРның Дәүләт симф. оркестрын оештыручы һәм беренче баш дирижёры, Казакъстан акад. опера һәм балет театры, Казакъстан радиосы симф. оркестры баш дирижёры. Казакъстан музыка мәданияте үсешенә зур өлеш кертә. Казакъстан опера һәм балет театрында, классик репертуарга караган спектакльләрдән тыш, Е.Брусиловскийның «Варислар», С.Мөхәммәтжановның «Айсылу» һ.б. милли музыка әсәрләрен сәхнәләштерә. 1967 дән Зур театрда (Мәскәү) стажёр, 1969 дан — дирижёр, бер үк вакытта Казандагы Татар опера һәм балет театры баш дирижёры (1968–70), Татарстан Дәүләт симф. оркестры баш дирижёры һәм сәнгать житәкчесе (1986 дан). Ижат эшчәнлегә дәверендә, башлыча, дөнья классикасын тәшкил итүче Көнбатыш Европа һәм рус опера һәм балет репертуарына караган әсәрләрен барысын да диярлек: Дж.Вердинның «Трубадур», «Аида», Дж.Пуччининиң «Тоска», Ж.Бизениң «Кармен», А.Даргомыжскийның «Су кызы», «Таш кунак», П.Чайковскийның «Евгений Онегин», «Мазепа», Н.Рим-

ский-Корсаковның «Патша кәлеше»н, хәзерге чит ил һәм рус композиторлары әсәрләрен куя; Зур театрда К.Молчановның «Макбет», В.Гаврилинның «Анюта» һ.б. балетларының беренче куелышында катнаша. Симф. дирижёр буларак, М.ның репертуарын тулаем диярлек дөнья классикасы һәм хәзерге заман репертуары: Л.Бетховен, Ф.Шуберт, С.Прокофьев, Д.Шостакович симфонияләре, К.Сен-Санс, А.Дворжак, К.Дебюсси, Р.Штраус, И.Стравинскийның симф. әсәрләре һ.б. тәшкил итә. М. ТРның симф. культурасы һәм театр музыкасы үсешенә аеруча зур өлеш керте. Татар опера һәм балет театрында милли опера һәм балет үрнәкләреннән иң танылганнарын: Н.Жиһановның «Алтынчәч», «Жәлил» операларын, Ф.Яруллинның «Шүрәле» балетын һ.б. яңа редакциядә сәхнәгә күтәрә. М. татар симф. музыкасын актив пропагандалый. Татарстан композиторлары Н.Жиһанов, М.Мозаффаров, А.Ключарёв, Ф.Әхмәтов, А.Миргородский, А.Лушпов һ.б.ның күпсанлы симф. әсәрләрен беренче башкаручы. Чит илләрдә актив ижади эшчәнлек алып бара, атаклы симф. оркестрларның концерт программалары б-н чыгышлар ясай. Чит илләренң опера һәм балет театрларында: Аргентина һәм Төркиядә — П.Чайковскийның «Пики дамысы»н, Финляндиядә И.Рауттаварның «Винсент Ван Гог»ын; Аргентинада П.Чайковскийның «Аккош күле» һәм А.Хачатуряның «Спартак» һ.б. балет спектакльләрен сәхнәгә куя. ТР Дәүләт симф. оркестры б-н Көнбатыш Европа илләрендә (ГФР, Франция, Италия һ.б.) гастрольләрдә була. 1951 дән укытучылык эшчәнлеген алып бара, ш.и. Мәскәү (1971—82), Казан консерваторияләрендә укыта. Студентларның симф. оркестры чыгышлары һәм опера спектакльләре М.ның пед. эшчәнлегенә лаеклы бәя булып тора. Музыкаль әсәрләр авторы (симф., Ф.Яруллинның «Шүрәле» балеты темаларына симф. сюита һ.б.). Дирижёрларның бө-

Ф.Ш. Мансуров.

тенсоюз конкурсы (1966), ТРның Г.Тукай исеми Дәүләт бүләге лауреаты (1994). Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә.

Әд.: Б и к ч у р и н а Ф. Высокая цель // Татарстан. 1997. № 12; Ә й з е н А. Он во всём — маэстро // Идель. 2003. № 2.

Ф.Ш.Бикчурин.

МАНТЭЛЬ Александр Фердинандович (7.3.1880, С.-Петербург — 24.11.1935, Мәскәү), сәнгать тәнкыйтьчесе, нашир, коллекционер, рәссам. С.А.Д. укый (тамамламый). 1905 елдан Казан өязендәгә хуторында, 1920 дән Иваново-Вознесенск губернасында яши. 1908—13 тә Казандагы вакытлы матбугат б-н хезмәттәшлек итә («Волжское утро», «Волжские дали», «Казань» һ.б.), аларга Казан сәнгать мәктәбе укучыларын жәлеп итә. 1990 да «Яшьлек әкият» исемле китабы дөнья күрә, аны бизәүдә танылган рус рәссамнары Е.Е.Лансере (гышлык) һәм Б.М.Кустодиев (иллюстрация) катнаша; 1910 да «На рассвете» нәшриятын оештыра һәм үз мөхәррирлегендә «На рассвете» (1910) һәм «Зиант» (1913) әдәби-нәфис альманахлары, 20 йөз башы Казан китап продукциясе арасында сәнгатьле итеп махсус иллюстрацияләнган беренче басмалардан «Д.И.Митрохин» (1912), «Н.К.Рерих» (1912) китапларын чыгара. 1912 дә нәшриятын Н.Н.Андреевка тапшыра. М. зәвык һәм сәнгать проблемаларын яктырткан эссе, кыска язмалар, редакция мөкаләләре, хикәя, нәсер, драма әсәрләре бастыра, аерым мөкаләләре декадентлыкка, кубизм, футуризмга багышлана; К.Гамсун, Э.По, И.И.Левитан, Я.Ф.Циоллинский ижатлары турында яза, үзенчә рәсем һәм шаржларын бастыра. 1910 да М. Казандагы Дворяннар жыены залларында «Мир искусства» сәнгать берләшмәсе эгзальарының һәм ана аерын рәссамнар А.Н.Бенуа, Б.М.Кустодиев, И.С.Петров-Водкин, Н.К.Рерих, Е.Е.Лансере һ.б. әсәрләреннән 1 нче күргәзмә оештыра. 1913 тән М.ның сәнгати карашлары кискен үзгәрә. «Нео-футуризм» исемле жыентыгы басылып чыгу Д.Д.Бурлюк, В.В.Маяковский, В.И.Каменскийның Казандагы гастрольләре вакытына туры килә; М. алар б-н жыентык битләрендә бөхәс алып бара. Басма провинциаль квазифутуризмның үзенә бертөрлөк үрнәгә була һәм матбугатта кискен тәнкыйт кузгата, аерым алганда, П.П.Драверт үткен чыгыш ясай; шуңа карамастан, М. жыентыкның 2 нче басмасын чыгарып өлгәрә.

М.ның сәнгать коллекциясендә «Сәнгать дөньясы» рәссамнары һәм аңа ижат юнәлеш буенча аерын торган рәссамнар: Б.И.Анифельд, А.Н.Бенуа, А.Ф.Гауш, Б.М.Кустодиев, Е.Е.Лансере, Г.К.Лукомский, Н.К.Рерих һ.б. графикасыннан, ш.у. С.Ю.Жуковский, А.М.Кокорев, С.Ф.Колесниковның нәкыш картиналарынан торган Казанда бердәнбер тулланма формалаша. М. тулланмасындагы аерым әсәрләр «Рус рәссамнары берлеге», «Сәнгать дөньясы» күргәзмәләренә куела, «Апполон», «Сатирикон», «Весы» ж-лларында күчәрәп басыла. М.ның үз басмаларында дөнья күрә. 1919 да, П.М.Дульский үтенечен буенча, М. тулланмасы ТАССР Халык мәга-

риф комиссариатының музейлар һәм борынгы һәйкәлләрне саклау эшләре бүлеген карамагына алына һәм Тәтеш, Козьмодемьянск, Казан губерна музейлары арасында бүленә (әсәрләрен бер өлешен ТР Милли музейда, ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейда, Козьмодемьянск тарих-сәнгать музей-тыюлыгында саклана). 1920 дә М. тулланмасындагы әсәрләрен бер өлешен «Казан губерна музей сәнгать бүлегенә яңа табышлары» күргәзмәсенә куела. 1919—20 дә М. Тәтеш өязе буенча агент сыйфатында музейлар һәм борынгы ядкәрләрен саклау бүлегенә эшкә жәлеп ителә. 1920—30 да туку ф-калары өчен рәсемнәр ижат итә, Иваново өлкәсендәгә Елчә шәһәрә картиналар галереясында эшли.

М. — «Утарда кояш байый», «Л.Н.Толстой вафат булган урын», «Балыклар», «Пейзаж» (барысы да — 1910 еллар), «Чиркәү», «Кич», «Шәһәр», «Совет бизәлеш үрнәге» (барысы да — 1920) нәкыш әсәрләре, «Сәнгать академиясе профессорлары күргәзмәдә көндәшләренң картиналарын карыйлар һәм аларга рәссам исеме бирәләр», «Депрейс һәм ирләр», «Евгений Геркен», «Парижда Бастилия колоннасы» шаржлары (барысы да — «Жизнь» ж-лы, 1912, № 2) авторы.

Казандагы 1 нче дәүләт сәнгать һәм фән күргәзмәсендә (1920), Россия С.А.Иваново-Вознесенск ф-лындагы 3 нче картиналар күргәзмәсендә (Иваново-Вознесенск, 1930) катнаша.

Әсәрләре ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейда саклана.

Х е з м.: В наши дни: Драма // Волжские дали. 1908. Вып. 11; Заметки о новом искусстве // Волжское утро. 1908. № 1; И.И.Левитан // Волжские дали. 1908. Вып. 13; Популярность искусства // На рассвете. К., 1910. Кн. 1; О кубизме // Жизнь. 1913. № 4; Рисунки для тканей. М.—Л., 1930.

Әд.: Десятилетие служения искусству. А.Ф.Мантель, К., 1912; Первая государственная выставка искусства и науки в Казани. К., 1920; К о р н и л о в П.Е. Художественное собрание Тетюшского музея // Зап. Тетюшского музея. 1927. № 1; К л ю ч е в с к а я Е.П. А.Ф.Мантель и его коллекция // Музей в системе ценностей евразийской культуры. К., 2000; З н а м е н с к а я Е.Н. Драматические коллизии А.Мантеля // Мир музея. 2006. № 3.

Е.П.Ключевская, А.А.Виноградова.

МАНУФАКТУРА (лат. manus — кул һәм factura — эшләү, ясау), хезмәт бүленешенә һәм кул көчә б-н хәрәкәткә китерелүче техникага нигезләнган пр-тие. Россиядә М. башлангычы булган сәнгать пр-тиеләре 16 йөздә күренә башлай. М. барлыкка килүнен алшартлары: һөнәрчелек һәм товар житештерүнең алга китүе, хезмәт бүленешенң тирәнәя баруы. Милек формасына карап, М. — казна (дәүләт) һәм хосусый; эшне оештыру рәвешенә карап — үзәкләштерелгән (бер остаханәдә эшләүчеләрне берләштерә), катнаш (кайбер эшләр үзәкләштерелгән остаханәдә, кайберләре өйдә башкарыла), таркау (эш бирүче мөстәкыйль эш башкаручыны чимал һәм эш кораллары б-н тәмин итә, соңыннан алардан эзер продукцияне сатып ала һәм сәтә) төрләргә бүленә. М.да яллангып эшләүчеләр һәм крәпостной крәстияннәр хезмәтә кулланыла. 17 йөздә Россиядә М.лар санаулыгына була

ТРның Дәүләт симфоник оркестры. Дирижёр Ф.Ш. Мансуров.

(белгечләр 30 дан 60 ка кадәр дип исәпли), 18 йөздә, дәүләтнең максатчан чаралары нәтижесендә, М. житештерүе сизелерлек үсә. Император Пётр I меркантилизм сәясәте уздыра. 1720 еллар башында сәнәгатне үстерү максатыннан үзәк дәүләт учреждениесе — Мануфактур-коллегия төзелә (өзеклекләр б-н 1804 кә кадәр эшли). Ул барлык төр (казаныкы һәм хосусый) М.лар б-н идарә итү эшен оештыра: М. хужаларына техника б-н булыша һәм финанс ярдәме күрсәтә, М.ларның эшче көч һәм белгечләр б-н тәмин ителешен, фабрикантларга тиешле ташламалар ясалуну, пр-тиеләр эшен һәм эзер товарны сату тәртипләре үтәлешен контрольдә тотта. М. житештерүен үстерү ш.у. Баш магистрат вазифасы да булып санала. Эшче куллар житешмәү мөһим М.га «бәйлә эшчеләр» беркетү юлы б-н хәл ителә. 1721 ел Фәрманы буенча дворяннарда да, сәүдәгәрләргә дә М. өчен авыллар сатып алу рохсәт ителә, тик сәүдәгәрләр, дворяннардан аермалы буларак, крестьяннарне бары тик М. б-н бергә генә сата ала. М.га ревизия үткәргәндә андагы барлык паспортсыз крәстияннәр М.га беркетелә. Сәнәгат житештерүең крәпостнойлыкка нигезләнүе технол. артталыкка, житештерү күләменең түбән темплар б-н үсүенә, житештерелгән продукциянең көндөшлек дәрәжәсе төшүгә китерә. М.лар житештергән товарның төп кулланучысы дәүләт үзе була. Пётр I, казна М.лары эшеннән канәгатьсезлек белдереп, аларның шактыен хосусый милек ияләренә тапшыра. Шул ук вакытта дәүләт өчен мөһим житештерү төрләре аерым игътибарга алына. Казан төбәгендә беренче М.лар 1640 елларда барлыкка килә: Казанда һәм Кукмара авылында беренче бакыр кою пр-тиеләре ачыла, аларда 100 дән артык кеше эшли; Спас авылы янындагы алпавыт селитра житештерү пр-тиесендә 200 крәпостной крәстиян эшли; Кама елгасы буендагы Морза бистәсендә Тумашевның домна мише була. 18 йөздә М. житештерүе Казан губернасында сәнәгат үсешендә йздүче урын билә. 18 йөз башында төбәктәге барлык эре М.лар дәүләт тарафыннан төзелә һәм аларда беркетелгән крәстияннәр хезмәтә файдаланыла: 1714 тә — Казан постау М.сы (1724 тә сәүдәгәр И.А.Михляевка бирелә), 1718 дә — *Казан адмиралтействосы*, 1719 да — *польша каеш-күннәре заводы* ачыла. Төрле урыннарда *бакыр кою заводлары* уңышлы эшли (Кукмара, Шилнә, Мишә, Иштирәк һ.б.). Хосусый М.лар, башлыча, житештерүнең төбәк өчен традицион туку, тире-күн эше, сабын кайнату, арагы куу кебек тармакларына карый. Туку М.лары (киндер, комач, яулык тукымасы) күбәк татар эшмәкәрләре кулында була. Эшчеләр авыр хезмәт шартларында эшлиләр, еш кына канәгатьсезлекләрен белдерәләр. Казанда постаучылар берничә тапкыр күтәрелеп чыга (к. *Казан постаучылары чуалышлары*), М.ларга, заводларга беркетелгән эшчеләр Е.И.Пугачёв жетәкчелегендә *Крәстияннәр кузгалышында* (1773–75) һ.б.да катнашалар. 19 йөздә, төбәктә *капитализм* үсү, буржуазия барлыкка килү, машина көченә көйләнгән житештерү алга китү шартла-

рында, посессион һәм крепостной крәстияннәр хезмәтен кулланып кон итүче М.ларның күбесе көндөшлекне күтәрә алмый һәм эшләүдән туктый. Казан губернасындагы барлык бакыр кою з-лары, соңрак Казан постау М.сы ябыла. Алпавыт пр-тиеләре бөлгенлеккә төшә. Капиталистик М.лар, киресенчә, үсеш кичерә. 19 йөз башында Казан губернасындагы М.ларның шактые сәүдәгәрләренекә һәм мешаннарныкы булып, аларда яллы эшчеләр хезмәтә була, алынды. 1812 дә Казан губернасында 3 постау М.сы эшли: Казанда алпавыт Осокин М.сы (349 крепостной эшче), Лаеш өязе Алексеев авылында Сахаров вадислары М.сы (561 крепостной крәстиян) һәм Казандагы Жәмәгәт тәрбиясе приказы М.сы (36 — беркетелгән, 25 яллы эшче). 94 күн М.сы, башлыча, сәүдәгәр һәм мешан катлавыныкы була, алынды. 1812 дә Казан губернасындагы М.ларның шактые сәүдәгәрләренекә, 8 е — мешаннарныкы; эшләүчеләр саны — уртача 6–7 кеше; иң эреләренчә хужалары: Муса Апанаев — 26 эшче, Яқуб Аитов — 26, Салих Аитов — 31); 17 се — Чабаксарда (1 се — сәүдәгәрнекә һәм 16 сы — мешаннарныкы); 24 е — Казан өязендә (19 ы — сәүдәгәрләренекә; иң эреләренчә хужалары: Ягодное авылында Иван Котелов — 55 эшче, шунда ук Пётр Котелов — 54; 5 е — мешаннарныкы); 11 е — Мамадыш өязендә (5 е — сәүдәгәрләренекә, 6 сы — мешаннарныкы). Крәстиян М.лары да була: 2 се — Казанда, 5 е — Мамадыш өязендә, 2 се — Чабаксарда; 1 се Адмиралтейство конторасына карый (17 яллы эшче). Күн М.ларында барлыгы 802 кеше эшли. 23 сабын кайнату, шәм һәм балавыз ясау М.сыннан (174 кеше эшли) иң эреләренчә хужалары — сәүдәгәрләр И.Жарков (11 кеше), Ю.Китаев (13), Я.Шатунов (11), П.Еврейнов (11), А.Квасников (9), 1 М. — мешанныкы (3) һәм 2 се — татарларныкы. Лаеш өязе Алексеев авылында какийкий статский советник Сахаров вадисларының 1 киндер М.сы (24 кеше), ш.у. 9 яулык һәм кижә-маммы М.сы (шулардан 4 е — Казан, 5 е — Царёвококшайск өязләрендә: иң эре пр-тиеләр хужалары — Муса Хужасәитов, Ор авылы, 68 эшче; Сөләйман Хужасәитов, шунда ук, 81; Мәхмүт Хужасәитов, шунда ук, 63; Нәзир Хужасәитов, шунда ук, 81). Бу тармакта барлыгы 534 кеше эшли. Казан сәүдәгәре А.Блоденевның 1 аркан, 1 эрлү М.сы (26 кеше), Лаеш өязендә 2 алпавыт поташ М.сы (крәпостнойлар хезмәтә кулланыла), Казанда 1 серкә һәм 1 арагы з-лары (3 кеше), Казанда 1 тимер з-ды (3 кеше), Казанда һәм Мамадыш өязендә 2 бакыр һәм сәдәф М.сы исәптә була. 1812 дә Казандагы 3 эре сабын кайнату М.сы 11,5–13 мең пот сабын, 8 комач М.сы 514 мең аршын (476 мең сумлык) товар житештерә. 1842 елга комач һәм кытай тукымасы М.ларының саны 23 кә житә. Казан ун-ты профессоры К.Ф.Фукс Казан губернасы М.лары буенча үз исәбен тәкдир итә (1828–29). Ул 61 эшләп килүче, 5 эшләп туктаган күн М.сына (иң күп житештерү — 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре Л.Ф.Крупеников М.сында), 13 сабын кайнату М.сына (иң эресе — 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре Х.Юны-

совныкы), 4 постау М.сына (иң эресе — сәүдәгәр Г.И.Осокинныкы), 6 тун май-шәм һәм 8 тун май эрема М.сына бәяләм бирә (ахыргача язып тәмамланмаган). Казан губернасы М.ларының байтагы татар сәүдәгәрләренекә була. «Мануфактура и торговля» ж-лында (1830) 1767–99 да хужалары татар сәүдәгәрләре булган М.лар турында мәгълүмат бирелә, анда күрсәтелгән 9 М.ның 6 сында комач житештерелә: 1 се Кышкар авылында (1 нче гильдия Арча сәүдәгәре М.Усмановныкы, 1767 дә төзелә), 1 се Бәрәскә авылында (3 нче гильдия Арча сәүдәгәре К.Борнаевныкы, 1775), 2 се Орнашбаш авылында (3 нче гильдия Арча сәүдәгәре К.Мәмәшевныкы, 1776 һәм Арча сәүдәгәре М.Мәмәшевныкы, 1778), 2 се Царёвококшайск өязе Оры авылында (2 нче гильдия Арча сәүдәгәре С.Сәетовныкы, 1798 һәм 1799); 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре Х.Апанаев М.сында (1778) тире эшкәртелә, 3 нче гильдия Казан сәүдәгәре Х.Апанаев М.сында (1778) сабын кайнатыла, йомышлы татар М.Кәримовның Царёвококшайск өязендәге М.сында (1795) поташ ясала. Бу мәгълүматлар тулы түгел, чөнки «Татар ратушасы» беркетмәләре һәм журналларындагы мәгълүматларга караганда, Казанның Иске татар бистәсендә генә дә 24 М. эшли (11 сабын кайнату, 10 күн, 3 кәжә тиресе эшкәртү М.сы). «Ведомости 1812» язганча, Казан губернасы буенча исемлектәге 129 М.ның 45 е (35 %) татарларныкы була, барлыгы 4823 кешедән аларда 1509 ы (31,4 %) эшли. 1846 ел мәгълүматлары буенча, Казан губернасында 245 завод һәм фабрика исәпләнә, ш.и. 166 сы — Казанда. Араларында, бик аз санда булса да, машина көченә көйләнгәннәр дә була. Шул чор чыганакларындагы М.ларга кагылышлы мәгълүматлар төгәл түгел, чөнки житештерүчеләрнең барысы да үз пр-тиеләре турында төгәл мәгълүмат житекереп бармый. Казан губернасындагы сәнәгат үсешенә бәя биреп, 1845 тә губернатор: «Чимал эшкәртү ысуллары иске һәм камил түгел, шуна күрә сәнәгаттә көтелгән үзгәрешләр юк», — дип яза. Житештерү, нигездә, күл көченә көйләнгән була. Пар двигателе уйлап табылып, сәнәгаттә тиксен борылыш ясалганнан соң, капиталистик юл б-н баручы М.лар да, завод һәм фабрикалар б-н көндөшлеккә сәләтән югалтып, ябыла башлайлар. Шул ук вакытта, 20 йөз башында Казан губернасында әле күл көченә корылган житештерү өстенлек итә. Пр-тиеләрнең күбесендә механик жайланмалар булмый, эшләүчеләр саны — уртача 5 кеше.

Ш.у.к. *Индустриализация*.

Чыг.: История Татарии в материалах и документах. М., 1937.

Әд.: Бу р н а ш е в В. Очерки истории мануфактур в России. СПб., 1883; Обзор различных отраслей мануфактурной промышленности России. СПб., 1862. Т. 1–2; Туган-Барановский М.И. Избранное. Русская фабрика в прошлом и настоящем. М., 1997; Карл Фукс о Казани, Казанском крае. К., 2005.

Л.М.Айнетдинова.

МАҢГАЙ ТӘҢКӘСӘ, хатын-кыз киеме элементы — Урал алды (Уфа һәм Пермь губерналары) татарларында 20 йөз башына кадәр яшәп килгән чәч япмасы. Өсте ачык итеп ту-

кымадан эшлэнгән түгәрәк башлыктан гыйбарәт. М.т.нен иң гади төрә — маңгайга бэйләндә торган киндер тасма, башлык рәвешенә китерү өчен аның өскә кырыен шнур б-н жыеп тарттырганнар. Баш киemenen маңгайга туры килгән өлешә чуклар тагылган укалы тасма яки тәңкәләр б-н бизәлгән. М.т.н яулык астыннан, әлекке заманнарда өчпочмаклы зур баш япмасы — кыекка астыннан кигәннар.

Әд.: Мухамедова Р.Г. Татарская народная одежда. К., 1997; Суслова С.В., Мухамедова Р.Г. Народный костюм татар Поволжья и Урала. К., 2000.

Ф.Ф.Гуллова.

МАҢҒЫШ (Мангыс, Мангас, Мангус), «Ак Күбек» дастанының Себер татарлары варианты персонажы. Кидан ханның улы. Эпик геройның иң куркыныч дошманы. Төрки-монгол мифологиясе һәм героик эпосындагы шул ук исемдәге персонаж кебек, кеше ашаучы зат. «Джангар» калмык героик эпосы б-н дә охшашлыклар бар. М. бик көчле, хәтта йөкләгән килеш тә аны кеше тиресеннән тегелгән каешлар б-н генә бәйләп куеп була. М. — явыз рух, аның б-н көрәшү бик кыен. Шуңа да эпик геройның аны жиңүе аеруча әһәмияткә ия.

Әд.: Радлов В.В. Образцы народной литературы тюркских племен, живущих в Южной Сибири и Дзунгарской степи. СПб., 1872. Ч. 4; Пекарский Э.К. Словарь якутского языка. П., 1917. Т. 1; Фальев П.А. Ногойская сказка об Ак Кобеке // Сб. Музея антропологии и этнографии. 1918. Т. 5; вып. 1; Героический эпос народов СССР. М., 1975. Т. 1; Урманчиев Ф. Героическое сказание «Ак Күбек» // Советская тюркология. 1977. № 3.

Ф.И.Урманчиев.

МАРАШ (Maraş) Ибраһим (23.8.1967, Төркиянең Киршәһәр провинциясе Каман р-ны), тарихчы, ислам дине белгече, теология д-ры (2000). Әнкара ун-тын тәмамлаганнан соң (1989), шунда ук эшли. Бер үк вакытта, 1995–96 елларда, Татарстанда һәм Башкортстанда тарихи-социол. тикшеренүләрдә катнаша, Казан пед. ун-тында; 2001–02 дә ТРдагы социомәдәни хәлен тикшерү б-н житәкчеләк итә; 2003–04 тә Казан ун-тының Көнчыгышны өйрәнү ин-тында укыта. Бер үк вакытта, 2002–03 тә, Хартум ун-тында (Судан) эшли. Хезмәтләре ислам динен өйрәнү, төрки халыкларда дини хәрәкәتلәр тарихы, Татарстанда ислам диненең торышы мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Религиозное обновление в Тюркском мире. К., 2005; Традиционное понимание ислама в Волго-Уральском регионе // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2006. № 1; Günümüz Tatarstan'ın Sosyal ve Kültürel Yapısı (Kazan Örneği). Ankara, 2003; Islam Felsefe Geleneğinde Nur Metafiziği. Ankara, 2007.

МАРЕНАЧАЛАР (Rubiaceae), гентианачалар рәтеннән ике өлешле үсемлекләр сыймагы. Бер- һәм күпчелек үләннәр, куак, ярымкуак, агачлар һәм лианалар. 500 дән артык ыруг һәм 6,5 меңнән артык төрә билгелә, ике ярымшарда да, башлыча, тропик һәм субтропикларда киң таралганнар. ТР терр-ясендә 4 ыругтан (жерардия, сирмавык, йогырт, буяу үләнә) 24 төрә билгелә. Яфраклары каршыдаш яки сабакка божрасыман урнашканнар, гади, бөтен, топчек яфраклары бар. Чәчәкләре берле, 4–5 буынлы, еш кына

ике женесле, дорес формада, өскә чәчәк төркеменә жыйналган. Чәчәге, кәсәсе жимшән б-н кушылып үсү нәтижесендә, тулысы б-н диярлек редуцияланган яки жимшән очында кечкенә төшчәкләр рәвешен ала. Таж тоташ яфракчыкты, көпчәксыманнан көпшәлә-бүрәнкәсыманга кадәр. Чәчәк баганачыгы төбөндә нектар түгәрәге урнашкан. Гадәттә, жимшәнә түбән һәм ике оялы. Чәчәкләренә ачык төстә, хуш исле булулары б-н беррәттән, кайбер М.да аксыл үзәккә чәчәк төркеме яки ак төстәге эре чәчәк яны яфраклары бар. Жимешә — тартмачык, жиләк, икекә чикләвекчек. Орлыклары бик вак. М. жимешелә б-н күгәрчәннәр, миләш чыпчыклары туклана. Сырмавык, йогырт, декоратив; йогыртның кайбер төрләре — баллы үсемлекләр. Кытыршы сирмавык, өч чәчәккә йогырт, татар буяу үләнә ТРның Кызыл китабына кертелгән.

МАРИ Осип (Иосиф) Антонович (1755, Италия, Мантуя ш. — 10.3.1819, Казан), архитектор, классицизм өкіле. Италиядә инженер дәрежәсе ала. 1784 елда Г.А.Потёмкин тарафыннан Россиягә чакырыла. Смоленск драгун полкында исәпләнә, бер үк вакытта Севостополь шәһәрүндә ныгымалар салу б-н шөгылләнә, 1796 дан — отставкада. 1798 дән Казан гимназиясе архитекторы һәм архит-ра укытучысы, 1801 дән Казан адмиралтействосы архитекторы, 1818 дән — Казан ун-ты архитекторы. 1815 тә Казандагы янгыннан соң шәһәрнең ген. планын камилләштерә. Казандагы күп кенә торак йортларының проектлары авторы.

Әд.: Дульский П.М. Классицизм в Казани. К., 1920.

МАРИ БҮЛЭР авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 28 км төньяк-көнчыгыштарак, Мошеге елгасы буенда. 2010 елда 276 кеше (марилар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, клуб, китапханә. 1747 дән мәгълүм. 18–19 йөzlәрдә халкы типтәрләр катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.Б. дә земство мәктәбе, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1156,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Пучы волостында, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халкы саны: 1870 та — 669, 1926 да — 756, 1938 да — 590, 1949 да — 536, 1958 да — 381, 1970 та — 440, 1979 да — 360, 1989 да — 265, 2002 да — 288 кеше.

МАРИ РЕСПУБЛИКАСЫ (Марий Эл Республикасы), РФнең Европа өлешендә, Идел бассейнының урта өлешендә урнашкан. Идел буе федераль округына керә. 1920 елның 4 ноябрендә Мари автономияле өлкәсе буларак оештырыла, 1936 ның 5 декабрендә Мари АССР итеп үзгәртелә, 1990 ның 22 октябреннән — Мари Совет Социалистик Респ-касы, 1992 нең 8 июленнән — Мари Респ-касы. Мәйданы — 23,2 мең км². Башкаласы — Йошкар-Ола шәһәре (Мәскеудән 862 км көнчыгыштарак). Халкы — 690349 кеше (2012). Татарлар саны: 1959 да — 38821, 1970 та —

40280, 1979 да — 40917, 1989 да — 43747, 2002 да — 43377, 2010 да — 38,4 мең кеше. М.Р. терр-ясе Идел буе Болгар дәүләте, Алтын Урда һәм Казан ханлыгының тарихи йогынтысында була. Мари якларында татарлар 15–16 йөzlәрдә күрәнгә башлый. 17–18 йөzlәрдә хәзерге М.Р.ның көньягында, башлыча, йомышлы татарлар нигез салган беренче татар авылылары (кайберләре хәзерге көндә дә яши) төзелә. Татарларның традицион шөгыле — игенчелек, терлекчелек, умартачылык, сәүдә, умаранчылык һ.б. 1920–30 елларга кадәр татарлар тупланып яшәгән авылларда мәчетләр эшли: Алашайка (Мазарбашы) (2), Алмаметьево (Кышна), Ирнур, Күләш, Кунай, Куян (2), Кече Исмаил, Поле-Кургунур, Портчара, Портанур (2), Починок Портанур (хәзер Кызыл Байрак), Починок Чекманур, Татар Чодраялы (Мари Комыргужасы) (2), Таштоял (Иске Авыл), Хәбибуллин, Хәсән һ.б. Совет чорында укытуны татар телендә алып баручы мәктәпләр һәм сыйныфлар була. Бәрәңге р-нында 1932 дан — «Удар колхозчы», 1940–91 дә «Коммунизмга» г-талары чыга. М.Р.да татарлар 1930 елларда һәм сугыштан соңгы чорда яңа сәнәгать объектары төзелү б-н бәйләү рәвештә шактый күбәя. Хәзерге вакытта татарлар тупланып Йошкар-Ола (2002; 12858 кеше) һәм Волжск (8231) шәһәрләрендә, Бәрәңге (8825), Мари-Төрек (4860), Морки (3177), Звенигово (2239), Медведев (1454) р-ннарда; сирәгрәк Козьмодемьянск шәһәрүндә (235), Советский (529), Сернур (240), Волжск (182), Килемары (188), Кузюнер (114), Оршанка (109), Таулы Мари (58), Яңа Торъял (56) һәм Юрийо (52) р-нарда яшиләр. М.Р. татарларының төбәк милли-мәдәни автономиясе (Йошкар-Ола), Йошкар-Ола татарларының милли-мәдәни автономиясе, Медведев р-ны татарларының «Дуслык» автономиясе, Морки р-ны татарларының милли-мәдәни автономиясе, «Туған тел», «Мирас» жәмгыятьләре, «Дуслар» татар яшьләре ижтимагый оешмасы эшли. 1997 дән Йошкар-Олада «Республика татар мәданияте үзәге» мәдәният дүрләт учреждениесе эшли, аның каршында татар телен, тарихын һәм әдәбиятын, гарәп телен һәм Коръән нигезләрен өйрәнү курслары; «Сандугач» татар жыры, «Болгар» халык биоләре, «Рәйхан» фольклор төркеме; ветераннар өчен «Хыял», «Тургай» гармунчылар, «Мөслим» хатын-кызлар, «Очрашу» яшьләр клублары һ.б. эшли. Республика татар мәданияте үзәге Сабан туе, Нәүрүз бәйрәмнәрен, Каз өмәсе, Корбан, Нардуган, Рамазан кебек дини һәм йолә бәйрәмнәрен; татар әдәбияты көннәрен; Татар поэзиясен сәнгатәле уку (М.Жәлил һәм М.Р.да туган Г.Кормашев истәлегенә багышлап), «Сылукай», «Уйнагыз, гармуннар!», татар телендә КВН һ.б. конкурслары; «Чулпан» татар балалар ижагы фестивален; татар-башкорт көрәше бунча респ-ка беренчелегенә ярышлар үткәрә. Татар мәданияте үзәкләре Волжск шәһәрүндә, шәһәр тыбындагы Бәрәңге посёлогында эшли; Мари-Төрек р-нының Дружино авылында Татар мәданияте йорты ачылган. М.Р.да респ-ка дәрежесендә «Татар жыры»

конкурсы (1993, 1995, 1997, 2001), «Сөембикә — 2001» татар үзешчән сәнгать, М.Р.ның кече татар театрлары (2007, 2008) фестивалләре уздырыла. Бәрәңге р-ында — 58 (ши. 29 балалар төркеме), Морки р-ында 17 (ши. 3 балалар төркеме) үзешчән сәнгать коллективы эшли; иң популярлары — «Яшьлек» һәм «Ялкын» ансамбльләре. Бәрәңге р-ының Портанур авылы мәдәният йорты каршында татар халык театры эшли. 1993 тән респ-ка телевидениесендә ай саен «Туган тел», 1998 дән атнага 2 тапкыр — сешәмбе һәм шимбә көннәрендә — «Бүләккә жыр», радиода 1995 тән айга бер тапкыр «Туган як» информация-муз. тапшыруы чыга. 1992 дән Бәрәңге р-ында «Безнең тормыш» татар район г-тасына кушымта чыгарыла. 2007/08 уку елында Мари-Төрөк р-ының 4 мәктәбндә (238 укучы), Морки р-ының 3 мәктәбндә (153), Бәрәңге р-ының 4 мәктәбндә (773) татар теле укытыла. Красногорский посёлогы урта мәктәбндә татар сыйныфы (26 укучы) ачылган. 1998 дә М.Р.да Төбәк мөселман дини нәзарәте оештырыла.

Мари Республикасы.
Йошкар-Ола шәһәрндәге мәчет.

2006 да 23 мәчет эшли, ши. Йошкар-Олада — 2, Волжск шәһәрндә — 1, Звенигово р-ының Красногорский посёлогында — 1, Советский р-ының Советский посёлогында — 1, Морки р-ында — 5 (Морки, Октябрьский, Күлбаш, Кышна пос., Татар Чодраялы), Мари-Төрөк р-ында — 5 (Мари-Төрөк, Мариц пос., Татар Кетнәсе, Пыжмара, Шишинер а.), Бәрәңге р-ында — 8 (Бәрәңге шпт (2), Мазарбашы, Портанур, Ирнур, Куян, Портчара, Хәсән а.); Медведев р-ының Медведево посёлогында һәм Бәрәңге р-ының Поле-Кугунур авылында мәчетләр салына. 2007 дән Мазарбашы авылында мәдрәсә эшли. ТР Мәдәният министрлыгы б-н М.Р.ның Мәдәният, матбугат һәм милләтләр эше министрлыгы арасында мәдәни хезмәттәшлек турында килешү төзелә. Татарлар яшәгән р-нарда (Бәрәңге р-ны һ.б.) Татар мәдәнияте көннәре, татар язучылары һәм мәдәният эшлеклеләре б-н очрашулар, Казаннан, Татарстанның башка шәһәр һәм районнарынан килгән артистлар һәм ижат коллективлары гастрольләре үтә. Сов. Союзы Геройлары Х.Х.Хәсәнов, Т.К.Кержнев,

Ә.Г.Гайсин, фашистларга каршы яшерен оешма (к. «Жәлигчеләр төркеме») житәкчесе Г.Н.Кормашев, Соц. Хезмәт Герое И.М.Мортазин, очучы-сынауучы, РФ Герое Р.А.Бариев, техник фән. д-рлары Г.С.Юнысов, М.Г.Салихов, биол. фән. д-ры Р.И.Винокурова, икътисад фән. д-ры М.М.Әхмәдиева, а.х. фән. д-рлары Ф.В.Әһлиуллин, Ә.Б.Газизуллин, Л.Р.Шәрифуллин, композитор А.Б.Луттов, цирк артисты Г.Г.Гыйбадуллин, жинел (Ф.Ш.Гаптуллин) һәм авыр (И.М.Нигъмәтуллин) атлетика буенча Россия чемпионнарының тормышы һәм хезмәт эшчәнлеге М.Р. б-н бәйле.

Әд.: Национальные проблемы татар, проживающих в Республике Марий Эл: Материалы науч.-практ. конф. Йошкар-Ола — Паранья, 1996; Муравёв А.В. Этнокультурная мозаика Республики Марий Эл. Йошкар-Ола, 2006.

Р.З.Юлдашев, Э.В.Габдрахимова.

МАРИ СУЫКСУБИ авылы, Актаныш р-ында, Актаныш авылынан 29 км көнбатыштарак, Түбән Кама сукаклагычы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 497 кеше (мари-лар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Урта мәктәп, клуб, китапхана. 1722 дән мөгълүм. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Черемисские Суksы исеме б-н дә билгеле. 18—19 йөzlәрдә халкы типтәрләр катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, аучылык б-н шөгыльләнә. *Крәстианнәр кузгалышында* (1773—75) халкы Е.И.Пугачёв ягында сугыша. 1870 елгы мөгълүматларга караганда, 4 жыл тегермәне, 1896 дән әвен эшли. 20 йөз башында кредит ширкәте була. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1200,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Семенов волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленнән — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварынан Актаныш р-ында. Халык саны: 1795 тә — 261, 1859 да — 425, 1870 тә — 445, 1884 тә — 500, 1906 да — 669, 1913 тә — 623, 1920 дә — 628, 1926 да — 658, 1938 дә — 628, 1949 да — 546, 1958 дә — 559, 1970 тә — 653, 1979 да — 591, 1989 да — 498, 2002 дә — 511 кеше.

МАРИ ТӘКӘШЕ авылы, Менделеев р-ында, Менделеев шәһәрненнән 12 км төньяк-көнчыгыштарак урнашкан. 2010 елда 21 кеше (мари-лар) яши. Халкының төп шөгыле — умартачылык. 18 йөз ахырында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы типтәрләр катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә, көнлекле эштә эшли. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 434,3 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Күрәк волостенда, 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Бондог, 1931 нең 20 гыйнварынан — Алабуга, 1935 нең 10 февраленнән — Бондог, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1985 нең 15 августынан Менделеев р-ында. Халык саны: 1859 да — 58, 1887 дә — 47, 1905 тә — 72, 1920 дә — 333, 1926 да — 336, 1938 дә — 100, 1949 да — 90, 1958 дә — 105, 1970 тә — 108, 1979 да — 60, 1989 да — 27,

2002 дә — 26 кеше (1920, 1926 елгы мөгълүматлар Татар Тәкәше авылын да кертеп бирелә).

МАРИ ТЕЛБЕ, мари халкының теле, фин-угор телләре семьялыгына керә (Идел буе-фин телләре төркемчәсе). Мари телендә сөйләшүчеләр (к. *Мари-лар*) Мари, Башкортстан, Татарстан, Удмурт Респ-каларында, Киров, Свердловск, Түбән Новгород өлкәләрендә, Пермь краенда һәм РФнең башка төбәкләрендә тыгыз урнашып яши. Аларның гомуми саны 604 мең кеше, ши. ТРда — 18,8 мең (2002). М.т. тау мари, болын мари, көнчыгыш мари һәм төньяк-көнбатыш мари диалектларына бүленә; төп фин-угор үзгәртелгән саклаган хәлдә, төрки (8 йөздән) һәм рус (13 йөздән) телләре йогынтысында үсеш ала. Тартык авазлар — 22, сузык авазлар — 8 дән алып 12 гә кадәр (жирле сөйләшләргә карап). Грамматик мөнәсәбәтләр башка *агглютинатив телләрдә* кебек, нигездә, кушымчалар ярдәмендә белдерелә. Язу рус графикасы нигезендә үсеш ала (19 йөз). Әдәби тел 20 йөз башында формалаша. Аңа беренче мари язучыларының (С.Г.Чавайн, М.С.Герасимов-Микай, Н.С.Мухин һ.б.) әсәрләре басылып килгән «Мари календарлары»ның («Марийские календари», 1907—13) йогынтысы зур була. Мари әдәби телендә 2 төре бар: болын-көнчыгыш мари һәм тау мари. М.т. Мари Респ-касының дәүләт теле санала (рус теле б-н беррәттән). Башлангыч мәктәпләрдә укыту М.т.ндә алып барыла, бу телдә дәреслекләр, әдәби һәм публицистик әдәбият басыла, газета һәм журналлар чыга, теле- һәм радиотаншырулар алып барыла, спектакльләр куела. М.т. мәктәпләрдә һәм югары уку йортларында ойнала; Мари теле, әдәбияты һәм тарихы фәнни-тикшеренү ин-ты, Мари ун-ты, Мари пед. ин-ты фәнни тикшеренүләр үзәге булып тора.

Әд.: Марийско-русский словарь. М., 1956; Современный марийский язык: В 2 ч. Йошкар-Ола, 1960—61; Русско-марийский словарь. М., 1966; Национальный состав и владение языками, гражданство: Итоги Всероссийской переписи населения 2002 года. М., 2004. Т. 4.

МАРИ-ТӨРӨК РАЙОНЫ, *Мари Республикасының* көнчыгыш өлешендә урнашкан. 1924 елда оештырыла. Мәйданы — 1,5 мең км². Үзәге — Мари-Төрөк посёлогы (Йошкар-Оладан 125 км көнчыгыштарак). Халкы — 21588 (2012), татарлар — 4231 кеше (2010). Татарлар, башкалар (2002), Мари-Төрөк (1760 кеше), Мариц (558), Яңа Павловский (148) посёлокларында, Татар Кетнәсе (1042), Кече Шишинер (1451), Дружино (129), Ведерники (114), Кече Исмаил (103), Яңа Пыжмара (98), Кече Түнтәр (74), Татар Шолкеры (70), Болгарлар (69), Яңа Мир (60), Кече Носа (40), Яхин (32), Югары Мир (22) авылларында яшиләр. М.-Т.рда татарлар 16 йөздә Казан ханлыгы рус гаскәрләре тарафыннан яулап алынган (1552) һәм Рус хөкүмәтендә халкының көчләп христианлаштыру сәясәте нәтижесендә барлыкка килә. Татар миграциясенен көчле дулкыны (башлыча, Кукмара, Балтач, Арча р-ннарынан) 1930 еллардагы күмәкләштерү чорында теркәлә.

Марилар. 1. Тәүге мари галимнәренәң берсе В.М.Васильев мари авылында яшәүчеләр б-н. 1926. «Мари халык сәнгәте» («Марийское народное искусство», 1985) китабыннан; 2. Таулы Мари фольклор ансамбле. Мари Респ-касы. 2010; 3. Мари хатын-кызлары костюмы. 19 йөз. РФАнең Бөек Пётр исем. Антропология һәм этнография музей. С.-Петербург.

1917 гә кадәр Татар Кетнәсендә кәгазь һәм комач-кытай ф-калары, 3 мәчет; Татар Шолкерында кәгазь житештерү ф-касы, су тегермәннәре, мәдрәсә; Кече Исмаилда мәчет (1930 елларга кадәр) эшли. Татар мәктәпләре Яхин (1931–61), Яңа Пыжмара (1933–75), Яңа Мир (1931), Кече Носа (1950 елларда), Дружино (1950 елларда) авылларында эшли. Хәзерге вакытта мәчетләр Татар Кетнәсе (1999 дан), Яңа Пыжмара (1996 дан), Кече Шишинер (2003 тән) авылларында, Мари-Төрөк посёлогында (2006 дан) эшләп килә. Татар Кетнәсе, Дружино, Болгарлар, Яңа Мир авыллары, Мариц, Яңа Павловский посёлоклары мәктәпләрендә татар теле фән буларак укытыла. Татар Кетнәсе, Дружино авыллары мәдәният йортлары каршында драма түгәрәкләре һәм вокаль ансамбльләр (1990 еллардан) эшли. М.-Т.р.да Татар мәдәнияте көннәре, Сабан туе, Науруз, Корбан һ.б. бәйрәмнәр үткәрелә. ТР б-н М.-Т.р. арасында тыгыз мәдәни бәйләнешләр (Арча, Балтач р-ннары коллективларының концерт программалары б-н алмашу) урнашкан. Районда Соц. Хезмәт Герое И.М.Моргазин, РФнең атказ. а.х. хезмәткәре Н.К.Камилов, ТАССРның атказ. артисты Г.Г.Гыйбадуллин туган.

МАРИЙНСК РАЙОНЫ, *Кемерово өлкәсенәң* төньяк-көнчыгышында урнашкан. Мәйданы — 5,6 мең км². 1976 елда оештырыла. Үзәге — Мариинск шәһәре (Кемерово ш.ннән 367 км төньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 56832 кеше (2012). Татарлар — 898 кеше (2010), башлыча, Туйлы (166 кеше), Куркули (156) һәм Тундинка (146) авылларында яши. М.р.на татарлар 20 йөз башында, Столыпинның аграр реформасы нәтижәсендә килә. Бу чорда Куркули һәм Тундинка авылларына нигез салына (1912 еллар тирәсе). 1920 дә Туйлы авылы төзелә, 1925–31 дә мәчет, мәктәп була, анда гарәп теле, ислам нигезләре өйрәнелә; хәзерге вакытта Татар милли-мәдәни үзәге (2003 тән), музей, китапханә, «Безнең динбез» түгәрәге, «Туйлы кызы» үзешчән коллективы эшли. Куркули авылы урта мәктәбендә татар теле факультатив дә-

рес буларак укытыла, милли традицияләренә өйрәнү буенча факультатив дәрес кертелгән, «Мирас» фольклор берләшмәсе эшли (1975 тән). М.р.ның татарлар яши торган тора пунктларында ел саен Сабан туе бәйрәме үткәрелә. М.р.да Соц. Хезмәт Герое Е.Г.Хәбибуллина туган, РСФСРның атказ. укытучысы Р.М.Миңнебаеваның тормышы һәм хезмәт эшчәнлеге шушы район б-н бәйле.

МАРИЛАР (үзатамалары — мари, марий; иске рус язмаларында — черемис, татар халкында — чирмеш), фин-угор халыклары төркеменнән, Мари Респ-касының (1920–36 елларда Мари автономияле өлкәсе, 1936–90 да Мари АССР) төп халкы. РФ дә М.ның гомуми саны — 547605 (2010), ш.и. Мари Респ-касында — 290863 кеше. Түбән Новгород (6415 кеше), Свердловск (23801 кеше), Пермь (5395 кеше) өлкәләрендә, ш.у. Башкортстан Респ-касында (103658 кеше), Удмурт Респ-касында (8067 кеше) тууланып яшиләр; ТРда — 18848 кеше, башлыча Әгерҗе, Актаныш, Алабуга, Кукмара, Менделеев, Минзәлә, Мөслим р-ннарында гомер итәләр. 3 этнографик төркемгә бүленәләр: тау ягы М.ның күпчелеге Иделнең уңьяк ярында һәм Ветлуга буенда яши, болын ягы М.ы — Ветлуга-Вятка елгалары аралыгының калган өлешен, көнчыгыш тараф М.ы Вяткадан көнчыгыштагы терр-яне, Кама һәм Урал алдындагы жирләренә биллиләр (алар анда 16–18 йөзләрдә килеп урнашалар). Мари телендә (к. *Мари теле*) сөйләшәләр, язурлары — рус алфавиты нигезендә. Башлыча, православие динен тоталар (массачыл христианлаштыру 18–19 йөзләрдә уздырыла), ш.у. христианлык һәм традицион инанулар катнашмасыннан гыйбарәт «мари дине» («марла вера») тарафдарлары да бар. Б.э.ның 1 нче меңьеллыгында формалашкан борынгы мари этносның үзәген фин-угор кабиләләре тәшкил итә. М. оешуы һәм үсешендә *болгарлар*, соңрак *татарлар* (болын ягы М.ның көнчыгыш төркемнәренә төрки күршеләренәң йогынтысы зуррак була: аларның бер өлеше ислам динен кабул итә), яңа дәвердә *руслар* б-н (бигрәк тә төньяк-көнбатыш һәм тау ягы М.да сизелерлек чагыла)

этномәдәни багланышлар зур роль уйный. Аеруча *чуаш* мәдәнияте һәм көнкүреше б-н охшашлыклар бар (беренче чиратта, тау ягы М.да һәм болын ягы М.ның көньяк төркемнәрендә).

Элек, сирәк очракларны исәпкә алмаганда, М. авылларда яшиләр, хәзерге вакытта М.ның 60% тан артыгы авыл тормышы алып бара. Жәмәгәт жир биләве һәм патриархаль тәртиптә жирдән файдалану 1930 елларга кадәр саклана; катлаулы авыл жәмәгәте өстенлек итә (к. *Авыл жәмәгәте*). Төп шөгыйльләре — сөрүле игенчелек. Туфрак сука (шогауви), сабан (агауви, сабан), тырма (тырма, шүре), китмән (кәтмән) б-н эшкәртелә. Төп басу культуралары — арыш, солы, арпа, тары, карабай, бәрәңге; техник культуралар — киндер, житен, колмак; яшелчеләр — суган, кабестә, торма, кишер. 19 йөздә тау ягы М.да бакчачылык үсеш ала. М. атлар, мөгезле эре терлек, сарыклар, йорт кошлары асрыйлар; дунгыз һәм кәжәләр сирәк очрый, чөнки алар «хәрам», корбанга яраксыз санала. Сунарчылык, балыкчылык, чолыкчылык (соңрак — умартачылык), кыргый жыләк-жимеш, гөмбә жыю икенчел роль уйный. Агач, сәсмлек сүсе, йон, күн эшкәртү б-н бәйле кәсепләр (күмер яндыру, сумала кайнату, кап сугу, үрелгән әйберләр житештерү һ.б.) шәхси хужалыкта әһәмиятле санала, эмма капиталистик мөнәсәбәтләр үсеш чорында аларның продукциясе инде товар булып китә. Үсешкә ирешкән сәнгәт һөнәрләре: зәргәрчелек (көмештән хатын-кыз бизену әйберләре эшләү), агачны кисеп бизәкләү, тукучылык, чигү.

М. элек-электән елга-ерым буйларында таралып яшиләр. 19 йөзнен 2 нче яртысында авылларда йортларның таркау урнашуы урамнарга бүленү тәртибе б-н алышына башлый: урнашуның төньяк-рус төре өстенлек итә. Торакалары — ике бүлемле (өй-өйалды) яки өч бүлемле (өй-өйалды-өй һәм руслардан кәргән өй-өйалды-келәт), ике яклы түбәле буралган йорт. Мари төбегенәң төньягында һәм көнбатышында рус традицияләре йогынтысында бүлеп алынган аш-су эзерләү урыны, рус миче һәм сәндәрәләре булган йортлар өстенлек итә. Көнчыгышта, бигрәк тә Кама

алдында, мари өенең эчке күренеше татар интерьерын хәтерләтә — казаны сылап ябыштырылган миц, түр дивар буенда киң сәке, бүлөп алу өчен чаршаулар элү һ.б. Гадәти утар корылмаларына амбар яки еш кына ике катлы, икенче катында галерея булган бина рәвешендәгә келәт, баз, сарай керә, бай утарларда әвенле ыңдыр табагы да була. Жәйге чорда файдаланыла торган торак-кухня (кудо) борыңгы корылма булып исапланә — ул жир идәнле, түшәмсез итеп жиңелчә бурадан эшләнә; казан асылган ачык учактан төтен чыксын өчен түбәсе ярлык калдырып ябыла. Элекке вакытта кудо ш.у. гайлә-нәсәп вәкилләренәң жылыгы гыйбадәт кылу һәм йолалар башкару урыны булып та хезмәт иткән. Мунча, гадәттә, ыңдыр артында, су чыганагына якынрак жирдә салынган.

М.ның традицион киём үзенчәлекләре, аның аерым вариантлары хатын-кызлар киёмендә ачыграк чагылыш таба. 19 йөздә — 20 йөз башында аның төп элементлары түбәндәгеләрдән гыйбарәт була: туника сыман өлгеле күлмәк (тувыр), ыштан (йолаш), туры артталы ачык чабулы яисә кисеп бөрмәләнгән кафтан (шовыр), альпякыч (ончылсакыш), бил тастымалы (солык), пута (юштә); көнчыгыш мари хатын-кызларында төрки халыклар үрнәгендәгә чуар күлмәк таралыш ала, аны, татар һәм башкорт хатын-кызлары гадәтенчә, путасыз кияләр. Көндәлек киёмнәрне дә тегеп, чигеп, аппликация юлы б-н бизәкләп, әмма бәйрәм һәм туй киёмнәре аеруча купшы бизәлә, аларга өстәмә рәвештә күпсанлы зәркән бизәмәләр кулланыла — бил, күкрәк, муен, колак бизәмәләре сәйләннәрдән, кабырчык, ялтыравык, тәңкәләрдән эшләнә, ш.у. төрле көмеш беләзек һәм йөзекләр кию гадәте яшәп килә. Кияүдәгә хатын-кыз баш киёмненәң 3 төре киң таралган була: баш чүмеченә куела торган яссы калаклы конус рәвешендәгә калфак (шымакш), баш сөлгесе (шарпан), руслардан кәргән каты өслә турыпочмаклы тәкыя (сорока). Шурка — мордва һәм удмурт хатын-кызларыныкы кебек үк, каен тузыннан ясалган борыңгы биек баш киеме, 19 йөз ахырына кулланылыштан төшәп кала. Өске киём булып ак яисә кара постаудан туры итеп һәм киселеп, бөрмәләп тегелгән кафтаннар (мыжер), кайры һәм манылган киндер яки фабрикада эшләнгән тукыма б-н тышланган туннар (ужга) хезмәт итә. Аяк киеме — чабата (йыңдал), күн итек (кем), киез итек (межгем). Мари хатын-кызларында әлек-әлектән аяк белттирларын кара постау ыштырлар б-н чолгап куя гадәте яшәп килгән, шуңа күрә күрше татарлар аларны «кара аяклар» дигәннәр.

М.ның традицион ризыклары — чумарлы аш (лашка), ит яки эремчек пилмәне (подкогыльо), ит, терлек мае яки каннан ярма кушып пешереп әзерләнгән казылык (сокта), какланган ат казылыгы (каж), катлы белән (команмелна), көлчә (эгерче), төче солы икмәге (шергинде). М.га гына хас кайбер ашларны әзерләгәндә тиен, керпе, тузбаш, зәһәр елан ите, балык оны, киндер орлыгы кулланылган. Карчыга, байгыш кебек киек кошлар итнәннән аерым ризыклар әзерләнгән, шул

ук вакытта кыр казлары, торна, аккош һәм күгәрченнәрне аулау тыелган. Киң таралган эчемлекләр — сыра (пура), каты бал (пура), пахта (эран).

М.да зур булмаган моногамик гайләләр өстенлек итә, әмма бүленеп чыкмаган, 3–4 буын якын туганнарны берләштергән зур гайләләр дә була. Патрилокаль никах хөкөм сөрә; никах килешүе төзегәндә кәләшнен ата-анасына калым (олно) түлиләр, ә алар кызларына мал-мөлкәт (пого) һәм мал-туардан (кузык) бирнә бирәләр. Катнаш никахлар ешрак руслар һәм чуашлар б-н очрый. Туй йоласы музыка, жыр, биоләр б-н уза торган күп этаплы катлаулы ритуалдан гыйбарәт. Хужалык эшләре б-н тыгыз бәйләнгән бөтенхалык бәйрәмнәре дә шамакайларның театрлаштырылган тамашалары, уеннар, музыка (киң таралган уен кораллары — барабан, сорнай, сыбызгы, гөслә, агач трубалар, 19 йөзнен 2 нче яртысыннан — гармун), үзенчәлекле жырлар (мура), биоләр б-н уза. Булачак игеннәр уңышы, терлек үрчеме, кияүләр турында багулар урын алган Яңа ел бәйрәме, «шорык йол», руслардагы май чабуга охшаш «уйария» бәйрәме, «ага пайрем» — бергәләшәп гыйбадәт кылу һәм корбанга иген бирү йоласы башкарыла торган язгы сабан бәйрәме, жәйдә «явыз рухлар»ны куу йоласы (М. шакылдавык һәм торба тавышлары астында йорт-каралты диварларына камчылар, чыбыклар б-н сугалар) уздырылган «сурем» бәйрәме, яңа уңыш ашлыгынан йола ризыклары пешереп һәм гайлә гыйбадәтләре кылып, көзгә «угинде пайрем» билгеләп үтелгән. Христиан календаре бәйрәмнәренә дә мөжүси йола элементлары өстәлгән. Башкортлар, татарлар б-н якын күршеләр булып яшәгән төбәкләрдә М. *Жыен*, *Сабан туге* бәйрәмнәрендә катнашканнар. Галәмдәгә тормыш көчә, аллалар ихтыяры, явыз рухлар, бозым, күз тию, мәрхүмнәр жаны турындагы карашларга нигезләнгән, традицион булмаган медицина үсеш алган. Им-томчылар һәм си-херчеләрне гаять яшерен шартларда остазлар укуытканнар.

Мәрхүмне кышкы киёмнәр кидереп жирләү, жәйге чорда мәетне зиратка чанага салып алып бару — бабалар кыштының борыңгыдан килгән үзенчәлекләре. Традицион жирләү йоласында ахирәттәгә дөнья (кыямәт) турындагы карашлар чагылыш тапкан: кабергә киндер кисегә (мәрхүмнәң жаны күпердән чыккандай уккын аша ахирәткә күчсән өчен); гөләп ботаклары (үлеләр патшалыгы капкасын саклаучы еланнарны һәм этләрне куу өчен); мәрхүмнәң гомер буе жыелган тырнаклары (алар ярдәмдә, имеш, ул ахирәткә күчкәндә тау-кыялар аша үтеп чыга) куелган.

19 йөз ахырында — 20 йөз башында милли үзәнчәлекләр күзәтелә. 1907 дә мари телендә беренче вакытлы басма — еллык «Марла календары» («Мари календаре») басыла, 1915 тә беренче мари газетасы нәшер ителә башлый. 19 йөз ахырында аз санлы милли интеллигенция, башлыча, укучылардан тора; аларның агарту эшчәнлеге һәм төбәкне өйрәнү юнәлешендәгә беренче тикшеренүләре — мари халкының тарихы, этнографиясе, теле һәм

В.И. Маринин.

фольклоры буенча материаллар жыю һәм бастырып чыгару — этнос үсешендә зур роль уйный. Әмма М.ның икътисадын һәм мәдәниәтен күтәрүдә, милли эшчеләр сыйныгы, интеллигенция, колхоз крәстияннәре кадрлары формалашуда совет хакимияте чорындагы үзгәртеп корулар хәлиткеч әһәмияткә ия була. Хәзерге вакытта М.ның милли һәм сәяси активлыгы үсешенә Бөтенмари Советы (Марий Мер Канаш, 1992 дән), «Марий Ушем» мари милли жәмәгәт оешмасы (1917–18 дә, 1990 нан) булышлык итә. 1998 дән ТРда М.ның милли-мәдәни автономиясе эшли, аның төп бурычы — ТРда яшәүче мари халкының мәдәни традицияләрен саклау һәм яңарту. 2011 дә Казанда ТР М.ының Беренче съезды уздырыла. Ш.у.к. *Мари Республикасы*.

Әд.: Ф у к с А. Записки о чувашах и черемисах Казанской губернии. К., 1840; Смирнов И.Н. Черемисы: Ист.-этногр. очерк. К., 1889; Евсеев Т.Е. Обычай, верования и суеверия марийцев // Марий Эл. 1927. № 10; Крюкова Т.А. Марийская вышивка. Л., 1951; шул ук. Материальная культура марийцев XIX века. Йошкар-Ола, 1956; Халиков А.Х. Об этнических основах марийского народа // Древние и современные этнокультурные процессы в Марийском крае. Йошкар-Ола, 1976; Козлова К.И. Очерки этнической истории марийского народа. М., 1978; Сеппеев Г.А. Марийцы // Народы Приволжья и Приуралья. М., 1985; Петров В.Н. Марийцы // Народы России. М., 1994; Молотова Т.Л. Современная материальная культура сельских марийцев // Историко-культурный комплекс Республики Марий Эл. Йошкар-Ола, 1996; Современная этническая культура финно-угров Поволжья и Приуралья. Йошкар-Ола, 2002.

Ф.Ф.Гулова.

МАРИНИН Виктор Иванович (5.8.1923, Чистай ш. — 20.2.1943, Украина ССР, Донецк өлкәсе Сергеевка а.), Сов. Союзы Герое (31.3.1943, үлгәннән соң), сержант. Автогараж жиһазлары з-дында токарь булып эшли. 1941 елның июненнән Кызыл Армия сафларында. 1941 нән ноябрәннән Бөек Ватан сугышы фронтларында. 50 нче танк батальоны мотоциклчысы (3 нче танк корпусының 50 нче танк бригадасы). Төньяк-Көнбатыш фронт гаскәрләре составында Украинаны азат итүдә катнаша (1943). 1943 нән февралендә Краматорск шәһәре һәм Сергеевка авылы янындагы сугышта батырлык күрсәтә: 3 танкыр разведкага барып кыйммәтле мәғлүматлар алып кайта; 20 февральдә дошман танкларына каршы сугышка керә, 2 танкны сафтан чыгара, авыр яралана, ләкин сугышун дөвәм итә һәм шуңа һәлак була. Ленин ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Т р о к а е в А.А. Подвиг на шахтёрской земле. До-

нецк, 1983; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МАРИНОВИЧ Андрей Петрович (4.9.1912, Витебск губ. Витебск ш. — 29.12.1996, Казан), биолог-аучылык белгече. Бөтенсоюз мех чималы хужалыгы ин-тын (Мәскәү, 1937) тәмамлый, Владимир өлкәсендә, Карелия һәм Якутия АССРларда аучылык һәм мех белгече булып эшли; шул төбәкләрдә нутрия һәм ондатра хужалыкларын оештыра. 1954 елдан СССР дәүләт саклаулыктары системасында. 1961–76 да Идел-Кама саклаулыгы директоры. Хезмәтләре саклаулыктар табигатен саклауга һәм фәнни саклаулык фондын булдыруга карый. Бөек Ватан сугышында катнаша. Орден, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Волжско-Камский государственный заповедник // Тр. Волжско-Камского заповедника. 1968. Вып. 1; Опыт учёта лосей с самолёта в Волжско-Камском заповеднике // Волжско-Камский заповедник. К., 1980 (автордаш).

Ю.А.Горшков.

МАРКАРЬЯН Наполеон Антонович (6.8.1925, Ровно ш., Украина ССР), баллистика өлкәсе галиме, техник фән. канд. (1981), СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1984), ТАССРның атказ. машина төзүчесе һәм атказ. уйлап табучысы (1985, 1990). Львов ун-тын (1952), Кораблар төзү һәм кораллану хәрби-дингез академиясен (Ленинград, 1953) тәмамлаганнан соң, В.И.Ленин исем. Казан химия з-дында заказчы (СССР Хәрби-дингез флоты) вәкиле булып эшли. 1957–2005 елларда Химия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-тында, лаб. башлыгы (1961 дән). Хезмәтләре ыргытылма зарядларның эчке баллистикасына, ялкынлану һәм яну процессларына, аларны көпшәле системаларга проекткау һәм конструкцияләүгә карый. М. житәкчелегендә баллистик характеристикаларга температура сизгерлеге зур булмаган ыргыту зарядлары төзәлә, 30 дан артык ыргыту зарядын серияләп житештерү үзләштерелә. Дәүләт бүләге махсус аппаратлар төзү өлкәсендәге хезмәтләре өчен бирелә. Уйлап табуга 135 авторлык таныклыгы һәм патенты бар, шуларның 41 е житештерүгә кертелгән. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, «Почёт билгесе» орденнары; медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш һәм бронза медальләре б-н бүләкләнә.

МАРКЕЛОВ Виктор Фёдорович (30.3.1944, Казан), спортчы (ирекле көрәш), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1967), халыкара категорияле судья (1990), ТРның атказ. физик культура хезмәткәре (1994). 1971 елда Югары тренерлар мәктәбен (Мәскәү өлкәсендә Малаховка ш.), 1980 дән Казан пед. ин-тын тәмамлый. Спорт б-н 1960 тан «Динамо» спорт жәмгыятендә шогильләнгән башлыгы; тренерлары — В.В.Нелюбин (1960–61), Р.А.Азизов (1961–63), А.Ш.Шайхетдинов, С.А.Преображенский (1963–75). 1975 тән М.Н.Чистяков исем. Казан югары артиллерия командирлары уч-шесендә укыта. «Динамо»ның Россия советы (1961), СССР (1968, 1970, 1972), РСФСР халыклары спартакиадалары (1967), Дус халыклар армияләре

ком-тлары спартакиадалары (1967, 1969, 1971, 1973) чемпионы, Дөнья кубогы (1973) иясе. СССР (1961), яшүсмерләр, Европа (1970) чемпионатларында көмеш медальләр ала. «РФдә Олимпия хәрәкәтен үстерүдәге казанышлары өчен» билгесе б-н бүләкләнә (2004).

«МАРКІЗ» УТРАВЫ («Маркиз», «Комлы утрау», «Гостинный остров»), Идел елгасында, Югары Ослан авылы турысында була. Мәйданы якынча 15 км². 14 йөздә — 16 йөз башында утрауда кунаклар жыны (сезонлы ярминкәләр) уздырыла. 15 йөзнен 2 нче яртысыннан Казан ханлыгының рус кенәзлекләре, Кавказ, Кырым, Себер һәм Урта Азия б-н транзит сәүдәсе (тире-күн, мех, балавыз, тукыма, металл эшләнмәләр, аш тәмләткечләр һ.б.) үзәге. Чит ил сәүдәгәрләре — «кунаклар» да (утрауның русча исеме шуннан) күпләп килә. Рус һәм Европа чыганакларында «М.»у. Казан ханлыгына каршы оештырылган яуларда (1524, 1551, 1552) рус гаскәрләре тукталган һәм илчеләкләр очрашкан (1523) урын буларак исә алына. Түбән Новгород янында Мәкәржә ярминкәсе эшли башлаганнан соң (1524), рус сәүдәгәрләренә «М.»у.на килү тыела. 1552 елдан соң ярминкәләр уздырылмый. 16 йөзнен 2 нче яртысында утрау теркәү кенәгәләрендә Троица-Сергий монастыре (Зоя ш.) биләмәләренә бер кисәге буларак теркәлә. 19 йөздән «Маркиз» исеме б-н таныла, Казан халкының ял итү урынына әверелә. Совет чорында «Комлы утрау» дигән яңа топоним керту омтылышы була. 1956 да утрауның күпчелек өлеше Куйбышев сусакагычы астында кала.

Чыг.: Список с писцевой и межевой книги г. Свияжска и уезда 1565–1567 гг. К., 1909; Летописец начала царства царя и великого князя Васильевича // Полное собрание русских летописей. М., 1965. Т. 29; Г е р б е р ш т е й н С. Записки о Московии. М., 1988; История о Казанском Царстве (Казанский летописец) // Полное собрание русских летописей. М., 1903. Т. 19.

Әд.: Х у д я к о в М.Г. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Верхний Услон: край родной, навек любимой... К., 2001.

С.Ю.Измайлова.

МАРКИН Николай Григорьевич (9.5.1893, Пенза губ. Рус. Сырмаяс а. — 1.10.1918, Әгерҗе р-ны Пьяный Бор, хәзер Қрасный Бор а.), хәрби эшлекле. Гражданныр сугышында катнаша. 1914 елдан Балтыйк флотында. 1917 дән Петроград Советы эгъзасы, Советларның 1 нче Бөтенроссия съезды делегаты, 1 нче чакырылыш БУБК эгъзасы, «Центрофлот» эгъзасы. Окт. рев-циясе вакыйгаларында катнаша (Петроград). 1917 ел башында Россия Тышкы эшләр халык комис-ты секретаре, соңрак контролеры итеп билгеләнә. РСДРП ҮК курсәтмәсе б-н элекке Тышкы эшләр министрлыгы архивларының яшерен документларын бастырып чыгару эшен оештыра. 1918 нең июнендә *Идел буе хәрби флотилиясен* оештыру буенча комиссар итеп билгеләнә. 1918 нең августынан Идел буе хәрби флотилиясе комиссары һәм командир ярдәмчесе. 10 сентябрьдә «Ваня» канонер көймәсеннән десант төшерүгә житәкчелек итә (к. *Казанны*

азат итү операциясе). Сентябрь ахырынан хәрби суднолар отряды командиры, Кама елгасында барган сугышларда катнаша. 1 октябрьдә Пьяный Бор янындагы бәрелештә һәлак була.

Әд.: В а р г и н Н.Ф. Комиссар Волжской флотилии. М., 1961; Н а з а р о в А.В. Николай Маркин. Саратов, 1971.

МАРКИН Юрий Сергеевич (8.9.1938, Рязань өлкәсендә Каверино р-ны Каверино а.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2002), проф. (1993), ТРның атказ. уйлап табучысы (2005). 1962 елда Рязань а.х. ин-тын тәмамлай. 1961–63 тә Рязань совнархозының махсус КБсында эшли. 1963–84 тә Казан а.х. ин-тында, машина детальләре һәм графикасы каф. мөдире вазифаларын башкаручы (1977–80). 1984–2001 дән Рязань а.-х. академиясендә, теоретик механика каф. мөдире (1984–89). 2001 дән Казан энергетика ун-тында, бер үк вакытта Казан аграр ун-тында (2002 дән) һәм «1 нче номерлы Казан автотранспорт предприятиясе» АЖД яңа техника буенча киңәшче (2002–06). Хезмәтләре күп массалы системаларның ышанычлылыгы, тотрыклылыгы һәм тирбәнәшләре мәсьәләләренә карый. М. тешләр деформациясенә туры тешле цилиндрик тапшыргычлар әйләнеше тигезлегенә тәсирен тикшерә (тикшерү нәтижәләре Рязань станоклар төзү һәм Рязань комбайн машиналары төзү з-дларында гамәлгә кертелгән). Механика буенча укыту-лаб. җиһазлары, югары уку йортларында фәннәрне укыту өчен практикумнар әзерли. Уйлап табуга 115 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Неравномерность вращения и вибрационный контроль зубчатых передач. К., 1982; Восстановление зубчатых передач сельскохозяйственной техники. Рязань, 2001; Учебное и лабораторное оборудование по механике. К., 2004 (автордаш).

МАРКОВ Виталий Михайлович (29.3.1927, Казан — 18.10.2010, шунда ук), тел галиме, филол. фән. д-ры (1965), проф. (1966), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1987). Казан ун-тын тәмамлый (1949). 1951–74 елларда (бүленеп) шунда ук эшли, рус теле каф. мөдире (1964 тән). 1960–61 дән Барнаул пед. ин-тында, 1961–63 тә Горький ун-тында. 1967–68 дән Вроцлав ун-тына (Польша) командировкага жиберелә. 1974–94 тә Удмурт ун-тының (Ижевск ш.) рус теле каф. мөдире. 1995 тән кабат Казан ун-тында. Хезмәтләре рус теле тарихына карый. М. тарафынан фәннең яңа тармагы — грамматик лексикология эшләнә. 11 йөз язма чыганакларында теркәлеп калган рус телендәге кыскарган сузыкларның төшпә калу сәбапләрен ул беренче булып күрсәтә. Аның исем төрләнеше концепциясе тарихи морфологиягә керткән өлеше булып санала. М.ның күп кенә хезмәтләре сыйфат, сан, алмашлык, фигыль, рәвеш сүз төркөмнәре тарихына; семантик ысул б-н сүз ясалышы мәсьәләләренә, рус теленә тарихи стилистикасына карый.

Хезм.: К истории редуцированных гласных в русском языке. К., 1964; Историческая грамматика русского языка: Именное склонение. М., 1974; О семантическом способе словообразования в русском языке. Ижевск, 1981.

Әд.: Николаев Г.А. Профессор Виталий Михайлович Марков // История русского языка: Словообразование и формобразование. К., 1997.

Г.А.Николаев.

МАРКОВ Михаил Васильевич (14.11.1900, Царицын ш. — 15.9.1981, Казан), ботаник, биол. фән. д-ры (1939), проф. (1940), ТАССР-ның атказ. фән эшлеклесе (1945). Казан геоботаника мәктәбе вәкиле (1931–75 елларда житәкчесе), А.Я.Гордягин укучысы. Агрофитологияга нигез салучыларның берсе. Казан ун-тын һәм бер үк вакытта Казан а.х. һәм урманчылык ин-тын тәмамлый (1924). 1924 тән Казан ун-тында, ботаника (1945–74, 1965 кә кадәр — геоботаника) каф.сы мөдире, проректор (1952–58). Бер үк вакытта, (1925 тән), Казан а.х. ин-тында эшли, ботаника каф. мөдире (1928–47). Хезмәтләре геоботаникага, болынчылык һәм урманчылык белеменә, агрофитологияга карый. М. туфракта һава запасын билгеләүнең кыр ысулын эшли, туфракның тыгызлык дәрәжәсен үлчәү приборы уйлап таба. Чистай кантоны терр-ясенен агач-куак һәм дала үсемлекләрен өйрәнә, далалану факторларын ачыклай, ТАССРның Кама арыягы терр-ясендә урман һәм даланың үзара бәйлеләгән тикшерә, 1936–37 дә киң қолачлы стационар тикшеренүләр үткәрә, тикшеренүләр барышында исә «экологик урыннар», «урнашу һәм яшәү тирәлегә», «үсемлекләрнең экологик һәм фитоденос оптимумнары», «әйдәп баручы факторлар» һ.б. проблемаларга кагылган теоретик мәсьәләләргә игътибар итә. Татарстан болыннарына тасвирлама бирә, Куйбышев ГЭСы һәм Куйбышев сусаклагычы төзелү нәтижәсендә, үсемлекләр капламының үзгәрешен фаразлай (1944–48). 1:200000 (1941) һәм 1:500000 (1943) масштабнда ТАССР-ның геоботаника карталарын төзи. «Татарстан АССР үсемлекләре белешмәсен» («Определитель растений Татарской АССР», 1979) төзүчеләрен берсе, «Казан университетында 175 ел дәвамында ботаника» («Ботаника в Казанском университете за 175 лет», 1980) хезмәте авторы. Казан ун-ты каршында оешкан Бөтенсоюз табигыятчеләр жәмгыяте (1948–74), Бөтенсоюз ботаника жәмгыяте (1959–74) рәисе, аның шәрәфле әгъзасы (1978 дән). Ленин ордены, «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хез.: Луга Татарской АССР // Уч. зап. Казан. ун-та. 1946. Т. 106, кн. 1, вып. 6; Растительность Татари. К., 1948; Флора и растительность поймы рек Волги и Камы в пределах Татарской АССР // Уч. зап. Казан. ун-та. 1955. Т. 115, кн. 1, 5 (автордаш); Общая геоботаника. М., 1962; Агрофитология. К., 1972; Избр. труды. К., 2000.

Әд.: Тематическая подборка, посвящённая деятельности ботаника Михаила Васильевича Маркова // Казань. 2000. № 10.

Е.Л.Любарский.

МАРКОВ СӨЗӘКЛЕГЕ, к. Урдалы тау.

МАРКОВА Надежда Григорьевна (23.9.1960, Балык Бистәсе р-ны Рус Өшнәге а.), педагог, пед. фән. д-ры (2010). Чаллы пед. ин-тын (1992), Түбән Кама муниципаль ин-тын (2011) тәмамлай. 1980 елдан Казан һәм Түбән Кама мәктәпләрендә башлангыч сый-

ныфларда укыта. 2002 дән Түбән Кама муниципаль ин-тында пед., гомуми гуманитар һәм социаль фәннәр кафедрасында (2011 дән проф.), 2003–08 дә пед. фәннәре ф-ты деканы. Хезмәтләре студентлар арасында милләтара мөнәсәбәтләр культурасын, яшьләр арасында толерантлык мәсьәләләренә карый. Югары уку йортлары өчен уку ярдәмлекләре авторы.

Хезм.: Культура мира как индикатор бесконфликтных межнациональных отношений. М., 2010; Толерантная культура как индикатор межнациональных отношений. М., 2010.

МАРКОВНИКОВ Владимир Васильевич (13.12.1837, Түбән Новгород өлкәсенә Княгинин ш. — 29.1.1904, Мәскәү), химик-органик, Мәскәү химия мәктәбенә нигез салучы, химия д-ры (1869), проф. (1870). А.М.Бутлеров шәкерте. 1860 елда Казан ун-тын тәмамлай. Бутлеров тәкъдиме б-н химия лаб-ясендә, «химия б-н шөгылләнүен дөвам иттерү өчен», лаборант итеп калдырыла. 1865–67 дә профессорлык эшчәнлегенә әзерләнү максатында Германиягә командировкага жиборелә (Гейдельберг һәм Берлин ун-тларында лекциялар тыңлай, немец галимнәре А.Байер, Е.Эрленмейер, Г.Кольбе лаб-яләрендә эшли). 1869 дан Казан ун-тында лаб. мөдире. 1871 дә алдыңгы фикерле галимнәр төркеме б-н бергә, П.Ф.Лесгафтиньц ун-ттан гаделсез куылуына каршылык йөзеннән, эшеннән китә, шул ук елда Новороссийск ун-тына (Одесса ш.) проф. вазифасына чакырыла. 1873 тән Мәскәү ун-тында, аналитик һәм органик химия каф. мөдире (1893 кә кадәр). Хезмәтләре теоретик органик химиягә, органик синтезга, нефть химиясенә карый. М. тикшеренүләре Бутлеровның органик кушылмалар төзелеше теориясен раслауга һәм тирәнәйтүгә багышланган. Май к-талары арасында изомерия булуны исбатлай, май к-тасы изомерларының галогенлы һәм оксидлы кушылмаларын синтезлай, күп кенә олефин углеводородлар оксидларын ача. Бутлеров карашларына һәм тәҗрибә нәтижәләренә нигезләнә, химик кушылмаларда атомнарның үзара тәэсир итешүе турында тәғлимат төзи, шуның б-н химик төзелеш теориясен тудырып, икеле бәйләнешләр бунча алыштыру, аерлып чыгу, кушылу реакцияләренә юнәлеште турындагы кагыйдәне (аерым алганда, *Марковников кагыйдәсе*) формалаштыра. М. нәтижәләре атомнарның үзара тәэсир итешүе теориясен электрон күзаллаулар нигезендә тагын да үстерүдә мөһим роль уйныйлар. Ул химик төзелеш теориясе фаразлаган һәм гомуми формуласы $C_3H_6(COON)_2$ булган барлык ике нигезле изомер к-таларын, ш.у. дүрт буынлы циклның беренче кушылмасын — циклобутандикарбон к-тасын таба. 1880 еллардан башлап, Кавказ нефть составын өйрәнүгә керешә һәм шуның б-н нефть химиясен мөстәкыйль фән буларак нигезли. Углеводородларның яңа класслары ача (үзе аларга нафтеннар исемен бирә, 1883), Кавказ нефтеннән ароматик углеводородлар таба, аларның башка класс углеводородлары б-н азеотроп (аерым кайнамай торган) катнашмалар ясыя алу сәләтен ачыклай. Беренче булып, нафтиленнарны (цик-

М.В. Марков.

В.В. Марковников.

леннарны) өйрәнә, нафтеннардан (циклоалканнардан) исле углеводородларга күчүне гамәлгә ашыра, индивидуаль нафтеннар һәм тармакланган углеводород чылбырлы парафиннар синтезлай. Углеводород атомы саннары 3 тән 8 гә кадәрле циклар барлыгын исбатлай, циклик углеводородларны циклы киметә барып изомерлау реакциясен ача. Этерификация реакциясе механизмын, алыштырылган циклик кетоннарны оксидлауны өйрәнә, суберон таба. Углеводородларның чагыштырма авырлыгының темп-рага бәйлеләгән тикшерә, углеводородның туңу ноктасының аның беришлегә һәм сафлыгы критерие була алуын күрсәтә. Органик матдәләренә анализлау һәм синтезлауны яңа эксперименталь алымнарын кертә. Минералогик химия һәм геол. мәсьәләләре б-н шөгылләнә, Көнъяк Россиянең тоз күлләрендә күлмәле тикшеренүләр уздыра. Рус-төрөк сугышы вакытында (1877–78) хәрәкәттәге армиягә сан. ярдәмә оештыруда актив катнаша. «Ветлянка чумасы» көчәйгән чорда «Дезинфекциягә практик житәкчелек» («Практическое руководство к дезинфекции», М., 1878) кулланмасын төзи. М. тырышлыгы б-н Россия химиясе тарихына багышланган «Ломоносов җыентыгы» («Ломоносовский сборник», М., 1901) басылып чыга. Рус химия жәмгыятен гамәлгә куючыларның берсе (1868), Мәскәү табиगत, антропология һәм этнография сөючеләр жәмгыятенә химия бүлеген оештыручы һәм аның рәисе. Илнең химия сәнәгатен үстерүгә, фәнни белемнәрен таратуга ярдәм итә, фән б-н житештерүнең тыгыз бәйләнештә булу зарурлыгын күрсәтә. Кавказ нефтьләрен өйрәнү бунча хезмәтләре өчен Халыкара нефть конгрессының алтын медале б-н бүләкләнә (1900). М.ның шәкертләре арасында бик күп танылган галимнар: проф. М.И.Коновалов, СССР ФАнең шәрәфле әгъзасы Н.М.Кижнер, И.А.Каблуков һ.б. бар. М. — Казан ун-тының шәрәфле әгъзасы (1901), университет терр-ясендәге элекке химия лаб-ясе бинасына аның хөрмәтенә мемориаль такта урнаштырылган.

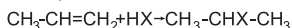
Хезм.: Избр. труды. М., 1955.

Әд.: А р б у з о в А.Е. Казанская школа химиков. К., 1971; В о л к о в В.А., В о н с к и й Е.В., К у з н е ц о в а Г.И. Выдающийся химик мира: Биогр. справ. М., 1991.

В.Г.Абзалова.

МАРКОВНИКОВ КАГЫЙДӘСЭ, нәсиметрик алкеннарға яки алкиннарға протонлы к-талар яки су кушылуның закончалыкларын билгели. М.к. бунча водород атомы во-

дород б-н иң күп туенган углерод атомына килеп кушыла, мäs:

Гомуми очракта галогенводород элементларының кушылу тәртібен күрше алкил төркемнәр тәэсирендә нәсимметрик төзелгән олефинның икеле бәйләнеше полярлашуы билгели. Олефин молекуласына кушылуы катион углеродның — күбрәк водородлы (тискәре корылган), ә анион эзрәк водородлы (уңай корылган) атомына тартыла. Аерым очрақларда М.к. бозыла, чөнки кушылу тәртібе алмаштыргычларның тибына (кайбер атом төркемнәре икеле бәйләнешнең кире полярлашуына китерә) һәм реакция механизмына бәйле. 1869 елда Казанда В.В.Марковников тарафыннан баян ителә.

Әд.: Краткая химическая энциклопедия. М., 1964. Т. 3.

МАРТАЗИНОВА Вәзирә Фәйзулла кызы (29.7.1946, Саратов ш.), метеоролог, физика-матем. фән. д-ры (1998), проф. (2003). Саратов ун-тын тәмамлый (1969). 1971–74 елларда СССР Гидрометеорология фәнни-тикшеренү үзәгендә. 1975 тән Украина Гидрометеорология фәнни-тикшеренү ин-тында климатик тикшеренүләр һәм һава торышын озак вакытка фаразлау бүлгәе мөдире. Хезмәтләре озак вакытка климат үзгәрешләрен һәм һава торышын фаразлау ысулларын эшләүгә карый. М. тарафыннан зур масштаблы атм. күренешләре (жылылык күчешләре, атм. циркуляциясе һ.б.) өйрәнелә һәм аларның вакыт-вакыт ике айлык кабатланучанлыгы ачыла. Айлык, сезонлык һава торышын фаразлауның нигезен тәшкил иткан «йөзүче аналог» алымын эшли. Бөтендөнья метеорология оешмасы эксперты (1997 дән).

Хезмәтләре: Крупномасштабная атмосферная циркуляция XX столетия, её изменения и современное состояние // Тр. Укр. науч.-исслед. гидрометеорол. ин-та. 1998. Вып. 246 (автордаш); Влияние возмущённости геомагнитного поля на процессы атмосферной циркуляции в Северном полушарии // Тр. Укр. науч.-исслед. гидрометеорол. ин-та. 2000. Вып. 248 (автордаш).

МАРТЫНОВ, кече планета (№ 2376), 1977 елда Кыргыз астрофизика обсерваториясендә астроном Н.С.Черных тарафыннан ачыла, Д.Я.Мартынов исеме б-н атала. Кояштан ераклыгы 2,9 дан 3,5 а.б.кә кадәр. Кояш тирәли 5,8 ел эчендә әйләнәп чыга.

МАРТЫНОВ Борис Павлович (5.7.1928, Чупаш АССРның Цивильск р-ны Рындино а. — 26.5.1994, Мәскәү), галим-агроном, а.х. житештерүен оештыручы, а.х. фән. канд. (1968). Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1952). 1952–54 елларда Чепья р-нының Димитровский МТСында баш агроном, 1954–58 дә директор. 1958 дә Балтач р-ны а.х. инспекциясе башлыгы, бер үк вакытта район башкарма ком-ты рәисе урынбасары, 1958–60 та КПССның Биектау район ком-ты 2 нче секретаре. 1961–63 та КПССның Татарстан өлкә ком-ты а.х. бүлгәе мөдире, 1963–73 та ТАССР МС рәисенен беренче урынбасары, бер үк вакытта (1965 кә кадәр) а.х. продуктлары житештерү һәм эзерләү министры. 1973–85 та РСФСР а.х. министры урынбасары, 1985–90 да

РСФСР Дәүләт агросәнәгать ком-ты рәисе урынбасары, бер үк вакытта Жирдән файдалану, жир төзү, урман хужалыгы һәм хезмәтне саклау идарәсе б-н үсәмлекчелек продукциясен житештерү һәм эшкәртү буенча Баш идарә (1988–89) һәм Үсәмлекчелек продукциясен эшкәртү һәм тәэмин итү, житештерүне интенсивлаштыру буенча Баш идарә башлыгы (1989–90). 1990–94 та Американың «Пионер» фирмасында координатор-консультант (Мәскәү).

М. үсәмлекчелек продукциясе житештерү һәм эшкәртү системасын камилләштерүгә, житештерүгә фәнни нигезләнган игенчелек системасын, заманча ашламаларны, эрозиягә каршы һәм башка чараларны гамәлгә кертүне оештыруга, интенсив технологияләр буенча а.х. культураларын игүнә үзләштерүгә, бөртекле ашлык, май культуралары, терлек азыгы аксымы, күпбеллык үләннәр, кукуруз, житен һ.б. житештерү буенча максатлы комплекслар булдыруга һәм гамәлгә куюга, орлыкчылык, терлек азыгы житештерү проблемаларын хәл итүгә зур өлеш кертә.

1963–67 дә ТАССР ЮС, 1963–71 дә РСФСР ЮС депутаты. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальлар б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

МАРТЫНОВ Дмитрий Яковлевич (25.3.1906, хәзер Краснодар краеның Темрюк ш. — 22.10.1989, Мәскәү), астроном, физика-матем. фән. д-ры (1943), проф. (1935), ТАССР һәм РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1945, 1966). 1925 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясе директоры (1931–51), астрофизика каф. профессоры (1932–39), мөдире (1939–47), ун-т ректоры (1951–54). 1954 тән Мәскәү ун-тында, астрофизика каф. мөдире (1955 тән), бер үк вакытта П.К.Штернберг исем. Астрономия ин-ты директоры (1956–76, Мәскәү). Хезмәтләре планеталар астрономиясенә һәм куш йолдызларга карый. М. — астрофизикада яңа юнәлешкә — куш йолдызларны физик тикшерү алымнарына нигез салучыларның берсе; бу алымнар аларның эчке төзелешен һәм йолдызлар эволюциясен өйрәнгәндә кулланыла. Беренчеләрдән булып, тотылышлы куш йолдызларның эллиптик орбиталары әйләнешен тикшереп башлый, бу хезмәтләре йолдызлар төзелеше һәм эволюциясенә хәзерге теориясе нигезен тәшкил итә. «Гамәли астрофизика курсы» («Курс практической астрофизики», М., 1960), «Гомуми астрофизика курсы» («Курс общей астрофизики», М., 1965) дәреслекләре авторы. Уйлап табуга 2 патенты бар. Бөтенсоюз астрономия-геодезия жәмгыятенен президенты (1960–65, 1970–75), СССР ФА Астрономия советының Астрономия хәбәрләр бюросы рәисе (1941 дән), Халыкка астрономнар берлегенң № 5 «Документация» комиссиясе президенты (1955–61), Король астрономнар жәмгыяте эгъзасы (Лондон, 1969 дан), СССР ФАнән Космик топономика комиссиясе рәисе (1977), СССР ФА Астрономия советының «Кояш системасы» секциясе рәисе (1980–85). «Астрономический циркуляр»

Д.Я. Мартынов.

ж-лының баш мөхәррире (1941–62), «Земля и вселенная» ж-лына нигез салучы һәм аның баш мөхәррире (1965–88). СССР ФАнән Ф.А. Бредихин бүлгәе лауреаты (1986). Ленин ордены, өч Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, «Яна астрономик объектларны ачкан өчен» медале һәм СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә. 1977 дә ачылган астероидка (№ 2376) М. исеме бирелә.

Хезмәтләре: Затменные переменные звезды. М.–Л., 1939; Планеты: Решённые и нерешённые проблемы. М., 1970; Звёзды и звёздные системы. М., 1981 (автордаш).

Әд.: Черепашук А.М. Жизнь и деятельность Д.Я.Мартынова // Развитие методов астрономических исследований. М.–Л., 1979; Дмитрий Яковлевич Мартынов (1906–1989) // Астрон. журн. 1990. Т. 67, вып. 2.

Р.Г.Усманов.

МАРТЫНОВ Евгений Васильевич (31.3.1953, Удмурт АССР, Сарапул ш.), мәгълүмәти технологияләр өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1996), проф. (2002), ТРның атказ. энергетигы (2008). Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң (1976), шунда ук, тармак фәнни-тикшеренү лаб-се мөдире (1983–96), автоматика һәм идарә каф. профессоры (1996 елдан). Бер үк вакытта, 1999 дан, ТР МК каршындагы ТР Энергия саклаучы технологияләр үзәге директоры, 2004–05 та ТР Икътисад һәм сәнәгать министры урынбасары. Хезмәтләре адаптив мәгълүмәт-идарә комплексларын һәм системалары булдыру; акустик агым тәэсиренә корылган мәгълүмәт-энергия әверелдергечләрен эшләү мәсьәләләренә карый. М. житәкчелегендә сыеклык һәм газларның тотылыш күләмен билгеләү өчен агымга һәм күмүлүгә көйләнгән өермәле «интеллектуаль» үлчәгечләр уйлап табу буенча тикшеренүләр үткәрелә. Уйлап табуга 35 авторлык таныйкыгы һәм патенты бар. РФ хөкүмәте бүлгәе бирелә (2009), ТР Мактау грамотасы (2003), медальлар б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Концепция построения датчиков угловой ориентации малоразмерных ЛА // Вопр. оборонной техники. Сер. 14. 1991. Вып. 1 (автордаш); Экспериментальное и численное исследование акустических течений около объёмных резонаторов // Прикладная механика и техн. физика. 1997. Т. 38, № 6 (автордаш).

МАРТЫНОВ Иван Васильевич (26.12.1919, Казан губ., Лаеш өязе Тонеево а.), химик-органик, химия фән. д-ры (1966), РФА мөхбир эгъзасы (1991); 1981 дән СССР ФА мөхбир эгъзасы, Соц. Хезмәт Герое (1974), СССРның мактаулы химигы (1978). Хәрби химик саклану академиясен тәмамлый (1951). 1938–58 елларда хәрби хезмәттә. 1958–78 дә Органик химия һәм технол. фәнни-тикшеренү ин-тында (Мәскәү), директор (1961 дән), проф. (1968). 1978–89 да РФАнән Физиол. актив матдәләр ин-ты директоры (Мәскәү)

өлкәсенә Черногловка ш.). Хезмәтләре физиол. актив фтор- һәм фосфорорганик кушылмаларга карый. М. полигалогенолефиннарны нитрирлауның гомуни алымнарын эшли, α -нитрокарбон кислоталар, α -аминокислоталар һәм аларның кушылмаларын, галогеннитроалканнар һәм галогеннитрозоалканнар синтезлау ысулын булдыра. Алты координацияле фосфор кушылмаларын — нейтраль тетрафторфосфатларны тикшерә. 100 дән артык фосфорилланган оксим синтезлый һәм аларның үзлекләрен өйрәнә. Төрле биологик актив матдәләр — үсемлекләргә эффектив саклау чаралары, түбән молекуляр биорегуляторлар, махсус тәэсир итү матдәләре ала; махсус кулланыу матдәләренә технологияләрен эшли һәм житештерүгә кертә. М.ның күп кенә эшләре химик кушылмаларны рефрактометрик тикшерүгә, рефрактометрик константалар үзгәрүен гомуни закончалыкларын билгеләүгә багышланган. Уйлап табуга 150 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Ленин бүләге лауреаты (1972). Ике Ленин ордены, Октябрь Революциясе, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, ике Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Фосфорилированные оксимы // Итоги науки и техники. Сер. Органич. химия. 1989. № 10 (автордаш); Бициклические ортоэфирные кислоты фосфора // Итоги науки и техники. Сер. Органич. химия. 1989. № 11 (автордаш); Phosphorus — containing N-trifluoromethylcarbodiimides and N-trifluoromethylfluoroformamides in reactions with nucleophilic reagents // Phosphorus, Sulfur and Silicon. 1990. № 49/50 (автордаш).

Әд.: Овчинников Ю.А. Биоорганическая химия. М., 1987; Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира: Биограф. справ. М., 1991.

МАРТЫНОВ Равил Әнвәр улы (16.6.1946, Ленинград ш. — 9.11.2004, Ростов-Дон ш., С.-Петербургта жирләнә), дирижёр, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1977), РФнең халык артисты (2000), проф. (1992). Ленинград (1965) һәм Мәскәү (1975) консерваторияләрен тәмамлый. 1975 елдан Татар филармониясе симф. оркестры дирижёры. 1978 дән С.-Петербургта (1984–85 тә В.В.Андреев исем. рус халык оркестры баш дирижёры), 1986 дән С.-Петербург акад. симф. оркестры баш дирижёры һәм сәнгать житежесә, бер үк вакытта, 1992 дән, Ростов-Дон шәһәре филармониясенә акад. симф. оркестры житежесә. М.ның репертуарында классик һәм шу. хәзерге заман музыкасы зур урын тотта. Әсәрләре аның тарафынан башкарылган композиторлар М.ның ижатларының сизгер һәм күтәркенә рухтагы интерпретаторы буларак бәялиләр. Дирижёрларның Бөтенсоюз конкурсы лауреаты (1983).

МАРТЫНОВ Сергей Алексеевич (30.5.1962, Әлмәт ш.), инженер-механик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2008). Әлмәт нефть техникумын (1981), Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгате ин-тын (1990) тәмамлай. 1980–2012 елларда «Татнефть» АЖД эшли: «Әлмәтнефть» НГДУында механик-жыю эшләре слесаре, Әлмәт бораулау эшләре идарәсе ме-

ханигы, Әлмәт геол.-эзләү конторасы баш механигы, Әлмәт нефть промыселы жиһазларын ремонтлау буенча житештерү хезмәте күрсәтү үзәк базасында баш инженер, Бөгелмә механика з-ды директоры (2005 тән). Уйлап табуга 10 нан артык патенты бар. Дәүләт бүләге авыр табыла торган нефть запасларын чыгаруның нәтижәләгән күтәрү өчен яна технологияләр комплексын эшләгәнә һәм гамәлгә керткәнә өчен бирелә. Медаль б-н бүләкләнә.

МАРТЫШ авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрәннән 28 км көньяк-көнбатыштарак, Аулаш елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 143 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — терлекчелек. 1678 дән Бакчев (Бекчуров) Пустошы исеме б-н мәгълүм. Рев-циягә кадәргә чыганаclarда Мартыш-баш исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, чабата үрү, арба һәм чана ясау б-н шөгилләнә. 20 йөз башында су тегермәнә, ярма яргыч эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 601,7 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Афанас волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә, 1922 дән Чаллы контонында. 1930 ның 10 августыннан — Чаллы, 1976 ның 20 апреленнән — Тукай р-нында. Халык саны: 1870 тә — 241, 1920 дә — 555, 1926 да — 565, 1938 дә — 548, 1949 да — 369, 1958 дә — 380, 1970 тә — 343, 1979 да — 149, 1989 да — 70, 2002 дә — 76 кеше.

МАРТЫШ КҮЛӘ, Көнбатыш Кама аръягында. Спас р-ны Порфировка авылынан 1,1 км көньяк-көнчыгыштарак. Су өслегенә майданы 0,24 га. Су күләме якынча 1000 м³. Озынлыгы 80 м, ин зур киңлеге 40 м. Уртача тирәнлеге 0,59 м, ин зур тирәнлеге 1 м. Күл карст-суффозия процесслары нәтижәсендә хасил булган. Формасы озынча. Суы бик йомшак (0,78 мг-экв/л), жинелчә минеральлешкән (64 мг/л), гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта. Үтә күрәнмәләгә 10 см. Ял итү максатларында файдаланыла.

МАРТЫШАЧИЙ посёлогы, Спас р-нында, Болгар — Базарлы Матак автомобиль юлы буенда. 2010 елда 42 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 1925 тә нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Спас кантоны Спас волостенда. 1930 ның 10 августыннан Спас (1935 нең 1 апреленнән 1991 нең 4 октябренә кадәр — Куйбышев) р-нында. Халык саны: 1938 дә — 66, 1949 да — 107, 1958 дә — 228, 1970 тә — 132, 1979 да — 87, 1989 да — 58, 2002 дә — 53 кеше.

МАРТЫНОВ Анатолий Петрович (21.3.1935, Чуаш АССРның Порейк р-ны Никулино а. — 13.10.2011, Казан), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2004), проф. (1991), ТАССРның атказ. а.х. хезмәткәре (1990). 1962 елда Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1965–67 дә Мәскәү төзелеш инженерлары, 1967–72 дә Караганда политехник ин-тларында. 1972 дән Казан аграр ин-тында, материаллар техно-

логиясе һәм материаллар белеме каф. мөдире (1977 дән), бер үк вакытта проректоры (1986–93). Хезмәтләре күчәрле системаларның ышанычлылыгы, тотрыклылыгы һәм тирбәнәшләре мәсьәләсенә карый. М. машина детальләрен, узелларын һәм агрегатларын исәпләү теориясен эшли. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә. РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре.

Хезмәтләре: Неконсервативные задачи и методы расчёта стержней, стержневых систем и оболочек. К., 1976; Устойчивость и колебания стержневых систем с граничными условиями в неглавных плоскостях изгиба. К., 1983; О плоских формах потери устойчивости стержней при изгибе со сжатием // Изв. вузов. Строительство и архитектура. 1990. № 5.

МАРЧЕНКО Герман Николаевич (1.4.1939, Ленинград өлкәсенә Парголово р-ны Капитолово а.), химик-технолог, техник фән. д-ры (1976), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (1992), РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1980). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң (1962), Полимер материаллар фәнни-тикшеренү ин-тында эшли (Пермь ш.). 1975–93 елларда Химия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-ты директоры, проф. (1977). 1997 дән Казан энергетика ин-тында икътисад һәм житештерүне оештыру каф. мөдире. Хезмәтләре югары молекуляр кушылмалар химиясенә һәм физик химиясенә карый. М. житежелегендә азот к-талы целлюлоза эфирлары житештерүгә күчкерт к-тасыз экологик чиста процесслары, целлюлоза нитратлары житештерүгә эшләнелгән к-талы калдыкларның электрохимик регенерациясе, эффектив нитратлаучы системалар синтезлауның электрохимик ысулы булдырыла. Аның житежелегендә яну һәм шартлау буенча үткәрелгән фундаменталь тикшеренүләр яну һәм шартлау чыганаclarын (ш.и.зур нефть химиясе һәм энергетика комплексларында, нефть һәм газ промыселларында) киңәйтмәүгә югары эффектив технологияләрен булдырырга ярдәм итә; кайбер төр артиллерия атышлары һәм якыннан торып сугышу системаларына зарядлар ясауны тәэмин итә. Уйлап табуга 163 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Биосинтез и структура целлюлозы. М., 1985; Физическая химия неводных растворов целлюлозы и её производных. М., 1991.

Әд.: Современный интеллектуальный потенциал России. М., 1997. Т. 1.

МАРЬИНО авылы, Апас р-нында, шәһәр тыбындагы Апас посёлогыннан 16 км көнчыгыштарак, Үләмә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 9 кеше (руслар) яши. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөздә нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында М.да Покров чиркәве, чиркәү-приход мәктәбе, жил тегермәнә, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 372,5 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Никифоровка волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның

Г.Д. Маслов.

П.С. Маслов.

10 августыннан — Апас, 1963 нең 1 февраленнән — Төтеш, 1964 нең 4 мартыннан Апас р-нында. Халык саны: 1859 да — 248, 1897 да — 341, 1908 да — 420, 1920 да — 331, 1926 да — 345, 1938 да — 296, 1949 да — 160, 1958 да — 184, 1970 тә — 147, 1979 да — 86, 1989 да — 44, 2002 да — 24 кеше.

МАРЬЯНОВКА посёлогы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрнән 8 км көньяктарак, Бор елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 13 кеше (руслар) яши. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгелмә кантоны Бөгелмә волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Бөгелмә, 1935 нең 10 февраленнән — Яңа Писман, 1955 нең 18 августыннан Лениногорск р-нында. Халык саны: 1926 да — 102, 1938 да — 79, 1949 да — 96, 1958 да — 59, 1970 тә — 29, 1979 да — 12, 1989 да — 5, 2002 да — 12 кеше.

МАСЛЕННИКОВА Валерия Шамильевна (2.7.1940, Казан), педагог; пед. фән. д-ры (1996), проф. (1997), ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1990), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1962), Казанның 35 нче мәктәбдә инглиз теле укыта. 1967 елдан ВЛКСМның Идел бие район ком-ты 2 нче, 1 нче секретаре, Чаллы шәһәренең «Камгэзэнергострой» төзелеше идарәсендә партия ком-ты секретаре урынбасары (1971). 1973 тән КПССтың Казан шәһәре Идел бие район ком-тында идеология бүлөгә мөдире. 1977 дән КПССтың Татарстан өлкә ком-тының Марксизм-ленинизм ун-ты ректоры, Сәясәт агарту йорты мөдире урынбасары. 1991 дән Татарстан укытучыларның белем күтәру ин-тында мәдәният тарихы һәм теориясе каф. мөдире. 1992 дән РМАНең Һөнәри белем бирү педагогикасы һәм психологиясе ин-тында һөнәри тәрбия һәм социаль педагогика лаб-ясе мөдире. Бер үк вакытта, 1994 тән, Казан социаль-юридик ин-тының социаль эшләр кафедрасында, 2003 тән Татар гуманитар-пед. ун-тының (2010 нан *Казан (Идел бие) федераль университеты*) башлангыч һәм мәктәпкәчә белем бирү ф-тында һөнәри белем бирү кафедрасында. Хезмәтләре шахсә культурасын формалаштыру, һөнәри белем бирү, тәрбияви тирәлектә социомәдәният тудыру, шахсәне социальләштерү мәсьәләләренә карый. РФ хөкүмәте бүлгә лауреаты (2005). Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәт. Теоретические аспекты подготовки социального педагога в системе среднего специально-

го образования. К., 1995; Современная идеология воспитания социально ориентированной личности. К., 2004; Психолого-педагогическая модель социально ориентированной личности студента среднего специального учебного заведения. К., 2007.

МАСЛОВ Аркадий Павлович (14.1.1924, Зоя кантоны Фёдоровское а. — 26.9.1966, Казан), гистолог, мед. фән. д-ры (1956), проф. (1958). А.Н.Миславский шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1948), шунда ук, гистология кафедрасында эшли, 1958 дән проф. Кемерово мед. ин-тына нигез салучыларның берсе. 1956–60 елларда шунда гистология каф. мөдире, бер үк вакытта ф-т деканы (1957). Хезмәтләре сизгер нерв очларының химик төзелешенә, эчке органнарның афферент иннервация микроморфологиясе закончылыкларын һәм рецептор аппаратының оч өлеше үзгәчлекләрен ачыкка кәри.

Хезмәт. К вопросу о взаимоотношениях между чувствительными нервными окончаниями и кровеносными капиллярами // Архив анатомии, гистологии и эмбриологии. 1957. Т. 34, № 3; Применение новых отечественных красителей в микроскопической технике // Казан. мед. журн. 1959. № 4; Проблемы морфологии, патоморфологии и реактивности периферических отделов нервной системы // Сб. работ кафедры гистологии. К., 1961.

Әд.: З а б у с о в Г.И., Ш в а л е в В.Н. Памяти Аркадия Павловича Маслова (14.1.1924 — 26.9.1966) // Архив анатомии, гистологии и эмбриологии. 1967. Т. 52, № 6.

МАСЛОВ Геннадий Семёнович (20.1.1952, Казан), спортчы, тренер (алкалы хоккей), СССРның спорт остасы (1975), ТРның атказ. физик культура хезмәткәре (1997), Россиянең атказ. тренеры (2000). Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лын тәмамлый (1983). Спорт б-н 1964 елдан «Стрела» (Казан) спорт жәмгыятендә шөгилләнә башлай. СССР (1975, «Крылья Советов») командасы составында, Мәскәү), ветераннар арасында донья (2002–04, «Ак Барс» командасы составында, Казан) чемпионатларында көмеш медальләр ала. 1968–71, 1973–74, 1976–85 тә Урицкий исем. СК командасында (Казан), 1971–72 да Армия СК да (Куйбышев ш.), 1972–73 тә Армия СК да (Ленинград), 1974–76 да «Крылья Советов» (Мәскәү) командасында уйный. 1975 тә Канада профессионаллары б-н суперсерияләр очрашуларында катнаша («Крылья Советов» командасы составында, Мәскәү). Иң яхшы һөжүмче (спорт осталары командалары уеннарында 687 алка кертә). 1985 тән «Урицкий» исем. СК, 1991 дән «Итиль», 1995 тән «Ак Барс-2» (Казан) командалары тренеры.

МАСЛОВ Георгий Дмитриевич (28.8.1915, Уфа губ., Минзәлә өязе Сухарево а. — 7.9.1968, Норильск ш.), геолог, Соц. Хезмәт Герое (1963). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1939), Куйбышев

гидроузельнда эшли. 1940 елда Главгидростройның проектлар секторында, 1941–42 дә Оборона эшләре идарәсендә (Мәскәү). 1942–68 дә Норильск тау-металлургия комб-тының геол. идарәсендә: күмер чыгару төркеме башлыгы, руда булмаган казылмалар буенча өлкән инженер, башлык, руда булмаган казылмалар (1951–54), стратиграфик (1958–64), эзләнү һәм картага төшерү (1964–68) партияләрендә баш инженер. М. Норильск р-нының стратиграфиясен, геологиясен, рудалы файдалы казылмаларының урнашу закончалыкларын тикшерүгә зур өлеш кертә. Геология, металлогения һәм никельне фаразлау карталарын, ордовик, силур, девон һәм Пермь-триас вулканик ятмаларының стратиграфик схемаларын төзи. Талнах һәм Хараелах елгалары үзгәрендә Норильск рудалы тирән киселешләрен аерып күрсәтә. Герой исеме Талнах бақыр-никель рудалары чыганаclarын ачу һәм тикшерү эшендә (1960) ирешелгән уңышлары өчен бирелә. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Талнах шәһәрәндә бер урам һәм мәктәп М. исеме б-н атала. Норильск сәнгәт р-нын үзләштерү һәм үстерү тарихы музееда М.га багышланган экспозиция бар.

Хезмәт. Тектоника Игарско-Норильского района и рудоконтролирующие структуры // Тектоника Сибири. Новосибир., 1963. Т. 2.

Әд.: Георгий Дмитриевич Маслов // Недра Таймыра. Норильск, 1997; М е л у а А.И. Геологи и горные инженеры России: Энцикл. М.-СПб., 2000. Т. 2; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

М.Я.Гаумов.

МАСЛОВ Пётр Семёнович (24.8.1918, Казан губ., Зоя өязе Тәмте а. — 24.9.1993, Казан), драма актёры, педагог, ТАССРның халык артисты (1975), РСФСРның атказ. артисты (1984). Мәскәү тимер юл транспорты инженерлары ин-тын (1941), Хәрби-транспорт академиясен (1945), Мәскәү Художество акад. театры каршындагы студияне (1949) тәмамлай. 1949–55, 1956–59 елларда — Ярославль драма театрында, 1955–56 да Австралия Совет Армиясе Үзәк йорты театрында

П.С. Маслов: 1. Мармеладов («Жиняять һәм жаз», Ф.М.Достоевский романы буенча); 2. Зәйнәтдин («Жилкәнселәр», К.Тинчурин рольләрендә).

актёр. 1959 дан Казан Зур драма театрында, бер үк вакытта, 1978 дән, Казан театр уч-щесендә педагог. Казанга тәмамлашып житкән оста буларак килә. Аның репертуарында бу вакытта Алёшка («Тормыш төбендә», М.Горький), Медведенко («Акчарлак», А.П.Чехов), Бальзаминон Шмага, Дормедонт («Бальзаминонның өйләнүе», «Гаепсездән гаеплеләр», «Кичеккән мэхэббәт», А.Н.Островский) кебек рольләр була; ул тиз арада труппаның өйдә баручы актёрлары исемлегенә керә. Епиходов («Чия бакчасы», А.П.Чехов), Афанасий («Иркутск вакыйгасы», А.Н.Арбузов), Задорнов («Океан», А.П.Штейн), Левон («Левониха орбитада», А.Е.Макаёнок) кебек беренче рольләрендә үк актёр МХАТ мәктәбе осталыгына ия булуын, рольне төгәл һәм жентекле башкара белүен күрсәтә. Көчле характерлы актёр буларак, М. Скворец («Ленинград проспекты», И.В.Шток), Петрович («Чит ярда», Б.Н.Полевой романы буенча), Егор, Григорий Фёдорович («Безнеч бурычлар», «Иң бәхетле», Э.Я.Володарский), Солдатенков («Ил гизүләр», А.Н.Арбузов), Еремеев («Узган жәйдә Чулимда», А.В.Вампилов), Фрязин («Имеш-мимешләр», А.Д.Салынский), Чмутин («Сагыш», А.М.Галин) кебек социаль геройлар рольләрен аеруча ышандырырлык итеп башкара; аларның һәрберсе билгеле бер категория кешеләрен, билгеле бер тормыш позициясен гәүдәләндерә. Рус классикасында М. ижаты драматургия материалына тирәнтен үтеп керүе, тышкы тәэсирлелеге аягынан аерылып тора: Ширинкин («Төшемле урында», Д.Н.Мамин-Сибиряк), Мармеладов («Жиняять һәм жәза», Ф.М.Достоевский романы буенча), Тараканов, Головастиков («Зыковлар», «Варварлар», М.Горький), Муромский («Эш», А.В.Сухова-Кобылин), Курюков («Фёдор патша», А.К.Толстой) рольләре шундыйлардан. Образны бөтен нечкәлекләре б-н жентекле гәүдәләндерү, игътибарны шәхесне генә түгел, аны чолгап алган тормыш күренешләрен дә тулы ачарга мөмкинлек биргән характер үзенчәлекләренә юнәлдерү актёр тудырган образларны масштаблы һәм ижтимагый әһәмиятле итә. М.ның ижат палитрасына шу. комик һәм сатирик чаралар да хас. Ночкин («Мунча», В.В.Маяковский), Создатель («Илаһи комедия», И.В.Шток), Зәйнетдин («Жилкәнселәр», К.Тинчурин), Вислудин («Мэхэббәт һәм күгәрченнәр», В.П.Гуркин) образлары актёр тарафыннан кыю һәм рәхимсез рөвештә фашизм тудырыла. Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: И л я л о в а И., И н г в а р И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благов.

МАСЛОВА Инга Владимировна (23.7.1969, Череповец ш.), тарихчы, тарих фән. д-ры (2011). Алабуга пед. ин-тын тәмамлый (1991). 1991 елдан Казан ин-тының Алабуга ин-тында тарих һәм хокук белеме ф-ты укытучысы, 2008 дән деканы. Хезмәтләре 19–20 йөз башында Вятка губернасында сәүдәгәрлек тарихына, Россия шәһәрләренең тарихи-мә-

дәни үсешен өйрәнү методологиясенә багышлана.

Х е з м.: Купеческая династия Стахеевых. Елабуга, 2007; Менталитет купечества уездных городов Вятской губернии XIX — начала XX вв. (монография). М., 2010; История Елабуги в документах и материалах (с древнейших времён до начала XX века). К., 2012 (автордаш).

МАСЛОВА Лариса Владимировна (25.10.1951, Саратов өлкәсенең Вольск ш.), виолончелист, педагог, ТРның халык артисты (1996). 1975 елда Казан консерваториясен (А.Хәйретдинов классы) тәмамлый. 1975–77 дә ТАССР Дәүләт симф. оркестры артисткасы, 1979–2008 дә Татар филармониясе солисткасы. Бер үк вакытта Казан музыка уч-щесендә (1978–87 һәм 1998–99), 18 нче музыка (1993–96) һәм 6 нчы (1999 дан) балалар музыка мәктәпләрендә укыта. Сәхнәдә ТАССР Дәүләт симф. оркестры (житәкчесе Н.Рахлин) б-н П.Чайковскийның «Рококо темасына вариацияләр» («Вариации на тему рококо») эсәрен башкара. М.ның репертуары, башлыча, барлык виолончель репертуарын, ш.и. оркестр

Л.В. Маслова.

б-н виолончель өчен концертларны (Н.Рахлин, Ф.Мансуров, Р.Маргын, Р.Салаватов һ.б. житәкчеләгендәге оркестрлар б-н башкара), Г.Ф.Гендель, Л.Бетховен, Ф.Шуберт, И.Брамс, С.Прокофьевларның виолончель сонаталары; виолончель өчен К.Сен-Санс, К.Дебюсси, С.Рахманинов, А.Глазунов, Д.Шостакович, С.Гобәйдуллина һ.б.ның эсәрләрен колачлый. 1980–90 елларда М. Татарстан музыкант-инструменталистлары арасында иң актив концерт эшчәнлеген алып баручылардан берсе. Киң күләмле (ш.и. монография) соло концерт программалары, шу. ТР һәм РФнең өйдәп баручы башкаручылары б-н ансамбльдә (1991 дән «Кантлена» кыллы квартет составында) чыгышлар ясып. Концерт, соната кебек күләмле эсәрләр һәм төрле характердагы миниатюралар М. башкаруында бер үк дәрәжәдә уңышлы чыга. Артистка үз репертуарын төрле чорга караган, төрле жанр һәм стильдәге эсәрләр б-н һәрдаим баетып тора. Анда татар музыкасы аерым урын тотта. М. — ТР композиторларының аның өчен махсус язылган күп кенә эсәрләрен беренче башкаручысы. Беренче тапкыр

татар виолончель музыкасы антологиясен — дүрт концерттан торган «Татарстан композиторларының виолончель музыкасы» циклын туплап башкара (1989). Әлегә концерт программаларына элек башкарылмаган һәм шу. антологияне төзүче тарафыннан яңадан торгызылган эсәрләр дә керә. М. Россиянең күп-лөгән шәһәрләрендә, радио һәм телевидениедән чыгышлар ясып. Аның уенына — тәэсирлелек, житезлек, осталык, йомшаклык, тирәнлек, тембр байлыгы, характер, стиль төгәллегә, бай эчтәлек, башкарган эсәрләренә форма бөтенлегә хас. Музыкант-башкаручыларның 5 нче Бөтенроссия конкурсы дипломанты (1977). «Әнвәр Шәрәфиев. Виолончель һәм фортепиано өчен пьесалар» («Анвар Шарафеев. Пьесы для виолончели и фортепиано», 1986) жьентыгының төзүчесе һәм мөхәррире. М.ның виолончель өчен язылган дөнья классикасы һәм милли классик музыка эсәрләренә аранжировкалары уку-укыту һәм концерт репертуарларына кертелгән.

Әд.: А л ь м е е в а Н. Женщина с виолончелью // Идель. 1991. № 8–9; Г у р ь я н о в а Р. Мелодия судьбы в переложении для виолончели // Татарстан. 1993. № 11; С а л м а н о в а Г. Виолончель — моё второе я // Идель. 2000. № 1; К у т у й Р. По бархатной дорожке звука // Казань. 2001. № 7; Ш а м с у т д и н о в а Ф. Подвижница // шунда ук. С. 111–113.

Ф.Ш.Салитова.

МАСЛОВКА авылы, Алексеев р-нында, шәһәр тибьндагы Алексеев посёлогыннан 35 км көньяк-көнбатыштарак, Шкимер елгагының югары агымы бунда. 2010 елда 235 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, дунгыз асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 18 йөз уртасында иреш салына. Рев-циягә кадәр чыганакарларда Богородский исеме б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Рождество-Богородица чиркәве (1813 тә төзелә; архит-ра истәлегә), земство мәктәбе, 5 жил һәм 1 пар тегермәне, тимерчелек, ярма ыргыч, 3 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 3661 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тас өязе Ромодан волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Биләр, 1935 нең 25 гыйнварыннан — Алексеев, 1963 нең 1 февраленнан — Чистай, 1964 нең 4 мартыннан Алексеев р-нында. Халык саны: 1782 дә — 191 ир-ат; 1859 да — 902, 1897 дә — 1276, 1908 дә — 1455, 1920 дә — 1508, 1926 да — 1280, 1938 дә — 702, 1949 да — 498, 1958 дә — 445, 1970 тә — 462, 1979 да — 358, 1989 да — 243, 2002 дә — 254 кеше.

МАСЛОВКА авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибьндагы Балык Бистәсе посёлогыннан 15 км көнбатыштарак, Куйбышев сусакалагычы ярында. 2010 елда 677 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 50%, руслар — 48%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, бакчачылык. Жиләк-жимеш эшкәртү з-ды. Урта мәктәп, мәданият йорты, китапханә. 17 йөзнен 1 нче яргысында Казан ханлыгы чоры авылы

урынында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганақларда Богословский исеме б-н дә билгелә. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре каглавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында Иоанн Богослов чиркәве (1753 тә төзелә; архит-ра истәлөгә), земство мәктәбе (1869 да ачыла), 3 тимерчелек, кредит ширкәте, 3 вак-тоякләр һәм 1 казна шәраб кибе-те эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире (Дмитриевка авылын да кертеп) 2016,9 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Масловка волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантоньында, 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 281 ир-ат; 1859 да — 889, 1897 дә — 1147, 1908 дә — 1450, 1920 дә — 1395, 1926 да — 1478, 1949 да — 672, 1958 дә — 576, 1970 тә — 522, 1989 да — 791, 2002 дә — 801 кеше.

МАСОННАР, франкмасоннар (фр. franc-maçon — ирекле ташчы), дини-әхлакый хәрәкәт. Урта гасырларда инглиз ташчылары корпорацияләрендә (цехларда) барлыкка килә. 17 йөздә яшәгән Бэкон, Бокль, Ян Каменский, Лейбниц — М. оешмасы әгъзалары. Англиядә 1688 елгы рев-ция М. тарафыннан тормышка ашырыла. Тәхеткә утырган Вильгельм Оранский М. язган конституцияне тотып ант итә. 17 йөз ахырында М. хәрәкәтендә реформа уздырыла, 4 ложа кушыла һәм Англиядә бөек ложа хасил була (1717). Хәзерге М. хәрәкәте шуннан башлангыч ала. Англиядән Көнбатыш Европага, Азиягә (Һиндстан), Америкага (АКШ) һәм Россиягә үтәп керә. Ирекле ташчылар ордены үзенең структурасын (ложа — жирле оешма, бөек ложа — ил күләмендәге ложалар тупланмасы), иерархиясен (өйрәнчек, оста ярдәмчесе, оста, бөек оста), символикасын һ.б. үзгәрткән урта гасырлардагы ташчы-төзүчеләр цехлары (борадәрлекләре), рыцарьлык орденнары һәм тамплиерлар, иоаннитлар, розенкрейцерлар кебек төрле мистик орденнардан ук килгән тәртиптә саклай. М. үз эшчәнлекләренең максатын шәхесне камилләштерүдә, «кешеләрне туганлык, мэхәббәт, тигезлек һәм үзара ярдәм аркылы берләштерүдә» күрәләр. М.ның төп принциплары — Югары (Бөек) Башлангычка, жанның үлемсезлегенә ышану — масонлык хәрәкәте өчен уртак була; сонрак ул берничә: «шотланд», «француз», «швед», «немец» һ.б. система-ларга бүленә (алар бер-берсеннән ритуаллар, ложа әгъзаларының кайсы социаль катлауга каравы, фәлсәфи карашлары, символлары, масонлык дәрәжәләренең саны б-н аерыла).

Россиядә М. хәрәкәте таралу турындагы беренче документаль мәгълүматлар 1730 елларга карый. 18 йөз уртасында Россиядә М. күп түгел: графлардан З.Г. һәм И.Г. Чернышёвлар, Р.И. Воронцов, А.П. Сумароков, И.П. Елагин, кенәз М.М. Щербатов һәм бөек кенәз Пётр Федорович (булачак император Пётр III, ул Ораниенбаумда үз ложасын ача). И.П. Елагин масон ложасына 1750 елда керә.

Император Елизавета Петровна, Елагинның бөек княгиня Екатерина Алексеевна якпылар фетносендә катнашуынан шикләнеләр, канцлер А.П. Бестужев-Рюмин эше буенча аны 1759 да Казан губернасына сөрдерә. И.П. Елагин үзенең Казан янындагы утарында яши, Екатерина II тәхеткә утыргач, 1762 дә башка-лага чакыртып алына, әмма Казан б-н элем-тәсен өзми. 1770 еллар башында ул, Россиядәге масон ложаларын берләштереп, аларга житәкчелек итә, үз системасын булдыра. 1772 дә ул Рус провинция ложасының Бөек остасы дәрәжәсенә ия була, Р.И. Воронцов — шул ук ложада жирле оста, С.В. Перфильев (Г.Р. Державинның дуслы) провинция хәзинәләренең бөек сакчысы вазифасын үтиләп (Г.Р. Державин шу. масон булгандыр дип фараз ителә; сонрак, Павел I чорында, ул масон ордены б-н бүлөкләнә). 1774 тә Елагин С.-Петербургта «Тугыз Муза», «Урания», «Беллона» ложаларын, Мәскәүдә «Клио» ложасын ача. А.И. Бибииков, кенәз А.И. Мещерский, А.Н. Радищев «Урания» ложасына керәләр. 1770 елларда Елагин карамагындагы ложалар арасында 1776 да Казанда ачылган «Таң Кояшы» ложасы да була (әгъзалары һәм эшчәнлегә турында мәгълүматлар юк). Башкалада яшәгән Казан дворяны В.И. Полянскийның масон булганлыгы билгелә. Екатерина II аны өметле күрүнен башка яшьләр б-н, философия һәм сәнгать белемен өйрәнү өчен, Италиягә һәм Франциягә жиборә, Полянский анда, Вольтер б-н танышып, үзе турында уңай фикер тудыра. Россиягә кайтканнан соң, 1772–78 дә СА секретаре һәм масон ложасы әгъзасы. Тискәре гәмәлләр (кеше хатынын тартып ала, жан-дәрнарга каршы кылык күтәрә) өчен аны Петербурган сөрәләр. Граф З.Г. Чернышёв тәкъдире б-н ул Могилёв наместниклыгына киңәшче итеп билгеләнә. 1778–79 да Могилёвта В.И. Полянский ложасы эшли. 1780 дә отставкага чыгып, Казанга кайта, әмма масонлык эшчәнлеген ташламый. 1770 еллар ахырынан Россия М.ы хәрәкәте үзәге Мәскәүгә күчә.

Даими рәвештә Казанда үз утарларында яшәгән М.ның берсе — А.Л. Лихачёв. 1773 тә ул Семёнов полкы лейб-гвардиясеннән отставкага чыга һәм Спас өязенең Полянки авылында яши башлай. «Новиковның мистика тулы китапларынан» китапханә туплай, бу китаплар аны масон буларак кызыксындыра. Тикшеренүчеләр Лихачёвны «Таң Кояшы» ложасы эшчәнлегендә күрнекле урын тоткан, дип исәплиләр. Ложаны да ул үзе яки Панаев нигезләгән, дип фаразлайлар. Лихачёв китапханәсендә масон ложалары әгъзалары, Казан алпавытлары И.И. Панаев, И.И. Завалишин (к. *Завалишиннар*) һәм П.Н. Ивашев (к. *Ивашевлар*) язып бүлөк иткән китаплар шактый була. Өлкәннәр сөйләвенә караганда, Полянкада «масон киёмнәре, тамгалары, крепостной малярлар ясаган ниндидер декорацияләр» озак вакытлар саклана әле (соныннан алар барысы да диарлек А.Л. Лихачёв оныгы Фёдор Семёновичның тол хатыны — И.И. Панаев кызы тарафыннан юк ителә). А.Л. Лихачёв үз заманы өчен

укымышлы кеше була, 1791 дә ул — Казанда Н.М. Карамзинның «Московский журнал»ын алдыручы бердәнбер кеше. 1787–1803 тә Казан дворяннар жыены депутаты, дворян нәселләре шәжәрәләре китапларын төзүдә катнаша, 1798–1804 тә Казан халык үч-щесе директоры. С.А. Москотильников түгәрәге әгъзалары б-н тыгыз элемтәдә тора.

Эшчәнлегә б-н Н.И. Новиковка теләктәш И.И. Панаев (Петербург масоны, 1780–81 дә «Горус» ложасында һәм Мәскәүнән «Өч Байрак» ложасында урын остасы) 1783 тә Пермьдә «Алтын Ачкыч» ложасын ача, шул ук ел ахырында Казандагы «Таң Кояшы» ложасында урын остасы булып сайлана. Казан алпавыты Н.В. Страховага өйләнгәннән соң, ул берничә ел Казанда яши, 1786 да Пермьгә губерна прокуроры итеп билгеләнә. Казан ложасы утырышларында В.И. Полянский да катнашкан булырга тиеш (1784 нең 23 нояберендә аның масонлыкта кабат торгызылуы турында кабер ташына язылган). 1783–86 да Казандагы «Таң Кояшы» ложасы И.И. Панаев житәкчелегендә эшли. Бу ложа мөһере-нең уң ягында кояш «Йөз» сурәтләнгән, сулда — балта һәм чүкчә, түбәнге өлештә — рәшәткәле чардуган һәм баш сөяге сурәте төшерелгән кабер ташы; аста русча «Көчнең карасы кача» («Убегает силы тьма»), дип язылган, остә шул ук сүзләр латин телендә кабатланган.

Казан төбәге б-н бәйләнешле атаклы Мәскәү М.ынан берсе — П.А. Татищев. 1783 тә ул «Тажлы Байрак» ложасында префект, 8 нче провинция приоры һәм директория әгъзасы булып тора. Казанда аны яхшы беләләр: әнисе Анастасия Нефёдовнадан аңа Кудрявцевларның нәсел утарлары мирас булып күчә, еш кына Казанда һәм Каймарда булгалый, Казан М.ы б-н элемтәдә тора.

1784 тә Мәскәү М.ы Ирекле ташчылар орденында оешкан розенкрейцерлар берлегенә кушылалар. 20 ләп масонга Алтын-Алсу Хачның иң югары дәрәжәсе бирелә. Орден директорлары урынын Н.И. Новиков, кенәз И.В. Лопухин, С.И. Гамалея һәм И.А. Позднеев били (И.Г. Шварц вафат булганнан соң, Россия орденнары башлыгы). Алар ижтимагый-агарту эшчәнлекләре б-н танылалар, «Дустанә гыйльми жәмгыять», Басмаханә компаниясе, Филол. һәм Тәржемә семинарияләре, китапханә оештыралар, берничә мәктәп ачалар. Тәржемә семинариясенә Казаннан да берничә укучы чакыртыла (анда бушлай укыталар).

Н.И. Новиков исәпләвенчә, 1782–86 да Мәскәү идарәсенә 19 ложа керә (13 е — Мәскәүдә; Казан, Вологда, Кременчуг, Могилёв, Орёл, Харьковта — 1 әр ложа).

18 йөз ахырында Казанда С.А. Москотильниковның әдәби түгәрәге оеша, аның әгъзалары М. була. Савва Андреевич Казанга 1793 тә Ярославльдән килә. Ул шул вакытта ук масон булгандыр дип фараз ителә, чөнки 1794 тә Казандагы М. башлыгы булып китә. Тәржемәче С.А. Москотильников, шагыйрь Г.П. Каме-нев, укытучы И.И. Черныявский, тарихчы Н.С. Арцыбашев, актёр В.Р. Бобровскийны уртак кызыксынулар — масонлык һәм әдәби-

ят берләштерә. Түгәрәк 18 йөз ахыры — 19 йөз башында Казан шәһәренең мәдәни тормышында эһәмиятле роль уйный, таһыйна публицист, берничә масон ложасы һәм Новиковның «Дустанә гыйльми жәмгыяте» әгъзасы, «барлык рус туганнарның күзәтчәсе» И.В.Лопухин б-н даими элементдә тора. 1797 дә, Лопухин Казанга килеп киткәннән соң, багланышлар тагын да ныгый. 19 йөзнен беренче елларында Казан М.ы, үз хезмәтләреннән альманах рәвешендә жыентык бастырып, аны И.В.Лопухинга багышларга ниәтләп, ләкин басма дөнья күрми кала. Төбәк тарихчысы П.А.Пономарев язганча, «бу зыялы түгәрәк Казанда алты ел буе унышы эшли» һәм «18 йөзнен иң гүзәл башлангычлары б-н рухланган» түгәрәк әгъзалары «шул чор Казан жәмәгәтчәлегендә мәдәният пионерлары» вазифасын башкара. Философия һәм табигый фәннәре гыйлемнәренә, күркәм рухи-әхлакый сыйфатларга ия Москотильников тиз арада әлеге түгәрәкнең үзәк фигурасы әверелә. Аны М.ның Казандагы соңгы вәкиле дип атылар. Москотильниковның масонлыкка нисбәтле кагазьләре сакланмаган диярлек, ул үләр алдынан аларны яндыра. Нибары 2 масон жыры, 1 шигыр, 1 чыгыш тексты (барысы да — сирәк документ) һәм үзе язган «Котыду эзлүчегә нәсихәт» («Наставление ищущему спасения») кулъязмасы сакланып калган. Бу масон оешмасының исеме һәм эшчәнлеге тукталу датасы мәгълүм түгел.

1798 дә Казанда Павел I булып китә. 1796 да ул Н.И.Новиковны иреккә чыгара, А.Н.Радищевны сөргәннән кайтарта. Новиков эше буенча жәбер күргән И.И.Панаев язмышы б-н аерым кызыксына (аңа Панаевның 1796 ның октябрендә Пермьдә үлүе турында әйтәләр). 1798 дә Павел I Мальта ордены гротмейстеры дәрәжәсе ала һәм Россиянең Бөек Приорлыгына нигез салынуы раслай. Аның Казан М.ы б-н очрашуы яки очрашмавы мәгълүм түгел, чөнки Павел I нең ирекле ташчылар идеалларына карата мөнәсәбәте суынаннан соң (бу идеаллар полиция дүләте чынбарлыгы б-н яраша алмый), патшаның М.га карашына кагылышлы документларының күпчелеге юк ителә. Фәкәт Казанда императорның уллары өчен масон В.И.Чемесов йорты эзерләнеп куелу турындагына билгеле. Аның бакчасында М.ның жылышлары уза торган мөгарә була. Императорның Казан гимназиясенә карата кайгыртучанлык күрсәтүе В.И.Полянскийның гимназиягә шәхси китапханәсен бүләк итү ниятенә этәрә (соңрак китапханә университетка тапшырыла).

Павел I патшалык иткән чорда ложаларның кабат торгызылуы Россиядә ижтимагый аңның 19 йөз башында масонлык «фоненнән» алгарак китеп, ложалардан яңа, сәяси эчтәлек эзләвен күрсәтә.

1817 дә «Астрея» ложасы Казан губернаторы М.П.Баратаевка Казан һәм Себер губернаторларында М.га өч төрле дәрәжә биру хокукы, ысуллары һәм вокаләте тапшыра. 1818 дә М.П.Баратаев Сембердә «Игелек Ачкычы» ложасы ача. Бу ложага 1818 нең 11 февралендә

дә М.П.Баратаев тарафыннан Казан ун-ты профессоры К.Ф.Фукс кабул ителә; 1821 дә Сембердә аңа 1 нче дәрәжә бирелә. Казан ун-ты профессорлары арасынан М.: А.И.Арнольд («Игелек Ачкычы», Сембер, 1822), В.Р.Берви («Өч Айбалта», Ревель, 1820), И.А.Литтров («Берләшкән Дуслар», Петербург, 1816), Ф.И.Эрдман («Берләшкән Дуслар», 1816), Ф.Х.Эрдман («Аполлон», Лейпциг, 1809).

19 йөзнен 1 нче яртысында масон ложалары дворяннарның хөкүмәт сәясәтенә карата оппозициясе буларак карала, масон идеяренә киң коләчләнүгә төрле ижтимагый даирә вәкилләрен масонлык хәрәкәтенә тартта. Александр I хөкүмәт масон ложалары эшчәнлеген үз мәнфәгатләрендә кулланырга омтыла. Әмма бу өметләр акланмый; «иң югары дәрәжәдәге» конспиратив ложалар оеша башлай, М.ның декабристлар б-н тыгыз бәйләнештә булуы ачыклана. 1822 дә масон ложалары тыела, 1826 да Николай I бу тыюны раслай.

М. алга таба Россиянең ижтимагый тормышында актив катнашмыйлар, шулай да 20 йөз башында Дәүләт Думасында алар күпчелекне тәшкил итәләр (араларында И.В.Годнев та була), М. 1917 елгы Февраль рев-циясенә жинеп чыгуында хәлиткәч роль уйныйлар, Вакытлы хөкүмәтне алар төзи. 1920–30 елларда рус эмигрантлары арасында М. байтак була. 1992 дә РФ Президенты Б.Н.Ельцин Россиянең Мальта ордены б-н мөнәсәбәтләрне кабат торгыза. 2007 нең апрелендә Көнчыгыш Европаның 20 масон ложасы вәкилләре, Прага шәһәренә жыелып, алдагы эшчәнлекнең юнәлешләрен билгелиләр, Көнчыгыш Европа масон оешмаларының максатларын ачыклайлар.

Әд.: Лонгинов М.Н. Новиков и масонские мартинисты. М., 1867; Пыпин А.Н. Хронологический указатель русских лож от первого введения масонства до запрещения его: 1731–1822. СПб., 1873; шул у.к. Русское масонство XVIII и первой четверти XIX в. П., 1916; А в р е х А.Я. Масоны и революция. М., 1990.

А.В.Гарзавина.

МАССАКУЛӘМ МӨГЪЛУМАТ ЧАРАЛАРЫ к. Татарстан Республикасы.

МАСТБÁУМ Михаил Ильич (24.8.1892, Казан — 28.2.1961, Таллин) фтизиатр, мед. фән. д-ры (1935), проф. (1932), Эстония ССРның атказ. табибе (1948). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлый (1915). Казан ГИДУВына нигез салучыларның берсе, 1920–39 елларда шунда фтизиатрия каф. мөдире. Бер үк вакытта Казан мед. ин-ты терапия клиникасында эшли (1929–32). 1939 дан Сталинград мед. ин-тының госпиталь терапия кафедрасында. 1941–45 тә Тын океан, Балтыйк хәрби-диңгез флотларының баш терапевты. 1945 тән Эстония ССР Фанек клиника бүлегендә һәм Таллинның дөвалау учреждениеләрендә. «Казанский медицинский журнал»ның баш мөхәррире урынбасары (1932–35), баш мөхәррире (1935–38). Терапевтларның Таллин фәнни жәмгыяте рәисе (1947–59). Хезмәтләре туберкулёз симптоматологиясе һәм иммунологиясенә, үпкә авыру-

ларына, гастроэнтерологиягә, витаминнарны өйрәнүгә карый.

Хезм.: Ошибки диагностики лёгочного туберкулёза. М.—Л., 1930 (автордаш); Схема клинических форм лёгочного туберкулёза // Борьба с туберкулёзом. 1932. № 8; Симптоматология и амбулаторная практика. К., 1941.

Әд.: М.И.Мастбаум: Некролог // Клиническая медицина. 1961. № 9.

МАТА́К авылы, Чүпрәле р-нында, Иске Чүпрәле авылынан 10 км төньяк-көнбатыштарак, Бизнә елгасы (Сураның уң кушылдыгы) бассейнында урнашкан. 2010 елда 614 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Чиркәү. 17 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы удел (1797 гә кадәр — сарай) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, урман материаллары эзерләү, балта эше б-н шөгыльләнә. 1889 елгы мәгълүматларга караганда, М.га чиркәү, мәктәп эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1653 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Себер губернасының Буа өязе Шемуршы волостенда, 1920 дан Чуаш автономияле өлкәсендә. 1921 нең 17 ноябреннән (башка мәгълүматлар буенча, 1921 нең 22 сентябреннән) ТАССРның Буа кантонында. 1930ның 10 августынан — Чүпрәле, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1966ның 30 декабреннән Чүпрәле р-нында. Халык саны: 1859 да — 595, 1897 дә — 1045, 1910 да — 1450, 1920 дә — 1704, 1926 да — 1592, 1938 дә — 1474, 1949 да — 1579, 1958 дә — 1382, 1970 тә — 1734, 1979 да — 1194, 1989 да — 736, 2002 дә — 692 кеше.

«МАТБАГАЙ КӘРИМИЯ», к. Кәримовлар басмаханәсе.

«МАТБАГАЙ ШӘРӘФ», к. «Мәгариф» басмаханәсе.

МАТБУГА́Т ЙОРТЫ́, Казанда архит-ра истәлеге. Конструктивизм стилин аеруча ачык чагылдырган корылмаларның берсе. 1933–35 елларда Мәскәү архитекторы С.С.Пәнның конкурс проекты буенча төзелә. М.й. комплексы эчке ишегалды тирәли урнашкан һәм житештерү, сәүдә, адм., хужалык-склад биналары кертгән 4 комплекстан тора. Сузынчы фасады б-н Бауман урамына чыгып торган төп корпусы конструктивизмның төп стилистик билгеләрен чагылдыра: ясы түбәләр, колонналы портикның эченә тайпылган беренче кат, арымтүгәрәк баскыч жәмбеле вертикале, тасма сыман тәрәзәләр. М.й.ның төп корпусы Муса Жәлил урамын китеп тора, шуның өчен 1 нче кат аша үтәп китү юлы төзелгән. Реконструкцияләү өчен ябылганга кадәр (2007) комплекста Татарстан китап нәшрияты, «Полиграфия-нәшрияты комбинаты» ДУП, «Матбугат йорты» ЖЧЖ, «Мәгариф» нәшрияты, Китап палатасы, «Мәдәни жомга» г-тасы редакциясе һ.б. эшли. Илл. Конструктивизм мәкаләсеннән кар.

Әд.: О с т р о у м о в В.П. Казань: Очерки по истории города и его архитектуры. К., 1978.

Т.Р.Закирова.

«МАТБУГА́Т УДА́РНИГЫ», журнал. ВКП(б)ның Уфа шәһәр ком-ты органы. 1936 елда Уфа шәһәрендә татар телендә нәшер ителә. Мөхәррирләре — И.Насыири, Г.Әми-

И.С. Матвеев.

ри, А.Дәүләтшин. Актив авторлары арасында — Р.Нигъмәти. Уфа нәшриятлары эшен яктырта, соң. ярыш алдынгылары турында яза. *Әд.*: Башкоргостандың милли матбуғат альбомы // Ватандаш. 2000. № 4.

МАТБУГАТ ЭШЛӘРЭ БУЕНЧА КАЗАН ВАКЫТЛЫ КОМИТЕТЭ, беренчел цензураның бетерелүе сәбәпле, татар һәм чуаш телләрендә күләп басылган китапларны тикшерү, с.-д. һәм социал-революционерлар йогынтысына каршы тору максатыннан цензор М.Н.Пинегин тәкъдиме б-н 1907 елның 1 гыйнварында оеша. Ком-тның беренче рәисе дә М.Н.Пинегин була. Ком-т әгъзалары — Н.Ф.Катанов (татар китаплары буенча), А.В.Фролов һәм Н.И.Ашмарин (татар вакытлы матбуғаты буенча). 1908 нең 9 гыйнварыннан Уфа, Пермь, Самара, Сембер, Әстерхан, Акмулла губернаторларының матбуғат оешмалары да әлеге ком-т карамагына күчә. Ком-тка килгән басмаларның саны елдан-ел арта: 1907 дә — 1551, 1908 дә — 1890, 1909 да — 2055, 1911 дә — 2438, 1912 дә — 3084, 1913 тә — 3023 дан; гомуми күләме буенча беренче урынның матур әдәбият алып тора, аннары дәрәслекләр, дини китаплар, балалар әдәбияты һәм фәнни хезмәтләр чыгарлаша. Ком-т эшчәнлеге җәза, репрессияләр б-н (мөхәррирләрне кулга алу, басмаларны тьюю һ.б.) үрелеп бара. Аның эшчәнлегендә патша хөкүмәтенен реакция сәясәте чагыла. Ком-т Вақытлы хөкүмәт күрсәтмәсе нигезендә 1917 нең 16 маенда ябыла. Вазифалары матбуғат эшләре буенча губерна комиссарына тапшырыла.

Әд.: Чернышёв Е.И. Восточная печать в эпоху реакции XX века // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1925. Т. 33, вып. 1; Каримуллин А.Г. Татарская книга начала XX века. К., 1974.

МАТВЁЕВ Владимир Иванович (14.12.1910, Тамбов губ., Тамбов өязе Хитрово а. — ?), хакимият-хужалык эшлеклесе. Мәскәү машиналар төзү ин-тын тәмамлый (1935). 1932–34 елларда Узәк авиация машиналары төзү з-ды (Мәскәү) конструкторы, технология. 1935–55 тә 22 нче Казан авиация з-дын: тикшерүче мастер (1936 га кадәр), 1936–38 дә цехларны тикшерү бюросы башлыгы урынбасары, 1938–45 тә башлыгы, 1945–46 да техник тикшерү бүлеге башлыгы урынбасары, 1946–53 тә продукция сыйфаты буенча баш контролёр, 1953 тән КПСС ҮК парторгы — партия ком-ты секретаре. 1955–62 дә КПССның Казан шәһәр ком-ты секретаре. 1962–63 тә ТАССР ХХСның авиация сәнгәте идарәсе башлыгы. 1963–66 да

ТАССР азык-төлек товарлары сәнгәте, 1966–68 дә ТАССР азык-төлек сәнгәте министрлыгы. 1963–67 дә ТАССР ЮС депутаты. Ленин орденны, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МАТВЁЕВ Владимир Фёдорович (23.4.1881, С.-Петербург — 4.12.1919, Петроград), хокук белгече, полиция хокукы д-ры (1915), статский советник (1916). Дворяннар нәселеннән. Петербург ун-тын тәмамлый (1903); шунда ук эшли: 1904–08 елларда проф. стипендиаты, 1908–10 да приват-доцент, 1917 дән полиция хокукы каф. ординар профессоры. 1910–15 тә Казан ун-тының полиция хокукы кафедрасында экстраординар проф., 1915–17 дә ординар проф. Хезмәтләре дәүләт хокукын өйрәнүгә, жәмәгать жыеннары проблемаларына һәм Көнбатыш Европа илләрендә җирле узидар өстеннән дәүләт күзәтүгә мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Право публичных собраний: Очерк развития и современной постановки права публичных собраний во Франции, Германии и Англии. СПб., 1909; Государственный надзор за общинным самоуправлением во Франции и Пруссии. К., 1915.

Әд.: Библиографический словарь профессоров и преподавателей Казанского университета. 1905–1917. К., 1986.

Е.Б.Долгов.

МАТВЁЕВ Иван Степанович (19.9.1907, Казан губ., Лаеш өязе Егорьево а. — 22.6.1968, Украина ССРның Харьков ш.), Сов. Союзы Герое (27.2.1945), полковник. «Выстрел» курсларын (1946), М.В.Фрунзе исем. Харби академияне (Мәскәү, 1952) тәмамлый. 1929 елдан Кызыл Армия сафларында. Сугышка кадәр Егорьево авыл советы рәисе булып эшли. 1941 нең июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 1086 нчы укчы полк командиры (33 нче армиянең 323 нче укчы дивизиясе). Көнбатыш, 1 нче, 2 нче һәм 3 нче Белоруссия фронтлары гаскарлары составында Мәскәү янындагы сугышта (1941–42), Смоленск (1943), Белоруссия (1944), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөҗүм операцияләрендә катнаша. 1945 нең 14–16 гыйнварында Гнездкув, Немирычув (Зволень шөһәрненнән 15 км көнъяк-көнчыгыштарак, Польша) торақ пунктлары тирәсендә сугышта батырлык күрсәтә: дошманның оборона ныгымаларын өзүне оештыра; чолганышта кала һәм сугышып алган позициясен тәүлек бие саклап тора. 1955 тән запаста. Харьков Автоматика җәҗрибә КБда эшли. Өч Ленин орденны, ике Кызыл Байрак, Александр Невский, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МАТВЁЕВА Татьяна Всеволодовна (28.4.1940, Ленинград), невропатолог, мед. фән. д-ры (1989), проф. (1991). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1968), Казан шәһәрненнән 9 нчы хастаханәсендә невропатолог булып эшли. 1968 елдан Казан ГИДУВының неврология клиникасында, клиника каршында иммунология лабораториясен оештыручы

(1972). 1994 тән Казан мед. ин-тынның нерв авырулары кафедрасында. Хезмәтләре таркақ склероз патогенезына карый.

Хезм.: Состояние тимуса при рассеянном склерозе по пневмомедиастинографии // Казан. мед. журн. 1975. № 2; О механизме формирования активных Т-РОК у больных // Журн. невропатологии и психиатрии. 1981. № 4; Состояние вегетативной нервной системы у больных рассеянным склерозом // Неврол. вестн. 1994. № 1–2; Семiotика поражения черепных нервов с методикой их обследования. К., 2006.

МАТВЁЕВКА РАЙОНЫ, ТАССРда. 1944 елның 19 февралендә Минзәлә һәм Калинин р-ннарының бер өлешендә оештырыла. 1948 дә районда 18 авыл советы, 53 торақ пункт исәпләнә. 1954 нең 19 ноябрдендә, район терр-ясе Минзәлә һәм Калинин р-ннарына кайтарылу сәбәпле, район таркатыла.

МАТВЁЕВКА РАЙОНЫ, *Оренбург өлкәсенен* тәньяк-көнбатыш өлешендә урнашкан. 1935 елда оештырыла. Мәйданы — 1,8 мең км². Үзәге — Матвеевка авылы (Оренбургтан 600 км тәньяк-көнбатыштарак). Халкы — 11755 (2012), татарлар — 3944 кеше (2010). М.р.да 7 татар авылы бар: Азамат, Югары Котлымбәт, Түбән Котлымбәт, Яна Әшер, Иске Әшер, Иске Котлымбәт, Иске Якуп. Матвеевкадагы татарлар саны — 839 (2010). 1917 гә кадәр Иске Әшер һәм Иске Якуп авылларында 2 шәр, Югары Котлымбәт, Азамат, Иске Котлымбәттә берәр мәчет эшли. 1917 дән соң Иске Котлымбәт авылында татар мәктәбе ачыла. 2002/03 уку елында М.р.ның 5 мәктәбендә татар теле — фән, 2 мәктәптә факультатив дәрәс буларак укытыла. 2001 дә Иске Әшер мәдәнияте йорты каршында «Якташлар» ансамбле (2002 дә халык ансамбле исеме бирелә) оештырыла. Районда татар мәдәнияте декадалары үткәрелә. М.р.да Сов. Союзы Герое Ә.Б.Шамкаев туған.

МАТВЕЙЧУК Марьян Степанович (р. 3.10.1947, Киров өлкәсенен Вятка Аланы р-ны Сосновка а.), математик, физика-матем. фән. д-ры (1992), проф. (1993). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1970), шунда ук матем. анализ кафедрасында (1975–96), Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тының ихтималлык теориясе бүлегендә (1996–2001) эшли; бер үк вакытта, 1996 елдан, Ульянов пед. ун-тында, матем. анализ каф. мөдире (1999 дан). 2001 дән Кубань ун-тының Новороссийск ф-лы профессоры Хезмәтләре функциональ анализга карый. М. Нейман алгебрасының ортогональ проекторларында бирелгән үлчәнешләр өчен Глисон проблемасын чишә.

Хезм.: Одна теорема о состояниях на квантовых логиках // Теорет. и мат. физика. 1980. Т. 45, № 2; Описание полуконечных мер в полуконечных алгебрах // Функциональный анализ и его приложения. 1981. Т. 15, вып. 3; Measures on Effects and on Projections in Space with Indefinite Metric // Fields Institute Communications. 2000. V.25.

МАТВИЁВСКИЙ Лаврентий Арефьевич (1841, Маринск Посады ш. — 1917 дән соң), 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре, нәселдән күчмә мактаулы гражданы, жәмәгать эшлеклесе. 1863 елда әтисеннән сәүдә пр-тиесен мирас

итеп ала, Царицын, Казан, Әстерхан шәһәрләрендә агач материаллары б-н сәүдә итә. 1870 еллар уртасыннан Казанда. 1908 дә «Уллары белән Л.А.Матвиевский һәм П.Т.Набоковның сәүдә йорты» фирмасын ача. 20 йөз башында Казанның иң бай кешеләреннән санала: Казан, Түбән Новгород һәм Кострома губерналарында тулай бәясә 450 мең сумлык 22 мең дисәтинә, башлыча, урманлы жир биләмәләре, Казанда кирпеч йорты була. Туган шәһәрәндә актив жәмғиягә эшчәнлеге алып бара: Чабаксар земствосы гласные (1867), төрмә ком-ты директоры (1868), Мариинск Посадында шәһәр башлыгы. 1879–1917 дә Казандагы Владимир соборында ктитор (староста), Император кешелеклек жәмгыятенен Казан ярлыларга ярдәм итү ком-ты әгъзасы (1874 тән), попечителе (1896 дан), император Мария ведомствосы карамагындагы Казан балалар приюты попечительлегеннән шәрәфле әгъзасы (1888 дән), Казан сәүдәгәрләр банкы советы рәисе. Император кешелеклек жәмгыятенен гыйбадәт йортын, Владимир соборы каршындагы уч-ше, Мариинск Посадында һәм Казандагы укугучылар семинариясе каршында чиркәүләр төзетү, Кызыл Хач жәмгыятенен Казан бүлгәгә өчен йорт сатып алу һәм аның каршында чиркәү төзетү, Казанның мөхбүсләренә тәрбияләү бүлекчәсе биналарын киңәйтү һәм үзгәртеп төзү максатларында иганә ярдәме күрсәтә. 2 нче һәм 3 нче дәрәжә Изге Станислав орденнары, Станислав тасмасына беркетелгән «Тырышлык өчен» алтын медале б-н бүләкләнә.

МАТЕМАТИК АНАЛИЗ, математиканың бер бүлгәгә, анда функцияләр чик күчеш операциясе ярдәмдә өйрәнелә. Чик күчеш процессы (чиксез кечкенә зурлык төшенчәсе) б.э.к. 4–3 йөзләрдә Борынгы Греция галимнәре (Евдокс, Архимед) һәм урта гасырларда Европа галимнәре тарафыннан күбесенчә геом. фигураларның мөйданнарын һәм күләннәрен исәпләү өчен кулланылган. Математиканың бүлгә буларак, М.а. 17–18 йөзләрдә И.Ньютон, Г.Лейбниц, Л.Эйлер хезмәтләрендә формалаша, чикләмәләр теориясе 19 йөз башында француз математигы О.Коши хезмәтләрендә төгәл баян ителә. Казан ун-тында М.а., фәнни юнәлеш буларак, Н.И.Лобачевский хезмәтләре нигезендә барлыкка килә, 1834 елда ул санлы функциягә беренче фәнни билгеләмә бирә: теориянең киң мөмкинлекләре бер-берсе б-н бәйләнгән саннарны бергә караганда гына бәйләнеш барлыгын таний, ди ул. Саф матем. кафедрасында аның довамчысы А.Ф.Попов аналитик алымнарны гидродинамика тигезләмәләрен тикшерү б-н бәйли. В.Г.Имшенецкийның аерым чыгарылмалардагы тигезләмәләрен интеграллау буенча хезмәтләре (1865, 1868) күп еллар буе бу өлкәдә төп чыганак була һәм чит телләргә дә тәржәмә ителә. 1930 еллар башында Казанда М.а. буенча тикшеренүләр Б.М.Гагаев житәкчелегендә үткәрелә. Ул дифференцирлауга тотрыклы ортогональ функцияләр системаларын яңадан исәпләү турында Н.Н.Лузин проблемасын чишә (1927). Аның күп кең шәкертләре Казанда

һәм Россиянең башка фәнни үзәкләрендә әһәмиятле фәнни юнәлешләренә житәкчиләр (Ю.Г.Борисович, Б.Г.Габделхәев, Ф.Д.Гахов, А.Д.Ляшко, В.Н.Монахов, Н.С.Салихов һ.б.). 1950 елларның икенче яртысыннан Казан ун-тында аналитик функцияләр теориясендә яңа юнәлеш-кайтма кырый мөһимләләр теориясе үзеш ала. Аналитик функцияләр теориясе кысаларында аның гомуми куелышын М.Т.Нужин эшли. Туры кырый мөһимләләр һәм сингуляр интеграль тигезләмәләр өлкәсендә фундаменталь тикшеренүләр Ф.Д.Гахов һәм аның шәкертләре тарафыннан үткәрелә. Ул Б.Риманның атаклы проблемасының (аналитик функция өчен сызыкча иярешлек мөһимләсә) тулы чишелешне таба. Риманча өсләкләрдә һәм автоморф функцияләр классында Б.Риманның кырый мөһимләсә (Л.И.Чибрикова, И.А.Бикчәнтәев), шул ук мөһимлә тураймый торган кәкрәләрдә (Б.А.Кац) тикшерелә, Гильберт мөһимләсә тибындагы чик мөһимләләр (Е.П.Аксентьева, Ю.В.Обносов), катнаш типтагы тигезләмәләр өчен кырый мөһимләләр (В.И.Жегалов) өйрәнелә. Л.А.Аксентьев һәм аның шәкертләре тарафыннан аналитик функцияләр өчен бер- һәм күпбитлеклек житәрлек шартлары алына. Риманча өсләкләрнең тармакланган капламаларын төзү мөһимләсә тикшерелә (Ф.Г.Өхәдиев, С.Р.Насыров, И.Р.Нәжметдинов, Е.А.Широкова). Казан пед. ин-тында М.И.Әлмөхәммәтов житәкчелегендә дифференциаль тигезләмәләрен сыйфатча теориясе өлкәсендә уңышлы тикшеренүләр алып барыла. 1970 елларда Казан ун-тында А.Н.Шерстнёв тарафыннан оештырылган «Операторлар алгебралары һәм аларның кулланылышы» семинары базасында функциональ анализ өлкәсендә тикшеренүләр жәелдереп жиберелә. Үзәк булмаган функционалларга карата нәкоммутатив интеграллау һәм топологик алгебраларда проекторлардагы үлчәнешләрен төзү (С.В.Дорофеев, Г.Д.Луговая, М.С.Матвейчук, П.Г.Овчинников, О.Е.Тихонов, Н.В.Трунов), шу. сигма-аддитивлыкның топологик критерийларын һәм цилиндр ихтималлыкларның аз кушылучанлыгын (Д.Х.Мөштәри) өйрәнү буенча өстенлекле фәнни тикшеренүләр башкарыла. Функцияләрен конструктив теориясе өлкәсендә Б.Г.Габделхәев һәм аның шәкертләре операторлары тигезләмәләрен зур классын аякында чышү алымнарын эшлиләр, ә ул санлы алымнарны оптималләштерүнең гомуми теориясен үстөрү мөмкинлеген бирә.

Әд.: Гахов Ф.Д. Краевые задачи. М., 1977; Чибрикова Л.И. Основные граничные задачи для аналитических функций. К., 1977; Трунов Н.В., Шерстнёв А.Н. Введение в теорию некоммутативного интегрирования // Современные проблемы математики. Новейшие достижения. М., 1985. Т. 27; Авхадиев Ф.Г., Аксентьев Л.А., Елизаров А.М. Достаточные условия конечности аналитических функций и их приложения / ВИНТИ // Итоги науки и техники. Сер. Матем. анализ. М., 1987. Т. 25; Mushari D.H. Probabilities and Topologies on Linear Spaces // Kazan Math. Found. 1996.

А.Н.Шерстнёв.

МАТЕМАТИК ЛОГИКА, гомуми (фәлсәфи) логиканың кануннарын һәм фикерләр формаларын матем. алымнар ярдәмдә өйрәнүче фән. М.л.ның төп мөһимләреннән берсе — фикер йортүләрнең матем. исбатлануын өйрәнү. Шул ук вакытта башлангыч, исбатлауларсыз кабул ителгән нигезләмәләр дә (аксиомалар) бар, алардан билгеле бер фикерләр принциплары ярдәмдә нәтижеләр чыгарыла. Нәтиженән дәрәжәгә башлангыч нигезләмәләргә һәм исбатлау барышында кулланылган фикерләр принципларына бәйле. Шул рәвешле үстерелгән матем. теорияләр аксиоматик дип аталалар; М.л.ның аксиомалар бәйсезлегенә һәм теорияләрен капма-каршы булмаучанлыгына караган мөһим бүлекләре шулар б-н бәйләнгән.

М.л.ның аксиоматик теориясендә нигез салучы — Россия математигы, Казан ун-ты профессоры Н.И.Лобачевский. Бу теориянең классик үрнәгә булып Евклидның берничә постулатына, ш.и. турыларның параллеллегенә турындагы 5 нче постулатка нигезләнәп төзелгән Евклид геометриясе тора. 5 нче постулатны бу геометриянең башка постулатларынан чыгарып булмасына инану Лобачевскийны бу постулат Евклид геометриясенә башка аксиомаларына бәйле түгел дигән фикергә китерә. Ул 1826 елда соңыннан Лобачевский геометриясе дип йөртелүче яңа геометрияне төзи һәм анда әлеге постулат капма-каршысы б-н алыштырыла. Аннан соң итальян математигы Е.Бельтрами Лобачевский аксиомалары үтәләр торган геометриянең моделен төзи (1868), немец математигы Ф.Клейн Лобачевский геометриясенә капма-каршы булмаганлыгын катгый исбатлый (1872). Шулай итеп, 5 нче постулатның Евклид геометриясенә башка аксиомаларына бәйле түгеллегенә дәлилләнә.

20 йөздә күплекләр теориясендә М.л.ның мөһим нәтижеләре алына: Австрия математигы К.Гедель континуум сайлау һәм аның проблемасы аксиомасының күплекләр теориясе аксиомалары б-н капма-каршы булмавын исбатлый (1934), Америка математигы П.Козан аларның күплекләр теориясе аксиомаларына бәйле түгеллеген билгели (1963).

М.л.да тикшеренүләр үткәргәндә карала торган матем. теория б-н билгеле дәрәжәдә бәйләнгән формаль системалар төзелә. Бу алымның авторы — немец математигы Д.Гильберт. Аңа кадр бу өлкәдә инглиз мантийчысы Дж.Буль, немец математиклары Э.Шредер һәм Г.Фреге, итальян математигы Дж. Пеано, Казан ун-ты профессоры, астроном П.С.Порецкий хезмәтләрендә логика алгебрасы эшкәртмәләре урын ала. Порецкийның «Логик нигезләмәләрен чышү юллары һәм математик логиканың кире ысулы турында» («О способах решения логических равенств и об обратном способе математической логики», 1884) дигән хезмәте логика алгебрасы үзешендә зур роль уйный. Галим Россиядә беренче тапкыр Казан ун-тында үзенә әлеге хезмәте нигезендә М.л. курсынан лекцияләр укый (1887).

Формаль системаларның логика өлеше үз эченә формальләштерелгән аксиомаларны

һәм формаль чыгару кагыйдәләрен ала; аларны ничек сайлап алуға һәм фикерләүләр мәгънәсен дөрөслөк ягыннан ничек кабул итүгә карап, интуицион, конструктив, күп мәгънәле, модаль һ.б. логикаларны аерып өйрәнәләр.

Казан ун-ты профессоры Н.А.Васильев хезмәтләрендә урын алган идеяләр күп мәгънәле, шу. интуицион һәм конструктив логикаларның төп нигезләмәләре чагылышы буларак баяләнә.

1960 еллардан башлап Казан ун-тында Н.К.Замов житәкчелегендә исбатлаулар теориясе, гамәли М.л., ясалма интеллект теориясе, программалар синтезы һәм программалаштыруны укыту методикасы өлкәләрендә тикшеренүләр алып барыла. Резолюцияләр алымында терминнарны тәртипкә салу стратегиясе эшләнә, һәм ул предикатлар исәпләүнең бик күп формулалары өчен хәлиткеч процедура булып тора. Шу ул алым нигезендә теоремаларны исбатлау программасы төзелә, аның ярдәмендә модаль логикалар һәм күплекләр теориясенә күпчелек теоремаларын автоматик режимга исбатларга мөмкин (В.Ю.Базылев, В.Ю.Михайлов).

М.л. алгоритмнар теориясе б-н принципиаль бәйләнә. 20 йөзгә урталарында инглиз математигы А.Тьюринг һәм Америка математигы А.Черч хезмәтләрендә алгоритмик чишелешчән функция төшенчәсе аныклана, ә бу элгәрәк чишелеш алгоритмы табылмый килгән күп кенә матем. проблемаларның алгоритмик чишелмәүчәнлеген исбатларга мөмкинлек бирә. 1970 елларда Казан ун-ты галимнәре М.М.Арсланов житәкчелегендә алгоритмик чишелмәүчән теорияләренә чишелмәүчәнлек дәрәжәләре буенча классификацияләр; матем. проблемаларның әлеге класслар иерархиясендәге конкрет баскычка керүе критерийларын табалар, чишелмәүчәнлек дәрәжәләрен төп жыелучанлыклары буенча тәртипкә салуның алгебраик структурасын тәүгә зур өлеш кертәләр.

Әд.: Клини С.К. Математическая логика. М., 1973; Арсланов М.М. Рекурсивное перечисление множества и степени неразрешимости. К., 1986; Resolution methods for the decision problem. В.-N.Y., 1993.

М.М.Арсланов.

МАТЕМАТИК МОДЕЛЬЛӘШТЕРҮ, процессларны һәм күренешләренә экспериментлар мөмкин, кирәк булмаган һәм кыен булган очракларда аларның матем. модельләрендә тикшереп өйрәнү алымы. Табигать күренешләрен сурәтлэгән универсаль модельләр кулланыла, жәмгыятьне һәм фәнни-техник алгарышны мәгълүматлаштыруның мөһим бер өлешен тәшкил итә. М.м. элементлары борынгы чорларда ук кулланылган; фән буларак 20 йөздә галимнәренә чиксез күп вак эшләреннән азат иткән электрон-хисаплау машиналары үсешә б-н бәйләү рәвештә формалаша. М.м. санлы алымнарны эшләү (аларның кайберләре танылган галимнәр: И.Ньютон, К.Гаусс, И.Эйлер, Н.И.Лобачевский, П.Л.Чебышев исемнән йортә) б-н тыгыз бәйләнгән, ә бу исә матем. алымнарның төрле белем даирәләренә һәм гамәли эшчәнлеккә үтп кәренә ярдәм итә.

Илдә М.м.нең киң таралуы акад. А.А.Самарский исеме б-н бәйлә. Аның тырышлыгы б-н РФА Матем. модельләштерү ин-ты төзелә (1991), М.м. буенча фәнни конференцияләр һәм мәктәпләр эшләп килә (Казанда яшь галимнәренә беренче мәктәпләре 1974 һәм 1976 елларда үткәрелә), «Математическое моделирование» ж-лы нәшер ителә.

Казанда М.м. буенча тикшеренүләр 1950 елларда башланып китә, Казан ун-ты галимнәре тарафыннан сүрүләр һәм фильтрлаштыру теорияләренә нәсызчыка мәсьәләләре өчен матем. модельләр төзелә, аларны чишүнең чөлтәрле алымнары эшләнә (Б.М.Гагаев, В.В.Морозов, А.В.Сульдин, Г.Г.Тумашев, В.Я.Булыгин һ.б.). М.м. буенча эшләр РФА КГУ ин-тларында (Матем. һәм машиналар төзү ин-тында, Казан физика-техника ин-тында), Казан техник һәм Казан технол. ун-тларында, Казан архит-ра-төзелеш ун-тында дөвам иттерелә. Шушычанлык һәм пластиклык теориясендәгә нәсызчыка мәсьәләләр өлкәсендә, композит материаллар механикасында, күппараметрлы кайтма булмаган процессларны һәм тоташ тирәлекләр механикасында билгеләгеч нисбәтләренә модельләштерүдә, физика, химия һәм термодинамикада (И.Г.Терегулов) нәтижәле эшләр үткәрелә. 1989 да Динамика һәм ныклык проблемалары фәнни-техник үзгә оештырыла (житәкчесе В.П.Паймушин), анда 1996 дан башлап катлаулы конструкцияләренә механик торышын М.м. һәм ТРда уникаль объектлар проектлаштыру эшләре (Кама һәм Казансу елгаары аша күпер корылмалары, метрополитен һ.б.) алып барыла. Торак-корылмаларның зур тизлекле жилләр вакытындагы динамик торышын тикшерү, куркынчы формалардагы тирбәтүләрне һәм флаттер күренешләрен булдырмый калу максатында, аларның критик кыйммәтләрен билгеләү өчен, аналитик-эксперименталь алымнар эшләнә (В.А.Иванов, А.И.Голованов, И.Х.Сәитов). Бериш һәм күпкатламлы композит материаллардан эшләнгән конструкцияләренә киеренке деформацияләнгән хәлгә тикшерү өчен, нәтижәле санлы алымнар төзелә (А.И.Голованов), реал объектлар исәпләнелә (турбина балдаклары, автомобильләренә көч биру элементлары, вертолётларда хәрәкәт биру системалары, балчык нигезләр һ.б.), контурның төрле рәвештәгә сүрүләре һәм пластиналары бөгелешен исәпләү өчен, чик элементлар алымы эшләнә, контактлы мәсьәләләренә чишү алымы тәкъдим ителә (Ю.П.Аргюхин, А.П.Грибов). М.м. сызык һәм газлар механикасы өлкәсендә, аерым алганда, майлауның термоэластик һәм гидродинамик теориясе бүлгәндә гамәли эһәмияткә ия, шуның б-н ул югары тизлекле турбомашиналарны, калаклы һәм үзәктән куулы компрессорларны камилләштерүдә зур роль уйный (В.А.Максимов). аныксызлык шартларында катлаулы динамик системалар б-н идарә итү алымнары аэрокосмик өлкәдә киң кулланыла (Г.Л.Дегтярев).

Күпрежимлы һәм күпмаксатлы аппаратларны оптималләштерү алгоритмнары, шу. авиация двигателләре б-н автоматлашты-

рылган идарә итү системаларын һәм компьютерлаштырылган өйрәнү комплексларын матем., программ һәм мәгълүмати тәэмин итү булдырыла (Ю.В.Кожевников); үсешне фаразлау һәм идарәне оештыру өчен икътисади объектлар системасын М.м. тәкъдим ителә (Т.К.Сиражетдинов).

Әд.: Моисеев Н.П. Математика ставит эксперимент. М., 1979; Тихонов А.Н., Костомаров Д.П. Вводные лекции по прикладной математике. М., 1984; Петров А.А. Экономика. Модели. Вычислительный эксперимент. М., 1996; Самарский А.А., Михайлов А.П. Математическое моделирование. М., 1997; Математика: Большой энцикл. словарь. М., 2000.

А.Д.Ляшко.

МАТЕМАТИКА (грек. mathēmatikḗ, máthēma — фән сүзеннән), логик фикерләүләргә нигезләнгән структуралар, тәртип һәм нисбәтләр турындагы фән; объектларның формаларын хисаплау, улчу һәм сурәтләү гамәле үсү барышында барлыкка килгән. М. кешенең фәнни һәм гамәли эшчәнлегенә барлык даирәләрендә диярлек кулланыла; иң мөһим уку фәннәренә берсе булып тора, интеллектуаль мөмкинлекләренә һәм логик фикерли белүне үстерергә ярдәм итә.

М. буенча беренче танылган хезмәт булып Евклидның аксиоматик алымны нигезләгән «Башлангычлар» хезмәте (б.э.к. 3 йөз) санала, биредә геометрия үз алымнары, мәсьәләләре, дөрөслөк критерийлары булган системалы тикшеренү объектын тәшкил итә. Хезмәтнең нигезенә беренчел, төп аксиомалар (ачыктан-ачык, исбатлауны төгәп итми торган расламалар) һәм алардан логик фикерләр ярдәмендә чыгарыла торган, цикләмәгән сандагы теоремалар системасы ята.

М.ның үсешенә гамәли мәсьәләләр генә түгел, фәннең үз ихтияжлары да йогынты ясыи, һәм бу матем. белемнәренә шактый ук артуына китерә. Гарәп илләрендә һәм Гиндстанда сан төшенчәсе киңәйтелә, уңайлы позиция исәп системасы эшләнә. М.ның үсеше өйрәнелә торган төшенчәләренә абстрактлашу дәрәжәсен да югары күтәрә. Мас., М.да аның яна баскычы белемнәренә яна өлкәсен — *алгебры* барлыкка китерә. Жәмгыять ихтияжлары, икътисадның һәм дингезчелекнең үсеше заманча алгебраик нотацияләр һәм яна алымнар тууга сәбәп була. 16 йөздә 3 нче һәм 4 нче дәрәжә алгебраик тигезләмәләренә чишү алымнары уйлап табыла. Координатлар алымы, дифференциаль һәм интеграль исәпләүләр күп кенә мөһим мәсьәләләрен бердәм алым б-н хәл итәргә мөмкинлек бирә. Матем. белемнәргә яна гамәли фән — *механикада* күпләп ихтияж туа. Борынгы заман М.сы үсешендә эшләнгән коник кисемнәр теориясе көтмәгәндә генә планеталар хәрәкәтен тасвирлауда файдаланыла. М.ның шуннан соңгы үсешен аның төп башлангычлары б-н тирәнтен кызыксыну, төрле ихтияжлардан чыгып, М.ның аерым өлкәләрен үстерү, «сан» һәм «фәза» төшенчәләренә гомумиләштерелү билгели. Яна төр саннар баштарак гадәти санлы мәсьәләләр чишүнең уңайлаштыру өчен кулланыла, соңрак кайвакыт яна гомумиләштерүләр да тудыра торган мөстәкыйль тикшеренү объекты буларак бар-

лыкка киләләр. Өч үлчәнеше Евклид фазасы төшенчәсен гомумиләштерү күп үлчәнеше һәм чиксез фазалар, нәвклид геометриялә, функциональ һәм топологик фазалар тууга китерә. Өйтк, хәзерге М.да фәза дип өстәмә алгебраик, топологик, тәртинчә һ.б. структуралар б-н тәмин ителгән нинди дә булса объектлар (нокталар дип йөртелүче) күплеген атыллар. М. һәм аның ин абстракт өлкәләре күп кенә башка фәннәрдә кулланыла башлый. Компьютерлар уйлар табылу заманча алгебраны, саннар теориясен һәм функциональ анализны кулланган кибернетика, матем. модельләштерү, дискрет М., якынча исәпләүләр теориясе кебек яңа матем. фәннәр барлыкка килү һәм үсү б-н бәйлә.

Казан губернасында М.ның үсеше Казан ун-ты тарихы б-н аерылгысыз бәйләнгән, биредә М. фәннән күп кенә ачышлар һәм фундаменталь гомумиләштерүләр б-н баекан галимнәр эшли. Беренче М. профессорлары 1808 елда университетка укытгыра чакырылган М.Бартельс — күпкырлы математик һәм талантлы педагог-галим йогынтысында дөньяга чыга. М. фәне үсешенә Евклид аксиомалары системасыннан үзгә системалы яңа геометрия төзөгән Н.И.Лобачевский зур өлеш кертә. Лобачевский теориясе геометриянең чикләрен киңәйтә кенә калмый, М.ның максатларын яңача төшенүдә зур роль уйный. Лобачевскийның ачышы, революцион характерда булганлыктан, галимнең вафатыннан соң гына танылуга ирешә. Өйтк, аның тригонометрик рәтләренә үз кушышлары буенча тикшерүләре үз чорынан берничә үнәллеккә узып китә. Ул гамма-функцияләр теориясенә оригиналь төзелешен эшли, аларның кайбер билгесез үзлекләрен ача, алгебрада югары дәрәжә тигезләмәләрен табырларын якынча исәпләүнең камилрәк алымын төкәдим итә. Талантлы педагог һәм лектор буларак, Лобачевский төрле белгечлекләр буенча галимнәргә зур йогынты ясыи һәм ярдәм итә (химиклар Н.Н.Зинин һәм А.М.Бутлеров үзләрен фәнни эшчәнлекләрен Лобачевский житәкчелегендә М. буенча башлап жиборәләр). 19 йөзнен 2 нче артысында Лобачевскийның шәкерте А.Ф.Попов гидромеханикадан тикшеренүләр үткәрә. Поповның укучысы В.Г.Имшенецкий аерым чыгарылмалардагы тигезләмәләрен интеграллаштыру мәсьәләләре б-н шөгильләнә. Аның хезмәтләре француз һәм немец телләренә тәржемә ителә, 19 йөз ахырының ин зур математикларынан берсе булган норвег Софус Ли тарафыннан югары бәяләнә. В.П.Максимовичның магистрлык диссертациясендә 2 нче тәртинп гомуми сызыкча дифференциаль тигезләмәне квадратраларда интеграллауның мөмкин түгеллеге дәлиләнә. Ф.М.Суворов хезмәтләрендә өч үлчәнеше риманча фазаларның дифференциаль инвариантлары табыла. *Казан физика-математика жәмгыятен* 20 ел буе житәкләгән А.В.Васильев авторф функцияләрен ачуга бик якын килә. Аның «Алгебраик тигезләмәләр системаларының тамырларын аерып чыгару теориясе» дигән диссертациясе тикшеренүләрнең ин күп төр алымнарын куллануы б-н аерылып

тора. Васильев *Лобачевский Н.И. исемендәге халыкка премия* булдыруда, бөек галимнең хезмәтләрен һәм беренче фәнни биографиясен бастырып чыгаруда зур роль уйный. А.П.Котельников, гомумиләштерелгән комплекслы саннарны кулланып, векторлыга охшаган винтлы исәпләүләр аппаратын үстерә. Аерым алганда, ул махсус ихтималлык теориясендә тизлекләр фазасының Лобачевский фазасы икәнлеген исбат итә. Д.Н.Зейлигер сызыкчалы фазаларның комплекслы теориясен төзи. Д.М.Синцов, Россиядә беренче булып, нәголоном геом. тикшеренүләре уздыра. П.С.Поретский (белгечлеге буенча астроном) Казан ун-тында, Россиядә беренче булып, матем. логика курсларын укый.

Республикада матем. тикшеренүләр үсешенә яңа чоры 1920 елларда башлана. Университетның киңәйтелүе, М. кафедралары булган башка югары уку йортлары ачылу М. б-н шөгильләнүче галимнәрен саны шактый артуга китерә. Күп еллар Казан физика-матем. жәмгыятенә башында торган Н.Н.Парфентьев фәнни потенциалны формалаштыруда зур роль уйный. Ул, шәхсән үзе механика фәне өлкәсендә күбрәк эшләсә дә, матем. тикшеренүләргә күп кенә яшь галимнәрен тартта, аларның хезмәтләре исә яңа фәнни юнәлешләргә нигез сала.

Казан ун-тында геометриянең үсеше П.А.Широков исеме б-н тыгыз бәйләнгән. Аның симметрик фазалар теориясе буенча тикшеренүләре зур әһәмияткә ия. П.А.Широков, илбездә геометрияның беренче булып, тензорлы анализ алымнарын өйрәнә һәм аларны Риман геометриясенә күп кенә мөһим мәсьәләләрен чишүдә куллана. Соңрак Казанда геом. мәктәбнең проектив фәза өлкәләре теориясендә нормальләштерү алымын төзүче А.П.Норден житәкли. А.П.Котельников, П.А.Широков, А.П.Норден тикшеренүләре А.П.Широковка *Казан геометрия фәнни мәктәбенең* фәнни юнәлешен — алгебралар өстендә геометрияне формалаштырырга мөмкинлек бирә. А.З.Петровның Эйнштейнның гомуми ихтималлык теориясендә геом. проблемаларына караган хезмәтләре дөньякүләм танылу ала. Б.Л.Лаптев, беренчеләрдән булып, катламанган фазаларның дифференциаль геометриясе буенча тикшеренүләрен башлап жиборә.

1927 дә Казанга Н.Г.Чеботарёвны чакыру һәм 1934 тә аның тырышлыгы б-н Казан ун-ты каршында *Математика һәм механика институты* ачылу зур әһәмияткә ия була. М.ның төрле өлкәләрендә Чеботарёвның алгебраик тикшеренүләре — Галуа теориясе, Ли төркемнәре теориясе, полиномнар һәм бөтен функцияләренң давамлылыгы проблемасы, резольвентлар проблемасы — дөньякүләм танылу ала. Аның шәкерте И.Д.Адо — Ли алгебраларын күрсөтү турындагы атаклы теореманы, В.В.Морозов ярымгади Ли алгебраларының максимум асалгебралары регулярлыгы теоремасын исбатлайлар. Функцияләр теориясе буенча тикшеренүләрен Б.М.Гагаев дәвам итә, ул Н.Н.Лузинның бер проблемасын чишә. Аның шәкерте Г.С.Са-

лихов Коши-Ковалевская теориясе өлкәсендә фундаменталь нәтижеләргә ирешә. М.И.Әлмөхәммәтов француз математигы А.Пуанкаре хезмәтләре б-н бәйлә дифференциаль тигезләмәләр теориясеннән күп кенә теоремаларны исбатлай. Ф.Д.Гахов кырый мәсьәләләр буенча тикшеренүләрен башлап жиборә, ул ирешкән нәтижеләр аерым чыгарылмалардагы тигезләмәләр һәм комплекслы үзгәрешленә функцияләр теориясе буенча дәреслекләргә кертелгән.

Хәзерге заман М. әдәбиятында ш.у. Казан механикалары тарафыннан кертелгән матем. объектлар (Громека—Бельтрами тигезләмәсе, Громека—Ламб формасы, Четаев алымы, Пуанкаре—Четаев тигезләмәсе, Донелл—Мөштәри теориясе, Каменков критерие һ.б.) билгеләп үтелә. Казан математикларының хәзерге тикшеренүләре Г.Г.Тумашев һәм М.Т.Нужин тарафыннан аэрогидромеханика мәсьәләләренә бәйлә рәвештә үстерелгән кайтма кырый мәсьәләләр теориясен карый.

20 йөзнен 2 нче артысында тикшеренүләр Казан математиклары өчен традицион өлкәләрдә — алгебра (В.В.Морозов, Ю.Б.Ермолаев, И.И.Сахаев, С.М.Скрябин), геом. (А.П.Норден, Б.Л.Лаптев, В.В.Вишневский, Б.Н.Шапухов, А.П.Широков, В.В.Шурыгин), *математик анализ* (Б.М.Гагаев һәм аның шәкертләре), дифференциаль тигезләмәләр (М.И.Әлмөхәммәтов; Г.С.Салихов, В.Р.Фридендер, Л.Д.Эскин, М.Д.Бронштейн), кырый мәсьәләләр (Ф.Д.Гахов, Л.И.Чирикова, И.А.Бикчәнтәев, В.И.Жегалов, Ю.Г.Обносов) буенча дәвам итерелә. Шушы өлкәләр кысаларында яңа юнәлешләр — ихтималлык теориясенә матем. проблемалары (А.З.Петров, А.В.Әминова, В.Р.Кайгородов һ.б.), комплекслы үзгәрешле функцияләренә геометрик теориясе (Л.А.Аксентьев, Ф.Г.Әхәдиев, Б.А.Кац, А.М.Елизаров, С.Р.Насыров һ.б.), хисаплау алымнары (А.Д.Ляшко, М.М.Карчевский, А.В.Лапин, И.Б.Бәдриев, Р.З.Даутов һ.б.), оптимальләштерү алымнары (Я.И.Заботин, И.В.Коннов һ.б.), *якынчалык теориясе* (Б.Г.Габделхәев, Н.С.Габбасов һ.б.) буенча тикшеренүләр башлана. Математиканың Казан өчен яңа өлкәләре: *кибернетика* һәм дискрет матем. (Р.Г.Бохараев, Ф.М.Аблаев, Ю.В.Голунков, Р.Х.Латыйпов, Р.Г.Нигъмәтуллин һ.б.), *ихтималлык теориясе һәм математик статистика* (А.В.Сулдин, И.Н.Володин, В.И.Ладохин, Д.Х.Мөштәри, А.Н.Чупрунов һ.б.), функциональ анализ (А.Н.Шерстнёв, С.А.Григорян, М.С.Матвейчук, О.Е.Тихонов, Н.В.Трунов һ.б.), саннар теориясе (Г.А.Фрейман, Е.В.Новосёлов, Д.А.Москвин), *математик логика* (М.М.Арсланов, В.Д.Соловьев һ.б.), программалаштыруның матем. проблемалары (Н.К.Замов), матем. физика (М.Ж.Миассаров), сызыкча топологик фазалар (Ю.И.Грибанов, Н.М.Зобин) үсеш ала.

М.буенча тикшеренүләр Казанның югары уку йортларында, акад. һәм фәнни-тикшеренү институтларында алып барыла. М. белгечләрен әзерләү өчен, Казан ун-тының физика-матем. ф-ты нигезендә 1960 та механика-матем. ф-ты, 1979 да хисаплау математи-

касы һәм кибернетика ф-ты ачыла. Казан ун-тында М.ның төрле проблемалары буенча даими үткәрелә торган фәнни семинарлар М. галимнәренә нәформаль берләшмәләренә әверелә. 1936 дан башлап укучылар очен матем. олимпиадалар үткәрелә, 1961 дә Казан ун-ты каршында махсус физика-матем. мәктәбе булдырыла. 1891–1949 да «Известия физико-математического общества при Казанском университете» ж-лы, 1957 дән «Известия высших учебных заведений. Математика» фәнни-теоретик ж-лы чыгарыла. 1895 тә, башлыча, неевклид геом. өлкәсендәге зур фәнни казынышлар очен Н.И.Лобачевский исем. халыкара премия, 1991 дә Н.И.Лобачевский исем. медаль гамәлгә куела.

Әд.: История отечественной математики: В 4 т. Киев, 1966–70; Ю ш к е в и ч А.П. История математики в России до 1917 года. М., 1968; Казанский университет. 1804–1979: Очерки истории. К., 1979; Ш а к и р о в а Л.Р. Казанская математическая школа. К., 2002; И з о т о в Г.Е. Казанское физико-математическое общество. К., 2003; The New Encyclopaedia Britannica. 15 The Edition. Chi., 1999. V. 7.

Р.Г.Бохарев, Д.Х.Мөштар, Б.Н.Шатуков, А.Н.Шерстнёв.

МАТЕМАТИКА ҺӘМ МЕХАНИКА ИНСТИТУТЫ, Казан ун-ты каршындагы Н.Г.Чеботарёв исем. фәнни-тикшерену ин-ты (НИИММ), илдә югары уку йортлары каршындагы фәнни-тикшерену ин-тларының берсе. 1934 елда университет профессоры Н.Г.Чеботарёв тырышлыгы б-н төзелә (1947 гә кадәр аның директоры була); 1947 дән Н.Г.Чеботарёв исемендә.

НИИММда үсеш алган фәнни проблемалар теоретик характерда була һәм матем. б-н механиканың актуаль өлкәләренә карый: 1) алгебрада — револьвентлар проблемасы һәм өзлексез төркөмнәр (Н.Г.Чеботарёв, И.Д.Адо); давам ителүчән поминонар (Л.И.Гаврилов, Н.Н.Мейман); Ли төркөмнәре теориясе, Галуа теориясе, алгебра һәм тензорлы анализ (Н.Г.Чеботарёв); 2) анализда — ортогональ полиномнар (Б.М.Гагаев); дифференциаль тигезләмәләр системаларының аерымланган нокталары (М.И.Әлмөхәмәтов); n нчы тәртип сызыкча дифференциаль тигезләмәләрдә Чаплыгин алымын куллану (Г.Х.Максудов); аналитик функцияләр очен сызыкча кырый мөһәммәтләр (Ф.Д.Гахов); зур саннар законның гомумиләштерү (К.П.Персидский); 3) геометриядә — винтсыман сызыкча функцияләр; аныксыз метрикалы симметрик фәзалар; тензорлы анализ (П.А.Широков); нуль системаларда иярешлек (В.А.Яблоков); Финслер фәзалары (Б.Л.Лаптев); 4) механикада — динамика траекторияләренә тотрыклылыгы, Кронекер характеристикалары һәм аларны хәрәкәт тотрыклылыгы мөһәммәтләренә карата куллану (Н.Г.Четаев); тотрыклылык теориясенә гомуми проблемалары (К.П.Персидский, И.Г.Малкин); вибрация теориясенә кайбер мөһәммәтләре (Н.Н.Парфентьев).

1936 ның мае — 1937 нең октябрдә теоретик физика бүлгәе эшли (житәкчесе — поляк физигы М.Г.Матиссон (Ж.С.Адамар шәкертә), хезмәткәрләр — С.А.Альтшулер һәм

И.А.Щербаков). НИИММда аспирантларның зур төркөмә эшләр килә, соңыннан аларның күбесе зур галимнәр булып таныла.

Бөек Ватан сугышы елларында институт галимнәре, Казанга эвакуацияләнгән Мәскәү һәм Ленинград ин-тлары хезмәткәрләре б-н берлектә, оборонага кагылышлы темалар буенча эшли.

Сугыштан соңгы елларда институтта В.В.Морозов, Ф.Д.Гахов, А.П.Норден, С.Н.Андрианов, М.Т.Нужин, Г.Г.Тумашев, Б.Л.Лаптев, А.З.Петров, П.И.Петров, С.Ф.Сайкин нәтижәлә эшиләр.

1950–60 елларда институтта нефть тематикасы буенча тикшеренүләр жәелдерелә, яңа бүлекләр һәм лаб-яләр ачыла. НИИММ илнең югары уку йортына караган әйдәп баручы фәнни үзкәләренә берсе буларак таныла. 1978 дә институт һәм Казан ун-тының механика-матем. ф-ты нигезендә хисаплау математикасы һәм кибернетика ф-ты ачыла. 1990 еллар башында институтта 15 фән д-ры һәм 50 канд-ты эшли. 1992 дә ул РФАнең Матем. бүлгәе составына керә; институтта әлеккеге б-н бергә яңа перспектив юнәлешләр дә үсеш ала. Аспирантура һәм докторантура эшләр килә, аларда күп кенә танылган галимнәр — зур фәнни юнәлешләргә нигез салучылар, ш.и. Казан ун-ты ректоры булып эшләгән М.Т.Нужин һәм Чуаш ун-ты ректоры С.Ф.Сайкин әзерлек үтәләр. Институтның житәкчеләре: В.В.Морозов (1947–54), Г.Г.Тумашев (1954–61), Б.М.Лаптев (1961–80), Н.Б.Ильинский (1980–90), А.В.Костерин (1990–94), А.М.Елизаров (1994 тән).

Әд.: Очерки истории НИИ математики и механики имени Н.Г.Чеботарёва. К., 1989; Научно-исследовательский институт математики и механики имени Н.Г.Чеботарёва. 1993–1997. К., 1998. Елизаров А.М. Сохранение и развитие вузовских НИИ: иллюзии и реальность // Развитие стратегического подхода к управлению в российских университетах. К., 2001.

А.М.Елизаров.

МАТКАУШ авылы, Минзәлә р-нында, Минзәлә шәһәрненнән 17 км көньяк-көнчыгыштарак, Брустан елгасы буенда. 2010 елда 16 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезлә эре терлек асрау. 1704 тән татар авылы буларак билгеле, 1740 елларда авылда беренче рус кешеләре теркәлә. Рев-циягә кадәр рус чыганакаларында Ебалаково исеме б-н дә мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 яртысында халкы дөлүт крәстияннәре каглавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгилләнә; 18 йөзнен 2 нче яртысында Авзяно-Петровск һәм Воткинск тимер кою з-дында эшли. 1773–75 елгы Крәстияннәр кузгалышында М. Е.И.Пугачёв отрядлары туллану үзкәләренә берсе була. 20 йөз башында Богородица чиркәве (1878 дә төзелә), земство мәктәбе, 3 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1952,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Иске Мәлкән волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Минзәлә, 1944 нең 19 февраленнән — Матвеевка, 1954 нең 19 ноябрәннән Минзәлә р-нында. Халкы саны: 1795 тә — 168, 1859 да — 605, 1870 тә — 598,

1884 тә — 655, 1897 дә — 950, 1906 да — 1028, 1913 тә — 1030, 1920 дә — 938, 1926 да — 917, 1938 дә — 603, 1958 дә — 333, 1970 тә — 224, 1979 да — 127, 1989 да — 52, 2002 дә — 38 кеше.

МАТМЫР авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 44 км төньяктарак, Илләт елгасыннан 4 км читтә урнашкан. 2010 елда 34 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — умартачылык. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөлүт крәстияннәре каглавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында М.да мәчет эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 214 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Царёвококшайск (1919 дан — Краснококшайск) өязе Күлле Киме волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Дөбяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 26 ир-ат; 1859 да — 78, 1897 дә — 149, 1908 дә — 220, 1920 дә — 197, 1926 да — 225, 1938 дә — 265, 1949 да — 341, 1958 дә — 324, 1970 тә — 269, 1989 да — 89, 2002 дә — 50 кеше.

МАТРОСОВ Александр Матвеевич (чын исем-фамилиясе Мөхәммәтжанов Шакиржан Юныс улы) (5.2.1923/24, БАССРның Тамьян-Катай кантоны Кунакбай а., хәзер БРның Учалы р-ны, башка чыганакалар буенча — Екатеринбург ш., хәзер Днепропетровск ш. — 23 яки 27.2.1943, Псков өлкәсе, Локня р-ны Чернушки а., Великие Луки шәһәрндә жирләнә), Сов. Союзы Герое (19.6.1943, үлгәннән соң), гв. рядовое. Краснохолмск хәрби-пехота уч-щесен (Оренбург ш. янында, 1942) тәмамлый. 1932 елда әнисе үлеп, гарип әтисе б-н генә кала. 1934–39 да Мәлкәс (хәзер Димитровград ш.) һәм Ивановка авылы (хәзер Ульянов өлкәсе) балалар йортында тәрбияләнә. Куйбышев шәһәрнендә вагон ремонтлау з-дында эшли. 1942 нең сентябрәннән Кызыл Армия сафларында. 1943 нең гыйнварыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 254 нче гв. укчы полкның укчы-автоматчысы (22 нче армиянең 56 нчы гв. укчы дивизиясе). 1943 нең 23 яки 27 февралендә Калинин фронты гаскәрләре составында Чернушки авылы очен барган сугышта батырлык күрсәтә: дошманның пулемёт дзоты амбразурасын гәүдәсә б-н капый һәм подразделениенә алга уңышлы хәрәкәттен тәмин итә, һәлак була. Ленин ордены, медаль б-н бүләкләнә. Уфа, Ульянов, Великие Луки шәһәрләрендә М.ка һайкәлләр куела. Балалар хезмәт колониясе, Уфа шәһәрндә кинотеатр, Казанда бер урам аның исемен йөртә. Россия Эчкә эшләр министрлыгының Уфа югары мәктәбендә (1966), Кунакбай авылында мемориаль музей ачыла (1993).

Әд.: Славные сыны Башкирии. Уфа, 1965. Т. 1; Орёл умирает на лету. Уфа, 1966; Н а с и р о в Р. Откуда ты, Матросов? Уфа, 1994; Подвиги их бессмертны. Уфа, 2000; Ф а й з у л л и н А. Кем ты был, Александр Матросов? // Новая Вечёрка. 2003.

29 янв.; Неизвестный Матросов // Восточный экспресс. 2004. 27 февр.

М.З.Хэбибуллин.

МАТРОСОВ Владимир Мефодьевич (8.5.1932, Алтай краеный Шипуново р-ны Шипуново а. — 17.4.2011, Мәскәү), математик һәм механик, физика-матем. фән. д-ры (1967), РФА академигы (1991; 1987 елдан СССР ФА академигы, 1976 дан мөхбир әгъза). 1956 да Казан. авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, проф. (1968), махсус матем. (1968–72), кибернетика (1972–75) кафедралары мөдире. 1975 тән СССР ФАнең Себер бүлегендә (Иркутск ш.): Себер энергетика ин-тында директор урынбасары, системалар теориясе һәм кибернетика бөлүгә мөдире (1975–80); Хисаплау үзгән оештыручы һәм директоры (1980–91). 1991–96 да РФА Транспорт проблемалары ин-тының (С.-Петербург) Мәскәү ф-лы директоры. 1996 дан Мәскәүдә: Машиналар төзү ин-ты каршындагы Тотрыклылык һәм нәсызыкча динамиканы тикшерү үзгә директоры, 2000 нән Мәскәү авиация ин-тының матем. кибернетика каф. мөдире. Хезмәтләре теоретик механикага, хәрәкәт тотрыклыгы теориясенә, аналитик һәм нәсызыкча динамикага, социаль-икътисади һәм экол. системаларны глобаль модельләштерүгә карый. М. тотрыклылык теориясендә һәм динамик системалар б-н идарә итүдә Ляпуновның вектор-функцияләр алымын эшли; системаларның матем. теориясендә теоремалар чыгару өчен, чагыштыру принцибын формалаштыра. Ясалма интеллект өлкәсендә фәнни юнәлеш — теоремалар чыгару һәм исбатлауны автоматлаштыру өчен, алгоритмлы якын килүне төзи. М. үстәргән фәнни алымнар реаль техник объектларның динамикасы һәм алар б-н идарә итү проблемаларын хәл итәргә мөмкинлек бирә (стратосфера обсерваторияләре, озак сроклы орбиталь станцияләр, элемтә спутниклары һ.б. өчен). Бөтендөнья һәм төбәкләр үсешен тикшерү, матем. модельләштерү һәм анализлау буенча халыкара һәм Россия проектлары житәкчесе. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1984). Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Казан техник ун-тының шәрәфле профессоры, К.Э.Циолковский исем. Космонавтика академиясенә шәрәфле әгъзасы.

Х е з м.: Метод сравнения в математической теории систем. Новосибир., 1980 (автордаш); Алгоритмы вывода теории метода векторных функций Ляпунова. Новосибир., 1981 (автордаш); Метод векторных функций Ляпунова: Анализ динамических свойств нелинейных систем. М., 2001; Моделирование и управление процессами регионального развития. М., 2001 (автордаш).

МАТҮР КОҢГЫЗЛАР, ч и б ә р к о н г ы з л а р (Calosoma), *бызылдавыктар* семьялыгынан коңгызлар ыругы. Зур гәүдәле (25–31 мм). Канатлары яхшы үсеш алган. Личинкалары кара төстә. Түшөлмәдә һәм туфракның өске катламында яшиләр. Олы коңгызлар һәм личинкалары — актив ерткычлар. Корбанын тотканнан соң, М.к. югары каззалыктагы аерым каналлардан аңа ашканы согы сиптерә, ул исә корбанының эчке органнарын сыек боткага әйләндерә, со-

ныннан ерткыч аны суыра. 40 ка якын төрә билгеле, Россиянең Европа өлешендә — 6; Татарстан терр-ясендә 5 төрә билгеләнгән. Исле М.к. (С. sycophanta) һәм матур бронза коңгыз (С. inguisitar) киң яфраклы һәм катнаш урманнарда яши; туфрак өстендә һәм ш.у. агачларда күп кенә парсыз имән ефәк күбәләкләре гусеницаларын, алтын корсак, карышлавиклар һ.б. күбәләк гусеницаларын юк итәләр. Исле М.к. Кама аръягы урман-далаларының коньяк районнарында таралган (парсыз ефәк күбәләгенә таралу урынында бик күп була). Идел буге калкулыгында бик сирәк очрый. Матур бронза коңгыз бөтен респ-ка терр-ясендә бар, эмма саны күп түгел. Алтынсу нокталы М.к. (С. augropunctatum Herbst), дала М.к.ы (С. denticolle) һәм басу М.к.ы ачык биоценозларда (болын, аланнарда) яшиләр. Ябалакчылар, ак күбәләк гусеницалары б-н туена. Басу М.к.ы шактый күп, аеруча басу агроценозларында, тугай болыннарында һәм күпчеллек үләннар астында очрый. Тәңкә канатлыларның санын төп көйләүчеләр булып торалар. Исле М.к., бронза М.к., алтынсу нокталы М.к. ТРның, исле М.к. РФнең дә Кызыл китабына кертелгән.

А.К.Жеребцов.

МАТҮХИН Вадим Леонидович (8.9.1946, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1994), проф. (1998), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1968), РФА КГҮнең Физика-техника ин-тында эшли. 1996 дан Казан энергетика ун-тында: электрон техника һәм автоматлаштыру ф-ты деканы (1996–2003), бер ук вақытта физика каф. мөдире (1998 дән), Электроэнергетика һәм электроника ин-ты директоры (2004 тән). Хезмәтләре магнит күренешләре һәм каты жисем физикасына карый. М., беренче булып, үтә үткәрүчән кушылмаларның электрон структурасын өйрәнү өчен, төшнән квадруполь резонансын спектроскопиясе алымнарын куллана.

Х е з м.: Спектры ЯКР⁹⁹ Nb в соединениях со структурой А-15 // Изв. АН СССР. Сер. физ. 1978. Т. 42, № 10 (автордаш); Ядерный квадрупольный резонанс в интерметаллидах // Изв. АН СССР. Сер. физ. 1981. Т. 45, № 9 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

МАТҮХИН Евгений Леонидович (17.11.1948, Казан), химик-технолог, техник фән. д-ры (2000). 1972 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, СССР ФА Казан ф-лының Физика-техника ин-тында эшли. 1974 тән Химия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-тында, сектор башлыгы (1985 тән), бүлек башлыгы (1995 тән), баш фәнни хезмәткәр (2000 нән). Хезмәтләре махсус химиягә карый. М. житәкчелегендә матдә составын һәм үзлекләрен аналитик тикшерүнен экспресс алымнары комплексы, сынау алымнарына ГОСТ комплекслары һәм төрле кулланылыштагы техник материаллар эшләнә һәм житештерүгә кертелә. М. үтә түбән үзлеклекә ия булган химик продуктлар алу технологиясен, полимер материаллар модификацияләүнең электрофизик алымнарын һәм технологияләрен тәкъдим итә, югары вольтлы электрон тизләткечләр кулланырга нигезләнен, тәҗриба-сәнәгать полимер деструкция-

А.М. Матросов.

В.М. Матросов.

се жайланмасын төзи. Целлюлоза этерификациясе кинетикасы һәм механизмы өлкәсендәге тикшеренүләре, целлюлоза һәм нитроцеллюлоза житештерүдәге алдыңгы алымнарның фәнни нигезләрен эшләгәнә өчен СССР МС бүләгенә лаек була (1987). 180 мәкалә авторы. Уйлап табуга 7 авторлык тапкылыгы бар.

Х е з м.: Исследования радиационно-химических процессов деструкции целлюлозы ускоренными электронами методом ЭПР // Журн. прикладной химии. 1990. № 4 (автордаш).

Әд.: Лучшие сыны России. М., 2004.

МАТУШАНСКИЙ Григорий Ушерович (13.3.1946, Казан), педагог, физика-матем. фән. канд. (1974), пед. фән. д-ры (2003), проф. (2001). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1968), шунда ук радиофизика кафедрасында эшли. 1977 елдан Казан технол. ун-тында, югары уку йортлары укытучыларының белемен күтәрү ф-ты деканы (1986–2002), укытуда информатсион технологиялар каф. мөдире (1996–2002). 2002 дән Казан энергетика ун-тында, проректор (2002–03), һөнәри белем бирү педагогикасы һәм психологиясе каф. мөдире (2003 тән). Хезмәтләре пед. системаларны проектлаштыру, белгечләрен һөнәри эшчәнлеккә әзерләү, югары уку йортын тәмамлаганнан соң белем бирү тарихы мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Проектирование системы непрерывного профессионального образования преподавателей высшей школы. К., 1999; Дополнительное профессиональное образование преподавателя высшей школы (история, модели, перспективы). К., 2003; Становление и развитие системы послевузовской подготовки научно-педагогических кадров в России. К., 2006 (автордаш).

МАТФЕЙ (? — 31.1.1646, Казан), дин эшлеклесе. 1606 елдан Кирилл-Белозерский монастыре игумены, 1610 да аны поляктардан саклауны оештыра. 1613 тә Земский соборда катнаша. 1615 тән Казан һәм Зоя митрополиты. М. эшләнә чорда Казандагы *Архиерей йортының* вотчиналар б-н идарә итүче учреждениеләрен икътисади эшчәнлеген үсеш ала, Раифа Богородица, Седмизёрный һ.б. монастырьларына нигез салына. М. мөселманнарга һәм мәжусиләргә карата көч кулланырга каршы чыга, бу, үз чиратында, халыклар арасында дустанә мөнәсәбәтләренә саклап калуга ярдәм итә. Акча яки дәүләт милкен үзләштерүдә гаепләнган берничә Казан воеводасы М. йогынтысы б-н эш урыннарыннан алына.

Е.В.Лукаков.

МАТЧА МАЕ, татар халкында борынгыдан килгән, йорт салганда матча күтәрү б-н бәйлә йола. Татар авылларында хәзер дә саклана. Гадәттә, матча урнаштырылганнан соң, хужалар балта осталарына сөлге һәм яңа пешкән икмәк бирәләр, аларны атланмай (йола атамасы шуннан), корбанга чалынган тавык шулпасы б-н сыйлыйлар; бу корбан б-н яңа йорт изгеләштерелә, ул гайлә әгъзаларына саулык һәм озын гомер китерә, дип исәпләнә.

Әд.: Б а я з и т о в а Ф.С. Татар халкының байрәм һәм көнкүреш йолалары. К., 1995; М у х а м е т ш и н Ю.Г. Татары-кряшены. М., 1977; ш у л у к. Типы сельских жилищ (конца XIX — начала XX вв.) // Пермские татары. К., 1983.

Ф.Ф.Гулова.

МАТЮШИНО (Боровое Матюшино) авылы, Лаеш р-нында, Казан тимер юл станциясеннән 27 км көньяктарак. Куйбышев сусаклагычы ярында урнашкан. 2010 елда 139 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1648–50 еллардан Матюшин Починок исеме б-н мәгълүм. Рев-циягә кадәр чыганакарларда Матюшкино буларак та билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 19 яргысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 18 йөздә агач Илья чиркәве, 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе (1889 да ачыла), 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 611,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Воскресенский волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан — Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Столбище, 1959 ның 26 мартыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 53 ир-ат; 1859 да — 154, 1897 дә — 204, 1908 дә — 272, 1920 дә — 435, 1926 да — 401, 1949 да — 350, 1958 дә — 542, 1979 да — 181, 1989 да — 185, 2002 дә — 142 кеше.

МАТЮШИНО авылы, Югары Ослан р-нын-да, Югары Ослан авылынан 22 км көньяктарак, Куйбышев сусаклагычы ярында урнашкан. 2010 елда 62 кеше (руслар, татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, клуб, китапхана. 16 йөзгә 2 нче яргысында сарай жирләрендә нигез салына. Беренче исеме — Починок Матюшкин. 17 йөз ахырында дворян Нарышкиннар шәхси милек буларак бирелә. Халкы игенчелек, терлекчелек, таш чыгару һәм эшкәртү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да земство мәктәбе (1887 дә ачыла), жил тегермәне, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 684 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Ташёвка волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963нең 1 февраленнән — Яшел Үзән, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нын-да. Халык саны: 1782 дә — 245 ир-ат; 1859 да — 392, 1897 дә — 459, 1908 дә — 488, 1920 дә — 523, 1926 да — 503, 1938 дә — 549, 1949 да — 496, 1958 дә — 513, 1970 тә — 305, 1979 да — 271, 1989 да — 149, 2002 дә — 109 кеше.

МАТЮШКО Борис Николаевич (17.8.1946, Казан), инженер-технолог, техник фән. канд. (1978), ТР Дөүләт бүлгә лауреаты (1998). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлый (1968), Бөтенроссия углеводород чималы фәнни-тикшерену ин-тында эшли, сектор мөдире (1981 дән), әйдән баручы фәнни хезмәткәр (1986 дан), массалар алмашу процессларын исәпләү һәм тикшерү лаб-ясе мөдире (2000 нән). Хезмәтләре күп компонентлы катнашмалар ректификациясе, абсорбциясе һәм сепарациясе процессларында жылылык-масса алмашу, жылылык-масса алмашу кинетикасына карый. М. нефть һәм газ эшкәртү жайланмалары өчен колонналы жиһазларны исәпләү программаларын, газ конденсатын кабат эшкәртүнең технол. схемасын төзи. Дөүләт бүлгә углеводород чималын житештерү һәм аны күкертле кушылмалардан чистарту технологияләрен һәм катализаторларын эшлөгән өчен бирелә. Фәнни эшкәртмәләре «Татнефть» ЖБд, Россия-Америка уртақ «Тенгизшевройл» пр-тисендә (Казакъстан Респ-касы), РФнең газ һәм нефть эшкәртү, нефть химиясе пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә.

МАТЯШИН Юрий Иванович (29.7.1939, Столбище р-ны Столбище а. — 23.2.2012, Казан), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1995), проф. (1996), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1998). 1961 елда Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң, Татарстан респ-ка а.х. тәжрибә станциясендә эшли. 1965–70 тә Бөтенсоюз терлек азыгы фәнни-тикшерену ин-тында (Мәскәү өлкәсе Лобня ш.), әйдәп баручы инженер (1968 дән). 1982–86 да Бөтенсоюз сыек ашламалар фәнни-тикшерену ин-тында механикаштыру бүлгә мөдире (Мәскәү өлкәсе Клиш ш.). 1986–87 дә Бөтенсоюз а.х.н механикаштыру фәнни-тикшерену ин-тында (Мәскәү өлкәсе Луговая ст.). 1970–82 дә һәм 1987 дән Казан аграр ин-тында хезмәтне саклау һәм производствого өйрәтү (1972–80), мелиорация (1980–82), машина-трактор паркын эксплуатацияләү (1996 дан) кафедралары мөдире. Хезмәтләре ротацион туфрак эшкәртү машиналарын проектлаштыру һәм эшләп чыгаруның фәнни нигезләренә карый. М. коник барабанлы һәм спираль эшче органлы, күчергечсез эшли торган машиналарның (үсемлекчелек комплексы өчен) компьютерлы технологияләрен һәм исәпләү системаларын тәкъдим итә. Аның житәкчелегендә туфрак өслеген эшкәртү өчен экономияле ротацион механизмнар комплексы булдырыла. М. ТР машина-трактор паркының оптималь структурасын һәм составын нигезли. Уйлап табуга 25 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале, «СССРның уйлап табучысы», «РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре» билгеләре б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Расчёт и проектирование ротационных почвообрабатывающих машин. М., 1988 (автордаш); Повышение экономичности работы машинно-тракторных агрегатов при совмещении технологических операций обработки почвы. К., 1994; Теория и расчёт ротационных почвообрабатывающих машин. К., 1999 (автордаш).

МАҖН, к. *Валериана*.

МАХАОН (*Papilio machaon L.*), жылкәнканатлылар семьялыгынын күбәләк. Европа һәм Азиядә иң күп таралган күбәләкәрнең берсе. Канат жәме 56–85 мм, кара бизәккә сары төстә, арткы канатларында зәңгәр чокырчык һәм берәр кызыл тап бар. Елга 2 тапкыр: май–июнь (язгы буын), июль–август (жәйге буын) айларында оча. Кышны курчак стадиясендә үткәрә. Гусеницалары зур, яшел төстә, аркылы кара буйлы һәм кызыл нокталы; чатыр чөчәкләр семьялыгындагы үсемлекләрдә яшиләр. Башы артында, тыныч халәттә күрәнми һәм ярусланганда көчле исле агулы сыекча бүлпә хәрәкәтләнүче чәнечкесыман бизе бар. РФнең һәм ТРның Кызыл китабына кертелгән.

С.Г.Гордиенко.

МАХОТИН Александр Анатольевич (30.1.1962, Пермь өлкәсенә Кизел ш.), инженер-механик, ТР Дөүләт бүлгә лауреаты (2007). Казан химия-технол. ин-тын (1982), Мәскәү икътисад-хокук ин-тын (2003) тәмамлай. 1979–1991 елларда, 1997 дән «Татнефть-Нефтхим» АЖнең идарәче компаниясендә эшли: маркетинг идарәсе башлыгы (1998 дән), «Кама» сәүдә йорты директоры (2001 дән), «Кама» фәнни-техник үзәгендә технологияләр һәм тәжрибә-конструкторлык фәнни-тикшерену эшләре буенча директор урынбасары (2003 тән). Уйлап табуга 10 нан артык патенты бар. Дөүләт бүлгә «Түбәнкамашин» АЖдә көндәшлеккә сәләтле радиаль шпиннар житештерү технологиясен камилләштерү максатында яңа төр материалларны эшләү һәм үзләштерүдә катнашканы өчен бирелә.

МАХОТКИН Алексей Феофилактович (3.9.1941, Казакъстан ССРның Гурьев ш.), химия технологиясе процесслары һәм аппаратлары өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1991), проф. (1992), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1993). 1965 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Бөгелмә механика з-дында эшли. 1970 тән Казан технол. ин-тында перспектив технол. процесслар жиһазлары (1979–81), химия з-длары жиһазлары (1994 тән) кафедралары мөдире, бер үк вакытта Казан «Яңа технологияләр» вузунда инженерлык үзәге директоры (1982 дән). Хезмәтләре химия технологияләренә һәм инженерлык экологиясенә карый. М. химия житештерүен интенсификаштыру һәм сәнәгать пр-тиеләреннән чыгарылган ташландык газны азот к-тасы пары һәм томаны катнашмаларыннан чистарту өчен өөрмәле аппаратлар һәм катализаторлар эшли (ТР һәм РФнең 25 шәһәрәндә гамәлгә кертелә). Уйлап табуга 50 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. СССР Дөүләт бүлгә лауреаты (1991). Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Теоретические основы очистки газовых выбросов в производстве нитратов целлюлозы. К., 2004.

МАХОТКИНА Лилия Юрьевна (14.1.1969, Казан), жиңел сәнәгать өлкәсе технологы, техник фән. д-ры (2006). 1992 елда Россия

текстиль һәм жинел сәнәгать ин-тын (Мәскәү) төмамлый, Казан технол. ун-тында эшли, өс һәм аяк киёмнәре конструкцияләү каф. мөдире (2007 дән). Хезмәтләре жинел сәнәгатьтә яңа технологияләрне тикшерү өлкәсенә (кием проектлаштыру; мех, аяк киеме, күн-галантерея эйберләре) карый. Уйлап табуга 8 патенты бар.

Х е з м.: Высококачественная плазменная обработка в производстве обуви. К., 2006 (автордаш); Состояние и перспективы развития обувной промышленности // Кожевенно-обувная пром-сть. 2010. № 3 (автордаш); Влияние факторов окружающей среды на материалы легкой промышленности. К., 2011 (автордаш).

МАХСҮС УРТА МҮЗЫКА МӨКТӘБЕ, Казан консерваториясе каршындагы гомуми һәм проф. белем бирү уку йорты (колледж). 1960 елда Татарстаннан һәм Идел буеның башка төбәкләреннән сәләтле балаларны укыту һәм ижади югары уку йортларына әзерләү максатыннан ачыла. Укучылар беренче сыйныфтан алып, барлык башка сыйныфларга кабул ителә; уку срогы гади урта мөктәпләргә караганда 1 елга артык. Мөктәп каршында башка шәһәр укучылары өчен интернат эшли. Укыту фортепиано, оркестр өчен кылы уен кораллары, тынлы һәм бәрмә уен кораллары белгечлекләре буенча алып барыла. Мөктәпне төмамлаучылар урта белем турында аттестат алалар һәм аларга белемнән консерваториядә дөвам иттерү хокукы бирелә; 2004 тән, программага пед. фәннәр кертелгәннән соң, уен коралларында уйнарга өйрәтүче укытучы, шу. концертмейстер (пианистлар өчен), оркестр артисты (кылы һәм тынлы музыка уен кораллары белгечлекләре өчен) квалификациясе алалар. Мөктәптә: В.Г.Апресов, М.Б.Арбузова, И.С.Дубинина, Е.И.Карпухин, Э.А.Монасзон, Ш.Г.Низаметдинов, А.Н.Хәйретдинов, Ш.Х.Монасыпов, В.Г.Лукьянов, А.Л.Маклыгин һ.б. укыталар. Төмамлаучылар арасында танылган музыкантлар, педагоглар һәм музыка белгечләре: Р.К.Абдуллин, Р.Ю.Абязов, А.Ә.Әсәдуллин, А.Г.Гыйльфанов, С.М.Гуляк, Ю.А.Егоров, К.Х.Монасыпов, М.В.Плетнёв, М.Ф.Сиражәтдинов, Д.И.Сөләйманова, Р.Г.Урашин һ.б. бар. Мөктәптә 200 бала укый (2009); пед. коллектив составында 72 — музыка һәм 23 гомуми белем бирү укытучысы исәпләнә, алар арасында — 13 профессор, 23 Казан консерваториясе укытучысы, шу. А.Ә.Әсәдуллин, М.Г.Әхмәтов, Э.К.Әхмәтова, Ә.В.Бурнашева, В.Р.Дулат-Алиев, Ф.И.Хәснова, һ.б. бар. 33 укытучы РФ һәм ТРның атказ. укытучысы, атказ. мәдәният һәм сәнәгать эшлеклеләре, атказ. артист исемнән йорт. 2007–09 да 40 укучы халыкара, бөтенроссия һәм төбәк музыка конкурслары лауреатлары була. Мөктәп директорлары: Г.Х.Ходжаев (1959–64), В.А.Афанасьев (1964–69), Ж.К.Айдаров (1969–73), И.Г.Хашитов (1973–77), Р.Ш.Болгарская (1977–86), Р.Ю.Абязов (1986–96), А.А.Михайлов (1996 дан).

В.М.Спиридонова.

МАХТӘЕВ Леонид Миронович (21.4.1927, Донецк өлкәсенә Макеевка ш., Украина ССР — 24.4.1992, Казан), радиоинженер, Ленин бүләге лауреаты (1978), СССРның мак-

таулы радисты (1980). Бөек Ватан сугышында катнаша. Кара диңгез флотының һава һөжүменнән саклану белгечләре мөктәбен (1947), Казан авиация ин-тын (1958) төмамлай. 1951 елда демобилизацияләнгән һәм Казан ун-тының физика кафедрасында эшли. 1952 дән Казан электротехника фәнни-тикшерену ин-тында, лаб. (1960–61), бүлек (1961–62) башлыгы, баш инженер урынбасары (1962–69), баш инженер — директор урынбасары (1969–87). М. житәчлегендә тану аппаратурасы булдырыла (серияләп житештерүгә алына, кораллануға кертелә). Ленин бүләге радиолокация системасын төзегән өчен бирелә. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы бар. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МАЧАКЛЫБАШ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрнән 6 км төньяктарак, Вәржәде елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 39 кеше (татарлар) яши. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгелмә кантоны Азнакай волостенда. 1930 ның 10 августынан — Тымытык, 1931 нең 30 октябреннән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 118, 1949 да — 119, 1958 дә — 140, 1970 тә — 102, 1979 да — 60, 1989 да — 16, 2002 дә — 40 кеше.

МАШАНИН Григорий Михайлович (13.2.1919, Казан губ., Спас өязе Болгар а. — 26.5.1988, Ялта ш.), Сов. Союзы Герое (29.6.1945), гв. майоры. Омск очучылар хәрби авиация мөктәбен (1942), офицерлар составының очу-тактик әзерлеген камилләштерү курсларын төмамлай (1946). Сугышка кадр елга портында elektrik булып, Әстерханда суднолар ремонтлау з-дында эшли. 1940 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең ноябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 6 нчы гв. авиация-штурм полкында взвод командиры (3 нче гв. армиясе). 3 нче Белоруссия фронты гаскәрләре составында Балтыйк буенда (1945), Кончыгыш Пруссиядә барган һава сугышларында (1945) катнаша. 1945 нең маена кадр 120 сугышчан очыш ясый, шуларның 100 ендә дошман ныгымтларын һәм гаскәрләре тупланган урыннарны штурмлай. Өч тапкыр яралана. 1969 дан отставкада. Ялтада ДОСААФ ком-тында эшли. Ленин ордены, өч Кызыл Байрак, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; В созвездии славы. Волгоград, 1976; Я г о д и н с к и й Е.А. Золотые Звезды речников. М., 1979. Вып. 3.

М.З.Хәбибуллин.

МАШАНОВ Михаил Александрович (11.5.1852, Тобол губ. Петропавловск ш., хәзер Казакъстан Респ-касы — 1924, Казан), миссионер, шаркыятьче галим, жәмәгать эшлеклесе. Тобол руханилар семинариясен (1872), Казан руханилар академиясен (1876) төмамлай. Н.П.Остроумов һәм В.Т.Тимофеев шәкерт. 1874–76 елларда, студент чагында, «Мөхәммәд динендәге кимчелекләргә ис-кәрмәләр б-н христиан диненә кыскача аңлат-

Г.М. Машанин.

ма» буенча Казан үзәк керәшен татарлар мөктәбендә лекцияләр укый, 1874 тә миссионерлык эше б-н керәшен татарлар яшәгән жирләргә — Казан губернасы Мамадыш өязенә жиберелә. Бу сәфәре, башлыча, аның киләчәктәгә фәнни тикшеренүләренә асылын билгели, «Казан губернасы Мамадыш өязендәгә керәшен татарларның дини-әхлакый хәле турында язмыш» («Заметка о религиозно-нравственном состоянии крещёных татар Казанской губернии Мамадышского уезда», 1875) хезмәт өчен магълуматлар туплау мөмкинлеге бирә. 1876 дан Казан руханилар академиясендә: инспектор ярдәмчесе, 1877 дән приват-доцент, 1885 тән доцент, 1887 дән экстраординар проф., 1906 дан атказ. экстраординар проф., 1911 дән миссионерлык мөселманнарга каршы фәннәр каф. штаттан тыш профессоры. 1878 дә Изге Гурий борадәрлеге совете составына һәм Борадәрлекнең эш кәгазьләрен алып баручы вазифасына сайлана. 1899–1914 тә (1885–86 да һәм 1904–06 да бүленеп) Борадәрлек сәркәтибе. Бу оешма өскәле буларак, православие пропагандалау һәм ислам йогынтысын киметү максатында, М. Казан губернасының барлык өязләрендә булып чыга. 1882 дән «Исламга каршы миссионерлык жьентыгы»ның («Миссионерский противомусульманский сборник»; 1892–1915 тә комиссиясенә казначее һәм эшләр идарәчесе, 1915 тән цензор) редакция комиссиясе әгъзасы. 1885–87 дә Сүриядә, Палестинада, Мисырда, Гарәбстанда командировкада була, гарәп телен һәм мөселман илаһият әдбиятын өйрәнә. М. Казан руханилар академиясе китапханәсенә 80 ләп китап һәм кулъязма жиберә. Сәфәрдән кайткач, «Европа христианнары мөселман Шәрәгында» («Европейские христиане на мусульманском Востоке», 1889) дигән китабын бастыра. 1889–1916 да *Казан миссионерлык курсларында* «илаһият энциклопедиясе», «Мөхәммәд кануны тарихы һәм аны фашигү», гарәп теле буенча лекцияләр укый. 1892 дән Изге Гурий борадәрлегенә тәржемә комиссиясе рәисе. Бер үк вакытта, 1900–16 да, Казан губерна статистика ком-тының хакыйкый әгъзасы. 1905 нең мае-июнендә С.-Петербургта узган шаркый әжнәбиләр мәгарифе мөсәләләре буенча махсус киңәшмәдә М. «Изге Гурий борадәрлеге мөктәпләренә бүгенге хәле» дигән доклад б-н чыгыш ясый, Н.И.Ильинский программасын киләчәктә куллануны, мөктәпләрен санын арттыруны, укытучыларның белем дәрәжәсен күтәрүне хуплай. 1905–06 да «Церковно-общественная жизнь» ж-лы мөхәр-

прирләрнен берсе. 1910 да миссионерлар съезды эшендә (Казан, 13–26 июнь) катнаша, «Мөхәммәд динендәге татарларның бүгенге хәле һәм аларның башка әҗнәбиләргә карата мөнәсәбәте» дигән доклад б-н чыгыш ясай, анда исламның рус булмаган халыкларга зур йогынты ясавын билгеләп үтә. М., акрынлап, мөселман татарлар арасында алга таба да актив миссионерлык эшчәнлегә алып баруның нигезсез булуы турындагы фикергә килә. 1912 дә «Историческое обозрение» ж-лы мөхәррире. 1919–20 дә Төньяк-Көнчыгыш археол. һәм этнография ин-тында Көнчыгыш Россиядә ислам тарихы, ислам гыйлеме һәм гәрип теле бунча курслар укый, проф. (1920). 1921 нең 18 мартында, Казан руханилар академиясенең законсыз нигездә эшләве турындагы эш кузгатылып, 19 профессорның берсе буларак кулга алына. Шартлы рәвештә бер елга концлагерьда тотылуга хөкем ителә, соңрак иреккә чыгарыла.

Хәзерге Шәрәкыны ойрәнү фәнендә М. гәрәпләрнең исламга кадәр инануларын ойрәнгән төп галимнәрнең берсе булып санала. Үзенә хезмәтләрендә ислам хөкем сөрүенә төрле аспектларын, Мөхәммәд пәйгамбәрнең эшчәнлеген, исламда никах, хатын-кызның тоткан урынын, исламның дин буларак үсешендә гәрәпләрнең ролен һ.б. мәсьәләләрен тикшерә. 1887–1924 тә Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жамгыяте советы әгъзасы. 4 нче дәрәжә Изге Владимир, 2 нче һәм 3 нче дәрәжә Изге Станислав орденнары б-н бүләкләнә.

Хезм.: Мухаммеданский брак в сравнении с христианским браком в отношении их влияния на семейную и общественную жизнь человека. К., 1876; Очерк быта арабов в эпоху Мухаммеда как введение в изучение ислама. Ч. 1. Очерк религиозного быта арабов-язычников в эпоху Мухаммеда. К., 1885; Европейские христиане на мусульманском Востоке. К., 1889.

Әд.: Бердинов И.А. Краткий очерк учебной и учёной деятельности Казанской духовной академии за пятьдесят лет её существования. 1842–1892 гг. К., 1892; Мазитова Н.А. М.А.Машанов и проблемы исследования ислама в Казани в конце XIX – начале XX вв. // Историография Ирана нового и новейшего времени. М., 1989; Хаббуллин М.З. Михаил Александрович Машанов – профессор Казанской духовной академии, миссионер и исламовед. К., 2006.

М.З.Хәбибуллин.

МАШИН Сергей Викторович (22.4.1944, Казан – 21.10.2001, шунда ук), генерал-лейтенант (1996). Казан ун-тын (1996), СССР Дәүләт иминлеге ком-ты югары мәктәбен (Мәскәү, 1982) тәмамлый. 1970–92 елларда ТР Дәүләт иминлеге ком-ты органнарында. 1992 дән ТРның Салым бунча тикшерүләрдә идарәсе башлыгы, 1993 тән ТРның Салым полициясе департаменты директоры, 1995 тән РФнең ТР бунча Салым полициясе Федераль хезмәте идарәсе башлыгы. Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 2.

Е.Б.Долгов.

МАШИНАЛАР ТӨЗҮ ХӘМ МЕТАЛЛ ЭШКӘРТҮ СӘНӘГАТЭ, авыр сәнәгатнең хезмәт кораллары, куллану әйберләре, оборона продукциясе житештерү һәм машиналар,

жиһазлар ремонтлау б-н мәшгуль тармаклары комплексы.

М.т.һ.м.э.с.нең төп тармаклары: автомобильләр төзү («КамАЗ», элеккеге «Гаро» заводы, «Алабуза автомобильләр заводы» ЖБ, Лениногорск «Автоспецоборудование» заводы АЖ һ.б.), авиация төзелеше («Казан авиация житештерү берләшмәсе» АЖ, «Казан вертолёт заводы», Казан моторлар төзү берләшмәсе АЖ һ.б.), приборлар төзү һәм радиоэлектроника («Теплоконтроль», «Электротрибор», «Электрон заводы», «Радиотрибор», «Казан оптика-механика заводы», «Чистай Восток сәгатъ заводы» АЖләре һ.б.), суднолар төзү һәм суднолар ремонтлау («Яшел Үзән А.М.Горький исем. заводы», «Чистай суднолар төзү һәм ремонтлау заводы» АЖләре һ.б.). Насос-компрессорлар, вакуум һәм суыту жиһазлары («Казанкомпрессормаш», «Вакууммаш», «Элиас» АЖләре, «Серго исемдәге завод» ЖБ) федераль ДУП һ.б.), электротехник жиһазлар («Татэлектромаш», «Казан электротехника заводлау» АЖләре һ.б.), мед. инструментлары һәм аппаратура («Казан медицина инструментлары заводы», «Микрон», «Казан медицина аппаратура заводы» АЖ, «Медфизприбор» ФЖБ һ.б.), ягулык һәм нефть химиясе сәнәгатенә өчен жиһазлар («Әлмәт торбалар заводы», «Нефтемаши», «Нефтеавтоматика» АЖләре), коммуналь, сан.-техник жиһазлар (Казан газ аппаратлары заводы – Веста», «Сантехприбор» АЖләре һ.б.) житештерү үсеш алган. Металл эшкәртү юнәлешендә «Тубән Кама механика заводы» АЖ, «КамАЗ», «АлАЗ» ЖБ АЖләре бүлекчәләре һ.б. зур күләмле эшләр башкаралар. 2012 елда Татарстанда 2647 М.т.һ.м.э.с. пр-тисе (ши. 199 эрә һәм уртача зурлыктагы, 2111 кече) исәпләнә, шуларның 2%ы – дәүләт милкендә, 5%ы – катнаш, 93%ы – хосусый милектә. Аларда якынча 149 мең кеше эшли. ТР сәнәгатендә М.т.һ.и.э.с.нең өлеше пр-тиеләр саны, төп фондлар, продукция, табыш күләме бунча тиндәшле рәвештә (%ларда) 37,7; 11,6; 21,5; 8,8 тәшкил итә; шушы тармакта эшләүчеләр – 38,8%.

М.т.һ.м.э.с. продукциясенә күп кенә төрләрэн эшләнү чыгару бунча Татарстан РФдә иң алдынгы урыннары били. РФ бунча гомуми күләмнән чыгып исәпләгәндә, респ-ка-

да газ турбиналарының 95% чамасы, йөк автомобильләре һәм үзәктән куулы эл.насосларының – 50 шәр % ы, көнкүреш суыткычлары һәм сәгатъләрнең 30 ар %ы, газ плитәләренә, приборларның, хисаплау техникасы, автоматлаштыру чаралары һәм аларга кирәкле запас частыларының 20 шәр %ы, медицина техникасының, аңа кирәкле запас частыларының, нефть һәм химия жиһазларының 15 эр %ы житештерелә.

М.т.һ.м.э.с. пр-тиеләре, башлыча, Казанда, Чаллы, Яшел Үзән, Әлмәт, Бөгелмә, Алабуга, Зәй, Чистай, Түбән Кама, Лениногорск шәһәрләрендә урнашкан. Кечерәк пр-тиеләр Азнакай, Нурлат, Буа, Арча шәһәрләрендә, Биектау тимер юл станциясендә, Хужамәт авылында (Минзәлә р-ны) эшли.

Казан губернасында беренче М.т.һ.м.э.с. пр-тиеләре 19 йөз башыннан мөгълүм. 1812 дә 5 завод була (аларда 481 крепостной һәм 282 ирекле ялланган эшче эшли; тимердән 5307 пот авырлыкка төрле әйберләр, чаннар, бакыр савыт-саба, тәймәләр житештерелә). Пр-тиеләрнең иң зурлары Мамадыш өязендә урнашкан була, алар прапорщик Осокин (4 мич; 154 крепостной һәм 150 ирекле ялланган эшче; 2103 потлык продукция), сәүдәгәрләр Иноземцев һәм Үтәмишев (5 мич; 327 крепостной һәм 118 ирекле ялланган эшче; 1413 потлык продукция) милкендә булганнар. 19 йөзнен 2 нче яртысында чагыштырмача эрерәк заводлар: А.Н.Свешниковның чуен-бакыр кою, тимерчелек-котельный һәм механика (Казан, 1851), А.М.Провоторовның механика һәм чуен кою (Чистай ш., 1852), М.Я.Рамның механика (Казан, 1877), Л.Х.Либихтның (А.Н.Сапожковның) һәм И.М.Сенниковның чуен-бакыр кою (Казан, 1880, 1890), корыч кою (Паратский Затон а., 1898) з-длары; «Кавказ ва Меркурий» АЖ-нен суднолар ремонтлау охастханәләре, Тимер юллар министрлыгының Казан округы пр-тиеләре һ.б. барлыкка килә. Аларда бакыр коелмалар, пар казаннары, тимерчелек әйберләре, янгын сүндерү торбалары житештерелә.

1913–14 тә Казан губернасында 16 металл эшкәртү һәм машиналар төзү пр-тисе (аларда 2 меңнән артык кеше эшли) исәпләнә, аларында а.х. хезмәте кораллары һәм машиналары житештерүчеләр, автомобильләр ре-

1960–2011 елларда ТР машиналар төзү һәм металл эшкәртү сәнәгатенә продукциясенә төп төрләрэн житештерү

Продукция төре	1960	1980	1990	2000	2011
Металл кисү станоклары, данә	377,0	218,0	156,0	12,0	–
Приборлар, автоматлаштыру чаралары һәм алар өчен кирәкле запас частылар (хисаплау техникасы чараларыннан һәм көнкүреш сәгатъләреннән тыш), млн. сум	19,9	137,2	153,8	424,7	913,5
Насослар, вакуумлы һәм югары вакуумлы агрегатлар, мең данә	1,8	21,8	23	2,1	4,0
Һава һәм газ компрессорлары, һава яки вакуумлы насослар, данә	727	1248	1157	166	231,0
Химик жиһазлар һәм алар өчен кирәкле запас частылар, мең сум	1912	2777	5787	4518	7772
Йөк автомобильләре, данә	–	23331	75983	23494	57416
Жиңел автомобильләр, данә	–	–	1962	33671	19839
Медицина техникасы һәм аның өчен кирәкле запас частылар, млн. сум	4,9	25,6	45,1	235,0	1203
Санитар-техник аргатура, мең данә	668	1520	1256	1213,8	1021,8

монтлаучылар да була. Аларның продукциясе губернадагы гомуми сәнәгать житештерүе күләменә 5%ын тәшкил итә. 1918–19 да тармак пр-тиеләре национализацияланә. Гражданнар сугышы елларында аларның күбесе ябыла, *яңа икътисади сәясәткә* күчкән пр-тиеләр Татметаллустретка берләштерелә (1922). 1930 елларда гомумдәүләт *индустрияләштерү* сәясәтенә бәйлә рәвештә яңа эре машиналар төзү пр-тиеләре оештырыла башлый. Бу чорда Казанда язучу машиналары з-ды (1931), авиакомб-т — самолётлар, двигателләр житештерү заводлары комплексы (1932), оптика приборлары чыгаручы 237 нче завод (1940) һ.б. нигезланә. Суднолар төзү, суднолар ремонтлау з-длары һ.б. киңәйтелә һәм реконструкцияланә. 1913 ел б-н чагыштырганда 1940 та М.т.һ.м.э.с. продукциясенә күләме 71 тапкыр арта. ТАССР илдә машиналар төзү һәм металл эшкәртүче эре үзәкләрнең берсенә әверелә. Бу елларда *Казан–Яшел Үзән сәнәгать тәйнәлеше* формалаша. 1941–42 дә респ-кага машиналар төзүче һәм металл эшкәртүче 20 дән артык эре һәм уртача зурлыктагы пр-тие (76 мең хезмәткәр), ш.и. Мәскәүнең 22 нче авиация, 230 нчы авиация үлчәү приборлары, 2 нче сәгатә, электромеханика з-длары, Ленинградның 387 нче авиация, 379 нчы эл. техникасы, оптика-механика, машиналар төзү з-длары, Воронежның 16 нчы моторлар з-ды, Киевның теш дәвалау борлары ф-касы, Бежецкиның автогараж жиһазлары з-ды (Калинин өлкәсе) һ.б. эвакуацияланә. Респ-ка терр-ясендә яңа житештерү төрләре — мед. инструментлары, оптика-механика, үлчәү, навигация приборлары, сәгатә производстволары һ.б. барлыкка килә. Авиация төзелеш респ-када машиналар төзелешенә төп тармагына әверелә, аның өлеше төп сәнәгать-житештерү фондлары бәясенә 80% тиерсен тәшкил итә. 1941–45 тә ТАССРда машиналар төзү продукциясе күләме 6,8 тапкыр, эшчеләр саны 2 тапкыр арта; тармакка барлык эшләүчеләрнең 70% тан артык өлеше, респ-када сәнәгый житештерү күләменә 60% тан артык өлеше туры килә.

Сугыштан соңгы елларда М.т.һ.м.э.с. үсешен дәвам итә. Казанда компрессорлар, «Теплоконтроль», матем. машиналары, «Сантехизделия», «Сантехприбор» механика, «Лесхозмаш» з-длары, шу.у. Нурлат машиналар төзү з-ды, Лениногорск, Чистай махсус автомобиль жиһазлары з-длары һ.б. төзелә. ТАССРның коньяк-көнчыгыш р-нларында *нефть-газ чыгару сәнәгате* үсеше нәтижәсендә *нефть-газ машиналары төзү сәнәгате* барлыкка килә. 10 нан артык завод (Бөгелмәдә һәм Лениногорск шәһәрләрендә — «Нефтеавтоматика», Әлмәт һәм Азнакай шәһәрләрендә — «Нефтемаш», Лениногорск шәһәрләрендә — «Газспецмашремонт», автоматлаштыру һәм агрегатлар-механика, Әлмәт шәһәрләрендә — насослар, торбалар, инструментлар, Әлмәт һәм Лениногорск шәһәрләрендә — приборлар төзү, Бөгелмә шәһәрләрендә — механика һәм электротехника жиһазлар з-длары һ.б.) төзелә; *Әлмәт–Бөгелмә сәнәгать тәйнәлеше* формалаша. 1950–70 елларда самолётлар, вертолётлар, кече корабльләр, приборлар

һ.б. хәрби техника житештерүче оборона комплексы пр-тиеләре кызу темплар б-н үсә. 1940 ел нәтижеләре б-н чагыштырганда, тармак продукциясенә күләме 1960 елга — 57,6, 1970 елга 178,9 тапкыр арта. 1970 елларда, КамАЗ (1969 да нигез салына) төзелешенә бәйлә рәвештә, автомобильләр төзү үсеш ала. Чаллы, Түбән Кама, Алабуга, Зәй, Менделеев шәһәрләренә һәм шәһәр тыбындагы Кама Алары посёлогының сәнәгать пр-тиеләре жирлегендә Татарстан машиналар төзү сәнәгатенә яңа үзгә — *Түбән Кама территория-житештерү комплексы* оеша. 1970–80 елларда М.т.һ.м.э.с. фәнни-техник алгарыш казанышларын: автомат, конвейерлы һәм өзлексез агымлы линияләренә, автоматлаштыру приборларын һәм чараларын, санлы программалар б-н идарә ителүле станокларны гамәлгә керту, пластмассалар һәм композит материаллар куллану, технол. процесс б-н идарә итүне камилләштерү, производствоны тулпачу һәм специализацияштерү һ.б. нигезендә интенсификация рәвештә үсә. Ел саен эшләнмәләренә 100 дән артык яңа төрләрне серияләп житештерү үзләштерелә. 1970–80 елларда тармакта продукция чыгару 4,4, 1980–1990 елларда 1,8 тапкыр үсә һәм 1940 елгы күрсәткечтән 1402 тапкыр артып китә (1990). Респ-ка сәнәгать продукциясенә гомуми күләмендә М.т.һ.м.э.с.нең өлеше 40% тан күбрәк күрсәткәнчә ирешә.

1990 елларда житештерүнең күләме шактый кими: 1997 дә ул 1990 дагы күрсәткечкән 37% ын, ТР сәнәгать продукциясендә 14,9% ны тәшкил итә. Кайбер пр-тиеләрнең (Казан «Терминал» хисаплау техникасы чаралары ЖБ, Татарстан «Свияга» ЖБ, «Лесхозмаш», Нурлат машиналар төзү з-длары һ.б.) эшчәнлегә тукташа. Оборона сәнәгате пр-тиеләрендә продукция чыгару күләме кискен кими (1998 дә 1990 дагы күрсәткечкән 10% ы житештерелә), бу респ-ка икътисадында тискәрә чагыла, чөнки житештерү күрәләрнең 60% ы әлеге пр-тиеләр карамагында була, ТР сәнәгатендә эшләүчеләрнең 40%ы аларга туры килә. Соңрак оборона сәнәгате пр-тиеләре конверсиягә күчелә, аларга автомобиль транспорты, нефть һәм нефть химиясе, газ сәнәгате, төзелеш индустриясе, а.х. өчен детальләр һәм аерым әйберләр эшләнү чыгару буенча дөүләт заказлары бирелә башлый (житештерү күләменә 20% ы чамасы). 1999 дан М.т.һ.м.э.с. житештергән продукциянең күләме арта бара һәм 2003 тә 1990 дагы күрсәткечкән 71% ын тәшкил итә. 1998–2012 дә тармакның житештерү күләме 16,5 тапкыр арта (ТР М.т.һ.м.э.с. продукциясенә төп төрләрне житештерү динамикасы таблицадә бирелгән).

М.т.һ.м.э.с.нең күп кенә пр-тиеләре актив инновацион эшчәнлек алып баралар, көндәшлеккә сәләтле продукция чыгаралар. 30 дан артык пр-тиедә житештерелүче продукция сыйфаты б-н ИСО-9000 халыкара стандартларына туры китереп идарә итү системасы гамәлгә кертелгән. М.т.һ.м.э.с.нең шактый пр-тиеләре («КамАЗ», «Казан вертолёт заводы», «Электроприбор», «Электрон заводы», «Казан медицина инструментлары

заводы», «Микрон-холдинг», «Әлнас», «Яшел Үзән А.М.Горький исем. заводы», «Чистай «Восток» сәгатә заводы» АЖләрә, «Серго исемендәге завод» ЖБ федераль ДУП һ.б.) актив сәүдә-икътисад эшчәнлегә б-н шөгылләнәләр.

Тармак продукциясе РФнең төрле төбәкләренә, 50 дән артык якын һәм ерак чит илләргә жиберелә. ТРның экспорт структурасында машиналар төзү продукциясе 6,4% чамасы тәшкил итә (2012). Татарстанда чит илләр (АКШ, ГФР, Франция, Италия һ.б.) компанияләре б-н берлектә оештырылган 32 пр-тие, ш.и. «Камминз Кама» АЖ, «ZF-Кама» ЖЧЖ (икесе дә Чаллыда), «Кремер-нефтехим» АЖ (Түбән Кама), «Эка» АЖ (Казан), «Агро-Идея» ЖЧЖ (Лениногорск) һ.б. тотрыклы эшлиләр.

ТР М.т.һ.м.э.с. пр-тиеләренә күпчелегә читтән китерелгән чималны куллана. Төп чимал (кара металллар прокаты, тимер, төсле металллар, чуен) жиберүчеләр — Урал, Үзкә, Идел-Вятка төбәкләре һәм Украина металлургия пр-тиеләре. Шулар ук төбәкләрдән һәм РФнең Төньяк-Көнбатыш икътисади р-ныннан комплектаучы эшләнмәләр дә кайтарыла. Машиналар төзүче эре пр-тиеләр каршында 9 фәнни-тикшеренү ин-ты һәм 5 КБ эшли. М.т.һ.м.э.с. алдындагы мәсьәләләренә һәм бурычларны хәл итүдә югары уку йортларының тармак проблема лаб-яләре дә катнаша. Белгечләр Казан техник һәм Казан технол. ун-тларында, Кама икътисади инженерлык академиясендә, 6 техникумда һәм 10 лицейда эзәрләнә. М.т.һ.м.э.с. пр-тиеләре Казан, Чаллы, Яшел Үзән, Чистай, Әлмәт, Бөгелмә шәһәрләренә социаль инфраструктурасын һәм шәһәр хужалыгы объектларын формалаштыруда актив катнашалар. Алар торақлар, халык мәгарифе һәм сәламәтлек саклау объектлары, мәктәпкәчә яштыгә балалар учреждениеләре, клублар һәм мәдәният йортлары, стадионнар, спорт мәктәпләре һ.б. төзелешен финанслайлар.

Чыг.: Республика Татарстан. 1920–2000: Стат. сб. К., 2001.

Әд.: Абрамов В.П., Кладиев Н.Х., Шагимухаметов Ф.Г. Наш край Татарстан. К., 1970; Табеев Ф.А. На новых рубежах. К., 1976; Мустафин М.Р., Хузеев Р.Г. Всё о Татарстане. К., 1994; Фасхутдинов К.Ф. Промышленность Республики Татарстан в 50–90 годы XX в. // Историк и время. К., 2003.

К.Ф.Фәхметдинов, М.Ж.Гаитов, Г.Я.Мәүлетова, С.Г.Белов.

МАШИНА-ТРАКТОР СТАНЦИЯСЫ (МТС), СССРда жир эшкәртү һәм уңыш жыю өчен махсус техника б-н жиһазландырылган дөүләт а.х. пр-тиесе. МТСлар 1928 елдан колхозларга аграр хезмәт һәм оештыру мәсьәләләрен хәл итүдә ярдәм күрсәтү өчен төзелә башлайлар. А.х. житештерүенә төп кораллары (трактор, чәчкеч, культиватор, комбайннар) б-н тәэмин ителәләр һәм а.х. житештерүе өлкәсендә дөүләт сәясәтен үздыруда мөһим урын тоталар. Беренче МТС Одесса өлкәсенә Берёзовский р-нында Шевченко исем. С-39 трактор колоннасы жирлегендә оештырыла (1928). МТСлар булдырылганчы, барлык өлкәләрдә дә дөүләт машина-прокат пунктлары, трактор отрядлары,

Б.В. Машковцев.

машина һәм машина-ат станцияләре, трактор колонналары оештырылган була. Шуларның беренчеләре Татар Кандызы, Әмәкәй, Мөслим, Нөркәй, Норлат, Базарлы Матак, Буа, Тәтеш, Кукмара волостьларында (аларда 160 трактор исәпләнә) төзелә. «Мөслим» дигән беренче трактор колоннасы (Чистай кантоны) 1928 дә «Татхлебсоюз» системасында булдырыла (1929 да исеме Татарстанның 10 еллыгы исем. МТС дип үзгәртелә; анда 29 трактор исәпләнә); 1930 да язгы чәчүгә Тымыйтык, Теләнче Тамак, Норлат һәм Базарлы Матак МТСлары оештырыла (һәр станциядә — 20 дән 30 га кадәр трактор була). 1932 дә респ-када 45 МТС эшли (919 трактор); алар 1 млн. 480 мең га чәчүлекләре булган 1616 колхозга хезмәт күрсәтә. Аннан соң ел саен якынча 10 МТС булдырыла, 1936 га барлык районнарда да оештырыла. 1939 да станцияләр саны 103 кә житә (5444 трактор), 1957 дә 115 МТС була. 1932 дән МТСларга бөртекле ашык жыю комбайннары кайтарыла башлый. 1937 дә аларның саны 1717 гә житә. МТСның төп житештерү берәмлеге трактор бригадасы була. МТС утарында остаханә, гараж, ягулык-майлау материаллары базасы, машиналар өчен ышыккау түбәләре, складлар һ.б. хужалык объектлары, шу. торак һәм мәдәният-көнүреш бишалары урнаша. МТС башкарган эшләр өчен колхозларда житештерелгән а.х. продукциясе яисә билгеләнгән бая б-н ачкалата түлә, 1958 дән бары тик ачкалата гына түлә. 1950 еллар ахырынан, агросәнәгать интеграциясе шартларында, а.х. пр-тиеләрен квалификацияле белгеч кадрлар б-н тәэмин итү даими яхшыртыла барганда, МТСларның житештерү-техник хезмәт күрсәтү формасы хужалыклар ихтияжына туры килми башлый, аларның житештерүне оештыру функциясе үсүдән туктый, шул сәбәпле колхозларның үз житештерү резервларынан файдалану инициативасы тоткарлана. 1958 дә МТСлар ремонт-техник станцияләр (РТС) итеп үзгәртелә (барлығы 58), аларның техникасы колхозларга сатыла (133 мең трактор, 5 мең комбайн һ.б. техника). Соңрак РТСлар «Татсельхозтехника»ның район бүлекләре итеп үзгәртелә.

Авыл житештерүчеләрен, игенчеләктә һәм терлекчеләктә фән-техника казанышларынан файдаланып, заманча ысуллар б-н эшләүгә тартуда, авылның гомуми культурасын күтәрүдә МТСлар әһәмиятле роль уйнай.

Әд.: Байрамов К.Л. Тракторные колонны и первая МТС в Татарии // Сб. науч. работ Казан. мед. ин-та. К., 1957. Вып. 3; Залаялов А.М., Ус-

тужанин Е.И. Коллективизация сельского хозяйства ТАССР 1927–1937 гг. К., 1968; Залаялов А.М. Социалистическое преобразование сельского хозяйства Татарии. К., 1974.

И.Н.Афанасьев.

МАШКИН Константин Павлович (1895, Вятка губ. Уржум ш. — 1937, Мәскәү), профсоюз, хужалык эшлеклесе. 1915–16 елларда Казанда студентларның с.-д. түгәрәкләрен оештыручыларның берсе. 1917–20 дә Казан губерна башкарма ком-ты Президиумы ағзасы һәм секретаре, ХХС рәйсе, РКП(б)ның Казан губерна ком-ты секретаре. 1920 еллар башынан профсоюз эшендә, Иваново-Вознесенск ком-ты рәйсе, бер үк вакытта Мәскәү губерна профсоюз советларының оештыру бүлгә мөдире, ВЦСПС Президиумы ағзасы. 1932 дән С.М.Киров исем. «Динамо» э-дында электер цехы башлыгы. Репрессияләнгән; үлгәннән соң аклана.

Әд.: Мирсияпов Т.А., Фомин А.А. Профсоюзы Республики Татарстан: История, опыт, проблемы (1905–1995). К., 1995.

МАШКОВЦЕВ Борис Вячеславович (9.7.1922, Пятигорск ш. — 23.11.1973, Казан), Сов. Союзы Герое (22.7.1966), полковник, атказ. очучы-сынауы (1972). 1941 елдан Кызыл Армия сафларында. Энгельс хәрби очучылар мәктәбендә очуга әзерлек уза. 1956 да Казанның С.П.Горбунов исем. авиация э-дына очучы-сынауы итеп билгеләнә. 1964 тә 1 нче класслы очучы-сынауы квалификациясен ала. Герой исеме 1966 ның 22 июлендә хезмәт бурычын үтәгәндә күрсәткән батырлыгы һәм яңа хәрби техниканы үзләштергән өчен бирелә. 1973 мең 23 ноябрдә сынау очышы вакытында авиация фажигасендә һәлак була. Ленин ордены, Октябрь Революциясе, ике Кызыл Байрак, Кызыл Йолдыз орденнары, медальлар б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Герои Советского Союза: Краткий биограф. словарь. М., 1988. Т. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МАШКОВЦЕВ Николай Михайлович (1.11.1935, Удмурт АССРның Сюмси р-ны Ходыри а.), биохимик, вет. фән. д-ры (2001). Казан вет. ин-тын тәмамлай (1959). 1959–63 елларда Ижевск респ-ка вет. бактериология лаб-ясенен паразитар авырулар бүлгә табибе булып эшли; бер үк вакытта, 1960 тан, йогышлы авырулар бүлгәгә житекчелек итә. 1963 тән Казан вет. ин-тында (хәзер Казан вет. медицинасы академиясе), нәорганик һәм органик химия каф. мөдире (1968–90), шул ук кафедрада доцент (1990–2008). Хезмәтләре а.х. терлекләренен тереклек эшчәнлегенә микроэлементлар һәм витаминнар тәэсирен өйрәнүгә карый. М. туфракта, үлдә, терлекләрнең тән тукумасы һәм органнарында селен булу-булмавын анализ ясап тикшерә. Удмурт Респ-касы Дәүләт бүлгә лауреаты (2002).

Хезм.: Использование хелатных форм микроэлементов в животноводстве. К., 2005 (автордаш); Профилактика и терапия селеновой недостаточности у сельскохозяйственных животных. К., 2005.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

МАШОНКИНА Людмила Ивановна (3.4.1952, Приморье краеный Лазо р-ны Преображение бухтасы), астроном, физика-матем. фән. д-ры (2003). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1974), шунда ук астрономия кафедрасында эшли. 2004 тән РФА Астрономия ин-тының (Мәскәү) әйдәп баручы фәнни хезмәткәре. Хезмәтләре йолдызлар атмосферасында спектраль сызыклар формалашуны өйрәнүгә, йолдызларда химик элементлар барлыгын билгеләүгә, Галактиканың химик эволюциясенә карый. М., беренче булып, Галактиканың калын һәм юка дискларының төрле химик тарихларын күзәтү юлы б-н раслый (нейтроннар әлктәреп алу процессында синтезлана торган авыр элементлар барлыгын анализлау ярдәмендә); кайбер салкын йолдызларда барий, европий, стронций, неодий күләмен югары төгәллек б-н билгели; Галактиканың химик эволюциясе моделенә күзәтү чикләрен таба. Европа астрономнар жәмгыяте (1995 тән), Халыкара астрономнар берләге (1998 дән) әгъзасы.

Хезм.: Не — ЛТР анализ формирования линий EuII в атмосферах звезд солнечного типа // Астрон. журн. 2000. Т. 77; The Accurate Collisional Cross Sections as Important Input Data in NonLTE Calculations // Model Atmospheres and Spectrum Synthesis. ASP Conf. Ser. 1996. V. 108. Barium and europium abundances in cool dwarf stars and nucleosynthesis of heavy elements // Astronomy and Astrophysics. 2000. V. 364 (автордаш).

«МАЯК», ижтимагый-сәси, әдәби газета. Эчке Россия һәм Себер мөселман төрки-татарларның Милли идарәсе органы. 1918 елның 7 декабрдән 1919 ның 21 апреленә кадәр Петропавловск шәһәрндә татар телендә нәшер ителә, барысы 30 саны чыга. Мөхәррире — Г.Исхакий. Газетаны нәшер итүдә башлап йөрүчеләрнең берсе Ф.Туктаров Самара шәһәре Милли идарәсенен урындагы бүлгәненн татар хәрәфләрен сатып ала. Г.Терегулов, Г.Баггал, З.Кадыйри «М.» б-н хезмәт-тәшлек итә. Газетада Уфа шәһәрндә оештырылган Эчке Россия һәм Себер мөселман төрки-татарларның Милли идарәсе, шу. Парижда үткән Версаль тынчылык конференциясе эшендә катнашу өчен сайланган Милләт Мәжлисе комиссиясе эшчәнлегенә зур игътибар бирелә.

Әд.: Рәмиев И. Вакытлы татар матбугаты (Альбом). 1905–1925. К., 1926; Исхакий Г. Газетчелек эшендә 25 ел // Әдәби жомга. 1992. 24 апр.; Насыров Т. Гражданның сугышы чорындагы большевиктик булмаган татар матбугаты // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2001. № 3/4.

Т.М.Насыров.

МАЯКОВСКИЙ Владимир Владимирович (7.7.1893, Грузия, Багдади а. — 14.4.1930, Мәскәү), шагыйрь, драматург. «Штанлы болыт» («Облако в штанах», 1915), «Владимир Ильич Ленин» (1924), «Яхшы!» («Хорошо!», 1927), «Бөтен тавышка» («Во весь голос», 1930) һ.б. поэмалар, «Кандала» («Клоп», 1928), «Мунча» («Баня», 1929) һ.б. пьесалар, шигырьләр авторы. Казанда өч тапкыр була. Беренче килүендә, 1914 елның февралендә, Дворяннар жыены залында үзенә матурлыкны ничек аңлавы турында лекция укый. Икенче килүендә, 1927 нең гыйнварында, Казан ун-тында лекция б-н чыгыш

ясы, «Владимир Ильич Ленин» поэмасыннан өзекләр укый. Алган тәэсирләр «Яңа туган башкалалар» («Рождённые столицы», 1927) мәкаләсендә чагылдыра: Казан һ.б. шәһәрләр «... революция нәтижәсендә башкалалар булып киткән шәһәрләр үсәләр, төзеләләр һәм, иң мөһиме, азатлыкка ирешкән илләрнең мөстәкыйль мәдәнияте б-н сулылар», дип яза. «Союз шәһәрләре буйлап» («По городам Союза», 1927) шигырендәге «Университет — Казанның горурлыгы» («Университет — горделивость Казани») дигән гыйбарәсе канатлы сүз булып китә. 1928 нең башында М. кабат Казанга килә: 20 гыйнварда «Колос» кинотеатрында язучының эшчеләр алдындагы жаваплылыгы турында чыгыш ясы, 21 гыйнварда Казан ун-тының актлар залында «Владимир Ильич Ленин» поэмасыннан өзекләр укый, 23 гыйнварда «Яхшы!» («Хорошо») поэмасын, әдәбият турында доклад укый, «Казанское подворье» кунакханәсендә жирле шагыйрьләр б-н очраша. Бу очрашуда өч тапкыр — чуаш, татар һәм мари телләрендә М.ның «Сул марш» («Левый марш») шигыре яңгырый (1927 дә Г.Кутуй тарафыннан татар теленә тәржемә ителә). Бу очракны М. «Казан» («Казань», 1928) шигырендә искә ала. «Өч мең һәм өч сенең» («Три тысячи и три сестры», 1928) шигырендә М.: «Дастан булып / күтәрелә Казан, / Кызыл Татарстанның / башкаласы», — дип яза. Казан театрлары сәхнәләрендә аның 1923 тә — «Мистерия Буфф» пьесасы, «150000000» поэмасы буенча, 1967 дә «Мунча» пьесасы буенча спектакльләр куела.

Ә с ә р.: Сочинения: В 2 т. М., 1987.
М., 1969; Бушканец Е.Г. Маяковский в Казани // Литературный Татарстан. К., 1950.

Л.Е.Бушканец.

МАЯНСКАЯ Ксения Александровна (13.1.1907, Иркутск ш. — 1997, Казан), терапевт, рентгенолог, мед. фән. д-ры (1952), проф. (1956), ТАССРның атказ. табибе (1964). Ә.Б.Терегулов шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1931), Яшел Үзән шәһәрндә терапевт булып эшли. 1932–33 елларда Урта Идел краеның Ульянов р-ны Ишеевқа авылы участка хастаханәсе мөдире. 1933–35 тә Ульянов шәһәрнең совхоз-колхоз поликлиникасында терапевт һәм рентгенолог. 1935 тән Казанда: өлкә хастаханәсендә рентгенология кабинеты мөдире. 1936 дан Казан мед. ин-тының терапия клиникасында, 1960 тан 1 нче госпиталь терапия кафе. мөдире, 1970 тән проф.-киңәшче. Бөек Ватан сугышы елларында эвакогоспитальләрдә эшли. Хезмәтләре ашкайнатуган органнар авыруларын ачыклау һәм дөвалауға карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: О рентгенодиагностике хронических аппендицитов // Казан. мед. журн. 1938. № 8/9; Клинико-рентгенологические наблюдения при дискинезиях толстого кишечника // Казан. мед. журн. 1949. № 2; Функциональные взаимосвязи органов пищеварения. Л., 1970.

МАЯНСКАЯ Светлана Дмитриевна (19.5.1963, Казан), кардиолог, мед. фән. д-ры (2000). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1987), Новосибирск клиник һәм экоге-

ренталь мед. ин-тында эшли. 1992–2000 елларда Новосибирск дипломнан соң белем биру мед. академиясенен факультет терапия кафедрасында; 2001–02 дә клиник патофизиол. курсы мөдире; 2002–08 дә поликлиника терапиясе һәм гомуми дөвалау практикасы, 2008 дән кардиология һәм ангиология кафедралары мөдире. Фәнни-тикшеренү эшләре ишемия авыруы очрақларында ялкынсынулар ролен, артериаль гипертензия һәм атеросклероз очрақларында эндотелиаль дисфункция көчәю механизмнарын өйрәнүгә багышлана.

Х е з м.: Функциональное состояние эндотелия сосудов в динамике развития артериальной гипертонии у лиц молодого возраста // Медицина и образование в Сибири. 2009. № 6 (автордаш); Ранние маркеры дисфункции эндотелия в динамике развития артериальной гипертонии у лиц молодого возраста // Казан. мед. журн. 2009. Т.90, № 1 (автордаш)..

МАЯНСКИЙ Андрей Николаевич (27.11.1940, Казан), иммунолог, аллерголог, мед. фән. д-ры (1977), проф. (1981). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1964), Казан эпидемиология һәм микробиол. фәнни-тикшеренү ин-тында, 1977 дән иммунология һәм биохимия фәнни-житештерү бүлегә мөдире. 1981 дән Түбән Новгород мед. ин-тының микробиол. каф. мөдире. Хезмәтләре аллергология, иммунология һәм организмның иммун сакланучылыгын өйрәнүгә карый. Уйлап табуга 20 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Реактивность нейтрофила. К., 1984 (автордаш); Очерки о нейтрофиле и макрофаге. Новосибир., 1989 (автордаш); Моделирование и клиническая характеристика фагоцитарных реакций. Горький, 1989; Введение в медицинскую микологию. Учебно-метод. пособие. Н.Новгород, 2000.

МӘГАЗОВ Риза Шәехжан улы (10.3.1932, БАССРның Миякә р-ны Яңа Ишле а.), эпидемиолог, мед. фән. д-ры (1986), БР ФА академигы (1992), БАССРның атказ. табибе (1980), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). Башкорт мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1955), Миякә р-ны хастаханәсендә окулист, хирург (1962 гә кадәр), Әлшәй р-нында баш табиб (1963–64), Г.Г.Куватов исем. Респ.ка хастаханәсендә баш табиб (1965–78, Уфа). 1978 дән И.И.Мечников исем. Вакцина һәм сыркынды фәнни-тикшеренү ин-ты директоры (Мәскәү). 1988 дән «Иммунопрепарат» ФЖБ ген. директоры (Уфа), проф. (1992). Хезмәтләре авыруны вакцина кулланып ки-сәтү теориясе һәм практикасына карый. М. анаэроб һәм шартлы-патоген микроблар китереп чыгарган авыруларны ки-сәтү һәм дөвалау өчен яңа вакцина препараты — полианатоксин уйлап таба. Вакцина кулландан соң организмның функциональ халәтен комплекслы бәяләү ысулларын тәкдир итә. СССР МС бүлегә (1985) бирелә. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе», Халыклар дуслыгы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: 100 лет на страже здоровья. Уфа, 1976; Вакцины, поствакцинальные реакции и функциональное состояние организма привитых. Уфа, 1985 (автордаш); Поствакцинальные реакции: Механизм развития и профилактика. Уфа, 1991.

Р.Ш. Мəгазов.

МӘГАРӘЛӘР (гарәп. — مغارة), жир кабыгының өске катламында жир өстенә бер яки берничә чыгу урыны булган куышлар. Жир асты сулары тәэсирендә сульфатлы һәм карбонатлы (гипс, известьташ, доломитлар) токымнарның эрүе (карст процессы) нәтижәсендә хасил булалар. М., гадәттә, бер яки күп яруслы озын галерея булып сузылалар, алар буенча еш кына жир асты елгалары ага. Киңәйгән вакытта галереялар берничә метр би-еклектәге заллар хасил итә, аларны еш кына күлләр били. Кальций һәм углекислый газ б-н тунган тамып торучы суларның парга әйләнүенән мөгарә түбәсеннән боз сөңгеләре рәвешендә асылынып торучы сталактитлар хасил була. Идәнәндә 20–25 м га кадәр би-еклектәге конус рәвешле сталагмитлар үсеп чыга. Сулар туңудан боз капламнары барлыкка килә. Тауларда М. аеруча күп. АКШ-тагы Мамонт мөгарәсе (озынлыгы 240 км) — дөньяда иң зурысы. Россиядәге зур мөгарәләрнең берсе — Көңгөр мөгарәсе — Уралда урнашкан. Зур булмаган мөгарәләр бәрмә дулкын, суффозия (вак минераль кисәкчеләрнең су б-н аска ююлуы), дефляция (өрдү) нәтижәсендә барлыкка килә. Татарстанда Идел елгасының уңъяк сөзәклегендә Пермь системасы Казан ярусы гипслары катламнарында карстлы М. системасы билгеле (к. Кама Тамагы спелеология системасы). Урта Идел буендагы Юрьев мөгарәсе алар арасында иң зурысы (озынлыгы 410 м).

Әд.: Ступишин А.В., Мухитдинов А.Д.Х. Сюкеевские пещеры. К., 1950; Ступишин А.В. Равнинный карст и закономерности его развития на примере Среднего Поволжья. К., 1967; Гвоздецкый Н.А. Проблемы изучения карста и практика. М., 1972.

А.П.Дедков.

«МӘГАРИФ» («مهعاريف»), Казандагы нәшрият һәм китап сату ширкәте. 1906 ел ахырында бертуган *Шәрәфләр*, Г.Камал, М.Корбангалиев тарафыннан оештырыла. 1907 нең июненнән аны М.М.Мостафин житекли. «М.» редакциясе Х.Ямашев, Г.Тукай б-н тыгыз бәйләнештә була. Бу с.-д. юнәлешендә татарча әдәбият басмаларында да, Г.Тукайның үзе исән чагында басылган әсәрләр жыентыгында да чагыла.

Окт. рев-циясеннән соң нәшрият б-н Г.Шәрәф житекчелек итә. Нәшриятта китаплар, брошюралар, дәүләт оешмаларының, ш.и. РКП(б) мөселман оешмаларының үзәк бюросы заказлары буенча листовкалар, мөс., «Коммунистик манифест» (1918) басыла. Татар мәктәпләре өчен арифметика, физика, геом., гарәп теле буенча дәреслекләр һәм уку ярдәмлекләре нәшер ителә. «Балалар китапханәсе»

сериясендә Г.Рәхим, Ж.Шәрәф, Ф.Әмирхан, Н.Исәнбәт һ.б.ның (30 дан артык исемдә), Г.Тукайның (22 исемдә) әсәрләре бирелә. Балалар өчен «Шигырьләр китапханәсе» сериясе, Л.Н.Толстой, А.П.Чехов, Е.И.Чириков, Һ.К.Андерсен һ.б.ның тәржемә әсәрләре, татар язучыларының хикәяләре басыла. Мәгърифәтчелек эшчәнлеген совет хакимияте вакытында да дәвам итә. Барлыгы 120 басма (аларның 51е — балалар өчен әдәби әсәрләр) дөнья күрә: 1917 дә — 18, 1918 дә — 21, 1919 да — 39, 1920 дә — 7, 1921 дә — 2 исемдә китаплар чыга. Балалар әдәбияты, дәрәслекләр 20–40 мең данә, кайберләре 60 мең данә тираж б-н нәшер ителә. Каталоглар (1909, 1911, 1913, 1914) басыла.

1919 ел уртасына кадәр китапларын үз басмаханәсендә, ә национализацияләннгәннән соң, төрле дәүләт басмаханәләрендә бастыра.

Әд.: К ә р и м у л л и н Ә.Г. КИТАП ДОНЬСЫНА СЯХӘТ: ТАТАР БАСМА СҮЗЕНЕҢ СӘХИФӘЛӘРЕННӘН. К., 1979; шу л у к. Татарская книга начала XX века. К., 1974; шу л у к. Становление и развитие татарской советской книги: 1917–1932. К., 1989.

«МӘГАРИФ», ТР милли нәшрияты. 1991–2010 елларда эшли. Мәктәпләр һәм югары уку йортлары өчен татар телендә дәрәслекләр, уку ярдәмлекләре нәшер итә. Татар мәктәпләре өчен рус теле, рус мәктәпләре өчен татар теле дәрәслекләрен әзерли. Югары уку йортлары өчен татар телендә дәрәслекләр, ике телле мәктәп дәрәслекләре, фразеология, химия, биол., мед. буенча русча-татарча сүзлекләр, орфография, матем. һәм техник терминнар сүзлекләрен бастыра. 1991 дән 2006 ның 1 маена кадәр гомуми тиражы 20 млн. данә тәшкил иткән 1800 гә якын басма дөнья күрә. Һәр елда 1,5 млн. данә гомуми тираж б-н 100 гә якын исемдә китап басыла. Басылган китапларның 30% ка якыны Россиядә һәм аннан читтә татарлар күпләп яшәгән өлкәләрдә тарала. 2010 да Татарстан китап нәшриятына кушыла.

Әд.: Кто есть кто: Авторы издательства «Магариф». К., 2002; Книги — крылья души = Книга — күңел канаты: Книги издательства «Магариф» (1991–2006): Библиогр. справ. К., 2006.

«МӘГАРИФ», Казандагы басмаханә. 1906–13 елларда төрле исемдә эшли: *Шәрәфләр басмаханәсе*, «*Үрнәк*», Казаков В.Е., Антонов Л.П. *таибасмаханәсе*. 1906 елның 1 ноябрендә галим һәм мәгърифәтче Г.Шәрәф тырышлыгы б-н «*Мәгариф*» нәшриятының техник базасы буларак ачыла һәм «*Матбагаи Шәрәф*» дип атала башлый. Беренче басмасы — М.Гафуриның «*Яшь гомерем*» исемле шигырьләр җыентыгы. М.Гафуриның дүрт җыентыгы, Г.Тукайның оч җыентыгы, рус шагыйрьләреннән бер җыентыгы керткән «*Шигырьләр мәжмугасы*» сериясе; татар халык җырлары, фәнни-популяр әсәрләр җыентыклары, тарих, медицина, татар теле грамматикасы буенча китаплар, сяхәт очерклары һ.б. басыла. Басмаханә, нигездә, «*Мәгариф*», «*Сабах*» (Казан), «*Хезмәт*» (Троицк) нәшриятлары, Х.Әбүзәрөв, Ә.Исхаков, Н.Сөләйманов, бертуган Шәрәфләр казаклары буенча эшли. Г.Шәрәф басмаханәсендә чыккан 106 басманың 20 гә якыны хөкүмәткә каршы юнәлештә булганы өчен эзәрлекләнә.

Монда татар демократик матбугаты — «*Әхбар*» г-тасы, «*Тәрбия*», «*Казан мөхбире*» җ-ллари басыла. 1906 ның ноябрь–декабрь айларында гына да тиражы 37280 данә булган сәяси тема буенча 13 исемдә китаплар нәшер ителә. Басмаханәне 1908 нең уртасында ябалар (сәбәбе — цензура фикеренчә, баш күтәрүгә чакырган «*Фортяләр*» шигыре басылуы), 1908 нең ноябрендә аның жирлегендә Г.Ю.Саинов тарафыннан «*Үрнәк*» басмаханәсе ачыла. Шу л елның декабрендә 13 китап басыла: А.С.Пушкинның «*Таш кунак*» («*Каменный гость*»), Л.Н.Толстой хикәяләре, И.Богдановның «*Зөләйха һәм Фатыйма*» пьесасы, география һәм татар теле дәрәслекләре. Татар телендә гомуми тиражы 480665 данә булган 152 исемдә китап нәшер ителә: аларның 79 исемдәгесе — Ф.Әмирхан әсәрләре, Г.Камал драмалары, 9 ы — Г.Тукай шигырьләре. Н.В.Гоголь, М.Горький, Д.Дефо һ.б.ның тәржемә әсәрләре дә басыла. География, математика буенча дәрәслекләр, фәнни-популяр әсәрләр, календарлар, рус, фарсы һ.б. телләр үзөйрәткчеләре нәшер ителә. Продукциянең яртысын басмаханәнең үз хисабына басылган китаплар тәшкил итә. 1911 дә нибары 11 китап басыла. 1911 нең 18 гыйнварында басмаханә ябыла. 1911 нең 20 апрелендә Г.Шәрәф аны рәсми рәвештә В.Е.Казаковка сата. Әмма Г.Ю.Саинов вакытындагы кебек үк аның чын җитәкчесе булып кала. Басмаханәдә 163 исемдә жиһаз, ш.и. 1 тиз баса торган машина, 1 «*Американка*» басу машинасы, 9 мең сумлык 112 поттан артык хәрәф була. Басмаханәдә 8 кеше, ш.и. 3 хәрәф басучы, 4 хәрәф җыючы эшли. Татар телендә 1,5 ай эчендә гомуми тиражы 49,5 мең данә булган 14 китап басыла (Байронның *С.Сүнчәләй* тәржемәсендәге «*Шиллонг тоткыны*», З.Бәшири хикәяләре, дәрәслекләр һ.б.). 1911 нең 26 ноябрендә «*Төрле-төрле җырлар*» дигән татар халык җырлары җыентыгына арест салына, цензура фикеренчә, әлеге җырлар «дошманга каршы сүз б-н генә түгел, туры мәгънисендә корал б-н дә көрәшкә» чакырлар. Килеп туган хәлләр «*Үрнәк*» басмаханәсенә җыбылуына китерә.

1911 нең ахырында ул Л.П.Антонов таш-басмаханәсе составына керә. 1912 дә, татар хәрәфләре сатып алынганнан соң, 106,5 мең данә тираж б-н 26 исемдәге татар китабы басыла. 1911–13 елларда татар телендә гомуми тиражы 295 мең данә булган (нигездә, «*Мәгариф*» нәшрияты заказлары) 76 китап нәшер ителә. Балалар өчен китаплар, календарлар, шигырьләр, фәнни хезмәтләр басыла. 1913 нең ноябрендә «*Мәгариф*» нәшриятының бер үк исемдәге үз басмаханәсе ачыла, ул М.М.Мостафин исеменә рәсмиләштерелә. Пайчылары — Г.Камал, М.Корбангалиев һәм Г.Шәрәф; сонгысы оештыручы һәм җитәкче булып кала. Басмаханәдә 2 тиз баса торган машина, 100 пот рус һәм 700 пот татар шрифты була. Анда 10–15 кеше хезмәт куя. 1917 гә кадәр гомуми тиражы 530350 данә тәшкил иткән 147 исемдәге китап басыла. Төрле исемнәрдә эшләп килгән «*Мәгариф*» басмаханәсе 1906 дан 1917 гә кадәр гомуми тиражы 1,4 млн. данәдән артып киткән 419 китап бас-

тыра. Окт. рев-циясеннән соң балалар өчен китаплар, милли мәктәпләр өчен дәрәслекләр нәшер ителә, РКП(б) каршындагы меселман оешмаларының үзәк бюросы заказларын — «*Коммунистик манифест*» (1918), «*Икмәк монополиясе*» (1918) брошюралары, листовкалар һ.б. басыла. 1919 нын июнендә, бертуган Кәримовлар басмаханәсе б-н берләшкәннән соң, ул 6 нчы дәүләт басмаханәсе исеменә ала, 1922 дән — К.Якуб исем. басмаханә.

Әд.: К ә р и м у л л и н Ә.Г. Беренче татар китаплары // Историко-культурное наследие = Тарихи-мәдәни мирас. К., 2009; шу л у к. Татарская книга начала XX века. К., 1974; Здравствуй, Книга! К., 1989.

«МӘГАРИФ» («*مهعاريف*»), газета. Оренбург губернасы халык мәгарифе бүлеге органы. 1923 елда Оренбург шһәрәндә татар телендә нәшер ителә, 1 нче саны 1923 нең 10 февралендә чыга. «Иптәшләр, яхшы тормыш өчен аң-белем таратуга булышлык итик!» дигән девиз б-н басыла. Актив авторлары — Н.Баймурзин, Н.Надиев. Төп темалары: халык мәгарифе проблемалары; наданлыкны бетерү юллары; коммунистик идеология нигезендә мәктәптә белем бирүне реформалаштыру; ачылык һәм җимереклек б-н көрәш; халык хужалыгын аякка бастыру; әчке һәм тышкы сәясәттәге яңалыклар. Фән һәм техника өлкәсендәге яңалыклар турында хәбәрләр, икътисади язмалар басыла.

Әд.: Г а й н а н о в Р.Р., Марданов Р.Ф., Шакуров Ф.Н. Татарская периодическая печать (1905–1924): Библиогр. указ. К., 1999.

А.Ә.Хасәнвәх.

«МӘГАРИФ» («*مهعاريف*»), дини, әдәби журнал. 1909 елның 16 гыйнварынан 1910 ның 13 августына кадәр Әстерхан шһәрәндә татар телендә аена 2 тапкыр, барлыгы 14 саны нәшер ителә. Нашире — Габдрахман Галиев, мөхәррире — М.Рахманкулов. «*Мөселман туганнар, берләшеп, мәгариф юлына басыйк!*» девизы б-н чыга. Актив авторлары арасында — И.Әдрәшшитов, Ахунзаде, А.Биктимиров, С.Исхакий, Б.Мансуров, М.Хәлил, З.Шәрифүллин, Г.Янап була. Басманың максаты — Россия мөселманнарының интеллектуаль дәрәжәсен күтөрү һәм әхлакый үнәш үстерү. Журналның тематик юнәлеше редакциянең «*дин һәм әдәбият — милләтләрне якынайту һәм алар арасында мөнәсәбәтләрне ныгытуда ике көч*» дигән фикерендә чагыла. Шәригать нигезендә «*ижтимагый тормыш төзү*» турында чыгыш ясаганда «*М*» шу. дини тормыштагы рухи торгынлыкны тәнкыйтьли, иске карашлы мөселманнарга каршы чыга. «*Коръән тәфсире* турында» рубрикасында *сүрәләрен* тәржемәләре, аларның имам Газали шәрехләвендәге мәгънәләре, М.Бигиевнән Коръәнне татар теленә тәржемә иткәндә килеп чыккан проблемалар турындагы тикшеренүләре басыла. «*Жәмгыяте исламия*» һәм «*Дар әл-могаллимин*» эшчәнлегенә яктыртыла. «*Фән һәм мәгариф*» бүлегендә мәктәпләрдә яңа ысул б-н белем бирү, бала тәрбияләү, хатын-кызың бала тәрбияләүдәге роле, физика, химия, астрономия, геогр. өлкәсендәге фәнни ачышлар турында мәкаләләр басыла. «*Төркиләр тарихы*» рубрикасында Төрки каганлык тарихы,

төрки кабилләрнең үзара мөнәсәбәте, аларның этнографиясы һәм мәдәнияте турындагы мәкаләләр урын ала. Журнал Габбасыйлар идарәсе чорындагы Гарәп хәлифәлегә тарихы б-н таныштыра. Гарәп шагыйре Г.Шәүкиннең дини эчтәлекле шигырьләреннән өзекләр, мөнәжәтләр, хикәяләр басыла. 1910 ның февраленнән журнал сирәгрәк, өзеклекләр б-н чыга, күләме кыскара.

А.Ә.Хәсәвнәх.

«МӘГАРИФ», ижтимагый-пед., фәнни-әдәби айлык журнал. Оештыручысы — «Татмедиа» ААЖ, «Мәктәп» ж-лының давамчысы. 1918 елның 7 ноябреннән Казанда татар телендә нәшер ителә. Эчкә Россия мөселман эшләре комис-тының Гыйльми һайәт органы буларак чыга башлый. 1918 нең ноябреннән 1919 ның мартына кадәр 3 саны дөнья күрә, аннары чыгудан туктый. 1921 нең апрелендә ТАССР Мәгариф халык комис-ты тарафыннан янадан басыла башлый. Төрле еллардагы исеме: 1918–36 да «М.», 1936–37 дә «Башлангыч мәктәп», 1938–41, 1949–90 да «Совет мәктәбе», 1990 нан «М». Журналны оештыручылар: беренче мөхәррире Г.Ибраһимов һәм Казан губерна мәгариф халык комиссары Ш.Әхмәдиев. Мөхәррирләр: В.Шәфигуллин (1921–22), Г.Максудов (1923–24), М.Тәһиров (1925), Н.Мәхметдинов (1927), Г.Ходяров (1931–32), Г.Биктаһиров (1933–34), Ш.Башкиров (1934–1937), И.Әбдрәшитов (1937), Г.Бакиров (1937), М.Вәлитова (1938–41), Х.Хәйри (1949), Г.Гайфуллин (1950–51), Ф.Махиянов (1952–60), Ш.Ногманов (1960), Ф.Ибраһимов (1960–77), В.Зыятдинов (1977–89), Ф.Шәрифиллин (1989–2003), Г.Шәмсетдинов (2004–2013), И.Мирғалимов (2013 тән).

1920 елларның 1-нче яртысында гомумсәяси һәм тарихи темаларга багышланган мәкаләләр күп басыла, 2 нче яртысынан журналда игътибар пед. мәсьәләләргә бирелә. Төп темалар арасында: педагогикада яңа юнәлеш — педологияне үстерү, сәяси-агарту эшчәнлегә, һөнәри белем бирү, мәктәпкәчә тәрбия, педагоглар арасында профсоюз эше, мәктәптә пионер һәм төбәкне оёрун эше, дингә каршы пропаганда алып бару проблемалары һ.б. Бу елларда журналның иң актив авторлары — Г.Алпаров, Х.Бәдигый, А.Вәлитов, В.Горохов, М.Корбангалиев, Н.Надиев, Г.Ногайбәк, Ш.Рамазанов, Г.Рәхим, И.Рәхмәтуллин, Г.Сәгъди, Д.Сафин, Ф.Хәмидуллин, Г.Шәрәф, Л.Яфаровның мәкаләләре басыла. 1930 елларда журнал сәхифәләрендә *яңалифкә* күчү, наданлыкка каршы көрәш, тәрбия эшенең сыйфатын яхшырту, мәктәпләрнең матди нигезен ныгыту мәсьәләләренә күп урын бирелә. 1936 ның сентябрендә ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты бюросы утырышына «Мәгариф» ж-лының төп житешсезлекләре һәм туһас бозып аңлатулары» турында мәсьәлә күелә; аның каршы нигезендә мәгариф халык комиссары, журналның баш мөхәррире Ш.Г.Башкиров вазифасыннан азат ителә. Педология б-н көрәш кампаниясе аркасында редакция таратыла, журнал «Башлангыч мәктәп» дип үзгәртелә, тематикасы башлангыч белем бирү мәсьәләлә-

Журналлар: 1-2, 6. «Мәгариф»; 3. «Башлангыч мәктәп»; 4, 5. «Совет мәктәбе».

ренә кадәр тарая. 1941–48 дә журнал басылмый. Бөек Ватан сугышы тәмамлангач, ТАССР Мәгариф халык комис-ты тарафыннан «Халык мәгарифе буенча житөкче һәм педагогик-методик материаллар жыентыгы» (1945), «Педагогик-методик жыентык» (1–2 чыг., 1946–47) чыгарыла.

1949 да ТАССР житөкчелеге башлангычы б-н журнал янадан басыла башлый: башта ике айга бер тапкыр, 1956 дан ай саен чыга. СССРда «Мәктәпнең тормыш белән бәйләнешен ныгыту турында» Законы (1958) кабул ителгәннән соң, журналда мәктәпне реформалаштыру, укытуны производство б-н бәйләү мәсьәләләренә зур игътибар юнәлтелә. 1951 дән журналның «Татар мәктәбендә рус теле һәм әдәбияты» бүлегендә мәкаләләр рус телендә басыла башлый. 1960 елларның 2 нче яртысында журналда укыту-тәрбия эшенең нәтижәләгән күтәрү, укучыларның танып белү активлыгын арттыру, татар теле һәм әдәбиятын укытуны камилләштерү, уку-технологик чаралар куллану мәсьәләләренә багышланган конференция материаллары басыла.

Алга таба журнал редакциясе респ-ка га лимнәрен һәм укытучыларын заманча тикшеренүләргә, бигрәк тә проблемалы укыту методикасына багышланган мәкаләләр бастыруга жәлеп итә.

90 елларда журналның тематикасы үзгәрә. Аның битләрендә милли мәктәпләрнең максатын һәм бурычларын билгеләүдә яңа юллар, ТР халыклары телләре турындагы Законны тормаышка ашыру, укыту-тәрбия эшен оештыру мәсьәләләре чагылып таба. Журнал үзенең эшчәнлегә доверендә иң атаклы татар вакытлы матбугаты басмаларының берсе булып кала. Ул татар милли мәктәбе үсешенә һәм пед. кадрларның квалификациясен күтәрүгә үзенең зур өлеш кертә.

Әд.: Шәрифиллин Ф. Узган юлга күз салсак... // Мәгариф. 2003. № 3; Надиев Н. О татарском педагогическом журнале «Магариф» // Просвещение и жизнь. 1929. № 1; Как разгромили журнал «Магариф» // Султанбеков Б.Ф. Татарстан. XX век. Личности, события, документы. К., 2003. Кн. 2. Р.А.Айнәтдинова.

«МӘГАРИФ ЖИТӨКЧЕСЕ», айлык фәнни-пед. журнал. Оренбург губернасы халык мәгарифе бүлегенен губерна методик бюросы каршындагы азчылык милләтләрнең методик секциясе органы. 1927–28 елларда Оренбург шәһәрндә татар телендә нәшер ителә, барысы 7 саны чыга. Мөхәррире — М.Рәфыйков.

Әд.: Нуруллин Р.М. Газеты и журналы на татарском языке (1905–1985). К., 1989; Каримуллин А. Татарское государственное издательство и татарская книга России (1917–1932). К., 1999.

МӘГАРИФ НӘЗАРӘТӘ, к. Милли Идарә.

«МЭГАРИФ ЭШЛЭРЭ», айлык пед. журнал. БАССРның Мэгариф халык комис-ты органы. 1920 елда Эстәрлетамак шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә, барысы 6 саны чыга. Мөхәррире — Х.Тәһририя. Актив авторлары арасында — Әбүбәкерев, Ажанов, Бикмаев, Мирзанов, Мөслими, Г.Фәхретдинов. «Гомуми бүлек»тә ижтимагый-пед. проблемаларга, урта мәктәп укучыларын һөнәри-пед. эзерләү, класстан тыш тәрбия һәм балаларның мәктәптән тыш ялларины, балалар, ятимнәр йортларына һ.б. проблемаларга багышланган мәкаләләр басылды. «Махсус бүлек» авыл жирлегендәге наданлыкны бетерү буюнча оешкан комиссия эшчәнлеген яктарта (курслар, түгәрәкләр, китапханәләр, лекцияләр уку һ.б.). Атаклы фән эшлекчеләре, педагоглар, публицистларның мәкаләләре басылды (А.В. Луначарский һ.б.). «Яңалыклар» бүлегендә 1 нче Бөтенбашкорт съезды һәм БАССРның Мэгариф халык комис-ты эшчәнлеген турында хәбәрләр, мәктәпкә оешма тәрбиячеләре һәм урта мәктәп укытучылары өчен уку ярдәмлекләре һәм китаплар исемлеге бирелә.

А.Ә.Хасәвнәх.

«МЭГАРИФ ЭШЧЕСЕ», айлык ижтимагый-пед., фәнни журнал. РСФСР Мэгариф халык комис-тының социаль тәрбия бүлеге органы. 1926 елның гыйнварынан 1931 нче гыйнварына кадәр Маскәүдә татар телендә 52 саны нәшер ителә. 1928 нче февраленә кадәр «Нәшрият»та, соңрак СССР халыклары Үзәк нәшриятында басылды. Төрле елларда мөхәррирләре: И.Юманкулов, И.Агишев. Актив авторлары арасында — Г.Алпаров, Н.Әюпов, Г.Баимбатов, Г.Ибраһимов, Г.Салаватов, Ш.Саггаров, Г.Хәбиб, Н.Хәйри, С.Шакулова. Журналның максаты — милли мәктәпләрдә укыту-тәрбия бирү процессын оештыру һәм алдынгы педагоглар, методистлар тәжрибәсен тарату. Төп бүлекләре: гомуми, педагогика һәм методика, сәясә агарту, мәктәпкәчә тәрбия, укытучылар һәм укучылар тормышы, тел һәм орфография, әдәбият, фән яңалыклары, урыннардан хәбәрләр, китаплар дөньясында, тәнкыйть һәм библиография. Ш.у.к. «Культура революциясе».

Т.М.Насыров.

әл-МЭГАРРИЙ (المعري) Әбүл-Галә (973, Мэгаррәт ән-Номән ш., хәзерге Сүрия — 1057 яки 1058, шунда ук), гарәп шагыйре һәм фикер иясе. Тумыштан сукуры. Белемне атасынан, Багдад һәм Хәләб шәһәрләре дин белгечләреннән ала. Фәнни трактатлар, фәлсәфи-гуманистик эчтәлекле шигырьләр, тезмә әсәрләр авторы. Танылган шигъри жыентыклары — «Рисаләт әл-гофран» («Гафу итү хакында юллама», 1623 яки 1624), «Сикт әз-зәнд» («Чакма таш очкыны», Каһирә, 1869 яки 1870), «Әл-ләзумийәт-ләзум мәлә ялам» («Мәжбүриятлек», Каһирә, 1891 яки 1892). Аның ижатында пантеистик, материалистик һәм атеистик күзаллаулары, дөньяга карашының каршылыгы тәрбиячеләре чагыла. Шагыйрь яшәү һәм үлем, адәм баласы һәм Аллаһ, яшәү мөгънәсе кебек мөһим проблемалар хакында уйлана. Гуманист буларак, танып белүнең нигезен тәшкит иткән кеше акылы-

на мэдхия жырлыи, ләкин шул ук вакытта хакыйкәтне танып белеп булмый, дин саныи. Социаль гадәлсезлекне тәнкыйтьли, үзе аны яшәү рәвешенә Аллаһ тарафыннан салынган хакыйкәт, дин исәпли. Һәрбер дингә карата түземле булырга өнди, руханиларның кимчеләкләрен, юк-барга ышануны, абруйлы кешегә табынуны тәнкыйтьли. Югары әхлаклы кеше буларак, яшәү мөгънәсен халыкка хезмәт итүдә күрә, һәр эштә чама хисен белергә һәм тылырга чакыра. Чәмә әсәрләренә фикер һәм хис сафлыгы хас. «Мәжбүриятлек» әсәрәндә үзен гуманист, социаль гадәлсезлекне тәнкыйтьләүче буларак таныта. Тел катлаулы, ләкин шул ук вакытта камил, аерым очракларда сүз уйнатып ала. М.нең ижаты гарәп, фарсы һәм төрки, ш.и. татар әдәбиятларына (Хисам Кятиб, Сәйф Сараи, Ш.Зәки, Дәрдемәнд, Н.Думаи) зур йогынты ясыи. 20 йөз башында шагыйрь идеяләре аеруча популяр булып китә. Аның турында Р.Фәхретдин, Н.Думаи яза, әсәрләре татар теленә тәржемә ителә. 1907 елда Казанда М.Бигиевнәң искәрмәле тәржемәсендә «Әл-ләзумийәт» басылды. 1908 дә М.Бигиев «Әдәбият гарәбия илә гыйльме исламия» («Гарәп әдәбияты һәм ислам гыйльме») исемле китабында М.нең тормышы һәм ижаты турында мөгълүматлар бирә.

Ә с ә р.: Әл-ләзумийәт: 2 кит. К., 1907; Стихотворения. М., 1971.

Әд.: Фәхретдин Р. Әбүл-Галә әл-Мэгарри. Оренбург, 1908; Широаян С.Г. Великий арабский поэт и мыслитель Абу-ль-Аля аль-Маарри. М., 1957; Шидфар Б.Я. Абу-ль-Аля аль-Маарри. М., 1985.

Х.И.Миңнегулов.

МӨГЪЛҮМАТ ТЕХНОЛОГИЯЛӘРЕ, хисаплау техникасы, бирелгән мөгълүматны саклау һәм элемент линияләре, телевидение ярдәмдә тапшыру б-н бәйле аспектларны үз эченә алган төшенчә. М.т. социаль бурычларны хәл итү, оборона сәләтен ныгыту, житештерүне, чимал һәм материалларны читкә чыгаруны оптимальләштерү өчен дөнья базарында көндөшлеккә сәләтле фәнни продукция булдыруга ярдәм итә. Технологик житештерүнең яңарту компьютерлаштыруның эшләнмә яшәшәнен барлык этапларында (уйлап табу, инженер анализы, эшләп чыгару һәм контрольдә тоту, гамәли куллану, төзәтү, модернизация һәм үтилләштерү) аның тулы электрон билгеләмәсен (EPD — Electronic Product Definition) тәмин итүче барлык программа һәм аппарат чараларын гамәлгә кертү б-н бергә бара.

Компьютерлаштыруның программалы чаралары: проектлау өчен (CAD — Computer Aided), эшләп чыгару (CAM — Computer Aided Manufacturing), контрольдә тоту өчен (CAC — Computer Aided Control). Бер ук яки төрле географик терр-яләрдә эшләүче белгечләренә үзара аралашуы житештерү мөгълүматы б-н программалы идарә итү чаралары (PDM — Production Data Management) ярдәмдә тормышка ашырыла. Эшләнмәләренә житештерүдә һәм алардан файдалануны тәмин итүдә катнашучы пр-тиеләрнең килешенеп эшләве эшләнмәнең эшләү чорында Интернет алымнар, ягъни Web-технологияләр кулланып өзлексез мөгълүмат

алышу формасында тормышка ашырыла (CALS — Continuous Acquisition and Life Cycle Support). Пр-тие ресурслары (финанс һәм материаллар бухгалтериясе, планлаштыру, тәминат, персонал, сыйфат системасы, складлар һ.б.) б-н идарә итү өчен ресурслар б-н идарә итүче программа чаралары (ERP — Enterprise Resource Planning) кулланыла. Web — технологияләр файдаланылган очракта, ERP программалары географик торышына бәйсез рәвештә аралашучы пр-тиеләр дә кулланыла алалар. Фәнни дәрәжәсе югары булган эшләнмәләренә эш циклын мөгълүматлаштыруның корпоратив системаларын формалаштыруга CAD, CAE, CAM, PDM, ERP программа чараларын комплекслы куллану ярдәмдә ирешелә.

Компьютерлаштыруның аппарат чаралары: программа чаралары куллану компьютерлар; эш урыннарының күмәк чөлтәрән формалаштыру өчен кирәкле чөлтәр жайланмалары; текстлы яки график мөгълүматны көзәүгә яки башка жайланмага чыгару жайланмалары. Татарстанда М.т. 1960 еллардан башлап үсеш алган (Р.Г.Бохараев, Ю.В.Кожевников һ.б.). Казан ун-тында теоретик механика кафедрасы (мөдире Ю.Г.Коноплев) хезмәткәрләре тырышлыгы б-н фәнни һәм укыту практикасында инженер анализының программа чаралары кулланыла. Казан техник ун-тында машиналар төзелешендә мөгълүмат технологияләре кафедрасы (мөдире И.Х.Сәетов) оештырыла. Машиналар төзелешендә М.т. «КамАЗ», «Казан вертолётлар заводы», «Казан моторлар төзү ЖБ», Казан авиация ЖБ, Казанның «Союз» тәжрибә-конструкторлык бюросы АЖЛәрендә һ.б.да гамәлгә кертелгән (1990 еллар). Ту-214, Ту-324 самолётларын, АИ-22 турбореактив моторын һәм НК-38СТ газтурбиналы күчгергәчле моторын житештерүне үзләштергәндә, «Ансат» һәм «Актай» вертолётларын төзөгәндә М.т.нең заманча алымнары кулланыла. «Татнефть» һәм «Казаноргсинтез» АЖ пр-тиеләрендә ERP программа чаралары кертелгән. Компьютерлаштыруның программалы һәм аппарат чараларын тәкдим итүләр һәм семинарлар Сәүдә-сәнәгать палатасында, Икътисад һәм сәнәгать министрлыгында, РФА КГҮдә, ТРның югары уку йортында һәм сәнәгать пр-тиеләрендә үткәрелә.

Әд.: Беспалов В., Клишин В., Краюшкин В. Развитие системы PDM: вчера, сегодня, завтра ... // САПР и графика. 2000. № 11; Гальперин Д.М. Корпоративная система информационных технологий жизненного цикла наукоемких изделий // Вестн. Казан. техн. ун-та. 2003. № 2; Синклер А. Большой толковый словарь компьютерных терминов. М., 1998.

Д.М.Гальперин.

«МӨГЪЛҮМАТЭ ЖӘДИДӘ» («جدیدہ معلومات» — «Яңа мөгълүмат»), атналык дини журнал. «Мөгълүматә мәхкәмәи шәргыяи Бирьбургия» ж-лының дөвамчысы. 1911 елның 10 мартынан 1912 нче 15 гыйнварына кадәр Уфа шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә, барысы 16 саны чыга. Нашире һәм мөхәррире — Я.Канзафаров. Журнал мөселман руханилары мәнфәгатен яклыи. Максаты — «татар милләте бәхетле булсын һәм алга бар-

«Мәғлүмәте жәдидә» журналы.

сын өчен, исламны пропагандалау». Актив авторлары арасында — Ж.Абызгилдин, М.Акимов, А.Бикмиев, А.Хәбир, М.Хәсәнов. Төп бүлекләре: «Ислам һәм аның башка диннәргә мөнәсәбәте», «Мөселманнарның жәмгыятьтәге һәм гаиләдәге роле, бурычлары», «Исламда хатын-кыз», «Имам вәгазе һәм үгет-нәсыйхәтләре», «Балаларны мөселман кануннары буенча тарбияләү», «Ислам: сораулар һәм җаваплар». «М.ж.»дә фән һәм техника, медицина, бакчачылык, терлекчелек өлкәсендәге яңа ачышлар, эчке һәм тышкы сәясәткәге яңалыклар хакында, шу. сәяси һәм дини эшлеклеләрнең (И.Гаспралы, М.Бигиев һ.б.) тормышы һәм эшчәнлегенә турында мәкаләләр басылган; алдынгы татар газеталары — «Тәрҗеман», «Вақыт»ка күзәтү ясалган. «Әдәбият яңалыклары» рубрикасы була.

А.Ә.Хәсәнов.

«МӘГЛҮМАТӘ МӘХКӘМӘЙ ШӘРГӘЙЯ ЫРЫНБУРГИЯ» («معلومات محكمة شرعية أرنبورجیه») — «Оренбург Диния нәзарәте хәбәрләре»), дини журнал. Шул ук исемдәге оешма органы. 1908 елның гыйнвар аеннан 1910 нчы ноябренә һәм 1916 нчы гыйнвардан 1917 нчы сентябренә кадәр Уфа шәһәрләндә татар телендә нәшер ителә, барысы 95 саны чыга. 1910 да, «Идел буе төбәгендәге мөселман татарлар йогынтысына каршы чаралар билгеләүче махсус киңәшмә» күрсәтмәсенә нигезләнеп, хакимият тарафыннан ябылган. Беренче бөтендөнья сугышы елларында «хәрби цензура рөхсәте» б-н яңадан басылган башлый. Беренче 18 санын имам М.Хәсәни редакцияли, составында казый Г.Капкаев, Н.Мамлиев, Х.Габәши булган редколлегия 19—61 нче саннарны чыгара; яңадан Г.Капкаев, Н.Мамлиев, С.Урманов составында бастыру давам ителә. Актив авторлары арасында — Ж.Абызгилдин, Г.Исинбирдин, Һ.Килдебәк, Һ.Мәхмүдов, С.Сүнчәләй, Н.Түнтәри, Г.Чокалый. Максатлары һәм эчтәлегенә 2 нче санда басылган «Журнал программасы»нда бирелә. Рәсми бүлектә Оренбург Мөселман Диния нәзарәте, Россия хөкүмәте, губерна идарәсе карарлары, яңа мөхәлләләр ачуга рөхсәт алыну, имам һәм мөзәниннәр билгеләну турындагы хәбәрләр басылган.

Рәсми булмаган бүлектәге мәкаләләрдә кешенең рухи тормышына кагылышы мөһимдәр, дини бәйрәмнәр турында языла. Коръән сүрәләренә аңлатмалар бирелә. Әлеге бүлектә мәгариф, мәдрәсә тормышы, шәкертләренә эхлакый тәрбияләү мөһимдәрләренә багышланган мәкаләләр дә урын ала. Журналда мед., сәламәтлек саклауны үстерү, төрле авыруларга каршы көрәшү проблемаларын күтәргән, тәмәке тарту, арагы эчү, комарлы уеннар уйнауның зарары турындагы мәкаләләр дә басылган. Эхлакый проблемаларны күтәргәндә гаиләне ныгытуга аерым урын бирелә. Күп кенә мәкаләләр тарихи темага багышланган, шу. с. Акбирдинның «Китап нәшер итү тарихы», Х.Габәшинен «Тарих һәм аның мөгънәсе», А.Вамберинен «Аксак Тимурнең холкы һәм үз-үзен тотышы» һ.б. була. Журнал жир эшкәртү, терлекчелек, бакчачылык, умартачылык буенча киңәшләр дә бастыра.

Әд.: Рәмиев И. Вақытлы татар матбугаты (Альбом). 1905—1925. К., 1926; Миңнуллин Р. «Мәғлүмәте мәхкәмәй шәргәйя Оренбургия» журналы // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2000. № 3/4. Т.М.Насыров.

«МӘГРИФӘТ», атналык газета. 1925 елның 16 гыйнвардан 12 апрелгә кадәр Кем шәһәрләндә (Финляндия) татар телендә нәшер ителә. Мөхәррире — Х.Хәмидулла.

«МӘГРИФӘТ», мәгариф хезмәткәрләре һәм укучы яшьләренә атналык газетасы. 1991 елның февраленнән Казанда татар телендә нәшер ителә. 1 нче саны Казан ун-тының партия ВЛКСМ ком-тасы, ректораты, профсоюз ком-ты органы буларак «Ленинчы» исеме б-н басылган. 2 нче саннан хәзерге исемдә. Мөхәррире — Р.Ә.Фәттахов. Оештыручылары — Казан, Чаллы, Алабуга югары уку йортлары; «Азатлык» татар яшьләре берлеге; редакция коллективы. Алга таба оештыручысы — «Татмедиа» ААҖ. 1998 дән мөхәррире — Х.Х.Вәлиәхмәтов. «М.» ТРда мәгарифне үстерү мөһимдәрләренә яктырта, татар яшьләре һәм студентлары тормышы, татар телен һәм мәдәниятен үстерү проблемаларын күтәрә, яшь татар язучылары эсәрләреннән өзекләр бастыра. 2013 нчы августтан «М.» газетасы чыгудан туктый.

Р.А.Айнәтдинов.

МӘГЪСҮМОВ Тәлгатъ Мәгъсүм улы (11.3.1942, Арча р-ны Шушмабаш а.), жылылык физикасы галиме, техник фән. д-ры (1998), ТРның атказ. машина төзүчесе (2002). 1964 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, термодинамик һәм термофизик тикшеренүләр лаб-ясе мөдире (1971 дән). Хезмәтләре очкыч аппаратлар двигательләрендәге эш процессларын өйрәнүгә, түбән энергетикалы техника чараларын төзүгә карый. М. табигый битумнар һәм аеруча үзле нефтьләренә жылылык б-н тәэсир итеп чыгару өчен пар-газ генераторы, катлам эчендә яңуны имитацияләү өчен жылылык-газ генераторы, катнаштыргыч һәм рекуператив һава жылыткычлар, карусель тибьындагы ашлык китперү жайланмалары эшли. М.нең эшкәртмәләре нефть-газ чыгару сәнәгатендә, магистраль газ кудыру станцияләрендә, РФ һәм ТРның башка сәнәгатъ һәм а.х. пр-тиелә-

рендә файдаланыла. Уйлап табуга 21 авторлык таныкчылыгы һәм патенты бар. Медаль б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Исследования по созданию парогазогенераторов для воздействия на нефтяной пласт // Глубинные теплогенераторы для повышения нефтеотдачи. М., 1983 (автордаш); Термодинамический метод определения расхода воды для получения парагаза заданной температуры // Нефтяное хоз-во. 1986. № 8 (автордаш); Эффективность использования энергии при различных методах теплового воздействия на пласт // Нефтяное хоз-во. 1992. № 8 (автордаш).

«МӘДӘНИ ЖОМГА», атналык әдәби-нәфис газета. Оештыручылары — ТР Мәгълүматлаштыру һәм элемәт министрлыгы, ТР Мәдәният министрлыгы. «Татарстан хәбәрләре» г-тасы жирлегендә оеша. 2005 елдан «Татмедиа» ААҖ ф-лы. 1995 нең июленнән Казанда татар телендә нәшер ителә. Баш мөхәррире — З.М.Мансуров. Газетада татар мәдәнияте, әдәбияты һәм теле мөһимдәрләренә,

«Мәдәни жомга» газетасы.

респ-каның күренекле мәдәнияте эшлеклеләренә эксперт баямәләренә зур урын бирелә; социаль мөһимдәрләре яктыргыла, мәгариф һәм тәрбия системасының торышы хакында материаллар урнаштырыла. Дәими рәвештә танылган һәм башлап язучы авторларның эсәрләренә, китапларга һәм спектакльләргә рецензияләр басылган. Ай саен «И туған тел...» кушымтасы чыгарыла, анда фән, мәдәнияте, мәгариф эшлеклеләренә фикерләре, шу. т. татар теле тарихы һәм үсеше актуаль мөһимдәрләренә багышланган материаллар урын ала.

Р.Р.Мөхәммәтова.

«МӘДӘНИ КӨРӘШКӘ ТАБА», ижтимагый-сәяси газета. ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты, ТАССР Мәгариф халык комис-ты, Татарстан профсоюзлар өлкә советының Нәдәнлыкны бетерү жәмгыяте органы. Газета 1928 елның октябрендә Казанда татар телендә нәшер ителә, барысы 1 саны чыга. Нәдәнлыкка, эчүчелеккә каршы көрәшкә чакыра; татар графикасын латинлаштыруны яклап чыга. И.В.Сталин һәм М.И.Калинин чыгышларыннан өзекләр бастыра. Авторлар арасында М.Агишев, Г.Зарипов, Г.Кашшаф, Б.Корбанов, З.Мәһдиев, Г.Минский, Г.Нигъмәти, И.Рәхмәтуллин, Ф.Сәйфи-Казанлы, Г.Толымбай, Г.Кутуй, Д.Фәтхи, Р.Хәмиди һ.б. бар.

А.Ә.Хәсәнов.

«МӘДИНӘ» мәчете, Казанда татар халык архит-расы традицияләрендә төзелгән хәзерге заман мөселман дини корылмасы. Бина

«Мәдина» мәчете. Казан. 1996–97.
Арх. Р.В.Билалов, инженер М.Х. Шәймәрданов.
Көнбатыш фасад.

1996–97 елларда архитектор Р.В.Билалов проекты буенча салына, инженеры — М.Х.Шәймәрданов. Мәчет Идел буе р-нын-дагы скверда урнашкан. Ир-атлар һәм хатын-кызлар өчен ике заллы итеп эшләнеп, манарасы түбәгә куелган мәчетләр төрөнә карый. Ишеге тәңгә чыга. Мәчетнең Т рәвешле бурасына ир-атлар залы һәм хужалык бүлмәләрен берләштергән вестибюль керә. Вестибюльнең суляк өлешендә эргә катындагы хатын-кызлар залына алып төшүче баскычы бар. Вестибюльнең уңъяк өлешендәге авыш түбә үзәгеннән күтәрелгән дүрт яруслы, сизгез кырлы манарага тар баскыч илтә. Манара икенче һәм дүртенче ярусларындагы сизгез кырлы ике мөзәнә-балконы б-н үзәнчәлекле. Бинаның бура диварлары тышкы һәм эчке яктан такта б-н тышланган. Фасадларына уеп эшләнгән бизәкләр төшерелгән.

Әд.: Мечети Татарстана / Сост. Х.Г.Надырова, Р.Р.Салихов, Р.Р.Хайрутдинов. К., 2000.

Х.Г.Надырова.

МӘДРЭСӘ (гарәп. مدرسة — мәктәп), руханилар һәм дини белемле мөселманнар әзерләүче мөселман уку йорты. Идел буе Болгар дәүләтендә М.ләр 10 йөздә барлыкка киләләр, Алтын Урдада һәм Казан ханлыгы чорларында эшлеләр. 16 йөзгә 2 нче яртасыннан — 18 йөзгә 1 нче яртасында Идел-Урал төбәгеннән чыгучылар Урта Азия, башлыча, Бохара шәһәре М.ләрәндә белем алалар. 18 йөзгә 2 нче яртасында, Сенатның «Казан, Түбән Новгород, Әстерхан һәм Себер губерналарындагы аерым авылларда яшәүче Мөхәммәд канунындагы татарларга мәчетләр төзәргә рөхсәт һәм яңа чукындырылган татарларны башка авылларга күчәрәп утырту турында» 1756 ел 26 август фәрманы басылганнан соң, М.ләр Россия империясендә дә ачыла башлый; аларда Урта Азия уку системасы өстенлек ала; 19 йөзгә уртасына кадәр танылган мөдәррисләрнең зур күпчелеге Бохарада белем ала (Г.Курсави, Г.Утыз Имани, Ш.Мәрҗани һ.б.) Башка мөселман илләреннән аермалы буларак, Россиядә барлык М.ләр мөхәллә мөдәррисләрендә эшли. Уку йортлары законда да, гамәли эшчәнлектә дә барлык мөхәллә балалары өчен булган башлангыч дини мәктәпләргә (к. *Мәктәп*) яки проф. дин белгечләре һәм пед. хезмәткәрләр әзерләүче М.ләргә бүленми. М. оештыру өчен мөхәлләне зур белемле дин эшлеклесе жи-

тәкләргә тиеш була һәм иганәчеләр ярдәме сөрәлә. Казан, Уфа, Оренбург һ.б. зур шәһәрләрдә М.ләр, башлыча, мөхәлләләр каршында эшли. Гадәти М.дә уку стандарт дини хезмәтләренә, ш.у. мантыйк, фикһ, матем. буенча трактатларны өйрәнүгә корылган була. Гарәп һәм фарсы телләре фән буларак укытылмый, ә китапларны өйрәнү барышында үзләштерелә. Дөньяви уку йортларындагы кебек сыйныфларга, дәрәс һәм уку елына бүлү булмый, әмма укуның актив формасы — лекцияләр уку, моназалар (диспутлар) уздыру кулланьла. Каллиграфиягә әһәмиятле урын бирелә. Укуыту эшчәнлеген, М.нең жигәкчесе мөдәррисгән тыш, аның ярдәмчеләре — хәлфәләр алып бара. Уку еллары саны билгесез була (шәкертләр, үзләрен имам-хатип итеп сайлап куясы мөхәллә халкы кангагытландерлек дәрәжәгә житкәнче, укуларын давам итәләр) һәм Оренбург Мөхәммәд Дини Мәжлесендә имтихан тапшыру б-н тәмамлана. Сәләтлө шәкертләр укуларын Бохарада, Якын Көнчыгыш илләрендә давам итәләр, һәм үзләре мөдәррисләр дәрәжәсенә ирешәләр. М.ләр мөхәллә халкының хәйрия, иганә һәм зәкәте хисабына яши, кагыйдә буларак, үз биналарында урнашалар, шәкертләренә яшәве түләүсез була. М.нең эшчәнлегә Россия империясе законнары тарафыннан көйләнми, Халык мәгарифе министрлыгы оешмаларының һәм хокук саклау органнарының хисап алу һәм күзәтү астына алырга тырышулары барып чыкмый. 1870 елдан хөкүмәт М.дә рус телен мәжбүри укуытуну кертәргә тырыша, ләкин гадәти М.ләр аны кабул итмиләр. Иске ысуллы М.ләр 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртасында татар халкының мәгарифен үстерүдә, милли зыялылар формалашуда эйдәп баручы рольне уйный.

19 йөзгә 2 нче яртасында — 20 йөз башында, жәдитчелек үсеш алу нәтижәсендә, М.дә белем биру характеры үзгәрә. Уку-язуга өйрәтүдә аваз алымы, гарәп һәм фарсы телләрен дәрәслекләр һәм сүзлекләр буенча өйрәнү, аерым фән буларак дин фәннәре, фикһ, мантыйк кертелә. Иң алдынгы М.ләрдә («Мөхәммәдия», «Буби», «Хосәения», «Галия») 8–12 еллык уку вакыты б-н дәрәс сыйныф-дәрәс системасы урнаша. Акрынлап белем бирунән эчтәләгә үзгәрә, дөньяви фәннәр: табигат фәннәре, матем., татар (төрки) теле, Россия һәм татар халкы тарихы кертелә. Яңа ысуллы М.ләрдә рус телен укуыту хушлана, күпчелек М.ләрнең шәкертләре аны 1870 еллардан М.ләрнең мөстәкыйль уку йортына әверелгән рус сыйныфларында өйрәнәләр, калганнарында үз укуытулары була. Яңа ысуллы М.ләр гомуми белем бируче уку йортларына әверелә, аны тәмамлаучыларга, рус урта мәктәбе курсы буенча имтихан тапшырып, югары уку йортларына керү мөмкинлегә бирелә. Яңа ысуллы М.ләрнең эшчәнлегә нәтижәсендә, шул мәдрәсәне тәмамлаучы мөгаллимнәр, соңрак муллагына түгел, бәлки яңа ысуллы мәктәп укуытулары да булып, татар мәгарифе һәм мәданияте үсешендә мөһим роль уйныйлар. Ләкин күп кенә М.ләр 1917 гә кадәр иске ысуллы саклай-

лар. 1920 еллар ахырында М.ләрнең эшчәнлегә туктала. 1945 тән СССРда бердәнбер М. — «Мир Араб» — Бохарада (Үзбекстан ССР) эшли. 1990 елларда РФ һәм ТРда М.ләр яңадан ачыла башлый. Хәзерге М.ләр мөселманнарның жирле Дини идарәләре — мөхтәсибәтләр карамагында, алар — имам-хатиплар, ислам нигезләре, гарәп теле укуытучыларын әзерләүче махсус урта дини уку йортлары; М.ләрнең кайберләрендә кыз балалар бүлгәе эшли. 2013 гә ТР терр-ясендә 8 М., ш.и. 2 се Казанда эшли.

Әд.: Мәдрәсәләрдә китап киштәсе: Мәшһүр мәгърифәт үзәкләре тарихыннан. К., 1992; К о б л о в Я.Д. Конфессиональные школы Казанских татар. К., 1916; Г о р о х о в В.М. Реакционная школьная политика царизма в отношении татар Поволжья. К., 1941; Ма х м у т о в А.Х. Становление светского образования у татар: Борьба вокруг школьного вопроса. 1861–1917. К., 1982; Народное просвещение у татар в дооктябрьский период. К., 1992; В а л и д и Д. Очерки истории образованности и литературы татар (до революции 1917 г.). К., 1998; Ислам и мусульманская культура в Среднем Поволжье: Очерки. К., 2001.

МӘДХИЯ (гарәп. مديحة — панегирик, мактау жыры, ода), Шәрәк поэзиясе жанры; тантаналы мөһим вакыйгаларны яки күренекле кешеләрен эш-гамәлләрен данлау йөзеннән язылган лирик шигырь. М. борынгы чорлардан килә. Аңа объектны идеаллаштыру, гиперболозация, күтәрәнке рух, купшы стиль хас. М.нең күбесе — шигъри (бәйт, дуртыюль-лыклар), сирәгрәк — катнаш (проза һәм шигъри) формада, ә кайберләре рифмалы проза б-н (Кадыйр-Гали-бәккен «Тәгърифә Борисы» — «Борисны мактау») язылган. Эчтәләгә һәм формасы б-н *касыйдә* һәм *марсия*гә якын тора.

М. — татар әдәбиятында киң таралган жанр; Котбның «Хөсрәү вә Ширин», Харәзминең «Мәхәббәтнамә», Мөхәммәдьярның «Нуры содур» әсәрләренә багышлаулары, Хөсәен бине Локманның «Мәдхә Мөхәммәд-жан», Гали Чокрыйның «Мәдхә Казан», Р.Фәйзуллинның «Төнгә мәдхия» исемле шигъриәләре — моңа мисал.

Әд.: Миннегулов Х., Сайф Сарай: Торьмышы һәм ижаты. К., 1976; Әдәбият белеме сүзлегә. К., 1990. Х.И.Миңнегулов.

МӘБЕТ БИТЛЕГЕ (археол.), мәрхүмнең битен каплаган махсус япма. Татарстан терр-ясендә М.б. 9 йөз-10 йөз башы мәжуси болгар каберләрендә (мәс., *Танкеевка каберлегендә* 40 кабердә) табыла. Мәрхүмнең башы яшел кытай ефөгә б-н төреләп, бит ягы-

Танкеевка каберлегеннән табылган көмеш мәет битлеге. ТР ФА Тарих институты фондары.

на күзләр һәм авыз өчен тишәкләр ясалган көмеш, кайбер очракта алтынланган битлек тегелгән. Битлекләрнен берсендә кысып-батырып кашлар, борын, мыек урыннары эшләнгән.

Әд.: К а з а к о в Е.П. О назначении погребальных лицевых покрытий Танкеевского могильника // Уч. зап. Перм. гос. ун-та. 1968. № 191; шу ул у к. Культура ранней Волжской Булгарии (Этапы этнокультурной истории). М., 1992.

Е.П.Казаков.

МӨЭТ ЖИРЛӨУ ҺӘМ МӨРХҮМНӨ ИСКӘ АЛУ ЙОЛАРЫ.

Мөселман татарларда жаназа-мәет жирләу йоласы ислам дине кагыйдәләренә нигезләнә. Мәетне, гадәттә, үлгән көнөндә яки икенче көнне жирлиләр. Мөселманнарда кеше үлгәннән соң күз яше күрсәтү гадәтә хушланмый; якыннары догалар укыйлар, мөрхүмнең кылган яхшылыкларын искә тошерәләр. Кабер казылып бетү хәбәрәннән соң гына мәетне юу башкарыла. Юылган, ахирәт күлмәге кидерелгән, кәфенгә төрөлгән мәетне, махсус кабыкка салып, ирләр зиратка күтәрәп алып баралар (авыл жирендә). Мөрхүмнең гәүдәсен алып чыгып күтәр алдыннан мулла дога укый, хушлаларга килүчеләрнең һәммөсенә дә хәер — сәдака (акча, кулъяулык, сабын һ.б.) таратыла. Мәетне алып чыккач, хатын-кызлар ойнае жыештыралар, мөрхүмнең урын-жирләрен һ.б. әйберләрен юалар. Әлегрәк мәет чыккан йортта ашарга әзерләү өч көн бие рөхсәт ителмәгән; хәзерге вакытта шәһәрләрдә бер көн б-н генә чикләнәләр. Жирләүдә, кагыйдә буларак, ирләр генә катнаша. Мәетне өйдөн чыгару б-н яисә зиратка керер алдыннан жаназа намазы укыла. *Кыйбла*га каратып казылган кабердә махсус куыш уела — ләхет алына, мәет шунда урнаштырыла. Мөселманнарны, гадәттә, табутсыз, кайчак капкачсыз табутта күмәләр, әгәр табут капкачлы булса, аны қадакчамыйлар. Ләхет такталар яки кирпеч б-н каплана. Каберне күмгәннән соң, мулла Корьән *сүрәләре* укый, укып бетергәч, мөрхүмнең туганнары сәдака тараталар. Муллага гүр сәдакасы бирелә: элек — сарык, хәзер исә мөселман жәмәгәте ихтияяжлары өчен ешрак акча тапшырыла. Мөрхүмне искә алу йолалары берничә искә алу мәжлесен — өчөсен, жидөсен, кырыгын, 51 нче көнөн һәм елын уздырудан тора, аларга я ирләр генә яки хатын-кызлар гына чакырыла (шәһәрдә кайчак берләштереп тә үткәрелә). Искә алу мәжлесләрендә Корьән укыла, сәдака өлөшөнә, 40 нчы көнөндә мөрхүмнең әйберләре таратыла. Искә алу мәжлесенә төп ризыгы булып әлбә — он, май, бал яки шикәр кушып әзерләнгән ризык санала, аны жирләгән көнне дә, искә алу мәжлесенә дә әзерлиләр; Себер татарларында шу. сөткә-майга изелгән ризык — кәпкер пешерәләр. Иң элек итле токмачлы аш, икенчегә пешкән ит б-н бәрәңге бирелә, аннары тәмле-баллы ризыклар б-н чәй эчү оештырыла. Мөселман татарларның жаназа-мәет жирләу йоласында исламга кадәр чордан калган элементлар да күзәтелә: кеше үлү б-н, аның күкрәгенә пычак яки кайчы куялар; кәфен теккәндә, жепне төкәлмиләр, инәне «үзеңнән читкә» алып тегәләр; мәетне алып чыкканда, ишек яңагына кагылмаска

тырышалар һ.б. *Керәшен татарларда* мәет жирләү-искә алу йолалары православие традицияләренә туры кила: мәетне үлү б-н үк юалар, чиркәүдә жаназа укыйлар, өченче көнне табутка салып күмәләр. Шу ул ук вакытта керәшеннәрнең йолаларында аларның этномәдәни үсеш үзгәнчәлекләре нәтижәсендә христианлыкка кадәр үк барлыкка килгән күп көнә элементлар күзәтелә: үлгән кешенә авызына су салу, аның урын-жире тирәли пычак б-н үтү (исәннәрдән «аеру»), 40 нчы көнне искә алу мәжлесенә мөрхүмне «чакырып», аның өчен ризык кую йоласы һ.б. Керәшен татарларда искә алу мәжлесләре 3,9,20 һәм 40 нчы көннәрдә, аннары ярты ел һәм бер ел узгач үткәрелә. Әлегрәк 40 нчы көндә мөрхүм хөрмәтенә сарык, алданрак үлгән туганнары хөрмәтенә тавык, барча үлгәннәр хөрмәтенә балык корбан итү, 40 күмәч (гердә) пешеру йоласы булган. Дини бәйрәмнәрдә — мөселман татарларда *Корбан бәйрәме* һәм *Ураза бәйрәмендә*, керешен татарларда Пасха һәм Покров алдыннан гомуми искә алулар уздырыла, алар бергәләп зиратларга барып, әрвахлар рухына догалар уку б-н үтә. Мөселман каберенә мөрхүмнең исеме, туган һәм үлгән еллары язылган, ярым ай төшерелгән таш (керәшеннәрдә хач б-н) куела, кабер остенә чәчкәләр, агаclar, куаклар утыртыла. Совет хакимияте чорында татарларда дини бәйрәмнәр рәсми идеология тарафынан көнкүрештән кысырыклап чыгарыла, әмма татарларның күпчелеге традицион күмү йолаларын башкаруны довам итә; алар советлардан соңгы чорда кабат торгызыла.

Әд.: К о б л о в Я.Д. Религиозные обряды и обычаи татар-магометан // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1909. Т. 24; Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967; У р а з м а н о в а Ф.К. Современные обряды татарского народа. К., 1984; Х а л и к о в а Е.А. Мусульманские некрополи Волжской Булгарии X — начала XIII в. К., 1986; Татары. М., 2001; Книга аль-джаназа ва-ль-истифада мин хаза. Н.Новгород. 2007.

МӘЖИТОВ Әмир Нуриәхмәт улы (11.12.1928, Алабуга кантоны Бондиог пос., хәзер Менделеев ш. — 23.3.1992, Казан), нәкышыче, РСФСРның атказ. рәссамы (1970). Казан сәнгать уч-щесен (1949), В.И.Суриков исем. Мәскәү сәнгать ин-тын тәмамлый (1955), шунда Д.К.Мочальский житақчелегендә станлы нәкышы бүлегендә белгечлек ала. Ин-тны тәмамлаганнан соң, Ярославль шәһәренә жибәрелә, сәнгать мәктәбендә укыта (1955–59); Рәссамнар берлеге әгъзасы (1958),

Ө.Н.Мәжитов.

мә ялгаганда» (1959), «Су коенучы кызлар», «Балалар» (икесе дә — 1963). М.ның тарихи жанрда ижат иткән картиналары: «Барабанчы» (1967, 1968 дә Ленин комсомолы исем. бүләк бирелә), «Сигнал» (1969), «Брест кабарманнарына» (1972); шу. портретлар б-н киң таныла: «Акчарлак» (1964, В.Н.Терешкова багышланган), «Сынчы С.Т.Коненков портреты» (1974), «Партия ветераны Н.Т.Мәжитов оныгы Карина б-н» (темпера, 1976), «Кар бөртеге» (пастель, 1976), «Карина» (темпера, 1977). Рәссамның таланты Казандагы ижат чорында киң ачыла. Нәкышы техникасында зур осталык б-н эш итүче М. буяу катламының сыйфатына зур игътибар бирә, буяуларны ирекле, мул, кие итеп куллана, катлаулы, күп фигуралы композицияләренә оста төзи. Ул нәкышы сәнгәтенә барлык жанрларында нәтижәле эшли — «Казан» милли мәдәниягә үзгәндәге «Дастан булып күтәрелә Казан» (1997) исемле монументаль нәкышы панносы, сюжетлы-тематик, портрет, пейзаж әсәрләреннән «Апрель. Алабуга» (1990), «Бәйрәм» (темпера, 1991) һ.б.

Ө.Н.Мәжитов. 1. «Ятмә ялгаганда». 1956. Рыбинск тарих һәм сәнгать музей-саклаулыгы; 2. «Барабанчы». Киндер, майлы буяу. 1967. Ярославль сәнгать музей.

Ө.Н.Мәжитов. «Салават күпере». Киндер, темпера, пастель. 1963. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музей.

Г.Ə. Мәжитов.

Зона — Идел буге рәссамнары әсәрләре (Ярославль ш., 1958); «Зур Идел» (Куйбышев ш., 1964; Волгоград ш., 1967; Горький ш., 1974; Казан, 1980, 1991; Чабаксар, 1985); бөтенроссия — «Совет Россиясе» (Мәскәү, 1960, 1965, 1967, 1970) һ.б.; бөтенсоюз — «Гынычлык сагында» (Мәскәү, 1965), «Совет хакимиятенә 50 ел» (Мәскәү, 1967), «Ватан сагында» (Мәскәү, 1968, 1973, 1983) һ.б.; халыкара — 6 нчы (Мәскәү, 1957) һәм 7 нче (Вена, 1959) бөтендөнья ишләре һәм студентлар фестивалләре уаеннаан оештырылган халыкара, шу. Болгария, Германия, Монголия, АКШ, Төркия, Финляндия, Япониядә совет рәссамнары күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1968 (Мәскәү) һәм 1988 (Казан) елларда уза. Әсәрләре Ярославль сәнгать музейендә, Ростов-Ярославль сәнгать музей-тыюлыгында, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә, Менделеев шәһәрәндәге туган якны өйрәнү музейендә, Ленинград һәм Әлмәт шәһәрләре картиналар галереясында саклана. 2005 тә Казандагы иҗат остаханәсе жирлегендә М. музей ачыла («Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли мәдәният музейе составында).

Х е з м.: Сенежские этюды // Коненков С.Т. Встречи. Воспоминания современников о скульпторе. М., 1980.

Әд.: А.Н.Мазитов: Буклет. Волгоград, 1967; Художники Ярославля: А.Н.Мазитов, В.В.Шепелев, А.И.Соловьёв: Каталог. М., 1968; Лауреаты Ленинского комсомола. М., 1970; Парамонов А.В., Червоная С.М. Советская живопись. М., 1981.

М.Е.Ильина.

МӘЖИТОВ Әсгать Гариф улы (24.8.1900, Самара губ., Ставрополь өязе Татар Урайкиносы а. — 29.7.1946, Казан), драма актёры, режиссёр, ТАССРның атказ. артисты (1944). Авыл мәдрәсәсендә, 1911 елдан Маләкәс мәдрәсәсендә укый, соңгысыннан шәкертләренә хокукларын яклап чыккан студентлар хәрәкәтендә катнашканы өчен куыла. 1917 дә пед. курсларын тәмамлаганнан соң, Маләкәс мәктәбендә укытучы һәм шәһәр большевикларының «Маләкәс тавышы» г-тасында хәрәф жыючы-корректор булып эшли, бер үк вакытта һәмәскәр театрлар куйган спектакльләрдә катнаша. 1919 да үз теләге б-н Кызыл Армия сафларына баса, Төркестан фронты сәяси бүлегең татар театры төркеменә жиберелә. 1920 дә Самара татар драма студиясендә укый, аны тәмамлаганнан соң, Оренбург шәһәрәндә Г.Кәриев исем. театрда актёр булып эшли. 1921—22 дә Урта Азиядә басмачыларга каршы көрәштә катнаша. 1922—24 тә Казанда Татар дәүләт театрында Жифанша («Зәңгәр шәл», К.Тинчурин),

Иманкол («Наёмщик», Т.Гыйззәт), Таһир («Таһир-Зөһрә», Ф.Бурнаш) рольләрен башкара, бер үк вакытта совет партия мәктәбе, Татар коммунистлар ун-ты, милиция мәктәбе каршындагы драма түгәрәкләре б-н житәкчелек итә. 1924 тә Мәскәү кинематография техникумына укырга жиберелә. Мәскәүдә укыган вакытта Х.Ямашев исем. Мәскәү эшчеләр клубының театр коллективы б-н житәкчелек итә. Казанда Татар театр техникумы каршында оештырылган «Бомба» агитколлективы өчен инсценировкалар яза. Соңрак Әстерхан шәһәрәндә «Совкино» бүлегеңдә эшли, 1927 дә Казанда режиссёр ассистенты сыйфатында «Булат багыр» фильмын төшерүдә катнаша. 1928 дә — Мәскәү үзәк татар эшче, 1929—30 да — Әстерхан татар, 1930—31 дә Татар акад. театрларында эшли, бер үк вакытта Татар театр техникумында укыта. 1931—37 дә М. — Казанда *Татар сәнгать эше театры* («Әшче») оештыручы, аның директоры һәм сәнгать житәкчесе. 1938 елдан Балтач колхоз-совхоз театрының (әлеке Татар акад. театрының колхоз ф-лы, хәзер Татар драма һәм комедия театры) директоры һәм сәнгать житәкчесе; анда ул «Яшь йөрәкләр» (Ф.Бурнаш), «Партизаннар» (Г.Садри), «Серле хазинә» (Т.Гыйззәт), «Кунак егет» (Э.Шамиль), «Агай-әнә — ак мыек» («Свои люди, сочтемся», А.Н.Островский) спектакльләрен куя; үзе язган «Яраткан кешеләр», «Шул ук кешеләр» пьесаларын сәхнәләштерә. Драматург, театр теоретигы, театр сәнгать мәсьәләләренә караган мәкаләләр, шу. «Яңа тормышка», «Зәңгәр блуза», «Кызыл байрак» һ.б. мәкаләләр авторы.

Ә с р.: Бәйрәм бүлеге. М., 1927; Пар чиләк. М., 1928; Авыл — күмәк хужалыкка таба алга. К., 1930; Еллар йомгагын сүткәндә. К., 1930; Жиңчүчеләр. К., 1930; Ударниклар. К., 1931.

Д.Ә.Гыйманова.

МӘЖИТОВ Борһан Сәләхәтдин улы (1921, Төркестан АССР, хәзерге Үзбәкстан Республикасы Коканд ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1983), проф. (1984). 1945 елда Ленинград политехник ин-тын тәмамлый. 1958 дән Үзбәкстан ССРның Атом-тош физикасы ин-тында (хәзер Үзбәкстан Республикасы ФАның Атом-тош физикасы ин-ты, Ташкент ш.), директор урынбасары (1960—75). Хезмәтләре протоннарның жинел төшләр б-н үзара тәэсиренә карый.

Х е з м.: Ядерные реакции и изомерные переходы. Таш., 1973; Позиционно-чувствительные детекторы ядерных излучений. Таш., 1979; Статистические методы в ядерных реакциях. Таш., 1985.

МӘЖИТОВ Гали Әхмәт улы (14.9.1912, хәзер БРның Ярмәкәй р-ны Яңа Шах а. — 30.1.1993, Украина, Ялта ш.), Сов. Союзы Герое (19.8.1944), гв. подполковнигы. Казан хәрби пехота уч-щесен (1936) тәмамлый. 1933 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет гаскәрләренәң Конбатыш Украина походында (1939), совет-фин сугышында катнаша. 1941 нең июненнән Боек Ватан сугышы фронтларында, 3 нче гв. авиация дивизиясендә өлкән штурман (еракка очучы 3 нче гв. авиация корпусы). 1944 нең мартына дошманның һәм тупланган гаскәрләрен һәм ерак тылындагы хәрби-сәнгать үзәкләрен бомбага тоту мак-

саты б-н 183 сугышчан очыш ясыи. 1954 тән отставкада. «Белем» жәмгыятендә эшли, ДОСААФ оешмасы рәисе, автоматкәнтә укыту-тәрбия эшләре бугенча рәис урынбасары (Ялта ш.) булып эшли. Ленин ордены, ике Кызыл Байрак, Александр Невский, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Ялта шәһәрәнең мактаулы гражданы.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Славные сыны Башкирии. Уфа, 1965. Кн. 1; Герои Советского Союза: Краткий биограф. словарь. М., 1988. Т. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МӘЖИТОВ Зәет Мәжит улы (25.8.1927, Минзәлә кантоны Иске Айман а. — 13.5.2000, Казан), шагыйрь, әдәбият галиме, филол. фән. канд. (1955), ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1987). Казан ун-тын тәмамлый (1951). 1954—57 елларда «Совет Татарстаны» г-тасы редакциясендә эшли, 1957—89 да Казан ун-тында укыта. Шагыйрь Ф.Кәримнең тормыш юлы һәм ижаты турында күпсанлы мәкаләләре һәм монографиясе бар. Хезмәтләре Боек Ватан сугышы чоры татар поэзиясен өйрәнүгә багышлана. «Тангы жыр» (1953), «Чәчәк бирәм сиңа» (1959), «Ярсу Ык» (1967), «Күңел жыры» (1972), «Рәхмәт яусын» (1977), «Теләк» (1984), «Кер бақчама» (1999) исемле шигырь жәнтыклары авторы. М.ның лирикасы аһәңле янгырашлы. Лирик героес — һәр эшкә жаваплы караучы ватанпәрвәр шәхес. М. үзенең ижаты б-н татар әдәбиятында лиро-эпик жанрны үстерүгә сизелерлек өлеш кертә, үзен әдәби пейзаж остасы итеп таныта.

Х е з м.: Фатих Карим: Тормыш һәм ижат юлы турында очерк. К., 1963; Заман сулышын тоеп: Бугенге әдәбият турында. К., 1967 (автордаш); Татар поэзиясе Боек Ватан сугышы елларында. К., 1989.

Әд.: Г а т а ш Р. Ир жанында ни булма! // Казан утлары. 1997. № 8.

Р.Ф.Харрасова.

МӘЖИТОВ Илгиз Габидулла улы (20.8.1932, Казан — 14.6.2004, шунда ук), режиссёр, педагог, музыка-жәмәгәт эшлеклесе, ТАССР һәм РСФСРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1978, 1983). ТР Концерт эшлеклеләре берлеге рәисе (1991). Ижат эшчәнлеген 1964 елда Татар филармониясендә вокалчы солист буларак башлый. 1967 дә Дәүләт театр сәнгате ин-тына (Мәскәү) укырга керә. 1973—75 тә Татар опера һәм балет театрының баш режиссёры, 1975—92 дә Татар филармониясенен сәнгать житәкчесе. Татар опера һәм балет театрында В.А.Моцартның «Дон Жуан», Г.Доницеттиның «Сөйдергеч эчемлек» («Любовный напиток»), Дж.Вердиның «Риголетто», Л.Хэйретдинованың «Мәкерле песи» һ.б. операларын, шу. оперетталар һәм муз. комедияләр куя. Татар башкару сәнгате үсешенә зур өлеш кертә. Каракалпак, Чуаш, Башкортстан Республикары мәдәнияте көннәрен уздыру әшенә житәкчелек итә. Күренекле татар әдәбияты һәм сәнгате эшлеклеләре Б.Урманче, Г.Тукай, Г.Ибраһимов, Г.Бәширов, Т.Гыйззәт, М.Жәлил, С.Хәким һ.б.га, илбезд һәм респ-кабиз тарихындагы зур вакыйгаларга: Боек Ватан сугышында жинүнең 40 еллыгына, Окт. рев-циясенәң 70 еллыгына, ТАССР оешуның 60 еллыгына, 1 нче

Бөтендөнья татар конгрессына, Татарстан Респ-касы көнен бэйрәм итүгә багышланган театрльштерелгән концерт программаларын сәхнәгә куя. Татар композиторларының ижатын пропагандалауга зур игътибар бирә, Ф.Әхмәтов, Н.Жиһанов, А.Ключарёв һ.б.ның эсәрләрәннән симф. музыка кичләрен оештыра. Якты моңы, үзенчәлеге б-н аерылып торган «Урман юлында», «Их, дускаем, кил әле!», «Ак каеннар шуллы», «Көнчә күбәлек», «Алтын аланда», «Яшьлек урамы» һ.б. жырлар авторы. Казан консерваториясендә күп еллар давамьнда опера классын алып бара. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә.

Ф.Ш.Салитова.

МӘЖИТОВ Нәҗип Каюм улы (8.7.1940, Ютазы р-ны Иске Урысу а.), механика өлкәсе галиме, а.х. фән. д-ры (1990), Россия А.х. фәннәре академиясе мөхбир әгъзасы (2005), РФнең атказ. фән эшлеклесе (1996), ТАССРның атказ. а.х. хезмәткәре (1988), ТР ФАнең шәрәфле акад. (2008). 1965 елда Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң, 3 нче урта һөнәри-техник уч-щедә (Ульянов өлкәсенә Кузоватово пос.), Казан а.х. ин-тында (1966–79), Мари ун-тында (1979–80) эшли. 1980 нән Татарстан Авыл хужалыгы фәнни-тикшерену ин-тында, авыл хужалыгын механикалаштыру бүлеге мөдире (1989–92), баш фәнни хезмәткәр (1992 дән), а.х. машиналары буенча директор урынбасары (2004 тән), бер үк вакытта Казан а.х. академиясе (хәзер Казан аграр ун-ты) профессоры (1994 тән), ТР Агросәнәгать комплексының механикалаштыру буенча баш эксперты (1995 тән), «ТР инвестиция-финанс корпорациясе» АҖнең а.х. машиналары секторы башлыгы (1995 тән), проф. (1996). Хезмәтләре а.х. машиналарын төзүгә карый. М. күпчеллек үләннәрен аэрацион эшкәртү технологиясен һәм шул максаттагы механика чараларын тәкъдим итә. Авыл хужалыгы культураларын эшкәртүгә дымлылык, энергия һәм ресурс саклаулы алымнарын, бәрәңге эшкәртүгә универсал технологиясен, рәт араларын эшкәртү машинасын, катлаулы һава шартларында кулланыла торган бәрәңге казыгыч машина эшли. Унификацияләнгән блоклы-модульле культиваторлар комплексын эшләп чыгарганы өчен (РФнең барлык климатик туфрақ зоналарында кулланыла) «Алтын көз–2003» (Мәскәү) Халыкара агроросәнәгать күргәзмәсенә 1 нче дәрәжәле дипломына һәм алтын медаленә лаек була. Уйлап табуга 35 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. РСФСР, ТРның Дәүләт бүләкләре (1990, 1999), РФ Хөкүмәтенә фән һәм техника өлкәсендәге бүлгә (2001) лауреаты. Медальләп, ш. и. СССР ВДНХсының өч алтын, өч көмеш медале б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Комбинированные почвообрабатывающие агрегаты. К., 1984; Машины почвоохранного земледелия. М., 1987; Ресурсосберегающие почвообрабатывающие машины. К., 2003.

МӘЖИТОВ Ришад Кәшфелмаһан улы (25.5.1937, Казан – 25.11.2003, Мәскәү), физик, физика-матем. фән. д-ры (2000). 1959 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1965 тән Мәскәүдә: Физика проб-

лемалары фәнни-тикшерену ин-тында, лаб. башлыгы (1968 дән); РФАнең Гомуми һәм нәорганик химия ин-тында (1971 дән), сыеклыклар микродинамикасы секторы мөдире (1990 нан). Хезмәтләре конденсатлашкан тирәлекләрдә затлы газлар төшләренә магнит резонансына карый. М. тозларның судагы эремәләрендә төшләренә магнит резонансын тикшерә, бу эремәләрдә су молекулалары һәм протоннарның динамикасын билгели. Суда селтеле металл ионнарының төш релаксациясе үзенчәлекләрен ачыклай. Зур булмаган басым астында инерт газлар б-н тутырылган сыеклыкларны югары сизгерлектә тикшерү методикасын эшли. Конденсатлашкан тирәлекләрдә (сыеклыкларда һәм каты жисемнәрдә) эретелгән инерт газларның төш релаксациясен үлчи, молекулалар хәрәкәтнең фундаменталь закончыкларын билгели.

Хезмәт: Релаксация ядер ¹³¹Xe атомов ксенона, растворённого в жидкостях // Докл. АН СССР. 1983. Т. 273. № 1 (автордаш); ЯМР ¹²⁹Xe ксенона, растворённого в тканях животных in vitro. Влияние поражения ткани раком // Докл. РАН. 1999. Т. 365. № 3 (автордаш); Nuclear relaxation of metallo-peptide-21 liquid solution // Journal of Magnetic Resonance. 1992. V. 96. № 1 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

МӘЖИТОВ Шакир Хафиз улы (1907, Оренбург ш. – 1968, Казан), драма актёры, композитор. 1927–39 елларда Оренбург һәм Әстерхан татар театрларында эшли, 1939–48 дә – Татар акад. театрында, башлыча, характерлы рольләр башкара. 1949–60 та Татарстан радиосында муз. тапшырулар мөхәррире. М. татар халык музыка ижатын тирәнтен белә, спектакльләргә музыка яза. Күбрәк жырлар авторы буларак таныла. Басылып чыккан эсәрләре «Яңа жырлар» (1954), «Юл жыры» (1965), «Туган як жырлары» (1972) һ.б. жыентыкларда тупланган.

Әд.: Композиторы Советского Татарстана. К., 1957.

Ф.Ш.Салитова.

МӘЖИТОВ Шамиль Сәләхетдин улы (1914, хәзер Үзбәкстан Респ-касының Коканд ш. – 1991), машиналар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1982), проф. (1983). Ленинград политехник ин-тын тәмамлай. 1953–91 елларда Тажикстан ССРның Физика-техника ин-тында. Хезмәтләре а.х. машиналарының терәк конструкцияләре ныклығы мәсәләләренә карый.

Хезмәт: Методы и оценки повышения прочности, долговечности, надёжности машин. Душ., 1989.

МӘЖИТОВА Мәдинә Ирек кызы (31.8.1968, Казан), акушер-гинеколог, мед. фән. д-ры (2011). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1992), шунда ук, 2 нче акушерлык һәм гинекология кафедрасында эшли. ТРда хатын-кызлар сәләмәтлеге торышын (ш.и. анализдан тыш йөкләлек эпидемиологиясен, операциядән соң хатын-кызларның репродуктив потенциалын) өйрәнә. Операциядән соңгы катлаулану очрақларын киесүтү ысулларын тәкъдим итә. Уйлап табуга 2 патенты бар.

Хезмәт: Безгазовая лапароскопия в гинекологии как альтернатива классической эндоскопии // Казан. мед. журн. 2008. № 4 (автордаш); Некоторые аспекты применения внутриматочной системы с

леваноргерстрелом (в помощь практикующему врачу). К., 2012 (автордаш); Инновационная технология эндовидеохирургии в гинекологии // Казан. мед. журн. 2013. № 3 (автордаш).

МӘЖИТОВА Роза Кадыр кызы (8.3.1927, Үзбәкстан ССРның Кирмән ш.), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1990), проф. (1991), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1995). 1950 елда Казан ун-тының тарих-филол. ф-тын тәмамлаганнан соң, Әстерлатамак пед. ин-тында эшли. 1960 тан Казан техник ун-тының икътисад һәм хокук теориясе кафедрасында. Бер үк вакытта (1994 тән), Петербург ун-тының Россия укытучыларны кабат укыту һәм квалификациясен күтәртү гуманитар ин-ты Казан ф-лының икътисад теориясе каф. мөдире. Хезмәтләре бүлү мөнәсәбәтләренә, хезмәт хақы һәм икътисади мәнфәгатьләргә бәйләнәшенә, хужалык алып бару алымнарын камилләштерүүгә карый. Аерым хезмәтләре СССР ВДНХсына һәм Халыкара күргәзмәләргә куела. «Бүлү мөнәсәбәтләре һәм аларның камилләштерүү» («Распределительные отношения и их совершенствование», 1970) монографиясе СССР ВДНХсы билгесе б-н бәйләнә (1971), «Хезмәт хақы һәм аның икътисади мәнфәгатьләргә б-н бәйләнеше проблемалары» («Заработная плата и проблемы её взаимосвязи с экономическими интересами», 1983) дигән хезмәт Болгариядә узган Халыкара күргәзмә дипломына лаек була (1984). Медальләп, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Заработная плата и проблемы её взаимосвязи с хозяйственным механизмом социалистического общества. М., 1990; Интеллектуальный труд: Сущность, особенности, содержание и проблемы измерения его результатов // Актуальные проблемы совершенствования учебной и научной деятельности в высшей школе. К., 2003.

Әд.: Гортышев Ю.Р., Шарапов С.И., Хайруллоев Д.С. Полвека в высшей школе // Науч. Татарстан. 2001. № 2.

МӘЖЛИСҮЙ (15 йөз ахыры – 16 йөз башы), төрки шагыйрь, татарлар арасында киң таралган 4 мең шигъри юлдан торган «Кыйсса-и Сәйфелмөлөк» исемле мөхәббәт дастаны авторы. Сюжеты «Мең дәр бер кичә» жыентыгының шул исемдәге әкиятенә барып тоташа. Беренче тапкыр 1807 елда Казанда басыла, соңынан да күп тапкыр нәшер ителә. М. дастанына нигезләнәп, татар шагыйре *Баһави* («*Бүз егет*»), казакъ шагыйре Йосыфбәк Шәйхелислам («Кыйсса-и Сәйфелмөлөк-Бәдигъльжамал», 1876) эсәрләрен язалар.

Әд.: Татар әдәбияты тарихы. К., 1984. 1 том.

МӘЖМУГА (гарәп. *مجموعه* – жыентык), төрки әдәбиятларда жыентык, альманах, сайланма эсәрләр жыелмасы. Күп очрақларда М. дин хәзерге «хрестоматия» атамасына якын булган, чөмчә һәм тезмә эсәрләрдән төзелгән китаптарны яки фәнни хезмәтләр жыентыкларын атаганнар (мас., «Мәржанлы мәжмугасы»). Аерым очрақларда «М.» атамасы «журнал» мәғһәсендә кулланылган.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

Х.И.Миңнегулов.

«МӘЖМУГЫЛЬ-ХИКАЙӨТ» («*الحكايات مجموعه*» – «Хикәятләр жыентыгы»), татар әдәбияты ядкәре. 18 йөздә Көнбатыш Себердә

яшәгән, чыгышы б-н Казан арты кешесе Мөхәммәтрахим ибне Рафыйкъ әл-Казаный тарафыннан төзелә (1775). Романтика, фантастика, мөхәббәт-романтика һәм нәсыйхәт характерындагы әкият һәм хикәятләр жыентыгың төшкил итә. Алар сюжетның (фарсы телендәге язма чыганаclarга барып тоташа) катлаулылыгы һәм төрлеләге, композициянең төзеклеге, күпсанлы персонажлары, теленен байлыгы һәм нәфислесе б-н аерылып тора. Беренче тапкыр Казанда 1994 елда басыла.

Әд.: И с м а г и л о в Н.Ф. Сборник «Маджмугал-хикаят» как проявление литературных связей с Востоком // Средневековая татарская литература (VIII–XVIII вв.). К., 1999.

Н.Ф.Исмәгыйлев.

МӘЖҮСИЛӘК (гарәп. *مجوسی*), бердәм тәгълиматы булмаган диннәрнең теизмга каршы куелган традицион агамасы (политеизм, яки күпаллалык); табиғат көчләрен гәүдәләндерүче аллаларга, илаһи көчләргә, рухларга табыну. Борынгы мөхәббәтләрнең барлыкка килә. Анимизм, магия, тотемизм, фетишизм, шаманизм кебек төшенчәләргә туры килә. Мәжүси табынуларның асылы — табиғаткә магик көч, сихер б-н тәэсир ясау. Мәжүсиләр коллективның (ыру, кабилә, жәмгыять) биол. һәм хужалык тормышы өзлексез яңарып тору циклы б-н үзара бәйләнгән дин күзаллылар. Шунның өчен ел дәвамында билгеләп үтелгән бәйрәмнәргә гәилә тантаналарын — туй йолаларын, мул сый мәжлесләрен һ.б.ны да өстәгәннәр. Татарларның борынгы бабаларына утка, Кояш, су, борынгы бабалар, тотемнар (хайваннар) рухына һ.б.га табыну хас булган. Алар карашынча, дөнья өске (күк), урта (кешеләр һәм рухлар яшәгән жир) һәм түбән (жир астындагы дөнья) өлешләргә бүленгән.

Күпаллалыкның иң югары дәрәжәсе күктәге баш алла Тәңре б-н төгәлләнә. Тәңре халыклар һәм дөләт хакимнәренә язмышлары б-н идарә итүче һәм ирлек башлангычына ия булган иң югары көч итеп күзалланган; Евразиядәге борынгы төрки дөләтләрдә Тәңре — каганның яклаучысы, аңа зирәклек һәм хакимлек сәләте бирүче. Идел буенда яшәгән төрки халыкларда Тәңре ш.у. агачка табыну культы («тормыш агачы», «галәм агачы», татарларда — «яфан агачы»), Күк һәм Жир, Тәңре һәм аңа табынучы кешеләр арасын бәйләүче чылбыр булып торган. Алар күзаллавынча, изге агачның һәр ботагында алла урнашкан, ул агач янында кешеләр корбан чалганнар, борчу-мәшәкәтләр турында сөйләшкәннәр, ярдәм сораганнар. «Тормыш агачы» өлгеләре болгар сынлы сәнгәтәндә дә киң таныла. «Тормыш агачы» б-н бәйлә аллаларга ышану Алтай төркиләрендә дә була. Болгарлар каен, имән, зирек, артыш һ.б. агачларны саклаучы-сихри сыйфатларга ия дин санаганнар. Соңрак чорлардагы ышануларда да агачлар рухларның вакытлыча тукталу урыны булып исапланган. Бу хатыннарның изге каеннарга дога б-н бала сорап мөрәжәгать итү йоласында да чагылыш тапкан. Каен корыган булса да изге саналган; аңа кагылырга ярамаган, чөнки каенда үлгәннәренә рух урнашкан, каен — зират агачы, кайгы һәм хәсрәт агачы дин уйланылган, шуңа күрә аны

йорт тирәсенә утыртмаганнар (к. *Ак каен*). Татар фольклорында Ак тирәк, Күк тирәк, Бай тирәк, туган жир, нәсел агачы образлары еш очрый. Кош системасындагы планеталарның Рух-Кояшка карап урнашуына бәйлә рәвештә торак йортларның Кояшка юнәлтәп төзелүе, Кояшка табыну йоласы, айга карап дөвалану йсуллары болгарларда Кояшка һәм Айга табыну йоласы булуын чагылдыра. Суны тормаһи һәм уңдырышлылык чыганагы итеп кабул итү суга табыну б-н бәйлә. Им-том итүчеләр өшкерү өчен, гадәттә, чишмә суын файдаланганнар, дөвалау өчен ш.у. аңа көмеш ачка яки миләш ботаклары ташлаганнар. Изге каберләр тирәсеннән, елгалар янындагы мөгарәләрдән агып чыгучы чишмә сулары мөжизалы дөвалау үзәнчәкләренә ия дин исапланган. Биләр шәһәрлеге янәшәсендәге Балыгуз тавы итәгендә урнашкан «изге чишмә» янында корбан чалу йоласы хәзерге көнгә кадар сакланган. Суның саклау үзәнчәлегенә ышану *Шүрәле* турындагы мифта да чагылыш тапкан. Анда әсәрнең геройлары Шүрәледән елга арьягына чыгып котылалар. Идел болгарларының шактый зур катламында хайваннар культы яшәп килгән. Ат, барс, бүре һәм эткә табыну б-н бәйлә рәвештә үсеш алган йолалар системасы шуны дәлилди. Чүлмәк-савытларның стилләшкән пошпи, болан, ат, аю башлары яки башка өлешләре рәвешендәге тоткалары саклау көчен чагылдырган. Идел болгарларының мәжүси карашларының шактые борынгы төрки һәм болгарларга кадәрә чорларга карый. Урта Идел һәм Кама буйларына болгарлар килгәч, аларның элекке ышанулары жирле фин-угор мифлары б-н үрелгән. Идел һәм Кама буе халыкларындагы күп кенә легендаларның, мифологик карашларның охшашлыгы һәм еш кына тулаем тәңгәл килүе аларның үзара бәйләнештә булуларының чагылышы. Шу ул вакытта төрки компонент өстен булып кала бирә.

Мәжүси ышанулар 922 елда болгарлар ислам дине кабул иткәннән соң да юкка чыкмый, еш кына яңа дини формаларга үсә, камилләшә, үзгәреш кичерә. Аларның кайбер элементлары күптәнге, мөселманлык билгесе буларак кабул ителә, башкалары рәсми дин тарафыннан кысырылап чыгарыла. 1990 еллар башынан Урта Идел буенда яшәүче кайбер халыкларда М.не яңадан торгызу тенденциясе күзәтелә. Хәзерге заманда татарларда мәжүси ышануларның һәм йолаларның элементлары *Сабан туге*, *Жыен*, *Карга боткасы*, *Әмәл*, *Нәүруз* бәйрәмнәрендә сакланып калган. Алар ш.у. татар фольклорында (эпос, йола шигърияте, мәкаләләр һәм әйтмәннәр, табышмаклар) да чагылыш тапкан. Ул жанрлар аша безгә тарихтан мифологиянең мәжүси персонажлары килеп житкән (*Дию*, *Аждаһа*, *Елан*, *Шүрәле*, *Убыр*, *Су анасы*, *Су бабасы*, *Су иясе* һ.б.). Хәзерге татарларда йолдызлар б-н бәйлә мәжүси күзаллаулар да сакланып калган. Алар Борынгы Вавилонның мифологик системаларына карый. Галәмдәге тотрыклы яшәешне яки аның юкка чыгу ихтималын билгеләүче мәгънәсе билгеләгән Казык йолдыз, ш.у. Галәм язмышын-

да мөһим роль уйнавына инанылган Жидегән йолдыз, Кече Жидегән йолдыз б-н бәйлә карашлар аеруча популяр. Әлеге күзаллаулар бер үк вакытта башка эпик баһадирлар (к. *Алып*), аларның атлары яки асыл гамалләре б-н үзара бәйләнештә тора. Монотеистик динне чагыштырмача соңрак кабул итүләре б-н бәйлә буларак (16 йөзнен 2 нче яртысы — 20 йөз башы), Татарстанда яшәүче башка халыкларның (башлыча, фин-угорларның) рухи мәданиятләрендәге мәжүсик катламы, татарларга караганда, шактый зур.

Әд.: Б а к и р о в М.Х. Татар фольклоры: Югары уку йортлары өчен дәреслек. К., 2008; Татар мифологиясе: Энциклопедик сүзлек. К., 2009; Д а в л е т ш и н Г.М. Очерки по истории духовной культуры предков татарского народа (Истоки, становление и развитие). К., 2004; Этнография татарского народа. К., 2007.

Ф.Г.Миңнеханов.

МӘЗӘК (гарәп. *مزاح* — шаярту, көлке), л а т ы й ф э х и к э я т, татар фольклоры жанры; көтелмәгән борылыш, үткен тел б-н төгәлләнә торган кечерәк күләмле юмористик-сатирик чөмә сәхәр. Анекдотның милли варианты. М.ләр социаль һәм тормаһи-көнкүреш төрләренә бүленә. Социаль М.ләрдә гади халыкның ханнар, вәзир, бәк, казый, мулла, сәүдәгәрләр б-н каршылыклары һәм низаглары тасвирлана, явыз, мәрхәмәтсез, гаделсез, әхлаксыз хөкөмдарлар, мөхкәмә, сәүдә, укыту өлкәсендәге кимчеләкәр көпән тәнкыйтьләнә, ә тормаһи-көнкүреш М.ләрендә аерым кешеләренә кимчеләкләре: ялкаулык, наданлык, саранлык, шашмакчылык, ялганчылык, хольксызлык көлкегә калдырыла. М.ләрдәге көлү жинелчә, кайвакыт, биргәк тә хөкөмдарларның кимчеләкләреннән көлгәндә, ачы да булырга мөмкин. М.ләренә уртақ персонажлары булган тулы циклы бар — тақыдык Әкмәли, надан Мокый б-н Мәнди, ялкау Әшти б-н Мәшти һ.б. Кайбер М.ләренә реаль прототиплары да була (мас., мөғрифтәче, төржемөчә һәм напир Р.Әмирханов — М.ләр циклы герое Р.Тыльманчы прототипы). М.ләрдә комик ситуация тудыру өчен тел чаралары (полисемия, омонимия һ.б.), стилистик фигуралар (гипербола, каламбур һ.б.) кулланыла. М.ләренә барлыкка килү вакыты билгесез, аерым үрнәкләр борынгы Шәрәк әдәбияты әсәрләрендә, 14 йөзненә кулъязма жыентыкларында очрый. Әлеге традиция борынгы төрки әдәбиятка төржемөчә һәм калыкарлар аша үтпә керә. М.ләренә беренче басма жыентыгы — төрек теленнән төржемөчә ителгән «Ләтәиф Хужа Насретдин әфәнде» (1845). 19 йөз ахырында — 20 йөз башында М.ләренә берничә жыентыгы басыла; ш.у. М.ләр матбуғатта да дөнья күрә. 1960–80 елларда М.ләренә Г.Бәширов тарафыннан әзерләнгән 2 жыентыгы чыга. «*Татар халык ижааты*» фәнни басмасында бу жанрга «Мәзәкләр» исемле аерым том (1979) багышланган.

Әд.: Б а ш и р о в Г. Туксан түгыз мөзәк. К., 1960; ш у л у к. Мең дә бер мөзәк. К., 1963; М а х м у т о в Х.Ш. Комичность в татарских мөзәках // Типология татарского фольклора. К., 1999.

Х.Ш.Мәхмүтов.

МӘЗГҮТОВ Вили Замир улы (2.4.1934, Үзбәкстан ССР, Бохара өлкәсенә Шәфиркан

р-ны), фармаколог, мед. фән. д-ры (1990), проф. (1990). Ташкент мед. ин-тын төмамлаганнан соң (1959), шунда ук. фармакология кафедрасында калдырыла. 1972–92 елларда Ташкент педиатрия мед. ин-тында клиник фармакология каф. мөдире, 1989 дан 1 нче педиатрия ф-ты деканы. Хезмәтләре Үзбәкстан Респ-касында балалар авырулары һәм үлемәнә, шу. витилиго проблемаларына карый. 8 рационализаторлык тәкъдиме бар.

Хезм.: Материалы к фармакологии препарата псорален, применяемого для лечения витилиго. Ташкент, 1967.

МӨЗНӘБ (гарәп. مذهب — юл), исламдагы дини-хокукый мәктәп. 7–8 йөзләрдә төрле хокукый гыйлемнәр «М.» атамасы б-н билгеләнгән. 8–9 йөзләрдән башлап гомуми танылган 5 мәктәп бар: сөнниләрдә — хәнәфи, малики, шәфиғый, хәнбәли М.; шиғыйләрдә — имами-жәғһфәриләр М. ТРда мөселманнар, барлык М.ләр өчен уртақ булган Коръән һәм Сөннәнә ихтирам итү б-н бергә, *горәф-гадәткә* нигезләнгән традицион хокукларны да таныган хәнәфиләр юлын тоталар. Бу исә өммәнә бергә тулпарга, шу. мөселманнарға башка дин вәкилләренә карата толерант мөнәсәбәттә булырга ярдәм итә.

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

МӨЙДАН авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылынан 46 км көньяк-көнбатыштарак, Сөлчә елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 347 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Сәүдәгәр И.Г.Сироткин йорты, 19 йөз ахыры — 20 йөз башы архит-ра истәлегә — Спас-Преображение чиркәве манарасы. Казан ханлығы чорында нигез салына, 1550–60 елларда Рус крәстианнәре килеп урнаша. Рев-циягә кадәр рус чыганакаларында Спасское исеме б-н дә мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да Спас-Преображение чиркәве, земство (1867 дән бирле эшләүче авыл приход мәктәбе жирлегендә 1875 тә ачыла) һәм чиркәү-приход (1905 тә ачыла) мәктәпләре, 19 жил һәм 2 су тегермәнә, 5 тиерчелек, 1 сыраханә, 1 казна шәраб һәм 5 вак-тояклар кибете эшли; дүшәмбә саен базар, елга 2 тапкыр (15 май, 14 сент.) ярминкә үткәрелә. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 5047 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Тәмте волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Тәмте, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1935 нең 10 февраленнан — Тәмте, 1958 нең 16 июленнан — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварынан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1782 дә — 557 ир-ат; 1859 да — 2348, 1897 дә — 3016, 1908 дә — 3762, 1920 дә — 3329, 1926 да — 2750, 1938 дә — 2074, 1949 да — 1302, 1958 дә — 1211, 1970 тә — 1106, 1979 да — 797, 1989 да — 586, 2002 дә — 493 кеше.

Әд.: Верхний Услон: край родной, навек любимый... К., 2001.

«МӨЙДАН», әдәби-нәфис, ижтимагый журнал. Оештыручылары: Чаллы шәһәрә хакимияте, ТР Язучылар берлеге. 2001 елның октябреннән Чаллыда татар телендә нәшер ителә. Баш мөхәррире — В.Ш.Имамов (2005 тән).

«Мәйдан» журналының беренче саны.

МӨК (Papaver), мөк чөчәкчеләр сыймагының бер-һәм күпчеллекчеләр үләнчел үсемлекчеләр ыругы. 100 дән артык төре билгеле, Төньяк ярымшарның салкын, уртача һәм субтропик поясларында таралганнар. ТР территориясенең коелучан М. (кыргыз М.) (P. rhoeas) үсә, чөчүлекчеләрдә, юл буйларында очрый. 1980 елларга кадәр Көнбатыш Кама аръягында йокы яки әфьюн мәге (P. somniferum) үстөрелә. Үзәк тамырылы. Сабагы туры, 30–120 см биеклектә. Яфраклары чиратлашкан, күтелгән төстә, каурыйсыман бүленмә, дулкынсыман тешле читле. Чөчәкләре берле, зур, ачык яки ак төстә, озын чөчәк сабында урнашкан. Жимешә — зәңгәрсү-кара төстәгә бик күп вак орлыклы, төрле формада һәм зурлыктагы эре тартмачык. Июнь-июльдә чөчәк ата. Жимешләре июль-сентябрьдә өлгәрә.

Йокы мәге.

Әфьюн мәге азык һәм дару үсемлеге булып тора. Май һәм аксымга бай орлыклары — азык, тартмачыклары дару (онга тарттырылганнан соң һәм орлыкларынан аергач) буларак кулланыла, морфин алкалоидлары, кодеин, папаверин алаалар.

МӨКӘЛЬ (гарәп. مقالة — мәқәлә), афористик кыска, сурәтле, грамматик һәм логик яктан төгәлләнгән, оешкан ритмлы, хикмәтле үгет-нәсыһәтләрдән гыйбарәт фольклор жанры. Соңгы билгеләмә М.не *әйтмән* аера. Тел бизәү чарасы буларак М.гә төрки шагыйрь Й.Баласагуни игътибар итә. «Котадгу белег» («Игелекле белем», 1069–70) поэмасында ул аны «абышка сүз» («ольлар сүз») дип атый. Татар әдәбиятында М. «борынгылар сүз», «ата-баба сүз», «халык сүз», «гыйбрәтле сүз» дип тә аталган. «Мәкаль» дигән яңа термин беренче тапкыр М.Ивановның «Татар хрестоматиясе»ндә кулланыла (1842). Татар М.ләрен фәнни яктан өйрәнү К.Насыринен «Фәвакиһелжөләса фил әдәбият» («Әдәби мәжлес йомгаклары», 1884) китабы б-н бәйлә. М.ләрен жьйо б-н Н.Исанбәт, Х.Ш.Мәхмүтов һәм венгр шәркыятчесе Д.Мессарош шөгыльләнә. Татар халык авыз ижатында М.ләрен тематик бүленешә кабул ителгән: табигать күренешләре, кеше сыйфатлары,

ижтимагый тормыш, Ватан һәм чит илләр, мәхәббәт һәм дуслык, гайлә-көнкуреш һ.б. турындагы төркемнәр аерып карала. Кайбер М.ләр халык теленә татар әдәбияты классиклары М.Акмулла, Г.Тукай, М.Жәлил һ.б. әсәрләреннән кәргән.

Әд.: Исанбәт Н. Татар халык мәкальләре: 3 томда. К., 1959–67; Татар халык ижаты: Мәкаль-ләр һәм әйтмәнәр. К., 1987; Мәкальләр // Татар халык ижаты: Хрестоматия. К., 2005; Мессарош Д. Среди чувашей и татар Поволжья // Этнография. 1909. № 9.

Ф.И.Урманцев.

МӨКӘМ (гарәп. مقام — баскыч, дәрәжә), мөселман мәдәниятында берничә төрлө мәгнә белдерү өчен кулланыла торган төшенчә: 1) суфичылыкта рухи камилләшү юлындагы баскыч, дәрәжә; 2) Шәрәкьнен мөселман халыкларында традицион музыка (могамнар, мокамнар) нигезләре. Урта гасырлар әдәбияты ядкәрләре (Котбның «Хөсрәү вә Ширин» е һ.б.) татар мәдәниятендә шу. проф. музыкантлар һәм жырычлар тарафынан М. композицияләре башкару традицияләре булган дип уйларга нигез бирә. Хан сарайларында, югары катлау даирәләрендә М. еш яңгырый. Аксөякләр арасында әлеге традиция юкка чыгу б-н (16 йөзгә 2 нче яртысы), «М.» термини фәкать дини тормышта Коръәнне көйләп укуны аңлату өчен генә кулланыла башлый. М. атаклы татар мәдрәсәләрендә һәм шу. танылган кари һәм хафизларның Коръән укуда муз. таныкнамәсе була. Һәрбер М. кайда кин таралган (Кизләү М.е, Шайморза М.е, Казан М.е) — шул жирлек яисә башкаручы кари исеме б-н атала. Татар мохитенә чигтән кәргән Мисыр М.е, Шам М.е, Ливан М.е дә шул рәвешчә исемләнә. Совет хакимияте елларында күп кенә билгеле М.нәр онытылып юкка чыга, эмма М. сәнгате халык традицияләрендә Коръән уку остальгының иң мөһим үрнәк күрсәткечләренә берсе булып кала; 20–21 йөзләрдә ул яңа үсеш ала.

Әд.: Валидов Дж. Очерк истории образованности и литературы татар (до революции 1917 года). М.-П., 1923; Профессиональная музыка устной традиции народов Ближнего и Среднего Востока и современность. Таш., 1981; Сайфуллин Г.Р. Музыка Священного Слова: чтение Корана в традиционной татаро-мусульманской культуре. К., 1999.

Г.Р.Сәйфуллина.

МӨКАМӨ (гарәп. مقامة — әңгәмә), урта гасырлар гарәп, фарсы, төрки әдәбиятларында шаян новеллалар жанры. 10 йөздә Гарәп хәлифәлегендә барлыкка килә. Әлеге жанрдагы әсәрләрдә, гадәттә, сәүдәгәрләрдән, байлардан көлүчә хәйләкәр егет һәм хикәялүчә — шул вакыйгаларның шаһити катнаша. М. ритмга салынган проза б-н катлаулы телдә языла, рифмалаша, кагыйдә буларак, сүз уйнату кин кулланыла. Циклларга (мокамәт) берләшәләр. М. ижаты б-н аеруча гарәп-фарсы шагыйре Әхмәд әл-Хәмәдани таныла (52 дән артык новелла, 990). Әлеге циклның герою — шагыйрь, галим Әбүл-Фәтх Искәндәри үзенчә талантны өркөтү һәм алдалау өчен файдалана. Гарәп шагыйре Ибне әл-Хариринен М. циклы (50 гә якын новелла, 12 йөз башы) герою Әбү Зәйд үзенчә тапкыр

телен һәм шигъри талантын шу. алдау, ялган өчен куллана. М. дә герой сөйләмәнең һәм шигърьләренән сәнгать дәрәжәсә һәм фикер үткенлеге, суз ижаты һәм рифмалар камиллек дәрәжәсенә жита.

Әд.: К р ы м с к и й А. Арабская поэзия в очерках и образцах. М., 1906; Бадй аз-Заман Абу-л-Фадл Ахмад ибн ал-Хусейн ал-Хамадани: Макамы. СПб., 1999.

А.М.Ахунов.

МӘКӘ (Pimpinella), чатыр чәчәклеләр семьялыгынан күп-, сирәк кенә бер- һәм икееллык үләнчел үсемлекләр ыругы. 150 гә якын төре билгеле, Азиядә, Европаның тропик, субтропик һәм урта өлкәләрендә, берничә төре Америкада таралган. 15–60 см биеклектә. Яфраклары парсыз каурийсыман. Чәчәкләр вак, ак төстә, каглаулы чатырда урнашкан. Жимеше — ике орлыкча. ТР терр-ясендә 2 төре бар. Ташьяргыч М. (P. saxifraga) — күпьяеллык үсемлек, барлык районнарда да очрый, болынарда, тау битләрендә, куаклар арасында үсә. Июнь ахырыннан сентябрьгә кадәр чәчәк ата. Орлыктан үрчи. Үсемлектә органик к-талар, эфир майлары, шикәр, сумалар бар. М.төнтәмәсе — кабырык кунтару чарасы, ашказаны-эчәк тракты эшчәнлеген көйли. Яшь яфраклары салатлар ясаганда, тамырчасы һәм жимешләре тәмләткеч буларак кулланыла. Терлек азыгы һәм баллы үсемлекләр. Известь М.се (P. titanophila) — күпьяеллык үсемлек. Бик сирәк төр. Югары Ослан, Азнакай, Баулы р-ннары терр-ясендә ташлы, мергельне тау битләрендә очрый. Июнь—июльдә чәчәк ата. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

МӘКӘРЖӘ ЯРМИНКӘСӘ, Россиянең иң эре ярминкәсе. Идел елгасының суляк ярында, Макарьев монастыре янында уздырылган (хәзер Түбән Новгород өлкәсенәң Макарьев бистәсе, Түбән Новгородтан 88 км ераклыкта). 1524 елда бөек кенәз Василий III рус сәүдәгәрләренә Казанга барып сәүдә итүне тыйганнан соң оеша. 16 йөз уртасыннан 1816 га кадәр ел саен июль—август айларында эшли. М.я.нә Россиянең 200 дән артык шәһәр һәм авылынын сәүдә итүчеләр жыела, руслар һәм татарлардан тыш, Урта Азия, Кавказ арты илләре, Һиндстан, Ираннан сәүдәгәрләр килә. Ярминкә Россия һәм Европа товарларын Себер һәм Кытай товарларына алмашу үзәге була, багланьшлар Кама елгасы һәм кушылдыклары, *Эрбет ярминкәсе* аша алып барыла; Свенск ярминкәсе аркылы Украина, Белоруссия, Речь Посполита, Кара дингез алды терр-яләре б-н элемтә тотыла. Көнбатыш Европа товарлары, башлыча, Архангельск шәһәре аша кертелә. Башта ярминкә б-н монастырь хакимияте идарә итә, тәртип саклый, сәүдәгәрләр арасындагы низагларны көйли, сәүдә жыемы жыя. 1700 дән М.я. дәүләт органнары идарәсенә күчә (баштарак Зур казна приказы һәм Казан сарае идарәханәсе, 1718 дән — Коммерц-коллегия), барлык жымнар казнага туплана. 1720 дә ярминкәнең товар әйләнеше 220 мең сум тәшкит итә: 81 мең сумлык товар (эфәк, сафьян, сарык тиресе, доге, хөрмә жимеше һ.б.) — Әс-терханнан, 27 мең сумлык товар (кытай туку-

малары, затлы жәнлек тиресе, тимер һ.б.) — Себердән, 30 мең сумлык товар (тукумалар, эзер киём-салым, галантерея, буяулар һ.б.) — Мәскәүдән, 12 мең сумлык товар (мех, ефәк, күн һ.б.) — Казаннан килә. 1730–40 та М.я.нә ел саен 400 мең сумнан артык, мәс., 1785 тә якынча 6,5 млн. сумлык товар китерелә. Сату-алу 20 ләп рәттән торган «Гостиный двор»да бара, берсе «Казан (татар) рәте» дип йөртелә, аның сәүдә әйләнеше елына якынча 103 мең сум була. Ярминкә әйләнәсендә багланнар эшли. 18 йөзнен 2 нче яртысында — 19 йөздә М.я. сату-алу күлмә ягынын башка ярминкәләрдән 20–25% ка өстен тора (1790 да товар әйләнеше 30 млн. сум тәшкит итә). 18 йөзнен 1 нче яртысында Казан сәүдәгәрләре ярминкәдә катнашучыларның иң эшлекле беренче улыгына керә. 1720 дә Казан сәүдәгәрләре М.я.нә 54 партия товар китереләр, иң эре партия хужалары И.Михляев (2106 сум) һәм Я.Пушкинов (1795 сум) була. Казан сәүдәгәрләре, башлыча, сарык, куян, төлке, тиен, чөпке тиреләре, а.х. продуктлары, ш.и. ашлык, шу. жирле пр-тиеләр һәм һөнәрчелек товарлары б-н сату итә. 1802 дә М.я. б-н идарә итү өчен махсус контора булдырыла. Ярминкә эшчәнлеге киңәйгән саен аның урнашуына бәйлә уңайсызлыктар: су басу куркынычы тудыручы тәбәнәк ярлар, яңа корылмалар төзү өчен урын житмәү, товарларны күпләп саклау мөмкинлеге булмау һ.б. үзләрен ныграк сиздерә. 19 йөз башында М.я.н башка урынга күчерү мәсьәләсе берничә мәртәбә күтәрелә һәм ул, 1816 ның 18 августында булган янгында сәүдә комплексы тулысынча юкка чыкканнан соң, хәл ителә: 1817 ел 15 февраль фарманы б-н М.я. Түбән Новгородка күчерелә.

Әд.: В о л к о в М.Я. Центры ярмарочной торговли в Европейской России в 1-й четверти XVIII в. // Проблемы социально-экономической истории феодальной России: Сб. статей. М., 1984; С в е р д л о в а Л.М. На перекрестке торговых путей. К., 1991. Отечественная история: История России с древнейших времён до 1917 года: Энцикл. М., 2000. Т. 3.

Л.М.Айнәтдинова.

МӘККӘ (гарәп. مكة), Соғуд Гарәбстанында (Кызыл дингездән 70 км ераклыкта); мөселманнар өчен изге шәһәр — аларның хаж кылу урыны; Хижаз провинциясенәң адм. үзәге. Халкы 2 млн. кеше (2013). 2 йөздән Мокәрәбә буларак билгеле. Гарәпләрнең борынгы табыну үзәге. Халык фаразлары буенча, М.дә кайчандыр *Адәм* белән *Хаува*, *Ибраһим*, *Исмәгыйль* пәйгамбәрләр, Исмәгыйльнең әнисе Һажәр яшәгән; *Мохәммәд* пәйгамбәрнең тутан жире, 630 елда ул М. шәһәрне беренче мөселман жәмгыяте б-н сугышсыз яулап ала. Өмәвийләр династиясе хакимлек иткән чорда (661–750) М.нең шәһәр инфраструктура-сы яхшытыла: күпкатлы йортлар, сууткар-гечләр төзелә, бақчалар утыртыла һ.б. 1802 дә М.не ваһһабчылар басып алалар һәм берничә ел кулда тоталар. 19 йөз башына кадәр Көнбатыш Гарәбтанны биләгән дәүләтләрнең халифәләре тарафыннан идарә ителә, әмма шәһәрнең эчке тормышы шәһәр хакимияте (шәрифләр) кулында була. 1924 тә ваһһабчылар Гарәбтанны берләштерү өчен бар-

ган көрәштә М.не үз кулларына алалар, 1926 да анда ваһһабчы дин башлыгы Ибн Соғуд тәхәткә утыра (1932 дә М. Соғуд Гарәбтаны корольлеге составына керә). Шәһәрдә *Кәғбә* б-н исламның баш мәчете «Мәс-жид әл-Хәрәм», ислам ун-гы урнашкан. Халыкның төп шөгьле хажларга хезмәт күрсәтү, гыйбадәт кылу әйберләре житештерү. М.гә керергә мөселманнарга гына рөхсәт ителә. Хаж вакытында шәһәргә ел саен 2 млн.га якын хаж кытыла. 2012–13 тә М.дә ТР-дан 2500 гә якын кеше хаж кыла.

МӘКТӘП (гарәп. مكتب — язу урыны). 1. Башлангыч мөселман уку йорты. М.ләр гарәп илләрендә 7–8 йөзләрдә барлыкка килә, сонрак барлык мөселман илләрендә тарала. Идел бие Болгар дәүләтендә 10 йөздән билгеле, Алтын Урда, Казан ханлыгы вакытында да булалар. 18 йөзнен 2 нче яртысында Россия составында Идел-Урал төбәкләрендә ярым тыелган була. 1773 елда «Теләсә нинди дин тоту ирегән таңу» фарманын керту б-н, мөселман руханиларына балаларга дини белем биру бурычы йөкләнә, һәрбер указлы мулла бер үк вакытта М. укытучысы да була. Рәсми мәгълүматлар буенча, 19 йөз уртасында Казан губернасында 430 М., 1905 тә — 845, 1907 дә — 877, 1913 тә 967 М. эшли, барысы 79 мең укучы укый. Чынлыкта, М.ләр күбрәк була, чөнки алар һәр мөхәлләдә эшли. М.ләр мөхәллә халкы акчасына тотыла. Аларның күбесендә мөхәллә муллаларынын тыш, башка мөгаллимнәр дә укыта, кече яшәтгә укучыларга указлы мөзәиннәр дәрес бири. 19 йөздә — 20 йөз башында М.ләрдә татар ир балалары белем ала. 19 йөзнен 2 нче яртысында кыз балалар өчен дә М.ләр барлыкка килә, аларда руханилар гаиләсеннән булган хатын-кызлар укыта, сонрак имам-хатиулар үзләре дә укыта башлый. Хөкүмәтнең күп тапкырлар М.ләргә күзәтүгә яисә аларның исәбен алырга тырышулары уңайсызлыкка очрый. 19 йөзнен соңгы чирегенә кадәр М.ләрдә укыту дини характерда була: укучылар уку, язу, арифметика, гарәп теле, догалар, мөселманнарга фарыз гамәлләрен өйрәнә, әхлакый-догматик эчтәлекке китаплар укый, Һәфтиякне (Коръәннең 7 нче өлеше) ятлыйлар. 19 йөз ахырында — 20 йөз башында жәдитчелек үсешә нәтижәсендә күп М.ләр аның принципларына туры китереп үзгәртеләләр. Укырга-язарга өйрәтүдә аваз алымы, сыйныф-дәрес системасы б-н укыту кертелә. Татар, гарәп телләре, арифметика өйрәнелә, табигать, тарих, геогр. фәннәре буенча башлангыч мәгълүмат житкерелә, күп М.ләрдә рус теленнән башлангыч белем бирелә. Яңа ысуллы М.ләрдә бары Ходай кануннарын гына укытучы муллалар түгел, ә яңа ысуллы мәдрәсәләрдә («Мөхәммәдия», «Буби» һ.б.) белем алган мөгаллимнәр зуррак роль уйный. М.ләргә эшчәнлеге совет хөкүмәте вакытында да туктатылмый, 1926 да 800 М.тә 30 мең бала укый. 1929 га кадәр мөселман руханиларына балаларны укытырга рөхсәт ителә; совет мәктәпләре булмаган төбәкләрдә муллалар балаларны укыткан өчен дәүләттән матди ярдәм алалар. М.ләр, күпчелек мөселман мөхәлләләре б-н бергә, 1930 еллар

башында ябылалар. 1990 еллар башыннан, балалар һәм өлкәннәр өчен акжәмбә мәктәпләре буларак, янадан ачылалар (күпчелек мөселман мәхәлләләрендә эшлиләр), анда гарәп теле һәм графикасы, ислам дине нигезләре өйрәнелә. М.ләр өчен дәреслекләр бастыру яңартыла.

Әд.: к. Мәдрәсә.

2. Гомуми белем бирә торган уку йорты. Совет хакимияте урнашканнан соң, чиркәүне дәүләттән һәм мөкәтпәне чиркәүдән аеру турындагы Декрет (1918) б-н дөньяви белем бирү принцибы кертелә. Халык мәгарифе системасында тамырдан үзгәрешләр була: гимназия б-н реаль уч-щеләр бердәм урта мөкәтпә итеп үзгәртеләләр, 1920 елдан респ-када халык арасында наданлыкны бетерү буенча планлы программа гамәлгә ашырыла. 1920–30 елларда беренче тапкыр татар телендә гомуми белем бирү дәүләт системасы булдырыла: ана телен һәм әдәбиятын, рус телен өйрәнү методикасы буенча программалар һәм уку ярдәмлекләре, гуманитар һәм табигать фәннәре буенча дәреслекләренң рус теленнән тәржемәсенә тулы комплекты әзерләнә. 1933/34 уку елында СССРда гомуми башлангыч белем бирү кертелә. Урта мөкәтпләр чөлтәре тиз үсеш ала, яңа укытучы кадрлар әзерләү башлана, яңа дәреслекләр булдырыла. 1936/37 уку елында шәһәрләрдә жидееллык белем бирү мөжбүри була. ТАССРда милли мөкәтпләр үсешендә татар теле алфавиты алмашу (10 ел эчендә ике тапкыр: 1927, 1939) житди каршылыклар тудыра. 1950 елларның 2 нче яртысында халык мәгарифе үсешендә мөһим бурычларның берсе хәл ителә: 1955/56 уку елында гомуми мөжбүри жидееллык, 1959/60 та — гомуми сигезеллык белем бирү кертелә. Халык мәгарифен квалификацияле пед. кадрлар б-н тәэмин итү буенча зур эш башкарыла, 1955–60 та ТАССРда 550 дән артык яңа мөкәтпә биналары төзелә. 1970 елларда мөкәтпә яшендәге барлык балаларны гомуми мөжбүри урта белем бирүгә күчерү гамәлгә ашырыла. Совет житәкчелегенә совет халкының яңа жәмгыятен формалаштыруга юнәтелгән рәсми курсы б-н тәңгәл рәвештә 1950 еллар ахырыннан Татарстанда татар телендә укытуны бетерү сәясәте уздырыла, шәһәрләрдә һәм район үзәкләрендә барлык милли мөкәтпләр рус телендә укытуга күчерелә, рус мөкәтпләрендә укучы татар балалары өчен ана телен өйрәнү кыскартыла. 1980 еллар башына Казанда нибары 1 татар мөкәтпә кала. 1990 елларда милли мәдәниятне тергезү, милли мөкәтпләр эшләрен яңарту, балаларның ана телен өйрәнүен оештыру эшчәнлегә башлана. 1990–2000 елларда татар гимназияләре чөлтәре булдырыла, күп мөкәтпләрдә татар сыйныфлары эшли башлый, гомуми белем бирү мөкәтпләре программаларына татар телен укыту кертелә. Махсуслаштырылган мөкәтпә, гимназия, лицейларның саны шактый арта, дәүләтнеке булмаган мөкәтпләр барлыкка кила.

2009 да Татарстанда 2300 ләп гомуми белем бирү мөкәтпә, ш.и. татар телендә белем бирә торган 1138 мөкәтпә эшли. 2000 еллар ахырында гомуми белем бирү учреждениеләрен

жан башыннан финанслауга күчү «оптимальләштерү»гә, ягъни аз комплекты авыл мөкәтпләрен ябуга, бу исә гомуми белем бирү мөкәтпләре санының кискен кыскаруына, милли мөкәтпләренң кимүенә китерә: 2012 дә Татарстанда 1589 гомуми белем бирү уку йорты (якынча 375 мең бала), ш.и. 852 татар телендә белем бирүче мөкәтпә (якынча 72 мең бала), 69 татар гимназиясе (26,5 мең бала) эшли.

Әд.: Ту и ш е в Ю.А. Развитие народного образования в Татарской АССР: к 30 летию Татарской АССР. К., 1950; Ту т а е в М.З. Развитие народного образования в Татарии (1917–1940 гг.). К., 1975; Г а т а л л и н а М.Х. Ведущие тенденции развития татарской национальной школы (1985–2000 гг.). К., 2001.

Ш.у.к. «Татарстан Республикасы» мәкаләсендә «Халык мәгарифе» бүлеген.

«МӘКТӘП», татар халкында беренче фәнни-пед. журнал. 1913 елның 21 февраленнән 1914 нең 17 октябренә кадәр Казанда айга 2 тапкыр татар телендә нәшер ителә, барысы 25 саны чыга. Нашире һәм мөхәррире — Ш.Ш.Әхмәров; ул үз тирәсенә атаклы татар зыялыларын, Казан һәм Петербург ун-тын тәмамлаучыларны: укытучылар, әдәбиятчылар, галимнәр, журналистларны жыйа. Журналда Х.Әбүлхан, Ф.Агиев, Г.Атласи, Ш.Әхмәров, И.Биколов, С.Жәлал, Г.Ибраһимов,

«Мәктәп» журналы.

Р.Ибраһимов, Г.Исхакий, Г.Кариев, М.Корбангалиев, Ә.Максуди, Г.Мостафин, К.Мотыйгий, Ф.Сәйфи, С.Сүнчәләй, М.Фуат, Г.Шәрәф һ.б.ның мөкаләләре басыла. Журналның оешуына Ш.Әхмәровның Г.Тукай б-н якыннан аралашуы да йогынты ясыи. Беренче саны Тукай шигыре б-н ачыла, өченчесе шагырьнең үлеменә багышлана. «М.» белем һәм тәрбия бирү проблемаларын бик югары ижтимагый дәрәжәгә күтәрә, татар мөкәтпәненң үткөнөн, бүгенгесен һәм киләчәген кин күлмәдә һәрьяклап яктырта. Журнал битләрендә уку программалары, уку процессы б-н бәйлә мөсәләләр тикшерелә, пед. темаларга, татар милләтен белемле итүгә багышланган бәхәсләр алып барыла. Милли тәрбиягә зур игътибар бирелә, туған телне үстерү мөсәләләре күтәрелә. «М.» ш.у. укучыларны чит илләрдә белем бирү системасы

б-н дә таныштыра. Казанның алдынгы мөкәтпләренә багышланган мөкаләләр циклында атаклы укытучылар эшчәнлегә яктыртыла; мөкәтпә укытучылары үзләренә эш алымнары б-н уртаклаша, укыту һәм тәрбия бирү мөсәләләре буенча фикерләр алыша. Ш.у.к. «Мәгариф» (ижтимагый-пед., фәнни-әдәби айлык журнал).

А.Ә.Хәсәвнәх.

МӘКТӘПКӘЧЭ БАЛАЛАР УЧРЕЖДЕНИЕЛӘРЭ. 19 йөзнен 2 нче яртысы — 20 йөз башларында М.б.у. Россиядә ике юл б-н үсеш ала. Беренчедән, мөкәтпәкәч тәрбия теориясенә нигез салучы немец педагогы Г.Фребель (1782–1852) системасы буенча булдырылган М.б.у. чөлтәре үсеш ала. Алар каршында Фребель жәмгыятләре һәм балалар бакчалары булдырыла башлай, беренчесе 1870 елда С.-Петербургта ачыла. Пед. кадрлар жәмгыят каршындагы курсларда һәм Берлинда өч еллык Фребель курсларында әзерләнә. 1917 елга Россиядә якынча 150 Фребель балалар бакчасы була. Казанда беренче балалар бакчасын 1907 дә А.А.Самойлова оештыра, ул Берлинда үзенең этисе — проф.-физиолог А.Ф.Самойлов житәкчелегендә Фребель курсларын тәмамлый. Икенче балалар бакчасын 1909 да Гайлә-пед. түгәрәге ача. 1917 гә шәһәрдә 3 түләүле Фребель балалар бакчасы була. Икенчедән, 1880 еллардан хәйрия жәмгыятләре, эшләүче хатын-кызларның балалары өчен түләүсез һәм арзанлы балалар яселәре һәм бакчалары оештыра башлай. Бу балалар бакчалары, нигездә, пед. түгел, ә социаль статуста була. 1900 дән Александра ятимханәсе каршында яселәләр, 1906 дан — Ярлы һәм авыру балаларны кайгырту жәмгыяте каршында, 1911 дән Ярлы яһүдләргә ярдәм жәмгыяте каршында балалар бакчалары эшли. Хатын-кызларның ирләр б-н тигез хокукылыгыгын икәлаучы, хатын-кызларны жәмгыяткә файдалы хезмәткә тартуны алга сөрүче марксистик идеологиягә ярашлы рәвештә, ш.у. традицион гайләнен тиздән бетчәге турындагы 1930 елларга кадәр хөкөм сөргән карашлар нигезендә дәүләт хакимияте органнары 1918 дә үк М.б.у. проблемасы б-н актив шөгыльләнә башлай, Совет хакимиятенә беренче елларында ук бик күп санда балалар бакчалары ачыла. 1918 нең көзендә Казанда — 9, 1919 ның язында — 40, ш.и. 7 татар (Иске татар, Яңа татар һәм Пороховой бистәләрендә) балалар бакчасы була; М.б.у. өяз шәһәрләрендә дә ачыла. 1920 дә ТАССРда 200 балалар бакчасы эшли. НЭП елларында аларның саны, финанслау туктаулы сәбәплә, бик нык кими. 1926 елга түләүле яисә зур пр-тиеләр каршында барлыгы 45 балалар бакчасы кала. Ләкин индустриаләштерү башлану б-н М.б.у. саны янадан тизлек б-н арта; 1927 гә ТАССРда 73, 1929 да 200 балалар бакчасы була. Күмәкләштерү башлану б-н М.б.у. авылларда да ачыла башлай.

1940 елга респ-када 549 балалар бакчасы (шулардан 194 е колхозларда) испләнә, аларда 27 мең бала тәрбияләнә; 64 мең балага испләнгән 1563 балалар мөйданчыгы булдырыла (колхоз һәм совхозлардагы сезонлы М.б.у.).

Бөек Ватан сугышы елларында М.б.у.нең саны кимеми, чөнки хатын-кызларның жистештүр өлкәсендә эшләне арта. Сугыштан сонгы елларда да М.б.у. саны арту довам итә, 1980 еллар башына ТАССРда 260 мең урынга исәпләнгән 1940 балалар бакчасы эшли. Балаларның 70% ы М.б.у.ндә тәрбияләнә. 1980 елларның 2 нче яртысына халыкның М.б.у.на ихтыяжы тулысынча канәгатьләнделә. 1980 елларда М.б.у. чөлтәре кыскара башлый (яңа төзелеш барган районнарда тыш), кайбер балалар бакчалары балалар аз туу сәбәплә ябылалар. 1991 дә 1860 М.б.у. эшли. 1990 еллар башынан М.б.у. финанс ягынан авыр хәлдә була, күп пр-тиеләр үз М.б.у.н тота алмыйлар. Демографик кризис та довам итә, шул сәбәплә М.б.у.нең саны кими. Аларны саклап калу өчен, барлык ведомство М.б.у. жирле бюджет балансына күчәрелә. 1992 гә 53% ы ведомство учреждениесе булса, 2003 кә алар 2,4% кына кала. 2003 нең башына ТРда 16111 М.б.у. эшли, аларда 147 мең бала тәрбияләнә (67% мәктәпкәчә яшьтәге бала).

Совет хакимияте елларында М.б.у. өчен пед. кадрлар әзерләүгә зур игътибар бирелә. 1919 дан Казанда М.б.у. хезмәткәрләрен әзерләүче курслар эшли, 1925 тән аларның житәкче һәм тәрбиячеләрен белемен күтәрү Татарстан укытучыларның квалификациясен күтәрү ин-тында алып барыла (хәзер Мәгарифне үстерү ин-ты). 1927 дән М.б.у. тәрбиячеләрен урта пед. уку йортларында әзерлиләр. М.б.у. эшчәнлегә б-н житәкчелек итү өчен 1932 дән респ-ка, өлкә халык мәгарифе органнарында тиешле бүлекләр булдырыла, жирле халык мәгарифе органнарында мәктәпкәчә тәрбия буенча инспектор һәм методист вазифалары кертелә. Аларның эшчәнлегә М.б.у.нең тәрбия һәм белем бирү ролен күтәрүгә юнәлтелгән була. 2003 нең башына ТРда 93% М.б.у. аттестация һәм дәүләт аккредитациясен үтә, шуларның 42% ына беренче яисә икенче категория бирелә, аларның белем бирү программаларының дәрәжәсе шул типтагы дәүләт стандартларынан югары була. Балаларны ана телләрендә тәрбияләү һәм белем бирү үсеш ала. 1996 да ТРда 896 татар М.б.у. эшли, 593 рус телле М.б.у.ндә 796 татар, 53 чуаш, 16 удмурт, 11 мари төркеме була. 2003 тә М.б.у.ндә 67,3% татар баласы исәпләнә. 2012дә 1930 М.б.у.ндә 188 мең бала тәрбияләнә.

Әд.: Я к у б о в с к а я М. Из прошлого детских садов г. Казани // Вестн. просвещения. 1923. № 9/10; К о л о с о в с к а я З.М. Двадцатипятилетие детских садов Татарской АССР // Дошкольное воспитание. 1945. № 8/9; К о р н е е в а М.С. Из истории развития общественного дошкольного воспитания в Татарской АССР (1917–1941 гг.) // Уч. зап. Казан. пед. ин-та. 1958. Т. 13.

Е.В.Литяков.

МӘКЧӨ, мәк ү л ә н е (Glaucium), мәк чәчкелләр семьялыгынан бер-, ике- һәм күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 30 га якын төре билгеле, Евразиядә таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре бар: мөгезле М. (G. scopulatum) Көнчыгыш Кама аръягында очрый. Басуларда, ачык сөзәкчеләрдә, юл буйларында үсә. 15–40 см биеклектәге берьяллык соргылт-яшел үсемлек. Яфрактары күтел-

жем, каурыйсыман теленмә, озынча тар өлешле. Чәчәкләре берле, эре, ботак очларында һәм яфрак куентялларында урнашкан, төбәндә кара тимгелле. Жимеше — ачылучан ике капкачлы, күп орлыклы, туры яки аз гына бөгелгән кузаксыман тартмачык. Тамырларында сөтчел сыека бар. Май—июньдә чәчәк ата, жимешләре июньнән көзгә кадәр өлгәре. Декоратив үсемлек.

МӘЛӘВЭЗ РАЙОНЫ, Башкортстан Республикасының көньягында урнашкан. 1930 елда оештырыла. Майданы — 3254 км². Үзәге — Мәләвез шәһәре (Уфадан 205 км көньяктарак). Халкы — 86557, ш.и. Мәләвездә 60475 кеше яши (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 7118, 1979 да — 9232, 1989 да — 12492, 2002 дә — 12624, 2010 да — 13019 кеше. Районда 94 торак пункт, ш.и. 8 башкорт-татар, 2 башкорт-рус-татар, 1 татар-рус-чуаш авыллы исәпләнә. Иң борынгы торак пункт — шәһәр тибындагы Жәргән посёлогы (1771 дә нигез салына), монда төрле милләт халкы б-н бергә татарлар да яши. 2 мәктәптә (Мәләвез ш. һәм Жәргән шп) татар теле фән буларак укытыла (2007).

МӘЛӘКӘС елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Чаллы елгасының (Кама елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 21,4 км, бассейнының майданы 152,1 км². Тукай р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Яңа Жирекле авылы янында, тамагы Чаллы шәһәре эчендә. Елганың түбән агымы Түбән Кама сусаклагычы суы астында калган. Елга башының абс. биеклегә 160 м, тамагыныкы — 62 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 15%. М.нең 1 дән алып 12,5 км га кадәр озынлыктагы 4 кушылдыгы бар. Алар арасында иң зурысы — Куады елгасы (ун кушылдык). Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,44 км³/км². Түенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 103 мм, ташу вакытында су катламы 90 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче көннәрендә башлана. Елга ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,07 м³/с. Суы бик каты: язын 9–12 мг-экв/л, кышын һәм жәен 12–20 мг-экв/л. Гомуми минеральләшү язын 500–700 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк. М. бассейнында суның гомуми күләме 2,9 млн. м³ булган 6 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МӘЛӘКӘС авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәреннән 15 км көньяк-көнбатыштарак, Чаллы — Зәй автомобиль юлы буенда. 2010 елда 903 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1710–11 дән Сендуллага Пустошь исеме б-н мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында Вознесение чиркәве, «министрлык мәктәбе», 2 су һәм 2 жыл тегермане, ярма яр-

гыч, тимерчелек эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 2559,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Бәткә волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан Чаллы, 1976 ның 20 апреленнән Тукай р-нында. Халык саны: 1870 тә — 931, 1897 дә — 1529, 1913 тә — 1859, 1920 дә — 1855, 1926 да — 1162, 1938 дә — 1013, 1949 да — 821, 1958 дә — 686, 1970 тә — 763, 1979 да — 627, 1989 да — 845, 2002 дә — 808 кеше.

МӘЛӘКӘС БАТЫНКЫЛЫГЫ, Татар, Токмов һәм Жигули-Пугачёв гөмбәзләре арасында урнашкан тектоник структура. Үлчәме 200×250 км, төрле горизонтлар буенча амплитудасы 300–600 м. М.б. чикләрендә кристаллик нигез түбәсе буенча күмелгән Серноводск-Абдуллино рифей авлакогенның көнбатыш өлешен һәм Әлки-Пичкас убылмасын билгеләләр. Авлакоген зонасында нигез 3000–3500 м һәм аннан да зурак тирнәлектә ята.

М.б.ның бөрт өлешләре баскычсыман төшә торган (тирәндәге жимерелүләр буенча) һәм локаль чыгыштылардан тора, төньяк-көнбатыштагы төшә торган участок башка рифей утырмалары б-н тулган. М.б. югары горизонтларда (терригенлы девон түбәсе буенча) сөзәкләнә. Аның төзелеше карбонның түрней ярусы өслеге буенча Кама-Кинель бөелешләр системасы һәм аның бортындагы риф комплекслары йогынтысында катлаулана. М.б. чикләрендә югары карбон һәм түбән Пермь түбәсе буенча геологик киселештән өскә таба 3 тектоник элементны аералар — структур баскычсыман зоналар, валлар һәм локаль күтәрелешләр б-н катлауланган көнчыгыш һәм көнбатыш бортылар, үзәк өлеш. Төшә торган үзәк зона дүртенчел чорда көнбатышка таба Идел елгасының хәзерге үзәненә күчә.

М.б.ның көнчыгыш бортында, нигездә девон һәм сирәк кенә ташкүмер утырмаларында, уннарча нефть чыганагы табылган (иң эреләре — Нурлат һәм Енорускино). Өстәрәк ятучы утырмаларда күпсанлы руда булмаган файдалы казылмалар билгеләнгән: гипс, мәрмәр оникс, битумнар, бентонит, кирпеч һәм керамзит балчыклары, известьташлар, доломит, күмер һ.б.

Әд.: Геология Татарстана. М., 2003.

Н.С.Исхакова.

МӘЛӘКӘС РАЙОНЫ, Ульянов өлкәсенә көнчыгыш өлешендә урнашкан. Майданы — 3472 км². 1928 елда оештырыла. Үзәге — Димитровград шәһәре (1972 гә кадәр — Мәләкәс, Ульянов шәһәреннән 80 км көнчыгыштарак). Халкы — 36202 кеше (2012). 2002 елгы халык исәбе буенча, 13,3 мең татар. Татарлар, башлыча, Димитровград шәһәрендә (6,8 мең кеше), Яңа Аллагөл, Парау, Мукшы Күле, Филиповка, Сабакай, Мөси авылларында яшиләр. 1917 гә кадәр Мәләкәстә мәчет (1896 да төзелә, 1992 дә яңадан ачыла) эшли, 1918 дә — татар телендә «Мәләкәс тавышы», 1923–25 тә «Яңа авыл» г-тасы нәшер ителә. М.р.да комп., ТАССРның халык артисты, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе Ф.К.Тушев, Дан ор-

денының тулы кавалеры А.В.Вильданов, әдәбият белгече И.З.Нуруллин, шагыйрь Г.Ш.Сәгыйров туган.

«МӘЛӘКӘС ТАВЫШЫ», газета, к. «Урак-чүкеш».

МӘЛӘНЧЕК, керәшен татарларда хатын-кызларның өйдә сугылган киндердән яки сатып алынган ситсыдан тегелгән чәч япмасы, традицион баш киеме комплексының 20 йөз башына кадәр тотрыклы кулланылган мәжбүри элементы. *Маңгай тәңкәсеннән* аермалы буларак, М. каен тузыннан яки юка тактадан (калак) ясалган маңгай бәйләвече б-н бергә тегелгән; калакның формасы төрле төбәкләрдә төрлечә булган. Кама алдының көнбатышында — озынча турыпочмаклык, Кама аръягының көнчыгышында — тояк, Казан губернасының Чистай өязе керәшен хатын-кызларында квадрат рөвешендөгә калаклар кулланылган. Гадәти көннәрдә М.не яулык астыннан, байрәмнәрдә куп катламлы баш киеме *сурәж* б-н бергә кигәннәр. Әд.: к. *Маңгай тәңкәсе*.

Ф.Ф.Гулова.

МӘЛБАГЫШ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Мәллә елгасының (Ык елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 6,6 км, бассейнының майданы 40,9 км². Азнакай р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы шәһәр тибындагы Актүбә посёлогыннан 2 км төньяктарак, тамагы Мәлбагыш авылында. Елга башының абс. биеклеге 260 м, тамагыныкы — 160 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 20%. М.ның 2,2 һәм 3,8 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,43 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,095 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшүе язын 500–700 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк.

МӘЛБАГЫШ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрненнән 30 км төньяк-көнбатыштарак, Мәллә елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 544 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният сарае, китапханә, Мәчет. 18 йөз ахырында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Югары Яке исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында 2 мәчет, мәдрәсә, 2 су тегермәне була; сишөмбә саен базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 2028 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Әлки волостенда, 1920 дән ТАСССР ның Бөгелмә кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Азнакай, 1931 нең 30 октябрәннән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халкы саны: 1859 да — 622, 1889 да — 1200, 1910 да — 1649, 1920 да — 1672, 1926 да — 1683, 1938 да — 1204, 1949 да — 868, 1958 да — 861, 1970 тә — 855, 1979 да — 746, 1989 да — 594, 2002 дә — 582 кеше.

МӘЛӘМ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Урман Зәе елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 13,5 км, бассейнының майданы 96,5 км². Зәй р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Югары Мәлем авылыннан 6 км төньяк-көнчыгыштарак, тамагы Мәлем авылыннан 3 км көньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 222 м, тамагыныкы — 84 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 25%. М.нең 0,8 дән алып 10,3 км га кадәр озынлыктагы 5 кушылдыгы бар. Алар арасында иң зурысы — Баса инеше. Елга чөлтәренәң тыгызлыгы 0,41 км/км². Туенуы катнаш, дүрттән өч өлеше кар сулары исәбенә туры килә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,25–5 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 96 мм, ташу вакытында су катламы 73 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,076 м³/с. Суы бик каты: язын 9–12 мг-экв/л, кышын һәм жәен 12–20 мг-экв/л. Гомуми минеральлөшүе язын 300–400 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк.

МӘЛӘМ авылы, Зәй р-нында, Зәй тимер юл станциясеннән 34 км көньяк-көнчыгыштарак, Мәлем елгасы буенда. 2010 елда 108 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 1678 дән мөгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Покровское исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә; игенчелек, терлекчелек, умартачылык, чана, агач савыт-саба, тәгәрмәч ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында 2 Покров чиркәве (1735 һәм 1893–97 дә төзелә), земство мәктәбе, су тегермәне, өвен була; сишөмбә көннәрендә — базар, 1–4 октябрдә ярминкә эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 1312 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Зәй волостенда, 1920 дән ТАСССР ның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Сарман, 1935 нең 10 февраленнән — Зәй, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1972 нең 1 ноябрәннән Зәй р-нында. Халкы саны: 1859 да — 331, 1870 тә — 489, 1913 тә — 694, 1920 да — 698, 1926 да — 475, 1938 дә — 497, 1958 дә — 344, 1970 тә — 367, 1979 да — 243, 1989 да — 145, 2002 дә — 119 кеше.

Әд.: Заинская энциклопедия. К., 1994.

МӘЛКҖ (Кырбаш) авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 31 км көньяк-көнбатыштарак, Ырмы елгасы буенда. 2010 елда 567 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә Чудотворец чиркәве, Халык мәгарифе министрлыгы һәм башлангыч мәктәпләр, 2 ярма яргыч эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 1011,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасы-

ның Цивильск өязе Иске Тәрбит волостенда, 1920 дән Чуаш автономияле өлкәсенә керә. 1921 дән ТАСССРның — Буа, 1922 дән Зөя кантоньнда. 1927 нең 14 февраленнән — Ульяновково, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1944 нең 19 февраленнән — Подберезье, 1956 ның 17 маеннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халкы саны: 1859 да — 353, 1897 дә — 656, 1908 дә — 789, 1920 дә — 889, 1926 да — 870, 1938 дә — 1015, 1949 да — 641, 1958 дә — 599, 1970 тә — 873, 1979 да — 817, 1989 да — 648, 2002 дә — 609 кеше.

МӘЛЛӘ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Ык елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 71,66 км, бассейнының майданы 1018,1 км². Елга башы Азнакай р-ны Мәлбагыш авылыннан 5 км көньяк-көнчыгыштарак, берникадәр өлеше Сарман р-ны терр-ясенә керә, тамагы Мөслим р-ны Мәлләтамак авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 280 м, тамагыныкы — 70 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 25%. М.нең 0,6–19,1 км озынлыктагы 29 кушылдыгы бар; алар арасында аеруча зурлары: Нөгеш (7,7 км), Бура-лы (9,8 км), Карамалы (13 км), Рангазар

Мәллә елгасының түбән агымы.

(11,6 км), Кәүҗияк (19,1 км) — сул; Кәкрә елга (14,9 км) — уң кушылдыclar. Елга чөлтәренәң тыгызлыгы 0,1 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә (өчтән ике өлеше). Жир асты сулары б-н туену модуле 0,25–1 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Елга режимын күзәтү Мөслим р-ны Михайловка авылы янындагы гидрологик постта алып барыла (1962 дән). Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 90 мм, ташу вакытында су катламы 60 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ункөнлегендә башлана. Елга өсте тигезлегенәң уртача еллык тирбәнешләре 2,5 м. М. ноябрь уртасында туңа. Кыш ахырында бозның калынлыгы 98 см га жигә. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 1,055 м³/с. Суы гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта, язын каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–20 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшүе язын 400–500 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк. М. бассейнында суның гомуми күләме 11,7 млн. м³ булган 9 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МƏЛЛƏТАМАК авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылынан 8 км көнбатыштарак, Мәллә елгасы буенда. 2010 елда 579 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 17 йөздә нигез салына. 18–19 йөзләрдә халкы асабалар, типтәрләр һәм дөләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.та волость идарәсе, 2 мәчет, 3 мәктәп, су тегермәне, 2 ярма яргыч, 2 әвен эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 3938,38 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Ирехтин волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында, 1930 ның 10 августынан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 609, 1897 дә — 796, 1913 тә — 1128, 1920 дә — 1184, 1926 да — 854, 1938 дә — 1325, 1949 да — 963, 1958 дә — 832, 1970 тә — 865, 1979 да — 734, 1989 да — 667, 2002 дә — 602 кеше. М. янында *Мәлләтамак комплексы* урнашкан.

МƏЛЛƏТАМАК КОМПЛЕКСЫ (археол.), Мөслим р-ны Мәлләтамак авылы янында урнашкан. 1971 елда П.Н.Старостин, 1970–80 елларда Е.П.Казаков һ.б. тарафынан тикшерелә. Таш, бронза гасырлар торулыктарын һәм каберлекләр, Пьянобор, Кушнаренко, Чиялек, Болгар һ.б. археол. культуралар авыллыктарын һәм каберлекләр үз өчен ала (барлыгы 25 ядкар). Мәлләтамак III каберлегендә 6 кабер тикшерелә, аларда чакматаштан эшләнган хезмәт корал-

Мәлләтамак комплексы. V каберлек.
1. Чакматаштан эшләнган табылдыктар; 2. Сөяк кашык һәм мөгездән эшләнган хезмәт кораллары кискеләре. ТР ФА Тарих институты фондлары.

Мәлләтамак комплексы. V каберлек. Пыяла кубок. ТР ФА Тарих институтының Археологик тикшеренүләр милли үзәге.

лары очрый. V каберлектә төрле археол. культураларга нисбәтле каберләр өйрәнелә, таш гасырга караган 15 кабердә күп күләмдә чакматаштан ясалган ук һәм сөңгә очлыклары, хәнжәрләр, чакматаш беркетелгән сөяк эш кораллары, сланецтан эшләнган аркылы балталар, кабырчыклы муенсалар һ.б. табыла. Алар янында янган агач багана калдыклары сакланган 4 корбан чалу чокыры ачыла. Неолит һәм энеолит чорлары туктаулыктарында балчык савыт-саба ватыклары һ.б. табыла. Постпетрогром һәм Чиялек археол. культуралары торулыктары урынында уач калдыклары, балчык савыт-саба ватыклары, таш түшәлгән дини йолалар майданчыгы һ.б. тикшерелә. Алтын Урда чоры болгар авыллыктарында йорт калдыклары, һөнәрчә түгәрәгендә һәм әвәләп эшләнган савыт-саба ватыклары, тимер житештерү эзләре, кара һәм төсле металлдан эшләнган әйберләр теркәлә. М.к. терр-ясендә Урта Идел төбегендә мөгездән ясалган һәм кремний кисәкләре беркетелгән, урак рәвешендәге иң борынгы хезмәт кораллары табыла.

Әд.: Казаков Е.П. Работы в Татарии // Археологические открытия 1975 года. М., 1976; шу ул у к. Памятники меллятамакского типа на востоке Татарстана // Контактные зоны Евразии на рубеже эпох. Самара, 2003; Старостин П.Н. Первый меллятамакский могильник // Древности Иско-Бельского междуречья. К., 1978; Археологические памятники Восточного Закамья. К., 1989.

Е.П.Казаков.

«МƏЛХƏМƏ» (гарәп. ملحمة), шигъри формада юрау китабы. «М.»нең эчтәлегеннән чыгып караганда, аның авторы Искәндәрпаша исемле кеше булырга тиеш. Китапта һәр айга карата 14–25 юрау, төрле табигать күренешләрен, аларның жәмгыять тормышына ясалган тәсирләрен (ачлык, сугыш һ.б.) тасвирлау урын ала. Татарлар арасында 16 йөзнен 1 нче яртысынан кулъязма рәвешендә тарала башлый. Казанда беренче тапкыр 1891 елда басыла.

Әд.: Әхмәтжанов М. Татар кулъязма китабы. К., 2000. М.И.Әхмәтжанов.

МƏМБҮЙ посёлогы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шөһәрненнән 41 км көньяк-көнбатыштарак, Куйбышев сусаклагычынан 2 км чигтә урнашкан. Даними яшәгечеләр юк. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән — Олы Тархан, 1959 ның 12 октябреннән Тәтеш

р-нында. Халык саны: 1949 да — 184, 1958 дә — 102, 1970 тә — 70, 1979 да — 39, 2002 дә — 1 кеше.

МƏМƏКТҮЙ БИНЕ ЖƏГЬФӨР (? — 10 йөз уртасы), болгар идарәчесе. *Алмыш* илтәбәр улы дип фаразлана. Болгар акчалары (921/22) буенча мәгълүм.

МƏМӨТ авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шөһәрненнән 28 км көньяк-көнбатыштарак, Чупай елгасы буенда. 2010 елда 722 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөзнен 1 чирегендә Яшел Үзән р-нының Олы һәм Кече Шырдан авылларынан күчеп килгеләр нигез сала. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 яртысында халкы типтәрләр, дөләт крәстияннәре катлавына керә, бер өлеше (элеккеге йомышлы татарлар) лашманчы хезмәтен үти. Игенчелек, терлекчелек, умартачылык, сәүдә, сандык ясау б-н шөгыльләнәләр. 20 йөз башында М.тә 2 мәчет, 2 мәктәп, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 2076 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Варварино (1918 дән — Кичү) волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында, 1930 ның 10 августынан Әлмәт р-нында. Халык саны: 1746 да — 67, 1762 дә — 78, 1782 дә — 99, 1811 дә — 154 ир-ат; 1834 тә — 375, 1859 да — 770, 1889 да — 983, 1910 да — 1460, 1920 дә — 1579, 1926 да — 1294, 1938 дә — 1416, 1949 да — 1161, 1958 дә — 933, 1970 тә — 996, 1979 да — 851, 1989 да — 702, 2002 дә — 753 кеше.

МƏМӨТ авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шөһәрненнән 25 км төньяк-көнчыгыштарак, Бырыс елгасы буенда. 2010 елда 1 кеше яши. Казан ханлыгы чорында нигез салына, 1557 дән соң — рус авылы. Рус чыганакаларында беренче исеме — Икимень (Искимень). 18 йөз башынан хәзерге исемен йортә. 17–19 йөзләрдә М. крәстияннәре бер үк вакытта берничә дворян нәселенә карый, алар арасында атаклы химик А.М.Бутлеровның ата-бабалары да була. Алар игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.тә жил тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 344,05 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Чырпы волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында, 1927 нең 14 февраленнән — Лаеш, 1944 нең 19 февраленнән — Солтан, 1946 ның 5 апреленнән — Корноухово, 1954 нең 19 ноябреннән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1646 да — 208, 1782 дә — 233 ир-ат, 1859 да — 139, 1897 дә — 212, 1908 дә — 231, 1920 дә — 157, 1926 да — 180, 1938 дә — 186, 1949 да — 182, 1958 дә — 102, 1970 тә — 94, 1979 да — 38, 1989 да — 17, 2002 дә — 1 кеше.

Әд.: История Лаишевского края. Чебоксары, 1997.

МƏМӨТКҮЗИННАР-САКӘВЛӘР (Мәмәтхужиннар-Сакаевлар), татар бәкләре нәселе. Морза Сакаевлар б-н кардәшләр. Нәсел

башында 1561 елның 7 мартында Иван Грозный тарафыннан патша сараеның Мещера өязе Мукса арьягы станындагы Будаево һәм Кучюсово авыллары бүлэк итеп бирелгән Атказ (Атназ) Жофарбирде улы Мәмәткүзин тора. Атказ Мәмәткүзинның улы — Ду-сай, Дусайның уллары — Адарали һәм Ураз Мәмәткүзиннар. Ураз 1688 нең сентябрәндә Кадом һәм Керенский өязләрендәге кайбер биләмәләрен туганы Адарали уллары Сәфәр б-н Чернакайга тапшыра. Документларда Сәфәр һәм Чернакай Адаралиевлар — морзалар, ә Ураз Мәмәткүзин кенәз дип теркәлгән. 1773 тә морза М.-С. Бәләбәй өязенә Абза авылына (хәзер Башкортстан Респ.-касының Благовар р-нына керә) барып урнашлар. М.-С. нәселенә дворянлык дәрәжәсе Сенат фәрманы б-н 1796 ның 1 декабрәндә бирелә. 1678 елгы халык санын алу мәгълүматларында морза-бәк Чапкын, Келәш, Котлы-мәмәт М.-С.ның Темников өязе Тенсюпино авылында 14 крәстиян утары тотулары теркәлгән. Керенский өязендә яшәүче М.-С. Пенза губернасы дворяннар шәжәрәсе китабының 2 нче кисәгенә кертелә. Тенсюпино авылында әле дә М.-С. фамилиясен йөртүчеләр яши.

Әд.: Списки дворянских родов, внесённых в родословную книгу Пензенской губернии. Пенза, 1908; Дворянские роды Российской империи. М., 1996. Т. 3; Е н и к е е в С. Очерк истории татарского дворянства. Уфа, 1999; Г а б д у л л и н И. Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МӘМӘТОВЛАР, татар морзалары нәселе. Касыйм татарларыннан. Нәсел башында Кадом морзасы Елизарий Мәмәт бәк улы Акмәтөв тора. Рус дәүләтенә хезмәткә 16 йөз уртасында күчәләр. 1686 елда морза Бикти-мер Мәмәт улы Елизарьев иске алына. 18 йөз башында морза М. Кадом өязе Торопово авылында яшиләр, 18 йөз ахырында крепостной крәстияннәре б-н бергә Бәләбәй өязенә Бүздәк авылына күчәләр. 19 йөзнен 2 нче яртысында Мәмәтовлар нәселенә Уфа тармагы дворян катлавына кертелә.

Әд.: Н о в и к о в В. А. Сборник материалов для истории Уфимского дворянства. Уфа, 1879; К а р а т е в М. Д. Княжеские роды // Арабески истории. М., 1994. Кн. 1.; Г а б д у л л и н И. Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МӘМӘШІР авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 32 км төньяктарак, Бөрә елгасы буенда. 2010 елда 792 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 1678 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә мәчет эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1827,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Күкшел волостенда, 1920 дән ТАССРның — Арча, 1928 дән Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнан — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1873 тә — 902, 1884 тә — 1231, 1905 тә — 1650, 1920 дә — 1818,

1926 да — 1627, 1938 дә — 1729, 1949 да — 1200, 1958 дә — 1237, 1970 тә — 1100, 1979 да — 1067, 1989 да — 860, 2002 дә — 872 кеше.

МӘМДӘЛ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 31 км төньяк-көнбатыштарак, Питиал елгасы буенда. 2010 елда 508 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты. 1602—03 еллардан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше, тегү, тимерчелек, йон-тукыма ману, йон тегү, арба һәм көпчәк ясау, итек тегү, он тарту б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә 2 мәчет, мәдрәсә, мәктәп, фельдшерлык пункты, 3 жил тегермәне, тимерчелек, 2 шырпы ясау остаханәсе, 10 вак-төякләр кибете була; сишәмбе көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 2522,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кавал волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Дөбьяз, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 275 ир-ат; 1859 да — 1114, 1897 дә — 1199, 1908 дә — 1435, 1920 дә — 1356, 1926 да — 1589, 1938 дә — 1188, 1949 да — 1016, 1958 дә — 861, 1970 тә — 813, 1989 да — 528, 2002 дә — 505 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

МӘМІЙ (Олы күл), күл, Идел алдында, элеккеге су юлында сакланып калган. Зоя елгасының суляк тугаенда, Кайбыч р-ны Кече Мәми авылынан 1 км төньяк-көнбатыштарак. Су өслегенә майданы 10,16 га. Озынлыгы 1610 м, иң зур киндәге 110 м. Формасы озынча. Ярлары сөзәк.

МӘМІЙ елгасы, Идел алдында, Коры Үләмә елгасының (Зоя елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 14 км, бассейнының майданы 139,8 км². Елга башы Югары Ослан р-ны Олы Мәми авылынан 4 км төньяктарак, тамагы Кама Тамагы р-ны Иске Барыш авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 170 м, тамагыныкы — 66 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 35%. М.нең 1,4 тән алып 13,1 км га кадәр озынлыктагы 5 кушылдыгы бар, алар арасында иң зурысы — Мәми инесе (уң кушылдык). Елга челтәренә тыгызлыгы 0,35 км/км². Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5—1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 120 мм, ташу вакытында су катламы 108 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,06 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты (3—6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6—9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200—300 мг/л, кышын һәм жәен 500—700 мг/л.

МӘМІЙ инесе, Идел алдында, Мәми елгасының (Коры Үләмә, Зоя елгалары бассейны)

уң кушылдыгы. Озынлыгы 13,1 км, бассейнының майданы 34,1 км². Югары Ослан р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Олы Мәми авылынан 5 км төньяктарак, тамагы Канаш авылынан көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныкы — 78 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 20%. М.нең 2,3 һәм 4,3 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,62 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н суену модуле 0,25—0,5 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 72 мм, ташу вакытында су катламы 60 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,02 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты (3—6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6—9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200—300 мг/л, кышын һәм жәен 500—700 мг/л.

МӘМЛІ КАЗАК ЧАЛЫСЫ авылы, Балык Бистәсе р-нында, Балык Бистәсе посёлогыннан 46 км төньяк-көнчыгыштарак, Шомбыт елгасы буенда. 2010 елда 231 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 1652 дән Яңа Мәзлә авылы буларак билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет һәм 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 520,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Шомбыт волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Балык Бистәсе, 1935 нең 10 февраленнан — Кызыл Йоддыз, 1959 ның 26 мартынан — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнан — Мамадыш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 59 ир-ат; 1859 да — 410, 1897 дә — 656, 1908 дә — 819, 1920 дә — 819, 1926 да — 702, 1938 дә — 1077, 1949 да — 530, 1958 дә — 454, 1970 тә — 524, 1989 да — 268, 2002 дә — 257 кеше.

МӘМСӘ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәр-реннән 35 км төньяктарак, Ашыт елгасы буенда. 2010 елда 371 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Байчура Пүчинкәсе исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1878—79 да М. крәстияннәр кузгалышы үзәкләренә (к. *Татар крәстияннәре кузгалышлары*) берсе була. 20 йөз башында 4 мәчет, 5 жил тегермә, 3 тимерче алачыгы, 3 зур һәм 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире (Шинер-Кинер авылын да кертеп) 4122,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Мәмсә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августы

тыннан — Тукай, 1935 нең 10 февраленнән — Кызыл Юл, 1956 ның 18 июленнән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 79 ир-ат; 1859 да 1503, 1897 дә — 2030, 1908 дә — 2428, 1920 дә — 2228, 1926 да — 1027, 1938 дә — 928, 1949 да — 534, 1958 дә — 511, 1970 тә — 557, 1979 да — 467, 1989 да — 347, 2002 дә — 368 кеше.

МӘМСӘВИ Ихсан Гомәр углы (1821, Казан губ., Казан өязе Мәмсә а. дип фаразлана — 1871), дин эшлеклесе, шагыйрь. Гарәп һәм татар телләрендә язган. 1845 елдан Ноократ губернасы Бөрбаш авылы мәчете имам-хатибы һәм мәдрәсә мөдәррисе булып тора. Ш.Мәржани дини-фәлсәфи карашлары тарафдары. 1868 дә «Мөстәфәдел-эхбар фи әхвали Казан вә Болгар»ның 1 нче том кушымтасында Ш.Мәржани эсәрләренә карата шигъри комментарийлар бастыра. Танылган замандашларына мәдхияләр һәм элегияләр багышлый. Әд.: Татар әдәбияты тарихы. К., 1985. Т. 2; Фәхретдин Р. Асар: Кыскача концепт-аннотация. К., 2003. А.М.Ахундов.

МӘНӘВЭЗ елгасы, Көнчыгыш Кама арьягында, Эстәрле елгасының (Бк елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 13,8 км, бассейнының майданы 57,7 км². Азнакай р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Мәнәвез авылыннан 3,6 км көнбатыштарак, тамагы Азнакай шәһәренә көнчыгыш читендә. Елга башының абс. биеклеге 280 м, тамагыныкы — 130 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 30%. М.нең 0,7 һәм 1,7 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга чөлгәренә тыгызлыгы 0,28 км/км². Туенуы катнаш, кар сулары исәбенә аз гына күбрәк. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с/км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 111 м, ташу вакытында су катламы 70 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,083 м³/с. Язын суы каты (6–9 м-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 м-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 400–500 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк. Елгада суның гомуми күләме 0,008 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МӘНӘВЭЗ елгасы, Көнчыгыш Кама арьягында, Эстәрле елгасының (Бк елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 13,6 км, бассейнының майданы 54,8 км². Азнакай р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Әгерже авылыннан 6 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Туйкә авылыннан төньяктарак. Елга башының абс. биеклеге 300 м, тамагыныкы — 150 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 35%. М.нең 1 дән алып 5,2 км га кадәр озынлыктагы 4 кушылдыгы бар. Елга чөлгәренә тыгызлыгы 0,47 км/км². Туенуы катнаш, яртысыннан аз гына артыграгы кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с/км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 115 мм, ташу

вакытында су катламы 70 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,085 м³/с. Язын суы каты (6–9 м-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 м-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 400–500 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк. М. бассейнында суның гомуми күләме 1,8 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МӘНӘВЭЗ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәреннән 5 км көнбатыштарак, Сыза елгасы буенда. 2010 елда 641 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау; нефть-газ чыгару. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. 1927 дә Азнакайдан күчеп килүчеләр нигез салды. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгелмә кантоны Азнакай волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Тымьтык, 1931 нең 30 октябреннән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 369, 1949 да — 359, 1958 дә — 353, 1970 тә — 337, 1979 да — 339, 1989 да — 310, 2002 дә — 474 кеше.

МӘНГҮ ТИМЭР ХАН (? — 1282), Алтын Урда ханы (1266 дан). *Батый хан* оныгы. Бөркә хан вафатыннан соң (1266) Алтын Урдада хакимиятне үз кулына төшерә. Бөркә сәясәтен дөвам иттерә; Алтын Урданың бөек монгол каганыннан бәйсезлеген ныгыту өчен көрәшә. М.Т.х. заманында Жүчиләр нәселе тамгасы б-н акача суагы башлыйлар. Аның тарафыннан бөек монгол каганы рөхсәтеннән башка бирелгән ярлыклар (Ярослав Ярославичка бөек кенәзлек итүгә (1266), Генуя сәүдәгәрләренә Кафа шәһәрендә (Кырым) колония оештыру хокукын раслау, рус руханиларына өстенлекләр бирелүне тану (1267) һ.б.) сакланган. Урда эчендә хакимиятне ныгыту нәтижәсендә М.Т.х. актив тышкы сәясәт алып бару мөмкинлегенә ирешә. 1268–69 да ул Урта Азиядәге үзара низагларга катнаша, Баракъ ханга каршы чыга, Хайду ханга бөек каган төхәте өчен Хубилайга каршы көрәшкән ярдам итә. Талас елгасы буенда корылтай уздыра (1269), анда Жүчи, Нулагу һәм Чагатай олысларының бөек каган хакимиятенән бәйсезлеге законлаштырыла. М.Т.х.ның Нугай житәкчелендәге гаскарлар рус отрядлары б-н бергә Литваның көнчыгыш өлешен (1274–75), Сандомирның тирә-ягын (1280) бөлдәрәләр. М.Т.х. заманында Идел буенда, бигрәк тә мөһим икътисади һәм сәясәт үзгәрешләренә Сарай әл-Мәхрусәдә шәһәр төзелеше алга китә. 1280 елларда М.Т.х. хакимияте кахшып башлай, аксөякләр арасында аерымлану омтылышлары көчәя, ярымбәйсез олыслар күбәя. Тамагында эренле шеш ачылудан вафат була.

Әд.: Сафаргаллиев М.Г. Распад Золотой Орды. Саратов, 1960; Мухамедиев А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983. И.Л.Измайлов.

МӘНДӨЙ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәреннән 43 км төньяк-көнбатыштарак, Мәллә елгасы буенда. 2010 елда 193 ке-

ше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Дүсем исеме б-н билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дәрәжәт крәстияннәре катлавына керә. 20 йөз башында мәчет, мәктәп, су төгөрмәне, өвен эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1432,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Александр-Карамалы волостенда, 1920 елдан ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Сарман, 1935 нең 10 февраленнән — Тымьтык, 1958 нең 16 июленнән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1870 тә — 317, 1897 дә — 581, 1913 тә — 768, 1920 дә — 740, 1926 да — 523, 1938 дә — 605, 1949 да — 499, 1958 дә — 441, 1970 тә — 508, 1989 да — 177, 2002 дә — 217 кеше.

МӘНДИ КӨТҮШ (тулы исеме Мәнди бине Көтүш бине Туеш бине Таганаш) (1761, хәзер Башкортстан Респ-касы Көергәзе р-ны Кинжәбай а. дип фаразлана — 9.4.1849, шунда ук), шагыйрь, хаттаг. Гарәп һәм татар телләрендә язган. Берничә мәдрәсәдә, ш.и. Казанда белем ала. Мал асрау, кымыз ясау б-н шөгыльләнә. Нәкъшбәндийә суфичылык тәррикате тарафдары. Суфи эчтәлекле тезмә һәм чөчмә формада язылган дини-дидактик трактатлар (кульязма рәвешендә) авторы. Танылган әсәре — «Вакты сәхәр...».

Х.Й.Миңнегулов.

МӘНЗУМӘ (гарәп. منظومة — тәртипкә китерелгән сөйләм; тезмә дастан), гарәп, фарсы һәм төрки-татар поэзиясендә — поэтик әсәр, поэма, эпик яки лирозепик әсәр. Шигъри жанрларның да «мәнзумә» дигән күпчеллек формасы б-н атылалар. Хәзерге фарсы әдәбиятында балладаны М. диләр. Татар әдәбиятында бу атама беренче тапкыр «Китабе Гөлстан бит-төрки»дә искә алына. Әсәрдәге 5 хикәятне автор «хикаяте мәнзумә» дип атып.

Х.Й.Миңнегулов.

МӘННӨН Ринат (чын исеме Архипов Ринат Николаевич) (6.2.1946, Чистай ш.), шагыйрь. Татар һәм рус телләрендә яза. Казан мед. ин-тын тәмамлый (1974). 1978 елдан Казанда, табиб булып эшли. Беренче китаплары 1998 дә басыла башлай. Күбесенчә пародияләр, сатирик-юмористик шигърьләр яза («Үртәмешләр», 2009; «Очрашу», 2010). Балалар арасында «Табип әлифбасы» (2001), «Каян килә тундырма?» (2003), «Микроб» (2005), «Армиягә барабыз» (2009), «Шүрәле әлифбасы» (2011) һ.б. «Янарш хәбәрчәсе» (2009) китабы Г.Исхакийга багышланган.

Әд.: Әдипләрбәз: Биобиблиографик белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МӘНГӨР Әхмәтвәли Ибраһим улы (8.12.1891, Петропавловск ш., хәзер Казакстан Респ-касы — 10.10.1978, Истанбул ш.), эшмәкәр, жәмәгәт эшлеклесе, шагыйрь. Петропавловскида мәдрәсә тәмамлай, агасы кибе-тендә өйрөнчек була. 1911 елда Монголиягә бара, анда немецларның «Шуген» фирмасы б-н бергә Россия һәм Кытай б-н йон сәүдәсе

үзәкләре оештыруда катнаша. 1925 тән Тяньцзинь шәһәрәндә (Кытай) сәүдә б-н шөгьльләнә (Кытайда аның 40 сәүдә үзәге була). Төрөк-татар жәмгыяте оештыра һәм аның б-н житәкчелек итә (1925). М. акчасына мәктәп төзелә. *Мукден конгрессында* (1935) рәис булып сайлана. Аның хисабына «Милли байрак» г-тасы нәшер ителә, анда М.нең Кытайдагы, Япониядәге һәм Кореядәге татарлар проблемаларына багышланган мәкаләләр басыла. 1939 дан Истанбулда яши. Швейцариянең «Ульрих Мейер» фирмасы б-н хезмәттәшлек итә, Икенче бөтендөнья сугышынан соң немецларның Төркиядәге «Мерседес-Бенц» һәм «Роберт Бош» автомобиль фирмалары вәкилләкләрен житәкли. Төрөк автомобиль сәнәгатен нигезләүчеләрнең берсе (Истанбулдагы автомобиль сәүдә фирмасына аның исеме бирелә). 1950 елларда «культура революциясе» жәелгән Кытайдан качкан татарларга ярдәм күрсәтә: Төркиядә аларны торак һәм эш б-н тәмин итү өчен зур күләмдә акча бирә (Силибри шәһәре анында алар өчен ферма сатып ала). 1970–80 елларда М. акчасына «Казан» ж-лы нәшер ителә. Татар халкының 20 йөз башындагы күренекле эшлеклеләре турында мәкаләләр авторы. М. хисабына татар яшьләренә Истанбулдагы, Әнкарадагы мәдәни оешмалары өчен биналар арендага алына, фәнни-популяр һәм дини китаплар бастырыла. Үзенең гаять бай китапханәсен Төркия тарихын өйрәнү ин-тына (Әнкара) бүләк итә. Төркия һәм Татарстан арасында багланышлар булдыру өчен мәдәни-хәйрия фондын оештыруга омтылыш ясай. 1995 тә кызы Сафия Ибре Истанбулда М. исемдәге фондын нигезли.

Әд.: Әхмәтвали Мәңгәр: Хатирәләр. К., 1997; Татарстан-Төркия: Мәдәни багланышлар. 1992–2003. К., 2004; Татарский век глазами национальной элиты: 100 выдающихся татар. К., 2005.

И.Н.Надыйров.

МӘҢГӘРҮ ШАҺИӘХМӘТ, к. *Шаһиәхмәт бине Мохәмәт әл-Мәңгәрү*.

МӘРДИЕВ Хужа Шәймәрдан улы (25.2.1895, Уфа губ., Минзәлә өязе Биклән а. — 1.2.1978, Тукай р-ны Бакчасарай а.), колхоз житештерүен оештыручы. 1920 елдан Биклән авылы крәстияне. 1927–31 дә мелиорация ширкәте (аңа Бикләннең 12, соңрак барлык крәстиян хужалыгы керә) рәисе, бер үк вакытта Бөтенсоюз трактор төзелеше өчен акча жыю хәрәкәте кысаларында бу эшне авылда житәкли. 1931–41 дә «Бакчасарай» к-зы рәисе (бүленеп), 1941–58 дә Чаллы р-нының Молотов исем. (1957 дән Чкалов исем.) к-зы рәисе. Бөек Ватан сугышы елларында оборона фондына акча жыюны оештыра. М. житәкчелегендә хужалыкның матди-техник базасы ныгытыла. 1954 тә хужалык респ-када беренчеләрдән булып 1 млн. сумнан артыкка продукция сата. 1958 дә тулай керем 2,28 млн. сум тәшкил итә. Беренче бөтендөнья (1914–18), Граждандар (1918–20), совет-фин (1939–40) сугышларында катнаша. 1946–54 тә СССР ЮС депутаты. Ленин ордены, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт Билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Заслуженные люди Тукаевского района. Наб. Челны, 2003. Б.А.Канеев.

МӘРДИХАНОВ Рәшит Мәрдихан улы (8.4.1930, Минзәлә р-ны Чулпан а. — 16.12.1996, Минзәлә ш.), драма актёры, ТР-ның халык артисты (1991). 1951–90 елларда Минзәлә татар драма театры актёры. Проф. белеме булмаса да, героен нечкә тоемлап, аның рухи халәтен бөтен нечкәлекләре б-н төгәл житкерә алу сәләтенә ия була; ул тудырган образлар психологик бөтенлек, сәнгатьчә камиллек, тормышчанлык, эчкерсезлек һәм рухи бәйсезлекләре б-н аерылып торалар. 1957 дә Мәскәүдә уздырылган Татар әдәбияты һәм сәнгатье декадасы көннәрендә М.ның Шәйхенур («Язылмаган законнар», Ю.Әминев) ролен башкаруы уңай бәяләнә. Ул уйнаган Жинанша, Тимуш, Жантимер («Зәңгәр шәл», «Ил», К.Тинчурин), Балаш («Сәвил», Д.Жаббарлы), Гыйлемдар («Кыю кызлар», Т.Гыйззәт), Тимербулат («Икәүдән-икәү»,

Р.М. Мәрдиханов Жантимер ролендә («Ил», К.Тинчурин).

Г.Ахунов), Гапсаттар («Гапсаттарның Кырымга сәяхәте», С.Шәкуров), Заһит («Хыянәт», Х.Вахит), Шатун («Гарасат», Г.Сабитов), Илшат, Зиннәт («Гөлчәчәк», Ю.Әминев), Андро («Андро һәм Сандро» Г.Хугаев), партшошма секретаре («Платон Кречет», А.Корнейчук), Миронов («Мария», А.Салынский), Сундон («Шайтан шөкерте», Б.Шоу) рольләре аеруча игътибарга лаек. М. ижатында фикер ачыклыгы һәм төгәллә-

Р.М. Мәрдиханов Генерал ролендә («Сызылып таңнар атканда», Ә.Гаффар; сүлда — Ф.Бәдриев).

Р.М. Мәрдиханов.

Ш. Мәржани.

ге нечкә сәнгатье тоемлау һәм образның тирән психологик чишелеше б-н бергә үрелеп бара. Д.Ә.Гыйманова.

МӘРҖАНИ Шиһабетдин (13.1.1818, Казан губ., Казан өязе Ябынчы а. — 15.4.1889, Казан), илаһият галиме, тарихчы, мәгррифәтче. М.нең бабасы имам һәм мөдәррис була, әтисе Бохара мәдрәсәсендә укый, Казан өязенә Ябынчы һәм Ташкичү мәдрәсәләрендә мөдәррислек итә. Башлангыч белемне М. гаиләдә һәм Ташкичү мәдрәсәсендә ала. Мәдрәсәне тәмамлагач (1835), шунда укыта. 1838–49 елларда «Күгелдаш» һәм «Мир-Араб» (Бохара), «Ширдар» (Сәмәрканд) мәдрәсәләрендә укый; бер үк вакытта абруйлы илаһият галимнәреннән дәрсәләр ала; китапханәләрдә күренекле гарәп-мөселман фәне һәм әдәбияты вәкилләре: Ибне Рошд (Әбүгалсинна), *Ибне әл-Гарәби*, *Ибне Рәшд*, әс-Сүйүти, *әл-Газали* Әбү-Хәмид, әш-Шәхәстани, *Ибне Халдуни* һ.б.ның хезмәтләрен өйрәнә. Берничә гыйльми әсәр, ш.и. әл-Кәтибинендә мантыйк буенча «Әш-Шәмсийә» трактатының керешенә аңлатма (басылмый), мантыйк һәм фикһ нигезләре буенча «Әт-тарикат әл-мөсла вә әл-гакидәт әл-хөсна» («Үрнәк ысул һәм иң камил иман», 1890) әсәрәне шәрехләмә, Бохарада табигыйт фәннәре укыту ысуллары турында «Әгъльимә әбнаи-д-дәһир би әхвәли әһли Мавәраэннәһер» («Мавәраэннәһер әһелләренендә хәле турында дәвер уларының белдерү хаты»; кулъязмасы сакланмаган) төнкыйди хезмәттен яза. Борынгы тарихи кулъязмалар, документлар жыю һәм күчерү б-н шөгьльләнә, соңрак аларның бер өлеше М.нең хезмәтләрендә урын ала. Ихтимал, Сәмәркандтагы остазы казий Әбү Сәед карашлары йогынтысында, М.дә дини ислахчылык идеяләре туа. Бохарада ул исламдагы мистик-аскетик агым — *суфичылык* б-н таныша, Нәкышбәндийә борадәрлегенә өч шәех-остазының — Г. ибне Ниязколыи, Ә. әл-Фарукий әл-Һинди, М. ибне Әхмәд әл-Һиндинең шөкерте була, рухани остазлык хокукы — ижазәт алуға ирешә. Ватанына кайткач (1850), 1 нче Казан мәчетенә имам-хатип һәм мөдәррис итеп билгеләнә (Оренбург Диния нәзарәте мөфтиге С.Тәфкилев һәм татар хәйриячесе — сәүдәгәр И.Юнысов б-н фикер каршылыклары булу сәбәпле, 1854 тә һәм 1874 тә бүленеп эшли). Бер үк вакытта, 1860 тан, М. *Корәннең* Казан басмалары текстының тулыгына һәм төгәлләгенә күзәтчеклек итә. Соңынан, Россиядә Коръән бастыру тарихына багышланган «Фаваид әл-мөһиммә» («Файдалы һәм

мөһим») дигән китап чыгара. 1862 дә М. кандидатурасы мофти вазифасына — Мөселманнарның Диния нәзарәте башлыгына тәкъдим ителә, ләкин Изге Синод обер-прокуроры К.П.Победоносцевның хуплавын тапмый.

1867–68 дә Казан ахуны һәм мөхтәсәбә була. 1876–84 тә мөселман руханилары вәкилләренән беренче буларак, *Казан татар укытучылар мәктәбедә* дин гыйлемә укыта. 1876 да Казан ун-ты каршындагы *Археология, тарих һәм этнография җәмгыяте* әгъзасы итеп сайлана. 1877 дә *Дүртенче археология съездында* татар галимнәренән беренче булып Болгар һәм Казан тарихы буенча доклад сый (1878 дә «Гилалет аз-заман фи тарихи Болгар вә Казан — «Болгар һәм Казан тарихын калпап торучы заман пәрдәсе» исеме б-н басыла). М.нең фәнни хезмәтләре Казан ун-тында Көнчыгышны өйрәнүче галимнәр В.В.Радлов, И.Ф.Готвальд, Мирза Мөхәммәтгали, А.К.Казимбәк тарафыннан югары бәяләнә. 1880 дә М. Мәскәүгә, Мәккәгә сәфәр чыга, юл уңаеннан Киев, Одесса, Истанбул, Каһирә һ.б. шәһәрләрдә була, күренекле мөселман галимнәре һәм сәясәт эшлеклеләр б-н очраша. М.нең шәкерте һәм аның эшен дөвам иттерүче Р.Фәхретдин 1897 дә аның «Рихләт әл-Мәржани» («Мәржанинең сәяхәте») исемле юльязмаларын шәрехли һәм бастырып чыгара. Үзенең мәдрәсәсендә М. дәресләрен укучыларда мостәкыйль фикер йөртү сәләтен үстерүне төп максат итеп куйган шәхсән пед. концепциясе принциплары буенча алып бара.

Табигыйт фәннәрен, рус телен татар мәктәпләре программаларына кергүне яклап чыгышлар сый. 19 йөз ахыры — 20 йөз башы җадитчеләренең тулы бер буыны М.не бөек остаз буларак хөрмәтләр. Үзенең дини-фәлсәфи хезмәтләрендә һәм мәгърифәт-челек эшчәнлегендә ул ислам динен үзгәртүчән чынбарлыкка карата үзәнчәлекле яраклаштырырга, татар халкының милли үзаңын формалаштырырга омытла. М. шигыйләрнең дә шундый ук мөселман булуларын асызыклап, татарларга кызыларын иранлы шигыйләргә кияүгә бирергә рөхсәт итүче *фәт-ва* чыгара (Казан мөселманнары аларны диндәш итеп танымыйлар). Ул мөселман хокук белеме фикһның кайбер кагыйдәләрен яңадан карап чыгарга кирәклеген өйтә. М.нең «*Нәзурут әл-хак фи фәдийәт әл-гашаи вә ил ләм йагаб әш-шәфәкә*» («Эңгер-меңгер төшүгә бәйсез рәвештә кичкә намазның кирәклеге турында хакыйкаткә бер караш») исемле 1870 тә басылган полемик трактаты зур яңгыраш ала һәм авторга мөселман Шәрәгендә танылу китерә. М. фикеренчә, тоньяк килчәкләрдә көн һәм төн озынлыгының үзгәрүе торугы тәүлеккә биш вакыт намазның фарызлыгын кире кага алмый. Ул үзенең тезисын Коръән, хәдисләр, фикһ һәм аеруча абруйлы мөселман голямарының гамәлләре б-н нигезли. М., Г.Курсави кебек үк, һәр мөселман өчен «*иштиһад* капкаларының ачыклығы» һәм исламны яңарту идеалләрендә (тәҗдид) нык тора. *Тәквильд* — традицияләргә иярү — бары тик Коръән, *Сөннәт* һәм абруйлы илаһият галимнәренә иярүне күз алдында тоту дин саны. М. исламны бидгәтән, соң-

гы яналыклардан арындырырга, Коръән, Сөннәт һәм зүвәлге гадел остазларның (сәләфи) гамәлләренә әйләнер кайтырга өнди. «*Назурут әл-хак ...*» хезмәте ислам *мәзһәб*е (дини-хокукый мәктәпләр) феномены турында тирәнтен фикерләүгә нигезләнә. Бер мәзһәптән икенчегә аңа икенчел дәрәҗәдәге проблемалар буенча күчү мәсьәләсендә М. мондый күчешнең тиешмәвиһә һәм иманны саклап калу да хәтта мәҗбүри булуына басымы сый. Ләкин, ислам диненә тоумун кагыйдәләре турында сүз барганда, ул катгый рәвештә хәнәфи мәзһәб юлыннан барырга чакыра (к. *Хәнәфиләр*). Исламчылык нәтижәсендә М. шикәятчеләр һәм аноним макаләләрдә төрле хурлауларга, бәла ягуларга дучар була. Г.ән-Нәсави мулла «*Нәзурут әл-хак...*»ны кире кагып, «*Мөзһир әл-калимәт әл-жаруда әл-ләти хий фи-н-назар*» («*Назурадәге куркыныч сүзләренә фаш итү*», 1874) исемле мәкаләсен яза. Моңа каршы галим «*Хакк әл-мәгърифә вә хөсн әл-идрак*» («*Хакны тану һәм иң яхшы төшенү*», 1880) һәм «*Баркил-вәмид фи радд галәл-бәгъийзил-мөсәммә биннәкыйзи*» («*Тискәрә исеме б-н аталган дошманнарның фикерләрен кире кагып яңдыручы яшан*», 1888) исемле яңа китаплар б-н җавап бирә. Үзенең догматик-илаһият һәм фикһ мәсьәләләре буенча карашларын ш.у. «*Хикмәт әл-балигат әл-жәннәти фи шәрх әл-гакаид әл-хәнәфиәти*» («*Хәнәфиләрнең дини ышанулары турында өлгереп житкән дәрәҗә карашлы китабы*», 1888) китабында баян итә. Альтернатива сыйфатында бөтен мөселман дөньясына билгелә 14 йөз илаһият галиме әт-Тафтазаниның «*Газб әл-фурат вәл-мәгез-золәл ән-нәкыйгли-әсраш-шәрхе әл-Җәләл*» («*Җәләл шәрехләвен ачыклауга карата бик нык эчәсе килгәндә сусауны басу өчен бирелгән саф һәм татлы су кебек дәрәҗә фикерләре*», 1875) исемле шәрехләвен тәкъдим итә. «*Хизмәт әл-хәвәши ли-идхәт әл-гәвәми*» («*Гәдәллекне томанлауың пәрденә алу өчен шәрехләүләр җыентыгы*», 1889) китабында хәнәфи мәзһәбнең фикһ мәсьәләләре тикшерелә. М. дини спекуляциягә нигезләнгән *калям* гыйлеменә каршы чыга, илаһият галимнәренә кайбер фәлсәфи төшенчәләрен урынлы куллануларын күрсәтә, дини догмалар б-н филос. арасында катгый бүленеш барлыкын яклап чыга.

М. тарих фәннеңдә тирән эз калдыра. Шундый хезмәтләренә берсе, 10–12 йөз Урта Азия төрки халыклары тарихына багышланган «*Гыйрфәт әл-хәвакин ли-ирфәт әл-хәвакин*» («*Хаканнарны танып белү турында аз-маз гыйлем*», 1864) хезмәт. Ул мөһшүр мөселман эшлеклеләренә тормышын тасвирлаган «*Вафийәт әл-әсляф вә тәхийәт әл-әхляф*» («*Элгәреләр һәм аларның килчәк буынга сәламнәре*»; кулъязмада) исемле 6 томлы җыентык әзерли. Бу хезмәткә өстәп, М. Мөхәммәд пәйгамбәрнең биографиясен, башлангыч чор ислам тарихын, мөселман илаһияты фәнне күзәтүләр тулган «*Мөкаддимә китаб Вафийәт әл-әсляф вә тәхийәт әл-әхляф*» («*Элгәреләр һәм аларның килчәк буынга сәламнәре*» китабына кереш», 1883) китабын яза. М. анда, гарәп тарихчысы Иб-

не Халдунга иярәп, фәннәренә «гадәти» һәм «акыл б-н төшенә торган»га бүлүп төркемли. Әлеге хезмәтнең икенче томында М. ислам диненең Идел бие төбәгенә керүе тарихын, төбәктә ислам мәдәниятенә зур өлеш керткән аеруча күренекле мөселманнарның эшчәнлеген яктыйрга. 17 йөзнен 2 нче яртысынан 19 йөзгә 3 нче чирегенә кадәр чорны коллаган алтынчы томда мәгърифәтче Россия дәүләте составындагы Идел бие мөселманнарының тарихын ача. Татар халкының рухи йөзөн формалаштыруда эһәмиятле роль уйнаган мөселман зыялыларына аеруча зур игътибар бирелә, ә Пётр I, Наполеон кебек төрле сәясәт фигураларының эшчәнлегенә бая биргәндә, галим аларның ислам диненә мөнәсәбәтенән һәм аның таралуынан чыгып фикер йөртә. М.нең икенче тарихи хезмәте — «*Мостафад әл-әхвали Казан вә Болгар*» («*Казан вә Болгар хәлләре турында файдалы хәбәрләр*») әсәрендә гарәп, фарсы һәм төрки чыганакалардан алынган күп кенә дини хәтирә һәм шәхесләр турында тарихи-биографик белешмәләр, эпиграфика һәм нумизматика мәгълүматлары, телдән әйтелгән хәбәрләр, халык әкиятләре тулган. Анда беренче тапкыр татар халкы тарихына караган хезмәт иҗат итү омтылышы ясала. «*Татар*» этнонимының законлылыгын нигезләп, М. Идел болгарлары (Алтын Урда һәм Казан ханлыгы буыннары аша) һәм үз чорының Идел-Урал бие татарлары арасында тарихи варислык барлыкын раслый. Илаһият белеме хезмәтләрендә д. М. еш кына үзен тарихчы итеп таныта, кеше акылы ирген, шәхеснең иҗади активлыгы хокукын һәм үз-үзен раслау мөмкинлеген яклап чыга. *Атласи* М.нең реформаторлык карашлары мәсьәләсендә аны христиан дине реформаторы М.Лютер б-н чагыштыра. М. Идел һәм Урал бие мөселман халыклары арасында җадитчелек идеяләре үсешенә зур йогынты ясыйт.

Әд.: Мәржани. К., 1915; Юзев А.И. Шихаб ад-дин Марджани — мыслитель, религиозный реформатор, просветитель (к 180-летию со дня рождения). К., 1997; Ш.Марджани: Наследие и современность: Материалы междунар. науч. конф. К., 1998; Юсупов М.Х. Шигабутдин Марджани. К., 2006; Кемпер М. Cufis und Gelehrte in Tatarien und Baschkirien, 1789–1889: der Islamische Diskurs unter russischer Herrschaft. В., 1998.

Д.А.Шаһаев.

МӘРЖАНИ МӘЧЕТЕ («Беренче җамигь мәчет», «Юнысов мәчете»), татар дини архитектурасы истәлеге. 1552 елдан соң Казандагы беренче таш мәчетләренә берсе. 1766–70 тә Екатерина II рөхсәте б-н Иске татар бистәсендә мөхәллә халкы акчасына төзелә (арх. В.И.Кафтырев проекты дини фаразлана). Манарасы дүрт кыяклы түбә уртасында торгызылган ике катлы, бер заллы мәчет була. 1861 дә коммерция советнигы И.Г.Юнысов акчасына мәчет әйләнәсенә элеккеге агач койма урынына кирпеч койма тотыла, бичаның тоньягында баскычлы кирпеч янкорма төзелә; вестибюль озынайтылып икенче зал итеп үзгәртелә. 1863 тә михраб кинәйтелә, тирәнәйтелә, тәрәзә уела. 1885 тә Казанның 2 нче гильдия сәүдәгәре З.Госманов акчасына манара үзгәртәп корыла, 1887 дә манарага сәү-

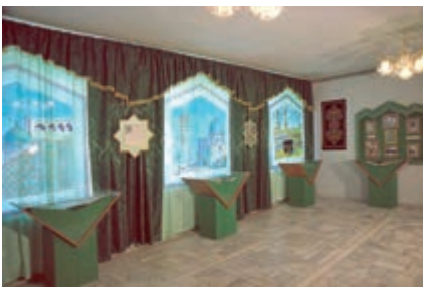
Мәржани мәчете. Казан. 1766–70.
Арх. В.И. Кафтырев (фаразлауларча).

дәгәрләр В.Гыйззәтуллин һәм М.Вәлишин акчасына металлдан чөлтәр култыксалы түгәрәк мээзәнә — балкон куела.

Хәзерге вакытта М.м. төньягында Т рөвешле янкормасы булган ике катлы бинадан гыйбарәт; ишеге урам якта. Вазифалары буенча мәчет хужалык (1 нче) һәм намаз уку өчен анфиладалы заллар (2 нче) катларына бүленгән. Мәчет бүленмәләренең түшәмә гөмбәзсыман. 2 нче кат залларының гөмбәзләренә күпшә, үсемлек шәкелендәге барокко орнаментын татар гамәли-бизәләш сәнгате үрнәкләре б-н аралаштырып әвәләп ясалган һәм алтын йөгертелгән бизәк төшерелгән. Диварлардагы әвәләп ясалган бизәкләр зәңгәр, яшел һәм алтынсу төсләргә буялган. Залларны урталай бүлүче диварның уң ягында манараның эчке баскыч ишеге урнашкан. Манара эчендәге бормалы баскыч мөезинне түгәрәк мээзәнәгә — балконга алып менә. 3 яруслы манарада бизәкләр юк диярлек. 2 нче каттагы аркалы биек тәрәзә уемнары барокко стилиндәге йөзлекләр б-н каймаланган. Тәрәзә араларындагы диварлар парлы һәм так пиләстрлар б-н аерылган, ионик капительләргә стильләшкән татар бизәге элементлары да кертелгән. 1850–89 да мәчетнең имам-хатибы күренекле дин һәм жәмәгать эшлеклесе, тарихчы, педагог һәм вәгазәче Ш.Мәржани була. М.м. Татарстанда совет чорында эшләгән бик аз санлы мәчетләренә берсе.

Әд.: О с т р о у м о в В.П. Казань. Очерки по истории города и его архитектуры. К., 1978; Х а л и т о в Н.Х. Архитектура мечетей Казани. К., 1991.

МӘРҖАНИ ШИҖАБЕТДИН МУЗЕЕ. Этнә р-ны Комыргужа авылында. 2000 елның 2 октябрендә ачыла. Урта мәктәп кар-

Комыргужа авылында ШиҖабетдин Мәржани музейе. Экспозиция фрагменты.

шында урнашкан. 82 м² га якын мөйданны биләгән ике экспозиция залыннан гыйбарәт. Коллекциядә 150 саклау берәмлеге исәпләнә. 1992 дән материалларны рус теле һәм әдәбияты укытучысы Г.Б.Вәлиева туплый. Экспозиция авторлары — А.Д.Хәйруллина, ТР Милли музейе фәнни хезмәткәре рәссам Ф.А.Зыязов. Экспозиция Ш.Мәржанинең тормышын һәм эшчәнлеген хронологик эзлеклектә яктырта. Беренче бүлек Ш.Мәржани һәм аның туганнары тормышы б-н бәйлә авылларга, шу. атаклы мәгърифәтченең уку елларына багышлана. Экспозициядә 19 йөз татар йортының интерьер фрагментлары торгызылган, күргәзмәгә 19 йөзгә караган мулла киеме, йорт кирәк-яраклары куелган. Икенче залдагы экспозиция Мәржанинең

Комыргужа авылында ШиҖабетдин Мәржани музейе. Татар йорты интерьеры. 19 йөз.

Казандагы эшчәнлеген һәм аның дөвәмчылары («ШиҖабетдин Мәржанинең шәкертләре һәм варислары») б-н таныштыра. Анда галимнең оныгы Суфия Мостафина тарафынан музейга тапшырылган шәхси әйберләре: көмеш чөчәкче-пычаклар, 4 чәй талинкәсе һ.б. куелган. Аеруча кыйммәтле экспонатлар арасында мемориаль әйберләр коллекциясе, китаплар, Ш.Мәржани әсәрләре басмалары бар. Музей жирлегендә «Туган төбәккә ойрәнәбез» дигән мәктәп түгәрәге эшли. Ел саен Халыккара музейлар көне (18 май), Белем көне (1 сент.) үткәрелә.

МӘРҖАНИ ШИҖАБЕТДИН ШӘХСИ КИТАПХАНАСӘ. Дин белгече, фәлсәфәче һәм тарихчы Ш.Мәржанинең китап тупланмасын үз эченә ала. Китапханәдә 4 меңнән артык китап һәм кулъязма исәпләнә. Китапханәнең төп өлешен ул Урта Азиянең Бохара, Сәмәрканд һәм Хива шәһәрләрендә укыган чагында туплый. Аның вафатыннан соң, васыяте буенча, китапханәне балалары — улы Борһанетдин һәм кызлары Галия б-н Һава үзара бүлешәләр. Борһанетдин һәм Һава кулына күчкән китап һәм кулъязмаларның язмышы билгелә. Галиягә мирас булып калган китаплар тупланмасының бер өлеше аның кызы Нәгыймә һәм оныгы Нәҗия тарафыннан 1937 елда 1250 берәмлектә Казан ун-тының Фәнни китапханәсенә тапшырыла; 74 томы 1983–86 да СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-ты (хәзер ТР ФАнең Тел, әдәбият, сәнгать ин-ты) архивына кү-

черелә. Китапларның бер өлеше Г.Баруди китапханәсенә элгә, соңрак шушы китапханә б-н бергә Казан ун-тының Фәнни китапханәсе фондына тапшырыла.

Китапханәдә Шәрәкь авторларының тарих, фәлсәфә, дин тәгълиматы, мөселман хокукы, математикага караган кыйммәтле кулъязмалары, шу. әдәби-дини әдәбият, календарьлар, шәжәрәләр саклана. Ш.Мәржани аларны тарихи һәм дини хезмәтләрендә куллана, бу үз чиратында галим хезмәтләрен чыганаclarга баета, мәгълүмати кыйммәттен арттыра. Китапханә фонды шу. Ш.Мәржани кушуы буенча аның укучылары күчәргән кыйммәтле китаплар һәм кулъязмалар күчәрмәләре хисабына да байый. Мәржанинең чордашлары һәм аның мирасын өйрәнүчеләр раславынча, китапханәдә әл-Фараби, Ибне Фазлан, Ибне Сина, әл-Казвини, әл-Газали, Ибне Халдун, Ибне әл-Әсир, әл-Чәләби, әс-Саксини, Г.Нәвои, З.Бабур һ.б.ның кулъязмалары саклана. Анда шу. танылган татар дин белгечләре һәм язучыларының, ши. Ш.Мәржани татар халкы тарихын язганда киң кулланган чордашларының бик күп әсәрләре урын алган.

Әд.: Мәржани. К., 1915; Ю с у п о в М.Х. Шигабутдин Марджани как историк. К., 1981; А х м е т з я н о в М.И. Фонд Шигабутдина Марджани в Институте языка, литературы и искусства им. Г.Ибраһимова // Марджани: учёный, мыслитель, просветитель. К., 1990.

М.И.Әхмәтҗанов.

«МӘРҖАНИЯ», Казандагы мәдрәсә. 1770 елларда Казанның 1 нче мәхәллә мәчете каршында ачыла (к. *Мәржани мәчете*). 1870 еллардан шунда укыткан Ш.Мәржани нсеме б-н атала; аңа кадәр Ахун, Юныс мәдрәсәсе буларак билгеле. Беренче мөдәррисе А.Ибраһимов була (1793 тә вафат). Ибраһим бине Хужаш әл-Казани (1825 тә вафат) мәдрәсәне Идел-Урал төбөгөндә иң танылган уку йортларының берсенә әверелдерә (фәлсәфә укытуның югары сыйфаты б-н аерылып тора).

19 йөзнең 2 нче яртысында укыту дәрәжәсе түбәнәя. Ш.Мәржани житәкләгән 1850–89 елларда мәдрәсә эре мөселман уку йортына әверелә, анда, гадәти фәннәрдән тыш, матем., астрономия, тарих укытыла; якынча 140 шәкерт укый. Ш.Мәржани б-н И.Юнысов арасындагы каршылык нәтижәсендә, 1860 еллар ахырынан 1870 еллар ахырына кадәр 1 нче мәхәлләдә 2 мәдрәсә эшли; берсе б-н Мәржани житәкчелек итә, ул күпчелек бай шәһәр кешеләре акчасына тотыла;

«Мәржания» мәдрәсәсе. 1881.
Арх. П.И. Романов. Хәзерге күренеше.

икенчесе рәсми рәвештә 1 нче мәхәллә мәдрәсәсе санала. И.Юнысов акчасына тотыла, ләкин аның карашлары мөселман жәмәгәт-челеге тарафыннан тәнкыйть ителгәнлектән, ябыла. 1889–1908 дә мәчетнең имам-хатибы Б.Баһаветдинов (Ш.Мәржанинең улы) мәдрәрис була; аның авыруы сәбәпле, 1899 га кадәр чынлыкта мәдрәсә б-н мөезин Х.Ихсанов житәкчелек итә һәм бу чорда мәдрәсә үз дәрәжәсен югалта. 1899 да аны имам С.Абдуллин алыштыра; ул эшләгәндә яңа ысулга ни-гезләнеп укыту кертелә һәм аның сыйфаты яңадан югары дәрәжәгә ирешә. 20 йөз башында якинча 100 шәкерт укый. 1918 дә мәдрәсә рәсми рәвештә ябыла, ләкин 1923 кә кадәр С.Абдуллин шәкертләрен укытуын да-вам итә. Мәдрәсәне тәмамлаучылар арасында Х.Фәезханов, Г.Фәезханов, Г.Гомәри, Ш.Рәмзи, Г.Апанаев, К.Тәржемани, Х.М.Ямашев, С.Х.Айдаров, С.Ж.Сәйдәшев бар.

1820 дән мәдрәсә Кабан куле буендагы үзәнә аталган агач бинага урнаша. 1837 дә аның урынына Г.Юнысов акчасына Икенче Аркылы урамда (хәзерге Ф.Кәрим урамы) яртылаш таш бина төзелә. Ш.Мәржани һәм И.Юнысов каршылыгы вакытында алар һәр-кайсы үз мәдрәсәләре өчен бина төзиләр: И.Юнысов 1873 тә — элеккесе урынында, Ш.Мәржани 1871 дә — Беренче Аркылы урамда (хәзерге З.Солтан урамы). Мәдрәсәсе ябылгач, Юнысов ул бинаны мәхәлләгә кайтармый; 1887 дә варислары аны *Казан шәһәре мөселманнары хәйрия жәмгыяте*нә тапшыралар. Ш.Мәржани төзеткән бина 1875 тә яна; 1881 дә яңадан төзетелә (ар-хит-ра истәлегә). 2003 тә биредә яңадан «М.» мәдрәсәсе ачыла. 2004 тә ул Казан ислам көл-лияте итеп үзгәртелә.

Әд.: Мәржани Ш. Мостафадел-эхбар фи әхвали Казан вә Болгар. К., 1990. Т. 2; Хайрутдинов Р.Р., Салихов Р.Р. Исторические мечети Казани. К., 2005.

МӘРЖӘН авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылынан 8 км көньяктарак, Шәмәк елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 110 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, 17 йөзнең 1 нче ыргысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Яна Юлба, Көек исемнәре б-н билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, 4 жил тегермәнә, ярма ыргыч эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жи-ре 816,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Этнә волостында, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында, 1930 ның 10 августынан — Тукай, 1938 нең 25 мартынан — Этнә, 1959 ның 12 октябреннән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1990 ның 25 октябреннән Этнә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 130 ир-ат; 1859 да — 448, 1897 дә — 631, 1908 дә — 625, 1920 дә — 548, 1926 да — 810, 1949 да — 328, 1958 дә — 234, 1970 тә — 198, 1979 да — 162, 1989 да — 114 кеше.

МӘРМӘР ОНИКС, тау тоқымы, кальциттан, сирәк кенә арагониттан тора, катламлы,

нечкә, дулкынсыман сызыклы, вак бөртекле, радиаль-нурлы. Кайвакыт бормалы ак сызыклы, төрле төсмердәгә көрән, яшыкелт, алысу төстә. Төсе органик матдәләренә яки тимер оксидларының кушылмаларына бәйле. Кайбер төрчәләренә үтә күрәнмәләгә 1–1,5 см. Катлыгы 3–3,5. Пыяласыман ялтыравыклы. М.о. жинел киселә, яхшы шомартыла һәм ялтыратыла. М.о. чыганаclarының шактый өлеше яшь вулканнар районнарына туры килә һәм СаСО₃ утыру нәтижәсендә кайнар сулардан барлыкка килә. М.о. карбонат токымнарына күзәнәкләр һәм ярыклар аша салкын суларның инфильтрациясе вакытында алардан да утырырга мөмкин. М.о.ның катламсыман, саркымлы (мәгарә) һәм тамырлы (ярыклы) чыганаclarын аерып йөртәләр. Чыганаclarы Алжирда, Пакстанда һ.б. урыннарда билгеле. Россиядә М.о. чыганаclarы Иркутск өлкәсендә, Саха Респ-касында, Красноярск краенда үзләштерелә. М.о.ның иң зур чыганагы — *Пичкас мәрмәр ониксы чыганагы*

Мәрмәр оникс.

Татарстан терр-яседә урнашкан (Спас р-ны). Шулай ук Кама Тамагы, Биектау һ.б. р-нарда 20 дән артык вак ятмалар бар. М.о. ятмалары Пермь системасы Казан арусының карбонатлы, сирәк кенә комсу токымнарында билгеләнә. Алар гиперген (жир өслегенә якын) токымнарга карый һәм төп 3 морфогенетик типта билгеләнә: мәгарә-карст, ярыклы-шуышма һәм цементлашу зонасында инфильтрацион-ярыклы. М.о.ның Пичкас чыганагы мәгарә-карст тибна карый һәм югары декоратив үзлекләре б-н характерлана. Декоратив-сәнгатти сыйфатлама төсләренә ачыклыгы, аларның капма-каршылыгы, рәсем тибы һәм кимчелекләренә булу-булмавы б-н билгеләнә. Кимчелекләргә күзәнәкләр, ярыклар, чит кушылмалар, тонык рәсемнәр керә. М.о. көнкүреш һәм сәнгатти эшләнмәләре — ваза, шкатулка, шәмдәлләр, муенса, кулоннар һ.б. ясау өчен, шу. декоратив тышлау материалы буларак кулланыла.

Әд.: Геология твёрдых полезных ископаемых Республики Татарстан. К., 1999.

А.В.Шишкин.

МӘРСҮН БАЛЫКЛАР, о с ё т р б а л ы к л а р (Acipenseridae), мәрси́нсыманнар отрядынан балыклар семьялыгы. Хәзерге ихтиофауна арасында аеруча борынгы төр-көмнәренә берсе. Доньякүләм фаунада 23 төр; Россиядә — 11, Татарстан терр-ясендә 5 төр билгеле. Алар арасында: кереп йөрүчеләр — кырпы (Huso huso), мәрсин (Acipenser gueldenstaedti) һәм гадәти төче су төре — чөгә балык (A. ruthenus). Каспий, Кара һәм Азов дингезләре бассейнарында таралган кырпы М.б. арасында аеруча зур балык, авыр-

лыгы 1 т га житә һәм 80 елга кадәр яши. Куйбышев сусаклагычы төзелгәнчә, елга режимы шартларында үрчү өчен, Урта Иделгә һәм Камага күтөрелә (1983 елда Кама тамагында 207 кг авырлыктагы ата кырпы эләгә). Идел ГЭС плотинасы төзелгәннән соң (к. *Куйбышев сусаклагычы*), уылдык чөчү миграциясе туктый, әмма беренче елларда сусаклагычта әле яшь балыклар тотыла. Кырпы — соң өлгерүче төр, женси яктан ата затлар 10–12, ана затлар 14–16 яшьтә өлгерә. Үрчемлелеге — 200 меңнән 8 млн.га кадәр уылдык бөр-теге. Көчле агымлы чуерташлы урыннарда үрчи. Яшь балыклар бентос б-н туклана, олыгайгыч ерткычка әвереләләр. Мәрсин Каспий, Кара һәм Азов дингезе бассейнарында очрый. 1982 да Идел-Кама саклаулыгының Саралан участогы анында мәрсин б-н чөгә балык гибриды тотыла. Урта Идел шартларында мәрсин 12–15 яшендә житлегә. Елганың тиз агымлы ташлы урыннарында үрчи. Уылдык чөчкәннән соң, яшь мәрсиннәр Каспий дингезне китәрәк һәм шунда үсәләр. Куйбышев сусаклагычы төзелгәнчә, Каспийдан Урта Иделгә орчыкбалык (A. stellatus) һәм бик сирәк кенә укборын (A. nudiventris) керә. Чөгә балык Балтыйк, Ак, Баренц, Карск, Каспий, Кара һәм Азов дингезләре бассейнында таралган, шулай да Идел һәм Камада аеруча күп. Елгаларның көйләнгән агымы шартларында, нигездә, Куйбышев сусаклагычының Идел һәм Кама пләсләрында кәсәбәчелек эһамияте саклана, биредә, агымлы һәм ташлы грунтта, аларга үрчү өчен уңай. Чөгә балыкның иң зур озынлыгы 1 м дан артык, авырлыгы 16 кг га кадәр, 24 яшкә кадәр яши. Чөгә балыкның гадәти литофил һәм сусаклагыч шартларында аерым бер уылдык чөчү урыны юк диярлек. Казан ун-тының умырткалылар зоологиясе каф. хезмәткәрләре тарафыннан чөгә балык личинкалары 1970 елларда Пустые Мокваши авылынан өстәрәк, Идел бие пләсында табыла, бу исә ан-да аларның уылдык чөчү урыннары булуын күрсәтә. 2006 да уылдык бөртекләре һәм личинкалары Вятка тамагынан астарак Кама пләсында табыла. Чөгә балыкның женси житлегүе төрлечә. Ата затларның бер өлеше яшәүнең 3 нче, ана балыклар 4–5 нче елларында житлегә башлай. Сусаклагыч шартларында чөгә балыкның беренче елларда үсеше елга режимы б-н чагыштырганда шактый яхшыра, әмма 1980 еллар уртасынан үсеш күрсәткеләре кими, бу сулыкларда экологик торышның начар булуы б-н аңлатыла. Өлеге төрнең абс. үрчемлелеге 8,7 меңнән 40,8 мең уылдык бөртегенә кадәр тирбәлә. Чөгә балыкның азык спектры чагыштырмача киң, 49 га кадәр компонентны үз эченә ала, яшь балыклар сусаклагыч шартларында — зоопланктон, олы затлар хириноиди личинкалары һәм моллюсклар б-н туклана. Чөгә балык — кыйммәтле кәсәбәчелек төре. 1989 да Татарстанда 40,5 т га кадәр тотыла, аннан соң кими һәм 2006 да 0,59 т тәшкил итә. Шул сәбәпле уылдык чөчү урыннарын саклау, то-туны чикләү һәм ясалма үрчетү кирәк. Кырпы һәм мәрсин ТРның Кызыл китабына кертелгән.

Әд.: Атлас пресноводных рыб России. М., 2003. Т. 1; Кузнецов В.А. Рыбы Волжско-Камского края. К., 2005.

В.А.Кузнецов.

МӘРСИЯ (гарәп. مرثية — елау-сыктау, нек-ролог), Шәрәкь поэзиясе жанры, гүр иясе булган танылган галимнәргә, әдипләр, жәмәгать һәм дин эшлеклеләре, остазларга һ.б. багышланган элегик әсәр. М.дә аларның әхлакый сыйфатлары, кылган гамәлләре исә алына. Бу жанр әсәрләренә кайгылы элегик аһаң хас. М. мәдхия жанрына якын тора: берсенә дә катгыи структурасы, төгәл билгеләмәсе юк, икесенә дә макталган персонажларның яхшылыкларын күпертеп күрсәтү хас. Аерым үрнәкләре борынгы төрки әдәбиятта (кабер ташлары язмаларында), фольклорда очрый. Татар әдәбиятында М. жанрында Г.Утыз Имәни, Акмулла, Г.Тукай, Н.Думави, Ш.Бабич һ.б. язган.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

Х.И.Миңнегулов.

МӘРТҖН авылы, Саба р-нында, шәһәр тибьындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 5 км көньяк-көнчыгыштарак, Казкаш елгасы буенда. 2010 елда 44 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — сарык асрау. 1678 дән мәгълүм. 1930 елларга кадәр Ташлы Елга исемен йортә. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 яртысында халкы дүрләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында мәчет, мәктәп, тегермән, 3 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1238,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Сатыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 70 ир-ат; 1859 да — 348, 1897 дә — 428, 1908 дә — 533, 1920 дә — 598, 1926 да — 511, 1938 дә — 478, 1949 да — 475, 1970 тә — 279, 1979 да — 182, 1989 да — 94, 2002 дә — 44 кеше.

МӘРҖЯМ, Коръән персонажы, изге хатын-кыз, татарларда МәрҖям ана; христианнардагы Дева Марияга туры килә; Гайсә пәйгамбәрнең (Библиядә Иисус Христос) әнисе. Коръәннен 19 нчы сүрәсе аның исеме б-н аталган; анда М. тормышы турында, Жәбраил фәрештәненә ана Аллаһның бүләге — киләчәктә кешеләр өчен символ булчак утыл — изге сабый хакында сөйләве бәян ителә. Аллаһның ихтыяры б-н М. балага уза һәм аны тудыра, улы б-н халкы янына бара. Сабый аларга үзенә Аллаһ колы булуын, Ходайның аңа вәхи индерүен һәм пәйгамбәр итеп билгеләвен әйтә. Мөхәмәд пәйгамбәр турындагы риваятьләрдә — *хәдисләрдә* М. тәкъва мөслимәләрдән исәпләнә, аеруча ихтирам ителгән хатын-кызлардан санала.

Г.С.Сабиржанов.

МЭСӘГУТОВ Рафаэль Зәйнур улы (21.12.1934, Сталинград өлкәсенен Кече Чапур а.), график, нәкышчы, монументчы-рәссам, жәмәгать эшлеклесе, Украинаның атказ. (1984) һәм халык (1993) рәссамы. М.ның әнисе — И.Акчура нәселенән. Казан сәнгать уч-шесендә В.Подгурскийда (1954), Киев сәнгать ин-тында (1960) укый. 1954 елдан

Киевта. 1960–64 тә Республика реклама идарәсендә, 1965–67 дә «Днепро» нәшрият-тында, 1976–78 дә Украина ССР Дүрләт нәшрият ком-ты каршындагы Халыкара китап күргәзмәләре һәм ярминкәләр дирекциясендә баш рәссам булып эшли. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1971). Украинаның төрки телле халыкларның респ-ка үзәге рәисе (1989–92), «Украина–Төркия» Халыкара жәмгыяте президенты (1993 тән), Украинаның Милләтләр советы рәистәсе (1992). Украина МК каршындагы милләтләр хокукы һәм миграция буенча консультатив совет рәисе (1994). 12 нче Бөтендөнъя

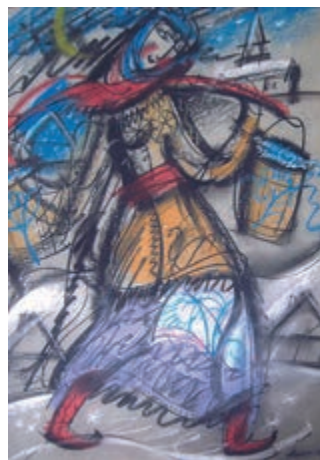

Р.З.Мәсәгутов.

Р.З.Мәсәгутов. 12 нче Бөтендөнъя яшьләр һәм студентлар фестивале эмблемасы. Мәскәү. 1985.

яшьләр һәм студентлар фестиваленен (Мәскәү, 1985) эмблемасы авторы буларак халыкара танылу ала, монның өчен «Тынычлык елы — 1987» алтын медаленә лаек була (Париж, ЮНЕСКО).

Р.З.Мәсәгутов. «Кырым. Авылда кыш». Төсле графика. Катнаш техника. 2003.

М. — китап һәм станлы графика өлкәсендә әйдәп баручы рәссамнарның берсе. Украина язучыларының 400 дән артык китабын (Б.Олейник, М.Божан, И.Драч, Б.Чалый, П.Мовчан, Д.Павлычко, Ю.Буряк, П.Загребельный һ.б.); 1967–87 еллар шигърияте антологиясен, «Украинаның яшь шигърияте» жыентыгының 10 томын, «Грузия шигърияте» жыентыгының 12 томын, «Борынгы Греция мифлары» жыентыгының 5 томын; А.Блок, В.Маяковский, И.Тургенев, Е.Евтушенко һ.б.; украин һәм татар телләрендә «Муса Жәлил» (Киев, 1988), «Габдулла Тукай» (Казан, 1990) юбилей бүләк басмаларын, «Шан кызы турында риваять» (Әнкара, 1991) һ.б. бизи һәм иллюстрация ясыи. Плакатлар, рәсемле открыткалар һ.б. полиграфия продукцияләре авторы. М.ның сәнгать теле ижади индивидуальлеккә ия, аның әсәрләренә стильләр төрлеләге (реализм традицияләре, классик рәсем, нәкыш авангарды) хас. Евразия халыкларының тарихы, мәданияте һәм фольклорына мөрәжәгать итә («Кыпчак даласы», «Роксолана», «Умай алиһә һәм Мамай», «Кенәз Могыт»; «Дала шаманы Чурай»; «Кыпчак кенәзе кызы Туран» һ.б.), пейзаж (графика серияләре — «Украина пейзажы», «Төрөк пейзажы», «Парижда бер атна», «Алтын гөмбәзле Киев») һәм портрет жанрларында эшли. М. әсәрләренә Казан графика мәктәбе традицияләренә нигезләнгән тирән автор стилистикасы (Н.И.Фешин, И.Н.Плещинскийның рәсем остальгы мирасы), ижат иреге, бер үк вакытта композиционен конструктив төгәлләге, сәнгать теленә жанлылыгы хас. Монументаль сәнгать, бизүү сәнгать, дизайн өлкәсендә уңышлы эшли (Бакчасарай шәһәре Сәүдә үзәген бизүү; Керчыта Олимпия спорт сарае бизәлеше һ.б.). Волгоградта Бөек Ватан сугышында Жинүгә 60 ел тулуга багышланган «Патриот» сәнгать мемориалы проекты авторы, 2005 тән аны төзү эшләрен житәкли.

1 нче Халыкара китап күргәзмә-ярминкәсендә катнаша (Мәскәү, 1977). Шәхси күргәзмәләре: 1977 (Мәскәү), 1978 (Нью-Йорк, Берлин), 1992 (Истанбул), 1995, 2000, 2001 (Киев). Әсәрләре Украина музейларында, Нью-Йоркта Украинаның хәзерге заман сәнгате музееда, Төркия, Англия, Франция, АКШта шәхси коллекцияләрдә саклана. Украинаның Н.Островский (1981), В.Касиян (1989), Т.Шевченко (1992) исем. республика бүләкләре лауреаты. «Халыклар дуслыгы» ордены б-н бүләкләнә (1985).

Әд.: Художники Советской Украины: Энцикл. словарь. Киев, 1981; Чонова В. Заслуженный художник Украины Р.Масаутов. Киев, 1984; Лемыш А. Масаутов Р. // Зеркало недели. 1996. 5–12 июня; Служки Е. Киев златоглавий (Киев в картинах народного художника Украины Р.Масаутова). Киев, 2002.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләймәнова.

МЭСӘГУТОВ Хәбибрахман Ситдыйк улы (1862, Вятка губ., Малмыж өязе Морт а. — 1930 дан соң), жәмәгать һәм дин эшлеклесе. Вятка губернасы Малмыж өязенә Түнтәр авылы мәдрәсәсендә укый, Алабуга шәһәрндәге өяз уч-шесен тәмамлый. Морт мәчете

имамы, сонрак Алабугада ахун була. Вятка губернасынан 2 нче Дәүләт Думасы депутаты булып сайлана (1907), мөселман хезмәт гаифәсе әгъзасы. «Дума» г-тасын оештыручыларның берсе. 1917 елдан соң Семипалатинск шәһәрәнә күчеп килә, сәүдә эшчәнлегә б-н шөгылләнә.

Әд.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998.

Д.М.Госманова.

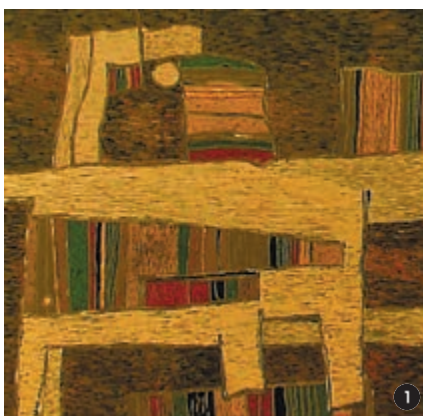
МӘСӘДӘ авылы, Актаныш р-нында, Актаныш авылынан 23 км төньяк-көнбатыштарак, Агыйдел елгасы буенда. 2010 елда 321 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — мөгезле эре терлек асрау. Нефть суыртып агызу станциясе. Башлангыч мәктәп, клуб. 1927 дә Такталачык авылынан күчеп килүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән ТАССРның Минзәлә кантоны Актаныш волостенда. 1930ның 10 августынан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленнән — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Актаныш р-нында. Халык саны: 1958 дә — 115, 1970 тә — 243, 1979 да — 205, 1989 да — 251, 2002 дә — 290 кеше.

МӘСӘЛ (гарәп. مَثَل — әдәп, әхлак ойларту өчен читләтәп сөйләнгән хикәя), әдәби жанр: 1) персонажлары хайваннар, кошлар яки жансыз предметлар булган кыска чөчмә, тезмә яки кушма формадагы читләтәп әйтүгә, кинаягә корылган хикәя; 2) мокаль, әйтем. М.нең ахырында, гадәттә, өстенлек итүче нәсыйхәт, мораль (әхлакый нәтижә) бирелә. Жанрның барлыкка килүе санскрит әдәбияты ядкәре «Панчатантра»ның «Кәлилә вә Димнә» исемә б-н гарәп теленә төржәмә ителүе б-н бәйлә. Урта гасырлар татар әдәбиятында аеруча киң тарала. К.Насыйри, Т.Яхин, Г.Тукай, М.Гафури, С.Рәмиев, Ә.Исхак, Г.Шамуков ижатларында урын ала.

Әд.: Миннегулов Х.И. Сәйф Саран: Тормышы һәм ижаты. К., 1976; Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

Х.И.Миннегулов.

МӘСӘЛИМОВ Тәлгать Хәсән улы (27.1.1958, БАСРның Миякә р-ны Шатмантамак а.), график. 1982 елда Башкорт пед. ин-тының сәнгать-графика ф-тын тәмамлый, шунда ук эшли, ф-т деканы (1993 тән), сынлы сәнгать каф. доценты (1994 тән). Рәссамнар берлегә әгъзасы (1991). Басма графика өлкәсендә эшләүче әйдәп баручы рәссамнарның берсе (офорт, линогравюра), катнаш техника һәм пастель техникасында эшләнгән станлы эсәрләр авторы. М. ижатында төп урынны татар халкы тарихына, мифологиясенә, фольклорына, тормыш-көн күреш сюжетларына багышланган тематик серияләр һәм цикллар; пейзажлар һәм натюрмортлар алып тора. Алар арасында: «Тукайга багышлау» (пыяла, химик чаралар б-н бизәк төшерү, 1985), «Тукай сәхифәләрен ачканда» (офорт, 1985–86), «Габдулла Тукай» диптихи (пастель, 1987); төслә карандаш техникасындагы эсәрләре — «Без кемнәр?» (1988), «Халык жырлары үрнәгендә», «Балачак хатирәләре» (икесе дә — 1989) серияләре; катнаш техникада — «Уйланулар» (1990) сериясе, «Чагылыш» (1997), «Төш» (2000); графитта — «Жырлы көйләр» сериясе, «Мәнгелек жир авазы» триптихи

Т.Х. Мәсәлимов. 1. «Балачак сукмаклары». Көгазь, пастель. 1995. «Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли мәдәният музее; 2. «Намаз Ирте». Көгазь, пастель. 1997.

(барысы да — 1990), «Яраткан чөчкәләрем» сериясе (1996); пастель стилендә — «Капкачы малай» (1991), «Сагыш» сериясе (1992), «Каз өмасе» (1995), «Дала» (1996–97), «Ай мөгезле күк сьер» (2000) һ.б.

Республика (1978 дән), зона («Социалистик Урал», Курган ш., 1991; «Урал VIII», Уфа ш., 1997), бөтенроссия (станлы графика, Мәскәү, 1996), бөтенсоюз («Илнең яшьлеге», Мәскәү, 1987; «Рәсем күргәзмәсе», Мәскәү, 1991), «Татарт» төбәкәра бөтентатар күргәзмәләрендә (С.-Петербург-Казан, 1991) һ.б. катнаша. Шәхси күргәзмәләре: 1990, 1998 (икесе дә — Уфа ш.). Эсәрләре М.В.Нестеров исем. Башкортстан сәнгать музееда, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда, «Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли мәдәният музееда һ.б. саклана. БРның Г.Сәләм исем. Дәүләт бүлгә лауреаты (1992).

Әд.: Рахимкулов Ю. На языке жизни и бессмертия // Рампа. 1992. № 1; Художники Башкортостана. XX век. Уфа, 2002.

Г.Ф.Валеева-Сөләйманова.

МӘСҮД әл-БОЛГАРІ, болгар астрономы (14 йөз). Астрономик инструментлар ярдәмендә гыйбадәт вакытын билгели.

әл-МӘСҮДИ (المسعودي) Әбү-л Хәсән Гали ибне әл-Хәсән (әл-Багдади) (896 тирәсе, Багдад — 956 яки 957, Фустат ш., Мисыр), гарәп тарихчысы, географы, сәяхәтчесе. Мисырда һәм Сүриядә яши. Гомеренә күпчелек

өлешен сәфәрләрдә уздыра, мөселман илләрендә (Иран, Палестина, Йәмән), Һиндстанда, Кавказ арьягында һ.б. жырләрдә була. 930 елларның 2 нче яртысында Хәзәр (хәзәрәгә Каспий) диңгезе буйларында булып китә, анда Жәек (Урал), Итил (Идел), Кура һ.б. елгалар тамакларында яшәгән халыкларның торышы, традицияләре һәм гореф-гадәтләре, Баку, Дербент, Бардау шәһәрләре һ.б. хакында мәгълүматлар жыя. әл-М. ш.у. Хәзәр каганлыгы башкаласы Итил шәһәрәндә дә булган дип фаразлана. Аның хезмәтләрендә Хәзәр каганлыгының сәси системасы тасвирлана: әл-М. анда, башлыча, болгар аксоякәре вәкилләре идара итә, халкының зур күпчелегә мөселманнар, бары тик мөселман гына вәзир була ала дип яза. Әл-М. ш.у. Дунай буе болгарлары хакында да искә ала. Аның 7 тарихи-геогр. хезмәте арасында иң зур күләмлеләре — «Әхбар аз-заман» («Заман хәбәрләре») һәм «Китаб әл-әүсат» («Уртанчы китап») югала, алардагы кайбер мәгълүматлар башка чыганаclarда сакланган. Сакланмаган хезмәтләренә кыска кисәкләре әл-М.нең «Муруж әз-әһбә вә мәгадин әл-жаһири» («Алтын һәм асылташлар мәгдәннән юу урыннары», 943) дигән эсәрәндә урнаштырылган. Анда грекларның, римлыларның, гарәпләрнең жырләре турындагы гомуми географик мәгълүматлар һәм, аерым алганда, Көнчыгыш Европа халыкларына нисбәтле тарихи-этнографик тасвирлама бирелә. Безнең көннәргә килеп житкән башка кулъязма хезмәтендә — «Китаб әт-әтбиһ вә-л-ишраф»та («Кисәтү һәм янадан тикшерү китабы», 956) төзәтүләр һәм өстәмәләр б-н элгерәк язылган эсәрләрен тасвирлый. Чит илләрдә әл-М. хезмәтләре 18 йөздән басыла башлый. Француз тикшеренүчесе М. д'Оссон әл-М.не гарәп Геродоты дип атай. Россиядә әл-М. эсәрләре Б.А.Дорн, Х.Д.Френ, А.Я.Гаркави, И.Ю.Кречковский, В.В. Бартольд, А.П.Ковалевский, Б.Н.Заходер, В.М.Бейлис һ.б. тарафыннан өйрәнелә һәм шәрехләнә.

Әд.: Бартольд В.В. Арабские известия о русах // Советское востоковедение. 1940. № 1; Бейлис В.М. Ал-Масуди о русско-византийских отношениях в 50-х годах Х в. // Международные связи России до XVII в. М., 1961; Мискулский Д.В. Арабский Геродот. М., 1998.

Л.Х.Хәмидуллин.

МӘСҮТ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрәнән 24 км төньяк-көнбатыштарак, Мәллә елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 355 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1748 дән мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы асабалар, типтәрләр һәм дәүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, итенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М. тә волость идарәсе урнаша; 2 мәчет, мәдрәсә, земство станциясе була; жомга көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 6645 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Мәсүт волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында, 1930 ның 10 августынан — Тымьтык, 1931 нең 30 ок-

тыбреннән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1859 да — 381, 1889 да — 773, 1910 да — 1074, 1920 да — 1283, 1926 да — 872, 1938 да — 815, 1949 да — 482, 1958 да — 593, 1970 тә — 726, 1979 да — 594, 1989 да — 478, 2002 дә — 492 кеше.

МӘСГҮТОВ Миннехан Мәсгут улы (1895, Казан губ., Чистай өязе Зирекле а. — 24.4.1945, Германиядә жирләнә), Дан орденының тулы кавалеры (27.7.1944, 29.3.1945, 15.5.1946, үлгәннән соң), Георгий кавалеры (1914), рядовой. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша. Туган авылында балта остасы булып эшли. 1943 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нән маеннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 504 нче аерым пулемёт-артиллерия батальоны сапёры (3 нче удар һәм 33 нче армияләренң 115 нче ныгытылган районы). Калинин, 2 нче Балтыйк бue һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Курск (1943) сугышында, Невель (1943), Режицк-Двина, Рига (икесе дә — 1944), Варшава-Познань һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1945) катнаша. 1944 нең 24 июнендә Рогачёв шәһәре (Белоруссия ССР) янындагы сугышта (миналы кырларда 6 үтү юлы ясей); 1945 нең 27—28 февралендә Каллис шәһәре (хәзер Калиш ш., Польша) янындагы сугышта (батальон сапёрлары б-н күзүтү пунктын жиһазлай, 3 күперне минадан арындыра, 80 гә якын мина чыгара); 1945 нең 22 апрелендә Губин шәһәреннән (Польша) төньяктарак Нейсе елгасын кичкәндә (миналы кырларда 3 үтү юлы ясей, танка каршы куелган 18 мина чыгара) батырлык күрсәтә. Берлин янында һәлак була. Медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Полные кавалеры ордена Славы — наши земляки. К., 1986; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МӘСКӘУ шәһәре, РФ башкаласы, *Мәскәу өлкәсе* үзәге, дөньяның иң зур мәдәни-сәяси үзәкләренең берсе. Халкы — 11979529 кеше (2012). Татарлар саны: 1926 да — 11262, 1939 да — 57687, 1959 да — 80489 (Кырым татарларын да кертеп), 1979 да — 131328, 1989 да — 157376, 2002 дә — 166083, 2010 да — 149043 кеше. М.гә татарлар (башлыча, хан наместниклары, илчеләр һәм хезмәткәрләр) 14–15 йөздә Алтын Урда чорында килә. 15–16 йөздә күп кенә татар феодаллары, имана жирләрә алып, шәһәр читенә урнаша. Алар арасында, Казан татарларыннан тыш, Кырым һәм нугай татарлары да (ш.и. әсирләр) күп була, аларның бер өлеше шәһәрдә торып кала; ш.у. Касыйм, Себер, Кадом татарлары һ.б. яши. 17 йөз башында М.дә татарлар тупланып яши торган 3 үзәк була: Кырым утары (Казан ханлыгының дипломатик һәм сәүдә вәкиллеге; 1530 еллардан мәгълүм, 1785 кә кадәр эшли), Касыйм ханнары йорты, *Мәскәүдә татар бистәсе*. 17 йөздә татар халкының төп эшчәнлеге — сарай, хәрби һәм дипломатик хезмәт (тылмач һәм тәржемәчеләр сыйфатында). 1612 дә татар отрядлары шәһәрне поляк интервентларыннан азат итүдә актив катнаша. 18 йөздә башкаланың С.-Петербург-

ка күчүе һәм дәүләт аппаратын үзгәртүләре нәтижәсендә М.дә татарлар саны кими. 1730–40 елларда Татар (Татарская) урамында (әлеккеге Татар бистәсе) хосусый биләмәдәге 80 татар хужалыгы булса, 1793 тә шәһәрдә бары 7 йортның гына хужасы татар була. 1744 елгы чыганаclarга караганда, Зур Калуга урамында татар зираты (17 йөз башларына кадәр барлыкка килә) һәм Татар урамында мәчет (18 йөз ахыры — 19 йөз башында икесе дә юкка чыгарыла) була. 19 йөзнен 1 нче яртысында М.дәге татар халкының күпчелеген Касыйм, Казан, Түбән Новгород, Пенза һ.б. губерна шәһәрләреннән килгән сәүдәгәр һәм мешаннар тәшкил итә. Реформалардан соңгы чорда хужалык эшчәнлегенә игенчелек б-н бәйлә булмаган төрләрненә әһмияте үсү, Урал һәм Идел бue татарларының читкә китеп эшләве нәтижәсендә шәһәрдә татарлар шактый күбәя. 1866 да М.дә мөселман динендәге 493 кеше (күпчелеге татарлар) исәпләнә, 1871 дә алар 663 кә (511 ир-ат һәм 152 хатын-кыз), 1882 дә 1831 кешегә (1548 ир-ат, 283 хатын-кыз) житә. Татарларның 38% ы сәүдә өлкәсендә эшли, 31,4% ы — хәрби һәм дәүләт хезмәткәрләре, ирекле һөнәр ияләре; калганнары — олаучылар, тимер юлчылар, ашханә тотучылар һ.б. 1897 елгы халык исәбе буенча, шәһәрненә Сретенка (945 кеше), Тверской (605), Пятницкий (531) һәм Мясницкий (201) өлешләрендә татарлар аеруча күп яши. Аларның 41,6% ы сәүдә б-н шөгьльәнә. Татар сәүдәгәрләре кибетләрененә күбесе шәһәрненә тарихи үзгендә (Сретенка, Ильинка, Зур Татар урамнарында, Сумников, Колокольников һәм Зур Черкасский тыкрыкларында, София яр бue урамында, Неглинка проездында) урнаша. Төп товарлар: мех (башлыча, илтер һәм каракул), эшкәртелгән күн, аяк киеме, мануфактура товарлары. Күн эшләнмәләрен бер өлеше М.нең үзендә (татарларның сарык тиресен иләү һәм ману урынында) эшкәртелә. Татарлар ш.у. юлаучылар йорты, ресторанныр (иң танылганы Цветной бульвардагы «Кече Эрмитаж») һәм кунаканаләр (Сретенкада — «Казан», Рождественский бульварында — «Кырым») тота. 1917 гә кадәр шәһәрдә 2 таш

Казан вокзалы. Арх. А.В. Шусев. 1914–26.

М.М. Мәсгутов.

мәчет эшли — Татар бистәсендә (иң беренче мәчет 1816 — 1819 да агачтан төзелә, таш мәчеткә 1823 тә нигез салына, 1858 һәм 1882 дә реконструкцияләнгән; хәзерге *Тарихи мәчет*) һәм Выползов тыкрыгында (1904; Мәскәу Жамигъ мәчете, 2012 дә сүтелә); мэдрәсә (1871 дә ачыла), Данилов мөселман зираты (1771 дән) эшли. М.дә яшәүче татарлар туган телне һәм рус телен яхшы белүләре б-н аерлып тора. 1913 тә Баку нефть сәнәгатчәсе А.Ш.Асадуллаев иганәсенә Кече Татар тыкрыгында мөселман мәдәни үзгенә айланган йорт төзелә, анда татар мәктәбе, балалар бакчасы, китапхана, театр, клуб, басмаханә урнаша; «Ил» (1914–15) «Сүз» (1915–16), «Безнең ил» (1916–17) г-талары (мөхәррирләре Г.Исхакий һәм Н.Гасрий) нәшер ителә; татар драматурглары пьесалары буенча спектакльләр куела. Совет чорында монда татар вакытлы матбугаты редакцияләре урнашкан, С.Садыкова, Ф.Яруллин, Р.Ваханов һ.б. мәдәният эшлекләрененә ижат кичеләре һәм концертлары үткәрелгән. М.Жәлил тормышы һәм ижаатының Мәскәу чоры Асадуллаев йорты б-н тыгыз бәйлә.

Окт. рев-циясеннән соң М.дә совет һәм милли оешмалар «Кызыл байрак» (1917–18; Мөселман соц. ком-ты, мөхәррире М.Вахитов), «Кызыл Армия» (1918–19; Үзәк мөселман хәрби коллегиясе), «Чулпан» (1918–19; РСФСР Милләтләр эшләре буенча халык комис-ты, мөхәррире Г.Ибраһимов), «Эшче» (1918–19, 1921–31; Шәрәкь халыкларының РКП(б) ҮК каршындагы коммунистик оешмалары Үзәк бюросы) һ.б. гәзиталәр нәшер ителә. Татар телендә журналлар да чыга: «Кызыл Шәрәкь» (1918–20, 1922–23; Шәрәкь халыкларының коммунистик оешмалары Үзәк бюросы һәм РСФСР Милләтләр эшләре буенча халык комис-ты), «Яшь эшче» (1921–22; Россия Коммунистик Яшьләр Союзы ҮК каршындагы татар-башкорт бюросы), «Кечкенә иттәшләр» (1924–28; ВЛКСМ ҮК каршындагы татар-башкорт бюросы балалар журналы, 1927–28 дә мөхәррире М.Жәлил) һ.б. 1922–28 дә «Нәшрият» нәшриятэ эшли, ул татар телендә уку әсбаплары, ижтимагый-сәяси, а.х., мед., техник һәм матур әдәбият чыгара. 1920–30 елларда М.гә шактый күп татарлар күчеп килә. Аларның күбесе «Динамо», «Красный богатырь», Сокольников вагон ремонтлау, В.В.Куйбышев исем. электр з-дларында, метрополитен төзелешендә, «Правда» нәшрият-полиграфия комб-тында эшли. Сугыш алды елларында татарлар Замоскворечье, Измайлово, Сокольникида тупланып яши. Гуманитар һәм техник өлкә-

ләрдә татар интеллигенциясе кадрларын формалаштыруда М.зур роль уйный. Меңләгән татар егетләре һәм кызлары шәһәрнең югары һ.б. уку йортларында белем ала. 1934 тә *Татар опера студиясе* ачыла, аны тәмамлаучылар Татар опера һәм балет театрында беренче труппаны оештыра. 1941 да меңләгән татарлар һәм татарстанлылар шәһәрне немец-фашист гаскәрләре һөжүмненән саклауда катнаша.

1944–49 да Театр сәнгате дәүләт ин-ты каршында О.И.Пыжова житәкчелегендә Татар студиясе эшли. 1957–61 һәм 1984–88 да М.С.Щепкин исем. театр уч-щесендә татар студияләре оештырыла. Аны тәмамлаучылар арасында күренекле шәхесләр: Ф.Әхтәмова, Н.Дунаев, Н.Ихсанова, Г.Исангулова, Т.Миңнуллин, Р.Тажетдинов, М.Харисов, Ф.Хәмитова, Ә.Шакиров, Р.Шарфиев һ.б. М.дә ш.у. шагыйрь һәм язучылар Ә.Ерикәй, Г.Әпсәләмов, М.Львов, Р.Вәлиев, Р.Гәрәй һ.б. укый. 1960 ка кадәр шәһәрдә 2 татар урта гомуми белем биру мөктәбә эшли. М. татар телендә тарихи әһәмиятле чаралар үткәру урынына әйләнә. 1917 дә *Ботенроссия мөселманнарының беренче съезды* була, 1957 дә *Мәскәүдә татар әдәбияты һәм сәнгате декадасы* уздырыла, «Семёновская» метро станциясе тирәсендә бер урамга Шәймәрдан Ибраһимов исеме бирелә.

2012 гә шәһәрдә «Туган тел» (1989 дан) татар мәдәни жәмгыяте, «Мирас» Татар яшьләре үзәге (1991 дән; 1999 га кадәр «Ак Барс» исемен йортә), «Интеллектуал» клубы (1992 дән), Ботенроссия ислам мәдәни үзәге бүлекчәсе, Гомуммоскәу татар милли-мәдәни төбәк автономиясе (1997 дән), Мәскәу ФА татар жәмгыяте (1997 дән), «Ватаным» коммерцияле булмаган партнёрлык жәмгыяте, Татар милли мәгърифәт үзәге (2002 дән), «Берлек» төбәкара бизнес һәм мәдәният берләшмәсе (2004 тән) һ.б. ижтимагый, мәдәни һәм икътисади оешмалар эшли. М.дә 4 мәчет бар. Дини оешмалар: «Бәйт-Аллаһ» мөселман жәмгыяте, РФ Ислам мәдәни үзәге (1991 дән), РФнең Европа өлеше мөселманнары дини идарәсе вәкиллеге (1998 дән), Ислам халыкара миссиясе, РФнең Мөселман оешмалары координацион үзәге, «Ярдәм» дини берләшмәсе; ш.у. «Хәләл» татар дини мирасын үстерү фонды, «Фатыйха», «Файда», «Ихлас» матди ярдәм фондлары. 1994 тән Жамигь мәчет каршында Югары ислам көлияте, 1999 дан Мәскәу ислам ун-ты эшли. «Татарские новости» (1993 тән), «Ислам мөнбәре» (1995 тән), «Мусульманский курьер» (1998 дән), «Современная мысль» (1999 дан), «Татар доньясы» (2002 дән) г-талары, «Мусульмане» ж-лы (1992 дән) нәшер ителә. «Туган тел» татар мәдәни жәмгыяте каршында «Диләфруз» милли театры, «Рината» балалар студиясе, «Уен» сатира театры, «Чишмә» һәм «Ләйлә» ансамбльләре эшли. М.нен 2 балалар бакчасында һәм 2 урта мөктәптә (№ 959, 1186) этнокультуралы татар компоненты б-н укытыла. 1986 дан Сабан түе бәйрәме үткәрелә. 1991 дән Ш.С.Сафин истрәленә Ботенроссия татар-мишәр көрәше уздырыла. М. б-н Татарстан арасында тыгыз икътисади һәм мәдә-

Асадуллаев йорты.

ни элементлар урнашкан. Аларны координацияләү б-н *Татарстан Республикасының РСФСРдагы вәкаләтле вәкиллеге* (1994) шөгьльләнә. Татар акад. театры, *Татарстан Республикасының Дәүләт жыр һәм био ансамбле* һ.б. ижат коллективлары һәм аерым башкаручыларның гастрольләре даими уздырыла, респ-ка рәссамнары күргәзмәләре оештырыла. Шәһәрдә Муса Жәлилгә — 2 (2008, 2012), Г.Тукайга (2011) һәйкәл куллан. СССР ФА һәм РФАнең хакыйкый эгъзалары К.Ә.Вәлиев, Р.Ф.Ганиев, Х.М.Миначев, Р.И.Нигъмәтуллин, Р.З.Сәгъдиев, Р.Г.Сюняев; дәүләт эшлеклесе Ф.Ә.Табиев; Россия Мөфтиләр шурасы рәисе шөех Р.Гайнетдин; армия генералы М.Ә.Гәрәев; генерал-полковниклар Р.С.Акчурин һәм М.С.Хәкимов; язучы М.Галәу; хирург Р.С.Акчурин; халыкара журналист Ф.М.Сәйфелмөлекөв; тарихчылар А.Г.Әхтәмжан һәм Ә.Х.Борханов; философлар Н.Б.Биккинин, Э.С.Кульпин-Гобәйдуллин, А.В.Сагадеев; инженер-конструктор Р.И.Утәмишев; төзүче инженер А.Б.Беляев; СССР (РФ)ның атказ. спорт осталары А.Д.Әлмәтов, З.Х.Билалетдинов, И.Ф.Гыймаев, Р.Ф.Дасаев, А.М.Кабаева, Ш.С.Сафин, Ш.Ә.Тартицев, В.Н.Һиндиятуллин, Ш.Ш.Хисаметдинов, Г.С.Хосәенов; халыкара гроссмейстерлар Е.И.Бариев һәм А.М.Иосифов; дирижер Ф.Ш.Мансуров; актриса Ч.Хамматова; балет артисты И.Ж.Мохаммәтов; жырчы Р.И.Ибраһимов һ.б.ның торышы һәм хезмәт эшчәнлегенә М. б-н бәйлә.

Әд.: Розенберг Л.И. Татары в Москве XVII — середины XIX века // Этнические группы в городах европейской части СССР (формирование, расселение, динамика культуры). М., 1987; Садуур В.Г. Татарское население Москвы (1860 — 1905 гг.) // шунда ук. С. 26—39; Ахтамзян А.А. Как зарождалась татарская община в Москве // Этносфера. 2001. № 10; Хайретдинов Д.З. Мусульманская община Москвы в XIV — начале XX века. Н.Новгород, 2002; Хакимов М.С., Сафаров М.А. Татары: Воины. Труженики. Патриоты. М., 2006.

А.И.Ногманов, А.И.Хәбибуллина.

«МӘСКӘУ КОЧЕГАРКАСЫ», атналгы эшчеләр газетасы. ВКП(б)ның Мәскәу ком-ты Мәскәу өлкәсе бюросы, күмер чыгаручылар профсоюзы өлкә ком-ты һәм «Мәскәу-күмер» берләшмәсе органы. 1932 елның 16 сентябренән 1933 нең 24 июненә кадәр Мәскәу өлкәсенң Донской эшчеләр посёлогында татар телендә нәшер ителә, барысы

38 саны чыга. Беренче 4 саны 1932 дә «Московская кочегарка» г-тасы битләрендә рус телендә басылган. Маскәу өлкәсе күмер бассейнында эшләүче татар эшчеләренә атап чыгарыла.

Т.М.Насыров.

МӘСКӘУ МӘЧЕТЛӘРЭ, *Мәскәүдә Татар бистәсе* мөселманнар гыйбадәтханәсе 16 йөздән мөгълүм. Патша боерыгы б-н, 1649 елда православиядән башка дин гыйбадәтханәләре ябыла, Татар бистәсендә яшәүчеләрнең күпчелеге шәһәр яны бистәләренә күчә. 19 йөз уртасында Кунцево бистәсендә 16–17 йөзләр мөчетенең археол. калдыклары һәм мөселман зираты табыла. 18 йөз ахырында — 19 йөз башында манарасыз агач мөчет эшли (1812 елгы Ватан сугышы вакытында яна). 1816 да татарлар тарафыннан Тарихи мәчет төзелә, 20 йөз башына кадәр ул Мәскәүдә бердәнбер була, 1936 да ябыла, 1994 тә кабат мөселман жәмәгатенә кайтарыла. 1904 тә Жамигь мәчет төзелә, 1930 да ябыла һәм Бөек Ватан сугышы чорында мөселман жәмәгатенә кайтарып бирелә, 2012 дә сүтелә. «Поклонная гора»дагы мемориаль мәчет Бөек Ватан сугышында һәлак булган мөселман сугышчылар истрәленә Россиядәге төп диннәрнең гыйбадәт кылу биналары комплексында (1993 тә) төзелә (арх. И.Тажиев). Күпмүрәль биек манаралы, кыргы гөмбәзле, монументаль порталлы мәчет мөселман Шәрефның төрле архит-ра мөктәпләре элементларын чагылдыра. «Ярдәм» мәчете 1997 дә Отрядный бистәсендә «Һиләл» татар рухи мирасын үстерү фонды башлангычы б-н һәм аның акачасына салына. Ике манаралы, гөмбәзле мәчет Россиядәге өч төп дин корылмалары комплексына керә.

МӘСКӘУ МӨСЕЛМАН ХАТЫН-КЫЗЛАРЫ ХӘЙРИЯ ЖӘМГҮЯТЭ, жәмәгать оешмасы. 1913 елның мартында Мәскәүдә оештырыла. Оештыручылары — М.П.Асадуллаева, Г.Тагиева, М.Б.Ширинская, М.Х.Шәмсетдинова, М.Бабишева һ.б. Төп максаты — мөселман хатын-кызлары уку йортлары һәм мәдәният учаклары эшчәнлеген жандандыру, мохтажларга ярдәм оештыру. Беренче ботендонья сугышы елларында яралы сугышчыларга һәм качак мөселманнарга ярдәм күрсәтә. Окт. рев-циясеннән соң эшчәнлеген туктала.

Ж.С.Миңнуллин.

МӘСКӘУ ӨЛКӘСЭ, РФдә. Мәйданы — 47 мең км². Үзәге — Мәскәу шәһәре. Халкы — 7048084 кеше (2012). Татарлар саны: 1959 да — 52520 (Кырым татарларын да кертеп), 1989 да — 51059, 2002 дә — 52851, 2010 да — 56202 кеше. Татарлар, башлыча, Балашиха (1702 кеше), Воскресенск (1267), Дмитров (1084), Домодедово (1013), Ленин (1217), Люберцы (2607), Мытичи (1848), Наро-Фоминск (1619), Ногинск (2233), Одинцово (2350), Орехово-Зуево (2550), Пушкино (1942), Раменский (1633), Сергиев-Посад (1740), Щёлково (2016 кеше) р-нарында (2002) яшиләр. 1999 да Төбәк татар милли-мәдәни автономиясе оештырыла, аның жирлегендә Сергиев-Посад, Орехово-Зуево, Одинцово, Наро-Фоминск, Люберцы, Пушкино р-нарында, Дубна, Коломна, Электро-сталь, Подольск шәһәрләрендә, Молодёж-

ный посёлогында милли-мәдәни автономия-ләр төзелә. М.ө.ндә физика-матем. фән. д-ры, проф. Ф.А.Гәрәев, а.х. фән. д-ры, проф. М.К.Каюмов, техник фән. д-ры Р.М.Гатауллин туган; а.х. фән. д-ры К.Ж.Мохәмәтшин, РФнең атказ. химигы М.Г.Бәдривнең тор-мышы һәм хезмәте эшчәнлегә М.ө. б-н бәйле.

МӘСКӘҮ ПРОТЕКТОРАТЫ, 1487–1521 елларда Казан ханлыгының Мәскәү кенәз-легенә сәясәти буйсынып яшәү чоры. 1487 нең июлендә Мәскәүнең бөек кенәзе Иван III гаскәре тарафыннан Казан яулап алынганнан һәм Илһам хан тәхеттән төшереләп, гайләсә б-н Вологда шәһәренә сөрәнгә жиборелгән-нән соң урнаша. Иван III «Болгар кенәзе» титулы ала. М.п. шартлары буюнча, ханнар барлык мөһим эш-гамәлләрен рус воевода-наместниклары б-н килештерергә тиеш булалар. Алар Мәскәүгә Нугай Урдасындагы хәлләр-не хәбәр итеп торалар, Рус дәүләтенә Нок-рат жирләрән яулау сугышларында Казан ханлыгы отрядлары да катнаша. 1487 дән бө-ек Мәскәү кенәзлегенә Казан ханлыгы б-н ясақ мөнәсәбәтләре туктатыла. Бу чорда Мә-скәү б-н Казан арасындагы килешүләрдә гадәт-тә өч шарт куела: Казан хөкүмәте Мәскәү дәүләтенә яу чапмаска; Мәскәүнең бөек кенә-зе рөхсәтәннән башка яңа хан сайламаска; ханлыкта яшәүче рус кешеләре мәнфәгатен кайгыртырга тиеш була. Рус хөкүмәте шу. рус сәүдәгәрләренә табыш киртерлек икътиса-ди таләпләр дә куя. Шушы вакыттан баш-ланган рус баскынчылыгы жирле феодал аксөякләрдә ризасызлык көчәюгә китерә. 1490 еллар уртасына рус йогынтысындагы хөкүмәткә каршылар бердәм көч булып оеша, оппозиция башында карачыбөк *Колмөхәм-мәд*, Казан аксөякләре Урак, Садыр һәм Апиш тора. 1495 тә алар, тәхеткә Себер ханзадәсе Мамыкны утыртып, М.п.на чик куйрга омты-лыш ясыялар. Ләкин яңа хан дәүләт б-н идарә итәргә сәләтсез булып чыга һәм шәһәр-дән куып жиборелә. 1496 да Нурсолтан хан-бикәнән улы — Кырымда үскән, рус йогын-тысына каршы булган Габделләтфый хан дип игълан ителә. Ул бөек Мәскәү кенәзлеген-нән котылу сәясәте алып бара. Шул сәбәплә 1502 дә тәхеттән төшерелә. Аны абыйсы Мө-хәмәдәмин алыштыра. Ул хан тәхетендә утырган чорда Казанда рус воеводалары йо-гынтысы сизелерлек кими. 1505–06 дагы су-гышта Казан гаскәре уңышка ирешкәннән соң, 1507 нең мартында Мәскәү б-н Казан арасында солык килешүе төзелә; 1520 гә ка-дәр тынчы мөнәсәбәтләр саклана. Шаһгали идарә иткән чорда (1519–21) рус киңәшчелә-ре йогынтысы кабат көчәя, алар ханлыкның эчке тормышы мәсәләләрен хәл итүгә тык-шына башлыйлар; бу хәлләр Шаһгалинең тә-хеттән куылуына һәм ханлык башына Кы-рым ханзадәсе Сәхибгәрәйне чакырып утыр-туга китерә. 1521 нең азында тәхеткә менгән Сәхибгәрәй чоры Казанда русларга каршы һәртөрле һөжүм-бөрелешләрдән башлана, аннары ул, гаскәр туплап Кырымнан Колом-нага таба килүче бертуганы, Кырым ханы Мөхәмәдгәрәй б-н берлектә, Мәскәүгә яу чаба. 1521 нең жәендә Василий III солык ки-лешүе төзәргә һәм Мәскәүнең Кырым ханы-на буйсынуын танырга мәжбүр була, аңа ясақ

түләп торырга вәгъдә бирә; Казан М.п.ннан тулысынча котыла.

Әд.: Атласи Б. Казан ханлыгы. К., 1913; Га-зиз Г. Татар тарихы. К., 1922; Вельями-нов-Зернов В.В. Исследование о каси-мовских царях и царевичах. СПб., 1863. Ч. 1; Ху-дяков М. Очерки по истории Казанского хан-ства. К., 1923;

МӘСКӘҮҮҮЗӨК ТАТАР ЭШЧЕ ТЕА-ТРЫ, проф. театр. Мәскәүнең Коммуналь эшчеләр клубы каршындагы һөвәскәр театр түгәрәге жирлегендә Эшче театры исеме б-н оеша. Ул, нигездә, Донбасс, Кузбасс, Мәскәү яны, шу. Урал һәм Себер татар эшчеләренә хезмәт күрсәтә. 1926 елда Мәскәү татар дра-ма труппасы дип үзгәртелә. Анда проф. актёр-лар чакырыла; 1928 дән РСФСР Мәгариф халык комис-ты карары б-н М.ү.т.э.т. 1933 кә кадәр эшли. Коллективны оештыручы һәм аның житәкчесе — Г.И.Айдарский. Труппаны Мәскәүдәгә сәнгәт югары уку йортылары сту-дентлары, ш.и. М.Мәһдиев, Г.Саггаров, С.Са-дыйкова, А.Измайлова, Г.Ильясов, Г.Девин-шев, К.Поздняков, С.Булатов, Ә.Мәжитов тәшкил итә. Коллектив Мәскәү коммуналь эшчеләр клубында урнаша. Спектакльләргә музыканы М.Мозаффаров, А.Ключарёв, Н.Жиһанов, З.Хәбибуллин яза, спектакль-ләрне рәссам П.П.Троицкий бизи. Театр ре-пертуарын М.Фәйзинә «Галиябану», С.Бат-талның «Организатор», Г.Ильясинның «Гор-мыш көлә» («Бичара кыз»), Н.Исанбәтнең «Качаклар», «Культур Шәңгәрәй», Ш.Ка-малның «Козгыннар оясында», «Ут», «Тау-лар», К.Тинчуринның «Кандыр бую», «Ил», «Зәңгәр шөл», Ф.Бурнашның «Хатирә апа», Г.Кутуйның «Балдызкый», «Директор Жә-милев», Д.И.Курдинның «Давыл арасында» пьесалары тәшкил итә. М.ү.т.э.т. Мәскәү Ху-дожество театры реализмы, шу.у. Мейерхольд исем. театр һәм Пролеткульт эшчеләр театры-ның формалистик эзләнүләре кебек сәнгәт юнәлешләре йогынтысында була. Алар те-атрның ижат стиле үзәнчәлен билгели. Этно-график башлангычка өстенлек бирүдән баш тартып, М.ү.т.э.т. драматургик конф-ликтны, аның социаль аспектыларын ачарга омтыла. Спектакльләре вакыйгаларның кискенлеге һәм кирекачкы, көтелмәгән чише-лешләре б-н жәлеп итә. Бу театр сәхнәсендә беренче тапкыр шул заманның эшче образы тудырыла. Ижади эзләнүләре атмосферасы күп кенә актёрларны үзәнә тарта. Биредә Г.Камская, Р.Фәйзи, Г.Капкаев, Г.Булатова, Х.Уразиков, М.Мутин, М.Рәхмәтуллина, Г.Донской, Т.Капкаева, Г.Галиуллина, Г.Гый-матов, Х.Кәтиев, Г.Зыятдинов, Х.Ихсанова, З.Агишева, З.Сафин, Ф.Насретдинов, А.Кай-бицкий, Т.Гыйззәт, С.Өметбаев, Х.Салимова, Г.Хисамов, Г.Сәгыйтов, Г.Ибраһимова, И.Га-фуров, Ш.Сарымсаков, Ф.Халитов һ.б. эшли. Театрның ижат ысулы 1930 еллар башында көчәеп киткән идеологик көрәш кысаларына туры килми. 1933 елның июнендә Бөтенрос-сия УБК карары б-н коллектив таратыла, актёрларның бер өлеше Татар акад. театрының колхоз ф-лы труппасы составына керә.

Әд.: Айдарский Г. Театр сәнгәте. К., 1931; Татар совет театры. К., 1975.

Д.Ә.Гыйманова.

МӘСКӘҮДӘ ТАТАР ӘДӘБИЯТЫ ҺӘМ СӘНГӘТӘ ДЕКАДАСЫ (1957 ел, 24 май — 2 июнь), СССР башкаласында ТАССРның мәдәни казанышларын беренче тапкыр күр-сәтү бәйрәме. Декадада *Татар академия те-атры*, *Татар опера һәм балет театры*, *Казан Зур драма театры*, *Минзәлә татар драма театры*, *Татар филармониясе* коллективла-ры, ижади берлекләр — язучылар, компози-торлар, рәссамнар; 300 дән артык үзешчән артист катнаша. Республиканың театр кол-лективлары тарафыннан К.С.Станиславский һәм В.И.Немирович-Данченко исем., Кече, Узәк балалар, Ленин комсомолы исем. Мә-скәү театрлары сәхнәләрендә 50 ләп спек-такль, ш.и. Н.Жиһановның «Алтынчәч», Х.Вәлиуллинның «Самат» опералары, Ф.Яруллинның «Шүрәле» балеты (Татар опера һәм балет театры); Т.Гыйззәтнең «Таш-кыннар», К.Тинчуринның «Зәңгәр шөл», М.Эмирнең «Миңлекамал», Н.Исанбәтнең «Зифа», «Хужа Насретдин», У.Шекспирнең «Король лир» (Татар акад. театры); А.К.Толс-тойның «Фёдор патша», М.Горькийның «Карт», А.Н.Афиногеновның «Үз балалары-ның әнисе», Р.Ишморатның «Үлемсез жыр», М.Н.Елизарованың «Давыл хәбәрчесенә яшьлеге» (Казан Зур драма театры); М.Фәй-зинә «Галиябану», Ю.Эминевнең «Языл-маган законнар» (Минзәлә татар драма теат-ры) эсәрләре буюнча спектакльләр куела. П.И.Чайковский исем. Концертлар залында Татар филармониясенә жыр һәм био ан-самбле чыгыш ясыя (к. *Татарстан Респуб-ликасының Дәүләт эжыр һәм био ансамбле*). Со-юзлар йортының Колонналы залында Тата-рстан язучыларының чыгышлары була, СССР СА залларында ТАССР сынылы сәнгәт эсәр-ләре күргәзмәләре оештырыла. Башкаланың мәдәни жәмәгәтчеләге тарафыннан респуб-лика язучылары, рәссамнары һәм театр кол-лективлары ижатына карата фикер алышулар уздырыла. Декаданың Зур театрда узган йом-гаклау концертында СССРның партия һәм хөкүмәт житәкчеләре, Мәскәүдәге илчлек һәм дипломатия башлыклары була.

И.И.Илялова.

МӘСКӘҮДӘ ТАТАР БИСТӘСӘ, Зур Та-тар урамы (Большая Татарская) тирәсендә та-тарлар электән тупланып яшәгән бистә. Чы-ганакарларда беренче тапкыр 1619 елда телгә алына, ләкин аңа элгәрерәк нигез салынган-дыр дип фаразлана (тарихчы М.Н.Тихомиров фикеренчә, М.т.б. 16 йөздә үк булган). Та-рихи атамасы б-н бергә, бистәнә «Татар ура-мы» дигән икенче исеме дә бар. *Мәскәүдә тылмачлар бистәсе* кебек үк, Татар бистәсе башкалада «чит кавем» бистәсе санала; ан-да яшәүчеләр гомуми законнарга буйсынсалар да, беркадәр үзидарәгә ия булалар; Пётр I чо-рында әлегә бистәләр автономия элементла-рын югалтталар. 17 йөздә Татар бистәсендә Илчлек приказында тылмач вазифасын баш-каручы татарлар яши; соңрак бирегә татар сәүдәгәрләре урнаша башлый. Чыганакарларда бистә халкының катнаш булуы әйтелә: 1669 да — 18 хужалыкның 9 ында, 1730–40 елларда — 80 нән 12 сәндә, 1826 да — 35 тән 8 ендә татарлар яши. 20 йөз башында элекке-

ге Татар бистәсе урнашкан район һәм аның тирәсендәге терр-ялар мөселманнарның туу-лануы яшәу урынына өверлә. М.т.б.нең үз мәчете була (беренче тапкыр 1744 тә телгә алына, к. *Тарихи мәчет, Мәскәү* ш.).

Әд.: Розенберг Л.И. Татары в Москве XVII — середины XIX века // Этнические группы в городах европейской части СССР (формирование, расселение, динамика культуры). М., 1987; Хайретдинов Д.З. Мусульманская община Москвы в XIV — начале XX вв. Н.Новгород, 2002.

И.Р.Валиуллин.

МӘСКӘҮДӨ ТЫЛМАЧЛАР БИСТӘСЭ, 15–17 йөзләрдә татарлар аерымланып яшәгән бистә, Мәскәүнең хәзерге Зур һәм Кече Тылмач тыкрыклары тирәсендә урнашкан була, башкаларның «чит кавем» бистәләреннән сәннала. Тылмачлар бистәсендә, башлыча, Илчелек приказында тылмач вазифаларын үтәгән Касыйм һәм Романов (Кострома) татарлары яши. Бистәдә яшәүчеләр гомуми закон-тәртипләргә буйсынсалар да, беркадәр үзидарәгә ия булалар. Пётр I чорында әлеге бистәләр автономия элементларын югалталар.

Әд.: Имена московских улиц: Топоним. словарь. М., 2007.

МӘСНӘВІ (гарәп. *مثنوی* — икеләтелгән, янәшә куелган, кушылган), Шәрәкь поэтик атамасы: 1) шигырь юллары бердәй үлчәмле, үзара рифмалашкан, интонацион һәм мәгънәви яктан чагыштырмача бөтен һәм мөстәкыйль бәйт; 2) аа, бб, вв рәвешендә рифмалашучы бәйтләрдән төзелгән фәлсәфи-дидактик, романтик-героик әсәр. М. формасы эпик поэзиягә хас; лирик шигырьләрдә монорим (бөтен шигырьгә бер рифма) кулланыла. Бу форма урта гасырлар фарсы әдәбиятында барлыкка килеп, төрки халыклар әдәбиятларында киң тарала. Урта һәм зур күләмле эпик һәм лирозепик әсәрләрдә (Фирдәүсинен «Шаһнамә»се, Нәвоинен «Хәмсә»се) еш очрый. М. формасында Баласагунинның «Котадгу белег» поэмасы, Котб, Хисам Кятиб, Мөхәмәдъяр поэмалары, Г.Утыз Имани, Ә.Каргалый, Г.Чокрый, Г.Тукай, Н.Думаи шигырьләре языла.

Әд.: Миңнегулов Х.И. Сәйф Сараи: Тормышы һәм ижаты. К., 1976; Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990; Квятковский А. Поэтический словарь. М., 1966.

Х.И.Миңнегулов.

МӘТӘСКӘ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Тәмте елгасының (Мишә елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 14,1 км, бассейнының майданы 58,6 км². Теләче р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Лесной посёлогыннан 1 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Тәмте-Мәтәскә авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 170 м, тамагыныкы — 96 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 55%, М.нең 1 дән алып 3,2 км га кадәр озынлыктагы 5 кушылдыгы бар. Елга чөлтәре тыгызлыгы 0,4 км/км². Туенуы катнаш, кар сулары исәбенә күбрәк. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәенлык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллык катламы 125 мм, ташу вакытында су катламы 100 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ун-көнлегендә башлана. Елга ноябрь ахырында

туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллык чыгымы 0,05 м³/с. Язын суы йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. М. бассейнында суның гомуми күләме 1,8 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МӘТРУШКӘ (*Origanum*), иренчәкчеләр сыйлауының күпеллек үләнчел үсемлекләре ыругы. 20 дән артык төре билгеле, Европа һәм Азиядә таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — гади М. (*O. vulgare*) бар. Урман аланнарында, тау битләрендә үсә, респ-канын барлык терр-ясендә таралган. 30–60 см биеклектәге үсемлек. Тамырчасы шуышма. Сабагы туры, жете төстә, төкчәле. Яфраклары йомыркасыман озынча, өсте куге яшел төстә, асты кара нокталы соргылт яшел. Чәчәкләре вак, жете алсу, калкансыман-сөбәкчәк чәчәк төркеменә жыйналган. Жимешләре 4 чикләвекчәк таркала. Июль-дән сентябрьгә кадәр чәчәк ата. Жимешләре август башында өлгөрә. Орлыктан һәм вегетатив юл б-н үрчи. Жир өсте өлешләр-дә эфир майлары, дуплау матдәләре, аскорбин к-талары бар. Тынычландыру чарасы, бронхларны, аш-кайнату системасы бизләр-ен секретцияләрен күзәткүчләр. Халык медицинасында үлән төнәтмәсе кагырык чыгару һәм бөвөл кудыру өчен кулланыла. Күп кенә дару жьелмалары составына керә. М.не тәмләткеч буларак кулланылар. Баллы үсемлек, татар халкы чәйгә салып эчәргә ярата. М.нең эфир мае парфюмериядә кулланыла.

Гади мәтрүшкә.

МӘҮЛӘ КАЗЫЙ МӨХСІН (14 йөз), Алтын Урда чоры төрки-татар шагыйре. «*Китабе Гөлестан бит-торки*» кулъязма жьен-тыгында урын алган газал жанрындагы шигыре б-н мәгълүм. Анда лирик геройның сөйгәне, аның «адәмиләр жаны» булуы тасвирлана; кызның чибәрлеге «ай б-н кояшны» таң калдыра, аның алдында зифа буйлы кипарислар баш ия.

Әд.: Миңнегулов Х. Сәйф Сараи: Тормышы һәм ижаты. К., 1976; Сәйф Сараи. Гөлестан. Лирика. Дастан. К., 1999.

Х.И.Миңнегулов.

МӘҮЛӘ КОЛЫЙ (Меллагол, Бәйрәмгали Колыев, Бимкә суфи) (1630 нчы еллар, Казан өязе Чыгы а., башка мәгълүматларга караганда, Колай а. — 18 йөз башы, хәзер Лениногорск р-ны Иске Иштирәк а. дип фаразлана), суфи шагыйрь, дин эшлеклесе. Казан арты мәдрәсәләренен берсендә белем ала. 1670 елларда Болгар шәһәре тирәсендә яши, дини-агарту эшләре б-н шөгьльәнә. Шунның өчен рәсми хакимият тарафыннан зәреркләнә. 1699 да гайлесе б-н Иске Иштирәк авылына күчә һәм, кайбер мәгълүматларга караганда, вафатына кадәр шунда яши.

М.К. — төрки суфи шагыйрьләр Ә.Ясәви һәм С.Бакыргани традицияләрендә дөвәмчысы. М.К.ның бөтен ижаты аларның идеяләре б-н сугарылган. 20 йөз ахырында табылган «Береккәннәр сыйфаты» һәм «Хәләл нәфкә эстәгәнләр сыйфаты» («Хәләл ризык эстәүчеләр») поэмаларының авторы. Әсәрләреннән икесе дә безнең көннәргә тулаем рәвештә килеп житмәгән: беренчесенен берничә бите юк, икенчесенен баштагы өлеше генә сакланган.

М.К.ның 100 дән артык шигыре (3800 юлга якын) мәгълүм. Алар биш күчәрмәсе сакланган «Хикмәтләр» исемле кулъязма жьен-тыкка кертелгән (1669–70; бүтән мәгълүматларга караганда, 1678–79). Жьен-тыкны 1925 тә фольклорчы Ф.Туйкин таба һәм бу хәбәрне «Кызыл Татарстан» г-тасында бастыра (1926 ның 26 октябры). Күчәрмәләрен өйрәнгән әдәбият галиме Г.Сәгъди шигырьләрен бер өлешен (400 строфа чамасы) «Вестник Научного общества татароведения» ж-лында бастырып чыгара (1927, № 7). 1950–60 елларда кайбер шигырьләре татар һәм рус телләрендә дөнья күрә. Тулырак басмалар К.С.Дәүләтшин һәм М.В.Гайнуллин тарафыннан эзәрләп бастырыла.

М.К. шигырьләрен тирә-як һәм анда яшәгән кеше, яшәү һәм үлем турындагы уйландулар тәшкил итә. Шагыйрь фикерләвенчә, дөньяда һәр нәрсенен башында Аллаһ тора. Дөньяны ул тирән мәгънәгә ия булган китап рәвешендә күзаллый. Кешенең максаты — шул китапны өйрәнү: «Бүр ислямны, ни гаҗәп — Мәгънә тулкү бер китир; Бак галәмгә кыл хисап, Гыйбрәт тулук галәми». М.К. кешенең әхлакый йөзен ислам нигезләреннән чыгып баяли һәм аңа зур әһәмият бирә. Аныңча иң мөһим сыйфатлар арасында — ата-анага хөрмәт, балаларны кайгырту, мескеннәргә карата мәрхәмәтле булу һәм, билгеле, яшәү чыганагы — хезмәт. Жәннәткә керү өчен Аллаһның хуплавына лаеклы эш — игенчелек дип фаразлана:

Игенчелек — галәмада изге аты,
Нигәмәт ийиләр мөәммин, кыфир — юктыр каты.

Игенчене көйдермәгәй тәмуғ уты,
Игенчелек — гали эшдер — кыйлыр булсаң.
М.К.ның игелекләр турында уйландулары суфилар турындагы фикерләре б-н аваздаш. Аның карашынча суфи — югары әхлаклы, тирән уйлы торган, белемгә ия булган идеаль кеше. Күңел бушлыгының суфи битлеге белән каплаучы, икейөзле, үз-үзен генә яратучыларны шагыйрь тәнкыйтты. Дөньяга дан жыртлап, игелекле тормышка өндәп, ул тормыш-яшәешнең «мәңгелек дөньяга» таба юлда кыска гына бер тукталыш икәннән, фани икәнлеген дә онытмый:

Үлем эше катигъ эшдер, белгел аны
Бу дөнья барчаларга ирер фани
Терек куймаз, илтәр барча — сәнә, мәнә,
Жефетләрне тол кыйлгусы ушбу үлем.
Шигырьләренен күбесе 4 юллык строфа б-н язылган. Гадәттә, алар аааб, вввб схемасы буенча рифмалаштырыла; кайвакытта һәр строфаның соңгы юлы кабатлана. Сурәтләр чараларынан М.К. антитезаны, риторик мө-

рәжәгатьне, символларны яратып куллана. Эсәрләренә теле гади, аңлашлы. М.К.ның тормышы һәм ижаты Ф.К.Туйкин, Г.Г.Сәгъди, К.С.Дәүләтшин, Ш.Ш.Абилов, Х.И.Миңнегулов, М.И.Әхмәтжанов һ.б. тарафыннан өйрәнелә.

Ә с ә р.: Хикмәтләр. К., 2001.
 Әд.: Татар әдәбияты тарихы. К., 1984. Т. 1; Д ә ү л ә т ш и н К. Борингы татар әдәби мирасы. Мәүлә Колый хикмәтләре. Эстәрлетамак, 2002; Средневековая татарская литература VIII–XVIII вв. К., 1999; К а д и р о в а Э.Х. Язык хикметов татарского поэта XVII в. М.Куляя. К., 2003.

Х.И.Миңнегулов.

МӘҮЛӘНӘ ГЫЙМӘД МӘҮЛӘВІ (14 йөз), төрки-татар шагыйре. «Мәүләна» тәхәллүсе (гарәп. иябез, хужабыз — мөхәлләм затларга, дин эшлекләренә мөрәжәгать итү формасы) б-н мәгълүм. «Китабе Гөлестан бит-төрки» кулъязма жыентыгыгына кергән үзенә бер шигъре (6 бәйт) б-н билгеле. Шигърьдә лирик геройның мөхәббәт газаплары кичерүе тасвирлана. Бу шигърьгә Сәйф Сараи назыйрә яза.

Әд.: Миңнегулов Х. Сәйф Сараи: Тормышы һәм ижаты. К., 1976; Сәйф Сараи. Гөлестан. Лирика. Дастан. К., 1999.

Х.И.Миңнегулов.

МӘҮЛӘНӘ ИСХАК (Хужа Исхак, Мәүләна Исхак Харәзми) (14 йөз), Алтын Урда чоры төрки-татар шагыйре. «Харәзми» тәхәллүсенә караганда, чыгышы б-н Харәземнән булса кирәк. «Китабе Гөлестан бит-төрки» жыентыгына кергән ике газәл (биш һәм жиде бәйттан торалар) һәм Алтын Урда шагыйрьләре эсәрләре тупланмасы булган «Яджарнама»гә кергән бер фәрди авторы буларак билгеле. Ике газәле дә мөхәббәткә багышлана: лирик герой сөйгәнә сагына, аның б-н очрашырга омтыла; икесендә дә төрки-мөселман мифологиясенә танылган персонажлары (Искәндәр, Нух, Хозыр) бар. Газәленә берсенә Сәйф Сараи назыйрә яза. Фәрдендә М.И. яшәү һәм үлем турында уйлана: «Жәһан сүгәнә кешенә күзләренә канәгать тулдырыр, үлсә — тупрак». Эсәрләре образлы, бай тел б-н язылган.

Әд.: Миңнегулов Х. Сәйф Сараи: Тормышы һәм ижаты. К., 1976; Сәйф Сараи. Гөлестан. Лирика. Дастан. К., 1999.

Х.И.Миңнегулов.

МӘҮЛӘТШИН Минзәфәр Мәүлет улы (24.11.1934, Түбән Новгород крае, Вятка Алаңы р-ны Түбән Шөн а.), хокук белгече, югары квалификацияле судья (1996), ТРның, РФнең атказ. хокук белгече (1994, 1995). Мәскәү ун-тын тәмамлый (1962). ТР Югары мөхкәмәсендә: 1963–75 елларда эгъза, 1975–93 тә рәис урынбасары, 1993–2005 тә рәиснең 1 нче урынбасары. Хезмәтләре гражданлык, хезмәт хокукы, мөхкәмә корылышы һәм мөхкәмә эшләрен башкару мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: История Верховного суда и судебной системы Республики Татарстан (конец XIX — начало XXI в.). К., 2011.

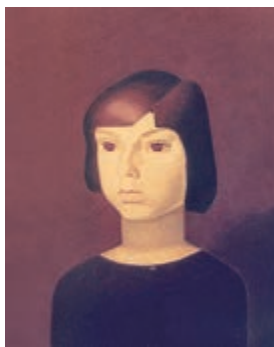
МӘҮЛӘБӘРДИН Солтан Фәрраһ улы (2.3.1937, Ленинград — 8.11.2001, С.-Петербург), театр рәссамы, нәкышыче, график. А.Н.Островский исем. Ленинград театр ин-тының театр куелышы ф-тын (Н.П.Акимов остаханәсе) тәмамлый (1961). Новосси-

бирскидагы «Красный факел» театрында сәхнәгә куючы рәссам (1961–64), Воронеж Яшь тамашачылар театрында баш рәссам (1964–66), РСФСР Сәнгать фондының Воронеж бүлегендә бизәүче рәссам (1966–73), бер үк вакытта өлкә нәшрияты б-н хезмәттәшлек итә. 1973 тән — Ленинградта, Ленсовет исем. театрда рәссам, Ленинград телевидениесендә сәхнәгә куючы рәссам. Рәссамнар берлеге эгъзасы (1975). М. бизәгән спектакльләр арасында — А.Н.Арбузов пьесасы буенча «Шәһәрдә таң» («Город на заре»), Дж.Родари әкиятә буенча «Джельсомино алдакчылар илендә» («Джельсомино в стране лжецов»), А.Гайдар повестә буенча «Барабанчы язмышы» («Судьба барабанщика»), А.В.Вампилов пьесасы буенча «Өлкән ул» («Старший сын»), М.Горький пьесасы буенча «Залимнәр» («Варвары») һ.б.лар бар (1962–66).

С.Ф. Мәүләбердин. «Плажда». 1980.

М.ның сценография, нәкышь һәм графика эсәрләренә образларның югары дәрәжәдә гумумиләштерелүе, кыска, ачык пластик форма, сәнгать теленә кырыс тыйнаклығы хас. М. монументаль һәм аеруча станлы нәкышьтә уңышлы эшли, нәкышь (май, темпера) һәм график натюрморт (офорт, литография, линогравюра, гуашь) остасы булып таныла, пейзаж һәм портретка мөрәжәгать итә; еш кына образны билгә яки символ буларак сурәтли (офорт — «Натюрморт», 1978; нәкышь — «Шешә һәм рюмка белән натюрморт», 1978; «Көзгә каршында 1», «Көзгә каршында 2», гуашь, 1980 еллар; «Төсләр натюрморты», 1990; «Кызыл урындыкта», 1991; «Натюрморт 5», 1997; «Баш сөягә һәм китап», 1990 ел-

С.Ф. Мәүләбердин. «Малай портреты». 1985.

М.М.Мәүлиев.

лар; «Авылда төн», «Дачада», «Жәйгә бакчада», «Сусанна», 1980 еллар; «Малай портреты», 1985 һ.б.).

«Кара туфракы төбәк» исемле зона (1960 еллар), Ленинград рәссамнарының шәһәр (1975 елдан), нонконформист рәссамнар (Ленинград, 1982–83), «Татарг» төбәккара бөтен-татар (С.-Петербург-Казан, 1991) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1991, 2002, 2004 елларда уза (С.-Петербург).

Эсәрләре ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейнда, Б.М.Кустодиев исем. Әстерхан картиналар галереясында саклана.

Әд.: Мавлюбердин Султан Фаррахович. Живопись. Графика: Буклет. СПб., 2004.

Г.Ф.Валиева-Сөләйманова.

МӘҮЛІД КИЧӘСӘ (гарәп. مولد — мәүлид ән-нәби, сүзгә-сүз — пәйгамбәрнең тууы), 1) *Мөхәммәд* пәйгамбәрнең туган көнә уаеннан үткәрелүчә бәйрәм. Мөселман ай календарының 3 нче ае — рабигъиль-әүвәлнең 12 нче көнәдә билгеләп үтелә. Мөхәммәд пәйгамбәрнең туган көнә төгәл билгеле булмаганлыктан, М.к. аның үлгән көнә туры китереп үткәрелә. Элегрәк бәйрәм сөнни илаһиятчеләр тарафыннан тыелган яңалык итеп игълан ителә (*бидгәтә*), ләкин сонрак мөселман хокук белгечләренәң килешенгән карары (ижма) б-н, «хупланган яңалык» дип беркетелә. Коръән укуынан һәм сәдака өләшкәннән соң, кычкырып мөнәҗәтләр (мәүлид) укыла, мәчетләрдә вәгазь сөйләнә. Кайбер илләрдә мөселманнар фәкеллы, тантаналы йөреш оештыралар, пәйгамбәрнең әнисе — тәкьва Әминә сүрәтен күтәрәп баралар, мәчетләрдә аның хөрмәтенә гыйбадәт кылына. Пақьстанда М.к. — дәүләт бәйрәме. 2) Мөселман изгеләренәң туган һәм үлгән көннәрен бәйрәм итү (к. *Әүлия*).

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

МӘҮЛІЕВ Мисбах Мәүли улы (10.2.1929, Минзәлә кантоны Чулпан а.) тау технигы, Соц. Хезмәт Герое (1966). 1961 елда Кизел тау техникумын тәмамлый (Пермь өлкәсе). 1952–74 тә «Кизелуголь» комб-тының (Пермь өлкәсенәң Губаха ш.) «Ключевская» шахтасында проходчик (казучы), тау мастеры (1966 дан). Герой исеме күмер һәм сланец сәнгәтен үстерү буенча жидееллык планы (1959–65) үтгәндәгә уңышлары һәм хезмәттә югары техник-икътисади күрсәткечләргә ирешкәнә өчен бирелә. 1974–2000 дә «Түбәнкаманефтехим» АЖдә компрессорлар машинисты, обходчик, слесарь-ремонтлаучы. КПССның 22 нче съезды делегаты (1961). Ленин ордены, медальләр, «Шахтәр даны» билгесе б-н бүләкләнә.

В.С.Мәүликов.

Әд.: Герои Труда. Пермь, 1975; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МӘҮЛҮКОВ Вазил Салих улы (30.10.1943, Кукмара р-ны Югары Шәмәрдән а.), ташчы, Соц. Хезмәт Герое (1981), ТАССРның атказ. төзүчесе (1976). 1 нче уч-щәне тәмамлаганнан соң (Юдино пос., 1961), Горький тимер юлының 5 нче юл-төзелеш трестында ташчы булып эшли. 1965–69 елларда Казан органик синтез з-дында аппаратчы. 1969–99 да «Камгэсэнергострой» АЖда (Чаллы ш.) ташчы, ташчылар бригадиры (1970 тән). 1971–75 тә, 1976–80 дә М. житәкчелегендәге бригада йөкләмәләренә даими рәвештә 190–200% ка житкереп үти. Герой исеме Кама зур йөк автомобилләренә житештерү берләшмәсе куәтләренә 2 нче чираты төзелешендә һәм берләшмәнә куәтләрен үзләштергәндә ирешелгән уңышлары өчен бирелә. ВЛКСМның 16, 17, 18 нче съездлары делегаты. Франция һәм СССР яшләр берләшмәләре конференциясендә катнаша (Париж, 1972), 10 нчы Бөтендөнья яшләр һәм студентлар фестивалендә делегаты (Берлин, 1973). М.Жәлил исем. ТАССР комсомолы бүлгә (1974), Ленин комсомолы исем. бүлгә (1975) лауреаты. 1984–89 да СССР ЮС депутаты. Ленин ордены, Октябрь Революциясе, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Чаллы шәһәренә мактаулы гражданы.

Әд.: Па у ш к и н Г. Батыр на Каме. К., 1971; Герои Социалистического Труда Татарии: Док. очерки. К., 1984. Кн. 2; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МӘҮЛҮН Габделхак Мәүлә улы (15.8.1934, Кукмара р-ны Өркеш а. — 7.1.1996, Яшел Үзән р-ны Осиново а.), галим-агроном, а.х. производствосын оештыручы, РСФСР, ТРның атказ. а.х. хезмәткәре (1986, 1992). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1958), Кукмара р-нының «Ныртгы» с-зында агроном, 1960–65 елларда «Яңа тормыш» к-зында роис булып эшли. 1965–79 да Саба р-нында а.х. житештерү идарәсендә башлык, район башкарма ком-ты рәисе (1972 дән). 1979–84 тә ТАССР а.х. министрының беренче урынбасары, «Татарское» кошчылык ЖБ-дә ген. директор (1984–95). Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары; медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының бер алтын, алты көмеш медале б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

МӘҮЛИХАНОВ Үмәр Абдулла улы (24.9.1937, Мәскәү), спортчы, тренер (фехтование), СССРның атказ. спорт остасы (1964),

РСФСРның атказ. тренеры (1975). Шәхси һәм команда беренчелегендә СССР чемпионы (1963, 1967–68), дөнья чемпионы (1965, 1967, 1969), команда беренчелегендә Олимпия уеннары чемпионы (1964, 1968), шәхси беренчелектә Олимпия уеннарында бронза медаль ала (1964). Медальләр б-н бүләкләнә. Мәскәүдә яши.

МӘҮЛҮТОВ Мидхәт Рәхмәтулла улы (16.2.1928, БАССРның Бәләбәй р-ны Шланлыкүл а. — 8.12.2000, Уфа ш.), нефтьче, техник фән. д-ры (1973), БР ФА мөхбир әгъзасы (1995), РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1988), БАССРның атказ. нефтьчесе (1973), СССРның мактаулы нефтьчесе (1978). 1950 елда Уфа нефть ин-тын (хәзер Уфа нефть техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (бүленеп: 1953–56 да Мәскәү нефть ин-тында), нефть-тау тоқынарны ф-ты деканы (1958–62), нефть-газ скважиналары каф. мөдире (1964 тән), бер үк вакытта проректор (1965–70), проф. (1974); директорлары (1989–91) һәм «Азимут» конструкторлык-технол. бюросының фәнни житәкчесе. Хезмәтләре бораулау һәм углеводородлар чыгару технологияләренә карый. М. забойга дулкын табигатьлә тәэсир итүгән техник чараларын һәм технологияләрен эшли, бораулау тизлеген арттыру өчен майлагычлар уйлап таба. Аның житәкчелегендә нефть катламнарын икенчә эшкәртү һәм скважиналарны ремонтлау алдыннан сүндерү технологияләре эшләнә һәм гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 105 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. СССР ФАнәц акад. И.М.Губкин исем. бүлгә (1983, 1987), РФ Хөкүмәтенен фән һәм техника өлкәсендәге бүлгә (2000) лауреаты. «Почёт билгесе» ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Разрушение горных пород при бурении. М., 1978 (автордаш); Смазочное действие сред в буровой технологии. М., 1993 (автордаш).

Әд.: Башкирская энциклопедия. Уфа, 2008. Т. 4.

МӘҮЛҮТОВ Рифат Рәхмәтулла улы (20.3.1926, БАССРның Бәләбәй р-ны Шланлыкүл а. — 25.7.2000, Уфа ш.), машиналар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1975), РФА мөхбир әгъзасы (1991), БАССРның, РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1972, 1990). 1949 елда Уфа авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, Мәскәү авиация-технол. ин-тында эшли. 1953–92 дә Уфа авиация ин-тында, проректор (1960–61), ректор (1961 дән), бер үк вакытта материаллар каршылыгы каф. мөдире (1973 тән), проф. (1975). 1992 дән РФА Уфа гыйльми үзәгенә Механика ин-тында: директор, деформацияләнүче каты жисем механикасы лаб-ясе мөдире, 2000 нән өлкән фәнни хезмәткәр. Хезмәтләре деформацияләнүче каты жисем механикасына һәм авиация конструкцияләре элементларының ныклыгы мәсьәләләренә карый. М. каты жисемнәренә нәстационар үзлә-сыгылмалы-пластик деформацияләү процессларының физик-матем. модельләрен һәм санлы алымнарын эшли. Киеренке деформацияләнгән халәтне исәпләүгә нәсызыкча мәсьәләләрен чишә, сыгылмалы-пластик де-

формация шартларында көчәнешләр тупланышы һәм материалның төрле йөкләнешләре алгандагы шуышчанлыгы мәсьәләләрен тикшерә. Авиация конструкцияләрендәге жылылык йөкләтелгән элементларны аларның йөкләнеше характерын исәпкә алып исәпләү, проектлаштыру һәм ышанычлы ныклыгын тәэмин итүне, ш.у. конструкцион материалларның нәсызыкча торышларын яңача нигезли. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. «Белем» жәмгыятенә Башкортстан бүлгә идарәсе рәисе (1976–84). Ике Хезмәт Кызыл Байрагы, ике «Почёт билгесе» орденнары; медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре; БАССР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Повышение прочности и надёжности резьбовых соединений. М., 1979; Высшая школа глазами ректора. М., 1992; Сопротивление материалов. М., 1994; Концентрация напряжений в элементах авиационных конструкций. М., 1996.

Әд.: Башкирская энциклопедия. Уфа, 2008. Т. 4.

МӘҮЛҮТОВ Хөсәен Баһаветдин улы (август 1893, Чистай ш. — 1937), Кызыл Армия командиры, полковник (1935). Казан татар укытучылар мәктәбен (1915), Чугуевск хәрби уч-щәсен (1916), М.В.Фрунзе исем. хәрби академияне (Мәскәү, 1926) тәмамлай. 1900 елда Мәүлүтовлар гаиләсе Пермь шәһәренә күченә, 1911 дән М. — Казанда. 1915 тә Россия армиясенә алына. Көнъяк-Көнбатыш фронтта, 74 нче дивизиянән 295 нче Свирск пехота полкында рота командиры булып хезмәт итә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң рота мөхкәмәсе рәисе, полкның солдат ком-ты әгъзасы. 1917 нән көзгәдә, авыр яраланып, давалану өчен Пермьгә жиберелә. 1918 дә Мөселманнар эшләре буенча Пермь округы комис-ты рәисе. Пермьдә Кызыл Армиянән татар-башкорт берләшмәләрен оештыручыларның берсе. Вятка губерна башкарма ком-ты әгъзасы, Вятка губернасы Милләтләр эшләре буенча комис-т рәисе (1919). Гражданныр сугышында катнаша. 1919 дан Кызыл Армиядә — Идел бие 1 нче аерым татар укчы бригадасында 3 нче полк командиры. Оренбург фронтында сугыша, 1920 елгы Бохара операциясендә һәм Фирганә үзәнендәге сугышларда катнаша. Хәрби академия тәмамлаганнан соң, Эшче-крәстиян Кызыл Армиясенен Разведка идарәсенә жиберелә. Кайбер мәгълүматлар буенча, 1926–31 дә Иранда дипломатия эшендә була. Соңрак Кызыл Армиянен Разведка идарәсендә бүлек башлыгы ярдәмчесе, Кызыл байраклы Кавказ армиясе штабының разведка бүлгә башлыгы. Ике Кызыл Йолдыз ордены б-н бүләкләнә. Репрессияләр чоры корбаны; үлгәннән соң аклана.

Әд.: Гришин Я.Я., Шарафутдинов Д.Р. На службе Родине. К., 2005.

МӘХӘЛЛӘ (гарәп. محلة — урын алу, урнашу), шәһәрнен берничә кварталын яки зур авылның бер өлешен берләштергән, кайбер адм. һәм дини үзидарә элементлары булган мөселман жәмгыяте (өммәт). Шәһәрләрдә М. житештерү-һөнәрчелек яки катлау һәм насел-ыру билгеләре буенча оешкан, кайвакыт исемнәре дә шуңа туры килгән. Жәмәгәт

карамагындагы мәчет М. үзәге булып торган. Әлек авыл М.сендә үзидарә башлыгы вазифасы старостага (аксакал) йөкләнгән, сайлау вакытында аны тәкъдим итү хокукы еш кына имам-хатип кулында булган. Идел буе Болгар дәүләтендә, Алтын Урдада, Казан ханлыгында М.нең социаль-сәяси формасы башка мөселман дәүләтләрендәгә жәмгыятьләрдән бер ягы б-н дә аерылмаган. Татарларда М.нең роле Казан ханлыгы яуланганнан соң үзгәрә (1552); мөселман жәмәгәте 16 йөзгә уртасыннан 18 йөзгә ахырына кадәр ябык конфессиональ жәмгыять төзелү аркасында гына исән кала. Мөселман халкының рухи ихтыяжлары тулысынча читкә кагылган шартларда мәдәни һәм дини традицияләрен саклап калуда аның әһәмияте чиксез зур була. Татар М.се башка конфессиональ тирәлекнең (православие) турыдан-туры тәэсире нәтижәсендә үзгәрешләр сыйфатлар ала. Аерым алганда, берләштерүче адм. хакимият структураларының булмавы нәтижәсендә, татар М.сен житәкләгән *мөселман руханиларының* йогынтысы арта. Руханилар өстен хокуклы катлау булмый, ләкин, әлек-әлектән килгәнчә, мөселманнарның гаилә-көнкүреш һәм мирас мөнәсәбәтләренә зур йогынты ясый. Үз бурычларын башкару б-н бергә, жәмгыятькә шактый акча киртәргән мөхәллә мәктәпләре яки *мәдрәсәләре* М.нең мөһим институтларынын санала. Берләшмә эгъзалары яңа М. оештыру, руханилар сайлау, мәчет төзү (төзелеш уставына үзгәрешләр алдан килешеп кертелә) хокукына ия булган: моның өчен кимендә 200 ир-атның ризалыгы житкән, мәчетләрен христиан дине корылмаулары һәм яшәү урыннары һ.б. б-н янәшә төзү тыелган. Татар буржуазиясе барлыкка килү һәм үсеш алу нәтижәсендә жирле мөселман жәмгыятьләре тотрыклылана, адм.-хужалык аппараты функцияләре үзгәрә: руханилардан тыш, аеруча абруйлы кешеләр арасынан кайгыртучы — мөтәвәлли (кагыйдә буларак, эшләре алга киткән сәүдәгәр, авыл бае) житәкчеләгендәгә мөтәвәллият сайлана. Сайлау М.нең барлык эгъзалары катнашында, ачыктан-ачык үткәрелә; аннары нәтижәсе нотариуста һәм Уфа шәһәрәндәгә Оренбург мөселман диния мәжлесендә раслана. Мөселман жәмгыятьләренә финанс мөстәкыйльлекләрен тәэмин итүдә хәйриячелек эше (18 йөздә — 20 йөз башында иганәчеләр акчасына 17 мәчет төзелә), вақыф (к. *Вақыф*) милке (мәчет карамагына мөңгегә тапшырылган күчәмле һәм күчәмсез милек) зур әһәмияткә ия була. Окт. рев-циясенә кадәр Казандагы барлык мәчетләрендә чыга һәм 1990 елларда, СССР таркалганнан соң, мәчетләр тергезергә һәм төзегә керешкәч, М. яңадан оеша башлый. 2013 ел ахырына Татарстанда 1400 ләп М. эшли.

Әд.: К о б л о в Я.Д. Магомеданских муллах. К., 1998; М у х а м е т ш и н Р.М. Ислам в общественной и политической жизни татар и Татарстана в

XX веке. К., 2005; Х а й р у т д и н о в Р.Р., С а л и х о в Р.Р. Исторические мечети Казани. К., 2005. Р.М.Мәхкәмәтшиш.

«МӘХӘЛЛӘ ХӘБӘРЛӘРӘ», рәсемле бюллетень-жыентык. *Ислам жәмгыяте* (Финляндиядә) органы. 1949—63 елларда Хельсинкидә елга 2 тапкыр татар телендә нәшер ителә, барысы 60 саны чыга. Мөхәррирләр — О.Али, А.Али, З.Таһир һ.б. Ижтимагый-сәяси, дини темаларга багышланган мәкаләләр басыла. Балаларга багышланган рубрикада татар халык әкиятләре, Г.Тукай шигърьләре бирелә. Жыентык Финляндиядә яшәүче татарлар тарихын ойрәнү буенча әһәмияткә чыганак булып тора. «М.х.» 2000 нән яңадан нәшер ителә башлый.

А.Ә.Хәсәвнәх.

МӘХКӘМӘ СИСТЕМАСЫ, ТРда мөхкәмә хакимиятен гамәлгә ашыручы барлык мөхкәмәләр системасы. М.с.ның һәр буыны бер төрле мәсьәләләрен хәл итүгә вәкаләтле мөхкәмәләр жыелмасыннан гыйбарәт. Идел буе Болгар дәүләтендә, Алтын Урдада, Казан ханлыгында мөхкәмә хакимиятгән аерылмый: хакимиятнең һәм идарәнән барлык органнары мөхкәмә вәкаләтләренә ия була. Моннан тыш, урыннарда *шаригать* кануннарына таянып казыйлар һәм иргәчеләр мөхкәмәләре эш йөртә. Казан Рус дәүләте тарафыннан буйсындырылганнан соң, төбәктә мөхкәмә вазифаларын наместниклар (17 йөзгә кадәр), воеводалар (1613—1708), земство старосталары һәм ярдәмчеләр — целовальниклар (18 йөзгә кадәр), губа старосталары (жинаять эшләре буенча) һәм целовальниклар (1702 елга кадәр) башкара; крепостной крәстияннәрен аларның хужалары хөкөм итә (ш.у. к. *Татар мөхкәмәсе йорты*). Чиркәү эшләре Казан архиепискобы (митрополиты) мөхкәмәсендә һәм 1722—44 та рухани идарәдә, 1744—1917 дә консисториядә карала. Шулу ук вакытта, 1789—1917 дә, Идел буе, Себер һәм Урал алды мөселманнары арасында туган милек бәхәсләре, *вақыфлар* һ.б. граждандык-хокук мәсьәләләре Уфа (1796 дан — Оренбург) мөселман Диния нәзарәте карамагында була. 18 йөз башында, Пётр I идарә иткән чорда, мөхкәмәне оештыру өлкәсендә «данми формалар» эзләү бара һәм унышсыз рәвештә мөхкәмәне хакимиятгән аеру омтылышы ясала. Казан губернасында мөхкәмә вәкаләтләре 1708—09 дан губернаторга, обер-комендантка (Казанда), провинцияләрдә комендантларга һәм воеводаларга, ш.у. 1713—19 да ландрихтерга (губерна земствосы судьясына) һәм ландратларга (губерна тор каршындагы советникларга), 1719—27 дә түбән (1722—27) мөхкәмәләр буйсынулы *Казан надворный мөхкәмәсенә* тапшырыла. 1727 дә Пётр I заманында оештырылган барлык гомуми жирле мөхкәмәләр бетерелә, аларның вазифалары губернаторга һәм воеводаларга күчә. Хәрби частларда һәм гарнизоннарда хәрби мөхкәмәләр эшли. Шәһәрләрдә мөхкәмә хакимияте 1699—1718 дә — сайлаулы бургомистрлар, 1718—28 дә — шәһәр *магистраты*, 1728—43 та — ратушалар, 1743 тән кабат магистратлар (1754—1869 да алар каршында *гәпләшү мөхкәмәләре* эшли) тарафыннан гамәлгә ашырыла. 1775 тәгә Мөх-

кәмә реформасы нәтижәсендә илнең М.с. үзгәртеп корыла. Екатерина II хөкүмәт мөхкәмә һәм хакимиятләрен бер-берсеннән аеру юнәлешендә чираттагы омтылышны ясый, әмма мөхкәмә органнарының югарыдагы мөхкәмәләргә һәм идарә органнарына буйсынуы үзгәрешсез калдырыла. 1781—82 дән Казан губернасында түбәндәгә мөхкәмә учреждениеләре тагаенлә: түбән инстанция — дворяннар өчен *өз мөхкәмәләре*, шәһәр кешеләре өчен шәһәр магистратлары һәм ратушалары (к. *Казан шәһәре татар бистәләре ратушасы*), крәстияннәр өчен кече расправа; урта инстанция — Земство югары мөхкәмәсе (к. *Земство мөхкәмәләре*), *Казан губернасы магистраты*, Югары расправа; югары инстанция — *Казан граждандык эшләре мөхкәмә палатасы*, *Казан жинаять эшләре мөхкәмә палатасы*. Гомуми мөхкәмә органнары б-н бергә *Казан вәждән хөкөме мөхкәмәсе, ятимнәр мөхкәмәсе* оештырыла. Крәстияннәргә хөкөм чыгару хокукына (авыр жинаять очракларыннан тыш) алпавытлар ия була. Генерал-губернатор (1796 га кадәр) һәм губернатор мөхкәмә тикшерүгә һәм мөхкәмәләрдә эшләр каралуга күзәтчелек итәләр, жинаять эшләре буенча чыгарылган хөкөм карарларын раслыйлар. 1796 да урта мөхкәмә инстанциясе мөхкәмәләре бетерелә, граждандык һәм жинаять эшләре палаталары Губерна мөхкәмәсе палатасына һәм расправаларга (1801 дә торгызылалар) берләштерелә. 1864 тәгә Мөхкәмә реформасын уздыру нәтижәсендә Россиядә мөхкәмәнен хакимиятгән аерымлануы, барлык социаль катлаулар өчен уртаклык, барлык кешеләрендә дә мөхкәмә каршында тигез хокуксылыгы һ.б. принципларга нигезләнгән яңа М.с. формалаша. Казан губернасында жирле (волость мөхкәмәләре, жәмәгәт мөхкәмәләре һәм мировый судьялар съездлары) һәм гомуми (*Казан округ мөхкәмәсе*, *Казан мөхкәмә палатасы*) мөхкәмәләр, *адвокатура* оештырыла, антлы утырышчылар мөхкәмәсе гамәлгә кертелә. 1889 да — 20 йөз башында ш.у. *земство башлыклары* һәм шәһәр судьялары да мөхкәмә вәкаләтләрен башкаралар. Хәрби юстиция саклана (к. *Казан хәрби округ мөхкәмәсе*). 1917—18 дөгә «Мөхкәмә турында» декретлары б-н рев-циягә кадәргә М.с. бетерелә, янасы оештырыла. Окт. рев-циясеннән соң мөхкәмә органнары эшчәнлегә халык мөхкәмәләре һәм 1922 га кадәр революцион трибуналлар, 1922 дән ТАССР Өлкә мөхкәмәсе, 1923 тән ТАССР Баш мөхкәмәсе, 1937 дән ТАССР (1990 нан — ТССР, 1992 дән — ТР) Югары мөхкәмәсе; респ-ка кантоннарындагы (1930 га кадәр), районнарындагы (1930 дан) һәм шәһәрләрендәгә халык мөхкәмәләре; мах-сус мөхкәмәләр (хәрби трибуналлар, хәрби-транспорт трибуналлары һ.б.) тарафыннан гамәлгә ашырыла. 1997 дән ТРның М.с.н уртак карамактагы федераль мөхкәмәләр (*Татарстан Республикасы Югары мөхкәмәсе, район мөхкәмәләре*), *Идел буе округының Федераль арбитраж суды*, *Татарстан Республикасының арбитраж мөхкәмәсе*, *Татарстан Республикасы Конституцион мөхкәмәсе*, жәмәгәт мөхкәмәләре тәшкил итә. Мөхкәмәләр бердәм демократик принципларда оеш-

лар һәм эшиләр, мәхкәмә хакимиятен мөс-тәкыйль, бәйсез рәештә, фәхатъ закон нигез-дә генә гамаләғ ашыралар.

Әд.: Тр о ц и н а К. История судебных учреждений в России. М., 1851; Х а ф и з о в Ш.Ш. Развитие советской государственности татарского народа. К., 1966; В и л е н с к и й Б.В. Судебная реформа и контрреформа в России. Саратов, 1969; Е ф р е м о в а Н.Н. Судостроительство России в XVIII — первой половине XIX вв.: Ист.-правовое исслел. М., 1993.

Е.Б.Долгов.

МӘХМҮД (? — 1465), Себер ханы (1430–65). Шәйбанилар нәселенән, Себер ханлыгын нигезләүче *Хажимөхәммәд хан* улы. Атасы һәлак булып, Әбелхәер хан Урта Азиягә киткәннән соң, жирле ыруглар фәтнәсен житәкли, аксәяркәр тарафыннан хан итеп куела. Әбелхәер б-н сугышта жиңелгәч, Әстерханга кача. Соңрак Төмөнгә (Чыңгы Тора) әйләнәп кайта, анда үз исемнән акча суктыра. Жир-ле ыругларга таянып, Әбелхәергә каршы су-гыш алып бара.

Чыг.: Сибирские летописи. СПб., 1907.

Әд.: Са фар га л и е в М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; А х м е д о в Б.А. Государство кочевых узбеков. М., 1965; Н е с т е р о в А.Г. Монеты сибирских Шейбанидов // Восток-Запад: Диалог культур Евразии. К., 2001. Вып. 2; И с х а к о в Д.М. Введение в историю Сибирского ханства. К., 2006.

И.Л.Измайлов.

МӘХМҮД БОЛГАРИЙ (Мәхмүд бине Гали бине Гомәр әл-Болгари әс-Сараи) (1297 тир-дәс — 22.3.1360, Алтын Урда, Сарай әл-Жә-дид), язучы, дин белгече. Гомереннән күп өле-шен Сарай әл-Жәдидтә уздыра. Шәригать белгече, Коръән шәрехләүчесе булып таньыла. Татар әдәбиятының проза жанры үсешенә күчле йогынты ясый, дини-дидактик «Нәһ-жел-фәрәдис» («Ожмах юлы», 1358; Казан, 2002) әсәре авторы. Әсәр 40 фасылга бүлен-гән дүрт бүлектән (бабтан) тора. Беренче ике бүлектә Мөхәммәд пәйгамбәр, беренче хәли-фәләр (Әбүбәкер, Гомәр, Госман, Гали), ислам таралган беренче гасырларның күренекле мөселман эшлекләренең турында хикәяләнә. Өченче бүлектә Аллаһка якынайтылган фарыз-лар (намаз, ураза, хаж, зәкят, ата-анага ихти-рам, түземлек һ.б.) тасвирлана, ахыргы бүлектә кешене Аллаһтан ерагайтучы эшләр (уй-наш кылу, ялган, үч саклау һ.б.) турында бә-ян ителә. Ясаган нәтижеләрен дәлилләп, ав-тор Коръәнгә сылтама ясый, танылган мө-селман әһелләренең сүзләрен китерә.

Ә с ә р.: Нәһжел-фәрәдис. К., 2002.

Әд.: Ми ц н е г у л о в Х. Урта гасыр һәм XIX йөз татар әдәбияты. К., 1998; А б и л о в Ш. Нахдж ал-фәрәдис // Средневековая татарская литерату-ра (VIII–XVIII вв.). К., 1999.

Х.Й.Миңнегулов.

МӘХМҮД КАШГАРИЙ (Мәхмүд бине әл-Хөсәен бине Мөхәммәд) (1028, Кашгар шәһәре янындагы Азык а. — 1126, Опал ш.), Урта Азия галим-филологы, төрки телләр белгече. Барсхан шәһәре эмире Хөсәен бине Мөхәммәднән улы, Мавэрәннәһерне яулаган караханилар идарәчесе Богра хан оныгының баласы. Багдад һәм Кашгар мәдрәсәләрендә белем алган дип фаразлана. Күп сәяхәт итә, легендалар, риваятьләр, тарихи хикәяләр язып ала; телләр һәм төрки кабиләләреннән

диалектларын өйрәнә. Аның тикшеренүлә-реннән нәтижәсе булып гарәп телендә язылган «Диване лөгәтә әт-төрк» (1072–74) сүзлөгә тора. Ул — безнең көннәргә кадәр килеп житкән бердәнбер иң борынгы төрки диалекто-логия ядкәре. Анда 9 меңнән артык сүз һәм сүзтәзмә төркәлгән, фонетик һәм морфологик үзлекләре буенча төрки телләрен классификациясе бирелгән, Урта Азия, Көнчыгыш Төркестан, Идел һәм Урал буе халыклары һәм төрки кабиләләрнең турында киң лингвистик, тарихи-мәдәни һәм этнографик мәгълү-матлар туллап гомумиләштерелгән. Сүзлектә ш.у. Римнан Кытайга кадәр таралган төрки кабиләләреннән атамалары китерелгән. М.К. тарафыннан төзөлгән дөнья картасында алар-ның геогр. урыннары күрсәтелгән; анда ш.у. лирик һәм йола жирлары, төрки-мөселман-нарның будда динендәге уйгырларга каршы сугышлары турында героик эпостан өзеклә-р, А.Македонский походлары турында тарихи риваятьләр һәм легендалар, 400 дән артык мәкаль һәм әйтеменәр урын алган.

М.К. ижат мирасын өйрәнүгә С.Е.Малов, А.Н.Кононов, Ж.Вәлиди, С.Ахаллы, А.Ку-рышжанов, Х.Мәхмүтов, К.Броккельман, Әх-мәдзәки Вәлиди Тоган һ.б. ватандаш һәм чит ил төрки телләр белгечләре зур өлеш кертә. Сүзлек В.Аталай тарафыннан төрөкчәгә — «Divanü Lûgat it-türk tarcümesi» (1–3 т., Ән-кара, 1939–41), С.М.Моталибов тарафыннан үзбәкчәгә — «Туркий сүзлар девони» (1–3 т., Таш., 1960–63) төржәмә ителә.

Әд.: М ә х м ү т о в Х. Мәңгелек ядкәр. К., 2002; ш ул у к. Борынгылар әйткән сүзләр: VIII–XVII йөз төрки-татар ядкәрләрендә афоризмнар. К., 2002; Ә х м ә т ж а н о в М. Халыкыбызның олуг зыялы-сы // Мираc. 2006. № 3; Б о ш и р о в а И. «Диване лөгәтәт-түрк» һәм татар теле лексикасы // Мә-дәни жомга. 2009. 30 гыйн. (№ 4); Валидов Дж. О словаре турецких языков Махмуда Каш-гарского // Вестн. науч. об-ва татароведения. 1927. № 7; М а л о в С.Е. Памятники древнетюркской письменности. М.–Л., 1951; К о н о н о в А.Н. Махмуд Кашгарский и его «Дивану лугат ат-тюрк» // Советская тюркология. 1972. № 1; У м а р о в Э. Махмуд Кашгарский о согласном «ч» // Вопросы языкознания. 2003. № 4.

В.Х.Хаков.

МӘХМҮД ХАН (Мәхмүтәк) (?-1462), Казан ханы (1445–62). *Олуг Мөхәммәд ханның* олы улы. Атасы Алтын Урда төхәтеннән төше-релгәннән соң качып яшәгәндә, *Биләү (Бел-лөв) янындагы сугышта* (1437), кабат Казан төхәтен биләгәндә (1438) һәрдаим аның янында була. 1445 елда *Суздаль янындагы сугышта* Мәскәүнән бөөк кенәзе Василий II гаскәрләрен тар-мар итә. Шул ук елда әнесе Якуб б-н бергә Василий II ягынан Русь дош-маннарына каршы сугыша. 1445 тә, Олуг Мө-хәммәднән үлемәннән соң (яки ул фәтнәдә үтерелгәч), Мәхмүд Казан ханы дип игълан ителә. Рус чыганакларында беренче «Казан патшасы» буларак искә алына. М.х. идарә иткәндә аның энеләре Якуб һәм Касыйм Ва-силий II гә хезмәткә күчәләр (Касыймга аер-ым биләмә — Касыйм ханлыгы бирелә). М.х. вакытында Казан ханлыгының адм., хәрби-сә-яси һәм аксәяк нәселләр структурасы формала-ша. Казан сәяси, икътисади һәм мәдәни үзәккә әверелә, сәүдә һәм һөнәрчелек үсә.

М.х. Мәскәү кенәзлегә эшләренә катнашмау сәясәте алып бара.

Әд.: Ф а х р е т д и н Р. Казан ханнары. К., 1995; Ф у к с К. Краткая история города Казани. К., 1805; Б а ж е н о в Н.К. Казанская история. К., 1847; П е р е т я т к о в и ч Г.И. Поволжье в XV и XVI вв.: Очерки из истории края и его колониа-лизации. М., 1877; П и н е г и н М. Казань в её прошлом и настоящем. СПб., 1890; Х у д я к о в М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; А л и ш е в С.Х. Казань и Москва: Межгосудар-ственные отношения в XV–XVI вв. К., 1995; Г е р - б е р ш т е й н С. Записки о Московии. М., 1998; И с х а к о в Д.М., И з м а й л о в И.Л. Введение в историю Казанского ханства. К., 2005.

И.Л.Измайлов.

МӘХМҮД ХАН (? — 1476 дан соңрак), Олы Урда ханы (1460 еллар), Әстерхан ханлыгын нигезләүче. *Кече Мөхәммәд ханның* улы. 1460 елларда Олы Урда төхәте өчен Әхмәд хан б-н барган көрәш-бәрелешләрдән соң, Олы Урда-га каршы торырылык ханлык торгызу максатыннан, Хажитарханга кача. 1466–70 еллар-да, Нугай Урдасы бәкләренә таянып, бәйсез-лек сәясәте алып бара, үз исемнән акча суктыра. Хәзерге Фәндә М.х. Олы Урда ханы булып калган, Әстерхан ханлыгы Олы Урда-ның соңгы ханнары тар-мар ителгәннән соң, 1502 елда аерьлып чыккан дигән фикер яши. Ш.у. к. *Махмүд хан хаты*.

Әд.: Са фар га л и е в М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Л и т в и н М. О нравах та-тар, литовцев и москвитян. М., 1994; Т р е п а в - л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002; З а й ц е в И.В. Астраханское ханство. М., 2004.

И.Л.Измайлов.

МӘХМҮД ХАН ХАТЫ, 15 йөз төрки-та-тар язма истәлегә (1466 елның 10 апреле б-н тамгаланган). Хат Олы Урда ханы Мәхмүд әмере б-н язылган (Мәхмүд 1460 елларда Әх-мәд хан б-н төхәт өчен көрәштә катнаша), Төркия солтаны Фатих Мехмедкә юлланган. Документның үлчәме — 141x27 см. Текст ка-ра төстәгә каләм карасы б-н язылган. Хат 21 юлдан тора. Текстның оч урынына уртасы-на хан исеме уелган дүртпочмаклы мөһер (6x6 см) сугылган. Хат гарәп графикасында, гарәп сүзләре мул кулланылган әдәби төрки телдә язылган. Хатта ике дөүләт хакимнәре-нән ата-бабалары арасында дустанә мөнәсә-бәт саклана килгәнлегә (исәнлек-саулык бел-лешү, бүләкләр бирешү, илчәләр алмашу, сәүдә арадашлыгы һ.б.), ике дөүләт арасы-нда дипломатик мөнәсәбәтләренә яңарту за-рурлыгы һәм Истанбулга илчеләр жиборел-гәнлегә баян ителә. Аның төп нөхсәсе Истанбулдагы Топкапы музей архивында сакла-на. Фәнни әйләнешкә 1940 та хатның фото-күчәрмәсен, транскрипциясен, төрөк теленә төржәмәсен комментарийлар б-н әзерләп бас-тырган Ә.Н.Кураг тарафыннан кертелә.

Әд.: Письмо хана Золотой Орды Махмуда в Стам-бул (1466) // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1996. № 3/4.

МӘХМҮДИ (Мәхмүтов) Заһид Борис улы (4.7.1960, Кукмара р-ны Кукмара пос.), язучы. Казан мәдәният ин-тын тәмамлай (1982). 1989–2005 елларда (бүленеп) «Татарстан» дөүләт телерадиокомпаниясендә: «Агыла да болыт агыла», «Нурлы Казан», балалар өчен фәнни-популяр «Бәр тарафта сер яши» дигән

радиотапшыруларның мөхәррире һәм алып баручысы. 1991–97 дә «Шәһри Казан», «Мәдәни жомга», «Әдәби жомга» г-тларында, «Татарстан» ж-лында әдәби хезмәткәр булып эшли. 2006 дан «Мәгрифәт» г-тасында. Балалар өчен «Профессор Мияугөл» (1991), «Тәмүг чәчәге» (1996), «Ак болыт» (1999) исемле фантастик һәм мажаралы повесть, хикәяләр, «Әче балан» (2002) исемле детектив хикәяләр жыентыклары, «Һәркемнен үз юлы» романы (2005), «Ахырзаман шаукымы» повесте (2006) авторы. Эсәрләре үзенчәлекле стильдә, милли рухта язылган. М. шу. радиоспектакльләргә сценарийлар язучы һәм аларның режиссёры буларак т-та билгеле: «Калканлы Идел», 2000; «Сары каш — сары сагыш», 2001; «Буря», 2002 тапшырулары.

Әд.: Әдипләребез: Биобиблиографик белешмәлек. К., 2009. Т. 2. *Г.М. Габделхакова.*

МӘХМҮДОВ Әмир Гобәй улы (28.6.1947, БАСРның Әлшәй р-ны Әбдрәшит а.), шагыйрь, әдәбият галиме, жәмәгәт эшлеклесе, филол. фән. д-ры (1999). 1969 елда Бөрә пед. ин-тын тәмамлый. 1974–81 дә СССР ФА Казан ф-лының Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында, 1981–92 дә Казан пед. ин-тында, 1998–2002 дә ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгәт ин-тында эшли. «Суверенитет» г-тасында баш мөхәррир (1991–95), бер үк вакытта ТРның «Суверенитет» ком-ты координацион советы рәисе. «Муса Жәлил ижатында эстетик идеал» («Эстетический идеал в творчестве Мусы Джалиля», 1980) исемле хезмәт, «Матурлык тантанасы» (1983), «Мөңгелек моң» (1987) шигырь китаплары авторы. Әд.: Әдипләребез: Биобиблиографик белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МӘХМҮДОВ Гали (1855, Чистай ш. — ?), шагыйрь. 1870 елдан Казанда, 1890 елларда Павлодар шәһәрндә яши. «Кыйссаи ике игез бала», «Кыйссаи Сәмруг», «Кыйссаи Адәм», «Кыйссаи Бәхтияр», «Кыйссаи Робинзон» исемле матбугатка чыкмаган дини-мифологик, фольклор сюжетларына нигезләнеп язылган шигырь эсәрләр авторы. Кулъязмалары ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгәт ин-ты фондында саклана.

МӘХМҮДОВ Камил Өхмәт улы (27.5.1941, Дагстан АССР, Буйнак ш.), авиация генерал-майоры (1989). Армавир югары хәрби авиация очучылары уч-шесен (1964), Ю.А.Гагарин исем. Хәрби-һава академиясен (Мәскәү өлкәсенәң Момино пос., 1972) тәмамлый. 1974–79 елларда истребительләр авиациясе часте командиры урынбасары, командиры. 1979–85 тә СССР Һава һөжүмненн саклану берләшмәсе авиациясе башлыгы. 1985–86 да СССР Һава һөжүмненн саклану берләшмәсе авиациясе башлыгы урынбасары. 1986 дан СССР Һава һөжүмненн саклану берләшмәсе командующинең авиация урынбасары — авиация башлыгы. Орденнар, медальләр б-н бүләкләнә.

МӘХМҮДОВ Малик (19 йөз ахыры — 20 йөз башы), хаттаг. 1849 елда *Вечеслав* (*Вячеслав*) *Г.М. ташбасмахансендә* һәм 1901 дә *Казан университеты басмахансендә* басылган, сәнгәти стилистикасы һәм нәфис композициясе б-н аерылып торган «Бина әл-Ислам» төсле

литографик *шәмаиле* авторы. Аның зурлыгы 55×33 см. Исламның биш баганасын символлаштыручы биш гөмбәз б-н очланган, бер-берсенә камалган жиде квадраттан торган кирмәннең стильләшкән-шартлы сурәтен тасвирлый. Суфичылык эстетикасының рухи-мистик символы булган кирмән образы «нәсех» стилиндә язылган дүртенче хак халифә Гали исемең көздөгә чагылышы б-н тулыландырыла, вертикаль хәрәфләр бер үк вакытта манара архит-расы һәм кылыч очлары формасын тасвирлыйлар. Шәмаилнең төсле чишелеше ак төснәң кызыл, көрән төсләрдәге капма-каршы булган төрле төсмерләр б-н аралашып килүенә һәм зәңгәр, яшел, сары төсләренң кушылуына корылган.

Фаразлаулар буенча, М. шу. дүрт манаралы — жиде катлы квадрат формасындагы ераклаша баручы кирмән рәсеме ясалган «Ислам-иман сакчысы» (1909) дигән литографик шәмаил авторы да. Беренче шәмаилдөгәчә, аскы өлештәге квадратның «Йә, илаһи» дип, зур хәрәфләр б-н язылган каймалы өслеге композициянең архитектуроник өлеше булып тора. Рәсемнең этчәлгә мөселманнар өчен жиде тәртип кагыйдәсе турындагы аңлатмалы язуда ачыла. Ике шәмаил дә ТРның Милли музейда саклана.

Әд.: Червоная С.М. Искусство Татарии: История изобразительного искусства и архитектуры с древнейших времён до 1917 года. М., 1987; Шамсутов Р.И. Слово и образ в татарском шәмаиле: От прошлого до настоящего. К., 2003. *Г.Ф.Валиева-Сөләймәнова.*

МӘХМҮДОВ Мөхәммәдгали әс-Сөләнгер (1824, Казан губ., Казан өязе, хәзерге Биектау р-нының Сөләнгер а. — 31.1.1891, Казан), рәссам-хаттаг, миниатюр китаплар остасы, педагог, статский советник (1870). Зәңгәр мәчет каршындагы мәдрәсәдә мөдәррис Хәбибулла Рахманкуловта укый (Казан). Камил дәрәжәдә гарәп каллиграфиясен үзләштерә. А.К.Казимбәк юлламасы б-н 1842 елда Казан ун-тының Шәрәкь бүлегендә һәм Казандагы Беренче ир балалар гимназиясендә гарәп, фарсы һәм төрек-татар каллиграфиясен укытырга рөхсәт ала. М. дәрәсләрендә гарәп язучының классик стильләре — нәсех, тәгълик,

шикәстә, дивани, рикъа, рәйхани (М. һәм аның шәкертләре тарафыннан башкарылган хезмәтләрнең үрнәкләре ТР Милли архивында саклана) өйрәтелә. 1844 тә хезмәтендә раслана. 1849 да крәстиян катлавыннан чыгарыла. 1854 тә, Шәрәкь бүлегә Петербург ун-тына күчерелгәндә күчеп китүдән баш тартуы сәбәпле, Казан ун-тындагы эшеннән азат ителә һәм, каллиграфия укытучысы вазифасы да калдырылып, Казандагы Беренче ир балалар гимназиясенә татар теле укытучы

М. Мәхмүдов. Кулъязма китап унваны. Кәгазь, алтын. Акварель. 19 йөз уртасы. ТР Милли архивы.

итеп билгеләнә. Бер үк вакытта, 1846–48 дә Казан руханилар академиясендә татар теле укыта, 1850–54 тә гимназия каршындагы пансионга назир итеп билгеләнә. 1876 да яңа ачылган *Казан татар укытучылар мәктәбендә* инспектор (директор) була, 1881 дә ялга китә.

М. гарәп графикасындагы кулъязма китапларны күчәрәп яза, текстларны алдан ук унван — декоратив заставкалар б-н бүлә, каймага ала, бүлек исемнәрен төсле, бизәклә үрмә хәрәфләр б-н аерып куя; еш кына жөмлә азагына нокта урынына чәчөк үрнәкләре ясей. Тушь һәм акварель б-н эшли. *Шәмаил, кыйтга*, хилйә, гарәп язучының сәнгәти стиль үрнәкләре авторы (тәгълик, нәсех, шикәстә, дивани һ.б.). Каллиграфия дәрәсләрендә шәкертләренә язучы өчен камыш, шомә кәгазь, тушь һәм буяулар б-н үзә тәмин итә.

1849 да Мартиниан Ивановның 1842 дә басылган һәм күпчелек өлеше университет типографиясендәге янгын вакытында юкка чыккан «Татар хрестоматиясе»нең («Татарская хрестоматия») кулъязмасын гарәп графикасында күчәрәп яза (кулъязманың исән калган өлешләре Мәскәү ун-ты китапханәсенәң Кулъязмалар бүлегендә, РФА Көнчыгышны өйрәнү ин-тының Петербург ф-лында саклана). М.ның хезмәт нәстәгълик стилиндә башкарылган, баш исемнәре кызыл кара (мистара б-н сызылган эзләр сакланган), текстлар Кытай карасы б-н башкарылган. М. сәнгәте үрнәген 1842 унванга бүленгән бәетләр табагыныннан һәм Камалетдин Өбделгатат Мәхмүд Кирмәни Диванындагы 59 газәлдән күрергә мөмкин (ТР Милли ар-

М. Мәхмүдов. «Хилйә». Төсле литография. 1851. Казан ун-тының Н.И.Лобачевский исем. фонни китапханәсе.

хивы фондларында саклана). 1840 еллар башында Ф.И.Эрдман жыйынтыгынан 2 фарсы кулъязмасын күчәрәп яза (тәгълик стиле б-н унваннар, текстлар әзерли) һәм ахырыда: «фәкыйрегез Мөхәмәдгали Мәхмүд мулла улы әс-Сөләнгері күчәрәп язды», — дип кул куя (Россия Милли китапханәсендә саклана, С.-Петербург ш.).

Ш.Мәржанин «Болгар һәм Казан тарихы» китабын күчәрә (автор кулъязмасы варианты Казан ун-ты фәнни китапханәсендә сирәк китаплар һәм кулъязмалар бүлегендә саклана).

М. — шәркыятче галим И.Н.Березин тарафыннан югары бәя алган «Татар телен өйрәнү өчен гамәли кулланма» («Практическое руководство к изучению татарского языка», 1857) авторы (әлеге китап студентлар һәм гимназистларның берничә буынына кулланма була). 1870 еллар башында татарларның рус телен өйрәнү проблемаларына мөрәжәгать итә. В.В.Радлов исеме б-н басылган «Татар укучылары өчен рус грамматикасы» («Грамматика русского языка, составленная для татар восточной России», 1873) дәрәслеген автордашы була. Казан татар укытучылар мәктәбендә педагогика һәм дидактикадан укыта, татарлардан рус теле укытучылары әзерләү системасын булдыруда мөһим роль уйный. Губернатор күрсәтмәсе б-н гигиена буенча: «Мәетләренә жирлөгәндә саклану чаралары турында» («О предохранении при погребении умерших», 1851), «Ваба чире таралу ихтималынан киңәшләр» («Наставления по случаю появления холеры», 1864) брошюраларын татар теленә тәржемә итә; кабулханәләрдә мөселманнар өчен ант текстын төзи. Казан ун-ты басмаханәсендә Шәрәкь телләрендә басылган китапларның корректоры була. Анна тасмасындагы алтын медаль (христиан динендә булмаган затлар өчен 3 нче дәрәжә Изге Анна ордены тиддөше) б-н бүләкләнә.

Әд.: Траубенберг П.В. Татарская учительская школа в Казани. К., 1890; шул ук. Мухамет-Галей Махмудов: Некролог // Казанские вести. 1891. 10 феврь; Дульский П.М. Казанский каллиграф Али Махмудов. К., 1930; Михайлова С.М. Формирование и развитие просветительства среди татар Поволжья. К., 1972; Валеева-Сулейманова Г.Ф., Шагеева Р.Г. Декоративно-прикладное искусство Казанских татар. М., 1990; Валеев Р.М. Казанское востоковедение: Истоки и развитие (XIX в. — 20-е гг. XX в.). К., 1998; Исхакова Р.Р. Казанская татарская учительская школа и её роль в формировании и становлении национального образования. К., 2002; Шамятов Р.И. Слово и образ в татарском шамале: От прошлого до настоящего. К., 2003; Зайцев И.В. Казанский каллиграф Мухамед-Гали Махмудов — Мухамед-Али б. мулла Махмуд ас-Салангури // Источники и исследования по истории татарского народа. К., 2006.

Г.Ф.Валиева-Сөләйманова, Е.В.Литаков, И.А.Новицкая.

МӘХМҮДОВ Рафаэль Хәбир улы (20.2.1947, Чистай р-ны Каргалы а.), инженер-механик, нефтьче, ТР Дәүләт бөлгә лауреаты (1997), техник фән. канд. (1993), СССРның уйлап табучысы (1998). Казан химия-технол. ин-тын төмамлый (1970), ТатНИПИнефтьтә эшли

(бүленеп: 1974–80 дә — РФнең Төнъяк-Көнбатыш магистраль нефтьүткәргечләре идарәсендә, Казан), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1993 тән). М. углеводородлы резервуарлардан парларны тотып алу, рециркуляция нәтижәсендә углеводородларның югалуын киметү, нефть күбеген таркату, нефть скважиналарына су килүне туктату, нефть һәм газны бергә транспортлау технологияләрен эшләү һәм гамәлгә кертүдә катнаша. РФАнең акад. И.М.Губкин исем. бөлгә лауреаты (1994). Дәүләт бөлгә аз дебитлы скважиналарның житештерүчәнлеген күтәрүче яңа термоимпозитон һәм перфорацион-импозитон экспресс-технологияләр эшләнә һәм киң күләмдә гамәлгә керткәнә өчен биләлә.

МӘХМҮДОВ Хәйрулла Хәбибулла улы (8.5.1909, хәзерге Оренбург өлкәсендә Ташлы р-ны Бәшир а. — 23.10.1983, Алма-Ата), тел галиме, филол. фән. д-ры (1971), Казакстан ССРның атказ. югары мәктәп хезмәткәре (1975). 1940–83 елларда Казак ун-тында, рус теле (1967 дән — рус филологиясе) каф. мөдире. М. рус һәм төрки (казакъ, уйгыр) телләре арасындагы багланышларны, 11–16 йөзләрдәге рус китап ядкәрләре телдәге төрки эзләрен тикшерә. Рус-казакъ һәм казакъ-рус сүзлекләрен төзүчеләрен берсе. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә.

Хезм.: Некоторые вопросы теоретической стилистики // Филологический сборник. А.-А., 1965. Вып. 4; Русско-казахские лингвостилистические взаимосвязи. А.-А., 1970.

МӘХМҮДОВ Шәрәфетдин Жәләлетдин улы (1853–?), жәмәгать эшлеклесе. Эстәрлебаш авылы (Уфа губ.) мәдрәсәсендә, 1872 елдан Татар-башкорт укытучылар мәктәбендә (Уфа ш.) укый. 1876 дән — Эстәрлебаш, 1902 дән Эстәрлетатак мәдрәсәләрендә рус теле укыта. Уфа губернасынан 3 нче Дәүләт Думасы депутаты (1907–12), мөселманнар фракциясе әгъзасы, керем һәм чыгымнарда дәүләт теркәве уздыру, халык мәгарифе, эшчеләр мәсьәләсе, икмәк сәүдәсе комиссияләре әгъзасы. Шуннан соңгы язмышы билгесез.

Әд.: Мусульманские депутаты государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. документов и материалов. Уфа, 1998.

Д.М.Госманова.

МӘХМҮТБЕК, к. Мәхмүд хан.

МӘХМҮТОВ Мирза Исмәгыйль улы (1.5.1926, Пенза губ. Саранск өязе, хәзерге Мордва Респ-касының Ләмбрә р-ны Алтар а. — 25.3.2008, Казан), педагог, филолог, шәркыят, дин гыйлеме белгече, халык мәгарифе эшлеклесе, филол. фән. канд. (1966), пед. фән. д-ры (1972), СССР ПФА, РМА, ТР ФА академигы (1978, 1991, 1991), ТР, РФнең атказ. фән эшлеклесе (1991, 1996). Жидееллык мәктәпне төмамлаганнан соң (1940), авыл китапханәсендә эшли; 1942 елның ноябреннән Узбәкстан ССРның Сәмәрканд өлкәсе Знаменск МТСында тракторчы, комбайнчы. 1944–46 да Семишечск (Фирган ш.), аннан соң Әстерхан авиамеханикалар мәктәбендә; 1947–48 дә хәрби очучыларның Кировобад авиация уч-щесендә авиамеха-

М.И.Мәхмүтов.

ник (Әзәрбайжан ССР); 1948–49 да Иркутск хәрби уч-щесе курсанты; 1949–50 дә Әзәрбайжан ССРның Шамхор шәһәре хәрби частенда авиатехник, бер үк вакытта эшче яшьләр урта мәктәбе укучысы.

1950–55 тә Мәскәү чит телләр хәрби ин-тында тыңлаучы, гарәп һәм инглиз телләрен өйрәнә; 1955 нең көзеннән Балтыйк буе Хәрби округында (Рига ш.) инглиз теленнән тәржемәче. 1955 нең декабрендә Совет Армиясеннән демобилизацияләнә, Казанга күчеп килә; Казан ун-тында гарәп теле укыта.

1958–76 да ТАССР мәгариф министры. Бу чорда респ-када гомуми сигезьеллык (1962) һәм мәжбүри урта белем (1976) бирүне гамәлгә кертү мәсьәләләре уңышлы хәл ителә, мәктәпләрнең матди-техник базаларын ныгыту планнары тормышка ашырыла, мәктәпкәчә яшәтгә балалар учреждениеләре челтәре киңәйтелә. ТАССР халык мәгарифе системасы житәкчесе буларак, М. урта мәктәп укытучыларын фәнни-тикшеренү эшенә жәлеп итәргә тырыша, укытуның яңа форма һәм алымнарын, укыту процессына эксперименталь программалар һәм дәрәслеләр кертүгә булышлык итә. 1960–70 елларда ТАССРның мәктәп системасы, аеруча Казан шәһәре мәктәпләре, илдәге башка төбәк укытучылары өчен алдынгы пед. тәжрибәнең төп базасы булып тора.

М. инициативасы б-н 1976 да СССР ПФАнең Һөнәри-техник пед. фәнни-тикшеренү ин-ты төзелә (хәзер Һөнәри белем бирү педагогикасы һәм психологиясе институты), 1992 гә кадәр шул институтның житәкчесе була. Тиздән институт илдәге Һөнәри-техник белем бирү педагогикасы проблемаларын өйрәнүче, укытуның яңа технологияләрен эшләүче зур үзәкләрен берсенә әверелә. 1992 дә М. яңа фәнни белем бирү учреждениесе — Татарстан-Америка региональ ин-тын оештыра. 1995 тән ТР ФАнең Социаль-икътисади проблемалар ин-ты баш фәнни хезмәткәре; бер үк вакытта, 1996–2006 да, ТР ФАнең Социаль-икътисади һәм хокук фәннәре бөлгә акад.-секретаре, Россия ислам ун-тының (Казан) филол. һәм илләр өйрәнү каф. мөдире.

М.нең төп фәнни казанышлары алгарышлы проблемалы укыту теориясен һәм алымнарын эшләү б-н бәйлә (к. *Проблемалы укыту*), шушы нигездә ул укучыларның фикерләү эшчәнлеген камилләштерүгә булышлык итүче пед. технологияләр концепциясен төзи. М.нең «Проблемалы укыту. Теориянең төп мәсьәләләре» («Проблемное обучение. Основные вопросы теории», М., 1975) һәм «Заманча дәрәс» («Современный урок», М., 1985) монографияләре СССРның союздаш респ-калары халыклары телләренә, шу. испан, кытай, немец һәм чех телләренә тәржемә ителә. Һөнәри-техник пед. фәнни-тикшеренү ин-тында М. житәкчелегендә укытуның

политехнизм, һөнәри юнәлтү, проблемалык, мотивациялар, күччәнлек принциплары концепцияләре буенча тикшеренүләр оештырыла, гомуми һәм һөнәри белем бирүнең үзара бәйләнешләре эшләнә. 1993 тә М. редакциясендә Корьәннең татар теленә тәржемәсе басыла.

Бөтендөнья тынычлык советы әгъзасы (1965–70), ЮНЕСКО каршындагы Наданлыкны бетерү буенча халыкара консультатив ком-т-эксперты (1965–72). СССР ПФА-ның Н.К.Крупская исем. бүлгә (1986), ТР-ның фән һәм техника өлкәсендәге Дәүләт бүлгә (1996) лауреаты. 1959–79 да ТАССР ЮС депутаты.

Ленин ордены, Октябрь Революциясе, ике Хезмәт Кызыл байрагы, «Татарстан Республикасы алдындагы казанышлары өчен» орденнары, медальләргә б-н бүләкләнә.

Хезм.: Гарәпчә-татарча-русча алынмалар сүзлеге: 2 томда. К., 1993 (автордаш); Теория һәм практика проблемного обучения. К., 1972; Организация проблемного обучения в школе. М., 1977; Школьный русско-татарский словарь. К., 1989; Пророк Мухаммед. М., 1996; Мир ислама: Прошлое и настоящее. К., 2006.

Әд.: Крашевский Е. Портрет активного человека. М., 1975; Милибанд С.Д. Библиографический словарь советских востоковедов. М., 1975; Сафиуллина И.А., Закиров Г.С. Теория проблемного обучения М.И.Махмутова. К., 2002. Г.С.Сабиржанов.

МӘХМҮТОВ Хәлил Зәки улы (10.3.1939, Мамадыш р-ны Катмыш а. — 28.9.2012, Казан), драма актёры, ТАССРның халык артисты (1989). Казан театр уч-щесен (1966), Казан ун-тының тарих-филол. ф-тын (1975) тәмамлый. 1966 елда Татарстан респ-ка күчмә театры труппасына эшкә килә. Р.Бикчән-тәев, Р.Тумашев, П.Исанбөт, М.Сәлимжанов кебек режиссёрлар житәкчелегендә эшләү М.ка зур сәхнә остасы дәрәжәсенә күтәрелгә мөмкинлек бирә. Максут («Умырзая чәчкәләре», Ю.Әминев) һәм Хәлил («Сары чәчәк ата көнбагыш...», А.Гыйләжев) кебек революционерлар, гашыйк егет Хәйретдин («Яшь йөрәкләр», Ф.Бурнаш), газап чигүче Хафиз («Шәмсекамәр», М.Әблиев), юләр Тархан («Хужа Насретдин», Н.Исанбөт), шат Юлдыбай («Күктән төшкән бәхет», Н.Асанбаев), үз-үзеннән бик канәгать Ислам («Әни-емнең ак күлмәге» «Әни килде»), Ш.Хөсәенов образларын, У.Шекспир (Бенедикт — «Юктан чыккан тавыш») һәм К.Гольдони-ның (Флориндо — «Ике хужаның хезмәтчесе») классик комедияләрендәге геройларны

Х.З. Мәхмүтов Нил ролендә («Мещаннар», М. Горький).

гәүдәләндергән актёр жанр табигатен нечкә тоемлап эш итә, пластик нәзакәтлелеккә, һәр характерны индивидуальләштерүгә омытла. М.Горький-ның «Мещаннар» (1967) пьесасындагы Нил роле өчен М. Бөтенроссия театр конкурсы лауреаты исеменә лаек була. Биктимер («Ташкыннар», Т.Гыйззәт) һәм Малик Бикташев («Кыр кызлары артынан», И.Юзеев) образлары б-н актёр зур уңыш казана. Алар аша ул тормыш-катлаулы хәлләргә юлыккан геройларының тирән эчке драматизмын ачып бирә. Тормышчан сыйфатларны гадәттән тыш гомумиләштереп, Малик образында актёр үзенең бер төрле социаль биглек тудыра, үз рәхәтен генә кайгыртып яшәүне хуплаган мещанлык карашларын аяусыз фаши итә. Т.Миңнуллинның «Без бит авыл малае» пьесасындагы ул тудырган Иртуган образы — алда әйтелгән геройның каппа-каршысы. Иртуган —

Х.З. Мәхмүтов.

Х.З. Мәхмүтов Хәлил ролендә («Сары чәчәк ата көнбагыш...», А. Гыйләжев; сулда — И. Мәхмүтова).

милли характер үзенчәлекләрен, татар крәстияненен туган жиренә тугрылыгын гәүдәләндерүе, тормыш сөючәнлеге һәм күтәрәнке рухлы булуы б-н аерылып тора. Р.Зайнуллин куйган спектакльләрдә М. тирән эчтәлекле шактый гына рольләр башкара: Күрән би («Ител суы ака торур», Н.Фәттаһ), Борис («Минем сөекле картларым», Р.Солнцев), Ислам Фоатович («Игълан буенча өйләнү», Б.М.Рацер, В.К.Константинов), Кәрим бай («Башмагым», Т.Гыйззәт). 1997–2001 дә Казан театр уч-щесендә укыта. Д.Ә.Гыйрманова.

МӘХМҮТОВ Хужияхмәт Шаһияхмәт улы (15.2.1933, хәзер Мамадыш р-ны Түбән Ушма а.), фольклорчы, филол. фән. д-ры (1996), ТАССР һәм РФ-нең атказ. мәдәният хезмәткәре (1983, 1993). Казан ун-тын тәмамлый (1958). 1960–66 елларда Буа шәһәрндә «Яна юл» г-тасында жаваплы сәркәтип, бүлек мөдире. 1966 дан ТР ФА-ның Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-тында. Хезмәтләре татар фольклорының афористик жанрларына карый. Татар табышмакларына багышланган «Кечкенә дә төш кенә» (1980) монографиясе авторы. Хезмәттә табышмакларның тематик һәм сән-

гәт үзенчәлекләре, генезисы һәм функцияләре, жанрның хәзерге торышы яктыртыла. Татар халкының йола һәм бәйрәмнәре, 8–17 йөз әдәби ядкәрләрендә очраган борынгы төрки афоризмнар турында китаплары, төрки-татар һәм ислам мифологиясенә, татар фольклористикасы тарихына багышланган хезмәтләре бар. М. татар фольклоры жанрларының классификациясен (табышмак, мәкаль, әйтем, сынамыш, ант, яхшы теләк, каргыш, ышану, канатлы сүзләр) бирә һәм аларны фәнни яктан (кайберләрен беренче тапкыр) тасвирлый. «Татар халык иҗкаты» жыентыгын төзүчеләрен берсе, «Табышмаклар» (1977), «Мәзәкләр» (1979), «Мәкаль һәм әйтемнәр» (1987) китапларының фәнни мөхәррире. ТАССР-ның Г.Тукай исем. Дәүләт бүлгә лауреаты (1989).

Хезм.: Канатлы сүз — хикмәтле сүз. К., 1999; Борынгылар әйткән сүзләр. К., 2002; Афористические жанры татарского фольклора. К., 1995.

Әд.: Хисамов Н., Урманче Ф. Жәүһәрче // Фәнни Татарстан. 2002. № 1; Яруллин А. Л. Гадилектең гаилек // Мәйдан. 2003. № 1; Берлекнең яңа әгъзасы: Хужа Мәхмүтов // Казан улталары. 2004. № 2.

МӘХМҮТОВ Һәңүз Котдус улы (15.7.1933, БАССРның Яңавыл р-ны Таш Елга а. — 17.12.1996, Казан), театр белгече. Казан ун-тының тарих-филол. ф-тын тәмамлый (1963). М.ның «Татар драматургиясендә трагедия жанры» дип исемләнгән диплом эше ун-тның гыйльми советы тарафыннан матбугатка тәкъдим ителә һәм 1965 елда басылып чыга. 1963 елдан СССР ФА-ның Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында фәнни хезмәткәр. Г.Исхакийның рухи мирасына караган документаль материаллар бастырып чыгаруга зур өлеш кертә (ТР Язучылар берлегенә Г.Исхакий исем. бүлгә, 1996). «Мирас» ж-лы (1991–96), күп кенә фәнни жыентыклар мөхәррире.

Хезм.: Татар совет театры. К., 1975 (автордаш); Октябрьгә кадәр татар театры. К., 1988 (автордаш); Әстерханда татар театры // Мирас. 1994. № 1–3, 7–12; 1995. № 1–8; Исхакий эларенен // Мирас. 1997. № 2.

Д.Ә.Гыйрманова.

МӘХМҮТОВА Альта Хажы кызы (9.6.1937, Алабуга р-ны Бәзәкә а.), тарихчы, тарих фән. канд. (1971). Алабуга пед. уч-щесен (1955); Казан ун-тын (1965) тәмамлый, шунда ук: СССР тарихы (1968 елдан), совет чорына кадәр СССР тарихы (1976 дан), татар халкы тарихы (1989 дан) кафедраларында эшли. Хезмәтләре рев-циягә кадәр татар мәктәпләре, *жәдитчелек*, *хатын-кызлар хәрәкәте*, патша хөкүмәтенен милли сәясәте тарихы мәсьәләләренә карый. Гаилә—милләт нигезе сериясе басмаларының 1 томындагы, Габдулла Бубинның 20 йөз башында мөселман хатын-кызларының гаиләдә һәм жәмгыятьтә тоткан урнына багышланган фәлсәфи һәм социаль трактаты анализланган «Г.Бубый. Хатыннар» (К., 2013) китабының төзүчесе-авторы.

Хезм.: Вакыт инде: без дә торыйк... (Жәдитчелек һәм хатын-кызлар хәрәкәте формалашу). Очерктар. К., 2012; Милләт аналары. К., 2012; Становление светского образования у татар (Борьба вокруг школьного вопроса. 1861–1917). К., 1982; Лишь тебе, народ, служенье! (История татарского

просветительства в судьбах династии Нигматуллиных-Буби). К., 2003; Пора и нам зажечь зарю свободы! (Джадидизм и женское движение). К., 2006.

МӘХМҮТОВА Исламия Гидият кызы (1.12.1943, Әлки р-ны Югары Әлки а.), драма актрисасы, ТАССРның халык артисты (1981), РСФСРның атказ. артисты (1987). Хезмәт эшчәнлеген 1963 елда Татар респ-ка күчмә театрында бутафор булып башлый. А.Гыйләжвенен «Кара күзле кызлар» пьесасы буенча куелган спектакльдә Гөлләр ролен уңышлы башкарып, 1964 тә әлеге театрының актрисасы булып китә. Махсус театр белеме булмаса да, бергә эшләгән өлкән актёрларның тәҗрибәләрен уңышлы үзләштереп, К.Тумашева, Р.Тумашев кебек режиссёрлар житәкчелегендә М. үзенә генә хас сәхнә почеркы булган оста актриса булып житешә.

И.Һ. Мәхмүтова авыл советы секретаре ролендә («Кайтыр идем», Р.Хәмид; унда — Х.Мәхмүтов).

Тормыш дәрәҗәсенә туры килә торган төгәллек, тирән психол. анализ аның Ясмина («Кыр казлары артынан», И.Юзеев), Гөлбану («Хужа Насретдин», Н.Исәнбәт), Шамиля («Без бит авыл малае», Т.Миңнуллин), Оңтубхан («Соңгы атыш», У. Умәрбаков), Шәмсекамәр (М.Әблиевнең шул исем. пьесасы), Ганна («Сагышларым — гомер агышларым», А.А.Дударев), Мария («Гөнаһлы хатын», М.Сторожева) рольләрендә ачык чагылыш таба. Смеральдина («Ике хужаның

И.Һ. Мәхмүтова Кураж ана ролендә («Кураж ана һәм аның балалары», Б.Брехт; сәхнәдә Ш.Фәрхетдинов белән).

хезмәтчесе», К.Гольдони), Беатриче («Шау-шулы көн», У.Шекспир), Почтальон хатын («Алтын көз», Ш.Фәрхетдинов) образларын ижат иткәндә актрисаның комедия остасы, импровизациягә сәләтле икәнлеге күренә. М. тудырган характерлар һәрвакыт үсеш-үзгәрештә бирелә, алар тамашачыны күпкырлы булулары, сәхнә тормышында көтелмәгәнчә гәүдәләнеш табулары б-н җәлеп итә. М. һәрбер образда милли характер үзенчәлекләрен ассызык-лап, аның иң күркәм сыйфатларын аерып күрсәтә, татар хатын-кызы идеальн гәүдәләндерә белә. Аның Анна («Сары чәчәк ата көнбагыш», А.Гыйләжев), Ана («Әниемнең ак күлмәге» («Әни килде»), Ш.Хөсәенов), Койтымбика («Ител суы ака торур», Н.Фәттах), Кураж ана («Кураж ана һәм аның балалары», Б.Брехт) рольләре аерым урын били, театр тормышында зур бер вакыйгага әйләнә. Зур осталыгы, яшәү мөһнәсе турында масштаблы фикер йөртә белүе, сәхнә тормышының үтә чынлыгы актрисага эпик югарылыктагы, психол. тирән, социаль гомумиләштерелгән образлар ижат итәргә мөмкинлек тудыра.

М. үзен ш.у. талантлы оештыручы, режиссёр, драматург һәм тәржемәче буларак та таныта. 1991–93 тә сәнгать житәкчесе сыйфатында театр коллективы б-н Д.Салиховның «Яшьлек хатам — йөрәк ярам», И.Юзеевның «Резидэкәй», Н.Гафетбайның «Аты барның — дөрте бар», Р.Сәгъдинең «Сынган белзәк» пьесалары буенча спектакльләренә сәхнәгә куя. «Син бит минем бергем», «Мәхәббәт чышмәсе», «Күрәсем килгән иде» пьесаларын язып сәхнәләштерә, Б.Брехтның «Кураж ана һәм аның балалары» пьесасын татарчага тәржемә итә. М.ның үзенчәлекле, күпкырлы ижаты татар театр сәнгәтенен казанышы, татар милли характерының жанлы гәүдәләнешә булып тора.

Әд.: Гыйльметдинова З. Мәхмүтовларда — Мәхмүтовларча // Сәхнә. 2003. № 5.

Д.Ә.Гыйрманова.

МӘХМҮТОВА Ләйлә Таһир кызы (25.8.1925, хәзер Ульянов өлкәсенә Иске Кулаткы р-ны Мөси а. — 20.2.2002, Казан, туган авылында жирләнә), тел галиме, филол. фән. канд. (1952). Ленинград ун-тының Көнчыгыш ф-тын тәмәмлий (1948). 1952–86 елларда СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында (1961 дән тел белеме секторы мөдире). Татар диалектологиясе һәм лексикография тармаклары буенча эшли. М. житәкчелегендә *Урта Идел һәм Урал буе татар халкы сөйләшләре атласы* төзелә. «Татар теленә аңлатмалы сүзлеге»нең (1–3 т, 1977–81) фәнни житәкчесе һәм мөхәррирләрненн берсе; рус-татар, диалектологик, фразеологик сүзлекләр төзүче. Хезмәтләре татар теле тарихы, татар лексикологиясе, фонетика, татар-рус, татар-башкорт һәм татар-мордва икетелелеге мәсьәләләренә ка-

И.Һ. Мәхмүтова.

рый. «Хәзерге татар әдәби теле» («Современный татарский литературный язык», 1–2 т., М., 1969–71) китабының авторларыннан һәм мөхәррирләрненн берсе. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Опыт исследования тюркских диалектов: Мишарский диалект татарского языка. М., 1978; О некоторых татарско-куманских параллелях (по материалам фонетики и грамматики) // Исследования по исторической диалектологии татарского языка. К., 1985. Вып. 3.

Әд.: Рамазанова Д.Б. Во имя науки // Актуальные вопросы татарского языкознания. К., 2002.

Д.Б.Рамазанова.

МӘХТҮМКОЛЫЙ (псевд., Фраги) (якынча 1730 — 1780 еллар), төрөкмән шагыйре, төрөкмән әдәбиятының реалистик юнәлешенә нигез салучы. Танылган төрөкмән шагыйре һәм дини фикер иясе Дәүләт-Мәмәд-Әзәдинең улы (1700–60), Ширгази (Хива ш.) мэдрәсендә белем ала. Күп жирләргә саяхәт кыла, иранлыларда әсирлектә була. Сакланган әдәби мирасы 10 мең бәйт чамасы. М.ның лирикасы күбесенчә гошма строфик формасында язылган (дүрт унбер ижекле юлдан тора). Ижатында М. яшәшнәң төп мәсьәләләренә мөрәҗғәт итә: яшьлек һәм картлык, гомернең тиз үтүе һәм ыгы-зыгылыгы булуы, яхшылык һәм яманлык, гаделлек һәм әхлакый камилләшү. Ил язмышы турында уйлана, төрки кабиләләрен берләштергә чакыра. М. поэзиясе халык ижаты б-н нык бәйлә. Ул төрөкмән поэтик телен халык теленә якынайта. Әсәрләре кулъязма рәвешендә Идел буенда киң таралган була, күп тапкыр татар теленә тәржемә ителә. Татар журналларында һәм шигъри жәнтыякларда (Ф.Туктамышев, Ә.Исхак тәржемәләрендә) 1917 елдан соң күренә башлый.

Әсәр.: Избранное. М., 1960.
Әд.: Махтумкули (Юбилейный сборник, посвященный 225-летию со дня рождения великого туркменского поэта). Аш., 1961; Кор О г л ы Х. Туркменская литература. М., 1972.

Р.К.Ганиева.

МӘҖӘР (гарәп. مَجْر — бирнә, калым), мөселман халыкларында никахлашканда кияү тарафыннан кәләшкә түләнә торган калым. Хатын милке булып санала һәм, кайбер очраклардан тыш, кире кайтарып бирелми. Татарларда М.гә, икътисади шартларга һәм гореф-гадәтләргә карап, билгеле күләмдә ака, киём-салым, йорт кирәк-ярагы, хужалык төзелешә әйберләре, терлек-туар керә. М.нең микъдары һәм күләме якларның килешүе буенча билгеләнә. 19 йөздә ярлылар өчен М.нең хақы 30–500 сум чикләрендә үзгәрә торган, бай тормышлы татарларда 1 мең сумга кадәр житә. Совет чорында М. үзенә беренчел мөһнәсен югалта һәм, башлыча, йола буларак саклана.

Әд.: Семейный быт и праздники // Татары. М., 2001.

МӘҖДИ (гарәп. مَجْدِي — дорес юлдан баручы), ахырзаман якынлашуын алдан хәбәр итүче, *Мөхәммәд* пәйгамбәрнен эшен сонгы дөвам иттерүче, афәттән коткаручы зат. М. Коръәндә иска алынмый, ләкин аның хақында *хәдисләрдә* киң аңлатма бирелә. Элгәгр *Гайсә б-н тинләштерелә*, сонрак иманны яңартучы мөстәкыйль образ буларак кабул ителә. М., *исламның* әүвәлге чисталыгын тергезү өчен,

кыямат көне житәр алдыннан кайтачак. Шигыйләрдә (к. *Шигыйләр мәһәбә*) киң таралган төп догмаларның берсе — «яшерен имам»ның кайтуына ышану.

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

МӨҢДИЕВ Мәкәрим Әдһәм улы (23.12.1901, Самара губ., Бөгелмә өязе Түбән Ока а. — 10.7.1938, Мәскәү), драма актёры, режиссёр, педагог. Казан татар укучылар мәктәбенең укый, анда һәм режиссёрлар театрына тартылган. Проф. сәхнә эшчәнлеген 1918 елда Көнчыгыш фронтның 5 нче армиясенең сәяси бүлеге каршындагы фронт театры труппасында башлый, соңрак Г.Казанский житәкчелегендә «Урнәк» (Уфа ш.) татар театр труппасында эшли. Мәскәүдәге Дәүләт театр сәнгате институты (ГИТИС, 1925) тәмәмлий, Мәскәү үзек татар эшче театры спектакльләрендә катнаша. 1925–26 да Татар акад. театрында актёр һәм режиссёр, бер үк вакытта Татар театр техникумы директоры. 1926 да В.Мортазин-Иманский чакыруы б-н Уфага кайта, Башкорт сәнгате техникумы педагогы һәм уку-укыту бүлеге мөдире булып эшли,

М.М.Мәһдиев (уннан икенче) Татар театр техникумы педагогы белән (сулдан уңга — К.К.Чеботарёв, Р.Ф.Ишморат, И.Г.Ингвар, Б.Н.Симолин).

1930 дан 1937 нең 5 сентябрендә кулга алынганга кадәр — актёр, режиссёр, 1933 тән — Башкорт акад. драма театрының сәнгате житечкесе. К.С.Станиславский системасын эзлекле пропагандалаучы новатор, аны башкорт сәхнәсенең реформаторы дип йөргәләр. Дөнья классикасына һәм заманча репертуарга мөрәҗғәт иткән вакытта, аңа автор сүзенә сакчыл мөнәсәбәт, характер һәм хәлләрне жентекле эшкәртү, төп уй-фикерне житекергәндә, актёрның хис-тойгыларын тиешле юнәлешкә бора белү, сәнгате сурәтләү чаралары эзләнү хас. М. ижаты Башкорт драма театрында аеруча тулы ачыла. Анда аның тарафыннан С.Мифтахов («Паннар илендә», «Һакмар», «Зимагурлар»), Д.Юлтый («Карагол», «Салават»), А.Таһиров («Алатау», «Сербдә яшәүче Гыйльман»), Г.Идрисов («Яз жыры») кебек башкорт яшь драматургларының пьесалары бунча спектакльләр куела. Ул ш.у. татар драматурглары пьесалары: «Кандыр бус» (К.Тинчурин), «Ташкыннар» (Т.Гыйззәт), «Галиябану» (М.Фәйзи); чит ил классиклары әсәрләре: «Юлбасарлар», «Мәкер вә мәхәббәт» («Разбойники», «Коварство и любовь», Ф.Шиллер), «Сарык чимәсе» («Овечий источник», Лопе де Вега); рус драматурглары пьесалары: «Борис Годунов» (А.С.Пушкин), «Ревизор» (Н.В.Гоголь); Хлестаков ролен уңышлы башкара) бунча

спектакльләр куя. Мәскәү үзек татар эшче театрында («Һижрәт», «Культур Шәңгәрей», Н.Исәнбәт; «Боз астында дулжын», «Упкын», Ә.Т.Рахманкулов), Татар акад. театрында («Казан кызы», К.Әмири; «Камали карт», Ф.Бурнаш) спектакльләр күрсәтә. М. башкарган рольләр арасында Отелло образы (У.Шекспирның шул исем. әсәре бунча) аеруча игътибарга лаек. Бу образның тышкы тотнаклыгы аргында характерның эчке күтә сизелә. М. театр сәнгате теоретиги буларак та хезмәт куя, башкорт вакытлы матбугатында аның башкорт милли театры тарихына караган мәкаләләре басыла. Репрессияләнгән һәм атып үтерелгән; үлгәннән соң аклана (1957).

Ә с ә р.: Театр тураһында: Мәкәләләр йыйнтыгы. Өфө, 1962.

Әд.: Башкирский государственный академический театр драмы. Уфа, 1969; Арсланов М.Г. Татарское режиссёрское искусство (1906–1941). К., 1992. И.И.Илялова.

МӨҢДИЕВ Мөхәммәт Сәнгат улы (1.12.1930, Арча р-ны Гөберчәк а. — 12.6.1995, Казан, туган авылында жирләнә), язучы, әдәбият галиме, филол. фән. канд. (1964), ТРның халык язучысы (1993). Мулла гаиләсеннән. 1930 еллар башында гаиләләре репрессиягә дучар була һәм өйләреннән куып чыгарыла. Әтисе НКВД лагерларында һәлак була. М. Казан пед. ин-тын тәмәмлий (1959). 1954–59 да Арча р-ны мәктәпләрендә татар әдәбияты һәм тарих фәннәрен укыта. 1960 тан Казан ун-тында, 1963–91 дә татар әдәбияты каф. доценты. М.нең фәнни эзләнүләреннән төп юнәлеш — 1920 еллар башындагы ижтимагый-мәдәни мохит. 1960 елларда М. вакытлы матбугатта татар халкының рухи мирасына, 1920 еллар татар әдәбиятының күренекле вәкилләренә (Г.Соғды, Г.Рахим, Г.Гали, Г.Нигъмәти, Ф.Сәйфи-Казанлы) багышланган мәкаләләр бастыра, 1967–70 тә «Галия» һәм «Буби» мәдрәсәләре, татар мәгърифәтчеләре бертуган Гобәйдулла һәм Габдулла Бубилар, Р.Фәхретдин, З.Камали, Г.Баруди, Ф.Кәрими турында язып чыга. 1960 елларда М. татар укучысына С.Рахманкулов исемен кайтара: хикәяләрне тулпар «Мәлиха куаклыгы» (1979) жыйентын басмага әзерли. М. ш.у. Ф.Агиев, Ф.Әмирхан, М.Гафури, Ә.Хәсәни һ.б.ның тормышы һәм ижаты турында мәкаләләр, «Халык ижаты әсәрләрен системалы итеп тикшерү тәҗрибәсе» (1982, автордаш), «Әдәбият һәм чынбарлык» (1987), «Реализмга таба: 20 йөз башы татар әдәбиятында чынбарлыкның чагылышы мәсьәләләре» (1989), «Талантның социаль тамырлары: яңа революцион күтәрелеш һәм беренче империалистик сугыш еллары татар әдәбияты тарихынан» («Социальные корни таланта: из истории татарской литературы в годы нового революционного подъёма и первой империалистической войны», 1990) монографияләре авторы. М. «Без — кырык беренче ел балалары» («Казан уллары» ж-лы, 1968, № 5; рус теленә тәржемәсе «Мальчишки сорок первого», 1974) исемле беренче повесте б-н үз үзенчәлекле ижат стиле булган язучы итеп таныта. Аңа лиризм, нечкә юмор, үзенчәлекле тел-бизәкләү чаралары хас. Гадәти булмаган сюжет корылышы, үзек

М. Мәһдиев.

ныклык кебек кыйммәтләрне күрсәтеп, автор әсәр геройларының берсеннән төп фикерне айтты: «Туган ил өчен мондый авыр вакытларда йомшаклык күрсәтү ярамый, кеше булып, ир булып калырга кирәк. Шулай чакта нәсел-нәсәбен, туган жирен, туган авылын да исән-сау булыр». Аның «Фронтвиклар» (1973; русчага тәржемәсе «Большая земля под крылом», М., 1974), «Каз канатлары» (1975), «Мәңгелек яз» (1982) романнары, «Ут чәчәге» (1980) повесте татар әдәбиятында үзгәртеп келергән урын алып тора. Әдәби тәнкыйть М.не «туган як жырычысы» дип атай, язучы авыл, аның кешеләре турында аеруча жылы итеп, яратып яза, аларның житешсезлекләрен, кимчелекләрен дә читләтеп үтми, кайчак көлөп тә ала. Еллар үтү белән, язучының ижат стили берәз үзгәрә. Юмордан тыш, әсәрләрендә ачы сатирик штрихлар да күрүнә башлай, лиризм — хискә бирелү, сагыш б-н беррәттән үткәннәргә сагыну да көчәя. М. ижатында «үз» күнел дөньясы гәүдәләнеш сыйфатында үткәннәр тора, язучы һәм аның геройлары гына түгел, халык та үзен шуннан көч ала, терәк таба. «Торналар төшкән жирдә» (1983) повестендә һәм «Бәхилләшү» (1990) романында үткәннәр мотивына инвариант булып, кешеләреннән бу дөньядан мәңгегә китү, горейф-гадәтләр, бәйрәмнәр, көнкүреш детальләреннән юкка чыга баруы мотивлары кебек мәңгелек кыйммәтләр тора. 1980 еллардагы актуаль сәяси һәм ижтимагый-көнкүреш проблемаларын чагылдырган «Тынгысыз өч көн» исемле бердәнбер пьесасы 1983 тә Татар драма һәм комедия театры сәхнәсендә куела. Чит илләргә сәяхәтте тәэсирендә дөнья күргән «Жир йөзгәндә алты кыйтга» әсәре (1992) юлъязма жанрында язылган; чит илдәге тормышны үзенекә б-н чагыштырып, әдиб үз халкының рухи кыйммәтләреннән мәңгәнән эзли. Гомернең сонгы елларында М. «Ачы тәҗрибә» (1993) исемле куеп мемуарлар яза, ләкин беренче китабын гына чыгарып өлгәре. Аның әсәрләре күп тапкырлар кабаттан басылып чыга, күбесе рус теленә тәржемә ителә. 1990 да М.кә «Бәхилләшү» романы һәм «Торналар төшкән жирдә» повесте очен ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге бирелә. 2000 дә Гөберчәк авылында язучының музейе ачыла.

Ә с ә р.: Сайланма әсәрләр: 3 томда. К., 1995–96. Әд.: Мөхәммәдиев Р. Гадиләр, гадәтиләр // Якутлар табыладыр вакыт белән. К., 1983; Миңнуллин Ф. Яшьлекке сагыну // Балта явызлар кулында. К., 1994; М.Мәһдиев: язучы турында замандашлары. К., 2004.

Д.Ф.Заһидуллина, Р.Ә.Мостафин.

МӘҖДИЕВ МӨХӘММӘТ МУЗЕЕ, Арча р-ны Гөберчәк авылында. 2000 елның 6 июлендә ачыла. 2006 дан «Казан арты» әдәби-музей берләшмәсе ф-лы. ТР халык язучысы, әдәбият галиме М.С.МәҖдиевның тормышы һәм эшчәнлегенә багышлана. МәҖдиевның йорты урынында махсус төзелгән би-нада урнаштырылган. Экспозиция өч залдан гыйбарәт, майданы — 93 м². Музей коллекцияләрендә 1000 гә якын саклау берәмлеге исәпләнә. Экспозиция авторлары — ТР Милли музей фәнни хезмәткәре А.Д.Хәйруллина, Ф.К.Дәминова, рәссам Ф.А.Зыязов. Экспозициянең беренче бүлгә МәҖдиевның туган

1. Музей бинасы; 2. Экспозиция фрагменты: язучының Казан фатирындагы бүлмә интерьеры.

жиренә багышлана, күргәзмәгә борынгы китаптар, көндәлек йорт кирәк-яраклары, шу. табигать күренешләре сурәтләнгән фоторәсемнәр куелган. Икенче залдагы экспозиция жирле халыкның мәдәнияте һәм көнкүреше б-н таныштыра, биредә татар йорты интерьеры торгызылган, язучының 1937 дә репрессияләнгән әтисенә кагылышлы архив документлары куелган. Бөек Ватан сугышына багышланган өченче залда язучының Бөек Ватан сугышында катнашкан Рәшит абыйсы турында материаллар, шу. әдипнең шәхси әйберләре урын алган. М.С.МәҖдиевның Казан фатирындагы эш бүлмәсе интерьеры торгызылган. Аеруча кыйммәтле экспонатлар арасында язучының өстәле, урындыгы, кием-салымнары, ши. СССР Хәрби диңгез флоты формасы, шәхси әйберләре, дусларының аның турында язган мәкаләләре бар.

Музей ел саен Белем көнен (1 сентябрь), Халыкара музейлар көнен (18 май) билгеләп үтә, язучының туган көнен (1 декабрь) үткәрә.

МӘҖДИЕВ Наил Гамбәр улы (12.10.1959, Бөгелмә ш.), хакимият-хужалык хезмәткә-

ре. ТРның атказ. торак-коммуналь хужалык хезмәткәре (2001). Ленинград урман техник академиясен тәмамлый (1982). 1982–84 елларда «Татнефтегеофизика» трестында (Бөгелмә ш.) инженер, 1984–86 да ВЛКСМ ком-ты секретаре. 1986–90 да КПССтың Бөгелмә шәһәр ком-тында бүлек мөдире. 1990–92 дә Халык депутатларының Бөгелмә шәһәре Советы башкарма ком-ты рәисенә 1 нче урынбасары. 1992–95 тә Бөгелмә р-ны һәм Бөгелмә шәһәре хакимияте башлыгы урынбасары, 1996 дан — башлыгы. Бер үк вакытта, 1996 дан, Бөгелмә Халык депутатларының берләштерелгән советы рәисе. 2006–10 елларда «Бөгелмә муниципаль районы» муниципаль берәмлеге башлыгы. 2010 нан ТР урман хужалыгы министры. 1995–2004 тә ТРның Халык депутаты. Медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МӘҖДИЕВ Усман Хәсән улы (10.1.1940, Иркутск өлкәсенә Бодайбо р-ны Артёмовск приискы), бетон эшләнмәләрен ыңкылыгы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1988), Россия Архит-ра һәм төзелеш фәннәре академиясе хакыйкый әгъзасы (2006), РФнең атказ. төзүчесе (2000). Ташкент тимер юл транспорты инженерлары ин-тын тәмамлаганнан соң (1967), Днепрпетровск тимер юл транспорты инженерлары ин-тында эшли. 1975–80 елларда Мәскәүнең «Главмоспромстройматериалы» трестында бүлек башлыгы, «Мосоргстройматериалы» конструкторлык-технол. бюросында фәнни эшләр буенча директор урынбасары. 1980 нән фәнни-тикшеренү һәм проект-технол. ин-тында. Хезмәтләре эффектив төзелеш материаллары технологияләре булдыру һәм гамәлгә кертүгә карый. Сөзәк авышлыкларның тотрыклылыгы турындагы фәзан мәсьәләне вариатив чишү алымын тәкдир итә. М. житәкчелегендә катламлы-монолит эшләнмәләр һәм конструкцияләр төзүен төп нигезләмәләре эшләнә, деформацияләнгән килерне халәтнең темп-рага һәм механик тәэсирләргә бәйләгә ачыклана, катламнар калыңлыгы б-н аларның деформатив характеристикалары арасындагы иң кулай нисбәтләр табыла. Уйлап табуга 41 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, ши. СССР ВДНХсының өч алтын, өч көмеш медале б-н бүләкләнә. СССР МС һәм РФ Хөкүмәте (ике тапкыр) бүләкләре лауреаты.

Х э з м.: Слоистые защитно-декоративные композиции. М., 1997; Мини-заводы по производству изделий для строительства малоэтажных зданий // Строит. материалы, оборудование, технологии XXI века. 2006. № 5; Экология, научные достижения и инновации в производстве строительных материалов на основе и с применением техногенного сырья // Строит. материалы, оборудование, технологии XXI в. 2009. № 12 (автордаш).

МӘҖДИЕВ Рамил Рафаэль улы (12.5.1960, Уфа ш.), график, педагог. Башкорт пед. ин-тының сәнгать-графика бүлгә тәмамлай (1983). 1984 елдан Уфа сәнгать уч-щесендә укытуучы, мөдир (1986 дан). Рәссамнар берлгә (1996), ЮНЕСКО каршындагы Халыкара сыңлы сәнгать ассоциациясе әгъзасы

(1996). Аклы-каралы һәм төсле литография өлкәсендә әйдәп баручы рәссамнарның берсе, шу. катнаш техника б-н дә эшли (монотипия, ретушь, меццо-тинто, акварель). М. әсәрләре автор стилистикасының үзенчәлегә, татар авылы, шу. мифология һәм фольклор сюжетларына караган шәһәр пейзажлары темасын ачучы образларның хисләргә байлыгы б-н аерылып тора. Төп әсәрләре: «Интерьер» (1987), «Дача моңы» (1990), «Мәчет» (1991), «Кызыл курчак белән композиция» (1992), «Кырыктартамчы» (1992), «Ишегалды» (1993), «Тулган ай» (1994), «Малай һәм ат» (1995), «Борынгы Уфа» сериясе (1996, 4 китәп), «Әңгәмә», «Онар», «Галахан», «Тувиртуш» (барысы да — 1997), «Кайту» (2003).

Респ-ка (1984 тән), зона («Социалистик Урал», Курган ш., 1991; «Урал VIII», Уфа ш., 1997) күргәзмәләрендә, станлы басма графиканың Урал триенналесендә (Уфа, 1995, 1998), халыкара («Кече формалар графикасы» биенналесе, Сент-Никлаас ш., Бельгия 1991–99; «Төрки дөнья», Испарта, Әнкара шәһәрләре, Төркия, 2000) күргәзмәләрдә, эскибрис конкурсларында (Маастрихт ш., Нидерланд, 1993; Медон ш., Франция, 1994) катнаша. 2 нче Урал станлы басма графика триенналесе (Уфа ш., 1998), «Тугызынчы Зур Идел» зона күргәзмәсе (Саранск ш., 2004) дипломанты. Шәхси күргәзмәсе 1996 да уза (Уфа ш.).

Әсәрләре М.В.Нестеров исем. Башкортстан сәнгать музейендә, «Урал» галереясында (Уфа ш.), Брунелк шәһәре Графика музейендә (Италия), Эрбет сәнгать музейендә, чит илләрдәгә шәхси коллекцияләрдә (Германия, Төркия һ.б.) саклана.

Р.Р.МәҖдиев. 1. «Сезон тәмам». Төсле литография. 1995; 2. «Малай һәм ат». Төсле литография. 1995.

Әд.: Рамиль Маглиев. Графика. Уфа, 1997; Художники Башкортостана. XX век: Справ. Уфа, 2002; Luc van Den Brielle «Nieuwe namen in de hedendaagse exlibriskunst» // Grafica. 1993. № 3.

Г.Ф.Валиева-Солэйманова.

МӘЧКӘЙ-МӘЧКӘЙ, к у п к ы н, Себер татарлары мифологиясе һәм фольклорында үлгән сихерче рухы. Борынгы ышануларда кешеләр арасында яши, тышкы кыяфәте б-н алардан аерылмый. М.-м. төннәрен утлы шар булып очып йөри, кешеләрнең канын эчә, аларга чир-авырулар йоктыра. Ул *Убырны* һәм *Убырлы карчыкны* хәтерләтә. М.-м.дән кешене, догалар ярдәмендә, мулла гына коткара ала. Башкорт мифологиясендә М.-м. явыз зат буларак та, күрәзәче уңай зат буларак та билгеле. («*Кузы Күрпәч белән Байансыду*» дастанының башкорт версиясе).

Әд.: Татар халык ижагы: Мәкальләр һәм әйтемнәр. К., 1987; Татар халык ижагы: Риваятьләр һәм легендалар. К., 1987; Башкорт халык ижады: Әкияттәр. Өфө, 1976. 1 кит; К и р е в А.Н. Башкирский народный героический эпос. Уфа, 1970.

МӘЧЕ БОРЧАГЫ, д о я с е н е р е, а с т р а г а л (*Astragalus*), кузаклылар сыйлыгының күпсәләтле, сирәк кенә берсәләтле үләннәр, ярымкуаклар, сирәк кенә куакчыклар һәм зур булмаган куаклар ыругы. 2200 гә якын төре билгеле, Төньяк ярымшарның уртача һәм субтропик поясларында, Көнъяк Американың таулы районнарында һәм Африканың көньяк көнчыгышында таралган. 10–120 см биеклектәге үсемлекләр. Яфраклары катлаулы, парсыз каурыйсыман. Чәчәкләре куге кызыл, алсу, шәмәхә, тонык сары яки ак төстә, төрле формадагы чүк чәчәк төркемендә. Жимеше — 6–7 орлыклы кузак. Май–сентябрьдә чәчәк ата. Орлыктан үрчи. ТРда 17 төре бар. Дания М.б. (*A. turcicus*) (А. *danicus*), нут М.б. (*A. cicer*), буркынсыман М.б. (*A. onobrichis*), Австрия М.б. (*A. austriacus*), нигездә, ташлы һәм ялангач тау битләрендә, корылыклы болыннарда, ерымнарда үсә. Ураксыман жимешле М.б. (*A. falcatus*) һәм буркынсыман М.б. культурага кертелгән. 100 кг яшел массада 28 азык берәмлеге һәм 20% ка якын эшкәртелмәгән протеин (коры матдә) була, печәндә тиндәшле рәвештә 73 азык берәмлеге һәм 15%. Печән уңышы 1 га дан 30–60 ц. Халык медицинасында татлы тамыр яфраклы М.б.ның (*A. glycyphylus*) сабагы төче авыруы (золотуха) һәм тире тимгеле вакытында тынычландыру чарасы буларак кулланыла. 12 төре: Идел буге мәче борчагы (*A. wolgensis*), жыерчыклы мәче борчагы (*A. sulcatus*), Цингер мәче борчагы (*A. zingere*) һ.б. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

Әд.: Определитель растений Татарской АССР. К., 1979.

МӘЧЕ БӨТНӘГЕ, к ү к с ы р г а (*Nepeta*), иренчәклекләр сыйлыгының күпсәләтле үләнчел үсемлекләр ыругы. 250 гә якын төре билгеле, Евразиядә, Төньяк Америка, Африкада очрыйлар. ТР территориясендә 3 төре бар. Гади М.б. (*N. cataria*), венгр М.б. (*N. rannonica*) республиканың барлык территориясендә таралган; украин М.б. (*N. ussuriensis*) көньяк-көнчыгыш Кама аръягында

очрый. Далаланган тау битләрендә, елга ярлары буенда, куаклар арасында, болыннарда үсәләр. 25–100 см биеклектәге үсемлекләр. Тамыры тармакты. Сабагы туры, вак төкчәләр б-н капланган. Яфраклары өчпочмаклы-йөрәксыман, очлы, кырыйлары тешәүле. Чәчәкләре вак, ак яисә алсу төстә, тыгыз башаклы чәчәк төркемендә. Жимеше — вак чикләвекчәкләр. Июнь–сентябрьдә чәчәк аталар. Жимешләре августта өлгәрә. Орлыктан үрчилә. Үсемлекләрдән бөтнек исә килә. Жир өстә өлешләрендә гликозидлар, май, органик к-талар, дуплау матдәләре бар. Халык медицинасында гади М.б. һәм венгр М.б. ашпититны ачу, баш, бавыр авырулары вакытында кулланыла. Баллы үсемлекләр. Украин М.б. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

МӘЧЕТ (гарәп. مسجد — табыну урыны), мөселман дини корылышы. Урта Идел төрр-ясендә беренче мәчетләр Идел буге Болгар дәүләтендә 10 йөздә барлыкка килә. Билэр шәһәрләрендә гарәп архит-расы тибендагы күп колонналы 10 йөз бинасы — жамигь М.нең археол. калдыклары сакланып калган. 14 йөздә Алтын Урданың Болгар олысы башкаласы Болгар шәһәрәндә күп колонналы М. төзелә (хәзер *Болгар тарих-архитектура музей-саклаулыгы*; ш.у.к. *Болгар жамигь мәчете, Кече манара*). Әлегә чорның мөселман дини архит-расында сәләкәтләр архит-расының йогынтысы нык сизелә. Алтын Урда таркалганнан соң, мөселман дини төзелеш традицияләре Казан ханлыгы архит-расында давам итә. Ханлыкның монументаль М.ләре госманлылар стилиндә төзелгән дип фаразлана. Авыл М.енең жирле традицион төре агачтан буралган, манарасы ике яки дүрт кыяклы түбәгә урнаштырылган бинадан гыйбарәт була. Казан төбәгендә М.нең 5 төре: квартал яки «мәхәллә М.е»; бәйрәм намазлары өчен жамигь яки «жомга М.е»; үзәк башкала «кәбирәсе»; гомуми шәһәр мөселласы; зиратта гыйбәдәт кылу М.е булуы мөгьүм. 16 йөздән башлап мәхәллә һәм жамигь М.ләре генә төзелә. Казан ханлыгын Рус дәүләте яулаганнан соң (1552), татар монументаль дини архит-ра-

Менделеев шәһәрәндәге «Таң» мәчете. 1995.

сы үсүдән туктый, Казанда М.ләре төзү тыела. 1593 елгы патша боерыгында Казан воеводаларына катгый рәвештә: «Һәм сез барлык татар мәчетләрен себереп түгегез, алга таба татарларга һич тә М. төзәргә рөхсәт бирмәгез», — дилә. Сенатның «Казан губернасында мәчетләр төзәргә рөхсәт бирмәү турында»гы 1742 елгы фарманы да ш.у. мөселманнарга һәм татарларга катгый каршы юнәлтә була, 1744 кә Казан һәм Зоя провинцияләрендәге 536 М.нең 418 е жимергелә. Екатерина II хакимлеге чорында Россия мөселманнарына карата дини сәясәт шактый үзгәрә. 1760 елларның 2 нче яртысында Казан төбәгендә таш мәчетләр салына башлый. Рус проф. архитекторлары, заллы, манаралары түбәгә урнаштырылган традицион М. тибеннан файдаланып, аларны гомумроссия стилиндә төзәргә керешәләр. Башлыча бер яки ике заллы, хужалык бүлмәләре беренче катта яки келәт астында, манаралары түбәгә урнаштырылган М.ләре калкып чыга. Манаралар, катгыйдә буларак, яруслы итеп төзелә. Яруслар формалары һәм зурлыклары буенча аерлып торган, кечкенә түбәле кәрнизләр б-н бүленгән. Беренче типтагы М.не бизәгәндә (мәс., *Кышкар мәчете* һәм *Мәчкәрә мәчете*),

Болгар шәһәрәндәге Ак мәчет комплексы. Арх. С.П.Шакиров. 2012.

барокко стиле архит-расы һәм татар бизәлеш сәнгате элементларын алаштыру алымы кулланыла. 18 йөз ахырында — 19 йөз башында шәһәр архит-расы йогынтысында түбәннең кадаксыз төрә (бүрәнә фронтон) — атламалы түбәгә, манараның буралы конструкциясе каркасына алыштырыла. Бүрәнә диварларның чыгынтыларын лопатка яки пилястрлар б-н бизәп, такта б-н тышлы башлылар. Шушы ук чорда М. биналарында такта кәрнизләр, көньяк һәм төньяк фронтоннарда чорма тәрәзәләре, түбә асты куышлары, ике колонна өстендә ике кыяклы түбәле оялалды баскычы һ.б. барлыкка килә. Татар мәчетләрендә ислам дине билгесе — ярымай (манарада, гөмбәз очларында һәм михраб өстендә) чагыштырмача 18 йөз ахырында күрәнә башлы. *Әсән-Елга мәчете* — Татарстанда безнең көннәргә кадәр сакланып калган бердәнбер татар агач дини архит-ра истәлекләреннән берсе (18 йөз ахыры). 18 йөз ахырында — 19 йөзнең 1 нче чирегендә манарасы түбәгә урнашкан бер яки ике заллы гадәти М. катгый классицизм формаларында төзелә (*Ташкичу мәчете* һәм Байлар Сабасы авылындагы М.). Ләкин бу чорда М.ләрнең күпчелегә агачтан салына. Шәһәрдә яки авылларда агач М. фасадларын һәм интерьерларын бизәгәндә классицизм архит-расы элементлары кулланыла: киң кәрниз, тоскан ордерындагы лопаткалар һәм пилястрлар, капительле агач колонналар рәвешендәгә ордер элементлары, баскыч һәм балкон култыкчаларындагы баласиналар. 19 йөз башында Россиядә архит-рага һәм төзелешкә, ш.и. мөселман дини корылымаларына билгеле кагыйдәләр кертелә. Кануни ақтар авыл М.ләрнең яқындыгы йорт-каралтылардан 10 сажиннан да ким булмаган ераклыктагы майданнарда яки үзәк урамнарда салуны күздә тотта (гадәттә, авыл М.е авыл үзәгендәгә елга буена яки тыкрыкка салына). 2–3 мең халкы булган зур татар авылларында берничә М. эшли. Төзелеш өчен рөхсәт алына һәм проект яса. 1829 да беренче проект басылып чыга (Казан губернасында яклау тапмый), 1844 тә гөмбәзле манарасы төньякка һәм ишеге аның аскы ярусына урнашкан татар М.е проектының яңа үрнәгә раслана. 19 йөзнен 2 нче яртысында күп кенә М.ләр, мәс., Мамадыш өязендәгә Кәчмир һәм Казилә авылларындагы М.ләр, *Чистай шәһәренең беренче мәчете* төрле архит-р формалар катнашкан үрнәк проект буенча төзелә. 1863 тә моңарчы катгый кысаларда булган М. проектлары үрнәкләренен композициясен һәм планын ирекле сайлау рөхсәт ителә. 1920–30 елларда күп кенә М.ләрнең эшчәнлегә туктатыла, биналары төрле учреждениеләр тарафыннан яки хужалык максатларында файдаланыла башлай. 1980 еллар ахырында үзгәртеп кору башлангач, мөселман мөхәлләләре кабат оеша, тарихи М. биналары мөселманнарда кайтарыла, яңалары төзелә башлай. Яңа оешкан мөселман мөхәлләләре тормышында хатын-кызларның актив катнашуы мәчетләрнең функцияләре киңәюгә китерә. М. төзүдә рев-циягә кадәрге үрнәкләргә ияру, гадәти күләмле-планлаштырылган чишелешләрдән файдалану әкрәнләп яңа композицияләре карар-

лар эзләү һәм куллану б-н алыштырыла башлай. М.нең функциясен оештыру 2 төргә бүлелп карала: гыйбадәт заллары анфилада рәвешендә ир-атлар өчен төп катта һәм хатын-кызлар өчен ниргәдә яки беренче катта була, ишекләре аерым куела. М. эче вестибюль һәм холлдан башка тагын арулану һәм тәһарәт алу, ял итү һәм укучыларга дәрес бирү бүлмәләренә, китапханәгә бүленә. Икенче юнәлеш Казандагы һәм респ-каның зур шәһәрләрендәгә дини биналарга хас. Залы гөмбәзле, үзәк манарасы төньякта, ишек өстендә урнашкан М. тибы киң тарала башлай. Казандагы *«Печән базары мәчетенең»* («Нурулла») композициясе дә шуңа охшаган. Татар М.е образын шәркый-мөселман, болгар һәм татар халык архит-расы үрнәкләрен чагылдырган яңа формаларда ижат итәргә омтылу Менделеев шәһәрендәгә *«Таң» мәчете*, Чаллыдагы *«Әбузәр»* биналарында сизелә. Чаллы шәһәрендәгә *«Тәүбә» мәчете* гөмбәзсез ике кыяклы түбә б-н ябылган. Теләче авылындагы М. заллары соңгы елларда киң таралган диагональ рәвештә урнашуы б-н үзгәртелә. Кайвакыт М.нең гомуми композициясе һәм зал түбәсе диагональ үзәк буенча төзелә (Казандагы *«Болгар» мәчете*; Югары Осман р-нының Кызыл Байрак авылындагы М., 1997, архитекторлар Т.М.Агишев, И.Н.Агишева һ.б.). Күпманаралы *Түбән Кама җамигә мәчетенең* залы диагональ рәвештә оештырылган М. тибына керә, монда дини ихтыяжлар дини-агарту бурычлары б-н бергә башкарыла. М. композициясен катлауландыру, аны нәфис архит-р алымнар б-н бауту күренеше Чаллыдагы *«Ихлас»*, Алабугадагы *«Җамигә»* мәчетләрендә, Р.Г.Галиев исем. *Әл-мәт мөселман дини мәғрифәт үзәгендә* һ.б.да гәүдәләнеш таба. 2013 ел башына Татарстанда 1325 М. исәпләнә. Шу. к. *Казан мәчетләре, Мәскәу мәчетләре, Манара, Михраб.*

Әд.: Х а л и т о в Н.Х. Архитектура мечетей Казани. К., 1991; Мечети Татарстана / Сост. Х.Г.Надырова, Р.П.Салихов, Р.П.Хайрутдинов. К., 2000.

Х.Г.Надырова.

МӘЧЕТЛӘ РАЙОНЫ, БРның төньяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. 1930 елда оештырыла. Майданы — 1557 км². Үзәге — Олы Ыктамак авылы (Уфадан 283 км төньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 24440 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 8702, 1979 да — 7372, 1989 да — 6983, 2002 дә — 6052, 2010 да — 5886 кеше. Районда 50 торак пункт, ш.и. 4 татар, 6 татар-башкорт, ш.у. 2 татар-рус һәм татар-рус-башкорт авылы бар. Иң зур татар авыллары (2009) — Олы Ака (1239 кеше) һәм Яңа Мослим (1085). 2004/05 уку елында М.р.ның 6 мәктәбендә укыту татар телендә алып барыла, 6 сында татар теле фән буларак өйрәнелә.

МӘЧКӘРӘ, М о ш к а р а елгасы, Көнчыгыш Кама арыгында, Дала Зәе елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 15 км, бассейнының майданы 55,6 км². Богелмә-Бәләбәй калкулыгынан ага. Лениногорск р-нында. Елга башы Яңа Чыршылы посёлогы янында, тамагы Александровка посёлогыннан 3,5 км көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклегә 320 м, тамагыныкы — 128 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 40%. М.нең 1 км

озынлыктагы кушылдыгы бар. Елга чөлтәренең тыгызлыгы 0,29 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 3–10 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 99 мм, ташу вакытында су катламы 60 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,075 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 700–1000 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк. М. бассейнында суның гомуми күләме 1,9 млн. м³ булган 2 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МӘЧКӘРӘ авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 25 км төньяктарак, Бөрә елгасы буенда. 2010 елда 229 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, сарык асрау. Урта мәктәп, клуб. Сәүдәгәр Үтәмишевләр йорты — 19 йөзнен 2 нче яртысы архит-ра истәлегә. 1678 дән мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганақларда Ишменев исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 19 йөздә М. зур мөселман мәгарифе үзәкләреннән берсе була.

Мәчкәрә авылы. Сәүдәгәр Үтәмишевләр йорты. 19 йөзнен 2 нче яртысы.

2 жирле мәчеттә һәм авыл мәдрәсәсендә атаклы дин галимнәре һәм жәмәгәт эшлекләре белем ала һәм эшли, алар арасында Г.Курсави, Х.Әмирханов була. 20 йөз башында 1 киче-мамык һәм 2 китапка тукумасы өчен жеп эрләү биналары, тегермән эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенен имана жире 1552,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Күкшел волостында, 1920 дән ТАССРның — Арча, 1928 дән Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1873 тә — 677, 1884 тә — 802, 1905 тә — 993, 1920 дә — 933, 1926 да — 797, 1938 дә — 663, 1949 да — 579, 1958 дә — 544, 1970 тә — 458, 1979 да — 440, 1989 да — 307, 2002 дә — 240 кеше. Шу. к. *«Мәчкәрә» мәдрәсәсе, Мәчкәрә мәчете.*

«МӘЧКӘРӘ», мәдрәсә. Вятка губернасының Малмыж өязе Мәчкәрә авылында ур-

нашкан була (хәзер ТРның Кукмара р-ны), авылның беренче мәхәлләсе каршында эшлди. 1750 елларда Габделхәמיד бине Үтәгән әл-Түнтәри тарафыннан нигез салына. Үзенең үсеше б-н мәдрәсә укучыларының берсе — Г.Г.Үтәмишевкә бурычлы (к. *Үтәмишевлар*), әлеге эре эшмәкәр «М.» мәдрәсәсенә зур ярдәм күрсәтә. Икенче мөдәррисе Мөхәммәдрәхим бине Йосыф әл-Ашыти була (1818 дә вафат); аның вакытында «М.» Идел-Урал төбәгендә иң билгеле мәдрәсәләрен берсенә әверелә, үзенең бу статусын Габдулла бине Яхья әл-Чиртуши (1858 дә вафат) вакытында да саклап кала. А.Сөбханкулов (1886 да вафат) һәм А.Абдулбаширов мөдәррислек иткәндә, мәдрәсә үзенең алдынгылык ролен югалта, иске ысуллы гадәти уку йортына әверелә. Мәдрәсәне тәмамлаучылар — Г.Курсави, Х.Әмирханов, С.Мәржани (Ш.Мәржанинең әтисе), М.Тукаев (Эстәрлебаш мәдрәсәсен нигезләүче), Х.Госманов («Госмания» мәдрәсәсен нигезләүче), И.М.Үтәмишев (Кышкар мәдрәсәсе мөдәррисе).

Әд.: Мәржани Ш. Мостафадел-эхбар фи әхвали Казан вә Болгар. К., 1890. Т. 2; Хайруллин Р.П., Салихов Р.П. Республика Татарстан: Памятники истории и культуры татарского народа (конец XVIII — начало XX веков). К., 1995.

МӘЧКӘРӘ МӘЧЕТЕ, татар дини архит-расы истәлегә. Кукмара р-ны Мәчкәрә авылы үзәгендә урнашкан. 1791 елда 1 нче гильдия Малмыж сәүдәгәре Габдулла ибне Габдессәлам ибне Үтәмиш әл-Мәчкәрәви акчасына төзелә. Түбәсенә манара урнаштырылган ике катлы, ике заллы мәчет. Беренче кат хужалык әйберләре кую өчен билгеләнгән. Анфиладлы гыйбадәт залының түшмә гөмбәзсыман. Гөмбәз өслеге барокко һәм татар бизәлеш сәнгате үрнәгендәге филәнкалар, катырып ясалган розеткалар б-н бизәлгән. Мәчет фасадында Петербург бароккосу стилендәге классицизм элементлары булган әүвәлге

Мәчкәрә авылы мәчете. 1791.

бизәлеш сакланып калган. Мәчеттә татар галим-теологлары һәм вәгазъчеләре ахун Мөхәммәдрәхим бине Йосыф әл-Ашыти һәм Габдулла бине Яхья әл-Чиртуши имам хезмәтен башкаралар. 2011 дә М.м.нең манарасы торгызыла.

Әд.: Мечети Татарстана / Сост. Х.Г.Надырова Р.П.Салихов, Р.П.Хайрудинов. К., 2000.

Х.Г.Надырова.

МЕБИКАР (лат. mebicar), дару, көндез кулланыла торган транквилизатор (2,4,6,8-тетраметил-2,4,6,8-тетраазибицикло (3,3,0) октади-

он-3,7). Тәме ачы булган төссез порошок, суда һәм күп кенә органик эретмәләрдә жиңел эри; химик яктан инерт; кислота, селте, оксидлаштыручы, янадан кайтаручы матдәләр, дарулар һәм азык компонентлары йогынтысына бирелми; яхшы саклана, стерильләштерү ысулларына чыдам, эрү темп-расы 224–228 °С. РФАнең Органик химия ин-тында (Мәскәү) эшләнә, фармакологик активлыгы Казан мед. ин-тында (И.В.Зайконова, И.Е.Зимакова һ.б.) өйрәнелә. Клиник тикшерүләр М.ның дөвалау активлыгы югары булуны раслый. 1979 елда препаратка патент бирелә һәм ул гамәлдә кулланыла башлый; 1986 да фенозепам һәм седуксен б-н бергә СССРда кулланылуы өч төп транквилизатор исемлегенә кертелә. Мускуллар көчсезлеге, сулпанлек, йокымсырату эффектлары уятмый, кан күрсәткечләренең нормальләшүенә этәргеч бирә. М. матдәлә алмашына йогынты ясамый, организмнан тулысынча, үзгәрешсез чыгарыла, токсинлыгы аз, организмның гадәти метаболитларына (мочевина һ.б.) якын. Психиатрия, наркология, невропатология, стоматологиядә, шу. у. көндәлек тормышта неврозларны кискәтү өчен кулланыла. «Татхимфармпрепаратлар» АҖДә житештерелә (2001 дән).

Әд.: Зимакова И.Е. Фармакологические эффекты нового психотропного препарата мебикар // Фармакология и токсикология. 1977. Т. 40, № 6. *В.Ф.Бозовлевский.*

МЕДЯТОВ Рәшит Салих улы (15.8.1951, Мәскәү), невропатолог, мед. фән. д-ры (1990), проф. (1995). Н.А.Семашко исем. Мәскәү стоматология ин-тын тәмамлаганнан соң (1974), шуңа эшкә калдырыла. Хезмәтләре бит нервы зарарланган очракта вегетатив-кан тамырларындагы һәм трофик тайпышларны, деаферентация синдромын өйрәнүгә карый. М. тарафыннан Россолимо-Мельнерсон-Розенталь синдромын, өч япые бит невралгиясен, алгы баскычсыман мускул синдромын, гепатocereбраль дистрофияне, биттәге авырту синдромнарын, умыртка сояенә функциональ блокада ясагандагы авырту синдромын, бит нервы невротиясын, мучен остеохондрозы вакытындагы скаленус-синдромны дөвалау ысуллары тәкдим ителә. Уйлап табуга 10 авторлык таныклыгы бар.

Хезм.: Невралгия тройничного нерва. М., 1999.

МЕДВÉДЕВ Александр Владимирович (20.6.1935, Кама Тамагы р-ны Варварино а.), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1994), проф. (1994), РФнең атказ. а. х. хезмәткәре (1993). Казан а. х. ин-тын (1963), КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (Мәскәү, 1967) тәмамлый. 1961–65 елларда ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-тында, Октябрь, Алексеев р-нарнында комсомол һәм партия эшендә, 1967–69 да Кама Тамагы р-ны башкарма ком-ты раисе, 1970–71 дә ТАССРның сыйфат буенча баш инспекторы урынбасары, 1971–76 да ТАССР а. х. министры урынбасары, 1976–78 дә «Россемкартофель» ФЖБнең бәрәнге орлыкчылыгы бүлегә башлыгы һәм ген. директоры урынбасары. 1978–2000 дә (бүленеп) РФ А. х. һәм азык-төлек министрлыгында: партком секретаре (1978–89), баш кадрлар идарәсе башлыгы (1989–96), кадрлар

сәясәте һәм персонал б-н эшләү бүлегә раисе (1999–2000). 1996–99 да Россия менеджмент һәм агробизнес инженерлары академиясе проректоры. 2000 нән Россия агросәнәгәт комплексын кадрлар б-н тәмин итү академиясе проректоры.

Хезмәтләре агросәнәгәт комплексында аграр реформалар һәм дөләтнең кадрлар сәясәте мәсьәләләренә карый. М. тырышлыгы б-н Россиядә беренче Агросәнәгәт комплексында социаль һәм кадрлар мәсьәләләре буенча фәнни-тикшеренү ин-ты, Агросәнәгәт комплексының кадрлар һәм социаль сәясәт академиясе булдырыла. «Почёт билгесе» ордены, медаллар, ш. и. Россия Табигый фәннәре академиясенең В.И.Вернадский исем. медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Аграрная реформа АПК: Кадровая политика на переходном этапе к рынку. СПб., 1993; Кадровый потенциал российского села. М., 1994; Природно-экологические проблемы сельского хозяйства. М., 2000 (автордаш); Оценка персонала. М., 2001; Сельское хозяйство России в свете экологических проблем. М., 2004 (автордаш).

Әд.: А.В.Медведеву — 70 лет // Вестн. кадровой политики, аграрного образования и инноваций. 2005. № 6.

МЕДВÉДЕВ Анатолий Михайлович (13.8.1944, Казан), гидрогеолог, ТР Дөләт бүләге лауреаты (2004). Казан ун-тын тәмамлый (1970), Куйбышев геол. идарәсендә геол.-разведкалуа идарәсе экспедицияләрендә эшлди. 1977 елдан «Татмелиоводстрой», 1980 нән «Сельхозводстрой» трестларында. 1985 тән «Росводэксплуатация» АҖДә, 1989 дан Казан геол. экспедициясендә. 1994–2002 дә «Татнефть» АҖ идарәсенен геол.-разведкалуа идарәсендә баш гидрогеолог. Дөләт бүлегә ТРның нефть чыгару районнарында жир асты сулары чыганаclarын тикшерү методикасын эшләгәнә һәм гамәлгә керткәнә очен бирелә. ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

МЕДВÉДЕВ Борис Яковлевич (10.3.1938, Казан — 18.6.2008, Казан), слесарь-инструментчы, СССР Дөләт бүләге лауреаты (1977). 1961–79 елларда Казан төгәл машиналар төзү з-дында эшлди. Дөләт бүлегә махсус приборлар төзү өлкәсендәге хезмәтләре очен бирелә. 3 нче дәрәжә Хезмәт Даны ордены б-н бүләкләнә.

МЕДВÉДЕВ Владимир Иванович (25.12.1928, Саратов өлкәсенен хәзерге Ивантеево р-ны Сестры а.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1977), проф. (1979), РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1989), Чуаш АССРның атказ. югары мәктәп хезмәткәре (1977). 1952 елда Саратов а. х. н механикалаштыру ин-тын тәмамлаганнан соң, ТАССР А. х. министрлыгының Казан өлкә идарәсендә, 1953 тән Казан а. х. ин-тында укыта. 1963 тән Чуаш а. х. академиясендә, тракторлар һәм автомобильнар каф. модире (1963–2001), а. х. н механикалаштыру ф-ты деканы (1965–69). Хезмәтләре машина агрегатлары энергетикасына, аларның параметрларын исплөү методикасына карый. М. катнаш машина агрегатларында двигателнең егәрлеген күп önөлештә бүлө торган тракторларны эшләүдә һәм житештерүгә кергүдә катнаша (Минск һәм Липецк

трактор э-дларының махсус КБ коллективлары б-н берлектә). Уйлап табуга 50 авторлык таныклыгы бар. Чуаш АССР ЮС депутаты. (1985–90). «СССРның уйлап табучысы», «РФнең мактаулы югары һөнәри белем биру хезмәткәре» билгеләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: Энергетика машинных агрегатов с рабочими органами-двигателями. Чебоксары, 1972; Выбор оптимальных параметров почвообрабатывающей техники с использованием методов вибрологии и многокритериальной оценки. Чебоксары, 2000; Ротационные рабочие органы-двигатели. М., 2004 (автордаш).

МЕДВЕДЕВ Вячеслав Николаевич (30.12.1940, Казан — 30.8.1999, шунда ук), хирург, мед. фән. д-ры (1986), проф. (1987). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1964), шунда ук эшли (бүленеп: 1973–76 елларда Кения Респ-касында госпиталь хирургы), 1981 дән 2 нче хирургик авырулар каф. мөдире. Хезмәтләре йөрәк һәм кан тамырлары авыруларын хирургик дөвалауга карый. М. тарафыннан ясалма кан әйләнеше кичергән авырулар халәте, кардиохирургиягә нисбәтле авыруларның вегетатив статусы халәте һәм ясалма кан әйләнеше кулланылганда миокардтагы матдәләр алмашу үзгәрешләре өйрәнелә. М. житәкчелегендә Татарстанның Казан һәм башка шәһәрләрендә беренче аорткоронар шунтлау операцияләре ясала. Ул аяклардагы облитерация эндартериитны периаартериаль симпатэктомиа юлы б-н хирургик дөвалау ысулларын гамәлгә кертә, тумыштан килгән яки авыру китереп чыгарган йөрәк зәгыйфьлеген, ургача гипотермия һәм ясалма кан әйләнеше шартларында беренче булып, хирургик дөвалый, йөрәк клапаннарына протезлар куя, катнаш цианотоник йөрәк зәгыйфьлеген көйли. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар (аяктагы кан тамырларына операция ясау ысулы; зарарланган артерияне саклау өчен авыруның үз венасы өлешен әзерләү). Йөрәк хирургиясенә кирәкле мед. инструментлары уйлап тапканы өчен СССР ВДНХсы медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Клиника, диагностика и хирургическое лечение пороков сердца. К., 1995 (автордаш); Динамика изменений люминолзависимой хемилуминесценции крови больных с пороком сердца, оперированных в условиях искусственного кровообращения // Казан. мед. журн. 1998. № 4.

Әд.: Профессор Вячеслав Николаевич Медведев // Казан. мед. журн. 1999. № 5.

МЕДВЕДЕВ Григорий Антонович (1868, Терек өлкәсенең Кура станицасы — 4.2.1944, Мәскәү өлкәсенең Абрамцево пос.), нәкышче, график, педагог. Владикавказда реаль уч-ще, класслы рәссам дәрәжәсендә СА тәмамлый (1894). Казан сәнгать мәктәбен оештыруда башлап йөрүчеләрнең берсе, рәсем һәм нәкыш классларында укытучы (1895–1917), мөдир (1901–04, 1907–14) булып эшли. «Казан сәнгать мәктәбендә махсус белгечлекләр буенча программалар», «Реформалаштырылган Казан сәнгать мәктәбенен нәкыш класслары программалары» авторы. Күп тапкырлар СА уздырган сәнгать мәктәпләре укытучылары съездларында катнаша. 1920 еллар башында Татарстан дәүләт нәшриятына плакатлар эшли. ТатАХРР (1923), Рәссамнар берлеге (1935) әгъзасы.

Г.А. Медведев. 1. «Сабанда». 1924; 2. «Ахирәтләр». 1924. Икесе дә – ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда.

1918–25 тә — Мари АССРда, 1930–32 дә Мордовия АССРда эшләп ала. Мари һәм мордва халыкларының тормыш-көн күрүше темаларына картиналар яза. 1932 дә Мәскәүгә күчә, Абрамцево посёлогында яши һәм эшли. М. пейзажлар, Идел буенда яшәүче татар, мари, мордва, башкорт халыкларының хезмәте һәм көн күрүше темаларына жанрлы картиналар ижат итә; Идел йөкчеләре, кызылармиячеләр, рев-ция юлбашчыларының зур портрет галереяларын төзи.

Төп әсәрләре: «Борынгы жырлар» (1900), «К.Л.Мюфке портреты» (1900 еллар башы), «Баржа төяүчеләр» (1912), «Авылда ачылык» (1917), тау мариларының авыллары һәм кешеләре сериясе (1918–25), «Ахирәтләр», «Татарларның сөрү жире», «Сабанда (Кичке күлгәләр)» (барысы да — 1924), «1905 елда шәһәр думасы янында Казан эшчеләренә кораллану» (1925), «Казанны яклау: 16 йөз», «Борынгы Казан», «Күчмән далаларында», «Чапкын», «1918 елда Казан янында десант төшерү», «Вахитовны ату», «Мордва туге», «Мордва халык жырларын жыючы, мордва халык жырларын, көн күрүшен һәм телен тикшерүче М.Е.Евсеев эш вакытында» (барысы да — 1926), «Йөкчеләр Иделдә» (1929), «Ленин исемендәге туку фабрикасында. Казан», «Бакыр кою. Вахитов заводы», «Чуен кою. «Кызыл юл» заводы. Казан» (барысы да — 1920 еллар). М. портретын Н.И.Фешин ижат итә.

Казан рәссамнары күргәзмәләрендә (1896), Казан сәнгать мәктәбенең вакытлы күргәзмәләрендә (1911–16), Картиналарның 1 нче бушлай күргәзмәсендә (Казан, 1918), Казандагы 1 нче Дәүләт сәнгать һәм фән күргәзмәсендә (1920), Картиналар, этюдлар, эскизлар, рәсемнәрнең 1 нче Козьмодемьянск күргәзмәсендә (1920), 2 нче Дәүләт нәкыш, скульптура һәм архит-ра күргәзмәсендә (Казан, 1921), АХРР (Мәскәү, 1922 елдан), ТатАХРР (Казан, 1923 тән) күргәзмәләрендә, «Казан плакаты» күргәзмәсендә (Казан, 1929) катнаша.

Әсәрләре ТР Милли музееда, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда, А.В.Григорьев исем. Козьмодемьянск сәнгать-тарих музееда, Т.Е.Евсеев исем. Мари милли музееда

(Йошкар-Ола ш.), Мордва Респ-касының берләштерелгән туган як музееда (Саранск ш.), Рев-ция музееда (Мәскәү) саклана.

Әд.: Червоная С.М. Художники Советской Татарии: Биограф. справ. К., 1975.

Е.П.Ключевская.

МЕДВЕДЕВ Дмитрий Анатольевич (14.9.1965, Ленинград), дәүләт эшлеклесе. Ленинград ун-тын тәмамлый (1987), шунда ук гражданлык хокукы кафедрасында эшли (1990–99); юридик фән. канд. (1990). Бер үк вакытта, 1990–99 елларда, Ленинград шәһәре халык депутатлары Советында, С.-Петербург мэриясендә, 1999–2000 дә РФ Президентты администрациясе житәкчесе урынбасары, 2000–03 тә 1 нче урынбасары, 2003–05 тә

Д.А. Медведев.

житәкчесе. 2005–08 дә РФ Хөкүмәте Рәисенең 1 нче урынбасары; 2008–12 дә РФ Президентты, 2012 нең маеннан РФ Хөкүмәте Рәисе. «Россия Федерациясе дәүләт хакимияте органнары һәм Татарстан Респ-касы дәүләт хакимияте органнары арасында эшләр бүлешү һәм үзара вәкаләтләр алмашу турында» шартнамә (2007) әзерләүдә катнаша, аның РФнең Федераль законы сыйфатында кабул ителүенә булышлык күрсәтә. Күп тапкырлар ТРда була, респ-када социаль-икътисади һәм мәдәни үсешнең барышы, милләтара һәм конфессияара мөнәсәбәтләрнең торышы б-н

таныша. 2007 нең ноябрәндә Казандагы Россия ислам ун-тында булганда М. «Россиядә мәселманнар дәүләт һәм жәмгыятә тормышында, мәдәнияттә һәрвакыт актив роль уйнадылар, Ватанга фидакәр хезмәт ителәр, гражданлык бурчларын тулысынча үтәделәр», дип билгеләп уза. 2011 нең июнендә аның башлангычында Казанда Әзәрбайжан Респ-касы президенты И.Алиев һәм Әрмәнстан Респ-касы президенты С.Саргсян катнашында Таулы Карабах мәсьәләсен хәл итү буенча саммит булып уза. 2013 тә М. Казанның 27 нче Бөтендөнья жыйге студентлар уеннарын уздыруга әзерлеге барышы б-н таныша, татарларның милли Сабан туге байрамендә һәм 27 нче Универсиаданы ябу тантанасында катнаша. «Казанның 1000 еллыгы истәлегә» медале б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов, Г.С.Сабиржанов.

МЕДВЕДЕВ Ефрем Игнатьевич (1903, Самара губ., Бөгелмә өязе Иске Мертовщина а. — 1982, Куйбышев ш.), тарихчы, тарих фән. д-ры (1960), проф. (1962), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1970). Шәрәк пед. ин-тын (Казан, 1929), Казан ун-тын (1931) тәмамлый. 1919 елда Бөгелмә шәһәре тимер юлында эшче. 1929–35 тә Узәк дәүләт архивы управляющийе, ТАССРның Узәк музейе директоры. 1936–76 да Куйбышев пед. ин-тында, 1962 дән СССР тарихы каф. мөдире. 1977 дән Куйбышев ун-тында рев-циягә кадәр Россия тарихы каф. мөдире. СССР ФАнең «Бөек Октябрь социалистик революциясе» проблемасы буенча Фәнни советның Идел буе секциясен житәкли. Хезмәтләре Урта Идел буендагы аграр хәрәкәт, Гражданныр сугышы һәм Окт. рев-циясе тарихына карый. М. житәкчелегендә «Беренче бөтендөнья сугышы һәм Февраль революциясе чорында патша армиясе» («Царская армия в период первой мировой войны и февральской революции», 1932) документлар жыйентыгы нәшер ителә.

Хезм.: Октябрьская революция в Самарской губернии. Куйбышев, 1957; Установление и укрепление Советской власти в Среднем Поволжье. Куйбышев, 1974.

С.И.Ионенко.

МЕДВЕДЕВ Михаил Михайлович (22.9.1945, Луганск ш.), фотожурналист. 1969–71 елларда кино операторы ассистенты, Воркута телевидение студиясендә фотохәбәрче. 1971–73 тә Ростов фотокомб-тында кино операторы. 1974 тән «КамАЗ» ЖБдә: баш конструктор идарәсе кинофотолаб-ясе башлыгы, кино операторы, 1985 тән «Рабочий КамАЗ» г-тасы редакциясендә кино операторы. 1986 дан ТАССР буенча ТАСС фотохәбәрчесе, 1990 нан «Фото ИТАР-ТАСС» агентлыгының ТР буенча үзхәбәрчесе, ТР, Удмурт Респ-касы, Мари Респ-касы буенча фотохәбәрчесе. 2003 тән «Фото АРТ» ЖЧЖ директоры (Казан). «Татар ашлары» («Татарская кулинария», 2004), «Татарстан мазарасы» («Татарстан с высоты птичьего полёта»), «Портфолио-Казань» (2005) фотоальбомнары авторы. «КамАЗ-мастер» дивайн-системасын эшлэгән һәм гамәлгә керткән өчен РФнең әдәбият һәм сәнгать өлкәсендә Дәүләт бүләге бирелә (2001).

МЕДВЕДЕВ Николай Петрович (20.7.1916, Сембер губ. Каменские Выселки а. — 23.2.1995, Казан), хирург, мед. фән. д-ры (1960), проф. (1962), ТАССРның атказ. табибе (1947), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1967, 1975). А.В.Вишневский шәрәкәте, Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1941), Казандагы эвакогоспитальдә әйдәп баручы хирург. 1945 елдан Казан мед. ин-тында, 2 нче хирургик авырулар каф. мөдире (1961–1981), проф.-кинәшче (1981–95). Татарстанда йөрәк-кан тамырлары хирургиясенә нигез салучы. 1974 тә М. Казанның 6 нчы хастаханәсе каршында кардиохирургия үзәге оештыра (1996 дан М. исем.). Татарстан хирурглары жәмгыяте рәисе (1979–95). Хезмәтләре йөрәк-кан тамырлары авыруларын, йөрәк-кан тамырлары патологиясе вакытында биохимик үзгәрешләре өйрәнүгә карый. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсы, Н.И.Пирогов исем. медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Биохимические нарушения при хирургических операциях и их коррекция. К., 1967; Биохимические аспекты клинической хирургии. К., 1973; Нарушения гемостаза у хирургических больных и возможности их коррекции. К., 1982 (автордаш); Путь к сердцу: Записки хирурга. К., 1993.

Әд.: Казанский государственный медицинский университет (1804–2004 гг.): Заведующие кафедрами и профессора: Биограф. словарь. К., 2004.

МЕДВЕДЕВ Пётр Михайлович (15.1.1837, Мәскәү — 30.1.1906, С.-Петербург), драма актёры, режиссёр, антрепренёр. Мәскәү театр уч-щесендә укый. Проф. сәхнә эшчәнлеген 1853 елда Тула шәһәрәндә И.М.Никулин труппасында башлап жибәрә. 1854–61 дә Кострома, Тверь, Саратов, Воронеж, Курск, Әстерхан шәһәр театрларында уйный. 1861 дә Пенза шәһәрәндә актёрлар ширкәте б-н житәкчелек итә, 1863–67 дә Самара шәһәрәндә антреприза тотта. 1866 ның жәендә труппасын беренче тапкыр Казанга гастрольләргә алып килә. Зур уңыш б-н узган гастрольләрдән соң, ул Казанга дөвәмләп эшкә чакыру ала. 1867–72, 1874–80, 1884–88 дә Казан шәһәр театрының антрепренёры була, бер үк вакытта актёр һәм режиссёр буларак та эшен дөвәм итә. М. Казан театры Россия провинцияләренә иң алдынгы театры дәрәжәсенә күтәрә. Нигездә, рус һәм дөнья классикасы, заманча драматургия пьесаларына (У.Шекспир, Ф.Шиллер, А.С.Грибоедов, Н.В.Гоголь, А.В.Сухово-Кобылин, А.Ф.Писемский, А.Н.Островский) таянып, М. актёрлардан башкаруда ансамбльлелеккә ирешүне, психол. төгәллек һәм тәэсирлелек, үз-үзенә тотуда югары зәвыкчыллык; костюмнар, аксессуарлар сайлауда төгәллек, бар нәрсәдә тормыш чынлыгы таләп итә. М. ш.у. театр сәнгате реформаторы, К.С.Станиславский, В.И.Немирович-Данченко, А.П.Ленский принципаларын башлап жибәрүче буларак билгелә. Спектакльләренә куелыш сыйфатына зур игътибар бирә. М., башка театрларда куелуы тыелган күп кенә спектакльләренә сәхнәгә менгерү өчен, цензура ком-тынан аерым хокуклар алуга ирешә. 1868 дә Казан сәхнәсендә беренче тапкыр А.К.Толстойның «Иоанн Грозныйның үлеме» («Смерть Иоанн Грозный»), 1869 да Н.В.Гогольның «Ревизор» пьесалары буенча спектакльләре цензура тарафыннан сызу-бозуларга дучар ителми генә куела; биредә ш.у. А.Н.Островский пьесалары буенча күп кенә спектакльләре Петербург һәм Мәскәүдән алда-рак дөнья күрә. М. талантларны күрә һәм ача белгән искикч педагог, аш актёрлар тәрбияләүче була. Төрле елларда М.ның Казан труппасында А.А.Рассказов, М.А.Решимов, А.А.Немирова-Ральф, А.П.Ленский, В.А.Макшеев, В.Н.Давыдов, К.А.Варламов, М.Г.Савина, П.А.Стрепетова, М.И.Писарев, А.И.Шуберт, М.В.Лентовский, М.Т.Иванов-Козельский, Н.В.Пальчикова эшли, статист сыйфатында Ф.И.Шаляпин сәхнә эшчәнлеген башлый.

П.М. Медведев.

М. Казан сәхнәсендә балалар өчен спектакльләр (әкияти феерияләр, балалар әдәбияты әсәрләре буенча спектакльләр) куючы беренче антрепренёр була; истә калырлык күңелле тамашалар оештыра. 1874 тә М., драма труппасы эшен дөвәм иттергән хәлдә, Казанда опера спектакльләре куюга нигез салып, опера труппасы да оештыра. Башкаручылардан Ф.К.Львов, З.И.Эйбоженко, Д.А.Усатов, А.П.Ухтомская-Баронелли, Ю.Ф.Закржевский, О.К.Ильяшевич, Н.В.Унковскийны, дирижёрлардан У.И.Аврамек, А.А.Орлов-Соколовскийны чакыра. М.житәкчелегендә опера спектакльләре югары башкару культурасы б-н аерылып тора. Ул, рус музыка-вокал мәктәбе үсешенә күңелчәк юнәлешен алдан тоеп, жырчылардан вокаль техниканың драматик уен б-н бергә табиғый үреләп баруын таләп итә. Тормыш дөреслеген тирәнтен яктыртучы актёр буларак, М., үзә ижат иткан характер тыбын ижитмагый күренеш дәрәжәсенә житкереп, башкарган рольләренә кин социаль гуманизмшәртләр бирә белә. Аның Казанда уйнаган аеруча әһәмияткә ия булган тирән эчтәлекле рольләре — Городничий («Ревизор», Н.В.Гоголь), Расплюев («Кречинскийның туге», А.В.Сухово-Кобылин), Фамусов («Акыллык бәласе», А.С.Грибоедов), Крутицкий («Нәр акыл иясен дә гадилик жиңәр», А.Н.Островский). Труппасындагы актёрларга карата гаделлеге, театр эшен тирәнтен белүе, искикч администраторлык сәләте М.ны рус театры тарихында сизелерлек эз калдырган иң эре антрепренёрларның берсе дәрәжәсенә күтәрә. 1890 да ул С.-Петербургтагы Александр театрына баш режиссёр итеп чакырыла.

Хезм.: Автобиография. К., 1886; Воспоминания. Л., 1929.

Әд.: Крути И. Русский театр в Казани. М., 1958; Давыдов В.Н. Рассказ о прошлом. Л.-М., 1962; Благоев Ю. «... Получил прозвище Казанский» (Пётр Медведев и Казанский театр во второй половине XIX века). К., 2001.

Ю.А.Благов.

МЕДВЕДЕВ Семён Ноевич (24.11.1928, Кырым өлкәсенә Азов р-ны Колай а., хәзер

Азовское пос.), радиофизик, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1983). Мәскәү механика ин-тын төмамлы (1951), Казан радиоэлектроника ин-тында эшли, әйдәп баручы инженер (1956–62), бүлек башлыгы (1962–81), бүлекчә башлыгы (1981–93), башкаручы директор (1993–95), әйдәп баручы инженер-конструктор (1995 тән). М. актив сорау һәм җавап режимында эшли торган радиолокацион системалар төзүдә катнаша (РФ армиясе һәм флотын коралландыру өчен җитештерүгә кертелә). Уйлап табуга 6 авторлык таныклыгы бар. Дәүләт бүләге радиолокация өлкәсендәге хезмәтләре өчен бирелә. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МЕДВЕДЕВ П.М.НЫҢ ТЕАТР КИТАПХАНӘСЭ. П.М.Медведевның Казандагы антреприза репертуарын тәшкил иткән пьесалар җыелмасыннан тора. Театр китапханәсен ул 1857–58 елларда Динабург (хәзерге Даугавпилс, Латвия) шәһәре сәхнәсендә уйнаган вакыттан ук җыя башлай, әмма төп өлешен Казанда антреприза тоткан чорда җыелган пьеса текстлары тәшкил итә. С.-Петербургка киткәндә, П.М.Медведев китапханәсен театрға калдыра, аннан ул башка антрепренёрлар тарафыннан тулыландырыла. Окт. рев-циясеннән соң ТАССР Фәни китапханәсенә күчәрелә, ә 1934 тә Казан ун-ты Фәни китапханәсенә тапшырыла.

Китапханәдә 2 мең чамасы китап, ш.и. 1850–60 елларда киң таралган рус һәм чит ил авторларының басмалары, ташбасма һәм кулъязмалары була (А.С.Пушкин, А.Н.Островский, У.Шекспир, Ж.Б.Мольер һ.б.). Барлык пьесаларның өчтән бер өлешен комедияләр һәм водевилләр тәшкил итә, опера һәм оперетта либреттолары да саклана. П.М.Медведев антрепризасы вакытында Казан театры сәхнәсендә Казан драматурглары пьесалары да куела, мәс., К.К.Бродовскийның «Яшенле яңгыр читләтеп үтте» («Гроза прошла мимо», 1883), элекке Казан тормышыннан А.П.Славинның «Гаврил Иванович Михляев, Казан сәүдәгәре һәм фабриканты» пьесасы («Гаврил Иванович Михляев, Казанский купец и фабрикант», 1876), билгесез авторның «Черек күл вакыйгасы Поп тавында ачылды» («На Чёрном озере случилось», на Поповой горе объяснилось»). Пьеса текстларыннан тыш, китапханәдә рус театры, артистлар тормышы һ.б. турында төрле басмаларда чыккан язмалар да урын алган (48 данә).

Исәнкә алу кенәгәсе буенча карточкалар каталогы төзелә, хәзер ул Казан ун-ты Фәни китапханәсенә кулъязмалар һәм сирәк китаплар бүлегендә саклана.

Медведев китапханәсе аерым бер тәрпит-төзөлә: һәр нөсхә тышлыгына П.М.Медведев театры китапханәсендәге китапның номеры язып ябыштырыла. Бу китапханәнең Казанда театр тарихын һәм П.М.Медведев шәхесен ойланып өчен әһәмияте зур.

Әд.: Медведев П.М. Воспоминания. Л., 1929; Н е д о р з о в а И.А. К вопросу об изучении частных библиотек: театральная библиотека П.М.Медведева // Рукописная и старопечатная книга: Проблема сбора, сохранения и изучения. К., 1995.

И.А.Новицкая.

МЕДВЕДЕВ РАЙОНЫ, *Мару Республикасының* тоньяк-көнбатыш өлешендә урнашкан. Майданы — 2796,6 км². Үзәге — Медведово посёлогы (Йошкар-Оладан 8 км көнбатыштарак). Халкы — 68075 (2012), татарлар — 2160 кеше (2010). Татарлар, башлыча, район үзәгендә яшиләр. Хәзерге вакытта 3 нче Медведово урта мәктәбендә татар-башкорт көрәш секциясе эшли (1990 нан). 2003 тән М.р.нда Татар милли-мәдәни автономиясе яшәп килә, аның ярдәме б-н ел саен татар милли бәйрәмнәре үткәрелә. ТР б-н М.р. арасында тыгыз мәдәни һәм икътисади бәйләнешләр урнашкан, а.х., сәнәгать, мәдәният өлкәсендә тәҗрибә уртаклашу буенча делегацияләр оештырыла. М.р. б-н ТАССРның атказ. артисты Г.Г.Гыйбадуллинның тормышы һәм хезмәт эңчәнлегә бәйле.

МЕДВЕДЕВА Нина Павловна (6.2.1939, Новосибирск өлкәсе Ленинск-Кузнецкий ш.), гидрогеолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2004). Томск политехник ин-тын төмамлы (1962), Казан геол. экспедициясендә эшли. 1995–97 елларда «Татнефть» АҖнен Татарстан геол.-разведкалау идарәсендә гидрогеолог. Дәүләт бүләге ТРның нефть чыга торган р-нарда жир асты сулары чыганаclarын разведкалау методикасын эшләгәнә һәм гәмәлгә керткәнә өчен бирелә.

МЕДВЕДЕВКА посёлогы, Буа шәһәрәннән 28 км көнчыгыштарак, Тоша елгасы (Зоянең уң кушылдыгы) буенда. 2010 елда 1 кеше яши. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның — Тәтеш, 1957 нең 30 октябрәннән Буа р-нында. Халык саны: 1938 дә — 94, 1958 дә — 74, 1970 тә — 64, 1979 да — 34, 1989 да — 23, 2002 дә — 7 кеше.

МЕДВЕДКА авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрәннән 17 км көньяк-көнчыгыштарак, Дала Зәе елгасы буенда. 2010 елда 13 кеше (руслар) яши. 1732 дә отставкадагы солдатлар авылы буларак нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Яна Бөгелмә, Кече Бөгелмә исемнәре б-н дә мөгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында земство мәктәбе, 3 су тегермәнә эшли. Бу чорда авыл җәмәгатенә имана жире 1717 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Богоявление волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Бөгелмә, 1935 нең 10 февраләннән — Яңа Писмән, 1955 нең 18 августыннан Лениногорск р-нында. Халык саны: 1859 да — 473, 1889 да — 771, 1910 да — 929, 1920 дә — 1062, 1926 да — 929, 1938 дә — 422, 1949 да — 293, 1958 дә — 205, 1970 тә — 143, 1879 да — 83, 1989 да — 33, 2002 дә — 28 кеше.

Әд.: Шөгәр төбәге — хәзинәләр чиммәсе = Шугур — край сокровищ. К., 1997.

МЕДВЕДКОВО авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 23 км көнбатыштарак, Зоя елгасы тамагы буенда. 2010 елда 18 кеше (руслар) яши. 17 йөздә Успенне монастыре (Зоя шәһәре) жирләрендә нигез салына. 1764 тә халкы — экономик,

соңрак дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә, урман материаллары б-н сату итә. 20 йөз башында М.да 4 жил тегермәнә эшли. Бу чорда авыл җәмәгатенә имана жире 582 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Юмат волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраләннән — Зоя, 1931 нең 20 октябрәннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраләннән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1782 дә — 81 ир-ат; 1859 да — 202, 1908 дә — 284, 1926 да — 371, 1938 дә — 270, 1949 да — 145, 1958 дә — 171, 1970 тә — 96, 1979 да — 48, 1989 да — 8, 2002 дә — 1 кеше.

МЕДИЕВЬСТИКА (лат. medius — урта һәм aevum — гасыр, чор) тарих фәнендә Көнбатыш Европаның урта гасырлардагы тарихын ойланыуче бүлек. Беренче булып урта гасырлар тарихын аерым чорга 15 йөз гуманист тарихчылары бүлен чыгаралар: алар бу чор Көнбатыш Рим империясе җимерелгәннән соң башланган дип саныйлар. 17 йөздә тарихны борынгы, урта, яна дөверләргә бүлеп ойланы башлыйлар. 18 йөз мөгьрифәтче тарихчылары урта гасырларның феодализм чоры б-н тәңгәләштерәләр. Шул заманда феодализм барлыкка килүнең «герман» һәм «роман» теорияләре туа. 19 йөздә М.да милли фәни мәктәпләр оеша. 19 йөзнен 1 нче яртысында, тарихи мөгьрифәтчелек тәгьлиматы кризис кичергән һәм герман историографиясендә романтизм таралып алган шартларда тарихи хокук мәктәбе (К.Ф.Эйхгорн, Ф.Савиньи һ.б.), Л.Ранке мәктәбе, Гейдельберттагы мәктәп (Г.Г.Гервинус, В.Циммерман һ.б.), француз историографиясендә либераль мәктәп (О.Тьерри, Ф.Гизо, Ф.Минье, А.Тьер, Ж.Мишлэ) әһәмиятле роль уйнайлар. Беренчеләре М.ның чыганаclar базасын кнәйтүләре, тикшеренүләрдә тәнкыйди ысуллар кулланылары, икенчеләре дворяннар һәм «өченче катлау» арасындагы сыйныфый көрәш теориясен күтәрәп чыгулары б-н мөгьлүм. 19 йөзнен 2 нче яртысында Европа М.сында берничә юнәлеш: саяси, тарихи-хокукый (Германиядә Г.Маурер, Г.Вайц, П.Рот һ.б.; Англиядә У.Стебс, Г.Мэн һ.б.), тарихи-икътисади (Германиядә К.Т.Инама-Штернегг, К.Лампрохт һ.б.; Англиядә Т.Роджерс; Франциядә Н.Д.Фюстель де Куланж), мәдәни-тарихи синтез юнәлешләрендә үсүче позитивистик М. барлыкка килә һәм үсеп ала. К.Маркс һәм Ф.Энгельсның тарихи хезмәтләре марксистик М.га нигез сала. 19–20 йөзләрдә, позитивистик историография кризис кичергәндә, неокантианство йогынтысында тәнкыйди агым туа (Германиядә Г.Белов, Г.Зелигер һ.б.; Англиядә Ф.Мейтленд; Франциядә Ж.Флак, Ш.Пти-Дютайи һ.б.). 20 йөздә М.да «Анналы» ж-лы тирәсендә тулланып, үз юнәлешләрен булдырган француз тарихи фәне вәкилләре аерым урын били. 20 йөзнен икенче яртысында М. яна социаль тарих, тарихи антропология, ментальлекләр тарихы, микротарих, «яңа локаль тарих», гендерлы тарих, интеллектуаль тарих һ.б. юнәлешләр йогынтысында үсә. Хәзерге М.да ур-

та гасырларны чорларга бүлүдә төрлө карашлар бар. 19 йөздә ныгып урнашкан һәм чит илләрдә хәзер дә өстенлек итүче традицион караш буенча, М.ның предметы — 5 йөздән алып (Көнбатыш Рим империясенен жимелүе) 15 йөз уртасына яки ахырына кадәр чор (китап басу уйлап табылу, төрөкләренен Константинопольне алуы, европалыларның Американы ачуы, Бөек географик ачышлар һәм колониаль яулап алулар дәвере). Кайбер тарихчылар (мәс., хәзерге заман француз тарихчысы Ж.Ле Гофф һ.б.) Рим империясе кризисын да өченә алган 2–3 йөзләрдә башланып, урта гасырларның матди һәм интеллектуаль эзләре югалган 18 йөз ахыры — 19 йөз башы б-н йомгакланган «озын урта гасырлар» версиясен яклай. Россия М.сы (рев-цигә кадәргесә һәм марксистик М.) 20 йөз урталарына кадәр урта гасырлар б-н яңа заман чиген 18 йөз ахырына, Француз буржуаз рев-циясе чорына билгеләп килде. Марксистик историографиядә кабул ителгән бүленеш нигезендә урта гасырлар 5 йөздән 17 йөз урталарына кадәр дөвам итә һәм феодал житештерү ысуллары барлыкка килү һәм ныгып урнашу кысаларын били. Урта гасырларны өйрәнү үзенчәлекләре чорларга бүлү һәм тикшерү үзенчәлекләренә карап билгеләнә. Кайбер галимнәр (Л.И.Мечников, локаль цивилизацияләр теорияләре тарафдарлары О.Шпенглер, А.Тойнби һ.б.) тарихны «борынгы чор—урта гасыр—яңа заман» яки «колбилүчелек—феодализм—капитализм—социализм» схемалары буенча бүлүне кабул итмиләр.

Россиядә М., тарих фәнненең аерым бер өлеше буларак, 1830–40 елларда барлыкка килә. Аны рәсми рәвештә өйрәнү үзәкләре — Мәскәү, Казан, Харьков, С.-Петербург, Киев ун-тлары. Мәскәү ун-тында М.га Т.Н.Грановский тарафыннан нигез салына. Россия М.сының 19 йөз — 20 йөз башындагы үсеше сәяси (Т.Н.Грановский, П.Н.Кудряцев, С.В.Ешевский, В.И.Герье, М.М.Стасюлевич, Н.А.Осокин һ.б.), социаль-икътисади (И.В.Лучицкий, М.М.Ковалевский, Н.И.Кареев, П.Г.Виноградов, А.Н.Савин, В.К.Пискорский, Р.Ю.Виппер һ.б.), мәдәни-тарихи (Л.П.Карсавин, О.А.Добиаиш-Рождественская, И.М.Гревс һ.б.) юнәлешләрдә бара; аңа үзара аралашу нигезендә («рус тарихчылары мәктәбе») Мәскәү (Т.Н.Грановский, В.И.Герье һәм аларның шәкертләре), С.-Петербург (М.С.Куторга, М.М.Стасюлевич) ун-тларында һ.б. университетларда, фәнни лидерлар тирәсендә (В.И.Герье, П.Г.Виноградов, И.В.Лучицкий һ.б.ның мәктәпләре) оешкан фәнни мәктәпләр йогынтысы зур була. Совет чорында марксистик М. бердәнбер юнәлеш булып тора. Аның тарафдарлары феодализм генезисын (А.Р.Корсунский, А.И.Данилов, А.Я.Гуревич, Л.Т.Мильская һ.б.), урта гасырлардагы социаль-икътисади проблемаларны (Н.П.Грацианский, А.И.Неусыхин, М.А.Барг, Е.А.Косминский, В.Ф.Семёнов, С.Д.Сказкин, А.Д.Люблинская һ.б.), урта гасырлар дәүләте тарихы, социаль һәм сәяси каршылыklar, урта гасырлар идеологиясе мәсьәләләрен (Е.В.Гутнова, А.Н.Чисто-

звонов, М.М.Смирин һ.б.) өйрәнүгә зур өлеш кертә. Хәзерге чор теоретик плюрализм, цивилизацияләр тарихына таба борылу, тарихи антропология һ.б. б-н характерлана.

Татарстанда М. барлыкка килү һәм аның үсеш алуы югары белем бирүче уку йортлары: Казан ун-ты, Казан руханилар академиясе, пед. ин-тлар (Көнчыгыш пед. ин-ты һ.б.) барлыкка килү һәм үсү б-н бергә бара. Казан ун-тында урта гасырлар тарихын башлап укытучылар — немец профессорлары П.Ф.Цеплин, И.Е.Миллер, И.Г.Томас; ун-тны тәмамлаучылар — Н.А.Кондырев, Н.А.Иванов һ.б. 1850–60 елларда ун-тта урта гасырлар тарихы буенча лекцияләренә М.И.Славянский, В.Ведров, Н.А.Фирсов укый. Фән буларак Казанда М.га нигез салучылар — Н.А.Осокин, А.И.Смирнов, И.Н.Смирнов. Аларның хезмәтләре Россия М.сында еретиклык хәрәкәте тарихы проблемаларын, урта гасырлар шәһәрләрен өйрәнүгә юл ача. Проф.-юристлар С.М.Штлевский, Н.К.Нелидов (хезмәтләре борынгы германнарга һәм славянарга карый), Н.П.Иванов (халыкара мөнәсәбәтләр һәм хокук), С.А.Егиазаров (урта гасырларда шәһәр торышының чагыштырма тарихы), ш.у. урта гасырлар тарихына мөрәжәгать итәләр. Казан руханилар академиясе укытучыларынан проф. С.А.Предтеченскийның магистрлык диссертациясе «IX йөз ахырына кадәр Көнбатыш чиркәүләре эшчәнлегенә папа тахетә йогынтысы арту» («Развитие влияния папского престола на дела западных церквей до конца IX в.») дип атала, Д.Беликов «Готларда христианлык» («Христианство у готов»), А.Потехин «Англичаннар һәм пуританнарның көрәш тарихынан очерклар» («Очерки из истории борьбы англиканства с пуританством»), Е.А.Будрин «XVI йөз антитринитарийлары» («Антитринитарии XVI в.») хезмәтләрен язалар. 20 йөз башында Казан руханилар семинариясендә М.ны Казан ун-тының чиркәү тарихы каф. приват-доценты К.В.Харламович укыта. Казан ун-тында Византия темасы буенча Д.Ф.Беляев, Д.В.Айналов, С.П.Шестаков, Казан руханилар академиясендә И.М.Добровольский, проф. Ф.А.Курганов эшлиләр. Чиркәү һәм мәдәният тарихы проблемалары аларның игътибар үзәгендә була. 1906–10 да ун-тның гомуми тарих кафедрасында Испания тарихы буенча танылган белгеч, И.В.Лучицкий шәкертә проф. В.К.Пискорский эшли. Казан ун-тында «Салика законы»ның (Lex Salica) беренче русча тексты (тәржемәчеләре — В.К.Пискорский шәкертләре Н.П.Грацианский һәм А.Г.Муравьев) нәшер ителә (1913). Н.П.Грацианскийның «XIII–XIV йөзләрдә Париж һөнәрчелек цехлары» («Парижские ремесленные цехи в XIII–XVI столетиях», 1911) хезмәте — рус әдәбиятында урта гасырлар цехларына нисбәтле беренче аерым тикшеренү эше. Казанда ш.у. борынгы германнарга, франк крәстианнәре торышына, аббат Ирминон сәясәтенә, Бөек Карлның «Утарлар турында капитулярий» («Капитулярий о поместях») фәрمانына багышланган хезмәтләр языла.

1913–22 дә проф. М.В.Бречкевич М. буенча лекцияләр курсы укый һәм гамәли дәресләр алып бара. 1921 дә ил күләмендә югары уку йортларының тарих-филол. ф-тлары ябылу проф. тарихчылар эзерләүдә һәм, гомуман, тарих фәне үсешендә өзеклеккә китерә. 1920 елларда галимнәр чит илләрдәге архивларда, китапханәләрдә эшләүдән, алардан чыганаclar һәм фәнни әдәбият соратып алудан һ.б. мөмкинлекләрдән мөхрүм ителәләр. Казан ун-тында тарих-филол. ф-ты фәкать 1939 да гына торгызыла. Бөек Ватан сугышы елларында Казанга эвакуацияланган галимнәр арасында күренекле медиевистлар да була: акад. Д.М.Петрушевский (1942 нең 12 декабрендә Казанда вафат), СССР ФА мөхбир әгъзасы, сонрак акад. Е.А.Косминский, проф. М.В.Левченко, проф. Б.Ф.Поршнев, яш галимнәр Н.А.Сидорова, А.Е.Рогинская, Л.Е.Кертман һ.б. 1950–90 елларда М.ны доц. М.Д.Бушмакин (Казан пед. ин-тында, Казан ун-тында, 1943–58), проф. А.И.Данилов, доц. А.В.Сергеев (Казан ун-тында, 1950–88), проф. Г.П.Мяжков, А.З.Ханина (Казан ун-тында, 1963–88), сонрак чорда М.М.Базина (1976–2005), Т.А.Смолова (1988–96), И.Х.Гарифжанов (1996–2001), А.Г.Суприянович (1996–2000) укыта. А.И.Даниловның шәкертләре (В.А.Гавриличев, Г.К.Садретдинов, Н.И.Смоленский, И.И.Шәрифжанов һ.б.) М. һәм гомуми тарих историографиясе өлкәсендә абруйлы белгечләр булып танылалар. 20 йөзнен 2 нче яртысында Казан медиевистлары фәнни эшчәнлегенә төп юнәлеше булып чит илләр һәм Россия М.сы һәм славистикасы тарихын өйрәнү тора; 20–21 йөзләрдә чигендә урта гасырлар тарихына багышланган хезмәтләр донья күрә.

Әд.: Бушмакин М.Д. Профессор Н.А.Осокин — первый Казанский медиевист // Средние века. 1960. Вып. 17; Ханина А.З. В.К.Пискорский // Вопросы историографии всеобщей истории. К., 1968. Вып. 3; Ягудин Б.М. Н.А.Осокин и становление Казанской школы всеобщей истории. К., 1998. Мильская Л.Т. Николай Павлович Грацианский // Портреты историков: Время и судьбы. М., 2000. Т. 2; Сыченкова Л.А. Культура Западной Европы: Российский опыт историографического осмысления (2-я половина XIX — 30-е гг. XX вв.). К., 2000; Историки в поиске смысла. К., 2003; Мяжков Г.П. Медиевистика в Казанском университете // История и историки в Казанском университете: К 125-летию Общества археологии, истории и этнографии при Казанском университете. К., 2005. Ч. 2.

Г.П.Мяжков.

МЕДИЦИНА (лат. medicina, medicus — табиблек, дөвалау), фән өлкәсе һәм гамәли эшчәнлек, максаты — авыруларны кискәтү һәм дөвалау, кешенә сәламәтлеген ныгыту һәм саклау, гомерен озайту.

Фән буларак, М. фундаменталь мед., биол. мед., социаль мед. төркемнәрен тулганган фәнни дисциплиналар комплексын тәшкил итә. Биол. мед. дисциплиналары кеше тәне төзелешен (морфология) төрлө бүленештә: организм (анатомия), организм (топографик анатомия), тукумалар (гистология), күзәнәкләр (цитология) һәм ш.у. молекула дәрәжәсендә (молекуляр биол.) өйрәнә. М. организмның функциональ эшчәнлеген (физи-

ол., биохимия), авыруларның килеп чыгышы, көчәюе һәм барышы закончылыкларын (патология анатомия һәм патофизиол.), иммунология, аллергология, микробиол., паразитология, мед. биохимиясе һәм биофизикасы аша аларның махсус аспектларын ачыклай, организмга дарулар тәэсирен (фармакология) тикшерә. Авыруга диагноз кую һәм авыру кешене дөвалуа (терапия, хирургия, педиатрия), бала таптыру б-н бәйлә мед. ярдәме (акушерлык һәм гинекология) кебек клиник дисциплиналар аерым төркем хасил итә. Гигиена, социаль мед. б-н бәйлә дисциплиналар (эпидемиология, жәмгыяви саламәтлек һәм саламәтлекне саклау, мед. демографиясе, биомедәтика, мед. хокукы, мед. социологиясе һ.б.) тормыш шартларының кеше саламәтлегенә йогынтысын өйрәнә, саламәтлек саклау һәм авыруларны кисәтүгә, саламәтлек саклауны оештыру мәсьәләләренә юнәлдерелгән чаралар тәкъдим итә. М. әйләнә-тирә дөньяга тәэсир итүнен фәнни (исбатлауға нигезләнган мед.) һәм сәнгатькә хас (табиб интуициясе, диагноз кую сәләте, пациентка психологик йогынты ясау) ысулларын, шу. дөвалуа манипуляцияләре вакытында мануаль күнекмәләр куллана.

М. — кешелек туллаган гыйлемнәрнең иң борынгы тармагы. Бик борынгы заманнарда ук, ялгышулар аша, халык медицинасы — дөвалуаның эмпирик алымнары (кан алдыру, банка салу, шин кую, яра бәйләү һәм шу. гигиена чаралары) системасы формалаша, халык тәҗрибәсенен күп гамәлләре хәзер дә кулланылышта. Табиблек гыйлеме формалашуда Шәрәкь М., ши. Идел буе Болгар дәүләте табибләренә йогынтысы зур була. Болгар табибләре пульсны тыңлауға аерым әһмият бирәләр, кан алдыруны киң кулланалар. Борынгы болгар табибләре язган хезмәтләр Шәрәкьтә танылу ала. Гарәп табибе Серапион (кече Ибне Сераби) үзенен «Дару матдәләре турында гыйлемнәр» (12 йөз) китабында болгар табибләре тәҗрибәсен телгә ала. Алар турында атаклы гарәп галиме Ибне әл-Бейтар Дхъя Хужа Хәлфә дө яза. «Энциклопедия лөгатылеге»ндә («Энциклопедический лексикон», т. 1–17, 1835–41) Болгардан чыккан галим-табиб *Борһанеддин Ибраһим бине Йосыф әл-Болгари (?–1204)* хакында мәгълүмат бар. Аның фармакология өлкәсенә караган «Гади дарулар» табиблек трактаты мөселман дөньясына билгеле була. Болгар галим-табибләре, бертуган Тажетдин һәм Хәсан бине Юныс әл-Болгариларның хезмәтләре шу. киң таныла. Өлкәнә — табиб-фармаколог Тажетдин — Гыйракның Мосул шәһәрәндә укый һәм гомер итә, фармакология бунча «Агуланулардан көчле дөва», «Дару үләнәренә мөмкинлекләре» хезмәтләрен яза. Әнәс Хәсан «Агуланулардан көчле дөва»ны гарәп теленә тәрҗемә итә (12–13 йөз), трактатның гарәпчә күчәрмәсе Иранда, Мәҗлес китапханәсендә саклана (1997 елда Казанда тәрҗемәсе басылмыш чыга). М. тарихында Идел буе Болгар дәүләтенән чыккан Хажы Әбүбәкер Бәлхи әл-Болгари һәм Хажы Әскәр исемнәре дә билгеле.

Халык саламәтлеген саклауда көндәлек санитария културасы зур роль уйный, ислам дине аңа (тән, киём, торак гигиенасы, намаз алдыннан тәһарәт алу һ.б.) аерым игътибар бирә.

Идел буе Болгар дәүләтендә халык медицинасы тора-бара фәнни, юнәлеш ала; 13 йөздә хастаханәләр барлыкка килә (Кол Галинә «Кыйссаи Йосыф» поэмасында әйтәләр). Гарәп язучы болгарларга Шәрәкь табибләренә хезмәтләре б-н танышу мөмкинлегә бирә. Цивилизацияләр үсешә кысаларында жәмгыяви М.га нигез салына, чагыштырмача стандартлаштырылган белем бирү — мед. мәктәпләрендә, соңрак университетларда (Салерно — 9 йөз; Болонья — 12 йөз; Оксфорд, Кембридж, Париж, Падуа — 13 йөз; Прага, Краков, Вена — 14 йөз) тормышка ашырыла. Мед. ярдәменә мохтажларга ярдәм күрсәтү учреждениеләре барлыкка килүдә дини оешмаларның роле аеруча зур була. Рус дәүләтендә беренче хастахана Киевтагы Печера монастыре каршында ачыла (1070). 12 йөздә Русьнең Новгород һәм башка шәһәрләрендә хастаханәләр була. Патша Иван Грозный заманында кабул ителгән «Стоглав» жыентыгы (1545) Россиядә хастаханәләр эшчәнлегенә дөләт күзәтчелендә торудың раслий, жыентыкта хастаханәләренә корылыш тәртибе һәм авыруларны карау-дөвалуа кагыйдәләре жентекләп тасвирлана. Мәскәү Русенда М.ның дөләт системасына кертелүе 1581 дә Даруханәләр приказы оештырылудан башлана (к. *Даруханәләр*). Пётр I чорында медицинага кагылышлы иң әһмиятле казанышлар: хәрби госпитальләр (ши. Казанда — 1722) төзелә, мед. белеме бирү системасы булдырылу (1707 дә госпиталь мәктәпләре ачылу). Екатерина II патшалык иткәндә Мед. коллегиясе оештырыла, мед. белеме бирү жәелдерелә; Мәскәү ун-тында мед. ф-ты ачыла, госпиталь мәктәпләре мед.-хирургия академияләре итеп үзгәртелә; *жәмгыяте тәрбиясе приказлары* (1775) төзелә. Приказлар эшчәнлегә нәтиҗәсе буларак, 1775–1865 тә Казан губернасында 519 хастаханә (17,4 мен ятак-урын) ачыла. Приказлар оештырылу б-н бергә, өз табибләре вазифасы кертелә, 1797 дән табиблек идарәләре булдырыла. «Губерна һәм өз земство учреждениеләре турында нигезләмә» («Положение о губернских и уездных земских учреждениях», 1864) раслана; «приказ медицинасы»на алмашка киң халык катламынарына участокларга бүленешле тәртип бунча бушлай хезмәт күрсәтүче *земство медицинасы* килә. Урта һәм югары мед. белеме бирү системасы нигездә 19 йөздә формалаша. М., галим-медикларның эзләнүләренә һәм хезмәтләренә карап, төрле юнәлештә үсә: физиол. (К.М.Быков, Н.О.Ковалевский), патология (В.В.Пашутин, А.В.Петров); хирургиядә уңышлар, анатомия-хирургия киселешендә булып, топографияне үзләштерүгә нигезләнә (А.-Л.А.Кутер, Ф.О.Елачич, Н.И.Боголюбов), иммунология һәм бактериология өлкәсендә И.Г.Савченко эшли (к. *Медицина белеме бирү*). Россиянең үз терапия мәктәбе традицияләре ныгып урнаша (А.Л.Мясников, В.П.Образцов,

М.П.Кончаловский, Д.Д.Плетнёв, Н.Д.Стражеско, Г.Ф.Ланг, Н.А.Виноградов, Н.И.Котовицкий, К.Ф.Фукс, М.А.Хомяков, Э.Б.Терезулов, Н.К.Горяев һ.б.); нейрохирургия (В.М.Бехтерев, Н.Н.Бурденко, А.Л.Поленов, С.П.Фёдоров), пластик хирургия (С.С.Юдин, В.А.Гусьнин), йөрәк-кан тамырлары хирургиясе (А.Н.Бакулев, В.С.Савельев, В.И.Бураковский, Н.П.Медведев), онкология (П.А.Герцен, Н.Н.Петров, Н.Н.Блохин), офтальмология (В.П.Филатов, Е.В.Адамюк) фәнни мәктәпләре барлыкка килә. Гигиена, фән буларак, Россиядә киң таралыш ала, урта жәмгыяви максатка хезмәт итүче, ләкин һәрқайсы үзәнчеләккә өч үзәк — Петербург мәктәбе (А.П.Доброславин), Мәскәү мәктәбе (Ф.Ф.Эрисман), Казан мәктәбе (А.И.Якобий) — тәшкил итә.

Окт. рев-циясенән соң М. аеруча зур күтәрелеш кичерә. Совет хөкүмәте каршында төзелгән Табиблек коллегияләре советы (1918) илнең саламәтлек саклау системасын үзгәртен кору эшенә керешә. 1918 нең 11 июлендә Н.А.Семашко һәм З.П.Соловьёв (икесе дө Казан ун-тының мед. ф-тын төмамлаган) житәкчелендә РСФСР Саламәтлек саклау халык комис-ты оештырыла; совет саламәтлек саклау системасының төп принциплары (дөләт житәкчеләге, авыруларны кисәтү чаралары күрелү, фән һәм практика бергәлеге, авыруларны булдырмау мәсьәләләрен халык катнашында хәл итү) алар тарафыннан нигезләнә. 1918 нең апрелендә Казан губерна саламәтлек саклау бүлгәе булдырыла, 1920 нең сентябрендә ТАССР Саламәтлек саклау халык комис-ты (к. *Татарстан Республикасы Саламәтлек саклау министрлыгы*) төзелә. Ил өчен катлаулы чорда яңа саламәтлек саклау системасы, аз күләмдәге ресурсларны иң кыен мәсьәләләргә хәл итүгә — йогынты һәм социаль авыруларны дөвалуага, ана һәм балалар саламәтлеген саклауға юнәлтәп (к. *Казанда фәнни медицина жәмгыяте*), эпидемияләргә туктатып калуға ирешә. Совет М.сының авыруларны кисәтү һәм социаль мед. юнәлешендәге эшчәнлегенә ачык мисалы — киң таралган социаль авырулар: туберкулёз, венерик чирләр, трахомага каршы көрөшү өчен махсус хезмәтләр булдыру (к. *Диспансерлар*, «*Камешка*»). Бөек Ватан сугышы башланыр алдыннан илдә һәр кеше очен бушлай табиб ярдәме күрсәтү системасы, нигездә, оешып бетә. Бөек Ватан сугышы елларында саламәтлек саклау өлкәсендә дөләт житәкчелендә остенлекләре раслана: хәрби мобилизация мед.-санитария хезмәте б-н тәэмин ителә, эвакогоспитальләр һәм яралыларны дөвалуа оештырыла, тылда уңай сан.-эпид. халәт саклана, оборона заводларында эшләнүчеләргә югары сыйфатлы мед. ярдәме күрсәтүдә остенлекләр билгеләнә, халыкка мед. ярдәме күрсәтү сугышка кадәр дәрәжәдә саклана, эпидемияләр башлануға юл күелмәй. Мед. фәннендә һәм практикада зур алга китеш күзәтелә. Матди база һәм кадрлар потенциалы булдырыла (к. *Эвакуация госпитальләре*).

19 йөзнен 2 нче яртысында — 20 йөз башында саламәтлек саклау системасы, мед.

фәнни мәктәпләре барлыкка килә. Казан М. үсешенә иң эре үзәкләреннән берсе булып кала (к. *Казан медицина фәнни мәктәбе, Сәләмәтлек саклау*). Хәзерге чорда Казан мед. фәнни мәктәбе традицияләре Казан мед. ун-тында, Казан мед. академиясендә һәм аларның клиник уку-уқыту базаларында, Казан эпид. һәм микробиол. фәнни-тикшеренү ин-тында дәвам ителә. 20–21 йөзләр чигендә М.ның хезмәт күрсәтүгә караган тармагы (косметология, пластик хирургия, ортодонтия һ.б.) барлыкка килә, шулай итеп, тормыш һәм саламәтлекне саклау янәшәсенә тагын бер кайгырту объекты — кеше матурлыгы куела.

21 йөз башыннан М.ның фәнни тикшеренүләр таләп итә торган мед. генетикасы (ген инженериясе ысулларын куллану), иммунология (организмда бара торган патологик процессларны биофизик жайланмалар ярдәмендә визуальләштерү ысулларын эшләү), күзәнәк медицинасы кебек юнәлешләре көчле күтәрелеш кичерә.

Өд.: Амиров Н.Х. 180 лет высшего медицинского образования // Казанский медицинский институт (1814–1989). К., 1989. Ч. 1; Павлухин Я.Г. История медицины Татарстана в лицах. К., 1997; Зятдинов К.Ш., Павлухин Я.Г. Очерки истории медицины Татарстана (до 1917 г.). К., 2005.

Н.Х.Әмиров, А.С.Созинов, Р.Г.Исхакова.

МЕДИЦИНА БЕЛЕМЭ БИРҮ, мед. кадрлары эзерләү һәм аларның квалификациясен күтәрү системасы; табиб һәм урта мед. персоналның проф. эшчәнлегенә өчен кирәк белем һәм гамәли күнекмәләр тулланмасы. М.б.б. мед. фәне һәм саламәтлек саклау практикасы б-н тыгыз байланышкан, аның урта, югары һәм өстәмә белем төрләре бар. Өзлексез М.б.б. стратегиясе кабул ителгән. Император Александр I идарә иткәндә уздырылган мәгариф реформасы кысаларында дәүләти М.б.б. системасы төзелә; 19 йөзнен 1 нче яртысында урта мед. хезмәткәрләре эзерләү башлана. 1837 елда Казанда губерна земство хастаханәсе базасында 50 укучыга исәпләнгән ыңышлы фельдшерлар мәктәбе ачыла, анда акушерлар, фельдшерлар, ш.и. Казан һәм күрше губерналар өчен санитарлар эзерләнә. 1884 тә Лихачёв бала тудыруга булышлык итү йортында (сәүдәгәр И.Т.Лихачёв акчасына төзелә) крәстиян хатын-кызлар арасынан акушерлар эзерләү курслары эшли башлый (берьюлы 2 укучы кабул ителә, уку-уқыту чыгымнарын ыяз ведомстволары түли); 1899 һәм 1908 дә теш табибләре мәктәпләре ачыла. 1922 дә урта мед. уку йортлары РСФСР Мәгариф халык комис-ты карамагына тапшырыла, 1936 да — фельдшерлар мәктәбе, 1954 тә киң профилль белгечләр: шәфкать туташлары, акушерлар, сан. фельдшерлары, фельдшер-лаборантлар, балаларны дөвалау-профилактика учреждениеләре өчен шәфкать туташлары, шу. у. теш техниклары, мед. жиһазларына хезмәт күрсәтүче техниклар һ.б.ны эзерләүче мед. уч-шеләре (фармацевтлар өчен — фарм. уч-шеләре) итеп үзгәртелә. Уч-шеләр СССР Саламәтлек саклау министрлыгының (1991 дән — РФ Саламәтлек саклау министрлыгының) Уку йорт-

лары баш идарәсенә карый. 1950 еллардан урта мед. хезмәткәрләренә белем күтәрү Казан мед. коллегия һәм Казан мед. ун-ты каршындагы дипломнан соңгы эзерлек системасы аша тормышка ашырыла.

19 йөз башында Халык мәгарифе министрлыгы карамагына б: Мәскәү, Вильно, Дерпт, Казан, Петербург, Харьков уку-уқыту округлары карый. 1755 тә Мәскәүдә, 1802 дә Дерптта, 1803 тә Вильнода, 1804 тә Казанда, 1805 тә Харьковта, 1819 да Петербуртта ачылган университетлар югары белем үзәкләренә әверелә.

Казанда югары М.б.б. системасына Казан ун-тында мед. бүлеге һәм ординатура, Бактериология, Акушерлык (Повивальный), Чәчәк салу ин-тлары, Югары хатын-кызлар курслары һәм, дипломнан соңгы эзерлек учреждениесе буларак, күз клиникасы ачылу аша нигез салына.

Казан ун-тының 1804 тә кабул ителгән Уставы буенча уку йортында табиблек яки мед. фәннәре укытыла торган мед. ф-ты булдыру кабулала. 1811 дә булчак табибләр — беренче өч студент укый башлый; 1814 нең 2 маенда мед. ф-ты ачыла; анатомия, физиол. һәм мөхкәмә табиблеге фәне, патология, терапия һәм клиника, табиб терминологиясе, хирургия, акушерлык күнекмәләре, терлекләрен дөвалау кафедралары оеша. Казан ун-тының беренче мед. профессорлары: И.П.Каменский (акушерлык), И.О.Браун (анатомия һәм физиол.), Ф.Х.Эрдман (терапия), А.И.Аргольд (хирургия), Х.Ренард (фармация). Казанда клиник белем бирү барлыкка килү Ф.Х.Эрдман исеме б-н бәйлә: 1811 дә ул Клиник ин-т проектына тәкъдим итә; университетта вакытлыча 4 ятак-урынлы бүлмә булдырыла, гимназия каршындагы хастаханәдә пациентларга амбулатор ярдәм күрсәтү жөелдерелә. К.Ф.Фукс тарафыннан клиника ординаторы вазифасы кертелә, ординатор клиникада шөгыйләнүче һәр студентка аерым дөвалачуны беркетеп, студентның үзенә беркетелгән дөвалачунының авыру барышын һәм дөвалау ысулларын көн саен теркәп баруына житкәчлек итә; чыгарылыш имтиханнарында студентлар үзләрен авыруны дөвалый белүләрен исбатларга тиеш булалар. Г.И.Сокольский һәм Н.А.Скандовский студентларга авыруларны диагнослауның иң яңа ысулларын (перкуссия һәм аускультация) өйрәтү тәкъдире кертелә.

Казан ун-тының беренче укытучы-медиклары — чит илләрдән: 4 немец һәм 1 итальян. Казан ун-тын төмамлаганнардан мед. ф-тында беренче проф. А.Е.Лентовский, мед. ф-тын төмамлап, беренче булып мед. д-ры дәрәжәсенә ирешүче — Д.И.Протопопов. Н.А.Скандовский Казан мед. мәктәбе тарихында Россиянең беренче клиницисты (терапевт) буларак лаеклы урын ала.

1835 тән ф-тта 5 еллык уку тәртибе кертелә, курсларга бүленешле уку процессы закон б-н раслана, һәр ярты ел эчендә укытылырга тиешле дисциплиналар катгый рәвештә билгеләнә. Н.И.Лобачевский тәкъдим б-н университет терр-ясендә Анатомия театры төзелә (1837), 1836 да Казанда булып киткән император Николай I хуплавы б-н

60 ятак-урынга (22 — терапиягә, 24 — хирургиягә, 14 — акушерлыкка) исәпләнгән университет клиникасы (соңрак «Иске клиника» буларак билгелә) сафка баса (1840). Шулай итеп, табибләр эзерләү өчен иң яхшылардан булган уку-уқыту базасы булдырыла.

Студентлар үз хисабыннан укучы һәм казна хисабыннан укучы ике төркемгә бүленә. Беренче төркемдәгеләр өйләрендә торып укый, укуга гадәти киёмнән йори, укуларын төмамлаганнан соң, алар үзләре теләгән урында хезмәт итә алалар; икенче төркемдәгеләр ун-тта торып укыйлар, тулысынча казна тәминатында яшиләр, шуның бәрәбаренә, диплом алганнан соң, билгеләнгән урыннарда 6 ел эшләргә тиеш булалар. 19 йөзнен 1 нче яртысында чыгарылышлар аз санлы була (3–8 кеше), 1860 еллардан соң мед. ф-ты ел саен 25–30 табиб эзерләп чыгара башлый.

Россиядә беренче булып ясалган операцияләр: ташларны вату һәм ринопластика, эфирлы наркоз б-н ясалган аналык экстирпациясе — аналык жинсәсе аша аналыкны алу (1835, 1847) — Казан мед. ф-тына танылу китерә. Ун-т шу. фәнни эшчәнлектә һәм мед. кадрлары эзерләүдә гигиенага йөз тотуы (мед. полициясе, сан. күзәтчелеге, шәхси гигиена һәм жәмәгать гигиенасы, дөвалау эшен һәм саламәтлек саклауны оештыру, табибнең адм. вазифалары һ.б. мәсьәләләрен күтәрү) б-н дә аерылып тора. 1813 тә гигиена адьонкты, штаб-лекарь Ф.Д.Калайдович жәмәгать тәрбиясе дисциплинасын укыта башлый. 1869 да аерым гигиена каф. (мөдире — проф. А.И.Якобий) барлыкка килә; санология, валеология, мед. экологиясе төп фәнни юнәлешләре итеп билгеләнгән бу каф. тиешенчә жиһазландырыла. 19 йөздә дөньякүләм танылу алган *Казан медицина фәнни мәктәбе* оеша.

Н.А.Виноградов клиник белем бирүдә реформа уздыра: предметны өйрәтү теория (лекцияләр) һәм гамәли (авыру ятагы янында) юнәлешләрдә алып барыла; Россиядә беренчеләрдән клиник лаб-я (1863) булдыра, термометрияне авыруның хәлен ачыклау ысулы буларак куллану керте, үлем б-н төмамланган клиник очракларда патологоанатом тикшерүен мәжбүри итеп куя.

19 йөз ахырында мед. ф-тында 23 каф. була, 360 студент укый. 1890 да университет терр-ясендә теоретик дисциплиналар укыту өчен махсус бина (физиология корпусы) төзелә. 1899 да Арча кырында хирургия, акушерлык-гинекология, педиатрия, офтальмология һәм тире-венерология юнәлешендәге «яңа клиникалар» (4 корпус) сафка баса.

1896 да Россия университетлары, ш.и. Казан ун-ты каршында һәм клиникаларда граждандык табибләр һәм хәрби табибләрнең квалификациясен күтәрү системасы кертелә. Терапия буенча 3 еллык ординатурада лекцияләр тыңлап, имтихан тапшырганнан соң, шул нигездә табибкә аерым исем бирелә (земство табибе һ.б.). 1880 елларда Казан Россиянең эре офтальмология үзәкләреннән берсенә әверелә. Идел буе, Себер, Көнчыгыш Россия өчен табиб-офтальмологлар эзерләү һәм аларга дипломнан соңгы өстәмә белем бирү заманы өчен яхшы жиһазландырылган

күз клиникасында (ун-тның күз авырулары каф. мөдире Е.В.Адамюк) тормышка ашырыла.

1856 да ун-тның акушерлык клиникасы профессоры А.И.Козлов (1856–70 тә директор) тәкъдиме б-н, акушерлар эзерләү өчен, 1 еллык бушлай курслы Акушерлык ин-ты ачыла; 1865 тән уку-уқыту 2 курслы итеп үзгәртелә, булачак акушерларга земство мед. практикасында зарур булачак кайбер фельдшерлык күнекмәләре бирелә.

Мед. ф-тның яшь профессорлары, киләчәктә атаклы галим һәм жәмәгать эшлеклесе булып танылгач Н.О.Ковалевский, П.Ф.Лесгафт, А.В.Петров, А.И.Якобий, Акушерлык ин-тында укытканда, акушерлар эзерләү программасын төзиләр (1869). Ул төпле мед. белеме алган акушерны, табиблар житешмәгән очракта, табибне алыштырырлык һәм төбәктә гигиена һәм табиб ярдәме күрсәтә алырлык итеп эзерләүгә юнәлдерелгән була. Програмада анатомия буенча гамәли күнекмәләр, физиол. һәм акушерлык буенча лекцияләр, хатын-кыз авырулары һәм гигиенасы курсы уздыру карала. Укучылар мөстәкыйль рәвештә бала таптыралар, бала тапкан хатын-кызны һәм яңа туган баланы карау, тернәкләндерү күнекмәләре алалар. 1873 тән «кызлар прогимназиясе курсының мәжбүри предметларын» белү ин-тка кабул ителү өчен шарт итеп куела. Акушерлык клиникасының (директоры В.С.Груздев) 1900 дә төзелгән яңа бинасында акушерлар эзерләү өчен барлык мөмкинлекләр тудырыла, курстан курска йомгаклар әңгәмәсе аша күчү тәртибе кертелә, чыгарылыш имтиханнарының тәгаен көне билгеләнә (елына 2 тапкыр). В.С.Груздев акушерларның фельдшерлык вазифасын мәжбүри рәвештә үзләштерүенә ирешә. 1902 дән профессорлар Н.А.Геркен һәм А.Н.Казимбәк тәкъдиме б-н институт укучылары Александр земство хастаханәсенен хирургия һәм терапия бүлекләрендә, Кызыл Хач жәмгыяте дөваханәсендә шөгылләнәләр. 1918 дә Акушерлык ин-тында акушерларның соңгы чыгарылышы була. Факультет клиникалары б-н бер үк вакытта Казан ун-ты каршында Бактериология ин-ты (беренче директоры — Н.Ф.Высоцкий) төзелә, И.Г.Савченко тарафыннан шул ин-т базасында гомуми патология һәм бактериологияне студент-медикларга мәжбүри предмет буларак өйрәтү кертелә (1903). Казан губернасының земство Чәчәк салу ин-ты чәчәк салучылар эзерләп чыгара, аларга «закон нигезендә («Россия империясенен законнар жыелмасы») бозауларга һәм кешеләргә чәчәк сала алу турында» таныклык бирелә. Казанда 1 нче теш табибләре мәктәбе — 1899 да (курс 2,5 ел тәшкил итә), 2 нче мәктәп 1908 дә ачыла. 1912 гә кадәр Идел-Кама төбәгендә теш табибләре эзерли торган башка уку йортлары булмый. 1918 дә СССР Халык комиссарлары советы боерыгы б-н Петроград, Мәскәү, Казан, Саратов шәһәрләрендә теш табибләре эзерләүче уку йортлары мед. ф-тлары каршындагы онтологик юнәлешле ярдәмче уку-уқыту учреждениеләре итеп үзгәртелә. 1920 дән Казандагы 2 нче теш табибләре

мәктәбе, яхшырак жиһазландырылуы сәбәпле, Казан ун-ты структурасына кертелеп, одонтология бүлеге-кафедрасы дип атала башлый.

1920–30 елларда Казан югары фәнни потенциалга ия эре М.б.б. үзәге буларак таныла; табибләр белемен күтәрү ин-ты (ГИДУВ), Казан мед. ин-ты, стоматология, кан салу, туберкулёз, соц. сәламәтлек саклау һәм гигиена ин-тлары, Татарстан эксперим. мед. ин-ты ачыла. 1922 дә дөньяда беренче Трахоматоз ин-ты (Е.В.Адамюк исем.) булдырыла (Казан губернасында һәр дүрт кешенен берсе трахома б-н авырый).

Илдә стоматологлар житешмәү сәбәпле, 1936 да СССР Халык Комиссарлары Советы илнең 11 шәһәрндә стоматология ин-тлары булдыру турында карар кабул итә. Казан стоматология ин-ты 1938 дә ачыла (директоры — И.М.Утробин), 1950 дә ин-т Караганда шәһәрәңә күчерелә. 1950–54 тә Казанда стоматологлар эзерләнми. 1954 тә Казан мед. ин-тында стоматология ф-ты кабат ачыла. 1930 да Казан ун-тының мед. ф-ты нигезендә Казан дәүләт мед. ин-ты оештырыла. 1994 тән ул *Казан медицина университеты* статусын ала (РФ Сәламәтлек саклау министрлыгы карамагында); 2005 тән — Сәламәтлек саклау һәм социаль үсеш федераль агентлыгының «Казан дәүләт медицина университеты» дәүләт югары һөнәри белем беренчү йорты. КДМУ (8 ф-т) Татарстан, Мари, Мордва, Ингуш, Калмык, Чуаш һәм Чечен Респ-калары, Самара, Пенза, Ульянов, Саратов өлкәләре өчен 9 белгечлек буенча табибләр эзерли. Барлык ф-тларда 5500 студент укый. 1991 дән ун-тта дөньяның 46 иленән килгән студент, ординатор һәм аспирант (2013 тә 400 дән артык кеше) белем ала. М.б.б. түбәндәге белгечлекләр буенча тормышка ашырыла: дөвалау, педиатрия, мед.-профилактика (уку — 6 ел), стоматология, фармацевтика, социаль эш (5 ел), мед. биохимиясе, мед. биофизикасы һәм югары белемле шәфкать туташлары эзерләү (4 ел — бакалавр дәрәжәсе). Мед. һәм фармацевтика буенча югары белем бирүче уку-уқыту программаларын үзләштергән һәр кеше мәжбүри рәвештә дипломнан соңгы башлангыч эзерлек уза (интернатура һәм ординатура). Интернатура — 28, ординатура 41 белгечлек буенча табибләр эзерли. Фәнни эш һәм югары мед. уку йортлары өчен пед. кадрлар эзерләү аспирантура аркылы тормышка ашырыла. Медицина кадрлары эзерләү өлкәсез белем бирүне тәъмин итүче күпкатлы уку-уқыту системасы буенча алып барыла: югары уку йортына эзерлек (мәктәп-лицей, мәктәпләрдәге махсус сыйныфлар, консультация-һөнәри юнәлеш биру үзәкләре), эзерлек курслары (көндөзге, кичке, көндөзге-читтән торып уку), дипломнан соңгы һөнәри эзерлек (интернатура, ординатура, аспирантура), яңадан укуы һәм белгечләрнең белемен күтәрү.

Россия мед. югары уку йортлары ф-тларының иң өлкән һәм зурларынан берсе булган дөвалау ф-ты 1814 елда оеша, авыруларны дөвалау белгечләре эзерли. Мед.-профилактика ф-ты 1930 да барлыкка килә, гигиен

на табибләре һәм эпидемиологлар эзерләп чыгара.

Педиатрия ф-ты 1932 дә, дөвалау ф-тынан аналар һәм балалар сәламәтлеген саклау бүлеге аерылып чыкканнан соң барлыкка килә, табиб-педиатрлар эзерли. 1993 тә өч ф-т студентларына дипломнан соңгы эзерлек чорында өч юнәлешнең: дөвалау, педиатрия, мед.-профилактика — берсен сайлап алырга мөмкинлек бирерлек итеп бердөйләштерелгән уку-уқыту планы кабул ителә. Югары стоматологик белем бирүгә Казан ун-тының мед. ф-тында 1920 дә ачылган одонтология һәм стоматология каф. аша нигез салына; ф-т 1950 гә кадәр гамәлдә була, 1954 тән кабат ачыла. Фармацевтика ф-ты 1975 тә оештырыла, дару матдәләре ясау, житештерү, куллану өлкәсе белгечләре эзерли. 1994 тә ачылган менеджмент һәм югары белемле шәфкать туташлары эзерләү ф-ты дөвалау-профилактика учреждениеләрендә шәфкать туташлары эшен оештыру белгечләре эзерли (урта махсус мед. белем базасында, бакалавриат). 1991 дә ачылган социаль эш ф-ты югары белем базасында социаль хезмәткәрләр эзерләп чыгара, социаль хезмәткәрләрне яңадан укуыту бүлегенә шул тармак буенча белгечләр эзерләү б-н шөгылләнә (200 дән артык студент). Университетның башка ф-тлары студентлары, өстәмә укып, «табиб-психолог» белгечлеге ала алалар. 1994 тә ачылган өстәмә белем ф-тында табиб һәм провизорлар эзерлекнең түбәндәге төрләрен уза: беренчел белгечлек — клиник интернатура (400 кеше), һөнәри эзерлек — клиник ординатура (300 кеше), стажлы белгечләр өчен гомуми һәм тематик өстәмә белем (2000 кеше), мед. үч-щеләре укытучыларының белемен күтәрү (50 дән артык кеше). Табибләр белемен күтәрү тематик курс — гомуми практика табибе (гаилә медицинасы), балалар хирургиясе һәм тематик өстәмә белем (2000 кеше), мед. үч-щеләре укытучыларының белемен күтәрү (50 дән артык кеше). Табибләр белемен күтәрү тематик курс — гомуми практика табибе (гаилә медицинасы), балалар хирургиясе һәм 3 курсының дөвалау-пед. эшчәнлегә ТР сәламәтлек саклау системасына караган 46 клиник мед. учреждениесе жирлегендә: Казан мед. ун-ты клиникаларында, киң профильле хастаханәләр һәм район хастаханәләрендә, тар профильле дөвалау-диагностика берләшмәләре үзәкләре, диспансерларында, бала тудыру йортларында, киң профильле поликлиникаларда һәм стоматология поликлиникаларында, хатын-кызлар консультацияләрендә, хастаханәләр һәм ашыгыч мед. ярдәмә станцияләрендә алып барыла. Роспотребсоюзның респ-ка һәм шәһәр хезмәте үзәкләре дөвалау-профилактика юнәлешендәге табибләр эзерләүдә уку-уқыту базасы, Татарстан, Мари, Чуаш Респ-каларының аптека системасы фармацевтлар өчен уку-хезмәт күнекмәләре алу базасы булып тора. Казан мед. ун-тының жиде уку корпусы, үз стоматология клиникасы бар (мәйданы 41490 м²). 65 кафедрада һәм 10 курста 1500 дән артык укытучы, ш.и. 150 проф. һәм фән д-ры, 300 дән артык доцент һәм фән канд.

белем бирә. Алар арасында РМФА, ТР ФА акад. — 6, мөхбир әгъза — 5, РФнең атказ. фән эшлеклесе — 6, ТРнын атказ. фән эшлеклесе — 10, РФнең атказ. табибе — 6, ТРнын атказ. табибе — 24, РФ сан.-эпид. хезмәт мақтаулы хезмәткәре — 7. Туғыз белгечлек буенча 3 махсус диссертация яклау гыйльми советы эшли. Студентларның үз фәнни жәмгыяте бар, укуда, фәнни эшчәнлектә, жәмәгәт эшләрендә уңышка ирешкән студентларга, гыйльми совет карары нигезендә, Казан мед. фәнни мәктәбе данын тудырган атаклы галимнәр исемендәге махсус стипендияләр бирелә. Студентлар өчен халыкара стажировка системасы булдырылган. Казан мед. ун-ты Студентларның халыкара мед. ассоциацияләре федерациясендә һәм Европа студент-медиклар ассоциациясендә әгъза булып тора.

Табибләрнең һөнәри нивазендә, Казан мед. фәнни совет карары нигезендә, Казан мед. фәнни мәктәбе данын тудырган атаклы галимнәр исемендәге махсус стипендияләр бирелә. Студентлар өчен халыкара стажировка системасы булдырылган. Казан мед. ун-ты Студентларның халыкара мед. ассоциацияләре федерациясендә һәм Европа студент-медиклар ассоциациясендә әгъза булып тора.

Табибләрнең һөнәри нивазендә, Казан мед. фәнни совет карары нигезендә, Казан мед. фәнни мәктәбе данын тудырган атаклы галимнәр исемендәге махсус стипендияләр бирелә. Студентлар өчен халыкара стажировка системасы булдырылган. Казан мед. ун-ты Студентларның халыкара мед. ассоциацияләре федерациясендә һәм Европа студент-медиклар ассоциациясендә әгъза булып тора.

Әд.: Зыятдинов К.Ш., Павлухин Я.Г. Очерки истории медицины Татарстана (до 1917 г.). К., 2005.

Н.Х.Әмиров, А.С.Созинов, М.Ю.Абросимова.

МЕДИЦИНА ИМИНИЯТЭ, к. *Иминиятләштерү*.

МЕДИЦИНА МӨГЪЛҮМАТ-АНАЛИЗ ҮЗӘГЭ, ТР Сәламәтлек саклау һәм социаль үсеш министрлыгы карамагында, «Медсоцэконом» дәүләт учреждениесе дәвамчысы. 1993 елда оештырыла. М.м.-а.ү. стат. мәгълүмат жыю, эшкәртү, саклау һәм анализлау; халыкның сәламәтлек дәрәжәсен, динамикасын өйрәнү; пациентларның авырулары һәм аларны дөвалау ысуллары турындагы мәгълүматларны эшкәртү һәм анализлау; фәнни тикшеренү һәм фәнни-гамәли эшчәнлек, халык сәламәтлеген саклау һәм респ-ка сәламәтлек саклау системасында идарә эше проблемаларына карата рекомендацияләр бирү; методологик эшләнмәләр һәм программа системаларын гамәлгә кертү, укыту-өйрәтү материал-

лары тарату, консультация һәм методик ярдәм оештыру б-н шөгыльләнә.

М.м.-а.ү. ТР МКнын халык сәламәтлеген саклау мәсьәләләренә кагылышлы карар һ.б. норматив документлар проектларын әзерләүдә катнаша; Татарстан халкына бушлай мед. ярдәм күрсәтүдә Дәүләт гарантиясе программаларын төзи, ТР һәм Россиянең башка төбәкләре арасында сәламәтлек саклау өлкәсенә караган мәгълүмат алмашу һәм тәҗрибә уртаклашуны координацияли; РФ Сәламәтлек саклау һәм социаль үсеш министрлыгы, Мәҗбури мед. иминияте федераль фонды һәм ТР МК арасында халыка мед. ярдәмә күрсәтү буенча өч халык килешүе әзерли. 1993 тән «Татарстан Республикасында халыкның сәламәтлегенә һәм сәламәтлек саклау статистикасы» («Статистика здоровья населения и здравоохранения Республики Татарстан») һ.б. жыйнаклар нәшер итә. Ел саен респ-ка сәламәтлек саклау өлкәсе өчен 5 күрсәтмә-жыйнак чыгара. Сәламәтлек саклаудагы көнүзгә мәсьәләләр (ТР инвалидларына мед.-социаль ярдәм күрсәтү, читтән килгәннәрне госпитализацияләү, Татарстан мед. учреждениеләрендә хезмәт күрсәтү сыйфаты һ.б.) буенча мед.-социологик тикшеренүләр уздыра; респ-ка мед. статистлары өчен квалификация күтәрү һәм Казан мед. ун-ты студентлары өчен социол. тикшеренүләр теориясен өйрәнү һәм практика узу базасы булып тора.

М.м.-а.ү.ндә 96 хезмәткәр, ш.и. 7 мед. фән. д-ры һәм канд., 1 атказ. табиб. эшли.

В.Г.Шернугский.

МЕДИЦИНА СӘНӘГАТЭ, сәламәтлек саклау системасының дөвалау-профилактика учреждениеләрен һәм халык ихтыяжлары өчен дарулар һәм мед. техникасы житештерүче халык хужалыгы тармагы.

Казан губернасында 19 йөзнен 2 нче ыргысында формалаша башлый. Беренче пр-тиеләр провизорлар һәм фармацевтлар, күмәртәле аптекарлык кишетләре хужалары тарафыннан оештырыла. 1890 елда Девриенг һәм Зуль Казанда желатин ф-касы ачалар, анда 1893 тә 18 хезмәткәр, 7 мен сумлык продукция житештерелә. 19 йөз ахырында Ф.Х.Грахеның — ясалма минераль сулар һәм пилулялар өчен желатин капсулалар, А.Ф.Кешнерның альбумин-эчкәк з-длары эшли башлый. 1916 да гарипләнган сугышчылар өчен протез остаханәсе булдырыла, Стеарин-сабын кайнату, глицерин һәм химия з-дында (Казан) А.Е.Арбузов салицил препаратлар: аспирин, салицил к-тасы, ачы салицил натры, салол һ.б. житештерүне оештыра. 1918–21 дә тармак пр-тиеләре национализацияләнгән, аларның күбесе абыла. Индустрияләштерү елларында Казанда мөгезле вак терлек эчкәләрнен хирургик тегү материалы житештерүче илдәге бердәнбер кетгут з-ды төзелә (1931), химия-фармацевтика ф-касы (1931), сан. автомобилләре өчен кузовлар эшләп чыгаручы автокузов з-ды (1938) оештырыла.

Бөек Ватан сугышы башлангач, Казанга Киевтан илнең иң эре заводлары (Ломоносов исем. химия-фарм. һәм теш-табиблык бор-

лары з-длары), ш.у. Мәскәү һәм Ленинградтагы кайбер фарм. производстволары эвакуацияләнгән. Кызыл Армиянең Сан. идарәсе заказлары буенча пр-тиеләр госпитальләр һәм фронт өчен кирәкле препаратлар, инструментлар, яра бәйләү материаллары, пешү һәм ошу очракларында кулланыла торган майлар, шәхси аптекалар, рентген экраннары эшләп чыгаруны үзләштерәләр. Автокузовлар з-дында дезинфекция һәм автоформалин камералары, яральларны күчереп йөрү өчен носилкалар һәм көймәләр, Дитерехс шиннары житештерү жайга салына. Сугыш елларында Татарстанда М.с.нең житештерү күләме 10 тапкыр диярлек арта.

Алдагы чорда гамәлдәге пр-тиеләрдә реконструкция, техник яктан яңадан кораллану, яңа сәнәгат майданчылары төзү жәелдерелә. 1950 еллардан М.с.нең фәнни-тикшеренү һәм проектлау-конструкторлык юнәлеше үсә: Казанда Бөтенсоюз эксперименталь хирургия аппаратлары һәм инструментлары фәнни-тикшеренү ин-ты ф-лы (1960, 1977 дән — Бөтенсоюз мед. инструментлары фәнни-тикшеренү һәм проектлау ин-ты), яңа мед. инструментларының һәм аппаратурасының аерым төрләрен, ш.у. М.с. өчен технологияләр һәм технол. жиһазлар эшләү һәм житештерүгә кертү буенча специальләшкән КБлар һәм тәҗрибә з-длары оештырыла. 1970–80 елларда алар жирлегендә «Медфизприбор» һәм «Мединструмент» ФЖБлар, 1976 да кетгут һәм химия-фарм. з-длары жирлегендә «Татхимфармпрепаратлар» ЖБ төзелә. Бу чорда, медицина галимнәре б-н хезмәттәшлек итү нәтижәсендә, тармак югары фәнни дәрәжәгә һәм яхшы сыйфатлы продукция чыгаруга ирешә. СССРда һәм чит илләрдә жирле пр-тиеләр тарафыннан проектланган һәм житештерелә торган «ясалма бөөр» һәм үлкәнә тегү аппаратлары, күз, вак кан тамырлары, йөрәк микрохирургиясе, нейрхирургия һәм гинекология инструментлары, мед. газ анализаторлары, ясалма тегү-жой материаллары, *фосфорорганик дару кушылмалары* һ.б. киң таныла.

1990 елларда пр-тиеләренә һәм фәнни проектларны үзәкләштерелгән дәүләт финанславы тулысынча диярлек туктала. Демпинг баяләре һәм югары рентабельлек аркасында ил базарында чит ил продукциясенә өлеше күпкә арта, нәтижәдә, ТРда М.с. продукциясен житештерү һәм сату күләме азая. Житештерүдә эшләнүчеләрнең саны ике тапкыр диярлек кими. Күп кенә пр-тиеләр технол. яктан шактый артка кала бара. 2000 гә М.с.нең эре һәм урта пр-тиеләренән төп фондлары тузу дәрәжәсе 54,4% ка житә.

2000 еллар башында Татарстан М.с. пр-тиеләре тарафыннан һәм ТР Сәламәтлек саклау министрлыгы, Россия стоматология ассоциациясе һ.б. катнашында гомуми һәм махсус хирургиядә, микрохирургия, стоматология, травматология, ортопедия, гинекология, мед. диагностика һәм функциональ диагностика өлкәсендә заманча мед. техникасы, лаб. жиһазлары, кетгут һәм ясалма тегү материаллары һ.б.ны булдыруга юнәлтелгән үсеш программалары эшләнә һәм гамәлгә кертелә баш-

В.А. Медногов.

И.И. Межлаук.

ллий. Программалар пр-тиеләрнең төп житештерү фондларын күпкә яңартуны, житештерелүче продукциянең сыйфатын яхшырту, эчке һәм тышкы базарларда аның көндөшлек дәрәжәсен күтәрү чараларын, житештерү б-н идарә итүдә халыкара идарә хисабы һәм анализы нормаларын, сыйфат б-н идарә итүдә халыкара стандартларга (ИСО 9000, 14000, MRP II, GMP) туры килгән системаларны гамәлгә кертүне, илдәге һәм чит илләрдәге фирмалар б-н тыгыз хезмәттәшлекне күздә тотта.

Хәзерге М.с. химия-фарм. сәнәгатен (ясалма чималдан һәм үләннәрдән дозаларга бүленгән дарулар, антибиотиклар, витаминнар, бактериологик препаратлар, кан алмаштыру матдәләре һәм орган-препаратлар, майлар, яра бәйләү материаллары һ.б. дөваллау-профилактика чаралары житештерә), мед. инструментлары сәнәгатен (мед. инструментлары, аппаратлары һәм жиһазлары), пыяладан, фарфордан һәм пластик массадан мед. эшланмоләре (аптека савыт-сабасы, ясалма тешләр, теш-табиклек һәм протез материаллары) житештерүне үз эченә ала.

Структур үзгәрешләр нәтижәсендә хосусый һәм катнаш милекле оешмалар барлыкка килә, аларга Татарстан М.с.ндә эшләүчеләрнең 90% ы, тармак продукциясенен 90% ы туры килә. 1990–2011 дө пр-тиеләрнең гомуми саны 5 тән 47 гә кадәр арта, шуларның 30 ы — химия-фармацевтика, 17 се — мед. техникасы пр-тиеләре. Эшләүчеләрнең гомуми саны 2,6 мең кешедән артык. 23 кече пр-тие исәпләнә (680 кеше эшли). Пр-тиеләрнең күбесе Казанда тупланган. Иң эреләре: «Татхимфармпрепаратлар», *«Казан медицина инструментлары заводы», «Микрон», «Казан протез-ортопедия предприятиясе», Казан мед. аппаратлары з-ды (лаб., киштерү-стерилизация, саклану-радиология жиһазлары; вакуум, кондиционер һәм һаваны чистарту, үзәктән газ қудыру жайланмалары; термостатлар, химик активаторлар һ.б.), «Медфиз-прибор» (газ анализаторлары, тышкы сулыш функцияләре анализаторлары, балалар инкубаторлары, биопробалар өчен контейнерлар һ.б.), Казан фарм. ф-касы (дару препаратлары), Казан бактерия препаратлары житештерү пр-тиесе (йогышлы авыруларга каршы иммунобиол. препаратлар). Төп продукциясе б-н бергә медицинага караган эшләнмәләре «Тасма» (флюорография, мед., теш плёнчалары) «Элекон заводы» (терапия, гинекология, урология өчен диагностика һәм*

хирургия лазер аппаратлары), «Серго исемендәге завод» (суыткыч мед. жиһазлары), «Васильево тыяла заводы» һ.б. пр-тиеләр житештерә. М.с. өчен жиһазлар «Серго исемендәге завод»та (төймә дарулар эшләү өчен роторлы пресслар) һәм «Васильево пыяла заводы»нда (химия лаб-ясе савыт-сабасы) чыгарыла. Бөтенроссия мед. инструментлары фәнни-тикшеренү ин-ты, Казан эпидемиология һәм микробиол. ин-ты мед. техникасы һәм препаратлары өлкәсендә тикшеренүләр алып баралар, проектлар эзерлиләр.

2011 дө ТРда 1,2 млрд. сумлык мед. техникасы һәм аңа запас частылар, 1,86 млрд. сумлык дарулар (антибиотиклар, йөрәк-кан тамырлары авыруларын дөвалау препаратлары, авыртуны басучы, темп-ра төшерүче һәм ялкынсынуга каршы дарулар, витамин-препаратлар, күз авыруларын дөвалау препаратлары һ.б.) житештерелә.

ТРда М.с. өчен белгечләре Казан мед. («фармация» белгечлеге буенча), Казан техник («биотехник һәм медицина аппаратлары һәм системалары»), Казан технол. («медицина-биология практикасында инженерлык эше») һәм Казан энергетика («медицина электроникасы») ун-тлары эзерли. Ш.у.к. *Даруханалар.*

Әд.: На службе здоровья и долголетия. К., 1981.

С.Г.Белов.

МЕДНОГОРСК ШӘҺӘРЭ, *Оренбург өлкәсендә,* Оренбург шәһәрненнән 233 км читтә урнашкан. 1939 да нигез салына. Халкы — 28364 (2012), татарлар — 1180 кеше (2010). Соц. Хезмәт Герое З.С. *Рахмангулов,* РФнеч атказ. мәдәният хезмәткәре К.Х. *Тугушев*ларның торышы һәм хезмәт эшчәнлеге М. шәһәре б-н бәйле.

МЕДНОГОВ Вячеслав Александрович (7.1.1924, Бөгелмә кантоны Зэй а. — 5.2.1997, С.-Петербург ш.), Сов. Союзы Герое (18.8.1945), полковник. Тамбов хәрби очучылар авиация мәктәбен (1944), Н.Е. Жуковский исем. Хәрби-һава инженерлар академиясен (Мәскәү, 1954) тәмамлый. 1941 елның июненнән Кызыл Армия сафларында. 1944 нең июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 783 нче штурмлау авиация полкы очучысы (4 нче һава армиясенә 4 нче штурмлау авиация корцусында 199 нчы штурмлау авиация дивизиясе). 2 нче Белоруссия фронты гаскәрләре составында 1945 нең маена кадр дошманның оборона чикләренә 93 сугышчан очыш ясыи, 4 бронетехникасын, 22 тимер юл вагонын, 48 автомашинасын, 7 дзотын, 5 артиллерия батареясын юк итә. 1961 дән запаста. Ленинград шәһәрндә яши. Ленин ордены, Кызыл Байрак, ике 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз орденнары, медаллар б-н бүләкләнә. Бөгелмә шәһәрндә Геройга бюст куелган.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татари. К., 1963; Герои Советского Союза — казахстанцы. А.-А., 1968. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МЕДЯНКА авылы, Аксубай р-нында, шәһәр тыбындагы Аксубай посёлогыннан 20 км коньяк-көнчыгыштарак, Олы Сөлчә елгасы

бассейнында урнашкан. 2010 елда 62 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чистай кантоны Көтеш волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Аксубай, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварыннан Аксубай р-нында. Халык саны: 1938 дө — 142, 1949 да — 163, 1958 дө — 198, 1970 тә — 212, 1979 да — 187, 1989 да — 109, 2002 дө — 68 кеше.

МЕДЯНЦЕВА Эльвина Павловна (8.7.1949, Киров өлкәсенә Көлмез р-ны Көлмез пос.), химик-аналитик, химия фән. д-ры (1995), проф. (1996). 1971 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1995 тән аналитик химия каф. профессоры. Хезмәтләре биологик актив кушылмаларның электроаналитик химиясенә карый. М. фермент-субстрат, антитәнчек-антиген, металл-лиганд системаларын вольт-ампер үлчәнәшле детектирлауның гомуми юлларын һәм принципларын тәкъдим итә һәм нигезли. Төрле табигатьле (ш.и. биосенсорлы) иммобильләшкән катализаторлар б-н ампер үлчәнәшле сенсорлар, иммунофермент сенсорлар, ш.у. иммунохимик һәм иммунофермент анализның яңа вариантларын эшли. Төрле факторларның иммобильләшкән ферментларның катализит активлыгына тәэсире барлыгын ачыклай. Уйлап табуга 13 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Основы электроаналитической химии. К., 1986 (автордаш); Амперометрические датчики на основе иммобилизованных ферментов // Успехи химии. 1991. Т. 60, № 4 (автордаш); Ионы металлов как эффективные ферменты // Успехи химии. 1998. Т. 67, № 3 (автордаш).

МЕЖЛАУКЛАР, дәүләт һәм партия эшлекләре, бертуганнар. **Иван Иванович** (30.9.1891, Харьков ш. — 26.4.1938). Харьков ун-тының тарих-филол., юридик ф-тларын тәмамлый (1912, 1916). 1911 елдан революцион хәрәкәттә катнаша. 1918 дән Казан эшче, солдат һәм крестьян депутатлары Советы секретаре; июньнән губерна хәрби комиссары; август–декабрьдә Идел буе хәрби округы командующие. Казан губерниясында Кызыл Армия частыларын оештыруны житекли, Казан өчен барган сугышларда батырлык күрсәтә. 1918 нең декабрдә — 1919 да Кызыл Армиянең тәэминат бүлеге башлыгы. 1921 дән Урта Азиядә һәм Тамбов шәһәрндә хакимият-хужалык һәм партия эшендә. 1931–36 да Хезмәт һәм Оборона Советы секретаре һәм СССР ХКСның Эшләр идарәсе башлыгы урынбасары. 1936–37 дә СССР ХКС каршындагы югары мәктәп эшләре Бөтенсоюз ком-ты рәйсе. СССР УБК әгъзасы. Репрессиялар чоры корбаны; үлгәннән соң аклана.

Валерий Иванович (7.2.1893, Харьков ш. — 29.7.1938), Харьков ун-тының тарих-филол., юридик ф-тларын тәмамлый (1914, 1917). 1907 елдан революцион хәрәкәттә катнаша. 1918–20 дә сәясәт хезмәткәре, Көнчыгыш фронтның 5 нче һәм Көнъяк фронтның 10 нчы, 14 нче, 2 нче армияләренә Революцион Хәрби Советлары әгъзасы, Украинада хәрби эшләр халык комиссары. 1918 нең сен-

тыбрэндә Казан өчен барган сугышларда батырлык күрсәтә. 1920 дән хакимият-хужалык эшендә. 1924–31 дә СССР Халык Хужалыгы Югары Советы Президиумы әгъзасы, рәисе урынбасары. 1934 тән СССР ХКС, Хезмәт һәм Оборона Советы рәисе урынбасары, СССР ХКС каршындагы Дәүләт план комиссиясе рәисе (бүленеп: 1937 дә СССР авыр сәнәгать халык комиссары). 1927 дән ВКП(б) УК әгъзалыгына канд., 1934 тән әгъзасы. СССР УБК әгъзасы. Ленин ордены, Кызыл Байрак ордены б-н бүләкләнә. Репрессияләр чоры корбаны; үлгәннән соң аклана.

Мартын Иванович (1895, Харьков ш. — 7.8.1918, Казан) Харьков ун-тының юридик ф-тын тәмамлый (1917). Украинада Гражданнар сугышында катнаша. 1918 нең маенда Казан губернасы юстиция комиссары. Губернаһың мэхкмәсы орманнарын (революцион-тикшерү комиссиясен, округ халык мэхкмәсен оештыра), революцион трибуналар эшчәнлеген үзгәртпә коруны житәкли. Ақгардиячеләр тарафыннан атып үтерелә.

Әд.: С м ы к о в Ю.И. Братя Межлауки // Борцы за счастье народное. К., 1967; Гражданская война и военная интервенция в СССР: Энцикл. М., 1983.

Е.Б.Дологов.

МЕЖРАБПРОМ, к. *Халыкара эшчеләр хайрия оешмасы*.

МЕЗОЗОЙ ЭРАТӘМАСЫ (ЭРАСЫ), м е з о з о й (грек. *mésos* — урта, арадаш һәм *zōē* яшәү), жир кабыгы катламнарының гомуми стратиграфик шкаласында фанерозой эонотемасының уртача группасы һәм Жирнең геол. тарихында шуңа туры килә торган эра. 1841 елда инглиз геологы Дж.Филлипс тарафыннан билгеләнгән. 251±0,4 ел элек башлана һәм 65,5±0,3 млн. ел элек тәмамлана. Триас, юра системасы (чоры) һәм акбур системасына (чорына) бүленә. М.э.(э.)нда интенсификация рәвештә жьерчыклану, тау барлыкка килү, вулканик эшчәнлек, дингез биеклегенә еш тирбәнәшләр һәм климат үзгәрешләр билгеләнә. Материаллар яңа чикләр һәм үлчәмнәр ала. Атлантик, Гинд, Арктик һәм Көнъяк океаннар формалаша. М.э.(э.) өчен 25 м һәм тагын да озырак эре сөйрәлүчеләр (динозаврлар, ихтиозаврлар, птерозаврлар һ.б.) хас. Бик күп санда бөжәкләр, беренче чын кошлар, имезүчеләр барлыкка килә. Дингез умырткасызлары арасында эра ахырында динозаврлар б-н беррәттән үлпәт беткән аммонитлар һәм белемнитлар (аларның ташка әйләнгән калдыклары ТР терр-ясенә көньяк-көнбатышында Идел яры буендагы ишелмәләрдә очрый) өстенлек итә. Флораның яңаруы бара, наратбаш һәм абагасыманнар ылыслылар һәм яфраклылар б-н алмашына, үләннәр һәм чөчәкләр үсеп чыга. М.э.(э.) утырмаларына доньякүләм нефть һәм газ запасының аеруча зур күләме (Фарсы култыгы, Көнбатыш Себер), ташкүмернең өчтән бер өлеше (АКШ, Себер), янучан сланецлар, тозлар һ.б. файдалы казылмалар туры килә. ТР чикләрендә М.э.(э.)нда палеозой эрасы ахырында башланган континенталь чор дөвәм итә, шуңлыктан биредә триас һәм юра чорының күпчелек утырмалары юк. Юра чоры уртасындагы Идел буеның көньяк өлеше-

нә акбур чорында да булган дингез үтпә ке-рә (Татарстан терр-ясенә көньяк-көнбатыш өлешен дө биле). М.э.(э.) ахырында дингез сулыгы юкка чыга, һәм 50 млн. елдан артыкка сузылган континенталь чор башлана. ТР терр-ясендә цеолитлы, кремний-карбонатлы, балчыксыл токомнар, янучан сланец, фосфорит һ.б. ятмалар, язу акбуры чыганаклары М.э.(э.) утырмалары б-н бәйле.

Әд.: Геология твәрдых полезных ископаемых Республики Татарстан. К., 1999; Геология Татарстана. М., 2003.

С.О.Зорина, Ә.Х.Рәхмәтуллин.

МЕЗОЛИТ (грек. *mésos* — урта, ике арадагы һәм *líthos* — таш), урта таш гасыр, *палеолиттан неолитка* күчү дәвере (якынча б.э.к. 10–5 нче меңеллыклар). Бу чорда борынгы кешеләр тормышында зур үзгәрешләр була. М. климатның кисәк жылынуы һәм боз катлавының Европаның ерак төньяк-көнбатышына таба чигенүе сәбәплә башлана, бу дүртенчел геол. дәвернең — *голоценың* башлангычы була. Голоценың элгәргә этапларында (пребореал, бореал) рус тигезлеге терр-ясендә бозлык янындагы салкынга яраклашкан флора һәм фауна юкка чыга, хәзерге табигый зоналар урнаша. Борынгы аучылар кәсәбәчелек объектларын һәм тормыш рәвешен үзгәрткә мәжбүр булалар. Көтү булып яшәүче һәм көтү булып яшәми торган бик зур булмаган хайваннарны аулау өстенлек

Косякяу туктаулыгында табылган чакматаш әйберләр. ТР ФА Тарих институты фондлары.

итә башлый (язгы-көзгә яшәү урыннарында ау һәм урманда индивидуаль сунарчылык). Ау кораллары, кирәк-яраклары һәм алымнары камилләшә. Соңгы палеолит чорында уйлап табылган ук төп коралга әйләнә. Көймә, ятәмә, мурдалар һәм башка жайланмалар ярдәмдә балык тоту зур үсеш ала. Мезолит чоры общиналары сан агыннан зур булмый һәм соңгы палеолит чорындагы караганда урыннан урынга ешрак күчә. Торуклылар елга ярларында, биек булмаган калкулылар һәм террасаларда барлыкка килә. Тораклар, гадәттә, жиңелчә корылышлы һәм кечкенә була. Жәен — кыска чорга исапланган вакытлы (сезонлы) туктаулылар һәм лагерлар, кышын эрерәк даими торуклылар корылган, дип фаразлана. М. дәвере матди мәдәнияте чакматаштан пычаксыман пластиналар, аеруча микропластиналар эшләү технологиясенә югары үсеш дәрәжәсенә ия булуы б-н аерылып тора; микропластиналар ясау өчен, бәрү генә түгел, кысу ысулы да кулланыла. Плас-

тиналар тире, агач, сөяк эшкәртүдә, шу. пычакларның кискеч өлеше һәм очлыклар буларак файдаланыла.

Татарстан терр-ясендә берничә археол. культура истәлекләре мәгълүм. *Чулман тамагы культураның* халкы Кама тамагы төбәгендә соңгы бозлык чорында ук, ягъни палеолит һәм мезолит дәвәрләре чигендә яшәгән: Иделнең уң ярында Сөйке Кичүе һәм Кама Тамагы посёлоклары янында, шу. Актый елгасы (Иделнең сул кушылдыгы) тамагында туктаулылар булуы билгеле. Тәтеш III, Косякяу, Любава, Семёнов туктаулылары һ.б. бу культураның иң югары үсеш алган этабын чагылдыра. Чулман тамагы археол. истәлекләренә, ихтимал, ук очлары буларак кулланылган, китеп эшкәртелгән багынкы кырыйлы трапеция рәвешендәге кораллар хас. Агыйдел елгасы тамагындагы элекке Татар Әжбие тирәсендә, шу. БК елгасының түбән агымы буендагы (Юртау, Аккүл) туктаулылар Чулман буе культураның нисбәтле. Чулман тамагы культураның чакматаш индустриясенә караганда пластиналарны кысу ысулы б-н эшләү югарырак үсешкә ирешә. Ләкин Чулман буе культураның кораллар жьелмасы бертөрләрәк булган. Төрле чакматаш һәм сөяк кораллар табылган, БК елгасының түбән агымы буенда Минзәлә р-ны Дөвек авылы янындагы М. дәвере туктаулыгы бу яктан аерылып тора. Ашыт елгасының түбән агымы буенда Биектау р-нының Алан Бәксәр, Кече Битаман, Бикнарат авыллары янындагы туктаулылар, Зоя елгасының урта агымы буенда Апас р-нының Кабык Күпер авылы янындагы торуклы соңгы М. чорына (фаразланганча, б.э.к. 6 нчы меңеллык) карый. М. дәверендә таштан эшләнгән әйберләренә кечерәк очлыклы пластиналар эшләгәндә микропластиналар ясау ысулы кулланып, шу. неолит дәверендә киң таралган шомартылган өслекке кискеч кораллар хас.

Әд.: К о с м е н к о М.Г. Мезолит Среднего Поволжья // Краткие сообщения Ин-та археологии. 1977. Вып. 149. Памятники эпохи мезолита; шу ул ук. О некоторых мезолитических памятниках Икско-Бельского междуречья // Об исторических памятниках по долине Камы и Белой. К., 1981; Г а л и м о в а М.Ш. Памятники позднего палеолита и мезолита в устье реки Камы. М.-К., 2001; шу ул ук. Новые материалы по мезолиту Марийского края // Тверской археол. сборник. 2003. Вып. 5.

М.Ш.Галимова.

МЕЙЕН Сергей Викторович (17.12.1935, Мәскәү, — 20.3.1987, шунда ук), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1972), проф. (1973). Мәскәү ун-тын тәмамлый (1960), СССР ФА-нең Геол. ин-тында (Мәскәү) эшли, лаб. мөдире (1972 дән). Хезмәтләре Урал алды, Урта Идел буе (ш.и. Татарстан терр-ясе) палеозой утырмалары палеоботаникасына, биостратиграфия, эволюция теориясенә, палеонтологиядә электрон-хисаплау машиналары кулланырга карый. СССР Дәүләт бүләге палеоботаника буенча монографиясе өчен бирелә (1989).

Х э з м.: Основы палеоботаники. М., 1987.

МЕЙЕР Дмитрий Иванович (1.9.1819, С.-Петербург — 18.1.1856, шунда ук), хокук белгече, гражданлык хокукы д-ры (1848), коллегия

советнигы (1853). Баш пед. ин-тын тәмамлый (С.-Петербург, 1841). 1844–55 елларда Казан ун-тында: граждандык законнары кафедрасында адъюнкт (1848), 1848–52 дә экстраординар проф., 1852 дән ординар проф.; бер үк вакытта, 1853 тән, юридик ф-т деканы. 1855 тән Петербург ун-ты һәм Хокук белеме уч-шесе ординар профессоры. Казанда «юридик клиника» — хокук мәсьәләләре буенча түләүсез консультация оештыра. Катлауларга нисбәттә һәм дин тотудагы төрлелеккә нигезләнган хокукый тигезсезлеккә һәм крепостнойлыкка каршы чыгышлары б-н таныла. Л.Н.Толстойның карашлары формалашуга зур йогынты ясай, Толстой үзенең көндәлекләрендә М. хакында жылы фикерләр язып калдыра. Казан цивилистика мәктәбенә нигез сала. Россиядә халыкара хосусый хокук фәнен нигезләүчеләрнең берсе. Хезмәтләре граждандык, вексельләр, сәүдә хокукын өйрәнүгә карый. «Борынгы рус залог хокукы» («Древнее русское право залого», 1848) монографиясендә Борынгы Русьтагы кредит биру шартларын һәм кредит мөнәсәбәтләре формаларын ачып бирә. «Юридик уйдурма һәм фаразлар, астыртын һәм ясалма гамәлләр турында» («О юридических вымыслах и предположениях, о скрытых и притворных действиях», 1854) хезмәтендә юридик фикцияләр һәм презумпциялар проблемасын тирәнтен тикшерә. «Одессаның сәүдә көнкүрешенә карата юридик тикшеренүләр» («Юридические исследования относительно торгового быта Одессы», 1855) әсәре жирле сәүдә тәртипләре һәм корабльләренә иминиятләштерү буенча килешүләр барлыкка килүне өйрәнүгә багышлана. Университетларда граждандык хокукын укытуга зур әһәмият бирә, әлеге мәсьәлә турында махсус хезмәт яза. «Рус граждандык хокукы» лекцияләр курсында («Русское гражданское право», 1–2 бүлек, 1858–59; 10 басма, 1915) фәннең әлеге тармагына системалы тулы тасвирлама бирә, юридик анализның нечкәлекләрен ача. Милек, гайлә хокукы турында мөстәкыйль фәннәренә аерып чыгару хакында фикер айтә.

Х е з м.: О значении практики в системе современного юридического образования. К., 1855; Очерк русского вексельного права. К., 1857; Общая теория гражданских обязательств по русскому праву. СПб., 1861.

Әд.: П е к а р с к и й П.П. Студенческие воспоминания о Д.И.Мейере, профессоре Казанского университета // Братчина. СПб., 1859. Ч. 1; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; Л а н д к о ф С.А. Д.И.Мейер (1819–1856) // Уч.зап. Казан. ун-та. 1954. Т. 114, кн. 9; П е в з н е р Г.С. Д.И.Мейер — выдающийся русский цивилист // Уч.зап. Казан. ун-та 1956. Т. 116, кн. 13.

Е.Б.Долгов.

МЕЙЕР Эдуард Андреевич (Карлович) (20.2.1859, С.-Петербург — июнь 1928, Краснодар ш.), зоолог, зоол. д-ры (1898). Петербург ун-тының физика-матем. ф-тын тәмамлаганнан соң (1881), шунда ук эшли. 1883–88 елларда Италиядә Неаполь зоол. станциясендә. 1889 дан Варшава, 1891 дән Казан ун-тларында, проф. (1902 дән).

1913 тән Югары хатын-кызлар курсларында (Тифлис ш.), 1918 дән Кыргыз ун-тында (Симферополь ш.), 1927 дән Краснодар пед. ин-тында. Хезмәтләре дингез фаунасын, божралы суалчаннарны өйрәнүгә карый.

Х е з м.: Организация трубчатых червей семейства Serpulidae и Hermellidae как результат их сидячего образа жизни // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1893. Т. 30, вып. 1; Исследования над развитием кольчатых червей // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1897. Т. 31, вып. 4; Можно ли объяснить возникновение вторичной полости тела на основании экскреторной деятельности животных? // Тр. Санкт-Петербургского об-ва естествоиспытателей. 1900. Т. 30, вып. 1. В.И.Гаринин.

МЕЙКЛЯР Павел Владимирович (11.4.1914, Одесса ш. — 1998, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1963), проф. (1965). 1939 елда Ленинград ун-тын тәмамлаганнан соң, Оптика ин-тында эшли (Ленинград ш.). 1951 дән Пермь пед. ин-тының гомуми физика каф. мөдире, 1955 тән Пермь ун-тының эксперим. физика каф. мөдире. 1957–90 да «Тасма» ЖБнең Казан химия-фотография сәнәгате фәнни-тикшеренү һәм проектлаштыру ин-тында, фотография процесслары лаб-ясе мөдире (1957–84). Бер үк вакытта, 1957–71 дә, Казан ун-тында, гомуми физика каф. мөдире (1965–67). Хезмәтләре фотография процесслары физикасына карый. М. фотография катламына люминесценциясе һәм фотоуктөрүүчәнлегә алымы ярдәмдә ишәрен фотография сурәт барлыкка килү механизмын ачыклай. Электр кыры тәэсирендә фотокатламының сизгерлеген арттыру алымын эшли. Астрономия, фототелеграфия өчен фотография тасмалары эшли һәм житештерүгә кергә. СССР МС бүләге лауреаты (1950). Медальләр, ши. СССР ВДНХсының ике көмеш медале, «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Физические процессы при образовании скрытого фотографического изображения. М., 1972. Р.Г.Усманов.

МЕЙКОВ Оттомар Фридрихович (7.1.1823, Лифляндия губ. Днепр ш. — 5.2.1894, шунда ук), хокук белгече, хокук д-ры (1850), яшерен советник (1883). Мещаннар катлавыннан. Дертт ун-тын тәмамлый (1845). 1847–51 елларда Юстиция министрлыгында бүлек башлыгы ярдәмчесе, 1851–55 тә Сенатның 4 нче департаменты секретаре (С.-Петербург). 1855–58 дә Казан ун-тының Рим хокукы кафедрасында экстраординар проф. 1858–92 дә Дертт ун-тында: Рим һәм герман хокукы кафедралары, гомуми хокук белеме (1865 кә кадәр), Рим хокукы (1865–85, 1887–92) кафедралары ординар профессоры; 1872–76 да юридик ф-т деканы, 1876–81, 1890–92 дә ректор. Жирле законнарны колдаштыруда, Балтыйк буе илләрендә 1864 елгы Мәхкәмә реформасын уздыруда катнаша. Хезмәтләре Рим хосусый хокукы тарихы һәм догмасын, гомуми граждандык суды процессын өйрәнүгә карый.

Х е з м.: Die Diction der romischen Brautgabe. Дертт, 1850; Grundriss des Pandektenrechts. Дертт, 1866; Grundriss der Institutiones des romischen Rechts. Дертт, 1880; Imperatoris Justiniani institutiones. Дертт, 1887.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Юрьевского, бывшего Дерптского, ун-та (1802–1902). Юрьев, 1902. Ч. 1; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

Е.Б.Долгов.

МЕЙМАН Наум Натанович (Нохим Санелевич) (28.4.1912, Волынь губ. Базар Овручский өязе — 31.3.2001, Израиль), математик, физик-теоретик, физика-матем. фән. д-ры (1937), проф. (1939). Н.Г.Чеботарев шәкерте. 1932 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли: алгебра кафедрасында (1932–34), Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында (1934–47). 1947–75 тә Маскәүдә: Физик проблемалар ин-тында (1954 кә кадәр), СССР ФАнең Теоретик һәм эксперим. физика ин-тында (1954 тән). Хезмәтләре реаль үзгәрешләнчән функцияләре теориясенә, аерым чыгарылмаларның дифференциаль тигезләмәләренә, якынча һәм санлы исәпләү алымына, теоретик физикага карый. Төп хезмәтләре бөтен (санлы) функцияләренә — нольләренчән бүленеш, бөтен һәм аналитик функцияләренә чагыштыру мәсьәләләрен өйрәнү б-н бәйлә. М. дифференциаль тигезләмәләр системаларын, аерым алганда, сызыкча парабол тигезләмәләр системаларын чишүдә рәшәткәләр алымын куллана. Рәшәткәләр алымында тотрыклылыкны һәм жыелучанлыкны өйрәнү юлларын тәкъдим итә, матем. физика һәм гидродинамиканың нәсызыкча мәсьәләләрен чишү нәтижәләрен ала (Л.Д.Ландау б-н берлектә). СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1953). Тель-Авив ун-тының шәрәфле профессоры (1989, Израиль).

Х е з м.: Проблема Рауса–Гурвица для полиномов и целых функций. М.–Л., 1949 (автордаш); Принцип причинности и асимптотическое поведение амплитуды рассеяния // Журн. эксперим. и теорет. физики. 1964. Т. 47, вып. 5.

Әд.: Математика в СССР за сорок лет. 1917–57. Т. 1. Обзорные статьи. М., 1959.

МЕЙСНЕР Валериан Иванович (20.6.1879, Саратов ш. — 1938), зоолог, ихтиолог, балык хужалыгын оештыручы. Казан ун-тының физика-матем. ф-тын тәмамлый (1902), шунда ук зоол. кафедрасында (1911 елга кадәр) эшли: карачкы ясаучы (таксидермист), Зоол. музейдә саклаучы хезмәткәр. Бер үк вакытта (1906 дан) Идел буе биол. станциясе б-н житәкчелек итә. 1911–14 тә Тула, бер үк вакытта С.-Петербург балыкчылык һәм дигез промыселлары буенча жир һәм дәүләт милке идарәсендә өлкән белгеч. Окт. рев-циясеннән соң (1930 га кадәр) Балык хужалыгы фәнни-тикшеренү ин-тының (Мәскәү) 1 нче директоры, бер үк вакытта Баш балыкчылык идарәсендә башлык, сонрак — СССР балык хужалыгының 1 нче халык комиссары. Идел дельтасын, Каспий дигезен һ.б.ны өйрәнү буенча оештырылган күп кенә экспедицияләр житәкчесе. Төрөкмәнстан балык хужалыгы станциясен оештыручы (1928). Хезмәтләре музей эшенә, балык үрчүтү һәм балык хужалыгы буенча укыту-методик ярдәмлекләр эшлүгә карый. Казан ун-ты Зоол. музейнең беренче балыклар каталогы (1909) авторы.

Х е з м.: Очерк зимней фауны озера Кабана // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1904. Т. 39, вып. 3; Систематический каталог позвоночных животных зоологического музея Императорского Казанского университета. Ч. 4. Pisces. К., 1907; Искусственное рыбозаведение, его смысл, значение для человека и приёмы. П., 1920; Промысловая ихтиология. М.–Л., 1933.

В.И.Гаранин.

МЕЛИОРА́ЦИЯ (латин. melioratio — яхшырту), жирләрне а.х.нда файдалану өчен киптерү, сугару, туфракның структурасын үзгәртү (юдыру, гипс б-н ашлау, известьләү һ.б.), сөрү мәйданын тирәнәйтү, махсус үсемлекләр (сидератлар), ышыккаучы урман утыртмалары утырту һ.б. ысуллар б-н тамырдан яхшыртуга юнәлтелгән оештыру-хужалык һәм техник чаралар жыйнамы. А.х. файдалану жирләрнең продуктивлыгын арттыру һәм мәйданның киңәйтү өчен аларны яхшырту б-н халык элекке заманнардан ук шөгьльләнгән. Россиядә бу чаралар «кырларны төзәтү», «жирләрне чистарту», «жирләрне яхшырту» дип аталган. М. төшенчәсенә мөгьнәсе киң, табигый байлыктардан файдалану елдан-ел интенсификация барган саен, аның эчтөлөгә тулылана бара. М.нең барлык төрләренә агротехник алымнар өстәлә, алар мелиорацияләнгәнче жирләрне а.х.нда файдалану һәм культуралаштыру эшләре составына керә. Совет хакимияте елларында М.не оештыруга дөүлэт зур әһәмият бирә, эшләрнең күләме сизелерлек арта, фән һәм техника казаньшыларыннан файдалану шактый үсә. Бу тармакны гамәлгә кертү өчен урыннарда махсус идарә органнары булдырыла. Татарстанда 1922 елда ТАССР Жир эшләре халык комис-ты каршында Жир төзү һәм мелиорация идарәсе оештырыла (1961 дә ТАССР МС каршындагы Су хужалыгы идарәсе итеп үзгәртелә), аның карамагында «Мелиоводстрой» конторасы оештырыла (1962 дә «Водстрой» төзү-монтаж идарәсе итеп үзгәртелә, 1965 тә ТАССР МС каршында Мелиорация һәм су хужалыгы идарәсе, 1966 да «Мелиоводхоз» тресты, 1968 дә *Татарстан АССР Мелиорация һәм су хужалыгы министрлыгы* оештырыла, 1970 тә — «Мелиоводстрой» тресты, 1989 да «Татводмелиорация» төзелеш-эксплуатация житештерү берләшмәсе (1993 тән «Татмелиорация» ЖБ, 1996 дан «Татмелиорация» траст компаниясе» АЖ). ТРда М. төрле юнәлешләрдә алып барыла. *Гидротехник мелиорация* киң үсеш ала, ул сугару, плотина, сусаклагычлар, киптерү каналлары төзү юллары б-н жирләрнең су режимын тамырдан үзгәртүне тәэмин итә. Химик М. гамәлгә ашырыла, ул, известь (к. *Туфракны известьләү*), гипс, фосфорит һәм доломит оннары, туфрак структурасын барлыкка китерүче сополимер һ.б. мелиорантлар кертеп, туфракны яхшырта. Культуралы-техник М. яткын жирләрне үзләштерү һәм яхшырту, аларны культуралы басуларга әйләндерү эшләре комплексын үз эченә ала. Туфрак саклау М.сенә жирләрне юылудан, су юып ашалудан саклау чаралары керә. Туфрак саклаулы игенчелектә эрозиягә каршы комплекслы эшләр үрнәгә булып Биектау р-нының «Чулпан» күмәк хужалы-

гында кулланылуы система санала, анда 6 мең га мәйданда эрозиягә чыдам, продукция потенциалы югары булган игенчелек алып барыла (к. *Адаптив агроландшафтлы игенчелек системасы*). *Агроурман мелиорациясе* урман полосалары утырту һ.б. агротехник чаралар үткәрә, әлеге чаралар туфрак һәм һава корылыгы, коры жыллар, туфрак эрозиясе һәм тышкы тирәлекнең башка уңайсыз шартлары б-н көрәшкә юнәлтелә. Фитомелиорация — мелиоратив культуралар (борчак, вика, донник, люпин, рапс һ.б.), болын мелиорациясе күпеллык үләннәр чөчү юлы б-н гамәлгә ашырыла. Биомелиорация туфрак структурасын файдалы микроорганизмнар, яңгыр суалчаннары кертеп яхшыртудан гыйбарәт. Хәзерге вакытта ТРда «2006–2013 елларда Татарстан Республикасы авыл хужалыгы предприятиеләрендә жирләрне тамырдан яхшырту буенча мелиорация эшләре» һәм «2012–2014 елларда Татарстан Респ-касында гидротехник корылымаларны яңадан торгызу буенча мелиорация эшләре» максатчан респ-ка программалары гамәлгә ашырыла. М.нең төрле төрләре б-н ТРда ш.у. «Татмелиорация идарәсе» Федератив бюджет дөүлэт учреждениесе, «Татагрохим» АЖ, «Татагрохимсервис» АЖ һ.б. шөгьльләнә.

Әд.: Колпаков В.В., Сухарев И.П. Сельскохозяйственные мелиорации. М., 1988.

Ф.Н.Сафиуллин, Р.М.Низамов.

МЕЛІССА (Melissa), иренчәкчеләр сыйлыгының күпеллык үләнчәк үсемлекләре ыругы. 3–4 төре билгеле, Евразиядә киң таралган. Россиядә бер төре — дару М.сы яисә лимон исле бөтнек үсә. Татарстан терр-ясендә бакча участокларында үстерелә. Уртача 60–80 см биеклектәге үсемлек, туры, 4 кырлы, тармакланган сабаклы, үрмәле ян үрентеләре һәм жир асты тамырчалары бар. Яфрактары эре, саплы, йомыркасыман, каюу-тешәүле. Сабакларда капма-каршы урнашканнар. Сабаклары һәм яфрактарының аскы өлеше безаз төкле. Дару М.сы, жый башынан алып,

Мелисса.

өзак вакытка чөчәк ата. Чөчәкләре алсу, ак яисә саргылт, ике женесле; өске яфрактар куентыгында урнашалар һәм ялган такыя барлыкка китерәләр. Жимеше 4 чикләвекчәктән тора. Бу үсемлектә лимон исе бик көчле, анарда эфир майлары, С витамини, каротин, дуплау матдәләре, сумала бар. М.ны орлыктан һәм үсемлекне аерып утырту ысулы б-н үрчәтәләр. Орлыктарны иртә язда салкын парникларга чөчәләр. Аерып утыртканда 3–5 еллык үсемлекне һәрберсендә 3–5 бөрә булган өлешләргә бүлеләр. М. үстергәндә туфракны йомшартып, чүпләрдән чистартып, өстәмә сыек ашлама кертеп торалар. Яфрактары һәм үсентеләре бер сезонга

2–3 тапкыр жыела. Дару М.сы медицинада тынычландыра, авыртуны баса, азык эшкәртүне яхшырта торган дару буларак кулланыла. Яңа өлгәргән һәм киптерелгән яфрактары кулинария, парфюмерия һәм косметикада файдаланыла.

Л.Д.Полякова.

«МЕЛІТА», Казандагы мех сәүдә-сәнәгать пр-тиесе, РФдә иң әреләрдән санала. Эшләүчеләр саны — 1 мең чамасы кеше (2013). 1928 елда Казанның 1 нче мех ф-касы буларак нигезләнә. Соңрак чимал эшкәртү-ману, тире иләү, бүрек тегү ф-калары төзелә, 1930 да алар мех ф-касы б-н СССР Тышкы сәүдә халык комис-ты Мех синдикатының Казан мех комб-тына берләштерелә. Хезмәт коллективы Яңа Татар бистәсенә мехчы һөнәрчеләреннән формалаша. Беренче продукция сарык, йорт куяны, мәче, эт, куян һәм йомран

«Мелита» мех сәүдә-сәнәгать предприятиясе.

1. Тегү цехы; 2. Продукция үрнәкләре.

тиреләреннән затлы мехларга охшатып маньиланган мех ярымфабрикаыннан гыйбарәт була, ул халыкара аукционнарда сатыла. Түбән сыйфатлы тиреләрдән бүреклар тегелә. Комб-тта, илдә беренче буларак, мехны берьюлы эшкәртү һәм ману ысулы эшләнә һәм гамәлгә кертелә (1932), ул эшкәртү циклын һәм эшләүчеләр санын шактый кыскартырга мөмкинлек бирә. Комб-т әйдәп баручы механикаштырылган мех пр-тиесе әверелә, 1930 елларның 2 нче яртысында СССРдагы тулай мех продукциясенә 50% тан артыгын житештерә. Бөек Ватан сугышы чорында, жылы киёмнәр һәм парашют-десант кирәк-ярактары эшлән чыгаруны үзләштереп, пр-тие фронт өчен эшләнмәләр житештерүгә күчә; беренче тапкыр Казан «Спартак» күн аяк киёмнәре комб-ты б-н берлектә сәнә-

гый нигездә унталар һәм мех итеклар житештерү оештырыла (1941). Дәүләт йөкләмәләрен вакытында һәм сыйфатлы үтәгән өчен, комб-т Ленин орденына лаек була (1944). Алдагы елларда, СССР мех сәнәгатендә әйдәп баручы буларак, комб-т күп яклап аның үсеш профилен билгели. Илнең шундый ук пр-тиеләрендә комб-тта эшләнгән һәм беренче тапкыр гамәлгә кертелгән казанлылар: эшләнмәләрнең сыйфатын һәм тышкы рәвешен күпкә яхшырткан термодимик технология кулланып, сарык тиресен нефисләндерү (СССР Дәүләт бүләге, 1951); тигезләү, иләү һәм охшатып ману алымнары; тиреләрне маркалау автоматлары киң тарала. 1963 тә комб-т жирлегендә Казанда, Зөядә һәм Кукмарада урнашкан 9 фабрикадан Татарстан мех берләшмәсе оештырыла (1972 дән — Х.Ямашев исем.). 1960–70 елларда респ-када жәнлекчелекнең интенсив үсеше б-н бергә берләшмәдә затлы мехлар (көмешсыман кара төлке, чәшкә, ак төлке), ш.у. диңгез жәнлегә тиреләрен эшкәртү үзлөштөрелә. Пр-тие белгечләре Г.З.Афанасьев житекчелегендә читлектә асралган жәнлекләрдән табигый сыйфатлы мех алу технологияләрен эшчиләр. Житештерү күләме арта, массачыл ихтыяжга ия эшләнмәләрнең (баш киёмнәре, пальто, якалар һ.б.) ассортименты киңәя. Аларның зур өлеше һәм мех ярымфабрикаһының ин яхшы үрнәкләре халыкара аукционнарда сатыла. 1990 еллар башына кадәр продукциянең төп өлешен сарык тиресеннән махсус тегелгән эшләнмәләр тәшкил итә. 1992 дә хәзерге исемдәге Татарстан мех сәүдә-сәнәгатә АЖ оештырыла (2010 нан — ЖЧЖ). Хәзерге вакытта аның составына кергән ф-каларда төрле тиреләр (сарык тиресе, каракул, чәшкә, көзән, ак төлке, котик, эт, бүре һ.б.) эшкәртелә, массакуләм ихтыяжга исәпләнгән киёмнәр (туңнар, пальто, якалар, баш киёмнәре, оеклар, оекбашлар һ.б.), махсус киём (куртка, ярымпальто, бияләй, мех итеклар, унталар), автомобиль утыргычлары тышлыклары тегелә, юылган йон, аяк киёмнәре өчен сарык тиресеннән ярымфабрика чыгарыла. 2008 дә заманча ману жиназлары урнаштырыла, күннән әйберләр тегү үзлөштөрелә. 2011 дә эшләнмәләрнең төп төрләре түбәндәге күләмдә житештерелә (мең данә): пальто, ярымпальто, хатын-кызлар һәм ир-атлар курткалары — 11,9; балалар пальтолары, ярымпальтолары һәм курткалары — 0,3; баш киёмнәре — 41,5. Россиядә чыгарыла торган барлык мех эшләнмәләрнең 25% ы «М.» өлешенә туры килә. «М.» конструкторлары Россиянең танылган модельеры, Россия Сәнгатә академиясенә мөхбир әгъзасы И.В.Крутикова б-н хезмәттәшлектә продукция ассортиментын даими рәвештә яңарталар, мех киёмнәрен эксклюзив коллекцияләрен эшчиләр. Житештерүдә Россия, ГФР, Италия, Швейцария мех фирмаларының химик продуктлары һәм ин яна технологияләре кулланыла. «М.» сәүдә йорты продукцияне үзенә фирма салоннары чөлтәре, РФ шәһәрләрендәге, ш.и. Маскәү, С.-Петербург һәм Новосибирскидагы вәкилләкләре, РФ һәм Белорусия Респ-касының 17 шәһәрән колачлаган

дилерлар чөлтәре аша сата; РФнең 30 дан артык шәһәрәндә күчмә сәүдә оештырыла. Пр-тие продукциясе 12 алтын, 16 көмеш, 5 бронза медал; Маскәү, Лейпциг, Париж, Лондон, Нью-Йорк, Копенгаген, Франкфурт-на-Майне, Прага, Алма-Ата, Улан-Батор халыкара күргәзмәләре, ярминкәләре, конгресслары һәм аукционнарының 14 дипломы б-н билгеләп үтелә. Халыкара сәнәгатә күргәзмәсендә (Брюссель, 1958) төрле имитацияләрдә нефисләндерелгән сарык тиресе үрнәкләре — 1 нче алтын медалгә, махсус эшкәртелгән сарык тиресеннән тегелгән балалар пальтосы «Гран-при»га лаек була. Башка халыкара бүләкләр арасында көндөшлеккә сәләтле һәм сыйфатлы продукция өчен — «Сыйфат өчен алтын йолдыз» (1993), «Алтын глобус» (1994), социаль-икътисади кризис шартларында икътисади яшәеш һәм үсеш өчен «Бирмингем факелы» (1996) бар. Сарык тиресен һәм кондыз мехын эшкәртүдә уникаль технологияне гамәлгә керткән өчен 2005 тә пр-тие РФ Хөкүмәтенә фән һәм техника өлкәсендәге бүләгән ала. Пр-тиенең күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. Сов. Союзы Герое — 3, Соц. Хезмәт Герое — 1, СССР Дәүләт бүләге лауреаты — 6, РФ Хөкүмәте бүләге лауреаты — 2 кеше; Ленин ордены — 15, Октябрь Революциясе ордены — 3, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены — 61, Халыклар дуслыгы ордены — 2, «Почёт билгесе» ордены — 86, 2 нче һәм 3 нче дәрәжә Хезмәт даны орденнары 41 кешегә бирелә.

Пр-тие житекчеләре арасында — И.М.Полонский (1930–31), А.М.Манько (1931–32), А.Г.Барышников (1933–34, 1937–40), М.Б.Эйделънган (1940–43), Ю.С.Комиссаренко (1943–61, 1963–71), Р.Х.Халитов (1961–63), Н.В.Невзоров (1971–74), Н.С.Рәхимов (1974–88), А.М.Пахомов (1988–2002), В.А.Васильев (2002–03, 2003 тән директорлар советы рәисе), Р.Х.Гомәров (2003 тән).

Әд.: Сказ о Казанских меховщиках. К., 1974; Комиссаренко Ю.С. Овчинка стоит выделки. К., 1978.

С.Г.Белов.

МЕЛКУМЯНЦ Герман Тигранович (5.5.1932, хәзерге Вологда өлкәсенә Кубено-Озёрский р-ны Карабаново а.), галим агроном, а.х. производствосын оештыручы, РСФСРның атказ. а.х. хезмәткәре (1986). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1956), Куйбышев р-ны а.х. идарәсе башлыгы (бүленеп, 1967–71); Алабуга р-нының «Волна революции» һәм «Алабуга» с-зларында баш агроном (1962–67) һәм директор (1971–77, 1977–86) булып эшли. 1986–87 елларда Алабуга р-ны һәм Алабуга шәһәрәндә район башкарма ком-ты рәисе урынбасары, 1987–92 дә ит комб-ты директоры, 1992–93 тә хакимият башлыгы. 1995–2000 дә ТР Халык депутаты. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медалы; ТАССР һәм ТР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә. Алабуга шәһәрәнен мактаулы гражданы (1986). И.Н.Афанасьев.

МЕЛОДРАМА (грек. melos — жыр һәм drama — хәрәкәт), 1) драматургия жанры; үткен интригалы, гадәттән тыш эмоциональ,

яхшылык б-н явызлык кискен каршы куелган пьеса. Анда катнашучылар катлаулы язмышлар, гадәттән тыш көчле хисләр б-н аерылып торалар, чынга охшамаган чөтөрәклә хәлләргә тап булалар. Ямыш сынауларына карамастан, уңай геройлар һәрвакыт жеңүгә ирешә. Мда музыка киң кулланыла (соңрак аның роле сизелерлек кими төшә). Франциядә 1790 еллар ахырында, Россиядә 1820 еллар ахырында барлыкка килә. Татар драматургиясендә М. жанрына, беренчеләрдән булып, М.Фәйзи мөрәжәгать итә. Аның «Кызганыч» романтик М.сында (1914) гашыйк геройлар гадәттән тыш хәлләргә юлыгалар. Алар бер-берсен бик яраталар, милләткә хезмәт итү теләге б-н яшиләр. Мәхәббәтнең тирәнлегә, трагик коллизияләре, сагышлы жыр-музыка тамашачыга эмоциональ яктан көчле тәэсир асы. М.Фәйзиниң «Тәкъдирнең шаяруы» (1913), «Асылъяр» (1920), «Адашкан күңел» (1923), К.Тинчуринның «Зәңгәр шәл» (1926) һ.б. пьесалары М. жанрына карый. 1960–80 елларда М. жанрының жанлануы Х.Вахит, Ш.Хөсәенов, Т.Миңнуллин, И.Юзев һ.б. ижатында күзәтелә. 20 йөз ахыры — 21 йөз башы татар драматургиясендә Р.Сәгъди («Сынган беләзек», 1997), И.Мәхмүтова («Син бит минем бергәнәм», 1997), Т.Миңнуллин («Эзләдем, бәгърем, сине», 2001) һ.б. ижатында үстерелә.

2) Катнашучыларның сөйләмә (диалог һәм монолог) б-н кушылып бара торган муз.-драматик сәхнә әсәре. Европада 18 йөздә — 19 йөз башында киң тарала. Татар драматургиясендә беренче муз. пьеса — М.Фәйзиниң «Галибану» (1917) әсәре. Тора-бара андый әсәрләр муз. драмага карый башлау (К.Тинчуринның «Кандыр бус», 1932 һ.б.).

Әд.: Татар совет театры: Очерклар. К., 1975; Әхмедуллин А. Сәхнә әдәбияты һәм тормыш. К., 1980; Нуруллин И. XX йөз башы татар әдәбияты. К., 1982; Әдәбият белеме: Терминнар һәм төшенчәләр сүзлеге. К., 2007.

Ә.М.Закиржанов.

МЕЛҮЗНИКОВ Анатолий Александрович (2.4.1909, хәзер Иваново өлкәсенә Кинешма ш. — 5.11.1958, Казан), язучы. 1932 елдан Казанда яши. 1933 тән «Красная Татария» г-тасы редакциясендә, 1947 дән башка газеталарда, «Чаян» ж-лында эшли. Балалар өчен язылган «Без шулай яшибез» («Так мы живём»: 1952), «Полкан белән Васька» («Полкан и Васька», 1952), «Кошлар, хайваннар һәм жәнлекләр хақында» («Про птиц, животных и зверей», 1959) шигъри жыентыклары, «Өч әкият» («Три сказки», 1957), «Мәсәлләр һәм фельетоннар» («Басни и фельетонь», 1958) китаплары авторы. Рус теленә К.Нәжи, Г.Кутуй, Ә.Исхак, С.Баттал, Б.Рәхмәт, Ж.Төркеманов, З.Нури, Н.Арсланов һ.б.ның шигъриләрен тәржемә итә. Бөек Ватан сугышында катнаша.

Әд.: Гиниятуллина А. Писатели Советского Татарстана: Библиограф. справ. К., 1970.

МЁЛЬНИК Александр Николаевич (21.8.1957, Казан), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1996), проф. (1998), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2003). 1979 елда Казан финанс-икътисад ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан авиация ин-тының (хәзер Казан тех-

ник ун-ты) сәнәгат ыкътисады һәм житештерүне оештыру кафедрасында эшли. 1995 тән Казан энергетика ун-тының ыкътисад һәм житештерүне оештыру каф. мөдире, 2001 дән проф. ТР ФАнең соц.-икътисади фәннәр бүлегендә ыкътисад буенча фәнни совет рәисе. Хезмәтләре базар мөнәсәбәтләренә күчү шартларында стратегик планлаштыру һәм пр-тиеләр эшчәнлеген реструктуризацияләү мәсәләләренә, ТРның энергетика комплексын реформалаштыруга карый. М. тарафыннан реструктуризацияләүнең нәтижәләгән ыкътисади баяләүнең күп-баскычлы моделә, яңа техника, технологияләренә гамәлгә керту һәм башка төрлө капитал салу юнәлешләренә сайлап алынган вариантларын ыкътисади нигезләү алгоритмнары булдырыла.

Хезм.: Стратегическое управление деятельностью предприятий в условиях развития рыночных отношений. К., 1995; Стратегическое планирование деятельности фирмы на этапе перехода к рыночным отношениям. СПб., 1996; Реструктуризация электроэнергетики в условиях становления рыночных отношений. К., 2004; Управление инвестиционной деятельностью фирмы. К., 2004; Экономическая оценка инвестиций. К., 2004.

МЕЛЬНИКОВ Александр Михайлович (31.8.1908. Чистай ш. — 12.6.1972, Казан), геолог-нефтьче, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1950), геол.-минерал. фән. канд. (1964), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1964). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1930), СССР ФАнең Башкортстан экспедициясендә геол. партияләр башлыгы булып эшли. 1932 елдан Татгеолбюрода, 1937 дән «Востокнефть» трестында, 1939 дән «Сызраньнефть» тә, 1940 тан «Татнефтегазразведка»да, баш геолог (1944–70). М. Татарстан терр-ясе һәм аңа чиктәш төбәкләр өчен ытырма тышлыкның стратиграфик шкаласын, тектоник схеманы, углеводородларны эзләү һәм тикшерү алымнарын, эзләү-разведкалау максатыннан бораулау эшләренә нәтижәләгән күтәрү буенча тәкъдимнәр эшләүдә катнаша. Нефть ятмаларының урнашу үзгәчлекләрен билгели. М. житәкчелегендә Татарстан терр-ясендә 100 гә якын нефть чыганагы ачыла. Дәүләт бүлгә Ромашкино нефть чыганагын ачкан өчен бирелә. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Геологическое строение и нефтеносность ТАССР. К., 1948 (автордаш); Геология нефтяных и газовых месторождений Волго-Уральской нефтегазоносной провинции. М., 1970 (автордаш).

МЕЛЬНИКОВ Леонид Николаевич (13.3.1947, Югары Ослан р-ны Печищи а.), спортчы (парашют спорты), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1976). Спорт б-н 1968 елда Казан аэроклубында (тренер О.Н.Русшупкин) шогьльләвә башлый. Молдавия ССР (1973), СССР һава-десант гаскәрләре (1973), СССР һава һөжүменә каршы гаскәрләр (1976, 1978, 1982–83), СССР Кораллы көчләре (1978), дуслык армияләре спорт клублары Кубоклары беренчелекләре (1977–78, команда беренчелегенә), РСФСР (1987, Ветераннар арасында һава акробатикасы буенча) чемпионы. Дус армияләр спорт

клублары кубогына ярышларда медальләр ала (1977, көмеш — һава акробатикасы буенча, бронза — шәхси беренчелектә). М. һава акробатикасы һәм жиргә төгәл төшү буенча (көндөзгә һәм төнгә) 8 мәннан артык сикереш ясай. Дөнья рекордсмены (1977, 1980). 1983–86 да Новосибирск шәһәре һава һөжүменә каршы гаскәрләр командасы тренеры, 1986–98 дә ТР Эчке эшләр министрлыгы органнарында хезмәт итә. Медальләр б-н бүләкләнә.

МЕЛЬНИКОВ Николай Александрович (15.10.1872 — 1951), жәмәгат эшлеклесе. Нәселдән килгән дворян, проф. М.И.Мельниковның оныгы. Казандагы Икенче ир балалар гимназиясен һәм Мәскәү а.х. ин-тының тулы булмаган курсы тәмамлай. Козьмодемьянск өязе земство жыены гласны (1898 елдан), идарә рәисе. Казан губернасы земство идарәсе рәисе. Казан губернасынан 3 нче Дәүләт Думасы депутаты (1907–12), октябристлар фракциясе әгъзасы, Казанга вакытлынан алда әйләнеп кайта. Беренче бөтендөнья сугышы елларында авыруларга, яралы сугышчыларга һәм фронтка жиберелгәннән-нән гаиләләренә ярдәм итү буенча Земство берлегенә Казан губерна ком-ты рәисе (1914 тән), яралыларга ярдәм күрсәтүче жәмәгат оешмаларының берләштерелгән ком-ты рәисе. 1916 дан игенчелек министр каршындагы Совет әгъзасы, хәрәкәттәге армия өчен азык-төлек хәзерләү буенча баш вәкаләтле вәкил. Окт. рев-циясеннән соң Аклар хәрәкәтендә катнаша, А.В.Колчак хөкүмәтендә армия өчен азык-төлек хәзерләү буенча вәкил вазифасын башкара. Аклар армиясе жиңелгәннән соң, Харбинга (Кытай), 1920 еллар башында аннан Ле-Ман шәһәренә (Франция) китә. Париж янындагы Сент-Женевьев-де-Буа зиратында жирләнә.

Хезм.: 19 лет на земской службе (1898–1916) // Звезда. 2002. № 7.

Әд.: Солдатов Я.В. Казанское земство в период первой мировой войны: историко-политический анализ: Дис. ... К., 2004.

Л.М.Айнетдинова.

МЕЛЬНИКОВ Николай Михайлович (14.7.1840, Казан — 30.12.1900, шунда ук), зоолог, зоол. д-ры (1869), атказ. проф. (1894). Э.А.Эверсман шәкерте. Казан ун-тының физика-матем. ф-тын тәмамлай (1861). 1862–64 елларда чит илләрдә фәнни командировкада. 1865–97 дә Казан ун-тында, Зоол. музей мөдире (1871 дән). Физика-матем. ф-ты каршында физиол. кафедрасын оештыручыларның берсе. Бер үк вакытта Казан вет. ин-тында зоол. каф. (1882–1900), зоол. музей мөдире, аны исә Неаполь һ.б. зоол. станцияләрендә тулланган яңа экспонатлар б-н баета. Хезмәтләре гомуми зоологиягә, паразитология, энтомологиягә карый. 1873–75 тә Казан ун-ты каршында оешкан Табигыятьчеләр жәмгыятең президенты һәм хакыйкый әгъзасы. Казан губернасы терр-ясендә очрый торган зарарлы бөжәкләрне өйрәнү һәм аларга каршы көрәш оештыру максаты б-н 1880 елларда шушы жәмгыятьнең энтомология комиссиясен житекли.

Хезм.: О саранче в Малмыжском уезде и о мерах к предупреждению её развития и распространения // Протоколы заседания Об-ва естествоиспытателей при Имп. Казан. ун-те, 1879–80. К., 1880; О фауне восточного берега Каспийского моря и острова Челекена // Протоколы заседания Об-ва естествоиспытателей при Имп. Казан. ун-те, 1880–81. К., 1881.

Әд.: Н.М.Мельников // Казан. телеграф. 1901. 1 янв.; Материалы к истории ветеринарного образования в СССР // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та. М., 1956. Т. 63.

В.И.Гаранин.

МЕЛЬНИКОВ (Мельников-Печерский) Павел Иванович (псевд. Андрей Печерский) (25.10.1818, Түбән Новгород ш. — 1.11.1883, Түбән Новгород губ. Ляхово а.), язучы. 1837 елда Казан ун-тын тәмамлай. 1839 дан Түбән Новгородта яши, дини раскол тарихын өйрәнә. 1841 дә Мәгариф министрлыгы (С.-Петербург) каршындагы Археографик комиссиянең мөхбир әгъзасы исемен ала. 1845–50 дә «Нижегородские губернские ведомости» г-тасында эшли. 1847 дән Түбән Новгород генерал-губернаторы каршындагы махсус вазифалар үтәүче чиновник, 1850 дән Эчке эшләр министрлыгында эшли. Раскольникларның скитларын кансызлык б-н жимерүче булып таныла. 1866 да отставкага чыга, «Северная пчела» ж-лында эшли, «Московские ведомости» г-тасында, «Русский вестник» ж-лында языша. Тарихи хезмәтләр, тарихи-этнографик очерклар, хикәяләр авторы. Төп хезмәте — «Урманнарда» («В лесах») һәм «Тауларда» («На горах») (1871–74, 1875–81 дә «Русский вестник» ж-лында басылалар) дилогиясендә 19 йөз урсагы Идел артыгы һәм Тау ягы тормышы, кәсепләр, иске дин тарафдарларынан сүздәгәрләрнең көнкүреше, жирле халыкның горей-гадәтләре, раскольниклар скитлары һәм яшерен секталар турында яза.

Әсәр.: Собр. соч.: В 8 т. М., 1976.

МЕЛЬНИКОВ Фёдор Кузьмич (20.9.1918, Чистай ш. — 3.7.2001, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе. КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (Мәскәү, 1953) тәмамлай. 1946 елда ВКП(б)ның Чистай шәһәр ком-тында лектор, 1947–50 дә бүлек мөдире урынбасары, 1950–54 тә КПССтың Татарстан өлкә ком-тында бүлек мөдире урынбасары. 1954–62 дә КПССтың Зеленодольск шәһәр ком-тының 1 нче секретаре. 1963–64 тә КПССтың Татарстан өлкә ком-тында: хакимият һәм сәүдә-финанс органнары бүлгә, 1964–66 да жиңел, азык-төлек сәнәгат һәм сәүдә бүлгә мөдире. 1966–78 дә ТАССР МС Рәисе урынбасары. Әлегә елларда, азык-төлек һәм сәнәгат товарлары, жиңел һәм азык-төлек сәнәгат өчен чимал кытлыгы хөкөм сөргән шартларда, аның респ-ка ыкътисадына һәм халык тормышына тискәре тәэсирен бетерү буенча оператив чаралар күрә. 1955–80 дә ТАССР ЮС депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МЕЛЬНИКОВ ЙОРТЫ, Чистайдагы архит-ра истәлегә. 1860–79 елларда модерн элементлары б-н эклектик формаларда сәүдә

Чистай шәһәрәндәге Мельников йорты. 1860–79.

гәр М.Л.Мельников өчен төзелә. Беренче катында кибетләр, контора һәм келәтләр булган ике катлы утар-йорт; икенче катта торақ бүлмәләре урнашкан. «Г» хәрәфе рәвешендәге йорт юллар кисешкәндәге почмакны чаң сыман гөмбәзле, күпшә почмаклы ризалит б-н бизап тора. Гөмбәзнен балконлы цилиндрик барабанының очы барокко стилендәге бизәкләр б-н төгәлләнгән. Икенче һәм аттик катлардагы ярымтүгәрәк балконнар бинаның почмагына аерым төс биреп тора. Бинаның төрле күләмле ике канаты ризалитлар б-н тәмамланган. Сул яктагы кыскарак канат аттик каттагы ике пирамидалы ясы ризалит б-н ныгытылган. Шундый ук ризалит уң яктагы озын канатның аттик барабанлы гөмбәз астындагы ярымтүгәрәк ризалит б-н төгәлләнгән урта өлешенә урнашкан. Почмак ризалиты бинаның төп бизәге булып тора. Беренче каттагы кибет ишекләре ризалитлардан аерылып тора. Урам фасадларын бизәгәндә катлаулы ордерлы парлы ярымколлонналар, төрле биюлекләргә терәкләр б-н ныгытылган кәрнизләр, модерн стилендәге гөмбәз фюзелеләре һ.б. кулланылган. 1988 гә кадәр бинада ВЛКСМның шәһәр ком-ты урнашкан була, хәзер биредә дөләт учреждениеләре эшли.

Х.Г.Надыйрова.

МЕЛЬНИЧНЫЙ авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибындагы Балтач посёлогыннан 24 км төньяктарак, Арбор елгасы буенда. 2010 елда 215 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 1770 елларда Иске Торжа һәм Иске Көшкәт авылларынан күчеп килүчеләр нигез сала. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Юбикименка исеме б-н мөгьлүм. 1860 елларга кадәр халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында тегермән эшли. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Урта Көшкәт волостенда, 1921 дән ТАССРның Арча кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартынан — Балтач, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1965 нең 12 гыйнварынан Балтач р-нында. Халык саны: 1795 тә — 11 ир-ат; 1859 да — 116, 1897 дә — 264, 1905 тә — 276, 1910 да — 309, 1920 дә — 295, 1926 да — 258, 1938 дә — 340, 1949 да — 252, 1958 дә — 213, 1970 тә — 190, 1979 да — 178, 1989 да — 184, 2002 дә — 216 кеше.

МЕМОРИАЛЬ МУЗЕЙЛАР, тарихи вакыйгаларны, күренекле дөләт, жәмәгәт, фән, мәдәният, сәнгәт эшлекләре турындагы истәлекләрен мөгеләштерү максаты б-н мемориаль әйберләргә туплауны, саклау, өйрәнү һәм күргәзмәгә куюны тормышка ашыручы музейлар төркеме. Музей ниндидер вакыйга булган яки атаклы шөхәс яшәгән, эшләгән истәлекле урыннарда яисә биналарда, аларны янадан жиһазландырып (тулысынча яки өлешчә) оештырыла. 2013 елда ТРда М.м. саны — 22, шуларның 7 се Казанда, калганнары респ-ка авылларында һәм шәһәрләрендә урнашкан. М.м.ның 8 е ТРның Милли музей ф-лы статусына ия, 1 се «Казан» милли мәдәният үзәгенә карый. Оештырылу вакыты буенча Г.Р.Державинның шәһәр музейендагы (1895 тән, хәзер ТР Милли музей) мемориаль әйберләр комплексы иң беренчеләрдән санала. ТРдагы иң өлкән М.м. — Ленин В.И. музей-йорты (1937), Горький А.М. әдәби-мемориаль музей (1938), Камал Шәриф-музей-фатиры (1950). М.м.ның күтәрелеше 1980–90 елларга туры килә, музейлар биюк тә әдәбият һәм сәнгәт эшлекләргә эшчәнлеген күздә тотып төзелә. Кагыйдә буларак, тарихи-биографик һәм мемориаль-көнкүреш комплексларны эченә алган экспозицияләрдә авторлык принцибы остенлек итә. Аларга күп мөгьнәле әчтәлек һәм визуаль образлылык хас.

ТРдагы барлык М.м. үзләре урнашкан биналарының мемориальгә һәм андагы әйберләр коллекциясе буенча аерып карала. Төп мемориаль жиһазлар б-н тулысынча сакланган мемориаль биналарда (йортларда) урнашкан М.м.: Арбузовлар А.Е. һәм Б.А. музей-йорты, Татар әдәбияты тарихы һәм Ш.Камалның мемориаль музей-фатиры, Жиханов Нәжип музей-фатиры. Шулар чордагы әйберләр б-н тулыландырылган, өлешчә сакланган мемориаль жиһазлар б-н төп биналарда (йортларда) урнашкан М.м.: Гашик Ярослав әдәби-мемориаль музей, Васильев Константин мемориаль музей, Мансур Шәйхи мемориаль музей-китапханәсе, Пастернак Борис мемориаль музей, Жәлил Муста музей-фатиры. Интерьеры реконструкцияләнган биналарда урнашкан һәм аерым мемориаль әйберләр коллекцияләре булган М.м.: Ленин В.И. музей-йорты, Боратынский Е.А. әдәби музей, Дурова Н.А. музей-утары, Шишкин И.И. музей-йорты, Купала Янка музей-фатиры. Мемориаль әйберләр комплексы тулысынча яисә өлешчә сакланган, сакланмаган мемориаль бина урынында күчәрмәсе торгызылган бинага урнашкан М.м.: Горький А.М. әдәби-мемориаль музей, Жәлил Муста мемориаль музей, Насыйри Каюм музей, Туфан Хәсән музей, Фәйзи Мирхәйдәр музей-утары, Тукаевлар музей-йорты, Фәхретдин Ризәтдин мемориаль музей. ТРда бер яки берничә гена мемориаль әйберә булган, аерым шөхәсә багышланган музейлар бар: Тукай Габдулла әдәби музей, Тукай Габдулла музей-комплекс, Кайбицкая Галия музей, Мәржәннә Шихабетдин музей, Яковлев И.Я. музей, Насыйри Каюм исемдәге архитектура-этнография комплексы, Исхакый Гаяз

тарихи-мемориаль һәм этнография комплексы, Цветаева М.И. мемориаль комплексы. Мемориаль әйберләргә ия, әмма мемориаль булмаган биналарда урнашкан музейлар: Мәһдиев М.С. музей, Хәким Сибгат мемориаль музей, Горький А.М. музей, Кариев Габдулла музей, Урманче Бакый музей һ.б. Арча әдәбият һәм сәнгәт музей, Казан университеты тарихы музей, Казан химия мәктәбе музейнда ш.у. мемориаль әйберләр комплексы бар. М.м.ны этник мәдәният традицияләре буенча да төркемнәргә аерырга мөмкин: 13 е татар мәдәнияте, 7 се рус мәдәнияте, 2 се башка милләт мәдәнияте эшлекләренә багышлана.

Г.Г.Нуретдинова.

МЕМУАРЛАР (франц. mémoires — истәлекләр), авторның замандашлары булган билгеле шөхәсләр һәм үзе катнашкан яки күргән вакыйгалар турындагы истәлекләренә нигезләнәп язылган документаль әдәбиятның бер төре. М.ны түбәндәге үзенчәлекләре аерып тора: фактларга таяну (авторның үзе күргән-белгән реаль шөхәсләр һәм вакыйгалар турында язу), материалның ретроспективлыгы (күбесенчә үткән вакыйгалар турында языла, авторның торышы һәм ижатына нәтижә ясала). Татар әдәбиятында М.ның барлыкка килүе 20 йөз башына карый. Беренче мемуар итеп Р.Фәхретдиннең «Асар»ын атарга мөмкин. Сәяхәтнамә жанрында язылган әсәрләрдә М. элементларын табарга мөмкин; мәс., Р.Фәхретдиннең «Исмәгыйль сәяхәте», З.Бигиевнен «Мавәраэнноһердә сәяхәт» («Ике елга арасында сәяхәт»), Ф.Кәримнен «Истанбул мөкәтбәләре». 1930 елларда Г.Камал «Минем персональный пенсионер булуым тарихы» һәм «Яза башлавым тарихы» әсәрләрен яза. Татар мемуаристикасының чөчәк аткан чоры сугыштан соңгы елларга туры килә: М.Әмирнең «Без бәләкәй чакларда», «Хатирәләр урмань», Ф.Хәсниннең «Минем тәрәзәләрем», Р.Ишморатның «Сайрасын тургайлар», «Гомер сукмаклары», А.Расихның «Яшплек эзләрем», Х.Мөжәйнен «Сугыш язмалары» һ.б. Фактларның төгәлләге, дөрөсләге буенча М. документлар һәм фәнни язмалардан калыша, ләкин субъективлык элементлары һәм фактларның тулы булмавы авторның көчле индивидуаль «мин»е, сүз остасының тасвирланган вакыйгаларга карата мөнәсәбәте б-н тулылана. Ә.Еникинең «Соңгы китабы» моңа мисал булып тора. Аерым очракларда М.ны автобиографик роман яки повестьтан аеру да кыен. Ләкин М.ның цикләре билгесез тоелса да, аны жанр буларак авторның ниятеннән чыгып билгеләп була. Мәс., М.Мәһдиевнен «Без — кырык беренче ел балалары» китабын, М.га шактый якын булса да, автобиографик повесть дип санарга кирәк, чөнки автор өчен иң мөһиме — үз торышын хикәяләү түгел, ә үз буынының күмәк портретын ижат итү. Автобиографик повестьлар рәтенә ш.у. Г.Башировның «Туган ягым — яшел бишек» әсәрен кертәргә мөмкин. М. матур әдәбият, публицистика һәм фәнни әдәбият киселешендә тора. Татар әдәбияты һәм мәдәнияте эшлекләре (Г.Тукай, М.Жәлил, Г.Такташ, С.Сәйдишев һ.б.) турындагы күптөрле истәлекләр ба-

рыннан да әлек аларда китерелгән фактларның яңалыгы һәм әһәмияте б-н аерылып торалар, шуңа күрә андый китаплар фәнни-публицистик әдәбиятка карый. М. жанрында күп кенә башка авторлар да яза (Ш.Галиев, Б.Камалов, Ә.Галиев, Ш.Маннапов, Р.Батулла һ.б.).

Әд.: Әдәбият белеме сүзлегә. К., 1990; Әдәбият белеме: Терминнар һәм төшенчәләр сүзлегә. К., 2007. Р.Ә.Мостафин.

МЭНГДЕН фон (Фамендин) Иван Алексеевич (1679, Мәскәү — 18.11.1731, Әстерхан ш.), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, генерал-майор (1726), яшерен советник (1730). Дворяннар нәселеннән. 1695 елдан хәрби хезмәттә. 1700–21 дөге Төньяк сугышында катнаша. 1722 дән лашманнар эшләренә күзәтчеклек итә, Казан һәм Әстерхан губерналарында жан исәбен алу буенча 1 нче ревизия нәтижәләрен тикшерү б-н шөгыльләнә. Жирле халык санын алу вакытында законга каршы кылынган гамәлләргә ача. 1725 тән Казан, 1726 дан Әстерхан губернаторы. Губерна халкына һәм калмыкларга карата күзәтчеклекне арттырып, башкортларның баш күтәрүен булдырмакка тырыша. Әстерханда үлөт чире эпидемиясе чорында (1728), карантин постлары һәм кизүләре оештырып, Идел буенда авыру таралуга чик куя.

Әд.: Долгов Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяйева «врученной на смотрение губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

МЭНДЕ Герхард фон (von Mende) (25.12.1904, Рига ш. — 16.12.1963, Дюссельдорф, ГФР), немец тарихчысы, тюрколог, проф. (1936). 1919 елда этисен большевиклар атып үтергәннән соң, Германиягә күчеп китә. 1923–27 дә Любек шәһәрәндә эшмәкәр. Берлин ун-тын тәмамлай. 1933 тә «Советлар Союзында колонизация тарихыннан очерклар» («Очерки по истории колонизации в Советском Союзе») темасына магистрлык диссертациясе яклай. 1934–36 да академик алмашулар хезмәткәре булып эшли.

1935 тә «Россия төркиләренә милли көрәше. Советлар Союзында милли сәясәтне өйрәнү» («Национальная борьба российских тюрков. Исследование национальной политики в Советском Союзе») темасына докторлык диссертациясе яклай. Ул Көнбатыш тарих белемендә СССРдагы милли мәсьәләләргә, Россия империясә һәм Советлар Союзы шартларында төрки халыкларның милли азатлык хәрәкәте тарихы һәм үсешенә багышланган беренче хезмәт була. М. Германия б-н төрки дөнья арасында хезмәтәшлек урнаштыру мөмкин, дип саный. 1936 дан Берлинда Чит илләрне өйрәнү югары мәктәбе каршында оешкан Россияне өйрәнү ин-тында (Russland Institut). 1937 да институт каршында төрки-татар китапханәсе оештыра. 1940 тан Берлин ун-тында (төрки-татар халыклары телләрен һәм яшәгән илләрен өйрәнү каф. мөдире), 1941 дән, бер үк вакытта, Познань ун-тында. «Шәрәкь фәне бурычлары» конференциясендә (Берлин, март 1942) катнашып, «Шәрәкь халыклары проблемалары» темасына доклад б-н чыгыш ясый. Әле-

ге докладында М. СССРга каршы алып барылган сугышның Германия фәне алдына өр-яна мәсьәләләр куюын билгеләп үтә, чөнки армия һәм Германиянен гражданныр хакимияте сугышка кадәр дошман дин каралган, абстракт рәвештә генә кабул ителгән СССР халыклары б-н турыдан-туры очраша; М. фикиренчә, немецлар тормыш-көнкүрешләре, рухи омгылышлары, сәясәи максатлары турында берни белмәгән һәм моңарчы беринди элементдә булмаган халыклар б-н сугыш башлылар. М. хезмәттәшләрен Шәрәкь халыкларының тарихи үсешен житдирәк һәм тирәнрәк өйрәнүгә өнди. 1941 дән «Кавказ» бүлгәе житәкчесә (СССРдагы төрки-мөселман халыкларына бәйлә мәсьәләләргә хәл итү өчен жавап бирә). 1943 тә Германия тарафыннан оккупацияләнгән көнчыгыш терр-яләр эшләре министрлыгының «Чит халыклар» бүлгәе житәкли. «Идел-Урал» легионын туплауда, Төрки-татарларның «Идел-Урал» көрәш берлеген оештыруда катнаша, төрле халыклар б-н эш алып баручы министрлык каршында оештырылган милли арадашыклар эшчәнлеген күзәтә (ш.и. «Татар арадашыгы»). Икенче бөтендөнья сугышыннан соң Швейцариягә күчеп китә, анда ул, СССРга үз телгә б-н кире әйләнәп кайтучы сугышчыларның депортациясен тоткарларга тырышып, Кызыл Хач халыкара жәмгыяте б-н хезмәттәшлек итә. 1950 еллар башында Дюссельдорф шәһәрәндә советология б-н шөгыльләнүчә «Көнчыгыш Европа» тикшеренү хезмәте үзгәге» оешмасын житәкли. Кельн шәһәрәндә Марксизм-ленинизмны өйрәнү федераль ин-тын оештыручыларның берсе (хәзер Шәрәкь һәм халыкара мәсьәләләргә өйрәнү федераль ин-ты). Хезмәтләре Көнчыгыш Европа төрки халыклары, ш.и. татарлар тарихына карый.

Хезмәт.: Der nationale Kampf der Ruslandturken. Ein Beitrag zur nationalen Fragen in der Sowjetunion. В., 1936; Volkstumfragen im Osten, in: Ostaufgaben der Wissenschaften. Vorträge auf der Osttagung deutscher Wissenschaftler. Munch., 1943. S. 80–91.

И.А.Гыйләжәев.

МЕНДЕЛЭВИЧ Владимир Давыдович (5.12.1956, Казан), психиатр, мед. фән. д-ры (1994), проф. (1997). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1980), Казан шәһәрәнен В.М.Бехтеров исем. хастаханәсә каршындагы психоневрология диспансерында психиатр, 1982 елдан Казан мед. ун-тында, 1997 дән мед. психологиясә һәм гомуми психол. курсы мөдире. Хезмәтләре психиатрия, мед. психологиясә, неврология, психосоматикага карый. М. педагоглар, медиклар һәм социаль хезмәткәрләр өчен инвалид балаларга мед., психол., пед. ярдәм күрсәтү буенча методик күрсәтмәләр эшли. Алкоголизм, наркомания б-н авыручылар һәм аларның гаилә әгъзаларына психол. ярдәм күрсәтү, психиатрия диагнозы кую принципларын тәкдим итә.

Хезмәт.: Как предупредить невроз: Записки психотерапевта. К., 1988; Наркозависимость и коморбидные расстройства поведения (психологические и психопатологические аспекты). М., 2003; Клиническая и медицинская психология. М., 2008; Психический инфантилизм при невротических и соматоформных расстройствах. К., 2009.

МЕНДЕЛЭВИЧ Давыд Моисеевич (16.2.1932, Урта Идел краенен Каменка а., хәзер Пенза өлкәсенә Каменка ш.), психиатр, мед. фән. д-ры (1984), проф. (1984), ТРның атказ. табибе (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000), РФнең атказ. югары уку йорты хезмәткәре (2005). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1955), Киров өлкәсендәге Ашлан психиатрия хастаханәсә баш табибе. 1959 елдан Казан мед. ин-тында, 1980 нән психиатрия каф. мөдире. Хезмәтләре профессиягә бәйлә авыруларны кисәтү өлкәсенә, психик тайпылышларның церебраль механизмын өйрәнүгә карый. «Намуслы хезмәт өчен» медале б-н бүләкләнә (2011).

Хезмәт.: Основные принципы и методы изучения центральной нервной системы при психических заболеваниях. К., 1979 (автордаш); Вербальный галлюциноз. К., 1980; Трезво об алкоголе. К., 1988 (автордаш); Основы детской психологии. К., 1995; Психические расстройства при нарушении голоса // Архив психиатрии. 2002. № 3; В.М.Бехтерев и современные Казанские медицинские школы. К., 2007 (автордаш).

МЕНДЕЛЭВИЧ Елена Геннадьевна (23.6.1960, Горький өлкәсенә Заволжье ш.), невропатолог, мед. фән. д-ры (2002), ТРның атказ. табибе (2010). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1984), Казан шәһәрәнен 6 нчы хастаханәсендә терапевт, 1986 елдан невропатолог, бер үк вакытта, 1985 тән, Казан ГИДУВының нерв авырулары клиникасында, 1989 дан нерв авырулары кафедрасында невропатолог. 1991 дән Казан мед. ун-тының неврология һәм реабилитация кафедрасында. Хезмәтләре вертеброневрологиягә, остеохондрозны кисәтү һәм дөвалауга карый.

Хезмәт.: Психиатрия и наркология. М., 2005 (автордаш); Психические болезни с курсом наркологии. М., 2008 (автордаш).

МЕНДЕЛЭВИЧ Дмитрий Иванович (27.1.1834, Гобольск ш. — 20.1.1907, С.-Петербург), химик, галим-энциклопедист, жәмәгать эшлеклесе, химия д-ры (1865), Петербург ФА мөхбир әгъзасы (1876). 1855 елда Баш пед. ин-тын (С.-Петербург) тәмамлаганнан соң, Ришелье лицее каршындагы гимназиядә укыта (Одесса ш.). 1857–90 да Петербург ун-тында (1865 тән проф.), бер үк вакытта, 1864–72 дә, Петербург практик технол. ин-ты профессоры. 1890–95 тә Динцезчеклек министрлыгының Фәнни-техник лаб-ясе кнәшчесә (Мәскәү). 1892 дән Үрнәк герләр һәм үлчәүләр депосының галим-саклаучысы (депо соңынан аның тырышлыгы б-н Баш үлчәүләр палатасы итеп үзгәтелә, хәзер Д.И.Менделеев исем. Бөтенроссия метрология фәнни-тикшеренү ин-ты), 1893 тән аның управляющие (директоры). Фундаменталь хезмәтләре гомуми химиягә, химия технологиясенә, физикага, гидродинамика, метрология, һавада очуга, метеорология, геол., а.х., икътисадка, халык мәгарифенә һ.б.га карый. Изоморфлыкка һәм чагыштырмача күләмнәргә багышланган беренче хезмәтләрендә үк ул химик элементларны кушылмаларның кристаллик формалары буенча классификацияләргә тырыша; химик элементларның активлыгы аларның атом күләмнәренә бәйлә булуын ачыклай. Гейдельберг шәһәрәндә

(Германия, 1859–61) командировкада вақытта лаб, төзи, һәм анда сыеклекларның максималъ кайнау темп-ралары булуы ачыла (1860). Россиядә чыккан беренче «Органик химия» («Органическая химия», СПб., 1861; Петербург ФАнәң Демидов бүлөгә) дәрәсләге авторы. «Химия нигезләре» курсың әзерләгән вақытта химик элементларның үзлекләре аларның атом авырлыкларына периодик бәйлә булуы турындагы фикергә килә. 1869–71 дә периодиклык турындагы тәғлимат нигезләрен баян итә, периодиклык законның ача, химик элементларның периодик системасын эшли, аның берничә вариантың төзи. Периодик системага нигезләнеп, кайбер билгеле элементларның атом авырлыкларын төзәтә, әлегәчә фәндә билгеле булмаган элементларның, ш.и. экалюминий — галлий, экабор — скандий, экасилиций — германийның (тиндәшле рәвештә 1876, 1879, 1886 елларда ачылалар) барлыгын һәм үзлекләрен фаразлый (1870).

Д.И. Менделеев.

Бу элементларның ачылуы периодик законга танылу китерә. Соңрак элементның М. периодик системасындагы тәртип номерының реаль физик мәгънәгә ия булуы һәм атом төше корылмасына, ягъни төштәге протоннар санына һәм нейтраль атом сүрүндәге электроннар санына туры килгәнә беләнә. Атом төше корылмалары арткаң саен, тиндәшле рәвештә 2 (*s*), 6 (*p*), 10 (*d*) һәм 14 (*f*) элементлар аша элемент үзлекләренәң периодик бабатлана баруы ачыкланган. Химик элементларның периодик системасының күп варианты график сурәтләре арасынан 1990 елларга кадәр вертикаль урнашкан төркемнәр саны (8 — кыска һәм 18 — озын) б-н аерылып торучы 2 формасы таралган була. Күрсәтелгән саннар атомның төш корылмасы (протоннар саны) арта барган саен, аның ике тышкы энергетик дәрәжәсенәң электроннар б-н максималъ тулуы периодлы икәнән чагылдыралар. Таблицаның кыска формасында, озынындагы кебек үк, 7 период, төркемнәр төп (*a*) һәм ярдәмчә (*b*) астыртамнәргә бүленәләр. Химик элементлар периодик системасының төркемнәрне 1 дән алып 18 гә кадәр гарәп цифрлары б-н номерлаган озын формасы 1989 елда Халыкара теоретик (саф) һәм гамәли химия берлеге тарафыннан кабул ителә һәм гомуми куллану өчен тәкъдим ителә. Әлеге форма кабул ителү б-н «астөркем», «типик элементлар», «семьялыклар» төшенчәләре юкка чыга. Ике зур семьялыкның — лантаноидлар һәм актиноидларның урыны үзгәрешсез кала. 18 төркемнән һәрберсенә (1 нче периодның системада аерым урын тоткан H һәм He элементларынан башка) вертикаль буенча бер рәт итеп, ике тышкы («валентлык») электрон катламнары бер үк электрон структуралы (*s*-, *s*- + *p*- яки *s*- + *d*-) элементлар кергелә. Периодик закон М.ның фундаменталь «Химия нигезләре» («Основы

химии», 1–2 кискәләр, СПб., 1869–71) хезмәтен язучы өчен нигез булып тора. Автор үзе исән чагында китап 8 ташкыр басыла, англиз, немец һәм француз телләренә тәржемә ителеп чыгарыла; химияне үстерүгә һәм аны укытуга йогынтысы буенча дөньякүләм химия әдәбиятында бу хезмәткә тиңнәр булмый. Гаять күп эксперименталь материалга таянып, М. хәзерге заман эремәләр гыйлемә нигезләренәң берсе булган эремәләрнең гидратлар теориясен төзи. Клапейрон тигезләмәсен (Клапейрон–Менделеев тигезләмәсе) гомумиләштереп, идеаль газның бер моле өчен гомуми халат тигезләмәсен чыгара. Метеорология һәм һавада йөзү буенча тикшеренүләр үткәрә, гамәли нивелирлау өчен сизгер дифференциаль барометр уйлап таба. Фәнни тикшеренүләренә илнең икътисади үсешә ихтыяжлары б-н тыгыз бәйләнештә алып бару — М. энчәнлегенән төп билгесе. Ул нефть, күмер чыгару, металлургия һәм химия сәнәгатьләренә аеруча игътибар итә. Нефть үткәргечләре төзү, нефтьне химик чимал итеп куллану инициаторы була; нефтьнен авыр металл карбидларынан нэорганик килеп чыгышы булуын фаразлай; нефтьләренә эшкәртүдә ваклап кудыру принцибын тәкъдим итә. Күмерләренә жир астында газландыру идеясе б-н чыга, сода, күкерт к-тасы, ясалма минер. ашламалар житештерүне илнең үз чималына нигезләнеп арттыру — беренче чираттагы бурыч дип исәпли. Төтенсез дарының бер төрен уйлап таба, һәм аның берсез партиясе Бондиог (хәзер Менделеев) шәһәре химия з-дында әзерләнә, биредә М. химия технологиясе мәсьәләләре буенча фәнни киңәшчә була. А.х.на караган хезмәтләрендә ачы туфрактарны известьләү, вакланган фосфоритлар, суперфосфат, азотлы һәм калийлы ашламалар куллану, минераль һәм органик ашламаларны бергә кергү зарурлыгын күрсәтә. Баш үлчәүләр палатасында эшләгәндә, М. Россиядә метрика эшен үстерүгә ярдәм итә. Төгәл үлчәнеләр теориясен төзи, коянтә һәм арретирның иң яхшы конструкцияләрен эшли, үтә төгәл үлчәү алу ысулларын тәкъдим итә. М. житәкчеләгәндә фунт (кадак) һәм аршының прототиплары кабат яңартыла, рус үлчәү эталоннары б-н англиз үлчәмнәре һәм метрик үлчәмнәр чагыштырыла. Ул Россиядә метрик үлчәүләр системасын кергү кирәк дип саный һәм аның факультатив кулланылышына рөхсәт алуға ирешә (1899, 1918 дән мәжбүри). М.ның «Аңлатмалы тариф» («Толковый тариф», СПб., 1891) китабы озақ вақытлар рус таможня сәясәтенәң нигезен тәшкил итә. Ф.А.Брокгауз һәм И.А.Ефронның «Энциклопедик сүзлеген» төзөгәндә химия-техника һәм фабрика-заводлар бүлгәгә мөхәррир, ш.у. бу башманы бизәгән күп кенә мәкаләләр авторы сыйфатында актив катнаша. Рус химия жәмгыятен гамәлгә куюда (1868, хәзер Д.И.Менделеев исем. Россия химия жәмгыяте) башлап йөрүчеләрнең берсе. Дөньяның төрле илләренәң 90 нан артык фәннәр академиясе, фәнни жәмгыятьләре, университетлары, институтлары әгъзасы һәм мактаулы әгъзасы. 101 нче химик элемент (менделевий), минерал (менделеевит), Айдагы кратер, Курил

утрауларындагы вулкан, Төньяк Боз океанындагы су асты сырты М. исемә б-н аталган. М. исемә дөньяның иң бөек галимнәре б-н беррәттән Бриджпорт ун-ты (Коннектикут штаты, АКШ) Фән мактау тактасына кертелгән. Бөекбритания ФА медальләре б-н бүләкләнә. Россиядә М. истәлегенә саф һәм гамәли химия буенча Менделеев съездлары үткәрелә (1907–2005 тә 17 съезд үтә). СССР ФА химия һәм химия технологиясе буенча иң яхшы хезмәтләр өчен Д.И.Менделеев исем. бүләк һәм Алтын медаль билгели (1962).

Химик элементларның хәзерге периодик системасының рус телендәге варианты Казан галимнәре Р.С.Сәйфуллин һәм А.Р.Сәйфуллин тарафыннан тәкъдим ителә (1999). Элементлар исемнәре рус һәм англиз телләрендә бирелә, элементның латин телендәге исемә англизчәсә б-н туры килмәгән очракларда курсив б-н өстәп языла. Һәр элемент өчен 2 электр тискәрелек зурлыгы, гади матдәләренәң физик параметрлары кертелгән. 101–111 нче элементлар ИЮПАК раслаган һәм аныклаган исемнәре һәм атом (моляр) массалары б-н (1997–2005, 1999) язылганнар. Кыска таблицаның төркемнәрәнә һәм үзләренәң өстәмә *a* һәм *b* индекслары б-н астыртамнәренә сылттамалар, ш.у. лантаноидлар һәм актиноидлар өчен «күчеш элементлары» төшенчәсә сакланган, соңгылары әлекчә аерым рәтләргә (төркемнәрдән тыш) аерып чыгарылганнар һәм 3 нче (әлеккә IIIb) төркемгә карыйлар.

Хезм.: Сочинения: В 25 т. М.—Л., 1934–54; Избранные лекции по химии. М., 1968.

Лит.: Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира. М., 1991; Самин Д.К. Сто великих учёных. М., 2002; Сайфуллин Р.С., Сайфуллин А.Р. Универсальный лексикон: химия, физика и технология. М., 2002; шулуқ. Современная форма таблицы Менделеева // Наука и жизнь. 2004. № 7; Ушакова Г.Г. Современная периодическая система химических элементов Д.И.Менделеева. К., 2006.

В.Г.Абзалова, Р.С.Сәйфуллин.

МЕНДЕЛÉЕВ, район карамагындагы шәһәр, Менделеев р-ны үзәге. Татарстанның төньяк-көнчыгышында, Әгерҗе — Акбаш тимер юлындагы Тихоново станциясеннән 8 км төньяктарак, Кама елгасының уңьяк ярында (Казаннан 238 км ераклыкта) урнашкан. Мәйданы — 14,1 км². 2010 елда 22075 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 55,1%, руслар — 36,1%, удмуртлар — 2,4%, марилар — 2,4%) яши. Л.Я.Карпов исем. *химия заводы*, «Менделеевсказот» ЖЧЖ (к. «Татазот»), икмәк з-ды, мебель ф-касы, 2 һөнәр уч-чесе, 4 урта мәктәп, 3 гимназия, балалар сәнгать мәктәбе. Мәдәният сарае, төбәк тарихы музейе, 3 китапханә. Мәчет, чиркәү. Хәзерге М. 1967 дә шәһәр тибындагы Бондиог посёлогы, Ленино (1920 еллар башына кадәр — Мирное Пристанище, Камашево а.), Тихие Горы, Бондиога авыллары кушылу нәтижәсендә барлыкка килә. Тихие Горы һәм Бондиога авыллары 17 йөзнен 2 нче яртысында *Седмиозёрный пустыне* биләмәләрендә төзәлә башлый; Мирное Пристанище авылына 1801 дә алпавыт И.Н.Камашев нигез сала, анда Мәскәү, Владимир, Казан губерна-

Modern version of Mendeleev's Periodic Table of the Elements

Химик элементтарның Д.И.Менделеев периодик таблицасы

Group	Groups 1...18 IUPAC 1989																																																																																																																					
	1	2	Groups IA...VIIIA...0 IUPAC 1970										11	12	13	14	15	16	17	18																																																																																																		
Period	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18																																																																																																				
			IIIb	IVb	Vb	Vlb	Vllb	Vlll	Vlll	Vlll	IB	IB	IIIA	IVA	VA	VIA	VIIa	0																																																																																																				
1	1 H 1s ¹ Hydrogen Водород	2 He 1s ² Helium Гелий	3 Li [He]2s ¹ Lithium Литий	4 Be 1s ² 2s ² Beryllium Бериллий	5 B [He]2s ² 2p ¹ Boron Бор	6 C [He]2s ² 2p ² Carbon Углерод	7 N [He]2s ² 2p ³ Nitrogen Азот	8 O [He]2s ² 2p ⁴ Oxygen Кислород	9 F [He]2s ² 2p ⁵ Fluorine Фтор	10 Ne [He]2s ² 2p ⁶ Neon Неон	11 Na [Ne]3s ¹ Sodium Натрий	12 Mg [Ne]3s ² Magnesium Магний	13 Al [Ne]3s ² 3p ¹ Aluminum Алюминий	14 Si [Ne]3s ² 3p ² Silicon Кремний	15 P [Ne]3s ² 3p ³ Phosphorus Фосфор	16 S [Ne]3s ² 3p ⁴ Sulfur Күкүрт	17 Cl [Ne]3s ² 3p ⁵ Chlorine Хлор	18 Ar [Ne]3s ² 3p ⁶ Argon Аргон	19 K [Ar]4s ¹ Potassium Калий	20 Ca [Ar]4s ² Calcium Кальций	21 Sc [Ar]3d ¹ 4s ² Scandium Скандий	22 Ti [Ar]3d ² 4s ² Titanium Титан	23 V [Ar]3d ³ 4s ² Vanadium Ванадий	24 Cr [Ar]3d ⁵ 4s ¹ Chromium Хром	25 Mn [Ar]3d ⁵ 4s ² Manganese Марганец	26 Fe [Ar]3d ⁶ 4s ² Iron Темір	27 Co [Ar]3d ⁷ 4s ² Cobalt Кобальт	28 Ni [Ar]3d ⁸ 4s ² Nickel Никель	29 Cu [Ar]3d ¹⁰ 4s ¹ Copper Медь	30 Zn [Ar]3d ¹⁰ 4s ² Zinc Цинк	31 Ga [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ¹ Gallium Галлий	32 Ge [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ² Germanium Германий	33 As [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ³ Arsenic Мышьяк	34 Se [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ⁴ Selenium Селен	35 Br [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ⁵ Bromine Бром	36 Kr [Ar]3d ¹⁰ 4s ² 4p ⁶ Krypton Криптон	37 Rb [Kr]5s ¹ Rubidium Рубидий	38 Sr [Kr]5s ² Strontium Стронций	39 Y [Kr]4d ¹ 5s ² Yttrium Иттрий	40 Zr [Kr]4d ² 5s ² Zirconium Цирконий	41 Nb [Kr]4d ⁴ 5s ¹ Niobium Ниобий	42 Mo [Kr]4d ⁵ 5s ¹ Molybdenum Молибден	43 Tc [Kr]4d ⁵ 5s ² Technetium Технеций	44 Ru [Kr]4d ⁷ 5s ¹ Ruthenium Рутений	45 Rh [Kr]4d ⁸ 5s ¹ Rhodium Родий	46 Pd [Kr]4d ¹⁰ Palladium Палладий	47 Ag [Kr]4d ¹⁰ 5s ¹ Silver Күмүс	48 Cd [Kr]4d ¹⁰ 5s ² Cadmium Кадмий	49 In [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ¹ Indium Индий	50 Sn [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ² Tin Антиmony	51 Sb [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ³ Antimony Сурьма	52 Te [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ⁴ Tellurium Теллур	53 I [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ⁵ Iodine Йод	54 Xe [Kr]4d ¹⁰ 5s ² 5p ⁶ Xenon Ксенон	55 Cs [Xe]6s ¹ Cesium Сезий	56 Ba [Xe]6s ² Barium Барий	57 La [Xe]5d ¹ 6s ² Lanthanum Лантан	58 Ce [Xe]4f ¹ 5d ¹ 6s ² Cerium Церий	59 Pr [Xe]4f ³ 6s ² Praseodymium Прозодим	60 Nd [Xe]4f ⁴ 6s ² Neodymium Неодим	61 Pm [Xe]4f ⁵ 6s ² Promethium Прометий	62 Sm [Xe]4f ⁶ 6s ² Samarium Самарий	63 Eu [Xe]4f ⁷ 6s ² Europium Европий	64 Gd [Xe]4f ⁷ 5d ¹ 6s ² Gadolinium Гадолиний	65 Tb [Xe]4f ⁹ 6s ² Terbium Тербий	66 Dy [Xe]4f ¹⁰ 6s ² Dysprosium Диспрозий	67 Ho [Xe]4f ¹¹ 6s ² Holmium Гольмий	68 Er [Xe]4f ¹² 6s ² Erbium Эрбий	69 Tm [Xe]4f ¹³ 6s ² Thulium Тулий	70 Yb [Xe]4f ¹⁴ 6s ² Ytterbium Иттербий	71 Lu [Xe]4f ¹⁴ 6s ² 6p ¹ Lutetium Лютеций	72 Hf [Xe]4f ¹⁴ 5d ² 6s ² Hafnium Гафний	73 Ta [Xe]4f ¹⁴ 5d ³ 6s ² Tantalum Тантал	74 W [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁴ 6s ² Tungsten Вольфрам	75 Re [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁵ 6s ² Rhenium Рений	76 Os [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁶ 6s ² Osmium Осмий	77 Ir [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁷ 6s ² Iridium Иридий	78 Pt [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁹ 6s ¹ Platinum Платина	79 Au [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ¹ Gold Алтын	80 Hg [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² Mercury Ртуть	81 Tl [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ¹ Thallium Таллий	82 Pb [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ² Lead Күмүс	83 Bi [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ³ Bismuth Висмут	84 Po [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁴ Polonium Полоний	85 At [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁵ Astatine Астатин	86 Rn [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁶ Radon Радон	87 Fr [Rn]7s ¹ Francium Франций	88 Ra [Rn]7s ² Radium Радий	89 Ac [Rn]6d ¹ 7s ² Actinium Актиний	90 Th [Rn]6d ² 7s ² Thorium Торий	91 Pa [Rn]5f ² 6d ¹ 7s ² Protactinium Протактиний	92 U [Rn]5f ³ 6d ¹ 7s ² Uranium Уран	93 Np [Rn]5f ⁴ 6d ¹ 7s ² Neptunium Нептуний	94 Pu [Rn]5f ⁶ 6d ¹ 7s ² Plutonium Плутоний	95 Am [Rn]5f ⁷ 7s ² Americium Америций	96 Cm [Rn]5f ⁷ 6d ¹ 7s ² Curium Кюри	97 Bk [Rn]5f ⁹ 7s ² Berkelium Берклий	98 Cf [Rn]5f ¹⁰ 7s ² Californium Калифорний	99 Es [Rn]5f ¹¹ 7s ² Einsteinium Эйнштейний	100 Fm [Rn]5f ¹² 7s ² Fermium Фермий	101 Md [Rn]5f ¹³ 7s ² Mendelevium Менделеев	102 No [Rn]5f ¹⁴ 7s ² Nobelium Нобелий	103 Lr [Rn]5f ¹⁴ 6d ¹ 7s ² Lawrencium Лоуренсий	104 Rf [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁴ 6s ² Rutherfordium Руфурдерий	105 Db [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁵ 6s ² Dubnium Дубний	106 Sg [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁶ 6s ² Seaborgium Сиборгий	107 Bh [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁷ 6s ² Bohrium Борий	108 Hs [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁸ 6s ² Hassium Хассий	109 Mt [Xe]4f ¹⁴ 5d ⁹ 6s ² Meitnerium Мейтнерий	110 Ds [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² Darmstadtium Дармштадтий	111 Rg [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ¹ Roentgenium Рентгений	112 Uub [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ² Copernicium Коперниций	113 Uut [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ³ Nh Nihonium	114 Uuq [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁴ Fl Flerovium	115 Uup [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁵ Mc Moscovium	116 Uuh [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁶ Lv Livermorium	117 Uus [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁷ Ts Tennessine	118 Uuo [Xe]4f ¹⁴ 5d ¹⁰ 6s ² 6p ⁸ Og Oganesson

* Element has no stable nuclides. For radioactive elements the value in parentheses refers to the number of nucleons (mass number) of the most stable isotope (IUPAC, 1999)
 () Элементның тортыклы изотоплары юк. Аның өчен яшәүче изотопның масса саны (өстәлге күчкөннар саны) кыйммәте (өстәлге күчкөннар саны)
 () Alternative english name
 [] American spelling of the element's name
 [] Иң төпчә алырнатив атамасы
 [] Элемент исенләше америкайларчы язылшы.

ларыннан күчерелгән крәстияннәр килеп урнаша. 1834 елгы мәгълүматларга караганда, Бондюгада — 420, Мирное Пристанищеда — 373, Тихие Горы авылында 766 ир-ат исәпләнә. 1867 дә завод хужасы П.К.Ушков Камашев утарын сатып ала һәм 1868 дә химия з-ды һәм посёлокка нигез сала. Бу чордан башлап, тирә-як авылларда яшәүче күп кенә крәстияннәр өчен заводта эшләү — яшәү чыганагы, ә торак пунктлар үзләре пр-тие инфраструктурасының бер өлеше (Тихие Горы авылы пристане аша йөкләр китертелә һәм кирәк жиргә озатыла, Мирное Пристанище авылында Ушков утары, директорлар һәм инженерлар фатирлары була) булып китә. Шул чор өчен зур торак пунктка әйләнгән завод посёлогы (1897 дә — 3001 кеше) 20 йөз башында Бондиога исемен ала. 1896 да монда рус-татар уч-шесе, 1898 дә заводта эшләүчеләр өчен рус мәктәбе ачыла. 1906 да завод исәбена мәчет төзелә. Православие динен тотучы Бондиог һ.б. авыл кешеләре Тихие Горы авылындагы Богоявление чиркәве приходына карый. 1868 дән авылда земство мәктәбе эшли, шундый ук уку йорты Бондиог авылында да була (1896 дан). 1897 елгы халык санын алу мәгълүматларына караганда, Тихие Горы авылында — 789, Бондюгада — 473, Мирное Пристанищеда 373 кеше яши. 19–20 йөзләрдә П.К.Ушков з-ды Россиядә химия өлкәсендәге алдынгы пр-тиеләрнен берсенә әверелә. Заводның фәнни кинәшчесе Д.И.Менделеев була. Ул 1893 нән июнь–августында төтенсез дары житештерүне жайга сала. Рев-циягә кадәр чорда пр-тие житешчеләре арасында атаклы химик-технологлар Б.И.Збарский, Л.Я.Карпов була. 1916–17 дә заводның хәрби хисап бүлегендә язучы Б.Л.Пастернак эшли. 1921 гә кадәр Бондиог посёлогы (һәм аның б-н байла авыллар) Вятка губернасының Алабуга өязе Күрәк волостенда, 1921 дән ТАССРның Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1921–25 гә Бондиог посёлогында СССРда беренче радий з-ды эшли, һәм ул илебез атом-төш физикасы үсешендә мөһим роль уйный. 1928 нең 21 маенда Бондиог шәһәр тибындагы эшчеләр посёлогы (штп) статусын ала, 1930 ның 10 августыннан яңадан оештырылган Бондиог районының үзәге булып китә. Район таркатылгач (20.1.1931), посёлок Алабуга р-ны составында. 1935 нең 10 февраленнән — яңадан район үзәге. 1963 нең 1 февралендә ТАССРда адм. берәмлекләрне берләштерү сәбәпле, яңадан Алабуга

Менделеев шәһәре. Бөек Ватан сугышында жиңгә багышланган монумент.

Менделеев шәһәре. Шәһәрнең үзәк өлеше күренеше.

р-ны карамагына күчерелә. 1967 нең 11 августында М. шәһәре итеп үзгәртелә, 1985 нең 15 августыннан — Менделеев р-ны үзәге. М.та 19 йөз — 20 йөз башы сәнәгать, дини һәм гражданлык архит-расы (ш.и. Богоявление чиркәве — 1818–35 тә, Бондиог з-ды контора бинасы 1870 тә төзелә һ.б.) саклана. Шәһәрнең истәлекле урыны — 4 нче урта мәктәп (элек Бондиог штп.ның 1 нче урта мәктәбе), аны тәмамлаучылар арасында 6 Сов. Союзы Герое (В.И.Белюсов, В.И.Бурмистров, В.Г.Пискунов, П.С.Сафронов, М.В.Суднишников, М.С.Фомин) бар. Халык саны (1967 гә кадәр — Бондиог, 1967 дән — М.): 1920 дә — 3,7 мең, 1926 да — 5,2, 1938 дә — 8,7, 1970 тә — 13,6, 1979 да — 13,8, 1989 да — 18,2, 2002 дә — 22 мең кеше.

Әд.: С а б и р о в Р.М. По городам Татарии. К., 1976; Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. Т. 1. Административные районы. К., 1999.

МЕНДЕЛЁЕВ Д.И. ИСЕМЕНДӘГЕ РЕСПУБЛИКА ХИМИЯ ЖӘМГЯТЯТЭ, Татарстанда, ирекле ижтимагы оешма. Д.И. Менделеев исем. Химия жәмгыятләре федерациясенә керә. Казан ун-ты каршындагы химия жәмгыятенен (1869 елда нигезләнгән, 1 нче президенты — Н.П.Вагнер, шәрәфле әгъзасы — А.М.Бутлеров) дәвамчысы, соңрак Рус физика-химия жәмгыяте составында. 1934 тә Д.И. Менделеев исем. Бөтенсоюз химия жәмгыятенен Казан бүлеге төзелә (оештыручылары — А.Е.Арбузов, А.Я.Богородский, В.В.Евлампиев, Г.Х.Камай); 1991 дән Татарстан бүлеге. 1992 дән хәзерге исемдә. Галимнәрне, укытучыларны, химия сәнәгатендә һәм халык хужалыгының әргәдәш тармакларында эшләүче инженер-техник хезмәткәрләрен, студентлар һәм махсус урта уку йортлары укыучыларын берләштерә. Респ-ка югары уку йортларында, фәнни-тикшерену ин-тларында, сәнәгать пр-тиеләрендә (Казан ун-ты, Казан технол. ин-ты, РФА КГҮнен Органик һәм физик химия ин-ты, Идел углеводород чималы фәнни-тикшерену ин-ты, «Түбәнкаманефтехим», «Казаноргсинтез», «Казан асалма каучук заводы» АЖЛәре һ.б.) 17 башлангыч оешмасы бар. Жәмгыять химия һәм химия технологиясенен төрле мәсьәләләренә караган фәнни конгресслар, конферен-

ция, кинәшмә, симпозиумнар оештыра (Казанда Гомуми һәм гамәли химия буенча Менделеев жыеннарының 1928 дә — 5 нчесе, 2003 тә 17 нче үткәрелә), әгъзалары укучы яшьләр арасында конкурс, викторина, олимпиадалар үткәрүдә, химик белемнәрне, ш.у. илдә һәм дөньяда ирешелгән фән һәм техника казанышларын таратуда катнашалар, Казан химия мәктәбе традицияләрен саклау һәм үстерү буенча тарихи-мемориаль эш алып баралар. Жәмгыятьнең мөһим бурычы — респ-канын фәнни-житештерү мөмкинлекләрен ныгыту һәм үстерү программасын үтәүдә химия жәмгыятьчеләгенә катнашуына ирешү. Респ-када химия жәмгыятен төрле елларда А.Е.Арбузов (1934–54), Г.М.Синнаский (1955), А.Ф.Богоявленский (1956–62), А.Н.Пудовик (1962–70), Н.С.Әхмәтов (1971–73), П.А.Кирпичников (1973–87), В.П.Барабанов (1987 дән) житекли.

Әд.: К о з л о в В.В. Всесоюзное химическое общество им. Д.И.Менделеева, 1868–1968. М., 1971; Б а р а б а н о в В.П. Республиканское химическое общество им. Д.И.Менделеева // Рос. хим. журн. 1999. Т. 43. № 3/4; Российское химическое общество им. Д.И.Менделеева. М., 2007.

В.П.Барабанов.

МЕНДЕЛЁЕВ РАЙОНЫ, ТРның төньяк-көнчыгышында, Удмурт Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. Төньяк-көнчыгыш Кама бие икътисади районына керә. Майданы — 744,9 км². 14 авыл жирлеген (жирле үзидар советын), 36 торак пунктны берләштерә. Үзәге — Менделеев шәһәре. 2012 елда 30,4 мең кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 57,6%, руслар — 31,4%, удмуртлар — 3,9%, марилар — 3,7%) яши. Шәһәр халкы — 22 мең, авылларда 8,3 мең кеше яши. Халкының урнашу тыгызлыгы — 1 км² га 41 кеше. Район 1930 ның 10 августында Бондиог р-ны (үзәге — Бондиог штп) буларак оештырыла. 1921 гә кадәр терр-ясе Вятка губернасына, 1921 дән — ТАССРның Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонына керә. 1931 нең 20 гыйнварында район таркатыла, терр-ясе Алабуга р-нына бирелә. 1935 нең 10 февралендә район кабат торгызыла. 1940 та Бондиог р-нының майданы — 730 км², халык саны — 40,3 мең кеше, 25 авыл советы, 58 торак пункт була. 1960 та район 741,8 км² жир били, ана

10 авыл советы, 59 торак пункт керә. ТАССР-да адм. берәмлекләрне эреләндерү сәбәпле, 1963 нең 1 февралендә Бондюг р-ны таркатыла, биләмәсе Алабуга р-нына бирелә. 1967 нең 11 августында шәһәр тибындагы Бондюг посёлогы район карамагындагы шәһәр итеп үзгәртелә һәм Менделеев исемен ала. Ул 1985 нең 15 августында Алабуга р-ныннан бүленеп чыккан Менделеев р-нының адм. үзәге булып китә. Бу чорда районның майданы — 850 км², халык саны — 22,9 мең кеше, 11 авыл советы, 40 торак пункт исәпләнә.

М.р.ның рельефы — киртләрчә, эрозияләнган дулкынсыман тигезлек (биеклеге 62–200 м). Кама (Түбән Кама сусакалагычы) һәм аның кушылдыгы Туйма (саклаулы табигать истәлеге) елгалары ага. Жирләр күбесенчә аксыл соры, көрән соры, соры урман туфраклы. Терр-ясенә 6,2% ы — урманлык. Нефть, доломит, мергель, минераль су ятмалары бар. Район терр-ясендә археол. истәлекләр табыла. М.р. — нигездә, индустриаль-а.х. р-ны. Сәнәгать пр-тиеләренә күбесе Менделеев шәһәрендә урнашкан; Ижевка авылында минераль суну савытларга тугыру пр-тисе эшли. Мөгезлә эре терлек, дунгыз, жәнлек үрчүтү нык үскән. А.х. жирләр 38,9 мең га билә, ш.и. 32,7 мең га сөрүлек жир (2010). Сабан бодае, арыш, арпа, солы, борчак игелә; бәрәңге үстәрелә. 2010 да районда 11 а.х. пр-тисе эшли. М.р. жиреннән Әгержә–Акбаш тимер юлы, Алабуга–Можга автомобиль юлы уза. 20 гомуми урта белем биру мектәбе (2011/12 уку елында 3120 укучы), балалар сәнгать мектәбе, һөнәр уч-шесе, 22 китапханә, төбәкне өйрәнү музейе, 21 мектәпкәчә тәрбия учреждениесе, 22 клуб; 2 хастаханә, «Ижминводы санаторие» (к. *Ижминераль сулары*). Татар һәм рус телләрендә «Менделеев хәбәрләре», «Новое время» район г-талары нәшер ителә.

МЕНДЕЛЕЕВ ТӨБӘК ТАРИХЫ МУЗЕЕ, Менделеев шәһәрендә, ТР Милли музейе ф-лы. 1991 елда ачыла. «П.К.Ушков в шөрәкәсе химия заводы»ның (1870, архит-ра истәлеге) элеккеге контора бинасында урнашкан. Төрле елларда биредә заводка нигез салучы һәм хужасы П.К.Ушков, күренекле галымнар Б.И.Збарский, Д.И.Менделеев, Л.Я.Карпов эшли. Бинага Д.И.Менделеев (1953) һәм Л.Я.Карпов (1979) истәлегенә ике мемориаль такта урнаштырылган. Музей мәйданы — 331,2 м², парк зонасы — 5,1 га; музей коллекцияләре 9 меңгә якын саклау

берәмлеге тәшкил итә. «Кокшан-Бондюг-Менделеев» экспозициясе төбәктә 1850 дән башланган химия сәнәгате тарихын баян итә. Ушковлар химия сәнәгатен төзегән чорда шунда фәһми консультант булып эшләгән Менделеев эшчәнлеге турындагы материаллар, 19 йөз ахыры — 20 йөз башы эшчеләренә хезмәт һәм көнкүреш әйберләре, Д.И.Менделеев һәм австрияле инженер А.Бетгер житәкчелеге һәм кинәшә б-н төбәктә 1893 тә төзелгән чүлмәк производствосы әйберләре коллекцияләре тәкдир ителә. 20 йөз тарихына багышланган экспозиция бүлегендә совет чоры химия сәнәгатен оештыручы Л.Я.Карпов эшчәнлеге турындагы документлар, ш.у. илдә бердәнбер хлорлы радиий житештерү сәнәгатенә башлангычы турында сойләүче материаллар аерым кызыксыну уята. Экспозиция бүлекләренә берсе экология проблемасына багышлана. Анда радиоактив зарарлануның нәтижеләрен һәм зарарлы производство төзелешләрен (1988 дәге полиуретан з-ды) юкка чыгару турындагы документлар бар. Музейның аеруча кызыклы экспонатлары арасында — «П.К.Ушков в шөрәкәсе химия заводы, Кама буендагы Алабуга» келәймәсе, «АИУ» (П.К.Ушков

Менделеев шәһәрендә төбәк тарихы музейе.

хатыны, Александра Ивановна Ушкова) барельефлы вензеле б-н парк вазасы (1897); Тихие Горы авылыныннан Е.В.Тихонов заказы буенча коеп ясалган өрәмләе шөлдер (1817, оста В.Макушкин); Европа дәрәжәсендәге сыйфатлы продукциясе өчен «Л.Я.Карпов исем. химия заводы» АЖ делегациясенә «Химия — 2000» күргәзмәсенен алтын медален ташшыру уаеннан, ГФРга визиты вакытында Менделеев шәһәре хакимияте башлыгына Верхайм шәһәре бургомистры бүләк иткән бизәк тәлинкә (1996, Германия) бар.

Музей каршында ТР тарихчы-архивчылары жәмгыятенә Менделеев бүлеге, Менделеев р-ны керәшеннәренә мәдәни-агарту жәмгыяте, «Менделеев» әдәби берләшмәсе, музейның попечительләр советы эшләр килә. Ел саен Төбәкне өйрәнү укулары (12 февраль), Халыкара музейлар көне (18 май) үткәрелә. Менделеев музейе хәбәрләре басыла (1–3 чыг., 2002–04). Музей директорлары — В.Н.Соловьёв (1991–2011), А.А.Андриянов (2011 дән).

Әд.: Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. К., 1999. Т. 1.

«МЕНДЕЛЕЕВАЗОТ», химия сәнәгате пр-тисе. Эшләүчеләр саны — 843 кеше

(2013). 1983 елда Яңа Менделеев химия з-ды буларак нигезләнә. 1988 дән «Л.Я.Карпов исем. химия заводы» ЖБ составында. Файдалануга 1989 да тапшырыла. 1992 дән мөстәкыйль дәүләт пр-тисе. 2002 дә «Татазот» унитар пр-тисе итеп үзгәртелә, 2003 тән АЖ, 2004 тән хәзерге исемдәге ЖЧЖ. «М» структурасында — 3 төп житештерү цехы: елга 380 мең т продукция чыгаруга сәләтле АС-72М агрегаты урнаштырылган аммиак селитрасы житештерү; гомуми куәтләре елга 300 мең т га (100% HNO₃, кә карата исәпләгәндә) исәпләнгән өч УКЛ 7–76 агрегаты булган куертылмаган азот к-тасы эшләү; АК-1,5 блокты (елга 900 мең м³ кислород чыгаруга сәләтле) һава аеру цехлары эшли; 10 ярдәмче цех, сыек аммиак цехы бар. 2005 тә куертылмаган азот к-тасы цехында 2 нче УКЛ 7–76 агрегаты реконструкцияләнә. Ахыргы газларны азот оксидларыннан югары темп-рада каталитик чистарту алымы — түбән темп-рада сайлап чистартуга, кыйммәтле алюмо-палладийлы катализатор арзанлы алюмо-ванадийлы катализаторга алмаштырыла. Нәтижәдә, 1 т азот к-тасы житештерү өчен табигый газ чыгымы 25 м³ га, атмосферага чыгарылуы газларда углерод оксидының күләме 0,08% тан 0,03% ка кадәр кими. Төп продукция — магнезиаль өстәмәле аммиак селитрасы (балластсыз азотлы ашлама). Шулай ук куертылмаган азот к-тасы һәм техник кислород (сыек һәм газ хәлдә) житештерелә. Продукцияне кулланучылар: РФ һәм чит илләр сәнәгатенә а.х., химия, фйдалы казылмалар чыгару һәм тау эшләр, башка төрле тармаklar пр-тиеләре. Чимал жиберүче төп пр-тиеләр: аммиак — «Инвестимпекс» ЖЧЖ (Казан), зәһәр натр — «Идел-Вятка химия компаниясе» ЖЧЖ (Түбән Новгород өлкәсе Дзержинск шәһәре) — «Магнезит» төркөме» ЖЧЖ (Чиләбе өлкәсе Сатка авылы), күкерт к-тасы — «Уралимпекс» АЖ (Свердловск өлкәсе Полевской шәһәре). 1990 да 165,8 мең т аммиак селитрасы, 81,4 мең м³ кислород, 1991 дә, тиндәшле рәвештә, 273,8 мең т һәм 151,6 мең м³ житештерелә. Алдагы елларда продукция житештерү кими: 1998 дә аммиак селитрасы — 24,4 мең т, азот к-тасы — 102,6 т, кислород 107,2 мең м³ тәшкил итә. 1999 дан житештерү күләмнәре арта башлай, 2005 тә аммиак селитрасы — 207,8 мең т, азот к-тасы — 1240,3 т, кислород газ халәтендә — 332,5 мең м³, сыек хәлдә 168,1 т (327,7 мең м³) эшләр чыгарыла. 625,6 млн. сумлык продукция (ш.и. 616,9 млн. сумлык аммиак селитрасы) сатыла, 5,7 млн. сумлык табыш алына. Сатуның гомуми күләмендә экспорт 1992–93 тә — 30% чамасы (Чехословакиягә һәм Германиягә жиберелгән продукция), 2003–04 тә — 2% (Әзәрбайжан), 2005 тә 11% тан күбрәк (Украина, Әзәрбайжан, Сербия, Черногория, Казакстан, Сүрия) тәшкил итә. Пр-тие халыкара технол. һәм сыйфат өчен призы б-н бүләкләнә (1995, Италия). «Б» маркалы аммиак селитрасы Россиянең иң яхшы 100 товары исемлегенә керә (2007). Күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була: 2 кешегә

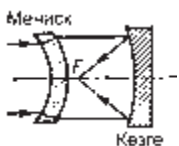
ТРның атказ. химигы исеме бирелә, 26 кеше медальлар б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләр арасында: Д.П.Иванов (1983–87), Х.В.Мостафин (1988–92), Р.А.Галиуллин (1993–99), Г.А.Мирибян (1999–2004), А.М.Мөхәмәтшин (2004–07), Ф.А.Абдрахманов (2007 дән).

Әд.: ООО «Менделеевскзот» // Экспортная продукция предприятий Республики Татарстан. К., 2005.

М.Ж.Гаитов.

МЕНИСКЛЫ ТЕЛЕСКОП, Максutow телескобы, көзгеле-линзалы телескоп, батынкы сферик көзгесе алдына мениск (кабарынкы-батынкы линза) куела. 1941 елда Д.Д.Максутов тарафыннан уйлап табыла. М.т. эзерләп чыгару өчен гади һәм компактлы, сурәтләр кыры зур (абберацияләр б-н бозылмаган диярлек), чагыштырмача тишем 1:3 булганда, 5° ка кадәр күрү кырында югара сыйфатлы сурәтләр алуны тәэмин итә.

Иң гади менисклы системаның оптик схемасы (F – системаның фокусы).

1950–60 елларда М.т. схемасы буенча гади һәм уңайлы мәктәп телескоплары эшләп чыгарыла, зур телескоп-астрографлар (йолдызларны фотога төшерү өчен) Пулково (Россия), Алма-Ата (Казакстан), Абастумани (Грузия), Бюркан (Әрмәнстан) обсерваторияләрендә урнаштырыла. Казан оптика-механика з-дында эшләнган мениск диаметры 35 см лы М.т. инде күп еллар В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясендә хезмәт итә. М.т. бик күп илләрнең һәм өлкә астрономнары арасында киң таралу тапкан.

Әд.: Максutow Д.Д. Астрономическая оптика. М.–Л., 1946; Современный телескоп. М., 1968.

Р.Г.Усманов.

МЭНЬЧИКОВ Геннадий Павлович (7.1.1940, Барнаул ш.), философ, филос. фэн. д-ры (2000), проф. (2001). Хәрби-сәясәи академия тәмамлы (Мәскәу, 1969). 1958–65 елларда Совет Армиясендә хезмәт итә. 1969–90 да төрле хәрби уч-щеләрдә филос. укыта. 1990–2003 тә Казан мәдәният һәм сәнгать ун-тында. 2003 тән Икътисад, идарә һәм хокук ин-тының (Казан) филос. кафедрасында. Хезмәтләре аңны онтологик анализлауга карый.

Хезм.: Виртуальная реальность: понятия, новации, применения // Философские науки. 1998. № 3–4; Духовная реальность человека (анализ философско-онтологических основ). К., 1999.

МЭНЬШЕВИКЛӘР, Россия с.-д. эшчеләр партиясе (РСДРП) составындагы сәясәи агым (фракция), 1917 елдан мөстәкыйль партия. Фракция РСДРПның 2 нче съездындагы (1903) фикер каршылыклары нәтижәсендә оеша, исемен партиянең үзәк органнарына сайлауларда азчылык тәшкил иткән төркем буларак ала. Күренекле вәкилләре — Ю.О.Мартов, П.Б.Аксельрод, Ф.И.Дан, Г.В.Плеханов, А.Н.Потресов, Н.Н.Жордания, И.Г.Церетели, Н.С.Чхеидзе. Фракциядә оештыручы үзәк һәм аерым житәкчегә каттый

буйсыну булмый. М. арасында төрле сәясәи фикердә торган төрле төркемнәр хасил була. РСДРПның Казандагы оешмасында М. фракциясе 1905–07 еллардагы рев-ция вакытында барлыкка килә (600 ләп кеше). 1905 нең 1 нче яртысында Казан социал-демократлары, РСДРПның 2 нче съездындагы большевиклар һәм М. аерымлануына игътибар итмичә, бергә эшлеләр. Киресенчә, партиянең гади эгъзалары, аерымлануның асылын аңламыйча, берләшүне яклап чыгалар. Казан жандармериясе мәгълүматларына караганда, М. большевиклардан 1905 нең жәндә аерылып чыга. Казанга «Искра» г-тасы даими кайтартыла (бу чорда ул М. г-тасы). М. төркеме кулында гектограф була, алар гомумпартия әдәбиятыннан файдаланалар. Оешманың рев-ция елларындагы актив эшлеклеләре — В.П.Южанинов, В.Залежский, П.Жеребин. Нигездә, студент һәм укучы яшьләрдән торган оешма эгъзалары сәясәи чыгышларда катнашалар, карагучыларга каршы көрәшү өчен кораллы отрядлар төзиләр. 1905 елгы октябрь вакыйгаларынан соң М. үз оешмаларын таркаталар: кайберләре (ш.и. В.П.Южанинов) Казаннан китә, кайберәүләр большевикларга кушыла. Рев-ция тәмамланганын соң, 1907–08 дә, РСДРПның Казан ком-тында М. йогынтысы көчәя: бу елларда Б.Н.Нелидов (легаль рәвештә чыгарылган «Дневник Казани» басмасы мөхәррире), А.М.Войдинова һ.б. актив эшли. Меньшиков С.Пертик шәһәр профсоюзларының үзәк бюросына житәкчелек итә. 1907–16 да, эзәрлекләүләр нәтижәсе буларак, Казан губернасында М. саны кискен кими. Беренче бөтендөнья сугышы елларында М. саклану тактикасына күчәләр: солых төзү һәм бөтен халык катнашында үчредительләр жыены чакыру таләбе куялар. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң РСДРПның Казан бюросына берләшәләр (эгъзалары — А.П.Рясенцев, Ю.П.Денике, М.М.Брук, Б.Н.Нелидов, Г.Ф.Никитин, К.М.Остров, М.И.Шергов, А.М.Войдинова һ.б.), Вакытлы хөкүмәтне яклап чыгалар, хакимиятнең губерна структураларына, Эшче, солдат һәм крәстиян депутатларының Казан Советы, жәмәгәт куркынычсызлыгы ком-тлары, Ватанны һәм рев-цияне коткару ком-тлары һ.б. составына кертеләләр. М., Окт. рев-циясе нәтижәләрен таныймычча, яңа хакимияткә буйсынмау (саботаж) хәрәкәтендә, Совет хөкүмәтенә каршы көрәшүче рәсми оешмалар (КОМУЧ һ.б.) эшендә актив катнашалар. 1917 нең октябрендә уң эсерлар б-н большевикларга каршы бердәм социалистик блок төзиләр. 1919 да М.ның Казан бюросы таркала, 1923 тә М. партиясенә эшчәнлегә тыела. Басма органнары — «Казанская рабочая газета», «Казанское слово», «Рабочее дело», «Рабочая воля» г-талары.

Әд.: Л и в ш и ц С. Очерки истории социал-демократических организаций в Казани (1888–1916 гг.) // Пути революции. 1922. № 2; ш у л у к. Казанская социал-демократическая организация в 1905 году // Пролетарская революция. 1923. Т. 2 (14); Т ю т ю к и н С.В. Меньшевизм: Страницы истории. М., 2002; Л и т в и н А.А. Общественно-политическое движение в Поволжье.

Конец XIX — начало XX в.: Российская историография. К., 2003.

Л.М.Айнетдинова.

МЭНЬШИКОВ Виктор Константинович (30.12.1874, Казан губ., Лаеш өязе Пановка а. — 22.2.1945, Казан), педиатр, медицина д-ры (1906), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1945). Профессорлар П.М.Аргутинский-Долгорукий һәм И.Г.Савченко шәкерте. Казан педиатрлар мәктәбенә нигез салучы. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганын соң (1898), ун-т каршындагы балалар клиникасында эшли, 1911 елдан клиниканың мөдире. 1918–20 дә Кызыл Хач жәмгыятенен Томск һәм Иркутскидагы хәрби госпитальләрендә, Иркутск ун-тында мед. ф-тын оештыручыларның берсе. 1920 дән Казан ун-тының мед. ф-тында балалар авырулары каф. профессоры, 1921–22 да мед. ф-ты деканы урынбасары. Хезмәтләре кече яшьтәгеләр физиологиясен һәм патологияләрен өйрәнүгә, ашкайнату системасы авыруларын, диатез вакытында матдәләр алмашы бозылуны дөвалауга карый. Йогынлы авыруларны өйрәнә, дөвалау ысуллары тәкъдим итә. Бордә таякчыкларының аерымлык билгеләре барлыгын раслый, дипло-стрептококкның үзгә төрен ачыклай, кызамык б-н авырганда аңа аерым игътибар ителергә тиешлекне күрсәтә. Балаларны дөвалаганда, беренче булып, бума ютәлгә каршы вакцина терапиясе куллана, анемия һәм башка авырулар вакытында кан салуны гамәлгә кертә. Скарлатинага каршы сыркынды асап куллануны оештыручы һәм башлап кулланучыларның берсе. Татарстан балалар табибләре жәмгыятен (Бөтенсоюз жәмгыяте бүлегә, 1935) һәм Казанда балалар үлемне каршы көрәш жәмгыятен (1909–17) оештыручы. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә. 1945 тә Казан мед. ун-тының балалар клиникасына М. исеме бирелә.

Хезм.: К бактериологии кори. К., 1906; О возбудителе коклюша // Русский врач. 1909. № 31; Новые достижения в области профилактики и серотерапии скарлатины // Казан. мед. журн. 1929. № 1.

Әд.: Профессор Виктор Константинович Меньшиков. К., 1989.

В.Ф.Боговянский.

«МЭН ДЭ БЕР КИЧЭ», урта гасырлар гарәп әдәбияты ядкәре; һинд, фарсы һәм гарәп фольклоры мотивларына таянып, 8–9 йөзләрдә язылган *хикәятләр* жыйнамы. Аның барлыкка килүе озак еллар дәвамында фәнни дискуссия темасы була. Күпчелек белгечләр фикеренчә, жыйентыкның нигезен якынча 9 йөздә гарәпчәдән фарсы (пәхләви) теленә тәржемә ителгән «Хәзәр әф-сан» жыйентыгы тәшкил итә. Ә ул, үз чиратында, һинд оригиналларына барып таташа дип фаразлана (пәхләви телендәге текст бүгенгә көннәргә кадәр килеп житмәгән). Сюжет кысасын Шәһрияр хөкемдар һәм аның өзиренен Шәһрезадә исемле зирәк кызы турындагы гарәп әкиятә тәшкил итә. Үлемгә хөкем ителгән бу кыз 1001 кичә дәвамында Шәһрияргә мавыктыргыч әкиятләр сөйлә, әмма аларны иң кызыклы урынында бүлеп, туктап кала торган була. «М.д.б.к.»нең гарәп кулъязмаларының күбесе 17–19 йөзләргә, берничәсе ге-

нә 15 йөзгә карый (жыентык тулысынча төзелгән вакыт). Жыентыкка кергән хикәятләр эчталеге б-н 3 төргә бүленә: 1) тылсымлы әкиятләр һәм чыгышы б-н һинд яки фарсы әдәбиятына караган фантастик характердагы повестьлар; 2) янәсе Багдадта һарун әр-Рәшид һәм аның вәзире Жафар б-н бәйле булган вакыйгалар (күбесенчә грекларның мәхәббәт темасына багышланган романтик хикәяләре); 3) мәмлүкләр заманында Каһирәдә булган вакыйгалар турындагы «шәһәр» әкиятләре. Жыелмага ш.у. аерым барлыкка килгән һәм мөстәкыйль әсәр булып танылган аерым әсәрләр дә кергән (мәс., дингезче Синдбад, зирәк Хәйкәр турындагы әкиятләр һ.б.). 1987 елда «М.д.б.к.» әкиятләре Мәскәүдә 3 томда басылып чыга. «М.д.б.к.» әкиятләре бөтен дөньяга таныла, күпчелек халыкларның, ш.и. татарларның да фольклорына һәм әдәбиятына зур йогынты ясыи. Төп сюжет һәм мотивлары татар әкиятләрендә, Мәжлиси, Мөхәммәдъяр, К.Насыйри, Г.Тукай әсәрләрендә чагылыш таба. Татарчага төрек теленнән Ф.Халиди тарафыннан тәржемә ителә, беренче тапкыр 1897–99 да басыла.

Ә с ә р.: Мең дә бер кичә. К., 1958; 2004; Тысяча и одна ночь: В 3 т. М., 1987.

Әд.: Гостер А., Крымский А. Литературной истории «Тысячи и одной ночи». М., 1900; Эструп И. Исследование о «1001 ночи», её составе, возникновении и развитии. М., 1904; Миннегулов Х. Татарская литература и восточная классика. К., 1993.

«МЕҢ ДӘ БЕР КӨН», мажаралы хикәятләр жыентыгы; урта гасырлар фарсы әдәбияты ядкәре. Төзелеше б-н «Мең дә бер кичә»не хәтерләтә: «кысалы» композиция, төрле дәрәжәдәге хикәяләренә каймалап алган кысалы кыйсса. Ике жыентыкта да бер үк яки охшап геройлар катнаша, бердәй сәнгати чаралар файдаланыла, шуңа карамастан, «М.д.б.к.» мөстәкыйль идея-эстетик әһәмияткә ия. Аерым хикәятләре — «Кылаф берлә Диләрә», «Кылаф берлә Турандык», «Малик» — татарчага Ш.Рәхмәтуллин тарафыннан тәржемә ителә һәм XX йөзгә 1 нче чирдә Казанда басылып чыга.

Әд.: Миннегулов Х. Татарская литература и Восточная классика. К., 1993.

МЕҢАЯКЛАР, ике пар аяклы күбәякчылларның өч отрядының жыелма атамасы. Тропик, субтропик һәм уртача өлкәләрдә яшәүче 30 дан артык төре билгеле. Татарстан терр-ясендә 11 төре бар. М. — трахея ярдамендә сулаучы жир өсте буынтыгаяклары. Гәүдә озынлыгы 1–30 см, һәркайсы (бишенчедән башлап) күпсанлы сегментлардан торучы гәүдә һәм баш өлешләргә бүленгән. Күкәйдән тудыручылар. Үсешләре, гадәттә, анорморфоз (личинкалары күкәйдән житлеккән хайванга охшап чыга; кабык салган саен, аяклары һәм сегментлары арта бара) рәвештә бара. Жир өсте түшәлмәсендә яшиләр, үсемлек калдыклары б-н туеналар. Сирәк кенә үсемлек тамырларын зарарлыйлар. Киң яфраклы урманнарда, нигездә, болынарда яшиләр. Тышчаларында калдык туплап, туфрак ясалу процессында катнашалар. Урта полосада соры меңаяк (*Rossiulus kessleri*) һәм ком меңаягы (*Schizophyllum sabulosum*) таралган.

Әд.: Алейникова М.М. Почвенная фауна Среднего Поволжья. М., 1964; Локшина И.Е. Определитель двупарноногих многоножек (*Diplopoda*) равнинной части Европейской территории СССР. М., 1969.

МЕҢБАШ (*Vaccaria*), канәферчәләр сыйлыгынан берьялык үләнчел үсемлекләр ыругы. Европа, Урта дингез буенда, Азиянең уртача поясларында үсә; ТРда бер төре — испан Мы (*V. hispanica*), ул ш.у. чәчүле М. (*V. segetalis*) дип атала. Яфраклары күгелжем-яшел, тоташ, кара-каршы урнашкан, сабагы туры, ботаклы, 30–60 см биеклектә. Чөчәкләре калкансыман көпшәк чөчәк төркемдә урнашкан. 5 канатлы кабыргалы кәсәсыман. Тажлары тешле кайтарылма, алсу төстә. Июнь–июль айларында чөчәк ата. Бер үсемлеге 7,6 мең орлык бирә. Дару үләне буларак кулланыла (үләне — ялкынсынуга каршы, орлыклары — авыртуны туктата). Үләннән июнь–июль айларында, орлыгын августта жыйлар. Тамыры агулы. М. язгы чөчүлекләренә чүпли (бигрәк тә тары һәм житен); орлыклары культуралы үсемлекләр б-н бер вақытта өлгәре, тары һәм житен орлыгынан аеруы кыен.

Әд.: Бакин О.В., Рогова Т.В., Ситников А.П. Сосудистые растения Татарстана. К., 2000.

МЕҢБАШЫ, төрки-татар һәм монгол гаскәрләрендә хәрби дәрәжә, *томәннең* (10 мең) уннан бер өлеше булган гаскәри берәмлек башлыгы. Хәрби хезмәттә торган халәттә жир биләмәләренә ия була. Яу вақытында мең кешелек атлы гаскәр туплый һәм шуңа житәчелек итә. Шулай ук йөкләмәләр (гаскәрни азык-төлек, атлар, ат дирбияләре, кирәк-ярак б-н тәәмин итү) үти.

МЕҢНӨР авылы, Актаныш р-нында, Актаныш авылынан 20 км көньяктарак, Башкортстан Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 267 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле әре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапханә. 17 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы асабалар һәм тиштәрләр катлавына бүленә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, аучылык, күн аяк киеме житештерү, кирпеч сугу б-н шөгыльләнә. 1773–75 еллардагы *Крәстияннар кузгалышында* Е.И.Пугачёв ягында сугышалар. 20 йөз башында М.дә мәчет (1836 дан мәгълүм) эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1936 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Байсар волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында, 1930 ның 10 августынан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленан — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварынан Актаныш р-нында. Халык саны: 1795 тә — 175, 1859 да — 440, 1870 тә — 505, 1884 тә — 551, 1897 дә — 699, 1906 да — 761, 1913 тә — 821, 1920 дә — 818, 1926 да — 692, 1938 дә — 624, 1949 да — 380, 1958 дә — 367, 1970 тә — 516, 1979 да — 434, 1989 да — 279, 2002 дә — 270 кеше. М. янында *Меңнәр комплексы* урнашкан.

МЕҢНӨР КОМПЛЕКСЫ (археол.), Актаныш р-ны Меңнәр авылы янында Сөн елга-сының (Агыйделнең сул кушылдыгы) сул

кушылдыгында урнашкан. 1960–80 елларда Е.П.Казаков тарафыннан тикшерелә. Таш гасыр, Буралы курган, Чиркакүл, Кушнараранко, Постпетрогром һ.б. археол. культуралар туктаулыкларын, торулыкларын һәм каберлекләрен үз эченә ала. М.к. терр-ясендә Урта Идел төбөгендә мезолит чорына караган иң борынгы кабер табыла. Фаразланганча, анда аучы жирләнгән; кабердән чакматаштан ясалган ук очлыклары, кыргыч, сөяк сөңге очлыгы, ерткыч хайваннарның казык тешләреннән жыелган асылмалар һ.б. чыга.

Әд.: Казаков Е.П. Неолитические погребения в восточных районах Татарии // Советская археология. 1978. № 2; Археологические памятники Восточного Закамья. К., 1989.

Е.П.Казаков.

МЕҢЧЕ елгасы, Көнбатыш Кама аръягында, Олы Чирмешән елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 9,9 км, бассейнының майданы 42,4 км². Нурлат р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Урнәк авылынан 4 км тоньк-көнбатыштарак, тамагы Рус Мәнжесе авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныңы — 71 м. Су жылы майданының урманлылыгы 70%. М.нең 0,7 дән алып 6 км га кадәр озынлыктагы 5 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,39 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1–0,25 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вақытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпсәллек катламы 94 мм, ташу вақытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. М. ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вақытындагы уртача күпсәллек чыгымы 0,02 м³/с. Суы бик каты: язын 9–12 мг-экв/л, кышын һәм жәен 20–40 мг-экв/л. Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 500–700 мг/л.

МЕҢЬЯФРАК (*Achillea*), оешма чөчәкләр сыйлыгынан күпсәллек үләнчел һәм ярымкуакчыл үсемлекләр ыругы. 100 дан артык төре билгеле, күбесенчә Төньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. Татарстан терр-ясендә 6 төре бар. Калкулык Мы (*A. collina*), гадди М. (*A. millefolium*), ярмабашлы М. (*A. nobilis*), чәнечкеле М. (*A. setacea*) ара-тирә барлык районнарда очрый, тугай Мы (*A. in-undata*) һәм дала Мы (*A. stepposa*) — респ-ка өчен сирәк төрләр. Болынарда, аланнарда, урман буйларында, каулар арасында, тау битләрендә, торақлар янында, юл буйларында үсәләр.

Гади меңьяфрак.

10–100 см биеклектәге күпсәллек үсемлекләр. Тамырчасы нәзек, шуышма. Сабагы туры, күтәрелмә. Яфраклары гади, ланцетсыман, кыяк, бик күп сегментларга каурыйсы-

ман теленмә. Чәчәк кәрзиннәре вак, калкансыман чәчәк төркемендә: кырыйдагы чәчәкләр ялган телле, жимшәнле чәчәкләр — ак, сирәк кенә алсу, уртадагылары көпшәсыман, сары төстә. Жимеше — озынча орлыкча. Июнь—сентябрь башында чәчәк аталар. Жимешләре август—сентябрьдә өлгәрә. Орлыктан һәм вегетатив юл (тамырчалардан) б-н үрчиләр. Жир өсте өлешләрендә ахиллеин алкалоиды, гликозидлар, эфир мае, органик к-талар, микроэлементлар бар. Барлык төрләре дә халык медицинасында кулланыла. Үлән төнәтмәсе кан туктату, тир чыгару һәм гомумныгыту чарасы буларак кулланыла. М. ашказаны һәм «аппетитны ачучы» чәйләр составына керә. Баллы, исле, инсектицид үсемлекләре.

МЕРӘЛӘР, 1 нче — 2 нче меңьеллык урталарында Идел б-н Ука елгалары арасында яшәргән фин-угор кабиләсе. Византия тарихчысы Иордан (6 йөз), Көнбатыш Европа һәм рус чыганакларында (11–12 йөзләр) телгә алына. Төп шөгьльләре — игенчелек, терлекчелек, сунарчылык, 9 йөздән — Идел буйлап сәүдә итү. 10 йөз ахырында М. яшәгән жирләргә славяннар үтәп керә башлый һәм жирле халык акрынлап үз мәдәниятен югалта. М. 14–16 йөзләрдә, колонияләштерү һәм көчлөп чуқындырылу нәтижәсендә, руслар б-н кушылып, йотылып бетәләр. «Мерә» этнонимы Югары Идел топонимикасында сакланып кала. Иделнең югары агымы тирәсендәге терр-яләрдә М. б-н бәйлә 100 дән артык археол. истәлек: торулықлар, шәһәрлекләре, каберлекләре бар. М.нең бизнү эйберләре (калын һәм киң чигә алкалары, хайван һәм кош сурәтләре төшерелгән асылмалар, чәч-каплар) күрше кабиләләренекенән аерылып тора. 1 нче меңьеллыкта жирләү йоласы махсус корылмаларда — жир остенә урнаштырылган «мәрхүмнәр йортлары»нда башкарыла, 10 йөздән мәетләре бизнү һәм көнкүреш эйберләре б-н бергә күмә яки яндыра башлайлар. Мәетнең кабергә куелышы төрлечә.

Әд.: Корсаков Д.А. Мера и Ростовское княжество. К., 1872; Смирнов А.П. Очерки древней и средневековой истории народов Среднего Поволжья и Прикамья. М., 1952; Ярославское Поволжье в X–XI вв. М., 1963; Финны-угры и балты в эпоху средневековья. М., 1987; Рябинин Е.А. Финно-угорские племена в составе Древней Руси. СПб., 1997; Леонтьев А.Е. Мера // Финно-угры Поволжья и Приуралья в средние века. Ижевск, 1999.

И.Л.Измайлов.

МЕРӘС авылы, Актаныш р-нында, Актаныш авылынан 12 км көнбатыштарак, Шәбез елгасы буенда. 2010 елда 71 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 1738 елдан мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы асабалар һәм типтәрләр катлавына бүленә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгьльләнә. 1773–75 еллардагы *Крәстияннәр кузгалышында* Е.И.Пугачёв ягында сугышалар. 20 йөз башында М.тә мәчет (1806 дан билгеле), мәктәп эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 987 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Шәрип волостенда, 1920 дән

ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленнан — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварынан Актаныш р-нында. Халык саны: 1816 да — 144 ир-ат; 1859 да — 318, 1870 тә — 321, 1884 тә — 402, 1897 дә — 527, 1906 да — 520, 1913 тә — 508, 1920 дә — 411, 1926 да — 429, 1938 дә — 435, 1949 да — 321, 1958 дә — 262, 1970 тә — 226, 1979 да — 199, 1989 да — 138, 2002 дә — 90 кеше.

МЕРӘС авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрненнән 35 км көньяк-көнчыгыштарак, Игәнә елгасы буенда. 2010 елда 261 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1731 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы типтәрләр катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында М.тә мәчет, мәктәп, су тегермәне, 2 ярма яргыч, өвен эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 964,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Бишенде-Останково волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Чаллы, 1935 нең 10 февраленнан — Ворошилов, 1957 нең 29 ноябрненнән — Яңа Юл, 1959 ның 12 октябрненнән — Минзәлә, 1984 нең 4 июненнан Тукай р-нында. Халык саны: 1870 тә — 367, 1897 дә — 527, 1913 тә — 645, 1920 дә 623, 1926 да — 452, 1938 дә — 452, 1949 да — 263, 1958 дә — 289, 1970 тә — 322, 1979 да — 247, 1989 да — 178, 2002 дә — 251 кеше.

МЕРГАСОВ ЙОРТЫ, Казандагы тарих һәм архит-ра истәлеге, 20 йөзгә 1 нче яртысындагы совет чоры архит-расы үрнәге. Шәһәр үзәгендәге Кремль урамынан Черек күлгә илтүче калкулык битендә урнашкан. 1928 елда арх. Д.М.Фёдоров проекты буенча полковник Мергасовның элеккеге жир кишәрлегендә (Мергасов тыкрыгында) төзелгән 4 катлы, эргә каты да булган кирпеч йорт, исеме шушы шәхес фамилиясе б-н бәйлә; Держинский урамы буенда. Йорт формасы П-рәвшендә, турыпочмаклы, баскычлы ишегалды хасил итә, Черек күл ягынан таш баганаларга беркетелгән тимер рәшәткә б-н уратып алынган. Ишегалдына Держинский урамы ягындагы капка аша керәлә. Күп фатирлы 7 подьездлы йорт 1930 еллар башындагы совет чоры архит-расы стилендә төзелгән. Һәр катта 2–3 бүдмәле берничә коммуналь фатир бар. Фасадлар штукатурланган, ритмлы тезелгән турыпочмаклы тәрәзәләр һәм озынча балконнар б-н тыйнак кына бизәлгән. Үзәк өлештәге төньяк фасад кыскач рәвшендәге бизәкләр б-н төгәлләнгән бишенче катка үзгәчлек бирә, флангларда баскычлы блоklar б-н бүленеп алынган ике ризалитлы тар тәрәзә уемнары аерылып тора.

М.йнда 1931–52 дә — татар язучысы, публицист, тәржемәче, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты К.Нажми, 1938–41 дә — татар балалар язучысы А.Алиш яши. Илл. *Конструктивизм* мөкаләсеннән кара.

Әд.: Остроумов В.П. Казань: Очерки по истории города и его архитектуры. К., 1978; Респуб-

лика Татарстан: Памятники истории и культуры. К., 1993.

Л.М.Мортазина.

МЕРГЕЛЬ (лат. *marga* — энжеле), балчык һәм карбонатлы утырма тау тоқымы, балчык б-н охшаш, ләкин пластик сыйфатка ия түгел, тыгыз, жирсыман; 50–75% CaCO₃ һәм MgCO₃ (кальцит, сирәк кенә доломит) һәм 10% тан 70% ка кадәр балчыксыл кисәкчекләрдән тора. Минераль составы буенча М.не известьле һәм доломитлы, кушылмаларга бәйләү рәвшәтә кремнезёмлы, глауконитлы, комташлы һ.б.га бүлеләр. Төрле төстә, ешрак аксыл. Сай сулыкларда CaCO₃ ның утырымга төшүе нәтижәсендә хасил була. Пластыман ятмалар хасил итеп, барлык кенә шөгьле утырмаларда очрый. Татарстан терр-ясендә мезозой һәм палеозой утырмаларында һәр жирдә таралган. 1970 елда Чүпрәле р-нында соңгы акбур

Шомартылган өскеле мергель (Татарстанның югары Пермь утырмаларынан).

яшендәге цеолитлы мергель-кремнийлы тоқынар билгеләнә, 1990 да биредә ТРда беренче цеолитлы тоқынар чыганагы ачыла. М. цемент һәм вакташ житештерүдә, эчәргә яраклы һәм агынты суларны чистарту, газны, һаваны килтерү һ.б. максатларда кулланыла. Әд.: Геология твёрдых полезных ископаемых Республики Татарстан. К., 1999.

МЕРЕЖИНСКИЙ Михаил Фёдорович (9.6.1906, Таврия губ. Бакчасарай ш. — 31.7.1970, Минск), биохимик, мед. фән. д-ры (1943), СССР МФАнең мөхбир әгъзасы (1960). Одесса мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1930), шунда ук, биохимия кафедрасында эшли. 1934 елдан Украина ССР ФАнең Биохимия ин-тында. 1938 дән Молотов (хәзер Пермь) мед. ин-тында биохимия каф. мөдире, проф. (1943). 1944 тән СССР Саламәтлек саклау халык комис-тының Үзәк туклану фәнни-тикшеренү ин-ты директоры һәм биохимия каф. мөдире. 1945 тән Казан мед. ин-ты директоры (1947 гә кадәр) һәм биохимия каф. мөдире (1949 га кадәр). 1950 дән Минск мед. ин-тында. Хезмәтләре витаминнарны өйрәнүгә, майлар һәм липидлар алмашына карый. Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүлөләнә.

Хезм.: Витамины и их участие в осуществлении процессов обмена веществ. Минск, 1954; Нарушение углеводного обмена при заболеваниях человека. Минск, 1967; Основы эндокринологии. Минск, 1967.

Әд.: Амиров И.Х., Саркин В.Г., Крайников С.Н. Десятый директор. Михаил Фёдорович Мережинский (1906–1970) // Ректоры Казанского медицинского института. К., 1994.

МЕРЕЖКОВСКИЙ Константин Сергеевич (23.7.1855, С.-Петербург — 10.1.1921, Жене-

ва ш.), ботаник, ботаника д-ры (1906). Петербург ун-тын тәмамлыы (1880). 1902–14 елларда Казан ун-тында эшли, проф. (1906 дан). Хезмәтләре зоологиягә, антропологиягә, кремнийлы сүүсемнәр һәм лишайникларны өйрәнүгә, үсемлек күзәнөгенең килеп чыгуы теориясенә карый. Ак диңгезгә, Балтыйк буе, Кырым, Калифорния, Италия, Полинезиягә (Гаити утравы һәм Гавай утраулары) һ.б.га оештырылган күп кенә экспедицияләрдә катнаша. М. тарафыннан 1909–13 тә Казан һәм аның тирәсеннән жыйналган лишайниклар коллекциясе Казан ун-тының Ботаника музееда саклана. Симбиогенез теориясенә нигез салучыларның берсе, органик дөньяны 3 патшалыкка: микодалар (бактерияләр, эңгәрсү-яшел сүүсемнәр, гөмбәләр), үсемлекләр, хайваннарга бүлеп, үзәнчәлекле система тәкъдим итә. Неотения һәм органнар олигомерлашуның эволюцион әһәмиятен күрсәтә. 1914 тән эмиграциядә.

Хезмәтләре: К познанию лишайников окрестностей Ревеля. К., 1909; Теория двух плазм как основа симбиогенеза — нового учения о происхождении организмов // Уч. зап. Казан. ун-та. 1909. Т. 76, кн. 12; Определитель главнейших лишайн Средней России для студентов и начинающих. К., 1910; Конспективный курс общей ботаники. К., 1910. Ч. 1.

Әд.: Волков В.А., Куликова М.В. Российская профессура XVIII — нач. XX вв. Биологические и медико-биологические науки: Биограф. словарь. СПб., 2003.

Э.И.Байбаков, А.П.Ситников.

МЕРЕТӘК авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шәһәрәннән 20 км көнчыгыштарак, Бырыс елга-сыныннан 3 км читтә урнашкан. 2010 елда 57 кеше (руслар, татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Башлангыч мәктәп. 1910 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Казан губернасының Лаеш өязе Чырпы волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1920 дә — 242, 1926 да — 250, 1938 дә — 229, 1949 да — 218, 1958 дә — 252, 1970 тә — 210, 1979 да — 123, 1989 да — 66, 2002 дә — 77 кеше.

МЕРЙНГИЯ (Moehringia), канәферчәләр сәмиялыгынын бер-, ике- яки күпшәллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 20 гә якын төре билгеле, Евразия һәм Төньяк Америкада таралганнар. ТР терр-ясендә 2 төре бар: ян чәчәкле М. (M. lateriflora) һәм өч сәңерчәле М. (M. trinervia). Ара-тирә барлык районнарда да очрый. Дымлы урманнарда, куаклар арасында, елга тугайларында үсә. 10–30 см биелектәгә үсемлек. Сабагы туры, ботаклы. Яфрактары йомыркасыман, очлы, өскеләре — утырма, астагылары саплы. Чәчәкләре ак, күнтутылы чәчәк төркемендә. Ян чәчәкле М.дә таж яфрактары касә яфрактарыннан 2 тапкыр озынрак, өч сәңерчәле М.дә — кыскарак. Жимеше — күп орлыклы ачылучан капкачлы тартмачык. Май–июльдә чәчәк ата. Орлыклары июль–августга өлгәре. Ян чәчәкле М.нең тамыры, сабагы һәм яфрактарында сапониннар бар. Тибет медицинасында сөяк авыруларын довалауда кулланыла.

МЕРКУШЕВ Александр Максимович (14.11.1918, Казан губ., Лаеш өязе Рус Әшнәге а. — 1.5.1991, Белоруссия Респ-касы, Минск өлкәсенә Логой р-ны Плещеницы шпт.), Сов. Союзы Герое (24.3.1945), майор. Командирлар составын камилләштерү (1942), Узәк офицерлар составын камилләштерү (1956) курсларын тәмамлыы. Сугышка кадәр Котлас (Архангельск өлкәсе) шәһәрәнен суднолар ремонтлау з-дында эшли. 1938 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең августыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 457 нче укчы полкта рота командиры (3 нче армиянең 129 нчы укчы дивизиясе). Брянск, Узәк, 1 нче, 2 нче һәм 3 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Орёл, Брянск (икесе дә — 1943), Белоруссия (1944), Көнчыгыш Пруссия һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 28–29 июнедә Шатково авылы (Могилёв өлкәсе Бобруйск р-ны) һәм Бобруйск–Минск автомагистрале янындагы сугышларда батырлык күрсәтә: чолганыштан чыгарга омытылган дошманның 13 һөжүмне кире кайтара. 1959 дан запаста. Шәһәр тибьндагы Плещеницы посёлогында яши. Ленин ордены, Александр Невский, ике 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, өч Кызыл Байрак орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Котлас шәһәрәнен мактаулы гражданы. Герой хөрмәтенә суднолар ремонтлау з-ды бинасына мемориаль такта куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Самый памятный день войны. М., 1970; Ягодский Е.А. Золотые Звезды речников. М., 1981. Вып. 4; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МЕРКУШИН Михаил Алексеевич (18.12.1961, Горький өлкәсенә Городец р-ны Заволжье ш.), драма актёры, ТРның халык артисты (2005). 1982 елда Горький театр училищесен тәмамлыы. 1982–89, 1991–96 һәм 1997 дән — Казан, 1989–91 дә — Киров, 1996–97 дә Чиләбе яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) актёры. Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) сәхнәсендә башкарган беренче рольләреннән үк (Шафиров — «Гуманноид күктә оча», А.Г.Хмелик; Цыганок — «Алеша Пешков», И.А.Груздев, О.Д.Форш; Гамир — «Китәм инде», Р.Хәмид; Лысенков — «Рядовойлар», А.А.Дударев) актёр-

М.А.Меркушин Ефимов ролендә («Неточка», Ф.М. Достоевскийның «Неточка Незванова» повесте бунча; сүддә — Е. Крайняя).

А.М. Меркушев.

М.А. Меркушин.

ның яхшы проф. әзерлегә, актёрлык техникасын төгәл үзләштерүгә, көчле темпераментка ия булуы күренә. М.га жанр табигатен нечкә тоемлау, төрле пландагы рольләргә башкаруда табигыйлек хас. Ижат алымындагы үзирония ул тудырган образларга индивидуальлек, үзәнчәлек бира. Актёрның аеруча зур әһәмияткә ия булган тирән эчтәлекле рольләре — Сергей Белобрыков («Жимерү», Б.Л.Васильев повесте бунча), Несчастливцев («Урман», А.Н.Островский), принц Фердинанд («Давыл», У.Шекспир), герцог де Барблэ («Төнге йола», М.Бартенева), Дуглас Макбейн («Пыяла читлек», Д.Б. Пристли), Розенкранц («Розенкранц һәм Гильденстернның үлеме», Т.Стоппард), Астров («Ваня абзый», А.П.Чехов). М. катнашкан «Давыл» спектакле «Алтын битлек» Милли бүләгенә лаек була (1996), ул ш.у. Финляндиядә (Хельсинки, 1995), Голландиядә (Амстердам, 1997) уздырылган халыкара театр фестивалләрендә катнаша.

МЕРЛИН Вольф Соломонович (22.1.1898, Могилёв ш. — 24.1.1982, Пермь ш.), психолог, психол. фән д-ры (1950), проф. (1951). Петроград пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1924), А.И.Герцен исем. Ленинград пед. ин-тында эшли. 1932 елдан Саратов, 1938 дән Свердловск пед. ин-тларында, 1948 дән Казан ун-тында, 1954–82 дә Пермь пед. ин-тында, психол. каф. мөдире (1979 га кадәр). Хезмәтләре темперамент психологиясе, шәхеснең эксперим. психологиясе мәсьәләләренә, эшчәнлектә шәхси стиль проблемаларына карый. М. психик күренешләренә физиол. күренешләргә «күпмәгнәле бәйләнеше» принцибын аерып күрсәтә; бу принцип шәхеснең индивидуаль үзәнчәлекләре оешмасының төрле — нейродинамик, психодинамик һәм шәхси дәрәжәләре арасындагы бәйләнешләрнең катлаулы характерын ачарга ярдәм итә. Әлегә өлкәдәгә тикшеренүләр кеше темпераменты концепциясен булдыруга китерә.

Хезмәтләре: Очерк психологии личности. Пермь, 1959; Очерк теории темперамента. М., 1964; Проблемы экспериментальной психологии личности. Пермь, 1970; Очерк интегрального исследования индивидуальности. М. 1986.

Әд.: Климов Е.А. Штрихи к портрету В.С.Мерлина // Вопр. психологии. 1998. № 1.

МЕСЕТНИКОВЛАР, Казан сәүдәгәрләре һәм жәмәгәт эшлекләре. **Анисим Кириллович** (1789, Казан өязе Мишаевка а. — 7.2.1858, Казан), 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре, нәселдән күчмә шәрәфле гражданы, сәүдә киңәшчесе (1849). Крәстияннәрдән. Баш-

та сәүдәгәр В.А.Савиновта приказчик була. 1822 елда үз эшен башлый (агач савыт-саба б-н сәүдә итә). 1825 тә Казанда һәм Түбән Новгородта уен карталары сатарга рөхсәт ала. Кужерда пыяла ф-касы һәм Казан губернасының Царёвококшайск өязендә ара-кы 3-дә сатып ала. 1849 да аның көмеш акча әйләнеше 300 мең сумга житә (ипи, балык, май, шәраб, бакалея һәм кижә-мамык, тимердән ясалган товарлар сәүдәсе). Казанда 6 таш йорты, Царёвококшайск өязендә 2 дачасы, 2600 дис. жире була. 1848–50 дә, 1857 дә Казан шәһәре башлыгы, бер үк вакытта Казан шәһәр жәмәгәтә банкы директоры. Ложкиннарның картлар йорты попечителе, төрмәләргә күзәтчеклек һәм ярдәм жәмгыяте әгъзасы (1834 тән директоры).

А.К.Месетников.
Фоторәсем. ТР Милли музейе фонды.

Ложкиннарның картлар йортына бина алырга көмеш б-н 25167 сум акча иганә итә (йорт аның акчасына тотыла). Император Казан икътисадчылар жәмгыятенәң хакыйкый әгъзасы (1841 дән). Өч алтын һәм бер көмеш медаль б-н бүләкләнә. **Пётр Анисимович** (1828, Казан — 23.1.1884) — 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре, нәселдән күчмә шәрәфле граждандан. Пыяла ф-касы, селте һәм аракы 3-длары, Казанда 6 таш йорт һәм Царёвококшайск өязендә 2470 дис. урман хужасы. Идел буенда табаклы пыяла һәм пыяла савыт-саба житештереп сатучы эре эшмәкәр. 1863–66 да Казан шәһәр магистраты бургомистры, 1865 тән Казан өязе һәм губерна земство гласные. Казан шәһәр жәмәгәтә банкы, Идел-Кама һәм Дәүләт банкларының Казан бүлекчәләре идарәсе әгъзасы. Мария кыз балалар гимназиясе попечительләр советының идарә әгъзасы. Император Казан икътисад жәмгыятенәң хакыйкый әгъзасы. 2 «Тырышлык өчен» алтын медале б-н бүләкләнә.

Чыг.: Достойныя памяти потомков (Городские головы Казани 1767–1917 гг.): Сб. док. и материалы. К., 2002.

Әд.: А г а ф о н о в Н.Я. Из Казанской истории. К., 1906; шу л у к. Казань и казанцы. К., 1906. Вып. 1; С в е р д л о в а Л.М. Купечество Казани: дела и люди. К., 1998.

Л.М.Свердлова.

МЕССАРОШ Дьюла (Meszaros Duyla) (1883–1957), венгр шәркыятчыесе, тюрколог,

филол. фән. д-ры (1909). Чуаш халкының теле һәм ышанулары б-н кызыксына. 1906 елда татар телен өйрәнү максаты б-н Казанга килә, татар сөйләм һәм әдәби телләрен тикшерә. 1907 дә *Бәдигый Хужа* б-н бергә Түбән Курса авылында татар халык шигърияте, ышанулары, әфсен үрнәкләрен жыя, Урта Идел буена экспедициядә алар татар һәм чуаш халыкларының фольклорын, ышануларын һәм этнографиясен өйрәнәләр (1908 гә кадәр). Жыйган мәгълүматларга нигезләнә, чуаш һәм татар телләренәң һәм фольклорының узара бәйләнешен тикшерә, ислам диненәң чуаш ышануларына тәэсирен өйрәнә. Экспедиция һәм М. тикшеренүләренәң нәтижеләре 20 йөз башында рус, чуаш һәм венгр телләрендә басыла.

Х е з м.: Среди чувашей и татар Поволжья // Этнография. 1909. № 9; Сборник чувашского фольклора. Т. 1. Памятники старой чувашской веры. Чебоксары, 2000; Csuvás népkeltesi gyűjtemény. II. Kozmondasok, talalosmondasok, dalok, mesek. Bpst., 1912.

Әд.: Бәдигый Хужа. Халык әдәбияты. 1 бүлек: Мәкальләр. К., 1912; шу л у к. Сайланма хезмәтләр. Татар халык ижаты әсәрләре. К., 2001.

И.И.Надырков.

МЕСТЕЧКО РАЙФА посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрәннән 21 км төньяк-көнчыгыштарак, Райфа күле буенда. 2010 елда 484 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 73%, татарлар — 23%) яши. 1920 елларда нигез салына. Халык саны: 1926 да — 171, 1949 да — 350, 1958 дә — 482, 1970 тә — 622, 1989 да — 674, 2002 дә — 593 кеше. Посёлок янында *Богородица пустыне* корылма ансамбле бар.

МЕТАЛЛНЫ НӘФИС ЭШКӘРТҮ СӘНГАТӘ, металлдан һәм аларның эретмәләреннән — алтын, көмеш, бакыр, жиз, бронза һ.б.дан *уеплау*, чүкү, кою (к. *Кою сәнгате*), басып бизәк төшерү (к. *Басма*), *чүкпәк бизәк төшерү*, калыплау юллары б-н әйберләр эшкәртү. Торевтика (антик сәнгатәтә еш кулланыла) — металлны чүкү, чүкпәк бизәк төшерү, басып бизәк төшерү алымнары б-н рельефлы эшкәртү әлеге өлкәгә карый. М.н.ә.с. киң мәгънәсендә *зәрәччелек сәнгате*н дә үз эченә ала. Татар М.н.ә.с.нең һөнәрчелектә югары үсеш алган борыңгы традицияләре бар һәм алар корал, ат дирбиясе, көнкүреш жиһазлары, киём бизәкләре һ.б.ны әзерләгәндә киң кулланыла. Бизәк төшерелгән металл йорт жиһазы өй интерьерының бер өлеше булып тора, бәйрәмнәр һәм дини йолалар үткәргәндә кулланыла.

Татарстан терр-ясендә иң борыңгы металл әйберләр *бронза гасырга* карый. Алар арасында Буралы курган, Чиркәскүл, Казан ягы археол. культураларының борыңгы кабиләләренә хас гади орнаментлы бизәнү әйберләре (белзәкләр, түгәрәк формалы аеллар, чигә асылмалары һ.б.) бар. М.н.ә.с.нең аеруча үсеш алган формаларына Ананыно каберлегендә табылдыклар арасынан «жәнлек стилендөгә» бронза бизәнү әйберләре, көзгеләр һәм кораллар, төрле жәнлекләренәң бизәлгән скульптур һәм рельефлы сурәтләре (поши, ат, бөркет, лачын һ.б.), Пянобор һәм Азелино культуралары каберлекләреннән

геом. һәм зооморф бизәклә өс киёмнәре әйберләре (каптырмалар, күкрәк бизәкләре, акчалар, чигә асылмалары, алкалар һ.б.) керә. Кою техникасы б-н эшләнгән, уеплау, бөртекләү алымы б-н бизәлгән аз санлы бронза һәм көмеш бизәнү әйберләрен, корал һәм ат дирбияләрен Имәнкисләк культураны кабиләләре калдырган. Татар гамәли-бизәләш сәнгатендә М.н.ә.с. генезисы Евразиянең борыңгы дала кабиләләре культуранына (Иссык, Нонин-Ула, Пазырык һ.б. курганнардан басма, уеплау, бөртекләү, жепкыр техникаларында бизәлгән «жәнлек стилендөгә» сак-скиф әсәрләре), торевтика эшләнмәләрен, һуннар һәм болгарларга кадәр археол. истәлекләрдә казу эшләре вакытында табылган бизәнү әйберләренә барып тоташа (Перещенин, Сентмиклош һ.б.). Олы Тархан, Танкеева, Кайбыч һ.б. каберлекләрдән табылган төрле әйберләрдә «болгар жәнлек стиле», мифологик образлылык, геом. һәм үсемлек орнаментларының символик үрнәкләре (жәнлек һәм кош сурәтләре, «тормыш агачы», ике башлы кошлар һ.б.) Салтау-Маяк культураны стилиндә үсеш ала.

Идел буе Болгар дәүләтендә М.н.ә.с. югары дәрәжәгә житкән металл эшкәртү кысаларында үсеш кичерә (тимерчелек, бронза кою, торевтика, зәрәччелек, 14 йөздән — чуен эретү, к. *Болгар сәнгате*). Осталар Төньяк Европа, рус кенәзлекләренә, Урал һәм Себер халыкларына, Үзәк Азия илләренә жиберү өчен үсемлек, жәнлек сурәтләре һәм эпиграфик орнаментлар б-н бизәлгән (басма, штамповка, чүкелгән бизәк, уеплау, сырлау, корлау һ.б.) тиңдәшсез эшләнмәләр (кечкенә йозаклар, көзгеләр, сувенир балталар, комганнар, бизәнү әйберләре, савыт-сабалар, шәмдәлләр) ясау өчен жиз, бронза, көмеш, сирәк кенә алтын, кургаш һәм аккургаш, тимер, шу. эретмәләр (алтын һәм көмеш) кулланылар. Жирле бакыр һәм тимер ятмалары, читтән кергән төсле металл М.н.ә.с. үсешенә этәргеч бирә. Алтын Урда чорында М.н.ә.с. күчмә дала һәм утрак игенчелек культуралары традицияләрен берләштерү нәтижесендә тулы үсешкә ирешә (к. *Алтын Урда сәнгате*). Аксояклар өчен ясалган алтын һәм көмеш эшләнмәләр популярлык казана; шәһәр халкы арасында жиз һәм бронза савыт-саба киң тарала. Йорт кирәк-яракларының яңа төрләре — нәфис пропорциялә һәм силуэтлы, бай бизәклә ярымшарсыман савыт-саба, кубоклар, кувшиннар, шарсыман төпле савытлар, шәмдәлләр, асылмалы яктырткычлар һ.б. барлыкка килә. М.н.ә.с. эшләнмәләренәң бизәнгәндә уеплау, рельефлы чүкпәк ясау һәм басма ысуллары бик еш кулланыла. Чәчәк-үсемлек бизәкләре б-н бергә эпиграфик орнаментлар, яхшы теләклә язулар (аеруча көзгеләрдә), арабескалар киң файдаланыла. Казан ханлыгында М.н.ә.с.нең үсеше турында рус елъязмалары («Казан тарихы») мәгълүматлары буенча фикер йөртәргә мөмкин. Казан яуланганнан соң, Мәскәүгә гаять күп байлык, алтын-көмеш озатыла. Калган тиңдәшсез сәнгатә әсәрләре музейлар фондларында сакланалар (Мәскәү Кремленәң Кораллар палатасы, С.-Петербургтагы Россия халыклар

Металлны нәфис эшкәртү сәнгате. 1. Амфорасыман савыт. Комеш. Чүкү, алтын йөгертү. Перещепино хәзинәсе (Кубрат хан хәзинәсе). 6 йөзнец 1 нче яртысы. Эрмитаж; 2. Билбау аелы. Бронза. Кою, уеплау. Пьянобор культурасы. Б.э.к. 3 йөз – б.э. 3 йөз. ТР Милли музей; 3. Аждаһа сурәте төшерелгән аел. Бронза. Кою. Идел бие Болгар дәүләте. 10–12 йөзләр. ТР Милли музей; 4. Асылма йозаклар. Бронза. Биләр ш. 10–12 йөзләр. ТР Милли музей; 5. Мөһерләр. Бронза. Кою. Болгар ш. 12 йөз. ТР Милли музей; 6. Савыт. Бронза. Чүкөп ясалган бизәк, уеплау, каралту. 13 йөз. ТР Милли музей; 7. Савыт капкачы. Бронза. Чүкөп ясалган бизәк, уеплау. 14 йөз. ТР Милли музей; 8. Муенса асылмасы. Алтын. Чүкөп ясалган бизәк, уеплау, каралту. 14 йөз. Эрмитаж; 9. Кувшин. Бакыр. Чүкөп ясалган бизәк, уеплау. 19 йөз ахыры – 20 йөз башы. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музей; 10. Казандагы Ушкова йорты бинасындагы балкон рәшәткәсе фрагменты. Чуен. Кою, чүкү. Чабакса тимерчелек кәсепчелеге. 1908; 11. Р.Ә.Килдебәков, Ю.В.Ефремов, В.В.Киселёв. Казандагы «Татарстан» кунакханәсенә (банкет залындагы) дивар панносы фрагменты. Алюминий. Чүкөп ясалган бизәк, каюлы күн. 1970; 12. Г.Н.Богородская. «Николай Лобачевский» плакеткасы. Бронза. Кою. 2004; 13. И.Н.Башмаков. Казанның Г.Тукай майданындагы сәгәт. Чуен. Кою. 1999; 14. Ирләр бил каешы аелы. Комеш. Басма, уеплау, кою. 16 йөзнец 1 нче яртысы. «Казан» милли мәдәният үзәге; 15. И.Н.Башмаков «Казан» бүләк жыелмасы. Бакыр, жиз. Чүкү, кою. 2003.

ры этнография музейе, ТРның Милли музейе (х.б.). Бу, башлыча, уеплау, басма, жепкыр, каралту, челтәрле бизәк, асылташ б-н корлау техникасында кушы итеп бизәлгән татар аксөякләренен алтын һәм көмеш эшләнмәләре (к. *Казан ханлыгы сәнгате*), Казан ханнары тәхете, *Казан таҗы*, бил каптырмалары, бизәктә төймәләр х.б. Казан ханлыгы яуланганнан соң, патша боерыгы б-н, корал ясаудан саклану максатында татарларга һәм рус булмаган башка милләт кешеләренә кайнар ысул б-н металл эшләнмәләр ясау тыела. Казан губернасында һәр жирдә диярлек тимерчелек һөнәренен жирле традицияләре өзәләр, һәм бу эш акренләп рус осталары кулына күчә. М.н.э.с. халык нәфис кәсепчеләге рәвешендә Чабакса (к. *Чабакса һөнәр-сәнгат остханәсе*) һәм Балык Бистәсе (к. *Балык Бистәсе һөнәр-сәнгат остханәсе*) авылларында үсеш ала. Йорт кирәк-яраклары (люстралар, фонарьлар х.б.) һәм савыт-саба (су савытлары — гугумнар, комганнар, каһвә савытлары, каһвә тарткычлар, тәлинкаләр х.б.) ясау б-н беррәттән, металлны ут б-н эшкәртү һәм корал, ш.и. салкын корал (кылычлар, хәнжәрләр, пычаклар) эшләү Кырым татарлары көнкүрешендә 1944 елда алар Кырымнан сөрелгәнчә саклана. М.н.э.с. эшләнмәләре чүкү, уеплау, жепкыр, сырлау һәм каралту ысуллары б-н еш кына кош, балык, кипарис һәм чәчәкләр, кайвакыт билге-бөтиләр үрнәгендә (борынгы төрки Алласы һомай) сюжетлы орнаменталь композицияләр б-н бизәләр. 17 йөз төрек сәяхәтчесе Әүлия Чәләби Бәлх, Бохара, Сәмәрканд, Луристан кебек шәрәк һөнәрчеләге үрнәкләрен кабатлап атаклы коелма тимер казаннар эшләүче Чученчы авылы (Кырым) турында яза. 19 йөздә тимерчелек һөнәр акренләп Идел бие, Урал алды һәм Себер ягы татар авылларында һәм шәһәр бистәләрендә, ш.и. хәзерге Биектау р-нындагы *Тимерче* авылында, ш.у. Яшел Үзән, Апас һәм Тәтеш р-нарındaгы авылларда яңарыш ала. 19–20 йөз башының бакырчы, тимерче осталар көнкүреш әйберләрен, савыт-саба, ат дирбиясе бизәкләрен х.б. чүкүп бизәк төшерү, уеплау, басма һәм сырлау техникасында эшлиләр (комганнар, кувшиннар, лөгәннәр, табагачлар, самоварлар, чәйнәкләр, поднослар, чүмечләр, чиләкләр, тимер б-н тышланган сандыклар, күмер кысыкчылар, капка һәм ишек тоткалары х.б.), көмешчеләр һәм алтынчылар (к. *Зәргәр*) бизәнү әйберләре ясылар (чулпы, бил каптырмалары, тагылма бизәк, аеллар х.б.). Бакыр, тимер һәм аның эретмәләре б-н беррәттән — жиз, 20 йөзнен 2 нче яртысынан калай кулланыла. М.н.э.с.нең нәселдән килгән осталары, гадәттә, гайлә б-н эшлиләр; һәр авыл янындагы елга буенда 1–2 тимерчелек булган. 1920 елларда осталар артельләргә берләшәләр (1925 т.к. комган житештерүче 32 артель оеша), ләкин күлләр аерым эшләүләрен дәвам итәләр. Бакырның кыйммәтлеге һәм фабрикада житештерелгән металл йорт кирәк-яракларының таралуы бакыр сәнгать эшләнмәләренен акренләп юкка чыгуына китерә. Аеруча калай һәм чуен эшләнмәләр кин тарала. 1940 еллардан соң, бакыр эшләнмәләр

ясау яки төзәтү өчен борынгы акчаларны эретә башлылар. 1960 еллардан калай һәм чуеннан эшләнгән йорт кирәк-яраклары тарала башлый (мәс., комганнар). Осталар тимердән һәм калайдан шу. музыка уен кораллары — *кубызлар* х.б.ны эшли башлылар. Металл б-н эшләүче халык осталары хәзерге вакытта, башлыча, комганнар, көнкүреш һәм хужалык кирәк-яраклары ясылар. Алар арасында — Татарстанның Балтач р-ны Салавыч Сәрдәгәнә авылыннан Шәйхетдин бәбай, Әлмәт р-ны Кама-Исмәгыйль авылыннан Сәхап һәм Нуретдин Нәфыйковлар, Самара өлкәсе Иске Ярмәк авылыннан Салих Шакиров, Төмән өлкәсенә Яркүр р-ны Яңа Каешкүл авылыннан Газиз Мөхәмәтшин х.б. таныла. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе, «Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли музей осталарында, районнарның туган якны өйрәнү һәм мәктәп музейларында жиздән, чуеннан, тимер һәм аның эретмәләренән коеп, чүкүп ясалган һәм чүкүп бизәк төшерелгән борынгы әйберләр саклана. Араларында М.н.э.с. үрнәкләре дә бар.

М.н.э.с. өлкәсендә, башлыча, рәссамнар (Ә.Бәширов, И.Башмаков, Г.Богородская, И.Васильева, М.Зерзизов, В.Киселёв, Е.Киселёва х.б.) эшли. 1960 еллардан башлап, жәмагәт һәм торак биналарының интерьерлары, кайвакыт экстерьерлары өчен дивар паннолары, композицион осталмалар, тышлаулар (мәс., колонналарга), фәзаи конструкцияләр (бизәүле рәшәткәләр, киртәләр) һәм гамәли-бизәү юнәлешендә предметлар (дивар тәлинкәләре, идән вазалары х.б.) эшләнгән чүкүп бизәк төшерү сәнгате кин кулланыла башлый. 1960 елларда жиздән чүкүп бизәк төшерү б-н Казан рәссамы А.Сысоев (станлы жанр характерындагы 70 тән артык әсәр ижат итә), 1970–80 елларда рәссамнар Г.Арчуашвили (Түбән Кама ш.), Я.Зиннәтуллин (Лениногорск ш.), М.Шәйдуллин (Чаллы ш.), М.Мостафин (Әлмәт ш.) х.б. шөгыйләнә. Казан сувенирлар ф-касы һәм Халык сәнгате кәсепчеләгенә ойда эшләүчеләр комбинаты үзешчән рәссамнары ижатында чүкүп бизәк төшерелгән сувенирлар житештерү кин кулланылыш таба (татар фольклоры үрнәкләре, тарихи сюжетлар х.б.).

1980 еллар башында рәссамнар И.Башмаков, Г.Богородская ижатында (Нефтьчеләр мәдәният йорты интерьерлары һәм Әлмәттәге «Татнефть» идарәсенә конференцияләр залы ишекләре, Арча р-ны Яңа Кырлай авылы рестораны, югары уку йортлары студентларының ашханәсе, «ЦУМ» Сәүдә үзәге рестораны, «Золотой бегемот» бары, Казандагы Сәнгать фонды фасады эмблемасы х.б.) монументаль-бизәүлешләр М.н.э.с. үсеш ала (кече скульптура, рельеф, яктырткычлар, фонарьлар, идәнгә куела торган бакыр вазалар — жиз, бронза, алюминий, корыч). Рәссамнар чүкү, эретеп ябыштыру, штамплау һәм кою технологиясен актив кулланылар, төрле металлларны, металлны агач һәм пыяла б-н аралаштырып, композициягә тематик сюжетлар кушалар. М.н.э.с.нән вак пластик эшләнмәләр, декоратив кирәк-яраклар (тәлинкәләр, вазалар, шәмдәлләр, шкатулка-

лар), Корьән тышлыклары, дивар паннолары, сувенирлар (И.Васильев, С.Евдокимов, И.Фазылжанов, З.Хосәен х.б.) эшләнә. Казанда М.н.э.с. 2000 нән Казан сәнгать уч-сендә укытыла.

Әд.: Смирнов А.П. Волжские булгары. М., 1951; Воробьев Н.И., Бусыгин Е.П. Художественные промыслы Татарии в прошлом и настоящем. К., 1957; Федоров-Давыдов Г.А. Искусство кочевников и Золотой Орды. М., 1976; Валеев Ф.Х. Народное декоративное искусство Татарстана. К., 1984; Валеева-Сулейманова Г.Ф. Декоративное искусство Татарстана (1920-е — начало 1990-х годов). К., 1995; Гариуллин И. Из истории хозяйственной жизни татарского населения Тюменской области. Тюмень, 1996; Руденко К.А. Металлическая посуда Поволжья и Прикамья в XIII–XIV вв. К., 2000; Затов И. Крымско-татарское декоративно-прикладное и изобразительное искусство. Симферополь, 2003.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МЕТАН, саз газы, рудник газы, СН₄, янучан табигий газ. Жир кабыгында иргек тулланмалар (ятмалар), эрегән (нефтьтә, пластарда һәм жир өсте суларында), сибелгән, бөртексман (токымнар, органик матдәләр) һәм каты (газлы гидратлы) халәттә очрыйлар. Жир астында метаносфера хасил итә (1982 дә Казан галиме Б.М.Йосыпов тарафыннан билгеләнә). Һава буенча тыгызлыгы 0,555 (20 °С та). Эрү темп-расы 182,5 °С, кайнау — 164,56 °С, критик — 82,4 °С, кабыну — 187,8 °С, ялкынсыну — 837,8 °С, таркалу темп-расы 600 °С. Нефтьтә эрүчәнлегә суга караганда 10 тапкыр күбрәк. Чагыштырмача яну жылылыгы ташкумергә караганда 2,5 тапкыр зуррак (50,5 МДж/кг). Һава б-н бергә (5–16% булганда) шартлаучан катнашмалар хасил итә, бу исә шахталарда һәм казымаларны баета торган комбинатларда шартлауга китерә. М.ның төп массасы сибелгән органик матдәне, күмер һәм нефтьне микроорганизмнар таркатуы вакытында, ш.у. Жирнең тирәндәге зоналарында барлыкка килә.

Татарстан терр-ясендә янучан газ (СН₄) чыгышлары 19 йөз башынан билгеле: Зоя р-ны терр-ясендә газ кабынып китә, 2 ел давамнда сүндәрә алмыйлар, һәм авыл башка урынга күчерелә. 19 йөздә Пермь утырмаларында бораулау вакытында һавага М. чыгу күзәтелә. 20 йөздә М. катнашмалары палеозойның борынгы утырмаларында һәм кристаллик нигезнең чатнаган токымнарында билгеләнә. М. химия сәнгате продуктлары: хлороформ, ацетилен, формальдегид, корым х.б. алу өчен чимал һәм ягулык буларак кулланыла. Ш.у.к. *Янучан табигий газлар*.

Әд.: Юсупов Б.М., Веселов Г.С. Размещение нефтяных месторождений Татарии. М., 1973.

«МЕТЕОР», сәсия, әдәби-нәфис һәм сатирик журнал. 1906 елның сентябреннән 1907 нең июненә кадәр Казанда рус телендә нәшер ителә, барысы 7 саны чыга. Даими басылмый: 1906 да — 3, 1907 дә 4 саны дөнья күрә. Нашир-мөхәррире булып Н.А.Скворцов исләнә, чынында мөхәррирләр Н.Е.Воронцов, А.Ф.Ярославцев була. Авторлары арасында — сатириклар А.С.Бухов, Е.Пяткин, шагыйрь Н.С.Охотин (псевд. Изгнан-

ник). Мәкаләләренен күбесе псевд. б-н чыга. Цензура журналны «артык сул» дип баяли, 2 нче санның тышында «Яшсен ирек!» дип аваз салучы эшче сурәтләнә. 1906 ның октябрендә, 3 нче сан чыкканнан соң, редакция хезмәткәрләре кулга алына. Соңгы саны 1907 нең маенда чыга. Журнал төсле рәсемнәр һәм карикатуралар б-н бизәлә. Рәсемнәрнең авторлары арасында — танылган рәссам А.И.Трапицын.

Әд.: Бейсов П.С. Свободное слово бессмертно: Из истории революционной литературы в старом Симбирске, 1905–1912 гг. Саратов, 1966; Аристов В.В., Ермолаев Н.В. Всё началось с путеводителя... К., 1975.

Р.А.Айнетдинов.

МЕТЕОРИТЛАР (грек. *meteōra* — атм. күренешләре), аэролитлар, кояш системасының космик жисемнәре — Жиргә, Айга төшүче астероид, планетаара бушлыктагы башка планеталар һәм аларның ядреннәренен кискәкләре. Тәүлек саен Жиргә 1 дән 10 меңгә кадәр планетаара матдә төшә, шуларның 75% ының диаметры 0,1 мм дан кечерәк. 3 меңнән артык зур М. билгелә, иң зурлары — авырлыгы 60 т, күләме 9 м³ булган Хоба (көнъяк-көнбатыш Африка) һәм Тунгус (Себер) М.ы. Жирнең тирән токимнарында нинди химик элементлар булса, М. составында да шулар бар, Fe һәм Ni өстенлек итә. Составы һәм төзелеше буенча тимер, таш, тимер-таш, пыяласыман һәм күмерле М.га аерыла, соңгыларында 30 төрдәге аминокислота (алардан исә Жирдә тере организмнар барлыкка килергә мөмкин) һәм ароматик уг-

леводородлар бар. ТР терр-ясендә 4 М. (барысы да таш) табыла: «Каенсаз» (иң зурысы), «Мөслим» (10,9 кг, 1964 тә Мөслим р-нында табыла), «Ивановка» (9 кг, 1983, Тәтеш р-ны), «Чуаш Кисасы» (5,5 кг, 1899, Аксубай р-ны). Бу М.ның төп массасы РФАнең М. буенча ком-ты коллекциясендә, кискәкләре Казан ун-тының геология музеенда саклана.

Әд.: Каталог метеоритов коллекций Советского Союза. М., 1986.

Е.С.Шуликов, Е.О.Смышлякина.

МЕТЕОРОЛОГИЯ (грек. *metēōra* — атм. күренешләре һәм *...logia*), Жир атмосферасы, анда барган физик процесслар һәм күренешләр турындагы фән. Атм.ның составын һәм төзелешен, анда һәм жир өслегендә жылылык әйләнешен һәм режимын, дымлылык әйләнешен һәм суның фаза әверелешләр, һава массалары хәрәкәтен, атм.да электрик, оптик һәм акустик күренешләренә ойрәнә. М.нең төп бүлекләре: атм. физикасы (атм. күренешләренен гомуми закончалыкларын ойрәнә), синоптик М. (һава торышы һәм аны фаразлау алымнары), *климатология* (Жир шары климаты) мөстәкыйль фәннәр буларак ойрәнелә. Гамәли М. фәннәренә авиация М.се, космик М., хәрби М., мед. М.се, агрометеорология һ.б. керә.

Татарстанда М.нең үсеш тарихы Казан ун-ты б-н бәйлә. 1805 елда метеорология станциясе (И.И.Запольский, Ф.К.Броннер) эшли башлый. 1812 дә аның жирлегендә Казан ун-тының *Метеорология обсерваториясе* оештырыла. Бер үк вакытта Казан уку-укыту округының метеорология чөлтәре булдырыла (Н.И.Лобачевский, А.С.Савельев). *Казан метеорология фәнни мәктәбенә* нигез салына. 1828 дән башлап даими геомагнитик күзәтүләр алып барыла (А.Я.Купфер, И.М.Симонов, Э.А.Кнорр, В.А.Ульянин). 19 йөзнең 2 нче яртысынан аэрологик (И.А.Больцани), синоптик (И.Н.Смирнов) М.гә нигез салына. 1920–50 дә Татарстан климатының үзгәрешләре ойрәнелә (П.Т.Смоляков, О.А.Дроздов һ.б.). 1950–60 елларда сусакалагычларның метеорологик һәм гидрологик режимы, респ-каның агроклиматик ресурслары тикшерелә. 1960–2000 елларда глобаль һәм региональ климат, зур масштаблы атм. күренешләренен динамикасы һәм энергетикасы, яңара алучан энергия чыганаclarы һәм атм. экологиясе буенча мәсьәләләр гомумиләштерелә (Н.В.Колобов, Ю.П.Переведенцев һ.б.).

Әд.: Матвеев Л.Т. Физика атмосферы. СПб., 2000; Переведенцев Ю.П. Метеорология в Казанском университете: Становление, развитие, основные достижения. К., 2001.

Ю.П.Переведенцев, Э.П.Наумов.

МЕТЕОРОЛОГИЯ ОБСЕРВАТОРИЯСЕ Казан университеты каршында, ун-тының физика кабинеты каршында 1805 елда И.И.Запольский тарафыннан оештырылган метеорология станциясе жирлегендә 1812 елның 1 гыйнварында булдырыла. Өзлексез күзәтүләр алып барылу (1828 дән) буенча, С.-Петербург (1743 тән) һәм Мәскәү (1779 дан) обсерваторияләреннән соң, Россиядә алдынгы урыннары алып тора. Беренче күзәтүләренә студентлар — булачак фи-

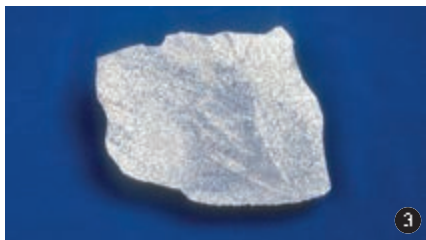
зика һәм матем. укытучылары үткәрә. 1811 нең августынан проф. Ф.К.Броннер (М.о.н 1812–17 дә житәкли) инициативасы б-н күзәтү материаллары «Казанские известия» г-тасында басыла башлай. Обсерваториянең формалашуы А.Я.Купфер (1821 дә тукталган метеорологик күзәтүләренә 1827 дә кабат башлап жиберә), Н.И.Лобачевский (күзәтүләр программасын киңәйтә, биметалл туфрак термометрын уйлап таба), Э.А.Кнорр (Казан укыту округы терр-ясендә метеорология станцияләре чөлтәрен оештыруга һәм үткәрелгән күзәтүләренен нәтижеләрен гомумиләштерүгә беренче омтылышларны ясай) эшчәнлегә б-н бәйлә. Соңыннан А.Я.Купфер дөньяда һәм Россиядә беренче регуляр геофизика чөлтәрен һәм метеорология хезмәтен (1834) оештыра, Баш физика обсерваториясенә (1849) нигез сала һәм аның беренче директоры була. 1830 еллардан М.о. Россиянең көнчыгыш өлешендә метеорологик ойрәнүләренен фәнни-методик һәм оештыру үзгәрешләренә бәйлә. 1846–55 тә М.о.не А.С.Савельев житәкли, аның вакытында исә метеорологик үлчәүләр тәүлеккә 5 тапкыр (3 урнына) үткәрелә башлай. Оешып килүче метеочөлтәренә ныгытуга И.А.Больцани (1855–76) һәм И.Н.Смирнов (1864–80) зур өлеш кертә. 1870 тән күзәтүләр бөтен Россия өчен бердәм инструкция буенча үткәрелә башлай, ә М.о.нең күзәтү материаллары Баш физика обсерваториясе тарафыннан чыгарыла торган «Летопись»та («Ельязма») нәшер ителә. М.о. мәгълүматлары Россиянең танылган климатологлары Г.И.Вильд, К.С.Веселовский, А.И.Воейков хезмәтләрендә чагылыш таба. Р.А.Колли инициативасы б-н кояш энергиясе ташкынын күзәтүләр башлана. М.о. б-н Ф.М.Цомакин житәкчелек иткән елларда (1881–91) туфрак темп-расын һәм парга әйләнүне күзәтүләр дә өстәлә. 1885 тә «Казан университетының магнит-метеорология обсерваториясе күзәтүләре» («Наблюдения магнитно-метеорологической обсерватории Казанского университета») комплекслы жыентыгы нәшер ителә башлай: 1882–83 тә М.о. Халыкара поляр ел чараларында катнаша. 1891 дә Н.П.Слугинов вакытында Россиядә ун-т обсерваторияләре арасында иң яхшысы булган яңа обсерватория төзелә. 19 йөз ахырында Д.А.Гольдгаммер тарафыннан Казан губернасында 23 метеостанция оештырыла. 1897 дән «Россиянең Көнчыгыш чөлтәренен айлук бюллетене» («Ежемесячный бюллетень сети Востока России») һәм «Россиянең Көнчыгыш метеорология чөлтәре хезмәтләре» («Труды метеорологической сети Востока России») нәшер ителә, чит илләр б-н басмалар алмашу башлана. М.о. 1923 тә университетта оештырылган геофизика кафедрасы (хәзер метеорология, климатология һәм экология кафедрасы) составына керә. 20 йөздә М.о. үсешенә өлеш кергүчеләр: В.А.Ульянин (М.о.н 1897–1931 дә житәкли), П.Т.Смоляков (1933–34 һәм 1936–52), Н.В.Колобов (1952–78), Ю.П.Переведенцев (1978 дән). Казан ун-тының М.о. Идел буеның 15 губернасы, Кавказ, Урал һәм Себер терр-яләрендә метеочөлтәлләр оештыру-

1

2

3

Метеоритлар. 1. «Чуаш Кисасы»; 2. «Мөслим»; 3. «Ивановка».

да, шу. Рус тигезлегенең көнчыгышында табигат күренешләрен һәм климатын тикшерүдә әһәмиятле роль уиный. Хәзерге вакытта М.о. материаллары Казан шәһәре климатын, табигый һәм антропоген факторлар йогынтысы астында аның үзгәрешләрен өйрәнүдә киң кулланыла. Обсерватория студентлар өчен уку практикасы базасы булып тора. Ш.у.к. *Казан метеорология фәнни мәктәбе.*

Әд.: С м о л я к о в П.Т. К 125-летию Метеорологической обсерватории Казанского государственного университета им. В.И.Ульянова-Ленина // Уч. зап. Каз. ун-та. 1936. Т. 96, кн. 1; 150 лет Метеорологической обсерватории Казанского университета. К., 1963; П е р е в е д е н ц е в Ю.П., Н а у м о в Э.П. К 190-летию Метеорологической обсерватории Казанского университета // Метеорология и гидрология. 2002. № 5.

Ю.П.Переведенцев, Э.П.Наумов.

«МЕТОДИК ЖЫЕНТЫК», пед. журнал. Урта Идел бие төбәге халык мәгарифе бүлеге органы. 1930 елда — Мәскәүдә, 1931—33 тә Самара шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә. 1931 дә «*Методика юл курсткече*» исеме б-н чыга. Мөхәррире — А.М.Вәлитов. Мәгариф өчен, алдыңгы мәктәп укытучылары һәм башка мәгариф хезмәткәрләренә тәжрибәсе һәм эш нәтижеләре б-н таныштыруны максат итеп куя. Актив авторлар арасында — А.Вәлитов, Ф.Давыдов, К.Чигури. «М.ж.»та коллективлаштыру һәм аның укыту процессындагы роленә, мәктәпләрдә дингә каршы тәрбиянең куелышына, мәдәни төзелешләр өлкәсендә соң. ярышлар үткәргүгә һ.б.га багышланган мәкаләләр дөнья күрә.

А.Д.Хәсәвнәх.

«МЕТОДИК ЖЫЕНТЫК», пед. журнал. Свердловск фәнни-тикшеренү пед. ин-ты органы. 1933—34 елларда Свердловск шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә.

Әд.: Н а с ы й р о в Т. Утызынчы елларда татар матбугатын буу // Идел. 2002. № 7.

«МЕТОДИК ЮЛ КУРСКЕЧЕ», журнал. К. «*Методик жыентык*».

МЕТРӨЙ авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылынан 4 км көнчыгыштарак, Казанчы елгасы буенда. 2010 елда 607 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле әре терлек, сарык асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөз-нең 1 нче яртысында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы асабалар һәм типтәрләр катлавына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә 2 мәчет, 2 мәктәп, мәдрәсә, 3 су тегермәне, 5 ярма яргыч, 2 постау басу бинасы эшли. Бу чорда авыл жәмагатең имана жире 5529,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Ирекле волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантоненда, 1930 ның 10 августынан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнан — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварынан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 509, 1897 дә — 949, 1913 тә — 1317, 1920 дә — 1298, 1926 да — 1248, 1938 дә — 1460, 1958 дә — 750, 1970 тә — 864, 1979 да — 703, 1989 да — 653, 2002 дә — 612 кеше.

МЕТРОЛОГИЯ (грек. *métron* — үлчәм һәм *...logia*), үлчәүләр, аларның бердәмлегенә һәм таләп ителгән төгәлләнгән ирешү юллары турындагы фән. Үлчәүләр турында борынгы рус язма истәлекләрендә, елъязмаларда, рус кенәзләренә грамоталарында искә алына. Борынгы Русьта үлчәүләрнең дөреслеген күзәтү эше руханиларга йөкләнгән була. 15 йөздә, үзәкләштерелгән Рус дәүләте оешу б-н, үзәк хакимият органнары барлыкка килә, яңа кушылган төгәлләнгән хисабына дәүләт ачкалары әйләнеше арта, таможня пошлиналарынан керем күбрәк керә; үлчәүләрнең дөреслеген күзәтү эше акрынлап дөньяви хакимияткә күчә. Иван IV заманында (16 йөз) язмача кабул ителгән үлчәүләр, камил үрнәкләр булмаса да, илдә бердәм үлчәү системасын урнаштырырга ярдәм итә. Россиядә үлчәүләрне оешкан дәүләт күзәтчелегенә алу омтылышы Пётр I заманына (18 йөз башы) карый, бу чорда үлчәүләр системасы Англия системасы б-н яраклаштырыла. Европаның башка дәүләтләре Англияне Россия б-н монополистик сәүдә итүдән кысыкый барган саен, Россиядә үлчәүләр системасын Европа кабул иткән системага тәңгәлләштерү зарурлыгы туа. 1875 елда Парижда Метрика конвенциясе кабул ителүе һәм халыкара үлчәүләр бюросы оештырылу хәлиткеч вакыйга була. Россиянең бөтен территориясә буйлап үлчәүләрнең жирле тикшерү палаткалары, ә Мәскәүдә Баш үлчәүләр тикшерү палатасы оештырыла (хәзер Д.И. Менделеев исем. Бөтенроссия метрология фәнни-тикшеренү ин-ты). Д.И.Менделеев дәүләт үлчәүләр хезмәте үсешенә зур йогынты ясый. Аның тырышлыгы б-н 1902 дә Казанда 16 нчы номерлы Казан үлчәүләр тикшерү палаткасы төзелә, палатканың эшчәнлегенә дәүләт хезмәте рангына күтәрелә һәм Казан, Сембер, Вятка, Самара губерналарына жәелдерелә. Соңыннан бу палатка үлчәү техникасы буенча Татарстан дәүләт контроль лаб-ясе итеп үзгәргелә, 1966 да аның жирлегендә Бөтенсоюз физик-техник һәм радиотехник үлчәүләр фәнни-тикшеренү ин-тының Казан ф-лы (к. *Бөтенроссия чыгым үлчәү институты*), шу. Стандартлар һәм техника өстеннән дәүләт күзәтчелегә идарәсе (1975 тән — Урта Идел стандартлаштыру һәм метрология үзәге (оештыру-техник һәм метрологик житәкчелек функцияләре б-н), 1995 тән — Татарстан стандартлаштыру, метрология һәм сертификация үзәге) төзелә. 1966 дан — «Эталон» Казан жәрибә з-ды, 1989 дан «Россертифика» Нефть продукциясен сынау һәм сертификация үзәге эшли башлый. Тарихи, законлы, теоретик һәм гамәли М.ләр аерып өйрәнелә. Тарихи М. төрле илләрдә кулланыла торган озынлык, майдан, күләм, масса һ.б.ның берәмлекләрен аларның тарихи үсешендә өйрәнә, алар арасындагы нисбәтләрен ачыклай, хәзерге берәмлекләргә китерә, атамаларын килеп чыгышын өйрәнә. Законлы М. үлчәүләрнең бердәмлегенә, дәүләт билгеләнгән һәм күзәтүдә тоткан үлчәү чараларының бертөрлегенә ирешү б-н бәйлә масъәләләрен карый. Теоретик М.нең бурычлары: үлчәү техникасының,

берәмлекләр системасының, үлчәү чаралары эталоннары һәм үрнәкләрнең теоретик нигезләрен булдыру һәм камилләштерү; үлчәү берәмлегенең үлчәмен эталоннан эшче үлчәү чараларына күчерүнең фәнни нигезләрен булдыру; үлчәүләрдә хаталар теориясен вакыт эчендә үзгәртүләрен исәпкә алып үстерү. Теоретик М.дә фәнни юнәлешләрнең бересе — күпләп үлчәүләр өчен житештерүчәнлекне һәм төгәлләкне күтәрү максатында автоматлаштырылган үлчәү чаралары булдыру; шул ук вакытта үлчәү чараларының ышанычлылыгы (күрсәтүләрен дөреслеген) теориясе дә үстерелә. Үлчәүләрнең elektrik алымнары һәм мөгәлүматни автоматик жәю-эшкәртү системаларының үсеше яңа фәнни юнәлеш — автоматрия барлыкка килүгә сәбәп була. Автоматриянең бурычлары: мөгәлүмат-үлчәү системаларының алымнарын һәм бәяләү критерийларын төгәлләк, тизлек, ышанычлылык һ.б. яктан чыгып эшләнү; үлчәү, тикшерү һәм диагностика өчен оптималь алгоритмнар булдыру. Очраклы һәм системалы хаталар б-н көрәшү алымнары да шактый үстерелә. Гамәли М. конкрет үлчәүләр һәм үлчәү системаларының төгәлләгән гарантияләү масъәләләре б-н шөгыльләнә; технол. процессларның тотрыкылыгын, житештерүчәнлеген һәм нәтижеләгелен тәмин итә, бу исә тикшерү параметрларын дөрес сайлап алуга, тиешле үлчәү-тикшерү аппаратурасы б-н жиһазландыруга бәйләнгән. Болары газ турбиналы двигательләренә стэнд сынауларында, принципиаль яңа технол. процессларның (плазма һәм лазер б-н эшкәртү, пленкалы технология, үтә югары басым астында, вакуумда эшкәртү һ.б.) параметрларын тикшергәндә аеруча мөһим. Казан авиация технологияләре ин-тында Г.М.Забретдинов житәкчелегендә нәсызыкчалык хаталарын төзәтәп күчмә уртачалаштыру; экспоненциаль тигезләү (соңгы нәтижә таләп иткән төгәлләкне канәгатьләндерүче оптималь тигезләү параметрлары б-н) алымнары эшләнә; газ турбиналы двигательләренә дресселә характеристикаларын автоматик исәпләнгәндә һәм төзөгәндә үлчәүләрнең аномаль нәтижеләрен төшереп калдыру алымнары тәкдир ителә; үлчәү нәтижеләрен эшкәртүдә мажоритар логика һәм үлчәүләр санын нәтижеләрен чынбарлыкка иң якын торырга тиешлегеннән чыгып оптимальләштерү алымнары булдырыла. Бу алымнары гамәлгә кертү үлчәү нәтижеләренә төгәлләгән 20 % ка, тикшерүләр дөреслеген 10 % күтәрергә мөмкинлек бирә. Автоматлаштырылган метрологик аттестация һәм газ турбиналы двигательләренә стэнд сынаулары өчен үлчәү каналларын дөресләү системасы эшләнә, һәм ул метрологик аттестация вакытын 50 тапкырдан артыкка кыскарту мөмкинлегенә бирә, үлчәүләрнең төгәлләгән һәм дөреслеген күпкә күтәрә. Бу хезмәтләр Татарстанның сәнәгат пр-тиеләрендә, ш.и. Казан моторлар төзү житештерү берләшмәсендә, Казан компрессор машиналары төзү з-дында гамәлгә кертелгән. Ш.у.к. *Нәметрик үлчәү системасы.*

Әд.: К о р о т к о в В.П., Т а й ц Б.А. Основы метрологии и точности механизмов приборов. М., 1961; А г е к я н Т.А. Основы теории ошибок для

астрономов и физиков. М., 1972; Бугдун Г.Д., Марков Б.Н. Основы метрологии. М., 1972; Иванов А.И. Основы теории точности измерительных устройств. М., 1972; Орнатский П.П. Теоретические основы информационно-измерительной техники. Киев, 1976; Тойберт П. Оценка точности результатов измерений. М., 1988; Пинтовский Я. Теория измерений для инженеров. М., 1989; Новицкий П.В., Зograf И.А. Оценка погрешностей результатов измерений. Л., 1991.

МЕТРОПОЛИТЕН, метро (фр. metropolitain, сүзгә-сүз — башкаланькы, грек. metropolis — төп шәһәр, башкала сүзеннән), урамга кертелмәгән рельслы пассажирлар транспорты. М. линиярәе жир астынан, өстеннән һәм эстакадалардан уздырыла. Россиядә М.нар Мәскәүдә, С.-Петербургта, Екатеринбург, Самара, Казан, Түбән Новгород, Новосибирскида эшли һәм төзелеш дөвам итә. Яңа М.нар Красноярск, Омск, Чиләбе, Уфа шәһәрләрендә төзелә.

Казанда метро төзелеше 1983 елда, Шәһәрнең комплекслы транспорт схемасы («ГИПРОкоммундортранс» ин-ты тарафыннан эшләнә) кабул ителгәннән соң башлангыч ала. 1984 тә уйланылган төзелеш трассасында — беренчел, 1988 дә комплекслы тикшеренүләр уздырыла. 1987 дә, СССР Аралашу юллары министрлыгы Казанда М. төзүнең техник-икътисади нигезләмәсен («МетроГИПРОтранс» ин-ты тарафыннан эшләнә) раслаганнан соң, «Горьковметропроект» ин-ты М.ның беренче линиясен проектлауга керешә. СССР МСның финанслауны һәм илнең төзелешен туктату турындагы карары нигезендә 1989–95 тә эшләр туктатылып тора. 1996 да проект эшләнәп бетә һәм раслана, шул ук елның декабрендә 1997–2023 тә Казанда М. төзү турында хөкүмәт Программасы кабул ителә. М.ның ген. проектлаучысы итеп «Казгражданпроект» ин-ты билгеләнә.

1997 дә «Казметрострой» пр-тиесе оештырыла. Төзелеш зонасындагы инженерлык һәм транспорт коммуникацияләрен күчерү буенча беренче чираттагы эшләр, метро трассасын билгеләү буенча геодезия-маркшейдерлык эшләрә башкарылып, станцияләрдә чокырлар казылганнан соң, 2000 нең 22 маенда «Сукно бистәсе» станциясеннән «Тукай майданы» станциясә ягына туннель казу башлана. Эшләтә башлау участогын казыганда 5 туннель казу комплексы (ТКК) һәм 3 казу калканы файдаланыла. 2004 тә, туннельләренә казуны төгәлләү б-н бергә, эшлә-

Метро станцияләренең перрон заллары. 1. «Кремль»; 2. «Тукай майданы».

тә башлау участогы төзелешенә архит-ра-төзелеш эшләрә, юллар сузуны, туннельләренә һәм станцияләренә технол. жайланмалар, автоматлаштырылган идарә, сигналлар һәм элемент, үткәрү һәм контроль системалары б-н тәэмин итүне үз өченә алган икенче этап башлана. Казан М.ның беренче линиясенә эшләтә башлау участогы төзелешендә «Казтрансстрой» пр-тиеләрә (депо төзү), «Волгомост» АЖНең 3 нче Мостоотряд ф-лы («Эмәт» станциясен төзү), «Татэлектромонтаж» (электр б-н тәэмин итү линияләрен сузу һәм электр жиһазларын урнаштыру), ш.у. РФ (Мәскәү, Самара, Түбән Новгород, Пермь, Сочи), Казакьстан, Төркия пр-тиеләрә һ.б. катнаша.

Казандагы туннельләр һәм станцияләр күбесендә сай тиранлектә (12–32 м) урнашкан, аларны катлаулы инженерлык-геол. шартларда (юеш юшкынлы катлаулар, сулы грунтлар) төзөгәндә махсус ысуллар — су күләмен киметү һәм грунтны химик чаралар б-н ныгыту кулланыла. Станцияләр — ачык, туннельләр ябык ысул б-н төзелә. Туннельләренә даими тотрыклы конструкцияләре кыршаулар рөвешендә тоташкан тимер-бетон тюбинглардан, станцияләренкә монолит тимер-бетоннан корыла. Автоматлашкан ТККлардан, ш.и. Казандагы үзенчәлекле грунтларны исәпкә алып махсус заказ буенча эшләнган комплекслардан файдалану казу эшләрә тизләтү, шул ук вакытта су суырту өчен өстәмә жиһазлар кирәк булмаган тюбинглар урнаштыру, янәшәдәге биналарга һәм корылмаларга зыян китермәү мөмкинлеге бирә. Туннельләренә эчкә ягын түшәгәндә РФдә һәм БДБдә беренче тапкыр өстәмә гидроизоляция таләп ителмәгән, 25 см калынлыктагы тюбинглар кулланыла. Комплектлаучы баш-

ка материаллар кебек үк, алар «Казметрострой»ның чит илләрдән кайтартылган жиһазлар куелган төзелеш конструкцияләре з-дында житештерелә. Казан М.ында тимер-бетон нигезле, Р-65 рельслары урнаштырылган, ныклы һәм озак вакытка исәпләнгән, шау-шуны һәм вибрацияне киметүче вибрациядан сақлаулы юл файдаланыла. Метроны эшләтү һәм файдалану өчен, «Казан метрополитены» (2006 дан — «Метроэлектротранс») пр-тиесе төзелә. М.ның беренче линиясенә эшләтү участогы (2 юлны кушып исәпләгәндә, файдаланулы озынлыгы 7,01 км) 2005 нең 27 августында ачыла. Аның составына 5 станция («Кремль», «Тукай майданы», «Сукно бистәсе», «Эмәт», «Горки», башта аларның 3 се — күчеп утырулы, 2 се — «Кремль», «Горки» станцияләре — кире юнәлештәге тушкылы була), алар арасындагы 4 юл, депо, инженерлык корпусы керә. 2008 нең 29 декабрендә «Жинү проспекты» станциясә һәм 1,1 км озынлыктагы юл, 2010 ның 30 декабрендә «Кәжә бистәсе» станциясә, 2013 нең 9 маенда «Яшьлек», «Тоньяк вокзал», «Авиатөзелеш» станцияләре ачыла. «Кремль» һәм «Кәжә бистәсе» станцияләрен Казансу елгасы астыннан казылган туннель тоташтыра. Хәрәкәт составында «Казан» һәм «Русич» тибындагы ике секцияле вагоннар файдаланыла. 2012 дә М.нан 26,9 млн. пассажир файдалана.

Казан М.ының дизайнында уңайлыкларга зур игътибар бирелгән. Илдәге М.нар арасында беренче тапкыр инвалидлар өчен пандуслар куелган, суыклар һәм начар күрүчеләр өчен платформа кырыйлары өскә күтәртелеп эшләнгән. «Горки» станциясенә үзенчәлегә — перрон залы түшәменә гөмбәзе эллипс рөвешендә эшләнүе, терәү колонналарының булмавы. «Эмәт» станциясә астан узучы автомобиль юлы өстендә «хайтек» стилиндә төзелгән күпер конструкциясеннән гыйбарәт. Бу станция вестибюльләренә берсеннән тимер юл платформасына чыгу юлы бар; Россиядә андый система беренче тапкыр кулланыла. «Сукно бистәсе» станциясенә дизайны 19 йөз шәһәр архит-расы традицияләрендә эшләнгән. «Тукай майданы» станциясә бизәлешендә татар халык шагыйре ижаты б-н бәйлә тарихи-әдәби мотивлар файдаланылган. «Кремль» станциясә урта гасырлар Шәрәкь кирмәне рухында стильләштерелгән. «Жинү проспекты» станциясә бизәлеш-

«Эмәт» метро станциясә.

И. П. Метшин.

шендә совет халкының 1941–45 еллардагы Бөек Ватан сугышында жиңүе темасы чагылдырылган. «Кәжә бистәсе» һәм «Төньяк вокзал» станцияләре дизайны — «хайтек», «Яшьлек» станциясенекә минимализм стилиндә эшләнгән. «Авиатөзелеш» интерьерында авиалайнер салоны темасы чагылыш тапкан.

2013 ел башына Казан М.ының файдаланулы юллары озынлыгы, ике юлны кушып исәпләгәндә, 15,8 км тәшкил итә. Метродан көн саен 100 меңнән артык пассажир файдалана. С.Г.Белов.

МЕТШИН Илсур Рәис улы (24.4.1969, Түбән Кама ш.), хакимият-хужалык эшлеклесе, юридик фән. канд. (2000). Казан ун-тын тәмамлы (1992). 1993–95 елларда хосусыйлаштыру агентлыгы мөдире, 1995–97 дә Казанның Совет р-ны хакимияте башлыгының аппарат житәкчесе, 1997–98 дә Вахитов р-ны хакимияте башлыгының 1 нче урынбасары. 1998–2005 тә Түбән Кама р-ны һәм Түбән Кама шәһәре хакимияте башлыгы. Бер үк вакытта халык депутатларының Түбән Кама берләштерелгән Советы рәйсе. М. Түбән Кама шәһәренен социаль-икътисади һәм мәдәни үсешенә өлеш кертә, нәтижәдә, шәһәр берничә тапкыр «Россиянең иң төзек шәһәре» бөтенроссия конкурсында жиңеп чыга, 2002 дә «Идел буеның мәдәни башкаласы» дип таныла. 2005 нең ноябрена Казан хакимияте башлыгы; 2005 нең декабрена «Казан шәһәре» муниципаль берәмлеге башкарма ком-ты рәйсе. М. житәкчелегендә транспорт инфраструктурасын һәм шәһәр халкына хезмәт күрсәтүне үзгәртеп кору буенча зур проект гамәлгә ашырыла, капитал төзелеш һәм торақ йортларны төзекләндерү планнары үтәлә. 2006 дан «Казан шәһәре» муниципаль берәмлеге башлыгы, шул ук вакытта Казан шәһәр думасы рәйсе. Бөтендөнья мирасы шәһәрләре оешмасы вице-президенты, Бөтендөнья «Берләшкән шәһәрләр һәм жирле хакимиятләр» оешмасы вице-президенты, БМОның жирле үзидарә буенча консультатив советы әгъзасы. Казанга 27 нче Бөтендөнья жәйге студентлар уеннарын (2013) уздыру хокукы бирелүгә, әлеге чараларны әзерләү һәм уздыруга зур өлеш кертә. Хезмәтләре төбәкнең хокук нигезләрен эшләү мөһимләренә карый. 1999–2004 тә ТР халык депутаты. 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен», «Почёт» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Правовая система республики в составе Российской Федерации. М., 2002.

МЕХАНИКА (грек. *mēchanikē* — машиналар төзү сәнгате), матди жисемнәрнең фәзада һәм вакыт өчендә хәрәкәте һәм аларның үзара тәэсир итешүләре турындагы фән. Тигезләнеш (М.ның бүлгеге) турында иң гади белешмәләр б.э.к. берничә мең ел элек билгеле була. М. буенча безгә беренче булып ирешкән трактатлар — Аристотельнең натураль фәлсәфи язмалары (б.э.к. 4 йөз), «М.» терминның фәнгә ул кертә. Архимед статиканың фәнни нигезләрен эшли. Птолемей, оптик күзәтүләргә таянып, дөньяның геоцентрик системасын төзи. Статиканың кинематик варианты гарәп галимнәре тарафыннан тасвирлана. Яңарыш чорында М. кануннарын өйрәнүгә архит-ра техникасының үсүе зур йогынты ясый. Һөнәрләр, диңгезгә чыгу, хәрби хезмәтнең кискен үсеше динамиканың фәнни нигезләре тууга этәргеч бирә. Н.Коперник планеталар хәрәкәтенә гелиоцентрик системасын тәкъдим итә, И.Кеплер — аларның хәрәкәт законнарын, Г.Галилей — классик М.ның чагыштырмалылык принцибын һәм инерция, Р.Декарт хәрәкәт микъдары саклану законы чыгара. Голландия механигы Х.Гюйгенс инерция моменты, үзәктән куучы һәм үзәккә куулы көчләр төшенчәләрен кертә. И.Ньютон классик М. законнарын ахыргача эшләп бетерә. 18 йөздә техник М. киң үсеш ала: А.К.Нартов — токар-күчерү станогын, И.И.Ползунов һәм инглиз уйлап табучысы Дж.Уатт пар машинасын уйлап таба, И.П.Кулибин уникаль механизмнар конструкцияләре. 19 йөздә М.ның интеграль һәм дифференциаль принциплары формалаштырыла, механизмнар кинематикасы, деформацияләнгән тоташ тирәлекләр М.сы, кече тирбәнүләр һәм хәрәкәтнең тотрыклылыгы, махсус механик фәннәр, каты жисемнең хәрәкәте кебек бүлекләр үсеш ала. Жисемнең деформацияләре теориясендә, корабль теориясендә, теоретик гидромеханикада (турбулент агымнар, чик катлам теориясе, майлау теориясе, канатны ягалап агу теориясе, газлар динамикасы) фундаменталь нәтижеләр алына; реактив хәрәкәт М.сына нигез салына. 20 йөздә М.ның үсешенә суднолар һәм авиация төзелешләре, космонавтика, энергетика, тирәлекләрне фильтрлау, житештерү технологияләре, гидрокорылмалар төзелешенә гамәли проблемалары этәргеч ясый.

Татарстанда М.ның фән буларак торгызылуы Казан ун-ты галимнәре — профессорлар Г.И.Карташевский, И.И.Запольский, Г.Б.Никольский, К.Ф.Реннер, М.Ф.Бартельс һ.б.ның хезмәтләре б-н бәйлә. 1825–33 елларда Н.И.Лобачевский М. буенча (ши. гидростатика һәм гидравлика) лекцияләр укый; соңрак аның лекция конспектлары буенча М.ны Н.Д.Брашман һәм П.И.Котельников укыта. Лобачевскийның шәкерте А.Ф.Попов өслектәге дулкыннар, эластиклык һәм тавыш теорияләрен үстерә. И.С.Громека капиллярлык күренешләре һәм үзле сыеклык хәрәкәте теориясен эшли (Громека–Ламба тигезләмәсе гидромеханика буенча барлык дәрәсләкләргә кертелә). Г.Н.Шебуев жылылык һәм гидродинамика кырларын заманча өйрәнүгә зур өлеш кертә. Д.Н.Зейлигер ох-

шаш үзгәрүчән жисем М.сы торгызылуы һәм винтлы исәпләүләрен жисем кулланылышы буенча тикшеренүләр үткәрә. Гаус принцибын гомумиләштергән Е.А.Болотов ышкылулар теориясе һәм аналитик М. буенча саллы нәтижеләргә ирешә. Н.Н.Парфентьев Казанда, беренче булып, көчәнешләрне анализлауның оптик алымнары лаб-ясен булдыра, М. тарихы мөһимләргә б-н шөгылләнә. 1930 елларда Н.Г.Четаев хәрәкәтнең тотрыклылыгы теориясе буенча яңа фәнни юнәлешкә нигез сала, тотрыклылыкның Казан мәктәбен житакли (И.Г.Малкин, К.П.Персидский, М.Ш.Әминов, П.А.Кузьмин, В.М.Матросов, Г.С.Галиуллин, В.Н.Скимель-Оше һ.б.). Авиация сәнгате һәм ракеталар төзүнең үсеше канат аэродинамикасы буенча тикшеренүләргә (С.Г.Нужин, В.А.Павлов, Н.Г.Куршев), пластиналар һәм сүрүләрнең деформацияләнгән киеренке халәтен өйрәнүгә (Х.М.Мөштәри, К.З.Галимов, М.С.Корнишин, А.В.Саченков, И.Г.Терегулов, Ю.Г.Коноплев һ.б.) этәрә. Самолет һәм вертолёт конструкцияләре М.сы, аларның ныклыгы һәм тотрыклылыгы буенча фундаменталь һәм гамәли тикшеренүләр үткәрелә (Ю.Г.Одиноков, В.А.Павлов, М.Б.Вахитов, В.Г.Шатаев, Ю.А.Радциг, А.В.Болгарский, А.Ю.Лисс, Г.Л.Дегтярев һ.б.). Казанда аэродинамиканың *кайтма кырый мөһимләргә* буенча фәнни мәктәпкә нигез салына, һәм ул үсеш ала; канатның һәм гидротехник корылмаларның профилен проектлау буенча тикшеренүләр давам иттерелә (Г.В.Каменков, Г.Г.Тумашев, М.Т.Нужин, Т.К.Сиражетдинов, Н.Б.Ильинский һ.б.). Ныклы үсеш алган бүлекләрнең берсе — авиация турбомашиннары һәм компрессорлар (Г.С.Жирицкий, В.И.Локай, А.В.Шукин, В.А.Максимов һ.б.), реактив һава двигательләре (В.П.Глушко, С.В.Румянцев, А.В.Талантов һ.б.) төзүнең техник һәм технол. процесслары механикасы. Татарстанда нефть һәм газ чыганаclarын эшкәртү *жир асты гидромеханикасын* һәм фильтрлау теориясен үстерүгә нигез сала. Галимнәрен нефтьле катламнар гидромеханикасы һәм чыганаclarның рациональ эшкәртү теориясе (Һ.С.Салихов, В.Я.Булыгин, В.Д.Чугунов, Г.Г.Вахитов, А.Ш.Газизов, Р.Х.Мөслимов һ.б.), күзәнәкчел тирәлекләрдә жылылык һәм масса күчеше (М.А.Пудовкин һ.б.), релаксацион нәсызыкча фильтрлау (С.Ф.Сайкин, Ю.М.Молокович һ.б.) буенча хезмәтләре киң танылу таба. М.ның төрле бүлекләре: аэрогидрототрыклылык; фильтрацион консолидация; сүрүләрнең грунт б-н тәэсир итешүе; тоташ һәм кавитацион агымнар; металлорны газодинамика, лазер б-н эшкәртү технологиясе; биомеханика, композитлар һәм реология, дисперс тирәлекләр һ.б. киселешендә тикшеренүләр үткәрелә (М.А.Илһамов, А.В.Костерин, В.Н.Паймушин, А.В.Кузнецов, О.М.Киселёв, И.Х.Фәхретдинов, С.Б.Червацкий, Ф.А.Гарифуллин, Д.А.Гобәйдуллин һ.б.). Казан галимнәренен М. өлкәсендәге фәнни һәм гамәли эшчәнлеге Казан циркы төзелешендә конструкцияләре пластиналар һәм сүрүләр теориясе нигезендә исәпләүдә, Кама елгасы

аша күпер төзелешендә, Казан метрополи-
тены туннелен салу барышында, ш.у. Татар-
стан пр-тиеләрендә (Казан вертолёт з-ды,
Казан моторлар төзү ЖБ, Яшел Уән судно-
лар төзү з-ды) технол. процессларны исәпләү-
дә гамәлгә ашырыла. Казан ун-ты жирлегендә — «*Известия высших учебных заведений. Математика*» (1957 дән), Казан техник ун-ты базасында «*Известия высших учебных заведений. Авиационная техника*» (1958 дән) журналлары нәшер ителә. М. буенча тикшеренүләр ТРның техник югары уку йортларында, сәнәгать пр-тиеләренен махсус бүлекләре һәм КБларында алып барыла. Бик күп Казан галимнәре илнен башка шәһәрләрендә кафедра һәм лаб-яләрнең, институтлар, әйдәп баручы фәнни үзәкләр, югары уку йортларының оештыручылары һәм житәкчеләре булалар. Казанда туып үскән М.А.Лаврентьев — СССР ФАнең Себер бүлеген оештыручы һәм аның беренче рәисе (Новосибирск ш.), К.П.Персидский — Казакъстан ССР ФАнең Матем. һәм механика ин-ты директоры, Н.Г.Четаев — СССР ФАнең Механика ин-ты директоры (Мәскәү), В.М.Матросов — РФАнең Машиналар төзелеше ин-ты каршындагы Тотрыкылык һәм нәсызыкча динамика тикшеренүләре үзәге директоры, В.М.Фомин — РФА Себер бүлеген Теоретик һәм гамәли механика ин-ты директоры, В.Н.Моныхов — РФА Себер бүлеген Гидродинамика ин-тында лаб. мөдире.

Әд.: М о и с е в Н.Д. Очерки развития механики. М., 1961; Казанский авиационный институт. М., 1986; Переломное десятилетие. Казанский государственный технологический университет. К., 2000; История Казанского университета. 1804–2004. К., 2004.

В.В.Клоков.

МЕХАНИКА ҺӘМ МАШИНА ТӨЗЕЛЕШЕ ИНСТИТУТЫ, РФА КГҮнең фәнни-тикшеренү ин-ты; 1991 елда СССР ФА Казан ф-лының Е.К.Завойский исем. Физика-техника ин-тының төп фәнни юнәлешләре фильтрлау теориясе (матем. секторы, Н.Г.Чеботарев тарафыннан нигез салынган) һәм сүрүләр теориясе (бүлек башлыгы Х.М.Мештери) булган механика бүлекчәләре жирлегендә оештырыла. Институтта теоретик һәм эксперименталь тикшеренүләрнең төп юнәлешләре: юка тышчалы конструкцияләрнең, гидроаэросыгылмалы һәм дулкынлы системаларның нәсызыкча механикасы; күзәнәкле структураларда һәм технол. жайланмаларда күп компонентлы күпфазалы тирәлекләр динамикасы; үзгәрчән структуралы идарә системаларының нәсызыкча тотрыкылык теориясе.

1970–90 елларда, контактлы өслекнең зур күчешләрен исәпкә алып, юка тышчалы конструкцияләрнең сыеклык һәм газ б-н тәэсир итешүе теориясе үстерелә; үткәргеч торбалар, моторлар, үтә үткәрүчән кабель, парашютлар, биотышчалар һ.б.ның модельләрен тәшкит итүче системалар тәкъдим ителә (М.Ә.Илһамов, Ә.Н.Гыйльманов, Ж.М.Сәхәбединов, В.В.Ридель, Р.Ш.Гыймадиев). Торбаларда газ һәм аэрозольнең көчле нәсызыкча тирбәнәшләре эксперименталь һәм нисбәти тикшерелә; дулкыннарның ярым

дисперсияле пар-газ тамчылы катышмаларда таралуы теориясе һәм газ куйкыгының сыеклыктагы динамикасын тикшерү өчен матем. модель эшләнә (М.Ә.Илһамов, Д.Ә.Гобәйдуллин, Р.Г.Зарипов, А.А.Аганин). Катлаулы геометрияле сүрүләрнең көчле жылылык йөкләнәшләре тәэсиренә ныклыгы теориясе һәм аны исәпләү алгоритмнары тәкъдим ителә; структуралары бериш булмаган элпәләр һәм мембраналарның механик үзлекләрен билгеләүнең эксперименталь-теоретик алымы үстерелә (М.С.Корнишин, М.С.Ганиева, Н.М.Якупов).

1990–2000 елларда нефть, газ һәм су катламнарын фильтрлау параметрларын идентификацияләү алымнары эшләнә; полимер-дисперс системалар кулланып, нефть катламнарына су кертүнең матем. модельләре төзелә (М.Х.Хайруллин, П.А.Мазуров, А.И.Никифоров). Технологик жайланмаларда һәм жылылык алмаштыргычларда жылылык һәм масса күчүрүнең матем. модельләре, сыгту системалары, жылоткечләр конструкцияләре, градирлау корпусларын көчәйтү өчен терәк системалар тәкъдим ителә (В.Л.Федяев, А.Б.Мазо, Н.М.Якупов).

Институтта тупланган үзгәрешле тигезләнеш массасының релятивистик динамикасына (У.Н.Закиров) караган мөһимләләр, нәсызыкча идарә системаларының һәм очраклы структур үзгәрешләре булган системаларның тотрыкылыгын тикшерү өчен Ляпунов вектор функцияләре алымы (А.И.Маликов) усеш ала.

Институтта составында (2013) — 7 лаб. (тоташ тирәлек механикасы; тоташ тирәлекнең хисаплау динамикасы; сүрүләрнең нәсызыкча механикасы; фильтрлау процессларын матем. модельләштерү; жир асты гидродинамикасы; технол. процессларны модельләштерү; тотрыкылык һәм идарә итү, гидрогеол. процессларны матем. модельләштерү төркеме) һәм аспирантура бүлеге. Штатта 65 фәнни хезмәткәр, ш.и. 13 фән д-ры һәм 25 фән канд-ты. Тәҗрибә базасына 8 эксперимен-

РФА КГҮнең Механика һәм машина төзелеше институты тарафыннан эшләнә торган терәк системасындагы СК-1200 градирясы. Түбән Кама ш.

таль жайланма, күппроцессорлы хисаплау системасы МВС-1000/16К керә. Фәнни тикшеренү нәтиҗәләре «Татнефть», «Түбәнкамнефтехим» АЖләрнең һәм ТРның башка пр-тиеләрендә гамәлгә кертелгән. Ш.У.Галиев, К.З.Галимов, М.С.Ганиева, Б.В.Гулин, В.Л.Данилов, В.А.Иванов, М.Ә.Илһамов, М.С.Корнишин, В.М.Матросов, Р.Г.Нигъмәтуллин, Һ.С.Салихов, И.В.Свирский, В.В.Скворцов, И.Г.Терегулов, В.Д.Чугунов һ.б. ин-тта механика буенча тикшеренүләргә зур өлеш кертәләр. Институтның күп кенә хезмәткәрләре ТРның атказ. фән эшлеклесе, ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе исемнәренә лаек була, орденнар һәм медальләре б-н бүләкләнә. Институтның житәкчеләре — М.Ә.Илһамов (1991–96), В.Л.Федяев (директор вазифаларын башкаручы, 1996–98), Д.Ә.Гобәйдуллин (1998 дән).

Әд.: Обзоры исследований по механике сплошной среды: К 50-летию КазНЦ РАН. К., 1995; Институт механики и машиностроения // Проблемы нелинейного анализа в инженерных системах. Междунар. сб. 1998. Вып. 1(7); Актуальные проблемы механики сплошной среды: К 10-летию ИММ КазНЦ РАН. К., 2001; Российская академия наук. 1991–2001. М., 2002.

З.В.Скворцова.

«МЕШӘК-АЛЫП», Бараба татарларының әкияти-мифологик дастаны. Баш каһарман исеме б-н аталган. Сюжеты батырларның каһарманлыклары, яучылап (димләп) йөрү мотивларына нигезләнә. Кара хан боерыгы б-н каһарман төрле батырлыктар кыла: мөҗизәли балык Яанның алтын ынагын, Чүчеле кошның (башка исеме — Алып Каракош) алтын каурынын алып кайта. Батырлыктарның иң авыры ханга кәләш — Тәбәнә Кугаханышны алып кайту була. Тәбәнә Кугаханыш төрле кыяфәтләргә керә белә: ул балыкка әверелә яки орлык булып идәнәгә чәчелә. Каһарман, бөтен авырлыктарны жиңеп, кәләшне ханга алып кайтып бирә. Хан зур туй мәҗлесе оештырып уйлый. Тәбәнә Кугаханыш, Мешәк-алыпның батырлыктарын бәяләмәвен белгәч, ханны кара тукранга әверелдерә, ә үзе Мешәк-алыпка кияүгә чыга. Кияү хан була. Алар бергә озак еллар тату һәм бәхетле яшиләр.

«М.-а.» 1860 елларда хәзерге Новосибирск өлкәсенә Кольванский р-ны Тәрәнә авылында В.В.Радлов тарафыннан язып алына.

Әд.: Р а д л о в В.В. Образцы народной литературы тюркских племён, живущих в Южной Сибири и Даунгарской степи. СПб., 1872. Ч. 4.

Ф.И.Урманчеев.

МЕЩАННАР (поляк. mieszcza — шәһәрдә яшәүчеләр), Россия империясендә салым түләп торган шәһәр халкы. Элек Русьның Речь Посполита терр-ясенә кергән Көнъяк һәм Көнбатыш шәһәрләрендә яшәүчеләрне, 17 йөздә — чыгышлары б-н Польшадан торыган, Илчелек приказында хезмәттә булып, 1671–72 елларда Мәскәү янында Мещаннар бистәсе төзеп яшаган кешеләрне М. дип йорткәннәр. 18 йөзгә соңгы утыз елында Россия шәһәрләрендә барлык посад халкы М. дип аталган: Госманлылар империясе б-н сольх төзелү уңаеннан кабул ителгән 1775 ел 17 март Манифесты буенча, капиталы 500 сумнан ким булмаган посад кешеләре сәүдәгәрләр катлавыннан М. катлавына күчәргә тиеш була. Капиталын үстергән М. ка-

бат сәүдәгәр катлавына кайта һәм янадан кире күчә ала. «Шәһәрләргә өстенлекләр грамотасында» (1785) шәһәрләрнең барлык «урта тормышлы кешеләре» М. дип күрсәтелгән («гомуман М.»), бу исем «хезмәт сөю һәм яхшы хольк нәтижәсе» итеп каралган, ягъни шәһәрдә күчмәс милкә булган «цех гражданданнары», «чит шәһәр һәм чит ил кунаклары», «посад кешеләре» М. катлавына кертелгән. М. вак сәүдә һәм вак һөнәрчелек б-н тоткарлыксыз шөгылләнү хокукына ия була; мешан катлавы статусы нәселдән тапшырыла. Шуннан соңгы чорларда М. дип аталырга хокукы яки тиешле затлар исемлеге кыңрау. Ул, башлыча, элекке крәстияннәр хисабына арта. Һәр шәһәрдә М. жәмгыятә оештырыла, жәмгыятә *мешаннар идарәсен* сайлап куя. М. катлавына теркәү губерна казна палаталары графыннан, кабул итү килешүе аша һәм яңа эгъза кабул итүче М. жәмгыятенен 6 «ышанычлы» эгъзасы тәкъдиме б-н башкарыла. М. катлавына караган зат, башка жиргә китәр алдынан, кайтканына кадәрге вакыт өчен салымнарын алдан түләп куя (бу турыда паспортна тамга салына). Мешан балаларын гимназиягә бирү өчен, М. жәмгыятенен ризалыгы таләп ителә. Мешан гаиләсендәге бүленеш яки башка чыгу очракларында ш.у. жәмгыятә ризалыгы таләп ителә. «Казан губернасының геометрик картасы» мәгълүматлары буенча, 1796 да Казан губернасы шәһәрләрендәге М. саны (ир-атлар): Чабаксар — 1193, Чистай — 474, Зоя — 339, Козьмодемьянск — 314, Ядрин — 273, Цивильск — 259, Царёвококшайск — 160, Лаш — 129, Тәтеш — 91, Спас — 34, Мамадыш — 33 кеше. 19 йөздә Казан губернасы шәһәрләренен социаль составында М. өлеше 50–80% ка житә. 1860 та Казан губернасындагы салым түләп торган шәһәр халкынан 61174 кешенә 49020 се М. була; 1897 да М. саны — 88399 кеше, шуларның 62818 е шәһәрләрдә яши. М. зур күләмле акачлалта жьемнар һәм натуралата түләүләрне күтәрә, ш.у. рекрут бирә. 1863 тә жан башынан түләп торган салым азрак күләмле сәүдә-һөнәрчелек жьемы б-н алыштырыла. Һөнәрчелек салымы турындагы закон (1898) чыкканнан соң (ул М.га да кагыла), М.ның хужалык эшчәнлегә б-н социаль катлау арасындагы бәйлелек юкка чыгарыла. «М.» төшенчәсе социаль чыгышны күрсәтү өчен генә кулланыла башлый (сонрак тискәре мәгънә дә ала: ягъни тар карашлы, вак омытылшы кешеләр). ХКСның 1917 нең 10 ноябрәндә кабул ителгән «Социаль катлауларны һәм гражданлык чиннарын бетерү турындагы» Декреты б-н М. катлавы бетерелә.

Әд.: Сборник материалов по истории Казанского края в XVII в. К., 1908; Гончаренко Л.Н. Города Среднего и Нижнего Поволжья во второй половине XIX века (Социально-экономические исследования). Чебоксары, 1994; Зорин А.Н. Города и посады дореволуционного Поволжья. К., 2001.

Л.М.Айнәтдинова.

МЕЩАННАР ИДАРЭСӘ, Россиядә мешаннар катлавы үзидарәсе. М.и. Россия империясе шәһәрләренә хокук һәм өстенлекләр бирү грамотасы (1785 нең 21 апреле) нигезен-

дә оештырыла. М.и. мешаннар жәмгыятә (алар һәр шәһәрдә була) эгъзалары тарафыннан сайлана, губернатор тарафыннан раслана. Идарә 3 елга сайлана, староста, аның ярдәмчәсе һәм берничә десятниктан тора. Староста мешаннар жәмгыятендә торучыларның исемлеген төзи-яңарта, жәмгыятә эгъзасы каядыр китәсе булса, паспорт бирә, салым исәбен билгели һәм жьемнар жьы. Идарәдә *мешаннар* исемлеге һәм мешан гаиләләре исемлеге, туу, үлү, өйләнешү һ.б. теркәүләр алып барыла. Бөтенроссия УБК һәм ХКСның 1917 ел 10 ноябрь Декреты нигезендә М.и. бетерелә.

Әд.: к. Мешаннар.

МЕЩАНОВ Василий Николаевич (3.1.1923, Чаллы кантоны Түбән Маврино а. — 6.8.2011, Казан), галим агроном, агрохимик, а.х. фән. канд. (1972), РСФСРның атказ. агрономы (1982). Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1957). 1957–65 елларда респ-кадагы иң зур «Акташ» с-зында баш агроном, 1965–69 да Әлмәт зональ агрохимия лаб-ясе мөдире, 1969–71 дә ТАССР а.х. министры урынбасары. 1971–89 да Бөтенроссия а.х. химияләштерү фәнни-тикшеренү һәм проектлау-технол. ин-тының Идел-Вятка ф-лында директор урынбасары. «Акташ» с-зында эшләү чорында М., респ-када беренчеләрдән булып, берьюлы түләп торган премия системасын производствого кертә, бу исә хезмәт житештерүчәнлеген күтәрүгә һәм эшчеләрнең магди кызыксынуы артуга китерә. Татарстанда агрохимия хезмәтен оештыручыларның берсе. Өче туфрактарны известьләү, жир эшкәртүдә ашламаларны нәтижәле кулланыуның фәнни нигезләрнең һәм гамәли ысулларын эшли. ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Применение удобрений на выщелоченных черноземах Татарской АССР. К., 1978; Известкование кислых почв. М., 1982; Рекомендации по известкованию кислых почв. К., 1986; Молодому агроному. К., 1987.

МЕЩЕРА, 1 нче меңьеллык — 2 нче меңьеллык уртасында Идел-Ука елгалары арасындагы жирләрдә яшәгән, фин-угор төркеменә караган кабиләләр. 10–16 йөзләр чыганаclarында Ука бие халкы буларак күрсәтелә. Чыгышлары *мераләргә* бәйлә дип фаразлана. Мераләрнең бер өлеше ш.у. балт кабиләләренен этномәдәни йогынтысын кичерә. Бердәм кабилә булмаулары ихтимал. Төп шөгылләрә — ышна ачып иген игу, терлекчелек, сунарчылык. 11 йөздән М. төбәгенә славян халыклары үтпәп һәм жирле халык ассимиляциягә дучар ителә. 12–13 йөзләрдә, русларның колонияләштерүе һәм христианлаштыруның массачыл төс алуы нәтижәсендә, бу процесе аеруча тиз бара. 14–16 йөзләрдә М. төбәгенә *Мухша олысыннан* чыккан татарлар күчеп утыра. 2 нче меңьеллык уртасыннан башлап, М. чыганаclarда аерым халык буларак телгә алынмый. «М.» этнонимы Югары Идел бие топонимикасында сакланып калган. 15 йөздән рус рәсми чыганаclarында М. (М. төбәге) адм.-терр. төшенчә буларак кулланыла. 15–17 йөзләрдә чыгышлары б-н шушы төбәктән булган йомышлы татарларга кагылышлы атамалар әлгә

термин б-н бәйлә: «йомышлы М. татарлары», «мешеряктар», ш.у. йомышлы татар бөкләре — Мешерскийлар фамилиясе. М.ның берничә археол. истәлегә — башлыча 11–13 йөзләргә караган гадәти һәм курганлы каберлекләре билгеле. 11–12 йөзләргә нисбәтле гадәти каберләрдә маеләр чокылган агачка яки табутка (кабык табут та очрый) салып, көнбатышка каратып жирләнгән. Курганлы каберлекләр, башлыча, 12–13 йөзләргә карый. М. төркемен хасил иткән халыкларның хатын-кызларына яссы, айсыман алкалар, нечкә металл чыбыклардан үрелгән балдактар, төрле чылтыравыклар кушып ясалган чөч асмалары хас булган.

Әд.: Финно-угры и балты в эпоху средневековья. М., 1987; Рябинин Е.А. Финно-угорские племена в составе Древней Руси. СПб., 1997; шул у к. Мешера // Финно-угры Поволжья и Приуралья в средние века. Ижевск, 1999.

И.Л.Измайлов.

МЕЩЕРА ТӨБӘГЕ, к. *Мишәр йорты.*

МЕЩЕРОВ Әнвәр Таһир улы (20.4.1920, Пенза губ., Краснолободский өязе Акчеево а. — 14.1.1986, Ленинград), галим агроном, а.х. фән. д-ры (1970), проф. (1972). Казакъстан а.х. ин-тын тәмамланган соң (1950), Бөтенсоюз үсемлекчелек ин-тында (Ленинград) эшли; Пушкино лаб-яләрендә яшелчә культуралары фәнни төркеме житәкчесе (1951–55). 1955 елдан Майкоп тәжриба станциясенә (Краснодар крае) яшелчә культуралары лаб-ясе мөдире. 1958 дән Бөтенсоюз үсемлекчелек ин-тында: директор урынбасары һәм бакача культуралары лаб-ясе мөдире (1958–65), интродукция һәм яңа культуралар бүлгәе житәкчесе (1965–75). Дөньядагы кыярлар коллекциясе әле б-н житәкчелек итә (1952 дән), бер үк вакытта бакача культуралары (карбыз, кавын) буенча тикшеренүләр уздыра. Кыярлар коллекциясе һ.б. культуралар б-н эшләрләдә чөчәк ату биологиясе, эволюция һәм жәенс генетикасы, селекциядә гетерозисны өйрәнү һәм куллану, авыруларга чыдамлык мәсәләләренә зур игътибар бирә. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: Огурцы. М., 1963 (автордаш).

МЕЩЕРОВ Зариф Ибраһим улы (15.6.1919, Пенза губ., Краснолободский өязе Акчеево а. — 25.7.1964, Горький ш.), Дан орденының тулы кавалеры (16.9.1944, 3.11.1944, 19.4.1945), старшина. 1939 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша. 1941 нең июненнан Боек Ватан сугышы фронтларында, 479 нчы аерым сапёрлар батальонында отделение командиры (5 нче һәм 39 нчы армияләренә 338 нче укчы дивизиясе). Көнъяк-Көнбатыш, Көнбатыш һәм 3 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Киев оборона операциясендә (1941), Мәскәү сугышында (1941–42), Ржев-Вязьма, Смоленск (икесе дә — 1943), Белоруссия (1944), Варшава-Познань һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1945) катнаша. 1944 нең 15 августында Кудиркос-Науместис (Литва ССР) шәһәрненнән төньяк-көнчыгыштарак (сапёрлар төркеме б-н дошман-

ның тиерчыбыклы тоткарлык сызыгы аша ил асап, укчыларның көтелмәгән һөжүмөн тәмин итә; 1944 нән 5–6 октябрдән Рәсейний (Литва ССР) шәһәрәннән коньяктарак (сапёрлар төркеме составында миналы кыр аша берничә үтү юлы ясыи); 1945 нән 16 гыйнвар төнәнә каршы Шилиамнен (Көнчыгыш Пруссия) пункты янындагы (сапёрлар төркеме б-н, укчылар подразделениесен уздыру өчен, дошманның тиерчыбыклы тоткарлык сызыгы аша үтү юлы ясыи) сугышларда батырлык күрсәтә. 1946 да демобилизациялә. Горький автомобиль з-дында мастер булып эшли. Ике Кызыл Йолдыз ордены һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кавалеры ордена Славы трёх степеней. Саратов, 1973; Кавалеры ордена Славы трёх степеней. Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МЕЩЁРОВ Хөсәен Хәким улы (14.1.1895, Пенза губ., Краснослободский өязе Акчево а. — 24.9.1977, Казан), акушер-гинеколог, мед. фән. д-ры (1939), проф. (1954), ТАССРның атказ. табибе (1945), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1964). Проф. В.С.Груздев шәкерт. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1926), шунда эшкә калдырыла, 1927 елдан акушерлык-гинекология клиникасында. 1930 дан Казан мед. ин-тында, акушерлык һәм гинекология каф. мөдире (1954–68), проф.-киңәшче. Хезмәтләре гинекологиягә, эндокринологиягә һәм генетикага, яралыны антенналь саклау, йөкләкнең соңгы чоры токсикозы, гениталиядагы яман шеш радиотерапиясенә карый. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: К изучению этиологии и патогенеза легочного рака // Тр. Казан мед. ин-та. 1935. № 1/2 (автордаш); Радиотерапия рака женской половой сферы в гематологическом освещении. К., 1952; Проблема радиотерапии рака шейки матки в гематологическом освещении (сообщение 1): Гематологическая характеристика больных раком шейки матки // Казан. мед. журн. 1960. № 2; Гематологическая характеристика действия радиолучей в эксперименте // Казан. мед. журн. 1966. № 1.

Әд.: Казанский государственный медицинский университет (1804–2004 гг.): Заведующие кафедрами и профессора: Биограф. словарь. К., 2004.

МЕЩЁРОВ Шамиль Кадим улы (7.1.1957, Мордва АССР, Ельники р-ны Чурино а.), психотерапевт, мед. фән. д-ры (2004), проф. (2006). 1986 елда Ленинград сан.-гигиена ин-тын тәмамлай. 1990–92 дә Ленинград өлкә мед. наркологија диспансерының бүлек мөдире, 1992–97 дә башлыгы. 1997 дән Хәрби-мед. академиясендә (С.-Петербург) укыта. Хезмәтләре социаль изоляция нәтижеләрен фармакологик юл б-н коррекцияләгүгә карый.

Хезм.: Дофамин и подкрепляющие системы мозга. СПб., 2002 (автордаш); Способ моделирования синдрома алкогольной зависимости у крыс // Усовершенствование методов и аппаратуры, применяемых в учебном процессе, медико-биологических исследованиях и клинической практике. СПб., 2002. Чыг. 33 (автордаш); Синдром социальной изоляции. СПб., 2004 (автордаш).

МЕЩЁРСКИЙ Платон Степанович (8.11.1713, Мәскәү губ. — 23.12.1799, Кострома губ., Нерехтин өязе Михеевский а.), кенәз, хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, генерал-аншеф

(1784), инфантерия генералы (1796). Дворяннар нәселеннән. 1729 елдан хәрби, 1764 тән гражданлык хезмәтендә. Кыргыз тарларына каршы яуда (1732), рус-швед (1741–43) һәм Жидееллык (1756–62) сугышларда катнаша. 1764 тән Малороссия коллегиясе әгъзасы, 1769–74 тә Малороссия идарәчесе.

1774–80 дә Казан губернаторы. Пугачёв көрәштәшләре зыян китергән Казанны яңадан торгызуга житәкчелек итә: яна план буенча урамнар һәм тыкрыклар тигезләнә, су канаулары казыла, фонарьлы ут баганалары куела, Покровский, Воскресенский һәм Черек Күл буендагы урамнар ачыла; йортлар салу өчен халыкка акчалата ссуда бирелә. 1774–75 тә ачылыкны булдырмау максатыннан генерал П.И.Панин б-н берлектә азык-төлек баяларен контрольдә тоту, жәмәгать эшләре оештыра, бу елларда губернада казна ипи кибетләре төзелә. 1775 елгы Губерна реформасын эшләгүдә катнаша. 1781 дә Казан наместниклыгын булдыруга житәкчелек итә. Реформа барышында губерна жирләре киметелә һәм 13 өязгә бүленә (ш.и. Мамадыш, Спас, Чистай өязләре оештырыла; Мамадыш, Спас, Чистай өяз шәһәрләренә әверелә). 1780–81 дә Казан һәм Сембер, 1781–83 тә Казан һәм Пенза, 1783–92 дә Казан һәм Вятка генерал-губернаторы (наместник).

Хезмәт урыннарындагы жинятыләр б-н көрәшә, губернаторларның, Казан наместниклыгының адм., мәхкәмә һәм төрле катлам оешмаларын күзәтпән тора. М. заманында Казанда 1786 да Әсасый халык уч-щесе, Дары з-ды салына, 1797 дә руханилар семинариясе руханилар академиясе дип үзгәртелә. 1796–97 дә Казан хәрби губернаторы. 1798 дә Казандагы Беренче ир балалар гимназиясен яңадан торгызуга ирешә. Изге Андрей Первозванный, Изге Александр Невский орденнары б-н бүләкләнә.

М.га Н.Струйскийның «Син безнен арада булганда» («Когда ты между нами был», М., 1780), Д.Зиновьевның «Казанда Әсасый халык училищесе ачылуга мәдхия» («Ода на случай открытия в Казани Главного народного училища», СПб., 1786) һәм «Барлык эшләрдән азат ителгүгә байле мактау сүзе» («Похвальное слово на случай увольнения от всех дел», СПб., 1793) шигырьләре багышлана.

Әд.: Долгоруков П.В. Российская родословная книга. СПб., 1855. Ч. 2; Румель В.В., Голубцов В.В. Родословный сборник русских дворянских фамилий. СПб., 1887. Т. 2; Петров П.Н. История родов русского дворянства. М., 1991. Кн. 1; Долго в Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяйева «вручённой губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

МЕЩЕРЯКОВ Адриан Матвеевич (7.9.1896, Пенза губ. Парцы а. — 1970, Чиләбе ш.), хирург, анатом, мед. фән. д-ры (1951). Проф. В.Н.Мурат шәкерт. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1929), Буа кантонының Шонгат хастаханәсе мөдире булып эшли. 1930 елдан Казан мед. ин-тының анатомия кафедрасында. 1932 дән Чуаш АССР-

З.И. Мещеров.

П.С. Мещерский.

ның Балабаш-Баишево, 1933 тән Мари АССРның Кожласолинский хастаханәләрендә мөдир. 1939–40 та, совет-фин сугышы чорында, Казан хәрби госпиталендә. 1941 дән Кызыл Армиядә, 13 нче армиянән 611 нче кыр госпитале ординаторы. 1942 да тоткынлыкта. 1943 тән Үзәк фронт сәясия идарәсе карамагында (тикшерү уза). 1943–46 да 1095 нче сортировка эвакогоспиталендә хирургия бүлегә башлыгы. 1947 дән Казан мед. ин-тының анатомия кафедрасында, бер үк вакытта, 1949 дан, фельдшер-акушерлык мәктәбендә укыта. 1950 дән Чиләбе мед. ин-тының анатомия каф. мөдире, 1969 дан проф.-киңәшче. Хезмәтләре эксперименталь морфологиягә, гистология, эмбриологиягә карый. Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: К морфологии парасимпатического отдела вегетативной нервной системы газового сплетения человека и некоторых животных // Тр. Казан. мед. ин-та. 1937. Т. 2; Результаты экспериментального морфологического изучения иннервации женских половых органов // Архив анатомии, гистологии и эмбриологии. 1938. Т. 19, вып. 3; К вопросу об иннервации прямой кишки // Архив анатомии, гистологии и эмбриологии. 1939. Т. 20, вып. 2.

Әд.: Алаев А.Н., Сперанский В.С. За рубежные и отечественные анатомы. Саратов, 1977.

МИАСС шәһәре, Чиләбе өлкәсендә урнашкан. Халкы — 166231 (2012), татарлар — 5,5 мең кеше (2002). М.терр-ясенә татарлар 19 йөзнен 2 нче яртысында урнаша башлай, бакыр эретү з-дында эшли, һөнәрчелек һәм сәүдә б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында М.та татарлар кибет тоталар; мәчет һәм мәдрәсә, татар типографиясе була. Хәзерге вакытта Шәһәр үзәк китапханәсе каршында милли әдәбият бүлегә эшли (1996 дан), татар телендәге китаплар фонды бар. М.тан ТРга «Урал» автомобильләре китерелә. Шагыйрь М.Х.Шаһиевның тормышы һәм хезмәт эшчәнлегә М. шәһәре б-н бәйлә.

МИГАЧЁВ Станислав Александрович (19.8.1947, Баулы р-ны Еновка а.), физик, физика-матем. фән. канд. (1982), ТР Дәүләт бүләгә лауреаты (2011). 1970 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, РӨФА КГУнән Физика-техника ин-тында эшли. Хезмәтләре каты жисем акустикасына, оптико-һәм радиоспектроскопиягә карый. 10 МГц–10 ГГц диапазон эшлыгындагы өлкәсез һәм импульслы акустик нурланыш кулланылган спектрометрлар комплексын эшли. Акустикада һәм акустооптикада көчле магнетиклар-

М.П. Мизинов.

ны кире ферромагнитик тэртипкә салуның роле турындагы топ теоретик нигезләмәне раслаучы нәтижеләрне тәжрибә юлы б-н таба һәм тикшерә. Дәүләт бүләге акустик дулкыннарның кристалларда квант системалары б-н үзара тәсире күренешләрен тикшерүгә һәм гамәли кулланырга караган хезмәтләре өчен бирелә.

Хезмәт: Исследование кристаллов ИАГ: Сг, Fe методом акустического электронного парамагнитного резонанса // Физика твёрдого тела. 1991. Т. 33, № 9 (автордаш); Акустооптическая дифракция в гематите, обусловленная магнитоупругой модуляцией поляризации оптического мод // Письма в журн. эксперим. и теорет. физики. 2008. Т. 88, вып. 1 (автордаш).

МИГУНОВА Елена Сергеевна (4.1.1984, Казан), спортчы (жинел атлетика), Россиянең халыкара класслы спорт остасы (2005), ТР-ның атказ. спорт остасы (2006). Татар гуманитар-пед. ун-тының юриспруденция ф-тын тәмамлый (Казан, 2006). Спорт б-н 1994 елда Олимпия резервы «Тасма» балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбәндә шөгыльләнә башлай, тренерлары — Р.Р.Шурыгина, 2001 дән О.И.Павлова. 2003 (яшүсмер кызлар арасында), 2005 (яшьләр арасында), 2006 да Европа чемпионатларында, Бөтендөнья универсиадасында (2005, барысы да 4×400 м лы эстафетада узышуда), Россия беренчелекләрендә (2006, яшьләр арасында), хатын-кызлар арасында Бөтендөнья ислам уеннарында (2005, 400 м да узышуда), Идел бие Федераль округы спартакиадаларында (2006, яшьләр арасында, 200 м да узышуда) жиңүче. Европа кубогы (2006, 4×400 м лы эстафетада) иясе. Яшүсмерләр арасында Россия беренчелекләрендә (2002, 4×400 м лы эстафетада узышуда), яшьләр арасында (2005, 400 м лы узышуда) көмеш медальләр ала. Яшүсмерләр арасында дөнья (2003, 4×400 м лы эстафетада узышуда), яшьләр арасында Европа (400 м лы узышуда) чемпионатларында бронза медальләр иясе. 2002 дән ТР Яшьләр эшләре, спорт һәм туризм министрлыгы Үзәк спорт ком-тының Дәүләт өстәмә белем биру учреждениесендә спортчы-инструктор, бер үк вакытта ТР буенча Эчке эшләр министрлыгы хезмәткәре.

МИГЪРАЖ (гарәп. المعراج — югарыга күтәрелү, күккә ашу), Мөхәммәд пәйгамбәрнең 621 елда, Рәжәб аеның 27 нче кичендә Иерусалимга мөҗизаи сәяхәте һәм аның *Аллаһ* катына күккә ашуы. Мөселман риваятьләре буенча, пәйгамбәр Мәккә мәчете янында йокыга талгач, аның янына Буран исемле канатлы жан иясе б-н *Жәбраил* фәрештә килә. Мөхәммәд алар ярдәме б-н мизгел эчендә

Бәйтөлмөкәтдәс (Иерусалим) шәһәрәнә сәяхәт кыла һәм Әҗсә мәчете янынан жиде кат күккә аша, анда Адәм, Яхъя, *Гайсә*, *Йосыф*, Идрис, Һарун, Муса, *Ибраһим* пәйгамбәрләр б-н очраша. Шуннан соң Аллаһ катында аның б-н сөйләшә. Аннары яшен тизлегендә Мәккәгә кайтарыла. Бу киче мөселманнар намаз, *Коръән* укып үткәрәләр.

«**МИЗАН**» («میزان»), газета. 1908 ел ахыры — 1909 ел башында Әстерхан шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә, барысы 24 саны чыга. «*Хәмият*» г-тасының дәвамчысы. Нашире һәм мөхәррире — М.Исмәгыйлев-Ширванский.

Әд.: Рәмиев И. Вакытлы татар матбугаты (Альбом). 1905–1926. К., 1926; Затымызга мөнәсиб сыйфатларымыз // Әмирхан Ф. Сайланма әсәрләр. К., 1989. Т. 3.

МИЗІНОВ Михаил Петрович (18.11.1918, хәзер Ульянов өлкәсенә Инза р-ны Пятино а. — 22.10.1969, Казан), Сов. Союзы Герое (24.8.1943), полковник. Чкалов хәрби авиация уч-щесен (1940), офицерлар составын камилләштерүче Югары очу тактик курсларын, Н.Е.Жуковский исем. Хәрби-һава инженерлар академиясен (Мәскәү, 1955) тәмамлай. 1937 елдан Кызыл Армия сафларында. 1941 нең июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 128 нче бомбардировщиклар полкы звеносы командиры (16 нчы һава көчләре армиясенә 3 нче бомбардировщиклар корпусы 241 нче бомбардировщиклар дивизиясе). Үзәк фронт авиациясе составында 1943 нең апреленә дошманның тупланган хәрби техникасын һәм тиер юл үзгәндәге хәрби эшелоннарын бомбага тоту максаты б-н 210 сугышчан очыш ясай. Сугыштан соң СССР Хәрби һава көчләре сафларында хезмәт итә (1959 га кадәр), Казанда яши. Ике Ленин ордены, Кызыл Байрак, Александр Невский, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Фёдоров А.Г. В небе — «петляковы». М., 1976; Честь, отвага, мужество. Саратов, 1979; Герои огненных лет. М., 1980. Кн. 4.

М.З.Хәбибуллин.

МИЗІНОВО авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрәннән 11 км көньяктарак, Сәкел елгасы буенда. 2010 елда 166 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре төрләр асрау. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да чиркәү-приход мәктәбе (1894 тә ачыла), 4 тегермән, салат ясау йорты, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 684 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Шырдан волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Зоя, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 138 ир-ат; 1859 да — 598, 1897 дә — 728, 1908 дә — 600, 1920 дә — 599, 1926 да — 687, 1938 дә — 584, 1949 да — 562, 1958 дә — 602, 1970 тә — 531, 1979 да — 359, 1989 да — 204, 2002 дә — 148 кеше.

МИКАЙЛ бині ЖӘҒҒӨҒ (10 йөз уртагы), болгар идарәчесе. *Алмыш* ханның улы дип фараз ителә. Исеме 918–20 елларда сугылган болгар акчаларынан мәгълүм. Идел бие Болгар дәүләте илтәбәре (идарәчесе) (930 нчы елларга кадәр). М.б.Ж.нең вафатыннан соң дәүләт үзәкләре Болгар һәм Суар шәһәрләрендә булган 2 биләмәгә бүленә, дип уйланыла.

Әд.: Мухамедиев А.Г. Древние монеты Поволжья. К., 1990.

МИКРОАШЛАМАЛАР, составында микроэлементлар (бор, бакыр, марганец, молибден, кобальт, цинк һ.б.) булган минераль ашламалар. Аз күлмдә кулланылалар. М.ны борлы (бор кислотасы, борлы концентрат, борлы суперфосфат, бор ферритлары, бор хелатлары, кайбер вак төелгән борлы рудалар һ.б.), бакырлы (бакыр купоросы, бакыр ферритлары, бакыр хелатлары, пиритлы огарок һәм бакырның башка тозлары), марганецлы (өчө күкертле марганец сульфаты һ.б.), молибденлы (молибденлы-өчө аммоний, натрий аммоний молибдаты һ.б.) кобальтлы, цинклы (өчө күкертле цинк һ.б.), күкертле (типс һ.б.) төрләргә, шу. составында 2 һәм күбрәк микроэлемент булган полимикрощлаамаларга аералар. А.х. культураларының М.га ихтыяжы үсемлекләрен биол. үзгәрткәнчәлекләрен һәм туфракта микроэлементлар булуга карап билгеләнә. ТР туфракларының микроэлементлар б-н тәэмин ителеше таблицада бирелә.

ТР туфракларында микроэлементлар (2012 нең 1 гыйнварына)

Микроэлементлар	Тикшерелгән майдан мең га	Тәэмин ителеш дәрәжәсе		
		түбән	уртача	югары
Бор	3249,4	6,8	20,1	73,4
Бакыр	2523,5	34,9	8,7	56,4
Марганец	1463,6	1,8	34,1	64,0
Молибден	3249,4	52,1	39,8	8,1
Кобальт	2523,5	10,5	44,6	44,9
Цинк	2523,5	58,6	17,2	24,2
Күкерт	3249,4	51,9	39,1	9,1

Кәсле-кәлсу туфракта микроэлементлар күпчелек иллювиаль горизонтта, кара туфракта — черемәдә, соры урман туфрагында арадаш урында туплана. Микроэлементларның концентрация дәрәжәсе туфракның черемә катламында туфрак барлыкка китерүче токымнар, үсемлекләр, механик составы үзгәрткәнчәлекләренә, черемә булуга һәм хужалыкның туфрактан ничек файдаланыуына бәйле. Карбонатлы туфракларда молибден һәм борның артыкчылыгы күренә, ул балчыксыл кисәкчәләр һәм хәрәкәтчән цинк булуга бәйле. Авыр механик составлы туфраклар бор, кобальт, бакыр б-н яхшырак тәэмин ителгән. Жиңел механик составлы туфракларда молибден, цинк, күкерт, бакыр азрак. Торфлы туфраклар бакырга бигрәк тә ярлы.

Борлы М. куллану үсемлекләрен тышкы мохитнең уңайсыз шартларына тотрыклырак итә. Молибден эһәмиятле ферментларны, аерым алганда, нитратредуктазларны (2,3 тапкыр) активлаштыра, үсемлекләрен молекуляр азот туплау процессында мөһим роль уйный, үсемлек яфракларында хлорофилл һәм аскорбин к-тасын арттыра, үсеш

процессларын һәм пигментлар туплануны көчәйтә. Кәслә-көслү туфракларда аны куллану туфрактагы азотның минеральләшүе артуга һәм үсемлекләрнең «экстра-азотны» яхшы үзләштерүенә китерә: азот б-н туклану яхшыра, бу көчлә фотосинтез аппараты формалашуын, тамыр системасының сәндерү-йоту сәләте артуын тәэмин итә. Марганец шактый дәрәжәдә оксидлаштыру-кайтарту ферментларының активлығын билгели, ДНК һәм РНК, органик к-талар, витаминнар синтезына, фосфор, күкерт, азот һәм аусиннар алмашына тәэсир итә, туклыклы матдәләр һәм ионнарны сәндерүгә булыша, углекислый газның (CO₂) йотылу һәм кошы радиациясен файдалануның нәтижәләгән көчәйтә, вегетациянең 1 нче яртысында фотосинтезның продуктивлығын арттыра, 2 нче яртысында үсешне акрынайта. Бакыр чагыштырмача кыска вегетация чорында тамыр системасының сәндерү сәләтенә, CO₂ ассимиляциясенә, кошы радиациясен файдалануға, пигментлар активлығына, азот һәм аусин алмашына, фотосинтезның интенсивлығына уңай тәэсир итә. Күкерт сулау, фотосинтез, азот һәм углевод алмашы, ферментлар, витаминнар, хлорофилл, эфир, майлар һ.б. синтезы процессларында катнаша. А.х.да 100 дән артык М. һәм микроэлементлар өстәлгән минераль ашламалар куллану рәхсәт ителгән.

М.ны куллануның төп ысуллари — чөчүгә кадәр аларны орлыклар б-н рәтләрәгә керту (1 га га 0,5–5 кг тәэсир итүче матдә), тамырдан тыш өстәмә туклану (0,1–0,05% лы микроэлементлар сыекчасын сиптерү) һәм чөчү алдыннан орлыкларны эшкәртү (чылату). Татарстанда «ЖУСС» маркалы органик (хелатлы): бакыр-бор препараты (ЖУСС-1) һәм бакыр-молибденлы (ЖУСС-2) М. кулланыла, аларны «ТОРС» фирмасы житештерә. Беренчесе бөртекле культураларның орлыкларын, орлыклык бәрәңгегә эшкәртү өчен (1 т га 2–3 л), икенчесе — бөртекле-кузаклы культураларның орлыкларын (1 т га 3 л) һәм бәрәңгә чөчүлекләр (1 га га 1 л) эшкәртү өчен кулланыла.

М.дан файдалану ыктысади яктан нәтижәлә, аз чыгымнар б-н уңыш 15–25% ка арта. Табышлылык дәрәжәсе М.ның нәорганик формаларын кулланганда — уртача 25–87%, органик формаларын кулланганда 57–156% тәшкил итә, үсемлекләрнең авыруларга чыдамлыгы арта, агроценозга каршы пестицидлар куллану кими.

Әд.: Га й с и н И.А. Микро-, макроудобрения в интенсивном земледелии. К., 1989.

И.Н.Афанасьев, М.М.Ильясов, Р.И.Сафин.

МИКРОБИОЛОГИЯ (грек. mikros — кечкенә һәм biologia), микроорганизмнарны, аларның морфология, физиол., биохимия, систематика, генетикасын һәм үзгәрүчәнлеген; таралышын, табигатьгә һәм кеше тормышындагы ролен; микроорганизмнарны ачыклау, аерып алу, аларга тәэсир итү ысулларын өйрәнүче фән. Башлап өйрәнүче галимнар: Л.Пастер (Франция), Р.Кох (Германия), И.И.Мечников (Россия) һ.б. М. фәне берничә мөстәкыйль бүлек тәшкил итә. Гомуми М. микроорганизмнар биологиясенә

фундаменталь закончалыкларын өйрәнә; микроорганизмнарның яшәү тирәлегенә карап, туфрак һәм су М.се, геол. М. аерып кара. Мед. М.се патоген һәм шартлы патоген микроорганизмнарны, аларның аерымлык сыйфатларын, авыру китереп чыгару механизмнарын һәм токсиннар тәэсирен; инфекция процесслары закончалыкларын өйрәнү б-н бергә микробиол. диагностика ысулларын эшли. Клиник М. бүлекләре аерым өйрәнелә, антибиотиклар һәм ферментлар, вакцина профилактикасы мөстәкыйль вирусология һәм иммунология фәне объекты булып тора. Вет. М.се шушы ук мәсьәләләргә а.х. терлекләре һәм кыргый хайваннарга кагылышлы рәвештә карый. Технол. М. яки биотехнология, биопрепаратлар эшләүдә (терлек азыгы аксымы, чүпрә, липидлар һ.б.), ш.у. антибиотиклар, ферментлар, витаминнар, аминокислоталар синтезында кулланулыгы микробиол. процессларын, азык-төлек микробиологиясен һ.б. өйрәнү б-н шөгьльәнә. Биотехнол. өлкәсендәге уңышлар М. һәм азык-төлек сәнәгәтә үсешенә этәргеч бирә. А.х. М.се табигатьтәге матдәләргә әйләнешендә, туфрак составын, аның структурасын формалаштыруда һәм уддырышлылыгын арттыруда микроорганизмнарның ролен, үсемлек авыруларын һәм аларга каршы көрәш чараларын өйрәнә. Санитария М.се әйләнә-тирә мөхит микробиологиясен, аның кеше сәламәтлегенә йогынтысын тикшерә, аны контрольдә тоту ысулларын тәкъдим итә, гигиена нормативларын эшли, аларны саклау һәм яхшырту чараларын билгели. Санитария М.се санитария-азык-төлек М.се тармагын да үз эченә ала. Аерым тармак тәшкил итүче радиация М. нонлаштыручы нурларның микроорганизмнарга тәэсирен тикшерә. Космик М. космик корабль яки станция шартларында кеше һәм тирәлекнең бер-берсенә йогынтысын өйрәнә, галәмдә микроорганизмнарның яшәешен һәм үрчүен тәэмин итәрлек шартларны ачыклай. М. фәннең биол., микология, иммунология, эпидемиология кебек тармаклары б-н тыгыз элемтәдә тора.

Татарстанда М.нең фән буларак үсеше Бактериология ин-ты ачылу (1900), Казан клиник ин-тында (хәзер Казан мед. академиясе; 1920), Казан ун-тында (1930), Казан вет. ин-тында (1917) М. кафедралары, соңгысында фәнни-тикшеренү лаб-ясе барлыкка килү б-н бәйле. Мед. М.се үсешенә И.Г.Савченко (иммунитетны физика-химия юнәлешендә өйрәнү), В.М.Аристовский, Р.Р.Гельтцер (спирохетозларны өйрәнү, 1930–38), М.В.Резво (туберкулёзга каршы көрәш проблемаларын тикшерү, 1938–44) зур өлеш керте. Бөек Ватан сугышы елларында яра инфекцияләренә стафилококклы, стрептококклы, анаэроблы төрләрнең диагностика, дөвалау һәм кискәтү (Казан ГИДУВы, Н.Н.Спасский, К.Ф.Фирсова, 1940–50) мәсьәләләргә алга чыга. Сифилис авыруын пенициллин куллануып дөвалау тәжрибәсе кертелә (ГИДУВ, С.М.Васелева, 1956–64). 1960–80 елларда яра инфекциясе очракларында фагоцитоз күренеше, бактериаль аллергеннар (И.Е.Ала-

тырцева), Идел бие респ-каларында липтоспирозлар (З.Х.Кәримова, Г.З.Хәбирова), Урта Идел буенда бөер синдромлы геморрагик бизгәк (В.А.Бойко, Т.А.Башкирцев) өйрәнелә, беренче буларак төссез трепонема формасы аерып алына (Л.М.Устименко). Казан мед. ин-ты микробиологларының әзләнүләре фосфорорганик һәм табигый кушылмалардан торган яңа дару матдәләре табу һәм сынау юнәлешендә алып барыла (М.Г.Берим, К.Б.Брудная, Е.К.Наумова, Ш.З.Туктарова, Р.Г.Исхакова, Т.Ә.Кәримова һ.б.), үт юллары авырулары очрагында геликобактерның ролен (О.К.Поздеев, Ю.В.Вәлиева), РФ терр-ясендә таралыш алган стафилококкларның даруларга бирешмәүчәнлеген (Л.Т.Мусина) өйрәнүгә аерым игътибар бирелә. Микробиологлар, инфекциялистар һәм эпидемиологлар (Д.К.Бәширова, А.С.Созинов, И.И.Мамкеев һ.б.) вируслы гепатит патогенезын һәм авыруны дөвалау ысулларын төрле яклап, тирәнтен тикшерәләр. Дисбактериозның төрле төрләре б-н озаклап авыручы балаларның система һәм органнары микробиология өйрәнелә, авыруны дөвалау ысуллары тәкъдим ителә. 1990 еллардан фосфор һәм күкертле органик кушылмалардан торган препаратлар б-н бергә вирусларга каршы яңа төр дарулар уйлап табуга зур әһәмият бирелә (О.К.Поздеев). Фәнни тикшеренү материаллары Казан мед. ин-ты (1994 тән Казан мед. ун-ты) чыгарган фәнни хезмәтләр жыйынтыкларында басыла (1964, 1974, 1984, 1994, 2004).

Казан ун-тында М. буенча беренче фәнни тикшеренүләр 1830 елларда башлана һәм алар йогышлы авыруларны өйрәнүгә багышлана. Терлекләренә дөвалау каф. профессоры Ф.Брауэль (1806–82) ратологик процессга түләмә бацилласының ролен ачыклай. М.нең башлангыч үсешенә «Кеше һәм хайваннардагы йогышлы авыруларның сәбәбе буларак үсемлек паразитлары» («Растительные паразиты как причина заразных болезней человека и животных»; т. 1–4, СПб., 1882–86) дигән фундаменталь хезмәт авторы Н.В.Сорокин (1846–1909) зур өлеш керте. Университетта М. үсешенә этәргеч биргән М. кафедрасына танылган спирохетолог В.М.Аристовский житәкчелек итә. 1930 елларда ботаника, аннары М. лаб-яләрендә сулыкларның микробиология тикшерелә. М.И.Беляева (1940–76) житәкчелегендә Бөек Ватан сугышы елларында киң кулланылган ампула кетгутын стерильләштерүендә яңа ысулы уйлап табыла. 1951 дә, беренче буларак, нуклеодеполимераза бактерияләре һәм аларның шешләр үсешенә йогынтысын өйрәнелә башлый, шуның б-н молекуляр биологиягә нигез салына. 1963 тә шешләрне дөвалау өчен микроблардан алына торган препаратлар синтезлән торган махсус лаб. оештырыла, ул соңрак бактерияләренә күзәнәктән тыш гидролитик ферментларын өйрәнүгә әре тикшеренү үзгәргә әверелә (житәкчесе — И.Б.Леушинская, 1976–2003). 1980 елларда актив рәвештә нуклеодеполимеразалар бүлеп чыгаручы микроорганизмнар аерып алына, продуцентлар үстерү технологияләре һәм ферментларны

югары дәрәжәдә чистарту ысуллары эшләнә, аларның төп физик һәм химик, шу.у. катализтик үзлекләре, биосинтез үзгәчлекләре өйрәнелә. *Vacillus intermedius* (биназа) рибонуклеазасын (РНКаза) һәм *Serratia marcescens* эндонуклеазасын сәнәгаттә житештерү жайга салына; бу ферментларның мед.-биол. үзлекләре, вирусларга каршы тору, иммунитетны яхшырту, шешләр б-н көрөшү кебек сыйфатлары тикшерелә. Генетик инженерия, биотехнол. һәм мед. максатларында микроб нуклеазалары препаратлары һәм охшаш ферментлар уйлап тапкан өчен М.И. Беляева, Д.В. Иосыпова, Б.М. Куриненко, Н.П. Балабан СССР МС бүләгенә лаек булалар (1987). Шулу ук елда махсус лаб. биохимия һәм ферментлар биоинженериясе фәнни-тикшеренү лаб.-ясе дип үзгәртелә. 1990 елларда бактерияләрнең күзәнәктән тыш гидролазаларын өйрәнү эшенә Д.В. Иосыпова, Ф.Г. Куприянова-Ашина, Б.М. Куриненко, Н.П. Балабан, Л.В. Знаменская, М.Н. Филимонова, В.И. Вершинина, М.Р. Шәрипова, Ә.М. Мәрданова һ.б. зур өлеш кертә: биназа һәм *S. marcescens* эндонуклеазасы геннары клонлаштырыла, әүвәл өйрәнелмәгән бацитла протеиназалары, фосфатлары һәм РНКазаларына тасвирлама бирелә. *Serratia* төркеме бактерияләренә хитиназа комплексы өйрәнелә, *S. marcescens* эндонуклеазасының ферментатив катализы механизмы турында яңа мәгълүматлар алына. «Бактериаль ферментлар...» («Бактериальные ферменты...») хезмәте өчен И.Б. Лещинская, Л.В. Знаменская, С.Ю. Егоровка ТР ФАннң В.А. Энгельгард исем. бүләге бирелә (1996). 1960 еллар башында Казан ун-тының М. лаб.-ясендә Р.П. Наумова житәкчелегендә нефтьнең экологик куркынычлы ксенобиотиклары һәм углеводородларынды микроб метаболизмының физиол.-биохимик аспекты өйрәнелә. Микроб деградациясе, эшкәртелмәгән нефть һәм нефть шламнары, нитроароматик һәм кремний-органик кушылмалар, арилполикарбонлы һәм өске катлам актив матдәләр таркалуның метаболик юллары тикшерелә. Ксенобиотиклар катаболизмында катнашучы ферментлар өйрәнелә, аерым ферментларның плазмида регуляциясендә катнашу үзгәчлекләре ачыклана (Н.Г. Захарова, С.Ю. Селивановская, С.К. Зарипова, А.Н. Фәтахова, И.М. Скипина һ.б.). 1970 еллардан башлап генетик токсикология өлкәсендә тикшеренүләр алып барыла: эволюциянең төрлө дәрәжәсендә торган организмнардагы (прокариотлардан башлап, күзәнәк культуралары һәм хайваннарның аерым органнарына кадәр) токсиннар һәм мутагеннарны тиз арада бәяләү өчен тест-системалар төзү ителә. 1990 еллардан эукариот модельләрдә биназаның гено- һәм цитотоксинлык сыйфатлары тикшерелә, *in vitro* биназасының аерым төр онкогеннар экспрессияләүче рак күзәнәкләренә кайбер линияләренә карата югары цитотоксинлык һәм апоптогенлыкта булуы ачыклана. Биназаның аксым төзелешен өйрәнү бу фермент һәм шеш күзәнәкләре арасындагы мөнәсәбәтләрнең нечкә механизмын аң-

ларга мөмкинлек бирә (И.Е. Черепнёва, О.Н. Ильинская).

Татарстанда вет. М.се И.Н. Ланге, Н.Д. Степанов, М.П. Тушинов, Н.П. Руфимский, М.В. Рево, Х.Х. Абдуллин, В.П. Кивалкина, Р.Г. Госманов хезмәтләре б-н билгеләнә. А.х. терлекләренә йогышлы авырулары өйрәнелә, диагноз кую һәм авыруны кисәтүнең махсус чаралары тәкъдим ителә (М.В. Рево, Ш.Х. Харисов, В.С. Сухорещий, Х.Х. Абдуллин, В.П. Кивалкина), И.Н. Ланге вакцинасы нигезендә түләмәгә каршы вакцина (Казан вакцинасы) уйлап табыла; гистолитлар аерып алынып, аларның кеше һәм терлекләр организмына тәэсире өйрәнелә (Е.К. Боль, В.В. Никольский, А.П. Тушинов, Н.Р. Руфимский, Х.Х. Абдуллин, Ш.Х. Харисов һ.б.). Бруцеллә проблемалары өйрәнелә, бруцелләзга каршы нәтижәле вакциналар табыла (С.К. Салмаков, штамм 82), шу.у. местериоз (О.А. Котылев, АУФ), колибактериозга каршы вакциналар, яңа дезинфекция препаратлары (фенормолин) эшләнә. Авыру тудыручы микроорганизмнарга эфир майлары тәэсире тирәнтен өйрәнелә (Х.Х. Абдуллин, 1950 еллар). В.П. Кивалкина һәм З.Х. Кәримова житәкчелегендә прополистан ясалган препаратларны тикшерү нәтижәсендә аларның иммунитет булдыруга уңай йогынтысы ачыклана; препаратлар мед. һәм вет. практикасына кертелә (С.Г. Покровский, А.А. Барсков, В.А. Балалыкин, Ә.И. Ибраһимова, Э.Л. Бударкова һ.б., 1960–80 еллар). Р.Г. Госманов Ку бизгәгә очрагында риккетсиозга диагноз кую юлларын һәм авыруны кисәтү чараларын тәкъдим итә.

1970 елларда Казан ун-тында а.х. М.сенә кагылышлы яңа төр тикшеренүләр башлана: үсемлекләргә гөмбә инфекцияләреннән саклык торган препарат — триходермин биопестициды уйлап табыла, аны житештерү технологиясе эшләнә; үсемлекләрдән туклануын яхшырта һәм кырыс шартларга каршы торучанлыгын арттыра торган киң кулланышлы бактериаль препаратлар булдырыла (Р.А. Сайманова, Н.Г. Захарова, Ф.К. Алимова, С.Ю. Егоров, Н.К. Мочалова). Бу препаратлар Татарстанның «Казанский тепличный», «Майский», «Новая жизнь» теплица хужалыкларында кулланыла. 1980 елларның 2 нче яртысында Т.В. Багаева житәкчелегендә сульфат редуцияләүче бактерияләр тикшерелә, беренче буларак, анаэроб бактерияләренә *Desulfovibrio*, *Desulfotomaculum*, *Desulfobacterium* төрләренә караган чиста культуралары тарафыннан углеводородлар синтезлану һ.б. өйрәнелә. Казан микробиологларының казаншылары Ф.Г. Куприянова-Ашинаның «Экзогенлы дезоксирибонуклеазаларның ДНК синтезына тәэсире, микроорганизмнар күзәнәкләренә үсеш һәм бүленү» («Влияние экзогенных дезоксирибонуклеаз на синтез ДНК, рост и деление клеток микроорганизмов», 1990), И.Б. Лещинская, В.П. Варламова, Б.М. Куриненконың «Бактерия нуклеазалары» («Нуклеазы бактерий», 1992), С.Ю. Егоровның «Үсемлекләргә үсеш регуляторларының — микроорганизмнарның тереклек эшчәнлеген көйләү» («Регуляция жизнедеятельности микроор-

ганизмов — регуляторов роста растений», 2003), Ф.К. Алимованың «Trichoderma / Нуростреа (Fungi, Ascomycetes, Нуростреалы): таксономия һәм таралыш» («Trichoderma/Нуростреа (Fungi, Ascomycetes, Нуростреалы): таксономия и распространение», 2005) монографияләрендә баян ителә. Шу.у. к. *Казан медицина фәнни мәктәбе, Казан эпидемиология һәм микробиология институты, Казан медицина университеты.*

Д.Р. Нуретдинова, Г.Н. Лапина, О.Н. Ильинская, Р.Г. Исхакова, Ә.И. Ибраһимова.

МИКРОДУЛКЫННАР ТЕХНОЛОГИЯ-ЛӘРЕ (МДТ), ультратраугары, үтә югары һәм бик югары ешлыкты электромагнитик кырлар энергиясе б-н матдәләргә, материалларга һәм биол. объектларга аларның үзлекләрен үзгәртү максатында тәэсир итүнең алдыны, юллары һәм чаралары күпләгә. МДТнең төп үзгәчлекләре материалларны электромагнитик кырлар б-н кыздырудан, шу.у. бу кырның, ешлыклары диапазонына, тәэсир итү вакытына һәм модуляция параметрларына бәйле рәвештә, бик күп төрлө тәэсирләннән гыйбарәт. Микродулкыннар техникасында материалларны жылыту эшкәртелә торган материалдан жылылык бүленеп чыгу б-н бара; инерциясез процесс (электромагнитик тәэсир туктагылганнан соң, жылылык бүленеп чыгу да туктый). Жылыту процессы б-н идарә итәргә мөмкин: бу тирбәнүләр ешлыгын үзгәртү юлы б-н, эшче камераларның параметрларын үзгәртү хисабына, шу.у. бериш булмаган материалга селектив тәэсир итү, ягъни чагыштырма йотылуы зуррак өлешләргә көчләрәк жылыту юлы б-н эшләнә. Кагыйдә буларак, электромагнитик кырның тәэсире шушы ук объектны гадәти чаралар б-н шулу ук темп-рага кадәр жылыту нәтижәләреннән аерыла. Электромагнитик кыр артык көчле булганда, биол. объектларның талчыгуы, хәтта һалакәте дә күзәтелә, көч уртача һәм түбән булганда, стимулаштыру характерындагы (үсүне тизләтү, организмнарның иммун функцияләре күтәрелү һ.б.) нәтижеләр алына.

Тәэсирнең дөвәм итү вакытына һәм көчкә карап, югары һәм түбән интенсив МДТне аерып өйрәнеләр. 1 нче класс процесслары (киптерү, жылыту, эретү, материалны кыздырып эшкәртү һ.б.) электромагнитик кырның югары көч һәм озак вакытлы булуы б-н характерлана, нәтижәдә, материал шактый жылына һәм тирәк б-н жылылык алмашу зур була, эшкәртелә торган матдәләргә фаза халәте һәм массасы үзгәрә. Эшкәртү бертөрле шартларда барсын өчен, вакыт аралыгында үзгәрә торган электромагнитик кырлар тудырырга кирәк. Мондый процессларны анализлау һәм аларны оптималләштерү электродинамик һәм жылылык физикасы (жылылык һәм масса алмашуы да кертеп) аспекты б-н берлектә алып барыла. 2 нче класс процессларына (бик югары ешлыклар диапазонындагы электромагнитик кыр б-н биол. объектларга стимулаштыргыч тәэсир ясау) электромагнитик тәэсирләрнең түбәнрәк дәрәжәдә, артык жылытуны китереп чыгармый торганнары хас. Түбән интенсив

МДТ файдаланыла торган электромагниттик кырларның бернш булдуна катгый талоплоре б-н аерылалар. Тирелек б-н жылылык алмашу процесслары зур роль уйнамый, э электрофизик параметрлар эшкертү процессында даими кала.

1950 еллардан башлап, Россиядә МДТ үстерү үзәкләре Мәскәү, Фрязино, Ленинград, Саратов, Чиләбе, Новосибирскида туплана. 1980 еллар уртасыннан фәнни һәм хужалык эшчәнлеген төрле өлкәләрендә МДТ б-н кызыксыну шактый арта. ТРда МДТ өлкәсендәге тикшеренүләр Казан техник ун-тының Гамәли электродинамика фәнни-тикшеренү үзгендә (НИЦ ПРЭ) үткәрелә. Эшчәнлек өч юнәлештә алып барыла: үтә югары һәм бик югары ешлыклы электромагниттик кырлар тәэсирендә матем. һәм физик модельләштерү процесслары алымнары; шул ук кырларның төрле характердагы матди тирелекләргә тәсир итү нәтижәләре; технол. жайланмалар һәм комплекслар проектлаштыру һәм эшләү алымнары. Казан галимнәре тарфыннан а.х. һәм нефть тармаклары өчен МДТ алымнары һәм техник чаралары тәкъдим ителә (Г.А.Морозов, Ю.Е.Седельников, Н.Г.Воробьёв, Н.Е.Стахова һ.б.); түбән интенсив МДТдә үтә югары һәм артык югары ешлыклар диапазонындагы электромагниттик кырлар кулланыуның теоретик нигезләре эшләнә; үтә югары ешлыкларның энергия чыгымын минималләштерү принцибына нигезләнә, эшкертү режимнарын сайлап алу мөһимәләсә хәл ителә; жайланмаларның эшче камераларында электромагниттик кырларның күп элементлы ярысуының анализлау һәм оптималләштерү методикасы, тикшеренү махсус, ш.и. радиометрия принципнарына нигезләнә алымнары тәкъдим ителә. РФдә һәм БДБ илләрендә беренче булып, НИЦ ПРЭ галимнәре микродулкын процессорлар һәм комплекслар гамәлдә системология, статистик анализ һәм синтез, фокусология апертурлар, когерент чыганақлардан нурландыручы системаларның оптималләштерү алымнарын куллалар; бу алымнар нефть һәм газ чыгару, ш.у. башка сөнөгый тармаклар өчен икътисади яктан уңай бәйләнгән микродулкын технологиясә комплексларын булдырырга мөмкинлек бирә. Казан вет. медицинасы академиясә (Ф.М.Шәкүрова, М.Н.Корнишина) һәм ТР МКның Баш ветеринария идарәсә лаб-ясә хезмәткәрләре б-н берлектә төрле тирелекләренә (терлек торақларыннан чыккан агынтылар, теплицаларда беренчел һәм икенчел грунтлар, он, транспортлау тарасы) паразитар микрофлорадан арындыру буенча тикшеренүләр үткәрелә. Терлек торақларыннан чыккан агынтыларның гельментсызландыру һәм йогышсызландыру, ш.у. бөртекле культура һәм күпьееллык үлән орлыкларын аларның шыту сәләтен, авыруларга тотрыкчылыгын күтәрү максатында эшкертү жайланмалары тәкъдим ителә; борчактагы үлән ашаучы конгыз личинкаларын юк итү режимнары, терлекләренә, «Луч», «Явь» тибындагы аппаратлар кулланып, даруларсыз дәвалау алымнары эшләнә (Г.А.Морозов, М.Ш.Шәкүров, А.Г.Макаров).

Чыршы һәм нарат орлыкларын чөчү алдынан эшкертү МДТ (ТРның барлык урман хужалыкларында гамәлгә кертелә) булдырыла; орлыкчылык-тәжрибә станцияләре өчен «Шытым» тибындагы жайланмалар төзелә (Яшел Үзән р-нының Васильево посёлогында һәм Арча урман хужалыгында), алар шытчанлыкны, шытыду энергиясен, авыруларга каршы торучанлыкны күтәргә, орлык фонды чыгымнарын 30% ка киметергә ярдәм итә (Татарстан урман-тәжрибә станциясә һәм ТР урман хужалыгы министрлыгы хезмәткәрләре б-н берлектә). Экология мониторингы максатында зур шәһәрләрдә электромагниттик кыр дәрәжәсен тикшерү өчен программа-аппаратура комплексы эшләнә (Г.А.Морозов, Ю.Е.Седельников, В.Н.Лаврушев һ.б.). Нефть чыгару тармагы өчен жайланма һәм комплекслар: нефть скважиналары торбаларындагы асфальт-парафин утырымнарын эретү өчен микродулкын технологиялә тәжрибә комплексы, су-нефть эмульсиясен эшкертү һәм аның кушылымалары составын анализлау өчен «ПМВК-400» модуле һәм микродулкынлы «ДОН» жайланмасы. НИЦ ПРЭ эшләнмәләре нефть чыгаруға әзерләу комплексларында гамәлгә кертелә («Лениногорскнефть» НГДУы).

Г.А.Морозов.

МИКРОКЛИМАТ (грек. mikros — кечкенә һәм климат), зур булмаган терр-янең жир өслегендәге бер-берсенә охшамаган үзенчәлекләргә (рельеф, үсемлекләр, туфрақ, сулыклар, корылымалар һ.б.) бөйле һава климаты. Микро- һәм макроклимат арасындагы арадаш халәтне биләүче жирле климат — мезоклиматның бер өлешә. Мәс., урман массивы мезоклиматында урман буйлары, алаңнары, ызаннары һ.б. М.ны аералар; шәһәр яки аның районнары мезоклиматында — мәйдан, урам, сквер, ишегалды һ.б. М. үзенчәлекләренә үзгәрешә (туфрақ һәм һава темп-расы, дымлылык, жыл тизләге һ.б.) климатик зоналар арасындагы күчеш үзгәрешләреннән дә көчлерәк булырга мөмкин. Мәс., текәлек 5-8° булганда, төньяк һәм көньяк сөзәклекләр арасында туфрақ өслегенә темп-ра аермасы, көньяк сөзәклекләрдә кояш радиациясә күләме зур булганлыктан, азын һәм жәен 10–15 °С ка житәргә мөмкин. Рельефның батынкы урыннарында язгы-көзгә *кыраулар* ихтималы зур. Күлләрдә бозның озак эремәвә сәбәплә, яр буендагы агачларда вегетация чоры тоткарлана. Үсемлекләр үсешә өчен уңай тәсир ясап, азын калкулыкларның ышык сөзәкләрендәге кар туфракта дымны жылләнә торган сөзәклекләр б-н чагыштырганда озаграқ саклый. Шәһәрнең читенә караганда аның үзәк өлешә чырмакты жылырақ. Яр буе зонасы мезоклиматына һәм М.ка Куйбышев һәм Түбән Кама сукаклагычларының йогынтысы күпьяклы. Азын һәм көзен сукаклагычлар анында һаваның уртача айлык темп-расы 3-5 °С ка югары, жәен 1-2 °С ка түбән. Аяз, жылсез көндә М. үзгәрешләре арта, болытлы һәм жыллә көндә тигезләшә; биеклек арту б-н, туктала. М. үзенчәлекләрен исәпкә алу а.х. культураларын үстерү, мелиорация үткәрү, сөнәгать объект-

ларын һәм торақ пунктларны урнаштыруда зур әһәмияткә ия.

М.А.Верещазин, Э.П.Наумов.

МИКРОЛИТРАЖЛЫ АВТОМОБИЛЬ-ЛӨР ЗАВОДЫ, к. КАМАЗ.

«МИКРОН», мед. сөнәгатә фәнни-житештерү пр-тисә. 1997 елда Казанда элек «Мед-инструмент» фәнни-житештерү берләшмәсә составына кергән «Микрон» тәжрибә 3-ды жирлегендә оештырыла; 2000 нән АЖ, 2013 тән «Микрон-холдинг» ЖЧЖ. Аның составына 6 ЖЧЖ керә. Эшлөүчеләр саны — 60 кеше (2013). Медицина, беренче чиратта стоматология өчен жиһазлар, инструментлар һәм препаратлар эшләү, житештерү, сату, аларга хезмәт күрсәтү өлкәсендә специальләшә. Төп продукциясә: бормашиналарга куелучы асылма инструментлар (турбина очлыклары, микромоторлар, скейлерлар, «һава-һава» пистолетлары, шланглар), бормашиналар, стоматология комплекслары, спираль мед. компрессорлары һәм һава чистарту системалары. Хезмәт күрсәтүләр исәбендә — житештерелгән стоматология жиһазларын файдалану урынында монтажлау һәм урнаштыру; сатып алынган инструментка һ.б. төрле мед. техникасы эшләнмәләренә гарантиялә һәм гарантиядән тыш хезмәт күрсәтү.

1990 елларда «Энже» сериясенә кергән НТС-300-4, НТС-300-05, НТКС-300, НТСБК-300 турбина очлыкларын, НУ-40 почмак очлыкларын, НП-40 туры очлыкларын, МП-30, МП-40 микромоторларын, БПС-300/40 бормашиналарын, КМП-60 компрессорын житештерү үзләштерелә. 2000 нән спиральлә майсыз КМС-01, КМС-02 күчмә компрессорлары, спиральлә КМСП-01 — «Микрон», КМСП-02 — «Микрон» (майлаусыз) мед. күчмә компрессорлары эшләнә. Стоматология жиһазларын модернизацияләү юнәлешендә «Икенче тормыш» программалары (1,2) гамәлгә ашырыла. 2002 дән «М.» Россия стоматология ассоциациясә б-н тыгыз элемтәдә эшли; илнең стоматология чөлтәрен халыкара стандартларга туры килгән инструментлар һәм жиһазлар б-н яңадан кораллан-

«Микрон» предприятиясә продукциясә. Стоматология өчен жиһазлар комплекты.

«Микрон» предприятисе продукциясе.
Бормашиналар өчен асылма инструментлар.

дыру максатында башка пр-тиеләр һәм оешмалар б-н берлектә «Россиядә нәтиҗәле стоматология» программасын тормышка ашыра. Пр-тие ISO 9001 стандартгы сертификатына (2000), Австрия, ГФР, АКШ, Швейцариянең әйдәп баручы фирмалары б-н хезмәттәшлек итә. Продукциясе РФнең күп кенә төбәкләренә жибәрелә. Берләшкән Гарәп Әмирлекләренә, Иран, Италия, Румыния, АКШ, Төркия, БДБ илләренә чыгарыла. Заманча стоматология инструментларын, материалларын, алдынгы технологияләрне күпләп гамалгә кертүе өчен пр-тие Россия төбәк күргәзмәләрендә 2 дипломга лаек була (2004). Уйлап табуга 6 патент бирелә. Пр-тие хезмәткәрләреннән 1 кеше — «Почёт билгесе» ордены, 2 кеше ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчесе — В.П.Сидоренков (1997 дән).

Р.З.Мансуров, М.Ж.Гаитов.

МИКРОЭЛЕМЕНТЛАР, терлекчеләктә продуктлылыкны арттыру максатыннан һәм матдәләр алмашы бозылуны кисәтү өчен аз микъдарда азыкка өстәп бирелә торган химик элементлар (йод, кобальт, бакыр, цинк, селен, марганец һ.б.). Рационда М. артык булу яки житешмәү терлекләргә зыян сала, аларнын үсешен тоткарлый, продуктлылыкын, үрчәмлелеген киметә, авырулар китереп чыгара, үлемгә китерә, продукциянең сыйфатын төшерә. Казан вет. медицинасы академиясе галимнәренә (А.П.Онегов, Р.Ә.Әхмәтов, Л.П.Зарипова, Ю.Н.Кәлимуллин, Н.М.Машковцев һ.б.) тикшеренүләре нәтиҗәсендә аерым М. житешмәгәндә матдәләр алмашы бозылу, продуктлылык кимү һәм терлекләрдә аерым төр («энзоотик») авырулар барлыкка килү раслана. ТРда туфракның кобальт, йод, бакыр, селен һәм цинкка чагыштырмача ярлы булуы мәгълүм (к. *Микроашиламалар*). Бу аз терлек рационнда йод дефициты зоб барлыкка килүгә, зәгыйфь токым тууга яки терлекнең үле яралгы салуына сәбәп булырга мөмкин (Г.В.Домрачев, Н.Ж.Хажипов, Л.Г.Замарин, Р.Ж.Корбанов). Хайваннар ана сөте б-н тиешле күләмдәге тимернең 10–15 процентын гына алалар, шуның нәтиҗәсе буларак, яна туган терлекләрдә анемиягә дучар була, селен житешмәү мускуллар авыруы тудыра. М. нормада булсын өчен терлек азыгына төрле минерал премикслар (биол. актив матдәләр кушылмасы) өстәү тиер дефицитын кисәтә һәм организмның тулай резистентлыгын — төрле зарарлы факторларга

каршы тора алу чанлыгын арттыра. М. организм тарафыннан үзләштерелсән өчен, аларның хелат формаларын аминокислоталар, пептидлар, аксымнар һ.б. биологидалар б-н куллану отышлы (Х.Ш.Казаков, Э.В.Тен, Р.Г.Бинеев, Г.Ф.Кәбиров, М.Ю.Метлякова, Г.П.Логинов һ.б.).

Әд.: Онегов А.П., Ахметов Р.М. Применение микроэлементов в животноводстве Татарской АССР. К., 1974; Кабиров Г.Ф., Логинов Г.П., Хазипов Н.З. Хелатные формы биоинертных металлов в животноводстве. К., 2004.

Г.П.Логинов.

МИКУЛИН авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрәннән 33 км коньяк-көнбатыштарак, Ямаш елгасы (Дала Зәе бассейны) буенда. 2010 елда 379 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 61%, татарлар — 25%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 19 йөз уртасында Чернигов губернасыннан күчеп килүчеләр нигез сала. Рев-циягә кадәр чыганакарда Лизуновка, Түбән Микулин исемнәре б-н дә билгеле. 20 йөз башында волюст ыдарәсе, земство башлыгы урнаша; 2 чиркәү, земство мәктәбе (1871 дә ачыла), земство станциясе, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 512 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Микулин волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Бөгелмә, 1965 нән 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1889 да — 298, 1910 да — 303, 1920 дә — 417, 1926 да — 446, 1938 дә — 572, 1949 да — 415, 1958 дә — 430, 1970 тә — 345, 1979 да — 283, 1989 да — 339, 2002 дә — 453 кеше.

МИКУСЕВ Иван Егорович (11.10.1937, Подберезье, хәзер Кайбыч р-ны Камыл а.), хирург, травматолог-ортопед, мед. фән. д-ры (1992), проф. (1993), ТРның, РФнең атказ. табибе (1998, 2007). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1961), Губаха шәһәрәнен (Пермь өлкәсе) 3 нче хастаханәсендә хирург, 1963 елдан хирургия бүлеге мөдире. 1965 тән Казан шәһәрәндәге 5 нче хастаханәнең кичектергесез хирургия бүлегендә, бер үк вакытта, (1965–77), Казан травматология һәм ортопедия фәнни-тикшеренү ин-тында. Хезмәтләре кул чугы имгәнүләре һәм кул чугы авырулары этиологиясе, патогенезы һәм аларны хирургия юлы б-н дөвалауга, кул чугының тумыштан килгән кимчеләкләрен һәм табан авыруларын дөвалауга, тире пластикасына карый. М., беренче булып, уч төбе апоневрозының нерв аппаратын аутогенездә тикшерә, Дюпоитрен контрактурасы (мускулның озакка сузылган тотрыклы кыскаруы) схемасын эшли һәм аны операция юлы б-н дөвалау юлын тәкъдир итә (1975 тән гамалдә), мед. практикасына 30 дан артык яңа төр операция кертә (барысы да авторлык таныклыгы һәм патент б-н расланган, ТРның мед. учреждениеләрендә кулланыла). Дәүләт бүләге «Кул чугы авырулары булган яки кул чугы имгәнү авырулары яңача дөвалау» дигән хезмәте өчен бирелә (1999).

Хезм.: Тендогенные сгибательные контрактуры пальцев кисти // Вестн. хирургии. 1983. № 1;

Контрактура Дюпоитрена (вопросы этиологии, патогенеза и оперативного лечения). К., 2001.

МИКУСЕВ Юрий Егорович (27.7.1944, Подберезье, хәзер Кайбыч р-ны Камыл а.), невролог-реабилитолог, мед. фән. д-ры (1992), проф. (1994). Проф. М.М.Миндлебаев шәкерт. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1969), ТАССР Сәламәтлек саклау министрлыгының 12 нче дөвалау-профилактика берләшмәсе терапевты. 1971 елдан Казан мед. ин-тында, физиотерапия, дөвалау физкультурасы һәм табиб контроле каф. мөдире (1974–91), 1991 дән неврология һәм реабилитация каф. профессоры. Хезмәтләре лимфа системасы физиологиясе һәм патологиясенә, авырулар һәм инвалидларны физик бусулар б-н реабилитацияләүгә карый. М. физик йөкләнеш бирелгәндә лимфа системасы эшчәнлеген һәм лимфа системасы патологиясен өйрәнә, авыруларны тернәкләндерү мәсьәләләрен тикшерә.

Хезм.: Способ длительного получения лимфы в эксперименте // Патол. физиология и эксперим. терапия. 1982. № 1 (автордаш); Динамика лимфоциркуляции при физической нагрузке // Теория и практика физической культуры. 1985. № 1; Восстановительное лечение больных с рефлекторными и корешковыми проявлениями остеохондроза // Вертебро неврология. 2002. Т. 9, № 1–2; Организация и опыт работы гигиенического воспитания населения РТ. К., 2004.

Әд.: Казанский государственный медицинский университет (1804–2004): Заведующие кафедрами и профессора: Биограф. словарь. К., 2004.

МИКШЕВИЧ Юлий Октавиан (Антонович) (24.10.1824, Ковно губ., Поневежье өязе Швабишкы а. — 11.3.1878, Казан), хокук белгече, икътисадчы, тарих фән. һәм сәси икътисад д-ры (1856), хокукый статский советник (1873). Дворяннар населеннән. Дерпт ин-тын тәмамлай (1848); шунда ук эшли, 1853–55 елларда геогр., этнография һәм статистика каф. приват-доценты. 1857 дән Казан ин-тының сәси икътисад һәм статистика каф. ординар профессоры, 1863–73 тә юридик ф-т деканы. Рауның индивидуалистик һәм тарихи-физиол. мәктәпләре икътисадчылары карашларының тарафдары. Төп хезмәтләре халык хужалыгында «шәхси файда һәм чикләнмәгән ирек хакимлегенә мөмкинлеге һәм файдасы хакында»гы проблемаларны өйрәнүгә, сәүдә һәм сәнәгәт кризислары турындагы мәсьәләләргә багышлана. Кредит, сәүдә ширкәтләре һ.б. турында тәгълимат эшли. 1861 елгы Крәстиян реформасы алдынан дәүләт милкен торгларда сату юлы б-н Россияне финансы ягынан савыктыру проектын алга сөрә. Казан икътисадчылар жәмгыяте эшчәнлегә өлкәсен кинәйтүне яклай, әлеге жәмгыятьне үзгәртеп кору планын төзи. 1869 да Россия хайваннарны саклау жәмгыятен Казан бүлеген оештыра.

Хезм.: Продажа государственных имуществ как одно из средств для удовлетворения современных финансовых потребностей России. К., 1859; Несколько слов о новой основе доверия: По поводу трудов Комиссии для устройства земских банков. К., 1862; Записка о воспитательном значении кроткого обращения с животными. К., 1869; Ueber das Verhältniss der Consumption zur Production. Дерпт, 1856.

Әд.: Степанов Я.С. Памяти Ю.А.Микшевича. К., 1878; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

Е.Б.Долгов.

МИЛӘУШӘ (*Viola*), миләүшәчәләр семьялыгынан бер-, ике- һәм күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 500 гә якын төре билгеле, бөтен Жир шарында, башлыча, Төньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. Татарстан терр-ясендә 22 төре бар. Басу М.се (*V. arvensis*), эт М.се (*V. canina*), төкле М. (*V. hirta*), тау М.се (*V. montana*), өч төсле М. (*V. tricolor*) һ.б. барлык районнарда очрый; шикле М. (*V. ambigua*), калкулык М.се (*V. collina*), яр буе М.се (*V. litoralis*) һ.б. — респ-ка өчен сирәк төрләр. Урманнарда, куаклыкларда, чәчүлекләр, болыннар, сазлыкларда, яр буйларында үсәләр. 5–50 см биеклектәге бер- һәм күпчеллек үсемлекләр. Яфраклары чиратлашкан, бөтен, каяу чигле. Чәчәкләре берле, өске өлеше бөгелеп торучан озын чәчәк сабында, зәңгәр, аксыл-шәмәхә, кайвакыт ак яки саргылт, сирәк кенә ике яки өч төстә. Жимеше — озынча тартмачык, кипкәч ачыла һәм орлыкларын тышка ата. Апрель–сентябрьдә чәчәк ата. Жимешләре июньнән өлгерә башлый. Орлыктан һәм вегетатив юл б-н (тамырчалардан) үрчи. Халык медицинасында өч төсле М., төкле М., басу М.се һ.б.ның жир өсте өлешләре файдаланыла, аларда флавоноидлар, сапониннар, органик к-талар, каротин, эфир майлары бар. Үлән төнәтмәсе тамак йомшарту, бәвел кудыру чарасы, шу. матдәләр алмашын көйләүче буларак кулланыла. Басу М.се, күрекес М. (*V. contempta*), өч төсле М. — декоратив, баллы үсемлекләр. Төрле төстәге әрчәчәкле Витрок М.се яки ала М. (*V. wittrockiana*) культуралы үсемлек буларак үстерелә. Төксез М. (*V. eprisila*), сазлык М.се (*V. palustris*) һәм күлгә М.се (*V. selkirkii*) ТР-ның Кызыл китабына кертелгән.

МИЛӘШ (*Sorbus*), роза чәчәкләр семьялыгынан яфрак коючан агачлар яки куаклар ыругы. 100 гә якын төре билгеле, Төньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. Татарстан терр-ясендә 2 төре бар: гади М. (*S. aucuparia*) һәм аю баланы яфраклы М. (*S. sambucifolia*). Гади М. барлык районнарда, аеруча ылыслы агачлар үскән урманнарда очрый. Биеклеге 4–15 м. Кайрысы шома, соры. Ябалдашы жыйнак. Яфраклары чиратлашкан, парсыз каурыйсыман, очлы пычкы чигле. Чәчәкләре ике женесле, ак, аксыл сары, хуш исле, калкан чәчәк төркемендә. Жимешләре — вак, шарсыман, кызыл яки кызгылт-сары. Май–июньдә чәчәк ата. Жимешләре сентябрьдә өлгерә, агачта хәтта кыш көне дә саклана, беренче кыраулардан соң ачы тәмә бәтә. М. орлыктан һәм тамыр үрентеләреннән үрчи. Суыкка һәм корылыкка чыдам. Жимешләре шикәргә, органик к-таларга, пектин матдәләргә бай. Фәнни медицинада авитаминоз вакытында сәламәтләндерү чарасы буларак кулланыла; витаминлы жылмалар составына керә; халык медицинасында бәвел кудыру һәм тонусны күтәрү чарасы буларак файдаланыла. Жимешләре кошлар (божыр, сурлар, көртлекләр, күкшә-

Гади миләш.

ләр һ.б.) өчен азык булып тора. Декоратив үсемлек буларак, бакча һәм паркларда үстерелә. Үзагачы каты, нык, кызгылт төстә; төрле әйберләр ясаганда кулланыла. Саклагыч урманнар үстерүдә файдаланыла. Баллы үсемлек. Аю баланы яфраклы М. — респ-ка өчен сирәк төр, Куйбышев сусакагычы терр-ясендә очрый. 1–2 м биеклектәге куак, ялтырап торган ачык яшел яфраклы һәм кызгылт сары — кызыл жимешле. Культурда таралган кара миләш арония ыругына карый (к. *Кара миләш*).

МИЛӘШ ЧЫПЧЫКЛАРЫ (*Turdus*), чөбеч кошлар семьялыгына караган миләш чыпчыгысыманнар ассемьялыгынан сайрар кошлар ыругы. 62 төрне үз эченә ала. Европа, Азия, Америкада таралганнар; Яңа Зеландиягә китерелгәннәр. ТРда 5 төре оя коша: миләш чыпчыгы (*T. pilaris*), сайрар миләш чыпчыгы (*T. ericetorum*), кара миләш чыпчыгы (*T. merula*), деряба (*T. viscivorus*), ак кашлы миләш чыпчыгы (*T. musicus*). Озынча төз гәүдәле (20–27 см озынлыкта), хәрәкәтчән, шау-шулы, аерылып торучан кошлар, көчле туры томшыклы, биек аяклы, озын койрыклы. Каурый капламы тыгыз, чуар. М.ч. үзләренә сайраулары б-н билгеле. Аеруча миләш чыпчыгы киң таралган. Канаты һәм койрыгы кара көрән, аркасы кара коңгырт, башы һәм муены зәңгәрсү-соры, асты ак, түше һәм ян-яклары кара чуар төстәге зур кош. Сайравы яңгыравыклы. Колония булып, урманнарда, шәһәр бакчаларында, паркларда оялый. Төркем хасил итә. Ояларын агач ботакларында, түмгәкләрдә, кайвакыт

Миләш чыпчыклары. 1. Миләш чыпчыгы; 2. Сайрар миләш чыпчыгы.

куаклыкларда кора. Сайрар миләш чыпчыгы берникадәр кечерәк, коңгырт, гәүдәсенә аскы ягы тамчысыман кара тимгелле. Куаксыз чиста нарат урманарынан кала барлык төр урманнарда яши. Кичен һәм танда сайрый, сайравы ике ташкыр кабатланучы сызгырудан гыйбарәт. Кара миләш чыпчыгының каурый капламы кара төстә, томшыгы ачык кызыл-сары, күз тирәсе ак божралы. Куаклар күпләп үскән ылыслы һәм яфраклы урманнарда яши, жиргә якын оялый. Сайравы буенча сайрар миләш чыпчыгынан гына калыша, әмма башка кошларның тавышын кабатлау буенча аннан өстен тора. Тышкы кыяфәте б-н сайрар миләш чыпчыгына охшаш, тик зуррак. Катнаш урманнарда һәм наратлыкларда очрый. Сайравы флейта тавышын хәтерләтә. Шулай ук ак кашлы миләш чыпчыгы сайрар миләш чыпчыгына охшаш, әмма, аннан аермалы буларак, ян-яклары кызыл-сары, күз өстендә киң кызыл-ак «кашлары» бар. Елга тугайларында куаклар (тал, шомырт) арасына оялый.

М.ч. — күчмә кошлар, гадәттә, Көнъяк Европада кышлыйлар. Язның беренче билгеләре б-н оялау урыннарында күренә башлыйлар. Ояларын кипкән үлән, нәзек чыбык, тамырлардан, лишайник, мүктән коралар. 4–7 йомырка салалар. Ояда 13–14 көн утыралар. Бер сезонда 2 оя бала чыгаралар. Аеруча балаларын ашату чорында зарарлы бөжәкләргә күпләп юк итәләр. Жимеш һәм жиләкләр б-н тукланып, агач һәм куак орлыкларының таралуына булышшалар.

Әд.: Птицы Волжско-Камского края. Воробьиные. М., 1978; Попов В.А., Лукин А.В. Животный мир Татарии. К., 1988; Аськеев И.В., Аськеев О.В. Орнитофауна Республики Татарстан. К., 1999.

МИЛИЦИЯ, жәмәгәт тәртибен, граждандарның, пр-тие, оешма, учреждениеләрен милкен, хокукларын һәм хокукый мәнфәгәтләрен жинаягычел үзләштерүдән һәм жәмгыяткә каршы гамәлләрдән саклаучы орган. Казан губернасында Вақытлы хөкүмәтнең 1917 елның 11 мартында һәм 17 апрелдә чыгарылган карарларына туры китереп, *полициягә* алмашка «халык милициясе» буларак төзелә. Әмма составына элеккеге *полиция идарәләренә* эзләнү бүлекчәләре кертелгән «вақытлы милиция» оештырылмый кала. Окт. рев-циясеннән соң М. РСФСР Эчке эшләр халык комис-тының 1918 ел 20 октябрь карары нигезендә булдырыла. Татарстанда жирле Советлар һәм аларның башкарама ком-тлары карамагында булып, ТАССР Эчке эшләр халык комис-тына (1920–30, 1937–46), ТАССР ХКСна (1931–37), ТАССР Эчке эшләр министрлыгына (1946–49, 1953 тән), ТАССР Дәүләт иминлеге министрлыгына (1949–53) буйсына. 1918 нең 20 октябрендә Казан губерна эшче-крәстияннәр милициясе идарәсе оештырыла; ул РСФСР БУБК һәм ХКСның 1920 ел 27 май Декреты, ТАССР УБКның 1920 ел 28 сентябрь карары б-н — ТАССР Эчке эшләр халык комис-тының Баш милиция идарәсе, ТАССР УБК һәм ТАССР ХКСның 1930

ел 20 декабрь карары б-н ТАССР ХКС каршындагы Милиция һәм жинаятчыларне эзләү идарәсе итеп үзгәртелә. 1937 дән ТАССР Эчке эшләр халык комис-ты (1946 дан — Эчке эшләр министрлыгы) составында сәяси һәм жинаятчыларне эзләү, соң. милекне урлау һәм спекуляция б-н көрәш бүлекләре, сугышчан эзерлек, паспорт-виза, дәүләт автономиясе хезмәтләре һ.б. ачыла. 1949 дан М. жирле бүлекчәләр б-н житәкчелек итүдә төбәк принципыйннан жинаятчы төрләре буенча житәкләү принцибына күчә. Респ-ка М.сең оештырылу һәм эшчәнлек нигезләре РСФСРның 1991 ел 18 апрель Законы б-н билгеләнә. Ул ТР Эчке эшләр министрлыгы составындагы криминаль М.гә һәм жирле (жәмәгәт куркынычсызлыгы) М.гә бүленә. Криминаль М.гә жинаятчыларне эзләү, икътисади жинаятчыларгә, оешкан жинаятчылеккә, наркотикларның законсыз әйләнешенә, алкогольле продукциянең законсыз әйләнешенә каршы көрәш идарәләре, кинологлар хезмәте, Интерпол милли үзәк бюросы ф-лы керә. Башлангыч тикшерү эшләре мәжбүри булган жинаятчыларне искәртү, булдырмау һәм ачу, ш.у. сорау алу, тикшерү һәм мәхкәмә органнарыннан яшеренүчә, жинаятчы жәзасыннан качучыларны, хәбәрсез югалган затларны эзләүне оештыру, табу һ.б. б-н шөгьльәнә. Жәмәгәт куркынычсызлыгы М.сең жәмәгәт төртибән, М. участок уполномоченныйлары, балигы булмаганнар эшләре һәм лицензия-рөхсәт бирү бүлекчәләре эшчәнлеген тәэмин итү, паспорт-виза хезмәте, сорау алуларны оештыру, ведомстводан тыш сак, юл хәрәкәте куркынычсызлыгы дәүләт инспекциясе идарәләре керә. Гражданның шәхси иминлеген, жәмәгәт куркынычсызлыгын тәэмин итү, башлангыч тикшерү эшләре мәжбүри булмаган жинаятчы гамәлләрнән һәм адм. хокук бозуларны искәртү һәм булдырмау, ш.у. гражданның, вафайи затларга һәм оешмаларга ярдәм күрсәтү б-н шөгьльәнә. 2011 дә милиция итеп үзгәртелә.

Әд.: На пороге третьего тысячелетия. К., 1997; На страже порядка. К., 1997.

Е.Б.Долгов.

«МИЛИЦИЯ. ЗАКОННОСТЬ. ПРАВОПОРЯДОК» («Милиция. Законлылык. Хокукый тәртип»), ТР хокук саклау органының атналык газетасы. 1933 елның октябренән Казанда рус телендә нәшер ителә. Оештыручылары — ТР Эчке эшләр министрлыгы, газета редакциясе коллективы. Мөхәррирләре — В.Салимгәрәев, С.Дәүләтбаев (1997 дән). Газета хокук саклау өлкәсенә кагылышлы рәсми документлар бастыра. ТРда милиция хезмәтен, мәхкәмә органнары; прокуратура, адвокатура, таможня, арбитраж эшләрен яктырта; криминаль хәбәрләр басыла. 2009 дан «Особый менталитет» исеме б-н чыга.

МИЛЛӘТ (гарәп. *مِلَّة*), индустриаль жәмгыятьнең үсеш процессында барлыкка килгән этник берлек формасы. Үз-үзләренә исем бирү, кардәшлекләрен, тарих-мәдәният (әдәби тел, дин, горейф-гадәтләр) уртаклыгын аңлауы нигезендә берләшкән кешеләрнең тотрыклы социаль-тарихи, этник бергәлегә. «М.»нең этник һәм сәяси мәгънасе төрлечә — этник бергәлек (этномилләт) һәм вантандаш (этник аерымлыктарына карамастан, илнең барлык яки күпчелек гражданны — «америкалылар», «россиялеләр») буларак аңлатыла. Хәзергә заман фәннендә «этномилләт» төшенчәсенә нисбәтлә берничә теория яшап килә: примордиалистик (эссенциалистик), инструменталистик һәм конструктив теорияләр. Примордиалистик теория социобиологик һәм эволюцион-тарихи юнәлешләрә бүленә. Беренче юнәлеш тарафдарлары (Ван ден Берг, Л.Н.Гумилёв, К.Хюбнер) этниклыкны кешеләрнең борынгыдан ук теге яки бу төркемгә хас объектив чынбарлык буларак тикшерәләр. Моңы аңлату өчен еш кына «М.» килеп чыгуын өйрәнүчә расачыл һәм эволюцион-генетик теорияләрдән файдаланалар. Эволюцион-тарихи юнәлеш тарафдарлары (Ю.В.Бромлей, Н.Н.Чебоксаров, В.И.Козлов, А.Х.Халиков, С.А.Арутюнов, Э.Смит һ.б.) М.не биол. бергәлек дип түгел, ә бәлки этник жәмгыятьнең социаль-тарихи үсеш б-н борынгыдан бәйләнгән булган социаль бергәлек итеп карыйлар. М. турында мондый караш дөньяви фәннә 1960–70 елларга кадәр өстенлек итә, илебез фәннендә исә 1990 елларда да бердәнбер була. Инструменталистик караш этник төркемнәрнең саклануы кешеләрнең гаммәви мәдәниятләге прагматик жәмгыятькә хас читләшүләрнән жиңеп чыгу ихтияжына туры килә дип аңлата. Ә М. үзә алар тарафыннан сәяси көрәштә төркем мәнфәгәтләренә ирешү максатында туулау чарасы булып карала. Конструктив карашлар буенча (Б.Андерсон, Э.Геллер, Э.Хобсбаум, В.А.Тишков, С.В.Соколовский һ.б.) М. — электән үк этник берлек булып та яшәмәгән, этносның табигый үсеш нәтижәсендә дә оешмаган, бәлки этномәдәни карашлар һәм «этник хисләр» рәвешендәге социаль-сәяси доктриналарны эшләү, оештыру һәм халык аңына көртүдә зыялы төркемнәр яки милли лидерлар тарафыннан әзерләнгән социаль продукт. Моңа аң-белемнең киң таралуы һәм гаммәви мәгълүмат чараларының йогынтысы да шактый булышык итә. 20–21 йөзләр чикләрендә кайбер этнологлар, тарихчылар, социологлар (Л.М.Дробужева, Д.М.Исхаков, И.Л.Измайлов һ.б.), әлеге карашларның бер мәгънаделенгәннән читләшәргә теләп, гомуми дифракцион теория тәкъдим итәләр. Аның буенча, этник берлек буларак, М., һәр тарихи чорда мәдәният, тел, конкуреш гадәтләренә яңа элементларны даими үзләштереп, әлекселәрне югалту, тарихи үткәннәргә яңа караш процессында үскән, үз-үзләренә биргән исемнең, тел һәм мәдәниятнең ачык аңлаешлы бердәмлеген күрсәтә. Элгәрегә урта гасырлар берлекләреннән М. булып формалашуның мөһим факторы — сәяси икътисад. Базар мөнәсәбәтләренә киңәю һәм тирәнәю, жәмгыятьнең демократияләшүе, гаммәви элемент чараларының камилләшүе йогынтысында аерым дәүләт кысаларында халыкның тагын да тыгызрак һәм ныктырак бердәмлеге хасил була, урта гасырлар партикуляризм, социаль һәм мәдәни-дини таркаулык жиңелә. Мәдәният һәм тел өлкәсендә тирән кузгалышлар б-н янәшә баручы

мондый процесслар этностан өстен мәдәни һәм этносәяси горейф-гадәтләр төрбияләүгә, ш.у. бердәм әдәби тел һәм тиешле мәгариф системасын төзүгә (кайвакыт ясалма юл б-н) китерә. Нәтижәдә, анык сыйфатларын (гомуми аталыш, тарихи вакыйгалар, әдәби тел нормалары һ.б.) зыялы милли элита формалаштырган яңа этносәяси берлек барлыкка килә. Теге яки бу М.нең барлыкка килүе төрлечә булырга мөмкин: урта гасырлардан ук этник үсеш линиясенә турыдан-туры довам итүе (инглизләр, руслар, поляклар, кытайлар); ике яки берничә этносәяси берлекнең этник якынаюы нигезендә барлыкка килгән М. (немецлар, испаннар, французлар); урта гасырлардан килгән бер этник берлекнең дивергенцияләнүе (аерымлы) нәтижәсендә ике яки берничә М. барлыкка килү (словениялеләр, хорватлар, боснияселәр һәм серблар; руслар, белоруслар һәм украиннар). Дәүләт М.нең барлыкка килүе һәм үсешендә мөһим фактор булып тора, халыкның үз милли дәүләттен төзәргә омтылуы һәрвакытта халык хәрәкәтенә мөһим юнәлешеннән санала. М. булып житешүдә татарлар үзенчәлекле юл үтә. Яңа дәүләтчелек барлыкка килгән Алтын Урда чоры аларның этник тарихында мөһим урын алып тора. Яңа горейф-гадәтләр, мәдәният, әдәби тел һәм этносәяси үзгәреш беренче чиратта, хәрби-түрә катлау мохитендә формалаша, ә «татар» атамасы дәүләт аксәякләре этносәяси берлегендә дә политонимы буларак кулланышка керә. Жүчиләр империясе берничә бәйсез дәүләткә (ханлык) таркалгач, татар этносәяси берлеге дә өлешләргә бүленә, андагы төркемнәр мөстәкыйль һәм билгеле бер чикләрдә үсеш ала, ләкин барлык дәүләтләрдәге югары катлау үзән татар дип атавын довам итә. Урта гасырларда «татар» атамасы, чит этноним буларак, Русьта, Европада һәм мөселман илләрендә Монгол империясенә бөтен халкын билгеләү сыйфатында кулланыла. 16–17 йөзләрдә Идел һәм Урал буйы татар халыкларын Рус дәүләтенә кушканнан һәм аларның этносәяси системасы жимерелгәннән соң, бердәм мәдәният таркала, милли югары катлауның сыйнфый төсә югала һәм төп өлешә христианлаштырыла. Болар «татар» төшенчәсенә киң халык мохитенә таралуына сәбәп була. Бу чорда, аеруча татар халыкларын руслар яулап алганнан соң, дини (мөселман) үзгәреш ролә зур була. 19 йөзнен 2 нче яртысында буржуаз социаль-икътисади мөнәсәбәтләренә үсешә (Идел-Урал төбәгендә яшәүчә татарлар мохитендә аеруча күзгә ташлана) һәм милли мәдәниятнең күтәрелешә чорында татар этносының тарихи-мәдәни бердәмлеген аңлау яңа нигездә барлыкка килә, «татар» атамасы аңа бәйле кузгалу һәм риваятьләр нигезендә яңартылган милли үзгәртеш формалашу процессы башлана һәм гомумтатар идеологиясе формасындагы яңа тарихи традицияләргә туа (Ш.Мәрҗани, И.Гаспринский, Р.Фәхретдин, Җ.Атласи, Г.Исхакий һ.б.). Жәдитчелек һәм гомуми мәгариф системасы, әдәби тел, китап басы һәм вакытлы матбугатның үрнәк нормалары нигезендә алга киткән «югары» мәдәният формалашу процессында Ка-

мондый процесслар этностан өстен мәдәни һәм этносәяси горейф-гадәтләр төрбияләүгә, ш.у. бердәм әдәби тел һәм тиешле мәгариф системасын төзүгә (кайвакыт ясалма юл б-н) китерә. Нәтижәдә, анык сыйфатларын (гомуми аталыш, тарихи вакыйгалар, әдәби тел нормалары һ.б.) зыялы милли элита формалаштырган яңа этносәяси берлек барлыкка килә. Теге яки бу М.нең барлыкка килүе төрлечә булырга мөмкин: урта гасырлардан ук этник үсеш линиясенә турыдан-туры довам итүе (инглизләр, руслар, поляклар, кытайлар); ике яки берничә этносәяси берлекнең этник якынаюы нигезендә барлыкка килгән М. (немецлар, испаннар, французлар); урта гасырлардан килгән бер этник берлекнең дивергенцияләнүе (аерымлы) нәтижәсендә ике яки берничә М. барлыкка килү (словениялеләр, хорватлар, боснияселәр һәм серблар; руслар, белоруслар һәм украиннар). Дәүләт М.нең барлыкка килүе һәм үсешендә мөһим фактор булып тора, халыкның үз милли дәүләттен төзәргә омтылуы һәрвакытта халык хәрәкәтенә мөһим юнәлешеннән санала. М. булып житешүдә татарлар үзенчәлекле юл үтә. Яңа дәүләтчелек барлыкка килгән Алтын Урда чоры аларның этник тарихында мөһим урын алып тора. Яңа горейф-гадәтләр, мәдәният, әдәби тел һәм этносәяси үзгәреш беренче чиратта, хәрби-түрә катлау мохитендә формалаша, ә «татар» атамасы дәүләт аксәякләре этносәяси берлегендә дә политонимы буларак кулланышка керә. Жүчиләр империясе берничә бәйсез дәүләткә (ханлык) таркалгач, татар этносәяси берлеге дә өлешләргә бүленә, андагы төркемнәр мөстәкыйль һәм билгеле бер чикләрдә үсеш ала, ләкин барлык дәүләтләрдәге югары катлау үзән татар дип атавын довам итә. Урта гасырларда «татар» атамасы, чит этноним буларак, Русьта, Европада һәм мөселман илләрендә Монгол империясенә бөтен халкын билгеләү сыйфатында кулланыла. 16–17 йөзләрдә Идел һәм Урал буйы татар халыкларын Рус дәүләтенә кушканнан һәм аларның этносәяси системасы жимерелгәннән соң, бердәм мәдәният таркала, милли югары катлауның сыйнфый төсә югала һәм төп өлешә христианлаштырыла. Болар «татар» төшенчәсенә киң халык мохитенә таралуына сәбәп була. Бу чорда, аеруча татар халыкларын руслар яулап алганнан соң, дини (мөселман) үзгәреш ролә зур була. 19 йөзнен 2 нче яртысында буржуаз социаль-икътисади мөнәсәбәтләренә үсешә (Идел-Урал төбәгендә яшәүчә татарлар мохитендә аеруча күзгә ташлана) һәм милли мәдәниятнең күтәрелешә чорында татар этносының тарихи-мәдәни бердәмлеген аңлау яңа нигездә барлыкка килә, «татар» атамасы аңа бәйле кузгалу һәм риваятьләр нигезендә яңартылган милли үзгәртеш формалашу процессы башлана һәм гомумтатар идеологиясе формасындагы яңа тарихи традицияләргә туа (Ш.Мәрҗани, И.Гаспринский, Р.Фәхретдин, Җ.Атласи, Г.Исхакий һ.б.). Жәдитчелек һәм гомуми мәгариф системасы, әдәби тел, китап басы һәм вакытлы матбугатның үрнәк нормалары нигезендә алга киткән «югары» мәдәният формалашу процессында Ка-

зан татарлары этносы Россиядәге төрки-мөселман халыкларының тартылу үзгәре һәм татар М. үсешенә нигезә булып әверелә. Мәдәни-интеграл процесслар нәтижәсендә хәзерге заман М.е барлыкка килә, бу бердәм татар милли үзәги формалашуга һәм «татарлар» дигән гомуми үзәгә формалашуга һәм «татарлар» дигән М.нең алга таба ныгый баруы һәм үсеше совет ижтимагый-сәяси, соц.-икътисади һәм этномәдәни камилләшү шартларында бара.

Хәзерге заманда аермаларны тигезләүче гаммәви мәдәният йогынтысында М.нең этномәдәни һәм ижтимагый торышы глобальләшә һәм камилләшә бара. Мәгълүмати-технологик цивилизация һәм халыкларның үзәра йогынтысы үсә барган шартларда үзенең этномилли үзенчәлекле саклау, супер- һәм мегамилләтләр, үзенчәлекле, эшлекле милли бердәмлекләр даирәсендә үз урынын билгеләү ихтияжы туа.

Әд.: Х а с а н о в Х.Х. Формирование татарской буржуазной нации. К., 1977; Р о м л е й Ю.В. Очерки теории этноса. М., 1983; Национализм и формирование нации: Теория, модели, концепции. М., 1994; Т и ш к о в В.А. Очерки теории и политики этничности в России. М., 1997; К о з л о в В.И. Этнос. Национализм: Сущность и проблематика. М., 1999; Единство татарской нации: Материалы науч. конф. АН РТ «Цивилизационные, этнокультурные и политические аспекты единства татарской нации». К., 2002; И с х а к о в Д.М., И з м а й л о в И.Л. Введение в этногенез и этническую историю татарского народа. К., 2007.

И.Л.Измайлов.

«МИЛЛӘТ», Казандагы басмаханә. 1908 елның сентябрендә «Идриси, Галиев вә шөрәкясе» китап сәүдәсе ширкәте нигезендә ачыла. 1908 нең 25 ноябрәннән мөстәкыйль («М.» фирмасы буларак) эшли башый. Иң беренче басылган китап — Р.Фәхретдиннең «Шәкерәтлек әдәбе». 1908 дән 1917 гә кадәр гомуми тиражы 1376015 данә булган 256 китап нәшер ителә. 1909 ел иң уңышлы ел була: 303800 данә тираж б-н 53 китап чыга. Басылган китапларның күбесе (218) басмаханәнең үз исәбенә нәшер ителә. Басмалар арасында мәктәп һәм мәдрәсә дәреслекләре зур урын алып тора. Р.Фәхретдиннең дидактик хикәяләре (16 басма), Россия халыклары тарихы, мед., гарәп фәлсәфәсе китаплары, календарлар, нәшрият каталоглары, жәмгыять уставлары һ.б. басыла. «М.» — Х.Исхаков, Г.Рамазанов, З.Бәшири, К.Сәгыйтов, Г.Мусин һ.б. язучыларның 18 матур әдәбият әсәрен чыгара. 74 басма (гомуми тиражы 478800 данә) — дини эчтәлектә, аларның 47 се — Г.Галиев (Г.Баруди) әсәрләре, 3 басма — «Һәфти-як», 1 се — Корьән аятләре. Аз гына күләмдә чит заказлар да (Г.Тукай шигырьләреннән 3 басмасы, М.С.Иманкулованың «Тәржемәчәсе», кулинария китаплары) басыла.

Басмаханәдәге татар хәрәфләренә яңа заңналар, төрле башланма, төгәлләү үрнәкләре һ.б. бизәмәләренә Татполиграф 1940 ка кадәр файдалана. М.Идрисовның Мәскәү, С.-Петербургның иң яхшы басмаханәләрендә һәм Германиядә, Төркиядә өйрәнү нәтижәсендә яңалыклар кертелә, күптөгәле басма кулланыла. Полиграфиянең югары дәрәжәсе дәреслекләр, портрет, открыткаларны иң ях-

шы Европа стандартларына туры китереп эшләргә, күптөгәле географик карталар бастырып чыгарырга мөмкинлек бирә. 1916 да нибары 4 китап нәшер ителә, 1917 дә исә бер китап та басылмый. Бу — сугыш һәм рев-ция елларындагы авырлыклар б-н бәйлә була. Югары дәрәжәдәге полиграфия эшләнешә зур капитал салулар таләп итә. Бу елларда басмаханәдә 52 эшче һәм хезмәткәр эшли, «Американка», «Бостонка» машиналары, стереотип станок була. 1921 нең 1 гыйнварында «М.» басмаханәсе национализацияләп, Сигезенче дәүләт басмаханәсе дип атала башлый. Республика Революцион Хәрби Советы сәяси идарәсенен Көнчыгыш бүлегә заказларын үти. 1921 дә Кыргызстан өчен «Әлифба» (1 нче кисәк), брошюралар («Демобилизация турында», «Кызыл армия», «Ижади театр») һ.б. басыла, «Кызыл яшьләр» г-тасы, хосусый китап нәшриятларының дәреслекләре чыга. «М.» басмаханәсе каршында китап кибете эшли (1897 дән), Уфа (1900), Минзәлә (1909), Әстерхан (1910), Чаллы шаһәрләрендә ф-лары ачыла. Бу кибетләрдә, үз басмалары б-н беррәттән, Казан, Уфа, Оренбург басмаханәләрендә дөнья күргән шәрәк телләрендәге, Каһирә, Бэйрут, Истанбулда басылган китаплар да сатыла.

Әд.: К а р и м у л л и н А.Г. Татарская книга начала XX века. К., 1974; Здравствуй, Книга! К., 1989.

«МИЛЛӘТ» («ملت»), көндәлек ижтимагый-сәяси, икътисади газета. 4 нче Дәүләт Думасының мөселманнар фракциясе органы. 1913 елның 28 декабрәннән 1915 нең 7 февраленә кадәр Петроградта нәшер ителә, барысы 19 саны чыга. Текстлар татар һәм рус телләрендә басыла. Наширләре — Б.Әхмәтов һәм С.Жантурин, мөхәррире — И.Леманов. «Мөселман фракциясе», «Мөселман басмасы», «Безнең хәбәрләр» һ.б. рубрикаларда илдәге сәяси вазгыять, Дәүләт Думасында мөселманнар эшчәнлеге, Мөселман ижтимагый оешмалары съезды эше, халык мәгарифе, яралы хәрбиләр һәм аларның гаиләләренә ярдәм итү һ.б. мәсьәләләр яктыртыла.

Ж.С.Миңнуллин.

МИЛЛӘТ МӘЖЛЕСЕ (Эчке Россия һәм Себер төрки-татарларының Милләт Мәжлесе), төрки-татарлар милли парламенты. Эчке Россия һәм Себер мөселманнары эшчәнлеге б-н идарә итү максатыннан, Бөтенроссия мөселманнарының икенче корылтае (1917 елның 21 июле — 2 августы, Казан) карары б-н жыела. 1917 нең 20 ноябрәннән 1918 нең 11 гыйнварына кадәр Уфа шәһәрләндә эшли. М.М. эшчәнлегендә, Эчке Россия һәм Себер мөселманнарының милли-мәдәни мохтариате нигезләрен эшләү комиссиясе тарафынан билгеләнгән кагыйдәләр буенча һәр ике женәскә караган 50 мең кешедән 1 депутат исәбәннән, 110 депутат катнаша. 20 ышькә житкән төрки-татар мөселман кешесе (женәсенә карамастан) сайлый һәм сайлана ала. Рәис итеп С.Максуди, рәис урынбасары итеп Ибн. Әхтәмов, секретарь итеп Г.Фәхретдинов сайлана. Югары башкарма орган — Милли Идарә. Закон проектын әзерләү, мандат, мәгариф, финанс, дин эшләре, терр. автономияләр, «милли өлкәләр» комиссияләре эшли.

М.М. эшчәнлеген матди яктан тәэмин итү өчен махсус фонд оештырыла, телгән һәр кеше М.М.нә матди ярдәм күрсәтә ала. С.Максудиниң мөселманнарға мөрәжәгәтнен соң, фонда байтак сумма тулана; бу акчага М.М. жьеннары уза торган бина (Уфадагы С.Шәмгулов кибете) жиһазландырыла. Мәжлес барышында ике фракция барлыкка килә: төркиячеләр — Эчке Россия һәм Себер төркиячеләрен милли-мәдәни мохтариате яклылар (С. һәм Ә. Максудилар, З.Кадыйри, Г.Терегулов һ.б. — барысы 50 ләп кеше) һәм туфракчылар (территориячеләр) — Идел-Урал Штаты формасындагы автономия яклылар (И.Алкин, С.Атнагулов, Һ.Атласов, Г.Баттал, С.Жантурин, С.Енгальчев һ.б. — барысы 37 кеше). М.М. утырышларында милли-мәдәни мохтариат законнарын эшләү һәм Милли Идарә сайлау кебек төп мәсьәләләр б-н беррәттән, советлар режимына мөнәсәбәт, диннен дәүләттән аерымлануы, Идел-Урал терр. автономиясе оештыру, яңа оешкан хөкүмәткә урнашыр өчен төбәк сайлау кебек мәсьәләләр дә карала. М.М. Совет хөкүмәтен рәсми танымый һәм Идел-Урал Штаты төзү турында карар кабул итә; шул максатка ирешү өчен Идел-Урал Штатын гәмәлгә кертү һайәте сайлана. Диннен дәүләттән аерымлануы мәсьәләсендә, озак барган дискуссиядән соң, күпчелек каршы тавыш бирә. Депутатлар юстиция, мәгариф, финанс эшләрен, хәрби эшнә оештыру мәсьәләләре; төрки-татарлар (татар, мишәр, типтәр, нугай, башкорт һ.б. төркемнәрнең милли бергәлеге ассызыклау максатыннан, депутатлар әлегә төркемнәрнең һәркайсы өчен ярашлы төрки-татар атамасын куллана) яши торган жирләренә терр-яләргә бүлү буенча комиссияләрдә эшләнган төп нигезләмәләренә кабул ителәр. Шул көннәрдә Уфада булган 10 мең хәрби мөселман М.М.нә тугрылык анты бирә. 1918 нең февралендә Идел-Урал Штаты төзү инициативасын Бөтенроссия мөселман гаскәриләренә Казанда барган икенче корылтае лидерлары үз кулларына алалар. Совет хакимияте һәм милли хәрәкәт житәкчеләре арасындагы мөнәсәбәт кискенләшә. 28 февральгә каршы төндә корылтаиниң кайбер житәкчеләре кулга алына (к. Болак арты республикасы). 1918 нең 25 апрелендә И.Сталин һәм М.Вахитовның уртак карары нигезендә, Мәскәү Милли Шурасы б-н бәйлә барлык оешмаларның эшчәнлеге туктатыла, аларның мөлкәте, акчасы, документлары һәм урнашкан биналары Узәк татар-башкорт комис-гына тапшырыла. Шул ук көнне Г.Баембөтов әлегә карар турында Уфага жиһәрилгән телеграмманы идарә рәисе С.Максудига тапшыра. Милли Идарә жылышында таләпләргә буйсынырга карар чыгарыла. М.М. депутатларының бер өлеше большевикларга каршы корышчеләр кулында булган терр-яләргә китә.

М.М. делегатларының сайланган төбәге, кайсы фракциягә керүе һәм кайсы комиссиядә эшләвә күрсәтелгән исемлеге: С.Абдуллин (Пермь ш.; туфракчы; дин эшләре, законнар чыгару, регламент, мандат, милли өлкәләр комиссияләре); Г.Абызов (Рос-

тов-Дон ш.; туфракчы; законнар чыгару, терр. автономиялар, милли өлкәләр комиссияләре; С.Агафурова (Пермь ш.); А.Акчурина (Акмулла ш.; туфракчы; М.М. секретаре урынбасары; мәгариф, милли өлкәләр комиссияләре); Х.Акчурина (милли өлкәләр комиссиясе); И.Алкин (Казан; туфракчы; М.М. рәисе урынбасары; законнар чыгару, регламент, терр. автономиялар комиссияләре); Ш.Алкин (Уфа ш.; төркіче; финансы комиссиясе рәисе; Г.Әлмөхәмәдов (Уфа ш.; мандат комиссиясе); Г.Алтарапов (Уфа ш.; төркіче); Г.Әмиров (Румын фронты; туфракчы; финансы, терр. автономиялар комиссияләре); Г.Арсланов (Казан); Җ.Атласов (Самара ш.; төркіче; законнар чыгару, терр. автономиялар комиссияләре); С.Атнагулов (Уфа ш.; туфракчы; терр. автономиялар комиссиясе); Ш.Әхмәдиев (Казан; туфракчы; мәгариф, мандат, финансы, законнар чыгару, терр. автономиялар комиссияләре); Ф.Әхмәдуллин (Уфа ш.; туфракчы; финансы, законнар чыгару комиссияләре); Г.Әхмәдов (Әстерхан ш.; төркіче, финансы комиссиясе); Ш.Әхмәдов (милли өлкәләр комиссиясе); М.Әхмәров (Уфа ш.); Ибн. Әхтәм (Уфа ш.; төркіче; М.М. рәисе урынбасары, законнар чыгару комиссиясе); Г.Әюпов (1 нче армия; катнашмый); З.Аюханов (Самара, Мәләкәс шәһәрләре; туфракчы; дин эшләре, мәгариф комиссияләре); Г.Баһаветдинов (Казан; туфракчы; дин эшләре, мандат комиссияләре); Х.Баһаветдинов (Самара, Богырыслан шәһәрләре); М.Багдани (Казан; килми); Х.Байбиков (Касыйм ш.); Х.Бакыев (Сембер ш.; төркіче; мәгариф комиссиясе); Г.Балтанов (Алабуга ш.); Г.Баниев (милли өлкәләр комиссиясе); Д.Баталиев (төркіче; мәгариф комиссиясе); Г.Баттал (Казан; төркіче; регламент, мандат, терр. автономиялар комиссияләре); И. Биколов (Сембер; төркіче; мәгариф, финансы, мандат комиссияләре); Г.Буби (Вятка ш.; туфракчы); Х.Борнашев (Румын фронты; туфракчы; регламент комиссиясе); Ә.Валиди (Уфа); М.Вахитов (Казан; килми); С.Вахидов (Казан; туфракчы; милли автономиялар комиссиясе); Б.Габбасов (Оренбург ш.); Г.Габделганиев (Оренбург ш.); И.Габделбариев (Оренбург ш.; төркіче; дин эшләре комиссиясе); Г.Габдрахманов; Габдрәшитов (Верхнеуральск ш.); С.Габидов (милли өлкәләр комиссиясе); И.Габитов (Казан; төркіче; регламент комиссиясе); М.Габидуллин (Бөгелмә ш.; милли өлкәләр комиссиясе); Г.Гайсин (Оренбург ш.; килми); Ш.Гайфи (Әстерхан ш.; төркіче; мәгариф, терр. автономиялар, милли өлкәләр комиссияләре); Д.Галиев (10 нчы армия); В.Галәм (Оренбург ш.; туфракчы; регламент, мандат комиссияләре); Г.Даукаев (Уфа ш.; мандат комиссиясе); Г.Дивиев (Харьков ш.; төркіче; регламент, законнар чыгару, милли өлкәләр комиссияләре); Г.Дивиев (Тоньяк Россия); С.Жантурин (Уфа ш.; төркіче; финансы, милли өлкәләр, терр. автономиялар комиссияләре); Д.Еналиев (Пенза ш.; төркіче; милли өлкәләр, мәгариф комиссияләре); С.Енгальчев (Саратов ш.; туфракчы; законнар чыгару, терр. автономиялар комис-

сияләре); Х.Ермиев (2 нче армия; төркіче; финансы комиссиясе); Х.Зайнуллин (3 нче армия; төркіче; терр. автономиялар комиссиясе); А.Зиннәтуллин (Самара ш.); Х.Зөфаров (5 нче армия); Г.Ибраһимов (Уфа ш.; туфракчы; финансы, законнар чыгару комиссияләре); И.Исламголов (Уфа ш.); М.Исмаков (Уфа ш.); Г.Исхаков (Мәскәу; төркіче; законнар чыгару, милли өлкәләр комиссияләре); С.Исхаков (Уфа ш.); З.Кадыри (Уфа ш.; төркіче; мәгариф, терр. автономиялар комиссияләре); З.Камали (Уфа ш.; туфракчы; мәгариф, дин эшләре комиссияләре); Ф.Камалова (Оренбург ш.; килми); К.Каримов; Г.Касыймов (Уфа ш.; туфракчы; финансы, мандат комиссияләре); Г.Китабов (Оренбург ш.; туфракчы); М.Корбангалиев (Казан; килми); Н.Корбангалиев (Оренбург, Троицк шәһәрләре; төркіче; регламент, законнар чыгару, терр. автономиялар комиссияләре); И.Кадерлиев (12 нче армия); С.Максуди (Казан); Ә.Максуди (Казан; төркіче); З.Маликов (12 нче армия); М.Мозаффаров; Х.Мозаффаров (Казан; төркіче; дин эшләре комиссиясе); Й.Мозаффаров (Румын фронты; килми); Г.Мортазин (Оренбург ш.; туфракчы; дин эшләре, мандат комиссияләре); Ф.Мәхәмәдьяров (туфракчы; М.М. рәисе урынбасары); А.Мөхәмәдинов (Уфа ш.); М.Мөхәмәдов (Уфа ш.; килми); Ә.Мостафин (Казан); М.Нугаев (Уфа ш.; килми); Ниязголов (Верхнеуральск ш.; килми); Г.Рәхимкулов (мандат, милли өлкәләр комиссияләре); Г.Рахманкулов (Кавказ фронты; туфракчы; регламент комиссиясе); Г.Рахманкулов (Пермь, төркіче; дин эшләре комиссиясе); Рафиков; К.Сәгыйдов (Петроград; милли өлкәләр комиссиясе); А.Сәйфи (Уфа ш.; туфракчы; мәгариф комиссиясе); Ф.Сәйфи-Казанлы (Уфа ш.; туфракчы; финансы, законнар чыгару, мандат, терр. автономиялар комиссияләре); К.Салихов (Казан); Х.Сафиуллин (Казан; туфракчы; регламент, мандат комиссияләре); Г.Сөләймани (Түбән Новгород ш.; төркіче; законнар чыгару, милли өлкәләр комиссияләре); М.Сөендеков (Верхнеуральск ш.); Х.Таначева (Казан; килми); Х.Таһиров (Тамбов ш.; милли өлкәләр комиссиясе); Г.Тергулов (Уфа ш.; төркіче; регламент, мәгариф комиссияләре); М.Усманов (Уфа ш.; туфракчы; дин эшләре комиссиясе); С.Урманов (Уфа ш.; төркіче; дин эшләре, терр. автономиялар комиссияләре); Г.Фәйзрахманов; Г.Фәхретдинов (Румын фронты; төркіче; регламент комиссиясе); Р.Фәхретдин (Уфа ш.; килми); Г.Хәйдәров (милли өлкәләр комиссиясе); Ш.Хәмиди (Уфа ш.; катнашмый); М.Халиков (Уфа ш.; туфракчы; мәгариф комиссиясе); З.Хөдҗаши (Казан; катнашмый); Ж.Хурамышин (Уфа ш.; төркіче; финансы, мандат комиссияләре); М.Хәнәфи (Уфа ш.; туфракчы; дин эшләре комиссиясе); Х.Шаһидуллин (Самара, Богырыслан шәһәрләре); Г.Шәһиди (төркіче; дин эшләре комиссиясе); Ә.Ширванов (Уральск ш.); Г.Якубов (Уфа ш.); Х.Яһуди.

Әд.: Таһиров И.Р. Очерки истории Татарстана и татарского народа (XX век). К., 1999; Исхаков С.М. Российские мусульмане и револю-

ция (весна 1917 г. — лето 1918 г.). М., 2004; Даулетшин Т. Советский Татарстан. К., 2005.

И.Р.Таһиров.

«МИЛЛӘТЧЕЛӘРНЭҢ КОНТРРЕВОЛЮЦИОН-ФЕТНӘЧЭЛ ОЕШМАСЫ» ЭШЕ («Крәстиян иттифагы»), 1933 елда ОГПУ тарафыннан оештырылган гаепләү эше. Бер төркем кеше совет хакимиятен бәрәп төшерү өчен кораллы фетнә әзерләүдә, буржуаз-демократик респ-ка төзөргә оmtreeлүдә гаепләнә. Мәселән, Б.Борнаев контрреволюцион оешма эшендә катнашуда, авылынң совет хакимиятенә каршы «элементларын» барлауда һәм көрәшкә әзерләүдә, Арча р-ны колхозларында «таркату эше» алып баруда, кулак дип табылган крәстияннәрне оештыруда гаепләнә. Оешма үзәге Мәскәүдә, бүлекчәләре Татарстан АССРда, Башкортстан АССРда һ.б. милли республикаларда тулланган дип белдерелә. Татарстан бүлекчәсе буенча 34 (башка мәгълүматлар буенча — 36) кеше, ш.и. М.Алиев, Г.Әминов, Ф.Әхмәтов, Г.Баебатов, К.Бикчәнтәев, И.Галиев, Д.Н.Грачев, В.И.Гришин, В.Д.Егоров, М.Жиһаншин, Г.Измайлов, А.Козлов, И.Кулиев, Х.А.Миңнуллин, А.Нугаев, З.Нуркин, А.Савельев, Г.Сәгыйдиев, М.Сәййидуллин, Г.Сәлимжанов, Р.Шәрәфетдинов хөкемгә тартыла. Мәхкәмә утырышы 1933 нең 10 июлендә Казанда була. Гаепләнүчеләрне күпчелеге төрле елларга хезмәт б-н төзөтү лагерьяларына жиберелүгә хөкем ителә, кайберләре, хөкемгә кадр ябылуда тотылу сроклары исәпкә алынып, иреккә чыгарыла. ТАССР Югары мәхкәмәсе президиумы, жинаять составы булмау сәбәплә, 1957 елның 15 сентябрендә әлегә карарны юкка чыгара, хөкемгә тартылу чыгар аклана (М.Мөхәмәтшин эше буенча аклау карары 1958 нең 14 июнендә чыгарыла).

«МИЛЛӘТЧЕЛӘРНЭҢ КОНТРРЕВОЛЮЦИОН-ФЕТНӘЧЭЛ ЯШЕРЭЛ МӘГЪЛҮМАТ ТУПЛАУ ОЕШМАСЫ» ЭШЕ (Атласов эше), 1937 елда Татарстан Эчке эшләр халык коми-ты тарафыннан оештырылган гаепләү эше. Бер төркем кеше, чит дөләтләр вәкилләре кушуы буенча, сов. хөкүмәтен корал кулланып бәрәп төшерү һәм СССР терр-ясендә «мөстәкыйль төрки-татар буржуаз-демократик дәүләте» төзү максаты б-н контрреволюцион оешмага туллануда гаепләнә. Оештыручысы һәм житәкчәсе Гади Атласи дип табылган яшерен оешма эше буенча 24 кеше мәхкәмә жаваплылыгына тартыла. Мәхкәмә процессы 1937 нең 23–28 октябрендә Казанда уза. Г.А.Алтынбаев, Һ.М.Атласов, К.Л.Исхаков, К.К.Туйкин, Ф.К.Туйкин, С.Ш.Уразманов, Б.Фәттахов, З.Б.Фәттахов, Р.Я.Яруллин атарга хөкем ителә (1938 нең 15 февралендә үлем жәзасы тормышка ашырыла). Х.Б.Бастанов, У.А.Гомаров, Ф.Ш.Даутов, И.Идрисов, К.С.Ильясов, Х.Х.Надыров, С.М.Туктарига 10 еллык төрмә срогы һәм 5 елга гражданнык хокукларынан мәхрүм ителү жәзасы бирелә. Ф.Бакиров, К.Г.Бикбов, Р.Д.Вилданов, Г.Исмәгыйлевкә карата әлегә жәза чаралары — 8 һәм 3; М.Әбделханов, А.С.Ермаковка карата — 7 һәм 3; С.Х.Халитовага кара-

та — 5 һәм 2 нисбәтәндә билгеләнә. СССР Югары мәхкәмәсе Хәрби коллегиясе, жинаять составы булмау сәбәпле, 1953 нең 27 маенда әлеге карарны юкка чыгара, хөкөмгә тартылучылар аклана.

«МИЛЛӘТЧЕЛӘРНЕҢ СОВЕТ ХАКИМИЯТЕНӘ КАРШЫ ОЕШМАСЫ» ЭШЕ, 1937–39 елларда РСФСР Эчке эшләр халык комис-ты тарафыннан оештырылган гаепләү эше. Бу эш буенча, Мәскәүдәге уң троцкийчыларының террорчыл үзәге житәкчелегендә Казан уң троцкийчылары блогы б-н берлектә СССРда совет хөкүмәтен юк итү һәм капитализмны кире кайтару максатыннан жинаятьчел оешма төзүдә гаепленеп, 4 кеше хөкөмгә тартыла. Мәхкәмә утырышы 1940 елның 2 июлендә Мәскәүдә була. М.Ю.Борындыков, М.Г.Бодайли, М.Тюменев 8 елга, И.Х.Бобров 5 елга хезмәт б-н тизләү лагерена жиборелүгә хөкөм ителә. ТАССР Югары мәхкәмәсе президиумы, жинаять составы булмау сәбәпле, 1955 нең 27 октябрәндә әлеге карарны юкка чыгара, хөкөм ителүчеләр аклана.

МИЛЛӘТЧЕЛӘК, төп принцибы милләтнең иң югары кыйммәт булуы, социаль-сәяси процессларда беренчеллеге турындагы тезистан торган теория, идеология һәм сәясәт. М. кешеләрнең теге яки бу милләткә нисбәтләлеге турындагы карашлар жыйнагына, милли факторны хакимияткә дөгъва кылуда төп дәлил сыйфатында алга куюга нигезләнә. М. идеологияләренең шовинистик, экстремистик, агрессив юнәлешләрдән алып (сугыш һәм басып алу юлы б-н илләр һәм халыкларны коллыкка тошыра, милли жәбәрлү, расачылык, «этник чистарту»), башка халыкларны күрәлмәү, үзенең этник жәмгыятен башка милләتلәрдән өстен куя (һ.б.) либераль-реформачы агымга кадәрге киң спектрлы яши. Сәяси планда М.не 2 төргә: боек державачыл шовинизм һәм аз санлы халыкларның чиктән ашкан милләтчеләренә бүлеп карыйлар. М. идеологлары еш кына башка милләт һәм халык вәкилләренә карата дошманлык һәм күрәлмәү хисе тоюдан ерак торалар, ә балки сәяси бәйсезлеккә омтылуларын игълан итәләр, үз халыкларының мул, иркен тормышта яшәүләрен кайгыртуны беренче чираттыгы эш дип карыйлар.

М. 17 йөз ахырында барлыкка килә һәм этник яки тел бердәмлеге нигезендә дәүләт төзү идеясен монархка, хужага, дингә феодалларча бирелгәнлеккә каршы куя. Әлеге идеологиянең алга таба таралуы милли азатлык хәрәкәтенә нык байле була. Элек Англиядә, аннары (18 йөз ахырында) Америка һәм Франция дәүләтләренең сәяси төзелешләрендә гомумхалык казанышы дип кабул ителгән шактый зур үзгәрешләр була. Бу милләтләрнең һәркайсы үзен азатлык идеясен иң хак йөрүчә, беренчел чыганак һәм милли үзбилгеләнешләрендә хәзерге кадәр мөһим элемент дип саный. Бу жәһәттән М. либеральлек карашлары үсешендә мөһим роль уиный. Әгәр 18 йөз ахырында ил халкының холкына хас социомәдәни һәм сәяси бердәмлегенә басым ясалса, 19 йөздә исә этник М. тәсире көчәя. Аның тарафдарлары милли

бердәмлек гомум этник килеп чыгуга нигезләнә, һәм башка этнос вәкилләре әлеге мәдәниятнең төп вәкилләре була алмый дип саный. Вақытлар узу б-н әлеге агым ксенофобия һәм расачылыкның күп элементларын үз эченә ала. 20 йөз башында этник бериш милләт базасында дәүләт төзү идеясе киң тарала. Бу, үз чиратында, Европадагы Габсбурглар, Госманлылар, Романовлар империяләре кебек, күп кенә мультиимилли дәүләтләрнең таркалуына китергән сәбәпләрнең берсенә әверелә. Башка социаль факторлар һәм ижтимагый-сәяси агымнар б-н бәйләнгән әлеге идея шәхесне үз-үзен күрсәтү омтылышынан мөхрүм иткән һәм үз мәнфәгатләрен милләт мәнфәгатләренә тулысынча буйсындырган жәмгыят төзәргә өндүргә фашизмны барлыкка китерә. Фашизмга (нацизм) шу.у. расизм хас. Нацизмның Икенче бөтендөнья сугышында жеңелүе һәм Советлар Союзының сәясәте М.нең гадәттән тыш формаларының дәрәжәсен төшерүгә, Азия һәм Африка илләрендәге милли азатлык хәрәкәтенен кискен көчәюенә, бөтендөнья колониаль системасының һәлакәтенә һәм яңа дәүләтләр төзелүгә этәрә. Әлеге процесс еш кына жирле М. үсешенә һәм хатта трайбализм (кабилә эченә бикләну) килеп чыгуга, аз санлы милләтләрнең бәйсезлеккә омтылу жирлегендә күп кенә яңа дәүләтләрнең жимелүенә яки таркалу куркынычына китерә. Либераль-демократик режимлы илләрдә төп каршылыклар тирәнә: гражданлык М. («милләтләр-илдәшләр») идеясе нигезендә гражданлык хокуклары, законнар чыгару дәрәжәсендә мөстәкыйльлекне тәмин итү, дәүләт мәдәнияте, динен, телен саклау раслана. Бер үк вақытта милләт булуларын аңлаган аз санлы милләтләр үзләрен тел, мәдәни, дини һәм сәяси хокукларын таләп итәләр. Кагыйдә буларак, радикаль милләтчеләр глобальләштерүгә каршы чыгалар һәм милли аерманы юкка чыгаручы гаммови мәдәният басымына каршы ачыктан-ачык көрәшкә чакыралар. 20 йөз башынан Россия фәннендә һәм сәясәтендә «М.» сүзен «шовинизм» һәм «ксенофобия» төшенчәләренен синонимы сыйфатында куллану гадәткә керә. Шунуң б-н «М.» төшенчәсенә тискәрә тосмерә алгы планга чыга һәм әчтәлеге үз милләтнең өстенлегенә кайты кала. Бу, бер яктан, Россиянең гамәлдә М. идеологиясе төшенчәсе һәм аның заманча теорияләре б-н таныш булмавы, икенче яктан — дөньяда кабул ителгән әлеге терминның патша һәм совет режимнары тарафыннан аңлы рәвештә бозып күрсәтелгән мәгънәсенә тарихи яктан ныгып калуы б-н байле.

Татар милли идеологиясе һәм этносәяси М. 19 йөзнен 2 нче яртысында аермачык чагыла башлай. Әлеге идеяләр беренче тапкыр Ш.Мәржани хезмәтләрендә формалаша. Галим аларда татар милләтенең мәдәни-тарихи бердәмлеге мәсьәләсен алга куя, тарихи юлының төп этапларын билгилә. Мәржани хезмәтләрендә төрки-болгар (төркиләр, хазәрләр, болгарлар, кыпчаклар) һәм Алтын Урда татарларының тарихи варислыгын ачыкка зур әһәмияткә ия. Бер үк вақытта ул татарлар

һәм аларның борынгы бабалары тарихын гомуммөселман тарихына терки һәм асылда беренче булып татар милли идеясен формалаштыра. Мәржани эшен дәвам иттерүчеләр (Һ.Атласи, М.Бигиев, И.Гаспринский, Г.Исхакый, Р.Фәхретдинов һ.б.) аның концепциясенә төрле аспектиларын үстерәләр. Болар 20 йөз башында Россиядә яшәүчә мөселман халыкларының сәяси максатларын формалаштыру өчен нигез була («Иттифак әл-мөслимин» партиясенә программ документлары), 19 йөз ахырында — 20 йөз башында татар милли үзаңы формалашу, «татарлар» гомуми үзатамасының рәсмиләшүе милли-интеграция процессларының һәм татар М. идеяләренә тирәнәюе нәтижәсе булып тора, хәзерге заман татар милләтенә формалашуына китерә (к. *Татарлар*). Шу.у. к. *Милләт*.

Әд.: Ст а л и н И.В. Марксизм и национальный вопрос // Сочинения. М., 1946. Т. 2; Б р о м л е й Ю.В. Очерки теории этноса. М., 1983; Демократизация и образцы национализма в Российской Федерации 90-х годов. М., 1996; Национализм и формирование нации: Теория, модели, концепции. М., 1997; Т и ш к о в В.А. Очерки теории и политики этничности в России. М., 1997; К о з л о в В.И. Этнос. Нация. Национализм: Сущность и проблематика. М., 1999; А л ь т е р м а т т У. Этнонационализм в Европе. М., 2000; М а л а х о в В.С. Национализм как политическая идеология. М., 2005; Национальная идея в Западной Европе в Новое время. М., 2005; Н о с б а у м Е. Social Preconditions of Nation Revival in Europe. Camb., 1985; Н о с б а у м Е. Nations and Nationalism since 1780: Programme, Myth, Reality. Camb., 1990; Eriksen Th. H. Ethnicity and Nationalism: Anthropological Perspective. Boulder, 1993; S m i t h A.D. Nationalism and Modernism. L., 1998.

И.Л.Измайлов.

МИЛЛЕР Герард Фридрих (Федор Иванович) (18.10.1705, Герфорд ш., Вестфалия — 11.10.1783, Мәскәү), тарихчы, археограф, Петербург ФА әгъзасы (1730). 1722–25 елларда Ринтельн һәм Лейпциг ун-тларында укый. 1725 тә Петербурга килә. 1725 тән Петербург ФА адъюнкты, 1730 дан профессоры. Камчатканы өйрәнү өчен оештырылган 2 нче экспедициядә катнаша (1733–43). 1748 дә историкограф буларак Россия граждандлыгы ала. 1754 тән Петербург ФА конференция-секретаре. 1766 дан Тышкы эшләр коллегиясенә Мәскәү архивында хезмәт итә. Экспедиция вақытында «барлык йөргән юлларымны» жентекләп тасвирлап бардым, дип яза. Хезмәтләре арасында «Кайбер истәлекле урыннарны тасвирлап, Казаннан Екатеринбург, Сарапул, Оса, Көнгөр шәһәрләре аша Тоболга юл» («Путь от Казани через Сарапул, Осу, Кунгур и Екатеринбург в Тобольск с описанием некоторых достопримечательностей») да бар. Себергә экспедициягә барганда Казан губернасы халыклары турында мәгълүматлар тулдый, «Казан губернасында яшәүчә мәжүси халыкларны, ягъни чирмешләрен, чуашларны һәм вотякларны тасвирлау» («Описание живущих в Казанской губернии языческих народов, яко то черемис, чуваши и вотяков») хезмәтен яза. Хезмәттә татарлар турында да мәгълүматлар бар (1791 дә С.-Петербургта аерым китап булып нәшер ителә), китапка рус теленә тәржемә ителгән «Рос-

сиячә тәржемә белән татар, чирмеш, чуаш, вотяк, мордва, пермь, зырян телләрендә сүзлек»тә («Словарь на татарском, черемисском, чувашском, вотякском, мордовском, пермском и зырянском языках с российским переводом») остәлә. Себер төбәген өйрәнү дәверендә М. «анда яшәүче башка халыкларның горейф-гадәтләре, көнкүреше, кануннары» б-н дә кызыксына. Галим татар шәһәрлекләрен (Искәр, Бигеш һ.б.) өйрәнә, жирле татарларның риваятьләрен (мәс., Күчмә ханның ислам динен кертүе һ.б.) язып ала, алардан татар елъязмалары, Төмөн татарларыннан шәһәрнең борыңгы исеме хақында сораштыра: Себер төбәге татарларынның этнографиясен өйрәнә (Тобол шәһәрнендә татар туенда була, сөннәткә угырту йоласында катнаша). Жыйган мәгълүматлары нигезендә М. «Себер тарихы»н яза («История Сибири»; 1 нче томы 1750 дә рус телендә «Себер ханлыгын тасвирлау» — «Описание Сибирского царства ...» исеме б-н нәшер ителә). «Борыңгы заманнардан алып руслар хахимлегенә кадәрге» вакыйгаларны баян итеп, «Себер төбәгенәң төп халкы — татарлар» дигән фикергә килә һәм «татар тарихы»ннан үзе ачыклаган мәгълүматларны китерә. 1732 дә немец телендә «Sammlung Russischer Geschichte» тарихи ж-л чыгара башлый. «Ежемесячные сочинения, к пользе и увеселению служащие» ж-лы мөхәррире (1755–64). 1767 дә *Яңа кануннар эшләү комиссиясе* депутаты итеп сайлана.

Хезм.: Сочинения по истории России: Избранное. М., 1996; Сибирь XVIII в. в путевых описаниях Г.Ф.Миллера. Новосибир., 1996; История Сибири: В 2 т. М., 1999–2000.

Әд.: Белковец Л.П. Россия в немецкой исторической журналистике XVIII в.: Г.Ф.Миллер и А.Ф.Бюшинг. Томск, 1988; Элерт А.Х. Экспедиционные материалы Г.Ф.Миллера как источник по истории Сибири. Новосибир., 1990; Илизаров С.С. Герард Фридрих Миллер (1705–1783). М., 2005.

И.Р.Вәлиуллин.

МИЛЛИ АШ-СУ, татар халкының традицион ашлары жыйнагы. Татарларда ризыклар ярмалар (караодай, тары, борай, арпа), он (арыш, бодай, борчак һ.б.), яңа чалынган терлек ите (сарык, сыер, ат, йорт кошлары) кулланып әзерләнә. Сөткә, сөт продуктларына зур урын бирелә. Сыер сөтө кайнатмаган, кайнатылган, әчетелгән килеш кулланыла. Аны чәйгә салалар, тәмләткеч сыйфатында боткаларга һәм сыек ризыкларга өстиләр. Өсте алынган яки сепараторда аертылган сөт әчетелгән сөт продуктлары — *катык, айран*, эремчек һәм аның төрләрен (сөзмә) әзерләү өчен файдаланыла. Балык (Себер һәм Әстерхан татарларыннан кала), гөмбә һәм яшелчәләр элек сирәгрәк кулланылган. 19 йөз ахырыннан бәрәңгенәң эһәмияте арта бара, ул камырлы һәм ярмалы ризыкларны алмаштыра; ш.у. жиләк-жимешләр, жирле һәм читтән китерелгән тәмләткечләр (йөзем, өрек, кара борыч, канәфер һ.б.) кулланыла. Йорт кошлары (башлыча тавык) йомыркалары популяр була. Традицион М.а.-с.да тарлек мае (дунгыз маеннан гайре) һәм атланмай кин файдаланыла, атланмай табынга чәй янына, кайбер чакта *корт* б-н (кортлы май) бирелә.

Татар ашлары йортында әзерләнгән ризыклар: 1. Токмачлы аш; 2. Итле бәләш; 3. Бөккән, вак бәләш, пәрәмәч, өләш, өчпочмак; 4. Казылык; 5. Кыстыбый; 6. Кош теле; 7. Талкыш кәләвә; 8. Чәкчәк; 9. Гөбәдия; 10. Юка; уртада чәй ашлары.

Үсемлек майларыннан житен һәм көнбагыш майлары кулланыла. М.а.-с.дан көндәлек табынга һәм бәйрәмнәрдә барлык төрки халыкларга мәгълүм, элек-электән килгән ризыклар да куела. М.а.-с. үсеше үзенең этник традиция кысалары б-н генә чикләнми, күрше халыклар, ш.у. Себер, Урта Азия, Кавказ халыклары мәдәнияте дә аңа билгеле бер йогынты ясый (пылау, хәләвә). Беренче ашлардан татарлар бигрәк тә кулдан баскан *токмачлы* шулпага, икенче ашлардан пешкән ит б-н бәрәңгә өстенлек бирәләр. Ашны күбесенчә тавык һәм сарык итеннән әзерлиләр, гадәттә, икенче аш сыйфатында табынга пешерелгән тавык һәм бәрәңгә чыгаралар. Бәйрәмнәрдә эчәнә сөт һәм тәмләткечләр кушып, йомырка тутырылган тавык әзерлиләр. Татар аш-суының үзенчәлеге — аның камыр ризыкларына гаять бай булуы. Алар күптөрле: икмәк, кабартка, коймак, белән, ләвәш, бәләш, гөбәдия, бөккән, кыстыбый, сумса, пәрәмәч, өчпочмак һ.б.; тәм-тоннар һәм чәй ашларыннан бавырсак, кош теле, юка һ.б. Йола ризыкларына бәбиләгән хатыннар өчен майда оннан әзерләнә торган баллы ботка — *әлбә* (көрәшен татарлар аны мәрхүмне искә алу йоласы өчен пешерәләр), ш.у. туй сыйлары — чәкчәк, кияү пилмәне, кияү коймагы, кияү сумсасы керә. Ислам дине йогынтысында татарларда исерткеч эчемлексез табын әзерләү гәмәлдә була. Аңа кадәр жиңелчә исерткечле эчемлекләр — буза, кымыз, сыра кулланылган. Кин таралган эчемлекләр — ширбөт (жиләк-жимештән һәм балдан әзерләнә), чәй, каен суы, айран.

20 йөздә, башлыча, М.а.-с. традицияләре сакланган хәлдә, татарларның туклануы сизелерлек үзгәрешләр кичерә. Халыкның тормыш муллыгы арту нәтижесендә, күп кенә яңа ашлар һәм ризыклар барлыкка килә, гөмбә һәм тозлы ризыклар кулланышка керә. Татарлар борщ, щи, уха, котлет, гуляш пе-

шерә башлыйлар. Яшелчә һәм жиләк-жимешләр дә табында зур урын ала, балык ризыкларының төрләре арта.

Әд.: Фукс К.Ф. Казанские татары в статистическом и этнографическом отношении. К., 1844; Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967; Татарская кухня. К., 1985; Мухомедова Р.Г. Пицца и домашняя утварь // Татары. М., 2001.

Р.Р.Батыршин.

«МИЛЛИ АЯК КИЕМЕ», татар халык сәнгати һөнәрчелеге пр-тиесе. 1972 елда Арча һәм Дөбяз (1960 та Татарстан сәнгать советы һөнәрчелек артельләре жирлегендә нигезләнә) сәнгать ф-каларын берләштерү юлы б-н Арча «М.а.к.» ЖБ буларак оештырыла. Якынча 180 кеше эшли (2005). ЖБ составында Арчадагы төп производство (аяк киёмнәре житештерү, чимал-материалны механик тарттыру), Арча, Биектау р-ннарының тирә-яктагы 16 авылында һәм Түбән Кама шәһәрнендә урнашкан 11 филиал (чүәкләр), читкеләр өчен милли бизәкләр чигү һ.б.) була. 1980–90 елларда пр-тиедә төрле белгечлекләр буенча 1300 гә якын оста һәм 500 (кышкы айларда 700 гә кадәр) өйләрдә читкеләргә тегүчеләр эшли. 1988 дә аяк киёмнәре житештерү елга 1 млн. 200 мең парга житә (елга 20–30 исемдәге эшләнмә), шулардан 650–680 мең пар бизәклә күн яки чигелгән орнаментлар б-н чыгарыла. Ел саен аяк киём төрләре 18–20% ка яңартыла. Шулай ук хатын-кызлар өчен жылы итекләр һәм мокасин тибындагы үкәсез йомшак аяк киёмнәре житештерелә. 1980 дә Лейпцигта узган көзге ярминкәдә читкеләр дипломга һәм алтын медальгә лаек була. 1985 тә борыңгы «Казан жөе» алымы (милли аяк киём тегүдә кадерләп саклана) нигезендә процессны гадиләштергән һәм читкеләргә чигүчеләр хезмәтен жинеләйтүче жайланма булдырыла (авторлары — И.Х.Гайнетдинов, З.З.Зиннәтуллин,

Ф.К.Кадыйров). Күннән милли аяк киёмнәре (алтынсыман жеңләр, төсле ефәк һәм мамык, оригиналь каюлы күн техникасы кулланьп читекләр, чүәкләр, вояжиркалар), түбәтәйләр, милли киёмнәр, мылтык тышлыклары, сувенирлар эшләр чыгарыла. Традицион продукция б-н беррәттән, модельле, көндәлек һәм махсус аяк киёмнәре житештерелә. Нәфис эшләнмәләр кечерәк серияләр рәвешендә һәм индивидуаль заказлар буенча чыгарыла. 1990 елларда пр-тиедә житештерү күләмнәре кими, банкротлык процедурасы уздырыла. 2002 дә фабрика хосусый милеккә күчерелә (житәкчесе — И.М.Минхәеров). 2006 да ябыла. Пр-тие житекчеләре арасында — В.С.Уваев (1972–77), М.Х.Хәкимов (1977–86), И.Х.Гайнетдинов (1986–97). Ш.у.к. *Халык нәфис кәсепчеләге*.

Әд.: Валеев Ф.Х. Орнамент Казанских татар. К., 1969; Гулова Ф.Ф. Татарская национальная обувь: Искусство кожаной мозаики. К., 1983; Валеева-Сулейманова Г.Ф. Декоративное искусство Татарстана. К., 1995; Сатарова Л.И. Казанская узорная кожа. М., 2004. Г.Я.Мәүлетова, Л.И.Саттарова.

МИЛЛИ АЯК КИЕМЕ (традицион). Татарларның борынгы бабалары — терлекчеләктә зур үсешкә ирешкән Идел болгарлары, гадәттә, күн аяк киеме — *юфть* (*юмшак күн*) һәм *сафьяннан* эшләнгән итекләр, башмаклар, галошлар киеп йөргәннәр. 10–13 йөзләргә караган күн аяк киёмненә сакланып калган кирәкләре Болгар һөнәрчеләренең югары дәрәжәдәге осталыгы хакында сойли. Алар еш кына үз эшләнмәләрен күнгә басып бизәк төшерү, чигү ысуллары б-н бизиләр, ш.у. төрле төстәге күннән аппликация, фигуралы металл бизәкләр дә кулланалар. Казан татарларында күн аяк киеме киез аяк киеме шикелле үк традицион булып тора: кышта — киез итекләр, барлык ел фасыллары өчен киез каталар файдаланылган. Эшкә *чабата* кигәннәр. Ул тула оек, байлаган оек, киндер оек, киндер ыштыр, тула ыштыр, житен тукумадан тез бәйләвче (аяк чолгавы, аякчу) б-н киелгән. 19–20 йөзләр чигендә Казан һәм Казан арты итекчеләренең күптөсле бизәкле мозаика ысулы б-н житештергән эшләнмәләре киң тарап. 20 йөздә *Арча милли аяк киеме житештерү берләшмәсе* эшләр чыгарган һәм авыл осталары тарафыннан житештерелгән бизәкле читекләр, башмаклар, кәвеш, каталарга ихтыяж аеруча зур була. Ш.у.к. *Аяк киёмнәре тегү кәсепчеләге, Аяк киеме житештерү сәнәгате*.

Әд.: Гулова Ф.Ф. Татарская национальная обувь: Искусство кожаной мозаики. К., 1983; Сулова С.В., Мухамедова Р.Г. Народный костюм татар Поволжья и Урала. К., 2000; Сатарова Л.И. Казанская узорная кожа. М., 2004.

«МИЛЛИ БАЙРАК», ижтимагый-сәясәти газета. «Ерак Шәрәкь төрки-татар мәселманнарының дини-милли Идел-Урал мәркәзе» органы. 1935 елның 1 ноябреннән 1945 нең август башына кадәр Мукден шәһәрәндә (Кытай) татар телендә нәшер ителә, барысы 440 саны чыга. Нашире — С.Аити. Оештыручысы һәм беренче мөхәррире — Г.Исхакый; газетаның исеме Берлинда нәшер ителгән «Яңа милли юл» ж-лы б-н аваздаш. Аннан соң мө-

«Милли байрак» газетасы.

хәррирләре И.Дәүләткилдиев һәм аның хатыны Рокыя Мөхәммәдиш. Редакциядә М.Арслан, А.Гыйззәтулла, Ш.Илдар эшли; актив авторлар арасында — А.Аги, Х.Болгари, Х.Габдуш, Ф.Гыйльман, К.Салихмәт, Х.Сөләев. Татар эшмәкәрләре Ә.Мөңгәр һәм Я.Ибраһим матди ярдәм күрсәтәләр. Татар эмигрантлары матбугаты арасында газета үзенә басылу дөвәмлылыгы, мәкаләләрнең күптөрле булуы һәм укучылар арасында киң таралуы б-н аерылып тора. Газета битләрендә Г.Исхакыйның татар милләтен, аның мәдәнияте һәм азатлыгын яклап көрәш рухы б-н сугарылган уннарча мәкаләләре дөнья күрә (беренче санда — «Безнең максатлар», алдагы саннарда — «Ерак Шәрәкьтә милли матбугат», «Милли Мәҗлеснең 20 еллыгы», «Финляндия татарлары», «Советларның руслаштыру сәясәте», «Большевикларның безнең дингә каршы басымы», «Безнең килчәгебезнең нигезләре» һ.б.). Газета мәкаләләрендә татар эмиграциясе тормышы: аның тарихы, ижтимагый эшчәнлеге, мәдәнияте, әдәбияты, икътисади хәле һәрьяклап яктыртыла. «М.б.» 1945 нең августында Маньчжурия терр-ясенә совет гаскәрләре кергәннән соң чыгудан туктый. Басма хезмәткәрләренең бер өлеше совет контрразведкасы органы тарафыннан кулга алына һәм озак вакыт төрмәдә ябылып тотыла.

Әд.: Мәхмүт Т. Чит илләрдәге татар вакытлы матбугаты // Казан утлары. 1990. № 10; Исхакый Г. Япония — Токно // Мирас. 1995. № 2; Насыров Т. Татар мөһажирләре матбугаты // Казан утлары. 2001. № 7; Гайнетдинов Б. Тюрко-татарская эмиграция: начало XX века — 1930-е годы. Наб.Челны, 1997.

Т.М.Насыров.

МИЛЛИ БАНК (Россия банкының Татарстан Респ-касы Милли банкы), 1918 елда Казанда губернаның национализацияланган банклары жирлегендә РСФСР Халык банкының Казан бүлекчәсе буларак төзелә. 1922 дән СССР Дәүләт банкының Казан өлкә конторасы, 1937 дән СССР Дәүләт банкының Татарстан респ-ка конторасы, 1987 дән СССР Дәүләт банкының Татарстан респ-ка идарәсе; 1990 нан РСФСР Дәүләт банкының ТАССР буенча Баш идарәсе, 1991 дән

РСФСР Үзәк банкының ТССР буенча тер. Баш идарәсе, 1992 дән хәзерге исемдә. М.б.та 1 мең чамасы кеше эшли (2012).

1994 нең 15 февралендә РФ һәм ТР арасында «Россия Федерациясенен дәүләт хакимияте органы тарафыннан Татарстан Республикасы дәүләт хакимияте органы тарафыннан эшләр булуы һәм үзара вәкаләтләр алмашу турында» Шартнамә төзелә. Әлеге документны кабул итү барышында банк эшчәнлеге турында килешүгә кул куела, аның нигезендә ТР М.б.ының хокуклары шактый киңәя, аңа өстәмә вәкаләтләр, ш.и. халыкара сөйләшүләрдә Россия банкы вәкиле буларак эш итү хокукы бирелә. ТР банкы эшчәнлеген киңәйтү нәтижәсендә, аның структурасы да шактый үзгәрә. Хәзерге вакытта М.б. — бүлекләр, идарәләр һәм бүлекчәләрдән торган катлаулы, нәтижәле эшчәнлек организм. Методология, кредит-исәпләү мөнәсәбәтләре һәм кредит ресурслары бүлеге ТР икътисадын үстерергә ярдәм итә торган ачка-кредит сәясәтен эшли һәм оештыра; коммерция банклары һ.б. учреждениеләр б-н кредит килешүләре төзи, шушы юнәлешне методологик яктан житекли. Респ-ка, төбәк һәм тармак программаларының барлык проектлары, кредитлардан файдалануның нәтижәләлеге анализлау өчен, әлеге бүлеккә кертелә. Бухгалтерлык исәбе, хисаплар һәм исәпләүләрдә бүлеге

ТР Милли банкы. Хәзерге күренеше.

хисап-касса үзәкләренең һәм коммерциячел банкларның эшен банкка исәпләүләрдә, төрле дәрәжәдәге бюджет средстволары һәм бюджеттан тыш фондлар исәп-хисабы буенча көйли. Ачка әйләнешен көйләү һәм эмиссия-касса хезмәте бүлеге эмиссия операцияләре үткәрүне тәэмин итә, респ-када һәм аның төбәкләрендә ачка әйләнеше торышын анализлай, аны ныгыту буенча тәкдирмәләр эшли. Бүлек әйләнештәге гомуми ачка массасын — аның структурасын билгели, бу даирәдә үзгәрешләрен һәм тенденцияләрен анализлай. Анализлар нигезендә ТР буенча ачка әйләнешен фараслар төзелә. Валюта әйләнешен көйләү һәм аңа контрольлек итү идарәсе (1994 тә төзелә) 18 вәкиллек банкының, аларның Татарстаннан чигтәге 7 филиалының, респ-каның тышкы икътисади эшчәнлек б-н шөгылләнүче барлык пр-тиеләре һәм оешмаларының диярлек валюта операцияләрен контрольдә тотта. ТР банкларында валюта операцияләренә гомуми күләме — 500 млрд. сум тирәсе, бу сан М.б.ның барлык активлары суммасының 4% тан артык

өлешен тәшкил итә. Экспорт һәм импорт әйләнешләре ТРның вәкилләк банклары аша рәсмиләштерелә. Пр-тиеләргә тышкы икътисади эшчәнлек алып бару өчен бирелгән валюта кредитлары 42 млн. доллар — респ-кадагы барлык кредит кертеменәренә яқынча 9% ын тәшкил итә. Ай саен вәкилләк банклары кассалары аша уртача 25 млн. доллардан артык валюта уза. Чит ил валютасындагы акча кереме һәм чыгымының топ юнәлеше булып халыкка хезмәт күрсәтүгән валюта алмаштыру операцияләре тора. Идарә 200 дән артык валюта алмаштыру пункттын тикшерүдә тотта. Кыйммәтле кәгазьләр бүлгә (1991 дә төзелә) акцияләр, вексельләр, облигацияләр һ.б. кыйммәтле кәгазьләр чыгаруны тикшерә. Фондлар базарында пр-тиеләр һәм оешмаларның акция һәм облигацияләренән тыш, дүрләткән дә кыйммәтле кәгазьләре әйләнештә йөри. 1995 нең уртасыннан, ТР Президенты Указы нигезендә, ТР Финанс министрлыгы чыгарган кыска вакытлы облигацияләр дә әйләнешкә кертелә. М.б. облигацияләр чыгару күләмен арттыру, аларны чыгару шартларын үзгәртү, дилерлар челтәрән киңәйтү һ.б. буенча конструктив тәкъдимнәр б-н чыга. Беренче чыгарылыштан башлап, рәсми дилерлар саны 8 дән 20 гә жигә, шуларның 10 сы — ТРның коммерция банклары. Инспекция идарәсе (1995 тә төзелә) коммерция банкларының эшчәнлеген, гамәлдәге законнарның дәрәс үтәлешен контрольдә тотта. Касса хезмәтен оештыру бүлгә сыйфатлы касса хезмәтә күрсәтү һәм дүрләт байлыгының сакланышы өчен жавап бирә. Банкта, интеграллаштырылган банк системалары булдыруның иң яңа чараларын кулланып, аның бүлекчәләрен комплекслы автоматлаштыру гамәлгә кертелгән. Иминлек һәм мәгълүматны саклау идарәсендә (1994 дә төзелә) ш.у. махсус мәгълүмат саклау бүлгә бар. Региональ мәгълүмат үзгә (РМУ) респ-каның 169 исәпләү-касса үзгәнен һәм коммерция банкларыннан, ш.у. аларның филиалларыннан килгән мәгълүматны эшкәртә. Бер көн эчендә РМУ аша 1 трлн. га кадәр сумманы эчә алган уртача 25 менән артык акча документи уза. Заманча яңа жиһазлар б-н тәмин ителеш буенча ТРның М.б.ы Россиядә иң алдыңгы урыннарның берсен алып тора.

М.б.ның үз матбугат үзгә бар, ул актуаль банк мәгълүматын респ-ка матбугатында, радио һәм телевиденидә чыгарып бара; «Банковская газета» басмасын нәшер итә. Коммерция банклары б-н эшләү бүлгә респ-каның коммерция банклары эшчәнлеген контрольдә тотта. Татарстанда 26 коммерция банкы һәм 192 ф-лы эшләп килә. Аларның гомуми устав капиталы — 300 млрд. сум тирәсе.

Банкның житәкчеләре арасында — И.А.Тихенко (1918), П.А.Марвин (1918), И.В.Наконечный (1918–19), Н.Р.Мышко (1919–20), Н.Н.Анциферов-Михайлов (1922–24), И.А.Яковлев (1924–26), А.Д.Тацолов (1926–27), Э.И.Вейнбаум (1927–29), Н.М.Прасолов (1929–33), А.Г.Граник (1933), Ю.Я.Чебогарев (1933–34), С.М.Харин (1934–35), И.П.Калманович (1935–37), И.Я.Морозов

(1937–41), П.И.Балаханов (1941–47), П.П.Хорьков (1947–65), С.А.Штыркина (1965–76), М.И.Галимов (1976–93), Е.Б.Богачев (1993 тән).

Әд.: Б о г а ч е в Е.Б. Проблемы совершенствования банковской системы и её информационное обеспечение. М., 1998; Российские банки: рождение империй. Ч. 2: Банковские альянсы: спрут расправляет шпальца // Эксперт. 1998. № 11.

В.Г.Федулов, И.Н.Валиуллин, Ф.С.Зыятдинов.

МИЛЛИ ЖЫЕЛЫШ, к. *Милли Мәжлес*.

МИЛЛИ ИДАРӘ (Эчке Россия һәм Себер төрки-татар милли-мәдәни мохтариятенә югары башкарма идарәсе), 1918 елның гыйнварында *Милләт Мәжлес*е депутатлары тарафыннан сайлана, Уфа шәһәрәндә эшли. Рәисе С.Н.Максуди, рәис урынбасары И.Ә.Әхтәмов. Министрлыклары: Малия (финанс, рәисе Ш.С.Алкин, әгъзалары — З.Агафуров, Г.Буби, С.С.Жантурин, Г.Кәрим, Г.Курмай, Л.Яушев), Мәгариф (рәисе Н.Корбангалиев, әгъзалары — И.Биколов, Г.Еникиев, З.Кадыйри, Г.Терегулов, И.Утәшев, К.Хәсәнов), Диния (рәисе мөфти Г.Баруди, әгъзалары — М.Буби, Г.Курмаши, К.Тәржеманов, С.Урманов, Р.Фәхретдин) нәзарәтләрен берләштерә. 1918 нең 21 апрелдә РСФСР Милләтләр эшләре буенча халык комис-ты һәм Татар-башкорт комис-ты карары б-н, Диния нәзарәтенән тыш, М.и. таратыла, акчалары тартып алына. Себердә совет хакимияте урнаштырылганчы М.и. әгъзалары үз эшчәнлекләрен Петропавловск шәһәрәндә (Көнбатыш Себер) дәвам итәләр. С.Н.Максуди киткәннән соң рәис вазифаларын — И.Ә.Әхтәмов, урынбасарының — С.Урманов, сәркәтип вазифаларын И.Биколов башкара.

Әд.: И с х а к о в С.М. Российские мусульмане и революция (весна 1917 г. — лето 1918 г.). М., 2004; Д а в л е т ш и н Т. Советский Татарстан. К., 2005. Д.М.Госманова.

МИЛЛИ КЕРЕМ, к. *Региональ эчке про-дукт*.

МИЛЛИ КИЕМ, татарларның көнкүрештә, байрәмнәрдә һәм йолалар башкарганда киелә торган өс, баш, аяк киемнәре предметларының, биземләер һәм өстәмә әйберләренә (сумкалар һ.б.) гармонияле яраштырылган берботен жыелмасы; татар *гамәли бизәлеш сәнгате*нең кин таралган төрләренә берсе. М.к.нең сәнгати-образлы структурасына материал, өлгә, силуэт, төс, орнамент, киём детальләрен комплектау һәм аны киеп йөрү ысуллары керә. Татар М.к.е ансамблен ижат итүдә *сәнгати туку, чигу, каюлы күн, укалап чигу, зәргәрчелек сәнгате, аппликация* кулланыла. Татарларның М.к.е этнографик типлар (алар төбәк һәм жирле аермаларга ия, социаль, женес-ияш, гаилә статусы һ.б. б-н яраштырыла) буенча классификацияләне, ул киём функцияләренә күптөрлеләге, аның файдалану һәм йолалар башкарудагы әһәмияте б-н байла. Татар традицион М.к. нигезен борынгы төрки ир-ат һәм хатын-кыз эчке киёменен туника рөвешендәге өлгелә, аерым детальләренә силуэтлы һәм декоратив үзгәлекләер хас күлмәге һәм киң балакты чалбар тәшкил итә. Традицион татар М.к. комплексына жинсез яки кыска жиндә *камзул*,

озын жиндә *казаки*, чикмән, бишмәт, жилән, чоба, толып һәм үзгә өлгелә (биллә яисә то-таш арттакталы) жилбәгей киелә торган башка өс киёмнәре; очлы яки түгәрәк түбәле киез, мех һәм тукыма баш киёмнәре; күн һәм киез аяк киёмнәре; түшлекләр (*изу*, күкрәкчә); *чулты* һәм *тезмә*; киём биземләре: *хәсита*, яки чылбыры, *каптырма* һ.б. керә. Археол. казу эшләре нәтижәсендә Идел бие болгарларының 8–12 йөзләргә караган М.к. детальләре ачыклана: киёмгә тагыла торган металл биземләер, аеллар һ.б.; баш киёмнәре; күн бил каешлары; биземләренә төрлө төрләре (*чигә асылмалары*, муенсалар, чулпылар һ.б.); басып төшерелгән бизек һәм фигуралы металл биземләер беркетелгән күн аяк киеме калдыклары һ.б. Әлгә табылдыклар, тасвирлама һәм язма чыганаclar Идел бие болгарлары киёмнәре үзләре үк жителтергән тукыма, күн һәм мех, ш.у. Шәрәктән китерелгән тукымалар һәм киёмнәр кулланылуы турында сөйлә. Әл-Бәлхи (10 йөз) хәзәрләр һәм болгарларның озын өске киём һәм жиндә терсәккә жикән «куртка»лар (татар камзулының прототибы) киеп йөрүе турында яза. Күкрәк турысы ике кайтармалы кафтаң буларак билгелә әлгә курткалар. ш.у. ике бил каешы (аларның берсе биземләер тагып ясала), йомшак итекләер һәм баш бәйләвече йөрү гадәтләренә Көнчыгыш Европа дилаларында, Иранда һәм Кавказ артында кин таралышы алуы, тикшеренүчеләр фикере буенча, болгарлардан килә. Алтын Урда ханнары һәм аксөякләренә М.к. комплексы, хәрби киём һәм кирәк-яраklar турында мәгълүматлар гарәп һәм Европа сәяхәтчеләре хезмәтләрендә телгә алына. Уникаль раритетлар арасында — «*Мономах бурега*» — Алтын Урда татар аксөякләренә бәйрәм баш киеме, ээркән биземләер — хатын-кыз баш киёмнәре детальләер, бил каешлары, *беләзекләер, алкалар*, чулпылар, *Корьән савытлары* һ.б. (к. *Зәргәрчелек сәнгате*). Казан ханлыгы яуланганнан соң морзалар һәм татар хәрби аксөякләренә зиннәтле М.к.е юкка чыга. Рус ельязмаларында Казаннан алып кителгән «күптөрлө патша киёмнәре» һәм алтын б-н биземләен «яткалар» (тукымалар), ш.у. кыйммәтле «чүпрәк-чапрак» тутырылган хисапсыз «әржәләр» (таргмалар) искә алына. Татар аксөякләре М.к.е турында өске киёмнең (казак, бишмәт, ябынча), баш киёмнәренә (нәүрүз, тафья, башлык) һәм аяк киёмнәренә (читек, чабата, башмак) исеменнән һәм формаларын саклаган 16–17 йөзләер рус боярлары киеме буенча фикер йөртәргә мөмкин; Мәскәү Кремленә Кораллар палатасында татар ханнарының алтын тажы — «*Казан тажы*», авыр алтын бил каешы каптырмалары (к. *Жепкыр*), бәйрәм киёмнәренә буй уемына тагыла торган декоратив тәймәләер саклана.

16 йөзнен 2 нче яртысы — 18 йөз башындагы М.к. ансамблен борынгы рәсемнәр һәм Европа сәяхәтчеләре гравюралары ярдәмдә күзаларга мөмкин: ирләр һәм хатын-кызлар арасында жилбәгей өске киём, сары, ал, кызгылт-сары, аксыл-шәмәхә, зәнгәр, яшел, сирәк кенә кызыл төстөгә тукымалардан те-

Милли киём мәкаләсенә. 1. Казан ханы киеме. 15–16 йөзләр. Г.Ф. Вәлиева-Сөләйманова реконструкциясе. Рәссам А.А.Гайнетдинова. 2005; 2. Казан татары. С.Е. Герберштейнның «Мәскәү хәлләре турында язмалар» китабыннан алынган рәсем. 1549. Вена ш.; 3. Казан татарлары. Х.-Г.-Г.Гейслер гравюрасы. 1799-1801. Дәүләт Тарих музейе. Мәскәү; 4. «Казан татарлары кызы». А. Мартынов гравюрасы. 1808. Дәүләт Рус музейе. С.-Петербург; 5. Казан татарлары. Г.-Ф.Паулинның «Россия халыклары» альбомынан гравюра. 1862. С.-Петербург; 6. Казан сәүдәгәре гаиләсе. 19 йөз ахыры – 20 йөз башы. Н.И. Воробьев фондыннан алынган фоторәсем. ТР ФА Тарих институтының этнография бүлгеге; 7. Шәһәрдә яшәүче татар гаиләсе. 20 йөз башы фоторәсем. Казан; 8. Татар студенты. «Татар халык киеме» циклынан. Рәссам Ч.М. Саттарова. 2003; 9. Авылда яшәүче татар кызы киеме. Әлмәт районы Бишмунча авылы музейе; 10. Көтүче малай киеме. Әлмәт районы Кама-Исмәгыйль авылы музейе; 11. Татар ир-аты һәм хатын-кызының стильлаштерелгән бәйрәм киёмнәре. «Карина» ательесы. 2004. Чаллы ш.

гелгән, муены ярымтүгәрәк уемлы һәм ябык якалы күлмәкләр киң тарала. М.к. ансамблендә укалап чигү детальләре (укалар, укалы тасмалар, чигешләр), полихром асылташлар мулдан куелган зәркән бизэмәләр (к. *Корлау*): күкрәкчәләр, чулпылар, алкалар, беләзекләр, йөзекләр, Корьән савытлары һ.б. кулланыла. М.к. комплексына шу. каты һәм йомшак табаны, күн, киез яисә постаудан тегелгән бизәкле итеклар, үкчәле һәм үкчәсез артсыз күн башмаклар; биек конус рәвшендәге металл тәңкәчекләр, тәңкәләр һәм ярымасылташлар б-н бизәлгән баш киеме һәм тәкыя — жирлеге тукумадан эшләнәп, мех б-н каймаланган яки аннан башка гына, укалап чигелгән һәм кыйммәтле ташлар б-н бизәлгән ярымтүгәрәк башлык керә. Япма рәвшендә инсәгә салына торган киём — «ябынча» (ул русларда «спанча»га әйләнгән) турында мәгълүматлар сакланып калган.

18 йөзгә 2 нче яртысында — 19 йөз уртасында татар халкының классик М.к.е формалашып житә, аның үрнәге итеп Казан татарларының шәһәр М.к.е алына. Ул өйдә сугылган буйлы чуар тукумадан (куе зәңгәр, күк, сары, яшел, ал, соры, кызыл һәм ак төстәге тар һәм киң буйлар чиратлаша) яисә бер төстәге сатып алынган тукумалардан (атлас, ефк, парча яки сатин) тегелгән утыртма якалы һәм күкрәк өлеше уемлы, аска таба киңәеп киткән иркен күлмәктән тора. Күлмәк өстеннән камзул — озын (казак) яисә кыска жиндә, яки жинсез, билгә кадәр өлеше гәүдәгә сыланып, итәкләре аска таба киңәеп торучы озынча жилет киелә. Хатын-кызларның күлмәк итәкләре киң бала итәкләр, укалы тасма, мех, кош мамыгы һ.б. б-н бизәлә. Хатын-кыз күлмәгенә күкрәк уемы алтын һәм көмеш зәргәр тәңкәләр, акчалар, ярымасылташлар тезелгән күкрәк бизәме (изу) б-н каплана; күлмәк эченнән чигүле тукумадан эшләнгән күкрәкчә киеп калдырыла. М.к. ансамбленә бизәкле күн, кайчак алтынлап чигелгән итеклар, бәрхет туфлилар керә, башка М.к.нең үзәк бизәү элементы булган укалы бәрхет яисә байләнгән (киже-мамык һәм йон) *калфаклар* киелә. Хатын-кыз М.к.е ансамбленә калфаклардагы бәрхет жирлеккә төшерелгән укалы бизәкләр мөһабәтлек һәм төгәллек бирә, кайчак алар чуқлары маңгайга төшеп торучы укалы тасма, энжеләп чигү һәм аппликация б-н тулыландырыла. Зур баш япмалары (тастар, өрпәк һ.б.) һәм яулыклар М.к.нең мәжбүри элементлары булып тора. Ирләр М.к.е шу. иркен һәм озын (тезгә житкән) күлмәктән, өйдә тукулган алачадан һәм жиндәл киче-мамык тукумалардан тегелгән ыштаннан гыйбарәт була. Күлмәк өстеннән камзул яки казак, киселеше, озынлыгы, яка формасы һ.б. б-н аерылып торган, жилбәгәй киелә торган өске киёмнән төрле төрләре киелгән. Күптөрле ирләр баш киеме арасында — киез эшләнеләр, тукума тышлы киң мех кырпулы бүреклар (камчат бүрек), өскә таба түбәсе тарая барган кайтармалы һәм колакчынылы бүреклар (колакчын), түбәсе конус рәвшендәге (такыя) һәм ясы түбәле (кәләпүш) *түбтәйләр*. Кә-

ләпүшләр караңгы төстәге бәрхеттән тегелә һәм ука, энже, сәйлән б-н бизәлә. Ирләр аяк киеме күн һәм киез итекларнең төрле төрләре, башмаклар, тула оеклар, чолгаулар, аякчулар һ.б.дан тора, еш кына алар төрле төстә һәм бизәклә була. М.к.нең сәнгати тәэсирлеләгән тудыруда төп принцип — нәфислек: анда фактурасы, төсе, бизәлеше төрле булган материаллар һәм предметлар берләштерелә. Шунның б-н бергә киёмнән эре формалары, биеклеккә карап тезеп кую һәм артгыра бару принцибы буенча төзелгән ачык детальләр хисабына тудырылган күпсанлы бизәү эффектлары М.к.гә феодааль чор М.к.енә хас тантаналы монументальлек, беркадәр авырлык һәм катлаулылык өсти.

Авыл М.к.е дә шул ук өлешләрдән тора, әмма анда декоратив детальләр, кыйммәтле зәркән бизәмәләр азрак була, күтүрәк чигү һәм туку кулланыла. Моннан тыш, авыл М.к.е этнографик, этнотөбәк (Мишәр татарлар, Урал буе, Себер, Әстерхан татарлары М.к.е) һәм этноконфессиональ (көрәшчән татарлар М.к.е) төрлеләкне саклый.

19 йөзгә 2 нче яртысында — 20 йөз башында татар гомуммилли киеме барлыкка килә, ул гомумевропа модасы юнәлешләренә туры килә торган яңа үсеш тенденцияләренә ия була: силуэты буенча жиндәчәк, билгеле бер фасон һәм модаль детальләр кертеп тегелгән хатын-кыз күлмәкләре, кыскарак һәм гәүдәгә ятып тора торган итеп тегелгән камзуллар, декоратив кадама рәвшендәге кечкенә калфаклар, баш япмаларын, өс киёмнән «авырайтучы» декоратив детальләр һәм зәргәр бизәмәләрне (күкрәкчәләр, хәситәләр һ.б.) кире кагу, тыенки төсләр жыелмасы. М.к. күпкатлылыктан, укалап чигү фрагментларыннан, чәмчә һ.б. детальләрдән арына бара, эшлекләрәк төсмер ала. Анарда этник, социаль һәм яшь үзәнчәкләре жуела. М.к.дә милли үзгәлекләр ролен баш киёмнәре — калфак, түбтәйләр, шу. аяк киёмнәре — каюлы читекләр һәм туфлилар, өлешчә зәргәр бизәмәләр — алкалар, беләзекләр, муенсалар һ.б. башкара. 1920–30 елларда традицион халык М.к.е асылда юкка чыга, ул эстрада-фольклор, театральләшкән тамаша кысаларында яшәп килә. М.к.нең аерым чагылышлары халык күнүрешендә — яулык бәйләү, күлмәк өлгеләре рәвшеләрендә, үзәнчәкләре төсләр жыелмасында, биргәк тә авыл халкы киёмнәрендә саклана. Проф. сәнгати төре буларак, М.к. хәзерге киёмне модельләштерү формасында үсеш кичерә, уникаль һәм серияле үрнәкләрдә эшләнә. Бу процесс төп ике юнәлештә бара: киёмдә традицион үзәнчәкләренә (халык традицияләре яки тарихи стильләр) саклау, үстерү һәм моданың яңа агымнары тарафыннан тудырылган авангард стили.

Модельер рәссамнар ижатында татар М.к.енән чалбар, иркен күлмәк, жилет-камзул кебек стильләштерелгән формалары һәм күлмәк күкрәкчәләр, бала итәкләр, бөрмәләр, шу. укалап чигелгән баш киёмнәре һәм путалар, зәргәр бизәмәләре кулланыла (Т.Смирнова, Т.Ростомова, З.Махәммәтҗанова, С.Гарбузова, Л.Чубукова, Р.Камалова

һ.б.). Милли күнүреш, бәйрәм һәм сәхнә киёмнәре халык осталары һәм һөвзәкәлләр (С.Ислаева, Ф.Калмурзина, О.Мамина, Н.Мостафина, М.Сәлиева, А.Юсупова һ.б.), «Туран» милли-мәдәни фонды, Казан өйдә эшләүчеләр комб-ты, «Илдан» фирмасы, «Әбиволь» АЖ («Алтын ай» остаханәсе), «Карина» ательесы (Чаллы ш.) тарафыннан житештерелә, милли сувенир уенчыклар рәвшендә модельләштерелә (А.Глебова, А.Гришвина, А.Галәвиева, Т.Волкова һ.б.). Белгечләр 2000 нән Казан технол. ун-тының жиндә сәнгати ин-ты дизайн һәм конструкцияләү ф-тында эзерләнә (к. *Дизайн*).

Әд.: Воробьев Н.И. Казанские татары. К., 1953; Гаген-Торн Н. Женская одежда народов Поволжья. Чебоксары, 1960; Валеев Ф.Х. Народное декоративное искусство Татарстана. К., 1984; Валеева-Сулейманова Г.Ф., Шагеева Р.Г. Декоративно-прикладное искусство Казанских татар. М., 1990; Валеева-Сулейманова Г.Ф. Декоративное искусство Татарстана (1920-е — начало 1990-х гг.). К., 1995; Завьялова М.К. Татарский костюм. К., 1996; Мухамедова Р.Г. Татарская народная одежда. К., 1997; Сулова С.В., Мухамедова Р.Г. Народный костюм татар Поволжья и Урала (середина XIX — начало XX вв.). К., 2000; Татары. М., 2001.

Г.Ф.Валиева-Сөләймәнова.

МИЛЛИ МӘҖЛЭС (Милли парламент), татар ижтимагый оешмасы, 1990 елларда татар халкының экстерр. вәкиллеке органы булуга дәгъва итә. М.М.не оештыру һәм эчтәлегә концепциясенә төп нигезләмәләре *Ботентатар ижтимагый үзәгенә* (БТИУ) 2 нче корылтаенда (1991 нән 15–16 февралә) кабул ителгән 2 нче программасында жентекләп аңлатыла. Концепция авторлары *Милләт Мәҗлесенә* (1917 нән 20 ноябрь — 1918 нән 11 гыйнвары, Уфа шәһәре) тарихи тәҗрибәсенә таяна. Алар фикеренчә, 1990 еллар башында татар халкының милли вәкилләрдән сайланган органы булмаса, Татарстан парламентының (1995 елга кадәр — Югары Совет, аннары — ТРның Дәүләт Советы), этник як исәпкә алынмыйча, респ-када яшәүче барлык гражданныр вәкилләре органы буларак, милли мәнфәгатьләренә тиешенчә чагылдыра алмавы Милли парламент төзү зарурлыгын китереп чыгара. М.М. бөтен татар халкының вәкиллеке органы булып, татар милли суверенлыгының һәр ике төрен: «дәүләти-терр.» һәм экстерр. милли-мәдәни мохтарият төрләрен тәшкит итәр дип уйланыла. Дәүләт хакимиятенә респ-ка органнары б-н каршылыклар килеп чыкмасын өчен М.М. дөвәмлы вақыт арасында төзелергә тиеш була. Ләкин 1991–92 еллар чигендә респ-када сәяси вазгыят кискенләшү сәбәплә, татар милли хәрәкәтенә радикаль канаты вәкилләре М.М. булдыруны тизләтергә карар итәләр. 1991 нән ноябрәндә алар оештыру ком-ты төзиләр (рәисе — З.Л.Зәйнуллин). 1992 нән 1–2 февралендә Казанда 1 нче Бөтентатар корылтае була, анда Татарстаннан һәм әлеккеге СССРның төрле төбәкләреннән 877 делегат катнаша. Корылтайда берничә нигезләмә кабул ителә, кайберләренә «закон» статусы бирелә (мәс., «Татарстан республикасының дәүләт бәйсезлегә турында», «Бөтента-

тар халык корылтае һәм Милли Мәҗлес турында», «Халык жыеннары һәм Милли Мәҗлеснең жирле органнары турында»). Шушы документлар нигезендә, корылтайлар арасында милли парламент эшчәнлеген алып бару өчен М.М.нең беренче составы төзелә (79 депутат). Рәис итеп Т.М.Абдуллин, рәис урынбасарлары итеп Ә.Г.Мәхмүдов һәм З.Л.Зәйнүллин сайлана. Барлығы 4 корылтай жыела (барысы да Казанда): 2 нчесе — 1994 нең 19 февралендә, 3 нчесе — 1997 нең 15 мартында, 4 нчесе 2004 нең 17 апрелендә уздырыла. М.М. сессияләрендә рәис һәм аның урынбасарлары житәкчелегендә президиум, секретариат һәм тармак комиссияләре (мандат, диаспора б-н эшләр, халыкара, икътисад, финансы һ.б.) сайлана. 1992 дә М.М.нең 1 нче сессиясендә башкарма орган — Милли Идарә оештырыла, 2 нче корылтайда ул бертелә; 4 нче корылтайда «Татар халкының Милли Мәҗлесе» ижтимагый оешмасы Уставы кабул ителә. Шушы вакыттан М.М.нең житәкче органнарын съезд (4 елга бер чакырыла), совет һәм президиум тәшкил итә. Съездда катнашучылар президиум һәм ревизия комиссиясен, президиум — М.М. рәисен, аның урынбасарларын, секретарен сайлый. Совет президиум әгъзалары һәм М.М.нең жирле бүлекләре вәкилләре составында оеша. М.М. рәисләре: Т.М.Абдуллин (1992–94), Ф.Ә.Бәйрәмова (1994–97), А.Хәлим (1997–2001), Г.С.Галиуллин (2004 тән).

М.М., эшчәнлеген ижтимагый берләшмәләр турындагы законнарда туры килмәү сәбәплә, республиканың юстиция органнарында теркәлми. 1990 елларда М.М. үз эшчәнлеген идеологик характердагы программ документларга — И.Г.Әмирханов житәкчелегендә эшләнгән һәм 1996 да кабул ителгән «Татар халкы Кануны (Конституциясе)» һәм «Гайлә кодексы»на нигезләнеп алып бара. Әлеге документларның беренчесе татар милләтен күтәрү татар милләтчелегә, төркічелек һәм исламчылык принципларын милли аңга сәндерү һәм тормыш рәвешенә әверелдерү аша гына мөмкин булчак дип раслый. М.М. идеологлары конфессиональ хокукның (шәригать) милли (конституцион) хокуктан өстенлеген шарт итеп куючы мөселман төр-типләрен татарлар яшәгән һәр жирдә гамәлгә күртүне зарури дип саныйлар. Шуның б-н бергә алар исламга консерватив-саклагыч функция үтәргә тиешле дини тәгълимат итеп карыйлар. М.М.нең сәяси активлыгы эшчәнлеген башлангыч чорында югары була. 1992 нең февралендә 1 нче Бөтен татар корылтаен жыю идеясе хакимиятнең дөүләт органнары функцияләрен кайберләрен М.М. карамагына тапшыруны кирәк санаучы радикаль милли агым тарафдарлары һәм аларга каршылар арасында респ-ка күләмендә кискен сәяси бәхәс китереп чыгара. Урталыктагылар (Д.М.Исхаков, Р.С.Хәкимов) радикалларны дөүләт хакимиятенә омытылалары б-н М.М. идеясенә асылын бозу, абруен какшатуда гаеплиләр. Корылтай узганнан соң, аның кайбер карарлары ТР ЮС депутатлары тарафыннан тәнкыйт ителә. М.М. житәкчелек, респ-ка хакимиятенә рәсми органнары һәм жәмәгәтчелек б-н конструк-

тив хезмәттәшлеккә ирешә алмый. Шушы шартларда сәяси инициатива акрынлап респ-каның рәсми житәкчелегенә күчә һәм житәкчелек карары б-н 1992 нең июнендә, М.М. жыйган корылтайга альтернатива буларак, Бөтендөнья татар конгрессы (БТК) уздырыла, анда татар милли хәрәкәтенә радикализмга каршы активистларының күпчелегә катнаша. *Татар милли бәйсезлек партиясе «Иттифак»* (М.М. сәясәтен башлыча шушы партия билгели) житәкчелегә 1992 нең 21 июлендә татар халкының милли хәрәкәтләре һәм фиркаләре исеменнән сәяси мөрәжәгать бастырып чыгара, анда М.М. «татар халкы мәнфәгатләрен чагылдыручы бердәндә» сәяси көч буларак игълан ителә. М.М. әгъзалары ТР Конституциясен, «Россия Федерациясе дөүләт хакимияте органнары белән Татарстан Респ-касы дөүләт хакимияте органнары арасында эшләр бүлешү һәм үзара вәкаләтләр алмашу турында» Шартнамәне тәнкыйт итәләр, Татарстанның бәйсезлеге мәсьәләсен күтәрәләр, Россия б-н мөнәсәбәтләрдә респ-каның ассоциациялә статусына, ш.у. ТР да ике дөүләт теле — татар һәм рус телләре булу, ягъни Конституция б-н беркетелгән икәтлеллек принцибына каршы чыгалар. 1990 еллар уртасында М.М. житәкчелегә төп игътибарны татар халкының рухи тормышында дин йогынтысын көчәйтүгә юнәлтә. 1990 елларның 2 нче яртысынан респ-кадагы сәяси процессларда М.М.нең роле әллә ни сизелми. 2004 тә яна житәкчелек М.М. эшчәнлеген тергезергә омытылыш ясай, эмма үз башлангычларында теләктәшлек тапмый.

Әд.: Терентьева И.В., Беляков Р.Ю., Сафаров М.Ф. Республика Татарстан: Политические партии, движения, лидеры. К., 2001.

М.Ф.Сафаров.

МИЛЛИ МӘКТӘПЛӘР ФӘННИ-ТИКШЕРЕНҮ ИНСТИТУТЫНЫҢ ТАТАРСТАН ФИЛИАЛЫ. 1960 елның 21 июнендә ПФАнең милли мәктәпләр фәнни-тикшеренү ин-ты бүлекчәсе буларак РСФСР МС һәм РСФСР буенча КПСС ҮК бюросы карары б-н ачыла (1968 дән РСФСР Мәгариф министрлыгы карамагында), 1991 дә төп институт Мәгарифнең милли проблемалары ин-ты итеп үзгәртелә. 1995 тә филиалны федераль бюджеттан финанслау туктатыла, аның жирлегендә ТР ФАнең Мәгарифнең милли проблемалары ин-тын булдыру карары кабул ителә, ләкин ул гамәлгә ашмый кала. 1996 ның ноябрендә филиал жирлегендә ТР ФАнең Тарих ин-ты составында Милли мәгариф тарихы һәм теориясе үзгәреп булдырыла. 1960–80 дә Милли мәктәпләр фәнни-тикшеренү ин-тының Татарстан ф-лында 10–15 кеше эшли. Татар мәгарифе тарихы һәм теориясе, татар теле һәм әдәбияты укыту, татар мәктәпләрендә рус теле һәм әдәбияты укыту методикасы проблемалары

өйрәнелә, укытучылар өчен уку ярдәмлекләре һәм әдәбият булдырыла, табибият фәннәре буенча дәреслекләр татар теленә тәржемә ителә. Филиал мөдирләре: Л.З.Шакирова (1960–63), Г.А.Жданова (1963–84), Ф.Ю.Йосыпов (1984–93), Ф.М.Солтанов (1993–96).

М.М.Гыйбатдинов.

МИЛЛИ ОРКЕСТР, 19 йөз ахырында — 20 йөз башында уйнаучылар саны һәм составы катнаш, башлыча Европа, ш.у. көнкүрештә таралган традицион рус һәм күбесенчә шәһәр татарлары арасында кулланылган татар милли уен коралларында (скрипка, мандолина, гитара, фортепиано, думбра, гармун, курай, гөслә, кубыз һ.б.лар) башкаручыларның зур булмаган коллективлары. М.о.да катнашучылар саны 20–30 кешегә житә; гадәттә, житәкчеләре — милли сәнгать, традицион проф. музыка ижаты вәкилләре була. М.о.лар 1905–07 елгы рев-циядән соң ижтимагый тормышның демократияләштерү һәм дин йогынтысынан арындыру уаеннан күпләгән шәһәр һәм авылларда татар мәдәни-агарту оешмалары каршында, ш.у. театр һәм музыка сөючеләр түгәрәкләрендә киң үсеш ала. Казанда В.Ананьев, И.Галиәкбәров, Г.Зайпин житәкчелегендә, ш.и. *Шәрәк клубы* һәм «Сәйяр» драма труппалары каршында берничә инструменталь коллектив эшли. Кыллы зур оркестрлар Уфа (житәкчесе Г.Ижбуллин), Троицк (Г.Булатов), Ташкент («Чишмә» жәмгыяте каршында М.Мансуров житәкчелегендәге халык уен кораллары оркестры), Оренбург (И.Илялов житәкчелегендәге мандолина һәм гитаралардан торган «неаполитан оркестры») һ.б. шәһәрләрдә була. Зур М.о.лар Мәскәүдә, Петербург, Әстерхан, Самара, Саратов, Төмәндә һәм Россиянең татарлар яшәгән башка шәһәрләрендә оештырыла. Оркестрлар репертуары нигезен татар халык көйләре, концерт бирүче татар музыкантлары ижат иткән оригиналь пьесалар, Европа һәм рус көнкүреш музыкасы (маршлар, биюләр һ.б.) тәшкил итә. М.о.лар әдәби-муз. һәм бию кичәләрендә, концертларда актив катнашалар, чыгышлары граммофон пластинкаларына яздырыла. Колоритлы һәм масштаблы яңгырашлары б-н тыңлаучылар алдында зур популярлык казаналар. М.о.лар,

Шәрәк клубының кыллы оркестры. Казан. 1910.

проф., һәмәскәр һәм милли драма труппалары б-н хезмәттәшлек итеп, спектакльләр алдыннан һәм антрактларда чыгышлар ясылар. Милли аудиторияне музыка сәнгатенә яңа формаларын үзләштерүгә әзерлиләр, инструменталь ансамбльнең башкару сәнгатен үстерүгә булышлык итәләр һәм хәзерге татар проф. музыка сәнгате формалашуга сизелерлек йогынты ясылар. Оркестрантлар арасынан С.Габәши, С.Сәйдәшев, М.Мозаффаров кебек күп кенә танылган татар композиторлары һәм музыкантлары үсеп чыга.

Ш.Х.Монасыйпов.

МИЛЛИ ШУРА, к. *Бөтенроссия мөселманнарының Милли Шурасы.*

«**МИЛЛИ ЮЛ**», журнал, к. «*Яңа милли юл*».

МИЛЛИ-МӘДӘНИ МОХТАРИЯТ, күп-милләтле дәүләт составында «кече» халыклар тоткан урын турындагы тагълимат. 19 йөз ахыры — 20 йөз башында барлыкка килә. Австрия социал-демократлары К.Реннер һәм О.Бауэр хезмәтләрендә мәдәният, тел, мәгариф өлкәләрендә мөстакыйльлеккә ирешү милли мәсьәләләрне хәл итү буларак карала. О.Бауэрның «Милли мәсьәлә һәм социал-демократлар» хезмәте 1909 елда рус теленә тәржемә ителә һәм жәмәгәтчелектә киң кызыксыну уята.

Татарларда М.-м.м. идеясе 19 йөздә — 20 йөз башында, татар ижтимагый фикерендә татар жәмгыятеңең киләчәк сәясәтендә тогачак ролен фаразлау өстенлек иткән чорда, мәгрифәтчеләр (К.Насыри, Ш.Мәрҗани, Р.Фәхретдин) эшчәнлегенә һәм исламдагы либераль-реформаторлык агымы (жәдитчелек) йогынтысында туа. Халыкларның империя составындагы урыны мәсьәләсен иң беренче булып үзенә диплом эшендә («Госманлы империясендә дүләт институтлары тарихы бунча тикшеренү» — «Исследования по истории государственных институтов Османской империи». Париж, 1903) Й.Акчурә күтәрәп чыга; ул Төркия мисалында төрле этник төркемнәргә берләштерү һәм шул нигездә бердәм милләт төзү мөмкин булмавын күрсәтә. Акчурә төп игътибарны, эгәр халыкларга мохтариат бирелмәсә, аларның тулы мөстакыйльлек максатыннан кулларына корал алып, империядән аерылып чыкканчы көрәшчәгенә юнәлтә. Аның фикеренчә, Госманлылар империясен федерация принципларында үзгәртеп корып кына саклап калырга мөмкин. Ул үз идеяләрен «Сәясәтнең өч төре» (1904) хезмәтендә кирәк һәм тирәнрәк итеп тасвирлый. Әлеге хезмәтне татар халкының милли үзаңы үсүгә зур йогынты ясаган ижтимагый-сәяси хәрәкәт — *пантюркизм* манифесты дияргә мөмкин. 1903 тә «Гәрҗеман» г-тасынын 20 еллыгы уңаеннан Бакчасарай шәһәрәндә татар зыялыларының күп кенә күренекле вәкилләре жыйыла, шунда милли мәсьәләләр беренче тапкыр гомумроссия күләмендә карала, Россия империясендә милли мәдәниятне саклап калу юллары тикшерелә. Россия төрки-мөселман житәкчеләре вәкилләренә күбесе, уртак тел һәм уртак дин нигезендә, илдәге төрки-мөселманнарны уртак сәяси милләткә берләштерү фикерен күтәрәп чыгалар, дәүләт

оештырачак этнос итеп, алар фикеренчә икътисади, сәяси һәм мәдәни үсеш ягынан югарырак дәрәжәгә ирешкән Идел буе татарлары күрсәтелә. Бу идея, ил икътисадының кызу темплар б-н үсеп китүенә бәйлә рәвештә, милләт булып оешу процессы тизләнү сәбәплә, Россиянең төрки халыклары арасында тормышка ашмый кала. Россия хөкүмәте шу., империядәге барлык төркиләрен татарлашуыннан һәм илдә көчле сәяси агым барлыкка килүдән куркып, әлеге идеянең таралуына һәртөрле киртләр куя. Пантюркизм тарафдары булуыннан шикләнелгән һәр кеше полициянең яшерен күзәтүенә алына һәм эзәрлекләнүгә дучар ителә. Й.Акчурәның 1908 дә Россиядән китүенә төп сәбәп шул була. Татар милләтенә күренекле вәкилләре 1905–07 еллар рев-циясе чорында М.-м.м. идеясенә мөнәсәбәтләрен тагын да ачыграк күрсәтәләр. Россия мөселманнарының либерал-демократик юнәлешле «*Иттифакъ әл-мөслимин*» («Мөселманнар берлеге») партиясе оештырыла, Бөтенроссия мөселманнарының өч корылтае (1905 нең 15 августы; 1906 ның 13–23 гыйнвары; 1906 ның 16–21 августы) жыйыла, аларда Россия мөселманнары ижтимагый-сәяси оешмасының беренче программасы эшләнә һәм кабул ителә. Мөселманнарның М.-м.м. таләбе куелу б-н бергә, аның эчтәлегендә ачыклана: дин эшләрендә мөстакыйльлек, төбәкләрдә киң үзидарә, милли мәгарифнең ана телендә булуы, милли югары уку йортлары ачу һәм Россия ун-тларына каршылыксыз кереп уку мөмкинлеге. Болар һәмәссе конституцион парламент монархиясе буларак идарә ителүчә бердәм Россия составында тормышка ашырылырга тиеш дип күзаллана (к. *Бөтенроссия мөселманнары корьтайлары*). М.-м.м.нең эчтәлеген күбесенчә иттифакчыларның идея-тактик союзнигы *Конституцион демократлар партиясе* программасы тәшкил итә. Бу партия программасында М.-м.м. төшенчәсенә беренче мәртәбә аңлатма бирү омгылышы ясала: «Россия империясендә Төп законы, Империядә яшәүче халыкларның тулы гражданлык һәм сәяси тигезлегеннән тыш, аларга жәмгыяви тормышта төрле тел һәм сөйләм куллану ирегән, белем бирү йортлары төзү һәм тоту, шу. һәр халыкның телен, әдәбиятын, мәдәниятен саклау һәм үстерү максатыннан жьеннар, берлекләр, учреждениеләр булдыру ирегән эченә алган ирекле мәдәни үзбилгеләнү хокукын гарантияләргә тиеш», — диелә. Кадетлардан аермалы буларак, иттифакчылар халык таләп иткән өлкәләрдә өлкә мохтариаты түгел, ә киң демократик башлангычлар нигезендә оешкан милли өлкә мохтариате булдыру һәм шу. жирле эшләренә хәл иткәндә закон чыгару хокукына ия булу тәкъдиме б-н чыгалар. Ләкин болар программаның дәүләт төзелеше турындагы пунктларына түгел, үзидарә турындагы пунктларына кертелә. Милли мәсьәләне чыгу юлларын башка сәяси партияләр дә тәкъдим итә. Социалист-революционерлар (әсерлар) һәм с.-д. халыкларга, аерылып чыгу мөмкинлеген дә кертеп, үзбилгеләнү хокукы бирүчә федератив Россия якы була. РСДРП

1913 тә бу лозунгны вакытлы тактик маневр буларак игълан итә. В.И.Ленин таныганча, лозунг карагүрү бөек рус милләтчеләге б-н көрәш шартларында күтәрелә, ул: «Без чынлыкта федерациягә каршы — ул икътисади элементләренә какшата, бер дәүләт өчен ярашылы түгел» — дип белдерә. Әсерлар 1906 елгы программаларында, халыкларның этнография тупланышы чикләрендә терр.-милли мохтариат төзелү һәм халыклар катнаш яшәгән терр.-яләрдә азчылыкның хокуклары саклану шарты үтәлгән очракта, Россия өчен федератив-демократик респ.-ка формасын яклайлар. 1905–07 еллар рев-циясе чорында татар зыялылары, революцион партияләр программалары нигезләмәләре б-н чагыштырганда, уртачыл карашта торалар, с.-д.ны да, әсерларны да якламыйлар. Социалист-революционерлар идеяләре татар зыялылары арасында 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң гына популярлаша.

Татар милләтпәрвәр житәкчеләге, эзләнү халәтендә булып, мохтариатнең асылын, Россия дәүләтчеләге кысаларында аның нинди булырга тиешлеген ачыкларга омтыла. 1906 да Р.Ибраһимовның «Автономия нәрсә ул? Ничек була?» мәкаләсе басылып чыга. Автор М.-м.м.нең асылын руслар б-н тигез хокуклылык, аерым земство идарәләре оештыру, мөселман хәрби корпусы төзү һәм тынчы вакытта аны мөселманнар күпчелекне тәшкил иткән губерналарга урнаштыру, дин эшләрен алып бару өчен мөселманнар ассианцияләр бүлүп бирү, әхлакый чисталыкны саклау максатыннан руслардан аерым мәктәпләр булдыруга кайтарып калдыра. Күпләренә татарларга, гомумән, М.-м.м. кирәкме соң дигән уй борчы. Беренче бөтендөнья сугышына кадәр зыялылар арасында пантюркизм идеяләре бик популяр була, моңа татарларның Россия буйлан географик яктан киң сибелгәнлеген дә йогынты ясай.

М.-м.м. мәсьәләсе 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң, Россия империясендә дәүләт строен үзгәртүен күренеп торган мөмкинлекләре ачылуга бәйлә рәвештә кискенләшә. 1917 дә татарлар милли мәсьәләнен чинчелешен диннәр тигезлегенә һәм дини үсеш өчен юллар ачылу; милли чикләүләр бетерелү һәм Россиядә яшәүче халыкларның тигез дин игълан ителүендә, алар арасында хокуклары кысылган халыкларның тормышы һәм эшчәнлегеннән юридик киртләренә рәсми рәвештә алып ташлануында, аларны илнең тигез хокукы гражданны итеп танылуында; һәр халыкның фәкать үзенә генә кагылышы милли эш-гамәлләре даирәсендә (дин, мәгариф, мәдәният) эшчәнлекнең дәүләт тарафыннан шул халыкның үзенә тапшырылуында күрә.

1917–18 елларда Бөтенроссия мөселманнары корьтайларында М.-м.м. мәсьәләсе тикшерелә, дискуссияләр була. Бөтенроссия мөселманнарының беренче корылтаенда «Федератив халык республикасы» тарафдарлары (Ә.Вәлиди, Г.Тупчыбаев, А.Бүкәйханов һ.б.) һәм Россия төрки-мөселманнарын бердәм сәяси милләт итеп туплау һәм шул нигездә дини-мәдәни мохтариат төзү фикерендәге

унитаристлар (Ә.Цаликов, Г.Исхакий һ.б.) арасында бәхәс бара. Унитаристлар Россия дәүләтенә бөтенлеген саклау зарурлыгына басым ясыйлар, бу чорда федерализм татарларны хәтта милли-мәдәни эшчәнлектәге җиткеләктән дә читләштерергә мөмкин, дип саныйлар. Ә.Валиди, корылтайда «Россия мөселманнарының кабилә составы турында» дигән доклад б-н чыгыш ясап, бердәм мөселман милләте юклыгын, шуңлыктан мөселман халыклары тел һәм мәдәният аягынан берләштерергә омтылуларның гайре табигый хәл булуын һәм моның адм. юл б-н тормышка ашырыла алмаячагын исбатлый. Озакка сузылган бәхәсләрдән соң, резолюция кабул ителә. Россиядә бергә тушланып яшәүче мөселманнар мәнфәгатенә терр. мохтариятләргә нигезләнган федератив халык республикасы рәвешендә дәүләт төзелешә җавап бирә, ә билгеле бер терр.-яләре булмаган милләтләр М.-м.м. төзелешенән файдаланырга тиеш дигән карарны 446 делегат хушый, 271 делегат каршы тавыш бирә. 1917 нең 22 июнендә Бөтенроссия мөселманнарының икенче корылтае (Кавказ, Төркестан, Кырым, Казакъстан вәкилләре катнашмый), Бөтенроссия мөселман гаскарларенең беренче корылтае һәм Бөтенроссия мөселман руханилары корылтае делегатларының уртак утырышында Эчке Россия һәм Себер төрки-татарларының М.-м.м. нигезләрен эшләү комиссиясе оештырыла. Комиссия эшчәнлегенә башлануы Россия терр.-ясендә М.-м.м. төзелешенә фактта танылуын аңлата. «Эчке Россия мөселманнары милли-мәдәни мохтарият органнарына сайлаулар турындагы Нигезләмә»дә, беренче милли парламент милли губерналарны раслаганга кадәр, мохтарият кысаларындагы татарлар күпләп яши торган Казан, Уфа, Оренбург, Самара, Әстерхан, Пермь, Түбән Новгород, Тамбов, Тобол, Томск губерналары һәм Уральск өлкәсе — үзәге губерна шәһәре булган мөстәкыйль милли округлар санала, диелә. Төбәкләрдә бер-бер артлы М.-м.м.нең иң беренче хакимият органнары — милли шураһлар оеша; 1917 нең сентябрендә исемнәре үк Эчке Россия мөселманнарының яна статусын күрсәтә торган «Жәмһүрият» һәм «Мохтарият» г-талары чыга башлай. Август аеннан кайбер авылларның халкы милли волюстлар оештырырга керешә. 1917 нең көзгә М.-м.м. органнары, нигездә, оешып бетә, губерна, шәһәр, ояз шураһларыннан торган милли шураһлар һәм аларның башкарма ком-тлары системасы барлыкка килә. 1917 нең 4–6 октябрендә Томск шәһәрендә уздырылган Гомумсебер мөселманнарының беренче корылтае Себердә М.-м.м. төзелешенә йомгак ясый. Себер мөселманнары мохтарият төшенчәсенә киң мәгънә бирәләр, мохтарият мәдәни мәсьәләләргә генә түгел, икътисади, хәрби, һөнәри һ.б. мәсьәләләргә дә хәл итәргә тиеш, дип саныйлар. Корылтай Себер мөселманнарының М.-м.м. хокукларын гарантияләячәк мохтарият төзелешен яклап чыга. Эчке Россия һәм Себер мөселманнары

М.-м.м.нең С.Максуди эшләгән Конституциясе, 1917 нең октябрь башларында рус теленә тәржемә ителеп, раслау өчен Вахытлы хокумәткә җибәрелә.

Игълан ителгән мохтариятнең югары органы — *Милләт Мәҗлесе* (1917 нең 20 ноябере — 1918 нең 11 гыйнвары) эшчәнлегә делегатлар арасында мохтариятнең нинди булырга тиешлеге хакында уртак фикер булмавын күрсәтә. Беренче утырышларда ук берничә төркем (фракция) барлыкка килә. Экс-терр. М.-м.м. тарафдарлары — *торкичеләр* (С.Максуди, Ибн. Әхтәмөв, Г.Исхакий, Г.Терегулов һ.б.) б-н терр. милли мохтарият тарафдарлары — *туфракчылар* (И.Алкин, Г.Ибраһимов һ.б.) арасында аеруча көчле бәхәс бара. Торкичеләр, Россиядәге төрки-татар халыкларының күбесенә хас артталык терр. милли мохтарият төзүгә киртә булачагын сәбәп итеп, милли дәүләт төзелешенә башлангыч чорында киң вәкаләтләргә ия, халкының мәдәни һәм мәгариф аягынан үстерүгә булышчак, шу.у. милли дәүләтчелеккә тыныч юллар б-н ирешүгә китерәчәк М.-м.м. төзү идеясен яклыйлар. Алар фикеренчә, татар халкы әлегә милләт булып оешмаган, милли дәүләтчелек төзүгә алшартлар юк. Ахырдә беркадәр М.-м.м. элементлары да сакланган терр. милли мохтарият идеясе, ягъни туфракчылар жиңеп чыга. Моңа шу.у. илдә ижтимагый-сәси вазгыять үзгәрү дә сәбәп була: хакимияткә большевиклар килә, милләтләрнең, хәтта аерылдып чыгу һәм аерым дәүләтләр төзү мөмкинлеге дә кертелеп, үзбилгеләнү хокукы игълан ителгән Сольх турында декрет чыга.

Идел-Урал Штаты төзү идеясенә каршы большевиклар *Татар-Башкорт Совет Социалистик Республикасы* төзү идеясен такъдим итәләр. Булачак республиканың Оештыру съездын жыю буенча беренче утырыш уздырыла (1918 нең 10 мае), И.В.Сталин, шунда чыгыш ясап, алга мохтариятнең чикләрен һәм вәкаләтләрен билгеләү мәсьәләсен куя. Башкортстан АССР (1919) һәм Татарстан АССР (1920) төзелгәннән соң, М.-м.м. идеясе үзеннән-үзе төшәп кала.

1990 елларда М.-м.м. идеясе кабат күтәрелә, бу юлы ул ТР дан читтә яшәүче татарларның М.-м.м.н күздә тотта. 1996 да РФнең Милли-мәдәни мохтарият турында законы кабул ителә. Шу.у.к. *Автономия*.

Әд.: Усманова Д.М. Вопросы национальной государственности самоопределения на страницах татарской периодической печати (1917 — апр. 1918 гг.): Дис. ... К., 1994; Мухамеддинов Р.Ф. Зарождение и эволюция тюркизма. К., 1996; История национальных политических партий России: Материалы междунар. конф. М., 1997; Фахрутдинов Р.Р. Татарский либерализм в конце XIX — начале XX века (черки политической истории). К., 1998; Тагиров И.Р. История национальной государственности татарского народа и Татарстана. К., 2000; Ямаева Л.А. Мусульманский либерализм начала XX века как общественно-политическое движение (по материалам Уфимской и Оренбургской губерний). Уфа, 2002; Исхаков С.М. Российские мусульмане и революция (весна 1917 — лето 1918 г.). М., 2004.

Л.М.Айнетдинова.

МИЛЛИ-МӘДӘНИ МОХТАРИЯТ НИГЕЗЛӘРЕН ЭШЛӘУ КОМИССИЯСЕ, 1917 елның 22 июлендә Бөтенроссия мөселманнарының икенче корылтае, Бөтенроссия мөселман гаскарларенең беренче корылтае, Бөтенроссия мөселман руханилары корылтае делегатларының (1 меңнән артык кеше) берләштерелгән утырышында Эчке Россия һәм Себер төрки-татарларының милли-мәдәни мохтарият кануннары караламын (проектның) эшләү өчен оештырыла (к. *Бөтенроссия мөселманнары корылтайлары*). Беренче состав: комиссия рәисе — С.Максуди, рәис урынбасары — Ибн. Әхтәмөв; әгъзалар — Г.Шәрәф, Ә.Мөхетдинова, Ф.Кәримов, К.Кәримов, Н.Хәлфин, Һ.Атласов; кандидатлар — Н.Корбангалиев, Г.Исхакий, Г.Абызов, Г.Терегулов. 1917 нең августынан эшен Уфада давам итә. Яңартылган состав: С.Максуди (рәис), Ибн.Әхтәмөв (урынбасар); әгъзалар — Г.Шәрәф, Ә.Мөхетдинова, Һ.Атласов, Н.Корбангалиев, Г.Терегулов, С.Мамлиев, С.Урманов, Ш.Алкин, Г.Шиннаси. Комиссия Идел-Урал төбәгендә мөселман халкы турында магълүмат жыю, Милләт Мәҗлесенә әзерлек һәм аны уздыру, сайлауларны оештыру кебек эшләр б-н шөгьльәнә. Булачак мохтариятнең төп принципнары һәм структурасы баян ителгән «Милли-мәдәни мохтарият нигезләре» проектның матбугатта бастырып чыгара. 1917 нең декабрендә эшчәнлеге туктатыла.

Әд.: Тагиров И.Р. История национальной государственности татарского народа и Татарстана. К., 2000.

МИЛМӨХӘММӘТОВ Әүхәди Әхмәди улы (6.4.1913, Томск губ. Новониколаевск ш., хәзер Новосибирск ш. — 21.1.1987, Казан), комсомол һәм профсоюзлар эшлеклесе. ВКП(б) УК каршындагы Партия-оештыручылар югары мәктәбен (Мәскәү, 1939), КПСС УК каршындагы Партия югары мәктәбен (Мәскәү, 1952) тәмамлый. 1932 елда Көнъяк Урал тимер юлынның Златоуст станциясе депосы каршындагы фабрика-завод өйрәнчеләре мәктәбендә инструктор. 1933 тән комсомол эшендә. 1936–37 дә «Сажерез» з-дында (Куйбышев ш.) комсомол ком-ты секретаре, 1939–44 тә ВЛКСМның Приморье крае ком-ты, 1944–49 да Татарстан өлкә ком-ты 1 нче секретаре. 1952–53 тә КПССның Чистай өлкә ком-ты идеология буенча секретаре. 1953–59 да КПССның Татарстан өлкә ком-тында пропаганда һәм агитация бүлеге мөдире. 1959–65 тә ТАССР МС рәисе урынбасары, 1965–72 дә Профсоюзларның Татарстан өлкә советы рәисе. ТАССР ЮС депутаты (1947–51, 1959–75). Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медалләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Мирсияпов Т.А., Фомин А.А. Профсоюз Республика Татарстан: История, опыт, проблемы (1905–1995 гг.). К., 1995; Мильмухаметов И.А. Помним и любим. К., 2005.

МИЛОВА (чын фамилиясе Лебедева) Людмила Прокофьевна (21.6.1904, Владикавказ ш. — 9.2.1949, Казан), драма актрисасы, ТАССРның атказ. артисты (1944). Владикавказ гимназиясен тәмамлаганнан соң, Грозный шәһәр театрында, аннары Ашхабад, Пенза, Горький, Краснодар, Калуга, Владимир,

Л.П. Милова.

Н.К. Милославский.

Ленинград, Архангельск шәһәрләрендәге театрларда эшли. 1931–32, 1935–36, 1937–39, 1943–48 елларда Казан Зур драма театры актрисасы. Кабатланмас мөлаемлыкка ия булганга, тамашачы М.га битараф кала алмый: ул сәхнәгә чыккан саен алкышлар каршы ала. Тоемлау көченә таянып, актриса рольнең тышкы күренешенә катгый партипурасын төзи, аның героиняларының һәр хәрәкәтенә эчке бөтенлек хас, тирән мәгънә салынган. Бөек Ватан сугышы елларына һәм сугыштан соңгы беренче елларга туры килгән ижатының соңгы чорында М. башкарган Нина («Маскарад», М.Ю.Лермонтов), Лиза Калитина («Дворяннар оясы», И.С.Тургенев),

Л.П. Милова Нина ролендә («Маскарад», М.Ю.Лермонтов).

Юлия Тугина, Негина («Соңгы корбан», «Талантлар һәм баш иочеләр», А.Н.Островский), Даша, Марья Темрюковна («Михнәтле заман», «Иван Грозный», А.Н.Толстой), Шурочка Азарова («Бик күптәннән», А.К.Гладков), Дездемона («Отелло», У.Шекспир), Юдифь («Уриэль Акоста», К.Гуцков) рольләре халыкның әхлакый пакылек идеалына ихтыяжын, игелек һәм гаделлек хақына үз-үзенә корбан итәргә әзер булу, фидакарлык кебек сыйфатларны гүдәләндерә. Ул шу. Нина («Давыл арасында», Д.И.Курдин), Галина («Солдатлар», Б.С.Ромашов), Елена («Дан», В.М.Гусев), Божена, Джесси («Прага кәстәнәләре астында», «Рус мәсьәләсе», К.М.Симонов) рольләрендә замандашларының уңай образларын тудыра. М. ижатында гүдәләнеш тапкан эмоциональ байлык, башкарудагы самимилек, һәр образны яктыртканда чагылыш тапкан ышандыру көче Казанның 1930–40 еллар театр тормышында әһәмиятле бер күренеш булып тора. Актриса Казан тамашачыларының мөхәббәтөнә ялпый.

Әд.: Илялова И., Ингвар И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благова.

МИЛОСЛАВСКИЙ Валериан Владимирович (19.1.1880, Тверь губ. Зубцово ш. — 16.1.1961, Казан), гигиена белгече, мед. фән. д-ры (1920), ТАССР һәм РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1940, 1955). Казан гигиена белгечләре фәнни мәктәбен оештыручыларның берсе. Казан ун-тын төмамлаганнан соң (1907), Себер тимер юлының Нижнеудинск участогында һәм Дон өлкәсе Кагальчи авылында табиб булып эшли. 1909 елда Елена клиник ин-тында (С.-Петербург). 1910–61 дә Казан мед. ин-тында, проф., гомуми гигиена каф. мөдире (1923 тән), бер үк вакытта Казан чәчәк салу ин-ты мөдире (1910–26), гигиена лаб-ясе мөдире (1924 тән) һәм ВЦСПСның Хезмәтне саклау ин-ты директоры урынбасары (1936 дан). 1939 дан ТАССРның сан.-эпид. хезмәте киңәшчесе. Казан мед. ин-тында санитария-гигиена ф-тын оештыручыларның берсе. Хезмәтләре эндемик зоб этиологиясе һәм патогенезында микроэлементларның ролен тикшерүгә, су гигиенасы һәм су б-н тәэмин итү гигиенасы мәсьәләләренә карый. Ленин ордены, ике Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: К методике определения азотистой кислоты в сточной воде. К., 1911; Кладбища г. Казани в санитарном отношении // Тр. Казан. мед. ин-та. 1936. Т. 1 (автордаш).

Әд.: Профессор Валериан Владимирович Милославский: Некролог // Казан. мед. журн. 1961. № 3; Камчатнов В.П. Профессор Валериан Владимирович Милославский. К., 1969.

В.Ф.Богоявленский.

МИЛОСЛАВСКИЙ Иван Богданович (1625 тирәсе, Мәскәү — 1681, Киев), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, околничий (1665), бояр (1671). Патша Алексей Михайловичның беренче хатыны М.И.Милославскаяның туганнан туганы. 1649 елдан патша сараенда хезмәт итә, 1653 тән стольник. 1654–67 еллардагы рус-поляк, 1656–58 дәге рус-швед сугышларында катнаша. 1654 тә — Смоленск шәһәрәненә һөжүм вакытында отряд башлыгы, 1656 да Динабург шәһәрәненә ала, Ригага һөжүм итүдә катнаша. 1659–63 тә — Холмогор шәһәрәндә воевода. 1665–68 дә — Челобитный приказ судьясы. 1670–71 дә — Сембер шәһәрәндә 1 нче воевода, С.Т.Разин житәкчелегендә *Крәстияннәр кузгалышы (1670–71)* вакытында шәһәрне саклый. Ю.Н.Барятинский б-н бергә Урта Идел буендагы крәстияннәр күтәрелешен бастыра; әлеге күтәрелеш вакытында күп халык жәзалана, Әстерхан шәһәрә алына. 1676–77 дә Казанда 1 нче воевода. 1679 да Курск шәһәрәндә воевода. 1680 нн Киевта 2 нче воевода, П.В.Шереметьев б-н берлектә шундагы армия б-н идәрә итә. Әлеге армия Госманлылар империясе һәм Кырым ханлыгы гаскәрләре һөжүмен кире кайтару максаты б-н оештырыла.

Әд.: к. *Крәстияннәр кузгалышы (1670–71)*.

Е.В.Липаков.

МИЛОСЛАВСКИЙ (чын фамилиясе Фридебург) Николай Карлович (7.5.1811 — 14.1.1882, Одесса), драма актёры, антрепренёр.

Кавалерия офицеры, 1837 елда театрға эшкә урнаша. Кубесенча провинция театрларында эшли. Укымышлы кеше, драматик әдәбият белгече буларак, еш кына режиссёр, спектакльләрен сәнгать житәкчесе вазифаларын башкара. 1852–58 елларда Казан шәһәр театрының антрепренёры һәм сәнгать житәкчесе. Дөнья классикасын һәм рус авторларының иң яхшы пьесаларын нигез итеп алып, репертуарны төртпиккә китерә. 1853 тә, рәсми рәвештә тьелган булуга карамастан, М. Казан театры сәхнәсендә А.С.Грибоедов пьесасы буенча «Акыллык бәләсе» («Горе от ума» спектаклен куя, Чацкий ролен башкара. Ел саен Н.В.Гогольның «Ревизор» һәм «Өйләнү» («Женитьба») пьесалары буенча спектакльлар куела, Мәскәү театры б-н бер үк вакытта ул чакта эле яшь драматург А.Н.Островскийның туе» («Свадьба Кречинского») пьесалары буенча спектакльләр дөнья күрә. Соңгысында М. уйнаган баш герой роле иң уңышлылардан санала. Казанда чит ил һәм рус авторларының пьесалары буенча куйган спектакльләрендә ул Гамлет (У.Шекспирның шул исем. әсәре буенча), Кин (А.Дюманьның шул исем. әсәре буенча), дон Сезар де Базан («Испан дворяны», Дюмануар һәм А.Денери), Жорж Мориц («Графиня Клара д'Обервиль», О.Анисе-Буржуа һәм А.Денери), Жорж де Жермани («30 ел, яки Уенчы тормышы», В.Дюканж), Проконий Ляпунов («Ляпуновның үлеме», С.А.Геденов) рольләрен башкара. М., формага тирән мәгънә салып, һәр хәрәкәтне камилләштереп, рольнең тышкы күренешен жентекле итеп корә; бер үк вакытта образның эчке дөньясына да зур игътибар бирә, персонаж хәрәкәтләрен психологик яктан дәлилләргә отмыла. Аның башкаруында мелодрама героинялары романтик характер ала, ирек сөючәнлек, хөр фикерлелек идеяләрен алга сөрә. Теге яки бу спектакльне сәхнәгә куйганда, М. партнёрлардан башкаруда ансамбльлелеккә ирешүләрен, һәр рольне, икенче дәрәжәдәге рольләрен дә, яхшылап уйлап башкаруларын таләп итә. Александра театры һәм Кече театр труппаларында лаеклы урын тоткан А.И.Стрелкова, Х.И.Таланова, Е.Б.Пиунова-Шмидгоф, В.И.Виноградов кебек актёрлар тәрбияли. М. эшчәнлегенә б-н, И.А.Крути билгеләп үткәнчә, Казан театрының «алтын гасыр»ы башлана. 1867–71 дә актёр Казанда П.М.Медведев труппасында эшли, бу елларда ул Грозный («Иоанн Грозныйның үлеме», А.К.Толстой, «Василиса Мелентьева», А.Н.Островский), Вырин («Станция күзәтчесе», А.С.Пушкин повесть буенча), Ихарев («Уенчылар», Н.В.Гоголь), Дадли («Мария Стюарт», Ф.Шиллер) рольләрен башкара.

Әд.: Медведев П.М. Воспоминания. Л., 1929; Крути И. Русский театр в Казани. М., 1958.

Ю.А.Благова.

МИЛОСЛАВСКИЙ Яков Михайлович (20.2.1926, Казан), кардиолог, мед. фән. д-ры (1964), проф. (1966). СССР МФА академи-

гы А.Л.Мясников шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамланган соң (1948), Мари АССРда уацтостак табибе булып эшли. 1949 елдан СССР МФАнең Терапия ин-ты ординаторы. 1952 дән 1 нче Мәскәү мед. ин-тының факультет терапиясе кафедрасында. 1955 тән Рязань мед. ин-тының факультет терапиясе кафедрасында. 1962 дән Владивосток, 1967 дән Казан мед. ин-тларының эчке авырулар пропедевтикасы каф. мөдире. Хезмәтләре миокард инфаркты һәм йөрәк эшчәнлегә житешсезлегә вакытында метаболит терапия өлкәсенә карый. М. гипертония авыруы патогенезында бөөр өсте бизләре тышчасының ролен өйрәнә.

Хезм.: Надпочечники и артериальная гипертония. М., 1971 (автордаш); Функциональные методы исследования сердечно-сосудистой системы. Чебоксары, 1976 (автордаш); Основные инструментальные методы исследования сердца. К., 1983 (автордаш).

Әд.: Профессор Яков Михайлович Милославский // Казанский мед. журн. 1986. № 2; Яков Михайлович Милославский (к 60-летию со дня рождения) // Кардиология. 1986. № 7.

В.Ф.Боговалянский.

МИЛҮШЕВ Александр Константинович (19.12.1933, Үзәк кара туфраклы өлкәнең Расказово р-ны Татаршино а. — 3.11.1996, Мәскәү), генерал-майор (1985). Милләте буенча татар. Хәрби-юллар уч-щесен (1955), Хәрби тыл һәм транспорт академиясен (Ленинград, 1971) тәмамлый. 1973–79 елларда Балтыйк буе хәрби округында: автотранспорт хезмәте өлкән офицеры, 1975–79 да гомумгаскәри берләшмәнең автотранспорт хезмәте башлыгы (Калининград ш.). 1979–88 дә Байкал арьягы хәрби округында: автотранспорт хезмәте башлыгы урынбасары, 1980–88 дә кораллану идарәсенен автомобиль хезмәте башлыгы (Чита ш.). 1989 дан СССР Оборона министрлыгының Үзәк юл төзелеше идарәсе башлыгы. Кызыл Йолдыз ордены һәм медальләр б-н бүләкләнә.

М.З.Хәбибуллин.

МИЛЬШТАТ (Milstadt) (Мюллер) Эрих (1904, Ростов-Дон ш. — 1970, Берлин), немец драматургы, тәржемәче. 1921 елдан Германиядә яши. Банкта клерк, матбугатта мөхәррир булып эшли. 1930 да немец эшчеләре делегациясе б-н Советлар Союзында булып китә. Фашистлар хакимияткә килгәч, эмиграциягә (Чехословакия, Англия) китәргә мәжбүр була. 1947 дә Германиягә кайта. М.Жәлилгә багышланган «Кызыл ромашка» исемле телефильмга (1959) һәм шул ук исемдәге нәфис фильмга (1963, режиссеры Латар Беллач) сценарий яза. Сценарий язганда СССРга килә, шагыйрьнең туганнары һәм якынары б-н очраша. Немец теленә М.Жәлил, М.Е.Салтыков-Щедрин, казакь фольклоры әсәрләрен тәржемә итә.

Р.Ә.Мостафин.

МИЛЮКОВ Павел Николаевич (15.1.1859, Мәскәү — 31.3.1943, Экс-ле-Бен, Франция), жәмәгать һәм сәясәт эшлеклесе, тарихчы, публицист, рус тарихы магистры (1892). Дворяннар нәселеннән. 1882 елда Мәскәү ун-тын тәмамланган соң, шунда ук эшли, 1886–94 елларда рус тарихы каф. приват-доценты.

1905 тә «Коткару Берлеге» («Союз Освобождения») сәси берләшмәсе эшлеклесе, конституцион демократлар партиясен оештыручыларның берсе һәм житәкчесе (1907–18 дә ҮК рәисе). 3 нче, 4 нче Дәүләт Думалары депутаты (1907–17). 1917 нен февраль-май айларында Вакытлы хөкүмәтнең тышкы эшләр министры. Окт. рев-циясенән соң, Ақлар хәрәкәте вәкилләре б-н хезмәт-тәшлек итә. 1919 дан эмиграциядә. 1921–40 та «Последние новости» (Париж) г-тасы мөхәррире. Тарихи үсешкә позитивистик карашларда тора, рус историографиясендә дөүләт юнәлеше һәм «икътисади материализм» йогынтысын кичерә. Хезмәтләре Россия тарихы, әдәбияты, сәясәте, икътисадына һәм рус рев-циясе мәсьәләләренә карый. «XVIII йөзгә 1 нче чирегендә Россиядә дөүләт хужалыгы һәм Бөек Пётр реформасы» («Государственное хозяйство России в первой четверти XVIII столетия и реформа Петра Великого». М., 1892) монографиясе — Пётр I керткән үзгәрешләрне тикшергән беренче хезмәт. Хезмәт бай архив материалларына таянып язылган һәм Казан губернасы үрнәгендә Россия оешмалары һәм финансларының Пётр I чорындагы дөүләт икътисады б-н бәйләнешен ачып бирә. «Рус мәданияте тарихы очерклары» («Очерки истории русской культуры», ч.1–3, М., 1896–1903) хезмәтендә М., рус жәмгыяте оешуда дөүләт төп рольне уйный, дип күрсәтә, шу. Рус мәданиятенә Шәрәк халыкларының мирасы йогынтысын билгеләп уза. «Күчмә тормыш алып барган» төрки халыклар мисалында М. борынгы заманнарда алып урта гасырларга кадәр игенчелек һәм күчмә культураларның үзара бәйләнешен тикшерә, Россия дөүләтчелеге оешуда монгол яуларының хәрби төзелештә, идарә һәм финанс өлкәләрендәге ролен күрсәтә. Казан либералларын тасвирлаган «Хатирәләр (1859–1917)» («Воспоминания (1859–1917)», т. 1–2, Нью-Йорк, 1955) авторы. Әлеге хезмәт — 19 йөз ахырында — 20 йөз башында Россиядәге ижтимагый хәрәкәт тарихына кагылышлы әһмиятле чыганақ.

Хезм.: Из истории русской интеллигенции. СПб., 1903; История второй русской революции: В 3 вып. София, 1921–24; Россия на переломе. Большевицкий период русской революции: В 2 т. Париж, 1927.

Әд.: П.Н.Милюков: Сборник материалов по чествованию его 70-летия, 1859–1929. Париж, 1929; Историки России XVIII — начала XX вв. М., 1996.

Е.Б.Долгов.

МИЛЯШОВ Николай Фёдорович (13.9.1956, Краснодар крае Лабинск ш. — 7.6.2005, Казан), электр энергетикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2000), проф. (2001). Мәскәү энергетика ин-тын тәмамланган соң (1980), Казан технол. ун-тында эшли, электр күчегчеләре һәм электротехника каф. мөдире (2000 елдан). Хезмәтләре электр энергетикасына һәм автогенераторлы идарә системалы көч үзгәртү техникасына, идарә системаларындагы һәм алмаш ток күчегчеләрендәге динамика процессларны компьютерда моделләштерүгә карый. М. катлаулы күчүреш техникасы жайланмаларында, шу. кечкенә һәм уртача егәрлектәге вентилятор жай-

П.Н. Милюков.

Г.М. Минаев

ланмаларында кулланыла торган асинхрон һәм вентиль-индукторлы двигателләр б-н механотрон системалар эшли. М. житәкчелегендә күчүреш һәм махсус техника, очкыч аппаратлар, металл эшкәртү станоклары өчен эшлык б-н идарә ителүле, югары тизлекле асинхрон электр күчегчеләр сериясе булдырыла. Уйлап табуга 17 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Эшкәртмәләре Татарстан һәм элекке СССР респ-калары пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә.

Хезм.: Электромеханотронная система с высокоскоростным асинхронным двигателем // Изв. вузов. Проблемы энергетики. 1999. № 7/8; Асинхронная электромеханотронная система с автономным управлением // Изв. вузов. Проблемы энергетики. 1999. № 9/10; Бытовой электропривод: Благополучная экология или дешевизна // Энерго. 2001. № 1/2.

МИНАЕВ Гатаулла Мирзахит улы (тәрбиягә алган гаилә фамилиясе буенча — Орлов Николай Сергеевич) (29.12.1919, Уфа губ., Минзәлә өязе, хәзер Актаныш р-ны Зөбәр а. — 29.9.1982, Ровно ш.), Сов. Союзы Герое (2.5.1945). Мәктәпне тәмамланган соң, ата-аналары б-н Колпино шәһәренә (Ленинград өлкәсе) китә. Яшылы ятим кала, Орловлар гаиләсендә тәрбияләнә. Ижора з-дында слесарь булып эшли. 1939 елдан Кызыл Армия сафларында. 1941 нен июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында. Киев янында әсирлеккә эләгә, концлагерьдан кача. 1942 нен февраленнән «Ватан өчен» (Сумы өлкәсе) исемле партизан отрядында. 1943 тән партизаннар берләшмәсенен шартлату төркеме командиры (Ровно өлкәсе). М. житәкчелегендәге отряд 20 сугышчан һәм диверсион операция үткәрә, дошманның йөзлөгән эшелоннын юк итә, 4 тимер юл күперен шартлата. Ике Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Пакипов Ш.З. Хранить вечно. К., 1980; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2; Подвигом прославленные. Киев, 1985.

М.З.Хәбибуллин.

МИНАЧЁВ Хәбиб Минач улы (11.12.1908, Сембер губ., Буа өязе Яңа Бикшәк а. — 25.3.2002, Мәскәү), химик-органик, химия фән. д-ры (1954), РФА академигы (1991; 1979 елдан СССР ФА академигы; 1972 дән мөхбир әгъза). 1939 да Мәскәү ун-тын тәмамланган соң, РФАнең Органик химия ин-тында эшли, директор урынбасары (1955–77), Сирәк һәм сибелгән элементларда катализ лаб-ясе мөдире (1963–90), проф. (1970), 1989 дан төркем житәкчесе, дирекциядә киңәшче. СССР ФАнең Катализ буенча фәнни советы

X.M. Миначёв.

Р. Мингалым.

рәисе (1982–89), Гомуми һәм техник химия бүлекчәсенә акад. секретаре урынбасары (1985–90), СССР МКның Фән һәм техника Дәүләт ком-тында «катализ һәм аны сәнәгатьте кулланыу» проблемасы бунча фәнни совет рәисе урынбасары (1985–92). М.ның фундаменталь тикшеренүләре катализның теоретик нигезләрен үстерүгә, төрле класслы органик кушылмалар синтезлауның яңа алымнарын эшләүгә, нәтижәле катализ системалар булдыруга карый. М. углеводородларны 8 нче төркөм металл тупланган жисемнәрдә гидрирлау, дегидрирлау, изомерлаштыру, бензин фракцияләре риформингы реакцияләрен тикшерә. Аз күләмдә затлы металл катнашкан катализаторларның югары активлыгын һәм тотрыклылыгын ачыклай, аларны югары нәтижәле сәнәгый риформингы катализаторлары сыйфатында тәкдир итә. Сирак мәгдән элементлары (СМЭ) оксидларының катализтик активлыгы аларның электрон төзелешенә бәйле булуын ача һәм бу бәйләлекне формалаштыра. СМЭның берьярым оксидларының олефиннарны гидрирлау реакцияләрендә түбән темп-ралы катализтик активлыгын һәм аларның С=C-бәйләлегендәге күчешен, шу. үз составларында күчеш элементлары булган цеолитларның уникаль үзлеген — төрле класслы органик кушылмалар гидрирлауда катализатор була алуын ача. Углеводородларны әйләнә-тирәнә пычратмыйча изомерлаштыруга һәм алкилларга мөмкинлек бирә торган, составларына СМЭ һәм 8 нче төркөм металл керткән нәтижәле цеолит катализаторлар уйлап таба. Рений оксидлары, сульфидлары, галогенидлары һ.б. кушылмаларын төрле органик реакцияләрдә катализаторлары буларак кулланыуның киң мөмкинлекләрен ачыклай. М. житәкчелегендә матдәләрен бер стадияле синтезлау алымы эшләнә, бу матдәләр югары сыйфатлы ягулык һәм майлау матдәләренә компонентлары, каучук һәм пластмасса эшләгәндә мономерлар, кыйммәтле реактивлар һ.б. булып тора. Уйлап табуга 100 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Фәнни эшкәртмәләре Россия һәм башка илләрдән химия пр-тиеләрендә гамәлгә кертелгән. 1970–80 елларда М. «цеолитлар б-н катализ» темасы бунча СССРның милли координаторы, СССР һәм АКШ, Германия, Чехословакия, Бөекбритания, Һиндстан, Болгария, Вьетнам галимнәре б-н күпьяклы хезмәттәшлекнең шеф-координаторы була. ГДР ФАның чит ил эгзасы (1983). «Химия твөрдөгө топлива» (1982 дә), «Неф-

техимия» (1988–99) ж-ларының баш мөхәррире. СССР МС (1976), СССР Дәүләт (1977), СССР ФАның Н.Д.Зелинский исем. (1972, 1987), А.А.Баландин исем. (1993) һәм ГДР ФА (1989) бүләкләре лауреаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары; медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике алтын һәм бер көмеш медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Редкие земли в катализе. М., 1972 (автордаш); Фотоэлектронная спектроскопия и её применение в катализе. М., 1981 (автордаш); Рений и его соединения в гетерогенном катализе. М., 1983 (автордаш); Окислительно-восстановительный катализ на цеолитах. М., 1990 (автордаш).

Әд.: Хабиб Миняевич Миначёв / АН СССР // Материалы к биобиблиогр. учёных СССР. Сер. хим. наук. М., 1993. Вып. 94; Памяти академика Х.М.Миначёва // Нефтехимия. 2002. Т. 42, № 3; Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецов А.Г.И. Выдающиеся химики мира: Биограф. справ. М., 1991.

МИНӘЧЕТДИНОВ Марат Канәфи улы (24.4.1961, Чүпрәле р-ны Югары Каракиртә а.), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2005), ТРның атказ. а.х. хезмәткәре (2003). Казан а.х. ин-тын тәмамлай (1990). Арча р-нында эшли: «Коммунист» к-зында (1983–86), «Северный» с-зында (1986–97) баш агроном, «Уңыш» күмәк пр-тисе житәкчесе (1997–98), Мәржани исем. а.х. житештерү кооперативы рәисе (1998 дән). Дәүләт бүләге ТРда сәламәтләндерелгән нигездә бәрәңге орлыкчылыгы системасын эшләгәнә һәм гамәлгә керткәнә өчен бирелә.

И.Н.Афанасьев.

МИНГАЛИЕВ Газиз Фуат улы (7.8.1961, Казан), инженер-физик, икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2000), проф. (2001), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2005). 1983 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, идарә, икътисад, финанс һәм эшмәкәрлек ф-ты деканы (2002 дән), пр-тиеләр икътисады каф. мөдире (2004 тән). Хезмәтләре энергияне саклау нәтижәлегә мәсьәләләренә карый. М. тарафыннан энергия саклауны максатчы программалы планлаштыру методологиясе, энергия саклау программасын финанслау механизмын формалаштыру һәм аның нәтижәлеге бәяләүнең методик базасы булдырыла, ул исә финанслауның иң кулай алымнарын сайлап алырга, финанслау алымының энергия саклау программасына йогынтысын бәяләргә, финанс чараларының рациональ составын һәм структурасын билдәләргә мөмкинлек бирә. 2001–06 елларга Казанның Энергия саклау программасы, ТР Транспорт һәм юллар хужалыгы министрлыгының Энергия саклау программасы (2003) авторларының берсе. ТР МКның Фәнни-тикшеренү һәм тәҗрибә-конструкторлык эшләре фонды эксперт советы эгзасы.

Х е з м.: Экономические методы и модели управления процессом энергосбережения в регионе. К., 1998; Управление потенциалом энергосбережения. К., 1999; Экономическое обоснование ресурсосбережения на предприятии и в народном хозяйстве. К., 2002.

МИНГАЛИЕВ Равил Касыйм улы (23.1.1940, Яшел Үзән р-ны Норлат а.), радиоинженер, «Электрон заводы» АЖН башкаручы директоры (2003 елдан), РФнең атказ. машина төзүчесе (1996), икътисад фән. канд. (2005). Казан авиация ин-тын тәмамлай (1966). 1958 дән «Электрон заводы» АЖдә: жыючы слесарь, радиоаппаратура монтажчысы, өлкән инженер, цех башлыгы урынбасары, цех башлыгы, ген. директор урынбасары (1979 дан). М. житәкчелегендә 80 нән артык төрдә махсус эшләнмә проектлары башкарыла һәм гамәлгә кертелә; «Юниор» мәктәп 3-дә оештырыла. Хезмәтләре электрон приборлар төзү өлкәсенә карый. Уйлап табуга 10 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Почёт ордены, медальләр, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

МИНГАЛИМ (Мингалымов) Рөстәм Гали улы (15.9.1937, Куйбышев өлкәсенә Камышлы р-ны Йолдыз а. — 1.6.2014, Казан), шагыйрь, драматург, ТАССРның атказ. сонгаты эшлеклесе (1987), ТРның халык шагыйре (2010), Казан ун-тын (1967), СССР Язучылар берлеге каршындагы Югары әдәби (Мәскәү, 1978) һәм Дәүләт театр сонгаты ин-ты каршындагы театр курсларын (Мәскәү, 1980) тәмамлай. 1954 елда Казакстан ССРның Күкчәтәу өлкәсендә чирәм жирләренә үзләштерүдә катнаша. Ташкент шәһәре заводларында слесарь һәм станоклар көйләүче (1956–58), Минзәләдә геофизик кыр экспедициясендә электр жиһазлары бунча слесарь булып эшли (1959–62). 1967–75 елларда «Яшь ленинчы» г-тасы редакциясендә әдәби хезмәткәр, жаваплы сәркәтәпн вазифаларын башкара. 1975–77, 1989–97 да ТР Язучылар берлегендә әдәби консультант. М. балаларга атап язган «Өйт, Кояшым!» (1966) һәм өлкәннәр өчен «Эзләр» (1967) исемле беренче шигърь жыентыклары б-н үк татар поэзиясендә тормыш күренешләрен үзенә генә хас образлы фикерләр һәм форма чаралары ярдәмендә гәүдәләндерергә тырышучы, масштаблы, ассоциатив фикер һәм хис бердәмлегенә омтылучы, метафораларга бай, ирекле ритмикага корылган шигърьләр остасы буларак мөйданга чыга. «Күперләр» (1969), «Алкын су» (1971), «Күз карасы» (1974) жыентыкларына керткән шигърьләргә үзара сөйләшү интонациясе, фән һәм техника дөньясы образларын актив кулланы хас. 1980 еллардан М. ижаты тагын да тирәнрәк һәм фәлсәфирәк була бара. «Иртәгә» (1975), «Ике авыл арасы» (1979) поэмаларында шагыйрь илләр, халыклар, милләтләрен борчынган дөньякүләм проблемалар турында уйланы. «Нәкъ үнбиш ел үткәч» (1972), «Уздылар» (1972), «Борчулы минутларда» (1975) кебек шигърьләрендә сагышлы үй-хисләр, лирик кичерешләр динамикасын ачып бирү омтылышы өстенлек ала. М. балалар өчен күп ижат итә: «Ә сәгат келт-келт итә» (1968), «Төнгә өкят» (1973), «Бәхетле исем» (1977), «Галстуклы кәж» (1992), «Әх, Самара яклары» (1998), «Өч үрдәк» (2013) жыентыклары. Драматургия өлкәсендә дә күп эшли. Аның «Урман улы — Зурмөгез» (Мәскәү үзәк курчак театрында «Длиннорогий — сын ле-

са» исемендә сәхнәләштерелә, 1978), «Синхерләнган урман» («Заколдованный лес» исемендә шул ук театрда, 1979), «Шүрәләләр үч алмый» (Чаллы татар драма театры, 1982) әкият-песалары буенча спектакльләр куела. «Кайда сез, ирләр?» (Татар акад. театры, 1982), «Өченче бүлмәдә эт яши» (Өлмәт татар драма театры, 1983), «Кунак кызы гел килмәс» (шул ук театрда, 1985), «Кире уйларга соң инде» (Татар драма һәм комедия театры, 1987) песаларында әхлак, мәхәббәт, тәрбия, гайлә проблемалары күтәрелә. Соңгы елларда ижат иткән әсәрләре күбрәк милләт язмышына багышлана: «Татар түбәтә» (1992–2000) шигырьләр циклы, «Дәрт чүлмәге» (2003), «Кем кулларына калдырыйм» (2007) жыентыклары. ТР Язучылар берлегенә А.Алиш исем. бүләге (1997) һәм ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге лауреаты (2005).

Ә с ә р.: Тау астында иллә бүре: Песалар. К., 1990; Зелёный сон. М., 1978; Жемчуг на ладони. Стихи. Уфа, 1995; Сайланма әсәрләр. 4 томда. К., 2012.

Әд.: Мәйдан. 2005. № 2 (махсус сан); Әдипләрәз: Биобиблиографик белешмәлек. К., 2009.

Г.М. Габделхакова.

МИНГӘРӘВ Рәфкәт Шаһимәрдан улы (1917–1990), нефтьче, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1962). Мәскәү нефть ин-тын тәмамлаганнан соң (1940), «Татнефть» трестында эшли, баш инженер (1957 дән). 1963 елдан ТАССР ХХСның нефть сәнәгате идарәсе башлыгы. 1965 тән СССР нефть сәнәгате министры урынбасары. 1970 тән Бөтенсоюз нефть һәм газ чыгаруны ыктысиди оештыру фәнни-тикшерену ин-ты (Мәскәү) директоры. М. житәкчелегендә Татарстанның күп кенә нефть чыганаclarы ачыла. Дәүләт бүләге нефть ятмаларын контур эченә су кудырып эшкәртүнең яңа системасын эшләгәнә һәм аны Ромашкино нефть чыганагында кулланганы өчен бирелә. 1959–67 дә ТАССР ЮС депутаты.

МИНДУБАЕВ Әдип Сәхип улы (17.4.1929, Спас кантоны Күлбай Мораса а. — 22.5.1998, Казан), мәдәният эшлеклесе, тарих фән. канд. (1970). Казан ун-тын (1960), КПСС УК каршындагы Ижтимагый фәннәр академиясен тәмамлый (Мәскәү, 1970). 1953–54 елларда ВЛКСМның Биләр райкомында бүлек мөдире. 1954 тән Казанда: ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-ты инструкторы (1957 гә кадәр), 1957–59 да ВЛКСМның Киров райкомы секретаре, 1959–60 та урта мәктәп директоры, 1960–63 тә КПССның Киров райкомы секретаре, 1963–68 дә КПССның шәһәр ком-тында бүлек мөдире, 1970–73 тә Совет райкомының 1 нче секретаре. 1973–76 да ТАССР мәдәният министры. 1976–85 тә КПССның Татарстан өлкә ком-тында бүлек мөдире. 1985–89 да ТАССРның Нәшриятлар, полиграфия эшләре һәм китап сәүдәсе дәүләт ком-ты рәисе. 1992–94 тә Алабуга жинел автотомобильләр з-дының Казан вәкиллеге баш ыктысидчысы. Хезмәтләре социализм дәверендә сәнәгый житештерүне камилләштерүдә инженер-техник интеллигенциянең роле мәсьәләләренә карый. 1971–85 тә ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы, Ха-

лыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МИНДУБАЕВ Фәйзулла-Котдус Миндубай улы (1869-?), жәмәгәт эшлеклесе. Мәдрәсәдә укый. Казан губернасының Тәтеш өязендә мулла. Казан губернасынан 1 нче Дәүләт Думасы депутаты (1906), мөселманнар фракциясе һәм «Халык азатлыгы партиясе» әгъзасы. Аннан соңгы язмышы билгесез.

Әд.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998.

Д.М.Госманова.

МИНДУБАЕВ Юрий Хәниф улы (7.7.1929, Узбәкстан ССР, Фирганә ш. — 20.7.1966, Казан), ветеринар-анатом, биол. фән. д-ры (1962), проф. (1965). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1953), шунда ук эшли. 1959–61 елларда КПССның Татарстан өлкә ком-тында а.х. бүлеге башлыгы урынбасары, 1961–63 тә ТАССР а.х. министры урынбасары, бер үк вакытта Татарстан Респ-касы а.х. тәҗрибә станциясе директоры, 1963–66 да Казан вет. ин-тының анатомия каф. мөдире. Хезмәтләре йорт хайванларының өчкө органнары иннервациясен тәэмин итүче вегетатив нервларның макро- һәм микроморфологиясенә карый.

Х е з м.: Морфология симпатических стволлов и некоторых их ветвей у лошади // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1957. Т. 67; Нервы сердца и лёгких домашних животных // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1961. Т. 80.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

Р.И.Ситдыйков.

МИНДУБАЕВА Фәридә Әнвәр кызы (1.12.1951, Казан), терапевт, мед. фән. д-ры (2000). Караганда мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1974), шәһәр хастаханәсендә (Караганда ш.) терапевт. 1975 елдан Караганда мед. ин-тында, 1999 дан нормаль физиол. каф. мөдире. Хезмәтләре физик факторларның үзәк нерв һәм йөрәк-кан тамырлары системаларына йогынтысын өйрәнүгә, организмның хезмәт шартлары һәм экология факторларына жайлашу закончалыкларын ачыкка келтүгә карый.

МИНЬЕВ Константин Елизарович (27.5.1912, Казан — 20.7.1987, шунда ук), Казан электрон-хисаплау машиналары з-ды директоры (1954–66). Казан ун-тын (1941), Бөтенсоюз тышкы сәүдә академиясен (1948, Мәскәү) тәмамлый. 1930–34, 1941–45 елларда Казан пр-тиеләрендә эшли. 1934–37 дә Кызыл Армия сафларында. 1945–54 тә СССР МС каршындагы Совет мөлкәте баш идарәсенә ГДРдагы вәкиле. 1966–79 да совет сәүдәсенен чит илләрдәге (Польша, Болгария) вәкилләкләре хезмәткәре, Икътисади ярдәмләшү илләре б-н хезмәтәшлек итү идарәсе эксперты (Мәскәү). М. житәкчелегендә завод үсешенә нигез салына, төп житештерү куәтләре булдырыла, инфратүбән эшлыктагы приборлар, илдә чыгарылучы 1 нче буын (М-20) һәм 2 нче буын (М-220, «Сетунь», «Наири», «Гранит», «Урал-11») электрон-хисаплау машиналарын, алфавитлы-санлы басу жайланмаларын житештерү гамәлгә кер-

телә. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

М.Ш.Бәдретдинова.

МИНЕРАЛЛАР (лат. *minera* — руда), химик составы һәм физик үзгәчлекләре якынча бертөрле, үзләренә генә хас кристаллик структуралары булган табигый, ясалма һәм техноген жисемнәр. Акад. В.И.Вернадский М.га ш.у. кайбер аморф (опал, аллофан), сыек (саф терекөмеш, амальгама) һәм газсыман токымнарны да кертә. М. — тау токымнары һәм рудаларның состав өлеше. Төрле мохиттә, Жир һәм планеталарның каты һәм газсыман өслегендә һәм жир астында, тере организмнарда һәм микроорганизмнар эшчәнлегенә нәтижәсендә барлыкка килә. Ясалма М. лаборатор һәм сәнәгый шартларда алына. Составы буенча М.ның күпчелеге — неорганик кушылмалар, әмма органиклар да бар: органик к-таларның тозлары, фосфатлар, оксалатлар, казылма тозлар һ.б. Минераль төрләргә (индивидуаль табигый химик матдәләр) һәм төрле төрчәләргә (бер минераль төрнең төсле һәм морфологик вариацияләре) аерып йортәләр. 3 меңгә якын М. билгеле, ел

Тау токымындагы минераллар.

саен 20 дән 100 гә кадәр М. ачыла. Тере организмнарда 40 ка якын М. булуы ачыкланган, ш.и. апатит һәм кальций карбонаты, алар — скелет һәм тешләр составына, опал (ак ахак) б-н бергә СаСО₃ бөлтисыманнар һәм үсемлекләренә топ тукумаларына керә. М.ның үлчәмнәре мм өлешләренән алып 10 м га кадәр һәм аннан озынырак күрсәткеләргә (пегматитларда сподумен кристаллары), авырлыгы берничә тоннага кадәр (кварц, кыр шпаты) жита. М.га атама беренче табылган урыны, теге яки бу кеше хөрмәтенә, физик үзгәчләренә характеры һәм химик составы буенча бирелә.

Татарстан терр-ясендә барлык класслардагы М. булуы ачыкланган: саф элементлар — бакыр, күкерт, алтын, көмеш, платиналы металллар; инерт газлар; оксидлар — кварц, *лимонит*, гөтит (к. *Минераль буяулар*), ак ахак һ.б.; сульфидлар — пирит-марказит, халькопирит һ.б.; карбонатлар — *кальцит*, *доломит*, *сидерит* һ.б.; сульфатлар — ангидрит, *гинс*, *целестин* һ.б.; галонд кушылмалар — *аш тозы*; фосфатлар — *фосфоритлар*; силикатлар — плагиоклазлар, слюдалар (биолит, *глауколит*, мусковит), каолинит (*балчык*), *цеолитлар* һ.б. Төрле төстәге: шәмәхә (аметист), зәңгәр (*азурит*), индиго-зәңгәр (*ковеллин*), яшел (*малахит*), көрән (лимонит), сары-жизсыман (халькопирит); төрле катылыктагы —

гипстан (2) кварцка (7) һәм алмазга (10) кадар М. табылган. ТР территориясендә утырма, магматик, метаморфик, өскө һәм тирәндәге М. очрый. Барлык билгелә М.ның 15% ка якыны абразив һәм антиабразив, кыйммәтле һәм ясалма ташлар һ.б. сыйфатында металллар һәм химик элементлар алу өчен кулланыла. Ш.у. к. *Минералогия*.

Әд.: Прогноз нефтегазоносности фундамента молодых и древних платформ. К., 2001.

МИНЕРАЛЛАР ФИЗИКАСЫ, минералогиядә фәнни юнәлеш, минералларның (ши. ясалма) һәм тау токимнарының үзлекләрен физик алымнар б-н өйрәнә. Каты жисемнәр физикасы (С.А.Алтышулер) һәм Жир турындагы фәннәр (минералогия һәм геохимия, В.М.Винокуров) кушылганда, 1960 елларда Казан ун-тында барлыкка килә. Е.К.Завойскийның электрон парамагнит резонансы ачышы (1944) М.ф.ның формалашуында төп рольне уйный. Күп кенә минералларның барлыкка килү һәм үзгәреш процесслары аларның электрон төзелешнең нечкәлекләренә бәйлә булуы б-н билгеләнә, фаза күчешләре өлкәсендә матдәләрен хемосорбцияләре һәм аномаль реакция сәләтләре ачыла. Тау токимнарының төп коллектор үзчәлекләрен билгеләүнең экспресс ысулы; зәркән ташларын затлыландыру ысулы эшләнә. Нефть-газлыкның геотермик критерийлары, күзәнәкле мохиттә авыр нефть һәм битумнарның молекуляр халәте үзчәлекләре, тау токимнарының һәм катлам сударының жылылык үзчәлекләре һ.б. билгеләнә.

МИНЕРАЛОГИЯ (*минерал* һәм *...логия*), минераллар, аларның килеп чыгышы, составы, төзелеше, үзлекләре, төр үзгәрешләре һәм гамәли кулланылышы турындагы фән. Минералларны тикшерү вакытында химия, кристаллография, физика һәм геол. мәгълүматлары кулланыла. Россиядә минераллар турында беренчә мәгълүматлар 1798 елда В.М.Севергин тарафыннан басыла. Татарстанда минералларны тикшерү Казан ун-ты ачылганнан соң башлана: 1806 дан проф. К.Ф.Фукс студентлар б-н Казан тирәсендә экскурсияләр үткәрә, Уралга экспедицияләр оештыра, табигый тарихы кабинеты өчен минераллар жъя, кабинет 1826 да минерал. кабинеты, соңыннан ун-тның *Геология музей* итеп үзгәртелә. 1840 та М. һәм геогнозия каф. (мөдире П.И.Вагнер) оештырыла, 1865 тән минералларны микроскопик һәм химик ысуллар б-н тикшерүләр М. кафедрасында үткәрелә (аны Ф.Ф.Розен житәкли). Ул альбитның оптик үзлекләре аның химик составына бәйләлеген билгели, корунд буенча слюда (пьялаташ) псевдоморфозасын ачыкый һ.б. 19 йөз ахыры һәм 20 йөз башында Идел һәм Кама буеның — утырма, Урта Урал һәм Себернең — магматик (А.М.Зайцев һәм А.В.Лаврский), Вятка һәм Казан губернларының — фосфорит һәм волконскоит (П.И.Кротов), Казан тирәсендә целестин (П.Л.Драверт) токимнары; Идел, Урал буе һәм Уралның (Б.П.Кротов) барлык токимнары М.се өйрәнелә. 1920—30 елларда доломит барлыкка килү теориясе эшләнә, галит, флюорит, Уралдагы тимер рудасы чыганакалары минераллары-

ның үзчәлекләре ачыклана (Б.П.Кротов). 1930 да Казан ун-тының М. кафедрасын Идел буенда минерал. тикшеренүләрен башлап жибәрүче Л.М.Миропольский житәкли. В.А.Полянин, В.А.Тимесков һ.б. б-н берлектә Идел буе (башлыча, Пермь), Урал утырмаларында минералларның бүленеш закончалыклары, Урал һәм Себернең тимер рудалары һәм бокситларның минераль составы билгеләнә, аларны өйрәнүнең яңа алымнары эшләнә. Акад. А.Е.Ферсман Миропольскийны СССР ФАнең өлкән минералогы итеп билгеләргә тәкъдим итә.

1960 елларның уртасыннан Татарстанда М.дә яңа фәнни юнәлеш — *минераллар физикасы* үсеш ала, минералларны (ши. ясалма) тикшерүнең яңа алымнары — радиоспектроскопия, рентгенография, термография, люминесценция, электрон оптик спектроскопия (В.М.Винокуров, И.Н.Пеньков, А.И.Бахтин, Г.Р.Булга, Г.А.Кринари, В.В.Власов, В.Ф.Крутиков, Е.Н.Шляпкина һ.б.) киң кулланыла. Күп кенә минераллар өчен рентген типлаштыруы үткәрелә, детальләрен электрон төзелешне б-н барлыкка килү һәм үзгәреш процесслары арасындагы бәйләлек ачыклана, күчеш фазалары өлкәсендә матдәнең аномаль релаксация мөмкинлегенә һәм хемосорбция күренешен ачыла һ.б. Мессбауэр эффектның куллану (Ш.Ш.Башкиров, В.Г.Изотов һ.б.) төрле минералларның кристаллохимик типоморфизмын урнаштыруга китерә. Нефть һ.б. файдалы казылмаларны эзләү эшләренә киңәю б-н ТРда токимнарның, нефть коллекторлары, фосфорит, цеолит һ.б.ның минераль составы һәм физик үзлекләре киң өйрәнелә башлый. 20 йөз ахырында Татарстанда (Казан ун-ты, ЦНИИГеолнеруд) технол. М. шактый үсеш ала. Чернобыль АЭС авариясе нәтижәләрен бетерүдә катнашкан ЦНИИГеолнеруд галимнәре В.А.Копейкин, У.Г.Дистанов, И.А.Зейнуллин һ.б. тарафыннан радионуклидлар күчешен булдырмауга булышылык итүче минераллар (бентонитлар, палыгорскит һ.б.) табыла.

Әд.: Винокуров В.М., Бахтин А.И. История кафедры минералогии и петрографии Казанского университета. К., 2005.

В.М.Винокуров, В.А.Тимесков, Э.Х.Рәхмәтуллин.

МИНЕРАЛЬ АШЛАМАЛАР, минераль туклар, норганик матдәләр, башлыча үсемлекләр туклануы өчен кирәкле матдәләре булган тозлар. А.х. культураларының уңдырышылыгын һәм а.х. продукциясенә сыйфатын күтәрүдә нәтижәле чара. Уңышның гомуми артымының яртысы ашламалар б-н тәэмин ителә. ТР шартларында 1 кг азот-фосфор-калийлы М.а. кулланганда, өстәмә уртача 4,4 кг бөртекле ашлык, 21,5 кг бәрәңге, 20 кг шикәр чөгендерә һәм 38 кг яшелчә уңышы алына.

М.а. туфрака аша тәэсир итүче ашламаларга яисә химик мелиорантларга (известьеле, гипслы) — туклыклы матдәләрен туфраканың үзеннән туплау юлы б-н үсемлекләренә туклануын чигтән яхшыртучыларга (к. *Туфракны известьеләү, Гипс*) һәм үсемлекләр туклануына уңай йогынты ясып торган, турыдан-туры тәэсир итүче ашламаларга бүленә. Сонгыларын гади (бер компонент-

лы), бер туклыклы элементы булган ашламаларга: *азотлы ашламалар* (аммиаклы, натрий һәм кальций селитралары, аммоний сульфаты, мочевины һ.б.), *фосфорлы ашламалар* (суперфосфат, фосфорит оны, преципитат һ.б.), *калийлы ашламалар* (калий хлориды, калий тозы, калий сульфаты һ.б.) һәм 2 яисә күбрәк туклыклы матдәләре булган *комплекслы* (икеләтелгән, өчләтелгән) *ашламаларга* (нитрофос, аммофос, нитрофоска, азофоска, нитроаммофоска, нитроаммофосфат, диаммофоска һ.б.га) бүлеләр. Комплекслы ашламалар катлаулы һәм катлаулы-катнаш (кушма һәм катнаш) ашламаларга аерыла. Кушма ашламалар — берничә химик кушылманың завод шартларында эшләнә торган катнашмасы: грануллы ашлама, һәр грануласында ике яисә күбрәк туклыклы матдә була; сыек ашлама, ике яисә күбрәк матдә эремәләре катнашмасы. Катнаш ашламаларны, кагыйдә буларак, а.х. пр-тиеләрендә төрле каты ашламаларны механик юл б-н катнаштырып алалар. М.а.га ш.у. составында микроэлементлар булган (В, Мо, Мп, Сu, Zn, G һ.б.) *микроашламалар* да керә. Каты (порошок сыман һәм грануллы) һәм сыек ашламалар житештерелә. Туфрака тирәлеге реакциясенә тәэсир итүенә карап, физиол. эче (тоз катионнары туфрака эремәсен өчәтә торган анионнарга караганда яхшырак сеңә), физиол. селтеле (анионнар үсемлекләр тарафыннан үзләштерелә, катионнар туфракта туплана һәм аны селтеләндерә), физиол. нейтраль (туфрака реакциясен үзгәртмиләр) ашламаларга аерылатар. М.а. (органик ашламалар кебек үк) чөчү өйрәнешендә аерым билгеләнгән система буенча кулланыла (к. *Ашламалар системасы*). М.а.ның нәтижәлеге аларны органик ашламалар б-н бергә керткәндә, үсемлекләр ихтыяжын, туфрака һәм ашлама үзчәлекләрен исәпкә алып, оптималь микьдарда кулланганда шактый арта. М.а.ны дөрес кулланмау (артык микьдарда, начар эшкәрткәндә һәм үз вакытында кертелмәгәндә) уңышның, туфрака уңдырышылыгы һәм продукция сыйфатының түбәнәюенә; авыруларга, үсемлекләр һәм терлекләр үлеменә, елга һәм сулыкларның пычануына китерә.

Татарстанда 1 га чөчү майданына 1 кг тәэсир итүче матдә исәбеннән кертелгән М.а.: 1996 да — 94, 1997 дә — 105, 1998 дә — 74, 1999 да — 55, 2000 һәм 2005 тә — 76; 2011 — 60; ш.и. азотлы ашламалар — 41,9, фосфорлы — 13,5, калийлы — 13,6. Респ-ка а.х. пр-тиеләре кулланган М.а.ның гомуми күләмендә аммиак селитрасы («Менделеевсказот» ЖЧЖ житештерә, Менделеев ш.), азофоска, аммиак суы, хлорлы калий, калий сульфаты, нитроаммофоска күпчелек урыны алып тора. Ш.у.к. *Ашламалар, Авыл хужалыгын химияләштерү*.

М.Ю.Гыйләзев, И.Н.Афанасьев.

МИНЕРАЛЬ БУЯУЛАР, минераль пигментлар, башлыча, лак-буяу материаллары алу һәм төзелеш өйрәләрнең буяу өчен кулланылуы табигый пигментлар (күе сары (охра), сары кызыл (сары сурик), кызыл (мумия), киноварь, акбур, азурит һ.б.). РФ-

дә 70 кә якын чыганак билгеле, аларның балчыксыл һәм тимер оксиды тибьндагылары зур әһәмияткә ия. Россияда 20 йөз ахырында елына 150–160 мең *t* чимал чыгарылуы 10–12 чыганак эшкәртелә. Татарстан терр-ясендә М.б. алырга яраклы 50 дән артык чыганак (2002) һәм ятма булуы билгеле: тимер оксиды тибьндагы сурик, мумия, охра (Лаш, Алабуга, Актаныш һ.б. р-ннарда), балчыклы (Казан тирәсендә, Тәтеш р-нында һ.б. урыннарда), карбонатлы (Лаш, Алабуга, Тукай һ.б. р-ннарда), сульфатлы (Кама Тамагы гипс чыганагы). Аеруча тимер оксиды пигментлары гамәли әһәмияткә ия, алар хәзерге Татарстан терр-ясендә 18 йөзнен 2 нче яртысыннан ук биналар буяу, тире илү, тукума ману өчен киң кулланылган. Жирле ихтыяжлар өчен сазлык тимер рудалары Буа, Чирмешән, Әгерже һ.б. р-ннарда табыла. 20 йөзнен 2 нче яртысында ТРның 11 районында 20 дән артык чыганак һәм перспективалы тимер оксидның 40 ка якын пигментлы чагылмалары ачыклана, алар исә дүртенчел система (голоценлы) яшендәге сазлыклы-торфлы утырмаларда киң таралган. М.б.ның C_1 һәм C_2 категорияле запаслары һәм P_1 категорияле ресурслары түбәндәге чыганакларда билгеләнгән: Иске Кормаш (Актаныш р-ны) — 24,6 һәм 11,2 мең *t*, Бурцевск (Тәтеш р-ны) — 6,7 һәм 5,8 мең *t*, Яковлево (Алабуга) — 3,4 һәм 1,8 мең *t*. Тимер оксидның пигментлы 24 чыганагы запасы һәм 21 сәнәгати-перспективалы чагылманың фаразланган ресурслары 85–90 мең *t* тәшкит итә.

Чыганаклар геоморфологик локальләшү шартлары буенча түбәндәге төркемнәргә бүленә: тугай, терраса (Березовка, Яковлево һ.б.); сыза, ерым (Биклән, Калинин һ.б.); елга үзәннәренә авыш сөзәклекләре (Городище, Илөксас һ.б.). Объектларның майданы 0,5–0,6 дан 8–13 мең m^2 га кадәр, руда жисемнәренә калыңлыгы 0,07–1,2 *m* (уртача 0,15–0,2 *m*). Чыганаклар 0,03–0,05 тән 1,2–1,5 *m* га кадәр (күбесенчә 0,1–0,3 *m*) калыңлыктагы туфрак катламы һәм аллювиаль комсыл балчык астында яталар. Чимал коңгырт сары, кызгылт сары, кызыл, көрән һәм коңгырт көрән төстәге, буяу нәтижәсе яхшы булган, порошоксыман көпшәк массадан тора. Рудаларның минераль составы: тимер гидрооксиды (20–30 дан 80–90% ка кадәр), балчыклы (5–10 нан 40–50% ка кадәр), карбонатлы (1–5 тән 40% ка кадәр) һәм органик (5–10 нан 40–45% ка кадәр) матдәләр. Тимер оксиды 12 дән 81,3% ка кадәр тәшкит итә. Еш кына гетитка кристаллашкан аморф гидрогетит пигмент хасил итүче булып тора. Термик эшкәртүдән соң, сазлык рудалары пигмент сыйфатында куллануга яраклы. Яндыру нәтижәсендә ГОСТка һәм техник шартларга туры килүче көрән, кызыл һәм кара төстәге пигментлар алалар. ТРда елына 1,8–2 мең *t* тимер оксиды пигментларын житештерә торган пигмент 3-дә төзелә.

Әд.: Геология твәрдых полезных ископаемых Республики Татарстан. К., 1999; Методическое руководство по поискам, оценке и разведке месторождений твәрдых нерудных полезных ископаемых РТ: В 3 т. К., 1999–2001.

И.В.Дьячков.

МИНЕРАЛЬ СУЛАР, составында кайбер биол. актив матдәләр (CO_2 , H_2S , Fe, Br, J, сирәк кенә Ra, Fe, Li, As, B һ.б.) күп булган, гомуми минеральләшүе 1 z/l дан артык, гадәттә, югары темп-ралы һәм газлы жир асты һәм сирәк кенә жир өсте сулары. М.с.га ш.у. термаль (энергетика максатларында кулланылуы) һәм J, Br, B һ.б. элементлар алына торган табигый сәнәгатъ сулары керә. Темп-ра ($^{\circ}C$) буенча — салкын (20 гә кадәр), жылы (20–37), термаль (37–42) һәм кайнарға (42 дән артык); минеральләшү буенча (z/l) — тозлырак (10 га кадәр), тозлы (10–35), тозлаклар (35 тән артык); химик составы буенча — хлоридлы, гидрокарбонатлы, сульфатлы һ.б.; медицина тәэсире буенча — эчәргә яраклы һәм сәламәтләндрәү (эчәргә яраклы һәм тышкы кулланылыш өчен); урнашуы буенча — Альп жырчыкылыгы өлкәсендә, вулканик районнарда, интрузияләр б-н тишелгән башка кристаллик токумнарда; геол. тектоник-шартлар буенча — платформалы, геосинклиналь һәм арадаш типларга бүлөләр. М.с. чыгынакларын пычранудан саклау максатларында санитар саклау зоналары билгеләнә. СССР терр-ясендә М.с.ның 3,5 меңнән артык чыганагы билгеле була. Татарстанда зур ресурслы М.с. өч төркемдә билгеләнгән: сульфат гидрокарбонатлы һәм хлоридлы; сульфидлы; бром хлоридлы һәм кальций-натрийлы тозлаклар. Сульфатлы М.с. 4 асгруппага бүленә: минеральләшү 5 z/l га кадәр булган сульфатлы — «Васильево» (Яшел Үзән р-ны), «Ливадия» (Казан) шифаханәләре, «Зәңгәр күл» (Биктау р-ны) чыганагы; минеральләшү 2 z/l га кадәр гидрокарбонат-сульфатлы һәм сульфат-гидрокарбонатлы; хлорид-сульфатлы һәм сульфат-хлоридлы — «Ижминводы» курорты (Менделеев р-ны); «Шифалы су», «Тазалык» М.с.ы), «Иволга» шифаханә-профилакторие (Баулы р-ны), «Жемчужина», «Чаллы» шифаханәләре (Чаллы ш.), «Яр Чаллы» суы), «Ромашкино» (Зәй р-ны); гидрокарбонат һәм хлорид-гидрокарбонатлы. Сульфидлы М.с. («Магеста» тибьндагы) «Бөкер» шифаханәсендә (Лениногорск р-ны) кулланыла; алар H_2S , Br һәм B б-н баетылган. 3 нче группа М.с. ТРның бөтен терр-ясендә таралган.

М.Е.Королёв, С.И.Поляков.

МИНЕРАЛЬ ТЕРЛЭК АЗЫКЛАРЫ, минераллар составы буенча терлек рационнарын баланслау өчен өстәмә азык сыйфатында кулланылуы табигый һәм ясалма продуктлар. Үсемлек продуктларының күп өлешендә натрий һәм хлор житешми, шунның өчен а.х. терлекләрен аш тозы б-н өстәмә тукуландырлар. Татарстан туфралары һәм шул сәбәпле терлек азыгы да кальций, фосфор һ.б. микроэлементларга ярлы, шуңа күрә азыкка акбур, известъташ, сапропель, сөяк оны, агач көле һәм күмер, гипс, азык фосфатлары, магний карбонаты, глаубер тозы, тимер, бакыр, марганец һ.б. М.т.а. өстиләр. Респ-када известъташның 30–37% ын кальций тәшкит иткән 10 нан артык чыганак бар. Карбонатлы агроминералларда (кальцит, доломит, магнезит) кальций 48% ка житә, аларда шулай ук магний, селенит, тимер, күкерт

һ.б. микроэлементлар бар. Кальцийлы һәм фосфорлы-кальцийлы өстәмә азык сыйфатында: карбонатлы сапропельләр, алар составында 47% кальций, 5 эр % тимер һәм селен, 2–3 эр % фосфор һәм күкерт, агач көле (22% ка кадәр кальций һәм күп кенә микроэлементлар); сөяк оны (24,5% кальций, 11,8% фосфор, 0,2 шәр % калий һәм натрий); преципитат (30% ка кадәр кальций һәм 15% фосфор); зарарсыздандырылган кабырчыклар һәм йомырка кабыгы (35–37 % ка кадәр кальций) һ.б. кулланыла.

М.т.а. — *катнаш азыкта* булырга тиешле компонент, аларны концентратлар, силос, вакланган тамыразыклар б-н катнаштыралар. Тозлы катнашмалар, брикет-ялагычлар һәм таблеткалар формасында эзерләнәләр. Татарстанда өстәмә азыкны (витамины-минераль премикслар, ферментлар, катнаш азык, аксымлы-витамины минераль өстәмәләр) һәм вет. препаратларын (даруларны) фәнни яктан өйрәнү, эшләр чыгару, сынау һәм терлекчеләктә гамәлгә керту ТР А.х. һәм азык-төлек министрлыгының Өстәмә азык фәнни-тикшеренү үзәге дәүләт унитар пр-тиесе тарафыннан башкарыла, ул мөгезле эре терлек, ат, дунгыз, сарык, кәжә һәм кошлар өчен витаминлы-минераль премиксларның 25 тән артык төрен житештерә. Аларның составы Татарстан терр-ясендә терлекчеләктә кулланыла торган азыкта М.т.а. һәм витаминнарның житешмәвен исәпкә алып эшләнә. Тулыландыргыч сыйфатында табигый сорбентлар — цеолит, бетонит, глауконит, карбонатлар, торф файдаланыла. Бу — премиксларның технол. характеристикасын яхшырта һәм аларны 30 дан артык биогенлы макро- һәм микроэлемент б-н баета, шулай ук терлек организмнан агулы продуктларны, пестицид калдыкларын, хлорорганик кушылмаларны, авыр металлларны чыгаруга булышса, бу, үз чиратында, экол. чиста продукт алуга ярдәм итә.

Витамины-минераль премикслар житештерү күләме (*m*): 2001 дә — 80, 2002 дә — 250, 2003 тә — 400, 2011 да — 200.

Әд.: С о л н ц е в К.М. Производство и использование премиксов. Л., 1980; Корма Республики Татарстан. К., 1999; Цеолитсодержащие породы Татарстана и их применение. К., 2001; Агроминеральные ресурсы Татарстана и перспективы их использования. К., 2002.

И.Н.Афанасьев, Ә.Х.Жаббаров.

МИНЕРАЛЬ ТӨЗЕЛІШ МАТЕРИАЛЛАРЫ, сәнәгатъ һәм гражданлык төзелешендә һәм төзелеш материаллары житештерүдә кулланылуы тау токумнары һәм минераллар, ш.у. ясалма материаллар һәм техноген калдыклар. М.т.м. арасында карбонат токумнары — төзелеш ташы, вакланган таш, известъ һәм известъле мелиорантлар житештерү, цемент сәнәгатендә һ.б. кулланылуы *известъташлар, доломитлар, акбур, известъле туф*; балчыклы — керамика кирпич, керамзит, санитар-техник айберләр, керамика, плитә, чирәп, дренаж торбалары һ.б. житештерү өчен *комсыл балчык* һәм бетонит, утка чыдам, форма ясау, *кирпеч сугу балчыклары*; а.х., цемент житештерү һ.б. өчен *мерсель; ком-вак*

чуерташ кушылмасы, төзелеш эшләр өчен жинелчә цементлашкан ком һәм *комташ* (бетон кушылмалары, төзелеш ташы буларак комташларның каты калдыклары); пыяла һәм металл кою тармаклары өчен бут, кварц комнары (к. *Пыяла комы*); төзелеш эшләр, цемент сәнәгәте өчен *гипс*; тышлау ташы һәм ясалма таш буларак *мәрмәр оникс*; беркеткеч М.т.м.на, ашламаларга, сәнәгать агынты суларын, газларны чистартуға һ.б. актив минераль кушылмалар алу өчен цеолитлы токымнар (к. *Цеолитлар*); автомобиль юллары төзелеш һәм ремонтны өчен битумлы токымнар, карбонатлылар һәм комташлар (к. *Битумнар*) һ.б. аерыла. Табигый хәлдә кулланлычы М.т.м.: ком һәм вак чуерташ кушылмасы, бут ташы, ком, балчык, комташлар; сәнәгий эшкәртүдән соң: фракцияләшкән вак чуерташ, баetylган ком һәм вак чуерташ кушылмасы, фракцияләшкән һәм вакланган ком, алебастр, керамзит һ.б. 2007 елның 1 гыйнварына ТРда файдалы катгы казылмаларның 1000 гә якын чыганагы исәпләнә, ш.и. фаразланган һәм ачыкланган запаслары (440 млн. м³) б-н карбонат токымнарынның 350 гә якын чыганагы; 260 тан артык кирпич-чирәп балчыклары (530 млн. м³), ш.и. РФнең барлык запасының 15% ка якынын тәшкил итүче бентонит балчыклары запасы; 150 дән артык ком һәм вак чуерташ материаллары (42 нче чыганагының балансында), ш.и. ком һәм вак чуерташ запаслары 300 млн. м³ дан артык, төзелеш комнары — 60 м³ ка якын; гипсның 2 зур чыганагы (100 млн. т дан артык), 1 — мәрмәр оникс (1200 млн. т га якын), 3 — цеолитлы токымнар (140 млн. т дан артык). Татарстан төзелеш комнары, ком һәм вак чуерташ кушылмасы, түбән һәм уртача маркалы вакланган таш житештерү өчен карбонат токымнары, известьеле меллиорантлар, кирпич-чирәп балчыклары, бентонит, гипс, битум токымнары, вак-төяк айберләр ясауга китүче таш (оникс) б-н тәэмин ителгән. Респ-кадан ком-вак чуерташ катнашмасы, вак чуерташ (чикләнган күлөмдә), гипс һәм гипс ташы, бентонит балчыклары, битум, силикат кирпич чыгарыла. Югары маркалы вакланган таш, цемент, акбур, төзелеш известе, пыяла һәм форма комы, түзә чыдам һәм тышлау кирпиче, тышлау плитәсе, төзелеш һәм тышлау ташы респ-кага кертелә.

Әд.: Геология твёрдых полезных ископаемых Республики Татарстан. К., 1999; Методическое руководство по поискам, оценке и разведке месторождений твёрдых нерудных полезных ископаемых РТ. К., 1999. Ч. 1.

Г.Н.Бирюлёв, Ә.Х.Рәхмәтуллин.

МИНЕРАЛЬ ТӨЗЕЛЭШ ЧИМАЛЫ, к. *Минераль төзелеш материаллары*.

МИНЗАРЫПОВ Нигъмәтжан (1909, Казан губ. Яна Дума а. — ?), бораулаучы, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1947). 1936–63 елларда Төнъяк Урал боксит руднигында эшли: төзүче, төрле эштә эшләрүче, руда төяүче, бораулаучы, катлам казучы, катлам казучылар бригадир (1943 тән). М. тау рудасын эшкәртүнең тизләтелгән алымнарын эшли һәм гамлгә кертә. Катнаш белгечлекләренә үзләштерү, эш режимын үзгәртү, 4 циклы графикка күчүне, хезмәт житештерүчәнлеген арт-

тыруны тәкдим итә. Дәүләт бүләге казу эшләрәң тизләтелгән алымнар кергәнә өчен бирелә. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Североуральск шәһәрәң бер урамы М. исеме б-н атала (Свердловск өлкәсе).

Хезм.: На бокситных рудниках. Свердловск, 1947; Идите к нам, на шахту. Свердловск, 1961. Әд.: Металлургия Урала: Энцикл. Екатеринбург, 2001.

МИНЗАРЫПОВ Рязз Гатаулла улы (25.9.1951, Әлки р-ны Түбән Әлморза а.), социолог, филос. фән. канд. (1985), социол. фән. д-ры (2007). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1976), шунда ук ВЛКСМ ком-ты секретаре урынбасары, секретаре булып эшли. 1981 елдан журналистика һәм социология ф-тында, бер үк вакытта, 1994 тән, ун-тын укыту бүлгә башлыгы урынбасары, 1995–99 дан — укыту бүлгә башлыгы, 2001–03 — тә Казан ун-тының 200 еллыгына әзерлек буенча оештыру ком-ты рәисе урынбасары. 2003 тән — проректор. Хезмәтләре социаль ин-т буларак мәрариф проблемалары, пед. һәм тәрбия мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Концептуальные основы воспитательно-го процесса в условиях гуманитарной среды классического университета. К., 2005; Воспитание в российских университетах: Исторический опыт и перспективы: На примере Казанского университета. К., 2006.

МИНЗӘЛӘ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, БК елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 123 км, бассейнының майданы 2120 км². Елга башы Сарман р-ны Яна Минзәләбаш авылыннан 3 км көнбатыштарак. Элек тамашы Минзәлә шәһәрә янында була, хәзер елганың түбән агымы Түбән Кама сусаклагычы сулары астында калган һәм киң култыкка әйләнгән. Елга башының абс. биеклеге 240 м, тамагыныкы — 62 м. Су жыелу майданы асимметрияле, төньяк-көнбатышка таба авыш калкулыклы тизгәлектән тора. Су жыелу майданының урманлылыгы 10%. Үзәне киң, уңьяк сөзәклекләр текәрәк. Елга юлы бормалы, киндәге 15–20 м, тирәнлегә 0,5–1 м (пләсләрда — 2 м га кадәр), түбәңгә агымында тагын да бормалы. Тугае ике яклы, түбән агымында элекке елга юлында сакланып калган күлләр күп. М.нең 34 кушылдыгы бар, алар арасында иң зурлары: Салкынсу (14,3 км), Камышлы (14,6 км), Игәнә (50,7 км), Ургыды (31 км), Ашбула (13,2 км) — сул; Саклаусу (15 км), Вязовка (6,9 км), Мажын (10,2 км) уң кушылдыклар. Елга чөлтә-

Минзәлә елгасы Минзәлә р-ны Наратлы Кичү авылы янында.

рәң тыгызлыгы 0,35 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н түенү модуле 0,25–3 л/с-км². Елга режимын күзәтүләр Сарман авылы янындагы гидрологик постта алып барыла (1948–87). Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллык катламы 103 мм, ташу вакытында су катламы 78 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ункөнлегендә башлана һәм уртача 27 көн дәвам итә. Елга өсте тигезлеген уртача еллык тирбәнәшләре 2,7 м. М. ноябрь уртасында туна. Кыш ахырында бозның калыңлыгы 82 см га житә. Суының иң аз вакытындагы уртача күпәллык чыгымы Сарман авылы янында 0,23 м³/с, тамагында — 1,83 м³/с. Иң зур чыгымы 215 м³/с (1969). Суы гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта, урта агымының аерым урыннарында гидрокарбонат-хлорид-натрийлы, язын каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–20 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 400–500 мг/л, кышын һәм жәен 500–1000 мг/л. М. бассейнында суының гомуми күләме 23,4 млн. м³ булган 25 буа бар. Елга ТРның табигать истәлегә (1978). Аның бассейнында «Сәлек урманы» табигать истәлегә урнашкан.

О.Н.Урбанова.

МИНЗӘЛӘ, район карамагындагы шәһәр, Минзәлә р-ны үзәге. ТРның көнчыгышында (Казаннан 292 км), Әгержә–Акбаш тимер юлындагы Круглое Поле станциясеннән 65 км төньяк-көнчыгыштарак, Минзәлә елгасының Камага кушылган урынында урнашкан. Майданы — 7,4 км². Халкы — 16476 кеше (2010), 2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 50,9%, руслар — 45,2%. Аракы-шараб, икмәк з-длары, төзү материаллары комб-ты. Пед. көллияте, мед. уч-щесе, а.х. техникумы, һөнәр уч-щесе, татар гимназиясе һәм прогимназия, 3 урта мәктәп. Татар драма театры, төбәк тарихы музейе һәм *Жәлил Муса мемориаль музейе*, Балалар сәнгать мәктәбе, спорт мәктәбе. 3 китапханә (ш.и. 1 — балалар өчен). Район хастаханәсе, шифахана. 2 православие храмы, мәчет эшли. Татар һәм рус телләрендә «Минзәлә» — «Мензеля» район г-тасы нәшер ителә.

1584–86 да Идел буе Болгар дәүләте, Алтын Урда һәм Казан ханлыгы чоры авыллары урынында рус калыгасы буларак нигез салына. Иң беренче булып стрелецлар килеп урнаша. 17 йөз уртасында калыг шактый зурая, *Кама аръягы иске чик сызыгы* иң зур калыг булып кита. 1655 тә Смоленск шляхталарынан гайләләре б-н күчәрелгән 124 кеше исәбенә гарнизон зурая. Геогр. торышы үзенчәлекле булу сәбәплә, М. еш кына *башкорт-татар кузгалышлары* үзәгендә була, хөкүмәт гаскәрләренә туплану урынына әйләнә. *Крәстияннар кузгалышы (1773–75)* чорында баш күтәрүчеләр берничә тапкыр һөжүм итә, ләкин М. бирешми. 1781 нәң 23 октябрәндә Уфа наместниклыгының, 1796 дан — Оренбург, 1865 тән Уфа губерналарында (к. *Минзәлә өязе*) өяз шәһәрә статусын ала. Халкы сәүдә, игенчелек һ.б. б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә 6 чиркәү, Покров хатын-кызлар монастыре, түбән кат-

лау аграр мәктәбе (1891 дән), кызлар прогимназиясе, 4 сыйныфлы шәһәр һәм приход уч-шесе, монастырь каршындагы кыз балалар мәктәбе, 60 урынлы земство хастаханәсе, земство аптекасы, китапханә; сыра-бал ясау, спирт чистарту, патока, шырпы һәм кирпеч э-длары була. Шәһәрдә 3 ярминкә эшли, шуларның берсе — Рождественский ярминкәсе (26 дек. — 11 гыйн.) Уфа губернасыннан читтә дә билгеле. 1893 тә 4264628 сумлык товар китерелә, 3282496 сумлык сатыла. Оештырылган көннән (1920, ТАССР) М. — Минзәлә кантоны, 1930 ның 10 августыннан Минзәлә р-ны үзәге. М.дә 15 кә якын 19 йөз — 20 йөз башы сәнәгать, дини һәм гражданлык архит-расы истәлекләре саклана, алар арасында жамигъ мәчет (1910), *Никола соборы* (1813), тимер юл күпере (20 йөз башы) бар. Шагыйрь М.Жәлил һәм Сов.Союзы Маршалы В.И. *Чуйковның* тормышы һәм хезмәт эшчәнлегә шәһәр б-н бәйле. Халык саны: 1782 дә — 1111, 1795 тә — 2211, 1816 да — 3235, 1848 дә — 4151, 1870 тә — 4940, 1897 дә — 7539, 1916 да — 8204, 1920 дә —

8780, 1926 да 7642 кеше, 1938 дә — 10,9 мең, 1958 дә — 11,8 мең, 1970 тә — 15,9 мең, 1979 да — 17,4 мең, 1989 да — 15,5 мең, 2002 дә 16,7 мең кеше.

Әд.: С а б и р о в Р.М. По городам Татарии. К., 1976; Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. Т. 1. Административные районы. К., 1999.

«МИНЗЭЛӘ», чия сорты. 1945 елда Тәмте жиләк-жимеш станциясендә А.М.Тверитинов, А.С.Вологодина, Г.И.Розанова тарафыннан чыгарыла. «Владимирская» һәм «Поздняя розовая» сортларының гибриды. Бу сорт югары уңыш бирә, корылыкка һәм салкынга чыдам. Кимчелеге — коккомикоз б-н көчле зарарлана. Куагы уртача биеклектә, киң таралып торган ябалдашлы. Ботаклары озын, нәзек, салынкы. Жимешне, башлыча, алдагы елгы үсентеләре бирә. Үрентеләре нәзек, аксыл-көрән төстә, дугасыман бөгелгән. Яфраклары вак яисә уртача зурлыкта, аз гына ялтыравыклы, озынча түгәрәк. Яфрак читләре ике ягы казулы. Чәчәкләре уртача зурлыкта, ак, бик күп чәчәк ата. Жимешләре уртача зурлыкта (3,2 г), түгәрәк, алсу-кызыл төстә, ялттырап тора. Жимеш йомшагы аксыл-алсу төстә, сусыл, әчкелтем-баллы. Төше эре. Июль ахырында өлгәрә. Югары уңыш бирә — 1 куактан 25–30 кг. Нигездә жирле сортларның чәчкәннәренә бөрә ялгау ысулы б-н үрчетәләр. Жимешләре яна өлгәргән һәм эшкәртелгән килеш кулланыла. Татарстанда 1956 дан районлаштырылган, 1970 елларда республикадагы барлык чия утыртмаларының өчтән бер өлешен тәшкил итә.

Л.Н.Севастьянова.

МИНЗЭЛӘ АВЫЛ ХУЖАЛЫГЫ ТЕХНИКУМЫ, РФ А.-х. һәм азык-төлек министрлыгының урта һөнәри уку йорты. 1891 елда Минзәлә ояз земствосының а.х. мәктәбе буларак ачыла, 1910 нан Игенчелек һәм дәүләт милке министрлыгының а.х. уч-шесе (урта махсус уку йорты), 1919 да совхоз-техникум итеп үзгәртелә, 1921 дән зоотехникум, 1935 тән яңадан совхоз-техникум, 1991 дән хәзерге исемдә. 2001 гә кадәр 8 мең га файдалану жирләре, а.х. машиналары паркы, шактый санда терлекләре булган зур, күп профильле а.х. пр-тиесе була; хәзерге вакытта — уку йорты (тәжрибә кырлары, фермалары,

Минзәлә авыл хужалыгы техникумы. Төп бина. 20 йөз башы.

остаханәләре, умарталыклары бар). 30 меңнән артык белгеч әзерләнә. Укыту агрономия, зоотехния, ветеринария, умартачылык, а.х.да икътисад һәм бухгалтерлык исәбе, автомобильләргә техник хезмәт күрсәтү һәм ремонтлау, электр жайланмаларын монтажлау һәм файдалануга ташыру, хокук белгечлекләре буенча алып барыла. 2006 да көндөзгә бүлектә — 710, читтән торып уку бүлегендә 1051 студент, шуларның 566 сы түләүле нигездә укый. Пед. коллективта 48 кеше эшли, ш.и. ТРның атказ. мәктәп укытучысы — 1, ТРның атказ. а.х. хезмәткәре — 1 кеше. 1979 дан Әлмәт шәһәрендә филиалы эшли, анда 5 меңнән артык белгеч әзерләнә; 2006 да читтән торып уку бүлегендә (агрономия, зоотехния, бухгалтерлык исәбе) якынча 200 кеше укый.

МИНЗЭЛӘ КАНТОНЫ, 1920–30 елларда ТАССРда адм.-терр. бүленеш берәмлеге. Уфа губернасы *Минзәлә оязе* жирлегендә оеша. 1922 дә М.к.ннан *Чаллы кантоны* аерылып чыгарыла. Майданы 5621 км². Халкы 167116 кеше, шулардан 74,6% татарлар, 23,4% руслар, 1,9% марилар (1926). Шәһәр халкы — 7545 кеше, авыл халкы — 159571 кеше. Халкының урнашу тыгызлыгы — 1 км² га 29,7 кеше, авыл жирендә — 28,4 кеше. М.к. 356 торак пунктны эченә алган 9 волостьны берләштерә: Актаныш, Әмәкәй, Байсар, Күзкәй, Минзәлә, Мөслим, Яна Мажын, Пучы, Семиостров волостьлары. 171 мәктәп эшли. Сәнәгать тармагын тире, мех, металл һәм агач эшкәртү, азык-төлек житештерү пр-тиеләре тәшкил итә. 1926 да 2 мең кеше һөнәрчелек б-н шөгылләнә. 36114 крәстиян хужалыгы (1928), 49 авыл хужалыгы кооперативы (1925) исәптә тора. 1928 елда чәчүлек жирләр (*га*) — 288841, ш.и. арыш — 85398, солы — 36233, борай — 19030, карабодай — 9950, тары — 9819, бодай — 1221, бәрәңге — 893, техник культуралар — 2276. Барлык төр терлекләрнең баш саны — 353107, ш.и. мөгезле эре терлек — 86305, ат — 44380, сарык — 205873. ТАССРны районнарға бүлгәндә, М.к. жирлегендә Актаныш, Минзәлә, Мөслим районнары барлыкка килә.

Әд.: Статистический справочник по промышленности ТССР. К., 1924; Статистический справочник по сельскому хозяйству. К., 1925; Всесоюзная перепись населения 1926 года. М., 1928. Т. 3; 1929. Т. 9; Статистический ежегодник по Татарской Социалистической Советской Республике. К.,

1

2

3

Минзәлә шәһәре. 1. Үзәк урам; 2. Гимназия бинасы. 19 йөзгә 2 нче яртысы; 3. Гомуми күренеше.

1928–29. Вып. 1–5; Всесоюзная школьная переписка 15 декабря 1927 года. М., 1930. Т. 1.

И.Р.Вәлиуллин.

МИНЗЭЛӘ МЕДИЦИНА УЧИЛИЩЕСЕ, ТР Сәләмәтлек саклау министрлыгының урта һөнәри уку йорты. 1936 елда шәфкать туташлары мәктәбе буларак оештырыла, 1939 дан фельдшер-акушерлык мәктәбе, 1954 тән хәзерге исемдә. Эшләү елларында 3 меңдән артык белгеч әзерләнгән. 2012 дә дәвалау эше, шәфкать туташлары белгечлекләре укытыла (269 студент); пед. коллективта барлыгы — 41, 16 штатлы укытучы, 4 табиб (ш.и. 1 ТРның атказ. табибе) эшли.

МИНЗЭЛӘ МӨСЕЛМАННАРЫНЫҢ ХӘЙРИЯ ЖӘМГИЯТЭ, 1915 елның декабрендә оештырыла. Гамәлгә куючылары — Ш.Корбангаллин, А.А.Латыпов, А.Мөхәммәтов, Б.Хәсәнов. Төп максаты — мөселман мәгариф һәм мәдәният оешмаларына, мохтаж диндәшләргә матди ярдәм күрсәтү. Минзәлә шәһәре һәм Минзәлә өязе халкына хезмәт итә. 1917 дән соң эшчәнлеге туктатыла.

Ж.С.Миңнуллин.

МИНЗЭЛӘ ӨЯЗЭ, 1781–96 елларда Уфа наместниклыгы, 1796–1864 тә Оренбург, 1865–1920 дә Уфа губерналары составында. Үзәге — Минзәлә елгасы буена урнашкан Минзәлә шәһәре (1584–86 елларда *Кама аръягы иске чик сызыгында* ныгытма буларак төзелә). 1708 елда Казанга кушып теркәлгән, 1719 да Уфа провинциясенә кертелгән (Уфа провинциясе, 1728 дә Казан губернасынан чыгарылып, Сенат карамагына тапшырыла). Оренбург губернасы оештырылганнан соң (1744), Минзәлә һәм аның тирә-ягы Оренбург губернаторы карамагына күчә, һәртөрле жыем-салым мәсьәләләре буенча Казан губернаторына буйсына. 1781 дә Минзәлә өяз шәһәре статусы ала һәм тирә-як төбәкләре б-н бергә Уфа наместниклыгының Уфа өлкәсенә кертелә, 1796 дан Оренбург губернасы составына алына, 1865 тән Уфа губернасының өяз шәһәре. М.ө. губернаның төньяк-көнбатышта Вятка губернасының Мамадыш һәм Алабуга өязләре, төньякта Вятка губернасының Сарапул өязе, көнчыгышта Уфа губернасының Бөре, көньяк-көнчыгышта Бәләбәй өязләре, көньяк һәм көньяк-көнбатышта Самара губернасының Бөгелмә, көнбатышта Казан губернасының Чистай өязе б-н чикләшә. Мәйданы ягынан Уфа губернасының 6 өязеннән иң кечкенәсе була: 11329,53 кв. чакрым, яки 1174019,82 дис. Халкы 380 мең кеше; милли яктан һәм катлаулар нисбәтендә: руслар, украиннар, белоруслар — 32,6%, асабалар, татарлар, мишәрләр һәм типтәрләр — 64,5%, мордвалар, марилар, чуашлар — 2,8% (1897). М.ө.нең чикләре төньякта Кама, төньяк-көнчыгышта Агыйдел елгалары буйлап сузыла. Өяз терр-ясе Каманың сул кушылдыклары: Агыйдел бассейнының Сөн (кушылдыклары Карамалы, Сикияз, Калмыя, Сикия, Сарашлы, Терпелә б-н) һәм Шәбез (кушылдыклары Олы һәм Кече Шәбез б-н) елгалары, Бк бассейнының Мәллә, Минзәлә, Игәнә, Вәрәш, Мөшеге, Ташъялга, Камышлы, Табын, Бәжәнә елгалары, Чиншә

бассейнының Кичү елгасы, Дала Зәе бассейнының Урман Зәе, Сәрәпәле, Зичә, Сәвәләй, Борды, Аулаш, Ерыклы, Баграж һ.б. елгалары, ш.у. Тиргәвеш, Уратма, Мәләкәс, Биклән, Бәтке, Туйма һ.б. елгалар б-н юыла. 1798–1865 тә өяз кантон системасы аша идарә ителә; ул 11 нче кантонга кертелә, 11 йорт яки командадан тора. 1802 дә командалар саны 16 га житә (Сарапул һәм Алабуга өязләренә кайбер өлешләре кушыла), 1834 тә — 25 команда. 1870–94 тә М.ө. — 5, соңрак 6 станга бүленә. 1886 га кадәр — 32, соңрак 31 волостыны берләштерә (1887 дә Казанчы яки Ногайбәк волосте Бәләбәй өязенә күчә), 1906–07 дә — 30 волость. 1890 еллар уртасында 1 нче станга (үзәге — Пучы һәм Матвеевка авыллары) Актаныш (1887 гә кадәр —

Илеш), Әмкәй, Байсар, Пучы, Семиостров, Шәрип (20 йөз башыннан Такталачык дип атала башлый) волостьлары; 2 нче станга (үзәге — Александровка, Карамалы авыллары) Александр-Карамалы, Богодаровка (эле 5 нче станда), Иректә, Яна Спас, Иске Кәшер волостьлары; 3 нче станга (үзәге — Зәй шәһәр яны бистәсе) Акташ (эле 2 нче станда), Ерсубай, Зәй, Тәкмәк, Троицк-Йосып волостьлары; 4 нче станга (үзәге — Чаллы авылы) Афанас, Бәтке, Макарьевский, (эле 5 нче станда), Яр Чаллы, Сухарево (эле 3 нче станда) волостьлары; 5 нче станга (үзәге — Күзкәй, Хужамәт авыллары) Әлмәтмулла (эле 2 нче станда), Әхмәт (эле 4 нче станда), Бишендә-Останково, Нөркәй (эле 2 нче станда), Языкәу (эле 4 нче станда) волость-

лары; 6 нчы станга (үзәге Иске Мажын авылы) Балтай (1896 дан — Яңа Шуган; элек 5 нче станда) Күзкэй (элек 5 нче станда), Матвеевка (элек 1 нче станда), Иске Мажын (1896 дан — Минзәлә; элек 5 нче станда), Иске Мәлкән (элек 1 нче станда) волостьлары керә. М.ө. халкы иген игү, мал-туеяр һәм кош-корт асрау, яшелчә үстерү, умартачылык, балык тоту б-н көн күрә; туку, ману, чыпта сугу, киез һәм итек басу, сарык тиресе эшкәртү, аяк киеме тегү, мунчала төшерү, мич чыгару, арба-тарантас, жиһаз, савыт-саба ясау, йон язу кебек һөнәрчелек төрләре б-н шөгылләнә, бурлаклар, вак-төяк сату-чылар, сату эшендә арадашлык итүчеләр, йөк ташу-чылар да була. Май язу, прәннек, патокка, шәраб ясау, аракы куу, терлек мае әретү, шәм, сабын, балавыз ясау, тире эшкәртү, ш.у. киже-мамык, постау, селитра, поташ, дегет, кирпеч, шырпы, бакыр һәм чуен кою, тимер әретү, пыяла з-длары эшли; М.ө. тегермәннар саны буенча губернада беренче урын тога: 356 су, 111 жил тегермәне була. 1910 елга өяздә һәм шәһәрдә 211 бер сыйныфлы, 4 ике сыйныфлы башлангыч уч-ще, 1 дүрт сыйныфлы, 2 урта һәм 2 махсус уку йорты, 411 татар мәктәбе исәпләнә. Автономияле респ-калар төзөгәндә өяз ТАССР составына кертелә.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 4. № 2218; Т. 5. № 3380; Т. 8. № 5248, 5316; Т. 12. № 8901; Т. 21. № 15307; Т. 24. № 17634, 17702; Т. 28. № 21404; Списки населённых мест Российской империи... по сведениям 1870. Т. 45. Уфимская губерния. СПб., 1877; Сборник статистических сведений по Уфимской губернии. Т. 3. Мензелинский уезд. Уфа, 1899; Первая всеобщая перепись населения Российской империи 1897 г. Т. 45. Уфимская губерния. СПб., 1901. Тетр. 1; 1904. Тетр. 2; Материалы по истории Башкирской АССР. М.—Л., 1949. Т. 3.

Әд.: Памятная книжка Уфимской губернии на 1891 год. Уфа, 1891; Кустарные промыслы Уфимской губернии. Уфа, 1912; О б о х о в М.И. Мектебы Уфимской губернии: Статистический очерк татарских и башкирских школ (мектебов) Уфимской губернии по данным исследования Уфимской губернской земской управы 1912—1913 года. Уфа, 1915; Белокопцов В.И., Остроумов Я.Ф., Сафин М.М. Мензелинская быль: Ист.-док. очерк. К., 1970.

Д.Г.Мостафина.

МИНЗЭЛӘ ПЕДАГОГИЯ КӨЛЛИЯТЭ, ТР Мәгариф һәм фән министрлыгының урта һөнәри уку йорты. 1932 елның сентябрендә пед. техникумы буларак ачыла. 1945 тән пед. уч-ще, 1995 тән хазерге исемдә. Эшләү елларында Татарстанның көнчыгыш районнарындагы башлангыч һәм урта уку йортлары өчен 10 меңнән артык белгеч әзерләнә. Тәмамлаучылар арасында язучылар Г.Х.Зәйнәшева, Р.Гәрәй, М.Г.Маликова, жырчы А.Ә.Вәлиев, халык мәгарифе эшлеклесе В.Г.Гайфуллин бар. Белгечлекләр: башлангыч сыйныфларда уку, татар теле һәм әдәбияты, чит телләр, технология, информатика; көндәзге бүлектә 664, читтән торып уку бүлегендә (2004 тә оештырыла) 171 студент укый. Пед. коллективта 60 кеше эшли, ш.и. фәннәр кандидаты — 2, ТРның атказ. мәктәп укытучысы — 3. М.п.к. элеккеге реаль уч-ще (1914; архит-ра истәлегә) бинасын били.

1941 дә анда М.Жәлил укыган хәрби-сәясати уч-ще урнашкан була.

МИНЗЭЛӘ РАЙОНЫ, ТРның төньяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. Төньяк-көнчыгыш Кама бие иктисади р-нына керә. Мәйданы — 1919,7 км². 19 авыл жирлеген (жирле үзидарә советын), 70 торак пункттын берләштерә. Үзәге — *Минзәлә* шәһәре. 2012 елда 29,2 мең кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 62,1%, руслар — 33,6%, марилар — 2,7%) яши. Шәһәр халкы — 16,6 мең, авылларда 12,6 мең кеше яши. Халкының уртача урнашу тыгызлыгы — 1 км² га 15,2 кеше. Район 1930 ның 10 августында оештырыла, 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязенә, 1920—30 елларда ТАССРның Минзәлә кантонына керә. Оештырылган көннән М.р.да 1 шәһәр һәм 64 авыл советы, 126 торак пункт исәпләнә, аларда 73944 кеше (ш.и. татарлар — 41522, руслар — 31494, башка халыклар 928 кеше) яши. Районның чикләре һәм адм. бүленеше берничә тапкыр үзгәрә. 1935 тә М.р.ның бер өлеше яңа оештырылган *Калинин районына* бирелә. 1940 та районның мәйданы — 1886 км², халык саны — 57,6 мең кеше, 1 посёлок советы, 37 авыл советы, 103 торак пункт була. 1944 нең 19 февралендә М.р.ның берничә авыл советы Матвеевка р-нына күчерелә (1954 нең 19 ноябрендә кире кайтарыла). 1960 та район 2146 км² жир били, аңа 1 посёлок һәм 20 авыл советы, 122 торак пункт керә. ТАССРда адм. берәмлекләренә эреләндерү сәбәплә, 1963 нең 1 февралендә М.р.на Актаныш р-ны һәм Мөслим р-нының бер өлеше кушыла. Районның мәйданы — 4314 км², халык саны — 108 мең кеше, 2 посёлок советы, 50 авыл советы, 251 торак пункт исәпләнә. ТАССРда адм.-терр. бүленеш үзгәрү сәбәплә, 1965 нең 12 гыйнварыннан район биләмәсе 2295 км² га кала, халык саны — 57,3 мең кеше, 25 авыл советы, 126 торак пункт була. 1984 нең 4 июнендә Боерган, Калмыя, Күзкэй, Сәмкәй, Иске Абдул авыл советлары Тукай р-нына тапшырылганнан соң, М.р.ның чикләре башка үзгәрми.

Районның рельефы — инкү, сөзәк тигезлек (биеклеге 80—160 м). Кама (Түбән Кама су-саклагычы) һәм аның кушылдыклары Ык, *Минзәлә* елгалары ага. Жирләре күбесенчә селтесезләнгән, типик һәм көлсуланган кара, соры урман туфракты. Терр-ясенен 12,7%ы — урманлык. Нефть, ташкүмер һәм көрән күмер, торф, балчык, чуерташ ятмалары бар. Саклаулы табигать истәлекләре: Ык, Минзәлә елгалары, *Игим наратлыгы*, *Кама-Ык ау-чылык тыюлыгы*. Район терр-ясендә археол. истәлекләр табыла. М.р. — нигездә, а.х. р-ны. Мөгезле эре терлек, сарык асрау алга киткән. А.х. жирләре 97,7 мең га били, ш.и. 85,2 мең га сөрүлек жир (2010). Сабан бодае, арыш, арпа, солы, тары, карабодай, борчак игелә. 2010 да М.р.да 10 а.х. пр-тиесе исәпләнә. Сәнәгать пр-тиеләре Минзәлә шәһәрәндә тупланган; Хужамәт авылында ремонт-механика з-ды эшли. Урман хужалыгы. М.р. жиреннән Казан—Уфа автомобиль юлы уза. 25 гомуми белем биру мәктәбе, кадетлар

мәктәбе, коррекция интернат-мәктәбе, мәктәптән тыш эшләр үзәге, педагогия көллияте, а.х. техникумы, мед. уч-щесе, һөнәр уч-щесе, 312 мәктәпкәчә тәрбия учреждениеесе, 49 клуб, 31 китапханә, 2 хастаханә эшли. Татар һәм рус телләрендә «Минзәлә» — «Мензеля» район г-тасы нәшер ителә.

МИНЗЭЛӘ ТАТАР ДРАМА ТЕАТРЫ, Сабир Өметбаев исем. 1935 елда 1 нче Чистай районара колхоз-совхоз театрынан үзгәртпән корыла, 1922 дән бирле эшләп килгән һавәскәр коллектив жирлегендә ТАССР Мәгариф халык комис-ты карары б-н 1934 нең 15 октябрендә оеша. Директоры — С.Г.Өметбаев, администраторы — Ю.С.Фарсин. Труппада 16 кеше (Х.Сәлимова, Г.Шәрифжанов, М.Зәйнуллин, Г.Мөхәмәдиев, Ф.Юнысов, Г.Фәхретдинова, К.Халәпов, Н.Гыйззәтуллина, Г.Казанский, И.Макусов, Н.Яһүдин, Р.Терегулова, Г.Ибраһимов һ.б.) була. Беренче спектакль — «Зәңгәр шәл» (К.Тинчурин) — 1935 нең 30 июнендә куела. Репертуарда ш.у. М.Фәйзинен «Галиябану», Ф.Бурнашның «Яшь йөрәкләр», К.Әмиринен «Кара тай», Ш.Камалның «Томан арты», «Козгыннар оясында» пьесалары һәм концерт программасы да була. 1936 да труппа, яңа актёрлар (Р.Шакирова, Г.Калинин, М.Кичүбаев, Г.Сәетова, Х.Шонкаров, Р.Токанаева, М.Рафиков, Г.Бикмуллин һ.б.) б-н тулыланып, Минзәлә шәһәрәндә күчеп килә. Театрда классик әсәрләр буенча спектакльләр куела: «Банкрот», «Бүләк өчен», «Каениш», «Уйнаш» (Г.Камал); «Гаеңсездән гаеплеләр», «Бирнәсез кыз», «Кичкән мә-

Минзәлә татар драма театры.

хәббәт» («Без вины виноватые», «Бесприданница», «Поздняя любовь»; А.Н.Островский); «Мещанар» («Мещане», «Васса Железнова» (М.Горький); «Мәкер вә мәхәббәт» («Коварство и любовь», И.Ф.Шиллер). Тормышчан дәрәслеге, көнкүрештәгечә төгәллегә, характерларның әчке бөтенлегә б-н аерылып торган спектакльләре б-н 1939 да Мәскәүдә уздырылган 1 нче Бөтенсоюз колхоз-совхоз театрлары фестивалендә катнашып, театр призын урын яулый һәм 1 нче дәрәжә диплом б-н бүләкләнә. Бөек Ватан сугышы елларында да эшчәнлеген туктатмый. Коллективтан 34 ир армиягә алына (12 се яу кырында һалак була), ирләр ролен Х.Салимова, Н.Гыйззәтуллина, Р.Шакирова, Н.Гайнетдинова, Г.Юнысова, С.Досаева, З.Салимова кебек актрисалар башкара. Сугыштан соңгы елларда труппага Ә.Авзалов, Г.Әхмәтов, Г.Вәлиева, Н.Маннурова, Ш.Сабири, Р.Мәрдиханов, М.Нигъмәтжанова һ.б. актёрлар килә. Театр еш кына шул чор авторларының әсәрләренә мөрәжәгать итә. Ул чорда аеруча игътибар үзгәндә булган спектакльләр: «Бишек жыры» (Д.Аппакова), «Рәйхан» (Н.Исәнбәт), «Аччарлаклар» (Ә.Фәйзи), «Идел буенда», «Туган авылым» (Г.Насрый), «Йолдызлар балкый» (С.Кальметов), «Мөһирә», «Вәгдә» (Г.Сәгыйдуллин), «Язылмаган законнар», «Гөлчәчәк» (Ю.Әминев), «Профессор киявә» (Ш.Хөсәенов) һ.б. Фронттан кайткан С.Г.Өметбаев театрының сәнгать житәкчесе итеп билгеләнә. Ул талантлы актёрлар һәм режиссёрлар тәрбияләүгә, аларның проф. осталькыларын үстерүгә зур игътибар бирә. 1957 дә театр (ТАССР шәһәр театрлары арасында бердәнбер) Мәскәүдә уздырылган Татар әдәбияты

Минзәлә татар драма театры: 1. Х.Хамматуллин һәм Ә.Гәрәева Г.Исхакыйның «Сөннәтче бабай» спектакленнән күренештә; 2. Г.Баһаветдиновның «Соңгы бөркет» спектакленнән күренеш (Суфия ролендә – Ф.Зейнетдинова).

Минзәлә татар драма театры. Труппа театр бинасы каршында. 2006.

һәм сәнгать декадасында катнаша; аның тарафыннан башкала сәхнәсендә күрсәтелгән спектакльләр (М.Фәйзиниң «Галиябану» һәм Ю.Әминевнең «Язылмаган законнар» пьесалары буенча) театр тәнкыйтьчеләренә югары баясенә лаек була. Күп кенә актёрларга мактаулы исемнәр бирелә, хөкүмәт бүләкләре тапшырыла, театр дәүләт статусы ала. Декадада катнашу театр тормышына зур үзгәрешләр алып килә. Спектакльләренә сәхнәгә кую өчен С.Булатов, К.Тумашева, Х.Сәлимжанов, П.Исәнбәт кебек танылган режиссёрларны чакыра башлыйлар. Мәскәүдәгә Дәүләт театр сәнгать ин-тын (ГИТИС) тәмамлаган реж. М.Мостафин да уңышлы гына эшли. 1960–70 те театр труппасында Р.Әхмәров, И.Фәхретдинов, Т.Хәлиуллин, Г.Галәмов, Ф.Бәдриев, И.Саггарова, А.Фәттахова, А.Богатырёв, М.Нурмохәмәтова, Ф.Зейнетдинова, Р.Юзиев, С.Әхмәтшәрипова, ш.у. Казан театр уч-щесен, Алабуга мәдәният уч-щесен, Казан мәдәният һәм сәнгать ин-тын төмәмлаучылар эшли. Спектакльләренә бизәү б-н К.Камалетдинов, А.Садыков, И.Мифтахов, А.Яһүдин һ.б. рәссамнар шөгъльәнә. Репертуарда төп урыны шул чор татар драматургиясе әсәрләре алып тора. Н.Исәнбәт, Р.Ишморат, С.Шәкүров, Г.Насрый, Х.Вахит, Г.Зәйнашева, Ю.Әминев, Г.Сәгыйдуллин, Т.Миңнуллин, Ш.Зәйни, А.Гыйләжев, Ә.Баян, Г.Ахунов, И.Юзеев, Ә.Гаффар, Р.Батулла, Р.Кәрамы, Ф.Бәйрәмова, Ю.Сафиуллин пьесалары буенча куелган спектакльләр коллектив ижатының сәнгати юнәлешен билгели. З.Шаһиморатның «Хәят», С.Шәкүровның «Уракчы кыз», М.Кәримнең «Айгөл иле», Ә.Баянның «Һәйкәл», Г.Сабитовның «Ураган», А.Д.Салынскийның «Мария», Н.П.Анкийовның «Мин — солдат хатыны» (барысын да сәхнәгә куючы М.Мостафин), Р.Батулланьң «Каерылмасын канатың», Г.Хугаевның «Андро һәм Андро», Ю.Сафиуллинның «Пар канат», Г.Ахуновның «Икәүдән-икәү», Ф.Бәйрәмованың «Һәркемгә бер кояш», Ә.Гаффарның «Бер картлыкта — бер яшьлектә» (барысын да сәхнәгә куючы Л.Садриев), К.Тинчуринның «Зәңгәр шәл», А.Гыйләжевнең «Өч аршын жир», И.Юзеевнең «Сөйгәннем туган көне» (барысын да сәхнәгә куючы Ф.Ибраһимов) пьесалары буенча куелган спектакльләр республиканың мәдәни тормышында зур вакыйга булып тора. 1985–90 елларда, театрының

сәнгать житәкчесе итеп Ф.Ибраһимов билгеләнәч, театрының эстетикасы үзгәрә башлый. Тормыш-көнүрештәгә натуралистик төгәллектән читкәрәк китеп, ул чынбарлыкны матуррак итеп күрсәтәргә, тормыш күренешләрен яктыртуда фәлсәфи гомумиләштерүләргә омытыла. Спектакльләрдә демонстратив шартлылык, жанр аныклығы, актёр уенының күптөрлелеге, сәхнә бизәлешендә метафорик алымнар күрәнә башлый. Спектакльләрен респ-каның а.х. районнарында күрсәтүенә карамастан, театр сезонның шактый өлешен шәһәрдә эшләп уздыра, шул рәвешчә Минзәлә мәдәни тормышының аерылгысыз бер өлешен тәшкил итә; Мәскәү, Петербург, Уфа, Пермь, Әстерхан, Оренбург, Ижевск, Ульянов, Төмән, Ташкент һ.б. шәһәрләргә гастрольләр б-н бара. 1990–2009 да театрда Л.Садриев, Р.Әюпов, Б.Бәдриев кебек режиссёрлар эшли; 2009 дан театрының баш режиссёры — Д.Сәмерханов. Репертуарын халык ихтирамын яулаган «Сихерче» (Н.Гыймәтдинова), «Кызлар ниңә елый» (Ф.Бүләков), «Яратылыш» (М.Гыйләжев), «Өзелгән йөзәм» (Д.Салихов), «Мөһажирләр» (М.Галәү), «Яр» (Б.Сәлахов), «Гашыйклар кәмитә» (Р.Батулла), «Мулла» (Т.Миңнуллин), «Акча? Акча... Акча!» («Пять миллионов долларов», Л.Ворон), «Күзләреннән үбеп» (Р.Харис), «Ташкын» (Т.Жүжәнов), «Остазбикә» һәм «Сөннәтче бабай» (Г.Исхакый) һ.б. спектакльләр тәшкил итә; соңгы икесе өчен 2006 да театр М.Жәлип исем. Респ-ка бүлгәнә лаек була. 2007 дә Мәскәүдә уздырылган Россиянең кече шәһәрләрендәгә театрлар смотрында М.т.д.т. призын урын яулый. Г.Исхакыйның әдәби мирасын актив рәвештә пропагандалаган өчен, 2011 дә театр ТР Язучылар берлегенә Г.Исхакый исем. бүлгәнә лаек була. Театр труппасында ТРның халык артистлары Р.Муллин, Р.Муллина, В.Нигъмәтуллина, Х.Хамматуллин, ТРның атказ. артистлары И.Насыбуллин, Г.Сәлахов, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәрләре Ә.Теряева, Н.Хөсәенов, әйдәп баручы актёрлар Ә.Гәрәева, Р.Галиуллина, Г.Хисмәтуллина, актёрлар Ә.Исрафилов, Р.Әхмәтжанов, Э.Әхмәтханова, Р.Бәдретдинов һ.б. эшли.

Театрының директоры — ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре Р.Шәймәрданов (1992 дән).
Әд.: Шәкүров С. Минзәлә театры // Совет әдәбияты. 1956. № 11; Татар совет театры. К., 1975; Гыйрәнова Д. Сабир Өметбаев исемендәге Минзәлә татар дәүләт театры. К., 2007; Золотое рёвё в Е. Золотое двадцатилетие. К., 1989.

Д.Ә.Гыймранова.

МИНЗЭЛӘ ТӨБӘК ТАРИХЫ МУЗЕЕ, Минзәлә шәһәрәндә, ТР Милли музейе ф-лы. 1994 елда ачыла. 19 йөз ахыры исталәге — элеккегә сәүдәгәр йорты бинасында урнашкан. Экспозиция майданы — 180 м², коллекцияләр 10 меңгә якын сакау берәмлеген тәшкил итә. Өч залдан гыйбарәт экспозиция төбәк табигатен, шәһәр һәм төбәк тарихын чагылдыра. Археол. бүлгәнә Ананыно, Бурали курган, Пьянобор култураларына караган табылдыклар (кораллар, бизанү һәм көнкүреш әйберләре) урнаштырылган. Кыйммәтле коллекцияләр арасында б.э.к.

1. Минзәлә шәһәрәндә төбәк тарихы музейе; 2. «Минзәлә ярминкәсе» экспозициясе фрагменты.

6–5 йөзләргә нисбәтле бирәтәләр сөңгә, б.э.к. 6 йөз — б.э. 16 йөзгә караган кистәләр коллекциясе бар. Табиғият бүлгәсә күргәзмәсенә палеонтологик табылдыклар (мамонт сөякләре, кыргый үгез мөгезе һ.б.), төбәкнең хайваннар һәм үсемлекләр дөньясы үрнәкләре, Уралның кыйммәтле ярымасылташлары коллекциясе һ.б. куелган. Этнография бүлгәсә 19 йөз уртасында — 20 йөз башында төбәктә яшәгән татар, рус, мари халыкларының киём-салымнары һәм көнкүреш әйберләре үрнәкләре күрсәтелә.

Тарих бүлгәсә шәһәрнең төзелә башлаган вакытынан алып бүгенгесенә кадәр тарихы чагылдырыла. Күргәзмәдә Кама аръягы иске чик сызыгындагы ахыргы пункт булган Минзәлә калгасы төшерелгән макет куелган. «Ярминкә һәм сәүдәгәрләр» бүлгәсәдә экспозициядә 19 йөз ахыры сәүдәгәр йорты интерьер комплексы фрагментлары торгызылган, шу. документаль материаллар (вексельләр, банк документлары, Минзәлә ярминкәсенә килгән сәүдәгәрләр исемлегә һ.б.), товар үрнәкләре (тукылган әйберләр, савыт-саба, Иран, Кытай, Төркиядән китерелгән әйберләр) бар. «Минзәлә бөек тетрәнүләр чорында» дип аталган бүлек 1905–07 еллардагы рев-ция вакыйгаларына, Гражданныр һәм Бөек Ватан сугышына, 1920 елгы «Сәнәкчеләр» фетиһсенә (документлар, фотосурәтләр, сугыш кораллары һ.б. әйберләр) багышлана. Экспозициянең махсус бүлгәсә *Минзәлә татар драма театры* тарихын яктырта.

Аеруча кыйммәтле экспонатлар арасында — 18 йөз ядкәре, иске славян телендәгә агач тышлы кулъязма китап; гарәп телендә 1911 дә басылган кануннар белеме китабы; 19 йөз ахырына караган ядкәр, сәүдәгәр *Стасеевларның* кабинет кәнафие; Минзәлә кешесе В.П.Павловка маршал Г.К.Жуков тапшырган портсигар; В.И.Аксёновның маркетри һәм төбәктә яшәүче рәссамнарның рәсем коллекцияләре. Архив һәм фонни китапханә бар. Ел саен Ачык ишекләр көне (18 май), бүләкләр кабул итү (10 июнь), Белем көне (1 сентябрь), Минзәлә ярминкәсе көннәре (1–10 дек.) уздырыла.

МИНЗӘЛӘ УРМАНЧЫЛЫГЫ. Минзәлә, Актаныш, Мөслим һәм Тукай р-ннары терр-ясендә урманнарны файдалану, саклау, ышкылау һәм янадан утырту өлкәсендә идәрә эшләрен алып бара. 1935 елда Минзәлә урман хужалыгы буларак оештырыла. 1945 тә, шу. 1935 тә оештырылган Мөслим

урман хужалыгы б-н берләшә. 2007 дән — М.у. Урманчылыкның гомуми майданы 70941 га. 6 урманчылык: Юртау (9463 га), Минзәлә (13507 га), Актаныш (16278 га), Калинин (9975 га), Мөслим (9691 га), Усы (12027 га) участкагынан тора. Урман б-н капланган майдан 62792 га, ши. ылыслы токымнар — 12122 га, каты яфраклылар — 8832 га, йомшак яфраклылар — 38098 га, куаклылар 2053 га тәшкил итә. Яшь урманнар — 26%, урта яшьтәгеләр — 28%, өлгереп килүчеләр — 18%, өлгергәннәре — 28% урман майданын били. Урман культураларын житештерү үрнәге буларак, М.у.ның югары житештерүчәнлеккә ия нарат утыртмалары урман культуралары истәлегә булып тора һәм аеруча сакланулы табиғат терр-яләре (*Игим наратлыгы, Нараттасты урманы*) буларак билгеләнә. 1918–2012 еллар эчендә урманчылыкта нарат утыртмалары 19640 га майданда булдырыла. 2012 дә урман торгызу эшләре 138 га майданда алып барыла, текә сөзәкләрдә 47 га майданда урман утырту эшләре үткәрелә. Гомуми майданы 26,1 га булган 3 урман питомнигында елына 1 млн. дангә кадәр үстерелгән утырту материалы торак пунктларны яшәләндерү һәм төзәкләндерү, урман утырту өчен кулланыла. Урман хужалыгын үстерүдә респ-каның атказ. урманчылары В.М.Кульков (1961–77 дә урман хужалыгы директоры), Ә.Г.Гаянов (1961–71 дә урман хужалыгының баш урманчысы), Ә.В.Гущин (1986–98 дә урман хужалыгы директоры), М.Ш.Гыйлаев (1963–2003 тә Актаныш урманчылыгы урманчысы), М.М.Минһажев (2001 дән урман хужалыгы директоры, 2007–10 да бүленеп), Р.И.Гарифуллин (Усы урманчылыгы урманчысы) һ.б. зур өлеш кертәләр.

М.М.Минһажев.

МИНЗӘЛӘ ЯРМИНКӘСӘ, Россиядә иң эреләрдән санала. Уфа губернасының Минзәлә шәһәрәндә уздырыла. 18 йөзнен 1 нче яртысында нигез салына, әмма элгәрерәк тә эшләгәндер дин фаразлана. Рус сәяхәтчесе Н.П.Рычков сурәтләгәнчә, М.я. иркен майданга урнашкан була, анда агачтан күп кенә кибетләр төзелә. Жәйге ярминкә («Жәйге Илья ярминкәсе») — 3–5 августта, көзге ярминкә — 3–17 октябрьдә, кышкы ярминкә («Кышкы Раштау ярминкәсе») 26 декабрь — 11 гыйнварда (1906 елдан — 28 декабрь — 9 гыйнварда, совет хакимияте елларында — 7–21 гыйнварда) үткәрелә. Жәйге ярминкәдә вак һөнәрчелек товарлары: тәгәрмәчләр,

мичкәләр, савыт-саба, йорт кирәк-яраклары, бал, балавыз, умартачылык кирәк-ярагы һ.б.; көзге ярминкәдә шу. һөнәрчелек эшләмәләре, киез итек (Кукмара авылынан), күн аяк киеме (Сарапул шәһәрәннән), мех, төрле чимал (кышкы ярминкәдәгәдән кимрәк күләмдә) һ.б. б-н сату итәләр. Кышкы ярминкә товар әйләнешенә зуррак, ассортиментның кичрәк, сәүдәгәрләрнең күбрәк булуы б-н аерылып тора. Төп товарлар: мех, чимал, ат (1883–84 тә 1405, 1888–89 да 1200 баш ат китерелә). М.я.ндә чай, шикәр, балык, киём-салым, тукума, агач материаллары, буяу б-н дә сату итәләр. 1868 елда ярминкәнең товар әйләнеше 3 млн. сум була. 1879–80 дә ярминкәгә 12,2 млн. сумлык товар китерелә, 10,2 млн. сумлык сатыла; 1880–81 дә бу саннар нисбәтә 13,6 млн. сум һәм 10,2 млн. сум тәшкил итә. 1855 тә М.я.ндә сәүдә эшләре б-н — 1900, 1860 елда 2200 дән артык кеше килә. Сәүдә Мытный дворда (сатучыдан йолым алу урыны), Ат һәм Балык рәтләрендә, Гостиний дворда (анда сәүдә, күнел ачу, терлек-туар ябу урыннары була) алып барыла. Себер һәм Самара-Златоуст тимер юллары ачылу М.я.нең әһәмиятен киметә. 1913 тә аның товар әйләнеше 1,6 млн. сум тәшкил итә. Беренчә бөтендөнья сугышы елларында ярминкәгә товар китерү кискен кими. 1920 елларга М.я. әһәмиятен тәмам югалта.

Әд.: Ярмарки: К истории ярмарок вообще и к статистике ярмарок в Уфимской губернии. Уфа, 1884; Ф р и д л я н д Л.О. Экономика торговли Мензелинского кантона ТССР // Тр. Об-ва изучения Татарстана. 1930. Т. 22.

Ю.И.Иосытов.

МИНЗӘЛӘВІ Габдеррафигь бине Габделгаффар (18 йөз ахыры, Уфа губ., Минзәлә өязе Яхшыбай а. — 19 йөз башы), шагыйрь. Уфа губернасының Әстәрлебаш мәдрәсәсендә укый. 19 йөзнен 1 нче яртысы мөселман тормышын яктырткан, дидактик әтчәлекле «Ихванларә васыять» («Кәрәшләрәгә васыять», 1843) исемле кулъязма поэма авторы.

М.В.Гайнетдинов.

МИНЗӘЛӘВІ Кәшшафетдин Шаһимәрдан улы (1864, Уфа губ., Минзәлә өязе Сөләк а. — 1920 елдан соң), шагыйрь, мөгаллим. Татар һәм казак телләрендә яза. Сөләк мәдрәсәсендә һәм Шыгай авылы «Мәржаня» мәдрәсәсендә (1883–92) белем ала. 1892 дән Каркаралы шәһәре (хәзер Казакьстан Респ-касы) мәчетендә мулла һәм мөдәррис вазифаларын башкара. 19 йөз ахырында яза башлый. Дастаннар, фольклор һәм әдәби сюжетларга иярәп язган мажаралар, шигъри кыйссалар авторы (барысы 100 ләп өсәр, башка мағлұматларга караганда, 80 тирәсе). Аеруча танылган өсәрләре: «Кыйссаи хәким», «Кыйссаи Әбелхарис», «Кыйссаи кимпер», «Кыйссаи Бәдәр» һ.б. М. ижагында аның буынны тәрбияләүдәгә әхлакый һәм рухи мәсьәләләр, дини һәм дөньяви белем бирү, дини-этик проблемалар чагылыш таба. Акын булып таныла: казак телендә Шәрәк әдәбиятында танылган сюжетларга нигезләнган дастаннар башкара. Идел, Урал буге, Казакьстанда яшәүче төрки-татар халкында популярлык казана. Утыз Имәни шигърьләрен жыеп, «Китабе

В.Е. Минкина.

мөһиммәт әз-заман» (1898) исемле жыентык бастыра.

Әд.: Г а р и ф у л л и н Д. Якташыбыз — казак акыны // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1995. Май; Ә х м ә т ж а н о в М.И. Дастаннар ватаны: Кама артыгының көнчыгыш төбәкләре һәм татар әдәбияты тарихы. К., 1999.

А.М.Ахунов.

МИНКИН Владимир Самуилович (7.7.1947, Киров ш.), физик-химик, химия фән. д-ры (1989), проф. (1991), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1997), РФнең мактаулы югары һөнәри белем биру хезмәткәре (2003). 1970 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан технол. ун-тында эшли, 1978–87 дә әзерлек бүлгә деканы. Хезмәтләре югары молекуляр кушылмаларның физик химиясенә карый. ТМР алымнарын кулланып, М. полисульфид олигомерлар табу, аларны вулканлаштыру һәм модификацияләү процесслары, вулканлаштыру чөптәренә төзелешә туриндагы күзаллауларны фәнни нигезли; олигомерлар төзелешенә алар нигезендә эшләнгән герметиклаучы композицион материаллар үзлекләренә бәйләгән күрсәтә; модификацияләнгән композицияләргә катыру процессларының гомуми закончалыкларын, формалашучы чөптәрен гетерочылыклы олигомер композицияләргә төзелү механизмына тәсирен билгели. Сәнәгый сыек тиоколларның төзелешен һәм реакция сәләтен аларны синтезлау алымына бәйлә рөвештә тикшерә, шу.у., катыру процесслары механизмына һәм кинетик закончалыкларын исәпкә алып, алар нигезендә герметиклар табу процессларын ачыклай. Төрлө төзелешләр сәнәгый сыек тиоколларны синтезлау һәм катыру процессларын бәяләү юлларын эшли. Машиналар, приборлар төзелешә, нефть һәм газ сәнәгәте жиһазларын, төзелеш конструкцияләрен һәм детальләрен герметиклау һәм коррозиядән саклау өчен материаллар тәкъдим итә. Эшкәртмәләре РФнең күп кенә пр-тиеләрендә, ш.и. «Казан ясалма каучук заводы» ФЖБдә, «Кварт», «Казан моторлар төзү заводы», «Ямбург газ чыгару» АЖЛәрендә һ.б.да гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 9 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. «Югары мәктәп отличнигы», «СССРның уйлап табучысы» билгеләре иясе.

Х е з м.: Модификация герметиков на основе полисульфидных олигомеров // Высокомолекулярные соединения. 1989. Т. 31А, № 2 (автордаш); ЯМР в промышленных полисульфидных олигомерах. К., 1997; Vulcanisation of Liquid Thiokol Based Sealants by Manganese Dioxide // Inter. J. Polym. Mater. 2000. V.474.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2; Профессора, док-

тора наук. Политехнический институт — КХТИ-КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

МИНКИН Тихон Савельевич (8.6.1898, Казан губ., Чистай өязе Бахта а. — 1980, Алма-Ата ш.), ветеринар-хирург, вет. фән. д-ры (1940), проф. (1941), ТАССР, Казакъстан ССРның атказ. фән. эшлеклесе (1950, 1968). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1922), Минзәлә кантонында вет. табибе булып эшли. 1929–34 елларда һәм 1936–56 да Казан вет. ин-тында, гомуми һәм махсус хирургия каф. мөдире (1939 дан) һәм вет. ф-ты деканы (1938–40). 1934–36 да Киров вет. ин-да оператив хирургия каф. мөдире, 1956–62 дә Семипалатинск вет. ин-тында, 1962–80 дә Алма-Ата зоовет. ин-тында хирургия каф. мөдире. Хезмәтләре айгырларны печтерү технологиясә, а.х. терлекләрендә туры эчәк төшү һәм сөякләр сыну мәсьәләләренә карый. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Новый метод асептической кастрации жеребцов // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1933. Т. 32.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

М.Ш.Шәжуров.

МИНКИНА Вера Егоровна (9.9.1918, Казан губ., Чистай өязе Бахта а. — 20.09.2011, Казан), драма актрисасы, ТАССР, РСФСРның халык артисты (1968, 1977). Татар сәнгать техникумының театр бүлеген тәмамлаганнан соң (1938), Татар акад. театрының колхоз ф-лына (соңрак Татарстан Респ-ка күчмә театры) эшкә килә, 1952 елдан Татар акад. театры актрисасы. М.Әблиев пьесасы буенча куелган «Шәмсекамәр» спектаклендә Разия ролен М. ышандырырлык һәм истә калырлык итеп башкара. Зур осталык б-н Галия («Урманда», Ф.Хөсни), Гөлзадә (Р.Ишморатның шул исем. әсәре буенча), Людмила («Соңарган мэхәббәт», А.Н.Островский), Мәфтуха («Яшь йөрәкләр», Ф.Бурнаш), Фатыйма, Миңлекамал («Тормыш жыры», «Миңлекамал», М.Әмир) образларын ижат итә. М. башкаруында Миңлекамал образы түзем, кыю, фидакар, нык ихтыяр көченә ия булган һәм, боек жинчүгә зур ышаныч б-н яшәп, тылда тырыш хезмәт куйган хатын-кызларга гимн булып яңгырый; бу образ, респ-ка авылларына гастрольләр б-н баргач, актрисага очрашып күрешергә туры килгән күп кенә реаль шәхесләрен (прототипларның) сыйфат үзенчәлекләрен туплаган. Татар акад. театры сәхнәсендә М.ның ижат биографиясе трагедия (яшүсмер егетләр) рольләрен уйнаудан башлана; аның беренче роле — К.Тинчү-

В.Е. Минкина Жәүһәрия ролендә («Зөбәйдә — адам баласы», Ш.Хөсәенов; сулда — Кәримә ролендә Н.Ихсанова).

рин пьесасы буенча куелган «Зәңгәр шәл» спектаклендә Малай образы. М. башкаруында тынгысыз, кызыксынучан, шул вакытта безгә мәгънәсезрәк тә бу малай тамашачының игътибарын тышкы детальләрен сәнгатьчә байлыгы, кичерешләр ихласлыгы, тормышчан булуы б-н жәлеп итә. М., Гыйльмениса («Чаткылар», Т.Гыйззәт), Биби, Туганым («Бәхетсез егет», «Банкрот», Г.Камал), Сәрвәр («Сүнгән йолдызлар», К.Тинчүрин), Екатерина («Яшь йөрәкләр», Ф.Бурнаш), Фәтхия («Татар хатыны ниләр күрми», Г.Ибраһимов), Хәмдебану, Рәхимә, Зәйтүнә («Өлдермештән Өлмәндәр», «Моңлы бер жыр», «Әниләр һәм бәбиләр», Т.Миңнуллин), Зилә («Ләйсән ире Хәсән», Ю.Сафиуллин), Әби («Бәхетлеме син?», М.Садыйкова) кебек характерлы рольләр башкарып, милли театр сәнгәтенә аеруча зур өлеш кертә. Г.Болгарская, Ф.Ильяска, Г.Камская традицияләрен дәвам иткән М. ижаты үтә дө заманча. Милли характерлар ижат итеп, аларга таныш төсмерләр биреп, актриса киң гомумиләштерүләргә һәм бер үк вакытта аларның символик яңгыраш алуына омыттыла. Ул тудырган образлар асылы б-н халыкчан һәм милли фольклорга яқын. М. кинога да төшә (Г.Ахуновның «Хәзинә» романы буенча төшерелгән фильмда — Мәгъйишә; «Зифа оныгы Ришат» фильмында — Зифа).

Әд.: И л я л о в а И. Г.Камал театры артистлары=Артисты театра им. Г.Камала: Биограф. белешмәлек. К., 2005; Народные артисты. К., 1980; И л я л о в а И. Театр имени Камала. К., 1986.

Д.Ә.Гыйманова.

В.Е. Минкина:
1. Хәерниса («Ике килен-килендеш», Х.Вахит);
2. Гыйльмениса («Чаткылар», Т.Гыйззәт) рольләрендә.

МИННЕГУЛОВ (Миңнегулов) Рушан Рөстәм улы (27.11.1992, Байлар Сабаһы шп), спортчы (чаңгыда узышу, терәк-хәрәкәт аппараты ээгыйфләнган затлар арасында биатлон), Россиянең атказ. спорт остасы (2014). Саба аграр колледжын тәмамлый (2009). Спорт б-н 2007 елда шөгыйләнә башлый (тренеры Р.Х.Миңнегулов). 2009 дан РФ жыелма командасы эгзасы (тренерлары Ә.Ә.Гомәров, И.А.Громова). Россия (2008–09, 2012–13), дөнья чемпионатларында жиңүчә һәм дөнья кубогы иясе (2013), Паралимпия уеннарында ике тапкыр чемпион була һәм көмеш медаль ала (Сочи ш., 2014) һ.б. 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казынышлар өчен» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

МИНСКЕР Карл Самойлович (14.6.1929, Киев ш. — 23.5.2003, Уфа ш.), химик-технолог, химия фән. д-ры (1967), БР ФА академигы (1991), Башкортстан АССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1977, 1987). 1952 елда Мәскәү нәзек химия технологиясе ин-тын тәмамлаганнан соң, хәзерге Түбән Новгород өлкәсенә Дзержинск шәһәрәндә химия з-дында эшли, 1953 тән Дзержинск гармак фәнни-тикшеренү ин-тында. 1968 дән Башкорт ун-тында, югары молекуляр кушылмалар һәм коллоид химиясе каф. мөдире, 1978 дән галоидлы полимерлар деструкциясе һәм тотрыкчылыгы буенча проблемалы фәнни-тикшеренү лаб-ясен оештыручы һәм аның житәкчесе. Бер үк вакытта, 1968–83 тә, СССР ФА Башкортстан ф-лының Химия ин-тында ионлы полимерлаштыру лаб-ясе мөдире, 1993 тән Транспорт һәм энергия ресурслары проблемалары ин-тында химия һәм биохимия проблемалары бүлгә мөдире. Хезмәтләре югары молекуляр кушылмалар химиясенә һәм технологиясенә, нефть химиясенә һәм техник химиягә карый. Химик физика һәм теоретик технологиянең яңа — турбулент агымнарда кыска вакытлы процесслар узуы бүлгә эшли, шуның б-н сәнәгать житештерүенә кечкенә үлчәнелә көпшәсыман турбулент реакторлар нигезендә (А.А.Берлин б-н бергәләп) энергия һәм ресурс саклаулы югары житештерүчән технологияләр кертү мөмкинлеге туа (РФ Хөкүмәтенен фән һәм техника өлкәсендәгә бүлгә (2004), ТР галимнәре Р.Я.Дебердеев, Г.С.Дьяконов, Ә.М.Мазһаров һ.б. б-н бергә). М. бутылкаучук (өрәмәле алым), яңа полимер материаллар, полимер композицияләргә өстәмә химикатлар алу юлларын тәкъдим итә. Россиядә беренче зур тоннажлы унификацияләнган этиленпропилен каучуклар производствосын эшләгән һәм гамәлгә керткәнә өчен ТРның фән һәм техника өлкәсендәгә Дәүләт бүлгәненә лаек була (2001, Р.Я.Дебердеев, Г.С.Дьяконов һ.б. б-н бергә). Уйлап табуга 375 авторлык таныкчылыгы һәм патенты (ш.и. 25 чит илләр патенты) бар. РФАнең акад. В.А.Каргин исем. бүлгә лауреаты (1999). Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсы һәм Бөтенроссия күргәзмәләргә үзгә медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Деструкция и стабилизация поливинилхлорида. М., 1972 (автордаш); Изобутилен и его полимеры. М., 1986 (автордаш); Квантово-хи-

мический аспект электрофильной полимеризации олефинов. Уфа, 1996 (автордаш).

В.Г.Абзалова.

МИНСКИЙ (псевд., чын фам. Аллаһбирдиев) Габдрахман Мөхәммәт улы (29.9.1906, Әстерхан ш. — 26.3.1983, Казан), язучы. Бөтенсоюз кинематография ин-тын тәмамлай (Мәскәү, 1938). 1924–25 елларда Әстерханда башта — уку йорты, сонрак «Кызыл Шәрәк» исемле татар ышьләре клубы мөдире булып эшли. Шунда эшләгәндә, «Татар мөдирәсендә бер көн һәм бер төн», «Наданлык», «Ачлык корбаннары» дигән беренче пьесаларын яза. 1926 да Татар театр техникумында укый. 1930 еллар башында «жидегәнчелек»тә гаепләнәп жавапка тартыла. Тикшерү нәтижәсендә гаепсез табылса да, мабугаттан, әдәбияттан читләштерелә. 1932–35 тә Чиләбә шәһәрәндә яши: «Төзү ударнигы» г-тасының жаваплы сәркәтибе вазифасын башкара. 1938–41 елларда Баку шәһәрә (Әзәрбайжан) киностудиясенә сценарийлар бүлгәндә консультант булып эшли. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1947–51 дә ТАССның Әзәрбайжан бүлгәндә мөхәррир һәм хәбәрче. 1952 дән Казанда: «Чаян» ж-лында әдәбият һәм сәнәгать бүлгә житәкли (1952–57), Татарстан китап нәшриятында баш мөхәррир урынбасары (1957–60). М. әдәбиятның төрле жанрларында ижәт итә. Аның Бөек Ватан сугышы турындагы хикәйләре чынбарлыктагы вакыйгаларга һәм үзе кичергәннәргә нигезләнәп язылган («Хикәйләр», 1954; «Батырлар сукмагы», 1958). «Мәхәббәт хикәйләре» (1958), «Язың беренче көнә» (1963) кебек хикәйләр жыентыкларында ышьләр тематикасы үзәктә тора. Әстерханда рев-ция алды вакыйгалары «Яшенле яңгыр» (1966; рус теленә тәржемәсе «Грозовой дождь», 1974) повестендә чагылыш таба. Драматург буларак, М., нигездә, әхлак-этика проблемаларына багышланган әсәрләре б-н билгелә. Аның «Мансуровлар гәиләсе» (1928 дә куела), «Шлем» (1930 да куела), «Гөлчәчәк» (1940 та куела), «Бөдрә тал» (1957 дә куела), «Лачыннар» (1965 та куела) пьесалары Татар акад. театры, Татар драма һәм комедия театры, Башкорт драма театры сәхнәләрендә уңыш б-н бара. М. — Г.Ибраһимов, Һ.Такташ, Г.Кугуй турында истәлек язмалары б-н дә таныла («Замандашларым», 1964; «Онытылмас очрашулар», 1973 жыентыклары). Әзәрбайжан язучылары Жафар Жабарлы һәм Мәһди Хосәен әсәрләрен татар теленә тәржемә итә. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с э р.: Синә жырн: пьесалар. К., 1981; Повестлар һәм хикәйләр. К., 1986; Первая симфония: Рассказы. М., 1974.

Әд.: Х ә й р и Х. Язучы һәм журналист // Язучы һәм тормыш. К., 1979; Әдипләребиз: Биобиблиографик белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

Г.М.Габделхакова.

МИНУЛЛИН Садрислам Минулла улы (24.8.1937, Чуаш АССРның Комсомол р-ны Урмай а. — 29.4.2006, Казан), гамәли механика өлкәсе галиме, техник фән. канд. (1971), проф. (1994). 1960 елда Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан автотранспорт з-дында эшли. 1962–65 тә Мәскәү энергетика ин-тының Волжск ф-лында (Чабакар ш.), 1965–83 тә Чуаш а.х. һәм Чуаш пед. ин-гла-

рында. 1983 тән Казан архит-ра-төзелеш ун-тында эшли. Хезмәтләре гамәли геометриягә һәм инженерлык графикасына карый. М. механика һәм оптиканың фәзаи мәсьәләләрен чишү өчен сызма геометрия буенча ярдәмче модельләштерү алымын эшли. Тәгәрмәчле транспортның идарә системасында сферик шарнирларсыз руль күчергечләрен булдыра. Югары уку йортлары өчен татар телендә «Сызма геометрия» дәресләге авторы (1995). Уйлап табуга 16 авторлык таныкчылыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Пространственные четырёхзвенные механизмы с вращательными парами. М., 1970; Рулевой привод. К., 1989; Основы создания рулевого привода без шаровых шарниров // Тракторы и СХМ. 1990. № 10.

МИНУСЫНСК РАЙОНЫ, Красноярск краеның көньягында урнашкан. 1924 елда оештырыла. Майданы — 3,192 мең км². Үзәге — Минусинск шәһәрә (Красноярскидан 661 км көньяктарак). Халкы — 98265 (2012), татарлар — 1052 кеше (2010). Татарлар, башлыча, Минусинск шәһәрәндә (938 кеше) һәм Восточное авылында (147) яши. М.р.нда татарлар 19 йөз башында күренә башлай. 1917 гә кадәр Восточное авылында мәчет (1903 тә нигез салына) һәм мәдрәсе, Минусинск шәһәрәндә мәчет эшли. Хәзерге вакытта Минусинскида мөселман дини оешмасы (1990 нан), мәчет (1997 дән) эшли. 1990 еллардан Сабан туг бәйрәме үткәрелә.

МИНУШЕВ Фатыйх Хәлил улы (30.11.1928, Буа кантоны Үтәмеш а.), галим агроном, а.х. фән. канд. (1975), а.х. житештерүен оештыручы. Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1956), Туйкай р-нында эшли: Аштыбаш МТС-да (1956–57), «Северный» с-зында баш агроном, а.х. буенча район инспекциясе башлыгы (1958), район башкара ком-ты рәисе (1959–63). 1963–71 елларда ТАССР а.х. министрлыгында игенчелек һәм орлыкчылык бүлгә башлыгы (1965 кә кадәр), министр урынбасары (1965–67), министр (1967 дән). 1971–83 тә Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-ты директоры, 2002 дән житештерү бүлгә баш агрономы. 1983–99 да ТР Дәүләт орлык инспекциясе житәкчесе. 1967–77 дә ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике алтын, бер көмеш һәм ике бронза медале, ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

МИНХА́НОВ Рамил Гаяз улы (23.12.1961, Иркутск ш.), драма актёры, ТРның халык артисты (2012). Казан театр уч-щесен тәмамлаганнан соң (1987), Әлмәт татар драма театры труппасына кабул ителә; анда ул ышь замандаш геройларның уйный. Дивана ролендә («Ай тотылган төндә», М.Кәрим), гадәти булмаган, үзенчәлекле характер тудырып, игътибарны үзәгә жәлеп итә. М.ның Бакый («Ак калфак», М.Фәйзи), Яппар («Кодача», З.Исмәгыйлев), Флорид («Узып барышлый», Д.Салихов), Жһангир («Ожмах капкасы», М.Гыйләжев), Илдар («Исанмесез!», Т.Миңнуллин) рольләрендә актёрлык осталыгы

Р.Г. Минханов.

С.Г. Минханова.

чаллана, төрледән-төрле жанрлар үзләштерелә, ижат диапазоны киңя. Сәхнәдәгә мөлаемлыгы, образга керү сәләте, образның асылын ачып биру өчен сәнгатьлә деталь таба белүе актёрның һәр эшен ышандырырлык итә, тамашачыда кызыксыну уята. М.ның аеруча уңышлы рольләре — Ирек, Сәяр («Балакаем», «Туган-тумача», И.Зәйниев), Гаян

Р.Г. Минханов Илдар ролендә («Исәнмесез», Т. Миннуллин), сулда — Шәүкәт ролендә Р. Таһиров).

ага, Арыслан, Диу («Гашыйк Кәриб», М.Ю.Лермонтов), Дерамо («Болаң патша», К.Гоци), Ир («Туй», Б.Брехт). 2008 дә ТР Мәдәният министрлыгы һәм «Жыен» фондының Д.Сиражиев исем. бүлөгәнә лаек була.

МИНХА́НОВА Сәкинә Габдрахман кызы (4.2.1958, Балык Бистәсе р-ны Яңа Арыш а.), драма актрисасы, ТРның халык артисты (2006). Казан театр уч-шесен тәмамлаганнан соң (1981), Әлмәт татар драма театрына чакырып алына. 1983–87 елларда Казанда балалар бакчасында тәрбияче булып эшли;

С.Г. Минханова Сөмбел ролендә («Безнең гомер язлары», Ф.Садриев), Азат — Р. Минханов.

1987 дән янадан Әлмәт театрында. Лирик пландагы актриса буларак, М. беренче елларда Рәхимә («Мәхәббәт калды адашып», И.Йомагълов), Марфа («Айсылуның айлы кичләре», И.Абдуллин) рольләрен башкара. Ул ижат иткән Әнисә («Гөнаһсыз гөнаһлылар», Т.Миннуллинның «Сөяркә» әсәре буенча), Мәстүрә («Жырланмаган жыр», М.Кәрим), Дилбәр («Гүргә керер сер иде», Р.Кинжәбаев), леди Мильфорд («Мәкер һәм мәхәббәт», Ф.Шиллер), Рузия («Сагынуларга ни чара», И.Зәйниевнең «Әрем исә» әсәре буенча) образлары темпераментлы, хис-кичерешләргә бай, тирән драматизмга ия булулары б-н аерылып тора. Актриса комедия планындагы Мәхмүзә («Кодача», З.Исмәгыйлев), Лотфия («Туй күлмәге», М.Гыйләжев), Лира («Эт чаба дип...», Э.Яһудин), Фәния («Узып барышлы», Д.Салихов) рольләрендә кеше холкының төрледән-төрле чагылышын оста гәүдәләндерә. М., нәфис сүз остасы буларак, концертларда катнаша.

И.И.Илялова.

МИНХА́ЖЕВ Әкрам Алим улы (12.9.1946, Чиләбе өлкәсенә Сатка р-ны Сулея ст.), автомат линияләр һәм агрегат станоклар көйлүче, бригадир (1980 нән), СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1985). Усть-Катав машиналар төзү техникумын тәмамлаганнан соң (1965), Усть-Катав машиналар төзү з-дында эшли. 1970–72 елларда Йөрүзән механика з-дында (Чиләбе өлкәсе). 1972 дән «КамАЗ» АЖд. Дәүләт бүләге хезмәттәгә алдынгы казанлышылары һәм житештерүне арттыруга, автотомобильларнең сыйфатын күтәрүгә зур өлеш керткән өчен бирелә. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр; ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

МИНХА́ЖЕВ Билал Галәветдин улы (3.6.1946, Саба р-ны Аккүл-Бигәнәй а.), двигательләр төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2000), проф. (2002), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2007). 1969 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1999 дан реактив-һава двигательләре каф. мөдире (хәзер авиация двигательләре һәм энергетика жайланмалары каф.). Хезмәтләре газ турбиналы двигательләренә яну камераларындагы физик-химик процессларны тикшерүгә карый. М. житәкчелендә турбулент яну теориясе базасында яну камераларын исәпләү һәм проектлаштыру нигезләре эшләнә. Яну камераларының характеристикаларын яхшырттырга һәм яну продуктларындагы агулы матдәләр эмиссиясен киметергә мөмкинлек бирә торган тикшеренүләр үткәрелә. «Таттрансгаз» пр-тиесе газ үткәргечләренә урнаштырылган газ кудыру агрегатларын исәпләү алымнары һәм аларның характеристикаларын яхшырту буенча тәкдиримәр, «Ансат» һәм «Ми-17» вертолётлары өчен көч жайланмаларының техник характеристикаларын исәпләү алымнары эшләнә. Уйлап табуга 15 авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Внутрикамерные процессы и автоматизированная доводка камер сгорания газотурбин-

ных двигателей. К., 2000; Камеры сгорания газотурбинных двигателей. К., 2004; Основы эксплуатации газотурбинных двигателей. К., 2007 (автордаш).

МИНХА́ЖЕВ Вагыйз Васил улы (11.12.1955, Арча р-ны Хәсәншәех а.), адм.-хужалык хезмәткәре, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1995), вет. фән. канд. (1997), ТР, РФнең атказ. а.х. хезмәткәре (1992, 1995). Казан вет. ин-тын тәмамлый (1978). 1978–98 елларда Арча р-нында эшли: «Ватан» с-зының баш зоотехнигы, директоры (1979–83), «Северный» с-зы директоры (1984–85), район а.х. һәм азык-төлек идарәсе башлыгы (1985–87), КПСС райкомының 1 нче секретаре (1988–90), халык депутатларының р-н Советы рәисе (1990 нән), район хакимияте башлыгы (1992 дән). 1998–2011 дә «Татарстан сөте» АЖ (2006 дан — «ВАМИН-Татарстан» холдингы) ген. директоры. Дәүләт бүләге житештерүдә киң күләмдә фән һәм техника казанлышларын куллану нәтижәсендә бөртекле культуралардан югары уңыш алганы өчен бирелә. 1990–95 тә ТР ЮС депутаты, 1995–2011 дә ТР халык депутаты, 2011–14 тә РФ Федераль Жыенының Федерация Советында ТР Дәүләт Советы вәкиле. Медаль б-н бүләкләнә.

МИНХА́ЖЕВ Ленарис Харис улы (7.10.1940, Ютазы р-ны Акбаш а.), хокук белгече, хокук фән. д-ры (2000), проф. (2000), ТРның атказ. фән. эшлеклесе (2003). Казан ун-тын тәмамлый (1967). 1967–69 елларда Әлмәт шәһәрндә халык судьясы. 1969 елдан Казан ун-тында дәүләт хокукы һәм халыкара хокук кафедрасында (бүленеп: 1975–77, 1985–88 дә Узәк Африка Респ-касында, Мадагаскар Респ-касында фәнни һәм пед. эштә), 2006 дан конституцион хокук һәм кеше хокуклары каф. мөдире. Бер үк вакытта, 2001 дән, ТРның Сәүдә-сәнгать палатасы каршындагы өченче як мәхкәмәсе (третейский суд) рәисе. Хезмәтләре халыкара хокук, хокук теориясе, халыкара мөнәсәбәтләр мәсьәләләрен өйрәнүгә карый.

Х е з м.: Методология исследования теоретических проблем международного права. К., 1986; Эффективность норм международного права. К., 1990.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

Е.Б.Долгов.

МИНХА́ЖЕВ Минтаһир Нургата улы (10.3.1959, Чирмешән р-ны Лашман а.), геол.-минерал. фән. канд. (2005), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2012). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1985), ТатНИПИнефтгә, нефть чыганаclarын эшкәрткәндә экология куркынычсызлыгы бүлөгә башлыгы (2006 дан). Дәүләт бүләге «Гидрогеологиядә һәм ТРның нефть чыганаclarын эшкәртүне күзәтүдә индикатор тикшеренүләренә апаратура-методик комплексын булдыру һәм киң кулланышка кергү» хезмәтендә катнашуы өчен бирелә.

МИНХА́ЖЕВ Рамил Хәернас улы (30.1.1960, Мөслим р-ны Мөслим а.), педагог, пед. фән. д-ры (2001), проф. (2002). Казан пед. ин-тын (1981), Казан ун-тын (2005) тәмамлый, 1981 елдан Мөслим р-нының һөнә-

ри-техник уч-шеләрендә һәм мәктәпләрендә физика укыта. 1990 елдан Татар гуманитар-пед. ун-тының — гомуи физика, 1994 тән физика укыту методикасы кафедраларында. Бер үк вакытта, 2002–05 тә, Татар гуманитар-пед. ун-тында пед. каф. мөдире. 2005–06 да укыту-тәрбия эшләре буюнча проректор. 2011 дән Казан (Идел бую) федераль ун-тының физика һәм информатика укыту буюнча теория һәм методика каф. мөдире. Хезмәтләре физика укыту методикасы һәм укытуда техник чаралар куллану, татар халкының табигый-фәнни белеме һәм педагогика тарихы мәсьәләләренә карый.

Хезмәтләре: Активизация познавательной деятельности на уроках физики. К., 1993 (автордаш); Становление и развитие системы естественнонаучного образования в татарской национальной педагогике: В 2 кн. К., 2001; Президент М.Ш.Шаймиев: Социально-психологический портрет. К. 2002 (автордаш).

МИНҖАЖЕВ Фидарис Фәләх улы (25.1.1942, Балтач р-ны Чашшар а.), ТРның Дәүләт бүләге лауреаты (1999), ТАССРның атказ. агрономы (1985). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1964), Казакъстан ССР Кустанай өлкәсе Аркалык р-нының «Сары Үзән» с-зы бүлекчәсендә агроном булып эшл. 1968–76 елларда Кама Тамагы р-нының а.х. идарәсендә баш агроном, 1976–79 да Әлки р-нының а.х. идарәсе башлыгы, 1979–83 тә «Татарортсепром» трестында баш агроном, 1983–86 да ТАССР А.х. министрлыгының бөртеклә ашык житештерү һәм гомуми игенчлек бүлегендә баш агроном, 1988–90 да ТАССР Дәүләт аграр сәнәгате ком-ты рәисе урынбасары вазифаларын башкаручы, 1990–91 да ТАССР Аграр сәнәгате комплексының игенчлек һәм үсемлекчеләктә, эшкәртү тармакларында алдыңгы технологияләр керту бүлеге башлыгы урынбасары. 1991–2003 тә ТР А.х. һәм азык-төлек министрлыгында: ашык хужалыгын интенсификацияләү бүлеге башлыгы урынбасары, жир эшкәртү һәм үсемлекчеләктә алдыңгы технологияләр керту бүлеге башлыгы урынбасары (1992), башлыгы (1993 тән). 2003 тән «Колос-Агро» фәнни-житештерү компаниясе» ЖЧЖнең башкаручы директоры. Дәүләт бүләге Биектау р-нының «Чулпан» һәм Арча р-нының «Игенче» күмәк пр-тиеләре үрнәгендә игенчлекнең агроландшафтлы адаптив системасының теоретик нигезләрен эшләгән һәм гамәлгә керткән өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

МИНҖАЖЕВ Хәниф Хәйдәр улы (20.7.1942, БАССРның Нуриман р-ны Яна Субай а.), инженер, икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1994), проф. (1996), РФнең атказ. машина төзүчесе (1994). 1965 елда Чиләбе политехник ин-тын тәмамлый. 1966 дан В.И.Ленин исем. Чиләбе трактор з-дында: 2 нче цехның өлкән мастеры (1968 г. кадәр), куәтле тракторлар корпусы башлыгы (1976–77), моторлар з-ды директоры (1982–87). 1987–95 тә Чабаксар сәнәгат тракторлары з-ды ген. директоры. 1995–98 дә Чуаш ун-тында икътисад каф. профессоры. 1998 дән «Чиләбе трактор заводы» АЖнең техник директоры. Хезмәтләре тракторлар һәм моторлар төзелеш

икътисады мәсьәләләренә карый. Уйлап-татуа 5 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Россия сәүдә-сәнәгат палатасы президиумы әгъзасы (1998 дән). 1987–92 дә Чуаш АССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Экономика электротехнического производства. Чебоксары, 1989; Организация и планирование производства. Чебоксары, 1990; Современные организационно-хозяйственные структуры в промышленности. Чебоксары, 1993; Тракторы ЧТЗ — мощная база строительного-дорожного техники // Строительные и дорожные машины. 2003. № 5.

МИНҖАЖЕВА (Шәмгунова) Гөлсем Мифтах кызы (30.11.1934, Чирмешән р-ны Якты Тау а.), сыер савучы, Соц. Хезмәт Герое (1960). 1952–67 елларда Чирмешән р-нының Тукай исем. к-зында сыер савучы. 1967–89 да Бөгелмә р-нының «Подлесный» с-зында терлекче. 1960 та М. «ТАССРның иң яхшы сыер савучысы» исеменә лаек була. Герой исем терлекчелек продукциясе житештерү һәм әзерләүдә югары күрсәткечләргә ирешкән өчен бирелә. 1959–63 тә ТАССР ЮС депутаты. Ленин ордены, медаль; ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Әд.: Румянцев Е. Мингазова Гульсум Мифтаховна // Герои Социалистического Труда Татарии: Док. очерки. К., 1984. Кн. № 2; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МИНҖАЖЕВА Ләйлә Ихсан кызы (20.11.1969, Балтач р-ны Борбаш а.), әдәбият галиме, филол. фән. д-ры (2011). Казан. пед. ин-тын (1992) тәмамлаганнан соң, шунда ук (2011 елдан Казан. ун-ты) эшл. Хезмәтләре татар балалар әдәбияты, XX йөз татар әдәбияты, Идел һәм Урал бую әдәбиятлары тарихына карый. «Балалар фольклоры» (2009, автордаш) жыентыгы, «Татар балалар әдәбияты» (1–2 т., 2010) хрестоматиясен төзү, югары уку йортылары өчен методик әс-баплар авторы.

Хезмәтләре: XX гасыр татар балалар әдәбияты: үзгәртелгән һәм үсеш тенденцияләре. К., 2011; Прошедшие сквозь века... История развития татарской детской литературы. Germany (Германия): Palmarium Academic Publishing, 2011.

Әд.: Минҗажева Ләйлә Ихсан кызы // Балтач энциклопедиясе. К., 2006.

МИНҖАЖЕВА Нәфисә Мансур кызы (9.9.1956, Казан), эколог, биол. фән. д-ры (1999). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1978), Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында эшл. 1980 елдан Казан ун-тында, гамәли экология каф. профессоры, бер үк вакытта су системалары лаб-ясе мөдире (1991 дән). 2010 нан Казан архит-ра-төзелеш ун-тының шәһәр төзелеш каф. профессоры. 2011 дән су экосистемаларының оптимальләштерү лаб-ясе мөдире. КФУның Идарә һәм терр. үсеш ин-тының баш фәнни хезмәткәре. Хезмәтләре Урта

Идел бую, ш.и. Татарстан кулләрен өйрәнүгә карый. М. кече кулләренң экологиясен яхшырту концепциясен һәм методологиясен эшл. Экологик белем бирүдәге уңышлары һәм экологик укыту уеннары эшләгән өчен, СССР ВДНХсының ике бронза медале б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Казанские озёра. К., 1989; Уникальные экосистемы солоноватоводных карстовых озёр Среднего Поволжья. К., 2001 (автордаш); Экология города Казани. К., 2005.

МИНҖАЖЕВА Эльмира Нурисламовна (23.6.1961, Баку ш.), гигиена белгече, мед. фән. д-ры (2002). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1984), Казан шәһәренң жәмәгат туклануы комб-тында сан. табибе булып эшл. 1986 елдан Казан мед. ин-тының — балалар һәм яшүсмерләр гигиенасы, 2002 дән хезмәт гигиенасы һәм медицинасы кафедрасында, 2007 дән проф. Хезмәтләре яшүсмер кыз балаларның репродуктив сәләмәтлеге мәсьәләләрен өйрәнүгә карый.

Хезмәтләре: Современные особенности распространности болезней глаз и его придатков среди детей и подростков Республики Татарстан // Современные проблемы науки и образования. 2012. № 2 (автордаш); Распространенность нарушений со стороны органа зрения среди учащихся школы-гимназии с интенсивными зрительными нагрузками // Материалы 16 конгресса педиатров России «Актуальные проблемы педиатрии». М., 2012 (автордаш).

МИНҖАЖЕТДИН бине Фәхретдин (1843, Самара губ., Бөгелмә өязе Кичүчат а. — 1931), ташка уеп кисүче, хаттаг. Риззәтдин Фәхретдиннең абыйсы. 1865–1931 елларда Мәмәт авылындагы беренче мэхәллә мәчете имам-хатибы (хәзер Әлмәт р-ны). М. эшләгән кабер ташлары Әлмәт р-нының Кичүчат авылы зиратында сакланган. Известьташ плитәләренң өскә өлеше ярымгүгәрәк формада, алгы ягында уеп киселгән язучулар урнашкан, бизәкләр юк. Яссы рельефка уеп кисү ысу-

Г.М. Минҗажева.

Минҗажетдин бине Фәхретдин. Кабер ташлары: 1. Р. Фәхретдиннең әнисе каберендә. 1873; 2. Р. Фәхретдиннең әтисе каберендә. Уеп кисү. 1891.

лы б-н төшерелгән 7–8 юллык текст гарәп графикасында һәм гарәпчә «сөлес» стилендә башкарылган; рельефлы бир каймалар һәм юл аралары сызыклар б-н бизәлгән. Рәхимкул әл-Ишпирәки кызы Мәгүбә (Р.Фәхретдиннен әнисе; 1873), Фәхретдин бине Сәйфетдин (Р.Фәхретдиннен әтисе, 1891) һәм башкаларның каберләренә куелган ташларда уелган «Кятәб Минҗажетдин вәляде мулла Фәхредин әл-Кичүчатый» («Кичүчаттан Фәхредин мулла улы Минҗажетдин язды») дигән автор язучы бар.

Әд.: Ә х м ә т ж а н о в М. Улгәннәрнең каберен бел: Әлмәт төбәге эпиграфик истәлекләре. К., 2000. *М.И.Әхмәтжанов.*

МИНҖАЖЕТДИНОВА Лира Нәбиулла кызы (23.8.1935, Казан), терапевт, мед. фән. д-ры (1983), проф. (1984), Башкортстан Респ-касының атказ. фән эшлеклесе (1990). Башкорт мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1960), шунда ук эшкә калдырыла, 1984 елдан госпиталь терапиясе каф. мөдире. Хезмәтләре йөрәк-кан тамырлары системасы авырулары таралышына, бу авыруларга иртә диагноз кую һәм реабилитация чараларын өйрүгә карый. БДБ илләре кардиологлары ассоциациясе президиумы әгъзасы (1990).

Х е з м.: Профилактика артериальной гипертонии. Уфа, 1987.

МИНШИН Мидхәт (Миңлеәхәт) Мөхәмәтша улы (26.9.1936, Балык Бистәсе р-ны Олы Солтан а. — 25.12.2009, Казан, ш.), журналист, язучы, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1977), Казан ун-тын тәмамлый (1959). 1959–60 елларда «Яна юл» (Буа ш.) район г-тасында эшли. 1960–98 дә «Татарстан» Дәүләт телерадиоташпырулар компаниясендә, 1998 дән мәгълүмати-публицистик редакциянең баш мөхәррире. 1999–2001 дә ТР Юстиция министрлыгында әйдәп баручы белгеч, бер үк вакытта «Хокук вә хәят» ж-лының баш мөхәррире. 2002 дән «Правосудие в Татарстане» ж-лында. «Васыйят» (1979), «Башаклар жырылы» (1982), «Каргыш: Поэмалар» (2003) жыентыклары, жыр текстлары авторы. Респ-ка Журналистлар берлегенә Х.Ямашев исем. бүләге лауреаты (1977).

Әд.: Столяров Н. Наш корреспондент // Советское радио и телевидение. 1967. № 3.

МИНЬЯР шәһәре, *Чиләбе өлкәсендә*. Халкы — 9940 (2012), татарлар — 1410 кеше (2010), Татарларның монда күпләп күченүләре М. метиз-металлургия з-дында житештерүне киңәйтү (1940 еллар) б-н бәйлә. 1990 елдан шәһәрдә Сабан туе бәйрәме үткәрелә, «Дуслык» татар-башкорт мәдәни клубы һәм шул ук исем. ансамбль эшли, 1991 дә мәчет ачыла. М.дан ТРга вак таш китерелә. «Миньяр карьеры» АЖ директоры С.А.Шөгәдәмовның тормышы һәм хезмәт эшчәнлеге М. б-н бәйлә.

МИҢГӘР авылы, Саба р-нында, шәһәр тиб-ындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 8 км көнбатыштарак, Мишә елгасы буенда. 2010 елда 213 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 1678 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавы-

на керә, игенчелек, терлекчелек, киез итек-киез житештерү, тегүчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.дә мәчет, мәктәп, тегермән, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1187,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Бөкмеш волостында, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында, 1930 ның 10 августыннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 139 ир-ат; 1859 дә — 526, 1897 дә — 783, 1908 дә — 890, 1920 дә — 982, 1926 дә — 918, 1938 дә — 945, 1949 дә — 589, 1970 тә — 487, 1979 дә — 441, 1989 дә — 279, 2002 дә 249 кеше. М.дә актёр Ш.Х.Биктимеров туған.

МИҢЛЕБАЕВ Кыям (Кыяметдин) Сәләхетдин улы (25.6.1929, Буа кантоны Кече Чынылы а. — 3.9.2005, Казан), тәржемәче, язучы, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1980). 1953 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1955–89 елларда Татарстан китап нәшриятында (1955–58 дә — мөхәррир, 1958–66 дә — балалар әдәбияты редакциясе мөдире, 1967 дән матур әдәбият редакциясендә), бер үк вакытта, 1966 дән (бүленеп), Казан ун-тында тәржемә теориясе һәм практикасын укыта, 1997–2003 тә ТР ФАнэн Татар энциклопедиясе ин-тында энциклопедик басмаларны татар телендә әзерләү бүлегендә эшли. Рус теленнән татар теленә Л.Н.Толстойның «Детство. Отрочество. Юность» («Балачак. Усерчак. Егетчак», 1955–57) трилогиясен, «Казакы» («Казаклар», 1974) повестен, В.Я.Шишковның «Угрюм-река» («Хәсрәт дәрәясы», 1963) романын, В.П.Катаевның «Белез парус одинокий» («Ялгыз жилкән», 1965) повестен, А.Н.Толстойның «Гиперлоид инженера Гарина» («Инженер Гаринның гиперлоиды», 1972) романын, «Хожделение по мукам» («Михнәтле заман», 1976–79) трилогиясен, «Аэлита» (1983) романын, Э.Войничның «Овод» («Кигәвен», 1981) романын, Г.Маркесның «Сто лет одиночества» («Ялгызлык», 1987), Ж.Амадуның «Габриэла, корица и гвоздика» («Габриэлань гыйшыкы», 1999) романын, балалар очен Н.Н.Носовның «Приключения Незнайки» («Беләмеш мажаралары», 2003) китабын тәржемә итә. «Бакый» (1997), «Акыллы атын мактар...» (2004) романнары, әдәби тәржемә теориясе, сынлы сәнгатькә багышланган мә-

каләләр авторы. Б.Урманче, Л.Фәттахов, И.Зарипов әсәрләре альбомнарын төзи.

Ә с ә р.: Перевод — это искусство. К., 2004.

Әд.: Кыйблага тугрылык. К., 2004; Әдипләрбес: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МИҢЛЕБАЕВ Марсель Миргаяз улы (24.6.1941, Әгерҗе р-ны Баржы-Умга а.), патофизиолог, мед. фән. д-ры (1977), проф. (1978), ТССРның атказ. фән эшлеклесе (1990). Проф. М.А.Ерзин шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1963), шунда эшкә калдырыла, проректор (1979–85), фармакотерапия курсында патология каф. мөдире (1983 тән), патофизиол. каф. мөдире (1993 елдан). Хезмәтләре лимфа системасы патофизиологиясенә карый. Мед. терминнарының русча-татарча кыскача аңлатмалы сүзлеге авторы (1994). Казан патофизиологлар фәнни-методик жәмгыяте рәисе (1995 тән).

Х е з м.: Роль лимфатической системы в патологии поджелудочной железы // Клиническая медицина. 1972. № 6; Лимфообращение при шоковых состояниях // Казан. мед. журн. 1975. № 4 (автордаш); Роль лимфатической системы в нарушении гомеостаза и в их коррекции // Казан. мед. журн. 1983. № 2; Клиническая патофизиология сосудистого тонуса. К., 2006; Краткий русско-татарско-английский толковый словарь медицинских терминов. К., 2009 (автордаш).

Әд.: Профессор Марсель Миргаязович Миннебаев // Казан. мед. журн. 2001. № 4.

МИҢЛЕБАЕВ Ринат Ягьфәр улы (24.1.1964, Уфа ш.), график. БРның атказ. рәссамы (2006). Башкорт пед. ин-тының сәнгать-графика ф-тын тәмамлый (1986). 1988 елдан Уфа сәнгать үч-шесендә укыта. Рәссамнар берлеге (1995), Халыкара графика академиясе (2004) әгъзасы. М. ижатында, биргәч тә аның беренче әсәрләрендә, 20 йөзгә төрки мәжүси культура элементлары катнашкан, абстракт һәм фигураль төрле модернистик агымнарның стилистик принциплары кушылмасы булуы б-н аерылып торган хәзерге заман сынлы сәнгать тенденцияләре чагыла: «Күк аты», «Пектораль энаррея», «Томирис көзгесе» (барысы да 1994). Соңрак рәссам коллаж техникасын куллана башлый (әсәрләргә аеруча матур чагылыш һәм ягымлылык бирүче кәгазь нигез булып тора): «Намаз», «Сукмак», «Төньяк жиле» (барысы да 2003). М. әсәрләрендә төп тема — борынгы төрки донья тарихы һәм мәдәнияте. Күбрәк офорт, литография, акватинта техникасында

Р.Я.Миңлебаев. 1. «Герой». «Мифның тууы» сериясеннән. Автор тарафыннан төс йөгертелгән кәгазь. 1998; 2. «Чудь». «Ибне Фазлан сәяхәте» сериясеннән. Автор тарафыннан төс йөгертелгән кәгазь. Үрәп ясау, шпон, тимер. 2004.

эшли. Графика серияләре: «Әманәт» (1991), «Урман ияләре» (1992), «Гипербореялар» (1994), «Алла битлекләре» (1995), «Арийлар фазасы» (1997), «Миф туу» (1998), «Петроглифлар» (2000), «Мегалитлар», «Арханка» (икесе дә — 2002), «Ибне Фазланның Итил елгасына сәяхәте», «Иртә тимер гасыры» (икесе дә — 2003), «Эзләр», «Гәүдәләнеш» (икесе дә — 2004); «Төрки дөнья» монументаль панносы (В.Г.Шәйхетдинов б-н бергә, 2002).

Урал басма графикасы триенналасендә (Уфа, 1995, 1998, 2001), 1 нче Бөтендөнья кече басма формалар һәм экслибрис (Пекин, Кытай, 1998), Израиль дөләтенен оешуына 50 ел тулуга багышланган халыкара экслибрис (Буэнос-Айрес, Аргентина, 1998), «Күчмә сәхифәләр — һава» (Мәскәү, 2006; Казан, 2007) күргәзмәләрендә, халыкара «Алтын каләм» иллюстрацияләр (Белград, Югославия, 1999, 2001), «Lilla Eugora» нәкыш һәм графика (Хальсберг ш., Швеция, 2000), басма графика (Пекин, Кытай, 2003) биенналасендә катнаша.

Шәхси күргәзмәләре Уфа (1994, 1997), Мәскәү (1994), Огайо ш., АКШ (1996), Казан (1996), Нижневартовск (1998), Абакан (2000), Новосибирск (2000), С.-Петербург (2005) шөһәрләрендә уза. Башкортстанның әдбият, сәнгать һәм архит-ра өлкәсендәге Ш.Бабич исем. Дәүләт бүләге лауреаты (1998), Халыкара экслибрис биенналасе дипломанты (Альбенга ш., Италия, 1997); Урал халыкара басма графика триенналасенең 2 нче (көмеш медаль), 3 нче (бронза медаль), 1 нче (алтын медаль) бүләкләре (Уфа ш., 1998, 2001, 2004); халыкара графика биенналасенең 3 нче (бронза медаль) һәм 1 нче (алтын медаль) бүләкләре (Новосибирск ш., 1999; С.-Петербург, 2004; Люблина ш., Словения, 2005) лауреаты.

М. әсәрләре М.В.Нестеров исем. Башкортстан Дәүләт сәнгать музееда (Уфа ш.), «Казан» милли мәдәният үзәгендә (Казан), «АЯ» хәзерге заман сәнгать галереясында (Курск ш.), Хәзерге заман сәнгать музееда (Мәскәү), Кече график формалар галереясында (Пекин, Кытай), Кече график формалар сәнгать галереясында (Альбенга ш., Италия), Картиналар галереясында (Новосибирск ш.), Россиядәге һәм чит илләрдәге шәхси тупланмаларда саклана.

Әд.: Ә х м ә т д и н о в а И. Рассам сере // Тамаша. 2001. № 3; Ф е д о р о в В. Этнография Рината Миннебаева // Рампа. 1994. № 7–8; М а х м у т о в М. Созвездие курая // Тулпар. 1998. № 4; Х у с а и н о в А. Я человек полевой // Уфа, 2002. № 11; Миннебаев Р. Фарсах. Графика: Каталог. Уфа, 2006.

Г.Р.Фәйзрахманова.

МИҢЛЕБАЕВ Руфил Гаффар улы (18.9.1931, БАССРның Яңавыл р-ны Айбүләк а.), ботаник, эколог, биол. фән. д-ры (1969), проф. (1971), БАССРның атказ. фән эшлеклесе (1977), БР ФАнең шәрәфле академигы (1998). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), шунда ук эшли. 1963 елдан Башкорт ун-тында ботаника каф. мөдире. Хезмәтләре чүп үләннәре өйрәнүгә, туфрак альгологиясенә, гомуми экологиягә карый.

М. Татарстан кырларындагы чүп үләннәре тасвирлы һәм аларга каршы көрәш чараларын тәкъдим итә. Флораның экологик-географик анализлы, Башкортстан сүсемнәренә экологиясен өйрәнүгә өлеш кертә. «Башкортстан АССРның югары төзелешле үсемлекләре турында белешмә» («Определитель высших растений Башкирской АССР», М., 1988), «Башкортстан сүсемнәре турында кыскача белешмә» («Краткий определитель водорослей Башкортстана», Уфа, 1996), «Ботаникадан русча-башкортча-татарча терминологик сүзлек» («Русско-башкирско-татарский терминологический словарь по ботанике», Уфа, 1996) төзүчеләрен берсе. РФнең мактаулы югары һөнәри белем биру хезмәткәре (1998). Бөтенсоюз ботаника жәмгыяте-нең Башкортстан бүлгәсә раисе (1970).

Х е з м.: Сорные растения Татарии и борьба с ними. К., 1963 (автордаш); Влияние нефти на почвенные водоросли // Почвоведение. 1989. № 1; Эколого-географический анализ флоры Республики Башкортстан. Уфа, 1995 (автордаш).

МИҢЛЕБАЕВ Фәрит Нурмохаммәт улы (18.11.1949, Зәй р-ны Аксар а.), тракторчы-машинист, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1984). Чаллыда 8 нче а.х. житештерү-техник уч-щесен тәмамлый (1966). 1965 елдан Зәй р-нынның «Нур» а.х. житештерү кооперативында эшли, шикәр чөгәндәре үстөрү звеносы житәкчесе (1978–2002). М. житәкчелегендә звено һәр елны шикәр чөгәндәреннән югары уңыш ала (1 га дан 350 ц га кадәр). Анын тәкъдиме б-н колхоз остаханәсендә тамыразыкларны чистартып бетерә торган ике валлы жайланма эшләнә, ул шикәр чөгәндәрен кул хезмәтеннән башка жыеп алу мөмкинлесе бирә. Дәүләт бүләге хезмәтгә алдыңгы казынышлары өчен бирелә. ТАССР ЮС депутаты (1985–90). 3 нче дәрәжә Хезмәт Даны ордены, СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

МИҢЛЕБАЕВ Шамиль Хәмид улы (22.10.1947, Башкортстан АССРның Әлшәй р-ны Раевка пос.), тау инженеры, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1997). Уфа нефть ин-тын тәмамлый (1972). 1972–81 елларда Татнефть ЖБнең Лениногорск катламының нефть бирүчәнлеген күтәрү һәм скважиналарны капитал ремонтлау идарәсендә бораулаучы ярдәмчесе, мастер, техник бүлек башлыгы, 1981–93 тә Минзәлә нефть эзлү, бораулау идарәсендә цех башлыгы. 1993–2002 дә «Силен» фирмасы ЖЧЖтә баш инженер. Уйлап табуга 12 патенты бар. Дәүләт бүләге аз дебитлы скважиналарның житештерүчәнлеген күтәрүдә яна термоимплантацион һәм тишек-ле-имплантацион экспресс-технологияләр эшләнә һәм киң кулланышка кергән өчен бирелә. Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Экспресс-технологии добычи нефти // Науч. Татарстан. 1997. № 2 (автордаш).

МИҢЛЕБАЕВА (ире ягынан Халитова) Мәрзия Галимбай кызы (12.8.1911, Вятка губ. Ижевск Заводы ш. — 20.8.2000, Казан), драма актрисасы, ТАССРның халык артисты (1970). Татар сәнгать техникумының театр бүлгәсә тәмамлый (1931). М.ның сәхнә эш-

чәнлегә Казан мехчылар клубы агитбригадасында башлана, аннан соң ул Татар сәнгать эшче театрына (Казан эшче яшьләр театры) кабул ителә, 1936 елдан Татар акад. театры актрисасы. М.ның күпкырлы ижат сәләте драма, комедия, муз. драма жанрларының барысында да бертигез дәрәжәдә ышандырырлык рәвештә ачыла. Актрисаның Галиябану (М.Фәйзиниң шул исем. әсәрә буенча), беркатлы сукур ятимә кыз Рәйсә («Күзләр», А.Фәтхуллин), көчле рухлы Гөлчирә («Ташкыннар», Т.Гыйззәт), ягымлы, йомшак күңелле Зөбәржәт («Хужа Насретдин», Н.Исәнбәт), Джульетта («Ромео һәм Джульетта», У.Шекспир), Дорина («Суган суфы», Ж.Б.Мольер), Фаншетта («Фигароның өйләнүе», П.О.Бомарше), хәйләкәр, курку белмәс Варвара («Яшенле яңгыр», А.Н.Островский) рольләре аеруча зур уңыш казана. М. олы яшьтәге, характерлы хатын-кыз рольләрен дә оста башкара: Дилбәр, Бибиәсма, Сылу («Соңгы хат», «Кайда

М.Г. Миңлебаева.

М.Г. Миңлебаева Минкамал ролендә («Чикләвек төше», Г.Ахунوف; сулда — Гыйбулдулла ролендә Г.Шамуков һәм Рокья ролендә Н.Ихсанова).

соң син?», «Рәхим итегез», Х.Вахит), Саймә («Әни килде», Ш.Хөсәенов), Хәтирә («Һижрәт», Н.Исәнбәт), Аграфена Кондратьевна («Агай-әне — ак мыск», А.Н.Островский), Демидовна («Ябырылу», Л.М.Леонов); аларга табигыйлек һәм гадилек, тотнакчылык, тыйнакчылык хас.

Әд.: И л я л о в а И. Г. Камал театры артистлары: Биогра. белемлек. К., 2005; Народные артисты. К., 1980; И л я л о в а И. Театр имени Камала. К., 1986.

И.И.Илялова.

МИҢЛЕБАЕВА Фәридә Вил кызы (21.8.1961, Казан), үсемлекләр физиологы, биол. фән. д-ры (2005). Казан ун-тын тәмамлый (1984). РФА КГҮнең Биохимия һәм биофизика ин-тында эшли, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2005 тән). 2008 елдан оксидлашу-кайтартылу метаболизмы лаб-ясе мөдире. Хезмәтләре үсемлек күзәнәгенә энергия алмашу закончылыгы һәм үзгәчлекләренә, үсемлекләрнең төрле стрессларга чыдамлык механизмының һәм адаптация юлларын табуга карый. М. үсемлекләр-

нең стресс тәэсиренә иң беренче реакцияләрен билгеләүдә күзәнәк өслегендә баручы оксидлашу процессларының әһәмиятен күрсәтә.

Х е з м.: Особенности действия ионов кальция и кальциевого ионофора А23187 на мембранный потенциал и дыхание клеток корня пшеницы // Физиология и биохимия культурных растений. 1990. Т. 22. № 3 (автордаш); Роль супероксида в формировании неспецифического адаптационного синдрома корневых клеток // Докл. РАН. 1997. Т. 355, № 4 (автордаш); Продукция супероксида и активность внеклеточной пероксидазы в растительных клетках при стрессе // Физиология растений. 2003. Т. 50, № 3 (автордаш).

МИҢЛЕБАЙ авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәрәннән 17 км көньяк-көнбатыштарак, Кичү елгасы буенда. 2010 елда 1001 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, 2 китапханә. Мәчет. 1735 тән мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Кичүбаш-Миңлебәй исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртисында халкы типтәрләр һәм дәүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, аларның бер өлеше (әлеккеге йомышлы татарлар) лашманчы хезмәтен үти. Игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1799 елгы мәгълүматларга караганда, монда ашлык саклау-сату кибете була. 20 йөз башында мәчет, мәдрәсә, 3 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 2304 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Мордва-Иваново волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантоньнда, 1930 ның 10 августынан Әлмәт р-нында. Халык саны: 1795 тә — 266, 1859 да — 762, 1889 да — 1065, 1910 да — 1384, 1920 дә — 1499, 1926 да — 1160, 1938 дә — 1232, 1949 да — 1053, 1958 дә — 1079, 1970 тә — 1162, 1979 да — 931, 1989 да — 795, 2002 дә 1004 кеше. М.да язучы Ф.Г.Кәрилли туган.

МИҢЛЕБАЙ ГАЗ ЭШКӘРТҮ ЗАВОДЫ (МГПЗ), РФ нефть сәнәгате газ эшкәртү тармагының беренче пр-тиеләреннән. Әлмәт р-нының шәһәр тибындагы Түбән Мактама посёлогында урнашкан. 2 төн һәм 8 ярдәмче цехы бар. Эшләүчеләр саны — якынча 2000 кеше (2012). Иярчен нефть газын, жиңел углеводородларның киң фракциясен кабул итү һәм эшкәртү б-н шөгыльләнә. Төп продукциясе: этан, пропан, изобутан, нормаль бутан фракцияләре; стабил газ бензины; янучан углеводород, табигый газлар; техник күкерт, техник газсыман кислот, газсыман азот, пентан (изопентан фракциясе). «Казаноргсинтез» АЖ һәм Түбән Кама нефть химиясе комб-тын чимал б-н тәэмин итә. ТР һәм РФ төбәкләре коммунал-көн күреш хужалыгы пр-тиеләренә сыек һәм ягулык газлары жиңбәрә. Завод продукциясе Венгрия, Германия, Польша, Финляндиягә һ.б. илләргә чыгарыла. МГПЗ 1953 елда Миңлебәй газолин з-ды буларак нигезләнә, 1956 да Миңлебәй газ-бензин з-ды итеп үзгәртелә. Шулу ук елда пр-тиенә 1 нче чираты файдалануга тапшырыла һәм беренче продукция — сыек углеводородлар эшләп чыгарыла. Еллык житештерү күләме 438 млн. м³ газ һәм 64 мең т сыек про-

дуктлар тәшкил итә. 1958 ел ахырында заводның 2 нче чираты төзелеп беткәннән соң, нефть газын эшкәртү күәтләре ике тапкыр арта (елга 880 млн. м³). 1964 тә һәм 1966 да һәрберсе елга 1100 млн. м³ газ эшкәртә торган 3 нче һәм 4 нче чиратлар сафка баса. 1968 дә пр-тие Миңлебәй газ эшкәртү з-ды итеп үзгәртелә, шулу ук елда яна продукт — гелий эшләп чыгарыла, 1975 тә, нефть газыннан сыек углеводородларны аерып алуны тирәнйтү һәм елга 500 мең т га кадәр этан фракциясе житештерү максатында, заводның 5 нче чираты файдалануга тапшырыла. Еллык проект күәте нефть газын эшкәртүдә — 3630 млн. м³, газларны фракцияләүдә — 1862 мең т, гелий житештерүдә — 1035 мең м³, этан житештерүдә 498 мең т тәшкил итә. 1974 тә нефть газын эшкәртү һәм сыек углеводородлар эшләп чыгару буенча макс. күрсәткечләргә ирешелә: 3,5 млрд. м³ һәм 1,5 млн. т. 1979 дан нефть газы күкертле водородтан чистартыла һәм шулу нигездә гади күкерт житештерелә. 1994 тә завод — АЖ, 2002 да ЖЧЖ итеп үзгәртелә, 2002 дә «Татнефть» АЖнең яна оештырылган «Татнефтьгазпереработка» идарәсе составына керә.

СССР ЮС Президиумының 1971 ел 6 гыйнвар указы б-н завод Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә. Пр-тиенә 200 дән артык хезмәткәре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 2 кешегә Соц. Хезмәт Герое, 22 кешегә халык хужалыгы тармакларының атка. хезмәткәрләре исеменә бирелә, 72 кеше орден б-н бүләкләнә.

Пр-тие житекчеләре: К.Б.Блондек (1954–56), М.А.Регельман (1956–60), В.В.Тимофеев (1960–62), Н.П.Волков (1962–65), Ф.Г.Гайнуллин (1965–74), Х.С.Камалов (1974–96), М.Х.Әминов (1996–2001), Ф.Ә.Закиев (2001–02).

К.Ф.Фәхметдинов, Г.М.Әхмәтжанов.

МИҢЛЕБАЙ ҮТӨ ТИРӨН СКВАЖИНАСЫ № 20000, Татарстан терр-ясендә 4 мең м дан артык тиранлектәге 1 нче скважина. Кристаллик нигездә нефть-газны ачыклау максаты б-н 1973–75 тә *Ромашкино нефть чыганагында* (Әлмәт шәһәрәннән көньяк-көнбатыштарак) бораулана. Проект тиранлеге 4,3 мең м, чынбарлыктагысы — 5 мең м дан артык. Нигезнең калың катламында токомнарның көчле чагнау һәм ватылуы белән, тиранлек арту б-н бу үткәрүчән зоналарның күләме һәм продуктлылыгы арта баруы ачыклана. Тыгызлыгы кимегән тиран зоналардан шактый күләмдә югары минеральләшкән, газлар (гелий, углеводлар һ.б.) б-н туендырылган кайнар су (дебиты тәүлеккә 80 м³ ка кадәр) алына. Алынган мәгълүматлар Татар гөмбәзе кристаллик нигезенә эчке төзелеше турындагы күзаллауны төптән үзгәртә.

Әд.: Глубинные исследования архейского фундамента востока Русской платформы в Миннибаевской скважине 20000. К., 1976; Кристаллический фундамент Татарстана и проблемы его нефтегазоносности. К., 1997.

МИҢЛЕБАЙ тимер юл станциясе посёлогы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәрәннән 14 км көньяктарак, Әгерҗе–Акбаш тимер юлы буенда. 2010 елда 769 кеше (2002

елгы халык исәбе буенча, татарлар — 63%) яши. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 1950 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Әлмәт р-нында. Халык саны: 1958 дә — 628, 1970 тә — 574, 1979 да — 511, 1989 да — 341, 2002 дә — 657 кеше.

МИҢЛЕГАЛИЕВ Минһажетдин Галиәсгар улы (1857–?, Самара губ., Бөгелмә өязе Кәкрә Елга а.), жәмәгать эшлеклесе. Мәдрәсәдә укый. 117 дис. жире була, сәүдә б-н шөгыльләнә. Бөгелмә өязендә земство жыены гласные (1897 дән), волость мәхкәмәсе рәисе (1898 дән), сугышка яраклы атларны исәпкә алу бүлегә мөдире (1905 тән). Самара губернасынан 4 нче Дәүләт Думасы депутаты (1912–17), моселманнар фракциясе әгъзасы. Шуннан соңгы язмышы билгесез.

Әд.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалы. Уфа, 1998.

Д.М.Усманова.

МИҢЛЕГӨРӨЙ ХАН (? — 15.1.1515), Кырым ханы (1478/79 — 1515). *Хажигәрәй ханның* улы. Госманлылар империясе идарәчеләре һәм Ширий ыругты житекчелегендәге жирле аксөякләр ярдәмендә хакимияткә килә. М.х. идарә иткәндә Кырым дәүләт булып оеша, татар ыруглары һәм карачыбәкләр б-н мөнәсәбәтләр жайга салына, Төркия б-н вассаллык мөнәсәбәтләре ныгытыла, тәхетнең нәсел буенча күчү тәртибе билгеләнә. Көнчыгыш Европадагы тышкы сәясәттә Төркия б-н берлектә Балкан һәм Кара диңгез буеның көнбатышындагы илләргә (1504 елда Молдавиягә) яуларда катнаша, Польша-Литва һәм Рус дәүләтләре арасындагы мөнәсәбәтләрдә «өченче көч» ролен башкара. 1480–90 елларда Олы Урда һәм Речь Посполитага каршы берләшер өчен, эзлекле рәвештә Мәскәү б-н якынлашу сәясәтен тотта. Нәтижәдә Польшага һөжүмнәр оештыра (1480, 1482). Олы Урда тәхетенә хужа булып өчен көчле көрәш алып бара; Әхмәд ханны тәхетәннән төшерүгә, аның үтерелүенә (1502), варисларының жиңелүенә булышлык итә; Дон буена һәм Төньяк Кавказга яулар оештыра (1502–10). Олы Урда таркала барган саен М.х. сәясәте Мәскәүгә каршы Речь Посполита б-н берләшүгә юнәлеш ала. М. идарә иткән чакта Рус дәүләтенә Кырымга каршы 16–17 йөзләрдә үткәренелгән сәясәтенә нигез салына.

Әд.: Фәхретдин Р. Казан ханнары. К., 1995; Некрасов А.М. Возникновение и эволюция Крымского государства в XV–XVI веках // Отечественная история. 1999. № 2; Хороскевич А.Л. Русь и Крым: От союза к противостоянию. Конец XV — начало XVI вв. М., 2001; Третьяков В.В. История Ногайской Орды. М., 2002; Зайцев И.В. Астраханское ханство. М., 2004.

И.Л.Измайлов.

МИҢЛЕГӨЛ авылы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрәннән 10 км көньяктарак, Томбарлы елгасы буенда. 2010 елда 50 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 1885 еллар тирәсендә Татар Томбарлысы авылынан күчеп килүчеләр нигез сала. 20 йөз башында авыл жәмәгатенә имана жире 150 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Баулы волост-

тенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонинда. 1930 ның 10 августынан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Баулы р-нында. Халык саны: 1889 да — 62, 1910 да — 139, 1920 да — 131, 1926 да — 211, 1938 да — 141, 1949 да — 151, 1958 да — 139, 1970 тә — 113, 1979 да — 90, 1989 да — 51, 2002 дә 54 кеше.

МИҢЛЕКӘВ Мәсгут Габдрахман улы (11.4.1930, Бөгелмә кантоны Яңа Елховой а.), техник-механик, Соц. Хезмәт Герое (1966). Лениногорск нефть техникумын тәмамлай (1967). 1946–52 елларда Лениногорск р-нын «Техника» к-зында тракторчы, кырчылык бригадасы бригадиры. 1956–89 да Миңлебай газ эшкәртү з-дында оператор, өлкә оператор (1958), газны күкерт кушылмаларыннан чистарту һәм газ фракцияләрен туплау жайланмасы башлыгы. М. житәкчеләргә газ эшкәртүчеләр бригадасы смена йөкләмәләрен 110–145% ка үти. Герой исеме СССР халык хужалыгын үстерүнең жиделлык планын (1959–65) үтәгәндә газ сәнәгәте үсешенә зур өлеш керткән һәм югары техник-иктисади күрсәткечләргә ирешкән өчен бирелә. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Новиков В. Миннекаев Масгут Габдрахманович // Герои Социалистического Труда Татарии: Док. очерки. К., 1984. Кн. 2; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МИҢЛЕКӘЙ (Миңлекәев) Сәхау (Сәхаветдин) Кашафетдин улы (7.12.1895, Самара губ., Бөгелмә өязе Акбаш а. — 17.1.1954, Уфа ш.), шагыйрь. 1906–13 елларда Бәйрәкә авылының «Гобәйдия» мәдрәсәсендә белем ала, 1913–15 тә Добрино авылындагы (хәзер Самара өлкәсе Клуәле р-нына керә) икееллык рус мәктәбендә укый. 1915 тән армия сафларында. 1917 дән полкның солдат ком-тына, соңыннан 12 нче армиянең мөселман ком-тына сайлана. 1917 дән соң уку-укуы оешмаларында эшли. Гражданныр һәм Бөек Ватан сугышларында катнаша. Тарихи үзгәрешләр чорында татар халкының язмышына, мөхәббәткә, табигатькә багышланган беренче шигырьләрен мәдрәсәдә укыганда ук яза башлай. Соңыннан бу шигырьләр «Солдат моңнары» (1918), «Күңелле шигырьләр» (1921),

«Кош-кортлар арасында» (1921), «Кызыл гөлләр» (1923) исемлелә күмәк шигырь жыйнактарына керә. М. балалар өчен да яза («Балалар өчен жырлы уеннар», 1921; «Жырлы уеннар», 1923; «Тезмә сүзләр», 1931). 1930 елларда ижаттан читләшә. «Качкыннар», «Гөлгенә» һ.б. поэмалары матбугатта басылмый кала.

Ә с ә р: Шигырьләр һәм поэмалар. Бөгелмә, 1998; Сабанда. К., 2001.

С.Г.Сафуанов.

МИҢНӘХМӘТОВ Зиннур Миңнәхмәт улы (3.6.1947, Алабуга р-ны Каенлык а.), нәкъшчы, график, педагог. Казан сәнгать уч-щесен тәмамлаганнан соң (1972), Алабугада яши. И.И.Шишкин исемл. балалар сәнгать мәктәбенә нигез салучыларының берсе һәм беренче директоры (1972–82), укытучысы (1990 га кадәр). 1990 елдан Сәнгать фондының ижади-житештерү остаханаларында. Рәссамнар берлеге (1994), «Тамга» ижат төркеме (2000 нән) әгъзасы. М. — авангард юнәлеше (модернизм, абстракционизм) вәкиле, вакытның рухи һәм социаль каршылыктары турында тәнкыйди һәм фәлсәфи фикер йөртә. Форма һәм төсләр контрастларына, масштаблы һәм ритмлы бәйләнешләргә нигезләнгән экспрессив ижат алымнарына ия. График (гуашь, акварель, пастель) һәм нәкъш («Күлгәләр», «Кара урман», «Шәп» (барысы да — 1980 еллар), «Марина Цветаева — Алабуга» (1990–96), «Кичке көннәр» (1990–96), «Ак күргәзмә» (1996), «Мин яшәгән жирдә» (1999–2000), «Саф һавада йөрү» (2000–02) серияләре авторы. «Вакыт кыланышы» (2007–12), «Яшәш бәхет» (2010–12) серияләре б-н «Шәп» (2005–12) картиналар циклы, «Кеше» (1994), «Ана һәм бала» (1998), «Сабан туге», «Бию» (икесе дә — 1997), «Казан» (1998) һ.б. күп кенә картиналар авторы. «Тамга» төркеме күргәзмәләрендә (2000 елдан), «Хәбәр» (2007, Мәскәу, Казан, Истанбул), «Урман арты» (2009, Яңа Кырлай а., ТР) артпроектларында, Г.Тукай шигыриятенә 125 иллюстрация (2011, Казан, Мәскәу), «КАМWA» этнофутуристтик фестиваль (2011, Пермь) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1991, 1998, 2006, 2008, 2011 дә — Алабугада, 1991 дә — Мәскәүдә, 1994, 1998, 2008, 2010 да — Казанда, 2006 да Владимир өлкәсенә Александров шәһәрндә уза.

Ә с ә р л ә р е Т Р Дәүләт сыңлы сәнгать музейнда, «Казан» милли мәдәният үзәгендә, Чаллыдагы Картиналар галереясында, Алабуга дәүләт музей-саклаулыгында, Александровтагы М. һәм А.Цветаевларның әдәбият-сәнгать музейнда, «Туран-Арт» фондында, чит илләрдәге шәхси тупланмаларда

М.Г.Миңлекәев.

Н.М.Миңнәхмәтов.

(Швейцария, Германия, АКШ) саклана. 2006 да Алабугада узган «Хәзерге заман нәкъшшенә ижат симпозиумы»нда Гран-при иясе.

Әд.: Нигматуллина Ю.Г. Заповедный модернизм в татарской литературе и изобразительном искусстве. К., 2002; шу л у к. Татавангард и современный цивилизованный процесс. К., 2011; Ш а г е в а Р. Прозрение художника // Казань. 2010. № 7.

Г.Ф.Валиева-Солэйманова.

МИҢНӘХМӘТОВ Нурлы Миңнәхмәт улы (15.6.1914, хәзер БРның Караидел р-ны Аскыш а. — 9.9.1989, шу л р-нын Тигерман а.), Сов. Союзы Герое (15.1.1944), гв. старшинасы. Туган авылында умартачы булып эшли. 1936–39 елларда һәм 1941 дән Кызыл Армия сафларында. 1942 дән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 39 нчы гв. аерым сапёр батальонының отделение командиры (65 нче армиянең 37 нче гв. укчы дивизиясе). Ленинград, Дон, Узак, 1 нче һәм 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Сталинград (1942–43) һәм Курск (1943) сугышларында, Гомель-Речица (1943), Белоруссия (1944), Көнчыгыш Пруссия һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1943 нең 12 сентябрндә Десна елгасын кичкәндә Собич авылынан (Сумы өлкәсенә Шостка р-ны) көнбатыштарак барган сугышта батырлык күрсәтә: көймә б-н 35 рейс ясап, 370 сугышчыны, сугыш кораллары һәм орудияләренә елга аша дошман кулындагы көнбатыш ярга чыгара. Демобилизацияләнгәннән соң, «Үрнәк» к-зында рәис һәм туган авылында умартачы булып эшли. Ленин ордены, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Славные сыны Башкирии. Уфа, 1965. Кн. 1; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1985. Кн. 3. М.З.Хәбибуллина.

МИҢНЕГУЛОВ Госан (15.5.1898, Казан губ., Мамадыш өязе Кече Кирмән а. — 1974, Свердловск өлкәсенә Артёмовск р-ны Буланаш пос.; Артёмовск шәһәрндә жирләнә), забойчы, Соц. Хезмәт Герое (1948). 1913–18 елларда Богословск киселешендә (Свердловск өлкәсенә хәзерге Карпинск ш.) олаучы, забойчы. 1918–21 дә Кызыл Армиядә. 1921–58 дә Свердловск өлкәсе «Егоршинуголь» трестының 2 нче шахтасында забойчы. Герой исеме күмер чыгаруда, күмер шахталары төзү һәм яңартуда ирешкән уңышлары, хезмәт житештерүчәнлеген үстерүне

З.М.Миңнәхмәтов. 1. «Мин яшәгән жирдә» сериясеннән. 2005; 2. «Яшәш бәхет» сериясеннән. 2011.

Г. Мицнегулов.

X.M. Мицнекәев.

тәэмин иткән алдынгы эш алымнары керткәне өчен бирелә. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальлар б-н бүләкләнә. Туган авылында М.ка бюст куелган.

Әд.: Брылин А.И., Коверда П.Т. Города нашего края. Свердловск, 1983.

МИЦНЕГУЛОВ Хатыйп Йосыф улы (12.5.1939, Зэй р-ны Апач а.), әдәбият галиме, филол. фән. д-ры (1991), проф. (1992), ТРның, РФнең атказ. фән эшлеклесе (1994, 2005). 1964 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1967 дән шунда ук эшли, 1999–2009 да татар әдәбияты каф. мөдире. Хезмәтләре урта гасырлар, 19 йөз татар әдәбиятына, аның гарәп, фарсы һәм төрки телле әдәбиятлар б-н багланьшыларына, чит илләрдәге татар әдәбияты һәм матбугатына, Г.Исхакый, Г.Тукай ижатларына карый; әдәби жанрларны да өйрәнә. Урта мәктәпләр һәм югары уку йортлары өчен язылган дәреслекләр һәм методик кулланмалар авторы, хрестоматияләр төзүче. С.Сараи, Котб, Т.Ялчыгол, Ш.Зәки һ.б.ның әсәрләрен матбугатка әзерли (кереш сүз, тәржемә, транслитерация, комментарийлар авторы). 1995 тә «Татар әдәбияты һәм Шәрәк классикасы» («Татарская литература и Восточная классика», 1993) монографиясе ТРның фән һәм техника өлкәсендәге Дәүләт бүләгенә лаек була. ТР Язучылар берлегенә Г.Исхакый исем. бүләге лауреаты (2005). ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Дөньяда сүзәмез бар. К., 1999; Гасырлар өнен тыңлап. К., 2003; Гаяз Исхакыйның моһажирлектәге ижаты. К., 2004; Чит илләрдәге татар әдәбияты. К., 2007; Записи разных лет (Татарская литература: история, поэтика и взаимосвязи). К., 2010.

Әд.: Хатыйп Мицнегулов турында — О профессоре Х.Мицнегулове. К., 2009.

МИЦНЕКӘЕВ Хажы Мицнекәй улы (5.3.1918, хәзер Киров өлкәсенә Вятка Алаңы р-ны Сосмак а. — 17.11.1992, Киров өлкәсенә Сосновка ш.), Дан орденының тулы кавалеры (18.10.1944, 8.3.1945, 31.5.1945), гв. кече сержанты. Туган авылында колхозда эшли. 1941 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең августыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 275 нче гв. танкка каршы истребительләр артиллерия полкында туп расчёты командиры (69 нчы һәм 5 нче удар армияләр). Воронеж, Дала һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Харьков оборона һәм һөжүм операцияләрендә (1943), Курск дугасындагы һәм Днепр елгагы өчен сугышларда (икесе дә — 1943), Люблин-Брест (1944), Варшава-Познань һәм Бер-

лин һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1945) катнаша. 1944 нең 26 августында Кликово һәм Гура-Пулавы (Пулавы шәһәрнән көнбатыштарак, Польша) торақ пунктлары янында дошман контрһөжүмен кайтарганда (сафтан чыккан төзәүченә алмаштырып, дошман танкын юк итә); 1945 нең 14 гыйнварында Анелин-Паёнкув (Польша) торақ пункты янында (орудиядан дошманның танкка каршы тубын, күзәтү пунктын юк итә); 1945 нең 20–22 мартында Кюстрин шәһәрнән (хәзер Костшин ш. Польша) төньяк-көнбатыштарак Одер елгасын кичкәндә (расчёт сугышчылары һәм орудие б-н беренчеләрдән булып елга аша чыга, дошманның 2 пулемётын һәм күзәтү пунктын юк итә, миномёт батареясы утын бастыра) батырлык күрсәтә. 1946 да демобилизацияләнә. Сосновкада яши. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальлар б-н бүләкләнә.

Әд.: Звезды Славы. Киров, 1970; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.Х.Хабидуллин.

МИЦНЕХАНОВ Нурғали Мицнехан улы (24.3.1930, Мамадыш кантоны Игенче а. — 17.2.2001, Саба р-ны Лесхоз пос.), урман белгече, хакимият-хужалык хезмәткәре, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2003, вафатыннан соң), ТАССР һәм РСФСРның атказ. урманчысы (1978, 1991). Лубян урман хужалыгы техникумын (1950), Казан а.х. ин-тын (1977) тәмамлый. 1954 елдан Кызыл Йолдыз урман хужалыгының Теләче һәм Яна Арыш урманчылыкларында урманчы ярдәмчесе, урманчы булып эшли. 1962 дән Саба урман эшкәртү хужалыгы директоры. 1990 нан Саба р-ны Мишә шәһәре үзидарә советы рәисе. Саба урман сәнәгате хужалыгының формалашуы һәм ныгуына, Татарстан урман хужалыгы үсешенә зур өлеш кертә. Бөтенсоюз соц. ярышларда М. житәкләгән хезмәт коллективы берничә тапкыр призы урыннар ала, КПСС ҮК, СССР МС, ВЦСПС һәм ВЛКСМ ҮКның күчмә Кызыл Байрагы б-н бүләкләнә (1983–88). Дәүләт бүләге урман кискәндә алдынгы, ресурс саклауны ысулларын эшләгән һәм куллануга керткән, йомшак яфраклы һәм вак товарлыклы ағачларны тирәнтен эшкәртүне оештырганы, Саба урман хужалыгында чыршы үстерүнең тизләтелгән ысулларын кулланганы өчен бирелә. Октябрь Революциясе, «Почёт билгесе» орденнары, медальлар, ш.и. СССР ВДНХсының алтын һәм бронза медальләре б-н бүләкләнә. Лесхоз посёлында М.ка бюст куелган (2002).

А.Х.Гаизуллин.

МИЦНЕХАНОВ Рәис Нурғали улы (8.6.1961, Саба р-ны Борчаклы Яз а.), урман белгече, хакимият-хужалык хезмәткәре, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2003), ТРның атказ. урманчысы (1997), а.х. фән. канд. (2001). Мари политехник ин-тын тәмамлаганнан соң (1983), Саба урман эшкәртү хужалыгында эшли. 1984–85 елларда Кукмара р-нында Лубян эксперименталь урман кисү һәм ағач эшкәртү з-ды директоры, 1985–86 да Саба урман сәнәгате хужалыгының Лубян урман пункты башлыгы. 1986 дан Саба урман хужалыгында, Мишәбаш урманчылыгы урманчысы

(1986–90), урман хужалыгы директоры (1990–99). 1999 дан Саба р-ны хакимияте башлыгы, бер үк вакытта Саба р-ны халык депутатлары советы рәисе. Хезмәтләре урман хужалыгына карый. Дәүләт бүләге урман кискәндә алдынгы, ресурс саклауны ысуллар эшләгән һәм куллануга керткән, йомшак яфраклы һәм вак товарлыклы ағачларны тирәнтен эшкәртүне оештырганы, Саба урман хужалыгында чыршы үстерүнең тизләтелгән ысулларын кулланганы өчен бирелә. 1999–2004 тә ТР халык депутаты.

Х е з м.: Пихта сибирская в лесах Среднего Поволжья. Йошкар-Ола, 2000 (автордаш); Ведение комплексного, многоцелевого лесного хозяйства в малолесных регионах. К., 2003.

МИЦНЕХАНОВ Рифкат Нурғали улы (1.6.1955, Балык Бистәсе р-ны Яна Арыш а.), ТРның Юл хәрәкәте куркынычсызлыгы баш дәүләт инспекторы, идарә итү системалары өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2000), проф. (2004), милиция полковнигы (1995), ТРның атказ. эчке эшләр органнары хезмәткәре (2003). 1977 елда Казан югары хәрби инженер-командирлар уч-щесен тәмамлаганнан соң, Совет гаскәрләренә Германиядәге төркемдә хезмәт итә. 1982–92 дә ракета гаскәрләренә Казан югары хәрби инженер-командирлар уч-щесендә. 1992 дән ТР Эчке эшләр министрлыгының Юл хәрәкәте куркынычсызлыгы инспекциясе идарәсендә: башлык урынбасары, башлык (1997 дән). Бер үк вакытта Казан техник ун-тында укыта (2000 нән). Хезмәтләре махсус мәгълүмат системаларын төзүгә һәм алардан файдалануга, юлларда балалар иминлеген тәэмин итүгә карый. М. балаларны юл хәрәкәте кагыйдәләренә өйрәтүнең региональ стандартын эшли (ТРның мәктәпкәчә тәрбия учреждениеләрендә һәм мәктәпләрендә гамәлләгә керткән). Уйлап табуга 6 авторлык танькылыгы бар. Дуслык, Батырлык орденнары, медаль, «ТР Эчке эшләр министрлыгының мактаулы хезмәткәре», «Россия Эчке эшләр министрлыгының мактаулы хезмәткәре» һ.б. билгеләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Защита от несанкционированного доступа в специализированных информационных системах. К., 1999; Создание корпоративных информационных систем: От теории к практике. К., 2001; Повышение безопасности дорожного движения в Республике Татарстан. К., 2002 (автордаш).

МИЦНЕХАНОВ Рөстәм Нурғали улы (1.3.1957, Балык Бистәсе р-ны Яна Арыш а.), дәүләт эшлеклесе, икътисад фән. д-ры (2003), Россиянең атказ. спорт остасы (2003). Казан а.х. ин-тын (1978), Мәскәү совет сәүдәсе ин-тын (1986) тәмамлый. 1978–85 елларда Саба р-нында: район «Сельхозхимия» берләшмәсендә инженер (1980 гә кадәр), 1980–83 тә Саба урман сәнәгате хужалыгында өлкән инженер, баш энергетик, 1983 тән район кулланучылар жәмгыяте идарәсе рәисе урынбасары. 1985–93 тә Арча р-нында: район кулланучылар жәмгыяте идарәсе рәисе урынбасары (1990 га кадәр), 1990–92 дә халык депутатларының район советы башкарыма ком-ты рәисе. 1992 дән Биектау р-ны хакимияте башлыгының 1 нче урынбасары, 1993–96 да Биектау р-ны хакимияте башлы-

гы. 1996–98 дә ТР финанс министры. 1998–2010 да ТР Премьер-министры. 2010 нан ТР Президенты. Респ-ка хөкүмәтен Россияда икътисади кризис — халык хужалыгында, ш.у. социаль-сәяси, милли-мәдәни проблемалар комплексын тудырган 1998 нең август дефолты башланган чордан житәкли. Ул вакытта сәнәгатнең эшчәнлек нәтижәсе тискәре баланслы була, халыкның тормыш дәрәжәсе күпкә түбәнәя. М. икътисадны дәүләт тарафыннан жайга салуга, яна структуралы финанс-сәнәгат төркемнәре оештыруга, кече һәм урта эшмәкәрлеккә ярдәм итүгә, ТР сәнәгатенең Россия төбәкләрендәге һәм чит илләрдәге пр-тиеләр б-н элемтәләрен булдыруга һәм үстерүгә басым ясый. Респ-ка хөкүмәте тарафыннан пр-тиеләрнең финансы хәлен яхшырту, житештерүчеләрнең салым бурычларын реструктуризацияләү механизмнарын тәртипкә салу, бюджет планын үтүдә казначейлык системасына күчү буенча зур эш башкарыла. М. житәкчелегендә ТР МК тузган торақны бетерү, торақ пунктларны газлаштыру, нефть-газ комплексын үстерү һәм энергия саклау, инновация-житештерү технопарклары төзү, кече һәм урта эшмәкәрлек үсешенә ярдәм итү, Татарстан халкын адреслы яклау программаларын гамәлгә ашыра. Әлеге чаралар нәтижәсендә ТРда финансы-икътисади хәл тотрыклылана, 2000 еллар башыннан социаль-икътисади үсеш тизленә. М.ның турыдан-туры катнашы б-н соңгы елларда респ-када алдынгы технологияләргә һәм гамәлгә ашыру, инновацияләргә инвестицияләргә күртүне артыру буенча киң колачлы эш алып барыла. 2011 дә эре «ТАНЕКО» нефть эшкәртү һәм нефть химиясе пр-тиеләре комплексының беренче чираты сафка баса, аның икенче чиратын төзү дөвам итә. Казанда «Универсиада-2013»кә әзерләнү һәм аны уздыру буенча планнар уңышлы рәвештә тормышка ашырыла. М. катнашында «Алабуга» аерым икътисади зонасында — Алабуга һәм Чаллы шәһәрләрендә «Форд Соллерс Холдинг» компаниясе б-н бергә Ford автомобильләренең төрле модельләрен эшләп чыгару, Менделеев шәһәрнең интеграцияләнгән аммиак, метанол һәм гранулалы карбамидны интеграцияләп житештерү, ш.у. «СМАРТ-сити Казан» халыкара инвестицион технополисын булдыру һ.б. буенча яна зур проектлар га-

мәлгә ашырыла башлый. М. ярдәме б-н Казанның тарихи үзәгендә тарих һәм мәдәният истәлекләрен саклау һәм торгызу юнәлешендә планлы эш башлана. Казанда һәм республиканың башка шәһәрләрендә торақларны капитал төзекләндерү планнарын үтүдә житди унышларга ирешелә. М. РФ Халыкара сәүдә оешмасына кергән шартларда ТРның аграр сәнәгат комплексын пр-тиеләре эшчәнлеген тиешенчә оештыру һәм яраклаштыру

Р.Н. Миңнеханов.

мәсьәләләренә зур игътибар бирә. Хәзерге вакытта респ-ка дәүләт органнарының оештыру эшчәнлегендә өстенлекле юнәлешләрнең берсе — авылларны каты өслекле юллар б-н тоташтыру, гомуни белем бирү мәктәпләрен, мәктәпкәчә балалар учреждениеләрен («Бәләкәч» программасы буенча) төзү, реконструкцияләү һәм төзекләндерү. «Электрон Татарстан» проекты — ТР дәүләт структураларында документлар әйләнешен уңышлы рәвештә электрон технологияләргә күчерү тәҗрибәсе илдә зур танылу алды.

2012 дә М. максатлы инновацияләргә үсеш өчен уңайлы хокукый, икътисади, социаль һәм иҗади мохит тудыру буенча тәҗрибә уртаклашуны стимуллаштырудан гыйбарәт РФнең Инновация төбәкләре ассоциациясе советы рәисе булып сайлана. Хезмәтләре икътисад, агросәнәгат комплексында базар реформалары мәсьәләләренә карый. А.х. операциясе, а.х. комплексында инновацияләргә менеджменты буенча уку ярдәмлекләре авторы. 1995–96 да һәм 1999–2004 тә ТР халык депутаты. «Супер-Шипы» кышкы трек автоузышында Россия (2000), Д2 автокроссында Европа чемпионы (2004, 2005). Йок автомобильләре арасында уздырылган «Дезерт-Челендж» ралли-марафоннарында жиңүче (2000–02). РФ хөкүмәтенә

фән һәм техника өлкәсендәге бүләге лауреаты (2009). 4 нче дәрәҗә «Ватан алдындагы казанышлары өчен», Дуслык, Почёт, «Татарстан Республикасы алдындагы казанышлары өчен», Казакъстан Республикасының Достык орденнары, медальләргә б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Рекомендации по совершенствованию кормовой базы пригородных хозяйств в условиях рынка. К., 1996 (автордаш); Аграрный сектор Татарстана в условиях развития рыночной экономики. К., 1997 (автордаш); Организационно-экономические основы развития инновационных процессов в АПК. М., 2000; Инновационный менеджмент. М., 2002 (автордаш). Г.С.Сабиржанов.

МИҢНУЛЛИН Илгиз Марс улы (22.5.1953, Казан), полиция генерал-лейтенанты (2007), ТРның атказ. хоқуқ белгече (2003). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1975), шунда ук радиофизика кафедрасында инженер булып эшли. 1976 елдан ТР Дәүләт иминлек ком-тында, РФ Федераль иминлек хезмәтенә ТР буенча идарәсендә. 2003–05 тә РФ Наркотиклар әйләнешен контрольдә тоту федераль хезмәтенә ТР буенча идарәсе башлыгының 1 нче урынбасары, 2005 тән — башлыгы. Медальләргә б-н бүләкләнә.

МИҢНУЛЛИН Ким Мөгаллим улы (4.1.1959, БАССРның Илеш р-ны Нәжде а.), әдәбият белгече, фольклорчы, филол. фән. д-ры (2002), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (2008), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2009). 1985 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1988–96 елларда ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгат ин-тында; 1996–2006 да ТР МК Аппаратында, 1996 дан ТРның «Татарстан Республикасы халыклары телләре турында»гы Законның гамәлгә керту ком-ты сәркәтибе, 1999 дан ТР халыклары телләрен үстерү бүлегенә мөдире. 2006 дан ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгат ин-ты директоры. Хезмәтләре фольклористика (татар жыр поэзиясе тарихы һәм теориясе), социолингвистикага (ТРда тел саясәте мәсьәләләре) карый.

Х е з м.: Шигърияһ һәм жыр. К., 1998; Басма сүз һәм татар жырлары. К., 2000; Һәр чорның үз жыры. К., 2003; Тел язмышы — халык язмышы. К., 2008 (автордаш.); Современные этнокультурные процессы в молодежной среде Татарстана: Язык, религия, этничность. К., 2000 (автордаш); Песенное творчество татарского народа. К., 2006.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 2; Башкирская энциклопедия. Уфа, 2008. Т. 4.

МИҢНУЛЛИН Раил Барый улы (11.1944, Казан), журналист, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1993). Казан ун-тын тәмамлый (1976). 1967–73 елларда Казан «Элекон» з-дында эшли. 1973–79 да 1 нче Казан төзелеш трестының күптараплы «На стройке» г-тасы хәбәрчесе. 1979–99 да «Татарстан» Дәүләт телерадиоташырулар компаниясендә: радиоташыруларның яшьләр редакциясе мөхәррире, 1983 тән сәнәгат ташырулары редакциясенә баш мөхәррире. 1989 дан «Идел б-н Урал арасында» радиожурналы мөхәррире. 2000 нән «Татэнерго» ЖБнең «Энергосбыт» пр-тиесендә жәмәгатьчелек б-н багланьшлар буенча әйдәп баручы белгече. Татарстанда сәнәгат үсешен, ш.и. эре пр-тиеләр: «Татнефть», «Түбәнкамнефтехим», «КамАЗ», «Түбәнкамашин» һ.б. турындагы

РФ Президенты В.В.Путин, ТР Президенты Р.Н.Миңнеханов, ТР Дәүләт киңәшчесе М.Ш.Шәймиев Болгар шәһәрнеңдә. 2012.

Р.М. Миңнуллин.

Т.Г. Миңнуллин.

репортажлар, мәкаләләр һәм төрле язмалар авторы. Ижатының төп темасы — халыклар дуслыгын ныгыту. Респ-ка Журналистлар берлегенең Х.Ямашев исем. бүләге (1986), Россия Журналистлар берлеге бүләге (1998) лауреаты.

Ю.М.Ханжип.

МИҢНУЛЛИН Ринат Гыйззәтулла улы (28.7.1935, Актаныш р-ны Актаныш а.), радиофизик, физика-матем. фән. д-ры (1989), проф. (1998), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). 1959 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан ун-тында эшли, радиофизика кафедрасының өлкән фәнни хезмәткәре (1989 дан). 1995 тән Казан энергетика ун-тында, электроэнергетика системалары һәм челтәрләр кафедрасының доценти (1997–2001), проф. (2001 дән). Хезмәтләре ярымүткәргүч һәм үткәргүч тирелеккәне локация алымнары б-н радиофизик тикшерүләргә карый. М. спорадик ионосфера катламы Es параметрлары вариацияләренә закончалыкларын билгелә, әлеге катламның фаразланган эмпирик моделен төзи. Бу модель Халыкара радиоэшлекләр ком-ты тарафыннан Es катламының кыска дулкынлы радиоэлементга тәсирен фаразлауда кулланыла. Электр линияләре диагностикасы өчен төрле радиоэлектрон үлчәү комплекслары, цифрлы ионизондлар һәм стендлар әзерләүдә катнаша. М. тарафыннан эшләнәчән ионизонд «Циклон-9» РФдә күпләп чыгаруга кабул ителә (1993). М. Казанның беренче электромагнит картасын төзүдә катнаша (1993), аның нигезендә электромагнит кырларының көчәнешлелеге күпкә югары булган зоналары ачыклана. «Гранит» телемеханика комплексы өчен диагностика системасын, электр тапшыру линияләренә ерактан торып диагностика ясау технологиясен эшли, бу хезмәтләре «Татэнерго» АЖнең Идел бие электр челтәрләрендә гамәлгә кертелә (1995–99). Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. бүләге (1986), СССР Югары һәм махсус урта белем бирү министрлыгы бүләге (1987) лауреаты. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Прогностическая радиофизическая модель среднширотного спорадического слоя Es // Ионосферные исследования. 1997. № 50; Методы и аппаратура определения мест повреждений в электросетях. К., 2002; Методы и средства высокочастотной связи в энергосистемах. К., 2004.

Р.Г.Усманов.

МИҢНУЛЛИН Роберт Мөгәллим улы (1.8.1948, БАССРның Илеш р-ны Нәжәде а.), шагыйрь, журналист, жәмәгать һәм дәүләт

эшлеклесе, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1993), БРның атказ. мәдәния хезмәткәре (1998), ТРның халык шагыйре (2005). 1966–68 дә Илеш р-ны «Маяк» г-тасында әдәби хезмәткәр. Казан ун-тын тәмамлагач (1973), «Яшь ленинчы» (1990 нан «Сабантуй») г-тасы редакциясендә әдәби хезмәткәр булып эшли. 1977–83 елларда «Казан утлары» ж-лында өлкән мөхәррир, соңрак жаваплы сәркәтип. 1983–86 да ТАССР Телевидение һәм радиоташырулар дәүләт ком-тында әдәби-нәфис тапшырулар редакциясенә баш мөхәррир. 1986–95 тә «Яшь ленинчы» г-тасының баш мөхәррире. «Татарстан» телеканалында «Шигъри тәлгәшләр» (1976–83), «Ихлас» (1993–95), «Китап» (2008 дән) тапшыруларын алып бара. 1995 тән ТР Дәүләт Советында: Мәдәни һәм милли мәсәләләр бунча даими комиссия рәисе, ТР Дәүләт Советы рәисе урынбасары (2000–04), 2004 тән ТР законнары текстларын тәңгәләштерү комиссиясе рәисе. Баштагы чор ижатында доньяга, табигатькә янәча карашлы лирик шигърьләре «Идел» альманахында, «Казан утлары» ж-лында, «Беренче карлыгачлар» (1970), «Безнең бәйрәмнәр» (1974) исемле күмәк жьентыкларда урын ала; аларның героес — шаян-шук фантазёр, кызыксынучан малай. Шагыйрь балалар сөйләмәнә хас лексиканы, ятышлы гыйбарәләренә бик оста куллана, аларның интонациясен, күңел халәтен ачып бирә («Акбай цирк карый», 1978; «Айга очтык!», 1982; «Глядит в окошко человек», М., 1986 жьентыклары). Күп кенә әсәрләрендә көндәлек мәшәкәтләренә, өлкәннәр б-н балалар арасындагы мөнәсәбәтләренә, сабыйлар доньясын калку сурәтлелә («Энекәш кирәк миңа», 1990; «Доньядагы иң зур алма», 1992 — Г.К.Андерсен исем. халыкара Мактаулы диплом, 1994; «Ох, уж эти взрослые!», 1993; «Күчтәнәч», 1995; «Ал-мала бабай», 1997; «Возвращение», 2000; «Балачакка ешрак кайтыгыз», 2002; «Сөөсеннәр эле сабыйлар», 2002; «Мальчик, каких еще мир не видал», 2003 — жьентыклары). М. ижаты балалар тематикасы б-н генә чикләнми. Аның шигърьләрендә мөхәббәт лирикасы, туган жир б-н бәйлә әнкәйләр темасы да зур урын алып тора («Бәхетле булыгыз!», 1976; «Мәңгелек сәфәр», 1983; «Әнкәйнең ак чәчләре», 1986; «Сандугачның туган көне», 1990; «Талбишек», 1995; «Әнкәй безне Сөннан алып кайткан», 2002; «Күңелләр нечкәргәндә», 2004; «Татарларым», 2012 жьентыклары). М.ның лирикасы тирән фәлсәфәгә корылган, милли мотивлар б-н сугарылган. Шигъри телә юмор б-н багытылган. Шигърьләре гади, аңлаешлы, төгәл, ачык дөһәләр хас. М. поэзиясенә музыкальләге күп кенә композиторларның да игътибарын жәлеп итә. Аның шигърьләренә композиторлар Р.Яхин, С.Садыйкова, Р.Ахиярова, М.Шәмсетдинова, Р.Хасәнов, Р.Абдуллин, Ф.Әбүбәкеров, И.Закиров, О.Усманов язган жырлар аеруча популярлык казана. Публицистик, әдәби танкыйть мәкаләләре «Шагыйрь генә булып калалмадым» (1998), «Мин — нечкә күңелле сәясәтче» = «Я — сентиментальный политик» (1999) жьентык-

ларына тупланган. Әсәрләре рус, башкорт, украин, белорус, чуаш, әзәрбайжан, удмурт, мари, каракалпак, инглиз, поляк, төрек телләренә тәржемә ителгән. ТР Балалар фонды рәисе (1988–94), 2012 дән «Татар гайләсе» бөтенроссия ижтимагыый фонды рәисе. 1990–95 тә ТР халык депутаты. 1995 тән ТР Дәүләт советы депутаты. Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. (1982), ТР Язучылар берлегенең А.Алиш исем. (1997), ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләкләре (1998), ТР Фән һәм мәгариф министрлыгының К.Насырый исем. (2011) бүләге лауреаты.

Әсәр р.: Уфа-Казан юллары. К., 1998; Сайланма әсәрләр: 4 томда. К., 2004; Әсәрләр: 1995 тән К., 2008; Ещә не вечер. К., 2008.

Әд.: У р м а н ч е Ф. Роберт Миңнуллин: Шигъри остальк сәрләре. К., 2005; Хәзерге татар әдбияты һәм Роберт Миңнуллин. К., 2008; А р - С е р ш В. Путешествие с поэтом М.Миңнуллин из Казани в Уфу и обратно. К., 2008; С а р ч и н Р. Лирика Роберта Миңнуллина. К., 2012.

Г.М.Габделхак.

МИҢНУЛЛИН Туфан Габдулла улы (25.8.1935, Кама Тамагы р-ны Олы Мәрәтхужа а. — 2.05.2012, Казан), драматург, публицист, жәмәгать эшлеклесе, ТАССР, РСФСР, БРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1978, 1984, 1995), ТРның халык язучысы (2005). М.С.Шепкин исем. театр уч-шесен (Мәскәү, 1961), М.Горький исем. Әдәбият ин-ты каршындагы Югары әдәби курслары (Мәскәү, 1977) тәмамлый. Уку елларында рус һәм Европа театр сәнгәтенә иң яхшы үрнәкләр б-н якыннан таныша. Минзәлә драма театрында (1961–62), Татар акад. театрында (1962–63) актёр, ТАССР МС каршындагы Радиоташырулар һәм телевидение ком-тында өлкән мөхәррир (1963–64), «Чаян» ж-лында әдәби хезмәткәр (1964–68). 1984–89 да ТАССР Язучылар берлеге идарәсе рәисе, РСФСР Язучылар берлеге идарәсе сәркәтибе, 1994 тән татар ПЕН-үзәге президенты. Беренче әдәби тәжрибәләре — бер пардәле пьесалар, скетчлар, шаян хикәяләр. М.ның драматург итеп таныткан пьесалары: ижади яшьләр тормаышыннан алып язылган «Милләшәнен туган көн» драмасы (1968 дә сәхнәгә куела) һәм гайләдәге әхлак проблемаларын үз эченә алган «Нигез ташлары» комедиясе (1968 дә сәхнәгә куела). Язучы, драматургияне төрле жанрларында актив ижат итеп, күбесе Татарстан, Башкортстан, Казакъстан, Үзбәкстан, Чуаш, Мари респ-каларының театр сәхнәләрендә уйналган уңышлы әсәрләр яза, кайберләре республика һәм үзәк телевидение аша күп тапкырлар күрсәтелә, театр өлкәсенә караган үзәк журналларда басылып чыга. М.ның драматургиясе жанрлар, жанр формалары төрлеләге, халыкчан образлы, жор телдә язылган диалогларның жанлы, табигый яңгыравы, композицион яктан жыйнак-төгәл булуы б-н жәлеп итә. пьесаларының күбесендә хәзерге заманның катлаулы проблемалары чагылыш таба. М. драматургиясендәге стиль һәм идея юнәлешләренә берсе — шәхес формалашуга багышланган пьесалар: «Китәр юлын еракмы?» (1975 тә куела), «Адәм баласына ял кирәк» (1980 дә куела), «Монда тудык, монда үстек» (1982 дә

куела). Бу юнәләш бигрәк тә «Миләүшәнән туган көне» (1968 дә куела), «Дуслар жыелган жирдә» (1976 дә куела), «Хушыгыз!» (2000 дә куела) трилогиясендә гәүдәләнеш таба. Бу драмаларда тулы буын татар ижади интеллигенциясенен катлаулы язмышы күзәтелә, жәмгыятьнең кеше алдында жаваплылыгы проблемасы күтәрелә. Икенче бер юнәләш пьесаларында инде шәхес буларак формалашкан персонажлар үзәккә алына. «Ир-егетләр» (1971 дә куела), «Үзбәз сайлаган язмыш» (1973 тә куела), «Ай булмаса, йолдыз бар» (1977 дә куела), «Әниләр һәм бәбиләр» (1983 тә куела) пьесаларының геройлары тормышта үз кыйбласын тапкан, тормыш авырлыкларына каршы торырлык, максатчан шәхесләр. Идея-эчтәлек агыннан аеруча игътибарга лаек әсәре — «Әлдермештән Әлмәндәр» (1976 дә куела) фәлсәфи комедиясе. Монда кешенең рухи көченең тамырлары ачып күрсәтелә, яшәүнең үлемнән көчлерәк булуына басым ясала. Тагын бер юнәләшкә тарихи вакыйгаларга һәм тарихи шәхесләргә багышланган пьесалар тәшкил итә. «Ат карагы» (1972) драмасының прототибы — хакимият тарафыннан тудырылган һәртөрле ирексезләүләргә каршы чыгыш ясап, шәхси азатлыгын яклаучы тарихи шәхес; «Моңлы бер жыр» (1981 дә сәхнәгә куела) романтик трагедиясенен геройлары — М.Жәлил һәм аның көрәштәшләре; «Без китәбез, сез каласыз» (1986 дә куела) драмасының төп героине — халык шагыйре Г.Тукай; «Агыла да болыт агыла» (2001 дә куела) пьесасының — шагыйрь Х.Туфан; «Канкай угылы Бәхтияр» (1974 тә куела) драмасының — Е.Пугачёв көрәштәшләренен берсе. 1990 елларда М.ның драматургиясе яңа темалар һәм образлар б-н баеттыла. «Вөждан газабы» (1987 дә куела) пьесасында автор жәмгыять төзелеше алмашынуның кеше аңында нинди үзгәрешләргә китерүен күрсәтә; «Илгизәр + Вера» (1994 тә куела) драмасы катнаш никахлар мәсьәләсенә карый; «Шәжәрә» (1998 дә куела) пьесасы буыннар күчмә проблемаларын чагылдыра. М. татар халкының язмышы, тел, мәданият мәсьәләләренә еш мөрәжәгать итә. Илдә барган үзгәрешләрен асылына төшенергә, ничә гасырлар яшәп килгән халык традицияләренен, рухи байлыгыбызның югала бару сәбәпләрен ачарга тырыша. «Сөяркә» (2001 дә куела) драмасында мәхәббәт һәм бурыч кебек әхлак проблемалары үзәккә алына. «Әзләдем, бәгърем, сине» (2001 дә куела), «Шулай булды шул» (2003 тә куела), «Алты кызга бер кияү» (2006 дә куела) пьесаларының геройлары — яшәү мөһнәсен эзләүче персонажлар. М. ш.у. Г.Камал, К.Тинчурин традицияләрен дәвам итүче үзенчәлекле комедиограф та. Комедияләре форма төрлелеге б-н аерылып тора: «Әлдермештән Әлмәндәр» — характерлар комедиясе булса, «Яшьлегем — жүләрлегем» (1978 дә куела) һәм «Йөрәк маем» (1997 дә куела) — вакыйгалар комедиясе, «Диләфрүзгә дүрт кияү» (1972 дә куела) — водевил, «Бәйләнчек» (1982 дә куела) һәм «Бажа мал түгел, көжә туган түгел» (1992 дә куела) — сатирик комедияләр, «Гармун белән скрипка» (1987 дә

куела) һәм «Гөргөри кияүләре» (1995 тә куела) — музыкаль комедияләр. Балалар өчен 20 ләп пьеса, ш.и. Акбай турында 7 пьеса ижат итеп («Авыл эте Акбай», «Акбай ниңә күнелсез?» һ.б.), язучы балалар драматургиясенә дә өлешен кертә. М. — жор телле хикәяче, туры сүзле публицист һәм тәнкыйтьче дә. Ул «Дуслык хақына» (1965), «Чинмә жыры» (1968; рус теленә тәржемәдә «Милые мои», 1979) хикәя жыентыклары, тормыш вакыйгалары турында фәлсәфи уйланулар б-н баetylган «Утырып уйлар уйладым» (1–3 кит., 1997–2005), «Татарның бер баласы» (2003) көндәлек язмалары авторы. 1985–90 да ТАССР ЮС депутаты, 1989–92 дә СССР халык депутаты, 1995 тән ТР халык депутаты. Ленин бүләге һәм СССР Дәүләт бүләге буенча ком-т әгъзасы (1990–92), Азия һәм Африка илләре тынчылык ком-ты әгъзасы (1985–92). Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. (1974), ТАССРның Г.Тукай исем. (1979), РСФСРның К.Станиславский исем. (1979) Дәүләт бүләкләре лауреаты. «Почёт билгесе», «Татарстан Республикасы каршындагы казанышлары өчен» орденнары б-н бүләкләнә. Шәһәр тибийдагы Кама Тамагы посёлогында М. музей эшли.

Ә с ә р.: Ир-егетләр: Пьесалар. К., 1974; Монда тудык, монда үстек: Пьесалар. К., 1985; Ай булмаса, йолдыз бар: Пьесалар. К., 1996; Робагылар. К., 1999; Сайланма әсәрләр: 10 томда. К., 2002.

Әд.: Ә х м ә д у л л и н А. Халыкчан характерларга омытылган // Сәхнә әдәбияты һәм тормыш. К., 1980; ш у л у к. Үзе сайлаган язмыш // Дөреслеккә ирешү юлында. К., 1993; М о л ч а н о в Ю. Драматург и режиссёр // Дружба народов. 1983. № 11.

А.Г.Әхмәдуллин.

МИЦНУЛЛИН Фәрвас Мөхәммәдулла улы (5.8.1934, Арча р-ны Ишнарата — 11.12.1994, Казан, туган авылында жирләнә), әдәбият тәнкыйтьчесе, ТАССРның атказ. мәданият хезмәткәре (1984). 1959 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1959–61, 1965–76 да «Казан утлары» ж-лында бүлек мөхәррире, 1977–84 тә ТАССР Язучылар берлегендә, 1984 тән Татарстан китап нәшриятында матур әдәбият бүлеге мөдире, баш мөхәррир (1992–94). «Якты юллар» (1975), «Прозаның гражданлык йөзе» (1983), «Затлылык» (1989), «Балта явызлар кулында» (1994) жыентыклары авторы. Аларда агымдагы әдәби процесска анализ ясала, Ә.Еники, Ф.Хосни, Г.Әпсәләмов, А.Гыйләжев, М.Мәһдиев, Р.Төхфәтуллин һ.б. язучыларның ижади портретлары тасвирлана. М. ижатына гражданлык хисе, язучы остальгының үзенчәлеген күрсәтә белү хас. Рус теленнән татар теленә Г.Уәллсның «Человек-невидимка» («Күрәнмәс кеше», 1979), Дж.Лондонның «Мартин Иден» (1982) әсәрләрен һ.б.ны тәржемә итә.

Әд.: Г а л и у л л и н Т.Н. Тәнкыйть күгендәге йолдыз // Казан утлары. 2004. № 5; Әдилләребез: Биобиблиографик белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

Т.Н.Галиуллин.

МИЦНУЛЛИНА Асия Минвәли кызы (26.11.1952, Ленинград), сынчы, гамәли-бизәлеш сәнгате рәссамы, ТРның атказ. сәнгате эшлеклесе (2006). Казан сәнгать-интернатионалистларга һәйкәл» (жиз, 1998, Ка-

А.М. Мицнуллина. «Су ташучы». Бронза. 2006. Казан.

1984–89 елларда ТАССР Сәнгать фондында эшли. Рассамнар берлеге әгъзасы (1990). 2001 дән Казан сәнгатьтә үч-шесенен скульптура бүлегендә уқыта. Әйдәп баручы сынчы буларак, М. вак һәм декоратив пластикада, көн-күреш һәм портрет жанрларында, монументаль скульптурада уңышлы эшли. Аның ижатына эмоциональ-психологик уй-ниятләрен, сәнгать теленен ачыклығы хас: «Бусага янында» (үзле балчык, 1989), «Карт һәм эт» (жиз, 1989), «Төш» (кызыл агач, 1999), «Сөембикә улы белән» (үзле балчык, 2002), «Агач» сериясе (үзле балчык, 2003). М. — татар мәданиятенен күренекле эшлеклеләренен портретлары авторы: «Муса Жәлил» (бюст, жиз, 2006), Нәжиб Жиһанов (бюст, жиз, 2006). Аның ижаты шәһәр архит-ра-фәза мохитендәге монументаль-декоратив скульптура үсешенә йогынты ясей: Казандагы «Күгәрченнәр» фонтаны (жиз, 1996), «Су ташучы» һәйкәле (жиз, 2006) һ.б. М. ш.у. татар фольклоры һәм шигърияте сюжетларына әсәрләр ижат итә: «Алтынчәк» (жиз, 1995), «Су анасы» (жиз, 1995), «Гөлчәчәк» (жиз, 1996). Сынчы үзенең монументаль хезмәтләрендә акад. традицияләргә иярә, гуманиләштерү һәм архитектоник ачыклыкка омытла: «Әфганстанда һәлак булган сугышчы-интернационалистларга һәйкәл» (жиз, 1998, Ка-

А.М. Мицнуллина. «Күгәрченнәр». Бронза. 1996. Казан.

Л.Р. Миңнуллина.

зан), Казанның 1000 еллыгы паркында Кол Гали һәйкәле (жиз, 2005, А.В.Балашов б-н авторлыкта), В.И.Качалов исем. Казан драма театры атриумындагы В.И.Качалов һәйкәле (жиз, 2005).

Респ-ка (1984 тән) һәм бөтенроссия (Тверь ш., 1989, 2 нче премия; Мәскәу, 2001) күргәзмәләрендә, Халыкара скульптура симпозиумында (Алей ш., Ливан, 2000) катнаша. Шәхси күргәзмәсе 1996 да уза (Казан). Бакый Урманче исем. Дәүләт бүләге лауреаты (2007). Әсәрләре ТР Дәүләт сынылы сәнгать музейенда, Брауншвейг шәһәре муниципалитетының сәнгать тулланмасында (Германия), шәхси тулланмаларда саклана.

Әд.: Саттарова Л. Скульптор и город // Дизайн и новая архитектура. 1999. № 2; Кривошеина Т. Сокровенная поэзия творений Аси Миңнуллиной // Казань. 2006. № 8–9.

Л.Н.Донина.

МИҢНУЛЛИНА Ләлә Рафил кызы (21.8.1952, Казан), драма актрисасы, ТРның халык артисты (1999). Казан театр уч-щесен тәмамлаганнан соң, 1974 елда Татар. респ-ка күчмә театрында (хәзер Татар драма һәм комедия театры) эшли башлый. М.ның Галимә («Кара йөзләр», М.Гафури повесте буенча) ролендә дебюты талантының аеруча истә калырлык якларын ача: сахна тормышының психологик чынлыгы, героинясының эмоциональ халәтен яктыртканда күренгән эчкерсезлек, нечкә тоемлау, импульсивлык; драматургия материалының поэтик тукумасын тирән тоеп, аны тиешле дәрәжәдә житкерә бө-

Л.Р. Миңнуллина Галимә ролендә («Кара йөзләр», М.Гафури; Закир ролендә – И.Әхмәтжанов).

лү. Актриса, Мөнәвәрә («Хәзинә», Г.Ахунوف романы буенча), Мослима («Нигез ташлары», Т.Миңнуллин) кебек замандашлары образларын гәүдәләндереп, игътибарын аларның рухи дөньясына юнәлтә, үз-үзләрен тотышының, ягъни берәүнең кыю, икенче берсенен кыюсыз, йомшак булуының төп чыганагын эзли, шул рәвешчә тамашачыны кешенең үз язмышы өчен жаваплы булуы турында уйланырга мәжбүр итә. Логик эзлеклелек, сәхнәдә үз-үзен тотуының гадилегә һәм табигый-легә, башкарудагы төгәллегә һәм эчкерсезлегә актрисаның Дина («Үзбөз сайлаган язмыш», Т.Миңнуллин), Лена («Зарыгып көткәнем», А.Д.Салынский), Зөбәржәт («Хужа Насретдин», Н.Исәнбәт), Тәлли («Аршин мал алан», У.Хажибөков), Гөләндәм («Яшьлек хатам – йөрәк ярам», Д.Салихов), Алина («Мәхәббәт турында куркыныч әкият», Р.Х.Солицев), Ана («Гашыйклар тавы», И.Юзеев), Хәлима («Резидкай», Ш.Мәжитов), Фәйрүзә («Исәнлеккә-саулыкка», Р.Хәмид), Зәкия («Гайфи бабай, ойлан давай!», Г.Зәйнәшева), Нурия («Сакла сөюне – ташлама берүк!», Х.Төхфәтуллов), Карчык («Алтын көз», Ш.Фәхретдинов) рольләрендә аеруча күзгә ташлана. Образның асылына тирәнтен үтеп кереп, М. драматургия материалының чикләрен киңәйтә, үзе башкарган рольгә тирән мәгъна, зур эһемият һәм масштаблылык өсти. И.Грекова повесте буенча куелган «Тол хатыннар көймәсе» спектаклендә ул тудырган Әнисә образы аның зур казанышы булып тора. М., теге яки бунда хатын-кыз фидакарлыгын гәүдәләндереп, үз героинясының рухи кичерешләрен бөтен нечкәлекләре б-н житкерә белә.

Д.Ә.Гыйманова.

«**МИР БИЗНЕСА**» («Бизнес дөньясы»), эшлекле даярлар өчен рәсемле мәгълүмати журнал. 1997 елның гыйнвар аеннан Казанда рус телендә нәшер ителә. Мөхәррире — А.С.Бикбаева. Эшмәкәрлек һәм сәүдә үсеше, ТРның якын һәм ерак чит илләр б-н икътисади бәйләнешләрен ныгыту мәсьәләләре яктыртыла; Татарстандагы товар житештерүчеләрнең игътибары урнаштырыла, аларның ижтимагый-сәясәти һәм мәдәни тормышы турында хәбәрләр басыла; ТРда эшмәкәрлек үсешен яктырткан мәкаләләр бирелә.

«**МИР ИСЛАМА**» («Ислам дөньясы»), Россиядә исламияткә багышланган беренче махсус журнал. Император карамагындагы Шәрәкьне өйрәнү жәмгыяте органы. 1912–13 елларда Петербуртта рус телендә нәшер ителә, барысы 16 саны чыга. Беренче саны 1912 нең мартында дөнья күрә. 1912 дә — квартал саен (4 сан), 1913 тә ай саен (12 сан) басыла. Россия Эчке эшләр министрлыгы башлангычында мөселманнар тормышын яктырты, ил эчендәгә мөселман халыкларының милли хәрәкәтен контрольдә тоту һәм аларга чит илләрдәгә диндәшләренә йогынтысын күзәтеп тору максатында нәшер ителә. Мөхәррире итеп атаклы шәркыяте В.В.Бартольд билгеләнә, редакция коллегиясе составына күренекле галимнәр И.Б.Крачковский, А.Н.Самойлович, А.Ф.Хашаб, А.Э.Шмидт керә. Журналда, редколлегия ағзаларын-

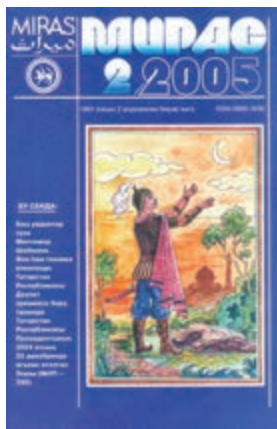
нан кала, Шәрәкьне өйрәнүчеләр: В.А.Гордлевский, Н.Н.Мартиневич, А.А.Семёнов, А.Г.Туманский һ.б.ның мәкаләләре басыла. Эчке эшләр министрлыгы куйган максаттан аермалы буларак, Бартольд Россиядә исламның өйрәнүне Европа фәне дәрәжәсенә күтәргә тырыша. Академик характердагы, Россия мөселманнары проблемаларыннан ерак булган мәкаләләр дә (Шмидтның «Дин буларак ислам турында очерклар» («Очерки ислама как религии»), С.Смогоржевскийның «Алжирдагы әдәбият факультетының фәнни эшчәнлегенә хакында» («Из научной деятельности словесного факультета в Алжире»), Хашабның «Хәзерге Персиянең икътисади хәле һәм аның башка илләр б-н сәүдәсе» («Экономическое положение современной Персии и её торговля с прочими странами»), Бартольдның «Хәлифа һәм солтан» («Халиф и султан»), шәркыятечеләрнең Афинада үткән XVI Халыкара конгрессы турында хисап, ш.у. Европада исламның өйрәнүчеләренә эшләренә рецензияләр, ш.и. венгр галиме Г.Вамберинның 20 йөз башында татарлар арасындагы мәдәни аңарышны хуллаган «Русия татарлары арасында мәдәни хәрәкәт» («Культурное движение среди русских татар», 1912, № 2) мәкаләсенә җавап басыла. 1912 дә редакция исламның өйрәнүне яктыртырга багышланган басмаларга — немецчә «Der Islam» («Ислам»), инглизчә «The Moslem World» («Мөселман дөньясы»), французча «Revue du Monde Musulman» («Мөселман дөньясына күзәтү») журналларына күзәтү ясай. Журналның артык фәнни булуы Эчке эшләр министрлыгы житәкчелегенә ошамый, шул сәбәпкә 1913 тә Гамәли Шәрәкь академиясе (Петербург) укуычулары тарафынан Д.М.Позднеев житәкчелегендә яңа редакция оеша. Мәкаләләрнең күбесен авторын күрәтмичә баса башлыйлар. Төп игътибар мөселман дөньясындагы ижтимагый-сәясәти процессларга, аларның төп юнәлешләренә һәм шәхесләренә юнәлтелә. «Панисламизм мәсьәләсенә карага» («К вопросу о панисламизме»), «Панисламизм һәм пантюркизм» («Панисламизм и пантюркизм»), «Россиядә пантюркизм» («Пантюркизм в России»), «Ике агым» («Два течения») мәкаләләрендә татар милли хәрәкәтенә либераль өлеше лидерлары буларак — Ш.Мәржани, Г.Баруди, З.Камали, Р.Ибраһимов, М.Бигиев, консерватив өлеше буларак «Дин вә мәгъийшәт» г-тасы редакциясе күрсәтелә. Мәкаләләрдә Ж.Вәлиди, Й.Акчүра, Г.Ибраһимовның пантюркизмга үзәнчәлеккә карашлары яктыртыла. Татарлар арасында исламдагы реформаторлык хәрәкәтенә идеологлары буларак М.Бигиев, З.Камали исемнәре атала. Реформаторлык тенденциясе татар матур әдәбиятында да күзәтелә. «Мөселман вакытлы матбугаты» бүлегендә Россия, Төркия, Мисыр матбугатына күзәтү дә ясала. Төп игътибар татар вакытлы матбугатына бирелә («Ак юл», «Бәняелхак», «Вақыт», «Дин вә мәгъийшәт», «Идел», «Кояш», «Мәктәп», «Нур», «Сибиряк», «Хокук вә хәят», «Шура», «Йолдыз»), алардагы мәкаләләр Россия мөселманнары тормышын өйрәнүдә төп чыга-

нак булып тора. Редакция Россия Эчке эшләр министрлыгының мөселман дини оешмаларын үзгәртүгә кору мәсьәләләре буенча киңәшмә уздырырга жыену хәбәрәнә карата татар матбугатының фикерләрен анализлый. Саннан-санга Россия мөселман уку йортларындагы вазгыятькә күзәтү рәвешендә «Россия мөселманнарында мәктәп мәсьәләсе» мәкаләләр сериясе басылып бара. Татар матбугатындагы мәкаләләргә тикшерү нигезендә журналда мөселман жәмгыятендә хатын-кызларның хәле үзгәрү, аларның тигез хокуктылыкка, белемгә, иректә омтылу тенденциясе билгеләп үтелә. Чит ил тематикасында үзәк урынны Россия мөселманнарына йогынтысы үсү һәм Балкан мәсьәләсенә кирекарарлы баруына бәйләп рәвештә Төркия алып тора. 1913 тә «Мөселман китап елъязмасы» рубрикасында гарәп, авар, казакъ, кумык, кыргыз, татар һ.б. телләрдә басылган яңа китаплар турында Матбугат эшләре бүенча баш идарә нәшер иткән «Китап елъязмасы» өзекләр биреп бара. Журнал, акча б-н тәэмин ителмәү сәбәплә, басылудан туктый.

Әд.: Х а й р у д и н о в Р.Р. «Мир ислама»: Из истории создания журнала // Мир ислама. 1999. № 1/2.

Р.А.Айнетдинов.

«МИРАС», айлык ижтимагый-сәяси, фәнни-популяр һәм әдәби-нәфис журнал. Оештыручылары: «Мирас» ж-лы редакциясе, «Мирас» фондының фәнни советы, ТР Мәдәният министрлыгы. 1991 елдан Казанда татар телендә, 2008 дән рус, төрек, инглиз телләрендә дә нәшер ителә. Баш мөхәррире — М.Ж.Сәхәпов. Даими рубрикалары:

«Мирас» журналы.

«Милли мәгариф», «Халык ижаты», «Шигърият», «Тарихи мирас», «Сәяси мирас», «Археологик мирас», «Сәнгать белеме мирасы», «Борынгы бабаларыбыз тарихы», «Алтын Урда тарихы», «Казан ханлыгы тарихы», «Төрки халыклар дөнәсы», «Мирас» энциклопедиясе, «Мирас» почтасы» һ.б. Журнал битләрендә татар халкының тарихи-мәдәни мирасы истәлекләре басыла, аларны саклау һәм өйрәнүгә мөһим мәсьәләләргә тикшерелә. Журнал татар халкының, Россиянен башка халыкларының мәдәни мирасын про-

пагандалау буенча зур эш башкара, жәмгыятьнең рухи-әхлакый нигезен булдыру һәм үстерүдә катнаша. «Мирас»та атаклы язучы һәм публицистларның мәкаләләре басыла, журнал б-н Татарстан, РФ һәм чит илләр галимнәре, мәдәният эшлекчеләре хезмәттәшлек итә. 1992 дә редакция Кол Гали исем. Халыкара бүләк булдыра. 2010 да чыгудан туктый. 2012 дән «Чын мирас», 2014 тән «Безнең мирас» булып чыга башлый. Баш мөхәррире — Л.Лерон.

МИРБУЛАТ (Хәйр Булат, Пулат, Мирбулат) (?–1363), Алтын Урда ханы (1362 дән). Жүчи нәселеннән булмаган дип фараз ителә. Алтын Урдадагы тәхет чуалышлары чорында идарә иткән хан. Аксөякләр ярдәмендә *Мөрид* ханны Сарай әл-Жәдид тәхетеннән куа. 1362–63 елларда үз исемнән акча суктыра. 1363 нең көзендә Сарай әл-Жәдид әмир Мамай тарафыннан басып алынган, М. тәхеттән төшерелә, үтерелүе ихтимал.

Әд.: Греков Б.Д., Якубовский А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.–Л., 1950; Сафаргалеев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Куликовская битва. М., 1980; Мухаматиев А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983.

И.Л.Измайлов.

МИРГАЗИЗОВ Марсель Зәки улы (1.1.1935, Казан), стоматолог, мед. фән. д-ры (1980), проф. (1980), ТРның атказ. фән эшлекчеләсе (1993). Проф. И.М.Оксман шөкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1959), шунда ук ортопедик стоматология кафедрасында эшли. 1961 елдан Кемерово мед. ин-тының ортопедик стоматология кафедрасында, бер үк вакытта (1968 дән) стоматология ф-ты деканы. 1991 дән Казан мед. ун-тының ортопедик стоматология каф. мөдире. Хезмәтләре стоматологиядә форма саклау эффектына ия кушылмалардан үтә сыгылмалы имплантатлар һәм конструкцияләр куллануга карый.

Хезм.: Применение сплавов с эффектом памяти формы в стоматологии. М., 1991; Сверхпластичные имплантаты и конструкции из сплавов с памятью формы в стоматологии. М., 1993; Аттагмены в зубных протезах. Метод. пособие. К., 2000; Ортопедическое лечение поражений твёрдых тканей зубов чешуйчатými коронками. К., 2000.

Әд.: Андреев И.М., Красильников С.Н. Миргазизов Марсель Закиевич // Стоматологический факультет: История в биографиях. К., 1986.

МИРГАЛИМОВ Илгизәр Миргасыйм улы (5.8.1942, Сарман р-ны Сарман а.), дирижёр, педагог, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1991), пед. фән. д-ры (2001), проф. (2002). 1967 елда Мәскәү мәдәният ин-тының оркестр бүлеген тәмамлый. 1967–75 тә Алабуга сәнгать уч-щесендә, 1975 тән Казан мәдәният һәм сәнгать ун-тында укыта. Халык музыка уен кораллары оркестрларының бөтенроссия һәм респ-ка конкурслары һәм фестивальләре лауреаты. Мәдәни-агарту өлкәсендә эшләрчәк белгечләрнең һөнәри юнәлешләре мәсьәләләренә караган фәнни хезмәтләр авторы.

Хезм.: Социально-педагогические проблемы профессиональной направленности вузов культуры. К., 1984; Социально-педагогическое моделирование профессиональной направленности в вузах

культуры: содержательный аспект. К., 2000; Педагогическое, аксеологическое моделирование профессиональной направленности в вузах культуры. К., 2001.

МИРГОРОДСКИЙ Александр Сергеевич (12.9.1944, Рязань өлкәсенә Скопин ш. — 23.11.1994, Казан), композитор, пианист, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлекчеләсе (1988). 1973 елда Казан консерваториясен фортепиано (Н.Фомина классы) һәм композиция (А.Леман, А.Монасийпов, Б.Трубин класслары) буенча тәмамлый. 1963 тән Тува АССРның Чадан шәһәре музыка мәктәбендә, Тула музыка уч-щесендә укыта. Новосибирск консерваториясендә концертмейстер булып эшли. 1971–78 дә, 1982–84, 1991–94 тә Казан консерваториясендә укыта. 1978–82 дә Казан кинохроника студиясе, Казан (Зур драма, Татар акад. театрлары), Киров, Мурманск, Архангельск шәһәрләренә драма театрлары б-н документаль фильмнарға һәм спектакльләргә муз. бизәлеш авторы буларак хезмәттәшлек итә, 1984–91 дә Түбән Кама, Чаллы шәһәрләрендә укыта һәм музыка-агарту эшләре алып бара. Төрле жанрда зур күләмле әсәрләр, биргәк тә инструменталь музыка: симфонияләр, инструменталь концертлар, аерым музыка уен кораллары һәм музыка уен кораллары коллективлары өчен камера әсәрләре ижат итә. Композитор М. стиленә интеллектуальлек һәм романтик экспрессия берлеге, муз. тәэсирлеккән заманча чаралары б-н дә, традицион чаралары б-н дә иркен эш итү хас. Аның музыкасы эмоциональ кирекарарлы, рациональлек, форма оригинальлеге, муз. фикер тапкырлыгы б-н аерылып тора. М.ның аеруча еш башкарылган, шу. респ-ка үзәк басмаларында басылып чыккан әсәрләре арасында орган өчен язылган полифоник сюиталар, инструменталь концертлар, фортепиано әсәрләре, симф. оркестр өчен «С.Сәйдәшевкә музыкаль бүләк», Икенче (А.Ключарёв истәлегенә) һәм Дүртенче «Романтик» (С.Рахманинов истәлегенә) симфонияләре һ.б. бар. М. әсәрләре танылган музыкантлар (Р.Абдуллин, Н.Фомина, М.Сиражетдинов, А.Әсәдуллин, Д.Антонов, А.Гыйльфанов) һәм музыка коллективлары (ТРның Дәүләт симф.оркестры һ.б.) репертуарына керә. Пианист буларак чыгышлар ясып, А.Монасийпов С.Гобәйдуллина һ.б.ның ижади портретларын, рецензияләр, музыка сәнгәтенә караган мәкаләләр бастырып чыгара. 1974 тән, СССР, Россия, Татарстан Композиторлар берлекләре эгзасы буларак, ижтимагый музыка эшчәнлегә алып бара.

Төп әсәрләре: 5 симфония (1973, 1974, 1975, 1980, 1987); Паганини темаларына симф. вариацияләр (1975); оркестр б-н фортепиано өчен 1 нче (1974) һәм 2 нче (1979) концертлар; соло уйнаучы төрле музыка уен кораллары (фортепиано, флейта, скрипка, виолончель, кларнет, фагот, тромбон) өчен сонаталар; камера инструменталь ансамбльләре өчен әсәрләр (сонаталар, сюиталар, кваттет, квинтет); орган өчен полифоник сюиталар; 2 хор кантатасы; вокаль әсәрләр (А.Ахматова шигърьләренә язылган цикл, жырылар һәм романслар); документаль фильмнар һәм драма спектакльләренә музыка һ.б.

роки у новорожденных. К., 2002 (автордаш); Врождённые пороки сердца у новорождённых и детей первого года жизни. К., 2008; Врождённый порок сердца. Трагедия на всю жизнь или временные трудности. К., 2011 (автордаш).

МИРОЛЮБОВ Михаил Григорьевич (29.5.1931, Мәскәү — 17.2.2007, Казан), ветеринар-акушер, вет. фән. д-ры (1989), проф. (1990), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1996). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1955), Удмурт АССРның Богатырка МТСы баш вет. табибе (1955–56), Ува р-ны баш вет. табибе (1957–58) булып эшли. 1959–60 елларда Казан зооботаника бакчасында зоол. бүлгегә мөдире. 1960 тан Казан вет. ин-тында, акушерлык һәм гинекология каф. мөдире (1989–99), каф. профессоры (1999 дән), хезмәтләре сыйрларга жилән шешү авыруына диагноз кую, авыруны дөвалау һәм кисәтү, төрле төр хайваннарда ана зат кысырлыгы һәм ата зат импотенциясе симптоматикасы, транс яралгысын трансплантацияләү, а.х. терлекләренә үрчем бируенә әйләнә-тирә мохит тәэсире мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Резервы повышения молочной продуктивности у коров. К., 1983; Лошадь. К., 1997; Ветеринарное акушерство, гинекология и биотехника размножения. М., 1999 (автордаш); Записки ветеринарного врача. К., 2003.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

Ә.Х.Фазылжанов.

МИРОНОВ Алексей Максимович (15.2.1866, Харьков ш. — 1929 дан соң), сәнгать тарихчысы, педагог, музей хезмәткәре, коллекционер. Харьков ун-тының тарих-филол. ф-тын тәмамлый (1888). 1891 елдан Мәскәү ун-тының сәнгать теориясе һәм тарихы каф. приват-доценты, бер үк вакытта Мәскәү Румянцев жәмәгәт музейнең уку залы мөдире (1901 дән). 1892–94, 1895 тә чит илләрдә стажировка уза, Римдагы Германия археол. ин-тында докладлар б-н чыгышлар асы (1894). Фөндә үзенә остазлары дип И.В.Цветаев һәм Ф.И.Буслаевны саный. 1906 дан Казан ун-тында, сәнгать теориясе һәм тарихы кафедрасында проф. (1914), атказ. проф. (1916), эстетика төгълматлары тарихы, антик дәвер, христиан, Яңарыш чоры сәнгате буенча курслар укый. Бер үк вакытта, 1907 дән, *Казан университетның нәфис сәнгать һәм борынгы истәлекләр музейе* мөдире, 1909 дан университетның драма һәм әдәбият түгәрәкләре житәкчесе. Шәкертләре арасында Б.П.Денике, П.А.Радилов, П.М.Дульский, Н.А.Щербатов, А.А.Фёдоров-Давыдов бар. Шулай ук Югары хатын-кызлар курсларында (1906–17), музыка уч-щесендә укукта, Казан сыңлы сәнгать мәктәбенә Попечительләр ком-ты әгъзасы булып тора (1908–17). 1919 нын февралендә бөтенроссия конкурсында Казан ун-ты профессорлары составына сайлана. 1922 дән ижтимагый фәннәр каф. деканы вазифаларын башкара. Бер үк вакытта Казан дөүләт архит-ра-сынлы сәнгать остаханәләрендә сәнгатьләрнен гомуми тарихын укукта (1918–26). Музейлар төзелешендә актив катнаша: 1919 дан ТАССР Мәгариф халык комис-тының музейлар һәм борынгы ядкарларне саклау эшләре бүлгегә әгъ-

засы, рәис (Б.Ф.Адлер) урынбасары. 1926 дан Ташкентта, Урта Азия ун-ты профессоры, университетның Шәрәк музейлары эшләре буенча музейлар секциясе мөдире.

М. тормышының Казан чоры фәнни тикшеренү, музей, күргәзмәләр оештыру, жыю эшчәнлегенә колачлай. Аның тикшеренүләр өлкәсе антик һәм элгәреге христиан дәвере сәнгатен, Яңарыш чоры сәнгатен, аерым алганда, А.Дюрер ижатын, 17–18 йөзләр рус сәнгатен үз эченә ала. М.ның декоратив-коллекциясендә, башлыча, Европа — Италия, фламанд, Голландия, Франция мәктәпләре, ш.у. 19 йөз рус сәнгате әсәрләре (шул заман атрибуциясе буенча) була. Казан ун-тының нәфис сәнгать һәм борынгы истәлекләр музейе мөдире буларак, китапханә һәм предметлар коллекцияләрен туулау б-н шөгьльләне, төп игътибарын сыңлы һәм декоратив-гамәли сәнгатьнең асыл әсәрләрен алдыруга юнәлтә, ун-тның төп биңасында музей экспозициясе оештыра. Берничә тапкыр музейга үз тууланмасыннан сәнгать әсәрләре бүләк итә. Казан сыңлы сәнгать мәктәбенә Попечительләр ком-ты әгъзасы буларак, шәхси тууланмалардан рев-циягә кадәр чорда иң зур күргәзмә булып танылган «Казанның сәнгать хәзинәләре» күргәзмәсен оештыра һәм уздыра (1916). 1920 елларда М. ТАССР Мәгариф халык комис-ты каршындагы музейлар һәм тарих, сәнгать ядкәрләрен саклау эшләре бүлекчәсенә эшчәнлегендә актив катнаша. Музей фондын тууландыру максатында реквизицияләнган мөлктәнен тарихи-сәнгати әһәмиятен ачыклау эшенә житәкчелек итә. 1924 тә сәнгать эксперти сыйфатында чиркәү, монастырь һ.б. учреждениеләрдән конфискацияләнган затлы әйберләренә ачларга ярдәм итү өчен сату максатында махсус фәнни-сәнгать комиссиясе составында эшли. *Казандагы беренче Дөүләт сәнгать һәм фән күргәзмәсен*, «*Шәрәк халыклары мәдәнияте күргәзмәсен*» (китаплар бүлгегә), Бөек француз рев-циясе тарихы күргәзмәсен оештыруда катнаша. «Красная Татария» г-тасы, «Казанский музейный вестник», «Вестник просвещения ТАССР» ж-лларында сәнгать һәм тарих ядкәрләрен саклау, хәзерге заман сыңлы сәнгате гамәлият, татар нәфис һөнәрчелеге мәсьәләләренә кагылышлы мәкаләләр бастыра; беренчеләрдән булып Казанда татар сәнгате музейне оештыру зарурлыгы мәсьәләсен күтәрә. 4 нче дәрәжә Изге Владимир, 2 нче һәм 3 нче дәрәжә Изге Анна, 3 нче дәрәжә Изге Станислав орденнары б-н бүләкләнә.

Хезм.: Московский публичный и Румянцевский музей как художественно-воспитательное учреждение. М., 1898; Альбрехт Дюрер, его жизнь и художественная деятельность. К характеристике эпохи Возрождения в немецком искусстве // Уч. зап. Моск. ун-та. Отд. историко-филолог. 1901. Вып. 31; Фальсификация, подражания и копии произведений Альбрехта Дюрера в русских художественных собраниях // Уч. зап. Казан. ун-та. 1908. Т. 75, кн. 10; Изображение богини Победы в греческой пластике // Уч. зап. Казан. ун-та. 1911. Т. 78. Кн. 1–4; Музейный фонд как источник для выставок // Первая государственная выставка искусства и науки в Казани: Каталог. К., 1920; Татарский музей в Казани // Вестн. просвещения. К.,

1923. № 6; Художественные ремёсла у татар // Причал. 1925. № 6.

Әд.: К л ю ч е в с к а я Е. Из истории искусствознания в Татарстане // Татарстан. 1996. № 10; Сы ч е н к о в а Л. Алексей Максимович Миرون. Попытка научной реабилитации // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2004. № 1; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

Е.П.Ключевская.

МИРОНОВ Анатолий Владимирович (23.3.1945, Горький өлкәсенен Лукоянов р-ны Кудеярово а.), педагог, географ, геогр. фән. канд. (1977), пед. фән. д-ры (1995), проф. (1996). Казан ун-тын тәмамлый (1972). 1974–86 елларда Алабуга пед. ин-тында, башлангыч белем биру методикасы һәм педагогикасы ф-ты деканы (1983 тән). 1986 дан Чаллы пед. ин-тының башлангыч белем биру методикасы һәм педагогикасы каф. мөдире. 2011 дән Чаллы социаль-пед. технологияләр һәм ресурслар ин-тында. Хезмәтләре Татарстанның физик географиясе, педагогларны укыту һәм экологик тәрбия проблемаларына карый.

Хезм.: Сельскохозяйственные ландшафты лесостепи Поволжской возвышенности. К., 1984; Содержание экологического образования будущего учителя. К., 1989; Преподавание экологии в школе. М., 2004.

МИРОНОВ Виталий Григорьевич (10.1.1933, Мәскәү өлкәсенен Ивантеевка эшчеләр пос. — 16.3.2001, Казан), кино операторы, кино режиссёры, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1993). Югары хәрби-дигнез уч-щесен (1957), Бөтенсоюз кинематография ин-тының операторлар ф-тын (Мәскәү, 1971) тәмамлый. 1958 елда һөвәскаләр киностудиясендә «Уралга походка» («В поход на Урал») дип аталган беренче фильмын төшерә. 1958–95 елларда Казан телестудиясендә: баш оператор, 1964 тән оператор һәм кино төркеме режиссёры. Казан һәм респ-ка тормышындагы аеруча әһәмиятле вакыйгалар турында кинохроника сюжетларын төшерүдә актив катнаша, Татарстанда «Казаным» («Моя Казань», 1972) дип аталган беренче төсле документал фильм төшерә. М.ның 55 фильмы ил күләмендә тарату һәм Узәк телевидениедән күрсәтү өчен кабул ителә. Алар арасында «Күңелдә яз» («В душе весна», 1964), «Янадан туган риваять» («Возрождённая легенда», 1966), «Галина Калашникова бии» («Танцует Галина Калашникова», 1967), «Салих Сәйдәшев көйләре» («Мелодии Салиха Сайдашева», 1968), «Иделдән көйләр» («Мелодии с Волги», 1970), «Татар опералары сәхифәләре буенча» («По страницам татарских опер», 1972), «Гали Ильясов жырлый» («Поёт Гали Ильясов», 1974), «Татар гармуннары» («Татарские гармошки», 1974), «Ростәм Яхин көйләре» («Мелодии Рустема Яхина», 1981), «Чуаш бизәкләре» («Чувашские узоры», 1983) муз. фильмнары, фильм-концертлары, ш.у. Б.Урманче ижаты турында «Сагыш» фильмы, композитор Л.Батыр-Болгарига багышланган «Кайту» («Возвращения», 1992) фильм-портреты, Н.И.Якушенко, В.В.Кешнер, Ю.С.Федотов һ.б. актёрлар ижаты турында телевизион фильмнары аеруча әһәмияткә ия. Казан те-

П.А. Миронов.

Л.М. Миропольский.

лестудиясе тарихына багышланган күп серияле «Жиде кич» («Семь вечеров») документаль фильмын төшерүдә катнаша. Бер үк вакытта күп кенә фильмнарның операторы һәм режиссёры була. М. ижатына кадрны салмак монтаждау, эре планнарның күплеге, материалны нечкә тоемлау, геройларының рухи дөньясын тирән тоя һәм аны тәэсирлеләп итеп яктырта белү хас.

Е.П.Алексеева.

МИРОНОВ Владимир Фёдорович (12.9.1957, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (1995), проф. (2000), ТРның атказ фән. эшлеклесе (2005). 1979 елда Казан ун-тын тәмамлый һәм 1995 кә кадәр шунда ук эшли (бүленеп: 1983–86 да Казан химия-фотография сәнәгәте технол. һәм проеклаштыру фәнни-тикшеренү ин-тында). 1995 тән РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында, табигый кушылмаларның фосфорлы аналоглары химиясе лаб.-ясененә эйдәп баручы фәнни хезмәткәре, 2000 нән мөдире, бер үк вакытта Казан ун-тының органик химия каф. профессоры. Хезмәтләре элементорганик кушылмалар химиясенә карый. М. α -фосфориллы триалкилфосфитларны һәм перфторкарбон к-таларының фосфориллы кушылмаларын синтезлей һәм реакциягә саләтен тикшерә. Пластикфикация, инсектоакарицид һәм вирусларга актив каршылык үзлекләренә ия булган кушылмаларны ача. Органик синтезда (ш.и. фосфорорганик кушылмалар синтезында) табигый кушылмаларны фосфориллау өчен югары нәтиҗәле реагентлар табу максатында фторалкилфосфитлар куллану юлларын тәкъдим итә. Органик кушылмаларга галогенфосфораннар куллану галогеннар керту алымнарын, шу. бензо[e]-1,2-оксафосфориннар — табигый биоактив кушылмаларның фосфорлы аналогларын — кумариннар һәм α -хроменнар синтезлауның оригиналь ысулын эшли, нәтиҗәдә, табигый полифеноллы кушылмаларны яңа гетероциклларга модификацияләү мөмкинлеге туа. Сот, салицил, миндаль һ.б. гидроксикарбон к-таларның фосфориллы кушылмалары химиясенә; жиде буынлы фосфорлы гетероцикллар — физиол. актив кушылмаларның табигый аналогларын синтезлау алымнарына караган хезмәтләрен автордашы. Табигый чыганақлардан — амарант, люпиннар пектиннар һәм аксым алу технологиясен эшләүдә, аларның төзелешен, биологик активлыгын һәм аларны югары туклыклы азык һәм терлек азыгы өстәмәләре

сыйфатында куллануны тикшерүдә, шу. анемиягә каршы тәэсирлеләп пектин полиметалл-комплексларын уйлап табуда катнаша. Уйлап табуга 18 авторлык таныкылыгы һәм патенты бар. ТР ФАнең Г.Х.Камай исем. бүлгә лауреаты (2003).

Хезм.: Фторалкоксипроизводные трёхвалентного фосфора: Синтез и реакционная способность // Успехи химии. 1996. Т. 65, вып. 11 (автордаш); Р-функционализованные фосфораны в реакциях присоединения // Журн. общей химии. 1996. Т. 66, вып. 3 (автордаш); Успехи в развитии химии гетероциклических производных фосфора в работах Казанской химической школы // Рос. хим. журн. 1999. Т. 43, № 3–4 (автордаш).

МИРОНОВ Павел Андреевич (12.11.1919, Казан губ., Чистай өязе Рус Сарсазы а. — 26.4.1945, Чехословакия, Брно ш. янында жирләнә), Сов. Союзы Герое (15.5.1946, үлгәннән соң), гв. кече лейтенанты. Кама елга пароходчылыгында механик чырамыссыз булып эшли (Чистай ш.). 1939 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 дән Бөек Ватан сугышы фронтларында. 33 нче гв. кавалерия полкы танкага каршы батареясының үткә тоту взводы командиры (6 нчы гв. кавалерия корпусының 8 нче гв. кавалерия дивизиясе). 2 нче Украина фронты гаскәрләре составында Венгрия, Чехословакияне азат итүдә катнаша. 1945 нең 26 апрелендә Брно шәһәрненән төньяк-көнбатышта барган сугышларда батырлык күрсәтә: 1 танк, 4 БТРны юк итә һәм 2 тушны сафтан чыгара; шул сугышта һәлак була. Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медаль б-н бүләкләнә. Чистай шәһәрненә бер урамы М. исемен йөрә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Я г о д и н с к и й Е.А. Золотые Звёзды речников. М., 1981. Вып. 4; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МИРОНЧЕНКО Валерий Николаевич (26.9.1950, Төнъяк Осетия АССР, Орджоникидзе ш.) генерал-майор (1996), пед. фән. канд. (2000). Югары хәрби гомумгаскәри командирлар үч-шесен (Орджоникидзе ш., 1971), М.В.Фрунзе исем. Хәрби академияне (Мәскәү, 1988) тәмамлый. 1971 елдан Идел бую хәрби округында: мотоукучылар взводы командиры, 1976 дан рота командиры, 1978–83 тә штаб башлыгы, батальон командиры. 1983–85 тә Төркестан хәрби округының мотоукучылар командиры урынбасары. 1988 дән полк командиры, 1990 нан Идел бую хәрби округының мотоукучылар дивизиясе штабы башлыгы. 1995 тән Казан югары хәрби командирлар үч-шесе башлыгы, бер үк вакытта Казан хәрби гарнизоны башлыгы. Кызыл Байрак, Кызыл Йолдыз, «Шәхси батырлык өчен», Почёт, Әфганстан Респ-касының Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кто есть кто в Республике Татарстан. К., 1996.

МИРОПОЛЬСКИЙ Леонид Михайлович (16.6.1896, Казан губ. Спас Затоны а. — 27.6.1965, Казан), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1936), проф. (1934). ТАССР, РСФСР-ның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1945,

1947). Казан ун-тын тәмамлый (1919), шунда ук эшли, Геол.-минерал. ин-ты директоры (1931), минерал. һәм петрография каф. мөдире (1931–65), проректор (1944–46). Бер үк вакытта Казан пед. (1923–32), Казан химия-технол. (1930–31) ин-тларында укыта. 1945 елдан СССР ФАнең Казан ф-лында: Геол. ин-ты директоры (1945–64), Президиум рәисе урынбасары (1945–49). Хезмәтләре Урал-Идел бую төбәгенә минералогиясе, литологиясе, минераллар геохимиясенә, тау тоқымнары һәм файдалы казылмаларына карый. М. Урта Идел буеның төп минералларының барлыкка килү шартларын һәм аларны файдалану юлларын тасвирлай, химик элементларның (V, Ni, Cu, Ba, Ca һ.б.) геохимик үзгәргәнлекләрен һәм Татарстан тер-ясендә палеозой утырмаларының топогеохимик үзгәргәнлекләрен ачыклай. Файдалы казылмаларның экзоген чыганақлары классификациясен эшли. Идел-Кама төбәгенә палеозой катламнарында утырма формацияләү бүленеп чыгуын, Пермь төсле (кызыл) тоқымнарына төс бирүчәнлек сәбәпләрен нигезли. Татарстанда нефть эзләү-разведкалау планын төзүдә катнаша, көрән күмер, бакыр рудалары һ.б. файдалы казылма ятмаларын эшкәртү мөмкинлеген бәяли, төзелеш өчен жылылык һәм тавыш изоляцияләү материалларын, сорбентлар, жирле чималдан минераль йон житештерү буюнча күрсәтмәләр нигезли.

СССР ФАнең Житештерүче көчләр советы каршындагы минераль чимал секциясе рәисе (1941–44), ТАССР Дәүләт план ком-ты каршындагы Фәнни-техник совет рәисе урынбасары (1941–45). Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, Татарстан ҮБКның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Медные руды в пермских отложениях ТАССР и их генезис // Уч. зап. Казан. ун-та. 1938. Т. 98, кн. 1, вып. 10; Топогеохимическое исследование пермских отложений в Татарии. М., 1956.

Әд.: В и н о к у р о в В.М. Л.М.Миропольский. К., 2003.

МИРОТВОРЦЕВ Василий Васильевич (1839, Иркутск губ. — 22.9.1891, Казан), монгол теле, әдәбияты, мәдәнияте, будда дине белгече, тарихчы, тәржемәче, теология магистры (1869). Петербург руханилар академиясен һәм бер үк вакытта Петербург ун-тының Шарекь бүлеген тәмамлаганнан соң (1863), Казан руханилар академиясендә: будда диненә каршы миссионерлык предметлары кафедрасында, 1872–91 елларда рус граждандар тарихы кафедрасында укыта; бер үк вакытта, 1880–84 тә, акад. инспекторы, 1884 тән яңа ачылган миссионерлык бүлегендә будда дине тарихын һәм монгол телен укыта, проф. (1870). 1877 дән Изге Гурый борадәрлегенә тәржемә комиссиясе әгъзасы: бурят теленә «Иске һәм Яңа Гаһендэн изге тарихы» («Священная история Ветхого и Нового Завета», 1878), «Догалык» («Молитвослов», 1882) һ.б. китапларны тәржемә итә. Хезмәтләре монгол теле белеме, будда дине догматикасына карый.

Хезм.: Изложение и критический разбор основных начал буддизма. К., 1873; К биографии

о.Иакинфа Бичурина // Православный собеседник. 1886. Ч. 2; Материалы для истории Пекинской миссии // Православный собеседник. 1888. Ч. 3.

Әд.: З н а м е н с к и й П.В. История Казанской Духовной Академии за первый (дореформенный) период её существования (1842–1870 годы): В 3 ч. К., 1891–92: Василий Васильевич Миротворцев: Некролог. К., 1891.

Е.В.Лунаков.

МИРОШНИЧЕНКО Григорий Кузьмич (1895, Чернигов өлкәсенә Ичня р-ны Ичня а. — 1959, Ульянов ш.), гв. генерал-майоры. 1920 елдан Кызыл Армия сафларында. 1941 елның июненнан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 41 нче аерым укчы бригада, 260 нчы укчы һәм 16 нчы запас укчы дивизияләр командиры. 1946 дан Казан суворовчылар хәрби уч-шесе башлыгы, 1951 дән Ульянов пед. ин-ты профессоры. Ленин, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, өч Кызыл Байрак орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Белов А.А. Мы — из Казанского суворовского. М., 1999.

Р.Р.Сәлахиев.

МИРСӘЯПОВ Илизәр Тәлгат улы (1.1.1954, Әлмәт р-ны Колшәрип а.), төзелеш конструкцияләренә ныклыгы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1994), проф. (1994). 1976 елда Казан төзүче инженерлар ин-тын (хәзер Казан архит-ра-төзелеш ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1999 дан нигезләр һәм фундаментлар, корылмалар динамикасы һәм инженерлык геологиясе каф. мөдире (бүленеп, 1984-95 тә Иваново төзүче инженерлар ин-тында). Хезмәтләре сәнәгать һәм гражданлык корылмаларының нигез һәм фундаментларын проектлаштыруга, тимербетон конструкцияләренә ныклыгын исәпләүгә карый. Төрле режимдагы циклик йөкләнеш астында жыелма-моноклит элементларның чыдамлыгын бәяләү алымнарын эшли (тикшеренү нәтижәләре тимер-бетон конструкцияләр проектлаштырудагы норматив документларның нигезен тәшкил итә). Медальләр, ш.и. Бөтенроссия күргәзмәләр үзәгенә алтын медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Экспериментальные исследования физико-механических свойств глинистых грунтов при длительном трёхосном сжатии // Инженерная геология. 2010, №1 (автордаш); Прогнозирование деформаций оснований фундаментов с учётом длительного нелинейного деформирования грунтов // Основания, фундаменты и механика грунтов. 2011, № 4 (автордаш); Экспериментальные исследования податливости контакта слоёв сталежелезобетонных конструкций при малоцикловых нагружениях // Вестн. МГСУ. 2011, № 2 (автордаш).

МИРУМЯНЦ Сурен Осипович (1.11.1925, Үзбәкстан ССР, Сәмәрканд ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1989), проф. (1991), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1995), РФнә атказ. фән эшлеклесе (2001). Бөек Ватан сугышында катнаша. Үзбәкстан ун-тын тәмамлаганнан соң (1955), Оптика ин-тында (Ленинград) эшли. 1959 елдан Оптика ин-тының ф-лында (Казан, хәзер ДУП ФФЖУ «ГИПО»): 1963–86 да директор, бер үк вакытта, 1965–86 да, молекуляр спектроскопия һәм атом. оптикасы бүлеге башлыгы, 1986 дан молекуляр спектроскопия, интеграль һәм жепселле оптика бүлеге башлыгы, 1996 дан гыйльми секретарь. Хезмәтләре мо-

лекуляр спектроскопиягә, атом. оптикасына, интеграль һәм жепселле оптикага карый. М. электрон-ярынулы катлаулы молекуланың чит газ молекулалары б-н бәрелешү барышында эффектив энергия тапшыруы закончалыкларын билгели; оборона тармагында гамәли куллану өчен, спектрның 1 дән 25 мкм га кадәр аралыгында атмосфераның үтә күрәнмәләгән исәпләү алымнарын эшли; оптик-жепселле элемент линияләре өчен мөбгълүмат агымының оптик-спектраль тыгызлагыч-сирәгайткчләрен тикшерә һәм эшли; ташкумер шахталарында, нефть химиясе сәнәгатенә житештерү цехларында, канализация коеларында, туннельләр, подваллар, цистерналар һ.б.да шартлаучан метан газын табу һәм концентрациясен үлчәү өчен оптик-жепселле система һәм оптик-электрон прибор уйлап таба. Октябрь Революциясе, ике Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Атлас спектров прозрачности по произвольно ориентированным трассам атмосферы. М., 1977 (автордаш); Экспериментальные данные о прозрачности приземных атмосферных трасс различной протяжённости в диапазоне 1–25 мкм. М., 1979 (автордаш); Исследуя тайны оптических явлений // Науч. Татарстан. 1997, № 1 (автордаш); Научно-производственное объединение «Государственный институт прикладной оптики». В 2 ч. К., 1997 (автордаш).

Әд.: Сурен Осипович Мирумянц // Оптический журн. 2000, № 11.

Р.Г.Усманов.

МИРХӘЙДӘРОВ Рауль Мирсәет улы (17.11.1941, хәзер Казакъстан Респ-касы, Актүбә өлкәсенә Мартук пос.), язучы, ТРның атказ. сәнгәт эшлеклесе (1999). Рус телендә яза. Ташкент политехник ин-тын тәмамлай (1968). 1961–80 елларда төзелеш оешмаларында прораб, инженер булып эшли. 1990 нан Мәскәүдә яши. Беренче «Самсон тукталышы» («Полустанок Самсона») хикәясе «Родники» (М., 1971) альманахында басылып чыга. М. ижатын ике чорга бүлгәргә мөмкин. 1970–85 тә ул кечкенә формаларда (хикәя, повесть) яза (Мәскәүдә басылып чыккан «Бәхет кошы» — «Жар-птица», «Оренбург шәле» — «Оренбургский платок», 1978; «Безне онытмагыз» — «Не забывайте нас», 1980 һ.б. жьентыклар). Шуннан соңгы елларда ул күләмлерәк әсәрләр ижат итә. М. — үткен сюжетка корылган, детектив интригага нигезләнган социаль-сәяси романнар авторы. Әсәрләренә героилары — төрле дәрәжәдәге сәясәтчеләр, хакимияткә менеп утырып, ришвәтчеләкә бирелгән чиновниклар, «күлгә»дә яшәүчеләр. Криминаль структуралар турындагы күпкырлы фактик материалны анализлау нәтижәсендә язылган «Жәяүле сәйран» («Пешие прогулки», М, 1988), «Кытай императорының сынары» («Двойник китайского императора», М., 1989), «Кара аксөякләр» («Мать пиковая», М., 1990), «Мин хөкәм итәм» («Судить буду я», М., 1992) романнары совет чорыннан соңгы болганчык еллар хроникасын тәшкит иткән тетралогиягә әверелә. Мәхәббәткә багышланган «Иртәләгән сагыш» («Ранняя печаль», Днепропетровск, 1991) романында язучының беренче ижади эшчәнлек еллары чагылыш та-

ба, төп темалары үсеш ала. «Һәр нәрсәгә — ачкалата» («За всё наличным», М., 1997) романы «яңа руслар» тормышын баян итә, хәзергә көннә зур әфәралары турында сөйли. М. прозасына архитектурниканың күпкатлылыгы, жанрлар синтезы хас. Әсәрләре татар, инглиз, немец, француз, испан, венгр, чех, поляк, грузин, казакъ, үзбәк телләренә тәржемә ителә. 1997 дә Мартук шәһәрәндә язучының музейе ачыла.

Әсәр.: Собрание сочинений. В 4 т. М., 1992–93; Собрание сочинений. В 4 т. Днепропетровск, 1996.

Әд.: Му с т а ф и н Ш.С. Культурно восстанвить труднее, чем экономичу (Беседы с писателем Раулем Мир-Хайдаровым). К., 2007.

Р.Р.Мусабәкова.

«МИРЪАТ» («مرآة» — «Көзгә»), журнал тибындагы брошюралар сериясе. 1900–1903 һәм 1907–1909 елларда С.-Петербургта (16 китап) һәм Казанда (6 китап) татар телендә нәшер ителә. Нашире — Рәшит *Ибраһимов*. Басма татар ижтимагый фикере барлыкка килүдә зур роль уйный. Аңарда татар жәмгыятенә дини һәм ижтимагый-мәдәни тормышы мәсьәләләре яктыртыла. Төп игтибар халык мәгарифе, хәйриячеләкне үстерү мәсьәләләренә юнәлтелә. Мәкаләләре Р.Ибраһимов үзе яза. Шулай ук укучылар хатлары да басыла. Брошюралар бигрәк тә жәдиди мәдрәсәләрдә укучы алдынгы шәкертләр арасында яратып укыла.

Ж.С.Миңнуллин.

МИСЛАВСКИЙ Александр Андреевич (11.12.1828, Воткинск з-дының Каменск пос. — 28.11.1914, Екатеринбург ш.), хирург, офтальмолог, медицина д-ры (1894). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1851), Богословский тау округының (Төньяк Урал) Тура бакыр рудникларында табиб булып эшли. 1856 елдан Екатеринбургта: Түбән Исеть (Өчет), 1859 дан Югары Исеть (Өчет) з-д госпитальләрендә баш табиб (госпиталь каршында анатомия музейе оештыра). М., дөньяда беренче булып, катаракта (1853) һәм зобны (1862) кисеп алу операцияләре ясый. Казан галимнәре династиясен (Н.А.Миславский, А.Н.Миславский, А.Д.Адо) башлап жиберүче. 1881 дә А.А.Миславский исем. стипендия булдырыла. Екатеринбургтагы күз хастаханәсенә (1906 да төзелә) аның исеме бирелә.

Әд.: З а р и п о в И. Династия Миславских // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1999, № 3/4.

В.Ф.Бозоявленский.

МИСЛАВСКИЙ Александр Николаевич (17.2.1880, Казан — 14.12.1958, шунда ук), гистолог, медицина д-ры (1909), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1939). Н.А.Миславскийның улы, А.А.Миславскийның оныгы, проф. К.А.Арнштейн шөкерте. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1904), шунда ук, гистология кафедрасында эшли. Франциядә фәнни командировкада була (1910–12), 1914–17 елларда Кызыл Хачның яра бәйләү отрядлары табибе. 1918 дән Казан ун-тында проф., гистология лаб-ясе мөдире, 1921 дән гистология каф. мөдире, мед. ф-ты деканы, уку-укыту һәм фән бүлеге мөдире (1930 дан Казан мед. ин-тының гистология каф. мөдире). Хезмәтләре периферик нерв

Н.А. Миславский.

системасы һәм аның вегетатив бүлеге морфологиясенә, секреция морфологиясенә карый. Нерв системасының вегетатив бүлеге нейростология олкәсен өйрәнә. «Имезүчеләр тиресендәге катлаулы көпшәсыман (мерокрин) бизләр гистологиясенә караган материаллар» («Материалы к гистологии сложнотрубчатых (мерокриновых) желёз кожи млекопитающих», (1909) монографиясе авторы. Имезүчеләрнең тире катламындагы кайбер бизләрнең аның тарафыннан өйрәнп тасвирланган секрет бүлеп чыгару процессы секрециянең «апокрин» тибы дип атала башлый. М. Бөтенсоюз анатом, гистолог һәм эмбриологлар жәмгыятенә Татарстан респ-ка бүлеге идарәсе әгъзасы (1930 дан). Ленин ордены, Хезмәт Кызыл байрагы ордены, медальләр, ТАСССР ЮС Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: К морфологии железистой клетки. Некоторые детали строения клеток почечного эпителия лягушки // Казан. мед. журн. 1913. № 4; Вопросы морфологии чувствительной иннервации. К., 1958.

Әд.: Забусов Г.И. Проф. А.Н.Миславский и его школа // Казан мед. журн. 1959. № 2; Проблемы морфологии, патоморфологии и реактивности периферических отделов нервной системы. К., 1961. В.Ф.Богоявленский.

МИСЛАВСКИЙ Николай Александрович (17.4.1854, Урал, Тура рудниклары — 25.12.1928, Казан), физиолог, медицина д-ры (1885), СССР ФАның мөхбир әгъзасы (1927), РСФСРның атказ. фән. эшлеклесе (1926). А.А.Миславскийның улы. Казан физиол. мәктәбенә нигез салучыларның берсе. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1876), шунда ук эшли: 1891–1910 һәм 1919–28 елларда физиол. каф. мөдире, 1895 тән проф., 1918 дәр. ректор, бер үк вакытта, 1907–10, 1915–19, 1924–26 да, мед. ф-ты деканы. 1886 да фәнни командировкада була (Лейпциг, Париж). Хезмәтләре вегетатив нерв системасы физиологиясе һәм морфологиясенә карый. М. нерв регуляциясе механизмын өйрәнә, имезүчеләрнең озынча миендә сулыш үзәге урнашкан урынның билгели, баш миye зур ярымшарлары кабыгының эчке органнарга, шома мускулатураның хәрәкәтләнү һәм тукталу иннервацияләренә, бизләрнең тышкы һәм эчке секрециясенә тәсирен ачыклай. Сидек куыгының хәрәкәт үзәкләре, үзәк нерв системасының селәгәй бизләре, ашказаны бизе, аналык жиңсәсе бизе, мәни бизе (простата), күз карасы бизендәге нерв аппараты б-н элементсен тирәнтен тикшерә. М. тарафыннан (М.Н.Чебоксаров житәкчелегендә) бөер осте бизләренә секреция нервы

ачыклана, галимнең турыдан-туры катнашында бугазының өске нервының калкансыман биз секрециясенә тәсире турында ачыш ясалган.

Х е з м.: О дыхательном центре. К., 1885; К гистологии продолговатого мозга // Архив психиатрии. 1888. Т. 6; О влиянии мозговой коры на отделение слюны // Медицинское обозрение. 1888. № 13 (автордаш); К изучению о влиянии мозговой коры на расширение зрачка // Неврологический вестн. 1903. Т. 11; Избранные произведения. М., 1952.

Әд.: Кибяков А.В., Лебедев К.В. Н.А.Миславский. М., 1951.

В.Ф.Богоявленский.

МИССА́РОВ Мөкаддәс Жиммөхтәсип улы (9.9.1955, Кыргызстан ССР, Ош өлкәсенә Сулюкта ш.), математик, физика-матем. фән. д-ры (1999), проф. (2001). 1977 елда Мәскәү ун-тын тәмамлый. 1980 нән Казан ун-тында эшли, икътисади кибернетика каф. профессоры (2001 дән). Хезмәтләре матем. физикага һәм ихтималлык теориясенә карый. М. Евклид модельләрендә ренормальләшкән төркемне сурәтләү өчен проекцион гамилтонианнар формализмын эшли. Кырның квант теориясенә *p*-адик модельләренә яңа классын кертә, аларның үзлекләрен өйрәнә, *p*-адик модельләрдә кабаттан нормальләштерү теориясен төзи. Иерархик фермион модельнең төгәл чишелеш таба, бу модельдә ренормальләшкән төркемнең динамикасын тикшерә, критик күренешләренә һәм симметрияләрен сурәтли.

Х е з м.: Критические явления в фермионной иерархической модели // Теорет. и мат. физика. 1998. Т. 117, № 3. Renormalization group solution of fermionic Dyson model // Asympt. Comb. with Appl. to Math. Phys. Netherlands, 2002.

МИСТАКІЙ Сергей Андреевич (1779, Греция — 24.1.1853, Казан), антик телләр белгече. Бухарестта (Румыния) белем ала. 1821 елдан Россиядә. 1823–39 да Казан ун-ты профессоры. Гимназияләр өчен борынгы грек әдәбияты хрестоматиясе авторы.

МИТИН Анатолий Владимирович (26.2.1938, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1986), проф. (1991), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1998). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1960), Казан авиация ин-тында эшли. 1965–87 елларда СССР ФА Казан ф-лының Физика-техника ин-тында, 1987 дән Мәскәү энергетика ин-тының Казан ф-лында физика каф. мөдире. 1998 дән Казан тех. ун-ты профессоры. Хезмәтләре каты жиһемнәрдә Мәссбауэр спектроскопиясенә, квант акустикасына һәм магнит күренешләре физикасына карый. М., беренче булып, ферромагнетикларда гамма-магнитик резонанс (ГМР) эффектын күзәтү мөмкинлеген күрсәтә; гамма-нурланышның ультратавыш модуляциясе теориясендә төп чишелешләренә таба; ГМР ярышынуы китереп чыгарган интерференция күренешләрен: гамма-нурланышның магнит-квант тибешләрен, төштәге изомер дәрәжәләренә квазиэнергетик магнит хәләтләре арасындагы интерференцияне, Мәссбауэр йоткычының индукцияләнгән резонанслы үтә күренмәләгән теоретик яктан фаразлый.

Х е з м.: Гамма-магнитный резонанс // Журн. эксперим. и теорет. физики. 1967. Т. 52; Гамма-ре-

зонансная спектроскопия твёрдого тела в условиях высокочастотного возбуждения // Успехи физ. наук. 1976. Т. 120 (автордаш); Аморфные магнитные сплавы // Электротехника. 1996. № 7 (автордаш); Нелинейная гамма-резонансная спектроскопия // Изв. РАН. Сер. физ. 1998. Т. 62.

МИТРЭЙ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрнән 16 км көнчыгыштарак, Эстәрле елгасы буенда. 2010 елда 358 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Яңа Митрэй, Енаулова исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы асабалар, дүдүлт крестьяннаре һәм типтәрләр катлавына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2437 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Чәкән волостында, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Тымьтык, 1931 нең 30 октябреннән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халкы саны: 1859 да — 785, 1889 да — 862, 1910 да — 1109, 1920 дә — 1433, 1926 да — 1460, 1938 дә — 1268, 1949 да — 826, 1958 дә — 599, 1970 тә — 571, 1979 да — 463, 1989 да — 289, 2002 дә — 361 кеше.

МИТРОПОЛІТ (грек. — *mētropolitēs* — башкала), христиан динендә архиерейларның югары руханилык дәрәжәләренә берсе. Эре епархия башлыгы, патриархка яки ниндәи дә булса автономияле православие чиркәвенә буйсына. *Казан епархиясе* 1589–1724, 1727–31, 1775–82, 1917–22 елларда һәм 2012 дән М. тарафыннан идарә ителә (к. *Гермоген, Ефрем, Анастасий*).

МИТРОФА́НОВ Петр Митрофанович (2.12.1934, хәзер Чуаш Респ-касының Красноармейский р-ны Янгасы а.), ветеринар-микробиолог, вет. фән. д-ры (1983), проф. (1988). Казан вет. ин-тын тәмамлый (1962). 1962–63 елларда Красноармейский р-нында ит һәм азык-төлек сыйфатын тикшерү станциясе мөдире, районның баш вет. табибе. 1963–75 тә Казан вет. ин-тының патологик анатомия кафедрасында. 1975–90 да ВАСХНИЛның Себер бүлеге Ерак Көнчыгыш һәм Себер вет. эксперименталь ин-тында лаб. мөдире (Новосибирск ш.). 1990 нән Мордва ун-тында вет. каф. мөдире. Хезмәтләре патоморфологияга, терлекләрдә хламидия һәм микоплазмага бәйле йогышлы авырларны дөвалауга карый.

Х е з м.: Орнитозная пневмония телят // Профилактика заболеваний молодняка сельскохозяйственных животных. М., 1968 (автордаш); Микоплазмозный мастит у коров // Уч. зап. Казан. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1971. Т. 110 (автордаш).

Әд.: Школа ветеринарных патологоанатомов // Казанский орден. Ленина ветеринарный институт им. Н.Э.Баумана. К., 1993.

МИТРОФА́НОВКА авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрнән 30 км төньяк-көнбатыштарак, Мәллә елгасы буенда. 2010 елда 4 кеше (руслар) яши. 19–20 йөзләргә чигендә

нигез салына. Халкы игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенен имана жире 1005 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Александр-Кармалы волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Сарман, 1935 нең 10 февраленнан — Тымьтык, 1958 нең 16 июленнан — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнан — Әлмәт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халкы саны: 1913 тә — 447, 1920 дә — 439, 1926 да — 347, 1938 дә — 390, 1949 да — 250, 1958 дә — 191, 1970 тә — 93, 1979 да — 49, 1989 да — 34, 2002 дә — 13 кеше.

МИТРАЙКИН Виктор Иванович (14.6.1952, Мордва АССРның Зубова-Поляна р-ны Известь пос.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1994), проф. (1998), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1999). 1974 елда Казан югары хәрби инженер-командирлар уч-щесен тәмамлай. 1981 дән шунда ук эшли (1974–81 дә Киев хәрби округында хезмәт итә), отделение башлыгы (1983 кә кадәр). 2011 дән Казан техник ун-тында. Хезмәтләре юка тышлы конструкцияләрен статик һәм динамик тотрыклылыгына, авиация һәм космос техникасында композицион материаллар механикасына карый. М. модельдә һәм натурдагы ракета двигательләрен тавыш тизлегеннән зуррак агымнары тудырган акустик пульсацияләргә үлчәү методикасын һәм тәҗрибә комплексын тәкъдим итә; комплексы Капустин Яр полигонында (Әстерхан өлкәсе) яңа ракета техникасын сынаганда файдаланыла. Тикшеренү нәтиҗәләре ТР һәм РФнең югары уку йортларында, КБ, ЖБ, заводларында кулланыла. Уйлап табуга 6 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, «СССРның рационализация һәм уйлап табулар отличнигы» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Определение характеристик шума и оценка его воздействия на экипаж самоходной пусковой установки // Оборонная техника. 1989. № 5 (автордаш); Применение метода возмущений при теоретико-экспериментальном исследовании механики оболочек и пластин, имеющих сложный контур // Изв. АН СССР. Механика твёрдого тела. 1990. № 4 (автордаш); Неразрушающий контроль композиционных конструкций компьютерным томографом. К., 2011 (автордаш).

МИТЮКОВ Анатолий Павлович (15.1.1951, Рязань ш.), валторначы, ТРның халык артисты (1995). 1970 елдан Татар филармониясе симф. оркестрының валторначылар төркеме артисты. 1976 да Казан консерваториясен тәмамлай. 2007 дән Татарстан Респ-касының Зур концерт залында валторначылар төркеме концертмейстеры, 2011 дән ТР Дәүләт симф. оркестрының валторначылар төркеме концертмейстеры.

МИФЛАР, к. *Мифология*.

МИФОЛОГИЯ (грек. *mýthos* — риваять, хикәят һәм *...логия*), 1) борынгы ыргулгык жәмгыять һәм урта гасырлар башында яшәгән кешеләрнең жинан, табигат, кешелек дөньясы, яшәеш-көнкүреш турындагы хыяллы күзаллауларын чагылдырган мифлар (алла-

лар, батырлар, рухлар-ияләр һ.б. турындагы), риваятьләр жыйелмасы. Татар халкында түбән мифология персонажлары: урман иясе — *Шүрәле*, су ияләре — *су анасы*, *су бабасы*, су кызы, йорт һәм абзар-кура ияләре — *ия*, *абзар иясе*, *өй иясе*, явыз рух *Албасты*, явыз затлар — *аждаһа*, *дию* һ.б.; кешеләргә аера торган, Күк дөньясы аллаларына дошманлык кылган, жир асты дөньясы иясе Әрклиг (Орхон-Енисей язма истәлекләрендә аның б-н бергә үлем аллалары Бүрт хан да искә алына) турында мифологик хикәятләр сакланган. Татар халкының борынгы бабаларының Күк дөньясы аллалары, Жиһан һәм кешенең барлыкка килүе, беренче бабаларыбыз турындагы мифологик күзаллаулары халык авыз ижатында тылсымлы һәм тотемистик *әкиятләр*, *дастаннар*, *мәкаль-әйтәмнәрнең* кайтавазы, мотив һәм образлары рәвешендә сакланган һәм бары тик реконструкциялуга юлы б-н генә аңадан торгызыла алалар. Мәс., «Ак Бүре», «Ак елан» һәм кайбер башка әкиятләрдә аерым кабилаләрнең ак бүредән, ак еланнан, аккоштан һ.б. беренчел хайваннардан барлыкка килүләре турында сөйләнә. Орхон-Енисей язма истәлекләрендә (6–8 йөзләр), «Фал китабы»нда (9 йөз), Ибне Фадлан (10 йөз), М.Кашғари, Й.Баласағуни (11 йөз) хезмәтләрендә төрки-татарларның «югары аллалар» пантеоны, андагы Баш (Югары) Алла — *Тәңре* турындагы күзаллаулары чагылыш тапкан. Ул дөньядагы бөтен нәрсә б-н, ш.и. кеше язмышлары б-н дә идарә итә: Тәңре кешеләргә гомер озынлыгын билгели, каһаннарга хакимлек бирә, гөнаһлыларны жәзалый, дөүләт һәм хәрби эшләр б-н идарә итә. Тәңре — антроморф (кешеләштерелгән) зат. Ул кешедәге кайбер сыйфатларга ия, хисләрен сүз б-н белдерә. Себер татарлары фольклорында кешенең эчендә яшәүче рухи башлангычны белдерүче *Умай* алиһә еш телгә алына. *Жир-су* — урта дөнья аллалары. Тәңре һәм Умай б-н бергә төркіләргә үз канаты, үз яклавы астына алган ике өлкән алланың берсе. Ислам динен кабул итү Югары аллалар турындагы карашлар үзгәрүгә, мәселә ман дине б-н байле яңа мифологик персонажлар һәм атрибутлар тууга китерә; 2) мифларны, аларның килеп чыгуын, эчтәлеген, милли үзенчәлекләрен, тарауын өйрәнә торган фән. Татар мифологиясе фән буларак 19 йөз ахырында — 20 йөз башында барлыкка килә һәм К.Насыри, Я.Д.Коблов, Н.Исәнбәт исемнәре б-н байле. 1980 еллар ахырынан чыганақлар һәм материаллар эзлекләр өйрәнелә башлай, махсус жьентиклар барлыкка килә, фәнни мақалалар басыла. Татар энциклопедиясендә М.гә багышланган шактый материал тупланган.

Әд.: Н а с ы р и К. Казан татарларының торышында ислам дине йогынтысынан тыш барлыкка килгән ышанулар һәм горөф-гадәтләр // Сайланма әсәрләр. К., 1975. Т. 2; Татар мифлары: 2 кит. К., 1996–99; У р м а н ч е Ф. Татар мифологиясе // Фәнни эзләнүләр юлында. К., 2000; ш у л у к. Татар мифологиясе аңлатмалы сүзлеген төзүнең төп принципалары // Фольклор теле — шигърият теле. К., 2001; ш у л у к. Борынгы миф һәм бүгенге шигърь; К о б л о в Я. Д. Мифология Казанских татар. К., 1910; С т е б л и н - К а м е н -

с к и й М.И. Миф. Л., 1976; Мифы народов мира; Энцикл.: В 2 т. М., 1980–82.

Ф.И.Урманчеев.

МИФТАХЕТДИНОВ Альберт Вәли улы (11.5.1937, Уфа ш. — 9.11.1991, Мәскәү, Магадан ш.ндә жирләнә), язучы. Рус телендә яза. 1959 елда Киев ун-тын тәмамлаганнан соң, Чукоткага килә, 1966 тан Магаданда яши, телевидение студиясендә, «Советская Чукотка», «Магаданская правда» г-талары редакцияләрендә эшли. 1973 тән Магадан язучылары оешмасының жаваплы сәркәтибе. «Чукотка белән очрашу» («Встреча с Чукоткой»), «Үткел» («Перевал»), «Дәшмәү яры» («Берег молчания») телефильмнарның сценарий авторы. «Одиссей турында сөйлә» («Расскази про Одиссея», Магадан, 1967), «Бик бәләкәй Жир шары» («Очень маленький земной шар», М., 1972), «Кит турындагы серле бер эш» («Совершенно секретное дело о ките», Магадан, 1983), «Котыптагы сәяхәтләр законы» («Закон полярных путешевий», Магадан, 1986), «Кит турында эш» («Дело о ките», М., 1994) хикәяләр жьентиклары авторы. М. Чукотка турында яза, аның геройлары — геологлар, каюрлар, сунарчылар. Хикәя һәм повестьларында язучы яшәешнең катлаулы мәсьәләләре турында уйлана: кем ул кеше, нәрсә ул яшәү, үлем? Аның китаплары эстон, поляк, болгар, испан, инглиз, француз телләренә тәрҗәмә ителә. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Р.Р.Мусабаева.

МИФТАХОВ Альберт Габдрахман улы (7.11.1932, Лаеш р-ны Агайбаш а. — 7.10.2008, Казан), компрессорлар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1983), проф. (1984), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1987), РФнең атказ. югары мәктәп хезмәткәре (1997), РФнең атказ. фән эшлеклесе (2001), Казан технол. ун-тының атказ. проф. (2006). 1956 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан компрессорлар з-дында эшли, турбомашиналар КБ башлыгы (1958–60), үзәктән куулы һәм суыткыч компрессор машиналары буенча баш конструктор урынбасары (1961–65). 1966–68 дә Ленинград политехник ин-тында. 1968 дән Казан технол. ун-тында, суыту техникасы һәм технологиясе каф. мөдире (1974–2001), бер үк вакытта компрессор машиналарын һәм житештерү процессларын автоматлаштыру ф-ты деканы (1970–79). «Казанкомпрессормаш» һәм «НИИТурбокомпрессор» АЖЛәрнең фәнни кинәшчесе (2000 нән). Хезмәтләре үзәктән куулы компрессорларның аэродинамикасына карый. М. үзәктән куулы компрессорларның керту һәм чыгару жайланмаларын исәпләү һәм оптималь проектлаштыру алымын эшли (ТР һәм РФнең компрессорлар һәм суыткыч машиналар төзү з-дларында гәмәлгә кертелә). Компрессорларда югары һәм үтә югары басымы өлешләрнең оптималь төзелеш вариантларын тәкъдим итә («НИИТурбокомпрессор» һәм «ВНИИХолодмашХолдинг» проект оешмаларында файдаланыла). Уйлап табуга 6 авторлык таныклыгы бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш һәм алтын ме-

дальдәре, 2 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен» ордены медале; ТРның Мактау грамотасы, «РФнең мактаулы югары һөнәри белем хезмәткәре» билгесе б-н бүләкләнә. Таудан шуу спорты бунча СССРның спорт остасы (1953), ТАССР жылма командасы эгъзасы (1948–56), Казан жылма командасы тренеры (1952–56).

Хезм.: Исследование, расчёт и проектирование выходных устройств центробежных компрессоров. К., 1980; Выходные устройства центробежных компрессоров. К., 1987; Входные и выходные устройства центробежных компрессоров. К., 1996; Аэродинамика выходных устройств центробежных компрессоров. М., 1999.

МИФТАХОВ Илмас Нуретдин улы (25.3.1942, Кайбыч р-ны Мөрәле а.), генерал-майор (1987). СССР һава һөжүмәннән саклану гаскәрләре хәрби-техник уч-щесен (Энгельс ш., 1962), Сов. Союзы Маршалы Г.К.Жуков исем. һава һөжүмәннән саклану командирлары академиясен (Тверь ш., 1969), А.Ф.Можайский исем. хәрби-космик академияне (1973) тәмамлый. 1975–83 елларда СССР һава һөжүмәннән саклану берләшмәсендә хәрби часть командиры урынбасары, командиры. 1983–87 дә СССР һава һөжүмәннән саклану берләшмәсе командиры урынбасары, 1987–88 дә командиры. 1988 дән СССР һава һөжүмәннән саклану берләшмәсе командирының 1 нче урынбасары — штаб башлыгы. Кызыл Байрак ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МИФТАХОВ Нариман Габдрахман улы (26.9.1929, Лаеш р-ны Агайбаш а. — 2.8.1971, Казан), хирург, мед. фән. канд. (1964). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1953), Урыссу, 1957 елдан Ютазы район хастаханәләрендә хирург, баш табиб булып эшли. 1960 тан Казан мед. ин-тының балалар хирургиясе кафедрасында, 1970 тән педиатрия ф-ты деканы. 1968 дән ТАССР Сәламәтлек саклау министрлыгының штаттан тыш балалар хирургы. Хезмәтләре үт юлларының бавыр эче архитекtonикасына һәм аның клиник әһәмиятенә, ашказаны авыруларын хирургия юлы б-н довалауга карый. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Хезм.: Резекция желудка по материалу Урусинской районной больницы ТАССР // Казан. мед. журн. 1960. № 1; Опыт неотложной хирургической помощи при острых процессах брюшной полости в условиях районной больницы // Казан. мед. журн. 1965. № 5.

МИФТАХОВ Ринат Низам улы (5.1.1937, Кама Тамагы р-ны Чаллы а.), драма актёры, ТАССРның халык артисты (1988). Сәхнә эшчәнлеген Казанда төзүчеләр клубы каршындагы драма түгәрәгендә башлый, 1957 елда Татарстан Респ-ка күчмә театры (хәзер Татар драма һәм комедия театры) труппасына чакырыла, анда ул 1991 гә кадәр эшли; 1999–2002 дә Казан татар яшь тамашачылар театрында актёр. И.Юзеевның «Таныш моңар» поэмасы бунча Ш.Мәжитовның «Резидәкәй» спектаклендә Зөфәр роле яшь актёрга уңыш китерә. Лирик тәсирлелек, заман рухына ярашлы романтик күтәркенлек, сәхнәдәгә мөлаемлык, яхшы тавыш һәм музыка уен коралында уйный белү М.ка киң танылу

алып килә. Актёр тарафыннан ижат ителгән, анын талантының күпкырлылыгын, ул файдаланган чаралар байлыгын гәүдәләндергән сәхнә образлары — Хажы («Хажы әфәнде өйләнә», Ш.Камал), Жинангир хан («Хужа Насретдин», Н.Исәнбәт), Тайфур («Уеннан уймак», З.Шаһиморат), Салих («Урман егете», Т.Закиров), Әндәржан («Шомырт чәчәк атканда», А.Гыйләжөв), Яз («Тынгысыз төн», Г.Мөхәммәтшин), Ядкәр («Кыр казлары артынан», И.Юзеев), Әпсәләм («Беренче мөхәббәт», Х.Вахит), Сәйфулла («Яшь йөрәкләр», Ф.Буриаш), Туктаров («Үзбәз сайлаган язьмыш», Т.Миңнуллин), деля Котри («Кызыклы очрак», К.Гольдони).

Р.Н. Мифтахов.

Р.Н. Мифтахов Жинангир хан ролендә («Хужа Насретдин», Н.Исәнбәт).

Ансамбльнең саклануын, спектакльнең бөтенлеген кайгыртып, М. һәр роленә, ш.и. эпизодик рольләренә дә гадәттән тыш жаваплы карый. Ул ижат иткән Дәүләтбай («Караком фажигасе», А.Бодыгов), Солтанбәк («Аршин мал алан», У.Хажибәков), Мөхәммәтжан («Хәйләсез — дөнья файдасыз», К.Тинчурин), Зариф («Шәмсекамәр», М.Әблиев) образлары сәнгатьчә сурәтләү чараларының

Р.Н. Мифтахов Мозаффар ролендә («Гармун уйный беләсәнме?», Т.Миңнуллин; сүлда — З.И. Досаева).

контрастлылыгы, игътибарны жәлеп итүе б-н аерылып тора.

Д.Ә.Гыйманова.

МИФТАХОВ Ростәм Нариман улы (5.4.1957, Баулы р-ны Урыссу пос.), биомеханик, техник фән. д-ры (1989), Казан мед. ин-тын (1980) һәм Казан ун-тын (1981) тәмамлый. 1981–88 елларда СССР ФА КГУнең Физика-техника ин-тында эшли. 1988 дән Казан ун-тының өлкән фәнни хезмәткәре. Хезмәтләре биол. тирәктә нәсызыкча дулкын процессларын матем. модельләштерүгә, йомшак биол. тышчалар биомеханикасына карый. Медальләр б-н бүләкләнә. АКШта яши.

МИФТАХОВА Наилә Хөсәен кызы (28.4.1934, Казан), тел галиме, филол. фән. канд. (1965), проф. (1980), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1989). Казан пед. ин-тын тәмамлый (1955), Казан технол. ун-тында эшли, 1970 елдан чит телләр каф. мөдире. Химия-технол. профилендәгә югары уку йортлары өчен инглиз теле дәреслекләре авторы. Халыклар дуслыгы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Английский язык для химико-технологических вузов: Учеб. для I–II курсов: В 3 ч. М., 1981. Ч. 1; К., 2001. Ч. 2–3; Практический курс грамматики английского языка: Пособие для самообразования. К., 1995; Англо-русский химический словарь. К., 2005 (автордаш).

МИФТАХОВА Рәхилә Хәйдәр кызы (7.10.1940, Үзбәкстан ССР, Каракалпак АССРның Ходжейли ш., — 8.1.2000, Казан), жырчы (сопрано), педагог, РСФСРның атказ. (1981), ТРның халык артисты (1993). 1968 елда Казан консерваториясен (Н.Лучинина классы) тәмамлый. 1968–99 да Татар опера һәм балет театрында солистка, бер үк вакытта, 1971–78 дә, Казан музыка уч-щесендә, 1985–99 да Казан мәдәният һәм сәнгать академиясендә уқыта. Опера сәхнәсендә М. Көнбатыш Европа, рус һәм татар композиторлары әсәрләрендәгә төп партияләрен башкара. Алар арасында — Джильда («Риголетто», Дж. Верди), Аида (шул исем. әсәр, Дж. Верди), Маргарита («Фауст», Ш.Гуно), Мими («Богема», Дж. Пуччини), Чю-Чю-сан (шул исем. әсәр, Дж. Пуччини), Ярославна («Князь Игорь», А.Бородин), Татьяна, Лиза («Евгений Онегин», «Пики дамасы», П. Чайковский), Сөрвәр («Башмагым», Ж.Фэйзи), Әлфия («Самат», Х.Вәлиуллин), Бибисара («Жинангир», Р.Гобәйдуллин). Жырчының киң концерт репертуары И.С.Бах, Г.Ф.Гендель, В.А.Моцарт, Р.Шуман, Ф.Лист, П.Чайковский һ.б.ның вокаль әсәрләрен колачлай. М. — А.Ключарёв, Н.Жинанов, М.Мозаффаров, Р.Яхин, С.Садыйкова, З.Хәбибуллин, А.Монасыпов, Ф.Әхмәтов, Р.Еникиев һ.б.ның жырларын, романсларын пропагандалауга аеруча игътибар бирә. Жырчы актив концерт эшчәнлеген алып бара, радио һәм телевидение фондларында язмаларын булдыра. М.ның ижаты затлылыгы, нечкә зәвыгы, сәхнә хәрәкәте нәфислеге, башкару нәзакәтлелеге б-н аерылып тора. Педагог буларак, укучыларын тавыш б-н идәрә итә белергә, вокаль осталык ярдәмендә образларны ма-

тур итеп ачарга ойрэтэ. Казан мәдәният һәм сәнгать академиясендә ялгыз жырлау кафедрасын оештыручы (1997). М.ның укучылары арасында Р.Ибраһимова, Л.Муллағалиева, С.Рангулова, Р.Миңнеғалиев, С.Вахитова, Т.Гордеева, Г.Бабаева бар.

М.П.Фәйзуллаева.

МИХАЙЛ (Воскресенский Михаил Дмитриевич) (27.12.1897, Курск губ., Путивль өязе Николаевка а. — 21.10.1976, Мәскәү), дин эшлеклесе. 1937 елда атып үтерелгән (2000 дә канунлаштырылган) епископ Дамианның (Воскресенский) улы. 1915 елда Смоленск руханилар семинариясен тәмамлаганнан соң, Петербург ун-тында укый. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша, 1916 дан Россия армиясендә, артиллерия офицерлары курсларын тәмамлый (Мәскәү). 1918–19 да Киев ун-тында укый. 1919–22 дә — Кызыл Армиядә, Гражданныр сугышында катнаша. 1923 тән Мәскәүдәге совет оешмаларында хезмәт итә. 1941–46 да — Кызыл Армиядә, Бөек Ватан сугышында катнаша. 1946 дан — рухани, 1953–60 та Чкалов (Оренбург ш.) һәм Бозаулык епискобы. 1960–75 тә Казан һәм Мари епискобы (1963 тән — архиепископ). М.ның Казан епархиясе б-н идарә итүе чиркәүне кысрыклау чорына туры килә, ләкин М. ТАССРдагы барлык храмнарны саклап калуға ирешә, моңа аның Бөек Ватан сугышы ветераны булуы ярдәм итә. М.ның шәхси йогынтысы нәтижәсендә Казан епархиясе храмнарына яңа рухани кадрлар жәлеп ителә. 1960–70 елларда М. вәгазъләре «Журнал Московской патриархии» басмасының һәр санында диарлек дөнья күрә. Кызыл Байрак, Александр Невский, Ватан сугышы, өч Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Игумен Анастасий (Меткин), Павлов С. Архиепископ Михаил (Воскресенский), бывший Казанский и Марийский: Некролог // Журн. Моск. патриархии. 1977. № 2.

Е.В.Лунаков.

МИХАЙЛОВ Александр Семёнович (24.6.1924, хәзер Кемерово өлкәсенен Тисульский р-ны Кунда руднигы — 10.10.1997, Казан), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1972), РСФСРның атказ. геологы (1989). Томск политехник ин-тын тәмамлаганнан соң (1951), Узак Казакстан геофизик экспедициясендә (Караганда ш.), баш инженер (1953–59). 1960 елдан Себер геол., геофизика һәм минераль чимал фәнни-тикшеренү ин-тында (Новосибирск ш.). 1968 дән ЦНИИГеолнерудта, баш фәнни хезмәткәр (1988 дән). М. житәкчелегәндә молибден (Казакстан, 1955), фосфорит (Красноярск крае, 1967), цеолит (Төркөмәстан, 1980; СССР терр-ясендә беренче) чыганаклары билгеләнә. Цеолит чыганакларын эзләүнең теоретик нигезләрен эшләүдә катнаша, аларны эзләү критерийларын, сәнәгый төрләрен билгели. Татарстан терр-ясендә беренче тапкыр цеолит очравын ачыклай (1970). СССР терр-ясендә цеолитларның минераль-чимал базасын тудыруны фәнни яктан нигезли, физик-химик үзгәчлекләрен тикшерә, аларны халык хужалыгында файдалану юнәлешләрен билгели. «Фосфорит рудалары чыганакларын

фаразлау һәм эзләү буенча методик кулланма» («Методическое руководство по прогнозированию и поискам месторождений фосфоритовых руд». М., 1982) һәм «СССРның фосфатлы чыганакларына минерагеник карта» («Минерагеническая карта на фосфатное сырьё СССР». М., 1983) авторы. СССР МС бүләге лауреаты (1990). Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, «Мактаулы жир асты байлыкларын эзләүче» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Неметаллические полезные ископаемые СССР. Фосфориты. М., 1984 (автордаш); Поиски, разведка и оценка месторождений цеолитосодержащих пород. М., 1989.

Әд.: Памяти А.С.Михайлова // Отечественная геология. 1997. № 12.

МИХАЙЛОВ Борис Михайлович (21.3.1906, Иркутск губ., Киренск өязе Знаменка а. — 17.3.1984, Мәскәү), химик-органик, химия фән. д-ры (1948), СССР ФАнең мөхбир әгъзасы (1968). А.Е.Арбузов шәкерте. 1929 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Химия фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1930 дан Мәскәүдә: СССР ФАнең анализ һәм синтез лаб-ясендә, Мәскәү ун-тында (1932 дән), Бөтенсоюз эксперименталь мед. ин-тында (1937–41); 1943 тән СССР ФАнең Органик химия ин-тында, карбоциклик кушылмалар лаб-ясе мөдире (1953–84), проф. (1963). СССР ФАнең Элементорганик химия буенча фәнни советында борнык химик кушылмалары секциясе рәисе. Хезмәтләре гетероциклик, полициклик углеводородларга, селтеле металлның органик кушылмаларына, физиол. актив (канцероген, шешләргә каршы) кушылмаларга карый. Төп тикшеренүләре борорганик кушылмалар химиясе б-н бәйләнгән. М. аларны алкилтиобораннар кулланып синтезлауның гомуми алымнарын эшли. Аллилбораннарда перманент аллил яңадан төркөмләнү күренешен ачыклай. Аллилборанның ацетиленнар һәм алленнар б-н реакцияләрен ача, шулар нигезендә борлы полиэдрик уникаль системалар (1-борадаммантан, 1-боргомоадаммантан һ.б.) синтезлый. Борорганик кушылмалар кулланып синтезлауның нәтижәле ысулларын тәкъдим итә, кайбер типтагы синтезланган матдәләрен вирусларга, ялкынсынуга, көзән жьеруга каршы, гербицид буларак һ.б. физиол. активлыгын билгели. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Химия бороводородов. М., 1967; Борорганические соединения в органическом синтезе. М., 1977; Полиэдрические соединения бора. 1-борадаммантан // Изв. АН СССР. Сер. хим. 1984. № 1.

Әд.: Памяти Б.М.Михайлова // Изв. АН СССР. Сер. хим. 1984. № 7; Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающийся химик мира: Биограф. справ. М., 1991.

МИХАЙЛОВ Василий Николаевич (3.2.1910, Казан — 6.7.1943, Курск ш.), Сов. Союзы Герое (10.2.1943), майор. Хәрби пехота мөхтәбән (1929), Оренбург хәрби очучы-күзәтчеләр мөхтәбән (1934) тәмамлый. 1928 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет

гаскәрләренән Көнбатыш Украина һәм Көнбатыш Белоруссия (1939) походында катнаша. 1941 елның июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 125 нче бомбардировщиклар полкы штурманы (23 нче армиянең 5 нче катнаш авиация дивизиясе). Ленинград фронты авиациясе составында 1941 нән декабрә 75 сугышчан очыш ясый, дошман гаскәрләрен һәм дошман тылындагы мөһим хәрби объектларны бомбага тотта. 1943 нән 6 июлендә Ленинград янында сугышчан бурчы үтәгәндә батырларча һәлак була. Ике Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Бу ров А.В. Твои Герои, Ленинград. Л., 1970; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МИХАЙЛОВ Владимир Никифорович (28.1.1949, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе. Казан авиация ин-тын тәмамлый (1974). 1974–78 елларда «Сельхозтехника»ның Казан бүлекчәсендә цех башлыгы, упрляющий урынбасары, 1978–79 да Идел бие бүлекчәсе упрляющие урынбасары, 1979–86 да махсус үзәк бүлекчәләр упрляющие. 1986–88 дә элемтә чараларының «Центральремтехпред» Узак ремонт-техник пр-тиесе директоры. 1988–90 да Бөтенроссия «Росагропромформ» берләшмәсе башлыгы урынбасары, «Связькомпьютерсервис» пр-тиесе директоры. 1990–92 дә «Внештрейдинвест» урта пр-тиесе ген. директорының 1 нче урынбасары — Казан «Связькомпьютерсервис» житештерү ф-лы директоры. 1992–95 тә ТР тышкы багланышлар министрының 1 нче урынбасары. 1995–2001 дә ТРның Кулланучылар хокукларын яклау дөүләт ком-ты рәисе. 2001 дән ТР сәүдә һәм тышкы икътисади хезмәттәшлек министрының, 2007 дән сәнәгать һәм сәүдә министрының 1 нче урынбасары. 1990–95 тә ТР ЮС депутаты. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

МИХАЙЛОВ Евгений Владимирович (7.2.1973, Ижевск ш.), пианист, педагог, ТРның — халык (2004), Удмурт Респ-касы, РФнең атказ. артисты (2004, 2010). 1996 елда Казан консерваториясен тәмамлаганнан соң (Э.Бурнашева классы), шунда укыта (2011 дән проф.), бер үк вакытта, 1997–2007 дә, Мәскәү дөүләт акад. филармониясендә солист. Актив концерт эшчәнлегә алып бара. Танылган симф. оркестрлар: Deutsche Symphonie-Orchester Berlin (Нем. симф. оркестры, Берлин), Belgium National orchestra (Милли оркестр, Бельгия), Buenos Aires Philharmonic (Буэнос-Айрес филармония оркестры, Аргентина), Mexico-City Philharmonic (Мехико филармония оркестры, Мексика) оркестрларында, Россия милли оркестрында, Санкт-Петербург филармониясе симф. ор-

В.Н.Михайлов.

М.К. Михайлов.

кестрында соло концертлары б-н чыгышлар ярый һәм атаклы дирижёрлар (В.Ашкенази, М.Плетнёв, С.Сондецкис, Ж.Кабалье-Домениш, М.Палмер, Х.Местер, К.Кальмар, М.Горенштейн, Д.Лисс һ.б.) б-н хезмәтлешкән итә. М. концертлары Россиянең күп шәһәрләрендә, Европа илләрендә, Латин Америкасында, Көнъяк-Көнчыгыш Азиядә, Төньяк Америка, АКШта уза. Пианист Швейцариядә (Internationale Musikfestwochen Luzern), Германиядә («Берлин-Мәскәү»), Норвегиядә (Э.Григ исем., Берген), АКШта (Bellingham music festival), Россиядә («Музыкаль Кремль») үткәрелен килгән халыкара фестивальләрдә һ.б.да катнаша. М. репертуарын рус, Көнбатыш Европа классикалары, хәзерге заман композиторларының эсәрләре һәм пианистың дискографиясенә кергән күп кенә эсәрләр тәшкил итә. Тематик концерт программалары арасында: «Фортепиано эсәрләре транскрипциясе», «Француз клавир музыкасы тарихы», «Сюита: барокко стилиненн импрессионизмга кадәр», «Рус музыкасында акция» һ.б. бар. М. биргән т. А.Скрябин сонаталарын башкаручы буларак таныла. Пианистың уены техник һәм сәнгатти камилләге, яңгырау көченә байлыгы, тавыш тәэсирлелеге, югары лиризм, төрле стильдәге төрлө чор эсәрләрен ижади башкаруы б-н аерылды тора. М. илебездә һәм чит илләрдә мастер-класслар, семинарлар һәм ачык дәресләр үткәрә, пианистлар конкурсларында жюри эшендә катнаша. Укучылары арасында бөтенроссия һәм халыкара конкурслар лауреатлары, концерт бирүче пианистлар һәм педагоглар Е.Лось, В.Сидникова, О.Карпухова, В.Лобарева, Е.Кротов, Т.Камалетдинова һ.б. бар. А.Скрябин исем. (1995, Түбән Новгород), Г.Эриксон исем. (1996, Швеция), Э.Поццоли исем. (1999, Италия), С.Рахманинов исем. (2002, АКШ) һ.б. халыкара конкурслар лауреаты.

МИХАЙЛОВ Максим Дормидонтович (13.8.1893, хәзер Чуаш Респ-касы, Вурнар р-ны Кольцовка а. — 30.3.1971, Мәскәү), жырчы (бас), СССРның халык артисты (1940). Бала чагынан чиркәу хорында жырлыгы башлыгы. 1918–21 елларда Омск шәһәре чиркәвендә протодиякон, 1922–23 тә Казанда (Варвара чиркәвендә, бер үк вакытта Ф.Ошустовичта дәресләр ала), 1924–30 да Мәскәүдә (бер үк вакытта Зур театр артисты В.Осиповтан жыр дәресләре ала). 1930–31 дә — Бөтенсоюз радио ком-ты (Мәскәү), 1932–56 да Зур театр солисты. Төп партияләре: Сусанин («Иван Сусанин», М.Глинка), Кончак («Князь Игорь», А.Бородин), Пимен, Вар-

лаам («Борис Годунов», М.Мусоргский), Гремин, Чуб («Евгений Онегин», «Черевички», П.Чайковский) һ.б. Рус халык жырларын иң оста башкаручыларның берсе. Зур диапазонлы көчле тавышка ия. СССРда һәм чит илләрдә гастрольләрдә (Италия, Кытай, Норвегия, Һиндстан, Корея һ.б.) була. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1941, 1942). Туган ягында М. мемориаль музей ачыла.

Әд.: Ендржеевский В.Е., Осипов Э.О. М.Михайлов. М.—Л., 1951; Кузнецова А.С. Повесть о народном артисте. М., 1964; Русские певцы. М., 1965.

МИХАЙЛОВ Марс Константинович (17.6.1938, Зәй р-ны Түбән Биш а.), нейрорентгенолог, нур диагностикасы белгече, мед. фән. д-ры (1978), ТР ФА академигы (1991), ТАССР һәм РФнең атказ. фән эшлеклесе (1978, 1995). Проф. М.Х.Фәйзуллин шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1962), Зәй район хастаханәсендә хирург. 1964 елдан Казан ГИДУВында, проф. (1980), ректор (1980–2007), нур диагностикасы каф. мөдире (1982 дән). Бер үк вакытта, 1992 дән, ТР ФАнең Мед. һәм биол. фәннәре бүлгә академик-секретаре. ТРның Нур диагностикасы белгечләре ассоциациясе президенты (1982 дән). ТР ЮСның Сәламәтлек саклау комиссиясе рәисе (1990–93), шәрәфле ректор (2007 дән). Аның актив катнашы б-н, РФдә беренчеләрдән булып, Казан ГИДУВында гаилә медицинасы каф. һәм интервенцион радиология лабораториясе оештырыла. Хезмәтләре балалар нейрорентгенологиясенә карый. М., беренче булып, балаларның туғанда имгәнган умыртка баганасы һәм арка мие зәгыйфьлеген тикшерү өчен рентген диагностикасы принципларын эшли; баш мие, умыртка баганасы, бавыр, ашказанга тракты авыруларына диагноз куя ысулларын камилләштерә һәм яңа мед. технологияләрне мәмлэгә куя. Спрингомелиягә диагноз куйганда, шу. яралгының үзәк нерв системасы һәм йөзгәндәге аномалияләрен тикшергәндә магнит-резонанс томографиясен куллану мөмкинлеген өйрәнә. Бил остеохондрозы очрагында умыртка сөгәнең паравертебраль мускулларындагы патологик үзгәрешләрен өйрәнүен М. тарафыннан гомумиләштерелгән ысулы умыртка-хәрәкәтләнү сегментының халәтен ачыкларга мөмкинлек бирә. Ул хатын-кызлардагы кайбер нейроэндокрин тайпылышларда эндокринологиянең патогенетик роле барлыгын исбатлай; гиперпластик процесслар һәм эндометридагы яман шешкә башлангыч чорында диагноз куя критерийларын, ашказанындагы яман шеш таралышын нур ысулы б-н ачыклау алгоритмын эшли. Уйлап табуга 7 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. 1990–95 тә ТР ЮС депутаты. Белград ун-тының шәрәфле профессору (Югославия, 1990). ТРның Дәүләт бүләге лауреаты (2005). «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Рентгенодиагностика родовых повреждений позвоночника. К., 1983; Нейрорентгенология детского возраста. К., 1986; Дифференциальная рентгенодиагностика заболеваний позвоночника. К., 1993 (автордаш); Онкогинекология. М., 2002 (автордаш); Эхография в диагностике цирроза печени. М., 2003 (автордаш); Рентгенодиагнос-

тика родовых повреждений позвоночника у детей. Учебное пособие для врачей. К., 2009; Туберкулез органов дыхания. Учебно-методическое пособие. К., 2011.

Әд.: Академия наук Татарстана. К., 2002.

МИХАЙЛОВ Николай Вячеславович (19.4.1919, Уфа ш. — 9.7.2010, Казан), ветеринар-анатом, биол. фән. д-ры (1965), проф. (1967). Казан вет. ин-тын тәмамлый (1941). 1945–48 елларда Сов. Армиясендә (вет. табиге). 1948 дән Казан вет. ин-тында, анатомия каф. мөдире (1966–86), бер үк вакытта (1966–71) вет. ф-ты деканы. Хезмәтләре, эволюцион морфология һәм организм биоэнергетикасы позицияләренән чыгып, терлекләренң нерв системасы макро- һәм микроморфологиясен һәм биомеханикасын өйрәнүгә карый. М. ветеринариядә, беренче буларак, перитонит һәм бронх ялкынсынуын лазер б-н дөвалала ысулын нигезли. Вузлар өчен язылган «Авыл хужалыгы терлекләре анатомиясе» («Анатомия сельскохозяйственных животных»; берничә тапкыр кабат басыла) дәресләге авторларының берсе. Уйлап табуга патенты бар. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Клиническая нейрология (Морфо-функциональный анализ). К., 1976; Механизм лечебно-стимулирующего действия луча лазера на организм животных и повышения их продуктивности. К., 1985.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

МИХАЙЛОВ Олег Васильевич (7.4.1950, Харьков ш.), физик-химик, химия фән. д-ры (1993), проф. (1998), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2005). 1972 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1976–88 дә Казан химия-фотография сәнәгате технол. һәм проектлаштыру фәнни-тикшеренү ин-тында. 1988 дән Казан технол. ун-тында. Хезмәтләре координацион химиягә, фотохимиягә, иммобилиләшкән системалар химиясенә карый. М. комплекслар ясау процессларында желатин иммобилиләшкән металл катыш матрицалы системаларның реакциягә сәләтен тикшерү һәм аларны гамәли куллану бунча фәнни юнәлеш булдыра. Төрле d- һәм f-металлар катыш желатин иммобилиләшкән матрицалы системаларда комплекслар ясау һәм темплат синтезы процессларының гомуми закончалыкларын ачыклай, югары сыйфатлы көмеш булмаган моно- һәм полихром фотосурәтләр, юка оптик катламнар һәм иммобилиләшкән сорбентлар алуның фәнни нигезләрен һәм технологияләрен эшли. Фәнни эшкәртмәләре «Тасма» ЖБдә гәмлэгә кертелгән. Уйлап табуга 125 тән артык авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Хезм.: Комплексы d-элементов с желатинными и макроциклическими лигандами как перспективные компоненты несеребряных фотографических систем // Успехи химии. 1997. Т. 66, № 8; MHF-GIM Complexing: Novel Synthetic and Applied Horizons // Reviews in Inorganic Chemistry. 1997. V.17, № 4; Coordination Compounds as Components of Silverless Photographic Images // Journal of Coordination Chemistry. 1999. V.47, № 1.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт – КХТИ – КГТУ (1919–2000): Краткий биогр. справ. К., 2000.

МИХАЙЛОВ Сергей Анатольевич (10.2.1956, Горький ш.), очкыч аппаратларның ныклығы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1997), проф. (2003), ТР ФА мөхбир әгъзасы (2012). 1979 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, Авиация техникасы һәм технологияләре ин-ты директоры (2003–12), проректоры (2012 дән). Хезмәтләре вертолётта төп терәк системаларның ныклығына һәм аэросыгымалылыгына карый. М. һава агымының тотрыксыз тәэсире шартларында вертолётның төп винты калаклары якынаоның санлы анализын тәкьдим итә. Калаклары шарнирсыз беркетелгән төп винтның йөкләнешләрен, ныклығын һәм аэросыгымалылыгын исәпли. Вертолётның төп системасы агрегатлары өчен катламлы полимер композицион материаллардан эшләнгән конструкцияләргә тикшерә (тикшерү нәтижәләре Казан вертолёт 3-даныда «Ансат» вертолёттын төзегәндә файдаланыла).

Х е з м.: Динамика и прочность несущего винта. К., 1986 (автордаш); Расчёт распределения индуктивных скоростей по диску несущего винта при малых скоростях вращения в косом потоке // Изв. вузов. Авиат. техника. 1993. № 3 (автордаш).

МИХАЙЛОВ Сергей Михайлович (13.1.1955, Казан), архитектор-дизайнер, сәнгать фән. д-ры (2011), проф. (2001). 1977 елда Казан тәүзүче инженерлар ин-тын (хәзер Казан архит-ра-төзөлеш ун-ты) тәмамлай, 1982 дән шунда ук архитектура проектлаштыру кафедрасында эшли, 1991 дән архитектура мохит дизайны каф. мөдире, бер үк вакытта, 2001 дән, дизайн ф-ты деканы. Лениногорск (1996–98), Әлмәт (2000–02), Яшел Үзән (2006–07) һ.б. шәһәр үзәкләрен төзекләндерү буенча проект эшләре авторы. РФ Дизайнерлар берлеге әгъзасы (1994 тән, 1997 дән – вице-президенты, 1994–2005 тә – Татарстан бүлеге рәисе). 1995 тән – «Дизайн Ревю» ж-лының жаваплы, 2005 тән баш мөхәррире. РФ Дәүләт премиясе (2003), ТР Дәүләт премиясе (2004) лауреаты. Пушкин исем. Алтын медаль (1999), Россия С.Анең зур көмеш медале б-н (2004) бүләкләнә, дизайн өлкәсендә «Виктория» милли призы лауреаты (1996, 1998–2004).

Х е з м.: История дизайна. Краткий курс. К., 2004 (автордаш); Основы дизайна. К., 2008 (автордаш).

МИХАЙЛОВ Фёдор Кириллович (5.5.1898, Сембер губ., Буа өязе Атяшкино а. – 15.2.1986, Казан), техник-технолог, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1951). Казан мех техникумын тәмамлай (1938). 1915–17 елларда Лукоянов (Сембер губ.), Гликин (Казан) мех з-дларында сарык тиресе эшкәртүче. 1922–26 да игенче (Атяшкино а.). 1926–28 дә «Красный пахарь» («Кызыл сабанчы») кулланучылар жәмгыятендә сатучы, «Коопмех» (Казан) артелендә сарык тиресе эшкәртүче. 1928–34, 1938–61 дә Казан мех комб-тында: тире эшкәртүче, 1 нче мех ф-касында мастер, 2 нче мех ф-касында бүлек, цех, производство башлыгы, техник житәкче,

цех башлыгы. Дәүләт бүләге сарык тиресенен өске ягын яхшырттып эшкәртүгән яңа алымын эшләгәнә һәм кулланышка керткәнә өчен бирелә. Гражданныр һәм Бөек Ватан сугышларында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Сказ о Казанских меховщиках. К., 1974; Овчинка стоит выделки. К., 1978.

МИХАЙЛОВА Елена Александровна (28.1.1957, Әстерхан ш.), жырчы (лирик-драматик сопрано), педагог, ТРның халык артисты (1993). 1984 елда Мәскәү консерваториясен (И.Архипова классы) тәмамлай. 1984–86 да Әстерхан консерваториясендә иллюстратор булып эшли. 1986–87 дә Чиләбе опера һәм балет театрында, 1987–2001 дә Татар опера һәм балет театрында солистка

Е.А. М и х а й л о в а Сента ролендә («Очучы голланд», Р.Вагнер; Мэри ролендә – Г.Т.Ластовка).

(бер үк вакытта Казан консерваториясендә укытучы). Жырчы репертуарында – бөтендөнья опера репертуарынан төп партияләр: Графиня («Фигароның өйләнүе», В.А.Моцарт), Ульрика («Бал-маскарад», Дж.Верди), Сента («Очучы голланд», Р.Вагнер), Кармен (шул исем. опера, Дж.Бизе), Тоска (шул исем. опера, Дж.Пуччини), Наташа («Су кызы», А.Даргомыжский), Ярославна («Князь Игорь», А.Бородин), Марина Мни-

Е.А. М и х а й л о в а Лиза ролендә («Пики дамасы», П.И.Чайковский; Графиня ролендә – И.Архипова).

шек («Борис Годунов», М.Мусоргский), Татьяна, Лиза («Евгений Онегин», «Пики дамасы», П.Чайковский), Любаша («Патша кәләше», Н.Римский-Корсаков), Тамара («Демон», А.Рубинштейн), Земфира («Алеко», С.Рахманинов). Матур тембрлы яңгыравыклы көчле тавышка, югары проф. осталыкка ия жырчы. Россиядә һәм чит илләрдә гастрольләрдә була, Аргентина, АКШ, ГФР һ.б. илләр театрларының опера спектакльләрендә төп партияләргә башкара. 2001 елдан Әстерхан консерваториясендә уқыта.

Ф.Ш.Салитова.

МИХАЙЛОВА Зинаида Евменовна (23.10.1923, Алтай губ. «Заря» коммунасы – 12.12.1992, Казан), педагог, халык мәгарифе эшлеклесе, пед. фән. канд. (1975), ТАССР, РСФСРның атказ. мәктәп укытучысы (1966, 1973). Бөек Ватан сугышында катнаша: 1942–43 елларда Интендантлык уч-щесе курсантаы (Омск ш.), 1943–44 тә хәрәкәттәге армиядә (Көнчыгыш фронт) яшерен эшләр бүлеге мөдире. Томск пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1948), Барнаул, Томск шәһәрләрендә СССР Тимер юллар министрлыгы мәктәпләрендә рус теле һәм әдәбияты уқыта. Томск тимер юлы уку йортлары бүлегендә 1951 дән методист, 1955 тән пед. кабинеты башлыгы; 1959 дан Казан тимер юлы уку йортлары бүлеге инспекторы. 1961–67 дә ТАССР Мәгариф министрлыгының мәктәпләр бүлеге өлкән инспекторы, башлыгы, 1967–79 да министр урынбасары. Бу елларда М. респ-када гомуми сизгезьеллык һәм урта белем бирүгә күчү планнарын үтәүне тәэмин итү, *проблемалы укыту ысулларын* гамалга кертү буенча актив оештыручыларның берсе була. 1979–87 дә СССР ПФАның Һөнәри-техник пед. фәнни-тикшеренү ин-тында. Хезмәтләре пед. фәннәре казанышларын гамалга кертү проблемаларына карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: От идеи – до внедрения (Вопросы внедрения достижений педагогической науки и передового опыта в практику массовой школы). К., 1977 (автордаш); Организация изучения, обобщения и внедрения передового опыта в учебно-воспитательный процесс. М., 1985.

Г.С.Сабиржанов.

МИХАЙЛОВА Регина Ипполитовна (10.5.1957, Казан), радиобиолог, а.х. терлекләрен тукландыру буенча белгеч, а.х. фән. д-ры (2005). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1981), шунда ук эшли: радиобиол. бүлегендә һәм вет.-сан. экспертизасы кафедрасында (1988 елга кадәр), терлекчелек технологиясе кафедрасының кафедраара лаб-ясе мөдире (1988–2002), зоол. каф. мөдире (2002 дән). Хезмәтләре жәнлек үрчүгүгә һәм радиобиологиягә карый. М. азык сыйфатын тикшерә, биол. актив матдәләр куллануның жәнлекләр организмына, алардан алына торган продукт сыйфатына тәэсирен өйрәнә.

Х е з м.: Качество кормосмесей после замораживания // Кролиководство и звероводство. 1989, № 3 (автордаш); Применение биологически активных веществ в рационе норок. Рекомендации. М., 1990 (автордаш); О стабилизации кормосмесей для зверей // Кролиководство и звероводство. 2004, № 5; Использование рапсового масла в кормлении норок // Зоотехния. 2004, № 9; Проблема ка-

чества кормов и питьевой воды в звероводстве // Уч. зап. Казан. гос. академии вет. медицины им. Н.Э.Баумана. 2004. Т. 174 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

МИХАЙЛОВА Сәвия Мөхәммәтдин кызы (21.9.1942, Саба р-ны Туктамыш а. — 1.3.2007, Казан), тарихчы, тарих фән. д-ры (1986), проф. (1989), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1991). Казан ун-тын тәмамлый (1965), 1969–2007 елларда шунда эшли, 1995 тән сәясә тарих каф. мөдире. Бер үк вакытта, 1990 нан, Казан техник ун-ты каршындагы Укытучыларның квалификациясен күтәрү һәм яңадан әзерләү ин-тында тарих каф. мөдире. Хезмәтләре Казан ун-ты тарихына һәм аның Идел бue, Урал алды халыкларының белемен, мәданиятен үстәрдөгә әһәмиятен барлауга, шәркыят белеменә, хәзерге заман милли мөнәсәбәтләр мөһәммәтләренә һәм милли мәданиятләренә үзара йогынтысына карый. «Культурология» уку ярдәмлеге авторларының берсе (1998). Медаль, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә (2002).

Х е з м.: Формирование и развитие просветительства среди татар Поволжья (1800–1861). К., 1972; Казанский университет и просвещение народов Поволжья и Приуралья (XIX в.). К., 1979; Казанский университет в духовной культуре народов востока России (XIX в.). К., 1991; Культура многонациональной провинции: Поволжье и Приуралье. К., 2001 (автордаш).

Әд.: Тюркологи современного Татарстана: Справ. М., 1997; Профессора исторического факультета Казанского университета (1939–1999): Библиогр. словарь. К., 1999.

МИХАЙЛОВКА авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрәннән 20 км көньяктарак, Дала Зәе елгасы буенда. 2010 елда 175 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапханә. 1812 дә Пенза губернасының Кызыл Бистә өязеннән күчеп килүчеләр нигез сала. 1860 елларда халкы удел крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да волость идарәсе, земство станциясе урнаша; чиркәү (1863 тә төзелә), чиркәү-приход һәм земство мәктәбе, 3 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 3141 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгөлмә өязе Богоявление волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгөлмә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Бөгөлмә, 1935 нең 10 февраленнан — Яңа Писмән, 1955 нең 18 августыннан Лениногорск р-нында. Халык саны: 1859 да — 845, 1889 да — 1626, 1910 да — 1439, 1920 дә — 1614, 1926 да — 1419, 1938 дә — 1053, 1949 да — 877, 1958 дә — 645, 1970 тә — 474, 1979 да — 306, 1989 да — 84, 2002 дә — 188 кеше.

Әд.: Шөгәр төбөгә — хәзинәләр чышмәсе = Шукур — край сокровищ. К., 1997.

МИХАЙЛОВКА авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 17 км көньяк-көнбатыштарак, Мәллә елгасы буенда. 2010 елда 515 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 50%, татарлар — 48%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, орлыкчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәданият йорты, китап-

ханә. 1856 да нигез салына. Рев-циягә кадәр-ге чыганакарда Дубровка, Языково исемнәре б-н дә билгеле. Халкы игенчелек, терлекчелек, балта эше, мич чыгару б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында жил тегермәне була; дүшәмбе көннәрәндә базар эшли. 20 йөз башында авыл жәмәгатенен имана жире 1073 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Александр-Карамалы волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнан — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 480, 1897 дә — 715, 1913 тә — 625, 1920 дә — 650, 1926 да — 520, 1938 дә — 527, 1949 да — 411, 1958 дә — 291, 1970 тә — 350, 1979 да — 286, 1989 да — 652, 2002 дә — 554 кеше.

МИХАЙЛОВКА авылы, Чистай р-нында, Чистай шәһәрәннән 28 км көньяк-көнчыгыштарак, Каргалы елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 104 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 18 йөз нең 2 нче чирегендә отставкадагы солдатлар авылы буларак нигез салына. Рев-циягә кадәр-ге чыганакарда Солдатлар Каргалысы исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында башлангыч белем мәктәбе (1902 дә ачыла), жил тегермәне, бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 315 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Каргалы волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Чистай, 1935 нең 10 февраленнан — Кызыл Армия, 1958 нең 23 маеннан Чистай р-нында. Халык саны: 1897 дә — 288, 1908 дә — 314, 1920 дә — 382, 1926 да — 305, 1938 дә — 186, 1949 да — 227, 1958 дә — 285, 1970 тә — 201, 1979 да — 165, 1989 да — 117, 2002 дә — 128 кеше.

МИХАЙЛОВКА посёлогы, Актаныш р-нында, Актаныш авылыннан 21 км көньяктарак, Терпеле елгасы буенда. 2010 елда 77 кеше (татарлар, руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. 19 йөз нең 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр-ге чыганакарда Яңа Михайловка исеме б-н дә билгеле. 20 йөз башында тегермән эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 280 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Байсар волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленнан — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Актаныш р-нында. Халык саны: 1897 дә — 63, 1906 да — 115, 1913 тә — 131, 1920 дә — 145, 1926 да — 156, 1938 дә — 151, 1949 да — 142, 1958 дә — 72, 1970 тә — 208, 1979 да — 119, 1989 да — 67, 2002 дә — 70 кеше.

МИХАЙЛОВКА посёлогы, Арча р-нында, Арча шәһәрәннән 19 км көньяктарак, Норма елгасы (Мишәннен уң кушылдыгы) буенда. 2010 елда 49 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. 19 йөз нең 1 нче яртысында нигез салына.

1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.да ашлык саклау-сату һәм вак-төякләр кибетләре эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 203,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Аркатау волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Питрәч, 1935 нең 25 гыйнварыннан Арча р-нында. Халык саны: 1859 да — 143, 1897 дә — 210, 1908 дә — 203, 1920 дә — 209, 1926 да — 253, 1938 дә — 106, 1949 да — 83, 1958 дә — 60, 1970 тә — 89, 1979 да — 62, 1989 да — 59, 2002 дә — 44 кеше.

МИХАЙЛОВКА посёлогы, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрәннән 13 км төньяктарак, Олы Чирмешән елгасының сул кушылдыгы буенда. 2010 елда 17 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1927 дә Урта Камышлы авылыннан күчеп килүчеләр нигез сала. Оештырылган көнненнән ТАССРның Чистай кантоны Егоркино волостенда. 1930 ның 10 августыннан 1997 гә кадәр — Октябрь, 1997 нең 10 декабрәннән — Нурлат р-нында. Халык саны: 1949 да — 183, 1958 дә — 122, 1970 тә — 98, 1979 да — 70, 1989 да — 17, 2002 дә — 22 кеше.

МИХЕЕВ Виталий Васильевич (9.1.1939, Казан), химик-технолог, химия фән. д-ры (1992), проф. (1993). 1961 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, оборона сәнәгатә пр-тисендә (Казан) эшли. 1964 тән Казан технол. ун-тында. Хезмәтләре азотның органик кушылмалары химиясенә һәм югары молекуляр кушылмалар химиясенә карый. М., органик карбонатларның аминнар б-н реакциясен кулланып, полиуретаннар һәм алар нигезендә капшманар алу ысулларын эшли, бу көчле агулы изоцианатлар куллануны туктатырга мөмкинлек бирә. Су б-н сыеклана торган һәм порошоклы буяу-лак материаллары житештерү өчен, полиуретан олигомерлар синтезлый. Уйлап табуга 21 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Безизоцианатные методы получения полиуретанов // Лакоокрасочные материалы и их применение. 1981. № 5 (автордаш); Полиуретановые покрытия из полиаминов и олигомеров с карбонатными группами // Лакоокрасочные материалы и их применение. 1982. № 4 (автордаш); Взаимодействие органических карбонатов с аминами // Журн. органич. химии. 1982. Т. 18, № 10 (автордаш).

МИХЕЕВ Иван Степанович (19.7.1876, Казан губ., Мамадыш өязе Ошгорма-Юмья а. — 17.9.1937, Йошкар-Ола), удмурт һәм керәшен татар мәгърифәтчесе, педагог, язучы, тәржемәче. Казан үзәк керәшен татар мәктәбен (1894), Казан укытучылар семинариясен (1896) тәмамлый, 1897–1913 елларда Казан укытучылар семинариясе каршындагы үрнәк башлангыч вотяк мәктәбендә укыта; сәясәи яктан ышанычсыз дип эштән жиберелә, либераль карашлы була, кәдетлар партиясе ағзасы, чиркәүләр реформасын яклый, 1917 гә кадәр Казанның сәүдә фирмаларында хезмәт итә. 1917 дән Казанда РСФСРның Милләтләр эшләре буенча Халык ко-

мис-ты каршындагы удмурт басмалары мөхәррире, 1924–26 да Шәрәк пед. ин-тында, бер үк вакытта, 1918 дән, Казан керәшен пед. техникумында удмурт теле укыта. 1917–18 дә барлык керәшен татар конференция һәм съездларында, үзәк керәшен татар мәктәбен дөньяви уку йорты итеп үзгәртү өшәндә катнаша. 1926 да Урта Азиядә: Ходжент, Сталинабад (Дүшәнбә ш.), Сәмәрканд шәһәрләренәң югары уку йортларында укыта. 1936 дан Мари пед. ин-тында. Репрессияләңә, үлгәннән соң аклана.

Библияне, дини әдәбиятны удмурт теленә тәржемә итүдә катнаша, Евангелиене (Инжилне) тәржемә итә (1904). Милли мәктәпләр өчен удмурт һәм рус телләре буенча 20 ләп дәреслек һәм методик ярдәмлекләр, ш.и. рус булмаган мәктәпләр өчен рус телендә 4 үрнәк уку китабын бастыра, алар совет чорында да киң кулланылышта була. Оригинал методикалы «Рәсемнәр буенча иншалар», текстлар һәм иллюстрацияләр авторы, алар Россиядә 17 ташкыр басыла, төрек, кытай, япон телләренә тәржемә ителә. Удмурт телендә 4 пьеса яза, 1904–10 елларда удмурт календарен нәшер итә.

Хезм.: Грамматические упражнения в начальной школе. К., 1903; Букварь на вятском языке. К., 1907; Первая книга для чтения на вятском языке. К., 1907; Наглядный арифметический задачник для начальных школ. К., 1907; Материалы для составления предложений: Справ. К., 1929; Методика преподавания русской грамоты в школах нацмен. К., 1929.

Әд.: Суворова З.В. Педагогические идеи удмуртского просветителя И.С.Михеева. Ижевск, 1990.

МИХЕЕВ Николай Антонович (1902 ең февралә, Әстерхан ш. — 21.8.1941, Казан), фармаколог, мед. фән. д-ры (1935), проф. (1938). Әстерхан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1927), шунда ук, фармакология кафедрасында эшли. 1931 дән Ерак Көнчыгыш (Хабаровск шәһәре) мед. ин-тының фармакология каф. мөдире. 1939 дан Казан мед. ин-тының фармакология каф. мөдире һәм педиатрия ф-ты деканы. Хезмәтләре даруларның йөрәк-кан тамырлары системасына тәэсирен өйрәнүгә карый.

Әд.: Деканы Казанского медицинского университета. К., 1997.

МИХЕЕВ Павел Егорович (20.12.1912, Казан губ. Чистай өязе, хәзер Нурлат р-ны Егоркино а. — 22.5.1978, шунда ук), Дан орденының тулы кавалеры (21.1.1944, 4.2.1945, 15.5.1946), гв. старшинасы. Туган авылы совхозында тракторчы булып эшли. 1934–36 елларда һәм 1941 дән Кызыл Армия сафларында. 1941 ең декабрәннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 65 нче танк полкында танк механик-йөртүчесе (8 нче гв. армиясе). Сталинград, Көнъяк-Көнбатыш, 3 нче Украина һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Сталинград сугышында (1942–43), Изюм-Барвенково, Донбасс (икесе дә — 1943), Белоруссия (1944), Варшава-Познань һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1945) катнаша. 1943 ең 16–23 декабрәндә Запорожье шәһәре (Украина ССР) янындагы (экипаж составында танкка каршы туп-

П.Е. Михеев.

да үзенең танкын ремонтлап, дошманның 2 танкын, 7 тубын һәм берничә автомашинасын юкка чыгара) сугышларда батырлык күрсәтә. 1945 тә демобилизацияләңә. Туган авылында эшли. Медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Шевченко Н.Я. Звезды Славы. К., 1969; Полные кавалеры ордена Славы — наши земляки. К., 1986; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МИХЛЯЕВ Иван Афанасьевич (1667–1728), Казан сәүдәгәре һәм эшмәкәре. 18 йөзнен беренче чирегендә Казанның иң бай сәүдәгәрләреннән берсе. Мәскәүдә, С-Петербургта, Эрбет, Мәкәржә һ.б. ярминкәләрдә сәүдә итә. *Казан постау мануфактурасы*, тире иләү-эшкәртү, спирт э-длары, тун май эретү йорты, 34 вак-төякләр кибете, берничә торак йорт хужасы; Мәскәү тукума э-дының милектәше. М. милкәндә жир һәм крепостной крәстияннәр була. Жәнлек тиресе б-н тәэмин итеп торучыларның берсе (1720 елда Мәкәржә ярминкасенә 12740 жәнлек тиресе жибәрә). 1714 тә Казанда, Кремльдән ерак түгел, шәхси постау мануфактурасы төзи, 1722 дә аны император Пётр I килеп күрә. Казна һәм М. мануфактураларында житештерелгән әйберләргә сыйфат ягынан тикшереп, Пётр I казна мануфактурасын М.ка ташпырыга карар кыла. Кайбер мәгълүматларга караганда, Пётр I М. йортында туктала. Легендада М. Пётр I гә алтын һәм көмеш тәңкәләр тутырылган, алтын бизәкләр б-н зиннатланган көмеш поднос бүләк итә диелә. М. акчасына Казанда Пятницкий чиркәве, *Петропавел соборы*, Казан губернасы Казан өязенең Потаниха авылында Иоанн-Предтеча чиркәве, Алат авылында Успение чиркәве, Спас өязе Болгар авылында Успение чиркәве төзелә. М.ның тол хатыны Авдотья Ивановна кушуы буенча 1731–56 да — Казанда Богоявление чиркәве, 1735 тә Евдокия чиркәве төзелә. Ш.у.к. *Михляев йорты*.

Әд.: Свердлов Л.М. Купечество Казани: Дел и люди. К., 1998.

МИХЛЯЕВ ЙОРТЫ (Дряблов йорты), Казанда 17 йөз ахыры — 18 йөз башында «Нарышкин бароккосу» стилендә төзелгән һәм саклангы калган бердөнбер рус гражданлык архит-расы истәлегә. Тукума мануфактурасы хужасы И.А.Михляев өчен төзелә, ул үлгәннән соң, тол калган хатынының тутаны Дрябловка мирас буенча күчә. 60x17 м зурлыктагы турыпочмаклы, ике катлы кирпич бинаның гөмбәзсыман түшәмле беренче ка-

ты хужалык ихтыяжларында файдаланыла, өске катында торак бүлмәләр урнаша. Торак бүлмәләргә төп фасадның үзәгендә төзелгән өйалды баскычы күтәрелә. Сузынky фасад лопаткалары асимметрияле 3 өлешкә бүленгән. Беренче кат бүлмәләрен йөзлексез кечкенә тәрәзәләр яктырта. Беренче катның шома диварларын өске катның бизәкле кәрнизә аерып тора. Икенче катның тәрәзә йөзлекләре берничә төрле: ярымколонкалы «этәч кикрикләре», ярымколонкасыз жилпәзә сыман кечкенә фронтоннар һәм ярымколонкалы өчпочмаклы кечкенә фронтоннар б-н купшылап каймаланган. «Нарышкин бароккосу» стилендә йорт нәфис бизәкле кәрниз

Казандагы И.А.Михляев йорты.

б-н төгәлләнә. Интерьерлары сакланган. 20 йөздә көнъяк фасад ягына янкорма төзелә. 1770 елда Дряблов йортын гарипләргә асрау ихтыяжына тапшыра, 1816 дан анда — ашханә, 1833 тән — кунакханә, 1840 тан трактир һәм чөйханә урнаша. Хәзерге вакытта йорт Петропавел соборы карамагында.

Әд.: Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982.

Х.Г.Надырова.

МИХОВКА, к. Мукле күл.

МИХРАБ (гарәп. محراب — изге урын), мәчет түрәндә Мәккә юнәлешендәгә (кыйбла) куыш. Намаз укучы мөселманнар М.ка йөз б-н басалар, *монбәр* М. б-н янәшә була. Татар мәчетләре архит-расында тышкы яктан М. — жир өстеннән яки дивардан чыгып торучы түгәрәк, турыпочмаклы яки бишпочмаклы өске өлешә конуссыман, дүрт, ике кыеклы, ярымгөмбәзлә түбә б-н ябылган янкорма рәвешендә төзелә. М.ның интерьерын ярымтүгәрәк яки уксыман арка, уеп ясалган орнаментлар, каллиграфик яззулар, полихром бизәкләр һ.б. тәшкил итә. М., мәчет архит-расы элементы буларак, Өмәвиләр династиясе идарә иткән чорда (661–750) барлыкка килә. Жирле шартларга һәм традицияләргә карап, М.ның зурлыгы, формасы (квадрат, күппочмаклык, ярымтүгәрәк), уеп ясалган бизәкләре төрлечә була. Гадәттә, таштан, мәрмәрдән, керәчтән, агачтан төзелә.

МИЧ, бинаны жылыту, кайнар ризык әзерләү өчен төзелгән корылма. Таш гасырда ук гади учаклар булуы мәгълүм. М.ләр торакның сакраль үзәкләре булып та хезмәт иткәннәр (йорт һәм гаилә рухларының яшәү урыны), хәзер дө аларның форма һәм конструкцияләрендә халыкларның көнкүреш мәдәниятенә хас кайбер традицияләр саклана.

Төтен үткәргеч моржалар — төтен юллары идән астыннан һәм дивар эченән үткән үзәнчәлеккә үзәк жылыту системалы М.ләрнен респ-ка терр-ясендә Идел бие Болгар дүлөтә заманнарында ук булуы билгеле. Кагыйдә буларак, андый катлаулы, кыйммәткә төшкән конструкцияләр б-н феодал йортлары, жәмәгәт мунчалары жиһазландырылган. Идел бие һәм Урал алды авылларында яшәүче татарларда рус М.ләрненнән үзгә табәнәгрәк авызлы һәм төпле, гомбәзе эчндә ян учак (төтенә төп моржага суырылган аерым ягу урыны) булган һәм аның өстенә ризык эзерләү өчен металл казан батырып урнаштырылган йорт М.е — күбесенчә кирпечтән (эләк кулдан сугылган) салынган катлаулы корылма файдаланыла. Сергач мишәрләрендә, Мәлки керәшеннәрендә һәм төбәкнең башка халыкларында (мәс., чуашларда) М. алдына ыргакка казан аса торган булганнар. Элек-электән татарларның йортлары «ак М.ләргә» ягып жылытылган (М.тәге төтен моржадан күтәрелгән). «Кара М.ләр» (төтен өйгә таралып, юллык аша яки ачык ишектән урамга чыккан) 20 йөз ахырында сирәк кенә керәшеннәр, Ука-Сура елгалары арасында яшәгән мишәрләр, Урал алды һәм чыпца татарлары көнкүрешендә файдаланылган. Татар М.ләре кырыена русларга хас булган М. яны сәкә-ятаклары корылмаган. Татар крәстияне өендә М.ләр, гадәттә, ишек тирәсендә, йортның «ак» ягынан такта яки тукыма чаршау б-н бүлөп алынган аш-су эзерләнгән торган «кара» якта урнаша. Яшәгән төбәккә карап, М.ләрдә утын, салам, кизәк һ.б. ягыла. Урал алдында, Себердә, Әстерхан өлкәсендә хәзер дә вакытлыча корылган торақларда кулланып, жәйгә чорда аш-су эзерләү һ.б. максатлардагы эшләр өчен уңайлы чуваллар — каркаслары чыбык һәм колгалардан эшләнгән, камин сыман балчык М.ләр файдаланыла. 20 йөзнен 2 нче яртысынан татарлар көнкүрешенә голланд М.ләре үтөп керә; аларны йортның «ак» ягында чыгаралар, еш кына чынак плитәләр б-н бизиләр, бу корылмага еш кына казан, самавыр кую өчен чыгынты өстәлә. Хәзергә вакытта, электрлаштыруга һәм газлаштыруга карамастан, авыл жирләрендә татар М.ләре көнкүрештә күп функцияле һәм гадәти корылма буларак саклана.

Әд.: В о р о б ь ё в Н.И. Казанские татары. К., 1953; Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967; Татары. М., 2001.

Ф.Ф.Гулова.

МИЧЭНБАШ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибьындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 19 км төньяктарак, Кече Мишә елгасы буенда. 2010 елда 154 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. 1678 дән мәгълүм; 1930 елларга кадәр Югары Мичән исемен йөртә. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүлөт крәстияннәре катлавына керә, илгичлек, терлекчлек, өс-баш киёмнәре тегү б-н шөгылләнә. 20 йөз башында мәчет, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1154,1 дис. тәшкыл итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Яңа Чүриле волостенда. 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921—22 дән Арча кантоненда. 1930

ның 10 августыннан — Саба, 1944 нең 19 февраленнан — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 66 ир-ат; 1859 да — 404, 1897 дә — 608, 1908 дә — 545, 1920 дә — 613, 1926 да — 633, 1938 дә — 685, 1949 да — 442, 1970 тә — 328, 1979 да — 232, 1989 да — 140, 2002 дә — 168 кеше.

МИЧКӨ-КИСМӨК КӘСЭПЧЕЛЕГЕ, юктар такталарны бер-берләренә ырмавын ырмауга туры китереп беркетеп, кыршаулап, төпләп, мичкә, кисмәк, су һәм күзәк чиләкләре, ләгәннәр һәм хужалыкка кирәкле башка төр зур савытлар житештерү. 17—19 йөзләрдә Казан губернасының Козьмодемьянск, Лаеш, Мамадыш, Зоя, Спас, Тәтеш, Чабаксар өязләрендә аеруча киң таралыш ала. М.-к.к. ике мөстакыйль тармактан тора: 1) имән, юкә, усак яки чыршыдан, кисеп һәм ярып, махсус юкта такта эзерләү; 2) такталардан эрелә-ваклы савытлар жыю. Суык вакытта бу эш жылы урында, елның жылы фасылларында өсте ябулы ачык жирдә башкарылган. Эш барышында агач калып (бүкән), киң һәм гадәти ышкы, чүкеч, кыска саплы балта, көкрө пычак кебек эш кораллары кулланылган. Гадәттә, бу эш гаилә кәсәбе булган. 1887 елда М.-к.к. б-н — 763, 1895 тә 384 кеше шөгылләнган. 20 йөздә, фабрика-заводлар металл һ.б. материаллардан күп төрле әйберләр ясап чыгара башлаганнан соң, әлеге кәсеп бөтүгә йөз тотта. Хәзергә вакытта респ-ка авылларында агач савыт-саба ясаучылар сирәк очрый.

Әд.: Б у с ы г и н Е.П. Русское сельское население Среднего Поволжья. К., 1966.

МИЧУРҖН посёлогы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрненнән 61 км көнбатыштарак, Самара өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 310 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 63%, чуашлар — 29%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1923 тә Иске Куак авылынан күчеп килүчеләр нигез сала. Беренче исемен — Красный Ключ, 1937—59 да — Микоян исемен. посёлок. Оештырылган көненнән ТАССРның Бөгелмә кантоны Чирмешән волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Шөгәр, 1959 ның 16 октябреннән Лениногорск р-нында. Халык саны: 1958 дә — 464, 1970 тә — 551, 1979 да — 467, 1989 да — 371, 2002 дә — 326 кеше.

МИШАНИН Тимофей Андреевич (21.2.1890, Казан губ., Лаеш өязе Аркатау а. — 28.6.1941, Украина ССР, Львов өлкәсе Дубно ш. янында һәлак була), танк гаскәрләре генерал-майоры (1940). Хәрби хезмәткә чакырылганчы, Мамадыш тракты төзелешчә өчен табигый ташлар чыгаруда эшли. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша. Прапорщиклар мәктәбен (Житомир ш.) тәмамлый, Петербуртта лейб-гв. полкында хезмәт итә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң туган авылына кайта. 1918 дән Кызыл Армия сафларында. Гражданның сугышы елларында Н.И.Махноның крәстиян армиясенә, петлорачыларга, ак полякларга каршы сугыша; Көнбәк-Көнбатыш фронтының 34 нче һәм 366 нчы укчы полклары командиры. 1921 дән 142 нче

өйрәнү полкы батальоны командиры, Идел бие хәрби округы курслары тыңлаучысы. 1922 дән 1 нче Казан укчы полкының полк мәктәбе башлыгы һәм 1 нче укчы дивизиясе батальоны командиры. 1923 тән рота командиры, 1925 тән Төркестан фронтының 3 нче Төркестан укчы полкы командиры ярдәмчәсе. 1929 дан «Выстрел» курслары тыңлаучысы. 1929 дан 3 нче тау укчы полкы командиры ярдәмчәсе. 1935 тән Кызыл Армиянән танклар частенда. 1939 дан 23 нче жигел танк бригадасы командиры. 1939 ның сентябрь-октябрдә сов. гаскәрләреннән Көнбатыш Украинага походында катнаша. 1940 тан 15 нче танк дивизиясе командиры. Бөек Ватан сугышы чорында 8 нче механикалаштырылган корпусның 12 нче танк дивизиясе командиры. Сугышта һәлак була. Питрәч р-ны Питрәч авылының бер урамына М. исеме бирелә. Орден, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Г р и ш и н Я.Я., Ш а р а ф у т д и н о в Д.Р. На службе Родине. К., 2005.

М.З.Хәбибуллин.

МИШӘ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Кама елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 186,4 км, бассейнының мәйданы 4180 км². Елга башы Кукмара р-ны Ятмас-Дусай авылынан 1,4 км төньяк-көнчыгыштарак урман массивында, Саба, Теләче һәм Питрәч р-нары терр-ясеннән ага; түбән агымы һәм тамагы Лаеш р-ны терр-ясендә. Элек елга тамагы Ташкирмән һәм Макаровка авыллары янында була, хәзер Карадулат авылынан түбәнрәк, елганың түбән агымы Куйбышев сусаклагычы сулары астында калган һәм суднолар йөрерлек Мишә култыгы хасил иткән. Елга башының абс. биеклегә 160 м, тамагының — 53 м. Су жыелу мәйданы елга кушылдыклары, сыза һәм ерым үзәннәре б-н бүлгәләнган калкулыкты тигезлектән тора. Елга бассейны асимметрияле: уңьяк яр өлеше шактый зур. Үсемлекләр дөньясы, нигездә, караңгы ылыслы-киң яфраклы һәм киң яфраклы урманнардан, тугайлы болынардан тора. Су жыелу мәйданының урманлылыгы 17%. Сөрүле жирләр якынча 80%. М. бассейны күп кенә урманнарда дүртенчел система яшендәге токымнар б-н капланган Пермь системасы Казан һәм татар ярусы токымнарыннан тора. Су жыелу мәйданында рельефның карст формалары очрый. М. бассейны өчен көлсу типтагы урман туфраклары (аксыл соры, кара соры), шу. кәсле-көлсу туфраклар хас. Елга үзәне трапециясыман, түбән агымында жигелчә генә белән; уңьяк

Мишә елгасының урта агымы.

сөзәклекләре, нигездә, текәрәк. Үзәннең кин-легә югары агымында 30 м дан түбән агымында 4–5 км га кадәр. Тугае киң, ике яклы, түбән агымда уйсулыклыр, ерганаклар һәм элекке күлләр күп; тамак өлешендә елга өлешчә Куйбышев сусакагычы сулары астында калган. М. елгасының юлы бормалы, урыны-урыны б-н болын һәм куакчыл үсемлекләр үскән утраулар (озынлыгы 15–65 м, киңлеге 20 м га, биеклеге 3 м га кадәр) хасил итеп тармаклана. Урта һәм түбән агымында киң плёслар (озынлыгы 0,2 дән 3 км га кадәр, киңлеге 15–40 м, тирәнлеге 2–5 м), аларда исә агым тизлеге 0,1–0,2 м/с тан артык түгел. Елганың күп кенә урыннары сайлыклыр б-н катлауланган, аларда исә елга юлының кин-легә 10 м га кадәр, тирәнлеге 0,2–0,6 м, агым тизлеге 1–2 м/с. М. ярлары комсыл балчыклы һәм балчыксыл комлы туфрактан тора, урыны б-н текә, биеклеге 2–4 м, Казкаш елгасы тамагы янында 10 м га кадәр. Башлыча, елга төбә тигез, борылмаларда чокырлар очрый. М.нең 45 кушылдыгы бар, аеруча зурлары: Нысы (22,2 км), Нырсы (33,4 км) — сул; Казкаш (28,4 км), Кече Мишә (49,9 км), Тәмте (24,6 км), Кибәче (14 км), Норма (40 км), Сола (23 км), Шемелка (16,6 км) — уң кушылдыклар. Елга челтәренен тыгызлыгы 0,35 км/км². М.нең туенуы катнаш, агым кар сулары, жир асты кушылдыклары, явым-төшемнәр исәбенә барлыкка килә. Елга режимын күзәтүләр Питрәч р-ны Чыгы (1932–53) һәм Лаеш районы Рождествоно (1932–55), Обухово (1931–59) авыллары янындагы гидрологик поста алып барыла. Хәзерге вакытта Питрәч авылы янында пост эшли (1959 дан). Гидрологик режим өчен ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегу чорлары хас, аларга еллык агымның 70% туры килә. Тигезлекнең уртача еллык тирбәнеше 7 м (макс. 9,8 м). Бассейнда еллык су агымының уртача күпсәллек катламы 162 мм, ташу вакытында су катламы 113 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры–апрель башында башлана. М. ноябрь уртасында туңа. Кыш ахырына бозның калыңлыгы 35–50 см га житә. Елга суының иң аз вакытында жир асты сулары б-н туена. Бассейнының төрле урыннарында жир асты сулары б-н туену модуле 0,5 тән 10 л/с·км² га кадәр. Жәйге корылыклыр вакытында М.нең югары агымы һәм аның кушылдыклары тар инешләргә әйләнеп кибә. Суының иң аз вакытындагы уртача күпсәллек чыгымы югары агымында 0,008 м³/с тан урта агымында, Теләче авылыннан түбәндәрәк 2,4 м³/с ка кадәр һәм түбән агымында (Питрәч р-ны Колай а. янында) 6,2 м³/с. Елга тамагында суының уртача күпсәллек чыгымы 17,4 м³/с (1979). Суы гидрокарбонат-сульфат-кальцийлы типта, язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. М.бассейнында суның гомуми күләме 25,7 млн.м³ һәм майданы 855 га булган 45 буа бар. Су ресурслары якынча 10 мең га га якын а.х. жирләрән сугару өчен кулланыла. Яр буйлары ял итү урыннары булып тора. М. — ТРның табигать истәлегә

(1978). Аның уңьяк ярында «Иске тегермән» табигать истәлегә урнашкан.

МИШӘ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Кече Мишә елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 31,5 км, бассейнының майданы 255 км². Саба р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Кукмара р-ны Яңа Комар авылыннан 1,7 км көньяк-көнчыгыштарак урман массивында, тамагы Саба р-ны Сабай авылыннан 2 км төньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 89 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 20%. М.нең 0,3 тән алып 10,8 км га кадәр озынлыктагы 25 кушылдыгы бар. Елга челтәренен тыгызлыгы 0,21 км/км². Туенуы катнаш, кар сулары исәбенә шактый күбрәк. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,25–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнында еллык су агымының уртача

Мишә елгасының түбән агымы.

күпсәллек катламы 119 мм, ташу вакытында су катламы 100 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ункөнлегендә башлана. М. ноябрь ахырында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпсәллек чыгымы 0,2 м³/с. Язын суы йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л.

МИШӘ АУЧЫЛЫК ТЫЮЛЫГЫ, Мамадыш, Балык Бистәсе, Питрәч һәм Саба р-ннары терр-ясендә урнашкан. Майданы 131,7 мең га, ш.и. урманнар 23,9 мең га. Кызыл Йолдыз һәм Лаеш урманчылыкларының ылыслы, катнаш һәм вак яфраклы урман участкалары үз эченә ала. Мишә, Нырсы, Әшнәк, Бәтке, Шомбыт, Бөрсет һ.б. кече елгалар ага. 1984 елда аучылык-промысел фаунасын (елга кондызы, гади тиен, суер, соры көртлек) саклау максатыннан оештырыла. Поши, кәжәболан, кабан дунгызы, төлке, урман сусары, Америка чәшкесе, селәүсен, үр куяны һәм ак куян яши.

«**МИШӘ 2**», йомшак ужим бодае сорты, 1990 елда Э.Ф.Ионов, Г.Х.Вәлиуллин, П.П.Дёмкин, Н.П.Капитанова, Л.А.Семахина тарафыннан Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында Мишә сортыннан кызыл бөртекле формаларны күпләп сайлап алу юлы б-н чыгарыла. 1992 дә бу сорт Урта Идел төбәгендә кулланырга рөхсәт ителгән Дәүләт селекция казанлылары реестрына кертелә. Салкынга чы-

дамлыкка донор сыйфатында селекция өчен тәкдим ителә. Ончык чыкка һәм көрән яфраг гөмбәсенә аз бирешүчән. «М.2.» — эритроспермум төрчөләренен төрле биотипларынан торган популяция. Куагы арадаш. Башагы цилиндрик формада, озын, уртача тыгызлыкта, кылчыклары озын, ак, башакның бөтен буена урнашкан. Башак тәнкәсе озынча-йомыркасыман формада, теше кыска, туры. Киль ачык күрәнә. Бөртеге озынча, буразнасы тирән түгел. Жиргә 3–5 см тирәнлеккә чөчкәндә, орлыклары 1 га га чөчү нормасы 5,5 млн. Иң яхшы чөчү вакыты 20–31 август. Иң югары уңыш чиста парга чөчкәндә алына. ТРның Кама арьягы р-ннарында һәм биләүле пар элгәрләренә чөчкәндә, чөчү 15 августтан башлангыч мөмкин. Уртача өлгерешле сорт, «Мироновская 808» сортыннан 1–2 көнгә соңрак өлгөрә. Уңышы 1 га дан 5 т чыга. Бөртеге эре, югары продуктлы (1 мең бөртектен авырлыгы 38–41 г), составында 32,4% чи клейковина (жилемчә), 13,8% чи протеин бар, икмәк пешерүдә сыйфаты югары (4,3 балл). Корылыкка бик чыдам. ТРда бу сорт 1993 тән чөчүгә кертелгән.

И.Д.Фадеева, Э.Ф.Ионов.

МИШӘБАШ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 19 км төньяк-көнчыгыштарак, Мишә елгасы (Мишә бассейны) бунда. 2010 елда 301 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. 1619 дан мәгълүм. Рев-цигә кадәр чыганаclarда Югары Мишәбаш исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, телкәчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында мәчет, мәдрәсә эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенең имана жире 939,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Бөкмеш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 92 ир-ат; 1859 да — 262, 1897 дә — 363, 1908 дә — 416, 1920 дә — 412, 1926 да — 370, 1938 дә — 376, 1949 да — 363, 1970 тә — 292, 1979 да — 254, 1989 да — 236, 2002 дә — 281 кеше.

МИШӘН КҮЛӘ, Көнбатыш Кама алдында. Мишә һәм Идел елгаларының субүләрәндә урнашкан, Лаеш р-ны Пиголи авылыннан 1,9 км төньяктарак. Су өслегенә майданы 3,1 га. Су күләме якынча 90 мең м³. Озынлыгы һәм киңлеге якынча 170 м. Уртача тирәнлеге 2,9 м, иң зур тирәнлеге 5 м. Күл карст-суффозия процесслары нәтижәсендә хасил булган. Формасы түгәрәк. Ярлары сөзәк, төньяк һәм көнбатыш өлешләрендә кат-

Мишән күле.

наш урман үсә. Хужалык-көнкүреш максатларында файдаланыла.

МИШӘР ДИАЛЕКТЫ, Идел һәм Урал буе мишәрләр субэтнон төркөмнен *сөйләшләр*е жыелмасы. М.д. ш.у. «көнбатыш диалект» буларак та билгеле. Мишәр сөйләшләрә Г.Әхмәров («Мишәрләрнең теле һәм халкы турында» — «О языке и народности мишарей», 1903) һәм С.Е.Малов («Мишәрләр янында булып кайтканнан сон (Чистай оязе мишәрләрнен шивәсе турында)» — «Из поездки к мишарям (о наречии мишарей Чистопольского уезда)», 1903) хезмәтләренә бәйлә рәвештә өйрәнелә башлай. «М.д.» термины беренче тапкыр Л.Жәләйиен «Татар телендә диалектлар» (1938) дип аталган фәнни хезмәтендә кулланыла. «Татар диалектологиясе» (1947) китабында ул М.д. сөйләшләрнен кайбер үзенчәлекләрен ачтырта. Мишәр сөйләшләрнен өйрәнү-тикшеренү эшләре 1950 еллар ахырында активлаша төшә, ел саен М.д. вәкилләре тыгыз урнашып яшәгән районнарға экспедицияләр оештырыла башлай. Алынган мәгълүматлар Л.Ш.Арсланов, Ф.С.Баязитова, Н.Б.Борханова, Р.Р.Минголова, Д.Б.Рамазанова, З.Р.Садыкова, Т.Х.Хәйретдинова, Р.Ф.Шакирова һ.б.ның басмаларында чагылыш таба. Система буларак, М.д. Л.Т.Мәхмүтова тарафыннан тасвирлана. М.д.ның таралышын күрсәтүче диалектологик карталарның системасы жыелмасы *Урта Идел һәм Урал буе татар халкы сөйләшләрә атласында* урын ала. М.д.нда ц-лаштыручы һәм ч-лаштыручы сөйләшләрден торган 2 төркем аерып карала. Ц-лаштыручылар төркеменә — сергач (Түбән Новгород өлкәсе), чүпрәле (Татарстан һәм Чуаш Респ-калары), байкибаш (Башкортстан) сөйләшләрә; ч-лаштыручылар төркеменә темников, ләмбрә (Мордва), кузнецк (Пенза өлкәсе), хвалын, мөләкәс, карсун (Ульянов өлкәсе), подберезенск-керәшен, чистай-керәшен (Татарстан), эстәрлетмак (Башкортстан), шарлык (Оренбург өлкәсе), куриш (Тамбов өлкәсе), волгоград (Әстерхан һәм Волгоград өлкәләре, Ставрополь крае) сөйләшләрә керә. Кама аръягында формалашкан чистай сөйләше катнаш характерда, биредә ц-лаштыручылар да, ч-лаштыручылар да яши. М.д.ның барлык сөйләшләрнен дә хас гомуми үзенчәлекләр бар. Фонетика тармагында болар түбәндәгеләр: 1) [а]ның иренләшмәве, 2) дифтонгларның монофтонглашуы: кү (әдәби телдә — кой), бәлә (әдәби телдә — бәйлә), курик (әдәби телдә — койрык); 3) урта диалекттагы һәм татар әдәби телендәге увуляр (кече тел) [к], [җ] тартык авазлары урынына бары тел арты [к], [җ] авазларын ғына кулланы; 4) й-лаштыруның активлыгы: йй (әдәби телдә — жәй), йин (әдәби телдә — жиң); 5) [ч] һәм [ж] авазлары урынына [тч], [дж] авазларын кулланы: катчан (әдәби телдә — кайчан); 6) ц-лаштыру күзәтелгән сөйләшләрдә [ч] урынына [ц] дип: пыщак (әдәби телдә — пычак); [ж] урынына [дз] дип әйтү: эндзе (әдәби телдә — энже) һ.б. Морфологиядә бу үзенчәлекләр түбәндәгеләр: 1) фигилыг -гы/-ге кушымчасы һәм кели сузе яланыш (-гы/-ге + кели), эш башкаручының теләге белдерелә: баргым кели (әдәби телдә — барасым килә),

узык кели (әдәби телдә — укыйсы килә); ш.у. -ма + кели формасы да бар: барма келим (әдәби телдә — бармакы булам); 2) -гакла/-гәклә (әдәби телдә — -галә/-гәлә) кушымчасы ярдәмендә эш-хәрәкәтнен күп тапкырлар кабатлануы күрсәтелә: килгәклә (әдәби телдә — килгәлә), укыкка (әдәби телдә — укыштыргала); 3) вакыт рәвешләренен кулланылуы күзәтелә: кыш ката (әдәби телдә — кыш буе) һ.б.

Әд.: Б а я з и т о в а Ф.С. Татар-мишәр рухи мирасы: Гаилә-көнкүреш, йола терминологиясе һәм фольклор. Саранск, 2003; С а ф и у л л и н а Ф.С., З а к и е в М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006. Махмүтова Л.Т. Опыт исследования тюркских диалектов (мишарский диалект татарского языка). М., 1978.

Д.Б.Рамазанова.

МИШӘР ЙОРТЫ (Мещера, Мещера төбәге, рус ельязмаларында «Мещерский юрт»), Мишәр жирләрендә һәм Алтын Урданың төньяк биләмәсе *Мухша олысындагы* терр. бүленеш берәмлеге. 13 йөзнен 2 нче яртысында М.й.на татарлар килеп утыра башлай. Татарларның бу төбәктә яшәве археол. истәлекләр (Итәк, Саров шәһәрлекләре) һәм жирле топонимика (Томников) б-н раслана. 14 йөз ахырында Алтын Урдада үзара низаг барганда М.й.нда татарлар саны арта. Шушы чорда Мишәр крае Мәскәү дәүләте составына кертелә. 1460 еллар тирәсендә М.й. терр-ясендә башында Касыйм хан торган *Касыйм ханлыгы* оеша (үзгә — Городец-Мещерский, соңрак — Касыйм шәһәре); 19 йөзнен 2 нче яртысына кадәр ул кайбер чыганақларда М.й. исеме б-н бирелә.

Әд.: В е л ь я м и н о в - З е р н о в В.В. Исследование о Касимовских царях и царевичах. СПб., 1863–87. Ч. 1–4; Б а я з и т о в Р.Ж., М а к а р и х и н В.П. Восточная Мещера в средние века. Н.Новгород, 1996; И с х а к о в Д.М. От средневековых татар к татарам нового времени. К., 1998; ш у л у к Тюрко-татарские государства XV–XVII вв. К., 2004.

И.Л.Измайлов.

МИШӘРЛӘР (үзатамалары — татар), Идел буе — Урал алды татарларының субэтнон төркеме. 1897 елгы халык саны алу мәгълүматлары буенча аларның гомуми исәбе — 622,6 мең, 1926 елгы исәп буенча — 200 мең кеше чамасы. М.не төньяк (Сергач), көньяк (Темников), Ләмбрә, көнбатыш-Урал алды, төньяк-көнчыгыш этнографик төркемнәргә бүлеләр. М.нең халык сөйләм теле татар теленен көнбатыш диалектын хасил итә, ул татар әдәби теле формалашуа зур йогынты ясыи (к. *Мишәр диалекты*). Диндар М. — сөнни мөселманнар. Элек М. арасында «мишәр» этнонимы, этниконнар рәвешендәге «төмән», «алатыр» дигән якташлык атамалары, «мөселман» конфессионимы һ.б. кулланыла. Аларның этномәдәни асылы формалашуда бортаслар, төркиләр (ш.и. *болгарлар, кытчақлар*), жирле фин-угор халыклары (мещера, мордвалар һ.б.), ихтимал, *мажарлар* катнаша. М.нең Алтын Урда чорына барып тоташкан этник компоненты, гадәттә, болгарларның көчле йогынтысын кичергән бортаслар б-н бәйләп күрсәтелә. Бортасларның этник тамырлары хәзергәчә ачыкланмаган. Килеп чыгышлары буенча аларның угор яки

төрки-угор кабиләләре булуы да мөмкин. Болгар феодал халкы формалашкан чорда бортасларның үз төбәкләренә хас кайбер үзенчәлекләрен саклаулары ихтимал. Алтын Урда оешканның соң бортасларның варислары яшәгән төбәкләргә күпсанлы кыпчак-нугай төркөмнәре үтәп керә, алар 14 йөздә *Мухша олысы* составында булалар. Бу чорда һәм соңрак «можар» — «мещера» этнонимы актив кулланыла, әмма чыганақларда «татарлар» атамасы да эш очрый. 13 йөз борынгы рус әдәбияты ядкәре «Аңлатмалы Палея» («Толковая Палея») тексты нигезендә «мещера» терминының политоним сыйфатында кулланылуы хакында нәтижә ясарга мөмкин. 1401–02 елларга нисбәтле рус грамоталарына караганда, Мещераның үз волостлары булган. *Фра-Мауро* картасында (портланд) Meschia провинциясе һәм Macharini торлыгы билгеләнгән. Ихтимал, 1434 һәм 1447 еллардагы рус грамоталарында искә алынган «мещера кенәзләре» Мещераның сәяси үзгәндә яшәгәннәрдер. М.нең алга таба (14 йөз — 16 йөз уртасы) халык буларак формалашуы башкаласы баштарак *Городец-Мещерский* дип аталган *Касыйм ханлыгы* чикләрендә «можар» (борынгырак) һәм «татар» (башлыча, кыпчак-нугай) компонентлары жирлегендә бара. Мещера төбәгендә (Касыйм ханлыгының икенче аталышы) әлеге ике этноатамалы страталарның булуы чыганақларда сакланган 2 этнонимик системада чагыла. Аларның беренчесе — «Мещера жирләре», «Мещера урыннары», «Мещера волостлары белән», «Мещера», «Meschia провинциясе», «Мещера төбәге», «Мещера кенәзләре». Бу сүзләрдән, ихтимал, бортасларны билгеләүче «Мещера кешеләре» төшенчәсе, кыскартыла рәвештә «можерянар», «можарлар», «мещерянар» («мещериннар») атамалары барлыкка килә. Системаларның икенчесе Касыйм ханлыгының феодал катлавы б-н бәйлә: 15 йөздә ул катлау «татарлар», 16 йөздә «Городец татарлары», «Мещера татарлары» дип атала. Бу компонент берничә этник элементтан тора. Башта аның үзгән «Мещера татарлары», ягъни Алтын Урда татарлары (Ширин ыругыннан һ.б.) тәшкил итә. Соңрак аларга Касыйм хан б-н килгән татарлар, аннары чыгышлары б-н Кырым ханлыгынын һәм Нугай Урдасыннан булганнар кушыла. 16 йөзнен 2 нче яртысында — 17 йөз башында Мещера төбәгендә яшәгән төрки халыкка карата ешрак «татар» этнонимы кулланыла; бу исә әлеге чорда инде мишәрләрнен төп этник компонентлары тупланып бетүен күрсәтә. Әмма нугайларның һ.б. төрки төркөмнәрен даими рәвештә килеп торулары, ш.у. йомышлы-мишәр төркөмнәренен миграцион активлыгы сәбәпле процесс тәмамланмыйча кала. 16 йөзнен 1 нче яртысында барган киң колачлы миграция процесслары нәтижәсендә М. Иделнен уң ярындагы жирләрдә, Кама аръягы төбәкләрендә һәм Урал алдында таралып урнашалар. М.нең *Казан татарлары* б-н актив этносара багланышлары бу субэтнон төркөмнәр арасындагы интеграцион процессларның көчәюенә китерә (16–19 йөзләр). Казан татарлары

М.нең этномәдәни үсешендә зур роль уйныйлар. М., үз чиратында, татарларның башка төркемнәренә, шу. у. башкортларның, тип-төрләрнең һ.б. халыкларның матди һәм рухи мәдәниятенә көчле этномәдәни йогынты ясылар.

М. арасында жирле үзатамалар, акрынлап, гомуммилли «татарлар» этнонимы тарафынан кысрыклап чыгарыла. Әлеге этнонимга күчү чорында «мөселман» этноконфессионалими кулланыла. Татар милләте формалашу дәверендә М. күп кенә субэтнос билгеләрен, беренче чиратта, үзенчәлекле үзәнарнын югалталар. Ләкин 1926 да халык исәбен алу вакытында да татарларның бер өлеше үзен мөстәкыйль халык — М. сыйфатында күрсәтә. «Мишәр» этнонимының тотрыклылыгы Идел буе — Урал алды татарларының берләшү процессы төгәлләнмәве, шу. и. 1860 елларга кадәр ярымхәрби типтагы аерым «мещералар» кантоннары сакланган Урал алдында яшәгән М.нең ярым сословиеле асылы б-н бәйлә. Моннан тыш, озак вакытлар М.нең кайбер тел һәм мәдәни үзенчәлекләре яшәп килә (мәс., Казан татарларынын аермалы буларак, 1950 еллар уртасына кадәр М. *Сабан туген* һәм *Жыенны* бәйрәм итмиләр). 20 йөздә бу аерымлыкларның күбесе юкка чыга яки йотыла. Хәзерге вакытта «М.» этнонимы, икенче дәрәжәдәге үзатама сыйфатында, локаль рәвештә саклана.

Әд.: Б а з и т о в а Ф.С. Татар-мишәр рухи мирасы: Гаилә-көнүреш, йола терминологиясе һәм фольклор. Саранск, 2003; А х м а р о в Г.Н. О языке и народности мишарей. К., 1903; В а с и л ь е в Б.А. Проблема буртасов и мордва // Тр. Ин-та этнографии АН СССР. 1960. Т. 13; М а х м у т о в а Л.Т. Опыт исследования тюркских диалектов (мишарский диалект татарского языка). М., 1978; С е н ю т о в С.Б. История татар Нижегородского Поволжья с последней трети XVI до начала XX вв. (Историческая судьба мишарей Нижегородского края). Ниж. Новгород, 2001; V a s a r y I. The Hungarians or Mozars and the Mescers / Mizers of the Middle Volga region. Lisse, 1976.

Д.М.Исхаков.

МИШӘТАМАК ШӘҺӘРЧЕГЕ, калга, *Казан жирләрнендә азатлык сугышлары* (1552–56) барышында рус гаскәрләренә каршылык күрсәткән үзәкләрнен берсе. Львов ельязмасында теркәлгәнчә (1553 нең марты), «Казаннан 70 чакрымнарда», Мишәннең Чулманга койган урынында төзелә. 1553–54 еллар кышында рус гаскәрләре М.ш.н басып алалар һәм яндыралар, «... анда булган аз сандагы халыкны кыралар, кайберләре чыгып качарга өлгерә». М.ш. урыны Саба р-нының Өтернәс авылына якын, археол. калдыклары сакланган.

Әд.: Полное собрание русских летописей. СПб., 1914. Т. 20, Ч. 2; Х у д я к о в М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923.

И.Р.Вәлиуллин.

МИШИН Владимир Иванович (17.2.1906, Сухуми ш. — 1988, Казан), жылылык техникасы инженеры, «Татэнерго» идарәсе управляющие (1957–66). Кубань индустриаль техникумын тәмамлай (1928), Грозный жылылык техникасы инженерлары ин-тында укый (1929–33). Хезмәт эшчәнлеген 1922 елда «Севкавказмасло» з-дында слесарь буларак башлай (Краснодар ш.). 1928–41 дә «Гроз-

нефть» идарәсендә эшли; 1941–45 тә «Красная турбина» ГЭСы директоры (Грозный ш.), 1945–48 дә Грозный шәһәре башкарма ком-ты рәисенең 1 нче урынбасары. 1948–57 дә «Урессуэнерго» район энергетика идарәсе управляющие. М. житәкчелегендә Урессу ГРЭСында 227 мең кВт егерлеккә исәпләнгән 6 турбогенератор гамәлгә кертелә, Зәй ГРЭСы төзелә, Казандагы ТЭЦ-1 һәм ТЭЦ-2 газ ятулыгы кулланырга күчәлә, «Татэнергоремонт» з-ды төзелә, электр тапшыру линияләре чөлтәләре киңәйтелә, Түбән Кама ТЭЦы төзелешә башлана; республика электр станцияләренә гомуми куәте 3 тапкырдан күбрәккә (шу. и. авыл жирендә урнашкан станцияләренә куәте — 2 тапкыр) арта, еллык электр энергиясе житештерү 9550 млн. кВт ка житә. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МИШКА-ОВРАГ посёлогы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрненнән 39 км төньяк-көнбатыштарак, Күлек елгасы (Вятка бассейны) буенда. 2010 елда 18 кеше (марилар, татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 1678 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.-О.та тегерман эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенен имана жире 454,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Чиркәс волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921 дән — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантоннында. 1930 ның 10 августынан — Алабуга, 1944 нең 19 февраленнән — Костенево, 1944 нең 8 июненнән — Морт, 1954 нең 19 ноябреннән Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 100, 1887 дә — 201, 1905 тә — 253, 1920 дә — 220, 1926 да — 256, 1949 да — 87, 1958 дә — 36, 1970 тә — 37, 1979 да — 27, 1989 да — 33, 2002 дә — 26 кеше.

МИШКӘ РАЙОНЫ, БРның төньягында урнашкан. 1930 елда оештырыла. Майданы — 1689 км². Үзәге — Мишкә авылы (Уфадан 131 км төньяктарак). Халкы — 24498 мең кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 8404, 1979 да — 6191, 1989 да — 5296, 2002 дә — 4291, 2010 да — 4027 кеше. М.р.нда 78 торак пункт, шу. и. 16 татар, берәр татар-башкорт, татар-мари, татар-рус һәм татар-мари-рус авылы бар. Ин зур татар авыллары (2009): Таттарбай (478 кеше), Яңакош (417), Иштебай (327), Бабай (252). 2004/05 уку елында районның 9 мәктәбендә укуы татар телендә алып барыла, 4 сәндә татар теле фән буларак өйрәнелә.

МИШКЕВИЧ Али (23.6.1945, Вурцбах ш., Германия), тарихчы, гуманитар фән. д-ры (1984). Польша-Литва татарларынын. А.Мишкевич исем. ун-тны тәмамлай (Познань ш., 1975). 1975–78 елларда — Югары пед. мәктәпне каршындагы Көнбатыш Поморье ин-тында (Шецин ш.), 1983–84 тә Гдынь шәһәре музейендә эшли. 1984 нең октябреннән Варшава ун-тының Белосток шәһәре ф-лында укыта. Хезмәтләре Польша татарлары тарихына карый.

Хезмәт.: Tatarzy polscy 1918–1939. Warsz., 1990; Tatarzy polscy 1945–1990. Bialystok, 1993.

МИЩЕНКО Александр Павлович (26.3.1948, Казан), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2000), проф. (2002), ТРның атказ. икътисадчысы (2004). 1971 елда Казан химия-технол. ин-тының механика ф-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, житештерү процессын автоматлаштыру кафедрасында, 1980 нән жылылык техникасы кафедрасында эшли. 1985–2003 тә Россия сәүдә-икътисад ун-тының Казан ин-тында: менеджмент кафедрасын төзүдә катнаша һәм аның беренче мөдире була, товарлар һәм хезмәт күрсәтүләр базарында коммерция эшчәнлегә каф. мөдире (2000–01), пр-тиеләр икътисады һәм алар б-н идарә итү каф. профессору (2002). 2003 тән Казан финанс-икътисад ин-тының (хәзер Казан ун-ты) маркетинг каф. мөдире. Хезмәтләре базар субъектлары арасында икътисади бәйләнешләрен нәтижәләргә мәсьәләләренә, рациональ оештырылган структуралар булдыруга карый.

Хезмәт.: Трансакционные издержки в торговле. М., 1999 (автордаш); Механизм расчёта экономических связей на основе трансакционных издержек // Маркетинг. 2000. № 4; Эффективность товарного обращения и трансакционные издержки // Экономист. 2000. № 9; Поиски путей роста эффективности экономических связей // Федерализм. 2001. № 2; Формирование рациональных торговых сетей. К., 2004.

МИЩЕНКО Фёдор Герасимович (6.2.1848, хәзер Чернигов өлкәсе — 28.10.1906, Киев), тарихчы, филолог, Петербург ФАнең мөхбир әгъзасы (1895), Казан ун-тының атказ. профессору (1902). Киев ун-тын тәмамлай (1870). Киев (1872–84) һәм Казан (1889–1903) ун-тларында укыта. «Учёные записки Казанского университета» («Казан университетинин гыйльми язмалары») жылы мөхәррире. Хезмәтләре эллинизм чоры Греция, Херсонес һәм Ольвия шәһәрләре тарихына карый. Борынгы грек теленән Страбонның «География» (М., 1879), Геродотның «Тарих» (т. 1–2, М., 1885–86), Фукидидның «Тарих» (т. 1–2, М., 1887–88), Полибийның «Гомуми тарих» (т. 1–3, М., 1890–99) һ.б.ның хезмәтләрен тәржемә итеп, аларга шәрехләр, кереш мәкаләләр һәм сүз ахырлары яза. Ф.А.Брокгауз һәм И.А.Ефронның «Энциклопедия сүзлеген»ндәге (т. 1–86, II, 1890–1907) Греция тарихы һәм грек әдәбиятына багышланган мәкаләләр авторы.

Хезмәт.: Историко-литературное значение комедии Аристофана «Облака». Киев, 1872; Фиванская трилогия Софокла. Киев, 1872; Торговые сношения Афинской республики с Босфором. Киев, 1878; Изучение античного мира в зависимости от успехов науки и просвещения. К., 1893.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 1; Шкляев Н.П. Казанский период научной деятельности профессора Ф.Г. Мищенко // Уч. зап. Казан. ун-та. 1956. Т. 116, Кн. 5.

МИЯКӘ РАЙОНЫ, БРның көньяк-көнбатыш өлешендә урнашкан. 1930 елда оештырыла. Майданы — 2051 км². Үзәге — Кыргыз-Миякә авылы (Уфадан 190 км көньяк-көнбатыштарак). Халкы — 27063 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 18344, 1979 да — 15079, 1989 да — 16731, 2002 дә —

12116, 2010 да — 11091 кеше. Районда 101 торақ пункт, ш.и. 29 татар, 13 татар-башкорт һәм 2 татар-рус авыллы бар. Иң зур татар авыллары (2009): Кыргыз-Миякә авылы (8325 кеше), Желдәр (1013), Әнәс (989), Мәнвезтамак (998), Родниковка (975 кеше). Иң борынгы авыллар: Мәнвезтамак (1746 ел), Миякәтамак (1752), Өршәкбаш-Карамалы (1755), Баязит (1766 лар тирәсе), Кыргыз-Миякә (1767). 2004/05 уку елында районның 10 мәктәбендә укыту татар телендә алып барыла, 14 ендә татар теле фән буларак өйрәнелә. «Октябрь» г-тасы татар, башкорт һәм рус телләрендә нәшер ителә.

МИЯШ авылы, Минзәлә р-нында, Минзәлә шәһәрненнән 9 км көнбатыштарак, Түбән Кама сусаклагычыннан 3,5 км читтә урнашкан. 2010 елда 10 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. 1929 да нигез салына. Оештырылган көненнән ТАССРның Минзәлә кантоны Минзәлә волостенда. 1930 ның 10 августынан Минзәлә р-нында. Халык саны: 1938 дә — 133, 1949 да — 135, 1958 дә — 143, 1970 тә — 144, 1979 да — 122, 1989 да 77, 2002 дә — 68 кеше.

МНЁКИН Равил Васильевич (1.9.1946, Казан), радиопизик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1996), техник фән. канд. (1989). 1964 елда Казан авиация техникумын тәмамлаганнан соң, оборона пр-тисендә эшли. 1971 дә Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлый, шунда ук эшли, Радиоэлектроника һәм телекоммуникацияләр ин-ты директоры урынбасары (2001 дән). Уйлап табуга 24 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Дәүләт бүләге «Машиналар һәм приборларны виброакустик сынау өчен радиоэлектрон системалар һәм комплекслар (теориясе, алыннар һәм чаралар)» хезмәте өчен бирелә. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХ-сының көмеш медале, «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Оптимизация устройства имитации эксплуатаций вибрации // Измерительная техника. 1989. № 2; Имитация и компенсация случайной вибрации. К., 1996 (автордаш); Имитация и компенсация эксплуатационной вибрации. М., 1996 (автордаш).

«**МОАБИТ ДӘФТӘРЭ**», М.Жәлил тарафыннан 1942–44 елларда, күбесенчә Моабит (Берлин) төрмәсендә үлем көткәндә язылган шигырьләр циклы. 93 шигырь теркәлгән 2 блокнот сакланган. Гарәп графикасында язылган беренче блокнотны төрмәдән әсир сугышчы Г.Шәрипов алып чыга. Ул аны Франция Каршылык хәрәкәтендә катнашкан Н.Терегуловка бирә. Терегулов блокнотны 1946 ның мартында СССРга алып кайта. Латин графикасында язылган икенче блокнотны шагыйрьнең камерадашы, Бельгия Каршылык хәрәкәтендә катнашкан А.Тиммерманс алып чыга. 1947 нең азында совет консуллыгы аны Брюссельдән Казанга жиберә. Ул елларда М.Жәлил исеме тыелган була. СССР КГБсы шагыйрьне гаеплән эш ача, аңа сатлыкка исеме тагыла. Тик И.В.Сталин үлгәннән соң гына, И.Френкель тәржемәсендә шагыйрьнең берничә шигыре «Литературная газета»да (1953 нең 25 апреле) басы-

лып чыга. Шигырьләр тулысынча татар телендә 1953 нең ахырында «Моабит дәфтәре» исеме б-н (Г.Кашшаф редакциясендә) дөнья күрә. «М.д.» циклы — Бөек Ватан сугышы еллары татар поэзиясенен иң зур казанышларынан берсе. М.Жәлил шигъри сүз-не гражданлык яңгырашы б-н баета, татар поэзиясенә героик пафос алып килә («Жырларым», «Алман илендә», «Ышанма» һ.б.). «М.д.»ндә ш.у. лирик, юморга корылган шигырьләр һәм балладалар да урын алган. Шагыйрь ил сакчысының эчке дөньясын, Ватанына кайнар мэхәббәттен һәм тургыльыгын, дошманга нәфрәттен тирән ача алган. Патриотизм темасы «М.д.»ндә яңа эстетик дәрәжәгә күтәрелә һәм нык тәэсирле сәнгати көч б-н ачыла. Шигырьләр күпгасырлык татар язма әдәбияты традицияләре, татар фольклоры мотивлары, ш.у. Шәрәкь поэтикасы, рус һәм дөнья әдәбияты тәэсирендә язылган.

Моабит дәфтәре.

«М.д.» күп тапкырлар татар һәм рус телләрендә басыла, 60 тан артык чит телгә тәржемә ителә. Рәссам В.П.Аршинов, «М.д.» мотивларына нигезләнеп, югары сәнгати цикл ижат итә. Татар композиторлары (С.Сәйдәшев, Р.Яхин, З.Хәбибуллин) «М.д.» шигырьләренә жырлар язала. Цикл поэтикасының йогынтысы Р.Фәйзуллин, Р.Харис, И.Юзеев ижатларында сиземләнә. «М.д.»нең төп нөсхәсе ТР Милли музейендә саклана, һәр елда шагыйрьнең туган көнендә экспозиция оештырыла. Цикл өчен М.Жәлидгә 1957 дә (үлгәннән соң) Ленин бүләге бирелә.

Әд.: К а ш ш а ф Г. Муса Жәлил. К., 1961; М у с т а ф и н Р. По следам оборванной песни. К., 2004.

Р.Ә.Мостафин.

МОГИЛЬНИКОВА Галина Аркадьевна (6.9.1928, Түбән Новгород губ. Арзамас ш. — 8.2.2001, Казан), сәнгать белгече, музей эшлеклесе, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1974). Ленинград ун-ты тарих ф-тының сәнгать белеме бүлеген тәмамлый (1952). 1952–54 елларда Чкалов шәһәрәндә (хәзерге Оренбург ш.) өлкә мәдәният идарәсендә өлкән инспектор булып эшли. 1955 тән ТАССР Дәүләт музейендә фәнни хезмәткәр (хәзер ТР Милли музей), соңрак картиналар галереясы мөдире булып эшли. 1959 дан сыңлы сәнгать музейендә, фәнни эшләр буенча директор урынбасары (1968–82), музейның үзе оештырган фәнни архивы мөдире (1983 тән). Рассамнар берлеге әгъзасы (1980). М. тик-

шеренүләре рәссамнар С.О.Львин, И.К.Колмогорцева, К.Е.Максимов, Н.Д.Кузнецов, М.Г.Госманов һ.б.ның ижатларын, ш.у. сыңлы сәнгать музей коллекциясен өйрәнүгә, Казан һәм Татарстанның сәнгать тормышындагы билгесез фактларны ачуга багышлана. М. Н.И.Фешинның ижади мирасын өйрәнү һәм пропагандалауга күп игътибар бирә; рәссам чит илгә киткәннән соң, беренче тапкыр аның музейда сакланган картиналарының күргәзмә оештыра (1958), Фешинның Советлар Союзы терр-ясе музейларындагы һәм шәхси тупланмалардагы әсәрләрен ачыклау һәм өйрәнү буенча зур эш башкара, Казанда Фешин хезмәтләренен бөтенсоюз күргәзмәсен оештыра (1963–64), соңыннан алар Мәскәү, Ленинград, Киров, Рига шәһәрләрендә узган күргәзмәләргә куела. Аның актив катнашында ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музейендә Фешин хезмәтләренен зур коллекциясе һәм архивы туплана, «Фешин залы» мемориалы төзелә. М. сыңлы сәнгать музейенң Алабуга (1961) һәм Чаллы (1990) ф-лларын оештыруда катнаша. 1950 еллар ахырында Казан сәнгать уч-шесендә укыта, ТАССР МС каршындагы Сәнгать советы әгъзасы була. Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Произведения В.А.Тропинина в собрании музея. К., 1956; Художественные выставки в Казани во второй половине XIX века. К., 1958; Николай Иванович Фешин: Документы. Письма. Воспоминания художника. Л., 1975; Государственный музей изобразительных искусств РТ. Русское искусство XVII — начала XX веков. Живопись: Каталог. К., 2005.

Әд.: Т у л у з а к о в а Г. Служение подвижнику // Казань. 2006. № 3.

МОДАЛЬ СҮЗЛӘР, хәбәр ителә торган фикергә сөйләүченен мөнәсәбәттен белдерә торган сүзләр, субъектив-модаль мәгънәләрен белдерүдә төп лексик чара хезмәттен үтилә. М.с. чынбарлыктагы предметларны да атамыйлар, аларның билгеләрен дә белдерми, аларга сүз ысагы кушылмалар ялганмый. Татар телендә М.с.не төзелеше ягыннан гади (ахры, бугай, бәлки, мөгаен, икән, имеш, дөрес, билгеле, әлбәттә һ.б.) һәм кушма (чыннан да, чынлап та, булса кирәк, булырга кирәк һ.б.) төрләргә аерып карыйлар. Мәгънә ягыннан М.с.: а)раслауны (әлбәттә, дөрес, бәхәссез, чыннан да һ.б.); б)фараз кылу, ихтималлык, икеләү төсмерләрен (ихтимал, мөгаен, бәлки һ.б.) белдерүче төрләргә бүленә.

Жөмлэдә М.с. кереш сүз (кыскасы, әлбәттә һ.б.) һәм хәбәрлек сүз (тиеш, мөкин һ.б.) вазифаларын үти; синтаксик яктан бәйсез кисәкләр буларак, алар жөмләнән төрле урынында килә ала: әлбәттә, мөгаен, шаят, күрәмсең кебек М.с. жөмләнән башында да, уртасында да, ахырында да кулланыла; дөрес, шиксез, ихтимал, чыннан да кебек М.с. жөмлә башында яки жөмлә уртасында языла; имеш, бугай, булса кирәк М.с.е жөмлә ахырында, сирәк кенә жөмлә башында килә.

Әд.: Х а н г и л д и н В.Н. Татар теле грамматикасы. К., 1959; Г а р д а н о в а Л. Татар телендә модал сүзләрен өйрәнү // Совет мәктәбе. 1965. № 12; Татар грамматикасы. Морфология. М.-К., 2002. 2 т.; Х и с а м о в а Ф.М. Татар теле морфологиясе. К., 2006; Современный татарский литературный язык. М., 1978.

МОДАЛЬБЕК (лат. *modus* — чама, ысул) (лингв.), сөйлүчүнен сөйлөм эчтөлгөнө, сөйлөнчөн чынбарлыкка мөнөсөбөтөн сөйлүчү аша белдерүчө функциональ-семантик категория. М. раслау, боеру, телөк, шарт, чынлык, кирөклөк, тиешлек һ.б. мөгнөлөргө ия. Татар телендә М.: а) *наклонение* формалары (затланышлы фигильләр) (Идел буйларына тагын / **Әйләнеп кайтсам иде**, / Ал чачөкләр арасында / Бер жырлап **ятсам иде**. Ф.Корим); б) аерым *интонация* яисә пауза (Син... кайттың?); в) *модаль сүзләр* (Сабан туена, **төгәен**, кайтырбыз. Г.Бәширов); г) *кисәкчәләр* (**Әх**, матур ла матур бу дөнья. Х.Туфан); д) модаль мөгнөлө аналитик *фигиль* формалары (Безгә икенче юлдан **барасы булган**) һ.б. б-н белдерелә.

Әд.: З а к и е в М.З. Татар грамматикасы. Синтаксис. М.-К., 1999. 3 т.; Татар грамматикасы. Морфология. М.-К., 2002. 2 т.; Х и с а м о в а Ф.М. Татар теле морфологиясе. К., 2006; Языкознание: Большой энцикл. словарь. М., 1998.

МОДЕРН (франц. *moderne* — өр-яңа, заманча), 19 йөз ахырында — 20 йөз башында Америка һәм Европа (ши. рус) архит-ра сәнгатендә стиль юнәлеше. Архит-рада М. стиле әүвәлге (1895–1905) һәм сонгы төрлөргә бүлөп карала, алар исә романтик һәм рационалистик агымнарга бүленә (1890 еллар ахыры — 1910 еллар). Элгәреге М. корылмаларына (Казанда *Мюфке йорты*, Олешкевич йорты һ.б.) асимметрик композицияле индивидуальштерелгән образ һәм тышкы формаларны пластик оештыру хас. Романтик М. корылмаларында узган чорлар архит-расы б-н кызыксыну гына түгел, аларның оригиналь интерпретациясе дә күзәтелә (әлеге агымның берничә юнәлеше билгеләнә: неорус, неоготик, неоклассицистик һ.б.). Төрлө төбәкләрдә милли үзенчәлекләр эзләү милли-романтик М. барлыкка китерә. Казанда ул *Апанаев йорты*, *Шамил йорты*, *Ислам кабул итүнең мең еллыгы шәрәфенә салынган мәчет* кебек биналарда чагыла. *Зобнин йорты*, *Казан хәрби округы комендуоция йорты*, *Оконишников йорты* һ.б. романтик М. стилендә төзелә. Рационалистик М. биналарның каркаслы структурасы, бер типтагы эле-

ментларның кабатлануы, бизәү чараларының саранлыгы б-н аерылып тора; провинциаль М. башкака стиле нормаларынан шактый калыша.

Сынлы сәнгатятә М. стиле 1910 елларда Н.И. *Фешин*, Н.М. *Сапожникова*, Б.М. *Столбов*, А.М. *Родченко* нәкыше һәм графикасында, Питрәч, Балык Бистәсе, Чабакса һөнәри-сәнгатятә остаханәләрендә кул һөнәре эстетикасында кабаттан яңартыла. М. символизмы һәм эстетикасы А.Ф. Мантельның «Нарассвете», «Зилант» альманахларында һәм «Жизнь», «Волжские дали» ж-лларында дөнья күргән мәкаләләрендә пропагандалана.

Х.Г.Надырова, Е.П.Ключевская.

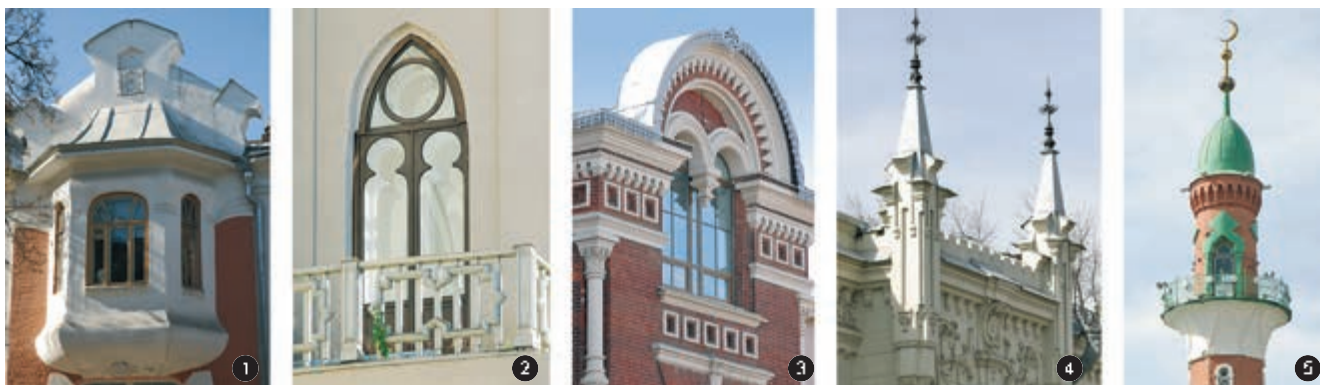
МОДЕРНИЗМ, 20 йөз башында барлыкка килеп, әдәбият һәм сәнгатятәге «сул» агымнары (кубизм, сюрреализм, футуризм, экспрессионизм, символизм, орфизм, фовизм, пуризм һ.б.) берләштергән ижат юнәлеше. Киңрөк мөгнәдә — 19 йөз — 20 йөз уртасы сәнгатенен тарихи үсеш чоры.

Әдәби М.ның төп үзенчәлекләре — классик сәнгатятен гармонияле формаларына каршы чыгып, яңа формалар тудырырга омтылу, күзгә бәрелен торган шартлылык, чынбарлыкны сәнгатятә дәрәжәдә бозып үзгәртү, мөгнәләр б-н уйнау, дөнья һәм кеше турында төп, бәхәссез хакыйкяттәнен юклығын раслау. М.ның төп темалары — шөхәснен яшәештәге урынын идея һәм сәнгатятә чаралар ярдәмендә эзләү һәм бу мәсьәләне гаклый хәл итүгә ышанучының югалуы. М. агымнары сәнгатятә яшәешнен яшерен серләренә ишек ача торган гыйлем итеп карый. Тормышны кабул итү, матурлыкны изгеләштерү модернның төп сыйфатына әйләнә.

Татар әдәбиятына модернистик сурәт тудыру омтылышлары 20 йөз башында үтеп керә башлый. Модернистик тәжрибәләренә үзләштерүгә һәм ижади төшенүгә татар әдәбиятының тамырлары Шәрәккә барып тоташу ярдәм итә. Шулай ук фәлсәфи-эстетик нигезләре символизмга һәм экзистенциаль фәлсәфәгә якын буларак, суфичылык мәданияте традицияләре модернистик б-н аваздаш тоела. Модернистик стильләренчә реализм

һәм романтизм б-н синтезлашуы аеруча Ф.Әмирхан, Ш.Камал, Н.Думаи, Г.Ибраһимов, С.Рәмиев, Ш.Бабич һ.б. ижатында үзенчәлекле сиздерә.

1906–08 елларда Дәрдемәнд, 1920–30 да Һ.Такташ ижатларында символизмның фәлсәфәсе һәм эстетикасы тамырлана. 1910 елларда проза һәм лиро-эпикада реалистик һәм мифологик, романтик һәм мифологик, шартлы-лирик һәм тарихи катламнарның модерни синтезы барлыкка килә. Бу синтезның үзәген символ-идея яки символ-проблема тәшкит итә (Ф.Әмирханның «Татар кызы», М.Хәнәфинен «Айсылу», Б.Мансурның «Татар егете», Г.Рәхимнен «Хан мәчетендә», М.Гафуриның «Бу кемнең кабере?», «Бер чөкөкнен наласе» әсәрләре). Татар язучылары аеруча экзистенциализм фәлсәфәсе (кеше табигатенен камил түгелге, төп мотив буларак, жир тормышының фанилыгы) үзәккә тарта. М.Гафуриның «Болгар кызы Айсылу», Ф.Әмирханның «Бер хәрәбәдә», М.Хәнәфинен «Милләтем», «Тегеннән», «Гөл бакчасында», Г.Газизнен «Бер хыял» әсәрләрендә тормыш акылдан язган куркының «кара көчләр патшалыгы» кебек тасвирлана. Г.Газизнен «Юлдаш эзләгәндә», М.Хәнәфинен «Кайдан? Кайда!», Г.Насрыйның «Мазарстанда» хикәяләрендә кешенеч яшәеше көчкүреш ваклыкларынан бертуктаусыз качу итеп аңлатыла. Саф импрессионистик характердагы хикәяләр дә языла (к. *Импрессионизм*), мәс., Г.Исхакыйның «Бер манзара», Фәйзи Вәлиевнеч «Көймәдә» һ.б. Экспрессионизм 20 йөз башында С.Рәмиев, Н.Думаи, Б.Мирзанов һ.б. лирикасы һәм лиро-эпикасында да күзәтелә башлый. 1920–30 да Һ.Такташ, К.Нәжми, Г.Кутуй, Н.Исәнбәт һ.б. ижатларында исә аеруча зур үсеш ала. Рус әдәбиятындагы кебек артык көчле тәэсир итәрлек сәнгатятә б-н мавыгу 1920 елларда футуризм (Г.Кутуй) һәм *имажинизмнарны* (К.Нәжми) барлыкка китерә. 1930 еллардан татар әдәбиятында М. үсеше өкрәнә. 1980 еллардан башлап, ул яңадан активлаша, *постмодернизм* (Ф.Бәйрәмова, З.Хәким, Г.Гыйльманов, Н.Гыйматдинова, М.Гыйләжөв һ.б.) элементлары б-н баетыла. Сынлы сәнгатятә М.ның

Модерн. 1. К.С. Олешкевич йорты фасады фрагменты. Элгәреге модерн. Казан. 1915. Арх. К.С. Олешкевич; 2. Зобнин йорты фасады фрагменты. Милли-романтик юнәлештәге модерн. Казан. 1914. Ф.П. Гаврилов проекты; 3. Сәнгатятә мәктәбе биначы фасады фрагменты. Романтик юнәлештәге модернның яңа рус агымы. Казан. 1901. Арх. К.Л. Мюфке; 4. Шамил йорты фасады фрагменты. Милли-романтик юнәлештәге модерн. Казан. 1903. Арх. Ф.Р. Амлонг; 5. Ислам кабул итүнең мең еллыгы шәрәфенә төзелгән мәчет манарасы. Милли-романтик юнәлештәге модерн. Казан. 1924–26. Арх. А.М. Печников.

Модернизм. 1. К.К. Чеботарёв. «Малайлар». 1918; 2. А.А. Аникеев. «Ат абзарлы йортлар». 1966; 3. Р.К. Нәфыйков. «Композиция». Киндер. Катнаш алым. 2005. Барысы да – ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда.

төп үзгәчлекләре — әсәрләрдә тормышны соңгы чиккә кадәр каралтып күрсәтү яки тормышны үзгәч охшатып кабатлаудан тулысынча баш тарту. Аларда гадәттәгечә сәнгати формага басым ясама. Форма исә сәнгать әсәренә асылы итеп кабул ителә һәм аның әч-тәлегенә тәңгәл була. Футуризм, конструктивизм, абстракт сәнгатьнең стиль үзгәчлекләрен үзгәч алган авангард сәнгатьне модернизм сәнгать дип карап, М.ны еш кына авангардизмга тиңлиләр.

Татарстан сынлы сәнгатьдә кайбер модернизм агымнарын (кубофутуризм, экспрессионизм, абстракционизм) сыйфатлары 1910 еллар ахыры — 1920 еллар башында «Подсолнечник» (К.К.Чеботарёв, А.Г.Платунова, И.А.Никитин, Д.П.Мошневитин, И.И.Алпатов, Василий Вера (В.Попов), Н.Диомиди (Н.И.Михайлов), П.М.Зотов, Г.И.Потапов, Г.П.Соловьёв-Озеров, Д.М.Фёдоров) төркеме рәссамнары һәм 1920–23 тә эшләп килгән «Всадник» графиклар төркеме ижатларында барлыкка килә. Ике төркем дә абстракциялә рәсем сәнгать 1920 елларда С.С.Фёдоров һәм П.А.Мансуров укыткан АРХУМАСта (Казан архит-ра-сәнгать останахәләре, 1918–25) оеша. Авангард сәнгатьнең башында бу чорда ш.у. ТамЛЕФ рәссамнары да (К.К.Чеботарёв, А.Г.Платунова, М.В.Барашов, С.Хромов, А.Н.Кашаев) була. ТатЛЕФка татар мәданияте эшлекләрәнән торган «Сулф» («Сул фронт») төркеме дә керә; оештыручыларның берсе ТатЛЕФның президиум әгъзасы, татар полиграфикасына нигез салучы Ф.Ш.Таһиров була. Ул әсәрләрендә конструктивизм алымнарын (фотомонтаж) файдалана, татар авангарды тарихында якты эз калдыра. Алга таба, 1960 еллар уртасына кадәр, Татарстан сынлы сәнгатьдә модернистик юнәлешләр үсми. 1960 елларда модернистик юнәлешне сынлы сәнгатьтә А.А.Аникеев, Р.А.Килдебәков дәвам иттерә. 1970 елларда экспрессионизм чалынары В.П.Аршинов, Н.У.Әлмиев графикасында гәүдәләнеш таба; И.К.Зарипов ижатында халык сәнгате традицияләрен модернистик рәвештә чагылдыру (неопримитивизм) күзәтелә. 1990 елларда аерым модернистик агымнар кичрәк таралыш ала. Абстракционизм традицияләре элекке рәвештә — З.М.Миңнеәхмәтов (Алабуга ш.),

Р.К.Нәфыйков (Казан), сюрреализм В.Я.Акимов, Ю.Г.Свинин (Чаллы ш.) ижатларында чагыла. Казан рәссамнары Е.Г.Голубцов, А.И.Дорофеев, А.М.Артамонов, И.А.Хәсәнов, И.В.Гыйманов, Ә.Р.Ильясова, Р.А.Салихов әсәрләрендә төрле модернистик агымнарның стиль үзгәчлекләре постмодернизм контекстында күзәтелә.

Әд.: Заһидуллина Д.Ф. Модернизм һәм XX йөз башы татар прозасы. К., 2003; Сараянов Д.В. Стиль модерн: Истоки. История. Проблемы. М., 1989; Саяпова А.М. Дардменд и проблема символизма в татарской литературе начала XX века. К., 1998; Теория литературы. Литературный процесс. М., 2001. Т. 4; Нигматуллина Ю.Г. «Запоздалый модернизм» в татарской литературе и изобразительном искусстве. К., 2002; АРХУМАС: Казанский авангард 1920-х. М., 2005. Д.Ф.Заһидуллина, Г.Р.Фәйзрахманова.

МОЖАРОВСКИЙ Аполлон Фёдорович (14.12.1841, Казан губ., Зоя өязе Бишбатман а. — 22.10.1900, Түбән Новгород ш.), тарихчы, теология магистры (1881). Казан руханилар академиясен тәмамлаганнан соң (1866), шунда укыта. 1873 елдан — Түбән Новгород руханилар семинариясендә. Хезмәтләре Урта Идел буенда яшәүче керәшен татарлар, мордвалар, руслар тарихы һәм этнографиясе, христианлаштыру, рухани уку йортлары тарихы, агиографиягә карый. Мәсәл рухында язылган, ләкин кыйммәтле фәнни-мәгълүмати әчтәлеккә ия булган һәм төбәктә конфессияяра мөнәсәбәтләренә үстерүдә төп этапларны ачыклаган «1552—1867 елларда Казан әжнәбиләрен христиан дине б-н агартуда миссионерлык эше турында баян» («Изложение хода миссионерского дела по просвещению христианством казанских инородцев с 1552 по 1867 год», 1880) монографиясе б-н Урта Идел буенда яшәүче татар халкының һәм башка халыкларның тарихын ойнәүгә зур өлеш кертә.

Хезмәт: Краткая историческая записка о Казанской духовной семинарии за её полуторавековое существование. К., 1868; Старая Казанская академия. К., 1877.

Әд.: Замятский П.В. История Казанской Духовной Академии за первый (дореформенный) период её существования (1842—1870 годы): В 3 ч. К., 1891—92; Аполлон Фёдорович Можаровский // Изв. Тамбов. учёный архивной комиссии. Тамбов, 1903. Вып. 48.

Е.В.Лукаков.

МОЖГА КАЛКУЛЫГЫ, Вятка, Кама һәм Иж елгалары арасында, ТРның Көнчыгыш Кама алдында һәм Удмурт Респ-касының Көнчыгыш чигендә урнашкан. Күпчелек биеклекләр 180–220 м, макс. биеклек — 256 м. Пермь системасы югары бүлегенә (Уфа, Казан һәм Татар яруслары) известьташлары, доломитлары, комташлары, балчыклары һәм мергельләренән гыйбарәт. Татар гөмбәзенең төньяк күтәрелмәсенә Көнчыгыш өлешенә туры килә. Елга үзәннәрендә аллювиаль утырмалар урын алган, алар елга террасалары комплексын хасил итәләр. Калкулык елга, сыза һәм ерымнар чөлтәре б-н бүлгәләнган. Татарстан чикләрендә аларның тыгызлыгы 0,6, 0,5 һәм 0,39 км/км² тәшкил итә. Елга

Можга калкулыгы.

үзәннәренә сөзәклекләренә ачык чагылышлы асимметриясе хас. Зур елгаларның уңьяк сөзәклекләре, кече елга үзәннәренә Көнчыгыш һәм Көнбатышка юнәлгән яхшы жылынуучан сөзәклекләре төкәрәк. Урманнарның күпчелеге киселгән, жире сукаланган. Көнчыгыш, Кама үзәннәндә, Түбән Кама милли паркының уңьяк яр буе өлешендә нарат урманнары һәм болыннар, Иж үзәннәндә «Кичке таң» комплексы табигать тыюлыгына керүче урман массивлары урнашкан.

А.П.Дедков.

МОЖГА РАЙОНЫ, Удмурт Республикасының Көнчыгыш чигендә урнашкан. 1929 елның 15 июлендә оештырыла. Мәйданы — 2004 км². Үзгә — Можга шәһәре (Ижевскидан 97 км Көнчыгыш-Көнбатыштарак). Халкы — 77394, ш.и. Можгада — 49428 кеше (2012). Татарлар саны — 8153 кеше (2010). Алар, башлыча, район үзгәндә (7135

кеше), Пычас, Горняк, Люга посёлкларында, Сасмак авылында яшиләр. Район терр-ясенә татарларның күченүләре 1920–30 еллардагы а.х.н күмәкләштөрү сәясәте б-н бәйлә. Бу чорда Татарстанның Кукмара, Әгерҗе, Алабуга р-ннарның чыккан таза торышлы крестияннар, йорт-жирләрненн куылдан һәм репрессияләрдән куркып, яңа төзелә башлаган Можга шәһәрәне урнашалар. Күчеп килгән татарлар М.р. терр-ясендә традицион һөнәрләр (күн аяк киёмә һәм чимал эшкәртү, мех баш киёмнәре һәм тун, киез аяк киёмнәре тегү, юкә кайрысыннан чыпта сугу һ.б.) б-н шөгылләнүләрен дөвәм итә. Хәзерге вакытта районда берничә татар милли оешмасы: Татар ижтимагый үзәгенә Можга бүлекчәсе (1991), «Йолдыз» Татар мәдәни үзәге (1998), Удмурт Респ-касының «Иман» татар яшьләре берләшмәсе, М.р. һәм Можга шәһәре татарларының милли-мәдәни автономиясе (2001) бар. Бу оешма каршында берничә клуб: татар жырларын яратучылар, «Галилә клубы», «Якташлык», «Татар мәдәнияте» балалар клубы эшли. Жирле радио һәм телевидениедә татарча тапшырулар алып барыла. 3 мәктәптә татар теле факультатив дәресләрдә һәм түгәрәкләрдә өйрәнелә. Татар теле түгәрәкләре 5 мәктәпкчә тәрбия учреждениесендә дә оештырылган. 1992 дән Балалар ижат йортында татар мәдәниятен өйрәнү түгәрәге эшли. Монда ш.у. Татар мәдәни үзәге һәм Можга татарларының милли-мәдәни автономиясе б-н берлектә Яңа ел, беренче сыйныфка керүчеләрне мәктәпкә кабул итү тантанасы, Нәүрүз бәйрәмнәрен оештырыла. 1991 дән Татар мәдәни үзәгенә Можга бүлекчәсе балалар һәм олылар өчен Яңа ел бәйрәмнәре үткәрә. Мәгариф учреждениеләрендә татар мәдәнияте почмаклары оештырылган, бөтен мәктәпләр һәм балалар бакчалары татар әдәбияты б-н тәэмин ителгән. «Мәгариф», «Салават күперә», «Сабыйга» ж-лларына язгы оештырыла, бу журналлар балалар б-н эшләүдә файдаланыла. Мәктәптә татар әдәбияты атналыклары, Идел бие халыкларының бердәмлек бәйрәмнәрен үткөрү традициягә керә, китапханәләрдә Татарстан тарихын чагылдырган китап күргәзмәләре оештырыла. Мәгариф идарәсендә укытучылар һәм тәрбиячеләрнең методик берләшмәсе эшли, алар балаларга татар телен һәм мәдәниятен өйрәтә. 1991 дән ел саен Сабан туге бәйрәме үткәрелә.

МОЗАИКА (фр. *mosaïque*), төсле ташлар, тонык пияла (смальта), агач, мех, күн (к. *Калык күн*), керәч плитәләр һ.б. материаллардан эшләнгән бизәк, сурәт; бизәлеш сәнгате һәм монументаль нәкыш сәнгате (к. *Нәкыш сәнгате*) төре. Таш һәм смальта М.сы антик чорлардан ук билгеле, ул биналар бизәү өчен кулланылган. Урта гасырларда Европадагы һәм Шәрәкьтәге дини корылмаларда алтын йөгертелгән төсле смальта М.сы б-н диварлар һәм гөмбәзләр бизәлгән; 17 йөздән башлап, нәкыш эсәрләре носхәләреннән мозаик картиналар һәм миниатюралар күчереп ясау киң тарала.

Аерым алганда, Биләр мәчетенең эчке диварларының сакланып калган зәңгәр һәм

яшел төстәге чынак кирпич фрагментлары Идел бие Болгар дәүләтендә монголларга кадәр чорда ук тышлау керәч булуы турында сөйлә (к. *Болгар бизәлеш сәнгате*). Ләкин мозаик чынак кирпичнең археол. табылдыклары бары тик Алтын Урда чорына гына карый. М. бина диварларының эчке һәм тышкы якларын бизәүдә файдаланыла. Сары, күк, зәңгәр төстәге өч һәм биш почмаклы керәч плитәләр, ш.у. күе зәңгәр, күк, яшел, ак, сирәк кенә кызыл төстәге үзле тыгыз балчыктан эшләнгән тишекле һәм ялтыравыклы чынак кирпичләр табыла (к. *Алтын Урда сәнгате*). Болгар шәһәрлегендә Хан төрбәсенә эчке диварларында уеп бизәлгән майолик М. кулланылган. Ул квадрат плитәләр (20×20 см һәм аннан да кеңерәк) б-н түшәлгән, үсемлек, геом. һәм эпиграфик орнаментлар б-н бизәлгән. Бөтен фрагментлар һәм ялтыравык б-н капланган полихром плитәләрнең аерым өлешләреннән жыелган композиция детальләре (туры, өч, биш почмаклы, трапеция рәвешле, кыёк сызыклы геом. фигуралар), ш.у. керәч остаханәләренә урыннары Сарай-Бату, Сарай-Бәркә, Увәк һәм Түбән Идел буеның башка шәһәрләрендә алып барылган археол. казу эшләре вакытында табыла. М. жирле осталар тарафыннан һәм үзәнчәлекле сәнгат традицияләрен саклап башкарылучы технология үзәнчәлекләрен һәм каллиграфик гарәп язучуларынан төзелгән купшы композицияләре чагылдыра. Казан ханлыгы чорына бары тик Н.Ф.Калинин тарафыннан Казан Кремлендә алып барылган археол. казу эшләре вакытында табылган берничә архитектур М. үрнәкләре генә карый (күк ялтыравык ак төстә). Казан яуланганнан соң, М. монументаль татар архит-расы б-н бәйлә сәнгат төре буларак юкка чыга. Аның шушы төбәктә рус сәнгатенә күчеп дөвәм итүе турында дәлилләр юк. 20 йөз башында Казанда Овсянойның ялтыравык плитәләр житештерүе мозаика-цемент з-ды эшли, әмма бу плитәләр М. сыйфатында кулланылыш тапмый. 1920 елларда, совет дәүләте тарафыннан жәелдерелгән «монументаль пропаганда планы» кысаларында, Казан рәссамнары Н.В.Пузанков һәм С.С.Федотов, бина фасадларын бизәү өчен, коелган төсле гипстан М. үрнәкләрен эшлеләр.

Монументаль-бизәлеш сәнгате төре буларак, М. 1939 елда Мәскәүдә Бөтенсоюз а.х. күргәзмәсендә ТАССР павильонының алгы ишеген бизәгәндә кулланыла (арх. И.Г.Гайнетдинов, рәссамы П.Т.Сперанский). Анда, Ленин ордены скульптур сурәтенә гипс барельефына фон буларак, татар үсемлек бизәкле майолик чынак кирпич кулланыла. Стильләшкән намазлык бизәкләрендә мозаик панно композицияләре яңадан торгызыла. 1930 еллар ахырында Казан мех комб-тында В.И.Ленин һәм И.В.Сталин портретларының мех М.сы ижат ителә, 1940 еллар ахырында — 1950 еллар башында төсле мех М.

композициясенә тамбур техникасында чигелгән бизәкләр кушылган (к. *Чугу*) келәм үрнәкләре барлыкка килә. Алар Мәскәүгә — шәһәрнең 800 еллыгына һәм ТАССРның 30 еллыгына уәәннан Сталинга жибәрелә.

1960–1980 еллар М. сәнгате жәмәгәт корылмалары төзелешләренә киң жәелүе һәм архит-ра б-н монументаль бизәлеш сәнгате синтезы нәтижәсендә көчле үсеш кичерә. Смальта һәм керәч М.сы (ижат техникасы сов. мозаика төстәге мәктәбә казанышларына таяна) киң кулланылыш таба. Татарстанда смальта жыемалы М. беренче тапкыр Казандагы «Татарстан» кунакханә интерьерының бизәгәндә кулланыла (арх. М.Х.Агишев). Вестибюльнең ян диварында рәссам С.М.Бубеннов тарафыннан «Кунакларны болгарларча каршылау» М.сы ижат ителә. Нәфис колоритлы (алтынсу-сары, ак, фирәзә-яшел, якты-канәфер һәм йомшак-жирән төсләр өстенлек итә) М. темасы һәм композициясе б-н татар халкы тарихына, болгар орнаментына бәйлә сюжетларны яңарта. Рәссам В.К.Фёдоровның «Татарча чәй эчү» М.сы (мөйданы 70 м²) кунакханә ресторанының зур залы диварын бизи. Жылы монохром колоритлы М. келәм композициясендә бөтеркә күн кисәкләреннән төзелгән күн М.сы техникасындагы тиңдәшсез дивар панносы аерылып тора. Аның фонунда металлга чүкәп ясалган Шүрәле сурәте урнаштырылган (эскиз авторы Р.Ә.Килдебәков). Смальта М.сы респ-кадагы байтак эре архит-ра корылмаларын бизи: Казанда Яшьләр үзәгендә (хәзерге «Ак Барс» банкы урнашкан бина) йөзү бассейны интерьеры (рәссам В.К.Фёдоров, 1972–73); Чаллыдагы «Энергетик» мәдәният йорты экстерьеры (рәссам Р.Ә.Килдебәков, 1973); Яшел Үзән шәһәрнең мәдәният йорты интерьеры (рәссамнар Р.Ә.Килдебәков, В.В.Карамышев, Н.Д.Кузнецов, 1971). Кайвакыт М. аерым дивар панносы рәвешендә урнаштырыла — Бөгелмәдә Техниклар йорты фасады (рәссамнар А.Ә.Абызгилдин, В.И.Охотин, 1971). Керәч М. 1980–90 елларда, башлыча, интерьерлар бизәгәндә (вестибюльләр, реакцияләр, биналар һ.б.) яки интерьерның бер өлешен (су бассейнарның), сирәк кенә — бина фасадларын, мәгариф, балалар учреждениеләрен, ш.у. монументаль-бизәк сыннар ижат иткәндә Казанда, Чаллы, Түбән Кама, Әлмәт, Лениногорск, Бөгелмә һ.б. шәһәрләрдә киң кулланылыш таба. М.ның әлеге төрен үстерүгә рәссамнар К.М.Сафиуллин (ш.у. таш М.сында ижат итә), Р.М.Вахитов, Х.М.Гыймазетдинов, В.Н.Николаев, И.М.Ханов (скульптур композицияләре), Л.Ф.Шаһиев, А.Ә.Абызгилдин һ.б. өлеш кертә. 2005 тә Казанның 1000 еллыгына уәәннан М.да тиңдәшсез эсәрләр ижат ителә. Смальта М.сы Казан Кремлендә «Кол Шәриф» комплексы интерьерларында *михраб* өстендә гөмбәзгә намаз уку залы һәм хатын-кызлар галереясы панно һәм ялгаулар рәвешендә керәч М. б-н бизәлә (арх. А.Г.Саггаров, рәс-

самнар Р.Ә.Килдебәков, Р.В.Сәлахетдинов, Р.С.Саттаров, Н.Т.Хажихәмәтов һ.б.). Шунда ук, беренче буларак, «Болгар» һәм «Мәккә» *шәмаилләре* рәвешендә М.дан дивар панносы урнаштырылган (рәссам Р.В.Сәлахетдинов). Казан метросының «Тукай», «Кремль» жир асты станцияләре интерьерларына биззүдә дә М. киң кулланыла (дизайнерлар С.Ә.Мамлиева, Р.М.Нургалиева, рәссам Н.Т.Хажихәмәтов; А.Г.Хәбибуллин һәм А.С.Хөсетдинов житекчеләгендәге ижат төркеме). 2000 еллардан башлап, М. (смальта, пияла плитә файдаланыла) мәчетләр биззүдә еш кулланыла: Түбән Кама р-нының Зур Афанас авылы (фасад өлеше, 2003), Түбән Кама р-нының Шәңгәлче авылы (михраб өлеше тышкы ягы, интерьерда — гөмбәз, барбан, колонналар, 2006) мәчетләре; Түбән Кама (манараларның тышкы ягы һәм үзәк портал, 2005), Лениногорск (интерьердагы гөмбәз һәм михраб, 2006) шәһәрләрендә жәмигь мәчетләре. Әлегә мәчетләрдәге М. авторлары — В.И.Суриков исем. Маскәү әвәләү, нәкыш һәм скульптура ин-тын тәмамлаган Д.Р. һәм Л.В.Мусиннар.

Хәзерге заман М.сы рәссамнары купшы, ши.и. гарәп рәсеме характерындагы, үсемлек һәм эпиграфик биззәкле орнаменталь һәм колористик татар биззәле сәнгәте традицияләрен яңарталар, яна милл һәм мөселман символларын өстиләр.

Әд.: С перанский П.Т. Татарский народный орнамент: Альбом. К., 1948; Смирнов А.П. Волжские булгары. М., 1951; Калинин Н.Ф. Раскопки в Казанском Кремле в 1953 г. // Изв. КФАН СССР. Сер. гуманитар. наук. 1955. Вып. 1; Валеев Ф.Х. Древнее и средневековое искусство Среднего Поволжья. Йошкар-Ола, 1975; Федоров - Давыдов Г.А. Искусство кочевников и Золотой Орды. М., 1976; Валеева - Сулейманова Г.Ф. Монументально-декоративное искусство Советской Татарии. К., 1984; шул ук. Декоративное искусство Татарстана (1920-е — начало 1990-х гг.). К., 1995.

Г.Ф.Вәлиева-Сәләйманова.

МОЗАФФАРИЯ Маһруй Габделвали кызы (1873, Казан губ., Тәтеш өязе Олы Торма а. — 5.12.1945, Казан), язучы, педагог. Мулла гаиләсеннән. Башлангыч белемне ата-сыннан ала, соңыннан үзлегеннән укый. 1891 елдан туган авылында балалар укыта. 1894 тә Казанга күчә. 1901 дә үз өендә кыз балалар өчен жәдит мәктәбе («М.Мозаффариянең абыстайлар мәктәбе») ача, соңыннан Хәдичә Әхмәрованың хосусый хатын-кызлар мәктәбендә укыта. 1917 дән соң хатын-кызлар арасында агитатор була, 5 нче мәктәптә укыта (1925 кә кадәр); 1935 тән мәктәпкә кадәр балалар оешмалары инспекторы. 1905 тән матбугат битләрендә хатын-кыз эмансипациясенә багышланган мәкаләләр һәм шигырьләр бастыра («Мөшһүр хатыннар», 1907; «Габдулла Тукаевның хатын-кыз гәләменә

тәэсире», 1913 һ.б.). «Яднамә» (1901) укыту әсбабы авторы.

Әд.: Өмет йолдызлары: XIX йөз ахыры һәм XX йөз башы татар хатын-кыз язучылары әсәрләре. К., 1988; Рәсүлева З., Хужихәмәтов Ә. Мәгрифәт йолдызлыгында. К., 1998; Татар шигырияте: XX гасыр башы. К., 2004.

А.М.Ахунов.

МОЗАФФАРИЯ Мәхмүдә Хужәхмәт кызы (1893, Казан — 1969, шунда ук), шагыйра, педагог. М.Г.Мозаффария кызы. Ф.Литованың хосусый мәктәбендә, 1922 елдан Казанның Яна бистә татар мәктәбендә укыта. Беренче шигырьләрен 1907 дә «әл-Ислах» г-тасында бастыра. Чыгышларында хатын-кызларның ирләр б-н бер хокукка ия булырга тиешлеге мәсьәләләрен күтәрә, аларны мөстәкыйль булырга өнди, белем алырга чакыра («Уйганык, ханымнар!», «Ханымнар», 1907 һ.б.).

Әд.: Өмет йолдызлары: XIX йөз ахыры һәм XX йөз башы татар хатын-кыз язучылары әсәрләре. К., 1988; Рәсүлева З., Хужихәмәтов Ә. Мәгрифәт йолдызлыгында. К., 1998; Татар шигырияте: XX гасыр башы. К., 2004.

З.З.Рәмиев.

МОЗАФФАРОВ Гайфулла (Гайфулла бине Мозаффар) (19 йөз уртасы — 20 йөз башы), хаттат. Казанда эшли. *Казан университеты басмаханәсендә* басылган аклы-каралы литографик шәмайләр авторы («Мәккә һәм Кәгъбә мәчете күренеше», 1890; «Пәйгамбәр

Мозаика. Каюлы күн. 1. Алтын Урда биналарындагы керәч биззәге фрагментлары. Ялтыравык керәч. Сарай әл-Жәдид шәһәрәндәге табылдыклар. Эрмитаж; 2. Болгар шәһәре биналарының биззәк фрагментлары. Ялтыравык керәч. 13—14 йөзләр. Болгар тарих-архитектура музей-сақлаулыгы; 3. Фарсы язучы дивар медальоны. Ялтыравык керәч. 14 йөз. Әстерхан берләштерелгән тарих-архитектура музей-сақлаулыгы; 4. Р.Ә.Килдебәков. Г.Камал исем. Татар акад. театры бинасы фасадындагы декоратив биззәк. Төсле смальта. 1985; 5. С.М.Бубеннов. Казандагы «Татарстан» кунаканәсе вестибулендә «Кунакларны болгарларча каршылау» дивар панносы фрагменты. Төсле смальта. 1970; 6. А.Г.Саттаров, Ф.А.Вәлиуллин, Р.Ә.Килдебәков. Казандагы «Кол Шәриф» мәчетенә намаз уку залында түшәм гөмбәзе. Төсле смальта. 2005; 7. Р.З.Фәхретдинов. «Музыка коралында уйнаучы кыз» дивар панносы. Төсле смальта. 1980 еллар; 8. Р.М.Вахитов. Чаллы шәһәрәндәге мәктәп интерьерына куелган «Тынчылык» дивар панносы. Керәч. 1974.

Г.Мозаффаров. «Серле сүз». Литография. 1900. ТР Милли музейе.

Мөхәммәд с.г.в. хәмед», 1898; «Серле сүз», 1900). График композицияләре литографик шәмаилләрдәге декоратив бизәлешкә хас күпсанлы образлар, Коръән текстлары һәм рәсем сюжетларының органик бәйләнеше, ислам атрибутларын һәм символларын файдаланыуы, кире перспектива һәм ясыы чишелешләр б-н аерылып тора. М. остальгы каллиграфик нәфислегә һәм язу стилиндә, язманы когазынең барлык мөйданына киң колчалы, ритмлы итеп урнаштыра алуында ачыла. Текст эчталегендә торыштагы төрлө авыр хәлләрне Коръән аятләре б-н аңлатуы, жәһәннәм һәм жаннат күренешләрен сурәтләвә, Мөхәммәд пәйгамбәрнең мөгжизән көчкә ия булган әйбәрләрен атап үтүе аның тирән дини белемле шәхес булуы турында сөйлә. Дөнъяның халык аңындагыча яратылуын образлы элементлар б-н аңлата. М. әсәрләре ТР Милли музейенда саклана.

Әд.: Шәмсутов Р.И. Слово и образ в татарском шамале: от прошлого до настоящего. К., 2003; Шамаилы из коллекции Национального музея Республики Татарстан (конец XIX — начало XX вв.): Альбом. К., 2003.

Г.Ф.Валиева-Соләйманова.

МОЗАФФАРОВ Евгений Нәжип улы (13.10.1944, Сарагов өлкәсенәң Балашов ш.), биохимик, хахимият-хужалык хезмәткәре, биол. фән. д-ры (1991), проф. (1993), Мәскәү өлкәсенәң атказ. фән һәм техника эшлеклесе (2003). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1969), Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1971 елдан (1977–78 дә бүленеп) СССР ФАнең Туфрак белем һәм фотосинтез ин-тында (Пушино ш., Мәскәү өлкәсе), гыйльми секретарь (1988–90), фотосинтезны һәм үсемлекләр үсешен гормональ көйләү лаб-ясе мөдире (1989–97). 1997 дән Пушино шөһәре хахимияте башлыгы урынбасары, 2002–2006 да 1 нче урынбасары. 2006 дан Тула ун-тының биотехнол. каф. мөдире. Хезмәтләре табигый факторлар һәм химик кушылмалар ярдәмендә фотосинтезны һәм үсемлекләрнең үсешен көйләүгә карый. М. полифеноллар биосинтезнының кояш яктысының спектраль составына һәм аның көченә бәйләлеген, ультрашәмәхә радиациянең бу процесска тәэсир итү үзенчәлекләрен ачыклай; фенол табигатлы үсемлек матдәләрен үсемлекләр үсешен көйләгеч сыйфатында куллану мөмкинлекләрен анализлай.

Хезм.: Регуляция энергетического обмена хлоропластов и митохондрий эндогенными фенольными ингибиторами. Пушино, 1977; Свойства флавоноидов и их функции в метаболизме растительной клетки. Пушино, 1986; Световая и гормональная регуляция фотосинтеза и роста растений. Пушино, 1995 (автордаш).

МОЗАФФАРОВ Искәндәр Шәйхи улы (13.10.1952, Буар-ны Кайбыч а.), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2001), ТРның атказ. а.х. хезмәткәре (1980). 1972–75 елларда Биектаур-ның «Чулпан» һәм «Кызыл Байрак» к-зларында агроном-орлыкчылык белгече булып эшли. 1975 тән Зеленодольск р-ның «Майский» с-зында: 2 нче цехта звено житекчесе, үсемлекләре тукландыру һәм су сибү бунча бригадир ярдәмчесе, оператор, 5 нче цех бригадир, 7 нче цех башлыгы (1983–89), баш агроном (1989–97), директор урынбасары (1997 дән). Дәүләт бүләге экологик зарарсыз яшелчә үстөрүдә ресурс саклаулы технологияләр булдырганы һәм житештерүдә гамәлгә керткәне өчен бирелә. СССР ВДНХсының бронза медале, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

МОЗАФФАРОВ Йосыф Хәсән улы (1887 — 1929 елдан соң), сәясәт эшлеклесе. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша, прапорщик (1917). 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң мөселманнарның хәрби хәрәкәтендә актив катнаша; Бөтенроссия мөселман гаскәриләренәң беренче корылтаенда (Казан, 1917 нең 17–25 июне) *Хәрби Шура* башкарма ком-ты составына сайлана. Россияне федерализм нигезендә үзгәртеп коруга омтылган өлкәләрдән Үзәк рада чакырткан халык вәкилләре съездында (Киев, 8–15 сентябрь) Бөтенроссия мөселман хәрби ком-ты исеменнән катнаша. *Милләт Мәҗлесе* депутаты. Октябрьдә Көнъяк-Көнбатыш фронтның 8 нче армия мөселман гаскәриләре съездын әзерләп үткәрүчеләрнең берсе, съездда рәис итеп сайлана. Румын фронтында Хәрби Шура комиссары буларак, ноябрь башында кичектермәстән мөселман хәрби частларының оештырырга өнди. Эшче тизләтү максаты б-н, Румын фронты штабы каршында мөселман хәрби ком-тлары һәм Хәрби Шура вәкилләреннән торган комиссия булдырырга тәкъдим итә. Бөтенроссия мөселман гаскәриләренәң икенче корылтае делегаты (Казан, 1918 нең 8 гыйнвары — 18 февраль), Идел-Урал штаты оештыру мәсьәләсе бунча төп докладчы (доклад *Идел-Урал Штатын замалга кертү һәйәте* тәкъдимнәренәң нигезләненп языла). Эшче һәм крәстиян депутатларының Казан советы боерыгы б-н, съезд һәм Хәрби житекчеләренәң берсе буларак, 15 февральдә кулга алына, шул көннең кичендә азат ителә. Докладның төп фикерләре «Идел-Урал республикасы» («Урало-Поволжская республика») мәкаләсе рәвешендә «Известия Всероссийского Мусульманского Совета» г-тында дөнья күрә (1918 нең 17 февраль). 1918 нең уртасыннан эмиграциядә, Англия колонизаторларының Шәрәк илләрендә хахимлек итүенә каршы мөселманнар ассоциациясе хәрәкәтендә, илгә кайткач, 1919 да, ингушларның инглиз интервентларына һәм акгвардиячеләр армиясенә каршы оештырылган

партизаннар хәрәкәтендә катнаша. 1919–21 дә Ингушетиядә партия эшендә. Аннан соңгы язмышы билгеләс.

Әд.: Тагиров И.Р. Очерки истории Татарстана и татарского народа. К., 1999; Исхаков С.М. Российские мусульмане и революция (весна 1917 — лето 1918). М., 2004.

МОЗАФФАРОВ Мансур Әхмәт улы (6.3.1902, Казан — 20.11.1966, шунда ук), композитор, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1950), ТАССРның халык артисты (1964). Татар композиторлары арасында махсус югары белемле беренче композитор. Иҗат эшчәнлеген милли музыка уен кораллары ансамбльләрендә музыкант буларак башлай. 1931 елда Мәскәү консерваториясенәң этнография бүлеген (А.Александровның композиция классы) тәмамлай. 1934–38 дә Мәскәү консерваториясе каршындагы Татар опера студиясендә укый. 1945 тән Казан консерваториясендә (1949–61 дә композиция каф. мөдире) укыта. Төрле елларда радиода, Татар опера һәм балет театрында (Казан) иҗат эшендә. М.ның композиторлык мирасы бик зур: фольклор көйләре эшкәртмәләренән алып, оригиналь жырларны, романсларны, опера, симф. поэмалар, инструменталь концерт жанрындагы масштаблы әсәрләре колачлай. М.ның лирик-көнкүреш һәм лирик-психол. темаларга М.Фәйзи драмасы бунча Ә.Ерикәй либреттосына язылган «Галиябану» операсы (преьера 1940 та Татар опера һәм балет театрында була) һәм Ә.Фәйзи либреттосына язылган «Зөлхәбирә» операсы татар опера сәнгәтендә яна юнәлеш ачып жиберә. Бу әсәрләренәң төп үзенчәлеге — халык жырларына таяну һәм музыканың гадилегә, аңлашлылыгы: «Галиябану» әсәре шактый фольклор материалы цитаталарына нигезләнә, «Зөлхәбирә» татар халкының традицион муз. мирасының интонацион һәм ритмик яктан баетылуы, муз. хәрәкәтнең драматиклашуы, муз. аһәңлекнең классик чаралары жәлеп ителү б-н аерылып тора. М.ның иҗатында Г.Тукайга һәм М.Вахитовка багышланган программа характерындагы симф. поэмалар зур урын били. Аларда композитор, татар музыкасында беренче буларак, реал тарихи шәхесләренәң ышандырырлык образларын тудыра, кеше һәм жәмгыять, шагыйрь һәм халык кебек катлаулы темаларны күтәрә. Автор бу поэмаларда программалыкның гомумиләштерелгән төренә мөрәҗәгат итә, аның специфик үзенчәлекләрен милли материалда файдалана. М.татар музыкасы тарихында беренче тапкыр скрипка концерты жанрына караган әсәрләр иҗат итә. Матур мелодикага, тәэсирле лирикага ия әлеге әсәрләр концерт репертуарында төп урын алып тора. М.ның симф. әсәрләре драматургиясенәң бөтенлегә, ачыклыгы һәм халык жырларының табигыйлегә б-н генә аерылып тормый, ә халыкның инструментовка принципларына нигезләнгән музыка уен коралларында башкару алымы б-н дә жәлеп итә. М. иҗатының зур өлешен вокаль музыка били. Композиторның Ә.Ерикәй шигырьләренә «Яшь егетләр, яшь кызлар», «Кызыл жыры», М.Жәлил шигыренә «Жиләк жыйганда» һ.б. жырларының тематикасы күптөрле һәм үзен

М.Ə. Мозаффаров.

И.И. Мозжаров.

чәлекле, яңача интонацион төзелеше, якты лиризм, шигырь ритмын ихлас сиземләве, саф мелодиясе, интонация-гармониягә бай булуы б-н игътибарга лаек. М.ның Ә.Ерикәй шигыренә «Безнең юллар якты», Ә.Исхак шигырьләренә «Поход жыры», «Идел турында жыры», Г.Кутуй шигыренә «Туган ил» һ.б. жырлары гражданлык һәм патриотизм тематикасы б-н аерылып тора. М.ижатында вокаль лириканың үзенчәлекле төре формалаша. Текстларның поэтик эчтәлегә, жырларның мелодик төзелешә һәм үзенчәлекләре жыр-романслар барлыкка китерә, м.ә., Ә.Ерикәй шигыренә «Тын бакчада», М.Садри шигыренә «Жырла сандугач», С.Хәким шигыренә «Башка берни дә кирәкми» һ.б. Композитор ижатында балалар өчен язылган көйләр шактый зур урын алып тора. Аның әсәрләре музыка мәктәпләренә укыту программаларына кертелә. М. татар музыка фольклористикасы үсешенә дә зур өлеш кертә. Композитор тарафыннан тупланган татар көйләре язмалары аның милли муз. материалына сак һәм ижади якын килүен күрсәтә. Ул йөздән артык татар көйләрен язып ала. Татар халкы муз. мирасының иң яхшы үрнәкләре кертгән, ижади һәм укыту практикасында актив кулланылган язмаларны бастырып чыгара (1964). М. төрле вокаль һәм инструменталь коллективлар өчен гаят күп татар халык көйләрен эшкәртә. Бу эшкәртмәләрдә халык көйләре классик фактура-гармоник чаралары һәм халыкчан башкару үзенчәлекләре б-н табигый кушыла. «Салкын чишмә», «Эрбет», «Әллүки», «Сакмар» һ.б. озын көйләрен хор эшкәртмәләре сәнгати эһәмиятләре б-н аерылып тора. М. хәзерге проф. татар музыкасына нигез салучыларның берсе буларак танылу ала. Аның ижатына тирән миллилек хас. Композитор, классик музыка формаларына татар муз. фольклорының үзенчәлекләрен органик рәвештә кертәп, традицион халыкчан мелодик идея кысаларын шактый киңәйтүгә ирешә. Ижатының демократик юнәлешә, үзенчәлекле мелодик сәләт, күтәрнеке хис, шу. халык лирикасы катламнарына мөрәжәгать итүе, милли музыканың эпик, драматик, гомумфәлсәфи образлылык б-н багытылуы М.ка киң танылу китерә. ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләгә лауреаты (1959).

Төп әсәрләре: М.Фәйзиңең шул исем. драмасы буенча Ә.Ерикәй либреттосына «Галибану» (1940, 2 нче ред. 1966), «Зөлхәбирә» (1943, 2 нче ред. 1944) опералары; Симфония (1944), Симфониятта (1945), Г.Тукай

(1952), М.Вахитов (1956) истәлекләренә симф. поэмалар, оркестр б-н скрипка өчен 2 концерт (1959, 1962), Х.Вахит шигырьләренә «Бәхеткә юл» һәм «Чәчәк ат, Татарстан» (1950, 1956) кантаталары, вокаль-инструменталь әсәрләр, 100 дән артык татар халык жырлары язмалары һәм эшкәртмәләре һ.б.

Әд.: Газиева К. Мансур Музаффаров. К., 1994; Дулат-Алеев В.Р. Татарская музыкальная литература. К., 2007.

Ф.Ш.Салитова.

МОЗАФФАРОВА Нәлли Гидият кызы (20.12.1941, Чаллы), тарихчы, тарих фән. д-ры (1992), проф. (1993). Свердловск пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1964), Рус-Потамск урта мәктәбе (Свердловск өлкәсе Әчет районы) директоры булып эшли. 1967–98 елларда Свердловск юридик ин-тында, Урал ин-тында, Урал икътисад ин-тында (тарих һәм политология каф. мөдире). Бер үк вакытта Свердловск өлкә башкарма ком-ты (аннан соң губернатор администрациясе) каршындагы милли һәм дини мәсьәләләр буенча экспертлар советы әгъзасы, Свердловск өлкәсе татар һәм башкорларның ижтимагый-сәяси хәрәкәте (1995–98) һәм Татарларның өлкә милли-мәдәни автономиясе (1997–98) рәистәше. 1998 дән Мәскәүдә: Мәскәү пед. ин-тының гомумуниверситет тарих кафедрасында, 2000 нән Икътисад һәм эшмәкәрлек ин-тының тарих һәм политология каф. мөдире. Югары уку йортлары өчен «Диннәр тарихы» («История религий», М., 2004) уку әсбабы авторы. Хезмәтләре Совет дәүләтенә диннәргә карата сәясәтә тарихына багышлана.

Әд.: Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2001.

МОЗЖАРОВ Иван Иванович (15.12.1915, хәзер Смоленск өлкәсе, Починок р-ны Буловицы а. — 6.2.1958, Чаллы ш.), Сов. Союзы Герое (3.6.1944), гв. старшинасы. Туган авылында колхозда эшли. 1936–38 һәм 1941 елдан Кызыл Армия сафларында. 1941 дән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 208 нче танк батальоны танк механик-йөртүчесе (5 нче гв. танк корпусының 22 нче гв. танк бригадасы). Воронеж фронты гаскәрләре составында Курск шәһәре һәм Днепр елгасы өчен барган сугышларда (икесе дә — 1943) катнаша. 1943 нең сентябрь–октябрда, Десна һәм Днепр елгаларын кичкәндә, командир танкы экипажы составында Днепрның уңьяк ярындагы Букрино плацдармын яулап алу һәм киңәйтү сугышларында багырлык күрсәтә. Сугыштан соң туган авылында һәм Чаллы шәһәрәндә эшли. Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Буловицы авылында Геройга һәйкәл куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Золотые Звезды Прикамья. Пермь, 1974; Воробьев В.М., Титов В.Е., Храпченко В.А.К. Смолене — Герои Советского Союза. М., 1982.

М.З.Хәбибуллин.

МОЗЖЕРИН Владимир Ильич (30.8.1949, БАССРның Бөрә р-ны Иваново пос. — 15.10.2010, Казан), географ-геоморфолог, геогр. фән. д-ры (1994), проф. (1995). Казан

ун-тын тәмамлай (1973), шунда ук эшли, физик геогр. һәм геоэкология каф. мөдире (2001–05). Хезмәтләре Көнчыгыш Рус тигезлегендә жирнең эрозияләнүе, туфракның агым сулардан юллуы мәсьәләләренә, ерымнар эрозиясенә карый. М. Жир шарындагы тигезлекләрдә әлеге күренешләрнең һәм химик денудациянең зональлеген исбатлай; эрегән матдәләрнең агымы һәм механик китерелмәләр күләме бүленешендә төп факторларның ролен билгели. Идел буеың көпшәк утырмаларын һәм рельефын өйрәнү буенча оештырылган экспедицияләрдә катнаша. Татарстан терр-ясен комплекслы рәвештә картага (гидрологик һәм геоморфологик) төшерү буенча хезмәтләр тәкъдим итә.

Хезм.: Климатическая геоморфология денудационных равнин. К., 1977 (автордаш); Овражная эрозия востока Русской равнины. К., 1984 (автордаш); Химическая денудация на равнинах умеренного пояса. К., 1988 (автордаш); Эрозия на равнинах Восточной Европы // Геоморфология. 1996. № 2 (автордаш).

МОИСЕЕВ Виктор Сергеевич (26.8.1946, Казан), информацион технологиялар өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1997), проф. (2000), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (2003). 1970 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, бер үк вакытта (2003 тән) Казан техник ун-тының гамәли матем. һәм информатика каф. ф-лы мөдире (АЙ-СИ-ЭЛ-КПО ВС). Хезмәтләре матем. модельләренә һәм алымнарны төрле максаттагы катлаулы системаларны анализлау һәм синтезлау өчен куллануга карый. М. авиация техникасы эшләнмәләрен сынаулар һәм тепловизион системаларны проектлау эшләрен комплекслы автоматлаштыру технологияләрен төзи. Югары төгәллектәге артиллерия снарядларын куллануны оптималь планлаштыру, шу. функцияләре анык билдәмәгән һәм цикләүләре булган оптимальләштерү мәсьәләләрен чишүдә яңа юллар тәкъдим итә. Яңа фәнни юнәлеш — проектлау һәм идарә итү карарларын оптимальләштерүнең гамәли информацион технологиясе нигезләрен эшли. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Основы систем автоматизированного проектирования. К., 1988 (автордаш); Автоматизированные испытания в авиационной. М., 1989 (автордаш); Метод малого параметра для решения неявно заданных функциональных зависимостей в задачах проектирования // Изв. вузов. Авиация. 1998. № 4 (автордаш).

МОИСЕЕВ Николай Андреевич (17.12.1954, Тәтеш р-ны Кече Фролово а.), автопокрыш-калар жыючы, СССР Дәүләт бүләгә лауреаты (1989). 1976–2009 да «Түбәнкамашин» АЖдә эшли. Дәүләт бүләгә хезмәттәгә алдынгы казынышлары һәм техник жайланмалардан, чимал һәм ягулык-энергия ресурстарынан файдалануны яхшыртуга зур өлеш керткәнә өчен бирелә. Халыклар дуслыгы ордены, медаль б-н бүләкләнә.

МОИСЕЕВ Сергей Андреевич (7.2.1957, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (2000). ТРның атказ. фән эшлеклесе (2010). Казан ун-тын тәмамлай (1979), РФА КГУнең Фи-

зика-техника ин-тында, өлкөн фәнни хезмәт-кәр (2002 дән). Хезмәтләр нәсызыкча когерент һәм квант оптиккасына, муон спектроскопиягә карый. М. ультракөчкәнә фәза периодның фәза рәшәткәләре формалаштыру мөмкинлеген, фәза хәтерә булган тирәлекләрдә яктылыкның квант интерференциясен күзәтү схемасын, нульле магнит кырларында муон спин кайтавазын алдан әйтә, соңгысы 1998 елда тәҗрибәдә табыла. Фотон кайтавазы техникасында квантлы хәтерәне чыңга ашыру юлын тәҗдид итә (2001).

Хезмәтләр: Влияние параметров накачки на кинетику возбуждения аккумулированных решёток // Оптика и спектроскопия. 1991. Т. 71, вып. 3 (автордаш); Световое эхо на одном фотоне // Изв. РАН. Сер. физ. 1994. № 8 (автордаш); Радиочастотная деполяризация муона в системе муоний + ядерный спин // Журн. эксперим. и теорет. физики. 2003. Т. 124, № 6.

Р.Г.Усманов.

МОЙСАК Иван Ефимович (19.2.1900, Чернигов губ. Корп ш. — 1.3.1973, Казан), химик-технолог, техник фән. д-ры (1951), проф. (1951), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1955). Шостка химия-технол. ин-тын (Украина ССР) тәмамлаганнан соң, Чапаевск, Новочеркасск, Шостка шәһәрләре пр-тиеләрендә эшли. 1931 елдан Казан химия-технол. ин-тында, махсус ф-т деканы (1942 дән), институт директоры урынбасары (1951–57) һәм азотның органик кушылмалары химиясе һәм технологиясе каф. мөдире (1951–69). Хезмәтләрә махсус химиягә карый. М. термототрыклы шартлаткыч матдәләр (ТШМ) эшләү принципларын нигезли. Күптөшләр карбо- һәм гетероароматик кушылмаларның электрофиль һәм нуклеофиль алыштыру реакцияләрендә үз-үзен тотышы закончалыкларын өйрәнә. Туенган утлерод атомы янында нуклеофиль алмашу реакцияләрен (ачыткычлар булганда) ача һәм эшкәртә. Аның житәкчелегендә энергия сыйдырышлы нитроалифатик кушылмалар синтезлана, нефть чыгару һәм оборона сәнәгатьләре, 300 °С ка кадәр куллану өчен ТШМ булдырыла (фәнни эшкәрмәләре житештерүгә кертелгән). 300 дән артык фәнни хезмәт авторы. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, РСФСР, ТАССР ЮС Президиумнарының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КИТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

В.Г.Абзалова.

МОКИЧЕВ Сергей Васильевич (4.11.1942, Чиләбә өлкәсенәң Кыштым ш.), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1994), проф. (1996), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2002). 1969 елда Казан ун-тының юридик ф-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, политэкономия кафедрасында эшли, 1993 тән икътисад каф. мөдире, 1994–98 дә икътисад ф-ты деканы. Хезмәтләрә милек мөнәсәбәтләре мәсьәләләренә, хосусыйлаштыруны дәүләт көйләвенә, икътисади системаны үзгәртүгә (трансформацияләүгә) карый.

Хезмәтләр: Общественная собственность на средства производства: Преимущества и закономерности развития. К., 1988; Структура общественной

собственности. К., 1992; Трансформационная экономика. Гессен-К., 2002.

МОКРЫЙ БИСТӘСӘ, Казанның көньяк читендә, Казансуның сулъяк ярында урнашкан торулык. Чыганаclarда беренче тапкыр 1646 елда телгә алына. 18 йөздә шәһәр эчендә кала. М.б.нең урамнары: Беренче Мокрый, Икенче Мокрый, Алгы Мокрый, Арткы Мокрый, Аркылы Мокрый (хәзерге тимер юл вокзалы алдындагы мәйдан, Вахитов р-нының Коротченко, Сәетгалиев, Сакко һәм Ванцетти урамнары тирәсендә). М.б. элек үзенең кунып чыгу йортлары б-н атаклы була. Шулардан берсен А.М.Горький үз әсәрәне кертпә сурәтлән: «Кулу йорты эчендә — дүрткә алты сажин чамалы озынча куыш... Штукатурланмаган кирпич диварлар... корымга каткан... Диварлардан төтен, жир идәннән — күгәрәк, сәкеләрдән — черегән чүпрәк исе килә...» («Элеккегә кешеләр» — «Бывшие люди», 1897). Мәскәү–Казан тимер юлын төзөгәндә Икенче Мокрый урамы урынында вокзалы б-н станция салына (1895–96).

Әд.: История Казани. К., 1988. Кн. 1; Библиография в Р. Мустафин Р. Казань и её слободы. К., 2001.

МОКРЫЙ РЖАВЕЦ елгасы, к. Устье.

МОКУЛОВЛАР, к. Макуловлар.

МОКШИН Александр Фёдорович (1927, Буа кантоны Городище а. — 1996, Рязань ш.), оператор, Соц. Хезмәт Герое (1971). 1942–44 елларда Куйбышев өлкәсендә совхозда эшли. 1951–60 та нефть эшкәртү э-дларында оператор ярдәмчесе (Куйбышев ш.), 1960–77 дә өлкән оператор (Рязань ш.). Герой исеме 8 нче бишьеллык планын уңышлы үтәгәнә өчен бирелә (1966–70). КПССтың 25 нче съезды делегаты (1976). Ике Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Чүпрәле р-нының Городище авылында сугыш һәм хезмәт даны музееда М.га стенд куелган.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

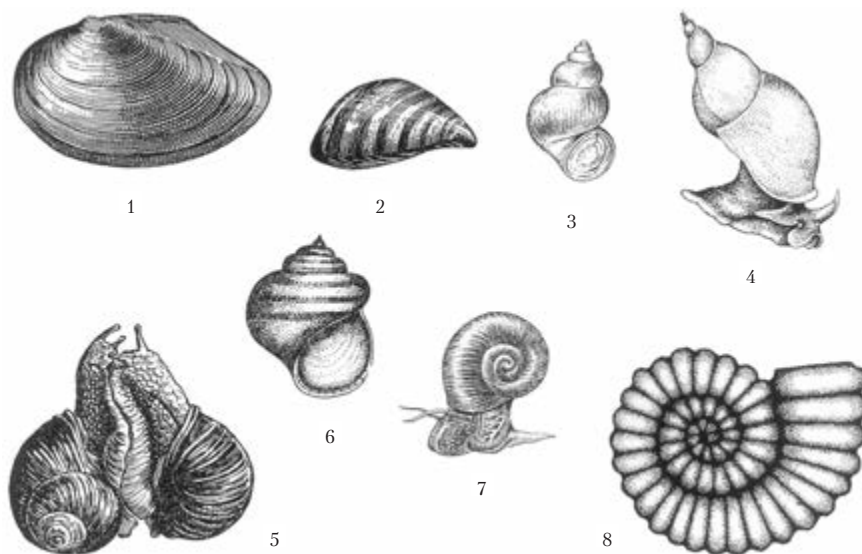
МОЛЛЮСКЛАР, йомшактәнлеләр (Mollusca), ымырткасыз хайваннар тиби. Хәзерге заман дөнья фаунасында 7 класска (корсагаяклылар, моноплакофорлар, панцирлылар, улаккорсаклылар, калагаяклылар, башаяклылар һәм ике кабырчыклы моллюсклар) бүленә. Күпчелегә диңгезләрдә яши, төчә суда һәм жир өстендә яшәүчә формалары бар. Гәүдәләре йомшак һәм лайлалы (икенчә исеме шуннан), баш (ике кабырчыкларда юк), аяк һәм гәүдәгә бүленгән. Аяк гәүдәнәң корсак өлешендә һәм үрмәләү, сирәк кенә йөзү өчен хезмәт итә яисә редукцияләшә. М.ның зурлыгы 1 мм дан (вак корсагаяклылар һәм ике кабырчыклы моллюсклар) 18 м га кадәр (гигант Architeuthis dix кальмары). Гәүдә жыерчыклы тире — мантия б-н капланган һәм мантия куышлыгы хасил итә, аның эчендә исә кайбер эчкә органнар урнашкан. Мантияның тышкы ягынан М.ның гәүдәсе кабырчык б-н капланган (күпчелек төрләрдә ул үсеш алмаган яки бөтенләй юк). Бу икенчел куышлык, чыгышы б-н икеяклы-симметрияле хайваннар; күп кенә корса-

А.Ф.Мокшин.

гаяклылар асимметрияле. Нерв системасы таркау-төенле типта, башаяклы М.да кимерчәклә баш сөягә тартмасы б-н капланган катлаулы ми була; сулау органнары — саңаклар (жир өсте формаларында мантия куышлыгы үпкә буларак хезмәт итә); кан системасы йомык түгел, йөрәкләре бар; бүлпә чыгару органнары — бөөрләр; ашканыту системасында зур ашканыту бизе (бавыр) урнашкан; женси юл б-н генә үрчиләр, күпчелегә — аерым женеселәләр, кайберләре (үпкә корсагаяклылары) — гермафродитлар. М. кембрийгача чорда барлыкка килә, ясыы аки аз сегментлы божралы суалчаннардан килеп чыккан дип фаразлана. Палеозой һәм мезозой эрасына караган 50 меңгә якын үлпә беткән төрә билгелә, алар арасында башаяклы М. классы вәкилләре аеруча таралган. Татарстан терр-ясендә аммонидларның, белемнитларның («шайтан бармаклары») һ.б. казылма М. кабырчыклары Тәтеш шәһәрненән көньяктарак очрыйлар.

ТРның хәзерге заман фаунасында 2 класс вәкилләре яши — корсагаяклылар яки экәм-төкәмнәр (Gastropoda) һәм ике кабырчыклы М. (Bivalvia). Татарстанда корсагаяклы М.ның 90 мең төрәннән 150 дән артыгы, ш.и. 100 га якыны — жир өстендә, 20 дән артык төрә төчә суларда яшиләр. Кабырчыгы, гадәттә, спиральсыман бормалы, эмма жир өсте лайлачларының (ТРда 10 га якын төр) кабырчыгы юк. Жир өсте корсагаяклы М.дан кыр лайлачы (Agriolimnax agrestis), Deroceras, Arion ыругы лайлачлары, гади гәрәбә (Succinea putris), Cochliopa ыругы экәм-төкәмнәрә таралган. Казанның нейрофизиология лаб-яләрендә тәҗрибә максатларында һәм һәвәскәрләр тарафыннан эрә жир өсте корсагаяклы М.ы — ахатина (Achatina fulica) (Африка төрә) һәм Россиянең көньяк өлкәләрендә очраучы виноград экәм-төкәмә (Helix pomatia) үрчәтелә (күп кенә илләрдә бу жир өсте экәм-төкәмнәрә азык буларак кулланыла). Татарстанда корсагаяклы төчә су М.ынан буа экәм-төкәмнәрә (Lymnaeidae семьялыгы — 13 төр), кәтүкләр (Planorbidae — 16 төр), вальватлар (Valvatidae семьялыгы — 9 төр), тереләй тудыручы моллюсклар (Viviparidae семьялыгы — 2 төр) киң таралган. Ике кабырчыклы М.ның 20 меңгә якын төрә билгелә, ТРда — 58. Аларның кабырчыгы арка ягында кушылган ике капкачтан тора. Бары тик су мохитендә генә яшиләр. ТРда бөрчәклеләр (Pisidiidae семьялыгы — 31 төр) шарчык моллюсклар (Sphaeriidae — 13 төр), тешсез экәм-төкәмнәр (Anodonta — 6 төр) һәм перовицалар

Моллюсков: 1. Тешсез экәм-төкәм (Anodonta); 2. Күп рәвешле дрейссена (*Dreissena polymorpha*); 3. Битиния (*Bithynia leachi*); 4. Гади буа экәм-төкәме (*Lymnaea stagnalis*); 5. Виноград экәм-төкәме (*Helix pomatia*); 6. Терелэй тудыручы моллюсклар (*Viviparus conteleus*); 7. Мөгезсыман кәтүк (*Planorbis cernuus*); 8. Казылма аммонит *Douvilleiceras*.

(Unio — 4 төр) аеруча күп очрый. Сонгы берничә уньеллыкка Куйбышев сусакалагычына Кама плёсының түбәнге өлешенә кадәр Понт-Каспий ике кабырчыклы тозлы су М.ы: елга (*Dreissena polymorpha*) һәм буг *дрейссеналары* (*D. bugensis*), монодакна (*Monodaspa* (*Hurania*) *colorata*) үтәп керде. Ике кабырчыклы М. судагы бик вак организмнар һәм кисәкчекләр б-н туена, шул рәвешле сунны арындыруда катнашып, үзләре балыклар өчен азык булып торалар. Лайлачлар кыр һәм бакчага, урман агачларына зыян китерә. Корсагажлы М.ның күп кенә төрләре (*Lymnaeidae*, *Bithyniidae* h.b. семьялыгы) паразит суалчаннарның арадаш хужалары булып тора. Элек перловицаларның күп кенә эре төрләрен азык итеп кулланганнар, йорт хайваннарын симертүдә яки төймәләр ясауда файдаланганнар. Сулыклар пычрану сәбәплә, М.ның ареалы (аеруча перловицалар һәм тешсез экәм-төкәмнәр) тарая, һәм алар саклауга мохтаж.

Әд.: Краткий определитель водных беспозвоночных Среднего Поволжья. К., 1977; Определитель пресноводных беспозвоночных Европейской части СССР. Л., 1977; Догель В.А. Зоология беспозвоночных. М., 1981; Жизнь животных. М., 1988. Т. 2; Любарская О.Д., Сабиров Р.М., Галимова Д.Н. Аннотированный каталог моллюсков водоёмов Татарстана // Тез. докл. VIII съезда гидробиологического общества РАН. Калининград, 2001. Т. 1; Ruppert E., Barnes D. Invertebrate Zoology. L., 1994.

Р.М.Сабиров, В.А.Яковлев.

МОЛОДЁЖНЫЙ посёлогы, Әлмәт р-нын, Әлмәт шәһәрнән 28 км төньяк-көнбатыштарак, Бота елгасы бассейнында урнашкан. 2010 елда 518 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 66%, татарлар — 25%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, жәнлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йор-

ты, балалар сәнгать мәктәбе. 1968 дә Әлмәт жәнлек с-зының үзәк утары буларак нигез салына. 1980 нән хәзерге исемен йөртә. Оештырылган көннән Әлмәт р-нын, Халык саны: 1979 да — 241, 1989 да — 481, 2002 дә — 509 кеше.

«МОЛОДЁЖ ТАТАРСТАНА», атналык респ-ка яшьләр газетасы. 1919 елның 25 октябреннән Казанда рус телендә нәшер ителә. Исеме үзгәрәп тора, өзеклекләр б-н чыга: 1919–25 тә — «Клич юного коммунара», 1930–33 тә — «На штурм», 1938–41, 1949–91 дә — «Комсомолец Татарии», 1991–92 дә — «Комсомолец Татарстана», 1992 дән — «М.Т.» Совет чорында ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-ты һәм ВЛКСМның Казан шәһәр ком-ты органы. Төрле елларда мөхәррирләр: «Клич юного коммунара» — А.Безыменский, Ю.Фелидин, Н.Абакумов, С.Заболотский; «На штурм» — С.Яхкинд, В.Сарапкин, П.Семёнов, В.Знаменский, В.Коган; «Комсомолец Татарии» һәм «Комсомолец Татарстана» — В.Федотов, Л.Ханин, А.Малов, Ф.Г.Надыйров, Н.Г.Харитонов, Е.Г.Ухов, А.П.Путилов, В.Н.Шевчук, Р.А.Ратникова; «М.Т.» — Р.А.Ратникова, Ә.А.Кармеев, Р.М.Кадыров, Р.В.Билалов, Б.А.Сруров, Т.Н.Вафина (2011 дән). Совет чорында партия һәм дөләтнең яшьләр сәясәтен оештыручы булып тора, комсомол оешмалары, Татарстанның укучы яшьләре тормышын һәрйяклар ачырта, КПСС программасын тормышка яшыруда актив катнашырга чакыра. ВЛКСМ таркалганнан соң, газетаны оештыручылар — ТР-ның Яшьләр оешмалары советы, Матбугат, телерадиоташырулар һәм массакүлмә коммуникацияләр чаралары министрлыгы, «М.Т.» г-тасы редакциясе. 2014 тә чыгудан туктый.

Әд.: Ершов А.Н. Молодёжная пресса Татарии (1917–1921 гг.). К., 1983.

МОЛОКОВИЧ Юрий Матвеевич (13.12.1927, Мәскәү өлкәсенең Реутово пос.-28.3.2005, Казан), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1980), проф. (1984), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1989). 1953 елда Казан ун-тын тәмамлый, шунда ук эшли: Матем. һәм механика ин-тында жир асты гидромеханикасы бүлеге мөдире (1968–83), механика-матем. ф-ты деканы (1962–65), аэрогидромеханика каф. мөдире (1983–94). Хезмәтләре жир асты гидромеханикасына, нәсызыкча һәм релаксацион филтрлау теорияләренә карый. М. хәрәкәт итүче сыеклыкның күзәнәкчел тирәлектә үз-үзен тотышын исәпкә алган тигезсез филтрлау модельләрен тәкдим итә, бу модельләрен тикшерелә торган скважина тирәсендә филтрлау параметрларын билгеләү өчен кулланылу мөмкинлеген күрсәтә.

Хезм.: Основы теории релаксационной филтрации. К., 1987 (автордаш); Выработка трещиновато-пористого коллектора нестационарным дренированием. К., 2000 (автордаш); Пьезометрия окрестности скважины. К., 2000 (автордаш).

МОЛОСТВОВ Анатолий Петрович (1.9.1945, Аксубай р-ны Ерепкино а.), генерал-майор (1990). Омск танк техник уч-щесен (1966), Сов. Союзы Маршалы Р.Я.Малиновский исем. Мәскәү хәрби бронетанк гаскәрләре академиясенең инженерлар ф-тын (1973) һәм житәкче инженерлар составы ф-тын (1982), СССР Кораллы көчләре Генштабының К.Е.Ворошилов исем. Академиясен (Мәскәү, 1986) тәмамлый. 1962–63 елларда Серов исем. металлургия з-дында (Свердловск өлкәсе, Серов ш.) эшли. 1963 нең августыннан Совет Армиясе сафларында. 1966–69 да Германиядә (Стендаль ш.) совет гаскәрләре төркеменә техника буенча рота командирсы урынбасары. 1973–80 дә Ерак Көнчыгыш хәрби округында танк полкының техника буенча командир урынбасары, армияне коралландыру идарәсенең бронетанк хезмәте башлыгы урынбасары. 1982–84 тә Киев хәрби округында (Артёмовск ш.) кораллану буенча дивизия командирсы урынбасары. 1986–93 тә Семипалатинск шәһәрндә һәм Германиядә Көнбатыш гаскәрләре төркемендә кораллану буенча идарә башлыгы — кораллану буенча армия командующие урынбасары. 1993 тән отставкада. 2005–06 да Аксубай р-нын Иске Тимошкино авылы жирлегә башлыгы. 2007 нең гыйнварыннан «Камагросервис» ярдәмче хужалыгының куркынычсызлык хезмәте башлыгы (Аксубай р-ны Яна Тимошкино а.). 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» ордены һәм медальләр б-н бүләкләнә.

М.З.Хәбибуллин.

МОЛОСТВОВ УРЫ, Кама арыгы иске чик сызыгы ныгымаларының берсе. Гомуни озынлыгы 7,5 км чамасын. Кама аша күчүне көньяктан каплаган. Берничә тапкыр тикшерелә һәм тасвирлана (С.М.Шпилевский, Н.Ф.Калинин, Р.Г.Фәхретдинов). Кайбер ар-

хеологлар (А.П.Смирнов, Р.Г.Фәхретдинов) фикиренчә, М.у. Болгар чорына карый.

Әд.: Смирнов А.П. Волжские булгары. М., 1951; Фахрутдинов Р.Г. Археологические памятники Волжско-Камской Булгарии и её территория. К., 1975.

И.Л.Измайлов.

МОЛОДТВОВЛАР, борынгы дворяннар нәселе, Казан губернасында әре жирбиләүчеләр. 15 йөз уртасында Бөек Новгородта жирләре була, 15 йөз ахырында алар елганың түбән агымы тирәсендәгә шәһәрләргә күчәреләләр. 100 елдан соң М. Мәскәү йомышлы дворянлары исәбенә керәләр. **Салтан** һәм **Улан Семёнович** М. 17 йөз башында Түбән Новгород өязенә Березопольский станында жирләр биллиләр. **Улан** (? - ?) — Яранскида яши, Зоя кешесе (свияженн). 1652 елда аның Зоя дисәтинәсендә язылган хезмәт өчен бирелгән жир биләмәсе 750 чирек була. Оныклары: **Дмитрий Иванович** (? — 1724) — Зоя кешесе, 1692 дән стольник, 1697 дән Уфада воевода, 1703 тән «йомышчы казанлылары булган дүртенче стольник». **Иван Иванович** (? — 1717 гә кадәр) — Мәскәү дворяны (1692 дән), «Казанда Низовый полкта хезмәт итүче унынчы дворян» (1703 тән). 1691 дән аңа бертуганының уллары Андрей һәм Иван Дмитриевич б-н бергә Казан өязендә Кама арьягы чик сызыгы буенда жирләр бирелә (һәрберсенә 720 шар чирек). **Иван Дмитриевич** (? — 1736 га кадәр) — Зоя кешесе, стряпчий (1703), үз эскадронында капитан (1709), майор (1716). Казан губернасында селитра з-ды хужасы. 1 нче ревизия вакытында Казан губернасының Зоя өязендә аның исемнә 357 ир-ат крепостной крәстиян языла. Улы **Лев Иванович** (? — 11.2.1768) — прапорщик (1736), Олонек полкы кавалериясе поручигы (1743), Вологда полкы кавалериясе капитаны (1749), майор (1755), отставкадагы секунд-майор (1761). 1760 елларда Казан губернасында ата-бабаларына булеп бирелгән барлык жирләр б-н идарә итә. 1273 ир-ат крепостной крәстияне була.

1770 еллардан Казан губернасы Спас өязенә Рождественское (Өчкүл) һәм Никольское авылында М.ның 2 нәсел тармагы оеша. Нәселнең өлкән тармагын нигез-

ләүче — **Христофор Львович** М. (3.5.1757 — 11.5.1842, Никольское авылында жирләне) — отставкадагы гв. прапорщигы (1785), библиофил. Аның китапханәсендә «Никольское китапханәсендә сакланган китаплар исемлеге» буенча 272 исемдәгә 524 том исәпләнә. Уллары **Валериан** (24.7.1792 — 27.8.1813, Лион ш., Франция), **Памфамир** (12.5.1793 — 4.7.1828, С.Петербург) һәм **Таврион** (21.8.1795, Казан — 9.1.1844, С.-Петербург), 1812 елгы Ватан сугышында һәм 1813—14 тә Көнбатыш Европа илләренә яуларда катнашалар. **Валериан Таврионович** (8.8.1828, Казан — 31.3.1909, Никольское авылында жирләне) — хакыйкый статский советник (1898), Венгриягә яуда (1849), Кырым сугышында (1853—56) катнаша. 1862—64 тә Спас өязенә 3 нче участок мировой арадашчысы, 1872—87 дә мактаулы мировой судья, 1896 дан император галижәнаплары сарае шталмейстеры. 1866 ның 23—24 августында ул, бертуганы — подполковник, Казан хәрби губернаторы адъютанты **Александр Таврионович** (8.8.1829, Казан — 21.7.1891, Спас өязенә Ширбөт авылында жирләне) б-н бергә Никольское авылындагы утарында тәхет вәрисын — булчак император Александр III не кабул итә, аның хөрмәтенә ау оештыра. **Лев Валерианович** (1.10.1875, Казан — 1921, Кукша кальгасы) — галижәнап лейб-гв. гусарлар полкы корнеты, 1910 нан отставкадагы полковник, 1911—17 дә Спас өязе дворянлары башлыгы. Гражданныр сугышында катнаша. **Александр Валерианович** (2.9.1886, Никольское а. — 23.9.1945, Яшел Уән ш.) 1918 дә Никольское авылында сакланган гәилә китапханәсендәгә китаплар, архив һәм сәнгать әсәрләре тупланмасының тасвирламасын төзи һәм Казанга алып килә. Алар дәүләт милкенә әверелә (гәилә китапханәсе китаплары һәм кулъязмалары Казан ун-ты Фәнни китапханәсендә, нәкыш әсәрләре тупланмасы ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейнда саклана). 1938 нең 21 маенда кулга алына, 1940 ның 27 февралендә 3 елга хөкөм ителә һәм Вятка хезмәт б-н төзәтү лагерына жи-бәрелә. Аклана.

Христофор Львовичның энесе — **Феоппит Львович** (20.12.1758 — 30.9.1817, С.-Петербург янындагы Сергей пустыненда жирләне) — отставкадагы секунд-майор (1788), библиофил һәм коллекционер; С.-Петербург шәһәрәндә яши (китапларының һәм картиналарының бер өлеше Казан ун-ты Фәнни китапханәсендә, ТР Милли музейнда, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейнда саклана).

Нәселнең кече тармагын нигезләүче — **Порфирий Львович** (9.2.1760 — 29.12.1808, Өчкүл авылында жирләне) отставкадагы секунд-майор (1788), надворный советник (1807), Казан наместниклыгы (1793—96) һәм Казан губернасы (1806—08) дворянлары башлыгы. Балалары: **Александр Порфирьевич** (1786-?) — Кременчуг пехота полкы полковнигы. **Владимир Порфирьевич** (7.6.1794, Казан — 12.3.1863, Югары Силезиянең Карлсруэ шәһәрәндә жирләне) — генерал-лейтенант (1855), сенатор (1859). Дәрәжә алып

В.П. Молодтов. 19 йөз уртасы фоторәсеме.

өчен, Казан ун-тында имтиханнар тапшыра (1810), С.-Петербургтагы Колонновожатыйлар әзерләү мәктәбендә укый. 1814—28, 1831—39 да принц Евгений Виртембергский адъютанты (1831 дән генерал-майор). 1839 дан Оренбург казаклар гаскәре командующие, 1841 нең 6 гыйнварыннан наказной атаман. 1841 нең 3 мартыннан 15 апреленә кадәр Воронеж шәһәре губернаторы һәм Воронеж гражданныр губернаторы, 1847 нең 22 маеннан 1857 нең 12 маена кадәр Казан уку-укыту округы попечители. 1812 елгы Ватан сугышында, 1813—14 тә Көнбатыш Европа илләренә яуларда, 1828—29 дагы рус-төрөк сугышында, Польшадагы күтәрелешне бастыруда (1831), Хивага яуда (1839—40) катнаша. Казан рус теле һәм әдәбиятын сөючеләр жәмгыяте шәрәфле әгъзасы (1847), Рус геогр. жәмгыяте хакыйкый әгъзасы (1852), Казан руханилар семинариясе конференциясе (1855), Казан ун-ты шәрәфле әгъзасы (1857). Казан уку-укыту округы попечители була-рак, хөкүмәтнең мәгариф өлкәсендәгә сәясәте кысаларында эшли, Казан уку-укыту округының уку йортларына, беренче чиратта Казан ун-тына игътибар бирә: күренекле Казан галимнәрен башкаладагы югары уку йортларына күчәренә тоткарларга тырыша, Казан ун-тының Шәрәкь бүлгәге ябылу б-н килешми; ректорлар Н.И.Лобачевский, И.Н.Симонов б-н уртақ тел таба, О.М.Ковалевскийны ректор итеп билгеләунә яклап чыга. 4 нче дәрәжә Изге Георгий, 3 һәм 4 нче дәрәжә Изге Владимир, 1 һәм 4 нче дәрәжә Изге Анна, 1 нче дәрәжә Изге Станислав орденнары; «Батырлык өчен» алтын шпагасы, медаллар, Польшаның 3 нче дәрәжә хәрби абруй билгесе б-н бүләкләнә. **Модест Порфирьевич** (18.8.1799 — 28.9.1845, Өчкүл авылында жирләне) — отставкадагы поручик (1823). 1815 тә бертуганы **Орест Порфирьевич** (11.11.1801 — 25.4.1870, Казан, Өчкүл авылында жирләне) б-н бергә күренекле астроном, Казан ун-ты профессоры И.А.Литтров пансионны укучылары арасында исәпләнә. 1815 нең 27 августында бертуган М. — Казан ун-тының тел һәм әдәбият бүлгәе студентлары; 1817 нең гыйнварында хәрби хезмәткә алыналар. Модест 1819 ның 9 гыйнварыннан лейб-гв. драгун полкы юнкеры, 1933 тән Казан дворяннар

«Х.Л. Молодтов портреты». Билгесез рәссам. 18 йөз ахыры — 19 йөз башы. ТР Милли музей.

жыены депутаты, 1836–45 тә Спас өязе дворянлары башлыгы. Болгар ачкалары туп-туй.

Владимир Порфирьевичның балалары: **Вадим** (10.2.1825, Карлсруэ ш. — 31.7.1881, Казанда жирләнә) — отставкадагы штабс-капитан (1859). Рус-төрөк сугышында катнаша (1877–78), батырлык күрсәткән өчен, алтын корал б-н бүләкләнә. 1860–64 елларда Спас өязе дворянлары башлыгы. **Герман** (5.5.1827, Карлсруэ ш. — 1894, Казанда жирләнә) — отставкадагы артиллерия генералы (1889). Артиллерия уч-шесенә тәмамлай (1846). 1856 дан Кавказ армиясе башкомандующие адынтангы, 1864 тән Әстерхан казаклар гаскәренә наказной атаманы. 1867 дән Казан хәрби округы гаскәрләре командующие каршында махсус вазифалар башкаручы чиновник. 1869 дан Тәтеш мәхкәмә округы шәрәфле мировой судьясы. 1879 дан Казан хәрби Округы жирле гаскәрләре башлыгы. 2, 3, 4 нче дәрәжә Изге Владимир, 1, 2 нче дәрәжә Изге Анна, 1 һәм 2 нче дәрәжә Изге Станислав, Ак бөркет орденнары, 2 нче дәрәжә Цериенген Арысланы Баден командир хачы, медаллар б-н бүләкләнә.

Модест Порфирьевичның балалары: **Порфирий Модестович** (5.6.1827, Казан — 21.10.1890, шунда ук жирләнә) — генерал-лейтенант (1879), Венгрия һәм Төркиягә яуларда (1849), Кырым сугышында (1853–55), Кавказны буйсындыруда (1860) катнаша. 1864 тән Казан хәрби округының жирле гаскәрләре штабы башлыгы, 1867 дән Харьков хәрби округы штабы башлыгы ярдәмчесе, генерал-майор. 1878 дән Адрианополь санджакында губернатор, 1885 тән отставкада. **Зинаида Модестовна** (18.11.1827, Өчкүл а. — 10.2.1897, Казанда жирләнә) Казанда Родионованың затлы нәсел кыз балаларын тәмамлай. Ире — Н.В.Тиле. **Владимир Модестович** (24.11.1829, Өчкүл а. — 19.11.1890, шунда ук жирләнә) Казан алпавити крәстияннәренә тормыш-көнүрешен һәм хәлен яхшырту ком-ты эшендә катнаша (1858). 25 ел дәвамында Казан губернасының Тәтеш өязеннән гласный итеп сайлана. 1870–73 тә Казан губернасының земство идарәсе рәисе. 1875 тә Казан губернасы дворянлары башлыгы вазифасына кандидат итеп сайлана. **Михаил Модестович** (9.7.1841, Өчкүл а. — 23.8.1882, шунда ук) гв. подпрапорщиклары һәм кавалерия юнкерлары мәктәбен тәмамлай, лейб-гв. Преображение полкы прапорщигы. Отставкада чыкканнан соң, Томск губернаторы карамагында була. Мировой судья булып хезмәт итә. 1875–80 дә Спас өязе дворянлары башлыгы. Модест Порфирьевич М., Дрейс Н.И. (Наталья Порфирьевна М.га өйләнгән), Владимир Германович М. гаиләләре Л.Н.Толстойның Казан танышлары була.

Герман Владимировичның уллары: **Владимир Германович** (9.4.1859, Казан — 18.1.1918, Тәтеш өязе Долгая Поляна авылында жирләнә) — хакыйкый статский советник (1912). Пажлар корпусын тәмамлаганнан соң, Болгария гаскәрләрендә (1883–85), удел ведомствосында (1886–92) хезмәт итә.

1892–95 тә Шәрәккә сәяхәт кыла, Сүрия чүлен жәяү уза. 1896–1904 тә Финанс министрлыгының Крәстияннәр һәм дворяннар жир банклары Казан бүлекчәләрендә хезмәт итә. 1904–16 да Тәтеш өязе земствосы жыены гласный, 1906–15 тә шәрәфле мировой судья, 1905–17 дә Тәтеш өязе дворянлары башлыгы. 1913 тә «Kazan Oil-fields Limited» компаниясенен Казан бүлекчәсе директоры. Долгая Поляна утары хужасы (хәзер тарих-мәдәният һәм табигать паркы). 1910 ның 21 февралендә хатыны б-н Ясная Полянада Л.Н.Толстой янында булалар. **Николай Германович** (21.1.1871, Казан — 20.5.1910, С.-Петербург) әдәби эшчәнлек б-н шөгылләнә.

М.ның нәселе Казан губернасы шәжәрәләре китабының 6 нчы бүлегенә кертелгән. Нәсел туграсы 1886 да раслана, Россия империясе Гомуми тугралар жыентыгының 14 нче бүлегенә кертелгән.

Әд.: Корсаков Д.А. Владимир Модестович Модестов: Некролог. К., 1890; Лодженский И.Н. Родословная Модестовых. СПб., 1990; Фролова С.А. Казанская ветвь дворянского рода Модестовых (вторая половина XVIII в. — 1861 гг.): Дис. ... К., 1998; шул ук. Феопемпт Львович Модестов: библиофил, коллекционер // Чтения, посвященные 225-летию со дня рождения Гавриила Каменева, поэта и жителя Казани: Материалы выступлений. К., 1998.

С.А.Фролова.

МОЛОСТВОВЛАР КИТАПХАНӘСӘ, Христофор һәм Феопемпт Львовичлар, Валериан һәм Таврион Христофоровичлар һәм Валериан Таврионович Модестовларның китап тулланмаларын үз эченә ала. Китаптар Казан губернасының Спас өязе Никольский һәм Рождественский (Өчкүл) авылларындагы *Молоствовлар* утарларында сакланган, 1918 елда гаилә архивы б-н бергә Казанга китерелә. Казан ун-тының Фәнни китапханәсе фондларында М.к.нә кәргән, 1761–1860 та (50 исемдә) басылган китаптар табыла. Аларның экслибрислары, номерлары, иясен күрсәткән язмалары бар. Китапханәнең ике кулъязма каталогы сакланган: «Никольский китапханәсендә калган китаплар реестры» («Рестр книгам, оставшимся в Никольской библиотеке», 1822–25) һәм «Казан губернасының Спас өязе Ширбәт волосте Никольский авылындагы бертуган Валериан, Феопемпт һәм Таврион Христофорович Модестовларның әлекке китапханәсе каталогы» (1917 ел ахыры — 1918 ел башы) («Каталог старой библиотеки братьев Модестовых Валериана, Феопемпта и Тавриона Христоф[оровича] в с. Никольском Щербетской вол. Спасского у. Казанской губ., кон. 1917 — нач. 1918»). Х.Л.Модестовның китапханәсе «Рестр» буенча 272 исемдәге (524 том) китаптан тора. Дини эчтәлектәгеләре — 110, чит ил һәм рус әдәбияты әсәрләре — 55, тарихи әсәрләр — 23, а.х.на караган китаптар — 13, геогр. һәм табигый фәннәренә караганнары — 10, вакытлы матбугат басмалары — 11 исемдә. Ф.Л.Модестов китапханәсендәге китаптар арасында Вольтер, рус әдибләре (В.В.Капнист, А.П.Сумароков, Н.М.Карамзин) әсәрләре жыентыклары, «Аглая», «Аониды» альманахларының тулы комплекты,

«Чит телдәге әдәбият пантеоны» («Аониды» һәм «Аглая» 19 йөздә үк сирәк очрый торган китаптар саналган), дини һәм табигый фәннәре өлкәсенә караган китаптар була. Т.Х.Молоствов китапханәсендә Вольтер, рус шагыйрьләре (Д.И.Давыдов, И.А.Крылов, М.М.Херасков), К.Эккартсгаузенның дини-мистик характердагы әсәрләре бар. Таврион китапханәсенен 1830 елларга караган исемлеге сакланмаган. «Каталог» буенча рус телендәге китаптар — 596, француз телендә — 420 исемдә. М.ның нәселдән тулланган китапханәсенен нигезен беллетристика (барлык китапларның 40%) тәшкил итә: рус һәм чит ил матур әдәбияты (154 һәм 81 исемдә), ш.и. И.Ф.Богданович, С.Н.Глинка, Г.Р.Державин, И.И.Дмитриев, В.И.Жуковский, Я.Б.Княжнин, И.А.Крылов, А.С.Пушкин, А.П.Сумароков, М.М.Херасков һ.б., В.Г.Белинский әсәрләре жыентыгы (1861–74 елгы басма), А.Н.Радищевның беренче (үлгәннән соң) һәм 1807 дә басылып чыккан, 1907 гә кадәр бердәнбер сирәк ителгән әсәрләре жыентыгы. Сонгысы рохсат китап санала, чөнки Мәскәүдә 1812 елгы янғын вакытында китапның бөтен тиражы диярлек янып бетә.

Француз телендәге китаптар арасында Бөек француз рев-циясе тарихы, Наполеон Бонапартның тормышы һәм эшчәнлеге турындагы хезмәтләр зур урын билә.

Гаилә китапханәсендә тарихка караган әсәрләр икенче урынны алып тора (140 исемдә). Әлеге бүлектәге китапларның ыргысыннан артыгын рус тарихына, Екатерина II патшалык иткән чордагы хәрби һәм сәяси эшлекләргә, 19 йөз башы тышкы сәясәтенә, Пётр I һәм аның көрәштәшләре эшчәнлегенә (И.И.Голиков, Ф.О.Туманский, И.И.Виноградов һ.б.ның хезмәтләре), 1812 елгы сугышка багышланган хезмәтләр тәшкил итә. Молоствовлар Идел буенда яшәгән халыклар тарихы б-н кызыксыналар. Аларның китапханәләрендә Г.Ф.Миллерның «Казан губернасындагы моңсу халыкларны тасвирлау» («Описание языческих народов Казанской губернии», М., 1791), В.А.Сбоевның «Казан губернасындагы әжнәбиләргә кагылышлы тикшеренүләр» («Исследование об инородцах Казанской губернии», 1856), К.Ф.Фуксның «Казан татарлары статистик һәм этнографик нисбәттә» («Казанские татары в статическом и этнографическом отношении», 1844), шул ук сирәк очрый торган китаптар бар: «Зур сызымга өстәмә китап яки Россия дәүләтенә борынгы картасы» («Книга Большому чертежу или древняя карта Российского государства», СПб., 1792), «Россиядән киткән һәм Россиядә яшәүче кенәзләр, дворяннарның шәжәрә китабы» («Родословная книга князей и дворян Российской и выезжих», ч. 1–2, М., 1787), А.Шлецерның «Нестор. Борынгы славян телендә рус елъязмалары» («Нестор. Русские летописи на древнеславянском языке», СПб., 1809), «Ялан Пётр III яки фетнәче Емелька Пугачёвның тормышы, холкы һәм явызлыклары» («Ложный Пётр III или жизнь, характер и

злodeяния бунтовщика Емельки Пугачёва», ч. 1–2, 1809).

М. китапханәсендә китаплар саны буенча өченче урынны дини әдәбият (86 исемдә) биле. Әлеге бүлектәгә китапларның яртысын — илаһият әсәрләре, өчтән бер өлешен Рус православие чиркәве тарихына багышланган хезмәтләр тәшкил итә; шу. тыелган масон китаплары да (И.А.Штарк, Ю.Штиллинг, К.Экартсгаузен хезмәтләре) була. Молоствовлар масон А.Ф.Лабзин тарафыннан чыгарылган, соңыннан Россиядә тыелган «Сионский вестник» ж-лын, вакытлы басмалардан «Казанские губернские ведомости», Н.И.Новиковның «Кошелёк» ж-лын, Н.М.Карамзин, А.А.Дельвиг тарафыннан басылган әдәби альманахлар һ.б.ны алдыралар. М. китапханәсендә балалар өчен рус, француз һәм немец телләрендәгә китаплар да була (дәрәслекләр, төрле кулланмалар, балалар өчен энциклопедияләр). М.к. 1781–1840 елларда аеруча актив тулыландырыла.

Әд.: Фролова С.А. Библиотека дворянского рода Молоствовых в фондах Научной библиотеки Казанского государственного университета // Рукописная и старопечатная книга: проблемы сбора, сохранения и изучения: тез. докл. и выступлений науч.-практич. конф., посв. 130-летию Нац. б-ки РТ (14–15 декабря 1995). К., 1995.

МОЛОТОВ (Скрябин) Вячеслав Михайлович (25.2.1890, Вятка губ., Нолинский өязе Кукарка бистәсе — 8.11.1986, Мәскәү), дөләт һәм партия эшлеклесе, Соц. Хезмәт Герое (1943). 1902–09 елларда Казанда 1 нче реаль уч-щедә укый. 1905 тә революцион хәрәкәткә кушыла, «Казан урта мәктәпләре укучыларының берләштерелгән төркеме» әгъзасы, 1905–07 елгы Рев-циядә катнаша (Казан). Петербург политехник ин-тында укый. 1912–16 да революцион эшчәнлегә өчен берничә тапкыр кулга алына һәм Себергә сөрелә. 1917 нең көзендә Петроградта Вакытлы революцион ком-т әгъзасы. 1919 да Түбән Новгород губерна башкарма ком-ты рәисе, РКП(б)ның Донецк губерна ком-ты секретаре, 1920 да Украина КП(б) УК секретаре. 1921–30 да ВКП(б) УК секретаре. 1930–41 дә ХКС рәисе, бер үк вакытта, 1930–37 дә, СССР Хезмәт һәм оборона советы рәисе. 1939–49, 1953–56 да СССР тышкы эшләр халык комиссары, министры. 1921–57 дә КПССның УК әгъзасы (1920 дән канд.). 1941–45 тә Оборона дөләт ком-ты рәисе урынбасары. 1941–57 дә СССР ХКС (МС) рәисенең 1 нче урынбасары. Союздаш державаларның (СССР, АКШ, Бөекбритания) Тәһран (1943), Кырым, Потсдам (икесе дә — 1945) конференцияләрендә катнаша. И.В.Сталинның ин якин сәяси фикердәшләреннән берсе, 1930 елларда — 50 еллар башындагы СССРда массакүләм репрессияләренә оештыручыларның берсе. 1957 дә Л.М.Каганович, Г.М.Маленков һ.б. бергә Н.С.Хрущёвның сәясәтенә каршы чыга, КПСС УК Президиумыннан һәм УКнан чыгарыла. 1957–60 та СССРның Монголия Халык Респ-касындагы илчесе. 1960–62 дә СССРның Халыкара атом энергетикасы агентлыгы каршындагы даими вәкиле. 1926–57 дә КПСС УК Политбюросы, Прези-

думы әгъзасы (1921 дән канд.). СССРның БҮБК һәм ҮБК әгъзасы. 1937–58 дә СССР ЮС депутаты.

Әд.: Политические деятели России 1917: Биограф. словарь. М., 1993.

МОНАЙ авылы, Менделеев р-нында, Менделеев шәһәрәннән 5 км коньяк-көнбатыштарак, Алабуга–Ижевск автомобиль юлы буенда. 2010 елда 494 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 74%, руслар — 20%) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1680 нән Починок Манай Враг исеме б-н мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, ятмә үрү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында земство мәктәбе (1911 дә ачыла) эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 859,5 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Күрәк волостенда, 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чистай кантоненда. 1930 ның 10 августыннан — Бондюг, 1931 нең 20 гыйнварыннан — Алабуга, 1935 нең 10 февраленнән — Бондюг, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1985 нең 15 августыннан Менделеев р-нында. Халык саны: 1859 да — 227, 1887 дә — 352, 1905 тә — 453, 1920 дә — 584, 1926 да — 647, 1938 дә — 624, 1949 да — 432, 1958 дә — 380, 1970 тә — 425, 1979 да — 301, 1989 да — 305, 2002 дә — 501 кеше.

МОНАСЗОН Эммануил Александрович (18.4.1927, Новгород ш. — 15.4.2010, Мәскәү), пианист, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1976). 1950 елда Мәскәү консерваториясен (К.Игумнов һәм Я.Зак класслары) тәмамлый. 1958–79 да Казан консерваториясендә укыта. Башкаручы буларак, М.га фикерләү киңлеге, драматургик идеянең ачыклыгы, фортепиано әсәрләренә форма-сын төзү осталыгы хас. Казанда «Фортепиано музыкасының сайланма сәхифәләре», «П.Чайковскийның фортепиано әсәрләре» һ.б. соло концертлары циклын башкара. Күренекле музыкантлар б-н пианист-ансамблист буларак чыгышлар ясап таныла. Казан пианистлар мәктәбен оештыруга зур өлеш кертә. 47 пианист һәм 8 ассистент-стажёр әзерли, шуларның күбесе музыка-жәмәгать эшлеклесе, башкаручы, педагог (Р.Абдуллин, Р.Еникиева, Л.Круглова, Э.Бурнашева, Л.Леонтьева, Р.Сабитовская, Ф.Хәсанова һ.б.) булып таныла. Казанда үзенә укучылары б-н Л.Бетховен, С.Прокофьевның барлык сонаталары һәм С.Рахманинов концертлары кергән зур концерт программалары циклырын әзерли. М. зур пед. талантка, укучының ижади индивидуальлеген ачу һәм үстерү сәләтенә ия. М.ның төп пед. принцибы — мөстәкыйль ижади фикерләүгә ирешкән, автор әсәрне тирәнтен аңлаган һәм аны тыңлаучыга ачып бирә белгән пианист тәрбияләнү. М.ның башкару һәм пед. тәжрибәсе фортепиано жьентыкларын төзеп редакцияләүдә, фортепиано ансамбльләре өчен опера, балет һәм симф. музыка эшкәртүдә, методик материаллар төзүдә чыгылыш таба. М. әлеге тәжрибәсен ачык дәрәсләр үткәрүдә уңышлы куллана.

Әд.: Спиридонова В. «Ничто в прошедшее не канет...» // Казань. 1996. № 5/6; Серёгина И. Эммануил Монасон // Музыкальное обозрение. 1997. № 5–6; Эммануил Монасон: Статьи. Воспоминания. Материалы. К., 2007; Никифорова А. Българска клавирна музыка // Българска музыка. 1988. № 6.

В.М.Спиридонова.

МОНАСТЫРСКИЙ авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрәннән 13 км төньяктарак, Үләмә елгасы буенда. 2010 елда 386 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, һөнәр уч-щесе, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөз башында Тәтештәгә Покров монастыре жирләрендә нигез салына. Рев-циягә кадәр рәсус чыганакларында Средне-Монастырская, Средняя исемнәре б-н дә билгеле. 17 йөзгә 2 нче яртысында М. халкы Мәскәүдәгә Яңа Спас монастырена карый, 1764 тә — экономик, соңрак дөләт крәстияннәре катлавына керә; игенчелек, терлекчелек, бакчачылык, такта яру, кирпич сугу, балта эше б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Илья чиркәве, земство мәктәбе (1883 тә ачыла), 10 жил-германе, 2 тимерчелек, ярма яргыч, 1 казна шәраб һәм 10 нан артык вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 2376 дис. тәшкил итә. 1912 дә һөнәр уч-щесе ачыла. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Кызыл Алан волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантоненда. 1930 ның 10 августыннан Тәтеш р-нында. Халык саны: 1646 да — 87, 1782 дә — 249 ир-ат; 1859 да — 1357, 1897 дә — 1880, 1908 дә — 2064, 1920 дә — 2109, 1926 да — 1947, 1938 дә — 1598, 1949 да — 1277, 1958 дә — 1375, 1970 тә — 1174, 1979 да — 935, 1989 да — 657, 2002 дә — 455 кеше.

Әд.: Есть на Волге городок ... (из прошлого и настоящего города Тетюши и Тетюшского района Татарстана). К., 2004.

МОНАСТЫРЬ КРӘСТИЯННӘРЭ, монастырьларга беркетелгән жирләрдә яшәгән, феодаль бәйлеләктәгә крәстияннәр катлавы. Киев Русенда 11 йөздән билгеле. 15 йөз ахырында — 17 йөзгә 1 нче яртысында монастырь биләмәләрендә крәпостный хокук һәм барщина хужалыгы киң таралыш ала. Аерым феодаль биләмәләрендәгә крәстияннәр б-н чагыштырганда, М.к. азрак изелә, шул сәбәпле монастырь жирләре тизрак үзләштерелә һәм эшкәртелә, монастырьларның саны һәм биләмәләре арта бара. 17 йөз уртасына дөләттәгә эшкәртелә торган жирләренә һәм барлык крәстияннәренә чиреге чамасы чиркәү кулында була, бу хәл хакимияттә дә, феодалларда да ризасызлык тудыра. 1649 елгы Кануннар мәжмугасы чиркәү учреждениеләренә яңа жирләр алуны тыя. 18 йөз башыннан, самодержавиенә ныгый баруы б-н бәйлә рәвештә, монастырьларның крәстияннәр өстеннән адм. һәм икътисади хакимлегә чикләнә, М.к.нә зур салымнар салына, алар дөләт файдасына өстәмә йөкләмәләр үти. 1764 тә чиркәү жирләре секуляризацияләнә, М.к. дөләт крәстияннәренә аерым категориясенә кертелә.

Элекке Казан ханлыгы жирләрендә монастырь биләмәләре 1557 дән барлыкка килә.

1646 га Казан өязендә ир затыннан булган 2 меңнән артык монастырь крестияне исәпләнә, Зоя өязендә дә М.к. якынча шулкадәр була. 17 йөзнен 2 нче яртысында үзләштерелә башлаган Кама арьягында, андагы биләмәләрне киңәйтү тыелганлыктан, монастырь жирләре булмый. 1740 елгы жанысәп нәтижеләре буенча Казан, Зоя, Чабаксар, Царёвококшайск, Сембер, Сызрань һәм Уфа өязләрендәге ревизиягә кертелгән 12 мең крестиян Казан епархиясе монастырьлары карамагында тора. Зөядәге Успение (6045 жан) һәм Казандагы Спас-Преображение (1606 жан) монастырьлары иң әре жирбиләүчеләр булып саналалар. М.к., башлыча, руслардан була, алар авыллардагы рус халкының өчтән берен тәшкил итә. Монастырь жирләрендә Мамадыш, Югары Ослан, Биектау, Питрәч кебек зур авыллар барлыкка килә.

Өд.: Покровский И.М. К истории Казанских монастырей до 1764 года. К., 1902; Булыгин И.А. Монастырские крестьяне России в первой четверти XVIII века. М., 1977.

Е.В.Лукаков.

МОНАСТЫРЬЛАР (грек. monastērion — дәрвиш хөжрәсе), 1) бердәм яшәү кагыйдәсе (устав) кабул иткән монахлар һәм монашкалар, буддачылар яки христианнар жәмгыяте; 2) дини жәмгыять урнашкан биналар комплексы. Казан төбәгендә беренче М. 1552 елдан соң зүвал шәһәрләрдә барлыкка килә; православие монахларының ныгытылган авыллары һәм Урта Идел буендагы рус булмаган халыклар арасында христиан динен таратучы дини үзәкләр буларак оешалар. М. башта агач диварлар б-н әйләндереп алына; 17 йөз уртасынан алар манарлы таш диварлар б-н тотып алына башлый. Таш койма эчендә, кагыйдә буларак, кирпеч-таштан собор һәм чиркәүләр, ашханә, торақ, дәвалану һәм хужалык корпуслары төзелә. М.га терлек абзары, буа, жиләк-жимеш, яшелчә бакчалары булдыру хокукы бирелгән, шуңа күрә аларның терр-яләрә еш кына эчке койма б-н яшәү һәм хужалык зоналарына бүленгән. Монастырь зираты собор яки чиркәүләренчә берсе янында була. Казандагы иң зур һәм билгеле М.: *Казан Богородица хатын-кызлар монастыре, Успение ирләр монастыре* (Елантау) һәм *Кизик ирләр монастыре*. Торақ пунктлардан еракта урнашкан М. пустынь дип аталган. 20 йөз башында ТР терр-ясендә 16 М., ш.и. *Раифа Богородица пустыне, Макарий монастыре, Седмиозёрный пустыне* эшлэгән, пустыньнарға исем үзәк храм яки дәрәжәле престолга карап бирелгән. Кайвакыт М. исемендә урындагы топономика чагылыш тапкан. 1930 еллар башынан М. эшләүдән түктый. 1990 елларда алар кабат торгызыла. 2007 елга Татарстанда 7 ирләр (Кизик, Казан Богородица һәм Казан Иоанн Предтеча; Раифа; Седмиозёрный, Макарий; Зөядә Успение) һәм 3 хатын-кызлар (Казанда Успение, Елантау; Зөядә Иоанн Предтеча) монастырьлары эшли.

Х.Г.Надъярова.

МОНАСЫЙПОВ Алмаз Закир улы (11.7.1925, Казан — 22.7.2008, Мәскәү), композитор, дирижёр, педагог, ТАССРның һәм РСФСРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1969,

1987), ТРның халык артисты (2000). 1950 елда Казан консерваториясен (виолончель, А.Броун классы һәм композиция, А.Леман классы), 1964 тә симф. дирижёрлык буенча ассистентура-стажировка (И.Шерман классы) тәмамлый. 1959–70 тә Татар опера һәм балет театрында дирижёр. А.Даргомыжскийның «Су кызы» («Русалка»), Ш.Гуноның «Фауст», Дж.Вердиның «Леньяно янындагы сугыш» («Битва при Леньяно», С.Прокофьевның «Дуэнья», М.Мусоргскийның «Борис Годунов», Д.Шостаковичның «Катерина Измайлова», Н.Жигановның «Жәлил», «Түләк һәм Сусылу» һ.б. опералары сәхнәләштерүдә катнаша. 1970–71 дә Татар филармониясе симф. оркестры дирижёры; 1968–72 дә Казан консерваториясендә укытучы (композиция классы). Укучылары арасында — Ш.Шәрифуллин, А.Миргородский, А.Корепанов, Л.Чиркова, Д.Хасәншин. М.ның күп планлы һәм күптөрле жанрдагы ижатын симф., камера-инструменталь һәм вокаль эсәрләр, драма спектакльләренә язылган музыка тәшкил итә. М. — танылган композитор-симфонист. Бу жанрға караган 4 симфониясе (Икенче — «Муса Жәлил» симф.-поэмасы, аның музыкасына 1971 дә балетмейстер Д.Арипова тарафыннан Татар опера һәм балет театрында «Үлмәс жыр» балеты куела һәм Дүртенче — «Дастан»), «Бәйрәм бүген!» һәм «Идел-йорт», «Салих Сәйдәшевкә музыкаль бүләк» симф. поэмалары милли симфонизмның яңа сәхи фәләрән ача. М.ның симф. эсәрләре б-н татар музыкасына сәнгати образлылыкның трагик драматургия фабуласы һәм драматик фикерләү алымнары, муз.-тематик өлкәдәге сатира-гротеск б-н бәйлә яңа системасы килеп керә. Композитор, яңа темаларга тирән мәгъ-нә салып, муз. материалны эшкәртүдә яңа

А.З.Монасийпов.

алымнар кулланып, үзен зур симф. формалар ижат итү остасы буларак таныта. Ул музыкаль тел чараларын, бигрәк тә пентатоник фикерләү системасында гармоник лад моделен сизелерлек яңарта. Аның эсәрләре эчтәлеген ягыннан тирән концептуаль, күптөрле ассоциацияләр тудыра. Композиторның ижат биографиясендә вокаль эсәрләр аерым сәхифә булып тора. Аның күп жырлары татар музыка сәнгатенә алтын фондына кергән. Моңлылык, иррек формалар, шигири сөйләм б-н көйләлеккән ярашуы, импровизация — аларның үзенчәлекле сыйфатлары. Композитор ижатында «Тукай аһәңнәре» вокаль-инструменталь поэмасы аерым урын тотта, анда авторның оригиналь музыка теле, татар халык жырлары интонациясе, Шәрәкь мотивлары һәм ритмнарының тәэсирлелеге, джаз стилистикасы элементлары һәм гадәти булмаган инструментариийлар бергә үрелгән. М. татар музыкасының традицион интонация өлкәсен шактый киңәйтә. Ижатында бәет һәм мөнәжәт интонацияләрен, «китапча көйләү»нең киң мөмкинлекләрен файдалана. Бу ижади юнәлеш Икенче һәм Дүртенче симфонияләрендә, күпләгән вокаль-инструменталь эсәрләрендә, фольклор музыкасы ансамбле өчен язылган «Чал Болгардан килгән аһәң-хикмия» сюитасында да дәвам итә. Композитор керәшен татарлар муз. культурасын яңа ача ача, фольклор үрнәкләре жирлегендә «Керәшен моңнары» концерт рапсодиясен ижат итә. М. ижаты «милли композитор» төшенчәсен күпкә үзгәртә. Аның музыкасында татар моңы бөтен бер төрки дөньяның аерылгысыз өлеше булып тора. Композитор ижатының үзенчәлеген Шәрәкь мөселманнары музыкасы интонациясен һәм ритмнарын гәмәллә кертүдә чагыла. Интонация б-н баеытланган тематизм, яңа чырланган орнаментика, эсәрләренә ритмик оештыру, инструментовка алымнары, импровизация элементлары, пентатоник көйләр б-н табигий кушылып, М.ның эсәрләренә аерым үзенчәлек бирә. Композитор ижатында Шәрәкь элементлары б-н беррәттән Европа традицияләре дә аерым урын алып тора. Европада хаз музыка жанрлары: скрипка һәм симф. оркестр өчен концерт-серенада, көймәчеләр жыры (баркарола), Өченче симфониядә испан буюе (пассакалья) һәм сицилиана, «Тукай аһәңнәре» поэмасындагы испан буюе автор тарафыннан бик киң һәм табигий рәвештә файдаланыла. М. музыкасында барокко чоры б-н бәйләнеш, симф. эсәрләрдә полифоник техника, орган, вокализ (И.С.Бахның клавир прелюдиясенә «Ave, Maria») кулану аеруча көчле сизелә. М. ижатына хас икенче интонацион өлкә — джаз. Джаз интонацияләре, ритм һәм гармонияләре аның музыкасына кабатланмас төсмерләр, динамика, энергия, оригинальлек бирә. М.ның инструменталь джаз композицияләре (беренчеләре О.Лундстрем житәкләгән оркестр өчен ижат ителә), ш.у. күпсанлы вокаль музыка эсәрләре әлегә стилистика б-н сугарылган. Тулаем алганда, композитор үзенен ижатында гомумкешелек мәдәниятенә сәнгать дөньясын чагылдыра һәм аңа табигий рәвештә татар халкының милли

А.З.Монасийпов Казан консерваториясендә концерт залында. 70 нче еллар.

муз. традицияларен кертә. М.ның ижади ачышлары Ш.Шәрифүллин, М.Шәмсетдинова, Р.Кәлимуллин, шу. Татарстанның күп-лән башка композиторлары ижатына да зур йогынты ясыи. ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге лауреаты (1991).

Төп әсәрләре: симф. әсәрләр — дүрт симфония (1963; «Муса Жәлил», 1971; 1974; «Дас-тан», 1978, симф.-поэма), симф. оркестр өчен балет сюитасы (1960), симф. оркестр һәм скрипка өчен концертино-серенада (1979), «Бәйрәм бүген!» (1975), «Идел-йорт», (1994), «Салих Сәйдәшевкә музыкаль бүләк» (1990), Казанның 1000 еллыгына багышланган «Бәй-рәм увертюрасы» (2005) симф. поэмалары; вокаль-инструменталь әсәрләр — баритон һәм кыллы бәрмә уен кораллары, электр гитаралары ансамбле, фортепиано һәм орган өчен Г.Тукай шигырьләренә «Тукай аһәңнәре» вокаль-симф. поэмасы (1975), тенор, соп-рано һәм камера оркестры өчен халык сүзлә-ренә «Керәшен моңлары» концерт-рапсодия-се (1998), фольклор музыкасы ансамбле өчен С.Бакыргани, Г.Кандалый шигырьләренә, халык сүзләренә «Чал Болгардан килгән аһәң-хикмия» сюитасы (2002), тенор һәм симф. оркестр өчен Ә.Атнабаев шигырьлә-ренә «Атнабай дөнъясына сәяхәт» во-каль-симф. поэмасы (2006); камера-инстру-менталь әсәрләр — скрипка һәм фортепиано өчен соната (1954), гобой һәм кыллы оркестр өчен ария (1970), өч флейта һәм арфа өчен ка-мера концерты (1979), фортепиано цикл-лары — «Биш лирик күренеш һәм марш» (1972), «Мозаика» (1975), «Бизәкләр» (1981), виолончель, скрипка һәм фортепиано өчен пьесалар, эстрада оркестры өчен әсәрләр; Лопе де Веганың «Белисса шуклыклары» («Проделки Белиссы», 1963), Т.Миңнуллин-ның «Әлдермештән Әлмәндәр» (1976), А.Гыйләвженең «Югалган көн», «Китмәгез, тургайлар» (1977), Н.Исәнбәтнең «Идегей» (1994) пьесалары буенча куелган драма спек-такльләренә музыка, документаль фильм-нарға музыка; 300 дән артык жыр һәм ро-манслар һ.б.

Әд.: Алмазова А.А. Алмаз Монасыпов // Композиторы и музыковеды Советского Татар-стана. К., 1986; Г у б а й д у л л и н а Г.Б. Родное в памяти и сердце // Казань. 2005. № 6; Д у л а т - А л и е в В.Р. Татарская музыкальная ли-тература. К., 2007.

Г.Б.Гобәйдуллина.

МОНАСЫЙПОВ Вахит Сабит улы (20.12.1928, Актүбә ш., Казакъстан ССР), язучы. Татар һәм рус телләрендә яза. М.Горь-кий исем. Әдәбият ин-тын тәмамлый (Мәс-кәү, 1971). 1959 елга кадәр Актүбәдә яши, паровоз депосында слесарь, Көнбатыш Ка-закъстан геол. экспедициясе коллекторы, өлкә радиосында хәбәрләр чөлтәре жөтәкчесе, «Ленин алмашчылары» («Ленинская сме-на») яшьләр г-тасында махсус хөбәрчә бу-лып эшли. 1959 дан Казанда, 1969 га кадәр «Чаян» ж-лының фельетоннар бүлеген жи-төкли. 1980 дә Әстерханга китә. Аеруча юмор һәм сатира өлкәсендә ижат итә. Әсәрләре Ка-занның «Чаян», «Казан утлары», «Сөемби-кә», «Ялкын» ж-лларында, Мәскәүнең «Кро-кодил», «Смена», «Наш современник», Поль-

шаның «Карусель», Чехиянең «Рогач», Вен-гриянең «Лудаш мати» ж-лларында басыла. М.ның жанлы, тапкыр телле сатирик хикәя-ләре, фельетоннары һәм юморескаларында кешегә хас кимчелекләр, жәмгыять тормы-шындагы тискәре күренешләр көлкегә алына. «Сак булыгыз» (1965), «Көлкө — гөнаһ түгел» («Смеяться не грешно», 1967), «Кешеләр ара-сындагы кеше» («Человек меж людей», 1972), «Күктән ингән бөхәт» («Счастье с неба», Вол-гоград, 1981), «Усал юморист» («Злой юмо-рист», 1988), «Соңгы ачы көлчә» («Послед-няя горькая лепёшка», Волгоград, 1990) хи-кәяләр жьентыклары авторы. Балалар өчен язылган китпаларына («Сәләхетдин бүре-ге», 1967; рус телендә 1976; «Тайга печән кем сала?», 1970) кергән әсәрләрендә автор нәни геройларының ялкаулык, дорфалык, саран-лыгынан көлүдән тыш, аларга яшел антека-ның байлыклары, чөчәкләр сәгатә һ.б. турында сөйлә. М.ның хикәяләре башкорт, мари, кыргыз, украин, казакъ, алман һ.б. телләргә тәржемә ителә.

Г.М.Габделхакова.

МОНАСЫЙПОВ Габделгазиз (1888 — 1918, Ташкент), жәмәгат эшлеклесе, язучы. 1906—08 елларда Көнчыгыш Төркестанда, уйгыр халкы арасында яши. 1911 дән Казан-да. 1911—14 тә «Йолдыз» г-тасы б-н хезмәт-тәшлек итә. Беренчә бөтендөнъя сугышы ел-ларында хәрби хезмәткә алына. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң милли азатлык хә-рәкәтенә актив кушыла, сул канат лидерлары-ның берсе. 1917 нең маенда Бөтенроссия мөс-селманының беренче корылтае (Мәскәү) эшчәнлегендә катнаша, мөселман хәрби бер-ләшмәләре булдыру турында доклад ясыи. 1917—18 дә Мөселман хәрби ком-ты (Казан) рәисе урынбасары, сонрак рәисе, Хәрби Шу-раның башкарма ком-ты әгъзасы. Бер үк ва-кытта «Безнең тавыш» г-тасын оештыручы һәм аның беренче мөхәррире. 1918 нең мар-тында Мөселман революцион штабы рәисе. Татар отрядлары («тимер дружиналар») оеш-тыру б-н жөтәкчелек итә (к. *Болак арты рес-публикасы*). «Таранчы кызы, яки Хәлимәнәң беренче мөхәббәте» романы (1918), «Өзелгән өмет» повесте (1918), «Имчеләр корбаны» (1912), «Ышанычсыз юлга бер адым» (1915) драмалары авторы.

Д.М.Госманова.

МОНАСЫЙПОВ Камил Хәмит улы (16.7.1950, Казан), альтчы, педагог, ТССРның атказ. сәнгәт эшлеклесе (1991), ТРның халык (1999), РФнең атказ. артисты (2005), проф. (2002). Гнесиннар исем. Дәүләт музы-ка-пед. ин-тын тәмамлаганнан сон (1974), Мәскәү хәрби округы ансамбле артисты. 1975 елдан Казанда, музыка уч-щесендә һәм кон-серваториядә (2004 тән альт, виолончель һәм контрабас каф. мөдире) укыта. Бер үк вакыт-та, 1979 дан, Казан консерваториясенен кыл-лы квартеты составында (1996 дан ТР Дәүләт квартеты) Россиядә һәм чит илләрдә (АКШ, Япония, Бөекбритания, Германия, Франция, Италия, Нидерланд, Чехия, Финляндия, Төркия, Гиндстан, Австралия һ.б.) чыгышлар ясыи; халыкара «Мәскәү көзе», «Төньяк Пальмира», «Гаудеамус», «Европа-Азия»,

К.К. Монасыпов.

Ш.Х. Монайсыпов.

«Яна күчмә ижат» муз. фестивальләрендә катнаша. М. виртуоз башкару техникасына ия, аның уйнау стиле күтәрәнке, тәэсирле, үзенчәлекле тавышы б-н аерылып тора. Күп кенә илләрдә эшләүче 50 дән артык музы-кант әзерли. Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. (1987) һәм ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләкләре (2002) лауреаты.

Ш.Х.Монасыпова.

МОНАСЫЙПОВ Шамиль Хәмит улы (31.10.1944, Днепродзержинск ш.), скрипкачы, педагог, сәнгәт фән. канд. (1983), проф. (1999), ТАССРның атказ. сәнгәт эшлекле-се (1983), ТРның халык (1999), РФнең атказ. артисты (2005). 1968 елда Гнесиннар исем. Дәүләт музыка пед. ин-тын (А.Марков клас-сы) тәмамлый. 1968—71 дә Татар филармон-иясендә солист, Казан музыка уч-щесендә укытучы. 1970 тән Казан консерваториясен-дә (1992—2000 дән татар традицион башкару сәнгәте каф. мөдире, 2002—03 тән татар музы-касы каф. мөдире, 2004 тән скрипка каф. проф-фессоры) укыта. Россиядә һәм чит илләрдә эшләүче 100 дән артык скрипкачы тәрбияли (алар арасында халыкара һәм төбәк конкур-слары лауреатлары Р.Сафин, А.Зәйнуллин бар). 1979 да Казан консерваториясенен кыл-лы квартет ансамблен оештыра һәм жөтәкли, ул 1996 да ТР Дәүләт квартеты статусына ала (1 нче скрипка). Татар халкының музыка сәнгәте тарихына караган 50 дән артык фән-ни хезмәт, музыка дәрәслеләре (ш.и. татар музыкасы материалына нигезләнәп язылган «Яшь скрипкачы» (1—2 кискә, 1977—78), «Бе-ренчә адымнар» (1986) исемле беренчә хрес-томатияләр һ.б.), скрипка өчен ноталы әсәр-ләр жьентыгы авторы. Камера ансамбле сос-тавында солист буларак, Россиядә һәм чит илләрдә (АКШ, Япония, Бөекбритания, Гер-мания, Франция, Италия, Нидерланд, Чехия, Финляндия, Төркия, Гиндстан, Австралия һ.б.) актив концерт эшчәнлегә алып бара. Халыкара «Мәскәү көзе», «Төньяк Пальмира», «Гаудеамус», «Европа-Азия», «Яна күчмә ижат» музыка фестивальләрендә катнаша.

М.ның ижаты ихласлыгы, көчле хислеле-ге, тәэсирлеләге һәм техник камиллеге б-н жөлеп итә. Татарстан комсомолының М.Жә-лил исем. (1987) һәм Г.Тукай исем. Дәүләт бү-ләкләре (2002) лауреаты.

Ф.Ш.Салитова.

МОНАХОВ Валентин Николаевич (12.7.1932, Украина ССРның Енакиев ш. — 18.10.2006, Мәскәү), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1968), РФА акаде-

мигы (2003, 1991 елдан мөхбир әгъза). Казан ун-тын төмамлаганнан соң (1954), шунда ук эшли (бүленеп, 1958–61 дә Казан авиация ин-тында), 1964 тән оборона пр-тиесендә (Казан). 1966 дан РФА Себер бүлегенен М.А.Лаврентьев исем. Гидродинамика ин-тында, проф. (1968), лаб. мөдире (1970 тән) һәм бер үк вакытта Новосибирск ун-тының теоретик механика каф. мөдире (1966 дан). Хезмәтләре тоташ тирәлекләр механикасы модельләрен теоретик анализлауга, матем. физикага, комплекслы анализга, квазиконформ чагылдыруларга карый. М. чикләре иреккә (билгесез) булган тоташ тирәлекләр механикасының бик күп мәсьәләләре куелышының төгәлләген исбатлый; ике фазада филтрлашуның өч үлчәнешле модельләрен матем. нигезли һәм бу процессның яңа модельләрен тәкъдим итә; чагылдырулар классында автоном булмаган дифференциаль тигезләмәләренә (аерым алганда, Эйлер һәм Лагранж) түгрәшлеләре кәргән рәвешүзгәртүләрен үзгәртилешти тикшерә; үзле сыеклыкның төрле юнәлешле агымнарының ияручәнлеген төгәл куелышта өйрәнә. Әлеге тикшеренүләре нигезендә М. житәкчелегендә гидродинамиканың күп кенә гамәли мәсьәләләре: ташкүмер катламнарын газсызландыру һәм нефть ятмаларын эшкәртү, газларның соплода тавыш тизлегенә якын агымнары турындагы һ.б. мәсьәләләр хәл ителә. Нефть чыгаруның компьютерлы системасын төзү һәм гамәлгә кертүдә катнаша (1993–2000, Казакъстан Респ-касы). Акробатика буенча СССРның спорт остасы. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Краевые задачи со свободными границами для эллиптических систем уравнений. Новосибир., 1977; Краевые задачи механики неоднородных жидкостей. Новосибир., 1983 (автордаш); Гидродинамика нефтедобычи. М., 2003 (автордаш); Краевые задачи и псевдодифференциальные операторы на римановых поверхностях. М., 2003 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

МОНАШЕВО (Вандэмо) авылы, Менделеев р-нында, Менделеев шәһәрненнән 23 км төньяктарак, Бужай елгасы буенда. 2010 елда 353 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Урта мәктәп, клуб, китапханә. 17 йөз ахырында Иске Юмья авылынан күчеп килүчеләр нигез сала. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Вандэм авылы буларак билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, капчык туку, олаучылык б-н шөгилләнә. 1879 елгы мөгълуматларга караганда, ашлык саклау-сату кибете, су тегермәне эшли; 1903 тә земство мәктәбе ачыла. 20 йөз башында авыл жәмәгатенен имана жире 975,6 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Күрәк волостенда, 1920 дән Вотяк автономияле өлкәсендә. 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Бондюг, 1931 нең 20 гыйнварынан — Алабуга, 1935 нең 10 февраленән — Бондюг, 1963 нең 1 февраленән — Алабуга, 1985 нең 15 августынан Менделе-

ев р-нында. Халык саны: 1836 да — 135, 1859 да — 208, 1887 дә — 276, 1905 тә — 339, 1920 дә — 349, 1926 да — 389, 1938 дә — 407, 1949 да — 337, 1958 дә — 311, 1970 тә — 341, 1979 да — 327, 1989 да — 325, 2002 дә — 358 кеше.

МОНГОЛ ИМПЕРИЯСЕ (Йеке Монгол Олыс), 13 йөзгә 1 нче яртысында Чыңгыз хан һәм аның варислары яулары нәтижәсендә дәүләт булып оешкан мәмләкәт. Бөек ханнардан Үгәдэй (1229–41), Гөек (1246–48) һәм Мөнке (1251–59) идарә иткәндә, Төньяк Евразиянең Монголиядән төньякка таба Байкал күленә кадәр, Төньяк һәм Үзәк Кытайның Янцзы елгасына кадәр, Корея, Үзәк һәм Урта Азия, Кавказ арыгы, Гинд елгасына кадәр, Алты Азия, Палестинага кадәр, Якын Көнчыгыш, ш.у. Дунай елгасына кадәр, Көнчыгыш Европа (Идел буе Болгар дәүләте, Дәште Кыпчак, рус кенәзлекләре һ.б.) терр-яләрен үз эченә ала. Башкаласы — Каракорым шәһәре. М.и. бөек ханга (каганга) формаль рәвештә буйсынулы чыңгызый ханнар хакимлегендәге олысларга бүленә. Бу жирләр Чыңгыз хан нәселенә уртак биләмәсе санала, ләкин аның варисларының һәркайсы аерым биләмә — олыс хакиме була. Олыс ханнары каган исеменнән акча суктыралар һәм аңа ясақ түләп торалар. М.и.нең бөтен терр-ясе буенча 1257–59 елларда жан исәбе алу уздырыла һәм ясақ нормалары билгеләнә, империядә уртак каунуннар — Чыңгыз хан ясагы гамәлдә була, уртак юл һәм почта хезмәте (ям — жам системасы) эшли. 13 йөзгә 2 нче яртысында, тәхет өчен барган көрәш һәм бөек хан хакимияте көчсезләнү нәтижәсендә (Арык Буга, соңрак Хайду б-н Хубилай арасындагы каршылык чоры — 1260–1300 еллар), Хубилай чыңгызыйлар ризалыгынан башка үзен бөек хан дип игълан итә. Бу хәлләр олыс хакимнәре арасында аерымлануга омытылышы көчәйтә. 1269 да Талас елгасы (Көнчыгыш Казакъстан) буендагы корылтайда Алтын Урда, Чагатай һәм Гулагу олыслары ханнары, Хубилай хакимлеген танымауларын белдереп, Хайдуны бөек хан дип игълан италәр, тәхеткә күтәрәләр. Шушы вакыйга М.и.нең Алтын Урда дәүләтенә һәм башка төрки-монгол дәүләтләренә таркалуына сәбәп була. 1271 дә бөек хан Хубилай башкаланы Каракорымнан Пекинга (Ханбалыкка) күчәрә, шуның б-н Монголия һәм Кытай жирләрендәге яңа — Юань империясенә нигез салына.

Әд.: Оссон К. (d'Ohsson). История монголов: от Чингизхана до Тамерлана. Иркутск, 1937; Якубовский А.Ю. Монгольская империя // Ист. журн. 1940. № 3; Татары-монголы в Азии и Европе. М., 1977; Далай Ч. Монголия в XIII–XIV веках. М., 1983; Кычанов Е.И. Жизнь Темучина, думавшего покорить мир. Чингиз-хан. Личность и эпоха. М., 1995; Храповецкий Р.П. Военная держава Чингисхана. М., 2004; Эзерефорд Дж. Чингисхан и рождение современного мира. М., 2005.

И.Л.Измайлов.

«МОНГОЛ-ТАТАР ИЗҮЕ» («Монголо-татарское иго»), 13–15 йөзләрдә рус кенәзләренә Алтын Урда ханнарына икътисади һәм сәяси буйсынулы мөнәсәбәтән тас-

вирау өчен рус мәдәниятендә һәм историографиясендә традицион кулланылган төшенчә. Рәхимсез жәберләү, қысу, баскынчылык мәгънәсендә йөри. «М.-т.и.» термины 14–16 йөзләрдә чиркәү елъязмалары традициясеннән туа. Библиядә баян ителгән вакыйгалар («Йоанн Богослов вәхие») һәм әсхатологик текстлар («Мефодий Патарский вәхие») б-н ассоциатив бу традиция нигезендә Русның монгол ханнары тарафыннан яулануын аңлау һәм аңлату омытылышы ясала. Мәскәү кенәзләге ныгып, Идел буе Рус дәүләтенә буйсындырылганнан соң (15 йөз ахыры — 16 йөз), православиегә нигезләнгән империячел бердәм держава идеологиясе («Мәскәү — Өчөчә Рим») формалаша башлай, яңа идеология буенча Русь-Урда мөнәсәбәтләре тарихы «үткәндәге кара чор» итеп күзаллана. 16 йөз — 17 йөз башы тарихи публицистикасында (к. «Казанский летописец») ул «татар изүе» тарихи формуласында чагылыш таба, 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында яшәгән рус тарихчылары Н.М.Карамзин, С.М.Соловьев һ.б.ның хезмәтләрендә тенденциоз тарихи фактлар б-н ныгытылып, кайвакыт «М.-т.и.» яки «татар-монгол изүе» формасында историографик концепция буларак тәкъдим ителә. Әлеге мифологема әдәбиятта, публицистикада һәм дәреслекләрдә киң таралыш ала. 18–19 йөзләрдә ул чит илләренә гыйлими даирәләрендә, еш кына сәяси максатларда — Россиянең артта калганлыгын исбатлау өчен кулланыла. 1930–40 елларда, сталинизм һәм империячел идеология яңарылышы чорында, рус историографиясендә традицион мифологемалар б-н беррәттән «М.-т.и.» төшенчәсенә марксизм-ленинизм классиклары биргән бәяләргә киң йөзәшкә кертелә: «Бу зольым изү б-н бергә аның корбанына әверелгән халкыны кимсетә, жанын кштерә» («Это иго не только давило, оно оскорбляло и иссушало душу народа, ставшего его жертвой». К.Маркс); «империалистлар ... штык очларында яңа — иске татар зольымныннан һич кенә дә яхшырак булмаган мәсхәрәле зольым алып киләләр» («империалисты ... несут на своих штыках новое позорное иго, которое ничуть не лучше старого татарского иго». И.В.Сталин). Тоталитар хакимият шартларында мондый бәяләмәләр сов. историографиясендә «М.-т.и.» турында берьяклы гына күзаллау барлыкка килүгә зур йогынты ясый. Чит илләр историографиясендә «М.-т.и.» теориясе Г.В.Вернадский һәм аның фикердәшләре тарафыннан тәнкыйть ителә. 1990 еллардан башлап, яңа концепцияләр һәм фактлар нигезендә, әлеге мифологема Россиянең фәнни даирәләрендә анализлана һәм тәнкыйть объектгына әверелә бара. Чит ил галимнәре һәм Россия тарихчыларының тикшеренүләрендә Алтын Урданың рус дәүләтчелеге үсешендәге роле төрле яклап карала, рус кенәзләре һәм Алтын Урда ханнары арасындагы әлек күзалланган күпкә катлаулы мөнәсәбәтләр ачыклана, Русьта Мәскәү гегемонлыгы урнашу процессы өйрәнелә, 13–15 йөзләрдә Русеның чын тарихын «татар изүе» мифологемасына

кайтарып калдыруның ялгыш булуы исбатлана.

Әд.: Н а с о н о в А.Н. Монголы и Русь. М., 1940; Татаро-монголы в Азии и Европе. М., 1978; К а р г а л о в В.В. Конец ордынского ига. М., 1980; Н а з а р о в В.Д. Свержение ордынского ига на Руси. М., 1983; С о л о в ъ е в С.М. Сочинения. М., 1988–89. Кн. 2–3; К у ч к и н В.А. Русь под игом: Как это было? М., 1991; К а р а м з и н Н.М. История государства Российского. М., 1992–93. Т. 4–5; В е р н а д с к и й Г.В. Монголы и Русь. Тверь, 1997; Г о р с к и й А.А. Москва и Орда. М., 2000; Halperin Ch.J. The Tatar Yoke. Columbus (Ohio), 1986; шул ук. Russia History. Bloomington, 1987; Н а г т о г L. Russia and the Mongol Yoke. L., 1996.

И.Л.Измайлов.

МОНГОЛ-ТАТАРЛАР, 19 йөз башыннан Россиядә элекке *Монгол империясе* халкына, монгол халыкларына һәм төрки-татарларга карата кулланылган атама. Беренче мәртәбә 19 йөз тарихчысы П.Наумов хезмәтләрендә очрый, шуннан фәнни әйләнешкә кереп китә. 19 йөздә сирәк кулланыла. Сов. историографиясендә һәм уку-уқыту әдбиятында киң кулланылыш ала (ешрак татар-монголлар формасында йөртелә). Чит ил тарихчылары тарафыннан кулланылмый диярлек. Охшаш термин — «мән-да» (М.-т.) — 13–14 йөзләр кытай историографиясендә төньяк күчмә халыкларның гомуми атамасы буларак кулланылып ала, ләкин акрынлап башка төшөнчәләр б-н алыштырыла.

Әд.: Н а у м о в П. Об отношениях российских князей с монгольскими и татарскими ханами (1224–1480). СПб., 1823; Мән-да бэй-лу («Полное описание монголо-татар»). М., 1975; Г о л ь м а н М.И. Изучение истории Монголии на Западе (XIII — середина XX вв.). М., 1988.

И.Л.Измайлов.

«МОНГОЛЬСКАЯ ХРЕСТОМАТИЯ», китап ядкәре, 19 йөз башындагы Казан китап басу үрнәге, укучылар, студентлар өчен монгол әдбияты буенча беренче ярдәмлек. Шәрәктәне ойрәнүчә белгеч, Казан ун-тының монгол теле каф. мөдире проф. О.М.Ковалевскийның Себергә һәм Пекинга (1828–31) фәнни командировкасы вакытында алынган материаллар нигезендә төзелә. Ул текстны үзе жәя, корректурасын да үзе укый, чөнки ул вакытта Казанда монгол телен белгән хәрәф жыочы булмый (хәрәфләр Петербург ФА басмаханәсеннән жибәрелә). 1836 елда чыккан 1 нче томда монгол повестьлары, риваятьләр, кыска хикәяләр урын ала. 1837 дә басылган 2 нче томга Тибет, Монголия, Кытайдагы будда дине тарихы буенча фәннә билгеле булмаган чыганақлардан алынган мәгълүматлар керә. Ковалевский тарафыннан рус телендә төзелгән тарихи, этнографик һәм филол. искәрмәләр һәм күрсәткечләр (сүзлекле, исемле, предметлы) басманы аеруча әһәмиятле итә. Моннан тыш 2 нче томга монгол ел исәбе таблицасы һәм Шахьямуни (Будда) турындагы риваятьләр дә керә. Хрестоматиядә монгол әдбиятының барлык жанрларыннан да үрнәкләр бирелә. «М.х.»не төзөгән өчен, проф. Ковалевскийга тулы Демидов бүләге бирелә, ул Петербург ФАнең мөхбир әгъзасы (1837), академигы (1847) итеп сайлана, эмма саяси сәбәпләр аркасын-

да Николай I галимне акад. дәрәжәсендә расламый. Ковалевский Мәскәү ун-ты каршындагы Россия тарихы һәм борынгылык жәмгыятенә, Париждагы Азия жәмгыятенә әгъза итеп алына. «М.х.» Россия уку йортларында гына түгел, Берлин ун-тында да монгол телен укуытуда нигез булып тора; Көнчыгыш Себернең өзәч-щеләрендә, Иркутск һәм Нерчинск рухани уч-щеләрендә, Иркутск семинариясендә, Казан руханилар академиясендә дә уку ярдәмлеге буларак файдаланыла, аны Казан, С.-Петербург һәм Харьков ун-тлары китапханәләре алдыра.

Әд.: П а р а м о н о в а Н.Б. Книгоиздательская деятельность Казанского университета в первой половине XIX века: Дис. Л., 1977.

И.А.Новицкая.

«МОНОМАХ БҮРЕГЕ» («Шапка Мономаха»), баш киеме; русларның бөек кенәзләре һәм патшаларының хахимият билгесе буларак танылу алган; 13 йөз ахырында — 14 йөз башында Алтын Урда осталары тарафыннан ясалган, татарларның туйда кня торган баш киеме буларак билгеле.

«Мономах бүреге». Алтын. Асылташлар. Ябыштырма жепкыр. 13 йөз ахыры — 14 йөз башы. Мәскәү Кремленең Дәүләт Кораллар палатасы.

Беренче тапкыр «М.б.» 1340 елларда Мәскәү кенәзе Иван I нең (Калита) милкен санап чыкканда искә алына. Висилий III хахимлек иткан чорда бүрекне Киев кенәзе Владимир Мономахка Византия императоры Константин Мономах (ә ул Владимир кенәз туганга кадәр 50 ел элек вафат) бүләк итеп жибәргән дигән риваять туа. Иван III 1498 елда, үзенң оныгы Дмитрийны тәхеткә билгеләгәндә, шушы бүрекне таж итеп кидерә. Шул вакыттан башлап, «М.б.» югары хахимлек символы булып кала. Барлык рус патшалары, ш.и. Пётр I дә, тәхеткә утырганда, шушы бүрекне кигәннәр. Пётр I 1721 дә, Россияне империя дигән иткәндә, таж кидерү йоласын үзгәртә: «М.б.»н тәхеткә утыру йоласының тантаналы йөреше алдыннан алып бара башлайлар. «М.б.» бер-берсенә беркетү өчен кисек түбәле һәм ян-якларына тишәкләр ясалган сузынкы өчпочмаклар формасындагы сигез алтын пластинадан эшләнгән. Эчлеге бәрхет тукумадан. Пластиналар бик нечкә алтын чыбыклар б-н жепкыр һәм бөртекләү техникасында катлаулы орнамент б-н бизәлгән, асылташлар һәм мәржәннәр б-н корланган.

Маңгайга төшеп торган асылмасы (С.Герберштейн) һәм күчәрле күтәрмәсе булган, алар 16 йөздә халык капкачка алманштырыла, 17 йөздә кеш тиросеннән кайма барлыкка килә.

Н.П.Кондаковтан башланган рус тарих билеме традициясе бүрекнең чыгышы Византиядән дигән фаразда тора; А.А.Спицын (1844–1925) әлегә фикергә каршы килә, ул бүрекнең монгол чорына каравын әйтә, Америка галиме Г.Вернадский да аны Иван I гә Үзбәк ханнан күчкән дип исәпли. Идел буе Болгар дәүләте халкы, Алтын Урда, Кырым, Төньяк Кавказ, Идел-Урал төбәге татарлары һәм аларга тугандаш төрки халыклар (нугайлар, төрекмәннәр, чуашлар һәм башкортлар) сәнгәтен характерлаучы яңа археол. һәм этнографик материаллар «М.б.»н бүтән билгеләмә бирә (М.Г.Крамаровский, Г.Ф.Валиева-Сөләйманова). Кисек конус рәвешендәге ярымтүгәрәк формалы «М.б.» төрки хатын-кызлар баш киеме — *тәкьягә* (төрөкмәннөрдә — *тәхья*) туры килә; ул чуашларда, удмуртларда, башкортларда очраштыргалый. Маңгай асылмалары һәм тәңкәләр б-н бизәлгән тәкья нугайларда кызлар баш киеме булып санала. Аның төп бизәкләреннән купба — очлы гөмбәзчек рәвешендәге көмеш күтәрмә (ябалак каурые кую өчен) кыпчак баш киёмнәренә хас, аскы ягындагы көмеш асылмалар ярымтүгәрәк бүрекнең үзе кебек, урта гасырлардагы болгарлар традицияләренә карый (10–12 йөзләр). Гарәп саяхәтчесе Ибне Баттута Алтын Урда шәһәрләрендә «затлы татар хатын-кызлары бүрек очында тавис каурылары б-н бизәлгән һәм кыйммәтле асылташлар сибелгән алтын түгәрәк йөрткәннәр», — дип хәбәр итә. *Аксак Тимур* станында Испания илчесе Рюй Гонзалес де-Клавихо әмирнең өлкән хатыны Сарай-Мөлек ханымның баш киёмен тасвирлап калдыра: очына өч кызыл якут ташлы «түгәрәк беседка» беркетелгән, асылташлар б-н бизәлгән биек баш киеме, ди. Түгәрәк өстендә очы асылташлар, энже-мәржәннәр б-н бизәлгән, алтын жеп б-н кош каурылары чугына беркетелгән ак солтан — ал-ак каурый күренеп тора.

14 йөз Идел буе һәм Кырым ядкәрләренә хас «М.б.»нең бизәлеше (лотос чөчәге бизәге, ягъни эченә камалган 12 таж яфракчыкы һәм аларсыз алтыпочмакы йолдыз, яфраксыман, үрелмә) һәм жепкыр технологиясе (спиральсыман бизәк каркасының ике ягын да бөтеркә ысулы б-н сулдан уңга таба бөтереп, үсемлек ботагына охшаган бизәк б-н тудыландыру) Алтын Урда зәркәнчелек һөнәре мәктәбенә карый (к. *Алтын Урда сәһаһте*). Мондый охшашлыклар Симферополь хәзинәсеннән табылган хатын-кыз баш киёмнәре калдыкларында (бизәлеш үрнәкләре, асылташларны беркетү формалары һәм ысуллары), Идел буе Болгар дәүләте шәһәрләрендә һәм хәзинәләрендә табылган эшләнмәләрдәге жепкыр технологияләрендә һәм Алтын Урда торевтикасы дип фаразланган «Бохара аелы»нда очрый.

«М.б.»нә Мәскәүнең бөек кенәзләре Үзбәк ханның сөйлесе Кончак (чукындырылганнан соң Агафья) Мәскәү кенәзе Юрий Да-

нилович б-н никахлангач ия булалар. Хәзерге вакытта Мәскәү Кремленең Кораллар палатасында саклана.

Әд.: Тизенгаузен В. Сборник материалов, относящихся к истории Золотой Орды. СПб., 1884. Т. 1; Коindaков Н.П. Русскиеклады. СПб., 1896. Т. 1; Спицын А.А. К вопросу о Мономаховой шапке // Зап. Отд-ния рус. и славян. археологии Рус. археол. об-ва. СПб., 1906. Т. 8, вып. 1; Крамаровский М.Г. «Шапка Мономаха: Византия или Восток? // Сообщения Гос. Эрмитажа. 1982. вып. 47; Соловьёв С.М. История России с древнейших времён. М., 1988–89. Т. 3–6; Валеева-Сулейманова Г.Ф. Короны русских царей — памятники татарской культуры // Казань, Москва, Петербург: Российская империя взглядом из разных углов. М., 1997; Жилина Н.В. Шапка Мономаха: Ист.-культурное и технол. исслед. М., 2001; Vernadsky. G. The Mongols and Russia. New Haven, 1953.

Г.Ф.Валиева-Сөлэйманова.

МОНСТЕРА (Monstera), аroidчалар семьялыгынан күпьяллык лианалар ыругы. 27 га якын төре билгеле. Чыгышы — Үзәк Американың дымлы тропик урманнары. Сабагы агачланган, 6 м га кадәр биеклектә, өстәмә һава тамырлары ярдәмдә үрмәли, аларның кайберләре стенага, агачка яки башка терәүгә бергәү өчен хезмәт итәләр, икенчеләре жиргә кадәр житәләр һәм тамырланалар. Яфраклары зур (70 см га кадәр), күе яшел, озынча түгәрәк, озын сапларда урнашкан. Яшь үсемлекләренң яфрак пластинкалары бөтен, йөрәксыман, олы үсемлекләрдә — тешке каурыйсыман-киселмә, яктыда күлгәдәгегә караганда күбрәк телгәләнә (яшь үсемлекләренә еш кына филодендрон б-н бутыйлар). Вак чәчәкләре цилиндрсыман яфрак куентгындагы юан чәкәнгә жыйналган (бүлмә шартларында сирәк чәчәк ата). Жимеше — күп орлыклы ачык төстәге, 20 см га кадәр озынлыктагы жиләк, ашарга яраклы, ананас төме һәм исе килә. Татарстанда татлы М. (M. deliciosa), Карвинский М.сы (M. karwinskyi), тигезсез янлы М. (M. obliqua) һәм кайбер башка төрләре декоратив бүлмә үсемлегә буларак үстерелә. Ботаклардан яки һава бәбәклареннән жиңел үрчи. Туры кояш нурларын яратмый, яфракларына су бөркү уңай нәтижәләр бирә. 2 ел саен үсемлекне зуррак чүлмәккә күчереп утырталар, ел саен туфракның өске кагламын алыштыралар. Туфрак бик дымлы булганда, М. «еларга» мөмкин (махсус авызчык аша дымны чыгара), шунлыктан аны «елак» дип тә йөртәләр.

МОНУМЕНТАЛЬ-БИЗЭЛЭШ СӘНГАТЭ, бизэлеш сәнгате өлкәсе; биналарны, скульптура-парк ансамбльләрен, фонтаннарны һ.б.ны бизәү өчен архитектур-фаза мохитендә ижат ителгән эсәрләр. М.-б.с.нә архитектур һәм скульптур декор (эваләп ясау, уеп бизәкләү һ.б.), дивар бизәге, мозаика, витраж, гобелен һ.б. керә. Татарстан терр-ясендә сакланып калган элгәреге М.-б.с. эсәрләрен 13–14 йөз Болгар шәһәре архит-расы истәлекләрендә (к. *Болгар бизәлеш сәнгате*, *Алтын Урда сәнгате*), Казан Кремлендәге таш корылмаларның архитектур фрагментларында (к. *Казан халыгы сәнгате*) күрергә мөмкин. 16 йөз уртасыннан башлап, рус М.-б.с.нәң төзелүче биналарның экстерьерларын һәм

интерьерларын бизәүдә кулланылган таш рельефка уеп бизәк төшерү, диварны фреска б-н бизәкләү (к. *Фреска*), керәч б-н тышлау (пыяласыман ялтыравыкы чынаяк кирпеч б-н бизәлеш кирпечен аралаштырып өю), агачны уеп бизәкләү һ.б. төрләре үсеш ала (Казан Кремлендәге *Благовецкие кафедраль соборы*, Гостиный двордагы Никола чиркәве, *Петропавел соборы*, Зоя шәһәрндәге Успение соборы һ.б.). Таштан салынган татар мәчетләре (Казандагы Мәржани мәчете, Апанәев мәчете, Зәңгәр мәчет; Кышкар мәчете һ.б.) бизәлешендә (ташка уеп бизәк төшерү, гипс б-н тышлау, чынаяк кирпеч б-н тышланган декор) Европа стильләре йогынтысы сизелә. 19 йөзгә 2 нче яртысыннан эклектика һәм модерн стильләрендә төзелгән рус һәм татар аксәякләре йортлары, жәмәгәт биналары бизәлешендә (бизәкле таш һәм кирпеч, гипс б-н эваләп ясау, дивар бизәге, скульптур рельеф, төсле пыяла) М.-б.с. кин үсеш ала: Казандагы *Дворяннар жыены бинасы*, *Александровлар пассажы*, Кезин йорты, Ушкова йорты (хәзер ТР Милли китапханәсе бинасы), Дәүләт банкы бинасы, *Апанәев йорты*, *Шамиль йорты*, Печән базары, Борнай һәм Әжем мәчетләре һ.б. Казандагы биналарны металл б-н бизәү игътибарга лаек үзенчәлек булып тора: *Чабакса тимерчелек кәсепчелеге* осталары тарафыннан эшләнгән бакча һәм парк коймалары, үтөп йөрү капкалары, шпильләр, балкон һәм баскыч рәшәткәләре, каминнар һ.б. 19 йөз ахыры — 20 йөз башында Кокшан керәч з-ды (хәзерге Яңа Кокшан пос.) иданнар өчен югары сыйфатлы кафель һәм камин плитәләре житештерә башлый; алар Россияда генә түгел, чит илләрдә дә югары бәя ала, Казан ун-ты, Мәскәүдәге Казан вокзалы, Венадагы (Австрия) Үзәк вокзал һ.б.ның интерьерларын бизәп тора. 20 йөз башында Казандагы күп кенә биналарның Овсяной мозаика-цемент з-ды чыгарган кафель плитәләр б-н тышлануы турында мәгълүматлар бар; шу. Казандагы сәүдә биналарын панно һәм эленмә такталар б-н сәнгатьчә бизәү омтылышлары билгеле (мәс., 1913 елда рәссамнар Д.П.Мошевитин һәм С.Г.Кирин Желонкин кафесында дивар бизәкләре ижат итәләр). 20 йөз башында М.-б.с. кризис кичерә; 1920 елларда В.И.Ленин игълан иткән «монументаль пропаганда» планы уңае б-н аны яңадан торгызу омтылышы ясала. Бу юнәлештә, башлыча, агитацион эчтәлектәге монументаль дивар бизәкләре, дивар паннолары, мозаик, символик-аллегорик композицияләр эскизлары тудырган *«Подсолнечник»*, *«ТамЛЕФ»*, *«Сулф»* ижат коллективлары рәссамнары зур роль уиный (К.К.Чеботарёв, Ф.П.Гаврилов, И.А.Никитин, Н.П.Христенко, В.Л.Лаптев, Н.В.Пузанов, С.С.Федотов, С.Герштейн һ.б.). Гражданныр сугышы һәм авыр икътисади хәл ижади башлангычларның күпчелеген тормышка ашырырга комачаулый. 1930–40 елларда М.-б.с.нәң мәгълүм төрләреннән татар бизәлеш сәнгате традицияләрен яңарткан биналарга уеп бизәк төшерү һәм эваләп ясау, гипстан скульптур барельеф эшләү (Казанның Ирек майданындагы бәйрәм трибуна-

лары, 1935; Татар акад. театры интерьеры, 1941, рәссам С.С.Ахун), дивар бизәге (Татар опера һәм балет акад. театры интерьерларында «Музыка», «Био», «Рәссам» фрескалары, 1956, рәссам Ч.Г.Әхмәров) аеруча үсеш ала. 1960 еллар башында М.-б.с.нәң сизелерлек үсеше сов. архит-расында стиль юнәлеше үзгәрү һәм сәнгать алдында яңа бурычлар куелу б-н бәйле. Татарстанда бизәлешендә М.-б.с. эсәрләренә күп урын бирелгән жәмәгәт биналары төзелә башлый; социаль заказ таләпләре рәссамнарның кин даирәсе килүенә юл ача; М.-б.с.нәң яңа төрләре барлыкка килә: сграффито («Волга» кунакханәсе фасады, 1963, рәссамнар С.М.Бубеннов, Р.Ә.Килдебәков, В.М.Маликов һәм шәһәр яны тимер юл вокзалы фасады, 1967, рәссамнар С.М.Бубеннов, Р.Ә.Килдебәков, В.К.Фёдоров); Казандагы хисап-кредит техникумы бинасы, 1967, рәссам С.М.Бубеннов һ.б.), коры штукатуркага бизәк ясау (Казанда Кызыл Позиция урамындагы торак йорт дивары, 1972, рәссам В.К.Фёдоров), сыек пыяла бизәге (Казандагы Яшьләр үзәге вестибюле дивары, 1976, рәссам В.К.Фёдоров), смальта мозаикасы (Казандагы Химиклар мәдәният сарае фасады, 1969, рәссамнар С.М.Бубеннов, Р.Ә.Килдебәков, В.К.Фёдоров һ.б.), металл пластика (Химиклар мәдәният сарае (1969) һәм Яшел Үзән шәһәре мәдәният йорты (1972) интерьерларындагы бакырга чүкәп ясалган бизәкләр, 1972, рәссам Е.В.Киселёва; Казандагы Сәүдә үзәге рестораны интерьерларындагы рельеф һәм скульптура, 1977, рәссамнар И.Н.Башимаков, Г.В.Богородская), рельеф керәче (Казандагы Яшьләр үзәге, 1976, рәссамнар А.В.Горев, А.С.Маяков, Е.А.Симбирин һәм Чаллыдагы «Татарстан» кунакханәсе фасадындагы шәмот, 1977, рәссамнар Р.М.Вахитов, В.Н.Николаев (к. *Керәч сәнгате*)), гипска уеп бизәк төшерү (Казан мәдәният һәм сәнгать ун-ты, 1971 һәм «Акчарлак» рестораны, 1973 (рәссам Е.В.Киселёва, 21 йөз башында сүтелә), диварда агачка уеп бизәк төшерү (Чаллыдагы «Энергетик» мәдәният йорты, 1974 һәм Санэпидстанция бинасы, 1977, рәссам Р.З.Кругляков, Түбән Камадагы 21 нче балалар бакчасы интерьерлары, 1974, рәссам Ә.С.Фәтхетдинов һ.б.), витраж (Казан ун-тының төп бинасы, 1977, рәссам В.К.Фёдоров һ.б.), гобелен (Казандагы Көнкүреш йорты, 1976; Сәүдә үзәге, 1978; к. *Гобелен*).

М.-б.с.нәң аеруча зур үсеш чоры 1970 еллар ахыры — 1980 еллар уртасына туры килә. Яңа шәһәрләрдә — Түбән Кама, Чаллы, Әлмәт, Лениногорск, Яшел Үзән һ.б.да — М.-б.с. эсәрләре тиештирилгән проектлар бунча төзелгән жәмәгәт биналарына сәнгатьчелек һәм үзенчәлек биреп торалар (мәдәният йортлары, кинотеатрлар, сәүдә һәм ресторан комплекслары һ.б.). Аерым бер төркем материалларны һәм башкару техникаларын файдалануда гомуми үсеш юнәлешләре дә билгеләнә. Мәктәпләргә бизәүдә — керәч мозаика, гипска уеп бизәк төшерү, дивар бизәге; балалар бакчаларында — майолика, мозаика, агачка уеп бизәк төшерү, эре мәдәният объектларында М.-б.с.нәң барлык

Монументаль-бизәләш сәнгате. Монументаль сәнгатъ мәкаләренә. 1. Казандагы Мәржани мәчетенә намаз залы бизәлеше. 1770 еллар; 2. Казандагы Александровлар пассажының төп фасады фрагменты. Арх. Г.Б.Рух. 1886; 3. Казандагы Ленин бакчасы (элеккеге Николай I бакчасы) фонтаны. 1894; 4. С.М.Бубеннов, В.М.Маликов, Р.Ә.Килдебәков. «Волга» кунакханәсе фасадындагы «Казан – биш дингез порты» сграффитосы. 1963; 5. С.М.Бубеннов. Казандагы «Татарстан» кунакханәсе вестибюлендә «Кунакларны болгарларча каршылау» дивар панносы фрагменты. Төсле смальта. 1970; 6. Ә.К.Сәйфетдинов һ.б. Казандагы С.Сәйдәшев исем. Зур концерт залы түшәме бизәге. Темпера. 1996; 7. Р.Ә.Килдебәков. Г.Камал исем. Татар дәүләт акад. театры интерьерындагы «Халык театры» гобелены. 1986; 8. В.К.Фёдоров. А.М.Горькийның Казандагы әдәби-мемориаль музей интерьерында «Казан» витражы. Пыяла. 1987; 9. А.И.Дербилов. Чаллы шәһәре музыка мәктәбе фасадындагы «С.Сәйдәшев» мемориаль рельефы. Мәрмәр. 1994; 10. И.М.Ханов. Арча р-ны Яңа Кырлай авылындагы «Шигърият агачы» скульптурасы. Бетон. Смальта. 1986; 11. Р.Х.Нигмәтуллина. «Хушлашу» һөйкәле эскизы. Мاستика. 1997; 12. Б.И.Урманче, А.К.Зәһиров. Арча р-ны Яңа Кырлай авылы музей комплексындагы «Г.Тукай» скульптурасы. 1976.

төп төрләрә синтезы популяр була. Әсәрләрнең образлы телендә, чиг илләрдәге алдыңгы тәҗрибәне үзләштерү б-н бергә, милли сәнгать традицияләрен үстерү, камилләштерүгә бәйлә стильләр яңа үсеш юнәлешләре барлыкка килә. 1980–90 елларда респ-каның күренекле рәссам-монументалистлары — В.Я.Акимов, В.В.Анютин, И.Н.Башмаков, Р.М.Вахитов, Х.М.Гыймәзетдинов, А.К.Заһиров, И.К.Зарипов, Я.Г.Зиннәтуллин, Г.Н.Кашипов, Р.Ә.Килдебәков, В.Ф.Крайников, Р.З.Круглякова, М.М.Минһажев, Ш.Г.Нигъмәтуллин, Г.Ф.Новиков, А.А.Пашинов, Д.Г.Рәхмәтуллин, Р.М.Сәлахов, К.М.Сафиуллин, Ю.Г.Свинин, В.А.Ткаченко, Ә.С.Фәтхетдинов, В.К.Фёдоров, Х.М.Шәрипов, Р.С.Шиһабетдинов һ.б.

20 йөз ахыры — 21 йөз башы М.-б.с.нең үзгәртүләре ягы — дини корымнарның архитектурасын сәнгать ансамбльләре барлыкка килү. Шуңа бәйлә рәвештә ислам һәм христиан сәнгать традицияләрен үстерүче бай рухлы фәзаи мохит тудыру аерым әһәмияткә ия була. Мәчетләр бизәлешендә (Казандагы «Кол Шәриф», Чаллыдагы «Тәүбә», Әлмәттәге «Ринат»), Түбән Кама, Лениногорск һ.б. шәһәрләрдәге жамигъ мәчетләр) М.-б.с.нең мозаика, майолика, гипс рельефлары, витраж, чиркәүләрдә майлы дивар бизәкләре, иконостасларда агачка һәм ташка уеп бизәк төшерү (Раифа Богородица монастырендагы Грузия Мәръям Ана иконасы соборы, Синай б-н Раифада шәһит киткән Изге аталар чиркәве, Казандагы «Үмиление» һәм Серафим Саровский чиркәүләре һ.б.) кебек төрләрә үсеш ала. Казан метрополитены станцияләре (Тукай, Кремль һ.б.), экспозицияләрдәге дивар язмалары («Казан» милли мәдәният үзгә, ТР Милли музей һ.б.), мемориаль ансамбльләрдәге бизәлеш композицияләренә скульптура б-н синтез (Казандагы Жиңгү паркы, Әлмәттәге мемориаль комплекс һ.б.), майданнарны һәм жәяүлеләр урамнарын (Казандагы Г.Тукай майданы, Бауман урамы, Лениногорскидагы Тукай урамы) бизәү рәссамнарның иҗат объектлары булып әверелә. Яңа үсеш юнәлешләре — эскиз авторы һәм аны тормышка ашыручы башкаручы-рәссам хезмәтләренә бүленүе, рәссамнар, архитекторлар һәм дизайнерларның уртак эше, Россия төбәкләрендәге татар диаспорасы рәссамнарын җәлеп итү. Хәзерге вакытта М.-б.с. өлкәсендә актив эшләнүчеләр — ТР архитекторлары һәм рәссамнары А.Г.Саттаров, А.А.Идрисов, С.Ә.Мамлиева, С.М.Михайлов, В.А.Нестеренко, Р.М.Нургалиева, Ф.Г.Халиков, Н.Т.Хажимхәмәтов, Д.Р. һәм Л.В.Мусиннар, Р.В.Сәлахетдинов, ш.у. Үзбәкстаннан рәссамнар О.Г.Хәбибуллин, Ә.С.Хөсетдинов, Башкортстаннан Р.М.Кадыйров, Р.Миңнебаев, И.Г.Гаянов һ.б. Ш.у.к. *Бизәлеш сәнгате, Дизайн.*

Әд.: Валеева-Сулейманова Г.Ф. Монументально-декоративное искусство Советской Татарии. К., 1984; ш.у.к. Народные художественные традиции в современном монументально-декоративном искусстве Татарстана. К., 1984; Ахметшина А.К. Архитектура и декор новых мечетей восточного Татарстана // Ислам в Евразии. М., 2001.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МОНУМЕНТАЛЬ СӘНГАТЬ, сынлы сәнгатьнең бер төре; сәнгать формасының әрләндерелгән булуы, аерым архитектурик һәм төслә төзелеш б-н аерылып тора. М.с. әсәрләренә нинди дә булса тарихи вакыйгаларны билгеләп үтү өчен төзелгән архит-ра истәлекләре һәм корымнары; скульптур, мозаикалы (к. *Мозаика, Скульптура*) бизәлешләр торак һәм жәмәгать биналары (к. *Нәкыш сәнгате*); күренекле жәмәгать эшлеклеләренә, сугышчыларга, әдәбият һәм сәнгать өлкәләренә, галимнәргә багышланган монументлар; бакча-парк скульптурасы керә. М.с. әсәрләре еш кына архит-ра б-н синтезда кырыла.

Татарстан терр-ясендә сакланып калган болгар-татар корымнары (к. *Болгар бизәлеш сәнгате, Алтын Урда сәнгате, Татарстан архитектурасы*) М.с.нең иң борынгы истәлекләренә карый.

16 йөзнен 2 нче яртысынан М.с. төбәктә рус архит-расы истәлекләрендә үсеш ала. Иң беренче, борынгы традицияләргә туры китереп һәм мәгълүм вакыйгаларның билгеләнүгә үтелүе уңаеннан, чиркәүләр һәм монастырьлар төзелә, мәс., 1579 елда *Казан Мәръям Ана иконасы* табылган урында төзелгән *Казан Богородица хатын-кызлар монастыре* һ.б. Шулай ук монументаль нәкыш ядкәрләре — дини темаларга багышланган *фрескалар* да чиркәүләр б-н бәйләнгән (Зөядә сакланып калган тиндәшсез 16 йөз үрнәкләре). 18 йөздә Казанда *Петропавел соборы*, император Екатерина II килү хөрмәтенә сыннар б-н һәм уеп бизәлгән триумфаль аркалар төзелә (сакланмаган). 19 йөздә М.с.нең яңа төр әсәрләренә күчеш сыйфатлары күзәтелгән мемориаль корымнар барлыкка килә: тулы фигуралы сыннар, портрет бюстлар,obeliskлар һ.б. Мәс., 1813–23 елларда Казанны алганда һәлак булган Иван IV сугышчылары каберлегә урынында арх. Н.Ф.Алфёров проекты буенча дүрт яктан дорик порталлары һәм киң баскычлары булган, кисек пирамида рәвешендәге һәйкәл куела (к. *Рус гаскәрләре һәйкәл-торбәсе*). 1847 дән Казан ун-тының ишәгалдында скульп. С.И.Тальберг башкаруында Г.Р.Державинга һәйкәл куела. 1931 дән ул сүтелә, 2003 та скульп. М.М.Гасыймов тарафыннан кабат торгызыла һәм яңа урынга — Лядский бакчасына куела. 1888 дән традицион триумфаль капкалар формасында арх. И.П.Котелов проекты буенча Казан дары з-дының 100 еллыгы хөрмәтенә *Юбилей аркасы* — «Кызыл капка» корыла. 1895 тә Казанда шәһәр думасы урнашкан бина каршындагы майданда скульп. В.О.Шервуд проекты буенча *Император Александр II һәйкәле* ачыла (һәйкәл өчен чөлтөрләр рәшәткәне Чабакса осталары әзерли). 1896 да скульп. М.Л.Диллон проекты буенча тууына 100 ел тулу уңаеннан корылган *Лобачевский Н.И. һәйкәле* Казанда 19 йөзгә караган портрет бюсты үрнәге булып тора. 1917 дән соң М.с. Ленинның монументаль пропаганда планы һәм РСФСР ХКСның 1918 нең 12 апрелендә игълан ителгән «Пагшалар һәм аларның ялчыларына куелган һәйкәлләрне урыннарыннан алып, Россия Социалистик Революциясә һәй-

кәлләрә проектларын эшләү турында»гы Декретгы буенча үсә. 1920 елларда Казанда вакытлы (гипстан) монументлар — 1 нче Май майданына «Эшче-металлист» (император Александр II һәйкәле алынган пьедесталга) һәм Иске татар бистәсендәге Юнысов майданына скульп. В.С.Богатырёв иҗат иткән М.Вахитов бюсты куела. 1924 тә Николай бакчасы Ленин бакчасы итеп үзгәртелә, аның түбәнге һәм өскә өлешләре арх. Ф.П.Гаврилов проекты буенча әзерләнган монументаль баскыч б-н берләштерелә. 1925 тә әлегә бакчаның югары өлешендә В.И.Ленинның тулы фигуралы һәйкәле урнаштырыла (скульп. Н.И.Шилыников, арх. Ф.П.Гаврилов). 1920 елларда Казан шәһәрә башкарма ком-тының утырышлар залы өчен В.И.Ленин һәм К.Маркс портретларын эшләгән Н.И.Фешин; П.П.Беньков, К.К.Чеботарев, А.Г.Платунова һ.б. рәссамнар станлы нәкыш чаралары ярдәмендә интерьерлар бизиләр. 1930 елларда Казанда М.с. өлкәсендә «Динамо» стадионы капкасын бизәп торучы «Ядрә ыргытучы» һәм «Теннисчы кыз» фигураларын, Киров (хәзер Мәскәү) урамның бакча фонтаны өчен Жир шарын күтәрәп торучы өч эшче фигурасыннан «Интернационал» аллегорик композициясен иҗат иткән скульп. С.С.Ахун эшли. 1934 тә Куйбышев майданында (хәзер Тукай майданы) Н.Э.Бауманга (скульп. И.А.Менделевич, арх. Ә.Г.Бикчәнтәев) һәйкәл куела; 1937 дән ул Н.Ершов урамның Ветеринария ин-ты бинасы янына күчелә. Спас, Чистай, Минзәлә шәһәрләрендә, шәһәр тыбындагы Бондинов посёлгында (хәзер Менделеев шәһәрә), район үзәкләрендә Гражданнар сугышында һәлак булганнарның исемнәре язылган һәйкәл-obeliskлар, стелалар барлыкка килә. Сугыштан соңгы елларда М.с. үсешенә яңа этабы башлана. Казанда һәм респ-каның әрә шәһәрләрендә, тарихи вакыйгалар һәм күренекле шәхесләр турындагы истәлекләрне монгеләштерү б-н бергә, күп кенә кварталларны бизәүче монументаль скульптура да киң тарала. 1950 елларда В.И.Ленинның күпсанлы һәйкәлләре барлыкка килә. Аларның кайберләре хәзер дә сынлы сәнгать әсәрләре буларак әһәмиятле: Казанның Ирек майданындагы *Ленин В.И. һәйкәле* (1954), скульп. П.П.Яцыно, арх. А.И.Гегелло), Казан ун-тының төп бинасы үзәк портигы каршындагы *Ульянов Владимир-студент һәйкәле* (1954), скульп. В.Е.Цигаль, арх. В.В.Калинин), Әлмәт (1967), скульп. П.П.Яцыно, арх. Е.И.Кутырев) һәм Алабуга (1981), скульп. А.П.Кибальников, арх. Р.И.Миңнуллин) шәһәрләрендәге В.И.Ленин һәйкәлләре. Сугыштан соңгы елларда сәнгать эшлеклеләренә беренче зур һәйкәл — *Тукай Габдулла һәйкәле* куела (1958), скульп. С.С.Ахун, Л.Е.Кербель, Л.М.Писаревский, арх. Л.Н.Павлов). Бу елларда скульптура б-н беррәттән монументаль нәкыш тә үзенә чәчәк ату чорын кичерә. 1940 елларның 2 нче яртысында аның үсешендә сугыштан кайткан рәссамнар: И.А.Новосёлов, Н.А.Костин, Б.М.Салмин, Г.Д.Нечитайлов катнаша. 1950 елларда М.с. әсәрләрен иҗат итү эшенә рәссамнар А.А.Го-

лубев, С.Ш.Мостафин, А.А.Крымов, Е.А.Макаров, Р.М.Якупова, Л.П.Иванова, Н.В.Родионова һ.б. килеп кушыла. Монументаль хезмәтләрне проектлаштыру һәм гамәлгә куярга Татар сәнгать-житештерү комб-ты зур роль уйный (к. *Татарстан Республикасы Сәнгать фонды*). 1960–90 елларда М.с.нең шактый зур эсәрләре галереясына Казанда — *Жәлил Муса һәйкәле* (1967, скульп. В.Е.Цигаль, арх. Л.Г.Голубовский), А.М.Бутлеров (1978, скульп. Ю.Г.Орехов), Мулланур Вахитов (1985, скульп. Ю.Г.Орехов) һәйкәлләре, Алабугада *Дурова Н.А. музей-утары* һ.б. керә. Респ-каның күп кеңәш шәһәрләрендә һәм авылларында Бөек Ватан сугышы елларында һәлак булган якташлар истагалары монументлар урнаштырыла. Казанның әйдәп баручы монументалистлары арасында Казанда һәм ТР районларында ижтимагый һәм тарихи әһәмияткә ия вакыйгаларга багышланган скульптур монументлар һәм комплекслар ижат итүчеләр — В.М.Маликов, А.Х.Габдрәшитов, Н.И.Гаделов, Ә.К.Бәширов, Р.Х.Нигъмәтуллина, В.И.Рогожин. М.с. өлкәсендә милли традицияләргә үстәргән архитектур-скульптур һәм бакча-парк ансамбле беренче тапкыр Арча р-нының Яңа Кырлай авылында Б.И.Урманче тарафыннан ижат ителә (арх. Ш.Н.Фәхретдинов). Казаннан кала, рәссам-архитекторларның шактый зур төркеме (Р.А.Агафонов, В.Я.Акимов, А.И.Дербилов, Ә.К.Заһиров, Я.Г.Зиннәтуллин, Ә.С.Фәтхетдинов, И.М.Ханов, М.Г.Шәйдуллин һ.б.) Чаллы, Әлмәт, Түбән Кама, Бөгелмә, Лениногорск, Яшел Үзән шәһәрләрендә туллана. 20 йөз ахырында Казандагы «ВНИИВОЛТ» тәҗрибә-житештерү з-дында бронза монументлар кою, ш.и. РФнең башка төбәкләреннән һәм БДБ илләреннән алган заказларны үтәү башлана (2000 дә — Мәскәү өлкәсе өчен маршал Г.К.Жуков; 1999 да — Дүшәмбә өчен тажикларның беренче милли дәүләт оешуга 1100 ел тулу уңаеннан Исмаил Саманиның 9 метрлы фигурасы). 20 йөз ахыры — 21 йөз башында Казан һәм ТРның башка шәһәрләре әһәмиятле тарихи вакыйгаларга, күренекле фән һәм мәдәният эшлеклеләренә багышланган М.с. эсәрләре б-н байый: Казанда — *Фукс К.Ф. һәйкәле* (1996, скульп. А.В.Балашов, И.Козлов), *Урманче Бакий һәйкәле* (1997, скульп. М.М.Гасыймов), *Шалыпин Ф.И.һәйкәле* (1999, скульп. А.В.Балашов), *Казан Кремлен төзүчеләр һәйкәле* (2003, скульп. А.В.Головачёв, В.А.Демченко), Салих Сәйдәшев һәйкәле (2005, скульп. М.М.Гасыймов), *Кол Гали һәйкәле* (2005, скульп. А.В.Балашов, А.М.Миңнуллина); Алабугада — Шишкин И.И. һәйкәле (1991, скульп. Ю.Г.Орехов, А.В.Степанов, арх. С.Н.Куприянов), Марина Цветаева һәйкәле (2002, скульп. А.В.Головачёв, В.А.Демченко, арх. Ф.Ш.Галиев), Д.И.Стахеев һәйкәле (2003, скульп. А.В.Головачёв, В.А.Демченко), Әмир Ибраһим һәйкәле (2007, скульп. М.М.Гасыймов), В.М.Бехтеров һәйкәле (2007, скульп. А.В.Головачёв, В.А.Демченко); Чаллыда — сугышчан хезмәт урыннарында һәлак булган милиция хезмәткәрләренә багышланган һәйкәл (1999, скульп. А.И.Дербилов, арх.

В.Н.Нестеренко), Владимир Высоцкий һәйкәле (2004, авторы — В.Н.Нестеренко) һ.б. М.с.нең күпгасырлык үсеш юлында Татарстан шәһәрләренә үзгәлткән төс бирүче күпсанлы күренекле һәйкәлләр ижат ителә. Ш.у.к. *Монументаль-бизнесс сәнгате*.

Әд.: Валеев Ф.Х. Древнее и средневековое искусство Среднего Поволжья. Йошкар-Ола, 1975; Червоная С.М. Искусство Советской Татарии. Живопись, скульптура, графика. М., 1978; шул у.к. Искусство Татарии. История изобразительного искусства и архитектуры с древнейших времён до 1917 года. М., 1987; Казань в памятных истории и культуры. К., 1982; Валеева-Сулейманова Г.Ф. Монументально-декоративное искусство Советской Татарии. К., 1984; шул у.к. Декоративное искусство Татарстана (1920-е — начало 1990-х годов). К., 1995.

А.И.Новицкий.

МОҢ, татар халкы рухи мәдәниятең милли чагылышын, доньяны тоюның үзгәлткән сыйфатын, әчке сагыну-юксыну халәтен белдерә һәм төп аһәңнең төсмерләрен уйнатуда чагыла торган атама. М. бигрәк та музыка, шигърият һәм сынлы сәнгатьтә ачык чагыла.

МОҢТАҢЫРОВ Александр Әбүбәкер улы (21.5.1955, Свердловск өлкәсенен Первоуральск ш.), балет артисты, балетмейстер, педагог, РСФСРның халык артисты (1983). Пермь хореография уч-щесен (1973, педагоглары Ю.Плахт, Л.Мосалова, И.Шаповалов), Чиләбе мәдәният һәм сәнгать ин-тын (1995, балетмейстер белгечлере буенча) тәмамлы, хореография укуга. 1973–95 елларда Чиләбе опера һәм балет театрында балет солисты, 1995–2000 дә балет труппасының сәнгать житагчесе. 2002 дән Мәскәү мәдәният һәм сәнгать ин-тының Ханты-Мансийск ф-лында хореография каф. мөдире. Төп хореографик партияләре: Альберт («Жизель», А.Адан), Зигфрид («Аккош күле», П.Чайковский), Солор («Баядерка», Л.Минкус), Ромео («Ромео һәм Джульетта», С.Прокофьев), Ржевский («Гусар балладасы», Т.Хренников), Касыйм («Анам кыры», К.Молдобасанов), Адәм («Доньяның ыраулы», А.Петров), Тиль («Тиль Уленшиггел», И.Глебов), Тореро («Кармен-сюита», Ж.Бизе — Р.Щедрин), Яшүсмер («Диалоглар», Д.Шостакович), Остап Бендер («Унике урындык», Г.Гладков), Модест Петрович («Анюта», В.Гаврилин) һ.б. М. — югары профессиональлеккә һәм тәэсирле актёр уенына ирешкән

А.Ә.Моңтаһиров Альфред ролендә (Дж. Верди музыкасына «Камелияле ханым» балеты).

биюче. Лирик-романтик рольләргә дә, характерлы, гротесклы рольләргә дә гәҗәеп оста башкара. 1990 елларда чит илләрдә С.Прокофьевның «Ромео һәм Джульетта» (Бухарест, Румыния), А.Аданның «Жизель» (Мерсин ш., Төркия) һ.б. балетларны куя. СССРның халык артисты Е.Максимовага багышланган Халыкара балет фестивалендә проекты авторы (2000 нән Чиләбе шәһәрләндә ел саен уздырыла). Казанда берничә тапкыр Р.Нуриев исем. Халыкара классик балет фестивалендә спектакльләрендә катнаша.

В.Н.Горшков.

МОПР, к. *Революция көрәшчеләренә халыкара ярдәм оешмасы*.

МОРАД МУЛЛА (18 йөз), жәмәгать һәм дин эшлеклесе. 1755–56 елгы *Батырша хәрәкәте* бастырылганнан соң, христианлаштыру сәясәтенә йомшару шартларында татар жәмгыятең үсеш юлларын билгеләргә омтыла. М.М. карашларында, «динне төзәтү» һәм доньяның камил булмавы б-н бәйләп рәвештә, яңа пәйгамбәр пәйдә булу идеясе әһәмиятле урын алып тора. Аның фикеренчә, яңа пәйгамбәргә бөтен донья буйсыначак, көнчыгышта һәм көнбатышта халыклар аңа иярәчәк; көнчелек-хөсетлек, нәфрәт, кайгы-хәсрәт бетәчәк; гөнаһлылар жәзага тартылачак. М.М. Болгар шәһәрләндә, андагы мәчетне торгызу һәм тагын төзәлчәк жиде мәчет турында яза, мөселманнар алдында торган мәсәләләргә хәл ителүен доньяда хокем сөргән явызлыкка чик куя б-н бәйли. М.М. раславынча, аның эсәре Исхе Гаһед, Псалтырь, Инжил, Корънгә ачык булып тора. Мөселман руханилары йөрткән дәрәжәләрдән баш тартып, ул «ин югары изге», «югары изге», «изге», «кече изге» кебек дәрәжәләргә эченә алган иерархия баскычы тәкдим итә. 1760–70 еллар башында Идел буе һәм Урал алды мөселманнары арасында үз карашларын таратырга омтыла. Аның сүзләренчә, Казан һәм Уфа өязе муллаларының күбесе аның сөйләгән-язганнарына коллек салалар, үзләрендә шуна омтылганнарын дәлиллик һәм ул әйткәннәргә тормышка ашыуын теллиләр. Мөселман динне башлыкларының бер өлеше М.М. фикерләрен бозык караш дип бәяли. Оренбург губернаторы И.Рейнсдорп М.М.ның хөкүмәткә каршы эш алып баруыннан (Кырым ханы һәм Төркия солтаны һ.б. б-н элементлар урнаштыру) шикләнә. 1771 дә М.М. һәм берничә яраны кулга алына, Екатерина II боерыгы б-н, тикшерүне дөвам иттерү өчен, сак астында С.-Петербургка — Идарәче Сенатка озатыла. 1771 нең декабры ахырында Сенатта М.М. эше карала. И.Рейнсдорпның М.М. кылган «явызлыктар» (Казан һәм Әстерхан губернаторында үз артыннан иярергә өндүр, Кырым б-н элементлар урнаштырырга омтылу, башкортлар миграциясе һәм М.М. эшчәнлеген арасындагы бәйләлек) турындагы дәлилләре кире кагыла. 1772 нең гыйнварында М.М.ны, китап яз-маска һәм ялган дини төгълимат таратмаска кушып, жәза бирмичә, Оренбургка кайтарып жиберәләр. М.М.ның шуннан соңгы язмышы билгесез. Хезмәтләренен аерым өземтәләре Россия борынгы актлар дәүләт архивы фондларында саклана.

Әд.: Духовная культура и татарская интеллигенция: исторические портреты. К., 2000.

И.Р.Вәлиуллин.

МОРАД РӘМЗИ (10.10.1854 яки 25.12.1855, Уфа губ., Минзәлә өязе Әлмәт а. — 2.4.1934, Кытай, Чүгүчәк ш.), тарихчы, дин эшлеклесе. «Мәржания» мәдрәсәсендә укый (Казан, 1877). 1877 елдан Шәрәк илләренә сәяхәт кыла, Мәккә шәһәрәндә *нәкышбәндийә* сүфичылык мәзһәбә тарафдарларына кушыла; берничә тапкыр Россиягә кайтып китә. «Казанда вә Болгарда булган вакыйгалар һәм татар мәликләре турында хәбәрләр» («Тәлфыйк әл-әхбар вә тәлкыйх әл-әсәр фи вәкаиғ Казан вә Болгар вә мөлүк әт-татар», Оренбург, 1908) исемле 2 томлык хезмәт авторы. Әлеге хезмәттә ул патша хакимиятенен дини сәясәттен тәнкыйтьли. Хезмәт патша цензурасы тарафыннан тартып алына, авторга карата жинаят эше кузгатыла. Гарәбстанга качып, М.Р. кулга алынудан котылып кала. Бөтенроссия мөселманнарының икенче корылтаенда (Казан, 1917) катнаша. 1917 дән соң Чүгүчәк шәһәре имамы. Татар халкы тарихына нисбәтле гарәп һәм фарсы язма чыганаclarын өйрәнә.

Әд.: Гәрәев А. Н. Кем ул Морад Рәмзи? // Казан утлары. 1990. № 2.

М.Г.Госманов.

МОРАН Рувим Давидович (8.9.1908, Херсон губ. Березовка а. — 1986, Мәскәү), шагыйрь, тәржемәче. «Сайлау» («Выбор», 1968), «Соңгы сәгатәт» («В последний час», М., 1990) тәржемә һәм шигири хыятыклары авторы. Рус теленә Мәүлә Колый, Г.Кандалий, Я.Емельянов, Г.Тукай, Н.Думаи, М.Жәлил, Ф.Кәрим, Х.Туфан, С.Хәким, Ә.Ериқай шигириларән (татар телен өйрәнә) тәржемә итә. 1948–55 елларда репрессияләнгән; аклана. Боек Ватан сугышында катнаша. Орден, медальлар б-н бүләкләнә.

МОРАСА елгасы, Көнчыгыш Кама арьягында, Кече Чирмешән елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 39,6 км, бассейнының майданы 400 км². Идел арьягы түбәнлегеннән ага. Елга башы Нурлат р-ны Кычытканлы авылынан 8 км көньяк-көнчыгыштарак, тамагы Алексеев р-ны Мораса авылынан 2 км төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныкы — 83 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 45%. М.ның 12 кушылдыгы бар. Алар арасында иң зурысы — Гәрәй елгасы (18 км, уң кушылдык). Елга чөлтәрәнен тыгызлыгы 0,38 км³/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллык катламы 85 мм, ташу вакытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллык чыгымы 0,07 м³/с. Суы бик каты, язын 9–12 мг-экв/л, кышын һәм жән 20–40 мг-экв/л. Гомуми минеральлешүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жән 500–700 мг/л. М. бассейнында суның гомуми күләме 1,8 млн.м³ булган 6 була.

бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МОРАСА авылы, Алексеев р-нында, шәһәр тибындагы Алексеев посёлогынан 65 км көньяктарак, Мораса елгасы буенда. 2010 елда 159 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек сарау. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапханә. 18 йөзнен 1 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Богородский, Мораса исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнгән. 20 йөз башында волость идарәсе урнаша; Казан Богородица чиркәве (1812 дә төзелә), чиркәү-приход мәктәбе (1896 да ачыла), фельдшерлык пункты, су һәм жыл тегермәне, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1172 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Мораса волостенда, 1920 дән ТАССРның — Спас, 1924 тән Чистай кантонында, 1930 ның 10 августыннан — Биләр, 1963 нең 1 февраленнән — Чистай, 1964 нең 4 мартыннан Алексеев р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 163 ир-ат; 1859 да — 750, 1897 дә — 1106, 1908 дә — 1109, 1920 дә — 1333, 1926 да — 1077, 1938 дә — 914, 1949 да — 533, 1958 дә — 405, 1970 тә — 380, 1979 да — 327, 1989 да — 253, 2002 дә — 208 кеше.

МОРАТ елгасы, Көнчыгыш Кама арьягында, Дала Зәе елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 10,4 км, бассейнының майданы 44,5 км². Әлмәт р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Колшәрип авылынан 4 км көньяк-көнбатыштарак, тамагы Бакалы посёлогынан 1 км төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 220 м, тамагыныкы — 89 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 20%. М.ның 1 һәм 3,6 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга чөлтәрәнен тыгызлыгы 0,33 км³/км². Туенуы катнаш, яртысыннан артыгы кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллык катламы 112 мм, ташу вакытында су катламы 62 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. М. ноябрь уртында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллык чыгымы 0,009 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жән бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 700–1000 мг/л, кышын һәм жән 1000 мг/л дан күбрәк.

МОРАТ авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылынан 26 км төньяк-көнбатыштарак, Гөбенә елгасыннан 2 км читтә урнашкан. 2010 елда 146 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек сарау. Урта мәктәп. Казан ханлыгы чорында, 1550 елларда рус авылы буларак нигез салына. 1861 елга кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнгән. 20 йөз башында М.та Казан Богородица чиркәве (1841–57 дә төзелә, архит-ра истәлегә), земство мәктәбе

(1867 дә ачыла), жыл тегермәне, тимерчелек, 2 вак-төякләр кибете, 1 казна шәрабханәсе була; якшәмбе көннәрендә — базар, Пасхадан соң тугызынчы жомгада ярминкә эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 860,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Ульяновко волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Ульяновко, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1944 нең 19 февраленнән — Подберезье, 1956 ның 17 маеннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 255 ир-ат; 1859 да — 527, 1897 дә — 820, 1908 дә — 913, 1920 дә — 918, 1926 да — 856, 1938 дә — 512, 1958 дә — 196, 1970 тә — 162, 1979 да — 122, 1989 да — 162, 2002 дә — 165 кеше.

МОРАТ (Моратов) Газинур Васикъ улы (18.8.1959, Кукмара р-ны Зур Сәрдек а.), шагыйрь, ТРның атказ. сәнгәт эшлеклесе (2001). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1981), «Татарстан яшьләре» г-тасында бүлек мөхәррире. 1984–88 елларда «Ялкын» ж-лында бүлек мөдире, 1989–91 дә ВЛКСМ Өлкә ком-ты каршындагы Респ-ка әдәби ижат берләшмәсе житәкчесе, 1991–93 тә «Идел» ж-лы редакциясендә бүлек мөдире, 1993–95 тә «Татар иле» г-тасының баш мөхәррире. 1995 тән «Мәдәни жомга» г-тасында баш мөхәррир урынбасары. «Жир хәтер» исемле беренче шигири хыятыгы 1985 тә дөнья күрә. Аның «Мин дөньяны тыңлыйм» (1988), «Оча жыртлар» (1991), «Түбә» (1998), «Төнге әверелеш» (2005) хыятыкларына тирән фәлсәфи уйландулар, тормыш вакыйгаларын кинчә коләчләү, аларны сурәтлөгәндә әхлакый аспектларга басым ясау хас. Шигириләре романтик рухлы, бер үк вакытта заманча публицистик яңгырашлы. 1990 еллар татар поэзиясендә М.ның «Ачылык» (1992) поэмасы аерым урын алып тора. Анда татар халкының милли узагы үсешенә бәйле 1990 еллар башындагы вакыйгалар, суверенлык өчен көрәш темасы яктыртыла. М. шу. — «Жәяүле кошлар» (2002) исемле әдәби-публицистик, балалар өчен язылган «Тылысым тел» (1989), «Ачык дәрәс» (1995), «Йолдыз илчеләре» (2013) хыятыклары авторы. ТР Язучылар берлегенә Г.Исхакый исем. (2000), респ-каның М.Жәлил исем. (2007) бүләкләре лауреаты.

Әд.: Шәрәфиев Р. Хакны әйтүчеләр илдә бер // Казан утлары. 2003. № 8; Мансуров З. Чичәннәр кайтавазын кемнәр көчәйтә // Казан утлары. 2005. № 9; Галиуллин Т. Поэтическая публицистика // Татарстан. 2003. № 11.

Г.М.Габделхакова.

МОРАТОВ Дамир Рәүф улы (1967, Төмән өлкәсенә Тобол ш.), график, нәкышчы. 1998 елда Омск пед. ун-тының сыллы сәнгәт-графика ф-тын тәмамлый. Постмодернизм юнәлешендә эшли. М.ның ижаты сәнгәтнең нәкышчы, арт-объект һәм дизайн кебек төрләрендә гәүдәләнгән. Төп әсәрләре: «Койм» (киндер, майлы буяу, 1993), «Помпеяның сонгы көне» (янгын сүндүрү калканы; калай, 1998), «Нью-Йорк күгә» (1999), «Көнкүреш астрономиясенен башлангыч курсы» (2000), «Кы-

лычлы био» (2001), «Шәһәрләрне атау уены» (гофрокатыргы, 2001), «Гольф уйнаучы самурай» (2001), «Che Burashka» (2001), «West is dead» (гофрокатыргы, 2003), «Mickey Maо» (2004); серияле эшләр: «Че» (гофрокатыргы, акрил, 2001–05), «Уятма» (оргалит, принт, 2002), «66 нчы маршрутның 9 тукталышы» графика сериясе (2004), «Без булган жирдә рэхәт» (2006). Рәссамнарның «Манара», «Хач» ширкәтләре (Омск ш., 1988, 1989), «Хәзерге заман Себер сәнгате» (Варшава, 1991), «Провинциаль модернизм» (Мәскәү, 1993), «Өченче халыкара музей биеналесе» (Красноярск ш., 1999), «Беренче халыкара станок графикасы биеналесе» (Новосибирск ш., 1999), «Себернең йөз рәссамы» (Новокузнецк ш., 2003) күргәзмәләрендә, «Арт-Манеж» (Мәскәү, 2003–04), «Арт-Конституция» (Мәскәү, 2003), «ARTS-2003» (Мәскәү) халыкара сынлы сәнгать ярминкәләрендә, «Арт-Новосибирск» фестивалендә (2004), хәзерге заман сәнгате биеналесендә һәм халыкара «Ак чәчәкләр» графика биеналесендә (С.-Петербург, 2006) катнаша. Шәхси күргәзмәләре Омскида (1994, 1995, 1997, 2004), Таллинда (2006) уза. «Әсәрләре Дәүләт хәзерге заман сәнгате үзәгендә (Мәскәү), М.А.Врубель исем. Омск өлкә сынлы сәнгать музейендә, «Омск сәнгате» музейендә, Новосибирск, Новокузнецк, Алтай крае, Курган, Сургут сынлы сәнгать музейларында,

«Артгентум» (Мәскәү), «Иске шәһәр» (Новосибирск ш.) шәхси галереяларында һәм чиг илләрдәге тупланмаларда саклана. 1995 тә М. Омск шәһәрнең «Күчүм» галереясын оештыра, аның эшчәнлеге шәһәрнең сәнгать тормышында әһәмиятле урын тотта.

Әд.: Б ы с т р ы х Н. Символы перехода из одного мира в другой: Опыт субъективной интерпретации картин Дамира Муратова // Вторые омские искусствоведческие чтения: Сб. материалов. Омск, 1998; К о р ш у н о в а Н. Галерея быстрого реагирования // Искусство. 2002. № 1; М у р а т о в а Н.В. «Античные» фантазии Дамира Муратова // Памятники археологии и художественное творчество. Омск, 2004; Сибирский поп-арт: Интервью Дамира Муратова Михаилу Боде // Искусство. 2005. № 4.

Г.Ф.Валиева-Сөләйманова.

МОРАТОВ Зиннат Ибәт улы (27.12.1905, Уфа губ., Бәләбәй өязе Яңа Калмаш а. — 31.5.1988, Мәскәү), партия һәм дәүләт эшлеклесе. Ленинград политехник ин-тын тәмамлый (1930). 1930–33 елларда Ленинград су хужалыгы инженерлары ин-тының сәяси ыкътисад каф. мөдире. 1933 тән СССР Юллар халык комис-тының Сәяси идарәсендә партия хезмәтендә: 1933–35 тә Омск тимер юлының сәяси бүлегендә сектор мөдире, 1935–37 да Ленинградта тимер юл транспорты сәяси хезмәткәрләрен әзерләү курслары башлыгы, 1937–42 да Сәяси идарәнең партия курслары башлыгы, бер үк вакытта, 1941 да Хәрби эксплуатация идарәсендә Юл хәрәкәте халык комис-тының сәяси идарәсе вәкиле (ВЭО-38). 1943 тә КПССтың Татарстан өлкә ком-ты секретаре, 1944–57 да 1 нче секретаре. 1957–60 та КПСС ҮК аппаратында. Татарстанда нефть индустриясе үсеш башлану, яна шәһәрләр һәм эшчеләр посёлоклары (Әлмәт, Лениногорск, Жәлил һ.б.) барлыкка килү, СССР ФАнең Казан ф-лы, Казан консерваториясе һ.б. ачылу М. эшчәнлеге б-н бәйле. 1980 елларда «Советская Татария» г-тасында Бөек Ватан сугышы, М.Жәлил һ.б. турында хатирә-мәкаләләр бастыра. КПСС ҮК (1952 дән), СССР ЮС Президиумы әгъзасы. 1946–58 да СССР, 1947–59 да РСФСР һәм 1947–59 да ТАССР ЮСлары депутаты. Ленин ордены, Октябрь революциясе, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Х а м м а т о в а Ш., Х а б и б у л л и н а Ф. Секретарь обкома (К 80-летию со дня рождения З.И.Муратова) // Советская Татария. 1985. 27 дек.; С а й д а ш е в а М.А. Муратов Зиннат Ибетович // Борцы за счастье народное. К., 1988. Кн. 3. М.А.Сәйдәшева.

МОРАТОВ Каранай (? – ?) Уфа өязенең Нугай даругасы Бөржән волосте йөзбашы, Е.И.Пугачёвның баш күтәрүчеләр армиясе полковнигы. Пугачёвка 1773 елның ноябрендә килеп кушыла. Ноябрь ахырында М. житәкчелегендәге отряд Уфаны, декабрьдә аның барлыгы 10–12 мең кешедән торган отряды Минзәләне камал ала. 1774 нең апрель–октябрь айларында М. отряды Уфа, Табын, Эстәрлетамак һәм Бөгелчән пристаньнәре тирәсендә, Зилаир ныгымасы янында барган сугыш хәрәкәтләрендә катнаша. 1774 нең июлендә Пугачёвның төп көчләренә ярдәм итү максатында Казан та-

З.И.Моратов.

рафына юнәлә. Ләкин Каманы кичә алмый. 1774 нең октябре ахырында И.Л.Тимашев житәкчелегендәге жеза отряды тарафыннан әсирлеккә алына. Казан яшерен комиссиясендә тоткынлыкта була, шуннан Мәскәүгә жиберелә. 1775 нең гыйнварында Пугачёвны жәзалауның шайхы була, аннары аны Казанга кайтаралар. 1775 нең мартында Сенатның яшерен экспедициясе тарафыннан М. мәңгелек солдат хезмәтенә «остзей гарнизоннарына» жиберелә.

Чыг.: Документы ставки Е.И.Пугачёва, повстанческих властей и учреждений: 1773–1774. М., 1975; Крестьянская война 1773–75 гг. на территории Башкирии: Сб. док. Уфа, 1975; Возвращения и переписка вожак Пугачёвского движения в Поволжье и Приуралье. К., 1988.

Әд.: Оренбургская Пушкинская энциклопедия. Оренбург, 1997.

И.Р.Вәлиуллин.

МОРАТОВ Равил Фатих улы (30.8.1949, Октябрь р-ны «Төрнәс» с-зы), дәүләт эшлеклесе, ыкътисад фән. д-ры (1997), ТР ФА Президиумы әгъзасы (2006). Бөтенсоюз совет сәүдәсе чигтән торып уку ин-тын тәмамлый (Казан, 1980). 1966–67 елларда «Татэнергострой» трестының 7 нче махсус идарәсендә (Түбән Кама ш.), 1967–68 да «Промстрой» трестының «Центролитстрой» махсус идарәсендә (Липецк ш.), 1970–72 да Төрнәс спирт з-дында, 1972–74 тә Бөтенсоюз житештерү фәнни-реставрацияләү комб-тының Воронеж участогында (Мәскәү) эшли. 1974–76 да Мамык (Октябрь р-ны) ваклап сату сәүдә пр-тиесе директоры, 1976–79 да Октябрь р-ны кулланучылар жәмгыяте идарәсе рәйсе урынбасары, 1979–83 тә Чистай р-ны кулланучылар жәмгыяте идарәсе рәйсе. 1983–87 да Татарстан Респ-касы кулланучылар жәмгыяте идарәсе рәйсе урынбасары. 1987–89 да ТАССР сәүдә министры. 1989–91 да ТССР МС рәйсе урынбасары. 1991–95 тә ТР Премьер-министры урынбасары, 1995–2013 тә — 1 нче урынбасары. Бер үк вакытта, 1996 дан, «Укратнафта» транцилли компаниясендә, 1997–99 да «КамАЗ» АЖ-нең, 1997–2000 да «Татинком» АЖ-нең директорлар советы рәйсе. М. Татарстанның ыкътисады үсешенә зур өлеш кертә. Кризиска каршы идарә итүгә сәләтле житәкче буларак таныла. Нефть чыгаруны тотрыктыландыруга, ТРның нефть чыгару тармагы һәм нефть-химия комплексы нәтижәлеге үстерүгә юнәлтелгән хөкүмәт программаларын эшләүгә һәм тормышка ашыруга житәкчелек итә. Бу, үз чиратында, нефть эшкарту һәм нефть-химия пр-тиеләренә ыкътисадын савыктыруга уңай йогынты ясай.

Д.Р.Моратов. 1. «Казанова». 1990. Шәхси тупланма; 2. «Койма». 1993. М.А.Врубель исем. Омск өлкә сынлы сәнгать музейе.

X.I. Моратхужин.

«КамАЗ»дагы кризис шартларында АЖНең финанс-икътисади хәлен ныгыту, идарә системасын үзгәртеп кору, заводның продукция сәүдәсен яңадан торгызу эшен координацияли. «Укртатнафта»ның күзәтчелек советын житәкләп, үзара файдалы мөнәсәбәтләр системасын төзи һәм сәнәгий берләшмәне Көнчыгыш Европадагы иң зур нефть эшкәртү компаниясенә әверелдерүгә ирешә. М. авылларга газ кертү, тузган торактан арыну, халыкны адреслы социаль яклау программаларын оештыручыларның һәм ТРның социаль-икътисади үсеше һәм инновацион-житештерү техно-паркларын (ИЖТ) булдыру турындагы хөкүмәт карарларын тормышка ашыручыларның берсе. 2006 нчы мартыннан «Идея» ИНТ АЖНең директорлар советы рәисе. Кара диңгез флоты үсеше б-н бәйлә чараларда катнаша. Хезмәтләре Татарстанның хәзерге чор социаль-икътисади үсешенә карый. «Почёт билгесе», Дуслык, 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен» орденнары, медальләре, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Дорогу осилит идущий. К., 1996.

МОРÁТОВ Раднәр Зиннәт улы (21.10.1928, Ленинград — 11.12.2004, Мәскәү), кино актёры, РСФСРның атказ. артисты (1986). Бөтенсоюз кинематография ин-тын тәмамлый (М.И.Ромм, С.И.Юткевич остаханәсе, 1951). 1951–88 елларда Мәскәүдә Киноактёр театр-студиясендә актёр. Эпизодлар башкаруда тиңсез оста буларак, М.ны бик күп кино режиссёрлары эшкә чакыра, 40 тан артык фильмда төшә: «Максим Перепелица» (1955, реж. А.М.Граник), «Көрәш» («Поединок», 1957, реж. В.М.Петров), «Солдат әтисе» («Отец солдата», 1964, реж. Р.Д.Чхендзе), «Айболит-66» (1966, реж. Р.А.Быков), «Алтын бозау» («Золотой телёнок», 1968, реж. М.А.Швейцер), «Унике урындык» («Двенадцать стульев», 1971, реж. Л.Н.Гайдай), «Афоня» (1975, реж. Г.Н.Данелия) һ.б. «Жәнлек аулаучылар» («Звероловы», 1958, реж. Г.И.Нифонтов), «Уңышлы джентльменнар» («Джентльмены удачи», 1972, реж. А.И.Серый) фильмнарында зур рольләр башкара; Али Алибабаевич роле аңа киң танылу алып килә; Р.Хөсетдинованың татар авылындагы вакыйгаларны гәүдәләндерүче «Хисләренч яңаруы» («Возвращение чувств», 1980) һәм «Зифа оныгы Ришад» («Ришад — внук Зифы», 1981) сценарийлары буенча реж. М.Д.Осепян фильмнарында төшә. Геройларына хас гадилек, эчкерсезлек, лиризм, телсәз нинди шартларда да актёрның табигый ишәеше, теге яки бу образ-

ны ижат иткәндә чаралар төрлелеге — тирән психологизмнан алып, трагикомик гротескка кадәр — М.ны кинематографта күрәчлекле фигура итә.

М. катнашкан башка фильмнар: «Таулардагы застава» («Застава в горах», 1953), «Баһадир» Мартога бара» («Богатырь» идёт в Марто», 1954), «Кунакханә хужасы» («Хозяйка гостиницы», 1956), «Кыен бәхет» («Трудное счастье», 1958), «Икмәк һәм розалар» («Хлеб и розы», 1960), «Эш көннәре һәм бәйрәмнәр» («Будни и праздники»), «Командировка», «Любушка», «Шайтан саны» («Чёртова дюжина», барысы да — 1961), «Уйлап чыгарылмаган вакыйга» («Непридуманная история», 1963), «Вақыт, алга!» («Время, вперёд!»), «Безнең өстә — Көнъяк Хач» («Над нами Южный Крест», икесе дә — 1965), «Кыргый бал» («Дикий мёд»), «Аталар жире» («Земля отцов», икесе дә — 1966), «Еракта, Көнбатышта» («Далеко на Западе»), «Русь буйлап» («По Руси», икесе дә — 1968), «Өчләтә тикшерү» («Тройная проверка», 1969), «Кабулдагы миссия» («Миссия в Кабуле», 1970), «Жинаятчеләрне эзләү бүлегенә эш көннәре» («Будни уголовного розыска»), «Төзәлмәс ялганчы» («Неисправимый лгун»), «Нейлон — 100%» (барысы да — 1973), «Мөмкин түгел!» («Не может быть!»), «Югалган экспедиция» («Пропавшая экспедиция», икесе дә — 1975), «Алтын инеш» («Золотая речка», 1976), «Яныма утыр, Мишка!» («Сядишь рядом, Мишка!», 1977), «Кечкенә трагедияләр» («Маленькие трагедии», 1979), «Кичке лабиринт» («Вечерний лабиринт»), «Гражданин Лёшка» (икесе дә — 1980), «Серле брелок» («Брелок с секретом»), «Сак бул!» («Смотри в оба!»), икесе дә — 1981), «Законлы никах» («Законный брак», 1985), «Мин сине яраткан кебек ярат мине» («Люби меня, как я тебя»), «Океандагы жиде аваз» («Семь криков в океане», икесе дә — 1986).

Е.П.Алексеева.

МОРÁТОВ Родэс Зиннәт улы (15.7.1937, Ленинград), физик, физика-матем. фән. д-ры (1982). Мәскәү ун-тын тәмамлый (1960), РФАнең Мәскәү радиотехника ин-тында эшли. Хезмәтләре эллипссыман жисемнәрдә түбән ешлыклы дифракциянең аналитик теориясенә, нәсферик жисемнәрнең тартылу теориясенә карый. М. бериш булмаган эллипсоидның потенциаллары теориясен үстәрә (1971); плазма эллипсоидның резонанссы квазистатик тирбәнәшләре ярысыну теориясен эшләр (1985); эллипсоид потенциалларын мультикырлы (гравитацион, электростатик яки магнитик кырлар) итеп күзаллау теориясен төзи (1990).

Х е з м.: Потенциалы эллипсоида. М., 1976.

МОРÁТОВА Надежда Георгиевна (12.4.1952, Мари АССРның Звенигово шп.), хокук белгече, юридик фән. д-ры (2005). Казан ун-тын тәмамлый (1975). 1975–79 елларда ТАССР Прокуратурасы тикшерүчесе. 1979 дан Казан ун-тының жинаятчелек процессы һәм криминалистика кафедрасында. Хезмәтләре законлылыкны ныгытуның һәм жинаятчелек буенча суд процессын камилләштерүнең про-

цессуаль һәм криминалистик проблемаларына карый. Жинаятчелек процессы һәм прокурор күзәтчелеге буенча уку ярдәмлекләре авторы.

Х е з м.: Процессуальные акты органов предварительного расследования: Вопросы теории и практики. К., 1989; Кассационное определение по уголовным делам. К., 1995 (автордаш); Система судебного контроля в уголовном судопроизводстве: Вопросы теории, законодательного регулирования и практики. К., 2004.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

Е.Б.Долгов.

МОРÁТОВЛАР, татар морзалары нәселе. Бихан бәк варислары. 16 йөздә рус патшасына хезмәткә күчәләр. 17 йөз уртасында морза М. Касыйм шәһәрәндә яшиләр. 1610 елда морза М. нәселе башлыгы морза Айки Уразаев исеменә Тамбов губернасының Темников өязендә 30 чирек сөрүлек жирләре булган 8 крәстиян һәм бобьль хужалыклары теркәлә. 1719 да бәк М. Тамбов губернасы Кадом өязенә Салмовка һәм Якса авыллары халкы арасында да теркәләр. 18 йөзнен 1 нче чирегендә бәк Морат морза Моратовның Темников өязе Югары Мокша станы Кучатбәк авылындагы биләмәсендә 26 крепостной крәстияне була. 18 йөздә морза М. Пенза губернасы Краснослободский өязенә Айкеево авылында да яшиләр; 1795 нен 1 июль килешүе нигезендә М. токымы — Булкай һәм Муса Сөләймановлар — шуннан хәзерге Башкортстан Респ-касының Чакмагыш р-ны Яңа Калмаш авылына күчәләр. Соңрак М. нәселе вәкилләре хәзерге Башкортстан Респ-касының Кушнаренко р-ны Мәүлет, Бакай авылларында һәм Бүздәк районы Бүздәк авылында урнашалар. 1802 нен 9 апрель карары нигезендә М. нәселе (барлыгы 74 кеше) дворянлыкта раслана. 1837 дә Яңа Калмаш авылында бәк М.ның 7 гайләсе яши. Краснослободский өязендә бәк М. (Жәмил Усманов, Габдрахман Илюков, Алмай Казбулатов, Габдрахман Илюков гайләләре б-н) Пенза губернасының дворян нәселләре китабының 5 нче һәм 6 нчы кизәкләренә кертелә. Хәзерге вакытта М. Рязань губернасының Касыйм өязе Болотце авылында яшиләр.

Әд.: Новиков В.А. Сборник материалов для истории Уфимского дворянства. Уфа, 1879; Списки дворянских родов, внесенных в родословную книгу Пензенской губернии. Пенза, 1908; Габдуллин И.Р. От служивых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МОРАТХУҖИН Харис Ибраһим улы (1895 нен декабрь, Уфа губ., Минзәлә өязе Останково а. — 1956, Казан), дәүләт эшлеклесе. Гражданның сугышында катнаша. Казан химия-технол. ин-тында укый (1932–33). 1911–24 елларда Бондиог химия з-дында эшли (бүленеп: 1915–17 дә Россия армиясендә, 1920 дә 2 нче Алабуга коммунистлар отряды башлыгы). 1924–25 тә Алабуга, 1925–27 дә Лаеш кантоннары башкарма ком-тлары рәисе. 1927–29 да ТАССРның эчкә эшләр халык комиссары. 1929–32 дә ТАССРның УБК Президиумы рәисе. 1933–37 дә МТның сәясәт бүлеге башлыгы, ВКП(б)ның Чаллы район ком-тының

1 нче секретаре. 1937 дән «Кызыл Шәрәк» з-ды директоры. 1937 нең августында кулга алына. Репрессиялар чоры корбаны; үлгәнән соң аклана (1958). Бөек Ватан сугышында катнаша. Бүләкләре бар.

Әд.: Тагиров Э. Мратхузин Харис Ибрагимович // Борцы за счастье народное. К., 1983. Кн. 2.

МОРДВА АФОНЬКӘСЕ авылы, Чирмешән р-нында, Чирмешән авылыннан 15 км көнчыгыштарак, Чиммә елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 122 кеше (мордвалар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 1730 елларда нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.А.ндә волюст идарәсе урнаша; земство һәм чиркәү-приход мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2728 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Мордва Афонькәсе волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Беренче Май, 1963 нең 1 февраленән — Лениногорск, 1965 нең 12 гыйнварынан Чирмешән р-нында. Халык саны: 1859 да — 673, 1889 да — 995, 1910 да — 1211, 1920 да — 1312, 1926 да — 972, 1949 да — 594, 1958 да — 626, 1970 тә — 636, 1979 да — 491, 1989 да — 283, 2002 да — 190 кеше.

МОРДВА БАГАНАЛЫСЫ авылы, Чистай р-нында, Чистай шөһәрненнән 30 км көньяктарак, Олы Бахта елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 14 кеше (мордвалар) яши. 1710 еллардан Красное Болото исеме б-н мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Казан Богородица чиркәве, 5 тегермән, ярма яргыч, чәйханә; 1 казна шәрәбханәсе һәм 4 вак-төякләр кибете була; чәршәмбе көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1973 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Мөслим волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августынан Чистай р-нында. Халык саны: 1782 да — 154 ир-ат; 1859 да — 880, 1897 да — 2000, 1908 да — 2221, 1920 да — 2201, 1926 да — 1627, 1938 да — 1446, 1949 да — 1214, 1958 да — 609, 1970 тә — 364, 1979 да — 177, 1989 да — 44, 2002 да — 14 кеше.

МОРДВА БОЛАГЫ авылы, Алексеев р-нында, шөһәр тибындагы Алексеев посёлогыннан 25 км көньяк-көнчыгыштарак, Шонталы елгасы буенда. 2010 елда 145 кеше (мордвалар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 18 йөз уртасында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.Б.нда 2 жил тегермәне, ярма яргыч, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 472 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Полянка волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында. 1930 ның 10 августынан — Биләр, 1963 нең 1 февраленән — Чистай, 1964 нең

4 мартынан Алексеев р-нында. Халык саны: 1782 да — 26 ир-ат; 1859 да — 185, 1897 да — 379, 1908 да — 452, 1920 да — 409, 1926 да — 333, 1938 да — 245, 1949 да — 222, 1958 да — 180, 1970 тә — 182, 1979 да — 154, 1989 да — 146, 2002 да — 149 кеше.

МОРДВА ИВАНОВКАСЫ авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шөһәрненнән 35 км төньяк-көнбатыштарак, Баллы елгасы буенда. 2010 елда 29 кеше (мордвалар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, сарык асрау. Клуб. 1785 тән Баллы исеме б-н мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1880–90 да М.И. — волюст үзгә. 1910 елга мәгълүматларга караганда, 3 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1384 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Мордва Ивановкасы волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Шөгәр, 1959 ның 16 октябреннән Лениногорск р-нында. Халык саны: 1785 тә — 26 ир-ат; 1859 да — 625, 1889 да — 541, 1910 да — 625, 1920 да — 678, 1926 да — 806, 1938 да — 458, 1949 да — 435, 1958 да — 305, 1970 тә — 318, 1979 да — 155, 1989 да — 65, 2002 да — 31 кеше.

МОРДВА КАРМАЛЫСЫ авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шөһәрненнән 67 км көнбатыштарак, Чиммә елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 404 кеше (мордвалар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 1785 тән мәгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Мордва Сарабиколлы исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында волюст идарәсе, земство станциясе урнаша; чиркәү, чиркәү-приход мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 3307 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Мордва Кармалкасы волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Шөгәр, 1959 ның 16 октябреннән Лениногорск р-нында. Халык саны: 1785 тә — 171 ир-ат; 1859 да — 1060, 1883 тә — 992, 1889 да — 1280, 1910 да — 1479, 1920 да — 1597, 1926 да — 4211, 1938 да — 1018, 1949 да — 901, 1958 да — 957, 1970 тә — 887, 1979 да — 696, 1989 да — 556, 2002 да — 566 кеше.

Әд.: Шөгәр төбәге — хәзинәләр чиммәсе = Шугур — край сокровищ. К., 1997.

МОРДВА КАРАМАЛЫСЫ БИТУМНАР ЧЫГАНАГЫ, Татарстан терр-ясендә беренчеләрдән булып эшкәртелүче *битумнар* чыганагы. Лениногорск р-ны терр-ясендә, Мордва Карамалысы авылынан 1,5 км читтә, Чиммә елгасы бассейнында. 1970 елда ачыла, 1978 дән эшкәртелә. Татар гөмбәзенәң көнбатыш сөзәклегенә, битумнарның төп ятмасы Пермь системасы Уфа ярусы утырмаларына туры килә, битум чагылмалары Казан ярусының кавернозлы известьташларында

күренә. Продуктив пластның яту тирәнлегә 60 тан 170 м га кадәр, уртача — 85 м; коллекторның токым массасы буенча битум б-н тунганлыгы 7,5 тән 18,8% ка кадәр, уртача — 11,2%. Битумнарның баланс запасы 3,7 млн. т дан артык. Битумнар составында сирәк элементлар (V, Ni һ.б.) бар. Ванадийпорфирин составы 340 тан (пласт эчендә яну) 600 г/м га кадәр (табигый режим), никельпорфириннар — 122 г/м. Битумнарның баланс запасында (373 мең м) ваннадий күләме — 1,3 мең т дан артык, никель — 0,2 мең т га якын, күкерт — 152,9 мең т тәшкил итә (1992). Пласт суларында бром бар. Битумлы нефть пласт эчендә яндыру, пар, һава яки пар-газ тугуру ысулы б-н чыгарыла. Уртача тәүлеклек чыгару 33,9 м.

Б.В.Успенский.

МОРДВА КАРАТАЕ авылы, Кама Тамагы р-нында, шөһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 20 км көньяк-көнбатыштарак, Мордвасу елгасы буенда. 2010 елда 82 кеше (мордвалар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. 1620 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балыкчылык, сәүдә, тащ, иезвьез, алебастр һәм күкерт чыгару б-н шөгыльләнә, бурлаклыкта эшли. 20 йөз башында М.К.нда Рождество чиркәве (1868–70 тә төзелә), чиркәү-приход мәктәбе (1871–86 елларда эшләгән Изге Гурий борадәрлегә мәктәбе урынына 1890 да төзелә), баптистлар гыйбадәтханәсе, 4 жил тегермән, чүлмәк ясау бинасы, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2415,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Сөйке волостенда, 1920 дән ТАССРның — Төтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленән — Төтеш, 1965 нең 12 гыйнварынан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 да — 271 ир-ат; 1859 да — 848, 1897 да — 1217, 1908 да — 1321, 1920 да — 1352, 1926 да — 935, 1938 да — 578, 1949 да — 372, 1958 да — 470, 1970 тә 284, 1979 да — 173, 1989 да — 120, 2002 да — 103 кеше.

МОРДВА РЕСПУБЛИКАСЫ, РФдә. Көнчыгыш Европа тигезлегенә үзәк өлешендә, Ука б-н Сура елгалары арасында урнашкан. Мәйданы — 26,2 мең км². Халкы — 818566 кеше (2012). 2002 елгы халык исәбе буенча, 46,3 мең, 2010 да — 43392 татар. Башкаласы — Саранск шөһәре. Татарларның ата-балалары Мордва жирләренә борынгы чорларда килеп урнаша. Төрки кабиләләренәң (Идел бие болгарлары, бортаслар) Мордва жирләренә таралуы б.э.ның 1 меңьелыгында башлана, һәм ул гасырлар буена дәвам итә. Бортаслар Идел бие болгарлары, 11–12 йөзләрдән кыпчаклар йогынтысында татар-мишәр халкының этник нигезен тәшкил итә дигән фаразлар бар. 14 йөз башында Алтын Урда кешеләре Наручат шөһәрндә олыс үзген (к. *Мухша олысы*) оештыралар. Күп кенә татар торак пунктлары 16 йөздә барлыкка килә, бу — Россия дөүләтенәң көньяк-көнчыгыш чигендәгә мөһим хәрби-стратегик пункт

ты — Темников шәһәрәнен 1536 елда төзелә башлавы б-н бәйлә. Рус хөкүмәте Темников татарларын *чик буче киртәләрен* каравыллау хезмәтенә җәлеп итә. Алар арасында кенәзләр, морзалар була; тархан грамоталары нигезендә аларның имана жирләрә акчалата һәм натуралата салымнардан, транспорт бурьчларынан азат ителә. Бу — Мордва төбәгендә чик буче киртәләрендә татар торак пунктлары үсеп чыгуга ярдәм итә. 16 йөздә Темников чик буче киртәләрендә хезмәт итүче йомышлы татарлар Күгеш (Акчево), Зур Татар Карае авылларына, 17 йөздә Түбән Пешләй, Кыштору (Зур Шуструи) һәм Дәлек (Кече Шуструи) авылларына, 17 йөздә Керенск чик буче киртәләрендә Горенка авылына нигез салалар. 1631 дә патша Михаил Фёдорович татар кенәзе Уразай Тәңкәчиевкә жир бүлөк итә, һәм бу урында Татар Пешләсе, Урузаевка (хәзер Рузаевка ш.) авыллары төзелә. 1642 дә 40 лап морза һәм йомышлы татар Темниковтан Саранск-Атемар чик буче киртәләренә күчәрлә, һәм монда Ләмбрә, Щербаково, Чирмеш, Пензятка исемле татар авыллары барлыкка килә. 17 йөздә Темников йомышлы татарлары Кырви (Кривоzerье), Азиорка (Белозерье), Ләбәжә (Алтары), Яндовище, Өрләдем (Верхний Урледим), Татар Щедбасы авылларын нигезли. Хәзерге вакытта татарлар яши торган кайбер торак пунктларның атамалары йомышлы татарларның фамилияләреннән (Аксюн (Аксёново) — Аксёновлардан, Иске Аллагол (Искил исеме дә бар) — Аллаголовлардан, Насакан-Потьма — Насакиннардан, Вәчи — Вәчиевләрдән, Инәт (Пүнәт) — Инәевләрдән, Енакай — Енакаевлардан, Енгураз — Енгуразовлардан, Идәй — Идәевләрдән, Татар Акашы — Акашевлардан, Төви — Төвиевләрдән, Шурбино — Шурбиннардан) алынган. 2002 дә М.Р.ның Ләмбрә, Рузай, Ромодан, Кадошкин, Темников, Атюрьев, Ельник, Инсар, Дубёнки, Кочкуров, Ковылкин, Краснослободск, Тәрби, Теньгушев һәм Зубово-Поляна р-нарында 60 тан артык татар торак пункты исәпләнә. 2003 тән М.Р. татар төбәк милли-мәдәни автономиясе эшли. 1991 дә М.Р. татар мәдәнияте оешмасы булдырыла, 1999 дан «Якташлар» татар мәдәнияте оешмасы эшли. Аның жирле бүлекчәләре бар, ул башка төбәкләрдәге татар ижтимагый оешмалары б-н бәйләнештә тора, Бөтендөнья татар конгрессын оештыручыларның берсе була, оешма әгъзалары респ-ка радиосында татарча тапшырулар алып бара. 1997 дән атна саен 5 мең данә тираж б-н татар һәм рус телләрендә «Татар газетасы» (1999 ның октябреннән Интернетта газетаның татар, рус, англиз телендәге электрон версияләре чыга) нәшер ителә, анда татар җәмгыятең мәдәни-агарту һ.б. проблемалары яктартыла. М.Р.ның *Рузаевка р-нында* Ш.Камал исем. оешма эшли. 2003 тә респ-када 14 урта, 5 тулы булмаган урта, 6 башлангыч татар мәктәбе (1990 да Ләмбрә р-нының Пүнәт авылында 1 башлангыч татар мәктәбе була, ә башкаларында укыту рус телендә бара) эшли. 6 меңгә якын татар баласының 2 меңнән артыгы (35,7%) туган телне өйрәнә,

5 меңләбә татарча сөйләшә. М.Р.да 2 үзәкләштерелгән (М.Р. Мөселманнары төбәк диния нәзарәте — Уфа шәһәрәнде Россия Мөселманнары үзәк диния нәзарәте каршындагы Мордва мөфтияте һәм М.Р. Мөселманнары диния нәзарәте — ул Россиянең Европа өлешендәге Мәскәу Мөселманнар диния нәзарәтенә карый), 21 жирле мөселман дини оешмасы (2001), Саранскида мөселман дини җәмгыяте оешмасы эшли. 58 мәчет бар, ш.и. 6 сый рев-циягә кадәр төзелгән (2005). *Ләмбрә р-нының* Ләмбрә авылында Татар милли мәдәнияте үзәге (1991), «Умырзая» халык җыр һәм бию ансамбле (1969), «Чулпан» (1987) «Дуслык» (2004) эстрада ансамблләре; Свәрби (Татар.Свербейка) авылында «Зөләйха» фольклор ансамбле (1995) эшли. Татарлар — Сов. Союзы Геройлары А.А.Абдершин, А.А.Баяев, Ф.Х.Чураков (2005). *Ләмбрә р-нының* М.И.Мәхмүтов; журналистлар И.Д.Бикшин, А.Х.Габунова, А.Кучушев, Р.Р.Мортазин; педагоглар З.А.Вахидова, З.Д.Исхакова, М.А.Котлышова; шагыйрь һәм прозаиклар Г.С.Әпсәләмов, Ф.Н.Агиев, И.Й.Башмаков, Ш.Камал, Ә.С.Симаев, Һ.Такташ, К.А.Тангалычев, А.И.Шадри; рәссамнар Х.И.Бикбаев, Ә.Г.Китаев; атаклы галимнәр: акушер-гинеколог Х.Х.Мещеров, тарихчы М.Г.Сәфәрғалиев, әдәбият белгече М.Г.Мамин, нефтехимик З.И.Сунгәев, офтальмолог С.Б.Еналиев, галим агрономнар Ш.И.Әхмәтов һәм Ә.Т.Мещеров, химиклар И.С.Мостафин, Ф.Ж.Ямбучиев, физиолог О.Ж.Курмаев, философ Ф.Ә.Айзәтов, эпизоотолог Ә.Х.Лаишев; спортчылар Р.Г.Бикшин, К.А.Нарбеков, Р.К.Насыбуллин, К.А.Хәлилов; халык җырларын, бәетләрен җыючы һәм башкаручылар Х.Ишмәтөв, А.Кротов М.Р.да туган. 2004 нән 31 декабрдә ТР б-н М.Р. арасында икътисади, фәнни-техник һәм социаль-мәдәни хезмәттәшлек турында килешүгә кул куела.

В.А.Юрчюков.

МОРДВА ТЕЛЛӘРЭ, фин-угор телләре семьялыгына караган Идел буче-фин телләре төркөмчәләре. Аларга 5–6 йөзләрдә бердәм мордва теленнән аерылып чыккан мукшы (мукшы-мордва) һәм эрзя (эрзя-мордва) телләре керә. М.т.ндә сөйләшүчеләр Мордва, Башкортстан, Татарстан Респ-каларында (нигездә, мукшы теле киң таралган), Самара, Оренбург, Пенза, Ульянов, Түбән Новгород һәм РФнең башка өлкәләрендә тыгыз урнашып яши. Бу телләрдә сөйләшүчеләреннән гомуми саны 615 меңгә җитә, ш.и. ТРда — 23,7 мең кеше (2002). М.т.нә мукшы яки эрзя тибендагы күчмәле һәм катнаш сөйләшләр күпчелегә хас. М.т. нигез телдән агглютинатив телләргә хас сүз һәм форма ясауны мирас иткән. Аларда род грамматик категориясе юк, предлог урынына послелог (бәйләк) кулланыла. М.т.нен сөйләм төзелешенә рус теленә йогынтысы зур. Мукшы теленә авазлар системасында — 7 сузык аваз, 33 тартык аваз; эрзя телендә — 5 сузык аваз, 28 тартык аваз.

Эрзя әдәби теле — 1920 еллар ахырына, мукшы әдәби теле 1930 еллар уртасына формалашып җитә. Мордва язуы рус графикасына нигезләнә (18 йөз уртасыннан). П.П.Орна-

тов тарафыннан мукшы телендә төзелгән беренче «Мордва грамматикасы» («Мордовская грамматика») — 1838 дә, А.Ф.Юртов тарафыннан эрзя телендә эзерләнгән беренче алифба 1884 тә дөнья күрә. Мукшы һәм эрзя телләре рус теле б-н беррәттән Мордва Респ-касының дәүләт телләре булып санала.

М.т. мәктәпләрдә һәм югары уку йортларында өйрәнелә; Мордва теле, әдәбияты, тарихы һәм икътисади фәнни-тикшерену институты, Мордва ун-ты аларның фәнни тикшеренү үзәкләре булып тора. Бу телләрдә дәреслекләр, публицистик һәм матур әдәбият нәшер ителә, газета һәм журналлар чыга, театрлар эшли, теле- һәм радиотапшырулар алып барыла. Мукшы-мордва һәм эрзя-мордва телләрендә Мордва энциклопедиясе (Мордовия: энциклопедия: В 2 т. Саранск, 2007) басыла. Ш.у.к. *Мордвалар*.

Әд.: Мордва: Этническая история мордовского народа. Хозяйство и материальная культура. Общественная жизнь и духовная культура. Саранск, 2004; Русско-мокшанско-эрзянский словарь. Саранск, 2011.

МОРДВА-КАРАТАЙЛАР, *мордваларның* этник төркөме. Электән хәзерге Кама Тамагы р-ны терр-ясендә — Мукшы Каратае, Кече Менситово, Шершалан авылларында, шу. татарлар б-н бергә Балтач авылында яшиләр. Мөгаен, Лаеш р-ны Ташкирмән авылында яшәүчеләр — 17 йөздә Иделнең сул ярына күчкән каратайларның варисларыдыр, алар шул ук диалектта сөйләшәләр, ләкин мордва үзәкнең югалтканнар, үзләрен керәшен татарлар дип исәплиләр. 20 йөз башына каратайларның гомуми саны 4 меңләп кеше тәшкил итә, 1958 елда Кама Тамагы р-ны терр-ясендә алар 1 мең чамасы, 1976 да — 300 гә якын, хәзерге вакытта 100 ләп кеше исәпләнә. Халык саны кимү шәһәрләшү, 1950 еллардан М.-к. яшәгән барлык авылларның Куйбышев сусакалагычы сулары астында калды б-н бәйлә. Хәзерге вакытта ул төбәктә калган каратайларның күп өлеше Кама Тамагы авылында һәм шәһәр тибендагы Куйбышев Затоны посёлогында яши. М.-к. атамасы фәнни әйленешкә 18 йөздә керә. М.-к. хакында беренче тапкыр Идел буче халыкларының өйрәнүчән И.Лепёхин яза. Ул аларны, эрзя һәм мукшылар кебек үк, аерым мордва кабиләсе дип саный. 19 йөздә акад. П.Кеппен һәм 20 йөздәге кайбер этнографлар да шундый ук фикердә торалар. Тикшеренүчеләреннән күпчелеге (А.Риттих, С.Кузнецов) М.-к. татарларның көчле йогынтысына дучар булган, ягъни үзләреннән этник мордва үзәкнең сакласалар да, татар телен һәм кайбер мәдәният элементларын үзләштергән мордва-эрзяларның жирле төркөме дип исәпли. Алар фикеренчә, «каратайлар» атамасы этник түгел, геогр. хасияткә ия. 19 йөз ахырында Тәтеш өязендә руслар яшәгән Каратай исемле берничә авыл була: Заовражные Каратай, Барские Каратай. М.-к. вәкилләре үзләрен мордвалар һәм керәшеннәр дип атыллар. Шулай ук М.-к. — бабалары б.э.ның беренче йөзләрендә Дон буеннан килгән аерым халык дигән фарыз да яши. Үзләреннән антропологик кыяфәте буенча М.-к. күбрәк мордваларга тартым, күрше районнарда яшәүче та-

тарлардан күпкә аерылалар: кыска буй һәм тар маңгай аларны — мордва-мукшылар, калку каш өсте, алга чыккан ияк, тар иреннәр мордва-эрзя б-н охшаш итә. Матди һәм рухи мәданияттә мордвалар б-н кайбер параллельләр бар: мәс., М.-к. мичтә пешерелгән һәм мордваларның башка төркемнәренә хас булган аш-суны милли ризыклар дип саныйлар («бәрәңге калгасы», йомыркадан эзерләнгән торган «калдя» һ.б.). Һәркайда төркиләргә яки татарлар йогынтысы (мәс., өйләргә полихром төсләргә буяу) күзәтелә. М.-к. татар телен үзләренә туган теле дип исәплиләр, ләкин үзенчәлекләре булу сәбәпле, алар аны каратай теле дип атайлар. Эрзя һәм мукшы телләре сүзләре туганлык атамаларында, балык төрләре исемнәрендә һ.б.да сакланган. Электән руслар б-н багланышлар күчелә, 19 йөз ахырында ук каратайларның күпчелек өлеше рус телендә иркен сөйләшә. Мордваларның башка төркемнәренән һәм керешән татарларның ерактарак яшәве, ир-атларның бурлаклык хезмәте һәм читкә киткән башка кәсепләр б-н шөгьльләнүе моңа этәргеч бирә. Торакларның эче үзәк-рус тибындагычә йаңзаландырыла. М.-к. анлы рәвештә православие дине тоталар, 19 йөздә инде мәжүсилек калдыклары әллә ни сакланмый, каратай авылларында 3 чиркәү приходы эшли. 20 йөз башында М.-к.ның бер өлеше үзләрен эшкә ялаган Идел бие немецларында таралган баптистлыкка күчә. М.-к.ның жыр фольклоры да гаять үзенчәлекле: жырлар-импровизацияләр һәм, үзләрендә билгеләнгәнчә, жырлар-гамәлләр (аларда башкаручылар тарафыннан үзләренә тирә-ягындагы бар нәрсә жентекләп тасвирлана).

Әд.: Белицер В.И. Мордва-каратай и их культура // Вопросы этнической истории мордовского народа: Тр. мордовской этногр. экспедиции. М., 1960. Вып. 1. Мордва-каратай: язык и фольклор. К., 1991.

МОРДВАЛАР, Россиядәге халык, *Мордва Республикасының* төп халык. РФдә М.ның саны — 744237 кеше (2010), шулардан 333112 кеше Мордва Респ-касында гомер кичерә. Самара (65447 кеше), Пенза (54703), Оренбург (38682), Ульянов (38977) өлкәләрендә, Башкортстан Респ-касында (20300) тууланып яшиләр. ТРда мордва халыкы — 19156 кеше (2010), башлыча, Әлмәт (2749), Бөгелмә (2533), Лениногорск (4006), Тәгеш (2399) р-нарында, Чаллы шәһәрндә (1979) гомер кичерәләр. М. 2 субэтноска бүленәләр (үзатамалары — эрзя һәм мукшы), аларның һәрберсенең үз теле — эрзя һәм мукшы телләре; икесе дә Урал телләре семьялыгының фин-угор төркемнә карый. Эрзя теле — 5 диалектны, мукшы теле 3 диалектны үз эченә ала. Язулары рус графикасы нигезендә, Мордва Респ-касында мукшылар, башлыча, аның көнбатыш һәм көньяк төбәкләрен, эрзя көнъяк төбәген били. Кечерәк этнографик төркемнәр дә аерыла: күбесенчә Мордва Респ-касының Теньгушев р-нында яшәүче, кайбер очракта «шукша» (Шукша авылына нисбәтлән рәвештә) дип аталучы теньгушев М.ы, Татарстанның Кама Тамагы р-нында көн күрүче каратай М.ы (к. *Мордва-каратайлар*). М.ның эрзя субэтносына кергән теньгушев

төркеме мукшылар ягыннан өлешчә йотылуга дучар була; тикшеренүчеләрдән бер өлеше мукшылар, икенчеләре эрзялар, өченчеләре эрзя-мукшылар дип исәпләнгән каратай төркеме татарларның көчле йогынтысын кичерә. Инанучылар православие динен тоталар.

М.ның бабалары — фин-угор кабиләләре — б.э.к. 1 нче меңьеллыкның 2 нче яртысында Идел-Ука-Сура елгалары аралыгын биллиләр. «М.» атамасы (Mordens) беренче тапкыр 6 йөздә гот тарихчысы Иордан хезмәтләрендә искә алына, 11 йөздән борынгы рус елъязмаларында очрый. Эрзя һәм мукшыларга булу процессында (6–7 йөзләрдән) Ука-Сура елгалары аралыгындагы борынгы М., шу. Сура һәм Мукшы елгаларының югары агымы буйларында көн күргән көнъяк кабиләләренә терр. яктан аерымланып яшәүләре зур роль уйный. Зур терр-яләрдә таралып урнашу нәтижәсендә, кабилә төркемнәре арасында багланышлар кыенлаша, бу төркемнәренә башка халыклар б-н элемтәләре көчәя, мукшылар һәм эрзяларның телләрендә, мәданиятнда һәм көнкүрешендә үзгәлекләр барлыкка килә. Озак вакытлар дәвамында М. төрки халыклар (болгарлар, татарлар һ.б.) һәм Борынгы Русь б-н багланышта яшиләр. Борынгы М.ның этник терр-ясендә барган миграция процесслары да аларның икегә бүленүенә мөһим сәбәп була. Болгарларның Урта Идел буен биләве һәм анда аларның дәүләт берләшмәсе — Идел бие Болгар дәүләте оешу, сонрак монгол яулары мордва этносының ике юлдан киткән үсешенә этәргеч бирә, бу үзгәлек хәзергәчә саклана. Феодал таркаулык чорында М. рус кенәзләкләре б-н якыная башлыйлар. Бергәләп Алтын Урдага каршы көрәшү бу процесска зур йогынты ясай. Мордва аксөякләре вассаллар сыйфатында Алтын Урда ханнарына хезмәт итәләр, үзара көрәштә алардан рус кенәзләре дә файдалана. Казан ханлыгы яуланганнан соң (1552), М. Рус дәүләте составына керәләр, аларның күпчелек өлеше патша хокумәте тарафыннан ясаклы кешеләр катлына күчерелә. 18 йөз уртасына кергәндә, М., башлыча, православие диненә күндерелә. М. Идел буеның аеруча христианлаштырылган халык саналсалар да, аларның инануларында билгеле бер дәрәжәдә православие б-н катнашкан мәжүсилек эзләре хәзергәчә саклана. 1917 елда Казанда Мордва мәдәни-агарту оешмасы нигезләнә, аның идарә райсе беренче мордва мәгърифәтче-галиме М.Е.Евсевьев була.

М.ның электән килгән төп шөгьле — сөрүле игенчелек (ужым арышы, борай, тары, житен, киндер). Терлекчелек (мөгезле эре һәм вак терлек), чолыкчылык, сонрак умартачылык сизелерлек роль уйный. Элек М.да традицион торулыклар — урамлап төзелгән авыллар һәм сала-

лар таралыш ала. Тораклары, гадәттә, ике яки өч өлешкә бүленгән урта-рус планировкалы өйләрдән, мукшыларда кайчак көнъяк-рус планировкалы өйләргә көнбатыш төрәннән гыйбарәт була.

Элек-электән мордва хатын-кызлары киemenең нигезен сары һәм яшел төс кушып, кызыл, кара, зәңгәр төстәге чигүләр б-н мул бизәлгән ак киндер күлмәк (панар) тәшкил итә. Эрзя хатын-кызлары арасында өслеге тулысынча чигүле йола күлмөгә (аны кызлар балигылык көнендә яки туйда кияләр), ак киндердән төгелгән, ике чабулы, халат рөвешендәге өске киём киң тарала. Мукшы хатын-кызлары балаклары тубыкка житкән ак киндер ыштан кияләр, аларның киеме металл, сәйлән, тәңкәләр һәм кабырчыклардан эшләнгән төрле бизәмәләр б-н тулыландырыла, өске киём — чикмән, туннар. М.да үзгәлекле күкрәк бизәмәсе сыйфатында яка каптырмасы кулланыла. Эрзяларда ул — йомылган овал, мукшыларда трапеция рөвешендә. Эрзя хатын-кызларының үзенчәлекле янбаш бизәмәсе — мул чигешле, укалар, йон чулар, металл аеллар куелган пулагай, аны беренче тапкыр балигылык көнендә кияләр. Хатын-кызлар сүрәкә рөвешендәге, сөлгеләрдән, япмалардан каты өслектә биек итеп эшләнгән төрле баш киёмнәре кияләр. Кызлар арасында сөйлән б-н һәм укалап чигелгән маңгай тасмасы таралган. Элек кыеклап үрелгән чабаталар кигәннәр. Аякларга ак һәм кара чолгаулар ураганнар. Хатын-кызлар киemenең үзгәртелгән төрләре хәзер дә киелә. Ир-атларның төп өлешләре ак күлмәк һәм киндер ыштаннан гыйбарәт булган киеме 20 йөздә кулланыштан чыга.

Башлыча, М.ның ризыклары игенчелек продуктларынан эзерләнә: ачы икмәк, төрле эчлекле (күбесенчә боткалы) бөлешләр, бодай, тары, борчак оныннан коймач, токмач, салма. Ит ризыклары (мукшыларда — суган б-н кыздырылган ит, эрзяларда — кыздырылган ит һәм тәмләткечләр салынган терлек эч-башлары) элек, башлыча, бөйрәмнәрдә һәм йолалар башкарган эзерләнә. Эчемлекләр — пуре (балдан), йорт сырасы, квас.

1. 19 йөз мордва хатын-кызлары костюмы. Россия этнография музейе. С.-Петербург; 2. Мордва кызы традицион милли киёмдә. 20 йөз башы фоторәсемә. ТР Милли музейе.

Г.Г. Морзаханов.

20 йөз башына кадәр М.да кечкенә индивидуаль гайлә һәм ир яғыннан варисларның 3–4 буынын үз эченә алган, бүленмәгән зур гайлә яшәп килә. Совет чорында кечкенә гайлә таралыш ала башлый. Тугандаш гайләләр арасында традицион якын мөнәсәбәтләр саклана: бергә гайлә бәйрәмнәре үткәрелә, йорт салганда, уңышны урып-жыйганда һ.б. вақытларда узара ярдәм күрсәтелә.

Мордва халык бәйрәмнәре игенчелек календарена бәйле. Элек яклаучы Вель-авега багышланган жәйтә бәйрәм — велень-озск тантаналы рәвештә күп халык катнашында уздырылган.

Безнең көннәрдә традицион мордва аш-су бәйрәмнәре билгеләп үтелә. Фольклорның күпчелек өлешен йолалар — календарь һәм гайлә шигърияте (кәләшнә йортыннан елап озату, туйдагы «шәлтәләү» һәм мәдхия жырлары), гайлә-көнкүреш жырлары, эпик (илаһ тарафыннан урланган Литова исемле кыз, халыкны яклаучы каһарман һәм юлбашчы Тюшт турында), тарихи жырлар, баһадирлар, христиан диненә кадәргә аллалар, хайваннар турындагы әкиятләр тәшкил итә. Халык арасында ш.у. озын лирик жырлар, такмаклар, мәкальләр, әйтемнәр саклана.

Әд.: Народы Поволжья и Приуралья: Коми-зыряне. Коми-пермяки. Марийцы. Мордва. Удмурты. М., 2000; М о к ш и н Н.Ф. Материальная культура мордвы: Этногр. справ. Саранск, 2002; Народы России: Энцикл. М., 1994.

В.А.Юрчёнков.

МОРДВАСУ елгасы, Идел алдында, Идел елгасының уң кушылыгы. Озынлыгы 18,7 км, бассейнының майданы 116,9 км². Елга башы Тәтеш р-ны Лаптевка авылыннан 4 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Кама Тамагы р-ны Кирельский посёлогы янында. Елганың түбән агымы Куйбышев сусаклагычы сулары астында калган һәм култыкка әйләнгән. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 53 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 10%. М.ның 0,6 дан алып 5,6 км га кадәр озынлыктагы 14 кушылдыгы бар. Елга чөлтәрәнә тыгызлыгы 0,53 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вақытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллык катламы 62 мм, ташу вақытында су катламы 50 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. М. ноябрь башында туна. Елга тамагында суының ин аз вақытындагы уртача күпәллык чыгымы 0,033 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты

(3–6 мг-экв/л), кышын һәм жән каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жән 500–700 мг/л.

МОРДВАСУ елгасы, Идел алдында, Шарманка елгасының (Идел елгасы бассейны) сул кушылыгы. Озынлыгы 11,5 км, бассейнының майданы 36,7 км². Идел биеклеге калкулыгынан, Кама Тамагы р-нында ага. Елга башы урман массивында, Осинники посёлогыннан 3 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Тәтеш авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 80 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 20%. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вақытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллык катламы 76 мм, ташу вақытында су катламы 60 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. М. ноябрь башында туна. Елга тамагында суының ин аз вақытындагы уртача күпәллык чыгымы 0,02 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жән каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жән 500–700 мг/л.

МОРДЫБАЙ авылы, Әгерже р-нында, Әгерже шәһәрәннән 23 км көньяктарак, Чаж елгасы буенда. 2010 елда 150 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек. Клуб. 17 йөздә нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына (башта — алпавыт Яушевлар, 1730 еллардан морза Тәфкилевлар карамагында) керә, игенчелек, терлекчелек, тимерчелек, балта эше, кәрзин үрү, олаучылык б-н шөгилләнә. 18 йөздә *Тирсә крәстияннәре кузгалышларында* актив катнашалар. 20 йөз башында М.да почта станциясе урнаша; мәчет, мәктәп, рус-татар земство мәктәбе, сәүдәгәр И.Вишняковның пияла з-ды (1883 тән), базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 392,6 дис. тәшкил итә. 1921 г.а кадәр Вятка губернасының Алабуга оязе Ильинка волостында, 1921 дән ТАССРның — Әгерже, 1924 тән Алабуга кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Әгерже, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1964 нең 4 мартыннан Әгерже р-нында. Халык саны: 1859 да — 204, 1887 да — 321, 1905 та — 412, 1920 да — 539, 1926 да — 474, 1938 да — 425, 1958 да — 251, 1970 та — 174, 1989 да — 148, 2002 да — 141 кеше.

Әд.: М ә р д а н о в Р.Ф., Г а д и е в И.Г. Әгерже төбәге тарихы. К., 2003.

МОРЗА (мирза) (фарсы. میرزا — эмирзәдә — эмир улы), 1) Иранда идәрәче династия әгъзалары титулы; күчәрелмә мөгънәдә — кәтиб, эш башкаручы (чиновник), сәркәтип. Титул аксөяклек дәрәжәсе буларак кулланганда, «М.» терминны исем артынан куела (мәс., Мәхмүд морза). 2) Алтын Урда һәм соңыннан Россия империясенә кергән төрки-татар халыкларында эре феодал яки аерым ыруг, кабилә башлыгы, рус дворянларына тиңләштерелгән феодал аксөяк вәкилләре дәрәжәсе (ш.у.к. «*Чабаталы морзалар*»). 3) Татар теленә кайбер диалектларында һәм

казакъ телендә түбәнчелек б-н мөрәжәгәтә итү формасы. 4) Хәзерге төрки халыкларының кайберләрендә ир-ат исеме яки исемнен бер өлеше.

Әд.: Х у д я к о в М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Г о с м а н о в М.Г. Татарские исторические источники. К., 1972.

М.Г.Госманов.

МОРЗА БӨРЛЕБАШЫ авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 10 км көньяктарак, Бөрле елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 157 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау, чөгендер үстерү. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында М.Б.нда мәчет, мәдрәсә, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 301 дис. тәшкил итә. 1920 г.а кадәр Казан губернасының Зөя оязе Кошман волостында, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Ульяновко, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халык саны: 1859 да — 199, 1897 да — 342, 1908 да — 409, 1920 да — 361, 1926 да — 316, 1938 да — 365, 1949 да — 314, 1958 да — 284, 1970 та — 232, 1979 да — 211, 1989 да — 226, 2002 да — 209 кеше.

МОРЗАЛАР авылы, Апас р-нында, шәһәр тибындагы Апас посёлогыннан 14 км төньяк-көнбатыштарак, Ульянов-Зөя тимер юлы буенда. 2010 елда 478 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кошчылык. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 1647–51 дән Елева авылы буларак мөгълүм. Рев-цияга кадәргә рус чыганакаларында Починок Кокеев, Мурзцы, Починок Урекеев исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөздә нең 1 нче дәрәжә халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында мәчет, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 711 дис. тәшкил итә. 1920 г.а кадәр Казан губернасының Тәтеш оязе Шәмбалыкчы волостында, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Апас, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан Апас р-нында. Халык саны: 1782 да — 62 ир-ат; 1859 да — 327, 1897 да — 474, 1908 да — 575, 1920 да — 565, 1926 да — 527, 1938 да — 755, 1949 да — 498, 1958 да — 504, 1970 та — 513, 1979 да — 444, 1989 да — 391, 2002 да — 455 кеше.

МОРЗАХАНОВ Галләм Гыймади улы (27.3.1925, Зөя кантоны Татар Наратлысы а. — 25.5.1990, Казан), Сов. Союзы Герое (7.3.1945), матрос. Сугышка кадәр тракторда эшли. 1943 елдан СССР Хәрби-дингез флотында. 1943 тән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 66 нчы төтен маскировкасы һәм газсызландыру аерым отряды строевое (Днепропетровск хәрби флотилиясе). 1944 нең июлендә Пинск шәһәре өчен барган сугышларда баатырлык күрсәтә: 5 десант опера-

циясендә катнаша, дошманның 5 ут ноктасын юк итә. 1944 тә авырып демобилизацияланә. «Комсомолец» к-зында (Яшел Үзән р-ны) ревизия комиссиясе рәисе булып эшли. 1947–55 елларда ТАССР ЮС депутаты. Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татарии. К., 1963; Герои Советского Союза Военно-Морского флота. 1937–1945. М., 1977; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2. *М.З.Хәбибуллин.*

МОСКВАШ елгасы, Идел алдында, Идел елгасының ун кушылдыгы. Югары Ослан р-ны терр-ясеннән ага. Озынлыгы 14,4 км, бассейнының майданы 87,9 км². Елга башы Никольский посёлогыннан 2 км көнбатыштарак, тамагы Яр буе Морквашы авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныңы 53 м. Су жыелу майданының өслеге ерым, сыза һәм кушылдык үзәннәре б-н нык кына ергаланган. Су жыелу майданының урманлылыгы 45%. М.ның 0,7 дән алып 5,2 км га кадәр озынлыктагы 8 кушылдыгы бар. Елга чөтләренчә тыгызлыгы 0,4 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Корылыклы елларда М. һәм анын күп кенә кушылдыклары урыны-урыны б-н кибә. Бассейнда елык су агымының уртача күпеллек катламы 103 мм, ташу вакытында су катламы 100 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. М. ноябрьнең беренче үнкөлендә туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллек чыгымы 0,01 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 500–700 мг/л. М. бассейнында табигат истәлегә *Кликровка сөзәкчеге* урнашкан.

МОСКІ РАЙОНЫ, Мари Республикасының көньяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. 1924 елда оештырыла. Мәйданы — 2272 км². Үзәге — Морки посёлогы (Йошкар-Оладан 114 км көньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 30391 (2012), татарлар — 2700 кеше (2010). Татарлар, башлыча, Күлбаш (644 кеше), Кышна (354), Татар Чодраялы (Мари Комыргужасы (283), Ишли-Пичүш (112), Шиньша һәм Петровское (138 кеше) авылларында, Морки (715), Октябрьский (396), Зеленогорск (230), Мамай посёлокларында яшиләр (2002). 1919–63 елларда Куян исемле татар авылы була. 1917 гә кадәр район терр-ясендә 4 мәчет һәм мәдрәсә эшли. Хәзерге вакытта мәчетләр Татар Чодраялы (1998 дән), Кышна (2001 дән) авылларында, Морки посёлогында (2004 тән) бар. Күлбаш, Кышна, Ишли-Пичүш авылларында мәчет биналары (19 йөз уртасы — 20 йөз башы) саклана. Күлбашта мәдәният йорты, татар урта мәктәбе, китапханә (8700 данә китап бар), Кышнада «Ялкын» муз. студиясе (1993), Татар Чодраялында «Яшьлек» муз. студия-

се (1991 дән) эшли. М.р.нда РФ нең атказ. а.х. хезмәткәре Х.С.Жиһаншин туган.

М.С.Алексеева.

МОСКОВНИКОВ (Марковников) Владимир Владимирович (16.1.1866, Казан губ., Чистай өязе Дмитриевка а. — 1918 дән соң), жәмәгәт эшлеклесе. Дворяннар нәселеннән. Жирбиләүче (Чистай өязендә 992 дис. жире була). Мәскәү ун-тының физика-матем. ф-тын тәмамлый (1891). 1891–1900 елларда Чистай өязе земство идарәсендә 3 нче участок башлыгы, 1900–04 тә Казан земство идарәсе рәисе, 1904–12 дә Казан губернасының а.х. инспекторы. Земство эшлеклеләре киңәшмәсе (С.-Петербург, апрель 1903), Бөтенземство съездлары (С.-Петербург, 1904 нең ноябрь; Мәскәү, 1905 нең апрель) эшендә катнаша. «Унжиденче октябрь берлеге» партиясенә Казан бүлгәе әгъзасы. 1912–17 дә 4 нче Дәүләт Думасы депутаты, сәүдә-сәнәгәт комиссиясе әгъзасы (секретарь). 3 нче дәрәжә Изге Анна ордены, бронза медаль б-н бүләкләнә.

Л.М.Айнетдинова.

МОРОЗОВ Валерий Иванович (28.11.1955, Кама Тамагы р-ны Куйбышев исем. Затон эшчеләр посёлогы), балалар хирургы, мед. фән. д-ры (2000). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1979), шунда ук, балалар хирургиясе кафедрасында эшли, 1996 елдан — хирургия һәм урология кафедрасында. Хезмәтләре яңа туган балалар патологиясенә, балаларда ашказаны-эчәк трактында нейроген дискинезия очракларын өйрәнүгә карый.

Х е з м.: Нейрогенные дисфункции висцеральных органов у детей (хирургические и педиатрические аспекты). К., 2008 (автордаш); Неврологические аспекты хронического обстипационного синдрома у детей // Казан. мед. журн. 2009. № 2 (автордаш); Редкий случай натальной травмы печени у новорожденного // Вестн. совр. клинической медицины. 2012. № 4 (автордаш).

МОРОЗОВ Василий Петрович (? — 1631), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, бояр (1607). 1591 елда стольник, 1598 дә Кырым татарлары һөжүме вакытында патша полкында башлык һәм есаул. 1604 тә Ялган Дмитрий I гә каршы яуда катнашкан алдынгы полкта 2 нче воевода. 1606 ның маенда Ялган Дмитрий I не бәрәп төшерүгә һәм төхәткә Василий Шуйский килгүгә китергән фетнәдә катнаша. Полк воеводасы, 1606 ның көзендә Мәскәү, 1607 дә Тула һәм Калуга янында И.И.Болотников гаскәре б-н сугышларда катнаша. 1608 дә Мәскәү янында Ялган Дмитрий II тарафдарлары б-н сугыша. 1609 ның 12 апреленнән Казанда 1 нче воевода. Б.Я.Бельский б-н берлектә патша Василий Шуйский ягында Урта Идел буендагы хәрби хәрәкәтләр б-н житәкчелек итә. 1611 нең июнендә Казан дворяннары, укчылары һәм йомышлы татарлары башында 1 нче ополчениегә жиберелә, Мәскәү янында сугышларда катнаша. Ополчение таркалгач, Түбән Новгород (2 нче) ополчениесенә кушыла. 1612 нең башыннан К.Минин һәм кенәз Д.М.Пожарский б-н берлектә Земство хакимиятен житәкли һәм полякларга каршы хәрби хәрәкәтләр б-н идарә итә. 1613 елгы Земство жыенында катнаша,

13 февральдә, беренчеләрдән булып, халыкка Михаил Фёдоровичның патша итеп сайлануын ыгълан итә. 1615–16 да Псков шәһәр-рендә 1 нче воевода, 1616 да шәһәрне шведлардан саклау б-н уңышлы житәкчелек итә; соңыннан Столбово килешүенә кул куела. 1627–28 дә Казанда 1 нче воевода; 2 нче воевода В.В.Волынский б-н ызгышканнан соң, икесе дә вакытыннан алда Мәскәүгә чакырытып алыналар. 1629 дан Владимир мәхкәмә приказы судьясы.

Е.В.Лукаов.

МОРОЗОВ Виктор Валентинович (9.4.1946, Казан), санитария табибе, сәламәтлек саклау органнары эшлеклесе, ТРның атказ. табибе (1993). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1970), Киров өлкәсенен Верхочижемский р-ны санэпидстанциидә баш табиб булып эшли. 1973–74 елларда Казанның Киров р-ны санэпидстанциидә сан. табибе. 1974–76 да ТАССР МС каршындагы Жәмәгәт туклануы идарәсенә үзәк санитария-азык-төлек лаб-ясендә сан. табибе, 1976–78 дә лаб. мөдире. 1978–82 дә Казанның Идел буе р-ны санэпидстанциидә баш табибе. 1882–84 тә КПССның Казан шәһәр ком-тының адм. һәм сәүдә-финанс органнары бүлгәе инструкторы. 1984–92 дә Республика санэпидстанциидә баш табибе, ТАССР сәламәтлек саклау министры урынбасары; 1992–2001 дә ТРның Дәүләт сан.-эпид. күзәтчелеге ком-ты рәисе; ТРның дәүләт баш сан. табибе. 2001 дән «Татарстан Республикасында дәүләт сан.-эпид. күзәтчелеге үзәге» федераль дәүләт учреждениесенең баш табибе. Хезмәтләре әйләнә-тирә мохитнең сыйфатын һәм ТР халкының сәламәтлегенә торышын өйрәнүгә карый. ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Перфторографические соединения в биологии и медицине. Пушино, 2001; Природные очаги зооантропонозов трансформированных ландшафтов во второй половине XX в. К., 2001; О санитарно-эпидемиологической обстановке в РТ в 2009 г. К., 2010; О санитарно-эпидемиологической обстановке в РТ в 2010 г. К., 2011.

МОРОЗОВ Владимир Владимирович (15.12.1910, Вологда ш. — 1.1.1975, Казан), математик, физика-матем. фән. д-ры (1943), проф. (1944). ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1954). 1930 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан мед. ин-тында (1934 кә кадәр) һәм Казан коммуналь төзелеш инженерлары ин-тында (1932–41) эшли. 1941 дән Казан ун-тында, механика-матем. ф-ты деканы (1944–45), алгебра каф. мөдире (1947–70), бер үк вакытта Матем. һәм механика фәнни-тикшерену ин-ты директоры (1947–53), алгебра кафедрасының фәнни консультанты (1970 тән). Хезмәтләре алгебрага һәм математика тарихына карый. М. комплекслы примитив Ли төркемнәренә үзә исбатлаган «регулярлык теоремасы» нигезендә тулы классификация бирә. Аның житәкчелегендә нильпотент һәм зур үлчәнешле булмаган чишелешле алгебраларны классификацияләү алымнары үстерелә, Чеботарев резольвентлары проблемасы бунча нәтижеләр алына. М. Казан ун-тында матем. тарихы мәсьәләләре, француз, немец, инглиз теллә-

реннән фәнни һәм әдәби тәржемәләр б-н шөгылләнә. Н.Г.Чеботарёв хезмәтләре жыентыгының мөхәррире була. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: О некоторых вопросах проблемы резольвент // Уч. зап. Казан. ун-та. 1954. Т. 114, кн.2; Об уравнении пятой степени // Уч. зап. Казан. ун-та. 1955. Т. 115, кн.14; Классификация nilпотентных алгебр Ли шестого порядка // Изв. вузов. Математика. 1958. № 4.

Әд.: Дороднов А.В., Сульдин А.В., Эскинин Л.Д. Владимир Владимирович Морозов (К 60-летию со дня рождения) // Изв. вузов. Математика. 1970. № 3.

МОРОЗОВ Владимир Гаврилович (15.7.1923, Пенза губ. Надеждино а.), хирург, мед. фән. д-ры (1970), проф. (1971). Проф. В.Н.Шубин шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), шунда эшкә калдырыла, 1957 елдан гомуми хирургия кафедрасында, 1961–91 дә каф. мөдире, 1997 гә кадәр проф.-киңәшче. Хезмәтләре авыртуны басу төрләренә һәм операциягә эзерлү үзгәчлекләренә бәйлә рәвештә организмда барган окислашу-төзәлү процессларын өйрәнүгә; кайбер авырулар вакытында канны оету системасының аерым компонентлары тирбәнешләрән ачыклауга карый. Уйлап табута 2 авторлык таныклыгы бар (сыеклыкны тире астына керту аппараты, 1957; уртақ үт юлын дренажлау ысулы, 1982). Бөек Ватан сугышы ветераны. Ике 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Перфорации «простых язв» тонкого кишечника // Казан. мед. журн. 1961. № 1; Профилактика послеоперационных тромбозов и эмболий // Клиническая хирургия. 1963. № 8; Синдром Монтореля // Клиническая медицина. 1984. № 9; Хирургическое лечение гнойно-некротических поражений стоп при сахарном диабете // Хирургия. 1988. № 4.

МОРОЗОВ Владимир Петрович (13.11.1955, Казан), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (2009), ТРның атказ. геологы (2004). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1978), ЦНИИ-геолнерудта эшли. 1986 елдан Казан ун-тында, минерал. һәм петрография каф. мөдире (2008 дән). Хезмәтләре литология, минерал., рентгенография, оптик микроскопиягә карый. Карбонатлы токымнарда — нефть ятмалары коллекторларында икенчел кавернозлык формалашу моделен эшли.

Хезм.: Карбонатные породы турнейского яруса среднего карбона. К., 2007 (автордаш); Карбонатные породы визейского, серлуховского и башкирского ярусов нижнего и среднего карбона. К., 2008 (автордаш); Литология нефтеносных карбонатных отложений. Турнейский и башкирский ярусы юго-востока Татарстана. Saarbrucker, 2011 (автордаш).

МОРОЗОВ Геннадий Александрович (30.9.1940, Питрәч р-ны Питрәч а.), радиотехника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2000), проф. (2001), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (2002). 1964 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, Гамәли электродинамика фәнни-тикшеренү үзгә директоры (1988 дән). Хезмәтләре микродуклык технологияләренә, үтә югары ешлыклы (СВЧ) ан-

тенналарга һәм жайланмаларга карый. М. житекчелегендә хокук саклау органнары хезмәтнедә магълумат алмашу, Эчке эшләр министрлыгының мобиль объектлары тарафыннан оператив тикшерү һәм идарә итү радиосистемасы; микелек саклау сигналларының магълумат системасы; магистраль нефть үткәргечләренә транспорт һәм су аша кичүләрен контрольдә тотуның оптоэлектрон алымнары (эшкәртмәләре ТР һәм РФ пр-тиеләрендә гамәлгә кертелгән) эшләнә. Уйлап табуга 43 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. РФ Мәгариф һәм фән министрлыгының «Радиоэлектроника» советында «Микродуклык процесслары һәм комплекслары» секциясә рәисе (1995 тән). Медальләр, ТАССР ЮС Президиумы Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Имитация и компенсация эксплуатационной вибрации. М., 1995 (автордаш); Системы экологического радиомониторинга: Проблемы и пути их решения // Вестн. Казан. техн. ун-та. 1997. № 1 (автордаш); Низкоинтенсивные СВЧ-технологии (проблемы и реализации). М., 2003 (автордаш).

МОРОЗОВ Глеб Иванович (? — 7.12.1661, Мәскәү), дәүләт эшлеклесе, бояр (1638). Патша Алексей Михайловичның (1645–48) хөкүмәт башлыгы Б.И.Морозовның бертуганы, И.В.Морозовның өченче буын туганы, танылган боярыня Ф.П.Морозованың ире. 1642–45 елларда Новгород шәһәрәндә, 1649–51 дә Казанда 1 нче воевода.

Е.В.Лукаков.

МОРОЗОВ Иван Васильевич (? — 1656 дан соң), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, бояр (1634). В.П.Морозовның улы. Кече воевода, полякларга һәм шведларга каршы сугышта (1615–17) һәм Россия–Польша сугышында (1632–34) катнаша. 1636–39 елларда Казанда 1 нче воевода. 1634–36, 1645–48 дә Владимир мәхкәмә приказы судьясы. 1649 елгы Кануннар мәжмугасын төзүдә катнаша. 1655 тә монахлык кабул итә.

Е.В.Лукаков.

МОРОЗОВ Иван Титович (1888–1957), партия эшлеклесе. Окт. рев-циясендә, Гражданнар сугышында катнаша. 1918–23 елларда Бөтенроссия металлургия эшчеләре профсоюзлары УК секретаре һәм РКП(б)ның Самара губерна ком-ты секретаре. 1924–25 тә ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты 1 нче секретаре. 1926 дан Казакъстанда партия эшендә. 1931–33 тә Әзәрбайжанда Испарт мөдире. «Бакинский рабочий» г-тасы мөхәррире. 1934 тән Мәскәүдә хужалык эшендә. СССРның БУБК һәм УБК әгъзасы.

МОРОЗОВ Николай Алексеевич (26.6.1947, Приморье краены Иман ш.), кинооператор, кинорежиссёр, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1997). Бөтенсоюз кинематография ин-тының операторлар ф-тын тәмамлый (1982). 1965 елдан, Казан авиация ин-тында укыганда, кинога тошерү б-н мавыга башлый (һөвәсчәр). 1968 дән Казан телевидение студиясенә кино төркемендә, 1979 дан Казан кинохроника студиясендә оператор, 1994 тән «Эрго-медиа» мед. фәнни-житештерү фирмасының «ЭРТ-видео» студиясә

житәкчесә һәм режиссёры. М.ның беренчә операторлык эшә — «КамАЗ. Династия барлыкка килү» («КамАЗ. Рождение династии», 1976, реж. Н.К.Валитов) фильмы; ул Ленинградта (1977) һәм Кишинёвта (1978) узган бөтенсоюз телевизион фильм фестивальләренә дипломнары б-н билгелән үтелә. «Сабантуйга бару юлы» («Дорога на Сабантуй», 1980, реж. Н.К.Валитов) фильмы Республиканың М.Жәлил исем. бүләгенә лаек була. Минскида курсәтелгән «Түбән Кама варианты» («Нижекамский вариант», 1985, реж. В.Е.Игнатюк) фильмы операторлык осталыгы өчен 13 нче Бөтенсоюз кинофестивалә дипломнары б-н бүләкләнә, «Космик соната» («Космическая соната», 1981), «Азнакай карабада» («Азнакаевская гречиха», 1984) фильмнары СССР ВДНХсының бронза медаленә лаек була. «Без — пыяла вариантлар» («Мы — стеклодувы», 1977), «КамАЗ. Эш ритмнары» («КамАЗ. Рабочие ритмы», 1977), «Канатлану килсен сезгә» («И да придёт к вам окрылённость», 1978), «Карате. Буш кул» («Карате. Пустая рука», 1979) фильмнарында бер үк вакытта режиссёр вазифасын да башкара. М.ның режиссёр Р.Г.Хисамов б-н берлектә төшерелгән, яшь буынын тәрбияләү, балалар арасындагы жинаятьчелеккә каршы көрәш мәсьәләләрен яктырткан «Апрелия иле чакыра» («Зовёт страна Апрелия», 1987), «Бушлык» («Пустота», 1988), «Жан авазы. ПТУның эчке дөнъясы» («Крик. ПТУ не с парадного подъезда», 1989) фильмнары аеруча зур ижтимагый яңгыраш ала. «Яшьләрнең хәтер уеннары» («Страшные игры молодых», 1988) фильмы киң экранга чыга, инглиз теленә тәржемә ителгәннән соң, 1990 да Дәһли шәһәрәндә узган Халыкара кино фестивалендә курсәтелә. М. шу. Татарстан милициясә эшчәнлегенә багышланган «Һәм бу — без сайлаган һөнәр» («И это был наш выбор», 2001, РФнең Эчке эшләр министрлыгы дипломы), «Исон-сау әйләнәп кайту» («Вернуться живыми», 2003, Чечняда хезмәт итү турында), автор жырларына багышланган «Жырлыбыз, димәк, без исән» («Мы живы, пока да поём»), 1996, «Эфир» телестудиясә, «Өч аккорд» («Три бардовских аккорда», 1997, «Татарстан» дәүләт телерадиокомпаниясә) фильмнарын төшерә. М. фәнни-популяр кино үсешенә саллы өлеш кертә, аның житекчелегендә яна эндохирургия методикалары һәм технологияләре турында дистәләрдә фильм төшерелә. Алар нигезендә РФ һәм БДБ илләре терр-ясендә эшләрчә хирурглар белемнәрән яңарта. Португалиядә уздырылган 1 нче Халыкара FILMO-BIDOS-97 мед. фильмнары фестивалендә М.ның «Россиянең гади халыктан чыккан лидеры» («Российский лидер из глубинки») фильмы Россияне тәкъдим итә. 15 елдан артык ул ТР Кинематографистлар берлегенә операторлар секциясенә житекли, шәкертләре арасында Д.Яшонков, Г.Морозов, Ә.Габдрәкыйпов һ.б. бар. Казан ТЮЗы спектакльләренә шактыйгына видеoversияләрен төшерә. Төрле тормыш күренешләренә, үзгәрешләргә һәрвакыт игътибарлы булуы, үзгәчлеккә, кабатланмас чигелешләр эзләвә һәм

табуы, камерасының житезлеге, кадрының күнпиданлылығы М.ның эшен Татарстан Респ-касы кинодокументалистикасында зур казаныш итә.

Е.П.Алексеева.

МОРОЗОВ Николай Васильевич (25.3.1940, Саба р-ны «Алга» участогы), биолог, биол. фән. д-ры (2003), проф. (2010). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1968), Төньяк гидротехника һәм мелиорация фәнни-тикшеренү ин-тының (Ленинград) Казан гидрология һәм су ресурслары бүлегендә эшли, суны саклау һәм аның сыйфатын көйләү лаб-ясе мөдире (1975–86). 1987 елдан Татар гуманитар-пед. ун-тында, үзе оештырган биотехнол. каф. мөдире, 2002–2010 да ботаника һәм биотехнол. экологиясе каф. мөдире. Бер үк вакытта «Биотехнология» ФЖБ директоры. 2011 дән Казан ун-тының микробиол. нигезләре һәм биотехнол. лаб-се мөдире. Хезмәтләре экология мониторингы, эйлан-тирә мохит компонентлары б-н идарә итүгә һәм аларны көйләүгә карый. М. су ресурсларын чистарту һәм зарарсыздандыруның яңа алымнарын эшли, алар исә халык хужалыгында: ТР («Татнефть» АЖ, Менделеев химия 3-дә һ.б.) һәм РФнең («Оренбургнефть», Краснодар химия 3-дә һ.б.) сәнәгать пр-тиеләрендә кулланыла. Кече елгалардан файдалану, аларны көйләү, саклау, ш.и. су хужалыгын исәпләү алымнарына багышланган «Россиянең кече елгалары» («Малые реки России»). Свердловск, 1988) монографиясе авторларының берсе. СССР ВДНХсының бер көмеш һәм ике бронза медале, «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Биометоды регулирования качества поверхностных вод, загрязнённых сточными водами животноводческих комплексов. К., 1997; Экологическая биотехнология: очистка природных и сточных вод макрофитами. К., 2001.

МОРОЗОВ Олег Викторович (5.11.1953, Казан), сәясәт эшлеклесе, филос. фән. канд. (1980). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1976), шунда ук фәнни коммунизм кафедрасында эшли (1985 елга кадәр), 1985–87 дә партия ком-ты секретаре урынбасары. 1987–89 да КПССның Татарстан өлкә ком-тында бүлек мөдире. 1989–91 дә КПСС ҮКнда инструктор, референт, ҮК секретаре ярдәмчесе. 1991–94 тә «Республика Татарстан» г-тасының сәяси күзәтүчесе, «Биотехнология» АЖнең ген. директоры урынбасары (Мәскәү). 1994–95 тә РФ Дәүләт Думасының Федерация эшләре һәм региональ сәясәт ком-ты әгъзасы, 1996–99 да рәисе урынбасары, бер үк вакытта, 1996 дан, «Россия төбәкләре» төркеме рәисе урынбасары, 1997–2003 тә «Россия төбәкләре (Бәйсез депутатлар берлеге)» төркеме рәисе, «Бөтен Россия» хәрәкәте сәяси советы президиумы әгъзасы, башкарма ком-ты рәисе, «Ватан — бөтен Россия» координацион блогының җаваплы секретаре, 2004 тән РФ Дәүләт Думасы рәисе урынбасары, 2005–11 дә — 1 нче урынбасары, 2011–12 дә РФ Федераль жыенының Дәүләт Думасы рәисе урынбасары. 2012 дән РФ Президенты Администрациясе-нең эчке сәясәт идарәсе башлыгы. Хезмәтләре философия, политология мәсьәләләре-

на карый. 1987–89 да ТАССР ЮС, 1993–2012 дә РФ Федераль Жыены Дәүләт Думасы депутаты. 3 нче һәм 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Критика буржуазных фальсификаций социалистического интернационализма. К., 1984; Дума: Россия, которую мы выбираем. М., 2007.

Әд.: Самойлов В.А. Олег Морозов. Золотая середина: Страницы биографии. К., 2003; Казанский университет (1804–2004): библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

МОРОЗОВ Олег Геннадьевич (30.10.1960, Казан), радиотехника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2004). 1983 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (1979 дан), квант электроникасы һәм лазер технологиясе лаб-ясе мөдире (1989–93), радиоэлектрон һәм квант жайланмалары каф. профессоры (2004 тән), телевидение һәм мультимедия системалары кафедрасын оештыручы һәм аның мөдире вазифаларын башкаручы (2005 тән). Хезмәтләре лазерлы, оптик-жепселле, микродулкынлы үлчәү һәм телекоммуникация системаларына карый. М. бер ешлык когерент нурланышны ике ешлыклы симметриякә әверелдерүнең амплитуда-фазалы алымын; атм. газларының йотылу сызыклары контурларын ике ешлыклы күчәргеч зондлау принципларын; ике ешлыклы симметриякә лидер системалар, транспорт чараларының структур бөтенлеген тикшерүче оптик-жепселле системалар һәм аларга датчиклар төзүнең фәнни-техник нигезләрен эшли. М. эшкәртмәләре ТР һәм РФ пр-тиеләрендә, Гамәли оптика ин-тында (Казан), Аэросыгылма системалар фәнни-тикшеренү ин-тында (Украина) гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 20 авторлык таныклығы һәм патенты бар.

Хезм.: Низкоинтенсивные СВЧ-технологии (проблемы и реализации). М., 2003 (автордаш); Перспективные методы и средства тракторных измерений. К., 2005 (автордаш); Reflectometry in open and fiber mediums: technology transfer // Optical Technologies for Telecommunications / Proceedings of SPIE. 2005. V. 5854 (автордаш).

МОРТ авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрәннән 24 км көнбатыштарак, Әнжәрә елгасы буенда. 2010 елда 889 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Агропромханы һәм а.х. техникасы пр-тиесе. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1619 дан мөгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә, көнлекле эшкә ялана. 20 йөз башында М.та 2 мәчет, 2 тегермән эшли. Бу чорда авыл җәмәгатенә имана кирәк 2731,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Чиркәс волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921 дән — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантоньында. 1930 ның 10 августынан — Алабуга, 1944 нең 19 февраленнән Костенеево р-нында. 1944 нең 8 июненнән — Морт р-ны үзгә. 1954 нең 19 ноябрәннән Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 885, 1887 да — 1656, 1905 тә — 2128, 1920 да — 2047, 1926 да — 2372, 1938 да — 2206, 1949 да —

1759, 1958 дә — 1689, 1970 тә — 1379, 1979 да — 1134, 1989 да — 1026, 2002 дә — 878 кеше.

МОРТ РАЙОНЫ, ТАССРда. 1944 елның 19 февралендә *Костенеево районы* буларак оештырыла, адм. үзгә Костенеево авылы була. 1944 нең 8 июнендә район үзгә Морт авылына күчәрелгәч, район М.р. дип атала башлый. 1948 дә районда 19 авыл советы, 52 торак пункт исәпләнә. 1954 нең 19 ноябрендә, биләмәсе Алабуга р-нына бирелү сәбәпле, район таркатыла.

МОРТАЗА авылы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрәннән 12 км төньяк-көнбатыштарак, Дим елгасы буенда. 2010 елда 395 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакарда Яңа Мортаза исем б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы асабалар һәм дәүләт крәстианнәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында 2 мәчет, су тегермәне эшли. Бу чорда авыл җәмәгатенә имана кирәк 1289 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Александровка волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантоньында. 1930 ның 10 августынан — Баулы, 1935 нең 10 февраленнән — Ютазы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварынан Баулы р-нында. Халык саны: 1859 да — 309, 1889 да — 502, 1910 да — 917, 1920 дә — 874, 1926 да — 694, 1938 дә — 684, 1949 да — 581, 1958 дә — 445, 1970 тә — 547, 1979 да — 492, 1989 да — 367, 2002 дә — 380 кеше.

МОРТАЗА бинә **ГАБДЕЛГАЗИЗ** бинә **БИКМӨХӘММӘТ** (18 йөз башы, Уфа өязе-нең Казан даругасындагы Каратай а., хәзер Лениногорск р-ны Зәй-Каратай а. — 1797, Казан), дин эшлеклесе, язучы. Кышкар мәдрәсәсендә белем ала. Казанда имам-хатип булып тора. «Нигъмәтулла» (1754) исемле дини-дидактик китап авторы.

Әд.: Фәхретдин Р. Асар. Оренбург, 1901. 2 жөзя.

М.И.Әхмәтҗанов.

МОРТАЗА бинә **ГАЛИ** әл-**БИЗНӘВІ** (? — 1744 яки 1745), дин эшлеклесе, илаһият галиме. Сембер губернасының Буа өязе Татар Бизнәсе авылы мәчете имамы һәм мәдрәсә мөдәррисе. Хезмәтләре илаһиятка, тел белеменә, ш.и. «Мохтасар әз-Зәнжани»га (әз-Зәнжанинең кыскача баяны, 1691) карый.

МОРТАЗА бинә **МОСТАФА** (19 йөз), шагыйрь. Фольклор-әкияти хәлләр чынбарлык тормыш күренешләре б-н үрелеп барган «Хәзрәти Зөлкарнәйн Дахма Шаһанга барганлары кыйссасы» (1889) дастаны авторы. Әсәрнең төп герою Искәндәр (Александр Македонский) шаһлар (Фирдәүсинен «Шаһнамә» поэмасы геройлары) каберлегенә сәяхәт кыла. Кара көчләренч каршы торудың жипен, шаһларның юлтамалары сакланган табулар янына үтәп керә. Ул юлтамаларда түрәләр үзләрен гәделсез яшәүләре, фәкыйрь-ярлылар турында кайгыртмаулары, үзләре башла-

К.А. Мортазин.

М.Ш. Мортазин.

ган сугышларның халыкка зур бәла-казалар китергән өчен үкенәләр. Карашларына каршы килгән бу сүзләр Македонскийның ачуын чыгара, һәм ул үз ихтыярына каршы чыккан һәр кешенә үтүрү б-н яный.

Әд.: Татар әдәбияты тарихы. К., 1985. 2 т.

А.М.Ахунов.

МОРТАЗА́ ӘС-СИМЕТІ (? , Казан өязе — 1723 тән соң, Мамадыш өязе Симет а., хәзер Саба р-ны), илаһият галиме, мөдәррис. Ясәвийә суфичылык борадәрлеге тарафдары. Дагстанда укып кайтканнан соң, туган авылында мөдәрәсә ача. Казан ханлыгы яуланганнан соң, татарлар арасында беренчеләрдән булып, хаж сәфәрәннән (1697–98) алган тәэсирләрә нигезендә язылган баянында М.ә.-С. мөселман пәйгамбәрләрен, изгеләрен — әүлия һәм шәехләренң каберләрен, изге урыннары тасвирлый. Иң мөхтәрәм татарлар арасынан ул төрле суфичылык борадәрләрендөгә сонни һәм шигый илаһият галимнәренң, шәехләренң исемнәрен атый. Көндәлек биш вакыт намаз уку тәртібе, мөселман кагыйдәләрен сакламый чалынган корбан итен кулланудан тыю, рус хатын-кызлары б-н никахлашуга юл куймау кебек мөселман догматикасына караган күп кенә хезмәтләр авторы.

Әд.: Ислам на европейском Востоке. К., 2004.

МОРТАЗА́ ХАН (? — 1515 тән соң), Олы Урда ханы (1480–91, бүленеп). Әхмәд ханның өлкән улы. Атасы вафатыннан соң Олы Урда тәхетенә утыра, ханлыкның бердәмлеген торгыза. Речь Посполита б-н илчеләкләр алмаша. Кырым ханлыгы б-н сугышлар алып бара, 1485 елда Миңләгәрәй ханга әсирлеккә эләгә. 1491–94 тә бертуганнары б-н тәхет өчен көрәштә җиңелә һәм Төньяк Кавказга качып китә, анда ул Төмән олысында идарә итә. Олы Урда Кырым ханлыгы тарафыннан җиңелгәч, Әхмәд ханның яңа ханлык оештыруга омтылып ясаган варислары Төмән олысына качып китә (1515). М.х.ның шуннан соңгы язмышы билгесез.

Әд.: Н е к р а с о в А.М. Международные отношения и народы Западного Кавказа (последняя четверть XV — первая половина XVI в.). М., 1990; Т р е п а в л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002; З а й ц е в И.В. Астраханское ханство. М., 2004.

И.Л.Измайлов.

МОРТАЗА́ Фәрит Фатыйх улы (29.6.1910, Златоуст ш. — 25.2.1996, Казан), эмбриолог, биол. фән. канд. (1941). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1932), Казан мед. техникумында эшли. 1934–36, 1946–70 елларда Ка-

зан ун-тында, бер үк вакытта, 1935 тән, Казан мед. ин-тында. 1841–42 дә, клиник эвакогоспитальнең рентгенология бүлеге башлыгы булып эшләгәндә, йомшак тукумаларда озак төзалми торган утлы корал яраларын рентген б-н дөваләу алымын эшли (М.И.Гольдштейн б-н берлектә). 1942–46 да Казанның Свердлов р-ны сәламәтлек саклау бүлеге мөдире. 1946 дан РФА КГУнең Биол. ин-тында, гыйльми секретарь (1965 кә кадәр). Хезмәтләре цитофизиологиягә карый. М. амфибияләрдә саңак яралгысы үсешендә критик чорны билгели. Кайбер бодай коңгызы яралгыларының дифференциаль сизгерлеген ачыклай. Организм яралгыларының тышкы тәэсирләргә реакциясе бер типта булуын күрсәтә. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Неспецифическая реакция устойчивости зародышей шпещицы к неблагоприятным воздействиям // Изв. КФАН СССР. Сер. биол. наук. 1963. Вып. 9; Реактивные изменения энергетического состояния зародышей и дыхания зерновки шпещицы // Уч. зап. Казан. пед. ин-та. 1976. Сб. 6. Әд.: Г о р д о н Л.Х. Фариду Муртази — 80 // Наука. 1990. 31 июля.

Л.Х.Гордон.

МОРТА́ЗИН Әнвәрбәк Гали улы (12.8.1941, Казан), тренер (футбол, алкалы хоккей), РСФСРның атказ. тренеры (1989), ТРның атказ. физик культура хезмәткәре (2002). РСФСРның Үзәк тренерлар мәктәбен (Мәскәү өлкәсенң Малаховка ш., 1971), Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын (1979) тәмамлай. 1963–65 елларда Урицкий исем. спорт клубының Балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә футбол һәм хоккей буенча тренер (Казан), 1966–70 тә «Нефтяник» мастерлар футбол командасында (Бөгелмә) уйный, 1970–72 дә «Гаро» з-дында («Гараж һәм авторемонт жиһазлары», Казан) физик тәрбия инструкторы, 1972–76 да «Радиоприбор» ЖБнең «Электрон» футбол командасында өлкән тренер, 1976–93 тә олимпия резервы «Рубин» махсус балалар-яшүсмерләр мәктәбендә (Казан) футбол буенча тренер-укытучы. 1993–94 тә ТР Футбол федерациясенң тренерлар советы рәисе, 1994–98 дә ТРның Физик культура, спорт һәм туризм дәүләт ком-тының Үзәк спорт клубында өйдәп баручы белгеч, 1998–2005 тә алкалы хоккей буенча олимпия резервы «Бөркет» Республика махсус балалар-яшүсмерләр мәктәбендә директор, 2006 дан «Рубин» футбол клубында тренер-селекционер. Шәкертләре арасында — Ә.Әкбәров, И.Яшагин (РСФСР яшүсмерләр җыелма командасы), А.Абайдулов, Р.Хәлиуллин (РСФСР җыелма командасы составында СССР яшүсмерләр беренчеләрендә җиңүчеләр, 1987), Р.Хужин (РСФСР җыелма командасы составында ике Бөтенсоюз яшүсмерләр уеннарында җиңүче, 1988). РСФСР тренерлар спорт-конкурссында 1 нче бүләк лауреаты (1987).

МОРТА́ЗИН Кәрим Абдулла улы (1920, Ук-раина ССРның Харьков ш. — 25.4.1946, шунда ук), Дан орденының тулы кавалеры (16.1.1944, 20.2.1945, 15.5.1946), гв. өлкән сержанты. 1943 елның февраленнән Кызыл Армия сафларында. 1943 ең мартыннан Бө-

ек Ватан сугышы фронтларында, 104 нче аерым гв. сапёрлар батальонында отделеңне командиры (53 нче һәм 5 нче удар армияләренң 89 нчы гв. укчы дивизиясе). Дала, 2 нче Украина һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Курск шәһәре һәм Днепр елгасы өчен барган сугышларда (икесе дә — 1943), Кировоград, Корсунь-Шевченко, Дебрецен (барысы да — 1944), Варшава-Познань һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1945) катнаша. 1944 ең 5 гыйнварында Глубокая Балка (Кировоград өлкәсе) посёлогы тирәсендә (миналы кырлар аша берничә үтү юлы ясый); 1945 ең 14 гыйнварына каршы төндә Варка шәһәрәннән (Польша) көньяктарак (сапёрлар төркеме составында миналы кыр аша үтү юлы ясый); 1945 ең 14 апрель төнәе каршы Одер елгасының сул арындагы Киц торак пунктынан (Германия) төньяк-көнбатыштарак (сапёрлар төркеме б-н дошманның тимерчыбыклы тоткарлык сызыгы аша үтү юлы ясый) барган сугышларда багырлык күрсәтә. Сугыштан соң демобилизацияләнә. Харьковта трактор з-дында эшли. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МОРТА́ЗИН Мөхәммәтфатих Шиһабетдин улы (1875, Сембер губ., Сембер өязе Сөндәк а. — 1938, Куйбышев ш.), журналист, дин эшлеклесе. Башлангыч белемне туган авылында ала, 1904 елда, мөдәрәсәне тәмамлагач, Самара мәчетенң имам-хатибы була. 1907–13 тә — Татар мөселман җәмгыяте рәисе. Әлеге җәмгыять ярдәме б-н Самарада мөселман китапханәсе, китап кибете ачыла, өлкәннәр өчен укырга-язарга өйрәтү курслары оештырыла, мохтаҗларга матди ярдәм күрсәтелә һ.б. Иجتимагыый эшчәнлеге б-н риза булмаган Эчке эшләр министрлыгы 1913 ең 17 мартында аның эшен туктата. М. татар телендәге иң беренче иктысади вакытлы матбугат органы «*Икътисад*» (1908–1913) җ-лының нашире һәм мөхәррире була, «Вакыт», «Йолдыз» г-талары, «Шура» җ-лы б-н хезмәттәшлек итә. Дини һәм наширлек эшчәнлеген эшмәкәрлек б-н бергә алып бара, Самара кредит банкы составына керә. Рус интеллигенциясе вәкилләре б-н аралаша, Л.Н.Толстой б-н языша. Самара мәчете мөселманнар яшәгән төбәкнең рухи-мәдәни үзегенә әверелә; М. монда Г.Тукай, Ф.Кәрим, Г.Кутуй һ.б. б-н очраша. Бөтенроссия мөселманнар корылтае (С.-Петербург, 1906) делегаты, мөфти М.Солтановның 25 еллык эшчәнлегенә багышланган Россия мөселманнар җыены делегаты (Уфа ш., 1911). Октябр-циясеннән соң имамлык хезмәтен довам итә. 1932 дә сөргенгә жиберелгән мөселманнар, мөселман руханналары файдасына матди ярдәм күрсәтүне оештырганы өчен хөкми ителә; Ак дингез—Балтыйк каналы төзелешенә 2 елга эшкә жиберелә. 1937 дә икенче мәртәбә кулга алына, 1938 дә агып үтерелә; үлгәннән соң аклана.

Әд.: Р э м и И., Д а у т о в Р. Әдәби сүзлек. К., 2001; Г а з и з у л л и н Ф.Г. Становление и разви-

тие социально-экономической мысли татарского народа. СПб., 2004.

М.А.Сәгыйров.

МОРТАЗИН Наил Жибанша улы (15.2.1938, Яңа Писмән р-ны Яңа Елховой а.), нефтьче, «Татнефть» АЖҢең «Жәлилнефть» НГДУы башлыгы (1986–2001), ТАССРның атказ. нефтьчесе (1989), РФнең атказ. нефть һәм газ сәнәгате хезмәткәре (1993). Хезмәт эшчәнлеген 1958 елда «Татнефть» АЖҢең «Әлмәтнефть» нефть промыселы идарәсендә катлам басымын саклау цехының машинист ярдәмчесе буларак башлый. Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгате ин-тын тәмамлаганнан соң (1966), «Әлкинефть» нефть промыселы идарәсендә эшли: мастер, участок башлыгы, цехның өлкән инженеры. 1968 дән «Жәлилнефть» НГДУында: нефть промыселы өлкән инженеры, үзәк инженер-диспетчерлык хезмәтенә смена башлыгы, фәнни-тикшеренү һәм житештерү эшләре цехы башлыгы, производствого хезмәт күрсәтү базасы башлыгы, НГДУ башлыгы урынбасары, башлыгы кинәшчесе (2001–03). 1972–76 да идарә парткомы секретаре. Респ-ка нефть-газ чыгару сәнәгате үсешенә зур өлеш кертә. «Почёт билгесе», Дуслык орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Сарман р-ны шәһәр тибындагы Жәлил посёлогының мактаулы гражданы (1998).

МОРТАЗИН Рәүф Әхмәт улы (15.1.1910, хәзер БРның, Баймак р-ны Темәс а. — 10.4.1994), композитор, педагог, БАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1957). 1937–41 елларда Мәскәү консерваториясе каршындагы Башкорт студиясендә (Г.Литинский, Е.Месснер, Ю.Яцевич класслары) укый. 1946 да Мәскәү консерваториясен композиция (В.Белог классы) һәм труба (С.Еремин классы) буенча, 1947 да Мәскәү консерваториясе каршындагы Башкорт студиясен тәмамлый. 1947 дән БАССР Мәдәният министрлыгының муз. фольклор кабинеты мөдире. 1951–57 дә Уфа музыка уч-щесендә (труба классы) укыта. Башкорт АССРның Салават Юлаев исем. Респ-ка бүлгә лауреаты. Бөек Ватан сугышында катнаша.

Топ әсәрләре: Б.Бикбай либреттосына «Азат» операсы (1948); Ф.Гаскәров либреттосына «Сабантуйда» вокаль-хореографик күренеш (1952); 7 симфония (1952, 1957, 1963, 1970, 1976, 1980,1984); оркестр б-н скрипка өчен концерт (1964); оркестр б-н труба өчен концерт (1987); скрипка, виолончель һәм фортепиано өчен трио (1944); фортепиано өчен квинтет (1976); фортепиано өчен трио (1986); 150 дән артык жыр һәм романслар һ.б.

Әд.: Е л о в с к а я И. Рауф Муртазин // Композиторы и музыковеды Башкортостана: Очерки жизни и творчества. Уфа, 2002.

МОРТАЗИН Рәшит Муса улы (17.5.1911, Оренбург губ. Троицк ш. — 23.1.1987, Казан), архитектор, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1970). Троицкида «төзүче-десятичник» белгечлөгә буенча «Стройуч» һөнәри-техник мәктәбендә укый (1928), Казан коммуналь-төзелеш инженерлары ин-тынан күчеп (1934), Ленинград коммуналь-төзелеш инженерлары ин-тын тәмам-

лый (1937). 1937–59 елларда Казанның проектлау оешмаларында: архит-ра-төзелеш төркемнәре житәкчесе, бүлекләр башлыгы.

1959–62 дә «Приволжгипросельхозстрой» ин-тының Казан ф-лы директоры, 1963–67 дә «Союзпромпроект» ин-тының баш архитекторы. Лениногорск, Бөгелмә шәһәрләрендәге архит-ра-планлаштыру комплекслары һәм бишалары (1950–70, П.А.Саначин һәм Г.А.Солдатов б-н автордаш), Яшел Үзәндәге Серго исем. з-дның мәдәният йорты (1954), Ирек майданындагы Казан авиация ин-тының уку корпуслары (1954–57, хәзер техник ун-т), Казанның Пушкин урамындагы элек

Р.М.Мортазин. Казан техник университетының 2 нче корпусы. 1954–57. Ирек майданы ягынан күренеше.

китап кибете урнашкан йорт һ.б.ның ген. планнары һәм күп бишалар проектлары авторы. 1966–71 дә Казан төзүче-инженерлар ин-тында. СССР Архитекторлар берлегенә Татарстан бүлгә идарәсе рәисе (1941–43).

МОРТАЗИН Хәниф Мөбарәкҗан улы (26.9.1939, Кама-Тамагы р-ны Олы Кариле а.), ТРда физик культура һәм спорт хәрәкәтен оештыручы, РСФСРның атказ. тренеры (1987), РФнең атказ. физик культура хезмәткәре (1996). Казан пед. ин-тының физик тәрбия һәм спорт ф-тын тәмамлый (1961). 1956–58 елларда Олы Карамалы урта мәктәбендә, 1960–62 дә Казанның 80 нче мәктәбендә физкультура укыта. 1964–68, 1974–83 тә Казан ун-тында укыта. 1968–74 тә «Буревестник» ирекле спорт жәмгыятынең Татарстан советы рәисе. 1983–2001 дә ТРның Физик культура, спорт һәм туризм дүләт ком-ты рәисе. 2001 дән РФ Велосипед спорты федерациясе вице-президенты (Мәскәү). 2007 дән ТР «Динамо» физкультура-спорт жәмгыяте рәисе кинәшчесе. Шәкертләре арасында жинел атлетика буенча РСФСР, Европа беренчелекләрендә медаль алучылар һәм чемпионнар В.А.Голованов, И.Доникевич, Л.В.Касатова, Р.И.Кашапов, Е.С.Мөхәммәтҗанова, Х.М.Салихов, В.Смелова бар. «Россиядә физик культура һәм спортны үстерүдәгә казанышлары өчен» билгесе б-н бүләкләнә. 2004 тнн Кама Тамагы р-нында ел саен М. призына көрәш буенча респ-ка турниры уздырыла.

МОРТАЗИН-ИМАНСКИЙ (Мортазин) Вәлиулла Гайназар улы (4.12.1885, Оренбург губ., Оренбург өязе Имангол а. — 10.7.1938), драма актёры, режиссёр, БАССРның халык артисты (1922), РСФСРның атказ. артисты

(1935). 1907 елда И.Б.Кудашев-Ашкарский труппасына керә, 1907–15 тә (бүленеп) «Сәйяр» труппасында эшли. 1915 тә Оренбург шәһәрндә «Ширкәт» труппасын оештыра (1917 дә «Мортазин-Иманский театры» дип үзгәртелә); Гражданнар сугышы елларында 1 нче Рев-цион армиянең сәйяс бүлгә каршында мөселман театры труппасына нигез сала. 1919 да башкорт проф. театрын (соңрак М.Гафури исем. Башкорт акад. драма театры) оештыра; 1919–37 дә анда актёр, режиссёр, сәнгать житәкчесе һәм директор була. 1922 дә әлегә театр труппасы б-н Петроградта эшли, спектакльләрдән жылган ачка Башкортстанда ачлыктан интегүчеләргә ярдәмгә тотыла. Бер үк вакытта БАССР Могариф халык комис-тында сәнгать бүлгә житәкчесе, театр-аль тамаша пр-тиеләре идарәсе һәм БАССР ХКС каршындагы сәнгать эшләре буенча идарә башлыгы була. Теге яки бу рольне башкару ягынан М.-И. С.Гыйззәтуллина-Волжская ижатына якын тора. Ул тудырган образлар романтик төсмерләргә бай, дөртле, хисле булдулары, сөхнә активлыклары б-н үзенчәлекле. Аеруча зур әһәмияткә ия булган тирән эчтәлекле рольләре: Фәхретдин («Мөсибәгә Фәхретдин», Н.Вәзирова), Закир («Бәхетсез егет», Г.Камал), Хәлил («Галиябану», М.Фәйзи), Кәрим («Яшь хагы», Д.Таждаров), Салих («Мөгәллим», Г.Исхакый), Салават, Карагол (Д.Юлтыйның шул исем. драмалары), Борис («Яшенле яңгыр», А.Н.Островский), Фердинанд («Мәкер вә мөхәббәт», Ф.Шиллер), Егор Булычөв («Егор Булычөв һәм башкалар», М.Горький), М.-И.ның режиссёрлык осталыгы үй-фикер төгәллеге, аныклығы, форма бөтенлөгә б-н аерылгы тора. Ф.Әмирханның ул сәхнәләштергән «Тигезсезләр» пьесасы милли театр тарихында бер этап була. Беренчеләрдән булып, М.Фәйзин «Галиябану», Х.Ибраһимовның «Башмагым» пьесаларын сәхнәгә чыгара; шу. Ж.Б.Мольерның «Ирексездән табиб» («Лекарь поневоле»), А.Деннеринның «Хөкемдә хаталык» («Ошибка правосудия»), Н.Гейнелен «Әлмансур» («Альманзор»), А.Н.Островскийның «Төшемле урын» («Доходное место»), М.Горькийның «Мещаннар» («Мещане») әсәрләре буенча спектакльләр куя. «Сәйяр» труппасы һәм аның житәкчесе Г.Кариев традицияләрен үстереп, М.-И. үзе оештырган труппаларда актёрлар б-н нче эшчәнлек алып баруга зур игътибар бирә. Вакытлы матбугат билгеләндә театр теоретигы буларак чыгышлар ясып, Т.Ченкәй б-н берлектә «Татар театры тарихынан» («Из истории татарского театра», М., 1926) китабын яза. Әлегә хезмәттә татар проф. театрының барлыкка килү һәм оешу тарихын беренче тапкыр эзлекле баян итү омтылышы күзәтелә. Репрессияләнгән, үлгәннән соң аклана.

В.Г.Мортазин-Иманский.

Әд.: Октябрьгә қадәрге татар театры. К., 1988; Башкирский государственный академический театр драмы. Уфа, 1969; Смирнова Т. Татарский театр в Петрограде-Ленинграде // Казань. 2003. № 5/6; Башкортостан: Краткая энцикл. Уфа, 1996; Зобэиров Э. Башкорт дәүләт күсмә театры ауылдарда. Өфө, 1928.

И.И.Илялова.

МОРТУК (Егеторугит), кыяклылар семьялыгынын берьялыгы үләнчел үсемлекләр ыругы. 8 төре билгеле, Евразиядә таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — бодай М.у (E. triticeum) бар; Көнбатыш Кама алдында һәм Көнчыгыш Кама аръягында очрый. Корылыклы далаланган сөзәклекләрдә, юл буйларында үсә. 5–20 см биеклектәге үсемлек, күтөрлөм сабаклы. Яфрак жәймәсә ятсы. Чәчәк төркеме — йомыркасыман-эллиптик кыска башак, 3–6 чәчәк, берле, утырма, ян-яктан кысылган. Жимеше — бөртекчә. Апрель–майда чәчәк ата. Июньнан жимеш бирә башлый. Орлыктан үрчи. Терлек азыгы.

МОРТЫШБАШ авылы, Сарман р-нында, Сарман авылыннан 4 км көньяк-көнбатыштарак, Минзәлә елгасының сул кушылдыгы буенда. 2010 елда 285 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезләр эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. 1755 тән мәгълүм. 18–19 йөзләрдә халкы асабалар һәм типтәрләр катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.та мәчет, мәктәп, 2 су тегермәне, 3 ярма ярыгы эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 3444,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә қадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Әлмәтмулла волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан Сарман р-нында. Халык саны: 1816 да — 135, 1834 тә — 183 ир-ат; 1870 тә — 901, 1897 дә — 1299, 1913 тә — 1700, 1920 дә — 1551, 1926 да — 1121, 1938 дә — 1087, 1949 да — 755, 1958 дә — 580, 1970 тә — 529, 1979 да — 407, 1989 да — 236, 2002 дә — 300 кеше.

МОРТЫШТАМАК авылы, Сарман р-нында, Сарман авылыннан 4 км көньяктарак, Минзәлә елгасы буенда. 2010 елда 458 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезләр эре терлек асрау. Урта мәктәп, авыл тарихы музее, мәдәният йорты, китапхана. 1735 тән мәгълүм. 18–19 йөзләрдә халкы асабалар, типтәрләр һәм дәүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.та мәчет, мәктәп, 2 су тегермәне, 5 ярма ярыгы, 5 өвен, 2 тимерчелек эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 4442,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә қадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Әлмәтмулла волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан Сарман р-нында. Халык саны: 1816 да — 110, 1834 тә — 144 ир-ат; 1870 тә — 861, 1897 дә — 1173, 1913 тә — 1599, 1920 дә — 1417, 1926 да — 1271, 1938 дә — 950, 1949 да — 721, 1958 дә — 510, 1970 тә — 629, 1979 да — 604, 1989 да — 537, 2002 дә — 506 кеше.

МОРТЫШТАМАК посёлогы, Минзәлә р-нында, Минзәлә шәһәреннән 28 км көньяктарак, Минзәлә елгасы буенда. 2010 елда 1 кеше (татарлар) яши. 1913 тә Мортыштамак авылыннан (хәзер Сарман р-нында) күчеп килүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән Уфа губернасының Минзәлә өязе Минзәлә кантонында, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында, 1930 ның 10 августыннан — Минзәлә, 1935 нең 10 февраленнән — Ворошилов, 1957 нең 29 ноябреннән — Яңа Юл, 1959 ның 12 октябреннән Минзәлә р-нында. Халык саны: 1920 дә 194, 1926 да — 177, 1949 да — 99, 1958 дә — 78, 1970 тә — 81, 1979 да — 55, 1989 да — 14, 2002 дә — 9 кеше.

МОРФЕМИКА (грек. morphé — форма), 1) телнең морфемалы төзелеше, сүзнең мәгънәле кисәге булган морфемалар жыйнагы; 2) тел белеменең морфемалар төзелешен һәм төрләрн, аларның бер-берсенә һәм, гомумән, сүзгә мөнәсәбәтгә өйрәнүче тармагы. М. сүз, сүзформа, морфема, морф төшенчәләрен билгели һәм алар б-н эш итә. Татар грамматикасында «М.» термины беренче тапкыр М.З.Зәкиев тарафыннан кулланыла башлый («Татар грамматикасы», 1998, 1 т.). Тел берәмлеге буларак, сүз сөйләмдә грамматик формаларга ия була һәм сүзформа дип, ә сүзформадагы иң кечкенә мәгънәле кисәк морф дип атала. Мәсәлән, балаларга дигән сүзформада бала/-лар/-га морфлары бар. Төрле сүзформада кулланыла торган бер исемдәге, бер мәгънәдәге һәм бер-берсенә яқын яңгырашлы морфлар берләшмәсе морфема дип атала. Мәсәлән, аттан, эштән, кулдан, үлемнән, баласыннан сүзформаларында аерып күрсәтелгән -тан/-тән, -дан/-дән, -нан/нән, -ннан/-ннән кушымча (аффиксаль) морфлары бер морфемага — чыгыш килеше морфемасына берләшә. Бер мәгънәдәге, фонематик яқынлык күзәтелмәгән морфлар төрле морфемаларга карый. Мәсәлән, уйлат, агыз сүзформалары мәгънәләре яқыннан бер-берсенә яқын тора (эшкә боеру), әмма фонемаларда охшашлык юк, шуңа күрә алар төрле морфемаларга карый. Сүзформа бер яки берничә морфтан торырга мөмкин. Татар телендә сүзформа ясаучы морфлар өч төрле була: тамыр, кушымча, ярдәмлек. Тамыр морф лексик мәгънәгә ия һәм аның төп өлешен белдерә. Тамыр морфтан башка сүзформа була алмый. Кушымча морф — аффикс һәрвакытта да грамматик мәгънә белдерә. Ярдәмлек морфлар мәгънәләре яқыннан сүз ясагыч, сүз бәйләгеч һәм модаль төрләргә бүленә карала (ш.у.к. Ярдәмлек сүзләр). Татар тел белемендә сүзформаның барлык төрләндрегеч кушымча морфларын аерып алганнан соң калган өлешне нигез дип атала (ш.у.к. Сүз ясалышы).

Әд.: Сәлимов Х.Х. Тел гыйлеми терминнары сүзлеге. К., 2005; Сафиуллина Ф.С., Зәкиев М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006; Хисамова Ф.М. Татар теле морфологиясе. К., 2006. Х.Х.Сәлимов.

МОРФОЛОГИЯ (грек. morphé — форма һәм ...логия), 1) телләр системасының грамматик мәгънәләргә ия сүзләрен, аларның грамматик төркемнәрен, яшәеш һәм форма ясалыш

законнарын берләштергән өлеше; 2) грамматиканың сүз төзелешенә төрле аспектларын сүз мәгънәсен сүз төзүче морфемаларга бәйләгече ноктасыннан чыгып өйрәнә торган бүлге. Татар тел белемендә М. мәсьәләләре беренче тапкыр 18 йөзгә 2 нче яртысы — 19 йөз башында өйрәнелә башлый. Алар С. һәм И.Хәлфиннәр, И.И.Гиганов, А.А.Троянский, М.И.Иванов хезмәтләрендә яктыртыла. Рус грамматикалары үрнәгендә төзелгән беренче татар грамматикаларында рус фәннәдә чагылыш тапкан сүзләрен төркемләү принципларының (аларның билгеле бер сүз төркемнәренә каравыннан чыгып), төрле грамматик категорияларын, терминологияне аерып карау һәм аны тасвирлауның йогынтысы сизелә. 19 йөз ахыры — 20 йөз башында М.не өйрәнүче татар теле грамматикалары гарәп теле грамматикалары үрнәгендә төзелә. Аеруча әһәмиятле хезмәтләрнең берсе — К.Насырийның «Әнмүзәж» (1895) китабы. 1910–40 елларда татар телен үз нигезендә өйрәнүгә борылыш күзәтелә, мөстакыйль татар грамматикасы төзү эше активлаша. Ә.Максуди, Ш.Иманов, Г.Ибраһимов, Г.Сәгъди, Ж.Вәлиди, М.Корбангалиев, Г.Алтаров хезмәтләрендә татар теле М.се мәсьәләләре шактый тулы яктыртыла, лингвистик терминология тикшерелә. 20 йөз уртасыннан морфологик берәмлекләрен аерып карау һәм төркемләнүен объектив критерийларын эзләп табуга зур игътибар юнәлтелә. В.Н.Хангилдин, Д.Г.Тумашева, М.З.Зәкиев, Ф.Ә.Ганиев, Д.Ә.Сәлимова хезмәтләрендә, ш.у. «Татар теле грамматикасы» (1–3 т., 1998–2002; «Татарская грамматика», т. 1–3, 1993–95) коллектив монографиясенә 2 нче томында сүзләрен төркемләнүен гомуми принциплары, сүз төркемнәрен аерып карауның төп критерийлары яктыртыла, хәзерге татар әдәби телендәге барлык сүз төркемнәренә төгәл характеристика бирелә.

Әд.: Хангилдин В.Н. Татар теле грамматикасы. К., 1959; Тумашева Д.Г. Хәзерге татар әдәби теле: Морфология. К., 1978; Татар грамматикасы. Морфология. М.-К., 2002. Хисамова Ф.М. Татар теле морфологиясе. К., 2006; Ганиев Ф.Ә. Татар теленең морфологиясе турында кыскача белешмә. К., 2009; шул ук. Вопросы морфологии татарского языка. К., 1980; шул ук. Татарский язык: Проблемы, исследования. К., 2000; шул ук. Способы действия глаголов в татарском языке. К., 2003; Зәкиев М.З. Общие проблемы татарской морфологии // Вопросы структуры татарского языка. К., 1986; Мифтахова И.Г. История татарских грамматик: В 2 ч. К., 1998–99; Салимовова Д.А. Части речи: История изучения и вопросы классификации. К., 2004.

Ф.Ш.Нуриева.

МОРФОЛОГИЯ, тел белеменең төрле типтагы морфемаларның фонологик төзелешен, морфологик процесслар вакытында сүзнен фонетик төзелешендә бара торган үзгәрешләрен, ягъни морфонологик күренешләрен өйрәнүче тармагы. М. фонетика, фонология, морфология, синтаксис б-н тыгыз бәйләнештә тора. Татар тел белемендә морфонологик күренешләрен түбәндәге төрләре билгеле:

1. Нигез кыскару: артикуляция очен авыр булган фонемалар төркемнән котылу һәм

авазларның гадәти ярашуын булдыру максатыннан, морфологик үзгәрешләр вакытында бер яки берничә аваз төшеп кала (гадәттә, бу хәл ике мөстәкыйль сүз арасында яки ике сүзнен дә нигезенә төрле аффикслар ялганганда күзәтелә), мәс.: а)исемнәр нигезенә яки тамырына тартым кушымчалары ялганганда: халык + ы = халкы (татар халкы); б)исемнәрдән иркәләү-кечерәйтү формалары ясалганда: әни + кәй = әнкәй һ.б.

2. Асемантик (бернинди дә мәгънә белдерми торган) фонема ялгану: микъдар саннарыннан бүлем саннары ясалганда, нигез б-н аффикс арасына асемантик [ш] фонемасы ялгану: алты + ш + ар = алтышар һ.б.

3. Фонемалар керешүе: бу күренеш бер үк төрле фонемалар очрашканда, ягъни морфема жөендә — бер үк фонемага беткән сүзгә шул ук фонемага башланган икенче компонент ялганган вакытта күзәтелә, һәм яңа гына барлыкка килгән сүзформада бер үк төрле ике фонеманың берсе төшеп кала. Мәс., алмашлыкларда: мин + не = мине, син + не = сине; исемнәрдә: рус теленнән (яки башка телдән) кәргән алынмаларга аффикслар ялганганда — поезд + да = поезда, артист + та = артиста (искәрмә: сонантлар катнашкан тартыклар жыелмасы үзгәрешсез кала, биредә фонемалар йотылмый: цемент + та = цементта, йорт + та = йортта һ.б.).

4. Сузык һәм тартык морфемаларның чиратлашуы. Татар телендә вокализмы өчен *сингармонизм* законы төп үзгәрешчә булып тора. Сингармоник модельләр сузыкларның рәте (алгы һәм арткы рәт) һәм иренлешүе (ирен гармониясе) б-н билгеләнә. Бу үз чиратында универсаль сузык морфемалар тудыра: -лар/-ләр (китаплар, дәфтәрләр); -да/-дә (аланда, өйдә); -нан/-нән (урманнан) һ.б. Тартыкларның чиратлашуы морфемалар жөендә күзәтелә: янәшә торган фонемаларның беренчесе аннан соң килә торган фонемага тәэсир итә һәм киресенчә: чик + а = чига, чап + а = чаба, ун + бер = [умбер], ак + рак = аграк һ.б. 1980 еллардан бирле татар тел белеменен М. тармагы М.З.Зәкиев һәм Д.Ә.Сәлимова тарафыннан тикшерелә. Ш.у.к. *Морфемика*.

Әд.: Зәкиев М.З. Морфонология турында // Совет мәктәбе. 1983; Татар грамматикасы. М.-К., 1998. 1 т.; Сәлимов Х.Х. Тел гыйлеми терминнары сүзлеге. К., 2005; Сафиуллина Ф.С., Зәкиев М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006; Зәкиев М.З. О тюркской морфонологии // Советская тюркология. 1984. № 1.

М.З.Зәкиев, Х.Х.Сәлимов.

МОРЯШИЧЕВ Николай Иванович (8.8.1890, Вологда губ., Кадниковский өязе Галичиха а. — 1.5.1972, Казан), спортчы, тренер (грек-рим көрәше), СССРның атказ. тренеры (1957). Спорт б-н Казанда «Беркут» (1908 дә), «Көч һәм саламәтлек» (1911 дә) спорт жәмгыятьләрендә шөгылләнә башлый. 1912–16 да көрәшче буларак Мәскәү, Киев, Ростов-Дон, Симферополь һ.б. шәһәрләр циркларында чыгыш ясай. 1932 дән Казан сәнәгать пр-тиеләренен физик культура коллективларында көрәш буенча тренер. Шәкертләре арасында СССРның халыкара класслы спорт остасы, СССР, Европа, дөнья

чемпионатларында жиңүчеләр һәм медаль алуучылар (В.М.Журавлѐв, Н.В.Измайлов, Р.Ж.Камалов, Г.М.Кондратьев, И.М.Мөхәррәмәв, Л.С.Сәлимуллин, Р.А.Хәйруллин, Ә.Ш.Шәйхетдинов, Р.Р.Шәрәфетдинов) бар.

МОСАБИРОВ Мөнәвир Һади улы (25.2.1957, Алабуга р-ны Абалач а.), нефтьче, техник фән. д-ры (2007). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң (1980), ТатНИПИнефтьтә (Бөгелмә ш.) эшли, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1990 нан), скважиналарны стимуллаштыру лаб-ясе мөдире (2001 дән), бер үк вакытта Әлмәт нефть ин-тында, нефть һәм газ чыганаclarын эшкәртү һәм эшләтү каф. профессоры (2008 дән). Хезмәтләре нефть чыгаруны арттыруга, скважиналарның продукт бирүчәнлеген күтәрүгә карый. М. скважиналарның продуктлылыгын арттыруны нефть чыгаруның тулы технол. чылбырында скважина тирәсе зонасының коллектор үзлекләрен саклау, яңадан торгызу һәм ахшырту б-н бергә тикшерә. М. житәкчелегендә катламнарны ачу, скважиналарның тавышын киметү һәм аларны юу, терриген һәм карбонатлы коллекторларны физик-химик эшкәртү, катламнарны су б-н яру, судан саклау эшләре өчен водородлы, углеводородлы һәм композицион нигездәге бер- һәм күпмаксатлы эшче сыекчалар эшләнә һәм камилләштерелә. Уйлап табуга 33 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. ТР Дәүләт бүләге иясе (2009). «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Технологии обработки призабойной зоны нефтяного пласта в процессе подземного ремонта скважин. М., 2002; Концепция развития и рационального применения солянокислотных обработок скважин // Нефтяное хоз-во. 2003. № 4 (автордан); Сохранение и увеличение продуктивности нефтяных пластов. К., 2007.

МОСЕЙКО Сергей Васильевич (22.5.1960, Зеленодольск р-ны Юдино шп.), драма актёры, ТРның халык артисты (2005). Казан театр уч-щесен тәмамлый (1983). 1983–96 елларда һәм 1997 дән Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) актёры, 1996 ның маеннан декабренә кадәр Чиләбе яшь тамашачылар театрында (ТЮЗ) эшли. Труппаның әйдәп баручы актёрларынан берсе, Казан ТЮЗы сәхнәсендә шактый гына зур рольләр башкара. Табигый органика, сәхнәдәге мөлаемлык М.га Рыжий («Утрау», Э.Акопов), Оду-

ванчик («Рядовой-лар», А.А.Дударев), рәссам Федя («Искремас турында риваять», Ю.Т.Дунский, В.С.Фрид), Бадри Ломидзе («Чинар манифесты», А. Чхаидзе), Деметрий («Жәйге төндә кәргән төш», У.Шекспир) кебек яшь герой образларын тудыруга булышлык итә. Персонаж характерының күпмәгънәлеге, аның рухи дөньясының катлаулылыгын житкерергә омтылу М.ның Коля Третьяк («Жимерү», Б.Л.Васильевның «Кич тә булды, иртә дә булды» романы буенча), Хома Брут («Панночка», Н.Н.Садур), Калибан («Давыл», У.Шекспир) рольләрендә аеруча күзгә ташлана. Ангус («Пыляла читлек», Д.Б.Пристли), Барон («Санта Крус», М.Фриш), дон Жуан (Ж.Б.Мольерның шул исем. әсәре буенча), Беренче актёр («Розенкранц һәм Гильденстернның үлеме», Т.Стоппард) образларын гәүдәләндергәндә, актёрның тәжрибә туплаган оста булып өлгергәнлеге күренә. М. рольнен эчке сурәтен бөтен нечкәлекләре б-н яктырта, төсмерләр байлыгына, форманың сәнгатьчә жыйнаклығына ирешә, бер үк вакытта характерның асылына тирәнтен үтеп керә белә.

Ю.А.Благов.

МОСИН Василий Васильевич (22.4.1917, хәзерге Калуга өлкәсенен Ульянов р-ны Вяльцево а. — 18.6.1998, Казан), ветеринар-хирург, вет. фән. д-ры (1958), проф. (1960), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1970, 1973). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1947), шунда ук эшли: оператив хирургия каф. мөдире (1961–90), бер үк вакытта (1959–78) проректор. М. авырулары йогышлы булмаган терлекләре дөвалауда патогенетик терапия — үпкә арысы өсте нерв системасына: карын нервлары һәм систематик нерв кәүсәсенә новоканин блокадасы ясау ысулын эшли һәм гәмәлгә кертә; терлек печүнен рациональ ысулларын такъдим итә. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1979).

Хезм.: Новое в лечении незаразных болезней сельскохозяйственных животных. М., 1975.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

А.Н.Корнишин.

МОСЫХИН Сергей Борисович (30.3.1963, Казан), отоларинголог, мед. фән. д-ры (2007). Казан мед. ин-тын тәмамлый (1986). 1990 нан Казан шәһәрнен 12 нче хастаханәсендә эшли. 1991 дән Казан мед. академиясенен оториноларингология кафедрасында. Хезмәтләре авыз һәм борын куышлындагы кискен ялкынсыну очраklarында диагноз кую һәм авыруларны дөвалауга карый. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар.

Хезм.: Значение анатомо-топографических особенностей для эндоскопической диагностики и лечения сфеноидитов // Казан. мед. журн. 1995. № 1 (автордан); Функциональная эндоскопическая ринохирургия в секционной. К., 2012 (автордан).

С.В. Мосейко.

С.В. Мосейко Барон ролендә («Санта Крус», М.Фриш).

МОСКАЛЕНКО Николай Иванович (30.12.1939, Томск өлкәсе Ново-Успенка а.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1982). 1963 елда Томск ун-тын тәмамлаганнан соң, Федераль ГИПО фәнни-житештерү үзәгендә эшли, сектор (1975 тән), лаб. (1987 дән), бүлек (1991 дән) башлыгы, баш фәнни белгеч (1996 дан). 2000 нән Казан техник ун-ты каршындагы Физик-химик процесслар диагностикасы һәм алар б-н идарә итү фәнни-тикшеренү ин-тында экон. технологияләр лаб. башлыгы. 2000 нән Казан энергетика ун-ты профессоры. Хезмәтләре атмосфера оптиккасына, спектроскопиягә, радиацион жылылык алмашуга карый. М. атмосфераның оптик модельләрен эшли, планетар атмосфераларда спектраль үткәрү функцияләрен исәпләү өчен эквивалент массаның ике параметрлы алымын тәкъдим итә. Аэроийорткечләр факелының селектив нурланышы өчен атмосфераның ачыгаюу күренешен ача.

Хезм.: Атлас спектров прозрачности по произвольно ориентированным трассам атмосферы. М., 1977 (автордаш); Тепловое излучение планет. Л., 1977 (автордаш); Атмосферный аэрозоль. Л., 1983 (автордаш).

МОСКВА́ Виктор Владимирович (10.1.1936, Украина ССРның Житомир өлкәсе Любарск р-ны Борушковцы а.), химик-органик, химия фән. д-ры (1976), проф. (1979). РФнең атказ. фән эшлеклесе (1995), ТАССРның атказ. химигы (1985). 1959 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, органик химия каф. мөдире (1980 нән). 2001 дән Россия химия-технол. ун-тында (Мәскәү). Хезмәтләре органик, фосфорорганик һәм биологик актив кушылмалар химиясенә карый. М. карбониллы фосфорорганик кушылмалар һәм аларның чыгарылмалары химиясе буенча фәнни юнәлеш булдыра. Турыдан-туры һәм читләтеп фосфориллауның яңа реакцияләрен, фосфор атомына ябык формиль төркем керту алымнарын ача. Алышынган винилфосфонатлар синтезлау ысулларын, шу. кислород, азот һәм күкерт кәргән гетероцикллар синтезлыгын яңа юлларын тәкъдим итә. Уйлап табуга 52 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, «РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Фосфорилированные альдегиды // Успехи химии. 1973. Т. 42, № 7 (автордаш); Фосфорорганические соединения в реакциях с хинонами // Успехи химии. 1987. Т. 56, № 11 (автордаш); Циклические моно- и дифосфазены // Успехи химии. 1990. Т. 59, № 6 (автордаш).

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт – КХТИ – КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

МОСКВІН Михаил Кириллович (11.1.1910, Казан губ., Мамадыш р-ны Албай а. — 7.11.1969, Мамадыш р-ны Кама урман хужалыгы а.), Сов. Союзы Герое (17.10.1943), гв. майоры. Кече лейтенантлар курсы (1933), Ленинград югары офицерлар бронетанк мәктәбен (1945) тәмамлай. Туган авылында, Белоруссия һәм Төньяк Кавказ төзелешләрендә, Мамадыш район башкарма ком-тында эшли. 1932–35 елларда һәм 1941 нең октябреннән Кызыл Армия сафларында. 1942 нең

октябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 26 нчы в. механикалаштырылган бригада батальоны командиры (60 нчы армиянең 7 нче гв. механикалаштырылган корпусы). Воронеж, Узәк, 1 нче һәм 4 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Воронеж-Кастория, Харьков (икесе дә — 1943), Житомир-Бердичев (1944), Сандомир-Силезия һәм Прага (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1943 нең сентябрендә Киевтан төньяктарак Днепр елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: бригадада беренчеләрдән булып елга аша чыга, сугышчыларны һөжүмгә күтәрә һәм плацдармны яулап ала. 1946 дан запаста. Кама урман хужалыгында эшли. Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Мамадыш шәһәрндә Геройга бюст куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татари. К., 1963; Есть на Вятке городок. К., 1981; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.К.Москвин.

М.К.Москвин.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татари. К., 1963; Есть на Вятке городок. К., 1981; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МОСКОВСКИЙ Геннадий Тимофеевич (21.4.1948, Казан — 3.10.2005, шунда ук), спортчы (академик ишү), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1973), Россиянең атказ. спорт остасы (2005). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлай (1981). Спорт б-н 1965 елда шөгылләнә башлай, тренерлары — Р.Магазов («Спорт» ирекле спорт жәмгыяте), 1968 дән В.Т.Глухих («Динамо» физкультура-спорт жәмгыяте). СССР (1973 тә, А-4Р6Р; 1975–76 да А8РсР), СССР халыклары спартакиадаһы (А-8РсР), Европа (1973 тә, А-4РсР) чемпионы, дөнья чемпионатларында (1974 тә, А-4РсР; 1975 тә, А-8РсР) көмеш медальләр ала. 1977 дән «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятендә тренер. ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

МОСКОВСКИХ Виктор Владимирович (12.6.1947, Вена ш., Австрия), инженер-механик, спортчы (мотоцикл һәм автомобиль спорты), мотоцикл спорты буенча СССРның спорт остасы (1971), автомобиль спорты буенча СССРның халыкара класслы спорт остасы (1976), ТРның атказ. спорт остасы (1996). Одесса политехник ин-тын тәмамлай (1973). Спорт б-н 1961 елда шөгылләнә башлай. Бозда мотоциклда узышу буенча СССР чемпионы (1972). 1973 тән жиңел автомобильләрдә проф. узышчы, 1974 тән СССР жьелма командасында. Дөнья чемпионаты этабында (1985), «Русская зима» халыкара ярышларында (1982), «Большой приз Львова» призына авторалли һәм автомобильдә трек узышларында (1988) жиңүче. Дөнья чемпионаты этабында (1977), авторалли буенча Европа чемпионатында (1982) көмеш медальләр ала. 1990–99 да зур егәрлекле узы-

шу машиналары һәм автомобильләрен яңа модельләрен булдыруда һәм сынауда катнаша, «КамаАЗ-мастер» командасы пилоты (Чаллы ш.). Автораллиларда: «Париж–Триполи–Дакар» (1990) — команда зачәтгында, «Париж–Мәскәү–Улан-Батор–Пекин» (1995), «Париж–Гранада–Дакар» (1996) шәхси зачәтта жиңүче. Ралли-марафоннар буенча Россия чемпионы (1997). «Оптик-2000» (1997), «Париж–Гранада–Дакар» (1999) автораллиларында көмеш медальләр ала. Халыклар дуслыгы, Дуслык орденнары б-н бүләкләнә. 1999 дан Одессада яши.

МОСКОВЦЕВ Михаил Алексеевич (12.8.1948, Казан), инженер-технолог, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2002). Казан авиация ин-тын тәмамлай (1971). 1966–69 елларда Казан авиация з-дында эшли. 1969 дан «Элекон заводы» АЖД: инженер-технолог, баш технолог бүлгәнең КБ башлыгы, берләшмәнең баш технологу урынбасары, баш технологу (1983 тән), Казан штепсель аергычлар КБнда баш инженер (1986 дан), АЖ-нең баш конструкторы (1999–2007). Конструкторлык бүлгәнен баш белгече (2007 дән). Уйлап табуга 2 патенты бар. Дәүләт бүлгә күп функцияле яңа лазер мед. техникасын эшләгәнә, житештерүне оештырганы һәм ТР мед. оешмаларына керткәнә өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

МОСКОТИЛЬНИКОВ Савва Андреевич (5.1.1768, Ярославль ш. — 5.8.1852, Казан), жәмәгәт эшлеклесе, шагыйрь, тәржемәче, статский советник (1837). Сәүдәгәрләр нәселеннән. 1782–84 елларда Ярославль шәһәр магистратында күчәрәп язучы, 1784–86 да канцелярия хезмәткәре, 1786–88 да Гражданнар мәхкәмәсенә Вологда палатасында, 1788–93 тә Түбән Новгород наместниклыгы идарәсендә канцелярия хезмәткәре. 1793–1801 дән Казан шәһәр магистраты секретаре. 1801–08 дән Жинаятъчелеккә каршы мәхкәмәнен Казан палатасы стряпчнне. 1808–20, 1834–46 да Казан губерна идарәсе киңәшчесе. 1818–26 да Россия Библия жәмгыятенә Казан бүлгә сәркәтибе. 1827–31 дән Казан гражданнар губернаторы, 1831–34 тә хәрби губернатор каршында махсус күрсәтмәләр башкаручы чиновник. 1801 дән Казан губерна хакимиятенә үз вазифаларынан законсыз файдалану очракларын ачыклауда, гражданнар губернаторы һәм хәрби губернатор А.И.Муханов һәм П.П.Пушнинны урыннарыннан төшерүдә катнаша. Россия масоннарына яқын була. 1790 еллар уртасында дини һәм фәлсәфи «уйланулар», ш.и. «Жисемнәрнең тууы һәм жимерелдә турында» («О рождении и разрушении тел»), «Геометрик фәлсәфәнен мөмкин булду турында» («О возможности существования геометрической философии»), «Кеше торышы ыгы-зыгысы турында» («О суете жизни человеческой») әсәрләрен яза. «Ике мәзәкче» («Два фигляра», 1786, басылмаган), «Бүре белән төлке» («Волк и лисица», 1815) мәсәлләре, «Үз догам» («Моя ж молитва», басылмаган) масон шигырьләре, «Бөек магистрга» («Великому магистру», 1902) гимны авторы. «Падишаһ, император Александр I гә

мәдхия» («Ода государю императору Александру I», 1801; СПб., 1903 тә басыла), «Падишаһ, император Александр I тәхеткә утырган көнгә мәдхия» («Ода на день коронавания государя императора Александра I», 1815) әсәрләрендә патша урнаштырган ирек, кануннар һәм ул оештырган уку йортларына мәдхия жырлай. «Дустыма эпитафия» («Эпитафия другу», 1803) һәм «Дустым төше» («Сон друга», 1831) шигырьләре Казан шагыйре Г.П.Каменевка багышлана. Т.Тиссоның «Азат ителгән Иерусалим» («Освобожденный Иерусалим», М., 1819) поэмасын тәржемә итә. «Истәлекләр» («Воспоминания», басылмаган) авторы. Казан ватан әдәбиятын сөечеләр жәмгыятең хакыйкый әгъзасы (1812).

Чыг.: Б о б р о в Ж.А. Литература и просвещение в России XIX в. К., 1902. Т. 4.

Әд.: С.А.Москотильников: Некролог // Казан. губернская ведомости. 1853. 9, 16, 23 февр.; А г а ф о н о в Н.Я. Казань и казанцы. К., 1906. Ч. 1; Русские писатели 1800–1917: Биограф. словарь. М., 1999. Т. 4.

Е.Б.Долгов.

МОСОЛÓВ Василий Петрович (25.8.1888, Вятка губ. Мари-Төрөк а. — 10.2.1951, Мәскәү), галим агроном, ВАСХНИЛ академигы (1935) һәм вице-президенты (1939–51), РСФСР, ТАССР, Мари АССРның атказ. фән эшлеклесе (барысы да 1935 елда). К.А.Тимирязев исем. Мәскәү а.х. ин-тын тәмамлай (1922). 1907–17 дә Казан губернасының Лаеш өязендә укытучы, 1917–19 да Вятка губернасының Сернур авылында агроном булып эшли. 1922 дән Мәскәү а.х. академиясендә. 1924 тән Казан а.х. һәм урманчылык ин-тында гомуми игенчелек каф. мөдире, проф. (1926); бер үк вакытта, 1935–38 дә, Казан селекция станциясендә агротехника бүлгә мөдире. 1938 дән ВАСХНИЛда. Хезмәтләре туфрак эшкәртү, кырларга ашлама кертү, ужым чөчүлекләрен кышлату, үлән чөчү һәм чөчү әйләнеше мәсьәләләренә карый. М. чиста һәм биләүле (чөчүле) пар төрләренә бәя бирә, Татарстан туфрагының уңдырышлылыгына күпәшлек үлән чөчүлекләренән тәсирен тикшерә; ужым культураларының кыш көне һәлак булу сәбәпләрен классификацияли, инженер Т.Г.Ботов б-н берлектә үзе эшләгән өч яруслы сабан б-н сөрү катламын акрынлап арттыра бару ысулын эшли. Татарстанда һәм Мари АССРда клевер чөчүлекләрен тикшерә. Клевер, люцерна һ.б. өчен япма культуралар сайлауда тәжрибәләр уздыра. Сәнәгать калдыкларын ашлама сыйфатында файдалану мөмкинлеген өйрәнә. Бүлбә очлары б-н бәрәңге утырту ысулын эшли һәм житештерүгә кертә. 1938–53 тә РСФСР ЮС депутаты. СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1943, 1951). 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары; медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә. Казан аграр ун-ты бинасына — М.ка мемориаль такта (1952), Мари ун-ты каршына һәйкәл куела (2004).

Х е з м.: Басу культуралары агротехникасы. К., 1949 (автордаш); Многолетние травы. М., 1950; Агротехника. М., 1952; Сочинения: В 5 т. М., 1952–55.

Әд.: Ш а к и р о в Я.Х. Жизнь академика В.П.Мосолова и вклад его школы в советскую агрохимию // Дифференцированное земледелие. К., 1970.

А.А.Жуванитши.

МОСОЛÓВ Георгий Константинович (3.5.1926, Уфа ш.), Сов. Союзы Герое (5.10.1960), полковник, СССРның атказ. очучы-сынауысы (1967). В.П.Чкалов исем. Үзәк аэроклубта курсант була (Казан, 1943). Чугуев очучылар хәрби авиация уч-шесен (1948), СССР Хәрби-һава көчләренә Югары авиация офицер инструкторлар мәктәбен (Грозный ш., 1949), очучы-сынауычлар мәктәбен (Мәскәү, 1953), Мәскәү авиация ин-тын (1959) тәмамлай. 1944 елдан Кызыл Армия сафларында. 1953–66 да очучы-сынауыч, 155 нче тәжрибә з-дының әйдәп баручы инженеры (хәзер — А.И.Микоян исем. тәжрибә КБ, Мәскәү). 1960 ның 5 октябрендә яңа авиация техникасын сынаганда батырлык күрсәтә. 1966 дан запаста. 1967–92 дә Аэрофлотта эшли (Мәскәү). Ике Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә. СССРның атказ. спорт остасы (1965). Тизлек һәм очыш биеклеге буенча 6 тапкыр (ш.и. 3 абсолют) дөнья рекорды куя.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Герои и подвиги. М., 1963. Кн. 1; Шаги в бессмертие. М., 1965; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

МОСТА́ЕВ Рим Шаһгали улы (11.9.1949, Апас р-ны Апас а.), генерал-майор (1993), социол. фән. канд. (2002). Мәскәүнең югары гомумгаскәри командирлары уч-шесен (1971), М.В.Фрунзе исем. Хәрби академияне (Мәскәү, 1980), Генштабның хәрби академиясен (Мәскәү, 1991), Гуманитар фәннәр академиясен (С.-Петербург, 2002) тәмамлай. 1971 елдан Төньяк гаскәрләр төркемендә, 1972–77 дә Урта Азия хәрби округында хезмәт итә. 1980–87, 1992–98 дә Ленинград хәрби округында: 1981 дән полк командиры, 1986 дан дивизия штабы башлыгы. 1992 дән дивизия командиры, 1995 тән 60 нчы армия командующинең 1 нче урынбасары. 1987–89 да Төркестан хәрби округында мотоукчылар дивизиясе командиры урынбасары (Әфганстан Респ-касы). 1991 дән Карпат алды хәрби округында дивизия командиры. 1998–2006 да ТРның хәрби комиссары. Хезмәтләре хәрби хезмәт нигезләренә һәм РФ Кораллы көчләрен үзгәртпә коруга карый. Кызыл Байрак, ике Кызыл Йолдыз, 1 нче дәрәжә «СССР Хәрби Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Основы военной службы. К., 2001 (автордаш); Афганистан живёт в моей душе: Записки командира. К., 2004; Уклонение от призыва на воинскую службу: Причины, следствия, социальные факторы. К., 2004.

Әд.: Бу л а т о в Н.Х. Йолдызлы йолдызлар. К., 2000.

МОСТА́ЕВ Шамиль Әсгать улы (17.5.1929, Буа кантоны Норлат а. — 1.12.2012, Казан), дәүләт һәм профсоюз эшлеклесе, РСФСРның атказ. икътисадчысы (1983). Буа вет. техникумын (1946), Казан югары партия мөк-

В.П. Мосолов.

Г.К. Мосолов.

тәбен (1959), Казан финанс-икътисад ин-тын (1964) тәмамлай. 1959–64 елларда КПССның Татарстан өлкә ком-тында, 1964–69 да КПССның Апас район ком-ты 1 нче секретаре. 1969–84 тә ТАССРның финансы министры. 1984–86 да профсоюзларның Татарстан өлкә советы рәисе. 1986–90 да ТАССР ЮС Президиумы рәисе. 1990–95 тә ТР Финансы министрлыгының әйдәп баручы инспекторы, бер үк вакытта Мәскәү финансы колледжының Казан ф-лы укытучысы. ТРның Банклар ассоциациясе президенты. 1967–80, 1985–95 тә ТАССР, ТР ЮС депутаты. Кызыл Байрак, Халыклар дуслыгы орденнары б-н бүләкләнә.

Әд.: Мирсияпов Т.А., Фомин А.А. Профсоюз Республики Татарстан: История, опыт, проблемы (1905–1995). К., 1995.

МОСТА́ФА (?-1443), Олы Урда солтаны. Әстерхан (Хажитархан) идарәчесе булуы ихтимал, анда үз исемненән акча суктыра (1430 еллар ахыры). *Гыясетдин* улы. 1443 тә *Әбелхәер* хан тарафыннан далага куыла. Үзара даими сугышлар һәм корылык 1443 нең көзендә М.ны төньяк жирләргә күчеп китәргә мәжбүр итә. Рязань кенәзлегенә бер өлешен бөлдәрә һәм Переяславль-Рязанскийда кышларга карар кыла. Василий III М.га каршы гаскәр жиберә. М. отрядлары Рязань янындагы Листань елгасы буенда камала һәм жиңелә, М. сугышта һәлак була.

Әд.: Са ф а р г а л и е в М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; М у х а м а д и е в А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983; З а й ц е в И.В. Астраханское ханство. М., 2004.

И.Л.Измайлов.

МОСТА́ФИН (Киек-Урман) авылы, Сарман р-нында, Сарман авылынан 17 км төньяк-көнбатыштарак, Зәй—Сарман автомобиль юлы буенда. 2010 елда 90 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 20 йөз башында нигез салына. Оештырылган көннән Уфа губернасының Минзәлә өязе Языково волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан Сарман р-нында. Халык саны: 1920 дә — 175, 1926 да — 204, 1938 дә — 234, 1949 да — 200, 1958 дә — 191, 1970 тә — 197, 1979 да — 92, 1989 да — 93, 2002 дә — 126 кеше.

МОСТА́ФИН Әхмәтжан Мөхәммәдрәхим улы (1860, хәзер Пенза өлкәсенә Кузнецк р-ны Татар Кынадысы а. — 15.11.1938, Казан),

жәмәгать эшлеклесе, педагог. 1894 елдан «Мөхәмәдия» мәдрәсәсендә укыта. 1906–11 дә мөселман кыз балалар мәктәбен ача. Бер үк вакытта, 1906–17 дә, «Әд-дин вәл-әдәб» ж-лында хезмәттәшлек итә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң милли азатлык хәрәкәтенә кушыла; Бөтенроссия мөселман мөгаллимнәре бюросының башкарма ком-ты эгъзасы. *Милләт Мәжлесе* депутаты (1917–18). Уку ярдәмлекләре авторы. 1931 нең 27 июнендә «кулаklar-мулалар төркеме» эгъзасы буларак кулга алына, аннан соң азат ителә. 1938 нең 10 гыйнварында кабат кулга алына. Репрессиялар чоры корбаны (к. «*Совет властена каршы оешкан төркем*» эше); үлгәннән соң аклана.

Әд.: Книга Памяти жертв политических репрессий. К., 2003. Т. 9.

МОСТАФИН Вил Сәлах улы (3.5.1935, Казан — 16.9.2009, шунда ук), хакимият-хужалык хезмәткәре, шагыйрь. Рус телендә яза. Казан ун-тын тамамлы (1958). 1960–65 елларда Казан авиация ин-тының югары матем. каф. ассистенты. 1965–77 дә Хисаплау техникасын халык хужалыгына керту ин-тында (ГНИПИ-ВТ) эшли; 1977–81 дә Казан исәпләү үзгәнен автоматлаштырылган идарә системасы бүлеге мөдире, 1981–86 да директорның проектлар буенча урынбасары; 1986–89 да Автомобиль транспорты автоматлаштырылган идарә системалары фәнни-тикшерену ин-тының директор урынбасары; 1990–92 дә «Сигнал» пр-тисе директоры. Фәнни хезмәтләре гамәли математикага карый. Әдәби ижат б-н 1960 еллардан шөгьльәнә. «Тәүге тапкыр яшим» («Живу впервые», 1997), «Көндәзге төшләр һәм йокысыз төннәр» («Дневные сны и бдения ночные», 1998), «Зираттагы әңгәмәләр» («Беседы на погосте», 2000), «Шигырьләр турында шигырь» («Стихи о стихах», 2002), «Сонет вариацияләре» («Сонетные вариации», 2002) шигъри жьентыклар авторы. Аның поэзиясе шәхеснең киеренке рухи эзләнүләрен, аның жәмгыять б-н каршылыклы мөнәсәбәтләрен чагылдыра.

Әд.: К у т у й Р. Вдох-выдох // Идель. 1990. № 4.

МОСТАФИН Илшат Гани улы (28.1.1964, Пермь өлкәсе Күеда пос.), биохимик, мед. фән. д-ры (2005), проф. (2006). Казан мед. ин-тының сан. ф-тын тәмамлаганнан соң (1987), Казан Эпидемиология һәм микробиология фәнни-тикшерену ин-тында эшли. 1992–2002 елларда Респ-ка СПИДка каршы профилактика үзгәнен клиник иммунология лаб-ясе мөдире. 2002 дән Казан мед. ун-тында, 2006 дан биохимия каф. мөдире һәм 2009 дан мед.-профилактика ф-ты деканы. Хезмәтләре кан оешу, иммунитет, патологик процесслар барышында апоптоз (күзәнәкләр үлеме) күренеше биохимиясенә карый.

Хезм.: Роль ВИЧ-1 белка NEF в патогенезе ВИЧ-1 инфекции // Казан. мед. журн. 2010. № 1 (автордаш); Предупреждение тромботических осложнений в малоинвазивной хирургии варикозной болезни // Казан. мед. журн. 2010. № 3 (автордаш).

МОСТАФИН Исхак Салих улы (3.9.1908, хәзер Мордва Респ-касының Рузавка р-ны Югары Үрләдем а. — 1.12.1968, Саратов ш.),

химик, химия фән. д-ры (1960), проф. (1960). 1936 елда Саратов ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, органик синтез лаб-ясе мөдире, аналитик химия каф. мөдире. Хезмәтләре аналитик химиягә карый. М. төрле матдәләрен сыйфатын һәм микъдарын билгеләү алымнарын, аналитик алымнарның сизгерлек чикләрен күтәрү юлларын эшли, аналитик тикшеренүләр өчен органик реактивлар төкъдим итә. Нефть барлыкка килү, гео- һәм биохимия теориясенә караган хезмәтләре бар. Бөек Ватан сугышында катнаша. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Анализ металлов. Саратов, 1967; Органические реактивы. Саратов, 1967; Очерки по истории химии. Саратов, 1969.

Әд.: К а з а к о в Б.И. Исаак Савельевич Мустафин. М., 1990. В.Г.Абзалова.

МОСТАФИН Камил Әхмәди улы (26.11.1932, Зеленодольск ш. — 30.9.2009, Чиләбе өлкәсенә Снежинск ш.), математик, шагыйрь, физика-матем. фән. канд. (1995). 1956 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Е.И.Забабахин исем. Бөтенроссия техник физика фәнни-тикшерену ин-тының Россия федераль атом-төш үзгәндә (Чиләбе өлкәсе Снежинск ш.), сектор житәкчесе (1990 нан соң), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2004 тән). Хезмәтләре гамәли математикага, ике үлчәнеше системаларда атом-төш физикасы процессларын модельләштерүгә карый. Махсус техника эшләнмәләре параметрларын матем. модельләштерүнен методикасын һәм программасын, ш.у. исәпләнгән дәлилләрнән эшли. Энергетика өлкәсендәге теоретик хезмәтләр комплексы өчен СССР Дәүләт бүләгенә (1991) лаек була.

М.ның беренче шигърьләре Казан, Чиләбе, Свердловскида (хәзерге Екатеринбург) чыга торган матбугат битләрендә 1956 да күренә башлай. Аның шигъри дөньясының асылын яхшылык б-н яманлык көрәше, Ватанга мөнәсәбәт, мәхәббәт мотивлары тәшкил итә. «Жыр сафка чакыра» («Песня зовёт в строй», 1966), «Ачкыч» («Ключ», Чиләбе, 1971), «Горур ташлар» («Гордые камни», 1972), «Июнь таңнары» («Июньские ночи», Чиләбе, 1975), «Хыял кошы» («Птица мечты», 1984) һ.б. шигъри жьентыклар авторы. Татар теленә М.Ю.Лермонтов, В.В.Маяковский, С.И.Чекмарёв һ.б.ның шигърьләрен тәржемә итә. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Л.Мостафин. 1. «Хөррият кирәкме, кымызмы?»; 2. Дәүләт Думасы эшчәнлегенә карикатура. Кәгазь, тушь. «Карчыга» журналы. 1907. № 7.

Хезм.: Численные расчёты термоядерной детонации в плотной плазме // Физика плазмы. 1984. Т. 10, вып. 3 (автордаш); Computation optimization of indirect-driven target for ignition and the engineering fest facility // Laser and Particle Beams. 1997. V. 15, № 1 (автордаш).

Әд.: М у с т а ф и н Р. Сто первое чудо // Образ времени: Статьи. К., 1981.

Р.Р.Мусабәкова.

МОСТАФИН Камил Сабир улы (22.5.1921, Әгерже ш. — 28.8.1998, Казан), физик, техник фән. д-ры (1979), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1980). 1948 елда Үзбәк ун-тын тәмамлаганнан соң, Тажик ун-тында эшли, физика (1950–56), оптика һәм спектроскопия кафедралары мөдире (1961–63). 1963 тән ГИПОда: лаб-я (1963–77), бүлек (1977–78, 1987–91), оптик приборлар төзү һәм гамәли голография фәнни-тишерену бүлекчәсе (1978–86) башлыгы, баш фәнни хезмәткәр (1991 дән). Хезмәтләре голографияга, аны оптик тикшеренүләрдә һәм приборлар төзелешендә куллануга карый. М. житәкчелегендә голограммаларны оптик элементлар сыйфатында куллану принциплары эшләнә. Голографик интерферометриянең, ш.и. нәсызыкча эффектлар куллану нигезендә югары сизгерлектәге интерферометриянең теоретик алымнарын үстерә. Уйлап табуга 45 авторлык таныклыгы бар. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ике 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә. ТР Дәүләт бүлеге лауреаты (1998, вафатынан соң).

Хезм.: Определение функции распределения электронов по энергиям в разряде с полым катодом в смеси гелия и неона // Журн. техн. физики. 1966. Т. 36, № 3 (автордаш); Применение голографии для исследования распределения температурного поля пламени // Оптика и спектроскопия. 1967. Т. 22 (автордаш); Голографический интерференционный контроль асферических поверхностей // Оптико-механическая пром-сть. 1971. № 4; Голографические методы контроля асферических поверхностей // Оптико-механическая пром-сть. 1979. № 4 (автордаш.).

МОСТАФИН Лотфулла (19 йөз ахыры — 20 йөзнен 1 нче яртысы), график. Беренче татар карикатура рәссамы. 1906–07 елларда Оренбург шәһәрәндә чыккан татар сатирик «Карчыга» ж-лындагы рәсемнәр авторы. Рәсемнәрен «Камчы» тәхәллүсе һәм «Л.Ф.» инициаллары б-н имзалаган (фаразлауларча).

Әд.: Га й н у л л и н М.Х. Татарская литература и публицистика начала XX века. К., 1983; Ч е р в о н н а я С.М. Искусство Татарии: История изобразительного искусства и архитектуры с древнейших времён до 1917 года. М., 1987.

МОСТАФИН Михаил Андреевич (Мөдәррис Идрис улы) (15.11.1916, Саратов губ., хәзер Пенза өлкәсе, Неверкин р-ны Карновар а. — 9.4.1987, шунда ук), Сов. Союзы Герое (26.10.1944), гв. капитаны. Энгельс очучылар хәрби авиация мәктәбен (1941) тәмамлый. Вольск шәһәрндә «Комсомолец» з-дында слесарь булып эшли. 1937 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нче декабрнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 165 нче гв. штурм авиациясе полкында взвод командиры (2 нче Һава армиясендә 10 нчы гв. штурм авиациясе дивизиясе), 1 нче Украина фронты гаскәрләре составында Курск шәһәре һәм Днепр елгасы буенда барган сугышларда (икесе дә — 1943), Ровно-Луцк (1944), Сандомир-Силезия, Берлин һәм Прага (барысы да — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең мартына дошман объектларына һөжүм итү өчен 98 сугышчан очыш ясый. Сугыштан соң СССР Хәрби Һава көчләрендә хезмәтен давам итә. 1958 елдан запаста. Вольск шәһәрндә балык пунктында директор булып эшли. Ленин ордены, Кызыл Байрак, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Р у м я н ц е в Н.М. Люди легендарного подвига. Саратов, 1968; А н д р е е в С.А. Совершенное имя бессмертно. М., 1976; Герои и подвиги. Саратов, 1984. Кн. 6.

М.З.Хәбибуллин.

МОСТАФИН Мөдәррис Мөжип улы (14.12.1923, Минзәлә кантоны Мөслим а.), журналист, ТАССР, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1967, 1978). Казан пед. ин-тының тарих ф-тын (1952), Горький Югары партия мәктәбен (1948) тәмамлый. 1941 елдан Мөслим р-нының «Күмәк хужалык» г-тасы мөхәррире. 1943–83 тә (бүленеп) «Социалистик Татарстан» г-сында эшли: партия тормышы, пропаганда һәм агитация, авыл хужалыгы бүлекләре мөдире. 1952–53 тә КПССның Чистай район ком-тының «Сталин байрагы» г-тасы мөхәррире, 1953–54, 1959 да КПССның Татарстан өлкә ком-ты каршындагы Партия тарихы ин-ты хезмәткәре. Язмаларының төп темасы — Татарстанның социаль-икътисади һәм ижтимагый-сәясәт үсеше. М.ның язмалары, респ-ка газеталарынан тыш, «Казан утлары», «Азат хатын», «Татарстан коммунисты» ж-лларында басылса. «Колхозның яш хужалары» (1951), «Ышаныч» (1967) һ.б. очерклар жыентыклары авторы. Ижтимагый-сәясәт һәм магур әдәбият әсәрләрен татар теленә тәржемә итә.

Әд.: Без Мөслим балалары. К., 2006.

МОСТАФИН Мөсәгыйт (25.9.1909, Самара губ., Бөгелмә өязе Бәйрәк а. — 6.12.1941), язучы. Балалар өчен язылган «Очрашу» (1931), «Үсү» (1931) хикәяләр жыентыклары авторы. 1941 елның августында үзе теләп фронтка китә, сугышта һәлак була.

Әд.: Да у т о в Р.Н., Ну ру л л и н а Н.Б. Совет Татарстаны язучылары: Биобиблиогр. белешмә.

К., 1986; Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МОСТАФИН Муллаура Хәмзә улы (28.3.1932, Мамадыш р-ны Көек-Ерыкса а. — 17.8.2007, Минзәлә ш.), режиссёр, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1968). Татар театр техникумын (1947), Дәүләт театр сәнгате ин-тының режиссёрлык ф-тын (Мәскәү, 1956, Ю.А.Завадский курсы) тәмамлый. Минзәлә татар драма театрына чакырып алына, 1966–82 елларда баш режиссёр. М.ның «Галиябану» (М.Фәйзи) пьесасы буенча куйган беренче спектакле театр жәмәгәтчеләге тарафыннан хуплау таба һәм Мәскәүдә уздырылган Татар әдәбияты һәм сәнгате декадасы программасына кертелә, анда ул, «жанлы һәм кызык» спектакль буларак, югары бәяләнә. Спектакльнең шартлы-фольклор формасы да актёрга үз геройларының рухи доньясын ачарга комачауламый. М. Минзәлә театры сәхнәсендә 60 тан артык спектакль куя. С.Шәкүровның «Уракчы кыз», М.Кәримнән «Айгөл иле», Ә.Баянның «Гыйкәл», Ю.Әминевнән «Минем жаннатем», Ә.Гаффарның «Язлар моңы», «Соңгы ләкләк», А.Баһаветдиновның «Соңгы кара кош», Г.Ахуновның «Ардуан батыр», Х.Вахитның «Хыянәт», «Сәер кеше», С.Кайтовның «Ана йөрәге», Р.Хәмиднән «Язмышлар хәл ителгәндә», А.Д.Салынскийның «Мария», Н.П.Анкиловның «Мин — солдат хатыны» («Солдатская вдова») әсәрләре буенча куйган спектакльләре югары гражданлык хисе, заманча теманың тирән ачылуы ягынан билгеләп үтәләр. К.Тинчуринның «Зәңгәр шәл», Г.Насырийның «Алтын көз», «Күңел дәфтәре», Т.Гыйззәтнән «Наёмщик», З.Шаһиморатовның «Хәят», Х.Сафинаның «Жыр дөвәм итә» әсәрләре буенча куйган муз.-драматик спектакльләре романтик башлангычның конкуреш төгәлләгә һәм психол. тулылык б-н нәфис үрелеп баруы ягынан аерылып тора. М. чит ил һ.б. милләт драматурглары әсәрләренә дә еш мөрәҗәгать итә. Алар арасында аеруча зур әһәмияткә ия булган күлмәк спектакльләре — «Шайтан шәкерте» («Ученик дьявола», Б.Шоу), «Иң гади кеше» («Обыкновенный человек», Б.Нушич), «Кара бүре» («Чёрный волк», Н.М.Арбан), «Хәйлекәр Бадамша» («Хитрый Бадамша», Ц.Шагжин), «Сылу кызлар» (К.Шынгытбаев, К.Байсәетов). Театрның сәнгать житәкчесе буларак, актёрларның осталькларын үстерү күнәшендә пед. эшчәнлек алып бара, репертуарны яңартырга омтыла, респ-каның әйдәп баручы драматурглары б-н тыгыз элемәттә тора. М.ның югары поэтик рух б-н сугарылган, тормышны, халык йолаларын яхшы белүе б-н аерылып торган спектакльләре тамашачы ихтияжын күздә тотып үеүлә, респ-каның театр сәнгате үсешенә зур өлеш кертә. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Минзәлә татар драма театры: Буклет. К., 1985; Г ы й м р а н о в а Д. Сабир Өметбаев исемдәге Минзәлә татар дәүләт театры. К., 2007.

Д.Ә.Гыйрванова.

МОСТАФИН Рафаэль Әхмәт улы (14.5.1931, Баулы р-ны Баулы пос. — 14.4.2011, Казан), әдәбият белгече, әдәбият танкыйтьчесе, филол. фән. канд. (1971), ТАССРның атказ. мә-

М.А. Мостафин.

Р.Ə. Мостафин.

дәбият хезмәткәре (1985). Казан ун-тын тәмамлый (1954). 1961–63 елларда Казан телевидение студиясенә әдәбият-сәнгать программалары мөхәррире, 1965–69 да «Казан утлары» ж-лының баш мөхәррире, 1978–91 да Казан ун-тында укыта, 1991–97 да «Татарстан» ж-лы баш мөхәррире, 1997–2001 да «Казанские ведомости» г-тасының әдәбият һәм сәнгать бүлеге мөдире, 2001 еңн кабат «Татарстан» ж-лында. М.Жәлилнән тормышына һәм ижатына багышланган «Әзләну дөвәм итә» («Поиск продолжается», 1965, автордаш), «Герой шагыйрь эзләреннән» («По следам поэта-героя», М., 1971), «Өзелгән жыр эзеннән» (1974), «Муса Жәлил» («Муса Джалиль», 1986) китаплары авторы. Хәзерге татар әдәбияты, милли әдәбиятларның үзара багытылу мәсьәләләре, әдәби тәрҗемәгә багышланган мәкалә һәм рецензияләр авторы. Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. бүлеге (1976), ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүлеге лауреаты (2006). «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Кабан күле серләре. К., 1990; Казан и её слободы. К., 2001 (автордаш); Репрессияләнган татар әдилләре. К., 2009; О времени, о жизни, о себе. К., 2002; Силуэты: Литературные портреты писателей Татарстана. К., 2006.

Әд.: Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МОСТАФИН Рәис Рәүф улы (23.10.1980, Оренбург өлкәсенә Переволоцкий р-ны Алмалы а.), РФ Герое (11.7.2000), рядовой. 50 нче номерлы һөнәри-техник уч-шене (Оренбург өлкәсенә Кичкас пос.) тәмамлый. 1998 елдан РФ Эчке эшләр министрлыгының Төньяк Кавказдагы эчке гаскәрләрендә, 8 нче махсус бригада пулемётчыгы. 2000 нең 27 гыйнварында Төньяк Кавказда террорчыларга каршы операция барышында батырлык күрсәтә: Грозный шәһәрн штурмлаганда, подразделение составында мәктәпне азат итүдә катнаша, берничә террорчыны юк итә, тоткынлыкка элгә, граната б-н каршы якның штабын шартлата; Россия бригадасы подразделениеләре һөжүм вакытында, пулемёттан атып, аларга ярдәм күрсәтә. 2000 нн запаста. Бөтенроссия сугыш һәм хәрби конфликтлар инвалидлары ижтимагый оешмасының Оренбург төбәк бүлегендә эшли. Медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: И в а н о в А.А. Герои Российской Федерации = Россия Федерациясе Геройлары. К., 2012, 105–106 бб.

МОСТАФИН Рәшит Шәкүр улы (6.1.1946, Казан), баянчы, педагог, ТАССРның халык

артисты (1986). Казан мәдәният ин-тын төмәмлы (1976). 1964–76 елларда баянчы, бер үк вакытта, 1976 дан, оркестр жигәкчесе, 1998 дән ТР Дәүләт Жыр һәм био ансамбленең баш дирижеры. Татарстан баянчылары арасында әйдәп баручы һәм татар көйләрен яхшы интерпретацияләүче музыкантларның берсе. Селист-баянчы буларак, М. югары профессиональгә, үзенчәлекле, табиғый музыкальгә б-н зур башкару осталыгының гармониясе һәм милли муз. фольклор өлкәсендә тирән белемле булуы б-н аерылып тора. Аның репертуарын татар халык көйләре, татар композиторлары әсәрләре, халык музыкасы тәшкил итә. М. жигәкчелендә Жыр һәм био ансамбленең югары проф. дәрәжәдәге оркестры оеша. Башкаручы һәм оркестр жигәкчесе буларак, М. татар музыкасын, Идел бие һәм Урал алды халыклары музыкасын актив пропагандалый. Жыр һәм био ансамбле программасы өчен оркестр аранжировкалары, халык жырларына, баян өчен әсәрләргә, башлыча, жыр һәм биоләргә хор эшкәртмәләре авторы («Казан кызлары биюсе», «Канатлы яшьлек», «Аудак өй», «Корбан бәйрәме», «Каз өмәсе», «Идел», «Әни» һ.б.) буларак таныла. Россиянең төрле төбәкләрендә яшәүче татарларның муз. фольклорын жыю б-н шөгьлләнә. Радио һәм телевиденидә соло концертлары һәм әйдәп баручы башкаручылар б-н чыгышлар ясей; солист һәм оркестр жигәкчесе буларак, ТР Жыр һәм био ансамбленең программаларын әзерләүдә катнаша. Россия буйлап һәм чит илләрдә (Италия, Сенегал, Нигерия, Тунис, Йәмән, Гыйрак, Япония, Германия, Франция, Бөекбритания, Финляндия, Мисыр, Португалия, Испания, Бельгия, Бенин һ.б.) гастрольләрдә була. Халыкара, Бөтенсоюз һәм Бөтенроссия музыкант-башкаручылар һәм ижат коллективлары смотрлары, конкурслары һәм фестивальләре лауреаты.

Р.И.Мостафин.

МОСТАФИН Фәрхәт Әхәт улы (7.9.1950, Мәскәү), спортчы, тренер (грек-рим көрәше), СССРның атказ. спорт остасы (1974), Халыкара категорияле судья (1985), Россиянең атказ. тренеры (2002). Мәскәү өлкә пед. ин-тын төмәмлы (1975). «Зенит» бөтенсоюз ирекле спорт жәмгыятендә тәрбияләнгән, тренеры — В.А.Бурьлин. СССР (1972–74, 1981), Европа (1974, 1976), дөнья (1974–75) чемпионы, И.М.Поддубный исем. приза халыкара турнирларда жиңүче (1973–74, 1977), Олимпия уеннарында бронза медаль ала (1976). 1970–90 да хәрби хезмәттә, бер үк вакытта, 1983–90 да, Мәскәү хәрби округында өлкән тренер. 1990 нан ЦСКА югары спорт осталыгы мәктәбендә тренер (Мәскәү), 1998–2005 тә Россия жыелма командасында тренерлык эшендә. 2005 тән Мәскәү көрәш федерациясе вице-президенты. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МОСТАФИН Шаһинур Сафа (Әхмәтсафа) улы (12.2.1948, Мамадыш р-ны Арташ а.), язучы, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1999). Казан ун-тын төмәмлы (1972). 1968 елдан Мамадыш р-ны «Коммунистик хезмәт өчен» г-тасында әдәби хезмәткәр булып эшли. 1970–82 дә (бүленеп) Кукмара р-ны «Хезмәт даны» г-тасы редакциясендә башта әдәби хезмәткәр, соңрак бүлек мөдире вазифаларын башкара. 1983–88 дә ТАССР Мәдәният министрлыгының фәнни-методик бөйүендә халык ижаты һәм мәдәни-агарту эшләре буюнча баш мөхәррир. 1988–92 дә — СССР, РСФСР Язучылар берлеге Әдәби фондының Татарстан бүлеге директоры. 1992–99 да «Казан утлары» ж-лы редакциясендә хатлар һәм пропаганда бүлеге мөдире. 1999–2005 тә ТР Язучылар берлеге рәисе урынбасары. 2006 дан «Сүз» нәшриятының баш мөхәррире. Документаль проза остасы һәм публицист буларак таныла. Бөек Ватан сугышында һәлак булган героиларны эзләп табу, исемнән халыкка кайтару буюнча зур эш алып бара: «Хәтер яктысы» экспедициясен жигәкч. «Батырлар китабы — Книга Героев» (2000) белемшә басмасының макала авторлары һәм мөхәррирләренә берсе. Документаль-публицистик характердагы «Васыять» (1995), «Хәтер яктысы» (2004) һәм «Яшәү яме» (2006) шигъри повесте, балаларга атап язылган шигърьләре тулланган «Бака кашыгы» (2003), «Яңа меңьеллыкка очыш» (2008) исемле документаль очерклар һәм повестеләр жыентыклары авторы. ТР Журналистлар берлегенә Х.Ямашев исем. бүләге (1982), РФнең М.Ломоносов исем. бүләге (2007) лауреаты.

Әд.: Әдипләребез: Биобиблиогр. белемшәлек. К., 2009. 2 т.

Г.М.Габделхакова.

МОСТАФИН Эдуард (Идик) Госман улы (31.1.1945, БАССРның Калтасы р-ны Кәс а. — 1997), шигъйрь. 1963 елдан Башкортстан һәм Татарстан район газеталары редакцияләрендә эшли. 1968–73 тә М.Горький исем. Әдәбият ин-тында (Мәскәү) укый. Уралда төзүче булып, Чирчик (Үзбәкстан), Нефтекамск, Казан шәһәрләрендә рәссам булып эшли. Тәүге шигърьләре «Беренче карлыгачлар» (1970) күмәк жыентыгында дөнья күрә. «Бишенче фасыл» (1979), «Туасы көн» (1986), «Ут. Көгазы. Каләм» (1992) жыентыклары авторы. М. ижатында драматизм көчле, поэтик теле ассоциацияләргә, метафораларга бай.

Әд.: Әдипләребез: Биобиблиогр. белемшәлек. К., 2009. 2 т.

МОСТАФИН Ямил (Жәмил) Мостафа улы (20.5.1927, БАССРның Чишмә р-ны Усман а.), язучы, БАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1991). Рус телендә ижат итә. Хәрби (Ленинград, 1950) һәм Әдәбият (Мәскәү, 1962) ин-тларын төмәмлы. Хезмәт юлын 1942 елда Тайшет шәһәрәндә Көнчыгыш Себер тимер юлының механика остаханәләрендә башлый. 1950–54 тә Порт-Артур шәһәрәндә (Кытай) хәрби-дингез базасында хезмәт итә. «Спортивная жизнь России» (1960–61), «Юный техник» (1961–63) ж-лларында жаваплы сәркәтип, «Советская Рос-

сия» (1964–71) нәшриятында мөхәррир. 1971–90 да (бүленеп) СССР Язучылар берлегендә эшли. Беренче хикәяләре 1951 дә «Порт-артурең» г-тасында басылып чыга. Әсәрләренә лиризм хас, алар гуманлылык, гражданлык хисләре б-н сугарылган. Аның «Янкан сыртсы» («Янканский перевал», М., 1964), «Кырыс балачак» («Суровое детство», 1968), «Себер мөгжизасы» («Сибирское чудо», М., 1972), «Тере бозлар» («Живые льды», М., 1976) повестеләре Себер тайгаларында үткәргән балачак һәм үсмерлек еллары хатирәләренә, шахес культы чорының авыр ижтимагый-сәяси атмосферасын, репрессия һәм сугыш шартларында кешеләрен аяныч язмышларын, аларның рухи ныклығын, яшәргә омытылышын сурәтләүгә багышлана. «Кыргый» («Дикарка», 1967), «Зәңгәр ат» («Голубая лошадь», 1971) хикәяләрендә героиларның характеры хайваннарга мөнәсәбәтләре аша ачыла. «Күпер» («Мост», М., 1975) повесте һәм «Юл» («Дорога», М., 1985; 2 нче басма, 1989) романы Байкал-Амур магистрален төзүчеләр тормышынан алып яздыла. «Балалайкачы» («Балалаечник», М., 2002) повестендә беренче мөхәббәт темасы яктыртыла. М.ның әсәрләре кыска һәм ачык, үтә тәэсирле һәм ихласлыгы б-н аерылып тора. Ул татар язучыларынан Г.Ахунов, Г.Бәширов, А.Гыйләжөв, башкорт язучыларынан И.Абдуллин, Т.Ахунжанов, Д.Бүләков әсәрләрен рус теленә тәржемә итә. ВЦСПС һәм СССР Язучылар берлеге (1972), ВЛКСМ ҮК һәм СССР Госкомиздат (1972) бүләкләре лауреаты. «Почёт билгесе», «Дуслык» (Кытай) орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Шайтан. Уфа., 2000.

Г.М.Габделхакова.

МОСТАФИНА Алия Фәргәт кызы (30.9.1994, Мәскәү өлкәсенә Егорьев ш.), спортчы (спорт гимнастикасы). Россиянең атказ. спорт остасы (2010). 2000 елдан ЦСКАда (Мәскәү) тәрбияләнгән. 2007 дән Россия жыелма командасы составында чыгыш ясей (тренер — А.С.Александров). Олимпия уеннарында (2012, брусларда күнегүләргә ясау), дөнья чемпионатларында (2010, команда һәм абсолют беренчелектә), 2013 (бүрәнәдә күнегүләргә ясау), Европа чемпионатларында (2010, команда беренчелегендә), 2013 (абсолют беренчелектә, брусларда күнегүләргә ясау), Бөтендөнья жөйге студентлар уеннарында (2013, абсолют һәм команда беренчелекләрендә, брусларда күнегүләргә ясау) жинүче; Дөнья кубогы (2011, брусларда, бүрәнәдә һәм терәк б-н сикерүдә); 2012, команда беренчелегендә) иясе; Олимпия уеннарында (2012, команда беренчелегендә көмеш, ирекле күнегүләргә һәм күптөр ярышларда бронза), дөнья чемпионатларында (2010, көмеш, терәк б-н сикерүдә, брусларда һәм ирекле күнегүләрдә), 2013 (бронза, абсолют беренчелектә, брусларда күнегүләргә ясауда), Европа чемпионатларында (2010, көмеш, бүрәнә һәм брусларда күнегүләргә ясау), 2012 (көмеш, команда беренчелегендә), Бөтендөнья жөйге студентлар уеннарында (2013, көмеш, бүрәнәдә күнегүләргә ясауда),

Донья кубогы (2010, көмеш, бүрәнәдә күнә-гүләр ясауда), 2011 (көмеш, күптөр ярышларда) медальләр ала. Россиянең күп тапкыр чемпионы һәм Россия Кубогы иясе. «Серебряная лань» призы лауреаты (2013). «Дуслык» ордены б-н бүләкләнә.

МОСТА́ФИНА Асия Рафаэль кызы (30.9.1961, Казан), химик, химия фән. д-ры (2008), 1983 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1991 дән РФА КГУ-нең Органик һәм физик химия ин-тында, супрамолекуляр системаларның физик химиясе лаб-ясе мөдире (2008 дән). Хезмәтләре координацион һәм физик химия өлкәсенә, нанотехнологияләргә карый. Куелган электрхимик потенциалга һәм билгеле структуралы субстратларга люминесцент жавап кайтаруга сәләтле молекуляр һәм наноүлчәнешле системалар эшли. «Каликсареннар нигезендәге супрамолекуляр системалар» хезмәте өчен ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2008).

Хезмәт: Синтез трис (в)-дикетон(ов) и изучение их комплекса сообразования с некоторыми ионами переходных металлов // Изв. АН. Сер. хим. 2006. № 11 (автордаш); Внешнесферная ассоциация каликсаренов и других макроциклических лигандов с комплексами металлов как основа конструирования молекулярных устройств // Успехи химии. 2007. Т. 76, № 10 (автордаш).

МОСТА́ФИНА Динә Габделбәр кызы (23.11.1952, Магадан өлкәсе Омсукчан пос.), тарихчы-археограф, тарих фән. канд. (1986). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1975), шунда ук эшли, 1989–2012 елларда татар халкы тарихы каф. доценты, 2013 тән Халыкара мөнәсәбәтләр, тарих һәм көнчыгышны өйрәнү ин-тының документлар һәм архивны өйрәнү каф. мөдире. Рус писцовый кенәгәләрен, ш.и. Казан һәм Зөя өязләренә караган кенәгәләрен өйрәнү һәм бастырып чыгаруга зур өлеш кертә. Урта Идел буеның 16–18 йөзләрдәге социаль-иқтисади һәм сәяси тарихына караган чыганаclarны өйрәнү һәм археографиягә багышланган фундаменталь басмалар авторы: «Казан өязенең 1647–1656 еллардагы писцовый кенәгәсе» («Писцовая книга Казанского уезда 1647–1653 годов», М., 2001), «1646–52 еллардагы теркәү материаллары буенча Зөя өязенең исемлек кенәгәсе» («Перечневая книга Свяжского уезда: По материалам писцового описания 1646–1652 годов», 2004); «Казан һәм Казан өязенең 1565–1568 еллардагы теркәү тасвирламасы» («Писцовое описание Казани и Казанского уезда 1565–1568 годов», 2006), «Россиянең Нугай Урдасы б-н элементләре турында илчлек кенәгәләре. 1551–1561 еллар» («Посольские книги по связям России с Ногайской Ордой. 1551–1561 гг.», 2006). Медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

МОСТА́ФИНОВ Әхмәт Нурмөхәммәт улы (25.5.1904, Тамбов губ. Спәс өязе, хәзәр Мордва Респ-касы Торбеевка р-ны Сыркыды а. — 22.10.1963, Мәскеу), геолог-нефтьче, геол.-минерал. фән. д-ры (1960), Соц. Хезмәт Герое (1948). Әзәрбайжан нефть ин-тын тәмамлый (1932). Баку һәм Краснодар нефть промыселларында эшли. 1941 елдан «Богы-

рысланнефть» трестында баш геолог, 1943 тән «Куйбышевнефть»тә, 1952 дән СССР Нефть сәнәгәте министрлыгының геология идарәсе башлыгы урынбасары, 1957 дән СССР Госпланында нефть һәм газ сәнәгәте бүлегә башлыгы урынбасары, 1961 дән Геол. һәм янучан казылмаларны эшкәртү ин-ты директоры. М. Идел-Урал нефть-газлы өлкәдә, ш.и. Татарстанда һәм Төньяк Каспий буенда нефть һәм газ чыганаclarы таралуның төп закончалыкларын билгели. СССРның көнчыгыш районнарындагы девон утырмаларында нефть чыганаclarын эзләвә һәм ачуы өчен, СССР Дәүләт бүләгенә лаек була (1946, 1954).

Хезмәт: Нефтеносность девонских и каменноугольных отложений Куйбышевского Поволжья. М., 1958 (автордаш).

Әд.: Мелуа А.И. Геологи и горные инженеры России. М.-СПб., 2000.

МОСТО́КОВ Илдус Шәйхелислам улы (6.3.1928, Казан), конструктор, Соц. Хезмәт Герое (1980), техник фән. канд. (1978), РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1986), Казан техник ун-тының шәрәфле профессору (2004), ТР ФАнең шәрәфле әгъзасы (2007). Казан механика-технол. техникумын (1947) һәм Казан авиация ин-тын (1955) тәмамлый. 1947–52 елларда «Казэнерго»ның район идарәсендә эшли. 1955 тән Авиация сәнәгәте министрлыгының 294 нче Тәжрибә-конструкторлык бюросында (СКБ), лаб. башлыгы (1957–58), бүлек житәкчесе һәм баш конструкторы (1958 дән); 1960 тан СКБ башлыгы, 1962 дән СССР Радиосәнәгәт министрлыгының шул ук СКБдан үзгәртелгән 334 нче фәнни-тикшеренү ин-ты (1988 дән Казан радиоэлектроника фәнни-тикшеренү ин-ты) башлыгы, директоры һәм ген. конструкторы (1962–88), фәнни консультанты (1989–95), шәрәфле директоры (1995 тән). М. житәкчелегендә институт хәрби техникада кулланыла торган радиолокацион бердәм тану системасын төзү буенча илнең баш пр-тисенә әверелә. Хезмәтләре радиотехник системалар һәм махсус максатлардагы апаратура төзелешенә карый. 75 фәнни хезмәт авторы. Уйлап табуга 24 авторлык таныклыгы бар. «Татарстан геройлары» ижтимагый оешмасы рәисе (1999 дан). ТАССР ЮС депутаты (1980–85). Россия Хәрби-тарихи фәннәр академиясе академигы, Россия Хәрби фәннәр академиясе мөхбир әгъзасы. Казанның мактаулы гражданы. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Татарстан Республикасы алдындагы казанлылары өчен» орденнары, медальләр, «СССРның мактаулы радисты» билгесе, ТАССР, ТР ЮС Президиумнарының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Әд.: Герон Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МОТАЫ́Р Яхъя (19 йөз ахыры — 20 йөзнен 1 нче яртысы), хаттат. Казанда эшли. Мәрҗани мәчетенең 20 йөз башы уникаль «атаклы шәмаиле» авторы (ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә саклана). Әсәр пыяла өслектә майлы буяу, алтын һәм көмеш фольга кулланып ижат ителгән. Шәмаилең сәнгати кыйммә-

Ә.Н.Мостафинов.

И.Ш.Мостюков.

те М.ны хаттатчылыкны югары проф. сәнгать дәрәҗәсенә күтәргән талантлы осталар исәбенә кертергә мөмкинлек бирә. Декоратив бизәлеш композициясендә татар халык сәнгәтенә хас төрле стильләштерелгән чәңкәләренә борма-борма сузылган сабакка тезү алымы кулланылган; болгарлар заманыннан популяр булган спиральсыман орнамент мотивлары сөлес язуйындагы гәрәп хәрәфләрен органик бизәкли. Аларның михраб уемындагы композициясе чалма сурәте — суфи берадәрлекләреннән берсенә символы б-н төгәлләнә. Нур чәчүчә чалмадан остәрәк, күлгәсыман фонда, болгар-татарлардагы «тормыш агачы»ндагы кебек ботаклар б-н татар

Я. Моталыр. «Кеше саулығы — телне саклауда» шәмаиле. Пыяла, майлы буяу, фольга. 20 йөз башы. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

халкы символы буларак танылган лалә мотивы сурәтләнә. Суфичылык йогынтысы шәмаилдә язылган «Кешенең саулығы — телне саклауда» әйтемендә чагыла; бу сүзләр, тикшеренүчеләр фикеренчә, Нәкышбәндийә берадәрлегенә күнәлдән әйтәләр торган зикере б-н бәйлә. Фондагы кара, зәңгәр һәм алтын-сары төсләргә көрән-кызыл төсмер һәм ялтыравык фольга бөрчәкләре өстәлү шәмаилнең төсләр тулланмасына нефислек бирә. Шәмаилнең симметрияле композициясе төрле билгә үрнәкләре һәм символлик эчтәлек б-н бергә ана серле мәгънә өсти.

Әд.: Валеева-Сулейманова Г.Ф., Шагеева Р.Г. Декоративно-прикладное искусство Казанских татар. М., 1990; Шамсутов Р.И. Слово и образ в татарском шәмаиле: От прошлого до настоящего. К., 2003.

Г.Ф.Валеева-Сөләймәнова.

МОТЭ́НКО Борис Натанович (23.7.1930, Украина ССР, Винница өлкәсе Погребище а.), инженер-электромеханик, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1984), техник фән. канд. (1970), РСФСРның атказ. уйлап табучысы

Г.М. Мотыйгуллин.

Р.Ф. Мотыйгуллина.

(1991). Киев политехник ин-тын тәмамлый (1952). «КОМЗ» АЖнең «Фотон» Үзәк КБ-сында эшли, бүлек (1965–74), тармак лаб-ясе (1974–76), Тәжрибә КБ (1976–82), бүлекчә башлыгы — юнәлешнең баш конструкторы (1982–95); әйдәп баручы инженер-конструктор (1995 тән). Хезмәтләре оптик-электрон системалар, астрофизика аппаратурасы, төрле максаттагы лазер жайланмалары төзүгә карый. Дәүләт бүләге приборлар төзү өлкәсендәге хезмәтләре өчен бирелә. 105 фәнни хезмәт авторы. Уйлап табуга 53 авторлык таныклыгы бар.

МОТИНА Людмила Ивановна (20.6.1951, Әлмәт ш.), икътисадчы, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2012), икътисад фән. канд. (1999), ТРның атказ. нефтьчесе (2003). Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгате ин-тын тәмамлый (1975). ТатНИПИнефтьтә эшли, директор урынбасары (1996 дан). Хезмәтләре нефть чыганаclarы эшкәртүгән икътисади мәсьәләләренә карый. Дәүләт бүләге «Татнефть» АЖнең ресурслар базасын үстерү технологияләре һәм алымнары комплексының фәнни нигезләре һәм сәнәгаттә кулланышка кергү» хезмәтендә катнашуы өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

МОТОЦИКЛ СПОРТЫ, спортның техник төре, махсус трассаларда, юлларда һәм юллардан чытта, юл яисә спорт мотоцикларында узышу; мотоцикларның һәр классы өчен аерым уздырыла. М.с.на шосседә туры һәм түгәрәк буенча узышлар (1,5 км дан озынрак йомык трассада), мотокросс (1,5 км дан 5 км га кадәрле йомык түгәрәк трасса буенча табигый каршылыклы урыннар буенча узышлар), мотоциклда күп төр ярышлар, күпкөнлек мотоцикл ярышлары (эндуро), стадионның шлаклы һәм бозлы юллары буенча треклы узышлар (спидвей), жирдәге юллар буенча ипподром узышлары, фигуралы йөртү, рекорд куюга махсус йөрешләр, туплы уеннар (мотобол) керә. Казанда спорт төре буларак 1939 елдан республика Автомотоклубында (1937 дә оештырыла, Чистайда ф-лы бар) үсеш ала. 1940–50 елларда Автомотоклуб, «Искра», «Локомотив», «Урожай», «Красное Знамя», «Наука» ирпекле спорт жәмгыятьләре хәрбиләштерелгән жәйге һәм кышкы мотокросслар, республика шәһәрләре һәм районнары буенча мотоузышлар, мотоциклларда фигуралы йөрү буенча ярышлар, ипподром узышлары үткәрәләр. Казанның жыелма командасы Казан, Ижевск, Уфа, Чабаксар шәһәрләрендәгә шәхси-команда ярыш-

ларында (1947) медаль (2 нче урын), ТАССР жыелма командасы РСФСР беренчелекләрендә (1949, 1950) медаль (2 нче урын) ала. 1960 еллардан М.с. ДОСААФның Татарстан өлкә оешмасының (1991 дән Россия оборона спорт-техник оешмасының (ОСТО) Татарстан бүлгәе — ТРОСТОсы Казан, Яшел Үзән, Бөгелмә, Чаллы һ.б. шәһәрләрдәге коллективларында һәм спорт-техник клубларында жәелдерелә. Татарстанның иң яхшы спортчылары, РСФСР, СССР чемпионатлары этапларында жиңүчеләр һәм медаль алучылар: 1950 елларда шоссә (туры һәм түгәрәк буйлап) узышлары, гадәти мотокросслар буенча — А.С.Андрянов, В.Б.Бикеев, И.А.Габидуллин, Г.Гиеров, Н.М.Кузнецов, Л.Липатов, Э.Ногманов, С.Петрухин, А.А.Суражская, А.Ташлыков; 1960–80 елларда боз спидвәе буенча — Е.Афонин, В.Бодрецов, Л.Захматов, Л.Колесников; эндуро һәм мотокросс буенча — И.И.Кокшагин (берничә тапкыр РСФСР чемпионы, РСФСР халыкларының 8 нче Спартакиадаһы чемпионы, 1983); мотокросс буенча — Ф.Т.Бәдретдинов, И.В.Бударин, И.Зайцев, В.Тарасов, А.Фролов (РСФСР чемпионатларында көмеш медаль алучылар, 1980), С.В.Черныш (СССР чемпионатында бронза медаль алучы, 1988). 2000 елдан Казан шәһәрәндәге ТРОСТОсы Идел бие р-н советының «Приволжанин» спорт-техник клубы — берничә тапкыр Идел бие һәм Урал шәһәрләре кубогы, Россиянең кышкы Кубогы иясе, Идел бие р-нының хахимият башлыгы призына ярышларда (1989 дан уздырыла) жиңүче. Иң яхшы спортчылар — Н.О.Береснев, К.С.Лефанов, А.Э.Флегонтов.

«МОТЫЙГИЯ», Уральск шәһәрәндәге 1 нче (Кызыл) мәчет каршындагы мәдрәсә. 19 йөз уртасыннан эшли, мөдәррис М.Төхфәтуллин исеме б-н атала, ул «М.» мәдрәсәсен 1870 еллар уртасыннан 1918 гә кадәр житәкли. Эшләвенә беренче ун елында мәдрәсә иске ысуллы була, ләкин мөселман хокукы һәм гарәп теле укытуның югары дәрәжәсе һәм яхшы шартлары б-н аерылып тора; 10 лап укытучы эшли. 1890 еллар уртасыннан шәкертләр рус сыйныфында 3 ел мәжбүри укыйлар. 1903 тән М.Төхфәтуллинның улы *К.Мотыйгий* «М.» мәдрәсәсендә укыта башлагач, янча укыту ысуллары киң кулланыла башлый. 1903–05 тә мәдрәсәдә *«Гыйльми мәҗлес»* исемле әдәби жәмгыять эшли, кулъязма журналлар басыла. 1896–1906 да «М.» дә Г.Тукай укый, 1904 тән бер үк вакытта укыта. Мәдрәсәне тәмамлаучылар арасында — *М.Чуланый*, *Г.Кариев*.

Әд.: Нуруллин И.З. Тукай. М., 1977.

МОТЫЙГУЛЛИН Габдулла Мотыйгулла улы (11.9.1923, Мамадыш кантоны Түбән Саурыш а. — 27.1.1988, Саба р-ны Байлар Сабасы а.), Дан орденының тулы кавалеры (5.5.1944, 1.8.1944, 15.5.1946), гв. сержанты. Туган авылында колхозда эшли. 1942 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 ен гыйнварыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 92 нче гв. укчы полкының снайперы, отделеңне командиры (5 нче гв. армиясенә 97 нче гв. укчы дивизиясе). Воронеж, Дала, 1 нче

һәм 2 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Курск сугышында (1943), Кировоград, Умань-Ботошани (икесе дә — 1944), Сандомир-Силезия, Түбән Силезия, Югары Силезия һәм Берлин һөҗүм операцияләрендә (барысы да — 1945) катнаша. 1944 ен 4–5 апрелдә Тархановка (Николаев өлкәсе) авылы янындагы (снайпер винтовкасынан 11 гитлерчыны юк итә); 1944 ен 2–5 маенда Аснашень (Молдовия ССР) авылы тирәсендә (дошманның 10 солдатын юк итә); 1944 ен 17 августында Висла елгасының сул ярындагы Сандомир (Польша) шәһәре янындагы (аның житәкчелегендә отделеңне дошманның контрһөҗүмне кире кайтарганда 20 дән артык солдатын юк итә) сугышларда батырлык күрсәтә. 1946 да демобилизацияләнә. Совхоз (Байлар Сабасы) бригадиры булып эшли. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Андреев Г.И., Вакуров И.Д. Солдатская слава. М., 1981; Полные кавалеры ордена Славы — наши земляки. К., 1986; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллина.

МОТЫЙГУЛЛИН Равил Хәйдәр улы (17.2.1952, Самара өлкәсенә Келәүле р-ны, хәзер Камышлы р-ны Яңа Усман а.), геолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2009), РФнең 3 нче класслы Дәүләт киңәшчесе, ТРның атказ. геологы (2009), РФнең мактаулы жир асты байлыктары разведчыгы (2000). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1974), Карелия комплекслы геол. разведка экспедициясендә (Петрозаводск ш.) эшли. 1990 елдан Казанның геол. оешмаларында. 2005 тән Татарстан Респ-касының Жир асты байлыктары идарәсе башлыгы. Дәүләт бүләге нефть чыганаclarын эзләүгән комплекслы алымнарын кулланып, ТРның көнбатыш өлешендә нефть перспективаларын бәяләү турындагы хезмәте өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

МОТЫЙГУЛЛИНА Рузия Гиният кызы (3.3.1950, Әлки р-ны Югары Әлки а.), драма актрисасы, ТССРның халык артисты (1991), РФнең атказ. артисты (2001). 1974 елда Казан театр уч-щесен тәмамлый һәм Татар акад. театры труппасына эшкә килә. Чибәрлеге, хис-тойгыларга байлыгы б-н М. Марийка («Солдат хатыны», Н.П.Анкилов), Росита («Канлы күлгәләр», Г.А.Боровик), Айсылу («Ташкыннар», Т.Гыйззәт) кебек беренче рольләрендә үк үзен таныттыра ирешә. Зәри-мә образында («Китәм инде», Р.Хәмид) актрисаның драматик характер асылына тирән үтәп керә белүе күренә. М. тарафыннан ижат ителгән аеруча игътибарга лаек образларның берсе — Лариса («Бирнәсез кыз», А.Н.Островский). Әлегә спектакльдә актрисаның ачык, йомшак күңелле, эчкерсез героинясы кешене ниндидер бер «әйбер» кебек сату-алуга корылган дөньяны олы фажиға буларак кабул итә. М. башкаруында Шәмсегайяң роле («Өч аршын жир», А.Гыйләжәв) психол. анализ тирәнлегә б-н аерылып тора. Тышкы сурәтләнү чараларын мул кулланмый гына, актриса газиз туган жереннән аерылып китәрәк мәжбүр ителгән хатынның газәпләрен бөтен нечкәлекләре б-н ача. М. төрле яшәтгә,

Р.Б. Мотыйгуллина Шәмсия ролендә («Күрәзә», З.Хәким; Хәнов ролендә – Ә.Шакиров).

төрле характерлы хатын-кыз рольләрен башкара: Зөләйха (Г.Исхакыйның шул исем. әсәре буенча), Галимәбану («Галиябану», М.Фәйзи), Шәфәк («Ай тотылган төндә», М.Кәрим), Наталья («Илгизәр + Вера», Т.Миңнуллин), Ләйсән («Ләйсән ире Хәсән», Ю.Сафиуллин), Андже («Болян-Патша», К.Гоцци), Беатриче («Ике хужаның хезмәтчесе», К.Гольдони), Кәрим («Курчак туге», М.Гыйләжөв, Р.Хәмид; Г.Исхакый әсәре буенча), Ханума (А.Цагарелиның шул исем. әсәре буенча), Саяр («Искән жилләр көенә», З.Хәким), Бибикамал («Go! Баламишкин», Ф.Бүләков) һ.б.

Әд.: Г.Камал театры артистлары: Биографик белешмәлек. К., 2005.

И.И.Илялова.

МОТЫЙГЫЙ Камил Мотыйгулла улы (чын фамилиясе һәм исеме Төхфәтуллин Камил) (25.2.1883, Уральск өлкәсенә Уральск ш., хәзер Казакъстан Респ.-касы — 26.1.1941, Казан), жырчы (баритон), журналист, нашир, жырлар авторы. Г.М.Кайбицканың абыйсы. «Мотыйгия» мәдрәсәсендә, 1900–02 елларда Каһирәдә «әл-Әзһәр» ун-тында (Мисыр) укый. 1902–07 дә «Мотыйгия» мәдрәсәсендә укыта, Г.Тукайның дөньяга карашы һәм аның шагыйрь булып формалашуында мөһим роль уйный. 1905–07 дә «әл-Гаср әл-жәдид», «Уклар» ж-ларын, «Фикер» г-тасын нигезләуче, аларның нашире һәм мөхәррире, «Уралец» (1906 дан — «Уральск көндәлеге») г-тасының нашире. «Яна тормыш» г-тасын оештыручыларның берсе (1907–09). 1909–17 дә концерт эшчәнлеген алып бара. 1917 дә хәрби хезмәткә алына һәм Петроградка Главнопочтамтка контролёр булып жиберелә, 1918 дә «Ярлы халык» г-тасының мөхәррире. 1918 нең мартынан Самара шәһәрәндә «Кинәш» г-тасы мөхәррире. Самараны ак чехлар басып алганнан соң, *Учредительлар жыены эгъзалары комитеты* (КОМУЧ) хөкүмәте каршында чыгып килгән «Безнең фикер» г-тасы б-н хезмәттәшлек итә, шуның өчен соңынан берничә тапкыр акгвардиячеләр б-н эш йортүдә гаепләнә. Самара шәһәре азат ителгәннән соң «Яна көч» г-тасы хезмәткәре. 1919 дан соң Уральск шәһәрәндә «Ихтиял байрагы» (1919), «Яна фикер» (1920) г-талары мөхәррире. Соңрак ВКП(б)дан чыгарыла. 1924 тән Казанның «Гажур» нәшриятында консультант һәм ТАССР Халык мәгарифе ком-тында тәржемәче, бер үк вакытта,

1925–29 да, концертлар б-н чыгышлар ясай. 1930 елларда әдәби ижат б-н шөгыйләнә башлый. М.ның «Шайтан өне», «Көрәш» пьесалары татар театры сәхнәләрендә куела.

Беренче проф. татар эстрадасы башкаручысы; аның репертуарына халык жырлары, Г.Тукай, Н.Думаи һ.б.ның шигырьләренә ижат иткән үз жырлары керә. Нота грамотасын белмәү сәбәплә, рев-ция чорында башкарган беренче жырлары 1919 да Саратов шәһәрәндә проф. Л.Рудольф тарафынан яздырыла. Татар халкы арасында «Ай былбылым» (Н.Исәнбәт шигырен М. гарәп көенә сала) һәм Г.Тукай шигыренә язылган «Пар ат» жырлары киң тарала.

Әсәр.: Бәхетле Мәрәм. СПб., 1903; Тозак (пьеса). К., 1932.

Әд.: Даутов К. Нашир һәм жырчы // Мирас. 2003. № 2; Нуруллин И.З. Тукай. М., 1977; Тухфатуллин Ф.К. Камил Мотыйги. К., 1992.

МОХНАТКИН Михаил Гурьевич (21.11.1955, Ульянов өлкәсенә Тирәнкул р-ны Новая Жизнь пос.), инженер-технолог, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2007). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлай (1977). 1977–91 еллардан һәм 1995 тән «ТүбәнКамашин» АЖдә инженер-лаборант, үзәк завод лаб-ясендә башлык урынбасары, цех башлыгы, производство-диспетчерлык бүлегендә өлкән диспетчер, директор урынбасары, баш технолог, йөк машиналары шиннары заводы директоры (2007 дән). 1991–95 тә Чаллы шәһәрәнен төрле пр-тиеләрдә. Дәүләт бүлгә «Түбән-камашин» АЖнең көндөшлеккә сәләтле радиаль шиннар житештерү технологиясен камилләштерү максатында яңа төр материаллар эшләү һәм үзләштерүдә катнашканы өчен бирелә.

МОХНАТКИНА Елена Гордеевна (16.1.1955, Лениногорск ш.), инженер-технолог, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2007). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң (1977), «Татнефть-Нефтехим» ЖЧЖ идарәче компаниясендә: инженер-лаборант, тикшерү секторы башлыгы, өйдәп баручы инженер-технолог, бүлек башлыгы, заводның үзәк лаб-ясе башлыгы, «Кама» фонни-техник үзәге» ЖЧЖнең баш химигы, чимал һәм материаллар рецептурасы идарәсендә баш технолог. Уйлап табуга патенты бар. Дәүләт бүлгә «Түбәнкамашин» АЖдә көндөшлеккә сәләтле радиаль шиннар житештерү технологиясен камилләштерү максатында сыйфатлы яңа материалларны үзләштерү һәм эшләүдә катнашканы өчен бирелә.

МОХОВ Василий Иванович (13.2.1888, Казан губ., Спас өязе Гоголиха а. — ?), революционер хәрәкәттә катнашучы. Социалист-революционерлар партиясе әгъзасы. 1905–06 елларда Спас өязе крәстияннәре кузгалышында, террорчылык актларында катнаша. 1909 да Иркутск губернасына мәңгелек сөргенгә жиберелә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң Спас өязенә кире кайта. 1917 нең май–июль айларында Мораса волюст башкарма ком-ты рәисе, Спас өязенә 3 нче участкагы милиция башлыгы (Ромодан а.) Крәстияннәренә алпавытлар милкен көч кулланып тартып алырга өнди. 24 июньдә делегат-

ларның өяз съездында өяз комиссары итеп сайлана, өмма губерна комиссары съезд карарын кабул итми. 1917 елгы июль кризисынан соң кулга алына, 1917 нең 14 сентябрәндә Казан губернасы крәстияннәре съезды таләбе б-н иректә чыгарыла. 24 сентябрьдә Спас өязе съездында яңа өяз комиссары итеп сайлана. Совет хакимиятен хуплай. 8 ноябрьдә губерна комис-ты рәисе итеп билгеләнә. 1917 нең декабрәнен 1918 нең июленә кадәр Казан губернасы Эшче, солдат һәм крәстиян депутатлары Советының эчке эшләр комиссары, Казан Совет Эшче-Крәстиян Респ.-касы ХКК әгъзасы. 1918 елгы сул әсәрләр фетнәсенән соң яңа өяз эшләрчеләр читләштерелә. Шуннан соңгы язмышы билгесез.

С.И.Ионенко.

МОХТАЖ СТУДЕНТЛАРГА ЯРДӘМ ИТҮ ЖӘМГЯТЯ, Казан ун-тындагы хәйрия оешмасы. 1870 еллар башында проф. Н.А.Виноградов башлангычы б-н ярлы студентларга укуларын давам итү һәм төмәллап чыгу мөмкинлегенә тудыру өчен акча жыю максатынан булдырыла (1870 елларда студентларның 28%ы гына үз хисабына яши). Жәмгыятнен уставы эчке эшләр министры тарафынан 1871 нең 28 апрелдә раслана. Жәмгыять эшчәнлегенә матди нигезен 15–20% лы взнос һәм иганәләре Россия Дәүләт банкының 5% лы билетларына әйләндерүдән кәргән кагылышсыз капитал тәшкит итә. Беренче рәисе — Казан уку-укыту округы попечителе П.Д.Шестаков. Гамәлгә куучы әгъзалар — 37 кеше; эшчәнлегенә беренче елында 145 хакыйкый әгъзалы берләштерә (һәрберсе жәмгыять кассасына елына 10 сум кертә). Иганә аерым затлардан, шу. спектакльләр куюдан, килгән артистлар чыгышларынан, университет профессорларының ачык лекцияләреннән, китаплар нәшер итүдән жыела. Жәмгыятькә земство һәм шәһәр идарәләре, Казан, Түбән Новгород, Әстерхан һ.б. шәһәрләр халкы, Казан ун-тының элекке студентлары ярдәм күрсәтә. Мәс., Иркутск шәһәре идарәсе Көнчыгыш Себердән (башлыча, Иркутск) булган мохтаж студентлар өчен 300 сум күләмендә еллык стипендия билгели. Матди ярдәм кире кайтарылмый торган итеп (бер тапкыр, күләме — елга 20 сум чамасы) яки, күпчелек очракта, кәргән үтенеч язучы буенча, факультет аша ссуда итеп бирелә (1870 елларда үтенечләр мед. һәм юридик ф-тлардан аеруча күп керә). Ссуда (200 сум чамасы) студентка эшли башлагач түләү шарты б-н бирелә, күләме дипломда күрсәтелә. Бурычлы студентның вафаты очрагында бурыч юкка чыгарыла. 1871/72 уку елында шундый 312 үтенеч язучы кабул ителә; 10 студент 120 шәр сум, 165 е тулаем 3165 сум 29 тиен күләмендә акчалата ярдәм ала, кассада акча булмау сәбәплә, калган студентларның үтенече канәгәтләндерелми. Алдагы уку елында 350 үтенеч язучы кабул ителә; 125 студентка тулаем 3040 сумлык матди ярдәм күрсәтелә. Ярдәмен тагын бер төре — арзанлы төшке аш билетлары (айга 3 сумлык) б-н тәэмин итү. Жәмгыять шу. студентлар һәм балаларына репетитор эзләуче ата-аналар арасында арадашчы ролен

К.Г. Мохтаров.

ути: белдерүлөр бастыра, студентларга рекомендация бирэ. 1898 дэ университетка Н.А.Виноградовның 45,8 мең сумлык капиталы тапшырыла. Н.А.Виноградовның хатыны да 10,2 мең сумлык капиталын университетка васыять итэ. Бу акчалар мед. ф-тының чыгышы, башлыча, руханилардан булган студентларына Н.А.Виноградов исем. стипендия түлөү һәм иң ярлы студентларга ярдәм күрсөтү өчен тотыла. Университетка шу. васыять буенча тапшырылган йортта аерым кешеләр бирган акча (башлыча, Г.К.Ушаковтан кәргән 1,1 мең сум иганэ) һәм шәһәр театрында махсус куелган опера спектакле керемнәре хисабына 100 урынлы ашханэ ачыла, бушлай фатирлар арендалана. Казна хисабына укыган студентлардан калган көмөш аш-су приборларын университет ашханэга бүлөк итеп тапшыра. Университетта «Әстерхан губернасының эчке Урда кыргызлары өчен», «Оренбург төбәге мөселман башкортлары өчен», «Тургай өлкәсенең мохтаж студентлары һәм кыргыз балалары өчен» махсус стипендияләре тапшырыла. 1909 да Казан ун-тының Себер шәһәрләрендәге гимназияләренә тәмамлап килгән мохтаж студентларына ярдәм итү өчен оештырылган Себер жамгыяте Уставы эшләнэ.

Чыг.: Устав Общества для вспомоществования бедным студентам Казанского университета. К., 1871; Отчёт Общества для вспомоществования бедным студентам Казанского университета за 1887–88 г. К., 1889.

И.А.Новицкая.

«**МОХТАЖЛЫК БОРАДӘРЛЕГЕ**», к. «Немецдарның контрреволюцион-фашистик оешмасы» эше.

«**МОХТАРИЯТ**» («**مختاریت**» — «Бәйсезлек»), ижтимагый-сәясәт газета. *Милли Шура* органы. 1917 елның ахырында Саратов шәһәрәндә татар телендә атнага 2 тапкыр нәшер ителә. Мөхәррире — С.Янгалычев. Федералистлар мәнфәгатен яклый. Волюсть үзидарәсе һәм кооперация нигезендә жирле автономия төзүне хуплый.

А.Ә.Хәсәнов.

«**МОХТАРИЯТ**», айлык дини журнал. *Милли Идарә* органы. *Мәгълүмәт мәхкәмәи шәргыяи Брыңбургыя* ж-лының давамчысы. 1917 елның октябрь аеннан 1918 нең апреленә кадәр Уфа шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә, барысы 9 саны чыга. «Тормыш» басмаханәсендә басыла. Мөхәррире — М.Хәнәфи. Журнал б-н Ш.Алкин, Г.Баруди, И.Давутов, З.Кадыйри, Н.Корбангалыев, С.Максуди, Г.Сөләйманов, К.Тәржемани, С.Урманов, Г.Шәрәф һ.б. хезмәттәшлек итә. Даими

рубрикалары: «Рәсми бүлек», «Дини идарәдә», «Мәгариф министрлыгында», «Малия министрлыгында», «Мәкаләләр», «Редакциягә хатлар», «М.» тә *Милләт Мәжлесен* эзерләү, ачу һәм аның эше, кабул ителгән карарлар киң яктыртыла (Уфа ш., 1917 нең 20 ноябре — 1918 нең 11 гыйнвары). 1918 нең 16 гыйнварында Милләт Мәжлесе тарафыннан кабул ителгән «Эчке Россия һәм Себер мөселман төрки татарларның милли-мәдәни мохтарияте нигезләре» басыла. Редакция Милләт Мәжлесенең I сессиясе эшендә катнашкан делегатлар һәм делегатлыкка кандидатлар исемлеген, Милли Идарә рәисе һәм аның урынбасары исемен, Милли Идарәнең барлык министрлыклары эгззалары исемлеген һәм Милләт Мәжлесе утырышларында сайланган Идел — Урал штатын тормаышка ашыру коллегиясе һ.б. эшче комиссияләре исемлеген бастыра. Журнал эчтәлегенең нигезен Милли Идарә, аның карарлары, рәисе һәм идарәнең өч министрлыгы эшчәндәге турындагы мәкаләләр тәшкил итә. Журналда шу. мәдрәсәдә уку-тәрбия эшләрен оештыру турындагы мәкаләләр, татар телендә яңа вакытлы матбугат чыга башлау хакындагы хәбәрләр бирелә. Совет хакимияте тарафыннан Милли Идарә таратылгач, журнал чыгудан туктый.

Т.М.Насыров.

МОХТАРОВ Кәшшаф Гыйльфан улы (14.7.1896, Казан губ., Лаеш өязе Тауиле а. — 27.10.1937, Карелия АССРның Медвежьегорск р-ны Сандармох а.), дәүләт эшлеклесе. Пермьдә гимназия тәмамлый (1916), Пермь ун-тының мед. ф-тында укый (1916–17). 1917 елда «Безнең көннәр» г-тасын оештыручыларның берсе һәм мөхәррире (Пермь ш.). Гражданныр сугышында катнаша. 1918–19 да Көнчыгыш фронтта 51 нче укчы дивизиянең (В.К.Блюхер жетәкчелегендә) 21 нче мөселман полкы политругы. 1920–21 дә Казанда Вакытлы революцион ком-т эгззасы, ТАССР сәламәтлек саклау халык комиссары, 1921–24 тә ТАССР ХКС рәисе. ТАССР УБК һәм ХКСның «Республиканың совет учреждениеләре эш кәгазьләрендә татар телен гәмәлгә кергү» Декретын эзерләүдә катнаша (1921). Идел буенда ачылган интеккан халыкка ярдәм оештыручыларның берсе. 1924 тән Мәскәүдә, РСФСР Сәламәтлек саклау халык комис-тының дөвалуа бүлегә мөдире, РСФСР БУБКның хатын-кызларның конкуреш шартларын яхшырту комиссиясе эгззасы. СССР Конституциясен эшләүдә актив катнаша. 1929 да ВКП(б)дан чыгарыла, 1931 дә репрессияләнә (кабат 1937 дә хөкөм ителә); үлгәннән соң аклана.

Хезм.: Трехлетие ТАССР. 1920–25 июня 1923: Докл. председателя СНК ТССР К.Г. Мухтарова. К., 1923.

Әд.: Белялов У.Б. Мухтаров Кашаф Гильфанович // Возвращённые имена: Док. очерки. К., 1990. *Ф.Г.Кәлимуллина.*

МОХТАРОВ Низаметдин (25.3.1936, Сталинабад ш., хәзер Тажикстан Респ-касы Дүшонбе ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1998). 1962 елда Тажикстан ун-тын тәмамлаганнан соң, Тажикстан ФАнең Физика-техника ин-тында эшли, ультратавыш физика-

сы лаб-ясе мөдире (1974–78). 1998 дән Кама политехник ин-тының электротехника һәм электроника каф. профессоры (хәзер Кама иктисади-инженерлар академиясе, Чаллы ш.). Хезмәтләре камил булмаган диэлектрикларны I һәм II төр фаза күчеше нокталары янында ультратавыш б-н тикшерүгә карый. Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Цифровой акустический интерферометр для исследования скорости УЗ в жидких средах // Изв. АН Тадж. ССР. 1983. № 1 (автордаш); Наблюдение размытого фазового перехода в цирконат-титанат-свинец-лантан керамике акустическими методами // Письма в журн. теоретической физики. 1988. Т. 14, вып. 14 (автордаш).

МОХТАРОВА Нәзирә Жиһанша кызы (18.1.1925, Кыргызстан ССР, хәзер Кыргыз Респ-касының Каракүл ш.), невропатолог, мед. фән. д-ры (1979), проф. (1983). Казан мед. ин-тын тәмамлый (1947). 1948–65 елларда Кыргыз мед. ин-тында эшли. 1965 тән Украина гигиена, пестицидлар, полимерлар һәм пластик массалар токсикологиясе фәнни-тикшеренү ин-тында. Хезмәтләре өлкәннәр һәм балалар организмьында химик матдәләр, полимерлар һәм пластик массалар тәэсирендә барлыкка килгән агулану-аллергия авыруларына диагноз кую, аларны дөвалуа һәм булдырмауга карый. 10 рационализаторлык тәкъдиме бар.

Хезм.: Клиника, патогенез, диагностика, лечение и профилактика поражений нервной системы при хронической интоксикации пестицидами в условиях химизации сельского хозяйства. Киев, 1982; Влияние комплекса приоритетных техногенных загрязнений окружающей среды на здоровье детей г. Киева. Киев, 1994.

МОЧАЛОВ Инар Иванович (20.1.1932), философ, филос. фән. д-ры (1971), проф. (1972). Ленинград ун-тын тәмамлый (1954). 1954–55 елларда Грозный ун-тында укыта. 1959–78 дә Казан авиация ин-тында, филос. каф. мөдире (1972 дән). 1978 дән — Н.Э.Бауман исем. Мәскәү югары техник уч-щесенең филос. каф. профессоры; бер үк вакытта СССР ФА Табигыят һәм техника тарихы ин-тында фәнни хезмәткәр. Хезмәтләре фәннәр тарихы һәм табигыят белеме, аерым алганда, В.И.Вернадский ижатына карый.

Хезм.: В.И.Вернадский — человек и мыслитель. М., 1970; Владимир Иванович Вернадский и религия. М., 1991.

МОЧАЛОВ Константин Николаевич (30.9.1902, Тула губ. Хотуши а. — 21.11.1973, Казан), химик, химия фән. д-ры (1956), проф. (1957), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1969). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1930), Казан химия-технол. ин-тында эшли, 1956 елдан аналитик химия каф. мөдире. Хезмәтләре газлы электрохимиягә карый. М. азотның төрле варианттагы факеллы бушануларда кинетикасын һәм оксидлашу механизмын өйрәнә. Химик реакцияләренә электр бушануы тәэсирендә активлаштыру ысулын тәкъдим итә. Инерт газлар тирәлегендә эмиссион спектраль анализы гәмәлгә ашыра. Селтеле металл боргидридларын тикшерә һәм аналитик химиядә беренче тапкыр аларны сусыз эреткечләр өчен топ титрантлар сыйфатында куллана. Авыр металл тозларының боргидридлар б-н реак-

цияләре (М. житәкчеләгендә өйрәнелгән) химик металлштыру процессларының нигезен тәшкыл итә. Аның тарафыннан эшләнгән: дингез хайваннары тиресен селтеле металл боргидридлары кулланып агарту ысулы һәм кинофотоматериаллар өчен көмеш көлен яңача синтезлау технологиясе Казан мех комб-тында һәм В.В.Куйбышев исем. Казан химия з-дында гамалгә кертелә. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Кинетика окисләннөгә азота в факельном разряде // Журн. физ. химии. 1939. Вып. 9; Крекинг метана в факельном разряде // Тр. Казан. хим.-технол. ин-та. 1948. Вып. 13.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

В.Г.Абзалова.

МОШКОВ Валентин Александрович (25.3.1852, Кострома ш. — 1920 еллар тирәсе), муз. фольклор жыючы, этнограф, тел белгече, генерал-майор (1905). Михаил гв. артиллерия уч-щесен (Петербург, 1871) тәмамлый. Армия хезмәтендә була. 1874 елдан Баш артиллерия идарәсенә Олоңец казна з-дларында (Петрозаводск ш.) заказ кабул итүче, 1888 дән Казан дары з-дында, 1892 дән Варшава хәрби округы штабында, 1913 тән отставкада. М.ның фәнни эшчәнлегә Казанда башлана, В.В.Радлов һәм Н.Ф.Катанов аның уникаль муз. һәм лингвистик сәләтләренә игътибар ителә. Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте эшендә катнаша (ш.и. Варшавага күчкәннән соң да). Төрки һәм фин-угор халыкларының муз. ижат үрнәкләренә нота язмаларын жыя, аларны «Известия общества археологии, истории и этнографии при Казанском университете» («Казан университеты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте хәбәрләре») ж-лында бастырып чыгара: «Чуаш жырлары музыкасы» («Музыка чувашской песни», 1893, т. 11, чыг. 1), «Нугай һәм Оренбург татарлары көйләре» («Мелодии ногайских и оренбургских татар», 1894, т. 12, чыг. 1; 1895, т. 14, чыг. 3), «Әстерхан һәм Оренбург нугайлары, кыргызлары көйләре» («Мелодии астраханских и оренбургских ногайцев и киргизов», 1901, т. 17, чыг. 1). Варшавада хезмәт иткәндә гагауз телен һәм фольклорын беренче булып өйрәнә; гагаузларның, элек саналганча, төрек-ләрнең этник төркеме түгел, ә халык булуын фәнни яктан дәлилди. М. барлык тикшеренү материалларын үзенә кул астындагы солдатлардан жыя. Аның төрки музыка уен кораллары һәм фоторәсемнәр коллекцияләре Мәскәу ун-тының этнография музейендә саклана.

Әсәр.: Пермьячко-карельские параллели // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1892. Т. 10, вып. 6; Гагаузские тексты // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1895. Т. 13, вып. 2; Stów kilka o odniet z miszdynarodowych ubiorów gtowy // Wista. 1897. Т. 11.

Әд.: Покровская Л.А. Грамматика гагаузского языка: Фонетика и морфология. М., 1964; Токарев С.А. История русской этнографии. М., 1966; Айплатов Г.Н. Российский Нострадамус Валентин Мошков // Чудеса и приключения. 1993. № 7.

Е.В.Лунаков.

МӨӘЗЙН (гарәп. مؤذن — хәбәр, игълан итү, төрки. — азанчы), манарадан азан — мөселманнарны намазга чакыру (ислам динендә каралган биш вакыт намазга өндәүче мәчет хезмәткәре. М. бурычларына ш.у. намаз уку алдыннан кычкырып махсус дога кылу (икамәт) керә. М.нәр мәчетләренә тәртиптә, чиста тотарга, *имам* кушуы буенча аерым дини йолалар үтәргә тиешләр. М.нең төп вазифалары Аллах хууларына кәргән гамәлләрдән гыйбарәт һәм еш кына алар жәмәгәт башлангычында алып барылган. Кайбер мәчетләрдә М. вазифасын үзе теләп мөхәллә кешеләренән берәрсе яки мәчет имамы башкарган. М., имамнар кебек, үз вазифаларын мөселман жәмәгәте чыгымнары хисабына башкарган. Аның төп керем чыганагы булып шәхси хужалыгы саналган. Яшәү рәвеше һәм матди хәле буенча М. халыктан әллә ни аерылмаган. Хәзер һәр зур мәчеттә М. вазифалары бар, кечкенә мәчетләрдә бу хезмәтне, гадәттә, имам-хатип башкара. Ш.у. к. *Мөселман руханлылары*.

Әд.: Ислам на территории бывшей Российской империи: Энцикл. словарь. М., 2006.

МӨБАРӘК-ХАҖИ (? — 1347/48 тирәсе), Күк Урда ханы (1344/45). Урда Эжен вари-сы, Эрзен улы. Алтын Урда ханы Жанибөктән бәйсез сәясәт алып барырга омытты. Уз ачасын суга. 1345 елда Жанибөк тарафыннан тар-мар ителә, Алтайга кыргызлар янына кача һәм шунда узара сугышта һәлак була.

Әд.: Сафаргалеев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Федоров-Давыдов Г.А. Общественный строй Золотой Орды. М., 1973.

И.Л.Измайлов.

МӨБАРӘКШИН Рәхим Вәли улы (27.1.1920, Казан губ., Казан өязе Күлтәс а.-1998, Мәскәу), математик һәм механик, техник фән. д-ры (1963), проф. (1965). Казан ун-тын (1941) һәм Н.Е.Жуковский исем. Хәрби һава инженерлары академиясен (Мәскәу, 1944) тәмамлый. 1944 елдан Мәскәу хәрби уч-щесендә укыта, 1948 дән Хәрби һава инженерлары академиясендә каф. башлыгы; 1972 дән Мәскәу авиация ин-тында М. идарә ителүле объектларны маневр ясаучы объектларга төзәү системалары төгәлләнгән ихтималый характеристикаларын һәм сугышчан нәтижәләргә матем. исәпләү алымнарын эшли. Идарә ителүле стохастик динамик системаларның халәтен оптималь фаразлау теориясен тәкдим итә. Хезмәт нәтижәләре Россия Хәрби һава көчләрендә һәм сөнәгәт пр-тиеләрендә гамалгә кертелә. РФ Хөкүмәте бүлгә лауреаты (2005, үлгәннән соң). 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Аналитическое исследование точности бортовых систем с программным сопровождением цели. М., 1961; Об оптимальной структурной схеме фильтров. М., 1962 (автордаш); Комплексное наведение летательных аппаратов и отделяемых средств. М., 1990.

МӨВИЖӘ елгасы, Көнчыгыш Кама алдында. Иж елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 18,2 км, ТР чикләрендә — 9 км га якын. Бассейнының майданы 134 км². Можга калкылыгынан ага. Елга башы Удмурт Респ-ка-

сы терр-ясендә, тамагы Әгерже р-ны Биектау авылынан 4 км көньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 68 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 30 %. М.нең 0,9 дан алып 4,2 км га кадәр озынлыктагы 5 кушылдыгы бар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,2 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллык катламы 122 мм, ташу вакытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче көннәнде башлана. М. ноябрь уртасында туңа. Суы язын каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жән бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жән 400–500 мг/л.

МӨГАЛЛИМ (гарәп. معلم — укытучы), 1) укытучы; 2) 1846–1917 елларда мөхәллә мулласы (имам-хатип) вазифасын дагъвалаучыларга Оренбург Мөхәммәд дине кануннары Жыены имтиханында бирелгән дәрәжә, бер үк вакытта алар мөхәллә мәктәбендә укыту хокукы биргән М. исеме дә алалар; 3) 19 йөз ахырында — 20 йөз башында яңа ысуллы мәдрәсәне тәмамлаучылар, алар мөхәллә мәктәпләрендә укыталар, ләкин руханлылар булып саналмыйлар. Кагыйдә буларак, алар укырга-язарга өйрәтәләр, татар теле, арифметика һ.б. дөньяви фәннәрен, кай-вакытта рус телен дә укыталар. Хатын-кыз укытучылары «мөгаллимә» дип атыллар. М.нәр татар халкы мәгарифе һәм мәдәнияте үсешендә зур роль уйналар, дини мәктәпләргә жәдитчелек идеяләрен кертәләр. Аларның йогынтысы 1905 елдан соң аеруча көчәя. Татар вакытлы матбугатында М.нәрнең роле һәм дәрәжәсе турындагы мәсьәләләр тикшерелә. М. образы матур әдәбиятта да чагылыш таба (Г.Исхакийның «Мөгаллим», «Мөгаллимә» пьесалары). Казан губернасында М.нәрнең күбесе «Мөхәммәдия» мәдрәсәсен тәмамлаучылар була, бу мәдрәсә жирлегендә 1907 дән жәйге вакытта М.нәр өчен пед. курслар оештырыла. М.нәр укытучы буларак рәсми рәвештә теркәлмиләр, шуңа күрә аларның хезмәтенә авыл жәмәгәте б-н телдән килешү буенча гына түләнә, кагыйдә буларак, тормыш дәрәжәсе түбән була. М.нәрнең пед. эшчәнлегә иске карашлы руханлыларда ризасызлык тудыра, хөкүмәттә һәм сәясәт полициядә М.нәргә карата панисламизм, пантюркизм, рев-ция һәм соц. идеяләр тартуучылар дигән шикләнүле мөнәсәбәт барлыкка килә. 1917 дән соң М.нәр совет татар мәктәпләрендә укытуучылар булып китә, аларның яңа ысуллы мәдрәсә тәмамлаган таныхлыклары урта пед. белемгә тиңләштерелә.

Әд.: К о б л о в Я.Д. Конфессиональные школы Казанских татар. К., 1916; Валиди Дж. Очерки истории образованности и литературы татар (до революции 1917 г.). М.-П., 1923; Махматов А.Х. Становление светского образования у татар. Борьба вокруг школьного вопроса. 1861–1917. К., 1982.

«МӨГАЛЛИМ», рәсемле фәнни-пед., әдәби журнал. 1913 елның октябреннән 1914 нөн

15 апреленә кадәр Оренбург шәһәрәндә татар телендә аена 2 тапкыр нәшер ителә, барысы 9 саны чыга. Нашире һәм мөхәррире — Х.Гади. Актив авторлар арасында — Г.Әзмитов, И.Бикчәнтәев, Ж.Вәлиди, Ш.Мостаев, Н.Надиев, А.Нургалиев, М.Нури, Г.Сәгъди, С.Хәбиров һ.б. Журнал татар башлангыч һәм урта мәктәп укытучыларының күбесе өчен алыштыргысыз ярдәмлеккә әверелә. «Мәктәп һәм мәгариф яңалыклары» бүлегендә укыту методикасы (әйдәп баручы укытучыларның дәрес конспектлары бирелә), укучыларны хезмәт б-н тәрбияләү, мәгариф өлкәсендәге реформалар, дини мәктәпләр һәм мәдрәсәләр, мәктәпкәчә тәрбия турында мөкаләләр басыла; атаклы фән һәм мәдәният эшлекләре ижаты яктыртыла. Әдәби бүлектә Г.Акбирдин, Х.Габиди, Х.Мөхәммәдов, С.Сүнчәлэй, З.Тукбаев шигырьләре бирелә.

А.Ә.Хәсәвнәх.

МӨГАЛЛИМОВ Абрик Фазыйлхәмәт улы (20.12.1939, Мөслим р-ны Атлас а.), нефтьче. СССР һәм ТРның Дәүләт бүләкләре лауреаты (1988, 1996). Мәскәү нефть ин-тын тәмамлый (1974). 1969 елдан «Татнефть» АЖдә, коррозиягә каршы чаралар үткәрү һәм табиғатне саклау бүлеге башлыгы (1980 һөн), ген. директор урынбасары (2004 тән). СССР Дәүләт бүлегенә нефть һәм газ чыганаclarында үткәргеч торбаларның эчке өслеген саклаучы капланмалар технологиясен эшләгәнә һәм сәнәгый куллануга кергүе, ТРның Дәүләт бүлегенә «ТРның нефть чыгару районларында техногенез, мониторинг, халык сәламәтлегенә һәм экология хәленә яхшырту чараларын сәнәгый кулланылышка керту» («Техногенез, мониторинг, здоровье населения и промышленное внедрение мероприятий по оздоровлению экологической обстановки в нефтедобывающих районах РТ») хезмәтә өчен лаек була.

МӨГАММӘ (гарәп. معاملة) — шигъри табышмак, шарада, ребус), 1–2 бәйттән торган катлаулы шигъри шарада, табышмак. Шәрәкь әдәбиятында киң таралган, татар әдәбиятында сирәк очрый. Ул мөстәкыйль дә, аерым әсәрсен бер өлешә дә булырга мөмкин. Мдә кинәялә рәвештә шигърьдә кайбер гарәп хәрәфләре б-н хәрәкәт итәргә күрсәтмәләр бирелә: мәс., ноктаны хәрәфнең өстеннән астына күчерергә (нәтижәдә бүтән хәрәф барлыкка килә); хәрәфне бер сүздән икенчесенә күчерергә һ.б. Үзгәртелгән хәрәф һәм ижекләрдән җавап (чишелеш) барлыкка килә, мәс., ялгызлык исеме. Еш кына М. формасында әсәр ахырында кайбер мәгълүматлар (авторы, язды урыны һәм вакыты) китерелә. Мәс., Һ.Салиховның «Төхвәт әл-әүләд» («Балаларга бүләк») китабында авторының һәм әсәрсенә исеме М.не чишү аша билгелә була.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

Х.И.Миңнегулов.

МӨГЕЗБОРЫН КОҢГЫЗ (*Oryctes nasicornis*) куышлык коңгызлары ассемьялыгынан коңгыз. Гәүдә озынлыгы 25–40 мм, коңгырт-көрән төстә, канат өслеге ялтырап тора; ата затларның маңгаенда артка бөгелгән озын мөгезе, аркасының алгы өлешендә өч тешлә аркылы калкулык бар. Личинкасы

С-сыман формада, көрән башлы һәм аркасы купсанлы аркылы жьерчыклы, 80 мм озынлыкка житә, үсемлек черемәсе өемнәрендә яши, яфраклы агач куышларында һәм хәттә парникларда яши; кайвакыт үсемлек тамырларына (мәс., виноградка һәм розаларга) зыян китерә. Үсешә 4 ел бара. М.к. тундра һәм тайгадан кала барлык жирләрдә очрый. Жәйге жылы кичләрдә оча һәм еш кына яктыга очып килә. 1960 еллар башыннан бирле Татарстан терр-ясендә барлык урында таралган. Хәзерге вакытта бик сирәк очрый. Идел-Кама саклаулыгы терр-ясендә очрый. ТРның Кызыл китабына кертелгән. Илл. к. *Коңгызлар*.

А.К.Жеребцов.

МӨГЕЗКОЙРЫКЛАР (*Sireidae*), утырмакорсаклылар асотрядынан элпаканатлы бөжәкләр семьялыгы. 200 гә якын төре билгелә, киң таралганнар; Россиядә 30 га якын, Татарстан терр-ясендә 5 төре теркәлгән: каен мөгезкойрыгы (*Tremex fuscicornis*), зур ылыс мөгезкойрыгы (*Sirex gigas*), зәңгәр нарат мөгезкойрыгы (*Sirex juvenis*), шәмәхә мөгезкойрык (*Paururus noctilo*), кара мөгезкойрык (*Xerix spectrum*). Зур һәм уртача зурлыктагы бөжәкләр (3 см га кадәр), казналыклары көчле булганлыктан, хәтта кургашны да кимергә сәләтл. Ана затларның корсагы артында зур, кайвакыт бик озын һәм каты (исеме шуннан) күкәйсальгыч, аның б-н исә алар кайрыны тишә һәм авыр, хәтта сәләмәт агач-куакларның узагачына күкәй сала. М.ның личинкалары ак яки сары төстә, рудиментар күрәк аяклары бар; гәүдәләренән арткы очында, юл тишкәндә төрөлү өчен, үткән чыгынты урнашкан. Тишәп ясалган юлларының стиналарында һәм аның тирәсендә узагачта, күкәй салганда ана зат б-н кергән гөмбә спораларынан личинкаларның туенуын яхшырта торган гифлар хасил була. Аларның үсешә 2 елдан да ким бармый. Курчакка эйләнер алдынан личинка узагач өслегенә үрмәли. Курчаклардан чыккан олы затлар узагачны кимерәләр һәм тышка чыгалар. Личинкалар юллар тишәп агачларга зыян китерәләр.

МӨГЕЗЛӘЧ, к. *Болаң коңгыз*.

МӨГЕЗЛӘЧ (*Ericastrum*), әвернә чәчәклеләр семьялыгынан бер-, ике һәм күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 17 төре билгелә, Евразия, Төньяк Америкада таралган. Татарстан терр-ясендә 2 төре бар: тар яфраклы М. (*E. arboracioides*), нигездә, Кама аръягында, Галлия М. (*E. gallicum*) Әлмәт шәһәре тирәсендә очрый. Карбонатлы ачылмаларда, далаңланган тау битләрендә үсә. 20–100 см биеклектәге ике- һәм күпчеллек үсемлек. Тамыр системасы үзәк, куотл. орчыксыман. Сабагы төбеннән тармаклы. Яфраклары бөтен, калыңрак, тамыр янындагылары — озынча-йомыркасыман, тешсыман читлелә, өскеләре — утырма, кыяк, бөтен читлелә. Чәчәкләре ачык-сары, чуқка жыйналган. Жимеше — кузак. Май-июньдә чәчәк ата. Июнь-июльдә жимешләре өлгәрә. Орлыктан үрчи.

МӨГЕЗЛӘ ЕЛГА авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәрәннән 54 км төньяк-көнчыгыш

тарак, Урман Зәе елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 38 кеше (татарлар) яши. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чаллы кантоны Акташ волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Акташ, 1935 нең 25 гыйнварыннан Әлмәт р-нында. Халык саны: 1926 да — 68, 1938 да — 159, 1949 да — 184, 1958 да — 137, 1970 та — 201, 1979 да — 127, 1989 да — 74, 2002 да — 60 кеше.

МӨГЕЗЛӘ ОРЛЫК (*Ceratocephalus*), казаякчалар семьялыгынан күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 15 кә якын төре билгелә, бөтен Жир шары буенча таралганнар. Татарстан терр-ясендә бер төре — ураксыман М.о. (*C. orthoceras*) бар, Кама аръягында һәм Кама алдында очрый. Известьлелә тау битләрендә, көтүлекләрдә үсә. 2–8 см биеклектәге йонлач үсемлек. Яфраклары бармаксыман өчәр бүленмәле. Чәчәкләре вак, сары, оч чәчәк төркемендә. Жимешләре — кыска цилиндрсыман чөчәкчелә чикләвекчәкләр. Апрель-майда чәчәк аталар. Жимешләре сентябрь уртасында өлгәрә. Вегетатив юл б-н үрчи. Хайван йонына элгәп, жирдән ансат йолкына һәм тулысы б-н күчә.

МӨГЕЗЛӘ ЭРӘ ТЕРЛӘК, куш тояклы, күшүчелә, куыш мөгезлеләр семьялыгынан булган йорт хайваннары. Сөт, ит һәм тире өчен үрчәтелә. ТРда, башлыча, сөт житештерү юнәлешә өстенлек итә. Төп токымнары: холмогор, кара-чуар, бестужев, швиц, голштин-фриз. 1986 елдан холмогор токымлы сыерларны кара-чуар, голштин токымлы нәсел үгезләре, бестужев, швиц токымлы сыерларны кызыл-чуар голштин токымлы үгезләргә йотылулы кушу алып барыла. Респ-ка буенча елга бер сыердан уртача 3 мең кг нан артык сөт савыла (Балтач р-нында — 5 мең кг нан артык). Сөтнең уртача майлылыгы — 3,6–3,7%. Рекордлы савымнар 10 мең кг га, майлылык — 6% ка житә. Ит юнәлешендәге төп токымнар — шаролә, герефорд, абдерин-аргус.

Татарстанда М.э.т.ләрнең баш саны үзгәрү динамикасы түбәндәге таблицадан күренә.

1930–2012 дә ТРда мөгезләре терлекләрен баш саны (мең баш) (барлык төр хужалыкларда)

Еллар	Мөгезләре терлекләрен тулаем баш саны	Ш.и. сыерларның баш саны
1930	632,5	416,8
1960	885,9	405,9
1990	1614,7	564,2
2000	1190,4	510,5
2005	1150,0	460,1
2012	1092,3	411,1

Ә.Х.Фазылҗанов.

МӨГЕЗЬЯФРАК, с у к ы ч ы т к а н ы (*Ceratophyllum*), мөгезьяфракчалар семьялыгынан күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 15 кә якын төре билгелә. Бөтен Жир шары буенча агымсыз һәм акрын агучы төчә сулыкларда таралган. Татарстан терр-ясендә 2 төре бар. Күмелгән яки карасу-яшел М. (*C. demersum*) барлык районнарда, ярымкүмелгән яки ачык яшел (*C. submersum*) — Көнчыгыш Кама алдында очрыйлар. Су өстендә йөзеп йөрүчелә 60–90 см биеклектәге үсемлек, тамырлары юк. Сабагы тармаклы, сынучан.

Яфрактары кыяк өлөшлөргө телгэлэнгөн, божракка жыйналган. Чөчөклөрө вак, берле, Яфрак куентыгында. Су астында серкэлөнө. Жимеше — чөчөккө чиклөкчөк. Жэй бую чөчөк ата. Жимешлөрө август–сентябрьдө өлгөрө. Очындагы тыгыз бөрөлөрдөн кала, үсөмлек үлө, алар исе сулык төбөндө кыш-ыйлар. Балыктар хэм су кошлары өчөн азык булып торалар.

МӨГЪТЭЗИЛИТӨР (гарәп. *المعتزلة* — аерылып чыгуучы), илаһият гыйлемө — *кәляма* ислам догмаларына акыл нигезендө аңлатма бирүчө зур юнөлөшлөрдө берсе. Басра шөһөрөндө Хәсан әл-Басриньң илаһият түгәрөгөннөн шөкөртлөрө Вәсил бине Ата (748 елда вафат) хэм Әмир бине Гобәйдә (728 дө вафат) аерылып чыгу нәтижәсендө барлыкка килә. Ислам диненен күпчөк догмаларын инкарь итүчө М. 5 принципка нигезләнә: илаһи хакыйкат (изгеләкләр яратуы хэм кешегә ихтыяр иреге бирүе б-н Аллаһ мотлакан хак); тәхид (бераллалык); вәгдә бирү хэм янау» (Аллаһның тәкъва инсаннарға жәннәт вәгдә итүе хэм гөнаһлыларға жәһәннәм жәзасы б-н янавы, һичшиксез, үтөлчөк); «ике арадагы халәт» — зур гөнаһ кылган мөселман иман белән имансызлык арасында кала (әмма мөселман булудан туктамай); «хупланган гамәлгә юл кую хэм шөлтәле эшне тыю» (яхшылык хэм хакыйкат хакына сүз хэм көч кулланып көрөшү). М. татар илаһият хэм фәлсәфи фикерендө төрлө юнөлөшлөргә йогынты ясыллар.

Әд.: Ж у з е П.К. Мутазилиты: Историко-догматическое исследование в области ислама. К., 1898; Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991; М у с а е в М.М. Мутазилиты. М., 1997.

МӨДӘРҮЙСОВ Ринат Мансаф улы (1.5.1953, БАССРның Кушнаренко р-ны Иске Тукмаклы а.), жәнлек үрчөтү бунча белгеч, а.х. фән. д-ры (2004), проф. (2005). Башкорт а.х. ин-тын тәмамлый (1978). 1979–84 елларда БАССРның Күмертау р-ны «Мораптал», «Таймас», Яңавыл р-ны «Буй», Аскын р-ны Урмияз, «Төй» совхозларында өлкән зоотехник, өлкән фәнни хезмәткер. 1985 тән Башкорт а.х. ин-тының а.х. төрлөклөр үрчөтү кафедрасында, 1993–99 да өлкән укытучы, 1998–2003 тә укыту-методика хэм вузга әзерлек бүлекләрө мөдирө. 2004 тән Башкорт аграр ун-тының фәнни-тикшеренү бүлегө башлыгы. Хезмәтләрө интензив технологияләр кулланганда мөгезлө эрө төрлөкләрнең продуктивлыгы күрсәткеләрөн өйрөнүгә, кыймәтлө мехлы жәнлекләрнең тирө сыйфатын яхшырту максатыннан традицион булмаган азык өстәмәләрө куллануга карый.

Х е з м.: Резервные повышения продуктивности пушного звероводства России. М., 2002 (автордаш); Применение дюлцара при разведении серебристо-чёрной лисицы. Уфа, 2003 (автордаш).

МӨДӘРҮЙС (Мөдәррис) Шәрәф Хасиятулла улы (1.11.1919, хәзер Чүпрәле р-ны Түбән Каракитә а. — 28.4.1963, Казан), шагыйрь. М.Горький исем. Әдәбият ин-тын тәмамлый (Мәскәү, 1956). Бөек Ватан сугышында катнаша. Төньяк-Көнбатыш фронтның миномётчылар ротасында хезмәт итә, «За Родину», «Фронтная правда», «Знамя

победы» фронт г-таларында хәрби хәбәрчө сыйфатында сугыш юлын уза. 1946 елдан «Кызыл Татарстан», «Яшь сталинчы» г-таларында әдәби хезмәткер. «Үскәндә» исемлө беренчө шигырьләр жьентыгы 1937 дө басыла. Бөек Ватан сугышы темасы «Тупчы Ваһап» (1944) поэмасында, «Фронтвик тарлар» (1944) очерктар хэм «Жыр үткән юл» (1947) шигырь жьентыктарында чагылып таба. «Биш минут» (1949), «Яшел тасма» (1952), «Үлемсезлек» (1959) поэмаларында сугыш фажиғәсә сурәтләнә, кичәгө көрәшчеләрнең хезмәт батырлыктарына дан жырлана. Сугыштан соңгы елларда М. сатирик шигырьләр, памфлет хэм фельетоннар («Көлкө түгел», 1954), сугыш хэм тыныч хезмәт геройлары, әдәбият хэм сәнгать әһелләрө турында очерктар, әдәби-публицистик мәкаләләр («Йолдыз атыла», 1963; «Ильич нурлары», 1969 жьентыктары) ижат итә. У.Шекспир, Дж.Байрон, М.Шелли, Һ.Һейне, А.С.Пушкин, Н.А.Некрасов, Т.Г.Шевченко әсәрләрөн, К.Ивановның «Нарспи» әсәрен татар теленә тәржемә итә. Шекспир сонетлары тәржемә итү М.нең үзәнә дө бу катлаулы шигырь формасында ижат итәргә әтәргөч бирә. Ул татар поэзиясендө беренчеләрдән булып сонет жанрына юл ача, аның матур үрнөкләрөн тудыра. Кызыл Йолдыз ордены б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Минем яшътәш: Сайланма әсәрләр. К., 1956; Дуслар күңелө. К., 1980; Сквозь пепел дней. М., 1974.

Әд.: Х и с а м о в Н. Үлемсезлек жырчысы // Казан утлары. 1969. № 11; Ә х м ә д у л л а Ш. Нурлы сыны хәтер түрендә // Мирас. 2002. № 7.

МӨДӘРҮЙСОВА (псевд., фамилиясе Янгирова) Халисә Сөгыйть кызы (25.4.1953, БАССРның Ишембай ш.), язучы, Башкортстан Респ-касының атказ. мәдәният хезмәткәрө (2003). Башкорт ун-тын тәмамлаганнан соң (1975), БАССРның урта мәктәпләрөндө укыта. 1981 елдан Нуриман р-нында Красная Горка авылында яши, район советы башкарма ком-ты секретарө, 1992–2000 дө район хакимиятендә эшләр б-н идәрә итүчө булып эшли, 2000–08 дө район хакимиятенә мәдәният идәрәсен житәкли. М. шигыриятенә эчкерсезлек, тормышны тоемлауда тирәнлек хэм бөтенләлек хас. Прозада М. әхлакый мәсәләләр күтәрә. «Көмөш дага» (Уфа, 1982), «Жәй уртасы» (Уфа, 1993), «Балан» (Уфа, 1996), «Шәмәхә төн» (2003) шигыри жьентыктары, «Яр» (2002), «Соңгы сер» (2011) повестылары, хикәяләр авторы. 2010 да Башкорт акад. театрында М.ның «Бәхет хакы» пьесасы куела.

Әд.: Әдипләрөбез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2. *Р.Р.Мусабаева.*

МӨЖТӘҮЙД (гарәп. *مجتهد* — тырышу, ижтиһад итү), мөселман хокукы белемө — *фикһ* мәсәләләрө бунча мөстәкыйль хөкөм чыгарырга хокукы булган илаһият галимө. Сөнни дин белгечләрө дүрт дини-хокукый мөктәпкә — *мәзһәбкә* нигез салучыларны соңгы М.ләр дип саныйлар. Шигыйләрдә, тарихи үсеш үзәнчөләклөрө нәтижәсендә, мөстәкыйль карар чыгару сакланган: ислам динө догматлары белүдә хэм шәрехләүдә камиллек дәрәжәсенә ирешкән теләсә кайсы хокук

белгечө фәкыйх М. була ала; Иранда аятлөла дини иерархиясендөгө югары титул ияләрө М. дип йөртеләләр.

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

МӨКЕРЛӨ авылы, Буа р-нында, Буа шөһөрөннән 21 км көнбатыштарак, Карлы елгасы бунда. 2010 елда 437 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгылө — кырчылык, мөгезлө эрө төрлөк асрау. Мәдәният сараө, китапханә. 1662 дән мөгьдүм. Рев-циягө кадәрөгө чыганактарда Байбулат, Мыгыр исемнәрө б-н дө билгелә. 18 йөздө — 19 йөзнен 1 нчө артысында халкы үдел (1797 гө кадәр — сарай) крәстияннәрө катлавына керә; игенчөлек, төрлөкчөлек б-н шөгьыләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгәтенен имана жирө 831,5 дис. тәшкил итә. 1920 гө кадәр Сембер губернасының Буа өязө Тимбай волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантоньнда. 1930 ның 10 августынан Буа р-нында. Халык саны: 1795 тә — 294, 1859 да — 321, 1880 дө — 394, 1897 дө — 451, 1910 да — 549, 1913 тә — 613, 1920 дө — 624, 1926 да — 783, 1938 дө — 591, 1949 да — 545, 1958 дө — 552, 1970 тә — 544, 1979 да — 500, 1989 да — 453, 2002 дө — 462 кеше.

МӨКСІНОВ Равил Мөнир улы (11.6.1952, Ленинград), архитектор, архит-ра д-ры (1966), Кыргызстан Респ-касы Архит-ра хэм төзелеш академиясә хакыйкый әгъзасы (2000). Фрунзеда политехник ин-т тәмамый (Кыргызстан ССР, 1974), 1981 елдан шул ин-тын архитектур проектлаштыру нигезләрө каф. мөдирө. 1995 тән Бишкәк финанс-икътисад академиясә проректоры, 1998 дән — Кыргызстан-Россия славян ин-тының архит-ра, дизайн хэм төзелеш ф-ты деканы, проф. (2000). Кыргызстан Респ-касының Архит-ра хэм төзелеш академиясә вице-президенты (2002 дән). Хезмәтләрө Үзәк Азия респ-калары архит-расында генезис, эволюция, типологик үзәнчөлөкләр хэм милли традицияләр мәсәләләрөнә карый.

Х е з м.: Архитектура села Киргизии. Бишкек, 1989 (автордаш); Народное зодчество Кыргызстана. Бишкек, 2000; История архитектуры Кыргызстана. Бишкек, 2007 (автордаш).

МӨЛӘММӨГ (гарәп. *ملع* — чуар, ялтыравык), Шәрәк мөселман халыктарында шигыри юллар яки аерым очрактарда мисраглар төрлө телләр катнашында (гарәп, фарсы, татар һ.б.) ижат ителгән шигырь. Гадәтгә, робагый яки фәрд язганда файдаланыла. Татар поэзиясендә М. киң таралган; аның татар, гарәп, фарсы хэм рус сүзләрөннөн торган үрнөкләрө Харәзми, Сәйф Сараи, Өмми Камал, Г.Утыз Имони, Ш.Зәки, Г.Тукай, Г.Кандаый әсәрләрөндө очрый.

Әд.: Әдәбият белемө сүзлөгө. К., 1990.

Х.И.Миңнегулов.

МӨЛӨКОВ Бату Гатаулла улы (17.4.1928, Үзбөкстан ССРның Байсун а. — 23.10.1999, Казан), композитор, педагог, ТАССР, РСФСРның атказ. сәнгать эшлеклесө (1977, 1981). Казан консерваториясен композиция бунча (А.Леман классы) тәмамый (1957). Казан мәдәният хэм сәнгать академиясендө укыта (1970–96). Ижаты жанрларының киң диапазоны б-н аерылып тора. М. монументаль

жанрларга (опера, оратория, симфония) тартыла, тарихның һәм хәзерге заманның актуаль проблемаларына мөрәжәгать итә. Композитор ш.у. жыр жанры остасы буларак та билгеле. Татар опера һәм балет театры сәхнәсендә М.Гафуриның «Кара йөзләр» повесте бунча Г.Рәхим либреттосына

Б.Г. Мөлеков.

на куелган «Каһәрләнган мэхәббәт» операсы тыңлаучылар тарафыннан яратып кабул ителә. Аның музыкасында халык жырларына нигезләнган тематизм рус һәм татар опера классикасы традицияләре б-н табигый рәвештә берләшә. Бу лирик-психол. операда социаль мотивлар ачык яңгырый. Вакийга үзгәндә — Галимөнәң фажигале язмышы. Бу партиядә героиняның рухи үзгәреше — якты, соклангыч гашыйклыктан алып, өметсезлек укпынына төшү — ышандырырлык итеп сурәтләнә. Опера драматургиясендә вакийгаларга халыкның мөнәсәбәтен чагылдыруда хор номерлары мөһим роль уйный. Татар опера һәм балет театры сәхнәсендә концерт башкаруында Н.Ханзафаров либреттосына куелган «Сөембикә» операсында фажигале хатын-кыз образы үзгәтә тора. Күптәннегә вакийгаларны чагылдыручы сюжет һәм шул вакийгаларда катнашучы реаль шәхесләрнең образлары опера жанрын тарихи драма буларак билгели. Мөһим роль хор күренешләренә бирелә; Сөембикә партиясе мелодик тәэсирлөгә б-н аерылып тора. М. ижатында кантата-оратория жанрындагы әсәрләр аерым әһәмияткә ия. Шагыйрьнең 100 еллык юбилее уаеннан Х.Гарданов шигыренә ижат ителгән «Тукай» ораториясендә аның тормыш юлының төп этаплары яктыртыла, ижатының мәңгә үлмәслеге раслана. Композитор бу әсәрендә Тукайның «Тәфтиләү», «Туган тел», «Пар ат» шигырьләренә башкарылган татар халык көйләре интонацияләрен файдалана. М.ның симф. әсәрләре арасында симфония һәм увертюралар: «Чаллыда бәйрәм» увертюрасы, «Бәйрәм увертюрасы», «Хезмәт турында поэма» аерым урын тотта. Татар музыкасында бу жанрның беренче үрнәге — симф. оркестр б-н тавыш өчен язылган Концертта композиторның лирик үзенчәлекле сәләте аеруча ачык күренә. Автор үзенең әсәрендә, өч кыска циклның традицион структурасын саклап, контрастлык һәм тематик бөтенлек принциптарын табигый рәвештә тормышка ашыра. М.ның татар шагыйрьләре әсәрләренә ижат ителгән төрле тематикадагы, төрле характердагы жырлары (патриотик, мэхәббәт, лирик, шаян) күптөрле булуы б-н зур популярлык казана. Композитор ижатының шактый өлешен Татарстан музыка уку йортларының укыту репертуарларында файдаланыла торган әсәрләр тәшкил итә. ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге лауреаты (1984).

Төп әсәрләре: М.Гафуриның «Кара йөзләр» повесте бунча Г.Рәхим либреттосына

«Каһәрләнган мэхәббәт» (1981), Н.Ханзафаров либреттосына «Сөембикә» опералары, Симфония (1969), «Чаллыда бәйрәм» симф. увертюрасы (1977), Р.Харис шигыренә «Казан» (1977), Х.Гарданов шигыренә «Тукай» ораторияләре, М.Хөсәен шигыренә «Ел фасыллари» кантатасы (1967), скрипкачылар ансамбле һәм фортепиано өчен концерт (1972), симф. оркестр б-н тавыш өчен концерт (1978), тынлы оркестр өчен сюита (1968), камера-инструменталь һәм камера-вокаль әсәрләр, жырлар, драма спектакльләренә музыка һ.б.

Әд.: Григорьев Л., Платек Я. Советские композиторы и музыковеды. М., 1981. Т. 2; Файзулова М.П. Бату Мулюков // Композиторы и музыковеды Советского Татарстана. К., 1986; шул ук. На юбилейных вечерах Бату Мулюкова // Советская музыка. 1988. № 9; Шамсутдинова Ф.Я. «Сюембикә» на Казанской оперной сцене // Казань. 1999. № 11; Нигматова Л. Память души // Казань. 2005. № 6.

С.И.Раимова.

МӨЛӘКОВ Марат Габдрәсүл улы (7.2.1930, Төмән өлкәсенең Ялутор р-ны Исәт а. — 26.5.1997, Казан), тарихчы, жәмәгәт һәм сәясәт эшлеклесе. Тобол пед. уч-шесен (1947), Казан пед. ин-тын (1951) тәмамлый. 1951 елдан Питрәч р-нының Шәле урта мәктәбендә эшли, директор (1952 дән). 1957 дән «Жиңү байрагы» район г-тасы мөхәррире, 1959 дан ТАССР Мәгариф министрлыгының кадрлар бүлгегә башлыгы. 1962 дән Казан пед. ин-тында, 1972 дән Казан ун-тының КПСС тарихы каф. доценты. *Бөтен татар ижтимагый үзгәренеш тыручыларының берсе* һәм беренче рәисе. ТР ЮС депутаты (1990—95), конституция комиссиясе әгъзасы, ТССРның дәүләт суверенлыгы турында Декларация әзерләүдә актив катнаша. Мөһажирлөргә ярдәм фондын, «Мәгариф» һәм «Мәдәният» жәмгыятьләрен, «Солдат аналары» ком-тын, Мохтаҗларга ярдәм фондын оештыруда ярдәм итә. М. башлангычы б-н 1995 нең гыйнварында Татарстанның парламент делегациясе гуманитар ярдәм б-н Чечен Респи-касына бара. Хезмәтләре сәяси партияләр тарихына, милли азатлык хәрәкәтенә, милли дәүләт төзелешенә карый.

Хезм.: Борьба коммунистов Татарии за укрепление диктатуры пролетариата в первые годы Советской власти (Из опыта работы коммунистов в системе судебно-следственных учреждений). К., 1980 (автордаш); Деятельность большевиков по укреплению социалистической законности в первые годы Советской власти (На материалах партийных организаций национальных автономий Поволжья). К., 1988.

И.М.Мөлеков.

МӨЛӘКОВ Ренат Сәетгали улы (8.3.1944, БАССРның Аургазы р-ны Кәбәс а.), тарихчы, тарих фән. д-ры (1992), проф. (1993). 1964 елда Оренбург зенит-ракета уч-шесен, 1974 В.И.Ленин исем. Хәрби-сәяси академияне (1994 тән РФ Оборона министрлыгы Хәрби ун-ты, Мәскәү) тәмамлый. 1964—70 тә 7 нче танк армиясенең сәясәт бүлгегендә (Белоруссия ССР, Борисов ш.), 1974 тән Новосибирск югары хәрби-сәяси уч-шесендә укыта. 1976—98 дә Хәрби ун-тта адъюнкт, укытучы, кафедра башлыгы урынбасары (полковник). 1998 дән «Эйдинберг» ЖЧЖ ген.

директоры. Хәрби фәннәр академиясе хакыйкый әгъзасы (1996). Хезмәтләре Кораллы Көчләрдә партия төзелешенә, XIX—XX йөз башында Россия Хәрби дингез флотында рухи мирас формалашу тарихына багышлана.

Хезм.: История строительства полторганов и партийных организаций Красной Армии в 1921—1941: Проблемы, деформации, уроки. М., 1989; Методические рекомендации в изучении Отечественной истории. М., 1993; Отечественная история с древнейших времён до 1861 г. М., 1994.

МӨЛӘКОВ Сөләйман Мифтах улы (5.1.1920, Балтач р-ны Пыжмара а. — сентябрь 1941), шагыйрь. Туган як табигатенә, мэхәббәткә багышланган беренче лирик шигырьләре вакытлы матбугат битләрендә 1930 еллар ахырында күренә башлый. 1940 та Кызыл Армия сафларына алына, сугышның беренче айларында Киев тирәсендә барган сугышларда һәлак була. Соңыннан шигырьләре «Алар сафта» (1961) исемле күмәк жыен-тыкка керә.

Әд.: Даутов Р.Н., Нуруллина Н.Б. Совет Татарстаны язучылары: Библионогр. белешмә. К., 1986; Әдипләрбәз: Библионогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МӨНӘЖӘТ (гарәп. منجاة — Аллаһка ялвару), төрки һәм иран халыкларында фольклор һәм язма әдәбият жанры. Мәжусилек һава, кояш, айга һ.б.га табынудан килә, шаманлык б-н бәйле. Татар М.ләрендә мәжусилек эзләре сакланмаган, аларның асылында Аллаһы Тәгаләгә һәм аның пәйгамбәрләренә мөрәжәгать итү, ялварып ярлыкәуны сорау ята. Татар халкында М.ләр Идел бие Болгар дәүләтендә ислам дине кабул ителгәч тарала башлый (10—11 йөзләр). М.ләрне 4 төркемгә бүлгәргә мөмкин:

1. Дини-фәлсафи М.ләр. Аларда Аллаһы Тәгаләгә һәм Мөхәммәд, Нух, Ибраһим, Гайсә һ.б. пәйгамбәрләргә дан җырлана: «Йә Рәсүлем», «Аллаһ дәйү-дәйү», «Раббыга мәдхия» һ.б. Коръәндәгә әлегә сюжетлар борынгы Шәрәкь мифлары, легенда һәм риваятьләренә барып тоташа.

2. Туган ил турында М.ләр: «Аерылдым илләремдин», «Кайтыр идем туган илгә» һ.б. Әлегә М.ләрдә туган илне сагыну, аннан аерылу (гадәттә, сәбәбе билгесез) мотивлары ята. Аерылуның трагик нәтижеләре тасвирлау объектына әверелә.

3. Ана мэхәббәте турында М.ләр: «Ерак булды газиз балам», «Балаларым чыкмый истән», «Синең анаң түгелмени?» М.ләрендә баласыннан аерылган ана хәсрәте тасвирлана. Аерылышу сәбәпләре ш.у. билгесез.

4. Яшәү һәм үлем турында М.ләр: «Исмәле, жил!», «Сабыр савытларым тулды» һ.б. Лирик герой көндәлек тормышның авырлыгынан зарлана, дөньяның фанилыгы, үлемнең котылгысызлыгы турында уйлана. Ул Коръән кануннары б-н каршылыкка керә. Коръән үлемнән курыкмаска өйрәтә, үлемне фани дөньядан бакыйга мәңгелеккә күчү дип аңлата. Кайбер М.ләрдә («Якты дөньяның ырып туймадым») герой үлем куркынычын яхшы эшләр б-н яисә үзе чыгарган М.тә үзе турында хатирәләр калдырып жиңәргә тырыша.

Әд.: Мөнәжәтләр // Татар халык ижагы: Бәетләр. К., 1983; Зәйтүллин Ж. Мөнәжәтләр, борынгы жырылар // Татар иле. 1996. № 46–47; Хөснүллин К. Мөнәжәтләр һәм бәетләр. К., 2000; Урманче Ф. Мунаджат // Идель. 1999. № 1. *Ф.И.Урманчев.*

МӨНБӘР (гарәп. منبر), жамигъ мәчетендә вәгазь уку өчен биек урын, күперчек, *мих-рабның* уң ягында урнашкан. Элек *Мөхәмәд* пәйгамбәр вәгазьләрен хөрмә агачының көүсәсенә таянып сөйләгән, дип санала, сонрак бу урында тәбәнәк урындык сыман, ике баскычлы агач М. төзелә. Өмәвиләр династиясе идарәсенә (661–750) ахырына кадәр М. сәяси хакимият символы булып тора,

«Кол Шәриф» мәчете мөнбәре.

748 елда Мәрвә шәһәрәндә вәгазь сөйләүче өчен кафедра рәвешендә М. барлыкка килә. 9 йөздә югары мәйданчык өстендә чыгынтысы һәм баскычы булган биек трибуна рәвешен ала һәм хәзергәчә үзгәрешсез саклана. Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

«**ӘЛ-МӨНБӘР**» («المنبر»), ижтимагый-сәяси һәм әдәби газета. Петроград татарларының атаклы вәкилләре кәргән «*Әманәт*» нәшрияты органы. 1917 елның 24 декабрәненн 1918 нең башына кадәр Петроградта татар телендә нәшер ителә, барысы 3 саны чыга.

«Әл-Мөнбәр» газетасы.

Нашире һәм мөхәррире — *М.Бигиев*. Басманың максаты — Россия татарларының милли-мәдәни мохтарияты мөһәммәдләрен өйрәнү, башкалада эшләп килгән Россия мөселманнарының сәяси оешмалары — *Милли Шура*, Вилаять Шурасы, Дәүләт Думасының мөселманнар фракциясе эшчәнлеген яктырту. Газетада А.Атийтгар, Г.Аялуддин, К.Бәйбулат, З.Вафа, К.Гата, З.Гыймад, А.Жамал, Л.Жамал, М.Жиһанша, М.Исмәгыйль, Л.Исхакый, А.Ихтари, Г.Максуди, Г.Нугай, И.Хисам һ.б.ның мәкаләләре басыла. Хөкүмәт декретлары, Петроград губерна мөселманнарының Беренче корылтае карарлары урын ала. Көнбатыш һәм Көнчыгыш илләрендәге ижтимагый-сәяси хәлләр: герман-төрөк мөнәсәбәтләре; Европа һәм Америка илләре үсешенә караган сәяси фаразлар; Палестина мәсьәләсе һәм аны хәл итү юллары турындагы мәкаләләр дөнья күрә. Сәяси каршылыкларга, милли-мәдәни мохтарият мәсьәләләренә зур игътибар бирелә, Петроградтагы мөселман хайрия оешмалары эшчәнлеген яктыртыла. Эстон һәм украин полклары мисалында мөселман кораллы берләшмәләрен оештыру буенча хакимиятләр тарафыннан нәтижәле чаралар күрелгән тиешлеге турындагы мәсьәлә куела. Дини эчтәлектәге шигырьләр басыла, кайберләренә авторлары — газета укучылары.

А.Г.Хәйретдинов.

МӨНДӘШ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәненн 9 км төньяктарак, Ия елгасы буенда. 2010 елда 485 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1678 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.тә мәчет, мәктәп, су тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1341,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кармыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 76 ир-ат; 1859 да — 398, 1897 дә — 549, 1908 дә — 585, 1920 дә 927, 1926 да — 842, 1938 дә — 728, 1949 да — 530, 1958 дә — 572, 1970 тә — 533, 1979 да — 439, 1989 да — 410, 2002 дә — 449 кеше.

МӨНДӘШ авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылынан 9 км көнчыгыштарак, Симет елгасы буенда. 2010 елда 33 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 1653 тән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.тә волость идарәсе урнаша; мәчет, мәктәп, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 630,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Мәңгәр волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Тукай, 1938 нең 25 мартынан — Этнә, 1959 ның 12 октябрәненн — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән — Ар-

ча, 1990 ның 25 октябрәненн Этнә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 44 ир-ат; 1859 да — 323, 1897 дә — 415, 1908 дә — 367, 1920 дә — 382, 1926 да — 389, 1938 дә — 376, 1949 да — 227, 1958 дә — 162, 1970 тә — 113, 1979 да — 82, 1989 да — 48, 2002 дә — 48 кеше.

МӨНДӘШ тимер юл разъезды посёлогы, Саба р-нында, шәһәр тибьиндагы Байлар Сабасы посёлогынан 21 км төньяк-көнбатыштарак, Казан—Екатеринбург тимер юлы буенда. 2010 елда 12 кеше яши. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән — Саба, 1944 нең 19 февраленнән — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Саба р-нында. Халык саны: 1938 дә — 13, 1970 тә — 69, 1979 да — 44, 1989 да — 22, 2002 дә — 10 кеше.

МӨНІР Гади, к. *Гади* Мөхәммәдмөһири.

МӨНКІР һәм **НӨКІР** (منکر و نکیر), мөселманнарның күзаллаулары буенча, мәрхүмнәрдән фани дөньяда вакытта дин канунын ни дәрәжәдә саклаулары турында сорау алуы ике фәрештә. Хак мөселманнар, ш.и. дин юлында шәһит китүчеләр, чирләрдән (мәс., үләр) үлүчеләр, балигъ булмаган балалар һәм һәр көн Коръән укучылар тынычлыкта калдырыла; төһәллылар һәм кяферләр жәзага тартыла. М.һ.Н. Кыямәт көнендә жәһәннәмдә жәза башкаралар. Коръәндә аларның исемнәре телгә алынмый, беренче тапкыр хәдисләрдә очрый, дини, ш.и. татар әдәбиятында еш күренә.

МӨРӘББӘГЪ (гарәп. مربع — квадрат, дүрткырлы мөгънәсендә), Шәрәк классик поэзиясендәге лирик шигырьнен строфик формасы. Төзелеше б-н 7–9 юллык строфалардан тора, аааб вввб рәвешендә рифмалаша. Гадәттә, һәр строфаның соңгы тезмәсе бөтен М. өчен бер. Автор текстына бүтән автор юллары да кертелергә мөмкин. Татар поэзиясендә М. киң таралыш таба; аның үрнәкләре Габдессәлам, Д.Юлтый, Г.Камал эсәрләрендә очрый.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

Х.Й.Миңнегулов.

МӨРӘЛÉ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәненн 23 км төньяк-көнчыгыштарак, Кесмәс елгасы буенда. 2010 елда 288 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә мәчет, тегермән, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 864,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Яна Чүриле волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921–22 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Арча, 1944 нең 19 февраленнән — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 96 ир-ат; 1859 да — 450, 1897 дә — 622, 1908 дә — 688, 1920 дә — 680, 1926 да — 504, 1938 дә — 736, 1949 да — 505, 1958 дә — 541, 1970 тә — 433, 1979 да — 381, 1989 да — 315, 2002 дә — 277 кеше.

Ф.Х. Мөрсәлимов.

МӨРӘЛÉ авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 11 км көнчыгыштарак, Бәрле елгасы буенда. 2010 елда 496 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорыннан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнаре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында М.дә мәчет, мәдрәсә, жил тегермәне, 3 тукума һәм 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1488 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Кошман волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Ульяновко, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнан — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнан Кайбыч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 86 ир-ат; 1859 да — 648, 1897 дә — 1251, 1908 дә — 1539, 1920 дә — 1483, 1926 да — 1197, 1938 дә — 1543, 1949 да — 981, 1958 дә — 917, 1970 тә — 876, 1979 да — 761, 1989 да — 611, 2002 дә — 507 кеше.

МӨРӘСОВ Рәхим Зәки улы (14.1.1940, БАССРның Эстәрлебаш р-ны Әмир а.), тел галиме, филол. фән. д-ры (1990), проф. (1992), БРның атказ. фән эшлеклесе (1993). Башкорт ун-тын тәмамлаганнан соң (1958), шунда ук эшли (1986 га кадәр). 1986–90 елларда Кама политехник ин-тында чит телләр каф. мөдире (Чаллы ш.). 1990–98 дә Башкорт ун-тында немец филология кафедрасы мөдире, бер үк вакытта, 1992 дән, роман-герман филология кафедрасы деканы. Хезмәтләре немец телендә сүз ясалышына карый.

Хезм.: Морфология производного слова. Уфа, 1992; Словарь словообразовательных элементов немецкого языка. М., 2000 (автордаш); Сопоставительная морфология немецкого и башкирского языков. Глагол. Уфа, 2002.

Әд.: Гатауллин Р.Г., Шафиков С.Г. Патриарх башкирской германистики // Учитель Башкирии. 1999. № 12.

МӨРЙД (гарәп. مرید — эзләүче, эзеннән баручы), өлкән шөкерт, дини остазның (шәех, *ишан*) иярчене, исламда суфичлык тәгълиматларын өйрәнүче. З.Рәсүлев, М.Камалов, Ә.Ясәвин үз М.ләре булуы мәгълүм. Ш.у.к. *Суфичлык, Нәкыйбәдидийә*.

МӨРЙД (1330 тирәсе — 1363), Алтын Урда ханы (1361 елдан). 1361 елның көзгә Күк Урда гаскарлары ярдәмендә Килдебәк ханны куа. Үзәк хакимиятне ныгыту тарафдары. 1362 нең жәендә Азак шәһәре янында

Килдебәк гаскәрен, 1362 нең көзгә Идел буенда, Сарай әл-Жәдидне алырга омытылган Мамай гаскәрен тар-мар итә. М. һәм Мамай арасындагы көндәшлек Русьта хан хакимиятенен көчсезләнүенә китерә. Шуннан файдаланып, Литва, татар отрядлары тар-мар итеп, үзгә Көнъяк Русьны буйсындыра. М. Идел буенда хакимлек итә, үз исеменнән акча суктыра (1361–63). Күк Урдада Чимтай хан вафатыннан соңгы чуалыш вакытында М. ярдәмсез кала. Сарай әл-Жәдидтә аксәякләр фәтнәсе вакытында үтерелә.

Әд.: Греков Б.Д., Якубовский А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.–Л., 1950; Сафаргалиев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Куликовская битва. М., 1980; Горский А.А. Москва и Орда. М., 2000.

И.Л.Измайлов.

МӨРСӘЛЙМОВ Дилүс Минһади улы (1.12.1948, Оренбург өлкәсенең Шарлык р-ны Сарманай а.), график, нәкышчы. П.П.Беньков исем. Респ-ка сәнгать үч-шесен (Ташкент, 1968) һәм А.Н.Островский исем. Театр-сәнгать ин-тының китап графикасы бүлеген (Ташкент, 1974) тәмамлый. Рассамнар берлеге әгъзасы (1981). 1974–78 елларда Кемерово китап нәшриятында бизәләш мөхәррире булып эшли, бер үк вакытта сәнгать үч-шесендә укыта. 1978–88 дә нәкыш һәм рәсем укытучысы, 1992 дән Ташкент театр-сәнгать ин-тында гравюра буенча оста. М. китап графикасы һәм станлы графика өлкәсендә нәтижәле эш алып бара, жанрлы композицияләр һәм портретлар авторы. Күбесенчә офорт («Үзбәкстан пейзажлары» сериясе, 1977–78) һәм акварель («Көз», 1978; «Тау пейзажлары» сериясе, 1996–99; «Борынгы шәһәр», 1997; «Үргәнеч», 1999) техникаларында график цикллар ижат итә. Ташкент нәшриятында чыккан 100 дән артык китапның иллюстрация, бизәләш һәм дизайн авторы, алар арасында: «Дөнья халыклары әкиятләре» (1990), «СССР халыклары әкиятләре» (1991) һ.б. 1990 нан станлы нәкыш остасы, пейзажлар («Ак Булак» сериясе, 1991–99; «Хан-Булат», «Тау тирекләре», икесе дә — 1999) һәм натюрмортлар («Шәрәкь натюрморт», 1998; «Чәчәкләр» сериясе, 1999) яза. М., мозаика кисәкләрен туплаган фрагментлар барлыкка китереп, һәр детальне бердәм декоратив образга жентекләп кертә барып, табигатькә мөдхия жырлый. Фактураның композицион яссылыгы, төрле

Д.М. Мөрсәлимов. «Көз». Кәгазь. Акварель. 1978. «Казан» милли мәдәният үзәге музейе.

Д.М. Мөрсәлимов. «Натюрморт». Кәгазь. акварель. 1999. «Казан» милли мәдәният үзәге музейе.

төсләргә кереп ялтырауы һәм бөтенләге, сары һәм кызыл төсләр б-н бөрчкәндәрдәргә күк, яшел, филрәзә, зәңгәр төсләргә колоритлы берләшүе, графикада — нәфис ритмнар, формаларның вагаеп калуы, сәнгать теленең нечкәлеге һәм гүзәллеге М. әсәрләрен мөселман миниатюраларына, Шәрәкь сәнгәтенә якынайта. Үзбәкстан Респ-касындагы татар рәссамнарының «Ил» ижат оешмасы әгъзасы (1996). Халыкара (Югославия, 1987; Венгрия, 1988), бөтенсоюз акварель (Мәскәу, 1983, 1985, 1987, 1989), татар рәссамнары (Ташкент, 1992, 1994), «Ил» рәссамнары (Ташкент, 1996; Казан, 1999, М.Садыйков, Д.Уразов, О.Хәбибуллин, С.Рахмонов б-н бергә) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәсе Ташкентта уза (1978). Хезмәтләре Ташкент, Ашхабад, Үргәнеч шәһәрләрендәге сынлы сәнгать музейларында саклана.

Әд.: Весоюзная выставка акварели: Каталог. М., 1989.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МӨРСӘЛЙМОВ Фәтрахман Хәбибрахман улы (26.8.1928, Оренбург өлкәсенең Саракташ р-ны Карагужа а. — 17.10.1995, Оренбург ш.). Соц. Хезмәт Герое (1966). 1945–50 елларда Магнитогорск монтажлау идарәсендә (Чиләбе өлкәсе) «Востокметаллургмаш» трестында жыючы-моторист. 1950–56 да «Уралмәсомолстрой» (Оренбург өлкәсе) трестының 47 нче Чкаловск төзү-монтаж идарәсендә слесарь-монтажчы. 1956–93 тә Оренбург йөк автотранспорты ЖБдә машина йөртүче, адм.-хужалык бүлеге башлыгы. М. оештырып гамәлгә керткән автопоезд берьюлы 33 т ашык төяп ташырга мөмкинлек бирә. Герой исеме халык хужалыгы йөкләре ташу буенча жидееллык планы (1959–65) үтәгәндә ирешкән уңышлары өчен бирелә. Ленин ордены, ике «Почёт билгесе» орденны, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Оренбургская биографическая энциклопедия. Оренбург, 2000.

МӨРСӘЛЙМОВ Хәкимжан Ибраһим улы (13.6.1927, Көнчыгыш Казакъстан өлкәсенең Самара р-ны Мәчет а. — 1990, Алма-Ата),

геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1973), проф. (1980). Казакстан тау-металлургия ин-тын төмамлаганнан соң (1949), Казакстан ССР-ның геол. житештерү берләшмөлөрөндө эшли. 1960 елдан Казакстан Минераль чимал фәнни-тикшерену ин-ты директоры, 1984 тән СССР Геология министрлыгы Житакче хезмәткәрләр һәм белгечләрнең квалификациясен күтәрү ин-тының Алма-Ата ф-лы директоры. М. сирәк металлы, алтын рудалы һ.б. полиметалл чыганаclarны геол. разведка-лау эшләрөнең нәтижәлеген күтәрү буенча төкдимиңнәр эшли.

Хезм.: Пути рационализации методики разведки твердых полезных ископаемых. А.-А., 1965 (автордаш); Бурение многозобойных скважин при разведке рудных месторождений. А.-А., 1969.

МӨСӘВБРОВА Лилия Камил кызы (15.8.1970, БАССРның Эстәрлетамак ш.), балет артисткасы, ТРның халык артисты (1995). 1989 елда Пермь хореография уч-шесен (педагог С.Губина) тәмамлай. 1989–93 тә Н.Касаткина һәм В.Василев житекчелегендә Маскау классик балет театры артисткасы. 1993 тән «International Guest Artist» фирмасында эшли. Россия һәм чит илләр (Канада, АКШ, Япония һ.б.) балетларында чакырылган артистка сыйфатында чыгышлар ясей. 1991 дән Татар опера һәм балет театры сәнхәсендә даими чыгышлар ясей, бу коллективның гастрольләре б-н чит илләрдә Татарстанның хореография сонгатен күрсәтә. М. репертуарында: Жизель (шул исем. балет,

Л.К. Мөсәвэрова һәм А.М. Эхматов Г. Малер музыкасына О. Арайс хореографиясендәге «Адажетто» хореографик композициясендә.

А.Адан), Одетта-Одиллия, Маша («Аккош күле», «Щелкунчик», П. Чайковский), Китри, Никия һәм Гамзатти («Дон Кихот», «Баядерка», Л. Минкус), Золушка (шул исем. балет, С. Прокофьев), Гаяне (шул исем. балет, А. Хачатурян) һ.б. Балеринаның киң концерт репертуарында классик балет фрагментлары һәм хәзерге заман хореографлары композицияләре бар. М.ның ижагы югары проф. әзерлегә һәм музыкальлегә, актёрлык осталыгы б-н аерылып тора.

В.Н. Горшков.

МӨСӘГЫЙТ (Мөсәгыйтов) Фатих Шәрәф улы (14.9.1904, Оренбург ш. — 1990, Казан), әдәбият тәнкыйтчесе. «Хосәения» мәдрәсәсендә укый (1916). Халык мәгарифе татар ин-тын (Оренбург, 1923), Татар коммунистик ун-тын (Казан, 1928) тәмамлай. «Кызыл яшьләр», «Кызыл Татарстан» г-талары редакцияләрендә эшли. 1920–30 еллардагы

әдәби процесска багышланган, вульгар социализм һәм сыйнфый якын килү б-н сугарылган мәкаләләр авторы.

МӨСӘДДЭС (гарәп. ممدس — алтыюллык, алты кырлы, алты тапкыр кабатлана торган), Шәрәк классик поэзиясендәге фәлсәфә, мәхәббәт темасын үстерүче лирик шигырьнең строфик формасы. Төзелешен б-н аааааа ббббба вввваа схемасы б-н рифмалашкан 4–10 алтыюллык строфадан тора. Строфаның ахыргы юлы бөтен шигырь өчен уртақ. Соңгы строфада, гадәттә, псевдоним (тәхәллүс) кулланыла. Кайвакыт М. контаминация, нәзыйрә ысулы б-н языла. Бу очракта автор бүтән шагыйрь шигырьнең (гадәттә, газәл) һәр бәйгәте алдынан, аның үлчәмен, ритмын, төзелешен, идеясен саклап калып, үзенең 4 юлын өсти. Татар поэзиясендә М. фәкәть строфик форма буларак кына очрый (Габдессалам бине Урай, Ш. Маннур һ.б. ижагында).

Әд.: Әдәбият белеме сүзлегә. К., 1990; Краткая литературная энциклопедия. М., 1968. Т. 5.

Х.И. Миңнегулов.

«МӨСЕЛМАН» («مسلم»), фәнни-популяр, әдәби һәм ижтимагый журнал. 1908 елның 15 июленән 1911 тә кадар Парижда рус телендә нәшер ителә. Нашире һәм мөхәррире — М. Хажителәши. 1908 дә журнал «Кавказ таулылары органы» дигән өстәмә исем б-н атнага 1 тапкыр чыга. Басманы чыгару өчен акчаны Кубань чиркәсләре жәмәгәте бирә. Төркиянең яшь төрөкләр түнтәрелешеннән соң (1908), мөхәррир б-н жәмәгәт арасында журналының юнәлеше буенча фикер каршылыгы килеп чыга, һәм 1909 да, акалалата ярдәм бирелмәгәч, басма чыгудан туктый. Журнал 1910 нан, Хажителәшинен мөселман журналы дәүләт финанславы турындагы идеясен П.А. Столыпин хуулап чыккач, Россия Эчке эшләр министрлыгы ярдәме б-н яңадан чыга башлай. Ул айга 2 тапкыр басыла. Редакция үз алдына мәгрифәт максатлары куя, милли һәм панисламизм идеяләре үсешенә борчылган Россия хөкүмәте яклы булуын игълан итә. Актив авторлар арасында — Д.Алиф, А.Аллаев, А.Батырбөков, С.Габиев (С.Кумухский), А.Дагитиев, К.Есеев, И.Ечерух, Ш.Сүнчәләй, Х.Хажимокор, Д.Хатакокор, М.Ясинский һ.б. Журналда гомум ислам мәсьәләләренә караган мәкаләләр басыла, Россия һәм чит илләрдә мөселманнар торышының мөһим проблемалары, аларның тарихлары һәм йолалары яктыртыла. Әдәби әсәрләр, фән үсеше хакында очерклар басыла. «М.»да мөселманнарның мәдәни үсеше — яңа мәктәп һәм мәдрәсәләр ачу, матбугат эше, хәйрия оешмалары һәм китапханә-уку бүлмәләрен оештыру мәсьәләләренә күп урын бирелә. Басма үз укучыларына белем алуның кирәклеген һәм иске тәртипләрдән баш тарту идеяләрен житекчерегә тырыша, мөселманнарның кан үчтән, фанатиклыгын һәм таркаудыгын гаепләп чыга. «М» мөселман хатын-кызларын гасырларга сузылган изелүдән котылырга һәм үз хокуклары өчен көрәштергә чакыра, күпхатынлык ин-тына каршы чыгышлар ясей. Журналда хатын-кыз авторлар, ш.и. Хажителәшинен хатыны Әйшә дә язмаларын бастыра.

Мөселман жәмгыятендә зыялыларның роле турындагы мәсьәләләр бәхәсләренчә төп темасы була. Редакция фикеренчә, укымышлы мөселманнар халыкның мәдәни артталыгын бетерүдә активрак катнашырга тиеш. Мәкаләләрдә Россия хөкүмәтенә эчке сәясәт б-н килешмәүчә мөһажирләр — Төркиягә күчеп китүчеләр хәрәкәте гаепләнә. «М»ның эшчәнлегенә гомуммөселман юнәлешендә булса да, Кавказ халыклары торышы турындагы мәкаләләргә күбрәк урын бирелә. Урыннардан килгән хатлар аерым халыкларның, бирәк тә мөселман мәдәни хәрәкәтен әйдәп баручы Идел буе татарлары торышын яктырта. Идел буенның эре шәһәрләрендә мәгрифәт үсеше редакциянең игътибар үзәгендә була. Хажителәши рус һәм мөселман мәдәниятен якынайтырга омтыла һәм журнал битләрендә мөселманнарның Россия хөкүмәтенә лояльлеген күрсәтергә тырыша. Замандашлары һәм тикшеренүчеләр арасында Хажителәши провокатор, патша хөкүмәте агенты исемен ала. Акча житемәү һәм әбунчеләрнең ышанычы кимү сәбәплә, басманың эшчәнлегенә тукталып кала.

Әд.: Бессмертная О. Русская культура в свете мусульманства // Христиане и мусульмане: Проблемы диалога. М., 2000; Серова Е.А. История журнала «Мусульманин» // Татары в Санкт-Петербурге. СПб., 2003.

Е.А. Серова.

МӨСЕЛМАН БАЛАЛАР ЯТИМХАНӘСЭ, (Юнысовлар ятимханәсе), 1844 елның 6 декабрөндә ачыла. Екатеринбург урамьында Юнысовлар тарафыннан төзетелеп, бакчасы һәм каралтылары б-н бергә бүлөк итеп бирелгән йортта урнаша. Юнысовларның 14 кибетен (тулай бәясә — 5 мең сум, еллык керем 2 мең сумга кадар) арендага бирүдән кергән акча хисабына тотыла. Ятимханәгә башка мөселманнар да иганә итләр (1,5 мең сумнан 2 мең сумга кадар). Директорлары — Юнысовлар нәселе вакилләре: Ибраһим Гобәйдулла улы, Мөхәмәтрәхим Исхак улы. Ятимханәдә балаларга башлангыч белем, мәжбүри русча уку-язу күнекмәләре бирелә, алар һөнәргә өйрәтелә, бушлай ашау, киём-салым, мед. ярдәме һ.б. б-н тәэмин ителә. Мөгаллимнәр арасында Х.Габәши, М.Х.Корбангалиев кебек милли мәгариф эшлекчеләре дә була. 19 йөз ахырында ятимханәдә 77 бала тәрбияләнә (34 е шунда яши, 43 е килеп йөри). 1904 тә бер балага 120 сум 85 тиен сарыф ителә. Ятимханәдән чыккан малайларны, гадәттә, сәүдәгәрләрнең кибетләренә яки мәдрәсәләргә мөгаллим итеп урнаштыралар. Окт. рев-циясеннән соң ятим-сукбайлар саны арта, ятимханәне янәшәдәге Габделжәрим Исхак улы Юнысов йорты хисабына киңәйтәләр. Тиф эпидемиясе вакытында балалар күпләп үлә һәм ятимханә ябыла.

Әд.: Историческая записка о мусульманском «Братеве Юнысовых» детском приюте г.Казани. К., 1895; Серова Л.М. Купечество Казани: дела и люди. К., 1998.

Л.М. Серодлова.

МӨСЕЛМАН БӘЙРӘМНӘРЭ, исламда Мөхәмәд пәйгамбәрнең Сөннәсә (тәржемәи хәлә), хәдисләре нигезендә билгеләнгән һәм

дини гамәлләр б-н ныгытылган тантана көннәре. Ай календаре буенча билгеләп үтеләләр. Бигрәк тә 4 «тыелгән» ай (сугышлар өчен) аерып күрсәтелә: мөхәррәм, рәжәб, шәгъбән һәм рамазан. Аеруча хөрмәт күрсәтелгән М.б. шул айларга туры килә. Иң эһәмиятле М.б. — *Корбан бәйрәме, Ураза бәйрәме*. Гомуми кабул ителгән М.б.: *хижри* ел исәбе б-н Яңа ел (мөхәррәмнән — мөселман елының 1 нче аеның 1 нче көне — Мөхәммәд пәйгамбәрнең Мәккәдән Мәдинәгә күчкән килүе (хижрәт көне) һәм анда мөселман жәмәгәте төзелү истәлегенә); Гашура (мөхәррәм аеның 10 нчы көне, Мөхәммәд пәйгамбәрнең оныгы, шәһит киткән шигыйль имамы Хосәен истәлегенә; бу көндә сөнниләр Аллаһның пәйгамбәрләрен һәм рәсүлләрен искә алалар); *Мәүлид* (Мөхәммәд пәйгамбәрнең туган көне); Рәгайб (рәжәб аеның 3 нче көннән 4 нче көнгә каршы кич, беренче жомгасына каршы кичкә туры килә, Мөхәммәд пәйгамбәрнең атасы Габдулла б-н анасы Әминә никахлашкан көн истәлегенә); Мигъраж (пәйгамбәрнең Иерусалимга төнгә сәфәре истәлегенә); *ураза* башлану (рамазан аеның 1 нче көне); *Кадер киче* (тәкъдир киче); Бәраәт киче (шәгъбән аеның 15 нче көннә каршы кичтә мөселманнар Аллаһтан рәхим-шәфкать сорاپ ялваралар); Гарәфә (Корбан бәйрәменнән алдагы көн; бу вакытта укылган намаз Аллаһ тарафыннан аеруча юмарт бүләкләнә). Мөхәррәм аеның 16 нчы көндә Идел бие болгарларының ислам кабул итүе (922) билгеләп үтелә. *Жомга* атналык бәйрәм көне булып исәпләнә.

Әд.: Хәйри Ә. Ислам дине бәйрәмләр. К., 1996; Ниязи А. Мусульманские праздники. М., 1990.

МӨСЕЛМАН ИСЛАХЧЫЛЫГЫ, хакий-катые танып белүнең кайбер дини ысулларын һәм ижтимагый мөнәсәбәтләрне жайга салуга, ислам күрсәтмәләренә аңлатма бирү алымнарын үзгәртүгә юнәлгән дини-ижтимагый агым. М.и.ның чышмә башында ижтимагый-сәясәт проблемалары хәл итүдә мөселман илаһияты кысаларында үз карашларын тәкъдим иткән төрек фикире язе М.Биргәви (1573 елда вафат), һинд фикире ияләре Ә.Ф.Сирхинди (1564–1624) һәм Ә.Г.Шаһ Вәлиулла (1703–62) тора. 19 йөздә мөселман дөнъясы үсешә Көнбатыш Европа илләренә колонияль сәясәтә басымы астында бара. М.и. мөселман яңарышы идеологлары Ж. әл-Әфгани һәм М.Абду хезмәтләрендә чагылышы таба. Алар *тәкълиднә* кире кагалар (абруйлы соңгы дин эһәлләренә иярү) һәм илаһият-фикһ сораулары буенча Мөхәммәд пәйгамбәр исән вакытта ук формалашкан хөкемнар тәртибен (*иҗтимаһад*) ана каршы куялар. Турыдан-туры аларның идеяләре йогынтысында модернистик юнәлештә күренекле мөселман фикире ияләре пиядасы формалаша (Абдаррахман Кавакиби, Ридә Мөхәммәт Рәшид, М.Кемаль). 20 йөздә иң күренекле чит ил ислахчыларының традицион мөселман кыйммәтләрен табиғият фәннәре б-н ижтимагый алгарыш казангыларының гармониялә байләнешен хуплаган философлар — М.Икбал, А.Ә.ән-Наим һәм Ф.Гөлән.

Татарлардан Г.Утыз-Имәни, Г.Курсави, Ш.Мәржани, З.Камали, М.Бигиев, Р.Фәхретдин М.и.ның күренекле вәкилләре булалар. 18 йөз ахырында — 19 йөз башында татар жәмгыятендә өч юнәлеш өстенлек итә: традиционализм, М.и. һәм модернизм, өствәнә, шуларның соңгы икесе үзара тыгыз үрелгән (Россия империясендә татарларның нинди дә булса сәясәт ин-тларын янадан торгызу мөкин булмаган шартларда исламның социаль-мәдәни интеграция факторы сыйфатында коллектив аң формасы буларак алга чыгуы б-н бәйле). Шуна карамастан, М.и. һәм модернизм — төрле социаль төркемнәр һәм катламнарның мөнфәгәтләрнең чагылдырган 2 мөстәкыйль юнәлеш: беренчесенә Г.Утыз-Имәни, Г.Курсави, икенчесенә татар жәмгыятенә сәясәт төзелешен алга куйган Морад мулла һәм Батырша керә (*к. Батырша хаты*). М.и. идеясе мәдәниятнең һәм тормышның яңа элементларын ислам кагыйдәләренә традицион кыйммәтләренә яраклаштыруга юнәлгән. 18–19 йөзләрдә М.и.ның төп өлкәсе күбесенчә ислам догматикасы мохитенә карый. Иҗтиһадка чакырган Г.Утыз-Имәни хәнәфиләр *мәзһәб* һәм традицион кыйммәтләр чикләреннән чыкмый. Г.Курсави, Ш.Мәржани эшчәнлегә нәтижәсендә М.и. яңа үсеш дәрәжәсенә ирешә. Г.Курсави иҗтиһадка чакырып һәм аның куллану мохитенә социаль-хокукий характердагы мәсьәләләр б-н чикләп, ислам догматын читләтәп, төп иҗтиһадны илаһият өлкәсеннән ижтимагый проблемаларга күчерә. Ш.Мәржани *тәкълиднә* асылын үзгәчә аңлата (аның фикеренчә, эчтәлек Корънгә, Сөннәгә һәм бөек илаһиятчыларның иҗтиһадына иярергә тиеш), исламның иң соңгы яңалыклардан (бидгәт) чистартырга чакыра. 20 йөз башыннан татар дини ислахчылары кеше һәм Аллаһ мөнәсәбәтләре, иман һәм гыйлем, ихтыяр иреге (ирадә) һәм өхлакий тыюларга (хәрам) һ.б. темаларга мөрәҗәгәт итәләр. 19 йөз ахырында — 20 йөз башында татар фикире ияләре Ә.Максуди һәм Р.Фәхретдиннең фикерләре беренче тапкыр гомум мөселман кыйммәтләре системасында татар илаһияты традицияләренә урыны күрсәтелгән традицион илаһият юнәлешендә үсә. М.Бигиев татар фикире ияләре арасында беренче булып Аллаһның рәхим-шәфкәтләре булуы темасын күтәрә һәм ислам кагыйдәләренә бөтенесен эченә алган һәм вакыт б-н чикләнмәгән характерда булуын исбатлап, диннәргә тигез караш идеясен алга сорат. Ул аерым мазһәбләрнең мөселман өммәсен таркатуга китергән тагълиматларын абсолютлаштыруны кире кага. З.Камали илаһият һәм кешелек белемнәр, иман һәм фән нисбәте мәсьәләсенә катгый карашта тора, аларны аерылгысыз дип санарга тәкъдим итә. Совет чорында 19 йөз ахыры — 20 йөз башы татар илаһият фикере ислахчылык мирасы мөгърифәтчелек һәм *жәдитчелек*нә аерылгысыз өлеше итеп карала. 1920 елларда бу мирас М.и.ның состав элементы буларак бәян ителә (Р.Ибраһимов). Алдагы елларда мөгърифәтчелек һәм жәдитчелек төшенчәләрен идеологияк яктан бер-берсеннән аеру ыссылыгында татар

мөселман ислахчылыгын аңлату сәясәт төсмер ала: 1970 елларга кадәр жәдитчелек *панторкизм* һәм *панисламизм* идеяләре б-н байләнгән милли-буржуаз хәрәкәт дип санала, 1970–90 елларда жәдитчелек мөгърифәтчелек этабы һәм буржуаз-демократик хәрәкәт буларак бәяләнә (Я.Г.Абдуллин). М.и.н өйрәнүче галимнәр аны жәдитчелекнең үсеш еллары башланган чор б-н бәйләләр: А.Беннигсен М.и. — Ш.Мәржани эшчәнлегеннән, Ж.Вәлидов, Т.Дәүләтшин, Р.Мөхәммәтшин, А.Канлидере, А.-А.Рорлих Г.Утыз-Имәни, Г.Курсави, И.Хәлфин хезмәтләреннән башлана дип исәпләләр. Совет чорынан соңгы елларда М.и. идеяләре *евроислам* концепциясенә кысаларында үсеш ала. Казан тарихчысы Д.М.Исхаков татарлардагы дини ислахчылыкның башлануын, Морад мулла эшчәнлегенә бәйләп, 1770 елларга нисбәт итә. Татарларда М.и. иң әлек 18 йөздә барлыкка килгән, 19 йөз уртасыннан ул мөгърифәтчелек этабы б-н алышынган дигән фикер дә бар (А.Юзеев).

Әд.: Исхаков Д.М. Феномен татарского джадидизма: введение к социокультурному осмыслению. К., 1997; Абдуллин Я.Г. Джадидизм среди татар: Возникновение, развитие и историческое место. К., 1998; Юзеев А.Н. Татарская философская мысль конца XVIII–XIX вв. К., 2001; Мухаметшин Р.М. Татары и ислам в XX веке. К., 2003; Тухватуллина Л.И. Проблема человека в трудах татарских богословов: конец XIX — начало XX вв. К., 2003; Lazzarini Edward J. Ismail Bey Gasprinski and Muslim Modernist in Russia, 1878–1914. Wash., 1973; шулу к. Ethnicity and the uses of History: The case of the Volga Tatars and jadidism // Central Asian Survey. 1982. Vol. 1, № 2/3; Azade-Ayse Rorlich. The Volga Tatars. California, 1986; Kandle A. Reform within Islam. The Tajid and Jadid Movement among the Kazan Tatars (1809–1917). Ist., 1997; Магаş I. Türk dünyasında dini yenileşme (1850–1917). Ist., 2002.

Р.М.Мөхәммәтшин, А.В.Климин.

МӨСЕЛМАН КАЧАКЛАРГА ЯРДӘМ ИТҮ КОМИТЕТЫ, Россиянең фронт яны терр-яләрненнән качып кайтканнарга ярдәм итү буенча Казан шәһәр ком-тының мөселман бүлгә, 1915 елның августында оештырыла. Житәкчесе — С.Алкин, әгъзалары — Ф.Туктаров (урынбасар), И.Биколов, В.Таначев һ.б. Ком-т кабулханә һәм ашханәне, торак, теркәү, сан-гигиена, мәктәп комиссияләрен, шу.у. эшкә урнаштыру бюросын берләштерә. Хәйрия акчалары һәм, өлешчә, Казан шәһәр идарәсе исәбенә яши. Качакларны фатирга урнаштыру, хезмәткә яраклыларга эш табу, уку яшендәге балаларны мәктәпләргә беркетү, матди ярдәм күрсәтү һ.б. б-н шөгъльәнә. Ком-тта мөселман хатын-кызлар актив эшли. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң ком-т эшләре *Мөселманнар комитеты* карамагына күчә.

Д.М.Госманова.

МӨСЕЛМАН КОМУНИСТЛАР КОМИТЕТЛАРЫ (МКК), Россия мөселман коммунистлар партиясенә урыннардагы оешмалары; 1918 елның июненнән *Мөселман социалистлар комитетларының* дөвәмчысы. Татарлар һәм башкортлардан оеша. Ком-тларның составына РКП(б) әгъзалары һәм сул социалистлар оешмалары вәкилләре керә. М.к.к.на яңа әгъзалар ком-тның ике

эгъзасы тәкъдиме буенча гомуми жылышта кабул ителә. 1918 нең ноябрә М.к.к. Архангельск, Әстерхан, Казан, Мәскәу, Мурманск, Пенза, Пермь, Петроград, Рыбинск, Самара, Сембер, Тәтеш, Түбән Новгород, Чистай һ.б. шәһәрләрдә оештырыла; алар 21 мең чамасы кешене берләштерә. Ком-тлар халык арасында сәяси агитация эшләре алып бара, газеталар нәшер итә, Кызыл Армия өчен гаскәри берәмлекләр туплауда катнаша. Эшчәнлекләрен РКП(б) жирле оешмаларының сәяси йогынтысында һәм матди ярдәме б-н алып баралар, ләкин мөстәкыйльлекләре саклана. *Мөселман коммунистларның Беренче Бөтенроссия съезды* карары б-н МКК урыннардагы РКП(б) ком-тларының мөселманнар бюросы яки секциясе итеп үзгәртелә.

МӨСЕЛМАН КОММУНИСТЛАРНЫҢ БЕРЕНЧЕ БӨТЕНРОССИЯ СЪЕЗДЫ, к. *Шәрәкъ халыклары коммунистик оешмаларының Беренче Бөтенроссия съезды*.

МӨСЕЛМАН МӘГЪРИФӘТ ҺӘМ ХӘЙРИЯ ЖӘМГЫЯТӘ, П е р м ь ш ә һ ә р е н д ә, 1909 елның июнендә оеша. Раисе — З.Ибәтуллин, әгъзалары — Х.Тимкин, К.Галимов, Байчуринов, Шәфиев һ.б. Төп максаты — мөселманнарның мәдәни-агарту учреждениеләре челтәрен киңәйтүгә булышу, мохтажларга матди ярдәм күрсәтү. Пермьдә, Пермь губернасының Пермь өязендә эшчәнлек алып бара. 1917 дән соң яшәүдән туктый. *Ж.С.Миңнуллин*.

МӨСЕЛМАН МӘГЪРИФӘТ ҺӘМ ХӘЙРИЯ ЖӘМГЫЯТӘ, А р х а н г е л ь с к ш ә һ ә р е н д ә, 1911 елның февралендә оеша. Гамәлгә куучылары — М.Ишмәметов, З.Фазлуллин, Г.Исхаков, С.Сәйфетдинов, С.Мифтахетдинов, Ш.Исхаков, И.Биколов. Төп максаты — мөселманнарның мәдәни-агарту учреждениеләре челтәрен киңәйтүгә булышу, мохтажларга матди ярдәм күрсәтү. Архангельск шәһәрәндә һәм губернасында эшчәнлек алып бара. Беренче бөтендөнья сугышы елларында яшәүдән туктый. *Ж.С.Миңнуллин*.

МӨСЕЛМАН РУХАНИЛАРЫ, 1) дини йолалар үткәрү (*мулла, мөзәһаб, хафиз*), мөселман хөкөм процесслары мөселман хокуклары сорауларын тирәнтен өйрәнү һәм аңлату (*фәкыйһ*), илаһият (галим-голяма, *мөжтәһид*), дини обиналарга житәкчелек итү (имам-хатип) б-н проф. шөгъльләүче социаль төркем; 2) дини обиналар, орденнар, борадәрлек башлыклары (*шәех, ишан, суфи*), билгеле бер төбәк, дәүләттәге югары дини шәхес (*сәед, мөфти, ахун, мөхтәсәб*). Башка дөньяны диннәрдән аермалы буларак, исламда (тәкъвалар һәм Аллаһ арасында) арадашчылык хезмәтен башкарган чиркәү ин-ты булмаган кебек (бары тик шигыйль мөзәһәбәндә «дин кешеләре» б-н Аллаһ арасында аерым бәйләнешләр булуы таныла һәм рухани дәрәжәләр баскычы аеруча күзгә ташлана), гомуми рәхәткә ирешкән өстен рухани катлау юк. Шулай ук тиешле белемгә һәм әхлакый дәрәжәгә ия булган, балигылык яшенә житкән теләсә кайсы мөселман кешесе, тәкъвалар рөхсәте б-н, шул ук вакытта дәрәжәгә күтәрү йо-

ласы үткәрмичә һәм бернинди өстенлек казанмыйча, мөселман жәмгыятеңең дини тормышы б-н идарә итә ала. Россиягә кушылганга кадәр Идел-Урал төбәгендә, Кыргыз, Кавказ, Казакъстан, Урта Азия жирләрендә яшәүче мөселманнар арасында шундый тәртип өстенлек итә. Россия дәүләтчеләге киңәйтелгәннән һәм ныгытылганнан соң, житәкче руханиларның сайланып куелуы, иң әүвәл урта һәм түбән баскычларда, татар, башкорт, эзәрбайжан, казакъ, үзбәкләр арасында сакланып кала, әмма хакимият әлеге чараны үз күзәтчеләгенә алырга омтыла. 1765 елда император Екатерина II М.р.на ташламалар каралган «Сәдакалар» б-н бүлгеләү турында Фәрман чыгара. 1788 дә Оренбург дини Мөхәммәди канун Жыены (1831 дә Симферопольдә — Таврия, 1872 дә Тифлисте — Кавказ арты (шигыйль һәм сөнниләр) мөселманнары Диния нәзарәтләре) оештырылганнан соң, Россия терр-ясеңең күпчелек өлешендә М.р.н билгеләү тәртибе кайбер мөһим шәриғәт нормаларына, шу.у. жирле гөрөф-гадәтләренә исәпкә алган дөньяви кануннар нигезендә азмы-күпме дәрәжәдә билгеле бер кагыйдәләргә буйсындырыла. Дәүләт структуралары жирле халык тарафыннан сайланучы рухани затларның дини әзерлекләрен һәм сәяси яктан ышанычлылыкларын тикшерәләр, хезмәт урыннарында раслыйлар. Тикшерү нәтижәләре буенча пед. дәрәжәләре күрсәтелгән махсус таныкчылар б-н расланучы дини титуллар бирелгән. Аннары документлар раслау өчен губернатор идарәсенә кертелгән. Биредә топ игътибар сәяси тузрылыкка юналтелгән. Ышаныч югалтырылганнан соң булса мөһлүмәт табылмаса, хезмәт урынына билгеләү турында исемле император фәрманы ташпырылган. Мондый тәртип тиз генә урнашмый — күпмедер вакыт «указсыз» муллалар да эш итәләр.

Россия империясендә М.р. югары һәм түбән баскыч төркемнәренә бүленгән. Беренче төркемгә мөфтилар, казыйлар, югары мөселман учреждениеләре утырышчылары, шу.у. ахуннар кергән. Мөфти һәм казыйлар казна хисабына тотылган. Дини жыен раисе һәм әгъзалары хезмәт урыннарына гомерлеккә билгеләнгәннәр, Оренбург мөфтиә ярдәмчесе 3 елга сайланып куелган. Ахуннар, ояз казыйлары һәм губерна диния мәжлесләре әгъзалары, асылда, М.р.ның урта буының тәшкит иткәннәр. Руханилык дәрәжәсенә түбәнге баскычында хатиплар, имамнар, муллалар, ә Оренбург һәм Таврия мөфтиятләрендә аларның ярдәмчеләре (мөзәһәбәт) торган. Мәчеттә хатип һәм имам (мулла) булуы каралган. Хатип — дәрәжәсе буенча өлкәнрәк, жомга намазын (*хөтбә*) укый, әмма бу закон б-н ныгытылмый, еш кына муллалар арасында һәм мөхәллә халкында төрле аңлашылмаучылыклар, бөхәсләр тууга сәбәп була. Матди житешмәүчелек хатипларның имам һәм мулла вазифаларын башкаруына китерә (мәс., 1911 нең 1 гыйнварына Оренбург жыенына караган 5771 мөхәлләгә 5409 жамигъ мәчет туры килә, аларда 3946 хатип, 3696 имам һәм 691 мулла хезмәт итә; зур жамигъ мәчетләрдә, губерна идарәсе житәкчеләге

рөхсәте б-н, муллалар саны, берсе өлкән булган хәлдә, 5 кә кадрә житә. Дини вазифалар башкару б-н бергә хатиплар яки имамнар гражданлык хәле актларын да теркәп барганнар һәм Диния нәзарәте каршында хисап тотканнар. Түбән дәрәжәле М.р.ның төп кереме *зәкят, сәдака* һәм *гошердән*, шу.у. *Ураза бәйрәме* һәм *Корбан бәйрәме* көннәрендә кергән һәм дини йолалар башкарган өчен бирелгән сәдакалардан торган. Мөзәһәбәт, муллалар кебек үк, зур өстенлекләрдән файдаланмыйлар һәм казнадан хезмәт хақы алмыйлар, аларның хезмәтенә мөхәллә халкы түли, шәхси хужаыклары исәбенә яшиләр. Россия химасындагы Казакъстан, Бохара эмирләге һәм Хива ханлыгы М.р.ның хәлләре башкачарак тора: әлеге төбәкләрдә шәриғәт кануннары өстенлек итә. 20 йөз башында Казанда 12 югары, 24 урта типтагы мәдрәсә һәм алар каршында 13 мәктәп эшли. Алар арасында иң аерылып торганнары «*Мөхәммәдия*», «*Касыймия*», «*Мәржания*», «*Госманья*», «*Гаффария*» мәдрәсәләре. Авыл жирендә аеруча шөһрәт казанганнары — Иж-Буби, Кышкар, Курса, Ташкичү, Түнтәр, Сатыш мәдрәсәләре. Совет хакимияте елларында М.р.ның саны һәм вазифалары азая. Белемнәр бары тик Урта Азиядәге ике уку йортында гына бирелә (Бохарадагы «*Мир-Араб*» мәдрәсәсе һәм Ташкент ислам ин-ты). 1990 да М.р.н ТРда һәм РФдә яңадан ачылган мөселман дини уку йортларында әзерли башлыйлар (ТРда — 8, шу.и. Россия ислам ун-ты). Хәзерге вакытта респ-када 5 меңгә якын М.р. вәкилләре исәпләнә.

Әд.: Ислам на территории бывшей Российской империи: Энцикл. словарь. М., 1999. Вып. 2; Республика Татарстан: свобода совести и религиозного объединения. К., 2001; М у х а м е т ш и н Р.М. Мусульманское духовенство в постсоветском Татарстане // Государственно-конфессиональные отношения в современном Татарстане. К., 2003.

МӨСЕЛМАН СӘНГАТӘ (ислам сәнгате), ислам эстетикасы кануннары буенча тудырылган декоратив һәм гамәли сәнгәт, әдәбият, музыка, шу.у. архит-ра, нәфис ижатының башка төрләре әсәрләренәң жыелмасы. Тар мөһгәндә сынлы (хәзерге заман нәкъше, графика, скульптура һ.б.), декоратив (архит-ра бизгәге) һәм гамәли сәнгәткә, каллиграфия сәнгәтенә карый. 1930 еллар башында СССРның мөселман, нигездә, төрки телле халыкларының мәдәниятенә дини төсмер алып керүче термин буларак фәнни кулланыштан төшереп калдырыла. М.с. төшенчәсе сәнгәт формаларында һәм төрләрендә, аның телендә, бизәлеш-декоратив принципларында чагылыш тапкан ислам эстетикасына, *шәриғәт* нормаларына, мөселман гөрөф-гадәтләренә һәм йолаларына нигезләнган нәфис ижатының үзенә бер төрле тыбына хас булган гомуми, күпкырлы сыйфатларны күз алдында тотта. М.с.ндә сурәтләү чараларын чикләү дини традицияләр, кануни риваятьләр (*хәдисләр*), шу.у. эстетик-фәлсәфи концепцияләр (әл-Фараби, Ибне Сина, Әбү-Хәмид әл-Газәли) б-н бәйлә.

Татар сәнгәте, башка мөселман халыкларының сәнгәте кебек үк, декоратив-гамәли бизәк төшерү һәм монументаль-декоратив ижат

Мөселман сәнгате. 1. Болгар кабер ташы фрагменты. Таш. Ясы рельефлы уеп кису. 14 йөз башы. Болгар тарих-архит-ра музей-саклаулыгы; 2. Кулъязма Корьән. Көгазы. Акварель, язу карасы. 19 йөз. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 3. «Китабе – диван Ризан» китабы унваны. Көгазы. Язу карасы, алтын. 1840. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 4. Китап тышы. Күн, металл. Басма. 19 йөз. ТР ФАнәң Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-ты архивы; 5. Б.И.У р м а н ч е. «Аллаһ гүзал, ул матурлыкны ярата». Көгазы. Тушь, акварель, бронза. 1970. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 6. Корьән тартмачыклары. Көмеш, алтын йөгөртү, ярымасылташлар. Беркетелгән жепкыр, бөртөкләү, чүкеп бизәк төшерү, уеплау. 18–19 йөз башы. ТР Милли музейе; 7. Беләзек. Көмеш. Чүкеп бизәк төшерү, уеплау. 19 йөзнең 2 нче яртысы. Р.А. Мөхәмәтшин реконструкциясе. 2000. «Казан» милли мәдәният үзәге; 8. М.Х.Х у ж а с ә т о в. «Билал Хәбәши мөнәжәте» шәмаиле. Литография. ТР Милли музейе. 1902; 9. Түбәтәй-кәлпүш. Бәрхет, алтын жеп. Чигү. 19 йөз ахыры – 20 йөз башы. ТР Милли музейе; 10. З.Н.Н и з а м е т д и н о в. «Сөембикә» савыт-саба жәелмасы. Агач. Бизәк. «Казан» милли мәдәният үзәге. 2002; 11. Р.Г.Галиев исем. Әлмәт мөселман дини-мәгърифәт үзәгенәң мәчет интерьеры гөмбәзендәге майолика плитәгә төшерелгән бизәкләр. Архитекторлар А.М.Закиров, Ф.М.Мәүлетов. 1999; 12. Намазлык. Ефәк. Әлмә. 19 йөз ахыры. ТР Милли музейе; 13. Р.С.М о х ә м м ә т ж а н о в. «Шаһәдә» шәмаиле. Агач жепселле плитә (ДВП). Майлы буяу. 2002; 14. Тукай р-нындагы Шәңгәлчә авылы мәчетенәң михраб фрагменты. Арх. Д.Р.Мусин. Мозаика. 2005–06.

формаларында үсә. Татарларның төбәк һәм жирле төркемнәрендәге этник традицияләрен үзәра йогынтысы «мөселманлык» асылы булган милли сәнгать барлыкка килүгә булышлык итә. М.с.нең Идел бие халыклары мәданиятенә йогынты ясауында беренче дәлил булып иң элгәреге үрнәкләре 8 йөзгә нисбәтле болгар гамәли сәнгате эшләнмәләренә төшерелгән гарәп язучылары санала. Гарәп язма графикасының таралуы төбәктә М.с. формализуда әһәмиятле роль уйный. Соңрак аның нигезендә хаттачылык сәнгате (татар кулязма китабы, *шамаллар*, кабер ташлары) һәм эпиграфик бизәк төшерү (архитектур бизәш, декоратив-гамәли сәнгать әсәрләре) югары үсешкә ирешә. 10–12 йөзләрдәге болгар бизәш сәнгатендә дөньяны сәнгатьчә гәүдәләндерү принципларының үсеше исламга чорның мифологик фикерләүгә хас сурәтләннән М.с.нең шартлы декоративлыгына һәм бизәк төшерүгә күчүендә чагыла. Геом. һәм үсемлек бизәкләренә катлаулы композицияләр (гирих, арабескалар) пәйда була, «чәчәк стиле» сәнгать теленә образлы төзелешен билгели. Идел буенда М.с.нең чәчәк атуы 13–15 йөзләргә туры килә (Алтын Урда чоры). *Алтын Урда сәнгате* стиле хәлифәлек кануннары буенча үскән нәфис һөнәрчелекнең каллиграфия һәм бизәк төшерү кагыйдәләрен өлге итеп ала. Сәлжүкләр Кече Азиясә, мәмлүкләр Мисыры, Сүрия, Иран кебек мөселман илләре б-н сәясәт-сәүдә һәм мәдәни өлкәләрдә тыгыз элемент урнаштыру М.с.нә хас сәнгать үрнәкләрен үзләштерүгә булышлык итә. Бу Алтын Урда-ның Болгар, Солхат, Кырык-Ер (Чуфут Кала), Иске-Йорт (Бакчасарай), Үргәнч кебек шәһәрләрендә сакланып калган биналардагы декоратив бизәкләрдә һәм киресенчә, төрки-татар (болгар һәм кыпчак) мәданияте сыйфатлары, мәс., мәмлүкләр Мисыры сәнгатендә чагылыш таба. Алтын Урда таркалганнан соң татар дәүләтләре барлыкка килү чорында Идел бие, Урал алды, Кырым һәм Көнбатыш Себер татарларының ислам мәданияте сыйфатлары формалаша. 15–16 йөзләрдә Идел буенда М.с.нең үзәге Казанда — Казан ханлыгы башкаласында була. М.с.нең чәчәк атуы ислам яки «сәлжүкләр бароккосу» дип аталган стильнең үсеше б-н бәйле. Казан ханлыгы һ.б. татар дәүләтләре яудан алынып, Рус дәүләте составына кушылганнан соң, М.с. дәүләт мәданияте буларак тулысынча диярлек юкка чыга. Ул урта гасырлардан сакланып калган традицияләре булган халык ижаты формалары рәвшенә керә. 18 йөзнен 2 нче яртысында Шәрәкь товарларының киң таралуы М.с.нә хас булган яңа идея-сәнгать тенденцияләрен үзләштерүгә булышлык итә. Аның образлылыгы исламның сөнни агымындагы катгый хасиятләре б-н билгеләнә. Әлеге чорда күнүреш һәм зәркән әйберләрен бизәүдә, мөстәкыйль элементлар буларак, гарәп язучыларының, Корьән гыйбарәләренә роле көчәя (*Корьән тартмачыклары*, беләзекләр, аеллар). Корьән аятләре язылган, мөселманнарның изге урыннары сурәтләнган, пәялада бизәкләр төшереп башкарылган (шәмаилләр), тукымада чигелгән

(*ләүхә*) махсус дивар паннолары, график картиналар («аятел-күрси») барлыкка килә, китап ямалары тукыла.

Бизәкләрдәге «чәчәк стиле», ачык күптөслелек татарларның М.с.ндә әйдәп баручы сәнгать чаралары булып кала.

19 йөз ахырында — 20 йөз башында Европа сынлы сәнгатенә станлы нәкыш, графика, скульптура, сценография жанрлары үсеш ала. Ижатларында (образлылыкта, композицияләре системасында, төсләр б-н эш итүдә, гарәп каллиграфиясен куллануда) М.с. традицияләре чагылыш тапкан беренче татар проф. рәссамнары (М.Дәүләткилдиев, Х.Акчурин, Ф.Тайров, Б.Урманче һ.б.) үсеш чыга. 20 йөз ахырына кадәр М.с. кире кагыла. 20 йөз ахырында — 21 йөз башында татар мәданиятендә әсәрләренә милли формаларын эзлүгә бәйле һәм мөселманлык традицияләренә давамчанлыгына таянган стиль тенденцияләре: образларның символик мәгънәсә, сәнгать теленә шартлылыгы, орнаменталь-декоратив һәм колористик системалар, кешенә сурәтләмәү концепциясә, дөньяны предметлы-натуралистик чагылдырудан баш тарту өстенлек итә башый. Аерым әсәрләрдә мөселманлык мистицизмы, суфичылык карашлары чагыла, аларда Шәрәкь миниатюралары, каллиграфия сәнгате традицияләре яңара (С.Гыйләжетдинов, Ф.Гыйрфанов, Ә.Ильясова, Н.Исмәгыйлев, Д.Мусин, Л.Мусина, В.Попов, Р.Сәлахетдинов, В.Шәйхетдинов, Р.Шәмсутов, Х.Шәрипов һ.б.). М.с.ндәге заманча сыйфатлар Идел буенда һәм Урал алдында, Көнбатыш Себердә, Россиянең әрә шәһәрләрендә (Мәскәү, С.-Петербург һ.б.) яшәүче татар рәссамнарының ижатында берләштерүчә башлангыч булып тора.

Әд.: Б о л ь ш а к о в О.Г. Ислам и изобразительное искусство // Тр. Гос. Эрмитажа. 1969. Т. 10; Я к о в л е в Е.Г. Искусство и мировые религии. М., 1985; В а л е е в а - С у л е й м а н о в а Г.Ф. Мусульманская культура Среднего Поволжья и Приуралья: Истоки и перспективы // Ислам и проблемы межцивилизационных взаимодействий. М., 1994; ш у л у к. Татарское декоративное искусство в системе мусульманской культуры // Ислам в Поволжье: История и проблемы изучения. К., 2000; ш у л у к. Мусульманское искусство татар Среднего Поволжья // Ислам и мусульманская культура в Среднем Поволжье. К., 2001.

Г.Ф.Валиева-Сәләйманова.

МӨСЕЛМАН СОВЕТ УКЧЫЛАРЫНЫҢ ИКЕНЧЕ МӨКТӘБЕ (КҮРСЛАРЫ), Үзәк мөселман хәрби коллегиясә башлангычы б-н 1919 елның гыйнварында Казанда ачыла. Курсларның мөдире — И.О.Тальковский, комиссары — И.К.Фирдәүс (Фирдевс). Штат буенча 300 курсант укыту карала. Адмирал А.В.Колчак гаскәренә һөжүмнәре сәбәпле, 1919 ный апрелендә курсларның шахси составы тулысы б-н диярлек (мөдир һәм комиссардан тыш) 1 нче татар укчы полкы карамагына жиберелә. Курслар рәсми рәвшәгә 1919 ный 18 сентябрдә ачыла. Курсантлар саны башта 151 кеше була, соңрак 270 кешегә житә. Укыту өч бүлектә: әзерлек, гомуми, хәрби бүлектәрдә алып барыла. Гомуми бүлектә дүрт ай укыганныан соң, курсантлар дүрт айлык хәрби бүлектә күчәрелә. Башка дисциплиналар б-н беррәтгән, курсантларга татар

теле дәресә укытыла, бу дәресә алар ш.у. кайбер гомуми белем предметларын да өйрәнәләр. Мәктәп 4 чыгарылыш ясей. Беренче чыгарылыш (1920 ный 18 гыйнвары) Кызыл Армиянең татар милли берләшмәләре өчен 99 командир әзерли. 1920 ный июлендә курслар Петергоф шәһәрнә күчәрелә һәм, аерым мөселман бүлегә буларак, 5 нче укчы курсларга кушыла. Ш.у.к. *Уналтынчы үрнәк мөселман укчы командирлар мәктәбе*.

И.Г.Гыйзәтуллин.

МӨСЕЛМАН СОЦИАЛИСТЛАР КОМИТЕТЛАРЫ (МСК), татар-башкортларның революцион-демократик оешмалары. Беренчесә — *Казан мөселман социалистлар комитеты* — 1917 елның апрелендә оештырыла (рәисә — М.Вахитов), башка ком-тлар өчен житәкчә ролен үти. 1917 ный октябрдә Оренбургта Урал ком-ты, 1918 ный язында Төньяк өлкәләр ком-ты (Вологда ш.), 1918 ный жәндә Архангельск, Әстерхан, Мәскәү, Пермь, Петроград, Самара, Саратов, Сембер, Ташкент, Томск, Төмән һ.б. шәһәрләрдә шундый ком-тлар эшли. Алар бер милләт кешеләренә төрле катлау вәкилләрен (интеллигенция, эшчеләр, хезмәткәрләр) берләштерү нигезендә төзелә. Кайберләре составында сул әсәрлар да була. Омтылыш-максатлары мөселман пролетариатын һәм хезмәтчел крәстияннәренә оештыру, алар арасында социализм идеяләре тарату дип билгеләнә. Окт. революциясеннән соң Мәскәү, Казан һ.б. кайбер шәһәрләрдә татарлар һәм башкортлардан булган коммунистлар, МСКның сул канаты вәкилләре б-н берләшә, РКП(б)ның милли секцияләрен төзи башыйлар. Совет хакимияте МСК ағзаларын урынарда мөселманнар комис-тлары төзү әшенә тарта. Үзәк мөселман комис-ты һәм Казан, Архангельск, Мәскәү, Петроград, Самара МСК тәкъдиме б-н Россия мөселман эшчеләре конференциясә уздырыла (Мәскәү, 1918, март). Конференциядә Үзәк Мөселман социалистлар ком-ты һәм аның башкарма ком-ты оештырыла (рәисә — М.Вахитов, урынбасары — М.Солтангалиев). Житәкчә документ итеп, кайбер төзәтмәләр б-н, *Казан мөселман социалистлар комитеты* Уставы вакытлыча кулланылышка кертелә. Көн кадагындагы төп максатлар ачыклана: хакимиятне ярлы халык Советларына бирү; барлык жирләренә жир эшләре ком-тларына тапшыру; завод, фабрика, табыш йортларын дәүләт милкенә әверелдерү. Конференция ш.у. РКП(б) Программасының РКП(б)ның 7 нче съездында В.И.Ленин тәкъдим иткән беренче проекттын яклап чыга, шул көннәрдә оештырылган комиссиягә Мөселман социалистлар-коммунистлар партиясә программасын төзү бурычын йөкли (шушы вакыттан кайбер МСК Мөселман социалистлар-коммунистлар ком-тлары дип йөртелә башый). Үзәк Мөселман социалистлар ком-ты органы буларак, «*Кызыл байрак*» г-тасы нәшер ителә. Конференциядән соң ком-тларда коммунистлар фракциясенә йогынтысы арта. Мөселман коммунистлар кинәшмәсә (Казан, 1918, 10 июнь) карары б-н МСК *Мөселман коммунистлар комитетлары* дип үзгәртелә.

МӨСЕЛМАН СУГЫШЧЫЛАРЫНА ҺӘМ АЛАРЫНЫҢ ГАЙЛӘЛӘРЕНӘ ЯРДӘМ ИТҮ ВАКЫТЛЫ КОМИТЕТЫ, хәйрия жәмгыяте. 1915 елның 5 февралендә Беренче бөтендөнья сугышында зыян күргән авырулар һәм яралыларга ярдәм итү максаты б-н Петроградта оеша. Ком-тның рәисе — генерал-майор Г.Дәүләтшин, аннан соң — С.Жантурин, әгъзалары — А.Әсәдуллаев, Ибнеәмин Әхтәмов, М.Байзаков, М.Жафаров, Н.Карпов, М.Максатов, Х.Мансырев, А.Мөфтизадә, А.Сыртланов, З.Шамиль. Ком-т иганә ярдәме жыйя, фронтка күчмә сан. отряды жибертә, лазаретлар ача, сугышка алынганнарның гайләләренә тиешле пенсия һәм ташламалар турында мәгълүмат бирүче татарча белешмәлекләр әзерләп бастыра. 1915 ел ахырына Россия төбәкләрендә ком-тның 100 ләп жирле бүлгәе эшли. Бүлекләр Инвалидлар көне уздыра, авыру һәм яралы сугышчыларга концертлар куя, жылы киём-салым жыоны оештыра. Мөселман хәрби тоткыннарына һәм качакларга һәртөрле ярдәм күрсәтелә. Ком-т эшчәнлеге 1917 дән соң туктала. *Ж.С.Миңнуллин.*

МӨСЕЛМАН ХАЛЫК КОМИССАРИАТЫ, хакимиятнең гадәттән тыш органы, Бөтенроссия мөселман гаскәриләренә икенче корылтае (1918 елның марты) карары б-н Идел-Урал Штатын гамәлгә кертү максатыннан оештырыла. Рәисе — И.Атнагулов, рәис иптәшләре (урынбасарлары) — И.Алмаев, И.Кәрим; секретарьлары — Г.Габдрәшитов, К.Терегулов; әгъзалары — Ф.Басырлов, Ә.Биглов, А.Габдуллин, С.Ловчицкий, Г.Моракаев, Ф.Мөхәммәдияров, С.Полторжский, А.Таһиров, А.Якубовский. 5 бүлектән тора. «Идел-Урал өлкәсе» г-тасын нәшер итә. Идел-Урал Штаты (республикасы) урнаштыру хакына мөселманнарны берләштергә чакыра. Комис-т ш.у. әлеге респ-ка зарурлыгын таныган барлык оешмалар б-н хезмәттәшлек итәргә әзерлеген белдерә. «*Болак арты республикасы*» тар-мар итү барышында, 1918 нең марты ахырында таратыла; М.х.к. әгъзалары кулга алына, соңрак иреккә чыгарыла.

Әд.: В а л и е в Р.К. Болак арты республикасы. К., 1999.

Р.К.Вәлиев.

МӨСЕЛМАН ХЕЗМӘТ ТАИФӘСӘ, 2 нче Дәүләт Думасында (1907) трудовиклар фракциясе тарафдарлары булган сул мөселман депутатлар төркеме. 36 мөселман депутатның 6 сы шул төркемдә була: Һ.Атласов (Самара губ.), Г.С.Бадамшин (Казан губ.), З.Э.Зәйналов (Баку губ.), Х.М.Мәсәгутов (Вятка губ.), Г.А.Нәжметдинов (Сембер губ.), К.Г.Хәсәнов (Уфа губ.). М.х.т.нең сәясәт программасын төзүдә һәм аның эшчәнлегендә Ф.Ф.Туктаровның йогынтысы зур була. 1907 елда төркем тарафыннан рус, татар, эзәрбайжан телләрендә «Дума» г-тасы нәшер ителә, шуңа күрә аларны «думачылар» дип тә йөр-тәләр. Газетада басылып чыккан платформаларында алар «Иттифак эл-мөслимин» партиясен (Думада *Мөселманнар фракциясе* шушы партия исеменән чыгыш ясыя) байлар мәнфәгатен яклауда гаеплән чыгалар, татар милләтен күтәрү өчен хезмәтчел халык мән-

фәгатләрен якларлык Мөселман хезмәт партиясе оештыру зарурлыгына басым ясыялар. 2 нче Дәүләт Думасында тикшерелгән төп мәсьәләләрдән иң кискенә булган аграр мәсьә-ләдә М.х.т. трудовиклар фракциясе тәкъ-дим иткән жир реформасы проектын тудлаем яклый. Думаның аграр мәсьәләгә багышлан-ган утырышларында төркем исеменән К.Г.Хәсәнов чыгыш ясыя, ул Россия империясе чикләрендәге тарихи яктан шунда яшәүче халыкныкы дип танылган жирләр-нең, аерым алганда, башкорт жирләренәң, тартып алынуына каршы протест белдерә. Ул ш.у. хөкүмәтнең «Россиядә яшәүче әжнә-биләр мөгарифәна караган чаралар турын-да» («О мерах к образованию населения России инородцев», 1870) Нигезләмәсе бу-енча оештырылган Россия мөселман мәктәбе системасын төнкыйт итә. Депутат З.Э.Зәй-налов аграр мәсьәләгә караган чыгышында ач-лык афәтенә дучар булганнарга ярдәм оешты-рырга чакыра. Таифә әгъзалары башка сул де-путатлар тәкъдим иткән закон проектларын һәм һәртөрле мөрәжәгатьләрен дә хуплыйлар. М.х.т. 1907 нең апрелендә эчкә эшләр ми-нистрына Бөрә һәм Бәләбәй өязләрендә мил-ли һәм дини әдәбиятның конфискацияләү һәм юк итү, шул хәлләргә каршылык йөзеннән кузгалган жирле мөселманнарның стражник-лар тарафыннан жәбер-золымга дучар ителүе, үлем һәм яралану очраклары булу турында мөрәжәгать итә. Төркем әгъзалары дума ко-миссияләрендә: Г.Бадамшин — бюджет, К.Хә-сәнов — азык-төлек, З.Зәйналов — аграр ко-миссиядә, ш.у. сәүдә һәм һөнәрчелек өлкәсе хезмәткәрләренәң ялын оештыру комиссия-сендә актив эшли.

Чыг.: Государственная дума. Второй созыв: Стенографические отчёты: В 2 т. СПб., 1907; Государственная дума. Второй созыв: Указ стенографическим отчётам. Заседания 1 — 53 (20 февраля — 2 июня 1907 г.). СПб., 1907; Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906—1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998.

Әд.: У с м а н о в а Д.М. Мусульманская фракция и проблемы «свободы совести» в Государственной Думе России (1906—1917). К., 1999; ш у л у к. Мусульманские представители в российском парламенте. 1906—1916. К., 2005; Ц и у н ч у к Р.А. Думская модель парламентаризма в Российской империи: Этноконфессиональное и региональное измерения. К., 2004.

Р.А.Циунчук.

МӨСЕЛМАН ЯШЬЛӘРӘ ТҮГӘРӘГӘ, Вятка губернасы Алабуга өязенәң Бондюга авылы яшьләре тарафыннан 1917 елның ма-енда оештырыла. Башлап йөрүчеләре: Г.Ба-һаветдинов, А.Галимбаков, М.Лотфуллин, Ш.Саттаров, А.Сәхабетдинов, Г.Фәхсетди-нов, М.Шакиров һ.б. Драма түгәрәгә оешты-ралар, тектографта татар һәм рус телләрендә «Яшьләр авазы» г-тасы чыгаралар, эшче яш-ләр арасында агитация-пропаганда эшләрә алып баралар. Түгәрәк 1918 ел башында тар-кала.

Әд.: Юность Татарстана (Очерки истории комсо-мла Татарии). К., 1978.

МӨСЕЛМАННАР АРАСЫНДА БЕЛӘМ АЛУНЫ ЖӘЕЛДЕРҮ САРАТОВ ЖӘМ-ГЫЯТӘ, мәдәни-агарту оешмасы. 1916 ел-ның маеннан Саратов шәһәрендә эшли. Га-

мәлгә куючылары — С.А.Казыймов (рәис), И.Б.Коллахметов (Кулахметьев, сәркәтәп), И.М.Курамин, М.И.Солтанов. Максаты — мәктәптә һәм мәктәптән тыш белем бирүне жәелдерү, укытуның сыйфатын яхшырту юлы б-н халыкның мәдәни дәрәжәсен күтәрү. 1916 ның ахырында жәмгыятә тарафыннан Саратовның Татар урамында китапханә-уку залы ачыла (1917 дән соң эшләүдән туктый). *Ж.С.Миңнуллин.*

МӨСЕЛМАННАР БЕРЛЕГӘ, В а р ш а в а, 1922—25 елларда эшли. Польша мөсел-маннарының беренче легаль оешмасы. Ус-тавы 1923 нең 14 декабрендә Эчке эшләр ми-нистрлыгы тарафыннан раслана. Рәисе — А.Х.Хурамович, секретаре — О.Фазлыев. Мө-селманнарның дини ихтияжларын гамәлгә ашыру б-н имам С.Хәбибуллин житәкчелек итә. М.б.нең төп максаты — татарларга мәдә-ни һәм дини белем бирү, мохтаж мөселман га-илләләренә матди ярдәм күрсәтү. 1925 тә *Речь Посполита мөселманнары берлеге* итеп үзгөр-телә. *Я.Я.Гришин.*

МӨСЕЛМАННАР БЕРЛЕГӘ, к. «Итти-фак эл-мөслимин».

МӨСЕЛМАННАР ДИНИ БЕРЛЕГӘ, Польша һәм Литва татарлары мөфтияте дө-вамчысы буларак, 1947 елда Варшавада оеш-тырыла. Максаты — Польша һәм Литва мө-селманнарының дини ихтияжларын канә-гатьләндерү. 6 дини гминаны (Варшава, Бе-лосток, Бохоника, Гданьск, Гожов Велико-польский, Крушина) берләштерә. Житәкче органы — башында рухани булмаган зат тор-ган Югары коллегия. Рәисләре — С.Байра-шевский, 1984 тән — С.Мухарский. Коллегия-дә дини йолаларны үтәү мәсьәләләре б-н Л.Мухля (1947—79) һәм А.Халещкий (1979 дан) шөгыйләнә. *Я.Я.Гришин.*

МӨСЕЛМАННАР ЖӘМГЫЯТӘ, хәйрия оешмасы. 1918 елның гыйнварында Сембер губернасы Сембер өязенәң Олы Тархан авы-лында оеша. Гамәлгә куючылар — Ш.Вәли-тов, Ш.Гафаров, И.Ибраһимов, Г.Хәкимов, М.Хәкимов. Төп максаты — ярлыларга мат-ди ярдәм күрсәтү, мөселманнарның мәдә-ни-агарту һәм дини учреждениеләре чөлтәрен үстерү. 1917 дән эшчәнлеге туктала. *Ж.С.Миңнуллин.*

МӨСЕЛМАННАР КОМИТЕТЫ, 1917—18 елларда Казандагы ижтимагый-сә-ясәи оешма. 1917 нең 7 мартында оештырыла. Рәисе — Ф.Туктаров, рәис урынбасары — В.Таначев, әгъзалары — С.Алкин, Г.Баттал, С.Габәши, М.Корбангалиев, С.Максуди, Л.Мостафин, Ә.Мөхетдинов, Г.Сәйфелмөле-ков, И.Утәмишев, Н.Хәлфин, С.Хөсетди-нов һ.б. (барлығы 200 ләп кеше). Ком-тта меньшевиклар һәм уң эсерлар партияләре вәкилләре өстенлек итә. М.к. урыннарда мө-селман ком-тлары оештыру, Учредительләр жыйынын чакыруны тизләтү, сугышны тәмам-лау, крәстияннәрне Төркестан һәм Себергә күчәрүне туктату мәсьәләләрен күтәрә. 5 бү-лектән тора: оештыру, финанс, агитация-про-паганда һ.б. «*Корытай*», ул ябылгач, «*Ал-тай*» г-таларын нәшер итә.

МӨСЕЛМАННАР ФРАКЦИЯСЕ, Россия-нең 1906–17 еллардагы Дәүләт Думасында эшләгән мөселман депутатлары фракциясе. Идел-Урал, Кавказ, Кырым, Урта Азия, Казакъстан төбәкләреннән сайланган мөселман халкы вәкилләреннән гыйбарәт була. Милли һәм дини тигезлек, тел, белем бирү, мәдәниятне үстерү идеяләрен алга сөрә. 1 нче Дәүләт Думасы (1906 ең 27 апрел — 9 июле, 1906) эшендә 22 мөселман депутат катнаша. Баштарак күпчелек — кадетлар, 3 кеше — мохтариәтчеләр фракциясенә керә. Эш барышында мөстәкыйль фракция төзәргә карар ителә, аның беренче утырышы 21 июндә уздырыла. 7 кешедән фракция бюросы сайлана: Г.Тупчыбашев (фракция һәм бюро рәисе), С.Ш.Алкин, Ә.Г.Әхтәмов, С.С.Жаңтиурин (бюро секретаре), И.А.Зиадханов, М.М.Рәмиев (*Дәрдемәнд*) (казначей), Ш.Ш.Сыртланов. Фракция әгъзаларының барысы да «Иттифакъ әл-мөслимин» партиясендә тора, фракция эшчәнлегенә бу партия гаять зур йогынты ясый. Сәяси карашлар бунча М.ф. *Конституцион демократлар партиясенә* (кадетлар) теләктәшлек итә. 1 нче Дәүләт Думасының М.ф. утырышларында Бөтенроссия мөселманнарының өченче корылтаен (1906 ең августы) уздыру мәсьәләсе карала. Дума куып таратылганнан соң, 6 мөселман депутат хөкүмәткә каршы язылган *Выборг өйдәмәсенә* кул куя.

2 нче Дәүләт Думасына (1907 ең 20 февраль — 3 июне) 36 мөселман депутат сайлана, шуларның 30 ы М.ф.нә кертелә. Калган 6 депутат мөстәкыйль *Мөселман хезмәт таифәсе* төзиләр. 2 нче Дәүләт Думасының М.ф. «Иттифакъ әл-мөслимин» партиясенә Бөтенроссия мөселманнарының өченче корылтаенда кабул ителгән программасына нигезләнеп, үз программасын кабул итә. Ләкин партия программасының кайбер радикаль таләпләре фракция тарафыннан төшереп калдырыла яки үзгәртелә, мәс., шәхси милекнең кагылыгысызлыгы, министрларның Дума каршында жавап тотарга тиешлеге, жир мәсьәләсен гадел хәл итү турындагы пунктлар алып ташлана. 1 нче Думадагы кебек ук, фракция кадетларга якын тора. МС рәисе П.А.Столыпинның либераль реформалар программасын тәкъдим иткән чыгышыннан соң 2 нче Дәүләт Думасы депутатлары тикшергән мәсьәләләр тавышка куелганда, М.ф. әгъзалары патша хөкүмәтен тәнкыйтьләүдән тайчынып, алда каралачак эшләргә күчү өчен тавыш бирәләр; 1906 ел 19 август Фәрманы б-н кертелгән хәрби-кыр мәхкәмәләре эшчәнлеген туктату зарурлыгы турында бер төркем депутат мөрәжәгатен яклап чыгалар (М.Т.Шахтахтинский чыгыш ясый); аграр мәсьәләдә М.ф. кадетлар б-н бер карашта тора, шул ук вакытта дала халыкларының жир мәсьәләсен хәл итү зарурлыгына басым ясый, хөкүмәтнең халыкларны күчереп утырту һәм колонияләштерү саясәтен гаепләп чыга (Ф.И.Хойский, Р.М.Медиев, Б.Б.Каратаев, Ш.Сәйфетдинов). Бөтенроссия мөселманнарының өченче корылтае карары, нигездә, М.ф. «Әжнәби башлангыч училищеләренә кагылышлы 1906 ел 31 март кагыйдәләрен

юкка чыгару турында» («Об отмене правил 31 марта 1906 г. о начальных училищах для инородцев») мөрәжәгатен Дума тикшерүенә куя (мөрәжәгать тексты «Иттифакъ әл-мөслимин» партиясә ҮКның вакытлы комиссиясе тарафыннан эзерләнә). Анда яңа кагыйдәләренң төп максаты рус булмаган халыкларны аң-белемле һәм мәдәниятле итү түгел, ә аларны руслаштыру икәнлегә, мөселманнарның моның б-н килешмәячәге турында әйтелә. М.ф. әгъзалары ана телендә белем бирүче башлангыч мәктәп һәм укыту-тәрбия процессында жәмәгәтчелекнең катнашуы таләбән күтәрәп чыга. 31 мөселман депутат кул куйган мөрәжәгать, тикшереп өйрәнү өчен, Думаның май ахырында оештырылган халык мәгарифе комиссиясе карамагына тапшырыла. 1907 ең 7 июнендә 2 нче Дәүләт Думасы таратылу сәбәплә, мәсьәлә хәл ителмәгән килеш кала.

3 нче Дәүләт Думасына (1907 ең ноябрь — 1912 ең 9 июне) 10 мөселман депутат сайлана; аларның 8 е — М.ф.нә, И.И.Гайдаров — с.-д. фракциясенә (1910 да М.ф.нә күчә), Г.Мөфтүзаде — октябристлар фракциясенә керә. Дума утырышларында М.ф. исеменнән Х.Г.Хасмамедов (хөкүмәтнең 1905 ел 17 октябрь Манифестында игълан ителгән сәяси кустан тайпылмавын таләп итә) һәм Г.Ш.Сыртланов (1905–07 еллар Рев-циясе чорында Россия мөселманнарының гамәлдәге режимга лояль мөнәсәбәте хөкүмәт тарафыннан баяләнмәү турында искәртә, сайлаулар турындагы 1907 ел 3 июнь законынан кангагәтсезлек белдерә) чыгыш ясый. Мөселман крәстияннәрне хәерчелеккә төшерү һәм күпчелекне радикаль гамәлләргә этәрү, шу. мөселман жәмәгәтчелегенә бердәмлегенә зыян салу ихтималын күрсәтеп, М.ф. Столыпинның аграр реформасы кабул ителүгә каршы чыга. Фракция 19 йөз башында Россиягә кушылган вакытта мохтариәт хокукы алган Финляндиягә карата аны әлеге хокукларыннан мәхрүм итәчәк «Финляндиягә кагылышлы дәүләткүләм көчкә ия закон һәм карарларны нәшер итү тәртібе турында» («О порядке издания касающихся Финляндии законов и постановлений общегосударственного значения») законы проекты кабул ителүгә дә каршы була. «Бер диннән икенче дингә күчүгә кагылышлы закон тәртіпләрен үзгәртү турында» («Об изменении законоположений, касающихся перехода из одного исповедания в другое») законы, ки-

Мөселман депутатлар.

ресенчә, яклап чыга, чөнки мөселманнар арасында христиан саналып та, чынлыкта ислам дине тәртіпләрен тотып яшәүче, әмма бу турыда ачыктан-ачык белдерүдән тайчыну-чылар байтак була (әлеге мәсьәләне К.Б.Тәфкилев күтәрәп чыга; Дума тарафыннан яклау тапкан закон проекты Дәүләт Советында кабул ителми). М.ф. шу. мөселман дини учреждениеләрен үзгәртеп кору, мөселман руханиларының матди хәлен кайгырту мәсьәләләрен кузгата. «Сәүдә йортлары, склад һәм контора хезмәткәрләрен ял вакыты белән тәммин итү турында»гы («Об обеспечении нормального отдыха служащих в торговых заведениях, складах и конторах») закон проектын караган вакытта М.ф. мөселман хезмәткәрләргә үз диннәрендә каралган көннәрдә ял итү мөмкинлеге бирү турындагы үтенеч б-н мөрәжәгать итә. Православие динендәге күпчелек әлеге үтенечкә карата битарафлык күрсәтә, моңа протест йөзәннән фракция депутатлары утырышны ташлап чыгалар. С.Максуди Думада патша хөкүмәтенә арагы кибетләре һәм кабақлар чөлтәрән жәелдерүенә каршы чыгыш ясый. М.ф. «Хәрби хезмәт Уставына үзгәрешләр керту турында»гы («Об изменении Устава о воинской повинности») закон проектына мулла һәм мөзәиннәренә хәрби хезмәттән азат итү турында үзгәреш кертерүгә ирешә (Г.Ш.Сыртланов чыгыш ясый). Фракция мөселман халкының гражданлык хокуклары бозылу, аның милли һәм дини кысуларга дучар ителүе мөселманнарның сәяси хокуклары чикләнү, хакимиятне югары даирәләренә, мәс., Дәүләт Советына мөселманнарны ачыктан-ачык уздырмау (С.Максуди); Төркестан һәм дала өлкәләре мөселманнарының хокуксызлыгы, сайлаулар турындагы 1907 ел 3 июнь законы нигезендә Дәүләт Думасында алар мәнфәгатен кайгыртучы вәкилләр булмау (К.Б.Тәфкилев); рус телен белмәүче әжнәбиләргә мәхкәмә эшен үз телләрендә алып бару тыелган булу (С.Максуди); земство жьеннарына сайлауларда мөселманнарның хокуклары сакланмау (С.Максуди) мәсьәләләрен күтәрә. С.Максуди шу. либераль мөселманнар хәрәкәтендә катнашучыларны русларга һәм хөкүмәткә каршы көрәштә (панисламизм) урынсыз гаепләүләргә, «мөселман мәсьәләсе» дип махсус күпертелгән яла ятуларга протест белдерә. 1910 елда, Эчке эшләр министрлыгының агымдагы ел чыгымнарын тикшерү барышында, М.ф. хөкүмәтнең эчке саясәтен тәнкыйть итә (К.Б.Тәфкилев). Фракция милли мәктәп ре-

2 нче Дәүләт Думасы мөселман депутатлары. 1907 елгы фоторәсем.

формасына карата үз проектын эзерли, гомуми башлангыч белем биру проектын тикшергөндө, ана телендө белем бирүне яклап, актив катнаша. 1907 нең жөнөнөн, хөкүмөт «Иттифакъ эл-мөслимин» партиясен ачыктан-ачык эшчәнлек алып бару хокукыннан мэхрүм иткәннөн соң, Думадагы М.ф. Россиядөгө мөселман халыкларының дини, сөяси һәм милли мәнфәгәтләрөн кайгыртучы бердөнбер сөяси оешма булып кала.

4 нче Дәүләт Думасына (1912 нең 15 ноябрь — 1917 нең 6 октябрь) 6 депутат сайлана, барысы да М.ф.нә керә. 4 нче Дума сайлауларына либераль мөселманнар анык таләпләр (конституция; тулы тигез хокук; 1905 ел 17 октябрь Манифестында вәгдә ителгән хокук һәм ирекләрнең тормышка ашырылуы; күп миллионлы Төркестан халыклары һәм кыргызларга 1907 ел 3 июнь законы б-н тартып алынган сөяси хокукларын кире кайтару; Дәүләт Думасының, земство һәм шәһәрләрнең, рухани идарәләрнең вәкәләт һәм хокукларын кинәйтү) күрсәтелгән сайлау алды платформасы төзөп баралар. Мөселманнар: «Русларда милләтчелек ничаклы нык һәм колачлы булса, без, мөселманнар да милләтсөз, туган телебез, әдәбиятыбыз һәм милли мөктәбебезнең кагылыгысызлыгына омтылырга тиешбез», — дип игълан италәр. 1 нче Балкан сугышы башланып, анда Төркия дә катнашу сөбәплә, 4 нче Дәүләт Думасында М.ф.нә кыенга туры килә. Панславизм колач жөйгөн шартларда диндеш төрөкләргә карата аз гына теләктөшлек тә панисламизм һәм *пантөркизм* чагылышы буларак бәяләнә. Фракция Россиянең мөселман халыклары мәнфәгәтләрөн кайгыртуны дәвам иттерә. Хөкүмәтнең Россиядә яшәүче барлык милләт вәкилләрөнә карата «әерхәһли мөнәсәбәте» ассызыкланган хөкүмәт декларациясен тикшерү вакытында Ә.Г.Әхтәмөв мөселманнарга карата «ят кавем» дип карау сәясәтенә үзгөрмөвөн әйтә. Фракция армиядә хәрби муллалар санын арттыру, хәрби хезмәтнең мөселман дине кануннары бозылу б-н бәйлә кыенлыкларын булдырмау мәсьәләләрөн куя (К.Б.Тәфкилев). Ул шу. казакъ дала-ларындагы жирле халыкка мед. ярдәм күрсәтүне яхшырту зарурлыгын күтәрәп чыга. М.ф. башлангычы б-н 54 депутат тарафыннан Дума каравына «Мөселманнардан булган затларны антлы ышанычлылар катлавына алганда хокукларын чикләүне бетерү турында» («Об отмене ограничений в правах на вступление в сословие присяжных поверенных лиц мусульманского вероисповедания») закон проекты куела, локин ул тикшерелми. Г.Х.Еникеев хөкүмәткә бәйсез чыганаclar — иганә һәм земство ачкасына яшәячәк һәм махсус программа нигезендә — 3 баскыч: түбән, урта, югары мөктәп формасында эшләячәк дөньяви белем бирүче милли мәгариф системасы концепциясен төкдөим итә. Шу ул вакытта, мөселманнар традицион мөктәп һәм мәдрәсәләрне саклап калуны да кайгырталар, фракция аларны Мөселман Диния нәзарәте карамагында калдыру таләбөн куя. 1914 нең мартында М.ф. Думада карап тикшерү өчен «Оренбург Диния нәзарәтенә мө-

селман дини (мәхәллә) мөктәп һәм мәдрәсәләрә мөгаллиме һәм мөгаллимәсе вазифасына таныклык тапшыру вәкәләте биру турында» («О предоставлении Оренбургскому духовному собранию права выдавать свидетельства на звание учителей и учительниц мусульманских духовно-приходских школ (мектебов и медресе)» закон проекты тапшыра, ул да тикшерелми. Аз санлы булуына карамастан, 4 нче Дәүләт Думасының М.ф. Россия мөселманнарының ижтимагый аны формалашуга зур йогынты ясыи. Фракция әгъзалары, мөс., Эчке эшләр министрлыгы хәерхәһлигында оештырылган карагүһчыл «Сират әл-мөстәкыйм» оешмасын фаши итеп чыгыш ясыилар. 1913–16 да С.-Петербургта чыгыш килгән «Миллият» г-тасына алар житәкчелек итә. 1914 нең июнендә М.ф. башлангычы б-н С.-Петербургта Бөтенроссия мөселманнарының дүргенче корылтае жыела, анда мөселман кануннарына үзгөрешләр керту мәсьәләләрә тикшерелә; декабрьдә солдатларга һәм солдат гаиләләренә ярдәм оештыру мәсьәләсен хәл итү өчен Бөтенроссия мөселман ижтимагый оешмалары корылтае чакырыла. 1916 да К.Б.Тәфкилев башлангычы б-н М.ф. каршында танылган мөселман жәмәгәт эшлекләләрә катнашында зур жыен уздырыла. Анда фракциянең сөяси платформасы һәм тактикасы, М.ф. каршында даими бюро булдыру, Думада барлыкка килгән прогрессив блокка мөнәсәбәт мәсьәләләрә карала. «Иттифакъ...» партиясенә элекке программасы М.ф. платформасына нигез итеп алына. Тактика мәсьәләсендә башка милли азчылык вәкилләрә б-н берләшәп, әжнәбиләрнең үз блогын булдырырга карар ителә; прогрессив блокка килгөндә, блок үз программасына Россиядә яшәүче мөселман халыкларының юридик хокукларындагы чикләүләрне бетерү турында таләпләр керткәннөн соң, ана кушылырга мөмкин булачак дип килешенә. М.ф. каршында депутатлар б-н тигез хокуклы дүрт зат, шу. сәркәтип, язу эшләрә өчен өч хезмәткәр һәм фракциядән бер хезмәткәр составында даими Бюро төзелә. Бюро эшчәнлегә чыгымнарын Россия мөселманнары үзләрә күтәрәргә: ел саен Уфа мөселманнары — 5 мең, казанлылар — 6 мең, оренбурглылар — 4 мең сум акча бирергә, Троицк, Орск, Сәет (Каргалы) бистәсе, Семипалатинск, Мәскәү, Әстерхан мөселманнары шу. үз өлешләрөн кертәргә тиеш була. Тиздән Бюро (Ә.Т.Цаликов — рәис, Ш.З.Мөхәммәдьяров, Ә.Ө.Вәлиди) эшкә керешә. Прогрессив блок төзелүгә жавап йөзәннән, 1915 нең 3 сентябрдә хөкүмәт Думаны 1916 ның февраленә кадәр тарата. Февраль сессиясенен башында ук М.ф. хөкүмәт адресына тәнкыйть яудыра: К.Б.Тәфкилев — Б.В.Штюрмер хөкүмәттен илне жинүлө солыкка илтә алмаячты, Ә.Г.Әхтәмөв мөселманнарга каршы пропаганда көчөү турында чыгыш ясыи, М.Жафаров милли тормыш иреге таләп итә: «... Рус армиясе чит ил халыкларына азатлык алып килә икән, Россия империясе составына кергән күпсанлы халыкларга карата да шу ул азатлык, һичшиксез, игълан ителергә тиеш» — ди ул. 1917 нең

26 февралендә император Николай II иң соңгы Фәрманнарының берсе б-н Думаны 1917 нең апреленә кадәр яңадан тарата. Шуннан соң Дума кабат жыелми. 27 февральдә Дәүләт Думасының 10 кешедән торган Вақытлы ком-ты оештырыла, әлегә ком-т Вақытлы хөкүмәт төзүдә турыдан-туры катнаша. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң М.ф. Бөтенроссия мөселманнары корылтае жыю турында карар кабул итә: 15–17 мартта фракция һәм аның Бюросы әгъзалары катнашында утырыш була. Корылтайга эзерлек эшләрөн башкару өчен *Россия мөселманнарының вақытлы мәркәз бюросы* төзелә (рәисе — Ә.Т.Цаликов). Һәр дүрт чакырылышның М.ф. әгъзаларынан иң күренеклеләрә 1917–18 дә уздырылган Бөтенроссия мөселманнары корылтайлары эшчәнлегендә актив катнашалар, күбесе яңа оешкан милли органнар — *Милләт Мәжлесе*, *Милли Шура*, *Хәрби Шура* һ.б. составына кертелә. 4 нче Дәүләт Думасын тарату турындагы Фәрманга 1917 нең 6 октябрдә кул куела.

М.ф. әгъзаларының сайланган төбәге күрсәтелгән исемлеге. **1 нче Дәүләт Думасы:** З.Ш.Аджарский (Карс өлкәсе), М.Алиев (Баку гүб.), С.Ш.Алкин (Казан гүб.), А.Ахвердов (Елизаветполь гүб.), Ә.Г.Әхтәмөв (Уфа гүб.), А.К.Беремжанов (Тургай өлкәсе), А.Н.Бүкәйханов (Семипалатинск өлкәсе), С.С.Жантурин (Уфа гүб.), И.А.Зиадханов (Елизаветполь өлкәсе), А.К.Кальменев (Уральск өлкәсе), Ш.Кошегулов (Акмудла өлкәсе), Б.А.Кулманов (Әстерхан гүб.), Д.Х.Курамшин (Уфа гүб.), С.Д.Максудов (Уфа гүб.), Ш.М.Матинов (Оренбург гүб.), Ф.М.Миндубаев (Казан гүб.), А.Мурдаханов (Баку гүб.), М.М.Рәмиев (Оренбург гүб.), Ш.Ш.Сыртланов (Уфа гүб.), М.Таннов (Семиреченск өлкәсе), К.Б.Тәфкилев (Уфа гүб.), Г.Тупчыбаев (Баку ш., Баку гүб.), Я.Х.Хурамшин (Уфа гүб.), Ш.Х.Хөсәенов (Вятка гүб.), Т.Э.Эльдарханов (Терек өлкәсе), А.А.Эриванский (Эриван гүб.).

2 нче Дәүләт Думасы: Т.Абдулхәлилов (Сәмәрканд өлкәсе), Т.Аллабиргәнов (Сыр-дөрәя өлкәсе), А.К.Беремжанов (Тургай өлкәсе), М.М.Биглов (Уфа гүб.), Г.Х.Еникеев (Казан гүб.), Б.Б.Каратаев (Уральск өлкәсе), А.А.Кардашев (Дагстан өлкәсе һәм Закавказск округы), А.А.Кариев (Ташкент ш.), Ш.Кошегулов (Акмудла өлкәсе), Б.А.Кулманов (Әстерхан гүб.), Ш.Г.Кулбаков (Уфа гүб.), С.Н.Максудов (Садри Максуди, Казан гүб.), С.Т.Максутов (Казан гүб.), М.М.Мәхмүдов (Баку гүб.), Р.М.Медиев (Таврия гүб.), Г.М.Мусин (Казан гүб.), С.А.Мөхәммәтжанов (Фирганә өлкәсе), Х.Г.Нороконов (Семипалатинск өлкәсе), М.Нурбирдеханов (Каспий арьягы өлкәсе), Ш.Сәйфетдинов (Оренбург өлкәсе), Б.Солтанов (Дагстан өлкәсе һәм Закавказск округы), Ш.Ш.Сыртланов (Уфа гүб.), И.З.Тагиев (Баку ш., Кавказ), К.Б.Тәфкилев (Уфа гүб.), М.М.Тукаев (Уфа гүб.), М.Т.Тынышпаев (Семиреченск өлкәсе), Х.Г.Госманов (Оренбург өлкәсе), К.Г.Хөсәенов (Уфа гүб.), Х.Г.Хасмамедов (Елизаветполь гүб.), Ф.И.Хан-Хойский (Елизаветполь гүб.),

М.Т.Шахтактинский (Эриван губ.), Т.Э.Эльдарханов (Терек өлкәсе).

3 нче Дәүләт Думасы: З.Н.Байбури (Оренбург өлкәсе), И.И.Гайдаров (Дагстан өлкәсе һәм Закатальск округы), Г.Х.Еникиев (Оренбург өлкәсе), С.Н.Максудов (Садри Максуди; Казан губ.), Ш.Ж.Мәхмүдов (Уфа губ.), И.И.Мөфтизадә (Таврия губ.), Г.Ш.Сыртланов (Уфа губ.), К.Б.Тәфкилев (Уфа губ.), М.М.Тукаев (Уфа губ.), Х.Г.Хасмамедов (Баку, Елизаветполь, Эриван губерналары).

4 нче Дәүләт Думасы: Ә.Г.Әхтәмов (Уфа губ.), Г.Х.Байтирәков (Уфа губ.), М.М.Далгат (Кавказ), М.Жафаров (Баку, Елизаветполь, Эриван губерналары), М.Г.Мицнегалиев (Самара губ.), К.Б.Тәфкилев (Уфа губ.).

Чыг.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998.

Әд.: У с м а н о в а Д.М. Мусульманская фракция и проблемы «свободы совести» в Государственной Думе России (1906–1917). К., 1999; Ц и у н - ч у к Р.А. Думская модель парламентаризма в Российской империи: Этноконфессиональное и региональное измерение. К., 2004.

Р.А.Циунчук.

МӨСЕЛМАННАР ХӘРБИ ҺАЙӘТЭ, 1918 елның 17 июнендә Пермь шәһәрндә губерна хәрби комис-ты тәкъдиме б-н оештырыла. Рәисе М.Ю.Бориндыков. Кызыл Армия өчен мөселман гаскәри берәмлекләрен туплау (мөселман социалистлар батальонын, 21 нче мөселман укчылары полкын, Урал кызыл коммунарлары ротасын һ.б.ны оештыру), мөселман кызыллармиячеләрне саяси һәм мәдәни агарту б-н шөгьльләнә. 1918 нен 25 декабрдә эшчәнлеге туктатыла.

И.Г.Гыйззәтуллин.

МӨСЕЛМАННАРНЫҢ ДҮРТЕНЧЭ КОРЫЛТАЭ, к. *Ботенроссия мөселманнары корылтайлары.*

МӨСЕЛМАННАРНЫҢ КОММУНИСТЛАР КОМИТЕТЛАРЫ, к. *Мөселман коммунистлар комитетлары.*

МӨСЕЛМАННАРНЫҢ ПАТША-ХАЛЫК ЖӘМГҮЯТЭ (ЦНМО), татарларның 1908–09 елларда Казан губернасы Чистай өязендә эшчәнлек алып барган уң монархистлар ижтимагый-саяси оешмасы. Жәмгыятьнең оешуына Казандагы *Рус патша-халык жәмгыяте* рәисе, проф., татарлар арасында сепаратизм идеяләре таралуы һәм аларның революцион хәрәкәттә катнашуларын «әж-нәбиләрне саяси яктан таркату» юлы б-н туктатырга омылган В.Ф.Залесский этәргеч бирә. 1908 нен 9 декабрдә жәмгыятьнең уставы раслана, анда татар халкының «хахимлегә чикләнмәгән патшага Корьән тотып биргән антка тугрылык саклавы һәм рус патриотик жәмгыятьләре б-н ныклы бергәлеге» төп максат итеп күрсәтелә. Караган катлавы һәм мөлкәти хәленең ниндилегенә карамастан, фәкать тумышы б-н татар булган һәр ике жөнәс вәкилләре М.п.-х.ж. өгзәсы була ала. «Яһүдләр, диелә уставта, хәтта ислам диненә күчкән очракта да, Жәмгыятькә кабул ителми». Жәмгыять эшләре б-н 12 өгзә һәм 18 өгзәлыкка кандидатны берләштергән Баш

шура идарә итә. Баш шура вакытлыча (жәмгыятьнең Казан бүлгә ачылганчыга кадәр) Чистай өязендә Кармыш авылында урнаша. Кармыш бүлегенә (бер үк вакытта — Баш шураның да) рәисе — крәстиян Х.Фәйзуллин, рәис урынбасарлары — С.Хисаметдинов һәм Г.Музинов, сәркәтип — Ш.Рәхмәтуллин, казначей — М.Әфләтунов. 1908 нен 9 декабрдән 1909 нын июле башына кадәр Кәркәле, Түбән Көминкә, Яңа Дума, Яңа Ибрай, Яңа Кади, Яңа Үзи, Иске Ибрай, Иске Кармәт һ.б. авылларда 18 бүлек ачыла. 240 тан артык өгзәның бик аз өлешеннән (авыл старостасы Х.Сиражетдинов, мулла Г.Г.Тимербулатов һ.б.) калганнарын крәстияннәр тәшкит итә. Жәмгыять үз эшчәнлегендә революцион һәм либераль идеяләргә каршы эчтәлектәге яки халыкны «Бөек Рус патшасы хахимлеге астында рус халкы белән берләштергә» өндәгән мөрәҗәгатлар б-н чыгудан ары узмый. 1909 нын 9 апрелдә «Речь» г-тасында «Ватанны коткалар» («Спасают Отечество») мөкаләсе басылып чыкканнан соң уздырылган адм. тикшерү жәмгыять өгзәлары арасында үзләрен тиешенчә тотмаучы һәм саяси яктан ышанычсызлар булуын ачыккый; мәс., Югары Татар Майнасы авылынан берсе М.п.-х.ж.нең бүлек Шурасы рәисе, икенчесе бүлектә өгзә булып торган бертуган Юзиевлар панисламизмны пропагандалауда гаепләнә, Баш шура рәисе иптәше (урынбасары) С.Хисаметдиновның элегрәк татарларны Төркиягә күчеп китәргә өндәгәнә өчен мөхкәмә жаваплылыгына тартылуы билгеле була. 1909 нын 23 июнендә Чистай өяз исправнигы Юзиевларны кулга ала һәм жәмгыятьнең Югары Татар Майнасындагы бүлеген яптыра. 1909 нын октябрдә М.п.-х.ж. бүлекләренә эшчәнлеге туктатыла, 1909 нын 30 декабрдә алар ябыла. М.п.-х.ж. рәсми рәвештә 1914 нен 20 сентябрдә, адм. тикшерүдән соң яшәүдән туктый. Шу.у.к. *Карауһчылар.*

И.Е.Алексеев.

МӨСЛИМ авылы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрненнән 36 км төньяктарак, Ык елгасының сул кушылыдыгы буенда. 2010 елда 228 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау; нефть чыгару. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. 1870 елларда нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Яңа Мөслим исеме б-н дә билгеле. 20 йөз башында мәчет, мәктәп эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 832 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Тымытык волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 нын 10 августыннан — Тымытык, 1931 нен 30 октябрдән — Азнакай, 1935 нен 10 февраленнән — Тымытык, 1958 нен 16 июленнән — Азнакай, 1963 нен 1 февраленнән — Әлмәт, 1965 нен 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1889 да — 240, 1910 да — 423, 1920 дә — 451, 1926 да — 482, 1938 дә — 453, 1949 да — 364, 1958 дә — 320, 1970 тә — 336, 1979 да — 230, 1989 да — 155, 2002 дә — 228 кеше.

МӨСЛИМ авылы, Мөслим р-ны үзәге, ТР-ның көнчыгыш өлешендә, Әтерже-Акбаш тимер юлындагы Бөгелмә станциясеннән 110 км төньяк-көнчыгыштарак, Ык елгасы буенда, Казаннан 319 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 7348 кеше (татарлар) яши. Майсызландырылган коры сөт з-ды, агрохимсервис, сельхозтехника, төзелеш пр-тиеләре. Һөнәр уч-щесе, 2 урта мәктәп, лицей, музыка мәктәбе. Мәдәният сарае, 2 китапханә. Мәчет 1748 дән мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре һәм тиштәрләр катлауларына буленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында М.дә мәчет, мәктәп, су һәм жил тегермәне, 6 ярма яргыч, 3 тимерчелек, өвен эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 3780,85 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Иректә волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында.

Мөслим авылы. 1. Үзәк майдан; 2. Мәдәният сарае; 3. Авыл панорамасы.

1930 ның 10 августыннан — Мөслим р-ны үзгө, 1963 нең 1 февраленнән Сарман р-нын-да, 1965 нең 12 гыйнварыннан — кабат Мөслим р-ны үзгө. Халык саны: 1870 тә — 1084, 1897 дә — 1552, 1913 тә — 1996, 1920 дә — 1898, 1926 да — 1304, 1938 дә — 2452, 1949 да — 2323, 1958 дә — 2557, 1970 тә — 3623, 1979 да — 4509, 1989 да — 6202, 2002 дә — 7392 кеше.

МӨСЛИМ авылы, Чистай р-нын-да, Чистай шәһәрнән 19 км көнъяк-көнбатыштарак, Талкыш елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 571 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. Мәчет — 19 йөз ахыры архит-ра истәлегә. 17 йөздә нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре кагларына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында М.дә волость агыраесе урнаша; 2 мәчет (1870, 1871 елларда салынган һәм 1891 дә янган мәчетләр урынына 1893 тә төзелә), 4 тегермән, 2 ярма яргыч, 12 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәте-нең имана жире 2756 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадр Казан губернасының Чистай өязе Мөслим волостенда. 1920 дән ТАССРның Чистай кантонунда. 1930 ның 10 августыннан Чистай р-нын-да. Халык саны: 1782 дә — 176 ир-ат; 1859 да — 1561, 1897 дә — 1967, 1908 дә — 2057, 1920 дә — 2051, 1926 да — 1678, 1938 дә — 1276, 1949 да — 901, 1958 дә — 1086, 1970 тә — 1047, 1979 да — 784, 1989 да — 616, 2002 дә — 686 кеше.

МӨСЛИМ РАЙОНЫ ТРның көнчыгыш өлешендә, БР б-н чиктәш урнашкан. Мәйданы — 1464,3 км². 19 авыл жирлеген (жирле үзидарә советын), 71 авыл торак пункттын берләштерә. Үзгә — Мөслим авылы. 2012 елда 21,5 мең кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 89,8%, руслар — 6,7%, мари-лар — 2,7%) яши. Халкының уртача урнашу тыгызлыгы — 1 км² га 15 кеше. Район 1930 ның 10 августында оештырыла. 1920 гә кадр Уфа губернасының Минзәлә өязендә, 1920–30 елларда ТАССРның Минзәлә кантонунда. Оештырылган көннән М.р.на 47 авыл советы, 92 торак пункт керә, аларда 45289 кеше (ш.и. татарлар — 35309, руслар — 8192) яши. Районның чикләре һәм адм. бүленеше берничә тапкыр үзгәрә. 1935 тә М.р.ның бер өлеше яңа оештырылган Калинин р-нына күчә. 1940 та районның мәйданы 1261 км², халык саны — 36 мең, 28 авыл советы, 77 торак пункт була. 1959 ның 12 октябрендә Калинин р-ны таркатылгач, берничә авыл советы М.р.на күчә һәм районның мәйданы 1593,3 км² га житә, 19 авыл советы, 96 торак пункт була. ТАССРда адм. берәмлекләренә эреләндерү сәбәпле, 1963 нең 1 февралендә М.р. таркатыла, биләмәләре Минзәлә һәм Сарман р-нарына бирелә. Кабат торгызылганнан соң (1965 нең 12 гыйнвары), районның мәйданы — 1433 км², халык саны — 32,5 мең кеше, 17 авыл советы, 78 торак пункт исәпләнә. М.р.ның рельефы — тигезлек (бикләге 100–200 м). Бик һәм аның кушылдыгы Мәллә елгалары ага. Жирләре селтәселән-гән, типик кара, соры урман, көрән соры туф-

раклы. Терр-ясенен 18,6% урманнар били. Чуерташ, известьташ, бентонит балчык ятмалары бар. Саклаулы табигать истәлекләре: Бик елгасы, *Наратасты урманы*. М.р. — нигездә, а.х. районы. Мөгезләре терлек, дунгыз, сарык асрау тармаклары үскән. А.х. жирләре — 108 мең га, ш.и. 85,5 мең га сөрүлек жир (2010). Сабан бодае, арыш, арпа, солы, карабодай, борчак игелә, шикәр чөгөндере үстерелә. 2012 дә М.р.да 5 а.х. пр-тисе эшли. Сәнәгать пр-тиеләре Мөслим авылында тупланган. Район жиреннән Мөслим — Азнакаı автомобиль юлы уза. 47 гомуми белем бирү мәктәбе, коркция интернат-мәктәбе, һөнәр уч-тесе, 33 китапхана, 29 мәктәпкәчә тәрбия учреждениесе, 48 клуб, хастаханә (2011) эшли. Татар һәм рус телләрендә «Авыл утлары», «Сельские огни» район г-талары нәшер ителә.

МӨСЛИМ ТӨБӘК ТАРИХЫ МУЗЕЕ, Мөслим авылында, 1989 елда төзелә, 1992 дә ТР Берләштерелгән дәүләт музейе (2001 дән ТР Милли музейе) ф-лы буларак ачыла; 2006 дан муниципаль музей. Башта бер катлы агач бинаны били. Экспозиция мәйданы — 100 м², музей фондында 2 меңгә якын саклау берәмлеге бар. Экспозиция төбәкнең борынгы заманнардан алып безнең көннәргә кадәрге тарихына багышлана, өч залда урнаша. Төп бүлекләр: археол., этнография, 20 йөз төбәк тарихы. Этнография бүлегендә эш кораллары, күнкүреш кирәк-яраклары, татар — мөселман һәм керәшен, рус, мари халыкларының ос киёмнәре, 19 йөз ахыры — 20 йөз башы халык декоратив-гамәли сәнәгәте әйберләре куелган. 20 йөз төбәк тарихы бүлегендә якташлар — Сов. Союзы Геройлары Г.В.Вә-

Мөслим авылында төбәк тарихы музейе. Экспозиция фрагменты: күнкүреш әйберләре. 20 йөз башы.

зетдинов, П.А.Днепров, И.М.Маннанов; Дан орденының тулы кавалеры Б.М.Салихов; язучы Ф.М.Садриев, шагыйрьләр Х.Г.Әюпов, Зөлфәт (Д.Г.Маликов), Н.Г.Гамбар документлары һәм фотосурәтләре куела. 2009 дан ике катлы бинага урнаша. Коллекцияләр 2013 тә 2930 саклау берәмлеген тәшкил итә. Аеруча кыйммәтле коллекцияләр — этногр. әйберләре. Ел саен Жиңү көне (9 май), Халыкара музейлар көне (18 май) уздырыла.

«МӨСЛИМ», люцерна сорты. 2001 елда Татарстан а.х. фәнни-тикшерену ин-тында М.Ш.Лапина, З.Ф.Насретдинова, О.Л.Шайтанов тарафыннан чыгарыла. Биеклегә 60–90 см, чәчәк оешмасы цилиндрик формада, кузаклары 2–3 әйләнәшле спиральсыман. 1000 орлыкның авырлыгы 2 г. Куагы ярым туры яисә ярым авыш формада, куаклануы уртача. Тамыр черегенә, сөрелгүгә бирешми, салкынга чыдам. Уртача печән уңышы 1 га дан 85 ц, орлыкныкы — 3 ц, яфраклануы 50%. Коры матдәдә протеин 18–20%. 2003 тә РФ селекция казанышлары дәүләт реестрына кертелгән. РФнең Урта Идел (ш.и. ТР) һәм Идел-Вятка регионнарында чәчәргә рөхсәт ителгән.

Әд.: Каталог научно-технической продукции. К., 2005.

МӨСЛИМОВ Равил Габдулла улы (17.5.1937, Кыргызстан ССРның Кызыл-Кия ш.), хакимият-хужалык эшлеклесе, жылылык энергетикасы инженеры, техник фән. канд. (1979), ТАССРның атказ. энергетигы (1988), РФ Ягулык һәм энергетика министрлыгының атказ. хезмәткәре (1997). 1960 елда Мәскәү энергетика ин-тын тәмамлаганнан соң, «Промстройэнерго-монтаж» трестының Казан төзелеш-монтаж идарәсендә мастер, прораб, участок башлыгы булып эшли. 1968–71, 1979–91 дә КПССтың Татарстан өлкә ком-тияда: инструктор, сәнәгәт (1979 дан), социаль-икътисад (1988) бүлекләре мөдире. 1971–79 да «Камгэсэнергострой» ЖБнең «Теплоэнергострой-2» төзелеш идарәсе башлыгы. 1992–93 тә — ТР Министрлар Кабинеты каршындагы Кәрәлле телефон челтәре проекты дирекциясе, 1993–2002 дә — Россия «Газпром» АЖнең бүлендәк пр-тиеләре: «Таттрансгаз» (1998 гә кадәр), «Сыек газ» (1998–2002 дән) ЖЧЖләре ген. директоры. М.житәкчелегендә Казандагы ТЭЦ-1 кидәйтәл, ТЭЦ-3 нең 1 нче чиратының 4 энергоблогы, Шәмәрдән газ компрессорлары станциясе, шәһәрләрдә һәм авылларда күп кенә торак, социаль-мәдәни һәм күнкүреш объектлары төзелә һәм файдалануга тапшырыла; ТР районнарын, шәһәрләрен һәм авылларын газлаштыру программасы, магистраль газ үткәргечләренә файдалануын яңа алымнары гамәлгә ашырыла. Хезмәтләре жылылык һәм масса алмашуга карый. Табигый газ чыгымын үлчәүнең алдынгы алымнарын эшли. 1980–90 да ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

МӨСЛІМОВ Ренат Хәлиулла улы (31.10.1934, Казан), геолог-нефтьче, геол.-минерал. фән. д-ры (1992), ТР ФА академигы (2007), РСФСР, ТРның атказ. геологы (1989, 1995), СССРның мактаулы нефтьчесе (1984). Казан ун-тын тәмамлый (1957). «Татнефть» АЖдә эшли: «Бөгелмәнефть» нефть промыселе идарәсендә башлык урынбасары — баш геолог (1965 елдан), АЖнең ген. директор урынбасары — баш геолог (1966 дан). Бер үк вакытта, 1994 елдан Казан ун-тында нефть һәм газ каф. профессоры. 1998 дән нефть һәм газ өлкәсендә ТР Президенты каршында дәүләт киңәшчесе, 2007 дән нефть һәм нефть-газ чыганаclarын эшкәртү мөһәлләләре буенча ТР Президенты киңәшчесе. М. углеводород ятмалары урнашуның төп закончалыкларын ачыклай, ТР терр-ясендә алмаз барлыгын, углеводородларны эзләү юнәлешләрен һәм аның ятмаларын, ш.и. кристаллик фундаментта разведкалау алымнарын (методикасын) нигезли. Үзлегеннән арта һәм даими рәвештә яңартыла торган нефть һәм газ чыганаclarын, чыганаclarны эшкәртүгә бәйләүләре вәшәтә углеводородларның тирәннән даими күчешен фаразлай. Күп катламлы нефть чыганаclarын разведкалау һәм файдалануга эзәрләү алымын тәкдир итә. Кыен чыгарылулы нефть запасларын эшкәртүгән комплекслы системасын булдыруда катнаша. Татарстан, Көнбатыш Себер, Һиндстанның әре нефть чыганаclarын разведкалау эшләре һәм эшкәртү М. житәкчеләгендә башкарыла. Уйлап табуга 90 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Хьюстон геол. оешмасының (АКШ, 1992 дән) шәрәфле әгъзасы, АКШ геолог-нефтьчеләре оешмасы, РФАнең Атом-төш физикасы бүлегенә фәнни совети әгъзасы (1194 тән). СССР ФАнең акад. И.М.Губкин исем. (1977, 1982), СССР, ТР Дәүләт (1982, 1994), РСФСР (1986), РФ (2006) хөкүмәтләре бүләкләре лауреаты. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы орденнары, медальләр, «Чыганаclarны беренче ачучы», «Фән һәм сәнгать рыцаре» билгеләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: Нетрадиционные источники углеводородного сырья — резерв дальнейшего развития старых нефтедобывающих регионов // Георесурсы. 1999. № 1; Стратегия и тактика освоения нефтяных ресурсов на поздней стадии разведки и разработки // Георесурсы. 2000. № 3; Потенциал фундамента нефтегазовых бассейнов в пополнении резервов углеводородного сырья в XXI веке // Прогноз нефтегазовости фундамента молодых и древних платформ. К., 2001; Современные методы повышения нефтеизвлечения: оптимизация, практирование и оценка эффективности. М., 2004.

МӨСЛІМОВ Фатих Мостафа улы (Фатых батыр) (1906, август, хәзерге Казакъстан Респ-касы Баскынча а. — 17.3.1975, Алма-Ата), Кытайда милли азатлык хәрәкәтендә катнашучы. Шәркый Төркестанның Элә өлкәсендә (Кытай) Гоминьдан гаскәрләренә каршы баш күтәрүчеләрнең житәкчеләреннән берсе. 1945–51 елларда Элә өлкәсендә Нылкы өязе хакимияте башлыгы. 1951–52 дә, культура революциясе чорында, Кытай хакимиятләре тарафыннан репрессияләнә. 1954 тән СССРда яши.

Әд.: Тейипов З. Шәркый Түркистан йеридә. Алмута, 1977.

М.Г.Госманов.

МӨСЛІМОВА Фәйрүзә Әсгать кызы (9.7.1954, Актаныш р-ы Иске Балтач а.), шагыйрә, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (2009). Казан ун-тын тәмамлый (1977). «Яшь ленинчы» (1976–79), «Алга» (Горбунов исем. КАПО, 1979–82) г-таларында, 1982 елдан «Ялкын» ж-лында эшли. «Ярату яралары» (2001), «Апрель кары» (2004), «Алтын йозак» (2009) шигъри жыентыклары, балалар өчен «Бүләк» жыентыгы (2012), хикәяләр авторы. М. поэзиясенә гадилек, эчкерсезлек, хисләр тирәнлегә һәм нечкәлегә, шигъриятнең эчке ритмын оста куллану, нечкә юмор хас.

Әд.: Вәлиев М. Оя тойгысы // Казан утлары. 2001. № 8.

Р.Р.Мусабаева.

МӨСТӘКЫЙМОВ Габделмәнәф Биккәнә улы (1808, Казан губ. Казан өязе, хәзерге Әтнәр-ны Олы Бәрәзә а. — 1869), 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре. Бакалея әйбәрләре һәм икмәк б-н сәүдә итә. М. Казандагы Зәңгәр мәчетнең идарәче-химаячеләреннән берсе, 1864 елда аның өчен жир мәйданы бирә һәм мәчет мәнфогатчеләренә, ш.и. әйләнәсенә таш койма кордыруга зур суммада матди ярдәм итә. М. эшен аның улы — нәселдән килүче мактаулы граждән Әхмәдшакир (1842-?) дәвам итә.

Р.Х.Хәйретдинов, Р.Р.Салихов.

МӨСТӘКЫЙМОВ Зәйнүлла Мөстәкыйм улы (1924, БАССРның Шаран р-ны Ямады баш а. — 28.2.1945, Калининград өлкәсенә Зеленоград р-ны Переславский бистәсендә туганнар каберлегендә жирләнә), Сов. Союзы Герое (24.3.1945), гв. рядовое. Туган авылында колхозда бригадир булып эшли. 1942 елдан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 536 нчы истребитель-танкка каршы артиллерия полкында орудие тәзәүчесе (2 нче гв. армиясенә 14 нче истребитель-танкка каршы көрәшүче артиллерия бригадасы). Дон, Сталинград, Көнъяк, 4 нче Украина һәм 1 нче Балтыйк бөе фронтлары гаскәрләре составында Сталинград сугышында (1942–43), Донбасс, Мелитополь (икесе дә — 1943), Шяуляй, Мемель (икесе дә — 1944) һәм Көнчыгыш Пруссия (1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 18 августында Шяуляй шәһәрненән (Литва ССР) көньяк-көнбатыш якта барган сугышта багырлык күрсәтә: һөжүм вакытында дошманның 10 танкын яндыра. Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медаль б-н бүләкләнә. М. исемен балыкчылар судносы йортә. Туган авылында бюсты куела.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Славные сыны Башкирии. Уфа, 1966. Кн. 2; Лицом на Запад. Уфа, 1972; Звезды не меркнут. Калининград, 1982.

М.З.Хәбибуллин.

МӨСТӘКЫЙМОВ Рәшит Галәветдин улы (10.10.1924, Чистай кантоны Мөслим а. — 6.11.1994, Дүшәнбә ш.), ветеринар-клиницист, вет. фән. д-ры (1969), ВАСХНИЛ мөхбир әгъзасы (1970), Тажикстан а.х. фәннәре академиясе хакыйкый әгъзасы (1994), Тажикстан ССРның атказ. фән эшлеклесе (1989). Татарстан Респ-касында вет. клиницистлары мәктәбенә нигез салучы.

Р.Х. Мөслимов.

З.М. Мөстәкыймов.

Сәмәрканд а.х. ин-тын тәмамлай (1951). 1958–70 елларда Тажикстан ССР А.х. министрлыгының фәнни-тикшерену ин-тында вет. санитариясе һәм йогышлы булмаган авырулар бүлгәсе мөдире, 1970–90 да Тажикстан а.х. ин-тында хирургия, акушерлык, клиник диагностика, патология һәм терапия каф. мөдире. 1991–94 тә Тажикстан СС ФАнең Вет. фәнни-тикшерену ин-ты директоры. 1994 тән Тажикстан а.х. фәннәре академиясе президиумы секретаре. Хезмәтләре терлекләрдә бронх ялкынсынуының төрлә төрләре һәм витамин-минераллар алмашы бозылу очракларында флюорография ярдәмендә диагноз кую, дөвалау һәм авыруны контрольдә тоту ысулларын эшләүгә, гастроэнтерит, гиповитаминозларны кисәтүгә карый. М. вет. өчен зур кадрлы махсус рентген-флюорография аппараты төзи, аппарат сонрак сәнәгатьтә күпләп житештерүгә кабул ителә. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Флюорография в ветеринарии. М., 1970.

Әд.: Ветеринарная энциклопедия. М., 1973. Т. 4.

«МӨСТӘФАД ӘЛ-ӘХБАР ФИ ӘХВАЛИ КАЗАН ВӘ БОЛГАР» («زان و بلغار» «مستفاد الاخبار في احوال» — «Казан вә Болгар хәлләре турында файдаланылган хәбәрләр»), тарихи чыганаclar тупланмасы; татар халкының тарихын өйрәнүгә багышланган беренче гыйльми хезмәт. 19 йөз ахырында Ш.Мәрҗани тарафыннан татар телендә языла. Бол-

Ш. Мәрҗанинең «Мөстәфад әл-әхбар фи әхвали Казан вә Болгар» китабы тышлыгы.

гар, хәзәр, татар һәм Көнчыгыш Европаның башка төрки халыклары турындагы мәгълүматлар тупланган хезмәт ике китап итеп итеп тырыла (1 нчесе — 1885, 1897; 2 нчесе — 1900). 1 нче китапта кыскача гына Идел буе Болгар дәүләте, Казан ханлыгы тарихы, бу дәүләтләрнең хакимнәре хакында баян ителә, Урта Идел буенда яшәүче халыкларга этномәдәни яктан тасвирлама бирелә. Рус дәүләте тарихына аерым бүлек багышлана (Пётр I реформалары уңай яктан баяләнә). 2 нче китапта Казан төбегенең Рус дәүләте тарафыннан ачуланган (1552) соңгы тарихы чыгарылган; татарлар арасындагы мәгърифәтчелек хәрәкәтенә аерым игътибар берләштерелә. Тупланмада урта гасырларның шәркый (Ибне Фазлан, Ибне Баттута, Ибне Халдун, әл-Гарнати, Ибне Хәүкәль, Ибне әл-Әсир һ.б.) һәм төрки (Х.Мөслими) авторлары, рус елъязмалары, шәжәрәләр һәм фольклор әсәрләреннән алынган мәгълүматлар кулланыла. 1989 елда кабат Казанда (кыскартылган варианты), 1998 дә Төркиядә нәшер ителә.

Әд.: У с м а н о в М. Источники книги Ш.Марджани «Мустафад аль-ахбар фи ахвали Казан ва Булгар» // Очерки истории Поволжья и Приуралья. К., 1969. Вып. 2; 1972. Вып. 3; Ю с у п о в М. Шигабутдин Марджани как историк. К., 1981; А л и ш е в С. По следам минувшего. К., 1986.

МӨФТИ (гарәп. مفت — карар чыгаручы, фәтвә бирүче), *шариат* белгече, аның төп кагыйдәләрен аңлатучы, фәтвә (дини-хокукый күрсәтмә) рәвешендә карар чыгарырга хокуклы рухани; 2) кайсы да булса төбәк мөселманнарынның Диния нәзарәте башлыгы. Беренче М.лар халифләр һәм казылар идарәсендә киңәшче вазифасын башкарганнар (717–20 елларда халиф Гомәр II идарә иткән чордан алып). Соңрак М.лар һәрбер мөселман дәүләтендә була. Татарстан тер-ясендә М. Идел Болгарстаны чорыннан ул мәгълүм. 1788 дә Оренбург дини Мөхәммәди канун Жыены оештырылганнан соң, М. вазифасы исламда югары рухани дәрәжә буларак кертелә. М. эчке эшләр министры тәкъдире б-н билгеләнгән һәм үз вазифаларын казна чыгышлары хисабына үтәгән. М. вазифасын төрле чорларда М.Хосәенов, Г.Габдрахманов, Г.Баруди, Р.Фәхретдин башкара. 1992 дә *Татарстан Республикасы мөселманнарынның Диния нәзарәте* оештырылганнан соң, М. булып Г.Галиуллин, 1998 дә — Г.Исхаков, 2011 дә И.Фәйзов, 2013 тә К.Сәмигуллин сайлана. Ш.у. к. *Мөселман руханилары*.

МӨФТИЕВ Гамил Габбас улы (12.1.1954, БАССРның Кушнаренко р-ны Иске Тукмаклы а.), икътисадчы-географ, икътисад фән. д-ры (2001). 1977 елда Башкорт ун-тын тәмамлай. 1973–74 тә Кушнаренко р-ны Рәсмәкәй урта мәктәбендә геогр. укыта. 1977–84 тә СССР ФАнең Башкорт ф-лында икътисади тикшеренүләр бүлегендә, 1984–93 тә РФА Уфа гыйльми үзәгенә Икътисад һәм социол. ин-тында эшли. 1993–97 дә БРның Конъюнктура һәм маркетингны ойрәнү үзәге директоры (Уфа ш.). 1998–2002 дә Мәскәү коммерция ун-тының Уфа ин-тында, проректор (1999 дан), ректор (2001 дән). 2002 дән Россия сәүдә-сәнәгать ун-тының Уфа ин-ты директоры. Хезмәтләре сәүдәне,

бизнес һәм эшмәкәрлекне үстерү һәм көйләү стратегиясе мәсьәләләренә карый. М. тарафыннан базарны һәм житештерү средстволарын көйләүнең институциональ нигезләре һәм механизмнары эшләнә. Медаль б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Проблемы развития рыночных отношений и конкурентно-рыночных механизмов. М., 1991; Стратегия развития торговли, бизнеса и малого предпринимательства. Уфа, 2001; Социально-экономическое прогнозирование развития территориальных систем. Екатеринбург, 2002; Интернет-торговля. Уфа, 2003.

МӨХӘММӘД (محمد) (570, Мәккә ш. — 632, Мәдинә ш.), ислам дине буенча *Аллаһның* пайгамбәре һәм аның аша *Коръәнне* кешелек дөньясына ташырган рәсүл; Гарәбстанда беренче мөселман өммәтенә һәм беренче ислам дәүләтенә нигез салучы. Аның шәхси тормышын һәм ижтимагый эшчәнлеген үз күзләре б-н күрүчеләрнең күрсәтүләре, пайгамбәрнең тормыш юлы (сира), әйткән сүзләре һәм кылган гамәлләре турында риваятьләр (*хәдисләр*), Коръән шәрехләре (*тафсири*) пайгамбәр турында мәгълүматлар чыганагы булып тора. М. — бик үк бай булмаган, ләкин Мәккә шәһәре аксөякләренә якын торган Корәш кабиләсенә Җашим нәселеннән чыккан тарихи шәхес; аның атасы Габдулла — улы туганчы ук, анасы Әминә аңа алты яшь вакытта вафат була. М. сизгә яшенә кадәр Габделмөгаллиб бабасында, аннары әтисе б-н бертуган агасы Әбү Талибта тәрбияләнә. Көтү көтә; бик яшьли сәүдә кәрваннары б-н ерак сәфәргә йөри. Соңрак Мәккәдәге бай тол хатын — Һәвәйлид кызы Хәдичәгә хезмәткә керә; 25 яшендә аңа өйләнә. Аларның жиде баласы: өч ул (Касыйм, Габдулла, Таһир — барысы да сабый чакларында вафат булалар) һәм дүрт кыз (Зәйнәп, Рокья, Өммегөлсем һәм Фатыйма) туа. Гарәбстанга һәм Сүриягә сәүдә эшләре б-н сәфәрләре вакытында кәрвансарайларда христиан монахлары б-н әңгәмәләр корә; яһуди-христиан монотеизмы нигезләре, бер илаһка иман китергән, тәкъва яшәү рәвешен алып барган гарәп хәнфиләрнең карашлары б-н таныша. Риваятьләр буенча, М. эштән бушаган чакларында гел ялгызы калырга омытыла. Еш кына Мәккә янындагы Хира тавы мәгарәсендә уйланып утыра. Шулай мәгарәдә ялгызы утырган көннәрендә берсендә, якынча 609 елның (яки 610 ның) рамазан аенда, аңа шәүләләр күренә, тавышлар ишетелә башлай: янына *Җәбраил* фәрештә (Библиядәге — Гавриил) килә һәм М.кә Аллаһ тарафыннан рәсүллек һәм пайгамбәрлек вазифалары йөкләтелгән, кешеләргә Аллаһның әмерләрен житкерергә тиеш булачагын хәбәр итә. М. күктән ингән вәхиләрнең халыгына ышана һәм безардан, иске мәжүси инануларны ачыктан-ачык кире кагып, *исламга* үгетли башлай. М.нең Аллаһның бөеклеге, үлгәннәрен Кыямәт көнендә кабат телреләчәк һәм гонаһ кылганнарны Тәмуғ газавы көтәчәге турындагы беренче вәгазләрне мәжүси мөккәлләр, жирле сәүдә башында торучылар ачыктан-ачык дошманлык б-н каршы алалар, шуңа күрә ул 622 нең 16 июлендә бер төркем тарафдарлары б-н Мәккәдән Ясрибкә (соңрак Мәдинә ш.) китәргә

мәжбүр була; шунда урнаша (к. *Һижрәт*). Мәдинәдә тумыштан соңгы осталыгына ия булган пайгамбәрнең фикердәшләре көннән-көн ара бара һәм тиздән ул гади вәгазчедән ислам динен кабул иткән өммәт житәкчесе булып өлгәрә, аның йогынтысы шәһәрдә сәяси-дини төсмер ала. Биредә ул беренче мәчет сала, Кәгъбәне яңа диннең иң мөһимдәс урыны дип игълан итә, исламның төп принципларын халык арасында жәелдәр башлай, мөселман йолаларын, таһарат алу, намазга чакыру, *намаз* уку тәртипләрен кертә. 623 тән башлап мөселманнар намазны Иерусалимга түгел, бәлки *Кәгъбәгә* йөз тотып укый башлайлар; *ураза* тоту кертелә. Бу чорда М. исламның хак дин буларак аерым роле турында хәбәр итә; ислам дине моннан алек жиһәрлән христиан һәм яһуди пайгамбәрләрен вәхилләргә кире какмый, таһарат ислам дине б-н нигезләре уртак, әмма М.кә индерелгән вәхилләрдә яһудиләр һәм христиандар бозган тәғлиматлар төзәтеләп бирелә. Шуңа күрә М. — барлык «пайгамбәрләрен мөһерә», соңгы пайгамбәр (алар башка булмагач). Җәмгыять өгәзалары акрынлап аны Аллаһның хак илчесе буларак кабул итә башлайлар. Бу чорда ислам динендә иң әһәмиятле төп кагыйдәләрендә берсе раслана: «Лә иләһә иллә аллаһу Мөхәммәд әр-рәсүлүллаһ» — «Аллаһтан башка илаһ юк, Мөхәммәд — Аллаһның рәсүле». Шулай М. янына яңа тарафдарлар туплана. Аларның саны арта барган саен Мәккә кяфирләре б-н көрәшү, ислам йогынтысын киңәйтү, Аллаһка иман китерүчеләргә яклау мәсьәләләре алга килеп баса. 623 тән мөккәлләр б-н кораллы бәрелешләр башлана. Шундый сугышларның берсендә М.нең башы жинелчә яралана. 629 елда мөселман гаскәрләре Мәккәгә керә. Шәһәрне буйсындыру бөтен Гарәбстанда М.нең йогынтысы көчәюгә китерә; 628 дән Мәдинә һәм Мәккә шәһәрләре б-н күрше тер-ярләр, ш.у. Византия һәм Иран хакимнәре бер-бер артлы пайгамбәрдән ислам диненә күчәргә тәкъдим иткән хатлар алалар; тәкъдим еш кына бу өлкәгә хәрби мөселман гаскәре яулары б-н бергә үрелеп бара. М., Гарәбстанның шактый өлешендә үз хакимиятен урнаштырып, 630–31 дә мөселманнарның дини һәм сәяси житәкчесе генә түгел, аңа барлыкка килгән ислам дәүләтендә башлыгы да була. Гомерендә соңгы көннәренә кадәр Мәдинәдә яши. 630 дә Кәгъбә янында Аллаһы Тәгаләгә табыну өчен Мәккәгә хаж кыла; 632 дә яңадан шунда китә, бу аның изге жиргә соңгы тапкыр баруы була. М. 632 нең июнендә (яки июлендә), аз гына авырганнан соң, 62 яшендә вафат була. Мәдинә шәһәренен Пайгамбәр мәчетендә җирләнә.

Риваятьләр буенча, аның төрле кабиләләрдән, ыру, катлаулардан 9 хатыны булган (кайбер мәгълүматлар буенча — 11), никахлары аңа өлгәге җәмгыятьләр б-н элемтәләрен ныгытырга ярдәм иткән; вафатыннан соң 9 хатыны кала. Кайбер илаһият галимнәре язганча, «алар аның б-н янәшә булдылар һәм шул сәбәпләдә барлык мөселманнарның аналары булып исәпләнәләр (Кыямәт көненәчә)». М.нең дүрт кызының берсе — Фатыйма

гына исән була; сонрак ул туганнан туганы һәм әтисенен дустаны Гали бине Әбү Талибка кияүгә чыга, аларның балалары һәм нәселләре — мөселман дөньясындагы «пәйгамбәр галиләсе»нең күпсанлы буыннарында нәсел башлыктары булып торалар. М. исламда гайрә табиғый зат түгел, шуңа да карамастан, аның гомере дөньяның барлык дин тотучылары өчен Аллаһ тарафыннан кешеләргә жиберелгән хак рәсүлнең тәкъвалык образы булып калып ителә. М.нең ватыннан соң мөселман жәмәгәте б-н аның иң туугры сәхабәләре — хәлифәләр житәкчелек итә. Беренче хәлифә — М.нең иң якын көрәштәшләреннән берсе — Әбү Бәкер була. 610–632 дә пәйгамбәр-гә индерелгән илаһи вәхиләр, М.нең укымышлы шәкертләре тарафыннан язып алынган вәгазләре һәм аның эшен беренче дөвәм иттерүчеләрнең истәлекләре буенча мөселманнарның изге китабы — Коръән тексты төзелә. Мәдинәдә М. пәйгамбәр жирләнгән урын мөселманнар өчен икенче (Мәккәдәгә Кәғъбәдән соң) изге жир һәм хаж кылу урыны булып исәпләнә.

Әд.: Аль-Муба-ракфури Сафи-ар Рахман (Мухаммад, да благословит его Аллах и приветствует). М., 2000; Х и ш а м И. Жизнеописание пророка Мухаммада. М., 2003; Г ю л е н М.Ф. Пророк Мухаммад — венец рода человеческого. В 2 т. М., 2004; М а х м у т о в М.И. Мир ислама. Прошлое и настоящее. К., 2006; Сейид Хусейн Наср. Мухаммед — Посланник Аллаха. М., 2006; Б р о к г а у з Ф.А., Е ф р о н И.А. Энциклопедический словарь. СПб., 1997. Т. 20; Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

Г.С.Сабиржанов.

МӨХӘММӘД СОЛТАН (Мөхәммәдсолтан) (?-1380 елдан соң), Болгар эмирлеге идарәчесе (1370 елдан). Жүчи нәселеннән булуы ихтимал. Суздаль кенәзе Борис Константинович гаскәрләре һәм Алтын Урда илчесе Әчи Хужа (Мамай эмир вәкиле) тарафыннан тәхеткә утыртыла. Хәсән эмир б-н бергәләшеп идарә итә. Мамай саясәттен яклый. Бу, үз чиратында, шул чорда Мамай Урдасы б-н каршылыкта торган Мәскәү кенәзе Дмитрий Ивановичның (Донской) канәгәтсезлеген уята. 1376 да Мәскәү гаскәре Болгарны камап ала һәм М. б-н Хәсәнне Мәскәүгә буйсынуды булдуларын танырга мәжбүр итә. Туктамыш хан идарә иткән чакта тәхеттән төшерелгән булуы ихтимал.

Әд.: Греков Б.Д., Якубовский А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.–Л., 1950; Мухаммад и ев А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983; Горский А.А. Москва и Орда. М., 2000; Исхаков Д.М.; Измайлов И.Л. Введение в историю Казанского ханства. К., 2005.

И.Л.Измайлов.

МӨХӘММӘД ТАЙБУГА (?-1495 тән соң), Себер ханы (1495 тән). Фаразланганча, Идәгәй варисларының берсе тарафыннан нигезләнган тайбугыйлар нәселе вәкиле. Себер ханлыгы олысларының берсенә идарәчесе (тайбуга), ихтимал, мангытлар ыругы башлыгы була. 1495 елда Себер олысбәкләренә Ибакъ (Айбак) ханга каршы фетнәсен житәкли; ул үтерелгәннән соң үзен идарәчә дип итгән итә һәм үз нәселен нигезли. Ул идарә иткән заманда Себер ханлыгы ныгый, аның чикләре Урал аръягы һәм Обь алды төбәклә-

ренә кадәр жәелә, ханлыкның башкаласы Чыңгы-Турадан Кашлыкка күчәелә.

Әд.: Миллер Г.Ф. История Сибири. М.–Л., 1937. Т. 1; История Сибири. Л., 1968. Т. 1; Фаизов Р.А. История сибирских татар (с древнейших времен до начала XX в.). К., 2002; Исхаков Д.М. Введение в историю Сибирского ханства. К., 2006.

И.Л.Измайлов.

МӨХӘММӘДӘМИН (1469–1518), Казан ханы (1487–95, 1502–18). *Ибраһим хан* һәм *Нурсолтан* урнәше. Төхәткә Мәскәү бөек кенәзе Иван III тарафыннан төхәткә утыртыла. 1485 елда, хан төхәтенә ирешү өчен, үзенә абыйсы Илһам б-н каршылыкка керә. Казанны рус гаскәрләре камап алганнан һәм Илһам хан төхәтгән төшерелгәннән соң, Казан ханлыгы хакимиятенә килә (1487). М. вақытында Казан ханлыгында *Мәскәү протектораты* урнаша. Мәскәүгә бәйләлек татар аксөякләренә хәлен кыенлаштыра. Карачы-бәкләренә фетнәсе нәтижәсендә, 1495 тә М. төхәттән төшерелә, Себер ханзадәсе Мамык хан дип итгән ителә. Мамык бәрәп төшерелгәннән соң, Казан карачыбәкләре яңадан Мәскәү протекторатын танылар һәм төхәткә М.нең бертуганы Габделлагыйфны утырталар. 1502 дә Мәскәү гаскәрләре ярдәме б-н М. яңадан Казан ханы төхәтенә күтәрелә. Хакимияткә килгәч, ул Мәскәүгә карата саясәттен кискен үзгәртә, 1505–07 дә Рус дөләтенә каршы сугыш алып бара, Кырым һәм Литва б-н бергәләп, русларга каршы коалиция оештырырга омтылыш ясый. 1507 дә Рус дөләте б-н тигез хокукклылык һәм күршәләргә дуслык шартларында солык килешү төзи. Әлегә килешү 1508, 1512, 1516 елларда яңартыла. М. жирдән файдалану буенча берничә реформа үткәрә. Ул идарә иткән чорда Казанда мәчетләр төзелеше һәм ныгымаларны яңарту бара. Узара низаглар һәм Мәскәү б-н сугыш куркынычы аны 1518 дә Василий III б-н солык килешүе төзүгә һәм Касыйм ханы Шаһгалинең Казан төхәтенә хокукын тануга этәрә.

Әд.: Фәхретдин Р. Казан ханнары. К., 1995; Худяков М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Алишев С.Х. Казань и Москва: Межгосударственные отношения в XV–XVI вв. К., 1995; Исхаков Д.М., Измайлов И.Л. Введение в историю Казанского ханства. К., 2005.

И.Л.Измайлов.

МӨХӘММӘДӘМИН Гомәр утгылы (18 йөзнен 2 нче яртысы), язучы, Казан губернасы Иске Кишет авылы мәчете имам-хатибы. 1783 тә Гарәбстандагы изге урыннарга сәяхәт кыла. Бу турыда шартлы исем астында чыккан, танылган «Мөхәммәдәмин сәяхәтнамәсе» китабын язып калдыра. Алар «Ике хажинь рихләтнамәләре...» (1862) исемле кыентыкка кергән. М. әсәрләренә исемнәре теркәлгән 4 кулъязма мәгълүм (Казан һәм С.-Петербург архивлары һәм китапханәләрендә сакланалар).

Әд.: Алеева А.Х. Списки «Мөхәммәд-Әмин сәяхәтнамәсе» и живая народная речь в её языковой структуре // Истоки татарского литературного языка. К., 1988.

МӨХӘММӘДӘМИН әл-БОЛГАРҖ (15 йөз), шәех, болгар галиме. Болгар шәһәрләндә яши. Идел бие Болгар дөләтендә Нәкышбәндийә борадәрлеге вәкиле. Болгар дөләте һәм Ка-

зан ханлыгы идарәчеләренә остазы була. 1468 елда Болгарда «Шифа» (1446) китабын аңлатмалар төзи. 1473 тә Багдадта икенче аңлатмасын яза. 1483 тә «Тәкъвалык юлы, яки Болгар шәехләренә тәкъва гамәлләре» дигән китабын язып төгәлли, ул Идел болгарлары тарихы буенча төп чыганаclarның берсе булып тора.

Әд.: Давлетшин Г.М. Волжская Булгария: Духовная культура. К., 1990; Хамид Альгар: Последний великий накшбандийский шейх Волго-Уральского региона // Татарстан. 1995. № 2.

МӨХӘММӘДӘМИН әс-САБАВҖЙ (? – 1833), дин эшлеклесе, педагог. Г.Курсави шәкерте. Казан губернасының, Казан өязе Наласа авылы мәчетенә имам-хатибы һәм мәдрәсә мөдәррисе. 1826 елдан мөселман Шәрәкь илләре буйлап сәяхәт итә, Каһирә ун-тында фарсы телен укыта.

МӨХӘММӘДБҖЛӘК (1350 тирәсе – 1380 нән соң), Алтын Урда ханы (1369 елдан), Мамай эмир төхәткә утырга. Мамай тарафыннан Алтын Урданың үзәге Кырымда булган көнбатыш өлеше б-н идарә итәргә куела. 1372–73 тә Сарай әл-Мәхрусә төхәтендә. Урдада, Кырымда һәм Мажарда ачклар суктыра. 1379 ның жәендә Митяйга (митрополит Михаилга) тарханлык ярлыгы тапшыра. Кайбер тарихчылар (мәс., А.П.Кучкин) 1375/76 тирәсендә М. Мамай тарафыннан хакимияттән читләштерелгән дин, башкалары (А.П.Григорьев, А.А.Горский) ул Туктамыш хан хакимиятне үз кулына алганга кадәр (1380) хан булып калган, дин исеңлиләр.

Әд.: Греков Б.Д., Якубовский А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.–Л., 1950; Прохоров Г.М. Повесть о Митяе. М., 1978; Куликовская битва. М., 1980; Мухаммадиев А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983; Горский А.А. Москва и Орда. М., 2000; Григорьев А.П. Сборник ханских ярлыков русским митрополитам. СПб., 2004.

И.Л.Измайлов.

МӨХӘММӘДГАЛҖ бине Минһажетдин (19 йөзнен 2 нче яртысы), хаттат. М.Чиркова басмаханәсендә басылган (1896), югары

Мөхәммәдгали бине Минһажетдин. «Камиллекләр мәжмугасы» шәмаиле. Казан, литография. М.Чиркова басмаханәсе. 1896. ТР Милли музей.

Ринат С. Мөхәммәдиев.

Х.Н. Мөхәммәдиев.

дәрәжә график остальк б-н эшләнган аклы-каралы «Камиллекләр тупланмасы» литографик *шәмаиле* авторы. Шәмаил битенен барлык майданын (38x50 см) каллиграфик язучулары били: өскө, сакрал өлешендә «әл-Керси» аяте, «әл-Фатиха» сүрәсе, алтыпочмаклы йолдызлык рәвшендә мәгарәдә яшәгән легендар затларның исемнәре, изге мөһер сүрәте урын алган. Шәмаилнен уртасында — кара квадрат эчендә Мөхәммәд пәйгамбәр хақында бәян ителә. Композициягә органик рәвшәтә үсемлек орнаменты мотивлары һәм ислам символлары сурәтләре кертелгән. Пәйгамбәрне тасвирлау стиле М. шәмаилен хил-йә жанры б-н якынайта, ТР Милли музееңда саклана.

Әд.: Ша м с у т о в Р.И. Слово и образ в татарском шамале: От прошлого до настоящего. К., 2003.

МӨХӘММӘДГӘРӘВ Венер Мансур улы (22.12.1961, Уфа ш.), РФ Герое (4.6.2008), 1 нче класслы очучы-сынауы (1997), капитан. Сызрань Югары очучылар хәрби авиация уч-щесен (1983), СССР Авиация сәнәгәте министрлыгының очучы-сынауылар мәктәбен (1989) тәмамлый. 1979 елдан Совет Армиясендә. СССР Хәрби Һава Көчләре сугышчан частыларында, Германиядә Совет гаскәрләре төркемендә хезмәт итә. 1986–87 елларда совет гаскәрләренә Афганстан Респ-касындагы чикләнгән контингентты саставында, Ми-24 вертолеты командиры, 143 хәрби очыш ясий. 1988 дән запаста. 1989 дан М.М.Громов исем. очучылар тикшерену ин-тында очу-сынау эшендә. Z-11 вертолеты, Ка-50 көч жайланмасы, Ми-34, Ка-32, АНСАТ һ.б. гражданныр һәм хәрби вертолетларына сынаулар уздыра. Герой исеменә авиация техникасы сынауларын гомеренә куркының янаган шартларда үткәргәндәге батырлыгы һәм фидакарлыгы өчен лаек була. Мәскәү өлкәсенә Жуковский шәһәрәндә яши. Кызыл Йолдыз, Батырлык орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Иванов А.А. Герои Российской Федерации = Россия Федерациясе Геройлары. К., 2012, 105–106 бб.

МӨХӘММӘДГӘРӘВ ХАН (1465–1523), Кырым ханы (1515–23). *Миңлегәрәй ханның* улы. Әтисе исән чакта калга дәрәжәсенә ия һәм тәхетнең чын идарәчесе була. Бөек Мәскәү кенәзлегә сәясәтә яклы әтисеннән аермалы буларак, русларга каршы сәясәт алып бара, Мәскәүгә хәрби һәм сәясәт яктан басым ясий, Речь Посполита б-н хезмәттәшлек итә (1516, 1520). М.х. Кырым ханнары идарәчә-

легендә Алтын Урданың бөтенлеген торгызырга тырыша. 1521 елда Казан ханлыгы тәхетенә үзенең бертуганы Сәхибгәрәйне утыртырга ярдәм итә һәм аның б-н бергә Кырым һәм Казаннан Мәскәүгә уңышлы яу оештыра. М.х. тарафыннан тышкы сәясәтне билгеләү Госманлылар дәүләте хөкүмәтенә ошамый, М.х.га каршы фетнә оештырыла. Төньяк Кавказда һәм Дон буенда өстенлек алып өчен Әстерхан ханлыгы б-н бертугаусыз сугыш алып бара. 1523 нән көзендә Әстерханна яулап ала, әмма бертуганнарының фетнәсе һәм нугайларның хыянәте М.х.ның һәм аның улы Баһадиргәрәйнең үлеменә китерә.

Әд. к. *Миңлегәрәй хан* мәкаләсе. И.Л.Измайлов.

МӨХӘММӘДИЙЕВ Әзһәр Гатаулла улы (8.9.1933, БАССРның Илеш р-ны Сенрән а.), тарихчы, нумизмат, тарих фән. д-ры (1992), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (1995), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1994). Казан ун-тын тәмамлый (1963). 1965 елдан СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында (бүленеп: 1970–74 тә Башкорт, 1977 дән Казан ун-тларының совет чорына кадәр СССР тарихы кафедрасында, 1988 дән археол. һәм этнография кафедрасында, проф. (1990), 1994 тән каф. модире. 30 меңнән артык акча һәм борынгы акча төрләрен өйрәнә, 6–15 йөзләрдә Идел буенда һәм Урал алдында акча әйләнәшен чорларга бүленешен эшли, дәүләт күләмдә үткәрелгән 10 төрле акча авырлыгы реформасын ачыклай. М. Харрәзем акчаларына таянып төзөгән Туран алфавиты Идел буенда һәм Урал алдында табылган б.э.к. 2 йөз — б.э. 8 йөзгә акчаларындагы, ш.у. кыйммәтле металлдан эшләнгән савытлардагы һәм бизнәү әйберләрендәге һун язучулар укырга мөмкинлек тудыра. Әстерхан һәм Волгоград өлкәләрендәге Селитреный һәм Царёво шәһәрлекләре, Иске Казан, Казан Кремле һ.б. археол. истәлекләренә казып өйрәнүдә катнаша. Хезмәтләре Идел бие Болгары һәм Алтын Урда чоры акчаларын өйрөнүгә карый. ТРның Дәүләт бүләге лауреаты (2008).

Хезм.: Борынгы хазар һәм болгар-татар акчалары. К., 1986; Бунар һәм Туран язмалары. К., 2000; Буларго-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983; Древние монеты Поволжья. К., 1990; Общая и тюрко-татарская нумизматика. К., 2003; Древние монеты Казани. К., 2005.

Әд.: Тюркологи современно Татарстана. М., 1997; Профессора исторического факультета Казанского университета (1939–1999): Биобиблиогр. словарь. К., 1999; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

МӨХӘММӘДИЙЕВ Мөгафә Габделбәр улы (7.1.1927, хезер Свердловск өлкәсенә Түбән Серга р-ны Васыкино а. — 4.6.1995, Казан), тел галиме, лексикография белгече, филол. фән канд. (1971). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1950), Пермь өлкәсенә Барда авылында район халык мәгарифе бүлеге инспекторы булып эшли. 1958 елдан кабат Казанда. 1961 дән СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-ты фәнни хезмәткәре. «Татар теленәң аңлатмалы сүзлеге»н (Т. 1–3, 1977–81) төзүдә катнаша һәм мөхәррире була, русча-татарча (1984), татар-

ча-русча (1988) сүзлекләр, сәүдә хезмәткәрләренәң кыскача русча-татарча сүзлегең (1995) төзүчеләрен берсе. «Ш.Камал прозасы теле» (1991) монографиясе авторы. Хезмәтләре татар, башкорт телләре лексикасы һәм морфологиясенә карый.

Хезм.: Татар телендә бәйлек сүзләр турында // Вопросы лексикологии и лексикографии. К., 1976; Ж.Валидин лингвистик язмасы // Татарская лексика в семантико-грамматическом аспекте. К., 1988; Татар проза телен үстерүдә фразеологиянең роле (XIX йөз башы — XX йөз ахыры). К., 1993; Фразеология башкирского языка // Советская тюркология. 1977. № 1.

Әд.: Ганиев Ф., Газизова Ф. Фидакар галим // Проблемы лексикологии и лексикографии татарского языка. К., 1995. Вып. 2.

МӨХӘММӘДИЙЕВ Рамил Сафа улы (6.8.1956, Мамадыш р-ны Кече Кирмән а.), геофизик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2004), ТРның атказ. нефтьчесе (2003). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1978), Эвенкия нефть разведкасы экспедициясендә, «Енисейнефтегазгеология» геол. житештерү берләшмәсендә эшли. 1982 елдан Әлмәт геофизика эшләре идарәсендә, идарә башлыгы (1999 дан), 2005 тән «Татнефтегеофизика» АЖнең ген. директоры урынбасары — промысел геофизикасы директоры. М. башлангычында Татарстанның төп чыганакларында кудыру скважиналарын геофизик тикшерүләр күң жәелә, эчәрәгә яраклы су катламнары аралыгында экологик шартлар мониторингы өчен контактсыз инфракызыл термометрия кертелә башлай (ТР Дәүләт бүләге). Горизонталь скважиналарын геофизик тикшерү методикасын камилләштерә.

МӨХӘММӘДИЙЕВ Ринат Сафа улы (10.12.1948, Мамадыш р-ны Кече Кирмән а.), язучы, әдәбият белгече, әдәби тәнкыйтче, жәмәгәт эшлеклесе, ТАССР, РФнең атказ. мәдәният хезмәткәре (1986, 2010), филол. фән. канд. (1979). Казан ун-тын тәмамлай (1971). 1970–73 елларда ТАССР МСның Телевидение һәм радиоташырулар ком-тында телевизион ташырулар мөхәррире, 1976–86 да «Казан утлары» ж-лында бүлек мөхәррире һәм баш мөхәррир урынбасары. 1986–89 да Татарстан китап нәшрияты директоры, 1989–99 да Татарстан Язучылар берлеге рәисе, бер үк вакытта, 1990–93 тә, РСФСР ЮСның мәдәният һәм милли мәсьәләләр бунча даими комиссиясе рәисе. 2000 нән Мәскәүдә: Россия һәм БДБ илләре язучыларының халыкара берләшмәсе рәисе урынбасары. 2005 тән «Татар дөнъясы» («Татарский мир») г-тасы баш мөхәррире. 2010 нан Мәскәүдә «Заман» нәшрият йортын гамәлгә куячы, аның баш мөхәррире. Әдәбиятка 1970 еллар башында Х.Туфан, С.Хәким, Н.Арсланов, Ш.Галиев, И.Юзеев, Р.Фәйзуллин, Гәрәй Рәхим, Ә.Еники, А.Расих, А.Гыйләжев, М.Мөһдиев кебек кураклы шагыйрьләр һәм прозаиклар, Ж.Вәлиди, Г.Карам, Г.Ибраһимов, Ф.Сәйфи-Казанлы кебек галим һәм фикер ияләре турында әдәби очерклар, журнал портретлары, тәнкыйт мәкаләләре б-н ижат керә. Һәр язучының ижат үзәнчеләген аерып күрсәтәргә тырышып язылган, тирән фәнни анализга корылган бу хезмәтләре «Әгәр без

янамасак...», (1980); «Проблемы формирования татарской литературной критики 1905–1917», (1982); «Якутлар табылалары вақыт белән» (1983) жьентькларында туплана. Әдәбият сөүчеләр арасында М. үзенен «Беренче умырзая» (1983; рус теленә тәржемәсе «Первый подснежник», М., 1987), «Ак кыялар турында хыял» (1995) исемле лирик повестьлары, авыл проблемаларын яктырткан «Истәлек өчен — Гыйлемханга» әсәре (1986; шул исемдә нәфис телефильм, 1995) б-н таныла. Автор авылның әхлагы югалу, кешеләрнең табиғаткә, жиргә гитарафлана баруларының сәбәпләре турында уйлана. 1989 да «Кенәри — читлек кошы» социаль-психол. романын (рус теленә тәржемәсе «Львы и канарейки, или Невинные забавы мафии», М., 1992) бастыра. Шәхеснең әхлак сыйзлык сазлыгына бата баруын, деградациясен драматик вакыйгалар аша чагылдырган бу романы б-н М. 1990 нчы еллардагы татар прозасының үзенчәлекле тәнкыйти бер юнәлешен башлап жиберә. М.нең ин зур ижади уңышларыннан берсе — сәясәт һәм дәүләт эшлеклесе М.Солтангалиевкә багышланган «Сират күперә» романы (1992; рус теленә тәржемәсе «Мост над адом», М., 1996; ТР-ның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге, 1993; Төркиянең әдәбият һәм сәнгәт өлкәсендәге халыкара бүләге, 1995; Азия һәм Африка илләренең «Алтын лотос» бүләге, 1995; Андрей Платонов исем. халыкара бүләк, 1996). М. шу. «Утлы таба өстендә» (1995; русчага тәржемәсе «На раскалённой сковороде», М., 1997; «Крушение» исеме б-н тулыландырган варианты, М., 2001; 5 басма 2005; М.А.Шолохов исем. халыкара әдәби бүләк, 2002) документаль повесте Россия тарихында булып узган 1991 нең августы һәм 1993 нең октябре вакыйгаларын иска төшерә. «Алланың кашка тәкәсе» романы (М., 2003; рус теленә тәржемәсе «Пуп земли», М., 2007) хакимият органнарында закон бозу, ришвәтчелек, азгынылык кебек күренешләре фаш итүче, кискен конфликтка корылган әсәр. «Кош булып очар идем» романында (М., 2007; русчага тәржемәсе «Взлететь бы мне птицей», М., 2008) очучы булырга хыялланган малай язмышы үзәккә алына. Заман проблемаларын ачыктан-ачык күрсәткән сайланма әсәрләре «Үз кешеләр» (М., 2011; рус теленә тәржемәсе «Свои люди», М., 2012) жьентьгына кертелгән. Язучының романнары һәм повестьлары дистәдән артык чит илләрдә төрек, кытай, англиз, гарәп, болгар, македон һ.б. телләрдә аерым китап буларак дөнья күрә. 1990–93 тә РФ ЮС, 1995–99 да ТР халык депутаты. Татарларның Мәскәүдәге милли-мәдәни мохтарияте рәисе (2014 тән).

Әд.: Г а л и у л л и н Т. Сәфәр чыгар аты бар // Мирас. 1998. № 12; Г а л и м у л л и н Ф. Кече Кирмәннең олы Ринаты // Казан утлары. 1998. № 12; Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МӨХӘММӘДИЙ Хәмзә Нурсәлим улы (2.1.1907, хәзер Көнчыгыш Казакъстан өлкәсе, Улан р-ны Таргын а. — 8.9.1997, Новосибирск ш.), Сов. Союзы Герое (27.8.1943), гв. өлкән сержанты. Кемерово өлкәсендә эшли. 1928–29 һәм 1941 елдан Кызыл Армия саф-

ларында. 1943 нең маеннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 205 нче гв. укчы полкында взвод командиры ярдәмчесе (13 нче армиянең 70 нче гв. укчы дивизиясе). Үзәк, Воронеж, 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Курск шәһәре һәм Днепр елгасы буенда барган сугышларда (икесе дә — 1943), Украинаның Уңъяк яры жирләрен һәм Польшаны азат итүдә, Берлин һәм Прага (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша, 1943 нең июлендә Курск сугышында батырлык күрсәтә: взвод командиры һәлак булганнан соң, командирлык вазифасын үз өстенә ала; взвод 10 көн чамасы дошман контрһөжүмнәренә каршы торып 27 танкны сафтан чыгара; ш.и. М. тарафынан 8 танк юк ителә. 1945 тә демобилизацияләнә. Прокопьевск шәһәрендә (Кемерово өлкәсе) шахтада забойчы булып, 1965 тән Новосибирскида 19 нчы тимер юл машина станциясендә эшли. Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Бесстрашные. А.-А., 1964; Звёзды доблести ратной. Новосибир., 1986.

М.З.Хәбибуллин.

«МӨХӘММӘДИЯ», Казандагы мәдрәсә. 1882 елда Галимжан Баруди тарафыннан З.Рәсүлев ярдәме б-н ачыла. Хәйрияче М.И.Галиев исеме б-н атала. Икенче мәдрәсә булып санала, ә 1909 дан Галиев мәчетендә бердәнбер мэхәллә мәдрәсәсе (1810 еллардан Сәгыйтов мәдрәсәсе дә эшләгән була). Эшчәнлегенең беренче елларыннан мәдрәсә укыту дәрәжәсенен югары булуы б-н аерылып тора. Г.Баруди Төркия, Мисыр һәм Мәккәгә барып кайтканнан соң, 1886–91 дә укыту процессы тулысынча үзгәртелә. «М.» Россиядә расми тоста *жәдитчелек* нигезендә эшләгән беренче мәдрәсә була. 20 йөз башына тотрыклыланган укыту системасы башлангычтан югары белемгә кадәр тулы курсны үз эченә ала: ибтидаи (башлангыч мәктәп, 6 ел), рөшдия (4 ел), игъдадия (3 ел), галия (якынча 3 ел). Башлангыч сыйныф укучылары Казанның татар бистәләреннән ир балалар була, өлкән сыйныфларга әлек башка мәдрәсәләрдә белем алган яшүсмерләр укырга килә.

Дәрәсләр сыйныф-дәрес системасы буенча төзелә. Гарәп, фарсы телләре, Коръән, тәфсир, хәдисләр, фикъ һ.б. дини фәннәр Г.Баруди төзегән яна алымлы уку дәреслекләре (ярдәмлекләре) буенча өйрәнелә. Уку вакытының яртгысы дөньяви фәннәргә (матем.,

геогр., табиғат белеме, мед. һәм гигиена, гумуми тарих, Россия һәм татар халкы тарихы, педагогика) бирелә. Россия мәдрәсәсендә беренче булып татар теле фән буларак укытыла, шу. рус телен укытуга зур игътибар бирелә. Укытучылар арасында — Г.С.Гобәйдуллин, Б.Шәрәф, Ш.Шәрәф, З.Солтан, Ә.Р.Мостафин, К.Тәржеман, З.Ш.Шакиров. Медицины — Ә.Б.Терегулов, хоқукны — С.Ш.Алкин, сәясәт тарихын — Й.Акчура укыта. 1908–12 дә, Г.Баруди сөргендә һәм чит илдә булганда, һәм 1918 дән мәдрәсәне аның туганы Габдрахман Баруди житәкли, дәресләр 1921 гә кадәр дөвам итә. «М.» Идел-Урал төбәгендә ин зур мәдрәсә була, 20 йөз башына укучылар саны 800 дән арта. «М.»нең программалары һәм уку процессын оештыру «Буби», «Хосәения», «Галия» һ.б. шундый күп кенә жәдиди мәдрәсәләр өчен үрнәк булып тора. Мәдрәсәне тәмамлаучыларның күбесе имам-хатип һәм могаллим булып китә, алар мәдрәсә һәм мәктәпләргә яңа алым б-н укытуны күртәләр. 1907 дә «М.» жирлегендә могаллимнәр өчен жәйге курслар оештырыла. Югары дәрәжәдәге белемнәре аларга, гимназия курслары өчен имтихан тапшырып, югары уку йортына керергә мөмкинлек бирә. Совет чорында мәдрәсәне тәмамлаучыларның күбесе мәктәпләрдә эшләрүләрен дөвам итә, М. дипломы урта махсус пед. уку йортлары дипломына тәңгәлләштерелә.

Биналар төзү, жиһазлар һәм уку ярдәмлекләре б-н тәэмин итүдә М.М.Галикәев, А.Я.Сәйдәшев, М.И.Утәмишев, А.Хосәенов һ.б. булыша. 1906–08 дә һәм 1913–17 дә «М.» каршында *«әд-Дин вә әл-Әдәб»* исемле пед. ж-л чыгарыла. 1903 тән Ф.Әмирхан житәкчелегендә әдәбият түгәрәге эшли, кулъязма ж-ллар чыгарыла, пьесалар куела. Шәкертләр 1905–07 елгы рев-ция вакыйгаларында актив катнашалар, *«Берек»* һәм *«әл-Ислах»* жәмгыятьләренен нигезен тәшкил итәләр. Мәдрәсәне тәмамлаучылар арасында: М.С.Алмаев, Ф.З.Әмирхан, И.З.Әмирханов, Х.Бәдигый, З.Ш.Бәшири, Х.М.Биккенин, Ф.З.Бурнаш, С.Г.Вахидов, С.Х.Габәши, М.Гафури, М.Дулат-Али, Н.Исәнбәт, А.А.Исхак, Камал I, Камал II, Г.Г.Камал, Г.Ш.Нугайбәк, Г.М.Рәхм, С.З.Сәйдәшев, З.Солтанов, К.Г.Тинчури, Ф.К.Туйкин, М.Усәси, Б.И.Урманче, З.Ш.Шакиров, Г.Ш.Шәрәф, К.Л.Якубов, Х.М.Ямашев.

Яңадан 1993 тә шул ук биналар комплексында ТР мөселманнары Диния нәзарәтенен югары мөселман мәдрәсәсе буларак ачыла. Ирләр һәм хатын-кызлар өчен көндөзгә, кич-

«Мөхәммәдия» мәдрәсәсе. 1. Мәдрәсәдә дәрес вақыты. 20 йөз башы фоторәсем; 2. Хәзерге күренеше.

ке, читтән торып уку бүлекләре эшли. 2014 елга укучылар саны 1093 кеше (ш.и. 182 көндәзге бүлектә); укытучылар коллективында 23 кеше эшли.

Беренче бер катлы бина 1883 тә сүздәгәр М.И.Галиев акчасына төзелгән була, 1885 тә — 2 нче каты, 1886 да — 3 нче, 1901 дә өч катлы өстәмә бина төзелә, 1909 да Сәгыйтов мәдрәсәсенен бер катлы бинасы «М.»гә күчә. Комплекс архит-ра истәлегә булып сәнәлә. 1995 тән Галиев мәчете «М.»нең бер өлешенә әверелә.

Әд.: Ә м и р х а н о в Р. «Мөхәммәдия» мәдрәсәсе // Мәдрәсәләрдә китап киштәсе. К., 1992; В а л и д о в Д. Очерк истории образованности и литературы татар. К., 1998; Ю с у п о в М.Х. Галимджан Баруди. К., 2003.

«МӨХӘММӘДИЯ», төрек дини-шигъри әдәбияты ядкәре. Авторы — Чәләби Мөхәммәд (? — 1451). Ике өлештән тора. Беренче өлеше — Мөхәммәд пәйгамбәрнең тормышын сурәтләү жанрында (сира), икенчесе — «популяр» илаһият үрнәкләре рухында (Кыямәт көне, аның алдынан булган вакыйгалар, ахирәт тормышы һ.б. тасвирлы итеп сурәтләнә). Китап татарлар арасында кин таралган; кадимки мәдрәсәләрдә дәреслек итеп файдаланылган. 1845 елдан Казанда берничә тапкыр нәшер ителгән.

МӨХӘММӘДКӘРИМ әл-Болгари (? , Идел бие — 19 йөз уртасы), тел галиме, лексикография белгече. Бохарада укый. Якынча 12 мең төрки сүзгә (тәржемәсе б-н) үз эченә алган «Легате төрки вә фарсы вә гарәби» («Төрки, фарсы, гарәп сүзләре», якынча 18 йөз ахыры) төзи; кереш өлештә М. сүзлекнең гарәп һәм фарсы телләрен өйрәнүче татарлар өчен эшләнгән билгеләү үтә. Кулъязмасы Казан ун-тының Н.И.Лобачевский исем. Фәнни китапханәсендә саклана. Аны өйрәнү б-н Ә.Г.Кәримуллин һәм А.Фәтхи шөгьльәнә.

Әд.: К ә р и м у л л и н Ә. Төрки телләр белеме. К., 1962; Ф ә т х и А. Татар әдипләре һәм галимнәренә кулъязмалары. К., 1968.

В.Х.Хаков.

МӨХӘММӘДНӘЖИП Түнтәри, к. *Түнтәри* Мөхәммәднәжиб.

МӨХӘММӘДОВ Гомәр Габдрахман улы (22.5.1952, Казан), тренер (жинел атлетика), РСФСРның атказ. тренеры (1990). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлый (1974). 1974–81 елларда Казанның 101 нче мәктәбдә физкультура укыта, 1981–83 тә Балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбенең «Комета» СКнда тренер-укытучы, 1983–92 дә Респ-ка югары спорт осталыгы мәктәбдә өлкән тренер, 1992 дән ТР Яшьләр эшләре, спорт һәм туризм министрлыгының Үзәк спорт ком-тында өлкән тренер. Шәкертләре арасында Д.В.Капустин, И.Н.Переведенцев бар.

МӨХӘММӘДОВ Ирек Жәүдәт улы (8.3.1960, Казан), балет артисты, педагог, балетмейстер, РСФСРның атказ. артисты (1985). 1978 елда Мәскәү акад. хореография уч-щесен (педагогы А.Прокофьев) тәмамлый. 1978–81 дә «Мәскәү классик балеты» хореография ансамбле (житәкчеләре Н.Касаткина һәм В.Василёв) солисты, 1981–90 да

И.Ж. Мөхәммәдов.

СССРның Зур театрында балет солисты. 1990–2001 дә Лондон король балеты солисты. 2000 нән, чакырылган педагог буларак, Лондон король балетында, Англия милли балет мәктәбдә (Лондон), башка илләрнең балет труппаларында укыта. Хореография партияләре арасында: Альберт («Жизель», А.Адан), Базиль, Солор («Дон Кихот», «Баядерка», Л.Минкус), Дезире («Йоқыга талган гүзәл», П.Чайковский), Спартак (шул исем. балет, А.Хачатурян), Вершинин («Кышкы хыяллар», П.Чайковский музыкасы), Иван Грозный (шул исем. балет, С.Прокофьев музыкасы), Рудольф («Майерлинг», Ф.Лист музыкасы), Аполлон («Аполлон Мусагет», И.Стравинский), Сирано де Бержерак (шул исем. балет, В.Джозевс музыкасы) һ.б. М. — югары актёрлык осталыгына һәм классик биюләргә житди башкару манерасына ия булган героик-романтик амплуадагы биочә. Байтак кына хореографик күренешләргә: П.Чайковскийның «Аккош күле» (Варшава милли балеты, 2001), Т.Хаттонның «Принц һәм хәрчә» (Лондон балалар балеты, 2003), Н.Римский-Корсаков музыкасына «Испан капричиосы» (Англия милли балет мәктәбе, Лондон, 2004), А.Хачатуряның «Спартак» (Милли балет театры, Гонконг, 2005) һ.б.ны сәхнәгә куя. 1997 дә Татар опера һәм балет театры сәхнәсендә «Жизель», «Дон Кихот», «Баядерка» балетларында төп хореографик партияләр б-н чыгышлар ясый. Балет

И.Ж. Мөхәммәдов Альберт ролдә («Жизель», А.Адан). М.Жәлил исем. Татар опера һәм балет театры спектакле. 1997.

артистарының 4 нче халыкара конкурсында «Гран-при» һәм Зур алтын медаль (Мәскәү, 1981), «Югары актёрлык казаншылары өчен» Л.Оливье исем. халыкара бүләк (Бөекбритания, 1987), Һ.К.Андерсен призы һәм «Дөнъяның иң оста биочәсе» исеме (Дания, 1988), «Бенуа де ла данс» халыкара ЮНЕСКО призы («Бенуа балеты», 1996), медаль һәм В.Нижинский исем. бүләк (Франция, 1998), Британия империясе ордены һ.б. б-н бүләкләнә.

Әд.: Ирек Мухамедов: Пусть меня запомнят принцем // Труд. 2003. №112, июнь; Ирек Мухамедов: Во мне слились две культуры — татарская и русская // Казанские истории. 2010, ноябрь.

В.Н.Горшков.

МӨХӘММӘДОВ Мидәт Мингали улы (20.5.1955, Оренбург өлкәсенен Шарлык р-ны Мостафа а.), нәкышычә. Уфа сәнгать уч-щесен тәмамлый (1979). Рассамнар берлеге әгъзасы (1995). М. ижатының нигезендә татар халкының рухи мирасын тирәнтен аңлау, борынгы бабалар мәдәниятен, нәсел тамырларын ачыкларга омтылу, ислам традицияләргә ята. Реалистик һәм авангард юнәлешләрдәгә рәссам, табигать тәэсиренән туган пейзажлар һәм татар мәдәниятенә хас эмоциональ һәм пластик чагылышлы образлар б-н сындандырылган символик-аллегорик композицияләр авторы. М. ижатында үзенен нәсел-ыруы жирләнгән зират темасы — Урал

М.М. Мөхәммәдов. «Казан трактаты буенда». Картон, майлы буяу. 1988.

«Казан» милли мәдәният үзәге музейе.

бүе татарларына хас кабер ташлары формалары, шулар нигезендә мөселман символларын файдаланып ассоциатив образлар ижат итү зур урынны биләп тора. Төп әсәрләре: «Оренбург ягы пейзажлары» сериясе (1969–90), Башкортстанның көньягы һәм Оренбург өлкәсе күренешләрен сурәтләгән этюдлары (1982–90), «Казан трактаты буенда» (1988), «Бабалар каберлеге» (1989–91), «Жимерелгән мәчет» (1990), «Зират» (1991) пейзажлы этюдлары; «Бусагада», «Хат» (икесе дә — 1992), «Зират», «Сизенү», «Ирешү» (барысы да — 1993), «Үтеп баручы кыз», «Сак-Сок» (икесе дә — 1994), «Дога кылучы мөселман» (1995), «Табыну», «Тамгалар», «Тирмә» (барысы да — 1996–97) композицияләре. М. хезмәтләре арасында авылдашларының портретлары да байтак («Ана портреты», 1979; авыл әбиләр портретлары сериясе, 1979; «Хәйбул бабай», 1983; Автопортрет, 1992; «Татар хатын-кызларына багышлау», 1993; «В.Х. портреты», 1994).

М.М. Мөхәммәдов. «Башлангыч дәвәр». 1992. «Шәрәкь» фондының традицион һәм заманча сәнгать галереясы. Уфа ш.

Респ-ка (Уфа ш., 1980 нән), өлкә («Яшь рөссамнар күргәзмәсе», Оренбург ш., 1981), бөтенроссия («Россиянең яшьлегә», Мәскәү, 1987) күргәзмәләрендә, «ТАТАРТ» төбәкара бөтөнтатар күргәзмәсендә (С.-Петербург-Казан, 1991), «Чынгызхан» төркеме күргәзмәләрендә (Истанбул, 1994; Уфа ш., 1997; Новосибирск, Чиләбе, Мәскәү, 2007), «Сиякис-лун» төркем күргәзмәсендә (Уфа ш., 2001), «Алтын пайцза» проектындагы «Сулды» перформансында (Уфа ш., 2002), «Авангард» халыкара күргәзмәсендә (Магнитогорск ш., 2005), «Күчмә төргәкләр — һаһаг» (Әнкара, 2006; Мәскәү, 2006; Казан, 2007) күргәзмәләрендә катнаша. Шахсы күрәзмәләре: 1981, 1985, 1992 (Шарлык р-ны Мостафа а.), 1993, 2006 (Уфа ш.) елларда уза. Әсәрләре М.В.Нестеров исем. Башкортстан сәнгать музейнда (Уфа ш.), ТРның Дәүләт сынлы сәнгать музейнда (Казан), «Казан» милли мәдәният үзгенендә Милли мәдәният музейнда, Оренбург өлкәсе Мостафа авылындагы Муса Жәлил музейда, «Туран» милли-мәдәни үзәге фонды» ЖЧЖдә (Казан), «Шәрәкь» фондының традицион һәм заманча сәнгать галереясында (Уфа ш.), Новосибирск сәнгать музейнда саклана.

Әд.: Валеева-Сулейманова Г. «ТАТАРТ» в Казани // Идель. 1992. № 1/2; Шагеева Р.Г. Новая живопись // Сююмбике. 1992. № 1; Галерея традиционного и современного искусства фонда «Восток»: Каталог. Уфа, 1997; Суворова Е. Знак Мидата // «ВХ». 2006. № 3.

Г.Ф.Валиева-Солейманова.

МӨХӘММӘДОВ Рәшит Алим улы (1.4.1956, Ульянов өлкәсенен Иске Кулатка р-ны Терешка а.), тарихчы, тарих фән. д-ры (2010). Ульянов а.х. ин-тының аграр ф-тын (1979), Югары партия мөкәтәбен (Ульянов ш., 1981) тәмамлый. 1979–91 елларда Ульянов өлкәсе Тиронкул р-ны «Борлы» с-зында участок агрономы, баш агроном. 1991–2008 дә Ульянов ун-тының төбәкләр һәм халыкара мөнәсәбәтләр кафе. доценты. 2012 дән Ульянов пед. ун-ты профессоры. Хезмәтләре Урта Идел буенда 19 йөз — 20 йөзгә 33 елларына кадәр авыл кредит кооперациясе тарихына,

1920–30 еллар сов. планы икътисадына, татар халкы тарихы һәм историографиясе мәсьәләләренә һәм урта гасырлар татар этник жәмгыятьләре оеша башлауны өйрәнүгә карый. Икенче бөтендөнья сугышына, милләтара мөнәсәбәтләргә, Россиянең 9–21 йөзләрдәге милли саясәтенә багышланган уку ярдәмлекләре авторы. СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Утверждение плановости в советской экономике в 1920–1930-е годы. Ульяновск, 2006; Организация системы сельской кредитной кооперации. Ульяновск, 2007; Становление и развитие аграрных кредитных товариществ (1870–1917 гг.). Ульяновск, 2008.

МӨХӘММӘДОВ Шакир Мөхәммәтша улы (20.5.1865, Сембер губ., Сембер өязе Буа ш. — 10.11.1923, Оренбург ш.), язучы, нашир, журналист. 1879 елдан Оренбургта яши. Кибеттә хезмәтче, приказчик вазифаларын башкара, 1884 тән сәүдәгәр Хөсәеновлар конторасында хисапчы булып эшли. 1890 елларда Мәскәүгә күчә; бухгалтерлар курсына тамамлап, һөнәре буенча эшли. 1900–01 дә Харбин шәһәрәндә (Кытай) яши. Аннан Буага кайта, татар мөселман яшьләре арасында жәмәгать эшчәнлегенә б-н шөгьльләнә. 1903 тә Оренбургка кайта: Гани бай Хөсәенов конторасында эшли, 1906–07 дә «Карчыга» сатирик ж-лының нашире һәм мөхәррире. 1917 дән соң приказчик һәм конторщиклар профсоюзларының төзү б-н шөгьльләнә, төрле оешмаларда хезмәт итә. Татар сәүдәгәрләренен тормышын һәм эхлагын тасвирлауга багышланган беренче «Жәһаләт, яхүд Галиакбар агай» (1901), «Яфрак асты, яхүд Мәкәржә ярминкәсе» (Оренбург, 1901) исемле повестеларын яза. Язучы, геройларының үз катламнарына хас уртак сыйфатларын гына күрсәтеп калмыйча, аларның һәрберсен индивидуаль характерлар, гадәтләр б-н дөбәтә. Геройларын мәгърифәтче күзлегеннән баялап, М. аларның саранлыгын, наданлыгын тәнкыйтьли, укырга, белем эстәргә өнди. М.ның «Япон сугышы, яки доброволец Батыргали агай» (1905) повесте урыны б-н зәһәр сатирага күчкән; нечкә юмор, ирония б-н сугарылган. Язучы рус-япон сугышы барган чорда татар һәм рус сәүдәгәрләренен ялган патриотизмын көлке утына тота. «Доброволец»лар Батыргали б-н Шубинны крәстияндәрдән чыккан сугышчыларга каршы куеп, автор чын баһадирларның фәкәть халыкның үз сафларында үсә алганын күрсәтә. Мавыктыргыч сюжет, төгәл билгеләнгән образлар, кеше психологиясенен нечкәлекләрен яхшы белү әсәренң популярлашуына сәбәп була.

«Хан кызы» (1908) романтн хикәясендә хан кызы Фатыйманың Иран шаһының улына — Ширин исемле әсир егеткә булган мөхәббәте тасвирлана. Егетнең исеме, геройларның очрашуын тасвирлау, вакыйгаларның алга таба үсеше укучы күңелендә урта гасырлар татар әдәбияты сюжетлары (Котбның «Хөсрәү вә Ширин»е, Сәйф Сарайның «Сөһәйл вә Гөлдәрсен»е) б-н охшашлык тудыра. Бу әсәрдә М. кодрәтле, ирек соючән хатын-кыз идеясын сурәтли. Оригинал тәмамланшы (кыю кызын кабып йоткан аллегорик аждаһа образы пәйда булу) хикәянең традицион укылы-

шын (ата-ана сүзен тыңламау һәлакәткә китерә) фәләфи мәгънә (кешенең кимчелекләре мөхәббәт, бәхетне жимерүгә генә түгел, хәтта үтерүгә китереп житкерергә мөмкин) б-н баета. М. поэзиясендә гражданлык, публицистик мотивлар өстенлек итә («Дума членарына», 1907; «Жир кирәк», 1907 һ.б.). «Яна Бәдәвам» (Оренбург, 1903) сатирик шигырь керешендә автор: «Милләтебез хастадыр... Безнең хасталыгыбыз наданлыктыр. Наданлык дәвасы, әлбәттә, гыйлем вә мәгърифәт вә укудыр», — дип яза. Публицистик мәкаләләрендә М. татар жәмгыятегә актуаль мәсьәләләрен күтәрә, төрле катлам халыкның демократик үзгәрешләргә карата мөнәсәбәтен яктырта, халыкны укырга өнди, татар уку йортларына реформа кирәклеген турында яза, кадимчеләрне тәнкыйтьли. М. әсәрләре аңлаешлы тел б-н язылган, тексттагы чит тел сүзләренә аңлатмалар бирелгән, әйтем һәм мәкальләр кин кулланылган.

Әсәр.: Сайланма әсәрләр. К., 1958.

Әд.: З а к и р ж а н о в Ә. «Заманыбыз тәрәккыят заманыдыр...» // Казан утлары. 2005. № 5; Г а й н у л л и н М.Х. Татарская литература XIX века. К., 1975; История татарской литературы нового времени (XIX — начало XX в.). К., 2003.

Д.Ф.Забидуллина.

МӨХӘММӘДОВА Гөлсем (Өммөгөлсем) Даут кызы (19.9.1903, Әстерхан ш. — 11.3.1988, Казан), язучы, тәржемәче, биол. фән. канд. (1956). Әстерхан рус гимназиясен тәмамлагач (1919), татар башлангыч мәктәпләрендә укытучы булып эшли. 1922 елда Казанга килә, Казан ун-тының мед. ф-тында укый, бер үк вакытта ТАССР ХКСның юридик бүлегендә тәржемә эшен алып бара. Сәмәрканд мед. ин-тын тәмамлый (1944). Иренең — Г.Ибраһимовның шәхси сәргәтибә вазифаларын башкара; аның татар ижтимагый фикере үсеше тарихы һәм революцион хәрәкәтенә багышланган «Татарлар арасында революция хәрәкәтләре» («Татары в революции 1905 года», 1926) хезмәтен рус теленә тәржемә итә. 1927–33 тә Ялта шәһәрәндә авыру ирен карый. 1934–41 дә Симферополь шәһәрәндә: Крым-татар язучылары турында китап чыгаруда катнаша, архив идарәсендә эшли, «Кызыл Крым» г-тасы редакциясе б-н хезмәттәшлек итә. 1941 дә Сәмәрканд шәһәрәнә эвакуацияләнә, башта хастаханәдә табиба, сонрак Бөтенсоюз каракул сарыклары үрчетү фәнни-тикшеренү ин-тында фәнни хезмәткәр булып эшли. Г.Ибраһимов аклангач, аның тормышына кагылышлы мәгълүматлар жьло б-н шөгьльләнә, язучыны белгән кешеләр б-н хатлар алыша. «Г.Ибраһимов турында истәлекләр» (1966) жьентыгын бастырып чыгаруда катнаша. Г.Ибраһимовка багышланган «Большая жизнь» (1968) мемуарлар жьентыгы, «Яшылек көннәре» (1975) документаль повесте, язучының

Шакир Мөхәммәдов.

тормышын һәм ижатын, аның даирәсен коллагирган «Эзләнүләр» (1987) һәм «Олы юл» (1994) исемле истәлекләр җыентыгы авторы.

Әд.: Хәмидуллин Л. Тирән хатирәләр иясе // Мәдәни жомга. 2003. 19 сент.; Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

Л.Х.Хәмидуллин.

МӨХӘММӘДОВА Рәмзия Гыйният кызы (23.12.1923, Сембер губ., Сембер өязе Яңа Ирикәй пос.), этнограф, тарих фән. канд. (1967), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2003). Казан ун-тының геогр. ф-тын тәмамлый (1949). 1959–86 елларда СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында, этнография төркеме мөдире (1972 дән); 1971–86 да «Татар халкының тарихи-этнография атласы» («Историко-этнографический атлас татарского народа», 2002) дигән фундаменталь хезмәтнең җитәкчесе. 1986–2013 тә ТР Мәдәният министрлыгы каршындагы Дәүләт татар фольклоры үзәгенә (2010 нан Республика традицион мәдәният үсеше үзәге) әйдәп баручы фәнни хезмәткәре, ТР Милли музей консультанты, ТР Дәүләт җыр һәм бию ансамбленең милли киёмнәр бунча консультанты. Хезмәтләре татар этнографиясенә, милли киём-салымны ойландыру карый. Дәүләт бүләгенә «Татарлар» («Татары», М., 2001) коллектив монографиясен төзүдә катнашканы өчен лаек була.

Хезм.: Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967 (автордаш); Очерки общей этнографии: Европейская часть СССР. М., 1968 (автордаш); Татары-мишари. М., 1972; Татарская народная одежда. К., 1997; Народный костюм татар-кряшен = Керәшен татарлары киеме. К., 2005.

МӨХӘММӘДСАДЫЙК Иманколы (10.9.1870, Казан — май, 1932, Пермь өлкәсенә Красновишерск ш.), дин эшлеклесе, шагыйрь. Казанның нәселдән килгән мактаулы гражданы. Дини белемне Бохарада ала. 1894–1932 елларда Казанның Яңа татар бистәсендәге 6 нчы Жамигъ мәчетенә 2 нче имамы һәм имамы. 1919–24 тә Казан *мохтәсибе*. 1931 дә «кулак-муллалар төркеме»ндә катнашучы буларак кулга алына һәм 5 елга лагерга хөкәм ителә. «Белобалтлар»та авырып үлә; үлгәннән соң аклана. Дини хезмәтләр, шигъри әсәрләр, дәрәҗәләкәр, сүзлекләр авторы. Иң танылган әсәрләре: «Саләтәтүн ислам...» («Ислам солтаннары...», 1909) дини трактаты, «Тәржемә руси, фарси вә төрки» («Русча-фарсыча-төркичә сүзлек», 1909), «Тәһсил әл-бәйән фи тәфсир әл-Коръән» («Коръән тәфсиренең җиңеләйтелгән бәяны», т. 1–2, 1910; «Урта Азия мөселманнары арасында тарату өчен» дигән аңлатма б-н 1996 да Катарда репринт ысулы б-н кабат басыла), «Мәрсия император Александр II вә тәһния император Николай II» («Император Александр II гә мәрсия һәм император Николай II гә котлау», 1910), 2000 дә М.ның Казанда кулъязма хәлендә сакланган мөнәҗәтләре, газәлләре, касыйдәләре басылып чыга.

Хезм.: Мөнәҗәтләр. Газәлләр. Касыйдәләр. К., 2000; Тәһсилүл бәян фи тәфсирил Коръән: Коръәннең 30 нчы парасы тәфсире. К., 2002; Перевод-самоучитель для русского, персидского и тюркского языков, употребляемых в Туркестане. К., 1915.

Әд.: Әхмәтжанов М. Шагыйрь һәм дин галиме // Мирас. 1995. № 9; Ахунов А. Мухаммад-Садик Иманкулий // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2001. № 3/4; Гайнутдинов М. Вистах безвременья: Классики 20-х гг., К., 2002.

А.М.Ахунов.

МӨХӘММӘДХАФЫЗ КҮЧҮМ (19 йөзнен 2 нче яртысы, фаразланганча, Уфа губ., Бәләбәй өязе Килкәбез а. — 20 йөз башы), хатта. 53x71 см зурлыгындагы төсле литография техникасында башкарылган «Пәйгамбәрләрнең яшәү еллары» һәм «Әсхаб әл-Кәхаф исемнәре» шәмайләренә авторы; 1903 елда *Кәримовлар басмаханәсе, таибасмасы һәм хәрәф кою ширкәтендә* басыла. Беренче шәмайлдә «Иман көймәсе» исемле йөзеп баручы көймәнең шартлы сурәте кысага алынган; кысаның як-ягында пәйгамбәрләрнең исемнәре, яшәү еллары күрсәтелгән таблица урнаштырылган. Икенчесендә — стильләшкән пейзаж фонунда мәчетләр рәсеме; аларның диварлары каллиграфияк язучы Коръән аятләре б-н бизәлгән. Көймәдә дә, куб формасындагы мәчет бинасында да Кәхаф мөһәҗирләрдә 300 ел йоклап үткәргән һәм Аллаһ тарафынан коткарылган алты легендар мөһәҗир иясе һәм аларның эте Кытмырның исеме язылган. Ике шәмайлдә дә исемнәр композициянең үзәк урынын биләп тора, бу аларның татар мөселман мәдәниятендә саклаучы символ мөгънәгә ия булуларын дәлил. Шәмайлләр колоритында кызыл төскә мөһим урын бирелгән, ул текстлар ясылыгында бизәклә кайма булып тора, «иман формуласында», сынылы детальләрдә һәм фон буларак файдаланылган. ТР Милли музейда сакланалар.

Әд.: Шамсутов Р.И. Слово и образ в татарском шамале: От прошлого до настоящего. К.,

Мөхәммәдхәфиз Күчүм. 1. «Пәйгамбәрләрнең тормыш еллары». Төсле литография. 1903; 2. «Әсхаб әл-Кәхаф исемнәре». Төсле литография. 1903. Икесе дә — ТР Милли музейда.

2003; Шамаилы из коллекции Национального музея Республики Татарстан (конец XIX — начало XX вв.) / Собр. проф. И.М.Покровского и Н.Ф.Катанова. К., 2003.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МӨХӘММӘДХӘНӘФИ (19 йөзнен 1 нче яртысы), ташка уеп бизәк ясаучы, хатта, биографик белешмәләре ачыкланмаган. М. текстлары 15x60x130 см зурлыктагы извествыташтан эшләнгән кабер ташларының алгы ягына урнаштырылган, каймалап кысага алынган. Кагыйдә буларак, беренче юлдагы язучылар гарәп әлифбасының «төгълик»

Мөхәммәдхәнәфи. Кабер ташы. Уеп кисү. 1833. Чалпы авылы зираты.

стилендә ясы рельефта уелган. Текстның калган өлеше уеплап язылган. Бизәкләре юк. Һәйкәлләр ярымтүгәрәк формада төгәлләнгән. Ярмөхәммәд Нугайбәк улы истәлегенә куелган бер ташта: «Фәкыйрегез Мөхәммәдхәнәфи сәнгәте», — дип имзаланган (1833). Азнакай р-ны Чалпы авылының борынгы зиратында 19 йөзнен 1 нче яртысында М. стилиндә уеп бизәлгән кабер ташлары байтак, әмма аларның һәркайсында да аның исеме язылмаган.

М.И.Әхмәтжанов.

МӨХӘММӘДШӘРИФ Габдеррәшид угылы (18 йөз ахыры — 1834), шагыйрь. *Морад Мулла* хәрәкәтендә катнашкан 1нче Казан мәчете имамы Габдеррәшид хәзрәт улы. Сатирик әңгәлекләр «Мөнәҗәтә кәжә», «Чәй бәетә», «Кече хатын» һ.б. шигърият авторы. Көндәлек тормышны тасвирлап, эзоп телен кулланып, М. рәсми мөселман руханиларын тәнкыйтәли. Кулъязмалары РФА Шәрәкь кулъязмалары ин-тының Петербург бүлгә кулъязмалар фондында саклана.

Әд.: Татар әдәбияты тарихы. К., 1985. Т. 2.

А.М.Ахунов.

МӨХӘММӘДҖЯР Мәхмүд Хажы угылы (1496 яки 1497 — 1549), шагыйрь. Дин әһеле гаиләсеннән. Гомеренә соңгы елларында Казанда Мөхәммәдәмин хан төрбәсенә караучы-мөжәбирә булып тора. 1549 елның көзүндә Иван IV гаскәре Казанны камаганда һәлак була. Безнең көннәргәчә сакланып калган ике поэмасы һәм бер шигъре мөгълүм. «Төхфәи мәрдан» («Егетләр бүләге»,

1539–40) лироэпик поэмасында шагыйрьнең гуманистик карашлары, кешеләр тату, тыныч яши торган идеаль жәмгыять турындагы хыяллары чагыла. Поэманың лейтмотивы, социаль-этик концепция үзәге булып гаделлек идеясе тора. Игътибарның төп объекты — табигать тарафыннан акыл, матурлык, чибәрлек, нәфислек, тугрылык, тыйнаклык бирелгән кеше. М. фикеренчә, кеше үзен жәмгыятькә хезмәт итүгә, төкәбберлек, мактанчыклык, икейөзлөк б-н көрәшүгә багышларга тиеш. Поэма жиде лирик чигенеш б-н чиратлашкан, аның аерым кискәкләрен бәйләп, ш. у. аны бербөтен иткән хикәялүдән тора. Шаһ Гарун, акыл иясе Заһид, мәрхәмәтле кыз, аның усал әтисе һ. б. турында язылган зур булмаган гыйбрәтле хикәяләрдә автор шул заманның горейф-гадәтләрен тасвирлый. Үзе яшәгән жәмгыять төзелешен ул ислам әхлагы принципларыннан, Мөхәммәд пәйгамбәр һәм аның сәхабәләре тәғлиматыннан чыгып бәяли. М.ның гуманистик вәгазенең максаты — әхлакны төзәтү, шөхес һәм жәмгыятьтәге мөнәсәбәтләрен камилләштерү һәм шуның аша Аллаһка якынаю. М.ның жәмгыять тормышында, шөхеснең формалашуында телнең роле турындагы фикерләре аеруча игътибарга ия. Шагыйрь өчен тел — илаһи бүләк. Тел аша кеше акылы дөнья турындагы карашларын тапшыра, житкерә ала. Туры сүз — туры эшләрен, гамәлләрен билгели. Тел ялганга корылган булса, барысы да ялган була.

«Нуры содур» («Күңелләр нуры», 1542) дидактик поэмасында шагыйрь хөкемдарларга хас булырга тиешле әхлакый сыйфатлар турында фикер йөртә. Әсәрнең төп лейтмотивы — М. фикеренчә, игелек, тыныч һәм шат тормышның чыганагы — гаделлек: «Бер сөгәт гадел кылмак йахшырак, Кем гыйбадәт алтмыш йылдин озакрак». Тасвирлы чагыштырулар б-н шагыйрь зольымга чик куярга, хөкемдарларга йогынты ясарга, аларны гади халыкка карата юмарт һәм мәрхәмәтле булырга чакыра. Шулай итеп, М. урта гасырлар Шәрәкь мәдәниятенә хас алдыңгы гуманистик идеяләргә үстәрә. «Гаделлек белән, шаһ, чыкты атыгыз, Дөньяда һәрвакыт булсын затыгыз. Гадел хөкемдән куркып, шаһ жиһан, Көчле көчсезгә һич тидермәс зыян», — дип яза автор. Алай булганда: «Бүре белән сарык бергә су эчәр, Үрдәк белән карчыга бергә очар».

М. феодаль-теократик тәртипләрен, хөкем итүчеләрен эш-гамәлләрен тәнкыйтьли, киң халык массаларының мәнфәгатьләре турында яза. Ул хезмәт кешесен мактый, аның намуслылыгына, әхлакый пакьлегенә мәдхия жырлый. М.ның гуманизмы ш. у. хатын-кыз б-н ирләр, өлкәннәр б-н балаларның бертигез булуын танауда чагыла. Шагыйрь күзаллавы буенча Аллаһ — бар нәрсәнең башы. Кеше — акыл индерелгән гүзәл зат. Ләкин тормышка аяк басканда, аның бертөрлесе мәрхәмәтле була, икенчесе явызга әйләнә. Гөрләп алга барган ил, М. фикеренчә, хөкемдар урнаштырган гаделлеккә нигезләнәргә тиеш.

Поэмада Шәрәкь әдәбиятының иң танылган әсәрләре йогынтысы сизелә («Кәлилә вә

Димнә», Низами Гәнжәвиниң «Хәмсә»се, Й.Баласагуниның «Котадгу белег»е, Сөгьдиниң «Гөлестан»ы һ.б.). М. ш. у. татар фольклорының байлыгыннан да оста файдалана. Мәкальләр, әйтәмнәр, аерым гыйбарәләр, шигъри юллар б-н органик рәвештә кушылып китеп, текстны кыска һәм ачык, образларны тере һәм тәэсирле итәләр. Поэма лексикасында гарәп-фарсы алынмалары, гомум халык сөйләме элементлары, диалектизмнар урын алган.

М. ижатын өйрәнүгә М.И.Иванов башлангыч бирә; «Татар хрестоматиясе»нең («Татарская хрестоматия», 1842) икенче бүлегендә ул аның «Нәсыйхәт»ен бастыра. 1846 да шәркыятьче галим И.Н.Березин С.-Петербургның Азия музейе фондларында «Төхфәи мәрдан» поэмасының кулъязмасын таба һәм үзенә «С.-Петербург китапханәләрендәге төрек-татар кулъязмаларының тасвирлаамасы» («Описание турецко-татарских рукописей, находящихся в библиотеках С.-Петербурга») мәкаләсендә аның турында беренче

Мөхәммәдъярның «Нуры содур» поэмасының кулъязма күчмәсе.

мәгълүматлар бирә. Аның фикеренчә, «Төхфәи мәрдан», Казан диалектына караган борынгы ядкәренчә берсе буларак, ... зур игътибарга ия». Соңыннан поэманың аерым өзекләрен И.Н.Березин үзенә «Төрөк хрестоматиясе»нең («Турецкая хрестоматия», т. 1–3, 1857–90) 1 нче томына кергә. М. ижатын өйрәнүне язучы һәм галим Н.Исанбәт дөвам итә. 1941 да «Совет әдәбияты» ж-лында (№4), «Нуры содур» поэмасының Татарстан жирендә табылган һәм күчәрелгән нөсхәсенә нигезләнә, мәкалә бастыра. 1947 да тарихчы Х.Гыймади И.Н.Березин тапкан поэма күчмәсенә урынын ачыклай. 1940–50 елларда М.ның ижади мирасы б-н Б.Яфаров, Л.Жәләй, Н.Ф.Калинин һ.б. галимнәр шөгыльләнә. 1956–57 елларда М. поэмасыннан өзекләр «Татар поэзиясе антологиясе»ндә («Антология татарской поэзии») басыла. М. әсәрләрен жентекләп өйрәнүгә 1950 елларда Ш.А.Абилов алына. 1966 да ул ике поэманың текстларын, 1997 дә поэмаларның тулаем текстларын һәм «Нәсыйхәт» шигърен бастыра, хәзерге татар әдәби телендә аларның тәржемәләрен, шәрехләмәләрен бирә. Поэмалар күчмәләре (12 чамасы) С.-Петербург, Казан, Уфа архивларында һәм китапханәләрендә саклана. «Төхфәи мәрдан» (1600) поэмасының иң борынгы күчмәсе — Казан ун-тының Фәнни китапханәсендә сирәк китаплар һәм кулъязмалар бүлегендә. М. әсәрләре

М.Колый, Г.Кандалый, Акмулла, Г.Тукай, Дәрдемәнд ижатларына зур йогынты ясый.

Ә с ә р.: Төхфәи мәрдан. Нуры содур. Поэмалар. К., 1966; Нуры содур. Поэмалар, шигърь. К., 1997.

Әд.: Мухаммедьяр и его время. К., 1997; К а д и р о в а Э.Х. Поэмы Мухаммедьяра «Тухфа-и Мардан» и «Нур-и Содур». Лексика. К., 2001.

Ш.А.Абилов, А.М.Ахунов.

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Ринат Әзәл улы (19.8.1948, Әлмәт р-ның Мәмәт а.), а.х. пр-тиесе житәкчесе, ТР, РФнең атказ. а.х. хезмәткәре (1992, 1999). Казан ун-тын тәмамлый (1978). 1967 елдан Азнакай р-нында: район башкарма ком-тының мәдәният бүлегендә (1980 гә кадәр), «Янтарь» с-зы директоры (1984 кә кадәр), эшчеләрен тәмин итү бүлегенә Актүбә бүлекчәсендә житәкче (1985 кә кадәр). 1985 тән «Азнакай» с-зы директоры, 1998 дә хужалык «Мөхәммәдъяров һәм К^о» ышанычлылык ширкәте итеп үзгәртелә, 2004 тә «Урай» ЖЧЖ. М. эшләнган елларда хужалыкта юлларга асфальт жәелә, житештерү корылмаларына һәм торақ йортларга газ кертелә, социаль-мәдәният һәм көнкүреш биналары, мәктәп, балалар бакчасы, ясле, профилакторий, мәдәният йорты, мәчет һ.б. төзелә. 2005 тә, 2001 ел б-н чагыштырганда мөгезле эре терлекнең баш саны — 9% ка, дунгызлар — 6% ка, ит житештерү — 40% ка (сату — 46% ка), сөг — 5–8% ка (сату — 24% ка) арта. Мөгезле эре терлекнең тәүлеклек ур-тача артымы — 626 г, дунгызларныкы 354 г тәшкил итә, 1 сьердан 5 елга (2001–05) ур-тача 4104 кг, ш.и. 2005 тә 4125 кг сөг алына. Житештерүдәге уңышлары өчен М. медальләр, хужалык КПСС ҮКның Кызыл Байрагы б-н бүләкләнә (1988).

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Роберт Дәүләт улы (17.1.1940, БАССРның Бәләбәй ш.), радиоэлектроника өлкәсе галиме, конструктор, техник фән. д-ры (1992), проф. (2002), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (2000). 1964 елда Урал политехник ин-тын тәмамлаганнан соң, Урал оптика-механика з-дында (Свердловск ш.) эшли. 1979 дан ГИПОда: фәнни бүлек башлыгы — баш конструктор (1979–85), фәнни-техник комплекс башлыгы (1985–94), «Аэрокосмик приборлар житештерү институты» АЖнең директоры — баш конструкторы (1994 тән), ген. директоры (2003 тән); бер үк вакытта, 1987 дән, Казан техник ун-тында. Хезмәтләре оптик дулкын озынлыклары диапазонында аэрокосмик дистанцион зондлау системалары теориясенә һәм конструкцияләүгә карый. М. эшкәртмәләре «Космос», «Метеор», «Океан-01» сериясендәге космик ракета йорткечләрдә, самолётларда, вертолётларда кулланыла. Файдалы казылмалар, төче сулар һәм техноген жимерелу урыннарын эзләү өчен видеооплозион алым эшли. Татарстан терр-ясендә борынгы Идел үзәненең 3 жир асты участогын тикшерә. Уйлап табуга 186 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Халыклар дуслыгы орден, медальләр, ш.и. СССР ФАнең акад. В.Н.Челомей исем. һәм СССР Космонавтика федерациясенә Ю.А.Гагарин исем. алтын медальләре б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Детерминированный синтез оптико-электронных систем с симметричным входом //

Оптический журн. 1993. № 9; Космические технологии для приборного оснащения нефтегазового комплекса // Наука и техника в газовой пром-сти. 2000. № 2; Перенос излучений в листьях растений // Оптика и спектроскопия. 2001. Т. 90, № 4.

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Фатих Гариф улы (25.12.1883, Казан губ., Казан өязе Олы Жәке а. — 30.1.1950, Казан), гигиена белгече, мед. фән. д-ры (1935), проф. (1933). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1917), Гражданнар сугышы фронтларында (өлкән табиб, бригада табибе). 1920 елдан Казанда: ТАССР Сәламәтлек саклау халык комис-тында бүлек мөдире, ТАССР сәламәтлек саклау халык комиссары урынбасары, ТАССР сәламәтлек саклау халык комиссары (1922–27). 1927–32 елларда Казан ГИДУВының жәмәгать-көнкүреш гигиенасы кафедрасында, бер үк вакытта (1930–35) Татарстан жәмәгать-көнкүреш гигиенасы ин-ты директоры. 1932–50 дә Казан мед. ин-тының жәмәгать-көнкүреш гигиенасы каф. мөдире. Хезмәтләре сәламәтлек саклауны оештыруга, демографияга, мед. статистикасына, татар балаларының физик тикшерүсүнә үзешен бәяләүгә карый. М. — корсак тифына каршы көрәшү өчен дезинфекция отряды һәм махсус комиссияләр төзүне башлап жиһәрүче, Татарстанда эпидемияләргә каршы чаралар оештыручы. ТАССР Дәүләт план ком-ты кушуы буенча, сәламәтлек саклау үсешенә беренче бишьеллык планын төзи (1928).

Х е з м.: К вопросу об изучении восприимчивости поколений // Казан. мед. журн. 1930. № 6; К вопросу об изучении переживаемости взрослого татарского населения. К., 1930; Опыт изучения плодovitости женщины татарки и переживаемости её ребёнка. К., 1930; Самодельность трудящихся в деле охраны здоровья. К., 1935.

Әд.: Профессор Фатых Гарифович Мухамедьяров. К., 1973; Видные учёные отечественной медицины и здравоохранения — питомцы Казанского медицинского института. К., 1989.

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Хөсәен Хөсән улы (18.12.1927, Оренбург ш.), генерал-майор (1979). Иваново хәрби-сәясәт үч-шесен (1950), М.И.Калинин исем. Югары хәрби-пед. ин-тын (Ленинград, 1957) тәмамлый. 1942–45 елларда 2 нче Чкалов хәрби штурманнар авиация үч-шесе каршындагы авиаремонт остаханәсендә эшли. 1947–48 дә Көнбәк-Урал хәрби округында укчы батальон санитары. 1950–53 тә Одесса хәрби округында мотоукучылар ротасы командирының сәясәт буенча урынбасары. 1957–59 да Кавказ аръягы хәрби округы авиация дивизиясендә сәясәт бүлекчә пропаганда һәм агитация буенча өлкән инструкторы. 1959–66 да СССР Һава һөҗүмәннән саклануның Баку округында: сәясәт бүлекчә пропаганда һәм агитация буенча өлкән инструкторы, зенит-ракета полкы башлыгы, командир урынбасары. 1966–71 дә Төркестан хәрби округында, СССР Һава һөҗүмәннән саклану хезмәте сәясәт бүлегенә партия-оештыру бүлеге инспекторы, башлыгы, СССР Һава һөҗүмәннән саклану дивизиясе башлыгы, командиры урынбасары. 1971–75 тә СССР Һава һөҗүмәннән саклану 4 нче Аерым армиясе сәясәт бүлеге башлыгының 1 нче урынбасары. 1975–76 да Карпат алды хәрби округын-

да СССР Һава һөҗүмәннән саклану корпусының сәясәт бүлеге башлыгы. 1976–80 дә Төркестан хәрби округындагы 12 нче Аерым армиянең хәрби советы әгъзасы, сәясәт бүлек башлыгы. 1980–87 дә СССР Оборона министрлыгының 45 нче Махсус фәнни тикшеренү ин-тында сәясәт бүлек башлыгы. 1987 дә запаска жиһәрелә. Кызыл Байрак, Кызыл Йолдыз, 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

М.З.Хәбибуллин.

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Һашим Идрис улы (19.11.1900, Сембер губ. Буа ш. — 7.1.1952, Казан), хирург, мед. фән. д-ры (1951), ТАССРның атказ. табибе (1940). 1 нче Ленинград мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1928), шунда ук, тире-венерология клиникасында эшли. 1929 елдан Маматлыш кантоны Саба авылы участка хастаханәсе мөдире. 1930 дан А.В.Вишневский исем. хирургия клиникасында, 1934 тән Казан мед. ин-тында; бер үк вакытта, 1945 тән, Казан шәһәрненә 3 нче хастаханәсе табибе. 1951 дән Казан ГИДУВы директоры. Хезмәтләре Вишневский ысулы б-н ясалган новокаиин блогының тәэсир итү механизмын өйрәнүгә карый. Бөек Ватан сугышы ветераны. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Опыт применения аутогемотерапии при воспалительных гнойных процессах // Тр. Казан. мед. ин-та. 1935. Т. 1–2 (автордаш); Результаты хирургического лечения язв желудка и 12-перстной кишки // Казан. мед. журн. 1937. № 3 (автордаш).

Әд.: Казанская медицинская академия. 75 лет (1920–1995). К., 1997; Павлухин Я.Г. История медицины Татарстана в лицах. К., 1997.

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Шакир Зариф улы (25.12.1883, Орск ш. — 1967, Ташкент), жәмәгать һәм сәясәт эшлеклесе, педагог, публицист. Татар укытучылар мәктәбендә укый (Казан, 1901–04), анда ул Г.Исхакый, Ф.Туктаров, Х.Ямашев б-н таныша. Петербург ун-тының юридик ф-тын (1915), Урта Азия ун-тының геогр. ф-тын (Ташкент, 1930 еллар) тәмамлай. «Таңчылар» төркемен оештыручыларның берсе (1906–07). Татар вакытлы матбугатының «Казан мохбире», «Таң йолдызы», «Ил», «Сүз», «Вакыт» һ.б. басмалары б-н хезмәттәшлек итә. Полиция күзәтүе астында була. 1915–16 елларда Саратов шәһәрнендә: хәрәкәттәге армиядәге 18 нче Көнбатыш инженер-төзүчеләр дружинасының эшчеләр төркеме мөдире. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң Мәскәүгә күченә: Россия мөселманнарының Вакытлы үзәк бюросы әгъзасы, мөселманнарның 1 нче Бөтенроссия корылтын эзәрләүдә катнаша (Мәскәү, 1917 нең мае). Жир мәсьәләсе буенча резолюция авторы. Бөтенроссия мөселманнар советына сайлана. 2 нче Бөтенроссия мөселманнар корылтае эшендә катнаша (Казан, 1917 нең июле). Оештыру жылышында Самардан делегат. 1918 нең азында Кыргызда, совет хөкүмәте урнашкан вакытта төрле оешмаларда юрист, адвокат хезмәтендә. Соңрак Урта Азиягә күченеп килә, Нарында, Каракүлдә һ.б. урынарда колхозлар оештыру-

да катнаша, Фрунзе шәһәрнендә кооперативларда эшли. 1930 дан Ташкентта, Милиция мәктәбендә география һәм жинаять кодексы фәннәрен укыта.

Х е з м.: Аппавытлар заманы вә крәстияннары азат итү (Оренбург, 1911); Сәүдә законнары, К., 1914.

Әд.: Еникеев Ә. Татар зыялысы // Мирас. 1992. № 9. *Д.М.Госманова.*

МӨХӘММӘДҖЯРОВ Шамиль Фатих улы (17.6.1923, Казан — 23.5.2005, Мәскәү), тарихчы, тарих фән. канд., проф., ТРның атказ. фән эшлеклесе (1993). Казан юридик ин-тын тәмамлай (1946). 1950–52, 1955–56 елларда СССР ФАның Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында. 1952–55 тә СССР ФА Шәрәкчәне өйрәнү ин-тының Совет Көнчыгыш халыкларының тарихы һәм мәданияте бүлегендә гыйльми секретарь. 1956–65 тә Казан ун-тында, 1959 дан СССР тарихы каф. мөдире. 1965–70 тә СССР ФАның Себер бүлеге Якутск ф-лында. 1970–96 да РФА Россия тарихы ин-тының Россия халыклары тарихы һәм этносара мөнәсәбәтләр үзгендә. «Зур совет энциклопедиясе»нең («Большая советская энциклопедия») 2 нче һәм 3 нче басмаларын, «Ватан тарихы» («Отечественная история», т. 1–3, М., 1994–2000) энциклопедиясен, «Татар энциклопедия сүзлеге»н (1999) эзәрләүдә катнаша. Казан ханлыгы чорының язма ядкәрләрен — Ибраһим һәм Сәхитгәрәй ханнарның ярлыкларын басмага эзәрли. Хезмәтләре Казан ханлыгы, Кыргыз, Якутия тарихына, татар халкының килеп чыгышы мәсьәләләренә, Идел буе һәм Уралдагы төрки, фин һәм угор халыкларының урта гасырлар тарихына карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Земельные правоотношения в Казанском ханстве. К., 1958; Тарханый ярлык Казанского хана Сахиб-Гирея 1523 г. // Новое о прошлом нашей страны: Памяти академика Тихомирова М.Н. М., 1967.

Әд.: Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2001; Мелуа А.Н. Российская академия естественных наук. М.-СПб., 2002.

МӨХӘММӘДҖЯРОВА Айсылу Камал кызы (6.2.1923, Тәтеш кантоны Көрәле (Әжем) а.), онколог, ТАССР һәм РСФСРның атказ. табибе (1967, 1974). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1949), Казан ГИДУВының онкология кафедрасында эшли. 1952–58 елларда РСФСР Сәламәтлек саклау министрлыгы аппаратында. 1958 дән Респ-ка онкология диспансеры баш табибе. 1986–94 тә диспансер поликлиникасы мөдире, бер үк вакытта ТР Сәламәтлек саклау министрлыгының баш онкологы. Хезмәтләре сәламәтлек саклауда, онкология өлкәсендә оештыру мәсьәләләренә карый. М. тарафыннан яман шеш авыруларына диагноз кую һәм авыруны дөваланың төрле ысуллары тәкъдим ителә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Рак и борьба с ним. Г., 1960; Рак кожи век и углов глаза. К., 1973 (автордаш).

МӨХӘММӘТГАЛИЕВ Нурвахит Нурғали улы (18.8.1953, Кузнечиха, хәзер Спас р-ны Иске Рәжәп а.), терлекләренә тукландыру буенча белгеч, биол. фән. д-ры (2006), ТРның атказ. зоотехнигы (2003). Казан вет. ин-тын

тәмамлаганнан соң (1976), ТАССРның Кама Тамагы р-ны башкарма ком-тының а.х. житештерү идарәсе өлкән зоотехнигы. 1977 елдан Казан вет. ин-тында, зооинженерлык ф-ты деканы (1992–2003), а.х. терлекләре каф. мөдире (1996). Төп хезмәтләре а.х. терлекләрен тукландыруда ферментлы препаратлар куллануга багышлана. М. сөт аксымының 16 фракциясенен генетик һәм паратипик үзгәрүчәнлеген өйрәнү буенча комплекслы тикшеренүләр уздыра, аларның сөтнең сыр ясау өчен ыраклылыгына һәм термик чыдамлылыгына тәсир итүен ачыклай; сөт терлекчелеге селекциясенә сөтнең технол. үзгәрчәкләрен яхшыртуга аюналдерелгән яңалыклар кертә, сыр ясау процессында казеин фракцияләрен классификацияләүне тәкъдим итә.

Хезм.: Пектофостидин в рационе // Кролиководство и звероводство. 1986. № 3. Холмогорский скот и его совершенствование в Татарстане. К., 2000 (автордаш); Развитие племенного молочного скотоводства в Татарстане. К., 2006 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2000 гг.). К., 2006.

МӨХӘММӘТГАЛИЙЕВ Радик Раиф улы (31.5.1959, Әлмәт ш.), инженер-механик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2013). Уфа нефть ин-тын тәмамлый (1982). 1976 елдан «Татнефть» АЖд эшли: слесарь-ремонтчы, цех мастеры, компрессор станциясе башлыгы, өлкән мастер, инженер-технолог, «Татнефтегаз» идарәсенен житештерү-техник бүлгә башлыгы, инженер, АЖд нефть һәм газ әзерләү бүлгә башлыгы урынбасары, башлыгы. Дәүләт бүләге Урал-Идел төбәгендәге чыганаclar шартларында нефть әзерләүнең сыйфатын күтәрү технологияләрен эшләүдә катнашканы өчен бирелә. Медаль б-н бүләкләнә.

МӨХӘММӘТГАЛИЙЕВ Фәрит Нурғали улы (10.9.1959, Спас р-ны Иске Рәжәп а.), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2000), проф. (2003), ТРның атказ. икътисадчысы (2001). Казан а-х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1982), Кама Тамагы р-нының 22 нче партсъезд исем. к-зында баш икътисадчы булып эшли (бүленеп). 1987 елдан Казан аграр ун-тында, а.х. пр-тиеләрендә житештерүне оештыру каф. мөдире (1994 тән). Хезмәтләре Агросәнәгать комплексында хужалыкны алып баруның икътисади механизмнарын камилләштерү һәм а.х. пр-тиеләрен яңа хужалык формаларына үзгәртү мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Экономический механизм хозяйствования в агропромышленном комплексе. К., 2001; Организационно-экономические аспекты реформирования организации аграрной сферы. К., 2003 (автордаш); Формирование и функционирование экономического механизма хозяйствования в организациях аграрной сферы. М., 2004.

МӨХӘММӘТГАЛИЙЕВА Луиза Илдус кызы (16.10.1960, Казан), балет артисткасы, педагог, ТРның халык артисты (1997). 1978 елда Казан музыка уч-щесенең (педагогы — С.Юнысова) хореография бүлгәнен тәмамлай. 1978 дән балет артисткасы, Татар опера һәм балет театрында балет труппасының педагог-репетиторы (2002 дән), бер үк вакытта, 1993–98 дән һәм 2002 дән, Казан хореография

уч-щесе педагогы. Киң ижади диапазонлы классик биочә, үзгәрчәкләре хореографик партияләре оста башкаручы, тәсирле актёрлык осталыгына ия булган актриса. Хореографик партияләре: Мирта («Жизель», А.Адан), Одетта-Одиллия, Аврора һәм Канәфер чөчәге Тылсымчысы («Аккош күле», «Йокыга талган гүзәл», П.Чайковский), Китри («Дон Кихот», Л.Минкус), Сильора Капулетти («Ромео һәм Джульетта», С.Прокофьев), Царь-девица («Көнәк-горбунок», Р.Щедрин), Кармен

Л.И. Мөхәммәтгалиева.

Л.И. Мөхәммәтгалиева. Ф.Синатра музыкасына «My way» концерт номеры.

(«Кармен-сюита», Ж.Бизе, Р.Щедрин) һ.б. Зур концерт репертуары б-н чыгышлар ясып. Укучылары арасында — А.Белов, Е.Бортякова, Н.Заякина, И.Шәмсетдинов.

В.Н.Горшков.

МӨХӘММӘТДІНОВ Шамиль Галиәхмәт улы (2.11.1924, хәзер Башкортстан Респ-касының Яңавыл р-ны Айбүләк а.), эшче, Соц. Хезмәт Герое (1971). Хезмәт эшчәнлеген 1941 елда Яңавыл эшчеләр посёлында «Ашлык әзерләү» («Заготзерно») конторасында эшче булып башлай. 1943 тән хәзерге Самара өлкәсенә Чапаев шәһәрәндә яши. 1946–76 да Чапаев химик ашламалар з-дында: агач-эшкәртү цехында станокта, карбит цехында эшли. Герой исеме 8 бишьбеллык планын (1966–70) үтәгәндә ирешкән уңышлары, алдыңгы хезмәт алымнарын керткәне һәм югары техник күрсәткелләргә ирешкәне өчен бирелә. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МӨХӘММӘТҖАҢОВ Әкһлим Касыйм улы (14.2.1930, Бөгелмә кантоны Тимәш а. — 21.7.2004, Мәскәү), нефтьче, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1989). Бөгелмә пед. уч-щесен (1946), Мәскәү нефтехимия һәм газ сәнәгате ин-тын (1966) тәмамлай. 1949–90 ел-

ларда «Татнефть» трестында (бүленеп): «Бөгелмә нефть» (1953–61), «Әлкинефть» (1963–67 дән башлык урынбасары), «Лениногорскнефть» (1967–77 дән башлык), «Прикамнефть» (1977–78 дән башлык) нефть промыселы идарәләрендә, трестның ген. директоры (1980–90). 1961–63 тә Татарстан ХХС транспорт тресты управляющие, 1979–80 дән Төньяк-көнбатыш магистраль нефть үткәргечләре идарәсе (Казан) башлыгы. 1990–91 дән СССР нефть һәм газ сәнәгате министры урынбасары. Нефть үткәргечләрен коррозиягә каршы торучанлыкын күтәрү һәм скважиналарны кушлап бораулау алымын керту инициаторы. Татарстан һәм Көнбатыш Себер нефть промыселы идарәләре каршында ярдәмче а.х.н оештыручы. 1976–85 тә ТАССР һәм 1985–90 да СССР ЮСлары депутаты. ТАССР ЮС Президиумы әгъзасы (1978–80). Дәүләт бүләге товарлыклы нефть паркларында жинел фракцияләрен тотып алу жайланмаларын булдырганы өчен бирелә. Ленин ордены, Окт. Рев-циясе, ике Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Әлмәт-Альметьевск. К., 2003.

МӨХӘММӘТҖАҢОВ Габделнур Хәбибрахман улы (26.12.1930, Казан), жылылык физикасы галиме, техник фән. д-ры (1974), проф. (1975), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1981), РФнең атказ. югары мәктәп хезмәткәре (2002). 1953 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, С.М.Киров исем. ФЖБдә (Пермь ш.) цех башлыгы урынбасары булып эшли. 1953–58 дән Пермь өлкәсендә МТС баш инженер, директоры була. 1958 дән Казан технол. ун-тында, механика ф-ты деканы (1970–95), электрофизик жайланмаларның вакуум техникасы каф. мөдире (1985–2002). Хезмәтләре сыек органик тирәлекләрдә молекуллар күчешен жылылык физикасы процессларына карый. М., молекуллар һәм структур характеристикаларына бәйләү рәвештә, темп-ра һәм басымның зур аралыкларында матдәләрен үзлекләре үзгәрүен гомуми закончалыкларын билгели. Баскетбол буенча халыкара категорияле судья (2000), Халыкара баскетбол федерациясе — ФИБА комиссары (1983). Төрле халыкара ярышларда, ш.и. Олимпия уеннарында (өч тапкыр), дөнья чемпионатларында (өч тапкыр), Европа чемпионатларында (10 тапкыр) катнаша. «Почёт билгесе» ордены, медальләр, ТАССР ЮС Президиумының (ике тапкыр), ТССР, ТРның Мактау грамоталары; «РФнең мактаулы югары һөнәри белем биру хезмәткәре» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Теплопроводность органических жидкостей. Л., 1971; Определение теплофизических свойств галогензамещенных углеводородов в теплопроводящем колориметре // Теплофизика высоких температур. 2004. Т. 42, № 2; Теплоёмкость и температуропроводность водных растворов солей щелочных металлов в широком диапазоне давлений // Журн. физ. химии. 2004. Т. 78, № 5.

МӨХӘММӘТҖАҢОВ Гани Ибатулла улы (9.8.1944, Оренбург өлкәсенә Илек р-ны Озерки а.), генерал-майор (1989). М.В.Фрунзе исем. Омск югары гомумгаскәри командир-

М.Н. Мөхәммәтжанов.

лар уч-щесен (1967), М.В. Фрунзе исем. Хәрби академияне (Мәскәү, 1975), Генштаб хәрби академиясен (Мәскәү, 1989) тәмамлый. 1975–82 елларда Белоруссия хәрби округында мотоукучылар часте командиры урынбасары, часть командир; 1982–85 тә танк берләшмәсе, 1985–87 дә армия берләшмәсе командующие урынбасары. 1989 дан Себер хәрби округында штаб башлыгының 1 нче урынбасары. Орденнар, медальләр б-н бүләкләнә.

М.З.Хәбибуллин.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Заһри (19.8.1919, Самара губ., Бөгелмә өязе Азнакай а. — 17.9.1999, Азнакай ш.), әкиятче, татар халык әкиятләрен жыпочы. 1960–61 елларда СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-ты (1996 дан ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-ты) хезмәткәрләре тарафыннан М.тан 70 ләп татар әкиятә язып алына. 17 әкият «Акыл белән Бәхет: Татар халык әкиятләре» (1963), «Татар халык ижаты: Әкиятләр» (1–3 кит., 1977–81) жьентыкларында басылып чыга.

Л.Ш.Жамалетдинов.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Илдар Абдулла улы (1.12.1935, Этнә р-ны Олы Этнә а.), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1973), проф. (1976). 1959 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, Раменск приборлар төзү КБсында (Мәскәү өлкәсе) эшли. 1965 тән Мәскәү авиация-технол. ин-тында. 1970 тән Россия Халыклар дуслыгы ин-тында (бүленеп: 1987–90 да Совет-Камбоджа дуслыгы уч-щесендә гомуми техник фәннәр каф. мөдире, Пномпень ш., Камбоджа), М. манипуляция ясаучы роботлар, адаптив оптик системалар, космик аппаратлар һәм башка идарә ителүдә объектларның программалы хәрәкәтләре б-н идарә итү системаларын эшли. Потенциаль булмаган көч кырларында нәстационар хәрәкәтләрнең тотрыклылыгын тикшерә. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Построение систем программного движения. М., 1971; Уравнение программного движения. Оптимизация и оценки. М., 1987 (автордаш); Уравнения программных движений манипуляционных систем. М., 1989 (автордаш).

МӨХӘММӘТЖАНОВ Искәндәр Шамил улы (15.6.1962, Казан), уролог, мед. фән. д-ры (2002), проф. (2004), ТРның атказ. табибе (2002). Казан мед. ин-тын тәмамлый (1985). 1993 елдан Казан шәһәренә 6 нчы клиник хастаханәсендә гемодиализ бүлгә мөдире, 1997 дән шунда ук, организмын экстракорпораль ысуллар б-н чистарту үзгә житәкчесе. Бер үк вакытта (1993–2002) алмаш дөвалау

алымнары буенча ТР Сәламәтлек саклау министрлыгы баш белгече. 2002 дән И.М. Сеченов исем. Мәскәү мед. академиясенен даруларны клиник юл б-н сынау бүлгә баш белгече. 2005 тән РМАНен Мәгарифне информатизацияләү ин-тында (Мәскәү) лаб. мөдире. Хезмәтләре сәламәтлекне ныгыту технологияләренә, нефрология, диализ, сәламәтлек психологиясе мәсьәләләренә, сәламәтлекне саклау ысулларын өйрәнүгә карый.

Хезм.: Влияние информационных технологий на здоровье студентов. Ижевск, 2006; Здоровьесберегающие аспекты информатизации образования. Ижевск, 2006; Патологическая информатизация образования: Санитарно-гигиенические и медицинские аспекты информатизации образования. Ижевск, 2006.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Мансур Михаил улы (9.9.1936, Горький өлкәсенәң Кызыл Октябрь р-ны Ключище а.), тарихчы, тарих фән. д-ры (1980), проф. (1994). Мәскәү тарих-архив ин-тын тәмамлый (1964). 1962–79 елларда Узәк партия архивы фәнни хезмәткәре, 1979–85, 1988–91 дә КПСС УК каршындагы Марксизм-ленинизм ин-тында (Мәскәү). 1985–88 дә ВЛКСМ УК каршындагы Югары комсомол мөктабенең Фәнни-тикшеренү үзәгендә бүлек мөдире, 1992 дә Россия социаль һәм милли мәсьәләләр мөстәкыйль ин-тының әйдәп баручы фәнни хезмәткәре, 1993–97 дә Мәскәүдә тарихи документлар коллекцияләрен саклау үзгә мөдире. 1997 дән Мәскәү гуманитар ун-тының тарих кафедрасында. М. «Коминтерн, КИМ һәм яшьләр хәрәкәте. 1919–1943 еллар» («Коминтерн, КИМ и молодежное движение. 1919–1943 гг.». М., 1977, Т. 1–2), «А.М. Коллонтай: дипломатик көндәлекләр. 1922–1940» («А.М. Коллонтай: дипломатические дневники. 1922–1940». М., 2001. Т. 1–2) документлар жьентыкларын төзүче. Хезмәтләре халыкара эшчеләр һәм яшьләр хәрәкәтенә, тарихи чыганақлар, архив белеме һәм археография мәсьәләләренә карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Революция и молодежь: У истоков международного революционного движения молодежи. М., 1972; Суд над фашизмом: Исторический поединок Г.Димитрова с имперским судом. М., 1983; Из истории Коммунистического интернационала молодежи. М., 1988. Архивоведение культурного наследия России. М., 1994.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Минлекәсыйм Низаметдин улы (1918, хәзер Красноярск краеның Зур Морты р-ны Куртинка а. — ?, Новокузнецк ш.), Дан орденының тулы кавалеры (19.8.1944, 27.4.1945, 15.5.1946), гв. сержанты. Туган авылында агач эшкәртү з-дында эшли. 1943 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең мартыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 289 нчы гв. укчы полкында миномет расчәты командиры (5 нче гв. армиясенәң 97 нче гв. укчы дивизиясе). 1 нче һәм 2 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Курск сугышында (1943), Кировоград, Умань-Ботошани (икесе дә — 1944), Сандомир-Силезия, Түбән Силезия, Югары Силезия һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (барысы да — 1945) катнаша. 1944 нең 4 августында Падев (Польша) тимер юл станциясе өчен сугышта (дошман контрһөжүмнен кире

кайтарганда, минометтан атып 3 ут ноктасын юк итә); 1945 нең 26 гыйнвары — 2 февралендә Опава шәһәре янында Одер елгасын кичкәндә (дошманның 5 контрһөжүме барышында плацдармда минометтан 10 ут ноктасын юк итә һәм 3 күзәтү пунктың сафтан чыгара), 1945 нең 19 апрелендә Шпревитц торак пункты (Германия) янында Шпрее елгасын кичкәндә (минометтан 2 ут ноктасын юк итә) батырлык күрсәтә. 1946 да демобилизацияләнә. Новокузнецкида вагон депосында столяр булып эшли. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Фронтвики, наденъте орден! Кемерово, 1970; Кавалеры орена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Рәүфәл Сабир улы (10.11.1949, Казан), музыка-театр эшлеклесе, РФнең атказ. мәдәният хезмәткәре (2002). 1974 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук студентлар клубында директор, соңыннан Казан мәдәният ин-тында ВЛКСМ ком-ты секретаре, Казан шәһәре укучы яшьләр комсомол ком-тында бүлек мөдире, Казан яшь тамашачылар театры директоры. 1981 дән Татар опера һәм балет театры директоры. М. житәкчелегендә театр контракт системасы буенча эшләүгә күчә; репертуар ин яхшы Европа, рус опера һәм балетларынан төзелә. 2000–05 елларда театр бинасына реконструкция яса-ла. Халыкара Ф.И.Шалапин исем. опера һәм Р.Нуриев исем. классик балет фестивальләрен оештырып жибәрүчеләрнең берсе. «Почёт билгесе», Дуслык орденнары б-н бүләкләнә.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Рөстәм Сөләйман улы (24.5.1946, Казан), фоторәссам, журналист, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1997). 1969 елда Казан мед. ин-тын тәмамлый, 1970 тә Бөтенсоюз кинематография ин-тында (Мәскәү) операторлык ф-тында укый. 1969–75 тә Казан кинохроника студиясендә оператор. 1975 тән «Комсомолец Татарии» г-тасында, «Азат хатын», «Сельская новь» (Мәскәү), «Ялкын» ж-лларында. М. ижатын-

Р.С. Мөхәммәтжанов. «Сәлам сиңа, Бөек Болгар» шәмаиле. Агач-йомычкадан эшләнгән плита. Майлы буяу, алтын йөгертү. Казан, 1996.

да татар авылы темасы зур урын алып тора. М. *шамаиллар* өлкәсендә эйдәп баручы осталарның берсе, ул аларны рәсем сәнгатенә традицион техникасында паялада эшли. «Тасма» ижат төркеме эгзасы. Бөтенроссия, Бөтенсоюз (Мәскәү, Рязань, Гродно, Новокузнецк, Таллин, Рига, Вильнюс һ.б.), чит илләр (Барселона, Реус, Париж, Прага, Берлин) фотокургәзмәләрендә катнаша, бүләкләргә лаек була. «Чор портреты» («Портрет эпохи») өлкә фестивал конкурсында (2000, 2002, 2004, 2005), Internet International Art/Photo Contest (2001, 1 нче премия), World Press Photo (Амстердам, 2003, 2004) фестивальләрендә катнаша, лауреат була. М. эшләре «Казань» (1977), «Советский Татарстан» (1980), «Шәһри Болгар» (1997), «Борынгы Казан» (1999), «Ислам сәнгате» (2001), «Сабантуй», «Казан турында хикәят» (барысы — 2005) һ.б. фотоальбомнарда урын ала.

Әд.: К у т у й Р. Память зеркала // Казань. 1998. № 9/10; Ш а г е е в а Р. Демург хотений // шунда ук. Б. 25–32.

МӨХӘММӘТЖАНОВ Шакир Нигъмәт улы (1.1.1900, Семиреченск өлкәсе, хәзер Кыргызстан Респ-касы, Токмак а. — 22.10.1972, Казан), график, китап рәссамы, полиграфист. Рәссамнар берлеге эгзасы (1936, 1 нче эгзальк билеты), АХРР эгзасы (1927). 1920–24 елларда Ташкент ун-ты рабфагында, аннары Казан ун-тының мед. ф-тында укый. 1925 тә Казан архит-ра-сәнгать остаханәләренә күчә (1927 дән — Казан сәнгать-театр техникумы), графика бүлеген тәмамлай (1929). 1931–60 та Татгосиздатта, бизәлеш редакциясе мөдире. Китап бизәү сәнгатенә үзе укыткан Казан графиклары һәм иллюстраторларын бердәм ижат коллективына туплау буенча зур эш алып бара. Ташбасма техникасында китап басучы-рационализатор буларак унышлы эшли. Татарстан Рәссамнар берлеген оештыруда башлап йөрүчеләрдән була. Рәссамнар берлеге советының оештыру бюросына (1935), аның 1 нче идарәсе составына керә (1936–38). Бөек Ватан сугы-

Ш.Н. М ө х ә м м ә т ж а н о в. «Колхоз оешу». 1920. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музее.

шында 1 нче Белорус фронты составында Польша һәм Германия терр-ясендөгә сугышларда катнаша, Берлинга барып житә. М. татар китап графикасының беренче проф. осталары төркеменә керә. Техникумның диплом эшләре конкурсында (1929) ул тәкъдим иткән ташбасма хезмәтләр, плакатлар, китап тышлыклары сәнгать белгече П.М.Дульский тарафыннан уңай бәяләнгән. 1920 ел ахыры — 1930 ел башында басылган китап тышлыклары эскизлары жыйнак, төгәл, оста эшләнүләре б-н күзгә ташлана: Б.Доминовның «Әлифба» («Азбука»), «Рәсем ясарга өйрән» («Учись рисовать», 1929), Ф.Гладковның «Энергия» (1933), Н.Баянның «Кырлар симфониясе» (1931), А.Серафимовичның «Тимер ташкын» («Железный поток», 1932), Г.Камалның «Өч гомер» (1933), А.Фадеевның «Тар-мар» («Разгром», 1933), ш.у. чит ил авторларыннан В.Хосонның «Тукучы Хужа» («Текстильщик Ходзи», 1931), Дж. Лондонның «Тормыш төбәндә» («На дне», 1932), М. А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, Г.Тукай,

Ш.Н. М ө х ә м м ә т ж а н о в. «Завод комплексы». Казань, акварель. 1920–30 еллар. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музее.

Г.Камал, К.Насыйри, М.Әмир, И.Гази китапларын бизи. 1940–50 еллардагы китап басмалары арасында аның тарафыннан бизәлгән М.Жәлинең «Алтынчәч» экиятге, Табдрахман Камалның «Галиәскәр Камал турында истәлекләр» (1941), ш.у. «Татар халык әкиятләре», «Мәскәү» жьентьтыгы (икесе дә — 1947), М.Пришвинның «Бабамның киез итеге» («Дедушкин валенок»), М.Горькийның «Давыл хәбәрчесе» («Буревестник») китаплары (икесе дә — 1948) һ.б. аерылып торалар. Татарстан китап нәшриятының 80 нән артык басмасын бизи. М. респ-каның төрле вакытлы матбугат чаралары б-н хезмәттәшлек итә. Аның 1929–1930 еллар башында «Чаян» ж-лында басылган рәсемнәре милли карикатура үсешендә якты эз калдыра. Уткен юмор, нечкә, керсез киная ишерелгән рәсемнәре персонажларның үзенчәлекле сыйфатларын төгәл ачып бирә. М. ш.у. «Атака» ж-лын (1930) һәм «Ярыш» балалар журнал-дәреслеген (1931) беренче саннарын бизәүдә катнаша.

М.ның станлы графикасы китап бизәү сәнгатенә якын. Башлангыч эсәрләре — «Оркестр», «Завод комплексы», «Завод корпуслары» (1920 еллар азагы) — шул чорның геом. формалары, конструктив идеяләре рухында башкарылган. М.ның ижатында төрле

Г.В. Мөхәммәтжанова.

елларда карандаш б-н башкарылган күп санлы автопортретлар, ташбасма техникасында эшләнгән хатын-кыз портретлары аерым урын били (1920 еллар ахыры — 1930 еллар башы). Хезмәтләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда, Франция, АКШ мәдәният фондларында саклана. Респ-ка ТАССР рәссамнары (Казан, 1930–50 еллар), ТАССРның 10 еллыгына багышланган (1930), «ТАССР рәссамнары график асәрләрен беренче күргәзмәсе» (Казан, 1951) һ.б.; халыкара — «Китап сәнгате» (Париж, 1931); «СССРның хәзерге заман сәнгате» (АКШ, 1932–33); М.З.Кәримов, Д.Н.Красильников, Ш.Н.Мөхәммәтжанов эсәрләреннән «Беренче татар нәкышчеләре һәм графиклары» ретроспектив (Казан, 1979) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәсе тууына 100 ел тулу уңаеннан уздырыла (Казан, 2000).

Әд.: Д у л ь с к и й П.М. Конкурсы графического отделения художественно-театральной техникума. К., 1929; ш у л у к. Оформление татарской книги за революционный период. К., 1930; Выставка советского изобразительного искусства: Справ.: В 5 т. М., 1965–81; Ч е р в о н н а я С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984; Сулф, Леф, ТатАХРР: Каталог выставки искусства Татарии 20–30-х годов. К., 1990; АРХУМАС. Казанский авангард 1920-х. М., 2005.

И.Ф.Лобашева.

МӨХӘММӘТЖАНОВА Гүзәл Вәли кызы (2.9.1938, Зәй р-ны Зәй а. — 15.10.2013, Казан), педагог, пед. фән. д-ры (1988), РМА академигы (1996; 1995 тән мөхбир эгза), ТАССРның атказ. мәктәп укытучысы (1989), РФнең атказ. фән эшлеклесе (1987). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1960), Арча урта мәктәбендә эшли. 1966–70 елларда Татарстан укытучыларның белемен күтәрү ин-тында. 1970 тән Казан ун-тының пед. кафедрасында, проф. (1990). 1991 дән Казан технол. ун-тының гуманитар белем бирү каф. мөдире. 1992 дән РМАНец Һөнәри белем бирү педагогикасы һәм технологиясе ин-ты директоры. Казан социаль-юридик ин-тын (2004 тә Социаль белем бирү академиясе итеп үзгәртелә) оештыручы һәм аның ректоры (1993–2003, 2005 тән академиянең президенты). Төп хезмәтләре һөнәри белем бирүнең теоретик-методик нигезләрен эшләүгә һәм аның үсешен фаразлауга, белем бирү системаларын проектлауга карый. РМАНец Идел буге бүлеге рәисе (1996–2001 һәм 2006 дан), ТРның Дәүләтнеке булмаган югары уку йортлары ассоциациясе рәисе (1996 дан). Россия Президенты каршындагы РФ Дәүләт бүләкләре буенча совет эгзасы (2004 тән), ТР Президенты каршындагы яр-

Л. Ф. Мөхәммәтжанова

лыкау комиссиясе әгъзасы (2000 нән). «Казанский педагогический журнал»ның баш мөхәррире (1995 тән). РФ Хөкүмәте бүләге лауреаты. «Һөнәри белемне модернизацияләү: проблемага системалы караш» хезмәте өчен ТР Дәүләт бүләге бирелә. Халыклар дуслыгы ордены, медальләр, ш.и. РФ Мәгариф министрлыгының К.Д.Ушинский медале; ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Стратегия реформирования среднего профессионального образования. М., 1995; Подготовка специалиста социальной сферы: Региональный аспект. К., 2004 (автордаш); Модернизация качества высшего образования в России (стратегия, опыт, принятие решений). М., 2005 (автордаш); Профессиональное образование: проблемы качества и научно-методического обеспечения. К., 2005.

Әд.: Энциклопедия профессионального образования. М., 1999. Т. 2.

МӨХӘММӘТЖАНОВА Зифа Васильевна (19.7.1951, Биектау р-ны Бимәр а.), график, ТРның атказ. мәданият хезмәткәре (1994), ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (2001). Казан сәнгать үч-щесенә театр-декорация бүлеген тәмамлай (1973). 1974–83 елларда РСФСР Сәнгать фондының Татарстан сәнгать-житештерү остаханәләрендә проеклаштыручы-рәссам булып эшли, 1980 нән — Татарстан китап нәшриятында рәссам, 1984 тән «Азат хатын» ж-лында бизәлеш мөхәррире, 1987 дән «Ялкын» ж-лының бизәлеш бүлеге мөдире. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1994). Балалар китапларын бизәүче рәссам буларак уңышлы эшли. М.ның көгәздә акварель, гуашь һәм темпера б-н башкарылган матур, жанлы рәсемнәре милли үзенчәлекләре б-н аерылып тора. Аларга образның декоративлыгы, форманы бизәкләп бири, билгеле бер урындагы төсләр пропорциясенә нигезләнган композиция принциплары, яктылык, ачыклык, лиризм хас: Б.Рәхмәтнең «Курчак ба-

З. В. Мөхәммәтжанова. «Гөлчәчәк» әкиятенә иллюстрация. Көгәз, акварель. 2005.

тыр» (1984), Х.Халиковның «Матурмы син?» (1987), М.Хәсановның «Ут малай» (1989), Х.Туфанның «Акыллы бала» («Умница», 1991), Ш.Галиевнең «Кем нәрсә ярата» (1992), Р.Вәлиевнең «Кайтаваз кайда яши?» (1994) китапларына, «Гөрләвек» (1995), «Сандугачым, сайра» («Пой, мой соловей», 2002) муз. хыянтыкларына, Ә.Вәлиеваның «Мин татарча өйрәнәм» («Я учу татарский», 1999) китабына иллюстрацияләп; «Гөлчәчәк», «Алтынчәч», «Көмеш толымлы Сыду кыз» («Сылу-краса — серебряная коса»; барысы да — 2005), «Гөлшикәр» (2006) татар халык әкиятләренә графика һ.б.

Рәссам буларак таныу китергән фольклор сәхнә костюмнары иллюстрация һәм эскизларында М. татар халкының өс киёмнәре турында үзе үк туплаган (ш.и. этнографик экспедицияләрдә) материалларны уңышлы файдалана, аның традицион элементларын яңа стиль формаларына күчәре. ТАССР Дәүләт хыр һәм био ансамбль костюмнарының сәхнә чигелеше өчен 2 нче Бөтенроссия ансамбльлар смотры дипломына (Мәскәү, 1986) лаек була. Милли киёмдәге курчаклар, балалар өчен стильле милли өс киёмнәре эскизлары авторы. Казанда узган «Зөбәржәт» респ-ка балалар модасы конкурсы лауреаты (2000).

Татарстанның китап графикасы (Казан, 1981), «Зур Идел» (Чабаксар ш., 1985), «Советская Россия» (Мәскәү, 1985), ТР Рәссамнар берлегенә 70 еллыгы (Казан, 2006) күргәзмәләрендә катнаша. Әсәрләре ТР Дәүләт сынылы сәнгать музейендә саклана.

Әд.: З а к и р о в а Э. Буяулары кояшлы көн кебек жылы // Сеембика. 2001. № 6; Красочный мир детства // Татарстан. 2006. № 7.

Г. Ф. Вәлиева-Сөләймәнова.

МӨХӘММӘТЖАНОВА Легия Фәйзрахман кызы (25.5.1935, Казан), химик-технолог, Соц. Хезмәт Герое (1971). Казан химия-технол. техникумын тәмамлай (1969). 1954–92 елларда В.И.Ленин исем. ФЖБдә смена мастеры, өлкән мастер, жыю цехы бригадиры (1969 дан). Рационализаторлык тәкъдимнәре бар. Герой исеме 8 нче бишьеллык планынын (1966–70) һәм соц. йөкләмәләренә үтәгәндә ирешкән уңышлары өчен бирелә. ВЦСПСның 17 нче съезды (1982) делегаты. Берничә тапкыр «Иң яхшы житештерү участогы остасы» исеменә лаек була. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Предприятие музейендә Мөхәммәтжановлар династиясенә багышланган стенд куелган.

Әд.: Герои Социалистического Труда Татарии: Док. очерки. К., 1984. Кн. 2; К а з а к о в а В. С. 210 лет на службе Родине. К., 1988; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

МӨХӘММӘТЖАНОВА Любовь Рәстәм кызы (25.11.1971, Казан), стоматолог, мед. фән. д-ры (2005). Студент вакытында И.М.Оксман стипендиаты була (1993). Казан мед. ун-тын тәмамлаганнан соң (1994), Казан ГИДУВының дөвалау стоматологиясе кафедрасында эшли. 1996 елдан Казан шәһәренә 16 нчы хастаханәсе поликлиникасында табиб-стоматолог. 1999 дан Казан мед. ун-тының дөвалау стоматологиясе кафедрасында. Хезмәтләр

ре пародонтозны дөвалауда остеотроп препаратлар куллануның нәтижәлеге өйрәнүгә карый. Уйлап табуга 2 патентны бар.

Хезмәт: Стоматологические аспекты ишемические болезни сердца. К., 2002 (автордаш); Капилляр в комплексном лечении генерализованного пародонтита // Успехи совр. естествознания. 2003. № 10; Эффективность применения остеотропных препаратов в процессе ортодонтического лечения больных с заболеваниями пародонта // Ортодонтия. 2004. № 2 (12) (автордаш).

МӨХӘММӘТЖАНОВА Фәридә Шамиль кызы (1.8.1965, Казан), педагог, пед. фән. д-ры (2002), проф. (2005), РМА мөхбир әгъзасы (2012). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1987), В.И.Ленин Үзек музейенә Казан ф-лында эшли. 1994 елдан Казан технол. ун-тының гуманитар белем бирү кафедрасында. 1996 дан Республика дистанцион һәм максатчан укуы үзәгендә белем бирү бунча директор. 2003 тән Казан социаль-юридик ин-ты ректоры. 2006 дан Казан һөнәри пед. көллияте директоры. 2012 дән РМАНең Һөнәри белем бирү педагогикасы һәм психологиясе ин-ты директоры. Хезмәтләре дистанцион укуы, социаль эшләр белгечләре әзерләү мәсьәләләренә карый.

Хезмәт: Подготовка специалиста социальной сферы в регионе: Психолого-педагогические концепции, инновационные парадигмы. К., 2000; Теория и практика дистанционной подготовки специалиста социальной сферы в регионе. К., 2002; Интеграционные процессы в современном профессиональном образовании. К., 2013 (автордаш).

МӨХӘММӘТЖАНОВА Флора Габделбәр кызы (17.2.1958, Арча р-ны Пөшәнгәр а.), педагог, пед. фән. д-ры (2003), проф. (2008). Казан пед. ин-тын тәмамлай (1980). 1985 елдан Алабуга пед. ин-тыда, 1996–2003 тә психол. каф. мөдире, бер үк вакытта, 2002 дән, психол. һәм пед. ф-ты деканы. 2003 тән Социаль белем бирү академиясендә (Казан) пед. һәм пед. психол. каф. мөдире, 2011 дән фәнни-тикшеренүләр бүлеге башлыгы. 2014 тән «ТИСБИ» идарә ун-ты проректоры. М. югары уку йортларында студентларны шәхес буларак үстерү һәм формалаштыру концепциясен эшли, мәгариф өлкәсендә шәхси-дифференциальләнгән, субъектлы һәм төрле яклап якын килү проблемаларын тикшерә.

Хезмәт: Формирующие силы субъектности студента. К., 2008; Негосударственный вуз как субъект образовательной деятельности в регионе. К., 2014 (автордаш).

МӨХӘММӘТЛАТЫЙПОВ Филор Госман улы (13.4.1946, Уфа ш.), икътисадчы, социол. фән д-ры (1991), проф. (1992). Урал ун-тының филос. ф-тын тәмамлай (Свердловск ш., 1974). 1970–74 елларда Уфа авиация ин-тының социол. лаб-ясе хезмәткәре. 1974–79 да Башкортстанда беренчеләрдән булып Уфа телефон аппаратлары з-ды каршындагы социол. хезмәтэн житәкли. 1979 дан Башкорт ун-тында, хезмәт социологиясе һәм эшмәкәрлек икътисады каф. мөдире (1990 нан). Тикшеренүләре хезмәтнең концептуаль модельләренә, жәмгыятьнең социаль-икътисади үсешенә карый.

Хезмәт: Социэкономика труда: Парадигма и реалии. Уфа, 1994; Работодатель и наёмный работник: Системное исследование. Уфа, 1997; Концептуальные модели экономики труда и общественного развития. Уфа, 2000.

МӨХӘММӘТОВ Баязит Шәймәрдан улы (5.4.1931, Актаныш р-ны Югары Богады а.), хакимият-художлык хезмәткәре, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1989). Минзәлә пед. уч-щесен (1951), Свердловск югары партия мәктәбен (1963) тәмамлай. 1948 елдан Актаныш р-нында: Югары Богады башлангыч мәктәбендә, Яңа Богады, Иске Кормаш, Меңнәр жидееллык мәктәпләрендә укыта; 1956–59 да ВЛКСМ райкомының 1 нче секретаре; 1963–65 тә «Октябрьнең 12 еллыгы» к-зында, Киров исем. с-зда партком секретаре; 1965–69 да КПСС район ком-тының 2 нче секретаре, 1969–87 дә район башкарма ком-ты рәисе; 1987–2003 тә 80 нче Актаныш һөнәр уч-щесе директоры. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе», «Татарстан Республикасы алдындагы казанлышлары өчен» орденнары, медаллар, ТАССР, ТР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә. Актаныш р-нының Мактаулы гражданы (1991). Актанышның бер урамына М. исеме бирелә (2001).

МӨХӘММӘТОВ Самат Әхмәт улы (26.5.1907, Казан губ., Спас өязе Иске Салман а. — 7.8.1942, Казан), хакимият эшлеклесе. Совет-партия мәктәбен (Артёмовск ш., Украина ССР, 1929), Татар коммунистик ун-тын (Казан, 1931), Татар югары коммунистлар а.х. мәктәбен (Казан, 1933), ВКП(б) УК каршындагы Я.М.Свердлов исем. Югары пропагандистлар мәктәбен (Мәскәу, 1937) тәмамлай. 1922 елдан Украинада: аяк киеме ф-касында мастер ярдәмчесе (Мариуполь ш.), 1925–27 дә шахтада вагон йортүче (Лисичанск ш.), 1929–30 да Совет партия мәктәбе-нең уку бүлегендә секретарь (Артёмовск ш.). 1933 тән Өтнә р-ны МТСының сәясәт бүлеге г-тасы, Өтнә р-ны «Колхоз ударнигы» г-тасы мөхәррире. 1937 дән ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-тында: инструктор, пропаганда һәм агитация бүлеге мөдире, 1938 дән пропаганда секретаре, 1942 дән 2 нче секретарь. 1938–42 дә ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә.

МӨХӘММӘТОВА Әлфия Фәхретдин кызы (15.4.1956, Төмән өлкәсенәң Югра р-ны Вяткино а.), нәкышчы, график, бизуәччә рәссам, педагог, РФ атказ. мәдәният хезмәткәре (2007). Түбән Тагил пед. ин-тының сәнгать-графика ф-тын тәмамлай (1979). 1979–84 елларда Мегион шәһәренең 2 нче урта мәктәбендә укытучы (Ханты-Манси авт. округы), 1989–2006 да үзе үк оештырган этнографик юнәлешле Балалар шәһәр сәнгать мәктәбе һәм Төньяк балалар ижаты музейе директоры. 2006 дан Төмән шәһәрнең «Төньяк балкышы» ЖЧЖнең (сәнгать салоны) ген. директоры. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1996). М. — күпкырлы рәссам. Ерак Төньяк табигатенә һәм анда яшәучеләргә хас ачыклыгы, үзенчәлекле образлылыгы б-н аерылып торган эсәрләр авторы, аның картиналары халык риваятьләре чагылышы булган экняти һәм хыяллы ассоциацияләр б-н тулган. М.ның эсәрләре — нәкыш картиналары, графика (станлы табаклар һәм китап иллюстрацияләре), коллаж яки эффектгә бизәк (батик) — сәнгать теленең декоративлыгы,

композиция үзенчәлекләре (фэзаи планнар тәңгәлләге), орнаментлар һәм колоритлар куелыгы б-н жәлеп итәләр. М.ның ижади үзенчәлегендә татар декоратив культурасына якын торган ханты-манси сәнгатенең орнаментлар байлыгы зур роль уйный: «Орнамент» батик композицияләре (1989), «Чәчәкләр төше» (1996), «Мәхәббәт» (1998) диптихи, «Ак авазлар», «Хикәя» (икесе дә —

Ә.Ф. Мөхәммәтова. «Шаман». 1990. Мегион ш. музейе.

1999), «Алтын кош», «Болан авазы» (икесе дә — 2000), «Югра» сериясе (1997–2000). М. батик б-н беррәттән нәкыш һәм графика өлкәсендә дә үзенчәлекле авторлык стилистикасына ия пейзаж (киндер, майлы буяу — «Кара больт», 1995; «Тундра жырлыи», 1997; «Поляр йолдыз», 1999; акварельле монотипия — «Торум», «Мәңгелек», икесе дә — 1999; «Аганада көз» акварельләр сериясе, 1999), портрет (киндер, майлы буяу — «Аули», «Утчани — ак әби», «Шаман», барысы да — 1990; «Чехломейдан Света Покачева портреты»; «Төньяк кызы» монотипы, 1995), компози-

Ә.Ф. Мөхәммәтова. «Зәңгәр төньяк». Триптихның беренче өлеше. Акварель, монотипия. 1999. Нижневартовск ш. музейе.

цияле картиналар («Шаман», 1995; «Аюлар бәйрәме», 1997; «Каен тузына азылган хикәя», 1998; «Аннәга багышлыи», 1995; «Төньяк» монотипия триптихи, «Зәңгәр төньяк» монотипия һәм акварель триптихи, икесе дә — 1999; тушь б-н ясалган «Ана» рәсеме, 1995) жанрларында да уңышлы эшли. М. ханты шагыйре Ю.К.Вәлланың «Ак авазлар» китабына (Сургут ш., 1996), Н.Смирновның «Фетнә» повестена (Нижневартовск, 1997), Мегион авторларының «Төньяк күге астында» чәчмә һәм шигъри эсәрләр жьентыгына (Нижневартовск, 2001) һ.б.га иллюстрацияләр ясыи. Аның эсәрләрнен иллюстрация һәм репродукцияләр «Югра» ж-лында, «Эринтур» альманахында басыла. М. — уку-укыту процессына, рәссамнар ижатына, гамәли бизәлеш сәнгате өлкәсендәге орнаментларга һәм халык остальгына; Ханты-Манси округындагы сәнгать мәктәпләрендә гамәли бизәлеш сәнгатен укуыту программаларына багышланган язгалар авторы (2000, 2002). Төмән өлкәсенәң сыңлы сәнгать буенча В.И.Муравленко фонды бүлге лауреаты (2005). Шәһәр (Нижневартовск ш., 1987 дән; Мегион ш., 1989 дан), округ («Сәнгатьле Югра», Лангепас ш., 1996, 2001), өлкә (Мегион, Төмән, Тобол, 1990 нан), бөтенроссия («Россия рәссамнары», Мәскәу, 1993; «Сәнгать-сәнгать күргәзмәсе», Новгород ш., 1996; «Россия — безнең йортыбыз», 2002), халыкара (София ш., Болгария, 1991), Фин-угор халыклары фестивале (Ханты-Мансийск ш., 2002) күргәзмәләрендә, ш.у. «Татарларның гамәли бизәлеш сәнгате: үткәне һәм килчәгә», «Төрки сәнгать» (икесе дә — Тобол ш., 2002) һәм «Пленэр» халыкара симпозиумы (Залаәгерсег ш., Венгрия, 2005) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре Нижневартовск (1989, 1991 дә Ю.А.Бычков б-н бергә; 1994, 2000), Төмән (1992, 1997), Ноябрьск (1993), Лангепас (1994, 1995), Ханты-Мансийск (1995, 1998), Мегион (1996, 1998, 2000), Покачи (1996), Тобол (2001), Когалым (2001) шәһәрләрендә уза. Эсәрләре Германия, Кытай, Япония, АКШ, Болгария, Финляндия, Венгриядә шәхси тупланмаларда саклана.

Х э з м.: Рисунок из стойбища: Первый сборник графических работ. Шадринск, 1992; Декоративно-прикладное искусство народов Севера. Мегион, 2000 (автордаш).

Әд.: Борко Т. Творчество Альфии Мухаметовой, художника, директора детской художественной школы г.Мегиона // Югра. 1995. № 4; Альфия Мухаметова. Живопись, графика, декоративно-прикладное искусство: Каталог. Нижневартовск, 2001; Альфия Фахриттиновна Мухаметова: Биобиблиогр. указ. Мегион, 2001.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МӨХӘММӘТШИН Газиз Фазлыи улы (23.12.1932, Минзәлә р-ны Яңа Бикчәнтәй а. — 17.2.1972, Казан), язучы. Казан пед. ин-тын тәмамлай (1956). 1958–63 елларда «Чаян» һәм «Ялкын» ж-лларында әдәби хезмәткәр, 1963–65 тә «Совет әдәбияты» ж-лының жаваплы мөхәррире. 1960 та М. «Сер итеп кенә» дигән беренче хикәяләр жьентыгын бастыра. «Йолдызлар астында» повесте (1964) геологлар тормышына һәм хезмәтенә багышлана. «Без әле жирдә яшибез» (1963; русчага

P. M. Мөхәммәтшин.

F. X. Мөхәммәтшин.

тәржемәсе «Мы живём на Земле», М., 1977) повесте һәм «Йөрәктәге эзләр» романында (1971) мөхәббәт, гайлә тормышы, балалар тәрбияләү проблемалары күтәрелә. Шулай да, М.ны үзенчәлекле язучы итеп таныткан жанр — хикәя. Аның иң яхшы үрнәкләре «Мой характер» (М., 1968), «Тәрбия сәгатә» (1973), «Кадерле бүлек» (1979) жьентыкларына тушланган. «Тынгысыз төн» комедиясе 1969 да Татар драма һәм комедия театрында куела.

Ә с ә р.: Саумысыз, аккошлар! К., 2006.

Әд.: Гы й л а ж е в а Н. Газизебез бар иде... // Казан утлары. 2005. № 4.

МӨХӘММӘТШИН Галим (Галимжан) Мөхәммәтша улы (7.2.1911, Казан губ., Казан өязе Олы Солабаш а. — 10.5.1938, Казан), шагыйрь. Балалар өчен язылган «Үсеш балалары» (1931), «Пионерия» (1932), «Яшьлек» (1933), «Шигырьлар» (1935), «Яшьлек дөвәм итә» (1958) шигъри жьентыклары авторы. Репрессияләнгән; үлгәннән соң аклана.

Әд.: Репрессияләнгән татар язучылары // Казан утлары. 1992. № 3.

МӨХӘММӘТШИН Гарифжан Садык улы (12.10.1941, Чепья, хәзер Балтач р-ны Арбор а.), шагыйрь, ТССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1991). Казан пед. ин-тын тәмамлагач (1964), Мамадыш р-ны Үсәли (1964–68) һәм Балтач р-ны Чепья (1968–75) урта мәктәпләрендә директор урынбасары, Яңгул урта мәктәбенең (1975–77) директор булып эшли, физика, матем. фәннәре укыта. 1977–91 елларда Балтач р-нында халык депутатларының район советы башкарма ком-ты рәисе урынбасары, 1991–2002 дә район хакимияте башлыгы урынбасары. «Яшьлегем кайтавазы» (1993), «Гомерлек язым» (1995), «Бәхет» (2001), «Керим әле урманнарға» (2001); балалар өчен «Уеннан уймак» (1988), «Серләвек» (1999), «Югалган йомгак» (2001) жьентыклары авторы. М. — лирик шигырьләр һәм фәлсәфи өчтәлекле кыска шигырьләр мастасы. Әсәрләрендә милли характерның иң матур үрнәкләрен, халык традицияләрен чагылдыра. Аның шигырьләренә композиторлар Р.Яхин, С.Садыкова, Ф.Әхмәтов, Л.Батыр-Болгарни тарафыннан язылган жырлар популярлык казана, 2001 дә «Жырлар тәлгәше» исемле видеокассетасы дөнья күрә. Матбугатта публицистик мәкаләләре басылып килә. Төрөк язучылары Ә.Боенага, Й.Тауаслы һәм И.Жанан китапларын татар теленә тәржемә итә. «Балтач энциклопедиясе»нең (Т. 1–2, 2006–10) төзүче-мөхәррире.

Әд.: Г а т а ш Р. Туган жир гамен тоеп // Казан утлары. 2001. № 10; Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

Г.М.Габделхакова.

МӨХӘММӘТШИН Йолдыз Галимжан улы (6.6.1937, Казан — 22.2.2006, шунда ук, Чистай шәһәрнеңдә жирләнгән), этнограф, тарих фән. канд. (1974). Казан ун-тын тәмамлый (1966). 1969 елдан СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында. 1997–99 да ТР ФАнең Тарих ин-тында. Хезмәтләре керәшен татарларның этнографиясе, татар халкында торак, традицион хужалык шөгыльләре, милли аш-су мәсьәләләрен өйрәнүгә карый. 1977–95 тә татар халкының тарихи-этнографик атласын әзерләү программасы буенча экспедицияләр житәкчесе.

Х е з м.: Татары-кряшены. М., 1977; Этнотерриториальные группы татар Поволжья и Урала и вопросы их формирования: Ист.-этногр. атлас. К., 2002 (автордаш).

МӨХӘММӘТШИН Камил Жһиһанша улы (7.1.1931, Кыргызстан ССРның Каракол ш.), урман белгече, а.х. фән. д-ры (1970), проф. (1985), РФнең атказ. фән эшлеклесе (1996). Казакъстан а.х. ин-тын тәмамлый (1955). 1958–74 елларда Кыргызстан ССР ФАнең Биология ин-тында эшли, биогеоценология лаб-ясе мөдире (1967 дән). 1974–2002 дә Бөтенроссия урман хужалыгын химияләштерү фәнни-тикшеренү ин-тында экологик фаразлар лаб-ясе мөдире. 2002–03 тә Бөтенроссия урманчылык һәм урман хужалыгы эшләрен механикалаштыру фәнни-тикшеренү ин-тында баш фәнни хезмәткәр. 2004 тән «Экопродукт» компаниясе директорының фән буенча урынбасары. Төп хезмәтләре урман хужалыгында химия чараларын комплекслы экологик зарарсыз куллану мәсьәләләренә карый. М., беренче булып, урман экосистемаларында радионуклидларның бүленеше, күчеше һәм хәрәкәте закончалыкларын ачыклай; радионуклидлар б-н зарарланган урман продукциясен сертифицикаштыру һәм куллану буенча нормативлар һәм кулланмалар эшли; утыртмаларның гомуми продукцияләгән, аларның биотөрлелегән арттыра һәм, радиация хәвефсезлегә таләпләрен саглаганда, норматив саф продукция алырга мөмкинлек бирә торган урман кисү технологиясен һәм алымнарның тәкъдим итә. Уйлап табуга 2 авторлык таныклығы бар. Почёт ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике көмеш медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Можжевельные леса. М., 1982 (автордаш); Лесное хозяйство в районах расположения атомных электростанций. М., 1996.

МӨХӘММӘТШИН Кәшиф Жһиһанша улы (13.9.1926, Кыргызстан ССРның Каракол ш.), хокук белгече, хокук фән. д-ры (1980), проф. (1981), Казакъстан ССРның атказ. хокук белгече (1986). Алма-Ата юридик ин-тын тәмамлаганнан соң (1952), шунда ук уку-укыту бүлеге башлыгы булып эшли. 1954–56 елларда Төньяк Казакъстан өлкәсенә чирәм жирләрендәге Докучаев исем. жәнлек үрчәтү с-зы парторгы, 1956–63 тә Казакъстан ССР Эчке эшләр министрлығының махсус урта мәктәбенең уку-укыту бүлеге башлыгы урынбасары. 1963–69 да СССР Эчке эшләр

министрлығы Югары мәктәбенәң Алма-Ата бүлегендә дәүләт хокукы каф. башлыгы. 1969–89 да Казакъстан ССР Эчке эшләр министрлығының (1991 гә кадәр СССР Эчке эшләр министрлығының) Караганда Югары мәктәбенең шул ук исемдәге каф. башлыгы, 1989 дан профессоры.

Хезмәтләре дәүләт хокукы, законлылыкны ныгыту мәсьәләләренә карый. «Казакъча-русча һәм русча-казакъча юридик терминнар сүзлеге» («Казакъско-русский и русско-казакъский словарь юридических терминов», А.-А., 1996) авторы. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Верховный Совет союзной республики и проблемы укрепления социалистической законности. Караганда, 1973; Деятельность Президиума Верховного Совета союзной республики по укреплению законности. М., 1975.

Е.Б.Долгов.

МӨХӘММӘТШИН Рәфыйк Мөхәммәтша улы (19.2.1955, Чепья, хәзер Балтач р-ны, Борнак а.), ислам дине белгече, сәясәт фән. д-ры (2001), ТР ФА мөхбир әгъзасы (2007). Казан ун-тының тарих-филол. ф-тын тәмамлаганнан соң (1977), РФА КФУнең Тел, әдәбият, тарих ин-тында эшли (бүленеп: 1984–92 елларда — Казан консерваториясендә). 1996–2006 да ТР ФА Татар энциклопедиясе ин-тының фәнни-методик эш һәм контроль бүлеге мөдире. 2006 дан Россия ислам ин-ты ректоры (Казан), проф. (2006), бер үк вакытта, 2007 дән, — ТР ФА Гуманитар фәннәр бүлегенә академик-сәргәткәр, 2010 нан — ТР ФА Исламны өйрәнү үзәге директоры. Хезмәтләре ислам дине белгечлеге, Татарстанда татар ижтимагый фикер тарихы, сәясәт фәннәренә карый. «Татар илһият фикере антологиясе» һәм «Чит илләрдә ислам дине белеме» серияләренә фәнни житәкчесе. Татар энциклопедия сүзлеген татар һәм рус телләрендә әзерләүгә зур өлеш керткән өчен ТР Дәүләт бүләгенә лаек була (2005). Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Татары и ислам в XX веке. К., 2003; Ислам в общественной и политической жизни татар и Татарстана в XX веке. К., 2005; Ислам в Татарстане. К., 2009; Молодые мусульмане Татарстана: идентичность и социализация. К., 2012 (автордаш); Islam in Post-Soviet Russia. Public and Private Faces. L.—N.Y., 2002 (автордаш).

МӨХӘММӘТШИН Фәрид Хәйрулла улы (22.5.1947, Әлмәт р-ны Әлмәт а.), дәүләт эшлеклесе, сәясәт фән. д-ры (2001). Уфа нефть ин-тын (1979), Саратов югары партия мәктәбен (1986) тәмамлый. 1963–66 елларда Әлмәт газ-бензин з-дында токарь булып эшли. 1968–70 тә «Әлмәтнефть» нефть-газ чыгару идарәсендә контроль-үлчәү приборлары буенча слесарь вазифасын башкара. 1970–89 да Әлмәттә партия һәм хужалык эшендә: ВЛКСМ шәһәр ком-тында инструктор (1972–78); халык депутатларының шәһәр советы башкарма ком-ты рәисе урынбасары (1978–85); КПССның шәһәр ком-ты секретаре, 2 нче секретаре (1985–87); «Әлмәтнефть» нефть-газ чыгару идарәсенә катлам басымын бер үлчәмдә тоту өчен технол. сыяксым әзерләү идарәсе башлыгы (1987–88); халык депутатларының шәһәр советы башкарма ком-ты рәисе (1988–89). 1989–90 да ТАССР

сәүдә министры. 1990 да КПССтың Әлмәт шәһәр ком-ты 1 нче секретаре. 1990–91 дә ТР МС Рәисе урынбасары. 1995–98 дә ТР Премьер-министры. 1998 дән ТР Дәүләт Советы Рәисе. ТР халык депутаты (1990–95), ТР Дәүләт Советы депутаты (1995 тән). РФ Федераль Жыенының Федерация Советы депутаты (1993), әгъзасы (1998–2002). 1999 дан Респ-ка «Татарстан — яңа гасыр» ижтимагый хәрәкәтенә сәясәт советы рәисе, 2003 тән бөтенроссия «Бердәм Россия» сәясәт партиясенә Татарстан бүлегә Югары советы әгъзасы, сәясәт советы секретаре. 2003 тән Европадагы жирле һәм төбәк хакимиятләрнең конгресстың Төбәкләр палатасы Мәдәният һәм мәгариф ком-ты рәисе урынбасары, рәисе. 2004 тән Европа Советының шул ук исемдәге пленар ком-ты рәисе урынбасары. 2001–05 тә «Зур Идел» ассоциациясе вице-президенты, 2005 тән РФнең Идел буе федераль округындагы субъектларының законнар чыгаручы дөүләт хакимияте органы житәкчеләре ассоциациясе координаторы. 1999–2006 да Жирле үзидарә буенча республика советы рәисе. 2007 дән Татарстан халыклары ассамблеясе рәисе. 2011 дән Европа Советының жирле һәм төбәк хакимиятләрнең конгресстың актуаль мәсьәләләр буенча ком-ты рәисе урынбасары, 2012 дән рәисе. 2012 дән РФ Федераль Жыены Федерация Советы рәисенә милләтара мөнәсәбәтләр һәм дәүләтнең дини берләшмәләр б-н үзара багланышлары мәсьәләләре буенча урынбасары. М. ТРда парламентаризм, дәүләтчелек һәм демократия үсешенә, гражданның жәмгыятә һәм жирле үзидарә ин-тлары барлыкка килүгә, РФ регионнары һәм чит илләр б-н парламента хезмәттәшлекне ныгытуга зур өлеш кертә. Хезмәтләре федерализм, Татарстанның социаль-сәясәт һәм икитисади үсеше мәсьәләләренә карый. «Ел шикеры» номинациясендә «Россия милли олимпсы» бүлгәнә һәм «Намус һәм фидакәрлек өчен» орденна лаек була; Почёт, Дуслык, «Татарстан Республикасы алдындагы казанышлары өчен», 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен», Халыклар дуслыгы (Башкортстан) орденнары, медальләр; РФ хөкүмәте һәм РФ Федераль Жыенының Федерация Советы Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре Татарстан на перекрестке мнений: Проблемы, тенденции, перспективы. К., 1993 (автордаш); Республика Татарстан: от референдума до договора. К., 1995; Республика Татарстан в зеркале общественного мнения (90-е годы. Социолого-экономический аспект). К., 1998; Республика Татарстан: Особенности социально-политического развития на рубеже веков. К., 2000; Региональный политический процесс в федеративном и социологическом измерениях. К., 2002 (автордаш); Республика Татарстан: новейшая история. События. Комментарии. Оценки. В 3 т. К., 2000–09 (автордаш).

МӨХӘММӘТШИН Фәрит Мөбәрәкша улы (31.1.1947, Апас р-ны Зур Күккүз а.), дипломат, РФ Язучылар берлеге әгъзасы (2009). Казан авиация ин-тын (1970), СССР Тышкы эшләр министрлыгының Дипломатия академиясен (1990) тәмамлый. 1977–87 елларда СССР Яшьләр оешмалары ком-тының жаваплы секретаре урынбасары, бүлек мөдире, рәисе урынбасары. 1990 нан дипломатия

эшндә, 1993–95 тә РФ Тышкы эшләр министрлыгы Департаменты директорының 1 нче урынбасары, 1995 нең июленнән ТРның РФдәге тулы вәкәләтле вәкиле, 1999 дан РФ Хөкүмәте Аппаратының Федераль жыен, ижтимагый оешмалар һәм дини берләшмәләр б-н багланышлар департаменты башлыгы. 2003–08 дә РФнең Үзбәкстан Респ-касындагы гадәттән тыш һәм тулы вәкәләтле илчесе. 2008–12 дә БДБ һәм чит илләрдә яшәүче ватандашлар эшләр һәм халыкара гуманитар хезмәттәшлек буенча федераль агентлык житәкчесе һәм бер үк вакытта РФ Президенттың БДБ дәүләтләр б-н багланышлар буенча махсус вәкиле. 2012 дән РФнең Молдова Респ-касындагы гадәттән тыш һәм тулы вәкәләтле илчесе.

МӨХӘРЛӘМОВ Илдус Мөхәммәтша улы (1.1.1946, Казан), спортчы (грек-рим көрәше), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1970). Үзәк физкультура ин-тын тәмамлый (Мәскәү, 1972). «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятендә тәрбияләнә (Казан), тренерлары — Н.И.Моряшчев, Г.М.Кондратьев (1963–67), Г.А.Сапунов (1967–72). СССР (1964, яшүсмерләр арасында), Европа (1966, яшьләр арасында), «Италия Зур призы» Европа турниры (1966) чемпионы, И.М.Поддубный исем. приза халыкара турнирда жиңүчә (1971). СССР чемпионатында 1965 (бронза), 1970 (көмеш), 1971 (бронза), «Спартак» ирекле спорт жәмгыятенә Үзәк советы чемпионатында 1971 (бронза), СССР халыклары спартакиадаларында 1971 (бронза) медальләр ала. 1972–76 да югары спорт остасы мөктәбендә, 1976–85 тә Урицкий исем. СКнда, 1985 тән муниципаль берәмлек башкарма ком-тының физик тәрбия һәм спорт ком-тында (Казан) өлкән тренер. Шәкертләре арасында РСФСР, СССР, РФ беренчелләрендә жиңүчеләр һәм медаль алучылар В.И.Бусыгин, Д.Р.Закиров, Л.М.Кәримов, Н.М.Мөхәрләмов, А.В.Свиридов, Ю.Ю.Станкевич бар.

МӨХӘРЛӘМОВ Нурмөхәммәт Мөхәммәт улы (4.12.1930, Сәмәрканд ш. — 21.6.1989, Мәскәү), кардиолог, мед. фән. д-ры (1967), СССР МФА мөхбир әгъзасы. Сәмәрканд мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1953), шунда эшкә калдырыла. 1960 елдан СССР МФАнең Бөтенсоюз клиник фәнни үзгендә, 1968 дән клиника бүлегә житәкчесе, проф. (1970). Хезмәтләре кардиология һәм пульмонология өлкәсенә: кардиомиопатия, беренчел үпкә гипертониясе, йөрәк эшчәнлегә зәгыйфьлеген дөвалау мәсьәләләренә карый. М. житәкчелегендә 20 ләп диагностика аппараты эшләнә. Уйлап табуга 17 авторлык таныклыгы бар. СССР Дәүләт бүлегә йөрәк эшчәнлегә зәгыйфьлегенә башлангыч чорында диагноз куюны, авыру барышын күзәтү һәм дөвалау, авыруны кистәүгә заманча ысулларын эшләп гамәлгә керткән өчен бирелә (1980). СССР МФА каршындагы «Кан әйләнеше зәгыйфьлеге һәм йөрәк ритмы бозылу» проблемалары комиссиясе рәисе. Бөтендәни сәләмәтлек саклау оешмасы каршындагы Кардиомиопатияләр ком-ты әгъзасы, эксперт; 1970–80 елларда СССР Оборона һәм Сала-

мәтлек саклау министрлыктары каршындагы космонавтларның сәләмәтлеген тикшерү буенча баш комиссия әгъзасы.

Хезмәтләре: Гипертония малого круга кровообращения. М., 1971; Легочное сердце. М., 1973; Современные методы диагностики сердечной недостаточности. М., 1974; Кардиомиопатии. М., 1990.

МӨХӘРЛӘМОВ Роберт Гарәпша улы (21.7.1938, Казан), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1977), проф. (1979). 1960 елда Казан ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан авиация ин-тында эшли. 1964 тән Россия Халыклар дуслыгы ин-тында (Мәскәү), теоретик механика каф. мөдире (1988 дән). 1971–73 тә Алжир нефть һәм текстиль үзгендә (Бумердес ш.), 1986–87 дә — Шанхай техн. ин-тында (Кытай). Хезмәтләре механик системалар динамикасын матем. модельләштерүгә карый. М. насызыкча тигезләмәләренә, даими һәм үзгәрешле массалы физик системалар динамикасының кире мәсьәләләрен чишү алымнарын эшли. Катты жисменнәр почмаклы хәрәкәте, робот-манипуляторлар, адаптив оптик системалар б-н идарә итү мәсьәләләрен чишү алгоритмнарын һәм программаларын тәкъдим итә.

Хезмәтләре: Построение систем программного движения. М., 1971 (автордаш); Уравнения программных движений. М., 1986 (автордаш); Уравнения движения механических систем. М., 2001.

МӨХӘРЛӘМОВ Сабирхан Фәйзрахман улы (5.5.1950, Балык Бистәсе р-ны Үрнәк а.), хужалык-хакимият эшлеклесе, ТРның атказ. төзүчесе (1996), техник фән. канд. (1998). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң (1974), Казанда комсомол-партия эшендә. 1990–91 елларда Казанның Вахитов р-ны башкарма ком-ты рәисе, 1992–99 да Вахитов р-ны хакимияте башлыгы. 1999–2007 дә Казан «Органик синтез» ААЖ ген. директоры урынбасары. 2007–10 да «Эндевер», «Иделбанк», «Автокредитбанк», «Татфондбанк» компанияләрендә һәм банкларында житәкче вазифалар башкара. 2010 нан «Глобал консалтинг» компаниясендә эчке контроль хезмәте директоры. 1995–2000 дә ТР Дәүләт Советы депутаты. ТАССР ЮС Президиумы, ТР Мактау грамоталары, медальләр б-н бүләкләнә.

МӨХӘРРӘМ (гарәп. محرم — тыелган), мөселман календарының беренче ае. Мөхәррәм аеның беренче ун көне шөкер итү, рәхмәт көннәре дип йөртелә; бу көннәрдә фәкыйрьләргә хәер-сәдака бирелә.

МӨХӘРРӘМОВ Мидхәт Кәрим улы (27.4.1922, хәзер БРның Мәләвез р-ны Жиргән а. — 7.3.1993, Казан), тарихчы, тарих фән. д-ры (1964), проф. (1967), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1972, 1982). 1938–40 елларда Казан элемтә техникумында эшли. Казан юридик ин-тын тәмамлый (1948). 1940 тан Кызыл Армия сафларында, Сызрань танк уч-шесе курсанты. 1942–44 тә Көнъяк-Көнбатыш фронтның 9 нчы армиясе аерым 12 нче танк бригадасының рота командиры, 1 нче танк армиясе 6 нчы танк корпусының элемтә офицеры; капитан. 1951 дән РФА КГҮнең Тел, әдәбият, тарих ин-тында: 1958 гә кадәр гыйльми секретарь, 1959–63 тә

тарих секторы мөдире, 1963–82 дә директор. Хезмәтләре Татарстанда Гражданныр сугышы, милли дәүләт төзелеше тарихына карый. «Татарстан АССР тарихы» («История Татарской АССР», 1960, т. 2), «Татарстан АССР тарихы: иң борынгы заманнардан безнең көннәргә кадәр» («История Татарской АССР: с древнейших времён до наших дней», 1968), «Татарстан АССР тарихы» («История Татарской АССР», 1980), «Татарстан партия оешмасы тарихы очерклары» («Очерки истории партийной организации Татарии», 1962), «Халык бәхете өчен көрәшчеләр» («Борцы за счастье народное», 1967), «СССРда милли дәүләт төзелеше тарихы. Капитализмнан социализмга күчеш чорында СССРда милли дәүләт төзелеше (1917–1936 еллар)» («История национально-государственного строительства в СССР. Национально-государственное строительство в СССР в переходной период от капитализма к социализму (1917–1936 гг.)», М., 1968), «Борынгы шәһәрнең яшьлеге» («Молодость древнего города», 1978), «Көрәш һәм казаньшлар елъязмасы: Татарстан партия оешмасы хроникасы: 1883–1985» («Летопись борьбы и свершений: Хроника партийной организации Татарии: 1883–1985», 1985, 1 кит.), «Татарстанда культура революциясе (1917–1937 еллар)» («Культурная революция в Татарии (1917–1937 гг.)», 1986) күмәк хезмәтләре авторларының берсе. Окт. рев-циясе, Гражданныр сугышы, ТАССР төзелү тарихына караган документлар һәм материаллар жьентынын әзерләүдә катнаша. Ленин ордены, ике Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз орденнары б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Из истории иностранной военной интервенции и гражданской войны на территории Татарии (1918–1920 гг.). К., 1954; Октябрь и национально-государственное строительство в Татарии. М., 1969; В те годы огневые (В.И. Ленин и борьба за власть Советов в Татарии). К., 1985.

Әд.: Памяти М.К. Мухарьмова. К., 1995.

МӨХӘРРӘМОВ Наил Мидхәт улы (21.1.1953, Казан), сәясәт белгече, сәясәт фән. д-ры (1997), проф. (1998), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). Казан ун-тының тарих-филол. ф-тын тәмамлаганнан соң (1975), шунда ук эшли. 1996 елдан Казан энергетика ун-тында, сәясәт белеме һәм хокук каф. мөдире. Бер үк вакытта, 2004 тән, шул ук ун-тының икътисад һәм социаль технологияләр ин-ты директоры, 1999 дан ТИСБИ (Татарстан бизнеска ярдәм итү ин-ты, Казан) идарә академиясенен халыкара мөнәсәбәтләр каф. мөдире, 2012 дән Казан ун-тының Гаммәви коммуникацияләр һәм социаль фәннәр ин-ты директоры. Хезмәтләре теоретик һәм гамәли этносәясәт белеменә, төбәкне сәяси өйрәнүгә һәм тел белеменә карый.

Хезмәт: Интернационалистические тенденции в истории революционного демократизма. К., 1984; Вопросы теории этнополитического анализа. К., 1996; Политическая лингвистика как научная дисциплина // Политическая наука. 2003. № 3.

МӨХӘРРӘМОВА Ләйсән Мөжип кызы (12.1.1960, Сарман р-ны Сарман а.), сәясәт белгече, филос. фән. канд. (1986), сәясәт фән. д-ры (2004). Казан ун-тының тарих ф-тын

тәмамлаганнан соң (1982), Казан мед. ун-тында эшли: проректор (1999 дан), бер үк вакытта тарих һәм социол. каф. мөдире (2001 дән). Хезмәтләре сәяси тел белеменә, мед. социологиясенә, мәгариф социологиясенә карый.

Хезмәт: Языковые отношения: Политологический анализ. К., 2003; Российская Федерация: Язык и политика в условиях постсоветского развития // Государственная служба. 2004. № 4; Политическая лингвистика: Становление понятийного аппарата // Вестн. Моск. ун-та. Сер. Политические науки. 2004. № 3.

«МӨХБҮР» («المخبر»), атналык ижтимагый-сәяси газета. Урал өлкәсенен мөселман Милли Шураһы органы. 1917 елның 10 октябреннән 1918 нең 3 мартына кадәр Уральск шәһәрндә татар телендә нәшер ителә, барысы 19 саны чыга. «Хәбәрләр» г-тасының давамчысы. Мөхәррире — Г. Ишмөхәммәтов. Газетада төп игътибар өлкәдәге мөселман жәмгыяте тормышы б-н бәйләп проблемалар һәм вакыйгаларга юнәлтелә. «М.» — анык кына сәяси юнәлешле булмаган, урталыкны тоткан басма. Совет хакимияте органнары тарафынан ябыла.

Т.М. Насыров.

МӨХӘТДИНОВ Әсгать Әхмәт улы (13.5.1941, Беренче Май р-ны Иске Кади а.), химик-технолог, химия фән. д-ры (1994), проф. (1995). 1966 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Түбән Кама химия комб-тында эшли. 1967 дән Казан технол. ун-тында (1980–84 тә Сетиф ун-тында, Алжир). Хезмәтләре резина сәнәгатендә инженерлык экологиясенен физик-химик нигезләренә карый. М. резин тотрыккыландыргычлар һәм резин катнашмалардагы вулканлаштыручы күкертле системаларның порошоксыман агулы компонентларын модификацияләүнен төрле ысулларының экологик аспектларын өйрәнә. Бинар һәм катлаулы эретмәләрдә кристалллы компонентларны модификацияләү мөмкинлеген фаразлау өчен, ингредиентларның кристалл-химик характеристикаларын, квант-химия хисаплауларын һәм молекуляр диаграммаларын эшли. Күп функцияләргә сәләтле кушылмалар алу өчен аларның ингредиентларын диалкилфосфит һәм диорганодитиофосфат к-талары чыгарылмалары б-н химик модификацияләү юлын тәкъдим итә. Күкертле вулканлаштыру системаларында һәм стабилизаторларда аминлы компонентлар урынына мондый кушылмаларны куллану нәтижәсендә резин эшләнмәләренә вулканлаштыру процессында канцероген нитрозоаминнарның кимрәк хасил булуын күрсәтә. Тузан һәм газ рәвешендә зарарлы ташландыклар буенча бөлешмәләр китерә, аларның агулау үзлекләрен аңлата һәм шиннар житештерүнен аерып стадияләрендә экологик хәлне яхшырту юлларын күрсәтә. Уйлап табуга 7 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Хезмәт: Основы и менеджмент промышленной экологии: Учеб. пособие. К., 1998 (автордаш); Экологические аспекты модификации ингредиентов и технологии производства шин. К., 1999 (автордаш); Шина: Некоторые аспекты производства и эксплуатации. К., 2000 (автордаш).

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

МӨХӘТДИНОВ Иршат Закир улы (6.2.1929, Казан — 11.8.2008, шунда ук), сәламәтлек саклау эшлеклесе, эпидемиолог, мед. фән. канд. (1966), РСФСРның атказ. табибе (1974). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1953), Казан эпидемиология һәм микробиология фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1956–64 елларда ТАССРның баш санитария табибе, Респ-ка сан.-эпид. станциясенен баш табибе. 1964–84 тә ТАССР сәламәтлек саклау министры. 1984–94 тә Казан мед. ин-тының эпидемиология каф. мөдире, бер үк вакытта (1986–89) Казан эпидемиология һәм микробиол. фәнни-тикшеренү ин-ты директоры. 1994 тән Казан мед. ин-тының эпидемиология кафедрасы киңәшчесе. 1960–80 елларда М. житәкчеләгендә респ-када сәламәтлек саклау учреждениеләренен матди-техник базасы ныгытыла: Респ-ка балалар клиник хастаханәсе (1977), Респ-ка клиник хастаханәсе (1982), Чаллы шәһәрндә киң профиле хастаханә төзелә; барлык эре торак пунктларда участок хастаханәләре, район үзәкләрендә үзәк район хастаханәләре булдырыла. Хезмәтләре корсак тифы, эчәк инфекцияләре эпидемиологиясе һәм аларны булдырмауга карый. 1967–85 тә ТАССР ЮС депутаты. Октябрь Революциясе, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, РСФСР һәм ТАССР ЮСлары Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Как предупредить кишечные заболевания. К., 1977; Диагностика и лечение вирусного гепатита у детей. К., 1979.

Әд.: Казанский государственный медицинский институт (1804–2004): Заведующие кафедрами и профессора: Биограф. словарь. К., 2004.

МӨХӘТДИНОВ Кәбир Хәял улы (6.6.1906, Казан губ., Зөя өязе Олы Кошман а. — ?), жылылык техникасы инженеры, «Казэнерго» район энергетика идарәсе управляющие (1942–52). Урта Азия политехник ин-тын тәмамлай (Ташкент, 1931). 1925–26 елларда Ташкент төбәк кооперациясе һөнәрләр берлеге идарәсе секретаре булып эшли, волюность жир-усу реформасы комиссиясе рәисе (Үзбәкстан ССРның Фирганә өязе Мәрхәмәт а.). 1931–32 дә Үзбәкстан ССРның Фирганә р-ны Куvasай станциясендә ГРЭС төзелеше башлыгы урынбасары. 1932–34 тә Казанда ТЭЦ-1 төзелеше һәм аны сафка бастыру житәкчеләренен берсе (Татарстан Социалистик Төзелеш Батыры, 1933). 1934–42 дә Казандагы ТЭЦ-2 дә: монтаж бүлеге, котельный цехы башлыгы, баш инженер урынбасары, баш инженер (1939–41), монтаж һәм капитал төзелеш буенча директор ярдәмчесе (1941 дән). 1952–58 дә Воронежда ТЭЦ-1, Яңа Воронеж атом электр станциясе төзелеше башлыгы, 1958–66 да Воронеждагы ТЭЦ-2 директоры. М. житәкчеләгендә файдалануга ташырылуы аңа һәм Бөек Ватан сугышы елларында эвакуацияләнгән сәнәгат пр-тиеләренен энергетик куәтләрен үстерү гамәлләш ашырыла, Урысу ГРЭСы төзелә, нефть чыгару сәнәгатә үсә барган районнарны электрлаштыру башлана. Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Труда Татарии. 1920–1938 гг.: Док. очерки. К., 1974.

МӨХЕТДИНОВ Насыйх Камал улы (1892, Чистай өязе Аппак а. — 10.7.1937, башка чыганаclar буенча 1943, Казан), педагог, халык мәгарифе эшлеклесе. «Мөхәмәдия» мәдрәсәсендә укый, 1912 елда Казан татар укытучылар мәктәбен тәмамлай, Казанда рус-татар башлангыч уч-шесендә һәм «Касыймия» мәдрәсәсе каршындагы рус сыйныфында эшли. 1918 дән Казан губернасы һәм ТАССР Халык мәгарифе органнарында. 1922–24 елларда Кырым АССР мәгариф халык комиссары. 1924 тән Шәрәкь пед. ин-тында, 1926 дан ТАССР Мәгариф халык комис-тында, халык комиссары урынбасары, 1929 дан халык комиссары, 1930 дан яңадан Шәрәкь пед. ин-тында. Бер үк вакытта, 1924–30 да, *Академузак* рәисе урынбасары, татар мәктәпләре өчен дәреслекләр нәшер итү б-н житәкчелек итә. Педагогика һәм педагогика тарихы буенча татар телендә беренче уку ярдәмлекләре төзи. Репрессияләнгән; үлгәннән соң аклана.

Х е з м.: Мәктәптә жәмгыятькә фәйдалы эшләр һәм аларны туган илне өйрәнүгә бойлау (Авыл мәктәпләре укытучыларына кулланма). К., 1927; Мәктәптә женси тәрбия мәсьәләләре. К., 1928; Педагогия тарихы. К., 1929.

Әд.: Х а н б и к о в Я.И. История педагогики татарского народа. К., 1975.

МӨХЕТДИНОВ Тимур Мөхәмәтсабир улы (26.1.1975, Төмән өлкәсендә Төмән р-ны Ямбай а. — 23.10.2010, Хасавюрт ш., Дагстан Респ-касы; туган авылында жирләнә), миллия майоры, Россия Герое (2011). 1999 елдан РФ эчке эшләр органнарында; 2009 дан Төмән өлкәсе буенча Эчке эшләр идарәсе махсус бурычлар башкаручы милициясе отрядының сугышчан отделениесендә аеруча мөһим эшләр буенча оперуполномоченный. Берничә тапкыр Төньяк Кавказда хезмәт командировкасында була. 2010 елның 23 октябрдә батырлык күрсәтә: үлемгә барган террорчының Россия гаскәрләре базасына һөжүм үз гомере барабәренә булдырмый кала, дистәләрчә кешене һалакәттән коткара. Геройның исеме Ямбай авылындагы бер урамга бирелә, мемориаль такта урнаштырыла. Медальләр б-н бүләкләнә.

Ф.Г.Миңнеханов.

МӨХЕТДИНОВА Әминә Фәсах кызы (8.9.1893, Казан — 26.12.1944, Красноярск крае Енисейск ш.), хокук белгече, сәясәт эшлеклесе. Кыз балалар гимназиясен (1914), Казан ун-тын (1919), Кызыл профессура ин-тын (Мәскәү, 1934) тәмамлай. 1917 елда Мөселман социалистлар ком-ты рәисе урынбасары, ком-т уставының хатын-кызлар арасында эш алып бару турындагы бүлеге авторы. 1917 нең апрелдә Бөтенроссия мөселман хатын-кызлар корылгае эшендә катнаша, татар хатын-кызларына икътисади һәм гражданлык ирәкләре бирү таләбе б-н чыга. Бөтенроссия мөселманнарының беренче корылгаенда (Мәскәү, 1917 нең мае) «Татар хатын-кызының социаль революциядәге роле» доклады б-н чыгышы ясей. *Милләт Мәҗлес*е депутаты (1917–18). Үзәк мөселман комис-тының гыйльми коллегиясе рәисе. 1919 ның июлендә Кызыл Армиядә сәяси эш алып

барырга жибәрелә. 1920–21 дә ТАССР юстиция, магариф халык комиссары урынбасары. 1922–24 тә Симферополь революцион трибуналы, Кырым АССР Баш мәхкәмәсе прокуроры. 1924–26 да ВКП(б)ның Казан шәһәр ком-ты жаваплы секретаре, ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты әгъзасы, Татарстан ҮБК әгъзалыгына кандидат. 1926–28 дә ТАССР Юстиция халык комис-ты прокуроры ярдәмчесе. 1928–30 да РСФСР Югары мәхкәмәсе комиссиясе әгъзасы, 1936 дан ВКП(б) ҮК Аппаратында, нәшрият эшләре һәм матбугат бүлеге мөдире ярдәмчесе. 1937 дә репрессияләнгән (к. *Идел-Уралчылар оешмасы» эше*; үлгәннән соң аклана.

Әд.: С м и р н о в а В. Мухитдинова Амина Фасиховна // Борцы за счастье народное. К., 1967; Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 2.

М.А.Сәйдәшева.

МӨХЕТДИНОВА Надирә Мохтар кызы (6.7.1948, Мәскәү), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1994). 1971 елда Мәскәү ун-тын тәмамлаганнан соң, Мәскәү гражданныр авиациясе инженерлары ин-тында укыта. 1992–93 елларда РФ Хәрби көчләре секторы мөдире. 1994 тән РФ Федерация Советы аппаратының Аналитик идарәсе житәкчесе урынбасары, кинәшче. Хезмәтләре дөнья икътисады, чит ил инвестицияләре проблемаларына, РФ һәм аның төбәкләрендә инвестицияләр сәясәтен карый. РФ Дәүләт Думасында экспертлар советлары әгъзасы.

Х е з м.: Совместное предпринимательство ТНК: Движущие силы и противоречия. М., 1991; Как инвестировать за рубежом: Пособие для российских предпринимателей. М., 1993 (автордаш); Инвестиционная политика в современных условиях. Чебоксары, 1996 (автордаш).

МӨХЕТДИНОВА Фәридә Ибраһим кызы (3.12.1954, Казан), патофизиолог, терапевт, мед. фән. д-ры (1991), проф. (1994). М.М.Миңнебаев шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1978), шунда ук патофизиол. кафедрасында эшли. Хезмәтләре бизгәк реакциясе патофизиологиясенә карый. М. кисәк барлыкка килгән аллергия һәм бизгәк реакциясе вакытында лимфа системасының резорбция һәм транспорт функцияләрендә үзгәрешләр күзәтелүне, шу. лимфа төеннәрендә морфофункциональ үзгәрешләр килеп чыгуны ачыклай.

Х е з м.: Лимфатическая система и гомеостаз при лихорадочной реакции // Казан. мед. журн. 1994. № 3; Клиническая патофизиология сердца и сосудов. К., 2004; Лимфатическая система и лихорадочная реакция. К., 2008; Краткий русско-татарско-английский толковый словарь медицинских терминов. К., 2009 (автордаш).

МӨХИЯРОВА Рәзინә Хайбраһман кызы (26.5.1956, БАССРның Чакмагыш р-ны Аблай а.), шагыйрә, тел белгече, филол. фән. канд. (1999). Башкорт ун-тын тәмамлаганнан соң (1979), авыл мәктәбендә укыта. 1982 елдан Чаллы урта мәктәбендә, 1992 дән Чаллы пед. ин-тында укыта (2003–05 елларда татар теле һәм аны укыту методикасы каф. мөдире, 2006 дан проф.). «Сиңа булсын жырым» (Чаллы, 1997), «Шәмдәлләрдә утлар» (2001), «Алиһә» (2003), «Тыңла мине» (2004), «Жидегән йолдыз» (2007), «Әнже

тездәм сүзләрдән...» (2011) шигъри жыен-тыклары авторы. Хезмәтләре лексикология, укыту методикасы, хәзерге татар телендә лингвистик поэтикасы мәсьәләләренә карый.

Әд.: Әдилләребез: Библиограф. белешмәлек. К., 2009. 2 т.

МӨХЛИСОВ Фоат Габдулла улы (23.7.1935, Мамадыш р-ны Югары Ошма а.), математик, физика-матем. фән. д-ры (1993), проф. (1994), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2001). 1961 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, СССР ФА Себер бүлегендә Матем. ин-тында (Новосибирск ш.) эшли. 1962–90 елларда Казан авиация ин-тында. 1990 нан Татар гуманитар-пед. ун-тының матем. анализ каф. мөдире. Хезмәтләре матем. физиканың классик булмаган тигезләмәләре өчен кырый мәсьәләләргә карый. М. чикләмәгән өлкәләрдә сингуляр эллиптик тигезләмәләр өчен кырый мәсьәләләрнең бердәнбер чишелешен тәмин итә торган шартлар таба; гомуми тайпылыш операторы тудырган потенциал теориясен төзи; өлкәләрнең чиксезлектәге бүленеше чикләрендә иярешлек шартларынан чыгып, дифракциянең матем. теориясе мәсьәләсе бердәнбер чишелешкә ия булуын исбатлай.

Х е з м.: О существовании и единственности решения одной сингулярной задачи математической теории дифракции // Дифференциальные уравнения. 1989. Т. 25, № 12; Обобщенное решение задачи типа Дирихле для некоторых сингулярных эллиптических уравнений // Сибирский мат. журн. 1990. Т. 31, № 15; Потенциалы для некоторых сингулярных волновых уравнений // Неклассические уравнения мат. физики. Новосибир., 2002.

МӨХСІН әш-Шаши (? — 1831), дин эшлеклесе, педагог. Бохара уку йортларында укыта. Урта Азия уку йортлары шәкертләре арасында абруй казанган галим-педагогларның берсе.

МӨХТАРОВ Апуш (Габдулла) Сабир улы (1.1.1955, Әгерҗе ш.), химик аппаратлар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2001). 1980 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (бүленеп: 1993–96 елларда күшпрофилье «Контур» кече пр-тисе директоры, 2000–03 тә Әлмәт нефть ин-тының проректоры һәм инж. графикасы каф. мөдире), 2003 тән машина детальләре каф. профессоры. Хезмәтләре химия технологиясе процесслары һәм аппаратларына карый. М. сусызландыру процессларын исәпләүнең методологик нигезләрен эшли, дымлылыкны бетерү өчен оптималь аппаратлар системасын тәкдир итә (ТР һәм РФ пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә). Кече пр-тиене үстерүнең перспективалыгын исәпләү өчен эксперт программа төзи. Уйлап табуга 39 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Выбор оптимальной системы аппаратов и режимов при удалении влаги из суспензий и высоковлажных материалов // Тр. 3 Минского междунар. форума по тепло- и массообмену. Минск, 1996 (автордаш); Декомпозиционно-гипотетический подход как основа оптимального расчёта систем аппаратов обезвоживания // Успехи химии. 2000. Вып. 14.

МӨХТЭСІБ (гарәп. محاسب — тикшерүче), урта гасырларда базарлардагы тәртипне күзәтп һәм сәүдә кагыйдәләрен тикшереп то-

рырга, ислам әхлагы нормаларын бозуга юл куймаска тиешле зат. Оренбург Мөхәммәди дини канун Жыены оештырылганчыга кадәр, татарларда М.нең дини иерархиядәге урыны *ахуннан* кала икенче булган, ләкин соңыннан, мофтиятлар төзелгәч, ахун һәм М. вазифалары мофти, казый һ.б. кулына тапшырылган, әмма бу үзгәрешләр хокукый ныгытылмаган, М.нең статусы аныкланмыйча калган. Шуңа карамастан, ижтимагый тормышның төрле өлкәләрендә шәригать кануннарының саклануын контрольдә тоту буенча түбәнрәк дәрәжәдәге дин әһелләренә караганда М.кә кирәк вәкәләләр бирелгән. 1992 елда ТР мөселманнарының Диния нәзарәте төзелгәч, М.ләр ин-ты аңадан торгызыла. ТРның барлык районнарында имам-мөхтәсиб житәкчеләгендәге мөхтәсибәтләр оештырыла. 1998 дән республиканың баш М.е дә сайлана башлый. Ш.у. к. *Мөселман руханилары*.

Әд.: Ислам на территории бывшей Российской империи: Энцикл. словарь. М., 2006. Т. 1.

МӨҖАЖИРЛӘР ХӘРӘКӘТЭ, Идел-Урал буе татарлары арасында, патша хөкүмәте тарафыннан татарларны милли, дини, социаль яктан изүнең көчәюенә җавап итеп, Россияне ташлап Төркиягә күчеп китү хәрәкәте. 19 йөзнең 2 нче яртысынан 20 йөз башына кадәр дөвәм итә. Мөһажир (гарәп. *һижрәт* итүче, күчүчү) атамасы башлап Мөхәммәд пәйгамбәр б-н Мәккәдән Мәдинәгә һижрәт иткән (622) беренче мөселманнарға карата кулланыла. Соңрак дини һәм социаль сәбәпләр б-н ислам дине хакимлек иткән илләргә күчүчү китүчеләргә мөһажирләр дип йортә башлыйлар. 18 йөздә, Идел һәм Урал буенда яшәгән рус булмаган халыкларны мәжбүрләп христианлаштыру сәясәте көчәйгәч, татарларның Төркиягә китү очраклары була. 1890 елда Россия Эчке эшләр министрлыгы илнен төркі халыклары вәкилләренә илдән күчүчү китү хокукы бирә. 1892–94 тә татарлар Казан, Вятка, Уфа, Оренбург губерналарынан күчкәнәләр. Казан губернасынан 400 гайлә Төркиягә күчүчү хакында бу ил хакимиятенә үтенеч б-н мөрәҗәгать итә. Күпләп күчүчүләргә, гадәттә, халык арасында мөселманнарны чуқындыру хәрәкәте башланачагы турында хәбәрләр таралу сәбәп була. 1896–97 дә, Россиядә беренче гомуми халык санын алу б-н бәйлә рәвештә, М.х. кабат көчәя, чөнки татарлар саны алуны хакимиятнең мөселманнарны чуқындыруга юнәлдерелгән эзерлек чарасы дип кабул итәләр. 1900 дә император Николай II төркі халыкларның чит илләргә чыгуын тыя, ләкин М.х. 20 йөз башында да довам итә. Милләттәшләрнең Төркиягә күчүчү китүен татар зыялыларының бер өлеше кабул итә алмый. Г.Тукай «Китмибиз» (1907) шигырендә болай дип яза:

«Без жүләрме, үзәбезне утка илтпә ник терик?»

Бу кызу жирдән чыгып, тагын сәкарьгә ник керик?»

М.х. М.Г.Галәүнең «Мөһажирләр» романында (беренче тапкыр 1934 тә Мәскәүдә рус телендә «Мухаджир» исемә б-н басылып

чыга, татар телендә 1977 дә дөнья күрә) чагылыш таба.

И.К.Заһидуллин.

МӨҖЕР ЙӨЗЕК, бадәм формасындагы йөзек мөһере, штамп, хәтем, тамга. 14–17 йөзләргә караган рәсми документларда йөзек-мөһер һәм бадәм-мөһер төрләре искә алына. Алтын Урдада һәм татар ханлыгыларында мондый М.й. хакимлекнең, ягъни хан булуның рәсми билгесе (шаһадәтнамәсе) булган тигез дүртпочмаклы (квадрат) *тамгадан* аермалы буларак, ханның яки хан гайлесе әгъзаларының шәхси М.й.е булган. М.й.нең язуында (легендасында) хужаның исемә, титулы һәм атасының исемә, ә хан М.й.ендә нәсел гербы да күрсәтелгән. Татар сәүдәгәрләре һәм дин әһелләре соңрак үз шәхесләрен турыпочмаклы, түгәрәк, овал формасындагы М.й. тамгасы басып раслауны гадәткә кертәләр. Әлегә төр М.й. тамгаларының, башлыча, хатлар һәм кулъязмаларга басылган күпсанлы үрнәкләре ТР Милли музей фондларында саклана.

Әд.: У с м а н о в М.А. Жалованные акты Джучиева Улуса XIV–XVI вв. К., 1979.

М.Г.Госманов.

МӨЧӨЛІ авылы, Чүпрәле р-нында, Иске Чүпрәле авылынан 10 км көнбатыштарак, Чуаш Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 384 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1666 дан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, лашман хезмәтен үти, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М. дә волость идарәсе урнаша, 3 мәчет, 3 мәдрәсә, рус-татар зөвмәтә мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жирә 1966 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Буа өязе Мөчөли волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан — Чүпрәле, 1963 нең 1 февраленан — Буа, 1966 ның 30 декабренән Чүпрәле р-нында. Халык саны: 1859 да — 1003, 1897 дә — 1477, 1913 тә — 2003, 1920 дә — 1831, 1926 да — 1884, 1938 дә — 1925, 1949 да — 1709, 1958 дә — 1306, 1970 тә — 1594, 1979 да — 1055, 1989 да — 561, 2002 дә — 444 кеше.

МӨШЕГЕ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Ык елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 29,5 км, бассейнының мәйданы 240 км². Елга башы Мөслим р-ны Торыш авылынан 2 км көнчыгыштарак, тамагы Минзәле р-ны Яту авылынан 2 км төньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 210 м, тамагыныкы — 65 м. Су жылы мәйданының урманлылыгы 25%. Елганың үзәнә асимметрияле: уңьяк битләре текәрәк. М.нең 0,6 дан алып 10 км га кадәр озынлыктагы 10 кушылдыгы бар, аеруча зурлары — Коралшат (10 км), Ташьелга (10 км) — сул. Елга чөлтәрәнен тыгызлыгы 0,38 км/км². Туенуы катнаш, дүрттән өч өлешә кар сулары исәбенә туры килә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,25–0,5 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык сәетүи б-н характерлана. Бассейнда еллык су

Мөшеге елгасы Минзәле р-ны Татар Мөшегесе авылы тирәсендә.

агымының уртача күпәеллык катламы 94 мм, ташу вакытында су катламы 70 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ункөнлегендә башлана. М. ноябрь башында туңа. Елга тамагында суның иң аз вакытындагы уртача күпәеллык чыгымы 0,2 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшүе язын 500–700 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. М. бассейнында суының гомуми күләме 5,8 млн.м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

МӨШТӘРІ Данияр Хәмит улы (10.4.1945, Казан — 15.10.2013, шунда ук), математик, физика-матем. фән д-ры (1984), ТР ФА мөхбир әгъзасы (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). 1966 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли: Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тының ихтималлык теориясе һәм матем. стат. бүлегә мөдире (1986 дан), бер үк вакытта матем. анализ кафедрасында (1977 дән), проф. (2003). Хезмәтләре ихтималлык теориясенә һәм функциональ анализга карый. М. Банах фәзаларында цилиндрик ихтималлыклар семьялыларының начар оешуының һәм санау аддитивлыгының топологик критерийларын төзи. Гильберт фәзаларында һәм сызыкча фәзаларда идемпотент сызыкча операторларның квант логикасында корымалар характеристикасы турындагы теореманы исбатлый.

Х е з м.: Некоторые общие вопросы теории вероятностных мер в линейных пространствах // Теория вероятностей и её применения. 1973. Т. 18, вып. 1; Вероятности и топологии в банаховых пространствах. К., 1989; Подготовка к математическим олимпиадам. К., 2000; Gleason type theorems for signed measures on orthomodular posets of projections on linear spaces // International Journal of Theoretical Physics. 1995. V. 34, № 8.

МӨШТӘРІ Хәмит Мозаффар улы (22.7.1900, Оренбург ш. — 23.1.1981, Казан), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1937), проф. (1938), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1940, 1965). Сүрүләр теориясе буенча Казан фәнни мәктәбенә нигез салучы. Урта Азия ун-тын төмамлаганнан соң (Ташкент, 1923), ТАССР Мәгариф халык комис-тының Академик үзгендә гыйльми секретарь (1923–24), РСФСР Мәгариф халык комис-тының Милли азчылыклар советы татар-башкорт бюросында методист (1924–25) булып эшли. 1925–29 еллар

да Мәскәү ун-тында, акад. С.А. Чаплыгин шәкертге. 1929–34 һәм 1937–38 дә Казан. пед. ин-тында. 1930–46 да Казан ин-тларында (коммуналь төзелеш инженерлары, авиация, химия-технол.) теоретик механика кафедралары мөдире, бер үк вакытта, 1934–38 дә, Казан ун-ты каршындагы Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында. 1946 дан СССР ФА Казан ф-лы Физика-техника ин-тында: директор (1946–72), сүрүләр теориясе бүлеге мөдире (1946–76). Хезмәтләр сүрүләрнең гомуми теориясенә карый. М. нәсызыкча сүрүләр теориясендә дөнья әдбиятында Мөштәри-Доннелл тигезләмәсе буларак танылган тигезләмәләр таба. Сызыкча һәм нәсызыкча сүрүләр теориясендә мөһим гомумиләштерүләр ясыи, бу теориянең цилиндрик һәм коник сүрүләрнең сыгылмалы тигезләнеше мәсьәләләрен чишүдә күп төрле кулланылышын күрсәтә. М.нең сүрүләр теориясенә кергән гадиләштерүләре гомуми танылу ала, ә ул үстәргән теория хәзерге заман «сөзәк сүрүләр теориясе»нең нигезен тәшкил итә. М. житкәчлегендә халык хужалыгының төрле тармакларында, ш.и. машиналар төзү, приборлар төзү, төзелеш өлкәләрендә гамәли эшләр үтәл. Аның хезмәте нәтижәләре аэрокосмик техника үрнәкләрен булдыруда, Казан циркының нигезен һәм сферик гөмбәзән төзүдә, оптик көзгеләрнең темп-ра һәм авырлык тәэсирендә киеренке деформацияләнгән халәтен билгеләүдә, төрле кулланылыштагы сүрүләр техник корылмаларның ныклыгын һәм тотрыклыгын исәпләүдә файдаланыла. 1940–50 елларда М. ракета системалары өчен коргус, юка тышчалы узеллар һәм детальләрнең тотрыклыгын тәэмин итү проблемалары буенча киңәшчә була.

Аэрокосмик техника өлкәсендә хезмәтләре өчен СССР Аэроавиация жәмгыятенә С.П. Королёв исем. медале б-н бүләкләнә (1990, үлгәннән соң). Татар телендә мөхтәпләр һәм югары уку йортлары өчен физика һәм математика дәреслекләре, физика һәм метеорологиядән татарча терминнар жыйнтыгы авторы. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медалләр б-н бүләкләнә. 1993 тә ТР ФА Х.М. Мөштәри исем. бүләк булдыра, ул өч елга бер тапкыр матем., механика һәм машиналар төзелеше өлкәсендә танылган хезмәтләр өчен бирелә. М. исеме б-н Казанның бер урамы аталган. РФА КГУ Физика-техника ин-ты бинасы фойесында мемориаль такта куелган.

Хезмәт.: О катании тяжёлого твёрдого тела вращения по неподвижной горизонтальной плоскости // Мат. сб. 1932. Т. 39; Об одном возможном подходе к решению задач устойчивости тонких цилиндрических оболочек произвольного сечения // Тр. Казан. авиац. ин-та. 1935. Вып. 4; Некоторые обобщения теории тонких оболочек с приложениями к решению задачи устойчивости упругого равновесия // Изв. физ.-мат. об-ва и НИИ математики и механики при Казан. ун-те. 1938. Сер. 3, т. 11; Нелинейная теория упругих оболочек. К., 1957 (автордаш); Нелинейная теория оболочек. М., 1990.

Әд.: И л ь г а м о в М.А. Профессор Х.М. Мөштәри. М., 2001.

МӨШТӘРИЕВ Мозаффар Тажетдин улы (1.8.1863, Казан губ., Тәтеш өязе Үтәмеш а. — 4.1.1937, Казан), педагог, Хезмәт Герое (1923). Казанда «Халидия» мәдрәсәсендә укый. Казан татар укытучылар мәктәбен тәмамлый (1885). 1885 елдан Тәтеш (1887 гә кадәр), Сызрань, Оренбург, Әстерхан шәһәрләрендәге рус-татар уч-шөләрәндә укыта. 1908–14 елларда — «Казан шәһәре ярылы мөселманнарына ярдәм жәмгыяте»нең кыз балалар рус-татар мәктәбе, 1917 дән Тәтеш өязенен Келәнче авылы югары башлангыч уч-шесе директоры, 1918 дән Тәтеш өязе Эшче, крәстиян, кызылармияче депутатлары советы башкарма ком-тының халык мәгарифе бүлеге инспекторы. 1921 дән Оренбургта Татар халык мәгарифе ин-тында рус теле укыта. 1923 тән Үзбәкстан пед. ин-тында һәм Ташкент коммунистик ун-тында. 1924 тән Казанда, Татар пед. техникумында һәм башка урта махсус уку йортларында рус теле укыта.

Әд.: Х а м и т о в а Р. Муштариев Музаффар Тагетдинович // Герои Труда Татарии. 1920–1938 гг.: Док. очерки. К., 1974.

МӨЭМИН (гарәп. مؤمن), дингә ышанучы кеше, диндар, хак, игелекле мөселман. Ислам илаһиятчеләре фикеренчә, ислам динен кабул иткән кеше мөслим дип атала. Соңрак, дини белем һәм тәҗрибә туплагач, ул М. дәрәжәсенә ирешә. Гомуммөселман традицияләрендә «мөслим» сүзе «М.» төшенчәсенә синонимы буларак кулланыла.

МӨЭМИН БИНЭ ӘХМӘД (?–977 дән соң), болгарлар идарәчесе (эмир). Талиб бине Әхмәднән бертуганы дип фаразлана. Суарда (975–76) һәм Болгарда (976–77) сугылган ачкалардагы язугардан мәгълүм.

Әд.: к. Мөэмин бине Хәсән.

И.Л.Измайлов.

МӨЭМИН БИНЭ ХӘСӘН (?–?), Идел буе Болгар дәүләте идарәчесе. Болгарда сугылган ачкалардагы язугардан (976–81) мәгълүм. Беренче булып М. бине Х. ачкаларын Р.Р.Фасмер билгели. Берләшкән Болгар-Суар бөкләгенчә беренче идарәчесе дип фаразлана.

Әд.: М у х а м а д и е в А.Г. Древние монеты Поволжья. К., 1990; И з м а й л о в И.Л. Образование Булгарского государства // История татар с древнейших времён. К., 2006. Т. 2.

И.Л.Измайлов.

МӨЭМИН-КАРАТАЙ авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрәннән 40 км көнбатышта, Каратай елгасы буенда. 2010 елда 325 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, ат, сарык асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 1785 тән мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы асабалар һәм дәүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.-К.да мәчет, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмагәтенә имана жире 1750 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгөлмә өязе Кузайкино волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгөлмә кантоненда, 1930 ның 10 августыннан — Шөгәр, 1959 ның 16 октябреннан Лениногорск р-нында.

Х.М. Мөштәри.

М.Т. Мөштәриев.

Халык саны: 1859 да — 352, 1889 да — 554, 1900 да — 724, 1910 да — 861, 1920 да — 978, 1926 да — 1049, 1938 дә — 752, 1949 да — 646, 1958 дә — 757, 1970 тә — 681, 1979 да — 517, 1989 да — 313, 2002 дә — 342 кеше.

МӨЭМИНОВ Зариф Лагыйп улы (1893, Теләнче а., хәзер Мөслим р-ны Октябрь а. — 1966, шунда ук), әкиятче. 1938–41 елларда ТАССР ХКС каршындагы Татар теле һәм әдбияты фәнни-тикшеренү ин-тына 50 дән артык халык әкиятә текстларын жыйып тапшыра. Алар арасында: «Кәжә белән Бүрә», «Укымышлы кыз», «Кулсыз кияү», «Тугыз Тукылдык, бер Мимылдык». Әкиятләрнең бер өлеше «Халык ижаты» (1940), «Татар халык ижаты: Әкиятләр» (1–3 кит., 1977–81) жыйынтыкларында басылып чыга.

Л.Ш.Жамалетдинов.

МӨЭМИНОВ Малик Нил улы (6.12.1970, Казан), биолог, биол. фән. д-ры (2007). 1992 елда Ульянов Югары хәрби командирлар элемтә уч-шесен, 1998 дә Казан пед. ун-тын тәмамлый. 1998 дән Бөтенроссия ветеринария фәнни-тикшеренү ин-тында. 2002 дән Татар гуманитар-пед. ун-тында. 2011 дән Казан ун-тының гамәли экология кафе. профессоры. Хезмәтләре умарта кортларында йогышлы авыруларны дөвалауга һәм булдырмауга карый. М. аспергиллэ, аскаффероз, варроатозга каршы бердәм система — полимераз-чылбыр реакциясе ысулы б-н бал кортларындагы гөмбә авыруларына экспресс-диагностиканың тест системасын эшли. Уйлап табуга 6 патенты бар.

Хезмәт.: Индикация возбудителей аспергиллэза пчёл методом ПЦР // Вестн. Рос. акад. с.-х. наук. 2004. № 5 (автордаш); Стимулирующее действие ЭХА растворов // Пчеловодство. 2005. № 5 (автордаш); Ультроструктура конидий *Aspergillus niger* // Ветеринария. 2005. № 6.

МӨЭМИНОВ Рәис Әгъзәметдин улы (15.6.1941, БАССРның Благовар р-ны Кашкалаша а.), хезмәтне оештыру һәм аның куркынычсызлыгы өлкәсе галиме, техник фән д-ры (1988), проф. (1990), БРның атказ. халык мәгарифе хезмәткәре (1998). 1963 елда Уфа нефть ин-тын (хәзер Уфа нефть техник ун-ты), тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, ин-тның Октябрьскидагы кичке ф-лында (1963–68), хезмәтне һәм айланә-тирә мохитне саклау кафе. мөдире (1972–84), проф. (1988 дән). Хезмәтләре нефть сәнәгатендә хезмәтне саклау процессларының икътисади һәм матем. модельләренә карый. М. оптимальләштерү алымнарын һәм сәнәгать кал-

дыкларын үтилләштерү принципларын тәкъдим итә. Аның житәкчелегендә нефтьне промысел очен жыю һәм эшкәртү процессларын акустик тирбәнешләр кулланып интенсивлаштыру технологияләре эшләнә (эшкәртмәләре Урал, Көнбатыш Себер, Идел буе пр-тиеләрендә гамәлгә кертелгән). Уйлап табуга 11 авторлык таныклығы бар. Медальләр, «СССРның уйлап табучысы», «СССРның югары мәктәп отличнигы» билгеләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: Экономические проблемы охраны труда. Уфа, 1985; Охрана труда: Методологические основы курса. Уфа, 1988.

МӨЭМИНОВА Багъбостан Вилдан кызы (1884, Уфа губ., Минзәлә өязе Мәндәй а. — 19.3.1963, Оренбург ш.), педагог. Оренбургта Ф.Адамованың рус-татар уч-щесендә һәм Оренбург Успенне хатын-кызлар монастырендә кул эшләре курсларында укый (кул эшләре укытучысы дипломы ала). 1905 елда Оренбургта татар кыз балалары өчен чигү түгәрәге оештыра, ул 1907 да «Багъбостания» татар кыз балаларына гомуми белем бирү мәктәбе итеп үзгәртелә. 1916 дан аның каршында кыз балалар пед.курслары эшли. Мәктәптә һәм курсларда Ш.М.Бабич, Н.С.Надиев, Р.Фахретдин, Б.Шәрәф (к. Шәрәфлар) укыта. Мәктәптә 1200 кыз бала белем ала, сонрак шуларның 349 ы укытучы булып китә; пед. курсларда 190 укытучы эзерләнә. 1918 дән М. Оренбург урта уку йортларында эшли. «Сөембика» ж-лы б-н актив языша. 1937 дә репрессияләнгән, 10 ел лагерьларда була; 1959 да аклана.

Әд.: Кудаш С. Халкыбызның каһарман бер кызы // Казан утлары. 1984. № 10.

МӨЭМИНОВА Розия Гали кызы (31.12.1922, Казан — 12.1.2007, Ташкент), тарихчы, тарих фән. д-ры (1973), проф. (1990). Урта Азия ун-тын тәмамлый (Ташкент, 1944), Узбәкстан ССР ФАнең Тарих ин-тында эшли, борынгы һәм урта гасырлар тарихы бүлгә мөдире, баш фәнни хезмәткәр. Төп хезмәтләре Узбәкстанның урта гасырлар тарихына карый. «Узбәкстан ССР тарихы» («История Узбекской ССР», Таш., 1967, т. 1), «Сәмәрканд тарихы» («История Самарканда», Таш., 1969, т. 1), «Бохара тарихы» («История Бухары», Таш., 1976), «Узбәкстан тарихы» («История Узбекистана», Таш., 1993, т. 3), History of civilizations of Central Asia (Париж, 2002, т. 5), «Узбәкстан тарихы (XVI — XIX йөзнен беренче яртысы)» «История Узбекистана (XVI — первая половина XIX вв.)», Таш., 2012) һ.б. күмәк хезмәтләр авторларының берсе. «Мәхмүд Кашгари. Диване лөгәт әт-төрк» («Махмуд ал-Кашгари. Диван Лугат ат-Турк», Алматы, 2005) фундаменталь хезмәтенә редакциянең коллегиясе әгъзасы. «Михнәт Шөһрәти» (Узбәкстан Респ-касы) һәм «Liuyakat Nisani» (Төркия) орденнары һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: К истории аграрных отношений в Узбекистане в XVI в.: По материалам «Вафк наме». Таш., 1966; Очерки по истории ремесла в Самарканде и Бухаре в XVI веке. Таш., 1976; Социальная дифференциация населения городов Узбекистана: Конец XV—XVI в. Таш., 1985; Амир Темур: Жизнь и общественно-политическая деятельность. Таш.,

1999 (автордаш); Ташкент на перекрестке истории. Таш., 2001 (автордаш).

Әд.: Словарь отечественных востоковедов с 1917. М., 1995. Кн. 2.

МӨЭМИНОВА Энже Ғиләлетдин кызы (18.5.1924, Бөгөлмә кантоны Яңа Кәшер а. — 2.3.2009, Әлмәт р-ны Габдрахман а.), шагыйрә, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1994). Ташкент пед. ин-тын тәмамлагач (1948), Әлмәт р-нының Габдрахман авылында укытучы булып эшли. Матбугатта шигырьләре 1957 елдан басыла башлай. «Ефәк яулыгым» исемле лирик шигырьләр жыентыгы 1961 дә басылып чыга. Балалар өчен бик күп шигырьләр ижат итә. «Әниләргә һәм нәниләргә» (1964), «Исемдә» (1984), «Дуслар жыелгач» (1986) жыентыкларында балаларның күңел дөньясын, психологиясен, әйләнә-тирәнә ничек кабул итүләрен гади генә итеп ачып бирә. «Синен өчен язам» (1968), «Бүләгем» (1970), «Чәчәкләр китердем» (1974), «Әйтер сүзем бар» (1979), «Килер язлар очен» (1988), «Ач серенне миңа» (1999), «Еллар аша» (2004) жыентыкларында әниләргә, туған жиргә мөхәббәт турында сүз бара, әсәрлар балачак, кеше язмышы кебек лирик уйланулар б-н сугарылган. М.ның поэзиясе эчкерсезлеге, гадилегә б-н аерылып тора. Аның кайбер шигырьләре композиторлар И.Хисамов, Ә.Хәйретдинов тарафыннан көйгә салынып, популяр жырлар булып китә. ТР Язучылар берлегенә А.Алиш исем. бүләгә лауреаты (2005).

Әд.: Диплөмбөз: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МТС, к. *Машина-трактор станциясе.*

МУДРӨВ Александр Григорьевич (3.6.1942, Рязань өлкәсенәң Сасово р-ны Теньсюпино а.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1999), проф. (2000), ТР, РФнең атказ. уйлап табучысы (1991, 1998). 1964 елда Ленинград урман техникасы академиясен тәмамлаганнан соң, Мед. радиологиясе ин-тында (Калуга өлкәсе Обнинск ш.) эшли. 1971 дән Казан аграр ун-тында. Хезмәтләре әйләнү шарнирлары булган фәзаи механизмнар төзүгә карый. М. мондый механизмнарға структура һәм көч ягыннан кинематик анализ ясай. Жайланмаларга ул уйлап тапкан тотрыксызландыру ысуллары катнаштыргычларда, болгаткычы аппаратларда, тапшыру механизмнарында кулланыш таба (ТРның авыл хужалыгы һәм сәнәгат пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә). Уйлап табуга 93 авторлык таныклығы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике көмеш һәм алтын медальләре б-н бүләкләнә.

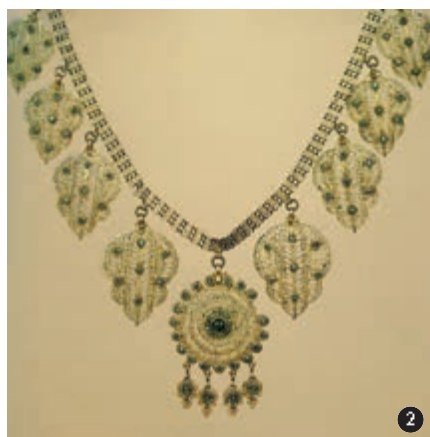
Хезм.: Пространственные перемешивающие устройства. К., 1984; Пространственные механизмы с особой структурой (исследование). К., 2004.

МУДРӨВ Пётр Григорьевич (18.6.1936, Рязань өлкәсенәң Сасово р-ны Теньсюпино а. — 18.3.1997, Казан), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1979), проф. (1980), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1993). 1958 елда Ленинград урман техник академиясен тәмамлаганнан соң, Рязань шөһәре пр-тиеләрендә эшли. 1963–97 дә Казан а.х. академиясендә, механизмнар һәм машиналар теориясе каф.

мөдире (1981 дән). Хезмәтләре фәзаи шарнирлы механизмнар теориясенә карый. М. модельләр һәм производство үрнәкләренәң структурасын, әзерләү технологиясен эшли, механизмнарға кинематика һәм көч анализы ясай, жайланмаларны тотрыксызландыру ысулларын тәкъдим итә. Аның житәкчелегендә эшләнгән механизмнар һәм югары нәтижәле жайланмалар машиналар төзелешендә кулланыш таба (ТР пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә). Уйлап табуга 103 авторлык таныклығы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике көмеш һәм алтын медальләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: О пространственном шарнирном пятизвенном механизме // Анализ и синтез механизмов. М., 1970; Кинематика второго типа пространственного семизвенника с вращательными парами // Изв. вузов. Машиностроение. 1975. № 9; Пространственные механизмы с вращательными парами. К., 1976.

МУЕНСА, муен-күкрәк бизмәсе төре. Татар М.сы формалары элгәреге болгар чорына барып тоташа. Тар чылбырдан һәм имән чикләвөгә рәвешендә тагылмалардан гыйбарәт М.лар изге агач — төркиләрдә уңдырышлык алиһәсе Гомайны гәүдәләндергән имән символикасын чагылдыра. Түбәндәге формалардагы татар М.лары кулланышта булган: 1) ярымтүгәрәк рәвешендә тукумага акачалар, таңкәләр, зәргәр асылмалары, сайлән, ярымасылташлар, муен турысында электерелә торган каптырмалы М. (М.ларның бу төре татарларның төрле этнографик төркемнәрендә «тамакса», «таңкәле муенса»), «дәвәт-дәгъвәт» исемнәре б-н мәгълүм); 2) чылбырлы (буынлы, энже-мәржән бөртекләренән, божралардан жыелган чылбырлар) яки тоташ металл жирлеккә беркетелгән (ярымтүгәрәк яки ай рәвешендә) бизәкле металл асмалар, акачалар, ярымасылташлар, пыяла, ясалма асылташлар, акачалардан һәм зур асмалардан торган өстәмә асылмалар тагылган М.; 3) ак һәм төсле сәйлән, төрле төстөгә ташлар, гәрәбә, энже, сирәк очракларда мәржән тезелгән, аскы рәте еш кына ташлар б-н бизәлгән таңкәләр өстәлгән М. Керәшен тартарларда, татар-мишәрләрдә һәм, гомумән, авыллардагы хатын-кызлар арасында тукумалы М. киң таралган; аны житкән кызлар кигән, гадәттә, мондый М. тулысынча таңкәләрдән торган (алар 3–4 рәтләп тагылган), аның өске кырыена тукума кайма, берничә рәт мәржән, өслеккә ш.у. еш кына кабырчыклар һәм пыяла мәржән тегелгән. Шәһәрдә яшәүче Казан татар хатын-кызлары арасында еш кына ярымасылташлар беркетелгән жепкырлы асма бизәкләр жыелмасыннан торган М.лар өстенлек иткән; алар алтын яки көмеш кысага утырылган түгәрәк формалы эре ярымасылташлар (топаз, аметист, сердолик, альмандин, гәрәбә һ.б.) беркетелгән асма бизәкләренәң, чәчәк һәм яфрак рәвешендә эшләнгән һәм еш кына бөтеркәле вак асылмалар өстәлгән жепкырлы яки тоташ асма бизәкләренәң (кагыйдә буларак, үзәктәге асылма) төрлелеге б-н аерылып тора. Кайбер очракларда М.лар асма бизәк яки таңкәләрен бер-берсенә ялгап, күкрәккә кадәр төшеп торган 3–7 чылбыр рәвешендә эшләнгән, алар

Муенса. 1. Үрелгән муенса. Көмеш, ярымасылтташлар. Жепкыр, бөртекләү. Болгар ш. 10–14 йөзләр. ТР Милли музей; 2. Муенса. Көмеш, ярымасылтташлар. Жепкыр. 19 йөзгә 2 нче яртысы. ТР Милли музей; 3. Муенса. Тукуйма, мәржән, тәңкәләр. 19 йөз – 20 йөз башы. ТР Дәүләт татар фольклоры үзәге.

яка чылбырына охшаш булган. Бу төр М.лар 20 йөз башына кадәр кулланылган, әмма тәңкәләр тезеп эшләнган М.лар татарлар яшәгән аерым төбәкләрдә 1940 елларга кадәр сакланган. Бүгенге көнгә кадәр бер жепкә бөртекләп тезелгән универсаль М.лар кулланыла.

Хәзерге зәргәрчә-осталар М.ларны, күк-рәккә төшөп торган асылма чылбырлы традицион төрләргә стильләштереп, еш кына алка б-н бер жыелма рәвешендә эшлеләр (С.Ковалевская-Шәжүрова, В.Ковалевский, Е.Бакакин, И.Васильева һ.б.). Борынгы татар М. үрнәкләре Россия этнография музейе (С.-Петербург), ТР Милли музейе, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе, Башкортстан туган якны өйрәнү музейе (Уфа ш.) фондларында һ.б.да саклана.

Әд.: В а л е е в Ф.Х. Народное декоративное искусство Татарстана. К., 1984; В а л е е в а С у л е й м а н о в а Г.Ф. Декоративное искусство Татарстана (1920-е – начало 1990-х годов). К., 1995.

Г.Ф.Вәлиева-Соләйманова.

МУЗЕЙ-САКЛАУЛЫКЛАР, күчәмсез истәлекләр нигезендә ачык һавада оештырылган музейлар. Алар тирәсендәге тарихи-мәдәни ландшафт саклана яки янадан торгызыла. Билгеле объектларны саклау б-н генә чикләнми, аларның эшчәнлеген тәэмин итүче функцияләрен дә башкаралар. Россиядә истәлекле урыннарны музейлаштыруның беренче омтылышлары 1920–30 елларга карый, М.-с. тарихи кыйммәткә ия национализацияләнган утарлар, монастырьлар, сарай-парк ансамбльләре жирлегендә оештырыла. М.-с. статусы 1960 елларда кертелә. ТРда федераль һәм республика статусындагы 6 М.-с. бар: *Биләр тарих-археология һәм табигать музей-саклаулыгы*, *Болгар тарих-архитектура музей-саклаулыгы*, *Алабуга тарих-архитектура һәм сәнгать музей-саклаулыгы*, *Иске Казан тарих-мәдәнияте һәм табигать музей-саклаулыгы*, *Ленино-Кокшуккино музей-саклаулыгы*, *«Казан Кремле» тарих-архитектура һәм сәнгать музей-саклаулыгы*. Музей объектларын һәм коллекцияләрен тәшкит иткән саклаулык терр-яләренә һәр-кайсында бөтенлек сакланган һәм тартып

алу мөмкинлеге булмаган хәлдә тарих-архит-ра, сәнгать, археол., ландшафт-табигать комплексы формалаша. ТРда ш.у. тарихи-мәдәни саклаулы терр-яләр: «Чаллы» (к. *Чаллы шәһәрлеге*), «Жүкәтау» (к. *Жүкәтау комплексы*), «Ушковлар утары» (Менделеев шәһәр-рендә П.К.Ушков утары һәм паркы жирле-гендә), *Түбән Кама милли паркы*, *Озын Алан* комплексы табигать һәм тарих-архит-ра истә-легә (ш.у. к. *Аеруча саклаулы табигать территорияләре һәм акваторияләре*) бар. 1990 еллар башына М.-с. музей учреждени-еләренә аеруча актив үсеш алган категория-сен тәшкит итә. Ул ш.у. музейлар эшендә тиндәше булмаган, музей эшчәнлегә өлкәсе-нә мәдәни мирасның яна элементларын жә-леп итү б-н бәйле яңалыклар кертелү б-н ае-рылып тора. Бу төр эшчәнлек милли мәдәни-ятнең саклануын гына түгел, тагын да ишә-юен һәм үсеш тәэмин итә (мәс., Казанда «Ис-ке татар бистәсе» тарихи-мәдәни саклаулык терр-ясе (1998) һәм аерым статуслы «Казан посады» (1997) терр-ясенә барлыкка ки-лүе).

МУЗЕЙЛАР (грек. *muséion* — музалар хра-мы), матди һәм рухи мәдәният, табигать ис-тәлекләрен тушлау, саклау, тарихын өйрәнү һәм популярлаштыруны гамәлгә ашыручы фәнни-тикшеренү һәм фәнни-агарту, фәнни белем бирү оешмасы. М. төрләр: фәнни-ага-рту, тикшеренү, өйрәнү; профильләре: тарихи, сәнгати, әдәби, төбәкне өйрәнү, техника буен-ча, а.х. буенча, фәнни-табигать, мемориаль, комплекслы һ.б. Казан губернасында берен-че жәмәгәт М.ы 19 йөз башында Казан ун-ты каршында барлыкка килә (к. *Казан универси-теты*). 19 йөз ахырында — 20 йөз башында жәмәгәт эшлекләре, галимнәр (Н.Ф.Вы-соцкий, Н.Ф.Катанов, А.А.Штукенберг, Н.П.Загоскин, Л.О.Сиклер, А.Ф.Лихачёв, М.И.Юнысов, Г.М.Галиев (Баруди), С.М.Аристов, А.М.Миронов, А.Ф.Мантель, П.М.Дульский, М.Г.Худяков һ.б.), матди ярдәм күрсәтүчеләр, М.га акча һәм кыйммәтле кол-лекция бүләк итүчеләр (О.С.Александрова-Гейнс, И.Ф.Лихачёв, В.И.Заусайлов, С.В.Дьяченко) башлангычы б-н Казанда шә-

һәр М.ы ачыла башлый. М. чөлтәре уку йорт-лары (руханилар академиясе, сәнгать мәктә-бе, Родионованың затлы нәсел кыз балалар ин-ты һ.б.) һәм Казан епархиясе тарих-ар-хеол. жәмгыятең Борынгы әйберләренә сак-лауханәсе, Казан икътисад жәмгыятең умартачылык музейе һ.б. каршында барлыкка килә. *Казан губерна земствосының вак сәнгать һәм һөнәри белем бирү үзәк музейе*, Казан дворяннар жыены Борынгы әйберләр сак-лауханәсе оештырыла. 1895 тә Шәһәр фән-ни-сәнгать музейе (хәзер — *Татарстан Рес-публикасының Милли музейе*, коллекциялә-рендә 700 меңнән артык саклау берәмлеге, аеруча әһәмиятле мәдәни объект һәм респ-ка М.ы өчен методик үзәк) ачыла. 1920 дә респ-каның музей эшләре үсешендә һәм М.ның экспозиция фондын булдыруда Тата-рстан мәгариф халык комис-тының музей эш-ләре һәм борынгы сәнгать истәлекләрен сак-лау бүлеге зур роль уйный, хосусый затлар-ның, дини оешмаларның Окт. рев-циясе һәм Гражданныр сугышы елларында реквизиция-ләнган милекләрен исәпкә алу, тарихи-сәнгати кыйммәткә ия булганнарны ачыклап, М.га тапшыру эшен тормышка ашыра. *Төбәкчелек белеме* көчле үсеш алуға бәйле рәвештә, М.ның әһәмияте арта бара. 1920–24 тә Казан-да «*Казанский музейный вестник*» (музей эш-ләре буенча беренче совет ж-лы) һәм «*За-писки Тетюшского музея*» ж-лары басыла,

Казан университетінің зоология музейе. 19 йөз ахыры.

1–2. Шәһәр музейнең экспозиция заллары. 19 йөз ахыры.

аларда *музей белеменең* актуаль мәсьәләләренә зур игътибар бирелә. 1920 нең ахырында М. эшчәнлегенә илдә төбәкләренә өйрәнгә игътибар кимү тискәре йогынты ясыи. 1930 да кантон һәм район М.ы ябыла, Үзәк музейның фәнни-тикшеренү һәм туплау эшчәнлегә кысыла. Яңа М. чөлтәрә 1950 нең урталарыннан кабат үсеш ала. 1958 дә ТАССР Дәүләт музейнең сәнгать коллекцияләре нигезендә Сынлы сәнгать музейе, 1950–70 тә *мемориаль музейлар* ачыла. 1990 елларда республиканың адм. үзәкләрендә, шәһәр һәм авылларында төбәккә өйрәнү һәм мемориаль М.ның яңа киң чөлтәрә булдырыла. Мона төбәккә өйрәнүчеләр башлангычының жирле идарә органны тарафыннан хуплануы, шу. музей эшләренә ТАССР Берләштерелгән дәүләт музейе базасында үзәкләштерелгән этәргеч бура. М. чөлтәрә Казанның югары уку йортларында (мед., техник, технол. ун-тлары, вет. академиясе), А.М.Бутлеров исем. Химия фәнни-тикшеренү ин-тында (*Казан химия фәнни мәктәбе музейе*), А.Е.Арбузов исем. органик һәм физик химия ин-тында (*А.Е. һәм Б.А.Арбузовлар музей-йорты*) булдырыла; ведомстволарга караган М. оештырыла (ТР Элемтә министрлыгы каршында Элемтә музейе, шу. Эчке эшләр министрлыгы музейе); Татар акад. театры, Казан Зур драма театры һәм Татар опера һәм балет театры каршында М. эшли. М. концепциясе 20 йөз ахырында зур үзгәрешләр кичерә. Иң зур үзгәреш музей объектларын сайлап алуга, шу. объект тирәсендәгә мохиткә кагылышлы критерийларга карый. Бу тенден-

Зирекле халык ижаты һәм көнкүреше музейе. Экспозиция фрагменты. Яңа Чишма районы.

ция музей-утарлар, *музей-саклаулыктар*, *аеруча саклаулы табигать территорияләре һәм акваторияләре* төзүдә чагылыш таба. М. эшенә хәзерге этабында шактый урынны музейга турыдан-туры кагылышы булмаган эшчәнлек төрләре: концерт программалары, шоу, фестиваллар, мастер-класслар һ.б. алып тора (шу. к. «Казан» милли мәдәният үзәге). ТРда М. эше үсешенә Казанның меңьеллыгын бәйрәм итүгә эзерлек зур этәргеч була. *Иске Казан тарих-мәдәният һәм табигать музей-саклаулыгы*, *Казан Кремле музей-саклаулыгы* (нигездә, тематик М., «Эрмитаж–Казан» үзәгә төзелә), «Хәзинә» Милли сәнгать галереясы (ТРның Дәүләт сынлы сәнгать музейе составында) ачыла, ТР Милли музейе бинасында реконструкция эшләре башкарыла. Республика М.ы фәнни-тикшеренү, ан-белем тарату, туплау, реставрация эшләре (мәс., 18 йөзгә караган карета янадан үз хәленә кайтарыла) б-н шөгьйләнә. Фәнни-практик конференцияләр, Горький, Шаялин, Каменев, Тукай, Сәйдәш укулары, М.Жәлилне искә алу һ.б. чаралар үткәрелә. Илдәгә зур М. — Рус музейе, Третьяков галереясы, Россия СА музейе, Эрмитаж б-н берлектә киң колачлы экспозиция-күргәзмә проектлары гамәлгә ашырыла. Фәнни мәкаләләр жьентыклары, монографиялар, каталог, буклетлар бастырыла, 1995 тән «Ежегодник Национального музея РТ» басмасы чыга башлый. М. эше үсешенә В.М.Дьяконов, Н.И.Воробьев, Е.Г.Бушканец, М.Н.Елизарова, Л.Г.Вәлиева, С.В.Писарева, Ю.И.Петров, Г.А.Могильникова, М.Т.Низамиев, В.Н.Нуруллин, Р.Г.Гарифжанова, Г.С.Муханов һ.б. зур өлеш кертә.

Әд.: С и н и ц ы н а К.Р. Полвека музейе Казани и Татарии: Очерки истории 1917–1967 годов. К., 2002; Все музеи Казани: Справ.-путеводитель. К., 2004. *Е.П.Ключевская.*

МУЗИКӘН, татар халкының традицион тынлы музыка уен коралы. 190–230 мм озынлыктагы конуссыман металл трубадан гыйбарәт (нигезенә диаметры 50–60 мм, югары өлешенә 12–14 мм). Агач шүре (кәтүк жебеннән бушаган) эшләпәсенен өске агына тарттырылган һәм конусның югары өлешенә кертелгән резин яисә туз тасма (өзгеч) тавыш чыганагы булып тора. Уен коралының бармак өчен бер (сирәк кенә ике) тишеме була. Гадәттә, М. калайдан эшләнә, көтүчеләр аны көзгә кадәр тавыш сигналы биру өчен

кулланалар. Тавыш чыгару өчен, көтүкнең башын иреннәр б-н кысалар. Ханавы өргәндә, ул, тасма һәм көтүк эшләнәсе аша үтеш, өзгечне тирбәтә һәм тирбанеш уен коралы көпшәсенә һава баганасына бирелә. М. — көчле яңгырашлы (тавышы берничә км га ишетелергә мөмкин), кечкенә диапазонлы сигнал биру коралы. Эмма оста музыкантлар, сигналларны калтыратып, яңгырашны төрлө-төрлө төсмерләр һәм ритмик комбинацияләр б-н тудыландырып, М.дә шактый гына көйләр дә башкаралар.

Р.Ф.Халитов.

МУЗЫКА БЕЛЕМЭ БИРҮ, музыка эшчәнлегә өчен кирәкле сәләт һәм осталькны, системалаштырылган белемнәрне үзләштерү процессы һәм нәтижәсе. Шулай ук муз. уку йортларында укыту системасын оештыру да М.б.б.гә керә. Казан төбәгендә М.б.б. системасы формалашуның алшартлары 18 йөзнен 2 нче яртысында Казан руханилар семинариясендә чиркәу жыры һәм скрипкада уйнарга өйрәтү дәрәсләре укытыла башлагач барлыкка килә. Музыка класслары Казан гимназиясендә — 1759 елда, Казан ун-тында 1805 тә (1863 кә кадәр эшли) оештырыла. Родионованың затлы нәсел кыз балалар ин-тында укучыларның укытучылык эшчәнлегенә эзерлиләр, 1841 дән укыту процессының мөһим өлешен хорда жырылау һәм фортепиано дәрәсләре алып тора. Композитор Р.А.Гуммерт укытуда төрлө формада музыка уен коралларында уйнау, шу. ансамбль башкаруында ирекле уйнау алымнарын кертүгә этәргеч ясыи. Институтта муз. тәрбия һәм белем бирүнең куелышы Казанның башлангыч М.б.б. системасын тәшкил итә. 1870 еллар башынан фортепианога өйрәтү кыз балалар гимназияләрендә мәжбури фән була, *епархия уч-щеләрендә* укучыларның күп өлеше аерым түләп укытыла. *Казан укытучылар семинариясендә* (вазифаларына жыр дәрәсләре укыту да керган халык мәктәпләре укытучылары эзерли) М.б.б. системасын кертүдә С.В.Смоленский зур роль уйный. Ул музыка теориясе б-н таныштыруны, хорда жырылау һәм хор б-н идарә итүне, музыка уен коралларында (скрипка, фисгармония) уйнауны колачлаган музыка дәрәсләре программаларын эшли.

Казанда 19 йөзнен 2 нче яртысында системалы проф. М.б.б.гә нигез салына башлый, аңа шул вакыттагы Л.К.Новицкий (1870 тән), А.А.Орлов-Соколовский (1886 дан) хосусый музыка мәктәпләре һәм С.В.Гилевның (1884–94) хор жыры класслары эшчәнлегә ярдәм итә, аларның структурасы һәм укыту программасында консерватория белеме традицияләре уңай файдаланыла. М.б.б. системасын демократлаштыру идеяләре В.Н.Ласхалов тарафыннан ачылган Казан музыка соючеләр түгәрәгенә Түгәүсез музыка мәктәбе (1882–85) эшчәнлегендә чагыла. Анда төп фәннәрне башлангыч музыка теориясе һәм хор жыры тәшкил итә. Казан М.б.б. системасында Р.А.Гуммертның музыка мәктәбе (1891–1904) мөһим роль уйный. Анда укыту программасы Петербург һәм Мәскәү консерваторияләренен кече класслар программа-

сына якын тора; уку йортын тәмамлаучыларга Рус музыка жәмгыятенен музыка мәктәпләрендә укытырга докук бирүче танкылык тапшырыла. 1898 дө мәктәп каршында балалар музыка бакчасы ачыла, анда укулар Р.А.Гуммерт методикасы буенча алып барыла. 1904 тә мәктәп Рус музыка жәмгыятенен Казан бүлеге каршындагы музыка уч-щесе итеп үзгәртелә (укытучылары К.А.Корбут, Ф.А.Ошустович, М.А.Пятницкая, О.М.Родзевич һ.б.). 1920 дән Татарстанда М.б.б. мәдәни төзелеш программасын состав өлешенә әверелә.

Бу вакытта музыка уку йортлары күпсанлы үзгәртеп корулар кичерә. 1919 да Л.А.Ляков һәм Н.Д.Кашкин житәкчелегендә Казан музыка уч-щесе ике баскычлы музыка мәктәбе итеп үзгәртелә. В.М.Айонов һәм Р.А.Гуммерт проектлары нигезендә 1919 да Үзәк шәрәк музыка мәктәбе ачыла (1920 дән Югары шәрәк музыка мәктәбе, 1921 дән — Шәрәк консерваториясе). Консерваториянең башкаручылык ф-ты фортепиано, кыллы һәм тынлы уен кораллары, ялгыз жырлау бүлекләрен колачлы; музыка-этнография ф-тында Идел буе халыкларының музыка фольклоры өйрәнелә. 1922 дә Шәрәк консерваториясе һәм ике баскычлы музыка мәктәбе Шәрәк музыка техникумына берләштерелә. Анда муз.-тәрбия функцияләрен балалар һәм өлкәннәр өчен әзерлек класслары һәм 1 нче баскычлы мәктәп гамәлгә ашыра. 1920 дә техникум татар һәм рус проф. музыка мәдәниятен формалаштыруга зур өлеш кертә. Моңы музыка укыту коллективлары: симф. оркестр (житәкчесе — А.А.Литвинов), рус (житәкчесе — И.С.Морев) һәм татар (житәкчесе — С.Х.Габәши) хорларының актив концерт эшчәнлеге раслый. 1930 да, сәнгать һәм театр техникумны берләшкәннән соң, музыка техникумы Татар сәнгать техникумы составына керә, 1934 тә яңадан Казан музыка техникумы оеша (1937 дән музыка уч-щесе). 1930 елларда респ.-када М.б.б.нең гомуми структурасын һәм бүгенге көнгә кадәр яшәп килгән күп баскычлы М.б.б. системасын (музыка мәктәбе — махсус урта уку йорты — югары уку йорты) формалаштыру башлана. 1932 дә Казанда жидееллык укыту срогы б-н ике балалар музыка мәктәбе ачыла. 1941 дә ТАССРда — 5, 1950 дә 16 музыка мәктәбе (ш.и. Казанда — 6), 1960 та шәһәр һәм авылларда 24 мәктәп була. 1970 кә 44 музыка мәктәбендә 6 меңнән артык, ш.и. Казанда 2,5 мең бала укый.

20 йөзнең 2 нче яртысында махсус урта М.б.б. системасы үсә, Элмәттә (1964), Түбән Камада (1969) һәм Чаллыда музыка бүлекләре булган (1979) сәнгать уч-щесе ачыла. 1960 тан Алабуга мәдәният уч-щесендә, 1969 дан Лениногорск музыка пед. уч-щесендә (хәзер барысы да колледжлар) музыка укытучыларын әзерләү алып барыла.

Югары квалификацияле проф. музыка кадрларын булдыруда Маскәу консерваториясе каршындагы Татар опера студиясе зур роль уйный. 1945 тә Казан консерваториясе ачыла, ул Татарстан, Урта Идел буе, Урал алдының башка республикалары өчен югары

квалификацияле музыкантлар әзерләү үзәге булып тора. 1960 та аның каршында талантлы балаларны проф. яктан үстерү максатында *Махсус урта музыка мәктәбе* ачыла. 1960 та Казан пед. ин-тында музыка-пед. ф-ты (хәзер Казан (Идел буе) федераль ун-ты филол. һәм сәнгать ин-тының сәнгать бүлеге), 1974 тә Казан мәдәният ин-тында (хәзер *Казан мәдәният һәм сәнгать университеты*) музыка ф-ты оештырыла. Проф. һәм өстәмә М.б.б. системасы мәктәпләре б-н методик житәкчелекне Казан консерваториясе, гомуми белем бирү мәктәпләрендә музыка укытуны Татар гуманитар пед. ун-тының музыка ф-ты тормаышка ашыра. Укытуның сыйфатын күтәрүгә һәм уку процессына яңача белем бирү технологияләрен кертүгә ТР Мәдәният министрлыгы карамагындагы Республика мәданият һәм сәнгать уку йортлары буенча методик кабинет булышлык күрсәтә. Укытучыларның квалификациясен күтәрү ТР Мәдәният министрлыгының Өстәмә һөнәри белем бирү ин-тында тормаышка ашырыла. 2013 тә Татарстанда 43 балалар музыка мәктәбе һәм музыка бүлекләре б-н 41 сәнгать мәктәбе (30 меңнән артык укучы укый), Казан консерваториясе каршында урта махсус музыка мәктәбе (173 укучы) эшли. 716 кеше урта махсус музыка белеме, ә 1194 кеше югары белем ала; ел саен 500 ләп кеше квалификациясен күтәрә.

Өд.: Х а й р у т д и н о в А. Музыкальное образование в Татарии // Уч. зап. Казан. гос. консерватории. 1970. Вып. 4; К а н т о р Г.М., Орлов А.Т.Е. Первая попытка высшего музыкального образования в Казани // Вопр. истории, теории музыки и музыкального воспитания. К., 1976. Сб.4; Л и т в и н о в Э. Из истории фортепианного образования и исполнительства в Татарии. К., 1976; В а й д а - С а й д а ш е в а Г. Звуки времени. К., 1991; Из истории музыкальной культуры и образования в Казани: Сб.науч. тр. К., 1993; Казанская государственная консерватория (1945–1995). К., 1998; С а л и т о в а Ф.Ш. Развитие музыкально-педагогической культуры Казанского края (середины XVI – начало XX вв.) К., 2002.

Е.В.Порфирьева, В.М.Спиридонова.

МУЗЫКА ГЫЙЛЕМЭ, музыка сәнгатен өйрәнүче ижтимагый фән. Музыканы фәнни тикшерү антик чорда ук башлана. Борынгы грек, борынгы кытай, урта гасырлар Конбатыш Европа һәм гарәп-фарсы-төрөк трактатларында музыка фәлсәфә-эстетика, этика, физика-матем., пед., ритуал-символика, эзотерика белемнәре системасында карала. М.г.нең мөстәкыйль фән буларак яшәеш яңа Европа мәданияте б-н бәйлә. 18 йөздән эчке дисциплинар бүленү башлана, аның нәтижесендә музыка тарихы һәм теориясе формалаша. Соңрак музыка сәнгате һәм проф. музыка белеме үсешә махсус музыка тарихы һәм музыка теориясе фәннәре комплексын барлыкка китерә. М.г. тарихы, гомуммузыка тарихы буларак, шу. төрле геогр., этник яисә тарихи-мәдәни бергәлекләр музыкасын, милли композиторлар мәктәпләрен һәм аерым тарихи чорларның музыка сәнгатен (Европа музыкасы тарихы, Азия һәм Африка халыклары музыкалары, муз. медиовистика, мөселман традицияләре музыкасы һ.б.) өйрәнә. Тикшеренү предметы анда кулланыла торган ме-

тодологияне билгели. Теоретик М.г., музыка теленең төрле элементларын (гармония, полифония, музыка төрләре, ритм теориясе, инструментовка һ.б.) өйрәнүгә бәйлә булганга, махсус фәннәр системасына бүленә. 20 йөздә М.г.нең методологик базасы сизелерлек киңәя, чонки музыканы, үзәнчәлекләр сәнгать системасы буларак өйрәнү б-н бергә, жәмгыять үсешендә тарихи-мәдәни һәм социаль-сәяси процесслар яссылыгында карау омтылышы туя. Музыка белем тарихы һәм теориясенен тыгыз бәйләнеше, башка гуманитар фәннәрен (тарих, филол., әдәбият белеме, психол., социол., антропология һ.б.) методологик аппаратча жәлеп ителү, тикшеренүләрнең яңа юнәлешләре (музыка семантикасы, герменевтика, музыка социологиясе, музыканы аңлау психологиясе) барлыкка килү, күп кенә ярдәмче фәннәр (музыка гыйлеме чыганаclarын өйрәнү, палеография, текстология һ.б.) үсешә шушы омтылыш б-н бәйләнгән. М.г.нең аерым өлкәсендә төрле халыкларның традицион музыка сәнгатен (бигрәк тә халык көйләрен) өйрәнүче музыка этнографиясе (хәзер этномузыкалогия) формалаша. Хәзерге вакытта М.г. фундаменталь һәм гамәли тикшеренүләр формасында үсеш ала; соңгылары музыка укыту системасы, мәгълүмати технологияләр, театрларда сәхнәгә кую, концерт, муз. тәнкыйть, нәшрият эшчәнлеге б-н бәйлә.

Татар жәмгыятендә музыка турында фәнни фикерләр үсешә өчен кирәкле алшартлар 19 йөздә хәзерге милли мәданият формалашканның соң барлыкка килә. Татар фикер ияләре Ш.Мәржани, Р.Фәхретдин һ.б.ның хезмәтләрендә, Х.Кильдебәковның «Музыка в ислам» (1909) исемле хезмәтендә музыка сәнгатенен ислам динендәгә әхлук традицияләре б-н бәйләнеше проблемалары карала. Татар традицион музыкасын өйрәнү К.Насыйриның «Фәвакиһелжәләсә фил әдәбият» (1884) хезмәтендә шактый урын били. 19–20 йөзләрдә милли музыка мәсьәләләре татар публицистикасында актив тикшерелә. Г.Тукай, Ф.Әмирхан, С.Рәмиев, Г.Ибраһимов, М.Жәлил һ.б. матбугатта һәм халык алдындагы чыгышларында музыка сәнгатенен ижтимагый тормаыштагы роле һәм аны үстерү юллары турындагы фикерләрен житкерәләр. С.Габәшинен «Яналиф» ж-лында сорауларга жавап рәвешендәгә беренче публицистик язмасы (1931) татар музыка сәнгатенен шул замандагы торышын һәм аны үстерү перспективасын фәнни яктан тикшеренү беренче тәжрибәсе булып тора, анда күренекле сәнгать эшлекләре арасында татар музыкасының үзәнчәлек һәм «европалашу» проблемалары турында сораштыру үткәрелә. Татарстанда беренче проф. музыка этнографы булып М.Мозаффаров һәм беренче проф. музыка белгече булып Х.Булатова-Терегулова санала. Маскәу консерваториясендә белем алып, алар Казан консерваториясенен теория-композиторлык ф-ты педагогларының иң беренчеләреннән була. 1945 елда ачылган консерватория респ.-када музыка белгечләре әзерләү, фәнни мәктәп булдыру эшенә керешә. Казанда музыка белгечләре

азерләүнең башлангыч чорында Мәскәү һәм Ленинград консерваторияләрен тәмамлаган А.Бормусов, Ю.Виноградов, А.Корсунская, Г.Литинский эшли. Татарстанда М.г.н үстерүгә Я.Гиришман зур өлеш кертә, ул — татар музыкасына караган күп кенә хезмәтләрнең, ш.и. «Пентатоника һәм аның татар музыкасында үсеше» («Пентатоника и её развитие в татарской музыке», 1960), «Нәжип Жифанов» («Назип Жиганов», М., 1975) китапларының авторы. Республикада М.г.н өйрәнү мөктәбе беренче оешкан елыннан ук традицион һәм хәзерге татар музыка сәнгате, шу.у. Идел бие халыкларының музыка мәдәнияте буенча өстенлекле юнәлешләре билгели. 1958 дә Казан консерваториясе жирлегендә Кытай, Монголия, Тоньяк Корей музыка белгечләре катнашында, СССРның автономияле респ-калары музыка мәдәнияте үсеше проблемаларына багышлап, пентатоника буенча 1 нче халыкара конференция уздырыла. Зур халыкара фәнни форум милли музыкалар культурасын һәм пентатоника теориясен өйрәнүдә Казан М.г.нең ролен үзгәртә. Казан М.г. мөктәбе бүгенге көнгә кадр төп рольне уйный. Ангемитоника проблемалары Л.Бражник, Р.Исхакова-Вамба хезмәтләрендә тикшерелә. Музыка белгечләре татар музыка тарихын төрле яклап ачтыралар. 20 йөзгә беренче ул еллыгында татар жәмгыятең муз. торышы музыка белгече З.Хайруллина эшләрендә чагыла. Татар совет музыкасы үсеше мәсьәләләре Г. Касаткина хезмәтләрендә тикшерелә. И.Исәнбәт хезмәтләре Р.Яхин ижатына, татар музыкасы үсешендә М.Жәлилнең роленә, С.Габәши, Г.Әлмөхәмәтов, Ю.Виноградовлар ижат иткән беренче татар операларына, милли опера һәм балет спектакльләренә куелу тарихына багышлана. Татарстан композиторлары ижатларының төрле аспекты А.Алмазова (татар балеты үсеше, Ф.Яруллин ижаты), Т.Алмазова (татар инструменталь концерты үсеше, Р.Еникиев ижаты), Ч.Бахтиярова (Ф.Яруллин ижаты), Ф.Бикчурин (татар композиторлары эсәрләре турында очерклар), З.Салехова (Н.Жифановның симф. ижаты), Ф.Салитова (С.Сәйдәшев ижаты), К.Тажиева (М.Мозаффаров ижаты), М.Фәйзуллаева (татар операсында халык жырлары чыганагы), Ф.Шәмсетдинова (Ф.Әхмәтов ижаты, Н.Жифановның симф. эсәрләре) тикшеренүләрендә ачыла. Татар музыкасын өйрәнүдә этномузикаль тикшеренүләр мөһим роль уйный. М.Нигъмәтжановның 1970–80 дә басылып чыккан, аналитик мәкаләләре урын алган фольклор жьентиклары циклы милли сәнгатне саклау һәм үстерү юнәлешендә зур казаныш булып тора. Галимнең С.Габәши торышы һәм ижаты турындагы мәкаләсе (1985) татар музыка белеме тарихының фәнни парадигмасын яңартуга этәргеч бирә. Халыкның жыр культурасын, аның төрле тарихи һәм социаль аспекты б-н үзара бәйләп, З.Сәйдәшева (Татарстанда музыка сәнгате белгечлеге буенча беренче фән. д-ры) тикшерә. 1980–90 да галимнәр татар музыка тарихының элек өйрәлмәгән проблема һәм

фактларына мөрәжәгать итәләр. Г.Гобәйдуллина хезмәтләрендә С.Габәши ижаты һәм 20 йөз башы татар клублары эшчәнлеге, Г.Сәйфуллина тикшеренүләрендә традицион татар-мөселман мәдәниятендә гыйбадәттән тыш Коръән уку үзгәрткеләре яңа яктыртыла. Скрипкада татар башкаручылык сәнгате өйрәнүнең яңа тарихи-мәдәни аспектын Ш.Монасыпов хезмәтләре ача. Халык уен коралларында уйнау традицияләре Г.Макаров, Р.Халитов, В.Яковлевның фәнни тикшеренүләрендә бирелә. В.Дулат-Алиев — милли мәдәният теориясенә караган хезмәтләр авторы. 1980 еллардан балалар музыка мөктәпләре, үч-щеләре һәм югары уку йортлары өчен татар музыкасы тарихына багышланган дәреслекләр һәм уку ярдәмлекләре төзелә. Аларның авторлары — В.Дулат-Алиев «Татар музыка әдәбияты» («Татарская музыкальная литература», 2007), С.Рәимова «Татар музыкасы тарихы» («История татарской музыки», 1986); сольфеджио буенча эшкәртмәләр, Ф.Салитова «Татар музыка мәдәнияте тарихы буенча очерклар» («Очерки по истории татарской музыкальной культуры», 1997; «Татар музыка педагогикасы тарихы» («История татарской музыкальной педагогики», 2008) һ.б.

М.г.нең актив үсә торган юнәлешләреннән берсе — төбәкнең муз.-ижтимагый торышы тарихын һәм музыка белеме бирүне өйрәнү. Әлеге теманы яктыртуга Г.Кантор, Е.Порфирьева, В.Спиридонова, Ә.Хәйретдинов үзләреннән зур өлеш кертәләр. Халык музыкасы тарихы О.Егорова хезмәтләрендә чагылыш таба. Урта Идел бие халыкларының проф. музыка мәдәнияте формалашу А.Маклыгин монографиясендә күрсәтелә, ул шу.у. хәзерге чор композиторлык техникаларын да тикшерә. Татарстанда музыка гыйлеми өлкәсендә тикшеренүләр төбәк б-н генә чикләнми: Л.Федотова хәзерге заман гармония теле теориясен эшләүгә зур өлеш кертә, рус музыкасы тарихының төрле аспекты В.Дулат-Алиев, А.Кудрявцева, Е.Смирнова, Е.Хадеева, чит ил музыкасы буенча тикшеренүләр О.Жесткова, А.Сокольская хезмәтләрендә карала.

Төбәктә М.г.нең төп үзгәрте булып «музыка гыйлеми» белгечлеге буенча кадрлар әзерләүче Казан консерваториясе (музыка теориясе һәм тарихы, татар музыкасы, этномузикалогия кафедралары) санала. 2003 тән консерватория каршында музыка сәнгате белгечлеге буенча төбәктә бердәнбер диссертация яклау советы эшләп килә, 2004 тән яшь галимнәрнең музыка сәнгате өлкәсендә фәнни эшләре буенча бөтенроссия конкурсы үткәрелә, 1989 дан махсуслаштырылган редакция-нәшрият бүлеге эшли. Татарстан музыка белгечләре халыкара, бөтенроссия һәм респ-ка фәнни конференцияләрендә, методик семинарларда, музыка уку йортлары укытучыларының методик эшләре конкурсы-смотрларының жюри эшендә, теле- һәм радиотапшырулар эзерләүдә, халыкара музыка фестивалләрен оештыру һәм уздыруда актив катнашалар.

Әд.: Композиторы и музыковеды Советского Татарстана. К., 1986; Кто есть кто в науке об искусстве

(Республика Татарстан): Справ. К., 1998; Музыкальная наука Среднего Поволжья: Итоги и перспективы. К., 1999; Кантор Г.М. Музыковеды Казани: Библиограф. словарь. К., 2000; Дулат-Алиев В. Специализация «Исследователь татарской музыки» в системе подготовки музыковедов // Из педагогического опыта Казанской консерватории. К., 2005. Вып. 2.

В.Р.Дулат-Алиев.

МУЗЫКА МӨКТӘПЛӘРЭ. Казанда беренче музыка мөктәпләре 19 йөз ахырында ачыла башлый, ул вакытта шөһәр халкы арасында музыка белемен ижтимагый формаларына омытылып көчәя. Болар шөһәрнең танылган музыкантлары тырышлыгы б-н ачылган түләүле хосусый уку йортлары була; аларның һәрберсе үз программасын тәкъдим итә һәм дәресләр алып барылырга тиешле белгечлекләр исемлеген билгели. Мөктәпләрдә күпчелекне пианино буенча укучылар алып тора. Шулай ук оркестр уен кораллары һәм жыр бүлекләре була. Укырга керүчеләр өчен яшь ягыннан катгый таләп куелмый. Укучылар саны күп булса да, аларның барысы да уку йортларын тәмамламый. 19 йөздә Казанда Л.К.Новицкий (1870–82 елларда эшли), В.Н.Пасхалов (бушлай, 1881–84), А.Орлов-Соколовский (1886–91) М.м. аеруча таныла.

Казан музыка белеме бирү тарихында Р.А.Гумерт мөктәбе сизелерлек эз калдыра (1891–1904 тә эшли); аның жирлегендә Казан музыка үч-щесе ачыла (1904). Музыка үч-щесе уку планында башта 9 еллык укыту курслары күздә тотыла, нигездә, мөктәп аның структурасына кертелә, чөнки 3 еллык башлангыч һәм урта белем курслары программа таләпләре буенча хәзерге заман М.м.нә якына. 1919 да музыка үч-щесе жирлегендә ике баскычлы Дәүләт М.м. ачыла, аны Петроград консерваториясен тәмамлаган Р.Поляков житәкли; программа музыка белеме бирүнең мөктәп дәрәжәсен генә түгел, хәтта үч-щә дәрәжәсен дә колалый. Музыка уку йортларының күпкырлы үзгәрешләре барышында ике баскычлы Дәүләт М.м. һәм Шәрәк консерваториясе Шәрәк музыка техникумына берләштерелә һәм шуның нигезендә 1 нче баскыч М.м. оеша. Укыту планы укучыларны төрле яклап үстерүгә юнәлтә (уен коралларында уйнау, ритмика, хор, музыка тыңлау). 1924 тә, матди кыенлыклар сәбәпле, чираттагы үзгәрешләр була, Шәрәк музыка техникумының өчөллек М.м. 15 яшькә кадәр балалар һәм өлкәннәр (яшь ягыннан чикләнмәгән) өчен ике бүлектән торган икеөллек студия итеп үзгәртелә. 1925 нең мартыннан студиядә яңадан өчөллек укыту кертелә.

1917 дән соң гомуми музыка белеме бирү учреждениеләре чөлтәре оештырыла башлый. Хезмәт ияләренә — өлкәннәргә һәм яшүсмерләргә башлангыч музыка белеме бирү максаты б-н завод һәм фабрикалар каршында М.м. ачыла. 1919 да Казанда 4 халык мөктәбе була (Постаучылар бистәсендә, Крестовниковлар з-ды каршында — Плэтэн бистәсендә, Алафузовлар з-длары каршында — Адмиралтейство бистәсендә һәм Дары заводы каршында), 1920/21 уку елына аларның саны 6 га житә. Шулай ук максат б-н Буа шөһә-

рендә (1918) музыка студиясен ачу күздә тотыла, С.Сәйдәшев тәкъдиме б-н Чистай шәһәрәндә (1918) фортепиано, скрипка, жыр һәм музыка теорияләре класслары буенча музыка курслары булдырыла. Казанда С.Гепнер житәкләгән Р.Гуммерт исем. (1925–29) 1 нче баскыч М.м. киң таныла, ул 2 бүлектән тора: балалар өчен 1 нче баскыч мәктәбе һәм өлкәннәр өчен курслар. Укыту ике белгечлек (фортепиано һәм жыр) буенча алып барыла; укучылар саны 150 гә житә. 1926 ның көзеннән мәктәп каршында Елга арыягы бүлеге һәм балалар музыка бакчасы ачыла. Мәктәп мәгрифәт эшчәнлегә (эшчеләр һәм гомуми белем биру мәктәпләре укучылары өчен концертлар) алып бара. 1930 да респ-када башлангыч музыка белеме системасы тагын да максатчанрак үсеш ала. 1932 дә Казанда 1 нче балалар музыка мәктәбе (БММ) һәм аның 2 ф-лы (алдагы елларда 2 нче, 3 нче БММ), 1936 да тагын бер ф-лы ачыла һәм 1948 дә аның жирлегендә 4 нче БММ оеша. Шуннан соңгы унъеллыкларда М.м.нең саны шәһәрләрдә генә түгел, авылларда да артканнан-арта бара. 2013 кә Татарстанда ТР Мәдәният министрлыгы системасында 84 балалар М.м. һәм музыка бүлекләре б-н сәнгать мәктәпләре (ши. 19 ы авыл жирлегендә) исәпләнә, аларда 30 меңнән артык кеше укый. М.м. 2 мөһим мәсәләне: гомуми башлангыч музыка белеме бируне һәм сәләтле балаларны, проф. яктан әзерләп, урта махсус мәдәният һәм сәнгать уку йортларына укырга кертуне хәл итә. 1989 дан ТР Мәгариф министрлыгы системасында балалар М.м. челтәре киң жәлеп китә, аның эшчәнлегә, башлыча, мәктәп укучыларын муз.-эстетик яктан тәрбияләүне күздә тотта. 2013 кә мондый мәктәпләр саны 40 ка житә (шуларның 28 е Казанда, 15159 укучы). 20 йөз ахырында М.м. эшчәнлегендәге прогрессив тенденцияләргән берсе бердәм укыту планнары һәм программалары формасыннан һәр мәктәпнең үзенчә ижади эшчәнлеккә күчүе була. ТРда музыка белемдә үстерелүнең 1993 тә кабул ителгән Дәүләт программасына туры китереп, респ-када төрле типтагы балалар М.м. эшләп килә: шәһәр М.м., татар гимназияләре каршындагы гомуми муз. тәрбия биру мәктәпләре, вариант укыту планы буенча эшләүче авыл М.м.; алар, укытуда һәр баланың индивидуаль сәләтен исәпкә алып, дифференциаль укыту идеясен тормышка ашырурга мөмкинлек бирә. Күп кенә мәктәпләр махсуслашкан: майлар муз.-хор гимназиясе (12 нче БММ), эстрада М.м. (11 нче, 16 нчы БММ), тынлы М.м. (13 нче БММ) һ.б. Соңгы елларда милли музыка белеме системасы киң жәелә. 19 татар музыка мәктәбендә һәм М.м.нең татар бүлекләрендә татар халык һәм проф. музыкасы тирантән өйрәнелә, традицион халык музыка уен коралларында уйнарга өйрәтелә. М.м. укучылары Россиядә һәм чит илләрдә (Австрия, Болгария, Германия, Франция, Чехия һ.б.) яшә башкаручыларның күп кенә абруйлы халыкара конкурсларында катнашалар.

В.М.Спиридонова.

МУЗЫКАЛЬ ДРАМА, музыкасы әдәби нигез, сәхнә һәм био хәрәкәтләре б-н табиғый үрелеп барган муз.-драма спектакленең бер төре. Беренче татар М.д.лары сәхнәдә 1917 елда: М.Фәйзинең «Галиябану» (музыкаль бизәлеше халык көйләренә нигезләнгән) һәм Г.Исхакыйның «Зөләйха» (С.Габәшинен музыкаль бизәлеше) пьесалары буенча куела. 1920 еллар дэвәмында Казанда Татар драма театры сәхнәсендә С.Габәшинен муз. бизәлешендә Ф.Бурнашның «Таһир-Зөһрә», К.Рәхимнең «Бүз егет», К.Әмиринең «Йосыф белән Зөләйха» һ.б. пьесалар буенча куелган спектакльләр уңышлы бара. Татар музыкасы классигы С.Сәйдәшев ижатында М.д. 1920–30 елларда үзенчәлекле милли жанр буларак формалаша; ул Татарстанда муз. театр, шу. тулысы б-н хәзерге проф. музыка сәнгате барлыкка килүдә мөһим роль уйный. С.Сәйдәшевнен оригиналь музыкасына нигезләнгән «Зәңгәр шәл» (1926), «Наёмщик» (1928), «Ил» (1929), «Кандыр бую» (1932) һ.б. муз. драмалар төрле вокаль, хор һәм инструменталь номерларны (жырлар, ария, дуэтлар, оркестр увертюралары, хореографик сюиталар һ.б.) үз эченә ала. Алар Татарстан композиторлык сәнгате үсешенә стиль һәм жанр нигезен тәшкил итәләр.

Әд.: Салих Сәйдәшев: Материалы и воспоминания. К., 1970; Нигмедзянов М.Н. Сәйдәшев Салих Замалетдинович // Композиторы и музыковеды Советского Татарстана. К., 1986; С а л и т о в а Ф.Ш. Музыкальные драмы Салиха Сәйдәшева. К., 1988.

Ф.Ш.Салитова.

МУЗЫКАЛЬ КОМЕДИЯ. Татар М.к.сенең барлыкка килүе 1920 еллар татар драма труппалары спектакльләренә (еш кына оперетта дип аталганнар) барып тоташа. Алар үз эченә күп кенә музыка күренешләрен алган, уен-көлкә характерындагы пьесалар буенча куелганнар. Татар М.к.сенең *Ж.Фәйзи* нигез сала. Аның татар муз. театры өчен язылган беренче М.к.ләре — «*Хужа Насретдин*», «*Башмагым*», «*Акчарлаклар*», «*Идел буенда*», «*Алтын көз*» (2 нче редакция) 1940 елларда ижат ителә. М.к. жанрына Ә.Бакиров («*Тальян моңы*», 1963), С.Садыйкова һәм Р.Гобәйдуллин («*Мәхәббәт жыры*», 1971; «*Кияүләр*», 1972) мөрәҗәгать итәләр.

МУЗЫКАЛЬ КУЛЬТУРА, жәмгыятьнең рухи яшәшешенә бер өлше. Музыка сәнгате өлкәсендәге проф. һәм халык ижатын, аның тамашачылар алдында гамәлгә кәргән формаларын, *музыка белеме биру* системасын үз эченә ала. М.к. үсешенә төп юнәлешләре тарихи, социаль-иқтисади, мәгълүмати-коммуникатив, ижтимагый-сәясәт факторлар б-н билгеләнә.

Идел бую Болгар дәүләте, Алтын Урда һәм Казан ханлыгы чорларында М.к. халык ижаты һәм проф. ижаттан торган. 20 йөзгә кадәр татар музыкасы халык авыз ижаты рәвешендә яши, шуңа күрә борынгы һәм урта гасырлар көйләре бары фарзлауга нигезләнгән кенә янадан торгызыла. Борынгы татар М.к.сы турында мәгълүматлар сәяхәтчеләренәң (Ибне Фазлан, Ибне Хаукаль, әл-Гарнаги, Вильгельм де Рубрук) көндәлекләрендә, борынгы әдәби (Кол Галинең «Кыйссаи-Йосыф»)ы

һәм фольклор әсәрләрендә бар; урта гасырлар гарәп-фарсы һәм төрки телле хезмәтләрдә, рус ельязмаларында турыдан-туры аңа карамаган тасвирламалар очрый. Халыкның тамырлары б-н ерак гасырларга киткән шигъри-муз. традициясе жанрлар системасыннан тора, алар халык тормышының төрле якларын: йола (туй, кунак хөрмәтләү, мәет жирләү һ.б.), хезмәт, риваять-фантастика, эпик, лирик һәм инструменталь көйләрен чагылдыралар. Проф. музыка танталы йолаларда һәм бәйрәм-күнел ачу формаларында яшәгән, сарай, хәрби, сәйяр музыкантлар ансамбльләре тарафыннан башкарылган.

Кайбер мәгълүматлар буенча Казан ханлыгы чорында формалашкан М.к. күптөрле жанр һәм стиль юнәлешләре б-н аерылып торган; музыка уен кораллары арасында этнобөк (курай, сорнай, гөслә), гомумтөрки (кубыз, думбра, сызгычлы кобуз), Шәрәкь-мөселман (гыйжик, саз, дөф) компонентлары булган. Югары шигъри-муз. традиция жанрлары әдәби-шигъри әсәрләренә (дастаннар, лирик поэзия) көйләп сәнгатьле уку, сарай музыка уен коралларында уйнау рәвешенә, ислам дөньясының мәдәни үзәкләре эстетикасы б-н бәйлә була. Идел буенда ислам диненең таралуы мөселман илләре б-н элемтә үсүгә булышлык итә һәм татар М.к.на да, сәнгать традицияләренәң үзара бәйләнешенә дә йогынты асыл. Халык арасында киң таралган проф. көйләп китап уку традициясе, татарча милли төсмерләр алган *монәҗәтләр* жанры, Корьәнне татар халкы интонацияләре нигезендә гыйбадәттән тыш көйләп уку гамәле әлеге үзара йогынтыга ачык мисал булып тора. Татар халык музыкасы традиция буенча ангемион пентатоника — бишбаскычлы ладның интонация фондына нигезләнгән, ул бүгенгә көндә дә гамәлдәге муз.-интонацион сүзлек булып кала. Пентатоник көйләрдә гомуммөселман традицияләренәң милли үзенчәлекле жанрларын интонация б-н башкару чагыла. Гыйбадәт формалары б-н күрсәтелгән ислам авазлар сәнгате (азан, тәжвиднең эзлекле классик үрнәкләре) милли традицияләрдә жанр һәм интонацион этнобөк системалар б-н беррәттән үз урынын тотта. 16 йөз урталарында, Казан ханлыгы жимерелү б-н, татар сәнгате изоляция шартларында кала. Дәүләтчелекне югалтканнан соң, проф. музыка сәнгате үсешенә өчен социаль базаның юкка чыгуы байтак югары шигъри-муз. традиция үрнәкләрен таркалуына һәм югалуына китерә. 16 йөзнен 2 нче яртысыннан 18 йөз ахырына кадәр татарларның тормыш шартлары музыка ижаты яшәшешен, башлыча, фольклор формалар рәвешендә калдыра. Йомык мәдәният шартларында татарларның төрле этник төркемнәренәң муз. фольклоры үзгәртелә үзенчәлекле жанр-стильдә формалаша. Төп формалары арасында борынгы жырлау стили б-н озын көйләр һәм тарихи яктан соңрак стиль б-н кыска көйләр, шу. аларның үзара бәйләнешенә үрнәкләр б-н жырлау культурасы; *бәет* һәм монәҗәтләренә вокаль интонация б-н башкаруны кертәп, китапча көйләп уку, шу. такмакларны һәм инструменталь

Музыкаль культура. 1. «Саня» операсын ижат итүчеләр һәм беренче башкаручылар. 1925; 2. ТАССР Композиторлар берлеге. Утыралар (сулдан уңга): Ю. Виноградов, Н. Жифанов, С. Сәйдәшев, М. Мозаффаров, А. Ключарёв. Басканнар: А. Рыжкин, Х. Вәлиуллин, А. Леман, З. Хәбибуллин, Ж. Фәйзи. Казан, 1948; 3. Р. Гобәйдуллинның «Кисекбаш» балетыннан күренеш; 4. ТР Дәүләт симфоник оркестры; 5. Казанда узган Р. Нуриев исем. 25 нче Халыкара классик балет фестивалендә афишасы. 2012; 6. М. Жәлил исем. Татар опера һәм балет театрында куелган «Шагыйрьнең мәхәббәте» спектакленнән (Р. Ахиярова, Р. Харис) күренеш. Шагыйрь ролендә — Ә. Агади, Зәйтүнә — В. Ганиева; 7. Н. Жифановның «Жәлил» операсыннан күренеш. М. Жәлил ролендә — Х. А. Бигичев; 8. Казан дәүләт «La Prima» камера оркестры (житәкчесе Р. Ю. Абязов); 9. ТР Дәүләт кыллы кuartеты. Сулдан уңга — Ш. Монасыпов (1 нче скрипка), М. Зарипов (2 нче скрипка), К. Монасыпов — альт, А. Әсәдуллин — виолончель; 10. ТР Дәүләт халык музыка уен кораллары оркестры; 11. «Казан» бию ансамбле; 12. Ф. Яруллинның «Шүрәле» балетыннан күренеш.

көйләрне үз эченә алган шигъри әсәрләрне (проф. авторлар һәм халык әсәрләрен) көйләп уку традициясе күрсәтелә. 18 йөз ахырынан, Россия империясендә рус булмаган халыкларга карата Екатерина II нең беркадәр толерант саясәте шартларында, татар традицион мәдәнияте үсешенә яңа чоры башлана. М.к. рәсми нигездә *мәктәп* һәм *мәдрәсәләр* торгызылу нәтижәсендә киң таралыш ала, аларның укыту программаларына китапларны («Бәдәвам», «Бакырган китабы», «Мөхәмәдия») вокаль интонация б-н көйләп өйрәнү кертелә.

Шул ук вакытта Казан көчле үсүче фәнни-мәдәни үзәккә әверелә. 19 йөздә шәһәр жәмәгәтчеләге тормышында музыка сәнгате мөһим урын били. Рус уку йортларында Европа музыка уен коралларында уйнарга өйрәнү дәресләре кертелә. Казан ун-ты, Родионованың затлы нәсел кыз балалар ин-ты, гимназияләр муз. мөгърифәт үзәкләре булып торалар. 19 йөз ахырына Казанда яңа Европа тибындагы М.к. формалаша: концерт-филармония һәм опера антрепризалары актив эшчәнлек алып бара, проф. белемгә юнәлтелгән хосусый музыка мәктәпләре ачыла. Казанның актив концерт тормышы турында күренекле музыкантларның (С.Рахманинов, А.Скрябин, А.Гольденвейзер, К.Игумнов, Л.Ауэр, Б.Губерман, Я.Кубелик, Е.Цимбаллист, Н.Фигнер, Л.Собинов, А.Нежданова һ.б.), С.-Петербургтан И.М.Петипаның балет төркөме һәм Мәскәүдән Зур театрының Е.Гельцер житәкчелегендәге «Мәскәү Зимин опера артистлары опера ширкәте» («Товарищество оперных артистов московской оперы Зимина») гастроль чыгышлары күрсәтә. Репертуарына А.Даргомыжский, М.Мусоргский, А.Рубинштейн, П.Чайковский, Ж.Бизе, Дж.Верди, Р.Леонкавалло һ.б.ның әсәрләре кергән Казан опера труппасы спектакльләре шәһәрдә зур уңыш казана. Казанда Ф.И.Шалайичинның артистлык карьерасы башлана. Музыкаль жәмәгәтчелек тормышында Рус музыка жәмгыяте Казан бүлеге, Казан музыка сөючеләр түгәрәге, Казан нәфис сәнгать сөючеләр һәм Казан халык ун-тлары жәмгыятләре зур роль уйный.

Россия мәдәниятендәге бу үзгәрешләр милли мәдәнияте үстерү юнәлешендә эшчәнлек башлаган милли татар элитасы карашларында да чагыла. Татар халкының музыка традицияләре, жәмгыят тормышында М.к.ның роле Ш.Мәржани, К.Насыри хезмәтләрендә киң чагылыш таба. Г.Тукай, Ф.Әмирхан һ.б. үзләренә мәкаләләрендә милли М.к. үсеше мәсәләләренә зур игътибар бирәләр. Алдыңгы татар интеллигенциясе эшчәнлеге халкының милли мәдәнияттә яңа формалар, мәс., проф. татар театрын булдыруга ихтыяжын чагылдыра. Театр 20 йөз башында оеша башлый һәм хәзерге татар музыка сәнгатенең формалашуында шактый зур роль уйный. «Сәйяр» театр труппасы спектакльләренә антрактлары вакытында составына еш кына скрипка, мандолина, гитара (кайвакыт фортепиано) кергән ансамбльләр татар музыкасын башкара. Милли оркестр дин аталучы милли ансамбльләр

репертуарында татар халык жырлары һәм шул замандагы популяр бую көйләренән махсус күчәрмәләре була. Татар музыкасы концертлары Казандагы Шарекъ клубының эдәби кичәләре программасына кертелә, һәм алар Мәскәү, С.-Петербург, Уфа, Оренбург, Саратов шәһәрләрендә күрсәтелә. Беренче татар концертын бирүче музыкантлар арасында жырчылар К.Мотыйый, Ф.Латыйпов, Г.Әлмөхәммədov, Ф.Гомәрлова, скрипкачылар В.Апанаев, Г.Зайтин, Х.Әхмәдуллин, гармунчылар Ф.Туишев, Ф.Биккинин, пианист-импровизатор З.Яруллин була. Татар камера-инструменталь, вокаль һәм театр-муз. әсәрләр авторларынан берсе С.Габәши актив муз. мөгърифәт эшчәнлеге алып бара. Шулай ук рус музыкантлары — скрипкачы И.Козлов һәм дирижёр А.Эйхенвальд та концертларда татар халык жырларын авторлык эшкәртүдә башкаралар. 20 йөзгә 1 нче унъеллыкларында хәзерге татар М.к. инфраструктурасы: артистларның гастроль эшчәнлегендә көрпә, халык алдында концерт һәм театр кую; грампластинкалар яздыру, милли көйләр жыеңтыкларын, музыка буючы уку-укыту әсбапларын бастырып чыгару формалаша башлый. Совет власте елларында милли М.к.ны үстерүгә дәүләт органдары ярдәм итә. Республиканың муз. тормышы активлашуына татар телендә радиотапшырулар (1927), ТАССР жыр һәм бую ансамбле (1937) оештырылу, Татар филармониясе (1937), Татар опера һәм балет театры (1939), Халык ижаты йорты (1939) ачылу зур этәргеч ясы. Музыка сәнгате өлкәсендә югары квалификацияле кадрлар әзерләү өчен, ТАССР хөкүмәте тырышлыгы б-н Мәскәү консерваториясе каршында Татар опера студиясе оештырыла (1934–38) һәм Казан консерваториясе ачыла (1945).

20 йөзгә 1 нче унъеллыгында татар композиторлар музыкасы формалашу концерт чыгышлары тәжрибәсе шартларында башлана һәм традицион жанр-стиль үрнәкләре нигезендә жырлар һәм инструменталь пьесалар ижат итүдә, халык жырларын эшкәртүдә чагыла. Музыка авторлары сыйфатында башкаручылар чыга. Әлеге ижатың үзенчәлеге — милли традицияләр һәм дөнья музыка сәнгате казынышларының берләшүендә. Музыкасы бөтен халык мәхәббәтен ачулаган һәм гомуммилли танылуга ирешкән беренче композитор С.Сәйдүшев була. Милли опера театрын оештыру омтылышы С.Габәши, Г.Әлмөхәммədov, В.Виноградов составындагы авторлар коллективының беренче татар «Сания» (1925) һәм «Эшче» (1930) операларын ижат итүендә чагылыш таба. 1930 елларда Мәскәүдә проф. белем алган атаклы татар композиторлары: Н.Жиһанов, Ф.Яруллин, М.Мозаффаров, Ж.Фәйзи, А.Ключарёвларның актив ижат эшчәнлеге башлана. Аларның ижатында муз. театр, симф. һәм камера-инструменталь жанрлар нәтижәле үсеш ала. Ин зур казынышлар арасында Ф.Яруллинның беренче тагар балеты — «Шүрәле»се, Н.Жиһановның «Алтынчоч», «Жәлил», «Түләк һәм Сусылу», М.Мозаффаровның «Галиябану» опералары, Ж.Фәйзиниң «Башма-

гым» муз. комедиясе; М.Мозаффаровның «Г.Тукай истәлегенә», «М.Вахитов истәлегенә» симф. поэмалары һәм скрипка концерты; Н.Жиһановның «Кырлай» симф. поэмасы, Татар халык темаларына сюитасы, «Симфоник жырлар»ы, «Сабантуй» симфониясе; А.Ключарёвның «Идел» симфониясе, З.Хәбибуллинның скрипка өчен язылган әсәрләре һ.б. бар. Татар халык сәнгате яхшы белүчеләр һәм рус композиторлык мәктәбе шәкертләре буларак, алар Татарстанда М.к. үсешенә, тыңлаучыларның муз. зәвыгына зур йогынты ясылар. Аларның ижатында татар композиторлары музыкасы профессиональлекнең яңа баскычына күтәрелә, Россиянең милли композиторлык мәктәпләренә ин уңышлылары исәбенә керә.

20 йөзгә 2 нче яртысынан татар композиторлык мәктәбенә күчле үсеш алуы, һардаим яңа исемнәр б-н тулыланып торучы Н.Жиһанов житәкчәлек Казан консерваториясе эшчәнлеге б-н бәйле. 1950 елларда — Ә.Бакиров, Х.Вәлиуллин, М.Латыйпов, А.Моңасыйпов, И.Шәмсетдинов, Р.Яхин; 1960 елларда — Ф.Әхмәтов, Р.Белялов, Р.Еникеев, Б.Мөлеков, И.Якупов, М.Яруллин; 1970 елларда — Р.Абдуллин, Л.Батыр-Болгар, Р.Еникеева, Ш.Тимербулатов, Л.Хәйретдинова, Ә.Шәрәфиев, Ш.Шәрифуллин, М.Шәмсетдинова; 1980–90 елларда Р.Ахиярова, Р.Кәлимуллин ижатка килә. Республикadan чыгган яшәп ижат итүче композиторлар Л.Хәлиди, Р.Гобәйдуллин ш.у. татар музыка сәнгате вәкилләре булып саналалар.

20 йөзгә 2 нче яртысында А.Леман һәм А.Луттов, күп кенә муз. әсәрләрен татар интонациясе нигезендә ижат итүчеләр һәм педагоглар буларак, татар композиторлык мәктәбе үсешенә зур өлеш кертәләр. Республиканың музыкаль жәмәгәтчеләге тормышында үзенчәлекле ижатлары б-н Л.Любовский, Д.Трубин һәм А.Руденко үзләрен актив күрсәтәләр. 1930–50 дә татар композиторлары өчен төп стиль юнәлеше классик-романтик традициядәге рус һәм Европа музыкасы була, музыка теленә үзенчәлекләр, жанрлар өстенлеге, фольклор материалларын куллануны эшләү ысулы, башлыча, шунун б-н билгеләнә.

Романтик традициядәге татар музыкасы сәнгатенең ачык мисалы — татар музыкасы концерты репертуарын шактый баеккан беренче татар фортепиано концертлары, күлләгән күренекле камера-вокаль һәм камера инструменталь әсәрләр авторы Р.Яхин ижаты. Музыкаль театр өлкәсендә Ә.Бакировның «Су анасы», З.Хәбибуллинның «Сихерләнгән малай» әкияти балетлары, Х.Вәлиуллинның «Самат» операсы жәмәгәтчелектә киң таныла. 1960–80 дә татар композиторлары ижатында заманча композиторлык техникасы ысуллары куллану, Россия һәм чит илләренә зур композиторлары ижаты йогынтысына бәйле яңа тенденцияләр күренә. Унике тоннан торган серияле техник ысуллар файдаланыла башлый, диссонансларны (бер-берсе б-н ярашмаган тоннарның янгырашы) куллану өлкәсе киңәя. А.Моңасыйповның «Муса Жәлил» симф. поэмасында,

Р.Белялов һәм Р.Еникиевнең симф. һәм фортепиано эсәрләрендә, М.Яруллинның «Кеше» ораториясендә, Ф.Әхмәтовның «Казан» симфониясендә, Н.Жиһанов симфонияләрендә милли музыканың яңа стилистикасы эшләнә, аның мәгънәви образлар диапазоны киңя. Ш.Шәрифүллинның «Мөнәжәтләр» хор концерты, А.Монасыйповның «Тукай ритмнарның» вокаль-симф. поэмасы, «Дастан» симфониясе авторларның фольклор чыганакларын заманча ачып бирүе, милли традицияләренң дини-фәлсәфи катламнарына мөрәжәгать итүе б-н аерылып тора. Аларда традицион һәм заманча культураларның үз-ара йогынтысы өчен яңа мөмкинлекләр күрсәтелә, татар музыкасын үстергән торган яңа алымнар кулланыла. 20 йөзнең соңгы унъеллыклары татар мәдәниятенң совет чорында өзелеп торган элеккеге традицияләрен яңадан торгызу вақыты була. Көйләп китап уку, Коръәнне речитатив уку, мөнәжәт әйтү, мөселман байрамнаренң мөнәсәбәтле халык көйләре композиторлар эсәрләрендә яңа яңгыраш ала. Музыка ижатында традицион татар мәдәниятенң яңа ачылган катламнары, тарихи үткәннәр б-н кызыксыну заманча милли музыканың стилистикасына һәм сәнгатьчә образлылыгын баептәрдә ярдәм итә. Р.Кәлимуллин, М.Шәмсетдинова ижатында мөселман-шәрәк классик музыка сәнгате-нең эстетик принциплары үзгәртелә чыгышы таба; моны оригиналь ансамбльләр составы б-н (ш.и. урга гасырлар уен кораллары кулланып) традицион интонация фоннына, импровизацияләргә таянып табылган үзгәртелә тавыш культурасында, тембрлар аша фикерләүдә күргә мөмкин. Хәзерге татар композиторларының программалы музыкага һәм вокаль-симф. жанрларга омтылышы (Р.Ахиярованың «Моңлы сазым» симф. поэмасы, «Ак сөлге» вокаль-симф. поэмасы, Р.Кәлимуллинның «Риваять» поэмасы, М.Шәмсетдинованың «Тәкъдир билгеләнгән төн» оратория-балеты һәм «Адәм балалары» кантатасы) муз. ижатының идея байлыгын һәм жәмгыятьнең рухи яшәешендә актуаль проблемалар б-н бәйләнешен күрсәтә. Р.Ахиярованың «Шагыйрь мөхәббәте» операсы татар музыка сәнгатенә зур өлеш буларак бәйләнә. Татарстан композиторлары ижатында балалар өчен язылган музыка әһәмиятле урын тотат, һәм ул, муз. театр өчен зур эсәрләрдән (Л.Хәйретдинованың «Мәкерле пәси» операсы) алып, пед. репертуарга керүче инструменталь миниатюраларга кадәр төрле жанрларны кошачлык. Татарстан композиторларының эсәрләрендә жыр ижаты зур урын били. Автор жырлары еш кына концерт сәхнәсенн халык арасында тарала. Жыр жанрында аеруча Р.Ахиярова, Л.Батыр-Болгар, Р.Кәлимуллин, Р.Еникиев актив эшлиләр. Жыр ижат итүче осталар буларак, проф. композиторлар гына түгел, 19–20 йөзләрдәге татар мәдәнияте традицияләрен дәвам итәп, жырчылар (шунның ачык мисалы — С.Садыйков ижаты) үзләре дә чыгышлар ясайлар; милли жыр сөючеләр аудиториясендә үзешчән авторлар Ш.Мәжитов,

З.Гыйбадуллин, М.Макаров, Ф.Әхмәдиев һ.б.ның жырлары зур популярлык казана.

Хәзерге вақытта милли һәм хәзерге заман мәдәниятенң күп гасырлардан килгән традицияләре чагылган бай эсәрләр фонды тупланган. Татар композиторларының эсәрләре Россиядә һәм чит илләрдә башкарыла һәм халыкара конкурсларда уңыш казана.

Татарстанда проф. башкаручылыкның Европа, рус һәм татар милли традицияләре киң үсеш алган муз. башкару мөхәббәтле барлыкка килә. Муз. театрны үстерүгә әйдәп баручы төп опера жырчылары З.Байрашева, М.Булатова, А.Измайлова, Г.Кайбицкая, М.Рахманкулова, У.Әлмиев, Н.Дәүтов, Ф.Насретдинов, Р.Билалова, Г.Сәйфуллина, З.Хисмәтуллина, В.Шарипова, А.Аббасов, Л.Верниковский, Ю.Борисенко, З.Сәнгатуллина, В.Ганиева, Х.Бишчев, Г.Ластовка, Р.Сәхәбиев, Е.Михайлова, А.Фадеева; балет солистлары А.Гацулина, Г.Әтәмөв, Н.Юлтыева, Ә.Нарыков, Г.Калашикова, Р.Садыйков, И.Хәсимова, С.Хантимерова шактый зур өлеш кертә. Концерт эшчәнлегендә дирижёрлар Н.Рахлин, Ф.Мансуров, Р.Салаватов, Р.Абязов, А.Шутиков; солист-башкаручылар Р.Абдуллин (орган), М.Әхмәтов, Ш.Монасыйпов, Р.Абязов (скрипка), Э.Әхмәтова, Ф.Хәсенова, Г.Абдуллина (фортепиано), Ш.Әмиров (балалайка), Ә.Фәйзуллин (баян) һ.б. активлык күрсәтә. Гастрольдә эшләүче яшь музыкантлар: жырчы М.Казаков, пианистлар Е.Михайлов, Р.Урашин, С.Гуляк халыкара танылу ала. ТРның төп ижади коллективлары булып Татар опера һәм балет театры, Татарстан Республикасының Дәүләт симфоник оркестры, Татарстан Республикасының Дәүләт халык музыка уен кораллары оркестры, Татарстан Республикасының Дәүләт жыр һәм био ансамбле, «La Primavera» (Казан) камера оркестры, «Провинция» камера оркестры (Чаллы ш.), Татарстан Республикасының Дәүләт кыялы квартеты санала. Татарстан М.к.сында традицион башкаручылык аеруча әһәмиятле урын тотат. Милли жыр сәнгате осталары арасында Г.Сөләйманова, Р.Ваһанов, З.Басыйрова, Ә.Авзалова, И.Шакиров, Г.Рахимкулов, Г.Ильясов, Ш.Әхмәтжанов, Ә.Жәләлтединов, З.Сәхәбиев һ.б. киң таныла. Традицион музыка уен коралларынан гармунда, курайда башкару сәнгате киң үсеш ала. Борынгы ансамбль музыка уен коралларында (думбыра, танбур, дөф) уйнауның өзелеп торган традицияләре 20 йөз ахырында яңадан торгызыла башлалар. Хәзерге заман мәдәниятендә эстрада музыка сәнгате гаять зур үсеш ала. А.Әсәдуллин, Р.Ибраһимов бөтенроссия күләмендә киң танылу ала. Татар эстрада жырларында хәзерге заман көйләренң төрле стиль юнәлешләре барлыкка килә, соңгы елларда FM-радиостанцияләр, продюсерлык үзәкләре (студия чыгара торган аудиоязмалар, жырларга видеоклип оештыру), ягъни аның инфраструктурасы киң үсеш ала. Зур уңыш б-н «Татар жыры», «Йолдызлык» һ.б. фестивалләре уздырыла. М.к. үсеше өчен Казан консерваториясе, Казан мәдәният һәм сәнгать ун-ты, Казан гуманитар-пед. ун-тының музыка ф-ты, Казан, Әлмәт, Түбән Кама

музыка уч-щеләре, Чаллы сәнгать уч-щесе, Лениногорск пед.-музыка уч-щесе, Казан консерваториясе каршындагы махсус урта музыка мөхәббәт-көллиятте, проф. уку йортлары чөлтәре кадрлар әзерләп чыгару чыганагы булып тора. Балаларга өстәмә белем бирү системасында музыка профиле бунча 200 дән артык уку йорты эшли (балалар музыка мөхәббәтләре һәм сәнгать мөхәббәтләре), аларда 50 меңнән артык бала укый (2006). 1990 еллардан Татарстан башкаласы М.к.сы актив үсә торган халыкара үзәк булып исәпләнә. Казанда даими уңыш б-н Ф.И.Шәляпин исем. опера, Р.Нурiev исем. классик балет, «Европа-Азия» заманча халыкара фестивальләре уздырыла; музыка сәнгате-нең төрле белгечлекләре бунча халыкара, бөтенроссия һәм республика конкурслары, «Organo pleno» орган музыкасы фестивале, Казан хор ассамблеясы, яшь музыкантларның башка төрле форумнары оештырыла. 2006 да бөтен дөньяда танылу алган композитор һәм пианист С.Гобәйдуллина исем. халыкара пианистлар конкурсы булдырыла. Республикада музыка гыйлеменң фәнни мөхәббәт формалашкан, аның казанлылары проф. һәм өстәмә белем бирү уку йортлары эшендә, музейлар, театрлар, концертлар оештыруда, махсус теле- һәм радиопрограммалар эсәрләүдә файдаланыла. М.к. респ.-каның массакүләм мәгълүмат чараларында киң чагылдырыла.

Әд.: Г и р ш м а н Я. Творчество композиторов Татарии. К., 1965; Х а й р у л л и н а З., Г и р ш м а н Я. Из музыкального прошлого: Обзор татарской периодической печати 1905–1917 гг. // Вопр. татарской музыки. К., 1967; Н и г м е т з я н о в М.Н. Татарские народные песни. К., 1984; Р а и м о в а С.И. История татарской музыки. К., 1986; К а р п о в а Е. Хроника концертной жизни Казани: По материалам русской периодической печати, архивным документам (конец XVIII — начало XX в.). // Из истории музыкальной культуры и образования в Казани. К., 1991; С а й д а ш е в а З.Н. В мире татарской музыки. К., 1995; Д у л а т - А л е в В.Р. Татарская музыкальная литература. К., 1996; ш у л у к. Текст национальной культуры: Новоевропейская традиция в татарской музыке. К., 1999; С а л и т о в а Ф.Ш. Очерки по истории татарской музыкальной культуры. К., 1997; М а к л ы г и н А.Л. Музыкальные культуры Среднего Поволжья: Становление профессионализма. К., 2000.

В.Р.Дулат-Алиев.

МУЗЫКАЛЬ ФOLЬКЛОР, к. Халык музыкасы.

МУЗЫКАЛЬ ҺӘВӘСКӘРЛӘК, халык ижатының бер төре; музыканы үзешчәннәр тарафыннан ялгыз һәм күмәк башкаруны үз эченә ала. Катнашучылары — клублар, мәдәният сарайлары, төрле түгәрәкләр, студия эгъзалары, уку йортлары укучылары һ.б. М.һ. казанлылары респ.-ка, шөһәр, район смотрларында, конкурс, олимпиада, фестиваль, декада вакытларында күрсәтелә. Башкарудан тыш, М.һ. һәвәскәрләр тарафыннан язылган музыканы да үз эченә ала, э ул музыка сәнгате-нең яңа төре — «көнкүреш» жырларын, ягъни танылган совет музыка белгече А.Сохора фикеренчә, «турыдан-туры көндәлек тормышка кәргән» жырларны тудыра. «Көнкүреш» жырлары фольклордан авторларның исеме күрсәтелү б-н аерылып тора; ул көйләр-

нең авторлары күбесенчә проф. башкаручылар: жырчылар (Р.Гатауллин, Г.Ильясов, М.Имашев, И.Мажитов, С.Садыйкова, З.Хәйретдинов һ.б.), инструменталистлар (Ф.Әхмәдиев, А.Батыршин, З.Гыйбадуллин, И.Закиров, М.Макаров, Г.Сәйфуллин, И.Хисамов, А.Хөсәенов һ.б.), шәһәр һәм авыл мәдәният хезмәткәрләре, һәмәскәр музыкантлар. Татарстан һ.б. респ-каларның кайбер проф. композиторларының жырларын шу. «көн күреш» жырлары дип атап була, нәкъ менә халык башкаруында алар мөстәкыйль яшәеш ала, кайчагында икенче мәгнәгә дә ия була, чөнки «халык» үзенчәлекле төзәтмәләр ясып һәм жырлар текстына (музыкасына да, шигыренә дә) үзгәрешләр кертә. «Көн күреш» жырлары әчтәлегендә мәхәббәтне, туган як гүзәллеген данлау кебек традицион темалар саклана. Әмма яшьләрнең авылдан шәһәргә күпләп күчеп китүе (1950 еллар ахырынан) б-н бәйлә ижтимагый үзгәрешләр жырларның әчтәлегенә сизелерлек үзгәрешләр кертә. Туган як табигатенә матуրлығы темасы сагыну хисе аша бирелә, шул көйләргә моңсу төсмер өсти: «Кайтам инде» (С.Садыйкова көе, И.Юзеев сүзләре), «Туган авылыма» (С.Садыйкова көе, М.Ногман сүзләре), «Бик сагындым» (Р.Сафиуллин көе, М.Латыйфуллин сүзләре). Кайвакыт бу тема кызу һәм көчле ритмлы күңелле жырларда (юл жырлары) туган авылына кайтучы студент яшьләрнең хис-шатлыкларын ача: «Авылыбыз Күл Черкене» (Х.Гаязов һәм С.Нәжмиев), «Сагынам сине, Питрәч» (Р.Сәйфетдинов һәм Х.Фәрхи). Яңартылган традицион темалар б-н беррәттән «көн күреш» жырларына яшәешкә бәйлә яңа темалар да керә башлый: алтын туй бәйрәме («Алтын туй жыры», Ф.Әхмәдиев һәм З.Насыйбуллин), кәләшне каршы алу («Килен төшкәндә», Р.Яхин һәм Р.Миңнуллин), ана фатихасы («Әнкәмнен догалары», И.Закиров һәм Р.Миңнуллин) һ.б.

«Көн күреш» жырлары, көйләренә карап, 3 төркемгә бүленә. 1 нче төркемгә кергән «авыл көйләре», «салмак кой», «кыска кой» (1960–70 еллар очен хас) жанрларында башлыча фольклор лирикасы традицияләре давам иттерелә; 2 нче төркем көйләрдә традицион чыганаклардан үлчәм (жөп) һәм темп (салмак яисә тиз) кына сакланган, ул күбесенчә традициядән ерак торучы интонацион һәм ритмик новацияләр кулланылган жырлардан тора; 3 нче төркемгә «чит» жанрларда туган өч өлешле «вальс көйләре», күтәрәнке «уңайлы» жырлар, сагышлы «танго» һ.б. жырлар керә. Югары социаль ихтыяжга жавап биргән, жәмгыятьтәге рухи һәм психол. үзгәрешләренә сизгер тотып алган «көн күреш» жырлары авылга хас фольклор жанрларын акрынлап кысырыклай. Нәтижәдә, традицион фольклор әсәрләре, эстрадада, радио, телевидениедә башкарылып, композиторлар ижатында кулланылып, яңа мәгнә ала, эстетик ләззәт чарасы, үз халкының танып белү чыганагы булып тора. Үзешчәннәр башкаруында «Жырлык әле», «Аулак өй» телетапшырулары («Татарстан — Яңа гасыр» телерадиокомпаниясе) массакүләм тамашага әверелде.

Әд.: Саидашева З. Татарские современные бытовые песни. К., 1997; шул ук. Татарская бытовая песня (определение жанра) // Традиционное музыкальное искусство: История, современность, перспективы: Материалы междунар. науч.-практ. конф. 14–15 дек. 2001. Уфа, 2002.

З.Н.Сәйдәшева.

МУКДЕН КОНГРЕССЫ, Ерак Көнчыгыш төрки-татар мөселманнарының Мукден шәһәрәндә (хәзер Шөнжан шәһәре, Кытай) 1935 елның 4–14 февралдә узган жыены. Кытай, Корея һәм Япониядә (Шанхай, Нанкин, Харбин, Мукден, Сеул, Токио, Кобе, Нагоя һ.б. шәһәрләрдә) яшәүче татар якташлыкларынан 40 вәкил катнаша. Төп максаты — шушы илләрдә яшәүче төрки-татарларның дини, мәдәни һәм сәяси оешмаларын берләштерү. Конгрессны оештыруда башлап йөрүчеләрнең берсе — Г.Исхакий. М.к.нда татар якташлыкларының дини-мәдәни эшчәнлеген өч юнәлтә: дин, магариф һәм финанс өлкәләрендә житәкләргә, якташлыклар арасындагы багланьшларны көйләргә, бәхәслә мөсәләләргә чышәргә, мәктәп, китапханә һәм басмаханәләр эшенә житәкчелек итәргә тиешле «Ерак Шәрәкь төрки-татар мөселманнарының дини-милли Идел-Урал мәркәзе» оештырыла. Ком-т тарафыннан «Милли байрак» г-тасы һәм «Шәкертләр таңы» ж-лы нәшер ителә.

И.А.Гыйләзев.

МУКМЕНЕВА Наталия Александровна (26.8.1933, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (1981), проф. (1985), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1997). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1956), Казан химия-технол. ин-тында эшли, проблемалы фәнни-тикшеренү лаб-ясе мөдире (1983 тән). Хезмәтләре югары молекуляр кушымалар химиясенә карый. М. югары нәтижәле антиоксидантлар һәм стабилизаторлар — полимерларга химик өстәмәләр булдыру теориясенә һәм практикасына зур өлеш кертә. М.ның стабилизаторлар синтезы һәм реакциягә сәләте, тотрыкылык процессларын химик һәм матем. модельләштерү бунча тикшеренүләре стабилизаторлар структурасын һәм бик күп полимерларны тотрыкыландыру режимнарын фаразлауда нигез була. М. житәкчелегендә полимерларның төсләрен тотрыкы итү принциплары эшләнә һәм, илдә беренче булып, полимерларның бик күп төрләрен эшкәртү һәм кулланыу процессында буямыйча саклы торган фосфорорганик стабилизаторлар эшләнә; полимер материаллар өчен химик өстәмәләр — ирекле радикал процессы ингибиторлары, антиоксидантлар, жылылык, яктылык һәм төс стабилизаторлары, күп функцияле модификаторлар синтезлана. М. тарафыннан тәкдими ителгән контроль астында тотрыкыландыру һәм озакка чыдамлылыкны фаразлау принциплары полиолефин,

ясалма каучук, термоэластопласт, поливинилхлорид һ.б. нигезендә химия һәм жиңәл сәнәгатә өчен яңа композицион материаллар табарга мөмкинлек бирә. Фәнни эшкәртмәләре «Казаноргсинтез», «Түбәнкамнефтехим»; «Тольяттикаучук» пр-тиеләрендә, «Химпром» ЖБ (Чабаксар ш.), «Заря» ЖБ (Дзержинск ш.), Эстәрлетамак нефть эшкәртү з-дында, Владимир химия з-дында һ.б.да гәмәлгә кертелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Фосфорорганик стабилизаторы полимеров // Старение и стабилизация полимеров. М., 1966 (автордаш); Синтез, антиокислительные и стабилизирующие свойства новых кислот трёх- и четырёхкоординированного фосфора // Журн. органич. химии. 1992. Т. 62, вып. 10 (автордаш); Синтез пространственно-затруднённых фенольных соединений на основе 3,5-ди-трет-бутил-4-гидроксibenзилacetата // Журн. органич. химии. 2004. Т. 40, вып. 3 (автордаш).

Әд.: Институт полимеров (полимерный факультет /1971–2001/): Краткий биограф. справ. К., 2001.

МУКО Юлий Адольфович (? , фаразланганча, Варшава — 14.1.1945, Казан), балет артисты, балетмейстер, педагог. 1919 елга кадәр Казан опера театры балет солисты һәм балетмейстеры. 1920 дә Казанда Татар театр техникумы каршындагы Дәүләт балет студиясендә педагог, бер үк вакытта Татар акад. театрында (1929 га кадәр), биолер күючы һәм аларны башкаручы буларак эстрада концертларында катнаша. 1938–41 дә ТАССР Жыр һәм био ансамбле балетмейстеры. Г.Әл-мөхәмәдов, В.Виноградов һәм С.Габәши-ләрнең беренче татар опералары «Сания» (1925) һәм «Эшче» дәге (1930) хореографик күренешләр авторы. Татар акад. театрында Ф.Бурнаш пьесасы бунча С.Габәши, соңынан С.Сәйдәшев музыкасына «Таһир-Зөһрә»; К.Тинчурин һәм С.Сәйдәшевнең «Казан сөлгесе», «Зәңгәр шәл», Т.Гыйззәт һәм С.Сәйдәшевнең «Наёмщик» муз. драмалары спектакльләрендә хореографик күренешләренә сәхнәгә күючы. Хореограф буларак, Жыр һәм био ансамбле программасын төздә, ш.и. «Әпипә», «Татар дуэты», «Татар яшьләренә күмәк биюе», «Белорус биюе», «Украин биюе», «Рус биюе» һ.б. био композицияләрен

Ю.А.М у к о: 1. Ашуна (А.С.Аренский, «Мисыр төннәре»; Клеопатра ролендә — З.Чарушина), 20 йөз башы; 2. Зигфрид (П.И.Чайковский, «Аккош күле»; Одетта ролендә — З.Чарушина) рольләрендә. 1910.

ижат итүдә катнаша. Хатыны З.Чарушина б-н бергә һөвәскәр био коллективында актив эшли, шуннан яхшы башкаручыларыны (Ф.Әсфәндиярова, Г.Баһманова, Ә.Кәлимуллин, А.Стеклова һ.б.) проф. сәхнәгә күтәрәләр. М.ның ижатына бай фантазия һәм зәвыклылык хас була. Балетмейстер үзенең элеккеге спектакльләрендә классик балет алымнарын киң файдалана. Соңрак татар халык био-ләрендөгә образлылык һәм стиль үзгәрткән үзләштерә һәм аларны уңышлы тормышка ашыра.

В.Н.Горшков.

МУКШУР авылы, Әгерҗе р-нында, Әгерҗе шәһәрненән 49 км коньяк-көнбатыштарак, Чаж елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 86 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 1678 дән мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганакарда Елангур, Еманчур, Татар Мукшуры исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дүрләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше, такта яру, кап сугу, олаучылык б-н шөгилләнә. 20 йөз башында мәчет, мәктәп, мәдрәсә эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 1128,5 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Зур Кибә волостенда, 1921 дән ТАССРның — Әгерҗе, 1924 тән Алабуга кантонында. 1927 нең 14 февраленән — Әгерҗе, 1963 нең 1 февраленән — Алабуга, 1964 нең 4 мартынан Әгерҗе р-нында. Халык саны: 1744 тә — 30 ир-ат; 1859 да — 276, 1887 да — 479, 1905 тә — 640, 1920 да — 683, 1926 да — 661, 1938 да — 635, 1958 да — 302, 1970 тә — 242, 1989 да — 160, 2002 да — 127 кеше.

Әд.: Мәрданов Р.Ф., Һадиев И.Г. Әгерҗе төбәге тарихы. К., 2003.

МУКШЫ авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылынан 9 км төньяк-көнчыгыштарак, Ашгыт елгасынан 2 км читтә урнашкан. 2010 елда 58 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб. Мәчет — 20 йөз башы архит-ра истәлегә. 1653 тән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дүрләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекче-

Мукшы авылы. Мәчет. 1909.

лек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында М.да мәчет һәм вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 164,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Мәңгәр волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Тукай, 1935 нең 10 февраленән — Кызыл Юл, 1956 ның 18 июленән — Тукай, 1963 нең 1 февраленән — Арча, 1990 ның 25 октябренән Этнә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 29 ир-ат; 1859 да — 75, 1897 дә — 139, 1908 дә — 173, 1920 дә — 212, 1926 да — 221, 1938 дә — 205, 1949 да — 171, 1958 дә — 127, 1970 тә — 107, 1979 да — 73, 1989 да — 59, 2002 дә — 67 кеше.

МУЛДАШЕВ Эрнст Рифкат улы (1.1.1948, БАССРның Белорет р-ны Сермән а.), офтальмолог, мед. фан. д-ры (1995), проф. (1996), РФнең атказ. табибе (1998). Башкорт мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1972), Уфа шәһәрндә: Куз авырулары фәнни-тикшеренү ин-тында (1972 елдан), 10 нчы хастаханадә (1982 дән), «Куз микрохирургиясе» тармакара фәнни-техник комплексында офтальмохирургия лаб-ясе мөдире (1988 дән), Бөтенроссия куз һәм пластик хирургия үзәге директоры (1990 нан). АКШның Луисвилл шәһәре ун-ты киңәшчесе (1990 нан). Хезмәтләре офтальмохирургия өчен яңа төр аллоплантлар эшләү, тукума күчәрәп утыртуның иммунологик аспектларын һәм аларның күрү системасы функцияләренә тәсирен өйрәнүгә карый. М. күрү системасына зыян килгәндә авыру барышының гомуни механизмын тикшерә, күрү сәләтен психофизиол. юл б-н коррекцияләү ысулларын эшли. Аллоплантлар кулланыуның мөгез катлау, склера, конъюнктивта, кимерчәкләр, паренхиматоз органнар, тире капламының кан һәм лимфа тамырлары регенерациясенә этәргеч булуын исбатлый. Уйлап табуга 31 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. 1990–93 тә РФ ЮС депутаты. Туризм буенча өч тапкыр СССР чемпионы.

Хезм.: От кого мы произошли? Сенсационные результаты научной гималайской экспедиции. М., 1999; Стафиломы склеры. Уфа, 2000 (автордаш).

Әд.: Гумеров Ш. Лицо ремонтируют ... по-дешевой // Изобретатель и рационализатор. 1978. № 12; Мазурова Л. Клиника последней надежды // Смена. 1998. № 8.

МУЛЛА (гарәп. *مولى* — әфәнде, боеручы), мөселман дине һәм йолалары белгече, рухани, дини мәктәп мөдәррисе. Руханилар иерархиясендә хатип һәм имамнан түбәнрәк баскычта тора, әмма «М» атамасы еш кына «имам» төшенчәсенә (мөселман жәмгыяте-нең һәм жәмәгать намазының житәкчесе) синонимы буларак та кулланыла. Идел буе татарларында 18 йөзгә кадәр М.ны *махаллә* әгъзалары сайлый, соңрак, Уфа дини Мөхәммәди канун Жыены оештырылгач (1788), М. статусы дүрләт карарлары б-н билгеләнә, раслану махсус дүрләт фәрманы нигезендә тормышка ашырыла. Рәсми рәвештә М. рухани катлауга керми, раслануына кадәр хәлендә кала бирә. Гадәттә, билгеле бер мәчеткә карый. Кеременә төп өлешен *зәкят* (Корь-өндә каралган хәйрия салымы), *гошер* (мөселман жәмгыяте ихтияждары өчен салым), ди-

ни йолалар башкарудагы түләүләр, ш.у. дини бәйрәмнәр вакытында бирелгән сәдакалар тәшкил итә. 16 йөзгә 2 нче яртысында — 20 йөз башында, татарларның үз дүрләтчеләге булмаган чорларда, *мөселман руханилары*, ш.и. М.лар халкының рухи тормышын агартуда һәм оештыруда мөһим роль уйнайлар. 1990 еллардан башлап, ТРда мөселман жәмгыятләре тергезелү б-н бәйле рәвештә, муллалык вазифасы үсеш ала. Ш.у. к. *Татарстан Республикасы мөселманнарының диния нәзарәте, Мөселман руханилары*.

Әд.: Ислам на территории бывшей Российской империи: Энцикл. словарь. М., 1999. Т. 1; Ислам и мусульманская культура. К., 2007.

МУЛЛА ИЛБ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненән 33 км коньяктарак, Зоя елгасынан 3 км читтә урнашкан. 2010 елда 780 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет — 19 йөзгә 2 нче яртысы архит-ра истәлегә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дүрләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында М.И.ндә 3 мәчет, 3 мәктәп, рус-татар земство мәктәбе, вак кредит учреждениесе, 2 жил тегермәне, тимерчелек, ярма яргыч, 8 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 2990

Мулла Иле авылы. Мәчет. 1873.

дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Косьякау волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленән — Норлат-Ачасыр, 1927 нең 1 августынан — Норлат, 1963 нең 1 февраленән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 302 ир-ат; 1859 да — 1246, 1897 дә — 1895, 1908 дә — 2443, 1920 дә — 2440, 1926 да — 2159, 1938 дә — 2610, 1949 да — 1819, 1958 дә — 1608, 1970 тә — 1670, 1979 да — 1343, 1989 да — 1129, 2002 дә — 993 кеше. М.И.ндә жәмәгать-дин эшлеклеләре Б.Х.Вәисов, Газизжан Б.Вәисов, Гайнәнетдин Б.Вәисов туган.

МУЛЛАГАЛИЕВ Сафуан Галәветдин улы (12.9.1927, хәзер Оренбург өлкәсенен Абдуллин р-ны Чаганлы а. — 19.09.2008, Казан), шагыйрь. 1947–82 елларда Үзбәкстанның Маргилан шәһәрндә яши. 1982 дән — Казанда. «Сәлам бирәм» (1986), «Көзгә балкыш» (1988), «Мәңгелек йөрәк» (1989), «Йөрәктәге төеннәр» (1997) хыянтыйкларында туган як табигате, гади кешеләрнең күнел байлыгы

кебек темалар үзөктө тора. Туган ягыннан чигтә яшарга мәжбүр булган кеше язмышын суратлаган «Биздерсәләр туган иленнән» (1–2 кит., 1993–97) исемле шигъри повесте — М.нең иң уңышлы әсәрләреннән берсе. Әд.: Әдипләрбеб: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МУЛЛАКӘБ Оразали Турман улы (15.3.1959, Казакъстан ССР, Чимкент өлкәсенең Сарыагач р-ны Капланбәк уку-өйрәнү хужалыгы), патологоанатом, вет. фән. д-ры (1999), проф. (2001), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2009). Казан вет. ин-тын тәмамлагач (1985), шунда ук эшли, терлекләр цитологиясе, гистологиясе һәм эмбриологиясе каф. мөдире (1999–2007), бер үк вакытта вет. ф-ты деканы (1999–2000), проректор (2000–03), 2007 дән Казан шәһәре Дәүләт вет. берләшмәсе башлыгы — Казан шәһәре Баш дәүләт вет. инспекторы. Бер үк вакытта Казан вет. медицинасы академиясенең патологик анатомия һәм гистология (2007–10), вет.-сан. экспертизасы (2010 нан) кафедралары профессоры. Хезмәтләре бруцеллезга каршы төрле вакциналарның нәтижәлеге һәм реактогенлыгын иммунологик, ультраструктур, иммуногенетик яктан бәяләүгә карый. М. терлекләренң орган һәм тукумаларындагы төрле вакцина һәм апатоген штамм бруцеллаларын полимеразлы чылбыр реакциясе ярдәмдә индикацияләү ысулын тәкъдим итә; СССР Авыл хужалыгы министрлыгының Дәүләт вет. идарәсе тарафыннан расланган 3 норматив-техник документ эшли (1991).

Х е з м.: Иммуноморфологические изменения в органах и тканях телок, привитых вакциной из штамма бруцелл 82-ПЧ в разных дозах // Ветеринария. 1993. № 5; Строение разных штаммов бруцелл // Морфология. 1998. № 3.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

МУЛЛАНҮР ВАХИТОВ ИСЕМЕНДӨГЕ авыл, Әлки р-нында, Базарлы Матак авылынан 41 км коньяк-көнбатыштарак, Шыя елгасы буенда. 2010 елда 69 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Әлки р-нында, 1935 нең 10 февраленнән — Кузнечиха, 1944 нең 19 февраленнән — Юхмачы, 1956 ның 7 декабреннән — Кузнечиха, 1960 ның 28 октябреннән — Әлки, 1963 нең 1 февраленнән — Куйбышев, 1965 нең 12 гыйнварыннан Әлки р-нында. Халык саны: 1938 дә — 193, 1949 да — 208, 1958 дә — 200, 1970 тә — 231, 1979 да — 183, 1989 да — 136, 2002 дә — 107 кеше.

МУЛЛАНҮР ВАХИТОВ ИСЕМЕНДӨГЕ авыл, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылынан 25 км коньяктарак, Идел елгасыннан 5 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 203 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1920 елларда нигез салына. ТАССРның Зоя кантонына керә. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1926 да — 157,

1938 дә — 258, 1949 да — 279, 1958 дә — 227, 1970 тә — 208, 1979 да — 216, 1989 да — 183, 2002 дә — 230 кеше.

МУЛЛАШЕВ Камил Вәлиәхмәт улы (27.10.1944, Шәнжан провинциясе Орымчы ш., Кытай), нәкышчы, Казакъстан Респ-касының атказ. сәнгать эшлеклесе (1996), ТРның халык рәссамы (2003), Шаньтоу ун-тының шәрәфле профессоры (Кытай, 2000), Казакъстан Респ-касы СА академигы (2005). Орымчы шәһәренә Сәнгать ин-тын тәмамлый (Кытай, 1961). 1963 елдан Казакъстанда. Н.В.Гоголь исем. Алма-Ата сәнгать уч-щесен (1967), В.И.Суриков исем. Мәскәу сәнгать ин-тын (СССРның халык рәссамы Т.Сәләхов остаханәсе, 1978) тәмамлый. 1978–80 дә Алма-Ата сәнгать уч-щесендә укыта, 1980–2001 дә «Онер» («Җөнәр») сәнгать комб-тында эшли, 2001 дән — Журженов исем. Сәнгать академиясе профессоры. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1980). 1994 тән — Казакъстан Респ-касының Мәдәни үзәкләре ассоциациясе президиумы әгъзасы. М.ның әсәрләре чирәм жирләрне һәм галәмне үзләштерү, нефть чыгару («Корылык», 1974; «Иртә», 1976; «Жир һәм Вақыт. Казакъстан», 1978; «Чабан», 1979; «Авыл депутаты», 1985; «Көтү», 1995), табигатьте саклау («Арал фәжигәсе», «Семипалатта атом шартлавы» сериясе, икесе дә — 1988; «Бишек жыры», 1989; «Капчагай даласы», 1988) һ.б. темаларга багышлана. Күпчелек әсәрләре реализм традицияләрендә натура йогынтысында ясалган. 1980 елларда ижат ителгән әсәрләр циклында рәссам ижатының ассоциатив-хисси образлылык, пластик һәм төслә декоративлык ягына күчү эволюциясе ачыла («Рәссам дөньясы» сериясе, 1990; «Болан патшаның балык белән сөйләшүе», 1991; «Жәйләүдә», 1992; «Көнләшү», 1993). М.ның натуранан ясалган иртә портретларынан башлап («Әти портреты», 1972; «Татар хатын-кызлары» сериясеннән «Татар кызы», 1986; «Тирмәдәге хатын», «Әни портреты», икесе дә — 1988; «Эшләп кигән ханым портреты», 1992), борынгы милли каһарманнар образларына («Әбелхәер хан портреты», 1993; «Абай портреты», 1994; «Сөембикә ханбикә», «Кыпчак кызы Евразия», икесе дә — 1997; «Акын-Са-

ра», 1998) һәм тарихи темаларга багышланган картиналар серияләренә кадр портрет ижаты камил һәм күптөрле. Алар арасында «Даһинь тууы», 1990; «Кичке кояш нурына күмелгән мәнголлек мизгел», «Сабан туе» (икесе дә — 1996); «Едил башланган урында», 1997; «Казан ханбикәсе тәхетә янында», 1998;

К.В. Муллашев. «Акын Сара». 1998.

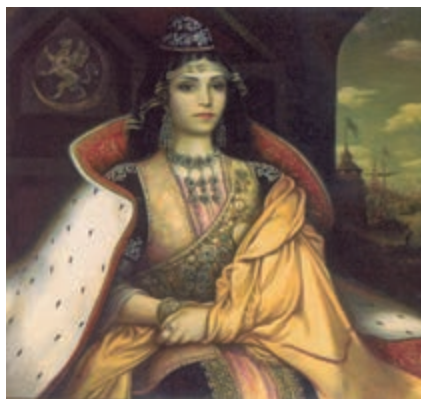
«Астананы тәкъдир итү», 1999 һ.б. картиналары фикер тирәнлеге һәм гражданлык позициясе б-н аергыч тора. М. ижатында классик реализм һәм авангард юнәлеше, төрки сәнгатьнең традицияләре янәшә яши, 1990 елларның 2 нче яртысынан анда «салон» нәкышче тенденцияләре чагыла.

Респ-ка (1974 тән), бөтенсоюз («Жир һәм кешеләр», Мәскәу, 1979, 1984; «Илнең яшьлеге», Мәскәу, 1976, 1977, 1982; «Без коммунизм төзибез», 1981, 1982, 1986; «Нәкыш күргәзмәсе», Мәскәу, 1986), халыкара («Интеркосмос», Берлин, 1981; «Традицияләр һәм эзләнү», Париж, 1984; «ТЮРКСОЙ» әгъзасы булган илләр рәссамнары, Әнкара, 1998) күргәзмәләрдә, «Татар» төбәкара бөтенатар күргәзмәсендә (С.-Петербург–Казан, 1991) катнаша. Шәхси күргәзмәләре Алма-Ата (1985, 1999, 2001), Астана (2002), Казан (2003), Шанхай һәм Гуанчжоу (2004) шәһәрләрендә уза.

Әсәрләре Мәскәүдәге Третьяков галереясында, Казакъстан Респ-касының А.Кастеев исем. Дәүләт музейнда, Астана шәһәрәндәге Сынлы сәнгать музейнда, «Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли мәдәният музейнда, Караганда өлкәсе музейнда, Алма-Ата, Астана, Казандагы Президент сарайларында, чит илләрдәгә шәхси тупланмаларда (АКШ, Төркия, Германия, Англия, Лихтенштейн) саклана. ВЛКСМ ҮК бүлгә лауреаты (1981). «Почёт билгесе» ордены, «Жир һәм Вақыт. Казакъстан» триптихы өчен Франция САНЕҗ көмеш медале (1986) б-н бүләкләнә.

Әд.: Вәлиева-Сөләймәнова Г.В. Бишек жыры // Казан утлары. 1993. № 10; Н е м и р о в с к а я О. Крылатые кони степи // Огонек. 1981. № 18; Камил Муллашев. Я всё делаю с любовью: Каталог персональной выставки. Алматы, 2001; К у м а р о в а С. Камил Муллашев // Билім және енбек. 1984. № 11.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләймәнова.

К.В. Муллашев. «Сөембикә ханбикә». 1997. ТР Президент сарае картиналар галереясы.

Р.Х. Муллин.

Р.М. Муллина

МУЛЛАЯНОВ Шамил Нургалли улы (3.2.1944, БАССРның Уфа р-ны Октябрь пос.), журналист, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1987). Казан ун-тын (1968), КПСС УК каршындагы Югары партия мәктәбен (1978) тәмамлый. 1969–71 елларда ВЛКСМның Башкортстан өлкә ком-тының «Ленинец» г-тасы редакциясендә (Уфа ш.) эшли. 1971–88 дә «Советская Татария» г-тасында: әдәби хезмәткәр, пропаганда бүлеге жетәкчесе, мөхәррир урынбасары. 1989–91 дә КПССның Татарстан өлкә ком-тында матбугат секторы мөдире. 1991 дән «Республика Татарстан» г-тасының баш мөхәррире урынбасары. М. язган мәкаләләрнең тема һәм жанрлары күптөрле: алдынгы нефтьчеләр һәм КамАЗ төзүчеләр турында очерклар, яшьләр тәрбияләүнең патриотик һәм әхлакый нигезләре хакында язмалар.

МУЛЛИН Борханетдин Фәхретдин улы (5.5.1834, Казан губ., Казан өязе Каратман а. — 1917), 2 нче гильдия Казан сәүдәгәре, жәмәгать эшлеклесе. Чәй һәм шикәр б-н сәүдә итә. 1879–1900 елларда Казан шәһәр Думасы гласный, бер үк вакытта, 1883 тән, шәһәр идарәсе әгъзасы. 1878–82 дә Казан татар сәүдәгәрләре жәмгыяте старостасы. Казан шәһәр ятимнәр мәхкәмәсе әгъзасы һәм казначе. «Мәржания» мәдрәсәсе төзелешенә һәм Мөселман хәйрия жәмгыятен оештыруга матди ярдәм күрсәтә. Казандагы Чукрак-телсез балаларны тәрбияләү, аларга белем бирү жәмгыяте һәм Ятим, авыру балаларга булышлык итү жәмгыяте әгъзасы. Шу. у. *Муллин йорты*.
Р.Р.Хәйретдинов, Р.Р.Салихов.

МУЛЛИН Рөстәм Хан улы (26.7.1947, Кукмара р-ны Кәркәүч а.), драма актёры, ТРның халык артисты (1996). Алабуга мәдәни-агарту уч-щесен тәмамлаганнан соң (1972), Мин-

Р.Х. Муллин Күсәк Чыңтимер ролендә («Айгырның үтчекчә бир», Р. Кинжәбаев; сулда — И. Әхмәтханов).

зәлә татар драма театрына актёр булып эшкә килә. Ул ижат иткән Зөлфәт («Гарасат», Г. Сабитов), Аллаһияр, Хөрмәт, Артист («Соңгы ләкләк», «Язлар моңы», «Сары чәчөк саплары», Ә. Гаффар), Хангилдин («Ардуан батыр», Г. Ахунов), Ибраһим, Мирвәли («Тын урамда гауга», «Өч аршың жир», А. Гыйләжөв), Бәрәгулла, Баһадур («Ярым ятларга кала», «Каерылмасын канатың», Р. Батулла), Габдрахман («Кишер басуы», З. Хәким), Сөләйман («Тигезсезләр», Ф. Әмирхан), Камай морза («Хан кызы», Р. Хәмид), Жеронт («Скапен хәйләләре», Ж. Б. Мольер) образлары үзенчәлекле, көчле характерлы булгалары б-н аерылып тора. Актёрның буыннар

Р.Х. Муллин Әхмәров ролендә («Хыянәт», Х. Вахит; сулда — В. Нигъмәтуллина һәм Ф. Зәйнетдинова).

фажигасен, тормышка ышанычны югалту ачысын кичергән герой холкына хас кырыслыкның төп сәбәпләрен үтеп жеткәргән алган Мирвәли образы аеруча зур ижтимагый әһәмияткә ия. Матур тавышлы М. муз. спектакльләрдә Булат, Юлаучы («Зәңгәр шәл», «Ил», К. Тинчурин), Кәримулла, Садык («Ике килен-килендәш», «Жырым табар сиңе», Х. Вахит), Тархун («Кызыма килер йөз кеше», Х. Ибраһим) рольләрен башкара һәм әлеге образларның драматик әңгәлеген ышандырырлык итеп ачып бирә.

Д. Ә. Гыйрманова.

МУЛЛИН ЙОРТЫ, Казандагы архит-ра истәлегә. 19 йөзнен 2 нче яртысында Казан сәүдәгәре Б. Ф. Муллин өчен, фасадларны бизүүдә классицизм архит-расы элементларын кертеп, татар халык архит-расы традицияләрендә төзелә. Иске татар бистәсендә урамга яны б-н салынган. Татар сәүдәгәрләренең ике катлы, ике кыяклы, традицион планлы шәһәр йорты үрнәге. Беренче катта — аш һәм хужалык бүлмәләре, икенчесендә торак бүлмәләре урнашкан. Ишек йортның ишегалды ягында уелган. Өйалды баскычыннан икенче катка күтәрелгәргә мөмкин. Чарлактагы пар колонналы традицион аркалы бүлмәдә кызлар яшәгән. М. й. тәрәзәләре сандриклый йөзлекләр, ябыштырылган декор б-н бизәлгән. Йортның бүрәнә диварлары такта б-н горизонталь юнәлештә тышланган, почмак-

Б. Ф. Муллин йорты. Казан. 19 йөзнен 2 нче яртысы. 21 йөз башы фоторәсемә.

ларда чыгып торган бүрәнә башлары такта пилястралар б-н капланган. Фасадлар татар халык архит-расы традицияләрендә төрле төсләргә буялган. 2010 елларда реконструкцияләнгән.

Әд.: Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982.

Х. Г. Надыйрова.

МУЛЛИНА Рәзилә Мирхәт кызы (7.9.1956, Минзәлә р-ны Татар Мөшөгесе а.), драма актрисасы, ТРның халык артисты (2011). Алабуга мәдәни-агарту уч-щесен тәмамлый (1976). 1976–79 елларда Мамадыш халык театрында эшли, 1979 дән Минзәлә татар драма театрында. Гариплеккә дучар ителгән, кешеләргә ышаныч хисен югалта язган, эмма үзенең ачы язмышына буйсынырга теләми-чә, халык өчен көрәш юлына баскан, рухи чыныгу алган яшь кыз бала Ирада («Язмышлар хәл ителгәндә», Р. Хәмид), кыю, хакыйкат хакына утка, суга кергәргә эзер торган Гөлжамал («Син — минекә, мин — сиңекә», А. Гыйләжөв), шу. у. Тәнзилә («Сөйгәннең туган көне», И. Юзеев), Кәүсәрия («Сәер кеше», Х. Вахит) кебек беренче рольләре актрисаның, образның психол. халәтен тирән тоеп, күпкырлы характер тудыра алу сәләтен күрсәтә. М. жанр табиगतен нечкә тоемлап эш итә, ул, Ә. Гаффарның «Бер картлыкта, бер яшьлектә» комедиясе буенча куелган спектакльдәгә Хөснурия образын гәүдәләндергәндә гротеск алымнарыннан кыю файдалана; Мәйсәрә («Зәңгәр шәл», К. Тинчурин), Сәрвәр («Башмагым», Х. Ибраһимов) кебек лирик образларны ышандырырлык итеп уйный. Алина («Упкын читендә», А. Дударев), Алия («Юлларыңа ак жәймә», Н. Асанбаев),

Р. М. Муллина Хөснурия ролендә («Бер картлыкта, бер яшьлектә»). Ә. Гаффар; уңда — Ә. М. Ибраһимов.

Шәмсегаян («Өч аршын жир», А.Гыйләжев), Энже («Бәркемгә бер кояш», Ф.Байрамова), Филумена («Филумена Мартурано», Эде Филиппо) образлары ижат иткәндә, М.ның олы тәжрибә туплаган оста булып өлгерүе күренә. Дамир Сиражиев исем. бүләк лауреаты.

Әд.: Гыймранова Д. Сабир Өметбаев исемдәге Минзәлә татар дәүләт драма театры. К., 2007.

Д.Ә.Гыймранова.

МУЛТАН, к. Пучинкә-Кучук, Кукмара р-ны. «МУЛТАН ЭШБЕ», Вятка губернасы Малмыж өязе Иске Мултан авылының (хәзер Удмурт Респ-касының Кизнер р-ны Короленко авылы) бер төркем удмурт крәстияннәр (вотякларны) мәжүси аллаларга кеше корбан итүдә ялган гаепләү буенча мөхкәмә процессы. 1892–96 елларда давам итә. Эш ачылуга Анык һәм Иске Мултан авылы кешеләре арасындагы каршылык сәбәп була: Аныкның ике крәстияне, үзләрен Иске Мултанның жәмәгәтәтирә жиренә керттерергә теләмәгәннәре өчен, мултанлыларга гаеп ташлау һәм аларның жирләренә хужа булу максаты б-н бер сукбайны (Матюнин) үтерәләр. Мөхкәмә эше барышында һәм жәмәгәтчелекнең актив катнашында мәетнен, үтерүгә ритуаль корбан китерү рәвешенә берү өчен, полицейскийлар тарафыннан башы өзәлу факты ачыклана. Милли дошманлык хисләре уяту максаты б-н рәсми хакимият әлеге эшнәң киң таралыш алуына юл ача. Тикшерү эше Сарапул округ мөхкәмәсе прокуроры Н.И.Равевский житәкчелегендә 29 ай буга алып барыла, 10 кешегә гаеп ягыла. Беренче мөхкәмә утырышы 1894 нең 10–11 декабрендә Малмыж шәһәрндә уздырыла: 3 кеше аклана, 7 кеше, ритуаль үтерүдә гаепләнә, гомерлек каторгага хөкөм ителә. Кассация шикаяте буенча Сенат хөкөм карарын кире кага, эшне кабат тикшерү турында карар чыгара. Икенче мөхкәмә утырышы 1895 нең 29 сентябрә — 1 октябрдә Вятка губернасының Алабуга шәһәрндә була — 1894 елгы хөкөм карары үз көчәндә калдырыла. Яклаучы Дрягин биргән кассация шикаятенә жавап итеп, Сенат Казан округ мөхкәмәсенә әлеге эшне кабат тикшерүне йөкли. 1896 ның 28 мае — 4 июнндә Казан губернасы Мамадыш шәһәрндә өченче мөхкәмә процессы үткәреләп, хөкөм ителүчеләр аклана. Гаепләнүчеләрне аклауда В.Г.Короленконың яклаучы буларак матбугатта һәм соңгы процесста ясаган чыгышлары, шу. яклау ягы шикаяте буенча юрист А.Ф.Кони чыгарган нәтижә зур роль уйный. 1895–96 да М.э. Россия матбугатында гына түгел, дөнья матбугатында барган дискуссияләргә жирлек була.

Әд.: Дело мултанских вотяков, обвинявшихся в принесении человеческой жертвы языческому богу. М., 1896; Короленко В.Г. Мултанское жертвоприношение // Собр. соч. М., 1955. Т. 9; Кони А.Ф. Избранные произведения. М., 1959. Т. 1; Шатенштейн Л.С. Мултанское дело. 1892–1896 гг. Ижевск, 1960.

МУЛЯРЧИК Пётр Афанасьевич (28.4.1908, Ковно ш., хәзер Литва Респ-касы Каунас ш. — 9.10.1979, Казан), драма актёры, ТАССРның халык артисты (1957). 1914–25 елларда Саратов шәһәрндәге «Кызыл шәһәрчек» балалар йортында тәрбияләнгән. 1925–27 дә агач

эшкәртү остаханәсендә эшли, бер үк вакытта театр техникумында дәресләр ала, шунда аның сәхнә таланты ачыла. Юллама б-н Ленинградка килә, 1930 да Ленинград сәхнә сәнгатьләре техникумын тәмамлый. 1930–32 дә Ленинградтагы Кызыл Армия театры актёры, 1932–42 дә Сызрань, Сталиногорск, Сталинград шәһәр театрларында эшли. 1941–42 дә халык ополчениеесе составында Сталинградны саклауда катнаша, хәрби медальләр б-н бүләкләнә. 1942 дә Сталинград яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) актёрлары б-н Казанга күчәргә. 1942–68 дә Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) актёры, рус

П.А. Мулярчик Жан Вальжан ролендә («Хокуссызлар», В. Гюго романы буенча).

һәм чит ил классикасы әсәрләре, шул чор драматургларының пьесалары буенча куелган спектакльләрдә 100 дән артык роль башкара. Аеруча зур рольләре — Городничий («Ревизор», Н.В.Гоголь), Кречинский («Кречинскийның туе», А.В.Сухово-Кобылин), Большов, Дикой, Мамаев («Агай-эне — ак мыке», «Яшенле янгыр», «Һәр акыл иясен дә гадилек жиңәр», А.Н.Островский), Берснев («Бер көн элек», И.С.Тургенев), Лопахин («Чия бакчасы», А.П.Чехов), Тетерев («Мещаннар», М.Горький), Президент («Мәкер вә мәхәббәт», Ф.Шиллер), Жан Вальжан

П.А. Мулярчик Василий Васильевич ролендә («Чын кеше», Б.Н. Полевой романы буенча; сулда — М.П. Неменко-Бабковская).

(«Хокуссызлар», В.Гюго романы буенча), Монтанелли («Кигәвен», Э.Л.Войнич романы буенча), Гарифжан Атабаев («Мулланур Вахитов», Н.Исәнбәт). М.ның ижат палитрасында романтик буяулар, хисләр югарылыгы һәм социаль характеристика төгәлләге, гажәп тормыш чынлыгы, образның биографик детальләр б-н тулыландырылуы табигый үреләп бара. М.ка халыкчан характерлар, хезмәт кешесе образы аеруча яқын. Ул башкарган Енакиев («Полк улы», В.П.Катаев), Павлов, Заварин, Лапшин («Тормыш сәхифәләре», «Тигезсез көрәш», «Шатлык эзлөгәндә», В.С.Розов), Василий Васильевич («Чын кеше», Б.Н.Полевой романы буенча), Богатырёв («Бер төн», Б.А.Горбатов) образлары үзләренән бөтенләге, эчке ышандыру көчәнә ия булулары б-н игътибарны жәлеп итә.

Әд.: Народные артисты. К., 1980; Благоев Ю. Казанский театр юного зрителя. К., 1986.

Ю.А.Благова.

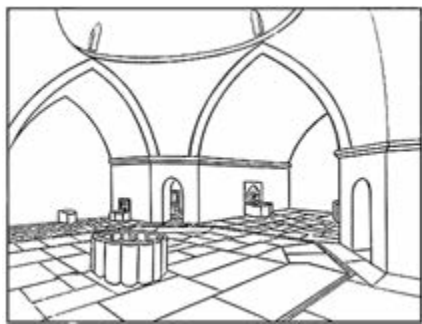
МУНИЦИПАЛЬ БЕРӘМЛЕКЛӨР, муниципаль милке, жирле бюджеты һәм жирле үзидарәң сайлау органнары булган шәһәр һәм авыл жирлекләре (аларның өлешләре), уртак терр-я б-н берләшкән берничә жирлек, жирле үзидарәсе булган башка терр-ялар. РФнең 2003 ел 6 октябр Законаы, ТРның 2004 ел 28 июль һәм 2006 ел 22 февраль законнары нигезендә ТРда Казан, Чаллы шәһәрләре һәм 43 районның (Әгерже, Азнакай, Аксубай, Актаныш, Алексеев, Әлмәт, Апас, Арча, Әтнә, Баулы, Балтач, Бөгелмә, Буа, Югары Ослан, Биектау, Чүпрәле, Алабуга, Зәй, Яшел Үзән, Кайбыч, Кама Тамагы, Кукмара, Лаеш, Лениногорск, Мамадыш, Менделеев, Минзәлә, Мөслим, Түбән Кама, Яңа Чишмә, Нурлат, Питрәч, Балык Бистәсе, Саба, Сарман, Спас, Тәтеш, Тукай, Теләче, Чирмешән, Чистай, Ютазы) М.б.е булдырыла.

Е.Б.Долгов.

МУНЧА, юыну-чабыну өчен корылган махсус бина. Татарстан терр-ясендә Идел буге Болгар дәүләтенә шәһәр халкына бер үк вакытта үзәнчелекле жәмәгәт клублары булып та хезмәт иткән көнчыгыш тибындагы М. калдыклары сакланып калган. Болгар шәһәрндәге казу эшләре нәтижәсендә 14 йөзгә нисбәтле 5 жәмәгәт М.сы, ш.и. *Ак пулат*, *Кызыл пулат* булуы ачыклана. Тикшеренүчеләр фикеренчә, Кызыл пулат шәһәрнең төп М.сы булган. Күп гөмбәзле, уеп бизәкләр төшерелгән таш-кирпеч бинаның эчке планын өч төп корылмадан торган анфилада тәшкил итә: дивар буена утыргычлар куелган мунча алды; дүрт почмакта ябык аранны б-н бүленгән дүрт бүлмә һәм сулы зур таш савыт рәвешендәге үзәк өлеш; казаннар һәм миң аеры урнаша. Юыну залын яктырту максатында аның гөмбәзәнә тәрәзәләре уела, бина идән астыннан уздырылган каглаулы система ярдәмендә жылытыла, су б-н тәэмин иту

П.А. Мулярчик.

Кызыл пулат — болгар жәмәгәт мунчасы.

Һәм канализация өчен керәч торбалар файдаланыла. Жәмәгәт М.лары Казан ханлыгында да була. Мәс., *Даир мунчасы* хакында мәғлүмәтләр сакланган. Борынғы бабаларыннан татарлар М.ның авыл вариантларын мирас итеп алганнар. Аларның иң камилен — жир өстенә корыла торган буралы М.ны, ягни юллыклы мичле ак мунчаны татар авылларында хәзергәчә салалар. Татар халкының бер өлеше көнкүрешендә әле 1970 елларда кара М.лар очраштыра. Алар, гадәттә, ихатаның арткы яртысында урнашкан була. Русларның кара М.ларыннан аерылмыйлар диярлек: идәнле, түшәмле, атлама түбәле һәм ян диварына тәрәзә уелган жыйнак кына бура, читән яисә тактадан корылган, еш кына түбәсез, гади генә мунча алды. Эчкә күренеше төрлечә, әмма ешрак түбәндәгечә була: тәрәзә ягына утырып юьну өчен әскәмияләр куела, аңа каршы яклап бер рәттә өвен миче һәм чабыну-парлану өчен тәбәнәк кенә ләүкә. Ак М.лар ишегалдында аерым яисә башка хужалык корылмалары б-н бер түбә астына кертеп төзелә. Аларның мунча аллары уңайлы, юллыклы торбалы миченә су казаны утыртыла. Казан артында һәм Касыйм татарларында бай гайләләрнең М.сы өч өлештән торган: М. үзе, чишенү һәм юьнганнан соң чыгып ял итү бүлемнән торган мунча алды. Элек татар гайләләре үз М.ларын булдырырга яисә 2–3 гайләгә бер М. булса да салырга тырышканнар. М. юьну өчен генә хезмәт итмәгән: анда кайчакларда бала да тапканнар, авыруларны да дөвалаганнар, кер юю, көлтә киштерү һ.б. өчен дә файдаланганнар. Хәзерге вакытта шәһәрләрдә типовой

Традицион бура мунча.

проект буенча төзелгән М.лар киң таралган. Авылда әүвәлгечә үк индивидуаль М.лар өстенлек итә, соңгы елларда аларны коры парлы фин М.лары (сауналары) үрнәгендә дә төзиләр.

Әд.: Смирнов А.П. Волжские булгары // Тр. Гос. ист. музея. М., 1951. Вып. 19; Мухамедова Р.Г. Татары-мишари. М., 1972; Мухаметшин Ю.Г. Татары-кряшены. М., 1977; Айдаров С.С., Аксенова Н.Д. Великие Булгары. Путеводитель по Булгарскому историко-архитектурному заповеднику. К., 1983; Червоная С.М. Искусство Татарии. М., 1987; Бушков Р.А. Баниа по-Казански. К., 1993.

Ф.Ф.Гулова.

МУНЧАЛА КҮЛБЕ, Көнбатыш Кама алдында. Ашыт, Сола, Питиал елгалары бассейны субүләрендә урнашкан, Биектау р-ны Ювас авылыннан коньяктарак. Су өслегенә майданы 8 га. Су күләме 288 мең м³. Озынлыгы 470 м, иң зур киңлеге 250 м. Уртача тирәнлегә 3,6 м, иң зур тирәнлегә 9 м. Күл карст процесслары нәтижесендә хасил булган. Формасы катлаулы. Ярлары текә. Жир асты сулары б-н туена. Суы йомшак (2,5 мг-экв/л),

Мунчала күле.

гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта. Гомуми минеральләшүе 180,9 мг/л. Үтә күрәнмәләге 40 см. Ял итү максатларында файдаланыла. ТРның табигат истәлегә (1978).

МУНЧАЛЫ, к. *Мочали*, Чүпрәле р-ны.

МУНЬКОВ Николай Петрович (18.5.1923, Казан — 1.7.2002, шунда ук), тарихчы, проф. (1985), ТАССРның атказ. мәктәп укытучысы (1983) һәм ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1987). Казан ун-тын тәмамлый (1945), Казан пед. ун-тында эшли: 1951–56 елларда тарих ф-ты деканы, 1960–68 дө проректор, 1967–91 дө СССР тарихы (1967–85 тә каф. мөдире), 1991–98 дө Ватан тарихы, 1998–2002 дө Россия тарихы кафедраларында укыта. 1967–85 тә Казан шәһәр советы депутаты, халык мәгарифе даими комиссиясе рәисе. СССР ФАнең СССР тарихы ин-ты каршындагы «Тарих фәне тарихы» гыйльми советы әгъзасы (1977–85). Татарстан тарихы буенча дәреслекләр һәм уку-укыту ярдәмлекләре автордашы («Татарстан АССР тарихы: Урта мәктәпләр өчен уку-укыту ярдәмлеге» — «История Татарской АССР: Учебное пособие для средней школы», 1970 һ.б.). Хезмәтләре Россиянең тышкы сәясәт һәм дипломатиясе мәсьәләләренә, тарихи чыганаclarны ойрәнүгә карый. «Почёт билгесе» ордены, медальләр, «Халык мәгарифе отличнигы» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: М.И.Кутузов — дипломат. М., 1962; Страницы памяти // Во имя Отчизны: Казанский университет в годы Великой Отечественной войны. К., 1975 (автордаш); История Татарстана, XIX век: Учеб. пособие. К., 2003 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 2.

«МУРАВЕЙНИК» («Кырымска оясы»), әдәби, ижтимагый-сәясәт журнал. 1905 елның октябрь–декабрь айларында Казанда аена 2 тапкыр рус телендә нәшер ителә, барысы 5 саны чыга. Нашире һәм мөхәррире — В.Бартош. Актив авторлар арасында — Н.Новиков, Б.Розинский, В.Язвический. Журналдагы бүлекләр: «Беллетристтик әсәрләр», «Шигырьләр», «Үзбездә», «Чит илдә», «Әдәбият һәм театр хәбәрләре», «Гигиена», «Төрләнәнән». Редакция журнал битләрендә ижтимагый тормышның хәлиткеч проблемаларын әдәби һәм публицистик формада чагылдырырга, «әдәби үрләрдә яңа йолдызлар кабызу» өчен, төбәкнең иң яхшы язучылары ижаты б-н таныштырырга тырыша. Журнал 1905–07 елгы рев-ция дулкынында барлыкка килә һәм революцион-демократик юнәлеш ала. Һәр санның беренче битендә көрәш һәм яңа тормышның жиңүе рухы б-н сугарылган шигырьләр басыла. Журналда кечкенә күләмле әдәби әсәрләр: шигырьләр, хикәяләр, сатирик-юмористик язмалар урын ала. Басмада Бартошның (псевд. Муравей) «Яктырта, тик жылытмый» («Светит да не греет»), «Көрәш» («Борьба») повестьлары басыла. Бартош журналда дөнья күргән публицистик мәкаләләрнең дә авторы була. «М.» социал-демократларны әйдәп баручылар дип санып, барлык алдыңгы көчләрен Конституцияне эзерләү һәм 1905 нән 7 октябрь Манифесты игълан иткән коxук һәм ирекне тормышка ашыру өчен берләшкән чакыра, сәясәт тоткыннарга өлешчә амнистияне хуплап чыга. Редакция Учредительләр жиъенны чакыру идеясен яклай, законнар чыгару функцияләренән азат Дума булдыруны яклаган уң карашны алга сөрүчеләрне тәнкыйтлән. «М.»та Көнбатыш Европа социал-демократлары эшчәнлеге тафсилләп яктыртыла. Журналда чиновникларның бюрократлыгы көлкөгә алына: алар «галиҗәнаплар», «өстәл башлыклары» һәм «өстәл

«Муравейник» журналы.

асты башлыклары» дип атала. «Авыл ихты-
яжлары» исемле макаләләр сериясе басыла,
аларда крәстияннәрнең фәкыйрь тормышы
тасвирлана, аграр мәсьәләнең хал ителмәве
авылдагы социаль килеренкелекнең төп чыга-
нагы булуы асызыклана. Макаләләрдә авыл
мәктәпләрендә гомуми белем бирүне кертү,
һәр урында игенчелек һәм һөнәрчелек мәк-
тәпләре ачу, халык укытучыларының ролен
күтәрү һәм аларның матди хәлләрен яхшыр-
ту мәсьәләләре күтәрелә.

Р.А.Айнәтдинов.

МУРАВЬЁВ Анатолий Васильевич (2.7.1923,
Казан — 11.9.2010, шунда ук), спортчы, тре-
нер (туплы, алкалы хоккей), СССРның спорт
остасы (1953), Белоруссия ССРның атказ.
тренеры (1966). СССР һәм РСФСР чемпи-
онатларында — футбол буенча мастерлар ко-
мандаларында: 1940–50 дә — «Динамо» (Ка-
зан), 1950–51 дә — «Спартак» (Мәскәү),
1953–55 тә — «Даугава»да (Рига); туплы хок-
кей буенча: 1947–50 дә — «Динамо»,
1950–52 дә «Ленин районы» (Казан), 1953 тә —
«Округ офицерлар йорты»нда (Рига) катна-
ша, соңгысында СССР чемпионатында кө-
меш медаль ала; алкалы хоккей буенча:
1955–56 да — «Ленин районы», 1958 дә —
«Житен комбинаты» (Казан) катнаша. Алка-
лы хоккей буенча 1956–65, 1966–68 дә —
«Машстрой», Урицкий исем. СК (Казан),
1965–66, 1968–76 да — «Торпедо» (Минск),
1976 да — «Рубин» (Төмән), 1977–80 дә —
«Баилдон» (Катовице ш., Польша) коман-
даларында өлкән тренер (1959 га кадәр — уйнау-
чы тренер). 1976–77, 1980–81 дә Белорус-
сия ССРның Физик культура һәм спорт дәү-
ләт ком-тында дәүләт тренеры. 1981–86 да
«Залесный» спорт комплексы базасы (Уриц-
кий исем. СК, Казан), 1986–95 тә ракета гас-
кәрләрен Казан югары хәрби инженер-ко-
мандирлар уч-щесенә махсус ф-ты кунакха-
нәсе директоры. 1995 тән «Ак Барс» хоккей
спорт клубында тренер-консультант. Шә-
кертләре арасында В.А.Васильев, В.А.Елис-
тратов, В.А.Елфимов, Л.А.Ефремов, С.А.Ко-
тов, М.Г.Маслов, А.Н.Орлов, А.П.Романов,
В.Ф.Ткачев бар.

МУРАВЬЁВ Владимир Юрьевич (8.12.1947,
Казан), хирург, мед. фән. д-ры (1997), проф.
(1999), ТАССР һәм РФнең атказ. табибе
(1991, 1998). Казан мед. ин-тын тәмамлаган-
нан соң (1972), Респ-ка онкология диспансе-
рының торакаль бүлегендә хирург, бер үк ва-
қытта (1978 елдан) Казан ГИДУВында. 1980
елдан ТР Сәламәтлек саклау министрлыгы-
ның эндоскопия үзәге мөдире һәм 1985 тән
баш эндоскописты. Хезмәтләре сулыш ағза-
лары һәм ашказаны-эчәк трактында шеш үсе-
шен катнаш лазерлы эндоскоп ярдәмендә
таркатуга карый. М. авыруларны амбулатори-
яда операциясез дөвәләү мөмкинлегенә би-
рүче «Медула» лазер системасын беренче бу-
лып кулланы башлый. Эндоскопия буенча
РФ чемпионы (2013). Танылган бард. Та-
тарстан комсомольның М.Жәлил исем. бүл-
гә (1985) башкару сәнгатендәге унышлары
өчен бирелә. Бәллүр эндоскоп иясе.
Медальләр б-н бүлгәләнә.

Хезм.: Комбинированная эндоскопическая
деструкция опухолей дыхательной системы и же-
лудочно-кишечного тракта. К., 1997; Эндоскопия
гортани, трахеи, бронхов, пищевода, желудка, две-
надцатиперстной кишки. К., 2009.

МУРАВЬЁВ Иван Степанович (14.7.1922,
Түбән Новгород өлкәсенә Бутурлинск р-ны
Кетарша а. — 8.11.1990, Казан), геолог,
геол.-минерал. фән. д-ры (1969), проф. (1973),
ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлек-
лесе (1972). Киев танк уч-щесен (1941), Казан
югары офицерлар мәктәбен (1946), Казан
ун-тын (1952) тәмамлый, шунда ук эшли,
СССР геологиясе каф. мөдире (1975–87),
проф. (1987 елдан). М. СССРның Төньяк
Европа өлешендә геол.-төшерү эшләре үткәр-
ү, Печора Урал бие триас, ташкүмер һәм
Пермь утырмаларының, Урта Идел бие девон
токомнарының үзенчәлекләрен ачыклай.
СССР Дәүләт геол. картасын (масштаб
1:200000) төзүдә катнаша. Беренчеләрдән бу-
лып, Урта Печора бассейнының нефть, газ,
күмер һ.б. файдалы казылмаларга бай булуын
исбатлай, соңрак биредә сәнәгый чыганаclar
ачыла. Татарстан терр-ясенен һәм ана чик-
тәш регионнарының структур һәм фашиаль кар-
таларын төзи, тектоник структураларны бил-
гели һәм аларга тасвирлама бирә, югары пале-
озой утырмаларына палеоботаник тикшерүләр
үткәрә. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл
Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүлгәләнә.

Хезм.: Стратиграфия и условия формирования
пермских отложений Печорского Приуралья.
К., 1972.

Әд.: Ануфриев А.М., Буоров Б.В. И.С.Му-
равьев. К., 2003.

МУРАВЬЁВА Елена Викторовна (12.6.1961,
Казан), педагог, пед. фән. д-ры (2008). Ка-
зан мед. ин-тын (1983), Казан ун-тын (2003)
тәмамлый. 1999 дан Казан техник ун-тының
сәнәгать экологиясе кафедрасында, 2009 дан
сәнәгать һәм экология куркынычсызлыгы
каф. мөдире. ТР Жәмәгәт палатасында кур-
кынычсызлык буенча эксперт.

Хезм.: Экологическая подготовка студентов
технического вуза. К., 2006; Прикладная технософе-
рная рискология. Экологические аспекты. К., 2007;
Педагогические аспекты прикладной технософе-
рной рискологии. К., 2011.

МУРАТ Валерий Николаевич (30.9.1900,
Иркутск ш. — 5.7.1976, Ленинград), анатом,
мед. фән. д-ры (1942), проф. (1944), ТАССР-
ның атказ. фән эшлеклесе (1945). СССР
МФА академигы В.Н.Терновский шәкерт.
Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1931),
шунда эшкә калдырыла, 1944 елдан анато-
мия каф. мөдире, бер үк вакытта (1947–62)
дөвәләү ф-ты деканы. Бөек Ватан сугышы
елларында Казандагы госпиталь башлыгы.
1962–67 дә С.М.Киров исем. Хәрби мед. ака-
демиясендә (Ленинград) анатомия каф. баш-
лыгы. Хезмәтләре нейроморфологиягә, эчәк-
лектәге нерв ганглийлары цитоархитектони-
касына, күзнең хәрәкәт аппараты иннерва-
циясенә карый. Бөтенсоюз анатомнар, гисто-
логлар һәм эмбриологлар жәмгыятенен Та-
тарстан респ-ка бүлгә рәисе (1953–60). Ле-
нин ордены, «Почёт билгесе» ордены, ме-
дальләр б-н бүлгәләнә.

Хезм.: Грудинный мускул (sternacis
s.praesternalis): К вопросу о его морфологии // Уч.

И.Х.Мурзин.

зап. Казан. ун-та. 1930. Кн. 1 (автордаш); Экспери-
ментально-морфологический анализ взаимоотноше-
ний симпатических нервов с поперечнополосаты-
ми мышцами // Архив патологии. 1947. Т. 9, вып. 5;
Проблемы морфологии нейротканевых и сосудис-
токаневых отношений. К., 1963.

Әд.: Коротков А.Г., Валишин Э.С. Памя-
ти Валерия Николаевича Мурата // Архив анато-
мии, гистологии и эмбриологии. 1977. № 7.

МУРЗИН Александр Николаевич (19.8.1885,
Мәскәү — 22.12.1954, Казан), офтальмолог,
мед. фән. д-ры (1935), проф. (1935), РСФСР-
ның атказ. фән эшлеклесе (1940). Мәскәү
ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң
(1909), Калуга губернасының Жездринский
өязе Подбужье авылында земство табибе,
1910 елдан Мәскәү губернасы Павлов-По-
сад шәһәрәндә фабрика табибе, 1913 тән Са-
ратов ун-тының күз поликлиникасында.
1925 тән Урта Азия ун-тының (Ташкент ш.)
офтальмология каф. мөдире. 1932 дән Казан
ГИДУВының офтальмология каф. мөдире,
бер үк вакытта (1932–48) Трахоманы өйрән-
ү фәнни-тикшеренү ин-ты директоры.
1951–54 тә Казан мед. ин-тының күз авыру-
лары каф. мөдире. Урта Идел һәм Урал алды
респ-каларында трахомага каршы көрәш
эшен житәкли. Хезмәтләре трахома, глауко-
ма, күз жәрәхәтләрен дөвәләү проблемала-
рына карый. Ленин ордены, «Почёт билгесе»
ордены, медальләр б-н бүлгәләнә.

Хезм.: Комбинированные огнестрельные повре-
ждения орбиты, носа и придаточных пазух. К.,
1943; Руководство для работников трахоматозных
пунктов. М., 1944; Современное состояние вопро-
са о лечении трахомы // Сб. тр. Врачебно-санитар-
ной службы Казан. жд. 1950. Вып. 3.

Әд.: Профессор Александр Николаевич Мур-
зин // Вестн. офтальмологии. 1940. № 5; Казанский
ГИДУВ им. В.И.Ленина (1920–1990). К., 1990.

МУРЗИН Ибрай Хөсәен улы (1916, Самара
губ. Бөгелмә өязе, хәзер Лениногорск р-ны-
ның Иске Шөгәр а. — гыйнвар 1946, Украин
на ССРның Одесса өлкәсе Харата пос.), Сов.
Союзы Герое (10.4.1945), гв. өлкән сержанты.
Шөгәр битум з-дында, аннары Краматорск
(Донецк өлкәсе) шәһәрәндә эшли. 1941 елдан
Кызыл Армия сафларында. 1942 нең июлен-
нән Бөек Ватан сугышы фронтларында,
158 нче гв. артиллерия полкында орудие ко-
мандиры (5 нче гв. армиясенен 78 нче гв. укы-
чы дивизиясе). Воронеж, Дала, 1 нче һәм
2 нче Украина фронтлары гаскәрләре соста-
вында Курск шәһәре һәм Днепр елгасы өчен
барган сугышларда (икесе дә — 1943), Ки-
ровоград (1944), Львов-Сандомир, Түбән Си-
лезия һәм Берлин (барысы да — 1945) һө-
жүм операцияләрендә катнаша. 1945 нең фев-
ралендә Призен посёлогы (Бжег шәһәрән-

нан 8 км төньяк-көнбатыштарак, Польша) янында Одер елгасын кичкөндө батырлык күрсөтө: 1 февральдө, беренче булып, орудиресен елга аша чыгара һәм плацдарм өчен сугышта катнаша; дошманның 3 пулемётун юк итә; 6 февральдө батарея составында чолганыштан чыгарга тырышкан дошман һөжүмен кире кайтара.

1946 ның гыйнварында һәлак була. Ленин ордены, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Шөгөр посёлогында Геройга бюст куела. Лениногорск шәһәренен бер урамы аның исемен йортә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хэбибуллин.

МУРЗОВ Александр Иванович (26.3.1929, Буа кантоны, хәзер Тәтеш р-ны Красная Поляна а. — 3.10.1993, Казан), агроном, урман белгече, мелиоратор, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2003, үлгәннән соң), а.х. фөн. канд. (1964), ТАССР, РСФСРның атказ. урман белгече (1972, 1987). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), шунда ук эшли. 1957–93 елларда Татарстан урман тәҗрибә станциясендә, директор (1960–89). М. жи-тәкчелегендә урман кисүнең ресурс саклаулы алдынгы ысуллары эшләнә һәм киң масштабта житештерүгә кертелә (Татарстан, Мари, Мордва, Чуаш Респ-калары, Ульянов өлкәсе), йомшак яфраклы вак товарлыклы агачны тирантен эшкәртү, Саба урман хужалыгы чыршылыкларын тизләнелгән тергезү оештырыла (Дәүләт бүләге). Медальләр, ши. СССР ВДНХсының көмеш һәм бронза медальләре б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

МУРМАНСК ӨЛКӘСЭ, РФдә. Россиянен Европа өлешенә төньяк-көнбатышында, Кола ярымутравында урнашкан. 1938 елда оештырыла. Мәйданы — 144,9 мең км². Үзгә — Мурманск шәһәре. Халкы — 780401 кеше (2012). Татарлар саны: 1926 да — 311, 1939 да — 4446, 1959 да — 5566 (Кырым татарларын да кертеп), 1989 да — 11459, 2002 дә — 7944, 2010 да — 5624 кеше. Татарлар, башлыча, Мурманск (3000 гә якын кеше), Североморск (700), Апатиты (600), Мончегорск (500), Кировск (400), Оленегорск (400) шәһәрләрендә яшиләр. М.өндә алар 20 йөз башында күрәнә башлый, 1930–40 елларда татарлар шактый күбәя, бу Кола ярымутравында сәнәгать үсешә б-н бәйле. Монда күчкән халык арасында репрессияләнгәннәр дә күп була. Хәзерге вакытта Мурманскида «Гөлжинан» татар мәдәнияте үзгәнен төбәк ижтимагый учреждениесе (1994 тән) һәм аның каршында яхшәмбе татар мәктәбе, мөселман дини берләшмәсе (1999 дан), «Идел-Урал» татар-башкорт мәдәнияте үзгә (1990 нан) эшли. Мед. фән. д-ры Л.Г.Попова, РФнең атказ. спорт ошасы А.Р.Гисмеев, РФнең атказ. мәдәнияте хезмәткәре И.М.Рәхимкуловның тормышы һәм хезмәт эшчәнлеге М.ө б-н бәйле.

МУРОМЛЫЛАР, б.э.к. 1 нче меңьеллыктан Ука елгасы кушылдыклары Цна б-н Клязьма тамаклары арасында яшәгән фин-угор кабиләсе. Рус елъязмаларында беренче тапкыр 9 йөз ахырында «мурома» буларак искә алы-

на. М.ның археол. культурасы үзенчәлекләре — мәетне башы б-н төньякка каратып жирләүдә, хатын-кызлар костюмының аерым төр бизәлешендә (чуклы башлыклар, баш әйләнәсе баулары, чигә асылмалары, күкрәк аеллары, кушаклар). Сугышчы ирләр сугыш кимнәре һәм кораллары, атлар б-н бергә жирләнгән. М.ның төп шөгиле — терлекчелек, игенчелек, сунарчылык, балык тоту, чолкычылык, тимер һәм бакыр кою, зәркән һөнәрчелеге. 7 йөздә М. аерым кабиләләр берлегенә оеша. 9–10 йөзләрдә сыйнфый жәмгыять барлыкка килә, хәрби дружина аерым урын тотта. Шул ук вакытта берлек терр-ясенә славян кабиләләре үтпә керә башлый, кырык-лау нәтижәсендә М.ның бер өлеше Идел буе Болгар дәүләтенә күчеп утыра. 11 йөздә М. Киев Русеның сәяси йогынтысына элгә, 12 йөздә Төньяк-Көнчыгыш Русь халкы б-н кушылып, ассимиляцияләнә бәтә. «М.» этнонимы Ука буе топонимикасында сакланып калган (Муром).

Әд.: Финно-угры и балты в эпоху средневековья. М., 1987; Гришак ов В.В., Зелене е в Ю.А. Муром VII–XI вв. Йошкар-Ола, 1990; Ряби н и н Е.А. Финно-угорские племена в составе Древней Руси. СПб., 1997; Финно-угры Поволжья и Приуралья в средние века. Ижевск, 1999.

И.Л.Измайлов.

МУРЧИСОН (Murchison) Родерик Импи (19.2.1792, Таррадейл, Шотландия — 22.10.1871, Лондон), англиз геологы, Петербург ФАнең чит ил шарәфле әгъзасы (1845). Эдинбург ун-тында укыта, проф. (1831 елдан). Симур һәм девон системаларын аерып күрсәтә (1835). Россиядә геол. объектларны, аерым алганда, Идел һәм Кама елгалары бассейнын өйрәнәп, 1841 дә *Пермь системасын* аерып өйрәнүне нигезли. Рус палеонтологы А.А.Кейзерлинг һәм француз палеонтологы Ф.Вернейл б-н берлектә Россиянең Европа өлеше һәм Урал геологиясе буенча белешмә төзи (1845). Палеозойның бүленеше буенча төп эшләр әлеге тикшеренүләр б-н тәмамлана. Корольлекнең фәнни жәмгыяте әгъзасы (1826 дан), Лондон геол. жәмгыяте президенты (1831 дән).

Хезм.: Геологическое описание Европейской России и хребта Уральского: В 2 ч. СПб., 1849 (автордаш).

МУСА, Корьән персонажы, *Аллаһның* пәйгамбәре һәм рәсүле — илчәсе, Библиядәге Моисейга туры килә. Аңа күктән Тәүрәт иңдерелә (яһүдиләрдә Муса пәйгамбәрнен 5 китабы). М.ны фиргавен хатыны төрбияли. Бервакыт яш М., иسرائилене яклап сугышканда, ялгыш Мисыр кешесен үтерә һәм Мисырдан качып китәргә мәжбүр була. Шунан соң ул шактый вакыт Мәдйәндә яши (Кызыл дингездәге Акаб култыгы). М., төнлә гаиләсе б-н чүл буйлап барганда, еракта ут күрә. Учакка күмер алып кайтуе б-н, гаиләсен калдырып, утка таба үнәлә. Ут янына килеп житкәч, Аллаһ тавышын ишетә. Ул М.ны үзенә сөекләсе дип атый һәм аңа мисырлыларны Аллаһның берлегенә өндәрә боера. М. туганы һарун б-н (Библиядәге Аарон) Мисырга әйләнәп кайта һәм үзен бердәнбер илаһ дип санаучы фиргавен каршысына килеп баса. Төрле мөгжизалар күрсәтәп, алар

Аллаһның бөеклеген дәлиллиләр (М.ның таягы еланга әверелә, кул тиресенә төсө кардан акка әйләнә һ.б.), ләкин фиргавен аларны сихерчеләр дип уйлый һәм Мисыр күз буучылары б-н ярыштыра. Соңгылары жинелә. Шуңа карамастан, фиргавен пәйгамбәрнен дингә өндәвен кире кага, М. һәм аның халкы мисырлыларны туган жирләреннән куарлар дип куркып, Аллаһка ышанучыларны эзәрлекли башлый. Моның өчен Аллаһ Мисырга жиде төрле бәла-каза жиберә (табиғат гарасатлары, бетми торган авырулар, саранча һөжүме һ.б.); М.га халкын Мисырдан чыгарырга боера. Качаклар Кызыл дингезгә житкәч, пәйгамбәр, таягы б-н дингезгә сугып, суны ике якка аерып куя һәм халкы б-н коры юлдан үтә, эзәрлекләүче гаскәр исә суга батып үлә (фиргавен тубәгә килә һәм котылып кала; икенче бәла-казаны тавытга алып үлгә). М. үз халкын Сина тавына алып килә. Ялгызы калып, Аллаһтан: «... һәр нәрсәнең үгет-насихәте һәм һәрбер нәрсә өчен аңлатмасы бирелә», — дип ызылган сахифәләр тапканын ала. М. югында аның кардәшләре, таштан пот-сын ясап, шуңа табына башлыйлар. Пәйгамбәр потны юк итә, халкыны иманга китерә һәм чүл буйлап алга таба алып кита. М.ның үтенече б-н Аллаһ күктән ашамлык һәм бүдәнә көтүе жиберә. Пәйгамбәр иسرائилеләренә изге Кәнгән жиренә алып килә. Ләкин алар, анда яшәүче озын буйлы кешеләрдән куркып, алга барудан баш тарталар. Аллаһ сүзенә буйсынмыйлар, шуның өчен чүлдә кырык ел буе каңгырып йөрүгә дучар ителәләр һәм яһүдиләргә вәгдә ителгән жиргә М. үлгәннән соң гына аяк басалар.

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

МУСА (? — 1501/02), мангыт *морзасы* һәм *бәге* (1440 еллар ахырынан). Уаккас (Ваккас) улы, Идегәй әмир оныгы. Атасының үлеменнән соң (1440 еллар ахыры), аның бертуганы Аббас бәк һәм үзенә бертуганнары Харәзми һәм Ямгырчы кебек үк, Мангыт ыруының иң зур йогынтылы вәкиленә әверелә. М. идарә иткәндә Нугай Урдасы дәүләт буларак оеша. Мөстәкыйль сәясәт уздырырга омтыла. Шәйбанилар б-н сугыш алып бара. Күк Урда тәхетенә Ядегәр ханны утырта, аның сараенда *бәкләр бәге* була. 1460–70 елларда М. һәм аның ыруы казакълар ханы Жанибәк хакимлеген таныйлар, һәм ул Шәйбанилар олысы (Төмән ханлыгы) тәхетенә утыртыла. Нугайларның көчәюе Идел арыягында һәм Түбән Идел буенда Олы Урда ханнары б-н бәрелешләргә китерә. 1481 дә, Ибак һәм Ямгырчының Олы Урдага каршы берләшкән явы нәтижәсендә, Сарай әл-Жәдид шәһәре бөлдәре, Әхмәд хан һәлак була. 1480–90 елларда, Казакъ ханлыгы һәм Олы Урданың көчсезләнүе шартларында, мангыт идарәчеләре карамагындагы терр-я Арал буйларынан Идел арыягына һәм Мангытшактан Көнъяк Урал алдына кадәр жәелә. Бу вакыттан Нугай Урдасы биләмәләре киңәеп, Казан ханлыгы чикләренә орына, нугай бәкләре

аның эчке һәм тышкы сәясәтәндә актив роль уйный башлылар. Нугай Урдасының йогынтысы бигрәк тә 1490 елларда, Олы Урда таркалганнан соң, кискен көчәя. Бу хәлдән файдаланып, М. Идел-Дон елгалары арасындагы терр-янең бер өлешен басып ала. Мәскәүнең бөек кенәзе Иван III һәм Кырым ханы Миндәгәрәй б-н союзга кереп, Речь Посполитага һәм Олы Урда ханнарына, Әхмәд хан варисларына карата актив тышкы сәясәт узда. М. идарә иткән заманда Алтын Урдан соң барлыкка килгән төрки-татар дәүләтләрендә ханнарның күпчелегә хөкүмәтәндә *карачыбәкләрнең* берсе Мангыт ыруы өлкәсе булу тәртибе беркетелә. М. Мамык, Илһам, Мөхәммәдәмин ханнарға, кайчакта аларның дошманнарына — Казан карачыбәкләренә ярдәм итә. Бу чорда М. Алтын Урданың номиналь ханнары хакимияте булышлыгынан баш тарта. Асылда ул үзенә этносәясәти (ыру) һәм хәрби-адм. структурасы булган үз дәүләтен төзөгә керешә.

Әд.: Перетякович Г.И. Поволжье в XV и XVI вв. М., 1877; Худяков М. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Сафаралиев М.Г. Разгром Большой Орды // Зап. науч.-исслед. ин-та при Совете Министров МАССР. 1949. Вып 11; Усманов М.А. Татарские исторические источники XVII—XVIII вв. К., 1972; Жирмунский В.М. Избранные труды: Тюркский героический эпос. Л., 1974; Кочкаев Б.-А.Б. Ногайско-русские отношения в XV—XVIII вв. А.-А., 1988; Посольские книги по связям России с Ногайской Ордой: 1489—1549. Махачкала, 1995; Трепалов В.В. История Ногайской Орды. М., 2002; Зайцев И.В. Астраханское ханство. М., 2004.

И.Л.Измайлов.

МУСАБАЙ-ЗАВОД авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрәнән 26 км көньяктарак, Борды елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 552 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1881 дән нигез салына. Рев-циягә кадәр ге чыганаclarда Мусабай исеме б-н дә билгеле. Халкы асабалар катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, мәктәп, 3 ярма яргыч, 3 өвен, ти-мерчелек эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 5528,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Әхмәт волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Чаллы, 1976 ның 20 апреленән Тукай р-нында. Халык саны: 1897 дә — 1119, 1913 тә — 1685, 1920 дә — 1562, 1926 да — 1050, 1938 дә — 1051, 1949 да — 626, 1958 дә — 532, 1970 тә — 598, 1979 да — 568, 1989 да — 581, 2002 дә — 517 кеше.

МУСАЕВ Иван Дмитриевич (14.1.1925, Минзәлә кантоны Актаныш а. — 26.6.2004, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе. Казан ун-тын тәмамлый (1957). 1954—59 елларда КПССтың Актаныш райкомы пропаган-дисты, китапханә мөдире. 1959—60 та КПССтың Әлмәт шәһәр ком-ты инструкторы. 1960—62 дә, хезмәт ияләре депутатларының Әлмәт район советы башкарма ком-ты, 1965—73 тә Әлмәт шәһәр советы башкарма ком-ты рәисе. 1973—79 да ТАССР МСның

Хезмәт идарәсе башлыгы. 1979—85 тә ТАССРның Дәүләт хезмәт ком-ты рәисе. 1985—87 дә ТАССР ЮС Президиумының кабул итү бүлеге мөдире. Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы орденнары, медаль-ләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

МУСАЛОВ Габделхак Хөснетдин улы (19.10.1922, Әстерхан өлкәсенәң Краснооктябрьский р-ны Кызылъяр а. — 8.7.2005, Мәскәү), монументалист, график, нәкышче, ТРның атказ. сәнгәт эшлеклесе (1986). Әстерхан сәнгәт үч-шесен тәмамлый (1953). Г.Рублёв, В.Иорданский, Б.Аракеловта белем ала. 1958 елдан Мәскәү өлкәсенәң Алабушев посёлогында, 1966 дан Мәскәүдә яши, монументаль-бизәләш сәнгәтә комб-ты рәссамы (1990 га кадәр). Рәссамнар берлеге әгъзасы (1957). Бөек Ватан сугышында катнаша. Беренче карандаш рәсемнәрен фронтта ясый. Сугыш темасына соңрак та әйләнәп кайта. Монументаль сәнгәтә үсешенә зур өлеш кертә, Мәскәү, Казан, Бөгелмә, Саранск, Нөкес, Дербент, Әстерхан, Уфа шәһәрләре биналарының фасад һәм интерьерларындагы сграффито, маркетри, мозаика, фрескалар авторы (1970—80 еллар). Төп әсарләре: «Бөгелмә» кунакханәсен (1978, маркетри техникасындагы панно) һәм Бөгелмә шәһәрәндәге фарфор з-дын (1985, сграффито, маркетри, витраж техникасындагы панно) комплекслы бизәү,

Г.Х.М у с а л о в. Иске йорт. Кәгазь, темпера. 1965.

Нөкес шәһәрәндә Каракалпак АССРның МС бинасы витражы (1987), Әстерхан филармониясе бинасы витражы (1976) һ.б. График (карандаш, гуашь, акварель) һәм нәкыш (темпера, майлы буяу) портретлар, пейзажлар авторы. Пленәрда Каспий, Идел буе, Кавказ, Кырым, Мәскәү өлкәсе табигатен сурәт-ли: «Балыкчы кыз» (1951), «Колхоз корылмалары» (1958), «Кисловодск» (1977), «Буа күперә» (1979), «Кичке моңнар» (1981), «Ян-гырдан соң» (1982), «Ялта. Волошин йорты», «Урам» (икесе дә — 1990), «Пахра буендагы таң» (1958). 1954 елдан: «Мәскәү рәссамнары — сугыш ветераннары», «Сугыш юллары буйлап» (1958, Вена, Австрия) һ.б. күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәләре: 1976, 2002 (Иванов б-н бергә), 2003 (Мәскәүдә М.Саттаров б-н бергә) елларда уза. Әсәрләре «Казан» милли мәдәният үзәгендә саклана. 2 иче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МУСИН Әгъзам Хәмит улы (2.11.1945, Казакъстан ССРның Көнчыгыш Казакъстан өлкәсе Глубоко р-ны Белоусовка пос.), электр энергетикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1998), проф. (1998). Томск политехник ин-тын тәмамлаганнан соң (1969), шунда укыта. 1978 елдан Алтай техник ун-тында (Барнаул ш.), производствоны һәм көнкүрешне электрлаштыру каф. профессору (2001 дән). Бер үк вакытта, 1986—98 дә, «Алтайкрайэнерго» энергетика идарәсендә житекчелек эшендә; «Алтайэнергопроект» ФЖБдә, директор урынбасары (1993—96). Хезмәтләре электр тәэминаты системасын нәтижәле ашлатуға карый. Шәһәрләрен, сә-нәгәт пр-тиеләрен, агросәнәгәт комплексларын, шахталарны, электр станцияләренәң үз ихтияжларын һ.б. электр б-н тәэмин итү системаларында аварияләрен булдырмый калуның техник чараларын эшли һәм гамәлгә кертә. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. РФнең мактаулы югари һөнәри белем бирү хезмәткәре (2009). Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Непрерывный контроль изоляции вводов по уровню высших гармоник в токах утечки // Изв. вузов СССР. Энергетика. 1983. № 11 (автор-даш); Модель процесса технического обслуживания систем электроснабжения 6—10 кВ. городов // Промышленная энергетика. 1998. № 10; Риск — показатель качества электроснабжения городов // Изв. вузов. Проблемы энергетики. 2009. № 11—12.

МУСИН Әзһәр Гәрәй улы (19.11.1937, Минзәлә р-ны, хәзер Тукай р-ны Югары Байлар а.), географ, карст белгече, геогр. фән. д-ры (1990), проф. (1990), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). Казан ун-тын тәмамлый (1960). Ерак Көнчыгыш фәнни-промисел з-ләнү оешмасында инженер-гидролог (Владивосток ш.) булып эшли. Дагстан пед. ин-тында (1966—69), Уфа нефть ин-тының Октябрьск ф-лында (1969—71) укыта. Таулы Алтай пед. ин-тында физик геогр. каф. мөдире (1971—75). 1975—87 елларда Чечен-Ингуш ун-тында, физик геогр. каф. мөдире (1975—83). 1988—90 да Омск пед. ин-тында. 1990 нан Чаллы пед. ин-тында геогр. каф. мөдире (2001 гә кадәр), бер үк вакытта проректор (2002 гә кадәр). 2002 дән Казан энергетика ун-тында, 2004 тән Татар гуманитар-пед. ун-тында (2011 дән Казан ун-ты). Хезмәтләре геоморфологиягә карый. М. Жирнең геогр. тышчасы үсеше барышында карст күренешләренәң төп тенденцияләрен билгели; карстның төбәк үзенчәлекләрен өйрәнү-нең яңа юлын эшли; Төнъяк-Көнчыгыш Кавказ, Таулы Алтай, Новгород өлкәсе, Бөгелмә-Бәләбәй калкылыгы карстларын тикшерә. «Жир турындагы фәннәр» («Науки о Земле», 2005) уку ярдәмлеге авторларының берсе.

Хез.: Состояние окружающей человека среды в г.Набережные Челны. Наб. Челны, 1966; Географический анализ карста Бугульминско-Белебеевской возвышенности. Грозный, 1979; Физико-географические комплексы Земли. Наб. Челны, 1997.

МУСИН Гомәр Муса улы (1854, Казан губ., Тәтеш өязе Болын-Балыкчы а. — 1928, шунда ук), жәмәгәт эшлеклесе. Крәстияннәр катлавынан. Мәдрәсәдә укый. Тәтеш өязен-

дә волость старшинасы була. М. башлангычы б-н аның туган ягында икеселлык земство уч-шесе ачыла. Казан губернасынан 2 нче Дәүләт Думасы депутаты (1907), жирле мәхкәмәне үзгәртен кору комиссиясе һәм мөселманнар фракциясе әгъзасы. Карашлары буенча консерватор. Дума таркалгач, туган ягына кайта, а.х. б-н шөгьльәнә.

Әд.: Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов. Уфа, 1998.

МУСИН Госман Яхъя улы (14.2.1908, Казан губ., Зоя өязе Кече Шырдан а. — 1942), график, нәкышчы. Казан сәнгат техникумын тәмамлый (1930). Б.Урманче шәкерте. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1939). Ижат юлын театр рәссамы булып башлай. 1930–40 елларда Татарстан дәүләт нәшрияты б-н хезмәттәшлек итә, балалар китапларына, мәктәп дәреслекләре, хрестоматияләргә рәсемнар ясай. Татар китабын бизәүче беренче рәссамнардан. 1930 елларда донья күргән басмалар арасында М. Г.Тукайның «Авыл мәдрәсәсе», «Кәжә белән Сарык», «Печән базары, яхүд Яна Кисекбаш», «Буран» кебек әсәрләренә карандаш һәм тушь б-н ясалган рәсемнәре, шу. «М.Горький Казанда» китабындагы график рәсемнәре б-н таныла. Татар

Г.Я. Мусин һәм Г.Тукайның «Авыл мәдрәсәсе» шигыренә иллюстрация. Кагазь, тушь. 1935.

китабын бизәүдә 1920 еллардагы конструктивизм һәм стил шартлыгыгыннан реализмга күчү М. исеме б-н бәйлә. Аның хезмәтләрендә күренешләрен дөрес кору, әсәрнең фазан тирәнлеген ачу, декоратив ясыллык һәм образлы шартлылыкка алмашка килгән күләмнәр һәм төсләр нисбәтән күрсәтү омтылышы сизелә. М.ның станлы нәкыш әсәрләре сакланмаган, әмма аның «Кызыл металлост» заводында» (1936 еллар тирәсе), «Каз өмәсе» (1940–41, Мәскәүдә узачак Татар әдәбияты һәм сәнгате декадасына әзерләнә) картиналарының авторы булуы мәгълүм. «Татхудожник»ның 1 нче күчмә күргәзмәсендә катнаша (Зеленодольск ш., 1936). 1941 дә армиягә алына; сугышта һәлак була.

Әд.: Ишморатова С. Тукай ижаты иллюстрацияләрдә // Габдулла Тукай: Шагыйрьнең тууына 60 ел тулуга багышланган гыйльми сессия материаллары. К., 1948; Черкасова Н.В. Изобразительное искусство Советского Татарстана. К., 1957; Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

МУСИН Лотфулла Ногман улы (7.11.1913, Вятка губ., Сарапул өязе Сукман а. —

5.10.1997, Мөслим а.), а.х. пр-тисе житежесе, Соц. Хезмәт Герое (1971). Казан пед. ин-ты тарих ф-тының 3 курсын тәмамлай (1938). 1932–33 елларда Әгерже р-нының Тирсә башлангыч мәктәбндә укытучы, 1933–34 тә Чишмә башлангыч мәктәбндә директор. 1934 тән Мөслим р-нында: Ташлыяр жидееллык мәктәбндә, 1936 дан Мөслим урта мәктәбндә директор; 1937 дән район халык мәгарифе бүлеге мөдире; 1941–44 тә Минтәрй жидееллык мәктәбе директоры; 1944–48 дә район финанс бүлеге мөдире; 1949–55 тә Мөслим урта мәктәбе укытучысы; 1955–56 да район башкарма ком-тының культура бүлеге мөдире, 1956–58 дә район башкарма ком-ты рәисе урынбасары, 1958–76 да Киров исем. к-з рәисе. М.житәкчелегендә 1970 тә 1 га дан 25,1 ц бөртекле ашлык уңышы алына (1958 дә — 1 га дан 9 ц), бишьеллык план (1966–70) бөртекле ашлык сату буенча 103% ка, сөт — 121%, йон 123% ка үтәлә. Колхозчыларның 3 нче Бөтенсоюз съезды делегаты (1969). Ике Ленин ордены, медальләр, шу. СССР ВДНХсының алтын медале, РСФСР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Әд.: Таиров Н. Мусин Латфулла Нугманович // Герои Социалистического Труда Татарии: Док очерки. К., 1984. Кн. 2; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

И.Н.Афанасьева.

МУСИН Марат Мәжит улы (16.2.1959, Уфа ш.), икътисадчы, математик, хокук белгече, икътисад фән. д-ры (2005), проф. (2008). Мәскәү ун-тының механика-матем. ф-тын (1980), Мәскәү юридик ин-тын (2006) тәмамлай. 1980–89 елларда СССР ФАнең Космосны өйрәнү ин-тында, СССР МФА акад. Ф.И.Комаровның акад. төркемендә өлкән фәнни хезмәткәр (1982). 1989–1990 да «Россия» жәмгыяте рәисенең 1 нче урынбасары. 1990–96 һәм 1999–2003 тә РФА Микроэлектроника технологияләре проблемалары ин-тында әйдәп баручы фәнни хезмәткәр, лаб. мөдире (1999 дан). 1997–98 дә «Инкомбанк» АЖнең мөгълүмат үзәге директоры. 2003 тән Россия сәүдә-сәнгат ун-тында каф. мөдире, бер үк вакытта, 2005–06 да, «Базовый элемент» компаниясенең тәвәккәлек менеджеры. М. беренчеләрдән булып, икътисад күзлегеннән чыгып идарә итү мәсьәләләрен, идарә итү баясе теориясе нигезләрен өйрәнә башлай. Аның тарафынан геофизикада, хронологида, хрономедицинада циклик процессларны анализлауның яна алымнары (1982–89) эшләнә һәм кулланыла, Россиядә беренче сертификацияләнган цифрлы имзалу һәм тулугу кагазьләрен криптографик саклауның сертификацияләнган системасы тәкъдим ителә (Мәскәү һ.б. шәһәрләренчә хисап-касса үзәкләрендә, 1993–94), «Инком-

Л.Н. Мусин.

банк» АЖ материаллары буенча икътисади һәм сәси тәвәккәлләр мониторингы мөгълүмати-аналитик системасының беренче чираты булдырыла (1997–98), беренче тапкыр Россия икътисадының «соры» секторына трансакцион анализ ясала, «юьлган» ачкалар күләмен ачыклау методологиясе эшләнә. Публицистик мәкаләләр б-н, шу. Россия радиосы һәм телевидениесе аша чыгышлар ясай. РФ Язучылар берлеге әгъзасы (1999 дан).

Хезм.: Ресурс влияния. М., 2002; Матрицы влияния: теория и практика экономического управления. М., 2003 (автордаш); Концепция формирования услуг бизнес-консалтинга на основе матрицы экономических интересов. М., 2004; Управление интересами. М., 2005; Управление экономическими интересами. М., 2006.

МУСИН Мәснәви Фәйзрахман улы (18.11.1928, хәзер БРның Дүртөйле р-ны Үткен а. — 11.6.2004, Казан), рентгенолог, мед. фән. д-ры (1974), проф. (1975), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1991). Проф. М.И.Гольштейн шәкерте. Башкорт мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1951), Дүртөйле район хастаханәсендә хирург, баш табиб булып эшли. 1953–55 елларда Совет Армиясендә: мед.-сан. батальонында табиб, хирург-рентгенолог. 1958 дән Казан мед. ин-тында, 1969 дан рентгенология һәм радиология каф. мөдире. 1964–66 да чит илдә командировкада: Улан-Батор (Монголия) махсус клиникасы киңәшчесе, 1979–83 тә Вьетъян мед. ин-тында (Лаос) рентгенология һәм радиология каф. оештыру эшендә. 1989 дан ТР Сәламәтлек саклау министрлыгының Респ-ка клиник хастаханәсендә, 1983 тә шунда кан тамырлары хирургиясе бүлеге оештыра. Хезмәтләре клиник ангиологиягә, интенсив рентгенологик диагностикага — ангиографияга карый.

Хезм.: Введение в клиническую рентгенологию. К., 1975; Некоторые вопросы клинической рентгенологии. К., 1980; Вертебро-висцеральные синдромы поясничного остеохондроза. К., 1985 (автордаш); Рентгенология — основа стратегии интенсивной диагностики // Казан. мед. журн. 1990. № 2.

Әд.: Михайлов М.К. Профессор Маснави Файзрахманович Мусин // Казан. мед. журн. 1999. № 1.

МУСИН Мөдәррис Муса улы (8.2.1923, Спас кантоны Бибай а., хәзерге Әлки р-ны Бибай Чаллысы а. — 1994, Казан), партия хезмәткәре, журналист, филос. фән. канд. (1964), РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1983). КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (1957), Ижтимагый фәннәр академиясен (1964) тәмамлай (Мәскәү). Бөек Ватан сугышында катнаша. 1946–47 елларда Апас р-ны Кабык Күпер авылы мәктәбндә укытучы, Әлки р-ны халык мәгарифе бүлеге инспекторы. 1947–48 дә ВЛКСМның Әлки райкомы секретаре. 1948–50 дә Горький Югары партия мәктәбе тыңлаучысы. 1951–54 тә ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-ты секретаре. 1957–59 да КПССның Татарстан өлкә ком-тында пропаганда һәм агитация бүлеге инспекторы. 1959–62, 1964–69 да «Коммунист Татарии» ж-ль мөхәррире. 1969–84 тә КПССның Татарстан

өлкә ком-тында мәдәният бүлеге мөдире. 1984 тән Саратов югары партия мәктәбенә Татарстан уку-уку консултация пункты мөдире. 1960–65 тә ТАССР ЮС депутаты. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе», 3 нче дәрәжә Дан орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

С.С.Елизарова.

МУСИН Рәшит Муса улы (12.11.1927, хәзер БРның Кушнаренко р-ны Чатра а. — 2.10.1982, Казан), партия эшлеклесе. Мәскәү энергетика ин-тын тәмамлый (1950). 1950 елдан Казанда 1 нче ТЭЦта эшли: инженер (1950–53), башлангыч партия оешмасының башка вазифалардан азат секретаре (1953–56), директор (1956–57). 1958 дән ТАССР ХХС рәисе урынбасары. 1961–79 да КПССтың Казан шәһәр ком-ты 1 нче секретаре, 1979–82 да Татарстан өлкә ком-ты 1 нче секретаре. КПСС ҮК әгъзасы (1979 дан). М. респ-ка химия һәм энергетика сәнәгатләрен үстерүгә зур игътибар юнәлтә, Казан химия сәнәгате объектлары төзелешне штабын житекли. Ул житекчелек иткән чорда Казан органик синтез з-дында — фенол, ацетон, пропилен, 9 нчы з-дта — желатин, Куйбышев исем. з-дта кино тасмалары һ.б. житештерелә башлый. М. оештыру-партия һәм масакүләм-сәясәт эшнә пр-тиеләрнең хужалык эшчәнлеген б-н осталарча берләштереп алып бара. Казанның киң күләмле капитал төзелеш, фән һәм мәдәният үсеш программасын гамәлгә ашыруга сизелерлек өлеш кертә. 1959–67, 1980–82 да ТАССР, 1970–79 да СССР, 1967–71 да РСФСР Юслары депутаты. СССР ЮС Президиумы әгъзасы (1980–82). Ленин ордены, Октябрь Революциясе, ике Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Казан урманнарының берсенә М. исеме бирелә.

Л.М.Айнетдинова.

МУСИН Реалиль Кашшаф улы (5.9.1946, Омск өлкәсе Седельниково а.), генерал-майор (1995). М.В.Фрунзе исем. Омск югары гомумгаскәри командирлар уч-щесен (1969), М.В.Фрунзе исем. Хәрби академияне (Мәскәү, 1981) тәмамлый. 1969–78 елларда Ерак Көнчыгышта, 1981–86 да совет гаскәрләренең Көнбатыш төркемдә (Германиядә) хезмәт итә. 1986 елдан полк командиры, 1989 дан Балтыйк буге хәрби округында штаб идарәсе башлыгы урынбасары, 1993 тән Себер хәрби округында. 1994 тән Новосибирск өлкәсенең хәрби комиссары. Кызыл Йолдыз, «Хәрби казанышлар өчен» орденнары һәм медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Булатов Н.Х. Йолдызлы йолдызлар. К., 2000.

МУСИН Роберт Ринат улы (16.4.1964, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе, ТРның атказ. икътисадчысы (2002). Казан финанс-икътисад ин-тын тәмамлый (1985). 1985–87 елларда ТАССР Финанс министрлыгы инспекторы. 1987–92 да «Татпошивобувьбыт» ЖБдә бүлек башлыгы, ген. директор урынбасары. 1993–94 тә ТРның Милли инвестиция фонды, 1994–96 да «ТатИнк» инвестиция компаниясе президенты, 1996–97 да Татфондбанк идарәсе рәисе.

1997–98 да ТР финанс министрының 1 нче урынбасары, 1998–2002 да ТР финанс министры. 1998–2000 да «Түбәнкамашин», 2002–06 да «Түбәнкаманефтехим», 2002–13 тә «АК БАРС» Банк» ААЖЛәренең Директорлар советы рәисе. 2010–13 тә «Татфондбанк» ААЖнең Идарә рәисе, 2013 тән «ТФБ Холдинг» ЖЧЖ директоры. 1995–99 да, 2004 тән ТР Дәүләт Советы депутаты. Медальләр б-н бүләкләнә.

МУСИН Ровель Габделкәрим улы (14.6.1940, Пермь ш.), эретеп ябыштыру металлургиясе һәм металллар белеме өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1990), проф. (1991). 1964 елда Пермь политехник ин-тын тәмамлаганнан соң, Чиләбе трактор з-дында (1964–65) һәм Пермь моторлар төзү з-дында (1965–67) эшли. 1971 дән Пермь техник ун-тында, эретеп ябыштыру производствосы һәм конструкцион материаллар технологиясе каф. мөдире (1981 дән), бер үк вакытта (1997 дән) эретеп ябыштыру производствосы буенча Россия милли ассоциациясенең «Көнбатыш Урал аттестация үзәге» АЖнең ген. директоры. Хезмәтләре металлларны, эретмәләренә, металл булмаган материалларны диффузиялә эретеп ябыштыруга карый. М. бириш булмаган материалларның (ш.и. ионлы-ковалент бәйләнеше функциональ керамика материаллар, химик бәйләнешләре юнәлешсез һәм тунемый торган нәметалл материаллар) каты фазасында эретеп ябыштырылган тоташтырмалар формалаштыру механизмнарын тикшерә. Уйлап табуга 10 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Россия Космонавтика федерациясенең К.Э.Циолковский исем. медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Диффузионная сварка жаропрочных сплавов. М., 1979 (автордаш); О механизме активации при сварке металлов с неметаллическими материалами // Докл. АН СССР. 1990. Т. 310. № 6 (автордаш); Соединение металлов с керамическими материалами. М., 1991 (автордаш); Физические и химические основы формирования сварных соединений металлов с неметаллическими материалами // Сварка и диагностика. 2007. № 1 (автордаш).

МУСИН Флун Мөслах улы (23.2.1939, Мөслим р-ны Иске Карамалы а. — 22.9.2009, Казан), әдәбият галиме, әдәби тәнкыйтьче, филол. фән. д-ры (1983), проф. (1993), ТССРның атказ. фән эшлеклесе (1991). Мәскәү ун-тын тәмамлый (1962). 1963 елдан (бүленеп) ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-тында эшли, 1987–97 да, 2007 дән соң әдәбият белеме бүлеге мөдире. 1997–2003 тә ТРның Укытучылар белемен күтәрү ин-тында татар теле һәм әдәбияты кафедрасы мөдире. 1980 еллар ахырынан 20 йөз татар әдәбияты тарихын яңа редакциядә язучу буенча ижат төркемен житекли. Татар әдәбияты тарихын өйрәнү һәм укыту методологиясе мәсьәләләрендә тарихилык һәм милли юнәлеш принципларынан чыгып эш итә. Хезмәтләре 20 йөз татар әдәбияты тарихы һәм теориясенә; Г.Исхакый, Г.Тукай, Г.Ибраһимов, Ф.Әмирхан, Һ.Такташ, М.Жәлил ижатларына; РФ һәм БДБ илләренә татарлар тулланып яшогән төбәклә-

рендә милли уку-укыту системасының актуаль мәсьәләләренә карый.

Әсәр.: Тормыш сынавы аша. К., 1969; Чор белән аваздаш. К., 1983; Гаяз Исхакый тормышы һәм эшчәнлеген. К., 1998; По координатам жизни. М., 1976; Связь времён. К., 1979.

Әд.: Х а н з а ф а р о в Н. Танылган галим // Казан утлары. 1999. № 2; Әдипләрбездә: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

МУСИН Харис Гайнетдин улы (19.8.1952, Кызыл Йолдыз, хәзер Балык Бистәсе р-ны Күки а.), урман белгече, ТР, РФнең атказ. урманчысы (1995, 2004), а.х. фән. д-ры (2014). Лубян урман хужалыгы техникумын (1972), Мари политехник ин-тын (1982) тәмамлай. 1972 елдан Кәләй һәм Кызыл Йолдыз урман хужалыкларында эшли. 1986 дан ТР Урман хужалыгы министрлыгы Шәһәр яны урман хужалыгының баш урманчысы, 1993 тән директоры. ТРның баш дәүләт урманчысы, урман хужалыгы министры урынбасары (2010 нан), 2011 дән ТР урман хужалыгы министрының 1 нче урынбасары. Хезмәтләре яшел зона урманнарының сан-тигиенә, сәламәтләндерү һәм эстетик функцияләрен өйрәнүгә карый. М. ылыслы-киң яфраклы асзона урманнарының 1 нче төркем наратлыкларында урманны карау һәм тергезү максатыннан кисү эшләрен экологик-урманчылык ихтияжынан чыгып нигезли. Казан аграр ун-тында урман хужалыгы һәм экология ф-тын (2001) оештыручыларның берсе. М. житекчелек иткән Шәһәр яны урман хужалыгы алдынгы технологияләренә һәм урман хужалыгын алып бару ысулларын гамәлгә кертү буенча тәҗрибә базасы булып тора.

Хезм.: Зелёная зона города Казани. К., 2006; Оптимизация рекреационного лесопользования в зоне хвойно-широколиственных лесов. М., 2006 (автордаш); Экология и экономика рекреационного лесопользования. К., 2010 (автордаш); Постоянство лесопользования в рекреационных лесах. М., 2011.

МУСИН-ПҮШКИН Михаил Николаевич (25.11.1795, Казан — 25.6.1862, С.-Петербург), граф, дәүләт эшлеклесе, Петербург ФАнең шәрәфле әгъзасы (1837), сенатор (1849), кахыйкый яшерен советник (1849). Дворяннар нәселеннән. 1810 елдан хәрби хезмәттә. 1812 елгы Ватан сугышында һәм рус армиясенең 1813–15 еллардагы чит ил яуларында катнаша. 1827–45 тә Казан уку-укыту округы попечителе. М.-П. эшчәнлеген чорында университет шәһәрчегенә топ корпусларын төзү тәмамлана, Фәнни китапханә эше оештырыла, кафедраларда вазифаларга хезмәткәрләр билгеләнә, Шәрәккә бүлегендә (1828–42) 5 яңа кафедра ачыла, Казан ун-тының юридик ф-тында камераль бүлек булдырыла (1841); «Император Казан университетының гыйльми язмалары» («Учёные записки Императорского Казанского университета») ж-лын чыгарырга булыша (1834). М.-П. ярдәме б-н Казан уку-укыту округында 2 гимназия, 2 дворяннар ин-ты, 20 ояз уч-щесе, 10 хосусый пансион һ.б. оештырыла; укытучыларның һәм укучыларның саны ике тапкыр арта. 1840–45 тә Казан икътисадчылар жәмгыятенә 2 нче бүлеге рәисе. 1845–52 да Петербург уку-укыту округы по-

печителе, бер үк вакытта, 1847–56 да, Халык мәгарифе министрылыгының цензура ком-ты эгъзасы. 1855 тә Казан ун-тының Шәрәкь бүлеген Петербург ун-тына күчертә. Родионованың затлы нәсел кыз балалар ин-тының (1828), Казан ватан әдәбиятын сөючеләр жәмгыятеңең (1828), Казан ун-тының (1845) шәрәфле эгъзасы. 1845 тә университетта М.-П. исем. стипендия булдырыла.

Чыг.: Отчёт Казанского учебного округа с 1827 по 1 января 1844 года по управлению тайного советника М.Н.Мусина-Пушкина. К., 1844.

Әд.: Г а л и у л л и н а Р.Х. Михаил Николаевич Мусин-Пушкин — попечитель Казанского учебного округа: Дис. ... К., 1997; Казанское дворянство 1785–1917 гг.: Генеал. словарь. К., 2001.

Р.Х.Галиуллина.

МУСИН-ПУШКИН Платон Иванович (1698, Мәскәү — 1750 дән соң), граф, дәүләт эшлеклесе, дипломат, сенатор (1739), яшәрен советник (1736). Дворяннар нәселенән. 1716 елдан Голландия, Дания, Франциядә дипломатлык хезмәтендә. 1722–27 дә Сенатның Мәскәү конторасында, 1727–30 да Мәскәү акча сугу конторасы эгъзасы. 1730–31 дә — Смоленск, 1731–35 тә Казан губернаторы. М.-П. эшчәнлеге чорында Казанда руханилар семинариясе (1732), шәһәр полициясе (1733) оештырыла; губернада икенче Кама арыягы чик сызыгы корыла (1731–34). Петербург ФАнең Себер–Камчатка экспедициясенә (1733), И.К.Кириловның Оренбург экспедициясенә (1734) булышылык итә, В.Н.Татищевка файдалы казылмалар эзләүдә һәм завовлар төзү өчен урыннар билгеләүдә ярдәм күрсәтә (1735). Яңа чуқындырылганнар эшләре комиссиясе б-н бергә Казан губернасының рус булмаган халыкларын массачыл христианлаштыруны гамәлгә ашыра. 1735 тә татар-башкорт кузгалышын булдырмау омтылышы уңышсыз төгәлләнә. 1735–36 да Эстландия губернаторы. 1736–40 та Коммерц-коллегия президенты, бер үк вакытта, 1737–40 та, Конфискация канцеляриясе һәм 1739–40 та Экономика коллегиясе директоры (С.-Петербург). Дәүләт реформалары проектларын эшләүдә кабинет-министр А.П.Волынскийның ин якын хезмәттәше. 1740 та кулга алына, хөкем ителә һәм Соловки монастырена сөрелә. Иреккә чыгарылганнан соң, 1742 дән, Казан губернасының Сембер провинциясендә яши. Изге Александр Невский ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: П е т р о в П.Н. История родов русского дворянства. СПб., 1886. Т. 1; Д о л г о в Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяева «врученной на смотрение губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

МУСИНА Әнисә Шәриф кызы (14.4.1924, Минзәлә кантоны Яңа Әлем а. — 18.3.2011,

М.Н. Мусин-Пушкин.

Казан), партия, хақимият-хужалык хезмәткәре, педагог. Казан пед. ин-тын төмамлый (1959). 1944 елда ВЛКСМның Актаныш р-нының 2 нче, 1945–48 дә Кызыл Армия райкомының 1 нче секретаре. 1951–56 да Казан пед. уч-щесе укытучысы. 1956–62 дә Казанның Идел буе р-нында мәгариф бүлеге мөдире, КПСС райкомының 2 нче секретаре, район башкарма ком-ты рәисе. 1963–79 да ТАССР ЮС Президиумы секретаре. 1979 дан Казан ун-тында. 1963–80 дә ТАССР ЮС депутаты. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МУСИНА Линара Тәбрис кызы (20.1.1961, Чистай ш.), микробиолог, мед. фән. д-ры (1996), проф. (1999). Казан мед. ин-тын төмамлаганнан соң (1986), шунда ук микробиол. кафедрасында эшли, бер үк вакытта (1997 дән) югары уку йортына кадрәге белем бүлеге башлыгы. Хезмәтләре төрле профильдәге стационарларда хастаханә әче инфекцияләренә микробиол. мониторингына, аларның этиология структурасын һәм госпиталь штаммнарның өйрәнүгә карый. М. РФ терр-ясендә таралган, метициллинга бирешмәүчән алтынсу стафилококклар популяциясенә гетерогенлыгын ачыклай.

Х э з м.: Этиология и нозология внутрибольничных гнойно-воспалительных заболеваний у новорождённых детей // Рос. вестн. перинатологии и педиатрии. 1995. Т. 40, № 1 (автордаш); Разработка и апробация реакции латекс-агглютинации для экспресс-диагностики стафилококковой инфекции // Журн. микробиологии, эпидемиологии и иммунологии. 1995. № 6 (автордаш).

Әд.: Казанский медицинский университет (1804–2004): Заведующие кафедрами и профессора: Биогр. словарь. К., 2004.

МУСИНА Розалинда Нури кызы (22.2.1947, Белоруссия ССРның Бобруйск өлкәсе Слуцк ш.), этнограф, тарих фән. канд. (1984), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2003). Казан пед. ин-тын төмамлай (1970); урта мәктәптә укыта (Казан). 1981 елдан СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында. 1997 дән ТР ФАнең Тарих ин-тында, этнология бүлеге мөдире (2000 һөн). Хезмәтләре этносоциология һәм этнопсихология мәсьәләләрен өйрәнүгә карый. Дәүләт бүләге «Татарлар» («Татары», М., 2001) коллектив монографиясен төзүдә катнашканы өчен бирелә.

Х э з м.: Семейный быт народов СССР. М., 1990 (автордаш); Социальная и культурная дистанция: Опыт многонациональной России. М., 1998 (автордаш); Этнография татарского народа. К., 2004 (автордаш).

МУСИННАР, татар морзалары нәселе. 1764 ел 17 март язмасы буенча, Югары Тимкәй авылында (хәзер БРның Кырмыскалы р-нында) яшиләр. Типтәрләр катлавы составына керәләр. 19 йөз башында аларга дворянлык дәрәжәсе бирелә. 20 йөз башында Югары Тимкәй авылында морза М.дан 25 гаила яши.

Әд.: Н о в и к о в В.А. Сборник материалов для истории татарского дворянства. Уфа, 1879; Г а б д у л л и н И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

МУСКУСЛЫ КҮСӘ, к. *Ондамра*.

МУСЛИНКИН Абдрәхим Абдрәхим улы (10.11.1929, Әстерхан ш.), химик-технолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1994), химия фән. канд. (1966), ТАССРның атказ. химигы (1989). 1956 елда Югары корал инженерлары хәрби-дингез уч-щесен (Ленинград) төмамлаганнан соң, Севастополь шәһәрәндәге хәрби частьтә лаб. башлыгы булып эшли. 1958 дән СССР ФА Органик химия ин-тында (Казан), 1961–65 тә Эксперименталь хирургия аппаратуры ин-тының Казан ф-лында пластмассаларны медицинага кергү лаб-ясе мөдире. 1965 тән РФА КГУнең Органик һәм физик химия ин-тында директор, лаб-ясе мөдире, 1998 дән әйдәп баручы фәнни хезмәткәр. Хезмәтләре нәзек органик синтез продуктлары һәм фосфорорганик кушылмалар химиясенә һәм технологиясенә карый. М. гөмбәгә каршы хлорацетофос препаратын, пешүләрдән һәм хирургик авыруларны дәвалала өчен ксимедон, тиредәге яман шешне дәвалала өчен глицифон препаратларын тикшерү, эшләү һәм гамәлгә кергүдә катнаша (бу препаратларның дару формалары «Татхимфармпрепаратлар» химия-фарм. берләшмәсендә чыгарыла). Дәүләт бүләге метабolik дәвалау өчен димефосфон дару чарасын эшләгәнә өчен бирелә. Уйлап табуга 85 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Әд.: Н у г м а н о в В. Создатели новых препаратов // Науч. Татарстан. 1995. № 3.

«МУСУЛЬМАНСКАЯ ГАЗЕТА» («Мөселман газетасы»), ижтимагыый-сәяси, әдәби газета. 1912 елның 12 октябреннан 1914 нең 8 июненә кадәр С.-Петербургта рус телендә (1912 нең 1, 2 нче санында һәм 1913 нең 10 нчы санында текстларның бер өлеше татар теленә тәржемә итеп бирелә) нәшер ителә. 1912 дә — 2 атнага 1 тапкыр, соңрак атна саен чыга. Наширләре — И.Шаһинхматов, С.Габиев. Газетаның 3 нче санынан С.Габиев бердәнбер нашир-мөхәррир була. «М.г.» үзенә сәяси партияләргә катнашы булмавын, Россия мөселманнары тормышын яктыртырга омтылуын игълан итә. Газетаның төп идеясе — мөселман халыклары арасында белем тарату. Басмада халыкның мәданиятен үстерү турындагы фикер күтәрелгән әдәби әсәрләр, ижтимагыый һәм мәдәни тормыш яңалыклары, мөселман мәктәпләре һәм китапханәләре ачылу турындагы хәбәрләр урын ала. «М.г.» редакциясе жәдитчеләр хәрәкәтен яклай, иске руханиларны алгарышны тоткарлаучылар дип саный, мөселман укымышлыларының рухи зәгыйфьлеген, булдыксызлыгын күрсәтә. «М.г.»нда Дәүләт Думасы эшчәнлеге яктыртыла, ул мөселман фракциясен яклап чыгышлар ясай, мөселман депутатларының сайлаучылары б-н үзара элемтәләрен тәэмин итә. Газетада «хатын-кызлар мәсьәләсе» дә еш күтәрелә: үз хокуклары өчен көрәшкән белемле төрөк хатыннары үрнәк итеп күрсәтелә. Һәр санда Россия һәм чит илләр басмаларында тышкы сәясәтнең ничек яктыртылуына күзәтү яса-ла, Балкан сугышы барышы турында хәбәрләр бирелә, мөселман илләре тормышы яктыртыла. Мәкаләләрен күбесен С.Габиев

яз, авторлар арасында Д.Александрович (Ж.Алиф), М.Дахадаев, С.Сиюхов, И.Хубиев, А.Цаликов та була. Басмада ислам турындагы мәкаләләр, татарларның мәдәни торышы хакындагы язмалары б-н М.Вахитов чыгыш ясыи, сәясәтче М.Солтангадиев (псевд. Калку-Баш) газетада үзенең «Аккурат», «Татар кызының төше», «Башкорт кызы», «Томанда», «Жырланып бетмәгән жыр», «Мин — кеше», «Тормыш ялганы» һ.б. хикәя-шигырьләрне бастыра. Гомумән алганда, «М.г.» төрөкләргә йөз тоткан газета була. Төркия дәүләте торышы б-н һәрдаим кызыксыну, Дагстан хакимиятен тәнкыйтьләр тору хөкүмәт б-н бәрелешләр-гә китерә. Газета 6 ташкыр кулга алына, матди кыенлыклар китереп чыгарган штрафларга гартыла. С.Габиев, лекцияләр б-н Россия буйлап йөрөп, басма өчен ачка табарга тырыша; еш кына диндәшләрә аңа ярдәм итә. Хөкүмәтнең каршы торуына карамастан, «М.г.» мөселманнар арасында киң таныла һәм тиз арада тарала. Газетаның хакимияткә карата оппозицион юнәлештә булуы аның ябылуына китерә.

Е.А.Серова.

МУТИН Мохтар Исхак улы (25.12.1885, Уфа губ., Минзәлә өязе Такталачык а. — 3.6.1941, Магадан өлкәсе), драма актёры, ТАССРның атказ. артисты (1926). Сәхнә эшчәнлеген 1908 елда «Сәйяр» труппасында башлый, 1912–15 елларда «Нур» һәм «Ширкәт» труппаларында. 1920 дән Казанда. Беренче проф. татар дәүләт театрын оештыруда актив катнаша, 1922–37 дә Татар акад. театры актёры. Татар театр сәнгатендә романтик юнәлешнең аеруча күренекле вәкилләреннән берсе. Татар театры тарихына кереп калырлык образлар ижат итә: Карл Моор («Юлбасарлар», Ф.Шиллер), Гамлет, Отелло (У.Шекспирның шул исем. әсәрләре буенча), Тартюф (Ж.Б.Мольерның шул исем. әсәре буенча), Барон, Бардин («Тормыш төбәндә», «Дошманнар», М.Горький), Вершинин («Бронепоезд 14–69», В.В.Иванов), Батырхан («Яңа кешеләр», Г.Ибраһимов), Минһаж («Кандыр бус», К.Тинчурин), Кәрим («Дошманнар», Ф.Сәйфи-Казанлы), Франко («Салют, Испания!», А.Н.Афиногенов). М. геройлары дөртлелекләре, дөньяви проблемалар, гу-

М.И.Мутин.

лары = Артисты театра им. Г.Камала: Биографик белешмәлек. К., 2005.

И.И.Илялова.

МУТРИСКО́В Анатолий Яковлевич (9.8.1935, Чуаш АССРның Мариинский Посад р-ны Зур Аккоз а.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1985), проф. (1988). 1958 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Казанның оборона пр-тиесендә эшли. 1961 дән Казан технол. ин-тында, инженерлык графикасы каф. мөдире (1985–97). 2002 дән Казан энергетика ун-тында. Хезмәтләре күп фазалы күбекле системаларда гидродинамикага һәм масса алмашуга карый. М. газлы катнашмалар һәм эремеләр компонентларын күбек ясалу шартларында бүлү алымнарын тәкъдим итә. Гликольләргә виниллау, углеводородларны сыек фазада оксидлаштыру, углеводород чималын күкерттән арындыру, газлар б-н туенган нефтьләргә аеру, нефть-газ жыю системасын герметиклаштыру, күбекле флотация химик процесслары режимнарын һәм аларга аппарат конструкцияләрен эшли. Уйлап табуга 9 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Некоторые вопросы гидродинамики динамической ячеистой пены // Журн. прикладной химии. 1979. Т. 52, № 5; Гидродинамика и массообмен в пенном слое // Изв. вузов. Химия и хим. технология. 1991. Т. 34, № 9 (автордаш); Моделирование механизма инверсии фаз в струйном аппарате // Изв. вузов. Проблемы энергетики. 2005. № 7/8.

МУХА́НОВ Александр Ильич (8.1.1766, Мәскәү — 22.10.1815, шунда ук), дәүләт эшлеклесе, хакыйкый статский советник (1799). Дворяннар нәселенән. 1784 елдан хәрби һәм дәүләт хезмәтендә. 1798–99 елларда Новгород вице-губернаторы. 1799–1801 дә Казан гражданнар губернаторы. М. эшчәнлеге чорында *Казан гражданлык эшләре махкәмә палатасы* һәм *Казан жинаять эшләре махкәмә палатасы* торгызыла (1801), полициядә реформа уздырыла; Казанда Гостинный дворның яңа бинасы төзелә (1800–01). М. адм. башбаштаклыгы һәм хакимияттән явызларча файдалануы өчен вазифаларыннан читләштерелә. 1805–06 да Полтава, 1806–11 дә Рязань гражданнар губернаторы. 1811 дән Патша сарае ат з-длары директоры (Мәскәү).

Әд.: Долгов Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяева «врученной на смотрение губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

МУХА́НОВ Геннадий Степанович (4.3.1947, Чистай ш.), музей хезмәткәре, филолог, филол. фән. канд. (1981), ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1995). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1969), комсомол эшендә; 1971 елдан ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-ты лекторлары төркемендә, 1974 тән аның житәкчесе; 1977 дән КПССның Татарстан өлкә ком-ты Сәяси мәгариф йорты консультанты. 1987–2006 да *Татарстан Республикасының Милли музей* директоры. Шуларда музей бинасы реконструкцияләнгән, 1987 дәге яңы китергән зыян бетерелә, даими экспозиция өлешчә торгызыла, 50 дән артык музей-филиал оештырыла. М. совет язучыларының 1941–43 тә Чистайда эвакуация вакытында ижат иткан әсәрләре, ш.у. аларның шул чорга багышланган истәлек һәм язмалары кергән «Чистай сәхифәләре» («Чистопольские страницы», 1987) китабын төзи, кереш сүз һәм аңлатмалар авторы.

Х е з м.: История Государственного музея Республики Татарстан в зеркале 20 века. К., 1997.

МУХА́РСКИЙ Әнвәр Даут улы (8.6.1928, БАССРның Белорет ш.), нефтьче, техник фән. д-ры (1974), проф. (1986), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1976). Уфа нефть ин-тын тәмамлый (1951). Уфа Нефть фәнни-тикшерену ин-тында эшли, лаб. мөдире (1959 дан). 1964 елдан ТАТНИПИнефтьнең нефть чыганаclarын эшкәртү бүлгә мөдире. 1978 дән Бөтенсоюз Комплекслы жылылык-энергетика мәсьәләләре фәнни-тикшерену ин-тында нефть чыгару сәнгәте бүлгә мөдире. 1994–2003 тә «Россия инновацион жылылык-энергетика компаниясе» АЖнең ген. директор урынбасары. М. Татарстан нефть чыганаclarын эшкәртүнең 40 ка якын технол. схемасын һәм проектны, ш.и. Ромашкино чыганаclarын эшкәртүнең 2 ген. схемасын төзи. Нефтьне сайлап чыгаруның аның тарафыннан эшләнелгән схемасы ТР, Көнбатыш Себер һ.б. регионнарда киң кулланылыш таба, АКШ, Канада һәм Франция патентлары б-н саклана. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

МУ́ХИН Василий Георгиевич (24.12.1901, Казан губ., Чистай өязе Биләр а. — 9.8.1952, Казан), ветеринар-клиницист, вет. фән. д-ры (1939), проф. (1939), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1940). Казан вет. ин-тын тәмамлый (1927). 1927–28 елларда Түбән Новгород губернасының Павлово өязе Панино авылында вет. участкагы мөдире, 1928–30 да Улала шәһәрндә (Ойрот автономияле өлкәсе) өлкә жир эшләре идарәсендә вет. бүлгә мөдире. 1930 дан Казан вет. ин-тында, клиник диагностика каф. мөдире (1939–52), бер үк вакытта, 1932–43 тә, институт директоры урынбасары, 1943–45 тә директоры. Хезмәтләре рахит авыруының башлангыч чорында диагноз кую һәм аны паратиреозизат б-н дәвалауга; атларда корсак чәнчүенә этиологиясе һәм патогенезы, бавыр авыруларына функциональ диагноз куюга карый. М. кан әйләнеше тизлеген билгеләү ысулын эшли. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медаль б-н бүләкләнә.

М.И.Мутин Отелло ролендә (У.Шекспирның шул исем. әсәре буенча).

Хезм.: О функциональном направлении в диагностике заболеваний сельскохозяйственных животных // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1949. Т. 56; Показатели температуры, пульса, дыхания и картина крови у беспородных лошадей различного возраста // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1952. Т. 59.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.): Биограф. словарь учёных. К., 2006.

МУХША́ (Наручат), урта гасырлардагы (14–15 йөзләр) Алтын Урда шөһре, Мухша (Мохша) елгасының югары агымында (хәзер Пенза өлкәсенә Наручат авылы янында) урнашкан була. Мухша олысы үзгәре һәм ака сугу урыны (1313–67). 1367 елда Алтын Урда бөгә Тагай тарафыннан яулап алына. 1395 тә, фаразланганча, Урта Азия хакиме Аксак Тимер гаскәрләре тарафыннан талана. 15 йөз башларының элекке әһәмиятен югалта. Кирпеч йорт, мунча, мөселман төрбәләренәң археол. калдыкларын беренче тапкыр А.А.Кротков тикшерә (1925–26). Соңрак Е.А.Алихова (1959–60) һәм Ю.А.Зеленев (1989–91) өйрәнә.

Әд.: Кротков А.А. К вопросу о северных улусах золотоордынского ханства // Изв. Об-ва обследования и изучения Азербайджана. 1927. № 5; Алихова Е.А. Мавзолей города Мохши-Наровчата // Советская археология. 1973. № 2; шул ук. Постройки древнего города Мохши // Советская археология. 1976. № 4.

И.Л.Измайлов.

МУХША́ ОЛЫСЫ́ (Наручат кенәзлеге) 15–16 йөзләрдә Алтын Урданың адм.-терр. берәмлеге. Сура һәм Цна елгалары арасында урнашкан. Үзгәре — *Мухша* шөһре. 1360 елларда Тагай бәк, Алтын Урдада үзәк хакимиятнең көчсезләнүеннән файдаланып, М.о. жирләренә хужа була. 1367–68 еллар тирәсендә аны *Мамай* гаскәрләре яулап ала. 1395 тә олыс үзгәре Мухшаны Урта Азия хакиме *Аксак Тимер* явы жимереп-талап китә. 15 йөз башларының олыс бегүгә йөз тотта. М.о. халкы, татар этносының бер компоненты буларак, мишәр субэтник төркеменәң барлыкка килүендә билгеле бер роль уйный.

Әд.: Сафаргалеев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960.

И.Л.Измайлов.

МУШЫ́НСКИЙ Әхәт Хәй улы (27.5.1951, Казан), язучы, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (2002). Рус телендә яза. Казан ун-тын тәмамлый (1978). 1976–82 елларда «Комсомолец Татарии» г-тасының жаваллы сәркәтибе, 1982–89, 1992–94 тә ТАССР Язучылар берлегенәң әдәби консультанты, 1989–92 дә «Идел» ж-лы баш мөхәррире урынбасары, 1993–2003 тә «Яшел камин янында» («У зелёного камня») телевидение тапшыруын алып бара. 1994 тән Милли китапханәдә, 1995 тән Татар ПЕН-үзгәгендә эшли, бер үк вакытта, 2006 дан, «Казан альманахы» («Казанский альманах») ж-лы баш мөхәррире. «Өчпочмаклар» («Треугольники», 1984) хикәя һәм повестьлар жыентыгы, балалар өчен язылган «Бер тибүдә — гол» (2000, рус телендә «Гол в девятку», 1991), «Минем адаш малай» («Мой тезка — Адаш малай», 1994), «Әнәс-ананас һәм башкалар» = «Анас-ананас и другие»

(2004; РФнең балалар өчен «Күнелдәге хыял» милли әдәби бүлгә, 2006) исемле китаплар; «Шәех һәм астролог» («Шейх и звездочёт», 1991), «Бөкре кеше язмалары» («Записки горбатого человека», 2000, Г.Р.Державин исем. бүлгә, 2002) романы авторы. М. эсәрләренә психологизм, фәлсәфи тирәнлек хас; алар Казан һәм респ-ка турындагы мәгълүматларга бай.

Ә с ә р.: Яблони цветут в октябре. К., 2011.

Әд.: Г а м б ә р Н. Очканында ни булса... // Казан утлары. 2001. № 5; М а л ы ш е в С. Обречённая на успех // Идель. 2000. № 6.

МУК ГӨМБӘЛӘРЭ́ (*Xerocomus*), болекталар семьялыгының көпшәле гөмбәләре ыругы. 18 төре билгеле, ике ярымшарның да уртача поясларында, сирәк кенә тропикларда таралганнар. ТР терр-ясендә 3 төре бар. Чуар мук гөмбәсе (*X. chrysenteron*) яфраклы урманнарда июль–сентябрьдә үсә. Еш, әмма аз күләмдә очрый. Эшләпәсенен диаметры 10 см га кадәр, кабарынкы, итчел, коры көннәрдә — коры, дымлыда — ябышкак, аксыл-коңгырт төстә. Йомшагы аксыл-соргылт, көпшәк, сынган урынында жиңелчә зәңгәрләнә. Споралы порошок саргылт-яшел. Сабы цилиндрик, тигез, 10 см га кадәр озынлыкта. Кызыл мук гөмбәсе (*X. rubellus*) яфраклы урманнарда, куаклар арасында, канау кырыларында август–сентябрьдә үсә. Сирәк очрый. Эшләпәсенен диаметры 9 см га кадәр, алсу-жете кызыл төстә, итчел, мендәрсман, жепселле. Йомшагы сары, сынган урынарда зәңгәрләнә. Споралы порошогы коңгырт. Сабы цилиндрик, тигез, эшләпә астында ачык сары, астарак кызыл тәңкәле коңгырт төстә. Саргылт-көрән мук гөмбәсе (*X. variegatus*) нарат урманнарында комсу туфракта ялгыз һәм төркем булып үсә. Эшләпәсенен диаметры 10 см га кадәр, итчел, кабарынкы, куче сары яки сары-коңгырт, коңгырт тәңкәле. Йомшагы саргылт, сынган урынында жиңелчә зәңгәрләнә, төме әчкелтем. Споралы порошогы сары-яшел. Сабы тигез, цилиндрик, тыгыз, соргылт-сары, кайвакыт кызгылт төсмерле. Барлык төрләре дә ашарга яраклы.

МУК ЖИЛӘГЭ́ (*Oxycoccus*), арчанчалар семьялыгының мәңге яшел ярымкуаклар ыругы. 4 төре билгеле. Төньяк ярымшарның салкын һәм уртача поясларында таралган. ТР терр-ясендә бер төр — гади М.ж. (*O. palustris*) бар. Кама алдында торфлы сазлыкларда очрый. Очлы кырлы кызгылт сабаклы түшәлмә кечкенә ярымкуак, озынлыгы 1 м га кадәр жита. Яфраклары чиратлашкан, өскелә-

ре очлы, кыска сапта, итчел, өсте кара яшел, ялтырап тора, асты — балавыз куныкы зәңгәрсү-күчкөст төстә. Чәчәкләре вак, иенке чатыр чәчәк төркемендә. Жимеше — шарсыман яки озынча түгәрәк күп орлыклы ачы куче кызыл жиләк. Орлыклары вак, озынча йомыркасыман. Июньдә чәчәк ата. Жимешләре сентябрь–октябрьдә өлгәрә. Орлыктан һәм вегетатив юл (тамырланган үрентеләрдән) б-н үрчи. Уңайсыз һава шартларына бик чыдам, кышны жиңел кичерә. Жиләгендә шикәр, пектин һәм дуплау матдәләре, органик к-талар һәм микроэлементлар бар. Составында бензой к-тасы булганлыктан, эшкәртелмичә дә озак саклана ала. Гамәли медицинада жиләкләре хәл кертү һәм темп-ра төшерү чарасы, витамин чыганагы буларак файдаланыла. Халык медицинасында М.ж. морсы һәм сиробы авитаминоз һәм төрле ялкынсынулар вакытында, сусауны басу өчен, жиләге һәм согы азык сәңгәтендә киң кулланыла. Татарстан флорасы өчен сирәк төргә әйләнә бара, ТРның Кызыл китабына кертелгән.

МУКЛӘ́Р, м ү к с ы м а н н а р (Bryophyta), югары споралы үсемлекләр бүлгә. 1 меңгә якын ыругы һәм 25 меңгә якын төре билгеле. Бөтен Жир шарында очрыйлар. ТРда 200 гә якын төре бар, нигездә, Кама алдында һәм Кама арыгында сазлыкларда, болынарда, сазлыктанган һәм дымлы урманнарда үсә. М.нең күбесе — күпшәллек, яшәү озынлыгына бәйсез рәвештә тәбәнәк үсемлекләр, төркемнәр булып үсә: кәс, күч, мөндәрчәкләр хасил итә. Катланан (кайбер бавырсыман М.) гыйбарәт яки сабак һәм яфракка (яфрак-сабаклы М.) бүленгән. Споралардан һәм вегетатив юл б-н үрчиләр. М.нең үсеше спораларның шытуының башлана, алардан исә бөрелә ботакчылы, жепсел яки пастинкалы күпкүзәнәккә шыты барлыкка килә. Аларның берсеннән М.нең катлам, икенчеләреннән яфраклы үрентеләре (гаметофитлар) үсеп чыга, аларда исә женси күзәнәкләр ясаучы женси үрчү органы хасил була. Аталанганнан соң, катлам яки яфраклы үренте б-н тоташкан беркадәр озын саптагы споралы тартмачыктан торучы спорангий үсә. Шулай итеп, М. гаметофитлары, женси үрчүне тәэмин итү б-н бергә, төп вегетатив функцияләренә башкара: фотосинтез, су б-н тәэмин итү, минераль туендыру; М.дә спорифитның үсеше мостакыйль организм кебек (агач һәм үләнчел үсемлекләрдән аермалы буларак) бармый. М.нең күп кенә төрләре урман тормышында мөһим роль уйныйлар. Урманда дымны саклыйлар, яфрак түшәлмәсен таркаталар, чери торган агачны таркаттып, механик һәм химик тәэсир ясыялар. Күп кенә умырткасызларның яшәү мохите булып торалар. Кайбер кошлар (көртлек, божырлар) М.не икенчел азык буларак, шу. оя ясау өчен (шәфәк чыпчыклары өчен төп төзү материалы) кулланылар. Әйләнә-тирәлеккән биоиндикаторы булып торалар. Уйсулыклы сазлыкларда яшел М. тоташ келәм булып, файдалы матдәләргә бай уйсулыклы торф ятмалары (а.х.нда ашлама буларак файдаланыла) хасил ителәр. Шулай ук ва-

Гади мук жиләге.

кытта, тоташ сөрүлө келэм хасил итеп, туфрак азрациясен кыенлаштыралар, бу исэ үсемлеклэр үсешенэ тискәре йогынты ясый. М.нең 24 төре ТРның Кызыл китабына кертелгән.

МҮКЛЭ КҮЛ (М и х о в к а), Көнбатыш Кама алдында. Лаеш р-ны Габишев авылыннан көньяктарак эрозияле уйсулыкта урнашкан. Су өслегенең майданы 10 га, шуның 4,4 гектарын урыны-урыны б-н ярга якын булган йөзмә утрау били. Су күләме якынча 400 мең м³. Озынлыгы 870 м, иң зур киңлеге 215 м. Уртача тирәнлеге 3,9 м, иң зур тирәнлеге 11,5 м. Күл карст процесслары нәтижәсендә барлыкка килгән. Формасы катлаулы. Төньяктан көньякка таба чылбыр

Мүкле күл Матюшино авылы янында.

Мүкле күл Татар Сараланы авылы янында.

дә йөзмә утрау бар. Явым-төшем һәм грунт сулары б-н туена. Ял итү максатларында файдаланыла.

МҮКЛЭ КҮЛ, Көнчыгыш Кама арьягында. Бк елгасының сулыяк кушылдыкларының субүләрәндә, Азнакай р-ны Чәкән авылыннан 1,9 км көньяктарак урнашкан. Су өслегенең майданы 2,84 га. Су күләме 26,4 мең м³. Озынлыгы 300 м, иң зур киңлеге 150 м. Уртача тирәнлеге 0,93 м, иң зур тирәнлеге 2 м. Күл карст-суфозия процесслары нәтижәсендә барлыкка килгән. Формасы катлаулы. Яр бие зонасы кәсләнгән. Суы бик йомшак (1,36 мг-экв/л), гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта. Гомуми минеральлөшүе 111,2 мг/л. Үтә күрәнмәләге 42 см. Саргылт төстә. Хужалык-көнкүреш максатларында файдаланыла.

МҮКЛЭ КҮЛ, Көнбатыш Кама алдында. Идел елгасының биек террасасында урман массивында, Лаеш р-ны Татар Сараланы авылыннан 1,5 км төньяк-көнбатыштарак урнашкан. Су өслегенең майданы 2,72 га. Су күләме якынча 8 мең м³. Озынлыгы 290 м, иң зур киңлеге 120 м. Уртача тирәнлеге 2,95 м. Күл карст процесслары нәтижәсендә барлыкка килгән. Формасы катлаулы. Сулыкның уртасында йөзмә утрау бар. Ярлары күтәрәнке, күбесенчә сөзәк. Суы бик йомшак

(0,7 мг-экв/л), гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта. Гомуми минеральлөшүе 45,2 мг/л. Үтә күрәнмәләге 150 см. Ял итү максатларында файдаланыла.

МҮКЛЭ КҮЛ, Көнбатыш Кама алдында. Спас р-ны Отрада авылыннан 1,1 км көньяк-көнчыгыштарак (Чуртан күленнән көнчыгыштарак). Су өслегенең майданы 1,72 га. Су күләме якынча 35 мең м³. Озынлыгы 230 м, иң зур киңлеге 110 м. Уртача тирәнлеге 2 м, иң зур тирәнлеге 4,7 м. Күл карст-суфозия процесслары нәтижәсендә барлыкка килгән. Суы бик йомшак (1,4 мг-экв/л), гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта. Гомуми минеральлөшүе 105,3 мг/л. Үтә күрәнмәләге 174 см.

МҮКЧӨЛӨР (Bryozoa), умырткасыз хайваннар тибы. 4 меңгә якын төре билгеле. Колониаль, күбесенчә дингез хайваннары. Зооид затларның озынлыгы 1 мм тирәсе, бөтен колониянеке — берничә см га кадәр. Колонияләр тәңкә, калак рөвешендә куакчыл, кабыксыман булырга мөмкин. Кайбер затлар кармавычлы таж урнашкан алгы (полипид) һәм саклагыч кутикула б-н капланган капчыксыман арткы (цистид) бүлекләрдән тора. Авыз әйләнәсендә дугасыман яки түгәрәк лофофорда урнашкан кармавычлар тажы — М.нең төп үзенчәлеге. Колониядә

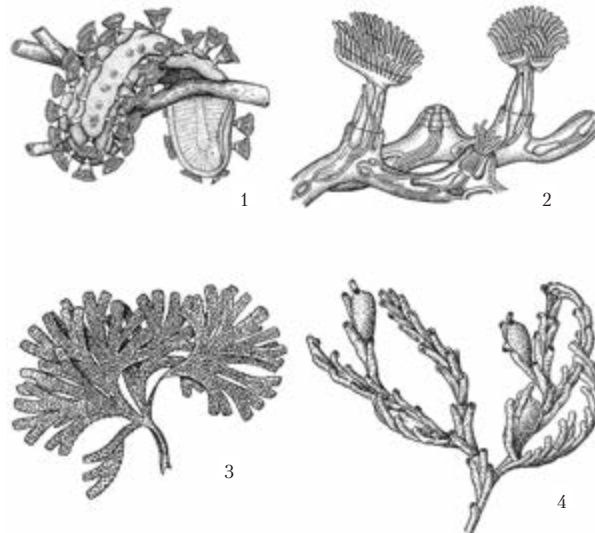

Мүкле күл Габишев авылы тирәсендә.

рөвешендә сузылган өч аерым сулыктан тора. Көнбатыш яры текә, ерымнар б-н ергаланган, көнчыгыш яры сөзәгрәк; нарат агачлары үсә. Явым-төшемнәр һәм грунт сулары б-н туена. Суы йомшак (0,6 мг-экв/л), жинелчә минеральлөшкән (61,8 мг/л), гидрокарбонат-хлорид-магнийлы типта. Үтә күрәнмәләге 20 см. Күл акрыллап сазлыклана бара. Ял итү урыны. ТРның табиғат истәлеге (1978).

МҮКЛЭ КҮЛ, Көнбатыш Кама алдында. Лаеш р-ның Тамгачы авылыннан 2,7 км көнбатыштарак һәм Тетеево (Тәти) авылыннан 3 км көньяк-көнчыгыштарак. Су өслегенең майданы 6,4 га. Су күләме 13,5 мең м³. Озынлыгы 506 м, иң зур киңлеге 280 м. Уртача тирәнлеге 2,11 м, иң зур тирәнлеге 5,3 м. Күл карст процесслары нәтижәсендә хасил булган. Формасы озынча түгәрәк. Ярлары сөзәк. Суы йомшак (0,6 мг-экв/л), жинелчә сульфат-гидрокарбонат-кальцийлы типта. Гомуми минеральлөшүе 75,5 мг/л. Үтә күрәнмәләге 50 см. Көнчыгыш һәм төньяк яр бие зонасы сазлыклы, көньяк һәм көньяк-көнбатышта кәсләнгән. Күл буенда балаларны сәламәтләндерү лагерлары урнашкан. Ял итү урыны.

МҮКЛЭ КҮЛ, Көнбатыш Кама алдында. Идел елгасының тәбәнәк террасасында, Лаеш р-ны Матюшино авылының төньяк чигендә урнашкан. Су өслегенең майданы 3,5 га. Су күләме 82 мең м³. Озынлыгы 420 м, иң зур киңлеге 80 м. Уртача тирәнлеге 2,3 м, иң зур тирәнлеге 4,9 м. Күл карст-суфозия процесслары нәтижәсендә барлыкка килгән. Сузынқы, бөгелгән формада. Ярлары сөзәк, нарат агачлары үсә. Сулыкның көньяк өлешен

Мүкчәләр:
1. Сырлы бүрекчә (Cristatella mucedo);
2. Plumatella repens шуышма мүкчәләр колониясе участогы;
3. Dendrobaenia мүкчәләренә калаксыман колониясе;
4. Idmonea мүкчәләренә куакчыл колониясе.

ге затларның күпчелеге саклагыч функция үти. М. — икенчел куышлыклы хайваннар. Ашкайнату системасы элмәксыман, тышкы яктан лофофор төбөндәге аналь ачыклык б-н ачыла. Нерв системасы йоткылык яны ганглийлары рөвешендә һәм аннан таралучы нервлардан тора. Кан, сулыш, бүлөп чыгару системалары юк. Гермафродитлар. Колонияларнең үсеше женессез, бөреләнәп үсү хисабына бара. Төчә су М.е ш.у. «эчке бөреләр» — статобластлар барлыкка килү юлы б-н дә үрчәргә мөмкин, алар исә көзен формалашалар һәм кышлылар. Төчә су М.енен колонияләре, нигездә, кыш башлангыч алдыннан үләр.

Татарстан терр-ясендә 3 төре бар. Сырлы бүрекчә (*Cristatella muscedo*) суалчансыман колония булып яши, субстратка ныклап беркәмәгән, акрын гына шуышырга сәләтле. Колонияларнең тышчасы желатинлы, койкасыман. Зооидлар суырыла алмый, лофофор дагасыман, статобластлар чәнечкеле һәм ыргаклы түгәрәк формадан тора. Йомгаксыман мүкчәләрен (*Plumatella fungosa*) — кайвакыт бик зур тыгыз көрән төстәге йомгаклар рөвешендәге колонияләре төрле су асты предметларына урнашалар, ш.и. суүткәргечләрдә билгеле бер зыян салып яшиләр. Көпшәләренң кутикуласы хитинлашкан, зооидлар цисталар эчәнә суырылып керә, статобластлар һава камералы һәм тышкы ыргакларсыз. Шуышма мүкчәләр (*P. perens*) — ятып үскән тармаклы көпшәләр рөвешендәге колония, субстратка ныклап бергә. Көпшәләренң кутикуласы хитинлашкан, зооидлар эчка суырыла ала, статобластлар 2 төрле: утырма түгәрәк һәм озынча вак түгәрәк, нык хитинлы кутикула б-н капланган иркен йөзүчеләр. М. суларның химик токсиннар б-н пычануына бик сизгер.

Әд.: К л ю г е Г.А. Мшанки северных морей СССР. М.—Л., 1962; Краткий определитель водных беспозвоночных Среднего Поволжья. К., 1977; Определитель пресноводных беспозвоночных России. Т. 1. Низшие беспозвоночные. СПб., 1994.

Р.М.Сабиров.

МҮЛМӨ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 27 км төньяк-көнчыгыштарак, Кызылсу елгасы буенда. 2010 елда 699 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 17 йөздә нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крастияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, кирпеч сугу б-н шөгылләнә. 20 йөз башында М.дә волюст идарәсе урнаша; 2 мәчет, 2 мәктәп, жил тегермә, 2 вак-төякләр кибе-те эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 1536,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан ыязе Мүлмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Арча, 1935 нең 10 февраленнән — Биектау, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 147 ир-ат; 1859 да — 606, 1897 дә — 947, 1908 дә — 1189, 1920 дә — 1141, 1926 да — 1084, 1938 дә — 1074, 1949 да — 855, 1958 дә —

753, 1970 тә — 758, 1989 да — 664, 2002 дә — 676 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

МЫЕКЛАЧ КОҢГЫЗЛАР (*Cerambycidae*), коңгызлар семьялыгы. 25 меңгә якын төре билгеле. Татарстан терр-ясендә төгәл төре билгеләнмәгән. Нигездә, зур яки уртача зурлыктагы коңгызлар. Гәүдә озынлыгы 9–60 мм, сузынқы, төкчәле, мысекчыклары ярты гәүдәдән озынрак. Урта күкрәкнен алгы күкрәккә ышкыкылуы нәтижәсендә, күп кенә төр коңгызлар үзенчәлекле шыгырдавык тавыш чыгарырга сәләтле. Личинкалары агач эчендә һәм кайры астында үсә, күпләре агачларга зур зыян китерә. Имән М.к.ы (*Cerambyx cerdo*), Келер М.к.ы (*Purpuricenus Kaehleri*) һәм тал М.к.ы (*Lamia textor*) ТРның Кызыл китабына кертелгән.

Әд.: Определитель насекомых Европейской части СССР. М.—Л., 1965. Т. 2; Вредители сельскохозяйственных культур и лесных насаждений. Киев, 1974. Т. 2; Красная книга Республики Татарстан: Животные, растения, грибы. К., 1995.

С.М.Шәфигуллина.

МЫСЫ посёлогы, Лаеш р-нында, Лаеш шәһәрәннән 7 км төньяк-көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 31 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Лаеш кантоны Нармонка волостенда. 1927 нең 14 февраленнән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1926 да — 75, 1938 дә — 116, 1958 дә — 122, 1970 тә — 124, 1979 да — 110, 1989 да — 72, 2002 дә — 48 кеше.

МЫШЬЯКОРГАНИК КУШЫЛМАЛАР, мышьяк-углерод бәйләнеше булган кушылмалар. Мышьякның органик кушылмалары турында беренче мәгълүмат француз галиме Л.Каде соңынан аның үз исеме б-н аталган сыеклык синтезлаган 1760 елга карый. М.к. химиясенә немец химигы Р.В.Бунзен нигез сала, ул «Каде сыекчасы»ның составын өйрәнә, какодил (диметиларсин калдыгы) радикалының формуласын чыгара, какодил оксидының башка матдәләр б-н реакцияләрен өйрәнә (1827–43); соңгысы органик химиядә катлаулы радикаллар теориясе төзелүгә һәм ныклы урын алуга этәргеч булып тора (швед химигы Й.Я.Берцелиус). Мышьяк кушылмалары, беренче нестицидлар буларак, үсемлек кортыкчыларына каршы көрәшү өчен кулланыла башлый. 20 йөздә М.к. б-н кызыксыну мышьякорганик дөвалау чараларын синтезлау һәм куллануга бәйле. Спирохетлар китереп чыгарган авыруларны нәтижәле дөвалау өчен, немец биохимигы П.Эрлих мед. практикасына сальварсан һәм неосальварсан препаратларын керте. Дару препаратларын синтезлау (аларның кайберләре хәзер дә, бигрәк тә тропиклар медицинасында, кулланыла). Антибиотиклар уйлап табылганнан соң (20 йөз уртасы), химия белән дөвалауда мышьякорганик дөва чараларының роле кими. Синтезлап табылган М.к.ның биол. активлыгын тикшерүләр гадәттән тыш агулы кушылма-

лар барлыгын күрсәтә, алар сугышта кулланылучы агулау матдәләре (люизит, адамсит) сыйфатында тәкъдим ителә. М.к. агач материалы консервантлары, аналитик реагентлар буларак, ш.у. микроэлектроникада, голографияда, жепселле оптикада кулланылыш таба.

Татарстанда М.к. өлкәсендәге тикшеренүләр 1930 елларда башланып китә. Бу юнәлешкә нигез салучы Г.Камай, беренчеләрдән булып, М.к.ның стереохимиясен өйрәнә башлый, оптик актив арсоний тозларын синтезлый һәм аерып күрсәтә; фосфор-мышьякорганик катнаш кушылмалар классын ача, мышьякның төрле координацион санлы ксилородлы кушылмаларын синтезлау алымнарын эшли. М.к.ның реакциягә керү сәләте һәм химик-физик үзлекләре (Б.Д.Чернокальский), мышьякның стереохимиясе (Ю.Ф.Гатилов) өлкәсендә тикшеренүләр үсеш ала. Өч, дүрт һәм биш координацияле мышьякның ксилородлы, күкертле һәм азотлы кушылмалары, мышьякның гетероциклик кушылмалары (ш.и. макроциклар, төрле полидентат лигандлар) синтезлана. М.к.ның нуклеофиль реакциягә сәләте (ксилородлы һәм күкертле кушылмалар мисалында) тикшерелә, дүрт координацияле мышьякның алифатик кушылмалары өчен ретроарбузов реакциясенен универсал характерда булуы ачыклана (В.С.Гамаюрова). Өченчел арсиннарның сульфидлар, оксидлар һәм селенидлар рәтендә ретроарбузов реакциясе гәмәлгә ашырыла (Б.Е.Абалонин). М.к.ның электрон төзелеше һәм фәзаи структурасы оптик спектроскопия, диполь моментлар һәм структур рентген анализы алымнарын кулланып өйрәнелә (Р.П.Шаһидуллин, Ф.Г.Халитов, Г.И.Кокорев). Фәнни тикшеренүләргә нигезләнәп, сугышта кулланылучы агулау матдәләрен үтилләштерү технологияләре эшләнә, полимерлар өчен яңа биоцидлар, сүүсемнәр ябышудан саклый торган буяу компонентлары (В.И.Гаврилов), вет. препаратлары (В.С.Гамаюрова), авыр металл (ш.и. уран һәм трансурани) экстрагентлары (Б.Д.Чернокальский) синтезлана. Фәнни хезмәтләр «Пигмент» ФЖБдә (Ленинград), оборона сәнәгәте пр-тиеләрендә гәмәлгә кертелә, вет. гәмәлендә кулланыла. М.к. өлкәсендәге тикшеренүләр Казан технол. ун-тында, РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында, А.М.Бутлеров исе. Химия ин-тында, Татар гуманитар-пед. ун-тында (Казан (Идел буе) федераль ун-тында) алып барыла.

Әд.: Камай Г.Х., Чернокальский Б.Д. Методы синтеза и реакции эфиров кислот мышьяка // Реакции и методы исследования органических соединений. М.—Л., 1964. Кн. 13; Гамаюрова В.С. Мышьяк в экологии и биологии. М., 1993.

В.С.Гамаюрова.

МҮӨД посёлогы, Аксубай р-нында, шәһәр тибындагы Аксубай посёлогыннан 20 км көньяктарак, Олы Сөлчә елгасы буенда. 2010 елда 428 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 51%, татарлар — 25%, чуашлар — 21%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Мәдәният йорты, китапханә. 1930 елларда нигез салына.

Оештырылган көннән — Аксубай, 1935 нең 10 февраленнән — Тельман, 1958 нең 16 июленнән — Аксубай, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварыннан Аксубай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 287, 1949 да — 370, 1958 дә — 507, 1970 тә — 662, 1979 да — 593, 1989 да — 518, 2002 дә — 491 кеше.

МЮФКЕ Карл Людвигович (Карл Герман Людвиг) (30.1.1868, Воронеж ш. — 13.2.1933, Саратов ш.), архитектор. 1896 елда, төзелеш алып бару хокукына ия архитектура рәссамы исеме алып, Петербург С.Анәң Югары сәнгать уч-щесен тәмамлый. 1897 дән Казан сәнгать мәктәбе укытучысы, архит-ра бүлеге житәкчесе, 1899–1900 елларда аның урынбасары. Бер үк вакытта, 1898–99 да, Казан сәнгать уч-щесенә техник сурәтләр һәм төзелеш сәнгате укытучысы. 1900–02 дә Казан ун-ты архитекторы. 1909 дан Саратов ун-тының төзүче архитекторы, 1912 дә даими яшәргә Саратовка күчеп китә. 1920 дән Саратов политехник ин-тының граждандар архит-расы һәм архит-ра формалары, Саратов гамәли-инженерлар ин-тының архит-ра һәм архитектур проектлаштыру профессоры.

К.Л. М ю ф к е. Сәнгать мәктәбе бинасы. Казан. 1900–05. Карл Маркс урамы ягынан күренеше.

19–20 йөзләр чигендәге күренекле Казан архитекторы. Яңа рус, яңа классицизм һәм модерн стилиләрендә эшли. М. проектлары буенча Казан сәнгать мәктәбе бинасы (1900–05), Казан ун-ты төп бинасының көнбатыш канаты (1902–04), *Ушкова йорты* (1904–08), *Мюфке йорты* (1907–08), Саратов ун-ты комплексы һәм Агафоновка авылында ун-тның клиник шәһәрчеге төзелә (1909–30); Казан ун-тының төп бинасы үзгәртеп корыла (1902–12).

Әд.: О с е т и н с к и й А.П. Архитектурный ансамбль К.Л.Мюфке в Саратове. Саратов, 1984; С а н а ч и н С.П. Карл Мюфке, его жизнь и архитектура // Казань. 1996. № 9–12.

С.П.Саначин.

МЮФКЕ ЙОРТЫ, Казанда модерн стилидәге һәм ялгыз торак йорт үрнәгендәге архит-ра истәлеге. 1907–08 елларда әлекке Академия бистәсе терр-ясендә хужасы арх. К.Л.Мюфке проекты буенча төзелә. Кирпеч з-ды урамы тәмамланган урындагы агачлыкта урнашкан. Биек калай түбәле, шуткачурланган ике катлы кирпеч йорт. Фасадлары симметриясез. Беренче катта чөлгәр баскычлы вестибюль, юыну һәм кер юю, кунак бүлмәләре һәм көньяк фасад буйлап сузылган

К.Л. Мюфке йорты. Казан. 1907–08. Хади Атласи урамы ягынан күренеше.

террасага чыгуы ашханә урнашкан; икенче катта — зур зал, йокы бүлмәләре, кабинет, бәдрәф һәм юыну бүлмәсе; чарлакта — хезмәтчеләр бүлмәсе. Һәр бүлмә үзенә бер нәфислек б-н бизәлгән. Икенче каттагы зур тәрәзәле, конструкциясе готика стилидәге нервюралардан торган һәм балкон ишеге түгәрәгрәк залга ачылган бүлмә гаять үзәнчәлекле. М.й. 1930 дан — Казан коммуналь төзелеш ин-ты, соңрак КПССтың Татрстан өлкә ком-ты карамагына тапшырыла. 1957–60 та биредә өлкә ком-тның 1 нче секретаре С.Д.Игнатьев һәм ТАССР МС рәисе Г.Ә.Әбдерәзәков яши. 1960 тан — балалар бакчасы.

Е.В.Афонина, Л.М.Мортазина.

МЯГКОВ Герман Пантелеймонович (10.7.1946, Ярославль ш.), тарихчы, тарих фән. д-ры (2001), проф. (2002), РФнең атказ. югары мәктәп хезмәткәре (2001). Казан ун-тын тәмамлый (1968). 1971 елдан Казан мәдәният ин-тында марксизм-ленинизм кафедрасында (1981 гә кадәр), проректор (1984 кә кадәр), философия һәм фәнни коммунизм каф. доценты. 1988 дән Казан ун-тында борынгы заман һәм урта гасырлар кафедрасында, бер үк вакытта, 1995–98 дә, тарих ф-ты деканы урынбасары. Бөтенроссия урта гасырлар һәм яңа заманның әлгәре чоры тарихчылары ассоциациясе (Мәскәү, 1994 тән, Россия интеллектуаль тарих жәмгыяте (Мәскәү, 2000 тән) әгъзасы. Хезмәтләре урта гасырлар тарихына, гомуни тарих историографиясенә, Россия ижтимагый-сәяси фикер тарихына, тарих теориясе һәм методологиясенә, фәнне өйрәнү мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Международные отношения эллинистических государств в 280–220 гг. до н. э. К., 1980; Древность и её место в историческом процессе. Самара, 1996; Максим Максимович Ковалевский — почётный член Казанского университета // Учёные записки Казанского государственного университета. Сер. Гуманит. науки. 2011. Т. 153, кн. 3; Историки России в спорах о Ранке // История и историки в прошлом и настоящем. М., 2013; Научное сообщество в исторической науке: опыт «русской исторической школы». К., 2000.

МЯГЧЕНКОВ Виталий Алексеевич (17.3.1937, Омск ш.), физик-химик, химия фән. д-ры (1974), проф. (1978), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1998). Ленинград ун-тын тәмамлый (1959), Казан технол. ун-тында эшли. Хезмәтләре югары молекуляр кушылмалар һәм коллоид системалар химиясенә

һәм физик химиягә карый. М. катлаулы күп компонентлы системаларда радикаль полимерлаштыру һәм бергә полимерлаштыруның кинетикасын һәм механизмын тикшерә. Катлауландырылган 1 нче һәм 2 нче төр системалар синтезлауның төп закончалыкларын һәм аларның аерымлык билгеләрен ачыклай (проф. С.Я.Френкель б-н берлектә). Катлауландырылган системаларны бергә полимерлаштыру процессларын төгәл анализлау өчен макромолекуларның уртача составы турындагы мәгълүмат кына житмәвен, бу полимерларның составы буенча полидисперслыклары турында өстәмә белешмә дә кирәклеген исбатлай. Составы буенча полидисперслыкны бәйләүнең төрле алымнарын тәкъдим итә, бергә полимерлашучыларның химик гетерогенлыгын чагыштырмача микьдари бәйләү өчен матем. аппарат булдыра. Бу исә бергә полимерлаштыру процессларының катлауландырылган вариантлары өчен состав буенча теоретик һәм эксперименталь бүленеш көкреләре арасында ышанычлы тәңгәллек урнаштыру мөмкинлеген бирә. Ионоген мономерларны бергә полимерлаштыруның төп закончалыкларын, ш.у. әлеге ионоген полимерлашучыларның сулы, сулы-органик һәм органик тирәлекләрдәге үзлекләрен анализлай. Модельдәге һәм чынбарлыктагы күп компонентлы дисперс системаларда суда эрүчән полимерлашучылар тәэсирендә (башлыча, акриламидның анионлы һәм катионлы полимерлашучылары) флокуляция кинетикасын һәм механизмын өйрәнә. Молекуляр (составы һәм молекуляр массасы буенча бүленеш көкреләре дәрәжесендә) һәм конфокацион параметрларның сәнгәти силиксанлы полимерлашучылар үзлекләренә тәэсирен тикшерә. Суда эрүчән полимерлашучыларның турбулент су-тоз һәм су-нефть агымнарының гидравлик каршылыгын киметүче агентлар сыйфатында файдалы булуын күрсәтә. Күп кенә бинар композицияләр (полимер — полимер, полимер — актив өслек матдәсе) өчен синергизм һәм антагонизм эффектларын ача. «Полимерлар энциклопедиясе» («Энциклопедия полимеров», М., 1977. Т.3), «Химия энциклопедиясе» («Химическая энциклопедия», М., 1993. Т.3) һәм «Полимер материаллар энциклопедиясе» («Polymeric Materials Encyclopaedia», Нью-Йорк, 1996) басмаларында күзәтү мәкаләләре авторы.

Х е з м.: Композиционная неоднородность сополимеров. Л., 1988 (автордаш); Полимеры и сополимеры стиролсульфокислоты. А.-А., 1989 (автордаш); Поверхностные явления и дисперсные системы. К., 2007.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КИТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

МЯСНИКОВ Андрей Гаврилович (якынча 1806, Казан — 2.6.1863, шунда ук), Казанда китап кибете һәм жәмәгәтәй файдалануындагы иң беренче хосусый китапханә хужасы (к. *Мясников А.Г. китапханәсе*). «Изгелек кабул иткән» иске карашлы дин тарафдарларынан. Казан шәһәр думасына өч тапкыр депутат булып сайлана. Сәүдә киңәшчесе,

«Казанның китап сатучысы А.Г. Мясников портреты». Рассам З.И. Иванов. 1839. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

3 нче гильдия сәүдәгәр. Түбән Новгород ярминкәсендә сәүдә итә. Казан ун-ты китапханәсенә, аерым затларның, ш.и. М.П.Коринфский, Г.И.Солнцев, А.И.Артемьев һ.б.ның китапларга заказларын үти. Казан икътисадчылар жәмгыятенә (1845 елдан), Законнар жыентыгы һ.б. казна китапларын сату буенча император канцеляриясенә 2 нче бүлеге басмаханәсенә (1850 дән) хакыйкый әгъзасы һәм комиссионеры. 1852 дән Казан ун-ты комиссионеры. 1860 тан Мария хатын-кызлар уч-щесенә Попечительләр советы әгъзасы, 1862 дән Ирекле икътисадчылар жәмгыятенә мөхбир әгъзасы һәм Файдалы китаптар тарату жәмгыятә әгъзасы. «Ватан мәгарифе өлкәсендә...» хәленнән килгән кадр файда итү теләге б-н М. илнең төрле китапханәләренә шактый өлеш кертә: зур

кыйммәткә ия бүләкләр ясый. 1858 дә аңа, шул заманның әдәби әсәрләрен жиберүен сорап, Кырым сугышында (1853–56) китаплары югалган Керчь ижтимагый китапханәсе дирекциясе мөрәжәгать итә, М. әлеге гозерне бик теләп үти һәм Кырым сугышы истәлегә бронза медале б-н бүләкләнә. 1858–62 дә Мәскәүдәге Жәмәгать китапханәсенә 47 кулъязма һәм басма китап, ш.и. 1800 дә Мәскәү митрополиты Платон хатын, А.А.Фуксның «Казан шәһәренә нигез салыну» («Основание города Казани») кулъязмасын, «Иван Грозныйның законнар жыелмасы»ның («Судебник Ивана Грозного») В.Н.Татищев искәрмәләре кәргән 18 йөз күчәрмәсен, Казан планын, жирле халыкның Е.И.Пугачёвның Казанга килүе турындагы риваятен, кенәз А.Вяземскийның 1779 елгы ике хатын, 1815 елгы янгынга кадәрге Казан Кремле чиркәве һәм Кремль манарасы күренеше төшкән китап, «Жәяүле гаскәр полкы уставы»н («Строевой устав пехотного полку», СПб., 1762) һ.б.ны бүләк итә. 1863 тә Хабаровск краеның Николаевск-Амур шәһәре жәмәгать китапханәсенә 200 басма (2 мең томнан артык) бүләк итә, шуның өчен император Александр II исеменнән рәхмәт ала. М. гомеренә 45 елын Казанда мәгариф һәм мәдәният эшенә бирә. М.ның китап кибетендә эшлэгән Казан библиофилы Н.Я.Агафонов әйтүенчә, аның хужасы сирәк китаптар аулаучы «боек һәм бәхетле аучы» була.

Әд.: Парамонова Н.Б. Г.И. и А.Г.Мясниковы — книготорговцы русской провинции первой половины XIX века // Книга в России XVII — начала XIX в.: Проблемы создания и распространения. Л., 1989.

И.А.Новицкая.

МЯСНИКОВ А.Г. КИТАПХАНӘСĖ. 1860 елларга кадр Казанда беренче һәм жәмәгать

файдалануындагы иң әре хосусый китапханәләрен берсе. 1834 тә сәүдәгәр һәм китап сатучы А.Г.Мясниковның (1806–63) шәхси китап кибете каршында ачыла. С.-Петербург, Мәскәү, Новгород, Ярославль, Харьков шәһәрләренә китап ярминкәләрендә сатып алынган китаптар хисабына туплана бара; анда каталог һәм библиографик күрсәткечләр була. Бу китапханә казанлылар арасында абруй казана: 1841 нең 2 нче яртысында китапханә ай саен 18–25 кешегә (студентлар, түрәләр, мешаннар, сәүдәгәрләр) хезмәт күрсәтә. Монда төрле белем өлкәләренә караган китаптар, беллетристика, шу. француз, немец телләрендә әдәбият, вакытлы матбугат (1843 тә — 20 ләп, мәс., «Современник», «Отечественные записки», «Сын Отечества») була. Жирле басмаларның бай тупланмасы: Н.И.Лобачевский, Н.Н.Зинин, И.М.Симонов һәм Казан ун-тының башка галимнәре хезмәтләре; «Казанские известия», «Казанский вестник», «Прибавление к «Казанскому вестнику», «Казанские губернские ведомости», «Заволжский муравей», «Учёные записки Казанского университета» һ.б. газета һәм журнал төпләмәләре китапханәдә саклана. 1863 тә хужасының вафатыннан соң ябыла. А.Г.Мясников архивы Казан ун-тының Фәнни китапханәсендә саклана.

Әд.: Васильев П.П. Частные библиотеки в Казани // Журн. М-ва нар. просвещения. 1863. Ч. 119; Агафонов Н.Я. Казанское книжное дело. К., 1866. Вып. 1; Шишкин В.И., Щелыганова Ж.В. Казанские частные библиотеки для чтения 30–60-х годов XIX века // Библиотека Казан. ун-та: фонды, раритеты, история...: Сб. статей. К., 1989; Парамонова Н.Б. Г.И. и А.Г.Мясниковы — книготорговцы русской провинции первой половины XIX века // Книга в России XVII — начала XIX в.: Проблемы создания и распространения. Л., 1989.

Г.Г.Габделганиева.

«НА ВÓЛГЕ ШИРÓКОЙ», к. «*Киң Идел-дә*».

«НА СТРА́ЖЕ ЗАКÓННОСТИ И ПОРЯ́ДКА» («Законлылык һәм хокук тәртибе сагында»), юридик журнал. 1923–24 елларда Казанда рус телендә нәшер ителә. 1923 нең маеннан «Вестник советской юстиции Автономной Татарской Социалистической Советской Республики» исеме б-н чыга. ТАССР Юстиция халык комис-ты органы буларак, журнал ТАССР прокуроры Г.Б.Баһаветдинов тырышлыгы б-н һәм аның мөхәррирлегендә нәшер ителә башлый; кайбер саннарны аның урынбасарлары М.Усманов һәм Ш.Саттаров редакцияли. Журналны оештырганда Мәскәүдә нәшер ителгән «Еженедельник советской юстиции» ж-лы тәжрибәсе исәпкә алына. Журнал совет хокукының теоретик һәм гамәли мәсьәләләрен аңлатырга, гамәлдәге законнар жыелмасының бөхәслә проблемаларын күтәрергә, халык комис-ты органнары эшчәнлеген яктыртырга тиеш була. Басманың РСФСР һәм ТАССР юстиция органнары, ТАССР өлкә мэхкәмәсе карарлары һәм документлары басыла торган зур рәсми бүлеге була. ТАССР төзелүнең 3 еллыгы үчаеннан басылган 1923 елгы 4 нче сан тулысы б-н мэхкәмә органнары, тикшерү аппараты, революцион трибунал, дәүләт нотариаты, адвокатура, ТАССР Законнар нигезләмәсе комиссиясе эшчәнлеген анализлауга багышлана. Юбилей санында ТАССР Юстиция халык комис-ты каршындагы гадәти мөселман хокукларын, шәригатьне өйрәнүче Шәригать комиссиясенең эшли башлавы һәм аны Татарстан шартларында куллану мөмкинлеге дә карала. Кайбер саннарда төрмәләр Баш идарәсе каршындагы криминаль психологияне өйрәнү түгәрәге материаллары басыла. 1924 тә журнал ТАССРның Юстиция һәм Эчке эшләр халык комис-тларының уртак органына әверелә һәм «На страже законности и порядка» исеме б-н чыга башлый. Шул вакыттан башлап аңарда ТАССР Эчке

эшләр халык комис-ты циркулярлары, Жинаять кодексы аңлатмалары басыла, хакимият эше мәсьәләләренә, жинаятьчелек торышына күзәтү ясала, аның б-н көрәш мәсьәләләре, криминаль хроника яктыртыла башлый. Авторлар арасында — респ-каның күренекле юристлары А.Бажанов, Г.Борисенко, Н.Быховский, С.Венецианов, В.Виноградов, Б.Змиев, Е.Ивановский, К.Остров, К.Харлампович, Б.Царегородцев һ.б. Журнал чыгаруны дөвам итү мөмкин булмаганлыктан, ТАССРның Юстиция халык комис-ты 1925 нең сентябрендә рәсми материалларны бастыру өчен «Юстиция халык комиссариаты бюллетене»н оештырып карый, әмма аның Г.Баһаветдинов редакциясендә берничә саны гына чыгып кала.

Ә.Х.Нагаев.

Р.А.Айнетдинов.

НАГА́ЕВ Әнвәр Хәсән улы (28.1.1922, Әстерхан ш. — 11.12.2002, Казан), театр рәссамы, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1957), ТАССРның халык рәссамы (1970). Казан сәнгать үч-щесен тәмамлаганнан соң (1950), Татар опера һәм балет театрында эшли, баш рәссам (1964–82). Бөтенроссия театр жәмгыяте эгъзасы (1950). 150 дән артык спектакль, шул исәптән П.Чайковскийның «Иоланта» (1952), Н.Жиһановның «Жәлил» (1956), Х.Вәлиуллинның «Самат» (1957), Дж.Вердинның «Травиата» (1958), Р.Леонкаваллоның «Паяцы» (1962), Х.Вәлиуллинның «Дим буенда» (1965), Дж.Вердинның «Аида» (1967), М.Глинканың «Иван Сусанин» (1968), Н.Жиһановның «Алтынчач» (1979) операларын; А.Ключарёвның «Тау әкият» (1959), К.Каравның «Яшен сукмагынан» («Тропою грома», 1959), З.Хәбибуллинның «Раушан» (1960), Ф.Яруллинның «Шүрәле»

балетларын (1968) һ.б.ны бизи. Татар академия театрында уйналган А.Шамовның «Рәүфә» (1958), М.Кәримнең «Кыз урлау» (1958, 1966) һ.б. спектакльләргә декорация эскизларын әзерли. Н. ижат иткән декорацияләргә образны монументлаштыру, татар милли сәнгате традицияләренә, фольклорына мөрәжәгать итү, сәнгатьле-ачык палитра байлыгы хас. Мәскәүдә узган Татар сәнгате һәм әдәбияты декадасында (1957), РСФСРның 16 автономияле республикасы» (Мәскәү, 1971), «Совет Татарстаны» (Ленинград, 1972), «Татарстанның театр рәссамнары Мәскәүдә» (1976–77), «Татарстан рәссамнары Уфада» (1976) күргәзмәләрендә катнаша. Хезмәтләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә, Әлмәт картиналар галереясында саклана. Бөек Ватан сугышында катнаша. Кызыл Байрак, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

НАГА́ЕВ Рәис Әнвәр улы (6.4.1952, Казан), театр һәм кино рәссамы. Ә.Х.Нагаевның улы. Казан сәнгать үч-щесен (1972), Бөтенсоюз кинематография ин-тын, Г.Мясников һәм А.Дегтярь остаханәсен тәмамлый (1980). Татар опера һәм балет театры рәссамы (1972–74). 1980 елдан «Мосфильм» киностудиясе рәссамы. Рәссамнар берлеге эгъзасы (2003). «Мосфильм»да төшерелгән картиналарның куючы-рәссамы: «Алтын аттагы жайдак» («Всадник на золотом коне», реж. В.Н.Журавлёв, 1980), «Генерал Нестеровка йөкләргә» («Поручить генералу Нестерову», реж. Б.Галкин, 1984), «Иске рухта шаярулар» («Проделки в старинном духе», реж. А.Панкратов (Бельгий), 1986), «Базар мәйданындагы карусель» («Карусель на базарной площади», реж. Н.Стамбула, 1986), «Вэсвэсэ» («Наваждение», реж. Н.Стамбула, 1989), «Афэрин» («Браво» фильм-концерты, реж. Ю.Даниялов, 1988), «Борынгы Болгарның жылы жилләре» («Тёплые ветры древних Булгар», реж. Б.Мансуров, 1995), «Арнольд» белән репетиция» («Репетиция с «Арнольдом», реж. В.Морозов, 1998), «Рухлар тарла-

Ә.Х.Нагаев. Декорация эскизлары: 1. Х.Вәлиуллинның «Самат» операсына. 1957; 2. К.Каравның «Яшен сукмагынан» балетына. 1959; 3. Н.Жиһановның «Алтынчач» операсына. 1979. Барысы да – ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә.

выгы» («Ущелье духов», реж. С.Нилов, 1991), «Севастьян Баховның интим тормышы» («Интимная жизнь Севастьяна Бахова», реж. М.Воронков, 2001), «Шымчылар-4» («Сыщики-4», реж. Б.Щербаков, Б.Казаков, 2004) һ.б.; «Үзбәкфильм»да — «Уран планетасы иярчене» («Спутник планеты Уран», реж. Ж.Ахмар, Ташкент, 1990), «Таркифильм» киностудиясендә — «Шамил. Кылычлар күлгәсендәге оймак» — («Шамил. Рай под тенью сабеля», реж. И.Казиев, 1992), «Росфильм»да — «Антифауст» (реж. Г.Фризен, 1993), «Аграс-Синема»да — «Тэваккәл пар» («Лихая парочка», реж. А.Сиренко, 1993), «Ступень»дә — «Винт» (реж. А.Казаков, 1993) кинокартиналарының куючы-рәссамы. Рәссам-декоратор буларак, Н. М.Горький исем. киностудиядә төшерелгән «Этиләр һәм бабайлар» («Отцы и деды», реж. Ю.Егоров, 1980), «Мосфильм» киностудиясендә төшерелгән «Безне чиркәүдә никахламадылар» («Нас венчали не в церкви», реж. Б.Токарев, 1982), «Яр» («Берег», реж. А.Алов, В.Наумов, 1983), «Йоки бүлмәсе ачыкчы» («Ключ от спальни», реж. Э.Рязанов, 2004) фильмнарын бизи.

Г.Ф.Валиева-Сөләйманова.

НАГАЕВ Роберт Тимербай улы (20.10.1953, БАССРның Аургазы р-ны Исмәгыйль а.), инженер-механик, икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2000), ТРның атказ. икътисадчысы (2000). 1979 елда Казан. а.-х. ин-тын тәмамлый. 1979–87 дә ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-гында эшли, 1987–91 да Яшел Үзән р-ны «Бишнә» хужалыгы б-н житәкчелек итә. 1991 дән жир ресурслары һәм жир реформасы буенча Казан шәһәр ком-ты рәйсе (2001 дән Казан буенча жир кадастры хезмәтә житәкчесе). Хезмәтләре игенчеләктә техниканы нәтижәле куллану, хужалык исәбендәге механикалаштырылган бүлекчәләрдә кеше факторының роле, жир ресурслары б-н идарә итү һәм жир кадастрын камилләштерү мәсьәләләренә, жир өчен түләүне билгеләүгә һәм күчмәсез милек базарына карый.

Х ە з м.: Недвижимость. Землеустройство. Градостроительство и экономика: Терминолог. словарь. К., 1998; Управление земельными ресурсами и развитие рынка земли в городах: Теория, анализ, практика. К., 1998; Оценка земли: Курс лекций. К., 2001 (автордаш); Управление земельными ресурсами в городах на основе земельно-кадастровых систем. К., 2001; Недвижимость: Энцикл. словарь. К., 2003. *Ф.С.Зыятдинов.*

НАГАЕВ Роберт Фәрит улы (26.1.1938, Ленинград, хәзер С.-Петербург — 3.11.2004, шунда ук), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1974), проф. (1982), РФнең атказ. фән эшлеклесе (2003). 1961 елда Ленинград политехник ин-тын тәмамлаганнан соң, Файдалы казылмаларны механик эшкәртү фәнни-тикшеренү һәм проектлаштыру ин-тында («Механобр», Ленинград) эшли. 1976 дан С.-Петербург тау эшләре ин-тында, теоретик механика каф. мөдире (1976–98). Хезмәтләре гомуми механикага, нәсызыкча тирбәнәшләр теориясенә, динамик системаларны синхронлаштыруга карый. Н. үзара зәгыйфь тәэсир итешә торган

динамик объектлар синхронлашуын тикшерүнең гомуми методикасын тәкъдим итә. Чиксез бәрүле процессларны анализлау һәм төрле типтагы фрикцион автотирбәнәшләрне тикшерү теориясен эшли. РФ Хөкүмәте бүләге лауреаты (1998). Уйлап табуга 20 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х ە з м.: Периодические режимы вибрационного перемещения. М., 1978; Самосинхронизация инерционных вибровозбудителей. Л., 1990; Квазиконсервативные синхронизирующиеся системы. СПб., 1996; Mechanical processes with repeated attenuated impacts. World scientific. Singapore, 1999.

НАГАЙ посёлогы, Чирмешән р-нында, Чирмешән авылыннан 21 км көнчыгыштарак, Лагерка елгасы буенда. 2010 елда 4 кеше (мордва, рус) яши. 1920–30 елларда нигез салына. Оештырылган көннән — Беренче Май, 1963 нең 1 февраленнан — Лениногорск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Чирмешән р-нында. Халык саны: 1949 да — 109, 1958 да — 100, 1970 тә — 101, 1979 да — 67, 1989 да — 24, 2002 дә — 3 кеше.

НАГАЙБӘКЛӘР (үзатамалары нагайбәк), керешен татарларның субэтник берләшмә билгеләренә ия этнографик төркеме. Элек Оренбург казакларының бер өлеше. Чиләбе өлкәсенен Нагайбәк һәм Чибәркүл р-нарында яшиләр. Н.нең гомуми исәбе 1719 елда — 1,5 мең, 1744 тә — 1,8 мең, 1762 дә — 2,7 мең, 1833 тә — 5,5 мең, 1857 дә — 6,8 мең, 1897 дә — 8,7 мең, 1926 да — 11,2 мең, 2002 дә — 9,6 мең кеше. Телләре татар теленең урта диалекты составындагы сөйләштән гыйбарәт. Башлыча православие динен тоталар һәм «элек чукынганнар» (христианлыкны 18 йөзгә кадәр кабул иткәннәр) төркеменә керәләр. «Н.» атамасының килеп чыгышын төрлечә — нугайлар, Казан татарлары һәм фин-угорлар б-н бәйләп фаразлаулар бар. Н.нең баштан ук нугай-кыпчак этник асылы булуы һәм Казан арты төбәгендә яшәүләре хакындагы фикер тулырак дәлиләнә. Аларның башка — фарсы, гарәп, бохари, каракашпак этник компонентлары да бар. Н. Кама арьягының көнчыгышында «Уфа ягы яңа чукындырылганнары» рөвешендә 1729 дан мөгълүм (бу вакытта Уфа өязенен Казан даругасындагы 25 авылдында яшиләр). Кайбер мөгълүматлар буенча, алар анда 1652–56 да Кама арьягы чик сызыгын корганнан соң килеп утыралар. 1730 елларда Н. Минзәлә шәһәренә һәм төбәкнең башка кальгаларына «казак хезмәтенә» билгеләнәләр. Хөкүмәткә тутрылык саклаганга, бу чукындырылган казаклар 1736 да Минзәләдән 60 кадым ераклыктагы Нагайбәк авылына (риваять буенча, шул жырләрдә күчәнен йөргән башкорт исеме б-н атала, сонрак кальга итеп үзгәртелә) урнаштырыла. 18 йөздә Нагайбәк кальгасында, Бакалыда һәм 12 авылда яшиләр. Бу авылларда шу. у. яңа чукындырылган татарлар һәм типтәрләр гомер кичерә, чукындырылган казаклар алар б-н никах-туганлык мөнәсәбәтләренә керәләр. Казакларның жирдән файдалануын тәртипкә салуга бәйле рәвештә, 1842 дә Н. Нагайбәк кальгасы төбәгеннән Оренбург губернасының Югары Урал һәм Оренбург өязләренә күчәреләләр. (Югары Урал өязендә алар тарафыннан нигезләнгән

авыллар Россиянең Францияне һәм Германияне жиңүе хөрмәтенә Кассель, Остреленко, Фершампенуаз, Париж, Трөбий, Краснокаменск, Астафьевский һ.б. исемнәр б-н аталалар.) Оренбург өязендә Н. татар казаклары торак пунктларына (Подгорный Гирьял, Алабайтал, Ильинский, Неженский) килеп урнашалар. Анда алар мөселман татарлар б-н якыналар һәм 20 йөз башында ислам диненә күчәләр. Югары Урал өязенә күчеп килгән Н. элеккәчә аерымлашып яшиләр һәм 19 йөзнен 2 нче яртысында ук Н. буларак аерылып торалар. Гомумән, Н. тарафыннан үзгә этноним кабул ителү аларның христианлашуы (конфессиональ аерымлану), озак вакыт казаклар составында булу (катлау буларак аерымлану), шу. у. 1842 дә Н. төркеменен төп өлешенен Урал алдында яшәгән Казан татарларынан терр. бүленүе б-н бәйле. 19 йөзнен 2 нче яртысында Н. керәшен татарларның үзгә этник төркеме буларак аерылып торалар, 1920 дә һәм 1926 да халык исәбен алу вакытында мөстәкыйль халык сыйфатында күрсәтеләләр. Хәзерге вакытта, әлегә төркем вәкилләренен татар халкы б-н уртаклыгын аңлауларына карамастан, аларның үзәкчән Н. булулары шактый ачык чагыла. 2000 дә Н. РФнең аз саны төп халыкларының бердәм исемлегенә кертелә.

Н.нең хужалыгы «далалы» типтагы игенчелеккә нигезләнә. Яткын-кысыр жирле система файдаланыла, төп культура буларак бодай игелә, солы, арпа, элеккеге традиция буенча арыш һәм борай үстерелә. Сөрү коралларынан Урта Идел буге татарларында таралган авыр сабан өстенлек итә. Яшелчәләр (бәрәңгедән гайре) үстерелми. Н. умартачылык б-н дә шөгыйльәнәләр. Терлекчелек зур әһәмияткә ия була, ул шу. «далалы» рәвештә таралыш ала (бай тормышлылар көтүләре б-н күчәнен йөриләр — «көзләү»гә чыгалар яки үз терлекләрен (кайбер чакта 1,5 мең башка житкән мал-туарларын) казаклар көтүенә кертәләр). Ашлык сугуда атлар файдаланылган (аларга тәгәрәткеч яки арба тагылган); өвен кулланылмасы «далалы» традицияләргә туры килә. Гадәти кәселләр (ялланьп эшләү, олаучылык, таш чыгару, сүдә) арасында балта эше б-н шөгыйльәнү һәм экипаж (тарантас арбалар) ясау аерым урын билә (бу һөнәр Кама алды керәшеннәре арасында да очрый).

Торулыклар елга буйларында урнаша, кварталлардан тора, аларда гадәттә чиркәү була. Йортлар урам сызыгы буенча төзелә. Хужалык корылмалары торактан аерым урнаштырыла. Башлыча ике бүлмәле кышкы (бура) һәм жәйтә (саман кирпечтән салынган) торақларда яшиләр. Өй диварлары балчык б-н сылана һәм агартыла. Торақларның эчке планы көньяк рус тибындагы торақларның көнчыгыш вариантына туры килә, әмма урта рус планы да очрый. Интерьер киң сәке, агач карават, кайбер чакта сәндәрәдән һ.б.дан гыйбарәт. Савыт-саба шкафлары да була, 19 йөз ахырынан шәһәр жиһазлары файдаланыла башлый. Урын-жир кирәк-яракларын эзерләүдә дөя йоны кулланыла. Йорт эче тукумадан эшләнгән үзәнчеләккә әйбәр-

ләр (бэйрәмнәр вакытында — чигүле сөлгеләр, пәрдәләр, чаршаулар, челтәр кәрнизләр) б-н бизәләр.

20 йөз башына кадәр эчке киём өйдә тукылган тукымадан тегелә. Хатын-кызлар күлмәге туника сыман өлгелә, бала итәклә була. Ирләр күлмәге гадәттә каралы-аклы яки эңгәрлә-каралы вак шакмаклы куе кызыл алачадан тегелә. Аның өстеннән тар күкрәкчәләр эрерәк шакмаклы алыяпкыч киелә. Билдән түбәнге киём (чалбар) киң итеп буйлы алачадан киселә. Эчке киёмнәрне бизәүдә нәфис туку һәм аппликация алымнары аеруча киң кулланыла. Өске киём — жилән — төслә плис, бәрхет, көшемирдән тегелә. Өлгесе — биллелә, өстәп киселгән һәм жыелган арттакта б-н. Жилән өстеннән кулдан тукылган билбау бәйләнә. Язгы-көзгә киём — чикмәнне тошаш, жиңелчә генә билләнгән арттакта һәм бөкләмнәр б-н үзләре әзерләгән постаудан теккәннәр. Туннар иләнгән тиредән яисә тирене фабрикада житештерелгән тукыма б-н тышлап, бил турсыныннан бөрмәләп тегелә. Кызларның баш киёме (ак калфак) толым бизәмәләре б-н киелә. Хатыннарда ул «сүрәкә» дип атап йөртелә торган комплекск б-н алышына. Кабырчыксыман тәңкәләр б-н капланган күкрәк бизәмәсе — муенса киң таралган була. Оренбург казакларының гадәти киёме ирләр киёме булып санала.

Н.нең еллык циклында бэйрәмнәр, православие календарена туры китерелеп, христиан исемнәре б-н атала (Тройсын — Троица, Май чабу — Масленица һ.б.). Уз атамалары да гамәлдә була (мәс., *Нардуган* — раштуа (рождество) циклы). Язгы-жайгә бэйрәмнәр башка татарлар (иң элек, Казан татарлары) бэйрәмнәре б-н уртак. Йолаларның пасха циклы булган «сөрән» вакытында «бөрмәнчек боткасы» да пешерелә, балалар, өйдән-өйгә йөрәп, буюлган йомыркалар, бүлгеләр жыялар, төрлә ярышлар да (көрәш, йөгәреш, ат чабышы) уздырыла, ягъни болар барысы да *Сабан туге* чаралары б-н тидишә. Корылык янаган очракта, болыннарда гыйбадәт кылу һәм ботка б-н сыйлау йоласы (чук итү) башкарыла. Мөселман татарларда да шундый ук йола бар. Халык авыз ижатында борынгы жырлар һәм бәетләр сакланган. Мөселман татарлардан аермалы буларак, Н.дә күмәк (хор б-н) жырлау киң таралган. Жырларда казак хезмәте авырлыклары, туган жирдән һәм якыннардан аерылу сагышы чагыла. Кайбер фольклор әсәрләре («Сак-Сок», «Хан кызы», «Сарап урамы» һ.б.) керәшен татарларның бу үзенчәлекләр төркеменә татар халкының калган өлеше б-н ныклы берлеген гәүдәләндерә. Н. мәдәнияте тулаем Казан татарлары, бигрәк тә керәшеннәр мәдәниятенә якын, әмма Н.нең элек казаклар катлавына керүе б-н бәйләү үзенчәлекле элементлар да бар.

Әд.: Ю с у п о в Ф.Ю. Татар теленен диалектлары: Урал сөйләшләре. К., 2003; Нагайбаки (комплексное исследование группы крещённых татар-казков). К., 1995.

Д.М.Исхаков.

НАГАЙБӘКОВ Измаил Әхмәт улы (20.9.1896, хәзер Курган өлкәсенең Шадринск ш. — 15.2.1959), танк гаскәрләре генерал-лейтенанты (1945). Ташкент кадетлар

корпусын (1914), Константин исем. хәрби артиллерия уч-шесен (Петроград, 1915), М.В.Фрунзе исем. Эшче-Крәстиян Кызыл Армиясе хәрби академиясен (Мәскәү, 1929) тәмамлый. 1915 елдан Россия армиясендә. 1915—16 да запастагы атлы артиллерия дивизиясендә батарея прапорщигы. Беренчә бөтендөнья сугышында катнаша: 1916—17 дә 26 нчы атлы артиллерия батареясында подпоручик, поручик. Граждандар сугышы елларында — 1918—19 да 9 нчы армия составында интернациональ отрядның штаб башлыгы урынбасары вазифасында Терек өлкәсендә (Төньяк Кавказ) Ирекле армиясенә каршы сугышларда, 1920 дә Урта Азиядә басмачылар б-н көрәштә катнаша. 1920 нең гыйнвар-апрелендә мусаватчылар армиясендә (Баку) батарея офицеры, 1920—21 дә Ташкент шөһәрәндәге Командирлар составы белемен камилләштерү югары хәрби мәктәбәндә взвод командиры, батарея командиры ярдәмчесе. 1922—23 тә В.И.Ленин исем. 23 нче Ташкент пехота мәктәбәндә укыта. 1923—26 да Әзәрбайжан дивизиясендә: дивизион командиры, батарея командиры, полк мәктәбә башлыгы, полк командиры вазифаларын башкаручы, артиллерия полкы штабы башлыгы. 1931—35 тә Томск артиллерия мәктәбәндә участка башлыгы, штаб башлыгы. 1935—37 дә 218 нче укчы полк командиры. 1938 нең 14 гыйнварында советларга каршы троцкийчыллар оешмасында булуда гаепләнәп кулга алына (1940 та эш туктатыла). 1940 нчы февраль-сентябрдә М.В.Фрунзе исем. Хәрби академиядә укыта. 1940—42 дә Казан пехота уч-шесендә (1941 дә танк уч-шесе итеп үзгәртелә), укыту бунча башлык ярдәмчесе, уч-ше башлыгы урынбасары (1941 дән). 1942 нең маеннан Боек Ватан сугышы фронтларында, Брянск, Воронеж, 1 нче Украина фронтларының 148 нче танк бригадасы командиры урынбасары, 17 нче танк корпусы штабы башлыгы. 1945—46 да 4 нче гв. Кантемир дивизиясендә танк корпусы штабы башлыгы. 1946—50 дә Германиядәге совет гаскәрләре төркеменен 1 нче механикалыштырылган армиясе штабы башлыгы. 1950—54 тә СССР Кораллы көчләренен Маршал Ф.И.Толбухин исем. Югары үзйөрешле артиллерия офицерлары мәктәбә башлыгы. 1954 тә, авыру сәбәплә, Совет Армиясе сафларынан жиборелә. Ленин ордене, дүрт Кызыл Байрак, 2 нче дәрәжә Суворов, 2 нче дәрәжә Кутузов, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

И.Ә.Нагайбәков.

чыгыш хәрби округларында танк батальоны командиры, берләштерелгән ракета полкы командиры. 1973—86 да Төньякта хезмәт итә, СССР Оборона министрлыгының махсус гаскәрләре берләшмәсе командиры. 1986—88 дә СССР Оборона министрлыгының укыту үзәге башлыгы (Мәскәү хәрби округы). Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз, 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2000.

НАГАШ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шөһәрәненнән 38 км төньяк-көнбатыштарак, Шыя елгасы бассейнында. 2010 елда 43 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. 1680 нән тар авылы буларак билгелә, 18 йөздә руслар килеп урнаша. Рев-циягә кадәргә чыганаclarда Зур Чахсы исеме б-н дә мәгълүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе (1887 дә ачыла), су тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 487 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Кабык Күпер волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоненда. 1930 нчы 10 августыннан — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленнән Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 55 ир-ат; 1859 да — 276, 1897 дә — 545, 1908 дә — 528, 1920 дә — 599, 1926 да — 599, 1949 да — 700, 1958 дә — 135, 1970 тә — 98, 1979 да — 61, 1989 да — 40, 2002 дә — 47 кеше.

НАГИБАРОВ Вилан Романович (9.1.1935, Украина ССРның Каменск р-ны Рашково утары — 9.10.1977, Белоруссия ССР Минск ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1972), проф. (1973). 1959 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан авиация ин-тында эшли. 1964—71 дә СССР ФАнең Физика-техника ин-тында, 1971 дән Казан пед. ин-тының физика каф. мөдире һәм бер үк вакытта, 1972 дән, проректоры. 1976—77 дә Белоруссия ССР ФАнең Каты жисемнәр һәм ярымүткәргечләр физикасы ин-тында лаб. мөдире. Хезмәтләре нәсызкыча һәм когерент оптикага, магнитик квант акустикасына, радиоспектроскопиягә карый. Н. магнитик квант акустикасы нигезләрен эшли; *яктылык кайтавазы* күренешен (У.Х.Копвилем б-н бергә, 1962), модуляцияле оптик кайтаваз спектроскопиясен алдан фаразлыый. Фотон кайтавазын ярсытуның кинетик алымын эшли. Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Световое эхо на парамагнитных ионах // Физика металлов и металловедение. 1963. Т. 15, № 2 (автордаш); Теория формы линий оптического и микроволнового поглощения // Физика твёрдого тела. 1963. Т. 5, № 10 (автордаш); Световое эхо в рубине // Физика твёрдого тела. 1972. Т. 14, № 6 (автордаш); Acoustic superradiance [review] // Advances in Molecular Relaxation Processes. 1976. V. 8, № 4 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НАГОРНАЯ Мәръям Әхмәдулла кызы (11.5.1932, Томск ш.), педагог, хокук белгече, хокук фән. д-ры (1991), проф. (1994). Томск

М.З.Хәбибуллин.

НАГАЙБӘКОВ Руслан Измаил улы (20.10.1930, Курган өлкәсенең Шадринск ш.), генерал-майор (1978). Харьков танк уч-шесен (1951), Бронетанк гаскәрләре хәрби академиясен (Мәскәү, 1958) тәмамлый. 1951—53 елларда Ленинград, 1958—73 тә Ерак Көн-

ун-тын тәмамлый (1955). 1955–57 елларда «Красное Знамя» г-тасы (Томск) редакциясе хезмәткәре. 1957–59 да — Ерак Көнчыгыш хәрби округы штабының Тыл идарәсе, 1959–62 да Хабаровск крае балыкчылык кулланучылар берлеге күмәртәле сәүдә базасы юрисконсулты. 1962–71 да хезмәт ияләре депутатлары советының Хабаровск шәһәре Индустриаль р-ны башкарма ком-ты секретаре. 1971–76 да Хабаровск, 1976–91 да Горький югары партия мәктәпләре, 1991–92 да Түбән Новгород социаль-сәяси ин-ты укытучысы. 1992 дән Түбән Новгород ун-тында, дәүләт һәм хокук теориясе һәм тарихы (1994 кә кадәр), конституцион һәм административ хокук (1994–97) кафедралары мөдире. Хезмәтләре дәүләт хокукы, административ, конституцион хокук, генеалогия мәсьәләләренә карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәт: Планирование работы местных Советов. М., 1977; Информация в практике работы местных Советов. М., 1986; Конституционное право. Н.Новгород, 1998; Родословная Казаковых (XVI—XXI века). Н.Новгород, 2002 (автордаш).

Е.Б.Долгов.

НАГОРНЫЙ авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәреннән 20 км көнбатышта, Кичү елгасы буенда. 2010 елда 205 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Клуб. 19 йөзгә 1 нче ыргысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстианнәре (завод хужасы В.П.Шелашниковның крепостнойлары) катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә; селитра з-дында эшли. 20 йөз башында Н.да земство мәктәбе (1892 да ачыла), 2 су тегермәне, май язу з-ды була. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 915 дис. тәшкил итә. 1918 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Кичү волостенда, 1920 дән ТАССРның — Бөгелмә, 1924 тән Чаллы кантонунда. 1930 ның 10 августынан — Акташ, 1959 ның 26 мартынан Әлмәт р-нында. Халык саны: 1859 да — 350, 1889 да — 538, 1897 да — 746, 1910 да — 855, 1926 да — 914, 1938 да — 776, 1949 да — 643, 1958 да — 528, 1970 тә — 455, 1979 да — 337, 1989 да — 191, 2002 да — 203 кеше.

НАГОРНЫЙ посёлогы, Чирмешән р-нында, Чирмешән авылынан 21 км төньяк-көнбатышта, Олы Сөлчә елгасы буенда. 2010 елда 76 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, сарык асрау. 1920–30 елларда нигез салына. Оештырылган көннән — Беренче Май, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварынан Чирмешән р-нында. Халык саны: 1949 да — 203, 1958 да — 126, 1970 тә — 161, 1979 да — 136, 1989 да — 76, 2002 да — 78 кеше.

НАГУЕВСКИЙ Дарий Ильич (26.10.1845, Подольск губ. Орлово а. — 9.1.1918, Казан), филолог, борынгы классик филол. д-ры (1883), 1870 елда Новороссийск ун-тын (Одесса) тәмамлый. Анда Ф.А.Струве һәм В.Н.Юргевич кебек профессорлар житәкчелегендә классик филология б-н шөгыльләнә. 1870–83 тә Рига гимназияләрендә латин теле һәм география укыта. 1883–1914 тә Ка-

зан ун-тында: ординар проф. (1883–1908), атказ. ординар проф. (1908–18), 1886 дан Нумизматика музей директоры. Хезмәтләре рим сатирасына (Ювенал, Горацій), Вергилий ижатына карый.

Хезмәт: Библиография по истории римской литературы в России с 1709 по 1889 год. К., 1889; «Энеида» Вергилия. К., 1891.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 1.

И.А.Новицкая.

НАГУМАНОВ Дмитрий Ногман улы (12.12.1950, Киров өлкәсендә Сосновка ш.), хакимият-хужалык эшлеклесе. Казан финансы-икътисад ин-тын тәмамлый (1972). 1972–75 елларда ТАССР Финанс министрлыгында өлкән ревизор, 1975–77 дә өлкән икътисадчы. 1977–89 да халык депутатларының Казан шәһәре Киров р-ны советы башкарма ком-тының финансы бүлеге мөдире. 1989–90 да ТР финансы министры урынбасары, 1990–96 да — министры. 1996–99 да Казанның Идел буе р-ны хисап-касса үзгәре башлыгы. 1999–2006 да Татарстан агроэкология банкының идарә рәисе. 2006 дан Татфондбанк идарәсе рәисе. Медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

НАДАНЛЫКНЫ БЕТЕРҮ (ликбез), 1920–30 елларда СССРда хөкүмәт һәм ижтимагый оешмалар тарафыннан уздырылган пед. һәм адм. чаралар комплексы. 1897 елгы халык исәбен алу нәтижеләре буенча, Казан губернасында укый-яза белү дәрәжәсе 9 яштән өлкәнрәкләрдә: русларда — 20%, татарларда — 14% (ана телендә) һәм 3% (рус телендә) тәшкил итә. 1917 гә укый-яза белү дәрәжәсе күтәрелә, ләкин, гомумән алганда, югары булмый. Илдә гомуми укый-яза белүне күтәрү буенча кампания башлануга РСФСР ХКСның 1919 ның 26 декабрендә кабул ителгән «РСФСР халыклары арасында укый-яза белмәүне бетерү хақында» декреты башлангыч була, аның нигезендә өлкәннәре гомуми укырга-язарга өйрәтү магарифе органнарына, авыл һәм шәһәр мәктәпләренә йөкләнә. 1920 нең 19 июнендә наданлыкны бетерү буенча Бөтенроссия гадәттән тыш комиссиясе (ВЧК) оештырыла, аңа өлкәннәр өчен мәктәпләрдә (ликбез пунктларында) укудан баш тарткан өчен административ һәм җинаять кысаларында эзәрлекләү хокукы бирелә. 1920–21 дә ТАССРда яқынча 350 шундый пункт эшли; аларда 200 меңнән артык кеше укый. 1921–22 еллардагы ачылык һәм 1922 дә ВЧК таркатылу сәбәпле, ТАССРда наданлыкны бетерү эшчәнлегенә туктатылып тора. НЭП кертелү аркасында магарифне финанслау кыскартыла, гомуми белем бирү мәктәпләре кими; укый-яза белмәүчеләрнең саны мәктәпләрдә укымаган балалар хисабына арта. 1923 тән өлкәннәре һәм яшүсмерләре укырга-язарга өйрәтү оешмалары б-н Бөтенсоюз «Бетсен наданлык» жәмгыятеңең Татарстан бүлеге житәкчелек итә. Өлкәннәр өчен дәреслекләр комплекты чыгарыла (татар телендәге күпчелек дәреслекләре М.Х.Корбангалеев този). Н.б. кампаниясе барышында идеологик мәсьәләләр дә хәл ителә. Әлифбалар, уку китаплары аша комму-

нистик идеология, атеизм пропагандалана, рев-циягә кадәрге Россиягә тискәре мөнәсәбәт формалаштырыла. 1920 еллар ахырына ТАССР мәктәпләрендә һәм ликбез пунктларында ел саен 350 мең кеше укый. Шәһәрләрдә сәнәгать пр-тиеләре эшчеләрен мәжбүри рәвештә профсоюз оешмалары укыта; комсомол һәм пионер оешмаларының да үз ликбез пунктлары була. Шуңа карамастан, олыларның укый-яза белү дәрәжәсе 1929 да 50% тан артмый.

1930 елларда гомуми наданлыкны бетерү мәдәният өлкәсендә мөһим бурычларның берсе буларак билгеләнә. 1929 да үзешчән жәмәгәт курслары һәм мәктәпләре «ликбезчеллек» буларак гаепләнә, 1931 дә «Бетсен наданлык» жәмгыяте таркатыла. Н.б. программалары дәүләт тарафыннан финанслана башлый. Укыту авыл башлангыч мәктәпләре жирлегендә, расланган программалар буенча алып барыла һәм 2–3 ел дөвам итә. 1930/31 уку елында балаларга мәжбүри гомуми белем бирүне гәмәлгә кертү нәтижесендә СССРда укый-яза белү дәрәжәсе тиз үсә башлый. ТАССРда 1928–32 дә татар язуы системасы латин шрифтына — *яналифкә*, 1939 да — кириллицага күчү сәбәпле, бурычлар катлаулана, гарәп алфавитында укый-яза белүчеләре янадан укытырга туры килә. Татар мәктәпләре программасына, уку-язу һәм арифметикадан тыш, рус телен өйрәтү дә керә. 1920–30 елларда Н.б. кампаниясе кысаларында ТАССРда барлығы 1800 меңнән артык кеше укытыла. 1938 дә СССРда, шул исәптән ТАССРда да наданлыкның бетерелүе турында игълан ителә. Ләкин, 1939 елгы халык исәбен алу нәтижеләре буенча, РСФСРда өлкәннәргә укый-яза белмәү дәрәжәсе яқын-

1. «Бетсен наданлык» жәмгыятеңең агъзалык билеты тышлыгы; 2. Наданлыкны бетерү дәресендә. 1922. Казанның Болак арты районы.

ча 20% тәшкил итә. 1939 дан, Бөек Ватан сугышы башланганчы, олыларны укыту программасы янадан финанслана. Сугыштан соңгы чорда, 1955 кә кадәр, өлкәннәрне укырга-язарга өйрәтү халык мәгарифе оешмалары вазифасы булып кала һәм мәктәпләр каршында шәхси формада алып барыла, эмма махсус программасыз һәм дәреслекләрсез укытыла. Ш.у.к. *Культура революциясе.*

Әд.: Куманёв В.А. Социализм и всенародная грамотность. Ликвидация массовой неграмотности в СССР. М., 1974; Гарипова З.Г. Культурно-просветительская работа в Татарии в годы первой пятилетки (1928–32 гг.). К., 1985; Муртазина Л.Р. Педагогический анализ деятельности ликбезов на примере Республики Татарстан. К., 2002. *Е.В.Липаков.*

НАДЁЖДИНО авылы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәрнән 22 км көньяк-көнбатыштарак, Сулы елгасының (Димнең сул кушылдыгы) югары агымы буенда. 2010 елда 14 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 19 йөзгә 1 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да башлангыч мәктәпләр эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 310 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Богоявление волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантоненда. 1930 ның 10 августыннан Бөгелмә р-нында. Халык саны: 1859 да — 147, 1889 да — 230, 1910 да — 408, 1920 дә — 358, 1926 да — 409, 1938 дә — 131, 1949 да — 296, 1958 дә — 226, 1970 тә — 195, 1979 да — 138, 1989 да — 45, 2002 дә — 32 кеше.

НАДЁЖДИНО авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 25 км төньяк-көнбатыштарак, Гөбенә елгасы буенда. 2010 елда 164 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб, китапханә. 18 йөзгә 2 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 429 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Ульяновско волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантоненда. 1927 нең 14 февраленнән — Ульяновско, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халык саны: 1859 да — 396, 1897 дә — 737, 1908 дә — 882, 1920 дә — 691, 1926 да — 718, 1938 дә — 409, 1958 дә — 170, 1970 тә — 173, 1973 тә — 181, 1989 да — 169, 2002 дә — 194 кеше.

НАДЁЖДИНО авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 18 км төньяк-көнчыгыштарак, Ия елгасы буенда. 2010 елда 249 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөз уртасына кадәр нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганақларда Түбән Ия исеме б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына

керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында ашлык саклау-сату кибете, су тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 511,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Аркатау волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантоненда. 1930 ның 10 августыннан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 27 ир-ат; 1859 да — 187, 1897 дә — 371, 1908 дә — 384, 1920 дә — 319, 1926 да — 400, 1949 да — 344, 1958 дә — 305, 1970 тә — 228, 1979 да — 217, 1989 да — 259, 2002 дә — 256 кеше.

НАДЬЕВ Гадел Фирад улы (15.6.1964, Казан), радиоэлектроника өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (2001), ТРның атказ. югары мәктәп хезмәткәре (2007). 1987 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ин-ты) тамамлаганнан соң, шунда ук эшли (бүленеп: 1992–96 да Казан радиоэлектроника фәнни-тикшеренү ин-тында), радиоэлектрон һәм телекоммуникацион системалар каф. профессоры (2001 дән). Хезмәтләре мобиль коммуникацион системаларда сигналларны эшкәртү-алмашу модельләренә һәм алымнарына, мәгълүматны оптимальләштерүгә карый. Н. очраклы нәгаусс сигналларның яңа ихтималый модельләрен эшли; нәгаусс комачаулыклар комплексында күбәләментлы очраклы сигналларны комачауга тотрыклы итү алымнарын тикшерә.

Хезм.: Оптимальный приём многопозиционных сигналов при комплексе шумовых и импульсных помех с произвольными флуктуациями // Радиотехника. 1990. № 12 (автордаш); Многоотсчётная совместная обработка многопозиционных сигналов при комплексе негауссовских помех // Радиоэлектроника. 1991. № 1 (автордаш); Марково-смешанные полигауссовы вероятностные модели случайных процессов // Телекоммуникации. 2000. № 1; Сотовая связь стандарта GSM: Современное состояние, переход к сетям третьего поколения. М., 2004 (автордаш).

Р.Г.Усманов

НАДЬЕВ Нурғали Сибгатулла улы (20.8.1882, Пенза губ., Кузнецк өязе Сөләй а. — 21.6.1940, Казан), педагог. 1894 елдан «Касыймия» мәдрәсәсендә укый, 1904 тә Казан татар укытучылар мәктәбен тәмамлай. 1904 тән Уфа губернасының рус-татар уч-щеләрендә укыта. 1913 тән Оренбург земство татар әзерлек мәктәбе (татар яшьләрен гимназиягә керергә әзерли) директоры, бер үк вакытта «Хөсәения» мәдрәсәсендә рус теле укыта. 1919 дан Татар халык мәгарифе ин-тында, 1921–24 елларда М.Жәлил аның шәкерте була. 1925 тән Татар пед. техникумында, бер үк вакытта, 1928–29 да, ТАССР Мәгариф халык ком-тының Академик үзәге рәисе урынбасары. 1930 дан Казан пед. ин-тының пед. каф. мөдире, 1938 дән Татарстан фәнни-тикшеренү ин-тында өлкән фәнни хезмәткәр. 1904 тә Д.Дефоның «Робинзон Крузо мажаралары» китабын татар теленә тәржемә итеп бастыра. Рус-татар уч-щеләре һәм яңа ысуллы мәдрәсәләр өчен Н. тарафыннан төзелгән «Россия тарихы» уку ярдәмлеге 1908–17 дә 5 тапкыр бастырыла. Татар телендә педагогика буенча беренче совет уку курсы («Педагогика конспекты»,

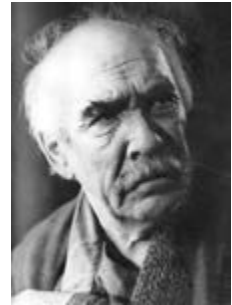
Г.И. Надрюков.

1920), 1920 елларның 1 нче яртысында — татар совет башлангыч мәктәбе укытучылары өчен программа һәм китаплар жыйнагы әзерли.

Хезм.: Ибтидан мәктәптә хисап укыту ысуллары. Оренбург, 1918.

Әд.: Ханбиков Я.И. История педагогики татарского народа. К., 1975.

НАДРЮКОВ Гали (Миңлегали) Ислам улы (25.10.1909, Оренбург губ. Варна а. — 23.11.1989, Казан), драма актёры, ТАССРның халык (1967), РСФСРның атказ. (1976) артисты. Троицк шәһәрндә уч-ще тәмамлай, 1935–37 елларда Мәскәүдә Дәүләт театр сәнгате ин-тында (ГИТИС) укый. Сәхнә эшчәнлеген 1930 да Троицк татар театрында башлай, 1931–33 тә — Свердловск шәһәрндә

Г.И. Надрюков Богатырёв ролендә («Бер төн», Б.Л.Горбатов).

Урал өлкәсе татар-башкорт күчмә эшче театрында, 1933–34 тә — Чистай татар драма театрында, 1934–35 тә һәм 1936 дан — Татар акад. театрында, 1935–36 да Әстерхан татар драма театрында эшли. Бөек Ватан сугышында катнаша. Н.ның сугыш еллары тәҗрибәсе капитан Севастьянов, генерал Проценко («Безнең шәһәр егете», «Көннәр һәм төннәр», К.М.Симонов), дивизия командиры Харитонов («Дингездәгеләр өчен», Б.А.Лавренёв) рольләрен башкарганда ачык чагылыш таба. Богатырёв («Бер төн», Б.Л.Горба-

Г.И.Надрюков Госман Ганиевич ролендә («Күк капусы ачылса», Х.Вахит).

тов) ролендә актёр психол. тирәнлек һәм тормыш хакыйкәте б-н аерылып торган образ ижат итә. Н. башкаруында ялкау һәм жавапсыз Осип («Ревизор», Н.В.Гоголь), үз керемнәренә катнашы булмаган бар нәрсәгә карата ваемсыз, тәкәббер фабрикант Бардин («Дошманнар», М.Горький) рольләре үзенчәлекләре, социаль характеристика төгәлләге б-н сокландыра. Н. шу. комедия рольләрен дә уңышлы башкара: Галәви («Зәңгәр шәл», К.Тинчурин), Госман Ганиевич («Күк капусы ачылса», Х.Вахит), Дәүләтбай («Кыз урлау», М.Кәрим) һ.б. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүлкләнә.

Әд.: И л я л о в а И. Г. Камал театры артистлары: Биографик белешмәлек. К., 2005; Народные артисты. К., 1980; И л я л о в а И. Театр имени Камала. К., 1986.

И.И.Илялова.

НАДЫРОВ Илбарис Нурислам улы (15.4.1925, Бөгелмә кантоны Түбән Надыйр а. — 20.8.2009, Казан), фольклорчы, филол. фән. канд. (1959), ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1985). Боек Ватан сугышында катнаша. Казан ун-тын тәмамлый (1953). 1956 елдан ТР ФАн-ен Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-тында (1965 тән директор урынбасары, 1972–91 дә халык ижаты секторы мөдире). Хезмәтләре татар халык жырлары һәм бәетләрен өйрәнүгә карый. «Халык һәм жыр: Боек Ватан сугышы чорында татар халык поэтик ижаты» (1961) монографиясе авторы. РФ дә татарлар күпләп яшәгән урыннарға экспедицияләргә бару нәтижәсендә «Кыска жырлар (дуртбөллүкчләр)» (1976), «Йола һәм уен жырлары» (1980), «Тарихи һәм лирик жырлар» (1988) жьентыклары нәшер итә. «Татар халык ижаты» күптомлы татар фольклоры жьентыгының (ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүлгә, 1989) фәнни житкәчесе. Медальләр б-н бүлкләнә.

Әд.: М ә х м у т о в Х. Жырга гашыйк галим // Казан утлары. 1985. № 4; Фәнни эзләнүләр юлында. К., 2000; Тюркологи современного Татарстана. М., 1997.

НАДЫРОВ Фанкь Газиз улы (4.11.1921, Бөгелмә ш. — 7.6.2012, Казан), журналист. 1940–43 елларда Казан авиация ин-тында укый, 1953 тә Мәскәу юридик ин-тын тәмамлый. 1943–44, 1946–48 дә ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-тында, 1948–50 дә ВЛКСМның Казан шәһәр ком-тының 2 нче секретаре. 1950–60 та «Комсомолец Татарии» г-тасында мөхәррир урынбасары, мөхәррир; 1960–62 дә «Советская Татария» г-тасында мөхәррир урынбасары. 1962–82 дә ТАССР МСның Телевидение һәм радиотапшырулар дәүләт ком-ты рәисе. 1984–89 да ТАССР Журналистлар берлеге идарәсенә жаваплы сәркәтибе. ТР Журналистлар берлеге бүлгә лауреаты (2003).

НАДЫРОВЛАР, татар морзалары нәселе. Надыйров волосте старшинасы Надир Уразмәтов варислары. Чыгышлары б-н Адай авылыннан (хәзерге Кукмара р-ны). Казан ханнары Мөхәммәдәмин һәм Сафагәрәй идарә иткән чорда Н. нәселенә хәзерге ТР терр-ясенә коньяк-көнчыгыш тарафындагы жырләре биләү хокукы биргән тарханлык

ярлыклары бүләк ителә. Самара губернасы Бөгелмә өязенә Яңа Нәдер һәм Яңа Кәшер авылларында (хәзерге Әлмәт р-ны) яшиләр. 1773–75 еллардагы Крәстияннәр кузгалышы чорында хөкүмәткә каршы күтәрелешләренә бастыруда катнашканы өчен баш старшина Йосыф Н.ка прапорщик чины (1776), аның улы Монасыйпка 1787 дә поручик чины бирелә. Икесе дә алтын медаль һәм кылыч б-н бүлкләнә. 18 йөздә — 20 йөз башында Н. нәселенә күп кенә вәкилләре Әлмәт төбәгендә күренекле дин эшлекчеләре булалар. 18 йөз ахырында Н. нәселенә дворянлык хокуклары кайтарылалар.

Әд.: Ә х м ә т ж а н о в М. Татар шәжәрәләре. К., 1995; Н о в и к о в В.А. Сборник материалов для истории Уфимского дворянства. Уфа, 1879; Г а б д у л л и н И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

НАДЫСЕВА Анна Алексеевна (18.7.1920, Зоя кантоны, хәзер Кама Тамагы р-ны Тәмте а. — 20.1.2006, шунда ук), агроном, кыр белгече, селекционер. Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1944). 1946–75 елларда Татарстан жиләк-жимеш тәжрибә станциясендә өлкән фәнни хезмәткәр. Каен жиләгенә «Татарстан» һәм «Юбилейная» сортлары авторы. Хезмәтләре жиләк культуралары сортларын яхшыртуга карый. Н. Татарстан жиләк-жимеш питомникларында кара карлыган һәм кура жиләгенә элгәрләрен уңышлырак һәм тотрыктырак сортлар б-н январта. Кара карлыган өчен ашламалар системасын эшли һәм гамәлгә кертә.

Х е з м.: Система удобрений для чёрной смородины // Тр. Татар. респ. с.-х. опытной станции. 1961. Вып. 1; Селекция земляники и малины // Тр. Татар. респ. с.-х. опытной станции. 1969. Вып. 2; Лучшие сорта и формы ягодных культур для Татарии // Новое и прогрессивное в садоводстве. К., 1970.

В.А.Наумов.

«НАЁМЩИК», музыкаль драма (Т.Гыйззәт пьесасы, 1928, С.Сәйдәшев музыкасы, 1928). Татар акад. театрында спектакльнән беренче куелышында (1928) төп рольләрен С.Айдаров (Батыржан), Р.Кушловская (Гөлийзәм) башкара, режиссёр-куючы С.Вәлиев-Сулъва, дирижёр С.Сәйдәшев була. 1920 елларда татар муз. театры сәнгатендә милли музыка театры үсешенә этәргеч ясаган иң әһәмиятле вакыйгаларның берсе санала. «Н.»ның музыкасы

«Наёмщик» спектакльнән күренеш. Татар акад. театры. 1930.

«Наёмщик» спектакльнән күренеш (Батыржан ролендә — С.Х.Айдаров, Гөлийзәм — Г.М.Кайбицкая). Татар акад. театры. 1928.

яңалыгы б-н аерылып тора. Т.Гыйззәт пьесасы сюжетна таянып (вакыйга Россиядә крепостнойлыкны бетерү чорында бара), С.Сәйдәшев татар халык музыкасы традицияләрен Европа һәм рус классик музыкасы б-н берләштерә. Биредә музыка авторлар фикере сәнгатьчә гәүдәләнешен, вакыйгалар барышын, образлар үсешен сурәтләү чарасы булып тора. Драма зур күләмле хор чыгышлары, хореографик сценкалары, оркестр эпизодлары б-н аерыла. Геройларның рухи доньясы арияләрдә, ансамбль, жыр һ.б. вокаль номерларда нык индивидуальләштереп ачыла. «Н.»ның шуннан соңгы куелышлары Татар опера һәм балет театрында гамәлгә ашырыла (1948, 1990).

Ф.Ш.Салитова.

НАЖАР елгасы, Көнчыгыш Кама алдында, Иж елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 9,9 км, бассейнының майданы 31,9 км². Можга калкулыгы буйлап Әгерже р-ны терр-ясенән ага. Елга башы Яңа Никольский посёлогыннан 1 км көнбатыштарак, тамагы Нажар авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныңы — 65 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 10%. Н.ның 0,8 дән алып 4 км га кадәр озынлыктагы 6 кушылдыгы бар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,65 км³/км². Туенуы катнаш, өчтән ике өлешә кар сулары исәбәнә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с/км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзенчәлекле. Басейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 122 мм, ташу агымы катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь урталарында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,06 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшү язын 400–500 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк.

НАЖАР елгасы, к. Урдаль.

НАЖАР авылы, Әгерже р-нында, Әгерже шәһәрнән 32 км көнъяктарак, Иж елгасы

буенда. 2010 елда 99 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 1646 дан алпавыт *Яушевлар* биләмәсе буларак билгеле. 17 йөз — 18 йөз башы чыганакларында Нахжарбаш исеме б-н дә мәгълүм. 18 йөзнең 2 нче чирегендә Тәфкилевләр нәселенен шәхси милкенә күчә, 19 йөздә дворян *Алкиннар*, *Моратовлар*, кенәз *Чанышевларныкы* була. Халкы игенчелек, итек тегү, агач эзерләү, сал агызу, тарантас ясау б-н шөгыльләнә; *Тирсә крәстияннәре кузгалышында* һәм Е.И.Пугачёв житәкчелегендә 1773–75 елгы Крәстияннәр кузгалышында актив катнаша. 20 йөз башында мәчет, мәдрәсә, татар-рус земство мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 660,4 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Тирсә волостенда, 1921 дән ТАССРның — Әгерже, 1924 тән Алабуга кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Әгерже, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1964 нең 4 мартыннан Әгерже р-нында. Халык саны: 1762 дә — 163, 1858 дә — 395, 1887 дә — 363, 1920 дә — 709, 1926 дә — 550, 1938 дә — 527, 1958 дә — 271, 1970 тә — 213, 1989 да — 137, 2002 дә — 96 кеше.

НАЗАРОВ РАЙОНЫ. *Красноярск краеның* үзгендә урнашкан. Мәйданы — 4,2 мең км². 1924 елда оештырыла. Үзәге Назарово ш. Халкы — 23225 кеше (2012), 484 татар (2002). Татарлар тулланып Дорохово, Сохновка, Ельник, Югары Ададым, Түбән Ададым, Московка, Медведск, Урта Берёзовка авылларында, Преображенский посёлогында яшиләр.

НАЗЙМОВ Пётр Сергеевич (12.11.1851, Мәскәү губ. Серпухов ш. — 14.12.1901, Казан), математик, саф математика д-ры (1885). 1873 елда Мәскәү ун-тын тәмамлаганнан соң, Мәскәү һәм Ярославль гимназияләрендә, Варшава (1886 дан) һәм Казан (1889 дан) ун-тларында укыта, саф матем. каф. профессоры (1897 дән). Хезмәтләре саннар теориясенә, югары алгебрага, дифференциаль тигезләмәләр теориясенә, аналитик геометриягә, нәвклид геометриягә, чагыштырмалылык теориясенә карый. Н. аерым чыгарылмалы дифференциаль тигезләмәләренә, эллиптик функцияләренә саннар теориясендә кулланылышы, берничә функциянең аерым чыгарылмаларыннан торучы кайбер тигезләмәләр классларын интеграллауны тикшерә, билгесез зурлыктар ниндидер төгәл шартларны канәгатьләндергән очракта иң кечкенә квадратлар алымын куллана, дифференциаль тигезләмәләр жыемасының интегралы булуын исбатлай.

Соч.: Об интегрировании некоторых классов уравнений с частными производными нескольких функций при двух независимых переменных 1-го порядка. М., 1881; Введение в высшую геометрию. К., 1893; Геометрическое доказательство теоремы Ли // Изв. Казан. физ.-мат. об-ва. 1897. Т. 7.

НАЗЫЙРӘ (гарәп.-фарсы. نظيرة — өлге, үрнәк, охшатма), Якын һәм Урта Көнчыгыш, Урта Азия, Идел бие халыклары әдәбиятында киң таралган, бүтән автор әсәренә жавап рәвешендә языла торган шигъри форма. Ав-

тор танылган әдипнең ана кадәр язган билгеле бер сюжетын һәм төп персонаждар образларын ала да, үзенчә ачып биреп, башка әсәр ижәт итә. Кагыйдә буларак, төп тема, шигъри үлчәм, рифмага салу тәртібе, әсәрнең троп системасы саклана. Шулай итеп, Н. танылган әсәрнең фабуласы һәм образларына оригиналь үзгәрткеләр кертелгән каноник үзгәртү формасы булып тора. Бу мәгънәдә Н. — Шәрәкь поэзиясенен күчмә әдәби формасы. Татар әдәбиятында Н.гә Котб, Сәйф Сараи, Мөхәммәдъяр, Ш.Зәки, Г.Тукай (аның «Печән базары, яхут Яңа Кисекбаш» поэмасы урта гасырлар «Кисекбаш китабы» дини-дидактик әсәренә Н. булып тора), Ш.Бабич, Г.Камал һ.б. әдипләр мөрәҗәгать итәләр.

Әд.: К в я т к о в с к и й А. Поэтический словарь. М., 1966.

НАЗЫЙРОВ Заһретдин Сәгадәт улы (1.9.1909, хәзер Семипалатинск өлкәсенен Усть-Каменогорск ш. — 1989, Алма-Ата), нәкышыче, театр рәссамы, бизуөч. Сәнгать-сәнгать техникумын (Омск ш., 1930), Мәскәү сынлы сәнгать ин-тының квалификация күтәрү курсларында А.В.Лентулов һәм Б.В.Иогансонда театр рәссамнары бүлеген тәмамлай (1939). 1933 елдан Алма-Атада, Казакъстан Тарих музейе рәссамы (1933–41), бер үк вакытта Пионерлар йорты укытучысы (1933–36), Уйгур театрының баш рәссамы (1939–40), «Аршын мал алан» һәм «Манан» спектакльләрендә декорацияләр эскизлары авторы (1940), 1941–53 тә Алма-Ата киностудиясе рәссамы, «Сугышчы улы» («Сын бойца»), «Авыл кызы» («Девушка из аула») һ.б. фильмнарның куючы-рәссамы. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1939). Казакъстан Рәссамнар берлеге оештыручыларның берсе. Реалистик юнәлештә эшли («Турксиб», 1928; «Алмагачлар чәчәктә», 1961; «Балхаш», 1967; «Чик сакчысы байрак янында», 1969; «Казакъстан ССРның халык артисты Бадыров», 1973). Ф.Анен Геол. музейе фасадындагы яшмадан уеп ясалган Казакъстан ССР гербы авторы. Казакъстан рәссамнары хезмәтләренен 1 нче Күчмә күргәзмәсендә (Семипалатинск–Петропавловск–Кызыл-Орда, 1928), Казакъстан ССР рәссамнары әсәрләренен 1 нче күргәзмәсендә (Мәскәү, 1944), Казакъстан рәссамнарының ел саен уздырылуы респ-ка күргәзмәләрендә катнаша. Әсәрләре Алма-Ата Картиналар галереясында саклана. Медальләр, Казакъстан ССР ЮС-ның Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Әд.: Н у р м у х а м е д о в Н.Б. Искусство Казахстана. М., 1970.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

НАЛАСА авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрненнән 9 км көнбатыштарак, Аты елгасы бассейнында урнашкан. 2010 елда 698 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1678 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да 2 жамигә мәчет, мәдрәсә, кредит ширкәте, 4 жил һәм 2 су тергәрмәне, 4 бакалея кибете эшли. Бу чорда

авыл жәмәгатенен имана жире 2677,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Арча волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 314 ир-ат; 1859 да — 1415, 1897 дә — 1684, 1908 дә — 1894, 1920 дә — 1695, 1926 да — 1596, 1938 дә — 1351, 1949 да — 944, 1958 дә — 858, 1970 тә — 890, 1979 да — 785, 1989 да — 685, 2002 дә — 682 кеше.

НАЛЫМ, ж у м б а (Lota lota), тәрәч балыклар семьялыгынын. Евразиядә, Төньяк Америкада таралган. Тәрәч балыклар семьялыгынын Европада бердәнбер төче су өкиле. ТР терр-ясендә салкын чышма сулы күп кенә елгаларда очрый. Суга баткан агач ботаклары, ташлар астында ялгыз яши. Озынлыгы 60 см га кадәр. 1,5 кг чамасы авырлыкта. Озынча гөздәле, тиредә тирән утыручы циклоидсыман вак тәңкәләр б-н капланган, алар исә күп итеп лайла бүлеп чыгара. Башы киң, жәлпәк, өске казналыгына караганда аскысы кыскарак. Аркасы кара тимгелле зойтунсыман яшел, корсагы саргылт яисә соры төстә. Н. башка балыклардан икенче озын арка һәм койрык асты йөзгечләре б-н аерыла, аскы

казналыгында 1 һәм борын тишекләре янын да 2 кечкенә мысекчыгы бар. Яшавенен өченче елында жыен яктан жителә. Жирле ихтиофауна өкилләреннән аермалы буларак, уылдыкны кышын чочә. Абсолют үрчәмелеге — 300 меңнән 1 млн. га кадәр уылдык бөртеге. Әңгәр-менгердә һәм төнлә актив. Жәен аз хәрәкәтләнүчән яшәү рәвеше алып бара, эссе көннәрдә йокыга тала. Ике яшыкә кадәрге вак Н. — су төбәндегә төрле умырткасызлар, өч-дүрт яшьтәгеләр күбесенчә вак балыклар (кыртыш, ташбаш, алабуга) б-н туклана. Кәсәбәчелек объекты.

НАМАЗ (фарсы نماز — көндәлек гыйбадәт), мөселманнарда кануни гыйбадәт; *ислам* динендә биш фарыз гамәленең берсе. Н. вакытында укыла торган догаларның һәм башкарыла торган хәрәкәтләренен һәрбер циклы (баш ию, тез чүгү) «рәкагать» дип атала. Н. уку тәртібе *Мөхәммәд* пәйгамбәр тарафыннан билгеләнгән һәм М. эш-Шһейбәни (805 елда вафат) кулы б-н язача теркәлгән. Барлык догалар бары тик гарәп телендә укыла һәм мәзһәбкә бәйлә рәвештә азгына аерылдырга мөмкин. Н. тәүлегенә 5 тапкыр: таң атканда, кояш чыкканчы — иртәнчә намаз (әл-фәжер), көндәз — өйлә (әз-зоһер), кояш баер алдыннан — икендә (әл-гасыр), кояш баегач та — ахшам (әл-мәғриб), кичен — ястү укыла, аны ялгыз да, жәмәгать б-н дә төрле урында укырга мөмкин. Жомга намазы (*жамга*) исә жәмәгать б-н мәчеттә укыла.

Әд.: Ислам. Энцикл. словарь. М., 1991.

НАМАЗЛЫК, мөселманнарда кагыйдәләр б-н билгеләнгән догаларны башкару — *намаз* уку өчен жәелә торган келәм, кагыйдә буларак, аңа түбәсе исламның төп гыйбадәт-

ханәсе — *Кәгъбәгә* юнәлтелгән *михраб* (мәчет диварындагы куыш) әркасының схематик сурәте төшерелгән. Гадәттә, шәхси куллану өчен билгеләнә, әмма 3 яисә 5–6 кешелек Н.лар да була. Элек-электән Н.лар гамәли бизәләш сәнгәте әсәрләре буларак та билгеле. Алар традицион рәвештә келәмчелек (ш.и. киез), тукучылык һәм *чигү* техникаларында эшләнә һәм бизәлә. Н.лар татарларның көн-күрешендә мәжбүри кулланыштагы әйбер, алар, кунак бүлмәсе («ак як») интерьерының бизәнү әйбере буларак, түшәм б-н тоташмаган бүлмә тактасына (исарчык) да, тәрәзә араларындагы диварларга да әленә; намаз уку өчен файдаланыла торганнарыннан аермалы буларак, андый Н.лар аеруча купшы итеп бизәлә. Н.лар кәләшкә бирнә итеп әзерләнә; дини йола предметы буларак, алар аеруча кадерләп саклана һәм буыннан-буынга тапшырыла. Борынгыдан Н.лар бер төстәге (ак) һәм 2–3 төстәге (кызыл, зәңгәр, яшел, ак төсләр кулланып) жепләрден буй-буй яисә шакмаклы итеп кулдан туқыла (нигездә, авыл осталары тарафыннан), бу очракта михраб сурәте төшерелми. Шәһәрдә яшәүче баерак татарлар Н.ларны чигү б-н бизиләр. Гадәттә, бер төстәге (яшел, аксыл көрән, күе зәңгәр, зәңгәр, күе кызыл) ефәк, парча, юка постау тукумалар кулланыла; тискәре ягына, кагыйдә буларак, киче-мамьк тукума тегелә. Чигешләр тамбурлы, шомә, әлмәкләп чигү йсуллары б-н башкарыла. Чигү композициясе симметрияле була. Н.ның үзәк өлеше П сыман тар кайма б-н әйләндереп алына; ул киль рәвешендә уксыман яисә ярымтүгәрәк булып очлана. Ян-яктагы кайма бизәге жайлап кына өскә өлештәге бизәләшкә күчә. Аның уртасына гадәттә чәчәк бәйләмә — «Тормыш агачы» (кайчак ул канатларын жәйгән кош рәвешендә эшләнә) яки бизәкләр б-н тутырылган чәчәк тажлары чигелә.

Үзәктәге бизәкнен ике ягына симметрияле итеп кечерәк чәчәк бәйләмнәре урнаштырыла, кайвакыт Н.ның өскә өлеше тоташ үсемлек бизәкләре б-н тутырыла. Ян кайма-

Намазлык. Киче-мамьк тукума. Тамбурлы чигү. 20 йөз башы. Яңа Чишмә районы Зирекле авылының Халык ижаты һәм көнкүреше музейе.

Намазлык. Ефәк. Тамбурлы чигү. 20 йөз башы. ТР Дәүләт сынылы сәнгәт музейе.

ларда чәчәкләр, яфрактар, жимешләрден сыгылып торучы ботак күренеше алга чыга. Борынгы Н.ларда (19 йөзнен 2 нче яртысына караган берничә Н. сакланып калган) борынгы төркиләп һәм Идел бие болгарлары сәнгәтеннән үк килә торган архаик лотос, пальметта, лала, спираль мотивлары чигелә; 19 йөз ахырында Н.ның буеннан буена билгеле бер элеккелек б-н урнаштырылган чәчәк бәйләмнәре мотивлары килеп керә. 20 йөздә чигүле Н.ларның сәнгәти-стиль бердәмлеге югала, алар йорт шартларында күл һөнәре б-н шөгыйльләнгүчеләр тарафыннан гына ижәт ителә. 19 йөзнен ахырында — 20 йөзнен башында бизәклә киез Н.ларның Кырым татарларында кулланышта булуы мәгълүм (к. *Киез, Келәмчелек*). Совет чорында Н.лар житештерү келәм туку сәнгәтеннән чиглештерелә. 20 йөз ахырынан Н.лар, гамәли бизәләш сәнгәте әсәрләре буларак, проф. рәссамнар ижатында яңадан тергезелә, аларның кайберләре (Н.Х.Кумысникова, «Туран» милли мәдәният үзәге фонды) ЖЧЖ осталары) Н.ларның яңа төрен — каюлы күннән эшләнгәннән (к. *Каюлы күн*) гамәлгә кертә, әмма Н.ларның иң күп өлеше Төркия, Иран һ.б. мөселман илләреннән кайтарыла.

Әд.: Валеев Ф.Х. Орнамент Казанских татар. К., 1969; шул ук. Народное декоративное искусство Татарстана. К., 1984.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләймәнова.

НАМӘ (фарсы نامه, китап, документ, хат, мөрәжәгәт һ.б.), әдәби әсәр, тарихи-мемуар, сәяси хезмәтләр, проза яисә шигырь китапларының кушма исемнәре составында килә (мәс., Фирдәүсин «Шаһнамә»се, Гаттарның «Панднамә»се, Низамелмөлекнең «Сиясетнамә»се, Бабурның «Бабурнамә»се). Мондый мисаллар татар әдәбиятында да бар (Харәзминнең «Мәхәббәтнамә»се, Г.Чокрыйның «Хажнамә»се, Г.Утыз Имәниннең «Горбәтнамә»се һ.б.).

Әд.: Әдәбият белемә сүзлегә. К., 1990.

Х.Й.Миңнегулов.

НАМӘТКИН Николай Сергеевич (3.8.1916, Мәскәү — 24.11.1984, шунда ук), химик-орга-

ник, химия фән. д-ры (1956), СССР ФА мөхбир әгъзасы (1962), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1966). С.С.Намәткинның улы. 1942 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1944–58 дә Мәскәү нефть ин-тында, проф. (1956). 1958 дән СССР ФАнең Нефтехимик синтез ин-тында, 1963 тән директор. Хезмәтләре нефтехимик синтезга, нафтеннарга һәм кремнийорганик кушылмаларга карый. Н. нафтен к-таларының төзелешен һәм үзлекләрен, аларны ацетиленлы углеводородлар б-н алкиллауны өйрәнә. Югары молекуляр кушылмаларның яңа классын — поликремнийуглеводородларны таба. Ярым үткәрүчән полимер мембраналарны һәм аларны сәнагәткә куллану мөмкинлекләрен тикшерә. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1950). Октябрь Революциясе ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Нафтенные кислоты и продукты их химической переработки. М., 1982 (автордаш); Пирролиз смесей изобутана с этаном // Нефтехимия. 1984. Т. 24, № 2 (автордаш); Термический распад дибутилсульфида при температурах выше 500°C // Нефтехимия. 1985. Т. 25, № 4 (автордаш).

Әд.: Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира: Биограф. справ. М., 1991.

НАМӘТКИН Сергей Семёнович (21.6.1876, Казан — 5.8.1950, Мәскәү), химик-органик, СССР ФА академигы (1939; 1932 дән мөхбир әгъза), РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1947). 1902 елда Мәскәү ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1911 дә, мәгариф министрының реакция сәясәтенә каршылык йөзәннән, ун-ттан китә. 1912 дән — Югары хатын-кызлар курслары, 1919 дан — 2 нче Мәскәү ун-ты (1919–24 тә ректоры), 1930 дан — Мәскәү нечкә химик технол. ин-ты, 1938 дән Мәскәү ун-ты профессоры. Бер үк вакытта, 1939–48 дә — СССР ФАнең Янучан казымалар ин-ты, 1948 дән Мәскәү нефть ин-ты директоры. СССР ФАнең Әзәрбайжан ф-лы Президиумы рәисе (1940–43). Хезмәтләре органик химиягә, нефть химиясенә һәм технологиясенә карый. Н. төрле класс углеводородларын тикшерә, күп кенә бициклик углеводородларның төзелешен ачыклай. 2 нче төр камфен төркөмләнешен (Намәткин яңадан төркөмләнеше) ача, камфенның күп кенә саф кушылмаларын синтезлый һәм үзлекләрен өйрәнә. СССРның төрле чыганаclarынан алына торган нефть һәм табигый газның составын һәм үзлекләрен тикшерә. Нефть продуктарында киксез углеводородларны билгеләү методикасын, нефтьне күкертән арындыру юлларын эшли. Чиксез углеводородларны гидро- һәм дегидрополимерлаштыру каталитик реакциясен ача. Нефтехимик синтезның күп кенә мәсьәләләрен: нефть фракцияләрен каталитик ароматлаштыру, хлорлы кушылмаларны һәм спиртларны нефть углеводородлары нигезендә синтезлау, парафинны альдегидларга һәм спиртларга кадәр турыдан-туры оксидлау, юу чаралары эшләп чыгару һ.б.ны хәл итүдә актив катнаша. Н. мотор ягуыклары һәм майлау матдәләрен сыйфатларын яхшыртучы өстәмәләрен өйрәнә, аларга фәнни-техник классификация бирә; куш исле матдә-

ләр, үсемлекләрнең үсешен тизләтә торган матдәләрен синтетлау өлкәсендә эшләр алып бара. СССРда беренче булып, Н. нефть химиясенең системалы курсы аэрозоль һәм укый, шуның нигезендә «Нефть химиясе» («Химия нефти», 1–2 китәпләр, М., 1932–35) монографиясен нәшер итә. СССР Дәүләт бүләкләре лауреаты (1943, 1949). Ленин ордены, тагын өч орден, медальләр б-н бүләкләнә.

С.С. Намёткин.

Хезм.: Собрание трудов: В 3 т. М., 1954–55.
Әд.: Сергей Семёнович Намёткин / АН СССР // Материалы к биобиблиографии учёных СССР. Сер. хим. наук. М.–Л., 1946. Вып. 2; Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира: Биогр. справ. М., 1991.

«НАМУСЛЫ ХЕЗМӨТ ӨЧЕН» МЕДАЛД, ТР Дәүләт бүләге. ТРның 2004 ел 24 март Законы б-н гамәлгә куела. Гражданның респуб-ликаның дәүләт, социаль-икътисад һәм мәдәни үсеше өлкәсендә хезмәттәге югары казанлылары, шу. актив жәмәгать һәм хәйрия эшчәнлегә өчен бирелә. ТР Президенты тарафыннан тапшырыла. ТР Президентының 2004 ел 16 июнь һәм 25 ноябрь Указлары буенча медаль диаметры 32 мм лы түгәрәк рәвешендә көмештән эшләнә, уң ягы каймалана, уртасына нефть вышкасы, ике төзелеш краны, архит-ра капители, КамАЗ автомобилен, ачып куелган китап сурәтләре урнаштырыла. Аскы өлешендә башаклардан тәкья, ә өстә — түгәрәк буйлап «Хезмәткә дан — Слава труду» дигән язу, язу өстендә түгәрәк буйлап — тешле тәгәрмәч сурәте. Икенче ягында лавр ботагы, аның астында — номер. Медаль соры-яшел-ак-кызыл төсләрдәге муар тасма тарттырылган биш почмаклы кысага тоташа. Тасманың киңлегә 24 мм, һәр соры буйның киңлегә 8 мм, яшеле һәм кызылы — 3 мм, ак төстәге буй — 2 мм. Бүләккә 1815 кеше лаек була (2013).

Е.Б. Долгов.

НАРАТ (Pinus), наратчалар семьялыгынан мәңгә яшел ылыслы агачлар, сирәк кенә куаклар ыругы. 100 гә якын төре билгеле. Төньяк ярымшарның уртача поясындагы урманнарда һәм субтропик зонаның таулы өлкәләрендә таралганнар. Татарстан терр-ясендә бер төр — гади Н. (P. sylvestris) бар. Биеклегә 35 м га, кәүсәсенә диаметры 1 м га кадәр житә. Тирәнгә китүче үзәк тамырлы һәм киң булып ян-якка таралган тамыр системасы яхшы үсеш алган. Ябалдашы жыйнак, яшь агачлар конуссыман, божрадагы ботаклары горизонталь рәвештә як-якка китә, үсә-үсә түгәрәк форма ала. Яшел яки күгелжем ылыслар (яфраклар) бәйләме бәбәкләрдә утыра. Ылыслары тар, чөнечкеле (энәсыман), агачта 2–9 ел сакланалар. Сары яки кызгылт ата күркәчкеләр агымдагы ел бәбәгенә төбендә урнашалар һәм күпсанлы тәнкәсыман серкәчләрдән торалар. Ана күркәчкеләр, гадәттә, агач башында һәм үсүче бәбәкләр очында

ялгыз яки төркем булып үсәләр. Орлыклары чикләвексыман канатчалы; икенче елны өлгерәләр. Н. орлыктан үрчи. Урман барлыкка китерүче төп токымнарның берсе. Идел, Кама, Вятка елга террасаларының комлы һәм балчыксыл комлы туфрактарында нарат урманнарының аеруча зур массивлары сакланган. Наратлыкларның гомуми майданы 180 мең га дан артык. Кама аръягында һәм Идел алдында күпләп үстерелә. Нык һәм жинел сумалалы үзгачы торак һәм гидротехника төзелешендә, авиация һәм суднолар төзелешендә, агач жиһазлары жигештерүдә кулланыла. Сагызыннан (чәереннән) канифоль һәм скипидар алалар. Нарат урманнары мөһим санитар-гигиеник функция үти. Н. һаваны авыру барлыкка китерүче микроорганизмнардан саклаучы фитонцидлар бүләп

Гади нарат.

чыгара. Н. боресе какырык чыгару, бәвәл күдүрү һәм дезинфекция чарасы буларак кулланыла. Н. комнарны ныгытуда файдаланыла. Төп кортыкчылары — май коңгызлары, зур нарат филчеге, нарат ябалакчыгы һ.б. Сирәк кенә Себер Н.ы яки Себер эрбете (P. sibirica) үстерелә (к. *Эрбет паркы*).

НАРАТ авылы, Әгерҗе р-нында, Әгерҗе шәһәрненнән 85 км көньяк-көнчыгыштарак, Кырыкмас елгасы буенда. 2010 елда 181 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапхана. Мәчет. 1680 нән мәгълүм. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Наратово, Сосново, Токуз исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дүрләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгилләнә. 20 йөз башында мәчет, мәдрәсә (1832 дә ачыла), мәктәп (1841), татар-рус земство мәктәбе (1904) эшл. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 2193,7 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Сарапул өязе Исәнбай волостенда, 1921 дән ТАССРның — Әгерҗе, 1924 тән — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Красный Бор, 1960 ның 28 октябреннән — Әгерҗе, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1964 нең 4 мартыннан Әгерҗе р-нында. Халык саны: 1859 да — 546 кеше, 1890 да — 876, 1905 тә — 881, 1920 дә — 1126, 1926 да —

1071, 1938 дә — 991, 1949 да — 692, 1958 дә — 544, 1970 тә — 521, 1989 да — 289, 2002 дә — 243 кеше.

Әд.: Мәрданов Р.Ф., Гадиев И.Г. Әгерҗе төбәге тарихы. К., 2003.

НАРАТ посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненнән 9 км көнчыгыштарак, Сумка елгасыннан 1 км читтә урнашкан. 2010 елда 81 кеше (татарлар, руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек, урманчылык. 1988 дә нигез салына. Оештырылган көннән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1989 да — 100, 2002 дә — 104 кеше.

НАРАТ ГӨМБӨЛӘРЭ (Russula), ал гөмбәчәләр ыругынан гөмбәләр төркеме. Чын *гөрреждәләргә* охшаш, эмма сөтчел сыекчасыз. Татарстан терр-ясендә 3 төре бар. Ак Н.г. яки ак гөрреждә (R. delicata) — иң күп таралган гөмбәләрнең берсе. Июльдән октябргә кадәр яфраклы һәм катнаш урманнарда еш һәм күпләп очрый. Зур төркемнәр хасил итеп үсә. Эшләпәсе кабарынкы, картайган гөмбәнен — бүрәнкәсыман, диаметры 20 см га кадәр, тонык, ак, кайвакыт сары-коңгырт тимгелле, кырыйлары аска таба бөгелгән. Кабыгы эшләпәсеннән купмый. Сабы кыска, түбәнге өлешендә аз гына тарая, тыгыз, ак төстә яки коңгырт. Йомшагы ак, сындырганнан соң төсе үзгәрми, хуш исле. Кара Н.г. яки кара гөрреждә (R. adusta) июльдән октябргә кадәр яфраклы, ылыслы һәм катнаш урманнарда очрый. Төркем хасил итеп үсә. Эшләпәсенә диаметры 5–15 см, кабарынкы, өлгергән гөмбәнен бүрәнкәсыман, тонык соры төстә. Сабы тыгыз, кыска, эшләпәсе б-н бер төстә. Йомшагы ак, сындырганда башта алсу-соры, аннары кара, каты. Каралучан Н.г. (R. nigricans) июльдән октябргә кадәр ылыслы һәм яфраклы урманнарда очрый. Зур төркемнәр хасил итеп үсә. Эшләпәсенә диаметры 15 см га кадәр, башта кабарынкы, соңыннан үзәгендә батынкы, тонык ак төстә, ярылчан. Йомшагы тыгыз, ак, сындырганда башта кызгара, аннары карала, хуш исле. Споралы порошогы ак. Сабының биеклегә 8 см, юанлыгы 2 см га кадәр, туры, тигез, ак төстә. Ак Н.г. һәм кара Н.г. ашарга яраклы. Каралучан Н.г. шартлыча ашарга яраклы. Бөжәкләр б-н нык зарарлана.

НАРАТ ЖИЛӨГЭ (Vaccinium vitis-idaea), арчанчалар семьялыгынан мәңгә яшел куакчык. Төньяк ярымшарның уртача һәм салкын поясларында таралган. ТР терр-ясендә ылыслы, катнаш һәм яфраклы урманнарда үсә. 25 см га кадәр биеклектәге үсемлек, озун шуышма тамырчалы. Сабагы туры, тармаклы. Яфраклары вак, эллипсыман, итләч, өсте куге яшел, ялтыравыклы, асты ачык яшел, тонык, таркау көрән нокталы. Чәчәкләре аксыл-алсу, иенке чуқларда, жинелчә генә хуш исле. Жимеше — күп орлыклы, шарсыман ачык-кызыл жиләк.

Май–июньдә чәчәк ата. Жимешләре август–сентябрьдә өлгәре. Күбесенчә тамырчалардан үрчи. Жимеш һәм яфрактарында органик к-талар, шикәр, дуплау матдәләре, С һәм Р витамини, эфир мае бар. Жиләкләре татлы ашамлыклар эзерләүдә файдаланыла. Халык медицинасында яфрак төнәтмәсә бәвел кудыру һәм антисептик чара, бал б-н пешерелгән Н.ж. үпкә туберкулёзын дөвалауда кулланыла. Декоратив, баллы үсемлек.

Әд.: И в а н о в а Р.Г. Дикорастущие съедобные растения Татарии. К., 1988.

НАРАТ ЧЫПЧЫКЛАРЫ (*Phylloscopus*), әрәмә чыпчыклары семьялыгынын кошлар ыругы. 30 дан артык төре билгеле, күпчелеге Евразиядә, берничә төре — тропик Африкада, Аляскада таралган. Татарстан терр-ясендә 8 төре бар. Яз Н.ч. (*P. trochilus*), чикерткә Н.ч. (*P. collybita*), чытырдавык Н.ч. (*P. sibilatrix*), яшел Н.ч. (*P. trochiloides*) респ-каның бөтен терр-ясендә, таллык Н.ч. (*P. borealis*) — төньяк районнарда, таң Н.ч. (*P. inornatus*) Казансу һәм Кесмәс елгалары үзәннәрендә көзгә очып килү вакытында очрыйлар, кәрлә Н.ч. (*P. proregulus*) һәм коңгырт Н.ч. (*P. fuscatus*) — бик сирәк төрләр. Күчмә кошлар. Урманнарда, урман буйларында, аланнарда, болыннарда яшиләр. Гәүдәләре озынча, 10–14 см озынлыкта. Каурий катламы күпереп тора, коңгырт, асты аксыл яки саргылт. Койрыгы туры. Томшыгы зур түгел, нәзек, безсыман. Кайбер төрләрен күзләре астында ачык төстә сызык бар. Яшел Н.ч. башка төрләрдән канатларындагы аркылы аксыл сызык б-н аерыла. Ояларын яннан керә торган шарсыман формада жирдә яки куякларда коралар. Коңгырт-кызыл тимгелле 3–8 ак йомырка салалар. Н.ч. бер-берсе б-н бик охшаш, тышкы билгеләре буенча аларны кыр шартларында аеру мөмкин түгел диарлек, эмма сайраулары б-н бер-берсеннән аералар.

НАРАТАСТЫ авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 7 км төньяк-көнбатыштарак, БК елгасыннан 1,5 км чигтә урнашкан. 2010 елда 152 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1762 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче ыртасында халкы асабалар, типтәрләр һәм дөләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 1339,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Иректә волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантоненда, 1920 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнан — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 163, 1913 тә — 370, 1920 дә — 372, 1926 да — 317, 1938 дә — 389, 1949 да — 343, 1958 дә — 284, 1970 тә — 334, 1979 да — 235, 1989 да — 184, 2002 дә — 166 кеше.

НАРАТАСТЫ авылы, Сарман р-нында, Сарман авылыннан 11 км төньяк-көнбатыштарак, Игәнә елгасы буенда. 2010 елда 49 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 1719–22 еллардан мәгълүм. 1860

елларга кадәр халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чаналар асау б-н шөгыльләнә. 1870 елгы мәгълүматларга караганда, Н.да су тегермәне була. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 559,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Языково волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантоненда. 1930 ның 10 августыннан Сарман р-нында. Халык саны: 1870 тә — 279, 1913 тә — 606, 1920 дә — 563, 1926 да — 439, 1938 дә — 238, 1949 да — 169, 1958 дә — 188, 1970 тә — 190, 1979 да — 145, 1989 да — 72, 2002 дә — 69 кеше.

НАРАТАСТЫ УРМАНЫ, табигать тыюлыгы. Мөслим р-ны терр-ясендә Наратасты авылы янында. 1994 елда оештырыла. Майданы 468 га. ТРның Кама арьягы шартлары очен уникаль, яхшы сакланган нарат урманы. БК елгасы зур борылма хасил иткән урында, уңьяк ярының комсу утырмаларында урнашкан. 1 нче яруста — аерым агачларның яше 120 һәм күбрәк тә булган наратлар, 2 нче яруста чыршы, имән, юкә, каен үсә. Куяклардан — шомырт, кабар агачы, гөлжимеш, миләш. Үлән капламында дала үсемлекләре, ши.

Наратасты урманы.

сүсэн солыча (типчак) очрый. Н.у. терр-ясендә ял базалары, балалар өчен жәйге саламәтләнדרү лагерлары урнашкан.

НАРАТБАШ (*Equisetum*), наратбашчалар семьялыгынын бер-яки күпеллык үләнчел үсемлекләр ыругы. 30 га якын төре билгеле, Австралиядән кала бөтен Жир шарында таралганнар. Татарстан терр-ясендә 9 төре бар. Кыр Н.ы (*E. argense*), кышлаучы Н. (*E. hyemale*), саз Н.ы (*E. palustre*), болын Н.ы (*E. pratense*) һ.б. һәр жирдә очрыйлар; елга бие Н.ы (*E. litorale*), кытыршы тешле Н. (*E. trachyodon*) — сирәк төрләр. Сирәкләнгән урманнарда, кырларда, су буйларында, сазлы болыннарда үсәләр. 15–100 см биеклектәге үсемлекләр. Тамырлары озын. Бәбәкләрендә буын арасы һәм буыннары яхшы беленә, аларда исә божралап яфрактар урнашкан. Күзәнәкләренә кремнезём утыру сәбәплә, сабагы бик каты. Яфрактары вак, тәңкәсыман. Споралы һәм вегетатив бәбәкләре яшел. Споралы бәбәкләре апрель–июльдә чыга. Клоннар барлыкка китереп, күбрәк тамырчалардан үрчи. Н. корылыңны һәм урман янгыннарын яхшы кичерә. Эчә туфрактарны остен күрә. Кыр Н.ы үләнәндә алкалоидлар, сапонин, флавоноид, эфир майлары, кремний кис-та-

сы бар; халык медицинасында үлән төнәтмәсә ревматизмны дөвалаганда, бавыр һәм бөвел куыгы авырулары вакытында һәм кан туқтау чарасы буларак кулланыла. Н. — авыр бетерелә торган чүп үлән. Саз Н.ы терлекләр өчен агулы. Тармаклы Н. (*E. gamossissimum*) ТРның Кызыл китабына кертелгән.

НАРАТЛЫ күле, Идел алды төбәгендә. Була һәм Зоя елгалары субүләрәндә, Буа р-ны Кабалан авылыннан 0,3 км төньяк-көнчыгыштарак урнашкан. Күлдән 100 м көнбатыштарак автомобиль юлы үтә. Су өслегенең майданы 0,48 га, күләме 39 мең м³. Озынлыгы 100 м,

Наратлы күле.

иң зур килеге 80 м. Уртача тирәнлеге 0,81 м, иң зур тирәнлеге 1,1 м. Күл казанлыгы ясалма. Формасы балаксыман. Суы каты (6,5 мг-экв/л), көнбатыш, гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта, саргылт төстә. Гомуми минеральлешүе 147,7 мг/л. Хужалык-көнчүреш максатларында кулланыла.

НАРАТЛЫ (Ч а л п ы) елгасы, Көнчыгыш Кама арьягында, БК елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 13,8 км, бассейнының майданы 188,2 км². Елганың төп агымы — Башкортстан Респ-касында. Елга башы Ирекле авылы янында, тамагы Азнакай р-ны Чалпы авылыннан 9 км төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 200 м, тамагыныкы — 80 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 15%. Н.ның 1,9 дан 9,8 км га кадәр озынлыктагы 3 кушылдыгы бар, аеруча зурысы — Иске авыл (сул кушылдык). Елга чөлтәрәнен тыгызлыгы 0,14 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзгәчәлекле. Жәйге чорда елганың түбән агымы еш кына кибә һәм тамагына кадәр су барып житми. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллык катламы 90 мм, ташу агымы катламы 68 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллык чыгымы 0,195 м³/с. Суы язын каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 400–500 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан күбрәк. Н. бассейнында суының гомуми күләме 3,8 млн. м³ булган 8 буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла.

НАРАТЛЫ авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәрненнән 47 км төньяк-көнчыгыштарак, Салкынсу елгасы буенда. 2010 елда 80 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. 1925 тә хәзерге Сарман р-нының Ләшәү-Тамак һәм Иске Көшер авылларынан күчеп килүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән ТАССРның Чаллы кантоны Кармалы р-нында. 1930 ның 10 августыннан Әлмәт р-нында. Халык саны: 1926 да — 73, 1938 да — 178, 1949 да — 138, 1958 да — 123, 1970 тә — 280, 1979 да — 96, 1989 да — 74, 2002 да — 78 кеше.

НАРАТЛЫ авылы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәрненнән 29 км көньяк-көнчыгыштарак, Дим елгасы буенда. 2010 елда 705 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау, умартачылык. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөз уртасында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Семёново авылы буларак билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дөүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1889 елгы мәгълүматларга караганда, Н.да 2 су тегермәне, 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1222 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Спас волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнән Бөгелмә р-нында. Халык саны: 1859 да — 452, 1897 да — 414, 1908 да — 713, 1910 да — 820, 1920 да — 870, 1926 да — 788, 1938 да — 729, 1949 да — 672, 1958 да — 734, 1970 тә — 769, 1979 да — 719, 1989 да — 779, 2002 да — 725 кеше.

НАРАТЛЫК, к. *Сосновый Бор, Тукай р-ны.*

НАРАТЛЫК авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрненнән 36 км төньяктарак, Шушма елгасы бассейнында. 2010 елда 93 кеше (татарлар) яши. Урман хужалыгы; мунчала ясау цехы. Башлангыч мәктәп. Торак пункт буларак, 1996 ның 11 ноябрәндә теркәлә. Халык саны: 2002 елда 88 кеше.

НАРАТЛЫК авылы, Биектау р-нында, Биектау тиер юл станциясеннән 50 км төньяк-көнбатыштарак, Илләт елгасы буенда. 2010 елда 182 кеше (татарлар) яши. Урман материаллары әзерләү, умартачылык б-н шөгыльләнәләр. Тулы булмаган урта мәктәп. 1989 да торак пункт буларак теркәлә.

НАРАТЛЫКЧУ авылы, Минзәлә р-нында, Минзәлә шәһәрненнән 26 км көньяк-көнбатыштарак, Минзәлә елгасы буенда. 2010 елда 327 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 1716 дан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүлэт крәстияннәре катлавына керә; игенчелек, терлекчелек, таш чыгару һәм таштан терлек абзары һ.б. корылмалар төзү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.дә почта станциясе урнаша, мәчет, мәктәп эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1611 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе

Бишенде-Останково волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Минзәлә, 1935 нең 10 февраленнән — Ворошилов, 1957 нең 29 ноябрәненнән — Яңа Юл, 1959 ның 12 октябрәненнән Минзәлә р-нында. Халык саны: 1795 тә — 162, 1858 дә — 410, 1870 тә — 462, 1884 тә — 584, 1906 да — 903, 1920 да — 1078, 1926 да — 695, 1938 да — 784, 1949 да — 430, 1958 да — 342, 1970 тә — 471, 1979 да — 356, 1989 да — 314, 2002 да — 329 кеше.

НАРАТЪЕЛГА авылы, Чистай р-нында, Чистай шәһәрненнән 14 км көньяк-көнбатыштарак, Олы Бахта елгасы бассейнында урнашкан. 2010 елда 239 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1710 нан мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дөүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да мәчет, ярма яртыг, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1947 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Мөслим волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан Чистай р-нында. Халык саны: 1782 да — 78 ир-ат; 1859 да — 657, 1897 да — 942, 1908 да — 1044, 1920 да — 993, 1926 да — 787, 1938 да — 800, 1949 да — 967, 1958 да — 449, 1970 тә — 385, 1979 да — 297, 1989 да — 260, 2002 да — 318 кеше.

НАРБЕКОВ Василий Андреевич (1.8.1862, Владимир губ., Муром өязе Варез а. — ?), чиркәү археологы, сәнгать белгече, христиан теологиясе магистры (1887), чиркәү тарихы д-ры (1897). Владимир руханилар семинариясен (1884), аннары Казан руханилар академиясен (1887) тәмамлай, шунда ук эшли. Шулу академиядә (бүленеп: 1888 елда Полтава руханилар семинариясендә), 1899—1921 дә литургика һәм чиркәү археологиясе кафедрасында, бер үк вакытта, 1911 дән, чиркәү археологиясе һәм чиркәү сәнгать кафедрасында проф. (1897). Хезмәтләре Россиянең төрле чорларында һәм төрле төбәкләрдә православие гыйбадәтенә, чиркәү сәнгәтенә (нәкыш, чигү, зәркәнчелек) карый.

Х е з м.: Номоканон константинопольского патриарха Фотия с толкованиями Вальсамона. К., 1899; Орфей в древнехристианском изобразительном искусстве // Православный собеседник. 1900. Ч. 2; Южнорусское религиозное искусство XVII—XVIII вв. // Православный собеседник. 1903. Ч. 1; Костромские церковные древности // Православный собеседник. 1913. Ч. 1—2.

Е.А.Луцаков.

НАРДУГАН, кышкы кояш торгынылыгы бәйрәме. Керәшен татарлар, мишәрләр, нагайбәкләр, ш.у. Вятка губернасының Бистә һәм Глазов өязләрендә яшәүче мөселман татарлар арасында кың таралган була. Бәйрәм итү төрләчә уздырыла. Казан татарлары Н.ны бәйрәм итмиләр диярлек. Бәйрәм атамасы аның нигезенә («нар» — «ут, ялыкын», «дуган» — «туган») Кояшкы борынгыдан ук килә торган иң бөек ашла (Төңре) итеп табыну идеясе салынуны раслай. Н. вакытында, көн иң кыска булып, Кояш еракка — көньякка киткән-

дә, борынгы төркиләргә гыйбадәт кылалар һәм югары алланың тизрак кайтуын сорыйлар. Керәшеннәрдә «Н.» атамасы иске стиль б-н 25 декабрәдән 5 гыйнварга кадәрге вакытка туры килә. Киенеп-ясынып йөрүне алар «Н. булып жөрү», «Н. чабу», «Н. бабалары» дип йөртәләр. «Н.» термины мишәр татарлар яшәгән берничә авылда да теркәлә. Мишәрләрнең күбесе әлегә бәйрәмне Раштуа, Раштва (Рождестводан үзгәртелгән) дип атылар. Урта Идел һәм Урал алдында яшәүче башка халыкларда әлегә термин очраклы рәвештә генә, алар керәшен татарлар, мишәрләр б-н тыгыз бәйләнәштә көн иткән төбәкләрдә генә күзәтелә. Чуашларда бәйрәмне ике атамасы өстенлек итә: төньяк районнарда — «сурхури» («сарык аягы»), көньякта — «раштва»; мариларда — «сарык аягы»; удмуртларда бердәм атама булмый, әмма святки (дини бәйрәм) вакыты гомумән алганда «вожодыр», «инвожо» (мордва-мукшыларда — «роштувань ши», мордва-эрзяларда — «роштувань чи») дип йөртәләр. Вятка губернасы Бистә өязе татарлары кышкы кояш торгынылыгы б-н бәйле йолаларны «чибитыя», Вятка губернасы Глазов өязе татарлары удмурт сүзә б-н «вожо» («божо») дип атылар.

Бәйрәмнең төп элементлары матур итеп киенеп өйдән өйгә йөрү, тиешле жырлар башкарып, йөзекләр б-н багу (йөзек салу), язмыш, кияү буласы кеше һ.б. хакында күрәзәлек итү була. Киенеп-ясынып йөрүләр барлык керәшеннәрдә дә, ш.у. Бистә һәм Глазов өязе татарларында яшәп килә; керәшеннәрдә ул Рожничешәр көн — Рождестводан алып Крещенигә кадәр дәвам итә, Чепья татарларында 1—2 көн уздырыла. Бәйрәмдә катнашучылар төрле киенмәргә төрәнәләр, гадәтгә, аю, кәжә рөвешенә керү өчен туннар, бүрекларән әйләндереп кияләр; ярлылар, картлар, карчыклар, чегәннәр булып киенәләр, яшь егетләр — яшь кызлар, картлар — көләшләр һ.б. кыяфәтләргә кереп, йөзләрен танымаслык итеп яшерәләр һәм, шау-шулы төркөм булып, өйдән өйгә йөриләр. Кайвакыт аларны вак килдерләр яисә бәйрәм өчен махсус пешерелгән күмәч, көчләрдә б-н сыйлап жибәрәләр. Әгәр өйгә киенеп-ясынып йөрүчеләргә кертсәң, уңыш яхшы була дип исәпләнә («чибитыяне кертсәң, ашык яхшы була»). Татар авылларында киенеп-ясынып йөрүчеләр беркайчан да жырламаганнар, нинди дә булса теләкләр әйтмәгәннәр. Яңа елга каршы төндә күрәзәлек итү мишәр татарларда да күзәтелә (аерым районнарда ул Н. дип атала). Ләкин, әгәр дә керәшеннәрдә бу йолада яшь егетләр дә катнашкан булса, мишәрләрдә ул кызлар багу рөвешендә һәм өлкән яшьтәге хатын-кыз күзәтченлегендә уза. Мөселман руханилары Н.ны мәжүсилек калдыгы буларак халык күнүрешеннән төрле йоллар б-н кысыклар чыгарырга омытты. Этнограф Х.Гагина фикеренчә, татарлар яшогән районнарда уеннар, шаян йолалар, жырлар б-н уза торган Н.ны бәйрәм итү түлаем алганда 20 йөзгә башларына кадәр саклана. Әлегә бәйрәмнең ел циклына бәйле аерым йолалары хәзергә көнгә кадәр үзешчән сәнгать коллективлары репертуарында чагылыш та-

ба. Мәс., Н., милли йола бәйрәме буларак, керәшен татарлар тарафыннан Чаллы шәһәрендә уздырыла. Гомумән, Н. Яна елны каршылау бәйрәме б-н кушыла һәм, традицион элементларны саклаган хәлдә, конкурешкә башка эчтәлек б-н килеп керә. Бу көнне ел бую кылган гамәлләргә нәтижә ясала, киләчәккә планнар корыла.

Әд.: Татары. М., 2001; Уразманова Р.К. Обряды и праздники татар Поволжья и Урала (Годовой цикл. XIX — нач. XX вв.). К., 2001.

Л.М.Айнетдинова.

НАРИМАН авылы, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрәннән 59 км төньяк-көнбатыштарак, Мораса елгасы бассейнында урнашкан. 2010 елда 28 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 1920 елларның 1 нче яртисында Нариман посёлогы буларак нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чистай кантоны Иске Әлмәт волостенда. 1930 ның 10 августынан — Биләр, 1935 нең 10 февраленнән — Тельман, 1958 нең 16 июленнән — Биләр, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1997 нең 10 декабреннән Нурлат р-нында. Халык саны: 1926 да — 344, 1938 да — 328, 1949 да — 203, 1958 да — 282, 1970 тә — 260, 1979 да — 180, 1989 да — 95, 2002 да — 70 кеше.

НАРИМАН авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрәннән 40 км көньяк-көнбатыштарак, Түбән Кама — Кама Аланы автомобиль юлы буенда. 2010 елда 153 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапхана. 1920 елларның 1 нче яртисында нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чистай кантоны Иске Чишмә волостенда. 1930 ның 10 августынан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1926 да — 270, 1949 да — 297, 1958 да — 292, 1970 тә — 379, 1979 да — 289, 1989 да — 261, 2002 да — 196 кеше.

НАРИМАН авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 30 км көньяктарак, Куйбышев сусаклагычы ярында. 2010 елда 79 кеше (руслар, татарлар) яши. Төзелеш участогы. 1924 тә нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Зоя кантоны Ташёвка волостенда. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1935 нең 10 февраленнән — Тәмте, 1958 нең 16 июленнән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1926 да — 92, 1938 да — 255, 1949 да — 137, 1958 да — 98, 1970 тә — 99, 1979 да — 86, 1989 да — 193, 2002 да — 116 кеше.

НАРИМАН РАЙОНЫ, Әстерхан өлкәсендә көньяк-көнбатыш өлешендә урнашкан. Майданы — 6,1 мең км². 1931 елда оештырыла. Үзәге — Нариманов шәһәре (Әстерхан шәһәрәннән 50 км төньяк-көнбатыштарак). Халкы — 46250 кеше (2012), 9165 мең татар (2010). Татарлар тулпанып Биштүбә (870 кеше), Каргузан (325), Кәменни (1021), Каңга

һәм Килдермеш (3405), Сүләнкә (2250), Урта Авыл (440), Яна Әскәр (262) авылларында яшиләр (2002). Н.р.да беренче татар авыллары 1780 елларда барлыкка килә. 1917 дә монда 8 мәчет була. Хәзерге вакытта районда 7 мәчет эшли. Кәменни, Сүләнкә, Каңга, Яна Әскәр авыллары мәктәпләрендә татар теле факультатив дәрес буларак укытыла. Кәменни (1992 дән) һәм Каңга (1998 дән) авылларында татар мәдәни үзәкләре эшли. Нариманов шәһәрәндә татар халык театры (1959) һәм «Яз» татар эстрада ансамбле (1996, 2000 нән — халык ансамбле), Кәменни авылында «Авылдашлар» татар жыр ансамбле (1986–88 дә — «Сельчанка», 1999 дан — халык ансамбле), Урта Авыл авылында «Ак чәчәкләр» татар жыр ансамбле (1974) эшли. 1995 тә Кәменни авылы музыка мәктәбендә татар жыры вокаль бүлеге ачыла. Ел саен Килдермеш авылында Сабан туге үткәрелә.

НАРИМАНОВ Нариман Кербәләй Нәжафоглы (2.4.1870, Тифлис ш. — 19.3.1925, Мәскәү, Кремль дивары буенда жирилә), әзәрбайжан дәүләт эшлеклесе, язучы. Сәүдәгәр гаиләсендә дөньяга килә. Гори шәһәрәндә укытучылар семинариясен (1890), Новороссийск ун-тының мед. ф-тын (Одесса ш., 1908) тәмамлый. Баку, Тифлис шәһәрләрендә укытучы, табиб булып эшли. 1905 елда «Гуммет» с.-д. оешмасына керә, матбугатта публицистик мәкаләләр б-н чыгышлар ясый, РСДРП программасын әзәрбайжан теленә тәржемә итә. 1908–14 тә Әстерханда сөргендә чагында шәһәрнең мөселманнар жәмгыяте мәдәни тормышында актив катнаша, «Борһанә тәрәккыйи» г-тасында дини темаларга мәкаләләр бастыра, 1908 дә Казан-Кавказ артистлары ширкәтен оештыру эшен башлап жибәртчеләренчә берсе була. 1917 дә «Гуммет» ком-ты рәисе, РСДРП(б)ның Баку ком-ты эгзасы, «Гуммет» г-тасы мөхәррире. 1918 нең язында Баку ХКСның шәһәр хужалыгы комиссары. 1919 дан РСФСР тышкы эшләр халык комис-тының Якын Көнчыгыш бүлеге житәкчесе, милләтләр эшләре халык комиссары урынбасары. 1920 дә Әзәрбайжан революцион ком-ты, Әзәрбайжан ХКС рәисе. 1922 дән СССР УБК рәисләреннән берсе. Н.ның әдәби эсәрләре 20 йөз башы төрки халыкларының милли азатлык һәм революцион хәрәкәтен чагылдыра. Н. — милли хорфатларны гаепләгән «Баһадур вә Соһа» (1896) романы, әзәрбайжан әдәбиятында беренче тарихи пьеса — халык күтәрелешен күрсәткән «Надиришаһ» (1899) һ.б. эсәрләр авторы.

Ә с ә р.: Собр. соч.: В 2 т. М.—Л., 1926; Повести и пьесы. М., 1971.

Әд.: К а з и е в М. Н. Нариманов. Баку, 1970; К о ч е р л и Ф. Нариман Нариманов. Баку, 1965.

НАРКОЛОГИЯ (грек. *nárkē* — катып калу һәм *...логия*), алкоголизм, наркомания, токсикоманиянең этиологиясен, патогенезын һәм клиник күренешен өйрәнүче, аларны кискәтү, дөвалау, реабилитацияләү ысулларын булдыручы фән. *Психиатрия*нең бер тармагы. Россиядә, традиция буенча, Н. фәкәт химик бәйләлекләргә генә өйрәнә, чит илләрдә химик һәм химик булмаган бәйләлекләргә өй-

рәнүче аддиктология фәне Н.нең тиндәше булып тора. Н. Халыкара психик һәм гамәли (тышкы, кешенә үз-үзен тотышындагы) тайпылышлар классификациясенә кертелгән тайпылышларны өйрәнә. Дөвалау максатыннан наркотиклар куллану урта гасырлар башынан билгеле (опийлы дарулар — лауданум, перегорик, Доверов порошогы һ.б. кулланылган). Вудд тарафыннан шприц уйлап табылганнан соң, наркотиклы матдәләргә авыртуны басу һәм психодуктив эффектка ирешү өчен венага кергә башлайлар. Морфий билгеле булып, хирургия һәм онкологиядә авыртуны басу өчен кулланылуга кертелгәннән бирле, морфинизм үзе авыру төре буларак карала. 20 йөз башынан дөньяда наркотик матдәләр куллану эпидемиясе жәелә. 1920 елларда Көнбатыш Европада яңа химик психостимуляторлар: амфетамин, метамфетамин һ.б. барлыкка килә. Икенче бөтендөнья сугышы аларның киң кулланылышына китерә, яралыларның авыртуларын басар өчен уйлап табылган героин халык арасында наркотик тарауы тарала. Яңа төшенчәләр туа: башлыча психик бәйләлеккә китерүче наркотикларны «йомшак», моңа физик бәйләлеккә дә өстәнгәннән «каты» наркотиклар дип йөртә башлайлар. Кулланучы «йомшак» матдәләрдән бик тиз «каты» матдәләргә күчә. 20 йөз ахырында Россиядә, ш.и. Татарстанда да яшүсмерләр наркоманиясе күркәйичә килеп баса: химик матдәләр һәм таблеткалы синтетик наркотиклар кулланучы яшүсмерләргә кичектергесез һәм стационар ярдәм күрсәтү зарурлыгы туа. Бу төр авырулар өчен махсус реабилитация программалары төзелә, наркоманияне кискәтү чаралары күрелә. 20 йөз ахырында яшьләр арасында ш.у. алкоголизм күренеше (ш.и. кызлар арасында да) арта. Суррогат эчемлекләр куллану нәтижәсендә барлыкка килгән психоз очраклары ешая. Татарстанда Н. фән буларак 1980 еллардан үсеш ала. Казан мед. ун-ты һәм Казан мед. академиясе галимнәре, республиканың Н. диспансерларында эшләүче табиблар б-н бергә, Н.нең теоретик һәм практик нигезләмәләрен, авыруларны дөвалауның нәтижәле ысулларын эшлиләр. А.М.Карпов тарафыннан фармако- һәм психотерапия, ш.у. хезмәт б-н дөвалау методикасы эшләнә, аерым психотроп даруларга клиник бәя бирелә һәм сынау уздырыла. В.Д.Менделевич Н.гә караган авыруларны кискәтү һәм дөвалау, психик авыруларның үз-үзләренә ярдәм күрсәтү мөмкинлекләрен тикшерү юнәлешендә үз тәкьдимнәрен эшли. Л.К.Шайдукова тарафыннан Казан табибләренә тәжрибәләрен гомумиләштерү нигезендә авыруларны кискәтү һәм дөвалау буенча тәкьдимнәр эзәрләнә һәм спиртли эчемлекләргә чамадан тыш кулланучы гаиләләрдә парлан-төркөмлән эчү үзгәчлекләре өйрәнелә. Фәнни эзләнүләр нәтижәсе булып, аддиктология проблемаларына багыш-

ланган хезмәтләрнең махсус җыентыгы дөнья күрә.

Әд.: Штерёва Л.В. Клиника и лечение алкоголизма. Л., 1980; Чудновский В.С., Чистяков Н.Ф. Основы психиатрии. Ростов н/Д., 1997; Шайдукова Л.К. Социальная и клиническая психиатрия. К., 1997; шул ук. Зависимости — выбор и преодоление. К., 2005; Менделевич В.Д. Наркозависимость и каморбидные расстройства поведения. М., 2003.

Л.К.Шайдукова.

НАРКОМА́НИЯ (грек. *nárkē* — катып калу һәм *mania* — мания), психоактив (ши. наркотик) матдәләр куллану нәтижәсендә барлыкка килгән хроник авырулар төркеме. Наркотик матдәләрдән физик һәм психик бәйләлектә булган авыру аларсыз тора алмый, һәм аның наркотик матдәләргә булган тыелгысыз ихтыяҗы торган саен арта бара. Археол. табылдыклар кешелекнең исерткеч һәм миңгерәткеч матдәләр б-н борынгыдан таныш булуын күрсәтә. Аларны куллануның сәбәпләре яуга яки ауга эзерлек, дини ритуаллар, тотемга табыну б-н бәйле булырга мөмкин. Н.нең иң төп билгесе — бәйләлек синдромы (зиянын күрә торып та, матдәне кабул итәргә тыелгысыз теләк), матдәне миңкыдарын, тәэсир итә башлавының башын һәм ахырын контрольдә тоту бозылу. Психоактив матдәне кабул итүдән тыелганнан соң бер тәүлек эчендә вегетатив тайпылышлар өстенлек итә, шу. тынычсызлану халәте, фобик, астеник һәм депрессив тайпылышлар күзәтелә. Икенчел психик тайпылышлар да зиян сала, алар депрессия, эпилептик пароксизмнар, шу. соматик симптомнар б-н уза. Кискен агулану очрагында авыруда аң тайпылышлары, агрессивлык, үз эшчәнлеген оештыра алмау, кайчак патологик исерү күзәтелә. Н.нең эчкәреге этапларында резидуаль психотик тайпылышлар барлыкка килә, бу халәт психозлар, шәхеснең тотрыклы үзгәрешләре б-н характерлана. Авыруны дөвалау: кискен психопатологик симптоматикага чик кую (агусызыландыру) һәм төп симптомны — психоактив матдәгә патологик тартылуны туктату. Дөвалау схемалары Н.нең клиник төрләрнен чыгып билгеләнә. Реабилитация барышында дөвалауның психотерапевтик ысуллары зур роль уйный. Наркологиягә караган авырулар хроник рәвештә уза һәм пациентның даими диспансер күзәтүендә торун таләп итә, пациент шу. авыруыннан арынганчы мед. ярдәм б-н тәэмин ителәргә тиеш. Н.нең кыска тү һәм дөвалау махсус хезмәтләр — наркология диспансерлары, поликлиникалар һ.б. тарафыннан башкарыла.

Казанда респ-ка наркология диспансеры 1976 елда төзелә (баш табиб — Л.А.Никольская, 1998 дән — Ф.З.Фәттахов), 2007 елдан — «Республика наркология диспансеры» дәүләт автономияле сәләмәтлек саклау учреждениесе. Әлмәт, Түбән Кама, Чаллы, Бөгелмә шәһәрләрендә ф-ллары бар. Алар ТРның наркологик ярдәм күрсәтүне оештыру структурасында төп берәмлек тәшкил итә, оештыру-методик эш алып бара, авыруларга мед. ярдәм күрсәтә. Филиалларда реабилитация үзәкләре һәм бүлекләре, инвалидлар өчен бер үк вакытта мед. ярдәм күрсәтәләр

торган хезмәт остаханәләре эшли. ТР диспансерлары һәм поликлиникаларында 800 белгеч исәпләнә, ел саен 18 мең авыру дөвалана (660 ятак-урын). Авырулар алардагы өлкәннәр өчен — 39, балалар һәм яшүсмерләр өчен 37 кабинетта, табибләр күзәтүендә торып, тиешле мед. ярдәмә алалар. Шу.у.к. *Наркология*.

Әд.: Братусь Б.С. Аномалии личности. М., 1988; Пятницкая И.Н. Наркомания. М., 1994; Шабанов П.Д., Штакельберг О.Ю. Наркомания. СПб., 2000; Рохлина М.Л., Козлов А.А. Наркомания: Медицинские и социальные последствия. Лечение. М., 2001; Шайдукова Л.К. Наркомания, алкоголизм: Вопросы профилактики и реабилитации. К., 2002; Гофман А.Г. Клиническая наркология. М., 2003; Сиволап Ю.П., Савченков В.А. Злоупотребление опиоидами и опиоидная зависимость. М., 2005. *В.Д.Менделевич.*

НА́РМОНКА авылы, Лаеш р-нында; к. *Нурминка*.

НА́РМОНКА авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрнен 7 км көнбатыштарак, Үләмә елгасы буенда. 2010 елда 206 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәргә чыганаclarда Үләмә, Нармоцкая исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елга кадәр халкы алпавыт крәстианның катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында чиркү-приход мәктәбе (1888 дә ачыла), 2 жил тегермәне, тимерчелек, ярма яргыч, йон тегү биначсы, 2 кибет эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 725 дис. тәшкил итә. 1920 г. кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Колунец волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан Тәтеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 114 ир-ат; 1859 дә — 465, 1897 дә — 571, 1908 дә — 665, 1920 дә — 649, 1926 дә — 704, 1938 дә — 682, 1949 дә — 577, 1958 дә — 567, 1970 тә — 363, 1979 дә — 317, 1989 дә — 262, 2002 дә — 218 кеше.

«НАРО́ДНАЯ А́РМИЯ» («Халык армиясе»), беркөнлек ижтимагый-сәясәт газета. КОМУЧ Халык армиясе органы. Бердәнбер саны 1918 елның 21 августында Казанда рус телендә нәшер ителә. Губерна басмаханәсендә басыла. Мөхәррире — П.Л.Драверт. Халык арасында Халык армиясенең популярлыгын арттыру, аның фондына акча җыю һәм армия сафларына үзләре теләп килүчеләрне жәлеп итү максатыннан чыга. «Н.а.» басмасының чыгачагы турында Казан газеталарының күпчелеге хәбәр итә. Зур форматлы, дүрт битле, төсле буяулар б-н бизәлгән санда 1918 нең август башында Казанны алу сугышлары турында КОМУЧның Казан гаскәрләре төркеме командиры А.П.Степановның «Казанга яу» («Поход на Казань»), КОМУЧның гадәттән тыш вәкаләтле вәкиле В.И.Лебедевның «Көндәлекләр» («Из дневника») хатирәләре, проф. А.Я.Богородский («Яшик, граждандар» — «К жизни, гражданам»), М.В.Бречкевич («Славяннар һәм немецлар» — «Славяне и немцы»), Н.Н.Парфентьев («Кайбер

параллельләр» — «Некоторые параллели»), Н.Н.Фирсов («Халык армиясе» — «Народное войско») һ.б.ның, Россиядә сәясәт вакыйгаларга бәя биреп, халык армиясен хушлаган һәм большевикларны тәнкыйтәлгән макаләләре басылып чыга. Газетада Казан өчен барган сугыш мизгелләре, шәһәрдә ақвардиячеләр булган вакыттагы сәясәт вазгыять һәм интеллигенция вәкилләренә рухи тормышы турында мәгълүматлар урнаштырыла.

Әд.: Малышева С.Ю. Комучевская Казань // Татарстан. 2001. № 9.

Т.М.Насыров.

«НАРО́ДНАЯ ВО́ЛЯ», революцион народниклар оешмасы. 1879 елның августында С.-Петербург шәһәрндә барлыкка килә. Программаларында: патша монархиясен юк итү, Учредительяр җыены чакыру, гомуми сайлау хокукы кергү һәм сайлауларга халык вәкилләрен куйдыру, сәясәт ирекләр, жәмәгәтчелек үзидарәсе булдыру һәм крәстианның жир бүлеп бирү, изелгән халыкларның үз билгеләнүенә ирешү. «Народная воля» г-тасы һәм «Рабочая газета» дәүләт хакимиятен тартып алу өчен революцион көрәшкә һәм крәстиан рев-циясене өндиләр. 1880—81 дә «Н.в.» оешмасы тырышлыгы б-н «Казан социалистик-революцион үзәк түгәрәге» оеша, түгәрәк 50 ләп кешене берләштерә: С.С.Яковлев, П.Т.Семёнов (житәкчеләр), Н.А.Бухалов, А.А.Дудкин, М.Я.Ловейко, В.А.Померанцев, А.А.Пуссет, Н.И.Тезяков, Д.С.Яковлев һ.б. (башлыча университет, вет. ин-ты һәм руханилар академиясе студентлары). Түгәрәк әгъзалары укучылар һәм эшче яшьләр арасында листовка-прокламацияләр, народникларның революцион әдәбиятын тараталар; Мәскәү, Пермь, Самара, Себер һ.б. шәһәрләрдәге народниклар оешмалары б-н элемтә урнаштыралар. «Н.в.»ның Казан оешмасы эшчәнлеге 1880 елларның 2 нче яртысында туктагыла. Башка төбәкләрдәге аерым оешмалар 19 йөз ахырына кадәр гамәлдә була. «Н.в.»ның программасы һәм тактикасының күп кенә принциплары *Социалист-революционерлар партиясе* эшчәнлегендә давам иттерелә.

Әд.: Смирнова Т.М. Революционное подполье Казани в первой половине 80-х гг. XIX в. // Из истории Казанского революционного подполья 80-х годов XIX века. К., 1970.

Е.Б.Долгов.

«НАРО́ДНАЯ ЖИЗНЬ» («Халык тормышы»), атналык ижтимагый-сәясәт газета. Казан губерна земствосы органы. 1918 елның 23 августынан (КОМУЧ Халык армиясе шәһәрне алганнан соң) 7 сентябрәдә кадәр Казанда рус телендә нәшер ителә, барлыгы 13 саны чыга. Редакция газетаны аерым партиягә бәйләнмәгән, Россиядә халык бердәмлеген һәм демократик респ-ка строенныгын яклаучы орган буларак тәкъдим итә. «Н.ж.» элек эшләп килгән, большевиклар тарафыннан ябылган «*Крестьянская Казанского губернского земства газета*», «*Крестьянская жизнь*», «*Трудовая путь*» г-талары юнәлешен давам итә. «Н.ж.» сәхифәләрендә С.И.Абакумов, П.Г.Архангельский, М.С.Бухов, Ю.П.Денике, П.Л.Драверт, П.К.Жузе, М.П.Забусов, С.А.Знаменский, Н.М.Пет-

ровский, Ю.Л.Салин, Е.Ф.Сосунцов, Н.Н.Фирсов, К.В.Харламович, Е.И.Шамурин, П.В.Ящерицын язмышлар. Төп рубрикалары: «Рәсми бүлек», «Земство тормышы», «Шөһәр думасы», «Бүгенге Казан», «Учредительләр жыены агентлыгы телеграммалары», «Халык армиясенә ярдәмгә», «Казан фронтында». Газета укучыларын демократиянең торгызылуы, 8 сәгатълек эш көне турында бәян иткән язмалар, эшчеләр конференцияләрен һәм крәстиян съездларын чакыруга, фабрика-завод ком-тлары һәм профсоюзлар эшчәнлегенә рөхсәт биргән КОМУЧ житәкчеләре В.Вольский, Н.Галкин, Я.Дворжец, П.Климушкин, С.Чечек һ.б.ның гамәлләре б-н таныштыра. Редакция большевиклар тарафыннан юкка чыгарылган губерна земствосы, земство идарәсе, шөһәр думасы эшчәнлегенә яңадан торгызылуы турында сөйлә. «Н.ж.» сәхифәләрендә 1918 нең августында Казанны алу һәм шөһәрдә яңа хәрби частлар оештыру б-н житәкчелек иткән Тоньяк төркемә группасы гаскәрләре командиры А.П.Степанов эшчәнлеге, ш.у. КОМУЧның Казан һәм Казан губернасы буенча вокаләтле вәкилләре эше яктыртыла. Газета аklar армиясенәң уңышларын мактаган материаллар, сугыш хәрәкәтләре барышы хакында Тоньяк төркем штабы төзегән көндәлек хәбәрләр бастыра, берничә санында Константиновка, Чабакса, Ключище авыллары тирәсендәгә сугышларда яраланып, губерна земство хастаханәсендә дәваланучы яралыларның фамилияләрен бирә. Редакция Халык армиясе фондына акча жьода актив катнаша, аның саflарына басарга үгетли. Соңгы сан «Гражданныр! Казанга житди куркыныңч яный. Шөһәрне саклау безнең кулыбызда!» дигән өндәмә б-н чыга.

Т.М.Насыров.

НАРОДНИКЛЫК, 19 йөзнен 2 нче артысында Россиядә чыгышлары б-н дворян булмаган зыялы катлау вәкилләре арасында таралган идеология һәм хәрәкәт. Крепостнойлыкка, Россиядә капитализм үсешенә каршы, патша самодержавиесен крәстиян рев-циясе ясап бәрәп төшерүгә юналдерелгән була. «Н.» термини еш кына «демократизм» сүзенен синонимы буларак кулланыла. Н.ның нигезен соц. мөнәсәбәтләрнең башлангыч формасы итеп каралган крәстиян жәмгыятьләре һәм артельләренә таянырга омтылыш һәм Россияне капиталистик булмаган юл б-н үстерү мөмкинлекләренә ышаныч тәшкит итә. Хәрәкәткә нигез салучылар — А.И.Герцен, Н.Г.Чернышевский, идеологлары — М.А.Бакунин, П.Л.Лавров, П.Н.Ткачёв. Казанда беренче Н. оешмалары 19 йөзнен 60 нчы елларында барлыкка килә. Шулар арасында: «Земля и воля» жәмгыятең Казан бүлгә (эгзгалары — Г.Иловайский, Н.Конищенко, Ю.Мосолов, П.Ровинский, И.Умнов, А.Христофоров, Н.Шатилов һ.б.), «Студентлар клубы» (эгзгалары — К.Бургер, А.Петров, В.Полиновский һ.б.); 1870 еллар башында: Н.Я.Агафонов ижтимагый-әдәби түгәрәге (эгзгалары — А.Гацисский, К.Лавровский, В.Малинин, В.Португалов һ.б.), Е.М.Овчинников (1872 дән), П.А.Голубев

(1876 дән, эгзгалары — С.Вершинин, Л.Квашнин-Лойко, М. һәм С.Мышкиннар, Е.Печорин һ.б.) түгәрәкләре. Голубев түгәрәгенә А.М.Пешков (М.Горький) һәм Н.Е.Федосеев та йөри. Әлегә оешмалар Н. идеологиясен тарату б-н шөгьльләнәләр. 1874 елда «халык армиясенә» чыгалар — «Хождение в народ» хәрәкәтендә катнашалар. Кайбер түгәрәкләр 19 йөз ахырына кадәр эшли. 20 йөз башында таркау Н. оешмалары һәм түгәрәкләр жирлегендә *Социалист-революционерлар партиясе* барлыкка килә.

Әд.: История Татарской АССР: С древнейших времён до наших дней. К., 1968; Из истории Казанского революционного подполья 80-х годов XIX века. К., 1970; Д о л г о в Е.Б. Некоторые вопросы общественно-политического движения в Казанской губернии во второй половине XIX века // Историко-археологический сборник. Наб. Челны, 1996. Сб. 2. *Е.Б.Долгов.*

«НАРОДНОЕ ДѢЛО» («Халык эше»), крәстияннар һәм эшчеләр газетасы. «Голос труда» г-тасы довамчысы. Уң эсерлар партиясенәң Казан оешмасы органы. 1917 елның декабрендә оешма эшчәнлегә торгызылганнан соң басыла башлый. 1918 нең 1 гыйнварынан 31 гыйнварына кадәр Казанда атнасына 2 тапкыр рус телендә нәшер ителә, барысы 8 саны чыга. «Хезмәт» ширкәте басмаханәсендә басыла. Мөхәррирләре — Ф.Рудько, С.Калистов. «Көрөштә генә табарсын үз хокукыңны!» дигән шигарь астында дөнья күрә. 1918 нең 9 августында яңадан чыга башлый һәм шул елның 10 сентябренә кадәр (24 сан; мөхәррире — С.Калистов; социалист-революционерлар партиясенәң Казан оешмасы органы), Казанда Чех-словак корпусы һәм КОМУЧның Халык армиясе частләре булган вакытта басыла. Губерна земствосы басмаханәсендә нәшер ителә. Газета б-н Ж.Алкин, Г.Алюнов, В.Архангельский, В.Лебедев, В.Пирогов, А.Смолин һ.б. хезмәттәшлек итә. «Н.д.» Учредительләр жыены б-н КОМУЧның Халык армиясенәң чыгыш ясыи, «Бөтен власть Учредительләр жыенына!», «Яшәсен көчле, жинелмәс Халык армиясе! Аның байракалары тирәсенә ашыгыгыз!» дигән өндәмәләр б-н чыга. Анда кызылармиячеләргә, латыш укчыларына Халык армиясе ягына чыгарга өндәгән чакырулар, ш.у. КОМУЧ органнары, яңадан торгызылган шөһәр думасы һәм жирле үзидарә органнары эшчәнлеге турындагы игъланнар һәм боерыклар басыла. «Бердәм Россия һәм милләт мәсәләсе», «Мөселманнар һәм большевиклар», «Татарлар һәм Учредительләр жыены» һ.б. язмаларда Россиядә милли мәсәләне хәл итү юллары яктыртыла.

Әд.: М у х а р я м о в М.К. Гражданская война в Татарии (1918–1919). К., 1969.

Т.М.Насыров.

НАРУЧАТ БӘКЛЕГЕ, к. *Мухша Олысы.*

НАРУЧАТ ШӨҺӘРЛЕГЕ, к. *Мухша.*

НАРЫЙК УЛЫ ГАЛИКӘЙ БӘК, Казан ханлыгы дәүләт эшлеклесе, к. *Галикәй Нарыйк улы.*

НАРЫЙК УЛЫ ЧУРА БӘК, Казан ханлыгы дәүләт эшлеклесе, к. *Чура бәк.*

НАРЫЙКОВ Әдһәм Фазылжан улы (29.9.1923, Чиләбе өлкәсенен Троицк ш. — 8.10.1968, Казан), балет артисты, педагог, балет-мейстер, РСФСРның атказ. артисты (1957). 1941 елда Ленинград хореография уч-щесен тәмамлый. 1941 дән һәм 1945–47 дән Башкорт опера һәм балет театрында балет солисты. 1947–65 тә Татар опера һәм балет театрында балет солисты, 1965–68 дә ТАССРның Жыр һәм био ансамблендә баш балет-мейстер. Хореографик партияләре арасында — Зигфрид, Дезире һәм фея Карабос («Аккош күле»), Йокыга талган гүзәл, П.Чайковский, Гэрэй («Бакчасарай фонтаны»), Б.Асафьев), Северьян («Ташчәчәк»), С.Прокофьев), Командор («Лауренсия»), А.Крейн), Ленни («Яшен сукмагынан»), К.Караев), Былтыр («Шүрәле»), Ф.Яруллин) һ.б. Мәһабәт гәүдәле классик биочне Н. акад. био техникасына, тәэсирле актёрлык уенына, күркәм сәхнә манерасына һәм парлы биодә аеруча нәзакәтлелеккә ия була. Татар опера

Ә.Ф. Нарыйков.

Ә.Ф. Нарыйков Вацлав ролендә («Бакчасарай фонтаны», Б.В. Асафьев).

һәм балет театры сәхнәсендә опера һәм оперетталарда биоләр куючы. ТАССРның Жыр һәм био ансамбле өчен «Туй» (1960) вокаль-хореографик композициясе авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. Медальләр б-н бүләкләнә.

В.Н.Горшков.

НАРЫШКИН Михаил Кириллович (18.11.1825, Маскәу — 13.10.1890, С.-Петербург), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, генерал-лейтенант (1878). Дворяннар нәселенән. 1843 елдан хәрби хезмәттә. Венгриядә революцияне бастыруда (1849), 1853–56 дагы Крым сугышында катнаша. 1863 нең апрель-маенда *Казан фетнәсен* ачуга ярдәм итә. 1863–1866 да гражданлык мәсәләләрен хәл итүгә вокаләтле Казан хәрби губернаторы. Н. житәкчелегендә Казан губернасында удел һәм дәүләт крәстияннәре (1863, 1866),

земство (1864) реформалары уздырыла. 1863–66 да Казан икътисадчылары жәмгыяте президенты. Н. эшчәнлеге чорында Казан хәрби округы оештырыла (1864), Казанда Үзәк керәшен-татар мәктәбе (1864), шәһәр жәмәгәт китапханәсе (1865), шәһәр почтасы һәм пехота юнкерлары уч-щесе (1866) ачыла. 1865 тә Н. Казан а.х. күргәзмәсен уздыруга булыша. Губернаның уку-укыту оешмаларына ярдәм күрсәтә. 1866 дан император Александр II даирәсендә, 1878–83 тә һәм 1888 дән Петербург хәрби округында була. Чистай шәһәренең мактаулы гражданы (1866). 1867 дә Казан Мария хатын-кызлар гимназиясендә Н.ның шәхси стипендиясе булдырыла.

Әд.: Долгов Е.Б. «Высочайшим приказом произведен в генерал-майоры»: Михаил Кириллович Нарышкин // Гасырлар авазы – Эхо веков. 1996. № 3/4.

Е.Б.Долгов.

НАРЫШКИН (Махотин) Николай Васильевич (12.6.1938, Ульянов өлкәсенә Карсун р-ны Кадышево а.), икътисад белгече, язучы, публицист, икътисад фән. канд. (1973), проф. (1998), ТАССР, РФның атказ. мәдәният хезмәткәре (1986, 1996). Казан. ун-тын тәмамлаганнан соң (1966), Казан. техник ун-ты икътисад теориясе һәм хокук кафедрасында укыта. Хезмәтләре РФ, ТРның а.х. өлкәсенә карый. Россия авылының киләчәге хақында уйланулар б-н сугарылган хикәя, очерк, новелла, эссе һәм повестлар авторы. ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Әсәр.: Махотин извоз. К., 1998; Мятаущая Россия. К., 1999; Священные сура. К., 2000; Кадышевский эпос. К., 2002; Русский дневник, или По Святым местам Русского Духа. К., 2004. Т. 1.

НАСРЕТДИНОВ Гаффар Назар улы (26.2.1923, Омск өлкәсенә Исилкүл пос., хәзер шул исемдәге шәһәр — 12.4.1994, Белоруссия Респ-касы, Минск), Сов. Союзы Герое (27.6.1945), гв. полковнигы. Новосибирск хәрби пехота уч-щесен (1942), Сов. Союзы Маршалы Р.Я.Малиновский исем. Бронетанк гаскәрләре хәрби академиясен (1954) тәмамлый. Новорождественка (Исилкүл росы) авылында башлангыч мәктәптә укыта. 1942 ел башыннан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең августыннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 294 нче гв. укчы полкында рота командиры (5 нче армиянең 97 нче гв. укчы дивизиясе). Воронеж, Дала, 1 нче һәм 2 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Курск дугасы һәм Днепр елгасы янындагы сугышларда (икесе дә — 1943), Кировоград, Львов-Сандомир (икесе дә — 1944), Түбән Силезия, Берлин һәм Прага (барысы да — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. Линден торак пункты (хәзер Бжег шәһәрненән 7 км төньяк-көнбатыштарак Липки торак пункты, Польша) тирәсендә Одер елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә. 1945 нең 26 гыйнварында Н. ротасы һөжүмгә күчә һәм Олау шәһәрне (хәзер Олава, Польша) чыга, аны азат итүдә катнаша. Сугыштан соң Совет Армиясе сафларында хезмәтен дәвам итә. 1978 дән запаста; Белоруссия ун-тында хәрби каф. башлыгы, «Луч» ф-касында гражданның оборонасы штабы башлыгы булып

эшләнә (Минск). Ленин ордены, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медаллар б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Ш л е в к о Г.М. Ради жизни на земле. Омск, 1972. М.З.Хәбибуллин.

НАСРЕТДИНОВ Фәхри Хөсәен улы (23.10.1911, Зөя өязе, хәзер Апас р-ны Шәмбалькычы а. — 4.10.1986, Казан), жырчы (лирик тенор), ТАССР, РСФСРның халык артисты (1950, 1957). 1928–34 елларда Мәскәү үзәк татар эшче театры артисты. 1938 дә Мәскәү консерваториясе (В.Садовников классы) каршындагы Татар опера студиясен тәмамлый. 1939–83 тә Татар опера һәм балет театрының әйдәп баручы солисты. Н. репертуарының нигезен Көнбатыш Европа һәм рус классик опера репертуарының лирик тенор партияләре: Альфред, герцог Мантуанский («Травята», «Риголетто», Дж.Верди), Фауст (Ш.Гуно), Ромео («Ромео һәм Джульетта», Ш.Гуно), Ленский («Евгений

Ф.Х.Насретдинов Эскәр ролендә («Аршын мал алан», У.Хажибөков). Г.Камал исем. Татар акад. театры.

Онегин», П.Чайковский), Владимир Игоревич («Князь Игорь», А.Бородин), Лыков («Патша кәләше», Н.Римский-Корсаков), Назар («Тарас гайләсе», Д.Кабалевский) һ.б. тәшкил итә. Татар композиторларының муз.-сәхнә эсәрләрендә төп партияләренә (башлыча, беренче башкаручы буларак) башкаруы Н. ижатының аеруча мөһим өлкәсе булып тора, ул Кирәмәт, Жик һәм Урмай, Түләк («Качкын», «Алтынчәч», «Түләк һәм Сусылу», Н.Жиһанов), Галимжан һәм Кәрим бай («Башмагым», Ж.Фәйзи), Мулла («Жиһангир», Р.Гобәйдуллин) һ.б. кебек ис-

Ф.Х.Насретдинов герцог Мантуанский ролендә («Риголетто», Дж.Верди).

Г.Н.Насретдинов.

Ф.Х.Насретдинов.

тә калырлык образлар тудыра. Актив концерт эшчәнлегенә (репертуарында — классик һәм заманча вокаль музыка) алып бара. Татар халкының «Сибелә чәчәк», «Сакмар», «Су буйлап», «Рәйхан» һ.б. көйләрен үзгәрткән остә башкаручы буларак таныла. Киң ижади диапазонга ия жырчы, вокаль һәм сәхнә осталыгының югары дәрәжәсенә ирешә. Н.ның башкару сәләте эчкерсезлеге, үткен лирик тәэсире, бай динамик яңгырашы, төгәл дикциясе б-н аерылып тора. «Татарстан» ДТРК фондында 200 гә якын язмасы саклана. СССР шәһәрләрендә, ш.и. Мәскәүдә, чит илләрдә (Бирма, Вьетнам, Кытай) гастрольләрдә була. ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге лауреаты (1959). Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә.

Әд.: Зәйнашева Г. Бәхетле гомер // Казан утлары. 1971. № 11; С а л и к о в а Ф. Он с детства полюбил народные мелодии // Театральная жизнь. 1963. № 23; Народные артисты. К., 1980.

НАСРЕТДИНОВ ФӘХРҮИ ҺӘМ ВӘЛИЕВА БАНУ МУЗЕЙ. Апас р-нының Шәмбалькычы авылында. 1996 елның 2 апрелендә З.К.Хәйруллин (хәзер директор) тырышлыгы б-н ТР Дәүләт музейе (2001 дән ТР Милли музей) ф-лы буларак ачыла; 2007 дән муниципаль музей. Кирпечтән төзелгән бер катлы клуб бинасында өч бүлмәне били. Экспозиция майданы — 58 м², музей фондында 2800 саклау берәмлеге бар. Музейда Ф.Х.Насретдиновның мемориаль әйберләре (фотосурәтләр, театр костюмнары, бүләкләр, көнкү-

Ф.Насретдинов һәм Б.Вәлиева музейе. Ф.Насретдиновның шәхси әйберләре.

И.Н.Насыйбуллин.

реш айберләре), ул төп рольләре башкарган әсәрләр — Н.Жиһановның «Алтынчәч» операсы һәм Ж.Фәйзинен «Башмагым» муз. комедиясе яздырылган магнит тасма куелган. Ш.у. күргәзмәдә жырчы Б.Вәлиеваның фотосурәтләре, бизәнү айберләре һәм концерт костюмнары саклана. Бөек Ватан сугышына багышланган бүлектә сугышта катнашкан авылдашларның фотосурәтләре, документлары бар. Музей тарафыннан ел саен

Ф.Насретдинов һәм Б.Вәлиева музейе. Экспозиция фрагменты.

Ватанны саклаучылар көне (23 февр.), Жинү бәйрәме (9 май), Халыкара музейлар көне (18 май), Ф.Насретдинов туган көн (23 окт.) үткәрелә.

НАСРУЛЛАЕВ Мөхәммәд Нухкади улы (27.3.1951, Дагстан АССРның Акуша р-ны Акуша а.), хирург, мед. ф.н-ры (2000). Дагстан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1974), Чистай шәһәрндәге үзәк район хастаханәсендә табиб-хирург. 1984–86 елларда Казан ГИДУВының хирургия һәм онкология кафедрасында хирург-онколог. 1986 дан 2 нче Республика клиник хастаханәсендә хирург-онколог, 1989–2000 дә хирургия бүлгегә мөдире; 2003 тән Казан мед. академиясенен эндоскопик һәм гомуми хирургия кафедрасында эшли. Бер үк вакытта, 2005 тән, «Казан авиапредприятиесе» ЖЧЖ медсанчастендә баш табиб. Хезмәтләре күкрәк рагының таралышын өйрәнүгә һәм бу авыруга нурлар ярдәмендә диагноз куюга карый.

НАСРЫЙ (Насретдинов) Гамир Гариф улы (3.1.1916, хәзер БРның Кызыл Кама р-ны Иске Янжегет а. — 27.12.1959, Казан), драматург. Казан театр техникумын тәмамлый (1937). Туган районда колхоз театрын оештырып, аңа җитәкчелек итә. Инсценировкалар, этюдлар, бер пәрделәк пьесалар, скетчлар яза («Колхоз театры» җыентыгы, 1934). 1941–49 елларда (бүленеп) ТАССР

МС каршындагы радиоташпырулар ком-тын да муз. һәм драматик ташпырулар мөхәррире булып эшли. «Ялкау Бикмөхәммәт» исемле беренче драмасы 1932 дә басылып чыга. Аның күп кенә пьесалары крәстияннәр тормышына, авылдагы социаль-икътисади үзгәрешләргә багышлана. «Бухгалтер Ашмасов» (1940), «Путёвка» (1941), «Патриотлар семьясы» (1941), «Таныш кешеләр» (1942) пьесаларында автор күмәкләштерүгә каршы кешеләргә фаш итеп, колхоз тормышын мактап сурәтли. Бөек Ватан сугышы елларында совет сугышчыларының батырлыклары турында шигырьләр, жырлар, хикәяләр, очерклар ижат итеп, «Фронтвая правда» г-тасында бастырып килә. 1950 елларда Н. респ-ка театрлары б-н актив эшли. Аның «Идел буенда» муз. комедиясе (1948), «Күңел дәфтәре» (1949), «Без капчыкта ятмый» (1950), «Кушнарарат» (1952) комедияләре, «Кадерле минутлар» (1953), «Туган авылым» (1955), «Яшел эшләпә» (1956) драмалары Татар опера һәм балет, Татар акад., Татар драма һәм комедия, Минзәлә татар драма, Башкорт акад. театрларында уңыш б-н бара. Пьесалары «Комедияләр» (1950), «Пьесалар» (1953), «Кадерле минутлар» (1955; рус теленә тәржемәсе «Дорогие минуты», М., 1957), «Яшел эшләпә» (1958; рус теленә тәржемәсе «Зелёная шляпа», М., 1959) җыентыкларында урын ала. Кайбер шигырьләре композиторлар З.Хәбибуллин, Ж.Фәйзи, С.Сәйдәшев, Р.Яхин тарафыннан көйгә салына. Н. совет-фин һәм Бөек Ватан сугышларында катнаша. Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Сайланма әсәрләр: пьесалар, жырлар. К., 1966.

Әд.: Гыйззәт Т. Гамир Насрый турында // Әсәрләр. К., 1978. Т. 4.

Г.М.Габделхакова.

НАСЫЙБУЛЛИН Арслан Валерьевич (26.11.1973, Красноярск ш.), нефтьче, ТР Дәүләт бүлгегә лауреаты (2007), техник фән. канд. Казан ун-тын тәмамлый (1996), ТатНИПИнефтьтә эшли, бүлек мөдире (2004 тән). Хезмәтләре нефть чыганакларын файдалану һәм запасларын исәпләүгә карый. Дәүләт бүлгегә автоматлаштырылган проектлаштыру технологияләре нигезендә нефть чыганакларын эшкәртүдә идарә алымнарын эшләгәнә һәм сәнәгатькә күртүдә катнашканы өчен бирелә. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Технология построения геологотехнологических моделей нефтяных месторождений Татарстана // Нефтяное хоз-во. 2003. № 8 (автордаш); Выбор технологии и оптимального масштаба гидроразрыва пластов для условий ОАО «Татнефть» // Нефтяное хоз-во. 2007. № 5 (автордаш).

НАСЫЙБУЛЛИН Габделхак Гыйльмулла улы (30.11.1923, Арча кантоны Казанбаш а. — 1.10.2007, Казан), стоматолог, мед. фән. д-ры (1976), проф. (1978). Казан стоматология ин-тын тәмамлаганнан соң (1950), Пермь өлкәсендә Эчке эшләр министрлыгы системасында табиб. 1953 елдан — Пермь, 1957 дән Казан мед. ин-тларының ортопедия кафедрасында. 1976 дан Казан ГИДУВының ортопедик һәм хирургик стоматология каф. мөдире. 1990 нан шуңа ук проф.-консультант.

Хезмәтләре ортопедик стоматологиягә, рентген нурларга ярдәмендә диагноз куюга, теш казналыгын үзгәртүгә, янак-аскы теш казналыгы буыны дисфункцияләрен дөвалауга карый. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. Татарстан стоматологлары җәмгыяте рәисе (1990–93). Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр, ши. СССР ВДНХсының бронза медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Клинические основы протезирования при полном отсутствии зубов. М., 1967. Ортодонтическая диспансеризация детей в периоде сменного прикуса. К., 1985; Оптимизация изготовления люстовидных протезов в клинике: Учеб. пособие для врачей-курсантов. Л., 1988.

Әд.: Профессор Г.Г.Насибуллин (к 70-летию со дня рождения) // Стоматология. 1994. № 3.

В.Ф.Боговялевский.

НАСЫЙБУЛЛИН Зиннур Сәгыйдулла улы (12.11.1937, БАССРның Нуриман р-ны Кеңе Теңкәш а. — 8.1.1986, Казан), шагыйрь. Башкорт ун-тын тәмамлагач (1968), респ-каның төрле газета-журнал редакцияләрендә әдәби хезмәткәр, Башкортстан радиоком-тында мөхәррир булып эшли. 1969 елдан ТАССР МСның телевидение һәм радиоташпырулар ком-тында. Тәүте шигырьләре «Беренче карлыгачлар» (1969) күмәк җыентыгында урын ала. Шагыйрнең сугыш вакытына туры килгән авыр балачак һәм ышылек мэхәббәте темаларына багышланган лирик характердагы шигырьләре «Тәлгәш» (1973), «Гамьнәр илендә» (1987) исемле җыентыкларында туплана.

Әд.: Гамбәров Н. Тәлгәшләрдә сусыл жимешләр // Казан утлары. 1973. № 10; Рәшит Ә. Якты эзе калды // Казан утлары. 1997. № 11.

НАСЫЙБУЛЛИН Ислам Насыйбулла улы (10.10.1918, Казан губ. Тәтеш өязе, хәзер Апас р-ны Багыш а. — 30.12.1981, шуңа ук), Дан орденының тулы кавалеры (25.11.1943, 27.8.1944, 31.5.1945), старшина. Туган авылында колхозда эшли. 1938 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша. 1941 нең сентябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 1030 нчы укчы полкның 76 мл лы туллар батареясында тул командиры (11 нче һәм 47 нче армияләрен 260 нчы укчы дивизиясе). Төнъяк-Көнбатыш, 1 нче һәм 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Демян оборона (1942) һәм һөжүм (1943) операцияләрендә, Люблин-Брест (1944), Варшава-Познань, Кончыгыш Померания һәм Берлин һөжүм операцияләрендә (барысы да — 1945) катнаша. 1943 нең 21 ноябрәндә Золотой Рог авылы (Белоруссия ССРның Гомель өлкәсе Ветка шәһәрненнән коньяк-көнбатыштарак) өчен барган (расчәты б-н бергә дошманның 3 пулемётын, 2 блиндажын һәм 3 тубын юк итә), 1944 нең 6–8 июнендә Ковель шәһәре (Украина ССР) янындагы (дошманның 3 ут ноктасын юк итә, гаскәрнең алга китүенә булыша), 1945 нең 20–22 февралендә Шнайдемюль шәһәре (хәзер Пила ш., Польша) өчен барган (тулпан атып дошманның берничә ут ноктасын сафтан чыгарга) сугышларда батырлык күрсәтә. 1945 тә демобилизацияләнә. Апас р-нының Чирмешән авыл советы рәисе

булып эшли. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Р о щ и н И.И. Солдатская слава. М., 1988. Кн. 7: Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

НАСЫЙБУЛЛИН Мәгъсүм Нәжиб улы (15.10.1925, Мамадыш кантоны Байлангар а. — 14.10.2009, Казан), язучы, ТАССР-ның атказ. мәдәният хезмәткәре (1986). Свердловск шәһәрәндә юридик (1954) һәм пед. (1959) ин-тлар тәмамлый. 1962–64 елларда Урал һәм Казакстанның Күкчәтау өлкәсе шәһәрләрендә тикшерүче, прокурор вазифаларын башкара. 1960 тан хокук темаларына очерк, хикәяләрән жирле һәм үзәк матбугатта бастыра башлый. Очерклардан торган беренче китабы «Хәвефле сукмак» («Конец опасной тропы», 1968) рус телендә нәшер ителә. БАСССР (1964–70) һәм ТАССР (1970–81) прокуратураларында эшләгән елларында аеруча актив ижаат итә. Укучыларга «Без капчыкта ятмый» (1972), «Телсез шагитлар» (1974; рус теленә тәржемәсе «Немые свидетели», 1979), «Төнгө ату» (1975), «Алтын алка» (1977), «Яшерен касса» (1978; рус теленә тәржемәсе «Тайная касса», 1982), «Син тикшерүче бит» (1987), «Күктән иңгән дәлил» (1991), «Кайтаваз» (1996), «Елан гадәтен үзгәртми» (2000), «Дулкынга — дулкын» (2005) детектив хикәяләр һәм повестьлар жыентыклары авторы буларак билгеле. Әсәрләренә нигезендә авторның криминаль дөньяны күзәтүләре, жинаятчелекнең социаль тамырлары, хокук саклау органнары хезмәткәрләренә жәмгыятьтөгә роле турында уйландулары ята. Н.ның күп кенә әсәрләре украин, грузин, удмурт, чуаш телләренә тәржемә ителә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Медальләр, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Әд.: Г а л и м у л л и н Ф. Ак теләкне жылкән итеп // Казан утлары. 1995. № 10; М и н ш и н М. Детектив // Правосудие в Татарстане. 2002. № 1.

Г.М.Габделхакова.

НАСЫЙБУЛЛИН Минзаһир Насыйбулла улы (1.7.1908, Казан губ., Тәтеш өязе Иске Барыш а. — 17.10.2001, Казан), шахтёр, Соц. Хезмәт Герое (1957). 1923–30 елларда Калатинск бакыр руднигында (Урал өлкәсе) эшли. 1932–39 да В.И.Ленин исем. Мәскәү метрополитены төзелешендә казучылар бригадир, 1939–61 дә «Егоршинуголь» трестының «Буланаш-4» шахтасында (Свердловск өлкәсе). Н. житәкчелегендә шахтёрларның хезмәт житештерүчеләген күтәрүгә, шахта коесын түгәрәк металл тьюбинглар б-н ныгытуга, күмерне шартлату ысулы б-н чыгаруга булышлык итүче алдынгы алымнар үзләштерелә. Герой исеме илын халык хужалыгын үстерүнең 5 еллык планын үтәүдәге хезмәтләре очен бирелә (1956–60). Ленин ордены, медальләр, «Мактаулы шахтёр» билгесе (1947) б-н бүләкләнә.

Әд.: Ш и т и н С. Проходчик Минзаһир Насыйбуллин. Свердловск, 1958; Герой Трудовой Славы. Свердловск, 1969; Б р ы л и н А.И., К о в е р д а П.Т. Артёмовский. Свердловск, 1983.

НАСЫЙБУЛЛИН Равил Талип улы (24.12.1945, Узбәкстан ССРның Ташкент өл-

кәсе, Хаваст р-ны Зур Чокыр а.), социолог, социол. фән. д-ры (1991), проф. (1992). Башкорт ун-тының филол. ф-тын тәмамлый (1971). 1971–74 елларда урта мәктәптә укыта (Уфа ш.). 1974 тән Уфа авиация ин-тында, социол. һәм политология каф. мөдире (1990 нан). Хезмәтләре социол.-политология процессларына, идарә итү социологиясенә карый.

Х е з м.: Коллективы станут стабильными. Уфа, 1988; Социальные проблемы миграции. Уфа, 1989; Основы социологии: Учеб. пособие. Уфа, 1993 (автордаш); Население Башкортостана: Социально-демогр. анализ. Уфа, 1995.

НАСЫЙБУЛЛИН Руслан Сәгыйть улы (4.12.1937, Азнакай р-ны Азнакай а.), биофизик, физика-матем. фән д-ры (1991), проф. (1992). 1961 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, авиация техникасы буенча Дәүләт ком-тында эшли (Уфа). 1962 дан СССР ФА-ның Башкорт ф-лы Органик химия ин-тында, 1978 дән Башкорт мед. ин-тында, физика каф. мөдире (1982 дән). Хезмәтләре молекулаларның структураларын тикшерүгә, биол. актив кушылмаларның молекуляр тәэсир итү механизмын ойрәңүгә карый. Н. микродулкын спектрографын эшли. Кайбер молекулаларда азот атомнарының квадруполь бәйләнешләре структурасын билгелә һәм тензорларын таба. Азот атомнары кәргән гетероциклик молекулаларның күзәнәк мембранасының фосфолипидларына тәэсир итү механизмын тикшерә, үзара тәэсир итешүче молекулаларның электрон төзелеше үзгәрешен һәм конформацион халәтләрен күрсәтә.

Х е з м.: Микроволновой спектр изотопозамещённых молекул пиразола // Оптика и спектроскопия. 1973. Т. 1, вып. 1 (автордаш); Квантово-химический подход к процессам взаимодействия эндогенных факторов с фосфолипидами клеточных мембран // Успехи физиологических наук. 1994. Т. 25, № 1 (автордаш); Методы и технические средства медицинской визуализации. Уфа-М., 2003 (автордаш); Effect of pyrazole on the conformational state of cell membrane phospholipides // Biophysics. 1993. V. 38, № 4 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НАСЫЙБУЛЛИН Хәמידулла Нотфулла улы (24.1.1919, Казан губ., Спас өязе Әлкәи а. — 2.1.1984, Тольятти ш.), Дан орденының тулы кавалеры (23.2.1944, 14.8.1944, 15.5.1946), гв. старшинасы. Туган авылында колхозда эшли. 1939 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша. 1942 нең сентябренән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 172 нче гв. укчы полкында автоматчылар взводы командиры ярдәмчесе (8 нче армиянең 57 нче гв. укчы дивизиясе). Көнъяк-Көнбатыш, 3 нче Украина һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Изюм-Барвенково, Донбасс (икесе дә — 1943), Никополь-Кривой Рог, Белоруссия (икесе дә — 1945), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 1 февралендә Натальевка авылы (Украина ССР, Днепропетровск өлкәсе Межевая р-ны) очен барган сугышларда (авылын алу очен отелеленине һөжүмгә күтәрә; дошман контрһөжүмен кире кайтарганда танкларын сафтан чыгара), 1944 нең 20–21 июлендә Любомль шәһәрәннән

Минзаһир
Н. Насыйбуллин.

Х. Н. Насыйбуллин.

(Вольн өлкәсе) көнбатыштарак Көнбатыш Буг елгасын кичкәндә (беренчеләрдән булып елганы кичеп чыга; Рудка (Магнуш плацдармы) торак пункттын алуда катнаша), 1945 нең 16–27 апрельләрендә Зеелов шәһәре, Зеелов калкулыгы һәм Берлин янындагы сугышларда (сафтан чыккан взвод командирын алыштыра; сугышчыларны һөжүмгә күтәрә; беренче булып Шпрее елгасын кичеп чыга; Берлин урамнарындагы сугышта дошманның контрһөжүмнәрен кире кайтара) батырлык күрсәтә. 1946 да демобилизацияләнә. Тольятти шәһәрәндә «Куйбышевгидрострой» трестында эшли. Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Полные кавалеры ордена Славы — наши земляки. К., 1986; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий. биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

НАСЫЙБУЛЛИН Ярулла Насыйбулла улы (15.11.1904, Казан губ., Тәтеш өязе Коллар а., хәзер Апас р-ны Кызыл Тау а. — 15.5.1973, Казан), хокук белгече. ВКП(б) УК каршындагы Югары парторглар мәктәбен (Мәскәү, 1941), Бөтенсоюз юридик чигтән торып уку ин-тының Казан ф-лын (1952) тәмамлый. 1929–30 елларда ВКП(б)ның Иваново өлкә ком-ты инструкторы. 1933–35 тә ТАССРның Балтач р-ны МТСының саясат бүлеге башлыгы урынбасары. 1935–37 дә Мәскәүнең Киров район халык мәгарифе бүлеге парткомы, 1937–38 дә ВКП(б)ның Сокольникови районы ком-ты секретаре. 1938–39, 1948–50 дә ВКП(б)ның Казан шәһәре Бауман райкомы 1 нче секретаре. 1939–40 та ВКП(б)ның Казан шәһәр ком-ты секретаре. 1945–48 дә Казандагы 741 нче з-дта ВКП(б) УК парторгы. 1950–57 дә ТАССР юстиция министры. 1957–58 дә ТАССР Эчке эшләр министрлыгының бүлек башлыгы. 1958–65 та ТАССР Югары мәхкәмәсе рәисе. 1938–51, 1959–67 дә ТАССР ЮС депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов, М.М.Мәүләтшин.

НАСЫЙБУЛЛИНА Гөлнәз Рәстәм кызы (15.6.1988, Лаеш р-ны Хәрби а.), спортчы (самбо, дзюдо); дзюдо (2004), самбо (2006) буенча Россиянең спорт остасы. Әлмәт нефть ин-тын тәмамлый (2010). Спорт б-н 1999 елда шөгыйләнә башлый, тренеры — Р.Г.Насыйбуллин. ТР (2003–06, 2009 — самбо, 2007–08 — дзюдо), РФ Фән һәм мәгариф министрлыгы (2004 — самбо), Идел бие феде-

раль округы (2003 һәм 2007–08 — дзюдо), ТР «Динамо» физкультура-спорт жәмгыяте (2009 — дзюдо), РФ (2004–06 — самбо, 2007–08 — дзюдо), донья (2006 — самбо) чемпионатларында жинүче. ТР (2007–08 һәм 2010, көмеш — самбо), РФ Фән һәм мәгариф министрлығы (2005, көмеш — самбо), Идел бусе федераль округы (2004, бронза — самбо, 2004 һәм 2009 — дзюдо) чемпионатларында, Россия беренчелекләрендә (2007, көмеш; 2008, бронза — самбо), В.И.Карпычев исталегенә дзюдо буюнча турнирда (2004 — көмеш) медальләр ала. 2005 тән Элмәт шәһәрендә яши. 2009–10 да «Юность» балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбәндә тренер-укытучы, 2011 дән Татарстан нефть-газ эшкәртү идарәсендә инженер.

НАСЫЙР ОСТА (15 йөз ахыры — 16 йөзнен 1 нче яртысы), металлны сәнгатьлә эшкәртү остасы, каллиграф. Казан ханы Мөхәммәд-әмин сараенда эшләгән *бакырчы* улы. Н.о. исеме 16 йөз уртасында алтынсу-сары жиздән чүкәп ясалган шәрәб кувшини сабына язылган («Әмин ханның бакырчы остасы улы Насыйр оста»). Кувшинны казанлы Ә.Ишморатов таба, текстны галим Ә.Хәйруллин укый. Аны бизүдә татар, гарәп һәм фарсы телләрендә шигъри миниатюралар композициясендә үсенте рәвешендә (йөзем тәлгәше) бизәк файдаланылган. Шигърьләр *Кибәккә* багышланган (тарихи чыганаclarда искә алынган, 1552 елда Казанны саклаганда һәлак булган *карачыбәк* исеме), мөхәббәт шигърьләренең авторы Сөембикә ханбикә дип фаразлайлар. Нәфис борынлы, төбә алты кырлы кувшин суда йөзүче кошны хәтерләтә. Сабы елан рәвешендә бөгелгән, югары өлешендә болгар балчык савытларына хас сылап ябыштыру алымы файдаланылган (к. *Керәч сәнгате*). Савытка ике яклап бадәмсыман формада кургаш көзгеләр эретеп ябыштырылган. Канфарланган фонда чүкәп ясалган бизәк жанлы, ижади эшләнгән, язучулар уеплау ысулы б-н төшерелгән. Рәвеш б-н фарсы һәм Урта Азия савыгы афтабага охшаган, әмма үзәнә генә хас булган сыйфатлар жирле болгар-татар сәнгать тради-

Насыйр оста. Кувшин. Жиз, аккургаш. Чүкәп бизәк төшерү, уеплау, кою. 16 йөз уртасы. ТР Милли музей.

цияләре турында сөйли. Кувшин ТР Милли музейда саклана.

Әд.: Хәйри Ә. Жиз савытка язылган борынгы язучу (XV гасырның азагы — XVI гасырның башы) // Мирас. 1994. № 11/12; Валеева С. Улейманова Г. Ф., Шагеева Р. Г. Декоративно-прикладное искусство Казанских татар. М., 1990.

Г. Ф. Валеева-Сөләйманова.

НАСЫЙР ХӨСРӘУ (نصير خسرو) псевд., чын исеме Әбү Могыйн әл-Кубадияни әл-Мәрвәзи (1004 — Кубадиян а., Әфганстанның Бәлх ш. янында — 1072 дән соң, Әфганстанның Бадахшан өлкәсе Иомган а.), фарсы-тажик шагыйре. Исмәгыйлияләр мөһәбә идеяләрен тарата. Көферлектә гаепләнәп, Бәлхтән куыла. Гомеренең ахырына кадәр Бадахшан тауларында яши. Әдәби мирасын 12 мең байттан торган диван, «Раушанайинамә» («Балкышлар китабы») поэмасы, Мисырга сәяхәт кылганда (1046–52) алган тәэсирләре нигезендә язылган «Сәфәрнамә», берничә дини-фәлсәфи трактат төшкәл итә. Әсәрләрендә Н.Х. хакимият башлыклары алдында түбәнсенгән сарай шагыйрьләрен, фәнни һәм фәлсәфи фикер үсешенә киртә куючы мөселман ортодоксаль руханиларын тәнкыйтьли, фәкыйрьләргә мәрхәмәтле булуны таләп итә. Жәмгыягәтәге балаләрнең сәбәбен «яман дин» һәм «гаделсез хакимият»нең таралуыннан күрә.

Әсәр.: Сафар-наме. Книга путешествия. М.—Л., 1933.

Әд.: Бертельс А.Е. Насир-и Хосров и исмаилизм. М., 1959.

НАСЫЙР Зыя (1886–1933), язучу. Югары белемне Төркиядә ала. Кайткач, Оренбургта укыта, «Вақыт», «Йолдыз» г-талары б-н хезмәттәшлек итә. 1913 елдан сәүдә фирмасында эшли. 1907–09 да язылган «Кемнең баласы?», «Ахирәт йорты», «Поездда угрылык» исемле хикәяләр, «Ятимнәр» пьесасы, «Көчләп кияүгә бирмиләр» комедиясе һ.б.ның авторы.

НАСЫЙР (Насыйров) Имай (Имаметдин Низаметдин улы (12.10.1898, хәзер БРның Эстәрлетамак р-ны Түбән Усылы а. — 29.3.1942 яки 29.9.1942), язучу, жәмгәгәт эшлеклесе. 1910–14 елларда Эстәрлетамак мәдрәсәсендә укый. 1914–18 дә авыл китапханәсе мөдире. Гражданныр сугышында катнаша. 1919 да Урал фронтындагы Башкорт бригадасы политбүлегенә агитаторы итеп билгеләнә, Күдәй кантоньында милиция башлыгы булып эшли (1920); 1921–22 дә — БАСССР милициясе баш идарәсенә сәяс комиссары. 1923–31 дә респ-ка басма органныр оештыруда катнаша, «Белем», «Сәсэн», «Керпе» ж-лларын, «Коммуна» г-тасын редакцияли (1931–32). 1934 тә Мәгариф халык комис-гында инспектор, 1934–36 да «Башкортстан вышкаһы» г-тасы, 1936 дан «Коммуна» г-тасы һәм «Һәнәк» ж-лы мөхәррире. 1920–24 тә РКП(б)ның Башкортстан өлкә ком-гы һәм Башкортстан УБК әгъзасы буларак РКП(б)ның 10 нчы съездына делегат итеп сайлана. Революцион үзгәрешләргә, яңа тормыш төзүгә дан жырлаган беренче шигърьләре 1920 дә языла. Н. — «Тереләй каберзә» (Уфа, 1926), «Вагонда» (М., 1929), «Гөлдәр» (Уфа, 1930) исемле мажаралы по-

вестылар авторы. «Сибай» (Уфа, 1936), «Еңелгән ятыу» (Уфа, 1937) повестларында колхоз төзү, «Күзәй» (Уфа, 1936) романында Башкортстанның бер кантоньында совет хакимияте урнаштыру вакыйгалары (романда сүз реаль тарихи шәхәсләр һәм автор үзе шаһит булган вакыйгалар турында бара) тасвирлана. «Без һул як ярзан» романы төгәлләнми кала. Н. — башкорт әдәбиятына һәм сәнгәтәгә багышланган мөкаләләр авторы. 1937 нең февралендә репрессияләнгән; үлгәнән соң аклана.

Әсәр.: Әсәрзәр: 3 томда. Өфө, 1957–68.

Әд.: Зарипов Н.Т. Имай Насыйри: Тормош һәм ижады. Өфө, 1983.

НАСЫЙР Каюм (Габделкаюм) Габделнасыйр углы (2.2.1825, Казан губ., Зөя өязе Югары Шырдан (Кече Шырдан) а. — 20.8.1902, Казан), мәгърифәтче, тел галиме, язучу, тарихчы, этнограф. Н.ның бабасы һәм атасы филол. буюнча берничә китап язган гыйлемле кешеләр була. Башлангыч белемне Н. атасы мәктәбәндә ала, 1841–55 елларда Казанда «Касыймия» мәдрәсәсендә укый.

«К. Насыйри портреты». Рәссам Ф.М. Михайлов. 1957. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

Үзлегеннән рус телен өйрәнә. 1855–71 дә — Казан руханилар уч-шесендә, соңыннан Казан руханилар семинариясендә татар теле укыта. 1871 дә татар, башкорт һәм казакь мәктәпләре буюнча Казан укыту округы инспекторы В.В.Радлов такъдире б-н Казанда татар балалары өчен башлангыч рус-татар мәктәбе ача. Соңрак В.В.Радлов б-н укыту методикасы мәсьәләләрендә фикер каршылыклары килеп чыгу сәбәпле, 1876 да мәктәптән китә һәм әдәби, фәнни эшчәнлек б-н шөгылләнә башлай. Н. фикеренчә, татар халкына белем бирү юлында рус мәдәнияте б-н танышу һәм якынаю зур әһәмияткә ия. 1885 тә Н. Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыятенә хакыйкый әгъза булып сайлана. Н. гуманитар фәннәрнең төрле өлкәләрен үстерүгә үзәннән зур өлеш кертә, хәзерге татар әдәби теленә нигез сала. Татар лексикологиясе буюнча — русча-татарча «Лөгәт китабы» сүзлеге (1892), татар теленә беренче аңлатмалы сүзлеге «Ләһжәи татарии» (1–2 т., 1895–96), фонетика һәм грамматика буюнча «Кавагыйд китабәт,

ягъни тасниф вә имлә кагыйдәләрен баян кыйлчы бер яңа фәндәр» (1892), «Әнмүзәж. Лисаныбызның сарыф вә нәху кагыйдәләре баянында» (1895) хезмәтләрен яза. Кеше акылына, фәнгә, этика, тел мәсьәләләренә, фольклор, әдәбият, музыкага һ.б.га багышланып, 40 бүлектән торган, асылда беренче татар энциклопедиясе «Фәвакиһелжәләса фил-әдәбият» (1884) фундаменталь хезмәте татар тарихында зур яңалык була. Н.ның фәнни хезмәтләренән күбесе татар халкы тарихын, Россия һәм гомумхалык тарихын өйрәнгүгә багышлана. Этнографиягә караган хезмәтләрендә бик күп халык сынамышлары, әкиятләр, әйтемнәр, жырлар, туй, мәет озату һ.б. гәилә йолалары тасвиры, татар халкының матди мәдәниятен тәшкил итүче йорт-жир, киём-салым, азык-төлек, халык медицинасы турында мәгълүматлар зур урын ала. Галим тарафыннан табигать күренешләре турында татар телендә беренче фәнни-популяр «Буш вакыт» әсәре (1860) бастырыла (татар балалар әдәбиятының беренче үрнәге санала). «Хисаплык, ягъни гыйльме хисап кагыйдәләре, яки арифметика вә һәм хисаплык мәсьәләләре» (1873), «Истыйляхат гыйльме һәндәсә» (1895), «Ысул жәғрафияи кабир» (1–3 кис., 1894–99) дәреслекләре авторы. Табигать фәннәренә караган «Зирагәт гыйльме, ягъни иген икмәк вә ашылык чәчмәк вә жимеш бакчалары ихъя кыйлмак баянында бер яңа фәндәр» (1892), «Гөлзар вә чәмәнзар, ягъни үләнлек вә чәчәклек» (1894) хезмәтләрендә, зәркән һәм слесарь һөнәрләре, ризык әзерләү турындагы брошюраларында күп кенә файдалы мәгълүмат тупланган. Н. житәкчелегендә 1871–97 дә (1886, 1887, 1895 тә тукта тылып тора) ел саен «Казан календаре» басылып чыга. Анда, календарларга хас мәгълүматтан тышы, күп кенә фәнни һәм әдәби материал да бирелә. Н. мирасы Г.Тукайга, М.Гафурга, Г.Камалга зур йогынты ясып.

Ә с ә р.: Әбуғалисина. К., 1881; Басылмаган әсәрләр. К., 1926; Сайланма әсәрләр: 2 томда. К., 1974–75; Сайланма әсәрләр: 4 томда. К., 2003–06; Поверья и обряды Казанских татар, образовавшиеся мимо влияния на жизнь их суннитского магометанства // Зап. Имп. Рус. геогр. об-ва по отделению этнографии. СПб., 1880. Т. 5; Краткая татарская грамматика, изложенная в примерах. К., 1960; Книга о воспитании. К., 1992.

Әд.: Каюм Насыйри мәжмугасы: Вафатына егерме ел тулу мөнәсәбәте белән чыга. К., 1922; Каюм Насыри. 1825–1945 (Материалы науч. сессии, посвященной 120-летию со дня рождения). К., 1948; Г а й н у л л и н М.Х. Каюм Насыров и просветительское движение среди татар. К., 1955; Выдающийся просветитель-демократ Каюм Насыри: Сб. науч. докладов. К., 1976.

Р.М.Мөхәммәтшин, А.В.Климин.

НАСЫЙРИ КАЮМ ИСЕМЕНДӨГЕ АРХИТЕКТУРА-ЭТНОГРАФИЯ КОМПЛЕКСЫ. Яшел Үзән р-ның Олы Ачасыр авылында. 1992 елның 1 гыйнварында оештырыла, 1947 дә мәғрифәтче-галим *К.Насыйрин*ның туган авылы Кече Шырданнан Олы Ачасыр авылына күчерелгән йортта 1997 нең 1 мартында ачыла. Экспозиция майданы — 290 м², парк зонасы — 0,15 га. Коллекциядә 750 саклау берәмлеге исәпләнә. Комплекс крәстиан утарынан (йорт, абзар, са-

Олы Ачасыр авылында Каюм Насыйри исемдәге архитектура-этнография комплексы. 1. Музей бинасы; 2. Каюм Насыйри остаханәсе.

райлар, келәт, мунча, ат дирбияләре өчен лапас) гыйбарәт. Йортта өч бүлмә: килгән куннаклар өчен ак бүлмә, хатын-кызлар ягы һәм тәһарәт бүлмәләре бар. Экспонатлар арасында — К.Насыйринның мемориаль әйберләре: күн тышлы диван, агач өстәл, К.Насыйринның үз кулы б-н эшләнгән шкаф, үзе тарафыннан төзелгән һәм шәхси мөһерә куелган

лык каралтыларынан ашык саклаулары, яңа өйләнешчеләр өчен чыбылдыклы урын жәелгән «кияү келәт» эһомияткә ия. Ш.у. 19 йөз ахыры — 20 йөз башы татар крәстианнәренә хас булган көнкүреш әйберләре һәм эш кораллары, ш.и. чана, ат дирбияләре, арба һ.б. күргәзмәгә куелган. Кыйммәтле экспонатларга 19 йөз ахырында — 20 йөз башында Идел елгасының уң ярында яшәгән Казан татарларының көндәлек көнкүреш әйберләре (мәс., йорт жиһазы, хужалык кирәк-яраклары, өс киёмнәре һ.б.) керә.

Музей тарафыннан ел саен музей оешу һәм ачылу көннәре, шу.у. К.Насыйри туган көн (2 февр.), Халыкара музейлар көне (18 май), Белем көне (1 сент.), Өлкәннәр көне (1 окт.) һ.б. үткәрелә.

НАСЫЙРИ КАЮМ МУЗЕЕ, Казанда. 2002 елның 2 февралендә ТР Милли музей филиы буларак ачыла. 19 йөз ахырында — 20 йөз башында төзелгән һәм яңадан торгызылган татар төзелеш сәнгате истәлегә булган бинада урнашкан. Экспозиция майданы 113 м²; 373 саклау берәмлеге. Музей комплексының фәнни концепциясе авторы һәм музейның сәнгәт проекты автордашы — Р.С.Хөсетдинова. *К.Насыйрига*, 19 йөз татар мәғрифәтчелеге фикеренә үзгәрткәнләренә һәм үсешенә төп этапларына, Ш.Мәржани һәм Х.Фәезханов иҗатларына багышланган тарихи-биографик һәм мемориаль-көнкүреш әйберләт бүлекләре экспозициянең төп бүлекләрен тәшкил итә. Экспозициядә К.Насыйринның кулъязмалары һәм басма хезмәтләре, аның турында истәлекләр, шәхси архивлардан фотосурәтләр, мәдрәсәләр өчен төзөгән дәреслекләре һәм татар халык авыз

Олы Ачасыр авылында Каюм Насыйри исемдәге архитектура-этнография комплексы. Экспозиция фрагменты: галимнен шәхси кабинет.

русча-татарча сүзлек, гарәп орнаменты төшерелгән өч фарфор чынак («Кузнецов һәм К» фирмасы тарафыннан татар сүздөгәрләре заказы б-н эшләнгән) бар. Ш.у. К.Насыйринның насел агачы һәм Олы Ачасыр авылының Насыйри хезмәтләрендә искә алынган барлык имамнары *шәҗәрәсе* куелган. Хужа-

Казанда Каюм Насыйри музей. 1. 2 нче зал экспозициясенә гомуми күренеше; 2. Экспозиция фрагменты: галимнен бүлмәсе.

ижаты эсәрләренен язмалары куелган. Бай этнографик коллекцияләр һәм конкуреш әйберләре Казанның Иске Татар һәм Яңа Татар бистәләре һәм элеккеге Зоя өязе татар авылларының конкурешен чагылдыра (самовар-кухня, үтүк; фарфор савыт-саба, комганнар һ.б.). К.Насырийның абыйсы Габделхәй һәм аның улы Габделмәннең әйберләре, ш.у. бертуганының кызы — тел белгече һәм фольклорчы *Х.Насырийәнең* (Хөсәенованың) стена көзгесе, остәл вазасы, фарфор пудра савыты, жылпәзәсе бар. Кыйммәтле экспонатлар арасында — К.Насырий күчереп язган кулъязма китап, аның шәхси китапханәсеннән алты китап (шәхси мөһер б-н), язучыныкы дип исәпләнгән сандык, таяк һәм хронометр-сәгать, Хөсәеновлар һәм Игъламовлар нәселеннән килгән 19 йөз ахыры — 20 йөз башындагы шәхси әйберләр (115 саклау берәмлеге), Казанның Иске Татар бистәсе (60 саклау берәмлеге) һәм Казан артының 19 йөз ахырына — 20 йөз башына караган конкуреш әйберләре (90 га якын саклау берәмлеге), китаплар коллекциясе, ш.и. мәдрәсәләр өчен гарәп һәм татар телләрендә язылган дәреслекләр (135 саклау берәмлеге) саклана.

Музей тарафыннан ел саен К.Насырий (2 февр.) һәм Халыкара музейлар көннәре (18 май) үткәрелә.

НАСЫРИЙ Хәбирә Габделкави кызы (1882–1912), тел галиме, фольклорчы. К.Насырийның шәкерте һәм бертуганының кызы. «Мөлтәкат әл-логат нам фарси, гарәби вә төрки» сүзлеген (1902) төзүче. Татар халкы тормышын төрле яктан яктырткан 100 га якын кызыклы хикәяләр туплаган «Мөзахи-кә, яхүд Әкавиле гърибә» (1904) исемле жыентык авторы.

Әд.: Х а к о в В.Х. Хәбирә Насырийа // Социалистик Татарстан. 1987. 7 март.

В.Х.Хаков.

НАСЫЙРОВ Альберт Мәхмүт улы (7.3.1940, Казан), радиофизик, физика-матем. фән. д-ры (1989), проф. (1997), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). 1962 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Проблемалы радиоастрономия лаб-ясендә эшли, 1978 дән В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясенен метеорлар бүлеге мөдире, 1992 дән радиоэлектроника каф. мөдире, бер үк вакытта, 2000 нән, Казан ун-тының Яшел Үзән ф-лы директоры. Хезмәтләре ионосфераның метеор күренешләре физикасына һәм радиодулкыннарның еракка таралу үзенчәлекләренә карый. Н. житәкчелегендә радиодулкыннар таралуны тикшерү өчен үлчәү жайланмалары һәм комплекслары, радиодулкыннарның ионосферада метрлы һәм декаметрлы радиоканалларга чәчелү тәсирен исәпләү методикалары һәм алгоритмнары эшләнә. Ионосфераның ясалма модификациясе (ионосфераның инъекция радиоаналларына ракета һәм спутниклар бортларынан химик актив матдәләренен һәм тизләнешле плазма бөйләнмәренен тәсире) буенча тиздәше булмаган эксперименталь нәтижеләр алына, аның радиофизик моделләре төзелә.

Х е з м.: Исследования ограничения длительностей метеорных радиозвон // Метеорное распространение радиоволн. К., 1969. Вып. 6 (автордаш); Рассеяние радиоволн анизотропными ионосферными неоднородностями. К., 1991; Исследования искусственных образований в ионосфере радиопизических методами. Ч. 1. Искусственные ионосферные облака // Космические исследования. 1993. Т. 3, вып. 2 (автордаш); Искусственное свечение ионосферы при кратковременном воздействии мощного радиоизлучения // Изв. вузов. Радиофизика. 1999. Т. 42, № 6 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НАСЫЙРОВ Венер Тимергали улы (23.2.1949, БАССРның Чишмә р-ны Чишмә а.), генерал-майор (1994). Чиләбе хәрби танк командирлары уч-щесен (1970), Р.Я.Малиновский исем. бронетанк гаскәрләре хәрби академиясен (Мәскәү, 1977), Генштабның хәрби академиясен (Мәскәү) тәмамлый. 1991 елга кадәр Совет Армиясендә командирлык вазифаларын башкара (Ульянов, Чиләбе, Свердловск, Пермь). 1991–2004 тә Коми Респ-касының хәрби комиссары. Медальләр б-н бүләкләнә.

НАСЫЙРОВ Илгиз Котдус улы (23.9.1943, Төрөкмәнстан ССРның Чарджуо ш.), радиоэлектроника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1992), проф. (1994), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (2002). 1966 елда Казан. ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан техник ун-тында эшли, микроэлектроника аппаратуралары конструкцияләү һәм житештерү каф. мөдире (1996 дан), бер үк вакытта Укыту-методик үзәк житәкчесе, проректор (1999 дан). Хезмәтләре молекуляр электроникага, радио- һәм микроэлектроникага, гидроакустикага карый. Уйлап табуга 26 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Разработка методов и средств информационно-измерительной техники на основе ЭХПИ // Вестн. Казан. техн. ун-та. 1995. № 1 (автордаш); Проектирование новых конструкций СВЧ-устройств на основе изоморфных преобразований СВЧ-элементов // Вестн. Казан. техн. ун-та. 2000. № 4 (автордаш); Информационные технологии проектирования радиоэлектронных средств в сфере пакета Microwave office: Учеб. пособие. К., 2005 (автордаш).

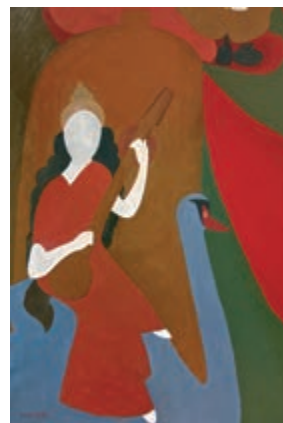
НАСЫЙРОВ Мәсгут Кашшаф улы (11.8.1933, Казан – 4.10.2011, шунда ук), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1993), проф. (1996). 1957 елда Казан авиация ин-тын тәмамлый. 1957–62 дә идарә ителүле зенит ракеталары төзү пр-тиесендә әйдәп баручы инженер (Свердловск ш.). 1962–65 тә Казан «ОКБ-Союз» ракета пр-тиесендә. 1965–77, 1991–98 дә Казан авиация ин-тында, икътисад, сәнәгать һәм житештерүне оештыру каф. мөдире (1991 дән). 1978–85 тә Казан ун-тының политэкономия кафедрасында, 1985–89 да ВЦСПСның Бөтенсоюз социаль иминиятләштерү фәнни-тикшеренү ин-тында директор урынбасары (Казан). 1998 дән Мәскәү коммерция ун-тының Казан ин-тында дөнья икътисады каф. профессоры. Хезмәтләре житештерүнең, инвестициянең, яңа техниканың икътисады нәтижеләлеге мәсьәләләренә карый. 1995–2000 елларга ТРның икътисады һәм социаль үсеше Дәүләт программасының автордашы. Н. тарафыннан

инвестициянең нәтижеләлеге билгеләү методикасы эшләнә.

Х е з м.: Измерение эффективности научно-технического прогресса в рыночных условиях. К., 1990; Анализ и основные направления развития размещения производительных сил Республики Татарстан. К., 1996.

НАСЫЙРОВ Минвәли Шәйхаттар улы (26.6.1930, Беренче Май р-ны Каменка а.), агроном-икътисадчы, а.х. пр-тиесе житәкчесе, РСФСРның атказ. а.х. хезмәткәре (1984). Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1968). 1945–80 елларда Чирмешән р-нында эшли: «Кызыл Сабанчы» к-зында, Орджоникидзе исем. к-зда хисапчы ярдәмчесе (1947–54), район финанс бүлегенен участка инспекторы (1954–58), Югары Каменка авыл советы рәисе (1958–60), Орджоникидзе исем. к-з рәисе (1960–71), район а.х. идарәсе башлыгы (1971 дән). 1980–95 тә «Мамадыш» с-зы директоры. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

НАСЫЙРОВ Ринат Сәхиулла улы (5.1.1942, БАССРның Аургазы р-ны Толбазы а.), архитектор, нәкышыче. Урал политехника ин-тының архит-ра ф-тын тәмамлый (Свердловск ш., 1965). 1965–70 елларда «Башкорт-гражданпроект» ин-тында (Уфа ш.). 1970 тән Казандагы «Татаргражданпроект» ин-тында проектларның баш архитекторы, Чаллы шәһәренен баш архитекторы, шәһәр советы башкарма ком-ты рәисе урынбасары (1973–84). 1984–90 елларда ТАССРның Төзелеш һәм архитектура эшләре дәүләт ком-ты рәисе. 2005 тән «Татстройпро» ЖЧЖнең баш

Р.С.Н а с ы и р о в. «Галәм хакимнәре тәгълиматы». Фрагмент. 2004.

рәссамы, архитекторы (Казан). Архитекторлар берлеге (1969), Рәссамнар берлеге (1983) әгъзасы. Уфадагы «Тужиловка» (автордаш, 1966), «Телеүзәк» шәһәр р-нарын деталләштереп планлаштыру (1968), Эстәрлетамактагы торак микрорайоннары проектлары авторы (1965–68).

Чаллы шәһәренен коньяк-көбәтеш р-нын (1975–90, Г.А.Бурков, Ю.К.Наймарк б-н автордаш), Алабуга шәһәренен эскиздагы ген. планын (Ю.К.Наймарк б-н берлектә, 1985), «Татэнерго» административ бинасын (Г.А.Ба-

кулин б-н берлектә, 1985–86), Казанның Кремль урамындагы Прокуратура бинасын (1973) һ.б.ны планлаштыру проектлары авторы. Чаллы шәһәрэн архитектур-сәнгати бизүү ген. планы авторларының һәм тормаыш-ка ашыручыларның берсе: «Боек Ватан сугышында һалак булганнар истәүлегенә һәйкәл» монументаль-скульптура композициясе (И.М.Ханов б-н берлектә, 1974–75), «Энергетик» мәдәнияте сараена каршы майдандагы фонтан (1980 еллар), «Казан» кунакханәсенә каршы майдандагы (1978), «Төзүче» стадионы каршындагы (1979–82), «Энтузиастлар» бульварындагы (1978–82), шәһәр ял итү зонасындагы скульптур композицияләр (1984–86), Арча р-нындагы Яңа Кырлай музей комплексы (1996) архитекторы. 1990 еллар башынан биналарны борынгы Гиндстан архит-расы каңуннары буенча проектлай: Түбән Кама шәһәрәндәге традицион булмаган мед. буенча дәвалу үзәге (2004), «Донья манарасы» халыкара проекты (Айне Хартман б-н автордаш, 2002). 1980 еллардан станлы һәкыш б-н актив шөгылләнә, авангард юнәлешендәге рәссам буларак таныла. Төп әсәрләре: «Автопортрет» (1987), «Сабыен кочкан Мадонна» (1989), «Билгеләр» (1990–2003), «Аң сәяхәте» (1990), «Минем рухиятем» (1991), «Планетаның яратылышы» (1944) серияләре, «Эволюция» триптихы (1994), «Адем б-н һауа» (1999), «Ислам дөнъясы» (2000–02), «Гыйракта туган уйлар» (2003), «Веда дәватлары» (2004), «Медитация», «Капка» (икесе дә — 2005). Н. — «Билгеләр мәңгелек» инсталляциясе (2006), видеоарт жанрындагы «Төргәкләр», «Индиго», «Аң сәяхәте» (барысы да — 2006) компьютер графикасы әсәрләре авторы.

Респ-ка (1967 дә Уфада, 1983 тән — Казанда), зона — «Зур Идел» (Түбән Новгород ш., 2003), халыкара (Дюссельдорф ш., Германия, 1991; Флордоп ш., Голландия, 1992; «Күчмә төргәкләр — һава» сәнгать проекты, Мәскәү-Казан-Өнкара, 2006), уртак (Э.Ильясова, Ш.Фәрхетдинов, И.Хәсәнов б-н берлектә, 2006, Мәскәү) күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәләре Казанда (1994, 2003; хатыны С.Силантүева һәм Ш.Фәрхетдинов б-н берлектә 1996, 1997, 1998, 2000 дә) уздырыла. Әсәрләре «Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли мәдәният музееңда, ТР Дәүләт сыңлы сәнгать музееңда, чит илләрдәге шәхси тупланмаларда (Албания, Гиндстан, Голландия) саклана.

Әд.: Вәлиева-Сәлиманова Г.Ф. Бәхет кошы кая куна? // Казан утлары. 1994. № 2; шу ул у. К. Врата открыты ... // Идель. 1994. № 3/4; Ринат Насыров. Живопись, графика: Каталог. М., 2006.

Г.Ф.Вәлиева-Сәлиманова.

НАСЫЙРОВ Тәлгат Мирзасалих улы (20.8.1925, Актаныш р-ны Иске Әгъбоз а.), тарихчы, тарих фән. канд. (1962). Благовещенск пед. ин-тын (1951) тәмамлай. Боек Ватан сугышында катнаша (1942 елдан), 1953 кә кадәр Совет Армиясендә. 1956–97 елларда Казан а.и. ин-тында, 1969–85 тә КПСС тарихы каф. мөдире. Татар вакытлы матбугаты (ш.и. эмиграция матбугаты), Татарстан матбугаты һәм ТАССРда китап нәшер итүенә

1941–45 тәге тарихы буенча күренекле белгеч. Окт. рев-циясе һәм Гражданныр сугышында катнашучыларның тормаышы һәм эшчәнлекләре турындагы хезмәтләре авторы. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Бессмертные имена. Хасан Урманов. К., 1967; Октябрь и печать Татарии. 1917–1920 гг. К., 1975; Репрессии против меньшевистской татарской прессы в 1917–1919 годах // Отец. История. 2000. № 4.

НАСЫЙРОВ Хәлим Мөсәвир улы (1.10.1942, БАССРның Әлшәй р-ны Ыслак а. — 24.9.2003, Уфа), фармаколог, мед. фән. д-ры (1986), проф. (1987). Башкорт мед. ин-тын тәмамлагач (1967), шунда ук эшли, үзәк фәнни-тикшерену лаб-ясе мөдире (1978 елдан), фармакология каф. мөдире (1986 дан), бер үк вакытта фармакология ф-ты деканы (1985 тән). Хезмәтләре яңа табигый һәм синтетик дарулар эшләү, аларның дәвалау үзенчәлекләрен өйрәнүгә карый.

Хезм.: Фитология: Лекарственные растения в научной медицине. Уфа, 1993 (автордаш); Фармакология в Башкирском государственном медицинском университете: Учеб. пособие. Уфа, 2001 (автордаш).

НАСЫРОВ (Насыйров) Семён Рафаилович (14.12.1958, Казан), математик, физика-матем. фән. д-ры (1996), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (2007). 1979 елда Казан ун-тын тәмамлай, шунда ук эшли: Матем. һәм механика фәнни-тикшерену ин-тында һәм матем. анализ кафедрасында (1987 дән, 1998 дән каф. мөдире), механика-матем. ф-ты деканы (1996 дан), проф. (1998). Хезмәтләре комплексы үзгәрешле функциялар теориясенә, кырый мәсьәләләргә, риманча өслекләргә карый. Н. риманча өслекләрдә ирекле чикләре булган яңа класс кырый мәсьәләләрен чишелүчәнлеген билгели; аналитик функциялар бербитлегенә житәрлек шартларын таба; риманча өслекләр төшенә таба жыелучанлыкның төрле төрләрен кертә һәм өйрәнә; мероморф функциялар эзлеклеге жыелучанлыгы б-н аларга тиндәш булган риманча өслекләр төшләрәнә таба жыелучанлык арасында бәйлелек турында күп кенә теоремаларны исбатлай; билгеләрен төрәнә һәм санына карата төрле фаразлар өстәп бирелгән кәкреләр б-н чикләнгән риманча өслекләренә булуы өчен кирәкле һәм житәрлек шартлар таба; туры һәм кире кырый мәсьәләләр чишүенә күп кенә билгеле якынча алымнарының жыелучанлыгын дәлилди; иң зур күтөрү көченә ия булган аэродинамик дуга табу турындагы гомумиләштерелгән М.А.Лаврентьев мәсьәләсенә чишелүчәнлеген тикшерә. Математика, механика һәм информатикадан яшьләр мәктәп-конференцияләрен үткәрә буенча Н.И.Лобачевский исем. матем. үзәкне оештыручы.

Хезм.: Смешанная обратная краевая задача на римановых поверхностях // Изв. вузов. Математика. 1990. № 10; Разветвленные накрытия римановых поверхностей с заданной проекцией края // Алгебра и анализ. 1993. Т. 5. № 3; Метрическое пространство римановых поверхностей над сферой // Мат. сб. 1994. Т. 185. № 7; К экстремальной задаче М.А.Лаврентьева о подбёмной силе при обтекании дужки малой кривизны // Докл. РАН. 1999. Т. 365. № 5.

НАТЮРМОРТ (франц. nature morte, сүзгә-сүз — «үле табигать»), жансыз предметлары: йорт кирәк-ярагы, жиләк-жимеш, чәчәкләр, атылган киек, дингез байлыктары, нинди дә булса эшчәнлек атрибутларын һәм коралларын сурәтләүгә багышланган сыңлы сәнгать жанры (башлыча станлы һәкыш, графика). Н. башка сыңлы сәнгать жанрларыннан сюжетның тышкы күренеш өчен формаль рәвештә куллануы б-н аерлып тора. Аның үзенчәлекле сыйфаты — ассоциативлык. 19 йөз башында Л.Д.Крюков Казан сәнгатендә беренчеләрдән булып, «тәжрибә өчен» натурадан «табигать тарихы әйберләрен»: минераллар, чәчәкләр, кош карачыларын рәсемгә төшерә. Н. — мәгънәне әйбер б-н күрсәтүгә эмблемаһәр атрибуты — Казан ун-ты басмаханәсенә китап продукциясен бизүүчә политинажларда кулланыла. Н. сәнгатен үзләштерү сыңлы сәнгать өлкәсендә ижатка өйрәнүен мәжбүри башлангыч этабы булып санала. Рәссамнар В.Г.Худяков, П.П.Рёмер һәм И.И.Шишкиннан һәкыш дәрәсләре алган А.Ф.Лихачёв Н.лары моңа ачык мисал. *Казан сыңлы сәнгать мәктәбендә* Н. классы уку программасының мөстәкыйль бүлеген тәшкил иткән. Көнкүреш әйберләреннән төзелгән Н. күпчәлекне алып торган. З.Д.Агафонова, П.М.Дульский, О.П.Приклонская һ.б.ның әсәрләре шундыйлардан. Н.И.Фешин житәкчелегендәге (1908 дән) натюрморт классының укыту программасы эчталәге тамырдан үзгәрә: моңа кадәр сюжетлы-тематик әсәрләр урынына колоритлы һәм фактуралы характердагы күренешләргә өстенлек бирелә. Н., мөстәкыйль жанр һәм портрет композицияләренә бер өлеше буларак, Фешин ижатында югары үсешкә ирешә. 1920 еллар башында Н. «Подсолнечник» һәм «Всадник» берләшмәләре әгъзаларының һәкыш һәм графика әсәрләрендә форма ижат итүдә кыю эзләнүләр чарасы булып санала. Казан ирекле сәнгать останаһәрәненә тәжрибә-әзерлек останаһәсе житәкчәсе рәссам К.К.Чеботарёв Н.ны тәжрибәләр өчен ачылган жанр буларак аңлавын аеруча ачык чагылдыра. Уку программасына формасы һәм төсе б-н чикләнгән Н. ижат итү биремнәре кертелә, 1930–50 елларда Н. көнкүреш характерындагы этюдлардан тора (Н.М.Сокольский, В.К.Тимофеев, М.М.Васильева, Н.Н.Ливанова һ.б.ның әсәрләре). Н. шундый ук сыйфатта жанрлы һәм тарихи картиналарда да урын ала, бизәк буларак, сюжетның топ фабуласын тагын да тулыландыра һәм ача. Н. жанрына Б.И.Урманче да күп тапкырлар мөрәжәгат итә. Акварель техникасында зур осталык б-н төрле чәчәкләр һәм жиләк-жимешләрен рәсемгә төшерә. 1960 еллардан башлап, сюжетлы-тематик картиналар жанры үсеш алу һәм «кырыс стильдәге» идея эчталәгенә эһәмияте көчәю сәбәплә, Н., композициядәге мохитне тасвирлавы б-н бергә, кинаяле мәгънәләр салынган рольне дә башкара (З.Ф.Гыймаев, И.К.Зарипов, В.Н.Скобеев, Ш.М.Шайдуллин, В.К.Фёдоров һ.б.ның әсәрләре). Татарстан сәнгатендә әйдәп баручы Н. остасы Е.В.Зуев аны сюжетлы-тематик жанрлар б-н тигез хоқуклы дәрә-

Натюрморт. 1. Е.К. Частихина. «Натюрморт». 1921. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 2. А.А. Гончаров. «Натюрморт». Линогравюра. 1920 еллар уртасы. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 3. Б.И. Урманче. «Салатлы натюрморт». 1945; 4. К.Е. Максимов. «Ак вазадагы йөзем». 1956. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 5. Г.Г. Рахманкулова. «Казан сувенирлары». Акварель. 1969. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 6. Е.В. Зуев. «Катык». 1976. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 7. И.К. Зарипов. «Авыл натюрморты». 1982–85. Картон. Майлы буяу. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 8. С.В. Неустроев. «Узган еллардан». 1987. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 9. Р.А. Гыйләжев. «Натюрморт». 1990; 10. М.Ә. Ваһапов. «Чәчәк бәйләмнәре. Бүләккә». 1996; 11. А.М. Артамонов. «Скрипка белән натюрморт». Агач җепселле плитә (ДВП). Акрил, алтын кәгазь. 1998; 12. О.А. Кульпин. «Көзгә байлык». «Әбием мәшәкатчәләр» сериясеннән. 1999. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 13. Р.М. Якупова. «Яңа самавыр». 2000; 14. Г.Р. Фәйзрахманова. «Үсемлек дөньясы анатомиясе: сарымсак һәм кабак». 2001. «Форма һәм образ» галереясы. Нидерланд. Зутфен шәһәре; 15. М.М. Минһажев. «Дуга белән натюрморт». 2004.

жәгә күтәрә. Рәссамның ижади уй-фикерләр аның триптихларында, серияләрендә, циклыларында гәүдәләнеш таба. Рәссамнар С.В.Неустров, Б.И.Майоров, Ә.С.Фәтхетдиновлар Н.ны халык ижаты әсәрләре, крәстиян көнкүрешке әйбәлләр б-н тулыландыра, Р.М.Якупов чәчәкләрне сурәтли. Н. 1970–80 еллар рәссамнары: Г.Архиреев, З.П.Аршинов, Н.П.Индюхов, В.И.Кочунов һ.б. ижатында Н. дәвамлы үсеш ала. И.К.Зарипов, Р.Ә.Килдебәков, Г.Г.Рахманкулова, Ә.Б.Саттаров ижатларында халык гамәли-би-зәләш сәнгәте әйбәлләр б-н тулыландырылган татар милли көнкүрешке һәм интерьерының матурлығы раслана. 1990–2000 еллар рәссамнарының ижатында Н.ның әһәмияте арта. Тирән әтәлекле символика һәм композиция төзелеш, үз карашының сайлау, формалашкан нәкъиш традицияләренән үсеш алуы яки яңа, авангард һәм модернистик формалар сайлау жентекле анализ предметына әверелә. Татар орнаменты һәм гамәли сәнгәт өлгеләренән борынгы көнкүреш әйбәлләр Н.ны, рәссам ижатының программ характерына басым ясарга өндәгән «авыл Н.»ы аеруча популярлык казана (З.А.Бикбов, Б.Ш.Мәрданов, М.М.Минһажев, В.С.Низаметдинов, Д.Р.Рәхмәтуллин, Ә.Б.Саттаров, Ф.Ш.Хәсъянова, Р.М.Хоснетдинов һ.б.), В.Я.Акимов, Ә.Б.Бусова, Ә.Т.Вәлиуллина, Р.Ф.Галиуллина, А.В.Карпенко, М.И.Кузнецов, О.А.Кульпин һ.б. әсәрләрендә кеше б-н табигат бердәмлегә һәм пейзаждагы Н. шигърияте ачыла. М.А.Ваһапov, Е.Ф.Грабенко, А.И.Дорофеева, Г.М.Недовизий, А.В.Новикова, А.В.Тугаринова, А.Т.Хәмидуллин Н.лары төзелешләренән классик ачыкчылыкка тартылуы, көнкүреш детальләренән махсус төшереп калдырылуы, монохром, еш кына якын тоннарда төзелгән төсләренән гармониясе б-н аерылып тора. В.И.Сынов графикада үзәнклекле Н. — уйланулар жанрының тудыра. А.А.Артамонов, А.В.Бусыгин, Е.Г.Голубцов, В.А.Нестеренко, Г.Р.Фәйзрахманова, В.Харисов, И.Ә.Хәсанов ижатында Н. жанрындагы постмодернистик эзләнүләр сизелә.

Әд.: Червоная С.М. Искусство Советской Татарии: Живопись, скульптура, графика. М., 1978. Е.П.Ключевская.

НАУМЕНКО Вячеслав Васильевич (27.6.1941, Иркутск өлкәсе Нижнеудинск ш.), галим-зоотехник, а.х. пр-тисе житәкчесе, ТАССРның атказ. зоотехнигы (1985). Төмән а.х. ин-тын тәмамлый (1975). 1962–73 елларда (бүленеп) Төмән өлкәсендә эшли: 1962–64, 1966–70 тә «Тобольский» с-зында (жәңлек үрчәтүче, бригадир), 1966 дан чәшкә фермасында управляющий, өлкә а.х. идарәсендә өлкән зоотехник, 1970–73 тә «Роцинский» с-зында баш зоотехник. 1964–66 да Омск өлкәсендә «Речной» с-зында бригадир. 1973–78 дә Чистай р-нының «Луч» жәңлек с-зында баш зоотехник. 1978 дән Менделеев р-нының «Тойма» жәңлек с-зында директор; ул житәкчлөгән елларда хужалыкта төп фондлар яңартыла, төлке һәм көзөн фермалары, склад биналары, суыту, столярлык һәм төзелеш цехлары, мәктәп, социаль-мәдәният

биналары төзелә. «Почёт билгесе» ордены, СССР ВДНХсының ике бронза медале б-н бүләкләнә.

НАУМОВ Анатолий Алексеевич (29.10.1950, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (2000). 1974 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Спорт авиациясе тәжрибә КБнда эшли (1975 кә кадәр). 1977 дән Мәскәү энергетика ин-тының Казан ф-лында (хәзер Казан энергетика ун-ты), 2000 нән электротехниканың теоретик нигезләре каф. профессоры, 2006 дан — мөдире. Хезмәтләре радио- һәм электротехник жайланмалар (миллиметрлы диапазондагы дулкын озынлыкларын рекордлы флукуацион сизгерлектә үлчи торган радиометрлар, радиометрларның идарә ителүле вольт-ампер характеристикалы Джозефсон элементлары куелган яңа типлары) төзүгә һәм куллануга карый. Н. каты ягулыклы двигателдәр нурланышларын тикшерә, Жирнең түшәлмә өслеген тикшерү өчен радиодулкыннар системасын булдыра, электротехник жайланмалар диагностикасы бунча комплекслы эшләр үткәрә.

Х е з м.: Флукуационная чувствительность радиометра с управляемой вольт-амперной характеристикой // Радиотехника. 1987. № 7; Характеристики последовательных цепочек YBaCuO джозефсоновских переходов на бицисталлической подложке // Письма в журн. техн. физики. 1998. Т. 24, вып. 24; Методы приёма и обработки широкополосных СВЧ-сигналов сверхпроводниковыми джозефсоновскими структурами. К., 2004.

Р.Г.Усманов.

НАУМОВ Виктор Анатольевич (1.8.1932, Казан — 23.12.2007, шунда ук), физик-химик, химия фән. д-ры (1973), проф. (1990), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1992). 1955 елда Мәскәү ун-тын тәмамлаганнан соң, Азот сәнәгәте ин-тының Лисичанск ф-лында эшли (Украина ССР). 1962 дән РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында, дифракцион тикшеренү алымнары лаб-ясе мөдире (1986–98), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1998 дән). Рентгеноструктур анализын Казан төркөмөн оештыручы, газ электронографиясе төркөме житәкчесе. Хезмәтләре органик һәм элементорганик кушылмаларның структур химиясенә карый. Н. органик һәм элементорганик кушылмалар молекуларының газ фазасындагы фәза төзелешен газ электронографиясе алымнары б-н квант-химия исәпләүләрен кулланып тикшерә. Фосфин, фосфит, тиофосфитларның, кислород һәм күкертнең органик кушылмаларының структур химиясе бунча хезмәтләр авторы.

Х е з м.: Молекулярные структуры фосфорорганических соединений. М., 1986 (автордаш); Молекулярное строение органических соединений кислорода и серы в газовой фазе. М., 1990 (автордаш).

НАУМОВ Виктор Фёдорович (4.7.1930, Казан), хирург, мед. фән. д-ры (1988), ТАССРның атказ. табибе (1981). Казан мед. ун-тын тәмамлагач (1958), Шөгөр р-н хастаханәсендә эшли. 1959 елдан Әлмәт шәһәр хастаханәсендә, 1963–66 да хирургия бүлегә мөдире. 1961–63 тә Казан ГИДУВының онкология

каф. ординаторы. 1966 дан — Казан шәһәрнең 9 нчы хастаханәсендә, 1975 тән — өлгәчлар хастаханәсендә, 1977 дән Казан шәһәрнең 11 нчы хастаханәсендә хирургия бүлегә мөдире. 1992 дән Казан шәһәрә гастрохирургия үзәгә житәкчесе. Хезмәтләре ашказаны һәм уникалле эчәккә операция асаганда өгәзаларны саклап калырлык ысуллар куллануга карый. Уйлап табуга 10 авторлык таныклығы бар.

Х е з м.: Сфинктеросохраняющая пластинка gastroduodenального «перехода». К., 1991.

Әд.: Павлухин Я.Г. История медицины Татарстана в лицах. К., 1996.

НАУМОВ Владислав Алексеевич (20.10.1928, Лаеш р-ны Лаеш а.), бакчачы-селекционер, биол. фән. канд. (1963), ТАССР, РСФСРның (1980, 1991) атказ. агрономы. Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1952). 1958–62 елларда Югары Ослан р-нының «Приволжский» с-зында эшли. 1962–97 дә Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында: бакчачылык бүлегә мөдире (1967–94), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1994–97), 1999–2001 дә ТР ФАнең Татар энциклопедиясе ин-ты фәнни хезмәткәре. Хезмәтләре бакча һәм жиләк культуралары селекциясенә карый. Н. сәнәгый бакчаларны житештерү процессларын макс. механикалаштыру нигезендә планлаштыру һәм утырту технологиясен, аларны утыртканнан соңгы карап үстерү, тау битләрен бакча өчен сөрөп террасалау технологияләрен эшли һәм гамалга кертә. Урта Идел буе бакчаларында туфрак саклау чаралары системасын булдыра. Су режимының төп закончалыкларын билгели. Кәен жиләгә һәм алмагачларны сугару режимын эшли. «Память Сахарова», «Обильная», «Шакировская», «Севастьяновская», «Наумовская» чия сортлары авторларынан берсе.

Х е з м.: Генеративное расщепление у яблони в первом гибридном поколении // Тр. Татар. респ. с. х. опытной станции. 1961. Вып. 1; Закладка сада. М., 1965 (автордаш); Агробиологические основы полива плодовых деревьев и ягодников // Садоводам — добрые советы: Новое и прогрессивное в садоводстве. К., 1972.

Әд.: Садоводы-учёные России. Орёл, 1997.

НАУМОВ Вячеслав Игоревич (2.3.1953, Казан), двигательләр төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1994), проф. (1996), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1999). 1976 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, очкыч аппаратлар двигательләре ф-ты деканы (1995–99), автомобиль двигательләре һәм сервис каф. мөдире (1996–2005). Хезмәтләре аэрокосмос һәм автомобиль техникасы двигательләрендә һәм энергия жайланмаларында барган процессларның химик кинетикасына карый. Н. химик яктан тигезләнешсез процессларны исәпләү һәм энергия-көч жайланмаларының параметрларын оптималлаштыру өчен алымнар, модельләр һәм универсал программалар эшли (Россия авиация-космос агентлығы пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә). Уйлап табуга авторлык таныклығы бар.

Х е з м.: Математическое моделирование высокотемпературных процессов в энергосиловых уста-

П.И. Наумов.

новках. М., 1989 (автордаш); Горение и течение в агрегатах энергоустановок: Моделирование, энергетика, экология. М., 1997 (автордаш); Моделирование и исследование процессов в пограничных слоях при испарении жидкого компонента // Изв. РАН. Энергетика. 2001. № 3 (автордаш).

НАУМОВ Игорь Петрович (6.6.1929, Чита ш. — 29.11.1992, Казан), хакимият эшлеклесе. Казан авиация ин-тын тәмамлыгы (1953). 1953–56 елларда Казан моторлар төзү з-дында конструктор, өлкән мастер, цех башлыгы урынбасары, 1955–56 да Казан «Сантехприбор» механика з-дының бүлек башлыгы урынбасары. 1956–61 да Казан авиация ин-тының машина детальләре каф. укытучысы. 1961–62 да Казанның 296 нчы пр-тисендә цех башлыгы, 1962–64 тә партия ком-ты секретаре. 1964–66 да Казан мед. аппаратлары з-ды директоры. 1966–71 да КПССның Казан шәһәре Киров район ком-ты 1 нче секретаре; 1971–83 тә КПССның Казан шәһәр ком-ты 2 нче секретаре. 1983–90 да ТАССР Халык контроле ком-ты рәисе. 1967–90 да ТАССР ЮС депутаты. Өч Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

НАУМОВ Леонид Григорьевич (30.10.1951, Алексеев р-ны Кыр Күле а.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2001), ТР-ның атказ. транспорт хезмәткәре (1999). 1975 елда Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң, Кама Тамагы р-ны башкарма ком-тының а.х. идарәсендә баш инженер булып эшли. 1977–83 тә Кама Тамагы «Сельхозтехника» берләшмәсе управляющие, 1983–87 да КПССның Кама Тамагы райкомының 2 нче секретаре, 1987–90 да Апас р-ны башкарма ком-ты рәисе. 1990 нан «Казанның 1 нче автотранспорт предприятиесе» АЖ ген. директоры. Хезмәтләре туфрак өслеген эшкәртү өчен спираль тешле машиналар төзүгә карый. Уйлап табуга 82 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Теоретические исследования параметров спиралезубового рыхлителя-выравнивателя почвы с автовибратором СПВУП-2 // Сб. трудов молодых учёных / Казан. с.-х. академия. К., 1996 (автордаш); Теория и расчёт ротационных почвообрабатывающих машин. К., 1999 (автордаш); Учебное и лабораторное оборудование по механике. К., 2004 (автордаш).

НАУМОВ Пётр Иванович (4.12.1912, Казан губ., хәзер Лаеш р-ны Зур Кабан а. — 24.8.1991, шунда ук). Дан орденының тулы кавалеры (4.7.1944, 28.11.1944, 10.4.1945), кече сержант. Туган авылында колхозда эшли. 1940 елда һәм 1941 дән Кызыл Армия сафла-

рында. Совет-фин сугышында катнаша. 1943 нең октябрненн Бөек Ватан сугышы фронтларында. 740 нчы укчы полкта 76 мм лы туплар батареясында туп төзүче (48 нче армиянең 217 нче дивизиясе). 1, 2 һәм 3 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Гомель-Речица, Белоруссия (икесе дә — 1944), Көнчыгыш Пруссия (1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 25 июнендә Колотовка авылы (Белоруссия ССР, Гомель өлкәсенә Рогачёв р-ны) өчен барган (дошман пулемётын юк итеп, сугышчан бурычны уңышлы үти), 1944 нең 14 ноябрэндә Хылины (Макув-Мазовецкидан көньяк-көнчыгыштарак, Польша) торақ пункты тирәсендәге (дошманның 2 пулемёт ноктасын зарарсызландыра, торақ пунктны алуға ирешә), 1945 нең 14–16 гыйнварында Маковица торақ пункты (Макув шәһәрненн көнчыгыштарак, Польша) һәм Макув шәһәре өчен барган (туттан атып, тимерчыбыкы каршылык сызгы аша 2 үтү юлы ясай, дошманның 7 үт ноктасын юк итә) сугышларда батырлык күрсәтә. 1945 тә демобилизацияләнә. Туган ягында вет. фельдшеры булып эшли. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Полные кавалеры ордена Славы — наши земляки. К., 1986; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

НАУМОВА Римма Павловна (19.11.1933, Мәскәү өлкәсенә Загорск р-ны Абрамцево пос. — 17.1.2013), микробиолог, биол. фән. д-ры (1989), проф. (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1993). Табигый булмаган кушылмаларның микроблы метаболизмы яңа фәнни юнәлешенә нигез салучы. Мәскәү ун-тын тәмамлыгы (1956), Бөтенсоюз гидрогеол. һәм геол. фәнни-тикшерену ин-тында (Мәскәү) эшли. 1961 елдан Казан ун-тында, микробиол. каф. мөдире (1976–82), экологик биотехнол. лаб.-ясенә фәнни житәкчесе (1991 дән). 2011 дән КФУда. Хезмәтләре микроорганизмнар биохимиясе һәм физиологиясенә, экологик биотехнологиягә һәм табигый булмаган кушылмалар метаболизмына карый. Н. әйләнә-тирә мохит өчен экологик яктан куркыныч булган химик пычраткыч матдәләргә (синтетик мономерлар, шартлаткыч кушылмалар компонентлары, канцероген углеводородлар) юк итүнең элек билгеле булмаган яңа юлларын таба. Уйлап табуга 16 патенты һәм авторлык таныклыгы бар. Аларның кайберләре производствого кертелә: агынты суларның агулылыгын экспресс-тикшерү («Казаноргсинтез»), «Түбән-каманефтехим» нефть химиясе комплексы сәнәгатә агынты суларын биол. чистарту ысуллары, газ һәм каты калдыкларны чистарту технологияләре һ.б. ТР ФАнең биол. һәм а.х. фән. өлкәсендәге В.И.Энгельгардт исем. бүлгә лауреаты. Казан ун-тының атказ. профессоры (2009).

Х е з м.: Микробный метаболизм неприродных соединений. К., 1985; Трансформация 2,4,6-тринитротолуола лактобациллами с образованием токсичных гидроксиламинопроизводных // Микробиология. 1999. Т. 68, № 1 (автордаш); Особенности распределения и физиологического состояния микроорганизмов нефтешлама — отхода неф-

техимического производства // Микробиология. 2003. Т. 72, № 5 (автордаш).

НАУМОВО авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибындагы Балык Бистәсе посёлогынан 24 км төньяк-көнбатыштарак, Әшнәк елгасы буенда. 2010 елда 4 кеше (руслар) яши. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында Н.да 2 тимерчелек, су тегермәне, бак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 376 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Зюзино волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1944 нең 19 февраленнән — Солтан, 1946 ның 5 апреленнән — Корноухово, 1954 нең 19 ноябреннән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1859 да — 241, 1897 дә — 315, 1908 дә — 313, 1920 дә — 321, 1926 да — 298, 1949 да — 253, 1958 дә — 145, 1970 тә — 90, 1989 да — 21, 2002 дә — 9 кеше.

«**НАУЧНЫЙ ТАТАРСТАН**» («Фәнни Татарстан»), ТР ФА журналы. Оештыручысы — ТР ФА Президиумы, баш мөхәррирләре — М.Х.Хәсәнов, Ә.М.Мазһаров (2006 елдан). 1995 тән Казанда нәшер ителә. Журналның максаты — хәзерге фәннең казыншылары һәм проблемаларын, ТР ФА һәм респ-каның башка фәнни оешмалары эшен яктырту. Төп урын көндәшлеккә сәләтле техника һәм алдыңгы технология булдыруда, жәмгыятьне ижтимагый гадилек һәм базар икътисады принциплары нигезендә реформа-лауда хәлиткеч роль уйнарга сәләтле фәнни-техник белем һәм казыншыларны пропагандалауга бирелә. Мәкаләләрдә гуманитар,

«Научный Татарстан» журналының беренче саны.

табигый һәм техник фәннәргә үстерү тенденцияләре ачыла; фәнни-тикшерену оешмаларының икътисад, экология, техник сәясәт, ижтимагый өлкә, мәдәнияте, милли дүрләт төзелеше өлкәләрендә Татарстан алдында торган мәсьәләләрен хәл итүгә юнәлтелгән тәҗрибәсе яктыртыла. ТР галимнәренә РФдәге, якын һәм ерак чит илләрдәге фәнни

үзәкләр, мәктәпләр б-н интеграциясе темасы чагылыш таба. Яңа фәнни әдәбиятка күзәтү, монографиялар һәм фәнни бюллетенларга жентекле рецензияләр, Татарстандагы фәнни торышның тәфсилле хроникасы басыла. ТР һәм ТР ФА галимнәре, хезмәткәрләре журнал б-н хезмәттәшлек итәләр.

НАЦИОНАЛИЗАЦИЯЛӘУ, (хосусый милекне дәүләт милкенә әверелдерү), жирләрнең, сәнәгать һәм сәүдә пр-тиеләренән банклар, транспорт һ.б.ның дәүләт милкенә күчүе. ТАССРда Н. 1917 елның ноябренән 1921 нең маена кадәр уздырыла. Н. 1917 нең 26 октябрәндә Эшче һәм солдат депутатларының 2 нче Бөтенроссия съездында кабул ителгән, хосусый милектәге жирләрне конфискацияләү һәм барлык жирләрнең дәүләт милкенә күчүе турында белдергән Жир турындагы декрет б-н башлана. Әлеге декретка нигезләп, Казан губернасы крәстиян депутатларының 3 нче съезды алпавыт, хосусый милекче, монастырь, чиркәү, патша гаиләсе һ.б. милек хужасына караган барлык сөрүле жирләр һәм болынарның халык байлыгы дип игълан ителүе һәм волюсть жир ком-ты карамагына тапшырылуы турында карар чыгара. 1917 елгы сан алу нәтижеләре буенча, ТАССР оязләрендәге файдалануга яраклы барлык жирләрнең тулай майданы 5,5 млн. га, ш.и. крәстиян жирләре — 3,3 млн. га (58,3%), хосусый милектәге жирләр — 926,8 мең га (14,1%), казна, чиркәү һәм монастырь жирләре 1,3 млн. га дан артык (27,6%) тәшкил итә. Хосусый милектәге жирләрнең 60% тан артыграгы алпавыт жирләре була. Алпавыт утарларын конфискацияләү 1918 нең азына нигездә тәмамлана. Ноябрьгә монастырь һәм чиркәү жирләре ш.у. волюсть жир ком-тлары һәм ояз Крәстиян депутатлары советлары карамагына күчә. 1 млн. га га якын жир крәстияннәргә файдалану өчен бушлай бирелә, 151 мең дис. майдандагы урман национализацияләнә. Бу чаралар б-н бергә, крәстияннәр жир өчен еллык аренда түләвеннән азат ителәләр. Аренда бәясенә тулай суммасы алтын акча б-н 10 млн. сум исәпләнә.

Казан губернасында банкларны Н. процессы Казанда совет хакимияте урнашу б-н үк башлана. 1917 нең 26 октябрәндә Кызыл гв. тарафыннан почта, телеграф, телефон станциясе, вокзал һәм Дәүләт банкының Казан бүлгә алына. Банк исәп-хисапларын һәм мөлкәтен тикшерү, ш.у. Дәүләт банкы эшен оештыру өчен РКП(б)ның Казан ком-ты һәм ревком әгъзасы А.И.Бочков — Дәүләт банкының комиссары, Эшче һәм солдат депутатларының Казан губерна башкарма ком-ты әгъзасы А.С.Гордеев казначысы итеп билгеләнә. Казан губернасында банк-кредит учреждениеләрен Н. БУБКның банклар эшен дәүләт монополиясе дип игълан иткән «Банкларны национализацияләү турында»гы 1917 ел 14 декабрь Декреты нигезендә башкарыла. ХКСның «Хосусый жир банкларын ликвидацияләү турында»гы 1917 ел 24 декабрь Декреты нигезендә 1919 ның февралендә Дворяннар жир банкы һәм Крәстиян жир банкының Казан бүлекләре һ.б. банклар бетерелә. 1918 нең 10 мартында Эшче, солдат һәм крәстиян

депутатларының Казан советы президиумы «Финанс комиссарына элеккеге хосусый банкларны бетерү эшенә керешергә такдим итәргә» дигән карар чыгара. Шулу ук айда Казан шәһәр жәмәгать һәм сәүдәгәрләр коммерция банклары; Төнъяк, Рус-Азия, Азов-Дон, Петроград халыкара коммерция банкларының, Идел-Кама коммерция банкының Казан бүлекләре национализацияләнә. Башта алар жирлегендә — 7 бүлек, соңрак 3 банк ачыла: Дәүләт банкы, 1 нче халык банкы (элеккеге Сәүдәгәрләр банкы) һәм 2 нче халык банкы (элеккеге Идел-Кама банкы). Төп эшчәнлекне Дәүләт банкы алып бара, башкалары аның ф-лары санала. 1918 нең көзендә барлык банклар РСФСР Халык банкының Казан бүлгә составына кертелә, төбәктәге барлык акча операцияләре шушы банка башкарыла.

Сәнәгатьтә, транспортта һәм халык хужалыгының башка тармакларында Н. 1917 нең ноябрь–декабрәндә — 1918 дә торышка ашырыла башлый. 1918 нең 23 гыйнварында ХКСның дингез һәм елга флотын Н. турындагы Декреты басылып чыга. 1918 нең 27 гыйнварында суднолар берлегенә Казан район ком-ты Идел елгасы флотын (комиссары итеп И.Гаврилов билгеләнә) Н. тәртибе турында карар кабул итә. Идел елгасы бассейнының фәкатъ бер Казан р-нындагына да 19 пароход компаниясенә һәм суднолар тотучы 94 хосусый милек хужасының йөзмә милек һәм яр бәе корымалары национализацияләнә. Сәнәгатьтә һәм транспортта эшчеләр контроле (Э.к.) кертелә. Н.не торышка ашыруның бер шарты итеп куела. БУБК һәм ХКСның 1917 ел 14 ноябрь Нигезләмәсе б-н 5 яки артыграк яллы эшче эшли торган һәм еллык айланеше 10 мең сумнан арткан барлык пр-тиеләрдә Э.к. кертелә. Күзәтчеклек итү житештерү процессына, продукция һәм чималны сатып алу, сату, саклауга, ш.у. пр-тиенә финанс эшчәнлегенә кагыла, шушы пр-тиенә үз эшчеләре тарафыннан сайлау оешмалары аша башкарыла. Казан губернасында Э.к. органнарыннан фабрика-завод ком-тлары һәм алар тарафыннан төзелгән контроль комиссияләре киң таралыш ала. Э.к. органнары кабул иткән карарлар эшмәкәрләргә мәжбүри итеп куела. 1918 нең көзенә барлыгы 21623 эшче исәпләнгән 147 завод һәм фабриканың 83 ендә (56,5%) фабзавкомнар оештырыла, 48 ендә (32,7%) Э.к.нең махсус органнары була. 1918 ел ахыры — 1919 ел башына төп эшче массалар тулланган пр-тиеләрдә Э.к. һәм эшчеләр идарәсенә йогынтысы көчәя. Э.к. органнары эшмәкәрләрнең житештерү, финанслар, заказларны үтәү һәм урнаштыру, чимал б-н тәмин итүгә кагылышлы идарә эшчәнлегендә катнашалар. Совет хокумәте Э.к.нең банклар, сәнәгать, транспортны Н. нигезендә турыдан-туры хужалык б-н идарә итүгә күчүрүне РСФСР Югары Халык хужалыгы советы (ЮХХС) һәм аның жирле органнарына (ХХС) тапшыра. Н. 3 этапта торышка ашырыла. 1 нче этап 1917 нең ноябренән ХКСның әре сәнәгатьне Н. турындагы 1918 ел 28 июнь Декреты басылып чыкканчыга кадәргә чорны эче-

нә ала. Татарстан терр-ясендә сәнәгатьне Н. «казна предприятиеләре» дип йөртелгән пр-тиеләрне (дары, снаряд, артиллерия, хәрби оптика һәм хәрби химия складлары, Казандагы һәм Чистайдагы хәрби складлар, типографияләр һ.б.) совет хакимиятенә беренче көннәреннән үк дәүләткә күчүрүдән башлана. 1 нче этапта сәнәгатьне Н. мәсьәләсе «югарыдан» һәм «түбәннән» революцион ыргым юлы б-н ителә. 1918 нең июленә кадәр Н.дә төп рольне депутатларның жирле советлары башкара. Алар башлыча азык-төлек пр-тиеләрен һәм жирле торышта уңайлыklar тудыру б-н шөгьльләнүче пр-тиеләрне национализациялиләр. Фабрика һәм заводларны Н. өчен эшмәкәрләр тарафыннан саботаж оештырылу, аларның дәүләткә буйсынмаулары һәм Э.к.н таньмаулары; хужаларның пр-тиенә абарга омытлуы; финансы ягыннан житешсезлекләр яки пр-тиенә бұрычлары сәбәп итеп күрсәтелә; дәүләт дәрәжәсендә әһәмияткә ия пр-тиеләр ш.у. беренче чиратта дәүләт милкенә күчүрелә. Н. конфискация рәвешендә уздырыла, ягъни пр-тие бушка алына. 1 нче этап давамында 50 ләп сәнәгать пр-тиесе национализацияләнә; дәүләт милкенә фәкатъ 2 пр-тие күчүрелә. ЮХХСның 1918 ел 31 май һәм 27 июнь карарлары нигезендә «И.Г.Стахов һәм Варислары» сәүдә йорты һәм, «дәүләт дәрәжәсендә әһәмияткә ия» пр-тиеләр буларак, Ушкөвның Бондюктагы, Казан, Кокшан һәм Самарадагы химия з-длары национализацияләнә. 2 нче этап 1918 нең 28 июнендә (Эре сәнәгатьне Н. турындагы декрет кабул ителгән көннән) 1920 нең 29 ноябрәндә кадәр давам итә. Бу чорда губерна ХХС, ЮХХС һәм ХКС санкцияләренә таянып, сәнәгатьне аерым тармакларында Н. уздыра, бу эш эзлекле рәвештә, тәртип б-н, пр-тиеләрнең күчешкә әзерлегә исәпкә алынып үткәрелә. Ләкин Татарстан терр-ясендә чолгап алган Гражданның сугышы Н. барышына үзгәрешләр кертә. Хосусый милектәге байтак пр-тиеләрнең (40 лап завод һәм фабрика, шулардан 32 пр-тиедә эшләүчеләрнең гомуми саны — 10172 кеше) хужалары активдә чыгарыла ияреп качып китә. Әлеге пр-тиеләр дәүләт милкенә әверелә. Тизләтелгән Н. житештерүне көйләүдә өстәмә кыенлыklar тудыра, чөнки эшчеләрнең идарә итү тәжрибәсе булмый. 1918 нең 28 июнь Декреты нигезендә, дәүләткүләм әһәмияткә ия булгалары исәпкә алынып, иң беренчеләрдән Алафузов пр-тиеләре һәм бертуган Крестовниковлар з-длары национализацияләнә. 3 нче этап ЮХХСның вак пр-тиеләрне Н. турындагы 1920 ел 29 ноябрь карары кабул ителүдән башланып китә. Бу карар аерым шәхесләр яки жәмгыятьләр милек булган, эшләүчеләр саны 5 тән арткан һәм механик двигателләр кулланылган яки эшләүчеләр саны 10 нан арткан, эмма механикаштырылмаган пр-тиеләргә кагыла. Бу чорда Татарстанда шундый 103 пр-тие национализацияләнә. 1917–21 дә полиграфия, химия, металл эшкәртү, агач эшкәртү, урман, азык-төлек, тире-күн сәнәгатенә, жиңел сәнәгатькә караган завод һәм фабрикалар дәүләт милкенә күчүрелә. 1921 нең маена Татарстан

буенча 450 дән артык пр-тие национализациялә. 1920 еллар ахыры — 1930 еллар башында ТАССРның цензлы сәнагатендә хосусый сәүдә-сәнагаты капиталы ахыргача бетерелә.

Н. нәтижәсендә хосусый жир милекчелеге, базар мөнәсәбәтләренә корылган сәүдә-сәнагаты эшмәкәрлеге юкка чыгарыла, аларга алмашка дәүләт милкенә нигезләнган, продукция житештерү-тарату каттый үзәкләштерелгән, алга таба «социалистик икътисад» дип аталачак система төзелә.

Әд.: Б е л я л о в У.Б. Начало социалистических преобразований в экономике Казанской губернии (октябрь 1917 — август 1918). К., 1961; З а л я л о в А.М. Социалистические преобразования сельского хозяйства в Татарии (1917—1937 гг.). К., 1974; Н а з и п о в а К.А. Национализация промышленности в Татарии (1917—1921). М., 1976.

К.А.Нәҗипова.

«НАЧАЛЬНОЕ ОБУЧЕНИЕ» («Башлангыч белем бирү»), пед. журнал. 1901—16 елларда Казанда рус телендә нөшер ителә. «Циркуляр по Казанскому учебному округу» ж-лына кушылган буларак чыга башлый. 1910 нан Казан уку-уқыту округы идарәсенен мөстәкыйль журналы буларак басыла. Мөхәррире элек «Городской и сельский учитель» ж-лын чыгарган атаклы педагог А.И.Анастасиев була. Актив авторлар арасында — Н.А.Бобровников, А.А.Красновский, И.П.Мордвинов, К.С.Нечаев, А.С.Никольский, И.М.Петляев, А.С.Рождествен. Журналның төп әтәлгән рәсми һәм рәсми булмаган бүлекләр тәшкил итә. Рәсми бүлектә башлангыч уч-шеләргә кагылышлы боерыклар, Халык мәгарифе министрлыгы, Казан уку-уқыту идарәсе жиртәкчелеге, халык уч-шеләре директорлары һәм инспекторлары күрсәтмәләре басыла. Рәсми бүлектә төп урын халык уч-шеләрендә кулланырга рөхсәт ителгән китаплар исемлегенә бирелә. Рәсми булмаган бүлектә мөктәптә башлангыч уку-уқыту һәм тәрбия мәсьәләләре буенча теоретик һәм методик эшкәртмәләр басыла, жентекле аңлатмалар б-н якынча дәрес планнары тәкдим ителә. Журнал рус булмаган халык уч-шеләрендә рус телен уқыту темасына аерым игътибар бирүе б-н аерылып тора. «Педагогика тарихыннан очерклар» рубрикасында атаклы фәлсәфәчеләр, педагоглар (И.Б.Базедов, Дж.Локке, И.Г.Песталоцци, Ж.-Ж.Руссо, Ф.Фенелон, А.Г.Франк, Ф.Фребель һ.б.) һәм аларның педагогикага керткән өлешләре турындагы материаллар басыла. Редакция Россиядә чыгып килгән «Воспитание и обучение», «Журнал министерства народного просвещения», «Педагогический листок», «Русский начальный учитель», «Русская школа» һ.б. пед. ж-лларга күзәтү ясей. «Башлангыч мөктәп тәрбияшыннан» рубрикасында Казан уку-уқыту идарәсендә яңа уку йортлары һәм уқытучылар өчен курслар ачылу, уку ярдәмлекләре б-н тәэмин ителеш, халык уч-шеләре директорлары һәм инспекторлары киңәшмәләрен, сьездларны, мөктәптән тыш белем бирүне оештыру, пед. жәмгыятьләр эшчәнлегенә турындагы мөкаләләр бирелә; уч-шеләренә төзекләндерү буенча киңәшләр басыла. «Чит илләрдә башлангыч

белем һәм тәрбия» дигән даими бүлек алып барыла.

Р.А.Айнәтдинов.

«НАЧАЛЬСТВЕННЫЕ РАСПОРЯЖЕНИЯ ПО КАЗАНСКОМУ УЧЕБНОМУ ОКРУГУ» («Казан уку-уқыту округы белән житәкчелек итү өчен боерыклар»), журнал, к. «Циркуляр по Казанскому учебному округу».

«НАШ КРАЙ» («Безнең төбәк»), атналык ижтимагый-сәясә, әдәби журнал. 1912 елның сентябрь-октябрендә Казанда рус телендә нөшер ителә, барысы 3 саны чыга. Нашире һәм мөхәррире — Н.П.Гусев. Редакция басманы партиясез дип игълан итүгә карамастан, журналның әтәлгән аның Казан губернасында 4 нче Дәүләт Думасына сайлаулар вакытында барлыкка килеп, кадетлар, сул октябристлар һәм меньшевиклар партияләрен берләштергән Прогрессив блок идеяләре тарафдары икәнән күрсәтә. «Н.к.» мөхәррире, кадетлар партиясенен Казан губерна ком-ты секретаре буларак, блокның эшлекле әгъзаларының берсе була. Журнал беренче санындагы «Өлкәнең матбугат органы максатлары» дигән мөкаләсендә үзен кызыксындырган тармакларны билгели: земстволар эше, Дәүләт Думасының законнар чыгару эшчәнлегенә. Редакция «законлылык идеясен үткәрү, чагыштырмача түбән культуралы Урал һәм Идел буйларында тамыр жәйгән башбаштаклыкка каршы көрәшү» өчен тырышачагын игълан итә. Сайлау кампаниясе чорында оешкан журнал мөкаләләренен күп өлешен сәясәи көндәшләрен (карагүрүчләр һәм уң октябристлар блогы) тәнкыйтләрүгә, сайлау барышына анализ ясауга багышлый. Беренче сандә кенәз А.А.Кропоткинның Лаеш өязендә тараткан «Крәстияннәргә» һәм «Жирбиләүчеләргә» дигән өндәмәләре кискен тәнкыйтьләне. «Ике өндәмә» мөкаләсендә Кропоткинның Думага сайлау вакытында рус крәстияннәрен татарларга каршы берләштергә, Россия алпавитларының өстенлекләрен сакларга һәм арттырырга чакырган карашларының милләтчел һәм консерватив юнәлеш билгеләүгә. Казан губернасындагы сайлау кампаниясенен беренче яртасы тәмамлануны анализлаган мөкаләләрдә 1907 ел 3 июнь сайлау законның гәделсез булуы күрсәтелә. А.Вдовин Прогрессив блокның жиңелү сәбәпләрен ачыкклап, аның хакимият басымы көчсез булган урындагына жиңүгә ышанычы барлыгын билгеләп үтә. Журнал мөселман мәсьәләләрен дә игътибар итә. Редакция алдыңгы мөселманнарның платформасын «Уфа хәбәрчесе»ннән күчереп бастыра; анарда, 3 нче Дәүләт Думасы эшчәнлеген тәнкыйт итүдән тыш, 4 нче Думага таләпләр дә куела: 1907 нең 3 июнь законның сайлау хокукларын киңәйтү ягына үзгәрттергә, Россия мөселманнары телләренен рус теле б-н тигезлеген танырга, гражданныр ирегәнә ирешергә. «Татар-мөселман матбугаты нәрсә бирә?» мөкаләсендә татар вакытлы матбугаты (иң абруйлы газеталар арасында «Йолдыз» һәм «Бәянәхак» билгеләп үтелә) хәленә характеристика бирелә; 1905—08 еллар б-н чагыштырганда, басмаларның саны кискен киму, дәрожәсә төшү ассызыклана. А.Ва-

сильев хәбәрләрендә Казан губернасы Мамадыш өязендә Столыпинның аграр реформасын тормышка ашыруның үзәнчәлекләре хакында хәбәр ителә. Татар крәстияннәренен авыл жәмәгәтеннән чыгарга теләмәүләре, чөнки жәмәгәтнең дини берләшмә дә булып торуы, мөселманнар фикеренчә, реформаның мөселман авылындагы кануннарны өзүгә юнәлтелгән булуы күрсәтелә. Халыкара проблемалардан төп игътибар Балкан сугышына бирелә, редакция сугыш башлаучыларны тәнкыйтьли.

Л.М.Айнәтдинова.

НАЯДА (Najas), наядачалар семьялыгынан бердәнбер үсемлекләр ыругы. 50 га якын төре билгеле, бөтен Жир шары буенча таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — зур наядә (N. major) бар, Көнбатыш (Олы Чирмешән елгасы тугае) һәм Көнчыгыш (Сөтле кул) Кама арыягында очрый. Зур булмаган инешләрдә, тутайлы сулыкларда, буаларда үсә; суга күмелгән. 10—60 см биеклектәге берьялык үсемлек. Сабагы каты, сынучан, тармаклы. Яфрактары божрада, озынча кыяк. Чөчәкләре вак, берле, яфрак куентыгында. Су астында серкәленә. Жимеше төшсыман. Июль—августта чөчәк ата. Жимешләре август—сентябрьдә өлгерә. Орлыктан үрчи. Югала баручы бик сирәк төр, ТРның Кызыл китабына кертелгән.

НАЯСӨЛКА (Я н а с о л к а) елгасы, Көнбатыш Кама арыягында, Бизнә елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 17,2 км, бассейнының мөйданы 122,3 км². Идел арыягы түбәнлегеннән ага. Елга башы Әлки р-ны Яңа Такталы авылы янында, тамагы Спас р-ны Антоновка авылынан 2 км көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 110 м, тамагыныкы — 60 м. Су жыелу мөйданының урманлылыгы 20%. Н.ның 0,8 һәм 13,5 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар, аеруча зурысы — Такталы (сул кушылдык). Елга челтәренен тыгызлыгы 0,28 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1—3 л/с/км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саугуы б-н үзәнчәлекле. Еллык агымның 95% ка кадәрә язгы ташу чорына туры килә. Жәен елга киңә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәйлек каглары 97 мм, ташу агымы катламы 92 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәйлек чыгымы 0,022 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3—6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12—20 мг-экв/л). Гомуи минеральлүше язын 100—200 мг/л, кышын һәм жәен 400—500 мг/л. Елгада суының күләме 1,3 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла.

НӘБИЙЕВ Ринат Әхмәтгали улы (13.9.1950, БАССРның Чакмагыш р-ны Иманлекүл а.), тарихчы, тарих фән. д-ры (1993), проф. (1994), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). Казан ун-тын тәмамлый (1977). 1980 елдан шунда ук КПСС тарихы кафедрасында (1991 дән сәясәи партияләр һәм ижтимагый хәрәкәтләр тарихы каф., 1997 дән Татарстан

тарихы каф.) эшли. 1997–2007 дэ ТР МК каршындагы Дин эшләрә буенча совет рәисе. 2007 дән Казан ун-тының сәясәт тарих, 2013 тән сәясәт тарих һәм дөньяви сәясәт каф. мөдире. Хезмәтләре атеизм, ислам, дини мөнәсәбәтләр тарихына карый.

Х е з м.: На путях научного мировоззрения: История, проблемы, уроки. К., 1991; Ислам и государство: Культурно-историческая эволюция мусульманской религии на Европейском Востоке. К., 2002.

НӘБИЙЕВ Фәнис Галинур улы (1.3.1937, Актаныш р-ны Иске Әлем а. — 16.03.2011, шунда ук), фармаколог, вет. фән. д-ры (1991), проф. (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000), Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1961), Куйбышев (1961–62) һәм Алабуга (1962–65) р-нлары нәсел с-зларында вет. табибе, Алабуга жәнлек үрчәтү с-зында өлкән вет. табибе булып эшли (1966–70). 1970 елдан Казан вет. ин-тында (1995 тән Казан вет. медицинасы академиясе), фармакология һәм токсикология каф. мөдире (1996 дан), проф. (2010 нан). Хезмәтләре затлы мехлы жәнлекләр авыру очраklarында нейролептиклар куллану, чәшкеләрнең бер-берсен ашавын кисәтү, авыруның этиологиясе, патогенезы, симптоматикасы, авыру жәнлекләренә дөвалау мәсьәләләренә карый. Уйлап табуга 3 авторлык таныклыгы һәм 2 патенты бар.

Х е з м.: Лекарственные средства и биопрепараты в звероводстве. М., 1986 (автордаш); Лекарственные препараты для ветеринарии: В 2 ч. К., 2000; Практикум по ветеринарной рецептуре с основами технологии лекарств. К., 2004 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

Ә.Х.Фазылжанов.

НӘБИҮЛЛИН Газиз Нәбиулла улы (15.2.1920, хәзер Саба р-ны Керәнле а. — 14.5.1986, шул ук районның Байлар Саба-сы а.), язучы, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1982). 1940–80 елларда «Жинү байрагы» район г-тасы редакциясендә бухгалтер, 1944 тән мөхәррир, 1954 тән жаваплы сәркәтип. Редакция каршында «Мишә дулкыннары» әдәби-ижат берләшмәсен оештыра, аны җитәкли. Балалар өчен шигырьләр, хикәя, пьесалар ижат итә: «Безнең авыл балалары» (1948), «Әнем турында шигырьләр» (1957), «Икмәк исе» (1965) исемле шигырьләр, «Яшел эстафета» (1968) исемле хикәяләр, «Пьесалар» (1964), «Үрләрем» (1970), «Тын елга жыры» (1980) исемле пьесалар җыентыклары авторы. Н.ның әсәрләре балаларны туган жирне яратырга, табигатькә сак карарга, дуслыкның кадерен белергә өйрәтә. Кайбер шигырьләре «Татар балалар поэзиясе антологиясе» (1980) һәм «Татар поэзиясе антологиясе»нда (1–2 кит., 1992) урын алган. Әд.: И б р а һ и м о в а Ф. Сабыйларны үз итеп // Татар балалар әдәбияты. К., 1998.

НӘБИҮЛЛИН Мансур Кәрим улы (13.10.1944, Алабуга р-ны Бәзәкә а. — 30.12.2000, Иркутск ш.), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1996), проф. (1997). Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң (1967), шунда ук, теоретик механика кафедрасында эшли. 1976 елдан РФАның Себер бүлегендә (Иркутск ш.): Себер энергетика

ин-тында (1976–80), Системалар динамикасы һәм идарә теориясе ин-тында (1980–2000). Хезмәтләре деформацияләнгән торган конструкцияләре космик орбиталар системаларның тотрыклылыгын тикшерүгә карый.

Х е з м.: Стационарные движения и устойчивость упругих спутников. Новосибир., 1990; Моделирование и исследование устойчивости стационарных движений орбитальных упругих систем: Дис... Иркутск, 1995.

НӘБИҮЛЛИНА Эльвира Сәхипзадә кызы (29.10.1963, Уфа ш.), дөүләт эшлеклесе. Мәскәү ун-тын тәмамлый (1986). 1991–94 елларда Россия сәнәгатче һәм эшмәкәрләре берлегендә. 1994–96 да РФ Икътисад министрлыгының Икътисади реформалар департаменты башлыгы урынбасары, 1996–97 дә — башлыгы. 1997–98 дә РФ икътисад министры урынбасары. 1998–99 да «Промторгбанк» акционерлык компаниясендә, Европа–Азия рейтинг хезмәтендә. 1999–2000 дә «Стратегия проектлар үзәге» фонды вице-президенты, 2003–05 тә — президенты, 2006–07 дә төркөм җитәкчесе. 2000–03 тә РФ икътисади үсеш һәм сәүдә министрының 1 нче урынбасары, 2007 дән — министры. 2012 дән РФ Президенты ярдәмчесе. 2013 тән РФнең Үзәк банкы рәисе. Хезмәтләре Россиянең социаль-икътисади мәсьәләләренә карый. 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен», Дуслык орденнары, медальләр белән бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

НӘВАЙ Галишер (Низамеддин Мир Галишер Нәвои) (9.2.1441, Җират ш., Әфганстан — 3.1.1501, шунда ук), Урта Азия шагырь, фикер иясе, дөүләт эшлеклесе. Төрки һәм фарсы телләрендә яза. Дини белемне Җират, Мөшхәд, Сәмәрканд шаһәрләре мәдрәсәләрендә ала. 15 яшендә үк шагырь булып таныла. 1469 елда Хорасан солтаны, шагырь б-н мәдрәсәдә бергә укыган Хөсәен Байкар тәхеттә утырган елларда Н.га тамга саклауны йөклиләр. 1472 дә сарайда вәзир итеп билгеләнә, әмир титулы бирелә. Галим, рәссам, музыкант, шагырь, хатташларны үз яклавына ала, мәдрәсәләр, хастаханәләр, күперләр төзүдә булышлык итә. Түрәләрен яман эшләренә каршы торугы сарай даирәсендә ризасызлык тудыра. 1487 дә шагырьне ерак провинциягә — Астрабатка сөрәләр, анда аны агулап үтәрмәкче булалар. 1488 дә хезмәтен ташлап Җиратка кайта һәм калган гомерен фәнгә, әдәбиятка багышлый.

Беренче тапкыр төрки телдә Низами һәм Әмир Хөсрәү Дәһләвинен «Хәмсә»сенә язылган назыйрә авторы. Назыйрә «Хәйрәт әл-әб-рар» («Тәкъвалар хәйраны», 1483), «Ләйлә вә Мәжнүн» (1484), «Фәрһад вә Ширин» (1484), «Сабъи сәйяр» («Җиде планета», 1484), «Сәдд-и Искәндәрий» («Искәндәр дивары», 1485) поэмаларыннан тора. Фәлсәфи-публицистик «Хәйрәт әл-әб-рар» поэмасында Н.нең дөньяны күзәлгәү, эстетик һәм этик карашлары чагылыш таба. «Ләйлә вә Мәжнүн» — көтүче Кайсань күрше күчмә кабилә кызы Ләйләгә фажигале мөхәббәте, аннан аерылгач, егетнең ақылдан язугы һәм үлеме турындагы танылган борынгы гарәп риваятенә нигезләнгән романтик поэма. «Фәр-

һад вә Ширин» — Иран шаһы Хөсрәү дөгъва иткән гүзәл Ширингә баһадир Фәрһаднең мөхәббәте турындагы героик-романтик поэма. Бу сюжетка нигезләнеп алдарак язылган әсәрләрдән аермалы буларак, поэманың төп герое — Хөсрәү түгел, ә дореслек һәм гаделлек өчен көрәшкән Фәрһад. Анык кыю гамәлләре шаһның куркаклыгына каршы куела. «Җиде планета» поэмасы Тимериләр хакимнәре һәм аларның яраннарына карата сатирик ишарәле 7 әкият новелладан тора. «Искәндәр дивары» поэмасы үзәгәндә — гадел, гаклылы, камил хаким Искәндәр.

«Хәмсәт-әл-мөтәхәййирин» («Хәйран калганнар бишлеге», 1492) кытык фарсы шагырь Габдрахман Җәмигә (1414–92) багышланган. Үзбәк һәм фарсы-тажик әдәбиятлары, аларның багланьшыларын өйрәнүдә Н. төзөгән җыентыкларның әһәмияте зур. Алар арасында: Урта Азия, Иран тарихчылары турындагы «Тарих-и мөлек-и Гәжәм» («Иран патшалары тарихы», 1489), зороастризм һәм Коръән риваятьләрендәге персонажлар турындагы «Тарих-и әнбия вә хөкәма» («Пәйгамбәрләр һәм ақыл ияләре тарихы», 15 йөз ахыры), Н. чорында ижат иткән язучулар турында мәгълүматлардан торган «Мәжаллис ән-нәфәис» («Зөвыклылар мәжлесе», 1491–92), «Мизан әл-әүзан» («Үлчәмнәр бизмәне», 1499) трактатында әдәбият теориясе, ш.и. шигырь төзелеше мәсьәләләре яктыртылган. Аллегорик «Лисан әт-тайр» («Кошлар теле», 1499) поэмасы һәм фәлсәфи-дидактик хезмәт «Махбүб әл-көлүб» («Гашыйклар калкәбе», 1500) Н.нең гадел җәмгыят хакында уйлануларын чагылдыра. Бәхәскә корылган «Мөхәккәмәт әл-әллагәйин» («Ике телнең бәхәсе», 1499) трактат ул заман әдәбиятында хөкөм сөргән, төрки тел шигырь язу өчен дорфа, килешсез, дигән фикергә каршы чыга, Урта Азия төрки теленен мәдәни һәм сангати әһәмиятен дәлилли.

Татарлар Н.не үз итәләр, шигырьләрен оригинал телендә укыйлар. Шигырь төзелешенә караган хезмәтләре татар мәдрәсәләрендә уку-укыту ярдәмлеге булып йөри. Шагырьнең шигырьләре 19 йөздә Ә.Мөтәххәр, М.Иванов, С.Кукляшев, К.Насыири һ.б. тарафыннан төзелгән күп кенә җыентыкларга кертелә. Н. әсәрләрен Дәрдемәнд, Ф.Халиди, Ә.Исхак татар теленә тәрҗемә итә. Н. ижаты буенча беренче докторлык диссертациясен татар әдәбият галиме Г.Сәгъди яклай («Нәвай ижатында уңай образлар» — «Положительные образы в творчестве Навои», 1940). Н. ижатының уңай тәэсире Мөхәмәдъяр, Г.Тукай, Дәрдемәнд, М.Җәлил һ.б.ның әсәрләрендә үзен нык сиздерә. Н.нең 19 йөз ахырында күчәрелгән әсәрләре Казан ун-ты Фәнни китаханәсе фондында саклана.

Ә с ә р.: Тула асарлар тупламы: 20 җилдл. Ташкент, 1987–2000; Сочинения: В 10 т. Таш., 1968–70.

Әд.: А б и л о в Ш. Галишер Навои — төрки шигырия йолдызы // Казан утлары. 2001. № 2; Б е р т е л ь с Е.Э. Навои: Опыт творческой биографии. М.—Л., 1948; З а х и д о в В. Мир идей и образов Алишера Навои. Таш., 1961.

Р.К.Ганиева, А.М.Ахунюв.

НӘДЕРБАШ, күркә борыны (Stachys), иренчәчәкләр сымалыгынан бер-

һәм күпшәллек үләннәр яисә ярымкуакчыклар ыругы. 300 гә якын төрө билгелә, ике ярымшарның да уртача һәм субтропик, тропикларның тауларында таралган. Татарстан терр-ясендә 6 төрө бар. Берьяллык Н. (*S. apna*), туры Н. (*S. recta*), дару Н.ы (*S. officinalis*) һ.б. һәр жирдә, Идел Н.ы (*S. wolgensis*) — Кама һәм Идел алдында очрый. Урман буйларында, куаклар арасында, су буйларында, дымлы болыннарда үсә. 8–120 см биеклектәге үсемлек. Сабагы кытыршы төкчәле. Яфрактары ботен яки тешшәле, каршыдаш урнашканнар. Чөчәкләре алсу, аксыл шәмәхә, куе кызыл яки сары, башаксыман чөчәк төркөме хасил итүче ялган божрага жыйналган. Жимеше — чикләвекчек. Июнь—июльдә чөчәк аталар. Жимешләре августта өлгөрә. Орлыктан һәм вегетатив юл б-н үрчиләр. Халык медицинасында дару Н.ы, туры Н., урман Н.ы (*S. sylvatica*) үләнә төнәтмәсә үт һәм бәвел кудыру, ялкынсынуга каршы чара буларак кулланыла. Баллы үсемлек.

«НӘЖАТ» («نجات» — «Котылу»), ижтимагый-сәяси, әдәби атналык журнал. 1907 елда С.-Петербургта татар телендә нәшер ителә. «Өлфәт» г-тасының дәвамчысы. Нашире һәм мөхәррире — Р.Ибраһимов. Беренче саны чыкканнан соң конфискацияләнгән.

Әд.: Рәмиев И. Вақытлы татар матбугаты (Альбом). 1905–1925. К., 1926.

НӘЖИП Әмир Нәжип улы (10.3.1899, хәзер Казакъстан Респ-касының Семипалатинск өлкәсе Бахты а. — 28.3.1991, Мәскәү), тел галиме, филол. фән. д-ры (1966). Тере Шәрәкь телләре ин-тын (Мәскәү, 1923) тәмамлаганнан соң, Бохара Халык Совет Респ-касына жиберелә, анда ул «Азад Бохара» дип аталган беренче дөүләт нәшрияты оештыра. Төрле елларда Мәскәү, Сәмәрканд, Ташкентта яши. 1924–33 елларда СССР халыкларының Үзәк нәшриятында, Тажик һәм Үзбәк дөүләт нәшриятында эшли; 1933–39 да ВКП(б) ҮК каршындагы Партия нәшриятының төнкыйт-библиография бюросы һәм НКВДның Геодезик рәсемгә төшерү һәм картография баш идарәсенә төрки-татар секторы б-н житәкчелек итә. 1940 тан СССР ФАнең Үзбәк ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында (1942 дән директоры), 1944 тә СССР ФАнең Үзбәк ф-лы нәшрияты директоры. 1940 еллар уртасыннан Мәскәү ин-тында, Көнчыгышны өйрәнү ин-тында, Сов. Армиясенә Чит телләр хәрби ин-тында укыта. СССР ФАнең Тел белеме (1954 тән) һәм Көнчыгышны өйрәнү (1958–86) ин-тларында эшли. Хезмәтләре урта гасырлар төрки (ши. уйгыр) телләрен һәм 11–14 йөзләрдәге төрки телле әдәби ядкәрләрен өйрәнүгә карый. Харәзминәң «Мәхәббатнамә» (1353), Сәйф Сараниның «Китабе Гөлестан бит-төрки» (1391) һ.б. әсәрләрен өйрәнә һәм беренчеләрдән булып бастырып чыгара (рус теленә тәржемәсе һәм аңлатмалар б-н). Икетелле һәм орфографик сүзлекләр төзүче, югары уку йортлары өчен уйгыр, каракалпак һәм үзбәк теле дәреслекләре авторы.

Хезм.: Современный уйгурский язык. М., 1960; Кыпчакско-огузский литературный язык мамлюкского Египта XIV века. М., 1965; Уйгурско-русский словарь. М., 1968; Историко-сравнительный словарь тюркских языков XVI века: на материале «Хосрау и Ширин» Кутба. М., 1979. Кн. 1; Исследования по истории тюркских языков XI–XIV веков. М., 1989.

Әд.: Наджип Әмир Наджипович // Советская тюркология. 1989. № 2.

Ф.Ш.Нуриева.

НӘЖИПОВ Айрат Габделхак улы (23.5.1937, Казан — 2001, шунда ук), анестезиолог-реаниматолог, мед. фән. д-ры (1990), проф. (1991). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1961), Чаллы р-ны «Татарстан» с-зы участка хастаханәсенә баш табибе. 1965–79 елларда Казан травматология һәм ортопедия фәнни-тикшеренү ин-тында. 1970–2001 дә Казан ГИДУВында, анестезиология һәм реаниматология каф. мөдире (1986 дан). Хезмәтләре анестезия вакытындагы патологияләр, интенсив терапия һәм реанимация мәсьәләләренә, хирургик дөвалау процессында организмның функциональ халәте үзгәрүне өйрәнү, перитонитка диагноз кую, хроник авыруларның ашказаны-эчәк тракты гемодинамикасын ачыклауга карый. Уйлап табуга авторлык таныклыгы һәм патенты бар. СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнгән.

Хезм.: Гемодинамика в сосудах желудка и кишечника у больных при обезболивании, перитоните, травме и кровопотере // Казан. мед. журн. 1986. № 5; Сравнительная характеристика интестинальной гемодинамики и кардиодинамики во время различных видов общей анестезии // Анестезия и реаниматология. 1987. № 5; Кровяное давление во внутривенных сосудах желудка и кишки и кардиодинамика у больных инфарктом кишечника // Казан. мед. журн. 1988. № 1.

НӘЖИПОВА Әлфия Якуп кызы (25.2.1960, Арча р-ны Шушмабаш а.), невролог, мед. фән. канд. (2011), ТРның атказ. табибе (2007). Казан мед. ин-тын тәмамлый (1983), 1984–90 елларда Казандагы балалар йогышлы авырулары хастаханәсендә табиб. 1990 нан 7 нче шәһәр клиник хастаханәсендә: табиб-невролог, 1994 тан неврология бүлгә мөдире. Н. дөвалау һәм фәнни-пед. эшчәнлек юнәлешләрен бергә бәйләп алып бара. Аның житәкчелегендә дөвалауның яңа принциплары — плазмаферез, озон терапиясе, лазер гемокоррекциясе гамәлгә кертелә, вертебраль патологияле авыруларны дөвалау һәм тернәкләндерүнең яңа технологияләре, нәтижәле алымнарны эшләнә һәм кулланыла башлай. Хезмәтләре неврология өлкәсенә карый.

Хезм.: Результаты лечения больных с мозговым инсультом в условиях неврологического отделения и стационара с инсультным блоком // Неврологический вестн. Журн. им. В.М.Бехтерева. 2006. № 1-2 (автордаш); Методические основы оценки эффективности лечения неврологических больных в стационаре дневного пребывания. К. 2010 (автордаш); Клинико-организационное обоснование эффективности стационаров дневного пребывания как формы организации неврологической помощи // Общественное здоровье и здравоохранение. 2011. № 2 (автордаш).

НӘЖИПОВА Гөлчәк Рәхимжан кызы (10.2.1961, Минзәлә р-ны Тойгузя а.), тарихчы, тарих фән. д-ры (2009), ТРның ат-

каз. мәдәният хезмәткәре (2010). Казан ин-тын тәмамлый (1983). 1983–84 елларда Минзәлә пед. уч-щесендә тарих һәм жәмгыять белеме фәннәрен укыта. 1984–88 дә А.М.Горький әдәби-мемориаль музей хезмәткәре. 1992 дән ТР Милли музейендә этнография бүлгә мөдире (1992–97), ген. директор урынбасары (1999–2006), 2006 дан ген. директор. Россия музейлар берлегенә вәкилләр советы әгъзасы (2010 нан). Татарстан музейлары эшенә, Сов. Союзы Герое П.М.Гаврилов музейен (Питрәч р-ны, 2010), Ф.Г.Яруллин музейен (Баулы ш., 2010) һ.б.ны оештыруга зур өлеш кертә. Хезмәтләре төбәк музейлары тарихына, Казанда ун-т һәм музей хезмәттәшлегенә карый. Медальләр б-н бүләкләнгән.

Хезм.: Казанский городской музей: Очерки истории 1895–1917 гг. К., 2000; Университет и музей: Исторический опыт губернской Казани. К., 2004; «Казанский антиквариум». К., 2006 (автордаш).

НӘЖМЕТДИНОВ Габдулла Айтметдин (Гыймадетдин) улы (1869–1915, Сембер губ., Курмыш өязе Кызыл Атау а.), жәмәгәт эшлеклесе. Чыгыш б-н крәстияннәрдән. Буа шәһәрәндә мәдрәсә тәмамый, белемен камилләштерү өчен Бохарага һәм Һиндстанга сәяхәт кыла. Красный Остров авылында мулла була (1890 елдан), бер үк вакытта сәүдә һәм игенчелек б-н шөгыльләнә. Сембер губернасыннан 2 нче Дөүләт Думасы депутаты (1907), «Мөселман хезмәт тайфәсе» әгъзасы. Әд.: Т у к т а р о в М.Ф. (Усал). Беренче, икенче вә өченче Думада мөселман депутатлар һәм аларның кылган эшләре. К., 1909; Члены второй Государственной Думы. СПб., 1907; Мусульманские депутаты Государственной думы России. 1906–1917 гг.: Сб. док. и материалов.

Д.М.Госманова.

НӘЖМЕТДИНОВ Рәшит Гыйбат (Гибатулла) улы (15.12.1912, Актүбә ш. — 3.6.1974, Казан), спортчы, тренер (шахмат, шашка), шахмат буенча халыкара оста (1954), шашка буенча СССРның спорт остасы (1949), СССРның атказ. тренеры (1962), ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1972). *К.Нәжминәң* әнесә. 1919 елдан Казанда яши. Казан пед. уч-щесенә физика-матем. бүлгә тәмамый (1940). Казан (1927, мәктәп балалары арасында; 1930, олылар арасында), РСФСР (1950–51, 1953, 1957–58), СССР (1954–55 — команда беренчелегендә) чемпионы. РСФСР беренчелекләрендә (1950, көмеш — шашка буенча), шахмат буенча халыкара турнирларда (1954, Бухарест, 2 нче урын; 1961, Ростов-Дон ш., 2–3 нче урыннар; 1964, Баку, 3 нче урын; 1967, Варшава, 3–4 нче урыннар) медальләр ала. 1946 дан «Спартак» ирекле спорт жәмгыятеңең Татарстан советында, 1972 дән Казан югары спорт осталыгы мәктәбенә шахмат бүлгәндә өлкән тренер, бер үк вакытта, 1948 дән, СССР команди беренчелекләрендә һәм СССР халыклары спартакиадаларында 5 тапкыр жинүче булган РСФСР жыелма командасында тренер, донья чемпионы исеменә М.М.Ботвинник б-н матчта М.Н.Тальның секунданты (1960–61). Шәкертләре арасында — СССРның спорт осталары В.М.Волошин, Р.А.Габдрахманов, Я.В.Дамский,

Н.И.Мөхәммәтжанов, Ю.Б.Смирнов. «Шахмат уены» (1953; русча тәржемәсе «Шахматы», 1985), «Сайланма партиялар», (1975) китаплары авторы. Гыйрак шахмат федерациясенең шәрәфле әгъзасы (1971). Медаль, ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә. 1975 тә 10 нчы Балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбенә аның исеме бирелә. 1988 дә Казанда Н. яшәгән йортка мемориаль такта куела. 1979 дан Казанда Р.Г.Нәжметдинов исемдә Бөтенсоюз (Бөтенроссия) балалар шахмат турниры уздырыла.

Әд.: Кузнецов В.Г., Мусин Б.М. Шахматные звёзды Татарстана. К., 2005.

НӘЖМЕТДИНОВ Ринат Равил улы (15.11.1960, Ташкент ш.), электрохимик, химия фән. д-ры (1999), проф. (2000). 1983 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. Хезмәтләре квант электрохимиясенә һәм фазаара электрохимик чикләренә компьютерлы модельләштерүгә карый. Н. электролитның төрле фазаара электрод/эрэмә чикләренә микроскопик төзелешен, электрон һәм протон күчәсе реакцияләре механизмының молекуляр аспектларын ачыклай. Ул беренче булып тәкъдим иткән суның терекөмеш өслеге б-н тәэсир итешү потенциалы төшенчәсе терекөмеш/эрэмә фазаара чиген молекуляр динамика алымы ярдәмдә тикшерүләренә нигезен тәшкит итә. Ионнарның электролит эрәмләреннән электродларга үзәнчәлекле адсорбциясе вакытында корылманың өлешчә күчүе микроскопик эффектларны аңлата. Электрон күчүре реакцияләре тизлегенә асимметрик активлаштыру барьерының тәэсирен тикшерүдә катнаша. Активлаштырусыз бушанулар тирәсендәге электродлы процессларның молекуляр-орбиталь табиғатен өйрәнә, төрле кинетик режимнарда уза торган реакцияләренң хәлиткеч параметрларын исәпләүнең оригиналь юллары комплексын үстерә һәм сынай. Н.нең фәнни эшкартылган наноүлчәнәшле кисәкчәләр электрохимиясе, адсорбциясе, туннельле спектроскопиясе өлкәсендәге тәҗрибә нәтижеләрен аңлатуда һәм тәҗрибәләр үткәрүдә кулланыла.

Хезм.: Квантово-химический подход к описанию процессов переноса заряда на межфазной границе металл/раствор: вчера, сегодня, завтра // Электрохимия. 2004. Т. 38, № 2; Contemporary quantum chemical modelling of electrified interfaces // Electrochimica Acta. 1996. V. 41, № 14 (автордаш); Microscopic modelling of the reduction of a Zn(II) aqua-complex on metal electrodes // Chemical Physics. 2005. V. 310 (автордаш).

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ-КИТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

НӘЖМЕТДИНОВ Тансык Кави улы (30.3.1927, Урал өлкәсе Троицк ш. — 21.3.2008, Казан), радиофизик, физика-матем. фән. канд. (1965). К.Нәҗми һәм С.С.Әд-һәмөваныйң улы. 1957 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (1995 кә кадәр), радиофизика каф. мөдире (1969–83), бер үк вакытта махсус ф-тның деканы (1978–93). 1995–98 дә ТР Дәүләт милке б-н идарә итү ком-тының Сәнәгать департаменты

ген. директоры киңәшчәсе. Хезмәтләре стратегик планлаштыруның фәнни-методик һәм мәгълүмати технологияләренә, катлаулы мәгълүмати системалар төзү һәм, төрле факторларны исәпкә алып, алар б-н идарә итүне оптимальләштерүгә карый. Н. махсус кулланыштагы перспективалы катлаулы радиоэлектрон системалар төзү принципларын тикшерә, аларны проектлаштыру һәм үсешләре б-н идарә итүне автоматлаштыру алымнарын эшли, гамәли программалар пакетлары б-н бергә ярымнатураль модельләштерү стендларын тәкъдим итә (хезмәтләре оборона сәнәгәте тармакларында гамәлгә кертелә). «Приём и обработка информации в сложных информационных системах» жьентыгының фәнни мөхәррире (1969–92). Публицистик хезмәтләр авторы. «Михайло Ломоносов» ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале; РСФСР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Применение методов ТМО к анализу структурных помех в АРС // Вопр. радиоэлектроники. 1966. Вып. 4; Асинхронные радиотелемеханические системы: Особенности проектирования. К., 1967 (автордаш); Введение в теорию проектирования асинхронных импульсных радиосистем. М., 1971 (автордаш); Оценивание и классификация параметров объектов в условиях неопределённости. Рига, 1987 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НӘЖМЕТДИНОВ Тимур Гарәфетдин улы (27.12.1924, Зоя кантоны Шуширмә а. — 26.10.1977, хәзер Үзбәкстан Респ-касы, Әндижан өлкәсенә Мархамат р-ны Палванташ пос.), Дан орденының тулы кавалеры (21.7.1944, 16.1.1945, 19.4.1945). Геол. эзләнүләр партиясендә бораулаучы булып эшли (Фирганә өлкәсе). 1942 елның ноябреннән Кызыл Армия сафларында, 437 нче укчы полкта 45 ми лы түп командир (6 нчы гв. һәм 2 нче гв. армияләренә 154 нче укчы дивизиясе). Воронеж, 1 нче Балтыйк бue һәм 3 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Курск (1943) сугышында, Витебск-Орша, Полоцк, Рига (барысы — 1944) һәм Көнчыгыш Пруссия (1945) һөҗүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 13 июлендә Дундары авылы (Белоруссия ССР, Минск өлкәсенен Вилейка р-ны) өчен (пулемёт расчөтын сафтан чыгара, укчыларга алга китүне, авылыны алуны тәэмин итә), 1944 нең 1 ноябрәндә Беты (Латвия ССР) торақ пункты өчен (туптан атып дошманның 2 пулемёт расчөтын сафтан чыгара; контрһөҗүмне кире кайтарганда яралана, эмма ут яудыруын дөвам итә), 1945 нең 1–9 февралендә Занджяк (Бартештайн шәһәрәннән — хәзер Бартошице, Польша — 2,5 км көньяк-көнчыгыштарак һәм Коббельбуде (Бартештайн шәһәрәннән 12 км төньяк-көнбатыштарак) торақ пунктлары анында (танкны сафтан чыгара, дошман контрһөҗүмне өзә, 2 пулемёт расчөтын юк итә) барган сугышларда батырлык күрсәтә. Палванташта нефть скважиналары ремонтлау бүлегендә эшли. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Палванташта бер урамга аның исеме бирелә.

Р.Г.Нәжметдинов.

Т.Г.Нәжметдинов.

Әд.: Кургузов И.П. Солдатская доблесть. Таш., 1970; Кавалеры ордена Славы трёх степени: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

НӘЖМЕТДИНОВА Әлфия Биһал кызы (29.4.1949, Свердловск ш.), спортчы, тренер (нәфис гимнастика), СССРның атказ. спорт остасы (1978). Спорт б-н 1957 елда шөгәлләнә башлай, «Трудовые резервы» ирекле спорт жәмгыятең Бөтенсоюз өлкә советы балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә тәрбияләнә, тренерлары — Л.Б.Нәжметдинова, 1965 тән Е.А.Облыгина. Шәхси күптөр ярышларда: РСФСР беренчелегендә (1969, 1972), РСФСР чемпионатында (1970), соц. илләрнең халыкара турнирында (1970, ГДР), халыкара очрашуларда (1969, Куба), (1970, ГДР — СССР; «Юрмала Кубогы»), (1971, «Латвия рәссамнары призы») жиңүчә; СССР (1970–71), РСФСР (1971) кубоклары иясә. Шәхси күптөр ярышларда: дөнья беренчелегендә (1969, 1972 — күптөр ярышларның аерым төрләрендә чемпион һәм көмеш медаль), СССР беренчелегендә (1972), халыкара очрашуларда (1971, ГДР — СССР), (1972, Куба — СССР, күптөр ярышларның аерым төрләрендә ике тапкыр) — көмеш приз; РСФСР (1968), СССР (1966, кызлар арасында), 1967, 1970 (күптөр ярышларның аерым төрләрендә чемпион һәм көмеш приз), 1971 (күптөр ярышларның аерым төрләрендә көмеш медаль) беренчелекләрендә, РСФСР (1967), СССР (1968, күптөр ярышларның аерым төрләрендә бронза медаль) чемпионатларында, «Студент трибунасы» кубогында (1969), РСФСР (1968), «Теләк-тәшлек матчы»нда (1968, Югославия), яшьләр һәм студентларның бөтендөнья чемпионатында (1968, күптөр ярышларның аерым төрләрендә бронза медаль) бронза приз иясә. СССР Кубогында (1969) чемпион һәм бронза медаль иясә (күптөр ярышларның аерым төрләрендә). 1965 тән Балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә (Екатеринбург ш.) нәфис гимнастика буенча тренерлык эшендә. 1965–91 елларда Бөтенсоюз «Трудовые резервы» ирекле спорт жәмгыятең өлкә советында, 1991–93 тә профсоюзларның бөтенсоюз ирекле физкультура-спорт жәмгыятеңдә, 1993–2000 дә физкультура һәм спорт өлкә ком-тында, 2000 нән нәфис гимнастика балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбенең балаларга өстәмә белем бирү өлкә дәүләт учреждениесендә (2003 тән бертуган Нәжметдинова-лар исемдә) тренер.

НӘЖМЕТДИНОВА Лилия Билал кызы (13.6.1936, Свердловск ш.), спортчы, тренер (нәфис гимнастика), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1964), бөтенсоюз категорияле судья (1972), РФ һәм ТРның атказ. физкультура хезмәткәре (1992, 2003). Спорт б-н 1946 елда шөгьльләнә башлый, «Трудовые резервы» бөтенсоюз ирекле спорт жәмгыятендә тәрбияләнә (тренеры Е.А.Облыгина). Омск физкультура ин-тын тәмамлый (1961). 1951–71 елларда СССРның 15 тапкыр (абс. — 4 тапкыр), РСФСРның 12 тапкыр (абс. — 5 тапкыр) чемпионы, «Болгария — Чехословакия — СССР» халыкара ярышларында жиңүче (1960), дөнья беренчелегендә бронза медаль иясе (1965). 1951–70 тә РСФСР һәм СССР жьелма командаларында. Төрле дәрәжәдәге ярышларда 500 дән артык чыгышта катнаша (күптер ярышларның һәрбер төрөндә жиңүчеләрне билгеләү квалификациясе буенча якынча 400 призлы урын ала). 1954 елдан Свердловск шһәрөндә: Урал пед. ин-тының физик тәрбия кафедрасында укыта, 1955–73 тә «Трудовые резервы» ирекле спорт жәмгыятендә Бөтенсоюз өлкә советында, 1973–91 дә — «Спартак», 1991 дән нәфис гимнастика буенча балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә балаларга өстәмә белем бирү өлкә дөлүт учреждениесендә өлкән тренер. Спорт ярышларында дөвамлы катнашуы (1951–71) һәм рәсми ярышлардагы жиңүләр саны буенча (68 беренче урын, 25 икенче урын, 12 өченче урын) Гиннесс рекордлар китабына кертелә. Шәкертләрә арасында Ю.Иванова — 1996 елгы Олимпия уеннарында бронза медаль алучы (төркемле күптер ярышларда), Ә.Б.Нәжметдинова бар. «Физик тәрбия һәм спорт отличнигы» билгесе (1968), «Физик тәрбия һәм спортны үстерүдәге казанышлары өчен» бөтенроссия мактау билгесе (1995), медальләр б-н бүлүкләнә. Свердловск өлкәсендә Мактаулы гражданы (2006).

НӘЖМЕТДИНОВАЛАР, атаклы спортчылар, СССР, РФ тренерлары (нәфис гимнастика), бертуган Л.Б.Нәжметдинова, Р.Б.Нәжметдинова-Ратманская, Ә.Б.Нәжметдинова, И.Б.Нәжметдинова. Нәфис гимнастиканың олимпия спорт төре буларак үсешенә зур өлеш кергәләр. **Нәжметдинова-Ратманская Розалия Билал кызы** (15.11.1946, Свердловск ш.) — тренер, СССРның мактаулы спорт остасы (1968), РФнең атказ. тренеры (1997). Свердловск пед. ин-тын тәмамлый (1969). Кызлар арасында СССРның берничә тапкыр чемпионы (1962–63). 1968 елдан балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә (2000 нән балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә балаларга өстәмә белем бирү өлкә дөлүт учреждениесе) тренер-укытучы. **Нәжметдинова Иллира Билал кызы** (8.11.1951, Свердловск ш.) — тренер, СССРның спорт остасы (1967), респ-ка категорияле судья (1986). Свердловск пед. ин-тын тәмамлый (1973). Бөтенсоюз «Трудовые резервы» ирекле спорт жәмгыяте, РСФСР матч очрашулары, чемпионатлары беренчелеклөрендә күп тапкырлар жиңүче һәм медальләр алучы (1965–73). 1973 тән нәфис гимнастика буенча бала-

лар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә тренер-укытучы. «Физик тәрбия һәм спорт отличнигы» билгесе б-н бүлүкләнә (1995). 2003 тә Екатеринбург шһәрә нәфис гимнастика буенча балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә балаларга өстәмә белем бирү өлкә дөлүт учреждениесенә бертуган Нәжметдиновалар исеме бирелә, 2006 дан бертуган Н. кубогына ачык ярышлар уздырыла.

НӘЖМЙ (Нәжметдинов) Кави (Габделкави) Гибәтулла улы (15.12.1901, Сембер губ., Курмыш өязе Кызыл Атау а. — 24.3.1957, Казан), язучы, жәмгәгәт эшлеклесе. 1919 елда Сембердә пед. курслар, 1922 дә Мәскәүдә Югары хәрби пед. ин-тын тәмамлый. 1927 дән 6 нчы Берләштерелгән татар-башкорт (хәрби) командирлар мәктәбе укытучысы һәм комиссары, бер үк вакытта, 1928–33 тә, «Кызылармеец» г-тасы жаваплы мөхәррире, 1933–34 тә «Совет әдәбияты» ж-лы мөхәррире. *ТАШНЫ* оештыручы һәм житәкчеләреннән берсе. 1932 дә ТАССР Язучылары берлеген оештыру ком-тында. Соңыннан берлек эшендә актив катнаша. 1934 тә 1 нче Бөтенсоюз язучылар съездында чыгыш ясыи, Берлек идарәсенә сайлана. 1934–37 дә ТАССР Язучылар берлеген житәкли. 1937 дә хәрби контрреволюцион фетнә эзерлөүдә гаепләнә, репрессияләнә; 1939 ның декабрөндә азат ителә, аклана. *Ф.Кәримге* аклауга күп көч куя. 1942–45 тә ТАССР ХКС каршындагы Радиофикация һәм радиоташпырулар буенча Татарстан рескомының агитация һәм пропаганда бүлеген житәкли, 1947–49 да «Совет әдәбияты» ж-лы редакциясендә. 1954 тә 2 нче Бөтенсоюз язучылар съездында татар әдәбияты турында доклад ясыи.

1912 дә «Көз» исемле беренче шигырен яза, М.Кольцовның «Лес» («Урман») шигырен татар теленә тәржемә итә. 1918 дә Н. тырышылыгы б-н туган жылында «Безнең ижат» исемле кулъязма ав-лы башлый (1941 гә кадәр чыга). 1918 дән соң шигырьләрә матбугат битләрендә күрөнә башлый. Беренче жьентыклары — «Өермәләр» (шигырьләр), «Кабыргасы белән тора» (шигырьләр һәм хикәяләр) 1925 тә чыга. Н.иңең бу чор поэзиясе стиль, образларның үзенчәлеге, яңа шигыри формалар (к. *Имажинизм*) эзләү б-н аерылып тора. Автор чорга аваздаш актуаль социаль-әхлакый проблемалар күтәрә, аның шигырьләрә, поэмалары үткәннәрне инкарь итү рухы б-н сугарылган. Н.иңең түүге прозасына да новаторлык хас. Тематикасы — борылыш чорында татар авылы язмышы, халыклар дуслыгы, интернационализм. Геройлары — гаделлек нигезендә яңа жәмгыят тәзү хьялы б-н янучы солдатлар һәм матрослар, эшчеләр һәм крестьяннар. «Шобара» (1926), «Иң соңгысы» (1927), «Миңлебикә кодагыиының кайгысы» (1927) хикәялөрендә, «Яр буендагы учаклар» (1928), «Якты сукмак» (1929) һ.б. повестларында рев-ция вакыйгалары, Гражданнар сугышы, социализм тәзү күренешләрә чагылыш таба. Социаль-икътисади формация алмашыну б-н бәйле катлаулы һәм каршылыклы иجتимагый процесларны анализлап, язучы мәңгелек темаларга — иске б-н яңаның, яхшы б-н яманның көрәше темала-

К. Нәжми.

рына мөрәжәгәт итә. Аның әсәрләрә хәрәкәткә бай, жанлы сюжет сызыклары, көчле, истә калырылык характерлар, татар телендә сәнгәт чараларыннан оста файдалану б-н аерылып торалар. Н. прозасы ул чор әдәбиятында хөкем сөргән вульгар социализм тәэсиреннән дә азат түгел.

Бөек Ватан сугышы елларында Н. күбрәк публицистика жанрында эшли. Аның мәкаләләрендә, очеркларында («Азатлык сугышы», 1941; «Намус әше», 1943; «Гани Сафиуллин», 1944) халыкларны берләштергәчакыру яңгырый, совет кешеләрендә немец илбасарларынан мораль-психол. өстенгәге асызыклана. Сугыш еллары поэзиясе («Хаят апа», 1941; «Фәридә», 1944, композитор М.А.Юдин тарафынан шул үк исемдә опера языла) ватанпәрвәрлеккә, Ватанга һәм сугышчы бурчына тугрылыкка мәдхия жырлыи. Ул «Ватан сугышы фронтларындагы улларына татар халкынан хат»ның (март, 1943) оештыручысы һәм авторларынан берсе була. Н. — татар милләтгөнән булган Советлар Союзы геройларының батырлыклары турындагы «Батырлар китабы»ның (1945) мөхәррире һәм тәзүчесе. *М.Жәлил* исемен аклау мәсьәләләрен хәл итүдә катнаша (КПСС ҮК һәм СССР ЮСна аның исемен аклауны сорап мөрәжәгәт итә); «Моабит дөфтәрә»нең рус теленә сүзгә-сүз беренче тәржемәсен эшли.

Язучының 1928 дә яза башлаган «Язгы жыллар» (1949; СССР Дөлүт бүлгәе, 1951) тарихи-революцион романы — социалистик реализмның классик әсәре. Әсәр чынлыкта булган вакыйгаларга нигезләнгән, яза башлар алдыннан Н. озак кына архив материаллары б-н эш итә. Хикәялөү үзөгөндә — зур татар гайләсендә тарихы. Геройлар язмышы киң тарихи жирлектә күрсәтелә; алар рев-ция вакыйгаларында, соңрак социализм нигезләрендә яңа тормыш тәзүдә катнашалар. Роман күпмилләтле совет әдәбиятының зур казанышы дип бәяләнә, 26 телгә тәржемә ителә. Бәхәссез югары сәнгәти дәрәжәсенә карамастан (гади эшчеләрнең тормышын күрсәтү, аларның психологиясен ачу, хезмәт батырлыгы, сыйнфый көрәш, интернационализм темалары), әсәргә күпмедер дәрәжәдә ясалмалык, схематизм хас. «Язгы жыллар» романының дөвамы буларак, «Тирән агым» язлырга тиеш була. Автор роман өстендә гомерендә соңгы елларына кадәр эшли, ләкин төгәлләргә өлгерми. Н. — балалар өчен йомшак лирика, нечкә юмор б-н сугарылган шигырьләр авторы. Рус теленнән татар теленә А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, И.А.Крылов, А.А.Блок, С.Я.Маршак, А.И.Безыменский һ.б.ның әсәрләрен тәржемә итә. Гражданнар сугышында катнаша. 1947–57 дә ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүлүкләнә. Н. яшәгән йортка мемориаль такта куела.

Ә с ә р.: Әсәрләр: 4 томда. К., 1981–84.

Әд.: К а ш ш а ф Г. Кави Нәжми // Совет әдәбияты. 1947. № 2-3; Гиззатуллин Н. Кави Нәжми. К., 1957; Нәжметдинов Т. Течени и водовороты жизни // Казань. 2000. № 10; Ф а т т а х о в Р. Кави Нәжми. Личность и эпоха // Татарстан. 2001. № 10; Сильнее смерти и страха жизни: История любви: Док., письма, стихи. К., 2004.

Р.Ә.Фәттахов, Т.К.Нәжметдинов.

НӘЖМИ (Нәжметдинов) Нажар Нәжметдин улы (5.2.1918, Уфа губ., Бөрө өязе Миңеште а. — 6.9.1999, Уфа ш., Миңештедә жирләнә), шагыйрь, драматург, Башкортстан Респ.-касинын халык шагыйре (1992). Башкорт һәм татар телләрендә ижат итә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Башкорт ун-тын тәмәмлий (1947). 1947–49 елларда «Совет Башкортстаны» г-тасы һәм «Әдәби Башкортстан» ж-лы редакцияләрендә эшли. 1955–59 да «Һәнәк» ж-лында мөхәррир. 1962–69 да Башкортстан АССР Язучылар берлеге идарәсе рәисе. Лирик шигырьләре тулланган «Тамсылар» исемле беренче жыентыгы 1950 елда дөнья күрә. 1950–60 елларда Н. ижаты фәлсәфи мотивларга байый («Тулкындар», Уфа, 1955; «Көтөлмәгән ямгыр», Уфа, 1966 жыентыклары). «Шигырьзәр һәм поэмалар» (Уфа, 1964), «Көзгө һукмактар» (Уфа, 1967), «Ут күрше» (1972), «Якты күзә» (Уфа, 1984), «Иакынайыу» (Уфа, 1994), «Күңел сәхифәләре» (Уфа, 1999) кебек жыентыкларына патриотик пафос хас. Н. 1970 елларда хәзерге татар һәм башкорт поэзиясендә беренчеләрдән булып туган халкының этносы һәм тарихы, шәхесе һәм туган тел проблемаларын күтәрәп чыга. Аның «Татар теле» (1966) шигыре һәм «Иблис» (1970) фәлсәфи поэмасы жанр классикасы буларак бөяләнә. Татар халкының милли ұзаңы үсүгә мөнәсәбәтән белдереп, 1980 елларда «Бар!», «Татар бугазы», «Париж өстендә» («Тарафлар» жыентыгында, Уфа, 1988) шигырьләрен ижат итә. Әлеге һәм соңгы еллардагы күп кенә шигырьләре б-н шагыйрь жәмәгәт-челекнең игътибарын татар диаспорасы вәкилләренәң туган мәдәниятеннән аерылды, ассимиляция проблемаларына юнәлтә. Милләтнең үсү, чәчәк ату юлын ул башка халыклар б-н тигез хокуклы хезмәттәшлектә күрә («Татар каны» поэмасы, 1986). Н. ш.у. башкорт һәм татар драматургиясе үсешенә дәләккә өлеш кертә. Башкорт акад. театры аның «Язгы йыр» (1951), «Хуш, Хәйрүш!» (1953), «Сакырылмаган кунак» (1954), «Гармунсы дус» (1963), «Күршеләргә кунак килгән» (1974) пьесаларын сәхнәләштерә. Көндәлек матбуат битләрендә «Яктылык югарынан төшә» (Уфа, 1972), «Кем уйлаган» (Уфа, 1983) жыентыкларына тулланган әдәби-тәнкыйт һәм публицистик мәкаләләре б-н даими басылып килә. «Һиндостан сәхифәләре» (Уфа, 1960) исемле юльязмалар китабы авторы. Н. популяр жырлар текстлары авторы буларак та киң таныла. Башкорт теленә А.С.Пушкин, М.Ю.Лермонтов, Н.А.Некрасов, К.Кулиев, Р.Гамзатов, А.Нәван шигырьләрен тәржемә итә. С.Юлаев исем. Республика бүләге (1972), РСФСРның А.М.Горький исем. Дәүләт бүләге (1982), ТРның Г.Исхакый исем. Язучылар берлеге бүләге (1994) лауреаты. Октябрь Революциясе, ике 2 нче

дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз орденнары б-н бүләкләнә.

Ә с ә р л: Һайланма әсәрзәр. Өфө, 1968; Әсәрзәр: 3 томда. Өфө, 1977–78; Сиңа барам: Шигырьләр, поэмалар. К., 1988; Стороны: Стихи и поэмы. М., 1982.

Әд.: Х ә й б р а х м а н о в Р. Н.Нәжми шигырьләре. К., 2004. Г.М.Габделхакова.

НӘЖМИЕВ Нуретдин Гыйлемхан улы (5.10.1946, Балык Бистәсе р-ны Балыклы Чүкәй а.), драма актёры, ТРның халык артисты (1997). Казан театр уч-шесен тәмәмлий (1971). Сәхнә эшчәнлеген, урта мәктәпне тәмәмлаганнан соң, Минзәлә татар драма театрында башлий. 1976 елдан — Татар драма һәм комедия театрында. Минзәлә татар драма театры сәхнәсендә Н. социаль характеристикалар төгәлләге, тормыш дәрәжә б-н аерылып торган, юморга бай Шофёр («Ана йөрәге», С.Кайтов), Әмшә («Хикмәтле Сәйфи», Р.Ишморат), Нияз («Соңгы хөкөм», Т.Абдулмамүтов), Илһам («Мария», А.Д.Салынский), Сәлмән («Гарасат», Г.Сабитов) рольләрен башкара. Көчле характерлы актёр, эпизодлар остасы буларак, Н. һәр ролен ышандырырлык итеп ачып бирә һәм тиз арада танылу ала. Аның уены халык юмору б-н сугарылган, төрле чараларга бай, ул һәр образны индивидуаль якын килеп ижат итә. Т.Миңнуллинның «Алай түгел, болай ул» әсәре буенча куелган спектакльдә (1978) актёр бер-берсенә охшамаган, һәркайсы үзенә генә хас кабатланмас характерга ия булган дүрт карт ролен зур осталык б-н башкара. Колобок образы («Трибунал», А.Е.Макаёнок) Н. башкаруында герой килеп эләккән катлаулы психол. халатка тирантен үтәп кәрә белүе б-н аерылып тора. Актёр ижат иткән

Н.Г.Нәжмиев Костылев ролендә («Тормыш төбәндә», М.Горький; унда — Р.Шәмсетдинов).

образлар арасында Ирбулат («Кайту», Р.Ишморат), Шәйхел («Ак күгәрченнәр», Р.Батулла), Надира («Мәкәржәгә барган идея», И.Юзеев), Хәмитнур, Өлфәт («Тынгысыз өч көн», М.Мәһдиев), Мәрдәнша («Курай моңы», Ш.Шаһали), Вагыйз («Назлы кияү», К.Тинчурин), Талут («Ител суы ака торур», Н.Фәттахов), Рәстәм («Яз галәмәте», Р.Сәғди), Полковник («Кураж ана һәм аның балалары», Б.Брехт) бар.

Д.Ә.Гыйманова.

НӘЖМИЕВ Ринат Госман улы (5.5.1946, Казан), химик-технолог, техник фән. канд. (1986), СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1987), РФнең атказ. машина төзүчесе (1996). 1972 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмәмлий.

Н. Нәжми.

Н.Г. Нәжмиев.

1966–98 дә Казан химия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-тында эшли, 1995 тән директор урынбасары. 1998 дән «Рособоронэкспорт» федераль дәүләт унитар пр-тиесенә ТРдагы вәкаләтле вәкиле урынбасары. Хезмәтләре эчке баллистикага карый. Н. ату зарядларының эчке баллистикасы процессларын, ату б-н бергә бара торган күренешләрен тикшерә. Көпшәле системалар өчен ату зарядлары проектлауның исәпләү һәм лаб.-стенд методикаларын эшли һәм гамәлгә кертә. Яңа буын 10 нан артык ату зарядын булдыруда һәм серияләп житештерүгә кертүдә катнаша (Дәүләт бүләге шуларның берсен эшләгән һәм гамәлгә керткән өчен бирелә). Уйлап табуга 32 авторлык таныклығы бар. Медальләр, ши. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә.

НӘЖМИЕВ Тәлгат Самат улы (1.3.1950, Кукмара р-ны Байлангар а.), публицист, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1990). Казан ун-тын тәмәмлий (1979). 1981 елдан Саба р-ны «Жиңү байрагы» (хәзерге «Саба таңнары») г-тасы баш мөхәррире. «Яшә, Саба-йорт!» (1999), «Туган туфрақ кадрлә» (2001), «Сабаларда эчәр суым булгач» (2006) очерклар, «Саба мазәкләре» (1999), «Тагын... Саба мазәкләре» (2001), «Тагын... тагын... Саба мазәкләре» (2004), «Саба: елмаюлы тарих» (2012) мазәкләр жыентыклары авторы. ТР журналистлар берлегенәң Х.Ямашев исем. бүләге иясе (2002).

Әд.: Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

НӘЖМИЕВ Юрий Гаяз улы (19.8.1946, Казан — 27.7.2006, шунда ук), жылылык энергетигы, техник фән. д-ры (1987), РФА мөхбир әгъзасы (1997), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1993), РФнең атказ. фән эшлеклесе (1997). 1971 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмәмлий. 1965–71 дә Казан язү жайланмалары з-дында эшли, цех башлығы урынбасары (1969 дан). 1973–86 да Казан химия-технол. ин-тында, лаб. мөдире (1973–74). 1986 дан Казан энергетика ун-тында: жылылык энергетикасы ф-ты деканы (1987–93), сәнәгат жылылык энергетикасы каф. мөдире (1987–2003), проф. (1989), директор урынбасары (1993–94), директор (1994–99), ректор (1999–2003). Хезмәтләре гидродинамикага, жылылык алмашу процессларына, станция жылылык энергетикасы мәсәләләренә карый. Н. төрле типтагы сыеклыкларның фәзаи ламинар агымнары өчен эксперименталь һәм теоретик тикше-

ренүләр үткәрә, химия һәм нефть химиясе сәнәгатендәге энергия саклаулы өзлексез процессларга структур, жылылык һәм термодинамик анализ ясыи, электр станцияләрендә көл-шлактан арындыру системаларын проектлау методикасын эшли. Аның житәкчелендә жылылык электр станцияләрендәге жылылык алмашу жиһазларының һәм турбиналарны майлау системаларының нәтижеләгән комплекслы тикшерүләр уздырыла. РФ Федераль Жыенының Дәүләт Думасы депутаты (2004–06).

Хезм.: Гидродинамика и теплообмен закрученных потоков реологически сложных жидкостей. М., 1996; Теплообмен при ламинарном течении жидкости в дискретно-шероховатых каналах. М., 1998; Организация энерготехнологических комплексов в нефтехимической промышленности. М., 2001; Мазутные хозяйства ТЭС. М., 2002; Системы золошлакоудаления на ТЭС. М., 2002.

НӘЖМИЕВА Резиде Рәзак кызы (14.8.1961, Алексеев р-ны Левашёво а.), галим, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2005), а.х. фән. канд. (2007). 1983 елда Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң, Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында, бәрәнге һәм жидлек культуралары үрчәтү лаб-ясендә өлкән фәнни хезмәткәр (2004 тән). Дәүләт бүләге сәләмәтлөндерелгән меристемлы нигездә бәрәнге орлыкчылыгы системасын эшләгәнә һәм ТРда гамәлгә керткәнә өчен бирелә.

НӘЗИРОВ Марис Нәзиф улы (4.8.1949, БАССРның Чакмагыш р-ны Каракөчк (хәзер Урнәк) а. — 3.2.2013, БРның Чакмагыш р-ны Чакмагыш а.), шагыйрь, Башкортстан Респ-касының атказ. матбугат һәм массакүләм мәгълүмат хезмәткәре (2004). Башкорт һәм татар телләрендә ижат итә. Бөре пед. ин-тын тәмамлый (1972). 1973–93 елларда «Кызыл тан» (Уфа ш.) г-тасы редакциясендә әдәби хезмәткәр, үзхәбәрчә, күзәтүчә мөхәррир вазифаларын башкара, 1994–95 һәм 2000–01 дә «Мәгърифәт» (Уфа) нәшрияты мөхәррире, 1995–2000 дә «Тулар» ж-лы жаваплы сәркатибә, сонрак баш мөхәррир урын-басары. 2003 тән БРның «Чакмагыш мәгълүмат үзәге» редакция-нәшрият комплексы дәүләт унитар пр-тисе директоры. «Сакматаш» (Уфа, 1972), «Мәңгелек осом» (Уфа, 1978), «Йолдызлар табын қора» (Уфа, 1992), «Янә утларга керәм» (Уфа, 1994), «Бәрәкәтле жирем — Чакмагышым» (Уфа, 2000), «Еллар кары» (Уфа, 2002), «Ғаумы, кояш!» (Уфа, 2003), «Ак торналар бүләге» (Уфа, 2006) исемле шигърь кыянттыклары авторы. Шигърияте бүгенгә катлаулы вазгыятне чагылдыра, татар халкының язмышын фәлсәфи ясылыкта сурәтлән, нечкә кичерешләргә бай, аһәңле яңгырашлы. Шунлыктан Н.ның шигърьләре композиторлар Р.Хәсанов, Ф.Габдрәков, Ф. Гасакирова һ.б. тарафыннан көйгә салына, популяр жырларга әверелә.

Әд.: Марис Нәзирова шигърияте. Уфа, 2000.

«НӘЗУРАТ ӘЛ-ХАК» («نظورات الحق») — «Китабе нәзураат әл-хаки фи фәрдиат әл-әшва ин лям ягиб әш-шәфак» — «Кичке намазның укылуы караңгы төшүгә бәйлә булмасы турындагы хакыйкәткә бер караш»), Ш.Мәржаниның гарәп телендәге күп кенә

мөһим мәсьәләләрен күтәргән дини-фәлсәфи хезмәте. 1870 елда басыла. «Н. әл-Х.»та ислам догматикасының иҗтиһад һәм тәкьид кебек мөһим төрләре тикшерелә. Татар мөселман реформаторы Г.Курсавидан соң, иҗтиһад принципларын — теге яки бу сорау буенча Коръән һәм Сөннәдә турыдан-туры күрсәтмәләр булмаган очракларда, дини һәм иҗтимагый тормыш турында шуларга нигезләнүп үз фикеренә әйтү хокукын яклый. Шулар ук вакытта мөселман традицияләренчә — тәкьидчә эш итәргә дә юл калдыра. Ш.Мәржани, бер-берсен кире какмыйча, «бердәм хакыйкәт чыганагынан барлыкка килгән һәм чынлыкта кулга-кул тотынып барган игезәкләр кебек» дип, дин һәм фәлсәфә бәйләнешенә үз аңлатмасын формалаштыра. «Н. әл-Х.»ның нәшер ителүе мөселман Шәреғиында авторга шәһәрәт китерә һәм бер үк вакытта илаһият галимнәре, татар зыялылары арасында бөхәсләр уята, кадимки муллалар тарафыннан гаепләнә.

Әд.: Юзеев А.Н. Ш.Мәржани и арабо-мусулманская философия. К., 1992; шулар ук. Шихаб ад-дин Мәрджани: Мыслитель, религиозный реформатор, просветитель. К., 1997.

НӘКЫШБӘНДИЙӘ (гарәп.-фарсы نقشبندی — расем ясаучылык, бизәк төшерүчелек), сөнни юнәлештәге суфыйлык борадәрлеге, 14 йөздә барлыкка килә. Баһаветдин Нәкышбәнди (1318–89) нигез сала. Мөселман дөнъясында 15 йөздән иң киң таралган (кадрийәдән соң) руханилар борадәрлеге. Россиянең Төнъяк Кавказ, Идел буе һәм Урал алды төбәкләрендә тарала. Н. әкрәнләнүп Идел буендагы башка руханилар борадәрлеген — Ясәвийәнә (Ә.Ясәви нигез сала) кысрыклар чыгара, 18 йөздән гамәлдә — Урта Азия дәүләтләре, аеруча Бохара һәм Сәмәрканд б-н тыгыз элемтәләр урнаштыра. Н.нең төбәктәге үсеше 3 этапка бүленә: 1) башлангыч чоры — төгълиматның Урта Азиядән Идел буена үтпә керүе; 2) 18 йөз уртасыннан — төгълиматның янартылуы, ул Н. мөжәддидийә дип йөртелә һәм А.Сирхинди (1624 елда вафат) эшчәнлеге б-н бәйлә була, татар-башкорт шәкертләре аның б-н Урта Азиядә таныша; 3) 19 йөз ахыры — Идел буе һәм Урал алды төбәкләрендә Н.нең хамидийә юнәлеше тамыр жая, бу төгълимат Госманлылар империясеннән һәм Төнъяк Кавказдан килә, ул үсеп килүчә татар жәмгыятенә мәнфәгатчеләре алышынуы чагылдыра. Бу төгълимат намаз вакытында жырлау, бию кебек экстаз халәте, кычкырып зикер әйтү — намазга чакыру (әчтән зикер әйтү кулланыла), катгый демонстратив суфыйлык һәм хөжрәдәге суфыйлык элементларының булмасы б-н характерлана. Үз чырагында борадәрлектә махсус психофизик күнекмәләр кулланыла, нәтижәдә остаз һәм шәкерт арасында бергәләп фикерләр туплау юлы б-н рухи бердәмлек барлыкка килә. Б.Вәисов, Г.Курсави, Ш.Мәржани, З.Рәсулев, Г.Утыз-Имәни, Р.Фәхретдин, М.Хосәенов, Г.Чокрый, Т.Ялыгол төрле елларда борадәрлек әгъзалары булалар.

Әд.: Ишмухамметов З.А. Социальная роль и эволюция ислама в Татарии. К., 1979; Кемпер М. История суфизма в Поволжье и Приуралье // Мир ислама. 2005. № 1; Ислам на терри-

тории бывшей Российской империи: Энцикл. словарь. М., 1998. Вып. 1.

НӘКЫШБӘНДИЙӘ, *сынылы сәнгатьтә* төп урынны алып торучы төр. «Н.с.» атамасы 18 йөздән кулланышта — ул турыдан-туры гәмәли кулланышта булмаган визуаль, хәрәкәтсез, фәзан сәнгать төре. Н.с.нең төп төрләре нәкышбә эсәрен төшерүчә нигез б-н бәйләнән: станлы эсәр махсус станокта — мольбертта ижат ителә; монументаль һәм монументаль-бизәләш эсәре архит-раны бизәү өчен билгеләнә һәм сәнгать синтезында мөһим роль уйный. Өслеккә пигмент төшерүнең технол. мөмкинлекләренә карап, Н.с.н майлы, жилемле (акварель, гуашь, темпера), керәч һәм силикат буяулары кулланылышлы һәм фреска төрләренә аералар; сәнгатьнең мозаика һәм витраж кебек төрләре Н.с. б-н якын тора. Тема мохитына тәңгәл китереп, Н.с. портрет, пейзаж, натюрморт, көнкүреш, тарихи, баталия, анималистик жанрларга бүленә.

Татарстан терр-ясендә монументаль-бизәләш Н.с.нең иң борынгы үрнәкләрен Болгар шәһәренә 13–14 йөзләрдә архит-ра истәлекләре фрагментларында күрергә була (Хан төрбәсе, Кызыл пулат һ.б.); мозаик һәм майолика тышлыклар, фреска бизәгә (к. *Алтын Урда сәнгате, Монументаль-бизәләш сәнгате*). Н.с. 16 йөзнен 2 нче яртысында икона язу, фреска кебек борынгы рус сәнгате кысаларында үсеш ала (Успение соборының нәкышбә ансамбльләре, Зөядәге Троица чиркәве, Казандагы Благовещение соборы һ.б.). 17 йөз ахырынан башлап, сәнгатьнең дөнъяга гуманистик карашларга нигезләнән яңа принциплары ныгып урнаша. Н.с. дөнъяны һәм кешенең көндәлек тормышын тагын да тулырак һәм төгәлрәк сурәтләүгә йөз тота. Аның үсеше барокко, рококо, классицизм, романтизм, салон академизмы, натурализм, реализм кебек төрле стильдәге системалар кыясында бара. 18 йөздә татарларда Н.с.нең майлы буяулар б-н пыялада башкарылуы үзенчәлекле төре — *шәмаил* барлыкка килә. Н.с. 18 йөз ахырында — 19 йөзнен 1 нче яртысында Казан төбәгендә күбрәк көнкүреш портреты жанрларында (К.В.Барду, И.И.Журавлёв, Н.И.Зелов, С.С.Ершов, З.И.Иванов, Л.Д. һәм Л.Л.Крюковлар, И.П.Петров, Р.А.Распутин, Ф.И.Чекиев һ.б.), табигать күренешләре пейзажларында (А.Н.Ракович), тарихи-дини композицияләрдә (И.Александров, П.Гаврилов, Т.Иванов, Р.Ж.Колосов, А.И.Нечаев, П.Д.Пономарёв, А.Соколов, В.С.Турин һ.б.), театр-декорация сәнгатендә (М.И.Живокини, Г.Я.Паулино) үсеш ала. Казанда эшләүчә нәкышбәләрнең күбесе А.В.Ступинның Арзамас нәкышбә мөктәбен һәм Петербург сәнгать академиясен тәмамлаган, шуңа бәйлә үзенчәлекле стилистика б-н аерылып торган профессиональ осталар була. Сәнгатьнең башка төрләре б-н беррәттән, Н.с. төбәктәге сәнгать үсешенә актив өлешен тәшкил итә. Н.с. Казандагы урта һәм югары уку йортлары — Беренче ир балалар гимназиясенен, ун-тның руханилар академиясенен уку-укыту программаларына кертелә, бу, үз чыратында, нәкышбә мәдәниятен киң таралуына китерә һәм сән-

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

Нәкыш сәнгате. 1. Л.Д.Крюков. М.С.Коринфская портреты. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 2. Н.А.Ракович. «Гостинозаводский чиркәве»; 3. Н.И.Фешин. «Варя Адоратская портреты». 1914. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 4. П.П.Беньков. Л.Н.Толстой портреты. 1928 (?). ТР Милли музейе; 5. П.А.Радимов. «Ишегалды». 1919. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 6. Б.И.Осипов. «Верочка» (Рассамның хатыны портреты). 1924. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 7. Б.И.Урманче. «Сәт аертканда». 1928. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 8. В.К.Тимофеев. «Мари туе». 1929. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 9. Л.Г.Фәттахов. «Яңа бура». 1959. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 10. Е.В.Зуев. «Урман күчтәнчләре». 1966. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 11. Х.Г.Якупов. «Көчле кешеләр (Сьер савучылар Ф.Гәрәева, М.Исламова, С.Сәгъдиева)». 1964. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 12. С.О.Лычин. «Татарстан кинлекләрендә». 1960. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 13. И.К.Зарипов. «Матур көз». 1999.

гаты зөвүгү тәрбиялүүгө хезмэт итә. 19 йөз дөвәмьында Казан төбөгөндө төрлө елларда үз эсәрләрөндө төбөк тарихын һәм табигатен чагылдырган күренекле рус нәкышчеләре А.П.Боголюбов, К.Ф.Гун, В.Г.Худяков, Г.Г. һәм Н.Г.Чернецовлар, И.И.Шишкин һ.б. эшли. Казан 19 йөздә жирлө һәм башка шәһәрләр рәссамнарының, Рус рәссамнары берлеге агьзаларының, күчмә сәнгать ширкәтләренен күргәзмәләрен, шу. шәхси тупланмалардагы эсәрләрөндө күргәзмәләр уздыру урынына әверелә (к. *Сәнгать күргәзмәләре*). Казан сәнгать мәктәбенен нәкышч бөлөгө ачылу (1895) нәкышчеләр әзерлүүгә ныклы нигез була, алга таба аларның күпчелеге Татарстанда (П.П.Беньков, Н.М.Сапожникова, В.К.Тимофеев, Н.И.Фешин, К.К.Чеботарёв һ.б.), аннан читтә (Д.Д.Бурмон, Р.Либерт, К.М.Летелов, В.Э.Тюлькин, А.М.Соловьёв, М.С.Спиридонов, Н.М.Сверчков һ.б.) Н.с. үсешенә зур йогынты ясий. 19 йөз ахырында — 20 йөз башында Н.с. үсешә аерым стилистик агымнарын — реализм, импрессионизм, модерн, кубизм, футуризм һ.б.ның киеренкелеге, катлаулылыгы һәм төрлелеге б-н аерылып тора. Н.с.нең жанр кичләре киңәя, натюрморт, интерьер, көнкүреш һәм тарихи жанрлар үсеш ала. Театр-бизәләш Н.с.нең 20 йөз башында алга китүе П.П.Беньков ижаты б-н бәйлә. Беренче татар нәкышчеләре арасында «Сәйяр» труппасы спектакльләрен бизәгән С.Яхшыбаев, ижат тормышы Башкортстанда узган К.Ә.Дәүләткүлдиев, нәкышч һәм рәсем укытучысы Ш.А.Татаров һ.б. була.

1920 елларда Н.с. өлкәсәндә тормышны индустрияләштерү күтәрәнкелеге һәм яңа техник эраның эстетикасына төшенү, конструктив стилистиканың аерым күренешләрендә гәүдәләнен, «Подсолнечник», «ТатЛЕФ» берләшмәләре, КЭМСТ театр коллективы рәссамнары ижатында чагылыш таба. ТатАХРРның ижати программасы традицион жанрлар һәм төрләр кысаларында, еш кына агитацион юнәлештәге һәм публицистик үткенлек б-н чагылдырылган сыйфатлар йөртә. Станлы Н.с.нә, аеруча аның портрет һәм көнкүреш жанрлары үсешенә Н.И.Фешин лаеклы өлеш кертә. 1920 елларда заман таләпләренә жавап биргән татар Н.с. формалаша. Әсәрләре милли үзенчәлек б-н аерылып торган Б.И.Урманче татар милли Н.с.нә нигез салучы булып таныла. Монументаль-бизәләш Н.с.нең яңарып алуы Казан архитектур-сәнгать ин-тының Н.В.Пузанков жикчеләгендәге яңа материалларны (төсле гипс һ.б.) эшкәртү буенча нәкышч лаб-ясе эшчәнлегә, Казандагы жәмгәтәгә биналары өчен монументаль бизәк эскизлары әзерлөп тә, гамәлгә ашмаган К.К.Чеботарёв, С.И.Герштейн, С.С.Федотов, П.Т.Сперанский ижаты б-н бәйлә.

1920 еллар ахырында респ-када Н.с.нең Казаннан байтак әйдәп баручы осталарның китүенә бәйлә (Н.И.Фешин, П.П.Беньков, Б.И.Урманче, П.И.Радимов, К.К.Чеботарёв, А.Г.Платунова, Н.М.Сапожникова һ.б.) илдәге сынлы сәнгатьнең гомуми үсеш дәрәжәсеннән артта калу тенденциясе сизелә. 1930–50 елларда, соц. реализм принциплары

на туры китереп, Н.с. сюжетның идеялеге, аны ачуда иллюстратив-хикаяләү башлангычына йөз тотта. Көнкүреш жанрына һәм тарихи-рев. тематик картиналарга өстенлекләр әһәмият бирелә (Д.П.Архипов, П.М.Байбарышев, Д.Г.Булат, М.М.Васильева, Х.И.Казак, В.Л.Лаптев, Ш.Н.Мөхәмәтжанов, Н.К.Валиуллин, В.А.Радионон, С.А.Ротницкий, Н.М.Сокольский, В.К.Тимофеев һ.б.). Театраль-бизәләш Н.с.нең алга таба үсешә Ә.Х.Нагаев, М.Г.Сутюшев, Ә.И.Тумашев, В.С.Никитин һәм П.Т.Сперанский, шу. Казанда төрлө елларда эшлөп алган Россия рәссамнары — Н.А.Андреев, Н.Н.Золотарёв, А.А.Осмёркин, Б.Г.Кноблок, Ш.И.Сельвинский һ.б. ижатында дөвәм иттерелә. 1960–80 нче елларда Н.с. үсешә совет сынлы сәнгатьнә хас булган «кырыс стиль» һәм романтик юнәлеш дип аталган кысаларда эчтәлек һәм сәнгать формасын яңарту процесслары б-н характерлана. Илнең сәнгать вузларында проф. әзерлек алган һәм респ-каның Н.с.нә яңа стилистик агымнар б-н баектан нәкышчеләр контингенты шактый киңәя. Алар арасында милли формалар эзлөгән әсәрләр мөһим урын биләп тора (А.Ә.Абызгилдин, И.К.Зарипов, Е.В.Зуев, Р.Ә.Килдебәков, И.В.Рәфыйков, В.Н.Скобеев, М.Г.Усманов, Л.Г.Фәттахов, В.К.Фёдоров, Х.Х.Хәйдәрөв һ.б.). Н.с.нең алга таба үсешендә һәм яшь нәкышчеләрнең осталыгын күтәрүдә 1977 елда Казанда ачылган Х.Г.Якупов жикчеләгендәге Россия Сәнгать академиясенең (1992 елга кадр СССР СА) Ижрат остханәсе әһәмиятләр роль уйный. Татарстан Рәссамнар берлегенә КамАЗда, респ-каның нефть һәм авыл районнарында эшлөгән нәкышчеләрнең ижат төркемен төзүе Н.с. әсәрләрендә хәзерге заманың тагын да киңрөк һәм күптөрлөрәк тәкъдим итәргә мөмкинлек бирә. Н.с.дә жанр полифониясе (төркемле портрет, индустриаль һәм лирик пейзаж, натюрморт, көнкүреш һәм тарихи-революцион жанрлар) нәфис һәм композицион башкару алымнарын яңарту б-н аралашып килә: киң форматлы картиналарга, теге яки бу дәрәжәдә социальләшкән сюжет б-н күп фигуралы күмәк композицияләргә, конкрет өлкәгә хас типик, характерлы чалымнар эзлүүгә өстенлек бирелә (Н.Д.Кузнецов, И.В.Рәфыйков, Л.Г.Фәттахов, В.К.Фёдоров, И.М.Хәлиуллов, М.Х.Хәйретдинов, Х.Г.Якупов һ.б.). Респ-када төзелешләренен киң қолач алуы, яңа шәһәрләрнең, эре ижтимагый биналар һәм мемориаль ансамбльләренен калкып чыгуы Н.с.нең монументаль-бизәләш төре үсешенә, темпера һәм фреска бизәләше, мозаика, витраж техникасының яңаруына һәм яңа төрлөрөнән — керч плитгәгә ялтыравык бизәк төшерү, сграффитто һ.б. техникасынан файдалануга китерә (А.Ә.Абызгилдин, Н.П.Артамонов, С.М.Бубеннов, Р.М.Вахитов, Р.Ә.Килдебәков, Е.В.Киселёва, В.И.Охотин, К.М.Сафиуллин, Ә.С.Фәтхетдинов, В.К.Фёдоров, И.М.Ханов һ.б.). Респ-каның сәнгатьнең торган саен йогынтыларак өлеше була барган Н.с. кызу темплар б-н Казаннан читтәге шәһәрләрдә: Әлмәттә (Р.В.Гомәрөв, Г.А.Стефановский, А.Ф.Косолапов, А.И.Максютин,

Н.М.Горланов һ.б.), Бөгелмәдә (Ф.Е.Корнилов, И.М.Насретдинов һ.б.), Яшел Үзәндә (Р.Ф.Галиуллин, Ю.Е.Ершов, А.В.Крылов, Х.К.Сибгатуллин һ.б.), Лениногорскида (А.Г.Горюнов, Я.Г.Зиннәтуллин, А.М.Ильин, О.А.Кульпин, Д.К.Садретдинов, А.И.Юдин һ.б.), Түбән Камада (Г.Н.Капитов, Р.М.Мәрданшин, Ә.С.Фәтхетдинов һ.б.), Алабугада (М.М.Кузнецов, З.М.Миңнәхмәтов, Р.М.Сәләхов һ.б.), Чаллыда (В.Я.Акимов, Н.А.Бикташев, Ә.В.Бутова, А.И.Вашуров, Г.А.Иванов, В.Ф.Крайников, А.В.Карпенко, К.М.Сафиуллин, Ю.Г.Свинин, М.Ш.Хажиев һ.б.) үсеш ала.

Төбөкләрдә эшлүүчә рәссамнарының ижатында иң киң таралган жанрларга пейзаж һәм портрет, шу. район үзәкләрнең һәм яшь шәһәрләрнең мәдәни үсеш ихтыяжларына бәйлә монументаль-бизәләш сәнгать кәрә (к. *Монументаль-бизәләш сәнгать*).

Н.с.нең 1980–90 еллар азагындагы үсеш үзенчәлекләре илдәге мәдәни тормышта барган гомуми процесслар, тарихның хәлиткеч чорында мәдәният өлкәсендәге беренчел максатлар турында яңача фикерләүләр б-н бәйлә була. Н.с.дә милли сәнгать фикерләүнен чагылышы үзенчәлекле хисси-сиземләү башлангычының көчәюе б-н кушыла. Бер үк вакытта реализмның стилистик төрләрнен киң спектры (А.Ә.Абызгилдин, В.Я.Акимов, В.В.Анютин, Р.М.Вахитов, З.Ф.Гыймаев, Б.А.Гыйльванов, Р.Г.Заһидуллин, И.К.Зарипов, К.А.Нәфыйков, Ш.А.Нигмәтуллин, Ш.М.Шәйдуллин һ.б.) б-н бергә респ-каның Н.с. рәссамнары ижатында — «Группа-17» рәссамнар берләшмәсе агьзалары, «Дастан», «Тамга» һ.б.ның (А.М.Артамонов, А.В.Бусыгин, Е.Голубцов, А.И.Дорофеев, А.Р.Ильясова, В.А.Нестеренко, Ә.Сәйфетдинов, И.А.Хәсәнөв, Х.М.Шәрипов һ.б.) үзләрен төрлө поставангардизм агымнары итеп күрсәтәләр. Чаллы төркеме «Ансваки» ижатында (В.В.Анютин, Ю.Г.Свинин, В.Я.Акимов) антиурбанистик, «соцарт» нәкышч үсеш ала. Н.с. әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейнда һәм аның филиалларында, ТР Милли музейда һәм аның филиалларында, Әлмәт, Чаллы картиналар галереяларында, «Казан» милли мәдәният үзәгенә Милли мәдәният музейда һ.б. саклана.

Әд.: Дульский П.М., Искусство в Татарстане за годы революции. К., 1929; Черкасова Н.В. Изобразительное искусство Советского Татарстана. К., 1957; Червоная С.М. Искусство Советской Татарии. М., 1978; Файнберг А.Б. Художники Татарии. Л., 1983; Валеева Д.К. Искусство Татарстана (20 век). К., 1999; Султанова Р.Р. Искусство новых городов Республики Татарстан. К., 2001; Нигматуллина Ю.Г. «Заподзальный модернизм» в татарской литературе и изобразительном искусстве. К., 2002.

Е.П.Ключевская.

НӨЛЕТ авылы, Спас р-нында, Болгар шәһәрненнән 94 км коньяк-кончыгыштарак, Майна елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 4 кеше (мордвалар) яши. 1710–11 дән мөгьтүм. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәрә катлауына керә, игенчелек, терлекчелек, йон тетү б-н шөгьильәнә. 20 йөз башында Н.тә земство мәктәбе, 3 жил тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл

жәмәгатенен имана жире 1166 дис. тәшкит итә. 1920 гә қадәр Казан губернасының Спас өязе Иске Бәрән волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Әлки, 1935 нең 10 февраленнән — Кузнечиха, 1960 ның 28 октябреннән — Әлки, 1963 нең 1 февраленнән — Куйбышев, 1991 нең 4 октябреннән Спас р-нын-да. Халык саны: 1782 дә — 149 ир-ат; 1859 да — 641, 1897 дә — 1046, 1908 дә — 1320, 1920 дә — 1396, 1926 да — 706, 1938 дә — 458, 1949 да — 470, 1958 дә — 405, 1970 тә — 358, 1979 да — 160, 1989 да — 37, 2002 дә — 23 кеше.

НӨОРГАНИК ХИМИЯ, химик элементлар һәм алар төзегән гади һәм катлаулы матдәләр (углерод кушылмаларынан тыш; аларын *органик химия* фәне өйрәнә), аларның төзелеше, әверелеше һәм реакцияләргә керү сәләте турындагы фән. Н.х. — химиянең зур өлкәсе, органик химиядән тыш, ул химиянең башка бүлектәре: *аналитик химия*, коллоидлар химиясе, биохимия, кристаллохимия, *физик химия*, химик термодинамика, *электрохимия*, радиохимия, химик физика һ.б. б-н тыгыз бәйләнгән. Нәорганик һәм органик химияләргә чигендә металлорганик кушылмалар һәм *элементарорганик кушылмалар* химиясе аерылып тора. Н.х. геол.-минерал. фәннәре, барыннан да әлек *геохимия* һәм минералогия, ш.у. техник фәннәр — *химия технологиясе* (аның нәорганика өлеше), металлургия һәм *агрохимия* б-н бәйләнгән. Н.х.нең төп бурьчы: атомнарның электрон төзешен һәм алар төзегән кушылмаларның составын, үзлектәрен һәм структурасын ачыклау; заманча техника өчен алдан билгеләнгән үзлектәргә ия булган яңа материаллар табу юлларын эшләү һәм фәнни нигезләү. Н.х. тикшеренүләренә төп ысуллары — перспектив алым (юналтуле кристаллаштыру, зоналап яңача кристаллаштыру, вакуумлы сублимация, фракцияләп күдүру һ.б.) һәм физик-химик анализ алымы (системадан кушылманы (фазаны) турыдан-туры аерып алу таләп ителми). Хәзерге Н.х.дә ш.у. тикшерүнең физик алымнары: спектроскопия, беренче чиратта оптик һәм радиоспектроскопия, структур рентген анализ, масс-спектроскопия, дериватография һ.б. кулланыла.

Нәорганик материаллар турында беренче төшенчәләр борынгы заманда чүлмәк ясау, металлургия, пыяла ясау, ману һ.б. һөнәрләргә бәйлә рәвештә туа. Дөньяда барган химик әверелешләрнең табигатен аңларга тырышудар шушы чорга карый: дүрт элемент (стихия) — ут, су, һава, жир турында тәгълимат; алхимиядә «фәлсәфи таш»; ятрахимиядә (дарулар турындагы фән) өч башлангыч (теремеш, күкерт һәм тоз) теориясе; флогистон теориясе барлыкка килә. Гарәп алхимияге эр-Рази (10 йөз) матдәләргә килеп чыгышы буенча жир (минерал), үсемлек һәм хайван чыгышлыларга бүлә. Инглиз галиме Р.Бойль, химик элементларга билгеләмә биргәндә (17 йөзгә 2 нче яртысы), алар башкаларына таркала алмый торган матдәләр, дип әйтә, экспериментка (анализ һәм синтезга) берен-

чел дәрәжәдә әһәмият бирә. Н.х.нең фән буларак формалашуына рус галиме М.В.Ломоносов һәм француз химияге А.Лавуазье хезмәтләре йогынты ясай, алар бер-берсенә бәй-сез рәвештә химик реакцияләрдә матдә массасы саклану законын ачалар. Ломоносов тагын йөз елдан соң гына үсеш алачак корпускуляр (атом-молекуляр) тәгълимат нигезләрен баян итә (1740 еллар); жылылыкның кинетик теориясен аерып күрсәтә, химик күренешләргә аңлату өчен физика төшенчәләрен кулланып кирәклеген нигезли һәм химиянең теоретик өлеше өчен — «физик химия», гамәли өлеше өчен «техник химия» терминнарын кертә. Лавуазье химик элемент төшенчәсен конкретлаштыра, барлык матдәләргә гади һәм катлаулыга бүлеп, беренче рациональ химик номенклатураны һәм жисемнәрнең классификациясен эшли (1786–89). 19 йөз гомуми химик законнар ачылу, атом-молекуляр тәгълиматның үсеше, структур күзаллаулар б-н тарихка керә. Инглиз галиме Дж.Дальтон химиягә атомизмны кертә, элементларның беренче атом үлчүләре таблицасын эшли, тапкырлы нисбәтләр законын формалаштыра. Гей-Люссак, Авогадро, составның даңмилеге (француз химияге Ж.Пруст) законнары ачыла. Англия галиме Г.Дэви электрохимик якынлык теориясен бастырып чыгара, электролиз юлы б-н калий, натрий, барий, кальцийны, стронций һәм барий амальгамаларын таба. Швед галиме Й.Я.Берцелиус химиядә атомизмны тулысы б-н ныгыта, химик элемент символларының хәзерге тамгаланышын һәм кушылмаларының беренче формулаларын кертә; церий, селен, торийны ача; кремний, титан, тантал, цирконийны таба; атом үлчүләренә яңа системасын тәкъдим итә һәм күп кенә кушылмаларның формуласын төзәтә. Берцелиус һәм аның шөкерте Ф.Вёллер заманнан химияне нәорганик һәм органикка бүлү башлана. 19 йөз уртасынан атом, молекула һәм эквивалент төшенчәләре ачык билгеләнә (француз химияге Ш.Ф.Жерар, итальян химияге С.Канниццаро). 19 йөз ахырында — 20 йөз башында физик химиянең төп законнары һәм теориясе формалаша (массалар тәэсире законы, электрлитик диссоциация законы, Освальдның сыеклау законы, Ле Шателье принцибы, Нернст теоремасы һ.б.). Алар Д.И.Менделеевның периодик законы (1869 да ачыла) һәм периодик системасы б-н бергә хәзерге Н.х.нең һәм технологиянең теоретик нигезен тәшкит италәр. Химик-нәорганиклар металл эретмәләргә өйрәнә башлаулар, термик анализ алымнарын нигезләүгә керешәләр (француз физик-химияге А.Ле Шателье, рус химиклары Н.С.Курнаков, А.А.Байков һ.б.) Дж.У.Гиббсның фазалар кагыйдәсе эретмәләр тәгълиматының теоретик нигезен тәшкит итә. 20 йөздә Н.х.нең төп өнөлешләренән берсе — комплекслы (координацияле) кушылмалар химиясе, аларның төзелеше һәм үзлектәренәң гомуми теориясе төзелә (Швейцария химияге А.Вернер, рус галимнәре Л.А.Чугаев, И.И.Черняев). Инерт газлар — аргон, гелий, криптон, неон, ксенон, радон (инглиз галим-

нәре Д.Рэлей, У.Рамзай, М.Траверс, немец химияге Ф.Дорн); уранның (француз физияге А.Беккерель) һәм торийның үзлегеннән радиоактивлыгы (француз химияге һәм физияге М.Склодовская-Кюри, рус химияге Г.Шмидт), полоний һәм радий элементларының радиоактивлыгы (П.Кюри, М.Склодовская-Кюри) ачыла. Бу ачышлар изотопларны табуга, радиохимия һәм атом төзелеше теориясе (инглиз физияге Э.Резерфорд, Дания физияге Н.Бор һ.б.) барлыкка килүгә этәргеч була. Кристалларда рентген нурларының интерференциясе ачылу нәорганик матдәләр структурасын (фәзада урнашуы һәм кристаллда атомнарның бәйләнеше) аларның химик һәм физик үзлектәре б-н бәйләргә мөмкинлек бирә. 1920 еллар ахырында — 1930 еллар башында квант механикасының үсеше һәм аның химиядә кулланылуы *квант химиясе* һәм химик физика кебек фәнни дисциплиналар формалашуға китерә. Төш физикасындагы уңышлар трансураник элементлар синтезлау мөмкинлеген бирә. Сирәк мөгъдән һәм платиналы элементларны аерып алуның нәтижәле алымнарын (хроматография, экстракция һ.б.) эшләү, алардан махсус үзлектәре яки алдан билгеләнгән үзлектә сирәк элементлар һәм материаллар табу Н.х.дә яңа сыйфат үзгәрешләре тууга сәбәп була, 1940 еллар уртасында ЭПР һәм ТМР күренешләре ачылу Н.х.гә кушылмаларның төзелешен һәм реакция сәләтен тикшерүнең куәтле ысулларын бирә. 1950 елларда биополимерлар комплексларын яки тере организмнарда була торган металл ионнары катнаш түбән молекулалы табигый матдәләргә өйрәнүче бионәорганик химия формалаша; химик тәэсир итешүгә сәләтсез дип саналган инерт газлар химиясе барлыкка килә. 1960 елларда каты жисем химиясе мөстәкыйль фән булып бүленеп чыга, 20 йөз ахырында, биол. молекулалар кебек, үз-үзгә оештыруга, көйләүгә һәм репликациягә сәләтле супромолекуляр кушылмалар химиясе үсеш ала. Фундаменталь Н.х. ачышлары гамәли химиянең алгарышын тәэмин итә: абразив һәм кискеч кораллар өчен үтә каты материаллар, үтә саф металл һәм эретмәләр, пьезоэлектриклар, ярымүткәргечләр, электрон техника өчен үтә үткәргечләр, нәорганик полимерлар, жиңеләйтелгән төзелеш материаллары, космик ракеталар өчен ягулык, оксидлагычлар, керамик капламнар, ш.у. радиация, югары темп-ра, басым, механик йөкләнешләр һәм агрессив мохитнең жимергеч тәэсиренә тотрыклы башка нәорганик матдәләр булдырыла.

Россиядә 1820 еллар башында 7 университет (ш.и. Казанда) эшләп килә, алар каршында химия кафедралары һәм лаб-яләре оештырыла. Казан ун-тында Н.х.нең үсеше химик-аналитик тикшеренүләр кысасында алып барыла. Казандагы коеларның суы анализлана (Ф.Л.Эвст), тоз, скипидар, табигый су үрнәкләре тикшерелә (И.И.Дунәев), бакыр кою өчен күрсәтмәләр эшләнә (И.Ф.Вуттиг), бинар металл системалар өйрәнелә, һавага анализ ясала (А.Я.Кунфеп), күкертле минераль суларның, дәвалу ләменәң составы билгеләнә (К.Клаус). Химик-органиклар Н.Н.Зи-

нин, А.М.Бутлеров, В.В.Марковниковның, химик-технолог М.Я.Киттарынның беренче хезмәтләре Н.х.гә карый. Урал чыганаclarының платиналы рудалар калдыкларыннан платиналы металлларны аерган вакытта Клаус рутений элементын ача, аның химик үзлекләрен өйрәнә, атом массасын билгели, рутений-родий-палладий һәм осмий-иридий-платина триадалары арасындагы охшашлыкка игътибар итә, металлларның бер-берсенә модификация ясаучы тәсирен ачыклай, комплекслы кушылмалар төшенчәсенә якын килә. 19 йөз ахырында эремәләрдәге һәм каты халәттәге металл тозларын тикшерү, аларны өйрәнү алымнарын булдыру Н.х.нең үсешенә сәбәп була. Химик кушылмалар төзелеш һәм формасы теориясе, яңа химик анализ системасы тәкъдим ителә, эремәләрнең химик теориясе төзелә (Ф.М.Флавицкий). Термохимия һәм электрохимия фәнни юнәлеште формалаша. Эретелгән тозлар электролиз буенча тикшеренүләр үткәрелә, «состав-үзлек» диаграммаларын төзү өчен электр үткәрүчәнлекне үлчәү тәкъдим ителә, диссоциациянең гидролитик теориясе үстерелә, электр үткәрүчәнлеккә нәэлектродлитларның йогынтысы өйрәнелә (А.Я.Богородский). Факеллы бушануның химик тәсирен (К.Н.Мочалов), химик процессларга ультракыска дулкыннар тәсирен (В.Я.Куренев) тикшерү, электр үткәрүчәнлекне өйрәнү методикаларын эшкәртү (Г.П.Дезидерьев) гамәли эһәмияткә ия була. Коллоид системалар химиясе буенча (А.Ф.Герасимов), химик анализның классик алымнарын камилләштерү, нәорганик матдәләрнең эвтекиясе һәм төзелеште буенча (А.М.Васильев) тикшеренүләр үсеш ала. Физик-химик анализ алымы буларақ, жылыту көкреләрен (термографияне) билгеләүнең теоретик һәм эксперименталь нигезләре эшләнә, тозлы һәм ярымүткәргечле системалар өйрәнелә (Л.Г.Берг). Бинар системалар диаграммаларын төзү закончалыклары ачыла, катлаулылык дәрәжәсе һәм тишлары төрле булган системалар өчен интерполяция формулалар чыгарыла, аларга термодинамик нигезләмә бирелә (С.Д.Громиков). Тозлы тигезләнешләр өйрәнелә; электролитта үзара химик тәсир итешми торган изотоник эремәләрен катнаштырганда суның активлыгы үзгәрми дигән кагыйдә чыгарыла; тоз системаларының эрүчәнлегенә буенча 4 томлы белешмәлек төзелә (А.Б.Здановский). 1930 еллар ахырында, полярография алымын кулланып, эремәләрдә комплекслар барлыкка килүне системалы тикшерә башлайлар, аналитик һәм нәорганик химияләрдә электрохимик алымнар кулланып буенча фәнни юнәлеш барлыкка килә (В.Ф.Торопова). Бөек Ватан сугышы елларында затлы металлларның фосфорорганик (элементорганик) лигандлар б-н комплекслы кушылмаларын тикшерүләр оештырыла (А.А.Гринберг). Бу юнәлеш б-н А.Д.Троицкая житәкчелек итә, ул күрсәтелгән лигандлар һәм аларның үз сферасындагы әверелешләр (таутомерия, гидролиз, сольволиз, редокс-процесслар) трансәсиренәң гомуми закончалыкларын ачыклай. Палладий, пла-

тина һәм родийның элементорганик лигандлар б-н гадәти булмаган оксидлашу дәрәжәләрендәге кушылмалары синтезлана, яңа кайтаргычлар кулланып, платина төркемендәге югары дисперслы металллар алу юллары эшләнә (В.К.Половняк). Платиналы һәм күчеш металлларының азот- һәм күкерторганик лигандлар (ш.и. биоактив) б-н реакцияләре өйрәнелә, суусыз тирәлекләрдә хелат комплекслар катнашында барган электродлы процесслар металлларның асылуы үзгәртелә, ачыклана (Н.А.Улахович). 1950 елларда нәорганик кушылмаларны яңа физик-химик анализлау һәм тикшерү асылуы — төш-магнит релаксациясе асылуы эшләнә, аның ярдәмдә эремәдәге кисәкчеләрнең составы, тотрыкылыгы һәм динамика тотышы билгеләнә, металл-лиганд бәйләнешенәң характеры ачыклана (А.А.Попель). Бу асылуны аналитик һәм нәорганик химияләрдә кулланып мөмкинлекләре (Е.Д.Гражданников), парамагнит ионнар эремәсендә кисәкчәлә тәэсирләнүләрен характер (З.А.Сапрыкова) өйрәнелә; төрле тирәлекләрдә физик-химик үлчәү нәтижәләрен матем. модельләштерү аспектлары карала (Ю.И.Сальников); күчеш металлларының гетероалент һәм гетеротөш комплекслары барлыкка килү шартлары һәм аларның үзлекләре өйрәнелә (А.Н.Глебов). Комплекслар эремәләрендә сольват, лиганд, протон һәм электрон алмашу реакцияләре турында яңа мәгълүмат алына (А.В.Захаров, В.Г.Штырлин) һәм ул процессларның механизмы тәкъдим ителә. Металл катыш желатин имобилизләшкән матрицалы системаларда комплекслар хасил булу һәм темплат синтезы реакцияләре өйрәнелә (О.В.Мухайлов). Бинар тирәлекләрдә сольватлашу һәм комплекслар хасил булуны тикшерү өчен яңа структур-динамика юл тәкъдим ителә (Ф.В.Девятко). Молибденның элек билгелә булмаган кушылмалары синтезлана, аларның структурасы һәм үзлекләре өйрәнелә (Н.Д.Чичирова), сулы эремәдә лантаноидларның гомо- һәм гетеротөшлелә каты булмаган конформацион комплексларының төзелеш билгеләнә (В.В.Чевела). Г.С.Воздвиженский житәкчелегендә комплекслы кушылмалар электрохимиясе буенча фәнни юнәлешкә нигез салына, бу тикшеренүләренә гамәли мөмкинлекләре билгеләнә. Металлар һәм эремәләренә электрохимик утырымга төшерү һәм металлларны анодлы эретү процессларына күләмле (электродлит массасында) һәм өслекчә (электродларда) комплекслар оештыруның, ш.у. тирәлек ачылыгының тәсире өйрәнелә (Н.В.Гудин, С.И.Березина), композицион каплаулар табу шартлары ачыклана (Р.С.Сейфуллин). Матдә төзелеште турында квант-механика күзаллауларын һәм химик процессның термодинамик сыйфатларын файдаланып, мәктәпләр һәм югары уку йортлары өчен яңа фәнни-методик нигездә гомуми һәм Н.х. дәрәжәгә эшләнә (Н.С.Әхмәтов). Молекуляр һәм ионлы адсорбациянең фазара электрохимик чикләрдәге ролен ачыклау, ш.у. редокс-процессларның термодинамик параметрларын теоретик бәйләү, металл комплекслары катнашкан ре-

акцияләрдә элементар акт кинетикасын һәм механизмын өйрәнү өчен, электрохимик процесслар квант химиясе асылларын кулланып модельләштерелә (М.С.Шапник, А.М.Кузнецов). Корылма күчәрүнең традицион булмаган микроскопик модельләре (Р.Р.Нәжметдинов), эремәләрдә металлларның комплекслы кушылмалары электрохимиясе мөмкинлекләре (Г.К.Будников һ.б.) тикшерелә. 20 йөзнен 2 нче яртысынан Н.х.нең яңа перспективалы юнәлешләре үсеш ала: күчеш металлларының координацион һәм бионәорганик кушылмалары структурасы, термодинамикасы, кинетикасы, аларны хасил итү һәм электрон күчәрү реакцияләре һәм механизмы, биол. актив кушылмалар синтезлау (А.В.Захаров, В.Г.Штырлин); күп компонентлы супрамолекуляр системаларда металл ионы-лиганд (функциональшкән калексареннар)-амфифиль субстрат нигезендә идарә ителешле үзешү (А.Р.Мостафина, Р.Р.Әмиров); супрамолекуляр системаларда — актив өслеклә матдәләренә оешкан ансамбльләрендә, ш.у. макроциклик лигандларда комплекслар хасил булу процесслары (Р.Р.Әмиров); координацион һәм металлорганик сыек кристаллы кушылмалар — металлomezогеннар (И.В.Өвчинников, Ю.Г.Галаметдинов); югары һәм түбән молекуляр эф-фекторлы ДНК комплекслары хасил булу (С.С.Бабкина); яңа типтагы супрамолекуляр лигандлар синтезлау һәм аларның металл ионнары б-н тәсир итешүләрен өйрәнү (Н.Г.Зәбиров); фосфорлы һәм металл координацияле эпоксид олигомерлар нигезендә яңа материаллар (Л.М.Әмирова), оптик квант генераторлары өчен I—III төркем металл фторидлары һәм лигандлар (З.М.Латыпов, Р.Ю.Абдулсабитов һ.б.) булдыру. Н.х. буенча төп фәнни тикшеренүләр Казан ун-тында, Казан техник һәм технол. ун-тларында, ТР-ның кайбер тармак фәнни-тикшеренү ин-тларында алып барыла. Төп эшләр: нефть химиясе синтезы өчен яңа катализаторлар (А.А.Ламбедев), төрле ашламалар, полимер фосфатлар, бәйләгеч матдәләр, пыяла ясау материаллары технологияләре (Л.И.Кузнецов-Фетисов), минераль тозлар, кислоталар, катлаулы ашламалар, аеруча саф металллар табу технологияләре (Т.Г.Әхмәтов); саф магнит оксиды алу өчен гадәти булмаган магнезияль чимал эшкәртүнең физик-химик нигезләре (В.А.Хоснетдинов) һ.б., ш.у. ионлы плазма жиһазлары ярдәмдә тотрыкты каплаулар ясау, металлларны югары сыйфатлы өрдү нигезләре эшләнә. Заманча перспектив материаллар, биол. актив препаратларның яңа классын булдыру эшләре алып барыла. Фәнни эшкәртмәләр машиналар төзелеште, космик, электрон, фармацевтика сәнәгәтләрендә, төзелештә, авыл хужалыгында һ.б. тармакларда зур гамәли эһәмияткә ия.

Әд.: Неорганическая химия в Казанском университете: Люди, события, направления исследований. К., 2001; Хаускромфт К., Констелл Э. Современный курс общей химии: В 2 т. М., 2002.

А.В.Захаров.

НӨРКІЗ (Narcissus), амариллисчалар семьялыгынан күпеллек үсемлек ыругы. Чыгышы — Кавказ һәм Көнъяк Европа. Якынча

60 төре билгеле. Культурада Н.нең 25 төре киң кулланыла һәм бик күп гибрид формалары бар. Суганчалары күпсәллек, конгырт элпәле, төңкәле. Кыяк яфраклы. Чәчәкләре, гадәттә, сары яисә ак, чәчәк сабында ялгыз яки берничәшәр үрнәшкәннәр. Таж авызчыгының өстендә цилиндрсыман көпшә һәм таралган, алты бүлемле көпшәсыман, кыңгыраусыман яисә касасыман себеркәчле (тажлы). Май–июнь айларында чәчәк ата. Жимеше — өч якка ачылмалы итләч тартмачык. Н.нең якынча 9 мең сорты һәм төрле төрләре билгеле, алар формалары, үлчәмнәре, чәчәкләренә төс б-н аерылучы 12 төркемгә берләшәләр. Н.не суганча һәм орлыклардан үрчетәләр. Орлыкларны жыеп алгач ук, киптермичә, 1 см тирәнлектә чәчәләр. Күчәрәп утыртылмый. Чәчкәннән соң 4–5 нче елда чәчәк ата башлый. Утыртканда җурча яктыртулы, грунт сулары 50–60 см дан югары булмаган участкаларны сайлыйлар. Туфракка талымсыз. ТРда Н.нең гибрид формасы декоратив үсемлек буларак бакчаларда, паркларда үстерелә. Кайбер төрләренә чәчәкләрендә эфир майлары бар (бик исле), суганчалары — алкалоидлар. Төрле халыкларның мәданиятында Н. күп төрле легенда һәм ышанулар б-н бәйлә.

НӘСЭЛЛӘ ТЕРЛӘК ҮРЧЕТҮ, а.х. терлекләренә токымнарны яхшырту һәм жирле шартларга жайлашкан яна, тагын да отышлырак токым, линия, семьялык һәм кросслар чыгару буенча зоотехник чаралар системасы. Терлекләренә нәселен үзгәртү һәм продукция бирүен арттыру, югары сыйфатлы үрчем (ана һәм ата зат) алу максатыннан нәсел з-длары һәм фермалары (репродукторлар) булдырыла.

Нәселле терлек заводлары. Нәселле терлек хужалыкларына, дәүләт нәсел үрчетү һәм ясалма орлыкландыру станцияләренә, ш.у. товар житештерүче хужалыкларга сату өчен югары житештерүчәнлекле нәселле терлек үрчетү б-н шөгьльләнәләр. Кагыйдә буларак, һәр токым буенча терлекләренә нәселе, аерым үзгәчлекләре һәм продукция бирү сыйфатлары яхшыру дәрәжәсе исәпкә алынып, төрле типтагы берничә завод булдырыла.

Нәселле терлекләр «элит» классына кергәргә яки 1 нче класслыдан түбән бәйләнмәскә, завод тибына хас үзгәчлекләренә сакларга, нәсел эше нәтижәсендә булдырылган һәм камилләштерелгән сыйфатларын үз тоқымына тайпылышсыз рәвештә күчәрәргә сәләтле булырга тиеш. Һәрбер терлекнең нәселе һәм продукциягә аерым төркеп куела. Завод терлекләренә баш саны сыйфатлары билгеләнгән таләпләргә туры килгән яңа үрчем хисабына тулыландырыла. Ана затка кушу өчен фәкать үз ата затлары гына кулланыла. Аерым очракларда башка заводларның шул ук токым ата затлары файдаланылырга мөмкин.

Нәселле терлек фермалары. Төп бурычы — нәсел яхшырту максатыннан башка хужалыкларга сату өчен аерым токымнарга хас сыйфатларга ия, үз сыйфатларын нәсел буенча тайпылышсыз тапшырырга сәләтле, юга-

ры продукцияле ана зат һәм нәсел башы (ата зат) терлекләр үстөрү. Нәселле терлек үрчетү төрле юллар б-н, беренче чиратта, терлекләренә типлары буенча аерып, иң яхшы яңа сыйфатларны үстөрү юнәлешендә алып барыла. Бу бурыч уңышлы гамәлгә ашырылган очракта, нәселле терлек фермасы нәселле терлек з-ды итеп үзгәртелгә мөмкин. Икенче юл — бу ферма ана затларын даими рәвештә аерым бер завод нәсел башлары (ата зат) б-н кушу (йотылу) һәм ферманың бүлендек з-дка әверелүе. Өченче юл — даими һәм планлы рәвештә төрле заводларның төрле нәсел башларын (ата затлар) кулланып, продукция бирүчәнлекләре б-н кайвакыт завод терлекләренән дә өстенрәк гомуми токымлы тип китереп чыгару. Шулай итеп, төрле заводларның терлекләренә хас иң отышлы, эмма типлары буенча бериш булган сыйфатларның рациональ кушылмасына ирешелә. Бу очракта төрле заводларның нәсел башларын (ата зат) төрле сыйфатларга ия ана зат б-н кушунуы иң уңай нәтижәләрен ачыклау һәм нәсел башын билгеле бер система буенча куллану мөһим.

Товар житештерү хужалыклары. Товар житештерүче хужалыкларда терлек үрчетүнең төп максаты — аз чыгым тотып, күп күләмдә иң яхшы сыйфатлы терлекчелек продукциясе алу. Чиста токым үрчетү б-н бергә катнаш кушылдыру алымы да кулланыла. Терлекләренә продукция бирүен арттыру өчен, чиста токым үрчетү очрагында үз хужалыгының нәсел башлары (ата зат) б-н бергә башка нәселле терлек хужалыкларының шушы ук токымлы нәсел башларын да куллану отышлы. Төп тип итеп яхшыртучы тип сайлап алына. Ел саен бонитировка уздырыла, язын һәм көзен нәсел башлары жентекләп тикшерелә, ясалма орлыкландыру үткәрелә. Терлекләренә элита һәм аерым сайлап алынган төркемнәре яхшы ашатыла, иң уңай шартларда тотыла; алынган үрчем (ана затлар) хужалыкның үз көтүен яңарту өчен асрала.

2010 елда Татарстанда сөт терлекчелеге буенча 10 нәсел заводы (Этнә р-нының Ленин исем., Балтач р-нының «Игенче», Кукмара р-ның Вахитов исем. а.х. житештерү кооперативлары һ.б.), 53 нәсел фермасы-репродуктор (Этнә р-ның «Дусым», Азнакай р-нының «Шахтёр», Саба р-ның «Шытсу авыл хужалыгы предприятиесе» ААЖләрә һ.б.); ит терлекчелеге буенча 12 нәсел заводы (Актаныш р-нының «Татарстан», Лениногорск р-нының «Йолдыз», Балык Бистәсе р-нының «Слободское» ААЖләрә һ.б.); сарык үрчетү буенча 5 нәсел фермасы (Арча р-нының «Пионер» нәсел хужалыгы», Балтач р-нының Тимирязев исем., Яңа Чишма р-нының «Архангельское» крәстиян-фермер хужалыгы» ААЖләрә һ.б.); дунгыз үрчетү буенча 10 нәсел фермасы (Балтач р-нының «Татарстан» һәм «Алга», Саба р-нының «Саба агрофирмасы», Тукай р-нының «Камский Бекон» ААЖләрә һ.б.); ат үрчетү буенча 1 нәсел заводы (Питрәү р-нының «Казанский» нәсел заводы дәүләт унитар пр-тиесе) һәм 1 нәсел фермасы (Биектау р-нының «Өмет» крәстиян-фермер хужалыгы испонлә.

ТРда нәселле терлек үрчетү хезмәтенә житештерү итү Нәселле терлек үрчетү буенча авыл хужалыгы баш идарәсе (ТР Авыл хужалыгы һәм азык-төлек министрлыгына карый) тарафыннан алып барыла. Исеме күп тапкырлар үзгәртелә: Нәселле терлек үрчетү һәм ясалма орлыкландыру буенча респ-ка станциясе (1957 дән), Нәселле терлек үрчетү һәм а.х. терлекләрен ясалма орлыкландыру буенча Татарстан респ-ка станциясе (1966 дән), Нәселле а.х. терлекләр үрчетү, ясалма орлыкландыру, нәселле һәм яхшы сыйфатлы терлек, кош сагып алу, сату буенча Татарстан респ-ка житештерү берләшмәсе (1993 тән), 1997 дән хәзерге исемдә. Нәселле терлек үрчетү хезмәтенә бурычы һәм максаты: а.х. терлекләренә токым, тип, линия һәм гибридларын камилләштерү, яңаларын китереп чыгару; нәселле терлекләренә төбәкләр буенча таралышын билгеләү; нәселле терлек генофондын саклау; нәселле терлекләренә нәтижәле рәвештә яңартылып торучы тәэмин итү; нәселле терлек үрчеме алу өчен нәсел базасы булдыру. Н.т.ү. идарәсе ш.у., токымнарны яхшырту программасы нигезендә, терлекләренә сыйфатын күтәрү буенча чаралар күрә, алынган үрчем сыйфатларына карап, нәсел башларын (ата зат) тикшерә һәм бәяли, нәселле терлек фермалары һәм хужалыкларында терлекләргә бонитировка уздыра, ана затларның ясалма орлыкландыру һәм нәсел башларын ротацияләү б-н житештерү итә, продукцияне испәкә алуны оештыра, нәселле терлекләр кенәгәсе өчен документлар әзерли, товар житештерүче хужалыкларны нәселле терлекләр б-н тәэмин итә. Н.т.ү. хезмәте крәстиян (фермер) хужалыкларының, оешма һәм учреждениеләр ярдәмче хужалыкларының нәселле терлек үрчетү б-н шөгьльләнүче пр-тиеләрендә селекция-нәсел эшен оештыра һәм тормышка ашыра, юридик затларның, гражданнырның нәселле терлек үрчетү эшчәнлеген координацияли. Нәселле терлек үрчетү хезмәте структурасы ТР хөкүмәте тарафыннан билгеләнә.

Әд.: К р а в ч е н к о Н.А. Разведение сельскохозяйственных животных. М., 1963; Л и т о в ч е н к о Г.Р., Е с а у л о в П.А. Овцеводство. М., 1972; Н и к о л а е в А.И., Е р о х и н А.И. Овцеводство. М., 1987; К р а с о т а В.Ф., Д ж а п а р и д з е Т.Г. Разведение сельскохозяйственных животных. М., 1999; Современное состояние селекционно-племенной работы в хозяйствах Республики Татарстан и пути её улучшения (итоги бонитировки за 2006 год). К., 2007.

Ә.Х.Фазылжанов.

НӘСЭР (гарәп. نثر — «проза», «чәчеп жиберү», чәчмә әсәр), лирик, хис-кичерешләргә бай, кечкенә күләмле, шигъри сөйләмгә якын проза әсәр; Шәрәк әдәбиятында киң таралган жанр. Хиссәләгә, сюжетсыз төзелеш б-н лирик поэзиягә якын, ләкин шигъригә хас сыйфатларга (ритм, строфа, рифма) ия түгел. Татар әдәбиятында Н. жанрына Ф.Әмирхан, М.Максуд, Ф.Әсгать, Г.Кугуй, Ә.Еники һ.б. мөрәжәгәт итә. «Н.» атамасы б-н ш.у. хикәяләүгә корылган төрле әсәрләрен атыллар.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

НӘСИМИ (псевд., чын исеме Сәед Имамәддин) (якынча 1369 — 1417, Алеппо ш., Сү-

рия), эзәрбайжан шагыйре. Төрки, фарсы, гарәп телләрендә яза. Дин гыйлемен, мантыйк, матем., астрономияне өйрәнә. Якын Көнчыгыш буйлап сәяхәт итә; хәрәфчелек (пантеистик тәғлиматның бер төре — «хәрәф» сүзеннән килә; нигез салучысы — Фәйзулла Астрабатлы) тарата; матурлыкны табигаттан һәм аның иң югары баскычы булган кешедән эзләргә өнди.

Автор табигый куанычларга мәдхия жырлай, кеше акылы һәм матурлыгы алдында баш ия. Рәсми руханиларны тәнкыйтәли, алар «дин белән сату итүчеләр» ди. Көферлектә гаепләнәп үтерелә. Н. шигырьләре суфи шагыйрьләр жынтыкларына, шу. «Бакырган китабы»на да кертелә. Н. ижаты С.Рәмиев, Н.Думаи һ.б. татар шагыйрьләренә зур йогынты ясыи. Шигырьләре Ә.Исхак (1995) тарафыннан татарчага тәржемә ителә.

Әд.: С м и р н о в В. Очерк истории турецкой литературы. СПб., 1892; А р и ф М. История азербайджанской литературы. Баку, 1971; А р а с л ы Г.Т. Имамеддин Несими: Жизнь и творчество. Баку, 1972.

Р.К.Ганиева.

«НӘСЫЙХӘТ ӘС-САЛИХИҢ» («الصالحين» — «Игелекле кешеләрнең нәсыйхәте»), урта гасырлар татар әдәбияты (якынча 16–17 йөзләр) ядкәре; дини-дидактик һәм нәсыйхәт характерындагы кыска *хикәятләр* жынтыгы. Бер төрлеләре пәйгамбәр, мөселман әулиялары, суфиларга багышланган, икенчеләрендә эчкечелек, азгынылык, рибачылык ише кимчелекләр тәнкыйтәләнә. Аерым хикәятләрдә гыйлемле булу, һөнәр өйрәнүнең әһәмияте, кешенә әхлакый һәм рухи камиллеккә омтылырга тиешлеге турында баян ителә. Төзүчесе билгесез. Кулъязмалары татарлар арасында киң тарала һәм мәктәп-мәдрәсәләрдә уку-укуыту ярдәмчелеге булып хезмәт итә. 1853 елдан жынтык 20 тапкырдан да күбрәк басыла. 1996 да хәзерге татар графикасында «Нәсыйхәт әс-салихин, яки Изгеләрнең нәсыйхәтләре» дөнья күрә (текстолог Ә.Алиева әзерли). Ш.у.к. *Нәсыйхәтнамә*.

М.И.Әхмәтжанов.

НӘСЫЙХӘТНАМӘ (гарәп-фарсы *نامه نصيحة* — үгет, яхшылыкка өндәү), урта гасырлар фарсы һәм төрки-татар әдәбиятларында дидактик эчтәлекле чәчмә яки тезмә-чәчмә әсәр. Афористик рәвештә укучыга киңәш, нәсыйхәт бирелә. Н. тә мөрәжәгать, риторик сорау, комментарий, интерпретация, антитеза һ.б. чаралар кулланыла. Иллюстрация сыйфатында төрле гыйбрәтле мәгълүматлар һәм фактлар китерелә. Н.гә идея-тематик төрлелек хас. Мәс., «Нәсыйхәт әс-салихин» (16–17 йөзләр) жынтыгы — дини-дидактик әсәр; ә Р.Фәхретдиннең әсәрләре әхлакый-гуманистик идеяләр б-н сугарылган.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990.

Х.И.Миңнегулов.

НӘҮРҮЗ (фарсы. نوروز), борынгы төрки календарь буенча Яңа елны каршылауга багышланган бәйрәм, гадәттә, язгы көн б-н төн тигезлеге көненә туры килә. Иранда Н. — яңа ел көне («яңа көн»). 19 йөз ахырында — 20 йөз башында язгы көн һәм төн тигезлеге

көнөн (иске стиль б-н 1 март) бәйрәм итү Әстерхан һәм Себер татарлары яшәгән аерым районнарда гына сакланып кала (Әстерхан, Төмән, Омск өлкәләрендәге кайбер авылларда). Бәйрәм «әмәл» дип атала (Иранда хәмәл — март ае). Себер татарларында Н.не бәйрәм итүнең төп өлеше бергәләшәп, Яңа ел теләкләре әйтәп, өйдән өйгә йөрүгә кайтып кала, анда күбесенчә балалар катнаша, еш кына өлкәннәр дә кушылып китә. Өй хужалары аларга пешкән крендельләр, күмәчләр һ.б. бирәләр. Өйдән-өйгә йөрү таң б-н башлана, ә көндөз гайлә б-н жигүле атларга утырып йөрүләр оештырыла. Атлар, ат дрибнясе һәм олаулар мөмкин кадәр кушы итәп бизәлә, һәркем үзенең мал-мөлкәтен, житеш тормышын күрсәтергә омтыла. Әстерхан татарларында йортта махсус ботка пешерәп, күршеләрен чакырып сыйлау гадәткә кергән. Шулай ук көнне яисә икенче көнне төрле ярышлар уздырылган. Жиңчүчеләргә авылның таза тормышлы кешеләре тарафыннан бүләк бирелгән бүләкләр (сарык, богау, тукума һ.б.) тапшырылган. Ат чабышы һәм көрәш төп ярышлардан исәпләнгән. Татарлар яшәгән башка төбәкләрдә (Ука һәм Сура елгалары арасы, Урта Идел буе, Урал) Н.не бәйрәм итү традициясе сакланмаган. Кайбер авылларда язгы көн һәм төн тигезлеге көнне бер төркөм шөкерчеләрен, яхшы теләкләр юрап, өйдән өйгә йөрү гадәте булган (гадәттә, Н.не мактап китаптан алынган яки шөкерчеләр үзләре язган шигырьләр сөйләнгән; алар барысы да сый, бүләк яки акча сорау б-н төгәлләнгән).

Әд.: У р а з м а н о в а Р.К. Обряды и праздники татар Поволжья и Урала (Годовой цикл. XIX — нач. XX вв.): Ист.-этногр. атлас татарского народа. К., 2001; Татары. М., 2001.

«НӘҮРҮЗ» ТЕАТР ФЕСТИВАЛЭ (төрки халыкларның халыкчара «Нәүрүз» театр фестивале), 1989 елда СССР Театр эшлекләре берлеге карары нигезендә Урта Азия төбәкләре театрлары казанлыларына ел саен үткәрелә торган шөкерчеләрдә оеша; союздаш республикалар мәркәзләрендә чиратлап уздырыла һәм традицион яз бәйрәме (нәүрүз) көннәренә туры килә. Фестивальдә спектакльләренә *төрки телләрдә* куючы театр коллективлары катнаша. Беренче «Н» т.ф. Алма-Ата шәһәрәндә, алга таба эзлекле рәвештә Бишкәк, Дүшәнбә, Ташкент, Ашхабад шәһәрләрендә уза. 1993 тә Ашхабадта булып узган «Н» т.ф.ндә Татар академия театры М.Гый-

Төрки халыкларның XI «Нәүрүз» халыкчара театр фестивале. Казан. 2013.

Фестивальне ябу тантанасы һәм театраль Сабан туе.

ләжевнең «Бичура» һәм К.Гольдонинның «Ике хужаның хезмәтчесе» («Слуга двух господ») спектакльләре б-н катнаша. СССР таркалу һәм элекке союздаш республикаларның мәдәткыйль дөләтләре булып үзбилгеләнүләре сәбәплә, «Н» т.ф. 1993 тән башлап 5 ел дәвамында уздырылмый һәм ТР житәкчелеге инициативасы б-н 1998 дән яңадан торгызыла. Алга таба фестивальләр 3–4 елга бер тапкыр Казанда уздырыла башлай (1998, 2002, 2005, 2009, 2011, 2013). Фестивальләрдә ТРның театр коллективлары, шу. Башкортстан, Чуаш, Хакас, Якутия-Саха, Тува, Дагстан, Кыргызстан, Төркөмәнстан, Кабарда-Балкар, Эзәрбайжан, Казакьстан Респ-калары, Алтай крае, Оренбург өлкәсе, Кырымтатар, Гагауз, Төрөк театрлары; 2009 елдан фестивальдә курак, студентлар һәм яшьләр театрлары катнаша. «Н» т.ф. төрки халыклар театр эшлекләренен зур форумы булып тора, дусларча аралашу һәм ижади фикер алышу мөмкинлеген тудыра.

НӘҮРҮЗ ХАН (? — 1360), Алтын Урда ханы (1359 елдан). Сарай әл-Жәдид аксөякләре (һәм Тайдула ханбикә) ярдәмендә Алтын Урдада хакимиятне үз кулына ала. Урданың эре шәһәрләрендә үз ачкаларын суктыра. Күк Урда идарәчесе Чимтай тарафыннан тәхеттән төшерелә һәм жазалап үтерелә.

Әд.: Г р е к о в Б.Д., Я к у б о в с к и й А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.—Л., 1950; Ф е д о р о в - Д а в ы д о в Г.А. Общественный строй Золотой Орды. М., 1973; Куликовская битва. М., 1980.

И.Л.Измайлов.

НӘҮРҮЗГӨЛ, бадьян чәчәк, примула (Primula), нәүрүзгөлчеләр семьялыгынын күпчелек үләнчел үсемлекләре ыругы. 500 гә якын төрө билгеле, Төньяк ярм-шарның уртча поясында таралганнар. ТР терр-ясендә 2 төр — язгы Н. (P. veris) Кама һәм Идел алдында, эре касәлә Н. (P. mac-

Язгы нәүрүзгөл.

чәкләре 5 өлешле, сары, хуш исле, чатыр чөчәк төркемендә. Эре касәле Н. киң эре чөчәк касәләре б-н аерылып тора. Жимеше коңгырт төстәге күборлыклы тартмачык. Иртә язда чөчәк аталар. Жимешләре июнь–июльдә өлгерә. Орлыктан үрчилә. Дару үсемлекләре. Тамырларында сапониннар, эфир майлары, гликозидлар, яфракларында С витамини бар. Тамырларыннан ясалган төнәтмә кақырык чыгару, бәвел кудыру һәм тирлөтү чарасы буларак кулланыла; яфраклары гипохәм авитоминоз вакытында файдаланыла. Декоратив, баллы үсемлекләр.

НӘҮРҮЗГӨЛЧӨЛӘР (Primulaceae), нәүрүзгөлчәләр рәтенән ике өлешле үсемлекләр семьялыгы. Үләннәр, сирәк кенә куаклар яки ярымкуаклар. 1000 гә якын төре билгеле (30 га якын ыруг), башлыча, Төньяк ярымшарның уртача һәм салкын өлкәләрендә таралган. Татарстан терр-ясендә 6 ыругтан 11 төр бар. Бер-һәм күпеллек үләнчел үсемлекләр. Күпчелек төрләрнең сабагы туры. Яфраклары чиратлашкан, каршыдаш яки әвернә торышылы, гади яки калаксыман, кайвакыт нык кына теләнмә, тамыр яны таралгысында урнашкан. Чөчәкләре ялгыз, куентылы яки сабак очында. Касә һәм таж яфраклары кушылган. Жимеше — тартмачык. Орлыклары вак яралгылы. *Нәүрүзгөл*, *тишмәнут* (жепсыман һәм төньяк), *болынчай*, *талакдар* халык медицинасында кулланыла; гади болынчай, дарулы талакдар — баллы, тишмәнут, нәүрүзгөл — декоратив үсемлекләр. Диңгез бие глауксы ТРның Кызыл китабына кертелгән.

НӘФІЕВ Сәйфихан Хәбибулла улы (26.11.1941, Чүпрәле р-ны Мочәли а. — 31.8.2004, Казан), хокук белгече, хокук фән. канд. (1999), ТАССР, РФнең атказ. хокук белгече (1988, 1997). Казан ун-тын тәмамлый (1976). 1965–79 елларда Чүпрәле р-нында эшли: ВЛКСМ район ком-тының бүлек мөдире (1967–68), КПСС район ком-ты инструкторы (1968–69 һәм 1975–76), Калинин исем. к-зның партком секретаре (1969–75), прокурор ярдәмчесе (1976 дан). 1979–82 дә Әлки р-ны, 1982–88 дә Бөгелмә, 1988–92 дә Казан прокуроры. 1992–2000 дә ТР прокуроры. 2000 нән ТР Конституцион мәхкәмәсе рәисе. Хезмәтләре жинаягы эшләре хокукы,

прокуратура тарихы мәсьәләләренә карый. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Европейские стандарты обеспечения конституционных прав личности при расследовании преступлений. К., 1988 (автордаш); Прокуратура Татарстана: История и современность. К., 1997; Квалификация преступления: Учеб. пособие. К., 1999 (автордаш); Корыстное убийство: понятия, виды, квалификация: Уголовно-правовые и криминологические аспекты. К., 1999.

«НӘФИС КОСМЭТИКС», химия сәнәгатә пр-тиесе. Эшләүчеләр саны — 2,5 мең кеше (2013). Крестовниковларның 1918 елда национализацияләнгән *Шәм-стеарин, сабын кайнату, глицерин җитештерү химия заводы* жирлегендә «1 нче дәүләт сабын кайнату һәм шәм заводы» буларак нигезләнә. 1919 да аңа М.Ә.Апанаев, И.В.Пекин, К.Н.Краснов һ.б.ның национализацияләнгән һәм ябылган сабын заводлары чималы һәм жиһазларының бер өлеше тапшырыла. 1922 дән «Мулланур Вахитов исем. 1 нче дәүләт сабын кайнату, шәм һәм химия заводы», 1934 тән Казан терлек-мә комб-ты, 1964 тән Казан химия комб-ты. 1993 тән «Нәфис» АЖ, 2002 дән «Нәфис Косметикс» АЖ — М.Вахитов исем. Казан химия комб-ты.

1918–20 елларда завод сабын, стеарин шәмнәр, олеин һәм глицерин эшләп чыгара. 1926 да кер порошогы чыгару үзләштерелә. 1930 елларда реконструкция һәм алдыңгы чит ил жиһазларын кую нигезендә житештерү куотләре арта (сабын — 46,5 мең т га кадәр, стеарин — 3,5 мең т, шәм — 6,8 мең т, олеин к-тасы — 2,8 мең т, глицерин — 2,1 мең т, саломас — 16 мең т). Бөек Ватан сугышы елларында пр-тиесе терр-ясендә бронетанк техникасын ремонтлау базасы урнаша. Эшләүчеләр саны 1500 кешедән 600 гә калуга карамастан, комбинат фронт ихтияжлары өчен кер сабыны, оборона пр-тиеләре өчен кислоталар һәм глицерин чыгаруын дәвам итә. 1955–65 тә житештерү куотләре арта, илдә беренче тапкыр синтетик юу чараларын эшләп чыгару үзләштерелә (елга 30 мең т); 1980 елларда агымлы-механикалаштырылган линияләргә гамалгә кертелә. 1991 дә житештерү күләме (мең т): синтетик юу чаралары — 41,7; кер сабыны — 32,6; исле сабын — 17,4. Техник продукциянең 70% ы чамасы хәрби сәнәгатә комплексы пр-тиеләренә жиһәрелә. Эшләнмәләр Англиягә, Болгария, Польша, Югославия, Чехословакия, Өзгәстан, Сүрия, Вьетнам, Кубага чыгарыла. 1998 гә синтетик юу чаралары һәм кер сабыны — 8, исле сабын житештерү 17 тапкыр кими. Кризиска каршы тышкы идарә һәм пр-тиене финансы ягыннан савыктыру чаралары гамалгә кертелгәннән соң (1998–99), топ производстволарда киң колачлы модернизация һәм реконструкция ясала, нәтижәдә куотләр елга 25 мең т исле сабын, 70 мең т синтетик юу чаралары житештерелек дәрәжәгә күтәрелә. 1999–2007 дә сыек юу һәм чистарту чаралары 3-ды (елга 500 мең шешә; гель, шампунь, ванна күбеге, савыт-саба, пыяла юу өчен сыеклекләр һ.б.), синтетик юу чаралары 3-ды (елга 100 мең т) төзелә, коры

чистарту чаралары; 2010 да автомобильләргә чистарту товарлары житештерү оештырыла.

Пр-тиедә кулланылуы технологияләргә нигезендә өзлексез химик процесслар ята (басым астында каталитик гидрирлау, гидролизлы дистилляция, жиңелчә актив матдәләргә синтезы, сиптерчә китерү, су электролизы һ.б.). Италиянең «Маццони», «АКМА», «Баллестра», «Мачик», «Корниани» фирмалары һ.б.ның заманча жиһазлары киң кулланыла. Полимер савытлар эшләү һәм аларга сыек юу чараларын бүлөп салу, ш.и. илдә беренче тапкыр «Дой-пак» утырма пакетларына тутыру Америкада һәм Италиядә чыгарылган тизлекле линияләрдә башкарыла. Гамалгә кертелүче куотләргә Россиянең һәм чит илләрнең танылган житештерүчеләре тарафыннан эшләнгән югары технологияле механикалаштырылган һәм тулысынча автоматлаштырылган жиһазлар б-н тәмин ителә. «Сульфурекс» жайланмасы (2004, синтетик юу һәм чистарту чараларының нигезен тәшкил иткән жиңелчә актив матдәләргә житештерүдә файдаланыла) һәм май экстракциясе 3-ды (2007, майлы к-талар һ.б. төр продукция житештерү өчен рапс орлыгынын май аерып алу б-н шөгильләнгән) төзелеп беткәч, «Н.К.» та тулысынча йомык технол. цикл оеша. Пр-тиенең сыйфат менеджменты — халыкара ИСО 9001:2008 стандартына (2004), экологик менеджменты ИСО 14000 стандартына (2005) туры килә. 350 дән артык исемдә чыгарылган продукциянең гомуми күләме 168 мең т тәшкит итә (2011). Шулардан сыек юу чаралары — 70 мең, коры чистарту чаралары — 7,4 мең, исле сабын — 8,4 мең т һ.б. Массакүләм куллану товарлары ViMax, Sorti, AOS, Биолан һ.б. популяр сүздә маркалары б-н чыгарыла. Ел саен көндөшлеккә сәләтле продукциянең төрле кулланылу сыйфатларына ия яна төрләргә эшләнә һәм житештерүгә кертелә. «Н.К.» — РФдә майлы к-талар житештерүдә әйдәп баручы, глицерин эшләп чыгаруда бердәнбер пр-тиесе, кер порошоклары һәм исле сабын житештерүче иң эре пр-тиеләреннән берсе. Аның өлешенә ил базарындагы стеарин к-таларының 60% ы чамасы, олеин к-таларының 70% ы, глицеринның 40% ы (нефть химиясе, жиңел, лак-буяу, көгаз житештерү, оборона сәнәгателәрендә һ.б. тармакларда кулланылалар), савыт-саба юу чараларының 20% тан артыгы, исле сабынның 10% тан артыгы, синтетик юу чараларының 10% ы туры килә. Продукциянең бер өлеше якын чит илләргә чыгарыла.

Пр-тиесе һәм аның эшләнмәләре күп кенә халыкара һәм илдәге бүлөкләр, ш.и. «Сыйфат өчен алтын йолдыз» (Мадрид, 1993), «Россиянең иң яхшы 100 товары», «ТРның иң яхшы товарлары» конкурслары дипломнары (2007, 2003–11), халыкара «Быгхимэкспо» күргәзмәләрендә (Мәскәү, 2005–06) «Гран-при» һәм медальләргә б-н билгеләп үтелә. Бөек Ватан сугышы чорында планнарны арттырып үткән өчен комб-тка берничә тапкыр Дәүләт Оборона Ком-тының күчмә Кызыл Байрагы тапшырыла; 1976 да житештерелүче продукциянең күләме һәм сыйфаты бунча югары күрсәткечләргә ирешкән өчен

Р.И. Нәфыйгов.

пр-тие Хезмэт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә. Күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 1 кешегә Соц. Хезмэт Герое исеме бирелә, 3 кеше — Ленин ордены, 2 кеше — Октябрь Революциясе, 26 кеше — Хезмэт Кызыл Байрагы, 13 кеше — «Почёт билгесе», 15 кеше 3 нче дәрәжә «Хезмэт даны» ордены б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләре арасында — Н.Сигорский (1920), Н.Г.Кетура (1920–27), И.К.Неометов (1927–30), З.В.Вәлиев, Г.И.Мулин, А.М.Рәхмәтуллин; Д.А.Харитонов (1998–2003), Д.В.Хайбуллин (2003 тән). Ш.у. к. *Сабын җитештерү*.

Әд.: К л ю ч е в и ч А.С. История Казанского жирового комбината имени Мулла-Нур Вахитова (1855–1945). К., 1950; Акционерное общество «Нәфис» — химкомбинат им. М.Вахитова: Фотоальбом. К., 1995.

С.Г.Белов.

НӘФИС СӘНГАТЪ СӨЮЧЕЛӘРНӘН КАЗАН ЖӘМГҮЯТӘ, жәмәгәт оешмасы, 1895 елда Казанда сәнгатьне жәелдерү һәм популярлаштыру, төрле өлкәдәгә сәнгать эшлекләрәнен хезмәттәшлегенә ярдәм итү максатында оештырыла. Устав нигезендә жәмгыять эшчәнлегенә музыка, драма, сынлы сәнгать, сәнгать тарихы һәм теориясе, әдәбият керә. Жәмгыятьнең беренче рәисе шәһәр башлыгы С.Г.Дьяченко була, гамәлгә ашыручы 118 кеше арасында — сәнгать тарихчысы Д.В.Айналов, Казан ун-ты профессоры Н.П.Загоскин, сәүдәгәр Д.В.Вараксин, ш.у. жәмәгәт эшлеклеләр, чиновниклар һ.б. бар. Оештырылуының беренче елы ахырында жәмгыять 300 дән артык кешене берләштерә. Драма (рәис — Н.Н.Михайлов), әдәбият (рәисе — Н.П.Загоскин), музыка (рәисе — О.А.Лебедева, әгъзалары — В.В.Вараксин, А.М.Кокорев, А.И.Пиотровский, Е.Г.Семченко, Л.О.Сиклер, В.Г.Фёдоров) секцияләре оештырыла. Жәмгыять Сәүдәгәрләр клубында урнаша, чаралар уздыру өчен ш.у. шәһәр думасы залы файдаланыла. Драма секциясенә (житәкчесе һәм режиссёры Н.Н.Михайлов) П.Гнедич пьесалары, Ж.Оффенбах, Ф.Зуппе оперетталары буенча эзерләнгән һавәскәрләр спектакльләре тамашачыларда зур уңыш казана. Музыка секциясе танылган Казан музыкантлары Н.Н.Ворошилов, А.И.Панаев, К.И.Гринякин, В.А.Большертман, ш.у. Р.А.Гуммерт житәкчелегендәгә музыка мәктәбе укытучылары, һавәскәр музыкантлар тарафыннан ел довамында 10–15 кичә уздыра. Концертлар күбесенчә агарту юнәлешендә үткәрелә: муз. әсәрләр композиторларның биографиясен сөйләү б-н үрелеп бара. Әдәби-музыкаль кичәләр дә бик

популяр була, әдәби әсәрләрдән укылган өзекләр музыкаль яңгыраш б-н чиратлашып бара. Сынлы сәнгать секциясе «тере картиналар» дип аталган ысулны куллана. Рәссамнар мөстакыйль һөнәри берләшмә оештырырга омтылыш ясылар. 1897 дә «азмы-күпме әһәмияткә ия булган Идел бие шәһәрләрендә күргәзмәләр үткәрү» максатында «Идел бие рәссамнары жәмгыяте» Уставының проекты әзерләнә. 1898 дә «Жирле һәм читтән килгән рәссамнарның картиналары һәм этюдлары күргәзмәсе» (200 гә якын әсәр) рәссам Ю.А.Тиссен озата баруында Идел буйлап Сембер, Саратов, Әстерхан шәһәрләренә жи-бәрелә. Жәмгыять әгъзасы Д.В.Айналов сынлы сәнгать буенча лекцияләр укый (мәс., 1898 дә музыка мәктәбендә аның тарафыннан «Кеше тормышында сәнгатьнең әһәмияте» дигән лекция укыла). 1900 еллар ахырында жәмгыять әгъзаларының саны шактый кими, 1910 да ул фондларын һәм милкен Казан халык ун-тлары жәмгыятенә һәм Рус Император музыка жәмгыятенә Казан бүлегенә тапшыра һәм ябыла.

Чыг.: Устав Казанского общества любителей изящных искусств. К., 1895; Первый отчёт о деятельности Казанского общества любителей изящных искусств за 1896 г. К., 1897; Второй отчёт о деятельности Казанского общества любителей изящных искусств за 1897 г. К., 1898.

Әд.: С е в е р ю х и н Д.Я., Л е й к и н д О.Л. Золотой век художественных объединений в России и СССР (1820–1932). СПб., 1992.

Е.В.Порфирьева, Е.П.Ключевская.

НӘФЫЙГОВ Рәфик Измаил улы (15.7.1928, Уральск ш., хәзерге Казакъстан Респ-касы — 9.12.2001, Казан), тарихчы, тарих фән. д-ры (1964), ТР ФА академигы (1992), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1978, 1989). Урал пед. ин-тын тәмамлый (1951). Шу ул елдан Казан ун-тында эшли: тарих-филол. ф-ты деканы (1960–62), КПСС тарихы (1963–91), сәясәт тарих (1991–94) кафедралары модире, проф. (1966). Хезмәтләре татар ижтимагый-сәясәт фикере формалашуы һәм үсеше тарихына карый. Идел буенда 19 йөздә — 20 йөз башында барган азатлык хәрәкәте тарихына багышланган «1907–1914 елларда Казан социал-демократлар оешмасы: Кыскача очерк» («Казанская социал-демократическая организация в 1907–1914 гг.: Краткий очерк», 1961), «Яшерен революцион эшчәнлек: Архивтагы эзләнүләр һәм табышлар» («Тайны революционного подполья: Архивные поиски и находки», 1981), «Тарихның билгесез сәхифәләре» («Неизвестные страницы истории», 1989) хезмәтләре, ш.у. М.М.Вахитов турында очерк авторы. Аның «Революциягә беренче адым: В.И.Ульянов һәм XIX гасырның 80 нче еллары Казан студентлары» («Первый шаг в революцию: В.И.Ульянов и Казанское студенчество 80-х годов XIX в.», 1970), «Инанган марксистка әверелде» («И стал убеждённым марксистом», 1985) монографияләрендә В.И.Ленинның тормышы һәм эшчәнлеген Казан чоры жентекләп тикшерелә. Н. — Г.Тукай турында китаплар һәм макаләләр авторы, шагыйрьнең татар телендә әсәрләре тупланмасын (т. 1–5, 1985–86)

нәшер итүдә катнаша. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Муллаһур Вахитов: Ист.-биогр. очерк. К., 1960; Формирование и развитие передовой татарской общественно-политической мысли: Очерк истории. 1895–1917 гг. К., 1964; Тукай и его окружение. К., 1986; Поиск продолжается. К., 1993; Наш Тукай: Новые страницы из жизни поэта. К., 1998.

Әд.: Профессора исторического факультета Казанского университета (1939–1999): Библиограф. словарь. К., 1999.

Е.Б.Долгов, В.А.Шагалов.

НӘФЫЙКОВ Әхтәм Зәки улы (2.10.1950, Бөгелмә р-ны Карабаш пос.), нефтьче, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2004), ТР, РФнең атказ. геологы (1993, 2002). Казан ун-тын тәмамлый (1973). «Татнефть» АЖдә эшли: 1975 елдан «Әлмәтнефть» НГДУында, нефть чыганаclarын эшкәртү буенча технол. бүлгә башлыгы урынбасары (1980 нән), 1983 тән берләшмәнен нефть һәм газ чыганаclarын эшкәртү буенча технол. бүлгә башлыгы урынбасары, 1989 дан — «Ямашнефть» НГДУында, 1993 тән «Елховнефть» НГДУында баш геолог, 1998 дән АЖ аппаратының геол. бүлгә башлыгы, 2000 нән Углеводородлы чимал чыганаclarын геол. эзләү һәм эшкәртү идарәсе башлыгы. Н. ТРның нефть чыганаclarында катламнарны суландырган да нефть чыгару процессын көйләү ысулларын, аларны компьютерлы геол. картографияләү, «Лазурит» нефть чыганаclarын эшкәртүне модельләштерү системасын эшләүдә һәм сәнгатьтә киң кулланышка кертүдә, Көнбатыш Себердә Лангепас һәм Покачёв нефть чыганаclarы төркемен үзләштерүдә катнаша (1984–89). Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы бар. Дәүләт бүлгә ТРның нефть чыгаручы районнарындагы шәһәрләре су б-н тәмин итү өчен жир асты су чыганаclarын эзләүнең югары нәтиҗәле методикасын эшләгәнә һәм гамәлгә керткәнә өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

НӘФЫЙКОВ Канәфия (Хәнәфи) Абзалетдин улы (15.11.1938, Чирмешән р-ны Иске Үтәмеш авылы), нәкышпәч, театр рәссамы, график, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1999). Казан сәнгать уч-щесен (1966), А.Н.Островский исем. Ташкент театр-сәнгать ин-тын (1973) тәмамлый. 1960–67 елларда Казан «Тасма» з-дында бизәүче-рәссам, 1973–79 да Казан сәнгать уч-щесендә укыта,

К.А.Нәфыйков, Н.Фәттаһның «Сармат кызы Сарина» спектакленә декорация эскизы. Картон, темпера. 1985. «Казан» милли мәдәният үзгә музее.

1979–98 дә ТР Сәнгать фондлында эшли. Рәс-самнар берлеге әгъзасы (1980). А.Н.Островскийның «Яшенле ягыр» (1976–77, Бөгелмә рус драма театры, И.Юзеевның «Командировка» (1978, Татар драма һәм комедия театры, Казан), Р.Ишморатның «Тормыш дулкыннары» (1979, Татар академия театры, Казан), Н.Фәттаһның «Сармат кызы Саринә» (1985, Әлмәт татар драма театры), Ф.Яхинның «Мөхәммәдъяр» (1997, Татар академия театры) спектакльләрен куючы-рәссам. Н.Жиһановның «Түләк һәм Сусылу» (1973), «Алтынчәч» (1975) операларына, Ф.Яруллинның «Шүрәле» балетына (1974), Ф.Шиллерның «Мария Стюарт» драмасына (1973), Ә.Фәйзиниң «Тукай» (1976), Ф.Бәйрәмованың «Атылган йолдыз» (1986) драмаларына декорация эскизлары, Б.Липаевның «Казан баяны» мюзиклына костюм эскизлары (2005) авторы. Н.нең театр декорацияләре күренешләренә ачыклығы, композицияләренә күптәсле бизәкләргә бай булуы б-н аерылтып тора, аларда Шәрәкь мини-атюралар сәнгате йогынтысы чагыла. Станлы нәкъшәтә тарихи картиналар жанрында эшләүче әйдәп баручы рәссамнарның берсе

К.А.Нәфыйков. «Йосыф турында хикәя». 1991.

касындагы этюдлы бизәкләренә («Яңа Татар бистәсе», 1982; «Мәржани мәчете», 1987; «Шамил йорты», 1987) хас.

Респ-ка (1973 тән), зона — «Зур Идел» (Горький ш., 1974; Казан, 1980; Түбән Новгород ш., 2003; Саранск ш., 2004), бөтенроссия («Бөек Октябрьгә 60 ел», Мәскәү, 1977; «Советская Россия», Мәскәү, 1980; «Россия X», 2004), бөтенсоюз («Театр һәм кино рәссамнары», Мәскәү, 1978) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре Сарман авылында (1985), Казанда (1987, 1988, 1995, 1998) уза. ТРның сынлы сәнгать өлкәсендәге Б.Урманче исем. бүләге лауреаты (1999). Әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейында, «Казан» милли мәдәнияте үзәгенә Милли мәдәният музейында, Әлмәт картиналар галереясында саклана.

Хезм.: Путешествие в прошлое — Уткәнгә сәяхәт. К., 1993.

Әд.: Шәмси С. Тарихка сыену // Идел. 1991. № 10/11; Миңлебаев К. Иман нуры // Казан утлары. 1993. № 1; Сирматов И. Тарих башы — ерак гасырларда // Казан утлары. 1998. № 2; Зариф Ф. Киләчәккә баручы ижат // Мирас. 2003. № 7; Канафи Нафиков: Альбом. К., 2005.

Г.Р.Фәйзрахманова.

НӘФЫЙКОВА Әдилә Әхәт кызы (31.10.1940, Узбәкстан ССРның Харәзәм өлкәсе Санаат а. — 15.4.2011, Казан), радиофизик, физика-матем. фән. канд. (1977), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2009), 1962 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (1974 кә кадәр һәм 2005–09 да). 1974–2005 тә Органик һәм физик химия ин-тында. Хезмәтләре пиримидин рәтендәге актив кушылмаларның, биополимерлар һәм элементорганик кушылмаларның структурасы һәм динамикасы өлкәсенә карый. Югары төгәллектәге ТМР спектроскопиясе алымы б-н яңа кушылмалар классларында (супрамолекуляр, фуллерен) молекула эчендәге һәм молекулаара узара тәэсирләренә тикшерә. Дәүләт бүләге молекуляр системаларның структур-динамика тикшерүләрдә югары төгәллектәге төш-магнит резонансына караган хезмәтләр циклы өчен бирелә.

НӘФЫЙКОВА Сәрвәр Нәфыйк кызы (6.9.1925, Арча кантоны Норма а. — 4.9.2012,

Балтач р-ны, Сасна а.), механизатор, Соц. Хезмәт Герое (1967). Тракторчылар (1941), эретеп ябыштыручылар (1946) курсларын тәмамлый. 1937–41 елларда Балтач р-ның Тимирязев исем. к-зында эшли, 1942–52 дә МТС-та тракторчы-машинист, эретеп ябыштыручы, 1952–82 дә шул

С.Н.Нәфыйкова.

ук р-ның «Правда» к-зында тракторчы-машинист, тимерче. Герой исеменә а.х. житештерүендә югары күрсәткелләргә ирешкәне өчен лаек була. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Балтач р-ның Түбән Сасна авылындагы бер урамга Н. исеме бирелә.

Әд.: Глухов М. Нафикова Сарвар Нафиковна // Герои Социалистического Труда Татарии (1938–1978 гг.): Док. очерки. К., 1980; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

«НӘШРИЯТ» («نشریات»); 1922–28 елларда Мәскәүдәге кооператив нәшрият. Башкортстан һәм Татарстаннан читтә яшәүче татар-башкорт оешмаларынан сайланган 1 нче Бөтенроссия конференциясе һәм ВКП(б) ҮКның агитация һәм пропаганда бүлгәге карары нигезендә барлыкка килә. Нәшриятны оештыру эше РКП(б) ҮК каршындагы Татар-башкорт Үзәк бюросына йөкләнә. Продукция ТАССР һәм БАССРдан читтәге милли мәктәпләренә дәреслекләр б-н тәэмин итү өчен чыгарыла. 1922 нче 8 августында Нәшрият турындагы нигезләмә раслана. «Н.» әгъзалары: Үзәк татар-башкорт бюросы, Әстерхан, Царицын шәһәрләрендәге татар газеталары редакцияләре, татарлар яшәгән губерналарның РКП(б) ком-тлары, Мәскәүдәге Үзәк эшчеләр клубы, а.х. ширкәтләр, шу. язучылар, журналистлар, галимнәр, укытучылар, партия хезмәткәрләре, ш.и. Г.Ибраһимов, К.Нәжми һ.б. «Антик» басмаханәсе һәм гарәп шрифтлары сатып алына. Басмаханә эшен М.М.Идрисов оештыра. Басмаханә каршындагы хәрәф кою ширкәте Татарстан, Башкортстан, Урта Азиядән дә заказлар кабул итә. Китап төпләү остаханәсе дә була. Нәшрият каршында СССРдагы барлык нәшриятларның татар телендәге әдәбияты сатыла торган китап кибете дә эшли. «Н.» та гарәп шрифты б-н китап басу машиналары да эшләнә. Нәшрият хужалык исәбендә санала, авторлар б-н килешү төзелә. Төп эшләр РСФСР Милләтләр эшләре бунча халык комис-ты заказы нигезендә алып барыла (150 китап, ш.и. дәреслекләр, методик ярдәмлекләр, ижтимагый-сәяси әдәбият, К.Маркс, В.И.Ленин хезмәтләренә тәржемәләре). СССР Хәрби дингә эшләре халык ком-ты заказы б-н русча-татарча хәрби терминнар сүзлегә «Тылмач» бастырыла. РСФСР Магариф халык комис-ты заказы б-н 1926 дан «Магариф эшчесе» ж-лы чыгарыла. «Н.» 74 үз басмасын, нигездә, матур әдәбият: М.Гафуриның «Кызыл талгашлар» (1925), Ш.Усмановның «Бирегез тушны ки-

К.А.Нәфыйков. «Гаяз Исхакый». 1990. Чистай р-ның Яуширмә авылында Гаяз Исхакыйның тарихи-мемориал һәм этнография комплексы.

(к. *Сынлы сәнгатьтә тарихи жанр*). Урта гасырлар татар тарихына кагылышлы зур картиналар ижат итә: «Болгар урамы» (1975), «Болгардагы Ага базар» (1976), «Борынгы Казанда шагыйрьләр бәйгесе» (1977), «Борынгы Болгарда чуен коючылар» (1978), «Казанны чуқындыру» (1978), «Борынгы Казанда Сабан туге» (1981), «Сөембикә» триптихы (1978–2000), «Борынгы төркіләр», «Хан анты» (1990–2003) һ.б. Татар мәдәниятенә күренекле эшлекләре портретлары сериясе авторы: Кол Гали, Мөхәммәдъяр, Акмулла, Г.Тукай, С.Рөмиев, Ш.Мәржани, Г.Исхакый, Г.Ибраһимов, Б.Урманче (1976–90). Н. әсәрләре татар халык сәнгатең үзенчәлекле гармониясенә нигезләнгән сәнгатьчә нечкәләге һәм төсләр композициясенә нәфислегә б-н аерылтып торалар. Бу аеруча аның пейзажларына һәм натюрмортларына («Жилкәнле көймә», 1979; «Күл бунда», 1981; «Ак вазадагы чәчәкләр», 1985 һ.б.), пастель техни-

ре» (1927), К.Нәжминен 2 шигырләр жыентыгынын һ.б.ны бастыра. Драма эсәрләре, ш.и. үзешчән театрлар өчен, рев. быйрәмнәр оештыручылар өчен жыентыклар, татар әдәбияты тарихы буенча хезмәтләр: Г.Ибраһимовның «Кара маяклар һәм ак әдәбиятлар», Ф.Гладковның «Цемент», Дж.Лондонның «Сер» («Тайна») тәржемә эсәрләре һ.б. басыла. Ш.у. ижтимагый-сәясә, а.х., мед., техник әдәбият нәшер ителә. 1928 нең 16 маенда «Н.» ябыла, аның вазифалары СССР халыкларының Үзәк нәшриятына тапшырыла.

Әд.: Каримуллин А.Г. Книги и люди: Исслед. К., 1985.

И.А.Новицкая.

НЕБЕНЦАЛЬ (Nebenzahl) Леон (1910, Воронеж ш. — 1991), немец язучысы, тәржемәче. 1920 елдан Берлинда яши. Фашистлар хакимияткә килгәннән соң, концлагерьга ябыла, 1945 тә азат ителә. Матбугат эшләре буенча совет хәрби администрациясә идәрәсендә эшли. 1940 еллар ахырында «Печать Советского Союза» ж-лын оештыруда катнаша һәм аны 8 ел житакли. 1957 дән «Проблемы мира и социализма» ж-лының немец варианты мөхәррире (30 елга якын), «ГДР — СССР» дуслык жәмгыяте житәкчесе. Рус теленән немец теленә В.С.Гроссманнның «Степан Кольчугин» романын, Д.Д.Нагишкинның «Бонивур йөраге» («Сердце Бонивура»), Е.Я.Драбкинаның «Кара сохари» («Чёрные сухари») повестлары, И.М.Майскийның «Совет дипломаты истәлекләре» («Воспоминания советского дипломата») мемуарларын һ.б.ны тәржемә итә. М.Жәлил б-н бер камерада утырган А.Тиммермансны, Шпандау төрмәсендә шагыйрьнең көрәштәшләре б-н очрашкан Р.Ланфрединины эзләп таба, Г.Кормаш төркеменен жазалап үтерелүе турындагы документлар ш.у. аның тарафынан табыла. Германия Демократик Республикасы Фәннәр академиясендә «Муса Жәлил — шагыйрь һәм көрәшче» доклады б-н чыгыш ясыи. Муса Жәлилгә багышланган «Муса Жәлилнен «Моабит дәфтәре» — кешелекнең вәхшилекне фаш итүче документы» («Mussa Dshalils «Moabit Heft» — Zeugnis der Menschlichkeit irmitten von Barbarei») мәкаләсе һәм М.Жәлилгә багышланган күпсанлы башка хезмәтләр авторы.

Әд.: Мансурова М. Леон Небенцаль — исследователь творчества Джалиля // Комсомолец Татарии. 1969. 29 окт.

Р.Ә.Мостафин.

НЕБОЛЮБОВ Василий Петрович (19.2.1852, Сембер губ., Буа өязе Шерауты а. — 1936, Казан), мөхкәмә медицинасы белгече, медицина д-ры (1893). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1880), Пермь губернасы Соликамск өязендәге Дедюкино тоз промыселында табиб. 1881—84 елларда Вятка губернасының Сарапул земствосында мед. хезмәтендә, 1885 тән Уфа губернасының Минзәлә өязе Чаллы авылында табиб. 1886—1922 дә Казан ун-тында: мөхкәмә медицинасы кафедрасында прозектор ярдәмчесе (1895—96 да мөхкәмә медицинасы һәм беренче мед. ярдәме курсларында лекция укый), мөхкәмә медицинасы каф. мөдире (1904 тән), проф. (1909). 1890 елларда Казан

губернасы Чабаксар өязендә зоб авыруы мөхкәмәләрен өйрәнә. 1892 дә Сембер шөһәрәндә Азия вабасы авыруына каршы көрәш кампаниясендә катнаша. Хезмәтләрә асфиксияне өйрәнүгә, йөрәк һәм кан тамырлары зарарланганда мөхкәмә медицинасы бөяләмәсенә карый.

Хезм.: Случай врождённого отсутствия глазных яблок // Мед. обозрение. 1890. № 6; Случай разрыва сердца при падении с высоты // Дневник Казан. об-ва врачей. 1896. Вып. 2; Разрыв селезёнки в судебно-медицинском отношении // Казан. мед. журн. 1902. Апр., сент.

Әд.: Научные работники СССР. Л., 1928. Ч. 6.

НЕВЁРКИН районы, Пенза өлкәсенен көньяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. Мәйданы — 777 км². 1935 елда оештырыла. Үзәге — Неверкино авылы (Пензадан 170 км көньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 15565 кеше (2012), 7949 татар (2002). Татарлар, башлыча, Мазарлы (1928 кеше), Али (1300), Дөмавыл (1164), Карновар (800), Бикмаси (598), Сарбай (446), Исәкәй (163) авылларында яшиләр. Алар Н.р.на 17 йөз ахырында күчеп килә. 1917 дә 7 мөчет була. Хәзерге вакытта районда 15 мөчет эшли. Н.р.да Сов. Союзы Геройлары Б.М.Еналиев, М.И.Мостафин туган.

НЕВӨЛИНО КУЛЬТҮРАСЫ (Сылва культурасы) (археол.), Каманың югары агымында Сылва елгасы (Кама елгасының сул кушылдыгы) бассейнындагы әлгәрге тимер гасырга караган археол. культура (якынча 5 йөз — 9 йөз уртасы). Н.к. ядкәрләре 19 йөз ахырыннан тикшерелә. Башта Н.к. ядкәрләренен әйберләр жьелмасы *Ломоватово культурасына* нисбәт ителә, 1960 елларда В.А.Оборин, В.Ф.Генинг, Р.Д.Голдина аны мөстәкыйль археол. культура буларак аерып чыгаралар. Н.к. авыллыктар, шөһәрлекләр, каберлекләрдән, хэзинәләрдән гыйбарәт. Бигрәк тә курганлы (Бродовский, Югары Саин һ.б.) һәм кургансыз (исеме культура атамасына нисбәтле Неволино, Горбунятский һ.б.) каберлекләрдә казу эшләре вакытында бай материаллар табыла. Н.к. халкы игенчелек, терлекчелек, сунарчылык, балыкчылык һәм жыючылык хөкем сөргән комплекслы хужалык алып барган. Тимер металлургиясе, сөяк, таш, агач һ.б.ны эшкәртү, ш.у. сәүдә шактый югары үсешкә ирешә. Халык кара мичләргә ягып жылытылган агач йортларда (уртача 4×4 м² мәйданлы) яшәгән. Хужалык ихтыяжлары өчен базлар казылган. Н.к.ның мәгъ-

Танкеевка каберлегеннән табылган балчык савыт. ТР ФА Тарих институты фондлары.

лүм каберлекләрендә мөчетләр төрле әйберләр куелган сай чокырларда, кагыйдә буларак, башлары төньяк-көнчыгыш тарафка юналтп жырләнгән. Н.к. керамикасы кисеп ясалган тарак тешләре яки киндерә эзе сыман бизәкләр төшерелгән йомры төпле савыт-сабадан гыйбарәт. Н.к. ядкәрләре терр-ясендә дини йолаларда куланылган әйберләр, ат дирбиясе (авызлыктар, өзәңгеләр), сугыш кораллары (турь һәм кәкре кылычлар, уклар), киём-салым, бизәмәләр, Сасанилар дөүләте аччалары һ.б. табыла. 9 йөзнен 2 нче утызъеллыгында, ихтимал, мажар-бөжәнәк бәрелешләренә бәйлә вакыйгалар аркасында, бу культура яшәүдән туктый. Н.к. халкының бер өлеше Идел бие Болгар дөүләтендә сыену таба, бу *Олы Тархан каберлегендә, Танкеевка каберлегендә, Шайтан шөһәрлегендә* (Ульянов өлкәсенен Иске Майна р-ны), болгарларның 9 йөзнен 2 нче яртысына — 10 йөз башына караган башка ядкәрләрендә табылган керамика әйберләрдә чыгыла.

Әд.: Голдина Р.Д., Володаго Н.В. Могилиники неволинской культуры в Приуралье. Иркутск, 1990; Казаков Е.П. Культура ранней Волжской Болгарии. М., 1992; Erdelyi J., Ojtozsi E., Gening W. Das Craberfeld von Nevolino. Bdpst., 1969. *Е.П.Казаков.*

НЕВОСТРҮЕВ Капитон Иванович (28.2.1816, Вятка губ. Алабуга ш. — 29.11.1872, Мәскәү), тарихчы, археолог, археограф, Петербург ФА мөхбир әгъзасы (1861). Руханилар катлавыннан. Алабуга руханилар уч-шесен (1830), Вифания руханилар семинариясен (1836), Мәскәү руханилар академиясен (1840) тамамлай. 1840—49 да Сембер руханилар семинариясендә укытучы. 1849 елдан Мәскәүдә: А.В.Горский б-н бергә «Мәскәү синод китапханәсенен славян кулъязмалары тасвирламасы»н («Описание славянских рукописей Московской синодальной библиотеки», М., 1855—1869; отд. 1—3) төзи һәм нәшер итә. «Самара шөһәрәндә булган Спас-Преображение ирләр һәм Спас хатын-кызлар монастырьларының тарихи тасвирламасы» («Историческое описание бывших в городе Самаре мужского Спасо-Преображенского и женского Спасского монастырей», М., 1867), «1645—1666 елларда Мәскәү чиркәүләренен билгеләп куелган затлары турында язма: Мәскәү чиркәүләрен тасвирлау өчен материаллар» («Запись о ставленниках московских церквей 1645—1666 годов: Материалы для описания московских церквей», М., 1869), «Сембер шөһәрәне үткән заманардан губерна шөһәрә дәрәжәсенә күтәрелүгә кадәр тарихи күзәтү» («Историческое обозрение Симбирска от первых времён его до возведения в степень губернского города», Симбирск, 1909) һ.б. хезмәтләре чиркәү тарихына багышлана. Борынгы заманардан 16 йөзгә кадәр Казан төбәге археологиясенән хезмәтләр авторы.

Хезм.: Ананьинский могилиник Вятской губернии вблизи города Елабуги. М., 1871; О городищах древнего Волжско-Болгарского и Казанского царств в нынешних губерниях Казанской, Симбирской, Самарской и Вятской. М., 1871.

Е.Б.Долгов.

«НЕВРОЛОГИЧЕСКИЙ ВЕСТНИК

ИМЕНИ В.М.БЕХТЕРЕВА» («В.М.Бехтерев именованного неврология хәбәрчәсе»), фәнни журнал. Беренче исеме — «Неврологический вестник». 1893 елдан 1918 ел башына кадәр Казанда рус телендә квартал саен нәшер ителә. 1993 ел апреленнан яңадан чыга башлый; 1995 тән хәзергә исеме б-н басыла. Оештыручылары — ТР Сәламәтлек саклау министрлыгы, Казан мед. ун-ты, Казан мед. академиясе, ТР Невропатологлар һәм психиатрларының фәнни мед. жәмгыяте. В.М.Бехтерев тарафыннан Казан ун-ты каршындагы Невропатологлар һәм психиатрлар жәмгыяте органы буларак оештырыла. Журналның мөхәррирдәшләре — Н.М.Попов (1894 тән), Н.А.Миславский (1903 тән), В.П.Осипов (1906 дан). Даими авторлары: Бехтеревның укучылары — В.И.Воротынский, Н.А.Вырубов, П.А.Останков, Н.Н.Реформатский; невропатологлар — Л.О.Даркшевич, В.П.Первушин, Г.Я.Трошин, А.В.Фаворский; физиологлар һәм анатомнар — А.В.Вишневский, Н.А.Миславский, В.В.Чирковский; гистолог К.А.Арнштейн, фармаколог И.М.Догель. Редакция төрле фәнни юнәлешләрдә эшләгән галимнәре неврология проблемалары тирәсендә берләштерүне максат итеп куя. Журналда мөхкәмә-психиатрия казуистикасы катнаш невропатологиягә, рух һәм нерв тайпылышларының патологик анатомиясенә, нерв системасы анатомиясе, гистологиясе һәм эмбриологиясенә, нерв физиологиясе һәм психологиясенә багышланган хезмәтләр басыла. Басманың һәр чыгарылышында үзенчәлекле мәкаләләр, елъязмалар, Невропатологлар һәм психиатрлар жәмгыяте утырышларының беркетмәләре бирелә, тәнкыйть-библиография бүлгә була. Жәмгыять утырышларында тикшерелгән хәбәрләр мәкалә итеп бирелә. Россия һәм чит ил галимнәренә монографияләре, чыгышлары кушымта буларак басыла. Петербург, Мәскәү, Харьков һ.б. мед. фәнни жәмгыятьләре эшчәнлегә, психиатрия хастаханәләре эше яктыртылып бара. Беренче санының 100 еллыгы уңаеннан журнал яңадан чыга башлый, мөхәррире — М.Ф.Исмәгыйлев (1993 тән). Аңарда нейрофәннәр — невропатология, нейрохирургия, нейрофизиол., психол. һ.б. эргәдәш фәннәр өлкәсендәге казанлышларга багышланган материаллар, сәламәт яшәү рәвеше турындагы мәкаләләр басыла. Авторлары — РФ, БДБ илләре, Европа һәм АКШ галимнәре. Мәкаләләргә аңлатмалар рус, татар, инглиз телләрендә бирелә.

Әд.: Исторические вехи журнала «Неврологический вестник» (к 100-летию со дня основания журнала) // Неврологический вестн. 1993. Т. 25, вып. 1–2; Исмаилов М.Ф. Казанскому журналу «Неврологический вестник имени В.М.Бехтерева» исполнилось 105 лет // Неврологический вестн. имени В.М.Бехтерева. 1998. № 1/2.

Р.А.Айнетдинов.

НЕВРОЛОГИЯ (грек. *νεῦρον* — нерв ...логия), нерв системасының структурасы, функцияләре һәм авырулары турындагы мед. һәм биол. фәне. «Н.» термин, башлыча, клиник медицинаның нерв системасы авыруларын һәм нерв системасының организмдагы башка системалар һәм органнар патологиясендә

тоткан урынын өйрәнүче бүлеген билгеләү өчен кулланыла. 19 йөзгә 2 нче яртысында клиник Н. медицинаның аерым тармагы булып аерылып чыга, мөстәкыйль тармак башында Ж.Шарко, Ж.Дежерин, И.Бабинский (Франция), А.Штрюмпель, К.Вестфаль, Г.Оппенгейм (Германия), Д.Джексон, У.Говерс (Англия) кебек танылган табиплар тора. Россиядә Н.нең фәнни-гамәли яктан формалашуы дөньяда иң беренчеләрдән неврология клиникасы (1869) булдырган Невр Мәскәү ун-тындагы Россиядә беренче нерв авырулары кафедрасына (1870) житақчелек иткән А.Я.Кожевников исеме б-н бәйлә. Казан ун-тында Н. 1876 елда патология һәм терапия кафедрасында укытыла башлый, 1885 тә, Мәскәү һәм Петербургтан соң Россиядә өченче булып, нерв авырулары каф. булдырыла. 1887 тә Казан ун-ты каршында Невр авырулары клиникасы ачыла; 1892 дә В.М.Бехтерев Невропатологлар һәм психиатрларның Казан жәмгыятен оештыра, хәзергә Татарстан неврологлары жәмгыяте — шуның вәрисы. Соңрак Мәскәү һәм Петербург Н. мәктәпләре б-н бергә Россиядә Н.нең төп юнәлешләрен билгеләчәк Казан Н. мәктәбенә исемнәре бөтен дөньяга билгеле профессорлар В.М.Бехтерев (1885–93 тә Казан ун-тының психиатрия каф. мөдире) һәм Л.О.Даркшевич (1893–1917 тә Казан ун-тының нерв авырулары каф. мөдире) тарафыннан нигез салына. Казанда эшләү чорында В.М.Бехтерев Европада икенче, Россиядә беренче булган психиолог. лаб-ясе оештыра; яңа авыру — ангилоза китеруче спондилартритка, яки «Бехтерев авыруы»на тасвирлама бирә (1892). Н.А.Миславский б-н бергә баш ми кабыгының эчке органнар эшчәнлегенә йогынтысын өйрәнү бунча экспериментлар юлы б-н фундаменталь тикшерүләр уздырыла, арка миенә үткәргеч юллары һәм баш миенә функциональ анатомиясе турында тәгълимат булдырыла; «Минен үткәргеч юллары» («Проводящие пути мозга», 1892) китабы нәшер ителә (соңрак ул тулыландырыла, кабатлан бастырыла, чит телләргә тәржемә ителә). Л.О.Даркшевич Казанга килгәннәгә кадәр ачыш ясай — баш миенә арткы спайкасы төшенә тасвирлама бирә (хәзер аның исеме б-н йөртелә). Аның кайбер хезмәтләре атаклы француз неврологы Ж.Дежерин (1885) һәм психоанализга нигез салучы З.Фрейд (1886) б-н автордаш буларак нәшер ителә. Казанда эшләү доверендә Даркшевич неврология клиникасын киңәйтә һәм жиһазландыра, Н. бунча Россиядә беренче капитал кулланма — «Нерв авырулары курсы»н («Курс нервных болезней», т. 1–3, 1904–07) әзерләп бастыра, хирурглар В.И.Разумовский һәм А.В.Вишневский б-н берлектә Россия медицинасында нейрохирургия тармагын булдыруга зур хезмәт куя.

Алга тага Казанда Н. үсеше гомумән Россия Н.се үсешен тәэмин иткән галим-профессорлар А.В.Фаворский, В.П.Первушин, И.С.Алук, Л.И.Омороков, И.И.Русецкий, Г.Б.Макусов, В.М.Сироткин, Я.Ю.Понелянский, И.Н.Дьяконова, А.Ю.Ратнер, В.П.Веселовский, Х.М.Шульман, Д.М.Табиева, М.Ф.Исмәгыйлев һ.б.ның хезмәтләре б-н бәйлә.

Казан неврологлары баш һәм арка миенә кан тамырларын, периферик нерв системасын, нерв системасының вертеброген авыруларын, таркау склерозны, вегетатив нерв системасы авыруларын, балалар Н.сен, талпан энцефалитын, эпилепсия, паркинсонизм, сирингомиелиане, мануаль мед. өлкәсендә — рефлексотерапия, нейрофармакология, клиник нейрофизиология, нейрорадиологияне өйрәнүгә зур өлеш кертәләр. Казан неврологларынан И.И.Русецкийның «Вегетатив нерв тайпылышлары» («Вегетативные нервные нарушения», 1958), Л.И.Омороковның «Клиник невропатологиягә кереш» («Введение в клиническую невропатологию», 1961), Я.Ю.Попелянскийның «Бил остеохондрозының вертебрал синдромнары» («Вертебральные синдромы поясничного остеохондроза», 1974), Г.А.Иванчицкийның «Мануаль медицина» («Мануальная медицина», 1998) хезмәтләре Н. бунча Россиядә басылган китапларның алтын фондына кертелгән, табип-галимнәренә хәзергә эзләнү нәтижәләре дөньяның Н.гә багышланган иң танылган басмаларында дөнья күрә тора.

Казанда 6 Н. кафедрасы бар (2010): Казан мед. ун-тында — Н., нейрохирургия һәм мед. генетикасы (каф. мөдире — М.Ф.Исмәгыйлев); Н. һәм реабилитация (Э.И.Богданов); Н. һәм нейрохирургия (В.И.Данилов); Казан мед. академиясендә — Н. һәм рефлексотерапия (Г.А.Иванчицкий); вертебро-неврология (Ф.Ә.Хәбиров); балалар Н.се (В.Ф.Прусаков). Н.гә караган 2 журнал нәшер ителә: «Неврологический вестник» (1893 елда В.М.Бехтерев тарафыннан нигезләнгән, баш мөхәррире — М.Ф.Исмәгыйлев) һәм «Вертебро-неврология» (баш мөхәррире — Ф.Ә.Хәбиров). Казан мед. академиясе каршында Н. өлкәсендә докторлык һәм кандидатлык диссертацияләре яклау бунча Фәнни совет эшли. Казанда ике тапкыр Бөтенроссия неврологлары съезды уздырыла (1974, 2001).

Татарстанда 650 невролог эшли (10 мең кешегә — 1,72 туры кило), республика стационарларында нерв авырулы өлкәннәр өчен 2000, балалар өчен 240 ятак-урын бар (2010). Казандагы махсус Н. үзәкләрендә (респ-ка инсульт регистры, респ-ка таркау склероз б-н авыручыларга ярдәм күрсәтү үзәге, респ-ка неврологик авырулар өчен тернакландеру хастаханәсе, нерв системасының экстрапиримид авыруларына дучар булганнарға ярдәм күрсәтү үзәге) фәнни-тикшеренү эшләре алып барыла, респ-кадан һәм башка төбәкләрдән килгән пациентларга гамәли ярдәм күрсәтелә. Респ-ка клиник хастаханәсендә эпилептологик һәм отоневрологик авырулар кабул ителә.

Әд.: Дьяконова И.Н., Попелянский Я.Ю., Чудновский В.С. История развития неврологии и психиатрии в Казани. К., 1974.

Э.И.Богданов.

НЕДАЧИН Александр Васильевич (10.7.1888, Смоленск губ., Бельский өязе Травино а. — 1940), Россиядә вет. хезмәтенең гез салучыларның берсе. Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1913), Петербург губернасының Ямбург өязендә земство вет. табибе булып эшли. 1914 елдан хәрәкәттәге ар-

мияд, соңрақ күчмә вет. лазаретларында вет. табибе.

Окт. рев-циясе көннәрендә Царское Село янында генерал П.Н.Краснов гаскарләренә каршы бәрелешләрдә, контрреволюцион оешмаларны юк итүдә катнаша. 1917–19 да Петроград хәрби округының вет. идарәсе мөдире, бер үк вакытта Төньяк өлкә коммуналары союзының сәләмәтлек саклау халык комиссары урынбасары (1917–18), Петросоветның вет. бүлеге мөдире (1919). 1919 ел ахырында Идел буйы хәрби округының вет. идарәсе башлыгы итеп күчерелә. 1921–25 тә ТАССР вет. идарәсе башлыгы һәм комиссары, бер үк вакытта Казан вет. ин-ты комиссары, ТАССР Дәүләт план ком-ты рәисе. 1925 тә Мәскәүгә күчерелә һәм РСФСР Жир эшләре халык комиссарының Үзәк вет. идарәсе башлыгы итеп билгеләнә, бер үк вакытта, 1927 дән, СССР Хезмәт һәм Оборона Советы каршында аның төхфәдә б-н оештырылган Вет. эшләре ком-ты рәисе урынбасары, 1930 дан СССР Жир эшләре халык комиссарының вет. идарәсе башлыгы. Үзәк вет. идарәсе Н. житәкчелендә яңа тип вет. учреждениеләре оештыра: а.х.нда вет. чөлтәре үзгәртеп корыла, терлекләрен күп кенә йогышлы авыру төрләрен бетерү чаралары күрелә. Беренче тапкыр вет. өлкәсендә фәнни-тикшеренү эшләренә планлы рәвештә алып барылуына ирешелә. Н. ТАССРда эшләгән дәвердә барлык вет. учреждениеләре 35 вет. табибе һәм 83 вет. фельдшеры эшли торган вет. хезмәте системасына берләштерелә; 1921 дә серодиагностика лаб-ясе ачыла, вет. табибләре участкаларының саны арта. Н. ш.у. оештыру мәсьәләләренә кагылышлы язмалар, йогышлы а.х. терлекләре авыруларына багышланган популяр брошюралар авторы. 1937 елда репрессияләнгән, төрмәдә үлә (1940); үлгәннән соң аклана.

Х э з м.: Очерк по истории строительства ветеринарных организаций (к 10-летию Октябрьской революции) // Вест. современной ветеринарии. 1928. № 4. Задачи ветеринарии в реконструктивный период народного хозяйства. М.–Л., 1930; За неуклонное разрешение проблем животноводства // Советская ветеринария. 1933. № 10.

Әд.: Недачин А.В. // Вестн. современной ветеринарии. 1925. № 10; Д о б р о х о т о в А.М., Р а ж д а е в В.И. А.В.Недачин (к 75-летию со дня рождения) // Ветеринария. 1963. № 7.

И.Н.Никитин.

НЕДАШКОВСКИЙ Леонард Фёдорович (30.8.1973, Казан), тарихчы, тарих фән. д-ры (2011). Казан ун-тын төмамлаганнан соң, шунда ук эшли: 1995–2006 елларда Археология музейендә баш саклаучы, 2006 дан археол. һәм этнология кафедрасында, 2011 дән доцент. Хезмәтләре археол., нумизматика һәм Түбән Идел буеның Алтын Урда чоры тарихына багышлана.

Х э з м.: Золотоордынский город Укек и его округа. М., 2000; Золотоордынские города Нижнего Поволжья и их округа. М., 2010.

НЕДБАЙЛО Анатолий Константинович (28.1.1923, Донецк өлкәсенә Изюм ш. — 13.5.2008, Киев), авиация генерал-майоры (1970), ике тапкыр Сов. Союзы Герое (19.4.1945, 29.6.1945). Очучыларның Ворошиловград хәрби авиация мәктәбен (1943), Хәр-

би-Һава академиясен (Монино пос., Мәскәү өлкәсе, 1951) төмамлый. Бөек Ватан сугышы елларында очучу-штурмовик (1943 елның мартынан), Көнъяк, 4 нче Украина һәм 3 нче Белоруссия фронтларында 75 нче гв. авиополкының звено командиры, эскадрилья командиры урынбасары, командиры. 219 сугышчан очыш ясый. 1960 тан Харьков югары хәрби команда-инженерлар уч-шесендә каф. башлыгы. 1962 дән Казан югары артиллерия командирлар уч-шесе башлыгы урынбасары. 1964 тән Рига югары хәрби команда-инженерлар уч-шесендә чигтән торып уку ф-ты башлыгы. 1968–83 тә Киев югары хәрби авиация инженерлары уч-шесе башлыгы урынбасары. Ленин ордены, өч Кызыл Байрак, Александр Невский, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз, 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Туган ягында Геройга бронза бюст куелган.

Ә с р.: В гвардейской семье. К., 1975.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; С о к о л о в В.Д. Мои друзья — лётчики. М., 1969; Подвиги во имя Отчизны. Хар., 1974; Люди бессмертного подвига. М., 1975. Кн. 2.

НЕДОШЬВИН Андрей Яковлевич (15.12.1883, Вятка губ. Вятка ш. — 29.7.1950, Казан), ихтиолог, биол. фән. д-ры (1934), проф. (1934). Казан ун-тының физика-матем. ф-тын төмамлый (1910). Каспий, Төньяк һәм Азов фәнни-промысел экспедицияләрендә (1912–15, 1921, 1922–25) катнаша. Әзәрбайжан политехник (1928–30) һәм Әзәрбайжан балык промыслы (1931–32) ин-тлары профессоры. 1933 елдан Казан ун-тында умырткалылар зоологиясе каф. мөдире. Хезмәтләре диңгез, күл һәм елга балык ресурсларынан рациональ файдалануға карый. Н. беренче булып ата балык агын балыкны ясалма үрчүтү максатларында файдалану өчен саклау буенча тәҗрибәләр үткәрә. Дагстан сельд промыслының саклау һәм үстерүен кирәклеген дәлилли. Әзәрбайжан балык промыслы ин-тын оештыра. Иделнең кереп йөрүче сельд балыкларын ойрәнүгә зур өлеш кертә.

Х э з м.: Рыболовство в водах южного Каспия // Тр. Ин-та рыбного хоз-ва и промысловых исследований. Л., 1929. Т. 1; Материалы к изучению Донского рыболовства // Тр. Азовско-Черноморской научно-промысловой экспедиции. М., 1929. Вып. 4; Отчёт об искусственном разведении стерляди на нерестилищах весной 1933 года. К., 1933.

В.А.Кузнецов.

«НЕЗАВИСИМОСТЬ» («Бәйсезлек»), ижтимагый-сәси һәм әдәби-нәфис газета. Күп-милләтле «Суверенитет» демократик хәрәкәте органы. Оештырыучысы — Татарстан мәстәкыйльлеген саклау ком-ты. 1992–94 елларда Казанда рус телендә нәшер ителә. Мөхәррире — Ә.Г.Мәхмүдов. Газета татар милли хәрәкәте күтәрелү дулкынында барлыкка килә. Аның битләрендә Татарстан һәм татар халкының ижтимагый-сәси һәм мәдәни тормышының бүгенгесе һәм киләчәге мәсьәләләре күтәрелә. «Н.» «Суверенитет» хәрәкәтенә сәси белдерүләрен, ТР һәм РФдә барган сәси вакыйгаларга бәяләмәләр бастыра. Пуб-

лицстик мәкаләләре б-н Я.Абдуллин, М.Әхмәтжанов, М.Вәлиева, Ә.Кәримуллин, Ә.Мәхмүдов, А.Халим, Н.Хисамов һ.б. чыгыш ясы. Редакция М.Насыбуллинның «Чакрылган кунак», Д.Вәлиевнең «Кәрлә буйвол», Я.Мостафинның «Шайтан», З.Зәйнуллинның «Полковникның озату», Ф.Галиевның «Хәйретдин мулланың соңгы батырлыгы», Р.Хәмиднең «Марс билгесе астында», И.Салаховның «Карлыгач», Ә.Мәхмүдовның «Туй булчак», М.Скорородовның «Орилена» һ.б. әсәрләреннән өзекләр бастыра. Газетада Ә.Гадел, З.Әжбәрөв, Р.Вәлиев, М.Зарещкий, Р.Кожевникова, Ю.Макаров, Ә.Мәхмүдов, Т.Пашагина, Ә.Саттар, Р.Фәйзуллин һ.б.ның шыгырьләре дөнья күрә. Тарихи-мәдәни мирас бүлендә Г.Исхакийның тарихи хезмәте — «Идел-Урал» тәржемәсе, «Идегәй» дастаны басыла. Россия матбугатының Татарстандагы вакыйгаларга багышланган мәкаләләренә күзәтүләр, укучылар хатлары даими урын ала.

Р.А.Айнәтдинов.

«НЕЗАВИСИМЫЙ СОЦИАЛИСТ» («Бәйсез социалист»), атналы ижтимагый-сәси газета. Бәйсез социалистлар партиясе органы. 1917 елның 19 июненнән 7 октябренә кадәр Казанда рус телендә нәшер ителә, барысы 11 саны чыга. Казан ун-ты басмаханәсендә басыла. Мөхәррире — бәйсез социалистлар партиясенә Казан ком-ты рәисе А.Г.Муравёв. Актив авторлар арасында — М.М.Агарков, И.А.Антропов, П.Г.Архангельский, А.Г.Бать, К.Г.Горштейн, В.П.Деник, Н.И.Дамперов, Л.К.Ильинский, Г.Каминский, Г.Ю.Манис, В.И.Огородников. Төп рубрикалары: «Партиянең Вакытлы Үзәк комитетыннан», «Партия тормышыннан», «Бүгенге Казан», «Авыл тормышы», «Социалистик партияләрдә». Газетада партиянең Вакытлы ҮК составы, аның урындагы бүлекләре, партия эгъзалыгына керү тәртибе турында мәгълүматлар бирелә. Редакция Вакытлы хөкүмәт эшен хуплый, алар тарафыннан чыгарылган «Ирек заһымы»н яклап чыгыш ясый. Басма большевикларны Петроградтагы 1917 нең июль канлы вакыйгаларында гаепли, әлеге хәлләрен тикшерү буенча Вакытлы хөкүмәт комиссиясе эшчәнлеге, большевиклар житәкчеләрен кулга алулар турында тәфсилле сойли. Әлеге чорда хөкүмәт составыннан чыгулары өчен кадетларны тәнкыйтты. «Н.с.» Учредительләр жыенын чакыруны, аны сайлау чорында бердәм Соц. блок (большевиклардан тыш) оештыруны яклыи. Милли мәсьәләгә зур игътибар бирелә. «Жиргә бәйләнмәгән автономия һәм милли мәсьәлә», «Белоруссия автономиясе», «Алкин хаты хакында» мәкаләләрендә экстерриториаль милли-мәдәни автономия идеясе хуплана. Газета 1917 нең июль-августында Казанда узган оч Бөтенроссия мөселманнар корылтае материалларына жентекле аңлатма бирә. Басма саннан санга «Рус революциясе тарихы буенча полиция департаменты эгъзалары хезмәтләре» мәкаләсен бастыра. Мәкаләдә 1860 еллардан башлап департамент эшчәнлеге яктыртыла. Тарихи темага багышланган басмалар арасында «Казан журналистикасы тарихыннан» аерылгы тора. Аңарда

20 йөз башындагы алдыңгы матбугатка мөнәсәбәттә Матбугат эшләре буенча жирле вақытлы ком-тның саясәте баян ителә. Соңгы санда Казан шәһәр думасына сайлауларда Соц. блок өчен тавыш бирергә чакырыла, блок кандидатлары исемлеге бирелә.

Т.М.Насыров.

«**НЕЗЭРЫН ШАМАКШЫ**» («Ярлы тавышы»), газета; к. «Тор».

НЕЙМАН (Neumann) фон Иоанн Георг (Иван Егорович) (1780, Марбург ш., Германия — 13.12.1855, Петербург губ., Царское Село өязе Иске Калитино а.), хокук белгече, статский советник. Дворяннар нәселенән. 1806–09 елларда Законнар төзү комиссиясе советында мөхәррир ярдәмчесе, 1 нче экспедиция (гражданлык законнары) башлыгы ярдәмчесе, секретарь (С.-Петербург). 1809–11 дә Казан ун-тының — гражданлык һәм жинаять эшләре буенча мөхкәмә процессы, политэкономия һәм статистика, 1814–17 дә — табигий, саяси һәм халык хокукы кафедралары; Дерпт ун-тының 1811–14 тә — дәүләт һәм халык хокукы, 1817–21 дә — Лифляндия хокукы, 1821–26 да — Россия теоретик һәм гамәли хокук белеме кафедралары ординар профессоры. Карашлары буенча хокук белгече В.Блекстон һәм икътисадчы А.Смит юлын дәвам итүчеләрдән санала. Россия хокукын өйрәнүгә өлеш кертә. Хокук буенча яшәп килгән тармакларга аңлатмалар төзүче. Жинаять эшләре хокукы, политэкономия буенча уку ярдәмлекләре һәм программалар авторы.

Х е з м.: Начальные основания уголовного права. СПб., 1814; Исследование правил политической экономии по системе Адама Смита. СПб., 1817.

Әд.: Бу л и ч Н.Н. Из первых лет Казанского университета (1805–1819). К., 1891. Ч. 2; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Юрьевского, бывшего Дерптского, университета (1802–1902). Юрьев, 1902. Т. 1. Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

НЕЙРОХИРУРГИЯ (грек. *νεῦρον* — нерв һәм *хирургия*), клиник медицинаның нерв системасы авырулары һәм имгәнү-жәрәхәтләренә диагноз кую һәм аларны оператив юл б-н дөвала ысулларын эшләү б-н шөгылләнүче бүлгече. Неврология өлкәсендәге казанлышлар һәм хирургия техникасы үсеше нигезендә 1920 елларда аерым белгечлек булып аерылып чыга. Н. нейрофизиология, рентгенология, радиология һәм клиник медицина б-н тыгыз бәйләнештә тора. Микрохирургия Н.нең иң мөһим бүлгеген тәшкил итә. Н. шу. нейротравматология, нейроонкология, баш һәм арка миендәге кан тамырлары патологиясе, артериаль һәм артеровеноз аневризмалар, артерия һәм вена куышлыктарындагы тайпылышлар, геморагик инсульт һәм ишемия инсульты кебек бүлгеләргә аерып карала. Н. үсешенә Казан профессорлары В.М.Бехтерев, Л.О.Даркшевич, А.Н.Миславский, Л.Л.Лёвшин, В.И.Разумовский, А.А.Вишневскийлар тарафыннан нигез салына. В.И.Разумовскийның «Баш миә хирургиясе буенча иң яңа мәғлүмәтлар» («Но-

вейшие данные по черепно-мозговой хирургии», СПб., 1913) хезмәте — Россияда баш миә хирургиясе проблемаларына багышланган иң беренче тикшеренүләренә берсе. В.И.Разумовский Джексон һәм Кожевников эпилепсияләрен дөвалау өчен беренче булып баш миә кабыгының аерым участкаларын резекцияли, өч япыле нерв невралгиясе очрагында Гассер төенен кисеп ала, баш сөяге трепанациясе ысулларын камилләштерә. А.В.Вишневский беренче булып баш сөяге дефектларын кальцийсызландырылган сөяк пластинкасы б-н каплау ысулын тәкъдим итә. 1934–60 елларда Казан нейрохирурглары В.А.Гусынин әйдәп бара. Бөек Ватан сугышы елларында Казанда 1000 һәм 400 ятак-урынлык 2 Н. госпитале ачыла, аларда Мәскәү Н. ин-тының Казанга эвакуацияләнган атаклы профессорлары — А.А.Аренд, М.Ю.Рапопорт, Н.Д.Лейбзон, А.Р.Лурия, С.М.Блинков һ.б. эшли. Госпитальләрен берсе базасында Ортопедия һәм травматология ин-ты оештырыла, аның структурасына 60 ятак-урынга исәпләнган 1 нче Н. бүлгегә кертелә (мөдирләре — Г.С.Книрик (1945–76), Е.К.Вәлиев (1976 дан)).

Нейрохирургларның 1 нче Бөтенроссия конференциясенә (1950) Казанда уздырылуы Казан табибләренә Бөек Ватан сугышы яралыларын дөвалауга керткән өлешен тану һәм баянлау була. 1966 да Казан шәһәренә 15 нче клиник хастаханәсе базасында 60 ятак-урынга исәпләнган 2 нче Н. бүлгегә ачыла, мөдирләре — Х.М.Шульман (1966–69), Ю.А.Менялкин (1969–74), Р.В.Сарымсаков (1974–83), В.Е.Яковлев (1983–99), Р.Х.Кәримов (1999 дан); 1982 дә ТАССР Саламәтлек саклау министрлыгының Респ-ка клиник хастаханәсендә 40 ятак-урынга исәпләнган, авыруларны планлы рәвештә кабул итүче Н. бүлгегә булдырыла, мөдирләре — Г.В.Савкин (1980–85), Ю.А.Менялкин (1985–91), А.В.Горожанин (1991–94), Л.П.Дюдин (1994–2006), Т.А.Бикмуллин (2006 дан). 1994 тә ТР Саламәтлек саклау министрлыгының Респ-ка балалар клиник хастаханәсендә балалар Н.се бүлгегә ачыла, мөдире — В.С.Иванов. «Травматология һәм ортопедия» фәнни-тикшеренү үзәге һәм ТР Саламәтлек саклау министрлыгының Респ-ка клиник хастаханәсенә Н. бүлгеләре базасында өлкәара Н. үзәге эшли, житәкчеләре — Г.С.Книрик (1954–76), Е.К.Вәлиев (1976–84), Х.М.Шульман (1984–91). 1980 нән Чаллы шәһәренә ашыгыч мед. ярдәме хастаханәсендә 56 ятак-урынга исәпләнган Н. бүлгегә эшли, мөдирләре — В.С.Антонов (1980–86), Н.В.Дубровин (1986–97), А.С.Гроздов (1997 дан). Төбәкара клиника-диагностика үзгендә югары мед. технологияләренә нигезләнган, 60 ятак-урынга исәпләнган Н. бүлгегә ачыла, мөдирләре — В.И.Данилов (1994–2006), А.Г.Алексеев (2006 дан). 1999 дан Түбән Кама шәһәренә 2 нче хастаханәсендә 30 ятак-урынлык махсус бүлек эшли, мөдирләре — А.А.Саушев (1999–2004), Е.П.Баранов (2004 тән). ТР районнарында нейрохирурглар Бөгелмә, Алабуга, Әлмәт, Лениногорск, Чистай, Яшел Үзән шәһәрләре һәм Алексеев шәһәр тибындагы

посёлогы үзәк район хастаханәләренә травматология бүлекләре составына кертелгән.

ТР микрохирурглары тарафыннан хирургия инструментлары б-н баш миенә иң эчкәреге структураларына янәшәдәге участкаларны зарарламаслык итеп үтәп керергә мөмкинлек бирүче стереотаксис ысул үзләштерелгән. Хирурглар практикасында — эндоскопик ысуллар, эндоскопик алымнар, шунтлау операцияләре, интраоперация мониторингы.

Казанда Н. 1966 да укытыла башлый, 1972 дә — ординатура, 1998 дә — аспирантура (Х.М.Шульман, В.И.Данилов, А.А.Калашников, Р.И.Яхудин, Т.А.Бикмуллин) булдырыла; 1981 дә Н. каф. ачыла (мөдире — Х.М.Шульман), ул 1986 да нерв авырулары кафедрасы б-н берләштерелә (неврология, Н. һәм мед. генетикасы каф., мөдире — М.Ф.Исмәгыйлев), 1996 дан башлап Н. табибләре махсус эзерләнә. 2002 дә Татарстан нейрохирурглары ассоциациясе төзелә (идарә рәисе — В.И.Данилов). Ассоциация Казаннан һәм Татарстанның башка шәһәрләренән 70 ләп нейрохирургны берләштерә (араларында 9 мед. фән. канд-ты, 3 мед. фән. д-ры, 4 ТРның атказанган табибе бар). 2007 дә Казанда В.М.Бехтеревның тууына 150 ел тулуга багышланган «В.М.Бехтерев — нейрофәннәргә нигез салучы. Ижади мирасы, тарих һәм заман» («В.М.Бехтерев — основоположник нейронаук. Творческое наследие, история и современность») Россия фәнни конгрессы уздырыла.

В.И.Данилов.

НЕЙТРОННЫҢ МАГНИТ МОМЕНТЫ (μ_n), нейтронның төп характеристикаларынан берсе; зурлыгы $\mu_n = -1,91315(7)\mu_B$, биредә μ_B — тош магнетоны (магнит моментын үлчәү берәмлеге). Н.м.м.ның булуы нейтрон ул — электрик нейтраль ноктадай кисәкчек дигән күзаллауларга каршы килә һәм, протонның магнит моментының аномаль зурлыгы б-н (μ_p , биредә $\mu_p \approx 2,79\mu_B$) бергә, нуклоннарның (протоннар һәм нейтроннарның) кагдалуы структурасын күрсәтә. Н.м.м.ның барлыгы, тамгасы һәм якынча зурлыгы, Мәскәү ун-тының Физика фәнни-тикшеренү ин-тында так сандагы нейтроннары булган төшләр спектрын анализлау нигезендә физиклар С.А.Альтшулер һәм И.Е.Тамм тарафыннан теоретик фаразлана (1934).

Әд.: А л ь т ш у л е р С.А., Т а м м И.Е. Магнитный момент нейтрона // Докл. АН СССР. 1934. Т. 1, № 8.

Л.К.Әминов.

НЕКЛЕСОВА Ирина Дмитриевна (1.1.1919, Рязань губ. Спасск ш., хәзер Рязань өлкәсенә Спасск-Рязанский ш. — 20.1.1980, Казан), токсиколог, мед. фән. д-ры (1978). 1941 елда Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң, Мари фәнни-практик зоб станциясендә эшли. 1946–51 дә Респ-ка кан салу станциясенә хирургия төркөме мөдире (Казан). 1951–80 дә СССР ФАнең Казан ф-лы Органи һәм физик химия ин-тында. Казанда беренче токсикология лаб-ясен оештыручы (1965) һәм аның житәкчесе. Хезмәтләре элементорганик кушылмаларның биол. активлы

С.Е. Немасев.

М.П. Неменко-Бабковская.

гын тикшерүгә һәм яңа дару чараларын эзлүгә; фосфор, мышьяк һәм күкерт катнашкан органик кушылмаларның химик төзелеше б-н биол. активлыгы арасындагы бәйләнешләрне, шу. аларның тәэсир итү механизмын өйрөнүгә карый. Н. а.х. культуралары кортыкчыларына һәм авыруларына каршы препаратлар (дитиофос, октаметил), глаукоманы (фосарбин, хлорофталм) һәм гөмбәле чирләрне (хлорациетофос) дөвәләү өчен дару чаралары булдыру эшендә катнаша. Орлыкларны чөчү алдынан эшкәрткәндә, үсемлекләрдә системалы октаметил инсектициды циркуляциясенен периодын билгели. Уйлап табуга 60 авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Фосфорорганические инсектициды // Изв. КФАН СССР. 1957. № 4; Влияние фосфорорганических антиглаукоматозных препаратов на периферические сосуды // Фармакология и токсикология. 1962. № 6 (автордаш); Химическое строение и антимикробные свойства фосфорорганических соединений // Докл. АН СССР. 1964. Т. 154, № 1 (автордаш); Синтез и некоторые свойства акриловых и метакриловых производных хлорофоса и его аналогов // Изв. АН СССР. 1973. № 4 (автордаш). В.Г.Абзалова.

НЕКРАСОВ Александр Александрович (15.8.1837, Тверь губ. — 13.5.1905, Казан), христиан дине һәм тел галиме, христиан теологиясе магистры (1863). Петербург руханилар академиясен тәмамлаганнан соң, Казан руханилар академиясендә эшли. 1869 елдан грек теле каф. мөдире. Хезмәтләре дини әдәбиятны грек теленән рус теленә тәржемә итү мәсьәләләренә карый. Н. житәкчеләнде Шәрәкь чиркәүләре Вселенский һәм Поместный соборлары Язмаларының фәнни тәржемәләре һәм басмалары эзерләнә. Казан руханилар академиясендә дини һәм фәлсәфи-фәнни мәктәпләр үсешенә ярдәм итә (Н. шәкертләре арасында — И.С.Бердников, М.И.Богословский, В.И.Несмелов). *Инҗил* текстларына шәрехләр авторы.

Х е з м.: Чтение греческого текста св. Евангелий. К., 1888; Чтение греческого текста Деяний и Посланий апостольских. К., 1892.

Әд.: Александр Александрович Некрасов: Некролог. К., 1905; Р е д н и к о в Н. Очерк учёно-литературной и профессорской деятельности Александра Александровича Некрасова // Православный собеседник. 1906. Ч. 1.

НЕКРАСОВКА посёлок, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрненнән 10 км коньяк-көнчыгыштарак, Кондырча елгасы буенда. 2010 елда 121 кеше (татарлар) яши. Халкының төп

шөгыле — кырчылык. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән — Октябрь, 1997 нән 10 декабреннән Нурлат р-нында. Халык саны: 1938 дә — 178, 1949 да — 141, 1958 дә — 121, 1970 тә — 184, 1979 да — 187, 1989 да — 134, 2002 дә — 149 кеше.

НЕЛІДОВ Николай Константинович (16.12.1832, Сембер губ., Ставрополь өязе Иске Майна а. — 28.10.1888, Казан), хокук белгече, дәүләт хокукы д-ры (1874), хакыйкый статский советник (1875). Дворяннар нәселенән. Казан ун-тын тәмамлый (1856). 1856–57 елларда — Пенза, 1857–58 дә Казанның Беренче ир балалар гимназияләре өлкән укытучысы. 1858–86 да (бүленеп) Казан ун-тында: 1861–69 да адъюнкт, 1869–70 тә доцент, 1874–83 тә ординар проф., 1883 тән дәүләт хокукы каф. атказ. профессоры һәм юридик ф-т деканы. 1870–74 тә Демидов юридик лицее (Ярославль ш.) дәүләт хокукы каф. экстраординар профессоры. Россиядә социологик дәүләт белеме юнәлешенә нигез салучыларның берсе. 1860 еллар реформалары алдынан рус жәмгыятендә хокукый һәм сәяси белемнәрне гамәлгә кертүне яклап чыгышлар ясыи. Гомуми дәүләт хокукы буенча хезмәтләре бар. «Борынгы Германия дәүләт төзелешенә караган кайбер мөһим мәсьәләләргә күзәтү» («Обзор некоторых существенных вопросов, относящихся к древнегерманскому государственному устройству», 1868) хезмәтендә дәүләтнең жәмгыять төзелешен б-н үзара бәйләнешен үзәккә куя һәм дәүләт хакимиятенен сыйнифыйлык сыйфатын тикшерә, икътисади якынды дәүләт үсешендә хәлиткеч фактор булуын таныи. «Дәүләт турында фән» («Наука о государстве», Ярославль, 1872) очеркында Көнбатыш Европада һәм Россиядә хокукый белем биру тарихына күзәтү ясыи, дәүләт хокукы фәнен югары уку йортларында укыту кирәклеген нигезли. «Дәүләт хезмәтендә юридик һәм сәяси нигезләре» («Юридические и политические основания государственной службы», Ярославль, 1874) монографиясе дәүләт мәнфәгатьләрендә «махсус белемле түрәләрен» хезмәт итүләре асылын һәм тарихын өйрәнүгә багышлана. Жәмгыять турында аерым фән — социологияне булдыру кирәклеген асызыкый. Казан ун-ты каршындагы Юридик жәмгыятьнең оештыручы-эгъзасы (1879).

Х е з м.: О необходимости приобретения обществом юридических и политических сведений. К., 1861; Система курса общего государственного права. К., 1875.

Әд.: Памяти Н.К.Нелидова. К., 1889; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; А г а ф о н о в Н.Я. Из Казанской истории. К., 1906.

Е.Б.Долгов.

НЕМАСЕВ Сергей Егорович (25.9.1928, Буа кантоны Хорновар-Шигали а.), механик, Соц. Хезмәт Герое (1957). Ульянов механика техникумын тәмамлаганнан соң (1952), Идел (1953–57) һәм Братск (1957–61) ГЭСлары төзелешендә механик булып эшли. Герой исеме 5 еллык план (1956–60) йөкләмәләрен үтәүдәге казанышлары һәм югары техник-икътисади күрсәткеләргә ирешкәне

өчен бирелә. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Әд.: Герой Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

НЕМАТОДАЛА́Р, й о м р ы с у а л ч а н н а р (Nematoda), беренчел куышлы суалчаннар классы. Соңгы карбон чорынан билгеле. Гәүдәсе сегментларга бүленмәгән, орчыксыман, жепсыман, кечкенә миңкәсыман, йомры (икенче исеме шуннан). Дөнья фаунасында 500 меңнән артык төре билгеле; ваккилләренен саны буенча бөжәкләрдән соң 2 нче урынны алып тора. Дөньяның барлык өлешләрендә таралган, дингезләрдә, төче сулыкларда, туфракта яшиләр. Күп кенә Н. үсемлекләрдә (фитонематодлар), умырткасыз, умырткалы хайваннарда һәм кешедә паразит булып яшиләр. Бик кечкенә, ирекле яшәүчеләр (мм ның өлешләреннән алып — 5 мм га, сирәк кенә 50 мм га кадәр); паразит формалары, гадәттә, кечкенә, әмма кайберләре 40–100 см (8,5 м га кадәр) озынлыкка житә. Н.ның гәүдәсе күпкатламлы кутикула (үзәнчәклек тышкы скелет ролен һәм саклагыч функцияне башкара) б-н капланган, аның астында гиподерма урнашкан. Буй мускулатура орчык формасындагы озын мускул жепселләреннән хасил була. Аерым женесле, женис диморфизм күзәтелә (ата затлар аналарынан кечерәк). Күкәй салучылар, сирәк кенә тереләй тудыручылар. Күбесе арадаш хужаларынан башка гына житлөгә. Ирекле яшәүче Н. микроорганизмнар, сүүсемнәр, детрит б-н туена, ерткычлары бар, үсемлек, гөмбә согы, азык яки хужасы тукумасы б-н туена торган паразитлар аеруча күп. Аерым төрләре кешедә һәм хайваннарда житди авырулар тудырырга мөмкин. ТР терр-ясендә — *бабасырлар*, *аскаридалар*, *чөчбашлар*, *трихинеллалар*, токсоскалар, анилостом, стронгилидалар, трихостронгилидалар семьялыгынан кешедә паразитлык итүче Н.ларның 8 төре билгеле. Беренче 3 се энтеробиоз, аскаридоз, трихоцефалёз кебек авырулар китереп чыгара. Фитонематодлар (Татарстанда 7 төре теркәлгән) үсемлекләрен зарарлый: бәрәңге Н.ы (*Heterodera rostochiensis*), чөгендер Н.ы (*H. schachtii*), солы Н.ы (*H. avenae*) тамырларда паразитлык итә, аларның көчле тармаклануын һәм вак тамырларның черүен китереп чыгара; оры Н. (*Meloidogyne spp*) яшелчә культураларының тамырларында орылар хасил итә; *Ditylenchus* ыругынан сабак Н.ы үсемлекләреннән сабагын, суганчасын, тамырчасын (суган, сарымсак, чөгендер, каен жилөгә һ.б.) зарарлый, үсешенә начараюын һәм жир өсте органының деформациясен китереп чыгара.

О.Д.Любарская.

НЕМЕЖА́НОВ Марат Камил улы (16.2.1978, Казан), инженер-технолог, ТР Дәүләт бөлгә лауреаты (2009). Казан химия-технол. ун-тын тәмамлый (2001). 1998–2001 елларда «Казан» зона йон лаб-ясендә эшли. 2001 дән Казан дәүләт казна дары заводында: мастер, инженер-технолог, технол. жиһазларны ремонтлау мастеры. Дәүләт бөлгә көндәшлеккә сәләтле продукция житеште-

рү максатында диверсификацион технологиялар булдыруда катнашканы өчен бирелә.

НЕМЁНКО-БАБКОВСКАЯ Мария Павловна (18.12.1911, Курск губ. Рыльск ш. — 29.8.1994, Казан), драма актрисасы, ТАССРның халык артисты (1956), РСФСРның атказ. артисты (1957). Мәскәүдәге Дәүләт театр сәнгате ин-тының (ГИТИС) режиссёрлык (1934) һәм актёрлык (1959) ф-тларын тәмамлай. 1934–35 елларда Ташкент яшь тамашачылар театры режиссёры, 1935–42 дә Севастополь шәһәрәндәге Кара дингез флоты театры, Ростов-Дон һәм Сталинград яшь тамашачылар театрлары актрисасы. 1942 дә Сталинград яшь тамашачылар театры труппасы б-н Казанга эвакуацияләнә. Травести (яшүсмер малайлар) һәм яшь героинялар рольләрен башкара. Н.-Б.ның лирик-драматик сәләте, сәхнәдәге мөлаемлыгы аны Казанның күренекле актрисалары рәтенә күтәрә, сәхнәдәге һәр чыгышын театр тормышында зур вакыйга итә. Актрисаның, Ваня Солнцев («Полк улы»), В.П.Кагаев), Саша Бутузов («Өйгә кайтасым килә!», С.В.Михалков) кебек яшүсмер малай рольләрен башкарып, сугыш дәһшәтләрен күрәп аранган сабый йөрәгенә үзәк өзгөч әрнүен итеп житкерә белүе тамашачыда көчле тәэсир калдыра. Ватаны хақына гомерен фида кылган халык героинясы — Зоя образы («Дореслек турында әкият», М.И.Алигер) аша актриса зур эпик куәткә ирешә. Надя («Черкизоводагы кечкенә йорт», А.Н.Арбузов), Тая («Әкият», М.А.Светлов), Катя Татарнинова («Ике

М.П.Неменко - Бабковская Наташа ролендә («Тормыш сәхифәләре», В.С.Розов; уңда — Борис Богатырёв ролендә В.А.Чернецкий).

бар үзәгенә алып, героиняларын көңкүреш чынбарлыгынан өстен куя, аларның рухи байлыklarын асызыклап яктырта белә. Актриса классик репертуар рольләрендә дә иң элек образның рухи асылын ачарга омытла. Н.-Б. башкарган Катерина, Верочка, Людмила, Полина («Яшенле яңгыр», «Шаяннар», «Кичеккән мэхәббәт», «Төшемле урын», А.Н.Островский), Аня («Чия бакчасы», А.П.Чехов), Татьяна («Мещаннар», М.Горький), Луиза, Амалия («Мәкер вә мэхәббәт», «Юлбасарлар», Ф.Шиллер), Козетта («Хоккуссызлар», В.Гюго романы буенча), Бәләкәч Доррит («Явыз донья», А.Я.Бруштейн) образлары гадәттән тыш бай эчке доньялары, хис-кичерешләр бөеклеге, намуслылыклары б-н аерылып тора. Актриса ш.у. әкият-спектакльләрдә шактый танылган Герда («Кар патшасы турында әкият», Е.Л.Шварц), Алёнушка («Финист Ясный Сокол», Н.Я.Шестаков) образларын да ижәт итә. Соңгы елларда олы яшьтәге характерлы хатын-кыз рольләрен башкара: Огудалова, Глумова («Бирнәсез кыз», «Һәр акыл иясен дә гадилек жинәр», А.Н.Островский), Федосья («Соңгылар», М.Горький), Фру Сетерген («Пепши Озынок», А.Линдгрен). 1944 тә ике ай давамында Казан артистлары бригадасы составында 3 нче Балтыйк буе фронты сугышчылары өчен концертларда катнаша.

Әд.: Народные артисты. К., 1980; Б л а г о в Ю. Казанский театр юного зрителя. К., 1986.

Ю.А.Благов.

«НЕМЕЦ ШВЕЙЦАРИЯСЕ», 19–20 йөзләрдә Казанның төньяк-көнчыгыш читендә, Казансу елгасының агачлык б-н капланган таулы суляк ярында, Подлужный бистәсе һәм «Рус Швейцариясе» артында урнашкан ял итү урыны. Иң беренче булып бу урынга Казан ун-тында укыгучы чит ил галимнәре игътибар итә. «Казанские губернские ведомости» г-тасы 1843 елда болай дип яза: «Кайчандыр университетта физика укыткан танылган идилист, швейцарияле Ф.К.Броннер бу тирәлеккән Колумбы булган һәм аны үз ватаны исеме белән атаган диләр». И.Ф.Эрдманның «Россия турында мәгълүматлар» («Сведения о России») китабына урнаштырылган Казанның 1822 елгы планында «Н.Ш.» юк, ул тагын ун елдан соң гына пайда була. М.С.Рыбушкин 1830 елларда Казанда «евангелистлардан булган һәм, гомумән, чит илдән кил-

гән 300 ләп кеше яши» дип күрсәтә; «гыйльми дәрәжәга ачы аерым һөнәргә ия бу ят кавем үзара тыгыз элемәтәдә тора. ...Аларның бәйрәм итә торган урыннары бар, гап-гади кыргый табигаткә ... чәчәк түтәлләре һәм беседкалар белән бизәп, ямьле бакча рөвешә бирелгән. ...Чит ил кешеләрен тырышлыгы белән барлыкка китерелгән һәм немец дачасы дип атала башлаган бу бакча соңгы вакытта жәй өчен иң яхшы күнел ачу урыны санала. Бездәге чит ил вәкилләре бәйрәм саен һәм еш кына атна арасында да нәкъ менә шунда жыела» («Казан шәһәрәнен кыскача тарихы» — «Краткая история города Казани», 1834). Немецлар тарафыннан ял итү-күнел ачу өчен сайлап алынган бу урын Казан ун-ты профессоры Л.Л.Фогель шунда дача төзәткәч танылу ала. 1828 дә ул «Подлужный бистәсе артындагы, чиймәгә якын урыннан 3627 кв. сажинлы буш жир кишәрлеген» вакытлыча — 12 елга файдалануга бирүләрен үтенеп, Казан думасына мөрәжәгат итә. Ул «кайбер жәйге корылмаларны халыкка күнел ачу, кайберләрен медицина тәҗрибәләре уздыру — чиймә суының үзлекләрен ойрәну урыннары итеп кулланырга» ниетли. Фогель чиймә суының дөвалау үзлекләрен ачарга өметләнә, әмма әлеге чиймәнән суы, яхшы сыйфатлы булса да, гадәти су булып чыга. Проф. Фогельның үтенече жавапсыз кала, ләкин бу урынны ошаткан профессор анда дача кордыра: йорт һәм карета сарае салдыра, үз куллары б-н кечкенә урман хасил итәреп итеп каен һәм нарат утырта, бакча юллары ясата, беседкалар төзәтә, яшелчә үстөрү өчен аерым кишәрлек калдыра. Фогель янәшәсенә кунакханә хужасы Геделер килеп урнаша (берничә елдан әлеге дачалар архитекарь Грахе һәм гимназия директоры Крелленберг карамагына күчә). 1835 тә Фогель зур мәйданлы жир кишәрлегендә (5 дис. 3112 кв. сажин) рөхсәтсез төзү эшләре алып баруына аңлатма бирү өчен думага чакыртыла. Думадагы очрашу нәтижәсе билгеле түгел (1852 дә әлеге жирне 12 елга арендага бирү, 1864 тә аренда срогын 12 елга озайтту турында контрактлар төзелә). Немецлардан агачларның кисмәскә вәгъдә алына, шунның нәтижәсе буларак, яр өстендәге юкәлек саклап калына. Куаклык-чытырманлыктан чистартылган, тәртипкә китерелгән «Н.Ш.» 19 йөз ахырында немецларның дача колониясенә әверелә, әмма аны алга таба үстөрү омытышлары сүнүгә бара. 1910 да Казан шәһәр идарәсе, шәһәрнен «Н.Ш.» урман-паркындагы дача хужалыгын жайга салу мисәлән күтәрәп, «Н.Ш.» терр-ясен вак кишәрлекләргә бүләр-гә һәм арендага таратырга дигән тәкдим кер-тә (карап үтәлми кала). «Красная Татария» г-тасы 1925 нең 24 март санындагы «Шәһәр бакчалары һәлакәте» («Гибнут сады в городе») мәкаләсендә: «Швейцариядән истәлек-ләр генә калды», — дип яза. 1932 дә Казанда А.М.Горький исем. Үзәк мәдәният һәм ял паркы төзелә башлый һәм «Н.Ш.» аның составына кертелә.

Әд.: П о н о м а р ё в П.А. О начале «Немецкого гулянья» в Казани // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1895. Т. 12, вып. 6. А.В.Гарзавина.

М.П.Неменко - Бабковская Луиза ролендә («Мәкер вә мэхәббәт», Ф. Шиллер; сулда — В.А.Чернецкий).

капитан», В.А.Каверин романы буенча), Машенька (А.Н.Афиногеновның шул исем. әсәре буенча), Людмила, Наташа («Аның дуслары», «Тормыш сәхифәләре», В.С.Розов), Клавдия Михайловна («Чын кеше», Б.Н.Половой романы буенча) рольләрендә Н.-Б., героиняларын үз карашларын яклаганда рухи ныклык, тәвәккәллек, хис-тойгыларында сафлык, хезмәткә тугрылык б-н сугарып, замандаш хатын-кызларның идеаль образларын гәүдәләндерә. Үтә калку пафосны да ул ышандырырлык һәм житди итеп житкерә белә. Образның тормыштагыча төгәлләген игъти-

«**НЕМЕЦЛАРНЫҢ КОНТРРЕВОЛЮЦИОН-ФАШИСТИК ОЕШМАСЫ**» ЭШЕ («Братство в нужде» оешмасы бүлекчәсе), 1937 елда НКВД органы тарафыннан оештырылган, бер төркем кешене «Братство в нужде» немец-фашистлар оешмасы б-н элемтәдә булду, Совет хакимиятенә карата канәгәтсезлек тудыру һәм колхоз-совхозларны таркату өчен төрле уйдырмалар уйлап чыгаруда гаепләү эше. Әлегә эш буенча Россия немецлары А.А.Гельцер, А.К.Финк, П.Л.Вебер хөкемгә тартыла. Мәхкәмә утырышы 1937 нөң 28 октябрәндә Казанда уздырыла. Гаепләнүчеләр үлем жәзасына хөкем ителә (соңыннан карар озак срокка төрмәгә ябылу б-н алыштырыла). 1957 дә ТАССР Югары мәхкәмәсе президиумы карары б-н, гамәлләрәндә жинаят составы булмау сәбәплә, гаепләнүчеләр аклана.

«**НЕМЕЦЛАРНЫҢ СОВЕТ ХАКИМИЯТЕНӘ ҚАРШЫ ФЕТНӘЧЕЛ ОЕШМАСЫ**» ЭШЕ («Кара Рейхсвер»), 1942 елда НКВД органы тарафыннан оештырылган, бер төркем тоткынны «Волжлаг» терр-ясендә (Зоя шәһәрә) контрреволюцион немец-фашистлар төркеме туплап, кораллы чыгышлар, тылда диверсияләр әзерләүдә гаепләү эше. 59 кеше хөкемгә тартыла, ш.и. А.А.Тейхриб, Е.П.Анкудинов, М.П.Гельман, П.Я.Классен, А.А.Рам, Я.И.Шнейдер, Н.А.Эде. Мәхкәмә утырышы 1942 нөң 12 декабрәндә Мәскәүдә уздырыла. 54 кеше үлем жәзасына, калганнары, балигылык яшенә житмәү сәбәплә, 10 ар елга лагерь хезмәтенә хөкем ителә.

НЕМЧІНОВКА авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрәннән 12 км көньяк-көнчыгыштарак, Зоя елгасы буенда. 2010 елда 33 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 19 йөзнөң 1 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенән имана жүре 171,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Буа өязе Борындык волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан Буа р-нында. Халык саны: 1859 да — 26, 1880 дә — 135, 1897 дә — 134, 1913 тә — 177, 1920 дә — 159, 1926 да — 218, 1938 дә — 222, 1949 да — 186, 1958 дә — 155, 1970 тә — 105, 1979 да — 78, 1989 да — 31, 2002 дә — 34 кеше.

НЕНАШЕВА Елена Ефимовна (4.12.1963, Ижевск ш.), драма актрисасы, педагог, ТРның халык артисты (2007). 1986 елда Казан театр уч-щесен тәмамлаганнан соң, Казан яшь тамашачылар театры труппасына кабул ителә. Ул анда П.Корнель пьесасы буенча «Сид» спектаклендә Химена, Е.Л.Шварц пьесасы буенча «Аждаһа» спектаклендә Эльза һәм А.М.Галин пьесасы буенча «Иртәнгә күктә йолдызлар» спектаклендә Лоран кебек төп рольләренә башкара. Әлегә рольләре актрисаның зур эмоциональ көчкә һәм психологик тирәнлеккә ия образлар ижат итәргә сәләтле булуын күрсәтә. 1989 да, М.А.Булгаковның

«Мастер һәм Маргарита» романы буенча куелачак спектакльдә Маргарита ролен башкару өчен, Н. Казан Зур драма театрына чакырыла. Аннан соң ижат иткән Мария («Мария Стюарт», Ф.Шиллер), Беатриче («Ике хужаның хезмәтчесе», К.Гольдони), Войничка («Угардагы улем», А.П.Чеховның «Платонов» пьесасы буенча), Изабелла («Замокка чакыру», Ж.Ануй), Маргарита Готье («Камелиялә ханым», А.Дюма-улы) образлары аны труппаның әйдәп баручы актрисалары рәтенә чыгара. «Театр-99» да уйнаган Лолита (В.В.Набоковның шул исем. романы буенча Э.Олби пьесасы), Юлия («Фрәнк Юлия», Ю.А.Стриндберг) рольләрендә Н. сәләтенә яңадан-яңа үзәнчәлекләре ачыла. Актриса Казан Зур драма театры сәхнәсендә Мария Антоновна («Ревизор», Н.В.Гоголь), Липочка («Банкрот», А.Н.Островский), Наталья Петровна («Авылда бер ай», И.С.Тургенев), леди Мильфорд («Мәкер вә мәхәббәт», Ф.Шиллер), Голда («Түбәдәге скрипкачы», Д.Стайн) рольләрен башкара. 2002 дә яңадан Казан яшь тамашачылар театрына кайта, анда ул Тойбеле («Тойбеле һәм аның иблисе», И.Б.Зингер, И.Фридман), Люсьена («Орфей», Ж.Ануйның «Эвридика» пьесасы буенча), Кормилица («Ромео һәм Джульетта», У.Шекспир) рольләре б-н сәхнәгә чыга. Н. — киң ижат диапазонына ия актриса; ул драматик рольләренә дә, көчле характерлы һәм комик рольләренә дә бер үк дәрәжәдә йшандырырлык итеп башкара. Бер үк вакытта телевизион программалар алып бара. Казан мәдәният һәм сәнгәт ун-тында һәм Казан театр уч-щесендә укыта.

Ю.А.Благов.

НЕОГЕН СИСТЕМАСЫ (ЧОРЫ), н е о г е н , кайнозой эратемасының (эрасының) урта системасы. Палеогеннан соң, *дүртенчел система (чор)* алдыннан килә. 24,6 млн. еллар элек башланган, 1,6 млн. ел элек тәмамланган. 2 бүлеккә аерыла: түбән — миоцен (19,5 млн. ел дәвам итә, Татарстан терр-ясендә күп өлеше юк) һәм югары — плиоцен

Е.Е. Ненашева.

(якынча 3,5 млн. ел). Инглиз геологы Ч.Лайель тарафыннан билгеләнә (1833). Н.с.(ч.) утырмалары барлык континентларда һәм океан төпләрендә таралган. Бу чор ахырында хәзерге рельефның һәм гидрочелтәрнең төп билгеләре формалаша, Альп, Карпат һ.б. тау системаларының барлыкка килүе тәмамлана. Н.с.(ч.) өчен климатның шактый салкынаюы (Антарктида һәм Гренландия боз капламы хасил булу) һәм жылынуының чиратлашуы хас. Үсемлекләр дөньясында төп рольне хәзерге чор үсемлекләре уйный. Миоценның башлангыч чорының 2 нче яртысында Евразиядә — хортумлылар (мастодонтлар) һәм асыманнар, Н.с.(ч.) ахырында мамонтлар, сарыкүгезләр һ.б. килеп чыга. Неоген дингезләрендә иң гади төзелешлеләр (фораминифералар, радиолярияләр, ике кабырчыклы моллюсклар), кысласыманнар, сөякле һәм кимерчәкле балыклар, су имезүчеләре тарала.

Хәзерге Татарстан терр-ясе Н.с.(ч.)нда рельефы ачык чагылган коры жирне тәшкил итә: Идел, Кама, Вятка һәм Агыйдел төп елга системаларына нигез салына һәм алар үзләренә үсешен башлыйлар, бу чорда аларның тугайлары шактый багынкы була. Плиоценның 2 нче яртысында бу терр-ягә үзән багынкылыктары буенча Акчагыл дингезе сулары керә (бассейн утырымнары Кама һәм аның кушылдыклары үзәннәрендә, Вятканың сулыяк яры буенда, Иделнең аның б-н Мишә арасындагы үзәннәрендә һәм күп кенә башка урыннарда табыла). Татарстан терр-ясендә Н.с.(ч.) утырмалары киң таралган, төче (түбән һәм югары горизонтлар) һәм тозлы сулы (урта өлеше) токымнардан гыйбарәт. Н.с.(ч.)ның аеруча борынгы катламнары (6 млн. ел) Татарстан терр-ясендә бүлгәнмәгән (понт һәм киммерий яруслары), аллювиаль ком вак чуерташ, чуерташ һәм балчык катламы вакланган таштан тора. Сидерит конкрецияләре, органик калдыклар, нарат, чыршы һәм жылы яратучан үсемлекләренә споралары һәм серкәләре, моллюсклар очрый. Неогенның югары өлешендә утырмалар (Акчагыл) киң таралганнар һәм ком, комташ, вак чуерташ, чуерташ, торф һәм балчыктан торалар, соңгыларында пирит, сидерит, виванит кушылмалары, ә Балык Бистәсе р-нында 0,5 м га кадәр калыңлыктагы күмер катламы күзәтелә. Нигездә, күпчелекне юкә, карама, кенә, имән тәшкил иткән караңгы ылыслы нарат-чыршылы тай-

Е.Е. Ненашева: 1. Тойбеле («Тойбеле һәм аның иблисе», И.Б.Зингер, И.Фридман); 2. Маргарита («Мастер һәм Маргарита», М.А.Булгаков; сулда — Коровьев ролендә Ф.М.Пантюшин) рольләрендә.

га өстенлек иткән. Плиоценның калыңлыгы 310 м га кадәр, яше 4–1,83 млн. ел. Неогенның фаздалы казылмалары: бентонит, керамзит һәм кирпеч балчыклары, кварц һәм кварц-глауконит комнары, вивинанит, торф, көрән күмер. Ком һәм вак чуерташ кушылмасы — жир асты су чыганаclarы өчен яхшы коллектор.

Әд.: Геология Татарстана: Стратиграфия и тектоника. М., 2003.

НЕОКЛАССИЦИЗМ, 20 йөз башы сәнгатендә, ш.и. архит-расында сәнгатъ стилие. Н.га антик, яңарыш һәм классицизм сәнгатъләре традицияләренә мөрәжәгатъ итү хас. Н. 1900 елларда классик традицияләргә нигезендә *модернның* ретроспектив агымнары рәвешендә барлыкка килә. Аның тууы каршылыклы чынбарлыкка «мәңгелек» эстетик кыйммәтләренә каршы куярга омтылу б-н бәйлә. Архит-рада Н.ның 3 чорын билгеләләр: 1 нче чор — якынча 1910–1920 еллар уртасы; 2 нче чор — башлыча, 1930 еллар; 3 нче чор — 1940 еллар ахыры — 1950 еллар башы. 1 нче чорда классик формалар лаконизмы эклектизм архит-расының стилистик башбаштаклык б-н кирәгеннән артык бизәлешенә һәм модерн стилиенә каршы куела (Франциядә О.Перре һәм Т.Гарнье, Германиядә П.Беренс, Австриядә А.Лоз һәм О.Вагнер, СССРда И.А.Фомин һәм В.А.Щуко һ.б. ижаты). 1930 елларда Н.ның артык зурайтылган һәм монументаль формалардагы чаралары (италиялар, гөмбәзләр, ротондалар һ.б.) Италия (М.Пьячентини һ.б.), Германия (П.Л.Трост һ.б.), Сов. Союзы архит-расында әлегә дәүләтләр идеологиясен пропагандалауға хезмәт итүче корылмалар төзү өчен файдаланыла. Казанда Н. Дәүләт банкы (к. *Милли банк*), Сапожниковның сүздә йорты һ.б. биналарда гүдәләнеш таба. Н. стилиендә Казанда архитекторлар Л.К.Хрещонович, И.Н.Колмаков, В.А.Трифонов эшли. ТАССРда 1930 елларның 2 нче яртысы — 1950 еллар башы архит-расында Н. принципнары болгар-татар һәм Шарекъ архит-расы үрнәкләре б-н тулылана. 1940 еллар ахыры — 1950 еллар совет архит-расындагы Н. (кайвакыт аны «Сталин ампиры» дип атылар) Казанда *Татар опера һәм балет театры*, «Победа» кинотеатры биналарында һ.б.да чагыла. Совет Н. стилиендә Казан архитекторлары И.Г.Гайнетдинов, Г.И.Солдатов, П.А.Санагин, Ә.Г.Бикчәнтәев, М.К.Игъламов, Р.М.Мортазин һ.б. эшли.

Х.Г.Надырова.

НЕОЛИТ (грек. néos — яңа һәм líthos — таш), яңа таш гасыр, таш гасыр дәверен тәмамлаган, үзләштерүче хужалыктан (жыючылык, аучылык) житештерүче хужалыкка (игенчелек, терлекчелек) күчү чоры (якынча б.э.к. 8–3 нче меңьеллыклар). «Н.» терминна фәнни әйләнешкә инглиз археологы Дж. Леббок тарафыннан кертелә (1865). Н. дәверендә хужалык алып баруның яңа формалары — игенчелек һәм терлекчелек барлыкка килә, кешеләр балчык савыт-саба, тишү, шомарту юлы б-н һ.б. техник алымнар кулланып тагын да камилрак эш кораллары ясарга өйрәнә-

ләр, эрләү һәм туку б-н шөгьльләнәләр. Евразиянен көньяк зонасындагы иң борынгы неолитик ядкәрләр б.э.к. 8 нче меңьеллыкка карый; б.э.к. 7–6 нчы меңьеллыкларда ул жирләрдә бакырдан эшләнгән беренче әйберләр барлыкка килә. Игенчелек һәм терлекчелекнен яралуы көньяк төбәкләр өчен Н. ка күчүнен төп критерие булып санала. Төньяк-көнчыгыш Евразиянен төньяктагы урманлы р-нарнында бу күчеш комплекслы үзләштерүче хужалыкның — аучылык, балыкчылык һәм жыючылыкның катлаулы үсеше шартларында бара (якынча б.э.к. 5–3 нче меңьеллыклар). Урман зонасындагы неолитик кабиләләренә таштан кораллар ясау индустриясендә чакматаш эшкәртүнен мезолитик алымнары саклана, шул ук вакытта эш коралларының төрләре күбәя һәм таш эшкәртүнең яңа техникасы (шомарту, тишү, тоташ сөзәк итеп эшкәртү һ.б.) барлыкка килә. Агач йортлар, төрле хужалык кораллары, терлек абзарлары, балыкчылык һәм аучылык максатында читән-киртәләр кору өчен кирәкле

Неолит чоры керәче.

агач эшкәртү кораллары — балта, өтерге, аркылы балталар һ.б.ның әһәмияте шактый арта. Н. чорында ш.у. махсус кораллар — ике яклап тоташ сөзәкләп китеп ясалган ук һәм дротик очлыклары, күбесенчә йомры төпле, ярымйомырка һәм кубан рәвешендәге бизәкләр төшерелгән балчык савыт-саба барлыкка килә.

Татарстан терр-ясендә Н. ядкәрләре өч төркемгә бүленә. 1950 еллар башында О.Н.Бадер тарафыннан Каманың югары һәм урта агымы буйларында табылган материаллар буенча бүлеп чыгарылган *Чулман культураны* ядкәрләре, башлыча, Идел һәм Каманың тугай-үзәннәрендә, аларның зур кушылдыкларының тамакларында тупланган (иң эре туктаулыklar: Алексеев р-нында — I һәм II Лебедино, Апас р-нында — II Кабык Күпер, Тукай р-нында — II Дубовая Грива, Минзәлә р-нында — Игим һәм II Золотая Падь, Актаныш р-нында — Рус Әжбие). Бу культура торулыклары, күбесенчә төркемнәр хасил итеп, болыныклар анындагы комлы дюналарда, елгаларның иске юллары һәм күлләр буенда урнашкан. Халык артылаш жир өстенә күтәртелгән, турыпочмаклык рәвешендәге зур корылмаларда яшәгән, бу корылмалар өчендә уцаклар һәм хужалык чокырлары урын алган. Таш кораллар ясау индустриясенә чакматашны яру-эшкәртүдә ясы кискәкләр тепел алу техникасы кулланылу, телемнәрнен

читләрен өлешчә китеп төшерү һәм агач эшкәртү коралларының шактый күп булуы хас. Бигрәк тә пычкалар, кыргычлар, өтергеләр, аркылы балталар кин тарала, ук һәм сөнге очлыклары сирәгрәк очрый. Керәч әвәләп ясалган (измәсенә шамот һәм вак ком кушылган) йомры төпле, бизәкләр төшерелгән казан һәм ярымйомырка формасындагы зур балчык савытлардан гыйбарәт. Гадәттә, бизәк савыт-сабаның барлык өслегенә вак һәм уртача зурлыктагы тешләр рәвешендәге штамп б-н төшерелгән (башлыча, бизәкләр үрүнә төрле вариантларын чагылдыра). Савытларны ясау технологиясе, аларның формалары һәм орнамент типнары әлегә савыт-сабаны иң әлгәреге неолитик керәч буларак билгеләү мөмкинлеге бирми. Халык күбесенчә аучылык, балыкчылык, жыючылык б-н шөгьльләнгән (Башкортстандагы Муллино торулыгында терлекчелек эзләре табыла). Чәнчеп-сызып ясалган бизәкле савыт-сабалы ядкәрләр икенче төркемгә карый. Кама Тамагы төбәгендә һәм Иделнен урта агымы буендагы Н. чоры ядкәрләрендәге таштан кораллар эшләү индустриясе форма-типология сыйфатлары буенча Чулман культураны тартым. Әйберләр жыелмасында, балта, өтерге һәм аркылы балталардан аермалы буларак, пластиналардан эшләнгән кораллар өстенлек итә. Керәч әвәләп ясалган юка стеналы, ясы төпле, бизәкле балчык савыт-сабалардан гыйбарәт. Бизәкләр таякчык ярдәмендә төшерелгән; кояшыман мотивлы бизәлешле савытлар да очрый. Ядкәрләрен бу төркеменә этномәдәни асылы хәзергәчә бәхәслә булып кала; керәч эшләнмәләрен форма-типология билгеләре буенча ул көньяк (Каспий буйларының төньягы һәм Иделнен түбән агымы) һәм көньяк-көнбатыш (Днепр-Дон) культураналарга якын тора. Иделнен сул ярында Казан анында һәм Зоянен түбән агымы буенда табылган *Балахан культураны* ядкәрләре өченче төркемне тәшкил итә.

Әд.: Халиков А.Х. Древняя история Среднего Поволжья. М., 1969; Габеев Р.С. Население Нижнего Прикамья в V–III тысячелетиях до нашей эры. К., 2003.

Р.С.Габеев.

НЕОЛОГИЗМНАР (грек. néos — яңа һәм lógos — сүз, тәгълимат), яңа предметларны һәм төшенчәләренә белдерү өчен барлыкка килгән яңа сүзләр. Татар телендә килеп чыгышы ягыннан Н. лексик һәм семантик төрләргә бүленә. Лексик Н. телнең сүз ясагыч чаралары ярдәмендә барлыкка килә: кушымчалар ялгау (омончы, хәбәрдарлык), нигезләренә кушу (кул+чатыр — зонтик, ил+башы — дәүләт башлыгы), аббревиацияләп (Татар ижтимагыый үзәге — ТИУ) һ.б. Мондый Н.га башка телләрдән алымнарны да кертеп карыйлар: брокер, саммит, хакер һ.б. Семантик Н. иске сүзләргә яңа магънә өстәлеп ясала (юллама, бергәлек). Галимнәр, язучылар, шагыйрьләр һ.б. тарафыннан уйлап табылган индивидуаль-автор Н.ы да билгелә: мәс., «Мин Марстан, тик марсиян түгел, // Мин жирский, Тузан бер, бала»

(Р.Гатауллин). Алар, гадәттә, киң таралыш алмый.

Әд.: Мөхиярова Р.Х. XX гасырның 80–90 нчы елларында татар әдәби теле лексикасы. Яр Чаллы, 2000; Сафиуллина Ф.С. Телгыйлеменә кереш. К., 2001; Сафиуллина Ф.С., Зәкиев М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006. Р.Х.Мөхиярова.

НЕОМЕТОВ Ибраһим Камалетдин улы (16.12.1880, Сембер губ. Коромысловка а. — 1944, Казан), сәясәт, хужалык эшлеклесе. 1905–07 еллардагы Рев-щиядә катнаша (Чита ш.). Красноярск тимер юл уч-щесен тәмамлый (1899). 1896–1906 да Себер һәм Байкал арьягы тимер юллары эшчесе. Шуңа чорда актив революцион эшчәнлек алып бара, шуңа күрә берничә тапкыр кулга алына. Читада кораллы күтәрелеш эзәрләүдә катнашканы өчен 1905 тә читтән торып үлем жәзасына хөкем ителә, аны тотып бирүгә зур күләмдә акча билгеләнә. 1917 гә кадәр Н. полиция эзәрлекләвеннән яшеренеп яши. 1917–18 дә Буря округы (Амур өлкәсе) комиссары, соңрак тау эшчеләре башкарма ком-ты рәисе. 1920 дән Благовещенск шәһәрндә, өлкә башкарма ком-ты секретаре, өлкә ХХС рәисе, пъяла з-ды житәкчесе. 1925 тә Башкортстан АССР ХХС рәисе урынбасары, соңрак Башкортстанның тау эшләрә тресты рәисе. 1927 дән ТАССР ХХСның азык-төлек тресты, М.Вахитов исем. 1 нче сабын, шәм һәм химия з-ды директоры. Завод каршындагы Югары техник уку йортын оештыручыларның берсе һәм аның беренче ректоры (1930–33). Татарстан май сәнәгәтә үсешенә зур өлеш кертә. 1932–33 тә киноплёнка ф-касы төзелешә башлыгы (Казан), 1934–37 дә БУБК Президиумы каршындагы ТАССР Вакиллегенә тулы вәкәләтле вакиле. 1937 дә, улы Ю.И.Неометов кулга алынганнан соң, вазифасыннан чигләштерелә һәм Үзбәкстанга хужалык эшенә жиберелә. 1941 дән Уралда яши, 1944 тә Казанга күчә. Татарстанның Соц. Төзелеш Батыры.

Әд.: Ключевич А.С. История Казанского жирового комбината имени М.М.Вахитова (1855–1945). К., 1950; Назипова К.А. Неометов Ибрагим Камалетдинович (1880–1944) // Герои Труда Татарии. 1920–1938 гг.: Док. очерки. К., 1974.

К.А.Нәжитова.

НЕОМЕТОВ Юныс Ибраһим улы (25.3.1903, Чита ш. — 27.9.1972, Казан), сәнәгый житештерүне оештыручы. И.К.Неометовның улы. Н.Э.Бауман исем. Мәскәү югары техник уч-щесендә укый. 1918 елда Благовещенск машиналар төзү з-дында (Амур өлкәсе) слесарь өйрәнчеге. 1919–23 тә елга һәм диңгез флоты судноларында майлаучы, машинист ярдәмчесе булып эшли. 1923 нең июнендә Омск шәһәрндәге хәрби-сәси мәктәпкә укырга жиберелә, аны тәмамлаганнан соң, Иркутск шәһәрә янында урнашкан полк поллитругы итеп билгеләнә. 1924–26 да Баймак металлургия з-дын (БАССР) торгызуда катнаша, 1926 да М.Вахитов исем. 1 нче номерлы сабын кайнату, шәм һәм химия з-ды директоры урынбасары; шуңа ук елда Васильево «Победа труда» пъяла з-ды директоры итеп билгеләнә. 1928–30 да — «Кызыл текстильче» киез итек ф-касы (Кукмара),

1930–32, 1946–52 дә В.И.Ленин исем. жите ком-ты директоры. 1932–34 тә ТАССР жинел сәнәгәт халык комиссары урынбасары. 1934–37 дә Яшел Үзән суднолар төзү з-ды директоры. 1937 дә алак буенча ун троцкийчылар төркемендә катнашуда гаепләнеп кулга алына. 1940 та, жиняатъ составы булмау сәбәплә, азат ителә. 1940–42 дә «Урак һәм чүкеч» з-ды директоры. 1952–54 тә «Гражданстрой» төзелеш трестында (Чистай) эшли. Н.ның турыдан-туры катнашында пр-тиеләрнең төп куәтләре төзелә һәм реконструкцияләна, төп технол. процесслар камилләштерелә. Кадрлар әзерләүгә, хезмәткәрләрен эш һәм күнкүреш шартларын яхшыртуга, житештерүнең алдынгы алымнарын гамәлгә кергүгә, хезмәт житештерүчәненлеген күтәрүгә зур игътибар бирә. Гражданаһар һәм Боек Ватан сугышларында катнаша. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз орденнары, медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: А н и с и м о в Н.Г. Казанский льнокомбинат. К., 1960; ш ул у к. Огни над Волгой: Очерк истории Васильевского стекольного завода «Победа труда». К., 1967; Назипова К. Неометов Юнус Ибрагимович // Борцы за счастье народное. К., 1983. Кн. 2.

Г.Я.Мәүлетова, К.А.Нәжитова.

НЕОТЕКТОНИК ХӘРӘКӘТЛӘР (иң яңа тектоник хәрәкәтләр), жир кабыгының кайнозойда башланган (24–26 млн. ел элек) һәм бүгенге көнгә кадәр дәвам итүче тектоник үзгәрешләре. Башка тектоник хәрәкәтләр б-н бергә Н.х. Жирнең хәзерге рельефының төп үзенчәлекләрен формалаштыралар. Рус геологы В.А.Обручев тарафыннан тектониканың мостакыйль бүлгә буларак билгеләнә (1948). Н.И.Николаев тектоник хәрәкәтләр көчәюендә неоген-дүртенчел этабын күрсәтә, аны Жир үсешенә иң яңа этабы дип атып һәм башлангычы итеп эоцен-олигоцен чиген алуны тәкъдим итә (1950). Н.х.нең теоретик бурычларын хәл итү гәмәли мәсьәләләренә чиншү б-н тыгыз бәйләнештә: озак вакытка исәпләнгән корьлмаларны проектлаштыру, су б-н тәмин итү, чыганакар эзләү, жир тәүрәүләрден алдан әйтү һ.б. Татарстан терр-ясендә Н.х. анализы, аерым алганда, атом электростанциясе төзелешен дәлилләү максатында үткәрелә. Н.х. кайнозойның геол. тарихында, хәзерге һәм күмәлгән рельефларда, гидрографияда, елга челтәрә төзелешендә, гидрогеол. шартларда, геофизик һәм геодизик параметрларда, сейсмиклыкта һ.б.да чагыла. Татарстан терр-ясендә 1 нче тәртиптәге (кечерәк тәртиптәге структуралар б-н катлауланган) эре 7 неотектоник структураны аерып күрсәтәләр: чагыштырма күтәрелгән Көнбатыш (Идел алды) өлкәсе, Вятка зонасының көньяк чигендәге күтәрелеш, Идел арьягы бөгелешә, Татар гөмбәзенә Көнъяк һәм Төньяк күтәрелешләре, Урта Кама валсыман күтәрелешләр зонасы, Югары Кама иңкүлегә. Бу зона цикләрендә неотектоник кулгудалар төрлә көч б-н барган. Уртача амплитудасы 500 м га кадәр булган һәм 200 м чиккә житкән эрозивон киселешләр аеруча әһәмиятләр күтәрелешләр Татарстанның көнбатыш өлешендә — Карлы елгасы р-нын-

да (Буа р-ны Ямбулат а.) башлангыч плиоценда һәм башлангыч миоценда була. Неоген-дүртенчел чорда барлыкка килгән кечә тәртиптәге структураларга бөтен Идел һәм Кама буенда киң таралган уннарча метр амплитудалы вак жыерчыклык керә. Аның барлыкка килүенә рельефның эрозия б-н ергалануы шартларында пластик токымнарга тигезсез статик басым ясалы сәбәп була. Нәтижәдә, балчыксыл токымнар субүлрдән елга үзәннәренә кысып чыгарыла һәм алар дисгармоник жыерчыклар хасил ителәр, мас., Тәтеш шәһәрә янындагы жыерчыклар. Хәзерге заманда Татарстан терр-ясендә Н.х. елына 44 мм га кадәр тизлек б-н терр-янең аерым участокларының күтәрелүендә һәм иңүендә чагыла һәм, аеруча сусаклагыч зоналарда һәм жир кабыгының ырылган урыннарында, палеозойның карстланучы токымнарының юйлуына һәм утыруына сәбәп була. Татарстан терр-ясендә, ш.и. Казанда кайбер урыннарда карст утырмалары елына уннарча миллиметр тәшкил итә. Аерым карст укыкынарының тирәнлегә һәм диаметры уннарча метрга житә (к. *Акташ укыкыны*). Татарстанда хәзерге заман Н.х.н һәм бер үк вакытта карст утырымнарын күзәтү «Татнефть» АЖН Татарстан геол. разведка идарәсенә «Геодинамика» фәнни-житештерү үзәгә тарафыннан алып барыла. Ш.у.к. *Карст*.

Әд.: Геология Татарстана: Татриграфия и тектоника. М., 2003.

К.М.Мирзоев, Ә.Х.Рәхмәтуллин.

НЕОТТИАНТА (Neottianthe), сәхләбчәләр семьялыгынан күпчәлек үләнчел үсемлекләр ыругы. 6 төрә билгелә, Евразиянең уртача поясында таралганнар. Россиядә бер төрә — калпаксыман Н. (N. succullata) бар. ТР терр-ясендә Көнбатыш Кама алдында очрый. Нарат урманнарында үсә. 8–15 см биеклектә, 2 калакка бүленгән шарсыман бүлбелә үсемлек. Сабагы нәзек, кабыргалы, аксыл-яшел төстә, 8–15 см биеклектә. Өскә яфрактары — тар, ланцетсыман, аскылары — (сабак төбәндә) — эллипссыман, кыска, очлы. Чәчәк төркөмә — бер яклы йомшак чүк. Чәчәкләрә ачык алсу, сирәк кенә ак төстә, исә юк. Жимешә — тартмачык. Июнь–июльдә чәчәк ата. Жимешләре августта өлгәрә. Орлыктан үрчи. Декоратив үсемлек. Югала баручы сирәк төр, ТРның Кызыл китабына кертелгән.

НЕПЛЮЕВ КАДЕТЛАР КОРПУСЫ, Оренбург шәһәрндә, урта хәрби уку йорты, Россиядә мөселманнар өчен махсус беренче уку йорты. 1824 елның 2 февралендә император Александр I раслаган проект б-н 1825 нең 2 гыйнварында Неплюев хәрби уч-щесе буларак ачыла, 1844 тә кадетлар корпусы итеп үзгәртелә. Оренбургның беренче губернаторы И.И.Неплюев исемә б-н атала. Үзенең уставы була, Оренбург хәрби губернаторына буйсына, кыргыз, казак, башкорт, татар һәм төрлә дәрәжәдәге мөселман балаларын укыту өчен махсус билгеләнә, алар укучыларның ыртсынын тәшкил итәргә тиеш була. Беренче тапкыр 20 кеше укырга алына, уку срогы 6 ел була, 1844 тән 8 елга житә. 1844–63 тә укучылар 2 эскадронга бүленә, беренчесендә дворян һәм казак балалары укый, икенче-

Оренбургта Неплюев кадетлар корпусы.
Гомуми күренеш. 20 йөз башы фоторәсемә.

сендә, «азиатлар» эскадронында, 30 казакъ (кыргыз) һ.б. мөселманнар, нигездә, татар һәм башкорт балалары укый. Укыту хәрби түгел, ә гомуми белем биру характерында була. Рус, татар, гарәп, фарсы телләре, матем., табигыйят фәннәре, тарих, география, а.х., ислам нигезләре яки Илаһи Канун укытыла. Н.к.к. Оренбург губернасы һәм Казакъстан мөселманнары арасында рус телен таратуда, белем бирүдә әһәмиятле роль уйный. Н.к.к.н тәмамлаучы татар һәм башкортларның күбесе чиновник һәм офицерлар булып китәләр, ә кайберләре, ш.и. М.М.Бикчурин һәм С.Б.Кукляшев Казан ун-тына укырга керә, сонрак алар корпуста укыталар. 1864 тә Н.к.к. император Александр II нең хәрби реформасы б-н типовой уставлы һәм программалы уку йорты итеп үзгәртелә. Анда укырга керү өчен башлангыч мәктәп белем һәм рус телендә иркен сөйләшү таләп ителә. Шәрәкь телләрен укыту туктатыла. Шул вакыттан монда бары тик аз санда гына мөселманнар, башлыча Н.к.к.н тәмамлаганнан соң хәрби учреждениегә укырга керүче затлы нәсел казакъ, башкорт һәм татар дворяннары балалары гына укый. 1918 дә ябыла.

Әд.: Оренбургский Неплюевский кадетский корпус как первое учебное заведение русского образования киргиз. Оренбург, 1896; Краткий очерк истории Оренбургского Неплюевского кадетского корпуса. Оренбург, 1913.

НЕПОГОДИН Иосиф Андреевич (14.1.1936, Чистай ш.), радиофизик, физика-матем. фән. д-ры (1998). 1959 елда Казан ун-тын тәмамлай, Россия Гадәти кораллар агентлыгы Федераль ДУП ФЖБнең Гамәли оптика ин-тында эшли, лаб. (1973 тән), бүлек башлыгы (1976 дан), өлкән фәнни хезмәткәр (1996 дан), баш фәнни хезмәткәр (2000 нән). Хезмәтләре лазер локациясе проблемаларына карый. Н. объектлар һәм фоннарның барлык төр чагылдыру характеристикаларын тикшерү алымнары комплексын һәм чараларын, лазерлы-локацион системалар сигналларының адекват мәгълүмати модельләрен эшли. Атмосфера тоньклану шартларында оптик сигналларны сайлап алу алымнарын тәкъдим итә. Статистик фотометрия һәм радиооптика карашыннан чыгып, лазерлы фотометриянең күп кенә нигезләмәләрен формалаштыра.

Х е з м.: О точности измерения временного положения сигналов методом выделения максимума при квазиоптимальной фильтрации // Радиотехника и электроника. 1969. Т. 14, № 3 (автордаш); Основные виды отражательных характеристик тел в

направлении приёма и методы их измерения в оптике // Импульсная фотометрия. 1981. Вып. 7; Фазетно-лучевой метод расчёта энергетических отражательных характеристик объёмных тел // Радиотехника. 1984. № 4 (автордаш).

НЕПРИМЁРОВ Николай Николаевич (1.5.1921, Воронеж өлкәсенә хәзерге Бобров р-ны Анновка а.), физик, техник фән. д-ры (1963), проф. (1966), Казан ун-тының атказ. профессоры (2004). 1951 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, радиоэлектроника каф. мөдире (1960–92), тирәлекләрдә дулкын процесслары лаб-ясе-нең баш фәнни хезмәткәре (1992 дән). Хезмәтләре магнитик һәм диэлектрик радиоспектроскопиягә, нефть чыганаclarын эшкәртүгә, гетероген тирәлекләрен физик динамикасына, Жирен физикасына, биол., пед. мәсьәләләренә карый. Н. микродулкыннар полярлашу ясылыгының резонанслы парамагнитик әйләнүе күренешен ача (1953); деформацияләнүче күзәнәкчел тирәлектән бер сыеклыкны икенчесе б-н кысып чыгару хисабына нефть катламын оптималь эшкәртү технологиясен эшли һәм житештерүгә кертә, бу технол. Татарстан нефть ятмаларын остәмә эшкәртү проектларының нигезен тәшкит итә. Публицистик хезмәтләр, ш.и. социаль варислык (бер буын икенчесенә тапшыра торган төп белемнәр жыелмасы) программасы авторы. «Георесурсы» ж-лын гамәлгә куючыларның берсе һәм редколлегия әгъзасы (1999 дан инглиз һәм рус телләрендә чыга). Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының бронза медале, «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Экспериментальные исследования некоторых особенностей добычи парафинистой нефти. К., 1958; Трёхмерный анализ нефтеотдачи охлаждённых пластов. К., 1978; Геотермия областей нефтегазонакопления. К., 1983 (автордаш); Десяти-томное собрание научных и литературных трудов. К., 2003–06.

Әд.: Николай Николаевич Непримеров. Учёный. Воин. Педагог: В 2 т. К., 2001–02.

НЕПРЯХИН Гавриил Георгиевич (24.3.1896, Әстерхан ш. — 20.3.1980, Казан), патологоанатом, мед. фән. д-ры (1923). Саратов ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1919), Саратов госпиталендә табиб-инфекционист, 50 нче Кызыл Тамань дивизиясе табибе. 1920 елдан Әстерхан мед. ин-тында, 1927–51 дә патологик анатомия каф. мөдире. Бөек Ватан сугышы елларында Әстерханның фронт яны эвакуогоспитальләрендә баш патологоанатом. 1951 дән Тоньяк Осетия мед. ин-тының гистология каф. мөдире. 1959 дан Казан мед. ин-тының патологик анатомия каф. мөдире, 1967 дән ин-тның Үзәк фәнни-тикшеренү лаб-ясендә морфология бүлегә өлкән фәнни хезмәткәре. Н. 1963 тә Казан патологоанатомнарының фәнни жәмгыятен оештыра. Хезмәтләре малария, туберкулёз, үпкә ялкынсынуын анатомик-клиник өйрәнүгә, майлы күзәнәкләрне өйрәнү ысулларына карый.

Х е з м.: О тучных клетках нервной системы // Архив патологии. 1960. № 10; Об этиологии, патогенезе и патоморфологии самопроизвольной гангрии // Казан. мед. журн. 1970. № 5.

Әд.: Профессор Гавриил Георгиевич Непряхин // Казан. мед. журн. 1976. № 5.

НЕПТУН авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 12 км көньяк-көнчыгыштарак, Казан — Уфа автомобиль юлы буенда. 2010 елда 67 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Питрәч р-нында. Халык саны: 1949 да — 141, 1958 дә — 161, 1970 тә — 147, 1979 да — 129, 1989 да — 83, 2002 дә — 85 кеше.

НЕРАТОВКА авылы, Зәй р-нында, Зәй тимер юл станциясеннән 18 км көньяк-көнбатыштарак, Сәрәпәле елгасы буенда. 2010 елда 44 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Алпавыт Нератов йорты (19 йөз ахыры архит-ра истәлеге). 18 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Новоселье, Яңа Сәрәпәле, Югары Сәрәпәле исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крестияннәре катлавына керә, игенчелек, терлек асрау, чана, тагөрмәк ясау, итек басу б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, поташ 3-дә була; 20 йөз башында чиркәү, земство мәктәбе (1910 да ачыла) эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1216 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Зәй волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1935 нең 10 февраленнән — Зәй, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1972 нең 1 ноябреннән Зәй р-нында. Халык саны: 1859 да — 214, 1870 тә — 278, 1913 тә — 645, 1920 дә — 943, 1926 да — 586, 1938 дә — 550, 1949 да — 402, 1958 дә — 356, 1970 тә — 309, 1979 да — 129, 1989 да — 50, 2002 дә — 48 кеше.

НЕСМЕЛОВ Виктор Иванович (1.1.1863, Саратов губ., Саратов өязе Курдюм а. — 30.6.1937, Казан), философ, христиан теологиясе д-ры (1898). Саратов руханилар семинариясен тәмамлай (1883). Казан руханилар семинариясен тәмамлаганнан соң (1887), шунда ук логика һәм филос. кафедрасында эшли, проф. (1896). 1895 елда Н. Казан шәһәр думасында «Яңа Габед вәхилләрендә яшәү мәгънәсе мәсьәләсе» («Вопрос о смысле жизни в Новозаветном откровении») дигән темага ачык лекция укый. Анда Н.ның «Кеше турында фән» («Наука о человеке») исемле саллы хезмәтендә төп идеяләре салынган була (1 т.: «Психологик тарих һәм тормышның төп мәсьәләләрен тәнкыйтьләү тәҗрибәсе» — «Опыт психологической истории и критики основных вопросов жизни», 1898; 2 т.: «Тормыш метафизикасы һәм христиан вәхие» — «Метафизика жизни и христианское откровение», 1902). 1913 тә Н.ка Казан руханилар академиясенә атказ. профессоры дәрәжәсе бирелә, һәм ул надворный һәм коллегия советнигы чинына күтәрелә. 1921 дә академия ябылганнан соң, Н. Казан ун-тының психол. кафедрасына урнашырга тели, әмма аңа иҗтимагый фәннәр профессоры вазифасы бирүдән баш тарталар. 1931 нең июлендә

А.Н. Несмеянов.

«Казан чиркәүчеләре оешмасы»н төзүдә, ш.у. телгә алынган оешманы «Хак Православие Чиркәве» Бөтенсоюз чиркәү-монархия оешмасы үзәгенә ф-лы итеп үзгәртүдә һәм әлеге ф-лынң советка каршы эшчәнлегендә якыннан катнашканы өчен кулга алына. Со-рау алу беркетмәсендә: «өлешчә гаебен таныды», дип теркәлә, тиздән азат ителә. Рус дини философиясендә Н., асылда, беренчеләрдән кеше турындагы православие тәгълиматының бербөтен фәлсәфи интерпретациясен булдыра. Философ Н.А.Бердяев анын «Кеше турындагы фән»ен дини антропология төзелешендә үзән күрә бердәнбер тәжрибә дип бәяли. Н. үзенең тәгълиматын иң элек чынбарлыкны механик аңлау расланган, материализм һәм атеизм көчәйгән, мәдәни-цивилизация процессында матди омтылышлар киң колач алган шартларда христианлыкны саклау зарурлыгы б-н дәлилли. Н.ның доньяга карашы үзәгендә Яна Гаһед вәхйе кануннары буенча яшәүче, яшәргә тиешле һәм яшә-ячкә кеше феномены. Кеше феномены турындагы табышмак — кешенең үзәндә «физик» һәм идеаль шәхеснең фундаменталь дуализмы чагылышы ул. Кеше үзен «доньяның гап-гади әйбере» итеп таный, аңа яраклашып яши, шул рәвешле кешедә «психик механизм» эшли башлый. Бер үк вакытта кешедә «психик организм» да гамәлдә; кеше, физик доньядан аерылганы буларак, ирекле-гакыллы шәхес, шуңа карамастан, «үтә физик зат», табигатьтән өстен һәм асылы беркайчан үзгәрми торган, тере гыйлем. Н. концепциясендә ул бернинди шартлар б-н дә чикләнмәгән илаһи шәхес образы. Н. кеше шәхесе Аллаһка мөнәсәбәте буенча көзгә түгел: шәхеснең тере эчтәлегә турыдан-туры «үз-үзәндә яшәүче Аллаһ табигатен» ача дип раслый. Кеше турындагы табышмак призмасы, «үзенең тере гыйлеме» аша хәзерге заман кешесе физик доньяның башка яшәеш ачышы булуын танырга, доньяны процесслар картиналарын логик эзлеклектә төзәргә мөмкин — кеше кылган гонаһ нәтижәсендә барлыкка килгән вакытлы физик донья кеше б-н бергә коткарылырга тиеш. Н., нигездә, христиан динен хисапсыз формулаларны хисапсыз ышану б-н күзаллау итеп түгел, бәлки безнең донья турындагы танып белүләребезнең барлык жьелмасын ап-ачык һәм тулысынча акылга муафыйк итеп аңлатарга омтыла, дини фикернең исә «философия ярдәмендә төплә бер жирлегенә» аяк басуын тели.

Х е з м.: Догматическая система св. Григория Нисского. К., 1887; Вера и знание с точки зрения гносеологии. К., 1913; Вопрос о смысле жизни в

учении Новозаветного откровения // Русская философия: Концепция XIX — начало XX века. СПб., 1993.

Әд.: Епископ Константин (Горянов). Жизнь и творчество В.Несмелова // Человек. 1992. № 2; К и н о с ь я н В.А. Загадка человека. К., 2006.

В.А.Киносьян.

НЕСМЕЛОВ Евгений Андреевич (25.7.1936, Казан — 19.11.2007, шунда ук), физик, физика-матем. фән. д-ры (2001). 1959 елда Казан ун-тын тәмамлый. Россия Гадәти кораллар агентлыгы Федераль ДУП ФЖБнең Гамәли оптика ин-тында эшли, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1988 дән), баш фәнни хезмәткәр (2004 тән). Хезмәтләре юка плёнчалар физикасы һәм оптикасына карый. Н. махсус кулланылыш техникасы өчен вакуумлы юка оптика капламнар исәпләү алымнарын һәм программаларын эшлән.

Х е з м.: Свойства зеркал. Аналит. обзор № 2723. К., 1980 (автордаш); Расчёт оптических постоянных тонких плёнок. Аналит. обзор № 4983. М., 1990 (автордаш); Интерференционные покрытия для оптического приборостроения. К., 2002 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НЕСМЕЛОВ Олег Владимирович (23.11.1930, Казан), тарихчы, сәясәт белеме галиме, тарих фән. д-ры (1974), проф. (1975), ТАССР-ның атказ. фән эшлеклесе (1986), РФнең атказ. югары уку йорты хезмәткәре (1998). Казан ун-тын тәмамлый (1953). 1956–61 елларда Казан финанс-икътисад ин-тында, 1961 дән Казан вет. ин-тының марксизм-ленинизм, 1990 нан — ижтимагый фәннәр, 1992 дән — гуманитар фәннәр, 1999 дан филос. һәм тарих кафедралары мөдире. 2005–10 да ТР Президенты каршындагы Дәүләт хезмәте ин-тының хокук, тарих һәм политология каф. профессоры. Хезмәтләре СССР-ның тышкы сәясәте мәсьәләләренә карый. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Какого мирного сосуществования хотят идеологи империализма? М., 1964; Марксизм-ленинизм и стратегия мира: Проблема мира и марксистско-ленинской теории. К., 1970.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

В.А.Шагалов.

НЕСМЕЛОВА Ирина Михайловна (10.12.1934, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1989), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2007). 1957 елда Казан ун-тын тәмам-ый, Россия Гадәти кораллар агентлыгы Федераль ДУП ФЖБнең Гамәли оптика ин-тында эшли, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1989 дан). Хезмәтләре каты жисем һәм ярымүткәргечләр физикасына карый. Н. Д.И.Менделеевның химик элементларның периодик таблицасындагы икеле һәм өчле ярымүткәргечләренә электрофизик үзлекләрен тикшерә, кушылмаларның зоналы структурасы параметрларын билгели һәм аныкый, 4 пр-тие стандартын эшли, төсле металлургия пр-тиеләрендә ярымүткәргеч кристаллларны атгестацияләү методикаларын гамәлгә кертә. Кечкенә үлчәмле һәм инерцияле, югары төгәлләккә ия булган темп-ра датчикларының макет үрнәкләрен булдыра. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Оптические свойства узкощелевых полупроводников. Новосибир., 1992; Материалы для

ИК приёмников излучения, альтернативные CdHgTe: обзор // Оптический журн. 2007. Т. 76, № 3 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НЕСМЕЛОВА Ольга Олеговна (13.9.1956, Казан), әдәбият белгече, филол. фән. д-ры (2000), проф. (2002). Казан ун-тын тәмам-ый (1978). 1982 елдан Мари, 1985 тән Казан пед. ин-тларында, 2000 нән Казан ун-тында эшли (2003 тән чит илләр әдәбияты каф. мөдире). Хезмәтләре 20 йөз Америка прозасына, Россиядә Американы өйрәнү тарихына, әдәбият процессына сәнгати һәм документаль күренешләренә үзара тәэсир итешү мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Пути развития отечественной литературной американистики. К., 1998.

НЕСМЕЯНОВ Александр Николаевич (28.8.1899, Мәскәү — 17.1.1980, шунда ук), химик-органик, элементорганик кушылмалар химиясе фәнни мәктәбенә нигез салучы, СССР ФА академигы (1943; 1939 елдан мохбир әгъза), ике тапкыр Соц. Хезмәт Герое (1969, 1979). Мәскәү ун-тын тәмамый (1922), шунда ук эшли: органик химия каф. профессоры (1935), мөдире (1944 тән), химия ф-ты деканы (1944–48), ректор (1948–51); Мәскәү ун-тының Ленин тауларындагы яңа бинасын проектлаштыру һәм төзүдә турыдан-туры катнаша. Бер үк вакытта СССР ФА учреждениеләрендә эшли: Ашламалар һәм инсектофунгицидлар фәнни-тикшеренү ин-тында (1930–34), Боек Ватан сугышы елларында Казанга эвакуацияләнгән (1941–44) Органик химия ин-тында (1934 тән, 1939–54 тә директор), Элементорганик кушылмалар ин-тын оештыручы һәм директоры (1954 тән; 1980 нән Н. исем.); СССР ФА-нең Химия фәннәре бүлегә (1946–51), Гомуни һәм техник химия бүлегә (1961–75) акад.-секретаре, СССР ФА президенты (1951–61). Хезмәтләре металлорганик кушылмалар (МК) химиясенә карый. МКны икеле диазоний тозлары ярдәмендә табуның Н. тәкъдим иткән диазоальны элементорганик кушылмаларның күптөрле классларын алу өчен беренчел матдәләр синтезларга мөмкинлек бирә. Н. МКның күпсанлы үзәра өверелеш юлларын, ш.и. күкерторганик кушылмалар б-н магний, цинк, кадмий, алюминий, теллур, кургаш, аккурганшның һ.б.ның органик кушылмалары арасындагы күчешләрен тикшерә. Органик кушылмаларның таутомер характерда булмаган икеле реакциягә керү сәләтен ача; α - ω -хлоралканнар синтезлау алымнарын эшли, шулар нигезендә сүс ясагыч полимерлар, пластификаторлар, эреткечләр житештерүдә кулланыла торган ярымпродуктлар таба. Металлотропия күренешен — күкерторганик калдыкның п-нитрозофенолның окси- һәм нитрозогруппалары арасындагы кайтма күчешен ача. Тикшеренүләренә яңа юнәлешенә — синтестик азык продуктлары булдыруга нигез сала.

Эвакуация елларында Казанда Н. житәкчелегендә жәрәхәтләрне довалау чарасы буларак кулланыла торган винилацетиленлы карбиноллар табу ысулы эшләнә һәм житештерүгә кертелә; дары ясау өчен сульфитлы целлюлоза кулланы ысулы табыла. Н. —

«Синтетические методы в области металло-органических соединений» (1945–50) һәм «Методы элементоорганической химии» (1963–76) серияле басмалар авторларының берсе һәм мөхәррире (акад. К.А.Кочешников б-н бергә). Фән һәм техника өлкәсендә Ленин һәм Дәүләт бүләкләре ком-ты рәисе. СССР ЮС депутаты (1950–62). Ленин бүләге (1966), СССР Дәүләт бүләге (1943) лауреаты. Алты Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальлар, ш.и. СССР ФАнең М.В.Ломоносов исем. алтын медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Избр. труды: В 4 т. М., 1959; Химия ферроцена. М., 1969; Элементоорганическая химия. М., 1970; Исследования в области органической химии. М., 1971.

Әд.: Александр Николаевич Несмеянов // Материалы к биобиблиографии учёных СССР. Сер. хим. наук. М., 1951. Вып. 15; Воли. С.В.А., Волинский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира: Биогр. справ. М., 1991.

В.Г.Абзалова.

НЕСТЕРОВ Аркадий Павлович (30.6.1923, Самара губ. Бозаулык ш.), офтальмолог, мед. фән. д-ры (1964), РМФА академигы (1991; 1978 елдан СССР ФАнең мөхбир әгъзасы), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1974). Куйбышев мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1952), шунда ук эшли. 1964 тән Казан мед. ин-тының күз авырулары каф. мөдире, проф. (1965). 1974 тән Мәскәүдә 2 нче мед. ин-тында күз авырулары каф. мөдире. Хезмәтләре күз микрохирургиясенә, күз гидродинамикасы һәм гидростатикасына, глаукома патогенезына, авыруга диагноз кую, дөвалауга; диабетик ретинопатиягә; күз авыруларын консерватив һәм хирургик дөвалау ысулларына, дарулар б-н дөвалауга карый. Н. ачык почмаклы глаукома патогенезында склераль синусны блокадалау феномены («Нестеров эффект») ача (1985). Уйлап табуга 29 авторлык таныкылыгы бар. СССРның Дәүләт бүләге (1975), СССР МФАнең М.И.Авербах исем. бүләге (1969), РМФАнең Н.И.Пирогов исем. бүләге (1994) лауреаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары б-н бүләкләнә.

Хезм.: Гидродинамика глаза. М., 1968; Первичная глаукома. М., 1982; Физиология и патология внутриглазного давления. М., 1982; Профессиональная патология органа зрения. М., 1988.

Әд.: Академик Аркадий Павлович Нестеров (к 75 летию со дня рождения) // Вестн. офтальмологии. 1998. № 6.

НЕСТЕРОВ Василий Максимович (18.1.1936, хәзер Пенза өлкәсенә Зур Вязр-ны Белый Ключ а. — 2.9.2010, Мәскәү), инженер-очучы, ТРның Һава транспорты төбәк идарәсе башлыгы (1994–96), Россиянең атказ. транспорт хезмәткәре (1996). ДОСААФның Саранск очучы-техниклар мәктәбен (1957), Красный Кут граждандар авиациясе очучылары уч-шесен (1959), Саратов ун-тын (1967) тәмамлый. Хезмәт эшчәнлеген 1954 елда «Трансводстрой» трестының Сталинград идарәсендә слесарь буларак башлый. 1957 дән Кузнецк укыту-өйрәтү үзгендә Як-18, Як-11 самолётларында эшли. 1960–63 тә Красный Кут очучылар уч-ще-

сендә (Саратов өлкәсе) Як-18, Ан-2 самолётларында очучы-инструктор. 1963–73 тә Пенза берләштерелгән авиаотрядында, Ан-2 самолёты һәм звено командиры, авиаэскадрилья командиры урынбасары, командиры. 1973–74 тә — Саратов берләштерелгән авиаотрядының 171 нче очучылар отряды, 1974–84 тә — Бөгелмә, 1984–94 тә Казан берләштерелгән авиаотрядлары командиры, «Татарстан авиалинияләре» авиакомпаниясенә Казан шәһәр агентлыгы башлыгы, Татарстан берләштерелгән авиаотряды командирының 1 нче урынбасары, командиры, ген. директоры. 1997–98 дә Татарстан Һава юллары агентлыгы ген. директоры урынбасары (Казан), 1998 дән «Компания Турамко» АЖ директоры, ген. директоры, бер ук вакытта «Казан транспорт агентлыгы» АЖ директорлар советы рәисе (2004 тән). Н. житәкчелегендә Бөгелмә аэропортында — пассажирлар павильоны, күтәрелү-төшү полосасы, ангар, кунакханә һ.б., Сарман, Минзәлә, Актаныш аэропортларында каты түшәмәле күтәрелү-төшү полосалары файдалануга тапшырыла. Казан шәһәр агентлыгында авиабилетлар сату б-н идарә итүнең сәукәтләштерелгән 2 нче буын «Сирена-2» системасы гамәлгә кертелә; «Казан» халыкара аэропортында реконструкция уздырыла һ.б. эшләр башкарыла. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Ибрагимов Р.А. Крылья Татарстана. К., 1985; Жизнь в полётах: История развития Бугульминского авиационного предприятия 1953–2003. Бугульма, 2003.

НЕСТЕРОВ Владимир Николаевич (18.3.1954, Казан), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2002), проф. (2010). Казан фин. икътисад ин-тын тәмамлый (1979). 1972–75 елларда Казан оптика-механика з-дында һәм Татарстан мех берләшмәсендә эшли. 1979 дән Казан фин.-икътисад ин-тында (хәзер Казан ун-тының финан һәм икътисад ин-ты), икътисади анализ һәм аудит каф. мөдире (2006 дан). Хезмәтләре житештерүнең оештыру-техник дәрәжәсенә анализны камилләштерү, инновацион икътисадтагы чыгымнарны тикшерү һәм хисаплау мәсьәләләренә карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Анализ издержек в инновационном развитии организации. К., 2002; Учётно-аналитические системы управления затратами. К., 2009 (автордаш); Управление затратами. К., 2011 (автордаш).

НЕТЁВИЧ Энгель Данилович (4.2.1928, Смоленск губ. Красный пос. — 15.7.2002, Мәскәү өлкәсенә Одиново р-ны Марфино а.), агроном-селекционер, ВАСХНИЛ, РАХФАнең мөхбир әгъзасы (1988, 1992), ТР ФАнең шәрәфле академигы (1998), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1988). К.А.Тимирязев исем. Мәскәү а.х. академиясен тәмамлаганнан соң (1952), Орёл а.х. тәжрибә станциясендә эшли. 1957 елдан СССРның Кара туфракы булмаган зона Үзәк р-ннары а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында, бүлек мөдире (1969 дан), баш фәнни хезмәткәр (1993 тән). Хезмәтләре бөртекле культуралар селекциясе, орлыкчылыгы, биологиясе, генетикасы, үстөрү технологиясе мәсьәләләренә карый. Н. бөртекле культураларның яңа сортларын

А.П. Нестеров.

Э.Д. Нетевич.

булдыруның нәтижәле алымнарын эшли. Аның житәкчелегендә язгы бодай, арпа, солы, карабодайның 30 сорты чыгарыла. 1970–2004 тә Татарстанда 19 сорт районлаштырыла; 1986 да бу сортлар чөчелгән майданнар якынча 1 млн. га тәшкил итә. Респ-када ин күп таралган сортлар: язгы бодай — «Московская 35», «Энита», «Люба», «Лада», «Приокская», «Мис», «Эмир», «Эстер» һ.б.; арпа — «Московский 121», «Московский 2», «Эльф», «Раушан», «Нур», «Рәхәт»; солы — «Руслан», «Друг»; карабодай — «Шатилловская 5». СССР, РФ Дәүләт бүләкләре лауреаты (1977, 1995). Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: Яровая пшеница в Нечернозёмной зоне. М., 1976; Рождение и жизнь сорта. М., 1983; Высокпродуктивные сорта зерновых культур для Нечерноземья. М., 1987.

НЕТТОВ Газиз Гыйният улы (5.8.1942, Әстерхан өлкәсенә Нариман р-ны Привольье пос.), травматолог-ортопед, мед. фән. д-ры (1992). Әстерхан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1967), Нариман р-ны участок хастаханәсе хирургы һәм баш табибе. 1970 елдан Әстерхан шәһәр клиник хастаханәсе травматологы. 1972 дән Казан травматология һәм ортопедия фәнни-тикшеренү ин-тында, 1991 дән кул чугы имгәнүләре һәм авырулары бүлегенә мөдире. Хезмәтләре кул чугы хирургиясенә карый. Н. тарафыннан кул чугы һәм бармаклар тоташган зарарланган очракта хирургик дөвалауның яңа тактикасы тәкъдим ителә һәм гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 21 авторлык таныкылыгы бар.

Хезм.: Межвертельная остеотомия при коксартрозе. К., 1979; Исходы лечения открытых повреждений кисти и пальцев // Советская медицина. 1984. № 12; Пути снижения инвалидности при сочетанной травме кисти // Советская медицина. 1988. № 9.

НЕУСТРОЕВ Сергей Васильевич (25.6.1927, Вятка губ., Нолинск өязе Подгорное авылы), нәкышьче, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1981). Казан сәнгать уч-шесен тәмамлый (1958). Рәссамнар берлеге әгъзасы (1980). 1959–87 елларда ТАССР Сәнгать фондында. Киң ижат диапазонлы рәссам буларак, Н. пейзаж, натюрморт, портрет, тематик картиналар жанрларында эшли. Аның ижатында станлы нәкышь төп урынны алып тора. Портрет геройлары — замандашлары: эшчеләр, колхозчылар, галлимнәр, сугыш һәм хезмәт ветераннары: «С.А.Кудряшов, Идел

буе флотилиясе командиры» (1959–60), «Элфия» (1965), «Бабай» (1970). Н.ның лирик-романтик пейзажлары Урта Идел һәм Урал буе табигатенә, шәһәр күренешләренә мәдхия жырлыи: «Дача бистәсе» (1962), «Яр Чаллы» (1968), «Йөзьяшәр чыршылар» (1974), «Болытлы көн» (1975), «Октябрь» (1977). Натюрморт жанрын үстерүгә лаеклы өлеш кертә: «Ромашкалар» (1965), «Самавырлы натюрморт», «Кыр чәчәкләре» (икесе дә — 1968), «Алтын чәчәкләр» (1970). Тематик натюрмортлары аеруча зур әһәмияткә ия: «Картлач» (1970), «Рәхим итегез!» (1970–72), «Өй әче күренеше» (1979) — аларда рәссам татар халык көңкүрешенен характерлы үзәнчәлекләрен чагылдыра. Н. Казандагы жәмәгәт корылмаларының интерьерларына бизи: елга порты вокзалы, «Луч» кафеһы (икесе дә — 1965), «Поволжье» кибете (1965, Р.Р.Һибәтуллин б-н бергә), Казакъстан ССРда (Алма-Ата, 1962), Өзәрбайжанда (Баку, 1979), Каракалпак АССРда (Нукус, 1980) узган күргәзмәләрдә, ТАССР рәссамнары әсәрләре күргәзмәләрендә, РСФСР автономияле респ-калар рәссамнарының әсәрләре күргәзмәсендә (Мәскәү, 1971), «Зур Идел-5» зона күргәзмәсендә (Казан, 1980) катнаша. Шәхси күргәзмәләре Казанда уза (1970, 1980, 1987). Н. әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгәт музейнда, Әлмәт картиналар галереясында, шәхси тупланмаларда саклана.

Әд.: Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984.

М.Е.Ильина.

НЕФЕДЬЕВ Анатолий Алексеевич (23.11.1910, Алтай краеның Камень а., хәзер Камень-на-Оби ш. — 14.9.1976, Казан), астроном, физика-матем. фән. д-ры (1959), проф. (1959). Томск ун-тын тәмамлаганнан соң (1936), Казан ун-тының В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясендә эшли, директор урынбасары (1944–58), директор (1958 елдан). Хезмәтләре Айның фигурасын һәм әйләнүен өйрөнүгә карый. Күпьялык гелиометрик күзәтүләр нигезендә Н. Ай әйләнүенә яңа элементларын чыгара, Ай фигурасының көньяк ярыймшардагы асимметриясе турындагы «Яковкин эффекттын» һәм Айның көнчыгыш һәм көнбатыш радиусларының тигезсезлеге турында И.В.Белькович нәтижәсен раслый. Күзәтүләр нәтижәсендә Айның оптик либрациясе параметрларының кыйммәтен билгели. Халыкара астрономнар берлеге әгъзасы (1950). «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Физическая либрация Луны // Уч. зап. Казан. ун-та. 1951. Т. 111, кн. 2; Вывод постоянных физической либрации Луны по методу краковича // Изв. Астрон. обсерватории им. В.П.Энгельгардта. 1953. № 34; Карты рельефа краевой зоны Луны на общем нулевом уровне // Изв. Астрон. обсерватории им. В.П.Энгельгардта. 1958. № 30.

Р.Г.Усманов.

НЕФЕДЬЕВ Евгений Алексеевич (7.6.1851, Сембер губ., Сызрань өязе Ратовка а. — 12.3.1910, Мәскәү), хокук белгече, гражданлык хокукы д-ры (1892), хахыйкий статский советник (1901), Дворяннар нәселеннән. Мәскәү ун-тын тәмамлый (1875). 1875–81 елларда Сызрань өязе жәмәгәт судьясы.

1881–82 дә Казан мәхкәмә палатасы округ антлы ышанычлысы. 1882–88 дә Казан ун-тының гражданлык мәхкәмәсе эшләре каф. приват-доценты, 1888–92 дә экстраординар профессоры, 1892–96 да гражданлык хокукы каф. ординар профессоры. 1896–1907 дә Мәскәү ун-тының сәүдә хокукы һәм мәхкәмә эшләре каф. ординар профессоры, 1907 дән атказ. профессоры. Хезмәтләре гражданлык хокукы һәм процессы, сәүдә, су хокукы мәсьәләләренә карый. «Гражданлык процессында судьяларны эштән азат итү» («Устранение судей в гражданском процессе», 1885) хезмәтендә Гражданлык процессы уставының эштән бушатылырга тиешле судьяларның чагыштырмача булдыксызларга һәм шиклеләргә бүлү кагыйдәләрен эшли. «Гражданлык процессында якларны килешүгә этәрү» («Склонение сторон к миру в гражданском процессе», 1890) хезмәте якларны килештерүдә мохкәмәнән бурчыларын өйрөнүгә багышлана. «Гражданлык процессының асылы турындагы төгъліматка. Гражданлык процессында бергә катнашу» («К учению о сущности гражданского процесса. Соучастие в гражданском процессе», 1891) монографиясендә процессның теориясен ачып бирә һәм аны бергә катнашу турындагы өйрәтүләргә карата куллана. «Дөгъва турындагы төгълімат» («Учение об иске», 1895) дигән эшендә дөгъвага карата яңа караш булдыра. Хокук тарихы буенча тикшеренүләр бар; «Сперанский карашынан чыгып, Тулы тупланма һәм Законнар жыентыгын бастырып чыгаруның сәбәбе һәм максаты» («Причина и цель издания Полного собрания и Свода законов с точки зрения Сперанского», 1889) хезмәтенә авторы. «Гражданлык мәхкәмәсе процессы курсы»нда («Курс гражданского судопроизводства», 1–3 чыг., М., 1902–06) Россиядә 1864 елгы мәхкәмә реформасынан соң гражданлык процессы башлангычын һәм принципларын һәркемгә аңлаешлы формада һәм фәнни нигездә баян итә.

Хезм.: О способах освобождения недвижимых имуществ от опири третьими лицами, не имеющими на свои имущества актов укрепления. К., 1881; Производство в коммерческих судах. К., 1893; Основные начала гражданского судопроизводства. К., 1895; Очерки по водному праву. М., 1899; Учебник торгового права. М., 1904.

Әд.: Гольмстен А.Х. Е.А.Нефедьев: Некролог // Журн. М-ва юстиции. 1910. № 10; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

Е.Б.Долгов.

НЕФЕДЬЕВ Евгений Сергеевич (19.10.1947, Казан), физик-химик, химия фән. д-ры (1992), проф. (1994), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). Казан ун-тын тәмамлый (1974). Казан технол. ун-тында эшли, физика каф. мөдире (1994 елдан). Хезмәтләре полимерларның физика-химиясенә карый. Н. полимерметалл фазаара катлам формалашуның физик-химик нигезләрен билгели. Полисульфид һәм эпокси олигомерлар нигезендә ябышучан, электр үткәрүчән герметик композицияләр булдыра. Шиннар сәнәгәте өчен ныклык һәм адгезия үзлекләре яхшыртылган, модификацияле резиналар («Тү-

бәнкамашин» АЖдә гамәлгә кертелә), жылыта торган үзкөйләнеше кабельләр һәм капламанар житештерү өчен материал тәкъдим итә. Нәньютон сыеклыкларның структур үзлеге кин диапозонда үлчәү приборлары булдыруда катнаша («Гатнефтепром-Зүзәй-нефть» АЖдә гамәлгә кертелә). Уйлап табуга 13 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Некоторые аспекты влияния рещтурных факторов на прочностные свойства шин. Нижнекамск, 2001 (автордаш); О природе комплексов меди в переходном слое адгезионного соединения тиоколового герметика и латуни // Журн. прикладной химии. 2002. Т. 75, вып. 8 (автордаш); ESEEM of copper complexes formed in the interlayer between tiokol-epoxy adhesive and brass substrate // Appl. Magn. Res. 2002. № 22 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 2.

НЕФЕДЬЕВ Леонид Анатольевич (11.7.1947, хәзер Яшел Үзән р-ны Октябрь проф.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1991), проф. (1993). 1970 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1971 дән Казан пед. ин-тында (2010 нан Казан ун-тында), гомуми һәм эксперименталь физика каф. мөдире (1991 дән). Хезмәтләре оптик кайтаваз-гологиядагы мәгълүмат процессларына карый. Н. газларда һәм плазмада оптик үтә нурланыш теориясен үстерә; яктылык кайтавазы поляризациянең кайтмалыгы эффекттын алдан айтә һәм ача; тосле кайтаваз-гология теориясен үстерә; мәгълүматның кайтаваз-гологиядә бикләүнең эффекттын алдан айтә һәм тикшерә; фаза хәтерә булган өч баскычлы тирәлекләрдә мәгълүматның квант битлары күчәреләре барлыкка килү эффекттын алдан айтә.

Хезм.: Динамическая эхо-гология в вырожденных и многоуровневых системах // Изв. АН СССР. Сер. физич. 1986. Т. 50, № 8; Цветная эхо-гология // Оптика и спектроскопия. 1987. Т. 62, № 3 (автордаш); Многоканальная эхо-гология: физическая запись и обработка информации на основе стимулированного фотонного эха в газовой среде // Оптика и спектроскопия. 1996. Т. 80, № 1; Copying Quantum Information in a three-level Medium with a Phase Memory // Laser Physics. 2002. V. 12, № 3 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НЕФЕДЬЕВ Юрий Анатольевич (6.6.1955, Юдино р-ны Октябрьский пос.), астроном, физика-матем. фән. д-ры (2007). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1977), шунда ук, В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясендә эшли: 1991–2007 елларда директор урынбасары, 2007 дән директор (бер үк вакытта, 1986–2011 дә Татар гуманитар-пед. ун-тында, 2008 дән проф.; 2011 дән Казан ун-тының Физика ин-ты проф.). Хезмәтләре астрометриягә һәм күк механикасына, планеталар физикасына, астрономия приборлары төзүгә карый. Ай өслегенә динамик координаталары системасына навигацион таяну чөлтәрен төзи. Сейсмик процессларны һәм астрономик күзәтүләренә корреляцияләу альманарын, астрономик рефракция параметрларын атмосфера катламнарын исәпкә алып тикшерү алымын, йолдызлар торышының хәзерге космик каталогларын анализлау алымын эшли. Халыкара астрономнар берлеге әгъзасы (2007 дән).

Хезм.: История астрономии в Казани. К., 2009 (автордаш); Photographic observations of Solar System bodies at the Engelhardt astronomical observatory // Astronomy and Astrophysics. 2005. № 444 (автордаш); Analysis of data of «CLEMENTINE» and «KAGUYA» missions and «ULCN» and «KSC-1162» catalogues // Advanced in Space Research. 2012. №50 (автордаш).

НЕФЕДЬЕВА Антонина Ивановна (29.5.1921, Пенза губ. Саранск ш.), астроном, физика-матем. фэн. д-ры (1974), проф. (1983), ТАССРның атказ. фэн һәм техника эшлеклесе (1990), Казан ун-тының атказ. профессоры (2006), 1942 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясендә эшли (2011 гә кадәр), астрономия бүлгеге мөдире (1956 — 2000), бер үк вакытта, 1953–72 дә, Казан пед. ин-тында укыта. Хезмәтләре фундаменталь астрономиягә карый. Н. яңа астрономик рефракция теориясен эшли һәм аның таблицаларын төзи; аэрологик мәгълүмат нигезендә атмосфераның төрле биоклекләрендә һәм Жир өслегендә төрле өлкәләре өчен бөртөрле тыгызлыктагы һава катламнарының авышуларын билгели; йолдызларның координаталарын билгеләү һәм йолдыз каталогларын төзү буенча халыкара һәм илкуләм программаларда катнаша. Астрономия буенча фәнни-популяр хезмәтләр авторы. Халыкара астрономия берлеге әгъзасы (1970 тән). Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Дифференциальный каталог 2288 звёзд каталога слабых звёзд // Изв. Астрон. обсерватории им. В.П.Энгельгардта. 1963. № 33; Астрономическая рефракция // Изв. Астрон. обсерватории им. В.П.Энгельгардта. 1968. № 36; Фундаментальная астрономия. К., 1989; Служба вращения Земли. К., 1994.

Р.Г.Усманов.

«НЕФТЕАВТОМАТИКА», нефть-газ машиналары төзү пр-тиесе. Эшлүүлеләр саны — 300 кеше (2013). 1962 елда Казанның 490 нчы пр-тиесе (1959 да нигезләнә) ф-лы жирлегендә Бөгелмә «Н.» тәжрибә з-ды буларак оештырыла. 1987 дән «Н.» ФЖБ (Уфа ш.) составында, 1993 тән төбәкара АЖ ф-лы — Бөгелмә «Н.» тәжрибә з-ды. 1980 елларда заводта реконструкция уздырыла. Төп производство структурасына — эзерләү, механика, эретеп ябыштыру-жыю, жыю, корыч кою участоклары, ярдәмчә производствога инструментлар, ремонт, электр, столярлык, транспорт участоклары керә. Пр-тиенен машиналар паркында металл эшкәртү (188 берәмлек), насос-компрессорлар (25 берәмлек), эретеп ябыштыру (19 берәмлек), термик эшкәртү (16 берәмлек) жиһазлары; 10, 16, 25 т куотле пресслар, пневматик чүкчеләр, металл табакларны бөгү машиналары, хромлаучы һәм цинклаучы гальваник линияләр тупланган. Заводта эшләнмәләре полимер порошок б-н пневмоэлектростатик каплау алымы, хромлау, цинклау, химик оксидлау кулланыла. Термопластик, терморезин пластмасса детальләре пресслау һәм резинотехник эшләнмәләр ясау, басым астында кою, эрүчән кендекле модельләр буенча коелмалар эшләнүен прогрессив усуллары үзләштерелгән. 40 тан артык исемдә эшләнмәләр: нефть тармагы өчен приборлар һәм автоматлашты-

«Нефтеавтоматика» предприятиесе продукциясе: нефть үрнәкләрен алу жайланмасы.

ру чаралары — нефтьне исәпкә алу блоклары (узеллары), нефть, газ, сыеклык күләмнәрен исәпләү жайланмалары, программалы идарәдән алынган мәгълүматларны электрон эшкәртүчә икенчел приборлар, нефть үрнәкләрен алу жайланмалары, үлчәү линияләре, чи нефтьнең дымлылыгын үлчәү, скважиналарны тикшерү приборлары житештерелә. Продукция Россия, Казакъстан, Украина, Белоруссия нефть тармаклары пр-тиеләренә жиберелә. Металл б-н тәэмин итүчә төп пр-тиеләр: «Энергопромметаллоснаб» (Первоуральск ш.), «Стальсервис» (Уфа), «Нефтехимзапчасть» (Сызрань ш.) АЖләре, «Логотранс» ЖЧЖ (Мәскәү); комплектлау эшләнмәләре жиберүчеләр: «Энерпредярдос» инженерлык компаниясе ЖЧЖ, «Манометр» сәүдә йорты (икесе дә — Мәскәү), «Союзэлектроника» ЖЧЖ (Самара ш.), «Элемент трубопроводов» АЖ (Екатеринбург ш.); комплектлау материаллары б-н тәэмин итүчеләр: «Техкомплект-Сервис» ЖЧЖ, «Лакки и краски» ЖЧЖ (икесе дә — Казан), «Белфорт» ЖЧЖ (Әлмәт ш.). Житештерүдәге югары күрсәткелләре өчен завод КПСС УК, СССР ЮС Президиумы, СССР МС, ВЦСПСның мактау билгесе (1972), ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы (1981) б-н бүләкләнә. Пр-тиенен күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 4 кеше — Хезмәт Кызыл Байрагы, 6 кеше — «Почёт билгесе», 6 кеше — 3 нче дәрәжә «Хезмәт даны» ордены, 180 кеше медаллар (шулардан 94 кеше — СССР ВДНХ-сы медалләре), 1 кеше ТАССР ЮСның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Завод житекчеләре арасында: А.М.Исхаков (1959–62), А.К.Гумовский (1962–85), Н.А.Самков (1986–89), Ю.А.Заварницын (1989–93), В.И.Чудин (1993–2002), Р.Т.Териков (2002–06), И.В.Пяткин (2012 дән).

М.Ж.Гаитов, А.А.Курпирянова.

НЕФТЕКАМСК шәһәре, БРның тәньяк-көнбатыш өлешендә, Уфадан 250 км тәньяк-көнбатыштарак урнашкан. 1957 елда төзелә, 1963 тән — шәһәр. Халкы — 123540 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 13549, 1979 да — 21048, 1989 да — 33955, 2002 дә —

38405, 2010 да — 41701 кеше. Шәһәрдә Татар милли-мәдәни үзәге, «Без» татар халык театры, «Карман бизәкләре» татар-башкорт фольклор төркеме, «Сандугач» татар вокаль ансамбле («2012 елгы студент очрашулары — дус гаилә традицияләре» респ-ка фестивален төбәк этабында 1 нче урынны ала) эшли. «Дуслык-моно» татар һәм башкорт жыры халыкара фестивале уздырыла. Н.да ТР ижат төркемнәре гастрольләре даими булып тора. 2004/05 уку елында Н.ның 21 мәктәбендә татар теле фән буларак өйрәнелә. Татар телендә «Кама таңнары» г-тасы нәшер ителә.

«НЕФТЕМАШ», нефть машиналары төзү пр-тиесе. Әлмәт шәһәрнендә. 1963 елда Әлмәт автомобиль-тракторлар ремонтлау з-ды (файдалануга 1966 да ташырыла) буларак нигезләнә. 1990 нан Әлмәт «Н.» машиналар төзү з-ды, 1993 тән АЖ, Баштарак нефть чыгару пр-тиеләренен транспорт бүлекчеләренен дизель двигательләрен, тракторларны, йөк автомобильләрен һ.б. техникасын ремонтлау, үз ихтияжлары өчен стандарт булмаган жиһазлар житештерү, төрле детальләр ясау һәм аларны яңарту б-н шөгылләнә. 1970 еллар башында бораулау һәм нефть промыселы машиналары запас частьлар, халык куллануы товарлары чыгаруга керешелә. 1970–80 елларда ДТ-75 тракторы, «ЗИЛ», «КРАЗ», «Урал», «КАМАЗ» автомобильләре шассилары нигезендә төрле жайланмалар, нефть үткәргечләр өчен корыч фланецлар житештерү оештырыла; скважиналарны ремонтлау өчен АЗИНМАШ-37 һәм А-50 жайланмаларын капитал ремонтлау үзләштерелә (илдә беренчә тапкыр). Житештерү үсү б-н яңа корпуслар һәм котельный төзелә, специальлэшкән заманча жиһазлар, ш.и. санлы программалар б-н идарә ителүчә станоклар куллануга кертелә. 1980 елларда завод продукциясе илнең барлык нефть чыгаруы төбәкләренә жиберелә. 1990 елларда респ-ка авылларын газлаштыру вакытында жылыту казаннары ясау үзләштерелә. 2000 еллар башында скважиналарны ремонтлау өчен «КАМАЗ-43118» шассие нигезендә УПР-32Т жайланмасы эшләнә һәм житештерүгә кертелә. 2007–10 да «Н.» АЖ үзгәртеп корыла, аның нигезендә берничә пр-тие оештырыла, эшлүүлеләренә гомуми саны 90 лап кеше (2013).

Төрле шассилар нигезендә завод технол. сыеклыклар, нефть һәм нефть продуктларын күчереп йөртү өчен вакуумлы автоцистерналар, продуктларны саклау өчен сыешлыклар, күтөрү жайланмалары, агрегатлар, скважиналарны һәм нефть үткәргечләренә жир өстендә ремонтлау өчен күчмә кыр остаханәләре, цемент измәсен болгату, насос-компрессор торбаларын сынау һәм алардагы житешсезлекләрен ачыклау өчен жайланмалар, телескопны вышкалар эшлән чыгара. Чуеннан һәм корычтан коелган күптөрле эшләнмәләр, эретеп ябыштырылган металл төзелеш конструкцияләре, а.х. техникасы (тешле катоклар, төрәннәр, запас частьлар), аерым торак йортлар, эре производство һәм социаль объектлар өчен жылыту казаннары, борау-

«Нефтемаш». Завод продукциясы: 1. УПР-32 Т күтүрү жайланмасы; 2. АНРВ-1К скважиналары жир өстөндө ремонтлау агрегаты.

лау һәм нефть промыселы жиһазларына запас частылар житештерелә. Пр-тиедә йөк автомобильләре, двигательлар, нефть чыгару станоклары һ.б. техника ремонтлана. Продукцияне төп кулланучылар — «Татнефть», «АлаЗ», «Нефтекама машиналар төзү заводы» (БР) АЖЛәре, кече нефть компанияләре. Пр-тие лаек булган бүләкләр арасында — «Сыйфат өчен» (Франция, 1997), бизнес-партнёрларның «Australiana discovery market» халыкара ассоциациясенен «Ел предприятиясе» (2000, 2001) халыкара призлары, «Россия икътисады лидеры» сертификаты (1995), Бөтенроссия «Югары социаль нәтижелелек оешмасы» конкурсы грамотасы (2001). «Н.»ның күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 7 кешегә — РФ, ТАССР, ТРның атказ. машина төзүчесе, 1 кешегә ТРның атказ. транспорт хезмәткәре исеме бирелә; 36 кеше орденнар һәм медаллар б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләре: А.Ш.Рамазанов (1963–67), А.К.Бикташев (1967–71), В.Г.Кензерский (1971–72), Ф.Г.Габдрахманов (1972–87), Р.Р.Шәрифиллин (1987–2003; 2003 тән — директорлар советы рәисе), А.К.Кашапов (2003–07).

Р.Р.Шәрифиллин.

«НЕФТЕХИМИК», футбол командасы. 1963 елда «Түбәнкаманефтехим» ЖБ (Түбән Кама ш.) каршында оештырыла, 1991 дән шул ук исемдәге футбол клубы командасы респ-ка ярышларында (1968–91), СССР (1991, 2 нче лига), Россия (1992, 1999–2000, 2005 тән, 2 нче лига, дивизион; 1993–98, 2001–04, 1 нче лига, дивизион) беренчелекләрендә катнаша. Клубның президентлары: Р.Т.Шияпов (1991–92), Н.Н.Гыйззәтуллин (1992 дән). Спорт казанышлары: «Россия футболы» (1990) турнирында, 2 нче дивизион командалары арасында Россия беренчелекләрендә (1992, 2000) жинүче, 1 нче лигада 6 нчы урын (1994), ТР Кубогы иясе (1997, мастер командалар арасында). Баш тренерлары: В.А.Морозов (1991–92, 2001–02), В.Муханов (1992), Г.А.Сарычев (1993–96, 1998), В.П.Антихович (1996–97), А.Д.Афонин (1997), Б.А.Синицын (1998), И.Н.Буталий (1999–2001), В.Н.Пачко (2003–04), А.Ю.Ефремов (2004), В.Я.Клонцак (2004 тән). Иң яхшы спортчылары: А.Әхмәтгаллиев, И.Әхмәтжанов, С.Будылин, Е.Ефремов, А.Ситчихин, Р.Фәхретдинов.

«НЕФТЕХИМИК», шул ук исемдәге хоккей спорт клубы каршындагы хоккей командасы (1991 дән, Түбән Кама ш.). 1968 елда Түбән Кама нефть химиясе комб-ты каршында туплана. 1969–89 да ТАССР чемпионатларында берничә тапкыр медаль ала, «Труд» ирекле спорт жәмгыяте профсоюзларының Татарстан өлкә советы кубогы иясе һәм чемпионы (1981). 1990–91 дә СССР беренчелегенен «А» классында (2 нче лига), 1991–95 тә Россия беренчелегенен югары лигасында, 1995–96 да Милләтара хоккей лигасында, 1997–2008 дә Россия чемпионаты суперлигасында, 2008 дән Континенталь хоккей лигасында. Спорт казанышлары: Россия чемпионатында 3 нче урын ала (2000/01); «Тампере» (Финляндия, 2002), «Татры» (Словения, 2003), «Лада» (2007), Мәскәү (2007) һәм Чиләбе (2012) өлкәләре губернаторлары кубокларына лаек була. «Нефтехимик» командасының иң атаклы уенчылары: О.В.Антоненко, Д.Балмин, М.Ю.Грабовский, С.Е.Звягин, А.Ивашкин, А.Н.Калужный, Р.Касьянов, И.Мөхәммәтов, А.Степанович, А.Юдин, Р.Якубов; тәрбияүчеләр — И.Билалов, П.Валентенко, Е.Муратов, М.Паустушко, А.Угаров, Д.Франкевич, И.Р.Якупов. Баш тренерлары: В.В.Голубович, В.В.Крикунов, Ю.А.Немов, Б.П.Павлов, Г.А.Сергеев, А.В.Смирнов. Клубның президенты В.М.Бусыгин (1999 дан).

НЕФТЕЮГАНСК шәһәре, Төмән өлкәсендә. Халкы — 125882 кеше (2012), 11,7 мең татар (2002). Татарлар Н.да 1970 еллар башында Самотлор — Усть-Балык — Төмән — Уфа — Әлмәт нефть үткәргече төзелүгә бәйле рәвештә күренә башлый. Хәзерге вакытта шәһәрдә «Тальян» татар-башкорт мәдәни үзәге (1997 дән) бар, аның каршында «Гөлнәзирә» халык хореография коллективы, «Тамчылар» фольклор һәм «Өмет» вокал студияләре, «Чишмә» театр коллективы, «Ләйсән» халык вокаль ансамбле (1978 дән) эшли.

НЕФТЬ (фарсы. نفت), үзенә генә хас ислә янучан майлы сыеклык; файдалы казылма. Углеводородлар һәм кислород, күкерт, азот кушылмалары катнашмасы. Төсө көрән (күбесенчә), сары-яшел, кара; сирәк кенә — төссез. Н.тә эреген газлар (1 т га 30 дан 300 м³ га кадәр), минераль тозлар, металллар (V, Ni, Cu, Co, Mo һ.б.) бар. Тыгызлыгы 750 дән 1040 кг/м³ га кадәр, дөньяда чыгарылган

нефтьнең 60% ы жинел (870 кә кадәр), 31% ы уртача (910 га кадәр) һәм якынча 10% ы авыр Н.кә туры килә. Органик эретмәләрдә эри. Тыгызлыгы, күкерт, майлар, фракция, асфальтен, парафиннар күләме, жылылык бирүчәнлегә һ.б. буенча классификацияләнә. Н.нең барлыкка килүе турында төрле карашлар (органик, неорганик һәм катнаш) яшәп килә. Табигый көчләр (гравитацион, гидравлик, молекуляр) йогынтысы астында барлыкка килгәннән соң, Н., ятмалар хасил итеп, иң якын коллекторларга, күтәрәнке участкаларга (Н. жыелу урыннарына) күчә. Н. жыелу урыннарының аеруча күтәрәнке өлешендә кайвакыт газ (газ «эшләпсә»), астарак, катлам басымы астында Н., аннан соң су ята. Тирәнлек арту б-н, катлам темп-расы 100 м саен уртача 2,5–3,5 °C ка үсә. Н. уннарча метрдан алып 5–6 км да һәм тагын да тирәндәрәк (тирәнлек арту б-н, ятмаларда газ да күбәя) ята. Н.нен иң күп ятмалары 1–3 км тирәнлектә урнашкан. Хәзерге ысуллар б-н катламнан 70–80% ка кадәр Н. алырга мөмкин, әмма алынучы запаслар геол. запасларның 30–40% ын гына тәшкил итә. Гамәли эһәмияткә запасы йөзләргә мең һәм артыграк тонна булган катламнар ия. Ятмалар жыелмасы чыганак барлыкка китерә. Беренче эзләнү эшләре Н. һәм газның жир өслегенә чыгу урыннарында (биредә коелар төзелә) яки сулыклар өслегендә үткәрелә. 1866 елдан Н.не эзләү һәм чыгару скважиналар бораулау алымы б-н алып барыла, озак вакытлар урынны төгәл белмичә («кыргый мәче» ысулы) бораулана. Башта чыганакларның күтәрәнке зоналар б-н бәйләнеше ачыклана, биредә катламнар гөмбәзсыман участкалар хасил итә, аннары ятмаларның, шу.у. катламнарның юккару районнары, риф ясаучы структуралар, тоз гөмбәзләре һ.б. б-н бәйле булуы билгеләнә. 20 йөз башында — структур геол. төшерүләр, структур бораулау, 1930 елларда структураларны ачыклауның геофизик алымнары (барыннан да бигрәк электроразведка) киң кулланышка керә, алар 1940 елларда Н. эзләүдә төп ысул булып тора. Н. һәм газ эзләүдә геофизик алымнар б-н бергә геохимик, соңрак — биологик, аэрокосмик һәм матем. алымнар да кулланыла башлый. 20 йөзнен 2 нче яртысында эзләү-разведка эшләре диңгездә киң үсеш ала. Н. чыганаклары жир кабыгының барлык горизонтларында: кайнозойда (Н. запасының якынча 25%ты), мезозойда (55%), палеозойда (20%, ТРда 100%), протерозойда (1% ка якын) ачылган. Кристаллик фундамент токымнарында ачылган чыганакларның өлеше ел саен арта бара. Чыганаклар барлык континентларда (Антарктидадан кала) һәм аларга тоташкан шельфның шактый зур майданында билгеләнгән. Н.нең 65% тан артыгы Азиядә, шунуның якынча 95% ы Якын һәм Урта Көнчыгышта. Н.нең дөньякүләм запаслары 143 млрд. т дан артык, ш.и. РФдә — 8,2 млрд. т (төп запаслар Көнбатыш Себердә). РФдә 2300 дән артык чыганак билгелә, шунуны 10 ы, ш.и. Ромашкино нефть чыганагы уникаль булып исәпләнә.

18 йөздә Идел, Чишмә, Сок елгалары буенда Н. табу һәм куллану омтылышын эшкүар

лар Я.Д.Шаханин, Н. һәм Ю.Уразмөтовлар, А. һәм Х.Музыкаовлар, П.И.Ягужинский һ.б. ясыл. 19 йөздә Түбән Карамалы, Сарабиккол, Шөгөр авыллары янында Я.Молюкиенко, Л.Шандор тарафыннан бораулау эшләре алып барыла. 19 йөз ахыры — 20 йөз башында Юзбашевлар, «Бертуган Нобельләр», «Демин һәм К^о» фирмалары һ.б., 20 йөзнен 1 нче яртысында Идел буе нефть разведкалау идарәсе, «Востокнефть», «Сызраньнефть», «Туймазынефть» трестлары һәм Татгеолтрест сәнәгый Н. чыганаclarын табарга тырышалар. Татгеолтрест 1940 та геол. магълуматларны фәнни яктан эшкәртү өчен Узәк фәнни-тикшерү лаб-ясе оештыра, шул ук елда ул Шөгөр нефть эзләү партиясе итеп үзгәртелә. 1941 да Змеёво (Чистай р-ны) авылында Пермь системасы Уфа яруссы комташларыннан Н. агып чыга, бу утырмалардан 1943 тә Сарабиккол майданындагы 5 скважинадан 12,5 т нефть һәм 40 т гудрон чыгарыла. Беренче сәнәгый Н. чыганаclarы карбон утырмаларында 1943 тә шөһәр тибындагы Шөгөр посёлогы р-нында, девонда — 1946 да Баулы шөһәре тирәсендә, 1948 да Лениногорск р-ны Тимәш авылы (к. *Ромашкино нефть чыганагы*) янында ачыклана. Сәнәгый запаслар 1950 елга 430 млн. т (СССРда иң зур) тәшкит итә. Татарстан терр-ясендә 140 ка якын чыганаcl (3 меңнән артык ятма) ачылган (2013), аларда палеозой утырмаларындагы Н.нең күләме 1 млрд. т чамасы исәпләнә. Углеводород эзләре кристаллик фундаментның протерозой һәм архей токимнарында табыла. ТР терр-ясендә Н. коллекторлары булып терригенлы (комташ һәм комлы алевролитлар) һәм карбонатлы (известташлар һәм доломитлар) токимнар тора. Сәнәгый эһәмияткә (запасларның 64,5% ы) терригенлы девон (1,5–2 км тирәнлектә) һәм карбонат-терригенлы ташкүмер (0,8–1,3 км тирәнлектә) утырмалар ия. Девонның катлам-коллекторлары — структур, структур-литологик, карбонныкылар — зур күләмле һәм гөмбәзсыман-катламлы типтагы Н. жыелу урыннары барлыкка китерә. Төп сәнәгый тулпанмалар, структур-тектоник яктан караганда, Көнъяк гөмбәзгә, запасларының зур булмаган өлеше — Татар гөмбәзенен Төньяк күтәрелешенә һәм Мәләкәс иңкүлегенә күнчыгыш чигенә туры килә. Татарстан терр-ясендә Н. чыганаclarының төп үзәнчәлекләре: газ «эшләпәсенен» булмавы, нефтьле катның чагыштырмача юкалыгы, файдалы катламнарның литологик-фациаль яктан еш үзгөрүе, аларның даими булмаган күп кенә кечкенә катламнарға бүлгәләнүе, ятманың су өсте өлешенен зур майдан алып торуы һ.б. Көнъяктан төньякка таба нефтьле кат һәм газ факторы, күкерт күләме кими, киселеш буенча астан өскә таба, газ факторы кимү б-н бергә нефтьнең чагыштырма күләме һәм үзлегә арта. Уртача (0,871–0,910 г/см³), авыр (0,910 г/см³ дан артык), шу. югары күкертле (83%) һәм үзле (71%) Н.ләрә аералар. Н.нең составы геол. утырмаларның яшенә бәйлә: девон Н. жиңелтәрәк (0,833–0,900 г/см³), азрак күкертле (күкерт күләме 0,4–1,8%), парафинлырак (3,5–5,1%), ачык фракцияләр күбрәк (43%);

карбон Н., нигездә, авыр (0,900 г/см³ һәм артыграк), югары күкертле (2,4–4,7%), парафинлы (2,6–3%), девон Н.енә караганда ачык фракцияләр азрак (25–38,7%); Пермь Н. авыр (0,899–1000 г/см³), күкертле, ачык фракцияләр 4,9–20,9% ка кадәр. Ш.у.к. *Идел-Урал нефть-газ төбәге («Икенче Баку»)*, *Янучан табиғый газлар, Нефть һәм газ геологиясе, «Нефть чыгару», Нефть-газ чыгару сәнәгате, «Татнефть»*.

Әд.: Юсупов Б.М., Веселов Г.С. Размещение нефтяных месторождений Татарии. М., 1973; Муслимов Р.Х., Тахутдинов Ш.Ф. Путь длиною в 60 лет // Нефтегазовая вертикаль. 2003. № 12.

Р.Х.Муслимов, В.М.Смелков.

НЕФТЬ СӘНӘГАТЭ ХИМИЯСЕ ИНСТИТУТЫ, (НИИнефтепромхим), фәнни-тикшеренү ин-ты, 1978 елда Казанда «Союзнефтепромхим» ФЖБ составындагы ТатНИПИнефть ф-лы базасында Бөтенсоюз нефть сәнәгате химиясе фәнни-тикшеренү һәм проект ин-ты буларак оештырыла. 1992 дән хәзерге исемендә, 1997 дән — АЖ, Эшләнүчеләр саны 250 кеше, ши. 40 тан артык фән д-ры һәм канд-ты (2012). Институт составына житештерү һәм гамәлгә кертү оешмалары керә. Катламнарның нефть бирүчәнлеген арттыру өчен физик-химик һәм микробиол. алымнар эшләү; тугыгудан, парафин һәм тоз утырымнарның саклау, нефть промыселы жиһазларында бу утырымнарны бетерү, нефть эзерләр һәм транспортлау; нефть чыгаруда технол. процессларны химияләштерүнең техник чараларын булдыру; фәнни-тикшеренү һәм тәжрибә-конструкторлык эшләрне метрологик тәэмин итү; химия продуктлары житештерү параметрлары һәм технологияләре системасын булдыру; экологик мониторинг юнәлешләрендә эшли. Институтта 200 гә якын технология, 50 дән артык «СНПХ» сәүдә маркалы химия продуктлары базасы тудырылган, соңгылары производствого кертелгән. Күбесе үзенең сыйфаты буенча илнең аналогларынан өстен, аларны Россия, Казакъстан, Украинаның нефть чыгару пр-тиеләре сатып ала. Химия продуктлары чыгаруның гомуми күләме елына 20 мең т дан артык (2012). Эшкәртмәләр сыйфат буенча халыкара Алтын йолдыз б-н билгеләнә. Күп кенә хезмәткәрләре ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе, ТРның атказ. химигы, ТРның атказ. нефтьчесе дигән мактаулы исемнәргә, ТР Дәүләт бүләкләренә, СССР ВДНХсының һәм Бөтенроссия күргәзмә үзәгенә медальләренә лаек була. Уйлап табуга 330 дан артык авторлык таныйкыгы һәм патент алынган.

Әд.: Лебедев Н.А., Гусев В.И., Хлебников В.Н. Развитие научных исследований и опытно-контрольных работ промышленного использования средств химизации нефтяного производства // Нефтяное хозяйство. 1998. № 2.

НЕФТЬ СЕКЦИЯСЕ, ТАССР Дәүләт план ком-ты каршындагы *Фәнни-техник совет* секциясе. 1941 ел ахырында Казанда оештырыла. Рәисе — СССР ФАнең мөхбир әгъзасы С.Ф.Фёдоров, әгъзалары — акад. С.С.Намёткин, мөхбир әгъзалар М.А.Капелюшников, Л.М.Мирополюский, Е.И.Тихвинская,

В.А.Чердынцев һ.б. Н.с.нең төп максатлары: катламнарны сәнәгаттә кулланылышлы нефть тулпанмалары коллекторлары буларак өйрәнү, нефть чыганаclarындагы суның химик составын анализлау, иң отышлы бораулау ысулларын кулланышка кертү, Татарстан геол.-разведка трестына нефть эзләү һәм нефть чыганаclarын куллану буенча консультатив ярдәм күрсәтү. Эзләнү эшләре респ-ка терр-ясенә байтак өлешендә жәелдерелә. 1942 нең азы һәм жәендә Н.с. эзләнү эшләрән Бөгелмә шөһәре тирәсендә һәм Аксубай р-нында алып бара. Шөһәр тибындагы Шөгөр посёлогы һәм Сарабиккол авылы янында нефтьле катламнар барлыкка ачыклана. 1943 нең сентябрдә Шөгөрдә 1 нче скважина Татарстанда иң беренче булып халык хужалыгында файдаланырлык нефть бирә башлый.

Әд.: Бурдков А.Д., Бурдков Л.А. Нефтяная промышленность СССР в годы Великой Отечественной войны. М., 1985; Попов В.А. Мобилизация и использование трудового потенциала производственно-технической и научной интеллигенции в годы Великой Отечественной войны. К., 1991.

В.Ф.Телишев.

НЕФТЬ ХИМИЯСЕ, химия өлкәсе, *нефтьнең*, нефть фракцияләре һәм углеводородлы газларның составын һәм үзлекләрен, шу. аларны эшкәртү һәм химия продуктларын житештерүне өйрәнә. Нефть төрле углеводородлардан (алкан, циклоалкан, аренаар) һәм, углерод б-н водородтан тыш, составына гетероатомнар: кислород, күкерт, азот һәм кайбер металллар да (ванадий, никель һ.б.) кергән кушылмалардан тора. Жир астынан нефтьне бораулау скважиналары б-н чыгаралар, иярчен газны, катламнарның минераль тозлар катыш суын аералар. Нефть эшкәртүнең иң төп процессы (сусызландыру, тозсызландыру, тотрыклы халәткә кергүдән тыш) — нефтьне кудыру. Бензин, реактив ягулык, яктырту өчен керосин, дизель ягулыгы, мазут фракцияләре аерып алына. Мазут дистиллят майлар, парафин, *битумнар* алу өчен чимал сыйфатында, крекинг өчен яки котельныйларда сыек ягулык буларак кулланыла. Мазуттан майлы дистиллятларны кудырганнан калган гудрон калдык майлар ясау яки нефтьне икенчел — термик эшкәртү, термоконтактлы кокслау өчен чимал буларак тотыла; дистиллят фракцияләр углеводородларның төзелешен үзгәртү, шулай ук кислород, азот, хлор һ.б. элементлар кергән функциональ кушылмалар хасил итү б-н бәйлә термокаталитик процесслар (термик һәм каталитик крекинг, риформинг, алкиллау, изомерлау, пиролиз) өчен чимал булып торалар.

Икенчел процесслар нәтижәсендә нефтьтән ясалма каучук, сусләр, пластик массалар, юу чаралары, пластификаторлар, буягычлар һ.б. житештерү өчен беренчел матдәләр алына.

Нефть, битум, асфальт (к. *Асфальтлар*) һәм углеводородлы газлар борынгы заманнардан ук билгеле. Инде б.э.к. 3 мең еллар элек үк Елгаара өлкә дөүләтләрендә һәм Борынгы Мисырда асфальт һәм битумыны юллар яки башка корылмалар төзелешендә ябыштыру һәм гидроизоляция материалы буларак кулланылар. Нефть хәрби эшләрдә («утлы

уклар» һәм «утлы чүлмәкләр» әзерләү өчен селитра, күкерт һәм сумала б-н бергә ялкын тудыру матдәсе ясалса, медицинада, көнкүреш ихтыяжлары өчен (биналарны яктырту) кулланыла. Нефть һәм асфальтны тикшерү нәтижеләре буенча беренче фәнни хезмәтләр грек галиме Эйрини де Эйринис тарафыннан языла (1721). 19 йөзгә 2 нче яртысында нефть чыгару сәнәгати төс ала, шуңлыктан аның составын һәм үзлекләрен өйрәнү зарурлыгы туа. Россиядә акад. Ф.Ф.Бейльштейн, беренчеләрдән булып, Кавказ нефтен тикшерә (1870 еллар) һәм анда гексагидроароматик кушылмалар барлыгын исбатлай. Мөстәкыйль фән буларак Н.х.нә В.В.Марковников нигез сала, ул Кавказ нефтеннан ароматик углеводородларны аерып ала (1880 еллар), аларның башка класс углеводородлары б-н азотроп катнашмалар сый алу сәләтен ача; углеводородларның яңа классын — нафтеннарны ача һәм аларның ароматик углеводородларга әверелүен өйрәнә. Д.И.Менделеев нефтьнең авыр металл карбидларыннан килеп чыгуы турында фаразын әйтә һәм нефтьләргә бүлгәләп (вакляп) куу принцибын тәкъдим итә. 19 йөз ахырында Россиядә нефть эшкәртү сәнәгатенә төп продуктларын керосин һәм мазут тәшкил итә. Бензин нефтьгә турыдан-туры кудыру юлы б-н алына. 20 йөз башына нефть эшкәртүен беренчел углеводородларны югары темп-ра һәм басым тәэсирендә таркату б-н бара торган процесслары өйрәнелә. Акад. Н.Д.Зелинский крекингны «бензинлаштыру» эшләрен үткәрә (1920–22), нефть цикланарын каталитик ациллау юлы б-н алициклик кетоннар таба (1924), нефтьләргә каталитик һәм пирогенетик ароматлаштыруны гамәлгә ашыра (1931–37). Нефть химиясе һәм технологиясе тикшеренүләренә С.С.Намёткин зур өлеш кертә. 1930–60 елларда нефть чыгару күләме арту нефть сәнәгатен барлыкка китерә, аның шуннан соңгы үсешенә акад. С.В.Лебедевның каучук синтезлауның сәнәгий ысулын уйлап табуы (беренчел чимал сыйфатында нефть пиролизы газлары кулланыла) зур этәргеч бирә. В.Н.Ипатьевның югары басым һәм темп-ралар астында гетероген катализ өлкәсендә тикшеренүләре Н.х.дә каталитик процессларны үстерүдә мөһим роль уйнай.

Татарстанда нефть составын системалы тикшерүләр 1940 еллар ахырында башлана (Е.А.Робинзон). Татарстанның төрле тектоник зоналары нефть геохимиясе, табигый битумнар химиясе һәм геохимиясе буенча тикшеренүләр үткәрелә (Г.П.Курбский). Югары үзлекле нефтьләргә, нефть эшкәртү һәм Н.х. продуктларын (И.Н.Дияров, М.С.Вигдергауз), нефть фракцияләренә төркемчә химик составын тикшерү ысуллары эшләнә, бу составның нефть продуктларының үзлегенә тәэсире (Р.А.Всероблиц) өйрәнелә. Яңа фәнни юнәлеш — калдык нефтьләргә химиясәнәгә нигез салына (Г.В.Романов).

Татарстанда Н.х. сәнәгатә үсешенә нефть һәм иярчен газ запасларының зурылыгы, табигый битумнар һәм үзле нефтьләргә бай чыганаclarы булу, Н.х. пр-тиеләре төзелеш

(ясалма каучук з-ды, «Казаноргсинтез», «Түбәнкаманефтехим», «Түбәнкамашин» з-длары), ш.у. фәнни-тикшеренү эшләрен оештыру ярдәм итә. Парафинлы һәм алкилароматик углеводородларны сыек фазада оксидлаштыру эшләрен интенсификаштыру буенча фәнни юнәлеш формалаша (В.В.Несмелов). Нефть һәм газны күкертле катнашмалардан чистарту технологияләре (Ә.М.Машаров), углеводородларны изомерлаштыру, гидрогенлаштыру, дегидрогенлаштыруның каталитик процесслары (Р.И.Измайлов), углеводородлар һәм күкертле кушылмаларның каталитик оксидлаштыру (Н.М.Лебедева, Х.Ә.Харлампиди), ацетиленлы һәм олефинлы углеводородларны каталитик гидрогенлаштыру, этилбензолны эпоксидлау, дегидрогенлаштыру, изобутиланны гидратлаштыру процесслары (Б.Р.Серебряков, А.Ш.Зыятдинов, Х.Ә.Харлампиди), чит реакцияләргә булдырмый калу, полимерлаштыру, термомономерлаштыру, үзлегеннән полимерлаштыруны ингибирула ысуллары (А.Г.Ликумович, Н.П.Борейко, Б.Е.Иванов, Я.А.Левин), табигый битумнарны эшкәртү технологияләре һәм аппаратлары, битумнар һәм биополимер материаллар модификаторларын житештерү технологияләре (И.Н.Дияров, А.Ф.Кемалов) эшләнә. Ясалма каучук мономерлары житештерүдә каталитик системалар (П.А.Кирпичников, Б.Р.Серебряков, А.А.Петухов, В.А.Курбатов, А.Ш.Зыятдинов), Н.х. житештерүдә күп тонналы чит продуктларны эшкәртү һәм рациональ файдалану процесслары (Т.И.Лонцакова) тәкъдим ителә. Н.х. буенча фундаменталь һәм гамәли тикшеренүләр РФА КГҮнәң Органик һәм физик химия ин-тында, Казан технол. ун-тында, Идел углеводород чималы фәнни-тикшеренү ин-тында, «Түбәнкаманефтехим» АЖ фәнни-технол. үзәгендә, Казан ун-тында, «Казаноргсинтез» АЖдә алып барыла. Фәнни эшкәртмәләр «Түбәнкаманефтехим», «Түбәнкамашин», «Казаноргсинтез», Казан ясалма каучук з-дында, ТР һәм РФнең башка пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә.

Әд.: Петрова А.А., Лишица И.М., Цитрина Л.Н. Большая химия Татарии. К., 1967; Далин М.А. Пути развития нефтехимии. Баку, 1989; Якушев И.Я. Основные направления развития нефтехимической промышленности Республики Татарстан. К., 2003.

И.Н.Дияров, Г.В.Романов.

НЕФТЬ ХИМИЯСЕ СӘНӘГАТЭ, авыр индустриянең башлыча нефть, табигый һәм иярчен нефть газларын эшкәртү продуктлары нигезендә синтетик материаллар һәм эшләнмәләр житештерүче тармагы.

Татарстан Н.х.с. углеводород чимал (әйдәп баручы пр-тиеләре: «Татнефть» АЖнең «Татнефтегазпереработка» идарәсе, «ТАИФ-НК»), төп органик синтез продуктлары — изопрен, стирол, бутадиең һ.б. — һәм алар нигезендә материаллар — ясалма каучуклар, пластмасса, сумалалар һәм сүсләр («Түбәнкаманефтехим», Казан «Органик синтез» ачык акционерлык җәмгыяте, Казан ясалма каучук заводы, «НефтьХимСэвилен»), корым (Түбән Кама техник углерод з-ды), резин эшләнмәләр — автомобиль шиннары, ре-

зина-техник эшләнмәләр, аяк киёмнәре («Түбәнкамашин», Түбән Кама йөк машиналары шини з-ды, «Кварт», «Эластик» заводы»), технол. смеклыктар, лак-буяу материаллары һ.б. төр продукция житештерүче, технол. яктан үзара бәйләнешле пр-тиеләр комплексын үз эченә ала. Н.х.с. респ-кадагы куәтле фәнни-тикшеренү потенциалына һәм инженер-техник кадрлар әзерләү жирлегенә таяна. Н.х.с.нең 50 дән артык эре һәм урта, 500 дән артык кече пр-тиеләре, башлыча, Казанда һәм Түбән Камада тупланган, аларда 40 меңнән артык кеше эшли.

Татарстанда Н.х.с. — югары технологияле тармак. Углеводород чималын эшкәртеп, кирәкле продуктлар житештергәндә катлаулы химик реакцияләр — пиролиз, оксидлау, алкиллау, дегидрирлау, гидрирлау, галогенлау, полимерлау, нитритлау, сульфатлау һ.б. кулланыла. Н.х.с. пр-тиеләренә житештерүнен зур колач алуы һәм эшләнгән продукциянең чисталыгына карата аерым таләпләр, технол. процессларның өзлексезлеге, бер үк вакытта бара торган берничә реакцияне файдалану (оксидлаучы аммонолиз, оксидлаучы дегидрирлау һ.б.), житештерү процессларының һәм катлаулы химия-технол. комплекслары б-н идарә итүнең югары дәрәжәдә автоматлаштырылуы хас. Аерып алу һәм чистарту процессларының әһәмияте зур, шул сәбәпле пр-тиеләргә төп фондлары бәясенә 20% ка кадәр өлеште ректификация жиһазларына туры килә, бүленү процессларына сарыф ителгән энергия чыгымнары продукция үзкыйммәтенә 50% ын һәм аннан да күбрәк тәшкил итә. Зур күләмдә сәнәгий калдыкларны һәм атмосферага чыккан зарарлы матдәләргә чистарту һәм утильләштерү катлаулы технол. мөһим булып кала.

Татарстан терр-ясендә нефть-газ эшкәртү сәнәгатенә беренче пр-тиеләре 19 йөз ахырында барлыкка килә. Казандагы Башмаков һәм Е.Гордеева з-дларында урам фонарьлары өчен газ һәм керосин аерып алалар. 1930–40 елларда анда азык спиртыннан ясалма каучук һәм резина-техник эшләнмәләр житештерүче заводлар төзелә. Татарстанда Н.х.с.нең интенсификация үсешенә КПСС ҮКның май Пленумы (1958) карарлары, КПСС ҮКның һәм СССР МСның шул ук елның 23 июлендә кабул ителгән «1958–1965 елларда халык һәм сәнәгатә ихтыяжларын канәгатьләндерү өчен ясалма һәм синтетик сүсләр, пластик массалар һәм башка синтетик материаллар һәм эшләнмәләргә житештерүне тизләтү турында» карары башлангыч бирә. Соңгысында, нефтьнең һәм иярчен нефть газының зур запаслары, житештерү күләмдә электр энергетикасы базасы, су юллары һәм тимер юллар, химия производствосын оештыруда бай тәҗрибә, квалификацияле кадрлар булуы исәпкә алынып, респ-ка терр-ясендә нефть-газ чималынан полимер материалларның яңа төрләрне житештерүче куәтле пр-тиеләр төзү күздә тотыла. Татарстанда житештерү объектлары һәм аларга өстәмә социаль объектлар төзелешен оештыруда, хезмәт, техник һәм матди ресурсларны туплауда КПСС өлкә оешмасының житештерүче ор-

ганнары зур роль уйный. Миңлебай газ-бензин 3-ды (к. *Миңлебай газ эшкәртү заводы*) төзелү нәтижәсендә респ-када нефть химиясе-нең чимал базасына нигез салына. Шуннан соң полимер материаллар житештерүче 2 куәтле пр-те — Казан органик синтез 3-ды һәм Түбән Кама нефть химиясе комб-ты төзелә. Аларны төзөгәндә төп игътибар көчәйтелгән куәтле эре тоннажлы жиһазлар һәм агрегатлар коруга, махсуслашкан производстволар булдыруга, иң яна техник казанышларны файдалануга, каталитик системаларны камилләштерүгә, автоматлаштырылган идарә системаларын, эластомерлар һәм алардан эшләнмәләр житештерү өчен агымлы-автомат линияләрне гамәлгә кертүгә юнәлтелә. 1963 тә — Казан һәм 1967 дә Түбән Кама пр-тиеләрендә беренче зур тоннажлы производстволар сафка баса; 1980 еллар башына, проектланган төп куәтләрә файдалануга тапшырылганнан соң, бу пр-тиеләр СССР Н.х.с.дә әйдәүче урыннарға чыгалар. Тамыр-дан реконструкцияләнгән соң (1965), Казан ясалма каучук 3-ды тулысынча нефть химиясе чималын куллануга күчә, бу — каучукларның һәм резина катнашмаларның яна төрләрән эшләп чыгаруны үзләштерү, продукциянең үзкыйммәтен 3 тапкыр киметү мөмкинлеген бирә. 1969 да Түбән Кама шин 3-дын төзү башлана, 1991 дә анда илнең шин житештерү сәнәгәте тарихында иң югары күләмгә ирешелә. 1980 еллар ахырында «Түбәнкаматехуглерод» 3-ды сафка баса. Н.х.с. пр-тиеләрә файдалануга тапшырылу нәтижәсендә 1960–90 да Татарстан химия сәнәгәте продукциясе күләме 21,5 тапкыр арта һәм респ-ка сәнәгәте продукциясенен гомуми күләменәң 20,4% ын тәшкил итә; респ-ка сәнәгәтенен төп фондларында тармакның өлеше 7,8% тан 20% ка кадәр арта. 1990 да житештерелгән продукция (мең т): синтетик сумала һәм пластмассалар — 345,4, полиэтилен — 335,5, торба һәм үткәргеч торба детальләре — 33,1, ясалма каучук — 434,6, формалы һәм формасыз резина-техник эшләнмәләр — 4,9; металл б-н үрелгән шланглар — 4,7 млн. м, автомобиль шиннары — 12,3 млн. дана.

Респ-када Н.х.с. формалашу нәтижәсендә фәннең *нефть химиясе* һәм *органик химия* кебек өлкәләре интенсиф үсеш ала, синтетик материалларны житештерү һәм кулланудагы технол. процесслар өлкәсендә теоретик һәм гамәли эшләр жәелдерелә. Күп кенә фәнни-тикшеренү ин-тлары оештырыла (хәзер Идел углеводород чималы фәнни-тикшеренү ин-ты, к. *Ботенроссия углеводород чималы институты*, *Органик һәм физик химия институты*, *Полимерлар һәм махсус каучуклар институты*), югары уку йортларында (хәзер Казан технол. ун-ты, Казан ун-ты, Түбән Кама химия-технол. ин-ты һ.б.) полимер материаллар, алардан ярымпродуктлар һәм эшләнмәләр житештерү өлкәсендә квалификацияле кадрлар, химия машиналары төзелеш һәм автоматлаштыру чаралары буюнча белгечләр әзерләү өчен яна факультетлар һәм белгечлекләр ачыла.

1990 елларда, башка тармакларда сәнәгий житештерү кимегән вакытта, Татарстан Н.х.с.

үз потенциалын, эчке һәм тышкы базарларда тоткан урынның сақлап кала. 1990 елларның 2 нче яртысында, уңайлы базар конъюнктурасы һәм нәтижәле төбәк сәнәгәт сәясәте шартларында, житештерүнең үсеше, продукциянең яна төрләрән үзләштерү, инвестицияләрне актив стимуллаштыру, углеводород чималын респ-каның үзәндә үк эшкәртү дәрәжәсен күтәрү һәм эзлекле рәвештә нефть чималын, ярымфабрикатларны читкә чыгарудан әер продукция экспортлауга күчү өчен яна оештыру формаларын тудыру башлана. Тармак б-н идарә итү инструменты сыйфатында, ш.у. нефть чыгару һәм нефть химиясе сәнәгәтендә дөүлэт йогынтысын сақлау максатында «Татнефтехиминвестхолдинг» төзелә (1995), аңа Н.х.с. пр-тиеләренен дөүлэт акцияләре тапшырыла. Н.х.с. өчен дөүлэт ярдәме чаралары: чимал һәм нефть химиясе продукциясе б-н үзара тәэмин итешү юнәлешендә республика өчендә интеграцияне көчәйтү, чимал, нефть химиясе ресурслары һәм әер продуктлар житештерүчеләр арасында бәяләрне пропорциядә тоту чаралары, ел саен читтән углеводород чималы жибәрүчеләр б-н килешүләр төзү, энергия чыганақлары тарифларын көйләү, салым ташламалары, инвестицияләрнең дөүлэт тарафынан гарантияләнүе, ТР нефть-газ химиясе комплексының 1999–2003, 2004–08 һәм 2010–14 елларга исәпләнгән үсеш программаларын эшләү һәм гамәлгә кертү зур әһәмияткә ия. Н.х.с.ндә 2000 еллардагы структур үзгәрешләрен берсе — тармакка «Татнефть» («Түбәнкамашин»), «Түбәнкаматехуглерод»), «ТАИФ» («Түбәнкаманефтехим»), «Казаноргсинтез», «ТАИФ-НК»), «Татгазинвест» (Казан ясалма каучук 3-ды) кебек эре стратегик инвесторларның килүе. Н.х.с.дә кече һәм урта пр-тиеләрнең роле арта. 2000–07 дә «Данафлекс» (богелүчән төрү материаллары житештерү), «Техстрой» (полиэтилен торбалар), «СафПласт» (поликарбонат плитәләр) компанияләре РФ базарында әйдәп баручы урыннарны били. Кече һәм урта эшмәкәрлек субъектларын жәлеп итеп яна производстволар оештыру юлы б-н нефтьне һәм нефть химиясе чималын эшкәртүне тирәнәйтү һәм өстәлгән бәяне арттыру өчен эре нефть химиясе пр-тиеләре жирлегендә технопарклар чөлтәрән оештыру башлана (Түбән Кама сәнәгий округы, «Кама Аланы» индустриаль паркы, «Химград» технополисы һ.б.). Респ-ка өчендә нефть химиясе пр-тиеләренен «Нэфис Косметикс», «КамАЗ», «АлАЗ» ЖБ» АЖЛәре һ.б. б-н кооперациясе үсеш ала.

Респ-када барлык сәнәгәт инвестицияләренен 30% ы чамасы Н.х.с. өлешенә туры килә. Эре инвестиция программалары арасында — этилен комплексларын («Түбәнкаманефтехим» һәм «Казаноргсинтез») модернизацияләү, бер стадияле синтез алымы нигезендә ясалма каучуклар, полимерлар, гади полиэфирлар, неополлар, изопрен эшләп чыгаручы яна производстволар оештыру, ш.у. полиуретан системалары, бәрелүгә чыдам полистирол, галобутилкаучуклар, синтетик майлар житештерү («Түбәнкаманефтехим»), газ тәэминаты өчен торбалар, металл-пластик

торбалар, катнашмалы термоэластопластлар, түбән басымлы полиэтиленнан техник углевод концентратлары, яна маркалы полиэтилен плёнка диэмульгаторларының яна төрләрән («Казаноргсинтез») эшләп чыгаруны үзләштерү, Италиянең «Пирелли» фирмасы технологиясе нигезендә радиаль шиннар житештерү («Түбәнкамашин»). Кайбер проектлар Казан ясалма каучук 3-дын да һәм «Кварт» АЖДә гамәлгә ашырыла. Түбән Камада еллык куәте 1 млн. т булган яна этилен комплексын, АБС-пластиклар житештерү 3-дын, Казанда метилхлорсилан житештерү 3-дын төзү эшләре бара.

2011 елда Н.х.с. продукциясенен төп төрләрән чыгару күрсәткечләре: пластмассалар — 1,4 млн. т, ясалма каучук — 567 мең т, этилен — 1 млн. т, стирол — 198,7 мең т, полимер торбалар, жиңсәләр һәм детальләре — 68,5 мең т, полимер плитәләр һәм плёнкалар — 62,6 мең т, резин жиңсәләр — 16,7 млн. м, автомобиль, а.х. һ.б. техника өчен шиннар — 11 млн. дана. Тармакның гомуми житештерү күләме 200 млрд сум (ТРның гомуми житештерү күләменен 20% тан артыгы).

ТРның Н.х.с.нә гомумроссия химия продукциясе күләменен 11% тан, ш.и. ясалма каучукның 40% тан артык өлеше, автомобиль шиннарының 30% ы, полистиролның 60% ы, полиэтиленның 50% ы тирәсе, галабутилкаучукларның, поликарбонат һәм сэвиленның 100% ы туры килә.

Татарстан Н.х.с. пр-тиеләре эшләнмәләрен күп кенә төрләрән житештерү буюнча Россиядә әйдәүче урыннар били. Алар өлешенә илдә чыгарылган пластик торба һәм торбаүткәргечләренен термопласт детальләренен 40% ы, полиэтиленның 35% ы чамасы, автомобиль һәм башка көпчәклек техника шиннарының 30% тан артыграк өлеше, ясалма каучукларның 30% чамасы, синтетик сумалар һәм пластмассаларның 15% чамасы туры килә.

Нефть химиясе пр-тиеләре күп кенә муниципаль бюджетларны һәм республика бюджетының шактый зур өлешен формалаштыра, киң колачлы социаль программаларны гамәлгә ашыра.

Әд.: Нефтегазохимический комплекс Татарстана: Стратегическое управление. Конкуренция. Инвестиции. К., 1998; Перспективы и направления развития нефтехимической и нефтеперерабатывающей промышленности. К., 2004.

С.Г.Белов.

НЕФТЬ ҺӘМ ГАЗ ГЕОЛОГИЯСЕ, Жир астында нефть һәм газ ятмаларының урнашу закончалыкларын һәм формалашу шартларын, башлангыч (табигый) торышта чыганақларның геол. төзелеше үзгәрешләрен өйрәнүче фән; геология бүлгәе. Н.һ.г.г.нең теоретик нигезе соңгы унъеллыкларда киңәй һәм тирәнәй бара. Гомуми геол., химия, биол., икътисад, матем. һ.б.ның күп кенә бүлекләре өлешчә яки тулысы б-н анын фәнни тикшеренүләрендә кулланыла.

Н.һ.г.г.нә, аерым алганда, Идел-Урал төбәгендәге чыганақларны эзләү һәм разведкалуға — И.М.Губкин, Идел-Кама төбәгендәге эшләрдә — Казан ун-ты, ЦНИИГеолнеруд (1950–60 еллар), ТатНИПИнефть галиминә

ре, ТР нефтенен составын ойрәндә РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-ты тикшеренүчеләре шактый өлеш кертәләр.

1930 елда Татарстанның беренче структур-геол. картасы булдырыла, Е.И.Тихвинская тектоника буенча хезмәтләргәне гомумиләштерә, алар беренче тирән скважиналарны урнаштыру өчен нигез була. Нәтижәдә, ТР терр-ясендә максатчан нефть эзләре башлана. 1940–50 елларда нефть үзлекләре һәм нефть геологиясе бүлекләре (СССР ФАнең Казан ф-лы), нефть кафедрасы (Казан ун-ты), Татарстан нефть фәнни-тикшеренү ин-ты (Бөгелмә ш.), «Татнефтеаэрозведка», «Татнефтефизика» трестлары оештырыла. ТР галимнәре күп кенә теоретик мәсьәләләргәне хал италәр: нефть катламының фазан торышы ачыклана, ятмалар барлыкка килүне билгеләүче төп факторлар күрсәтелә; төп табигый ресурслар, аларның барлыкка килү һәм аларда нефть катламнарның урнашу шартлары ачыклана; нефть жыелу урыннарының урнашу закончалыклары, урнашунуң фациальпалеогеографик, гидрохимик һәм тектоник критерийлары күрсәтелә; нефтьләргәне үзлекләре һәм аларның фазан үзгәрешләре билгеләнә; палеозойның традицион нефть утырмаларында углеводородлы чимал ресурслары фаразлана; нефть эзләү һәм разведкалау эшләренә, ш.и. разведкалауга кадр ачыкланган чыганаclarны тикшеренү нәтижәлә методикасы эшләнә. ТР геологлары Рус платформасы кристаллик фундаментының борынгы токимнарында углеводород ятмаларын эзләүнең традицион булмаган юнәлешләрен ойрәнү, Пермь утырмаларының битумлылығын тикшерү, нефть һәм газ барлыкка килү мәсьәләләрен фәнни нигезләү, жир астында углеводород ятмаларын эзләүнең традицион булмаган борынгы юнәлешләрен үстерү б-н шөгьльләнәләр.

Р.Х.Мөслимов.

НЕФТЬ ЧЫГАРУ, нефть сәнәгатенә Жир астынан нефть һәм газ чыгару б-н шөгьльләнгән тармагы. Н.ч.ның бурычлары: нефть чыганаclarның рациональ эшкәртү, чыгарылган продукцияне жыюны оештыру һәм алдан эшкәртү — аны күчерү-кудыруга әзерләү (нефтьне тоздан, судан арындыру, стабилләштерү). Эшкәртү объектлары — нефть һәм газ ятмалары; чимал скважиналардан, сирәк кенә шахталардан һ.б. тау казылмаларынан чыгарыла. Нефтьне скважиналардан чыгару 19 йөз уртасынан киң кулланыла башлай. Дөньяда беренче нефть скважинасы Баку тирәсендә бораулана. 1855 елда Себер тау сәнәгатчесе Сидоров Ухта тирәсендә бораулау эшләре башлай. Әмма, кабул ителгәнчә, дөнья нефть сәнәгатенә оеша башлавы 1859 га, Пенсильваниядә 21,2 м тирәнлектә беренче нефть скважинасы борауланган вакытка туры килә. Россиядә беренче нефть фонтаны Кудакко елгасы (Кубань елгасының кушылдыгы) үзәнендә 1866 да күтәрелә (скважина 1864 тә бораулана, шул вакыттан Россия нефть сәнәгате тарихы башлана). Дөньяда Н.ч. 1859 дагы 1 мен т дан 1900 дә 19,8 млн. т га һәм 2012 тә 4,3 млрд. т га кадәр арта. Беренче йөз елда аны чыгару

күләме буенча АКШ — 1 нче, Россия 2 нче урынны били, 1898–1901 дә (12 млн. т чамасы), 4 ел дәвамында, ул дөньяда 1 нче урын да була. Алдагы чорда Н.ч. кими, 1928 дә генә рев-циягә кадәргә дәрәжәгә ирешелә. СССРда 1940 та нефть 31,1 млн. т чыгарыла; 1987 дә иң зур күрсәткеч — 624 млн. т дан артык, ш.и. РСФСРда 570 млн. т чамасы. 1990 еллар уртасында Россиядә елына газ конденсаты 500 млн. т дан артык нефть чыгарыла. 2006 да — 480 млн. т (дөньяда 1 нче урын). Чыгарылган нефть күләмен 1 кешегә күчереп исәпләгәндә, РФ нефть чыгаручы илләргәне беренче унлығына керә. 19 йөз ахырында — 20 йөз башында нефть эзләү һәм чыгару, нефть продуктлары сәүдәсе б-н берничә фирма һәм аерым затлар шөгьльләнә: Л.Шандор, «Бертуган Нобельләр», «Мазут», «Волга», «Дөмин һәм К^о» һ.б. 1918 дә Россиядә Нефть комис-ты, соңрак Баш нефть ком-ты төзелә, «Казан нефть секциясе» оештырыла, шул ук елда ул Казан нефть ком-ты, 1922 дә Бөтенроссия нефть синдикатының Казан район конторасы итеп үзгәртелә. Шөгер (1943), Баулы (1946), Ромашкино (1943–48) чыганаclarы һ.б. ачылганнан соң беренче нефть промыселлары (НГДУ) оештырыла. Н.ч. бик тиз үсә (елга млн. т): 0,8 (1950), 103,7 (1975), соңрак ул 23,8 га кадәр кими (1994), аннары 31,9 га кадәр арта (2007). 1970 елларда Н.ч.ның суммар күрсәткече буенча Татарстан дөньяда 7 нче (1 кешегә күчереп исәпләгәндә — 5 нче), 2002 дә 10 нчы урынны били. 2007 нең 1 сентябренә ТРда 3 млрд. т дан артык, ш.и. Ромашкино чыганагынан — 2,2 млрд. т чамасы, Яна Елховой чыганагынан — 0,28 млрд. т га якын, Баулы чыганагынан — 0,12 млрд. т дан артык, Бондюг чыганагынан 0,06 млрд. т дан артык нефть чыгарыла. Сәнәгий нигездә чыгарылырлык калдык запаслар якынча 1 млрд. т, ләкин аларның күп өлешен чыгару кыен. Чыгарылырлык нефть запасларын суырттып алу мөмкинлеге якынча 30 елны кошачлык. Тикшерелмәгән ресурслар (чыгарылырлык запаслар) 1,4 млрд. т чамасы. Н.ч. барышында иярчен газ да чыгарыла (елга якынча 0,7–0,9 млрд. м³). Татарстанда 60 ел эчендә 100 млрд. м³ дан артык күләмдә газ чыгарылган. 20 йөз ахырынан ТРда нефть һәм газ чыгару б-н 30 лап нефть компаниясе шөгьльләнә; аларның иң эреләре — «Татнефть», «Татех», «Татнефтегеодача», «Татойлгаз», «Геотех». 2014 нең башына 160 тан артык чыганак эшкәртелә. Нефть — Түбән Кама (елга 7 млн. т) һәм Кичү (400 мең т) нефть куу з-дларында, иярчен газ Миндлебай газ эшкәртү з-дында эшкәртелә. Нефть-газ сәнәгате базасында нефть химиясе пр-тиеләр — «Түбәнкаманефтехим», «Түбәнкамашин», «Казаноргсинтез» һ.б. эшли. 1963 тә Татарстанда нефть чыгару техникасы житештерүче пр-тиеләр (*Нефть-газ машиналары тәү сәнәгате*, «Нефтемаш» з-ды) төзелә. Ш.у. к. *Нефть-газ чыгару сәнәгате*.

Әд.: Щелкачев В.Н. Отечественная и мировая нефтедобыча: История развития, современное состояние и прогнозы. М., 2001.

Р.Х.Мөслимов, В.М.Селков.

НЕФТЬ-ГАЗ МАШИНАЛАРЫ ТӨЗҮ СӘНӘГАТЭ, машиналар төзүнең нефть-газ промыселлары техникасын житештерүдә специализация тармагы. Татарстанда Н.-г.м.т.с. нефть-газ чыгару сәнәгатенә хезмәт күрсәтүче ремонт оешмалары жирлегендә оеша башлай. Н.-г.м.т.с.нең беренче пр-тиеләре — *Бөгелмә механика заводы* (1956 елда төзелеш механизмының ремонтлау з-ды жирлегендә оештырыла), Бөгелмә «*Нефтеавтоматика*» тәжрибә з-ды (1959 да нигезләнә), Бөгелмә электротехника жиһазларын ремонтлау з-ды (1962 дә жиһазларны төзәтү остаханәләре һәм төягеч электр двигателләрен ремонтлау участкасы жирлегендә төзелә). 1960 та Казан компрессорлар з-дында (к. *Казан компрессор машиналары тәү заводы*) нефть чыгару һәм иярчен газларны кудыру өчен үзәктән куулы компрессорлар житештерелә башлай (ел саен яңа 4–5 төр гамәлгә кертелә). 1960 еллар уртасында Н.-г.м.т.с. сәнәгатенә мөстәкыйль тармагы булып бүленеп чыга, аның пр-тиеләргәне нефть-газ чыгару жиһазларын комплектлы технол. линияләрдә һәм макс. завод эзерлегә дәрәжәсендә житештерүгә керешәләр. 1960 еллар ахыры — 1970 елларда нефть-газ чыгару жиһазларын штангасыз насослар з-дында һәм спиральле-жөйлә торбалар ясау базасында (Әлмәт ш.), «Газ-спецмашремонт» һәм «Нефтеавтоматика» (Ленингорск ш.), «*Нефтемаш*» (Әлмәт ш., Азнакай шпт.), Алабуга арматура з-дларында эшләнә. 1980 еллар уртасында Татарстанда 12 Н.-г.м.т.с. пр-тиесе исәпләнә. Ш.у. «*Татнефть*» ЖБд нефть чыгару жиһазларын төзәтү базасы һәм бу жиһазларның аерым өлешләрен житештерү үсеш ала. 1981–85 тә республикада тармак житештерүенә күләме 198% ка арта. Н.-г.м.т.с. продукциясе Сов. Союзының нефть чыгарылган барлык төбәкләргәне һәм дөньядагы 16 илгә жиһәрелә (экспорт 1962 дә Бөгелмә механика з-дының жылылык күчүре жиһазларын Болгариягә чыгарудан башлана). Бөгелмә электротехника жиһазларын (электр двигателләре, егөрлекле трансформаторлар һәм трансформатор подстанцияләре, шартлаудан саклаулы электр жылыткычлары һ.б.) ремонтлау з-ды СССР Нефть сәнәгате министрлыгының бу юнәлештәге төп пр-тиесе була. 1982 дә Әлмәт нефть чыгару өчен илдәге бердәнбер батырылма насослар һәм электр двигателләре з-ды файдалануга тапшырыла.

Жирле шартларга яраклы яңа нефть чыгару техникасын эшләү *Татарстан нефть машиналары тәү институтына* (ТатНИИ-нефтемаш), *Татарстан нефть фәнни-тикшеренү һәм проект институтына* (ТатНИИ-нефть), *Үзәктән кугыч һәм роторлы компрессорлар институтына*, Вакуумлы машиналар тәү фәнни-тикшеренү ин-тына (к. *Вакууммаш*), «Союзнефтепромхим» (хәзер Нефть промыселы химиясе фәнни-тикшеренү ин-ты) һәм «Нефтепромавтомика» фәнни-житештерү берләшмәләренә (икесе дә Казанда) тапшырыла. Алар тарафынан жирле һ.б. пр-тиеләрдә серияләп житештерүгә кертелгән, катламнарның нефть бирүчәнлеген арттыру өчен пар яки төрле химик ре-

агентлар ясаучы һәм кудыручы блоклы һәм күчмә жайланмалар; табигый битум һәм югары үзлелекле нефть чыгарганда катлам эче яндыруларын тудыру, шельфлардагы нефть ятмаларын үзләштерү скважиналарын сынау һәм файдалану өчен эре комплекслар; берничә катламнан бер скважина аша нефть чыгаруда бергә-аерым файдалану өчен техник чаралар; нефтьне газ-лифт алымы б-н чыгару өчен автоматлаштырылган төркемле компрессор станцияләре; нефтьне, газ һәм суну жыю, эзерләү һәм күчерүнең промысел системалары өчен автоматлаштырылган блоклы жайланмалар; нефть чыгарганда күп хезмәт таләп ителгән эшләрне механикалаштыру, нефть промыселы техникасына хезмәт күрсәтү һәм аны ремонтлау өчен күчмә жайланмалар һ.б. жиһазлар эшләнә.

Базар мөнәсәбәтләренә күчү һәм СССР таркалу сәбәпле житештерүчеләр һәм кулланучылар арасындагы хужалык багланышларының өзәлүе нәтижәсендә тармакның күп кенә пр-тиеләрендә продукция житештерү күләме азая. 1991–99 да Казан компрессор машиналары төзү з-дында, Лениногорск һәм Бөгелмә «Нефтеавтоматика» з-дларында, Бөгелмә электротехника жиһазларын ремонтлау з-дында, Әлмәт һәм Азнакай «Нефтемаш» з-дларында житештерү 3–5 тапкыр кими. Шул ук вакытта, житештерүне оештыруны яхшырту һәм заманча маркетинг сәясәте үз-дырылу нәтижәсендә, Әлмәт насослар заводында («Әлмас»), Әлмәт торбалар заводында, Баулы кабельләр з-дында тотрыкчылык саклана, базарда аларның урыны ныгый. Сов. Союзы таркалу сәбәпле, ТР нефть чыгару сәнәгатен жиһазларның күп кенә төрлөрә б-н тәмин итү туктала. Аларны яңа техник казанлышлар нигезендә модернизацияләү б-н бергә республиканың үз пр-тиеләрендә эшләр чыгару жайга салына. «Татнефть» АЖ оешмаларында житештерелүче нефть промыселы жиһазлары, үзәл һәм приборларының төрлөрә күпкә арта. Төрлө эшләнмәләренә житештерү оборона комплексы һәм машина төзүнең башка тармаклары пр-тиеләре — «АлАЗ» ЖБ (магистраль газүткәргечләр өчен күчмә ремонт техникасы һәм пневматик күчәргечләр), Казан моторлар төзү ЖБ («Волга» газ кудыру агрегатлары; Казан компрессор машиналары з-ды б-н берлектә), А.М.Горький исем. Яшел Үзән з-ды һәм Казан дары з-ды (хәвәф-хәтәр ихтималы булган жирләрдә куллану өчен титан һәм ферросилидтан бикләгеч арматура), «Серго исемендәге завод», Казан «Союз» тәжрибә КБ, «Татэлектромаш», «Электрприбор», «Радиопрбор» з-длары һ.б. тарафыннан үзләштерелә. 1990 еллар ахыры — 2000 елларда тармакта мөһим структур үзгәрешләр була. Бөгелмә механика, Баулы кабельләр, Түбән Кама механика, «Нефтемаш» (Азнакай), «Газспецмашремонт» (Лениногорск), пияла-пластик торбалар (Казан) з-длары, шу. Татарстан нефть машиналары төзү ин-ты — «Татнефть» АЖ, Бөгелмә электротехника жиһазлары (хәзер Бөгелмә электр насослары) һәм Әлмәт инструментлар з-длары «Әлмас» АЖ карамагына күчә. Нефтьнең жиңел фрак-

цияләрен тотучы жайланмалар, катламга ре-агентлар кудыручы насослар, контроль-үлчәү приборлары, скважиналар һәм нефть промыселы жиһазларын ремонтлау буенча үзәл-лар, детальләр һәм запас частьлар, инструментлар житештерүче төрлө милек формасындагы 20 ләп кече һәм урта пр-тие барлыкка килә.

ТРда (башлыча, Әлмәттә, Бөгелмәдә, Казанда) 30 га якын Н.-г.м.т.с. пр-тиесе эшли. Кайбер пр-тиеләр Лениногорскида һәм Азнакайда урнашкан. Респ-ка Н.-г.м.т.с. «Татнефть» АЖнең жиһазларга һәм кирәк-яракларга ихтыяжының 25% тан күбрәк өлешен тәмин итә. Аның продукциясенә Көнбатыш Себердә, Башкортстанда, Самара һәм Пермь өлкәләрендә, РФнең башка төбәкләрендә ихтыяж зур, эшләнмәләр дөньяның 20 дән артык иленә, шу. Беларуссиягә, Казакьстан, Украина, АКШ, Германия, Бөекбритания, Канада, Норвегия, Кытай, Һиндстанга һ.б. илләргә чыгарыла. Дөньяда батырылма насослар житештерүче ин-тие пр-тие — «Әлмас» АЖ үз продукциясенә 30% ын чит илләргә жиберә. «АлАЗ» ЖБ скважиналарын ремонтлауда кулланылуы күтәрү агрегатлары эшләр чыгаруда житештерү күләме буенча РФдә икенче урынга чыга; бу агрегатлар «ЛУКОЙЛ», «Сургутнефтегаз», «ТНК-ВР», «Роснефть» компанияләренә һ.б.га озатыла.

Махсушлашкан учреждениеләр б-н беррәт-тән, яңа техниканы эшләр һәм гамәлдә керту б-н РФА КГУ, Казан ун-ты, Казан техник һәм технол. ун-тлары галимнәре, «Татнефть» АЖ белгечләре шөгьльләнә. Тармак пр-тиеләре өчен кадрларны Казан технол. ун-ты, Әлмәт нефть ин-ты, Әлмәт политехник һәм Лениногорск газ техникумнары, 3 башлангыч һөнәри белем бирү учреждениесе әзерли.

К.Ф.Фәхетдинов, А.Ф.Садыйков.

НЕФТЬ-ГАЗ ЧЫГАРУ СӘНӘГАТЭ, ТР ягулык-энергетика комплексының нефть-газ һәм газ чыганаclarын эзләр, эшкәртү, нефтьне эзерләү, аны күчәрү һәм файдаланучыларга жиберү, шу. нефть газын жыю һәм эшкәртү б-н шөгьльләнүче әйдәп баручы тармакларының берсе. Эшләрүчеләр саны — 32 мең кешедән күбрәк (2011). Россиядә беренче нефть скважиналары 1864 елда Кубаньда бораулана, 1866 да аларның берсендә (Кудако елгасы үзәнендә) нефть фонтаны күтәрелә. Россиянең нефть сәнәгате тарихы шул вакыттан башлангыч ала. Нефть чыгару б-н монополияләр, башлыча, инглиз монополияләре шөгьльләнә. Татарстан терр-ясендә нефть 1868 дә Түбән Карамалы авылы (хәзер Чирмешән р-нына керә) тирәсендә табыла. Татарстанда нефть сәнәгий нигездә 1943 нең 9 сентябрендә чыгарыла башлый — пар машинасы күчәргече куелган тибрәлмә станок ярдәмендә Шөгәр чыганагының 1 нче скважинасы файдалануга тапшырыла. Ел ахырына 641 т нефть чыгарыла. 1945 тә, шул ук чыганакта икенче, баерак нефть горизонты ачылганнан соң, республикада беренче Шөгәр эреләндерелгән нефть промыселы оештырыла. 1945 нең ахырына анда нефть чыгару тәүлегенә 100 т га житә.

Девон утырмаларында югары дебитлы нефть чыганаclarы ачылу б-н, респ-ка нефть сәнәгате үсешендә яңа этап башлана. 1947 дә, 1946 да ачылган Баулы чыганагы базасында, «Туймазынефть» тресты системасында икенче — Баулы эреләндерелгән нефть промыселы оештырыла. 1948 дә запаслары буенча уникаль Ромашкино чыганагы ачылу Н.-г.ч.с.нең тизләтелгән үсешендә зур роль уйный. Республика нефтьнең сәнәгий запасы буенча Идел-Урал нефть-газ провинциясенә башка төбәкләре арасында 1 нче урынны били. 1949 да Бөгелмәдә Татарстандагы беренче нефть чыгару тресты — «Татнефть» төзелә (беренче управляющие — Ф.Г.Ефремов), аның составына элегрәк оештырылган Шөгәр, Баулы эреләндерелгән нефть промыселлары һәм 1949 да яңа оештырылган Ромашкино нефть промыселы керә. 1950–58 еллар Н.-г.ч.с. Татарстан икътисадының әйдәп баручы тармагына әверелүе, илнең яңа ин-тие нефть чыгару төбәге формалаша башлауы б-н характерлана. 1950 дә «Татнефть» берләшмәсе оештырыла, аның составына «Баулынефть», «Бөгелмәнефть» (к. Лениногорскнефть) нефть чыгару трестлары, «Татбурнефть» бораулау тресты һ.б. оешмалар керә. 1953 тә нефть чыгару буенча республика Самара өлкәсен узып китә, 1955 тә Әзәрбайжан ССР б-н тигезләшә, 1957 дә илнең нефть чыгаручы төбәкләре арасында 1 нче урынга чыга һәм шул позицияне 1974 кә кадәр саклап килә. 1970 тә елга 100 млн. т нефть чыгару дәрәжәсенә ирешелә, бу күрсәткеч 7 ел дөвәмында саклана. 1971 дә — беренче, 1981 дә — икенче, 2007 дә өченче миллиард тонна нефть чыгарыла. 2006 ның башына ТР терр-ясендә 140 га якын яңа нефть чыганагы ачыла.

Яңа чыганаclarны ачу заманча технологияләр һәм жиһазлар гамәлдә кертелү б-н бергә алып барыла. Башта Ромашкино нефть чыганагында, аннары Яңа Елховой нефть чыганагында, Бондог нефть чыганагында һәм Беренче Май нефть чыганагында контур эченә су кудыру системасын куллану гамәлдәге нефть чыгару технологияләрен тамырдан үзгәртү, нефть чыганаclarынан файдалануның техник-икътисади күрсәткечләрен күп-

кә күтәрү мөмкинлеген бирә. Үзәктән куулы батырылма электр насослары һ.б. гамәлдә кертелә, 1980 елларда промыселларда технол. жайланмаларны автоматлаштыру башлана, аларны төздә индустриаль алымнар киң та-

ТРда 3 миллиард тонна нефть чыгаруга багышланган монумент. Әлмәт ш. 2007.

рала, нәтижәдә, 1950 ел б-н чагыштырганда, бораулау жайланмаларын төзү вақыты 46 көннән 5,5 көнгә кадәр кыскара. Яңа техника куллану һәм бораулауның оптималь режимнарын гамәлгә кертү бер борауга туры килгән бораулау күләмен 5 тапкыр, механик тизлекне 10 тапкыр арттырырга мөмкинлек бирә. 1958 дә газ жыю системасын булдыру буенча киң программаны гамәлгә ашыру башлана. Аңа кадәр газ углеводородларының 75% ы факелларда яндырыла яки хавага чыгарыла. Нефтьне жыю, күчерү-кудыру системаларын герметиклаштыру, нефть эзерләү технологияләрен камиллаштыру нәтижәсендә 1975 елга герметиклаштырылган схема буенча эшләүче скважиналарның өлеше гомуми фондта 96,7% ка, табигый газны куллану коэффициенты 95% ка кадәр (тармактагы уртача күрсәткечтән 1,5 тапкыр күбрәк) арта; эшкәртелүче табигый газ күләме 3,4 млрд. м³ га житә. 1990 да иярчен газ чыгару 1,27 млрд. м³ тәшкил итә. 1990–2000 елларда «Татех» компаниясе республиканың барлык товарлыклы нефть паркларын нефтьнең жинел фракцияләрен (газ конденсатын) тоту жайланмалары б-н жиһазлай.

ТР терр-ясендә нефть һәм газ чыгару, аларны эшкәртү б-н «Татнефть» АЖ һәм 30 лап нефть чыгаручы кече пр-тие («Татех», «Татнефтеотдача», «Татойлгаз», «Иделойл», «Алойл», «Троицкнефть» һ.б.) шөгылләнә. 2011 ел нәтижәләре буенча Татарстанда 32,5 млн. т (гомумроссия күрсәткеченән 6,5% ы), ш.и. «Татнефть» АЖ тарафыннан 25,9 млн. т нефть чыгарыла. Иярчен газ чыгару 858 млн. м³ тәшкил итә. Хәзер нефть чыгаруның төп өлеше 6 эре чыганака — Ромашкино, Яңа Елховой, Баулы, Бондюж, Беренче Май, Сабанчы чыганакаларына туры килә. 2004 тән Әлшәлче чыганагында югары үзлекле нефть чыгарыла. Кулланучыларга продукция магистраль үткәргеч торбалар буенча, тимер юл һәм су транспорты б-н жиһарелә (к. «Дуслык», *Тоньяк-Контатыш магистраль нефть үткәргечләре, Таттрансгаз*). 1963–74 тә нефть чыгару техникасы житештерүче пр-тиеләр төзәлә («Әлнас», «Нефтемаш», «Бөгелмә механика завод» з-длары һ.б.). 1978 дә «Союзнефтепромхим» бөтенсоюз фәнни-тикшеренү ин-ты оештырыла (к. *Нефть сәнәгате институты*). Чыганақларны рациональ эшкәртү мәсьәләләре б-н ТатНИПИнефть (1956 да Бөгелмәдә ачыла, к. *Татарстан нефть фәнни-тикшеренү һәм проект институты*) шөгылләнә. Н.-г.ч.с. өчен кадрларны Казан (Идел буе) федераль ун-ты, Казан технол. ун-ты, Әлмәт нефть ин-ты, Әлмәт һәм Лениногорск нефть техникумнары, «Татнефть»нең кадрлар эзерләү үзәге һәм аның 8 ф-лы эзерли. Югары мөнджәрлык составы «Нефть-газ бизнесы институты» (Мәскәү) тарафыннан эзерләнә. Ш.у. к. *Әлмәт-Бөгелмә сәнәгате тәйнәлеше, Газлаштыру, Нефть чыгару, Нефть*.

Әд.: Нефть, газ и нефтехимия Татарии. К., 1979. Т. 2; Князев С.Л. Нефть Татарии: Страницы истории. К., 1981; Геологи-нефтяники в становлении и развитии нефтяной промышленности Татарстана. К., 2000; Гатиятуллин Н.С., Хаи-

ретдинов М.Н., Войтович Е.Д. Нефтеразведчики Татарстана: Дела и люди. К., 2002.

Р.Х.Мослимов, В.М.Смелков, Г.Я.Мәүлетова.

НЕФТЬ-ГАЗ ЭШКӘРТҮ СӘНӘГАТЭ, авыр индустриянең нефтьтән, нефть битумнарыннан, табигый газдан һәм нефть иярчен газыннан ягулык, майлау материаллары, электр изоляциясе чаралары, эреткечләр, юл өслекләре, төзелеш материаллары, *нефть химиясе сәнәгате* өчен чимал сыйфатында кулланыла торган углеводородлар житештерүче тармагы. ТРда милекнең төрле формаларындагы, ш.и. уртақ милектәге (4) 42 нефть-газ эшкәртүче пр-тие (алар арасында 6 эре, 22 кече пр-тие) исәпләнә, аларда 4,9 мең кеше эшли (2011).

ТР терр-ясендә остәрәк ятуучы нефтьне товарлыклы продукциягә әверелдерү буенча беренче омтылышлар 1850 елларда ясала. 1860 еллардан башлап Казан губернасының Тәтеш һәм Чистай өязләрендә, Самара губернасының Бөгелмә өязендә битумлы токомнарны эшкәртү һәм асфальт житештерү өчен гудрон аерып алу пр-тиеләре барлыкка килә. Аларның хужалары арасында эшмәкәрләр Смолянинов, Глинский, Малакиенко, Америка сәнәгәтчесе Л.Ф.Шандор, «Траузе һәм К^о», «Дөмин һәм К^о», «Сызрань-Печера асфальт заводлары жәмгыяте», «Броун һәм К^о» (Бельгия), «Казан Ойл Филд» (Англия) компанияләре була. Шақтык эре пр-тиеләр исәбенә «Сызрань асфальт заводы ширкәте»нән 1881 дән нигезләнгән Шөгер гудрон з-ды керә (30 дан артык кеше эшли), анда ел саен 6,5–15 мең пот продукция чыгарыла. 1882 дә Россиядә беренче тапкыр Зоя өязендә Печище авылында эшмәкәр Е.Гордеева нефть эшкәртү калдыкларынан керосин житештерүне оештыра. 1915–16 да шунда ук илдә беренче тапкыр каталитик пиролиз алымы б-н шартлаткыч матдәләр өчен бензол һәм толуол эшләп чыгару жайга салына. Казанда урам фонарьлары өчен нефтьтән (Башмаков з-ды, 1874–95 тә 15 кеше эшли), нефть һәм күмердән (Бельгиянең «Газ һәм электр» АЖ-нең газ з-ды, 1893 тә 32 кеше эшли) газ житештерүче пр-тиеләр эшли; 1916 да «Газ һәм электр» АЖ-нең газ з-дында ш.у. салицил дару препаратлары житештерү өчен нефть кудыру юлы б-н углеводородлар аерып алалар. 1918–21 дә национализация тудырган икътисади кыенлыклар аркасында тармак пр-тиеләре ябыла. 1924 тә Шөгер з-ды яңадан ачыла.

1950 елларда, *нефть-газ чыгару сәнәгате*нең барлыкка килүе һәм интенсив үсеш кичерүе нәтижәсендә, респ-када эре Н.-г.э.с. оеша башлай. Баулы газолин күмер адсорбциясе жайланмасы, 1953–66 да СССРдагы иң эре Миңлебәй газ-бензин з-ды (к. *Миңлебәй газ эшкәртү заводы*) төзелә, аларда элек яндырылган иярчен нефть газыннан органик синтез пр-тиеләренә жиһарелүче этан, пропан һ.б. газ фракцияләре, коммуналь-көн күреш ихтияжлары өчен кысылган газ, ш.у. стабил газ бензинны һәм гелий житештерәләр. Республиканың газ промыселларында газ жыю жайланмалары һәм газ кудыручы компрессор станцияләре, нефтьне комплекслы эзерләү жайланмалары һәм электр б-н сусызланды-

ру жайланмалары чөлтәре булдырыла. Шөгер битум з-ды, табигый битумлы токымнарны эшкәртү б-н бергә, юл һәм төзелеш битумы, нефть чималынан мастика һәм лаклар эшләп чыгаруны үзләштерә. 1962 дә газ жыю комплексы, Миңлебәй һәм Шөгер з-длары «Татнефть» ЖБ-нең «Татнефтегаз» трестына берләштерелә. 1970 тә «*Иркеннефть*» НГДУ-ында (Бөгелмә р-нының Карабаш шпг) елга 30 мең т га исәпләнгән куәтле нефть-битум жайланмасы эшли башлай. 1960–70 тә «Казаноргсинтез» һәм «*Түбәнкаманефтехим*» ЖБ-ләре сафка баса, алар ясалма каучуклар һ.б. нефть химиясе продуктлары житештерүдә Миңлебәй з-дынан жиһарелгән чималны файдаланалар. Нефть эшкәртү з-дын төзү проекты эшләнә (гамәлгә ашырылмый). 1979 да «Түбәнкаманефтехим» ЖБдә нефтьне беренче эшкәртү (елга 7 млн. т) һәм турыдан куылган бензин (этилен житештерүдә төп чимал), ш.у. остәмә продуктлар — мазут һәм дизель ягулыгы эшләп чыгару өчен ЭЛОУ-АВТ-7 жайланмасы куллануга кертелә. 1990 да республикада нефтьне беренчел эшкәртү — 7,52 млн. т, нефть химиясе сәнәгате өчен бензин житештерү — 1,63 млн. т, дизель ягулыгы эшләп чыгару — 1,5 млн. т, мазут 4,57 млн. т тәшкил итә. 1960 елларда Н.-г.э.с.нең фәнни мәсьәләләрен хал итү өчен Казанда Бөтенсоюз углеводород чималы фәнни-тикшеренү ин-ты (к. *Бөтенсоюз углеводород чималы институты*) оештырыла, кадрлар б-н тәмин итү өчен Казан химия-технол. ин-тында нефть һәм газ эшкәртүнең химик технологиясе белгечләрен эзерләү башлана.

1990 еллар башында экология мәсьәләләренә зур игътибар бирелә башлай. 2005 елга «Татех» Россия-Америка пр-тиесе (Әлмәт ш.) респ-каның барлык товарлыклы нефть паркларын нефтьнең жинел фракцияләрен (газ конденсатын) тоту жайланмалары б-н жиһазландыра. «Татойлгаз» пр-тиесе (Әлмәт ш.) скважиналар бораулаганда һәм нефть чыгарганда хасил булучы нефть шламнарын утильләштерү б-н шөгылләнә. 1990 елларның 2 нче яртысында Н.-г.э.с.нең үсеше респ-када вертикаль интеграцияләнгән, нефть чыгару, нефть эшкәртү һәм нефть химиясе продуктларын житештерүне һәм сатуны үз эченә алган комплекс төзүгә, читкә чимал һәм ярымфабрикатлар чыгаруны эзер продукция экспортлау б-н алыштыруга, Татарстанда түбән сыйфатлы, күкерткә бай нефтьне эшкәртү күләмнәрен арттыру юлы б-н аны сатудагы югалтуларны киметүгә юнәлтелгән сәясәт б-н билгеләнә. 1999 дан ТРның нефть-газ комплексын үстерү программалары кабул ителә. Аларда төп үсеш индикаторларын эшләү, эре масштаблы инвестицияләр һәм инновацияләр проектларын гамәлгә ашыру, тармак пр-тиеләрен житеһәк дәрәжәдә чимал б-н тәмин итү чаралары күздә тотыла. Тармак б-н идарә итүне координацияләү өчен «Татнефтехиминвест-холдинг» төзелә. 1995 тә «*Елховнефть*» НГДУ-ында экологик яктан чиста «Петрофак» нефть эшкәртү жайланмасында (еллык куәте — 400 мең т нефть) бензин, дизель ягулыгы, ягулык-майлау материаллары, югары сыйфатлы юл битумы

эшләр чыгарыла башлый. 1999 да «Татнефтепром-Зүзэйнефть» НГДУында (Нурлат р-ны Мамык а.) 70 мең т чамасы нефть продуктары, ш.и. юл һәм төзелеш битумы, бензин һәм дизель фракцияләре, ягулык мазут житештерүгә исәпләнгән жайланма сафка баса. 2003 тә «Татнефть» һәм «Түбәнкаманефтехим» АЖләрә Россиядә беренче гидравликада, трансмиссиядә кулланылгы майлар, ш.у. мотор майлары житештерүгә з-дны файдалануга тапшыралар. 1997–2009 да Түбән Кама шәһәрндә «ТАИФ-НК» АЖнең нефть эшкәртү һәм бензин з-длары комплексы төзелә. Анда респ-када беренче тапкыр нефтьне, газ конденсатын, табигый битумнарны тирән эшкәртү үзләштерелә, «Евро-4» экологик стандартлы автомобиль бензиннары һәм «Евро-5» экологик стандартлы дизель ягулыгы, авиация керосины, нефть химиясе чималы, юл битумнары, майлар, гранулы күкерт житештерү оештырыла. 2011 нең декабрндә «Танеко» нефть эшкәртү һәм нефть химиясе з-длары комплексының беренче чираты: елына 7 млн. тоннага кадәр нефть эшкәртүгә, керосин, мию ягулыгы, мазут чыгаруга исәпләнгән ЭЛОУ-АВТ-7 жайланмалары һәм бензинны турыдан-туры куны тотрыкылландыру блогы эксплуатациягә кертелә. Төп инвесторы һәм координаторы «Татнефть» АЖ булган бу проект Түбән Кама шәһәрндә елына 14 млн. т га кадәр нефть эшкәртүгә сәләтле, 20 гә кыян төрдәге ягулык, нефть химиясе өчен чимал һ.б. чыгара алырлык, илдәге иң зур нефть эшкәртү з-дларын сафка кертүгә күздә тотта.

Яна зур нефть эшкәртү куәтләре төзелү нәтижәсендә 2000 нән 2011 гә кадәр респ-када нефтьне беренчел эшкәртү 5,9 млн. нан 10,7 млн. т га; дизель ягулыгы чыгару 1,15 млн. нан 2 млн. т га; автомобиль бензиннары 60 меңнән 650 млн. т га; ягулык мазуты 2,9 млн. нан 3,2 млн. т га; тармак житештерүнең гомуми күләме 80,2 млрд. тан 158,6 млрд. сумга; нефть продуктары экспорты 222,3 млн. нан 3,5 млрд. долларга кадәр арта. ТРда чыгарылган нефтьне эшкәртү 21,8% тан 33,4% ка; респ-каның гомуми сәнәгат продукциясе күләмендә Н.-г.э.с. пр-тиеләреннән өлеше 1,6% тан 11,8% ка; респ-када экспортта нефть продуктары өлеше 9% тан 16% ка житә. Н.-г.э.с. пр-тиеләре респ-ка һәм муниципаль бюджетлар формалаштыруга зур өлеш кертә.

Әд.: Нефть, газ и нефтехимия Татарии. К., 1979. Т. 2; Князев С.Л. Нефть Татарии: Страницы истории. К., 1981; ТАИФ: сила во благо // Татарстан. 2006. № 10.

С.Г.Белов.

НЕФТЬНЕН ИЯРЧЕН ГАЗЛАРЫ, Жир кабыгында нефть ятмалары остендә (газ «эшләпәсе») һәм эрегән халәттә нефтьтә һәм катлам суларында очрый торган метан рәте углеводородлары һәм углеводород булмаган компонентлар катнашмасы. Метан рәтендәге углеводородлар метан (85–95%), этан, пропан, бутаннан һәм сирак кеңә пентаннан; углеводород булмаган компонентлар, башлыча, азот, углекислый һәм күкертле газлардан, су парлары, гелий һ.б.дан гыйбарәт. Н.и.г.ның яну жылылыгы уртача 32,7 МДж/м³. Ятма-

ларда Н.и.г. катлам басымы астында ята, ул исә өстәрәк ятучы тау токомнары басымы һәм катлам сулары өтеме нәтижәсендә хасил була. Н.и.г. ятмаларының урнашуында, нефтьнеке кебек, аерым жирлек яки зональлек күзәтелә. Н.и.г.ның яшь буенча таралу диапазоны — дүртенчел чордан архей-протерозойга кадәр, акбур чоры утырмаларында запаслар күбрәк; Татарстан терр-ясендә — девон һәм ташкүмер яшендәгеләр таралган. Чыганаclar — 10–20 м дан алып 8 км га (Тоньяк Америка), запасларның төп өлеше — 2–3 км га, ТРда 1–2 км га кадәр тирәнлектә урнашалар. Дөньяда ирекле газнын һәм Н.и.г.ның сәнәгый запаслары 140 трлн. м³ (РФдә шуның 37% ы, 1999) булган 18 мең тирәсе чыганаc ачылган, дөньякүләм чыгару елына 2,3 трлн. м³ (РФдә 0,6 трлн. м³) (к. *Янучан табигый газлар*) тәшкил итә. Татарстанда ирекле газ булган чыганаclar табылмаган. Нефть чыганаclarынан газ нефть б-н бергә чыгарыла, 1 т нефтьтә 30–40 м³ газ («газ факторы») була. 86 чыганаc буенча Н.и.г. запасы якынча 19 млрд. м³ (1999), чыгару — елына 0,86 млрд. м³ (2011).

РФдә Газ б-н тәэмин итүнең бердәм системасы (ЕСГ) оештырылган, аңа ТР да керә. ЕСГ эшкәртелүче чыганаclarны, газтүкәргечләрен, компрессор станцияләрен, жир асты газ саклагычларын, урыннардагы газ тарату системаларын берләштерә. РФдә газтүкәргеч магистральнең гомуми озынлыгы 140 млн. км дан артык. Республика терр-ясе аша Конбатыш Себердән Европага газтүкәргеч уза. Н.и.г. югары күрсәткечле энергия чыганагы һәм метанол, формальдегид, сәркә к-тасы, ацетон һ.б. органик кушылмалар алу өчен кыйммәтле химик чимал буларак кулланыла.

Әд.: Юсупов Б.М., Веселов Г.С. Размещение нефтяных месторождений Татарии. М., 1973; Минеральное сырьё. Газы горючие: Справ. М., 1999. Э.Х.Рахмәтуллин.

«НЕФТЯНИК ТАТАРИИ» («Татарстан нефтьчесе»), респ-ка газетасы. КПССның Татарстан өлкә ком-ты органы. 1956 елның 1 июленнән 1957 гә кадәр Казанда атнага 3 тапкыр рус телендә нәшер ителә. Мөхәррире — Г.Е.Буляев. Нефть сәнәгатен һәм нефть пр-тиеләре төзелешен үстерү мәсьәләләрен яктырта, житештерүне үстерү, ТАССР нефтьчеләре арасында партия-сәясәт, мәдәни агарту, профсоюз һәм комсомол эше мәсьәләләрен күтәрә. Респ-каның нефть р-нарындагы шәһәр һәм посёлоklarны (Өлмәт, Баулы, Бөгелмә, Лениногорск, Азнакай һ.б. шәһәрләр) төзекләндерү темасына аерым урын бирелә. Газета нефтьчеләр тормыш-көн күрешенә багышланган күп кеңә очерклар һәм мәкаләләр бастыра.

Р.А.Айнәтдинов.

НЕХОТЯЕВ Алексей Николаевич (5.12.1879, Сембер ш. — 9.11.1927, Казан), хокук белгече, дәүләт эшлеклесе. Дворяннар нәселенән. Казан ун-тын тәмамлый (1904). 1903 елда Казанда студентлар чуалышларында катнаша. 1904–06 да Казан округ мэхкәмәсендә хезмәт итә. 1906–17 дә Казан мэхкәмә палатасы округ антлы ышанычлысы ярдәмчесе. 1917 нең февраленнән — Казан жәмәгәт куркыныгсызлыгы ком-ты, майдан Казан губер-

А.В. Нечаев.

насы Эшче, солдат һәм крәстиян депутатлары советы башкарма ком-ты әгъзасы. 1917 нең октябрндә большевиклар ягында була. Окт. рев-циясеннән соң мэхкәмә эшләре буенча комиссар, юстиция комиссары ярдәмчесе, кассация мэхкәмәсе рәисе. 1918 дә Казан округ мэхкәмәсе рәисе, 1919–20 дә Казан губернасы Эшче, крәстиян һәм кызылармия депутатлары советының юстиция бүлеге мөдире. ТАССРны төзү буенча эзерлек эшләрендә катнаша. 1920–21 дә ТАССР юстиция халык комиссары. 1921 дән Татарстан кулланучылар жәмгыятьләре берлегендә.

Әд.: Емельянова И.А. Из истории судебной системы Татарской АССР. К., 1970; Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2002. Т. 1. Е.Б.Долгов.

НЕЧА́ЕВ Алексей Васильевич (19.11.1864, Казан губ., Лаш өязе Монастырь Урае а. — 26.8.1915, Петроград), геолог, географ, минералогия һәм геология д-ры (1898), проф. (1899). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1887), шунда ук эшли, Киев политехник ин-тының минерал. һәм геол. каф. профессору, химия бүлеге деканы (1903–11). Дәүләтнең югары уку йортларына карата сәясәтнең гаепләгән өчен, 1911 елда ин-ттан чыгарыла. 1912 дән Геол. ком-тында (С.-Петербург). Казан һәм күрше губерналарның терр-яләрен геол.-геогр. тикшерүләргә нигезендә, елга үзәннәре һәм субүләрләре рельефында асимметрияле формаларның килеп чыгышы турында топография теория тәкъдим итә (1894, к. *Нечаев-Борзов теориясе*), Пермь системасы стратиграфиясенә нигез сала, Пермь системасы югары бүлеге тошенчәсен кертә, бу бүлекне өч өлешкә аеруны палеонтологик яктан нигезли. Урта Азиянең палеозой һәм Идел буеның Пермь (258 форма һәм төр, ш.и. 83 яңа) һәм кайнозой (170 форма һәм төр, ш.и. 77 яңа) утырмаларының фаунасын тасвирлый. Казан ун-ты геологлары б-н берлектә Казан губернасының геол. картасын төзи. Геол. фәне эволюциясе юлларын, Казан губернасы терр-ясендә фосфорит ятмаларын өйрәнә. Минералогия (1908), табигать белеме (1911), табигать тарихы (1912) буенча һ.б. дәреслекләр авторы.

Хезм.: Казанский и уфимский яруссы пермской системы // Геолог. вестн. 1915. Т. 1, № 1; Верхнепермские отложения // Геология России. 1921. Т. 2, ч. 5, вып. 3.

Әд.: Силантьев В.В. А.В.Нечаев. К., 2003.

НЕЧА́ЕВ-БОРЗОВ ТЕОРИЯСЕ, үзәннәр б-н киселгән тизлекле өслек авышлыгы тәэсирендә елга үзәннәре сөзлекләре асимметриясенә килеп чыгуы турында топография теория. Өслек авышлыгы юнәлеше б-н

М.В. Нечкина.

туры килүче үзән сөзәклегә каршы як сөзәклеккә караганда шактый зур субүләр мәйданына ия, шунлыктан кар сулары һәм яңгыр агымнары б-н көчләрәк юыла һәм тизрәк сөзәкләнә. Каршы як сөзәклек текәлеген озакрак саклый. Теория Көнбатыш Кама алдын ойрәнгәндә — Казан ун-ты профессоры А.В.Нечаев (1894) һәм Көнчыгыш Европа тигезлегенә көньяк-көнбатышын тикшергәндә Мәскәү ун-ты профессоры А.А.Борзов (1913) тарафыннан эшләнә. Бер-берсенә бәй-сез рәвештә, галимнәр елга үзәннәре асимметриясенә субүләр плато асимметриясе формалашуға китерүен һәм субүләр сызыкларның текәрәк сөзәклекләргә авышуын күрсәтәләр. Татарстан терр-ясендә елга үзәннәре сөзәклекләре асимметриясен аңлату өчен бу теория, эзлекле булуына карамастан, кин кулланыш тапмый.

Әд.: Н е ч а е в А.В. Геологическое описание северо-западной части Казанской губернии // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1894. Т. 25; Б о р з о в А.А. К вопросу об асимметрии междуречных плато. М., 1913.

А.П.Дедков.

НЕЧАЕВА Ирина Анатольевна (15.2.1961, Казан), спортчы (йөзү), СССРның спорт остасы (1975). Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лын тәмамлый (1982). «Локомотив» ирекле спорт жәмгыятенен 5 нче балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбәндә тәрбияләнә (Казан), тренеры — А.Г.Әхмәтов (1970 тән). РСФСР халыклары спартакиадасы (1975, 1979), СССР халыклары спартакиадасы (1975), СССР беренчеләре (1971, 1973, мәктәп укучылары арасында; 1975, яшүсмерләр арасында) чемпионы, БДБ чемпионатында (1992, ветераннар арасында), Бөтендөнья тимерьолчылар берлегенә халыкара ярышларында (1975, 1977) жинүче. Ветераннар арасында Европа (1997, 2003, бронза), дөнья (1998, көмеш) чемпионатларында медаль ала. Ветераннар арасында РФ, Россия кубогы чемпионатларында (1992 дән) берничә тапкыр жинүче. 72 тапкыр ТАССР, 12 тапкыр РСФСР (100, 200 һәм 400 м лы дистанцияләрдә комплекслы йөзүдә) һәм СССР (1975, 1500 м лы дистанциядә ирекле йөзүдә) рекорды куя. 1982–88 дә Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лында, 1989–2005 тә Казан шәһәре Совет р-нының «Балалар академиясе» өстәмә белем бирү ижади реабилитация бүлегендә укуыта. 2005 тән «Планета-Фитнес» спорт-саламәтләнү клублары чөлтәрәндә аква-фитнес буенча «мастер +» категорияле хосусый тренер (Казан).

НЕЧКӘ САБАК, келерия (Koeleria), кыякыллар семьялыгынын күпеллык үләнчел үсемлекләр ыругы. 50 гә якын төре билгеле, ике ярымшарның да тропиктан тыш полярларында һәм тропикларның биек тауларында таралганнар. Татарстан терр-ясендә 6 төре бар. Делявин Н.с.ы (K. delavignei), күгелжем Н.с. (K. glauca) ара-тирә барлык районнарда очрыйлар; кикрикте Н.с. (K. cristata) — Кама арыгында; зур Н.с. (K. grandis), каты яфраклы Н.с. (K. sclerophylla) һәм ком Н.с.ы (K. sabuletorum) — респ-ка өчен сирәк төрләр. Нарат урманнарында, далаланган комлы сөзәклекләрдә, ачылган известьташларда, су баса торган болынарда, урман буйларында үсәләр. 20–80 см биеклектәге үсемлекләр тыгыз кәсләр барлыкка китерәләр. Көпшә сабаклы, буынтыклы. Яфраклары — күгелжем-яшел төстәге тар кыяк. Күп санлы башакчыклары кыска сапларда урнашкан, 2–5 чәчәк, тар куе башаксыман себеркәчтә. Жимешә — бөртекчә. Май–июльдә чәчәк аталар. Июль–августта жимешләре өлгәрә. Орлыктан үрчиләр. Яшь үсемлекләр терлек азыгы булып тора. Күгелжем Н.с. комнарны ныгыта. Каты яфраклы Н.с. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

НЕЧКИНА Милица Васильевна (12.2.1899, Чернигов губ. Нежин ш. — 16.5.1985, Мәскәү), тарихчы, тарих фән. д-ры (1936), СССР ФА академигы (1958). 1911 елдан гайләсе б-н Казанда яши. Казан Ксения хатын-кызлар гимназиясен тәмамлаганнан соң (1917), Казан ун-тының тарих-филол. ф-тына ирекле тыңлаучы сыйфатында кабул ителә, 1920 нән февраленнан студент. 3 нче курста проф. П.Г.Архангельский житәкчелегендә «Рус тарихы икътисади материализм яктасында» («Русская история в освещении экономического материализма») темасы өстендә эшли башлый. Университетны тәмамлаганнан соң (1921), проф. П.Г.Архангельский житәкчелегендә профессор дәрәжәсенә эзәрләр өчен калдырыла. Бер үк вакытта сәнгать-техник һәм политехник ин-тларда, Казан ун-тының эшчеләр ф-тында сәнгать социологиясе, тарихи материализм, политэкономия укуыта. 1924 тән Мәскәүдә: Кызыл профессорлар ин-тының тарих бүлегендә ирекле тыңлаучы (1927 гә кадәр), сонрак Мәскәү югары уку йортларында укуыта. 1934–54 тә Мәскәү ун-тында эшли, проф. (1935 тән). Бер үк вакытта, 1936 дан, СССР ФА каршындагы СССР тарихы ин-тында, 1961–71 дә тарих фәне тарихы секторы дәрәжәсенә эзәрләр өчен историографиягә, тарих методологиягә, декабристлар хәрәкәте һәм 19 йөз ижтимагый фикер тарихы мәсьәләләренә карый. Россиядә 1850 еллар ахыры — 1860 еллар башындагы революцион вазгыятне өйрәнү буенча тикшеренүчеләр төркеме, А.И.Герцен һәм Н.П.Огарёвның Ирекле рус басмаханәсе басмаларын («Колокол», «Полярная звезда» һ.б.) эзәрләр б-н житәкчелек итә. 1960–85 тә «Очерки истории исторической науки в СССР» басмасынын баш мөхәррире. Сталин бүләге лауреаты (1948). Өч Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы орденына, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Русская история в освещении экономического материализма (Историографический очерк). К., 1922; А.С.Грибоедов и декабристы. М., 1951; Восстание 14 декабря 1825 г. М., 1951; Движение декабристов: В 2 т. М., 1955; Василий Осипович Ключевский: История жизни и творчества. М., 1974; Декабристы. М., 1982; Дневник М.В.Нечкиной: Казань и Казанский университет (1917–1924 гг.). К., 2003.

Әд.: Г р е б ё н к и н а А.Н. Научно-педагогическая деятельность М.В.Нечкиной в начале 20-х гг. (Казанский период): Дис. ... К., 1992; Историки России: Биографии. М., 2001; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 3. А.Н.Бикташева.

«НИВА ТАТАРСТАНА», к. Татарстан авыл хужалыгы институты.

НИГЪМӘТЖАНОВ Линар Фәрит улы (25.10.1966, Владимир өлкәсе Владимир ш.), генерал-майор (2013). СССР Эчке эшләр министрлыгының Югары хәрби командирлар уч-цен (Орджоникидзе ш., 1986), М.В.Фрунзе исем. хәрби академияне (Мәскәү, 1998), РФ Кораллы Көчләре Ген. штабы хәрби академиясен (2009) тәмамлый. Кораллы Көчләрдә 1987 елдан; 1987–95 тә РФ Эчке эшләр министрлыгы эчке гаскарларенең — Себер, 1998–2011 дә Идел буе округында (2009–11 дә оператив бүлек башлыгы — штаб башлыгы урынбасары). 2011 дән РФ Эчке эшләр министрлыгының Самара эчке гаскарлар берләшмәсе командиры. Төньяк Кавказда сугышчан хәрәкәтләрдә катнаша (2005–10). 2 нче дәрәжә Бөек Пётр ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: З а й ц е в В.В. Знания реализуют на практике // На боевом посту. 2006. № 7.

НИГЪМӘТЖАНОВ Мәхмүт Нигъмәтжан улы (10.5.1930, Саба р-ны Олы Арташ а.), музыка белгече, педагог, сәнгать фән. канд. (1972), ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1979). Казан консерваториясен тәмамлый (1958). 1960–67, 1974–84 елларда СССР ФА Казан ф-лының Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында, 1967–73 тә Татар филармониясенә сәнгать житәкчесе. 1984–2003 тә Казан пед. ун-тының татар музыкасы һәм халык музыка уен кораллары каф. мөдире, проф. (1990 нан). Татар музыка фольклоры эсәрләрен туплаучы һәм өйрәнүче. Татар (1964, 1970, 1976, 1984) һәм рус (2003) халык жырларын туплап бастыра. Хезмәтләре татар музыка мәдәниятенә, музыка теориясә һәм тарихына, музыка психологиясә мәсьәләләренә карый. ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге лауреаты (1985).

Хезм.: Музыкальный Татарстан. К., 1970; Народные песни волжских татар: Исслед. М., 1982; Татарская народная музыка. К., 2003.

Әд.: В ә л и е в М. Моң чинмәләрен эзләгәндә // Казан утлары. 1980. № 5; Б а х т и я р о в а Ч.Н. Нигмедзянов Махмүт // Композиторы и музыковеды Советского Татарстана. К., 1986; Махмүт Нигмедзянов—70: Альбом-буклет. К., 2000.

НИГЪМӘТЖАНОВ Харис Шәрип улы (22.4.1947, Казан), баянчы, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1986). 1973 елда Казан консерваториясенә халык музыка уен кораллары ф-тын тәмамлый. 1966–73 тә — балалар музыка мәктәпләрендә (Мөслим а. һәм Казан), 1973–77 дә Казан

пед. ин-тының муз. пед. ф-тында укыта, 1977–86 да Чаллы балалар музыка мәктәбе директоры, 1986–99 да ТР Дәүләт музыка уен кораллары ансамбленең сәнгать житәкчесе. 1999 дан Казан мәдәният һәм сәнгать ин-тында, татар музыкасы каф. мөдире (2000–11). «Бәрмәнчек» керешен дәүләт фольклор ансамблен оештыручы, баш дирижёр һәм оркестр житәкчесе (2011). Уен кораллары оркестры коллективын оештыручы һәм житәкчесе буларак, актив концерт эшчәнлегенә (тематик концерт программалары циклы һәм телевизион фильм-концертлар) алып бара, милли музыка уен коралларында башкару үсешенә зур өлеш кертә. «Татарстан» ДТРК фондында концерт программалары язмаларын булдыра. Төрле составтагы халык музыка уен кораллары ансамбльләре өчен татар халык көйләренә 200 дән артык эшкәртмәләр (сюиталар, фантазияләр, халык көйләреннән тизмәләр һ.б.), вокаль әсәрләр, спектакльләргә музыка авторы.

Ф.Ш.Салитова.

НИГЪМӘТІ (Нигъмәтуллин) Галимжан Әмиржан улы (26.7.1897, хәзер БРның Чипмә р-ны Удрәкбаш а. — 1941, Коми АССР), әдәбият галиме, әдәбият тәнкыйтьчесе. Уфада — «Галия» мәдрәсәсендә, 1922 елда — Шәрәк хезмәт ияләре коммунистик ун-тында (Мәскәү), 1924 тә Мәскәү журналистика ин-тында укый. 1926 га кадәр ВКП(б) УК-ның матбугат бүлеге инструкторы. 1926 дан Казанда. «Кызыл Татарстан» г-тасының (1926–27), Татиздатның (1928–30) баш мөхәррире, «Яналиф» ж-лының җаваплы мөхәррире (1930–32), бер үк вакытта, 1929–37 дә, Шәрәк пед. ин-тында (1934–37 дә татар теле һәм әдәбияты каф. мөдире, 1935 тән проф.). 1920–30 елларда татар әдәбият белемендә мәдәният-тарих мәктәбенә нигез салучыларның берсе. Н. татар әдәбият белемендә фәлсәфи-эстетик нигезләрен, нефис ижатны әдәбият белеме, фәлсәфә, эстетика, тарих, психол., социол. фәннәренә үзара йогынтысы нигезендә комплекслы өйрәнү принципларын эшли. Шәрәк һәм Гареп әдәбиятларын чагыштырып өйрәнә. Татар әдәбиятына А.С.Пушкин, Л.Н.Толстой, А.П.Чехов, М.Горький, Н.Г.Чернышевскийның тәсири (гуманистик пафос, демократизм, ижади хезмәтне һәм шәхес ирген шигъриятлаштыру, сәнгать-эстетик осталык, ижади шәхеснең батырлыгы һәм какшамаслыгы) турындагы мәкаләләр, татар әдәбияты дәрәсләкләре һәм укыту программалары авторы. Репрессияләнгән, үлгәннән соң аклана.

Х е з м.: Әдәбият майданында. М., 1925; Революция елларындагы әдәбиятыбыз. М., 1929; Әдәбият һәм тормыш (Әдәбият фәне мәсьәләләре, тәнкыйть). К., 1931; Сайланма әсәрләр. К., 1958.

Әд.: Г а л и е в а Э.Г. Татар әдәбияты белемендә культура-тарих мәктәбе. К., 2002; Г и л я з о в Т. Выдающийся татарский литературовед (к столетию Галимджана Нигмати) // Науч. Татарстан. 1997. № 2; Н и г м а т у л л и н Э.Г. Жизнь. Творчество. Память: Очерк жизни и деятельности Галимджана Нигмати // Казань. 2002. № 9.

Р.Р.Мусабаева.

НИГЪМӘТОВ Жәмил Газиз улы (3.11.1939, Баулы р-ны Урал пос.), педагог, пед. фән.

д-ры (1990), проф. (1991), ТАССРның атказ. мәктәп укытучысы (1994), РСФСРның атказ. фән. эшлеклесе (2001). Казан пед. ин-тын (1963), В.И.Ленин исем. Мәскәү пед. ин-тын (1974) тәмамлый. 1963 елдан Азнакай р-нының Жәлил посёлында урта мәктәптә укыта, 1971 дән Казанның 81 нче урта мәктәбдә директор. 1974 тән Могадишо (Сомали) пед. көллиятендә математика укыта. 1977 дән Казан пед. ин-тының мәктәп б-н идарә итүнең фәнни нигезләре каф. мөдире һәм укытучыларның квалификациясен күтәрү ф-ты деканы. 1986 дан Алабуга пед. ин-ты ректоры, 1989 дан проректоры, 2002 дан ректор вазифаларын башкаручы. 2003 тән Казан пед. ун-ты ректоры, 2005–08 дә Татар гуманитар-пед. ун-ты ректоры, бер үк вакытта пед. тарихы һәм этнопед. каф. мөдире (1989–2010). 2011 дән Казан ун-тында пед. каф. мөдире. Хезмәтләре гуманистик тарбия мәсьәләләренә, этнопедагогикага карый. РФнең мактаулы югары белем бирү хезмәткәре (2003). ТР Дәүләт бүлеге (2007) лауреаты. Дуслык ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Этнопедагогика: Халыкчанлык һәм гуманитарлык: Югары һәм махсус урта уку йортлары өчен уку ярдәмчеләре. К., 2002; Воспитание социальной гуманности у школьников. К., 1987; Гуманизм: Педагогика и школа. К., 1988; Уважение к человеку труда. К., 1988; Курс лекций по педагогике. К., 2000 (автордаш).

НИГЪМӘТУЛЛА әл-Эстәрлебаш (19 йөз), дин эшлеклесе. Г.Курсави идеяләрен давам итүче һәм популярлаштыручы. Уфа губернасындагы Эстәрлебаш авылы мәдрәсәсе мөдире.

НИГЪМӘТУЛЛИН Әхәт Зәйнәтдин улы (30.11.1921, хәзер Оренбург өлкәсендә Кызыл гвардия р-ны Үтәй а.), әдәбият галиме, филол. фән. д-ры (1992), проф. (1993), БАССРның атказ. фән. эшлеклесе (1982). Казан ун-тын тәмамлый (1949). 1952 елдан Тобол укытучылар ин-тында татар теле һәм әдәбияты каф. мөдире. 1954 тән Башкорт ун-тында, 1993 тән Башкортстан пед. ин-тында (хосусый белем бирү методикалары каф. мөдире), 1997 дән Башкортстан мәгарифен үстерү ин-тында (туган тел һәм әдәбият каф. мөдире, 1998–2000 елларда туган тел һәм чит телләр каф. мөдире). Хезмәтләре Г.Тукай, М.Гафури, Ш.Камал, Һ.Такташ, Ф.Кәрим, М.Жәлил, Г.Кутуй, Х.Туфан ижатларына, агымдагы әдәби процесска, урта мәктәптә татар әдәбиятын укытуга карый. «И гомернең үзәннәре, үрләре» (Уфа, 2002), «Өздереп бер карадың да» (Уфа, 2006), «Көзге кыяк күрсәт» (Уфа, 2007) исемле шигъри җыентыклар авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Сәнгатьле уку (теориясе һәм гамәли методикасы). К., 1968; Урта мәктәптә татар әдәбиятын өйрәнүнең фәнни-методик нигезләре. К., 1982; Проблемно-развивающие уроки литературы. Уфа, 2000.

Әд.: А с а н б а е в Н.А. Судьба // Агидель. 2006. № 12; Г а р е в а Г.Ф. Основатель методики татарской литературы как науки // Учитель Башкортостана. 2006. № 12.

Р.Р.Мусабаева.

Г.Ә. Нигъмәти.

Г.Ä. Нигъмәтуллин.

НИГЪМӘТУЛЛИН Булат Искәндәр улы (16.5.1944, Мәскәү), жылылык физикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1984), проф. (1992). 1967 елда Н.Ә.Бауман исем. Мәскәү югары техник уч-щесен (МВТУ) һәм 1969 да Мәскәү ун-тын тәмамлый. 1967–71 дә — МВТУда, 1971–75 тә — Бөтенсоюз жылылык техникасы ин-тында, 1975–89 да Бөтенсоюз «Энергия» ФЖБ АЭС фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1989–98 дә АЭС куркынычсызлыгы буенча Электрострогorsk фәнни-тикшеренү үзәге директоры (Мәскәү өлкәсе). 1998–2002 дә РФнең атом энергетикасы буенча министры урынбасары. 2002–04 тә «Группа МДМ» АЖ финанс-сәнагать корпорациясендә вице-президенты. 2005 тән «Энергомаш-Альянс» АЖнең ген. директор урынбасары, бер үк вакытта, 2006 дан, Табигый монополияләр проблемалары ин-тының директор урынбасары (Мәскәү). Хезмәтләре АЭСларда жылылык-масса алмашуга, атом-төш энергетикасы жайланмаларына һәм аларның куркынычсызлыгы мәсьәләләренә карый. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Динамики многофазных сред. М., 1982 (автордаш).

Әд.: Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2001.

НИГЪМӘТУЛЛИН Гафият Ярмөхәммәт улы (15.3.1915, Казан губ., Мамадыш өязе Кече Кирмән а. — 8.5.1945, Берлин янында жирләнә), Сов. Союзы Герое (21.3.1940), өлкән политрук. Хәрби-сәяси академия (БАССР, Бәләбәй ш., 1942) тәмамлый. Свердловск һәм Чиләбе шәһәрләре з-дларында эшли. 1938 елдан туган ягында «Пятилетка» с-зында сәяси бүлек башлыгы ярдәмчеләре. 1939 дан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша, 86 нчы мотоучылар дивизиясендә рота политрукының урынбасары (7 нче армия). Төньяк-Көнбатыш фронты гаскәрләре составында 1940 ның гыйнварында Виниури торақ пункты (хәзер Ленинград өлкәсе Выборг ш.) янындагы сугышта батырлык күрсәтә: төркөмне чолганыштан алып чыгуны оештыра. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Мамадыш шәһәрндә Геройга бюст куелган.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Есть на Вятке городок. К., 1981; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984.

М.З.Хәбибуллин.

НИГЪМӘТУЛЛИН Искәндәр Нигъмәтулла улы (23.1.1908, Уфа губ., Бәләбәй өязе Түбән

Н.Т. Нигъмәтуллин.

Р.Ш. Нигъмәтуллин.

Каргалы а. — 28.6.1980, Мәскәү), жылылык физикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1955), проф. (1955). 1935 елда Н.Э.Бауман исем. Мәскәү югары техник уч-щесен төмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1964–80 дә Бөтенсоюз политехник читтән торып уку ин-тында (Мәскәү) жылылык энергетикасы жайланмалары каф. мөдире. Хезмәтләре жылылык һәм атом электр станцияләрен эксплуатацияләгүгә карый. Н. эчке янулы двигателләрдә торба б-н өрдөрү теориясен эшли. Энергетика буенча дәреслекләр авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Рабочие процессы в турбопоршневых двигателях. М., 1962; Современные ядерные реакторы. М., 1971; Будущее теплоэнергетики. М., 1975.

НИГЪМӘТУЛЛИН Нәфкәтә Тимергали улы (16.11.1962, БАССРның Яңавыл р-ны Уракай а.), жырчы, ТРның халык артисты (2012). Авыл хужалыгы ин-тын (1989), Казан музыка уч-щесенен вокал бүлеген (1992, Р.Нуриева классы) төмамлый. 1995–2009 елларда «Идел буе һәм Урал алды респ-каларының төбәгара композиторлар йорты»нда (Казан) эшли. Соло концерт программалары б-н чыгышлар ясей, 10 нан артык аудио- һәм видеоальбомнар чыгара. Репертуарында татар һәм башкорт халык жырлары, хәзерге композиторларның эстрада әсәрләре, ш.и. үзенчә жырлары бар. Татар жыр фестивалә һәм конкурслары лауреаты.

НИГЪМӘТУЛЛИН Равил Рәшит улы (24.9.1947, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1993), проф. (1997). 1970 елда Казан ун-тын төмамлаганнан соң, шунда ук эшли, теоретик физика каф. профессоры (1993 тән). Хезмәтләре каты жисемнәрдәге тигезләнешсез үзлекләргә һәм күмәк күренешләргә карый. Н. фракталь күплекләрдә шома функцияләрен уртачалаштыру барышында килеп чыга торган гамәлнең — реаль һәм комплекслы дәрәжә күрсәткечле вакланмалы интеграллаштыруның мәгънәсен аңлатып бирә һәм тармакланучы системалар өчен вакланма чыгарылмалы гомумиләштерелгән диффузия тигезләмәсен чыгара. Вакланмалы кинетикага нигезләнгән диэлектрик релаксация теориясен эшли. Ирекле алынган реаль һәм комплекслы күрсәткечле моментларның тулы жыйелмасын күртүгә нигезләнгән матем. статистиканы гомумиләштерә. Төрле теоретик көкреләренә эксперимент бирелмәләренә яраштыруның яңа һәм югары нәтижәле алымын (үз координаталар алымы) тәкдим итә.

Х е з м.: The fading of memory during the regression of structural fluctuations // Adv. in Chem. Phys. 1985. V. 63 (автордаш); Fleches du temps et geometrie fractale. P., 1998 (автордаш); The justified data-curve fitting approach: recognition of the new type of kinetic equations in fractional derivatives from analysis of raw dielectric data // J. Phys. D: Appl. Phys. 2003. V. 36 (автордаш).

Р.Г.Усманов.

НИГЪМӘТУЛЛИН Рәис Искәндәр улы (1.1.1946, Мәскәү), жылылык физикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1994), проф. (2000). 1969 елда Мәскәү ун-тын төмамлаганнан соң, Физика-энергетика ин-тында (Калуга өлкәсе Обнинск ш.) эшли. 1970 тән Бөтенсоюз жылылык техникасы ин-тында, 1980 нән СССР ФАнең Машиналар төзү ин-тында эшли, 1995 тән РФАнең Насызыкча дулкын механикасы һәм технологиясе фәнни үзәгендә лаб. мөдире (Мәскәү). Бер үк вакытта, 1998 дән, Мәскәү авиация ин-тында. Хезмәтләре жылылык-масса алмашу өлкәсенә карый: жылылык алмашуның кризислы процессларын, торбадагы газ-сыеклык агымына ике фазалы катнаша пульсацияләре һәм тышкы вибрацияләре тәсирен тикшерә; төрле газларның бәрбәтәжлы куйкы кайнавын модельләштерү, шу. фәнни һәм сәнәгый мақсатларда өөрмәле агымнар булдыру өлкәсндә эшли. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Исследование газожидкостных потоков в трубе при наличии внешних поперечных вибраций // Теплофизика высоких температур. 1991. Т. 29, № 5; Исследование газожидкостных потоков в трубе при наличии пульсаций расхода // Теплофизика высоких температур. 1992. Т. 30, № 4; Физическая гидродинамика. М., 2005 (автордаш).

Әд.: Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2001; Мамлеев М., Мамлеев Р. Каргалыне корни. Уфа, 2003.

НИГЪМӘТУЛЛИН Рәшит Шакир улы (1.5.1923, Казан — 7.7.1991, шунда ук), физик, физика-матем. фән. д-ры (1965), проф. (1967), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1970). 1950 елда Казан ун-тын төмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1953 тән Казан авиация ин-тында, теоретик радиотехника һәм электроника каф. мөдире (1954–88), бер үк вакытта ректор (1967–77), микроэлектроника проблемалы лаб-я бүлегенен фәнни жетәкчесе (1962 дән), мәгълүматны электрохимик үзгәрткечләр — ЭХПИ лаб-ясе мөдире (1975 тән), шул ук кафедраның профессоры (1988 дән). Казан авиация ин-тында Н. жетәкчелек иткән елларда 2 факультет — авто-төзелеш (1970), хисаплау һәм идара итү системалары (1972) ф-тлары оештырыла, яңа уку биналары, тулай торақлар, спорт комплексы төзелә, Казансу елгасының уңьяк ярында институт шөһәрчеге проеклаштырыла һәм төзелә башлай; институт Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә (1967), акад. А.Н.Туполев исеме бирелә (1973). Н. хематроника — молекуляр электроника өлкәсендә яңа фәнни юнәлешкә нигез сала. ЭХПИ, электрон жайланмалар һәм алар нигезендә системалар төзү өлкәсендә эшли. Н. молекуляр электрониканың теоретик нигезләрен; ЭХПИнең матем. һәм электрик модельләрен төзи, аларда вакланмалы ин-

тегродифференциаллау операцияләре баруын ачыклар, мондый операцияләрен төрле сигналларны функциональ рәвеш үзгәртү һәм эшкәртү өчен кулланды отышлы булуын күрсәтә. СССРда беренче булып матдәләрен составын һәм үзлекләрен экспресс-анализлау өчен осциллографик полярограф кулланы (1952); электр үткәрүчән сыеклык агымнарында турбулентлыкны һәм күчү процессларын өйрәнүдә, дингез суын тикшерүдә үлчәү системалары төзү өчен электрохимик алымнар һәм датчикларның өстенлекләрен һәм отышлылыгын күрсәтә. Электр чылбырлары теориясенә яңа тип элементлар (реконд, реинд) кергә (1989), алар исә Лаплас операторының ирекле вакланмалы дәрәжәсе булган электр чылбырлары, шу. даими фазалы системалар (СРЕ-элементлар) синтезларга мөмкинлек бирә, вакланмалы операторлар б-н электрод-электролит бүленеше чигенен фракталь геометрия арасындагы бәйләлекне күрсәтә.

СССР ФАнең электрохимия буенча фәнни советы әгъзасы (1968–91); «Труды КАИ» радиотехник сериясенен һәм югары уку йортлары өчен «Радиотехнические устройства и системы» жьентгының жаваплы мөхәррире (1964–91). 1970–81 дә ТАССР ЮС депутаты. ТАССР ЮС рәисе (1971–80). Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре; ТАССР ЮСның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә. Казанның бер урамы Н. исемен йорт.

Х е з м.: Теория электрохимического диода // Докл. АН СССР. 1963. Т. 150, № 3; Общее уравнение и электрический аналог электролитической ячейки со сферическим стационарным микроэлектродом // Докл. АН СССР. 1963. Т. 151, № 6; Электрохимические методы исследования процессов переноса в жидкостях // Успехи химии. 1975. Т. 44, вып. 11 (автордаш).

Әд.: Рашид Шакирович Нигматуллин в воспоминаниях современников и фотографиях. К., 2003.

Р.Г.Усманов.

НИГЪМӘТУЛЛИН Роберт Искәндәр улы (17.6.1940, Мәскәү), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1971), РФА академигы (1991); 1987 елдан СССР ФАнең мөхбир әгъзасы), ТР ФАнең шәрәфле академигы (2008). 1963 елда Н.Э.Бауман исем. Мәскәү югары техник уч-щесен, 1965 тә Мәскәү ун-тын төмамлай. 1963–86 да Мәскәү ун-тының Механика ин-тында эшли, проф. (1975), лаб. мөдире (1980 нән). 1986–95 тә РФА Себер бүлегенен Төмөн гыйльми үзәгендә: Төньякны үзләштерү проблемалары ин-тында директор урынбасары (1986–90), Күп фазалы системалар механикасы ин-ты директоры (1990–95), бер үк вакытта Төмөн ун-тының күп фазалы системалар механикасы каф. мөдире (1986–93). 1993–2006 да РФАнең Уфа гыйльми үзәге рәисе, 1995–2004 тә БР ФА президенты. 2006 дан РФА Океанология ин-ты директоры, РФА Президиумы әгъзасы. Хезмәтләре күп фазалы тирәлекләр механикасына, термофизикасына, дулкынсыман динамикасына карый. Н. төрле типтагы күп фазалы яки гетероген катнашмаларда фаза

эчендәге яки фазаара процессларны сурәтләү алымнарын, шу. аларның механик һәм термодинамик тигезләмәләренәң йомык системаларын төзи. Металларны шартлау юлы б-н ныгыту теориясен, бәрмә яки акрын процессларда металлларда дислокацион процесслар кинетикасын һәм фаза күчешләре нигезләрен билгеләү теориясен үстерә. Дислокацияләр тизлеген һәм үрчүен испәккә алып, каты жисемнәрне фаза күчешләре ярдәмендә тизләнешле деформацияләү закончалыкларын тикшерә, фаза күчешле эластик-пластик жисемнәрне югары тизлекле бергә бәрдерү мәсьәләсен беренче булып куя һәм чишә. Торба рөвешле мичләрдә углеводородлы газ-сыеклык чималын жылыту процессын һәм аларны кокслау механизмын өйрәнә. Резонанслы ультрагавыш тәэсирендә газның микрокуыкларын үтә нык кысу алымын эшләүдә катнаша. Н.ның тикшеренүләре атом энергетикасы жайланмаларында, үткәргеч торбалар транспортында һ.б. жайланмаларда авария ситуацияләрен анализлауның нигезен тәшкил итә. Уйлап табуга 20 авторлык таныклығы һәм патенты бар.

Р.И. Нигъмәтуллин.

Н. житәкчелек иткән Океанология ин-ты Дөнья океанын, Россия диңгезләрен һәм аларда бара торган физик, химик, биол. һәм геол. процессларны комплекслы өйрәнә. РФ Дәүләт Думасы депутаты (1999–2003). СССР Дәүләт бүләге газ һәм сыеклык халәтәндәге матдәләренәң дулкын динамикасына нисбәтле фәнни хезмәтләре өчен бирелә (1983). Почёт ордены, медальлар, ши. СССР ВДНХсы медале, РФ Космонавтика федерациясенен К.Э.Циолковский һәм акад. В.П.Макеев исем. медальләре б-н бүләкләнә.

Хезмәт.: Основы механики гетерогенных сред. М., 1978; Динамика многофазных сред: В 2 т. М., 1987; Nano-scale thermonuclear fusion in imploding vapor bubbles // Nuclear Engineering and Design. 2005. V. 235; Как обустроить экономику и власть России: Анализ инженера и математика. М., 2007. Әд.: Всемирный биографический словарь. М., 2000; Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2001.

НИГЪМӘТУЛЛИН Рошаль Габделхәй улы (5.12.1939, Казан — 19.12.1986, шунда ук), математик, физика-матем. фән. канд. (1967). 1962 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында эшли, 1970 тән теоретик кибернетика кафедрасында. Хезмәтләре дискрет математикага һәм катлаулылык теориясенә карый. Н. Буль модельләре өчен катлаулылык функционаллары тәртибенәң асимптотик закончалыкларын урнаштыру юлын эшли (Н. вариацияле принцибы). Аның дискрет оптимальләштерүдә якынча испәтләү алгоритмнары б-н табылган чышелешләрен төгәлләген баяләү буенча нәтижеләре киң танылу ала. Катлаулылык теориясе өлкәсендә Н. Буль функцияләренәң конкрет

эзлеклекләре б-н эшләү катлаулылығының нәтижәле түбән баяләмәләрен испатлау модельләрен тәкдир итә.

Хезмәт.: Экспоненциальные нижние оценки сложности и пошагово моделирующие схемы // Кибернетика. 1987. № 4; Нижние оценки сложности и сложность универсальных схем. К., 1990; Сложность булевых функций. М., 1991; Models of lower-bounds proofs // Theoret. Comput. Sci. 1987. V. 52.

НИГЪМӘТУЛЛИН Руслан Кәрим улы (7.10.1974, Казан), спортчы (футбол), Россиянең спорт остасы (1996). Спорт б-н 1988 дә «Электрон» СКнда шөгыйльләне башлый (Казан). Россия (1996, 1997, 2004) чемпионы, Россия чемпионатларында комеш медаль (1999, 2000, 2001, 2002), бронза медаль (1995, 1998), Россия кубогы (2000, 2001) иясе. «КамАЗ» (Чаллы ш., 1992–94), «Спартак» (Мәскәү, 1995–97), Локомотив (Мәскәү, 1998–2001, 2003–04), «Верона» (Италия, 2002), ЦСКА (Мәскәү, 2002), «Салернитана» (Италия, 2003), «Терек» (Грозный, 2005) командаларында уйный. Тренерлары: И.Я.Гыйбадуллин, О.И.Романцев, Ю.П.Семин. Н. — Россиянең ин яхшы футболчысы (2001), Россиянең ин яхшы капкачысы (2000, 2001), Россия жыелма командасы өчен 5 матч уйный. Дөнья чемпионатында катнаша (2002).

НИГЪМӘТУЛЛИН Шамил Габдрахман улы (4.1.1951, Буарны Кул Черкене а. — 1.2.2004, Казан), нәкышыче, монументалист. ТРның атка. сәнгать эшлеклесе (1999). Казан сәнгать уч-щесен (1975), В.И.Суриков исем. Мәскәү сәнгать ин-тын, СССР САнең мөхбир әгъзасы Ю.К.Королёв житәкчелегендәге монументал-декоратив нәкышы останәсен (1981), СССР САнең Х.Г.Якупов житәкчелегендәге ижат остаханәсен тәмамлый (1984). Рәссамнар берлеге әгъзасы (1990). 1984–93 елларда РСФСР Сәнгать фондының Татарстан ф-лында. 1993–2002 дә ТР Рәссамнар берлеге идарәсе рәисе. Н. Мәскәүдә укыган елларында ук үзен монументалист рәссам буларак таныта (1979–80 дә Мәскәүнең Жданов р-нындагы Балалар спорт сараенда темпералы рәсемнәр төшерә, Саяногорскидагы Ижтимагыт үзек биначында «Канатлы металл» сграффитосын ижат итә). 1978 дән Заполярьеда (Дудинка, Хатанга, Норильск ш.), Себердә (Саян-Шушенск

ГЭСы, Саяногорск, Байкал күле) ижади сәфәрдә була. Беренче монументал эсарларен Казанда ижат итә — Казан авиация ин-тының 3 нче уку биначы вестибулендә темпералы рәсемнәр төшерә: «Беренче очучылар», «Профессор Одинцов мәктәбе» (икесе дә — 1985). Н. Казандагы Спорт сарае (1993), Чаллыдагы кунакханә өчен витраж эскизлары ижат итә; К.Тинчуринның «Зәңгәр шәл» спектакленә театр декорациясе эскизлары ясей. 1990 елларда күбесенчә станлы нәкышы өлкәсендә эшли. «Иртәгә бәйрәм» (1984), «Жинеп кайтыгыз» (1997) һ.б. картиналар авторы. Нәкышы ижатында татар халык сәнгәтенәң телен, аның полихромиясен, бизәкләрен үз итүе ачыла («Рабига әби портреты», 1980). Пейзажлары композициясенәң ачыклығы, күп планлылығы, төсләр палитрасының байлығы б-н аерылып тора («Август узып китте», 1993; «Казансу ташыганда», 1994; «Тынлык», 2000). Респ-ка (1982 дән), зона — «Зур Идел» (1985, 1998, 2004) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәсе Казанда уза (2001). Н. эсарләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейнда, Чабаксар шәһәрәнен Картиналар галереясында, чит илләрдә шәхси тупланмаларда саклана.

Әд.: Разаумейченко В. Постигание природы // Казань. 2002. № 1; Шагеева Р. Мелодия кисти // шунда ук. Б. 121–130.

М.Е.Ильина.

НИГЪМӘТУЛЛИН Энгель Галимжан улы (6.11.1930, Казан — 16.7.2001, шунда ук), әдәбият галиме, әдәбият тәнкыйтьчесе, тәржемәче, филол. фән. канд. (1972). Казан ун-тын (1952), 1 нче Мәскәү чит телләр пед. ин-тын (1967) тәмамлый. 1967–72 елларда урта мәктәптә эшли, 1972 дән Казан ун-тында. Фәнни эшчәнлегенәң топ юнәлешләре: татар әдәбиятын дөнья әдәбияты контекстында системалы-комплекслы өйрәнү (социология-тарих, филос.-эстетика, культурология һәм әдәбият белеме аспектында), татар әдәбиятының рус һәм Көнбатыш Европа әдәбиятлары б-н үзара бәйләнешләрен һәм татар әдәбияты үсешен фаразлау, хәзерге татар прозасының поэтикасы. Иске татар, немец, инглиз, француз телләреннән татар һәм рус телләренә татар халкының тарихы, мәданияте, мәгърифәтенә багышланган фәнни мәкаләләр тәржемә итә. Европалыларның татарларга, татар

Ш.Г. Нигъмәтуллин. 1. «Август узып китте». 1993; 2. «Жинеп кайтыгыз». 1997.

В.Ф. Нигъмәтуллина.

Г.Н. Нигъмәтуллина.

мәдәниятенә мөнәсәбәтен белдергән документаль мәгълүматлар жыйнастыра.

Хезм.: Европа һәм татарлар: Тарихи парчалар // Мирас. 1999. № 8–9; Раздвигая века и границы: К вопросу о связях татарской литературы первой трети XX века с литературой Западной Европы. К., 1977; Диалог литератур: Указ, переводов произведений русской литературы на татарский язык. К., 2002.

Әд.: Балашов Ю. В сговоре с совестью // Казань. 2002. № 9; Нигъмәтуллина Ю.Г. Системно-комплексное исследование художественного творчества: История научного направления в Казанском университете. К., 2004.

НИГЪМӘТУЛЛИНА Венера Фәйзеләхәт кызы (1.3.1949, Тукай р-ны Таулык а.), драма актрисасы, ТРның халык артисты (2007). Казанда Актёрлар йорты каршындагы драма актёрлары өчен кичке курсларны тәмамлый (1969). 1966–67 елларда һәм 1969 дан Минзәлә татар драма театрында. Н., нигездә, характерлы рольләр башкара һәм һәр ролендә, ш.и. Сайра («Гөлжәннәгәңнәң жәннәте»), Ю.Әминев), Тәнзилә («Хыянәт», Х.Вахит), Зөлхәбирә («Ардуан батыр», Г.Ахунов), С.Шәкүровның «Гапсаттар бабайның Кырымга сәяхәте», «Карт гашыйк» пьесаларындагы Шәмсераван, Гүзәлия кебек яшә героиняларында да характерны мәгънәви асылын ачып бирә торган, һәркайсының үзенә генә хас тормышчан дәрәжә һәм ышандырырлык үзенчәлекле яктарын тәба белә. Шунның б-н бергә актриса героиняларын рухи бөтенлек, эчке мәгънә б-н баетырга омыттыла. Н. ижәт

В.Ф. Нигъмәтуллина Аруна Райна ролендә («Һәркемгә бер кояш», Ф. Бәйрәмова; уңда— Удвал Райна ролендә Р. Юзиев).

иткән Сара («Язлар моңы», Ә.Гаффар), Мөнирә («Моңнар төште башыма», М.Маликова), Мөршидә («Газиз ярым», Х.Ибраһим) образлары психологик анализның тирәнлеге б-н аерылып тора. Ул әхлакый сайлау зарурлыгы алдында торган героиняларының рухи халәтләрен бик оста гәүдәләндерә. Н.ның Сәрби («Башмагым», Т.Гыйззәт), Мәрфуга («Кишер басуы», З.Хәким), Гөлмәрфуга («Париж егете Әлфәнис», Л.Вәлиев), Фазыйлә («Зәңгәр шәл», К.Тинчурин), Сәмәния («Сөйгәнәменң туган көне», И.Юзеев), Матуркай («Каерылмасын канатың», Р.Баттулла), Гүһәршат («Хан кызы», Р.Хәмид) кебек характерлы образлары роль тудыруда кулланылган сурәтләү чараларының муллыгы б-н аерылып тора. Н.Гыймәтдинованың «Сихерче» (Маһруй), Б.Сәлаховның «Яр» (Ана), Г.Исхакийның «Сөннәтче бабай» (Фәхирә) әсәрләре буенча куелган спектакльләрдә Н. башкарган хатын-кыз образларына тормыш зирәклеге, эпик масштаблы хас. С.Өметбаев исем. бүләк лауреаты.

Әд.: Гыймранова Д. Сабир Өметбаев исемдәге Минзәлә татар дәүләт драма театры. К., 2007.

НИГЪМӘТУЛЛИНА Галия Нигъмәтжан кызы (2.1.1907, Оренбург губ. Орск ш. — 4.1.1990, Казан), драма актрисасы, ТАССРның халык артисты (1975). М.Х.Сәлимжановның әнисе. Татар театр техникумын тәмамлый (Казан, 1926, 1 нче чыгарылыш). Сәхнә эшчәнлеген 1923 елда Орск шәһәрәндә татар һәм өлкә театр коллективында Зөһрә («Таһир-Зөһрә», Ф.Бурнаш) роле б-н башлап жиберә. Техникумны тәмамлаганнан соң, Татар дәүләт театрына (хәзер Татар академия театры) кабул ителә, 1928–30 да — Әстерхан татар театрында, 1930 дан Татар академия театрында эшли. Беренче зур роленнән үк (Сара — «Беренче чәчәкләр», К.Тинчурин) Н. катлаулы ижади бурычларны хәл итәргә сәләтле актриса буларак ачыла. Ул драматик, көлке-ле, шу. характерлы рольләргә дә бер үк дәрәжәдә оста башкара. Аның барлык рольләре дә тормыш дәрәжәле гәүдәләндерүләре һәм зөвлык булулары б-н көчле тәэсир калдыра. Н. ижәт иткән образлар арасында Фәрхәнә, Зәмзәмбану («Чаткылар», «Шомлы көннәр», «Ташкыннар», Т.Гыйззәт), Нөгыймә («Банкрот», Г.Камал), Хәдичә («Зәңгәр шәл», К.Тинчурин), Фәтхия, Миңзифа («Татар хатыны ниләр күрми», «Тирән тамырлар», Г.Ибраһимов), Галия («Миркәй белән Айсылу», Н.Исәнбәт), Зарифа («Туган туфрақ», С.Шәкүров), Бәдыйга («Галиябану», М.Фәйзи), Соня («Канат жыйгәндә», Н.Асанбаев) һ.б. бар. Тормышчан төгәлләк һәм образның психол. тирәнлегенә Н.га рольнең масштабын зурайттырга, аны халык ижатындагы традицион персонажлар турында яшәп килүче күзаллаулар дәрәжәсенә житкергә мөмкинлек тудыра. Аның башкаруында ялкәмлек, шапшаклык, мәгънәсезлек кебек ямьсез сыйфатларны үзендә туплаган Мәпә («Рәйхан», Н.Исәнбәт) образы шундыйлардан. Ватанын өзелеп сагынуы Газиза («Муса Жәлил», Н.Исәнбәт) — үзенә ижтимагый яңгырашы б-н бөтенләй капма-каршы образ. Актриса

Г.Н. Нигъмәтуллина Газизә ролендә («Муса Жәлил», Н.Исәнбәт).

ның Ана («Гүзәлем Әсәл», Ч.Айтматов), Гөлжан («Шамил Усманов», А.Гыйләжөв, А.Яхин), Сабирә («Чикләвек төше», Г.Ахунов), Ләйлә («Миркәй белән Айсылу», Н.Исәнбәт), Сафура («Кыю кызлар», Т.Гыйззәт), Ниса («Тол хатыннар, тол кызлар», С.Шәкүров), Жиһан, Гөлнар («Назлы князь», «Сүнгән йолдызлар», К.Тинчурин) рольләрендә халыкчан характерларның асылына үтәп керә белү, драма әсәрләренә жанр үзгәрткән тиешле югарылыкта яктырта алу осталыгы күзәтелә. Сәхнә доныясында тирән эз калдырган Г.Болгарская, Ф.Ильская, Г.Камская традицияләрен үстереп, Н. татар театрының ижади мирасына зур өлеш керте. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Илялова И. Г. Камал театры артистлары — Артисты театра им. Г. Камала: Биография белемлек. К., 2005; Народные артисты. К., 1980.

Д.Ә.Гыйманова.

НИГЪМӘТУЛЛИНА Йолдыз Галимжан кызы (29.4.1929, Казан), әдәбият галиме, филол. фән. д-ры (1971), проф. (1973), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1979, 1981), атказ. проф. (2004). Казан ун-тын тәмамлый (1951), 1957–2010 елларда шунда ук эшли. Казан ун-ты каршында нәфис ижаты системалы-комплекслы өйрәнү вузара фәнни эзләнүләр юнәлешен оештыра һәм житәкли, аның методологик һәм теоретик нигезләрен эшли. Фәнни эшчәнлегенә төп юнәлешләре: әдәбият теориясе һәм әдәбият белеме методологиясе, цивилизация һәм культурология аспектында диннәр һәм мәдәниятләр диалогы, нәфис ижәт үсешен фаразлау, әдәби багланлылар (татар әдәбиятының рус, шу. төрек, эзәрб., әрмән әдәбиятлары б-н); татар сангәтендә модернизм. Күп кенә хезмәтләре чит илләрдә (Австрия, Германия, Кытай, Төркия) басыла. ТРның Дәүләт бүләге лауреаты (1999).

Хезм.: Комплексное исследование художественного творчества: Проблемы прогнозирования. К., 1990; Типы культур и цивилизаций в историческом развитии татарской и русской литератур. К., 1997; «Заповедный модернизм» в татарской литературе и изобразительном искусстве. К., 2002; Системно-комплексное исследование художественного

творчества: История научного направления в Казанском университете. К., 2004.

Әд.: Са я п о в а А.М. На высоте мировой научной мысли // Науч. Татарстан. 1999. № 1; Ф а с - х у т д и н о в а Э. Верность призванию // Казань. 2004. № 10.

НИГЪМӘТУЛЛИНА Рада Хөсәен кызы (14.4.1931, Казан), сынчы. ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1984), ТР, РФнең халык рәссамы (2002, 2012). Казан сәнгать уч-щесен, С.С.Ахунның скульптура остаханәсен (1954), СССР С.Анең И.Е.Репин исем. нәкышь, скульптура һәм архит-ра ин-тын (М.К.Аникушин житәкчелегендә скульптура остаханәсе) тәмәмлий (1960). 1960 елдан Татарстан сәнгать фондунда эшли. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1971). Татарстанда беренче хатын-кыз сынчы, якты, ижади үзенчөлеккә ия булган, скульптурага милли образлык алып килеп, пластикага нәфислек рухы өргән әйдәп баручы уеп бизәү остасы. Н.ның әсәрләре тәсирлеләге, фактураның нәфислегә һәм яктылыгы, жанлылыгы һәм

Р.Х. Нигъмәтуллина.

динамизмы б-н аерылып тора. Әле Казанда укыган елларында үк ул Х.Әбжәлилов, С.Сәйдәшевнәң натурадан скульптур портретларын, «Балыкчы», «Яшь футболчы» (барысы да — 1951), «Бишек жыры» (1957) жанрлы композицияләрен ижат итә; соңгысы РСФСР Рәссамнар берлегенә 2 нче дәрәжә дипломына лаек була (күп тапкырлар Кытай, Корея, Монголия, Чехословакия, Венгрия, Польшада үткәрелгән күргәзмәләргә куеда). Ленинградта укыганда, В.И.Рогожин б-н берлектә С.Сәйдәшев, Г.Камал (мәрмәр), Алёша Пешков, М.Горький (бронза) портретларын ижат итә. Н. ижатының иң көчле ягы — көнкүреш жанрындагы скульптура. Агачта, бронзада, шамотта башкарылган әсәрләре ана һәм бала, халык көнкүреше эпизодлары, татар фольклоры образлары, театр күренешләренән сәхнә сюжетлары темаларын чагылдыралар («Беренче сыйныф кызлары», 1963; «Хәерле төн», 1963; «Барып чыкты», 1969; «Ана», 1975; «Әллүки», 1976; «Эшлекле Татарстан», 1978; «Малай чак төшләр», 1979; «Жирдә тынычлык булсачы...», 1980). Н. шаржлар һәм юмористик композицияләрдән торган вак пластик фигуралар сериясен (40 тан артык хезмәт) ижат итә (1979–81).

Р.Х. Нигъмәтуллина. «Бишек жыры». Төслә гипс. 1957. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музее.

2000 еллар башында ул мастикадан байтак кына сюжетлы-тематик композицияләр эшли, фактураның сәнгатьлеге күчәйтә торган төсләр куллана.

Н. — портретлар остасы; ул ижат иткән образлар монументаль һәйкәлләренә эскиз проектларына тупланган (С.Сәйдәшев, Ф.И.Шаяпин, Казан ханбикәсе Сөембикә, Г.Тукай, С.Садыйкова һ.б.). Байтак әсәрләре гаилә коллективы: ире В.И.Рогожин һәм кызлары — И.В.Рогожина һәм М.В.Нигъмәтуллина б-н башкарыла (Кама Тамагы р-нының Красновидово авылында М.Горький һәйкәле, Питрәч р-нының Ленино-Кокушкино авылында М.А.Ульянова һәйкәле, икесе дә — 1979; Яшел Үзәндә Бөек Ваган сугышы каһарманнары аллеясы, 2000). 1996 да алар тарафыннан ТРның С.Сәйдәшев исем. Зур концерт залы өчен татар, рус һәм Европа композиторларының бюст һәм барельефлары ижат ителә. 1980 еллардан башлап, Н. Татар акад. театрында куелган «Зәңгәр шәл», «Галиябану», «Банкрот», «Беренче театр» кебек драматик спектакльләргә нигезләнеп ижат итә. 1980–2000 елларда ул скульптурада Г.Тукай образын һәм аның әсәрләрендәге геройларны гәүдәләндерә: «Апуш», «Саубуллашу», «Кырай», «И туган тел», «Бишек жыры» (барысы да — 1986–87); «Хатирәләр. Ташаяк ярминкасы» (1996). 2006 да, Г.Тукайның 120 еллыгына, И.Рогожина һәм М.Нигъмәтуллина б-н ижатташылыкта «Тукайга мөхәббәт ил»

Р.Х. Нигъмәтуллина. «Хужа Насретдин». Шамот. 1985. Г.Камал исем. Татар акад. театры.

исемле масштаблы әсәрләр сериясен эшли: «Апушның Сабан түе», «Асрамага бала бирәм, кем ала?», «Апушның төше», «Ялкау Маэмай», «Кырай — минем бишегем» (ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге, 2007). Респ-ка (1953 тән), зона — «Зур Идел» (1964, 1969, 1980), бөтенроссия (Окт. рев-циясенә 40 еллыгына, Мәскәү, 1957; РСФСРның автономияле респ-калары рәссамнары, Мәскәү, 1971), бөтенсоюз («Жир һәм кешеләр», Мәскәү, 1971), халыкара («Совет графикасы һәм скульптурасы», Пхеньян ш., Корея; 1963; «РСФСРның автономияле республикалары сәнгате», Улан-Батор, Монголия; Берлин, ГДР; Прага, Чехословакия; Варшава, Польша; 1971–72) күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәләре Казанда (1959, В.Рогожин б-н берлектә; 1994, В.Рогожин, И.Рогожина,

Р.Х. Нигъмәтуллина. «Салих Сәйдәшев». Төслә гипс. 1996. ТРның Казандагы С.Сәйдәшев исем. Зур концерт залы.

М.Нигъмәтуллина б-н берлектә) уза. Әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда, «Казан» милли мәданият үзгәрен Милли мәданият музееда, А.М.Горькийның әдәби-мемориаль музееда (Казан), Әлмәт Картиналар галереясында саклана. 2 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен» ордены, медальләр б-н бүләкленә.

Әд.: Х и с а м о в а Д.Д. Рада Нигъмәтуллина: Альбом. К., 2005.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләймәнова.

НИГЪМӘТУЛЛИНА Резина Рамазан кызы (16.12.1959, Кемерово өлкәсенәң Прокопьевск ш.), физиолог, биол. фән. д-ры (2000), проф. (2006). Казан пед. ин-тын тәмәмлий (1983), шунда ук эшли. 2000 елдан Казан мед. ун-тында. Хезмәтләре үсә торган организмда йөрәк эшчәнлегенә төрле режимда хәрәкәтләнү активлыгына яраклашу механизмын өйрәнүгә карый. Н. йөрәк кыскару ешлыгы, канның тибү һәм кан әйләнешеңең минутлык күләме үзгәрешләренә үзгәчлекләрен ачыклай. Вегетатив нерв системасының йөрәккә тәэсире механизмына өйрәнә. Күнектөрелгән йөрәктән мускул йөкләнешләренә яраклашуны адренорецепторларның ролен күрсәтә.

Х е з м.: Сердечный выброс в онтогенезе у крысят // Физиол. журн. СССР, 1988. № 7 (автордаш);

X.X. Нигъмәтуллина.

Ә.Г. Низаев.

Особенности адренергической и холинергической регуляции сердечного выброса развивающегося организма // Эволюционная физиология и биохимия. 1999. № 5 (автордаш); Клеточно-молекулярные механизмы функционирования и регуляции сердца. К., 2004 (автордаш).

НИГЪМӘТУЛЛИНА Фәүзия Гыйният кызы (15.7.1923, Лашан кантоны Югары Мәтәскә а., — 17.2.1978), токарь, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1977). 1939–43 елларда Казан дирбия-ияр ф-касында тегүче-мотористка. 1943–77 дә Казан төгәл машиналар төзү з-дында. СССР Дәүләт бүләге хезмәтне оештыру формаларын һәм алдыңгы алымнарны гамәлгә керткән һәм хезмәттәге югары казанлышлары өчен бирелә.

НИГЪМӘТУЛЛИНА Халисә Хәмит кызы (2.6.1949, Усть-Камчатка өлкәсенен Козырево а.), балет артисткасы, педагог, балетмейстер, ТРның халык артисты (2007). 2009 елда Казан мәдәният һәм сәнгать ун-тын тәмамлый. Үзешчән сәнгать коллективларында чыгыш ясыи. 1967–85, 1988–2002 дә Татар Дәүләт жыр һәм био ансамбленең био төркемендә, 1985–88 дә ТАССРның Дәүләт филармониясе солисткасы, 2002–10 да ТР Дәүләт фольклор музыка ансамбле директоры һәм балетмейстеры, 2010 нан «Казан» био ансамбле педагог-репетиторы. «Кияүләр», «Язгы мон», «Героик этюд», «Хәйләкәр карт», «Әрмән көтүчеләре бие», «Башмагым», «Бондог бие», «Көндөшләр», «Башкорт бие», «Чегән» хореографик композицияләрендә ялгыз биоләр башкара. Ул сәхнәдә

X.X. Нигъмәтуллина «Татар бие»ндә. Сәхнәгә куючы — Г.П. Скалозубов. 1980.

ачык, иста калырлык лирик һәм ш.у. характерлы образлар тудыра, югары био техникасы алымнарын иркен куллана. Фольклор музыка ансамблендә Свердловск өлкәсендә яшәүче татарлар фольклоры нигезендә «Чабата», Пермь татарлары фольклоры нигезендә «Буталдым», «Париж-Париж» рекрутлар бие, «Егетләр», «Чәкчәк», «Жаныем-жаныем» һ.б. биоләрне сәхнәгә куя (барлыгы 30 га якын композиция).

V.H.Горшков.

НИЖНЕЕ ОЗЕРО авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылынан 54 км көньяк-көнбатыштарак, Мәми елгасы буендә. 2010 елда 183 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. 1923 тә Олы Мәми авылынан күчүчеләр нигез сала. Башта ТАССРның Зоя кантонына керә. 1927 нең 14 февраленән — Тәмте, 1931 нең 20 октябренән — Югары Ослан, 1935 нең 10 февраленән — Тәмте, 1958 нең 16 июленән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварынан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1938 дә — 478, 1949 да — 312, 1958 дә — 361, 1970 тә — 355, 1979 да — 264, 1989 да — 201, 2002 дә — 185 кеше.

«НИЖНЕКАМСКАЯ», чия сорты. 1985 елда Татарстан а.х. фонни-тикшеренү ин-тының бакчылык бүлегендә А.М.Тверитинов һәм Л.А.Севастьянова (ирекле серкәләнүдән «Морель ранняя» чәчкене) тарафыннан чыгарыла. Кышка чыдам, уртача иртә өлгерешле, коккомикозга бирешми. Куагы 1,5–2 м биеклектә. Ябалдашы киң түгәрәк. Үрентеләре уртача озынлыкта һәм юанлыкта, жиңелчә дугасыман бөгелгән, соры кунык һәм сирәк аксыл-соры ясмыкчылар б-н. Яфраклары вак, озынча, ике башыннан да очлы. Яфрак читләре вак — ике-өч каяулы. Чәчәкләре уртача зурлыкта, ак төстә. Иртә чәчәк ата. Үзәннән серкәләнеп жимеш бирүе түбән, 5–12%. Иң яхшы серкәләнүчеләр: «Маяк», «Труженица Татариин», «Ранняя сладкая», «Морель ранняя». Жимешләре уртача зурлыкта (3,1 г), түгәрәк, күе-кызыл төстә, тәмә эчкелтем-баллы. Жимеш йомшагы кызыл, сусыл, уртача тыгызлыкта. Орлыгы (тоше) зур түгел, жимешеннән ярым коры килеш аерыла. 3 елдан жимеш бирә башлый. Уңышы 1 куактан 16 кг. Яшь (яшел) чыбыкчалар (тамырлануы 70–80%) һәм дала чәчкәннән бөре ялгау ысулы б-н үрчетелә. Яңа өлгергән килеш һәм эшкәртелен кулланыла. Татарстанда 1988 дән районлаштырылган.

НИЗӘВ Әбүзәр Гаяз улы (19.7.1914, хәзер БРның Благовар р-ны Синташтамак а. — 7.1.1997, Уфа), Дан орденының тулы кавалеры (24.2.1944, 7.2.1945, 29.6.1945), өлкән сержант. 1932–36 елларда «Ленэнерго» системасында слесарь булып эшли (Ленинград). 1936–38 дә һәм 1941 нең июненнән Кызыл Армия сафларында. 1941 нең июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 314 нче укчы полкка отделение командирсы (67 нче һәм 2 нче удар армияләренә 46 нчы укчы дивизиясе). Ленинград, 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Ленинград

(1941–44) оборонасында, Краснополск-Ропша, Нарва, Таллин (барысы да — 1944), Коньгышш Померания һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 12 февралендә Луга (Ленинград өлкәсе) тимер юл станциясеннән көнбатыштарак (кул пулемётыннан атып, дошманның 2 контрһөжүмен кире кайтара; яралана, эмма сугыш кырын ташламый), 1945 нең 15 гыйнварында Пултуск шәһәрәннән (Польша) төнъяк-көнбатыштарак (гаскәр б-н житәкчелек итеп, дошман тылына барып керә һәм кинәт һөжүм итеп сугышның уңышлы тәмамлануын тәэмин итә), 1945 нең 10–11 мартларында Данциг (хәзер Гданьск ш., Польша) шәһәрәнә керү юлларындагы сугышларда батырлык күрсәтә (беренчеләрдән булып һөжүмгә күтәрелә; биеклекне алуда катнаша). 1945 тә демобилизациялә. Туган авылына кайта. 1952 елдан Уфада яши. Уфа нефть эшкәртү з-дында тәэминат цехы башлыгы урынбасары булып эшли. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медаллар б-н бүләкләнә.

Әд.: Славные сыны Башкирии. Уфа, 1985. Кн. 5; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

M.З.Хәбибуллин.

НИЗӘВ Рамил Хәбетдин улы (13.7.1951, Аксубай р-ны Иске Кирәмәт а.), нефтьче, техник фән. д-ры (2011). 1974 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, машиналар төзү КБнда (Чиләбе өлкәсенен Миасс ш.), «Әлмәтнефть» НГДУында (1983–84) эшли. 1984 тән ТатНИПИнефтьтә, нефть чыганаclarын эшкәртүне геол. һәм гидродинамик модельләштерү лаб-ясе мөдире (1998 дән). Бер үк вакытта (2005 тән), Әлмәт нефть ин-тында, информатика каф. профессоры (2010 нан). Хезмәтләре ракеталар проектлаштыруга, төрле геол.-физик шартларда нефть чыгару технологияләрен үстерүгә карый. Ике фазалы фильтрлауның уртачалаштырылган блоклы моделен кулланып, нефть чыганаclarының технол. күрсәткелләрен исәпләүнең программ чараларын тәкъдим итә. Уйлап табуга 14 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Блочное осреднение модели двухфазной фильтрации в трещиновато-пористом пласте // Моделирование процессов фильтрации и разработки нефтяных месторождений: Сб. статей. К., 1992 (автордаш); Теория и практика моделирования разработки нефтяных месторождений в различных геолого-физических условиях. К., 2009 (автордаш); Моделирование потокоотклоняющих технологий в нефтедобыче. К., 2011 (автордаш).

НИЗАМЕТДИНОВ Назым Минсәф улы (9.10.1939, Куйбышев өлкәсенен Яңа Малыклы р-ны Урта Исәнтимер а.), физик-кристаллограф, физика-матем. фән. д-ры (2000). Казан ун-тын тәмамлый (1966), шунда ук эшли, минерал. һәм петрография каф. профессоры (2004 тән). Хезмәтләре табиғый һәм синтетик кристаллик матдәләренә анион-катион вакансияләрен һәм кушылма составын өйрәнүгә карый. ЭПР алымы б-н кристалларда ноктадай парамагнитик дефектларның урнашу закончалыкларын билгели.

Хезм.: Теоретико-групповой метод представления голоэдрических форм кристаллов сопряжёнными

ми простыми формами. Сrostки кристаллов // Кристаллография. 2000. Т. 45(4) (автордаш); Dissymmetrization of crystals. Theory and experiment // Phys. Chem. 1980. № 6 (автордаш).

НИЗАМЕТДИНОВ Равил Мифтах улы (10.3.1929, Буа кантоны Яңа Чокалы а. — 10.6.1993, Чаллы ш.), а.х. пр-тиесе житкөчөсө, Соц. Хезмэт Герое (1990), РСФСРның атказ. а.х. хезмөткөре (1983). КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен тәмамлый (Мәскәү, 1967). 1943–72 елларда Чүпрәле р-нында эшли: Тукай исем. (1943–61), Бауман исем. к-злар рәисе (1962–67), район а.х. идарәсе башлыгы (1967 елдан). 1972–76 да Чаллы теплица комб-ты директоры, 1976–93 тә «Весенний» с-зы директоры. Н. житкөчелегендә 280 мең м² майданда теплица комб-ты, 10 мең м² майданда шampиньон үстөрү биналары төзелә; совхоз ел сәен 5–6 млн. сум табыш ала, табышлылык 85% тәшкил итә. Герой исеме а.х. продукциясен житештерү һәм сатуда югары күрсәткелчләргә ирешкәне, социаль мәсьәләләренә хәл итүгә зур өлеш керткәне өчен бирелә. «Бездә ел буге жай» (1981; русчага тәржемәсе «Дарите красные тюльпаны», 1984), «Весенний» совхозы» (1987) басмалары авторы. 1990–93 тә ТР ЮС халык депутаты. Ленин ордены, ике Хезмэт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары; медальләр, ши. СССР ВДНХсының көмеш һәм бронза медальләре б-н бүләкләнә. «Весенний» с-зында Н. хөрмәтенә мемориаль такта ачыла (1995). Чаллы шәһәрндә бер урам аның исеме б-н атала (2000), ул урамгаobelisk куела. Туган авылы Яңа Чокалыда музей ачыла.

Әд.: Кешеләргә барам! К., 1998; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

И.Н.Афанасьев.

НИЗАМЕТДИНОВ Шамил Гыйльметдин улы (14.12.1930, БАССРның Бүздәк р-ны Арыслан а. — 23.5.2003, Казан), тромбончы, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1991), проф. (1993). 1957 елда Мәскәү консерваториясен (В.Щербинин классы) тәмамлый. 1952 дән Мәскәүдә үзешчән оркестр коллективлары б-н житкөчлек итә. 1957–97 дә Казан консерваториясендә, тынлы уен кораллары каф. мөдире (1962–77). Бер үк вакытта, 1966–67 дә, Татар филармониясендә сәнгать житкөчлесе. Н.ның укучылары арасында — А.П.Баранцев, Г.З.Ройтфараб. Тынлы уен коралларында башкару методикасы буенча хезмәтләр, тромбон һ.б. тынлы уен кораллары өчен эшкәртмәләр авторы. Мәскәүдә узган Бөтендөнья яшьләр һәм студентлар фестивалде лауреаты (1957).

Әд.: У с о в Ю. История отечественного исполнительства на духовых инструментах. М., 1975; Б о л о т и н С.В. Энциклопедический биографический словарь музыкантов-исполнителей на духовых инструментах. М., 1995.

НИЗАМЕТДИНОВА Гөлнара Борһан кызы (1.8.1967, Казан), химик-технолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2008). 1990 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлай, Идел буге углеводород чималы фәнни-тикшеренү ин-тында (ВНИИУС) эшли. Хезмәтләре күкертле кушылмаларны каталитик оксидлаштыру

реакцияләрен кинетикасына һәм механизмына карый. Дәүләт бүләге жиңел углеводород чималын күкертле кушылмалардан бер стадияле чистарту процессын эшләгәне һәм гамәлгә кертүдә катнашканы өчен бирелә. Уйлап табуга 4 авторлык таныкылыгы һәм патенты бар.

НИЗАМЕТДИНОВА Наилә Хәсән кызы (9.11.1955, Свердловск ш.), инженер-технолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2009). 1979 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан химия продуктулары фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1983–2003 тә һәм 2005 тән Казан дары заводында инженер-технолог, цех лаб-ясе, заводның үзәк лаб-ясе башлыгы. 2003–05 тә «Казан «Электрприбор» заводы» АЖД әйләнә-тирә мохитне саклау бүлегә һәм санитар-сәнгать контроле башлыгы. Дәүләт бүләге Казан дары з-дында көндәшлеккә сәләтле продукция житештерү максатында диверсификацион технологияләр булдыруда катнашканы өчен бирелә. Медаль б-н бүләкләнә.

НИЗАМИ ГАНЖӨВІ (Әбү Мөхәммәд Ильяс Йосыф оглы) (1141 тирәсе, Атабәкләр дәүләтендә Ганжә ш., хәзер Әзәрбайжан Респ-касы — 1209 тирәсе, шунда ук), әзәрбайжан шагыйре, фикер иясе. Фарсы телендә яза. Шәһәр халкының урта хәлле катлавыннан. Төпле белем ала: матем., астрономия, химия, мед., геогр., тарих, мантыйк фәннәрен, чит телләрен өйрәнә. Биш поэманы эченә алган һәм күләме ике юллык 30 мең бәйт тәшкил иткән «Хәмсә» («Бишлек») әсәрен авторы. Беренче «Мәхзән әл-әсрар» («Серләр хәзинәсе», 1180) поэмасы төзелеше б-н «тартмалы композиция»не тәшкил итә; 2 бүлеккә бүленгән: яшәшнн төрле мәсьәләләрендә багышланган фикерләрдән һәм хикаяләрдән гыйбарәт 20 мөстәкыйль бүлекчәдән тора. «Мәхзән әл-әсрар» 1414 елда Хәйдәр Харәми тарафыннан төрки-татар теленә тәржемә ителә. Әсәрен аерым өзелкәре И.Березинның Казанда басылган «Төрөк хрестоматиясе»нә («Турецкая хрестоматия», 1 т., 1857) керә. «Хәсрәү вә Ширин» (1181) исемле икенче поэмасы мөхәббәтнең бөеклегенә һәм гуманистик идеяләргә мөдхия жырлый. Аңа нигезләнә, төрки-татар шагыйре Котб 1342 дә шул ук исемдә шигъри роман яза. «Ләйлә вә Мөжнүн» (1188) исемле өченче поэма фажиғалә мөхәббәтне тасвирлауга багышлана. 1950 дә ул, М.Максуд тарафыннан татар теленә тәржемә ителеп, аерым китап булып басылып чыга. Дүртенче «Хафт пейкар» («Жиде гүзәл», 1196) поэмасының сюжеты саф күңелдә жиде патша кызы тәәсирендә шаһ Бәһрам Гүрнеч гадел, акылы һоккемдарга әверелүенә корылган. Циклның «Искәндәрнамә» исемле соңгы поэмасы 2 кисәктән — «Шәрәфнамә» («Дан поэмасы») һәм «Икътәльнамә» («Бәхет поэмасы») өлешләреннән тора. Аларда Искәндәр жиһангир патша, философ, акыл иясе һәм пәйгамбәр итеп тасвирлана. «Искәндәрнамә» ижат ителгән телдә һәм тәржемәләрдә Идел һәм Урал буйларында кин тарала. Төрөк шагыйре Әхмәди (1334–1413) тарафыннан тәржемә ителгән вариант аеруча популярлык

Р.М. Низаметдинов.

казана, татар мәктәп-мәдрәсәләрендә дәреслек буларак кулланыла, С.Кукляшевның «Татар хрестоматиясе»нә («Татарская хрестоматия», 1859) кертелә. Әзәрбайжан галиме А.А.Гаджиев фикеренчә, «Хәмсә» — иң элек гомернең асылы, яшәешнең мәгънәсе, кешенең бурычы турында ренессанс (янаршыш) характерындагы эпик-фәлсәфи трактат. «Хәмсә» Шәрәк һәм бөтендөнья әдәбияты үсешенә зур йогынты ясыя. Шулай ук лирик диванның бер өлеше — 6 касыйдә, 116 гәзәл, 2 кыйтга һәм 30 робагый да сакланган. Диванның лирик әсәрләре һәм поэмалардан өзелкәләр татар теленә Г.Рәшиди, Н.Исәнбәт, Ә.Исхак, Л.Шагыйрьжан тарафыннан тәржемә ителә. Н.Г. ижаты татар халкының рухи тормышында, татар әдәбиятының үсешендә зур роль уйный. Н.Г.нең геройлары, образ, сюжет, мотивлары Котб, Сәйф Сараи, Мөхәммәдъяр, Г.Кандалый, Дәрдемәнд, Г.Тукай һ.б. татар шагыйрьләре әсәрләрендә очрый. Тукай тәхәллүсләрендә берсе «Мөжнүн» була, «Мәхәббәт» исемле шигърендә ул Н.Г. геройларының исемнәрен бөек мөхәббәтне гәүдәләндерүче чара итеп файдалана.

«Искәндәрнамә» поэмасының күчермәләре ТР Милли музей фондларында, Казан ун-ты Фәнни китапханәсендә саклана.

Әд.: Ә х м ә т о в а Э. Низами һәм Котб ижатына бер караш // Татарстан. 1996. № 6; Б е р т е л ь с Е.Э. Низами: Творческий путь поэта. М., 1956; А л и е в Г.Ю. Темы и сюжеты Низами в литературных народных Востока. М., 1985; М и н н е г у л о в Х. Татарская литература и восточная классика. К., 1993.

Х.Й.Миңнегулов.

НИЗАМИЕВ Борһан (1901, хәзер Яшел Үзән р-ны Әрә а. — 1976, шунда ук), татар фольклор әсәрләрен жьпчы. ТР Фәләң Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-тының фольклор фондына 2 меңгә якын мәкаль, мөзәк, жыр һәм бәет жьпеш ташшыра, аларның бер өлеше «*Татар халык ижаты*» (1–13 т., 1976–93) жьентыгында урын алган.

НИЗАМИЕВ Мөжип Тажи улы (1.5.1934, Сарман р-ны Күтәмәле а. — 16.1.2012, Казан), мәдәният эшлеклесе, ТАССР, РСФСРның атказ. мәдәният хезмөткөре (1977, 1984). Казан пед. ин-тын (1955), КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (Мәскәү, 1969) тәмамлай. 1951 елдан Сарман р-ны мәктәпләрендә укытучы. 1956–67 дә КПССның Сарман райкомында (инструктор, 3 нче секретарь, 2 нче секретарь). 1969 дән КПССның Татарстан өлкә ком-ты инструкторы. 1971–97 дә ТРның мәдәният министры урынбасары. Халыкны мәдәни агарту һәм анын ялын оештыру эшләрен алып бара. Бу ел

ларда республикада 70 яна музей төзелә. Н. тырышлыгы һәм катнашы б-н фольклор, ш.и. «Уйнагыз, гармуннар!» фестивалләре популярлаша. 1999–2004 елларда Г.Тукай әдәби музейе (Казан) директоры.

Х е з м.: Полвека на ниве культуры. К., 1998.

НИЗАМИЕВ Рашат Миясәр улы (1.3.1950, Саба р-ны Олы Мишә а.), язучы, ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1992). Казан ун-тын тәмамлагач (1972), Биектау р-ны Олы Битаман урта мәктәбендә татар теле һәм әдәбияты укыта. 1974–81 елларда «Татарстан яшьләре» г-тасында корректор, жаваплы сәркәтип булып эшли. 1981–83 тә «Ялкын» ж-лында жаваплы сәркәтип. 1983–97 дә «Казан утлары» ж-лында проза бүлеге мөхәррире, баш мөхәррир урынбасары. 1997–2005 тә «Идел» ж-лы баш мөхәррире. 2007 дән кабат «Казан утлары» ж-лында. «Йолдыз яңгыры» исемле беренче шигъри жыентыгы 1980 елда дөнья күрә. Шигърьләре тулланган «Кызыл жэй» (1983), «Тормыш трамвае» (2005), повестылар һәм хикәяләрдән торган «Бөек сер» (1986), «Кызыл кар яугач» (1993), «Яшьлеккә хат» (2003), балаларга атап язылган «Яралы керпе» (1987), публицистик язмалардан торган «Алдым каләм кулыма» (2007) исемле китаплар авторы. Н.нең ижатында яшь буынны тәрбияләү, әдәп-әхлак кагыйдәләре, милли традицияләренә яңарту кебек мәсьәләләр игътибар үзгәндә тора. Ул ш.у. күренекле татар композиторының тормышы һәм ижатына багышланган «Фәрит Яруллин» документаль романы (1990, тулыландырылган варианты «Ут һәм жыр», 2000) авторы. Н. ижатына публицистик үткенлек, драматик киеренкелек, фәлсәфилек һәм лирик жылылык хас.

Әд.: Ш а б а е в М. Уз йолдызы бар // Казан утлары. 2000. № 2; Х ә л и м А. Милли тәсбих турында хикәят // Мәдәни жомга. 2002. 15 февр.

Г.М.Габделхакова.

«НИЗАМИЯ», Әстерхан шәһәрәндәге яңа ысуллы мәдрәсә. 1893 елда Г.Гомәри тарафыннан б.и.ч. мәчет каршындагы мәктәп буларак ачыла, 1895 тән мәдрәсә. Дәрәсләр, башлыча, Гомәри төзегән дәрәсләкләр буенча алып барыла, үзе ул гарәп теле һәм әдәбиятын укыта. Тиздән «Н.» Түбән Идел буенда төп мөселман уку йортларының берсенә әверелә; 20 йөз башында анда 100 дән артык шәкерт укый. 1917 елда Әстерхан губернасындагы барлык мәчетләреннән дәрәсләк имамнары «Н.»не тәмамлаучылар була. Татарлардан тыш бу мәдрәсәдә казакълар, төрекмән, нугай, кумык, чечен, ингушлар укый. «Н.»не тәмамлаучылар арасында — Б.М.Сәлиев, Б.З.Халидов, нугай алфавитын төзүче Б.Мостафаев-Киләче, төрекмән шагыйре Г.Душәнов була. 1909 дән, Гомәри мәдрәсәдән киткәннән соң, туганы А.Гомәров мөдәррис була, аның вакытында укыту дәрәжәсе түбәнәй. 1919 га кадәр эшли.

Әд.: Габдрахман Гомәри: Фәнни-биогра. жыентык. К., 2002; Духовная культура и татарская интеллигенция: исторические портреты. К., 2000.

НИЗАМОВ Илдар Малик улы (3.9.1936, Этнә р-ны Олы Бәрәзә а.), тел галиме, язучы, журналист, филол. фән. д-ры (1996), проф. (1997), ТАССРның атказ. мәдәнияте хезмәт-

кәре (1987), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2007). Башкорт ун-тын (1967), КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (Мәскәү, 1976) тәмамлый. 1957 елдан Уфа шәһәрәндә яши: Агыйдел елга пароходчылыгында (1957–60), «Кызыл таң» г-тасында (1961–67) эшли. 1968 дән Казанда. «Социалистик Татарстан» г-тасы редакциясендә (1968–74), Татарстан китап нәшриятында (1976–87). Вақытлы матбугатта хезмәт кешеләре турында очерклар, мақалалар, репортажлар б-н чыгышлар ясыи. 1987 дән Казан ун-тында. Хезмәтләре массакүләм аралашуда татар сөйләм системасы функциясенә, социолингвистикага карый. «Русча-татарча ижтимагый-сәяси сүзлекчә» («Краткий русско-татарский общественно-политический словарь», 1995), «Дәүләт-идарә аппараты һәм жәмәгәт оешмалары хезмәткәрләре өчен русча-татарча сүзлекчә» («Русско-татарский словарь-минимум для работников государственного-управленческого аппарата и общественных организаций», 2001) басмаларын төзүче. Журналистика теориясенә (риторика, очерк, эссе) караган дәрәсләкләр һәм уку ярдәмлекләре авторы. «Өмет» (1977), «Ул кабызган маяклар» (1980; рус теленә тәржемәсе «Маяки, зажжённые Ильичом», 1987; Х.Ямашев исем. бүлөк, 1981); «Мөхәббәт хакы» (1986), «Бер карадым ...» (1989) дип аталган хикәя һәм повесть жыентыклары бастыра.

Х е з м.: Уем — тел очында. К., 1995; И туған тел... К., 1998; Ярдәмчә берләң синен... К., 2009; Татар социолингвистикасы хәрәкәттә. К., 2011; Татарча әдәби редакцияләү. К., 2013; Татарская речь. К., 2002.

НИЗАМОВ Илдус Гали (Галирзин), улы (10.1.1938, БАССРның Яңавыл р-ны Йөгәмеш а.), жәмәгәт-көн күреш гигиенасы белгече, мед. фән. д-ры (1986), ТР ФАн мөхбир әгъзасы (2001), ТР, РФнең атказ. фән эшлеклесе (1992, 1996). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1961), Ютазы р-ны Бәйрәк участка хастаханәсендә, 1965 елдан Баулы р-ны үзәк хастаханәсендә баш табиб. 1968 дән Ленинград ГИДУВында. 1971 дән Казан мед. ин-тында, 1977 дән жәмәгәт-көн күреш гигиенасы һәм сәламәтлек саклауны оештыру каф. мөдире, бер үк вакытта терапия һәм сан.-гигиена ф-тларында декан урынбасары, декан (1971–81), проректор (1981 дән), проф. (1987). Хезмәтләре эшкә сәләтән вакытлыча югалткан авыруларны дөвалу, икътисади актив яшәтгеләреннән сәләмәтлегең кайгырту мәсьәләләренә карый. «Общественное здоровье и здравоохранение» ж-лы баш мөхәррире (2003). ТРның Сәләмәтлек саклау тармагы житәкчеләре ассоциациясе президенты (1995), Европа-Азия мед. фәннәре академиясе президенты (2001). ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2001), ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Здоровье населения Республики Татарстан на пороге третьего тысячелетия. К., 1990; Заболеваемость с временной утратой трудоспособности и оптимизация управления охраной здоровья трудовых коллективов. К., 1993.

НИЗАМОВ Ильяс Сәет улы (3.1.1958, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (2003),

проф. (2013). Казан ун-тын тәмамлый (1981), СССР ФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2005 елдан). Бер үк вакытта Казан техн. ун-ты (2003–05), Татар гуманитар-пед. ун-ты (2003 тән; 2007 дән фосфорорганик кушылмалар фәнни-тикшеренү лаб-ясе житәкчесе), Казан ун-тының А.М.Бутлеров исем. Химия ин-ты (2005 тән) профессоры. Хезмәтләре элементорганик кушылмалар химиясенә карый. Н. әфирлар һәм өчвалентлы фосфорның тиокислота хлорангидридларының карбонил кушылмалар б-н реакцияләрен тикшерә, 1-алкилтиоалкилфосфонатлар синтезлау ысулын тәкъдим итә. Дурт координацияле фосфор тиокислоталарының элементорганик кушылмаларын синтезлай, аларның үзлекләрен өйрәнә. Озын чылбырлы фосфорорганик кушылмаларны моноолефиннарның C₁₆-C₁₈, C₂₀-C₂₆, C₂₈-C₄₀ сәнәгәт фракцияләре һәм пропилен тетрамерын фосфориллап табу юлларын; бидитиофосфонат к-таларын региоселектив синтезлау алымнарын, аларның реакциягә сәләтән; күпкөнә иң түбән изопреноид, монотерпеноид һәм дитерпеноидларның табигый кушылмаларын фосфориллау алымнарын фәнни һәм техн. яктан нигезли. Фосфорлап модификацияләнгән полиэфирларны үтә тармакланган полимерларны фосфориллау реакцияләре нигезендә таба. Синтезланган фосфорорганик кушылмалар арасында бактериаль, фунгистатик, инсектоакарицид һәм гербицид активлыгына, ш.у. майлагычларның сыйфатын яхшыртуучы өстәмәләр һәм коррозиясенә ингибитор үзлекләренә ия булган матдәләр табыла. Уйлап табуга 8 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Органические реакции сульфидов фосфора // Получение и свойства органических соединений серы. М., 1998 (автордаш); Фосфорорганические соединения на основе 1,3,2,4-дигидрофосфатан-2,4-дисульфидов. Синтез и свойства // Журн. общей химии. 2002. Т. 72, № 9 (автордаш); Disilyl dithiophosphonates in the synthesis of open chain and cyclic organothiophosphorus compounds // Heteroatom Chem. 2004. V.15, № 3 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

НИЗАМОВ Равил Авзал улы (17.9.1930, Чаллы р-ны Бигеш а. — 6.8.2007, Казан), педагог, халык мәгарифе эшлеклесе, пед. фән. канд. (1962), ТРның атказ. мәктәп укытучысы (1992). Алабуга китапханә техникумын (1948), Казан пед. ин-тын (1954) тәмамлый. 1948–50 елларда Кызыл Йолдыз р-ны китапханәсе мөдире. 1954 тән Иж-Бубый авылы урта мәктәбе укытучысы, 1956 дән Әгерже р-нының Сарсак-Омга урта мәктәбе директоры. 1958 дән Казан ун-тында: 1962–63 тә тарих-филол. ф-ты деканы урынбасары, 1969–79 да пед. каф. мөдире. 1980–90 да ТАССР мәгариф министры. 1990–2001 дә ТР Мәгариф министрлыгының Мәгариф хезмәткәрләреннән квалификациясен күтәру ин-тында пед. каф. мөдире. Хезмәтләре мәктәп укучыларын хезмәткә өйрәтү, студентларның уку эшчәнлекләрен оештыру мәсьәләләренә карый. 1980–85 тә ТАССР ЮС депутаты, 1990–93 тә ТР ЮС депутаты. Хезмәт

Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Педагогик уйланулар. К., 1994; Татар халык педагогикасы. К., 2002 (автордаш); Повышение активности школьников на уроках труда. К., 1971; Дидактические основы активизации учебной деятельности студентов. К., 1975.

НИЗÁМОВ Рәмзи Низам улы (7.1.1939, Ворошилов, хәзер Тукай р-ны Теләнче Тамак а.), ветеринар-микробиолог, радиобиолог, вет. фән. д-ры (1992), проф. (1997), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1999). Казан вет. ин-тын тәмамлагач (1966), Кукмара р-ны вет. станциясендә табиб-эпизоолог. 1969–90 елларда Казан вет. ин-тында. 1990 нан Бөтенроссия вет. фәнни-тикшеренү ин-тында (ВНИВИ), 1994 тән радиоэкология һәм радиацион тикшерү ысуллары лаб-ясе мөдире. Хезмәтләре түләмә авыруын киесүтү һәм бу авыруга диагноз кую ысулларын эшләү һәм гамәлгә кертүгә, шу. а.х. терлекләренә радиация зыянын булдырмау, диагноз кую һәм авыруны дөвалау ысулларына карый. Уйлап табуга 31 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Ветеринарная радиоэкология и радионимнология. К., 2000 (автордаш); Патоморфогенез сибирской язвы. М., 2002 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 г.г.). К., 2006.

НИЗÁМОВ Рәшит Корбангали улы (23.5.1957, Буа ш.), төзелеш материаллары өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2007), проф. (2008). 1979 елда Казан төзелеш инженерлары ин-тын (хәзер Казан архит-ра-төзелеш ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (бүленеп: 1979–86 да һәм 1989–94 тә Казан технол. ун-тының Түбән Кама ф-лында), 1994 тән төзелеш материаллары, эшләнмәләре һәм конструкцияләре технологиясе кафедрасында, каф. профессоры (2008 дән), 2001–08 дә төзелеш-технол. ф-ты деканы, ректор (2008 дән). Хезмәтләре поливинилхлорид (ПВХ) нигезендә югары нәтижәле төзелеш материаллары һәм эшләнмәләре булдыруга, аларның чимал базасын киңәйтү һәм энергия саклаулы калдыксыз технологияләр эшләүгә карый. Н. термик тотрыклылык һәм пластификация үзлекләренә ия булган ПВХ тутырмаларның полифункциональеге принцибын фәнни нигезли, алар нигезендә алынган төзелеш материаллары һәм эшләнмәләренәң технологияләре һәм техник эксплуатацияләү үзлекләре яхшыруын күрсәтә. Фаразланган полифункциональ модификация тәэсиренә ия булган, ПВХ-композицияләрдә стабилизатор, пластификатор һәм тутыргыч ролен үтәүче нәтижәле дисперс тутырмалар эшләүнең физик-химик нигезләре эшләнә. ПВХ нигезендәге төзелеш материаллары һәм эшләнмәләренә кабаттан эшкәртү, термототрыклылык үзлекләре яхшырылган һәм тиешле таләпләргә җавап бирерлек төп составлары һәм респентуралары тәкдим ителә. Хезмәт нәтижеләре ЮНЕСКОның Халыкара фәнни-техник эшләр каталогына кертелгән.

Х е з м.: Полимерные материалы: Структура, свойства, применение. К., 2001 (автордаш); Полифункциональные наполнители поливинилхлорида. К., 2005; Полифункциональные наполнители для поливинилхлоридных композиций строитель-

ного назначения // Строительные материалы. 2006. № 7.

НИЗÁМОВ Сәлах Низам улы (6.12.1905, Казан гүб., Лаеш өязе Шадке а. — 1.2.1975, Казан), дәүләт эшлеклесе. Татарстан югары коммунистик а.х. мәктәбен тәмамлый (1937). 1938–52 елларда (бүленеп) Казанда ВКП(б)ның Дзержинский район ком-ты пропаганда һәм агитация бүлеге мөдире, секретаре. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1952–59 да ТАССР ЮС Президиумы рәисе. 1951–59 да ТАССР, 1955–59 да РСФСР ЮС лары депутаты. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

НИЗÁМОВ Хәләф Мирзамөхәммәт улы (20.10.1941, Актаныш р-ны Иске Кадермәт а. — 14.7.2013, Казан), партия, хакимият хезмәткәре, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1981). Алабуга пед. ин-тын (1965), КПСС ҮК каршындагы Читтән торып уку Югары партия мәктәбен тәмамлый (Мәскәү, 1974). 1959–60 елларда Актаныш р-нының Иске Әлем авыл китапханәсе мөдире, 1964 тән шул ук районның Яңа Богалы урта мәктәбендә, директор урынбасары (1966 дән). 1968 дә КПССның Актаныш райкомында пропаганда һәм агитация бүлеге мөдире, 1969 дан секретарь, 1977 дән 2 нче секретарь, 1982 дән 1 нче секретарь. 1985–89 да ТАССР МСның, 1989–90 да КПССның Татарстан өлкә ком-ты оештыру-инструкторлык бүлекләре мөдире. 1990–91 дә ТССР ЮС Президиумы секретаре. 1991–98 дә ТР Президентты аппараты җитәкчесе. 1985–95 тә ТР ЮС депутаты, 1995–2000 дә ТР халык депутаты. Почёт ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

НИЗÁМОВ Һәвәс Нуретдин улы (6.2.1935, БАССРның Дүртөйле р-ны Баргызбаш а. — 2.3.2006, Мәскәү), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1993), проф. (1993), РФнең атказ. уйлап табучысы (1998). 1961 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, «Энергия» ФЖБдә (Мәскәү өлкәсе Калининград ш.) эшли. 1975 тән Мәскәүдә: Жылылык техникасы фәнни-тикшеренү ин-тында (1975–77), СССР ФАнең Машиналар белеме ин-тында (1977–84), Төгәл машиналар төзү КБнда (1984–89), Мәскәү техник ун-тының Энергетика машиналары фәнни-тикшеренү ин-тында (1989–93). 1993 тән Россия Халыктар дуслыгы ун-тында. Хезмәтләре энергетика жайланмаларының үткәргеч торбалар системаларында басым тирбәнәшләрен демпфирлауға карый. Н. төрле система-ларда гидравлик бәрүләренә, вибрация процессларын сүндерү жайланмаларын эшли. Уйлап табуга 90 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХ-сының алтын һәм көмеш медальләре, «СССР-ның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Гидроупругие колебания и методы их устранения в закрытых трубопроводных системах. Красноярск, 1983 (автордаш); Гидродинамика одно- и многофазных сред. Таш., 1986 (автордаш); Комплексные исследования двухфазных потоков с целью создания устройств для управления гидродинамическими процессами. М., 1991 (автордаш).

НИИНЕФТЕПРОМХИМ, к. *Нефть сәнәгате химиясе институты.*

НИИСПЕЦКАУЧУК, к. *Махсус каучук полимерлары институты.*

НИКÁНДРОВА Людмила Геннадьевна, к. *Володина Л.Г.*

НИКАНОР (Бровкович Александр Иванович) (20.11.1826, Могилёв гүб. Высокое а. — 27.12.1890, Одесса ш.), дин эшлеклесе, философ-православие теологы, теология д-ры (1869), Петербург ФАнең шәрәфле әгъзасы (1889), Могилёв руханилар уч-шесен (1841), Петербург руханилар семинариясен (1847) һәм руханилар академиясен (1851) тәмамлай. 1850 елда монахлык кабул итә (1851 дән иеромонах). 1851–56 да Петербург руханилар академиясендә бакалавр. 1856–58 дә Рига руханилар семинариясе ректоры, архимандрит (1856). 1856–65 тә Саратов руханилар семинариясе ректоры, бер үк вакытта Спас-Преображение монастыре башлыгы. 1865–68 дә — Полоцк руханилар семинариясе, 1868–71 дә Казан руханилар академиясе ректоры. 1871–77 дә Аксай епискобы, бер үк вакытта Дон епархиясе викарие. 1877–84 тә Уфа һәм Минзәлә, 1884–90 да Херсон һәм Одесса епискобы (1886 дан архиепископ). Изге Синод әгъзасы (1887 дән). Хезмәтләре философиягә, чиркәү тарихына карый, аларда белем, дини ышанулар һәм әхлакый кыйммәтләр берлеген православиегә нигезләнеп дәлилләү тәкдим ителә.

Х е з м.: Разбор римского учения о видимом (папском) главенстве в церкви. К., 1871; Позитивная философия и сверхъестественное бытие. В 3 т. СПб., 1875–88; Поучения Никанора, епископа Уфимского и Мензелинского. Уфа, 1883.

Әд.: Соловьёв В.С. Опыт синтетической философии // Православное обозрение. 1876. № 5; З е ф и р о в Е. Мои воспоминания о Пресвященном Никаноре за время его пребывания на Уфимской кафедре (1877–1884). СПб., 1894.

НИКАНОР (Каменский Никифор Тимофеевич) (25.5.1847, Әстерхан гүб., Чёрный Яр өязе Солодовников а. — 27.10.1910, Казан), дин эшлеклесе, христиан дине галиме, тарихчы, христиан теологиясе д-ры (1894). Әстерхан руханилар семинариясен тәмамлай (1868). 1874 елда Казан руханилар академиясен тәмамлаганнан соң, Казан укытучылар семинариясендә дин укытучысы һәм семинария чиркәвендә өлкән поп. 1876 дан протоиерей. 1879–81 дә Казан руханилар семинариясе ректоры. 1889 дан монахлыкта. 1891–93 тә Чабаксар епискобы, Казан епархиясе викарие. 1893 тән — Архангельск, 1896 дан — Смоленск, 1899 дан — Орёл, 1902 дән — Екатеринбург, 1903 тән Гродно епискобы; 1905 тән — Варшава, 1908 дән Казан һәм Зөя архиепискобы. Н. мәгариф өлкәсендә Н.И.Ильминский идеяләрен дөвам итә. Чиркәү-приход мәктәпләрендә *Ильминский системасын* таратуга ярдәм итә. 1908–10 да руслаштыру тарафдарларының ул системаны тәнкыйтәлүүләренә каршы чыга. Идел буе халыклары телендә гыйбәдәт кылуы киңәйтүгә булышлык итә, 1910 да Казанда миссионерлар съезды оештыра. Руханиларның сәясәттә актив катнашуларын яклай, үз саяси

П.Р. Никитенко.

В.С. Никитин.

оешмаларга булышлык күрсәтә. Хезмәтләре Казан төбәгендәге православие тарихына карый. Н. кыйммәтле тарихи чыганаclarның фәнни өйләнешкә кертә, алар «Архиепископ Никанорның Казан статьялары жьентыгы»нда («Казанский сборник статей архиепископа Никанора», 1911) басыла. Казан епархиясенә Чиркәү тарих-археол. жәмгыяте эшчәнлегенә ярдәм итә.

Хезмәт.: Изображение Мессии по Псалтыри. К., 1879; Экзегетико-критическое исследование послания святого апостола Павла к евреям. К., 1903; Толковый апостол: В 3 ч. СПб., 1904–05.

Е.В.Лукаков.

НИКАХ (гарәп. نكاح – өйләнешү), исламда шәригать буюнча *өйләнешү* йоласы. Мөселманнарда Н.сыз өйләнешүләр гәмәлгә керми, андый очраclarда туган балалар законсыз дип исәпләнә. Дини-хокукый мәзһәпләрдә Н. гаилә кору килешүе дип карала, хатын-кызның кияүгә чыгуы раслана. Мөселманга христиан һәм яһүди хатын-кызлар б-н никахлашу рөхсәт ителә (магди яктан тәэмин итү шарты б-н 4 хатынга кадәр); мөселман хатын-кызның ире мөселман гына була ала. Турыдан-туры туганнар, нәселнең ян тармаclar буюнча 3 нче буюннан якынар вәкилләре, 2 нче буюннан да якынар сөт кардәшләре арасында Н. тыела. Н. ир б-н хатынның аерылышуа ризалыгы булганда һәм ирнең теләге буюнча таркала. Ирнең үз вазифаларын башкармавын, кырыс мөнәсәбәт күрсәтүен яки магди мөмкинлекләре булмавын исбатлаган очракта, хатын, мәхкәмәгә мөрәжәгать итеп, Н.ны өзә ала. Рев-циягә кадәр Н. кәләш йортында бары тик ирләр (кияүнең һәм кәләшнең әтиләре, туганнары) катнашында (гадәттә, кияүдән башка) пәнжешәмбе яки жомга көннәрендә укылган. Мулла яңа өйләнешүчеләрен исемнәрен теркәү китабына язган, *мәһәр* күләмен, туй уздыру өчен азык-төлек исемлеген яки аның бәясен, кияүнең кәләшкә бирергә тиешле бүләкләрен (аерылышу очрагында ирнең хатынына бүлеп бирчәк мөлкәтен) билгеләгән. Шуннан соң мулла яшьләрен Н.ка ризалыкларын сораган, кияү өчен ризалыкны аның әтисе, күрше бүлмәдә яисә чаршау артында утырган кәләш өчен ризалыкны 2 шаһит биргән. Аннары Корьәннән Н. сүрәсе укылган. Никахлашу төгәлләнгәч, Н. килешүе хатынга тапшырылган, ир кеше мулланы бүләкләгән. Совет чорында өйләнешүнең төп формасы загс органнарында теркәлүдән гыйбарәт була. Татар авылларында кайбер үзгәрешләр б-н Н. йоласы сакланган: аны мулла яки йоланы белүче

өлкән яшьтәге абруйлы мөселман укый; шәригать буюнча каралган мәһәр символ төсен ала; кайбер очракта Н. кияү йортында үткәрелә. Совет чорынан соң Н. йоласын башкару милли мәдәниятнең бер өлеше (йола) буларак кабул ителә, ул кайбер үзгәрешләр б-н традицион форма кысаларына кайта: Н. кияү б-н кәләш катнашында кайчакта мәчеттә һәм, кагыйдә буларак, өйләнешү рәсми рәвештә теркәлгәнче укыла. 1990 нчы еллардан соң әкрәнләп татарларның дөньяда яшәшәнен яңадан кайта. Н. мәчетләрдә укыла башлай.

Әд.: Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967; Татары. М., 2001.

НИКИТЕНКО Пётр Романович (6.8.1920, хәзер Белоруссия Респ-касы, Гомель өлкәсенә Хойник р-ны Омельковщина а. — 3.9.2011, Киев), генерал-лейтенант (1981). 2 нче Ленинград артиллерия уч-щесен (1942), Югары артиллерия штабы мәктәбен (Ленинград, 1947), Ф.Э.Дзержинский исем. артиллерия инженерлары академиясен (Мәскәү, 1955) тәмамлай. Совет-фин сугышында катнаша. 1942–44 елларда кече офицерлар курсларында тактик әзерлек укытучысы. Бөек Ватан сугышы елларында 1 нче һәм 2 нче Белоруссия фронтларында артиллерия дивизионы штабы башлыгы, артиллерия дивизиясендә бригада разведкасы башлыгы. 1947–50 дә Югары артиллерия штабы мәктәбендә артиллерия разведкасы укытучысы (Мәскәү өлкәсенә Коломна ш.). 1955 тән Киев хәрби округында артиллерия бригадасы командиры урынбасары, 1956 дан артиллерия штабы бүлгә башлыгы. 1961–63 тә Синай армиясенә артиллерия командирлары кинәшчесе (Мисыр). 1963–70 тә Киев хәрби округында ракета бригадасы командиры. 1970–72 дә Совет гаскәрләренә Көнъяк төркемәндәге ракета һәм артиллерия гаскәрләре штабы башлыгы (Будапешт). 1972–74 тә Германиядә совет гаскәрләре төркемәндәге ракета гаскәрләре һәм артиллерия командующиеның 1 нче урынбасары — штаб башлыгы. 1974–83 тә ракета гаскәрләренә М.Н.Чистяков исем. Казан югары хәрби команда инженерлары уч-щесе башлыгы.

1983–93 тә Электроника сәнәгатә фәнни-тикшеренү ин-тында баш хәрби белгеч (Киев). Хезмәтләре артиллерия һәм ракета частьләренә сугышчан килешенүен камилләштерүгә карый. 1975–80 дә ТАССР ЮС депутаты. Кызыл Байрак, 3 нче дәрәжә Богдан Хмельницкий, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз, 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Булатов Н.Х. Йолдызлы йолдызлар. К., 2000.

НИКИТИН Валерий Григорьевич (11.3.1943, Яшел Үзән ш.), химик-технолог, химия фән. канд. (2002), ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2006). 1965 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, Инженерлык химия-технол. ин-ты директоры урынбасары (2005 тән). Хезмәтләре шартлаучан составлар

һәм композицияләрдә югары нәтижәле компонентларның теоретик нигезләренә, күп кенә фуруксан һәм фуразаннарның биол. актив кушылмаларын синтезлауа карый. Н. фуруксан, фуразан һ.б. төркемнәр булган фтординитрометил кушылмалар синтезлау алымнарын эшли. Дәүләт бүлгә махсус химия өлкәсендәге хезмәтләре өчен бирелә. 150 дән артык фәнни хезмәт авторы, уйлап табуа 18 авторлык таныклыгы бар. РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2004).

Әд.: Специалисты по взрывчатым материалам, пиротехнике и боеприпасам: Биограф. энцикл. М., 2006.

НИКИТИН Виктор Яковлевич (8.9.1928, Үзбәкстан ССР, Ташкент өлкәсенә Янгиюл р-ны Чиназ кышлагы), ветеринар-акушер, вет. фән. д-ры (1971), проф. (1972), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1988). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1952), шунда ук эшли. 1956 елдан Дагстан а.х. ин-тының акушерлык һәм гинекология каф. мөдире. 1968 дән Ставрополь аграр ун-тының акушерлык каф. мөдире, бер үк вакытта вет. ф-ты деканы (1982 гә кадәр), проректор (1982–83), ректор (1984–99). Хезмәтләре а.х. терлекләрен үрчәтү, сарыкларда жилән шешү авыруын дөвалауа карый. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе», 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен» орденнары, медаль б-н бүләкләнә.

Хезмәт.: Ветеринарное акушерство, гинекология и биотехника размножения животных. М., 2000 (автордаш); Практикум по акушерству, гинекологии и биотехнике размножения животных. М., 2003 (автордаш).

Әд.: Кафедра акушерства имени профессора А.П.Студенцова // Казанский орден Ленина ветеринарный институт им. Н.Э.Баумана. К., 1993.

М.Г.Миролобов.

НИКИТИН Владимир Дмитриевич (1907, Ярославль ш. — 1959), партия эшлеклесе. Ярославль сәнәгат-икътисад техникумын тәмамлай (1922). 1922–25 елларда элемәт конторасында эшли (Ярославль). 1925 тән Ярославль, Иваново, Мәскәүдә комсомол эшендә. 1931–37 дә ВКП(б) ҮКның оештыру-инструкторлык, житәкче партия органны бүлекләре инструкторы, жаваплы инструкторы. ВКП(б)ның Курск өлкә ком-тының 2 нче секретаре (1937), Воронеж (1937–41), Куйбышев (1942–43), Татарстан (1943–44) өлкә ком-тларының 1 нче секретаре. Н. һәм ВКП(б) ҮКның Пропаганда һәм агитация идарәсе башлыгы урынбасары М.Т.Иовчук доклады буюнча 1944 нең 9 августында ВКП(б) ҮКның «Татарстан партия оешмасында масса-политик һәм идеология эшенә торышы һәм аны яхшырту чаралары турында» карары кабул ителә. Соңрак ВКП(б) ҮК кадрлар идарәсе башлыгы урынбасары, инспекторы. Ленин ордены б-н бүләкләнә.

НИКИТИН Владимир Степанович (11.7.1900, Саратов ш. — 23.11.1974), театр рәссамы, педагог, ТАССР, РСФСРның атказ. сәнәгат эшлеклесе (1940, 1950), ТАССРның халык рәссамы (1954). Саратовта Боголюбовск рәсем уч-щесен (1918) һәм Югары

Ирекле-дәүләт сәнгать остаханәләрен (1920) төмамлы. 1918–19 елларда ВХУТЕМАСта (П.П.Кончаловский, И.И.Машков остаханәләре) укый. Ижат эшчәнлеген 1920 дә Кавказ фронтының сәяси бүлеге каршында рәссам-монументалист буларак башлый, агитация поездларын бизи, Грозный, Махачкала, Нахичевань һ.б. шәһәрләрдә вокзал интерьерларында революцион темаларга дивар композицияләре ижат итә. 1921 дә Ерак Көнчыгыш Респ-касындагы театр бүлегеңнән күчмә театрында рәссам булып эшли башлый, 1922–37 дә — Саратов, Әстерхан, Краснодар, Ашхабад, Владикавказ театрларында. 1937 дән — Казан Зур драма театрында рәссам, 1939–65 тә баш рәссам. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1952) П.П.Бенков һәм П.Т.Сперанский б-н беррәттән, Татарстанда театр бизәлеше сәнгатеңнән нигез салучыларның берсе. Театрда сәхнәгә куя һәм оештыру принципларын този, сәхнә технологиясенә зур игътибар бира. 200 дән артык драматик һәм опера спектакльләренә, ш.и. Казан театрлары сәхнәләрендә куелган 120 спектакльгә декорацияләр ижат итә. 1920 елларда Н. ижатында конструктивизм йогынтысы сизелә, 1930 дан декорацияләр бизәлешендә күбрәк нәкышле чишелешләр куллана башлый. Тарихи интерьерлар белгече буларак, А.К.Толстойның «Фёдор патша» («Царь Фёдор Иоаннович», 1940, 1955), В.А.Соловьёвның «Фельдмаршал Кутузов» (1941), А.Н.Толстойның «Иван Грозный» (1945) һәм «Михнәтле заман» («Хождение по мукам», 1947, шул исем. романы буенча), А.Н.Островскийның «Иделдә төш» («Воевода»), А.И.Степанов, И.Ф.Поповның «Порт-Артур» (икесе дә — 1953), П.И.Мельников-Печерский романы буенча «Урманнарда» («В лесах», 1958) кебек монументаль спектакльләргә декорацияләр ясий. Пейзаж остасы буларак, Н. хәрәкәт атмосферасы тудыру өчен табигать мотивларыннан файдалана. И.С.Тургенев романы буенча «Дворяннар оясы» («Дворянское гнездо», 1941, 1944), И.А.Гончаровның «Текә яр» («Обрыв», 1948), А.П.Чеховның «Өч сеңел» («Три сестры», 1951), Я.Райнисның «Ис әйдә, жил, ис!» («Вей, ветерок!», 1951), А.П.Чеховның «Чия бакчасы» («Вишнёвый сад», 1960) әсәрләре буенча куелган спектакльләре бизи (алар театр бизәлеше сәнгатеңнән күренекле әсәрләре булып танылалар). Н.Исэнбәтнең «Мул-

ланур Вахитов» (1950), М.Н.Елизарованың «Давыл хәбәрчесенә яшьлеге» («Юность Буревестника», 1955), М.Горькийның «Карт» («Старик», 1956), Л.Н.Толстойның «Караңгылык хахимлеге» («Власть тьмы», 1959), Д.Н.Мамин-Сибирякның «Төшемле урында» («На золотом дне», 1970) исемле әсәрләре буенча сәхнәләштерелеп, Н. тарафыннан бизәлгән спектакльләргә тарихи һәм көнкүреш чынлыгы, драматургия материалына тирәнтен үтеп керә белү хас. Шулай ук Татар акад. театры, Казан яшь тамашачылар театрының күп кенә спектакльләрен бизи, Ф.Яруллинның «Шүрәле» балетына (1941, куелмый кала) костюм эскизлары ясий. Казандагы сәнгать һәм театр уч-шеләрендә укыта, сәхнә әзерләү технологиясенә зур игътибар бира. Берничә тапкыр сәнгать күргәзмәләрендә, ш.и. бөтенроссия һәм зона күргәзмәләрендә катнаша. Әсәрләре А.А.Бахрушин исем. Театр музейнда (Маскәү), Рига театр һәм музыка сәнгате музейнда, ТР Дәүләт сынын сәнгать музейнда, А.М.Горькийның Казандагы әдәби-мемориаль музейнда, Казан Зур драма театры каршындагы Театр музейнда саклана. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984; Благоев Ю. Казанский сын саратовского цехового. К., 2000; Театральная энциклопедия. М., 1965; Русский драматический театр: Энцикл. М., 2001.

Ю.А.Благов.

НИКИТИН Евгений Васильевич (23.1.1936, Воронеж өлкәсенә Мичуринск ш. — 10.12.2006, Казан), химик, химия фән. д-ры (1985), проф. (1989), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1999). 1960 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, СССР ФАнең Казан ф-лы Химия ин-тында. 1961 дә Чуаш электротехника фәнни-тикшерену ин-тында (Чабаксар ш.), 1962 дән Казан ун-тында. Хезмәтләре металллар һәм элементорганик кушылмалар электрохимиясенә карый. Элементорганик катион-радикалларны генерирлау анод реакцияләре һәм аларның шуннан соңгы өверелешләренә кинетикасы һәм механизмнары буенча фәнни юнәлешкә нигез салучыларның берсе. Н., беренче булып, Арбузов реакциясенә фосфит к-тасы эфирларының электрохимик оксидлашу шартларында узу мөмкинлеген тормаышка ашыра. Фосфор, мышьяк һәм сөрмә атомнары кергән органик кушылмаларны электрохимик синтез-

И.М. Никитин.

лау алымнарын тәкъдим итә. Уйлап табуга 40 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Анодно-иницируемое свободно-радикальное фосфорилирование олефинов // Журн. общей химии. 1997. Т. 67, вып. 2 (автордаш); Синтез триалкилфосфатов из белого фосфора // Журн. общей химии. 1998. Т. 68, вып. 7 (автордаш); Electrochemically induced phosphorylation of alkenes // Electrochimica Acta. 1997. V. 42, № 14 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

НИКИТИН Иван Моисеевич (30.5.1892, Самара губ. Бөгелмә өязе, Чемодурово а. — 6.9.1972, Бөгелмә ш.), Сов. Союзы Герое (13.9.1944), рядовой. Беренче бөтендөнья һәм Гражданныр сугышларында катнаша. Туган авылында колхоз рәисе булып эшли. 1942 елның декабреннан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең июненнан Бөек Ватан сугышы фронтларында. 57 нче мотоукучы бригада укчысы (2 нче танк армиясенә 3 нче танк корпусы). Узак һәм 1 нче Украина фронтлары таскәрләре составында Курск сугышында (1943), Чернигов-Припять (1943) һәм Корсунь-Шевченко (1944) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 13 мартынан Березки-Бершадский авылы (Винница өлкәсенә Бершадский р-ны) янында Көнъяк Буг елга-сын кичкәндә батырлык күрсәтә: сугышчылар төркеме б-н кул астында булган әйберләрдән жиңел күпер ясап, остәмә көчләр килеп житкәнчә, төн бие аны үз кулында тотта. 1944 тә авыр яраланганнан соң демобилизацияләнә. Бөгелмәдә яши. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Татарии. К., 1963; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

НИКИТИН Иван Николаевич (6.9.1934, Чуаш АССР, Яльчик р-ны Ново-Байдеряково а.), вет. табибе, вет. эшен оештыручы, вет. фән. д-ры (1980), проф. (1982), ТАССРның атказ. вет. табибе (1973), РФ, Чуаш Респ-касының атказ. фән эшлеклесе (1994, 1995). Казан. вет. ин-тын төмамлы (1958). 1958–65 елларда Иркутск өлкәсенә вет. уч-режениеләрендә эшли: Тайшет р-ны вет. лаб-ясе мөдире (1958–59), Бохонский р-нының баш вет. табибе (1959–60), Иркутск өлкә башкарма ком-тының а.х. идарәсендә вет. бүлеге башлыгы (1961–65). Бер үк вакытта (1960–61), Бохонский р-ны башкарма ком-ты рәисе урыныбасары. 1965 тән Казан вет. ин-тында (хәзер Казан вет. медицинасы ака-

В.С. Никитин. 1. А.Н. Толстойның «Иван Грозный» романы буенча куелган спектакльгә декорация эскизы. Кәгазь, гуашь. 1945; 2. А.Н. Островскийның «Иделдә төш» («Воевода») пьесасы буенча куелган спектакльгә декорация эскизы. Кәгазь, гуашь. 1953. Икесе дә Казан Зур драма театры музейнда.

С.П. Никитин.

Е.Т. Никитина.

демьясе), 1976 дан вет. эшен оештыру һәм икътисад каф. модире. Н. тарафыннан вет. эшен оештыру һәм аның икътисадына кагылышы теоретик, методик, гамәли мәсәләләр карала, аның житәкчелегендә РФ һәм ТРда вет. эшчәнлеген көйләүче 70 тән артык норматив-хокук документы гамәлгә кертелә. ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1995). Медальләр б-н бүләкләнә. РФнең Мактаулы югары белем бирү хезмәткәре (1997).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 г.г.). К., 2006.

НИКИТИН Игорь Александрович (20.10.1899, Екатеринбург ш. — 1947, Казан), нәкышыче, график, бизәүче-рәссам. Казан сәнгать мәктәбен тәмамлый (1914). Уку елларында А.М.Родченко б-н душлаша, мәктәп күргәзмәләрендә символик графика хезмәтләре б-н катнаша. 1910 елларның 2 нче яртысында Казанда Розенбергның «Ша нуар» миниатюралар театрында эшли. Кызыл Армиядә хезмәт иткәндә (1918–21), Көнбатыш армиянең Идел буе округы Сәясәт идарәсе штабы каршындагы сәнгать студиясен житәкли, сәясәт плакатлар яза. Казан архит-ра-техника ин-тында укуыта (1920–25), сынау-азерлек остаханәсен житәкли, сәнгать советы әгъзасы була. «Подсолнечник» (1918), «ТатАХРР» (1923 тән; 1924 тән секретарь, 1926–31 дә — рәис), Рәссамнар берлеге әгъзасы (1936). «Татхудожник»ны оештыруда актив катнаша (1934). Окт. рев-циясенен 10 ылыгы үдәнгән Казан мәйданнарын, урамнарын һәм биаларын бизәү эскизларын эшли. 1920 еллар ахырында — 1930 еллар башында китап графикасы өлкәсендә күп хезмәт куя.

1910 еллардагы Казан авангард сәнгате-нен иң көчле вәкилләреннән. Рәссамның ижа-ты импрессионизм (Тоген һәм Матисска ия-

И.А. Никитин. «Испан тавернасы». Казань, акварель, карандаш. 1918. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

рү), кубизм, экспрессионизм, предметсыз һәм «эйберләрдән гыйбарәт булган» сәнгать (киндер, чыпта, пыяла һ.б. материаллардан коллажлар) кебек ясалма агымнардан әкрәнләп тормыш, көнкүрешне «ТатАХРР»да таралган сурәтләүгә күчә бара. Төп әсәрләре: «Автопортрет» (1915), «Предметсыз нәкыш» (6 вариантта, 1919–21), «Портрет (Сафка тезелү)», «Төс һәм форма» (икесе дә — 1920), «Кызыл кавалерия һөжүме» (1921), «М.Вахитов исем. завод» (1925), «От-волжский» колхозы» (1929), «Колхозда ашлык суктыру (Тәмте а.)» (1935). Жирле һәм башка шәһәрләрдәгә рәссамнарның 5 нче даими күргәзмәсендә (Казан, 1915), «Подсолнечник» берлегенә 1 нче күргәзмәсендә (Казан, 1918), 1 нче һәм 2 нче дәүләт сәнгать һәм фән күргәзмәсендә (Казан, 1920, 1921), Главмузейның 2 нче һәм 3 нче сәнгать күргәзмәләрендә (Советск ш., 1920, 1921), «ТатАХРР»ның 4 нче күргәзмәсендә (Казан, 1925), Октябрьнең 10 ылыгына (Казан, 1927), ТАССРның 10 ылыгына (Казан, 1930) багышланган күргәзмәләрдә, «Татхудожник»ның 1 нче күчмә күргәзмәсендә (Зеленодольск ш., 1936), Мәскәү һәм Татарстан рәссамнары күргәзмәсендә (Казан, 1937), «Китап сәнгате» (Париж, 1931), «СССРда хәзерге заман сәнгате» (АКШ, 1932–33) халыкара күргәзмәләрендә катнаша. Н. әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейында саклана.

Әд.: Актуальная графика. К., 1935; Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984.

Е.П.Ключевская.

НИКИТИН Семён Павлович (15.2.1921, Тәтеш кантоны Төбәк Черкене а. — 2.7.1968, Чуаш АССРның Канаш ш.), токарь, Соц. Хезмәт Герое (1959). 1938–68 елларда Канаш вагоннар ремонтлау з-дында эшли. Н. ти-мер юл вагоннарын конвейерлы системада ремонтлауны камилләштерү буенча якынча 200 рационализаторлык тәкъдиме кертә; аларның күбесе вагон ремонтлау з-дларында произ-водствага кертелә, хезмәт житештерү-чәнлеген күтәрүгә ярдәм итә һәм икътисади нәтижә бирә (мәс., авыр вагоннары күтәрү өчен пневмогидравлик күтәргеч (инженер Ф.М.Леонтьев б-н автордаш), гидрокүтәр-геч, пневмочүкчә; станокларны энергия чөл-тәрәннән автомат рәвештә сүндерү прибо-ры). Герой исеме ти-мер юл транспортын үс-терүдәгә уңышлары өчен бирелә. Ленин ор-дены, медальләр, «Мактаулы ти-мерюлчы» билгесе б-н бүләкләнә. Канаш шәһәренән мактаулы гражданы.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

НИКИТИН Сергей Николаевич (23.1.1851, Мәскәү — 5.11.1909, С.-Петербург), геолог, Петербург ФАнең мохбир әгъзасы (1902). Мәскәү ун-тын тәмамлый (1871), шунда ук эшли. 1882 елдан Россия Геология ком-тын-да өлкән геолог. 1907 дән Игенчелек һәм дәү-ләт милке министрлыгында. Хезмәтләре юга-ры палеозой, мезозой һәм кайнозой утырма-лары геологиясенә, юра һәм акбур аммонит-лары палеонтологиясенә, гидрология һәм гидрогеологиягә карый. Н. Россиянең Евро-

па өлешен һәм Урал алдын, ш.и. Идел-Урал өлкәсе терр-ясен тикшерә. Россиянең күп ке-нә губерналарының, ш.и. Казан губернасы-ның геол. карталарын төзи. Юра система-сында югары һәм түбән Идел ярусларын, Пермь системасында Татар ярусын аерып күрсәтә. Рус тигезлеге рельефының борынгы-лыгы турында нәтижә ясай. Россиядә гидро-геологик тикшеренүләргә башлап жиберү-челәрнең берсе.

Хезм.: Общая геологическая карта России (лист 57) // Тр. Геол. комитета. 1890. Т. 5, № 1.

Әд.: Мелуа А.И. Геологи и горные инженеры России. М.—СПб., 2000.

НИКИТИН Фауст Васильевич (20.7.1894, Смоленск өлкәсенә Гжатск, хәзер Гага-рин ш. — 16.10.1992, Биектау р-ны Бөреле жәнлек с-зы пос.), зоотехник-селекционер, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1950). Кировоград шәһәрәндә (Украина ССР) а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1928), Одесса өлкәсе-нәң Киров шәһәре туган якны өйрөнү музе-ендә эшли. Репрессияләнгән, 1930–35 елларда Эчке эшләр халык комис-тының 3 нче Тем-ников лагерендә (Мордва АССР) куян үрчө-тү буенча зоотехник. 1935–40 та Куянчылык фәнни-тикшеренү ин-тының Воронеж тәжри-бә-өйрөнү пунктында фәнни хезмәткәр, Курск өлкәсенәң Солнцево куян үрчөтү с-зында өлкән зоотехник. 1941–57 дә «Бөреле» жәнлек с-зының куян фермасында өлк-кән зоотехник. 1959 да аклана. Н. куяннарның 9 яңа токымын (кара-көрән, өрфия зәңгәрсү, мамыклы великан, татар көмешсыман куяны, Казан зәңгәр куяны, шиншилла великан, кот-тик, зәңгәр котик, ак котик) чыгара. Яшь ку-яннарны жир остеннән күтәртелгән чөлтәр-ле идәндә асрау ысулын гамәлгә кертә, төр-кемләп асрау өчен 2 төр чөлтәрле читлек, ачык һавада тоту максатыннан, һава шартла-рының ниндигенә карап, 3 төр читлек кон-струкцияли. Ил күләмдә киң куллан-ылган рационализаторлык тәкъдимнәр ав-торы. Беренче бөтендөнья сугышында катна-ша (1914–18). 4 нче дәрәжә Изге Георгий, Изге Анна орденнары, медальләр б-н бүләк-ләнә.

Хезм.: Новые породы кроликов. К., 1949; Кролиководство. К., 1957; 100 советов кролиководу. К., 1960.

Әд.: Бражников Е.Н. О выведенных Ф.В. Никитиным новых породах кроликов // Разведение и содержание кроликов. Краснодар, 1951; Беспокоеное сердце // Кролиководство и звероводство. 1964. № 2.

Ә.Х.Фазылжанов, С.А.Захарова.

НИКИТИНА Евдокия Тимофеевна (19.2.1916, Лаеш өязе Новоселок а. — 21.3.1990, Казан), йон кыркучы, Соц. Хезмәт Герое (1960). 1932–66 елларда Татарстан мех житештерү берләшмәсендә ярдәмче эшче, йон кыркучы, смена мастеры, эшкарту цехы башлыгы. Н. смена нормаларын 2,5–3 тапкыр арттырып үти. Герой исеме житештерүдәгә югары күрсәткечләре һәм продукциянең юга-ры сыйфаты өчен бирелә. Ленин ордены, ме-дальләр б-н бүләкләнә. «Мелита» АЖнең Хезмәт Даны музейында Н.га багышланган стенд бар. 1985 тән пр-тиедә Н. исем. бүл-кә буддырыла, ул иң яхшы эшчеләргә бирелә.

Әд.: Герои Социалистического Труда Татарии (1938–1978 гг.): Док. очерки. К., 1980. Кн. 1; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

НИКІТИНА Лилия Евгеньевна (5.12.1965, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (2002). Казан ун-тын тәмамлы (1987), Казан мед. ун-тында эшли, гомуми һәм органик химия каф. мөдире (2004 елдан). Хезмәтләре терпенлы кушылмалар синтезына һәм аларның реакциягә сәләтән өйрәнүгә карый. Н. 3-карен, α - һәм β -пиненнар, камфен, лимонен һ.б. монотерпен кушылмаларын регион һәм стереоселектив синтезлауны яңа алымнарын эшли. Аларның фазан төзелешен билгели, күкерт катышмалы реагентлар б-н реакцияләренә стереохимик үзгәрткеләр ачыклай, күп кенә биол. актив кушылмалар ала.

Х е з м.: Реакции окиси камфена с серосодержащими нуклеофилами // Химия природных соединений. 1994. № 2 (автордаш); Каталитическое электрофильное присоединение тиолов к (+)-лимонену // Журн. органич. химии. 2000. Т. 36, вып. 4 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

НИКІТИННАР, рус эшмәкәрләре һәм цирк артистлары гайләсе. Бертуган Дмитрий Александрович (1835 — 13.1.1918), Аким Александрович (1843 — 21.4.1917) һәм Пётр Александрович (1846 — 20.8.1921) кечкенәдән этилләре (крепостной крәстиян) б-н ярминкәләр һәм халык күңел ачулары вакытында төрле шәһәр майданнарында һәм урамнарында балаганнарда чыгыш асыялар. 1873 елда — Пензада, 1876 да — Саратовта, 1886 да Мәскәүдә үз циркларын ачалар. 1887 дә Н. Казанда Николаев майданында үз ачкаларына цирк өчен таш бина төзү тәкъдиме б-н Казан шәһәр идарәсенә мөрәжәгать итәләр. 20 елдан бу бина шәһәр милкенә күчәргә тиеш була. Эчкә эшләр министрлыгы б-н килешү вакыты 3 елга сузыла. 1890 да Казанда павильоннары Николаев майданында урнашкан фәнни-сәнәгый күргәзмә уздырыла, шуңа бәйле рәвештә циркның агач бинасы Мунча күле урынында торгызыла. Цирк 1890 елның 20 маенда ачыла. Ш.у.к. *Казан циркы*.

НИКІФОРОВ Анатолий Иванович (3.1.1949, Ширәмәт р-ны Елантау а.), механик, физика-матем. фән. д-ры (2006). 1971 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Компрессорлар төзү буенча тәжрибә КБнда (Казан) эшли. 1973–85 тә СССР ФА Казан ф-лының Физика-техника ин-тында. 1985–89 да «ТатНИПИнефть»тә (Бөгелмә ш.) проектолаштыру методикасы лаб-ясе мөдире. 1989 дан РФА КГҮнең Механика һәм машина төзелеше ин-тында филътрлау процессларын матем. модельләштерү лаб-ясе мөдире. Хезмәтләре нефтьгә һәм сулы катламнарда филътрлау процессларын матем. модельләштерүгә карый. Н. катламнарда физик-химик тәэсир иткәндә күзәнәклә тирәлекнең филътрлану-күләм сыйфатлары үзгәртү тикшерә. Ике фазалы филътрлау агымы б-н төрле үлчәмле кисәкчәкләрне күчүрү моделен эшли, төче су тутырганда балчыклы нефть катламының «бикләну» күренешен

модельли. Нефть катламнарына полимер-дисперсе системалар б-н тәэсир итүнең матем. моделен эшли; аларны куллану нәтижәсендә катламны зуррак күләмдә суландыру һәм өстәмә нефть запасларын эшкәртү мөмкинлеген, скважиналарда продукциянең сулылыгы кимүне һәм нефть чыганагын актив файдалану вакыты озаюны, нефть чыгару коэффициенты артуны күрсәтә. Н. бериш булмаган катламнарның ахыры нефть биру коэффициентын киметә торган суландыру режимнарын ачыклай.

Х е з м.: Перенос частиц двухфазным фильтрационным потоком // Мат. моделирование. 1998. Т. 10, № 6 (автордаш); О моделировании суффозии водоносных пластов // Инженерно-физ. журн. 2000. Т. 73, № 5; Математическая модель вытеснения нефти водой с применением полимердисперсных систем // Инженерно-физ. журн. 2002. Т. 75, № 1 (автордаш); О моделировании вытеснения нефти водой с телеобразующими добавками // Мат. моделирование. 2002. Т. 14, № 12 (автордаш).

НИКІФОРОВ Владимир Давыдович (20.2.1943, Чирмешән р-ны Яна Котыш а.), механик, судно йөртүче, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1991). Казан елга техникумын тәмамлай (1966). 1961–2003 елларда Чистай суднолар ремонтлау з-дында, «Велигис» теплоходында моторист-рулевой (1965), «Герой Ю.Гагарин» теплоходында механик ярдәмчесе (1965 тән), «Озёрный-97» теплоходында механик, бер үк вакытта 2 нче штурман (1970 тән), «Прага-5» земснарядында механик, командир ярдәмчесе (1976 дан), командир (1988 дән). Дәүләт бүлгә хезмәттәге югары казынышлары өчен бирелә. 3 нче дәрәжә «Хезмәт Даны» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

НИКІФОРОВ Николай Анатольевич (24.6.1982, Казан), хакимият эшлеклесе, икътисад фән. канд. (2011). Казан ун-тын тәмамлай (2004), 2004–06 елларда шунда ук, Чеботарёв исем. матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. Бер үк вакытта, 2001–05 тә, «Казан порталы» компаниясе директоры урынбасары, 2004–05 тә «Заманча Интернет технологияләре» АЖ ген. директоры урынбасары. 2006–10 да ТРның Мәгълүмат технологияләре үзгә ген. директоры. 2010–12 дә ТР Премьер-министры урынбасары — ТР мәгълүматлаштыру һәм элемтә министры. 2012 дән РФ элемтә һәм гаммәви мәгълүмат чаралары министры. Медальләр б-н бүләкләнә.

НИКІФОРОВКА авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрненнән 25 км төньяктарак, Үләмә елгасы буенда. 2010 елда 68 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — сарык асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, 1646 дан мәгълүм. 1861 елга кадәр халкы аллаһы крәстияннәре (19 йөзнен 2 нче чирегендә Н.да туган атаклы революцион хәрәкәт эшлеклесе В.Н.Фигнер һәм опера җырчысы Н.Н.Фигнерның эти-анилләре жирле алпавытлар була) катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында Н.да волость идарәсе урнаша; Казан Богородица чиркәве (1878 дә төзелә), земство мәктәбе (1869 дан эшли, бүленеп, 1876–84 елларда), жил тегермәне, ярма яргыч, вак-тояклар кибете эшли.

Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1484,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Никифоровка волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Апас, 1963 нең 1 февраленнән Тәтеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 343 ир-ат; 1859 да — 463, 1897 дә — 697, 1908 дә — 810, 1920 дә — 660, 1926 да — 493, 1938 дә — 450, 1949 да — 345, 1958 дә — 204, 1970 тә — 162, 1979 да — 128, 1989 да — 85, 2002 дә — 77 кеше.

НИКІФОРОВО, к. *Чиябашы*, Мамадыш р-ны.

НИКІШИН Вячеслав Николаевич (1.1.1949, Липецк өлкәсенә Долгоруково р-ны Кече Колодезь а.), двигателләр төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2007). 1971 елда Мәскәү автомеханика ин-тын тәмамлаганнан соң, Ярославль моторлар з-дында эшли. 1980–95 тә «КамаЗ» АЖнең фәнни-техник үзәгендә, 1999–2004 тә «КАМАЗ-Дизель» АЖдә сыйфат системасын сертификацияләү үзгә директоры, 2004–05 тә Алтай моторлар з-ды директоры урынбасары. Бер үк вакытта, 1981 дән, Кама икътисад инженерлары академиясендә, автомобиль һәм эчке янулы двигателләр каф. мөдире (2011 дән). Хезмәтләре автомобиль двигателләрен эшләүгә, аларның сыйфат һәм куркынычсызлык күрсәткелләрен тәэмин итүгә карый.

Х е з м.: Обеспечение качества колечного вала автомобильного дизеля // Вестн. Саратов. гос. техн. ун-та. 2006. № 4 (16), вып. 3 (автордаш); Формирование и обеспечение качества автомобильного дизеля. Наб. Челны, 2006; Прикладная теория колебаний в автомобиле- и двигателестроении. Наб. Челны, 2012.

НИКОЛА НИЗСКИЙ ЧИРКӘВЭ (Никола кафедраль соборы), Казандагы архит-ра истәлегә (*Покров чиркәве* комплексына керә). Исеме Гостиний двардагы Никола чиркәвеннән түбәнрәк урнашуы б-н бәйле. 1565 елда аның урынында агачтан төзелгән Никола Боровский чиркәве урнашкан була. 17 йөз ахырында Раштуга бәйрәм хөрмәтенә таштан ике тәхәтле, янкормалы Н.Н.ч. корыла. 19 йөз уртасында әлегә баганасыз, бер гөмбәзле, бер апсидалы храм, искерү сәбәплә, 1883 тә сүтелә. 1885 тә аның урынында арх. П.И.Романов проекты буенча яңа бина төзелә. Ике як тәрәзәле, турыпочмаклы храмны сандриклы, катлаулы йөзлекләр б-н бизәлгән бик, турыпочмаклы тәрәзәләр яктырта. Чиркәүнен

Никола Низский чиркәве. Арх. П.И. Романов. 1885.

төп ишеге — көнбатыш фасадта (Бауман урамы ягында), икенче ишек ишегалдындагы көньяк фасадта урнашкан. Н.Н.ч.нең төньяк өлеше Покров чиркәве б-н тоташкан. Фасадлар эклектиканың ялган рус стилиндә төзелгән һәм яссы лопаткалар б-н өч өлешкә бүленгән, уртанчысы фигуралы, аттик барабанлы гөмбөз б-н очланган. Тышкы як диварларын бизәгәндә икенче каттагы яктылык тәрәзәләре астына иконалар куелган ялган тәрәзәләр уелган. Лопаткалар, фризлар һәм тәрәзә төпләре яссы куышларга бүленгән һәм уеп ясалган филёнкалар б-н бизәлгән. Диварлар, аралаштырып, сыек яшел һәм ак төсләргә буялган. 1930 елда ябыла, 1946 да диндарларга кабаттан кайтарыла, шул вакыттан бирле Казан епархиясенең кафедраль соборы функцияләрен башкара. Соборда Казан изге әйбәлләре: хөрмәтләнүче Казан Мәрьям Ана иконасының күчәрмәсе, Феодор Мәрьям Ана иконасы (Казандагы элеккеге Феодор хатын-кызлар монастыреның төп изге әйбәре) саклана.

Әд.: Православные храмы Татарстана: Альбом. К., 2000.

Х.Г.Надыйрова, Е.В.Лукаков.

НИКОЛА СОБОРЫ, Минзәлә шәһәрәндәге ампири стилдәге архит-ра истәлегә. 1813 елда отставкадагы солдат М.Д.Ситниковның Уфа һәм Казан губернасындагы шәһәр-авыллардан жыйган иганә акчасына төзелә. 1880 елларда сәүдәгәрләр И.Г. һәм Д.И.Стахеевлар, П.В.Щетинкин акчасына үзгәртеп корыла (чаң манарасы төзелә). 1936 да ябыла, 1991 да диндарларга кабат кайтарыла; 2006 да «Россия инвестиция ягулык-энергетика компаниясе» АЖ акчасына реставрацияләнгән (сүтелгән манарасы яңадан төзелә).

Оригиналь манаралы, өч зур престоллы, өч нефлы храм. Апсидалы үзәк неф шактый ук алга чыгып тора. Төньяк, көньяк һәм көнбатыш фасадлардагы ишекләр дорик ордердагы портиклар б-н бизәлгән, апсидалар, төньяк һәм көньяк ишекләр өстенә кечкенә гөмбәзләр куелган. Храм өлешенә үзәк күләмә өстендә тар барабандагы кечкенә гөмбөзле, ярымтүгәрәк түбә б-н ябулы, ике рәт пы-

Минзәлә шәһәрәндәге Никола соборы. Арх. П.Г.Пятницкий. 1813.

яла уемлы (һәр рәттә 10), зур диаметрлы цилиндр урнашкан. Бер яруслы ашханәдә төньяк һәм көньяктан 5 әр биек тәрәзә уемы, өч яруслы чаң манарасы (кечкенә гөмбәзле, зур булмаган ярымтүгәрәк түбәле) бар.

Әд.: Златоверховников И. Уфимская епархия. Уфа, 1899; Свод памятников истории и архитектуры Республики Татарстан. Том 1. Административные районы. К., 1999.

НИКОЛА СОБОРЫ, Чистайдагы архит-ра истәлегә. 1838 елда арх. П.Г.Пятницкий проекты буенча классицизм стилиндә сәүдәгәрләр Г.А. һәм Д.А.Поляковлар акчасына төзелә. Койма һәм капкалары 1842 дә арх. Ф.И.Петонди проекты буенча корыла. 1902 дә архитекторлар В.Гесте, В.Морган тарафынан реконструкцияләнгән. Храмның интерьеры арх. П.В.Тихомиров проекты буенча яңартыла. Кама елгасының биек ярында урнашкан, шәһәр манзарасын калку итеп күрсәтә.

Чистай шәһәрәндәге Никола соборы. Арх. П.Г.Пятницкий. 1838.

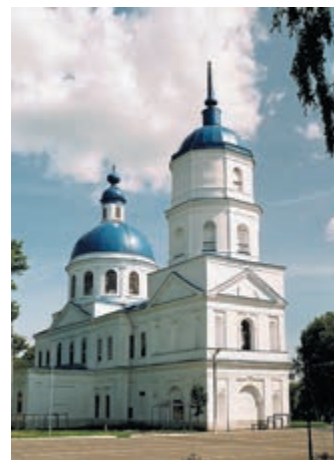
Соборның терр-ясе тоскана ордерындагы цилиндри колонналарга беркетелгән чүкелгән тимер койма б-н әйләндереп алынган. Храм кирпечтән, хач рәвешендә биш гөмбөзле итеп төзелгән. Бер катлы ашханә аша көнбатыш яктан чиркәү алды баскычы б-н чаң манарасы тоташкан. Храмның көнчыгышындагы апсида ике кыеклы түбә астындагы турыпочмаклы күләм рәвешен алган. Төньяк һәм көньяк фасадларның үзәге буенча өчпочмаклы, түбән фронтонлы, ике кыеклы түбә астында ионик ордердагы, дүрт колонналы портиклар чыгып тора. Храм фасадларындагы колонналар ионик ордердагы пилястраларга тәңгәл килә; аттиклы билдәү, портиклар кебек, кронштейнлы кәрниз б-н төгәлләнгән. Ярымтүгәрәк гөмбөз зур яктылык барабаны өстендә тора. Аның әйләнәсендәге як-ягына яктылык тәрәзәләре уелган биек барабаннарда шундый формадагы 4 гөмбөз урнашкан. Үзәк барабан коринф ордерындагы пилястралар б-н бүлгәләнгән, һәм аны төп өлешләре ярымкултыксалы, рельефлы паранетлар б-н эшләнгән, архивольтлы, аркалы биек тәрәзәләр яктырта. Соборның турыпочмаклы биек тәрәзәләре яссы, аркалы

куышлар эченә батырылган һәм ионик ордердагы пилястралар б-н бизәлгән. Куышлардагы тимпаннарда, фронтоннардагы портикларда, фризларда эвәләп ясалган декор урын алган. 1936 да собор ябыла, 1990 да кабат диндарларга кайтарыла. 1930 еллар ахырында сүтелгән биш яруслы чаң манарасы 2002 дә яңадан торгызыла.

Әд.: Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. Т. 1. Административные районы. К., 1999.

Х.Г.Надыйрова, Е.В.Лукаков.

НИКОЛА ЧИРКӘВЭ, Алабугадагы архит-ра истәлегә, 18 йөздә салынган шул исем. таш чиркәү урынында 1818 елда классицизм стилиндә төзелә. Шәһәрнен яр буе өлешендәге төп доминанталарның берсе. 2009 елда кабат ачыла. Апсидалы чыгынтгысыз, яктылык барабаны гөмбөз б-н очланган ике катлы, баганасыз храм. Икенче катта төп Никола престолы, беренче катта жылытулы чиркәү урнашкан. Храм, ашханә һәм чаң манарасы бинаның үзәк композициясен тәшкил итә. 1848–52 дә көньяк һәм төньяк фасадлардагы бер катлы, канатлар чыгып торган ике янкорма (сәүдәгәр А.И.Стахеев акчасына өстәп төзелә) чиркәүнең әүвәлге йөзен беркадәр боза. Ике катлы, турыпочмаклы күләм храмның көнчыгышында зур яктылык барабаны, көнбатыш өлешендә ике яруслы кыңгырау манарасын күтәрәп тора. Ашханә диварлары эчкә батырылган. Храм фасадларын өчпочмаклы фронтоннар б-н төгәлләнгән ризалитлар аерып тора. Шундый ук фронтоннар б-н эшләнгән ике катлы чаң манарасының нигезендә ярымтүгәрәк гөмбөз б-н ябылган сигезкырлы ике югары ярус төзелгән. Биек, аркалы тәрәзәләр, алар арасындагы ионик ордердагы, пилястралы ротондалар — храмның бизәге. Ике кат арасын төгәлләп, аерып һәм дөрес профиль биреп торучы кәрниз корылманың яруслы булуын күрсәтә. Биек, турыпочмаклы, аркалы тәрәзәләр һәм куышлар, ризалитларның ионик пилястралары һәм киң лопаткалар бинага дөньяви төсмерләр бирә. Интерьерларда 1870 елларда рәссам

Алабуга шәһәрәндәге Никола чиркәве. 1813–18, 1852.

В.В.Верещагин ясаган бизэкләр сакланып калган.

Әд.: Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. Т. 1. Административные районы. К., 1999.

Х.Г.Надырова, Е.В.Лунаков.

НИКОЛАЕВ Алексей Михайлович (15.3.1905, Казан — 19.12.1983, шунда ук), химик-технолог, техник фән. д-ры (1956), проф. (1958), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1965). 1929 елда Түбән Новгород ун-тының механика ф-тын тәмамлаганнан соң, Казанның төрле пр-тиеләрендә эшли. 1932–33 тә Казан энергетика ин-тында, 1933 тән Казан химия-технол. ин-тында, химия сәнәгәтә машиналары һәм аппаратлары каф. мөдире, (1940–73), механика ф-ты деканы (1956–58). Хезмәтләре масса алмаштыру машиналары һәм аппаратларына карый. Н. үзәктән куулы масса алмаштыру аппаратларының яңа классын төзи. Күп компонентлы ректификация һәм экстракция теорияләрен үстерүгә зур өлеш кертә. Уйлап табуга 167 авторлык таныклыгы бар. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Новые аппараты для процессов абсорбции и ректификации // Вестн. техн. и экон. информации. 1964. № 8 (автордаш); Исследование массообменного аппарата с прямоточными вихревыми контактными устройствами // Хим. и нефтяное машиностроение. 1970. № 2 (автордаш); Исследование переноса массы в жидкой фазе в аппаратах вихревого типа с осевыми завихрителями // Изв. вузов. Химия и хим. технология. 1973. № 2 (автордаш).

НИКОЛАЕВ Анатолий Васильевич (14.11.1902, Оренбург ш. — 13.2.1977, Новосибирск ш.), химик-неорганик, СССР ФА академикы (1966; 1958 елдан мөхбир ағза). Ленинград ун-тын тәмамлый (1924). 1927 дән СССР ФАнең — Павлодар тоз, 1931 дән Кулунда комплекслы экспедицияләре башлыгы. 1935–57 дә СССР ФАнең Гомуи һәм неорганик химия ин-тында (ИОНХ, 1945 тән лаб. мөдире). Бер үк вакытта, 1936–41 дә, Мәскәү полиграфия ин-тында (каф. мөдире), 1945–58 дә Мәскәү төсле металл һәм алтын ин-тында (аналитик химия каф. мөдире), проф. (1946). 1941–43 тә СССР ФАнең Идел буе ресурсларын илне саклау ихтыяжларына мобилизацияләр буенча Идел комиссиясенен химия секциясе гыйльми секретаре (Казан). 1957 дән СССР ФАнең Себер бүлеге Неорганик химия ин-ты директоры, бер үк вакытта, 1959 дан, Новосибирск ун-тында каф. мөдире. Хезмәтләре тозлы системаларның физик-химик анализына, неорганик кушылмалар термографиясе, радиохимиясе һәм экстракциясенә карый. Н. тозлы системалар хасил булу шартларын һәм аларны эшкәртү алымнарын ачыклай. Аның табигый тозларны тикшерүгә караган хезмәтләре Кучук сульфат комб-тын (Алтай крае) төзү өчен нигез була. Термографик тикшеренүләр барышында боратның кабаттан төркөмләнүен ача һәм платинидларның күп кенә комплекслы кушылмаларының (дис-кушылмалар, димерлар һ.б.) тигезләнәсез торышын ачыклай. Сирәк мөгдән элементлары тозларының 4 типтагы каты эремәләрен билгели. Бө-

ек Ватан сугышы елларында ИОНХның Казанга эвакуациясе вакытында (1941–45) Н. тозларда элпәләр хасил итү буенча күп хезмәт куя. Бу хезмәтләр «Тозларда саклагыч элпәләр» («Защитные пленки на солях», 1944) монографиясендә берләштерелә һәм су, бензин, нефть продуктларын саклау өчен жирдән сыешлыклар төзү, гидротехник корымалар төзегәндә грунтны ныгыту өчен нигез була. Неорганик кушылмалар экстракциясе теориясендәге тикшеренүләре катламанга бүленү (клатратлар таркалу) өлкәсендә түбәнге критик ноктаның характерын ачыклай һәм лантаноидлар, актиноидлар, күп кенә төсле һәм затлы металл өчен эффектив яңа экстрагентлар тәкъдим итәргә мөмкинлек бирә. Экстрагентларны рентгеноспектраль тикшерү нәтижәләре аерып алына торган матдәләр арасындагы бәйләнешләрнең характерын билгеләү өчен беренче тапкыр кулланыла. «Журнал структурной химии» басмасының баш мөхәррире (1967–77), «Известия СО АН СССР. Серия химических наук» ж-лының жавайлы секретаре (1963–76), СССР ФАнең В.И.Вернадский исем. (1946) һәм Н.С.Курнаков исем. (1977) бүләкләре лауреаты. Ике Ленин ордены, Октябрь Революциясе, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Кулундинские соляные озёра и пути их освоения. Новосибир., 1935; Защита продуктов, фуража и воды от боевых отравляющих веществ. К., 1943; Экстракция неорганических веществ. Новосибир., 1970.

Әд.: Анатолий Васильевич Николаев // Материалы к библиографии учёных. Сер. хим. наук. М., 1992. Вып. 91; Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира: Биогр. справ. М., 1991.

В.Г.Абзалова.

НИКОЛАЕВ Андрей Николаевич (19.7.1961, Казан), химик-технолог, техник фән. д-ры (1999). 1983 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Бөтенсоюз углевод химия фәнни-тикшеренү ин-тында эшл. (бүленеп: 1985–88 дә СССР ФАнең Гомуи һәм неорганик химия ин-тында, Мәскәү). 1995 тән Казан технол. ун-тында (бүленеп, 2000–02 дә «Спецгазавтоматика» пр-тисенен баш технологы), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1998–2000), азык-төлек житештерү жиһазлары каф. мөдире (2002 дән). Хезмәтләре гидродинамикага, ике фазалы агымнарда жылылык һәм масса алмашуга карый. Н. өөрмәле типтагы аппаратларның яңа конструкцияләрен булдыра. Масса алмашу һәм кисәкчәкләрне утырымга төшерү процессларының матем. модельләрен, газларны эче куышлы һәм өөрмәле күп баскычлы аппаратларда чистарту алымын эшли. Цилиндрик каналда стенага уралган сыек элпәннең калыңлыгын һәм дулкынча параметрларын билгеләү юлларын ачыклай. Уйлап табуга 11 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Хезм.: Гидродинамика полых вихревых аппаратов // Теорет. основы хим. технологии. 1991. Т. 25, № 4 (автордаш); Расчёт эффективности массопереноса в полых вихревых аппаратах // Теорет. основы хим. технологии. 1992. Т. 26, № 19 (автордаш); Оценка энергетических затрат на перемещение потока в вихревых аппаратах // Теплоэнергетика. 1997. № 7 (автордаш); Очистка промышлен-

В.Н. Николаев.

ных газовых выбросов в аппаратах вихревого типа // Хим. пром-сть. 1998. № 4 (автордаш).

НИКОЛАЕВ Владимир Васильевич (17.2.1871, Воронеж губ. Задонск ш. — 4.2.1950, Мәскәү), фармаколог, физиолог, медицина д-ры (1902), мед. фән. д-ры (1934), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1940). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1895), шунда ук, фармакология кафедрасында эшли. 1897 елдан — Казан акушерлык ин-тында, 1899 дан теш табибләре мәктәбендә уқыта. Бер үк вакытта эңгелгә каршы көрәш һәм Казан губернасы халкына азык-төлек б-н ярдәм итү отрядына житәкчелек итә (1899). 1903–04 тә Германиядә стажировка уза. 1915 тән Казан ун-тының фармакология һәм фармакогнозия каф. профессоры. Казан хатын-кызлар мед. ин-тына (1915) нигез салучыларын берсе. 1921–23 тә Мәскәү ун-тының фармакология һәм рецептура каф. мөдире. 1922 дә Мәскәү фармацевтика жәмгыятен оештыра. 1923–38 дә Смоленск ун-тының фармакология каф. мөдире, бер үк вакытта Мәскәүдәге 3 нче мед. ин-тында (1934–39), фармакология (1936–38) һәм стоматология (1937–39) ин-тларында шул ук вазифаны башкара. 1940 та Бөтенсоюз дару үләннәре һәм хуш исле үсемлекләр фәнни-тикшеренү ин-тының фармакология каф. мөдире. Хезмәтләре фармакология, фармация һәм аптека эшен оештыру мәсьәләләренә карый. Н. йөрәктәге парасимпатик нерв тармакларының ике нейронлы төзелешен ача (1893–94), фундаменталь дару үләннәре тәгълиматын төзи. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: К вопросу об иннервации сердца лягушки // Неврологический вестн. 1894. Т. 2, вып. 4; Фотографирование глазного дна животных // Неврологический вестн. 1901. Т. 9, вып. 3, 4.

Әд.: Левченко М.А. Памяти В.В.Николаева (к 5-летию со дня смерти) // Фармакология и токсикология. 1955. № 4.

НИКОЛАЕВ Владимир Николаевич (9.2.1921, Казан — 30.10.1944, Украина ССРның Львов ш.), Сов. Союзы Герое (23.9.1944), гв. капитаны. Чкалов танк уч-щесен тәмамлай (1941). Казанда мех ф-касында слесарь булып эшли. 1939 елдан Кызыл Армиядә. 1942 нең июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 56 нчы танк бригадасының (3 нче гв. танк армиясенен 7 нче гв. танк корпусы) батальон командиры урынбасары. Брянск, Узак, Воронеж һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Орёл, Житомир–Бердичев (икесе дә — 1943), Проскуров–Черновцы һәм Львов–Сандомир (икесе дә — 1944) һөжүм операцияләрендә катна-

А.И. Николаева.

ша. 1944 нөн 3–4 августында Висла елгасын һәм Коло посёлогы тирәсендә (Баранув-Сандомерски шәһәрәннән 2 км көнбатыштарак, Польша) кичкәндә батырлык күрсәтә: Н., яраланган килеш, хәлиткеч моментта елга аша кичүне саклауны житәкли; дошманның барлык һөжүмнәрен кире кайтара. Ике Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медаль белән бүләкләнә. Геройның исеме Казанның бер урамына бирелә.

Әд.: Советлар Союзы Геройлары — якташларыбыз. К., 1990; Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Звёзды доблести боевой. Львов, 1968; Р о к о т о в Г.Н. Холм славы. Львов, 1984.

М.З.Хәбибуллин.

НИКОЛАЕВ Геннадий Алексеевич (30.12.1935, Казан), тел галиме, филол. фән. д-ры (1989), проф. (1990), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1997). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1959), Казанның 7 нче интернат-мәктәбәндә рус теле һәм әдәбияты укыта. 1961 елдан Казан ун-тында, рус теле тарихы һәм тел белеме каф. мөдире (1979–2008). Варшава (Польша, 1976–79), Лейпциг, Гиссен (Германия, 1989–90, 1992, 1994), Гранада (Испания, 1997–99) ун-тларында лингвистика курслары алып бара. Хезмәтләре рус әдәби теленен сүз ясалышы, стилистикасы һәм семаологиясе тарихына карый. «Рус телендә сүз ясалышы» («Русское словообразование», 1985), «Рус телендә сүз төзелеше һәм орфография» («Структура слова и орфография русского языка», 1993) һ.б. дәреслекләр һәм уку ярдәмлекләре авторы.

Х е з м.: Русское историческое словообразование: Теоретические проблемы. К., 1987; Сопоставительное словообразование и формообразование русского и польского языков: Имя существительное. К., 1990 (автордаш); Русское и славянское словообразование. К., 2011.

НИКОЛАЕВ Герман Михайлович (1.3.1926, Казан — 10.6.1985, шунда ук), хирург, мед. фән. д-ры (1964), проф. (1966). Казан мед. ин-тын тәмамлагач (1952), шунда ук, педиатрия ф-тының 2 нче хирургия кафедрасында эшли, 1967–84 елларда травматология-ортопедия һәм хәрби-кыр хирургиясе каф. мөдире. Бер үк вакытта, 1968 дән, Казан шәһәре саламатлек саклау бүлегенен баш хирургы, 1984 тән «Мединструмент» ФЖБдә шул вазифаны башкара. 1964–65 тә Йәмән Гарәп Респ-касының Ходейда шәһәре госпиталендә эшли. Хезмәтләре панкреатит этиологиясе, патогенезы һәм аны хирургия ысулы б-н дөвалау, корсак куышлыгы органнарындагы имгәнүләргә диагноз кую һәм аны дөвалау мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Влияние поясничной новокаиновой блокады на фагоцитоз // Хирургия. 1952. № 3; О содержании диастазы мочи после резекции желудка // Казан. мед. журн. 1960. № 4; Новокаиновая блокада чревных нервов и симпатических стволов в лечении острого панкреатита. К., 1968.

НИКОЛАЕВ Николай Алексеевич (17.5.1937, Казан), химик-технолог, техник фән. д-ры (1976), проф. (1977), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1990), РФнең атказ. фән эшлеклесе (1996). 1960 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, азык-төлек житештерү жиһазлары каф. мөдире (1989–2002). Хезмәтләре газ-сыеклыклы системаларда барган процессларны көчәйтүгә карый. Н. туры юнәлештәге өөрмә контактлы жайланмалар нигезендә жылылык һәм масса алмаштыру аппаратларының яңа классын булдыра. Гетероген системаларны бүлү һәм гидродинамик параметрларны үлчәү алымнарын тәкдидим итә. Уйлап табуга 125 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Плёночные биореакторы. К., 2000 (автордаш); Расчёт и конструирование оборудования пищевых и химических производств. К., 2002 (автордаш); Комплексная очистка стоков промышленных предприятий. К., 2005 (автордаш).

НИКОЛАЕВ Павел Николаевич (12.5.1881, Смоленск ш. — декабрь 1943, Саратов ш.), терапевт, медицина д-ры (1910), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1935). Дерпт ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1906), Варшавада терапия клиникасында эшли. 1909 елдан Эксперименталь мед. ин-тында (С.-Петербург). Париж, Лондон, Берлин, Осло, Стокгольм клиникаларында стажировка уза. 1911 дән Сембер губ. хастаханәсендә терапия бүлегә мөдире, 1914 тән — баш табиб. 1920 дән Казан ун-тының эчке авырулар диагностикасы каф. мөдире. 1927 дән Саратов мед. ин-ты профессоры, факультет терапиясе каф. мөдире. Бөек Ватан сугышы елларында Саратов эвакогоспитальләрендә консультант. Хезмәтләре физиология, кардиология, нефрология, эндокринологиягә, йогышлы авыруларны дөвалауга, медицинаның теоретик һәм методологик мәсьәләләренә карый. Бөтенсоюз терапевтлар жәмгыятенен Саратов ф-лы рәисе (1930 дан).

Х е з м.: Об основных принципах распознавания болезней. К., 1921; О порхании и мерцании предсердий. К., 1923. Туберкулёз (Общее учение, клиника, профилактика, лечение). Саратов, 1940 (автордаш).

Әд.: К и р и л л о в М.М. Профессор П.Н.Николаев: научная и лечебная деятельность в годы Великой Отечественной войны // Клиническая медицина. 1991. № 5.

НИКОЛАЕВА Александра Дмитриевна (4.5.1922, Зөя кантоны Соболевское а. — 25.3.2004, Казан), химик-технолог, химия фән. д-ры (1961), проф. (1962), ТАССР, РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1965, 1973). 1944 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1948 дә үзе оештырган югары энергияле кушылмалар химиясе һәм технологиясе лаб-ясенен фәнни житәкчесе, шул исемдәге каф. мөдире

(1962–89), проблемалы фәнни-тикшеренү лаб-ясе мөдире (1989 дан). Хезмәтләре ракета һәм махсус ягулыклар компонентлары химиясе һәм технологиясенә карый. Н. житәкчелегәндә тундырылмаган углеводородларны тринитрометан, тетранитрометан, хлортринитрометан һ.б.ны алу максатында деструктив нитратлау реакцияләренен механизмнары эшләнә; тринитрометан табуның нәтижәле технологиясе булдырыла һәм житештерүгә кертелә (бу ачыш Казан химия-технол. ин-тында, оборона сәнәгатенен тармак ин-тлары һәм пр-тиеләрендә купсанлы югары энергияле матдәләр синтезларга мөмкинлек бирә); фуразан һәм фуроксан фрагментлары керткән сусыз һәм аз сулы югары энергияле кушылмалар синтезлана. Бу рәттәге аерым кушылмалар оборона техникасының мөһим мәсьәләләре үсешен хәл иткән дөньяда беренче производстволарның нигезен тәшкил итә. Монохлорглиоксим һәм ди-хлорглиоксим табу алымы югары энергияле матдәләренә яңа төркем синтезлау технологияләрен тудыра. Югары энергияле кушылмалар синтезлаганда табылган ярымпродуктлар һәм чит матдәләр күпкырлы бактерицид һәм спорцид тәэсирләргә ия булган дезинфектантлар ясау мөмкинлеген бира. 1000 нән артык фәнни хезмәт авторы. Уйлап табуга 200 авторлык таныклыгы бар. СССР МС бүләге лауреаты (1990). Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, СССР ВДНХсының алтын һәм көмеш медальләре б-н бүләкләнә.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

В.Г.Абзалова.

НИКОЛАЕВА Александра Ивановна (6.1.1924, ТАССРның Буа кантоны Адав-Тольмай а.), игенче, Соц. Хезмәт Герое (1948). 1939–90 елларда Буа р-нының Коминтерн исем. к-зында колхозчы, комсомол-яшьләс бригадир, ферма мөдире. 1947 дән Н. звеносы 10 га майданда ул елларда күрелмәгән арыш уңышы (1 га дан 31 ц) ала, шуның өчен Герой исеме бирелә. ВЛКСМ (1949) һәм КПСС (1961) сөзләре делегаты. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

НИКОЛАЕВА Татьяна Михайловна (28.10.1937, Казан), тел галиме, филол. фән. д-ры (2002). 1960 елда Казан ун-тын тәмамлай, 1969 дан шунда ук эшли, проф. (2002). 1983–86 да Прешан ун-тында (Словакия) рус теле укыта. Хезмәтләре рус әдәби теле, сүз ясалышы тарихларына карый. «Грамматик лексикология» («Грамматическая лексикология», 1971), «Рус телендә сүз ясалышы» («Русское словообразование», 1985) монографияләре автордашы.

Х е з м.: Очерки по исторической стилистике и словообразованию. К., 2000; Актуальные процессы семантического словообразования в русском литературном языке конца XX века // Семантическая деривация и её взаимодействие с морфемой: Сб. статей. Омск, 2003; История русского литературного языка. К., 2012.

НИКОЛА́ЕВКА авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибиндагы Балык Бистәсе посёлогыннан 23 км көнчыгыштарак, Куйбышев сусаклагычыннан 3 км чигтә урнашкан. 2010 елда 1 кеше яши. 18 йөз ахыры — 19 йөз башында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында Н.да башлангыч белем мәктәбе (1903 тә ачыла), 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 251 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Уракчы волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1859 да — 174, 1897 да — 333, 1908 да — 354, 1920 да — 370, 1926 да — 308, 1938 да — 343, 1949 да — 294, 1958 да — 130, 1970 тә — 123, 1989 да — 10, 2002 да — 4 кеше.

НИКОЛА́ЕВКА авылы, Минзәлә р-нында, Минзәлә шәһәрненнән 25 км коньяктарак, Ык елгасыннан 3 км чигтә урнашкан. 2010 елда 448 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Элеккеге татар авылы Тауборын урынында 1780 елларда дворяннар Матвеев һәм Никита Можаров рус авылына нигез сала, 19 йөзнен 1 нче чирегеннән — алпавыт Пальчиковлар милке. Халкы игенчелек, терлекчелек, таш чыгару б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында Смоленск Богородица чиркәве (1843 тә төзелә), земство мәктәбе (1877 да ачыла), пар тегермәне, 2 ярма яргыч, тимерчелек, май язу з-ды эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1092 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Матвеевка волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Минзәлә, 1944 нең 19 февраленнән — Матвеевка, 1954 нең 19 ноябреннән Минзәлә р-нында. Халык саны: 1795 тә — 203, 1859 да — 385, 1870 тә — 551, 1884 тә — 689, 1897 да — 772, 1913 тә — 741, 1920 да — 878, 1926 да — 880, 1938 да — 325, 1949 да — 238, 1958 да — 435, 1970 тә — 583, 1979 да — 575, 1989 да — 481, 2002 да — 479 кеше. Н.ның истәлекле урыны — алпавыт Н.Е.Пальчиков йорты (19 йөзнен 2 нче яртысы архит-ра истәлегә).

НИКОЛА́ЕВКА авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 36 км коньяк-көнбатыштарак, Уратма елгасы буенда. 2010 елда 4 кеше яши. 19 йөз башында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 240 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Богородский волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1859 да — 136, 1897 да — 264, 1908 да — 301, 1920 да — 332, 1926 да — 331,

1949 да — 279, 1958 да — 184, 1970 тә — 109, 1979 да — 54, 2002 да — 8 кеше.

НИКОЛА́ЕВКА посёлогы, Чистай р-нында, Чистай шәһәрненнән 10 км коньяк-көнбатыштарак, Олы Бахта елгасы бассейнында. 2010 елда 1 кеше яши. 19 йөз башында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, йон тетү б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында земство мәктәбе (1883 тә ачыла), вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 385 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Иске Иванай волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан Чистай р-нында. Халык саны: 1859 да — 192, 1897 да — 275, 1908 да — 351, 1920 да — 370, 1926 да — 357, 1938 да — 191, 1949 да — 91, 1958 да — 85, 1970 тә — 52, 1979 да — 13, 1989 да — 10, 2002 да — 16 кеше.

НИКОЛА́Й I (25.6.1796, Царское Село ш., Петербург губ. — 18.2.1855, С.-Петербург), Россия императоры (1825 елдан). 1836 ның августында Россия буйлап сәяхәте вакытында Казанда була, андагы истәлекле урыннарны (Кремль, Благовещение соборы, университет, Беренче ир балалар гимназиясе, 1552 да шәһәрне яулаганда һәлак булган рус сугышчыларына куелган һәйкәл) карый; университет ишегалдында Г.Р.Державинга куелачак һәйкәл урынын хуплый; университет клиникалары бинасы төзелешенә иганә чарасы кыла. Император хөрмәтенә губернатор С.С.Стрекалов һәм дворяннар тантаналы мәжлес оештыралар. 1842 елгы янгыннан соң Н.И.Казанны торгызу өчен 1 млн. сум акча бүлеп бирү турында фәрман чыгара.

Н.И. патшалык иткән чорда рус чиркәвенә Идел бие халыклары арасында миссионерлык эшчәнлегенә булышлык күрсәтә, православие динендәгеләрнең мөселманнар б-н элемтәләре чикләнә, салымнар түлүдән, рекрутлык бурычыннан азат итү кебек ташламалар һ.б.ны куллану юлы б-н татарларның православиегә күчүе стимуллаштырыла. Икенче яктан, мөселманнарга ирешкә рәвештә үз диннәрен тоту һәм дини йолаларын башкару, югары һәм урта уку йортларында белем алу, илнең төрле төбәкләрендә дини биналар төзү хокукы бирелә. Н.И. Россиянең Европа өлеше өчен «үрнәк» мәчет проектларын раслый (1829, 1844), хосусый басмаханәләргә татар телендә китаплар бастыруга рөхсәт бирә, мөселман руханиларын тән жәзаларыннан һәм рекрутлыкка алындан азат итә, кайбер хәрби частларда муллалар вазифын гамәлгә керту һ.б. б-н ризалаша.

Әд.: Загоскин Н.П. Спутник по Казани. К., 1895; Казанский М.В. Путеводитель по Казани. К., 1899; Долгов Е.Б. Император Николай I в Казани в 1836 г. // Гасырлар авазы — Эхо веков. 2006. № 1.

Е.Б.Долгов.

НИКОЛА́Й ИСЕМЕНДӘГЕ БАЛАЛАР ЯТИМХАНАСЫ, 1844 елның 11 гыйнварында сәүдәгәр А.Л.Крупеников тырышлыгы б-н (к. *Крупениковлар*) ачыла, кыз балаларга атап оештырыла. 1844 нең 15 гыйнварыннан император Николай I хөрмәтенә аның исеме

б-н атала. Ятимханә императрица Мария Фёдоровна карамагындагы учреждениеләреннән Казан губернасы балалар ятимханәләре жәмәгәт идарәчеләге (попечительлеге) күзәтүендә тора. Беренче попечителе — Казан губернаторының хатыны А.Е.Шипова. Ятимханә ачу өчен Жәмәгәт тәрбиясе приказына матди ярдәм күрсәтүчеләр: А.Л.Крупеников (3 мең сум, 1839), Казан шәһәре башлыгы, сәүдәгәр С.Е.Александров (2 мең сум, 1842), Мамадыш сәүдәгәрләре Н.И.Щербаков һәм Таганов (3 эр мең сум). 1843 елга ассигнацияләр б-н 12 мең сум акча жыела. Казан шәһәр думасы ятимханә өчен Зур Проломный урмыннан 2 катлы таш йорт бирдергә. 1892 да сәүдәгәр М.И.Попов акчасына йортка су кертелә. Ятимханә жәмәгәт идарәчеләгенә төп капиталыннан жыелган процентлар, хәйрия чаралары сәүдәгәрләрдән жыелган керем, шәһәр идарәсенң матди ярдәме, взнос акчалары, аерым кешеләр иганәсе хисабына яши. 1844 нең 11 мартында ятимханә каршында хастаханә эшли башлый, 1846 ның 26 февралендә А.Л.Крупеников акчасына 25 урынлы төн куну бүлеге ачыла. 1890 ның 2 февралендә М.И.Попов васыяте буенча, аның исемен бирү шарты б-н, 10 урынлы төн куну йорты төзү өчен 10 мең сум акча тапшырыла. А.Х.Шамова васыяте буенча, Николай һәм Александр исемдәге ятимханәләргә тоту өчен 4 мең сум иганә бирелә. 1909 да 6 бала Е. һәм В.Змеевлар стипендияләренә тәрбияләнә. Мед. кирәк-яраклары Э.Ф.Грахе даруханәсеннән бушлай китертелә. Ятимханәдә тәрбияләнүчеләр М.М.Данилов мунчасыннан шу. бушлай файдаланалар. Баштагы чорында Н.и.б.я. 30–50 кыз балага исләпән була. Беренче айларда ук ана 80 бала кабул ителә, 1894 тә ятимханәдә 115 бала тәрбияләнә, 60ы шунда даими яши, 55е килеп-китеп йори. 1909 елда биредә чыгышлары б-н мещан, крәстиян, чиновниклардан булган 71 бала, шу. 5–16 яшьләрдәге тулы ятимнәр тәрбияләнә. Ятимханәдән киткәндә кызларга зур булмаган күләмдә (5–20 сум) акча биреп озаталар. Укыту шәһәр башлангыч уч-щеләре программасы буенча алып барыла: Илһи канун, уку-язу, кыскача Россия тарихы дәресләре укытыла, шу. расем, күмәк жыр, кул эше, йорт эше күнекмәләре бирелә. Нинди дә булса белгечлек алган кызлар төрле остаханәләргә (корсет тегү, чигү һ.б.) яки асрау хезмәтенә урнашалар. Кыз балаларның кул эшләре — сөлгеләр, яулыклар, шарфлар һ.б. 1909 да Казанда уздырылган земство күргәзмәсендә күрсәтелә. Ятимханә яшелчә һәм жиләк-жимеш бакчасы, парник тотта. Жәй көне балалар Югары Осланда арендаган дачага күчәргә. Ял итү өчен шу. «Рус Швейцариясе»нә, пароход б-н Кабан күле буендагы Ботаника бакчасына да алып баралар. Н.и.б.я. 1917 дән сон ябыла.

Әд.: Отчёт Казанского губернского попечительства детских приютов за 1889 год. К., 1890; Историческая записка о Казанском Николаевском детском приюте, открытом 11-го января 1844 года. К., 1894; Отчёт Казанского губернского попечительства детских приютов за 1909 год. К., 1910; С в е р д л о в а Л.М. Купечество Казани: дела и люди. К., 1998.

И.А.Новицкая.

НИКОЛАШКИНО авылы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрнен 30 км көньяк-көнчыгыштарак. Бк елгасының сул кушылдыгы буенда. 2010 елда 356 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, дунгыз асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1760–80 елларда нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Васильевский-Урустам исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында чиркәү, мәктәп, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2767 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Ивановка волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнан — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Баулы р-нында. Халкы саны: 1859 да — 172, 1889 да — 236, 1910 да — 394, 1920 да — 410, 1926 да — 489, 1938 да — 460, 1949 да — 727, 1958 да — 457, 1970 тә — 549, 1979 да — 417, 1989 да — 347, 2002 да — 352 кеше.

НИКОЛЬСКИЙ авылы, Лаеш р-нында, Казан тимер юл станциясеннән 33 км көньяктарак, Мишә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 808 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. 2 урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорынан Караево авылы буларак мәгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Татар Тарлашы, Ильинский исемнәре б-н дә билгеле. Н.га руслар 17 йөзнен 2 нче яртысында килеп урнаша. 18 йөз уртасына кадәр халкы Казан архирей йортыныкы булып исапләнә; 1764 тә жирле халык — экономик, соңрак дәүләт крәстияннәре катлавына күчерелә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Никола чиркәве, кәшәнә (1843–48, 1889 да төзелә; архит-ра истәлекләре), земство мәктәбе (1877 да ачыла), 6 жил тегермәне, 3 тары яртыгач, май язу, йон тетү йортлары, тимерчелек, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2823,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Столбище волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньнда. 1927 нең 14 февраленнан — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Столбище, 1959 ның 26 мартыннан — Лаеш,

Лаеш р-нынның Никольский авылы. Никола чиркәве. 1843-48.

1963 нең 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халкы саны: 1782 да — 260 ир-ат; 1859 да — 853, 1897 да — 1549, 1908 да — 1871, 1920 да — 1816, 1926 да — 1827, 1949 да — 1259, 1958 да — 1015, 1970 тә — 1048, 1979 да — 937, 1989 да — 852, 2002 да — 908 кеше. Н. — «Каврава» фольклор бәйрәмен традицион үткәру урыны.

НИКОЛЬСКИЙ авылы, Спас р-нында, Болгар шәһәрнен 28 км көньяк-көнчыгыштарак, Бизнә елгасы буенда. 2010 елда 686 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, ат асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да Казан Богородица чиркәве (1795 тә төзелә; архит-ра истәлеге), земство мәктәбе (1886 да ачыла), 1 су һәм 4 жил тегермәне, ярма яртыгач, 1 казна шәраб, 1 зур һәм 4 кечкенә вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 449 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязендә, 1920 дән ТАССРның Спас кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан Спас (1935 нең 1 апреленнан 1991 нең 4 октябренә кадәр — Куйбышев) р-нында. Халкы саны: 1782 да — 332 ир-ат; 1859 да — 961, 1897 да — 1428, 1908 да — 1570, 1920 да — 1527, 1926 да — 1139, 1938 да — 1051, 1949 да — 917, 1958 да — 1051, 1970 тә — 1165, 1979 да — 937, 1989 да — 798, 2002 да — 695 кеше.

НИКОЛЬСКИЙ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрнен 36 км төньяк-көнчыгыштарак, Мари Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 25 кеше (татарлар, руслар) яши. Халкының төп шөгыле — яшелчәчелек. 18 йөзнен 2 нче чирегендә нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Чигреева Пустошь, Кукмара исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында волость идарәсе урнаша; Никольский чиркәве (1878 да төзелә), земство мәктәбе (1873 тә ачыла), земство китапханәсе-уку залы, почта бүлекчәсе, 4 тимерчелек, 1 казна шәраб һәм вак-төяк кибетләре, 2 сыраханә, 5 юлаучылар йорты була; шимбә саен базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 430,7 дис. тәшкил итә. 1920 елга кадәр Казан губернасының Казан өязе Кукмара волосте үзәге, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Добъяз, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнан Яшел Үзән р-нында. Халкы саны: 1859 да — 277, 1897 да — 482, 1908 да — 428, 1920 да — 559, 1926 да — 640, 1938 да — 468, 1949 да — 666, 1958 да — 113, 1970 тә — 86, 1979 да — 64, 1989 да — 28, 2002 да — 24 кеше.

НИКОЛЬСКИЙ посёлогы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 16 км көньяк-көнбатыштарак, Казан–Ульянов автомобиль юлы буенда. 2010 елда 106 кеше (татарлар, руслар, чуашлар) яши. Халкының

төп шөгыле — урманчылык. Клуб. 1920 елда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Зөя кантоньнда. 1927 нең 14 февраленнан — Зөя, 1931 нең 20 октябреннан — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халкы саны: 1920 да — 66, 1926 да — 92, 1938 да — 541, 1949 да — 376, 1958 да — 200, 1970 тә — 253, 1979 да — 155, 1989 да — 103, 2002 да — 97 кеше.

НИКОЛЬСКИЙ Владимир Александрович (4.10.1870, Түбән Новгород губ., Ардаатов өязе Смирнов а. — ?), христиан дине галиме, христиан теологиясе магистры (1897), проф. (1908). Казан руханилар академиясен тәмамлай (1895). 1896–98 елларда Әстерхан, 1898–99 да Харьков руханилар семинарияләрендә укыта. 1899–1918 да — Казан руханилар академиясендә, әхлакый теология кафедрасы укытучысы. Бер үк вакытта, 1902–17 да, немец теле лекторы, 1913–18 да «Православный собеседник» ж-лы мөхәррире. Хезмәтләре әхлакый теологиягә карый.

Хезм.: Вера в Промысел Божий и её основания. К., 1899; Христианство, патриотизм и война // Православный собеседник. 1904. Ч. 1–2; Христианское учение о любви ко врагам в его отношении к учению классической древности // Православный собеседник. 1911. Ч. 1.

Е.В.Литак.

НИКОЛЬСКИЙ Григорий Борисович (11.11.1785, Владимир губ. Судогорск округы — 11.9.1844, Казан), математик, Казан ун-тының шәрәфле әгъзасы (1839). 1808 елда Петербург пед. ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан ун-тында эшли (бүленеп), гамәли матем. каф. профессоры (1817–19), ректор (1820–23), проректор (1829–36), бер үк вакытта физика-матем. ф-ты деканы (1827–28, 1830–39), атказ. проф. (1839), 1819–20 да Казанның Беренче ир балалар гимназиясе директоры. Хезмәтләре математика укыту методикасына карый. Казан. ун-тының архив кәгазьләрендә Н.ның математиканың файдасы, тарбия һәм мәгарифнең әһәмияте турындагы чыгышлары сакланган.

НИКОЛЬСКИЙ Евгений Евгеньевич (11.4.1947, Таллин), физиолог, мед. фән. д-ры (1991), РФАнең мөхбир әгъзасы (2008). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1971), шунда ук эшли, 1983 тән мед. һәм биол. физика каф. мөдире, 1992 дән проф. 1992 дән РФА КГҮнең Биофизика һәм биохимия ин-тында, 2008 дән РФАнең КГҮ Президиумы рәисе. Хезмәтләре синапстик процесслар биофизикасына, мускул жепселләре функцияләрен нейрональ көйләү механизмнарын өйрәнүгә карый. ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1995). Чехословакия ФАнең И.Глава исем. медале б-н бүләкләнә. СССРның спорт остасы (фехтование, 1967).

Хезм.: Моделирование действий блокаторов ионных каналов на постсинаптические токи // Нейрофизиология. 1989. № 4; Эффекты ингибирования ацетилхолинэстеразы в нервно-мышечных синапсах с разным исходным функциональным состоянием // Нейрофизиология. 1996. № 4/5.

Әд.: Андреев И.М., Красильников С.Н. Никольский Евгений Евгеньевич // Стоматологический факультет. История в биографиях. К., 1996.

НИКОЛЬСКИЙ Михаил Васильевич (1.2.1827, Казан губ. Зоя ш. — 19.12.1880, Казан), офтальмолог, медицина д-ры (1858). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлагач (1851), шунда ук, хирургия клиникасында эшли, 1865 тән офтальмология кафедрасында, 1869 дан проф., 1870 тән госпиталь хирургия клиникасында, бер үк вакытта мед. ф-ты деканы (1878–79). Хезмәтләре литоприсиягә карый.

Хезм.: De lithotripsia: Дис. ... К., 1858.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

НИКОЛЬСКИЙ Николай Васильевич (7.5.1878, Казан губ., Ядрин өязе Юрмакей-кино а. — 2.5.1961, Казан), тел белгече, педагог, этнограф, жәмәгәт эшлеклесе, дин белеме магистры (1913), тарих фән. д-ры (1947). Псаломчы булып киткән чуаш крәстияне улы. Казан руханилар академиясен тәмамлаганнан соң (1903), Казан руханилар семинариясендә күзәтүче булып эшли. 1906–10 елларда Казан руханилар семинариясендә — тарих һәм геогр., бер үк вакытта Казан миссионерлар курсларында (1906–17), руханилар семинариясендә (1907–16) һәм халык укытучыларына белем бирү земство мәктәбендә (1909–17) чуаш теле укыта. 1915 тән Казан ун-тының чиркәү тарихы кафедрасында приват-доцент, 1918 дән проф., 1919 дан ижтимагый фәннәр ф-тында. 1917 нең июненнән 1918 нең гыйнварына кадәр Казан губерна земство идарәсе рәисе (Вакытлы хөкүмәт вакытында губерна земство управасы рәисләре губернатор вазифаларын башкаралар). 1921–22 дә Шәрәк консерваториясе ректоры. 1922 дән Шәрәк пед. ин-тында этнография һәм чуаш теле укыта. 1931 дә кулга алына, озакламый азат ителә, ләкин институттан жиборелә, 9 ел даими хезмәт урыны булмый. 1933 нең 25 мартында яңадан кулга алына, 1933 нең 10 октябрендә азат ителә. 1940–50 дә Мари тел һәм әдәбият фәнни-тикшеренү ин-тында (Йошкар-Ола ш.), бер үк вакытта Мари пед. ин-тында укыта. 1906 ның гыйнварында «Хытар» исемле беренче чуаш г-тасын чыгара башлый, аның беренче мөхәррире була. «Идел буендагы вак халыклар жәмгыяте»н (Казан, 1917 нең 22 марты) төзүдә һәм аның чуаш секциясен оештыруда башлап йөри. Бөтенроссия чуаш съездын (Сембер ш., 1917) оештыручыларның һәм житәкчеләренен берсе була, съезд барышында чуаш милли хәрәкәтенен тагын да радикальрәк эшлекләре (С.Н.Николаев, Г.Ф.Алюнов һ.б.) тарафыннан житәкчелектән азат ителә. Хакимияткә большевиклар килүен хупламый, ләкин яңа хакимияткә каршы көрәштә катнашмый. Гомеренен ахырына кадәр үзенең динилеген яшерми, марксистик методологияне таныймы.

Фәнни кызыксынулары даирәсе киң була. Чуашларның христианлаштыру тарихына һәм чуаш халкы этнографиясенә караган 20 дән артык мәкалә һәм «Урта Идел буе чуашлары арасында христианлык» («Христианство среди чуваш Среднего Поволжья», 1912) монографиясен яза. Идел буендагы башка халыкларның, ши. татарларның («Ке-

рошен татарлар. Статистика мағлұматлары» — «Крещённые татары. Статистические сведения», 1914) этнографиясен һәм фольклорын өйрәнүгә зур өлеш кертә. Марилар тарихы буенча беренче гомумиләштерүче хезмәтнең авторы: «Марилар тарихы» («История мари», 1920). «Чуаш теле грамматикасы б-н рус-чуаш сүзлеген» («Рус.-чуваш. словарь с приложением грамматики чувашского языка», 1909; 2 нче басма 1919) бастыра. 1902–17 дә Православие миссионерлык жәмгыятенен тәржемә комиссиясендә эшли (дини әдәбият, а.х., умартачылык, гигиена буенча брошюраларның тәржемәләре, 1906–14 тә чуаш «Султанак кенеки» календарьлары нәшер ителә).

Хезм.: Народное образование у чуваш. К., 1906; Народная медицина у народностей Поволжья. М., 1909; Сборник исторических материалов о народностях Поволжья. К., 1919; Творчество чуваш. К., 1921; Краткий курс этнографии чуваш. Чебоксары, 1929; Народная медицина у чуваш. Чебоксары, 1929; О пословицах чувашского народа. Чебоксары, 1958; Чувашские сказки. Чебоксары, 1960.

Әд.: Дмитриев В.Д. Николай Васильевич Никольский — учёный, педагог, общественный деятель. Чебоксары, 2002.

НИКОЛЬСКИЙ Пётр Андреевич (18.6.1858, Томск губ., Барнаул округы Брюхановский а. — 18.1.1921, Казан), икътисадчы, хокук белгече, политэкономия д-ры (1896), хакыйкый статский советник (1906). Руханилардан. Казан ун-тын тәмамлый (1887), шунда ук эшли: проф. стипендиаты (1890 га кадәр), 1890–92 дә политэкономия һәм статистика каф. приват-доценты, 1892–96 да экстраординар проф., 1896–98 дә полиция хокукы кафедрасында ординар проф., 1898–1915 тә — политэкономия кафедрасында, 1915–18 дә атказ. проф., 1918–20 дә шул ук кафедрада проф., 1907 дә юридик ф-т деканы. Бер үк вакытта, 1919 дан, Казан политехник ин-тының икътисад ф-ты деканы. Икътисад буенча төп мәсьәләләрдә Д.Рикардо карашларын дөвәм итә. Төп хезмәтләре акчаның килеп чыгышы һәм аның халык хужалыгына йогынтысы турында өйрәтүләргә, иминиятләштерү мәсьәләләренә багышлана. Россиядә вак һөнәрчелек, авыл хужалыгында житештерү һәм салым системасы, Россия-Германия сүздә килешүләре турында басылып чыккан хезмәтләре бар. Политэкономия дәрәжәләре авторы.

Хезм.: Бумажные деньги в России. К., 1892; Основные вопросы страхования. К., 1896; Учебник политической экономики. К., 1916.

Әд.: Трусов С. М. Профессор П.А.Никольский // Изв. ЦИК ТАССР. 1921. № 28; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

Е.Б.Долгов.

НИКОЛЬСКИЙ Юрий Алексеевич (14.12.1926, хәзер Түбән Новгород өлкәсенен Балахна ш.), инженер-конструктор, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1979), ТРның атказ. машина төзүчесе (1995). Николаев корабльләргә төзү ин-тын тәмамлый (1954). 1942–47 елларда Горький жылылык электр станциясендә, 1947–48 дә Баксанск ГЭСында (Нальчик ш.) эшли. 1954–2001 дә Яшел Үзән проектлау-конструкторлык бюросында,

башлыкның — корабларны эксплуатацияләү буенча баш конструкторның урынбасары (1962–64), 1124 проектынның һәм аның модификацияләренен баш конструкторы (1964–68), башлык — проектларның баш конструкторы (1968–70), башлык — баш конструктор (1970–88), 3 нче дәрәжә баш конструктор (1988–98), башлык — оештыру һәм кадрлар буенча баш конструктор ярдәмчесе (1998–2001), башлык — баш конструктор киңәшчесе (2002). СССР Хәрби Диңгез флоты, чик буе гаскәрләре һәм чит илләр өчен корабльләргә һәм суднолар төзү эшләре б-н житәкчелек итә. Дәүләт бүлгә суднолар төзү өлкәсендәгә хезмәтләре өчен бирелә. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ТАССР ЮС Президиумының ике Мактау грамотасы, ТАССР МСның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

«НИКОЛЬСКИЙ» ерым-сызалар системасы, ТРның табигать истәлегә. Яшел Үзән р-ны Никольский авылыннан көнбатыштарак урнашкан. 1981 елда билгеләнә. Майданы 35 га. Уразлы елгасы үзәненен сулыяк сөзәклегә буйлап кеше тарафыннан булдырылган урман-болын биоценозы. 1976 да Татарстан урман тәҗрибә станциясе (Ч.С.Хәсәнкәев, Н.А.Миронов) Яшел Үзән үрнәк тәҗрибә урман хужалыгы б-н берлектә туфракның

«Никольский» ерым-сызалар системасы.

сызма эрозиясенә каршы урман-мелиорация эшләре үткәрә. 24,5 га майдан биләгән зурая баручы ерымнарның сөзәкләрендә гади гидротехник корымалар (су тоткарлау валлары, агым бөркегечләргә) б-н бергә каен, карагай, чыршы, тополь, тал һ.б. ағачлардан торган саклаучы урманнар булдырыла. Туфракның эшкәртү тоташ һәм буйга сөрү, сабан буразналары, микротеррасалар, майданчыклар ясау ысулы б-н бара. 1980 еллар башына эрозия процессы тулысынча туктатыла, болын үсемлекләре күпчә үсә башлый.

НИКОЛЬСКИЙ БАРАН КОМПЛЕКСЫ (археол.), Кече Чирмешән елгасының уң ярында Алексеев р-нында урнашкан (Алексея Никольский Баран авылы янында, хәзер Арбузов-Баран авылы составында). Н.Б.к. ядкәрләре 1881 елда — В.А.Казаринов, 1962–1970 тә — Р.Г.Фәхретдинов, 1970–80 елларда А.Х.Халиков, Ф.Ш.Хужин һ.б. тарафыннан тикшерелә. 10–13 йөзләргә караган 2 шәһәрлекне, 3 авыллыкны һәм 1 каберлекне үз эченә ала. Түгәрәк формалы (мәйдан-

ны 0,8 га чамасы) беренче шәһәрлек божрасыман ур һәм чокыр б-н камалган. Култура катламының калынылыгы 1 м га житә. Фаразланганча, Биләр шәһәре янындагы хәрби калыга булган. Төнъяктарак, текә борын түбәсендә урнашкан икенче шәһәрлек барлык яктан да ур һәм чокыр, төнъяктан ике рәт урлар һәм өч рәт чокырлар б-н ныгытылган. Култура катламы юк. Фаразланганча, 13 йөзнен 1 нче яргысында төзелеп бетмәгән болгарлар шәһәре калдыклары. Ике шәһәрлек арасында, ш.у. алардан көнбатыш һәм төньяк тарафларда авыллыктар урнашкан (мәйданнар 4–6 га). 1983 тә А.Х.Халиков тарафынан беренче авыллык янындагы мөселман зиратында 24 кабер өйрәнелә. Каберлекнен борынгырак өлеше 10–11 йөзләр торугы катламы б-н капланган. Анда, Ибне Фазлан билгеләп үткәнчә, 922 елда ук агач мәчетләре булган мөселман бәрәнжәрләр жирләнган булуы ихтимал.

Әд.: Археологические памятники бассейна р. Черемшан. К., 1990; Дроздова Г.И. Исследование окрестностей Билярского городища (по материалам А.Х.Халикова) // Биляр и Волжская Булгария: Изучение и охрана археологических памятников. К., 1997. *Ф.Ш.Хужин.*

НИКОНОВ Виктор Петрович (28.2.1929, хәзер Ростов өлкәсе, Шолохов р-ны Базковский станицасы — 17.9.1993, Мәскәү), дәүләт, партия эшлеклесе. Азов-Кара диңгез а.х. ин-тын тәмамлый (1950). 1958 елдан партия эшендә, КПССтың Татарстан өлкә ком-тының 1 нче секретаре (1967–78). 1979–85 тә Бөтенсоюз «Союзсельхозхимия» берләшмәсе рәисе — СССР а.х. министры. 1985–89 да КПСС ҮК секретаре. 1976–90 да КПСС ҮК әгъзасы. 1987–89 да КПСС ҮК Политбюросы әгъзасы. 1962–89 да — СССР, 1963–71 дә ТАССР ЮСлары депутаты, 1989–91 дә СССР халык депутаты.

НИКОНОВ Георгий Николаевич (11.5.1954, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (1988). 1976 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында эшли, фосфорорганик кушылмалар лаб-ясе мөдире (1994–98). 1999 дан АКШта, Флорида ун-ты һәм Alchem Laboratory Corporation химия-фармацевтика компаниясенә Гетероциклик кушылмалар үзгәндә әйдәп баручы фәнни тикшеренүче (Гейнсвилл ш., Флорида). Хезмәтләре фосфорорганик һәм элемент-органик кушылмалар химиясенә карый. Н. фосфорның бороксиалкил чыгарылмалары химиясе буенча яңа фәнни юнәлеш булдыра. Бор һәм фосфор катнашкан гетероциклик кушылмалар синтезлый, аларның фазан төзелешен, биол. активлыгын, дару чаралары сыйфатында кулланылу мөмкинлекләрен тикшерә. Уйлап табуга 24 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Хезм.: Функциональнозамещённые фосфины // Успехи химии. 1984. № 4 (автордаш); Функциональнозамещённые фосфины и их производные. М., 1986 (автордаш); Phosphorus Heteroatomic ring from a-oxoalkylphosphines and ethenophosphines // Advances in Heterocyclic Chemistry. 1994. V. 61 (автордаш).

НИКОНОВА Валентина Геннадьевна (5.3.1952, Казан), спортчы (фехтование), СССРның атказ. спорт остасы (1973), ТРның атказ. физик култура хезмәткәре (1994). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлый (1975). Спорт б-н 1966 елда 3 нче балалар спорт мәктәбендә шөгьльләнгән башлы, 1970 тән «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятендә (Казан), тренеры — В.В.Житлов. Дөнья беренчелекләрендә 1970 тә (шәхси зачетта яшьләр арасында), дөнья чемпионатларында 1973 тә (шәхси зачетта), 1974, 1977 дә (команда зачетында), СССР чемпионатларында 1974 тә (шәхси зачетта), 1974–78 дә (команда зачетында) жиңүче; Европа кубогы (1974–78 дә, команда зачетында) иясе; Олимпия уеннары чемпионы (1976 да, команда зачетында). Европа (1973–74, 1977), дөнья (1973), «Россиянең көчлеләр кубогы» (1980 дә, команда зачетында) чемпионатларында көмеш медаль ала. 1973 тә дөньяның иң яхшы хатын-кыз фехтование остасы булып таныла. 1969–73, 1983–87 елларда «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятең Татарстан советында, 1973–82 дә ТАССР МС каршындагы физкультура һәм спорт ком-тында инструктор, 1982–83 тә олимпия резервындагы 3 нче махсус балалар-яшүсмерләр мәктәбендә методист. 1987–95 тә Казан технол. ун-тында өлкән укытучы, 1995–2004 тә Казан архит-ра-төзелеш академиясендә, физик тәрбия каф. профессоры (2000 нән). 2004–11 дә ТР Президенты каршындагы Дәүләт хезмәте ин-тында физик тәрбия каф. мөдире. Медаль, ТАССР, ТР ЮСның Мактау грамотасы; «Физик култура һәм спортны үстерүдәге казанышлары өчен», «Россиядә олимпия хәрәкәтен үстерүдәге казанышлары өчен» мактау билгеләре б-н бүләкләнә.

НИКОНОВА Лидия Владимировна (13.9.1947, Киев өлкәсенә Умаль а.), физиотерапевт, мед. фән. д-ры (1999). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1971), Казан шәһәрнең 12 нче хастаханәсендә эшли. 1976 елдан — Казан мед. ин-тының физиотерапия һәм дәвалау физкультурасы, 1991 дан — 1 нче эчке авырулар кафедрасында. Хезмәтләре ревматик авырулар вакытында (системалы склеродермия, Бехтерев авыруы, атеросклерозга бәйле ревматоидлы артрит, нефропатия һәм резус-конфликт б-н катлауланган йөкләлеккә бәйле ревматоидлы артрит) микрогеомоциркуляцияне өйрәнүгә карый. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар.

Хезм.: Микрогеомоциркуляционные нарушения при системной склеродермии и их коррекция лазерным излучением // Казан. мед. журн. 1994. № 6; К обоснованию воздействия диуцифон электрофореза в диметилсульфоксиде на микрогеомоциркуляцию и периферический кровоток в комплексной терапии болезни Бехтерева // Каз. мед. журн. 1998. № 6; Ревматоидный артрит. Проблемы микрогеомоциркуляции и периферического кровотока. Дифференцированная физическая терапия. Методические рекомендации. К., 2001.

НИКОНОВА Светлана Игоревна (12.9.1959, Казан), тарихчы, тарих фән. д-ры (2009), проф. (2011). Казан ун-тын тәмамлый (1986). 1978 елдан Казан архит-ра һәм төзелеш

ун-тында тарих һәм культурология каф. мөдире (2007 дән), студентларның «Факел» эзләнү проекты житәкчесе (2005 тән). Элеге проектның эш нәтижеләре буенча Бөек Ватан сугышы ветераннарының истәлекләр жыентыклары чыгарыла. Хезмәтләре Бөек Ватан сугышы тарихына, совет хакимияте мәданияте һәм идеологиясенә, СССРда интеллигенция һәм башкача фикерләү мәсьәләләренә багышлана. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Духовная жизнь советского общества в 1965–1985: идеология и культура. К., 2006; Этот день мы приближали как могли! К., 2010; Последние десятилетия советской власти: идеология и культура. 1965–1985 гг. Saarbrücken, 2011.

НИКОНОВ Константин Васильевич (11.5.1913, Казан — 3.3.1999, шунда ук), химик-органик, химия фән. канд. (1941), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1983). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлый (1938). 1946 елдан СССР ФАнең Казан ф-лы Органик һәм физик химия ин-тында, 1958–87 дә директор урынбасары. Хезмәтләре биол. актив фосфорорганик кушылмалар химиясенә карый. Н. яңа «Бойд хлорангидридлары»ның төзелешен өйрәнә. Ацилланган α-окси-β, β, β-тригалоидэтилфосфонатларның биол. активлыгын ача. Кешедә һәм хайваннарда була торган гөмбәчек авыруларын дәвалау өчен хлорцетогос препаратын эшли, Казан химия-фарм. з-дында аны житештерүне оештыруда катнаша (1969). Уйлап табуга 23 авторлык таныклыгы бар. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ике 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр, РСФСР ЮСның Мактау грамотасы, ТАССР ЮСның ике Мактау грамотасы, КПССтың Татарстан өлкә ком-ты һәм ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Хезм.: О получении некоторых эфиров триарилметилфосфиновой кислоты // Журн. общей химии. 1947. Т. 17, вып. 12 (автордаш); О действии аналогов хлорангидрида Бойда на алкогольаты спиртов // Журн. общей химии. 1948. Т. 18, вып. 6 (автордаш); О получении фосфорилированных ацеталей хлорала, их свойствах и превращениях // Изв. АН СССР. Сер. хим. 1966. № 3 (автордаш).

НИКОНОВ Пётр Михайлович (13.1.1923, Чистай ш. — 5.7.1983, Украина ССРның Харьков ш.), Сов. Союзы Герое (1.7.1944), гв. майоры. Циорис-Цхалин хәрби авиация мәктәбен (Грузия ССР, 1942) тәмамлый. 1941 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең декабреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 88 гв. авиация истребительләре полкында звено командиры (2 нче һава армиясендә 5 нче авиация истребительләре корпусының 8 нче гв. авиация истребительләре дивизиясе). Воронеж һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Н. Курск дугасы һәм Днепр елгасы буендагы (икесе да — 1943) сугышларда, Житомир-Бердичев, Ровно-Луцк (икесе да — 1944), Түбән Силезия, Берлин һәм Прага (барысы да — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең февраленә 167 сугышчан очыш ясып, 44 һава сугышында шәхсэн үзе дошманның 17 һәм төркем составында 5 самолёттын бәрәп төшерә. Сугыштан соң Хәрби Һава көчләрендә хезмәтен

дэвам итә. 1957 дән запаста. Харьковта яши. Ленин ордены, өч Кызыл Байрак, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальлар б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Х а н и н Л. Герои Советского Союза — сыны Тарани. К., 1963; Герои Советского Союза — наши земляки. К., 1984. Кн. 2.

М.З.Хәбибуллин.

НИКОШИН Леонид Иванович (19.9.1923, Спас кантоны Базарлы Матак а. — 1989, Казан), хирург, мед. фән. д-ры (1976), проф. (1981). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1945), Төньяк хәрби-дингез флотында хәрби табиб. 1946 елдан Әлки р-нының Яңа Салман авылы хастаханәсе табибе. 1958–77 дә, 1982–89 да Казан ГИДУВында. 1977–82 дә Мордва ун-тының оператив хирургия һәм топографик анатомия, бер үк вакытта гистология кафедралары мөдире. Хезмәтләре баш мие һәм баш сөягә яраларын дөвалауга, баш түбәсе сөякләре кимчеләкләрен өйрәнүгә карый. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. Медальлар б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Глухой шов после хирургической обработки осложнённых инфекций ран черепа и мозга // Казан. мед. журн. 1971. № 1; Проекция внутренних органов и сосудисто-нервных образований на наружные покровы тела человека: Учеб. пособие. М.—Л., 1984.

Әд.: Казанский ГИДУВ им. В.И.Ленина (1920–1990). К., 1990.

НИКУЛИН Валентин Николаевич (26.7.1908, Пенза ш. — 22.2.1994, Казан), физик-химик, химия фән. д-ры (1967), проф. (1968), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1968). 1937 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, 1991 гә кадәр шунда ук эшли (бүленеп: 1942–45 тә В.И.Ленин исем. з-дта), физик һәм коллоидлы химия каф. мөдире (1965–87). Хезмәтләре органик кушылмалар электрохимиясенә, электрокатализга карый. Н., беренчеләрдән булып, электрохимик реакцияләр кинетикасына электрод төзелешенә тәсирен өйрәнү өчен, монокристаллар алымын кулланып, органик кушылмаларны каты электродларда электросинтезлау алымын кулланып табу юлын күрсәтә. Коррозия, электр б-н шомарту процесслары, ультратавышның органик кушылмаларны электрохимик кайтаруны көчәйтү тәсире турындагы хезмәтләр авторы. Трофей дарыларның составын тикшерүдә, Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальлар б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Восстановление пировиноградной кислоты в зависимости от структуры и кристаллографической характеристики электрода // Журн. физ. химии. 1961. № 34 (автордаш); Краткий курс физической химии. М., 1978 (автордаш); Электрохимические реакции с участием 1,3,5-тринитро-2-,1,3,5-триазациклогексана // Журн. общей химии. 1990. Т. 60, вып. 1 (автордаш).

Әд.: Институт полимеров (полимерный факультет 1971–2001): Краткий биограф. справ. К., 2001.

В.Г.Абзалова.

НИКУЛИН (чын фамилиясе Гайдуков) Иван Васильевич (26.11.1898, Самара губ., Николаев өязе Озинки а., хәзер Саратов өлкәсенә Озинки шпт — 11.10.1954, Казан),

драма актёры, ТАССР, РСФСРның атказ. артисты (1950, 1954). Гимназия тәмамлаганнан соң, Пугачёв шәһәр театры каршындагы драма студиясенә (Саратов өлкәсе, 1918) укырга килә, бер үк вакытта, 1918–19 елларда, әлеге театрның актёры. Аннан соң Самара, Сталинград, Воронеж, Белгород, Курск, Львов шәһәрләрендәге театрларда эшли, 1935–36 да Чкалов өлкә драма театрында актёр һәм режиссёр, 1938 дә Дагстан театрында, 1939–46 да Рязань өлкә драма театрында. 1946 дан Казан Зур драма театрында. Казан театры труппасына тәжрибә туплаган оста буларак килә, аның репертуарында инде рус классикасына һәм заманча драматургиягә караган шактый гына зур рольләре була. Н. тарафыннан иҗат ителгән һәр образ сәнгатьчә сурәтләү чараларының жентекле сайланышы, тышкы күренешнең, сәхнәдә үзләрен тогышларының төгәл бирелеше ягыннан аерылып тора: һәрбер хәрәкәт, интонация, костюмның һәр детали рольнең драматургия идеясен ачарга ярдәм итә. Аның геройлары жинел танып беленә, тормышчан. Н.ның Шмага, Грознов («Гаеппездән гаеплеләр», «Дереслек яхшы, ә бәхет яхшырак», А.Н.Островский), Собакевич («Үле жаннар», Н.В.Гоголь поэмасы буенча), Медведев, Печенегов («Тормыш төбәндә», «Дошманнар», М.Горький), Расплюев («Кречинскийның туге», А.В.Сухово-Кобылин) рольләре театр сәнгатеңдә зур вакыйга була. Актёр әлеге персонажларда гәүдәләнеш тапкан күренешнең масштабын һәм әһәмиятен тамашчыга уңышлы житкерә. Тяткин («Газап чигеп йөрү», А.Н.Толстой романы буенча), Милягин («Бөек көч», Б.С.Ромашов), Куприянов («Хәсрәт дәрәясы», В.Я.Шишков романы буенча), Атабаев («Мулланур Вахитов», Н.Исанбәт) рольләре социаль характерның эчке мәгънәсә һәм әһәмияте, төгәлгә һәм үткенләгә б-н аерылып торалар. Н., искиткеч көлдөрү сәләтенә ия буларак, Лыняев («Бүреләр һәм сарыклар», А.Н.Островский), Оргон («Суган суфые», Ж.Б.Мольер), Альфред Дулитл («Пигмалион», Б.Шоу), Харджестль («Хаталар төне», О.Голдсмит), Мендозо («Гажәеп ялганнар көне», Р.Шеридан), Романюк («Баланлык», А.Е.Корнейчук), Пирогов

П.М.Никонов.

И.В.Никулин.

(«Бирнәле туй», Н.М.Дьяконов) рольләрендә теләсә нинди сәхнә ситуацияләрендә дә үзенең табиғый яшәеше б-н тамашчының игътибарын җәлеп итә. Ул тудырган образлар күпкырлы колориты, кеше характерына тирән үтеп керә белүе б-н аерылып тора. Бөек Ватан сугышы елларында артистлар бригадасы б-н фронтта чыгыш ясап, Б.Н.Полевойның «Чын кеше турында повесть» («Повесть о настоящем человеке»), «Алтын» («Золото») һ.б. романнары буенча әдәби композицияләр авторы һәм башкаручысы сыйфатында концертларда актив катнаша.

Әд.: И н г в а р И., И л я л о в а И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Блазов.

НИКУЛИН Иван Семёнович (29.8.1879, Казан губ., Казан өязе Кече Алат а. — 1943), уйлап табучы, рационализатор. Хезмәт Батыры (1930). Казанда башлангыч шәһәр уч-шесен (1892), һөнәр уч-шесен (1896) тәмамлай. 1896 елдан Алатырь тимер юл остаханәләрендә слесарь ярдәмчәсе булып эшли, 1900–02 да Казан һөнәр уч-шесенен тимерчелек классында укыта; шуннан соң Некрасов остаханәсендә, Свешниковның механика з-дында тимерче булып эшли. 1905–07 еллардагы Рев-дия чорында Казан металлистерлары забастовкасын оештыручыларның берсе. 1906–12 дә — механика остаханәләрендә тимерче. 1912 ел ахырында инженер Чиховның гидротехника отрядында, Фирганә үзәненең далалы районнарының үзәк өлешен сугару буенча тикшеренү эшләрендә катнаша, 1914 тән Казан һәм Пермь бораулау идарәләрендә бораулау мастеры. 1916 да Трапезунд ныгытылган р-нының (Төркия) стереофотограмметрик партиясендә геогр. карталар төзү буенча өлкән десятник вазифаларына керешә. 1917 елгы Февр. рев-циясенән соң, Казанга кайткач, Козловның механика з-дында тимерче, Окт. кораллы күтәрелешендә катнаша. 1917 дә транспорт, коммуналь пр-тиеләр бүлекләре һ.б. мөдире. 1920 дә Бакалтай тимер юл тармагы (Казан) төзелешенә комиссар итеп билгеләнә. 1921–22 дә Казан шәһәр башкарма ком-тының коммуналь хужалык бүлегә мөдире. 1923–24 тә ТАССР Электротресты директоры. 1926–27 дә Таттестилькомбинат управляющие урынбасары (рационализаторлар һәм уйлап табучылар бюросы б-н житекчелек итә). Бер үк

И.В.Н и к у л и н 1. Собакевич («Үле жаннар», Н.В.Гоголь поэмасы буенча); 2. Печенегов («Дошманнар», М.Горький) рольләрендә.

X.Ə. Ниятбаев.

вакытта итек басу-киез ф-касы директоры. Н. тарафыннан 20 дән артык машина, станоклар һәм механизмнар: тиредән йонны кырку өчен электр кайчылары, киез итек чистарту өчен пневматик кыса һ.б. уйлап табыла; эчке янулы 2 двигатель камилләштерелә. Н. эшлөгән, киез итек житештерүдә барлык процессны механикалаштыру мөмкинлегенә биргән 8 станок Кукмарадагы «Кызыл текстильче» ф-касында урнаштырыла. Н. уйлап тапкан жайланмалар һәм яңалыклар республика сәнагәтенә күп кенә тармакларын да гамәлгә кертелә. Ул — уйлап табучыларның Казан гомумшәһәр конференциясен (1931 нең гыйнвары) оештыруда башлап йөрүчеләрнең берсе, конференциядә Казан уйлап табучылар бюросына әгъза булып сайлана. Уйлап табучыларның 1 нче Бөтенсоюз съезды (Мәскәү, 1932 нең гыйнвары) делегаты. 1937 нең октябрда «ун троцкийчылар оешмасы»нда катнашуда гаепләнеп, нигезсез кулга алына. 1938 нең сентябрда ике елга иргеннән мәхрүм ителүгә хөкем карары чыгарыла; ноябрьдә эш яңадан карала һәм жинаять составы булмау сәбәпле туктатыла. 1938 дән ФЗО мәктәбе укытучысы. «СССРның иң яхшы уйлап табучысы» комеш билгесе (1933), «СССР Уйлап табучылар жәмгыяте» иң яхшы уйлап табучысы» билгесе (1937) б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Труда Татарии. 1920–1938 гг.: Док. очерки. К., 1974; Книга Памяти жертв политических репрессий. К., 2004. Т. 10.

Л.М. Айнетдинова.

НИЛОВ Пётр Андреевич (29.5.1771, Воронеж губ., Тамбов провинциясе Покровское а. — 13.4.1839, Киев), дөүләт эшлеклесе, хакыйкый статский советник (1820). Дворяннар катлавыннан. 1784 елдан хәрби хезмәттә, 1798 дән гражданлык хезмәтендә. 1799 дан сенат генерал-прокуроры канцеляриясе сәркәтибе, 1802 дән Юстиция министрлыгы департаменты экспедиторы (С.-Петербург). 1811–13 тә — Тамбов, 1820–23 тә Казан гражданнар губернаторы. 1823 тән Казан губерна азык-төлек комиссиясе рәисе. Халыкны корылык чорларында тәэмин итү өчен кибетләрнең икмәк запасын булдыру б-н шөгыльләнә; губерна терр-ясендә жинаятьчелеккә каршы көрәш алып баруны жайга сала. 1822 дә Казан вакытлы комиссиясенә (С.С. Кушников һәм П.Л. Сантиниң сенатор ревизиясе вакытында ачыкланган башбаштаклыктар турындагы эшләрне карау һәм хәл итү өчен 1820 дә оештырыла) ябылуына ирешә. Жирле уку йортларына химаячелек итә, М.Л. Магницкийга Казан ун-тын Изге Союз идеяләре рухында реформалауда яр-

дәм күрсәтә. Н. вакытында «Казанский вестник» ж-лы басыла башлый (1821). Административ тәртипсезлекләр сәбәпле вазифаларыннан азат ителә. Казан ун-тының шәрәфле әгъзасы (1820).

Әд.: Долгов Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяева «врученной на смотрение губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б. Долгов.

НИЛОВ Степан Сергеевич (20.4.1924, Тәтеш кантоны Бессонов а. — 8.3.1991, Казан), зоотехник, а.х. пр-тиесе житәкчесе, а.х. фән. канд. (1975). КПСС УК каршындагы Югары партия читтән торып уку мәктәбен (Мәскәү, 1957), Минзәлә а.х. техникумын (1966) тәмамлый. 1940–42, 1947–51 һәм 1955–59 елларда Тархан (хәзерге Тәтеш) р-нында эшли, КПССның район ком-ты инструкторы (1947–49), секретаре (1956–57), район башкарма ком-ты рәисе урынбасары (1957 дән). 1951–53 тә КПССның Мамадыш райкомы оештыру бүлегә мөдире, 1953–55 тә секретаре. 1959–62 дә Алексеев р-нының «Большевик» с-зында, 1962–67 дә Азнакай р-нының Вахитов с-зында директор. 1967–72, 1975–76 да ТАССР а.х. министрының беренче урынбасары. 1972–75 тә ТАССРның Республика совхозлар берләшмәсе башлыгы. 1976–81 дә Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында директор урынбасары. 1981–83 тә Татарстан хужалыкара «Свинопром» ЖБ башлыгы. 1983–86 да Биектау р-нының «Озёрный» с-зы директоры. 1963–70 тә ТАССР ЮС депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. Октябрь Революциясе, ике 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, «Почёт билгесе» орденнары, медаллар, РСФСР, ТАССР ЮСлары Президиумнарының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

НИМФАЛИДЛАР (Nymphalidae), тәңкә канатлылар отрядыннан көндөзгә чукмар мысклы күбәләкләр семьялыгы. Көндөзгә күбәләкләр арасында иң күп санлысы. 2,5 меңгә якын төре билгеле. Россиядә — 140 га якын. Татарстан терр-ясендә 17 ыругтан 38 төре бар: перламутрлы күбәләкләр (Аглая, Нибба), *тасмачлар*, әрәмкән күбәләге, *кычыткан күбәләге* һ.б. Болыннарда, урман аланнарында, урман, юл буйларында очрыйлар. Еш кына чөчәкләргә куналар, аерым төрләр зарарланган агач кәүсәләрендә, азык калдыкларында, пычракта, тирестә күрү гадәти күренеш. Канат жәемә 2,5 тән 18 см га кадәр, ачык төстә: канатларының өске ягы аксыл яисә карасу буйлы кара яки кызыл-көрән, кызгылт сары төстә, аскы ягы кайры, кышкан яфраклар яки туфрак төсенә охшаш. Алгы аяклары үсеш алмаган. Гусеницаларның гәүдәсендә яки башында чәнечкеләр сизелеп тора. Үсемлекләрдә яшиләр, үлән, агач, куак яфраклары б-н туеналар. Курчаклары металлсыман ялтыравык тимгелле; башлары аста килеш асылынып торалар. Гадәттә, күбәләкләр яки яшь гусеницалар кышлый. Төс үзгәртүчән күбәләк (*Apatura iris*), *адмирал*, *кайгылы күбәләк*, бизәкле күбәләк (*Nymphalis polychloros*), почмак канатлы күбәләк (*Polygonia*

V-album), тирәк тасмач (*Lemenitis vernalis*) ТРның Кызыл китабына кертелгән.

С.Г. Гордиенко.

НИШАН (гарәп. نشان — мөһер, тамга). 10–12 йөзләрдәге төрки язмаларга, шу. Алтын Урда ханнарының ярлык һәм хат-юллалмаларына сугылган мөһер яки тамга. «Н.» термины, предмет буларак, *мөһер* һәм ал яки зәңгәр төстәге квадрат тамганы да аңлаткан.

М.Г. Госманов.

НИШИЯМА (Nishiyama) Кацунори (9.3.1951, Япониянең Хоккайдо утравы, Сибирай а.), тарихчы, тюрколог, проф. (1996). Хоккайдо ун-тын тәмамлый (1974), 1979 елдан шунда ук эшли, 1979–90 да Саппоро ун-тында приват-доцент. Япониядә (япон телендә) нәшер ителгән «Россия революциясе һәм милли мәсьәлә» (1985), «Бер партияле система урнашу һәм милли мәсьәлә б-н бәйләү рәвештә Башкортстан АССРның оешуы» (1987), «Россия империясенә мөселман регионнда шәһәрләр» (1990) хезмәтләре авторы. Колониаль сәясәт, Россиядә крастиннар һәм милли мәсьәләләр, Идел буенда һәм Урал алдында милли жәмһүрияләр оешу һ.б. мәсьәләләргә өйрәнә.

НИЯЗБАЕВ Габделрәүф Хәким улы (3.12.1881, Оренбург губ. Каргалы бистәсе — 1920), драматург. Казан татар укытучылар мәктәбен тәмамлый. 1906 елда «Шимбәчеләр» әдәбият, театр һәм музыка сәнгате сөючеләр түгәрәге әгъзасы була, татар театрының беренче спектакльләрендә катнаша. Соңыннан Урта Азиядә укытучылык хезмәтендә. 1919 дан соң мәгариф оешмаларында, ш.и. Башкортстан АССРның Мәгариф комис-ты инспекторы. Н.ның «Беренче таң» (1918), «Борадәрән Галимовлар» (1918) пьесалары «Сәйяр» труппасы тарафыннан Казанда куела. «Кызыл истикбаль өчен көрәш», «Гөлбостан», «Кара көннәр» һ.б. пьесалар авторы. Әд.: Г о б а й д у л л и н Х. Габделрәүф Ниязбаев // Казан утлары. 1967. № 4.

А.М. Ахунов.

НИЯЗОВ Мөхтәсип (19 йөз уртасы), педагог. Әстерхандагы Беренче ир балалар гимназиясендә татар һәм гарәп телләре укыта.

НИЯТБӨКОВ Хәмит Әхмәт улы (1904, хәзер Төмән өлкәсенә Яркәү р-ны Карбан а. — 23.10.1944, Краков воеводасының Санок торака пунктында жирләнә, Польша), Сов. Союзы Герое (13.11.1943), өлкән сержант. Туган авылында эшли. 1942 елның башынан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең июльнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 520 нче укчы полкында санинструктор (38 нче армиянең 167 нче укчы дивизиясе). Брянск һәм Воронеж фронтлары гаскәрләре составында Воронеж-Кастория һөжүм операциясендә (1943), Курск сугышында (1943), Украинаның Уң як яры аят итүдә (1943) катнаша. 1943 нең 3–4 октябрда Днепр елга-сын кичкәндә батырлык күрсәтә: дошманның көчле уты астында елганың уң ярынан 86 яральны чыгара, 1943 нең 1 августыннан 14 октябрда кадәр сугыш кырынан кораллары б-н барлыгы 104 яралы солдатны алып чыга. Ленин ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; К у з ь м и н М.К. Медики — Герои Советского Союза. М., 1970; Герои земли Тюменской. Свердловск, 1975; С а т р а п и н с к и й Ф.В. Военные медики — Герои Советского Союза. Л., 1975.

М.З.Хәбибуллин.

«**НОВАЯ ДЕРЕВНЯ**» («Яңа авыл»), газета; к. «Колхозник Татарии».

НОВЕЛЛА (итал. novella — яңалык), эпик жанр, хикәянең оригинальлек («яңалык»), үткен, парадоксал сюжет, композицион төгәллек б-н аерылып торган бер төре. Италиядә Яңарыш чорында барлыкка килә, соңрак Англия, Франция, Испаниядә тарала. Аның чәчәк атуы романтизм чорына карый (П.Мериме, Э.По, Ги де Мопассан, О'Генри). Рус әдәбиятында Н. А.П.Чехов, Л.Н.Андреев, И.А.Бунин, В.В.Набоков, И.Э.Бабель, М.М.Зощенко, Ю.М.Нагибин, А.Г.Битов һ.б. исемнәр б-н бәйлә. Шәрәк һәм татар әдәбиятларында Н. сюжетның парадоксалеге һәм тасвирлау үзгәчлеген б-н кысалы композициягә корылган кыйсса һәм хикәяткә яқын тора (Сәйф Сарайның «Гөлестан бит-төрки», Мәхмүд Болгарының «Нәһжел-фәрадис» әсәрләре һ.б.). 20 йөз татар әдәбиятында Н.га еш кына психол. («Уяну», «Буранда», «Сулган гөл») һәм сатирик («Депутат», «Сәмрүг кош», «Холера вакытында») әсәрләр авторы Ш.Камал мөрәжәгать итә. 20 йөзгә 1 нче яртысында бу жанрда Ш.Мөхәммәдов («Азгына хата булган», «Судта»), Ф.Әмирихан («Хәзрәт үгетләргә килдә», «Сәмигулла абый»), Г.Гобәйдуллин («Вәсвәсә», «Исәрек», «Шомлы көн», «Хәзрәт икегә бүлә») яза. Бүгенге татар әдәбиятында Н. киң таралыш тапмый, ләкин аерым чалымнары Ф.Хөсни, Р.Төхфәтуллин, Г.Сабитов, М.Юныс, Ф.Шәфигуллин, Р.Харрасова хикәяләрендә күренә.

Әд.: Х а т и п о в Ф.Х. Әдәбият теориясе. К., 2000; М и н н е г у л о в Х. Татарская литература и восточная классика. К., 1993; Г а н и е в а Р.К. Татарская литература: Традиции, взаимосвязи. К., 2002.

Д.Ф.Заһидуллина.

НОВИКОВ Валерий Александрович (8.3.1939, Чуаш АССР, Краснотетай р-ны Атаи а.), ветеринар-токсиколог, вет. фән. д-ры (1991). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1961), Чуаш АССРның Ядрин вет. станциясендә баш вет. табибе. 1966–69 елларда СССР Сәламәтлек саклау министрлыгының Токсикология ин-тында эшли. 1969–83 тә Казан вет. ин-тында, 1984 тән Бөтенроссия вет. фәнни-тикшеренү ин-тында (ВНИВИ), техноген экотоксикантлар индикациясе һәм контроле лаб-ясе мөдире (1999 дан). Хезмәтләре фосфорорганик пестицидлар һәм авыр металл тозлары б-н агуланган а.х. төрлеләрен дөвалауга, әлегә авыруларны кисәтү чараларын һәм ысулларын эшләүгә, агулы элементларны ачыклау ысулларын модификацияләүне камилләштерүгә карый. Уйлап табуга 14 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Влияние натрия сульфида на токсикокинетику свинца и кадмия // Ветеринария. 2001. № 12 (автордаш); Тяжелые металлы — техногенный фактор воздействия на окружающую среду и животных // Ветеринарный врач. 2002. № 4 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

НОВИКОВ Владимир Алексеевич (27.6.1894, Казан — 26.6.1964, шунда ук), рентген жиһазлары технигы, РСФСРның атказ. уйлап табучы-рационализаторы (1964). 1911 елдан Казан шәһәрнендә техник остаханәләрендә эшли. 1923–64 тә Казан ГИДУВында: рентген кабинеты жиһазлары һәм электр-яктырту жайланмаларына хезмәт күрсәтү технигы, рентген техникасы курсы укытучысы (1935 тән). Беренче совет томографын (1936) һәм вертикаль топографын (1951) уйлап табучы. Н. тарафыннан Казан ГИДУВында 70 тән артык физиотерапия жиһазы һәм рентген аппараты, приборлар, мед. жайланмасы конструкцияләне һәм гамәлгә куела. Казандагы һәм республикадагы рентген жиһазларының күпчелеге аның житектелендә урнаштырылып кәйләнә. Медальләр, СССР УБК һәм ТАССР ЮСның Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Әд.: Ф а й з у л л и н М.Х., Авдонин С.И. В.А.Новиков // Казан мед. журн. 1965. № 1.

М.Х.Фәйзуллин.

НОВИКОВ Вячеслав Фёдорович (10.9.1941, Мари АССРның Оршанка р-ны Оршанка а.), химик, химия фән. д-ры (1993), проф. (2000). 1966 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Бөтенсоюз углеводород чималы фәнни-тикшеренү ин-тында эшли, нефть химиясе технологияләре лаб. мөдире (1974 тән). 1975–86 да Казан химия-технол. ин-тында, 1986 дан Казан архит-ра-төзөлеш академиясендә. 2001 дән Казан энергетика ун-тында, физик тарбия каф. мөдире (2002 дән). Хезмәтләре газ хроматографиясенә карый. Н. газохроматографик сорбентларның селективлык үзлекләрен тикшерә һәм аларның яңа төрләрен тәкъдим итә. Газ хроматографиясе алымнарын эргәдеш экосистемаларның экологик мониторингында, әйләнә-тирә мохитне һәм сәнәгать пр-тиеләрен контрольдә тотуда куллана. Полиэтиленны углеводород чималын пиролизлап табу технологияләрен эшләүдә, пиролиз сумаласын утилләштерүдә катнаша. Уйлап табуга 50 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. 200 м га тоткарлыклар аша йөгерүдә СССР чемпионы (1959).

Х е з м.: Проблемы экологической химии Республики Татарстан. К., 1998 (автордаш); Органические производные фосфора и мышьяка в качестве неподвижных фаз для газовой хроматографии // Журн. физ. химии. 1993. Т. 67, № 4.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

НОВИКОВ Георгий Матвеевич (16.4.1898, Казан губ., Цивильск өязе Русские Норваши а. — 25.12.1976, Мәскәү), хирург, мед. фән. д-ры (1936), проф. (1938), мед. хезмәт генерал-майоры. А.В.Вишневский шөкерте. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1925), Цивильск өязендә хирург булып эшли. 1927 елдан Казан ун-тында, 1936 дан топографик анатомия һәм оператив хирургия каф. мөдире. 1938 дән Казан мед. ин-тының гомуми хирургия клиникасы мөдире, бер үк вакытта Казан ГИДУВының кичектергесез һәм хәрби-кыр хирургиясе клиникасы жи-

тәкчесе. 1940 тан Мәскәүдә: НКВДның санитария бүлеге башлыгы урынбасары һәм НКВД үзәк поликлиникасы баш хирургы, Мәскәүнең 2 нче мед. ин-тында педиатрия ф-тының госпиталь хирургиясе каф. мөдире (1970 кә кадәр), бер үк вакытта СССР МС каршындагы КГБ клиникасы баш хирургы. Хезмәтләре трофик жәрәхәтләр патогенезы, аларны дөвалау, аерым урында авыртуны басу мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Новокаиновый блок нервов при спонтанной гангрене // Новый хирург. архив. 1933. Т. 29, кн. 3, № 115 (автордаш); Хирургия печени и желчных путей в свете местного обезболевания по методу ползучего инфильтрата // Сб. работ хирургической клиники. К., 1934; Местная анестезия по методу проф. А.В.Вишневского в условиях участковой больницы. К., 1938.

Әд.: Вишневский А.А., Шапошников А.В., Хватов Н.Ф. К 70-летию проф. Г.М.Новикова // Хирургия. 1969. № 2.

НОВИКОВ Николай Алексеевич (4.11.1963, БАССРның Ишембай ш.), кокук белгесе. Свердловск юридик ин-тын тамамлый (1991). 1992–99 елларда Эстәрлетамак шәһәрндә Урта Идел транспорт прокуратурасы тикшерүчесе, прокуроры (Башкортстан Респ-касы). 1999–2000 дә Самара шәһәрндә Урта Идел транспорт прокуратурасы прокуроры урынбасары. 2000–01 дә РФ Президентның Идел буе федераль округындагы вәкәләтле вәкиллеге аппаратында бүлек башлыгы (Түбән Новгород ш.). 2001–03 тә РФ Юстиция министрлыгының Идел буе федераль округы буенча Федераль идарә башлыгы урынбасары. 2004–13 тә Самара өлкәсе Арбитраж мәхкәмәсе рәисе. 2013 тән ТР Арбитраж мәхкәмәсе рәисе. Медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

НОВИКОВ Пётр Георгиевич (1906, Казан губ., Чистай өязе Югары Кондрат а. — 1944), генерал-майор (1941). Милләте буенча татар. Казандагы Икенче ир балалар гимназиясен, Татар прокуратура командирлар мәктәбен (Казан, 1926), М.В.Фрунзе исем. хәрби академияне (Мәскәү) тәмамлый. 1936–39 елларда Испаниядә Интернациональ бригада составында сугыша. Совет-фин сугышында катнаша. 1941 нең 22 июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында: Н.ның укчы полкы Прут елгасы буенда оборона тота, соңыннан Одессаны, Севастопольне саклый. Приморье армиясендә 109 нчы укчы дивизия б-н житектелчек итә, бер үк вакытта Севастополь оборона р-нының 1 нче секторы коменданты була. 1942 нең 30 июненнән 2 июлендә кадр Кара диңгез флоты һәм Приморье армиясенә Новороссийск ягына чигенелген каплаган гаскәрләр төркөме б-н житектелчек итә. Отрядның калдыклары иң соңгы булып чигенү омтылышы ясылар, әмма аларның катерлары сафтан чыга; тигезсез сугышта күп сугышчылар һәлак була, Н. әсирлеккә элгә. Немецларга хезмәт итү турында тәкъдимнәрне кире кага; Хаммельсбург концлагерендә фашистларга каршы яшерен оешма б-н житектелчек итә. Гитлерчылар тарафыннан Флоссенбург (Германия) лагерендә жәзалап үтерелә. Ленин ордены, Кызыл Байрак ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Севастополь

шәһәрнең бер урамы Н. исеме б-н атала, шул урамада 109 нчы укчы дивизиянең Дан музейе урнашкан.

Әд.: Булатов Н.Х. Йолдызлы йолдызлар. К., 2000; Гармаш П.Е. Севастополь: Очерк-путеводитель. Симферополь, 1969; Моргунов П. Героический Севастополь. М., 1979; Крылов Н.И. Не померкнет никогда. М., 1984; Глухов - Ногайбек М.С. Казанский ретро-лексикон. К., 2002.

Ф.Ф.Гулова.

НОВИКОВА Клавдия Николаевна (7.3.1957, Рязань өлкәсенен Скопин ш.), хакимият эшлеклесе, социол. фән. канд. (2001), ТРның атказ. халыкны социаль яклау хезмәткәре (2001). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлай (1979). 1979–85 елларда С.П.Горбунов исем. Казан авиация ЖБ инженеры, 1985–87 дә КПССның Казан шәһәре Ленин райкомы секретаре, 1990–95 тә халык депутатларының Ленин р-ны советы рәисе урынбасары, 1995–96 да Казан шәһәрнең Авиатөзелеш р-ны хакимияте башлыгы урынбасары. 1996 дан ТР социаль тәшвиһат министры, 2001–07 дә ТР социаль яклау министры. Бер үк вакытта, 2001 дән, Татарстан бизнеска булышлык ин-тында укыта. 2007 дә ТР МКның Гражданлык хәле аklarның теркәү идарәсе башлыгы. 2007 дән РФ Федераль Жыены Дәүләт Думасы депутаты. Идарә социологиясе буенча язмалары бар.

Е.Б.Долгов.

НОВИЦКИЙ Людвиг Казимирович (? , Варшава, Польша — 7.1.1886, Казан), пианист, педагог. Варшавада укый, 1863 елда укыта. Польша милли азатлык хәрәкәтендә катнашканы өчен Уфа шәһәрнең сөргенгә жиберелә, анда хосусый дәресләр бирә. 1870 тә Казанда беренче хосусый музыка мәктәбенә нигез сала, гомеренең ахырына кадәр аның житәкчесе була. Мәгариф эшчәнлегендә жәмгыять ихтыяжларын күздә тотта. Музыкант, жәмәгать эшлеклесе һәм концерт бирүче пианист буларак, Казанда концертлар үсешенә булышлык күрсәтә. Н. мәктәбенә аеруча нәтижәле эшчәнлегә — халык алдында үткәрелә торган концертлар (ш.и. хәйрия максатлары б-н), аларны Н. гамәлгә кертә, аңа укытучылар һәм укучылар актив жәлеп ителә. Мәскәү консерваториясенә нигез салган Н.И.Рубинштейн 1873 елда Казанда гастрольләр вакытында мәктәпкә югары бәя бирә. Н. мәктәбе укучыларының кайберләре, проф. пианистлар буларак (Казанда В.Шидловский, И.Петропавловский, Э.Кондратович), пед. һәм башкару эшчәнлеген уңышлы алып баралар. Фортепианода башкару теориясенә һәм практикасына караган хезмәтләре бар.

Хезм.: Полная теоретико-практическая школа, или Руководство к достижению правильной и основательной игры на фортепиано. СПб., 1850.

Әд.: Кантор Г.М., Карпова Е.К. Музыкальное образование в Казани в XIX в. // Из истории музыкальной культуры и образования в Казани. К., 1993; Порфирьева Е.В. Музыкальное образование в Казани в XVIII — начале XX века (становление и развитие). Автореф. дис. ... К., 2004.

НОВИЦКИЙ Анатолий Иванович (16.6.1937, Кырым өлкәсенен Симферополь р-ны Ангар бистәсе — 2.4.2008, Казан), сәнгать белгече, музей хезмәткәре, төбәк тарихчысы,

ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1988), Рәссамнар берлеге әгъзасы (1993). Ленинград ун-тында тарих ф-тының сәнгать белгечлесе бүлеген тәмамлай (1959). 1959 елдан ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә, 1992–2006 да рус сәнгате бүлегә мөдире, 2007–08 дә сәнгать белгече-методист. 1968 дән — Бөтенроссия тарих һәм мәдәният ядкәрләрен саклау жәмгыятенен Татарстан бүлегә сәркәтибе, 1989–92 дә рәис урынбасары. Б.Урманче, К.К.Чеботарев, А.Г.Платунова һ.б. Казан рәссамнарының ижаты, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейеннән рус нәкыше тупланмасы турындагы хезмәтләр, хәзерге заман сәнгате, Казандагы скульптур һәм мемориаль һайкалләр мәсьәләләрен үзәктә тоткан мәкаләләр авторы. ТР Мәдәният министрлыгының Б.Урманче исем. бүләге лауреаты (2007).

Хезм.: Моя Казань. К., 1984 (автордаш); Баки Урманче. К., 1994; Государственный музей изобразительных искусств Республики Татарстан. Казань. М., 2002; Баки Урманче (1897–1990). СПб., 2005.

Әд.: Лобашёва И.Ф. Верный рыцарь искусства // Казань. 2007. № 8.

Е.П.Ключевская.

«НОВОЕ КАЗАНСКОЕ СЛОВО» («Казанның яңа сүзе»), көндәлек ижтимагый-сәясәт газета. 1918 елның 9 августыннан 7 сентябренә кадәр Казанда рус телендә нәшер ителә, барысы 23 саны чыга. Мөрәжәгат һәм ыңланнарның бер өлеше татар һәм поляк телләрендә басыла. Мөхәррирләр — Д.Денике (хәрби-сәясәт бүлек), Г.Жаровников. Актив авторлар арасында — А.Блинов, И.Бусыгин, М.Горбунов, Н.Данилов, А.Доброгаев, П.Зобнин, С.Казельский, А.Красновский, В.Огородников, Д.Петров, И.Порфирьев, Е.Сосунцов, В.Торский, К.Харламович. Газетада яңа хакимиятнең күрсәтмәләре басыла, КОМУЧның Самара һәм Казан үзәк хакимиятләре, шу. я. яңа торгызылган жирле үзидарә органнары — шәһәр думалары, земстволар һ.б. эшчәнлегә яктыртыла. КОМУЧның аерым өлкәләренә Казан губернасында хәрби-сәясәт шартлар һәм халыкның хәле турындагы хәбәрләр басыла. Редакция Халык армиясенә матди һәм кеше ресурсларын жәлеп итүдә нәтижәле катнаша. 14 августта Казанның Юнысовлар майданында узган митинг турындагы хисапта кавалерия полкы оештыру хакында мөселманнарга өндәмә дә бар. Крәстияннәргә яңа хакимияткә булыштыргы һәм Кызыл Армия частыларына каршылык күрсәтәргә чакырган өндәмәләр нәшер ителә; Казан губернасы терр-ясендә булган кызыл террор фактлары турында жентеклән сөйләнә. Кызыл террорчылар контрольдә тоткан урыннарда редакциянен үз хәбәрчеләре була һәм аларның мәкаләләре «Фронтның теге ягында», «Кызыл лагерьда» дигән баш астында басыла. Газета 1918 нең 25 августыннан 400 делегат катнашында узган һәм демократик карарлар кабул иткән Казан губерна эшчеләренә партиясез конференциясе барышы турында яза. Казан дәрәжә эшчеләренә КОМУЧ хакимиятен каршы чыгышы һәм гаскәрләр тарафыннан бастырылуы турында да мәгълүмат бирә. Соңгы саны «Тү-

зеп торырга кирәк!» лозунгы һәм шәһәрне Кызыл Армиядән саклауда казанлыларны Халык армиясенә ярдәм итәргә чакыру б-н чыга.

Т.М.Насыров.

«НОВОЕ СЛОВО» («Яңа сүз»), ТР Профсоюзлары федерациясе газетасы. 1989 елның октябреннән Казанда рус телендә нәшер ителә. 1991 нең апреленә кадәр «Профсоюзный вестник» исемендә чыга. «Гаделлек! Теләтешлек! Бердәмлек!» девизы б-н басыла. Төрле еллардагы мөхәррирләр А.Ожегов, В.Судаков, А.Барабанов. Профсоюзлар эшчәнлеген билгеләүче аңлатмалар б-н документлар, профсоюзның житәкчесе органнары карарлары урнаштырыла. Редакция ТР профсоюз оешмалары торышының киң яктырта, аларның хезмәт ияләре мәнфәгатьләрен яклау акцияләрен хуплап чыга.

Р.А.Айнетдинов.

НОВОКАЙН БЛОКАДАСЫ, к. Вишневецкий А.В. ысулы белән авиртунны вакытлыча туктату.

НОВОЛАЕВ Владимир Иванович (25.9.1929, Белоруссия ССРның Могилёв өлкәсе, Костюкович р-ны Негино а. — 4.6.2003, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе. Грузия политехник ин-тын (Тбилиси, 1960), КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (Мәскәү, 1965) тәмамлай. 1950–62 елларда (бүленеп) Бөгелмә тимер юл станциясендә эшли, 1953–57 дә һәм 1960 тан станция башлыгы. 1962–63, 1965–66 да КПССның Бөгелмә шәһәр ком-ты секретаре, 1966–78 дә 1 нче секретаре. 1978–86 да ТАССР МС рәисе урынбасары. 1986–95 тә «Тепличный» с-зы директоры. Өч Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

НОВОЛОДСКИЙ Алексей Борисович (30.3.1930, Бурят-Монгол АССРның Турка а. — 3.7.1994, Чаллы ш.), төзүче, Соц. Хезмәт Герое (1971), Якутия АССР, ТАССРның (1970, 1973) атказ. төзүчесе. 1942–53 елларда Бурят-Монгол АССРның Байкал буе р-ны урман сәнгате хужалыгында эшли. 1953–55 тә Приморье краеннән «Артёмуголь» шахтасында проходчик. 1955–59 да Иркутск ГЭСы төзелешендә «АнгарГЭСстрой» идарәсе электр б-н эрәтеп ябыштыручысы. 1959–71 дә Виллюй ГЭСы (Якутия АССР) төзелешендә электр б-н эрәтеп ябыштыручы, монтажчылар бригадиры. 1971–77 дә «Камгэсэнергострой» ЖБнең «Металлургстрой» идарәсендә монтажчылар бригадиры. 1977–88 дә «НерюнгриГРЭСстрой» (Якутия АССР) идарәсендә комплекслы бригада бригадиры. Герой исеме Виллюй ГЭСының 1 нче чираты төзелешендә ирешкән уңышлары, житештерүгә төзелеш-монтаж эшләрнен яңа алдынгы алымнарын керткәне өчен бирелә. 1979–89 да СССР ЮС депутаты. Ике Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: П о л у х и н Ю. Заколдованные берега. М., 1976; З л о б и н А. Встреча, которая не кончается. М., 1981; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

НОВНИКОЛАЕВСКИЙ посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрнәннән 34 км көнчыгыштарак, Казан урау юлы буенда урнашкан. 2010 елда 707 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 52%, руслар — 46%) яши. Халкының төп шөгыле — урманчылык. Төзелеш пр-тиесе. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапханә. 1910 елларда нигез салына. Беренче исеме — Николаевский Выселок (Николаевка). Оештырылган көннән Казан губернасының Казан өязе Ильинский волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1920 дә — 35, 1926 да — 258, 1938 дә — 331, 1949 да — 350, 1958 дә — 138, 1970 тә — 114, 1979 да — 102, 1989 да — 781, 2002 дә — 753 кеше.

НОВОПÓЛЬСКИЙ посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрнәннән 17 км көнчыгыштарак, Казан — Түбән Новгород автомагистрале буенда. 2010 елда 184 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 57%, чуашлар — 23%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, китапханә. 1910 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Казан губернасының Казан өязе Ильинский волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1920 дә — 66, 1926 да — 67, 1938 дә — 98, 1949 да — 100, 1958 дә — 106, 1970 тә — 310, 1979 да — 299, 1989 да — 228, 2002 дә — 227 кеше.

НОВОПОСЕЛЕННАЯ ЛЕБЕДКА авылы, Яңа Чишмә р-нында, Яңа Чишмә авылыннан 18 км көньяк-көнчыгыштарак, Лебедка елгасы буенда. 2010 елда 116 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп. 18 йөз уртасына кадәр нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт христианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 654 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Күтәмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Яңа Чишмә, 1963 нең 1 февраленнән — Чистай, 1983 нең 26 апреленнән Яңа Чишмә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 51 ир-ат; 1859 да — 251, 1897 дә — 389, 1906 да — 365, 1920 дә — 406, 1926 да — 276, 1949 да — 244, 1958 дә — 290, 1970 тә — 254, 1979 да — 155, 1989 да — 54, 2002 дә — 176 кеше.

НОВОСÉЛКИ авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрнәннән 30 км көньяктарак, Ульянов өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 97 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, сарык асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 19 йөз башында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Яңа Борындык исе-

ме б-н билгеле. 1860 елларга кадәр халкы удел христианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тимерчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында чиркәү, Халык мәгарифе министрлыгы мәктәбе, почта эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 140 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Буа өязе Борындык волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Буа, 1935 нең 10 февраленнән — Будённий, 1957 нең 29 ноябрәннән — Чынлы, 1959 ның 12 октябрәннән Буа р-нында. Халык саны: 1859 да — 188, 1880 дә — 301, 1897 дә — 450, 1903 тә — 529, 1920 дә — 527, 1926 да — 635, 1938 дә — 507, 1949 да — 345, 1958 дә — 309, 1970 тә — 261, 1979 да — 196, 1989 да — 115, 2002 дә — 129 кеше.

НОВОСÉЛОВ Кузьма Васильевич (8.2.1919, хәзер Мари Респ-касы, Сернур р-ны Климино а. — 20.3.1985, Украина ССРның Луганск ш.), Сов. Союзы Герое (27.6.1945), гв. подполковнигы. Иркутск хәрби авиация уч-шесен төмамлы (1941). 1936—39 елларда Казанда яши, күн ф-касында эшли. 1939 дан Кызыл Армия сафларында. 1941 нең июленнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 115 нче гв. авиация истребительләре полкында эскадрилья командиры урынбасары (2 нче һава армиясенә 2 нче авиация истребительләре корпусында 7 нче гв. истребительләрдивизиясе). 1 нче Украина фронты авиациясе составында гв. өлкән лейтенанты Н. 1945 нең апреленә 132 сугышчан очыш ясып, 29 һава сугышында шөхсән үзе — 12, ә төркем составында 5 самолётны бөрәп төшерә. Сугыштан соң СССР Хәрби Һава көчләрендә хезмәттен довам итә. 1953 тән запаста. Ворошиловград шәһәрндә (хәзер Луганск ш.) яши. Ленин ордены, ике Кызыл Байрак, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

НОВОСÉЛОК авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 21 км тонык-көнчыгыштарак, Сеин елгасы буенда. 2010 елда 81 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1602—03 тән Кече Сия исеме б-н билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт христианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында икмәк саклау-сату, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1153 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Пановка волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 30 ир-ат; 1859 да — 453, 1897 дә — 812, 1908 дә — 709, 1920 дә — 710, 1926 да — 691, 1949 да — 478, 1958 дә — 261, 1970 тә — 211, 1979 да — 192, 1989 да — 155, 2002 дә — 87 кеше.

НОВОСИБИРСК ӨЛКӘСÉ, РФдә. Мәйданы — 178,2 мең км². Үзәге — Новосибирск шәһәре. Халкы — 2709461 кеше (2012). Татарлар саны: 1959 да — 24926, 1970 тә — 28823, 1979 да — 28547, 1989 да — 29428, 2002 дә — 27874, 2010 да — 24158 кеше. Татарлар туп-

А.Б. Новолодский.

К.В. Новосёлов.

ланып Бараба, Венгерова, Каргат, Колывань, Куйбышев, Кыштовка, Татарск, Уба, Усть-Тарка, Чаны р-нларында яшиләр. Н.өндә Себер татарлары әлек-әлектән яши. Идел бие Болгар дәүләте чорында болгарлар б-н Себер татарларының борынгы буыннары арасында бәйләнешләр урнашкан була. Алтын Урда чорында бу элементләр зур үсеш ала. Казан ханлыгы таркалгач, татарлар күпчелек Көнбатыш Себергә күчеп килә. 17 йөзнең 1 нче чирегеннән башлап, Идел һәм Урал бие татарларының Себергә күчүенә даими күренешкә әверелә. Күчүчүләрнең соңгы зур дулкыны 19 йөз ахырыннан башлап Беренче бөтендөнья сугышына кадәрге чорга туры килә. Көнбатыш Себер терә-ясенә Идел һәм Урал бие татарлары, гадәттә, Себер татарлары яшәгән волостларга килеп төпләнә. 19 йөз ахырында чиктән килгән татарлар Себердәге татар авылларының 52% да яши. Идел-Урал төбәгеннән күчүчү халык Себергә үзе б-н камирләр игенчелек культурасы һәм терлекчелек технологиясе, йолалар, матди мәдәният, язма әдәби тел һәм фольклор алып килә. Себер татарлары мәктәп һәм мәдрәсәләрдә әдәби татар телендә укыйлар. 1922—36 да Новосибирскида татар телендә «*Азат Себер*» (кушымталары: «Яшьләр сәхифәсе» ж., 1921—23; «Яналифче» ж., 1933—34), «Яналиф походы» г-талары нәшер ителә. 1924—41 дән Новосибирскида жидееллык татар мәктәбе эшли. Күп кенә татар галимнәре СССР ФАнең Себер бүлекчәсен төздә катнаша һәм Новосибирск Академшәһәрчегендә эшли. Хәзерге вакытта өлкәдә 3 татар жәмгыяте бар: Новосибирск өлкә татар мәдәният үзәге, Н.ө.нең татар милли-мәдәни автономиясе (1997 дән), «Азат Себер» Татар ижтимагый үзәге (1989 дан). Татарларның төбәк милли-мәдәни автономиясе каршында «Азат Себер» г-тасы нәшер ителә, Татар жәмгыятьләренә координацион советы эшли.

Н.ө.нең 8 мәктәбендә (Куйбышев, Колывань, Кыштовка, Венгерова, Чаны р-нларында) татар теле факультатив дәрес буларак укытыла. 2001 дән Куйбышев р-нының мәдәният бүлеге каршында Татар мәдәният үзәге, Кыштовка р-нының Усманка һәм Әлмән авылларында үзешчән татар коллективлары, Каргат р-нының Теренино посёлогында «Чишмә» татар вокаль төркеме (1995) эшли. Новосибирскида шәһәр милли мәдәният үзәгендә татар әдәбияты фонды бар. Татарларның төбәк милли-мәдәни автономиясе ярдәме б-н Новосибирскида «Татарстан» сәүдә йорты төзелә. 2004 тән Н.ө. терә-ясендә

М. Ногман.

Д.С. Ногманов.

«Яна гасыр» телерадиокомпаниясе тапшырулары күрсәтелә. Өлкәдә Татарстан селекционерлары тарафыннан чыгарылган «Казан 506» һәм «Каракит» карабодай сорты районлаштырыла. РФАнең хакыйкый эгъзалары Ренат һәм Роальд *Сәгъдиевләрнең*, техник фән. д-рлары М.Х.Әхмәтжанов һәм Т.С.Йосыповның, биол. фән. д-ры Х.Л.Гайнетдиновның, физика-матем. фән. д-рлары Ф.Х.Гыйлемханов, Ә.Ж.Жаффаров, Ә.Х.Гыймади, Н.Х.Ибраһимов, А.И.Хисмәтдинов, М.М.Шахмаев, Н.В.Хоснетдинованың, геол.-минерал. фән. д-ры Э.Г.Дистанов, химия фән. д-ры З.Р.Исмәгыйлев, икътисад фән. д-ры Г.Й.Шәрипов, генерал-майорлар Р.К.Мусин һәм Ю.А.Ширинскийның тормышы һәм хезмәт эшчәнлегенә Н.ө. б-н бәйлә.

Әд.: Ф а й з р а х м а н о в Г.Л. История татар Западной Сибири: С древнейших времён до начала XX века. К., 2007.

«**НОВОСТИ ТАТАРСТАНА**» («Татарстан аңалыклары»), к. «*Татар-информ*».

НОВОТРОИЦК шәһәре, *Оренбург өлкәсенең* көнчыгышында, *Оренбург* шәһәрнән 315 км көньяк-көнчыгыштарак урнашкан. 1920 еллар башында нигез салына, 1945 тән — шәһәр. Халкы — 102340 кеше (2012). Татарлар саны: 1959 елда — 2016, 1970 тә — 2686, 1979 да — 3156, 1989 да — 3723, 2002 дә — 3670, 2010 да — 3238 кеше. Татарлар Н.да нигез салынган көннән ашириләр. 1961 дән шәһәрдә «Юллар» татар-башкорт үзешчән ансамбле (1985 тә халык ансамбле исемен ала) эшли, ул 1987 дә 2 нче Бөтенсоюз халык ижаты фестивалендә лауреат була, 2000 дә Казанда «Уйнагыз, гармуннар!» фестивалендә чыгыш ясый, ел саен Оренбург өлкәсендә уза торган «Татар мәданияте көннәре» фестивалендә катнаша.

НОВОЧУВАШСКИЙ посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрнән 15 км көнчыгыштарак, Казан–Түбән Новгород автомагистралендә тирәсендә урнашкан. 2010 елда 120 кеше (чуашлар, руслар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 1898 дән нигез салына. Оештырылган көннән Казан губернасының Казан өязе Ильинский волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоненда. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнан Яшел Үзән р-нында. Халкы саны: 1920 дә — 133, 1926 да — 122, 1938 дә — 175, 1958 дә — 256, 1970 тә — 107, 1979 да — 229, 1989 да — 155, 2002 дә — 97 кеше.

НОВОШИНОВ Геннадий Павлович (24.6.1922, Сембер губ. Алатыр ш. — 1.10.2001, Казан), биофизик, вет. фән. д-ры (1970), проф. (1971). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1952), шунда ук эшли, биофизика лаб-ясе мөдире (1967–84), патологик физиол. каф. мөдире (1985–91), профессоры (1991–96). Төп хезмәтләре төрле авыру очракларында терлек организмында баручы биофизик процессларны өйрәнүгә, аеруча куркынчы йогышлы авыруларга (бруцеллез, түләмә, котыру авыруы, гадәти дуңгыз чумасы) диагностика кую өчен иммунофермент ысулны куллануга карый. Өлеге ачышы өчен Физиял ССР МС бүлгә бирелә (1989). Ике «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Показатели электрокардиограммы у кроликов // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1969. Т. 103; Чувствительность лейкоцитов крови свиней к вирусу болезни Ауески // Уч. зап. Казан. гос. вет. ин-та им. Н.Э.Баумана. 1977. Т. 127 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

НОВЫЙ посёлогы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрнән 63 км көньяк-көнбатыштарак, Бөрсет елгасы буенда. 2010 елда 473 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 72%, руслар — 26%) яши. Урман сәнәгате хужалыгы. Клуб. 1952 дән нигез салына. Оештырылган көннән Кызыл Йолдыз, 1959 ның 26 мартыннан Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1970 тә — 788, 1979 да — 690, 1989 да — 542, 2002 дә — 490 кеше.

НОГМАН (Ногманов) Мостафа Ногман улы (22.12.1912, Казан губ. Царёвококшайск өязе, хәзер Арча р-ны Кызыл Яр а. — 4.9.1976, Казан), шагыйрь, тел белгече, филол. фән. канд. (1964). Көнчыгышны өйрәнү ин-тын тәмамлый (Мәскәү, 1951). 1931 елдан Татарстан авыллары мәктәпләрендә, соңрак Тажикстанда балалар укыта. 1935–37 дә Дүшәмбешәһәрндә Хәрби трибуналда сәргәтүп вазиасын башкара. 1937–41 дә Дүшәмбешә пед. ин-тында укый. 1945–47 дә «Пионерская правда» г-тасының Татарстандагы үз хәбәрчесе булып эшли. 1943–57 дә СССР ФАнең Казан ф-лы Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында. 1957–59 да Казан ун-тының фәнни китапханәсендә Шәрәкь кулъязмаларын өйрәнү бүлгә мөдире. 1960 тан Казан ун-тында фарсы һәм иске татар телләре укытучысы. «Давыллы еллар лирикасы» исемле беренче җыентыгы 1941 дә басылып чыга. «Апрель жилләре» (1954) (рус теленә тәржемәдә «Грозное лето», М., 1963; 3 нче басма, 1977), «Кукушкино таңнары» (1964) җыентыклары В.И.Ленинның Казан чоры тормышына багышлана. «Таң йолдызы» (1959), «Каеннар шуалый» (1967), «Иртәнге җырлар» (1973), «Акчарлактар оча Иделдә» (1982) җыентыклары авторы. Н.ның шигырьләре нечкә лиризм, аһәңлек б-н аерылып тора. Композиторлар Р.Яхин («Оныта алмыйм», «Бөдрә таллар»), С.Садыйкова («Актаныш таңнары», «Арча кичләре»), ш.у. А.Ключарев, М.Мозаффаров, А.Монасыпов, Ф.Әхмәтовлар б-н берлектә популяр җырлар һәм романслар иҗат итә. Н.Хикмәт, Рудак, Г.Хәйям, А.Ка-

дыйри әсәрләрен татар теленә тәржемә итә. 17–18 йөзләрдәге кулъязма рус-татар сүзлекләрен өйрәнә. Югары уку йортлары өчен фарсы, иске татар телләре бунча уку-укыту ярдәмлекләре авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. Медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: С о н г а т е в М. Яшьлек хыялларын жилкән итеп... // Казан утлары. 1982. № 12.

Г.М.Габделхакова.

НОГМА́НОВ Айдар Илсур улы (28.3.1965, Свердловск өлкәсенен Кировград ш.), тарихчы, тарих фән. канд. (1994). Казан ун-тын тәмамлый (1990). 1994 елдан ТР ФАнең Татар энциклопедиясе ин-тында, торак пунктлар тарихы бүлгә мөдире (1995 тән) һәм гыйльми секретарь (2008 дән), 2011–13 тә директор урынбасары. Бер үк вакытта, 2003–08 дә, Казан ун-тында укыта. ТР торак пунктлары тарихын һәм Татарстаннан читтә татарлар күпләп яшәгән төбәкләрен өйрәнү бунча фәнни юнәлеш җитәкчесе. Хезмәтләре 16 йөз – 20 йөз башында Россия дәүләтендә татарларның социаль-хокукий халәте мәсьәләләренә карый. ТР ФА Президиумының Ш.Мәрҗани исем. бүлгә лауреаты (2007). Медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Населённые пункты Республики Татарстан: Краткий справ. К., 1997 (автордаш); Татары Среднего Поволжья и Приуралья в российском законодательстве второй половины XVI–XVIII вв. К., 2002; Мусульмане Волго-Уральского региона в российском законодательстве XIX в. // Новая волна в изучении этнополитической истории Волго-Уральского региона. Sapporo, 2003; Самодержавие и татары: Очерки истории законодательной политики второй половины XVI–XVIII вв. К., 2005.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 3.

НОГМА́НОВ Дәүләтгәрәй Сирай улы (6.10.1922, хәзер БРның Ишембай р-ны Түбән Әрмет а. — 12.10.1944, Варшавадан төньяктарак Велшиве пос. тирәсендә жирләнә, Польша), Сов. Союзы Герое (24.3.1945, үлгәннән соң), өлкән лейтенант. Саратов танк уч-щесен тәмамлый (1943). 1941 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нөктябрнен Бөек Ватан сугышы фронтларында, 166 нчы аерым инженерлар танкы полкында миная эзләүче танклар взводы командиры (70 нче армиянең 2 нче инженер-сапёрлар һөҗүм бригадасы). 1 нче һәм 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Полесье һәм Люблин-Брест һөҗүм операцияләрендә (икесе дә — 1944) катнаша. 1944 нең 12 октябрдә Михалув посёлогы (Варшавадан 20 км төньяктарак) янында барган сугышта батырлык күрсәтә: сугышта дошманның 3 танкын яндыра; үзенек танкы сафтаң чыкканнан соң, экипажга машинаны ташлап чыгарга әмер бирә һәм, үз танкы б-н дошман танкын бәрдереп, аны юк итә; үзе дә һәлак була. Ленин ордены, Кызыл Байрак, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Эстәрлетамак шәһәрнен (Башкортстан Респ-касы) бер урнына Геройның исем бирелгән.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000; Славные сыны Башкирии. Уфа, 1966. Кн. 2; Лицом на запад. Уфа, 1972; Р а к и п о в Ш.З. Последствия героев. К., 1975.

М.З.Хәбибуллин.

НОГМАНОВ Зөфәр Хөснетдин улы (1.1.1931, Урта Идел крае, Ульянов өлкәсенәң Богдашкино р-ны Елховой Күле а.), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1998), проф. (2000). 1955 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, оборона пр-тисендә эшли. 1960–61 дә Казан химия-технол. ин-тында. 1961 дән Казан техник ун-тында. Хезмәтләре самолёт канаты аэродинамикасына карый. Н. канат профилен ягалап агуны һәм кысылмаучан идеаль агымның канатның азаккы жәемен ягалап агуын исәпләүнең санлы алымнарын, шу. һаваның кысылучанлыгы һәм үзлегеге исәпкә алынган алымнарын тәкъдим итә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Определение коэффициента коррекции давления при расчёте обтекания профиля // Изв. вузов. Авиационная техника. 1998. № 2; О методе Галёркина для решения краевой задачи аэродинамики // Инженерно-физ. журн. 1998. № 5; Численный метод расчёта обтекания профиля вблизи экрана // Изв. вузов. Авиационная техника. 1999. № 3 (автордаш).

НОГМАНОВ Рафил Габдерәфыйк улы (1.7.1949, Кайбыч р-ны Салтыган а.), милиция генерал-майоры (2000), ТРның атказ. хокук белгече (1999), РФнең атказ. эчке эшләр органнары хезмәткәре (2006). СССР Эчке эшләр министрлыгы академиясенәң Казан ф-лын тәмамлый (1981), 1970 елдан ТР эчке эшләр органнарында: 1981–85 тә Әгерҗе р-ны, 1985–89 да Әлмәт, 1991–93 тә Чистай шәһәре эчке эшләр бүлекләре, 1990–91 дә профилактика хезмәте идарәсе, 1993 тән ТР Эчке эшләр министрлыгының жәмәгәт куркынычсызлыгы милициясе башлыгы. Бер үк вакытта, 1993 тән, ТР эчке эшләр министры урынбасары. Батырлык ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

НОГМАНОВ Рәмзи Галимжан улы (26.2.1933, Буа р-ны Күл Черкене а.), культуролог, техник фән. канд. (1971), культурология фән. д-ры (2000), проф. (2007). Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң (1963), шунда ук, химик технол. процесслары һәм аппаратлары кафедрасында эшли. 1997 елдан Казан энергетика ун-тының культурология каф. профессоры, культурология каф. мөдире (2000–2008). Хезмәтләре культура философиясе һәм теориясе мәсьәләләренә карый. Мактаулы югары мәктәп хезмәткәре (2003).

Хезм.: Проблемы теории и истории культуры. К., 1997; Перспективы развития культуры в Татарстане. К., 2003; Философия культуры. Теория духовной личности. К., 2006; Основы рациональной теории культуры. К., 2008.

НОГТЕВ (Ногтев-Суздальский) Андрей Иванович (? — февраль, 1579, Казан), кенәз, хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, бояр (1559 тирәсе). 1556 елда шведларга каршы яуда Уң кул полкында 1 нче воевода, Орешек һәм Выборг тирәсендәге сугышларда катнаша. 1559–60 та Зоя шәһәрәндә 1 нче воевода. 1560 та Дерпт шәһәрәндә яуда каравыл полкында 1 нче воевода. 1563 тәге яуда Уң кул полкында 3 нче воевода, Полоцк шәһәрәндә алганда батырлык күрсәтә. 1564–65 тә Полоцк шәһәрәндә 1 нче воевода. 1565–68 дә Старица удел кенәзлегендә бояр, кенәз Вла-

димир Андреевичны күзәтү максатыннан, патша Иван IV тарафыннан билгеләнә. 1573 тә 1572–73 тәге баш күтәрүне (*Казан ханлыгы ялланганнан соңгы фетнә-чуалышлар*) бастыру өчен Муромда оештырылган гаскәрдә 2 нче воевода. 1576–79 да Казанда 1 нче воевода.

Е.В.Лукашов.

НОЗЕМАТӨЗ АВЫРУБЫ (Nosematosis apsis), умарта кортларында пеприна, кара эч китү, бер күзәнәккә эчәк паразиты — *Nosema apis* микроспоридиясе китереп чыгара торган инвазион авыру. Бал кортлары булган һәр жирдә очрый. Авыру билгеләре кыш ахырына таба һәм бал кортларын чыгарганнан соңгы 2 айда күренә. Н.а. кузгалуга кышлату урыннарындагы темп-ра тирбәлешләре, артык дымлылык, ояның көчсезлеге, сыйфатсыз азык (пестицидлар, баллы чык б-н агуланган азык), умарта кортлары организмының резистентлыгы кимү, башка авырулар сәбәп булырга мөмкин. Инвазиянең төп чыганаclarы: авыру бал кортлары һәм аларның яшәү эшчәнлеге калдыклары (бал, бал икмәге); нозема споралары б-н зарарланган бал корты үлксәсе; авыру бал кортлары тизгә тигән кәрәз, умарта оясы, ашау-эчү улаclары, жылыту материаллары. Авыру таратучылар — карак бал кортлары, адашкан бал кортлары, сорыкортлар, балавыз көясе, шөпшәләр, кырмыскалар, талпаннар. Н.а. шу. авыру оя кәрәзләрен сәламәт ояга күчәргәндә, персонал тарафыннан уртак инвентарь һәм эш киеме кулланылганда да йога. Бал кортларының паразит споралары йотуынан башланган авыру барышының түндү циклы — 48–72 сәг. Төп билгеләре: оя эчендәге тынычсызлык, көчле гүлү, бал кортының корсагы күперү, канатлары дерелдәү, хәрәкәт координациясе югалу, шу. эч китү. Умарта кортлары кәрәздә тотынып тора алмый, начар үсәләр. Н.а. йокканда умарта кортларының үрчү майданы 4–5 тапкыр кими, корт анасы салган күкәйләргә 10–20% ы үлә. Авыру йоктырган оялардан алынган бал сәламәт ояларныңкынан 12–50% ка азрак була. Н.а.нан арыну өчен кышлатуга иң көчле ояларны гына калдыру, көчсез ояларның 2–3 ен бер итеп, яхшылап жылыту мәжбури. Язга чыккач, иртә чистарыну очышына жиберү, баллы чык б-н агуланган балны сыйфатлы бал б-н алыштыру, бал кортларын чистартылган һәм дезинфекцияләнган кәрәз һәм ояларга урнаштыру кирәк. Н.а.нан дөвалу өчен фумагиллин, сульфадимезин, сульфациридин, нозематол, апицит, нозедин кулланыла. ТРда бу авыруны ойрәну, аны булдырмау һәм дөвалу чаралары комплексы Казан галимнәре С.В.Жданов, аның шәкертләре Н.Г.Сидоров, Г.И.Чебунин тарафыннан эшләнә.

Әд.: Жданов С.В. Нозема и морфологические изменения пчёл // Тр. Об-ва естественныхиспытателей при Казан. ун-те. 1960. Т. 20, кн. 6; шулу к. Комплекс профилактических мероприятий при нозематозе пчёл в Татарской АССР. К., 1969 (автордаш); Полтев В.И., Нештаева Е.В. Болезни и вредители пчёл. М., 1977; Гробов О.Ф., Смирнов А.М., Попов Е.Т. Болезни и вредители медоносных пчёл. М., 1987; Опасные болезни пчёл. М., 1992.

Р.И.Мухайлова.

НОЙНСКИЙ Михаил Эдуардович (15.11.1875, Түбән Новгород губ. Сергач ш. — 7.8.1932, Казан), геолог. Казан ун-тын тәмамлый (1900), шунда ук эшли, геол. кабинеты мөдире (1914–32), геол. каф. профессоры (1914 тән), бер үк вакытта физика-матем. ф-ты деканы (1922 дән). Хезмәтләре Урта Идел һәм Урал бие төбәкләренәң стратиграфиясе, гидрогеологиясе, палеогеографиясенә һәм файдалы кәзымаларына карый. Ритмостратиграфиягә һәм фацциаль анализга нигез салучы. «Самара Дугасы» («Самарская Лука») монографиясе авторы, акад. Н.М.Страхов фикеренчә, бу хезмәт литологиянен мөстәкыйль фән буларак аерылып чыгуына ярдәм иткән чорның фацциаль-литологик тикшеренүләре арасында иң зур казанышы булып тора. Беренчеләрдән булып, Урал-Идел бие төбәгендә нефтьле катламнар барлыгын нигезли. Доломитлар барлыкка килү шартларын торгызу өчен яңа палеоэкологик анализ куллана. Печише авылы янында — Казан ярусы, Самара Дугаенда карбон һәм Пермь системасы типларын жентекләп ойрәнә. Аның тикшеренүләре Татарстан һәм Башкортстан терр-яләренәң геол. карталарын төзәргә мөмкинлек бирә. Гидрогеолог буларак, Татарстан терр-ясендә тимер юл күперләрен, Казанның су б-н тәэмин ителешен һәм коммуникацияләрен проектлауда катнаша.

Хезм.: Материалы по гидрогеологии Казанской губернии. К., 1917; Краткий очерк истории изучения недр Татарской республики. К., 1932.

Әд.: Стрaхов Н.М. Развитие литологических идей в России и СССР. М., 1971; Соловьёв Ю.Я. Выдающийся палеогеограф // Советская геология. 1976. № 8; Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2002. Т. 1.

НОКРАТ ЖИРЭ (рус тарихи чыганаclarында «Вятская земля»), Нократ елгасының югары һәм өлешчә урта агымы бассейнындагы тарихи өлкә. Б.э.к. 1 нче меңьелыкта Н.ж. терр-ясендә Ананыно культурасы кабиләләре яшәгән, 6–8 йөзләрдә фин кабиләләренәң Пермь төркеме (удмурт һәм комиларның борынгы бабалары), аннары торки телле кабиләләр — болгарлар һ.б. күчеп утыра. Н.ж. болгарлар б-н сәүдә итә, аларга кыйммәтле жәнлек тиреләре сата. 14 йөзнен 2 нче яртысында Нократ елгасының урта агымында Хлынов (1374 елда нигез салына, хәзер Киров шәһәре), Котельнич, Орлов (хәзер Халтурин шәһәре) кебек авыллар барлыкка килә. «Нократ жире турында хикәят» («По-весть о земле Вятской», 17 йөз) мәгълүматлары буенча, Н.ж.ндә славяннар 12 йөз ахырынан бирле яшиләр. *Нократ татарлары* бу төбәккә 14 йөздә — 15 йөзнен 1 нче яртысында килеп урнаша, төп шөһәрләре — Карино (хәзер Киров өлкәсендәге авыл). Этнограф Д.М.Исхаков фикеренчә, Нократ татарлары жирләре элгәре Казан ханлыгы составына кергән. Н.ж. сайлап күелүлы загла — зем-

М.Э. Нойнский.

ство воеводалары, подвойскилар (гражданлык идарәчеләре) һәм старосталар тарафыннан идарә ителә. Адм. һәм икътисади үзәкләре — Хлынов, Орлов, Котельнич. 14–15 йөзләрдә Н.ж., формаль рәвештә рус кенәзләре хакимиятен таныган хәлдә, сәяси яктан мөстәкыйль була, 1383–1402 дә Суздаль һәм Түбән Новгород кенәзләре карамагында тора. 1402–03 тә Н.ж. Василий I кулына күчә, ул аны туганы Юрий Дмитриевичка (Юрий Галицкий) бира. 1425–53 тәге феодал сугышлар вакытында Н.ж. Галич кенәзләре ягында була. 1459 да Василий II тарафыннан буйсындырыла. Казан ханлыгы оешканнан соң, Мәскәү кенәзләре һәм Казан ханнары арасындагы көрәшкә жәлеп ителә. Казан ханлыгына карата мөстәкыйль сәясәт алып бара, 1471 дә Ибраһим хан б-н берлектә Сарай әл-Мәхрусига яу чаба, 1467–69 да Иван III һәм Казанга каршы сугышларында катнашудан баш тарта, 1460–80 елларда Мәскәү карамагындагы Великий Устюг жирләренә талау яулары оештыра. 1485–86 да Иван III Мәскәүгә каршыларының фетнәсен бастыра, һәм 1489 ның августында Д.В.Щёкин һәм Г.В.Морозов жеткелгәндөгә гаскар Н.ж.н буйсындыруга ирешә. Фетнә башында торучылар жәзага тартыла, Н.ж. аксөякләре Мәскәү янына күчереп утыртыла, земство үзидарәсе бетерелә. Нократ шәһәрләре б-н Мәскәү тарафыннан утыртылган наместниклар идарә итә башлай. Н.ж. Рус дөүләтенә Казан ханлыгы б-н көрәшкәндә эһәмиятле роль уйный, көрәш барышында нократ татарлары Мәскәү ягынан торып катнаша. Бу шул төбәкнең югары катлавына — *ар ягы бәкләренә* (рус сльязмаларында «арские князья») 1620 елларга кадәр мөстәкыйль һәм салымнардан азат калырга, шул төбәктәгә мөселманнарның һәм беркадәр рус халкының да хезмәтеннән файдаланырга мөмкинлек бирә. 18 йөз ахырында, Вятка губернасы оештырылганнан соң, «Н.ж.» атамасы әйләнештән төшеп кала.

Әд.: Васильев Н., Бехтерев Н. История Вятского края. Вятка, 1870; Спицын А.А. Татары в истории Вятского края. Вятка, 1885; Вештомов А.И. История вятчан. К., 1907; Эммуасский А.В. Вятская земля в период образования русского государства. Киров, 1949; Вятская земля в прошлом и настоящем (к 500-летию вхождения в состав Российского государства). Киров, 1989; Макаров Л.Д. Некоторые проблемы славянской колонизации бассейна р.Вятка // Проблемы этногенеза финно-угорских народов Приуралья. Ижевск, 1992.

Е.В.Литков.

НОКРАТ ТАТАРЛАРЫ (карин, Чепья татарлары), *Казан татарларының* этнографик төркеме. 1920 елларда 15 меңгә якын кеше иәпләнә. Нигездә, Удмурт Респ-касында (Юкаменск, Глазов, Вазеино, Яр р-нарында), Киров өлкәсендә яшиләр. Нократ (карин), Чепья (Югары Чепья) асторкемнәренә бүленәләр. Телләре — көньяк удмуртларга хас аерым үзенчәлекләре булган татар теле, мөстәкыйль Чепья сойләшен барлыкка китерә. Дин тотучы Н.т. — сөнни мөселманнар. Атамалары аларның тарихи үзәге — Нократ (Карино) авылы исемәннән килеп чыккан, ул беренче мәртәбә 1542 дә *Вятка жире* шәһәрләре б-н беррәтән телгә алына. Язма чы-

ганаclarда Н.т.ның бабалары, 1489 дан башлап, биләмәләре Вятка жире составында Мәскәү дөүләтенә кушылган *Арча кенәзләре* буларак билгеләп үтелә. Этник нисбәттә Н.т. төркеме ике компоненттан: Арча кенәзләре варисларынан һәм элеккеге *бисермәннәрдән* тора. Н.т.ның күпсанлы шәжәрәләре бунча Арча кенәзләре нәселе тармагы *Бачманнан* башлана. Алтын Урда чорында алар күпмедер вакыт Сакмар һәм Агыйдел елгалары бассейнарында ашиләр; Казан ханлыгы формалашу чорында аның идарә итүче ыругларының берсе — Кыпчак ыругы булып китәләр, үзәге Арча шәһәрәндә булган *Арча даругасын* үз кулларында тоталар. Чепья елгасы бассейнына Арча кенәзләре 1468 гә кадәр үзләренә буйсынган бисермәннәр, көньяк удмуртлар б-н бергә килеп утыралар, Арча даругасының төньяк районнарын контрольгә алалар. Аларның варисларының бисермәннәр (алар составына көньяк удмуртларны да кертеп) б-н этник кушылуы 17–18 йөзләрдә Казан татарлары составында ике асторкеме — Нократ һәм Югары Чепья (тарихи яктан беренчәсеннән бүленеп чыга) — булган Н.т. этнографик төркеме барлыкка килүгә китерә. 20 йөз башында Н.т. яшәгән кайбер авылларда бисермәннәрен татарлар б-н кушылуы процессы ахыргача төгәлләнми кала. Нократ асторкеме оешуда — Арча кенәзләре варислары, Югары Чепьяныкында бисермәннәр зур роль уйный. Шуңа да карамастан, төп мәдәни-көнкүреш һәм тел үзенчәлекләре Н.т.ның ике асторкеме өчен дә уртак.

Әд.: Б а з и т о в а Ф.С. Нократ сойләше: Рухи мирас. Гаилә-көнкүреш һәм йола терминологиясе, фольклор. К., 2006; И с х а к о в Д.М. Нократ татарлары // Казан утлары. 1990. № 3; ш у л у к. Новое в этнографических исследованиях татарского народа. К., 1978; ш у л у к. Татаро-берсермянские этнические связи как модель взаимодействия булгарского и золототуркско-тюркского этносов // Изучение преемственности этнокультурных явлений. М., 1980.

Д.М.Исхаков.

НОКСА елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Казансу елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 42 км, бассейнының мөйданы 215 км². Елга башы Питрәч р-ны Коңаково авылынан 5 км төньяк-көнчыгыштарак, тамагы Казанның Совет р-ны Кече Дербышки авылында; төп агымы Биектау р-ны терр-ясендә. Елга башының абс. биеклеге 170 м, тамагыныкы — 53 м. Абсолют биеклеге 130–150 м булган калкулыклы платодан тора, озынча ерым-сызалар (4–5 км озынлыкта) системасы б-н ергаланган. Н. бассейнының шактый өлеше сукаланган һәм анда а.х. культуралары үстерелә. Лёссман делювиаль комсыл балчыкта соры жинелчә көлсу туфрактар өстенлек итә. Катнаш һәм киң яфраклы урманнар, тугай, болын үсемлекләре үсә. Су жыелу мөйданының урманлылыгы 6%. Елга үзене әсимметрияле: югары агымында суляк сөзәклегә, ә урта һәм түбән агымында уңьягы текәрәк. Үзән сөзәклекләрендә жир өсләгенә якын ятучы доломит-известьеле катламаннарда хасил булган карст бүрәнкәләре бар. Н. бассейнында ерым эрозиясе көчле үсеш алган; ерым чөлтәренә уртача тыгызлыгы

Константиновка авылы янында, эрозияле киселешнең тиеренлеге 75–85 м булганда, 0,9–1,1 км/км² га житә. Елга юлы бормалы, тармакланмаган, киндәге 2–8 м. Пләсларда иң зур тиеренлек 0,8–1,5 м, сайлыкларда 0,3–0,5 м; агым тизлегә ярашлы рәвештә 0,1–0,2 м/с һәм 0,3–0,4 м/с тәшкил итә. Н.ның 1,7 дән 7,4 км га кадәр озынлыктагы 7 кушылдыгы бар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,34 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзенчәлекле. Язгы ташу апрельнең 1 нче үнкөнлегендә башлана, еллык агымның 80% ка кадәр шушы вакытка туры килә. Пләслы күлләр чөлтәре хасил итеп, жәен елга урны-урны б-н кибә; агымның кимүе елга төбендәгә көпшәк утырмаларның һәм бассейнындагы карст бушыкларының шактый суны йотуы б-н бәйле. Елга жәйге чорда, нигездә, жир асты чыганаclarынан туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,25–3 л/с/км². Урта агымда суның уртача күпьяеллык чыгымы 0,008 м³/с, тамагында — 0,02 м³/с. Гадәттә, ноябрьнең беренче яртысында, боз кату б-н кышкы саегу башлана.

Нокса елгасының түбән агымы.

Боз катуның уртача озынлыгы 140–150 көн. Кыш ахырында бозның калыңлыгы 55 см га житә. Елганың аерым участоклары, жир асты сулары чыгышлары һәм сәнагат предприятеләре агынтлары урынында, кыш буена диарлек боз б-н капланмый. Суы гидрокарбонат-сульфат-кальцийлы типта, язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшүе язын 200–300 мг/л, жәен 700–1000 мг/л. Н. бассейнында суның гомуми күләме 0,54 млн. м³ булган 2 буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла.

НОЛИНКА авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәрәннән 20 км төньяк-көнбатыштарак, Дала Зәе елгасыннан 1 км читтә урнашкан. 2010 елда 175 кеше (руслар) яши. 19 йөз башында нигез салына. 1861 гә кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә. Рев-циягә кадәр рус чыганаclarында Нолинский Завод, Соловский Завод исемнәре б-н дә билгеле. 20 йөз башында су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 406 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр авыл Самара губернасының Бөгелма өязе Урсалы волостенда, 1920 дән ТАССРның — Бөгелма, 1924 тән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Акташ, 1959 ның 26 мартын

нан Әлмәт р-нында. Халык саны: 1859 да — 76, 1889 да — 130, 1897 дә — 125, 1910 да — 232, 1926 да — 239, 1938 дә — 279, 1949 да — 319, 1958 дә — 225, 1970 тә — 243, 1979 да — 165, 1989 да — 76, 2002 дә — 87 кеше.

...**НОМИЯ** (грек. νόμος — закон), кушма сүзләрнең бер өлеше; фән, карашлар яки кагыйдәләр системасы (мәс., астрономия) дигәнне аңлата.

НОНҖЯ, нонне үләне (Nonea), кыярчалар семьялыгынан бер-яки күпъеллык үләнчел үсемлекләр ыругы. 35 төре билгеле. Евразиядә һәм Төньяк Африкада таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — рус Н.сы (N. rossica) үсә. Сирәк кенә барлык районнарда, ешрак Кама һәм Идел елгасыннан көньяктарак очрый. Далаланган сөзәклекләрдә, кырларда, чүплә урыннарда, юл буйларында үсә. 15–30 см биеклектәге үсемлек, төкчәле, соры-яшел, озын, бизле төкләр б-н капланган. Сабагы тугры, тармаклы. Чөчәкләре яфраклы гади бөтеркәгә жыйналган. Жимеше — каты төкчәле жырчыкчык чикләвекчек. Май—июльдә чәчәк ата. Жимешләре июнь—августта өлгәрә.

НОРДЕН Александр Петрович (24.7.1904, Саратов ш. — 13.2.1993, Казан), математик, геометр, физика-матем. фән. д-ры (1937), проф. (1937), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1954, 1964). Мәскәу ун-тын тәмамлаганнан соң (1930), шунда ук эшли. 1941–45 елларда Новосибирск хәрби тимер юл транспорты инженерлары ин-тында матем. каф. мөдире. 1945–80 дә Казан ун-тының геом. каф. мөдире. Хезмәтләре дифференциаль геометриягә, математика тарихына карый. Н. проектив фәза күптөрлекләрендә бәйләнешләр төзүнең универсаль алымын тәкъдим итә, бу алым проектив фәзада һәм фундаменталь төркемнәре булган башка фәзаларда күптөрлекләрен тикшерүнең төп инструментлары булып тора (Норденның нормальләштерү алымы). Катламлы фәзалар геометриясен тикшерүнең нәтижәле алымын алып чыгарып үз өчен алган композицияләр теориясен эшли. Н.ның тикшеренүләре аффин бәйләнешле фәзалар теориясенә, проектив-дифференциаль геометриягә, конформ геометриягә, сызыкчалы геометриягә, чөчәкләр теориясенә зур өлеш кертә. Н. — Казан геом. мәктәбенә нигез салучыларның берсе. Аның биаксиаль, биаффин, бишланар фәзаларны, нәевклид фәзаларның сызыкчалы геометриясен тикшергәндә 2 нче тәртип алгебралар куллануы яна фәнни юнәлеш — алгебралар б-н күптөрлекләр теориясе тууга сәбәп була. Монографияләр һәм югары уку йортлары өчен геометрия дәреслекләре авторы (күп кенә чит телләргә тәржемә ителгәннәр). Н. редакциясендә һәм аның шәрехләвендә Н.И.Лобачевский хезмәтләренен тулы жыйнагының 2 нче һәм 3 нче томнары нәшер ителә. «Известия вузов. Математика» ж-лын оештыручы һәм аның баш мөхәррире (1957–79). Казан физика-матем. жәмгыяте рәисе (1950–93). Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә. Н.И.Лобачевский исем. «Геометрия өлкәсен-

дәгә зур казанышлары өчен» медаленең беренче лауреаты (1992).

Х е з м.: Дифференциальная геометрия. М., 1948; Элементарное введение в геометрию Лобачевского. М., 1953; Теория поверхностей. М., 1956; Краткий курс дифференциальной геометрии. М., 1957; Элементы конформной геометрии. К., 1973 (автор-даш); Пространства аффинной связности. М.—Л., 1976.

Әд.: Лаптев Б.Л. Александр Петрович Норден (к 70-летию со дня рождения) // Изв. вузов. Математика. 1974. Т. 5; Александр Петрович Норден. К., 2002; Малахальцев М.А., Шурыгин В.В. А.П.Норден — выдающийся советский геометр // Уч. зап. Казан. ун-та. 2005. Т. 147, кн. 1. М.А.Малахальцев, В.В.Шурыгин.

НОРИЛЬСК шәһәре, Красноярск краенда урнашкан. Халкы — 178586 кеше (2012), 2972 татар (2010). Н.га татарларның килеп урнашуы 1930 елларда Норильск тау-металлургия комб-ты (хәзер «Норильск никеле» тау-металлургия компаниясе) АЖ төзелә башлау б-н бәйле. 1998 дән шәһәрдә «Нуркамал» мәчете эшли.

НОРКИН Иван Андреевич (24.9.1919, Вятка губ. Сметанино а. — 28.7.2002, Яшел Үзән ш.), Сов. Союзы Герое (9.2.1944), кече сержант. Колхозда, соңыннан мебель ясау комб-тында (Санчурск пос.) эшли. 1939 елдан Кызыл Армия сафларында. Амур өлкәсендә Кызыл Байракы 2 нче Ерак Көнчыгыш армиясендә хезмәт итә. 1943 нең июненнан Боек Ватан сугышы фронтларында, 12 нче танкка каршы артиллерия полкында тул остасы (40 нчы армия). 1 нче Украина фронты гаскәрләре составында Днепр елгасы өчен сугышта (1943), Украина (1943–44), Польша (1944), Германияне (1945) азат итүдә, Прага операциясендә (1945) катнаша. 1943 нең 21 ноябрендә Яңа Озерана (Украина ССР, Житомир өлкәсенә Коростышев р-ны) авылы читендә дошманның танк һәм пехота контррәжүмнәрен кире кайтарганда батырлык күрсәтә: һалак булган тул төзәүчене алыштырып, үзе дошманның 8 танкын һәм пехота тоялгән 3 автомашинасын сафтан чыгара, алдагы сугышта тагын 1 танкны юк итә, дошман взводын таркатып юкка чыгара. 1946 да демобилизацияләнә. Яшел Үзән шәһәрендә яши, А.М.Горький исем. (1946–51), Серго исем. з-дларда (1952–74) эшли. Ленин ордены, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Яшел Үзәндә бер урам Н. исеме б-н атала.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

НОРЛАТ авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрненән 12 км төньяк-көнбатыштарак, Зоя елгасының сул кушылдыгы буенда. 2010 елда 259 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1830 елларга кадәр халкы удел һәм дәүләт крәстианнәре катлавына керә; лашман хезмәтен үти, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, Н.та мәчет була. 20 йөз башында Н.та 2 мәчет, 1 мәдрәсә эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1608 дис. тәшкил

А.П. Норден.

И.А. Норкин.

итә. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Буа өязе Иске Суыксу волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантоньында. 1930 ның 10 августынан Буа р-нында. Халык саны: 1859 да — 746, 1880 дә — 522, 1897 дә — 1144, 1913 тә — 1457, 1920 дә — 1156, 1926 да — 1121, 1938 дә — 887, 1949 да — 654, 1958 дә — 518, 1970 тә — 463, 1979 да — 301, 1989 да — 211, 2002 дә — 313 кеше.

НОРЛАТ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненән 33 км көньяк-көнбатыштарак, Албаба тимер юл станциясе посёлогынан 3 км көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 2693 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, бакчачылык; а.х. химиясе пр-тисе. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. Балалар йорты. Мәчет (1991–94 тә төзелә). Казан ханлыгы чорында Мөхәммәдәмин хан биләмәсе була. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.та 2 мәчет, 3 жил тегермәне, 3 тимерчелек, 2 ярма яргыч, 12 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 3573 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр авыл Казан губернасының Зоя өязе Косяку волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантоньында. 1927 нең 14 февраленән — Норлат-Ачасыр, 1927 нең 1 августынан Норлат р-нында. 1963 нең 1 февраленән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 342 ир-ат; 1859 да — 1889, 1897 дә — 3279, 1908 дә — 3407, 1920 дә — 3360, 1926 да — 2413, 1938 дә — 3595, 1949 да — 2115, 1958 дә — 2667, 1970 тә — 2863, 1979 да — 2828, 1989 да — 2571, 2002 дә — 2805 кеше.

НОРЛАТ РАЙОНЫ, ТАССРда. 1927 елның 14 февралендә Норлат-Ачасыр р-ны буларак оештырыла, 1927 нең 1 августында Н.р. итеп үзгәртелә. Үзәге — Норлат авылы. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя һәм Цивильск өязләренә керә, 1920 дән ТАССРның Зоя кантоньында. Районның адм.-терр. бүленеше берничә тапкыр үзгәрә. 1930 да Н.р.да 33 авыл советы, 48 торак пункт исәпләнә, аларда 38205 кеше (татарлар — 27071, руслар — 11134) яши. 1931 нең 20 октябрендә район составына таркатылган Зоя районьының берничә авыл советы кертелә. 1930 еллар уртасында Воробьевка авыл советындагы берничә авыл Чуаш АССР составына күчерелә. 1940 та Н.р.ның мәйданы — 719 км², халык саны — 42,5 мең кеше, 34 авыл советы,

61 торак пункт була. 1950 еллар ахырында район составына Югары Ослан р-ның шәһәр тибындагы Карамалы Тау посёлогы һәм аның тирәсендәге авыл торак пунктлары керә. 1960 та Н.р.ның майданы 794,9 км² була, анда 1 посёлок һәм 13 авыл советы, 72 торак пункт исәпләнә. ТАССРда адм. берәмлекләрне эреләндерү сәбәпле, 1963 нең 1 февралендә Н.р. таркатыла, терр-ясе Яшел Үзән р-нына кушыла.

НОРЛАТ-АЧАСЫР РАЙОНЫ, к. *Норлат районы*.

НОРМА елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Мишә елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 40 км, бассейнының майданы 561 км². Елга башы Арча р-ны Каенсар авылыннан 4 км көнчыгыштарак, тамагы Питрәч р-ны Әлбәдән авылыннан 1 км төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 63 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 15%. Н.ның 14 кушылдыгы бар, аеруча зурлары — Щира (13 км), Үшнә (26,9 км) — уң кушылдыклар. Елга чөлтөрәнен тыгызлыгы 0,38 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзәнчәлекле. Язгы ташу март ахырында башлана һәм еллык агымның 80% ка кадәр шушы чорга туры килә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллек катламы 161 мм, ташу агымы катламы 127 мм. Елга, гадәттә, ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы 0,65 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л),

Норма елгасының түбән агымы.

кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. Н. бассейнында суның гомуми күләме 4,6 млн. м³ булган 6 буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла. Н.ның югары агымының уңъяк ярында «Яңасала сөзәклегенә» табигать истәлеген урнашкан.

НОРМА елгасы, Көнчыгыш Кама алдында, Оштырма елгасының (Вятка елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 20,9 км, бассейнының майданы 107,9 км². Кукмара р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Нормабаш авылыннан 2,5 км көньяк-көнбатыштарак, тамагы шәһәр тибындагы Кукмара посёлогының көньяк-көнчыгыш чигендә. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныкы — 69 м. Су

Норма елгасы шәһәр тибындагы Кукмара посёлогы тирәсендә.

жыелу майданы яссы яки жиңелчә авыш түбәле аерым увалларга бүлгәләнгән калкулыклы тигезлектән (абс. биеклеге 175–220 м) гыйбарәт. Н. үзәнә асимметрияле: суляк сөзәклекләр текерәк; урыны б-н аларда нарат, чыршы, юкә, өрәңге, каен үскән катнаш урманнар сакланган. Су жыелу майданының урманлылыгы 5%. Үзәннен уңъяк сөзәклекләре а.х. культуралары үстерү өчен кулланыла. Су жыелу майданының өслегендә ерымнар (5 км га кадәр озынлыкта) күп, аларның үсешенә исә терр-янен тирән уемлы эрозияләр б-н бүлгәләнүе (90 м га кадәр һәм күбрәк тә), балчыксыл текә битләү булу һәм елга бассейнының шактый өлешендә урман үсемлекләренен булмавы булышлык итә. Елга юлы бормалы, тармакланган. Н.ның 0,9 дан 4,7 км га кадәр озынлыктагы 16 кушылдыгы бар, аларның күпчелеге — уң кушылдыклар. Елга чөлтөрәнен тыгызлыгы 0,49 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзәнчәлекле. Еллык агымның 80% ка кадәр язгы ташу чорына туры килә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллек катламы 120 мм, ташу агымы катламы 98 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы 0,085 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. М. бассейнында суның гомуми күләме 1,5 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла. Н. үзәнә буенча Мәскәү–Казан–Екатеринбург тимер юлы участогы үтә. Н. — ТРның табигать истәлегенә (1978). Елга үзәннен суляк сөзәклегендә «Кукмара тавы» ландшафтлы табигать истәлеген урнашкан.

О.Н.Урбанова.

НОРМА елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Шушма елгасының (Вятка елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 13,1 км, бассейнының майданы 102,6 км². Балтач р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Нормабаш авылында, тамагы Кариле авылының төньяк чигендә. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныкы — 82 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 40%. Н.ның 0,2 дән 6,4 км га ка-

дәр озынлыктагы 8 кушылдыгы бар. Елга чөлтөрәнен тыгызлыгы 0,35 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзәнчәлекле. Еллык агымның 90% ка якыны язгы ташу чорына туры килә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллек катламы 115 мм, ташу агымы катламы 102 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы 0,045 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л.

НОРМА авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибындагы Балтач посёлогынан 4 км көнчыгыштарак, Норма елгасы буенда. 2010 елда 1264 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 1664 тән Пустошь Норма буларак мәгълүм; 1930 еллар уртасына кадәрге расми чыганақларда Олы Норма исеме б-н билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек, балта эше, урман кисү, чабата үрү, сәүдә б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, мәдрәсә, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1338,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Балтач волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында, 1930 ның 20 августынан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартынан — Балтач, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1965 нең 12 гыйнварынан Балтач р-нында. Халык саны: 1782 дә — 139 ир-ат; 1834 тә — 512, 1859 да — 729, 1884 тә — 770, 1897 дә — 733, 1908 да — 826, 1920 дә — 836, 1926 да — 830, 1938 дә — 846, 1949 да — 772, 1958 дә — 577, 1970 тә — 547, 1979 да — 581, 1989 да — 536, 2002 дә — 1062 кеше.

НОРМА авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрненнән 24 км көнбатыштарак, Омар елгасы бассейнында. 2010 елда 168 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 1680 нән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да мәчет, 2 тимерчелек, су тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 766 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Кече Кирмән волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында, 1930 ның 10 августынан Мамадыш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 43 ир-ат; 1859 да — 254, 1897 дә — 554, 1908 дә — 607, 1920 да — 637, 1926 да — 682, 1938 дә — 569, 1949 да — 385, 1958 дә — 401, 1970 тә — 378, 1979 да — 305, 1989 да — 224, 2002 дә — 178 кеше.

НОРМАБАШ авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибындагы Балтач посёлогыннан 15 км көньяк-көнчыгыштарак, Норма елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 182 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 1664 тән мәгълүм. 1930 еллар уртасына кадәр рус чыганакларында Вершина Нурмы исеме б-н билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет (1911 дә төзелә), вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 337,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Балтач волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1963 нең 1 февраленнан — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балтач р-нында. Халык саны: 1782 дә — 19 ир-ат; 1834 тә — 73, 1859 да — 111, 1884 тә — 193, 1897 дә — 242, 1908 дә — 274, 1920 дә — 306, 1926 да — 302, 1938 дә — 406, 1949 да — 408, 1958 дә — 333, 1970 тә — 266, 1979 да — 259, 1989 да — 202, 2002 дә — 204 кеше.

НОРМАБАШ авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 14 км көнбатыштарак, Нурминкә елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 97 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 17 йөзгә 2 нче яртысында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, киез итек- киез житештү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.та мәчет, йон-тукыма ману остаханәсе, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 823,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Иске Юмья волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнан — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 61 ир-ат; 1859 да — 479, 1897 дә — 611, 1908 дә — 737, 1920 дә — 800, 1926 да — 658, 1938 дә — 594, 1949 да — 359, 1958 дә — 326, 1970 тә — 293, 1979 да — 177, 1989 да — 116, 2002 дә — 120 кеше.

НОСОВО авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибындагы Балык Бистәсе посёлогыннан 20 км төньяк-көнчыгыштарак, Бәткә елгасы буенда. Даими яшәүчеләр юк. 1617 дән мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганакларда Носовка исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы удел (1797 гә кадәр — сарай) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында су тегермәне, 2 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 381 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Бәткә волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 41 ир-ат; 1859 да — 281, 1897

дә — 380, 1908 дә — 403, 1920 дә — 386, 1926 да — 325, 1938 дә — 268, 1949 да — 205, 1958 дә — 120, 1970 тә — 131, 1989 да — 17, 2002 дә — 4 кеше.

НОСРАТҮЛЛИН Вил Касыйм улы (18.8.1946, БАССРның Нуриман р-ны Кызыл Тау а.), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1997), проф. (2001). 1975 елда Башкорт а.х. ин-тын тәмамлый. 1963–66 да «Челябстрой» трестында ташчы (Чиләбе ш.). 1980–85 һәм 1990–92 дә Башкорт а.х. ин-тында, икътисади кибернетика каф. мөдире (1990 нан). 1985–90 нан СССР ФА Урал бүлегенә Башкорт ф-лында икътисади тикшеренүләр бүлеге фәнни хезмәткәре (Уфа). 1992 дән РФА Уфа Гыйльми үзгенен Икътисад һәм социология ин-тында. 1997–99 да Башкорт дөүләт хезмәте һәм идарәсе академиясенә фәнни-тикшеренү бүлеге башлыгы. 2000 нән Башкорт ун-тында икътисад теориясе каф. мөдире. Хезмәтләре аграр икътисад һәм сәясәткә, социаль-икътисади процессларны модельләштерүгә карый. Н. икътисад фәннәдә яңа юнәлешкә — тигезләнәшсез икътисад теориясенә нигез сала, икътисадны мобиль һәм глобаль анализлау өчен универсаль инструмент — тигезләнәшсез модель тәкъдим итә.

Х е з м.: Рента и регулирование экономических отношений. Уфа, 1996; Аграрная политика: Макроэкономические аспекты. Уфа, 1998; Моделирование социальных процессов. Уфа, 1999; Неравномерная экономическая теория: В 2 кн. Уфа, 1999.

Әд.: Учёные-экономисты Башкортостана: Научно-информ. справ. Уфа, 2000.

НОСТОК (Nostok), ностокчалар семьялыгынан зәңгәрсү-яшел сүүсемнәр ыругы. 50 гә якын төре билгеле, барлык климатик зоналарда диярлек таралганнар. Татарстан терр-ясендә бер төре — сливасыман Н. (N. pruniforme) бар. Мезотроф күлләрнең планктон һәм бентосында, буаларда очрый. Н.ка тыгыз элпә б-н капланган зәңгәрсү-яшел яки зәйтүнсыман төстәге колонияләр (шар яки эллипсыман, кайвакыт жепселсыман) хас. Типик женси процесс юк. Споралардан һәм жепселләренә кискәкләрәнән үрчи. Гөмбәләр б-н симбиозга кереп, лишайниклар барлыкка китерә. Хемосинтезга (атм. азотын туллау-га) яраклашкан. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

НОСЫ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәннән 42 км төньяктарак, Мари Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 321 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 1678 дән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта сугу б-н шөгыльләнә. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1672,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Арбор волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1935 нең 10 февраленнан — Кызыл Юл, 1956 ның 18 июленнан — Тукай, 1963 нең 1 февраленнан Арча р-нын-

да. Халык саны: 1905 тә — 1027, 1920 дә — 1162, 1926 да — 1019, 1938 дә — 883, 1949 да — 542, 1958 дә — 352, 1970 тә — 476, 1979 да — 412, 1989 да — 302, 2002 дә — 339 кеше.

НОТАРИАТ (лат. notarius сүзеннән — күчереп язучы, секретарь), килешүләргә таныклар, варислык хокукларын рәсмиләштерү, гражданлык хокукларын юридик яктан беркетү һәм аларны бозуга юл куймауга юнәлтелгән гамәлләргә башкару бурчылары йөкләнгән органнар системасы. Казан төбәге терр-ясендә беркетү-рәсмиләштерү актлары 16 йөзгә 2 нче яртысыннан — майдан подьячийлары, 1781 елдан *Казан гражданлык эшләре мәхкәмә палатасы* һәм өяз мәхкәмәләре каршындагы махсус «беркетү эшләре» бүлекчәләре тарафыннан гамәлгә ашырыла. Казан губернасында Н. учреждениеләре 1866 ның 14 апрелдә чыгарылган Нотариат бүлеге турындагы нигезләмә жирлендә 1870 тә барлыкка килә. Н. б-н житәкчелек итү *Казан округ мәхкәмәсе* каршында вазифалар башкарган өлкән нотариуска һәм Казан мәхкәмә палатасының өлкән роисе тарафыннан билгеләнгән башка нотариусларга йөкләнә. Моннан тыш жирле сөүдәгәрләр биржа нотариусларын сайлыйлар. Өлкән нотариус «беркетү актлары»н (сату-алу кәгазьләре һәм күчмәсез мөлкәткә милек хокукы күчү турындагы шартнамәләр) раслый һәм Округ мәхкәмәсе каршындагы Н. архивы б-н житәкчелек итә. Башка нотариусларның вазифаларына төрле юридик актлар, шартнамәләр, васыятьнамәләр төзү, аларны махсус актлар китапларына теркәү; актлар китапларынан күчермәләр һәм өзөмгәләр бирү; актларның һәм шартнамәләрнең кулланулыгын, күчермәләргә һәм имзаларның чынлыгын, вексель протестларын таныкларга һ.б. керә. ХКСның 1917 нең 22 ноябрдә чыгарылган 1 нче «Мәхкәмә турында» Декреты б-н Н. бетерелә; 1922 гә кадәр, эчтәкләргән карап, нотариаль гамәлләр урыннарда төрле дөүләт органнары тарафыннан башкарыла. РСФСР дөүләт Н.ы турындагы 1922 ел 4 октябрь Нигезләмәсе, СССР УБК һәм ХКСның 1926 ел 14 май карары (икесе дә СССРның 1973 ел 19 июль Законы б-н раслана) б-н Татарстан шәһәрләрендә һ.б. торак пунктларда ТАССР Юстиция халык комис-тына (1946 дан — министрлыгына) буйсынулы дөүләт нотариаль конторалары оештырыла. Н. конторалар булмаган торак пунктларда нотариаль гамәлләргә бер өлешен район, шәһәр, посёлок һәм авыл советлары башкарма ком-тлары башкара. 1993 нең февраленнан Н. оешу һәм аның эшчәнлегенә РФ Н. турындагы законнар нигезләре б-н көйләнә. Законда каралганча, 2 параллель структура — дөүләт Н.ы һәм хосусый Н. барлыкка килә. Нотариаль гамәлләр нотариуслар тарафыннан башкарыла. Дөүләт нотариаль конторалары һәм хосусый нотариуслар карамагындагы конторалар реестрын РФ Юстиция министрлыгы алып бара. Дөүләт нотариуслары ТР Юстиция министрлыгына буйсыналар. Аерым эшчәнлек алып баручы нотариуслар б-н сайланып куелган профессиональ, коммерцияле булмаган оешма — ТР Нотариаль палатасы житәкчелек

итә. Нотариуслар килешүләрнең (шартнамәләр, васыятьләр, ышаныч язучулары) дөреслеген раслыйлар; ир б-н хатынның уртак милеккәгә өлешенә милек хокукы турында таныклык бирәләр; милекне тартып алуға тыю кертәләр; документларның күчмәләренән һәм аларның өзгәртелгән дөреслеген, имзаның чынлыгын, документларның бер телдән икенче телгә тәржемәсенән дөреслеген раслыйлар; әгәр мәхкәмәдә эш кузгатылмаган булса, дәлилләр б-н тәэмин итүне гәмәлгә ашыралар; башкаручы язмаларны, вексельләр догваларын үтилә; депозитка акчалата суммалар һәм кыйммәтле кагазьләр, саклауга документлар алалар һ.б. гәмәлләрне башкаралар. Болардан тыш дәүләт нотариуслары мираска хокук турында таныклык бирәләр, мирас булып калган милекне саклау буенча чаралар күрәләр. Нотариус булмаган торак пунктларда кайбер нотариаль гәмәлләр жирле башкарма хакимият органнарындагы бу гәмәлләрне кылырга вәкаләт бирелгән вазифаи затлар тарафыннан башкарыла.

Е.Б.Долгов.

НОХРАТ елгасы, Көнбатыш Кама аръягында, Салман елгасының (Актай елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 14,1 км, бассейнының майданы 55,2 км². Идел аръягы түбәнлегә буйлап Әлки р-нында ага. Елга башы Иске Нохрат авылының көньяк-көнчыгыш чигендә, тамагы Хлебодаровка авылынан 1,5 км көньяктарак. Елга башының абс. биеклегә 140 м, тамагыныкы — 90 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 5%. Н.ның 2 км озынлыктагы кушылдыгы бар. Елга челтәренән тыгызлыгы 0,29 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1–0,25 л/с·км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н үзгәчлекле. Жән елга аерым урыннарда кибә. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жән бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральлэшүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жән 400–500 мг/л. Елгада суының күләме 0,6 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла.

НОГЭШ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Мәллә елгасының (Бик елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 7,7 км, бассейнының майданы 15,5 км². Бөгелмә-Бәләбәй калкулыгы буйлап Азнакай р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Танай посёлогыннан 1 км көньяк-көнбатыштарак, тамагы Түбән Яке авылынан төньяктарак. Елга башының абс. биеклегә 290 м, тамагыныкы — 158 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 30%. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н үзгәчлекле. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчәлек чыгымы 0,03 м³/с. Язын суы каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жән бик ка-

ты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлэшүе язын 400–500 мг/л, кышын һәм жән 1000 мг/л дан күбрәк.

НӨНӨГЭР авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибындагы Балтач посёлогыннан 34 км төньяк-көнчыгыштарак, Киров өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 910 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 1664 тән мөгьлүм. Рев-циягә кадәрге чыганакарларда Югары Чутай исемә б-н да билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, аучылык, тимерчелек, миш чыгару, олаучылык б-н шөгилләнә. 20 йөз башында волюст идарәсе урнаша; мәчет, 2 мәдрәсә, 3 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 2560,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Түбән Чутай волюсте үзгә була, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1938 нең 4 августыннан — Чепья, 1958 нең 16 июленнән — Балтач, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балтач р-нында. Халык саны: 1859 да — 1160, 1884 тә — 1329, 1905 тә — 1616, 1920 дә — 1916, 1926 да — 1800, 1938 дә — 1511, 1949 да — 1051, 1958 дә — 921, 1970 тә — 1070, 1979 да — 949, 1989 да — 926, 2002 дә — 920 кеше.

НУГАЕВ Мәһди Галимжан улы (26.4.1921, хәзер Казакъстанның Уралск ш.), философ, филос. фән. д-ры (1978), проф. (1979), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1981). Мәскәү Халыкка мөнәсәбәтләр ин-тының хокук ф-тын тәмамлаганнан соң (1952), КПССның Татарстан өлкә ком-ты лекторы, лекторлар төркеме мөдире булып эшли. 1961–2006 елларда Казан пед. ин-тында: 1961–76 да филос. һәм фәнни коммунизм кафедрасында, 1976–91 дә социол. лаб-ясе мөдире, 1991 дән — политология һәм социол. кафедрасында. Бер үк вакытта, 1994–2004 тә, ТР ФАнең социаль-икътисади һәм хокук фәннәре ин-тында социол. бүлеге баш фәнни хезмәткәре. 2004 тән ТР ФАнең Перспективалы икътисади тикшеренүләр үзгәндә. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Трудовая активность рабочего класса развитого социалистического общества. К., 1975; Базовая модель качества социального потенциала региона. К., 2009; Из жизни социолога. Воспоминания и размышления. К., 2009.

НУГАЕВ Нәжип Ногман улы (1910, хәзер Ульянов өлкәсенән Иске Кулаткы а. — 6.5.1946, Узбәкстан ССР, Кашкадәрья өлкәсе Шәһрисабз ш.), Сов. Союз Герое (26.10.1943), гв. кече сержанты. Туган авылында колхозда эшли. 1941 елның октябреннән Кызыл Армия сафларында. 1943 нән маеннан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 1669 нчы танка каршы артиллерия полкында туп төзәүче (7 нче гв. армиясе). Дала фронты гаскәрләре составында 1943 нең 5 октяб-

Н.Н. Нугаев.

рендә Бородаевка авылы (Днепропетровск өлкәсе Верхнеднепропетровск р-ны) янындагы сугышта батырлык күрсәтә: дошманның контрһөжүмә кире кайтарганда, расчәты б-н бергә 4 танкны юк итә. Яралана, ләкин сугыш кырын ташламый. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Шәһрисабз шәһәрнендә Геройга бюст куелган, бер урамга аның исемә бирелгән.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

НУГАЕВ Рәис Янфур улы (15.5.1931, Уфа ш.), нефтьче, техник фән. д-ры (1989), БР ФАнең мөхбир әгъзасы (1991), БАССРның атказ. нефтьчесе (1980). Уфа нефть ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), «Башнефть» трестында эшли, нефть промыслы мөдире (1964 тән), трестның үзәк фәнни тикшеренү лаб-ясе башлыгы (1966 дан). 1968 елдан СССР Нефть сәнәгәте министрлыгының Куркынычсызлык техникасы һәм сәнәгат санитариясе буенча көнчыгыш нефть-газ фәнни-тикшеренү ин-ты (Уфа) директоры, проф. (1992). 1994 тән БР ФАнең Экология фәнни-техник ассоциациясе директоры. Хезмәтләре углеводородлар чыгару технологиясенә һәм техникасына, экологик һәм сәнәгый куркынычсызлыкка карый. Н. бер скважинаның берничә катламны бер үк вакытта аерым эшкәртү технологиясен фәнни яктан нигезли һәм эшли, нефть чыгаруда «кеше-машина-мохит» системаларының хэвфесез эшләнүе фәнни-методик яктан нигезли. Нефть сәнәгәтендә хезмәтне саклау принципларын эшли. Уйлап табуға 60 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Современная раздельная эксплуатация скважин на нефтепромыслах Башкирии. Уфа, 1970; Безопасное ведение работ при раздельной эксплуатации пластов одной скважиной. М., 1979; Безопасная эксплуатация нефтепромысловых объектов. М., 1990.

НУГАЕВ Рәшит Галимжан улы (11.7.1927, хәзер Казакъстанның Уралск ш. — 9.7.2006, Казан), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (1977), ТР ФА мөхбир әгъзасы, ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1984), РСФСРның атказ. мәдәният эшлеклесе (1988). Саратов юридик ин-тын тәмамлый (1952). 1952–59 елларда Совет Армиясендә хезмәт итә. 1959–77 дә Казан ун-тында эшли. 1977 дән Казан технол. ун-тының икътисад теориясе каф. мөдире, проф. (1979). Хезмәтләре халык хужалыгында эшче көчләренә формалаштыру һәм эшләтү, хезмәтне оештыру һәм хезмәт көчләре ресурсларынан файдалануның нәтижеләгә күтәрү мәсьәләләренә карый. Республика «Белем» жәмгыяте идарәсе рәисе (1985–95); ТР Президенты каршындагы Дәүләт советы әгъзасы (1991–93).

Х е з м.: Об основных направлениях экономического и социального реформирования в Республике Татарстан. К., 1996; Программа социаль-

но-экономического и духовного возрождения Республики Татарстан. К., 1996; Слагаемые экономического роста // Науч. Татарстан. 1997. № 3/4.

НУГАЕВ Ринат Мәһди улы (30.5.1953, Казан), философ, филос. фән. д-ры (1991), проф. (1993), ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе (2003). Казан ун-тының физика ф-тын тәмамлаганнан соң (1975), шунда ук эшли: психол. каф. хезмәткәре, бер үк вакытта, 1976–94 елларда, филос. кафедрасында (бүленеп: 1979–82 дә Казан химия-технол. ин-тының шул исем. кафедрасында). 1994–95 тә Казан мед. ин-тының филос. каф. мөдире. 1995–2000 дә ТР ФА Социаль-икътисади һәм хокук фәннәре ин-тының социол. һәм филос. бүлеге мөдире, 2001–03 тә — филос. бүлеге мөдире, 2004 тән Россия кооперация ун-тының Казан кооперация ин-тында. Хезмәтләре танып белү философиясе, социол. фәннәренә карый.

Хезм.: Реконструкция процесса смены фундаментальных научных теорий. К., 1989; Эйнштейновская революция 1898–1915: интертеоретический подход. К., 2010; Коперниканская революция: синтез физики Земли и математики неба. К., 2012.

НУГАЙ БӘК (? — 1299/1300), Алтын Урданың көнбатыш олысы эмире (идарәчесе). Жүчи хан оныгы улы. Бәркә хан сәясәте тарафдары буларак, ул идарә иткән чорда сарай аксөякләре һәм гаскәр башлыклары даирәсенә керә. Кавказ артына яу б-н барганда Н.б. уңышсыз хәрәкәт итә. 1262 елның 14 ноябрендә аның гаскәрләре Ыулагу хан тарафыннан тар-мар ителә, Н.б. үзе авыр яралана. 1264–65 еллар тирәсендә Алтын Урданың көнбатышында Днепр һәм Днестр елгалары арасында аңа олыс бирелә. Бәркә хан эмере буенча Н.б. шул жирләрден Византиягә яулар б-н бара, Константинопольне камый (1265), Балкан ярымутравын бөлгенлеккә төшерә (1270). Бу яулар Византия б-н союз төзеп төгәлләнә. Н.б. император Михаил Палеологның никахсыз туган кызы Ефросиниягә өйләнә. 1271–78 дә ул болгар кенәзлекләренә (Тырново, Видин һ.б.) һәм Сербиянең Урдага буйсынуларын танытуга ирешә. Бер үк вакытта Н.б. гаскәрләре рус отрядлары б-н бергә Литвага (1274–75) һәм Польшага (1280) бәрәп керәләр. 1285–86 да Н.б. Теләбуга хан б-н бергә Венгриягә һәм Польшага яулар оештыра. Соңрак Теләбугага каршы чыга, аны тәхеттән төшерә һәм хакимияткә Тукта ханны китерә (1291). Алтын Урдада үз абруйларын ныгыту максатында Н.б. һәм Тукта хан Руська яу б-н баралар (1293). 1290 елларда Н.б. чынлыкта Алтын Урданың хакименә әверелә, аның биләмәләре Кырымны кушу хисабына киңя. Болар барысы да Алтын Урда аксөякләренә бер өлешендә һәм Тукта ханда ризасызлык тудыра. Алар Н.б.кә каршы күтә-

реләләр, ләкин җиңеләләр (1297). Н.б. олысы эчендә дө аксөякләр каршы чыга башлыйлар. Кырымда улы Актажу һөлак булганнан соң, Н.б. Кырым шәһәрләрен бөлдерә. Аның сәясәте популярлыгын югалта, әмирләр Тукта хан ягына чыгалар. 1299–1300 дә Н.б. җиңелә, әсирлеккә эләгә һәм үтерелә. Соңрак Н.б. биләмәсендә яшәгән халык аның исеме б-н — *нугайлар* дип атала башлый.

Әд.: Веселовский Н.И. Хан из темников Золотой Орды. Ногай и его время // Зап. РАН. Сер. 8. 1922. Т. 13, № 6; Сафаргалиев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960.

И.Л.Измайлов.

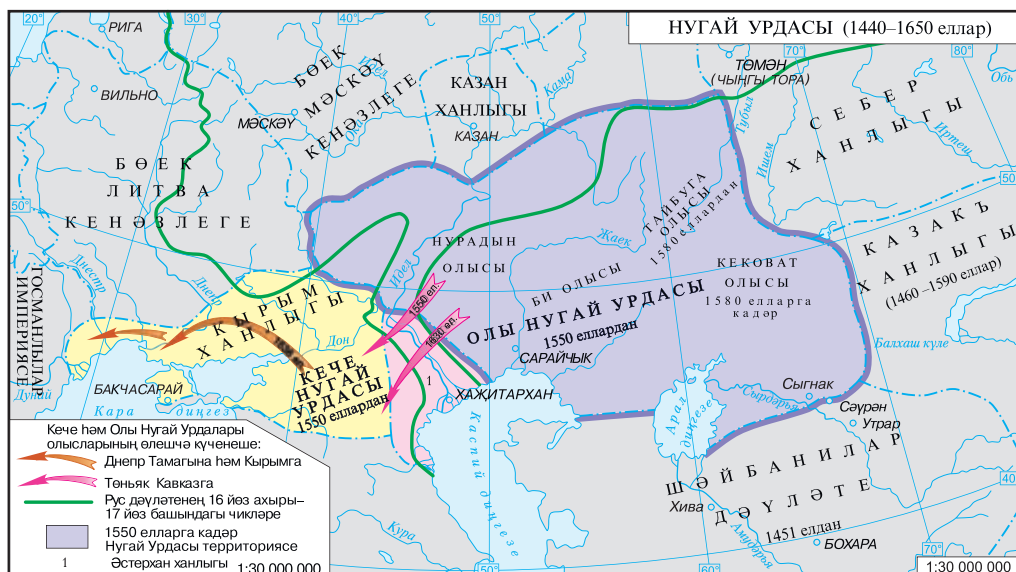
НУГАЙ ДАРУГАСЫ, 16 йөз — 18 йөз башында Казан ханлыгында һәм Казан өязендә адм.-терр. бүленеш берәмлеге. Төгәл билгеләнгән чикләре булмаый. Аңа Болың ягының Эчке Казан, Мишә, Чулман, Бугырка, Чырпы, Бирлә, Ячи, Бимә, Дәүләшәр, Салман, Кирмән, Бизнә, Әшнәк, Арыш һ.б. елга буйлары, Тау ягының Имәлле, Ольховка, Идел, Зөя, Килнә, Тархан, Чирмешән һ.б. елга буйларындагы жирләр керә. Үзгә — урта гасырлар Чаллы каласы. Үзләрен буйсынучы авыллар б-н бергә Казан өязенә эчке өязләрен тәшкил иткән Лаеш һәм Тәтеш калалары шу. Н.д.сына караган. Н.д. терр-ясе хосусый биләмәләргә, чиркәү-монастырь биләмәләренә, патша сарае биләмәләренә, ясаклыларга бирелгән жирләргә бүленә. Ш.у.к. *Даруга*.

Чыг.: Писцовая книга Казанского уезда 1602–1603 годов. К., 1978.

Д.Г.Мостафина.

НУГАЙ УРДАСЫ (Мангыт йорты), Алтын Урда таркалганда, 14 йөз ахыры — 15 йөз башында барлыкка килгән күчмә төркіләр (*нугайлар*) дәүләте. 14 йөз ахырында *Идегәй* Жак б-н Жембе (Эмба) елгалары арасындагы жирләрдә ярыммөстәкыйль Мангыт йорты олысына нигез сала. 1430–50 елларда Мангыт йорты *Әбелхәер хан* төзегән күчмә дәүләт составында була. Бу дәүләт таркалганнан соң, мангытлар мөстәкыйль дәүләт булып оеша-

лар. 15 йөзнен 2 нче яртысында мангытларның бәкләренә һәм морзаларына буйсынулы кабиләләренә күпчелеге уртка исем б-н «нугай» дип атала башлый. Мангыт йорты «Н.У.» яки «Нугай Олысы» дигән исем ала. 16 йөздә Н.У. көнчыгышта Иреш елгасыннан алып, көнбатышта Иделгә кадәр һәм төньякта Чулман буйларынан башлап, көньякта Сырдарыяга кадәр жәелгән була. Үзгә — Сарайчык шәһәре. Н.У. 120 тирәсе ыруг-кабиләне (илне) берләштергән, шулардан эрерәкләре: бодрак, каңгылы, кыпчак, катый, мангыт, уйшуң, мин (меңнәр), найман. Идарәче бәкләр, гадәттә, Идегәй нәселенән була. Н.У. ике өлештән торган: Жаектан көнбатыш тарафтагы Уң канат б-н бәк билгеләнгән *нуралдын*, Жаектан көнчыгыш тарафтагы Сул канат б-н *кековат* идарә иткән; 16 йөз ахырында, Н.У.ның төньяк-көнчыгыш өлкәләре б-н идарә итү очен, тайбуга вазифасы булдырыла. Уң һәм Сул канат биләмәләре аерым олыслардан тора, алар б-н морзалар идарә итә. Дәүләт дине — ислам. Халкының төп шөгыле — күчмә терлекчелек, кышлау тирәләрендәге жирләрдә, бик примитив рәвештә булса да, итен иккәннәр. Казан, Әстерхан, Мәскәү һ.б. төбәкләр б-н сүздә иткәннәр. Шәех Мамай (1548–49) һәм Йосыф (1549–54) бәкләр идарә иткәндә, Н.У. Көнчыгыш Европа һәм Себер төбәгенә халыкара мөнәсәбәтләрендә актив роль уйный, еш кына Әстерхан, Казан, Себер һәм Кырым ханлыкларының эчке эшләренә дә тыкшына. Казан тәхетенә *Мамык хан* (1496), *Сафагәрәй ханның* (1546) нугайлар гаскәре ярдәмдә утыртылуы мәгълүм. Казан ханлыгы һәм Н.У.ның идарәчеләре үзара мөнәсәбәтләренә никахлар аркылы да ныгытканнар: Казан ханнырнан Ибраһим — Н.У. бәге Тимернәк кызы Нурсолтанга, Мөхәмәдәмин — Муса бәк кызы Фатыймага, Жангалди һәм аның вәфатыннан соң Сафагәрәй — Йосыф бәк кызы Сөембикәгә өйләнәләр. Мәскәү кенәзләге Казан ханлыгын басып алганнан соң, Н.У.нда Мәскәү яклы һәм аңа каршы булган аксөяк-

ләр арасында көрәш башланып, дәүләт көчсезләнә һәм таркалуга йөз тота. Соңрак ул *Олы Нугай Урдасына, Кече Нугай Урдасына*, урдачыларга (Шәех Мамай нәселе урдасы һ.б.) бүлгәләнә.

Әд.: Вельяминов-Зернов В.В. Исследование о Касимовских царях и царевичах. СПб., 1863–64. Ч. 1–2; Тизенгаузен В.Г. Сборник материалов, относящихся к истории Золотой Орды. М.–Л., 1941. Т. 2; Сафаргалеев М.Г. Ногайская Орда во 2-й пол. XVI в. // Сб. науч. работ Мордов. пед. ин-та. Саранск, 1949; шул ук. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960; Третьяков В.В. История Ногайской Орды. М., 2002.

В.В.Третьяков.

НУГАЙБӘК Гыймад (Гыймадетдин) Шәрифжан улы (13.2.1881, хәзер Ульянов өлкәсенең Николаев р-ны Олы Чирекле а. — 8.1.1943, Казан), тел галиме, журналист. «Мөхәмәдия» мәдрәсәсен тәмамлаганнан соң (Казан, 1897), шуңа ук укыта. Казанда чыга торган «Кояш» (1912 дән) һәм «Кызыл байрак» (1917 дән) г-таларында эшли, аларда ул татар теле орфографиясенә һәм морфологиясенә караган мәкаләләр бастыра. 1918–20 елларда Эчке Россия мөселман комис-ты каршындагы фәнни коллегиянең орфография комиссиясе хезмәткәре. Саратов губернасының Кузнецк өяз мөселман комис-ты халык мәгарифе бүлгегә б-н житәкчеләк итә. 1924 тән Татар дәүләт нәшриятында. Хезмәтләре татар алфавитын һәм орфографиясен камилләштерүгә, лексикографиягә карый. Татар теле морфологиясе буенча «Төрлек» (1911) китабы авторы. «Русча-татарча сүзлек» (1938) һәм «Ижтимагый-политик терминнар сүзлеген» (1938) төзүчеләренң берсе.

Хезм.: Башлангыч. К., 1911.

Әд.: Якупова Г.К. К 100-летию со дня рождения Гимада Нугайбека // Советская тюркология. 1981. № 4.

Ф.Ш.Нуриева.

НУГАЙБӘКОВ Ардинат Гали улы (17.6.1947, Азнакай р-ны Тымгытк а.), нефтьче, техник фән. д-ры (2002), ТРның атказ. нефтьчесе (1992). Казан ун-тын тәмамлый (1970), «Татнефть» АЖдә (бүленеп, 1978–81 дә КПССның Әлмәт шәһәр ком-тында сәнәгать-транспорт бүлгегә мөдире): «Сөләйнефть» (1970–78), «Әлмәтнефть» (1981–84) НГДУларында, «Елховнефть» НГДУы башлыгы (1984 тән). Хезмәтләре нефть чыгаруга, углеводородлар эшкәртүгә һәм экологиягә карый. Н. нефть чыгаруның нәтижәләгән күтәрү алымнарын эшли, карбонат коллекторларыннан нефть суыртуның геотехнологик үзгәрткән ачыкый. Уйлап табуга 3 авторлык танькылыгы һәм патенты бар. РФ Хөкүмәте бүлгегә лауреаты (2002). Әлмәт шәһәрндә уникаль мемориаль һәм мәдәни-саламәтләндреру архит-ра корылмалары төзегәнә очен ТРның Дәүләт бүлгегәнә (2004) лаек була. Дуслык ордены, медальләр, ТРның Мактау грамотасы б-н бүлгәләнә.

Хезм.: Кинетика негизтермического выщелачивания карбонатных коллекторов нефти раствором HCl // Башк. хим. журн. 1996. Т. 3, вып. 7 (автордаш); Совершенствование систем разработки продуктивных пластов Ново-Елховского месторождения. Уфа, 2001 (автордаш).

НУГАЙБӘКОВЛАР, татар морзалары нәселе. Н. нәселе вәкилләре Оренбург губернасы Бөгелмә өязенә Юрма волосте Урсай һәм Чаллы авылларында (хәзер ТРның Азнакай р-нында) яшәгәннәр. Дворяннар катлавына кантон чиновниклары буларак 19 йөзнен 1 нче яртысында күчәреләләр (Оренбург губернасы дворяннар шәжәрәсе китабының 2 нче кисәгенә кертелгәннәр). Морза Н.ның берсе Шәһингәрәй Кормәкәй улы (1799 ел тирәсе — ?) 12 нче башкор кантоны башлыгы була (1820 нән 23 сентябрәнән). Н. нәселеннән А.Г.Нугайбәков чыккан.

Әд.: Габдуллин И.Р. От служилых татар к татарскому дворянству. М., 2006.

И.Р.Габдуллин.

НУГАЙЛАР (үзатамалары — ногай), РФдәге халык. 1959 елда 39 мең кеше, 1989 да 75 мең кеше; 2010 да РФдә — 103,6 мең, ш.и. Дагстанда — 40,4 мең, Ставрополь краенда — 22 мең, Карачай-Чиркәс Респ-касында 15,6 мең кеше, шу. Чечен Респ-касында яшиләр. Субэтник төркемнәре: каранугайлар (Дагстан), ачикулак һәм кум Н.ы (Ставрополь крае), Кубань (Карачай-Чиркәс) һәм Әстерхан Н.ы (Әстерхан өлкәсе). Шулай ук Төркиядә, Румынияда һәм кайбер башка илләрдә яшиләр. Телләре нугай теле, кыпчак төркемнә карый, 2 диалекты: каранугай һәм Кубань диалектлары бар. Әдәби тел каранугай диалекты һәм нугай сөйләше нигезендә формалашкан. Язулары 1928 гә кадәр — гарәп, 1928 дән — латин, 1938 дән рус графикасы нигезендә. Дин тотучы Н. — сөнни мөселманнар. «Н.» этнонимы барлыкка килүне Алтын Урда эмире Нугай (13 йөз) исеме б-н бәйләләр. Нугай халык риваятләренә караганда, Н.ның борынгы бабалары кыпчаклар, шу. Узәк Азиядән килгән мангытлар һәм найманнар була, алар 14 йөз ахырында Мангыт йорты дәүләте (соңгырак атамасы *Нугай Урдасы*) төзиләр. *Идегәй* эмир (14 йөз ахыры — 15 йөз башы) һәм аның варислары заманында этноним киң тарала. 1520 елларда мангыт морзалары, хакимияттән чит кабилә аксоякларен кысыклап, бөтен илләр (күчмә халыкларның туктау урыны) б-н идәрәнә үз кулларына алалар. «Мангыт» терминны «нугай» сүзенә синоним буларак кулланыла башлай. Дәүләти бердәмлек, гомуми идеология (ислам дине) Н.ның этник үзәңи формалашуга булышлык итә. Казан ханлыгы терр-ясең Нугай Урдасы б-н чиктәш коньяк өлеше (Нугай даругасы исемән ала) Н. йогынтысында була. Нугай бөкләре Казан, Әстерхан һ.б. төрки-татар дәүләти оешмаларының эчке сәясәтендә актив катнашалар: бәрән төркемнә ханнар ягында сугышалар (*Сафаргәрәй* һ.б.), татар ханнарына кызларын бирәләр (*Соембикә*, *Нурсолтан* һ.б.). Нугай Урдасы таркалганнан соң, Н.ның аерым төркемнәре Казакстан, Урта һәм Түбән Идел бие, Тоньяк Кавказ һәм Кара диңгез бие терр-яләренә күчеп утыра. Н.ның бер өлеше казаклар, каракалпаклар, башкорлар, Кырым һәм Идел бие—Урал яны татарлары составына кушылып китә, икенче өлеше үз этнонимын саклап кала һәм хәзерге нугай халкының нигезен төзи. Кайбер төрки халык-

лар (казаклар, үзбәкләр, каракалпаклар һ.б.) Идел—Урал бие татарларын шу. Н. дип йөртеләр.

Н.ның Тоньяк Кавказ далаларында, ш.и. Терек һәм Сулак елгалары үзәннәрендә күрәнүе турьнда беренче мәгълүматлар 15 йөз ахырына карый. 16 йөзнен 2 нче яртысында, Нугай Урдасы таркалганнан һәм ике олыс (Олы һәм Кече Урдалар) барлыкка килгәннән соң, Тоньяк Кавказың көнчыгыш р-нары *Кече Нугай Урдасына*, ә Сулак һәм Терек түбәнлекләре *Олы Нугай Урдасында* яшәүчеләр тарафыннан үзләштерелә. 17 йөз ахырында Н.ның байтак өлеше Терек һәм Сулак түбәнлекләреннән Моздок даласына күчеп утыра, алар каранугайлар дип йөртелгән тоньяк-көнчыгыш Н. төркемен барлыкка китерә. Н. Россия составына кертелгән, аларның дәүләтчелеге юкка чыгарыла. Алга таба Н. даласының адм.-терр. бүленеше берничә мәртәбә үзгәрешләр кичерә.

Н.ның традицион шөгьльләре — күчмә һәм күчмә көгүлекле төрлечелек (сарык, кажә, мөгезле эре терлек), ат һәм дөя үрчетү. Күпмедер күләмдә алар игенчелек (тары, солы, бодай), яшелчә һәм жиләк-жимеш үстерү б-н шөгьльләнәләр, йорт кошлары (тавык, каз, үрдәк) үрчетәләр. Башка шөгьльләр арасында аучылык һәм балыкчылыкка өстенлек бирелә. Һөнәрләрдән постау, күн, сарык тиресе, агач әзерләү, киез жигештерү үсеш ала, аңардан чикмәннәр (буркалар), итеклар, баш киёмнәре, арбабаш-келәмнәр эшләнә. Нугай даласы аша Көнчыгыш Кавказдагы иң әһәмиятле сәүдә юллары, ш.и. Бөек ефәк юлы үтә, бу Н.да сәүдә үсешен тәэмин итә. Н., нигездә, күчмә авылларда яшиләр. Традицион яшәү урыннары — күчмә һәм утрак торьмышка туры килә торган тирмә һәм йорт; борынгырак торак урыннары — юрталар, алар — күчмә халыклар өчен типик түтәрәк формадагы тирмәләр. Утрак Н. ярымземлянкаларда һәм саман кирпичтән салынып, сөзәк ике кыеклы түбә ябылган йортларда яшиләр. Йортта аш бүлмәсе — оялды һәм йокы бүлмәсе бар; уялар өйләнгән саен аңа бүлмәләр өстап корыла. Елның салкын вакытында ризык әзерләү һәм тирмәнә жылыту өчен ачык учак кулланыла, очаяк та шунда ук тора. Стационар торакларда дивар каминнары кулланылышта була. Традицион ирләр киеме туника рәвешендәге өлгелә эчке күлмәктән, киң балаклы чалбар, жинсез куртка, кафтан, бишмәт һәм якасыз жилән (байларда), чикмән, сәхтияң, хром аяк киеме, папаха, киез, тукыма яки мех эшләнә, бил кашыныннан гыйбарәт. Кышын ярыллар — сарык тиресеннән тегелгән туннардан, байлар буре, төлке, тиен, каракул туннардан йөри. Ирләр киemen кораллар һәм сугыш кирәк-яраклары тулыландыра: жая һәм уклад, балта, сөңге, көбә киём, шишәк, калкан, садак, хәнжәр, кылыч, 17 йөз уртасыннан — утлы корал (мылтык һәм төрле пистолетлар). Хатын-кызлар киеме өлгесе буенча ирләрнекенә якын: эчке күлмәк, төрле типтагы күлмәкләр, туннар, мех яисә тукыма башлыклар, яулыклар, кыек яулыклар, йон, күн, сәхтияң аяк киёмнәре, шу. бил кашлары

һәм төрлө төрдәге бизәмәләр. Традицион ризыклар — итле, сөтле, камыр һәм балык ашлар: итле токмач (бишбармак), суган б-н кыздырылган ит (куырдак), шашлык, казылыклар (казы, тутырма), пилмән (казан бөрөк), чумар (инкал), уха (балык сорпа), боткалар, төрлө сырлар, бөлешләр, йомырка тәбәсе һ.б. Иң киң кулланыла торган эчемлекләр — нугай чәе (ногай шай), йогурт, кымыз, айран, әче бал һ.б.

19 йөздә Н.да гаиләнең ике: зур (патриархаль) һәм кече формалары яши. Зур (сирәк кенә кече) гаиләнең көнкуреше катгый билгеләнеп куела. Үзара мөнәсәбәтләр гадәт (гадәти хокук) һәм шәриғәт (мөселман хокуки системасы) кагыйдәләренә нигезләнә, бу гаиләнең авторитар структурасы, хатын-кызлар һәм кечерәк ыштыгае ир-атларның хокуксызлыгы саклануга китерә. Халык авыз ижаты үсештә була. Фольклор әсәрләре арасынан геройлары Айсыл улы Әхмәт, Капланлы батыр, Идегәй, Мамай, Манаша, Аманхор һ.б. булган баһадирлар турындагы поэмалар, йола поэзиясе, жырлар, әкиятләр һ.б. танылу ала. «Идегәй» эпосының беренче варианты Н. арасында барлыкка килә.

Әд.: К а л м ы к о в И.Х. Ногайцы: Ист.-этногр. очерк. Черкесск, 1988; Т р е п а в л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002; Народы и религии мира: Энцикл. М., 2000.

НҮҖДИН Владимир Иванович (20.3.1957, Казан), физик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2011). 1983 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1978 дән РФА КГҮнең Физика-техника ин-тында (бүленеп, 1999–2006 да «Нур» АЖ-нең сыйфат бүлеге башлыгы). Хезмәтләре ион-нурлы тизләткечләр өчен үлчәү комплекслары әзерләүгә карый. Дәүләт бүләге зәркән ташларын затлыландыру нанотехнологияләре буенча хезмәтләр циклы өчен бирелә.

Х е з м.: Система контроля ионного тока в искорителе ИЛУ-3 // Приборы и техника эксперимента. 2011. № 5 (автордаш); Особенности синтеза наночастиц серебра в кварцевом стекле при низкоэнергетической ионной имплантации // Рос. нанотехнологии. 2011. Т. 6, № 7–8 (автордаш).

НҮҖЖИН Михаил Тихонович (21.10.1914, Пермь губ., Оха р-ны Острожка а. — 11.8.1983, Казан), математик, механик, физика-матем. фән. д-ры (1954), проф. (1955), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1964). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1938), шунда ук эшли, ректор, теоретик механика каф. мөдире (1954–79), проф.-киңәшче (1979 елдан), бер үк вакытта (1947 дән) Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында, механика секторы мөдире (1951–52). Хезмәтләре математика һәм механика өлкәсенә карый. Н. — матем. физикада фәнни юнәлешләрнең берсенә — аналитик функцияләр һәм аларның кулланылышы өчен кайтма кырый мäsәлälәр (ККМ) теориясенә нигез салучыларның берсе. ККМ-не классификацияли, аналитик функцияләр өчен контурлар үзгәрү (модификацияләну) турындагы мәсьәләгә кире мәсьәлә төзи һәм аны чишә, ККМ чишелешенә тотрыклылыгын тикшерә. Тизлек зурлыгының бирелгән бүленеше буенча канат профиле формаларын яки агымда һәм эзләнелгән контурда

үзенчәлекләр булганда басымны билгеләү мәсьәләсен чишү юлларын үстерә. Гидротехник корымалар астында фильтрлану теориясендә кире мәсьәлälәр үсешенә юл сала. Н. тарафынан фильтрлану тизлегенә бирелгән зурлыгы буенча жир асты контурлары үзгәрү турындагы мәсьәләгә кире мәсьәлә куела һәм чишелә. Стационар электр (жылылык) кыры өчен кире мәсьәлälәрне тикшерә, ККМне детальләрне үлчәм буенча электрхимик эшкәртү теориясендә куллана. Университет б-н Н. житәкчелек иткән елларда 2 яңа факультет, 10 нан артык яңа белгечлек ачыла; Хисаплау үзгәре, Төньяк Кавказда астрономия станциясе (Ставрополь краеның Зеленчук ст.), 2 лаб.-уку корпусы, Фәнни китапханәләр, криоген лаб., 5 студентлар тулай торагы, сәламәтлөндерү-спорт лагерә төзелә; ун-тның мәдәният-спорт комплексы төзелә башлый, нәшрият оештырыла, Казан ун-ты тарихы музейе ачыла. РСФСР (1959–67), ТАССР (1971–79) ЮСлары депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, Октябрь Революциясе, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, ике Кызыл Йолдыз, Халыклар дуслыгы орденнары б-н бүләкләнә. Казан ун-тында аңа мемориаль такта куела, Казанның бер урамы Н. исеме б-н атала, 2004 тә ун-тның төп биначы каршында бюсты урнаштырыла (скульпт. А.А.Бичуков).

Х е з м.: О решении основной обратной задачи и задач, приводящихся к ней // Уч. зап. Казан. ун-та. 1951. Т. 111, кн. 8; О постановке и решении обратных задач напорной фильтрации // Докл. АН СССР. 1954. Т. 96, № 4; Методы построения подземного контура гидротехнических сооружений. Обратные краевые задачи теории фильтрации. К., 1963 (автордаш); Об обратных краевых задачах для многосвязных областей // Изв. вузов. Математика. 1964. № 5; Обратные краевые задачи и их приложения в механике. К., 1965 (автордаш).

Әд.: Михаил Тихонович Нүжин: Воспоминания современников. К., 1999; И л ь и н с к и й Н.Б. Михаил Тихонович Нүжин, 1914–1983. К., 2002.

Н.Б.Ильинский.

НҮҖЖИН Семён Григорьевич (1.6.1902, Сембер губ., Алатырь өязе Чуварлеи а. — 20.8.1953, Казан), аэродинамика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1946), проф. (1946), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1950). 1920 елда Алатырь реаль уч-щесен тәмамлаганнан соң, Казан тимер юлларында эшли. 1930 да Казан ун-тын тәмамлый. 1932 дән Казан авиация ин-тында, махсус лаб. башлыгы урынбасары (1940–41) һәм аэродинамика каф. мөдире (1940–41, 1948–53). Хезмәтләре канат, әйләнү жисемнәре һәм күп бәйләнешле контурлар аэродинамикасына карый. Н. тавыш тизлегенә кадәр гә кече һәм зур тизлекләр вакытында кысылучан һәм кысылмаучан сыеклыкның ясы агымында канат теориясен, канатның азаккы жәеме һәм рәшәткәләренә ягалап агу тео-

М.Т. Нүжин.

риясен эшли. Азаккы жәелгән канат өчен төп интеграль-дифференциаль тигезләмәне чишү юлын тәкъдим итә, бу юл катлаулы формадагы, уемтылары, авыш элероннары, яккычлары һ.б. булган канатларның жәелмәсе буенча циркуляция бүленешен тиз исәпләп табарга мөмкинлек бирә. Бөек Ватан сугышы елларында Идел яры буйлап салынган саклану поясы төзелешә бригадиры, Алексеев р-ны «Восход» к-зы рәисе булып эшли. «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: К вопросу приближённого решения интегрального уравнения моноплана // Тр. КАИ. 1935. Вып. 4; К теории обтекания тел газом при больших дозвуковых скоростях // Прикладная математика и механика. 1946. Т. 10, вып. 5–6; Расчёт распределения циркуляций по размаху крыла // Тр. КАИ. 1953. Вып. 27.

НУМИЗМАТИКА (лат. numisma, грек. nomisma — акча), акчалар, акча когмалары һ.б. матди ядкәрләр буенча акча сугу һәм акча әйләнеше тарихын өйрәнүче ярдәмче тарихи фән. Традицион рәвештә «Н.» төшенчәсе кәгазь акчаларны (бонистика), медальләр, жетоннар, плакаткалар (медальерлык сәнгатә), орденнар, значокларны (фалеристика) өйрәнүне үз эченә ала. Акчалардан тыш Н.ның тикшеренү өлкәсенә акча штемпельләре, акча чыгарылу яки аның әйләнеше чорына караган сурәтләр, акчалар чыгаруга яки аларны әйләнештән алуга, акчалар алмашуга, акча сугу урыннарының эшчәнлегенә, акча реформаларына, акча әйләнешенә һ.б.га нисбәтләр рәсми актлар һәм декретлар, шу. ур-та гасырларда тарихи яки геогр. эчтәлектә язылган әсәрләрдәге акчалар һәм акча сугу урыннары турындагы тасвирламалар һәм хәбәрләр керә. Акчалар идәрә итү формасы, патшалык итү чорларының алмашынуы, династияләр хронологиясе, вассаллар һәм сюзерен мөнәсәбәтләре, дәүләт түнтөрелешләре һ.б. хакында фикер йөртү мөмкинлегә бирәләр. Нәфис һөнәрчелек эшләнмәләре буларак та, акчалар техника һәм сәнгатә тарихын өйрәнү өчен чыганак ролен башкаралар. Акча сугуның авырылык стандартларын өйрәнүче нумизматик метрология мөстәкыйль тармак булып тора. Н.дан нумизматик тулпауны яки акчалар коллекцияләүне аера белү зарур. Кагыйдә буларак, коллекционерларны акчаның фәнни әһәмияте түгел, аның сирәк очравы һәм сәнгатә кыйммәтләре кызыксындыра.

Фәнни Н. 18 йөзнен 2 нче яртысында барлыкка килә, нумизматик тикшеренүләре тарихның фәкать антик чорына караган Вена нумизматы И.И.Эккель аңа нигез салучы булып санала. Тора-бара Н.да аерым юнәлешләр — антик дәвер, Көнбатыш Европа, Шәрәккә юнәлешләр һ.б. формалаша. Шәрәккә Н.сы өлкәсендә аеруча Россия галимнәре зур эшләр башкаралар. Фәннен бу тармагына шәркәятчә галим, Казан ун-ты профессоры Х.М.Френ нигез сала. Ул Рус археол.-нумизматика жәмгыятен оештыручыларның берсе була (1846); аның саманилар һәм бөвәйхиләр суктырган акчаларны тасвирлауга багышланган беренче фәнни хезмәте гарәп телендә Казан ун-тында басылып чыга. Френ уннарча мең берәмлек Шәрәккә акчаларын фәнни

Алтын Урда чорына караган көмеш акчалар (жүчилөр тәңкәләре).

әйләнешкә кертә, күпсанлы коллекцияләре тасвирлый, акчаларның йөзләрчә тибен аерып күрсәтә. Аның традицияләре Б.А.Дорн, П.С.Савельев (гарәп акчалары топографиясе һәм Алтын Урда Н.сы), В.В.Григорьев, В.Г.Тизенгаузен (Хәлифәлек һәм Саманилар дәүләте акчалары), А.К.Марков, О.Ф.Ретовский (Кырымның 15–18 йөзләр акчалары) тарафыннан дәвам ителә. С.И.Шодуар, С.М.Георгиевский, А.О.Ивановский, А.В.Гребенщиков, В.М.Алексеев хезмәтләрендә игътибар Ерак Көнчыгыш Н.сына юнәлтә, аларда 16 йөздә Япониянең үзәк хакимияте тарафыннан һәм шул илнең үзәк уделларында сугылган алтын һәм көмеш акчалар, шу. борынгы (б.э.к. 3–1 йөзләр) һәм урта гасырлар (6–12 йөзләр) Кытай акчалары һ.б. тасвирлана. Шәрәк Н.сы һәм нумизматик тикшеренүләренә гомуми үсешендә нумизмат Р.Р.Фасмер зур роль уйный; Фасмер Шәрәк акчалары хәзинәләре материалы нигезендә, борынгы акча әйләнешен өйрәнү бурычыннан чыгып, хәзинәләренә тикшерүнең төп принципларын эшли. Казанда Н.га карата башлангыч кызыксыну коллекцияләр туплау б-н чикләнә. К.Ф.Фукс һәм А.Ф.Лихачёв Шәрәк акчаларының зур жыелмасын туплайлар. Н. буенча тикшеренүләр шу. Казан ун-ты каршындагы *Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте* агъзалары тарафыннан да алып барыла. А.Ф.Лихачёвның «Биләр туфрагында скифлар эзе» («Скифский след на Билярской почве», 1885), «1887 елгы яңа болгар хәзинәсе» («Новый болгарский клад 1887 г.», 1888), Казан ун-ты каршындагы Нумизматика музейе директоры Д.Нагуевскийның «Казан университетының Нумизматика музейендә сакланучы фарсы акчаларына күзәтү» («Обозрение персидских монет, хранящихся в Нумизматическом музее Казанского университета», 1892) хезмәтләре басылып чыга.

СССРда Шәрәк Н.сы б-н О.И.Смирнов (борынгы Согда Н.сы), Е.А.Давидович,

М.Е.Массон, Е.А.Пахомов, Д.Г.Капанидзе, А.А.Быков (Урта Азия һәм Кавказ арты Н.сының төрле бүлекләре), С.А.Янина, Г.А.Фёдоров-Давыдов (куфи акчалары һәм Алтын Урда Н.сы) шөгылләнә. 1920–30 елларда Алтын Урда дәвере акчалары хақында аерым язмалар басыла (А.В.Васильев, А.А.Кротков, Р.Р.Фасмер). С.А.Янина тарафыннан күп эшләр башкарыла: ул моңарчы мәгълүм булган болгар акчалары типларының иң борынгысын ача, Алтын Урда дәвере археол. истәлекләрен казу эшләре вакытында табылган акчалар материалларын өйрәнә-эшкәртә, болгар-татар акчаларын классификацияли. Г.А.Фёдоров-Давыдов беренче тапкыр Алтын Урда акчалары хәзинәләренен һәм аерым табылдыкларының топографиясен төзи. Ул, Идел буе, Харәзем, Төньяк Кавказ һәм Кырым б-н генә чикләнмичә, Русьтагы акча әйләнешен дә тикшерә. Аның тарафыннан Алтын Урда акча терминнары һәм акча-авырлык берәмлекләре килеп чыгышы мәсьәләләре яктыртыла, акча системалары манзаралы торгызыла, аларның эволюциясе күрсәтелә.

1950 еллардан Казан ун-тының СССР тарихы (соңыннан Ватан тарихы) кафедрасында Н. буенча лекцияләр курсы укытыла. Шәрәк Н.сын өйрәнү б-н Ә.Г.Мохаммадиев, В.Н.Настич, А.З.Сингагуллина һ.б. шөгылләнә.

Әд.: Френсис Х.М. Монеты ханов Улуса Джучи, или Золотой Орды, с монетами разных иных Мухаммеданских династий в прибавлении. СПб., 1832; Савельев П. Мухаммеданская нумизматика в отношении к русской истории. СПб., 1847; Фёдоров-Давыдов Г.А. Монеты — свидетели прошлого: Популярная нумизматика. М., 1963; шул ук. Денежное дело Золотой Орды. М., 2003; Мухаммадиев А.Г. Булгаро-татарская монетная система XII–XV вв. М., 1983; шул ук. Древние монеты Поволжья. К., 1990; Шелди Н.М. Булгаро-татарские монеты XIII–XV веков: Практик. для нумизмата-ориенталиста. К., 2002.

Ә.Г.Мохаммадиев, Л.Ф.Недашковский.

«НУР», Уфа губернасы Эстәрлетамак шәһәрәндәге басмаханә (ширкәт формасында). 1910 елның 28 июлендә ачыла, татар китапчарының басу һәм сату б-н шөгылләнә. Оештыручы-пайчылары — сәүдәгәрләр Г.Утәмишев, К.Баязитов, Г.Усманов; күмәк пайчысы «Каләм» нәшрияты була. 1916 да басмаханә идәрәче Г.Фәйзигә сатыла, 1918 ел башында алты елга «Кредит ширкәтләре берлеге» шәһәр банкына арендага бирелә. Эстәрлетамак шәһәрәнендә Мөселман (татар) хәйрия жәмгыятенә һәм Беренче бөтендөнья сугышында яраланган сугышчыларга матди ярдәм күрсәтә. Басмаханәдә «Каләм», «Акча» нәшриятлары һәм шахис заказчылар өчен татар телендә 40 ка якын китап нәшер ителә.

Ж.С.Миңнуллин.

«НУР», Казандагы автомобиль житештерү сәнәгатенә караган компанияләр төркеме. Эшләучеләр саны 250 кеше (2013). 1990 елда, алгарышлы технологияләренә, техниканы, заманча материалларны тиз арада гамәлгә кертү, көндөшлеккә сәләтле продукция житештерүне оештыру өчен Татарстан республикасы яна технологияләр үзгә буларак оештырыла, 1999 дан ЖЧЖ. 2010 нан хәзерге

исемдәге фәнни-житештерү берләшмәсе, ААЖ. Составына «Биектау» ААЖ идәрә пр-тисе, «Нур» яна технологияләр үзгә» ЖЧЖ, «Нур-тех» ЖЧЖ, «Вектор» ААЖ, «Нурсервис» ЖЧЖ керә. Эшчәнлеген төп юнәлешләре: плазма-вакуум технологиясе кулланып, эшләнмәләре алюминий, титан, титан нитриды, тутыкмаучан корыч, башка металллар һәм аларның эретмәләре б-н каплау, шул нигездә автомобиль һәм көнкүреш көзгеләре житештерү; полимер-порошок технологияләрен файдаланып, коррозиягә чыдам декоратив өслек б-н каплау; электростатик кырны полимер-порошок өслек б-н каплау жиһазлары эшләп чыгару; автомобильләр житештерү сәнәгатенә өчен комплектаучы эшләнмәләр (ши. тормоз системасы өчен дүрт контурлы саклагыч клапаннар) ясау. Пр-тисе Россиядә беренче тапкыр (1993) плазма-вакуумлы сиптерү алымы б-н йөк автомобильләре һәм жиңел автомобильләр өчен артык күренешне чагылдыручы сферик көзгеләренә серияләп житештерү оештырыла. «Н.» «КАМАЗ», «ГАЗ» (Түбән Новгород ш.), «Павлово автобусы» (Түбән Новгород өлкәсенә Павлово ш.), «И.А.Лихачёв исемендәге завод» (Мәскәү), «САЗ» (Мәскәү өлкәсенә Серпухов ш.) АЖләре өчен — тоткычлы көзгеләр, жылытулы көзгеләр, «АвтоВАЗ», «ГАЗ» АЖләре өчен шу. көзгә элементлары эшкәртп житештерү, чит илләрдәге автомобиль з-длары б-н дә хезмәттәшлек итә. Барлык типлардагы көзгеләр халыкара сыйфат сертификатлары б-н бәяләннгән, берләшмәдә ИСО 9001 сыйфат менеджменты системасы гамәлгә кертелгән. Касабланкада (Марокко, 1998) һәм Софиядә (Болгария, 1999) уздырылган 4 нче һәм 6 нчы Халыкара яна технологияләр, продуктлар һәм инновацияләр күргәзмәләренендә 2 алтын, 1 көмеш медале, 2 «Гран-при» кубогы иясе. Житәкчеләре: З.Х.Исрафилов (1990–2012), И.К.Низаметдинов (2012 дән).

«НУР», тары сорты. Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында 2001 елда Л.Г.Сәгъдиева, Н.Ш.Хисаметдинов, Х.З.Хәсәнова, З.Г.Хәмидуллина тарафыннан чыгарыла. Бу сорт азык-төлек өчен үстерелә, соң өлгерешле (вегетация чоры 75–85 көн), сөрелгүгә һәм некротик меланозга чыдам, яхшы куаклана. Үсемлекнең биеклеге 90–100 см. Сабагы юан, көчле, аз ботаклана. Яфраклары эре, кин. Себеркәче иенке. Себеркәчнен ботаклары озын, нечкә, асылынып торучан. Бөртеге эре, кызыл төстә, озынча түгәрәк формада. 1000 орлыкның авырлыгы 7,8–8 г. 2003 елда бу сорт Дәүләт реестрының РФнең Идел-Вятка регионнарында чөчәргә рөхсәт ителгән сортлар исемлегенә кертелгән.

Әд.: Каталог научно-технической продукции. К., 2005.

«НУР», атналык ижтимагый-сәясси, әдәби газета, татар телендә беренче вакытлы матбугат басмасы. 1905 елның 2 сентябрәнән 1914 нең 22 июненә кадәр С.-Петербургта нәшер ителә, барысы 310 саны чыга. Оештыручы, нәшир һәм мөхәррире — Г.Баязитов, аннан соң — М.Баязитов, К.Бәкер, Г.Еникеев, Г.Исхакый, Ш.Камал, Ф.Кәрим, С.Максуди,

«Нур» газетасы саннарының берсе.

Б.Максуди, К.Мотыйгий, С.Сүнчөлэй, К.Тәфкилев һ.б. хезмәттәшлек итә. Г.Баязитовның «Н.» г-тасын басарга рөхсәт алудагы авырлыкларын исәпкә алып, бигрәк тә басыла башлаган чорда, «хөкүмәт теләкләрен» нә яраклаштырылган, халыкның хәлле катлаулары, руханилар һ.б. мөнфәгатләрән һәм фикерләрен чагылдырган мәкаләләр дөнья күрә. Шуның б-н беррәттән «Н.» томумкешлек кыйммәтләрен хуплый, жәмгыятьтәге капма-каршылыкны һ.б. мәсьәләләрен көч б-н хәл итүне кире кага, әдәбият, мәгариф, дин бурычлары хакында мәкаләләр бастыра, татар халкының үзәнчәкләрен саклауны, тел, әдәбият һәм мәдәниятне үстерүне яклап чыга. Дини тормыш проблемалары Россиядә барган вакыйгалар контекстында карала; Россия жәмгыятендә ислам турында уңай фикер тудыруга омтылыш ясала. «Н.» г-тасын алдынгы татар интеллигенциясе кайнар яклап чыга, соңга таба газета консервативлаша, күбесенчә уң көчләр мөнфәгатләрән чагылдыра. Милли матбугат үсешенә зур этәргеч бира. 1990 ның 19 февралендә рус телендәге айлык газета буларак яңадан чыга башлый. Оештыручысы — С.-Петербург татарларының милли-мәдәни мохтарияте; мөхәррире — Р.Р.Мәддиев.

Ж.С.Миңнуллин, А.Ә.Хәсәвнәх.

«НУР», татар театр труппасы. 1912 елның маенда Уфа шәһәрәндә оеша; сәнгать житәкчесе, режиссеры, әйдәп баручы актрисасы С.Гыйззәтуллина-Волжская була. Труппаның составында беренче елда — Ф.Сәмитова, Ф.Булатова, Ш.Шамильский, Г.Казанский, Н.Сакаев, Ф.Латыйпов, Н.Хәнжәров, Ф.Йосыпов, М.Мутин, З.Богданова, Тукумбитов, соңрак К.Шамил, Б.Тарханов, Л.Аитов, И.Әлмәшев, Н.Якупов, А.Хисамов, М.Туникский була. 1913–15 еллардагы кышкы сезоннарны труппа Оренбург шәһәрәндә уздыра. Үз бинасы булмый, вакытның күбрәк өлешен труппа Урал, Идел бие, Урта Азия, Казакстан, Себер шәһәрләрендә гастрольләрдә йөрәп уздыруга мәжбүр була. Театрның репертуарында күбесенчә «Сәйяр» труппасы куйган спектакльләр кабатлана. Репертуарның нигезен Г.Камал («Бәхетсез егет», «Уйнаш», «Беренче театр», «Бүләк өчен», «Дәжжал», «Кәниш», «Банкрот»), С.Рәмиев («Яшә, Зөбәйдә, яшим мин»), М.Фәйзи («Кызганыч»), Г.Коләхмәтов («Яшь гомер»), Д.Таждаров («Яшь хатын») пьесалары тәшкит итә. Труппа

па ш.у. азәрб. («Мөсибәте Фәхретдин», Н.Вәзиров; «Бәхетсез Бибижан», Сәетзадә), рус («Яшенле яңгыр», А.Н.Островский; «Кыз сорау», А.П.Чехов) һәм Европа («Саран», Ж.Б.Мольер, «Мөкер вә мәхәббәт», Ф.Шиллер, «Хөкәмдә хаталык», А.Деннери) драматургларының пьесаларына да мөрәжәгать итә. Реализм принципларына нигезләнәп, труппа, көндәлек тормышның төгәл, чын күренешләренә генә иттибар биреп калмыйча, яшәшнән рухи эчтәлегенә дә басым ясап, чынбарлыкны шигъриятләштереп сурәтләүгә омтыла. «Н.» актёрларының башкару манерасына көчле эмоциональлек, хисләр югарылыгы, уңай героик характерларны сурәтләүдә романтик рух һәм тискәре образларны тасвирлауда сатирик үткенлек хас. Тормышка гуманлы мөнәсәбәт, мәгърифәтле булу идеяләрен, белем алу мөһимлеген пропагандалау һәм бер үк вакытта дини фанатизмны, сабырсызлыкны, наданлыкны, реакция консерватизмны тәнкыйтьләү «Н.» театрын оештыручыларының төп бурычы булып тора. Труппа татар милли театры, татар театр сәнгатенә төп принциплары формалашуда зур роль уйный. 1918 нең маена кадәр эшли, Гражданныр сугышы башлану сәбәплә таркала; актёрларның шактые татар фронт театры труппасына керә.

Әд.: Мортзин В., Ченәкәй Т. Татар театры тарихынан. М., 1926; Татар театры (1906–1926). К., 1926; Татар совет театры. К., 1975; Октябрьгә кадәр татар театры. К., 1988.

И.И.Илялова.

1. «Нурлы сәфәр» спектакленән күренеш. Сәхнәгә куючы — У.Гыйрфәтуллин; 2. «Хажә әфәнде ойләнә» (Ш. Камал) спектакленән күренеш; 3. Театр бинасы.

тын түгел — аждаһа» (Д.Салихов) һ.б. Театрның директоры — БР һәм ТРның атказ. сәнгать эшлеклесе У.Гыйрфәтуллин (1994 тән).

И.И.Илялова.

НУР ЯРДӘМЕНДӨ ДИАГНОЗ КУЮ, к. Рентгенология.

НУРАДЫН, идарәче хаким титулы. Фаразларның берсе буенча, Нугай Урдасы идарәчесе *Нуредын бәкнең* үлеменән соң исеме уртаклык исемгә әверелә. Тагын бер фараз Кырым ханлыгында Н. титулы калга (рәсми варис) артынан соң килүче тәхет варисын аңлаткан, Н. атамасы Сәгадәтгәрәй солтанның *аталыгы* Нуредыннан киткән дип исәпли. Мөхәммәдгәрәй II хан (1577–84) вақытында Нуредын тәхетнең икенче варисы итеп билгеләнә. Шул заманнарда Кырым дәүләте документларында «Н.» титулы «калга» титулы б-н янәшә куела.

М.Г.Госманов.

НУРАДЫН БӘК (? — 1440), Нугай Урдасы бәге (идарәчесе) (1426 дан). *Идегәйнең* кече улы. Әтисенең сөясәтен дөвам итә. Нугай Урдасының бөйсезлегенә ирешү өчен көрәшә. Соңынан исеме күмәклек исемгә әверелә (к. *Нуредын*).

Әд.: Тр е п а в л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002.

НУРАКОВ Серик Нурак улы (1.1.1939, Казакстан ССР, Кургум р-ны Куйган а.), механикаштыру өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1998), проф. (2001). 1961 елда Казакстан а.х. ин-тын (Алма-Ата) тәмамлаганнан соң, Усть-Каменогорск шәһәрәндә төзелеш оешмаларында эшли. 1968 дән Евразия милли ун-тында (Астана ш.): төзелеш машиналары каф. мөдире (1989–96), инженерлык ф-ты деканы (1974–86, 1998–2000), Төзелеш, транспорт һәм архит-ра ин-ты директоры (2000–01), төзелеш һәм транспорт процесслары технологиясе, аларны механикалаштыру һәм автоматлаштыру фәнни-тикшеренү лаб-ясе мөдире (2004 тән). Хезмәтләре төзелеш машиналарын конструкцияләүгә, автомобиль юлларын төзекләндерүгә карый. Гидросистемадагы эшче сыекканың эксплуатацион һәм физик-химик үзлекләренә машина гидрокүчәрчеләре чыдамлыгына тәэсирен тикшерә. Уйлап табуга 14 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Эскавационно-погружные машины с инерционным ротором нижней разгрузки. Алматы, 1995; Основы технологии машиностроения. Астана, 2001; Землеройные машины непрерывного действия с бесковшовыми роторами: Теория, конструкции, расчёт. Астана, 2008.

НУРАЛИ БӘК (? — 1551 елдан соң), Казан ханы Шаһгали хокумәтендә бөкләр бәге (1551 дән). *Булат Ширин* бәк улы. 1551 нең сентябрәндә Мәскәүгә жиһәрелгән Казан ханлыгы илчелеген житәкли. Шуннан соңгы язмышы билгесез. Казан Кремлендәге бер капка (к. *Казан капкалары*) һәм мәчет (к. *Нурали мәчете*) Н. исеме б-н аталган.

Әд.: Х у д я к о в М. Очерки истории Казанского ханства. К., 1923.

НУРАЛИ МӘЧЕТЕ, Казан ханлыгы башкаласындагы мөселман дине корылмаларының берсе. 16 йөзгә кадәр төзелгән. Архит-ра тарихчылары фаразлары буенча, госманлылар архитектурасы стилиндә бер-ике манаралы, гөмбәзе үзәккә урнашкан мәчет тибина караган. Манарасы түбәгә урнаштырылган ике катлы таш бина рөвешендә булган. Аның янында Казан ханнарының төрбәләре б-н югары катлау кешеләре жирләнгән зират урнашкан була. 1552 елда Казан ханлыгы яуланганнан соң, мәчет бинасы сугыш кораллары склады итеп файдаланыла. 1567 дән соң жиимерелә.

Әд.: Х а л и т Н. Архитектура ханской Казани: Гипотезы. Факты. Размышления. К., 1999.

НУРВАХИТ (Мулланур Вахитов) авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрәненн 13 км көнбатыштарак, Карлы елгасы буенда. 2010 елда 235 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, китапханә. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган коннот ТАССРның Буа кантоны Буа волостенда. 1930 елның 10 августынан Буа р-нында. Халык саны: 1926 да — 199, 1938 дә — 263, 1949 да — 279, 1958 дә — 298, 1970 тә — 405, 1979 да — 311, 1989 да — 237, 2002 дә — 215 кеше.

НУРГАЛИ БИНӘ МӨХӘММӘД (19 йөз ахыры, фаразлауларча, Чистай өязе Күлбай Мораса а. — 20 йөз башы), хаттат, ташбасма ысул б-н бастырылган *шәмаилләр* авторы. Аның әсәрләре арасында 1903 елда Перов басмаханәсендә (Казан) басылган һәм догалар, саклау бөтиләрәннән торган аклы-каралы шәмаил (40×60 см) бар. Геом. фигуралар (түгәрәк һәм квадрат) әчендәге ачык каллиграфия язучу үсемлек үрнәкләре б-н табигий ярашып килә; композициянең характеры (симметрия һәм асимметриянең, шартлы һәм реалистик бизәкләрнең контрастлы кушылмасы, формаларның нәфислеге) модернизм стили йогынтысын дәлилди. Шәмаилнең аерым фрагментлары тылсымлы символларны чагылдыра (Мөхәммәд пәйгамбәрнең сандалы сурәте, түгәрәк әйләнәләре рөвешендәге «изге мөһер», догалык формулалары таблицасы, «Фатыйма кулы» сурәте һ.б.). Н. бине М. 1904 тә Казанда бертуган Кәримовлар басмаханәсендә басылган «Сөләйман (Соломон) мәйданы» төсле ташбасма шәмаилендә (53×71 см) Сөләйман пәйгамбәрне зурлаган каллиграфия текст б-н аллегорик сюжетны (ачык итеп ясалган урындыклар һәм шартлы челтәрләр б-н бизәлгән пәрдә сурәте) сыйдырган. Н. бине М.нен бертуган Кәримовлар басмаханәсендә басылган өченче — «Сөләйман тәхет» шәмаиле дә (53–71 см) Сөләйман пәйгамбәргә багышланган (1906). Шәмаилләр ТР Милли музееда, ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгать ин-ты архивында саклана.

Әд.: Ш а м с у т о в Р.И. Слово и образ в татарском шамаиле: От прошлого до настоящего. К., 2003.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

НУРГАЛИЕВ Данис Карлович (1.9.1956, БАССРның Борай р-ны Абдулла а.), геофизик, геол.-минерал. фән. д-ры (1997), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2005). Казан ун-тын тә-

мамлый (1978), шунда ук эшли, файдалы казылма чыганақларны геофизик ысуллар б-н эзләү каф. мөдире (1997 елдан), проректор (2007 дән). Геол. һәм нефть-газ технологияләре ин-ты директоры (2011 дән). Хезмәтләре палеомагнетизм, петрофизикага, эзләнү һәм исәлләү геофизикасына, геоэкологиягә

Нургали бине Мөхәммәд әл-Мөрәсәви. 1. «Бөтиләр» шәмаиле. Кәгазь. Ташбасма. И.С. Перов басмаханәсе. 1903; 2. «Сөләйман тәхет». Кәгазь. Төсле ташбасма. Бертуган Кәримовлар басмаханәсе. 1906. Икесе дә ТР Милли музееда.

карий. Н. утырма токымнарның табигий калдык магнитлануы юнәлешләрән анализлау методикасын эшли, соңгы палеозой һәм башлангыч мезозойда геомагнит кыры вариацияләренә төп үзенчәлекләрен билгели. РФАнең Магнетизм буенча гыйльми советы әгъзасы.

Хезм.: Палеомагнитный анализ. К., 1986 (автордаш); Аппаратура ядерно-магнитного резонанса для исследования полноразмерных кернов в лабораторных и полевых условиях // Георесурсы. 2012. № 4; Магнито-тактические бактерии природных водоёмов РТ // Вода: химия и экология. 2011. № 3 (автордаш).

НУРГАЛИЕВ Илдар Гали улы (18.3.1948, Казан), архитектор. ТАССРның атказ. архитекторы (1984). 1971 елда Казан төзүче инженерлар ин-тын тәмамлаганнан соң, «Татар-гражданпроект» ин-тында эшли. 1977 елдан «Казгражданпроект» проект ин-тының баш архитекторы. 1990 нан «Среда» фирмасында, 1995 тән үзенең шәхси «Архитектор Нургалеевның ижат остаханәсе»н житәкли. Казанда Н. проектлары буенча «Новинка» күргәз-

мә павильоны (1985, И.Д.Галанин б-н берлектә), Азино-2 нән 1 нче микрорайонндагы ижтимагый үзәк (1989, А.Исаев б-н берлектә), 10-А, 11-А микрорайоннардагы торақ йортлар (1990–97, Т.Попко б-н берлектә) төзелә. Н. ижәт остаханәсендә, башлыча, шәһәрнең үзәк өлешендә, күпфатирлы 15 торақ йорт, офис һәм сәүдә биналары, «Жинү паркы» мемориаль комплексы, Ф.И.Шаляпин һәйкәле, «Динамо» стадионы, Татар ашлары йорты, Дворяннар жыены бинасы, Казан консерваториясе һ.б.ны реконструкцияләү проектларын эшли.

НУРГАЛИЕВ Рәшит Гомәр улы (8.10.1956, Казакъстан ССРның Кустанай өлкәсе Жезтыгара ш.), армия генералы (2005), Икътисад фән. канд. Петрозаводск ун-тын тәмамлый (1979), 1979–81 елларда Карелия АССРның Надвоицы посёлогы мәктәбендә укытучы, 1981 дән Карелия АССРның Дәүләт куркынычсызлыгы ком-ты органнарында. 1995–2002 дә (бүленеп) РФ Федераль иминлек хезмәтендә (Мәскәү): Оештыру-инспекторлык идарәсе баш инспекторы, Шәхси иминлек идарәсенә бүлек башлыгы (1998 гә кадәр), 1999–2000 дә Икътисади куркынычсызлык департаментының Контрабанда һәм наркотикларның законсыз әйләнешенә каршы көрәш идарәсе, 2000 нән Инспекторлык идарәсе башлыгы; бер үк вакытта, 2000 нән, директор урынбасары. 1998–99 дә РФ Президентының Баш контролльек идарәсендә бүлек башлыгы. 2002–04 тә РФ эчке эшләр министрының 1 нче урынбасары — Криминаль милиция хезмәте башлыгы. 2004–12 дә РФ эчке эшләр министры. 2012 дән РФнең Куркынычсызлык Советы секретаре урынбасары. Икътисади куркынычсызлык проблемалары бунча язмалар авторы. 2, 3, 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен», «Почёт» орденнары белән бүләкләнә. Х е з м.: Экономическая безопасность и незаконный оборот наркотических средств в Российской Федерации. СПб., 2003; Система обеспечения экономической безопасности государства. М., 2005.

Е.Б.Долгов.

НУРГАЛИЕВА Нурия Гавәз кызы (1.3.1966, Әлмәт ш.), геолог-нефтьче, геол.-минерал. фән. д-ры (2008). Казан ун-тын тәмамлый (1988), шунда ук эшли, нефть һәм газ геологиясе каф. профессоры (2012 дән). Хезмәтләре литология, стратиграфия, петрофизика һәм углеводород чыганаclarы геологиясенә карый. Идел һәм Кама елгалары бассейннарының Пермь утырмалары өчен стратиграфиянең литологик үзәнчәкләрен билгели, циклы төзелеш закончалыкларын ачыклай; беренчеләрдән булып, углевод. кислород һәм стронцийның изотоп бәйләнеше турында мәгълүматлар ала. Идел-Урал һәм Көнбатыш Себер нефть-газ бассейннары чыганаclarы һәм ятмаларының литологик-фацциаль, пертофизик һәм секвенс-стратиграфик үрнәкләрен булдыруда катнаша.

Х е з м.: Пермские осадочные разрезы востока Русской плиты: Цикличность и фрактальные образцы. Саарбрюкен, 2010; Изотопы углерода, кислорода и стронция в карбонатных отложениях. Саарбрюкен, 2011; Микрофауна, пертофизика и секвенс-стратиграфический каркас карбонатных неф-

теносных отложений кизеловского горизонта // Нефтяное хоз-во. 2012. № 3.

НУРДӘУЛӘТ ХАН (? — 1491 тирәсе), Касыйм ханы (1486 дан). Кырым ханы Хажигәрәй улы. Кырым ханлыгы төхетәннән бертуганы Миңлегәрәй тарафыннан төшерелә, Бөек Литва кенәзлегенә кача. 1479 елда Мәскәүнең бөек кенәзе Иван III гә хезмәткә керә. 1480 дә воевода Василий Ноздреватый б-н бергәләп Сарай әл-Жәдидкә һөжүм ясаый. Касыйм ханлыгы төхетәнә Иван III тарафыннан утыртыла.

Әд.: Вельяминов-Зернов В.В. Исследование о Касимовских царях и царевичах. СПб., 1863–64. Ч. 1–2.

И.Л.Измайлов.

НУРЕТДИНОВ Әнәс Кәшфи улы (10.3.1952, Казан), контр-адмирал (1992), хоқуқ фән. канд. (2001). Адмирал С.О.Макаров исем. Югары хәрби-дингез уч-щесен (Владивосток ш., 1976), Хәрби-дингез академиясен (Ленинград, 1984), РФ Кораллы Көчләре Генштабы академиясен (Мәскәү, 1996) тәмамлай. Уч-ще тәмамлагач, Тын океан чик бую округында (Курил утраулары) хезмәт итә, штурманнан алып, чик бую сакчы корабль командирына кадәр хәрби юл үтә. 1985–91 елларда Балтыйк бую чик бую округында (Латвия): 1985 тән чик бую корабльләре берләшмәсенә штаб башлыгы (Лиеная ш.): 1987 дән чик бую корабльләре берләшмәсе командиры (Вентспилс ш.). 1992–94 тә Тын океан чик бую округы командиры ярдәмчесе — округ хәрби көчләр командующие (Владивосток ш.). 1996 дан Кавказ махус чик бую округы хәрби көчләре командующие (Ставрополь ш.). 1998 дан — запаста. 1998–2004 тә халыкара «Дуслык һәм Бердәмлек федерациясе» оешмасы рәисе урынбасары. 2004 тән РФ Авыл хужалыгы министрлыгының Балыкчылык хужалыгы департаменты директоры урынбасары. 2006 дан «Россельхознадзор»ның Камчатка өлкәсе һәм Коряк автономияле округы буюнча терр. идарәсе башлыгы. 2 һәм 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Бөгелмә шәһәрненә мактаулы гражданы (2002).

М.З.Хәбибуллин.

НУРЕТДИНОВ Дамир Мәхмүт улы (14.6.1937, Әгерҗе р-ны Красный Бор а.), бораулау мастеры, Соц. Хезмәт Герое (1981), ТАССР, РСФСРның атказ. нефть һәм газ сәнәгате хезмәткәре (1977, 1987), РФ агулык һәм энергетика министрлыгының атказ. хезмәткәре (1992). «Татнефть» унрләшмәсенә бораулаучылар мәктәбен тәмамлай (1967). 1952–56 елларда Әгерҗе р-нының Степан Разин исем. к-зында эшли. 1958–95 тә «Татнефть» АЖнең Әлмәт бораулау эшләре идарәсендә бораулаучы ярдәмчесе, бораулаучы, бораулау мастеры (1967 дән). «Нефть скважиналары — агымга» алымы авторы. Герой исеме житештерүдәге уңышлары, бишьеллык планны (1976–80), соц. йөкләмәләренә вакытынан алда үтәгәнә, хезмәттәге батырлыгы өчен бирелә. СССР профсоюзларының 17 нче съезды делегаты (1982). Хезмәттәге казанышлары, техника һәм алдынгы технологияләрдән нәтиҗәлә файда-

Р.Г.Нургалиев.

Д.М.Нуретдинов.

лану нигезендә нефть чыгаруда иң югары житештерүчәнлеккә ирешкәнә өчен, СССР ФАнең Дәүләт бүләге (1978), СССР ФАнең И.М.Губкин исем. бүләге (1982) бирелә. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә.

Әд.: З а р и п о в И. Нурутдинов Дамир Махмутович // Герои Социалистического Труда Татарии: Док. очерки. К., 1984. Кн. 2; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

НУРЕТДИНОВ Илдус Әгъләм улы (13.5.1935, Бондюг пос., хәзер Менделеев ш.), химик-органик, химия фән. д-ры (1977), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1997). 1957 елда Горький ун-тын тәмамлаганнан соң, Әзәрбайжан ФАнең Химия ин-тында. 1959 дан РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында эшли, физиол. актив элементорганик кушымалар лаб-ясе мөдире (1979 дан), директор урынбасары (1989–92), проф. (1990). Хезмәтләре физиол. актив элементорганик кушымалар химиясенә, стереохимиясенә, фуллереннар химиясенә карый. Н. этиленминның фосфориллы чыгарылмаларын синтезлай һәм тикшерә, аларның кайберләрен эффектив хемиостерилентлар — буынтыгаклы бөҗәкләр б-н көрәшү чарасы буларак тәкъдим итә. Югары эффектив препаратлар: бициклат (а.х. үсемлекләре корткычларына каршы), гипхлофос (а.х. терлекләре паразитларына каршы) житештерү технологияләрен эшли. Селен- һәм теллуорофосфорорганик кушымаларын синтезлау алымнарын эшләүгә, аларның төзелешен һәм үзлекләрен тикшерүгә зур өлеш кертә, бу кушымаларның химик, физик һәм биологик үзлекләренә аларның структурасы тәэсиренә яңа закончалыкларын ачыклай. Метанофуллереннарның үзе синтезлаган нитроксил чыгарылмаларында матдәнән үтә нәзек ярсинган квинтет халәте структурасын таба. Фәнни хезмәтләре илнең а.х.нда үсемлекләренә һәм терлекләренә саклау максатында кулланыла. Уйлап табуга 25 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Направленный синтез новых производных фуллерена // Юбилейный сб. избр. трудов членов АН РТ. К., 2002 (автордаш); Молекулярная электрохимия фуллеренов и их производных // Электрохимия. 2003. № 11 (автордаш); First observation of the hyperfine structure of an excited quintet state in liquid solution // Chemical Communication. 2005. № 16 (автордаш); Synthesis, structure and bio-

Л.Ф. Нуретдинова.

З. Нури.

logical activity of nitroxide malonate methanofullerenes // *Organic Biomolecular Chemistry*. 2007. № 5 (автордаш).

НУРЕТДИНОВ Минсәгыйр Гайса улы (6.12.1955, Чирмешән р-ны Кара Чишмә а.), зооинженер, а.х. фән. д-ры (2007), ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2003). РФнең атказ. а.х. хезмәткәре (2001, 2013). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1976), шунда ук эшли, зооинженерия ф-тында декан урынбасары (1985–86), декан (1986–92). 1992–95 елларда «Татстрой» Татарстан төзелеш берләшмәсенә 5 нче төзү-монтаж тресты «Казанка» ярдәмче хужалыгы директоры. 1995–98 дә Арча р-нының «Коммунист» к-зы рәисе. 1998–99 да Биектау р-ны хакимияте башлыгы урынбасары. 1999 дан ТР а.х. һәм азык-төлек министрының беренче урынбасары. 2014 тән «Гади сәт» ЖЧЖ идарәче компаниясе ген. директорының агросәнәгать комплексы мәсьәләләре буенча беренче урынбасары. Дәүләт бүлгә «Буа р-ны а.х. житештерүендә ТР агроинераль чимал кулланып ресурс саклаулы технологияларне гамәлгә кертү» хезмәте өчен бирелә. Хезмәтләре югары продуктлы терлекләрен хайван организмы һәм төбәкнең зональ үзенчәлекләрен исәпкә алып ашату нормалары нигезендә комбиазык житештерүгә карый.

НУРЕТДИНОВ Салихжан Хәсәнжан улы (1.7.1934, Аксубай р-ны Иске Ибрай а.), химик, химия фән. канд. (1967), проф. (1994), ТРның атказ. химигы (1994), Казан. технол. ун-тының атказ. проф. (2007). 1963 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, нефть ф-ты деканы (1971–91). Хезмәтләре фосфорорганик кушылмалар химиясенә карый. Н. өч валентлы фосфор к-талары галогенгидридларының карбонил кушылмалар һәм карбон к-талар (альдегидлар, кетоннар, туенган һәм чиксез к-талар һәм аларның хлорангидридлары) б-н үзара тәэсирен тикшерә. Фосфорның төрле кислоталарын, оксафосфоленнар, биш валентлы фосфорның альфа, бета-кеточыгарылмалы, альфа-оксичыгарылмалы кислоталарын синтезлау алымнарын эшли. Фосфорорганик продуктларның радикал-чылбырлы процессларга (пиролиз, ачыту) тәэсирен өйрәнә. Н. тарафыннан синтезланган матдәләр газ-сыеклыклы хроматографиядә сорбентлар, поливинилхлоридка стабилизаторлар һәм пластификатор, антипиреннар сыйфатында кулланыла; ул кайбер кушылмаларның гербицид һәм

фунгицид үзлекләренә ия булуын күрсәтә. Уйлап табуга 30 авторлык таныклыгы бар. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Исследование фосфорорганических подвижных фаз на основе хроматографических факторов полярности // *Журн. аналитической химии*. 1979. Т. 34, вып. 12 (автордаш); Некоторые реакции оксафосфоленов // *Журн. общей химии*. 1983. Т. 53, вып. 5 (автордаш); Научные и тривиальные названия органических соединений: Конспекты лекций и справ. материал. К., 1999 (автордаш).

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт – КХТИ – КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

НУРЕТДИНОВ Фоат Шәйхетдин улы (1.11.1938, Чистай р-ны Наратъялга а.), спортчы, тренер (жиңел атлетика), СССРның спорт остасы (1968, ун төр ярыш), РСФСР, СССРның атказ. тренеры (1990, 1991). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлый (1963). ТАССР чемпионы (1959–65). 1963–65 елларда Казан югары хәрби уч-щесендә физкультура укыта, 1965–75 тә югары спорт остасының мәктәбендә тренер, бер үк вакытта «Труд» ирекле спорт жәмгыятең өлкә советында тренер (Курган ш.). 1975 тән Чаллы шәһәрендә: «КамАЗ» СКның 3 нче балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә (1975–79), «Строитель» стадионында (1979–81) директор; йортлар төзү комб-тында тренер (1981–86), пед. уч-щесендә физкультура укытучысы (1986–89), ТАССР физик культура һәм спорт дәүләт ком-ты үзәк СКнда тренер-укытучы (1985–92), Волгоград физик культура ин-тының Чаллы ф-лында укытучы (1992–2004), «Дельфин» балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбе балаларга өстәмә белем бирү муниципаль учрежденисендә укытучы (2004 тән). Шәкертләре — Г.В.Александрова, М.Балабанова, Л.Ф.Нуретдинова, С.В.Осетрин, О.Н.Шушарина. Медаль б-н бүләкләнә.

НУРЕТДИНОВ Шамил Рамил улы (2.8.1956, Балык Бистәсе р-ны Яна Арыш а. — 24.10.2007, Казан), дискрет математика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (2006). 1978 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук системалы анализ һәм мәгълүмати технологияләр кафедрасында эшли. Хезмәтләре матем. модельләштерү өлкәсенә карый. Н. мәгълүматның дискрет үзгәрткечләре модельләрен төзү һәм очраклы процессларны модельләштерү мәсьәләләрен чишә. Аның тарафыннан эшләнган алымнар һәм алгоритмнар интеграл схемалар базисында кулланыла торган автомат модельләрен исәпләүне күпкә жинеләйтә. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Перестраиваемые схемы в системах встроеного тестирования // *Автоматика и телемеханика*. 1995. № 11 (автордаш); Моделирование цепей Маркова в полях Галуа // *Дискретная математика*. 2004. Т. 16, вып. 2; Основы теории полиномиальных моделей автоматных преобразований над полем Галуа. К., 2005.

НУРЕТДИНОВ Ядкәр Кәрам улы (10.11.1947, Әлмәт р-ны Нәдер а.), геофизик, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2004), геол.-минерал. фән. канд. (2002), Удмурт Респ-касы

ның атказ. нефтьчесе (1997). Казан ун-тын тәмамлый (1971), «Гатнефтегеофизика» АЖдә эшли, ген. директор урынбасары (1998 дән). Дәүләт бүлгә эчәргә ыраклы су йөртүче катламнарның экологик торышы мониторингы өчен геофизик ысуллар эшләнә һәм гамәлгә кергәнә өчен бирелә.

НУРЕТДИНОВА Лилия Фоатовна (20.9.1963, Чистай р-ны Наратъялга а.), спортчы (жиңел атлетика), СССРның атказ. спорт остасы (1991). Кама политехника ин-тын тәмамлый (1987). Профсоюзлар физкультура-спорт жәмгыятендә тәрбияләнгән (Чаллы ш.), тренерлары — Ф.Ш.Нуретдинов, П.Ф.Литовченко. Дөнья (1991, 800 м га йөгөрүдә), Олимпия уеннары (1992, 4×400 м эстафетада йөгөрүдә) чемпионы, СССР Кубогы иясе (1989, 800 м га йөгөрүдә). Игелекле уеннарда (1990), СССР чемпионатында (1990), Олимпия уеннарында (1992), СССР халыклары спартакиадасында (1991, 800 м га йөгөрүдә), СССР Кубогы финалында (1990, 600 м га йөгөрүдә) көмеш медаль ала. Европа чемпионатында (1990, 800 м га йөгөрүдә), Яшьләр уеннарында (1981, 1500 м га йөгөрүдә) бронза медаль ала. 1988–93 елларда СССР, Россия жылма командалары ағзасы. 1995–99 да контракт буенча Малайзия жылма командасы спортчылары б-н эшли. 1999 дан Мәскәүдә яши, «Будь здоров» теннис клубында гомуми физик эзерлек буенча тренер булып эшли.

НУРИ (Нуретдинов) Зәки Шәрәфетдин улы (24.12.1921, Буа кантоны Татар Төкесе а. — 28.2.1994, Казан), шагыйрь, жәмәгәт эшлеклесе, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1983). Мәскәүдә А.М.Горький исем. Әдәбият ин-ты каршындагы Югары әдәби курсларны тәмамлый (1957). Бөек Ватан сугышында катнаша, мәшһүр К.Заслонов житкәчелегендәге белорус партизаннары берләшмәсендә дошман объектларын шартлатучы, разведка отряды башлыгы. 1944–46 елларда Орша шөһәр совети башкарма ком-ты рәисе урынбасары. 1946–49 да Татарстан урман хужалыгында эшли. 1949–51 дә «Яшь сталинчы» г-тасында мөхәррир урынбасары, 1951–55 тә Татарстан китап нәшриятында балалар һәм яшүсмерләр әдәбияты редакциясе мөдире. 1957–63 тә ТАССР Язучылар берлеге идарәсе жаваплы сәркәтибе, 1971–74 тә аның рәисе, РСФСР Язучылар берлеге идарәсе президиумы ағзасы (1970–75). 1964–71, 1974–82 дә «Казан утлары» ж-лының баш мөхәррире. Н.ның беренче шигырьләре респ-ка газета-журналларында, сугышка кадәр нәшер ителгән күмәк жыйынтыкларда чыга. Беренче жыйынтыгы («Шигырьләр») 1945 тә дөнья күрә. Бөек Ватан сугышы елларында совет кешеләренә ныклығын, батырлығын сурәтлөгән «Дан юлы» (1949), «Чын күңелдән сөйләшү» (1955), «Күтәрелү» (1956) поэмалары, «Без яшибез Иделдә» (1951; рус теленә тәржемәсе «Мы живём на Волге», 1956) жыйынтыклары авторы. Н.ның сугыштан соңгы ижаты гражданлык пафосы б-н сугарылган, публицистик яңгырашка ия. Халыклар дуслыгы, интернационализм — «Ел буче яз» (1958), рус теленә

тәржемәдә басылган «Есть цветы у нас» (1969), «Еллар һәм юллар» (1971), рус теленә тәржемәдә басылган «Навстречу дружбе» (М., 1976), «Килә дә китә яз» (1978), «Күңел яктысы» (1980), рус теленә тәржемәдә басылган «Озарённость» (М., 1981) жыентыкларының төп темаларынан берсе. Юмор-сатира әсәрләре, шу. балалар өчен язылган шигырьләре фольклор мотивлары б-н сугарылган: «Лирика, юмор, сатира» (1963), «Елмаябыз, көләбез» (1966), «Бу безнең китап» (1967). Н. — шу. Бөек Ватан сугышы елларында Белоруссиядәге партизанныр хәрәкәте турында «Үлгәннәр дә үч алды» (1962; рус теленә тәржемәсе «И мёртвые мстили», 1976) исемле хикәяләр жыентыгы, Түбән Кама шәһәре төзүчеләре хезмәтенә багышланган «Батырлар һәм матурлар» (1965) исемле очерклар жыентыгы авторы да. Төрле халыкларның фольклор әсәрләрен татар теленә тәржемә итеп, «Күңелдә китап» (1969; 2 нче басма 1979) һәм «Алтын хезинә» (1973) исемле китаплар бастырып чыгара; А.Твардовский, Н.Некрасов, С.Щипачёв, Мәхтүмкөлий, Я.Колас, Я.Купала әсәрләрен тәржемә итә. Аның китаплары рус, казакъ, эзәрбайжан, белорус, мари, якут телләренә тәржемә ителә. 1961–68, 1974–78 дә ТАССР ЮС депутаты. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Халыклар Дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Орша шәһәрәнен Мактаулы гражданы.

Әд.: Х и с а м о в Н. Заман һәм шагыйрь // Казан утлары. 1975. № 2; М ө х ә м м ә д и е в Р. Имәлектән башланган юл // Якутлар табыладыр вакыт белән. К., 1983.

Г.М.Габделхакова.

НУРИӘХМӘТ бинә ВӘЛИӘХМӘТ (22.12.1880, Самара губ., Бөгелмә өязе Әлмәт а. — ?), ташка уеп бизәк ясаучы, хаттат. 20 йөзнен 1 нче чирегенә кадәр Әлмәттә яши, Әлмәт, Бигәш (хәзер Әлмәт ш. чигендә), Мәлбәгыш (хәзер Азнакай р-нында) һ.б. авылларының зиратларында кабер ташлары эзерләү һәм бизәү б-н шөгыльләнә. Н. бине В. эшләгән кабер ташларының өске өлешә арымтүгәрәк формада төгәлләнгән, алгы ягына Коръән

Нуриәхмәт бине Вәлиәхмәт. Кабер ташы. Ташка уеп бизәк төшерү. 1911. Әлмәт ш.

аятыләре урнаштырылган. Язуларның композициясе ачыклығы һәм нәфислегә б-н аерылп тора, текстлар «сөләс» стиле б-н, багынкы-график техникада язылган. Бизәкләре юк. Кайбер ташларның ян-ягында сырлап ясалган бизәкләр бар. Н. бине В. үзенең хезмәтләренә «язучы Нури», «кяттиб Нуриәхмәт», «эшләүче Әлмәттән Нури» дип кул куйган.

Әд.: Ә х м ә т ж а н о в М. Үлгәннәренә каберен бел. К., 2000.

НУРИӘХМӘТОВ Фирдант Сәлимжан улы (5.12.1961, БАССРның Караидел р-ны Караяр а.), сынчы, педагог. Уфа сәнгать уч-щесен (1981), Башкорт пед. ин-тының сәнгать-графика ф-тын тәмамлай (1989). 1990 елдан З.Исмәгыйлев исем. Уфа сәнгать академиясенең сынлы сәнгать ф-тында укыта. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1993). Заманча скульптур пластика өлкәсендә, бигрәк тә модернизм стилиндә эшләүче танылган осталарның берсе. Мәрмәр, гранит, габбро, доломит, известьташ, бронза, алюминий, кургаш

Ф.С. Нуриәхмәтов. «Ай колоннасы». Декоратив скульптура. Катнаш техника. 2002–05. Уфа ш.

кулланып, станлы, монументаль-декоратив һәм парк скульптурасы, медальер сәнгате әсәрләре ижат итә. Металл, агач, папье-маше, буялган киндер, ясалма материаллардан монтажланган объектлар авторы. Н.ның 10 нан артык әсәре скульптура симпозиумнары вакытында ижат ителгән һәм Уфа, Казан, Пенза, Рязань, Элиста, Ростов-Дон һ.б. шәһәрләрдә куелган: «Әсир» (Уфадагы парк, 1990), «Кеше-тәхет» (Рязань курчак театры каршындагы майданчык, 1993), «Вақыт» (Пенза урамнарының берсендә, 1994), «Казанга багышлау» («Казан» милли мәдәният үзәге каршындагы майданчык, 1996), «Тулпар» (Уфа, 1999), «Ай колоннасы» (Уфа, 2002–05). Рәссамнар портретлары («Н.Калинушкин», 1990; «М.Назаров», 1997; «Юкин», «Кокурин», икесе дә — 2000), тематик композицияләр («Эпитафия», 1989, «Чагылдыру», 1991; «Мәхәббәт колоннасы», 1992–94 һ.б.), вак пластикалар («Таң кошы», 2003) авторы.

Халыкара (Элиста ш., 1997; Сент-Жорж д-Кото ш., Франция, 1998; Уфа, 1999; Кута-

Ф.С. Нуриәхмәтов. «Таң кошы». Бронза. 2003. Уфа ш.

иси ш., 2001; Петергоф ш., 2005) һәм Россия скульптура симпозиумнары («Таштагы сын», Уфа, Пенза, Ростов-Дон, Рязань, Азов, Казан, Мәскәү, 1988 елдан), бөтенсоюз скульптура (Мәскәү, 1991), «Татарт» бөтендүтәр төбәкара (С.-Петербург-Казан, 1991) күргәзмәләрендә, халыкара «Арт-Манеж» сәнгать ярминкәсендә (Мәскәү, 1996; 1997) катнаша. Шәхси күргәзмәләре Мәскәүдә (1996, К.Гобәйдуллин, И.Тонконогий б-н берлектә), Уфада үткәрелә. Әсәрләре Третьяков галереясында (Мәскәү), М.В.Нестеров исем. Башкорт сәнгать музейнда, ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейнда, «Казан» милли мәдәният үзәгендә, Рязань өлкә сәнгать музейнда, «Урал» хәзерге заман сәнгать галереясында (Уфа), Россия һәм чит илләрдәге шәхси тупланмаларда саклана. «Сәнгатьтә тарих» респ-ка күргәзмә-конкурсы (Уфа, 1999, «Скульптура» номинациясендә 1 нче бүләк), халыкара «Таштагы сын» симпозиумы (Кутаиси ш., 2001, Россия СА дипломы), 9 нчы «Зур Идел» күргәзмәсе (Саранск ш., 2004) лауреаты.

Әд.: Фирдант Нуриәхметов // Информель. Живопись. Графика. Скульптура. Ассамбляж. Уфа, 1997; Ф е н и н а Э.П. Художники Башкортостана. XX век. Уфа, 2002. Объекты: Каталог выставки. Уфа, 2005. Г.Ф.Валиева-Сәләйманова.

НУРИЕВ Габделхак (Габдулла) Габделша улы (6.2.1922, Арча кантоны Иске Мәңгәр а. — 16.2.2004, Казан), мед. фән. д-ры (1982), ТАССРның атказ. табибе (1989). Казан мед. ин-тын тәмамлагач (1950), шунда ук тире авырулары һәм венерик авырулар кафедрасында эшли. 1954–57 елларда Респ-ка клиник хастаханәсендә тире-венерология диспансерында баш табиб урынбасары. 1961 дән Казан мед. ин-тының дерматовенерология каф. мөдире, проф. (1983), 1990 нан — проф.-консультант. Хезмәтләре тире авырулары патогенезында микроблы аллергия һәм аутоаллергия мәсьәләләренә карый. Н. стрептококка һәм стафилококка аллергиясе булган хроник дерматозлы авырулар өчен үзәнчәлекле гипосенсибилизация терапиясе ысулын эшләп тәкъдим итә. Татарстан дерматовенерологлары фәнни жәмгыяте рәисе (1989 дан). Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы,

Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Роль аллергических и аутоаллергических факторов в патогенезе микробной экземы // Вестн. дерматологии и венерологии. 1971. № 11; Случай гипертрофического твердого шанкра // Вестн. дерматологии и венерологии. 1980. № 9; Специфическая гиперсенсibiliзирующая терапия больных дерматозами растворимыми бактериальными аллергенами // Вестн. дерматологии и венерологии. 1987. № 7.

Әд.: Павлухин Я.Г. История медицины Татарстана в лицах. К., 1997; Профессор Габдул Гадельшевич Нуреев // Казан. мед. журн. 2002. № 1. В.Ф.Бозоявленский.

НУРИЕВ Габдрәүф Салих улы (10.1.1951, Арча р-ны Урта Бирәзә а.), филолог, филол. фән. д-ры (2002), ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1982), Казан мәдәният ин-тын (1977), Мәскәүдәге Дәүләт театр сәнгате ин-тын (ГИТИС, 1980) тәмамлый. 1977–78 елларда ТАССРның Мәдәният министрлыгында методист, 1978–80 дә ГИТИСның сәхнә сөйләмә кафедрасында. 1980 нән ТАССР Мәдәният министрлыгы каршындагы фәнни-методик үзәктә инспектор, бүлек мөдире. 1989 дан Казан театр уч-щесендә укыта. Хезмәтләре театр сәнгате поэтикасына, татар сәхнә сөйләмен укыту методикасына карый.

Хезм.: Татар сәхнә сөйләмә. К., 1998; Татар классик драматургия поэтикасы. К., 1999; Дөрәс һәм анык сөйләм. К., 2005; Сәнгатьлә сөйләм. К., 2005; Лингвистическая поэтика татарской драматургии. К., 2002.

НУРИЕВ Наил Кашшаф улы (12.1.1952, Әтнә р-ны Иске Мәңгәр а.), педагог, математик, техник фән. канд. (1984), пед. фән. д-ры (2006). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1974), Казан техник ун-тында информатика һәм гамәли математика кафедрасында эшл. 2002 елдан каф. мөдире. Хезмәтләре инженер-программистлар әзерләү мәсьәләләренә карый. РФнең мәгариф өлкәсендәге дәүләт бүләге лауреаты (2013)

Хезм.: Экстремальная методология в дидактике программной инженерии. К., 2004; Дидактическое пространство подготовки компетентных специалистов в области программной инженерии. К., 2005.

НУРИЕВ Рудольф Хәмит улы (17.3.1938, Иркутск ш. – 6.1.1993, Париж, Сен-Женевьев-де-Буа зиратында жирләнә), хәзерге заман балетының мәшһүр артисты, балетмейстер. Бию сәнгатенә Уфа шәһәре балалар хореографик коллективларында педагоглар А.Удальцова һәм Е.Войтовичта өйрәнә башлый. 1958 елда Ленинград хореография уч-щесен (педагогы А.Пушкин) тәмамлый. 1958–61 дә С.М.Киров исем. Ленинград опера һәм балет акад. театрында балет солисты. Н. СССР сәнгать эшлекләләре арасында чит илләрдән «кире кайтмаучыларның» берсе була. 1961 дә Франциядә Ленинград опера һәм балет театры гастрольләре тәмамлангач, шунда калырга теләп, сәяси сыену урыны сорый. 1962 дә, «иленә хыянәт итүче» буларак, үзеннән башка үткәрелгән мөхкәмә карары б-н 7 елга ирегәннән мөхрүм ителә. 1962–81 дә Король балетында (Бөекбритания) «даими чакырылучы солист» буларак эшл.

Р.Х. Нуриев.

Н. үзенә төп партнёр — аның сәхнә карьерасын үстерүгә зур булышлык күрсәткән күренекле балерина М.Фонтейн б-н бергә кабатланмас дуэт тудыра. 1981–83 тә бу сәхнәдә ул аз чыгыш ясып. Бер үк вакытта, 1970–83 тә, күп илләрнең балет труппаларында солист һәм сәхнәгә куучы. 1983–89 да Париж театрының балет труппасы директоры (сәнгать житәкчесе), «Гранд-Опера» театры балетмейстеры, шунда ук биочә булып чыгышлар ясып. 1992 дә био карьерасын төгәлли, дирижёр буларак чыгышлар ясып башлый.

1959 да, 7 нче Бөтендөнья яшьләр һәм студентлар фестивалендә (Вена) катнашканы өчен, алтын медаль б-н бүләкләнә. Совет чоры эшчәнлегендә СССР шәһәрләрендә, Болгариядә, Мисырда, ГДРда гастрольләрдә була. Альберт («Жизель», А.Адан), Дезире, Зигфрид («Йокыга талган гүзәл», «Аккош күле», П.Чайковский), Базиль, Солор («Дон Кихот», «Баядерка», Л.Минкус), Фрондосо («Лауренсия», А.Крейн), Армен («Гаянә», А.Хачатурян) хореографик партиядәрен башкара.

Чит илләрдә балет һәм хореография композицияләрендә 120 дән артык партия, ш.и. Альберт («Жизель», А.Адан), Яшүсмер («Шопениана», Ф.Шопен музыкасына), Петрушка (шул исем., И.Стравинский), Жан де Бриен («Раймонда», А.Глазунов), Ромео һәм Меркуцио («Ромео һәм Джульетта», С.Прокофьев), Фавн («Фавнның төшкә ялы», К.Дебюсси музыкасына), баш роль («Юлдан язган угыл», С.Прокофьев музыкасына) партиядәрен башкара. Бер үк вакытта, 1963 тән, балетмейстер. Король балеты өчен М.Петипа редакциясендә Л.Минкусның «Баядерка» (1963) балетиннан «Күләгәләр»не, А.Глазуновның «Раймонда» (1964), В.Чабукиани редакциясендә А.Крейнның «Лауренсия»

Р.Х. Н у р и е в Принц ролендә («Шелкунчик», П.И. Чайковский). 1959.

(1964) балетиннан па-де-сисны, П.Чайковскийның «Шелкунчик» (1968) балетин, П.Чайковский музыкасына У.Шекспир пьесасы буенча «Давылда» әсәрен сәхнәгә куя. «Гранд-Опера»да Зигфрид, Ротбарт («Аккош күле», П.Чайковский), лорд Байрон («Манфред», П.Чайковский музыкасына үзенә оригиналь хореографиясендә) партиядәрен һәм төп ирләр партиядәрен («Мөкатдәс яз», И.Стравинский) һ.б.ны башкара. Н.ның хореографик постановкалары арасында И.С.Бах музыкасына «Сюита» (1984), Ш.Ив музыкасына Г.Джеймс романы буенча «Вашингтон майданы», С.Прокофьевның

«Рудольф Нуриев». З.К. Церетели. Горельеф. Бронза. 2000.

«Золушка», П.Чайковскийның «Шелкунчик» (барысы да — 1985), Л.Минкусның «Баядерка» (1992) балетлары бар. Ел саен 200–300 балет спектаклендә чыгыш ясып, күп илләрнең телевизион постановкаларында, сәнгать фестивальләрендә катнаша; 1974–91 дә «Нуриев һәм аның дуслары» антреприза концертлар циклы турнәсын үткәра.

Н. бию техникасының иң югары дәрәжәсенә ирешә, романтик пландагы бөек биочә исеменә лаек була. Ул балетта ирләр партиядәрен башкара осталыгы үсәенә зур өлеш кертә, аны элек ирешелмәгән дәрәжәгә күтәрә, аяк очларында гадәттән тыш югары күтәрелештә бии, әйләнү хәрәкәтләрендәге яңа торышларны (ракурслар) беренчә булып үзләштерә башый. Н.ның биочә көч, дәрт, бәйсезлек арып тора. Ул үзенә сойкемелеләге, осталыгы б-н әсир итә һәм сәхнәгә жәлеп итү көченә ия була. Классик балетта һәм заманча бию сәнгатенә төрлө стильләренә нигезләнгән постановкаларда партиядәрен бертигез дәрәжәдә уңышлы башкара. Н. өчен балетлар һәм хореографик композицияләренә атаклы балет театры осталары Дж. Балачин, Ф.Аштон, К.Макмиллан, Р.Петти, П.Тейлор, М.Грехем һ.б. куя.

Дирижёр булып, Ф.Гайдн, В.Моцарт, Л.ван Бетховен, С.Прокофьев, И.Стравинский, П.Чайковский һ.б.ның әсәрләренән төзелгән репертуар б-н Вена, Афина, Нью-Йорк шәһәрләрендә чыгышлар ясып.

29 фильмда төшә, шулар арасында — «Ромео һәм Джульетта» (1964), «Яшүсмер һәм үлем» (1966), «Дон Кихот» (1973) фильм-балетлары; «Мин — биоче» (1972) документаль фильмы бар, «Валентино» (1977) нәфис фильмында төп рольне, «Фаш ителгән» (1983) фильмында ялгыз скрипкачы ролен һ.б.ны башкара.

Эмиграциядән соң Россиягә беренче тапкыр 1987 елда кайта. 1989 да Ленинград опера һәм балет театрының 5 спектаклендә Джеймс («Сильфида», Х.Левенсхольд) партиясе б-н чыгыш ясыи. 1992 нең маенда Казанга кайта, Казанның Зур концерт залында ТР Дәүләт симф. оркестрына (С.Прокофьевның «Ромео һәм Джульетта» балеты музыкасыннан кисәкләр) һәм соңыннан 6 нчы классик балет фестивалендә Татар опера һәм балет театрында П.Чайковскийның «Щелкунчик» балетына дирижёрлык итә. Шәрәфле легион ордены, Сәнгать һәм әдәбиятның Командор ордены кавалеры (Франция, 1990). Австриянең мактаулы гражданы (1983).

Казанда, 1987 дән башлап, ел саен балет фестивале (1993 тән Н. исем.) үткәрелә. 1993 тән Н. истәлегенә балет фестивальләре Уфа шәһәрндә оештырыла. Башкорт хореография уч-щесенә Н. исеме бирелә. Н. образы сынылы сәнгатьгә гәүдәләндерелә (З.К.Цетрели, А.Ә.Абызгилдин).

Әд.: Горшков В.Н. Рудольф Нуриев: Судьба и танец. К., 1995; Рунтютю М.Р. Руди Нуриев без макияжа. М., 1995; Рудольф Нуриев: Фотоальбом. СПб., 1998; Стюарт О. Рудольф Нуриев: Вечное движение. Смоленск, 1998; Рудольф Нуриев. Автобиография. М., 2000; Ишмуратов Р., Магдеев М. Знаки Рудольфа. К., 2007; шулар ук. Нуриев в Казани. К., 2008; Синенко С. Рудольф Нуриев: Истоки творчества, прератности судьбы. Уфа, 2008; Надежди Н.Я. Рудольф Нуриев. М., 2011.

В.Н.Горшков.

НУРЬЕВ Р. ИСЕМЕНДӘГЕ КЛАССИК БАЛЕТ ФЕСТИВАЛЕ. ТАССР Мәдәният министрлыгы һәм Татар опера һәм балет театры б-н берлектә оештырыла. Ел саен май аенда уздырыла (2005 елда Татар опера һәм балет театры биасын реконструкцияләү вакытында үткәрелми). Беренче фестиваль 1987 нең 12 маенда А.Аданнның «Жизель» балеты б-н ачыла. 1–5 фестивальләр Россия күләмендә уздырыла, 6 нчы фестиваль (1992) халыкара статус ала. 1992 нең 12 маенда П.И.Чайковскийның «Щелкунчик» балетында легендар биоче Рудольф Нуриев дирижёрлык итә, 1993 тә фестивальгә анын исеме бирелә.

Төрле вакытта фестивальдә күренекле балет башкаручылар: В.Васильев, И.Васильев, Е.Максимова, М.Ивата, И.Душкевич, А.Моңтаһиров, И.Думпе, Н.Яковлева, Ю.Карлин, Л.Мөсәвәрова, А.Әхмәтов, И.Кирсанова, Н.Павлова, Ю.Петухов, С.Фечо, У.Лопаткина, Ю.Махалина, Е.Князкова, Е.Березина, Н.Ледовская, В.Дик, Т. һәм А. Ратманскийлар, В.Кириллов, Р.Усма, Г.Комлева, Д.Матвиенко, Ф.Фогель, М.Аллаш һ.б. донья балеты йолдызлары катнаша. Дирижёр пулты артында Н.Депонте, И.Лацанич, В.Рылов, В.Соболев һ.б. чыгыш ясыи.

Р.Нуриев исем. классик балет фестивале. 1. «Баядерка» балеты, Л. Минкус. Солор — А. Әхмәтов, Гамзатти — И. Шапчи. Мәскәү; 2. «Дон-Кихот» балеты, Л. Минкус. Базиль — И. Галимуллин. Мәскәү.

Фестиваль «классик» балет дин атала, әм-мә төрле елларда анын кунаклары сыйфатында классик һәм ш.у. заманча юнәлтгәге солистлар һәм балет коллективлары: Балалар һәм яшүсмерләр муз. театры (Киев ш.), Борис Эйфман балет театры (С.-Петербург), «Мәскәү» Рус камера балеты, Брауншвейг шәһәре балет труппасы (Германия), «Мәнге яшел шәһәр балеты» (Портсмут ш., АКШ), Рус империя балеты (Мәскәү) һ.б. катнаша. Фестивальне күп еллар дөвәмында идея агынан рухландыручы һәм төп оештыручыларның берсе — балет тәнкыйтьчесе Н.Садовская (Мәскәү). Фестивальнең сәнгать жи-

Фестиваль афишасы. 2012.

Т.Л.Нуркәев.

тәкчесе — В.Яковлев. 26 нче фестиваль 2013 тә үткәрелә.

В.Н.Горшков.

НУРЬЕВА Фәнүзә Шәкүр кызы (8.3.1956, Баулы р-ны Иске Чүте а.), тел галиме, филол. фән. д-ры (2005), проф. (2007). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1979), Баулы р-нын Байрак-Тамак мәктәбендә укыта. 1989 елдан Казан ун-тында, татар теле тарихы һәм гомуми тел белеме каф. мөдире (2008 дән). Хезмәтләре 13 йөз — 15 йөз башы татар әдәби теле тарихына, борынгы төрки ядкәрләр теленә карый.

Хезм.: Борынгы төрки рун язмалары: Күлтәгин һәм Төньяк ташлары // История татар с древнейших времён. К., 2002. Т. 1; Борынгы төрки тел. Орхон-Енисей язмалары (VII–VIII гасырлар). К., 2007; «Нахдж ал-Фарadis» Махмуда ал-Булгари. К., 1999; Исторические и лингвистические условия формирования тюрко-татарского литературного языка золотоордынского периода. К., 2004; Атрибуция языка письменных памятников золотоордынского периода. Астана, 2011.

НУРИМАН РАЙОНЫ, БРда урнашкан. 1930 елда оештырыла. Мәйданы — 2634 км². Үзәге — Красная Горка авылы (Уфадан 100 км төньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 20723 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 12844, 1979 да — 10001, 1989 да — 8735, 2002 дә — 6863, 2010 да — 5824 кеше. Районда 51 торак пункт, ш.и. 10 татар, 6 башкорт-татар, 4 татар-рус, 3 башкорт-татар-рус, 1 башкорт-мари-татар авылы исәпләнә. Ин зур татар авыллары (2009): Нимесләр (771 кеше) һәм Байгилде (449). Элегрәк төзелгән авыллар — Бикморза (1651) һәм Үкәрле (1660 еллар тирәсе). 2002 дән Байгилде авылы мәдәният йорты каршында «Ихлас» татар фольклор коллективы (2012 дән халык коллективы исемен йөртә) эшли. 2004-05 уку елында районның 5 мәктәбендә укыту татар телендә алып барыла, 5 сендә татар теле дәрес буларак укытыла.

НУРКӘВ Талип Латып улы (9.3.1925, хәзер БРның Бакалы р-ны Үстем а. — 24.9.1997, БРның Октябрьский ш.), Сов. Союзы Герое (13.9.1944), гв. капитаны. Уфа хәрби пехота уч-щесен тәмамлый (1946). Сугышка кадәр туган авылында умартачы булып эшли. 1943 елның февраленнән Кызыл Армия сафларында. 1943 нең ноябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 105 нче гв. укчы полкында автоматчы (46 нчы армиянең 34 нче гв. укчы дивизиясе). 2 нче һәм 3 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Днепр елгасы өчен (1943) сугышта, Уңьяк яр Украинаны азат итүдә (1943–44), Яссы-Кишинёв (1944), Будапешт (1944–45) һәм Вена (1945)

һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нөн 17–18 апрелдә Раскаецы авылы (Молдавия ССРның Суворов р-ны) аянында Днестр елгасының уңьяк ярындагы плацдарм өчен сугышта батырлык күрсәтә; гв. лейтенанты Б.С.Васильев-Кытин житәкчелегендә ун сугышчыдан торган төркөм составында граната б-н дошманның күзәтү пунктын шартлата, 18 солдатын юк итә. 1947 дән запаста. Октябрьский шәһәрендә яши. 1951–88 дә «Туймазынефть» НГДУында нефть һәм газ чыгаруда өлкән оператор, бригадир булып эшли. Пенсиягә чыкканнан соң, сугыш һәм кораллы көчләр ветераннарының шәһәр советын җитәкли. Фән һәм техника өлкәсендә СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1979). Ленин ордене, Октябрь рев-циясе, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, 3 нче дәрәжә Дан орденнары, медаллар б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

НУРКИН Заһид (Заһидулла) Садретдин улы (1888, Тамбов губ., Спас өязе Сургодь а. — 11.6.1966, Казан), журналист, тәржемәче. Мулла гаиләсендә туа. Казандагы «Мөхәмәдия» мәдрәсәсен (1918), Мәскәү ун-тының юридик ф-тын (1928) тәмамлый. 1922–27 елларда ТАССР Академүзәге редколлегиясенең фәнни сәркәтибе, 1928–30 да ТАССР ХКСның Дәүләт план ком-ты ыктысадчысы, 1931–32 дә Казан төзүче инженерлар ин-тында политэкономия укытучысы, 1931–38 дә Татарстан китап нәшриятында әдәби хезмәткәр. Журналистлык эшчәнлеген 1913 тә «Кояш» г-тасында башлый. «Ярдәм кирәк», «Татар графикасы», «Авыл мәгарифе реформасы һәм без» һ.б. мәкаләләрендә Н. укытучыларның авыр хәлләре турында яза, укытуны тормышка якынайту, татар теле орфографиясендә бердәм кагыйдәләр булдыру кирәклеген әйтә. «Сәйяр» труппасы куйган спектакльләргә рецензияләр язып, Г.Болгарская, Ф.Ильская, Г.Кариев, К.Тинчурин һ.б. актёрларның ижатын анализлый. М.Сервантесның «Дон Кихот» (1929), Л.Толстойның «Отец Сергей» (1930), И.Тургеневның «Муму» (1930) әсәрләрен, В.И.Ленин һәм К.Маркс хезмәтләрен татар теленә тәржемә итә. Башлангыч мәктәпләр өчен уку ярдәмлекләре төзүдә катнаша («Туган тел», 1–4 кит., 1916–18; «Татарча уку», 1920; «Яңалиф», 1929). 1932–33 тә «Милләтчеләрнең контрреволюцион-фетнәчел оешмасы» эше бунеча мәхкәмә тикшерүенә җәлеп ителә.

Ф.И.Ибраһимова.

НУРЛАТ (Норлат) шәһәре, респ-ка карамагындагы шәһәр. ТРның көньягында, Самара өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. Ульянов–Уфа тимер юл станциясе. Аэропорт. Казан, Чаллы, Түбән Кама, Әлмәт, Чистай, Самара, Ульянов, Тольятти шәһәрләренә автобус юллары уза. Казаннан 220 км ераклыкта урнашкан. Майданы — 7,6 км². 2014 елда 33,3 мең кеше (2002 елгы халык саны буенча, татарлар — 58,8%, руслар — 20,7%, чуашлар — 19%) яши. 1909 да Сембер–Уфа тимер юлы эшләшенә бәйлә рәвештә нигез салына, 1911 дән Н. — тимер юл станциясе. Оештырылган көннән Самара губернасының Мәләкәс өязе Шлама волостында, 1928 нөн 23 гыйнварыннан ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Октябрь, 1997 нөн 10 декабреннән Нурлат р-ны үзәге. 1938 нөн 28 августыннан — шәһәр тибындагы эшчеләр поселогы, 1961 нөн 10 июненнән — район, 1997 нөн 10 декабреннән — респ-ка карамагындагы шәһәр. Хәзерге Н. — ТРда социаль һәм ыктысад өлкәсендә кызу темплар б-н үсүче шәһәрләрнең берсе. 1990 еллар ахырыннан яңа микрорайоннар төзелә, сәнәгать, мәдәният, спорт һәм социаль өлкәдә күп кенә объектлар корыла һәм реконструкцияләнә, шәһәрне төзекләндерү һәм инфраструктураны яхшырту буенча чаралар үткәрелә. Н.та нефть чыгару пр-тиеләре («Нурлатнефть» НГДУы, «Татнефтепром — Зүзәйнефть», «Кондырчанефть», «Татнефтьбораулау» ЖЧЖнең Нурлат бораулау эшләре идарәсе һ.б.) һәм азык-төлек сәнәгате («Нурлат шикәр заводы», аракы-ликёр з-ды, «Нурлат сөте» ЖЧЖ, Нурлат-Октябрь ит комб-ты, икмәк з-ды, элеватор), машиналар төзү (Нурлат машиналар төзү з-ды), төзелеш материаллары сәнәгате (тимер-бетон жиһазлар житештерү з-ды, төзелеш материаллары комб-ты, кирпеч һәм асфальт з-ды) пр-тиеләре урнашкан (2010). Шәһәрнең ыктысади үсешендә «Нурлатнефтепродукт» һәм «Нурлатгаз» АЖ мөһим роль уйный. Н.та гимназия, 6 гомуми белем биру мәктәбе, һөнәри лицей; Казан а.х. академиясе, Мәскәү ыктысад, статистика һәм информатика ун-ты ф-ллары; Әлмәт нефть ин-ты һәм ТИСБИ идарә академиясе вәкилләкләре, Казан технол. ун-ты каршындагы университетка керү өчен әзерлек көллияте эшли. Мәдәният йорты, «Нефтьчеләр» мәдәният йорты, Яшьләр йорты, балалар сәнгать мәктәбе, балалар-яшусмерләр үзәге; үзәк хастаханә, «Ана һәм бала» мед. үзәге; боз сарае «Ледок», стадион, ипподром, 2 спорт-савык-

тыру комплексы, 3 ябык бассейн, 2 теннис корты, балалар-яшусмерләр спорт мәктәбе, 10 нан артык китапханә, Кама арыгы һәм Н. шәһәре тарихы музейе эшли. Мәчет һәм Преподобный Серафим Саровский, Илья пәйгамбәр православие храмнары бар. «Нурлат» телерадиокомпаниясе эшли. Халык саны: 1928 дә — 254 кеше, 1939 да — 4,5 мең, 1959 да — 12,7 мең, 1970 тә — 17,5 мең, 1979 да — 23,5 мең, 1989 да — 23,5 мең, 2002 дә — 32,5 мең кеше.

Әд.: Нурлат — время перемен. К., 2004.

А.И.Ногманов.

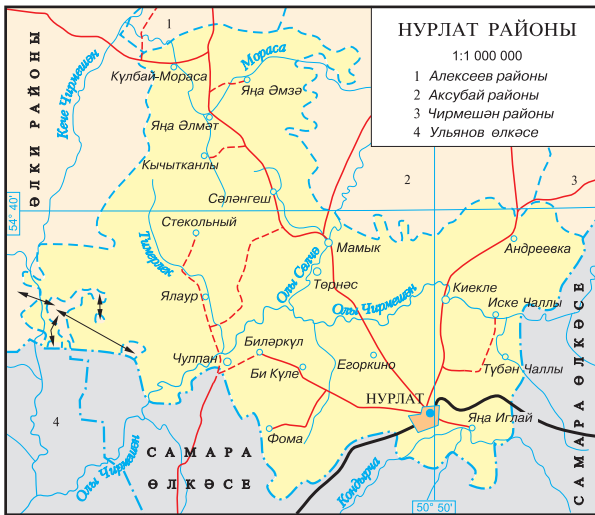
НУРЛАТ НЕФТЬ ЧЫГАНАГЫ, ТРның көньягындагы иң зур чыганакарның берсе. Нурлат р-нында урнашкан. Мәләкәс иңкүлегенә көнчыгыш чигенә туры килә. 1956 елда ачыла. 1975 тән эшкәртелә. Сәнгәй катламнары — югары девонның (кың горизонты) комсу-алевролитлы токымнары һәм урта карбонның 915 тән 1950 м га кадәр тирәнлектә ятуучы карбонатлы һәм комсу утырмалары. Үтешеләге 0,2 дән 1,2 мкм² га кадәр булган токым-коллекторлар күзәнәклә һәм күзәнәклә-арыкчанган типта. Ятмалар катламлы гөмбәзсыман, литологик һәм зур күләмле. Башлангыч катлам басымы 8 дән 17,5 МПа га кадәр. Нефтьнең тыгызлыгы 870–924 кг/м³, темп-ра 20 °С булганда, үзлелеге 14,8–69,3 МПа, күкертлелеге 1,76–4,2%, парафинлылыгы 2,4–4,1%, газ факторы 38–41,3 м³/т. Төп файдалы объектлары — кың һәм бобрики горизонтлары, аерым скважиналар б-н нефть башкорт һәм верей катламнарыннан чыгарыла. Чыганак катлам басымын тотып эшкәртелә. Үзләштерү ысуллары — тирәннән насос б-н һәм электр б-н үзәктән куу. Нефть дебиты тәүлегенә 3,3 т. Балластагы нефть запасы якынча 100 млн. т һәм чыгарылуы 16 млн. т дан артык. 5,1 млн. т га яқын нефть чыгарылган. Еллык макс. чыгарылыш 247,7 мең т (1989). Нефть бирүчәнлеге 0,05.

А.Х.Хәсәнишина.

НУРЛАТ РАЙОНЫ, ТРның көньяк өлешендә, Самара өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. Майданы — 2293,7 км². 26 авыл жирлеген, 82 торак пункты үз эченә ала. Үзәге — Нурлат шәһәре. 2012 елда халык саны — 26795 кеше (2002 елгы халык саны буенча, татарлар — 44,6%, чуашлар — 36%, руслар — 18,3%); халыкның уртача урнашу тыгызлыгы — 1 км² га 11,7 кеше. Район 1930 ның 10 августында Октябрь р-ны буларак оештырыла.

Нурлат шәһәре. 1. Тимер юл вокзалы; 2. Шәһәр һәм район хақимияте бинасы; 3. Мәдәният сарае.

Район терр-ясе 1920 гә кадәр Самара губернасының Мәләкәс өязе һәм Казан губернасының Чистай өязләренә керә, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1928 дә берничә торак пункт, ш.и. Нурлат тимер юл станциясе посёлогы да (1961 дән — Нурлат ш.) Самара губернасынан ТАССР составына күчәлә. Оештырылганда район 44 авыл советын, 117 торак пунктны берләштерә, аларда 48201 кеше (татарлар — 16800, руслар — 13568) яши. Районның чикләре һәм адм. бүленеше берничә тапкыр үзгәрә. 1935 нән 10 февралендә Октябрь р-ныннан *Тельман районы* бүленеп чыга. 1940 та аның майданы — 1119 км², халкы — 45,3 мең кеше, 33 авыл советы, 84 торак пункт була. 1958 нән 16 июлендә таркатылган Тельман р-ның бер өлеше Н.р.на кушылгач, район терр-ясе 1744,8 км² га житә, анда 1 посёлок һәм 18 авыл советы, 111 торак пункт исәпләнә. ТАССРда адм. берәмлекләренә эреләндерү сәбәплә, 1963 нән 1 февралендә Октябрь р-нына Аксубай р-ны, Биләр һәм Беренче Май р-нларының бер өлеше кушыла. Районның майданы — 3635 км², халкы — 123,7 мең кеше, 40 авыл советын, 233 торак пунктны берләштерә. ТАССРда адм.-терр. бүленеш үзгәрү сәбәплә, 1965 нән 12 гыйнварында район терр-ясе — 2146 км², халык саны — 72,1 мең кеше, авыл советлары — 20, торак пунктлар 113 кә кала. 1997 нән 10 декабрендә Октябрь р-ны Нурлат р-ны итеп үзгәртелә. Н.р.ның рельефы — тигезлек (биеклеге 100–150 м): Олы Сөлчә, Кондырча елгалары ага. Жирләре күбесенчә төстәсезләнән, типик, көлсуланган кара, кара төстөгә болын, карасу-соры урман туфраклары. Терр-ясенән 35% ы — урманлык. Нефть, газ, торф, бентонитлы балчык ятмалары бар. Саклаулы табигат истәлекләре: *Олы Чирмешан* һәм *Олы Сөлчә* елгалары, Кара Күл күле, *Биләр ауылы*к тигезлыгы. Район терр-ясендә бронза, алгәреге тимер гасыр, болгар чорының 100 гә якын археол. истәлекләре табыла. Мөгезләр эрә терлек, дунгыз, сарык асрау тармаклары үскән. А.х. жирләре — 112,1 мең га, ш.и. сөрү-

лекләр — 88,4 мең га (2010). Сабан бодае һәм көзгә бодай, арыш, солы, тары, борчак игелә; шикәр чөгендере, бәрәңге үстөрелә. 2010 да районда 16 а.х. пр-тисе, 32 фермерлык хужалыгы эшли. «Нурлат жиләк-жимеш питомнигы» ЖЧЖ бар. Сәнәгат пр-тиеләре район үзәгендә урнашкан. Н.р. терр-ясеннән Ульянов-Уфа тимер юлы, Чистай-Нурлат автомобиль юлы уз. Районда (район үзәген дә кертеп) 34 гомуми белем бирү мәктәбе, 16 мәктәпкәчә тәрбия учреждениесе, 57 клуб, 48 китапханә, 1 хастаханә, 1 амбулатория эшли. Татар, рус һәм чуаш телләрендә «Дуслык» — «Дружба» — «Туслах» район г-талавы нәшер ителә.

Әд.: Нурлат — время перемен. К., 2004.

НУРЛАТ УРМАНЧЫЛЫГЫ, Нурлат һәм Аксубай р-нлары терр-яләрендә урманнардан файдалану, аларны саклау, янадан утырту өлкәсендә идарә эшләрен алып бара. 1931 елда Октябрь урман хужалыгы буларак оештырыла. Берничә тапкыр үзгәртелә. 1963–92 дә — Октябрь урман сәнәгате хужалыгы, 1998 дән — Нурлат урман хужалыгы, 2007 дән — Н.у. Урманчылыкның гомуми майданы 88545 га. 6 урманчылык — Восход (11796 га), Чияле Алан (12133 га), Мамык (16938 га), Тимерлек (17486 га), Тумба (16668 га), Чулпан (13504 га) участкаларынан тора. Урман б-н капланган майдан 84478 га, ш.и. йомшак яфраклы токомнар 65329 га, ылыслылар — 10596 га, каты яфраклар 8553 га тәшкил итә. Урман барлыкка китерүчә төп токомнар: усак (36,9%), каен (21,6%), юкә (14,1%), имән (8,7%), ш.и. биек кәүсәле имән (6%), кара зирек (4,6%), нарат (8,4%), чыршы (3,7%) һ.б. Өстенлек итүче урман типлары: сырмавыклы каенлыктар һәм усаклыктар, төрле үләнле юкәлекләр. Урманнарның яшь ягыннан структурасы: яшь урманнар (30,1%), урта яшьтөгеләре (31,7%), өлгереп килүчеләре (18,7%), өлгергәннәре һәм картаганны (19,5%). Ел саен 85–100 га майданда урман культуралары, 40 га майданда а.х. жирләрен ышыкка утыртмалары булдырыла. Майданы 10 га булган питомникта елына 8 млн. данәгә кадәр утырту материалы үстөрелә. С.З.Шербаков (1968), М.В.Кузнецов (1999), Р.М.Махмүтов (2007) — «РСФСРның (РФнен) атказ. урманчысы» исеменә, А.Н.Семёнов (2002) «ТРның атказ. урманчысы» исеменә лаек була.

Р.Ш.Ганиев.

«НУРЛАТ ШИКӘРЭ», азык-төлек сәнәгате пр-тисе. Нурлат шәһәрндә урнашкан. Эшләүчеләр саны — 426 кеше (2012). 1958 елда Нурлат шикәр з-ды буларак файдалануга тапшырыла (тәүлеккә 1200 т шикәр чөгендере

эшкәртүгә исәпләнә). 1994 тән АЖ, 2000 нән хәзергә исемдә. Шикәр чөгендереннән шикәр комы эшләп чыгара. 1960 та тәүлеккә 200 т рафинад шикәр житештерүчә зур цех сафка баса. Пр-тиедә яңа жиһазлар гамәлгә кертелә, технол. камилләштерелә. 1963 тә юу бүлегендә тәүлеклек житештерүчеләге 1500 т булган 2 линия урнаштырыла. 1970 елларда парландыру станциясе алыштырыла, суыту буасы төзелә, завод әйләнешле тәртиптә су б-н тәэмин ителә башлый; 1980 елларда известь бүлегендә реконструкция уздырыла, диффузия согын филтрлау жиһазлары алыштырыла. Пр-тие елга 20–25 мең т шикәр комы, 30–50 мең т рафинад шикәр (1961–97) житештерә.

1990–2000 дә продукция һәм юу бүлекләре реконструкциялә: үзәктән кугычлар, шикәр комын китерү барабаны алыштырыла, диффузия аппараты урнаштырыла. Нәтижәдә, пр-тиенән шикәр чөгендерен эшкәртүдә тәүлеклек куәте 2 мең т га житкерелә. 3-дта шикәр чөгендерен эшкәртүне автоматлаштыру, житештерү куәтләрен үстөрү юнәлешендә эшләр алып барыла. 2008–12 дә 3-дта инновация алымнары нигезендә реконструкция үткәрелә һәм тәүлеклек шикәр чөгендере эшкәртү 2,4 т га житә.

Шикәр чөгендере Аксубай, Нурлат, Чирмешан р-нларынан, 2004 тән Самара өлкәсенән китерелә. 1992–98 дә шикәр комы камыш чималдан (Австралиядән, Бразилиядән, Кубадан кертелә) эшләнә. Рафинад житештерү өчен шикәр комы Белгород өлкәсендәге заводлардан кайтарыла (елга 20–25 мең т). Шикәр чөгендере үстөрүнен кимүе, камыш чимал килүе тукталу шикәр житештерүнен азаюна китерә: 1998–2004 тә продукциянен уртача еллык күләме 9,5 мең т дан артмый, 2005–06 да 16 мең т, 2012 дә 37,7 мең т тәшкил итә. Завод ш.у. жом һәм меласса чыгара.

Күп кенә хезмәткәрләр дәүләт бүлекләренә лаек була: 5 кешегә ТАССРның атказ. азык-төлек индустриясе хезмәткәре исеми бирелә; 3 кеше — Хезмәт Кызыл Байрагы, 2 кеше — 3 нче дәрәжә «Хезмәт даны», 4 кеше — «Почёт билгесе» орденнары, 7 кеше медальләре б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләре арасында: В.Г.Медведский (1958–74), А.И.Смирнов (1974–79), В.В.Богатиков (1979–88), Ш.В.Кашанов (1988–92), А.К.Савинов (1992–2000), М.М.Фәррахов (2001–04, 2009–2011), А.В.Ветохин (2004–2006), Р.Р.Хәмзин (2012 дән).

М.Ж.Гаитов.

«НУРЛАТНЕФТЬ», «Татнефть» АЖнен нефть чыганаclarын эшкәртү, нефтьне чыгару, эзерләү һәм сату, нефть һәм газ сәнәгате объектларын проектлау, төзү һәм файдалану б-н шөгьльәнүче нефть-газ чыгару идарәсе (НГДУ). Эшләүчеләр — 800 дән күбрәк кеше (2012). 1979 елда «Ямашнефть» НГДУы нефть промыселларынын берсе жирлегендә оештырыла. «Н.» карамыгына эшкәртелүче Ивашкино-Кече Сөлчә, Ульянов, Карамалы, Нурлат чыганаclarы бирелә, сонрак 12 вак чыганак өстәлә. 2007 дә ТРның 5 адм.

З.З. Нурмөхəммəтов.

районы терр-ясендә — 28, 2012 дə 31 чыганак эшкəртелə. Үзəклəштерелгəн сənəгый базалары Нурлат шəһəрендə урнашкан. «Н.» нефть һәм газ чыгаручы 4 цехны, катламнарның басымын нормада тотучы цехны, нефтьне эзэрлəу һәм кудыру цехын, сənəгый базага хезмэт күрсəтүче 5 цехны үз эченə ала. «Н.»тə авыр суыртылуы күкертле, үтə үзле нефть чыгарыла. НГДУ чыганакларын эшкəртү фильтрация агымнарынның юнəлешен үзгəртə барып, циклик рəвештə су кудыру б-н үзенчəлекле. Нефть чыгаруны арттыру өчен, катламга һәм скважинаның забой алдына физик-химик, геол.-физик, гидродинамик тəэсир итү алымнары кулланыла. Нефть жыю системасы герметиклаштырылган. Чыгарылуы продукция составында 66,5% су була. «Н.»нең барлык нефть промыселлары комплекслы автоматлаштырылган һәм телемеханикалаштырылган. 2004 тən житештерү б-н автоматлаштырылган идарə итү системасын реконструкциялəу уздырыла. Эшкəртелүче нефть чыганаклары нефть чыгаруны арттыруның алдынгы алымнарын сынау һәм житештерүдə куллану буенча полигон буларак та файдаланыла.

«Н.», ш.у. 17 бəйсез нефть компаниясе тарафыннан чыгарылган нефть жиңел фракциялэрне тоту технологиясе булган 2 модернизациялəнгəн жайланмада эзэрлənə. 2005 тən 1 нче группа сыйфатлы нефть тапшырыла. 2001 дən НГДУда эксперимент рəвешендə Бөгелмə механика з-дында житештерелгəн, штангаларга һәм күчгергечкə динамик басымны киметү, тирэнлек насосларының куллану вакытын озайту, энергия чыгымнарын миним. дэрəжəгə төшерү мөмкинлеге бирүче чылбырлы күчгергечлэр гамалгə кертелə. 2005 тən «Н.»тə берьюлы-аерым файдалану технологиясе үзлəштерелə, мо-

«Нурлатнефть» НГДУы. «Андреевка» югары күкертле нефть эзэрлəу жайланмасы технологик майданчыгы.

ның нəтижəсендə бер скважина б-н катламнарында төрлө басым булган берничə горизонт эшкəртелə. Лениногорск катламнарның нефть бирүен арттыру һәм скважиналарны капитал ремонтлау идарəсенə кергəн Актүбə канат-контейнер, пакер алымнары һәм катламны гидросул б-н өзү жиһазлары идарəсенə «бөгелүчэн труба» жайланмасы ярдəмендə НГДУ скважиналарында Россиядə беренче тапкыр ачык горизонталь кəүсэдə катлам, идарə ителеп, кислота кулланып өздерелə. 2007 нең 1 гыйнварына 3,45 млн. т (ш.и. 2006 да 1,898 т) нефть чыгарыла. 1454 чыгаручы һәм 320 басым тудыручы скважина файдаланыла. Прогрессив алымнар б-н чыгарылган нефть елык продукциянең 30% ын тəшкил. 2005 тə «Н.» идарəсе карамагына табигый битум чыганаклары тапшырыла. 2006 да, Эшлеч чыганагында пар-грапитация дренажы алымны кулланып, битумлы нефть чыгару башлана (тəүлеккə 9 т га кадэр).

«Н.» идарəсе ш.у. вак нефть компаниялэрне хезмэт күрсəтə. НГДУда пычанган жирлэрне элеккегə халгə кайтаруга, чишмэлэрне төзеклэндүгə, эйлөнə-тирə мохиткə техноген тəэсирне киметүгə даими игътибар юнəтелə. «Н.» — шəһэр формалаштыручы пр-тие; Нурлат шəһəрендə тораclar, мəгариф, саламатлек саклау, спорт, мэдэният объектлары, мəктəпкəчə яшьтəгелэр учреждениелэр һ.б. төзелешлэрнең заказчысы. Ял базасы, жыйгə саламатлэндерү лагере, спорт комплексы, тугай торагы, ярдəмчə хужалыгы бар.

«Н.»нең күп кенə хезмəткəрлэр дəүлэт бүлəклэрнə лаек була, ш.и. 2 кешегə — РФ, ТРның атказ. геологы, 3 кешегə — ТРның атказ. нефть һәм газ сənəгатə хезмəткəр, 12 кешегə — ТРның атказ. нефтьчесе, 3 кешегə — ТРның атказ. транспорт хезмəткəр, 3 кешегə — ТРның атказ. тəүчүесе, 1 кешегə — ТРның атказ. сənəгатчесе, 1 кешегə ТРның атказ. юристы исемнəрə бирелə, 1 кеше — ТР Дəүлэт бүлгə лауреаты; 1 кеше — Хезмэт Кызыл Байрагы, 3 кеше — 3 нче дэрəжə «Хезмэт даны», 2 кеше «Почёт билгесе» ордены б-н бүлəклənə.

Пр-тие житəкчелэр: Р.З.Сафуанов (1979–86), М.М.Хужин (1986–2003), И.М.Салихов (2003 тən).

Әд.: НГДУ «Нурлатнефть»: Вчера, сегодня, завтра: Нефтегазодобывающему управлению — 25 лет. К., 2004.

Г.Я.Мəүлетова, Р.Р.Әхмədуллин, А.Х.Гомəров.

НУРЛЫ КӨНГЫЗЛƏР (Donaciinae), яфрагашарлар семьялыгынын конгызлар ассемьялыгы. Гəүдəсе сузынкы, озынлыгы 15 мм га кадэр; металл төсмерле ачык төстə. 150 гə акын төрə билгелə, нигездə, Тоньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. Россиядə 60 тан артык төрə билгелə. Урта Идел буенда 3 ыруг өкыллэрə яши: нурлы конгыз (Donacia) — 15 төрдən дə аз түгел, ялган нурлы конгыз (Plateumaris) — 2 төр, Macroplea — 1 төр. Су үсемлеклэрндə яшилэр, аларның яфраклары б-н туеналар. Сулау өчен һаваны үсемлеклэрнең су асты өлешендəгə сулыш тамырларынын алалар, ш.у. тире аркылы сулауга дə салəтлелэр. Төнбокта яшəүчə юан

аяклы нурлы конгыз (Donacia crassipes) һәм, нигездə, күрэн һәм керпешашта очраучы су нурлы конгыз (D. aquatica) еш очруй.

Әд.: И с а е в А.Ю. Определитель жесткокрылых Среднего Поволжья. Ч. 3. Polyphaga phytophaga. Ульяновск, 2007.

Р.М.Жəлєєв.

НУРМИНКƏ авылы, Лаеш р-нында, Казан тимер юл станциясеннən 34 км көньяктарак, Мишə елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 1837 кеше (2002 елгы халык исəбе буенча, татарлар — 50%, руслар — 47%) яши. Халкының төп шөгиле — яшелчəчелек. Консерв з-ды. Урта мəктəп, мэдэният йорты, китапханə. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 1565–67 елгы теркəү кенəгəсендə Менгер на Лихом болоте исеме б-н дə билгелə. 18 йоз рус чыганакларында Менгер Нармацкое буларак та мəгълүм. Халкы алпавыт крестияннəрə катлавына керə, еш кына бер хужадан икенчə хужага күчеп йөри, 1820 дə аларның бер өлеше (алпавыт Жеребцовның элеккегə крепостнойлары) иреккə чыгарыла һәм ирекле игенчелэр булып китə; игенчелек, терлекчелек б-н шөгыллənə. 20 йөз башында волюст идарəсе, этап йорты урнаша; земство мəктəбе (1877 дə ачыла), халыкта аек яшəу рəвеш тэрбиялəүчə уку өе, почта бүлгечесе, 3 тимерчелек, 1 тукумалар, 1 казна шəрəб һәм 4 вак-тəяклэр кибете, 2 сыраханə, йон-тукума ману остаханəсе, 17 юлаучылар йорты, трактир була. Бу чорда авыл жəмгəттен имана жире 1298 дис. тəшкил итə. 1920 гə кадэр Казан губернасының Лаеш өязе Әстерхан волостенда, 1920 дən ТАССРның Лаеш кантонында, 1927 нең 14 февраленнən — Лаеш, 1956 ның 14 декабреннан — Столбище, 1959 ның 26 мартынан — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнən — Питрəч, 1965 нең 12 гыйнварынан Лаеш р-нында. Халык саны: 1782 дə — 130, 1859 да — 335 ир-ат; 1897 дə — 1099, 1908 дə — 1148, 1920 дə — 1074, 1926 — 1259, 1938 дə — 938, 1949 да — 569, 1958 дə — 457, 1970 тə — 319, 1979 да — 407, 1989 да — 1653, 2002 дə — 1846 кеше.

НУРМӨХƏММƏТОВ Габделфəрт Нурмөхəммəт улы (2.2.1926, Лаеш кантоны Максабаш а. — 8.9.2005, Казан), оптик-механик, СССР Дəүлэт бүлгə лауреаты (1984). 1941–89 елларда «Казан оптика-механика заводы» ЖБдə эшли. Дəүлэт бүлгə оптик эшлэнмэлэр ижəт иткəне һәм камиллəштергəне өчен бирелə. Хезмэт Кызыл Байрагы ордены, медал б-н бүлəклənə.

НУРМӨХƏММƏТОВ Зиннур Закир улы (11.12.1941, Әстерхан ш. — 8.10.2003, Казан), жырчы (тенор), ТАССРның халык артисты (1987). 1962 елдан Тын океан флотының жыр һәм бина ансамбле хоры солисты. 1965 тən Бөтенроссия эстрада сэнгатенəң ижəт остаханəсендə (педагоглары Г.Виноградов һәм И.Аунзем) укый (Мəскəү). 1969–92 дə Татар филармониясендə солист. Көчле эстрада жырчысы, матур үзенчəлекле тавышы, аудиториядə үзен иркен тотуы, артистлык осталыгы б-н аерылып тора. Жырчынын репертуары Европа, рус, татар композиторлары эсэрлэрэн үз эченə ала. Н. татар вокаль музыкасын (С.Сəйдəшев, Н.Жиһанов, А.Ключарев,

Р.Яхин, М.Макаров һ.б.) пропагандалауга зур өлеш кертә. Жырчы, сценарий язучы һәм режиссёр буларак зур күләмдә концерт программалары, ш.и. М.Жәлилнең тууына 70 ел тулуга багышланган «Гомерем минем моңлы бер жыр иде», «Гомерем — мөхәббәтем», «Рус, татар һәм чит ил авторларының романслары», «Йолдызлар сәламе», Бөек Ватан сугышында жиңүнең 50 еллыгына багышланган «Берлиннан кайту», «Кайда сез хәзер, полкташлар?», Бөек Ватан сугышында жиңүнең 55 еллыгына багышланган телевизион фильм-концерт эзерли. Бөтенсоюз эстрада артистлары конкурсы дипломанты (1970). Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. бүләге лауреаты (1977).

М.Я.Коварская.

НУРМӨХӘММӘТОВ Ильяс Нуретдин улы (2.11.1926, Әгерҗе р-ны Биектау а. — 3.4.2000, Ижевск ш.), һәкышыче, график, монументчы, Удмурт АССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1966), Удмурт Респ-касының Дәүләт бүләге лауреаты (1976).

1927 елда Нурмөхәммәтовлар гаиләсе Ижевск шәһәренә күчә. Сугыш вакытында Н. Ижевскидагы металлургия з-дында эшли. Казан сәнгать уч-шесен тәмамлаганнан соң (1952), Удмурт китап нәшриятында рәссам. 1956–71 дә Ижевск телестудиясендә куючы рәссам, баш рәссам. 1972 дән РСФСР Сәнгать фонды Удмурт бүлегенә сәнгать-житештерү остаханәләрендә монументчы. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1964). Удмуртиядәге әйдәп баручы рәссамнарның берсе, станлы һәм китап графикасы үсешенә зур өлеш кертә. «Удмуртия» нәшриятында 100 дән артык матур әдәбият, балалар әдәбияты, ижтимагый-сәяси әдәбият әсәрләрен бизи, алар арасында В.Бианкиның «Урманда су басу» («Наводнение в лесу», 1972), А.Алдан-Семёновның «Кызыллар һәм аклар» («Красные и белые», 1980), «Г.Тукай әкиятләре» («Сказки Тукая», 1970), «Баллы ипи» исеме белән басылган удмурт халык әкиятләре (1972) һәм удмурт телендәге «Чечыен нянь» («Баллы ипи») (1984) китапларына ясалган иллюстрацияләр бар. Казанда уку елларында Татарстан китап нәшрияты б-н хезмәттәшлек итә. Н.ның станлы графикасы (пастель, күмер, акварель, карандаш, тушь, гуашь) образларның ачыклыгы һәм жанлылыгы, сызыклар б-н осталарча эш итә белүе, форманы яктылык һәм күләгә, төслә тоннарда модельләштерүе б-н аерылып тора: «Телестудиядә» (1964–69), «Балериналар» (1964), «Зәңгәр экран артында» (1967), «Операторлар» (1969) серияләре, «В.З.Баранов портреты» (1985) һ.б. Сугыш темасы «Равенсбрюк хатын-кызлары» триптихында (1968), «Туган жир» (1966), «Зоя» (1970) картиналарында һ.б.да чагылыш таба. Нәкыш өлкәсендә Н. тарихи һәм көнкүреш жанрларындагы тематик картиналарга, портретка мөрәжәгать итә («Тимер начдив В.Азин», 1971; «Автопортрет», 1970 еллар; «Рәссам», 1974; «Хатыным истәлегенә», 1985; «Ижевск яуланды!», 1987; «Ислам. Уйлану», 1990; «Реквием», 1995 һ.б.). Жәмәгать биналарын бизәгәндә, Н. тарафыннан ижат ителгән монументаль

бизәкләр витраж эскизлары формаларының масштаблылыгы, композицияләренә фигураларга бай булуы, архит-ра б-н үзара ярашуы ягынан аерылып тора. Бу Сәяси мога-риф йорты (хәзер Ижевскидагы Дәүләт филармониясе) фасадындагы «Без яңа, үз дөньябызны төзәрбез» дигән дивар бизәгендә ачык чагылыш таба. Телевизион спектакльләр (Н.Погодинның «Кремль курантлары» («Кремлёвские куранты») һ.б.), концерт куелышларының бизи.

1953 тән респ-ка, 1964 тән «Зур Идел» төбәк күргәзмәләрендә, «Советская Россия» (Мәскәү, 1970), «Идел бие рәссамнары» күчмә күргәзмәсендә (1965), «РСФСРның автономияле республикалары рәссамнары әсәрләре» күргәзмәсендә (Мәскәү, 1971) һ.б. катнаша. Шахси күргәзмәләре Ижевскида 1966, 1987 елларда уза.

Әсәрләре Удмурт Респ-касының Сынлы сәнгать музейендә һәм Милли музейендә саклана. Медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: П о л я к А.И. Изобразительное искусство Удмуртии: Библиогр. справ. Ижевск, 1974; Ими гордится удмуртская земля. Вып. 3: Деятели искусства: Библиогр. указ. Ижевск, 1980; Удмуртская Республика: Культура и искусство: Энцикл. Ижевск, 2013.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

НУРМӨХӘММӘТОВ Рауль Вәли улы (25.5.1922, Оренбург өлкәсенәң Троицк ш. — 7.9.1988, Казан), һәкышыче, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1982). Бөек Ватан сугышында катнаша. Казан сәнгать уч-шесен тәмамлый (1948). 1951–52 елларда ТАССР МСның сәнгать эшләре инспекторы, 1953–88 дә Сәнгать фондында (1953–56 да директор), бер үк вакытта, 1949–55 тә, Казан сәнгать уч-шесендә укыта. Рәссамнар берлеге әгъзасы (1950). Ижат юлын тарихи жанрда башлый («А.С.Пушкин Казан аксакаллары б-н сөйләшә», 1949), «Горький Казанда» темасына картиналар һәм этюдлар («Яшь Горький Иделдә», 1948), А.С.Деренков яшәгән Красновиново авылынан пейзажлы этюдлар сериясен («Илгизәр еллар», 1955) ижат итә. 1960–70 елларда хатыны Л.П.Иванова б-н берлектә жәмәгать интерьерларында күп кенә монументаль-де-

Р.В. Н у р м ө х ә м м ә т о в. «Ишегалды». 1955.

коратив композицияләр ясыи (Казанда Химиклар мәдәният сарае фойесы, 1969, штука-туркага бизәк төшерү һ.б.).

Әйдәп баручы пейзажчы-рәссамнарның берсе буларак, Н. Казанның борынгы урамнарына, истәлекле урыннарына, Казан арты авыллары күренешләренә багышланган лирик-камера пейзажлары («Паркта көз», 1953; «Жеппек көн», 1953; «Ишегалды», 1955; «Лобачевский һәйкәле», 1955; «Кырлай», 1976;

Р.В. Н у р м ө х ә м м ә т о в. «Сынлы сәнгать музейе». 1980. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

«Шәһәр чите», 1981–82), контраст колоритлы индустриаль пейзажлар («Яхталар. Чусовая елгасы», 1961; «Кыя», 1963; «Порт», 1978–79) яза. Идел бие рәссамнарының зона (Сталинград ш., 1953), «Зур Идел» (Куйбышев ш., 1964; Казан, 1980), РСФСР рәссамнары (Мәскәү, 1953–54, 1955), РСФСРның автономияле респ-калары рәссамнары әсәрләре (Мәскәү, 1971) күргәзмәләрендә катнаша. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Н. әсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейендә, А.М.Горькийның Казандагы әдәби-мемориаль музейендә, Әлмәт картиналар галереясында саклана.

Әд.: Ч е р к а с о в а Н. Изобразительное искусство Советского Татарстана. К., 1957; Ф а й н б е р г А.Б. Художники Советской Татарии. К., 1983. *М.Е.Ильина.*

НУРМӨХӘММӘТОВ Рафаил Сәет улы (10.8.1949, БАССРның Кырмыскалы р-ны Бозаяз а.), нефтьче, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1997), ТРның атказ. нефтьчесе (1993). Уфа нефть ин-тын тәмамлый (1974). 1966 елдан Салават нефть химиясе комб-тында эшли, 1967 дән — Уфа нефть эшкәртү з-дын-да. 1968 дән «Татнефть» АЖдә (бүленеп: 1987–89 да Төмән өлкәсе «Покачевнефть» НГДУы башлыгы), «Ленингорскнефть» НГДУы башлыгы (1989 дан). Дәүләт бүләге ТР нефть промыселларында энергия саклаулы технологияләр эшләнә һәм аларны сәнгать күләмдә кулланышка керткәнә өчен бирелә. Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары б-н бүләкләнә.

НУРМӨХӘММӘТОВ Рәшит Мөхәммәтбай-рый улы (4.9.1925, Уфа ш. — 23.8.1986, шун-

да ук), нәкышыче, педагог, РСФСРның халык рәссамы (1977), БАСССР, РСФСРның атказ. рәссамы (1968, 1970). Уфа сәнгать уч-щесен (1950), В.И.Суриков исем. Мәскау сәнгать ин-тын тәмамлый (1956). 1958 елдан Уфа сәнгать уч-щесендә, бер үк вакытта, 1958–72 елларда, Уфа сәнгать ин-тында каф. мөдире. Талантлы татар һәм башкорт нәкышычеләре плядасын тәрбияли (Н.Г.Байбурин, Н.С.Лотфуллин, Р.Р.Кадыйров, В.М.Ханнанов, Р.З.Харисов һ.б.). БАСССР Рәссамнар берлеге ағзасы (1958), 1960–65 һәм 1971–80 да идарә рәисе. 1976 елдан РСФСР Рәссамнар берлеге идарәсе ағзасы.

Н. — БАСССРның сыңлы сәнгать үсешенә зур йогынты ясаган рәссам, жанрлы һәм нәкышычелә портретлар остасы. Аның әсәрләре совет сыңлы сәнгатенә классикасына әверелә, илнен зур музейлары, китап сәнгате басмалары тупланмасына кертелә. Н. үзенең ижат юлын 1950 еллар уртасында, соцреализм сәнгатенә «кырыс стиле» үсеш алган һәм аның эзеннән килүче «лирик-романтик» агымнар чорында башлый, нәкышычкә яңа тормышчан рух күтәрәнкелегә, хезмәт романтикасы, образларның тирән психол. холкын һәм динамик ритмнар алып килә. Н. — шу. Башкортстанда яшәүче беренче татар рәссамы К.С.Дәүләткүлдиев башлаган традицияләренә давам иттерүче дә, аның картиналарында милли образлар, тематика, колорит зур урын алып тора. 1971–74 тә ул Төнен өлкәсенә төньягында ижади сәфәрдә

Р.М.Нурмөхәммәтов. 1. «Эш көне азагында». 1956; 2. «Урал килекләрендә». 1963. Икесе дә М.В.Нестеров исем. Башкортстан Сыңлы сәнгать музееда.

Р.М.Нурмөхәммәтов.

геологлар, авыл хезмәтчәннәре, мәданият һәм фән эшлекләренә фидакәр хезмәтенә мәдхия жырлаган зур масштаблы станлы тематик картиналар авторы. Аларның якты һәм истә калырлык образларын Н. үзенең бай портретлар галереясында гәүдәләндерә.

Төп әсәрләре: «РСФСРның атказанган артисткасы Бану Вәлиева» (1952), «Сәгыйт Агиш портреты» (1953), «СССРның халык артисты З.Насретдинова портреты» (1955), «Бораулаучы Гафур» (1962), «Шәригәт корбаннары» (1963–69), «Сынчы Мансур Якубов портреты» (1967), «Игенче портреты» (1973), «Төньяк тормышы» триптихы (1973–74), «Төньякка юл салучылар» (1974), «БАСССРның халык шагыйре Мостай Кәрим» (1974), «Димдә ташу вакыты» (1979), «РСФСРның халык артисты Э.Куватова» (1981) һ.б.

Респ-ка (1947 дән), зона («Социалистик Урал», 1964–91, 1986 дан — вафатыннан соң), бөтенроссия («РСФСР рәссамнары», Мәскау, 1952; «Совет Россиясе», Мәскау, 1960, 1967; «Туган ил буйлап», Мәскау, 1981), бөтенсоюз (Бөек Октябрьнең 50 еллыгына багышланган, Мәскау, 1967; В.И.Ленинның тууына 100 ел тулуга багышланган, Мәскау, 1970; «СССР — безнең Ватаныбыз», Мәскау, 1973), халыкара («Совет сәнгате», «Улан-Батор», Монголия, 1970; Галле шәһәрндә БАСССР рәссамнары әсәрләре, ГДР, 1975) күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәләре Севастополь шәһәрндә (1975), Уфада һәм Алма-Атада (1975), Казанда һәм Ленинградта (1976) уза. Әсәрләре М.В.Нестеров исем. Башкортстан Сыңлы сәнгать музееда саклана. 1975–79 елларда БАСССР ЮС депутаты. Респ-каның С.Юлаев исем. бүләге лауреаты (1969). «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Голованов Н.Р. Рашид Мухаметбаревич Нурмухаметов. Л., 1972; Бодрова Э. Рашид Нурмухаметов. Уфа, 1976; Рашид Нурмухаметов: Живопись. Уфа, 1986; Байбурин Н. Сияющий человек // «ВХ». Уфа, 2005. № 2.

Г.Ф.Вәлиева-Сәләйманова.

НУРМӨХӘММӘТОВ Таһир Мирзагалләм улы (14.4.1930, Казакъстан ССРның Семипалатинск ш. — 25.9.1999, Казан), тәржәмәче, ТАССР, РФнең атказанган мәданият хезмәткәре (1980, 1992). 1953 елда Казан. пед. ин-тын тәмамлаганнан соң, Татарстан китап нәшриятында эшли, 1990 нан «Шәһри Казан» г-тасы редакциясендә. Татар теленә А.Н.Рыбаковның «Корттик» («Хәнжәр»,

була, Төньякта эшләүче нефтьчеләргә багышланган картиналар циклы ижат итә; Финляндия (1976), Алжир (1977), Таулы Алтайда (1983) ижади командировкаларда булып кайта, тәэсирләрен пейзажларга һәм портретларга төшерә. Совет бишьеллыкларын тормышка ашыручы нефтьчеләр,

1961), «Бронзовая птица» («Бакыр кош», 1961) повестыларын, Р.Гүнтәкиннен «Чалы кошы» (1970) романын, Р.И.Фраерманның «Дикая собака Динго, или Повесть о первой любви» («Кыргый эт Динго, яки Беренче мәхәббәт турында хикәя», 1973) повестен, Г.Н.Тропелскийның «Белый Бим Чёрное ухо» («Акбай Караколак», 1975) повестен, В.П.Астафьевның «Последний поклон» («Бахилләшү», 1980), «Кража» («Талау», 1983), «Звездапад» («Сүнмәс йолдызлар», 1983) повестыларын, «Царь-рыба» («Патша-балык», 1986) романын, Г.Н.Паустовский, А.И.Куприн, С.Жамал, Э.Сетон-Томпсон повестыларын һәм хикәяләрен тәржемә итә.

Әд.: Эдипләребез: Библионогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

НУРСОЛТАН БИКӘ (фаразланганча, 1446, Нугай Урдасы — 1519, Бакчасарай ш.), Казан (1463–79), Кырым (1486 елдан) ханбикәсе. Мангыт ыругынан булган нугай бәге Тимер кызы. 1463 елда Казан ханы Хәлилгә кияүгә бирелә. Шу ул елда Хәлил хан үлгәннән соң, төхәткә аның әнесә Ибраһим утыра. Леиврат йоласы буенча Н.б. Ибраһим хатыны була: аңардан ике угыл — Мөхәммәдәмин һәм Габделлатыйф ханнарны тудыра. Ихтимал, 1485 тән соң, ягъни төхәт өчен барган көрөштә Мөхәммәдәмин икенче тапкыр (бертуганы Илһам тарафыннан) төхәттән төшерелгәч, Н.б. Кырым ханы Миңлегәрәйгә кияүгә чыга һәм, Габделлатыйфны үзе б-н алып, Бакчасарайга кита; Мөхәммәдәмин, 1479 елдагы (әгисә үлгән ел) кебек үк, кабат Иван III хөкүмәте яклавына — Мәскаугә кита. Кырым илчелек китабында Н.б. Миңлегәрәй хан хатыннары арасында «олуг патшабикә» буларак искә алына («тирән акылга һәм характерга ия»); чибәрлеге, дәүләт эшләрендә, бигрәк тә Мәскау бөек кенәзлеге б-н аркадашлык мөнәсәбәтләрен саклауда катнашып зирәклек күрсәтүе б-н аның исеме Алтын Урда, Русь, Төркия, Якын Көнчыгыш илләрендә һәм Мисырда киң таныла. Мәскаунәң бөек кенәзләренә язган хатларында, үзенең тиндәш затлылыгын ассызыклап, Н.б. төрек солтаны Баязитны «ахирәт-атабик» дип атый, Иван III гә «агам» (ул аңа — «сеңлем») дип мөрәжәгать итә. 1494–95 тә Н.б. 50 кешелек яраннар төркеме б-н Согуд Гарәбстанына зур сәфәр кыла, Мәдина, Мәккә, Мисырда була. Һәркайда зур хөрмәт б-н кабул ителә. Мөселманнарның изге шәһәрнә хаж кылганнан соң, Н.б. «хажия» дип атала башлый, алга таба ул дипломатик язышларда имзаларында шул дәрәжәсен күрсәтә. Әлеге ерак сәфәрдән кайтканнан соң, Мәскаунен бөек кенәзе б-н мәртәбәле дуслык билгесе сыйфатында, Иван III гә хат юллы һәм, бу гамәлене ихтирам буш булмасын өчен» кылуын әйтеп, аңа үзе атланып сәяхәткә барган атны бүләк итеп жиберә. Н.б. тормышының соңгы егерме елы кискен каршылыклы халыкара вазгыять шартларында уза. Ул, бер яктан, Миңлегәрәй хан һәм Иван III, Иван III үлеменнән соң (1505) — Василый III арасында, икенче яктан, алар һәм 1502–18 дә Казан төхәтен биләгән улы Мөхәммәдәмин арасында союздашлык мөнәсәбәтләрен саклау өчен сак, уйлап эш

йөртөргә мәжбүр була. 1510 да Василий III ризалыгы б-н Н.б. Бакчасарайдан Мәскәүгә, аннан улы анына Казанга бара. Мәскәүгә 1510 ның 21 июнендә килеп житә, бөек кенәз Василий III һәм боярлар тарафыннан зурлап каршы алына. Анда Н.б. 20 августка кадәр була, шуннан соң Казанга кузгала, Казанда 9 айдан артык яши. Бу чорда Мәскәүдә һәм Казанда аның катнашында Мәскәү бөек кенәзлегә б-н Казан ханлыгы арасында ныклы татулык мөнәсәбәтләр урнаштыру буенча берничә тапкыр сөйләшүләр булып уза. Шул сәбәпле 1511 нең 22 июнендә кабат Мәскәүгә килә, зур хөрмәт б-н кабул ителә. Анда 6 ай чамасы яши; 1511 нең 5 декабрдә бөек кенәз илчәсе Гучков б-н Бакчасарайга китә. Бу сәфәрдә аны Миңлегәрәй ханның башка хатыныннан туган улы *Сәхибгәрәй* солтан озатып йори. Казанлылар килчәктә төхет дөгъвачысы булачак зат б-н танышырга тиеш булалар, чөнки Мөхәммәдминнең дә, Габделлатыйфның да уллары булмый. Олыгайган ханбикәнең (аңа 65 яшь чамасы була) Мәскәүгә баруы Мәскәү бөек кенәзлегә һәм Казан арасындагы мөнәсәбәтләрнең яхшыруына булышлык итә: 1507 нең азыннан 1521 гә кадәр алар арасындагы татулык бозылмый, ләкин 1515 тә Миңлегәрәй хан вафатыннан соң Кырым ханлыгы б-н Мәскәү кенәзлегә арасындагы мөнәсәбәтләрдә кризис башлана. 1517 дә Кашира шәһәрәндә билгесез шартларда Габделлатыйф һәлак була, 1518 нең декабрдә Казанда озакка сузылган авырудан соң 46 яшьлек Мөхәммәдмин үлә, бер елдан Н.б. үзе дә донья куя. Шуның б-н чыңгызыйларның Казан төхәтендә *Олу Мөхәммәд* ханнан башлангыч алган династиясе өзәлә. 1521 дә Сәхибгәрәй хан Кырым һәм Казан ханлыктары көчләре б-н Мәскәү бөек кенәзлегенә каршы сугыш хәрәкәтләре башлый.

Әд.: Урманче Ф. Идегай, Нурсолтан, Сөембикә, К., 1997; Ишбулдин әл-Бәкри Б. Татарлар тарихы. К., 2003; Березков Н.М. Нур-салтан, царица Крымская // Изв. Таврической учёной архивной комиссии. Симферополь, 1897. № 27; Худяков М., Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Сабирзянов Г.С. Народы Среднего Поволжья и Южного Урала в панораме веков. К., 1995.

Г.С.Сабиржанов.

«НУРУЛЛА» МӨЧЕТЕ, к. Печән базары мәчете.

НУРУЛЛАЕВ Абдул Абдулваһап улы (10.9.1929, Узбәкстан ССРның Ташкент өлкәсе Янгиул ш.), ислам дине галиме, философ, филос. фән. д-ры (1990), проф. (1997). Ташкент юридик ин-тын тәмамлаганнан соң (1951), Төркмәнстан ССР Юстиция министрлыгының Чарджоу өлкә идарәсе ревизоры, башлык урынбасары булып эшли. 1954–61 елларда Чарджоу өлкә ком-тының бүлек мөдире урынбасары, 1964–67 дә Төркмәнстан КП УКыны бүлек мөдире урынбасары була. 1967–87 дә СССР МС каршындагы Дин эшләре советы эгъзасы. 1987–97 дә Россия бәйсез социаль һәм милли проблемалар ин-тының баш фәнни хезмәткәре. 1997 дән Россия Халыктар дуслыгы ун-тының саясат белеме каф. профессоры. Хезмәт-

ләре ислам дине, милли мөнәсәбәтләрдә дини фактор, милләтара татулык проблемаларына карый. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Хезм.: Эволюция ислама в СССР. М., 1972; Ислам и нации. М., 1975; Социальная доктрина ислама. М., 1982; Ислам и мусульмане в России. М., 1999 (автордаш).

НУРУЛЛИН Азат Һидиятулла улы (2.2.1937, Куйбышев р-ны Әхмәт а. — 5.6.2012, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе, РСФСРның атказ. сәүдә хезмәткәре (1986). Казан финанс-икътисад ин-тын тәмамлый (1970). 1959–61 елларда Әлки р-ны Юмачы авылы кулланучылар җәмгыяте склады мөдире. 1961–65 тә Яшел Үзән шәһәрәндә эшчә, 1965–72 дә ашханә мөдире. 1972–73 тә Яшел Үзән шәһәре сәүдә оешмасы директоры урынбасары, 1973–90 да директоры. 1990–96 да ТР сәүдә министры. 1997–98 дә «Силена», 1998–99 да «Базир» АЖлары ген. директоры. 2000–03 тә «ТАИФ-Сервис» АЖ ген. директоры урынбасары. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

НУРУЛЛИН Вакийф Нурулла улы (1.5.1935, Балык Бистәсе р-ны Югары Әшнәк а.), язучы, ТАССР, РСФСРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1972, 1985). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1962), «Казан утлары» ж-лы редакциясендә эшли. 1977–88 елларда Татарстан китап нәшрияты баш мөхәррире. 1992–2010 да ТР Милли музееңда әдәбият бүлегә мөдире. «Шинельсез солдатлар» (1968) исемле беренче повесте бала чаклары авыр сугыш елларына туры килгән авыл малайлары турында. Сугыш чоры һәм сугыштан соңгы еллардагы татар авылларын сурәтләү Н. әсәрләренәң топ темасына әверелә: «Күпер чыкканда» (1971; Казан телестудиясендә шул исем. телеспектакль, 1974), «Әгәр син булмасаң...» (1975; рус теленә тәржемәсе «Если бы не ты...», М., 1979), «Аккан су юлын табар» (1979), «Һәлакәт» (1983; рус теленә тәржемәсе «Расплата», 1984) «Ике урам арасы» (1985), «Сагынрысыз ала...» (1989) повестялары, «Яшьнәп үткән яшьлек» (1977; рус теленә тәржемәсе «Грозная молодость», 1980; Казан телестудиясендә шул исем. телеспектакль, 1977) документаль повесте. Ф.Булатовның «Записки генерала» («Генерал язмалары», 1963) истәлекләрен, Р.Мостафинның «По следам оборванной песни» («Өзелгән жыр эзеннән», 1982) китабын татар теленә тәржемә итә. Н. әсәрләре тажик, әзәрбайжан, казакъ, төрекмән, чуаш телләренә тәржемә ителә.

Әсәр.: Сайланма әсәрләр: 2 томда. К., 1991; Жавап бир, кеше! Повестьлар. К., 2001; Әгәр син булмасаң: Повестьлар. К., 2005; Повести. М., 1982; Бабы лето: Повести. М., 1989.

Әд.: Мөхәммәдиев Р. Тормышның үз моңын тоеп // Якутлар табыладыр вакыт белән. К., 1983; Миңнуллин Ф. Ягымлы геройлар // Затлылык. К., 1989; Галимуллин Ф. Жавап бирер чак // Казан утлары. 1994. № 4; Вәлиев М. Чынлыкка омыту // Гамәл дәфтәре. К., 2003.

Г.М.Габделхакова.

НУРУЛЛИН Гата Исая улы (9.5.1923, Лаеш кантоны Ябынчы а. — 10.2.2001, Казан), драма актёры, ТАССРның халык артисты (1980). 1949 елда Татар театр уч-щесен тәмамлый һәм Татар респ-ка күчмә театрына кабул ителә. Образга керә белү сәләтенә ия булган Н. шактый үзенчәлекле образлар ижат итә: Хафиз («Шәмсекамәр», М.Әблиев), Марат, Алиш («Бистә кызы Гөлсинә», «Үлмәс жыр», Р.Ишморат), Хуан Шижень («Чал чәчле кыз», Хә Цзинчжи һәм Дин Ни) һ.б. Бер үк вакытта режиссёр да, драматург та була. М.Фәйзиннең «Галиябану» пьесасы буенча Н. тарафыннан куелган спектакль РСФСР Мәдәният министрлыгы дипломы б-н бүләкләнә (1959). Н.ның «Вөждан» пьесасы буенча куйган спектакле Татар респ-ка күчмә, Оренбург татар, ш.у. Башкортстан театрлары сәхнәләрендә зур уңыш б-н бара. 1959 да ТАССР Мәдәният министрлыгы тарафыннан, татар халык театрлары

Г.И.Нуруллин.

Г.И.Нуруллин Казый ролендә («Хужа Насретдин», Н.Исанбәт; сулда — Хужа ролендә Н.Шәйхетдинов).

оештыру өчен, Әстерхан шәһәрәндә жиберелә (20 дән артык спектакль куя). 1969–89 да яңадан Татар респ-ка күчмә театрында, анда ул шактый гына образлар ижат итә: Нури («Өти балак», Ю.Әминев), Хак («Тынгысыз төн», Г.Мөхәммәтшин), Исак («Яшь йөрәкләр», Ф.Бурнаш), Ягъфәр («Айгөл иле», М.Кәрим), Ашот Ашотович («Күктән төшкән бәхет», Н.Асанбаев), Сиражи («Туйлар узгач», Р.Батулла), Сәлим («Беренче мәхәббәт», Х.Вәхит), Суфый («Шәмсекамәр», М.Әблиев), Мотыйгулла («Кайтыр идем», Р.Хәмит), Мулла («Кара йөзләр», М.Гафури), Нариман («Үзәбез сайлаган язмаш», Т.Миңнуллин), Казый («Хужа Насретдин», Н.Исанбәт), Хәмзин, Халик, Ак бабай («Сандугачлар килгән безгә», «Кыр казлары артынан», «Онътылмас бәет», И.Юзеев). Н.ның сәхнәдә үз-үзен тотышына табигыйлек, гадилик хас; ш.у. ул персонажның поэтик асылын, аның эчкә доньясын тирәнтен ача һәм житкәрә белә.

Әд.: Илялова И. Театр имени Тинчурина. К., 2002.

Д.Ә.Гыймаранова.

Р.Ш. Нуруллин.

Ф.Н. Нуруллина.

НУРУЛЛИН Ибраһим Зиннәт улы (18.4.1923, Самара губ., Мәләкәс өязе Паруа а. — 1.7.1995, Казан), әдәбият галиме, язучы, филол. фән. д-ры (1968), проф. (1970). 1943–45 елларда туган авылы мәктәбендә укыта. Казан ун-тын тәмамлый (1950), шунда ук укыта (1953–90). Хезмәтләре 20 йөз башы һәм совет чоры татар әдәбиятына, ижади алымнар теориясенә, Г.Тукай, Ф.Әмирхан, Г.Исхакый, Ш.Камал, И.Гази, М.Әмир, С.Кудаш, Ә.Еники, Г.Ахунов, Н.Фәттах һ.б. ижагларына карый. Язучы шахәсен һәм аның ижад процессының асылын ачу Н. хезмәтләренә төп темасы булып тора. Татар әдәбиятының күренекле вәкилләренә аның «Тукай Петербуртта» (1965), «Аның йолдызы» (1973) пьесалары; «Габдулла Тукай» (1977); рус теленә тәржемәсе «Тукай», М., 1979; ТАССРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүләге, 1982), «Фатих Әмирхан» (1988; рус. теленә тәржемәсе «Прометей из Ново-Татарской слободы», 1991) исемле әдәби-биографик китаплары багышланган. Н. Г.Исхакый мирасын татар халкына кайтаруга зур өлеш кертә (ТР Язучылар берлегенә Г.Исхакый исем. бүләге лауреаты, 1992). Урта мәктәпләр һәм югары уку йортлары өчен татар әдәбияты дәреслекләре һәм хрестоматияләр авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Тукай эстетикасы. К., 1956; XX йөз башы татар әдәбияты. К., 1966; Реализм турында. К., 1974; Әдәбият теориясе. К., 1977; Тормыш һәм сангаты чынлыгы. К., 1983; Путь к зрелости. К., 1971.

Әд.: Ибраһим Нуруллин: Истәлекләр. К., 2008; Нуруллин Р.М. Ибрагим Зиннатович Нуруллин. 1923–1995. К., 2000; Ибрагим Нуруллин в воспоминаниях. К., 2013.

НУРУЛЛИН Рафаил Әсгат улы (26.8.1958, Казан), филолог, филол. фән. д-ры (2006), проф. (2007). Казан ун-тының физика ф-тын тәмамлый (1986). Казан радиокомпонентлар з-дында (1979 елдан), Казан моторлар төзү з-дында (1980 нән) инженер булып эшли. 1983–98 елларда Казан ун-тының радиофизика кафедрасында, бер үк вакытта, 1997 дән, Казан техн. ун-тының филос. кафедрасында. Хезмәтләре онтология, метафизика һәм виртуалистика, фән һәм мәдәният философиясенә карый.

Хезм.: Виртуальность как основа бытия. К., 2004; Виртуальность как условие существования реальности // Вестн. Самар. гос. ун-та. 2005. № 4; Пространство как единство бытия и небытия // Вестн. Казан. техн. ун-та. 2006. № 5.

НУРУЛЛИН Рәүф Шәйхулла улы (25.12.1954, Чиләбе өлкәсенә Златоуст ш.), генерал-лейтенант. Югары командирлар танк уч-щесен (Чиләбе, 1977), Сов. Союзы Герое маршал Р.Я.Малиновский исем. бронетанк гаскәрләре академиясен (Мәскәү, 1987), Украина Кораллы Көчләр академиясен (Киев, 1998) тәмамлый. 1977 елдан Белоруссия хәрби округында, 1987–91 дә Совет Армиясенең коньяк гаскәрләре төркемендә (Венгрия). 1991 дән Украина Кораллы Көчләрендә: 1998–2003 тә 6 нчы армия корпусы командиры урынбасары, корпус командиры (Днепропетровск ш.), 2003 тән Көнъяк оператив командование гаскәрләре штаб башлыгы урынбасары, 2005 тән штаб башлыгы, командующийның 1 нче урынбасары (Одесса ш.). 2005–10 елларда Кори жир гаскәрләре командующийның 1 нче урынбасары, 2010 нан Украина Кораллы Көчләренә Берләштерелгән оператив командование командиры (Киев ш.). Орденнар, медальләр б-н бүләкләнә.

Ф.Г.Мицигханова.

НУРУЛЛИН Рөстәм Габдерәхим улы (4.1.1929, Нәмәнгән ш., Үзбәкстан ССР), тарихчы, тарих фән. д-ры (1970), проф. (1975), Үзбәкстан ССРның атказ. фән эшлеклесе (1981). Урта Азия ун-тын тәмамлый (Ташкент, 1953). 1956 елдан Бөтенсоюз энергетика читтән торып уку ин-тының Урта Азия ф-лы КПСС тарихы кафедрасында, 1959 дан Үзбәкстан ФАнең Тарих һәм археол. ин-ты өлкән фәнни хезмәткәре. 1972–78, 1988–91 дә Үзбәкстан КП ҮК каршындагы Партия тарихы ин-ты директоры урынбасары. 1978–88 дә «Коммунист Узбекистана» ж-лы баш мөхәррире. 1991–98 дә Үзбәкстан Респ-касы ФАнең Тарих ин-тында, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр, Үзбәкстанның совет чоры тарихы бүлгәсе мөдире. Хезмәтләре Төркестан, Бохара һәм Харәзем респ-калары, Төркестан КПнең гражданныр сугышы чоры тарихына карый. «Үзбәкстанда гражданныр сугышы тарихы» («История гражданской войны в Узбекистане», Таш., 1970. Т. 2), «Үзбәкстан Коммунистлар партиясе тарихы очерклары» («Очерки истории Коммунистической партии Узбекистана», Таш., 1974), «Бохараның борынгы заманнардан безнең көннәргәчә тарихы» («История Бухары с древнейших времён до наших дней», Таш., 1976), «Төркестан XX гасыр башында: Милли бәйсезлек тарихына карата» («Төркестан в начале XX века: К истории истоков национальной независимости», Таш., 2000) коллектив монографияларын эзерләүдә катнаша.

Хезм.: Рабочее движение и распространение марксизма в России. М., 1958; Советские Туркестанской АССР в период иностранной военной интервенции и гражданской войны. Таш., 1965; Борьба Компартии Туркестана за осуществление политики «военного коммунизма». Таш., 1975; Партия — наш рулевой. Таш., 1981.

НУРУЛЛИН Эльмас Габбас улы (5.1.1965, Куйбышев р-ны Татар Такталысы а.), авыл хужалыгын механикалаштыру өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2005), ТРның атказ. а.х. хезмәткәре (2008). 1990 елда Казан а.х.

ин-тын (хәзер Казан аграр ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, машина-трактор паркынан фаядалану лаб-ясе мөдире (1990–92), а.х. машиналары каф. мөдире (1997–2011), бер үк вакытта авыл хужалыгын механикалаштыру ф-ты деканы (2003–07). Хезмәтләре ярма культураларын кабыктан арындыру юлларын һәм механизмнарын эшләүгә карый. Н. пневмомеханик типтагы яна кабыктан арындыру машиналарының конструктив-технол. схемаларын теоретик һәм гамәли нигезли. Машиналарның 5 тибына күрсәтмәләр һәм конструкторлык документларын эзерли (шуларның 3 се ТРның а.х. пр-тиеләрендә житештерүгә кертелгән). Уйлап табуга 10 патенты бар.

Хезм.: Определение механических характеристик зерна гречихи // Хранение и переработка сельхозсырья. 2003. № 5; Переработка зерна гречихи на новой технологической основе // Техника в сельском хозяйстве. 2003. № 4; Способы и машины для шелушения зерна (классификация, краткий анализ). К., 2003 (автордаш); Пневмомеханическое шелушение зерна крупяных культур. К., 2004.

НУРУЛЛИНА Розалина Мәрдан кызы (12.11.1929, Арча кантоны Ташсу а. — 10.12.2012, Казан), журналистика белгече, журналист, филол. фән. канд. (1966), ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1990). Казан ун-тын тәмамлый (1952). 1952 елда Татгосиздатта мөхәррир. 1952–60 та «Татарстан ышьяләре» г-тасында: тәржемәче, 1958 дән — укучы ышьяләр бүлгәсе мөдире. 1960–63 тә «Ялкын» ж-лының пионер тормышы бүлгәсе мөдире. «Ватаным Татарстан», «Республика Татарстан», «Мәдәни жомга», «Татарские края», «Выбор» г-таларында мөкаләләре басыла. 1966–2002 дә Казан ун-тының журналистика һәм татар журналистикасы кафедраларында эшли. Хезмәтләре рев-циягә кадәр һәм совет татар вакытлы матбугаты һәм журналистикасы тарихына; Г.Кутуй, атаклы татар публицистлары һәм мәдәният эшлеклеләре ижатына карый. «Илһам» (1982), «Кутуй турында истәлекләр» (1984) тулланмалары, «Татар телендәге газета һәм журналлар (1905–1990)» (1990), «Голос времени (Газеты и журналы на татарском языке)» (1991) библиографик күрсәткечләрен, күренекле әдәбият белгече И.З.Нуруллин турында истәлекләр китабын («Томаннарда еллар күмелде», 2003) төзүче.

Хезм.: «Кызыл байрак» газетасы. К., 1976; Татар вакытлы матбугаты тарихынан (1905–1907 елларда демократик газеталар). К., 2002; Татарская революционно-демократическая печать в период подготовки Октябрьской революции. К., 1974; Становление партийно-советской печати на татарском языке (1917–1925). К., 1978; Ибрагим Зиннатович Нуруллин. К., 2003.

Әд.: Миннибаев Т. Чувствовать современность истории // Профессиональная культура журналиста. К., 1989.

НУРУЛЛИНА Фидания (Дания) Нургаз кызы (23.8.1946, Казан), драма актрисасы, ТССРның халык артисты (1991), РФнең атказ. артисты (2010). 1966 елда Казан театр уч-щесен тәмамлый һәм Татар акад. театры труппасына кабул ителә. Сәхнәдә үзенә жәлеп итә торган мөлаемлыкка, көчле темпле-

раментка ия, үзенчәлекле детальләр һәм алымнар ярдәмендә героиняларының чын асылын ача бөлүче актриса күпләгән яшь хатын-кыз образларын ижат итә: Айсылу («Миркәй белән Айсылу», Н.Исәнбәт), Шәфәк («Ай тотылган төндә», М.Кәрим), Чәчәк («Кол Гали», Н.Фәттаһ), Варя («Бер төн», Б.Л.Горбатов), Зәмзәмбану («Ташкыннар», Т.Гыйззәт), Наилә («Үзенә хыянәт итсәң», Д.Вәлиев), Сажидә, Мәрфуга («Казан сөлгесе», «Зәңгәр шәл», К.Тинчурин), Мәчтүрә («Портфелье княз», Н.Исәнбәт), Йолдыз («Туй алдынан», Х.Вахит), Смеральдина («Болан-Патша», К.Гоцци). Өлкән яшьтәге хатын-кыз рольләрен уйный башлагач, Н.ның көлдөрү сәләтенә ия булуы, үткен сатирик

Ф.Н.Нуруллина Дилфүзә ролендә («Кичер мине, әнкәй!», Р.Батулла; сүлдә – Р.Сәлахов).

образларны оста гәүдәләндерүе ачыла; ул хәзерге драматургиядә халык ихтирамын казанган сатирик һәм драматик образлар тудыра: Гөрпинә, Дания («Гөргөри князләре», «Илгизәр + Вера», Т.Миңнуллин), Мөршидә («Мин төш күрдәм», З.Хәким), Люция («Баскетболист», М.Гыйләжев), Фәнисә («Дивана», Т.Миңнуллин), Мөхлисә Бүбый («Үлеп яратты», Р.Зәйдулла).

Әд.: Илялова И. Г. Камал театры артистлары – Артисты театра им. Г.Камала: Биогр. белешмәлек. К., 2005.

И.И.Илялова.

НУРХӘМИТОВ Харис Гариф улы (2.10.1931, Биләр р-ны Тукай а. — 10.10.1998, Уфа ш.), ветеринар-гельминтолог, вет. фән. д-ры (1991), проф. (1991). Башкорт а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), БАССР-ның Илеш р-нында эшл. Яркәй МТСында, 1958–60 елларда район вет. дәваханәсендә вет. табибе. 1960–65 тә Эстәрлетамак зоотехникумында. 1967 дән Башкорт а.х. ин-тында, микробиол., патофизиол. һәм ветсанэкспертиза каф. мөдире (1992–98). Хезмәтләре а.х. терлекләренә, хайваннарны гельминтлардан дөвалауға карый. Н. гельминтларга каршы препаратлар (дифенил-сульфидлар) уйлап таба, фасциолез б-н авырган сарыкларны, тернаклану процессы тиз барылык һәм артым нәтижеләгәнгә ирешерлек итеп, «Мамил» премиксы ярдәмендә гельминтлардан арындыру технологиясен эшл. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Антигельминтики при цестодозах животных. Уфа, 1996; Метаболические процессы в организме овец при гельминтозах. Уфа, 1997; Фасциолёз животных и человека (интенсивность ката-

болических и анаболических процессов). Уфа, 1997 (автордаш).

НҮТРИЯ, к. Су кондызы.

НУХ, Корьон персонажы, пәйгамбәр, Библиядәге Ной; *Мөхәммәд* пәйгамбәргә кадәр яшәгән пәйгамбәрләрнең берсе. Корьондә Н.ның потка табынган халыкны Аллаһның берлегенә ышандыру өчен жибәрелүе баян ителә. Пәйгамбәрнең вәгазләрән кабиләдәшләре мыскыллап көлү һәм дошманлык б-н каршы ала. Якынлашып килгән туфаннан котылу өчен, Аллаһ Н.ка зур койма ясарга, аңа үзенә якыннарын, ш.у. барлык хайваннарның берәр парын алырга боера. Туфан вакытында Жирдә калган гонаһлылар һәм Н.ның әгисенә ышанмаган улы батып үлә. Корьондәге Н. турындагы баян Библиядәге хикәяткә туры килә, әмма Корьондә төп басым пәйгамбәрләрнең кабиләдәшләре б-н бәхәсенә юнәлтелгән, белгечләр әлеге вакыйга һәм Мөхәммәд пәйгамбәрнең Мәккә шәһәре халкы б-н бәхәсе арасында тәңгәллек бар, дип фаразлайлар.

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

НҮКӨР (Нөгөр, Нукер; монг. нөхөр — дус, иптәш), 12–13 йөздәрдә Монголиядә аксөякләрдә хезмәттә торган гаскәри. Н. хезмәте өчен азык-төлек, киём-салым, корал, яуда табылган мал, жир биләмәсе б-н бүләкләнә. 13 йөздә югары хәрби башлыктар да Н. дип атала. 14–20 йөздәрдә Алгы һәм Урта Азиядә Н. төшенчәсе «хезмәтче» мәгънәсендә кулланыла.

Әд.: Владимирцов Б.Я. Общественный строй монголов: Монгольский кочевой феодализм. Л., 1934.

НЫРСУАҖ авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 36 км көнчыгыштарак, Нырсы елгасы буенда. 2010 елда 139 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгәчә 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да су тегермәнә, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 619,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Ключище волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Питрәч, 1935 нең 10 февраленнан — Теләче, 1959 ның 12 октябреннан Питрәч р-нында. Халык саны: 1859 да — 114 кеше, 1897 да — 260, 1908 да — 344, 1920 да — 458, 1926 да — 439, 1938 да — 395, 1949 да — 389, 1958 да — 355, 1970 тә — 428, 1979 да — 363, 1989 да — 221, 2002 дә — 180 кеше.

НЫРСЫ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Мишә елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 33,4 км, бассейнының майданы 235 км². Елга башы Теләче р-ны Борчаклы Яз авылыннан 3 км көнчыгыштарак, тамагы Питрәч р-ны Раевка авылыннан төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 170 м, тамагыныкы — 72 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 25%. Н.ның 1,6 дан 6,3 км га кадәр озынлыктагы 13 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,38 км/км². Туенуы

катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы су ташу вакытында муллыгы һәм жән нык саегуы б-н үзенчәлекле. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчелек катламы 166 мм, ташу агымы катламы 109 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туна. Елга тамагында суының ин аз вакытындагы уртача күпчелек чыгымы 0,45 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жән каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жән 700–1000 мг/л.

НЫРТЫ ЗАВОДЫ, к. Завод-Нырты.

«НЫРТЫ» совхозы посёлога, Кукмара р-нында, шәһәр тибьындагы Кукмара посёлогыннан 34 км көнчыгыштарак, Нысы елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 703 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә; урман хужалыгының картлар һәм инвалидлар өчен интернат-йорты ф-лы. 1930 еллар башында нигез салына. Оештырылган коннән Төкәнеш р-нында. 1963 нең 1 февраленнан — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1949 да — 821 кеше, 1958 дә — 1053, 1970 тә — 1029, 1979 да — 1051, 1989 да — 803, 2002 дә — 821 кеше.

НЫРЬЯ авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибьындагы Кукмара посёлогыннан 22 км көнбатыштарак, Бөрә елгасы буенда. 2010 елда 227 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты. 18 йөзгәчә 1 нче ыргысында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Н.да Козьмодемьянск чиркәве, Халык мәгарифы министрлыгы мәктәбе (1872 дә ачыла), 2 су тегермәнә, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 606,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Ядегәр волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921 дән — Арча, 1928 дән Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнан Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 65 ир-ат; 1859 да — 151, 1897 дә — 230, 1908 дә — 304, 1920 дә — 328, 1926 да — 308, 1938 дә — 296, 1949 да — 333, 1958 дә — 175, 1970 тә — 173, 1979 да — 119, 1989 да — 154, 2002 дә — 215 кеше.

НЫСЫ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Мишә елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 22,2 км, бассейнының майданы 127,2 км². Елга башы Кукмара р-ны Нырты совхозы посёлогыннан 0,6 км көнбатыштарак, тамагы Саба р-ны Өчнәрат авылыннан 1 км көнчыгыш-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 200 м, тамагыныкы — 94 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 35%. Н.ның 0,8 дән 6,8 км га кадәр озынлыктагы 7 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,37 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар су-

лары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле $0,5-1 \text{ л/с-км}^2$. Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзенчәлекле. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллык катламы 140 мм , ташу агымы катламы 109 мм . Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана һәм еллык агымның 80% кадәргәсе шушы чорга туры килә. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллык чыгымы $0,13 \text{ м}^3/\text{с}$. Суы язын йомшак ($1,5-3 \text{ мг-экв/л}$), кышын һәм жәен каты ($6-9 \text{ мг-экв/л}$). Гомуми минеральләшүе язын $200-300 \text{ мг/л}$, кышын һәм жәен $700-1000 \text{ мг/л}$. Н. бассейнында суның гомуми күләме $1,5 \text{ млн. м}^3$ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла.

НЫСЫ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Шушма елгасының (Вятка елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы $13,4 \text{ км}$, ТР

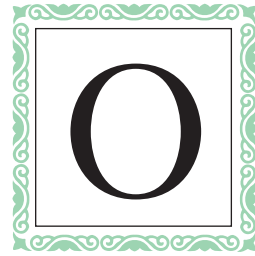
чикләрендә — 8 км чамасы. Бассейнының мәйданы $47,4 \text{ км}^2$. Елга башы Мари Респ-касында, урман массивында, тамагы Арча р-ны Үтез Елга авылыннан көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 170 м , тамагыныкы — 106 м . Су жыелу мәйданының урманлылыгы 35% . Н.ның $0,4 \text{ км}$ озынлыктагы кушылдыгы бар. Елга челтәренен тыгызлыгы $0,29 \text{ км/км}^2$. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле $0,5-1 \text{ л/с-км}^2$. Елганың гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н үзенчәлекле. Еллык агымның 90% ка якыны язгы ташу чорына туры килә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллык катламы 135 мм , ташу агымы катламы 120 мм . Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллык чыгымы $0,025 \text{ м}^3/\text{с}$. Суы язын

чагыштырмача каты ($3-6 \text{ мг-экв/л}$), жәен һәм кышын бик каты ($12-20 \text{ мг-экв/л}$). Гомуми минеральләшүе язын $100-300 \text{ мг/л}$, кышын һәм жәен $700-1000 \text{ мг/л}$. Елгада суның күләме $0,7 \text{ млн. м}^3$ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен кулланыла.

НЫТВА РАЙОНЫ, Пермь краеның үзәгендә урнашкан. 1924 елның 27 февралендә оештырыла. Мәйданы — 1650 км^2 . Үзәге — Нытва шәһәре (Пермьнән 70 км көнбатыштарак). Халкы — 42901 кеше (2012), 899 татар (2000). Н.р.на татарлар 1920 елларның 2 нче яртысында урнаша башлый, бу Нытва металлургия з-ды үсеше б-н бәйле. Күчеп килүчеләрнең икенче дулкыны Татарстан һәм Башкортстаннан кулактар дип куылган кешеләрнең нәселе була, аларга 1940 елларда Себер һәм Архангельск өлкәләреннән Уралга күчәргә рөхсәт ителә.

НЭП, к. *Яңа икътисади сәясәт*.

ОБАДИЯ КАГАН (? — 820 тирәсе), Хәзәр дәүләте каганы (790 еллардан). Болан каган нәселеннән. Тәхеткә әтисе үлгәннән соң килә. Үз хакимиятен көчәйтүгә, илнең чын житкәчесе булган каганбәк йогынтысын көчсезләндерүгә ирешә. 799–809 еллар тирәсендә яһүдилекне дәүләт дине дип игълан итә. Яқын Көнчыгыш илләреннән шул динне өйрәтүче яһүдләрне чакыртып ала, синагогалар төзетә. Болар мәжүсилекне кайтарырга теләүче аксөякләрнең баш күтәрүенә (кабарлар хәрәкәте) китерә. Бу вакыйгалар нәтижесендә (810–820 тирәсе) Хәзәр иленең үзәк өлкәләренә зыян салына, ш.и. Дон буендагы шактый ныгытмалар жимерелә. Кабарлар кузгалышын бастырганда О.к. һәм аның уллары һәлак була.

Әд.: Артамонов М.И. История хазар. Л., 1962.

И.Л.Измайлов.

«ОБЫЛЬНАЯ», чия сорты. 1990 елда Тәмте жиләк-жимеш станциясендә Л.А.Севастьянова һәм В.А.Наумов тарафыннан «Крупноплодная вишня №6» сортыннан ирекле серкәләндүән аналитик селекция алымы б-н чыгарыла. Бу сорт югары уңышлы, кышка чыдам. Куагы тәбәнәк, 1–1,5 м биеклектә, ярымшарсыман-түгәрәк ябылдашлы. Үсентеләре нечкә, кара-коңгырт төстә, өскә таба үсәләр. Яфраклануы яхшы. Яфраклары вак, ланцетсыман, озынча очлы, куе яшел, вак тешәүле ике ташкыр каюу читле. Яфрак сабы кыска, уртача нечкә, аз пигментлы. Чәчәк төркемендә 5–6 чәчәк чатыр урнашкан. Чәчәкләре вак, ак төстә. Жимешләре кызыл, озынча, түгәрәк башлы (өскә өлеше түгәрәк), жимеш сабакчасы нечкә, 3,6–4 з; август ахырында өлгөрәләр. Жимеш йомшагы сусыл, төме — әчкелтем-баллы, аксыл-алсу төстә. Орлыгы (тоше) — вак, озынча, жимешеннән яхшы аерыла. 3–4 нче елда жимеш бирә башлы, тулысынча жимеш бирүе 6–8 нче елда була. Чәчәкләренә 40% ы үзеннән серкәләнә; чиянең башка сортларын яхшы серкәләндерүче. Бөрә ялгау һәм яшел чыбыкча ялгау ысулы б-н үрчетелә. Коккомикоз авыруына чыдам. Татарстанда 1997 дән районлаштырыла. Урта Идел буе, Көнбатыш Себер, Урал төбәкләрендә үстерүгә тәкъдим ителә.

«ОБНОВЛЁННИЕ» («Яңарыш»), көндәлек ижтимагый-сәяси газета. «Унжиденче октябрь берлеге» партиясенә Казан ком-ты органы. 1906 елның 10 гыйнварыннан 21 маена кадәр Казанда рус телендә нәшер ителә, барысы 104 саны чыга. Беренче нашир-мөхәррире — М.И.Лопаткин, соңрак — нашире В.В.Перцов, мөхәррире — Б.В.Варнеке. Мәкаләләрнең күбесе автор күрсәтелмичә басыла, редакция хезмәткәрләр исемлеген игълан итә: Г.Н.Әхмәров, А.Я.Богородский, А.Н.Ботатынский, В.С.Груздев, Н.Ф.Катанов,

Д.А.Корсаков, В.В.Марковников, Н.В.Никольский, К.В.Харламович, С.П.Шестаков һ.б. Беренче саны Казан 17 октябрь Манифесты партиясе программасы б-н чыга; аның татар телендәге тексты «О.»гә кушымта буларак басыла (Г.Н.Әхмәров тәржемәсе). 19 гыйнвар санында газета Казан 17 октябрь Манифесты партиясе, Сәүдә-сәнәгать партиясе, Казанның Руханилар һәм чиркәү старосталары берлегенә бердәм «Унжиденче октябрь берлеге»нә берләшүләре турында хәбәр итә. Газета «Унжиденче октябрь берлеге» мөрәжәгатен бастыра. Мөрәжәгаттә октябристлар баш күтәрүчеләр һәм эш ташлаучыларны якламаса, 1 нче Дәүләт Думасы сайлауларына катнашырга һәм үз депутатлары аркылы хөкүмәткә йогынты ясарга өндиләр. Газета революцион көч куллануны кире кага, түземле булырга чакыра, үсешнең эволюцион юлын пропагандалый. Редакция сайлаулар тәртибен аңлата, Дәүләт Думасына сайлаулар турындагы Нигезләмәдән өзәлтәләр бастыра. 1906 ның 26 мартында булган сайлаулар алдыннан газетада Казан буенча октябрист кандидатлар исемлеге бирелә. Сайлау алды кампаниясе барышында либераль лагерь буенча көндәшләр — кадетлар партиясе актив тәнкыйтьләне, партиянең сул канаты социалистларга ярарга тырышуда гаепләнә, Казанның «Вечернее эхо», «Волжский вестник» г-талары б-н бәхәс алып барыла. Бигрәк тә сәяси карьерист дип бәяләнгән Казан кадеты Г.Ф.Шершеневич тәнкыйтьләне. Газета карагүһчү оешмаларны (Чиркәү-халык жәмгыяте, Рус жыены һ.б.ны) консерватив-саклау позициясендә торулары, «уннар революциясе»нә омтылулары өчен тискәре бәяли. Казан октябристларының аграр проблемаларга карашын аңлатуа зур игътибар бирелә. Жирнең хосусый милек буларак кагылыгызылыгы турындагы гомуми лозунг б-н беррәттән, «хосусый милектәге жирләрнең бер өлешен гадел баягә сату» турындагы мәсьәлә куела. «Бүленмәс Россия» лозунгын яклап, редакция милли автономиянең һәр төрле формаларын кире кага; «О.» милли мәсьәләне хәл итүне эжнәбиләрнең мэдәни дәрәжәсен күтәрүдә, китап бастыруны жәелдерүдә, а.х. мәктәпләре оештыруда, милли интеллигенцияне үстерүдә күрә. Татарларның милли мәнфәгатьләрен игътибарсыз калдыру нәтижесендә, сайлауларда октябристлар аларның тавышын жыя алмый. Газета татар сайлаучыларына игътибарын сайлаулардан соң гына юналтә. Сәяси булмаган мәсьәләләрдән университетлар реформасы, Казан ун-тындагы вазгыять, жирле хакимият органнары эше, приказчиклар жәмгыяте эшчәнлеге, Казандагы иске дин тарафдарлары тормышы турындагы язмаларга киң урын бирелә. Казанның театр тормышы хакындагы кыска язмалары б-н Б.В.Варнеке

һ.б. катнаша. Әдәби бүлектә Н.В.Сорокин һ.б.ның фельетоннары басыла. Акад. рухта (авторларның күбесе университет профессорлары була) һәм уртачыл карашта булуы аркасында газета рев-ция чорында популярлык казанмый һәм октябристларның сайлауларда жеңелүеннән соң чыгудан туктый.

Әд.: Э л е р т А.А. Из истории общественно-политической борьбы в Казанской губернии на выборах в первую Государственную думу // Революционно-освободительное движение в Поволжье и Приуралье. К., 1974.

Р.А.Айнетдинов.

«ОБНОВЛЁННАЯ РОССИЯ» («Яңартылган Россия»), көндәлек ижтимагый-сәяси газета. 1918 елның 1–10 сентябрдә Казанда рус телендә нәшер ителә, барысы 8 саны чыга. Нашир-мөхәррире — элек монархия якыларның «Город Казань» һәм «Казанское слово» г-талары мөхәррире булган Ю.А.Еленев. Казанга КОМУЧның Халык армиясе гаскәрләре кәргәннән соңгы чорда нәшер ителә; икенче мөхәррире — Ген. штаб полковнигы П.И.Виноградов. Авторлары арасында — профессорлар М.Бречкевич, Б.П.Иванов, Н.Бугульминский, С.Павловичий. Газета уртачыл-консерватив юнәлеш ала; большевиктик булмаган күп кенә басмалардан аермалы буларак, «Бөтен хакимият Учредительләр жыенына» дигән өндәмәне пропагандаламай. «О.Р.»нең рәсми бүлегендә КОМУЧның Самара һәм Казан администрациясе боерыклары һәм күрсәтмәләре, жирле хакимият органнары (шәһәр думасы, земство) эшчәнлегенә кагылышлы мәгълүмат, Идел буендагы сугыш хәрәкәтләре, беренче чиратта Казан янындагы сугышлар барышы турында хәбәрләр басыла. Редакция Халык армиясе фондына акча жыюда катнаша. Күп мәкаләләр халык арасындагы «кызыл террор»га багышлана. Газетада меньшевиклар партиясенә Казан ком-ты башлангычы б-н оештырылган һәм демократик резолюцияләр кабул иткән партиясез эшчеләр конференциясе (1918 нең август ахыры — сентябрь башы, Казан) турында тәнкыйть мәкаләләре басыла. Редакция Казан дары з-ды эшчеләренә кораллы чыгышларын, большевикларның шәһәрдә актив рөвештә алып барган яшерен эшләрен гаепли. Тарихи темаларга багышланган мәкаләләр дә басыла. Газетаның соңгы ике саны Халык армиясе сафына басарга һәм Казанны сакларга чакыра. Басма Казанны Кызыл Армия частылары азат иткәннән соң чыгудан туктый.

Т.М.Насыров.

ОБНОВСОВ Юрий Викторович (15.1.1946, Мәскәү), математик, физика-матем. фән. д-ры (1998), проф. (2000). Казан ун-тын таммалаганнан соң (1969), шунда ук эшли, дифференциаль тигезләмәләр каф. мөдире (1999 дан). Хезмәтләре матем. модельлаштыруга, тоташ

тирлек механикасы мәсьәләләрен чишү алымнарына, аналитик функцияләр теориясен сызыкча һәм нәсызыкча кырый мәсьәләләренә карый. РФнең мактаулы югары һөнәри белем биру хезмәткәре (2006).

Х е з м.: Решение смешанной краевой задачи теории аналитических функций // Тр. семинара по краевым задачам. 1983. Т. 19; Оценка интегральных средних гиперболически выпуклых функций // Сиб. матем. журн. 2005. Т. 46, № 6 (автордаш); Задача R-линейного сопряжения для софокусного параболического кольца // Уч. зап. Казан. ун-та. Сер. физ.-мат. наук. 2009. Т. 151, № 3 (автордаш).

ОБОРОНА ФОНДЫ, СССРда Бөек Ватан сугышы елларында (1941–45) фронт ихтыяжлары өчен халыктан иреккә рөвештә жыелган кыйммәтле эйберләр һәм ачкалар тупланмасы. Респ-ка халкы фронтка актив рөвештә ярдәм итә. Сугыш башлангыч бер ай узуга, Мәскәү халкының О.ф. оештыру тәкъдименә бөтен ил кушыла. Пр-тие һәм учреждениеләренә эшче-хезмәткәрләре О.ф.на бер көнлек хезмәт хакларын ташшыралар, колхозчылар, акча кертемнәреннән тыш, ашлык, ит, сөт һ.б. б-н ярдәм итәләр. Яшлар тарафыннан оештырылган өмәлдәрдән кәргән акча ш.у. О.ф.на бирелә. 1941 ел ахырына ТАССР халкы О.ф.на 16 млн. сум акча, 26 кг көмеш, 796 г алтын ташыра. 1943 ел ахырына О.ф.на кертемнәр суммасы 51 млн. сумга житә. ТАССР һ.б. төбәкләрдә жыелган акча самолётлар, танклар һ.б. сугыш техникасы төзүгә тотыла.

Өд.: Татарстан в годы Великой Отечественной войны 1941–1945 гг. — Татарстан Бөек Ватан сугышы елларында: 1941–1945. К., 2000; Г и л ь м а н о в З.И. Татарская АССР в Великой Отечественной войне (1941–1945 гг.). К., 1977.

«ОБРАЗОВАНИЕ» («Мәгариф»), Казандагы нәшрият йорты. 1997 елның 25 сентябрендә оеша. Ачылышына беренче саны 1996 нчы декабрдә донья күргән шул ук исемдәге газета нигез булып тора. Газетаның ТРда китазиска каршы идарәчеләккә багышланган китаплар, каталоглар, буклетлар, 1996 нчы маеннан «Вестник Комитета РТ по делам о несостоятельности и финансовому оздоровлению» («ТРның Түләргә мөмкинлеге булмаганнар һәм финанс ягыннан саламатландыру эшләре буенча комитеты хәбәрчесе») ведомство бюллетенен нәшер итә. «Кризис-менеджер китапханәсе» («Библиотека кризис-менеджера») китап сериясендә кризиска каршы идарә практикасы, пр-тиеләрнең финанс хәлен ныгытучы норматив актлар, Россия законнары тарихы яктыртыла. 2000–2005 тә 13 томлык «Финанс миннлеге формулалары» («Формулы финансового здоровья») дип аталган китаплар сериясе басыла (компакт-дискларда электрон версиясе дә бар). Басма продукциядән тыш (китаплар, каталоглар, буклетлар һ.б.), нәшрият йорты телевидение продукциясе дә («Вариант» һәм «Татарстан» Дәүләт телерадиоташырулар компаниясе телеканалында махсус программалар, тематик фильмнар һ.б.) житештерә. «Бәллүр каләм» конкурсының «PR — ел проекты» (2001) номинациясендә лауреат исемен ала, ТРның арбитраж идарәчеләре гильдиясе дипломы б-н бүләкләнә (2003).

Генераль директоры — Г.Ф.Морозова, баш мөхәррире — М.В.Агафонова.

«ОБСЕРВАТОРИЯ», респ-ка балаларны туберкулёздан дэвалау санаторие; гомуми белем биру мәктәбе (1–9 сыйныфлар) булган дэвалау-профилактика учреждениесе. Хәзер Яшел Үзән р-нының Октябрьский пос. (Казаннан 18 км) нарат урманында, элекке сәүдәгәрләр дачалары жирлегендә, табибләр С.С.Зимницкий, В.Ф.Орловский, Ә.Б.Терегулов тәкъдиме б-н 1921 елда ачыла. Балалар һәм яшүсмерләрдә туберкулёзның төрле формаларын, ш.и. терәк-хәрәкәт аппараты авыруларын да дэвалый. 2011 гә санаторийда 115 ятак-урын исәпләнә. 2 бүлек (үпкә туберкулёзы, сөяк туберкулёзы) эшли. 1987 дә саф-ка баскан дэвалау корпусында рентген, энә терапиясе, термо- һәм электростимуляция, микродулыклы резонанс терапиясе, дэвалау физкультурасы, массаж, хезмәт б-н дэвалау кабинетлары, остаханәләр, бассейн бар. 1997 дә санаторий хезмәткәрләре өчен торак йорт, мунча һәм кер юу комплексы, чистарту корылмалары төзеп ташпырыла. «О.» санаторийда 80 нән артык хезмәткәр (ш.и. 17 табиб, 58 урта мед. хезмәткәре, 13 укытучы) эшли. Санаторийга Респ-ка туберкулёз авыруыннан дэвалау диспансеры даими ярдәм күрсәтә. «О.» санаторие ел әйләнәсе эшли.

Өд.: Здоровье детей в надёжных руках: 75 лет противотуберкулёзному санаторию «Обсерватория». К., 1996.

И.М.Шакиров.

ОБУХОВ Сергей Георгиевич (26.3.1960, Удмурт АССРның Балезино р-ны Карсавый а. — 1.8.2005, Чаллы ш.), термотехника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1999), проф. (2005). Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң (1983), Кама политехник ин-тында (Чаллы ш.) эшли, сызма геометрия һәм инженерлык графикасы (2000–02), электротехника һәм электроника (2002 елдан) кафедралары профессоры. Хезмәтләре нефть продуктларының фаза әверелешләрендә жылылык алмашуга карый. О. стационар, баскычлап жылылык аерылып чыгу һәм бөрмә жылылык шартларында су һәм углеводород ягулыгы кайнаганда жылы биручәнлек кризисын тикшерә. Авиация керосинның жылыну чиген исәпләү алымын тәкъдим итә. О. хезмәтләре РФнең авиация-ракета һәм автомобильләр төзү сәнәгатләрендә гомәлгә кертелә.

Х е з м.: Термодинамический кризис теплообмена при ступенчатом тепловыделении // Авиационная техника. 2001. № 2; О влиянии длительности работы поверхности на коэффициент теплоотдачи при кипении керосина и воды в условиях электрического нагрева // Инж.-физ. журнал. 2005. Т. 78, № 2.

ОБУХОВИЧ Ольга Андриановна (18.4.1952, Төрөкмәнстан ССРның Ашхабад ш.), химик-технолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2001). 1974 елда Грозный нефть ин-тын тәмамлаганнан соң, Идел буе углеводород чималы фөнни-тикшерену ин-тында (ВНИИУС) эшли. Хезмәтләре нефтьне, нефть продуктларының, углеводородлы газларның һәм агынты суларның күкертле катнашмалардан чистарту технологияләренә карый. Дәүләт бүләге углеводород чималын чистарту өчен фталацианли катализаторлар эшләп гомәлгә кер-

түдә катнашканы өчен бирелә. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы бар. Медаль б-н бүләкләнә.

ОБЎХОВО авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шәһәрнән 29 км төньяктарак, Мишә елгасы буенда. 2010 елда 68 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 1649 да Салтык авылы буларак билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.да вак-төякләр кибете була. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 493 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Державин волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында, 1927 нән 14 февраленнан Казан авыл р-нында, 1938 нән 4 августыннан — Столбище, 1959 нчы 26 мартыннан — Лаеш, 1963 нән 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нән 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 85 ир-ат; 1859 да — 216, 1897 дә — 203, 1908 дә — 232, 1920 дә — 327, 1926 да — 347, 1949 да — 288, 1958 дә — 260, 1970 тә — 149, 1979 да — 84, 1989 да — 62, 2002 дә — 69 кеше.

ОБЫДЕННОВ Александр Павлович (20.8.1932, Үзәк-Кара туфраклы өлкәнең Уварово р-ны Моисеево-Алабушка а. — 3.10.1994, Казан), хужалык эшлеклесе, икътисад фән. д-ры (1993), РСФСРның атказ. транспорт хезмәткәре (1987). Хезмәт эшчәнлеген 1950 елда Алтай транспорт з-дында слесарь-электрик буларак башлый. Воронеж урман-техник ин-тын тәмамлаганнан соң (1956), Васильево урман-техник техникумында эшли. 1959–61 дә Казан авторемонт з-ды баш инженеры, директоры, 1961–63 тә Татарстан автотранспорт тресты баш инженеры, 1963–94 тә Татарстан автотранспорт пр-тиеләренә «Татавтопром» респ-ка ассоциациясе ген. директоры. О. респ-када автомобиль транспорты үсешенә зур өлеш кертә. Аның житәкчелегендә респ-ка терр. берләшмәсе һәм автотранспорт пр-тиеләре дәрәжәсендә йөкләр һәм пассажирлар ташу б-н автоматик идарә системасы (АСУ) эшләнә. 1990–94 тә ТССР, ТР ЮС депутаты. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике алтын, бер көмеш, ике бронза медале, РСФСР, ТАССР ЮСлары Президиумнарының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә. О. исеме Казан автотранспорт техникумына бирелә (2002).

Х е з м.: Управление автомобильным транспортом с применением ЭВМ. М., 1989; Совершенствование системы управления автотранспортным предприятием. М., 1992 (автордаш).

ОБЫДЕННОВА Гөлнәра Тәлгат кызы (11.4.1955, Чиләбе ш.), тарихчы, тарих фән. д-ры (2003), проф. (2011), РФнең мактаулы югары һөнәри белем биру хезмәткәре (2005). Казан ун-тын тәмамлый (1978). 1978 елдан Башкорт пед. ун-тында укыта. 1988 дән ун-т каршындагы Тарих һәм хокук белеме ин-ты директоры. Хезмәтләре археол. тарихы, Урал-Идел буе төбәгендә бронза гасыр та-

рихы һәм пед. белем бирү мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Тюбяк-поселение бронзового века на Южном Урале. Уфа, 2001 (автордаш); Уфаведение (история Уфы с древнейших времён до XIX в.); Учеб. пособие для общеобразовательных заведений. Уфа, 2011 (автордаш).

ОВРУЦКИЙ Григорий Давидович (8.2.1928, Киев ш.), стоматолог, мед. фән. д-ры (1966), проф. (1967), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1988). Киев стоматология ин-тын тәмамлаганнан соң (1949), Днепрпетровск өлкәсендә стоматология поликлиникасында эшли, Днепрпетровск теш дәвалау мәктәбендә укыта. 1951–56 елларда стоматология бүлгеге башлыгы вазифасында Сов. Армиясендә хезмәт итә. 1957 дән Киев шәһәренә Мәскәү р-ны 2 нче хастаханәсендә бүлек мөдире. 1961–90 да Казан мед. ин-тының дәвалау стоматология кафе. мөдире. Хезмәтләре стоматологиядә фтор куллануға һәм организмның иммунобиол. халәте б-н теш авыруларының үзара бәйләнешенә карый. О. периодонтитны дәвалауның оригиналь ысулын эшли, цебанит препаратын куллану методикасын тәкъдим итә (1966). «Стоматологиядә һәм гигиенада фтор» («Фтор в стоматологии и гигиене», 1969, автордаш) монографиясе инглиз теленә тәржемә ителә һәм АКШта бастырып чыгарыла (1977). Уйлап табуға 4 патенты бар. Бөтенпольша стоматологлар жәмгыятенен шәрәфле әгъзасы (1965), «Казанский медицинский журнал» басмасының редколлегия әгъзасы (1971–90). Татарстан стоматологлар жәмгыяте рәисе (1971–90), Бөтенроссия һәм Бөтенсоюз стоматологлар жәмгыятәләре президиумнары әгъзасы (1969–90). РСФСР Сәләмәтлек саклау министрлыгының Мактау грамотасы, СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә. 1990 нан Израильдә яши.

Хезм.: Флюороз зубов. К., 1962; Фтор в профилактике кариеса зубов. К., 1964; Болезни зубов. К., 1969; Пародонтит. К., 1990; Одонтогенный очаг. М., 1991.

Әд.: Григорий Давидович Овруцкий (к 50-летию со дня рождения) // Стоматология. 1978. № 4; Андреев И.М., Красильников С.Н. История в биографиях: Казан. гос. мед. ун-т. Стоматологический факультет. К., 1996.

ОВСЁЕНКО Александр Дмитриевич (1903–1983), генерал-майор (1942). Гражданнар сугышында катнаша. 1925–41 елларда Кавказ арты хәрби округында, дивизия командиры урынбасары. Бөек Ватан сугышында Приморье флоты укчы дивизиясенә өйрәнү бригадасы командиры. 1946 дән Тбилиси ун-тында хәрби кафе. башлыгы. 1947 дән Идел буе хәрби округында офицерлар составының белемнәрен камилләштерү курслары башлыгы. 1954–66 да ТАССРның хәрби комиссары. 1966 дан отставкада.

ОВСЯННИКОВ Филипп Васильевич (14.6.1827, С.-Петербург — 26.5.1906, С.-Петербург губ., Луга өязе Заполье утары), физиолог, гистолог, анатом, медицина докторы (1854), Петербург ФАнең хакыйкый әгъзасы (1863). Дерпт ун-тын тәмамлаганнан соң (1853), С.-Петербургда 2 нче коры жир гаскәрләрендәге, соңрак патша сарае карама-

гындагы госпитальләрдә. 1856 елда Эчке эшләр министрлыгы тарафыннан Идел елгасы һәм Каспий дингезендә балык тоту шартларын өйрәнү өчен Саратов һәм Әстерхан шәһәрләренә жиборелә. 1858 дән Казан ун-тының физиол. һәм гомуми патология кафе. мөдире. 1860–61 дә Көнбатыш Европа илләрендә фәнни командировкада була, физиол. лаб-яләре эше б-н таныша, нервизм турындагы тәгълимат нигезләрен эшли. 1863 тән С.-Петербургда: Петербург ун-тының анатомия һәм физиол. кафе. мөдире, 1886–92 дә анатомия-гистология кабинеты мөдире. О. — Казан (1858), Петербург ун-тында (1863, хәзер А.А.Ухтомский исем. Физиол. ин-ты), Петербург ФАнең (1864, хәзер И.П.Павлов исем. Физиол. ин-ты) физиол. лаб-яләренә нигез салучы. 1886 да үз утарында крәстиян балалары өчен мактап ача.

Хезмәтләре үзәк нерв системасы морфологиясенә һәм физиологиясенә карый. О. беренче булып озынча мидәге кан-хәрәкәт үзгәргән тасвирлый, дингез йолдызчыларында нерв системасы булуын исбатлый. Россиядә гистологиядә, нерв системасының чагыштырма физиологиясенә нигез салучыларның берсе. Петербург табигыйт жәмгыятенен зоол. бүлекчәсе рәисе (1880–1906). «Вестник естествознания» журналының баш мөхәррире (1890–93). Оның «Зур мидәге нерв очларын микроскоп б-н тикшерү» («Микроскопическое исследование начала нервов в большом мозгу») хезмәте Париж ФА бүлгәненә лаек була (1857). Медальләр, ши. чөгә балыгын үрчәтүдәге унышлары өчен Париж климатка яраклаштыру жәмгыятенен 1 нче дәрәжәдәге медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Микроскопические исследования начал нервов в большом мозге // Военно-мед. журн. 1856. Ч. 6–8, разд. 9 (автордаш); Обзор исследований о теменном глазе у земноводных, пресмыкающихся и рыб // Вестн. естествознания. 1891. № 3; О строении нервной системы речного рака // Изв. Имп. АН. 1898. Т. 9, № 3.

Әд.: Зефиоров А.А., Звёздочкина Н.В. Филипп Васильевич Овсянников (1827–1906). К., 2002.

ОВЧИННИН Андрей Викторович (17.8.1966, Алабуга р-ны Бехтерова а.), слесарь, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2005). 1987–94 елларда Приморье крае пр-тиеләрендә эшли. 1994–96 да «Тракторзаводстрой» (Алабуга ш.) трестының Житештерү-технол. комплектациясе идарәсендә, 1997 дән «ЕЛАЗ» ЖБ»нең Станок-инструментлар з-ды АЖдә. Дәүләт бүлгә 50 һәм 60 т йөк күтәрешле нефть һәм газ скважиналарын үзләштерү һәм ремонтлау өчен югары технологиялә күтәрү агрегатларын эшләүдә һәм житештерүдә катнашканы өчен бирелә.

ОВЧИННИКОВ Александр Александрович (7.1.1874, Вятка губ., Слободский өязе Спас-Заозерницкий а. — 15.9.1936, Берлин), статист, политэкономия магистры (1912), статский советник (1916). Руханилар катлавыннан. Казан ун-тын тәмамлый (1897); шунда ук эшли: 1900 елга кадәр политэкономия һәм статистика кафедрасында профессорлык стипендиаты, 1900–13 тә (бүленеп) приват-доцент, 1913–15 тә экстраординар проф.,

1915–19 да ординар проф., 1919–22 дә ижтимагый фәннәр ф-тының юридик-сәясәт бүлгеге профессоры; 1913–17 дә проректор, 1921–22 дә ректор. Бер үк вакытта, 1903–17 дә, Казан губерна земство идарәсенен статистика бүлгеге мөдире, 1919–22 дә Казан губерна стат. бюросының игенчелек хужалыгы статистикасы секциясе мөдире. Дрезден, Прага, Бреславль, Мюнхен (1905–06), Гейдельберг (1908–09) ун-тларында, Югары хатын-кызлар курсларында (Казан, 1910–17), Югары халык мәгарифе ин-тында (Казан, 1919–22) укыта. Казан ун-тында ректорлыгы чорында О. тарафыннан Төньяк Боз океаны ярларына экспедиция оештырыла; мед. ф-тында табибләр жәмгыяте, ижтимагый фәннәр ф-тында Көнчыгыш телләре кафе. оештырыла; авыл хужалыгы һәм урманны өйрәнү ф-ты төзелә. 1922 дә О. университет профессорлары забастовкасының башында тора һәм шул ук елның сентябрендә РСФСРдан Германиягә сөрелә. 1922 дән Берлинда Рус фәнни ин-тында һәм Рус акад. берлегендә эшли. Төп тикшеренүләре — «Халык статистикасы буенча таблицалар» («Таблицы к статистике населения», 1903), «Элементар статистика курсы» («Элементарный курс статистики», 1907), «Хезмәтне берләштерү турындагы тәгълиматка карата» («К учению о соединении труда», 1912) — политэкономия, стат. алымы теориясе, халык санын исәпкә алу мәсьәләләренә багышлана. Оның вак һөнәрчелек житештерүе һәм кредитлау ширкәтләре мәсьәләләре буенча тикшеренүләре «Лаеш өязе Емельяновка кредитлау ширкәте эшчәнлегенә турында очерк» («Очерк деятельности Емельяновского, Лаишевского уезда, кредитного товарищества», 1903), «Казан губернасының Царёвококшайск, Чабаксар һәм Козьмодемьянск өязләрендә сумала кайнату» («Смолокурение в Царёвококшайском, Чебоксарском и Козьмодемьянском уездах Казанской губернии», 1905) дигән хезмәтләрендә урын ала.

Хезм.: Об ответственности предпринимателей за несчастные случаи с рабочими // Тр. Юрид. об-ва при Казан. ун-те за 1900 г. К., 1901; Определение и классификация кустарной промышленности // Тр. съезда деятелей по кустарной промышленности. СПб., 1902.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; Ректоры Казанского университета 1804–2004 гг.: Очерки жизни и деятельности. К., 2004.

Е.Б. Долгов.

ОВЧИННИКОВ Алексей Леонидович (8.9.1961, Казан), радиоинженер, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (1996), техник фән. канд. (1989). 1984 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (бүленеп: 1990–92 дә Контроль һәм диагностика чаралары тәжрибә КБнда бүлек башлыгы). 1999 дән ТР ФАнең Информатика проблемалары ин-тында бүлек башлыгы. Дәүләт бүлгә «Машиналар һәм приборларның виброакустик сынаулар өчен радиоэлектрон системалар һәм комплекслар (теория, алымнар, чаралар)» («Радиоэлектронные системы и комплексы для виброакустических испытаний машин и при-

боров (теория, методы, средства)» хезмәтә өчен бирелә. Уйлап табуга 15 авторлык таныктыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Имитация и компенсация эксплуатационной вибрации. М., 1996 (автордаш); Вибрационный анализ конструктивных элементов. К., 2003 (автордаш).

ОВЧИННИКОВ Виталий Витальевич (29.11.1947, Казан), химик, химия фән. д-ры (1989), проф. (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1996). 1970 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1987 дән әйдәп баручы фәнни хезмәткәр. 1992 дән Казан архит-ра-төзелеш ун-тында, бер үк вакытта РФА КГУнең Органик һәм физик химия ин-тында физика-техника ин-тында, молекуллар радиоспектроскопия лаб-ясе мөдире (1980 нән). О. өлешчә тәртинкә салынган тирәлекләрдә координацион кушылмаларны тикшерү өчен (сыек кристаллар, сузык полимерлар) ЭПР алымын эшли, ЭПР спектрларында йотылуның остәмә пикулярларында аналитик чишелеш таба. Беренче булып координацион кушылмалар нигезендә магнитик сыек кристаллар (нематиклар һәм смектиклар), шу. рекордлы магнит анизотропиясенә ия булган һәм үзгәрүчән магнит (спин) үзлекле сыек кристаллар ача һәм тикшерә. Металлы сыек кристаллар бунча Халыкара ком-т эгъзасы (1991 дән). ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2001).

Х е з м.: Парамагнитные жидкокристаллические металлокомплексы // Изв. АН СССР. Сер. физ. 1989. Т. 53, № 10 (автордаш); Магнитные жидкие кристаллы на основе координационных соединений // Рос. хим. журн. 2001. Т. 45, № 3 (автордаш); Extra absorption peaks in EPR spectra of systems with anisotropic g-tensor and hyperfine structure in powders and glasses // Journal of Magnetic Resonance. 1978. V.32, № 2 (автордаш).

ОВЧИННИКОВ Марат Николаевич (21.12.1958, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (2005). 1981 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук радиотехника кафедрасында эшли, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2006 дан). Хезмәтләре сыеклык, газ һәм плазма механикасына карый. О. үз-үзен стохастик тоткан өлкәнә таралу концепциясен эшли, спектраль тавыш үлчәү (шумометрия) алымын гамәлгә кертә. Нефть чыганаclarын эшкәртүне оптималләштерүдә кулланыла торган күзәнәкле туенган катламнарның гидродинамик параметрларын контрольдә тоту алымнарын эшли һәм гамәлгә ашыра.

Х е з м.: Стохастичность в системах с потенциалом Леннарда-Джонса при малом числе частиц // Письма в журн. эксперим. и теорет. физики. 1991. Т. 54, вып. 7 (автордаш); Генерация звука фильтрационным потоком в пористых средах // Акустический журн. 1992. Т. 38, № 1 (автордаш); Интерпретация результатов исследований пластов методом фильтрационных волн давления. К., 2003.

ОВЧИННИКОВ ТҮГӘРӘГЕ, народникларның Казандагы беренче оешмаларының берсе. 1872 елда Петербург народниклары төркемнәреннән «чайковскийчылар» жәмгыяте, «оренбурглылар» түгәрәге һәм С.Ф.Ковалик йогынтысы һәм ярдәмендә Е.М.Овчинников тарафыннан оештырыла. Әгъзалары — А.Вихарев, К.Вяткин, П.Голубев, П.Иорданский, С.Чугунов һ.б. (башлыча, Казан ун-ты һәм вет. ин-ты студентлары). О.т. әгъзалары укучы яшьләр, зыялылар һәм эшчеләр арасында народниклык идеяләре андатылган әдәбият тараталар, «халык арасына

Т. 2, вып. 3; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2002. Т. 1.

Е.Б.Долгов.

ОВЧИННИКОВ Игорь Васильевич (20.9.1935, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1981), проф. (1982), ТР, РФнең атказ. фән эшлеклесе (1994, 1999). 1958 елда Казан ун-тын тәмамлый. 1961 дән СССР ФА Казан ф-лының Органик һәм физик химия ин-тында, 1964 тән Казан ун-тында. 1972 дән РФА КГУнең Физика-техника ин-тында, молекуллар радиоспектроскопия лаб-ясе мөдире (1980 нән). О. өлешчә тәртинкә салынган тирәлекләрдә координацион кушылмаларны тикшерү өчен (сыек кристаллар, сузык полимерлар) ЭПР алымын эшли, ЭПР спектрларында йотылуның остәмә пикулярларында аналитик чишелеш таба. Беренче булып координацион кушылмалар нигезендә магнитик сыек кристаллар (нематиклар һәм смектиклар), шу. рекордлы магнит анизотропиясенә ия булган һәм үзгәрүчән магнит (спин) үзлекле сыек кристаллар ача һәм тикшерә. Металлы сыек кристаллар бунча Халыкара ком-т эгъзасы (1991 дән). ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2001).

Х е з м.: Парамагнитные жидкокристаллические металлокомплексы // Изв. АН СССР. Сер. физ. 1989. Т. 53, № 10 (автордаш); Магнитные жидкие кристаллы на основе координационных соединений // Рос. хим. журн. 2001. Т. 45, № 3 (автордаш); Extra absorption peaks in EPR spectra of systems with anisotropic g-tensor and hyperfine structure in powders and glasses // Journal of Magnetic Resonance. 1978. V.32, № 2 (автордаш).

ОВЧИННИКОВ Марат Николаевич (21.12.1958, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (2005). 1981 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук радиотехника кафедрасында эшли, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2006 дан). Хезмәтләре сыеклык, газ һәм плазма механикасына карый. О. үз-үзен стохастик тоткан өлкәнә таралу концепциясен эшли, спектраль тавыш үлчәү (шумометрия) алымын гамәлгә кертә. Нефть чыганаclarын эшкәртүне оптималләштерүдә кулланыла торган күзәнәкле туенган катламнарның гидродинамик параметрларын контрольдә тоту алымнарын эшли һәм гамәлгә ашыра.

Х е з м.: Стохастичность в системах с потенциалом Леннарда-Джонса при малом числе частиц // Письма в журн. эксперим. и теорет. физики. 1991. Т. 54, вып. 7 (автордаш); Генерация звука фильтрационным потоком в пористых средах // Акустический журн. 1992. Т. 38, № 1 (автордаш); Интерпретация результатов исследований пластов методом фильтрационных волн давления. К., 2003.

ОВЧИННИКОВ ТҮГӘРӘГЕ, народникларның Казандагы беренче оешмаларының берсе. 1872 елда Петербург народниклары төркемнәреннән «чайковскийчылар» жәмгыяте, «оренбурглылар» түгәрәге һәм С.Ф.Ковалик йогынтысы һәм ярдәмендә Е.М.Овчинников тарафыннан оештырыла. Әгъзалары — А.Вихарев, К.Вяткин, П.Голубев, П.Иорданский, С.Чугунов һ.б. (башлыча, Казан ун-ты һәм вет. ин-ты студентлары). О.т. әгъзалары укучы яшьләр, зыялылар һәм эшчеләр арасында народниклык идеяләре андатылган әдәбият тараталар, «халык арасына

чыгыш», Казан губернасы крәстияннәрен кораллы көрәшкә күтәрергә омтылыш ясылар. С.-Петербург, Мәскәү һ.б. шәһәрләрендә народниклар оешмалары б-н элемтәдә торалар. 1874 нән көзгәндә О.т. полиция тарафыннан тар-мар ителә, түгәрәк әгъзалары кулга алына.

Чыг.: Синегуб С. Воспоминания чайковца // Былое. 1906. № 8.

Әд.: Нафигоев Р.И. Первый шаг в революцию. К., 1970; Долгов Е.Б. Некоторые вопросы общественно-политического движения в Казанской губернии во второй половине XIX века // Ист.-археол. сборник. Наб. Челны, 1996. Сб. 2.

Я.Я.Гришин.

«**ОГОНЁК**», көзгә арыш сорты. 2001 елда Татарстан а.х. фәнни-тикшерену ин-тында М.Л.Пономарёва, С.Н.Пономарёв, Р.Ә.Әсретдинова, Ю.В.Еров тарафыннан чыгарыла. Бу сорт уртача өлгерешле, вегетация чоры 316–340 көн. Үсемлекнең биеклеге 100–110 см, сабагы нык. Башагы ачык сары, кылчыклары сары төстә. Бөртеге эре, соры-яшел төстә, сары бөртекләр катнашында, ярым ачык, 1000 орлыкның авырлыгы 32–38 г. Сөрлегүгә чыдамлыгы югары, салкынга чыдамлыгы уртачадан югары. Икмәк пешерү сыйфатлары яхшы. Корылыкка чыдам. Бу сорт бөртегенә югары физик һәм технол. сыйфатлары, яхшы терлек азыгы һәм гомуми биол. кыйммәтенең югары булуы б-н аерылып тора. 2003 тән «О.» РФ Дәүләт реестрының Урта Идел буе һәм Үзәк регионнарында чәчәргә рөхсәт ителгән сортлар исемлегенә кертелгән. 3,5 мең га мәйданда үстерелә, 1 га дан 37,5 ц уңыш алына.

Әд.: Каталог научно-технической продукции. К., 2005.

ОГОРБДНИКОВ Владимир Иванович (16.5.1886, Вятка губ., Уржум өязе Пустополье а. — 22.9.1938, Архангельск өлкәсе), тарихчы. Руханилар катлавыннан. Вятка руханилар семинариясен (1906), Казан ун-тын (1910) тәмамлый. 1910–18 елларда Казан ун-тында: проф. стипендиаты (1914 кә кадәр), 1914–18 дә приват-доцент, 1918 дә рус халкы тарихы каф. профессоры. 1918–21 дә Иркутск ун-тының тарих-филол. ф-ты деканы, 1923 тә Ерак Көнчыгыш ун-ты (Владивосток ш.) ректоры. 1921–23 тә Халык мәгарифе ин-ты (Чита ш.) ректоры. 1923 тән Камчатка АЖД. 1930 еллар башында Арктика ин-ты (Петропавловск-Камчатка ш.) директоры урынбасары. Хезмәтләре 18 йөзгә 1 нче чирегендәге Россиядә дәүләт оешмалары тарихына, борынгы заманнардан алып 17 йөзгә кадәр Себер һәм Ерак Көнчыгыш тарихы һәм этнографиясенә, русларның колонияләштерүенә һәм Себер халыгын буйсындыруга багышлана. Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте әгъзасы һәм казначысы. Репрессияләнгән (1933); үлгәннән соң аклана.

Х е з м.: Из истории вопроса о центральных учреждениях в России при Петре Великом: Приказы, канцелярии, коллегии. К., 1917; Русская государственная власть и сибирские инородцы в XVI–XVIII вв. Иркутск, 1920; Очерк истории Сибири до начала XIX в.: В 2 ч. Иркутск-Владивосток, 1920–24; Из истории инородческих волнений в Сибири. Чита, 1922; Из истории покорения Сибири: Покорение Юкагирской земли. Чита, 1922.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

Е.Б.Долгов.

ОДИНОКОВ Юрий Георгиевич (6.5.1910, Сембер ш. — 28.4.1996, Казан), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1945), проф. (1945), ТАССР, РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1957, 1970). 1934 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, очкыч аппаратлар төзү механикасы каф. мөдире (1938–83), самолётлар төзү ф-ты деканы (1938–42), директор урынбасары (1944–55). Казан очкыч аппаратларының ныклыгын тикшерү фәнни мәктәбенә нигез салучы. О. юка стеналы авиация конструкцияләрен аркылы кисемнәр деформациясенә нигезләп исәпләү теориясен һәм алымнарын эшли. «Самолётны ныклыкка исәпләүләр» («Расчёт самолёта на прочность», М., 1973) дәрәслеге авторы. «Авиационная техника» ж-лының баш мөхәррире (1957–60). Ленин ордены, Октябрь Революциясе, Кызыл Йолдыз, Халыклар дуслыгы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Казан техник ун-ты диварына мемориаль такта әленә.

Хезм.: Расчёт тонкостенных конструкций типа крыла, фюзеляжа и оперения самолёта // Тр. Казан. авиац. ин-та. 1946. Вып. 18; Напряжения и деформации тонкостенных конструкций переменного сечения // Тр. Казан. авиац. ин-та. 1948. Вып. 20; Приближённое решение уравнений коробления тонкостенных конструкций // Тр. Казан. авиац. ин-та. 1958. Вып. 33–34 (автордаш).

ОДИНЦОВ Борис Михайлович (28.10.1947, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1993). 1971 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, РФА КГҮнең Физика-техника ин-тында эшли (бүленеп: 1983–89 да СССР ФА Казан ф-лы Президиумының гыйльми секретаре), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1989 дан). 1998 дән Мәскәүдә. Хезмәтләре төшләрне динамика поляризациягә карый. О. нәстационар төш-электрон резонансы алымнарын эшли.

Хезм.: Электроно-ядерный эффект Оверхаузера в растворах. К., 1986; Влияние фазовых превращений гелия-3 в порах древесного карбонизата на спиновую кинетику ядер ³He // Письма в журн. эксперим. и теорет. физики. 2006. Т. 84 (автордаш).

ОДНОЦЕНОВ Герман Петрович (21.1.1923, Казан — 8.3.1945), Сов. Союзы Герое (29.6.1945, үлгәннән соң), лейтенант. Очу-чыларның Пермь хәрби-авиация мәктәбен тәмамлый (1941). 1940 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең апреленнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 951 нче штурм авиациясе полкында звено командиры (17 нче Һава армиясенә 306 нчы штурм дивизиясе). Көнъяк-Көнбатыш һәм 3 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Сталинград (1942–43), Курск (1943) сугышларында, Сулъяк яр һәм Уңъяк яр Украинаны (1943–44), Румыния (1944), Болгария (1944), Венгрияне (1944–45) азат итүдә катнаша. 150 сугышчан очыш ысый, сугыш барышында дошманның жанлы көчләрен һәм техникасын, каршы тору үзәкләрен, аэродромнарын, елга кичүләрен, күперләрен юк итә. Ике Ле-

нин ордены, ике Кызыл Байрак, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ОДӨВЕСКИЙЛАР, рус кенәзләре, Рюриковичлар, Ярослав Мудрыйның улы Святослав, кенәз Михаил Черниговский нәселенән. 16–17 йөзләрдә Россиянең сәяси торышында мөһим роль уйнайлар. Иван (Меньшой) Никитич һәм Никита Иванович Казан төбәге б-н бәйлә булалар. **Иван Никитич** (1570 тирәсе — 1629, Мәскәү) хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, бояр (1613). Хезмәтен 1586 елда стольник булып башлай. 1591 дә, кече воевода буларак, Кырым ханлыгы б-н сугышта катнаша, 1607–10 да Россия тәхетен дөгвалоган Ялган Дмитрийга каршы, Василий Шуйскийны яклап көрәшә. 1610 нан Вологда шәһәрндә воевода. Д.М.Пожарский һәм К.М.Мининның Түбән Новгород ополчениеһе (1612 дән) хөкүмәте агъзасы, Мәскәүне поляклардан азат итүдә катнаша. 1613–14 тә Казан дворяннарыннан, стрелецлардан, йомышлы татарлардан тупланган гаскәр башында тора; 1614 нең августында Әстерханны баш күтәрүчеләрдән азат итә, аларның житәкчеләре атаман И.М.Заруцкийны, Марина Мнишекны һәм «карак Ивашка»ны (Ялган Дмитрийның улы) кулга ала. 1614–15 тә Әстерхан шәһәрндә воевода. 1620 дән Владимир мөхкәмә приказы судьясы. 1622–24 тә Казанда 1 нче (баш) воевода. **Никита Иванович** (1605 тирәсе — 12.2.1689, Мәскәү), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, бояр (1640). Иван (Меньшой) Никитичның бертуганының улы. 1632–34 тәге рус-поляк сугышында катнаша, кече воевода. 1643 тән Әстерханда воевода. 1644 тән Казан сарай идарәханәсе судьясы. 1646–48 дә Ливны шәһәрндә воевода. 1648 дә, 1649 елгы *Кануннар мәжмугасын* төзөгән комиссияне житәкли. 1651–53 тә Казанда 1 нче (баш) воевода. 1653 тә Земство жыенында, 1654 тә Переяславль Радасында катнаша. 1654–67 елгы рус-поляк сугышы вакытында сугышны туктату турында сөйләшүләр б-н житәкчелек итә. Россия дәүләтенен тышкы сәясәтен оештыруда катнаша. 1681 дә урынчылыкны бетерүне тәкъдим итүче һәм оештыручы була.

Әд.: Русский биографический словарь. Т.: Обезьянинов-Очкин. СПб., 1905.

Е.В.Литавков.

ОЁТ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабаһы посёлогыннан 14 км көньяк-көнбатыштарак, Кече Мишә елгасы буенда. 2010 елда 237 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганакларында Починок Уют, Починок Буклуют исемнәре б-н дә билгелә. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт христианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында мәчет, мәдрәсә, ярма яргыч, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенен имана жире 1004 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Олы Кибәхужа волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Ар-

Г.П. Одноценов.

ча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 66 ир-ат; 1859 да — 509, 1897 дә — 794, 1908 дә — 996, 1920 дә — 995, 1926 да — 930, 1938 дә — 949, 1949 да — 656, 1970 тә — 521, 1979 да — 421, 1989 да — 269, 2002 дә — 258 кеше.

ОЕШМА ЧӨЧӘКЛЕЛӘР, к а ш к а р ы й - ч а л а р (Compositae, яки Asteraceae), ике өлешле үсемлекләр сәмиялыгы. 1 меңнән артык ыруг һәм 25 меңнән артык төре билгелә. Үләннәр, сирәк кенә ярымкуак, куак, зур булмаган агачлар. Бөтен Жир шары буйлап таралганнар. Татарстан терр-әсендә 64 ыруг, 235 төр бар. Бер-, ике- һәм күпчәлек үләнчел үсемлекләр. Яфрактары чиратлашкан, сирәк кенә каршыдаш яки божрасыман утырышлы, гадиләр, бөтен яки теләмә, гадәттә төпчек яфрактарсыз. Чөчәкләре ике яки бер женеселәләр, көпшәле, телсыман, ялган телсыман һәм ике иренле, 5 буыннан торучы тоташ яфрактарлы тажлы (серкәчләре 5, жимеш яфрагы 2), кәрзин чөчәк төркеменә жыйналган, алар иса башак, калкан һ.б. катлаулы чөчәк төркемнәре хасил итергә мөмкин. Жимеш — орлыкча, еш кына очкак. О.ч. арасында дару (*каклавич, әрәмән, үги ана яфрагы*, тырнак гөл (к. *Календула*), *тузанака, әрәм, эт сырғанагы* һ.б.) терлек азыгы (*андыз, агулы билчән, топинамбур* һ.б.), декоратив (кашкарый, *күкчәк, маргаритка, болып ромашкасы, шайтан таягы* һ.б.), баллы (күкчәк, ачыкый, дөгән, билчән һ.б.), майлы (*көнбәгъш*), инсектицид (яткын борча үләне, *гөлбадран, очкырлык, меңьяфрак* һ.б.) чүп (каклавич, әрәмән, билчән, *убыр ыты* һ.б.) үсемлекләре бар. 31 төре ТРның Кызыл китабына кертелгән.

«ОЕШТЫРУЧЫ ҮЗӘК», к. «Солтангалителләреннән Мәскәү үзәге» эше.

ОЖБУЙ авылы, Әгерҗе р-нында, Әгерҗе шәһәрнән 99 км көньяк-көнчыгыштарак, Бимә елгасы буенда. 2010 елда 40 кеше (марилар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек, дугыз асрау. 18 йөздә нигез салына. 1860 ка кадәр халкы типтәрләр һәм асабалар катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чабата үрәп сату б-н шөгылләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгәтенен имана жире 215,6 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Пьянобор волостенда керә. 1921 дән — Әгерҗе, 1924 тән — Алабуга, 1927 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Красный Бор, 1960 ның 28 октябреннән — Әгерҗе, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1964 нең 4 мартыннан Әгерҗе р-нында. Халык саны: 1859 да — 59,

1887 дэ — 75, 1905 тэ — 100, 1920 дэ — 106, 1926 да — 322, 1938 дэ — 146, 1958 дэ — 159, 1970 тэ — 133, 1989 да — 55, 2002 дэ — 58 кеше.

ОЖИГАНОВ Леонид Иванович (4.7.1940, Мари АССРның Ронги р-ны Ожиганово а. — 9.10.1998, Казан), информатика һәм хисаплау техникасы өлкәсе галиме, техник фән. канд. (1970), проф. (1991). 1964 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, автоматлаштырылган мәгълүмат эшкәртү һәм идарә итү системалары кафедрасын оештыручы, аның мөдире (1972–98), техник кибернетика һәм информатика ф-ты деканы (1973–74, 1983–93), проректор (1974–81, 1993–98). Хезмәтләре фәнни-тикшеренү, проектлаштыру һәм укыту процессларына автоматлаштырылган интеллектуаль мәгълүмат ярдәм системаларына карый. О. мәгълүмат системаларында бирелгәннәрен кысу алымнарын һәм чараларын эшли. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар. Югары уку йортлары карамагындагы «Автоматизированные обучающие системы» жьентгыгының жаваплы мөхәррире (1977–81). ТРның Мәгълүматлаштыру буенча «Татинформ» ассоциациясе вице-президенты (1991–98). Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике көмеш медале б-н бүләкләнә. О. исеме Мари Респ-касының Орша авылы мәктәбенә бирелгән (2005).

Х е з м.: Эффективное исследование шумового сигнала // Электронная техника. Сер. 6. Микроэлектроника. М., 1971. Вып. 4(30); Автоматизированные системы обработки данных. К., 1989 (автордаш); Региональная программа информатизации Республики Татарстан // Информатика и вычислительная техника. М., 1993 (автордаш).

ОЗБЛ Альфред Альфредович (8.7.1935, Белоруссия ССР, Могилёв өлкәсенә Чоусы р-ны Сухари а. — 9.8.2008, Казан), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1979), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1995). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1958), СССР ФАнәң Казан ф-лында эшли. 1961–64 елларда Ерак Көнчыгыш һәм Оренбург геол. идарәләрендә. 1965 тән ЦНИИГеолнерудта, баш фәнни хезмәткәр (1997 дән). Хезмәтләре файдалы казылма чыганаclarы геологиясенә һәм экологиягә карый. О. руда булмаган файдалы казылмаларның вулканоген-утырма чыганаclarының төп урнашу һәм формалашу закончалыкларын ачыклай, аларны фаразлау һәм эзләнү теоретик нигезләрен эшли, СССРда беренчеләрдән булып вулканоген-утырма боратларның рудалы чыганаclarларын ача; полиген нефть-газ һәм руда барлыкка килү процессларын нигезли, нефть-газ чыганаclarын эзләнү алымнарын эшләүдә катнаша, Татарстанда нефть булырга тиешле урыннарны билгели. Биол. актив элементларның миграциясе, таралу һәм концентрациясе закончалыкларын ачыклай, аларның кешегә тәэсире үзенчәлеге билгели, ТР халкының авырулар санын киметүгә юнәлдерелгән такъдимнәр эшли.

Х е з м.: Осадочный и вулканогенно-осадочный рудогенез бора. М., 1983; Прогнозирование и поиск месторождений горно-химического сырья. М., 1990; Процессы полигенного нефтегазо- и рудообразования и их экологические последствия. К., 2004.

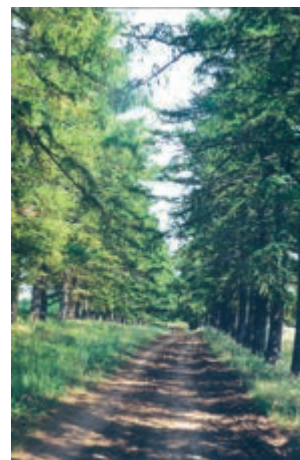
ОЗБЛ Альфред Эрнестович (13.7.1891, Рига ш. — 26.9.1979, Казан), эпидемиолог, мед. фән. д-ры (1941), проф. (1949). 1911 елдан, бүленеп, Юрьев (хәзерге Тарту ш.) ун-тының мед. ф-тында укый (ун-т 1916 дан Воронежга эвакуацияләнә). 1920 дэ Кызыл Армия сафларына алына, Воронеж эвакогоспитальләренә йогышлы авырулар бүлекләрендә табиб булып эшли; 1921 дән запас кыр госпиталендә химия-бактериология лаб-ясе мөдире, бер үк вакытта, Воронеж санитария-бактериология ин-тының диагностика бүлегендә табиб-лаборант, 1924–42 дэ Воронеж мед. ин-тының бактериология һәм эпидемиология бүлекләре мөдире, бер үк вакытта эпидемиология каф. мөдире (1931–34), 1939–42 дэ өлкәнәң бруцеллез станциясе башлыгы. 1928 дән Воронеж, Курск, Тамбов, Орёл өлкәләрендә йогышлы авыруларга (чәчәк, туберкулёз, түләмә, бруцеллез) каршы көрәшкә житакчелек итә. 1938 дэ кулга алынып, иреккә чыгарыла. 1941 дэ диссертация яклыйчагына мед. фән. д-ры гыйльми дәрежәсе ала. 1942 дән ТАССР Саламатлек саклау халык комис-ты һәм Казан эпидемиология һәм микробиол. ин-ты консултанты. 1942–68 дэ Казан мед. ин-тының эпидемиология каф. мөдире. Хезмәтләре туберкулёз, чәчәк, туляремия һ.б. авыруларга диагноз куюга, чәчәк салдыруны оештыруга, мед. статистикасына карый. Медаль, ТАССР Югары Советы Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Новый метод окраски туберкулёзных бактерий в толстом патолого-анатомическом срезе // Журн. микробиологии, патологии и инфекционных болезней. 1929. Т. 6, вып. 3/4; Метод смывов для выделения бактерий сибирской язвы из почвы, воды, шерсти, кожи и других объектов // Журн. микробиологии и иммунологии. 1930. Т. 7, вып. 1; К вопросу об эффективности энтеральной вакцинации против дизентерии // Журн. микробиологии, эпидемиологии и иммунологии. 1940. № 7.

ОЗБЛ Эльмарс Альфредович (4.1.1922, Воронеж ш. — 31.10.1981, Казан), кардиолог, мед. фән. д-ры (1973), проф. (1981). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1948), Казан ГИДУВында эшли. 1952 елдан Дзержинск шәһәрәндә (Горький өлкәсе) табиб. 1960 тан Союз дәрежәсендә конструкторлык техник бюросының (Казан) «Медфизприбор» пр-тисендә. 1962 дән Казан шәһәрәндәге 6 нчы хастаханәдә табиб. 1965 тән Казан мед. ин-тының Узәк фәнни-тикшеренү лаб-ясендә. 1974 тән Казан ГИДУВының функциональ диагностика каф. мөдире. Хезмәтләре йөрәк-кан тамырлары системасы авыруларын тикшергәндә электрокардиограммаларны анализлау ысулларын камилләштерүгә карый. Франк ортогональ системасына яңартулар кертә.

Х е з м.: Современные методы исследования в клинике и эксперименте. К., 1975 (автордаш); Электрокардиографическая диагностика предсердной и желудочковой экстрасистолии. К., 1978; Актуальные вопросы ревматизма у детей. Л., 1980.

ОЗЫН АЛАН, табигать тыюлыгы; Тәтеш р-нында. 1996 елда комплекслы тарих-архит-ра һәм табигать истәлеге буларак оештырыла. 2000–04 тә тарих-архит-ра һәм табигать паркы. 2004 тән хәзерге исемдә. Мәйданы

Озын Алан. Карагай аллеясы.

406 га. Идел үзәненә күтәрәнке уңыак яр битендәге («Сөйке таулары») киң яфраклы урман (мәйданы 287 га, Тәтеш урманчылыгы) һәм урман аланы б-н бергә Озын Алан авылы терр-ясен, алпавыт Молоствовлар утары составына кергән 19 йөзнен 2 нче яртысы — 20 йөзнен башына караган алпавыт йортын (эклектика стилиндәге архит-ра истәлеге; Г.В.Молоствов тарафыннан төзетелгән, соңгы хужасы — В.Г.Молоствов), карагай, юкә һәм каен аллеяләрен, экзотик агачлар һәм куакларны үз эченә ала. Парк терр-ясендә ТРның Кызыл китабына кертелгән үсемлекләренә (Венера башмакчәчәк, күкәйсыман листера уты, чын оялаш уты, су сусыны, урман жиләге, урман эрекмәне, дала сливасы) һәм хайваннарның (соры көртлек, дүдәк, елга каракошы, балыкчы карчыга, яшел һәм чал тукран, гади яр чыпчыгы) сирәк төрләре очрый. О.А. терр-ясендә күп кенә мөһим археол. объектлар — I һәм II Озын Алан авылылыклары, I–V туктаулыклар, Озын Алан каберлеге урнашкан.

Әд.: Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. К., 1999. Т. 1.

ОЗЫН АЛАН, к. Долгая Поляна.

ОЗЫН КОЛАКЛЫ ЯРКАНАТЛАР (Plectocotus), шома борынлы ярканатлар семьялыгынын имезүчеләр ыругы. 6 төре билгеле, Евразиянең урта зонасында, Төньяк Африкада, Төньяк Америкада таралганнар. Татарстан терр-ясендә бер төре — көрән О.к.я. (P. auritus) очрый. Катнаш һәм киң яфраклы урманнарда яши. Гәүдәсенә озынлыгы 40–48 мм, авырлыгы 6–12 г. Колаклары зур, 30–36 мм озынлыкта. Озын йонлы. Аркасы көрән-соры, бүксәсе аксыл. Акрын, пырылдап оча. Гавада туктап калырга сәләтлеләр. Көндөз мөгарә, корылмалар, агач куяшларына яшеренә. Төнге күбәләкләр (ябалакчылар, карышлавчылар, ефәк күбәләкләр, яфрак төргечләр һ.б.) б-н туклана. Урчу чорында О.к.я. 20–30 заттан торучы колонияләр хасил итә. Ана зат бер бала тудыра. Штольняларда, мөгарәләрдә, хужалык корылмаларында кышлый. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ОЗЫН КҮЛ, Идел-Кама саклаулыгының Раифа участогында урнашкан күл-сазлык, Яшел Үзән р-ны Дубровка посёлогынан 4 км төньяктарак. Күлнең шактый өлеше таллар, тәбәнәк каен һәм наратлар үсүче йөзмә «үлән-утрау» б-н капланган; көньяк өлешендә ачык су өслекле участоклар сакланган. Гомуми майданы 60 га, су өслегенең майданы 0,3 га, озынлыгы 140 м, иң зур киндлеге 28 м, иң зур тирәнлеге 13,5 м. Күбесенчә атм. явым-төшемнәре исәбенә туена. Көнчыгыш өлешендә күлгә сызлар тоташа, алар буенча

Озын күл.

исә яңгыр һәм кар сулары агып төшә. Сулыкның төньяк-көнбатыш өлешенә тоташучы уйсулык буенча язын әреган кар сулары О.к.дән Сәр-Болак елгасына агып керә. Ярлары буенда биек кәүсәләр ылыслы (чыршы, нарат) һәм яфраклы (имән, юкә, каен) агачлар үсә.

И.М.Минһажева.

ОЗЫН КҮЛ, Көнбатыш Кама аръягында. Ақтай елгасы бассейнында, Спас р-ны Ямбақты авылынан 1 км төньяк-көнбатыштарак. Су өслегенең майданы 6,52 га. Су күләме 65 мең м³. Озынлыгы 450 м, иң зур киндлеге 200 м, уртача тирәнлеге 1,1 м, иң зур тирәнлеге 1,7 м. Күл карст-суффозия процессы нәтижәсендә барлыкка килгән. Формасы озынча. Туенуы катнаш, атм. явым-төшемнәре яки грунт сулары исәбенә туена. Суы гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта, жинелчә минеральләшкән, бик йомшак, болганчык (үтә күрәнмәлеге 9 см). Суы хужалык-көнчүреш максатларында файдаланыла.

ОЗЫН УР, жирне өеп ясалган ныгытма. Озынлыгы гадәттә берничә км га сузыла. Туфрақ оемнәре һәм чокырдан тора. Өем сырты буйлап койма коела. 17–18 йөзләрдә күчмә халыклар һөжүмәннән саклану өчен төзелә. Кама аръягы чик сызыгы системасына кергән Яңа Чишмә, Елховой, Никольский, Молоствов, Кожаев урлары билгеле. Кайбер галимнәр (А.П.Смирнов, Р.Г.Фәхретдинов) аларны Идел буе Болгар дәүләте чорына карый дип исәпли.

Әд.: Фахрутдинов Р.Г. Очерки по истории Волжской Булгарии. М., 1984; Измайлов И.Л. К вопросу об исторической интерпретации длинных валов в Закамье // В.О.Ключевский и современность. Пенза, 1991.

И.Л.Измайлов.

ОЗЫНАЯКЛАР (Tipulidae), икеканатлылар отрядынан семьялык. 25 меңнән артык төре билгеле, БДБнең Европа өлешендә — 160 тирәсе, Татарстан территориясендә якинча

100 төре бар. Озын аяклы, озынборынсыман зур бөжәкләр. Талгын очалар, юеш урыннарны яраталар. Личинкалары кечкенә башлы һәм кыска мыекчалы, арттан гүдәсе тупыйк, итчел орылары бар. Юеш туфрақта, чери торган үсемлек калдыкларында, кайберләре суда яшиләр; үсемлек өлешләре һәм таркала баручы үсемлек матдәләре б-н туеналар. Tipula ыругының кайбер төрләренең личинкалары а.х. культураларын зарарлый.

Әд.: Определитель насекомых Европейской части СССР. М.-Л., 1965. Т. 2; Бей-Биенко Г.Я. Общая энтомология. М., 1966.

С.М.Шәфигуллина.

ОЗЫНБЫ, к. *Рус-Мари Кавалы күле.*

ОЗЫНТОМШЫК (Plegadis falcinellus), ибис кошлар семьялыгынан. Европа, Азия, Австралия, Африка, Америкада таралган. ТР территориясендә Минзәлә р-нында Кама елгасы тугаенда күренә. Очып килгән төр. Кураклар үскән сай сулыкларда яши. Гәүдәсенең озынлыгы 60 см га яқын, авырлыгы 500–600 г. Каурый капламы металлсыман ялтравыклы куче коңгырт төстә. Аяклары һәм муены озын. Томшыгы шу. озын, нечкә, ураксыман бөгелгән. Ояларын кураклар арасында кора. Ләмлә сай сулыклардагы вак умырткасызлар б-н туена. Югала баручы кош, ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ОКОНИШНИКОВ ЙОРТЫ, Казандагы архит-ра истәлеге. 1907 елда, фаразлар буенча, арх. К.С.Олешкевич проекты буенча, романтик модерн стилендә имкәк б-н сәүдә итүче һәм он тарту пр-тиеләре хужасы, борынгы помор бердәмлегендәге иске дин тарафдарлары жәмәгәте лидерларының берсе М.И.Оконишников өчен салына. Бақчага караган көньяк-көнчыгыш почмагы түгәрәкләнгән, Чабакса осталары чүкпә ясаган тимер рәшәткә өчендәге кишәрлекнең түрәндә урнашкан һәм бакча б-н әйләндереп алынган ике катлы, турыпочмаклы бина. Йортның төп ишеге урам фасадының төньяк-көнбатыш ягына күчәрелгән һәм биек түбә астында кисек чатыр рәвешендәге ризалит булып тора. Беренче катка алгы бүлмә, кунак бүлмәсе, ашханә һәм хужалык бүлмәләре, икенче катта тәрәзәләре бакчаның көньягына караган тантаналар залы, кабинет һәм торак бүлмәләре урнашкан. Беренче катта шул ук яктагы бакчага ике баскычлы терраса чыгып тора. Икенче каттагы веранда көнчыгыш якта урын алган. Кирпеч диварлар шгукатур-

М.И.Оконишников йорты.
Арх. К.С.Олешкевич. Казан. 1907.

ланган. Фасадлар купшы декоратив бизәлеш б-н аерылып тора. Катлар өвәләп ясалган үсемлек бизәкләре төшерелгән фризылы, профил бирүче кәрниз б-н бүленгән. Урам фасадының үзәк өлеше ян-якларына гөл чүлмәкләре куелган аттик б-н аерылып тора. Кәрниз астыннан өвәләп ясалган тасмалы һәм чуклы тәкья б-н бизәлгән киң фриз сузылган. Тулаем фасадларны бизәгәндә барокко стилинең стильләшкән формалары киң файдаланылган. Сырлап бизәлгән имән ишек өстендәге кронштейннарда беркетелгән бизәкле чуен чыгынты фасадының бизәге булып тора. 1920 елларда бинада — НКВД бүлекчәләре, соңрак балалар поликлиникасы эшли; 1989 дан биредә ТР Язучылар берлеге идарәсе урнаша.

Әд.: Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982.

Х.Г.Набыйрова.

ОКСМАН Исаак Михайлович (24.6.1892, Подольск губ. Калюс а. — 16.5.1978, Казан), стоматолог, мед. фән. д-ры (1945), проф. (1946), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1945). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1931), Пермь стоматология ин-тының хирургик стоматология кафедрасында эшли. 1932 елдан Казан мед. ин-тының стоматология клиникасында, 1938–50 да ортопедик стоматология каф. мөдире, бер үк вакытта, 1942–44 тә, Казан стоматология ин-ты директоры һәм хәрби госпитальлар консультанты. 1950–52 да Казан ГИДУВында. 1952 дән Казан мед. ин-тында, 1956 дан ортопедик стоматология каф. мөдире, 1969 дан проф.-консультант. ТАССР Стоматологлар жәмгыяте рәйсе (1956–69). Хезмәтләре авыз куышылыгының лайлалы тышчасы һәм пародонт нейроморфологиясенә, теш пульпасын, эмален, дентинны һәм цементны гистологик тикшерүгә, тешсез урларга протез кую ысулларына карый. О. анатомик артикулятор һәм окклюзион кәкрәклекне билгеләү өчен фиксатор-аппарат, механик ирен тоткыч, селәгей жыйгыч, яктырткычлы шпатель, уксыман кламмерларны бөгү өчен кысқыч һ.б.ны уйлап таба һәм камилләштерә. Кызыл Йолдыз ордены, медаллар б-н бүләкләнә.

Хезм.: Материалы к изучению иннервации зуба и слизистой оболочки полости рта. К., 1947; Челюстно-лицевая ортопедия. М., 1957; Клинические основы протезирования больных при полном отсутствии зубов. Л., 1967; Ортопедическая стоматология. М., 1968.

Әд.: Крассильников С.Н., Амиров Н.Х. Оксман Исаак Михайлович // Поклонимся и мёртвым и живым. К., 2000.

ОКТЯБРИНА авылы, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрненнән 32 км төньяк-көнбатыштарак, Тимерлек елгасы буенда. 2010 елда 110 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Клуб. 1918 дә нигез салына. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Иске Максимкино волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Октябрь, 1935 нең 10 февраленнән — Тельман, 1958 нең 16 июленнән — Октябрь, 1997 нең 10 декабреннән Нурлат р-нында. Халык саны: 1949 да — 240, 1958 да — 233, 1970 тә — 307,

1979 да — 252, 1989 да — 118, 2002 да — 130 кеше.

ОКТЯБРИНО авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 22 км көньяктарак, Арбаш елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 8 кеше (татарлар) яши. 1923–27 дә нигез салына. Оештырылган көнөнән ТАССРның Мамадыш кантоны Тәкәнеш волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Тәкәнеш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Кукмара, 1935 нең 10 февраленнән — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1970 тә — 27, 1979 да — 16, 1989 да — 8, 2002 да — 6 кеше.

ОКТЯБРИСТЛАР, к. *Унҗиденче октябрь берлеге*.

ОКТЯБРЬ авылы, Аксубай р-нында, шәһәр тибындагы Аксубай посёлогыннан 22 км көньяк-көнбатыштарак. Сөлчә елгасыннан 3 км чигтә урнашкан. 2010 елда 53 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көнөнән ТАССРның Чистай кантоны Кәкрәкүл волостенда, 1930 ның 10 августыннан — Аксубай, 1935 нең 10 февраленнән — Тельман, 1958 нең 16 июленнән — Аксубай, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварыннан Аксубай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 205, 1949 да — 203, 1958 дә — 162, 1970 тә — 164, 1979 да — 104, 1989 да — 78, 2002 да — 55 кеше.

ОКТЯБРЬ авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 30 км көнчыгыштарак, Калмыя елгасы буенда. 2010 елда 296 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөздә нигез салына. Баштагы атамасы — Теләнче авылы (рус чыганаclarында — Тлянчина), 1941 нең 17 февраленнән — Октябрь. 1860 ка кадәр халкы асабалар һәм типтәрләр катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгыльләнә. 1870 елгы мәгълүматларга караганда, Теләнче авылында мәчет һәм мәдрәсә була. 20 йөз башында авыл жәмәгәтенен имана жире 1952 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Әмәкәй волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында, 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 655, 1897 дә — 981, 1913 тә — 1196, 1920 дә — 1120, 1926 да — 638, 1949 да — 537, 1958 дә — 542, 1970 тә — 565, 1979 да — 509, 1989 да — 426, 2002 да — 367 кеше.

ОКТЯБРЬ посёлогы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 17 км көньяк-көнбатыштарак, Казан — Ульянов автомобиль юлы буенда. 2010 елда 450 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 63%, татарлар — 31%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1920 елларда маркиз Паулучиларның Александров хуторы урынында нигез салына.

1930 дан — 4 нче совхоз утары үзәге (икенче исеме — «Пролетарский сороковник»), 1970 тән 23 нче партсезд исемендә. Оештырылган көнөнән Казан губернасының Зоя өязе Ташёвка волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябрэннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Яшел Үзән, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1926 да — 58, 1938 дә — 452, 1949 да — 596, 1958 дә — 465, 1970 тә — 367, 1979 да — 342, 1989 да — 464, 2002 да — 475 кеше.

ОКТЯБРЬ посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрэннән 23 км көнчыгыштарак, Куйбышев сусаклагычы ярында. 2010 елда 2673 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 58%, татарлар — 34%) яши. Халкының төп шөгыле — кошчылык («Юдино» нәселле кошчылык репродукторы» ЖЧЖ). Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Чиркәү, мәчет. 1919 да нигез салына. 1930 еллардан — 3 нче совхоз посёлогы, соңрак — Кызыл Октябрь, 1940 еллардан хәзерге исемдә. Оештырылган көнөнән ТАССРның Арча кантоны Ильинка волостенда. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл районында, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1949 да — 1000, 1958 дә — 1764, 1970 тә — 2186, 1979 да — 2009, 1989 да — 2690, 2002 дә — 2661 кеше. О.да В.П.Энгельгард исем. *Астрономия обсерваториясе* урнашкан.

«ОКТЯБРЬ», Арча р-нындагы колхоз. 1959 елда Сталин исем. (1930 да төзелгән) һәм «Алга» (1953) к-злары жирлегендә оештырыла. Хужалык берничә тапкыр үзгәртелә: 1995 тә — күмәк пр-те, 2002 дә — «Наласа» агрофирмасы, 2004 тә — «Батыр» а.х. кооперативы» ЖЧЖ, шул ук елда — «Наласа» а.х. житештерү кооперативы, 2005 тә — «Наласа машина-трактор станциясе» ЖЧЖнең төп пр-тисе. 2004 тә — «О.» к-зы составына Урта Бирзә һәм Наласа (үзәк утары) авыллары керә, 263 хужалыкта 904 кеше (шуларның 216 сы — хезмәткә яраклы яшьтә). Хужалыкта 3352 га а.х. файдалану жирләре (ш.и. 3142 га сөрүлек жирләр), 981 баш мөгезле эре терлек (ш.и. 390 сьер), 436 баш дунгыз, 22 баш ат исәпләнә. Житештерү эшчәнлегенен төп юнәлеше — бөртекле ашылык, бәрәңге, ит, сөт житештерү. 2004 тә бөртеклекләрнең уңышы 1 га дан 52 ц, бәрәңге — 280 ц тәшкил итә; 1 сьердан 4003 кг сөт алына; 100 га а.х. файдалану жирләренә 466 ц сөт, 49 ц ит житештерелә; колхозның табышлылыгы 17,5%. Хужалыкта житештерү биналары һәм торак йортларга газ, телефон кертелә, үзәктән су б-н тәмин ителә, юлларга асфальт салына. 1980–90 да һәр елны 5 яңа торак йорт төзелә. «О.» к-зы «Югары культуралы игенчелек хужалыгы» дигән исемгә лаек була (1970), Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә (1971). 24 эшчегә дәүләт бүләкләре һәм мактаулы исемнәр бирелә, ш.и. Ленин ордены 1 кешегә, Хезмәт Кызыл Байрагы — 9, «Почёт билгесе» — 7, 3 нче дәрәжә «Хезмәт Да-

ны» — 2; медальләр — 7 кешегә, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале — 2, көмеш — 2, бронза — 2 кешегә; РФ, ТАССР, ТРның атказ. а.х. хезмәткәре исеме 4 кешегә бирелә.

Хужалык үсешенә зур өлеш керткән житештерүчеләр: Х.Г.Гафуров (1933–41), А.Ш.Шаһинев (1946–53), М.Ш.Вахитов (1960–76), С.С.Гыймадиев (1976–81), В.И.Мифтахов (1984–96), Н.С.Хөсәенов (1986–99).

«ОКТЯБРЬ», 1927 елда ВХУТЕМАСта (Мәскәү) төзелгән «Октябрь» берләшмәсенен (сәнгати хезмәтнең яңа төрләре оешмасы) Татарстан бүлекчәсе. 1928 да рәссам А.Н.Кашаев тырышлыгы б-н оештырыла. Рәссамнар, архитекторлар, сәнгать белгечләрен, кино һәм фотография сәнгате осталарын берләштерә. 1930 еллар башында ТатАХРР б-н беррәттән Казан рәссамнарының зур төркемен үзәнә тулмый. 1932 дә тарала.

«ОКТЯБРЬ БАЛАСЫ», балалар өчен айлык рәсемле журнал. ВЛКСМ ҮК һәм Мәгариф халык комис-ты органы. *«Кечкенә иптәшләр»* ж-лының давамчысы. 1929 елның августыннан 1932 нең декабренә кадәр Мәскәүдә татар телендә нәшер ителә, барысы 41 саны чыга. СССР халыклары Үзәк нәшриятында һәм «Молодая гвардия» нәшриятында басыла. Мөхәррире — М.Жәлил. Журналда М.Жәлил, Ә.Ерикәй, М.Крымов, Ш.Мансур, Б.Мансуров, Т.Ченәкәй һ.б. язучыларының, ш.у. Г.Әпсәләмов, Ә.Гәрәй, Н.Дәүли, И.Закиров, Р.Ильяс, Г.Мөхәмәтшин, М.Садри, Г.Теләшев, С.Урайский кебек башлап язучыларның әдәби эсәрләре бастырыла. «Безнең үсеп килүче шагыйрь һәм язучыларыбыз» рубрикасындагы шигърь һәм хикәяләр яратып укыла. «Шахмай» псевдонимы б-н (М.Жәлил булуы ихтимал) балалар жибәргән әдәби эсәрләргә баяләмәләр бирелә. Журналда балалар үзешчән сәнгате өчен язылган берничә драма эсәре (скетчлар, бер акты пьесалар, курчак театры өчен инсценировка) басыла, аларның сюжет нигезен кулактар б-н корәш, руханиларны тәнкыйтьләү, дәүләткә вақытында ашылык тапшыру һ.б. тәшкил итә. Балаларга аңлаешлы телдә индустрияләштерү, күмәкләштерү, наданлыкны бетерү турында сөйләнә. Басмадагы мәкаләләр балаларда илнең соң. килчәгенә ышаныч тәрбияләүгә юнәлтелә. Һәр санда чыга килгән «Мүзика дәрәсләре» рубрикасында композитор Л.Хәмиди гармунда һәм мандолинада уйнарга өйрәтә, ул көй язган жырларның текстлары һәм ноталары басыла. «Фән һәм техника» рубрикасы мәкаләләре укучыларны радиоалгыч, автомобильләр, а.х. машиналары төзелеше б-н таныштыра, ш.у. мәктәп яны тәжрибә кишәрлекләрендә эш алып бару тәртибе турындагы мәкаләләр дә дөнья күрә. 1933 нең гыйнварында журнал редакциясен Казанга күчәрәләр, ул «Пионер кәләме» (хәзер «Ялкын») исеме б-н чыга башлый.

Әд.: Закирова Ә. «Без яз көне туганбыз!» // Ялкын. 2004. № 3; Х а м м а т о в Ш. Муса Джалиль — солдат парти. К., 1984; М у с т а ф и н Р. Муса Джалиль: Жизнь и творчество: Довоенный период. К., 1986.

Т.М.Насыров.

ОКТЯБРЬ БҮЛӘГЕ авылы, Азнакай р-нын- да, Азнакай шәһәрненн 16 км көньяктарак, Сарсаз елгасының югары агымы бунда. 2010 елда 116 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Клуб. 1921 дә нигез салына. Оештырылган көнөннән ТАССРның Бөгелмә канто- ны Азнакай волостенда. 1930 ның 10 авгу- стыннан — Тымьтык, 1931 нең 20 октябрен- нән — Азнакай, 1963 нең 1 февраленнән — Әл- мэт, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р- нында. Халык саны: 1926 да — 337, 1938 дә — 432, 1949 да — 412, 1958 дә — 354, 1970 тә — 343, 1979 да — 161, 1989 да — 112, 2002 дә — 117 кеше.

ОКТЯБРЬ БҮЛӘГЕ авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрненн 26 км көньяк-көнчыгыш- тарак, Чаллы-Сарман автомобиль юлы бу- енда. 2010 елда 98 кеше (татарлар) яши. Хал- кының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1920 дә нигез салына. Оештырылган көнөн- нән ТАССРның Чаллы кантоны Абдул волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Чаллы, 1935 нең 10 февраленнән — Ворошилов, 1957 нең 29 ноябреннән — Яна Юл, 1959 ның 12 октябреннән — Сарман, 1984 нең 4 ию- неннән Тукай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 202, 1949 да — 179, 1958 дә — 128, 1970 тә — 225, 1979 да — 177, 1989 да — 106, 2002 дә — 96 кеше.

«ОКТЯБРЬ БҮЛӘГЕ», Түбән Кама р-нын- дагы совхоз. 1970 елда бер үк исемдәге кол- хоз жирлегендә оештырыла. Кызыл Кадка, Түбән Чаллы, Зур Аты, Югары Чаллы, Урта Чаллы (үзәк утары) авылларын үз эченә ала. 1997 дә эшләүчеләр саны 477, шуларның 424 се а.х.нда житештерүдә эшли. А.х. файда- лану жирләренә майданы 6231 га, ш.и. сөрү- ләк жирләр — 5298 га, печәнлек — 135 га, кө- түкләр — 798 га. Терлеклеккән төп ию- нөлеш — нәселле мөгезле эре терлек үрчетү. «О.б.» — Татарстанда суган житештерүче иң зур совхоз. 1975–90 да с-з ел саен 2 мең баш бозау һәм үгез, 3 мең т га кадәр суган сата. 1997 дә бөртекләренң уңышы 1 га дан 40,3 ц тәшкил итә; 1 сыердан уртача еллык савым — 4489 кг; 100 га а.х. файдалану жирләренә 230 ц сөт, 54 ц ит житештерелә. Хужалыкта дү- ләт бүләге һәм мактаулы исемнәр алган эш- челәр бар, ш.и. ТАССР(ТР)ның атказ. а.х. хезмәткәре исеме 5 кешегә; Ленин ордены — 1, Хезмәт Кызыл Байрагы — 1, «Почёт билге- се» — 1, 2 нче һәм 3 нче дәрәжә «Хезмәт Да- ны» ордены — 2; медальер — 9 кешегә, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале — 1, брон- за — 4 кешегә бирелә.

Хужалыкның житәкчеләре: М.Н.Нур- ретдинов (1970–79), Н.Н.Гыйбадуллин (1979–87), А.Г.Нигъмәтжанов (1987–94 һәм 1998 дән), Р.Г.Гарипов (1995–98). 1998 дә «О.б.» «Чаллы» а.х. житештерү кооперативы итеп үзгәртелә (2005 тән «Бәхетле-Агро» ЖЧЖ ф-лы).

И.И.Афанасьев.

ОКТЯБРЬ РАЙОНЫ, к. Нурлат районы.

ОКТЯБРЬ РАЙОНЫ, Оренбург өлкәсенң төньягында урнашкан. 1965 елда оештырыла.

Майданы — 2,7 мең км². Үзәге — Октябрьск авылы (Оренбургтан 78 км төньяктарак). Халкы — 20152 кеше (2012). Татарлар саны: 1989 да — 1529, 1994 тә — 2058, 1997 дә — 2376, 2004 тә — 2200, 2006 да — 2114, 2010 да 1975 кеше. Татарлар, башлыча, тупланып 2 нче Имангол (2006 да — 688 кеше) һәм Бик- кол (319 кеше) авылларында яшиләр. О.р. терр-ясенә татарлар 1740 елларда килеп ур- нашалар, бу Яңа Мәскәү юлы төзелеше б-н бәйлә. Казан губернасыннан күчкән татар- лар бу юлдан почта ташыганнар. Иң борын- гы авыл — Биккол (1740 еллар башында тө- зелә). 1746 да 1 нче Имангол татар-башкорт авылына нигез салына. 1918–19 да ул иккә бүленә, һәм татарлар яшәгән өлешендә 2 нче Имангол авылы барлыкка килә. 1920 еллар- да 2 нче Иманголда мәчет, мәчет каршында мәдрәсә эшли. 2006/07 уку елында район- ның өч мәктәбендә (Биккол, 1 нче Имангол, 2 нче Имангол а.) татар теле фән буларак укытыла. 2 нче Имангол авылындагы китап- хана фондында татар телендә 144 басма исәп- ләнә. Китапхана, авыл клубы б-н берлектә, милли мәдәният көннәре үткәрә. Районда та- тар үзешчән коллективлары: «Чишмәләр» (Биккол а.) һәм «Умырзая» (Красноок- тябрьск а.) вокаль төркемнәре, «Шүрәле» драма коллективы (2 нче Имангол а.), «Гүзәл- ләр» бию коллективы (Биккол а.) эшли.

Әд.: Г о н ч а р о в Н. Октябрьский район: Исто- рия, документы, люди. Оренбург, 2002.

ОКТЯБРЬ РАЙОНЫ, Пермь краеның көн- ьяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. 1931 ел- да оештырыла. Майданы — 3,4 мең км². Үзә- ге — шәһәр тибындагы Октябрьский посё- логы (Пермьнән 220 км көньяк-көнчыгыштар- ак). Халкы — 29427 (2012), татарлар — 12664 кеше (2002). О.р. терр-ясенә татарлар 15–16 йөзләрдә килеп урнаша. Хәзерге ва- кытта алар, нигездә, Бикбай, Басино, Этнәгу- жа, Енапай, Ишим авылларында яшиләр. Иң борынгы татар авылы — Енапай (1566). 1920 елларга кадәр район терр-ясендә 10 лап мәчет була. 1991 дән районда татар-башкорт иж- тимагы үзәге эшли. 1974 тән Енапай авы- лында — «Әллүки», 1987 дән Этнәгужада «Чишмә» (1997 дән халык ансамбле) ан- самбльләре эшли. Енапай авылында ел саен район Сабан туге үткәрелә. О.р.ның 10 мәктә- бендә укыту татар телендә алып барыла һәм татар теле фән буларак укытыла. Районда — 13 мәчет, Енапай авылында мәдрәсә эшли. 2000 нән «Ватандашлар» район г-тасына ку- шымта нәшер ителә (2 айга 1 тапкыр). Татар- станнан О.р.на гастрольләр б-н күренекле татар жырчылары З.Билалов, А.Галимов, З.Фәрхетдинова, Х.Фәрхи, С.Фәхетдинов, З.Хәйретдинов һ.б. киләләр. О.р.нда мед. фән. д-ры Х.С.Хәмитов, тарих фән. д-ры Ф.Г.Ис- лаев туган. Сов. Союзы Герое Л.С.Сибгатул- лии Енапай авылы мәктәбен тәмамлый.

ОКТЯБРЬ РАЙОНЫ, Чиләбе өлкәсенң көнчыгыш өлешендә урнашкан. 1935 елда оештырыла. Майданы — 4354 км². Үзәге — Октябрьский авылы (Чиләбе шәһәрненн 125 км көнчыгыштарак). Халкы — 20450 (2012), татарлар — 800 гә якын кеше (2002). Татарлар район терр-ясенә 18–19 йөзләрдә

В.А. Окулов.

килеп урнашалар. Башлыча, алар Тирән Күл (344 кеше), Әмин (140), Подовинное (200) авылларында, Свободный (100 кеше) посё- локларында яшиләр. 19 йөз ахырында По- довинное авылында сәүдәгәр М.Ә.Яушевның тегермәне һәм кибете була. О.р. б-н Сов. Со- юзы Герое Х.Ә.Ниятбәковның тормыш юлы бәйлә.

ОКТЯБРЬ РЕВОЛЮЦИЯСЕ 1917, к. Ка- заңда 1917 елгы Октябрь кораллы баш күтә- релеше.

«ОКТЯБРЬ ЯШЬЛӘРЕ», журнал; к. «Кол- хоз яшьләре».

ОКТЯБРЬСКИЙ шәһәре, Башкортстан Респ-касының көнбатыш өлешендә, Ык елгасының уңьяк ярында, Уфа шәһәрненн 188 км читтә урнашкан. 1937 дә посёлок (1946 дан шәһәр) буларак нигез салына. Хал- кы — 111551 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 23327, 1979 да — 29210, 1989 да — 38600, 2002 дә — 40306, 2010 да — 41346 ке- ше. О. милли мәдәнияте үзәге каршында «Татар конгрессы» милли-ижтимагый бер- ләшмәсе эшли. «Татарстан» Дәүләт һәм «Та- тарстан — Яңа гасыр» телерадиокомпаниялә- ре ташыруларын карыйлар. Октябрь музыка уч-щесе укучылары башкорт һәм татар жырын башкаручыларның «Дуслык моңы» (Нефтекамск ш.) һәм Р.Ваһапов исем. (Ка- зан) халыкара фестивальләрендә, ш.у. Бө- тенроссия халык уен кораллары ижат фести- валь-конкурсунда (Казан) лауреат диплома- ны б-н бүләкләнә. 11 нче татар гимназиясе эшли. 2004–05 уку елында 21 мәктәптә та- тар теле фән буларак укытыла. «Туган як» та- тар г-тасы нәшер ителә.

ОКУЛОВ Василий Андреевич (15.3.1899, хәзер Свердловск өлкәсенә Алапаевск ш. — 10.2.1974), СССР авиация сәнәгатен оешты- ручы, инженерлык-техник хезмәт гене- рал-лейтенанты (1944). Н.Е.Жуковский исем. Хәрби-һава академиясен тәмамлый (1934). Хезмәт эшчәнлеген 1915 елда машинист яр- дәмчесе буларак башлый, заводта elektrik булып эшли (хәзерге Свердловск өлкәсе). 1918 елдан Кызыл Армиядә. Гражданныр сугышында катнаша. 1934–38 дә Мәскәүдә 22 нче авиация з-дында хәрби вәкил, 1938 дән шул заводның директоры. 1941–42 дә Мәс- кәүдә 23 нче авиация з-ды, 1942–49 да Ка- зандагы 22 нче авиация з-ды директоры. О. илдә чыгарылган югары тизлекле беренче бомбардировщикларны сынауда һәм камил- ләштерүдә катнаша. Бөек Ватан сугышы ел- ларында аның житәкчелегендә коллектив уңышлы рәвештә СССР Хәрби-һава көчлә-

рен авиация техникасы б-н тәэмин итә. 1949–51 дә Үзәк авиация моторлары төзү ин-тының ф-лы башлыгы, 1951–74 тә Үзәк аэродинамика ин-ты (ЦАГИ) башлыгы урынбасары. ЦАГИның яңа эксперименталь базасын төзүдә, аны модернизацияләүдә турыдан-туры катнаша, нәтижәдә авиация техникасының яңа үрнәкләрендә фәнни һәм эксперименталь тикшеренүләр уздыру мөмкинлегә гамәлгә ашырыла. Дүрт Ленин ордены, Октябрь Революциясе, ике Кызыл Байрак, 1 нче дәрәжә Кутузов, Кызыл Йолдыз, ике Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Д.С.Фәхретдинов.

ОКУЛОВ Николай Михайлович (30.12.1835, Ярославль губ. — 23.1.1899, Ницца ш., Франция), хокук белгече, сенатор (1883), яшерен советник (1883). Дворяннар катлавыннан. Хокук белеме үч-щесен тәмамлый (С.-Петербург, 1855). 1855–58 елларда Сенатның 1 нче департаментында хезмәт итә. 1858–60 та Вологда жинаяты эшләре мәхкәмә палатасы рәисенә иптәше (урынбасары). 1860–63 тә Вологда губернасы төрмәләре попечительләре ком-ты директоры. 1863–65 тә Пенза, 1865–66 да Псков губерналары прокуроры. 1866–68 дә Рыбинск округ мәхкәмәсе прокуроры. 1868–70 тә Харьков мәхкәмә палатасының прокурор иптәше (урынбасары). 1870–71 дә Самара, 1871–77 дә Ярославль округ мәхкәмәләре рәисе. 1877–83 тә Казан мәхкәмә палатасының өлкән рәисе. 1883–84 тә Сенатның гражданлык кассацияләре, 1884 тән жинаяты эшләре кассацияләре департаментларында. Изге Александр Невский ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Альманах современных русских государственных деятелей. СПб., 1897.

Е.Б.Долгов.

ОЛАН авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылынан 34 км көньяк-көнбатыштарак, Чангар елгасы буенда. 2010 елда 79 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1565–68 еллардан мәгълүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, агач савыт-саба, тәгәрмәч, чана табаны һәм тугым ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.да Спас-Преображение чиркәве (1802–05 тә төзелә; архит-ра истәлегә), земство мәктәбе (1898 дә ачыла), фельдшерлык пункты, май язу з-ды, 3 жил тегермәне, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1208 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Келәнче волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1646 да — 25, 1782 да — 248 ир-ат; 1859 да — 702, 1897 да — 765, 1908 да — 868, 1920 да — 847, 1926 да — 694, 1938 да — 575, 1949 да — 444, 1958 да — 319, 1970 тә — 205, 1979 да — 133, 1989 да — 137, 2002 да — 120 кеше.

ОЛАН ИЛÉ авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылынан 2 км көнбатыштарак, Сола елгасы (Мишнән уң кушылдыгы) буенда. 2010 елда 394 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 52%, татарлар — 42%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Беренче исеме — Карамыш-Уланово. 1562 дә йомышлы руслар И.Михнеев һәм Ф.Заболоцкийга алпавыт жире буларак бирелә, һәм анда рус крәстияннәре килеп утыра. 1860 елларда халкы алпавыт һәм дәүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, чана ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.И.ндә земство мәктәбе (1860 та ачыла), су тегермәне, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1148,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Колай волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 да — 134 ир-ат; 1859 да — 303, 1897 да — 483, 1908 да — 541, 1920 да — 618, 1926 да — 750, 1949 да — 560, 1958 да — 426, 1970 тә — 296, 1979 да — 260, 1989 да — 144, 2002 да — 355 кеше.

ОЛЕАРИЙ (Oelschlager, Olearius) Адам (якынча 1599, Ашерслебен ш., Саксония — 22.2.1671, Готторп ш.), немец галиме һәм сәяхәтчесе. Лейпциг ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук укыта; Герцог Голштинский янында математик һәм китапханәче булып хезмәт итә. 1639 елдан Готторп шәһәрәндә яши. Рус һәм гарәп телләрен кабил белә. 1633–34 тә Шлезвиг-Голштейн илчеләге б-н Россиягә килә. 1635–39 да Идел буйлап Персиягә барып кайта. 1635–39 да Маскәүдә була. Патша Михаил Фёдорович хөкүмәте О.ны ике тапкыр сарай каршындагы хезмәткә чакыра. 1636 һәм 1638 дә Казанга килә, шәһәр күренешләрен сурәтләнә. 1643 тә Россия һәм Персиягә ясаган сәяхәтләрен тасвирлый (1647 дә Шлезвиг шәһәрәндә немец телендә нәшер ителә, сонрак инглиз, француз, голланд, итальян, рус һ.б. телләргә тәржемә ителә). Сәяхәтнамәдә 17 йөзнен 1 нче яртисындагы Россия, татар халкы тарихы һәм Идел буенда яшәүче башка халыклар тарихы турындагы мәгълүматлар кәргән кыйммәтле чыганак буларак бәяләнә. О. үз әсәрәндә Казан манаралы агач диварлар б-н әйләндереп алынган, йортлар агачтан, «Кремль калын таш диварлар, корал һәм солдатлар б-н яхшы саклана», шәһәрдә руслар һәм татарлар, Кремльдә — руслар гына яши, «бер татар да, үлем жәзасына дучар буласы килмәсә, анда күренергә тиеш түгел», дип яза. О. Сәгъдинең «Голстан» әсәрен фарсы теленән немец теленә тәржемә итә («Persianisches Rosenthal», Шлезвиг, 1654).

Хезм.: Описание путешествия в Московию и через Московию в Персию и обратно. СПб., 1906.

Әд.: Знаменитые люди о Казанском крае. К., 1987.

ОЛÉКСЕНКО Иван Петрович (30.11.1905, хәзер Украина Респ.-касы, Киев өлкәсенә Черкассы р-ны Лески а. — 1.8.1980, Казан), генерал-майор (1957). Машиналар төзү кичке ин-тының 1 нче курсының тәмамлыгы (Мәскәү).

1927 елдан СССР Кораллы көчләрендә. Бөек Ватан сугышы елларында самолётлар ремонтлау һәм эспилуатацияләү буенча инженер. 1945–53 тә Һава армиясендә өлкән инженер, Көнбатыш Себер хәрби округының Хәрби Һава көчләре баш инженеры. Балтыйк буе, Белоруссия, Себер хәрби округларында самолётлар ремонтлау бүлекләре б-н житәкчелек итә. 1953–56 да Кытай Халык Респ-сы Хәрби Һава көчләрендә хәрби кинәшче, баш инженер. 1956–60 та Казан авиация-техника үч-щесе башлыгы, Ленин ордены, ике Кызыл Байрак, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

М.З.Хәбибуллин.

ӨЛЕСОВ Иннокентий Никитич (26.12.1892, Якутск ш. — 13.3.1943, Казан), дерматовенеролог, мед. фән. д-ры (1930), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1940). Мәскәүдә 1 нче мед. ин-тын тәмамлыгы (1922). 1922 елдан тире-венерология клиникасында (Мәскәү). 1930–32 дә Мәскәү венерология ин-ты директоры. 1932–42 дә Казан мед. ин-тының дерматовенерология каф. профессоры (бер үк вакытта ГИДУВта). 1935–36 да дөвалау-профилактика ф-ты деканы. Хезмәтләре тире авырулары барышын өйрәнү һәм аларны дөвалау ысулларына карый.

Хезм.: К вопросу о кожном ксантоматозе // Рус. клиника. 1928. Т. 10, № 52 (автордаш); Сифилис и борьба с ним. К., 1934; Учебник кожных и венерических болезней. М.-Л., 1935 (автордаш); Эфедрин в терапии зудящих дерматозов // Казан. мед. журн. 1941. № 3.

Әд.: Казанский медицинский институт, 1814–1889. К., 1989. Ч. 1; Деканы Казанского медицинского института. К., 1997.

ӨЛÉШКÉВИЧ Константин Саввинович (8.7.1873, Вильно губ. Вильно ш. — 1935, Казан), архитектор. Гражданлык инженерлары ин-тын тәмамлыгы (С.-Петербург, 1897). 1899 — 1918 елларда Казан сәнәгать үч-щесендә укыта, 1906 дан төзелеш үч-щесенә укыту бүлеге мөдире (сәнәгать үч-щесенә бүлекчәсе). Бер үк вакытта, 1900–03 тә һәм 1910–11 дә Казан шәһәре архитекторы, 1911–13 тә шәһәр управасы технигы, 1901–03 тә — Казан губернасының земство идарәсе архитекторы. 1909–13 тә Казан шәһәр думасы гласные. 1918 дән Казан политтехник ин-ты (1930 дан — Коммуналь төзелеш ин-ты) укытучысы, 1922 дән — архит-ра ф-ты деканы. 1930 ның декабрендә корткычлыкта

К.С.Олешкевич. Сәнәгать училищесе бинасы. Казан. 1899. (Хәзер Казан технол. ун-тының «Б» корпусы). 2005 елгы фоторәсем.

гаепләнеп кулга алына, бер елдан азат ителә. Казанда район архитекторы булып эшли. О. үзән аеруча модерн стилдәгә зур ижтимагый һәм торак корылма проектлары төзү остасы итеп таныта: М.Марко (20 йөз башы), Докучаев (1902, реконструкция), Ю.С.Волкова (1905), С.А.Чукашев (1908) йортлары, Е.С.Смоленцевның табыш йорты (1907–09), Шамов хастаханәсе (1908–10), шәхси йорты (1915), С.Е.Павлов һәм Е.С.Прибытковның күн э-ды биасы (1901, реконструкция).

Әд.: Остроумов В.П. Казань: Очерки по истории города и его архитектуры. К., 1978; Республика Татарстан: Памятники истории и культуры: Каталог-справ. К., 1993; Муртазина Л.М. Казанские архитекторы конца XVIII — начала XX века: Биограф. справ. К., 1999.

Л.М.Мортазина.

ОЛИВКОВ Борис Михайлович (25.7.1892, Рязань губ., Сапожок өязе Коппино а. — 9.12.1954, Мәскәү), ветеринар-хирург, вет. фән. д-ры (1934), проф. (1935), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1952). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1918), шунда ук, оператив хирургия кафедрасында эшли, 1925–35 елларда мөгезләр эре терлек хирургиясе каф. мөдире. 1935–48 дә Мәскәү вет. академиясенен гомуми һәм махсус хирургия каф. профессоры, 1948–54 тә каф. мөдире. О. яраларны яра фазаларын исәпкә алып дәвалар ысулын эшли. Ветеринар-хирургларның Мәскәү мәктәбенә нигез салучы. Йорт хайваннарына караган оператив һәм гомуми хирургия буюнча югары уку йортлары өчен 2 дәрәжәлек һәм күпсанлы монографияләр авторы. СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1951). Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Лечение инфицированных ран у животных. М., 1950; Хирургические болезни мочеполовых органов. М., 1952; Автогенетическая терапия в ветеринарной хирургии. М., 1955.

Әд.: Казанский орден Ленина ветеринарный институт им. Н.Э.Баумана. К., 1993; Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.): Биограф. словарь учёных. К., 2006.

М.Ш.Шәжүров.

ОЛИГОХЕТЛАР, к. Аз төкле суалчаннар.

ОЛИМПИЕВ Вадим Владимирович (22.12.1938, Воронеж ш. — 15.1.2013, Казан), термофизик, техник фән. д-ры (1996), проф. (2001), ТРның атказ. энергетигы (1999). 1962 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, оборона пр-тиесе КБнда эшли (Казан). 1967–77 дә Казан авиация ин-тында. 1977 дән Казан энергетика ун-тында, жылылык техникасының теоретик нигезләре кафедрасын оештыручы һәм аның мөдире (1992–2000). Хезмәтләре жылылык алмаштыру жайланмасында энергия күчерү процессларын интенсификациягә карый. О. интенсификация жылылык алмашы булдыра торган аппаратларны исәпләү һәм проекцияштыру алымнарын тәкдир итә. Уйлап табуга 6 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Теплообменные аппараты с интенсифицированным теплообменом. К., 1999 (автордаш); Существо интенсификации теплообмена на поверхности со сферическими выемками // Изв. РАН. Энергетика. 2002. № 2 (автордаш); Теплогидравли-

ческий расчёт и проектирование оборудования с интенсифицированным теплообменом. К., 2004 (автордаш).

ОЛИМПИЯ УЕННАРЫ, 1) Борынгы Грециядә грекларның гомуми бәйрәмнәре һәм ярышлары. О.у. башлангычын, үткәрү урынын һәм вакытын Олимпиядә — б.э.к. 776 ел элек булган дип санау кабул ителгән. 394 тә Рим императоры Феодосий I нең Декреты б-н О.у. уздыру мәжусилек традициясе буларак туктатыла. 2) Борынгы грек О.у. үрнәгендәгә бөтендөнья спорт ярышлары 4 елга бер тапкыр уздырыла (кышкы һәм жәйге). 1894 нең 16 июнөндә Сорбонна ун-тында (Париж) узган халыкара конгресста Халыкара олимпия комитеты (ХОК) оештырыла. Аның беренче президенты грек шагыйре Деметриос Викелас, ген. секретаре — француз бароны Пьер де Кубертен (1896–1925 тә ХОК президенты) була. Беренче О.у. (жәйге) 1896 ның 6–15 апрелдә Афинада (Греция), кышкысы 1924 нең 25 гыйнвары — 5 февралдә Шамони шәһәрндә (Франция) уздырыла. Россия спортчылары О.у.нда беренче тапкыр 1908 һәм 1912 дә катнашалар, 7 медаль, ш.и. 1 алтын медаль алалар (Н.А.Панин-Коломенкин, тимераякта фигуралы шуу). Беренче тапкыр рәсми команда булып, СССР спортчылары — жәйге О.у.нда 1952 дә (Хельсинки, Финляндия) һәм кышкы О.у.нда 1956 да (Кортина-д'Ампеццо ш., Италия); РФ спортчылары 1994 тә (Лиллехаммер ш., Норвегия) һәм 1996 да (жәйге, Атланта, АКШ) О.у.нда катнаша. Татарстан спортчылары О.у.нда 1952 дән катнаша. О.у.нда катнашучылар: Н.С.Тетёркин һәм И.Л.Феоктистов (1952), С.М.Абрамов (1994), Л.А.Аверьянова (1988), Н.С.Апалинов (2012 — алтын), Н.К.Афанасьев (1996), Ю.В.Бережко (2012 — алтын), Г.И.Бухарин (1956 — бронза), А.А.Волков (2012 — алтын), Е.Г.Волкова (2008 — бронза), О.Б.Воцакина (1988, 1992), З.Р.Гарипова (1996), К.Ю.Гафуржанова (2012 — көмеш), Н.Ф.Гыйләжәва (1976 — алтын, 1980 — көмеш), О.В.Данилова (1992, 1994, 2002), А.Ю.Деманов (2012), А.Денисенко (2012 — бронза), С.А.Демина (1996, 2000 — көмеш, 2004, 2008), А.А.Доценко (2014), А.Н.Егорчев (2004 — бронза), Г.Е.Еврюжихин (1972 — бронза), Ю.М.Зарипова (2012 — алтын), А.В.Зацепин (2004), И.Х.Зиннуров (2000 — көмеш, 2004 — бронза), Д.В.Капустин (2000 — бронза), Р.И.Кашапов (1988), А.В.Казак (2000 — көмеш, 2004 — бронза), О.Н.Князева (1976 — алтын), Н.А.Колесников (1976 — алтын), А.Н.Колесникова (2000 — көмеш), В.М.Колотов (1972, 1976 — бронза), А.Б.Косарев (2008 — бронза), А.П.Курынов (1960 — алтын), Л.И.Логина (1980 — алтын), Я.В.Мартьянова (2004, 2008, 2012), А.В.Мастров (2000), Е.С.Миңгунова (2008 — көмеш), М.М.Михайлов (2012 — алтын), В.А.Мосин (2004, 2008, 2012 — бронза), Н.Г.Наговицин (1976), Н.Г.Нәбиев (2010, 2014), В.Г.Никонова (1976 — алтын), Л.Ф.Нуретдинова (1992 — алтын), А.А.Обмочаев (2012 — алтын), И.А.Панин (2014), А.В.Плюшкин (1976), В.Ф.Потапов (1976), Н.А.Петрушин (1998),

И.И.Радугин (2004), О.М.Рукавишникова (1980 — көмеш), Р.И.Сафин (1972 — алтын), Г.И.Сәмитова (2004, 2008 — алтын, 2012), Ф.П.Симашев (1972 — алтын, көмеш), О.В.Смирнова (2004), Ф.Р.Солтанова (1996), С.Ю.Тетюхин (2008 — бронза), С.Ф.Тимофеев (1976), А.В.Устинов (1996), И.С.Утробин (1964 — бронза), Э.Р.Хәсәнова (2008, 2012 — алтын), Д.В.Шкурихина (2008 — алтын), Н.С.Шукова (2014). Россиянең башка регионнарында яшәүче, О.у.нда медальләр алган татарлар: А.Д.Альметов, З.Х.Билалетдинов, М.Ганиев, Р.А.Гагауллин, М.Г.Девятьяров, Р.Н.Ерошина, А.М.Кабаева, У.А.Мәүлиханов, Ф.А.Мостафин, Л.Мостафин, Э.Ф.Саади, Ш.А.Сабилов, Р.Г.Салихова, Ш.С.Сафин, Д.М.Сафина, К.М.Фаткуллин, Ш.Ш.Хисаметдинов. 2014 елга О.у.на респ-кадан барысы 95 спортчы жибәрелә; 52 медаль алалар: 24 алтын, 12 көмеш, 16 бронза медаль.

ОЛҮГЪ МӨХӘММӘД (1405 тирәсе — 1445), Алтын Урда ханы (1420–37, бүленеп), Казан ханлыгына нигез салучы һәм беренче ханы. *Жәләлетдин* ханның улы, *Туктамыш* ханның оныгы. Әмир *Идегәй* һәм *Кадыйр-бирде* хан һәлакәтеннән соң тәхеткә утыра. 1421–22 елларда *Барақ* хан б-н көрәшә, җиңеләп, Литва чикләренә чигенә. Бөек Литва кенәзе Витовт ярдәме б-н О.М. Барақханы Кырымнан, сонрак Идел буеннан кырыклап чыгара, 1425 тә Алтын Урданың көнбатыш өлешендә хакимиятен торгыза. 1429 да *Дәүләтбирде* ханны җиңә. Бөек Литва кенәзенә Псков (1426) һәм Рязань (1427) шәһәрләренә оештырган яуларында катнаша. 1428 дә Төркия солтаны Морад II б-н илчелек мөнәсәбәтләре оештыра. О.М. хакимиятенә көчәюе сарай аксөякләренә канәгатьсезлеген тудыра, моннан О.М. дошманнары, башка жүчиләр файдалана. 1437 дә О.М. *Тимер* ханның улы Кече Мөхәммәд һәм аның тарафдары Нәүрүз морза тарафыннан Рус дәүләте чикләренә, Биләу шәһәре янына куыла. 1437 нең 5 декабрдә О.М. *Биләу (Белёв) янындагы сугышта* Мәскәү кенәзе Василий II тарафыннан жибәрелгән зур гаскарне җиңүгә ирешә. 1438 дә О.М. Биләудән Урта Иделгә юналә һәм анда Казан ханлыгын оештыра. Яңа дәүләттә төплөнәп ныгуга, Рус дәүләтенә яулар оештыра. 1445 тә О.М. улы Махмүд Суздаль шәһәре янында Василий II гаскарен тар-мар итә (*Суздаль янындагы сугыш*). Василий II тоткын итеп алына һәм, йолым түләнгәч, кире жибәрелә. О.М. исеме 1445 тән соң елгызмаларда телгә алынмый.

Әд.: Худяков М.Г. Очерки по истории Казанского ханства. К., 1923; Сафаргалев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960.

И.Л.Измайлов.

«ОЛҮГЪ ТӨРКЕСТАН», ижтимагый-сәясати, икътисади һәм әдәби газета. Ташкент мөселман оешмалары органы. 1917 елның 25 апреленнән 1918 гә кадәр Ташкентта татар һәм үзбәк телләрендә атнага 2–3 тапкыр нәшер ителә. Төркестан краеның татарлар жәмгыяте Үзәк бюросы басмасы. Мөхәррире — К.Бәкер, мөхәррир булмаганда, аның вазифаларын С.Абдусаттаров башкара. Актив авторлары

арасында: Н.Сэйфелмөлеков, Ф.Солтанбәк, И.Таһиров, Н.Яушев һ.б. Газета төрки һәм мөселман халыкларының туганлык һәм тигезлек нигезендә берләшү идеяләрен пропагандалауга зур игътибар бирә. «Төркестан автономиясе турында» мәкаләсендә Н.Яушев, Төркестан халыкларының хокукларын кысу каршылыкка китерәчәк дип кисәтәп, Төркестанга автономия статусы бирүгә чакыра. Милли-терр. федератив башлангычта демократик респ-ка төзәргә ниятләнелә («Гомуммөселман корылтае»). «О.Т.» битләрендә Учредительләр жыены турында тәфсилле мәгълүмат бирелә; И.Таһир «Учредительләр жыены нәрсә ул?» дигән тәфсилле мәкаләсендә аңа булышлык итүгә чакыра. Газета битләрендә фронттагы хәлләр, хәрби бурчыка мөнәсәбәт турында сөйләнә, милли армия булдыру мәсьәләсе карала. Редакция газетаны уртак төрки тел һәм уку йортларын үзгәртәп коруга карата И.Гаспринский һәм аның «Тәрҗеман» г-тасы идеяләрен дөвәм итүгә дип белдерә. «О.Т.» язмаларында яңа үрнәктәге мәктәпләр оештыру, фән һәм мәдәниятне үстерү мәсьәләләре яктыртыла, хатын-кызларның тигез хокуклылыгы, татар ижтимагый оешмалары эшчәнлеген активлаштыру темасы күтәрелә. Ташкент, Бохара, Хива, Оренбург шәһәрләрендәге һәм Россия өлкәләрендәге вакыйгалар турындагы хәбәрләрдән тыш, чит илләрдән дә хәбәрләр басыла. «Тормыш», «Йолдыз» һ.б. татар газеталарынан күчереп бастырылган язмаларга да зур урын бирелә.

З.З.Гыйләҗев.

ОЛЫ АККОШ КҮЛЕ, Көнбатыш Кама алдында, *Аккош кулләре* системасында иң зурысы. Казанның Киров р-ны территориясендә «Аккош күле» урман паркында урнашкан. Су өслеген мөйдәни 12,4 га, ташу вакытында — 27,9 га. Су күләме 101 мең м³, ташу вакытында — 547 мең м³. Озынлыгы 576 м, иң зур киндәге 320 м; уртача тирәнлегә 2 м, ташу вакытында — 3,4 м. Күл казанлыгы доналар арасындагы иңкүлекләрдә карст-суффозия

Олы Аккош күле.

процесслары нәтижәсендә катлауланып ясалган. Күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Ярлары сөзәк, урыны б-н сазлыклы. Суы бик йомшак (0,8–1,1 мг-экв/л), аз минеральләшкән, гидрокарбонат-кальцийлы типта. О.А.к. — ял итү урыны.

Н.М.Минһажева.

ОЛЫ АРТАШ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрненнән 57 км көнбатыштарак, Бөрсет елгасының югары агымы буенда.

2010 елда 84 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 17 йөз уртасында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакарларда Әр-наш исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөз-нең 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстиян-нәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.А.та су тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1699 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Шомырбаш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында, 1930 ның 10 августынан — Мамадыш, 1935 нән 10 февраленнән — Кызыл Йолдыз, 1959 ның 26 мартынан Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 121 ир-ат; 1859 да — 581, 1897 дә — 923, 1908 дә — 1091, 1920 дә — 1006, 1926 да — 1061, 1938 дә — 953, 1949 да — 496, 1958 дә — 470, 1970 тә — 516, 1989 да — 199, 2002 дә — 126 кеше.

ОЛЫ АРТАШ (Теләнче) авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 18 км көньяк-көнчыгыштарак, Мишә елгасы буенда. 2010 елда 295 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб. 16 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакарларда Келәнче исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөз-нең 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, урман кисү, тегү, чыта сугу һәм йон тегү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.А.та мәчет, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 907,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Әб-де волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында, 1930 ның 10 августынан Саба р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 76 ир-ат; 1859 да — 372, 1897 дә — 536, 1908 дә — 683, 1920 дә — 720, 1926 да — 688, 1938 дә — 676, 1949 да — 467, 1970 тә — 547, 1979 да — 458, 1989 да — 340, 2002 дә — 333 кеше.

ОЛЫ АТЫ авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 31 км көньяктарак, Зәй елгасының уң кушылыгы буенда. 2010 елда 250 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб. 1724 тән мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, балта эше, олаучылык б-н шөгыльләнә; алпавыт утарларында ялланып эшли. 1870 елгы мәгълүматларга караганда, О.А.да су тегермәне була. 1887–90 да Алабуга сөүдәгәре И.Г.Стахеев иганәсенә Покров чиркәве төзелә (1990 еллар башында яңадан эшли башлый; архит-ра истәлегә). 19 йөз ахырында авыл жәмәгатенең имана жире 2251 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Су-хареве волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында, 1930 ның 10 августынан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварынан Түбән Кама р-нында. Халкы саны: 1870 тә — 848, 1897 дә — 1298, 1920 дә — 1707, 1926 да — 1014, 1938 дә — 1122,

1949 да — 819, 1958 дә — 608, 1970 тә — 602, 1979 да — 554, 1989 да — 271, 2002 дә — 273 кеше.

ОЛЫ АФАНАС авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 2 км көньяк-көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 3168 кеше (2002 елгы халкы исәбе буенча, татарлар — 46%, руслар — 44%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 17 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакарларда Покровский исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөз-нең 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, вак-төяк сөүдә, олаучылык б-н шөгыльләнә, бурлакчыкта йөри. 1817 дә О.А.та таштан Покров чиркәве төзелә (архит-ра истәлегә; 1980 еллар ахырында яңадан ачыла). 20 йөз башында земство мәктәбе, 6 жыл тегермәне була; жомга көннәрендә базар эшли, ел саен 1 октябрьдә һәм Изге Троица көннәдә ярминкә үткәрелә. Бу чорда

Олы Афанас авылы. Покров чиркәве. 1817.

авыл жәмәгатенең имана жире 2434,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Афанас волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында, 1930 ның 10 августынан — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварынан Түбән Кама р-нында. Халкы саны: 1859 да — 823, 1870 тә — 932, 1897 дә — 1361, 1920 дә — 1548, 1926 да — 1778, 1938 дә — 1214, 1949 да — 785, 1958 дә — 675, 1970 тә — 1471, 1979 да — 3305, 1989 да — 2685, 2002 дә — 2780 кеше.

ОЛЫ АЧАСЫР авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненнән 25 км көньяк-көнбатыштарак, Буа елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 694 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. *Насырты Каюм исемендәге архитектура-этнография комплексы*. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөз-нең 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.А.да мәчет була. 20 йөз башында 2 мәчет, 2 мәктәп, 3 йон-тукыма ману остаханәсе, 8 тегермән, ярма ыр-гыч, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2389 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Шырдан волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында, 1927 нең 14 февраленнән — Норлат, 1963 нең 1 фев-ра

леннән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 103 ир-ат; 1859 да — 1778, 1897 дә — 3034, 1908 дә — 3413, 1920 дә — 2973, 1926 да — 3498, 1938 дә — 2765, 1949 да — 1728, 1958 дә — 1687, 1970 тә — 1716, 1979 да — 1500, 1989 да — 1077, 2002 дә — 900 кеше.

ОЛЫ ЭРӘМӘЛЭ авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрнән 20 км көнбатыштарак, Әнжерә елгасы буенда. 2010 елда 194 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Клуб, китапханә. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүлэт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, олаучылык б-н шөгыльләнә, Алабугада көнлекле эштә эшли. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.Ә.дә тегермән була. 19 йөз ахырында авыл жәмәгатенең имана жире 2087,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Лекарево волостенда, 1920–21 дә Вотак автономияле өлкәсе составында. 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Алабуга, 1944 нең 19 февраленнан — Костенево, 1944 нең 8 июненнан — Морт, 1954 нең 19 ноябрәннән Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 649, 1887 дә — 953, 1920 дә — 871, 1926 да — 1084, 1938 дә — 523, 1949 да — 399, 1958 дә — 308, 1970 тә — 255, 1979 да — 192, 1989 да — 209, 2002 дә — 209 кеше.

ОЛЫ ЭТНӘ авылы, Этнә р-ны үзәге. ТР-ның төньяк-көнбатыш өлешендә, Коркачык тимер юл станциясеннән (Казан — Екатеринбург юнәлеше) 30 км төньяк-көнбатыштарак, Этнә елгасы буенда, Казаннан 71 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 3536 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Май з-ды, «Этнә сәнәгать комбинаты» тегү пр-тисе. Урта мәктәп, һөнәр уч-щесе, а.х. техникумы, район мәдәният йорты, 2 китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүлэт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тимерчелек, тегү, балта эше, он тарту, йон-тукыма ману, бакыр савыт-саба ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Ә.дә волость идарәсе урнаша, 3 мәчет, фельдшерлык пункты, 3 жил һәм 2 су тегермәне, 2 тимерчелек, казна шәраб кибете, 3 сыраханә, ашханә, 4 юлаучылар йорты була; шимбә көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире

4704,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Этнә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августын-

Олы Этнә авылы. Мәчет.

Олы Этнә авылы. 1. Район үзәк хастаханәсе. 2. Гатаулла сәүдәгәр йорты. 19 йөзгә 2 нче яртысы.

нан — Этнә р-ны, 1959 ның 12 октябрәннән Тукай р-ны үзәге, 1963 нең 1 февраленнән Арча р-нында, 1990 ның 25 октябрәннән — кабат район үзәге. Халык саны: 1782 дә — 397 ир-ат; 1859 да — 2006, 1897 дә — 2715, 1908 дә — 3539, 1920 дә — 3349, 1922 дә — 3545, 1926 да — 3560, 1949 да — 2664, 1958 дә — 2816, 1970 тә — 3399, 1979 да — 3375, 1989 да — 3049, 2002 дә — 3651 кеше. Истәлекле урыннар — сәүдәгәр Гатаулла, Вәли, Саттар бай йортлары (19 йөзгә 2 нче яртысы архит-ра истәлегә).

Әд.: Описание уездных городов и замечательных селений Казанской губернии. К., 1862.

ОЛЫ ӘШНӘК авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибындагы Балык Бистәсе посёлогыннан 19 км төньяк-көнбатыштарак, Әшнәк елгасы буенда. 2010 елда 330 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Идел бие Болгар дөүләте чорынан хәзерге О.Ә. урынында авыллар була. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүлэт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше һәм тегүчеләк б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Ә.тә 2 мәчет, 2 тимерчелек, тегермән, 3 ярма яргыч, 12 вак-төякләр кибете эшли. Бу елларда авыл жәмәгатенең имана жире 2794,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Масловка волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Балык Бистәсе, 1944 нең 19 февраленнан — Солтан, 1946 ның 5 апреленнан — Корноухово, 1954 нең 19 ноябрәннән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 236 ир-ат; 1859 да — 1482, 1897 дә — 1942, 1908 дә — 2240, 1920 дә — 2337, 1926 да — 1982, 1949 да — 1236, 1958 дә — 1159, 1970 тә — 921, 1989 да — 562, 2002 дә — 405 кеше. О.Ә. тирәсендә кабер ташлары — 13–14 йөзләр ташъязма истәлекләре саклана.

Әд.: Хәлиуллин И. Олы Әшнәк // Мирас. 1993. № 5; Гарипова Ф.Г. Авыллар һәм калалар тарихынан: 2 томда. К., 2001. Т. 1; Казаков Е.П., Старостин П.Н., Халиков А.Х. Археологические памятники Татарской АССР. К., 1987.

ОЛЫ БАТРАС авылы, Зэй р-нында, Зэй тимер юл станциясеннән 34 км көньяк-көнбатыштарак, Батрас елгасы буенда. 2010 елда 87 кеше (руслар) яши. Халкының төп шө-

гыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәрге рус чыганакларында Драгуново, Драгун-Бехметьево, Барский Батрас исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, вак һөнәрчелек: чана, арба, тегермән ясау, киез итек басу, киндер туку б-н шөгыльләнә. 19 йөз ахырында О.Б.та алпавыт П.И.Кукаркин иганәсенә чиркәү төзелә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 1726 дис. тәшкил итә. 1927 дә О.Б.тан күчүчеләр Салкын Чишмә авылына нигез сала. Күмәкләштерү чорында монда «Беренче май» к-зы оештырыла. 1950 еллар башында ул «Пролетарий» к-зы (Төгә а.) б-н берләшә. 1959 дан О.Б. Энгельс исем. к-з составында, соңрак «Рассвет» итеп үзгәртелә, 1966 дан «Батрас» а.х. товарлары житештерү кооперативында. 1920 гә кадәр авыл Уфа губернасының Минзәлә өязе Троицк-Йосып волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Акташ, 1944 нең 19 февраленнан — Ямаш, 1956 ның 7 декабрәннән — Акташ, 1959 ның 26 мартыннан — Зэй, 1963 нең 1 февраленнан — Әлмәт, 1972 нең 1 ноябрәннән Зэй р-нында. Халык саны: 1724 тә — 12, 1795 тә — 51 ир-ат; 1859 да — 356, 1897 дә — 527, 1920 дә — 604, 1926 да — 642, 1938 дә — 322, 1949 да — 250, 1958 дә — 216, 1970 тә — 206, 1979 да — 100, 1989 да — 120, 2002 дә — 107 кеше.

ОЛЫ БАХТА елгасы, Көнбатыш Кама аръягында, Кама елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 40,7 км, бассейнының майданы 384 км². Чистай р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Мордва Баганалысы авылы янында, тамагы Байтирәк авылыннан төньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 140 м, тамагыныкы — 53 м. О.Б.ның су жыелу мөй-

Олы Бахта елгасының урта агымы.

даны төньякка авыш дулкынсыман тигезлек. Су жылы майданының урманлылығы 4%. О.Б.ның 2,5 тән 16,3 км га кадәр озынлыктагы 11 кушылдыгы бар, иң зурысы Кече Бахта (сул кушылдык). Елга челтәренен тыгызлыгы 0,22 км/км². Башлыча, кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,11–0,5 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытына су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Язгы ташу вакытына еллык агымның 80% ы туры килә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 90 мм, ташу вакытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче көннәрендә башлана. Елга ноябрь уртысында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,083 м³/с. Суы гидрокарбонат-сульфат-кальцийлы типта. Язын суы чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 500–700 мг/л га кадәр. О.Б. елгасы бассейнында су күләме 3 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОЛЫ БӘРӘЗӘ авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылыннан 12 км көнбатыштарак, Ашыт елгасының сул кушылдыгы буенда. 2010 елда 536 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта сугу, балта эше б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Б.дә мәктәпләре булган 3 мәчет, 2 су һәм 3 жил тегермәне, ярма яргыч, 2 тимерчелек, 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 3866 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Этнә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Тукай, 1938 нең 25 мартынан — Этнә, 1959 ның 12 октябреннән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1990 ның 25 октябреннән Этнә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 264 ир-ат; 1859 да — 1618, 1897 дә — 2622, 1908 дә — 3294, 1920 дә — 1717, 1926 да — 2800, 1938 дә — 2606, 1949 да — 1723, 1958 дә — 1248, 1970 тә — 387, 1979 да — 369, 2002 дә — 566 кеше.

ОЛЫ БИСӘР авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәреннән 18 км төньяк-көнбатыштарак, Бисәр елгасы буенда. 2010 елда 257 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Мәдәният йорты, китапханә. 17 йөздә нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Б.дә чиркәү-приход мәктәбе, 3 жил тегермәне, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу елларда авыл жәмәгатенең имана жире 1969,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Шәмәк волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 елның 10 августынан Тә-

теш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 170 ир-ат; 1859 да — 470, 1897 дә — 894, 1908 дә — 1006, 1920 дә — 915, 1926 да — 930, 1938 дә — 567, 1949 да — 545, 1958 дә — 589, 1970 тә — 545, 1979 да — 445, 1989 да — 333, 2002 дә — 285 кеше.

ОЛЫ ВИТАМАН авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 36 км төньяк-көнбатыштарак, Ашыт елгасы буенда. 2010 елда 607 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Б.дә мәчет, мәктәп, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1488 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Салкын Чишмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Добъяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварынан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 72 ир-ат; 1859 да — 521, 1897 дә — 965, 1908 дә — 1086, 1920 дә — 1105, 1926 да — 1304, 1938 дә — 1308, 1949 да — 1117, 1958 дә — 912, 1970 тә — 879, 1989 да — 655, 2002 елда 655 кеше.

Әд.: И з н о с к о в И.А. Список населённых мест Казанского уезда, с кратким их описанием. К., 1885; Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ОЛЫ БОЛГАЁР авылы, Апас р-нында, шәһәр тибындагы Апас посёлогыннан 26 км көнчыгыштарак, Олы Шаһиян елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 238 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Б.дә мәчет, мәктәп, 2 су тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2063,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Зур Келәр волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан — Апас, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1964 нең 4 мартынан Апас р-нында. Халык саны: 1782 дә — 191 ир-ат; 1859 да — 870, 1897 дә — 1613, 1908 дә — 1671, 1926 да — 886, 1938 дә — 914, 1949 да — 596, 1958 дә — 564, 1970 тә — 544, 1979 да — 428, 1989 да — 287, 2002 дә — 292 кеше.

ОЛЫ БОРТАС авылы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 33 км төньяк-көнбатыштарак, Саравыл елгасы буенда. 2010 елда 52 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Б.дә мәчет, мәктәп, жил тегермәне, 3 вак-төякләр кибете

эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 917,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Кариле волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварынан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дә — 106 ир-ат; 1859 да — 375, 1884 тә — 485, 1897 дә — 630, 1908 дә — 733, 1920 дә — 660, 1926 да — 380, 1938 дә — 326, 1949 да — 252, 1958 дә — 166, 1970 тә — 87, 1979 да — 74, 1989 да — 68, 2002 дә — 72 кеше.

ОЛЫ БУТЫРКА авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 13 км төньяк-көнчыгыштарак, Ушна елгасы буенда. 2010 елда 235 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 53%, татарлар — 28%) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакларда Каенсар-Бутырка исеме б-н билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Б.дә чиркәү-приход мәктәбе, су тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 943 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Черемьш волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1924 тән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан Питрәч р-нында. Халык саны: 1859 да — 318, 1897 дә — 509, 1908 дә — 478, 1920 дә — 502, 1926 да — 397, 1949 да — 244, 1958 дә — 208, 1970 тә — 226, 1979 да — 200, 1989 да — 198, 2002 дә — 205 кеше.

ОЛЫ ДЕРЬБИШКИ авылы, Казан шәһәренен Совет р-ны карамагында, Казанка елгасы буенда. 2000 елда 918 кеше (1989 елгы халык исәбе буенча, руслар — 57%, татарлар — 38%) яши. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы удел (1797 гә кадәр — сарай) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, тәгәрмәч ясау һәм тимерчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Д.дә иске дин тарафдарлары кәшәнәсе, земство мәктәбе, 15 тимерчелек, 3 бакаля кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 838,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр авыл Казан губернасының Казан өязе Собакино волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнән Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августынан — Юдино, 1950 нең 16 маеннан — Биектау, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварынан Биектау р-нында, 1984 нең 15 октябреннән Казан шәһәр Совет р-нында. Халык саны: 1782 дә — 85 ир-ат; 1859 да — 516, 1897 дә — 411, 1908 дә — 614, 1920 дә — 765, 1926 да — 895, 1938 дә — 953, 1949 да — 610, 1958 дә — 924, 1970 тә — 1006, 1989 да — 1058 кеше.

ОЛЫ ДҮРТӨЙЛӘ авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 5 км көньяк-көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 27 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 1861 елгы реформага ка-

дәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачлык б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.Д.дә 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 731,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Колай волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньында. 1930 ның 10 августыннан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 111 ир-ат; 1859 да — 161, 1878 дә — 319, 1897 дә — 325, 1908 дә — 401, 1920 дә — 416, 1949 да — 357, 1958 дә — 219, 1970 тә — 217, 1979 да — 118, 1989 да — 44, 2002 дә — 33 кеше.

ОЛЫ ЕЛГА авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибындагы Балык Бистәсе посёлогыннан 21 км көнбатыштарак, Шуран елгасы буенда. 2010 елда 881 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә, Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәрәжә крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгьльләнә. 1859 елгы чыганақларда О.Е.да мәчет телгә алына, һәм ул 1879 да төзелгән яңа бинага (архит-ра истәлегә) күчә. 1908 дә авылда икенче мәчет ачыла. Мәчетләр каршында мәктәпләр эшли. 20 йөз башында О.Е.да тимерчелек һәм 5 вак-төякләр кибете була. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 2356,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Масловка волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантоньында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе

Олы Елга авылы. Мәчет. 1879.

р-нында. Халык саны: 1782 дә — 278 ир-ат; 1859 да — 722, 1897 дә — 1327, 1908 дә — 1687, 1920 дә — 1737, 1926 да — 1116, 1949 да — 932, 1958 дә — 905, 1970 тә — 1041, 1989 да — 853, 2002 дә — 863 кеше.

ОЛЫ ЕЛОВО (Олы Елау) авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрненнән 33 км көнбатыштарак, Вятка елгасыннан 5 км чигтә урнашкан. 2010 елда 305 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 53%, татарлар — 40%) яши. Халкының төп шөгьле — терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты,

китапханә. 17 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганақларда Архангельский исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәрәжә крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, олаучылык, филтә ясау, ятмә үрү б-н шөгьльләнә. 1868 дә О.Е.да земство уч-щесе ачыла. 1885–90 елларда янган агач чиркәү урынына сәүдәгәр Стахеевлар иганәсенә таштан Архангел Михаил чиркәве (архит-ра истәлегә) төзелә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Чиркәс волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921 дән — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Алабуга, 1944 нең 19 февраленнән — Костенеево, 1944 нең 8 июненнән — Морт, 1954 нең 19 ноябрненнән Алабуга р-нында. Халык саны: 1782 дә — 131 ир-ат; 1834 тә — 496, 1887 дә — 1153, 1920 дә — 1261, 1926 да — 999, 1938 дә — 914, 1958 дә — 348, 1970 тә — 375, 1989 да — 248, 2002 дә — 309 кеше.

ОЛЫ ЕЛОВО КҮЛЕ, Көнчыгыш Кама алдында, элекке су юлында сакланып калган күл. Вятка елгасының уңьяк яры тугаенда урнашкан, Алабуга р-ны Олы Елово авылыннан 2 км төньяк-көнбатыштарак. Су өслегенә майданы 20 га. Су күләме 400 мең м³. Озынлыгы 600 м, киңлеге 200–400 м. Формасы калаксыман. Ярлары сөзәк, урыны б-н таллар үскән. Күл агымсыз, туенуы катнаш. Суы үтә күрәнмәле диярлек, яшькелт төстә, чагыштырмача каты, уртача минеральләшкән. Елга төбе утырмалары комсу һәм комсу-ләмле. Күлнең үсемлекләр б-н каплау дәрәжәсе уртача (25% ка кадәр), чатырлы су-сак, сары төнбоек, су кәбестәсе үләннәре өстенлек итә. Су үсемлекләренен сирак төрләреннән — сливасыман носток үсә. Ихтиофаунасында — бөртәс, табан балык.

Н.М.Минһажева.

ОЛЫ ЖӘКЕ (Олы Яке) авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненнән 32 км төньяк-көнчыгыштарак, Питиал елгасы буенда. 2010 елда 588 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — мөгезле эре терлек асрау, яшелчәчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Балалар йорты. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәрәжә крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше, такта яру, курыс төшерү-мунчала ясау, шётка ясап сату б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.Ж.дә мәчет, мәктәп, жил тегермәне, 5 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 1718,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кукмара волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 138 ир-ат; 1859 да — 745, 1897 дә — 976, 1908 дә — 1130, 1920 дә — 1037, 1926 да — 1259, 1938 дә — 997, 1949 да — 300, 1958 дә — 613, 1970 тә — 651, 1979 да — 611, 1989 да — 594, 2002 дә — 583 кеше.

ОЛЫ ЗӘҢГӘР КҮЛ, Көнбатыш Кама алдында. Казансу елгасының уңьяк ярында ур-

Олы Зәңгәр күл.

нашкан, Биектау р-ны Щербаково авылыннан 0,5 км көньяк-көнчыгыштарак. Су өслегенә майданы 2,2 га. Озынлыгы 800 м га якын, киңлеге 20–100 м. Төньяк кийгән өлешендә ике карст бурнакесе — Олы Упкын һәм Кече Упкын бар. Күлнең формасы сузынқы, бөгелгән. Килеп чыгышы буенча, О.З.к. — Казансу елгасының элекке юлында сакланып калган, карст күренешләре нәтижәсендә катлауланьып ясалган күл. Дамба б-н ныгытылган, ул аны Казансу елгасыннан аерып тора. Суының минеральләшүе югары (якынча 2,5 г/л), биқ каты (31–32 мг-экв/л), кислород составы түбән һәм табигый күкертле водород югары, үтә күрәнмәле (төбәна кадәр), үзән генә хас зәңгәрсү төстә (исеме шуннан), гидрокарбонат-сульфат-кальцийлы типта. О.З.к.нең жир асты сулары б-н туенуы тотрыклы: төбәндә көчле жир асты сулары чыгышы бар. Күл агымлы: аннан Казансу елгасына су чыгымы якынча 250 л/с булган дулкынлы инеш агып чыга. Су әйләнеше елына якынча 700. Күл боз б-н капланмый. Су темп-расы ел дәвамында даими диярлек, 6–8 °С тәшкил итә. Елга төбе утырмалары үсемлек калдыклары катнашмасы һәм күкертле водород (сапропельләр) исе килеп торган кара һәм куче соры ләмнән гыйбарәт. Физик-химик составы буенча алар минеральләшүе түбән булган, жиңелчә сульфатлы дөвалау ләмнәренә (пелоидларга) карый, бальнеологик әһәмияткә ия. Күл ял итү-саламәтләндрерү (салкын суда коену) һәм бальнеологик (жирле санаторийлар очен дөвалау ләмен чыгару) максатларында файдаланыла. О.З.к. Урта Идел буендагы уникаль күлләргә керә, аны элек-электән «Казан яны зәңгәр мөгжизасы» дип йөрткәннәр. Беренчеләрдән булып, ТРның табигать истәлегә итеп билгеләнә (1972), 1994 елдан *Зәңгәр күлләр* табигать тыюлыгы составына керә.

Әд.: Семеновский В.И. Голубое озеро // Природа Татарии. К., 1947; Памятники природы Татарии. К., 1977.

Н.М.Минһажева.

ОЛЫ ИМӘН (Олымән) авылы, Актаныш р-нында, Актаныш авылыннан 42 км көньяк-көнбатыштарак, Сикия елгасы бассейнында. 2010 елда 330 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр гә рус чыганақларында Улуйменев исеме б-н дә билгеле. 18–19 йөзләрдә халкы асабалар һәм типтәрләр катлауларына бүленә, игенчелек, терлек-

Олы Кайбыч авылы. 1. Гомуми күрөнеш; 2. Район элемтә бүлгә бинасы.

челек, урман кисү, тәгәрмәч, тугым, чана ясау б-н шөгильләнә. 20 йөз башында мәчет (1809 дан мәгълүм), мәктәп (1838 дә ачыла), бакалея кибете, 2 икмәк саклау-сату кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2458 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Байсар волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Актаныш, 1935 нең 10 февраленнан — Калинин, 1959 ның 12 октябреннан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленнан — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Актаныш р-нында. Халык саны: 1795 тә — 128, 1834 тә — 313, 1859 да — 599, 1870 тә — 710, 1897 дә — 857, 1906 да — 1104, 1913 тә — 1193, 1926 да — 867, 1938 дә — 803, 1949 да — 480, 1958 дә — 446, 1970 тә — 505, 1979 да — 477, 1989 да — 417, 2002 дә — 334 кеше.

Әд.: Актанышым — ак илем. К., 2010.

ОЛЫ КАБАН авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шәһәрәннән 38 км төньяк-көнбатыштарак, Казан — Оренбург автомобиль юлы буенда. 2010 елда 646 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Введенский исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дөлүт (элек — экономик, 1764 кә кадәр — монастырь) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, сарык тиресе эшкәртү һәм тимерчелек б-н шөгильләнә. 1840 та О.К.да Дөлүт милке министрлыгы мәктәбе ачыла, 1869 да земство мәктәбе итеп үзгәртелә. 20 йөз башында Спас-Преображение чиркәве (18 йөзнең 1 нче яртысында

Олы Кабан авылы. Спас-Преображение чиркәве.

төзелә; архит-ра истәлеге), 5 жил тегермәне, 2 ярма яргыч, 2 тимерчелек, казна шәраб һәм 8 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 4055,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Столбище волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнан Казан авыл р-нында, 1938 нең 4 августыннан — Столбище, 1959 ның 26 мартыннан — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 285 ир-ат; 1859 да — 998, 1884 тә — 1172, 1897 дә — 1407, 1920 дә — 1547, 1926 да — 1669, 1949 да — 983, 1958 дә — 1060, 1970 тә — 610, 1979 да — 598, 1989 да — 508, 2002 дә — 543 кеше.

Әд.: История Лаишевского края. Чебоксары, 1997.

ОЛЫ КАВАЛ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 20 км төньяк-көнбатыштарак, Солонка елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 466 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше, тегүчелек, тимерчелек б-н шөгильләнә. 20 йөз башында О.К.да 2 мәчет, мәдрәсә, мәктәп, 2 су һәм 3 жил тегермәне, 9 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2988,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кавал волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 303 ир-ат; 1859 да — 1355, 1897 дә — 1385, 1908 дә — 1878, 1920 дә — 1506, 1926 да — 1618, 1938 дә — 1337, 1949 да — 968, 1958 дә — 889, 1970 тә — 787, 1989 да — 546, 2002 дә — 513 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ОЛЫ КАЙБЫЧ авылы, Кайбыч р-ны үзәге, ТРның көнбатыш өлешендә, Колангы тимер юл станциясеннән (Ульянов-Зоя юнәлеше) 18 км көньяк-көнбатыштарак, Бәрле елгасы буенда, Казаннан 120 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 1600 кеше (татарлар) яши.

Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау; икмәк комб-ты. Урта мәктәп, мәдәният йорты, 2 китапханә. Жырчы Г.М.Кайбицкая музейе. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгильләнә. 20 йөз башында О.К.та мәчет, 3 жил тегермәне, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1844 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Ульяновско волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя

Олы Кайбыч авылы. Г.М. Кайбицкая музейе.

кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Ульяновско р-нында, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч р-ны үзәге, 1963 нең 1 февраленнан — Буа, 1965 нең 12 гыйнварыннан Апас р-нында, 1991 нең 19 апреленнан — кабат район үзәге. Халык саны: 1782 дә — 209 ир-ат; 1859 да — 1158, 1897 дә — 1864, 1908 дә — 2193, 1920 дә — 1969, 1926 да — 1527, 1938 дә — 1816, 1949 да — 1782, 1958 дә — 1861, 1970 тә — 1575, 1979 да — 1328, 1989 да — 942, 2002 дә — 1578 кеше.

ОЛЫ КАРАГУЖА (Олы Караужа) авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрәннән 31 км төньяк-көнчыгыштарак, Птигал елгасы буенда. 2010 елда 656 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, яшелчәчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, арба ясау, чыпта сугу, капчы тегү б-н шөгильләнә. 20 йөз башында О.К.да мәчет, мәктәп, 3 жил тегермәне, тимерчелек, 8 вак-төякләр кибете, пәнжешәмбе көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире

2358,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кукмара волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонның да. 1930 ның 10 августыннан — Добъяз, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 264 ир-ат; 1859 да — 1102, 1897 дә — 1596, 1908 дә — 1796, 1920 дә — 1426, 1926 да — 1636, 1949 да — 641, 1958 дә — 874, 1970 тә — 1048, 1979 да — 847, 1989 да — 750, 2002 дә — 702 кеше.

ОЛЫ КАРАМАЛЫ авылы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 11 км көнбатыштарак, Карамалы елгасы буенда. 2010 елда 146 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорынан мөгълүм. Рев-циягә кадәр чыганақларда Иске Карамалы исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. Халык мөселманнар һәм православие динендәгеләргә бүленә. 1859 елгы мөгълүматларга караганда, О.К.да мәчет була, мәчет каршында зур мәдрәсә эшли, 1911 дә ул 4 сыйныфлы рус-татар уч-шесе итеп үзгәртелә. 20 йөз башында 5 жыл тегермәне, тимерчелек, 2 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1012,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Богородский волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонның да. 1930 ның 10 августыннан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дә — 112 ир-ат; 1859 да — 393, 1884 тә — 580, 1897 дә — 697, 1920 дә — 874, 1926 да — 576, 1938 дә — 730, 1949 да — 510, 1958 дә — 375, 1970 тә — 263, 1979 да — 217, 2002 дә — 156 кеше. О.К.да язучы И.Гази туган.

ОЛЫ КАРИЛӘ авылы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 24 км көнбатыштарак, Кору Үләмә елгасы буенда. 2010 елда 399 кеше (татарлар) яши. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау, урманчылык эше, агач эшкәртү пр-тиесе. Казан ханлыгы чорынан мөгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, мич чыгару, балта эше б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.К.дә мәчет, 2 су һәм 2 жыл тегермәне, 5 вак-тояклар кибете була. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1232,5 дис. тәшкил итә. 1933—43 елларда О.К.дә МТС эшли. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Карилә волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонның да. 1930 ның 10 августыннан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дә — 191 ир-ат; 1859 да — 657, 1884 тә — 952, 1897 дә — 1281, 1908 дә — 1326, 1920 дә — 1260, 1926 да — 843, 1938 дә — 686, 1949 да — 769, 1958 дә — 828,

1970 тә — 643, 1979 да — 588, 1989 да — 502, 2002 дә — 445 кеше.

ОЛЫ КАРЛЫ елгасы, Идел алдында, Карлы елгасының (Зоя елгасы бассейны) уң кушылыгы. Озынлыгы 28 км (ТР чикләрендә 12 км), бассейнының майданы 215,2 км². Идел бие калкулыгынан, Чүпрәле р-ны территориясендә ага. Елга башы Яңа Ишле авылынан 2 км көньяк-көнбатыштарак, тамагы Чуаш Респ-касы территориясендә. Елга башының абс. биеклеге 210 м, тамагының — 105 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 13%. О.К.ның 1,2 дән 16 км га кадәр озынлыктагы 7 кушылыгы бар, иң зурысы Кең Карлы (сул кушылыгы). Елга чөлгәренч тыгызлыгы 0,40 км/км². Туенуы кагаш, күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5—1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык сәегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллек катламы 76 мм, ташу вакытында су катламы 60 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрельнең беренче көннәрендә башлана. Елга ноябрьнең беренче ункөнлегендә туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллек чыгымы 0,12 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3—6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6—9 мг-экв/л). Гомуми минеральләнүе язын 200—300 мг/л, кышын һәм жәен 400—500 мг/л. О.К. елгасы бассейнында су күләме 0,6 млн. м³ булган 2 буа бар. Су ресурслары сугару өчен һәм хужалык-көн күреш максатларында файдаланыла.

ОЛЫ КАЧЫК (Олы Качкын), авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрненнән 10 км төньяк-көнбатыштарак, Танай елгасы буенда. 2010 елда 256 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау, умартачылык. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөзнең 1 нче яртысына кадәр Танай авылының күчүчеләр нигез сала. Рев-циягә кадәр чыганақларда Качка (Дмитриевское) исеме б-н дә мөгълүм. 1860 елларга кадәр халкы удел (1797 гә кадәр — сарай) крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, май язу, чүлмәк ясау, утын кисү б-н шөгыльләнә, шәһәрләргә китеп, көнлекләр эштә эшли. 18 йөзнең 60 елларыннан авылда приход була. 20 йөз башында О.К.та волость идарәсе урнаша, таш Троица чиркәве (1811—26 да төзелә; архит-ра истәлегә), чиркәү-приход мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1825,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Качык волостенда, 1920—21 дә Вятка автономияле өлкәсе составында. 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонның да. 1930 ның 10 августыннан — Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 877, 1887 дә — 1118, 1920 дә — 1029, 1922 дә — 1133, 1926 да — 1108, 1938 дә — 880, 1949 да — 385, 1958 дә һәм 1970 тә — 311, 1989 да — 226, 2002 дә — 445 кеше.

ОЛЫ КӘМИНКӘ елгасы, Көнбатыш Кама аръягында, Чишмә елгасының сул кушылыгы. Озынлыгы 17,4 км, бассейнының мөй-

даны 223 км². Чирмешән р-ны территориясе буйлап ага. Елга башы Кызылъяр авылынан төньяктарак, тамагы Яшәүче авылынан 3 км көньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 140 м, тамагының — 70 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 9%. О.К.нең 2 дән 16,4 км га кадәр озынлыктагы 3 кушылыгы бар, иң зурысы Сөлчә (сул кушылыгы). Елга чөлгәренч тыгызлыгы 0,22 км/км². Күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 1—3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы, жәен нык сәегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллек катламы 110 мм, ташу вакытындагы уртача күпеллек чыгымы 0,296 м³/с. Суы язын каты (6—9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (20—40 мг-экв/л). Гомуми минеральләнүе язын 200—300 мг/л, кышын һәм жәен 500—700 мг/л. О.К. елгасы бассейнында су күләме 3,9 млн. м³ булган 4 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОЛЫ КИБӘХУЖА (Яңавыл) авылы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 9 км төньяктарак, Макса елгасы буенда. 2010 елда 299 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, сарык асрау. Башлангыч мәдрәсә, мәдәният йорты. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганақларда Яңа Кибәхужа исеме б-н дә мөгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мөгълүматларга караганда, О.К.да мәчет була. 20 йөз башында мәдрәсә, су тегермәне, ярма яргыч, 4 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1604,25 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр авыл Казан губернасының Лаеш өязе Олы Кибәхужа волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонның да. 1930 ның 10 августыннан — Саба, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябреннән — Саба, 1991 нең 4 октябреннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 129 ир-ат; 1859 да — 644, 1897 дә — 835, 1908 дә — 927, 1920 дә — 988, 1926 да — 724, 1938 дә — 699, 1949 да — 746, 1958 дә — 548, 1970 тә — 492, 1979 да — 383, 1989 да — 311, 2002 дә — 304 кеше.

ОЛЫ КИБӘЧӘ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 33 км көньяк-көнчыгыштарак, Нысы елгасы буенда. 2010 елда 554 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, клуб, китапханә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганақларда Салкын Чишмә исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мөгълүматларга караганда, О.К.дә мәчет була. 20 йөз башында су тегермәне һәм вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 546,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губер-

насынын Мамадыш өязе Әбде волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан Саба р-нында. Халык саны: 1859 да — 294, 1897 дә — 534, 1908 дә — 575, 1920 дә — 719, 1926 да — 614, 1949 да — 637, 1970 тә — 719, 1979 да — 725, 1989 да — 636, 2002 дә — 576 кеше.

ОЛЫ КИТӘК елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Бөрә елгасының (Вятка елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 19,2 км (ТР цикләрендә 7 км), бассейнының майданы 92,8 км². Елга башы Кукмара р-ны Чәти посёлогыннан 2,8 км төньяк-көнбатыштарак; Яңа Сәрдек авылыннан тамагына кадәр Киров өлкәсе терр-ясе буенча ага. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныкы — 59 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 12%. О.К.нең 0,4 тән 5,4 км га кадәр озынлыктагы 8 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,31 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,51–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 112 мм, ташу вакытында су катламы 73 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ункөнлегендә башлана. Елга октябрь ахыры — ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының ин аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,094 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л га кадәр.

ОЛЫ КӨЕК авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 48 км төньяк-көнбатыштарак, Мари Респ-касы б-н чиктәш урнашкан. 2010 елда 77 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапханә. Казан ханлыгы чорыннан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.К.тә мәчет (1875–77 дә төзелә; архит-ра истәлегә), мәктәп, тимерче остаханәсе, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 788,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан өязенең Салкын Чишмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 89 ир-ат; 1859 да — 503, 1897 дә — 825, 1908 дә — 867, 1920 дә — 974, 1926 да — 848, 1949 да һәм 1958 дә — 489, 1970 тә — 374, 1989 да — 148, 2002 дә — 100 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ОЛЫ КҮЛ, к. Мәми.

ОЛЫ КҮЛБАШ авылы, Яшел Уээн р-нында, Яшел Уээн шәһәрненнән 34 км төньяк-көнчыгыштарак, Питиал елгасы буенда. 2010 елда 255 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапха-

на. Мәчет. 17 йөзгә 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Синтәк исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, балта эше һәм чыпта-кап сугу б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.К.та мәчет, мәдрәсә, тимерчелек, 2 жил тегермәне, 5 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 898,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кукмара волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Уээн р-нында. Халык саны: 1782 дә — 90 ир-ат; 1859 да — 464, 1897 дә — 602, 1908 дә — 750, 1920 дә — 1014, 1926 да — 1259, 1938 дә — 739, 1949 да — 600, 1958 дә — 663, 1970 тә — 627, 1979 да — 467, 1989 да — 356, 2002 дә — 283 кеше.

ОЛЫ КҮЛГӘ авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибиндагы Балык Бистәсе посёлогыннан 16 км төньяк-көнчыгыштарак, Суша елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 352 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 68%, татарлар — 31%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Күлгә, Архангельский исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, миңкә ясау б-н шөгыльләнә. 1758 дән авылда православие приходы була. 1840 та алпавыт Е.А.Безобразова иганәсенә Архангел Михаил чиркәве (архит-ра истәлегә) төзелә. 20 йөз башында О.К.дә земство мәктәбе, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 571,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Уракчы волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 188 ир-ат; 1859 да — 656, 1897 дә — 726, 1908 дә — 933, 1920 дә — 760, 1926 да — 889, 1938 дә — 603, 1949 да — 482, 1958 дә — 354, 1970 тә — 288, 1989 да — 369, 2002 дә — 397 кеше.

ОЛЫ МӘМИ авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 50 км көньяк-көнбатыштарак, Мәми елгасы буенда. 2010 елда 302 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 63%, чуашлар — 34%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, миңкә ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.М.дә Александр Невский чиркәве (1892–94 тә төзелә), земство мәктәбе (1883 тә Изге Гурий борадәрлеге мәктәбе буларак ачыла), 3 су һәм 3 жил тегермәне, 2 тимерчелек, 2 ярма яргыч, 5 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 2914 дис. тәшкил итә. 1920 гә

кадәр Казан губернасының Зөя өязе Ивановка волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябрненнән — Югары Ослан, 1935 нең 10 февраленнән — Тәмте, 1958 нең 16 июленнән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1782 дә — 97 ир-ат; 1859 да — 1035, 1897 дә — 1437, 1908 дә — 1618, 1920 дә — 1577, 1926 да — 1287, 1938 дә — 807, 1949 да — 538, 1958 дә — 617, 1970 тә — 595, 1979 да — 412, 1989 да — 369, 2002 дә — 338 кеше.

ОЛЫ МӘНҖӨР авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылыннан 8 км көнчыгыштарак, Симет елгасы буенда. 2010 елда 680 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Сәүдәгәр Бакиров йорты (19 йөзгә 1 нче яртысы архит-ра истәлегә). Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, йон тетү, тимерчелек һәм балта эше б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.М.дә 3 мәчет, 2 мәктәп, 7 юлаучылар йорты, 2 жил һәм 3 су тегермәне, 3 тимерчелек, 4 вак-төякләр кибете була; сишәмбе көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 3298,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Мәнҗәр волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тукай, 1938 нең 25 мартыннан — Этнә, 1959 ның 12 октябрненнән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1990 ның 25 октябрненнән Этнә р-нында. Халык саны: 1859 да — 1881, 1897 дә — 1893, 1908 дә — 1832, 1920 дә — 1387, 1926 да — 1398, 1938 дә — 1277, 1949 да — 1011, 1958 дә — 940, 1970 тә — 952, 1989 да — 655, 2002 дә — 699 кеше.

ОЛЫ МӘРӘТХҮЖА авылы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибиндагы Кама Тамагы посёлогыннан 17 км көнбатыштарак, Карамалы елгасы буенда. 2010 елда 80 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөз башында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.М.да мәчет була. 20 йөз башында ш.у. 2 жил тегермәне, мануфактура-бакалея һәм 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1782 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Богородский волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дә — 134 ир-ат; 1859 да — 561, 1897 дә — 860, 1908 дә — 1033, 1920 дә — 915, 1926 да — 650, 1938 дә — 706, 1949 да — 602, 1958 дә — 382, 1970 тә — 223, 1979 да — 152, 1989 да — 91, 2002 дә — 95 кеше. О.М.да драматург Т.Г.Миңнуллин туган.

ОЛЫ МӘТӘСКӘ авылы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 7 км көнбатыштарак, Мәтәскә елгасы буенда. 2010 елда 558 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау, умартачылык. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. *Хосни Фатих музее*. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.М.дә мәчет була. 20 йөз башында 2 мәчет, 2 мәдрәсә, 2 су тегермәне, тимерчелек, ярма яргыч, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1598 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Пановка волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябриннән — Саба, 1991 нең 4 октябриннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 190 ир-ат; 1859 да — 1209, 1897 дә — 1503, 1908 дә — 1633, 1920 дә — 1575, 1926 да — 1177, 1938 дә — 1061, 1949 да — 926, 1958 дә — 745, 1970 тә — 811, 1979 да — 672, 1989 да — 573, 2002 дә — 560 кеше.

ОЛЫ МИРӘТӘК авылы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 25 км көньяктарак, Нырсы елгасы буенда. 2010 елда 52 кеше (татарлар, руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы удел һәм дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.М.тә Троица чиркәве, земство мәктәбе, су тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1012,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Ключище волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябриннән — Саба, 1991 нең 4 октябриннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 91 ир-ат; 1859 да — 390, 1897 дә — 516, 1908 дә — 671, 1920 дә — 794, 1926 да — 712, 1938 дә — 524, 1949 да — 326, 1958 дә — 363, 1970 тә — 159, 1979 да — 104, 1989 да — 74, 2002 дә — 53 кеше.

ОЛЫ МИШӘ (Олы Яңавыл) авылы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 20 км көньяк-көнчыгыштарак, Мишә елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 362 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.М.дә мәчет була. 20 йөз башында 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу елларда авыл жәмәгатенең имана жире 893 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Елыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның

10 августынан — Саба, 1991 нең 4 октябриннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 35 ир-ат; 1859 да — 323, 1897 дә — 465, 1908 дә — 573, 1920 дә — 579, 1926 да — 540, 1938 дә — 533, 1949 да — 530, 1970 тә — 495, 1979 да — 440, 1989 да — 369, 2002 дә — 372 кеше.

ОЛЫ НОРМА авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылынан 9 км көнчыгыштарак, Нурминкә елгасы (Мишәнең уң кушылыгы) буенда. 2010 елда 1 кеше яши. 18 йөз уртасында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Олы Норма, Мурма исемнәре б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында су тегермәне һәм икмәк саклау-сату кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 269 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Сәләнгеш волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 38 ир-ат; 1859 да — 56, 1897 дә — 100, 1908 дә — 80, 1920 дә — 203, 1926 да — 218 кеше, 1989 һәм 2002 дә даими яшәүчеләр юк.

ОЛЫ НУГАЙ УРДАСЫ (Олы Нугай), нугайларның мөстәкыйль дәүләти берәмлеге. 16 йөзгә 2 нче яртысында *Нугай Урдасыннан* бүленеп чыга. Каспий диңгезенә төньягында, Идел б-н Урал арасындагы жирләр дә барлыкка килә. Нигезләүчесе Исмәгыйль бәк (1555–63) һәм аның варисы Динахмәд бәк (1563–78) заманында Мәскәүгә яраклы сәясәт алып барыла. Брыс бәк идарәсе вакытында (1578–90) Кырым ханлыгы б-н дуслык килешү төзелә һәм Идел буенда мөселманнарның өстенлеген тәэмин итү өчен күп еллар буге Россия б-н көрәш бара. Шушы көрәш-бәрелешләр, йогышлы чирләр таралу һәм корылык нәтижәсендәге ачыклардан соң дәүләт көчсезләнә. Иштирак бәк (1600–19 елларда идарә итә) О.Н.У.ның вассал рәвешендә Россиягә буйсынуын таный. 1634 елда халкының күпчелек өлеше Иделнең уңык ярына күчә һәм, *Кече Нугай Урдасына* кушылып, күчмә тормыш алып баруын дөвам итә.

Әд.: Тр е п а в л о в В.В. История Ногайской Орды. М., 2002.

ОЛЫ НЫРСЫ авылы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 24 км көньяктарак, Нырсы елгасы буенда. 2010 елда 494 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.Н.дә мәчет була. 20 йөз башында мәдрәсә, су тегермәне, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1619,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Ключище волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябриннән — Саба, 1991 нең 4 октябриннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 77 ир-ат; 1859 да — 512, 1897 дә — 875, 1908 дә — 895, 1920 дә — 958, 1926 да — 890, 1938 дә — 829, 1949 да — 574, 1958 дә — 757, 1979 да — 702, 1989 да — 513, 2002 дә — 506 кеше.

ОЛЫ НЫРТЫ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогынан 21 км көнчыгыштарак, Мишә елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 239 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, умартачылык. Мәдәният йорты, китапханә. 17 йөздә нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чөлтәр бәйләү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Н.дә мәчет, су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 781,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Әбде волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 72 ир-ат; 1859 да — 217, 1897 дә — 386, 1908 дә — 399, 1920 дә — 415, 1926 да — 386, 1938 дә — 373, 1949 да — 251, 1970 тә — 277, 1979 да — 254, 1989 да — 240, 2002 дә — 254 кеше.

ОЛЫ ОСІНОВКА авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибындагы Балык Бистәсе посёлогынан 14 км төньяк-көнчыгыштарак, Урай елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 47 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 17 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт (элек — экономик, 1764 кә кадәр — монастырь) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.О.да Илья чиркәве, земство мәктәбе (1882 дә ачыла) эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2003 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Бәтке волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 110 ир-ат; 1859 да — 755, 1897 дә — 1128, 1908 дә — 1318, 1920 дә — 704, 1926 да — 1017, 1938 дә — 655, 1949 да — 460, 1958 дә — 344, 1970 тә — 382, 1989 да — 159, 2002 дә — 122 кеше.

ОЛЫ ӨСКӘ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәриннән 42 км төньяк-көнбатыштарак, Өске елгасы буенда. 2010 елда 247 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, китапханә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта-кап сугу, чабата үрү б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.Ө.дә мәчет була. 20 йөз башында мәктәп, су тегермәне, ярма яргыч, йон-тукыма ману биначысы, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1324,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Жөри

волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тәкәнеш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Мамадыш, 1935 нең 10 февраленнан — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленнан Мамадыш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 106 ир-ат; 1859 да — 749, 1897 да — 972, 1908 дә — 1120, 1920 дә — 911, 1926 да — 772, 1949 да — 482, 1958 дә — 470, 1970 тә — 522, 1979 да — 433, 1989 да — 274, 2002 дә — 291 кеше.

ОЛЫ ӨШКӘТӨ авылы, Этнә р-нында, Олы Этнә авылыннан 11 км көньяк-көнбатыштарак, Ашыг елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 75 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Клуб. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта сугу б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Ө.дә мәчет, мәдрәсә, 2 чыпта сугу бинасы, 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1461,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Алат волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тукай, 1938 нең 25 мартыннан — Этнә, 1959 ның 12 октябреннан — Тукай, 1963 нең 1 февраленнан — Арча, 1990 ның 25 октябреннан Этнә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 137 ир-ат; 1895 тә — 837, 1897 дә — 1122, 1908 дә — 1351, 1920 дә — 1264, 1926 да — 1153, 1938 дә — 842, 1949 да — 542, 1958 дә — 411, 1970 тә — 352, 1989 да — 128, 2002 дә — 97 кеше.

ОЛЫ ПЕЛӘМӨШ елгасы, Көнчыгыш Кама алдында, Бима елгасының (Кырыкмас, Иж елгалары бассейны) сул кушылыгы. Озынлыгы 14,6 км, бассейнының майданы 62 км². Әгерже р-ны терр-ясе буйлап ага. Елга башы Пеләмөш авылыннан 5,8 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Бима авылыннан 3 км төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 193 м, тамагыныңы — 115 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 26%. О.П.нең 7 км га кадәр озынлыктагы кушылыгы бар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,34 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,26–0,5 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык сәегуы б-н характерлана. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче үнкөнлегендә башлана. Елга ноябрь башында туна.

ОЛЫ ПОДБЕРЕЗЬЕ авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 18 км көньяк-көнбатыштарак, Бәрле елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 730 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек, дунгыз асрау. Май 3-ды. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Гыйбадәтханә. 16 йөзгә 2 нче яртысында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт (әлек — экономик, 1764 кә кадәр — монастырь) крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта сугу б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.П.да Изге Сергей Радонежский чиркәве, земство мәктәбе, 3 тимерчелек, су һәм 11 жыл тегермәне, казна шәраб

һәм 7 вак-төякләр кибете була; дүшәмбе көн-нәрәндә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 5784 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Ульяновско волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнан — Ульяновско, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч р-нында, 1944 нең 19 февраленнан — Подберезье р-ны үзәге, 1956 ның 14 маеннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнан — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнан Кайбыч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 653 ир-ат; 1859 да — 2512, 1897 дә — 3342, 1908 дә — 3647, 1920 дә — 3575, 1926 да — 3383, 1938 дә — 2179, 1958 дә — 1321, 1970 тә — 1096, 1979 да — 1017, 1989 да — 860, 2002 дә — 802 кеше.

ОЛЫ ПУЧИНКӨ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 28 км төньяктарак, Тож елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 94 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 17 йөзгә 1 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганакларында Лубяной Мост исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, киез итек-киез басу һәм тукучылык б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.П.дә земство уч-щесе, 2 тегермән, 5 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1210,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Алат волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1763 тә — 230 ир-ат; 1859 да — 413, 1897 дә — 450, 1908 дә — 632, 1920 дә — 494, 1938 дә — 524, 1949 да — 339, 1958 дә — 254, 1970 тә — 247, 1989 да — 108, 2002 дә — 113 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ОЛЫ ПЫЧРАК КҮЛ, Көнчыгыш Кама арьягында, әлекке су юлында сакланып калган күл. Вятка елгасының уңьяк яр тугаенда урнашкан. Алабуга р-ны Айталан авылыннан 1,8 км көньяк-көнбатыштарак. Су өслегенә майданы 4 га. Су күләме 80 мен м³. Озынлыгы 1750 м, киңлеге 40–100 м. Суы саргылт-көрән төстә, чагыштырмача каты, уртача минеральләшкән. Елга төбе ыттырмалары ләмле, кара төстә, черек исе килә. Яр биек өслештә үсемлекләр (сары төнбоек, күрән, чатырлы сусак) б-н каплана бара.

Н.М.Мунһажәва.

ОЛЫ РӘС авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 28 км төньяк-көнбатыштарак, Сая елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 11 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, тегүчелек, арба ясау, башмак тегү, мичкә ясау, мич чыгару б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Р.тә мәчет (1853 тә төзелә), мәктәп,

3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 383,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Салкын Чинмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 37 ир-ат; 1859 да — 246, 1897 дә — 354, 1908 дә — 379, 1920 дә — 323, 1926 да — 321, 1938 дә — 268, 1949 да — 177, 1958 дә — 108, 1970 тә — 102, 1989 да — 10, 2002 дә — 17 кеше.

ОЛЫ САЛТЫК авылы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 17 км төньяк-көнбатыштарак, Алгама елгасы буенда. 2010 елда 388 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөз башында Ташкирмән һәм Татар Сараланы авылларыннан (хәзер Лаеш р-нында) христиан диненә күчүгә теләмәгәннәр нигез салган, дип фараз ителә. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.С.та мәчет (1856 да төзелә), мәктәп, 6 жыл тегермәне, тимерчелек, йон-тукуыма ману бинасы, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1350,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Яңасала волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнан — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дә — 168 ир-ат; 1859 да — 612, 1884 тә — 1032, 1897 дә — 1301, 1908 дә — 1500, 1920 дә — 1433, 1926 да — 1012, 1938 дә — 852, 1949 да — 591, 1958 дә — 509, 1970 тә — 479, 1989 да — 373, 2002 дә — 404 кеше.

ОЛЫ САУРЫШ авылы, Теләче р-нында, Теләче авылыннан 23 км көньяк-көнчыгыштарак, Мишә елгасының сул кушылыгы буенда. 2010 елда 102 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек, итек басу б-н шөгыльләнә. 1868 дә О.С.та — ир балалар, 1898 дә кыз балалар өчен Изге Гурий борадорлеге мәктәбе ачыла. 20 йөз башында Козьма-Демьян чиркәве, тимерчелек, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1259,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Елыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Саба, 1991 нең 4 октябреннан Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 122 ир-ат; 1859 да — 575, 1897 дә — 971, 1908 дә — 1213, 1920 дә — 1014, 1926 да — 1137, 1938 дә — 846, 1949 да — 506, 1958 дә — 382, 1979 да — 319, 1989 да — 199, 2002 дә — 123 кеше.

Әд.: Историко-статистическое описание церкви и приходов Казанской епархии. К., 1904.

ОЛЫ СОЛАБАШ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннан 31 км төньяктарак, Сола елгасының (Казансуның уң кушылдыгы) югары агымы буенда. 2010 елда 36 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Казан ханлыгы чорыннан мөгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Олы Алат Солабаш исеме б-н дә мөгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, он тарту, тукума туку б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.С.та мәчет, мәктәп, 2 жыл тегермәне, ярма яргыч, 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1194,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Алат волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоненда, 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1963 нең 12 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 96 ир-ат; 1859 да — 439, 1897 дә — 757, 1908 дә — 938, 1920 дә — 746, 1926 да — 853, 1938 дә — 617, 1949 да — 417, 1958 дә — 263, 1970 тә — 219, 1989 да — 66, 2002 дә — 46 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ОЛЫ СОЛТАН авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибундагы Балык Бистәсе посёлогыннан 27 км төньяк-көнбатыштарак, Солтан елгасы буенда. 2010 елда 272 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорыннан мөгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, кирпеч сугу б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мөгълүматларга караганда, О.С.да мәчет була. 20 йөз башында 2 мәчет, 3 су тегермәне, ярма яргыч, 5 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1844,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Зуионо волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантоненда, 1927 нең 14 февраленнан — Балык Бистәсе, 1944 нең 19 февраленнан — Солтан р-ны үзгә, 1946 ның 5 апреленнан — Корноухово, 1954 нең 19 ноябреннан — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 153 ир-ат; 1859 да — 988, 1897 дә — 1283, 1908 дә — 1513, 1920 дә — 1378, 1926 да — 1160, 1949 да — 859, 1958 дә — 718, 1970 тә — 570, 1989 да — 420, 2002 дә — 344 кеше. О.С.да актёр Р.Ш.Шәрәфиев туган.

ОЛЫ СОСНОВКА авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 70 км көньяк-көнбатыштарак, Кичү елгасы буенда. 2010 елда 6 кеше (руслар) яши. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Сосновка исеме б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.С.да укырга-язарга өйрәтү мәктәбе, 3 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жи-

ре 359 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Зирекле волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантоненда, 1930 ның 10 августыннан — Яңа Чишмә, 1944 нең 19 февраленнан — Ямаш, 1956 ның 7 декабреннан — Яңа Чишмә, 1963 нең 1 февраленнан — Чистай, 1983 нең 26 апреленнан Түбән Кама р-нында. Халкы саны: 1859 да — 341, 1897 дә — 418, 1908 дә — 439, 1920 дә — 415, 1926 да — 496, 1938 дә — 420, 1949 да — 311, 1958 дә — 209, 1970 тә — 113, 1979 да — 51, 1989 да — 22, 2002 дә — 16 кеше.

ОЛЫ СӨЛЧӨ елгасы, Көнбатыш Кама аръягында, Олы Чирмешән елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 117,2 км, бассейнының майданы 1864 км². Елга башы Чирмешән р-ны Әмир авылы янында, Аксубай р-ны терр-ясе буенча ага, тамагы Нурлат р-ны Салдакай авылынан 5 км төньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 69 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 38%. О.С.нең 34 кушылдыгы бар, иң зурлары — Сөлчә (21,5 км), Кече Сөлчә (66,2 км), Сәләнгеш (21,6 км) — уң, Зирекле (10,1 км) — сул кушылдык. Елга челтәренең тыгызлыгы 0,49 км/км². О.С.нең үзенең асимметрияле, уң сөзәккәге текерәк; киндәге — тамак өлешендә 2–3 км га кадәр. Тугае ике яклы, тигез түгел. Елга юлы бормалы, киндәге 5–8 м. Пләсларда зур тирәнлекләр — 1–1,5 м һәм перекатларда — 0,3–0,7 м. Агым тизлеге 0,2 дән 1 м/с ка дәр. Елга режимы 1934–64 елларда Нурлат р-ны Мамык авылы янында гидрологик поста өйрәнелә. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,11–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Язгы ташу вакытына еллык су агымының 90% ы туры килә. Мамык авылы янында су биеклегенә уртача еллык тирбәннәшләре 4,5 м (иң зуры 6 м) тәшкил итә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллек катламы 97 мм, ташу вакытында су катламы 89 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана, 25–30 көн довам итә. О.С. ноябрь башында туңа. Кыш ахырына бозның калыңлыгы 76 см га житә. Югары агымында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы

Олы Сөлчә елгасының югарыдан күренеше.

Олы Сөлчә елгасының түбән агымы.

0,049 м³/с һәм елга тамагында 0,525 м³/с. Суы гидрокарбонат-сульфат-кальцийлы типта, бик каты (язын 9–12 мг-экв/л), кышын һәм жән (20 мг-экв/л дан күбрәк). Гомуми минеральләшүе язын 100–300 мг/л, кышын һәм жән 500–700 мг/л. О.С. бассейнында су күләме 24 млн. м³ булган 25 буа бар. Су ресурслары сугару өчен һәм хужалык-көн күреш максатларында файдаланыла. О.С. — ТРның табигать истәлегә (1978).

ОЛЫ ТАЛКЫШ авылы, Чистай р-нында, Чистай шәһәрненнән 34 км көнчыгыштарак, Талкыш елгасы буенда. 2010 елда 363 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1710 нан мөгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Дмитриевский исеме б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре (элек Вознесенский з-дына беркетелгәннәр) катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Т.та Изге Дмитрий Солунский чиркәве (1878 дә төзелә), чиркәү-приход (1885 тә ачыла) һәм земство мәктәбе, 2 жыл тегермәне, 3 тимерчелек, ярма яргыч, казна шәрәб һәм 5 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1414,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Олы Талкыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантоненда, 1930 ның 10 августыннан Чистай р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 297 ир-ат; 1859 да — 1116, 1897 дә — 1923, 1908 дә — 2298, 1920 дә — 2234, 1926 да — 1976, 1938 дә — 1800, 1949 да — 1005, 1958 дә — 807, 1970 тә — 780, 1979 да — 745, 1989 да — 487, 2002 дә — 444 кеше.

ОЛЫ ТАРХАН авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрненнән 36 км көньяк-көнбатыштарак, Тархан елгасы буенда. 2010 елда 1221 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Кирпеч з-ды, а.х. техникасы пр-тиесе. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 17 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы удел (1797 гә кадәр — сарай) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә, читкә китеп эшли: Казан һәм Сембер губернасы авылларында такта яра, йөк ташу, тегермәнчелек, балта эше б-н шөгыльләнә; Баку нефть промыселларында эшли. 20 йөз башында О.Т.да волость идарәсе урнаша; 4 мәчет, 5 сәүдә-сәнәгать йорты була. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 3639,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә

кадәр Сембер губернасының Сембер өязе Олы Тархан волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан Тәтеш р-нында, 1938 нең 4 августынан — Олы Тархан р-ны үзәге, 1959 ның 12 октябреннән — яңадан Тәтеш р-нында. Халык саны: 1859 да — 1829, 1910 да — 3439, 1920 дә — 2713, 1926 да — 3564, 1938 дә — 3063, 1949 да — 2775, 1958 дә — 2933, 1970 тә — 2097, 1979 да — 1818, 1989 да — 1446, 2002 дә — 1290 кеше. О.Т. авылы янында *Олы Тархан комплексы* урнашкан.

ОЛЫ ТАРХАН АВЫЛЫ МӨСЕЛМАННАРЫ ЖӘМГИЯТЭ, хәйрия оешмасы. 1908 елның гыйнварында мохтаж диндәшләргә, мөселман мәдәнияте һәм мәгариф оешмаларына ярдәм итү максатыннан Сембер губернасы Олы Тархан авылында оештырыла. Башлап йөрүчеләре: Ш.Вәлитов, Ш.Гафаров, И.Ибраһимов, Г.Хәкимов, М.Хәкимов. Эшчәнлегә 1917 елдан соң туктатыла.

Ж.С.Миңнуллин.

ОЛЫ ТАРХАН КАБЕРЛЕГЭ (археол.), Тәтеш р-нының Олы Тархан авылы янында урнашкан, 8 йөзнен 2 нче яртысы — 9 йөз археол. истәлегә. 1939–41 елларда ачыла, 1950,

Олы Тархан каберлеге. Һөнәрчә түгәрәгендә эшләнән Салтау керамикасы. Казан ун-ты Археология музейе фондлары.

1957, 1960 та А.Х.Халиков һәм В.Ф.Генинг тарафыннан тикшерелә. *Олы Тархан комплексы* составына керә. 2 мәжүси каберлектән тора. Аларның беренчесендә 360 тан артык кабер, икенчесендә ярымжимерек өч кабер тик-

Олы Тархан каберлеге. 75 нче кабер: план һәм табылдыклар.

шерелә. Мәетләр башлары б-н төньякка юналтпн жнрләннн, яннарнна айберләр (балчык савытлар, сугыш һәм хезмәт кораллары — садаклар, жыяләр, ук һәм сөнге очлыклары, кылычлар; ат днрбнясе айберләре — авызлыклар, өзәннеләр, жнз аеллар; кнем-салым һ.б.) куелган. Кайбер тнкшернүчеләр фаразлаганча, О.Т.к. каберләре Урта Идел буйларына 8 йөз ахырында кнлгән болгарларга ннсбәтле, аларда Салтау-Маяк культураның төп элементлары сакланган.

Әд.: Генинг В.Ф., Халиков А.Х. Ранние болгары на Волге. М., 1964.

Е.П.Казаков.

ОЛЫ ТАРХАН КОМПЛЕКСЫ (археол.), Тәтеш р-нының Олы Тархан авылы янында урнашкан. О.Т.к. археол. истәлекләре 1950 елларда А.Х.Халиков, В.Ф.Генинг тарафыннан тикшерелә. Бронза дәвер туктаулыгын, Имәнкискә һәм Болгар археол. культураларына караган шәһәрлекне, 7 авыллыкны, элгәрге болгарларга ннсбәтле 2 каберлекне (к. *Олы Тархан каберлеге*), 14 йөз кабер ташлары сакланган мөселман зиратын («Ташбилгә» буларак мәгълүм) һ.б.ны үз эченә ала. О.Т.к. терр-ясендә хезмәт һәм сугыш кораллары, балчык савытлар, пыяла айберләр (мунсалар һ.б.), хайван сөякләре һ.б. табыла.

Әд.: Генинг В.Ф., Халиков А.Х. Ранние болгары на Волге. М., 1964; Археологическая карта Татарской АССР. Предволжье. К., 1985.

ОЛЫ ТАРХАН РАЙОНЫ, ТАССРда. 1938 елның 4 августында оештырыла. Үзәге — Олы Тархан авылы. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Сембер өязендә һәм Казан губернасының Тәтеш өязендә, 1920–27 дә — ТАССРның Буа һәм Тәтеш, 1927–30 да Буа кантонында, 1930–38 дә Тәтеш һәм Будённың р-нарнында. 1940 та О.Т.р.ның мәйданы — 770 км², халкы — 33,3 мең кеше, 23 авыл советы, 54 торак пункты була. 1956 да район 768,9 км² жир билә, аңа 19 авыл советы, 52 торак пункт керә. 1959 ның 12 октябрендә таркатыла, биләмәсе Тәтеш р-нына бирелә.

ОЛЫ ТӘРБИТ авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 38 км көньяк-көнбатыштарак, Гөбенә елгасы буенда. 2010 елда 608 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөздә нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.Т.тә Троица чиркәве, 2 чиркәү-приход мәктәбе, су тегермәне, 2 ярма яргыч, 2 вак-төякләр кибете була; шишәмбе көннәрендә базар эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жнре 1911 дис. тәшкнл итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Цивильск өязе Кошелеев волостенда, 1920–21 дә Чуаш автономияле өлкәсе составында, 1921 дән ТАССРның Зөя кантонында, 1927 нең 14 февраленнән — Ульяновко, 1927 нең 1 августынан — Кайбыч, 1944 нең 19 февраленнән — Подберезье, 1956 ның 14 маеннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартынан — Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 205 ир-ат; 1859 да — 542,

1897 дә — 901, 1908 дә — 1062, 1920 дә — 1124, 1926 да — 1237, 1938 дә — 1225, 1949 да — 883, 1958 дә — 769, 1970 тә — 869, 1989 да — 569, 2002 дә — 547 кеше.

ОЛЫ ТИЛӘЖЭ авылы, Теләче р-нында, Теләче авылыннан 11 км көньяк-көнчыгыштарак, Мишә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 242 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөзнен 1 нче яртысына кадәр нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлек үрчетү, тегүчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.Т.дә мәчет, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу елларда авыл жәмәгатенә имана жнре 1206,3 дис. тәшкнл итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Елыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябреннән — Саба, 1991 нең 4 октябреннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 80 ир-ат; 1859 да — 487, 1897 дә — 749, 1908 дә — 734, 1920 дә — 790, 1926 да — 637, 1938 дә — 627, 1949 да — 489, 1970 тә — 366, 1979 да — 312, 1989 да — 238, 2002 дә — 230 кеше.

ОЛЫ ТИЛЧӨ елгасы, Идел алдында, Чилчә елгасының (Зөя елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 33 км, бассейнының мөйданы 151,4 км². Елга башы Яңа Чыныл авылыннан көнбатыштарак, тамагы Кану авылыннан төньяк-көнчыгыштарак. Шайморза авылына кадәр, О.Т. 9 км озынлыкта Буа һәм Чүпрәле р-нарны адм. чикләре буйлап ага. Елга башының абс. биеклеге 170 м, тамагыныкы — 70 м. Су жыелу мөйданында урман үсемлекләре юк. О.Т.нең 2,4 һәм 7,2 км га кадәр озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга чөлтәрәнен тыгызлыгы 0,28 км/км². Күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,11–0,25 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Елык су агымының уртача күпәеллык катламы 52 мм, ташу вакытында су катламы 50 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәеллык чыгымы 0,015 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жән каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жән 400–500 мг/л. О.Т. бассейнында су күләме 0,5 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла. О.Т.бассейнында ТРның табиғат истәлегә *Яңа Тилчәле сөркә (байбак) колониясе* билгеләннән.

ОЛЫ ТОРМЫ авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрнән 21 км төньяк-көнбатыштарак, Тәтеш–Апас автомобиль юлы буенда. 2010 елда 380 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорынан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, тер-

лек асрау б-н шөгылләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.Т.да мәчет була. 20 йөз башында 2 мәчет, 2 мәдрәсә, 3 жил тегермәне, 3 ярма яртыч, 6 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1778,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Шәмәк волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан Тәтеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 207 ир-ат; 1859 да — 823, 1897 дә — 1138, 1908 дә — 1502, 1920 дә — 1305, 1926 да — 808, 1938 дә — 772, 1949 да — 570, 1958 дә — 521, 1970 тә — 551, 1979 да — 517, 1989 да — 392, 2002 дә — 401 кеше.

ОЛЫ УКМАС авылы, Балык Бистәсе р-нында, шәһәр тибиндагы Балык Бистәсе посёлогыннан 17 км төньяктарак, Укмас елгасы буенда. 2010 елда 121 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб, мәчет. Казан ханлыгы чорыннан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.У.та мәчет була. 20 йөз башында мәктәп, тегермән, 2 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 426,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Бәтке волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1944 нең 19 февраленнән — Солтан, 1946 ның 5 апреленнән — Корноухово, 1954 нең 19 ноябреннән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халык саны: 1782 дә — 31 ир-ат; 1859 да — 358, 1897 дә — 259, 1908 дә — 357, 1920 дә — 215, 1926 да — 349, 1949 да — 296, 1958 дә — 327, 1970 тә — 318, 1989 да — 238, 2002 дә — 147 кеше.

Әд.: Малов Е. Село Бетьки. К., 1868.

ОЛЫ УЛУЙ РАЙОНЫ, Красноярск краененң коньягында урнашкан. Үзгә — Олы Улуй авылы (Красноярскидан 227 км төньяк-көнбатыштарак). Халкы — 7800 кеше (2012). Татарлар саны: 1959 елда — 503, 1970 тә — 510, 1979 да — 414, 1989 да — 254, 2000 дә — 234, 2010 да — 188 кеше. О.У.р. терр-яләренә татарлар (Чулым татарлары) элекке заманнардан ук килеп урнашалар. 19 йөз ахырында Транссеебер тимер юл магистралә төзелү уңаеннан Россиянең үзәк өлешеннән монда татарлар күчеп килә. 1926 елгы халык санын алу мәгълүматлары буенча, алар районның 5 торак пункттында: Олы Улуй, Берёзовка, Кумыры, Баженовка, Сучково авылларында яшиләр. 1929 да Елга авылына нигез салына һәм тирә-як авыллардан татарлар шунда күчә. 1930–50 елларда жирле мәктәптә укыту татар телендә алып барыла, 1990 еллардан татар теле фән буларак укытыла. 1979 дән авыл клубы каршында «Идел» милли фольклор төркеме эшли. Сабан туге бәйрәме үткөрелә.

Әд.: Усков В.В. Мы — большеулуйцы. Зеленогорск, 2000.

ОЛЫ УРДА (Олуг Олыс, Бөек Урда), татар ханлыгы. 15 йөзгә 30 елларында Алтын Урданың таркалу чорында Кара дингез алды далаларында — Идел б-н Днепр елгалары арасында барлыкка килә. Ул асылда Алтын Урданың дәвамчысы булып тора. Башкаласы — Сарай әл-Жәдид. Төп халкы — татарлар. Ханлыкта яшәүчеләр күчмә терлекчелек, игенчелек б-н шөгылләнәләр, Урта Азия, Кавказ арты, шәркый гарәп илләре һ.б. мәмлөкәтләр б-н сәүдә итәләр. Халык ахсыякләр (*солтан, әмир, бәк, морза* һ.б.) һәм ясаклылар (*кара халык*) катлауларына бүленә. Ханлыкның адм.-терр. төзелеше һәм хакимият органны структурасы Алтын Урда дөүләтендәгә тәртипләргә нигезләнә. О.У. хакиме — хан, ул хан диванына кертелгән *карачыбәкләр* аркылы идарә итә. Гаскәр башлыклары, дөүләт хезмәткәрләре түрәләр, шу. дин әһелләре зур булмаган биләмәләргә ия булалар, хезмәтләрәннән беркадәр керем алалар. Дөүләт дине — ислам. Ханлыкның беренче идарәчесе — *Сәед Әхмәд хан*. 15 йөзгә 2 нче яртысында О.У. Көнчыгыш Европада әһәмиятле сәси роль уйнаучы көчле дөүләткә әверелә. О.У. ханнары актив тышкы сәясәт алып баралар. Русь һәм Кырым дөүләтләренә каршы көрәшү максатыннан Бөек Литва кенәзлегә (1472) һәм Төркия (1476) б-н дипломатик мөнәсәбәтләр булдыралар. О.У. Әстерхан ханлыгында протекторат урнаштыра, Кырым ханлыгына бөрәп керә, рус жирләренә яу чаба. *Әхмәд хан* идарә иткәндә О.У. иң югары күтәрелеш чорын кичерә. Хан дөүләткә Алтын Урда дәрәжәсен кайтарырга, рус кенәзләреннән Урдага ясақ таллауларга омтыла (к. «Угра буендагы капма-каршы тору»). Далада хакимлек итү өчен Мәскәү кенәзлегә һәм Кырым ханлыгы б-н барган көрәштә О.У. жинелә; 1491 елда (*Шәех Әхмәд хан* чорында) Кырым ханы Миңлегәрәй ханлыкны тар-мар итә, 1502 дә О.У.ны мөстәкыйль дөүләт буларак юкка чыгара.

Ханнары: Сәед Әхмәд (1430 еллар — 1460 еллар башы), Әхмәд (1460 еллар башы — 1481), Шәех Әхмәд (1481–1500 еллар башы).

Әд.: Греков Б.Д., Якубовский А.Ю. Золотая Орда и её падение. М.—Л., 1950; Сафаргалеев М.Г. Распад Золотой Орды. Саранск, 1960.

И.Л.Измайлов.

ОЛЫ УРСАК авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 16 км көнчыгыштарак, Имәнле елгасы буенда. 2010 елда 360 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше б-н шөгылләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.У.та мәчет була. 20 йөз башында 2 мәчет, Халык мәгарифе министрлыгының рус-татар үч-чесе, жил һәм 2 су тегермәне, 8 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1943 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Кошман волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Ульяновко, 1927 нең 1 августыннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан —

Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 177 ир-ат; 1859 да — 1166, 1897 дә — 1993, 1908 дә — 2262, 1920 дә — 1791, 1926 да — 1225, 1938 дә — 1417, 1949 да — 877, 1958 дә — 818, 1970 тә — 938, 1979 да — 754, 1989 да — 456, 2002 дә — 426 кеше.

ОЛЫ ХОДЯШ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрәннән 13 км коньяктарак, Ульянов — Зөя тимер юлы буенда. 2010 елда 314 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапхана. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Ходяш исеме б-н дә билгеле. 1764 кә кадәр авыл Зөя Успенне монастыре карамагында, сонрак халкы дөүләт крәстияннәре катлавына күчерелә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 1729 да О.Х.та Спас чиркәве төзелә. 20 йөз башында 11 тегермән, 3 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1548 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Шырдан волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Нурлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 347 ир-ат; 1859 да — 753, 1897 дә — 1264, 1908 дә — 1351, 1920 дә — 1312, 1926 да — 1384, 1938 дә — 1361, 1949 да — 706, 1958 дә — 668, 1970 тә — 509, 1979 да — 330, 1989 да — 380, 2002 дә — 367 кеше.

ОЛЫ ЧАКМАК авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 11 км коньяктарак, Ык елгасы буенда. 2010 елда 493 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 1795 тән мәгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Яңа Чакмак исеме б-н дә билгеле. 18 йөз ахырында — 19 йөздә халкы асабалар, типтәрләр һәм дөүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында О.Ч.та 2 мәчет, мәктәп һәм мәдрәсә эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 5204 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Яңа Шуган волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 828, 1897 дә — 1483, 1920 дә — 1799, 1926 да — 1166, 1938 дә — 1172, 1949 да — 877, 1958 дә — 675, 1970 тә — 758, 1979 да — 668, 1989 да — 516, 2002 дә — 502 кеше.

ОЛЫ ЧИРМЕШӘН елгасы, Көнбатыш Кама арьягында, Идел елгасының сул кушылдыгы. Озынлыгы 336 км (ТР чикләрендә 160 км), бассейнының мөйданы 11500 км². Елга башы Самара өлкәсе терр-ясендә, тамагы Ульянов өлкәсе терр-ясендә Димитровград шәһәре янында. ТР терр-ясендә Нурлат һәм Чирмешән р-нары буйлап ага. Елга башының абс. биеклеге 237 м, тамагыныкы — 53 м. О.Ч.нең су жыелу мөйданы ерым һәм сызалар б-н ергаланган, дулкынсыман, урыны б-н калкулыкты тигезлек. Су жыелу мөйдә-

данының урманлылығы 25%. О.Ч.нең 78 кушылдыгы бар, иң зурлары: Кече Чирмешән (188 км), Олы Сөлчә (117 км), Тимерлек (33 км), Сәләнгеш (21 км), Киекле (25 км), Шарла (20 км) — уң кушылдыклар; Чаллы (29 км), Аксумла (12,3 км), Аксумла (Аксумлинка, 22,4 км) — сул кушылдыклар. Елга чөлтәренәң тыгызлыгы 0,21 км/км². О.Ч.нең үзәнә асимметрияле, уңьяк сөзәклекләре текәрәк, киндәге югары агымда 1–3 км дан урта агымда 6–8 км га кадәр. Тугае ике яклы, тигез түгел, киндәге югары агымда 1–1,5 км дан уртада — 3–4 км га һәм түбән агымда 7 км га кадәр. Елга юлы бормалы, киндәге югары агымда 8–12 м дан түбән агымда 100 м га кадәр. Пләсларда өстенлек итүче тирәнлекләр 2–4 м һәм перекатларда — 0,5–0,7 м. Күп кенә урыннарда ярлары өзек-өзек текә, 1–3 м биеклектә. Елга төбә комсу-балчыксыз, урыны б-н комсу-чуерташы. Перекатларда агым тизлегә 0,5–0,8 м/с, пләсларда 0,1–0,2 м/с. 1933–43 елларда елга режимы Нурлат р-ны Салдакай авылы янында су үлчәгеч постта өйрәнелә. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбе-

Олы Чирмешән елгасы, Нурлат районнда.

нә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Язгы ташу вакытында еллык агымның 80% ка кадәр өлеше туры килә. Салдакай авылы янында су биелегенәң уртача еллык тирбәнешләре 4,7 м (иң зуры 6 м) тәшкил итә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпәллек катламы 125 мм, ташу вакытында су катламы 87 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрьнең беренче ункөнлегендә туңа. Кыш ахырына бозның калыңлыгы 60 см га житә. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы 2,42 м³/с, Чирмешән р-нында (Самара өлкәсе б-н чиктә) — 0,685 м³/с, Нурлат р-нында (Ульянов өлкәсе б-н чиктә) — 1,451 м³/с. 1979 ның язында Новочеремшанск шәһәре (Ульянов өлкәсе) янында иң зур су чыгымы (1660 м³/с) билгеләнә. Суы гидрокарбонат-сульфат-кальцийлы, язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9 мг-экв/л дан күбрәк). Гомуми минеральлешүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 600–800 мг/л га кадәр. Димитровград шәһәре янында йөзмә китерелмәләрен уртача еллык агымы 22,3 кг/с. Суының уртача болганчыкыгы 215 г/м³. О.Ч. бассейнында су күләме 38 млн. м³ булган 53 буа бар. Су ресурслары

сугару өчен һәм хужалык-көнкүреш максатларында файдаланыла. О.Ч. кушылдыклары — Кече Чирмешән һәм Олы Сөлчә — ТРның табигать истәлекләре (1978). О.Ч. бассейнында *Биләр аучылык тыюлыгы* һәм *Биләр тарих, археология һәм табигать музей-сақлаулыгы* урнашкан.

ОЛЫ ЧИШМӘЛЭ КҮЛ, Көнчыгыш Кама алдында, элеккеге су юлында сакланып калган күл. Кама һәм Йске Кама кушылдыгы б-н хасил булган Котловка утравында урнашкан, Алабуга р-ны Котловка авылынан 1,9 км көньяк-көнчыгыштарак. Чишмәле, Култык күлләренән та. Су өслегенәң гомуми мөйданы 73,48 га. Озынлыгы 3140 м, иң зур киндәге 300 м.

ОЛЫ ШАБИЯН елгасы, Идел алдында, Кори Үләмә елгасының (Зоя елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 14 км, бассейнының мөйданы 94 км². Елга башы Апас р-ны Кече Болгаер авылынан 4,8 км көньяктарак, тамагы Кама Тамагы р-ны Бишалаб авылынан төньяктарак. Елга башының абс. биелеге 178 м, тамагыныкы — 76 м. Су жыелу мөйданының урманлылығы 5%. О.Ш.ның 1,7 дән 9,8 км га кадәр озынлыктагы 3 кушылдыгы бар. Елга чөлтәренәң тыгызлыгы 0,33 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбе. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,51–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрьнең беренче ункөнлегендә туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы 0,025 м³/с. О.Ш. бассейнында су күләме 1,2 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОЛЫ ШӘМӘК авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрненнән 21 км төньяк-көнбатыштарак, Тормы елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 603 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Идел буе Болгар дөүләте чорынан ук хәзерге О.Ш. урынында авыллар була. Рев-циягә кадәр чыганақларда Кошки, Шонгыт исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.Ш.тә волость идарәсе урнаша, чиркәү, земство мәктәбе, кредит ширкәте, ти-мерчелек, 4 жил тегермәне, казна шәраб һәм 10 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 2862,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Шәмәк волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантоньнда. 1930 ның 10 августынан Тәтеш р-нында. Халык саны: 1782 дән — 232 ир-ат; 1859 да — 1033, 1897 дән — 1868, 1908 дән — 2356, 1920 дән — 2239, 1926 да — 1660, 1938 дән — 1540, 1958 дән — 1425, 1970 тән — 1371, 1979 да — 1075, 1989 да — 671, 2002 дән — 664 кеше.

ОЛЫ ШИЛНӘ авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрненнән 17 км төньяк-көнчыгыштарак,

Шилнә елгасы буенда. 2010 елда 588 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 17 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганақларда Архангельский исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше, йон-тукыма ману б-н шөгыльләнә. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында авыл янында Шильвинский бакыр кою з-ды эшли. 1823 тән О.Ш.дә Троица чиркәве төзелә (1993 тән янадан эшли башлы; архит-ра истәлегә). 20 йөз башында земство уч-щесе, икмәк сақлау-сату кибете, су тегермәне, 3 бакалея кибете була. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Макарий волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Чаллы, 1976 ның 20 апреленнән хәзерге Тукай р-нында. Халык саны: 1795 тән — 424 ир-ат; 1870 тән — 1212, 1897 дән — 1157, 1913 тән — 1356, 1926 да — 1269, 1949 да — 1218, 1958 дән — 742, 1970 тән — 698, 1989 да — 279, 2002 дән — 274 кеше.

ОЛЫ ШҮРНӘК авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрненнән 37 км төньяк-көнбатыштарак, Вятка елгасының сул кушылдыгы буенда. 2010 елда 471 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорынан мөгүлүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә, читкә китеп эшли. 1859 елгы мөгүлүматларга караганда, О.Ш.тә тегермән була. 1880 елларда авыл жәмәгатенәң имана жире 3282,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Чиркәс волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921 дән — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Алабуга, 1944 нең 19 февраленнән — Костенеево, 1944 нең 8 июненнән — Морт, 1954 нең 19 ноябреннән Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 517, 1887 дән — 776, 1920 дән — 1016, 1926 да — 1024, 1949 да — 453, 1958 дән — 418, 1970 тән — 464, 1979 да — 112, 1989 да — 442, 2002 дән — 410 кеше.

ОЛЫ ШЫҢАР авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогынан 14 км көнбатыштарак. 2010 елда 440 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, китапханә. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, теүчелек б-н шөгыльләнә. 1859 елгы мөгүлүматларга караганда, О.Ш.да мәчет була. 20 йөз башында мәктәп, ти-мерчелек, су тегермәне, 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 1472,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Сатыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньнда. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1944 нең 19 февраленнән — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Са-

ба р-нында. Халык саны: 1782 дэ — 132 ир-ат; 1859 да — 850, 1897 дэ — 871, 1908 дэ — 997, 1920 дэ — 1004, 1926 да — 958, 1938 дэ — 883, 1949 да — 706, 1970 тэ — 703, 1979 да — 601, 1989 да — 469, 2002 дэ — 458 кеше.

ОЛЫ ШЫРДАН авылы, Яшел Уээн р-нын-да, Яшел Уээн шһэрэннэн 14 км көньяк-көн-батыштарак, Сәкел елгасы буенда. 2010 елда 346 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Мәчет. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьләнә. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.Ш.да мәчет була. 20 йөз башында мәктәп, 2 тегермән, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 927 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Шырдан волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Нурлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Уээн р-нында. Халык саны: 1782 дэ — 140 ир-ат; 1859 да — 866, 1897 дэ — 1312, 1908 дэ — 1447, 1926 да — 1666, 1938 дэ — 1438, 1949 да — 967, 1958 дэ — 908, 1970 тэ — 803, 1979 да — 730, 1989 да — 406, 2002 дэ — 380 кеше.

ОЛЫ ЯКЛЫ елгасы, Идел алдында, Барыш елгасының (Сүрә елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 55 км (ТР чикләрендә 20,1 км), бассейнының майданы 758 км² (ТР чикләрендә 312,1 км²). Елга башы Чүпрәле р-ны Иске Чокалы авылының көнбатыш чигендә, тамагы Ульянов өлкәсе терр-ясендә. Елга башының абс. биеклеге 190 м, тамагыныкы — 80 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 10%. О.Я.ның 2 дән 18,7 км га кадәр озынлыкка 14 кушылдыгы бар, иң зурысы — Маклауш (сул кушылдык). Елга чатлауының тыгызлыгы 0,18 км/км². О.Я.ның үзәне ачык белән, ике бите дө созәк, ерым һәм сызалар б-н ерганган. Күбесенчә кар сулары б-н туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,11–0,5 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык сәегуы б-н характерлана. Югары агымы жәен кибә. Елга бассейнында еллык су агымының уртача күпәллек катламы 100 мм, ташу вакытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрьнен беренче ункөнгендә туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпәллек чыгымы 0,235 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минераллашуе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 400–500 мг/л. О.Я. бассейнында суның гомуми күләме 0,98 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла. О.Я. бассейнында ТРның табигать истәлегә *Кирә-мәт (Яңа Чәке урман даласы)* билгеләнгән.

ОЛЫ ЯЛАН авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 40 км көньяк-көнчыгыштарак, Үшнә елгасы буенда. 2010 елда 4 кеше (руслар) яши. Казан ханлыгы чорында нигез салына. Рев-циягә кадәр

чыганакарларда Покровский исеме б-н дә мөгьлүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре (эле калавдыт Желтухиннар крепостнойлары) катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьләнә. 20 йөз башында О.Я.да Покров чиркәве (1735 тә төзелә), земство мәктәбе (1884 тә ачыла), су һәм 2 жил тегермәне, 3 тимерчелек, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 881 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Черемыш волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Питрәч, 1935 нең 10 февраленнән — Биектау, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1646 да — 190, 1782 дэ — 242 ир-ат; 1859 да — 589, 1897 дэ — 560, 1908 дэ — 610, 1920 дэ — 749, 1926 да — 791, 1938 дэ — 357, 1949 да — 266, 1958 дэ — 217, 1970 тэ — 59, 1989 да — 10, 2002 дэ — 6 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ОЛЫ ЯНАСАЛА авылы, Кама Тамагы р-нында, шһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 26 км төньяк-көнбатыштарак, Симгә елгасы буенда. 2010 елда 332 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьләнә. 19 йөз уртасында О.Я. авылыннан 21 гаилә Лаеш өязенә Мордва Чаллысы авылына күчә һәм Яңасала торақ пункты нигезли. 1859 елгы мәгълүматларга караганда, О.Я.да мәчет була. 20 йөз башында волость идарәсе урнаша, мәдрәсәле 2 мәчет (икенчесе 1864 тә ачыла), 11 жил тегермәне, ярма яргыч, йон тегү йорты, тимерчелек, 9 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 2945,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Олы Яңасала волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1782 дэ — 341 ир-ат; 1859 да — 1308, 1884 тэ — 1804, 1897 дэ — 2077, 1908 дэ — 2426, 1920 дэ — 2354, 1926 да — 1885, 1938 дэ — 1137, 1958 дэ — 704, 1989 да — 382, 2002 дэ — 343 кеше.

ОЛЫС (монгол. — дүлэт, халык, кешеләр), 1) Монгол дүләте оешу чорында (13 йөз башы) феодалга (нойонга) буйсынган һәм аның жирләрендә күчмә тормыш алып барган гаиләләр яки кабиләләр төркеме; 2) Чыңгыз хан мәмлөкәтендә гомумән Монгол дүләте атамасы; 3) 13 йөзнен 2 нче яртысыннан Чыңгыз хан варисларына бүлп бирелгән мөстәкыйль биләмәләр атамасы (Жүчи Олысы, Чагатай Олысы һ.б.). О. башында *олыс бәге* тора. Чыңгыз хан тарафыннан улы Жүчигә бирелгән жирләрдә *Алтын Урда* дүләте (1269–1502) барлыкка килә, ул үз чиратында О.ларга бүленә.

Әд.: Фёдоров-Давыдов Г.А. Общественный строй Золотой Орды. М., 1973.

ОЛЫС БӘГЕ, хакимият, югары хәрби түрәлек дәрәжәсе. Алтын Урдада һәм татар ханлыкларында аерым өлкә, олыс идарәчесе. 4 идарәче ыруг — *Арғын, Барын, Кытчак, Ширин* нәселләре олыс бәкләре *карачыбәк* дәрәжәсендә хан диваны эгзәлары булганнар. 15 йөз башыннан олысның мөстәкыйль идарәчеләре. Соңрак шул олыслар жирлегендә мөстәкыйль *татар ханлыклары* барлыкка килә.

Әд.: Фёдоров-Давыдов Г.А. Общественный строй Золотой Орды. М., 1973. И.Л.Измайлов.

ОЛЫЯЗ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 27 км төньяктарак, Тож елгасы буенда. 2010 елда 147 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 1678 дән Олыяз Пүчинкәсе исеме б-н билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, кирпеч сугу б-н шөгьләнә. 20 йөз башында мәчет (1879–80 дә төзелә), мәктәп, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 506,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Алат волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Дөбяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1859 да — 272, 1897 дэ — 372, 1908 дэ — 411, 1920 дэ — 462, 1926 да — 470, 1938 дэ — 400, 1949 да — 318, 1958 дэ — 237, 1970 тэ — 198, 1989 да — 139, 2002 дэ — 145 кеше.

ОЛЫЯЗ авылы, Кукмара р-нында, шһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 20 км төньяк-көнбатыштарак, Бөрә елгасы буенда. 2010 елда 840 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. 1678 дән мөгьлүм. Рев-циягә кадәр рус чыганакарларында Науз Нурма, Улыяз буларак та телгә алына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенен имана жире 1670,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Кошки волостенда, 1920 дән ТАССРның — Арча, 1928 дән Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1905 тэ — 1464, 1920 дэ — 1421, 1926 да — 1190, 1938 дэ — 1150, 1949 да — 1244, 1958 дэ — 953, 1970 тэ — 1069, 1979 да — 1042, 1989 да — 803, 2002 дэ — 873 кеше.

ОЛЫЯЗ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шһэрэннән 30 км төньяк-көнбатыштарак, Шыя елгасы (Вятканың уң кушылдыгы) буенда. 2010 елда 587 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Макарон цехы. Авыл хужалыгы лицее, мәдәният йорты, китапхана. Мәчет. 1710–11 еллардан Большое Поле исе-

ме б-н мәгълүм. Рев-циягә кадәрге рус чыганаclarында Улуяс буларак т билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында мәчет, тегермән, ярма яргыч, йон-тукыма ману йорты, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1423,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Жәри волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Тәкәнеш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Мамадыш, 1935 нең 10 февраленнән — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленнән Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 107 ир-ат; 1859 да — 664, 1897 дә — 926, 1908 дә — 1105, 1920 дә — 969, 1926 да — 840, 1949 да — 616, 1958 дә — 534, 1970 тә — 700, 1979 да — 635, 1989 да — 579, 2002 дә — 575 кеше.

ОЛЫЯЗ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибьндагы Байлар Сабасы посёлогыннан 16 км төньяктарак, Мишә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 326 кеше (тагарлар) яши. Халкының төп шөгьль — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. Мәчет. 1678 дән Зур Шикша буларак мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында мәчет, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1038,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Бөкмеш волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1924 тән Арча кантоньнда, 1930 ның 10 августыннан — Саба, 1944 нең 19 февраленнән — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Саба р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 77 ир-ат; 1859 да — 518, 1897 дә — 671, 1908 дә — 847, 1920 дә — 768, 1926 да — 683, 1938 дә — 817, 1949 да — 562, 1970 тә — 394, 1979 да — 369, 1989 да — 314, 2002 дә — 333 кеше.

ОЛЫГИНО авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 10 км көнчыгыштарак, Казанчы елгасы буенда. 2010 елда 78 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьль — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөзгә 1 нче яргысында нигез салына. Беренче исеме — Иштирак. 1740—50 елларда бу жирләрне Иректа волосте асабалары Казан сәүдәгәре Семён Иноземцевка сата, анда ул Иштирак бакыр кою з-дын төзеп эшләтә башлый (1751). Заводта төп эшче көчләр булып төрле жирләрден Иштираккә күчәрелгән крепостной крәстияннәр тора. 1773 нең декабрендә Е.И.Пугачёв отряды заводны жимерә, завод 1775 нең гыйнварында кабат эшли башлый. 1820 елларда пр-тигә сәүдәгәр М.Ярцев, 1840 ларда подполковник хатыны Ольга Ивановна Берг (торак пунктның хәзерге атамасы аның исеме б-н бөйлә) хужа була. Завод ябылганнан соң (1851), халкы игенчелек, терлекчелек, умартачылык, чабата үрү, көпчә ясау, такта яру б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.да көшөнә, чиркәү-приход мәктәбе, 2 су тегермәне, аракы з-ды, 10 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә

имана жире 1038,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Богодаровка волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халкы саны: 1795 тә — 238 ир-ат; 1870 тә — 1089, 1897 дә — 921, 1920 дә — 950, 1926 да — 870, 1938 дә — 637, 1949 да — 601, 1958 дә — 311, 1970 тә — 265, 1979 да — 154, 1989 да — 112, 2002 дә — 86 кеше.

ОЛЬКЕНИЦКИЙ Гирш Шмулевич (17.9.1893, Вильно губ., Лида ш. — 23.6.1918, Казан губ., Казан өязе Займище а.), революция хәрәкәтендә катнашучы. 1912 елда Уфага килә, гимназия тамамлы (1914). Петроград психоневрология ин-тында (1914—15), Казан ун-тында (1915—16) укый. РСДРП эгъзасы (1915). Казан ун-ты каршындагы студент с.-д. оешмасы Уставы авторларының берсе. Уставта яшерен оешма булдыру, студентлар һәм эшчеләр арасында марксистик идеяләр тарату, «яшәп килгән стройны жимергә» омтылган башка студент оешмалары б-н элемтәләр урнаштыру турында белдерелә. Казанда И.Н.Волков б-н берлектә массачыл студентлар оешмасын — Коалицион ком-т оештыра. 1916 ның июль аенда революцион пропаганда алып барган өчен кулга алына һәм Чистай шәһәрәгә сөрелә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң Казанга кире кайта. РСДРП(б)ның Казан ком-тына сайлана; 1917 нең март-август айларында «Рабочий» г-тасы редколлегиясе эгъзасы. Ком-т рәисе В.А.Тихомирнов Казаннан киткәч, РСДРП(б)ның Казан оешмасын житәкли. 1917 нең октябрдә Казанда кораллы восстание житәкчеләрденнән берсе. 1917 нең ноябрденнән Эшче, крәстиян, солдат депутатларының Казан Советында тикшерүләр комиссиясе рәисе, 1918 нең гыйнварыннан Казан губернасының Гадәттән тыш комиссиясе рәисе. Бер үк вакытта РКП(б)ның Казан ком-ты секретаре. Займище авылында кораллы таллаучылар кулыннан һәлак була.

Әд.: Литвин А.Л. Гирш Олькеницкий. К., 1976.

ОМАР елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Кама елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 34,9 км, бассейнының майданы 361,6 км². Мамадыш р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Югары Яке авылыннан 3,8 км төньяктарак, тамагы Омар авылыннан көньяктарак. Елганың түбән агымы Куйбышев сусаклагычы астында калган. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 53 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 30%. О.ның 0,6 дан 36,3 км гә кадәр озынлыктагы 15 кушылдыгы бар, иң зуurlары Кирмән (36,3 км). Дегетле (9,5 км) — сул кушылдыктар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,46 км/км². Туенуы катнаш, яргысыннан артыгы кар сулары исәбенә туры килә. Жир асты сулары б-н туену модуле 5—10 л/с/км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпсәлемлек катламы 160 мм, ташу вакытында су катламы 91 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель ба-

шында башлана. Елга ноябрь уртасында туга. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпсәлемлек чыгымы 0,85 м³/с. Суы язын йомшактан (1,5—3 мг-экв/л) чагыштырмача катыга кадәр (3—6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6—9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200—300 мг/л, кышын һәм жәен 700—1000 мг/л. О. бассейнында суның гомуми күләме 1,7 млн. м³ булган 3 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОМАР авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрденнән 30 км көньяк-көнбатыштарак, Омар елгасы буенда. 2010 елда 414 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьль — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Благовещенский исеме б-н дә билгеле. Башта Казан *Архиерей йортыныкы* була. 1764 тә халкы экономик, соңрак дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балыкчылык, бакчачылык, агач материаллары хәзерләү, мичкә ясау, балта эше һәм тимерчелек б-н шөгьльләнә. 1843 тә Дәүләт милке министрлыгының приход уч-шесе ачыла. 1873 тә аның жирлегендә Халык мөгарифе министрлыгының кыз балалар земство мәктәбе һәм ир балалар уч-шесе ачыла. 20 йөз башында авылда волость идарәсе, этап йорты урнаша; Благовещение чиркәве (1753 тә төзелә; архит-ра истәлеге), мед. һәм вет. фельдшерлык пунктлары, тегермән, 3 тимерчелек, 2 постау басу һәм 2 йон-тукыма ману бинасы, 1 казна шәраб һәм 12 вак-төякләр кибете, 2 сыраханә, чөйханә була; дүшәмбе саен базар һәм 2 ярминкә: Ивановкада (24 июнь) һәм Ильинкада (20 июль) эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 7554,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр О. — Казан губернасының Мамадыш өязе Омар (Благовещение) волосте үзәге, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 1059 ир-ат; 1834 тә — 2833, 1850 дә — 2640, 1859 да — 2935, 1897 дә — 2875, 1908 дә — 2987, 1920 дә — 2777, 1926 да — 2232, 1938 дә — 1329, 1949 да — 692, 1958 дә — 804, 1970 тә — 770, 1979 да — 685, 1989 да — 595, 2002 дә — 488 кеше.

ОМАР ПУЧИНКӘСЭ авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрденнән 28 км көньяк-көнбатыштарак, Омар елгасы буенда. 2010 елда 73 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьль — кырчылык, терлекчелек. 1652 дән Зур Пучинкә исеме б-н мәгълүм. Башта Казан *Архиерей йорты* карамагында була. 1764 тә халкы экономик, соңрак дәүләт крәстияннәре катлавына күчәрелә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.П.ндә земство мәктәбе (1893 тә ачыла), кредит ширкәте, йон-тукыма ману йорты, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 3432,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Омар волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 354 ир-ат; 1859 да — 1044, 1897 дә — 1113, 1908 дә — 1273, 1920 дә —

1301, 1926 да — 1171, 1938 дә — 765, 1949 да — 378, 1958 дә — 297, 1970 тә — 267, 1979 да — 236, 1989 да — 182, 2002 дә — 99 кеше.

ОМОНИМНАР (грек. *homós* — бертөрле һәм о́пута — исем), мәгънәләре ягыннан төрле, яңгырашлары һәм язылышлары ягыннан бертөрле сүзләр. Татар телендә дә, башка телләрдәге кебек үк, тулы (лексик) һәм өлешчә (омографлар, омофоннар, омоформалар) омонимияне аерып карыйлар. Телдә лексик О. барлыкка килүен сәбәпләре төрле. Аеруча еш очрый торганы — күпмәгънәле сүзләргә хас булган мәгънәләр арасындагы бәйләнешнең юкка чыгуы: бит (кеше бите) — бит (китап бите) — бит (кисәкчә); кыл (уен коралы кылы) — кыл (хайваннардагы кыл). О.ның мәгънәсе (күпмәгънәле сүзләрдәге кебек) контексттан чыгып билгеләнә. Омографлар — язылышлары бертөрле, әйтелешләрендә аерма булган сүзләр. Аларның барлыкка килүе башка телләрдән яңа сүзләр керү хисабына, ягъни альфима сүзләр аваздашлыгы нәтижәсендә булырга мөмкин: бал (ашамлык) — бал (биюле кичә), шик (хис, кичереш мәгънәсендә) — шик (кушшылык, зиннәтлек). Омофоннар — әйтелешләре бертөрле, язылышлары төрле булган сүзләр: мәс., картаю — карт аю, Айтуган — ай туган, кызарган — кыз арган һ.б. Омоформалар — билгеле бер грамматик формадагына охшаш яңгырашка ия булган сүзләр: мәс., үпкәләр (күплек сандагы исем) — үпкәләр (күңелә калыр мәгънәсендәге фигыль).

Әд.: Сафиуллина Ф.С. Хәзерге татар әдәби теле. Лексикология. К., 1999; Зәкиев М.З., Сафиуллина Ф.С. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006.

ОМОРОКОВ Леонид Иванович (29.4.1881, Таврия губ., Бердянск өязе Каменка а. — 30.3.1971, Казан), невропатолог, медицина докторы (1911), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1940), Петербург мед.-хирургия академиясен тәмамлаганнан соң (1907), шунда эшкә калдырыла. Беренче бөтендөнья сугышы елларында фронт госпитале башлыгы. 1917 елдан Төмән ун-тының нерв авырулары каф. профессоры, Себердә беренче нерв авырулары кафедрасын оештыручы. 1936–67 дә Казан мед. ин-тының нерв авырулары каф. мөдире. Хезмәтләре эпилепсия авыруы патогенезына һәм аны дөвалауга карый. О. нерв күзәнәкләрне ясалма тирәлектә үстерү буенча махсус методика эшл. Эпилепсиянең үзгә төрен — Бехтерев «хорек өянәге»нең патоморфологик субстратын ачыклай. Себердә Кожевников эпилепсиясен өйрәнүгә багышланган хезмәтләре б-н дөньяга таныла. Георгий хачы, Ленин ордены б-н бүләкләнә. Хезм.: Искусственное выращивание нервной ткани вне организма. Томск, 1921; Курс нервных болезней. Общая часть. К., 1939; Введение в клиническую невропатологию. Томск, 1961.

Әд.: Попелянский Я.Ю. Профессор Л.И.Омороков // Казан. мед. журн. 1981. № 5.

ОМСК ӨЛКӘСЭ, РФдә. Майданы — 139,7 мең км². Халкы — 1973985 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 тә — 44328, 1979 да — 46712, 1989 да — 49784, 2002 дә — 47796, 2010 да — 41870 кеше. Үзәге — Омск шәһәре. Төп халкы — Себер татарлары. Урта гасыр-

ларда О.ө. терр-ясе *Жучи олысы*, *Себер ханлыгы* составына керә, Идел-Урал буе татарлары бу жирләргә Алтын Урда чорында урнаша башыйлар. Казан ханлыгы яулангач, күчеп килүчеләр күпкә арта. Тарихи чыганаclarга караганда, 1594 елда Тара шәһәрән төзүдә Казан һәм Зоя татарлары катнаша. 17 йөздә Көнбатыш Себердә Казан татарлары авыллары барлыкка килә. О.ө. терр-ясенә халык күпләп 19 йөзнен 2 нче яртысында — 20 йөз башында күчкән, бу — төбәкне үзләштерү б-н бәйле. 1908 дә Тара өязендә генә дә 15452 татар исәпләнә. 1919–21 дә Омскида — «*Азат Себер*», 1919 да — «Хакыйкат», 1920 дә — «Кызыл Шәрәкчә яшьләре», 1936 ел — 1940 елларның 1 нче яртысында «Сталин юлы» г-талары нәшер ителә. Хәзерге вакытта татарлар тулланып О.ө.нең төньяк р-нарнында: Большеречье (3828 кеше; халыкның 11,2%), Знаменское (847 кеше; 6,1%), Колосовка (948 кеше; 6%), Муромцево, Седельниково, Тара (3921 кеше; 7,9%), Тевриз (4063 кеше; 22,5%), Усть-Ишим (4174 кеше; 25,3%) р-нарнында яшиләр. Большеречье, Колосовка, Тара, Тевриз, Усть-Ишим р-нарнында һәм Омскида 21 мәктәптә татар теле өйрәнелә, Знаменское һәм Муромцево р-нарның 2 мәктәбендә татар теле факультатив дәрес буларак укытыла. 2002 дә Омск пед. көллиятендә татар теле укытучылары әзерләүче татар төркеме ачыла. Татарларның төбәк милли-мәдәни автономиясе (1998), Омск татар милли-мәдәни автономиясе (1997), «Әл-Вәһдәт» төрки яшьләр оешмасы (1997), «Фәния» төбәк яшьләр иجتимагый оешмасы (2002), «Ак калфак» мәселман мәдәни үзәге (1996), Мөселман аксакаллар шурасы (1997), О.ө. төрки халыклар һәм мәселман милли-мәдәни үзәге (1998) эшли. 2002 гә кадәр Омск Дуслык йорты жирлегендә татар халкының телен, тарихын, мәдәниятен өйрәнү курслары эшли. Омск милли-мәдәни автономиясе каршында «Туган тел» могариф, «Изгелек» социаль эшләр бүлекләре; үзешчән сәнгать коллективлары; «Көмеш энә» кул эшләр түгәрәге; Г.Тукай исем. театр клубы эшли. 1998 дән «Бердәмлек» өлкә милли мәдәният фестивале үткәрелә. О.ө.ндә татар бәйрәмнәре: Тара шәһәрэндә (1998 дән), Большеречье р-нының Үләнкул (2001) һәм Усть-Ишим (1999 да һәм 2005 тән) авылларында, шәһәр тибындагы Тевриз посёлогында (2007 дән) *Сабан туен* бәйрәм ителәр; *Корбан бәйрәме*, *Нәүрүз* уздырыла; «Татар жыры» (1998 дән, 2 елга 1 тапкыр), «Себер моңы», «Яңа йолдыз» (2004 тән) конкурслары үткәрелә. 1989–2006 да «Иртыш» телерадиокомпаниясе «Сәлам» радиоташпыруы, 1994–97 дә татар телендә «Очрашу» телешыруы алып бара; 2003 нең декабренән айга 1 тапкыр «Татар дөньясы» г-тасы чыга. Россия а.х. ФАнең мөхбир әгъзасы К.Г.Азиевның, мед. фән. д-ры Р.Г.Бакыеваның, геогр. фән. д-ры Ә.Г.Мусинның, СССРның атказ. спорт остасы Г.Ә.Шогарованың, тарих фән. д-ры З.Ш.Янгузовның, фольклорчы С.М.Зәйтетдиновның тормышы һәм хезмәт эшчәнлегенә О.ө. б-н бәйле.

Әд.: Файзрахманов Г.Л. История татар Западной Сибири: С древнейших времён до начала XX века. К., 2007.

ОМСКИДАГЫ АЗИЯ ТЫЛМАЧЛАР МӘКТӘБЕ, 1789 елда Себер саклану сызыгының Чик буе идарәсе каршында ачыла, 1808 дән яңа оешкан Себер казак гаскәре карамагына күчерелә. 1836 да мөстәкыйль уку йорты буларак ябыла, укытучылары һәм укучылары Себер казак гаскәренә Омск уч-щесенә (1866 дән — казак хәрби прогимназиясе) күчерелә, анда тылмачлар бүлгегә 1871 гә кадәр эшли. Бу кечкенә мәктәптә татар һәм монгол-маньчжур (1826 га кадәр) бүлекләре эшли. Аңа башлангыч белемле укучылар кабул ителә (1808 дән — Себер казаклары һәм мәселман түрәләренә балалары гына); уку вакыты 4 ел. Ел саен мәктәпне тәмамлаган 6–8 кешегә коллегия теркәүчесе яисә хорунжий чины бирелә, һәм алар — Себернең дәүләт оешмаларына һәм хәрби частларына хезмәткә, иң яхшылары, 1808–35 елларда, укуларын дәвам итәр өчен Казан гимназиясенә жиберелә.

Әд.: Веселовский Н.И. Сведения об официальном преподавании восточных языков в России // Тр. 3 междунар. съезда ориенталистов в С.-Петербурге. СПб., 1879–80. Т. 1; Из истории Омска (1716–1917 гг.). Омск, 1967; Кононов А.Н. История изучения тюркских языков в России: Дооктябрьский период. Л., 1982.

ОН КОҢГЫЗЛАРЫ, кара коңгызлар сыйлыгыгыннан *Tenebrio* һәм *Tribolium* ыруглары коңгызлары. Киң таралганнар. Татарстан терр-ясендә зур О.к. (*Tenebrio molitor*) һәм кечкенә О.к. (*Tribolium confusum*) бар. Зур О.к.ның озынлыгы 12–16 мм, кара яки көрән төстә, сасы исле. Йортларда һәм складларда онда, икмәк ризыкларында, көрпәдә, сирәк кенә туфракта һәм чери торган үзгачта яши. Личинкалары (ашлык кортлары) ачык сары төстә. Кечкенә О.к. 3–4 мм озынлыкта, кызыл-жирән төстә. Жылы биналарда елына берничә буын бирә. Он, икмәк ризыкларын ярма, борчак, тәмәкене зарарлыйлар.

ОНДАТРА, мускуслы күсе (*Ondatra zibethicus*), кыр тычканнары ассемьялыгыгыннан имезүче жәнлек. Табигый ареалы Төньяк Американың төньяк һәм үзәк өлешен били. Евразия климатына яраклаштырыла. Татарстанда беренче тапкыр 1944 елда — Көлгеш сазлыгына (Актаныш һәм Минзәлә р-нарны), 1947 дә Кама елгасы тугаена (Алексеев р-ны) жиберелә; хәзерге вакытта барлык районнарда да яши. Гүдәсенен озынлыгы 30–36 см, койрыгы 28 см га кадәр; авырлыгы 1,2–1,5 кг. Зур гүдәле, танавы жәнке,

колаклары бөтенләй диярлек күрәнми. Койрыгы ян-яктан кысылган һәм вак мөгезлөч тәңкәләр б-н капланган, алар арасында кыска сирәк төкләр бар. Йон капламы куе, озын, ялтыравыклы, жинелчә юешләнән тора. Механың төсө көрәннән (кайвакыт жирән төс-мерле) кара төскә кадәр. Аяклары кыска, зур киң табанлы. Арткы аяк бармаклары йөзү ярылары б-н тоташкан. Тәпие каты төкләр б-н каймаланган. Куышу чорында ата затларның каскы бизләр көчле ислә матдә — мускус бүлөп чыгара. О. жир-су хайваны, яхшы йөзә. Төрле сулык, ш.и. ясалма буа һәм сугару каналлары ярлары буенда оялдый. Өннәрдә яши. Эңгер-мәңгердә һәм төлөт актив. Парлашуы апрельдә, буазлык чоры якынча 25 көн. Ана зат бер жәйдә 1–3 тапкыр 4–13 әр бала китерә. Женсик яктан 5–7 айда өлгәрә. Су үсемлекләре (жикәнбаш, курак, камыш, кондыз үләнә, укьяфрак) ш.у. моллюсклар, бакалар, вак балыклар б-н туклана. Түләрәмә һәм паратиф авырулары йоктыручы булырга мөмкин. Якынча 10 ел яши.

ОНЕГОВ Алексей Петрович (30.3.1907, Вятка губ., Малмыж өязе Сухарек а. — 4.7.1988, Казан), зоогигиена белгече, вет. фән. д-ры (1946), проф. (1946), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1973). Казан вет. ин-тын тәмамлый (1929). 1929–31 елларда Минзәлә терлекчелек техникумы укытучысы һәм техникумның өйрәнү-тәжрибә хужалыгында вет. табибе. 1931–33 тә Казан вет. ин-тының зоогигиена кафедрасында. 1933–39 да Белорус фәнни-тикшеренү ин-тында (Витебск ш.) зоогигиена һәм вет. санитариясе бүлгесе мөдире. 1939–41 да Витебск вет. ин-тының зоогигиена каф. мөдире. 1941–1964 тә Киров а.х. ин-тының зоогигиена каф. мөдире, бер үк вәкытта зоотехния ф-ты деканы (1946–50), директор урынбасары (1950–54). 1964–84 тә Казан вет. ин-тының зоогигиена кафедрасында, 1964–77 дә — каф. мөдире. Фәнни эзләнүләренән төп юнәлешләре: а.х. терлекләренән продуктлылыгын күтәрү һәм авыруларының кисәтүдә витаминнарның, макро- һәм микроэлементларның ролен өйрәнү, терлекчелек комплекслары һәм кошчылык ф-калары өчен зоогигиена һәм вет.-санитария кагыйдәләрен эшләү. Диетотерапия буенча тикшеренүләре ветеринариядә яңа юнәлешкә нигез була. О. — вет. һәм а.х. югары уку йортлары өчен язылган «Авыл хужалыгы терлекләре гигиенасы» («Гигиена сельскохозяйственных животных», 1963; 4 басма, 1984) дәрәжәле авторларының берсе. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Практикум по гигиене сельскохозяйственных животных. М., 1964; Справочник по гигиене сельскохозяйственных животных. М., 1984.
Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.): Биограф. словарь ученых. К., 2006.

В.Г.Софронов.

ОНКОЛОГИЯ (грек. *ὄγκος* — масса, шеш һәм ...логия), мед. һәм биол. фәне; онкогенезның — организмдагы нормаль күзәнәкләрнең шешкә әверелү процессын — теоретик, эксперименталь һәм клиник аспектларын, шешләргә диагноз кую, аларны дөвалау

ысулларын һәм кисәтү чараларын өйрәнә. О. өлкәсендөгә үсеш табигыяты фәннәре, теоретик һәм клиник дисциплиналарда ирешелгән уңышлар б-н турыдан-туры бәйлә. Россиядә беренче булып, проф. Н.М.Любимов көчле лейкоз вакытында эгъзалардагы үзгәрешләргә бәяләмә бирә; Ф.Я.Чистович үпкә һәм бронхлар беренчел рагы гистогенезын һәм ангиосаркомаларны өйрәнә; И.П.Васильев плевра, баш миңе шешләре һәм эксперименталь шешләрне дөвалау нәтижеләре турында хезмәтләр язып бастыра.

Казанда О.не фән буларак өйрәнә башлау иң беренче чиратта профессорлар Ю.А.Ратнер һәм М.З.Сигал исемнәр б-н бәйлә. 1947 елда Казан ГИДУВында (хәзер Казан мед. академиясе) О. кафедрасы оештырыла (мөдире — Ю.А.Ратнер, 1967 дән — М.З.Сигал, 1985 тән — Р.М.Тажиев, 2004 тән — Р.Ш.Хәсәнов). М.З.Сигал үнчә резекциясе, ашказаны һәм эчәк асептик электрохирургиясе, радикаль гастроэктомиа очрагында ирекле тире пластикасы, ашказаны рагына операция вакытында трансиллюминация тикшерүләре методикаларын эшледи; тире рагының дөвалауның радиохирургик ысулын тәкъдим итә (Г.И.Володина б-н берлектә); К.В.Кабанов б-н берлектә кабырга дугаларын киңәйтү-күтәртү жайланмасын конструкцияли (Сигал-Кабанов киңәйткече, 1959); ашказаны һәм туры эчәк рагы очрагында, илдә иң беренчеләрдән булып, киңәйтелгән лимфаденэктомия ясып башлый. 1965 тә Казан мед. академиясендә нур ярдәмендә диагноз кую кафедрасы оештырыла (мөдире Д.Е.Гольштейн, 1999 дан — М.К.Михайлов, кафедрада яман шешләргә нур ярдәмендә диагноз кую һәм яман шеш авыруларын (лимфогранулематоз, нейрозондокринологик авырулар һ.б.) дөвалау ысуллары камилләштерелә, ашказаны һәм туры эчәк рагы фармакокоррентгенетик юл б-н өйрәнелә. Онкогинекология өлкәсендә тикшеренүләр Казан мед. академиясендә 2 нче акушерлык һәм гинекология кафедрасында, З.Ш.Гыйләжәтдинова һәм З.В.Мәүлетова житәкчелегендә алып барыла. 1975 тә Респ-ка онкология диспансерында онкогинекология бүлгесе ачыла. Казан мед. ун-тының 1 нче хирургик авырулар кафедрасы (мөдире Ф.Ш.Әхмәтжанов) О. курсында күкрәк рагы операцияләре вакытында эгъзаларны саклап калу, ш.и. ирекле тире пластикасы буенча фәнни тикшеренүләр алып барыла. 1970–90 елларда О. үсешенә Казан галимнәре Ә.С.Абдуллин, Б.Л.Еляшевич, А.П.Старостин зур өлеш кертә. Клиник О. өлкәсендә уңышлар проф. профессорлар Р.М.Тажиев, Р.Ш.Хәсәнов, И.Г.Гатауллин, Ф.Ш.Әхмәтжанов, И.Р.Әкшүллин, В.П.Потанин, Е.И.Сугал, А.Х.Исмәгыйлев һ.б. исемнәре б-н бәйлә. Казан онкологлары тарафыннан яман шешләрне хирургик юл б-н дөвалауның төрле методикаларын эшләп һәм камилләштерелә, ш.и. кече оча сөгәте эгъзаларындагы яман шешләр эвисцерациясе; күкрәк куышлыгы һәм кече оча сөгәте органнарындагы яман шешләрне эндохирургия һәм тораскопик ысуллар б-н дөвалау; ашказаны асты бизе рагы очрагында киңәйтелгән һәм комбинация-

ле панкреатик-дуоденаль резекцияләре; күкрәк һәм бугаз-йоткылык рагы очрагында пластик операцияләре; бронхлар, трахея, үнчә рагы очрагында брахитерапия; күкрәк рагы очрагында эчке тукумалар гамма-терапиясе һ.б. О.дә эндоскопик тикшеренүләр Б.К.Дружков һәм В.Ю.Муравьев тарафыннан гамәлгә кертелә. Яман шеш авыруларына нур ярдәмендә диагноз кую һәм авыруларны нурлар б-н дөвалау; яман шешләрне (йомшак тукумалар саркомасы, күкрәк бизләре, үнчә шешләре) төрле ысуллар кулланып дөвалау; яман шешләргә радионуклид диагностикасы; үзара бәйләнештә булган эгъзаларны зарарлаган авырулар (система авырулары), сөгәк һәм буын шешләре очрагында нур б-н диагноз куюның комплекслы ысулларын эшләү (М.И.Гольштейн, 1950 еллар; Г.И.Володина, 1970 еллар) ш.у. О.нең аерым юнәлешләрен тәшкил итә. Кешедә очрый торган яман шешләрне морфологик өйрәнүләр (макро- һәм микроскопик бәяләмә бирү) Казан мед. ун-тының патологик анатомия кафедрасында 1960 еллардан алып барыла. Шешләргә гистохимия ысулы б-н диагноз куела башлау да шул ук чорга карый (В.А.Добрышин, В.П.Нефёдов). 1996 дан ТРның Онкология клиник диспансерында С.В.Петров тарафыннан авыруга диагноз кую һәм авыру барышын фаразлау өчен шешләрне күзәнәкләрдәге аксым молекулаларына гистохимия анализ ясау ысулы гамәлгә кертелә. Әлеге ысул шешләрнең морфология верификациясе сыйфатын яхшыртуга мөмкинлек бирә. С.В.Петров редакциясендә рус телендәге бердәнбер фундаменталь хезмәт — «Шешләргә иммуногистохимик диагностика буенча кулланма» («Руководство по иммуногистохимической диагностике опухолей», 1998; 4 басма, 2012) нәшер ителә. 1995 тә халыкка О. ярдәме күрсәтү буенча координация советы булдырыла, респ-ка рака каршы көрәш программасы кабул ителә, ТРның рака каршы көрәш жәмгыяте оештырыла. ТРның О. хезмәт структурасын ТР Сәламәтлек саклау министрлыгы карамагындагы Республика онкология клиник диспансеры, аның Чаллы шәһәрәндәге ф-лы, Әлмәт шәһәрәндәге О. поликлиникасы, поликлиникалардагы һәм Респ-ка клиник хастаханәсендә 72 О. кабинеты тәшкил итә. Респ-ка онкология клиник диспансерында кешедәге яман шешкә иммуногистохимик юл б-н диагноз кую һәм респ-ка дөвалау учреждениеләрендә төшерелгән рентгеномаммограммаларга бәяләмә бирү максатыннан референц-үзәкләр эшледи. 6 тапкыр Казанда, чит ил галимнәре катнашында, кешедәге яман шешкә иммуногистохимик юл б-н диагноз кую мәсьәләләренә багышланган Бөтенроссия укулары оештырыла, ел саен онкологиянең төрле юнәлешләре буенча халыкара дәрәжәдәге конференцияләр үткәрелә. Онкологларның 5 нче Бөтенроссия съезды ш.у. Казанда уздырыла (2000).

Әд.: Основы теоретической онкологии. М., 1961; Г и л я з у т д и н о в И.А. Опухоли гипофиза. Л., 1982; Х а с а н о в Р.Ш. Злокачественные новообразования по Республике Татарстан в 1993–98 годах. К., 2000.

И.А.Гыйләжәтдинов, Р.Ш.Хәсәнов.

ОНЛЫЧА (*Chenopodium*), алабута чалар семьялыгынын бер-, ике-, сирәк кенә күпчеллекчә үләнчәк үсемлекләре, ярымкуаклар, кайвакыт куаклар яки агачлар. 200 дән артык төре билгеле, Тоньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. ТР терр-ясендә 16 төре бар. Күксел О. (*C. glaucum*), гибрид О. (*C. hybridum*), ак О. (*C. album*) һ.б. киң таралган. 10–100 см биеклектәге үсемлек. Яфрактары чиратлашкан, гади, күп төрләрендә озынча-йомыркасыман яки озынча түгәрәк. Чәчәкләре ике женесле, яшыкелт, себеркәч чәчәк төркеме хасил итүче йомакларга жыелган. Жимешенең юка элләле жимеш тирәлегә бар. Орлыклары вак, шом, кара. Сабагы һәм яфрактарының аскы ягы ончыл кунык б-н капланган. Июнь–сентябрьдә чәчәк аталар. Орлыктан үрчиләр. Ак О., шәһәр О.сы (*C. urticatum*), күксел О. һ.б. авыл хужалыгы культуралары чәчүлекләрен чүпли. Үрчемелдәге б-н аерылалар — бер үсемлек 100 меңгә кадәр орлык бирергә мөмкин. Көрәш чаралары: орлыклык материалны чистарту, туфракны йомшартып тунга сөрү, тишемнәр чыккан вакытта чәчүлекләрен тырмалау. Гибрид О. — агулы үсемлек. Ак О. һәм күгелҗем О.ның яфрактарын һәм яшь ботакларын терлек яратып ашы, шуңлыктан аларны силос салуда кулланырга мөмкин.

Ак онлыча.

ОНОМАСТИКА (грек. *onomastikos* — исемгә караган), *тел белеменең* ялгызлык исемнәре, аларның килеп чыгышы һәм чыганаг телдә озак вакытлар кулланылышта йөрүләре нәтижәсендә яисә башка телләргә күчүгә бәйле рәвештә үзгәреш кичерү тарихын өйрәнүче тармагы. Исемнәрен төренә карап, О. традицион рәвештә түбәндәге тармакларга бүленә: *антропонимика* — кеше исемнәрен, *топонимика* — геогр. төшенчәләр атамаларын, *этнонимика* — ыру, кабилә, халык, этник төркемнәр атамаларын, зоонимика — хайван исемнәрен, астрономика (космонимика) күк жисемнәрен исемнәрен өйрәнә һ.б. Матур әдәбиятта, халык авыз ижатында кулланылган ялгызлык исемнәрен өйрәнү б-н шөгьлләнүче поэтик О. тармагын да аерып карыйлар. О. тарих, этнография, археология, география, геральдика, илләр өйрәнү б-н тыгыз бәйләнгән. Татар телендә ялгызлык исемнәрен һәм аларның килеп чыгышын өйрәнү 19 йөзгә 2 яртысынан башлана. Бу юнәлештә тикшеренү эшләренә Ш.Мәрҗани, К.Насыри, Г.Әхмәров, В.В.Радлов, Н.И.Ашмарин, Г.Тукай һ.б. зур кызыксыну күрсәтәләр. Татар топонимикасына, антропонимикасына, этнонимикасына караган тикшеренүләр аеруча зур үсеш алган. Хәзерге заман О.сының төрле аспектлары Г.Ф.Саттаров, Ф.Г.Гарипова, Р.Х.Субаева, Д.Б.Рамазанова, М.З.Зюкеев, Г.В.Йосыпов, Г.Р.Галиуллина һ.б.ның хезмәтләрендә карала.

Әд.: Саттаров Г.Ф. Татар антропонимикасы. К., 1990; шул ук. Татар топонимикасы. К., 1994; Гарипова Ф.Г. Авыллар һәм калалар тарихынан: 2 томда. К., 2001–03; Галиуллина Г.Р. Личные имена татар в XX веке. К., 2000; Татарские личные имена лингвокультурных традиций. К., 2008.

ОНЧЫЛ ЧЫК ГӨМБӘЛӘРӘ (*Erysipheles*), аскомицетлар классынан гөмбәләр рәте. 20 ыругы һәм 100 гә якын төре билгеле. Югары төзелешле үсемлекләрдә паразитлык итәләр. Күпчелеге төрле үсемлек органнарының өслекләрендә яши. Үсемлек тукымаларына үтеп керүче гаусторияләр ярдәмендә тукланалар. Споралардан үрчиләр. Үсеш циклында 2 стадия күзәтелә: женессез-конидияле һәм жени-сумкалы. Үсемлекләренә яфрактарына һ.б. органнарына элгеп, споралар ончыл кунык (ончыл чык авыруы исеме шуннан) хасил итеп үсәләр. Кунык әкрәләр үсә бара һәм яшел органнарның шактый өлешен каплап ала. Үсемлекләр кибеп үләр, уңыш кими, аның сыйфаты начарлана. Татарстан терр-ясендә алмагачта (*Podospaera leucotricha*), крыжовникта (*Sphaerotheca mors*), имәнәдә (*Microspora alphitoides*), кыякыларда (*Erysiphe graminis*) һ.б.да ончыл чык авыруын китереп чыгаручы О.ч.г. киң таралган. Ончыл чык һава шартлары уңай булганда (жылы һәм дымлы жәй), Америка өрәңгесендә һәм очлы яфракты өрәңгедә, корычагач, дүләнә, миләш, зелдедә үрчи. О.ч.г. чәчүлекләренә, яшь үсентеләренә һәм чәчкәләренә зарарлап, сабакчалы имәнгә шактый

Имәнәдә ончыл чык авыруы.

зыян китерәләр. О.ч.г. б-н зарарланудан саклану ысуллары: агач һәм куак токымнарын үстерү агротехникасын саклау (имән чикләвекләрен көзән чәчү күпкә отышлырак), чәчүлекләргә һәм утыртмаларга 3–4 танкыр 1-процентлы коллоид күкерт суспензиясе яки 0,2–0,3-процентлы байлетон бөркү; үсемлекчеләктә һәм бакчачылыкта ончыл гөмбә авыруына чыдам сортлар куллану, санитар саклау чараларын үтәү, фосфорлы-калийлы ашламалар куллану.

Әд.: Защита леса от вредителей и болезней: Справ. М., 1988.

Н.М.Ведерников.

ОПАЦКИЙ Станислав Флорианович (20.5.1847 — ?), филолог, рим теле һәм әдәби-

яты магистры (1879). Новороссийск ун-тын төмамлаганнан соң (Одесса ш., 1870), гимназияләрдә латин теле укыта. 1885 елдан Казан ун-тында классик филол. кафедрасында эшли (1890 нан экстраординар проф.). Хезмәтләре Ювенал, Кече Плиний ижатларына карый. Гимназияләрдә латин теле дәреслекләре авторы.

Әсәр.: О сагирах Ювенала. Разбор мнений Отто Риббека // Журн. М-ва народного просвещения. 1874. № 3–4, 6; Плиний Младший, литературный деятель времён Нервы и Траяна. Варшава, 1878; Критическое исследование по латинскому синтаксису. К., 1885.

ОПЕРА (итал. *opera* — әсәр). Татарстанда 1920 елларда үсеш ала. Г.С.Әлмөхәмәтов, В.И.Виноградов, С.Х.Габәшишев «Сания» (1925), «Әшич» (1930) беренче татар опералары һәм С.Ж.Сәйдәшевнән муз. драмалары куелу Казанда милли музыка театры ачу зарурлыгы турындагы фикерне раслый. Жанрның яңалыгы, кирәккеләк олкан буын татар композиторларына опералар тудырырга этәргеч бирә; Татар опера һәм балет театры сәхнәсендә премьералары булган 16 әсәрдән (М.Юдинның «Фәридә» операсыннан башка) 11 е аларныкы: Н.Жиһановның «Качкын», «Ирек», «Алтынчәч», «Илдар» (2 нче редакциясе «Жиңгә юлы»), «Түләк» (2 нче редакциясе «Түләк һәм Сусылу»), «Шагыйрь», «Намус», «Жәлил» (Ә.Фәйзи, З.Сафин, М.Жәлил, Н.Исәнбәт, Ә.Исхак либреттоллары), М.Мозаффаровның «Галиябану» (Ә.Ерикий либреттосы), Ж.Фәйзиниң «Ташпырылмаган хатлар» (автор либреттосы), С.Сәйдәшев һәм А.Ключаревның «Наёмщик» (Х.Вахит либреттосы) әсәрләре. 1950 елларда һәм берәз соңрак татар музыкасына килүче композиторлар опера юнәлешендә эшләмиләр. Мәскәүдә Татар әдәбияты һәм сәнгате декадасында (1957) Х.Валиуллинның «Самат» операсы (Х.Вахит либреттосы) куелганнан соң, тамашачыга Х.Валиуллинның «Дим буенда» (Х.Вахит либреттосы), Л.Хәйретдинованың «Мәкерле пәси» (Зөлфат либреттосы), Р.Гобәйдүллинның «Жиһангир» (Х.Вахит либреттосы), Б.Мөлековның «Кара йөзләр» (Г.Рәхим либреттосы) опералары тәкъдим ителә. 1990 да Р.Кәлимуллинның «Ерактагы көкүк авазы» (И.Юзеев либреттосы) рок-операсы куела. Милли музыка тарихында мөһим вакыйга булып Р.Ахиярованың Татар опера һәм балет театры сәхнәсендә куелган «Шагыйрь мәхәббәте» операсы (Р.Харис либреттосы) санала. Татар опералары Уфа, Алма-Ата, Мәскәү, Прага театрларында куела. М.Мозаффаровның «Зөлхәбирә» һәм Ә.Бакировның «Тукай» опералары сәхнәдә куелмый кала.

Әд.: Татарский академический театр имени М.Джалиля. К., 1994.

Ф.Ш.Салитова.

ОПОКА (геол.), бик вак (0,005 мм дан кечерәк) кремнезём кисәкчәләреннән торучы нечкә күзәнәкле тыгыз, жиңел тау токымы. Тыгызлыгы 1100–1600 кг/м³, күзәнәкчеләге 55% ка кадәр, гадәти токымнарның (төрләрнен) ныклығы — 5–20 МПа, төсе аксыл сорыдан күе сорыга кадәр. Суда юешләнми. Сәнәгый төрләренә компонент составы түбәндәгечә: опал-кристаллит 50–90%, балчык-

сыл минераллар 10–40%, кисәкле (күбесенчә кварцлы) материал 10–20% ка кадәр. Сәнәгый ресурслары Идел буе, Россиянең Үзәк һәм Көнъяк-Көнбатыш р-нарының, Урал, Сахалин, Үзәк һәм Көнбатыш Европаның (Англия, Франция, ГФР), Кытай һ.б.ның палеоген һәм югары акбур утырмалары б-н бәйле. О. Татарстанның көньяк-көнбатыш өлешендә (Бизнә, Чыңлы елгаларының югары агымы) табылган. Файдалы катламның калыңлыгы 20–38 м. Татар Шатрашаны чыганагы тикшерелгән, $A+B+C_1$ категориясе буенча баланс запаслары — 88,3 млн. т. Цеолитлы һәм карбонатлы төрләреннән алып, цеолитлы мергельләргә кадәр очрый. ТРда О. ресурслары 0,5–0,6 млрд. m^3 тәшкил итә. Цементларга актив гидравлик өстәмәләр, ашлама тәэсирле мелиорант һәм пролонгатор ашламалар, суны әзерләү өчен адсорбентлар (бөртекле һәм порошоксыман) буларак, майларны һ.б.ны чистарту, сыек пияла алу өчен, волластонитлы керамика ясауда, терлек азыгы житештерүдә һ.б.да кулланыла.

Әд.: Кремнистые породы СССР. К., 1973; Дистанов У.Г. Минеральное сырьё. Породы опал-кристаллитовые: Справ. М., 1997; шу ул у к. Опал-кристаллитовый цеолитсодержащий промышленный тип // Геология твердых полезных ископаемых Республики Татарстан. К., 1999.

У.Г.Дистанов.

ОПТИК КАПЛАМНАР, оптик детальләрнең нурны сындыручы һәм кайтаручы өсләкләренә ягыла торган плёнкалар (эшләр) системалары. Төрле материалларның бер яки берничә катламыннан торалар. Һәрбер катламның сындыру күрсәткече һәм яктылык дулкыны озынлыгы б-н чагыштырырлык дәрәжәдәге калыңлыгы төрлечә була. О.к.ның физик нигезен яктылык интерференциясе — когерент яктылык дулкыннарының фазалары арасындагы нисбәткә бәйле рәвештә, бер-берсенә салынганда көчәюе яки көчсезләнүе тәшкил итә. О.к. хәзерге оптик-электрон системаларның элементлар базасында мөһим урын алып тора, чөнки аларның оптик параметрларын күпкә үзгәртәргә һәм функцияләрен киңәйтәргә мөмкинлек бирә. Билгеләнү өлкәсенә карап, О.к. ачыклаучы, кайтаручы, фильтрлаучы, спектрга бүлүче, полярлаучы һәм яктылык йотучы капламнарға бүленәләр. О.к. химик һәм вакуумлы юллар б-н эшләнә. Вакуумлы алымнар аеруча күп таралган, чөнки алар югарырак техник характеристикалы эшләнмәләр алырга мөмкинлек бирә.

Бөек Ватан сугышы елларында *Казан оптика-механика заводында* химик ысул б-н капланган ачыгайткыч капламлы бинокль һәм төзөгечләр эшләнү чыгарыла башлай. 1957 елда О.к. уйлап табу буенча фәнни-тикшеренү эшләрен Ленинград оптика-механика ин-тының Казан ф-лы (к. *Гамәли оптика институты*) башлап жибәрә. Соңрак институт илдәге О.к. эшләү һәм житештерү буенча әйдәп баручы пр-тиеләрнең берсенә, спектрның инфракызыл диапазоны капламнары өлкәсендә төп житештерүчегә әверелә. Биредә 6 лаб-яне, вакуумлы асфериклаштыру секторын эченә алган зур фәнни-тикшеренү һәм житештерү үзәге формалаша. О.к.ны

тикшерү һәм эшләнү чыгаруға И.С.Гайнетдинов, М.Ә.Валидов, Е.А.Несмелов, Г.А.Александров, М.Х.Әхмәдиев һ.б. зур өлеш кертә. Институтта технол. процессларны матем. модельләштерү алымнарын, күп катламлы интерференцион системаларны исәпләү алымнарын үстерү эшләре үткәрелә; материалларның элпә халәтендәге үзлекләрен билгеләү буенча эксперименталь тикшеренүләр үткәрелә. Элпә ясаучы материаллар әзерләү технологияләре, катламнарның калыңлыгын аларның формалашуы процессында контрольдә тоту аппаратлары булдырыла, капламнар ябыштыру процесслары ЭВМ кулланып автоматлаштырыла. Эшләнелгән һәм гамәлгә кертелгән О.к.: космик аппаратлар өчен оптик-электрон күзәтү системаларына интерференцион капламнар; божралы лазер гироскоплары өчен диэлектрик көзгеләр; тепловизион приборлар өчен ачыгайтучы, спектрга бүлүче, көзгеле металл капламнар; көч куллану оптикасында көзгеле, полярлаштыручы һәм ачыгайтучы капламнар; лазерларда кулланылуы дулкын озынлыгына исәпләнгән тар буйлы фильтрлар; газ анализаторы, радиометрия, мед. приборлары, спектраль анализ приборлары, авиакосмик приборлар өчен божралы фильтрлар; ачык космоста эшләү өчен тирән суытулы фильтрлар, бәрелүгә югары дәрәжәдә чыдам фильтрлар һ.б.; тармак пр-тиеләре өчен элпә ясау материалларын серияләп житештерү оештырыла. Институтның эшкәртмәләре Казан, Азовск, Урал оптика-механика з-дларында, «Арсенал» з-дында (Киев ш.), Красногорск механика з-дында, «Астрофизика» һәм «Геофизика» фәнни-житештерү берләшмәләрендә (икесе дә Мәскәүдә) гамәлгә кертелә. Иң яңа күптөслә («мозаикалык») фото кабул иткечләр өчен спектрның инфракызыл өлкәсендә микрофильтрлар (0,1–3 мм); ультрамилләүшә нурланыш кулланыла торган оптик-электрон системалар өчен югары сизгерлектәге «кояшы-суык» фильтрлар; төс турындагы мәгълүмат карарлар кабул итү өчен нигез булып торган системаларда төснә югары төгәлләк б-н тапшыруны тәэмин итүче капламнар; яктылык ташкыны 2–10 спектраль канал буйлап бүлү өчен төрле типтагы капламнар чыгару өстендә эшләр алып барыла. О.к. эшләнү чыгару өлкәсендәге казанлышлары өчен М.Ә.Валидов — СССР Дәүләт бүлгәнә (1970), И.С.Гайнетдинов һәм А.С.Макаров — СССР МС бүлгәнә, ин-тның күп кенә хезмәткәрләре орден һәм медальләргә лаек була; уйлап табуга 100 гә якын авторлык таныклыгы алына. О.к. б-н бәйле тикшеренүләр Казан ун-тында (Р.Б.Таһиров), Казан техник һәм Казан технол. ун-тларында алып барыла. Юка элпәләренә өйрәнү һәм модификацияләү РФА КГҮнең Казан физика-техника ин-тында гамәлгә ашырыла. О.к. Казан оптика-механика з-дының вакуумлы капламнар участогында житештерелә.

И.С.Гайнетдинов.

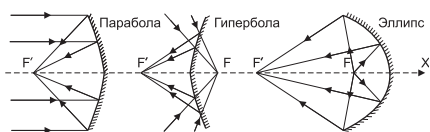
ОПТИКА (грек. optiké — күрү үзлеге турындагы фән), физиканың оптик нурланышының (яктылыкның) табигатен, аның таралуын һәм матдә б-н үзара тәэсир итешүен өйрәнә

торган бүлгегә. Дулкын озынлыгыларының оптик диапазоны электромагнитик нурланышлар (ультрамилләүшә — 10–380 нм, күрәнмә — 380–760 нм, инфракызыл — 760 нм — 1 мм) спектрның корпускуляр-дулкын дуализмы үзлекләре ачык чагылган зур өлкәсен алып тора. Күренешләрне бу диапазонда тикшерү кулланыла торган техник чаралар һәм алымнарның бер үк булуына бәйле. О. — көндәлек гамәлләр б-н бәйләнгән иң борынгы фәннәрнең берсе. 20 йөзнен 2 нче яртысында традицион фәнни юнәлешләр — геом., физик, физиол. О. б-н беррәттән яналары — хисаплау, нәсызыкча, көч, интеграл О.лар, голография һ.б. юнәлешләр барлыкка килә. «О.» төшенчәсе шу. төрле кулланылыштагы, оптик күренешләрнең закончалыкларына нигезләнә эшләнелгән оптик детальләрнең һәм системаларның, оптик-механик һәм оптик-электрон приборларның жыелма атама-сы да булып тора.

ТРда О. өлкәсендәге эшчәнлек «ГИПО» да (к. *Гамәли оптика институты*), «Фотон» КБ, *Казан оптика-механика заводы*, Казан ун-ты, Казан техник ун-ты, РФА КГҮнең *Казан физика-техника институты* тарафынан алып барыла. Татарстанның фәнни-техник мөмкинлекләре һәм сәнәгый базасы, башлыча, Россия армиясе һәм флотына, шу. чит илләргә чыгарыла торган оптик приборларның фәнни тикшерү, тәжрибә-конструкторлык эшләрен алып бару һәм серияләп житештерү мөмкинлекләренә ия. «ГИПО»да барлык төр дифракция рәшәткәләренә технологияләрнең булдыру һәм эшләнү чыгару буенча дөньяда тиңе булмаган фәнни-житештерү үзәге оештырылган; *оптик капламнар*, яктылык фильтрларының төрле типлары (кисеп алучы, буйлы, тар буйлы һ.б.) эшләнә; асферик оптика, *дифракцион оптика*, *динамик голография*, киноморф, интеграль О.лар, инфракызыл объективлар төзү үсеш ала. Институт — тепловидение өлкәсендә РФдә әйдәп баручы оешма. «Фотон» Үзәк КБнда һәм Казан оптика-механика з-дында, СССРда беренче булып, армия өчен БН-1 һәм БН-2 *төпкә куру приборлары*, идарә итү машиналары һәм артиллерия разведкасы өчен ДКРМ-1, Д11, Д5М лазерлы ерактан күрү приборлары, су асты флоты өчен МТ-70 астронавигация перискобы, УА-47, НА-100 төнгә аэрофотоаппаратлары уйлап табыла һәм серияләп житештерүгә кертелә; 1 ПН62, Ц53, ШН-86-2 тепловизион приборлары һәм башка оптик-электрон жиһазлар төзелә. «Салют-6» орбиталь станциясе өчен көзгеле объективның диаметры 1,5 м булган субмиллиметрлы зур орбиталь инфракызыл телескоп, «Салют-7» станциясе составындагы «Космос-1686» иярчене өчен төп объективның диаметры 250 мм булган автоматик приборлы оптик «Пион-К» комплексы — иң әһәмиятле проектлар булып исәпләнә. Казан ун-тында 1950 елларда атомар һәм молекуляр спектроскопия буенча тикшеренүләр башлана. Спектроскопик тәжрибәләренә матем. эшкәртү һәм интерпретацияләү, квант динамикасы һәм күп корымлы ионнар спектроскопиясе, когерент һәм насызыкча

оптика өлкөлөрдө эшләр алып барыла. Казан техник ун-тында 1970 еллардан газлы лазерлар, дистанцион экол. мониторингнын оптик-электрон лидар системаларын төзүгө, адаптив О.га (автомат идарэ алымнары һәм чаралары кулланыла торган югары сыйфатлы оптик системалар), лазер жайланмаларын медицинада кулланыла караган эшләр алып барыла. РФА КГУ Казан физика-техника ин-тының нәсызыкча оптика лаб-ясе оптик күчеш процесслары (озакка сузылган *фотон кайтавазы*) һәм үтә нурланыш нигезендәге оптик фаза хәтерә эшчәнлеген физик принципларын тәжрибәдә һәм теоретик яктан тикшерү эшләрән алып бара. Теоретик һәм гамәли О. өлкәсендә белгечләрне Казан ун-ты һәм Казан техник ун-ты эзерли.

Асферик оптика (АО) — барлык нокталары өчен бердәм көкрөккө үзәгә булмаган бер яки берничә өслеккә оптик элементлар (линзалар, көзгеләр). Күпчелек очракларда АОда күчәр симметрияле асферик әйләнү өслекләре яки андый өслекләрнең күчәрдән читтәгә фрагментлары файдаланыла. Аерым очракларда, мәс., катлаулы фәзан сурәтләр формалаштырганда яки эшкәрткәндә, симметрия күчәрә һәм яссылыгы булмаган өслекләр дә (даими булмаган өслекләр) кулланыла.

Асферик өслекләр.

АО элементларының асферик өслекләре элементлары көкрөккә оптик системаның таләп ителгән сыйфатламаларына карап үзгәртүгә мөмкин, шуңа күрә АОның коррекцияләү (төзөтү) мөмкинлекләре сферик оптиканың күчәр күчә югары. АО кулланыла чыгыштырма тишемне, күрү почмагы кырын арттырырга, оптик элементлар санын киметү һәм оптик системаның үлчәмнәрен кечерәйтә барып, сурәтнең сыйфатын яхшыртуга мөмкинлек бирә. Барлык сферик өслекләрдә асфериклар б-н алыштырганда иң зур нәтижәгә ирешелә, әмма АО эшләп чыгару, технол. һәм үлчәү жайланмаларының мөмкинлекләре чикле булу сәбәплә, катлаулы эш санала. Компьютерлар техникасын кулланып, беренчел сферик эзерләнмәдән материалны алып ташлауга (ерагайтуга) нигезләнгән алымнарның перспективасы зур.

СССРда АО житештерү технологияләре өлкәсендәге эшләр 1950 елларда башлана. Татарстанда Ленинград оптика ин-тының Казан ф-лы составында (к. *Гамәли оптика институты*) асферик оптика лаб-ясе оештырыла (1959), 1960 еллар ахырына ул тармакта әйдәп баручы оешмага әверелә. Институт галимнәре (О.Г.Карлин, В.Г.Кукс, А.Г.Хоснетдинов һ.б.) тарафыннан асферик өслекләренә хисаплау техникасын кулланыла нигезләнәп эшкәртүнең оригиналь алымнары тәкъдим ителә, Казан һәм Азовск оптик-механика з-дларында, Новосибирск при-

борлар төзү з-дында, «Арсенал» з-дында (Киев ш.) һ.б. пр-тиеләрдә гамәлгә кертелгән житештерү эшләнә. Институтта асферик оптик детальләр (20 дән 600 мм га кадәр диаметрлы) житештерү үзләштерелә, алар инфракызыл объективларда, спектраль, телескопик (мәс., космик техника өчен), тепловизион приборларда (ши. Хәрби диңгез флоты өчен «Дрофа» «Снегирь» һәм танкларга каршы «Метис-М» ракета комплексларында) кулланыла; прецизион детальләр эзерләү өчен асфериклаштыруның яңа алымнары эшләнә. Асферик элементлар Германиягә, Словакиягә, Кытайга, Кореягә һ.б. чит илләргә чыгарыла.

Әд.: Л а н д с б е р г Г.С. Оптика. М., 1971; С о р о к о С.М. Основы голографии и когерентной оптики. М., 1971; К е н и х С. Молекулярная нелинейная оптика. М., 1980; Научно-производственное объединение «Государственный институт прикладной оптики» (1957–1997 гг.): В 2 ч. К., 1997; Казанский оптико-механический завод. 1940–2000. К., 2000; М а н д е л ь Л., В о л ь ф Э. Оптическая когерентность и квантовая оптика. М., 2000.

В.М.Иванов, В.Г.Кукс.

ОПТИМАЛЬЛӘШТӨРҮ, мөмкин булганнар арасынан иң яхшысын сайлап алу процессы яки системаны иң яхшы торышына китерү процессы. Казанда матем. О. мәсьәләләрне чишү 1950 елларда проф. Н.В.Куршев тарафыннан самолёт аэромеханикасы өлкәсендә башланып китә. Казан авиация ин-тында аерым чыгарылмалы дифференциаль тигезләмәләр б-н бирелә торган процессларны О. буенча фундаменталь тикшеренүләр, шу. детерминант һәм стохастикларны да кертеп, төрле класстагы тигезләмәләр системалары өчен максимум принцибын үстерү буенча тикшеренүләр үткәрелә. Ляпунов функцияләре алымы б-н Беллманның динамик программалаштыру алымының уртаклыгы идеясе бүленгән параметрлы системалар өстендә тикшерелә, алар өчен динамик программалаштыру алымының төп тигезләмәсе алына. Бу алым матем. физиканың күп кенә мәсьәләләрен чишкәндә, сыгылмалы очкыч аппаратлар б-н оптималь идарә итү һәм стабилләштерү законын эшләгәндә уңай бәя ала. Соңрак динамик программалаштыру алымы һәм Ляпунов функцияләре алымы абстракт процесслар өчен үстерелә, биредә Беллманның оптимальлек принцибының чикләнгәнлегә һәм аның кулланылу чикләре күрсәтелә (Т.К.Сиражетдинов, Г.Л.Дегтярёв, А.А.Балоев, Е.А.Клестов, Э.Т.Смирнова, В.Н.Куршев, О.Г.Дивалов, В.И.Елизаров һ.б.). Өзекле системаларга карата кулланылып, стохастик системалар б-н оптималь идарә итү теориясе нигезләре эшләнә (Ю.В.Кожевников). Стат. критерийлар нигезендә теоретик һәм гамәли мәсьәләләр чишү алымнары тәкъдим ителә; ышанычлылык һәм төгәллек критерийларын исәпкә алып, очраклы үзлекле системалар өчен максимум принцибы бирелә (И.Х.Садыйков). Дифференциальләшми торган функцияләрдә О. проблемалары тикшерелә (В.И.Заботин). Идарә итү теориясендә өзлексез Ли төркемнәрен кулланыла юлы б-н мөһим нәтижәләр алына: бүленгән һәм тупланган параметрлы системаларны О. проблемасын теоретик-төркөмләп чишү юлы эшләнә;

бу нәтижәләр Ли-Овсянников инфинитезималь аппаратын һәм Э.Нётерның вариатив инвариант мәсьәләләр теориясен бергә кулланыла нигезләнә һәм чик катламның оптималь мәсьәләләрендә кулланылышы күрсәтелә (В.Г.Павлов, К.Г.Гәрәев).

Әд.: К у р ш е в Н.В., К о ж е в н и к о в Ю.В. Оптимальные задачи динамики полёта. К., 1967; С и р а з е т д и н о в Т.К. Оптимизация систем с распределёнными параметрами. М., 1977; К о ж е в н и к о в Ю.В. Статистическая оптимизация летательных аппаратов. М., 1978; Д е г т я р ё в Г.Л., С и р а з е т д и н о в Т.К. Теоретические основы оптимального управления упругими космическими аппаратами. М., 1986; Г а р а в е К.Г. Группы Ли и теория Нётер в проблеме управления с приложениями к оптимальным задачам пограничного слоя. К., 1994.

В.Н.Куршев.

ОПТЫ́ (*Aspius aspius*), карплар семьялыгындагы балык. Төньяк, Балтыйк, Кара, Азов, Каспий һәм Арал диңгезе бассейннарындагы елгаларда таралган. ТР терр-ясендә мул сулы елгаларда (Идел, Кама, Зөя, Казансу, Мишә, Ык, Дала Зәе, Чиммә, Олы Чирмешән, Кече Чирмешән) һ.б. агымлы сулыklarда яши. Гәүдәсен озынлыгы 80 см га кадәр, авырлыгы 5 кг нан артык. Сырты зәңгәрсу-соры, ян-яклары көмөшсыман, корсак һәм аналь йөзгечләр кызгылт төсмердә, сырт һәм койрыктагылары соры. О.ның ике рәтле әлэктәрәп ала торган ыргаксыман тешләре бар. Ата балыкның женис житлегу чоры — 5, ана балыкларныкы 6 яшьтә булу. Уылдыгын иртә язда, су темп-расы 4°C тан югары булганда, елганың ташлы урыннарында берьюлы чәчә. Үрчәмлеләге — 50 меңнән 350 меңгә кадәр уылдык бөртөгә. Вак балыклар — планктон, бөжәкләр, личинкалар, зурлары вак балык б-н туклана. Елга тамакларында «чокырларда» кышлый. 12 яшькә кадәр яши. О. — балык тоту спорты объекты.

ОР авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибиндагы Балтач төсөлөгыннан 24 км төньяк-көнчыгыштарак, Шушма елгасы буенда. 2010 елда 448 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезләр эре терлек асрау, умартачылык. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты. Мәчет. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәргә рус чыганакларында Служилая Ура, Студёный Ключ исеменә б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, ипәнчелек, терлекчелек, балта эше, тәгәрмәч ясау, тимерчелек, сәүдә б-н шөгыльләнә. 18 йөз ахырында — 19 йөз башында сәүдәгәр Хужасәетовларның күн һәм комач мануфактуралары эшли. Шуул ук чорда 2 нче мәчет имамы Хәбибулла Оруви (әл-Ори) киң таныла, ул Оренбург Мөселман диния нәзарәтенә беренче мофти М.Хосәеновка каршы чыга һәм Мөселман диния нәзарәтенә альтернатива төзү проектын тәкъдим итә. 20 йөз башында О.да 2 мәчет (1905 һәм 1915 тә төзелә), мәктәпләр, бакалея һәм вак-төякләр кибете, юлаучылар йорты эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә иманна жире 2470 дин. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Янгул волостенда, 1921 дән ТАССРның Арча кан-

тоньда. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1963 нең 1 февраленнан — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балтач р-нында. Халык саны: 1762 дэ — 227 ир-ат; 1859 да — 996, 1884 тэ — 1125, 1905 тэ — 1205, 1926 да — 1404, 1938 дэ — 1205, 1949 да — 557, 1958 дэ — 550, 1970 тэ — 640, 1979 да — 534, 1989 да — 435, 2002 дэ — 427 кеше.

ОРБАХ-ЭМИНОВ ПРОЦЕССЫ, кристалларда парамагнитик ионнарның ике баскычлы спин-рәшәткәле релаксациясе процессы, ул кристаллик рәшәткә тирбәнешләренә ике кванты — фононнар катнашында бара. Бу процессның беренче баскычында ион, $\omega_{\text{св}}$ ешлыклы фононны йотып, бер магнитик халәттән (а) арадаш арысқан халәткә (с) күчә, икенче баскычта, $\omega_{\text{св}}$ ешлыклы фононны нурландырып, (в) магнитик халәтенә күчә. Нәтижәдә ион рәшәткә б-н (а) һәм (в) халәтләре энергияләре аермасына тигез булган энергия б-н алмаша. Күп кенә парамагнитик системаларда О.-Э.п. спин-рәшәткә релаксациясенә топ сәбәпчәсе булып тора. О.-Э.п. нәтижәсендә туган релаксациянең вакыты түбән темп-раларда үзәнчәлекле, темп-ра б-н кире экспоненциаль бәйләлеккә ия. Шушы бәйләнеш буенча арысқан ион энергиясенә зурлыгын табарга мөмкин. Процесс теоретик яктан Америка физиги Р.Орбах (АКШ, 1961) һәм, аңа бәйсез рәвештә, Л.К.Эминов (1962) тарафыннан тикшерелә. Бу теориянең нигезләмәләре магнит резонансы һәм релаксациясенә күп кенә үзәнчәлекләрен аңлату өчен файдаланыла (к. *Ван-Флек парамагнетизмы*).

Әд.: А м и н о в Л.К. К теории спин-решеточной релаксации в парамагнитных ионных кристаллах // Журн. эксперим. и теорет. физики. 1962. Т. 42; F i n n С.В. O r b a c h R. Wolf W.P. Spin-Lattice Relaxation in Cerium Magnesium Nitrate at Liquid Helium Temperature: A New Process // Proc. Phys. Soc. 1961. Т. 77; O r b a c h R. Spin-Lattice Relaxation in Rare-Earth Salts // Proc. Roy. Soc. 1961. Т. A264.

ОРГАНИК АШЛАМАЛАР, үсемлек һәм терлекләрдән барлыкка килгән органик кушымалар формасында туклыклы матдәләре булган ашламалар. О.а.га тирес, тирес сыекчасы, кош тизәге, торф, сапронель, тизәк компостлары, яшел (сидераль) ашламалар, зарарсызландырылган көнкүреш һәм сәнәгать калдыклары, агымсуларның утырымнары һ.б. керә. Барлык О.а. (сидекчәдән башкалары), күчереп йөртү мөмкинлеге булмаганлыктан, жирле ашламаларга карый; минеральләшү вакытында тозлар рәвешендә таркалуды элементларына карап бөяләнәләр, алар үсемлекләренә тамырдан тукландыру нигезен тәшкил итәләр, шу. аның сыйфатын күтәрүгә — черемә туплауга, су һәм һава режимен структурасын яхшыртуга, үзләштерү сәләтен арттыруга, буферлыкка, әчелекне йомшартуға һәм файдалы микрофлораның эшчәнлеген активлаштыруга ярдәм итәләр.

О.а. шу. үсемлекләргә үзләштерә торган углекислый газның эһәмиятле чыганагы булып тора. Черемә, черегән яисә ярым черегән тирес, уйсулык *торфы* органик-минераль катнашмалар эерләгәндә топ компонентлар-

дан саналалар, аларны туфракка керту а.х. культураларының уңышын арттыруга һәм продукциянең сыйфатын яхшыртуга мөмкинлек бирә. О.а. чәчүлекләренә мүлчәләү өчен минераль ашламалы күпсанлы туфрак катнашмаларын эерләгәндә боиягулык буларак кулланылалар.

О.а.га ихтыяж планлаштырылган а.х. культуралары уңышын алуға һәм черемәнәң житәрлек, аз черемәле туфракларда уңай балансын булдыру кирәклегенә карап билгеләнә. О.а. а.х. культураларыннан югарырак һәм тотрыктырак уңыш алу мөмкинлеген бирә. Жиңел һәм уртача грануллашкан составлы кәсле-көлсу һәм соры урман туфракы, бигрәк тә сугарулы жирләрдә бәрәңгегә, кукуруз, терлек азгыгы культуралары, яшелчә, көзгә бөртекле культураларга кергәндә уңышның зуррак артымына ирешелә. О.а. аша туклыклы матдәләренә: туфрак — үсемлек — тере организмнар — туфрак схемасы буенча әйләнеше гәмәлгә ашырыла.

О.а.ның чәчү әйләнешендә алмашып күлчә культуралар уңышына тәсире 3–4 елдан 7–8 елга кадәр бара. Балчыксыз туфракларга О.а.ның керту 3–4 елга бер тапкыр кабатлана. О.а.ның микъдары 1 га га 20–80 т исәбеннан а.х. культураларының планлаштырылган уңышына һәм туфракның уңдырышлылыгы дәрәжәсенә карап билгеләнә. О.а. туфракка пар яисә туңга сөрү вакытында кертелә. 1 т тирес үзәнәң тәсир итү вакытында (6–8 ел дөвамында) бөртекләргә күчереп исәпләгәндә 1 ц өстәмә продукция алуны тәмин итә.

Казан губернасында О.а. игенчелек системасының ялга калдырылган кысыр жирләрдән (яткын жир — кысыр жир) пар жирләренә күчүенә бәйлә рәвештә 19 йөздән киң кулланыла башлый, сонгысында сөрү жибәреленә ял вакыты кыска (бер ел) булу сәбәплә, туфракның уңдырышлылыгын киметмәс өчен ашлама керту таләп ителә, ул вакытта пар жирләре өчен бердәнбер чара — тирес керту була. Кара туфракы жирләрдә ашламалар сирәк кулланылган. Басуларга тирес кертуче общиналар саны 1880 елларда гына арта. Атлар булмау, жирләренә аз булуы һәм шуңлыктан мал-туарның азлыгы һәм община жирләрен янадан бүлүнен еш кабатлануы аркасында тирес кулланылмый. Казан губернасының стат. ком-ты мәгълүматлары буенча, 1 днс. пар басуына 1–3 мең пот урынына 433 пот тирес кертелә. ТРда О.а.ның кулланылган күләмә (млн. т) 1995 тә — 13,01, 2000 дә — 6,33, 2005 тә — 4,88, 2006 да — 3,70, 2011 дә — 3,94 (ягъни 1 га сөрү жиренә 3,5–1,6 т) тәшкил итә.

Әд.: П р я н и ш н и к о в а Д.Н. Избр. соч. М., 1963. Т. 3; Ш а к и р о в Р.С. Земное плодородие. К., 1989; Ш а к и р о в Р.С., Ш а к и р о в В.З. Применение удобрений в энергосберегающей системе земледелия // Слагаемые эффективного агро-бизнеса: Обобщение опыта и рекомендации. Ч. 1. Земледелие и растениеводство. К., 2005.

И.Н.Афанасьева.

«ОРГАНИК СИНТЕЗ», к. Казан «Органик синтез» ачык акционерлык жәмгыяте.

ОРГАНИК ХИМИЯ, химиянең бүлеге, углеводородлар һәм аларның кушымалары-

ның килеп чыгышын, төзелешен һәм химик әверелешләрен өйрәнә. О.х.нең бүлекләре химия фәнненә мөстәкыйль өлкәләрен тәшкил итә: *стереохимия, элементорганик кушымалар, югары молекуляр кушымалар* химиясе, *электрхимик синтез* һ.б. О.х. чиктәш табиғият фәннәре: *биология, биохимия, медицина* һ.б. б-н тыгыз бәйләнгән. Органик матдәләргә үсемлек һәм хайван организмнары төзелешендә мөһим роль уйный (күзәнәкләр, тукымалар, органнар), органик реакцияләр (химик һәм физик-химик әверелешләр) аларның тереклек эшчәнлегенә процесслары нигезендә ята. О.х. алымнары б-н нуклеин к-талары, аксымнар һ.б. катлаулы табиғый кушымаларның төзелеше билгеләнә, аксым синтезының механизмы һәм көйләнеше ачыла, күп кенә полипептидлар, ш.и. ферментларны синтезлау эшләнә, кайбер синтетик геннар алына. Углерод кушымаларының күптөрлелегә аның атомнарының уникаль үзлегә — башка элемент атомнары б-н генә түгел, бер-берсе б-н дө ныклы бәйләнеләр ясап кушыла алулары һәм, кушылганда, теләсә нинди озынлыктагы сызыкча һәм тармакланган чылбырлар, шу. теләсә нинди үлчәмле һәм топологияле циклар (йомык чылбырлар) төзи алуы б-н бәйлә. Бер углерод молекуласында чылбырлар һәм (яки) циклар була алу, аларга исә водород атомнары б-н бәйләнгән (мас., кислород, азот, күкерт, фосфор) атомнарының керуе (яки кермәве) органик матдәләренә сыйфат һәм микъдар ягынан төрлеләгән билгели. Углерод кушымаларына изомерлык — составы һәм молекуляр массасы буенча бертөрле, эмма атомнарның кушылу тартибе яки аларның фәзада урнашуы буенча һәм, шуның нәтижәсендә, физик һәм химик үзлекләре дө аерыла торган кушымалар булу күренеше хас. Шушы үзәнчәлек аркасында өйрәнелгән органик матдәләргә саны 15 млн. га якынлаша, бу билгеле нәорганик кушымалар санынан уннарча тапкыр күбрәк. Органик кушымаларның чагыштырмача зур булмаган өлеше биол. чыганақлардан, нигездә, органик синтез юлы б-н ясалма рәвештә алынган. Дару матдәләре, витаминнар, буяу, лак, полимер материаллар (мас., *каучук, пластмассалар*, ясалма сүсләр, плёнкалар), электротехника һәм электроника сәнәгәте өчен сыек кристаллар һ.б. материаллар, әчке яну двигателләре, ракета двигателләре өчен ягулык, атом сәнәгәте өчен материаллар, транспорт чаралары һәм металл эшкәртү өчен майлау материаллары, шартлатыкч матдәләргә, химия-фотография материаллары, а.х. үсемлекләрен саклау чаралары һ.б. алына; алдан билгелгән үзлекләре буенча яна материаллар эшләнә. О.х. алымнары төп органик синтез өлкәсендә эһәмиятле урын тота, күп кенә химик житештерүләренә технологияләрен үзгәртә, табиғый газларны һәм нефтьнең кайбер тар фракцияләрен химик эшкәртү нигезендә яна төр продукцияләр булдыру мөмкинлеген бирә. Органик синтезның тискәре нәтижәләре — тереклек тирәлеген пычратуы, кеше организмына ксенон-

биотиклар әләүгә бәйлә авырулар барлыкка килү.

«О.х.» терминның 1827 елда швед галиме Й.Берцелиус кертә, әмма бик борынгы заманнарда ук спиртлы һәм серкәле ачыту билгеле була, табигый буяулар кулланыла. 16 йөздә органик матдәләрне медицинада куллану буенча тикшеренүләр башлана (үсемлекләрдән эфир майлары алына, агачны коры кудыру юлы б-н серкә к-тасы һәм кырмыска спирты табыла, гади эфир эзерләү ысулы эшләнә һ.б.). 1823 тә немец химиклары Ф.Вёлер һәм Ю.Либих тарафыннан изомерлык күренеше ачыла. Органик матдәне беренче булып Вёлер синтезлай. Ул кузгалак к-тасы һәм сидекчә таба (1828). 19 йөз уртасында синтетик органик матдәләр саны арта: серкә к-тасы (Г.Кольбе), май тибындагы матдәләр (П.Берглю), шикәрсыман матдә — метилениан (А.М.Бутлеров) синтезлана. 19 йөзгә 1 нче яртысында О.х.нең теоретик төшенчәләре үстерелә: радикаллар теориясе, типлар теориясе эшләнә, валентлык кагыйдәсе билгеләнә, углеродның 4 валентлы булу алуы һәм углерод атомнарының чыбыр ясап кушылу мөмкинлеге исбатлана. 1861 дә Бутлеров органик кушылмаларның химик төзелеш теориясен төзи, О.х.гә химик бәйләнеш, молекулада атомнарның бәйләнү тәртибе, атомнарның бер-берсенә тәэсире турында һ.б. төшенчәләр кертә. Төзелеш теориясе инде билгеле булган изомерлык күренешләрен аңлатып бирә. 1864 тә Бутлеров углеводородлар изомерлыгы күренешен фаразлай һәм аны изобутан синтезлау б-н раслай (1867). Оптик (Я.Вант-Гофф, Ж.А.Ле Бель) һәм геом. (Й.Вислиценус) изомерлык күренешләре ачыла. Төзелеш теориясенен молекулада атомнарның узлау тәэсир итешүе турындагы бер нигезләмәсе соңрак В.В.Марковников тарафыннан үстерелә. Атомнарның бензолда (М.Фарадей ача, 1825) һ.б. ароматик һәм чиксез кушылмаларда үзара тәэсир итешү табигате квант механика күзаллаулар нигезендә 20 йөзгә уртасында өйрәнелә. Микъдары микроанализ ясау (1920 еллар), физик алымнарны камилләштерү һәм яңаларын булдыру (хроматография, ЭПР, рентген-структур анализ, масс-спектрокопия, ТМР-, ИК-, УМ-спектрокопия һ.б.) органик матдәләрен структурасын, химик алымнар кулланмалары диярлек, тиз һәм төгәл билгеләү мөмкинлеген бирә. Квант механикасы алымнары иярмә системаларда электроннар тыгызлыгы бүленешен, алмаштыргычлар тәэсирендә бу тыгызлыкның авышуын, органик кушылмаларның реакциягә ике яклы сәләтен аңлатып бирә. Матем. модельләү юлы б-н алдан билгеләнгән үзлекле матдәләрне максатчан эзләп табалар. 20 йөзгә 2 нче яртысында тикшеренүләрнең кинетик алымнары үсеш ала, чыбырлы реакцияләр теориясе (Н.Н.Семёнов), кислота-нигезле һәм гетероген катализ теориясе барлыкка килә, шулар нигезендә углеводородларны дегидрирлау (ш.и. нефтьтән олефиннар, бензол һәм аның гомологларын алу), парафиннарны олефиннар б-н алкиллау һ.б.ның сәнәгий ысуллары эшләнә. Углерод оксидын водо-

род б-н кайтарып метанол һәм чикле углеводородлар табу, Дильс-Альдер реакциясе (к. Диеп синтезы), пептидларның карбонидид синтезы, аксымнарда аминокислоталарның эзлекләгән билгеләү алымнары, полимерлар химиясе зур әһәмияткә ия була. Фосфорорганик кушылмаларны тикшерү (А.Е.Арбузов) физиол. актив кушылмалар: дару препаратлары, агулы матдәләр, үсемлекләргә саклау чаралары, антипиреннар һ.б. ачылуга сәбәп була. Фтор һәм анын кушылмалары химиясе, күчеш металллары химиясе, буяулар химиясе мөстәкыйль бүлекләргә өверелә, О.х.нең яңа өлкәләре — супрамолекуляр химия, фуллереннар химиясе үсеш ала.

О.х. фәнендә Татарстан галимнәре бөтендөнья химия жәмәгәтчеләре тарафыннан танылу алган зур казанышларга ирешәләр. Нәкъ менә Казан ун-тында 1830 елларда Н.Н.Зининның ароматик нитрокушылмаларны кайтару буенча (к. Зинин реакциясе) хезмәтләре Россиядә О.х.не үстерүнең төп юнәлешләрен билгели, Казан химия мәктәбенә нигез салучыларның берсе Бутлеровның химик төзелеш теориясе О.х.не фән буларак нигезли. Бутлеров шәкертләре В.В.Марковников, А.М.Зайцев, А.Н.Попов, Е.Е.Вагнер, С.Н.Реформатский органик кушылмаларның төзелеше төгәлматын тагын да үстерү буенча тикшеренүләрен дөвәм итәләр. Бутлеров реакциясе, Вагнер реакциясе, Зайцев-Вагнер реакциясе, Вагнер-Меервейнның яңадан төркөмләү ысулы, Реформатский реакциясе ачыла; Зайцев кагыйдәсе, Зайцев-Вагнер кагыйдәсе, Марковников кагыйдәсе, Попов кагыйдәсе чыгарыла; органик кушылмаларның төрле класслары синтезлана; органик кушылмаларның оптик активлыгы буенча фундаменталь тикшеренүләр үткәрелә һәм нәтижәләр алына (И.И.Канонников). Терпеннар (Ф.М.Флавицкий, А.Е.Арбузов, Б.А.Арбузов), фосфорорганик кушылмалар (А.Е.Арбузов), мышьякорганик кушылмалар (Г.Х.Камай) химияләре буенча фәнни юнәлешләргә нигез салына.

20 йөздә фосфорорганик кушылмалар химиясе буенча тикшеренүләр өстенлек итә — Арбузов реакциясе, Абрамов реакциясе, Пудовик реакциясе, Камай реакциясе ачыла. Фосфорорганик дару кушылмалары синтезлана. О.х. үсешен Б.А.Арбузовның Казан физикалары (Б.М.Козырев, Й.Ю.Сәмитов, Р.Р.Шаһидуллин) б-н берлектә төзөгән химиядә фәнни-тикшеренүләрнең физик ысуллары комплексы билгели. Кислород, күкерт, фосфор, мышьяк һ.б. элементларның циклик кушылмалары стереохимиясе, органик молекулаларның конформацион үзгәрчәлекләре (к. Конформацион анализ) өйрәнелә. Мышьяк, сөрмә, күкерт, селен, бор, фтор химиясе; металлорганик кушылмалар һәм металлнарның органик комплекслары химиясе, терпеннар һ.б. табигый кушылмалар химиясе, диеннар химиясе, диен синтезы, азотлы гетероцикллар химиясе, гидразоннар химиясе, нитрокушылмалар химиясе, техник химия, физик О.х., электрохимия синтез буенча тикшеренүләр үсеш ала. Химик кинетика буенча тикшеренүләр, катализны теоретик һәм

гамәли яктан өйрәнү органик һәм нефтехимик синтез нигезләрен үстерергә, житештерү технологияләрен камилләштерергә, яңа төр продукцияләр алырга (к. Нефть химиясе) мөмкинлек бирә. 1990 еллар уртасыннан фәннең О.х. өчен яңа өлкәләре: супрамолекуляр химия (А.И.Коновалов, И.С.Антипин) һәм фуллереннар химиясе (О.Г.Синяшин, И.Ә.Нуретдинов, В.И.Коваленко) үсә башлай. О.х. буенча тикшеренүләр Казан ун-тында, РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында, Казан техн. ун-тында, Казан химия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-тында, Казан химия фәнни-тикшеренү ин-тында, Казан фотоматериаллар ин-тында, «Түбәнкамәнетехим» АЖнең Фәнни тикшеренү һәм тәҗрибә эшләре идарәсендә, Бөтенроссия ветеринария фәнни-тикшеренү ин-тында (Казан), Казан архит-ра-төзелеш ун-тында, Казан мед. ун-тында, респ-каның башка югары уку йортларында һәм тармак фәнни-тикшеренү ин-тларында алып барыла.

Әд.: Общая органическая химия: В 12 т. М., 1981–89; Коновалов А.И., Чмутова Г.А. Казанская химическая школа: История и современность // Рос. хим. журн. 1999. Т. 43. № 3/4; Смит В., Бочков А., Кейпл Р. Органический синтез: Наука и искусство. М., 2001; Коновалов А.И. Казанская школа химиков-органиков // Изв. РАН. Сер. хим. 2004. № 1; Будников Г.К., Сорокина Т.Д. История и методология химии в Казанском университете. К., 2006.

Я.А.Левин.

ОРГАНИК ҺӘМ ФИЗИК ХИМИЯ ИНСТИТУТЫ, РФА КГҮнең А.Е.Арбузов исем. фәнни-тикшеренү ин-ты (ОФХИ), 1965 елда А.Е.Арбузов исем. Химия ин-тын һәм СССР ФАнең Органик химия ин-тын (ОХИ) берләштерү нигезендә оештырыла. 1973 тән — СССР ФАнең Казан ф-лы, 1990 нан — СССР ФАнең КГҮ, 1991 дән РФАнең КГҮ составына керә. ОФХИ 4 бүлектән, 20 лаб. һәм фәнни төркемнән тора (2012). 243 фәнни хезмәткәр, ш.и. РФАнең 2 академикы, 2 мөхбир әгъзасы, ТР ФАнең 2 академигы һәм 3 мөхбир әгъзасы, 41 фән. д-ры һәм 135 канд-ты эшли.

Химия ин-ты 1945 тә СССР ФА Казан ф-лы составында оештырыла; 1947 дән А.Е.Арбузов (беренче директоры) исемендә; 1963 тән СССР ФАнең Гомуни һәм техник химия бүлегә каршында мөстәкыйль оешма. Органик химия бүлегендә фосфор һәм мышьяк кушылмалары өйрәнелә, аларның биол. актив кушылмалары синтезлана һәм бу кушылмаларны дару матдәләре, а.х. өчен агулы химикатлар сыйфатында куллану мөмкинлекләре тикшерелә. Офтальмология практикасына фосарбин препараты кертелә. Физик химия бүлегендә электролиз процесслары, термохимик алымнар ярдәмендә югары молекуляр кушылмаларда фаза күчешләре процесслары өйрәнелә. Металл өслекләренә шомарту һәм ялтырату алымнары эшләнә һәм гамәлгә кертелә. Химия бүлегә тарафыннан Татарстан чыганакларының нефть өйрәнелә һәм аны эшкәртү өчен күрсәтмәләр бирелә. 1955 тән фосфорорганик кушылмалар химиясе һәм аларны куллану буенча бөтенсоюз, соңрак халыкара киңәшмәләр үткәрелә.

ОХИ 1958 дэ химия сәнәгатенә, беренче чиратта, нефть, нефть эшкәртү сәнәгатләренә, пластик массалар житештерүне үстөрүгә ярдәм итү максатыннан оештырыла (директоры Б.А.Арбузов). 1963 тә лаб-яләр корпусы төзелә һәм куллануга тапшырыла. 2 институтны берләштергәннән соң, яңа лаб. корпуслары: модельләр (ярымзавад) жайланмалар, химик-биол. тикшеренүләр корпуслары, шу. виварий, останахаләр, сыек азот станциясы төзелә. ОФХИ матдәләренң химик төзелешен һәм процессларны инфракызыл спектроскопия, яктылыкның катнаш чөчөлүе, радио- һәм масс-спектрокопия, электрон-, рентген-, термо- һәм хроматография алымнары ярдәмендә тикшерү өчен заманча приборлар б-н жиһазландырылган. Институтта синтезлауның яңа алымнары эшләнә, төрлө органик һәм элементорганик кушылмаларның төзелеше, реакциягә сәләте һәм физиол. активлыгы өйрәнелә; үсемлекләргә саклы торган химик чаралар, репеллентлар, актив өслекләр матдәләр, химия һәм нефть химиясе производстволары технологияләре эшләнә. Аз токсинлы холинэстеразга каршы булмаган кушылмалар арасынан яңа дару матдәләре эзләүдә үз алымнарын булдыру мед. гамәленә күп кенә оригиналь препаратлар кергү мөмкинлеген бирә, алар арасында *димефосфон* — метаболит дөвалауда тәсир итү мөмкинлекләре зур булган матдә, *глицифон* — бластомаларга каршы чара бар. Органик кушылмаларның яңа реакцияләре ачыла, фосфор атомы төшенен химик реакцияләр барышында динамик полярлашу күренеше билгеләнә. Урал-Идел буе нефть һәм табигый битумнары аларның геол. урнашу һәм катламга тәсир итү шартларына бәйләп тикшерелә, нәтижәдә ярылланган чыганақлардан нефть алуну көчәйтүче алымнар булдырыла.

1990 елларда ОФХИны үстөрү концепциясе эшләнә, аңа фундаменталь тикшеренүләргә гәмәли эшкәртмәләр б-н төгәлләү, төбәк бурычларын хәл итүдә катнашу, үз фәнни житештерү базасын булдыру керә. Фәнни тикшеренүләр стратегиясе шуңа бәйле рәвештә формалаштырыла. Модельләр жайланмалар корпусының матди базасын институтта уйлап табылган дару матдәләрен эшлән чыгару өчен ныгыту, төбәк бурычларына (нефть һәм авыр битумнар химиясе һәм геохимиясе, дару матдәләре эшләү) кәргән эшләр ТР ФА б-н берлектә жайга салу башлана. ОФХИнең төп тикшеренү юнәлешләре: яңа матдәләр, материаллар һәм технологияләр тудыруның нигезе буларак, фосфор, аның органик һәм элементорганик кушылмалары химиясе; супрамолекуляр органик химия, фуллереннар химиясе, наноүлчәнешле кисәкчәкләр; катлаулы молекуляр системаларның физик химиясе; макро- һәм поли-төшләр карбо- һәм гетероциклик кушылмалар химиясе; мед., азык-төлек сәнәгәте һәм а.х. өчен биол. актив препаратлар алунуң фәнни нигезләре; органик, элементорганик һәм комплекслы кушылмаларның стереохимиясе һәм кристалл химиясе; нәрацеми матдәләр табу, анализлау һәм алардан файдалану; нефть һәм битум химиясе, геохимиясе һәм аларны эшкәртүнең фәнни нигезләре; био-

полимерлар һәм түбән молекуляр табигый кушылмалар химиясе; интеграл оптик электроника өчен полимер материаллар. Институт Германия, АКШ, Франция, Чехия, Польша, Көнъяк Корея, Япониянең фәнни оешмалары б-н ижади багланышта тора; Испания, Казакъстан, Молдавия, Италия, Австрия, Греция, Аргентина, Белоруссия, Нидерланд, Канада, Швейцария, Бельгия, Англия, Кытай, Вьетнам галимнәре б-н хезмәттәшлек итә (стажировкалар, уртак тикшеренүләр, халыкара конференцияләр). Аспирантурада 5 белгечлек буенча фән кандидатлары әзерләнә. ОФХИда, Россиядә беренче булып, Дару матдәләренң сыйфатына дөүләт контроленәң төбәк үзәге, Авыр чыгарыла торган нефть һәм табигый битумнар фәнни-тикшеренү үзәге (ТР ФА һәм «Татнефть» АЖ б-н берлектә), Матдәләр һәм материалларның

Казанда А.Е. Арбузов исем. Органик һәм физик химия институты.

төзелешен, үзлекләрен һәм составын физик-химик тикшеренүләргә күмәк спектр-аналитик үзәге, Стандарт үрнәкләр һәм реактивлар үзәге булдырыла. Институт каршында «Перспектив материаллар һәм технологияләр» фәнни-уку үзәге (Казан ун-ты һәм Казан технол. ун-ты б-н берлектә оештырыла), академиклар А.Е. һәм Б.А.Арбузовлар музей-йорты бар. Фәнни эшчәнлегә һәм кадрлар әзерләвә өчен ОФХИ Хезмәт Кызыл Байрагы ордены б-н бүләкләнә (1969). Ленин бүләгенә — 2, СССР Дөүләт бүләгенә — 2, ТР Дөүләт бүләгенә — 2, Халыкара Арбузовлар бүләгенә 1 кеше лаек була. Фәнни тикшеренү эшенә А.Е. һәм Б.А.Арбузовлар, А.Н.Пудовик, А.И.Коновалов һ.б. зур өлеш кертә. Институтның житәкчеләре: Б.А.Арбузов (1965–71), А.Н.Пудовик (1972–89), А.Н.Верещагин (1989), Ә.С.Батыева (1989–90, директор вазифаларын башкаручы), А.И.Коновалов (1990–2001), О.Г.Синяшин (2001 дән).

Әд.: Институт органической и физической химии имени А.Е.Арбузова КНЦ РАН. Факты — люди — память. К., 2001.

Л.В.Нестерова.

ОРГЫДЫ авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрэннән 32 км көньяк-көнчыгыштарак, Ургыды елгасы буенда. 2010 елда 65 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. 1747 дән мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы тиштәрләр, асабалар һәм дөүләт крәстияннәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында О.да мәчет, мәктәп, икмәк саклау-са-

ту һәм 2 бакаля кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 329,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Бишенде-Останково волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1921 дән Чаллы кантоньында. 1930 ның 10 августынан — Чаллы, 1935 нең 10 февраленнан — Ворошилов, 1957 нең 29 ноябреннан — Яңа Юл, 1959 ның 12 октябреннан — Минзәлә, 1984 нең 4 июненнан Тукай р-нында. Халкы саны: 1795 тә — 66, 1816 да — 87 ир-ат; 1834 тә — 169, 1859 да — 305, 1870 тә — 455, 1897 дә — 602, 1906 да — 891, 1920 дә — 710, 1926 да — 451, 1938 дә — 344, 1949 да — 235, 1958 дә — 176, 1970 тә — 195, 1979 да — 132, 1989 да — 64, 2002 дә — 78 кеше.

ОРЕНБҮРГ шәһәре, *Оренбург өлкәсе* үзәге. 1743 елда нигез салына. Халкы — 571752 (2012), татарлар — 42172 кеше (2010). Татарлар О.та шәһәргә нигез салынган көннән яшиләр. Алар Россиянең Казакъстан һәм Урта Азия якларына таралалар, мөһим терәк пункт булган шәһәр төзүдә катнашалар, О. чик буенда хезмәт итәләр. 1740 елларның 2 нче яртысыннан Россия дөүләте б-н Көнчыгыш илләре арасындагы сәүдә мөнәсәбәтләрендә татарлар төп рольне уйный башлай. 1761 дә О.та 109 сәүдәгәр (аларның 65% тан артыгы — татар) сәүдә итә. 19 йөзнен 2 нче яртысында — 20 йөз башында О.та татар сәнәгатьчеләренң күпләгән терлек чалу, тунмай эретү биналары; жилем, сабын кайнату, тире эшкәртү, кирпич һәм чүлмәк ясау э-длары; икмәк пешерү биналары һәм икмәк э-длары була. 19–20 йөзләрдә сәүдә йортлары (ин эреләре — бертуган *Хосәеновлар* һәм *Рәмиевлар* сәүдә йортлары) төзелә башлай. 1891 дә О.та сәүдәгәр Хосәеновлар иганәсенә 6 нчы жаминг мәчет каршында яңа йсул б-н эшләнүче (жәдиди) «Хосәения» мәдрәсәсе ачыла. Шул ук вакытта шәһәрдә зур «Вәлия» кадимчеләр мәдрәсәсе эшли. О. — татар проф. театры туган жир. 1907 дә «Сәйяр» беренче татар театры труппасы, 1915 тә «Ширкәт» труппасы оештырыла. 1916 да Оренбург мөселманнары музыка-драма жәмгыятенә нигез салына, аның каршында музыка мәктәбе (1920–23 тә аны С.Ж.*Сәйдәшев* житәкли) эшли. 20 йөз башында О. татар китаплары басу һәм татар публицистикасы үзәкләренң берсе була. 1901 дә монда «Г.Кәримов, Хосәенов вә шөрәкясе» басмаханәсе (1902 дән улы Ф.Кәrimi житәкли) ачыла; 1906 да аның жирлегендә «Кәримов, Хосәенов вә шөрәкясе» басмаханәсе төзелә, 1914 тә ул Ә.Г.Хосәенов һәм К⁰ сәүдә йортына күчә. 1906 да М.Г.Хосәеновның «*Дин вә мәгыйшәт*» басмаханәсе ачыла, Ш.К.Шаһидуллин ширкәте һәм К⁰ басмаханәсен ачуга рөхсәт бирелә, 1909 да бертуган Рәмиевларнең «Вакыт» басмаханәсе эшли башлай. 1906–17 дә О.та татар телендә 12 вакытлы матбугат басмасы: «*Вакыт*», «*Урал*» г-талары; «*Шура*», «*Дин вә мәгыйшәт*», «*Ислах көтебханәсе*», «*Мәгариф*», «*Мөәллим*», «*Кармак*», «*Карчыга*», «*Чикерткә*», «*Чукеч*», «*Яз*» журналлары нәшер ителә. 1906 да О.та беренче түүләүсез татар китапханәләреннән берсе (хәзер Х.Ямәшев исемен йөртә) ачыла. Мөселман хәйрия

һәм мәдәни-агарту оешмалары киң үсеш ала. 1898 дә — «Оренбург мөселман хәйрия жәмгыяте», 1906 да — «Оренбург губернасы мөселманнары жәмгыяте», 1912 дә — «Оренбург мөселман хатын-кызлар жәмгыяте», «Оренбург мөселман шәкертләренә ярдәм итү жәмгыяте», 1917 дә «Оренбург губернасы төрки-татар укытучылары жәмгыяте», «Оренбург мөселман коммерция эшләрән башкаручылар жәмгыяте», «Оренбург мөселман хатын-кызлар комитеты» оештырыла. Хәзерге вакытта О.та «Туган тел» шәһәр татар милли-мәдәни автономиясе (1998), «Яшьлек» татар яшьләр иجتимагий оешмасы (2003); татар телен тирәнтен өйрәнү мәктәбе эшли. Оренбург пед. ун-тының татар-башкорт бүлегендә һәм 2 нче пед. көллиятендә татар теле укытучылары әзерләнә. 2006 да «Вақыт» татар г-тасы чыга башлауның 100 еллыгына һәм М.Жәлилнең тууына 100 ел тулуга багышланган чаралар; «М.Жәлилнең батырлыгы һәм рухи мирасы Россия хәзинәләр системасында», «Вақыт» газетасының 100 еллыгы: Оренбург яклары татар вақытлы матбугаты», «Х.Ямашев исем. китапханә: тарих һәм хәзерге заман» бөтенроссия фәнни-гамәли конференцияләре үткәрелә. «Яңа вақыт» һәм «Болгар иле» г-талары нәшер ителә. «Якташлар» телетапшыруы һәм «Хәерле кич» радиотапшыруы чыга. *Оренбург татар драма театры* эшли. Татар халкының күп кенә күренекле вәкилләренә тормашы О. б-н бәйле.

Әд.: Татары в Оренбургском крае: Материалы науч.-практ. конф. Оренбург, 1997; Из истории татар Оренбуржья (к 260-летию Татарской Каргалы): Сб. материалов обл. науч.-практ. конф. Оренбург, 2005; Де н и с о в Д.Н. История заселения и этнокультурное развитие татар Оренбургского края (XVIII — начало XX вв.). Оренбург, 2006.

В.В.Амелин.

ОРЕНБУРГ ГУБЕРНАСЫ МӨСЕЛМАННАРЫ ЖӘМГЬЯТЭ, дини һәм хәйрия оешмасы. 1906 елның июнендә Оренбург шәһәрәндә оештырыла. Гамәлгә куючылары: Ж.Н.Байбури, Б.Г.Баязитов, М.М.Күрпәчев, Х.У.Донской, А.Ю.Капкаев, К.М.Мөхәммәтрәхимов. Жәмгыять б-н рәис, сәркәтип, казначы, шура житәкчелек итә; кирәк очракта комиссияләр төзелә. Жәмгыятьнең рәисләре: Ф.Г.Кәrimi (1906 дан), А.Капкаев (1908 дан), Г.Мишкин (1911 дан), Ә.Хөсәенов (1913 тән). О.г.м.ж.нең эшчәнлеге Оренбург шәһәрәндә һәм Оренбург губернасында алып барыла. Беренче жылышлар Ж.Н.Байбури фатирында уза, аннары «Хөсәения» мәдрәсәсендә жыела башлайлар. Төп максатлары — мохтажларга һәм мөселманнарның мәдәният, мәгариф оешмаларына матди ярдәм итү. Жәмгыять Дәүләт Думасына депутатлар сайлауда, шәһәр һәм земство органнарына сайлауларда катнаша, ярлы гайлә балалары укый торган мәктәпләргә, «Хөсәения» мәдрәсәсенә хинмая итә, ачлар өчен ашханәләр ача, мохтаж мөгаллимнәргә матди ярдәм күрсәтә. Жәмгыять карамагында уку залы булган китапханә эшли, анда дини һәм фәнни-популяр китапларны кычкырып уку оештырыла. Жәмгыять эгзалары ярдәмендә Оренбург мөселман шәкертләренә ярдәм итү жәмгыя-

те, Оренбург губернасының Каргалы авылында (Сәет бистәсе) хәйрия жәмгыяте төзелә. О.г.м.ж. Оренбург губернасында татар милли хәрәкәттен жәелдерү һәм үстөрүгә зур өлеш кертә. Эшчәнлеге 1917 дән соң тукта-тыла.

Әд.: Я м а е в а Л.А. Мусульманский либерализм начала XX в. как общественно-политическое движение (по материалам Уфимской и Оренбургской губерний). Уфа, 2002.

А.А.Гатин.

ОРЕНБУРГ КӘРВАНСАРАЭ, архит-ра истәлеге. Оренбург губернаторы В.А.Перовский башлангычы б-н Петербург архитекторы А.П.Брюллов тарафыннан проектлаштырыла. Оренбург губернасы татарлары һәм башкортлары акачы һәм губерна бюджеты хисабына төзелә. Төзелеш эшләре 1837 елда Оренбург шәһәрә чигенә тышкы ягында башлана;

Оренбург кәрвансарае. Арх. А.П. Брюллов. 1837–46. 20 йөз башы фоторәсем.

1842 дә төп корпусы төзелә, мәчет төзелеше тәмамлана; 1846 да Кәрвансарайны ачу тантанасы була. 5 га дан артык майдандагы парк б-н әйләндереп алына. Төп корпустан, мәчеттән һәм манарадан тора. Композициянең нигезендә — эчке ишегалды булган төп корпус. Башка 2 бина төп корпус контурына кертелгән һәм симметрия күчәрә «утыгылган». Мәчетнең гөмбәз б-н ябылган ситез кырлы биңасы композициянең үзәге булып тора, манарасы ишегалдына керү ягында төзелгән. Төп корпус П-рәвешле форма ясыя торган, биеклекләре бер үк төрле 5 корылма кушылмасыннан гыйбарәт. Ул көньякка таба ике капкалы ярымачык ишегалдын колачлы (48x53 м). Баштарак бинада үрнәк остаханәләре булган уч-ше урнаштыру карала, биредә ш.у. офицерларның һәм мишәр-башкорт гаскәрләре башлыкларының фатирлары урнашырга тиеш була. Һәр учрежденигә аерым ишек аша керелә. Барлык 13 ишек тә эчке ишегалды ягында: 3 әр ишек көнчыгыш һәм көнбатыш якларда, 5 ишек — төньякта һәм ат б-н керү өчен берәр ишек ян-якта урнашкан. Корпуста катлар арасында йөрү өчен 5 урында баскыч төзелгән. Хужалык ихтияжлары өчен төп корпуска көнчыгыш һәм көнбатыш яклардан тоташкан аерым ишегалларына беренче катныч ике ягында урнашкан аркалы уемнар аша үтәргә мөмкин була.

Бина шәрәкь-мөселман архит-расының стильләшкән элементлары файдаланылган (өч какалы һәм уксыман аркалар) әүвәлге

электика стилендә бизәлгән. Төп корпусның эчке ишегалдына караган фасадлары биеклеге буенча икенче каттагы тәрәзә төпләре һәм кат арасындагы түшәмә тигезлендә сузылган горизонталь билбауларга бүленгән. Бик нык русланган ниргәдән югарырак, беренче катның шома диварларындагы шпора сыман аркаларга охшашлы сай куышларга квадрат тәрәзәләр һәм ишекләр урнашкан. Икенче кат фасадлары, беренче каттагы тәрәзәләр кебек, өч какалы арка б-н очланган куышлар эченә кертелгән биек, турыпочмаклы тәрәзәләр б-н бүлгәләнгән. Тәрәзәләр арасындагы киң диварлар шундый ук аркалы куышларга ябылган ялган тәрәзәләргә әйләндерелгән. Бинаны гади профильлә кәрниз һәм фризның киң тасмасы төгалли. Тышкы фасадлар башкача хәл ителгән. Сирәк тәрәзәлә дивар өслеге шома калдырылган. Төп фасадның почмакларына өскә таба тараеп баручы ризалитлар төс биреп тора, өске өлеш исә үзенчәлекле сталактит фриз б-н бизәлгән; кәрниз өстеннән дүрт катланып түбә очланып күтәрелә. Башка тышкы фасадлар төп фасад б-н тәңгәл эшләнгән. Бинаның һәр почмагына кечкенә манаралар куелган. Кирпеч диварлар шукатурылган һәм буялган. Катлар араларындагы түшәмәләренә күпчелеге тышкы диварларга һәм эчке биналарга терәлеп торган кирпеч гөмбәзләрдән тора, түшәмәләренә калган өлешенә ясыа агач матчалар сузылган. Күп кенә бүлмәләр үтәли йөрәлмәле итеп эшләнгән, шунлыктан коридорлар майданы шактый кимегән.

Мәчет турыпочмакы ишегалдының үзәгендә урнашкан. Аның фәзаи-планлаштыру чигелеше күчмә халыкларның тирмәсен хәтерләтә. Мәчет төзек ситезпочмакы формасында төзелгән. Ишек төньяк ягында урнашкан. Көнъяк фасадта михраб чыгынтысы юк. Бина гөмбәз б-н ябылган. Аның түбән өлеше — шарсыман, өске өлеше конуссыман формада эшләнгән. Гөмбәз басымны бина почмакларында диварларга күчәрүче уксыман тәрәзә аркалары гөмбәзнен терәге булып хезмәт итәләр. Тышкы яктан почмаклар диварлар б-н бөтенлек тышкы итүче турыпочмакы киселештәге контрфорслар б-н ныгытылганнар. Гөмбәз өслегенә интерьеры биеклеге буенча божралар формасындагы 2 горизонталь сызык б-н 3 өлешкә бүленгән: иң югарысының үзәгендә, зәңгәр фонда кояш сурәтләнгән, аның тирәли 8 ай урагы һәм күп кенә алтыпочмакы йолдызлар; ике божралы сызык арасындагы урта өлеш тигез 8 кисәккә бүленгән. Кырлар сылап ясалган бертөрле бизәкләр б-н бизәлгән. Гөмбәзнен аскы өлеше буенча чәчәк витражлар куелган аркалы тәрәзәләр урнашкан. Мәчетнең тәрәзәсез шома диварлары мәрмәр б-н эчләнгән, почмаклар пиләстралар б-н бизәлгән. Алар өстеннән бинаның 3 ягын колачлап алган тар галерея үтә. Тәрәзәләренә әйләндереп алган һәм ниргәгә кадәр төшерелгән киң архивольтлар мәчет фасадларының бердәм архитектур үзгәртеш үрнәге итеп файдаланылган. Биек, өч яруслы итеп төзелгән манараның зур дүрткырлык рәвешендәге түбәнге ярусы ситезкырлыкка, аннары — күпкырлык рәвешен

дә — урта яруска күчә. Манара кәүсәсенен каннелюр рәвешендә бизәлгән 24 кыры тыштан ялтыравык йөгертелгән ак төстөгә чынак кирпеч б-н капланган. Манараның урта яруссы сталактит кәрниз б-н төгәлләнгән, аның өстеннән чөлтәрле металл рәшәткә б-н тотылган галереялы, цилиндр формасындагы өченче ярус калкып чыга. Манара очлы башлы конус рәвешендә төгәлләнгән.

Комплекс кәрвансарай буларак билгеле, чөнки баштарак Оренбургка килгән мөселманнарны урнаштыру өчен тагаенланә, ләкин төзелеш төмамлангач та, мишәр-башкорт гаскәре командующиеның канцеляриясен, офицерлар фатирларын, солдатлар казармаларын О.к.на күчәрәләр. Өлеге гаскәрне 1863 тә таратканнан соң, комплекста кабулханәләр, губернатор фатиры урнаша. Мөселманнарга мәчет һәм руханилар өчен 2 фатир калдырыла. 2006 да О.к. реставрацияләнә. Комплекса Оренбург өлкәсе мөселманнарының Диния нәзарәте, мэдрәсә керә.

Әд.: Караван-сарай: Ист.-архитектурное описание памятника зодчества. Уфа, 1995.

Х.Г.Надыйрова.

ОРЕНБУРГ МӨСЕЛМАН ДИНИЯ НӘЗАРӘТЭ, к. *Россия һәм БДБнең Европа илләре мөселманнары диния нәзарәте.*

ОРЕНБУРГ МӨСЕЛМАН ХАТЫН-КЫЗЛАР ЖӘМГЫЯТЭ, хәйрия оешмасы. 1912 елның маенда оештырыла. Гамәлгә куючылары: Ф.М. һәм З.М.Әдһәмәвалар, Х.М.Котлыбулатова, Р.Б.Мөхәмәдьярова, З.М.Рәмиева, Б.Сөләйманова, Ф.М.Тенишева, Ф.М.Ураева, М.И.Хөсәенова. Төп максаты — мөселман хатын-кызлар өчен уку йортлары чөлтәрән жәелдерүгә ярдәм итү, хатын-кызларның ялын һәм көнкүрешен кайгырту. Эшчәнлегә 1917 дән соң туктатыла.

Ж.С.Миңнуллин.

«ОРЕНБУРГ МӨСЕЛМАН ХӘРБИ-ИНКЫЙЛАБ КОМИТЕТЫНЫҢ МӨХБИРЭ», ижтимагый-сәясәт газета. Шул ук исемдәгә оешма органы. 1918 елның 19 февраленнән 29 маена кадәр Оренбург шәһәрәндә татар телендә атнага 1–3 тапкыр нәшер ителә, барысы 30 саны чыга. Актив авторлары арасында — Ф.Әмиров, Ф.Бакайский, Г.Габидов, С.Гайфи, Б.Камский, К.Ризван, Х.Сәйфи, Ю.Фәхретдинов, К.Шәркый. Газета Татар-башкорт автономияле респ-касы төзүне яклап чыга. Оренбург хәрби инкыйлаб ком-ты эшчәнлеген, Мөселман эшчеләре берлеген 1 нче һәм 2 нче съезды эшен яктырта. Басмада К.Марксның эшчәнлегә һәм тәгълиматы турындагы материаллар, М.Килдебәков, Ф.Мәжит шигырьләре басыла.

А.Ә.Хәсәниев.

ОРЕНБУРГ МӨСЕЛМАН ШӘКЕРТЛӘРЕНӘ ЯРДӘМ ИТҮ ЖӘМГЫЯТЭ, хәйрия оешмасы. 1912 елның маенда оештырыла. Гамәлгә куючылары: М.М.Рәмиев (рәис), Г.Г.Хөсәенов (казначы), М.Г.Кәримов (Ф.Кәримин), С.М.Рәмиев, Х.З.Фәйзуллин, Г.Р.Фәхретдинов, Х.М.Хөсәенов, Б.Б.Шәрәф. Төп максатлары: мөселман мәктәп-мэдрәсәләре эшчәнлеген жәелдерүгә иганә кылу һәм яр-

дәмгә мохтаж шәкертләргә булышлык итү. Эшчәнлегә 1917 дән соң туктатыла.

Ж.С.Миңнуллин.

«ОРЕНБУРГ МӨХБИРЭ» (أورنبورغ مخبر) — «Оренбург хәбәрчәсе», атналык ижтимагый-сәясәт газета. Оренбург мөселман бюросы органы. Оренбург шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә. Беренче саны 1917 елның июлендә чыга. Мөхәррирләре — Б.Шәрәф (к. *Шәрәфләр*), М.Рәфыйков һ.б. «О.м.»дә рәсми хәбәрләр, төрле оешмаларның карарлары басыла. Газетадагы материаллар, нигездә, мәгълүмати характерда. Илдәгә эчке сәясәт вакыйгаларга кагылышлы ачык кына позициясе булмый.

Әд.: Рәмиев И. Вақытлы татар матбугаты (Альбом). 1905–1925. К., 1926.

ОРЕНБУРГ ӨЛКӘСЭ, РФдә. Көнъяк Уралда урнашкан. 1934 елның 7 декабрендә оештырыла. Майданы — 124 мең км². Үзгә — *Оренбург* шәһәре. Халкы — 2016086 кеше (2012). Татарлар саны: 1959 да — 120944, 1989 да — 156564, 2002 дә — 165967, 2010 да 151492 кеше. Алар туپланып Оренбург (42172 кеше), Орск (9170), Богырыслан (5120) шәһәрләрендә; Әсәкәй (10383), Абдулин (5731), Матвеевка (3944), Сакмар (5922), Переволоцкий (4660), Тоцкий (2953), Илек (2873) р-ннарında яшиләр. О.ө. терр-ясендә татарлар 17 йөздә урнаша башлый. 1610–20 елларда йомышлы татарларга тарханлыкка чолыкчылык (урман умартачылыгы) өчен жирләр бирелә, һәм хәзергә Әсәкәй, Богырыслан, Матвеевка, Пономаревка һәм Северный р-ннарında кушылдыклары булган Сок, Зур һәм Кече Кенәле елгаларында кондыз ауларга рөхсәт ителә. Халыкны бу жирләргә утырту берничә этапта бара. 1 нче этап Россия империясенң көнъяк-көнчыгыш читендәгә халык сирәк урнашкан жирләренә үзләштерү һәм 1734–44 та бу жирләренә ойрәнүче Оренбург экспедициясе (комиссиясе) эшчәнлегә б-н бәйле. Яңа терр-яләрне саклау өчен Оренбург хәрби-чик бую ныгытмасы төзелә. Монда, башкалар б-н бергә, хөкүмәт тарафыннан күчәрелгән татарлар да хөзмәт итә. 1730–70 тә күчүргән татарлар Яңа Мәскәү юлы буйлап О.ө.нең хәзергә Октябрьский, Шарлык, Пономаревка, Матвеевка һәм Абдулин р-ннары терр-яләрә, крайның төньяк-көнбатышы — Әсәкәй һәм Северный р-ннарына, шу. Оренбург губернасының сәясәт һәм икътисади үзгә — Оренбург тирәсенә төпләнәләр. Аларның күпчелегә хәзергә ТРның Саба, Балтач, Кукмара, Төләчә, Мамадыш, Әгержә, Кама Тамагы, Апас, Кайбыч р-ннарыннан күчеп килә. 1744 тә Оренбург янында *Каргалы бистәсе* төзелә, һәм ул озак еллар Россия татарларының мәшһүр сүздә-икътисади, мәгърифәт һәм мәдәни үзгә булып кала. Аның халкы Россиянең Урта Азия һәм Көнчыгыш илләре б-н сүздә бәйләнешләрендә арадашчы ролен үти. 18 йөзнен 2 нче яртысында Оренбург һәм Троицк чик бую товар алмашуларында татарлар өстенлек итә. Экспортка, нигездә, йон һәм житен тукума, эшкәртелгән күн (юфть, сафьян), буяулар, металл эшләнмәләр, ашылык чыгарыла. 1780–1820 елларда (2 нче этап) татар-

лар актив рәвештә Тоцкий, Ташлы, Сорочинский һәм Новосергиевка р-ннарының чүллә жирләренә, хәзергә Саракташ һәм Переволоцкий р-ннарының Урал һәм Сакмар елгалары яр буйларына төпләнәләр; кайбер торак пунктлар хәзергә Абдулин, Әсәкәй, Матвеевка, Новосергиевка, Кызыл Гвардия һәм Беляевка р-ннары терр-ясендә төзелә. Күчеп килүчеләрнең төп төркеме ТРның хәзергә Чүпрәле, Буа, Әлки һәм Спас р-ннары терр-яләрәнен килә, миграция шу. БРның Ярмәкәй, Эстәрлебаш р-ннарыннан, Татарстанның Әлмәт, Лениногорск һәм Сарман р-ннарыннан да була. 19 йөз башында Каргалы сүздәләрә башкортлар арендалаган жирләрдә поташ һәм сабын кайнату производствосы оештыра. 3 нче этапта (1820–50 еллар) күчүчеләрнең күбесе өлкәнең хәзергә Александренка р-ны, кайберләре Северный һәм Абдулин р-ннары терр-яләрәне юнәлә. Алар, башлыча, — *Мордва Республикасының* хәзергә Ельник, Темников, Ләмбрә һәм Атюрьев р-ннарыннан чыккан кешеләр. 4 нче этапта (1860 еллар — 20 йөз башы) күчүчеләрнең күбесе Оренбург, Орск һәм Тозтүбә шәһәрләренә юнәлә. Татар мигрантларының күбесе хәзергә Татарстанның төньяк-көнбатыш (Өтнә, Балтач, Кукмара) һәм Башкортстанның көньяк һәм үзәк р-ннарыннан була. Оренбург төбәгенә татарлар урнаша башлауга, монда мөселман мәгърифәтә һәм мәдәниятенә мәшһүр үзгә оеша. 19 йөз башында Оренбург губернасының 12 өязендә — 1258 агач һәм 4 таш, 19 йөз уртасында 1925 агач һәм 7 таш мәчет була. 1916 да хәзергә О.ө. чикләрендә 226 мәхәллә (казакь торак пунктларын исәпләмичә) эшли. Зур мөселман жәмгыятьләре Каргалы бистәсендә (10 мәчет), Оренбургта (8), Яңа Муса (6), Орскида (5) оештырыла. 1899–1901 дә Г.Г.Хөсәенов иганәсенә Каргалы авылындагы 9 нчы жамигь мәчет каршында яңа аваз системасы б-н укыту бунча укытучыларның белемен күтәрү курслары оештырыла. 1903 тә Орскидагы 3 нче жамигь мәчет каршында жәдит мэдрәсәсе ачыла. Яңа ысуллы мәктәпләр Оренбургта, Каргалы бистәсендә, Алабайгал, Линевка, Рәдүт, Микул һ.б. авылларда эшли. Троицкида *«Акмулла»* ж-лы чыга. Оренбург губернасында мөселман хәйрия жәмгыяте һәм культура-агарту оешмалары киң үсеш ала. 1901 дә — «Троицк мөселман хәйрия жәмгыяте», 1906 да — «Чилбә мөселман хәйрия жәмгыяте», «Төзтүбә шәһәре мөселман жәмгыяте», «Жиде Үсергән волосте мөселман жәмгыяте», «Сәет бистәсе мөселман жәмгыяте», 1908 дә — «Пречистинский станицасының Никитинский посёлогы мөселман жәмгыяте», 1911 дә — «1 нче Имангол хәйрия мәдәни-икътисади жәмгыяте» һәм «2 нче Имангол авылы хәйрия жәмгыяте», 1913 тә «Романовлар Йорты патшалык итүгенә 300 еллыгына багышланган Троицк «Хәйрәт» жәмгыяте», «Романовлар Йорты патшалык итүгенә 300 еллык юбилеена багышланган Чилбә хәйрия жәмгыяте» ачыла. Хәзергә вакытта О.ө.дә 9 татар милли берләшмәсе эшли. Өлкәнең 75 мәктәбендә татар теле фон буларак укытыла (татар теле һәм әдә-

бияты буенча Казанда уздырыла торган төбәгара олимпиадаларда укучылар берничә ел рәттән призы урыннар алалар. 2006 да О.ө.нең Әсәкәй р-ында татар теле укыту-чыларының өлкә семинары уздырыла. 170 тән артык татар ижат төркеме эшли. Новотроицк шәһәрндә «Урал авазлары» радиотапшыруы чыга. Өлкәнең көнбатыш һәм төньяк-көнбатыш р-нары Казан телетапшыруларына тоталар. Төбәк милли сәясәтне тормышка ашыру кысаларында өлкә хөкүмәте Мостафа авылында *М.Жәлилгә* багышланган мәдәни комплекс (музей, китапханә, мәдәният йорты) төзүдә, «*Моабит дәфтәре*» жыентыгын яңадан бастыруда, *Оренбург татар драма театры*н ремонтлауда, Сабан туге бәйрәмен үткәрүдә (2007) шактый гына зур финанс ярдәме күрсәтә. Татар халкының күп кенә күренекле вәкилләре: дин эшлеклеләре Г.Утыз Иманни, М.Хөсәенов, Г.Габдерәхимов, Г.Сәләйманов, Р.Фәхретдинов, М.Бигиев; шагыйрьләр С.Рәмиев, С.Сүнчәләй, М.Жәлил; язучылар Ш.Камал, Ф.Кәрим; драматург М.Фәйзи; композитор С.Сәйдәшев; сәнәгатьче һәм жәмәгать эшлеклеләре бертуган Хөсәеновлар һәм Рәмиевләр; дәүләт эшлеклесе Ш.Усманов һ.б.ның торышы О.ө. б-н тыгыз бәйлә.

Әд.: Татары в Оренбургском крае: Материалы науч.-практ. конф. Оренбург, 1997; Из истории татар Оренбуржья (к 260-летию Татарской Каргалы): Сб. материалов обл. науч.-практ. конф. Оренбург, 2005; Де н и с о в Д.Н. История заселения и этнокультурное развитие татар Оренбургского края (XVIII — начало XX вв.). Оренбург, 2006; Подвиг и духовное наследие М.Джалиля в системе российских ценностей. Оренбург, 2006.

В.В.Амелин.

ОРЕНБУРГ ТАТАР ДРАМА ТЕАТРЫ. 1907 елда И.Кудашев-Ашказарский тарафыннан оештырылган «Россиядә беренче күчмә мөселман драма артистлары труппасы»ннан (к. «Сәйяр») башлангыч ала, 1915 тә аның жирлегендә В.Мортазин-Иманский тарафыннан «*Ширкәт*» төркеме булдырыла. Аның составында С. һәм Ж.Байкиннар, Л.Сыртланова, Ф.Сәмитова, Г.Мангушев, М.Мортазин, М.Мутин, Ф.Камская, Камал I була. Репертуарында Г.Камал, Г.Исхакый, Ш.Камал, М.Фәйзи, Ф.Сәйфи-Казанлы, И.Богданов, Ж.Б.Мольер, Н.В.Гоголь, А.Н.Островский пьесалары урын ала. 1920 дә Камал I «Шәрәк» труппасын оештыра, аның составына «Ширкәт» һәм «Берек» («Союз») театрлары труппалары актёрлары Ф.Ильская, И.Әлмөшев, Х.Әбжәлилов, С.Кудашев керә. Театрда шу. Ф.Шиллерның «Мәкер вә мәхәббәт» («Коварство и любовь»), П.Джакометтинның «Жинятыче гаиләсе» («Семья преступника»), А.Андреевның «Хезмәткә дан» («Слава Труд») әсәрләре буенча да спектакльләр куела. 1921 дә труппага *Самара татар драма һәм музыка студиясен* тәмамлаучылар килеп кушыла, ул «Г.Кариев истрәлегенә» дип атала башлый. 1922–23 тә труппа кабат — «Шәрәк», 1923–24 тә «Туплан» исемле ала. 1925 тә Оренбург шәһәр советы аңа бина бирә, анда труппа, башта «Татар артистларының драматик коллективы», соңрак «Йолдыз» исемле б-н аталып, даими рә-

вештә эшли башлый. 1931–32 дә коллектив Оренбург колхоз-совхоз театры дип үзгәртелә, 1938 дән «Идел бие колхоз-совхоз театры» дип атала, 1941 дән концерт бригадасы буларак яши башлый һәм 1949 дан Оренбург филармониясе составына керә. 1989 дан яңадан хәзерге исемдәге стационар дәүләт театры, 1991 дән М.Фәйзи исемдә. Театрда төрле елларда актёрлардан Г.Әхмәтова, Ф.Камалова, Р.Кушловская, Ж.Хәмидуллина, Х.Ханская, Ф.Бакиров, С.Габитов, М.Илдар, Х.Кәтиев, Ш.Мәжитов, Ю.Уральский, В.Фатыйхов һ.б. эшли. Спектакльләр И.Әлмөшев,

Оренбург татар драма театры труппасы. 1929.

С.Валиев-Сульва тарафыннан куела. 1989 дан театрының баш режиссёры, 1990 нан директоры һәм бер үк вакытта сәнгать житәкчесе — ТР һәм РФнең атказ. сәнгать эшлеклесе Р.Абдуллаев; театр труппасында РФнең атказ. артисты Л.Абдуллаева, ТРның атказ. артистлары А.Хәбибуллин, Н.Фатыйхова, актёрлар М.Рәхмәтуллин, М.Мәхмүтова, Н.Диаева, А.Мостафин, Д.Сәлахов, М.Сәгыйтова һ.б. эшли. Репертуарын Г.Камалның «Банкрот», З.Хәкимнең «Алтын тарак», Ф.Бүләковның «Дүрт әби һәм Әхмәди», А.Нәсиннең «Алтын туй» («Золотая свадьба»), А.Н.Островскийның «Капкан саен калжа булмый» («Не всё коту маслиница»), Д.Салиховның «Хатын түгел — аждаһа», М.Гыйләжевнең «Кар астында кайнар чимә», Ә.Гаффарның «Язлар моңы», Т.Миңнуллинның «Алты кызга бер кияү», «Нәзер», К.Тинчуринның «Хикмәтле доклад» әсәрләре буенча спектакльләр тәшкит итә. Театр Россия буйлап гастрольләрдә йөри, еш кына Казанга килә; төркі халыкларның халыкара «Нәүрүз» театр фестивалләрендә, К.Тинчурин исем. респ-ка фестивалендә актив катнаша.

Әд.: Г о б а й д у л л и н Х. Оренбург татар театры // Татар совет театры. К., 1975.

И.И.Илялова.

ОРЭХОВ Ян Владимирович (21.12.1970, Куйбышев өлкәсенең Нефтегорск пос.), хәрби дирижёр, педагог, ТРның халык артисты (2010), подполковник (2006). Мәскәү консерваториясен хәрби-дирижёрлык ф-тын тәмамлагач (1995), Оренбург өлкәсенең Тоцкий посёлогында 2117 нче хәрби частының хәрби дирижёры, 1996 елдан Казанның югары хәрби командирлар уч-шесе оркестрының сәнгать житәкчесе һәм дирижёры. Мөдальләр б-н бүләкләнә.

ОРЭХОВКА авылы, Яшел Үзән р-ында, Яшел Үзән шәһәрненнән 18 км көнчыгыштарак, Казан — Тубән Новгород автомагистралы буенда. 2010 елда 211 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган вакытыннан ТАССРның Арча кантоны Ильинка волостенда. 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Үзән р-ында. Халык саны: 1938 дә — 72, 1949 да — 355, 1958 дә — 202, 1970 тә — 194, 1979 да — 173, 1989 да — 100, 2002 дә — 128 кеше.

ОРЭШИН Павел Яковлевич (27.8.1907, Казан губ., Зөя өязе Тихий Плès а. — 13.12.1972, Югары Ослан р-ны Югары Ослан а.), а.х. пр-тисе житәкчесе. Тихий Плès авылында чиркәу-приход мәктәбен тәмамлый (1920). Бөек Ватан сугышында катнаша. Югары Ослан р-ында эшли: «Спартак» к-зында хисапчы (1931–32), Тихий Плès авыл советында бухгалтер (1932–33), «Пробуждение» к-зы рәисе (1933–34), Кайнки авылында авыл советы рәисе (1934–35), «Заречный» к-зы рәисе (1935–38), Куралово МТСында директор урынбасары (1938–41), район башкарма ком-тының а.х. бүлеге мөдире (1945–53). 1953–69 да Ворошилов исем. к-з (1957 дән «Путь к коммунизму» тәжрибә-үрнәк хужалыгы) рәисе. О. житәкләгән елларда хужалыкта электростанция (1953), техник-житештерү корылымалары, колхоз сөт-зы (1954) төзелә. Хужалык ачкالاتа керем буенча Татарстанда елына 1 млн сум керем алучы колхозларның беренчесе була. Колхозда берничә тапкыр үсемлекчелек һәм терлекчелек продукциясен житештерү технологиясе һәм оештыру мәсьәләләре буенча респ-ка һәм союз семинарлары уздырыла. Бу хужалыкның тәжрибәсен Болгариядән, Румыниядән килгән делегацияләр өйрәнә. СССР ЮС (1954–58), ТАССР ЮС (1959–63) депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: К у р к и н М.И. Колхоз имени Ворошилова. К., 1955.

ОРЭШИНА Нонна Николаевна (30.6.1933, Мәскәү), язучы, ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре (2005). 1939 елдан Казанда. Казан химия-технол. ин-тын тәмамлый (1956). 1957–69 да шунда ук укыта, 1969–71 дә Казан авиаотряды авиачимия эшләре эскадрильясы инженеры, 1973–88 дә «Правда» г-тасында хәрби бүлекнең махус хәбәрчесе. О. очкыч аппаратларның 36 төрендә 800 дән артык очыш ясып, парашот б-н сикерә. Аның ижаты хәрби, гражданныр һәм спорт авиациясе кешеләренә багышлана. «Сина унжиде» («Тебе семнадцать», 1967), «Беренче адым» («Первый шаг», 1971), «Күк белән янәшә...» («А небо рядом...», 1982), «Жирдән атлау» («Шаг по земле», 1983), «Чиксез күк» («Такое огромное небо», М., 1984), «Кошлар кебек!» («Хочу как птица!», 1993) исемле хикаяләр һәм повесталар, «Күктән бер йотым һавасы» («Высокого неба глоток», М., 1988) исемле очерклар жыентыклары, психол. «Соңрак шартлаучак мина» («Мина

замедленного действия», 2003) романы һ.б. авторы. ТАССР ЮС Президиумы Мактау грамотасы, медальлар б-н бүләкләнә. Г.Державин исем. әдәби бүләк лауреаты (2010).

Әд.: Әдипләребез: Биобиблиогр. белешмәлек. К., 2009. Т. 2.

ОРЁЛ авылы, Лаеш р-нында, Казан тимер юл станциясеннән 34 км көньяктарак, Куйбышев сусаклагычыннан 2 км читтә урнашкан. 2010 елда 838 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 69%, татарлар — 20%) яши. Халкының төп шөгыле — жәнлек үрчетү. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көненән Казан авыл р-нында. 1938 нең 4 августыннан — Столбище, 1959 ның 26 мартыннан — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнан — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1949 да — 176, 1958 дә — 216, 1970 тә — 256, 1979 да — 508, 1989 да — 843, 2002 дә — 838 кеше.

ОРИБАТИДЛАР, к. *Каты кабыклы талпаннар*.

ОРИЕНТАЛИСТИКА, к. *Шәркыять гыйлеме*.

ОРЛІНСКИЙ Борис Михайлович (5.11.1933, Нальчик ш.), нефтьче, геофизик, геол.-минерал. фән. д-ры (1979), проф. (1986). Грозный нефть ин-тын тәмамлаганнан соң (1957), ВНИИгеофизиканың Идел-Урал ф-лында (Октябрьский ш.) эшли. 1961 елдан ТатНИПИнефтьта, 1980 нән ВНИИнефтехпромомгеофизикта (Октябрьский ш.), 1984 тән Уфа нефть техникасы ин-тының геофизик тикшеренү ысуллары каф. мөдире. О. радиометриянең нейтрон алымнарын куллану тирәнлеген ачыклай, нефть һәм су катламнарын аерып алу технологиясен эшли, сулы-нефтьле зонаның төзелеше үрнәген нигезли, нефть чыгаруның геофизик ысулларын эшләүдә катнаша, нефть чыгаруны контрольдә тоту өчен геофизик алымнарны нигезле куллану принципларын формалаштыра.

ОРЛОВ Александр Кириллович (12.10.1923, Тәтеш кантоны Чинчурино а. — 12.4.1999, Мәскәү), хокук белгече. Бөтенсоюз юридик читтән торып уку ин-тының Казан ф-лын тәмамлый (1955). 1950–54 елларда ТАССР Югары мәхкәмәсе эгъзасы, 1954–58 дә рәисе, 1958–59 да рәисе урынбасары. 1959–61 дә Ульянов өлкә мәхкәмәсе рәисе. 1962–72 дә РСФСР Югары мәхкәмәсе рәисенә 1 нче урынбасары, 1972–84 тә рәисе. Мәхкәмә практикасы мәсьәләләре буенча мәкаләләр авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. «Кызыл Йолдыз», 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

М.М.Мәүләтшин.

ОРЛОВ Александр Петрович (18.5.1929, Спас кантоны Зур Алан а. — 10.6.1982, Биектау р-ны Шәпше а.), агроном, а.х. пр-тиесе житәкчесе. Тәмте а.х. мәктәбен (1949), Чабаксар совет-партия мәктәбен (1961) тәмамлый. Алексеев р-нында: Алексеев авылында көтүче (1945–47), Зур Алан МТСында хисапчы (1953–54), ВЛКСМның район ком-ты

инструкторы (1954–56), ДОСААФның район оешмасы рәисе (1956–57), КПССның район ком-ты инструкторы (1957–58); Биектау р-нында: «Урак һәм Чүкеч», «Дружба» к-злары партия оешмалары секретаре (1961–62), «Урак һәм Чүкеч» к-зы рәисе (1962–82), бу колхоз О. житәкчелегендә икътисади биртә калган хужалыктан Татарстанның алдынгы, югары табышлы колхозларының берсенә әверелә. Бөртекле культураларның уңышы 1 га дан — 1970 тә 19,1 ц, 1982 дә 24,6 ц тәшкил итә. 1 сыердан уртача савым 1970 тә 3605 кг, 1980 дә 3760 кг була. Шәпше тәжрибә посёлогы төзелеше өчен («Урак һәм Чүкеч» к-зы үзәк утары) О.ка СССР МС бүләге бирелә (1973). ТАССР ЮС депутаты (1980–84). Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

ОРЛОВ Алимжан (Галимжан) Мостафа улы (10.10.1929, хәзер Түбән Новгород өлкәсенә Сергач р-ны Камка а.), тарихчы, филос. фән. канд. (1977). Кучкай Пожары пед. уч-щесын (1951), Горький югары партия мәктәбен (1960) тәмамлый. 1951–56 елларда ВЛКСМның Горький өлкәсе Кызыл Октябрь райкомында 1 нче секретарь. 1960–67 дә Горький өлкәсе башкарма ком-ты аппаратында эшли. 1967–97 дә Горький а.х. ин-тында укыта. 1990 да Түбән Новгород «Туган як» татар мәдәнияте жәмгыятен (хәзер Түбән Новгород татар мәдәнияте үзәге) оештыра һәм житәкли, 2012 дән үзәкнен шәрәфле рәисе. Хезмәтләре татарлар тарихына, милләтара мөнәсәбәтләргә, диннәренә социаль жирлеген ачык-лауга карый.

Хезм.: Мещера, мешеряки, мишари. К., 1992; Нижегородские татары: Этнические корни и исторические судьбы. Н.Новгород, 2003 (автордаш).

ОРЛОВ Григорий Алексеевич (2.12.1933, Ярославль өлкәсенә Шибаново а.), нефтьче, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2009), техник фән. канд. (1979). 1965 елда Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгәте ин-тын тәмамлый. 1959–71 дә һөнәри-техник уч-щедә эшли (Бөгелмә ш.), 1968 дән — директор, 1971–2005 тә ТатНИПИнефтьтә, сектор мөдире (1978 дән), лаб. мөдире (1986–2001). 2006 дан «Наука» ААЖдә эйдәп баручы фәнни хезмәткәр. Хезмәтләре нефть чыгаруны интенсификаштыруга карый. Дәүләт бүләге нефть скважиналарын сақлау, янадан торгызу һәм аларның продуктивлыгын арттыруга юналтелгән техник һәм технол. комплекс эшләгәнә һәм сәнәгатькә керткәнә өчен бирелә. Скважиналардан файдалану технологияләре Татарстан, Удмуртия, Көнбатыш Себер нефть промыселларында гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 44 авторлык танькылыгы һәм патенты бар. Медальләр, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә (1993). Нефть сәнәгәте отличнигы (1981), СССРның уйлап табучысы (1985).

ОРЛОВ Дмитрий Александрович (23.3.1894, Пенза ш. — 1937), партия эшлеклесе. Пензада гимназия тәмамлый, Мәскәү ун-тында укый. 1914 елдан РСДРП эгъзасы, революционер хәрәкәттә катнаша. Кулга алынганнан соң, 10 айдан артык Таганка төрмәсендә (Мәс-

кәү) утыра. 1916 да гомерлеккә Иркутск губернасына жиберелә. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң Мәскәүгә кире кайта. 1917 нең августында Россия армиясенә алына, 192 нче пехота полкы рядовое. Окт. рев-циясендә (Мәскәү), Гражданныр сугышында катнаша. 1919 да Респ-ка Запас армиясенә эгъзи бүлек башлыгы (армия штабы 1919 ның сентябре — 1920 нең декабрдә Казанда урнаша). 1920–21 дә РКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты секретаре, 1920–23 тә бюро эгъзасы, Профсоюзларның Татарстан өлкә советы секретаре, «Известия Татцик» г-тасының жаваплы мөхәррире, соңыннан Пенза, Свердловск шәһәрләрендә партия эшендә. 1929 дан Воронеж шәһәрәндә: өлкә жир идарәсе, ВКП(б) өлкә ком-тының а.х. бүлгә мөдире, өлкә башкарма ком-ты рәисе урынбасары, рәисе. Репрессияләргә; үлгәннән соң аклана.

Әд.: Саркин В., Шехова А. Орлов Дмитрий Александрович // Борцы за счастье народное. К., 1983. Ки. 2.

ОРЛОВ Иван Николаевич (24.12.1834, Мәскәү — 30.8.1907, Петербург губ. Павловск ш.), хокук белгече, сенатор (1877), хакыйкый яшерен советник (1896). Дворяннар катлавыннан. Александр лицей тәмамлый (С.-Петербург, 1854). 1854–60 елларда Юстиция министрлыгында хезмәт итә, 1860–64 тә — Диңгез эшләре министрлыгының Корабльлар төзү департаментында (С.-Петербург). 1866–68 дә Петербург округ мәхкәмәсе эгъзасы, 1868–69 да Курск округ мәхкәмәсе рәисе иптәше (урынбасары), Харьков мәхкәмә палатасы прокуроры иптәше. 1869–71 дә Симферополь, Херсон, Бессарабия төрмә ком-тлары вице-президенты. 1871–77 дә Казан мәхкәмә палатасы өлкән рәисе. Казан мәхкәмә округы терр-ясендә Мәхкәмә реформасы уздыруга өлеш кертә. 1881–83 та Киев мәхкәмә палатасы өлкән рәисе. 1877–81, 1883–90 да — Сенатның жинаять эшләре касацияләре, 1890 нан 1 нче департаментында. Изге Александр Невский ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Альманах современных русских государственных деятелей. СПб., 1897.

Е.Б.Долгов.

ОРЛОВ Наум Юрьевич (20.2.1924, Украина ССРның Чернигов ш. — 1.8.2003, Чиләбе ш.), режиссёр, ТАССРның атказ. сәнгатъ эшлеклесе (1970), РСФСРның халык артисты (1985). 1949 елда Киев театр ин-тын (режиссёрлык һәм театр сәнгатә белеме ф-тларын) тәмамлый. Александрия, Одесса (Украина ССР) театрларында баш режиссёр, 1962–65 тә Одесса киностудиясе каршындагы кино актёр студиясенен сәнгатъ житәкчесе. 1965–73 тә Казан Зур драма театрында баш режиссёр, бер үк вакытта Казан театр уч-щесендә укыта. О. режиссурасына драматургия материалының тирән укылышы, сурәтләнә торган чорның тарихи чынбарлык күренешләренә зур игътибар, катнашучылар характерларының жентекле эшләнеше хас, болар М.Горькийның «Зыковлар» («Зыковы», 1966) һәм «Варварлар» («Варвары», 1972), М.А.Булгаковның «Качу» («Бег», 1967), Н.Думбаденның «Мин, әби, Илик һәм

Илларион» («Я, бабушка, Илико и Илларион», 1969), Д.Н.Мамин-Сибирякның «Төшемле урында» («На золотом дне», 1970), А.С.һәм П.Л.Турның «Бердәнбер шаһит» («Единственный свидетель», 1971) әсәрләре буенча куелган спектакльләрдә аеруча ачык чагылыш таба.

Н.Ю. Орлов.

Конфликтның кискенләшүе, вакыйгалар барышы, төп персонажлар характеристикасының социаль төгәлләгә хисабына классик әсәрләр заманча яңгыраш ала. Сатирик әсәрләре («Мунча» («Баня»), В.В.Маяковский, 1967; «Геростратны онытырмамы?» («Забыть Герострата?»), Г.И.Горин, 1973) сәхнәләштергәндә, О. гротеск алымнарыннан, сәхнә метафорасының мәгънәви байлыгынан файдалана. А.П.Штейнның «Көчле яңгырлар арасында» («Между ливнями», 1969), В.В.Вишневскийның «Беренче атлы армия» («Первая конная», 1970), Д.Н.Вәлиевнең «Дәвам» («Продолжение», 1972) әсәрләре буенча куелган спектакльләр эпик зурлыклары ягынан аерылып торалар. Сәхнә алымнарының төрлеләгә, спектакльләр бизәлешенең поэтик тәсирләгә, вакыйгаларның интеллектуальгә һәм логик чышелешә ягынан О. куйган спектакльләр театр сәнгәтендә зур казаньш була, Казан Зур драма театры тарихында сизелерлек эз калдыра. Театрның сәнгәт житекчесе буларак, ул кадрлар һәм репертуар сәясәтенә күп игътибар бирә. Аның тарафыннан театр труппасына актёрлардан П.П.Бетев, Г.И.Ишкова, Ю.А.Коршук, В.Г.Остропольский, Б.Н.Петров, Л.Б.Кара-Гяур, Мәскәү һәм Ленинград югары театр уку йортларын тәмамлаучылардан О.М.Вавилов, Н.В.Корчагина, В.А.Пильников, режиссёрлар В.М.Миллер, В.М.Стрижов, В.И.Соловьёв, аерым спектакльләренә сәхнәгә кую өчен режиссёрлар Э.М.Митницкий, Ш.М.Сарымсаков, М.Х.Сәлимжанов, рәссамнар Д.Л.Боровский, Т.И.Сельвинская

В.В. Маяковскийның «Мунча» («Баня») әсәре буенча Н.Ю. Орлов сәхнәгә куйган спектакльдән күренеш.

чакырып алына. Репертуарның нигезен классик әсәрләр б-н беррәттән хәзергә заманның аеруча мөһим проблемаларын яктыркан пьесалар да тәшкил итә. 1973 тән Чиләбе драма театрының баш режиссёры (2003 тән театр аның исемен йөртә). «Почёт билгесе» орденны б-н бүләкләнә.

Әд.: Данилова Г. Пути, которые мы выбираем // Театр. жизнь. 1968. № 5; Романович И. Большие ожидания // Театр. 1970. № 9; Ингар И., Илялова И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благов.

ОРЛОВ Николай Иванович (15.8.1873, Владимир губ., Покров өязе Орехово а. — 22.2.1923, Казан), гигиенист, медицина докторы (1909), Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1900), земство фельдшерлар мәктәбенең укыта, Казан губ. земство-сының Чәчәк салдыру ин-тына житекчелек итә, бер үк вакытта Казан ун-тында лекцияләр укый. 1903 елдан проф. М.Я.Капустинның гигиена лаб-ясендә эшли. 1910–12 дә чит илдә фәнни командировкада. 1913 тән Саратов ун-тында. 1915 тән Казан ун-тында, 1921 дән гигиена каф. мөдире, проф. (1918). Хезмәтләре туклану гигиенасына карый. О. житен маеның эһәмиятен гигиена күзлегеннән чыгып өйрәнә.

Хезм.: Материалы к вопросу о значении варёного льняного масла (олифы) с гигиенической точки зрения. К., 1908; Опыт количественного определения карбоксигемоглобина в смеси с оксигемоглобином спектрометрическим способом с применением формулы Viervordt'a. К., 1910; Съедобные и ядовитые грибы, грибные отравления и их профилактика. М., 1953.

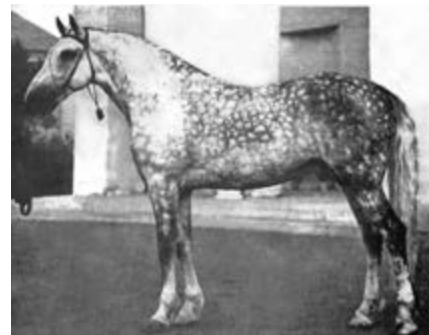
Әд.: Казанский медицинский институт, 1814–1989. К., 1989. Ч. 1.

ОРЛОВ Сергей Леонидович (10.6.1954, Ленинград), икътисадчы, икътисад фән. д-ры (2000), проф. (2003). 1975 елда Жәмәгать туклануы ин-тын тәмамлай (Харьков ш.). Бердянск ресторанныр һәм ашханәләр трес-тында эшли (Украина ССРның Запорожье өлкәсе). 1979–82 дә Дубна жәмәгать туклануы комб-тының «Вечерний» рестораны директоры (Мәскәү өлкәсе). 1983–97 дә Россия сәүдә-икътисад ун-тының Казан ин-тында, икътисади һәм оештыру-идарә фәннәре (1989–91), товарлар һәм хезмәт күрсәтү базарында коммерция эшчәнлегә (1993–95) кафедралары мөдире. 1997–99 да «КамАЗ» сәүдә-финанс компаниясә АЖдә ген. директор урынбасары. 1999 дан Икътисад, идарә һәм хокук ин-тында (Казан), икътисад һәм маркетинг каф. мөдире (2006–08). Хезмәтләре регионнар икътисады, сәүдә һәм хезмәт күрсәтү даирәсә, финанс хезмәтә базары икътисады мәсьәләләренә карый. Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Рыночные отношения и торговля. К., 1991; Потребительский рынок Татарстана. К., 1998; Использование современных инвестиционных ресурсов для развития региональной экономики: Сб. науч. трудов АН РТ. К., 2004.

ОРЛОВ ЮРТАКЛАРЫ ТОКЫМЫ, жигелә торган ат. 18 йөз ахыры — 19 йөз башында граф А.Г.Орлов һәм аның ярдәмчесе В.И.Шишкин тарафыннан Воронеж губернасындагы Хреновский ат заводында гароп

токимлы айгырларны Дания, Голландия, инглиз һ.б. токимлы биаләргә кушу юлы б-н китереп чыгарыла. Мангай өстендә чыгынтысы булган какча башлы, озын муенлы, биек жилкә калкымлы, озын, киң аркалы, киң, көчле савырлы елгыр, чыдам ат. Ялы, койрыгы калын, кабарыла тора. Холкы тыныч. Күбесенчә күк, кара төстә, туры. Тиз житлегә, 4–5 яшьләрдә физиол. житлегүе тәмамлана, елгырлыкның иң югары дәрәжәсенә 6 яшьтә һәм соңрак ирешә. Төрле хужалык шартларында һәм климатик зоналарда житлеккән атларның үлчәмнәрендә бер аз аерма булырга мөмкин. Токымның иң яхшы сыйфатлары

Орлов юртагы.

даими камилләштерелә. О.ю.т. Россиядә генә түгел, Европа илләрендә дә югары бәяләнә. Россиядә, шу. Көнбатыш Европа, АКШта ат токымның яхшыртууда файдаланыла. Рус юртаклары токымның чыгаруда нәсел башы булып тора. 1920 еллардан О.ю.т. фәкатә чиста токым куллану ысулы б-н үрчәтелә һәм камилләштерелә. 20 йөз дәвамында токымлы атларның баш саны арта, Орлов юртаклары Россиянең төрле төбәкләрендә, союздаш һәм автономияле респ-каларда тарала, алар СССРның, хәзер РФнең барлык ипподромнарында диарлык уздырылучы ярышларда катнаша, ил күләмәндәгә һәм төбәкләр масштабындагы рекордларның байтагы О.ю.т.на туры килә.

Татарстандагы барлык атларның 5% ын О.ю.т. тәшкил итә (2013 ел башына). Респ-када аны үрчәтү б-н 15 дәүләт нәсел з-ды һәм дәүләт нәсел фермасы, ши. «Татарский», «Казанский» нәсел з-длары, Чистай, Алабуга, Әлмәт, Буа, Баулы, Нурлат, Минзәлә шәһәрләрендәгә, шәһәр тибындагы Балтач посёлогындагы, Мөслим, Актаныш һ.б. авыллардагы фермалар шөгьльләнә. Юртаклар катнашындагы ярышлар, чабышлар респ-каның 15 ипподромында уздырыла. Шу.у.к. *Ат асауучылык*.

Әд.: Козлов С.А., Парфенов В.А. Коневодство. СПб.–М.–Краснодар, 2004.

М.Г.Миролобов, Ә.Х.Фазылжанов.

ОРЛОВ-СОКОЛОВСКИЙ Александр Александрович (25.8.1855, Мәскәү — 12.9.1892, шунда ук), композитор, дирижёр, педагог. 1875 елда Мәскәү консерваториясен (кларнет классы) тәмамлап, Казанда П.Медведев оештырган опера труппасында дирижёр булып эшли. 1878 дән Мәскәүнең

Кече театры һәм Мәскәү симф. музыка сөүчеләр түгәрәге дирижёр. 1884 тән Казан театрында дирижёр буларак актив концерт эшчәнлеген алып бара (1888–89 да шу. антрепренёр), симф. концертлар б-н чыгышлар ясай. Казанда һәркем кереп укый алырлык беренче музыка мәктәбен (фортепиано, оркестр, вокал, драма сәнгате класслары б-н, төрле яшьтәге 300 гә якын укучы укый) ача (1886–91). Мәктәп эшчәнлеген опера театры каршындагы үзгәчлек студия эшчәнлеген кебек оештыра, укытучылар һәм укучыларны театр эшенә жәлеп итә, шул сәбәпле мәктәп таркала, аны Рус музыка жәмгыяте карамагына күчәрләр. Драма спектакльләренә, ш.и. А.Н.Островский пьесаларына күпләгән увертюралар һәм антрактлар авторы.

Әд.: К а н т о р Г.М. Музыкальный театр в Казани XIX — начала XX вв. К., 1997.

ОРЛОВСКИЙ Витольд Францевич (24.1.1874, Вильно ш. — 2.12.1966, Варшава), терапевт, медицина докторы (1900). Петербург хәрби мед. академиясен тәмамлаган соң (1896), шунда ук, проф. Ф.И.Пастернацкий карамагында калдырыла. 1906 елдан табип диагностикасы каф. профессоры һәм мөдире, 1912 дән Казан ун-тының госпиталь терапиясе каф. профессоры һәм мөдире. 1918 дән Краков ун-ты (Польша) профессоры. Хезмәтләре эчәкләрне, бавыра, ашказаны асты бизен, бөөрләрне физик һәм лаборатор юллар б-н тикшерүгә, диагноз кую ысулларын камилләштерүгә карый.

Х е з м.: Клиническая врачебная диагностика внутренних болезней. К., 1916.

Әд.: В а й н ш т е й н С.Г. В.Ф.Орловский в Казани // Arch. Med. Wewn. 1974. № 52.

ОРЛЫКЧЫЛЫК, *үсемлекчелек* тармагы, уңышны, продукциянең сыйфатын күтәрү һәм аның үзкыйммәтен түбәнәйтү буенча эһәмиятле чара буларак, районлаштырылган сортлардан күпләп орлык үрчетү б-н шөгьльлә. А.х. культураларын үстерүдә махсус технологияләр, төрләр һәм сортлар утау, апробация кулланыла, алар чиста сортлыкны, биологик һәм уңыш сыйфатларын саклауны тәмин итәләр. О. орлыкчылык белеме (агрономия бүлеге, а.х. культуралары орлыкларының үсешен һәм төзелешен өйрәнә, орлыкчылык материалны баяләү һәм тикшерү алымнарын эшли) һәм *селекция* б-н турыдан-туры бәйләнештә. О.ның бурычлары: хужалыкларны тулысынча тәмин итү өчен районлаштырылган сортларның орлыкларын үстерү; аларның уңыш бирү һәм чөчүлек сыйфатларын күтәрү һәм саклау; сорт алыштыру һәм сорт яңарту.

Россиядә О. 19 йөзгә 2 нче яртысында барлыкка килә. Аның б-н шикәр чөгәндәре һәм бөртөклә культуралар үстерүче алпавыт хужалыкларында шөгьльләнәләр. Шәхси крәстиан хужалыкларында оешкан О. булмый. Октябрь рев-циясеннән соң сортлы орлык үстерү б-н 1919–20 елларда Саратов (хәзер Көнъяк-кончыгыш а.х. фәнни-тикшеренү ин-ты) һәм Шатилов тәҗриба станцияләрендә шөгьльләнә башлыйлар. О. (селекция б-н бердәм системада) 1921 дә «Орлыкчылык турында декрет» кабул ителгәннән соң үсеш ала. Жирле шартларга яраклаштырып О. һәм

селекцияне үстерү, беренчел орлыкларның дәүләт питомникларын оештыру өчен 9 тәҗрибә станциясе булдырыла. Татарстанда крәстиан хужалыклары б-н дәүләт житәкчелеге максатларында 1920 ел башында махсус органнар — гамәли ярдәм күрсәтү һәм орлык б-н тәмин итү өчен чөчү ком-тлары оештырыла. 1924 тә — сортларны сынау оештырыла, 1926 да орлыкларның сыйфатын тикшерүче дәүләт контроле кертелә, 1931 дә ХКСның «Селекция һәм орлыкчылык турында» карары кабул ителә, 1934 тә орлыкка беренче дәүләт стандартлары раслана. 1937 дә СССРның барлык терр-яләре өчен бердәм О. схемасы кертелә. Орлыкларның барлык хәрәкәте Гос-сортсемфонд (Дәүләт сорт орлык фонды) аша уза. 1945 тә махсус элитхозлар — элиталы орлыкчылык хужалыклары оештырыла. 1952 дә ТАССРда колхоз һәм совхозларны орлыкчылык материал б-н тәмин итүне яхшырту максатында «Заготзерно» конторасы каршында орлыкчылык бүлеге булдырыла, 1960 тан колхоз һәм совхозларга турыдан-туры элиталы орлык һәм беренче репродукцияне сату рөхсәт ителә. 1960 та Татарстан респ-ка а.х. тәҗрибә станциясе каршында 3 совхоз жирлендә — «Столбище», «Красный Октябрь», «Семеновод», 1967 дә «Кыят», Ленин исем., «Ямашев» тәҗрибә-житештерү хужалыклары оештырыла. 1974 тә Татарстан а.х. фәнни-житештерү ин-тында беренчел О. бүлеге ачыла, бу тәҗрибә-житештерү хужалыкларын суперэлит орлыкчылык материал б-н тәмин итүне яхшырта, селекционерларга яңа сортлар чыгару мөмкинлеген бирә. 1976 да «Татар-сортсемпром» берләшмәсе оештырыла, аңа 37 совхоз һәм колхоз керә (1985 тә, агросәнәгать ком-тында структуралы үзгәртеп кору башлану б-н ябыла). 1987 дә сортлы орлыклар үстерү буенча фәнни-житештерү берләшмәләре булдырыла башлый.

ТРда бөртөклә культуралар орлыкчылыгын оештыруның заманча системасы: Татарстан а.х. фәнни-житештерү ин-ты һәм башка фәнни-тикшеренү оешмалары (респ-када сортлар житештерүгә рөхсәт бирелгән оригиналаторлар) P1, P2 һәм суперэлит орлыкларын үстерәләр. Аннары 72 район орлыкчылык хужалыкларын берләштерүче «Татарстан-ның элита орлыклары» ассоциациясе (1997 дә оештырыла) оригиналаторлардан бөртөкләләр, бөртөклә-кузаклы һәм ярма культуралары сортлары орлыкларын сатып ала һәм аларны фермерлык хужалыкларына һәм а.х. пр-тиеләренә хужалык эчендәгә О. өчен сата. Югары сыйфатлы орлыклар 1 га дан якынча 3–4 ц өстәмә уңыш алуны тәмин итә. Күпчелек үләннәр О.ы проблемаларын чишү максаты б-н 2001 дә «Күпчелек үләннәр» «Био-Виктория» ЖЧЖ оештырыла. 2001 дән бәрәңге О.ы б-н Татарстан а.х. фәнни-житештерү ин-тының а.х. биотехнол. бүлеге шөгьльләнә; алар тарафыннан саламәтләнделгән бәрәңге О.ы системасы эшләнә һәм гамәлгә кертелә (тиз үрчәтүгә оригиналь технологиясе, шикәр шартларда орлыкчылык материалны кабат вирус б-н зарарланудан саклау; 100 мең га га азык-төлек өчен утыртылган бәрәңге О.ның кыскартылган 6 еллык схемасы). Бә-

рәңге О.ы б-н шу. «Татарстан бәрәңгесе» ЖЧЖ дә (Респ-ка бәрәңге житештерүчеләр ассоциациясе) шөгьльләнә. Ялган орлыкчылык материалдан саклауны 2000 нән ТР буенча «Россельхозцентр» Федераль дәүләт учреждениесе ф-лы тәмин итә. 2008 дә сыйфаты халыкара стандарт таләпләренә туры килүче саламәтләнделгән бәрәңге үстерү мөйданы Татарстан өчен житәрлек дәрәжәгә житә. Кукуруз, май культуралары, шикәр чөгәндәре, яшелчә һәм бакча культураларының орлыклары республикага Россиянең башка төбәкләреннән һәм чит илләрдән кайтаргыла. Судан үләнә һәм сорго-суданка гибридарының О.ы б-н Кама арыгы зональ селекция-орлыкчылык тәҗрибә станциясе (Алексеев шти) шөгьльләнә. 2008 дә Татарстанда чөчүлек майданнарын 83% ына бөртөклә культураларның районлаштырылган сортлары чөчелә (шуларның 70% ы — югары репродукцияле орлыклар). Орлык базарының ышанычлылыгын һәм тотрыкчылыгын орлыкның региональ иминлек һәм күчмә фондлары тәмин итә. О. буенча барлык эшләр 1997 елгы «Орлыкчылык турында» Федераль законга туры китереп уздырыла. 2003 тән башлап ТРда оригиналь орлык сатып алу тендер нигезендә оештырыла.

Әд.: Система семеноводства зерновых культур. К., 2005; Современные направления и развитие адаптивного семеноводства, его технической базы как фактора стабилизации и повышения урожайности сельскохозяйственных культур: Материалы науч.-практ. конф. К., 2007.

Р.Р.Муллахмәтова.

ОРМЫШЛЫ (Урмышлы) авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрнән 65 км төньяк-көнбатыштарак, Вятка елгасы (Чишмәнең уң кушылдыгы) буенда. 2010 елда 477 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек, умартачылык. Урта мәктәп, мәданият йорты, китапханә. Мәчет. 1746 дан мәгълүм. 1860 елларга кадәр халкы типтәрләр һәм дәүләт крәстианнәре катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында Ода 2 мәчет, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 2193 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Варварино волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августынан — Шөгәр, 1959 ның 16 октябреннән Лениногорск р-нында. Халык саны: 1785 тә — 23 ир-ат; 1859 да — 780, 1883 тә — 918, 1889 да — 1436, 1897 дә — 1587, 1910 да — 1911, 1920 дә — 2059, 1926 да — 1167, 1949 да — 770, 1958 дә — 889, 1970 тә — 1006, 1979 да — 815, 1989 да — 530, 2002 дә — 519 кеше.

ОРНАМЕНТ (лат. ornamentum — бизәлеш), абстракт-геометрик һәм сүрәтләнү элементларының (рапортлар) ритмлы чиратлашуына һәм буяулар кушылышына корылган бизәк. *Бизәлеш сәнгатендә, гамәли-бизәлеш сәнгатендә, дизайнда, китап графикасында, каллиграфиядә* төп сәнгәт чараларының бересе, сәнгәтнең башка төрләрендә дә кулланыла. Татар сәнгатендә О.ның стильләшү үзгәчлекләре халкының сүрәтләнү культурасы традицияләре б-н билгеләнә һәм ачык чагылышы милли характерда була. О.ның

сәнгати-стильләшкән типлары һәм аның төрдәш формаларының (геом., үсемлек, зооморф, эпиграфик) тарихи үсеш чорлары (Идел буе Болгары, Алтын Урда һәм аннан соң чор һ.б.) б-н нык бәйлә. Оның килеп чыгышы борынгы татарларның күчмә тормыш һәм игенчелек культурасына барып тоташа. Аларның беренчесенә традицияләре *апликация сәнгатендә*, күн мозаикасы, йон һәм мех мозаикасы, тамбурлап (кабартып) чигү (к. *Чигү*), киез басу (к. *Киез*), зәргәрчелек алымнары нигезендәге бизәк формаларында һәм төрләрәндә чагылыш тапкан. Оның байтак ясалма бизәкләргә башлангыч биргән игенчелек һәм терлекчелек төрләре синтезы ташка һәм агачка уеп кисүдә, тукучлыкта, укалап чигүдә, зәргәрчелек алымнарының кайбер төрләрәндә һ.б.да ачык чагыла. Оның гомумтөрки мирасындагы архаик төркемәңә Таулы Алтай, Көнчыгыш һәм Үзәк Азия сәнгатенә хас табылдыклар, Салтау культурасы һәм угыз-бәжнәк, кыпчак кабиләләре культурасындагы үрнәкләр хас: бөтеркә бизәкләр, интеграль спиральләр, яфраксыман, йөрәккә охшаган, таж яфракчыгы кебек розеткалар һәм пальметталар, лалә чәчәге үрнәкләре, атлар һәм кошлар (еш кына ике башлы итеп ясалган сурәтләре), борма мөгезлә сарык башлары, мәчесыман токмылы ерткычлар һ.б. Әүвәлге болгар О.ындагы «кош-жәнлек стиле» үрнәкләре (лачын, киек каз, үрдәк, этәч, мәче башлы ябалак; поши, аю, эт, куян, сусар; арыслан, барс, грифон һ.б.), үсемлек («тормыш агачы», лотос, лалә, имән чикләвге, тукранбаш һ.б.) һәм мифология б-н бәйләнешләр мәжүси табынуларны чагылдыручы астраль дөнья (тәгәрмәч рәвешендәге күпнурлы тамгалар, хач, бөтеркә бизәк формасындагы нурлы билгеләр, ромб, нокталы түгәрәк үрнәкләр) бер очракта — символик-магия, икенчесендә бизәләш функцияләре б-н бирелгән.

Ислам дине кабул ителү б-н, Идел буе Болгар дәүләте сәнгатендә О. теле декоратив шартлылык һәм абстрактлаштыру юнәлешендә үсә башлый. Гадиләш һәм схемалаша барган зооморф О. әһәмиятен югалта бара. Алтын Урда чорында эпиграфик О. тарала, купшы чәчәк стилиндәге О. күтәрелеш чорын кичерә, еш кына үсемлек композицияләренә «куфи» һәм «сөлес» стильләрәндәге гарәп язучылары б-н аралашкан арабеска һәм гирих төрләре барлыкка килә; матем. төзү ка-

Жәймә кашагасы фрагменты. Чигү. 19 йөзнен 2 нче яртысы.

нуннарына буйсынган О. геометрик төс ала. О.та *моселман сәнгате* йогынтысы сизелә (аеруча Кече Азиядә, мәмлүкләр Мисырында, Кырымда), Шәрәк-Азия сәнгатенә аерым үрнәкләр — лотос, «мәңгелек төен», «болытсыманнар» һ.б. үсеш ала. Казан ханлыгы чорында О. Идел буе болгарлары (к. *Болгар бизәләш сәнгате*) һәм Алтын Урда татарлары (к. *Алтын Урда сәнгате*) сәнгатә традицияләрен чагылдырган стиль билгеләренә ия

Койма башы. Агачны уеп бизәкләү. 20 йөз уртасы.

була. Анда төп урынны безнең көннәргә кадәр килеп житкән ташка уеп ясалган архит-ра фрагментларында, кабер ташларында, зәркән әйберләрдә чагылыш тапкан чәчәк стиле, бизәк б-н баеытланган композицияләр ала.

18 йөздә — 20 йөз башында татар О.ының прогрессив үсешә күрше һәм туғандаш төрки халыклар О.ынан аерылып торган үзенчәлекле стиль булдыруга ярдәм итә (бу О.ның сәнгати-образлылыгына да, композициялә, колоритлы структурасына, башкару техникасына да карый). Күн, йон һәм тукума апликациясендә, тамбурлап чигүдә, ш.у. авыл йортлары фасадлары бизәүдә кулланылган контурлы һәм кисеп эшләнгән бизәк мозаикасындагы О. өлгә алу принцибына нигезләнә. Аның үзенчәлегә ш.у. кәкрә сызыклы формаларга һәм сызыклы силуэт-бизәкләргә, күп буюулы төсләргә, контурлы б-н охшаш фигураларны бер-берсенә эченә керту, бизәк һәм фонны бер-берсенә туры китерүгә корылган. Гамәли-бизәләш сәнгатенә барлык

төрләрәндә үсеш алган чәчәк-үсемлек О.ы үрнәкләрәнән бай мотивлар репертуары туплана һәм ул гамәли бизәләш сәнгатенә барлык төрләрәндә үсеш ала. Аңа дала, болын һәм бакча чәчәкләре, лалә, гөлжимеш, ромашка, дәлия, алтын чәчәк, кашкарый, ала миләүшә, нәркис, ирис, чәчәккә розеткалар, борынгыларыннан — пальметталар, тукранбаш, лотос керә.

Чәчәк рәсемнәре стильләшә, профильләп яки зурайттылып, еш кына букет яки «жәннәт бакчасы» композицияләре рәвешендә бирелә, дулкынсыман үренте йөзем талгаше үрнәкләре б-н аралашып килә. Геом. өлгеләрдән традицион үрнәкләр булып әверелгән бизәкләргә дулкын, бау, спираль, үрмә, борма, тәкә мөгезе, йолдыз, розетка, йөрәксыман, катлаулы кәкрә сызыклы конфигурацияләр керә. Зооморф О. башлыча агачны уеп бизәкләгәндә, кайсы вакытта чиккән бизәкләрдә, укалап чигүдә, зәркән әйберләрдә очрый. Стильләшкән кош сурәтләре (еш кына канатлары жәелгән, ике башлы, кайвакыт кыр үрдәге, ябалак, күгәрчен рәвешендә, балык, ярканат, елан, пар ат һ.б. үрнәкләрдә очрый), «тормыш агачы»ның як-ягында урнашкан композицияләр аеруча тотрыклы О.лардан санала. О. композицияләре бай әчтәлекле (шәмаил һәм ләүхә) һәм символик-декор (Жорьән тартмачылары, беләзекләр, зәркән аеллар һәм вак-төяк әйберләр ясауга китә торган ташлар) функцияләр үтәүче гарәп графикасындагы язучулар б-н ярашып килә. Татар О.ын өйрәнүче Ф.Х.Вәлиев аның көнүреш һәм сәнгатә комплексларын күрсәтеп, мотив генезисларын тарихи чыганақ буларак тикшереп системалаштыра һәм беренче тапкыр тарихи-этнография һәм сәнгатә белем аспектында анализ ясый. Ф.Х.Вәлиевнең рәсемле, фотографияләр һәм таблицалар б-н баеытланган китаплары хәзерге заман рәссамнары, архитекторлары һәм дизайнерлары өчен өстәл китабы булып тора, ижади эшләрәндә еш кулланыла. Милли О., гаять мөһим тәэсир итү чарасы буларак, бүгенге сәнгатә традицион нигезләргә таянып үсә, стильләшә, әйберләрнең яңа төрләрәндә һәм декор. алымнарына туры килүче образлары да үзгәрә.

Әд.: С п е р а н с к и й П.Т. Татарский народный орнамент — Татар халык орнаменты: Альбом. К., 1948; В а л и е в Ф.Х. Орнамент Казанских татар. К., 1969; ш у л у к. Татарский народный орнамент. К., 2002.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләймәнова.

ОРНАШ-ЧИШМӘ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Кызылсу елгасының (Казансу елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 9,8 км. Бассейнының мәйданы 26,3 км². Арча р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Орнашбаш авылынан 2 км тоңяктарак, тамагы Урта Сәрдә авылында. Елга башының абс. биеклеге 165 м, тамагыныкы — 94 м. Су жыелу мәйданында урман үсемлекләре үсми. О.Ч.нең 0,7 км озынлыктагы 1 кушылдыгы бар. Елга челтәрәнен тыгызлыгы 0,4 км/км². Туенуы катнаш, дүрттән өч өлешә кар сулары өлешенә туры килә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәннәт нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда ел-

1

2

1. Кабер ташы каймасы. Ташка чокып бизәк ясау. 16 йөз; 2. Сөлгедәге тасмалы орнамент. Чигү. 19 йөзнен 2 нче яртысы.

лык су агымының уртача күпчеллек катламы 136 мм, ташу вакытында су катламы 105 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында тунна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,03 м³/с. Суы азын чагыштырмача каты (3–6 м³-экв/л), кышын һәм жәен (12–20 м³-экв/л) бик каты. Гомуми минеральләшүе азын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. Елгада су күләме 0,5 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОРНАШБАШ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәннән 20 км төньяк-көнбатыштарак, Орнаш-Чишмә елгасы буенда. 2010 елда 263 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөз башында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакларда Урманбаш, Кичертаң исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дүрләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, он тарту б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет (1907 дә төзелә; архит-ра истәлегә), мәктәп, жил тегермәне, 2 ярма яргыч, тимерчелек, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 1071 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Олы Мөңгәр волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Арча р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 52 ир-ат; 1859 дә — 746, 1897 дә — 582, 1908 дә — 728, 1920 дә — 669, 1926 дә — 637, 1938 дә — 474, 1949 дә — 575, 1958 дә — 530, 1970 тә — 478, 1979 дә — 419, 1989 дә — 363, 2002 дә — 318 кеше (1859, 1897 һәм 1908 еллардагы мәгълүматлар Кичертаң авылын да кертеп бирелә).

ОРСК шәһәре, *Оренбург өлкәсендә*, Оренбургтан 327 км көньяк-көнчыгыштарак урнашкан. Халкы — 240484 (2012), татарлар — 9170 кеше (2010). 1750–1812 елларда шәһәргә, нигездә, Казан губернасынан чыккан татарлар килеп урнаша. 19 йөзгә 2 нче яртысында О. Оренбург губернасының икътисади үзгәнгә әйләнә. Монда татар эшмәкәрләренен тунмай эрәтү һәм күн э-длары эшли. 1917 гә кадәр шәһәрдә Татар бистәсе, 5 мәчет, ши. жамигә мәчет (1900 дә төзелә); 5 мәдрәсә (берсе — жәдиди); китапханә һәм клуб була. 1908 дә «Орск шәһәре мөселманнары жәмгыяте» ачыла. 1911 дә беренче драма түгәрәге оештырыла, анда М.М.Фәйзи пьесалары куела. 1923–25 тә «Ирек» г-тасы нәшер ителә. 1930–50 дә 4 нче татар урта мәктәбе эшли. 1989 дан О.да «Туган тел» татар-башкорт мәдәни үзгә эшчәнлек алып бара, ул шу. «Орск аңалыклары» г-тасына — «Туган тел». «Орск газетасы»на «Болгар Иле» кушымтасын нәшер итүдә ярдәм күрсәтә; ветераннарның «Туган тел» үзешчән вокаль ансамбле, Т.Шевченко исем. китапханә каршында татар китабы бүлгәе бар. Язучы, драматург М.М.Фәйзинен, алтын приисклары хужалары һәм эшмәкәрләр Ш.Рәмиев һәм З.Рәмиев (*Дәрдемәнд*) (к. *Рәмиевләр*), шагыйрь М.Жәлил тормышы һәм хезмәт эшчәнлегә, шахматчы Г.Р.Камскийның биографиясе О. б-н

бәйлә. Шәһәрдә композитор З.В.Хәбибуллин, ТАССРның халык артисты Г.Н.Нигъмәтуллина, актёр Х.Й.Салимжанов туган.

Әд.: Орская биографическая энциклопедия. Оренбург, 2005.

Р.В.Вәлетдинов.

ОРСК ӨЯЗЭ МӨСЕЛМАННАРЫ ЖӘМГЫЯТЭ, хәйрия оешмасы. 1908 елның ноябрендә Оренбург губернасының Орск шәһәрәндә оештырыла. Гамәлгә куучылары: С.Абдуллин, Г.Борнаев, Г.Вилданов-Әдиһәмөв, Ш.Дәминов, Г.Киникиев, Ә.Рәхмәтуллин, З.Садыйков, Р.Фәхретдинов, В.Хәсенов. Идарә эгззалары: В.Хасимов (рәис), Г.Габдрахманов (казначы), С.Габдрахманов, И.Борнаев, С.Борнаев, С.Гыйләжетдинов, Ш.Гобәйдүллин, Х.Долотказин, А.Исхаков, Ю.Мозафаров, Г.Салихов, С.Умарбаев, М.Ураев. Төп максаты — мохтажларга матди ярдәм күрсәтү, мөселманнарның мәдәният, мәгариф оешмалары эшчәнлеген жәелдерү һәм аларга иганә күлү.

Әд.: Я м а е в а Л.А. Мусульманский либерализм начала XX в. как общественно-политическое движение (по материалам Уфимской и Оренбургской губерний). Уфа, 2002.

Ж.С.Миңнуллин.

ОРТИЛИЯ (*Orthilia*), каеш яфрақчалар семьялыгынан күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 40 ка якын төре билгеле, Төньяк ярымшарда таралганнар. Татарстан терр-ясендә бер төре — берьяклы О. (*O. secunda*) ара-тирә барлык районнарда да очрый. Ылыслы, катнаш урманнарда, кисентәләрдә, урман буйларында, урман ерганакларында үсә. Озын тармаклы тамыр системасының күп санлы өстәмә тамырлары бар. Сабагы сәнәксиман тармаклы, 10–15 см биеклектә. Яфрақлары чиратлашкан, йомыркасыман, тыгыз, итчел, озын сапта урнашканнар. Чәчәкләре вак, кыңгыраусыман, аксыл яшел, берьяклы иенке чүккә жыйналган. Жимеше — бик күп вак орлыклы тартмачык. Июнь–июльдә чәчәк ата. Жимешләре июль–августта өлгәрә. Орлыктан үрчи. Яфрақларында дуңлау матдәләре, сапониннар, С витамини бар. Халык медицинасында дезинфекцияләү чарасы буларак, шу. бөөр, цистит авырулары вакытында кулланыла.

ОРТОПЕДИЯ (грек. *orthós* — туры, дөрөс һәм *paideía* — тәрбия), клиник мед. бүлгәе, терәк-хәрәкәт аппараты авыруларын, функциональ тайпылышларга (тумыштан килгән деформация, жәрәхәт алу, ялкынсынулар нәтижәсендәгә зәгыйфьлек) диагноз кую, аларны дөвалау ысулларын ойрәнә. Травматология б-н берлектә мөстәкыйль бүлек тәшкил итә. Гәүдә төзелешендәгә тайпылышларны ойрәнүне фәнни нигезгә салу омтылышы Яңарыш чорында, француз хирургы А.Паре тарафыннан ясала. Фәнни О.нең барлыкка килүе француз табибе Н.Андринның «Ортопедия» китабы басылуы чыгуы (1741) б-н бәйләп карала. 18 йөз ахырында ортопедик дөвалау учреждениеләре булдырыла, сынган урыннарны беркетеп ялгау өчен гипс кулланыла башлы (голланд табибе Генрихс һәм рус табибе К.Гибенталь, 1815), дөвалауда массаж, гимнастика, очлыкларның функцияләрен тергезү өчен тарттыру ысуллары гамәлгә кер-

телә. Россия медицинасында антисептика һәм наркоз кулланыла башланган соң, О.дә хирургик ысуллар үсеш ала (мускул һәм сөңерләргә күчәрәп утырту һ.б.). Е.О.Мухинның 1806 елда нәшер ителгән «Сөякләргә дөвалау фәне башлангычлары» («Первые начала костоправной науки») китабы Россиядә хирургик О. үсешенә этәргеч була. Н.И.Пирогов хезмәтләрендә рус галим-табибларенен О.гә караган тәүге фәнни эшләре гомумиләштерелә, нәтижәләре ясала; дисмургия (Н.Эллинский, 1834), О. (Н.И.Студенский, 1885) бунча ярдәмлекләр басылып чыга. 1791 дә И.П.Кулибин тарафыннан шин-шарнирлы протезлар конструкцияләнгә, 1830 елларда Р.Черносвитов протезларның камилрәк төрләрен тәкъдим итә. И.А.Бредихин (1862), С.Ф.Феокистов (1863), Н.П.Николевский (1870), Н.И.Носилор (1875), В.И.Кузьмин (1893) хезмәтләре О.не алга таба үстерүгә өлеш кертә. К.Ф.Бернер Россиядә беренче буларак скелетны тарттыру ысулын куллана. 1906 да Россиядә беренче О. каф. һәм беренче О. клиникасы ачыла, Г.И.Турнер тарафыннан беренче О. ин-ты оештырыла (ин-тка Р.Р.Вреден житәкчелек итә). СССРда ортопедотравматология ярдәме системасына Н.Н.Приоров тарафыннан нигез салына, 1921 дә Мәскәүдә Дөвалау-протез ин-ты ачыла (1971 дән Приоров исемнә йөртә). 1925 тә Бөтенсоюз хирурглар жәмгыятендә ортопедлар секциясе оеша, 1963 тә Халыкара ортопедик хирургия һәм травматология жәмгыятенә оңгаз булып кергән Бөтенсоюз травматологлар һәм ортопедлар жәмгыяте төзелә, Казанда жәмгыятенен бүлгәе эшли. «Ортопедия, травматология и протезирование» ж-лы нәшер ителә.

Фән буларак О. Казанда 19 йөзгә 2 нче яртысында үсеш ала (В.В.Владимиров, Н.А.Студенский һ.б.); 1918 дә Казанда Ортопедия ин-ты оештырыла; 1945 тән фәнни тикшеренүләр М.О.Фридланд, Ә.Л.Латыпов, Л.И.Шулутко, Г.С.Самойлов, Х.З.Гафаров, Ф.С.Йосыпов, А.А.Румянцева, Н.А.Завьялова, У.Я.Богданович һ.б. тарафыннан алып барыла; 2009 дан Респ-ка клиник хастаханәсенен Травматология үзгәе ТР Сәламәтлек саклау өлкәсендәгә төп учреждение булып тора (к. *Травматология һәм ортопедия үзгәе*). Татарстан һәм Россиянең башка төбәкләре өчен травматолог-ортопедлар һәм нейрохирурглар эзерләү үзгәе Казан мед. академиясенен травматология һәм ортопедия каф. тәшкил итә. 2000 еллар башынан О.гә кагылышлы түбәндәгә фәнни мөһимләргә өйрәнелә: сөякләр сыну, биомеханика, травмаларны дөвалау (эндпротезлау, эре буыннар регенерациясе, нейрохирургия, микрохирургия һ.б.); умыртка сөяге сыну очрагында модификацияләнгән сөяк цементы ярдәмендә вертебропластика ясау ысулын куллану (ши. арка миенә зыян күргән урынына берничә мәртәбә күсә күзәнәкләр трансплантацияләү); очлыклары зарарланган авыруларны дөвалау да васкуляризациялә тире пластикасы (очлыкларның кан б-н тәэмин ителешенен топографик-анатомик үзгәчлекләрен өйрәнү); травмаларны кисәтү; сөяк яраларының төзәлү процессы, авыруның кискенләшүен

кисәту, репаратив регенерациягә лазер тәэсире (ТР ФАнең Физика-техника ин-ты б-н берлектә). 2010 да ТРда 200 дән артык табиб-травматолог эшли.

Әд.: Гафаров Х.З., Богданович У.Я. 75 лет Казанскому институту ортопедии и травматологии // Казан. мед. журн. 1993. № 5.

Р.Я.Хәбибжанов, Р.Г.Исхакова.

ОРФОГРА́ФИЯ (грек. orthós — дөрес һәм ...графия), 1) дөрес язу — сөйләмне язмача рәвештә житкерү ысулларының бертөрлелеген билгеләүче кагыйдәләр жыелмасы; 2) тел белеменә әлеге кагыйдәләр жыелмасын өйрәнүче бер тармагы. Хәзерге О.дә фонетик, морфологик, традицион, график, дифференциацияләү принциплары кулланыла. Татар О.се, тулаем алганда, фонетик принципка нигезләнә, ягъни сүзләренчә язлышы әйтелешләре б-н туры килә: тор, әйт, китте һ.б. Кушымчалар сингармонизм законы нигезендә алдагы ижекнең фонетик үзенчәлекләренә яраша. Электән рус теленнән татар теленә кереп калган сүзләр дә фонетик принципка буйсына: чират, өстәл. О.дә морфологик принцип сүз тамырының морфологик бөтенлеген саклап язу мөһим булганда кулланыла: тозсыз, умбер (орфоэпик: тоссоз, умбер урынына). О.нең традицион принцибына ярашлы рәвештә, хәрәфләрне сайлап алу этимология һәм традиция нигезендә тормышка ашырыла. Мәсәлән, тәртип саннарыннан соң сызыкча куймыйчагына кушымча ялгау: 6 нчы, 50 нче. Бу традиция — гарәп язусына хас күренеш. График принцип буенча гарәп, фарсы һәм рус телдөрнән алынган сүзләр чыганак телдөгечә языла: сәлам, бала, комитет, аппарат. Дифференциацияләү принцибына мәгънәләре ягыннан аерылган охшаш яңгырашлы сүзләренчә төрлечә язлышы нигезләнә: бал (ашамлык), балл (билге, бәя). *Алфавитларының* (к. *Гарәп язусы, Латин язусы, Кириллица*) еш алмашынып торучы татар теленә бердәм нормага салынган О. кагыйдәләрен эшләп чыгаруда билгеле бер кыенлыклар тудыра. Татар теле О.се үсешенә Г.Ибраһимов, Г.Нугайбәк, С.Хәлфин, Ш.Рамазанов, Х.Курбатов һ.б. зур өлеш кертә. О. социаль мәгънәгә ия, чөнки ул бөтен хәмгыятьнең мәнфәгатләрен үз эченә ала һәм шул сәбәплә сөйләм культурасы мәсәләләре б-н шөгьләнүче тел белеме оешмаларының һәрдаим игътибар үзгендә.

Әд.: Татар грамматикасы. К., 1998. Т. 1; Курбатова Х. Татар әдәби теленә алфавит һәм орфография тарихы. К., 1999; Сафиуллина Ф.С., Зәкиева М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006; Татар теленә орфографик сүзлегә. К., 2010.

ОРФОЭ́ПИЯ (грек. orthós — дөрес, épos — сөйләм), 1) телнең авазлар бирелешендәге бертөрлелекне тәэмин итә торган әйтелеш нормалары тупланмасы; 2) тел белеменә нормага салынган әдәби әйтелешне өйрәнүче тармагы. О.нең топ кагыйдәләре телнең фонетик һәм грамматик төзелеш нигезендә эшләнә. Татар теле О.се тел формалаша башлаган вакытта ук барлыкка килә һәм 19 йөз ахыры — 20 йөз башында тулысынча ныгып житә. Хәзерге татар әдәби теле О.се һәм традицион, һәм ш.у. яна нормаларны да үз эченә алган тарихи ныгып житкән система буларак күзаллана. Татар әдәби теленә орфоэпик

нормалары *урта диалект* жирлегендә формалаша. Татар әдәби теленә 2 топ әйтелеш стили бар: тулы (яки төгәл) һәм сөйләү (яки ирекле) стильләре. Тулы стиль сөйләмнең бик анык булуы таләп ителгән очракларда — теле- һәм радиоташыруларда (диктор сөйләмә), халык алдында чыгыш ясаганда, лекция укыганда, дәрес биргәндә; сөйләшү стили кешеләренчә бер-берсе б-н аралашуы вакытында кулланыла. Тулы стильдә сүз һәм аның ижекләре ачык әйтелә. Сөйләшү стилидә кайбер ижекләр кыскартырга, хәтта төшәп тә калырга мөмкин (алып бар — [аппар], мин әйтәм — [мәйтәм]). О. авазлар әйтелешендә, интонациядә, сүз просодиясендә һәм аның акцентлашуында бертөрлелекне тәэмин итә; мәс., әгәр беренче ижектә алгы рәт сузыгы булса, калган ижекләр дә алгы рәт сузыклары б-н әйтелә һәм киресенчә: чөчәк, күгәрчен; урам, алан. Кайбер кушма сүзләр һәм башка телләрдән алынган сүзләр бу кагыйдәгә буйсынмый: билбау, көнчыгыш, китап. Ирен-ирен [w] авазын биру өчен хәзерге татар алфавитында махсус билгеләр юк: ижек башында ул — «в» хәрәфе б-н, ижек ахырында «у», «ү» хәрәфләре б-н бирелә: ватан (язуда — ватан), вакыт (вакыт) — тав (тау), дәв (дәү). Татар теле О.сенә В.Н.Хангилдин, Л.Ж.Жәләй, У.Ш.Байчүра, Ә.Ш.Әфләтунов, Х.Р.Курбатов, Х.Х.Сәлимов һ.б. галимнәренчә хезмәтләрендә фәнни нигез салына. «Татар грамматикасы» (К., 1998, 1 т.) китабында О. мәсәләләре шактый тулы яктыртыла.

Әд.: Хангилдин В. Татар теленә орфоэпик нормалары мәсәләсе // Совет мәктәбе. 1941. № 5; Жәләй Л. Татар теленә орфоэпик нигезләре. К., 1953; Курбатова Х. Сөйләшү стилинең үзенчәлекләре // Татар теле һәм әдәбияты. К., 1963; Сафиуллина Ф.С., Зәкиева М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006.

ОРХОН-ЕНИСЕЙ ТАШЪЯЗМА АЯКӘР-ЛӘРӘ, борыңгы төрки язусы үрнәкләре. 7–11 йөзләргә карый. Аталышлары Енисей һәм Орхон елгалары үзәннәрендә табылуларына нисбәтле. Енисей елгасы буйларындагы борыңгы кабер ташларына чокылган язучылары 1696–1722 елларда Себерне өйрәнгән галимнәр С.У.Ремезов, Д.Г.Мессершмидт, Ф.И.Страленберг таба. Скандинавиянчә рун язусына охшаш булулары сәбәплә, ташъязма үрнәкләре *рун язусы* дигән исем ала. 1889 да Монголиядәге Орхон елгасы буенда тикшеренүче галим Н.М.Ядринцев Төрки каганлык идарәчесе *Билге каган* һәм аның туганы *Күлтәгин* хөрмәтенә куелган, рун һәм кытай язучы текстлар чокылган таш һәйкәлләргә тап була (к. *Күлтәгингә куелган һәйкәлташ*). Һәйкәлләрдәге язмаларны Дания галиме В.Томсен укып шәрехли (1893). 1894 ел башында рус тюркологы В.В.Радлов Күлтәгин ташындагы текстның беренче тәржемәсен тәкъдим итә. Табылган төбәкләргә нисбәтле рәвештә, О.-Е.т.я.н берничә төркемгә бүлеп йортәләр: Көнчыгыш төрки, Көнбатыш төрки, Уйгыр, Кыргыз каганлыктарына, Курахан кабиләләре берләшмәсенә караган язмалар; Монголия (Орхон, Тола, Селенга бассейнындагы Билге каган, Күлтәгин һәм Кули Чурага куелган һәйкәлтәшлар, Төньякук һәйкәле, Онгин, Карабалгасун һәм Суджа язучылары,

Селенга ташы) язмалары; Енисей; Лена-Байкал; Алтай; Көнчыгыш Төркестан; Урта Азия; Көнчыгыш Европа язмалары. О.-Е.т.я. арасында атаклы төрки, уйгыр, кыргыз аксөякләренә багышланган тарихи-биогра. текстлар, ш.у. эпитафик лирика («зират шигърияте») үрнәкләре бар, кабер ташларында шул кабердә ятучының исеме, яше, титулы, тормышының мөһим вакыйгалары турында язылган. Язмалар кыяларга, ташларга, корылма диварларына төшерелгән. Көнкуреш кирәк-ярәкларында — савыт-саба, көзгә, керәч әйберләрдә тамга итеп уелган, ясаган останың яки әйбер хужасының исеме аталган, теләкләр теләнгән язучулар очрый. Кайбер язмаларда хокукка, ырым-ышануларга, дини карашларга бәйлә мәгълүмат бирелгән. О.-Е.т.я. текстларыннан ш.у. төрки каганлыктар, Уйгыр каганлыгы тарихына кагылышлы мәгълүматлар алырга була. Әлеге язмаларны өйрәнүче галимнәренчә берсе С.Г.Кляшторный фикеренчә, Монголиядә һәм Енисейдә табылган рун язмалары, кыйммәтле тарихи документ булулары б-н беррәттән, шундый ук мөһим әдәби аякәр дә булып тора; ул: «Урта гасырлар төрки әдәбиятында бу дәрәжәдәге саяси проза үрнәгә башка юк»,— дип бәяли. Ш.у.к. *Орхон-Енисей язмалары*.

Әд.: Бернштам А. Социально-экономический строй орхон-енисейских тюрок VI–VIII веков. М.–Л., 1946; Малов С.Е. Памятники древнетюркской письменности. М.–Л., 1951; Кляшторный С.Г. Древнетюркские рунические памятники как источник по истории Средней Азии. М., 1964; История татар с древнейших времен. К., 2002. Т. 1.

ОРХОН-ЕНИСЕЙ ЯЗМАЛАРЫ, 7–11 йөзләрдәге төрки кабиләләр язусы; *борыңгы төрки рун язусы* аякәрләрендә беркетелеп кал-

Руннар		Транскрипциясе	Руннар		Транскрипциясе
Орхон язусы	Енисей язусы		Орхон язусы	Енисей язусы	
ᠰ	ᠰ	ш	ᠰ	ш	
ᠲ	ᠲ	т	ᠲ	т	
ᠨ	ᠨ	н	ᠨ	н	
ᠬ	ᠬ	х	ᠬ	х	
ᠣ	ᠣ	о	ᠣ	о	
ᠤ	ᠤ	у	ᠤ	у	
ᠸ	ᠸ	ч	ᠸ	ч	
ᠷ	ᠷ	р	ᠷ	р	
ᠬ	ᠬ	к	ᠬ	к	
ᠮ	ᠮ	м	ᠮ	м	
ᠰ	ᠰ	ш	ᠰ	ш	
ᠲ	ᠲ	т	ᠲ	т	
ᠨ	ᠨ	н	ᠨ	н	
ᠬ	ᠬ	х	ᠬ	х	
ᠣ	ᠣ	о	ᠣ	о	
ᠤ	ᠤ	у	ᠤ	у	
ᠸ	ᠸ	ч	ᠸ	ч	
ᠷ	ᠷ	р	ᠷ	р	
ᠬ	ᠬ	к	ᠬ	к	
ᠮ	ᠮ	м	ᠮ	м	

Борыңгы төрки рун язусы алфавиты.

ган, структур-генетик яктан *борынгы уйгыр теленә* якын тора. О.-Е.я. башта, нигездә, кабер ташларына, кыяларга, сонрак металл, керамика һәм агачтан эшләнган әйберләргә язучулар төшерү өчен файдаланыла, шуңа күрә аларда уеп алу яки чокып ясау өчен уңайлы булган очлы геом. формалар өстенлек ала. Язуы горизонталь формада, уңнан сулга, кайвакыт сулдан уңга языла. Орхон-Енисей алфавитында 40 тан артык хәрәф бар, шуларның 4 есе — сузык авазлар (Енисей рун алфавитында — 5 сузык аваз). Язуда алгы яки арткы рәт сузыклары аерылмый, бериш тартыкларның язлышы алардан соң күлүче сузыкларның алгы яки арткы рәтнеке булуларына бәйле. О.-Е.я. шул ук вакытта кулланлышта йөргән уйгыр, ә ислам динен кабул иткән халыкларда гарәп алфавитлары тарафыннан кысрыклап чыгарыла. О.-Е.я.ның серенә Дания тел галиме В.Томсен (1893) төшенә, беренче мәртәбә рус тюркологы В.В.Радлов (1894) тарафыннан укыла. Соңрак О.-Е.я.н ойрәну б-н күренекле тюркологлар С.Е.Малов, Д.Д.Васильев, И.В.Кормушин, А.М.Шербак шөгьльләнә. Шу.к. *Орхон-Енисей ташъязма ядкәрләре*.

Әд.: Курбатов Х.Р. Татар әдәби теленә алфавит һәм орфография тарихы. К., 1999; Кормушин И.В. К основным понятиям тюркской рунической палеографии // Советская тюркология. 1975. № 2; Шербак А.М. Тюркская руника: Происхождение древнейшей письменности тюрков, границы её распространения и особенности использования. СПб., 2001.

Р.Ә.Закиров.

ОРША УКЧЫ ДИВИЗИЯСЕ, 1941 елның август–ноябрда Бөгелмә шәһәрндә 352 нче укчылар дивизиясе буларак оештырыла. Башлыча Татарстанның запастагы кадрларыннан туллана. Беренче командиры — подполковник Ю.М.Прокофьев. Дивизияне фронтка озату алдынан ТАССР ЮС Президиумы рәисе Г.А.Динмөхәмәтов респ-ка хезмәт ияләре исеменнән полкларга шэфлык байраклары тапшыра. О.и.у.д. 20 нче, 5 нче, 49 нчы, 31 нче армияләр составында була. Мәскәү янында — Волоколамск шәһәре р-нында беренче мәртәбә сугышка керә. Смоленск өлкәсен һәм Белоруссияне азат итүдә катнаша, немец гаскәрләрен Польша һәм Көнчыгыш Пруссия жирләрендә тар-мар итешә. Сугышчан юлын Чехословакиядә тәмәмлий. Орша шәһәрен алганы өчен Орша дивизиясе дигән мактаулы исем бирелә (1944, июнь). Кызыл Байрак, 2 нче дәрәжә Суворов орденнары б-н бүләкләнә.

Әд.: Гильманов З.И. Трудящиеся Татарии на фронтах Великой Отечественной войны. К., 1981; Дюрягин Г.М. Сквозь пламя войны. К., 1982.

В.Ф.Телишев.

ОРЫ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Ашты елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 12,5 км. Бассейнының майданы 102,3 км². Вятка увалы калкулыгы буйлап ага. Елга башы Арча р-ны Югары Оры авылынан 0,4 км төньяк-көнчыгыштарак, тамагы Этнә р-ны Иске Өжем авылы янында. Елга башының абс. биеклеге 160 м, тамагыныкы — 114 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 5%. О.ның 0,8 дөн 7,6 км га кадәр озынлыктагы

3 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,26 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбәнә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәенлык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпьялык катламы 158 мм, ташу вакытында су катламы 140 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпьялык чыгымы 0,06 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. О. бассейнында суның гомуми күләме 0,95 млн. м³ булган 2 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОРЫ ТАЛПАННАРЫ (Tetrapodili), акариформчалар отрядынан дүртаяклы талпаннар осемьялыгы. Дөнья фаунасында 1500 дән артык төре исәпләнә, Татарстан терр-ясендә Eriophyidae семьялыгына караган 30 га якын төре ачыкланган. Барлык жирдә дә таралганнар. Гәүдәсе 0,1–0,6 мм озынлыкта, озынча, божрасыман буынлы; алгы өлеше кыска, күзе юк, өсте калканчык б-н капланган, ике пар аягы тигез түгел; гәүдәсендә аяклары үсеш алмаган; сулыш һәм кан системасы юк; чәнчеп суыра торган авыз органы уллакка кертелгән хәнжәрсыман казналык (оске) рөвешендә. О.т. үзләренә үсешендә талпаннар өчен гадәти цикл уза: күкәй-личинка-нимфа-олы зат (имаго). Вегетация чорында, уңайлы шартлар булганда, О.т. 5 буынга кадәр үрчи; үсешендә бөтен стадиясендә тигез дәрәжәдә кышлый. Барлык О.т. — фитофаглар. Бөре, яфрак, бәбәк, чәчәк, жимеш, орлыкларның күзәнәк согы б-н туенып, аларда тукума участокларының яки тулысы б-н органнарның деформациясен китереп чыгара, жыерчыклану, бөдрәләну, киезләнү, куыксыман, орылы һәм башка формалар хасил итеп, а.х., бакча, декоратив һәм урман культураларына шактый зыян китерә. О.т. үсемлекләрдә вируслы авырулар таратырга мөмкин, бу пассив һәм талпаннарның башка төр орыларына күчәргә сәләтле ирекле яшәүче төрләренә хас.

Әд.: Реек Г.Ф. Клещи, вредящие культурным растениям. Тб., 1941; Классификация клещей // Сельскохозяйственная энтомология. М.—Л., 1955.

В.Д.Кашитов, О.В.Краснов.

ОРЫ ЧЕБЕННӘРЭ (Cecidomyiidae), икеканатлылар отрядынан бөжәкләр семьялыгы. Дөнья фаунасында 4000 гә кадәр, Татарстан терр-ясендә 60 тан артык төре исәпләнә. Бөтен жирдә яшиләр. Канат сәенчәләнуе нык кыскарган һәм озын мыекчалы (8–30 буынчыклы) вак (1–5 мм) чебенчәкләр. Олы О.ч., гадәттә, тукланмыйлар, 20 көнгә кадәр яшиләр. Аннә затлар 500 гә кадәр үтә күренмәле, орчыксыман күкәйләр сала, алардан исә 1–4 мм зурылыктагы личинкалар чыга. Уңайсыз шартларда диапаузага талалар (берничә атнадан берничә елга кадәр). Личинкалары да, курчаклары да (кузуда) кышлый. Туену ысулы буенча личинкаларны түбәндәге төр-

кемнәргә бүлеләр: мицетофаглар — мицелийларда һәм чери торган үсемлек калдыкларында житлегәләр, фитофаглар — үсемлек тукумаларында туеналар, орылар (исеме шуннан) барлыкка китереләр һәм зоофаглар — паразитлык итүче яисә оры фитофагларын һәм бөблеләрен юк итүче ерткычлар. Фитофаглардан икмәк озынборыннары (Stenodiplosis) — талкыш, тары, төлкекойрык һәм кыякчылар чебенчәкләре (Maecotia) — гессен, солы, йонча чебенчәкләре аеруча куркыныч. Алар бодай, арыш, солы, арпа башакларын зарарлыйлар. Шулай ук бакча (груша һәм кура жиләге озынборыннары, карлыган О.ч.), яшелчә (кузак озынборыны, әвернә чәчәкле О.ч.) культуралары һәм урман агачлары (каен, тал, нарат О.ч.) корткычлары да куркыныч. Ерткычлардан гөблә О.ч. (Monobremia subterranea, Aphidoletes aphidimiza, A. urticae) зур гамәли әһәмияткә (а.х. культуралары корткычларына каршы биол. көрәш) ия.

Әд.: Мамеев Б.М. Галлицы, их биология и хозяйственное значение. М., 1962; Мамеев Б.М., Кривошеина Н.П. Личинки галлиц. М., 1965. В.Д.Кашитов, О.В.Краснов.

ОРИМШИРМӘ (Ырымширмә) авылы, Теләче р-нында. Теләче авылынан 4 км көнчыгыштарак, Кече Мишә елгасы буенда. 2010 елда 201 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, китапханә. 18 йөздә нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, киез итек-киез басу, тегүчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында О.да мәчет (1887 дә төзелә), су тегермәне, ярма яргыч, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1050,9 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Елыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоненда. 1930 ның 10 августыннан — Саба, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябреннән — Саба, 1991 нең 4 октябреннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 60 ир-ат; 1859 да — 610, 1897 дә — 855, 1908 дә — 832, 1920 дә — 808, 1926 да — 695, 1938 дә — 743, 1949 да — 550, 1958 дә — 447, 1970 тә — 404, 1979 да — 280, 1989 да — 202, 2002 дә — 200 кеше.

ОСА РАЙОНЫ, Пермь краеның коньягында урнашкан. 1924 елда оештырыла. Майданы — 2057,5 км². Үзәге — Оса шәһәре (Пермь шәһәрәннән 146 км коньяк-көнбатыштарак). Халкы — 29304 (2012), татарлар — 641 кеше (2002, 1989 да — 732 кеше). Татарларның күбесе Оса шәһәрндә яши. Оса пед. уч-щесендә татар мәктәпләре өчен башлангыч сыйныф укытучылары әзерләнә (1960 еллардан); 2001–05 елларда «Нәүрүз» балалар берләшмәсе эшли, анда татар теле һәм мәдәнияте өйрәнелә. 2001 дән татар-башкорт ижтимагый үзәге, 2002 дән Халык мәдәни үзәге каршында «Татар-башкорт мәдәнияте бүлгеге» эшли. 2004 тә «Кама бую халыкларының үзәнчәклекләрен саклау» темасын яктырткан «Канатлар ныгыганда» проекты тормышка ашырыла, аның нигезендә «Сәйлән» гамәли сәнгать клубы; Оса музееда милли бүлмәләр; «Мил-

ли киём», «Безнең янәшәбездә» исемле халык мәдәниятен өйрөнү дәресләре; «Ядкәр» жыр һәм био ансамбле оештырыла; Казанның меңеллеги багышланган ток-шоу үткәрелә. О.р. б-н ТР арасында тыгыз мәдәни бәйләнешләр яшәп килә; Казанга туристлык сәяхәте оештырыла.

ОСИНИН Алексей Александрович (1881, Казан губ., Мамадыш өязе Гремячка а. — 1922), матрос. Изге Георгий орденының тулы кавалеры. 1904–05 еллардагы рус-япон сугышында «Стерегущий» миноносцында 1 нче статьялы коцегар. Берничә япон корабы б-н бәрелештән соң, экипажның исән калган дүрт әгъзасының берсе. Японнарда әсирлектә үз корабының флагын сақлап кала һәм Ватанына кайткач, аны рус хәрби-диңгез командованиесенә тапшыра. О. һәм экипажның башка әгъзалары — А.С.Новиков-Прибойның «Цусима» романы геройларының прототиплары.

Әд.: Есть на Вятке городок: Ист.-краевед. очерки. К., 1981; Глухов Н. О. Гайбек М. Казанский ретро-лексикон. К., 2002.

ОСИННИКИ посёлогы, Кама Тамагы р-нында, шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогынан 58 км төньяк-көнбатыштарак, Мордвасу елгасы буенда. 2010 елда 215 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1920 елларда «Зорька» артеле буларак нигез салына. Оештырылган көннән Тәтеш р-нында. 1958 нең 16 июленнән — Кама Тамагы, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кама Тамагы р-нында. Халык саны: 1926 да — 48, 1949 да — 346, 1958 да — 418, 1970 тә — 368, 1979 да — 331, 1989 да — 265, 2002 да — 259 кеше.

ОСИНОВКА авылы, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрәннән 9 км көнбатыштарак, Самара өлкәсе б-н чиктәш. 2010 елда 4 кеше (чуашлар) яши. 1922 дә Ерепкино авылының күчүчүләре нигез сала. Оештырылган вақыттан ТАССРның Чистай кантоны Егоркино волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Октябрь (1997 нең 10 декабреннән — Нурлат) р-нында. Халык саны: 1926 да — 107, 1938 да — 106, 1949 да — 148, 1958 да — 69, 1970 тә — 45, 1979 да — 24, 1989 да — 10, 2002 да — 2 кеше.

ОСИНОВО авылы, Яшел Узән р-нында, Яшел Узән шәһәрәннән 28 км көнчыгыштарак, Казанга әйләнеч юл буенда. 2010 елда 8725 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 49%, татарлар — 42%) яши. Халкының төп шөгыле — кошчылык («Казанская» кошчылык ф-касы), яшелчәчелек («Майский» теплица комб-ты); үткәргеч торбалар төзелеше («Альтаир» ЯАЖ). 2 урта, 1 музыка мәктәбе. Мәдәният йорты, төбәк тарихы музейе, китапханә. Чиркәү, мәчет. 1793 тән Осиново Пүчинкәсе буларак мәгълүм, соңыннан — Осиновка авылы, 1852 дән хәзерге исемдә. 1860 елларга кадәр халкы умел крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, умартачылык, бакчачылык, тимерчелек, арба, мичкә ясау, тегүчелек һәм ярма яру б-н шөгылләнә. 1852 дән Ода Грузия Мәрәм Ана ико-

насы чиркәве (таш бинасы 1884–89 да төзелә; 1930 да ябыла, 1992 дә кабат эшли башлый; архит-ра истәлеге) эшли. 1869 да укырга-язарга өйрәтү мәктәбе ачыла (1884 тә земство мәктәбе итеп үзгәртелә). 20 йөз башында Ода вак кредит учреждениесе, 3 жил тегермәне, 2 сыраханә, 1 казна шараб һәм 5 вак-төякләр кибете була. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1205,7 дис. тәшкил итә. 1914 тә халык китапханәсе-уку йорты ачыла. 1930 да «Культиватор» машина һәм «Производитель» терлекчелек ширкәтләре жирлегендә (икесе дә 1929 да оештырыла) Гинзбург исем. к-з (1953 тән Карл Маркс исем.) төзелә, 1960 тан «Юдино» с-зы составында. О. тормышына 1970 еллар башында «Казан» кошчылык ф-касы һәм «Майский» теплица комб-ты төзелү зур йогынты ясый. 1920 гә кадәр авыл Казан губернасының Казан өязе Ильинка волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоненда, 1927 нең 14 февраленнән — Воскресенский, 1927 нең 1 августыннан Казан авыл районенда, 1938 нең 4 августыннан — Юдино, 1958 нең 16 июленнән Яшел Узән р-нында. Халык саны: 1817 дә — 366, 1834 тә — 532, 1859 да — 634, 1870 тә — 735, 1897 дә — 916, 1908 дә — 954, 1920 дә — 1030, 1926 да — 1193, 1938 дә — 1000, 1949 да — 1083, 1958 дә — 792, 1970 тә — 955, 1979 да — 3784, 1989 да — 6339, 2002 дә — 7812 кеше. Ода Соц. Хезмәт Герое И.И.Журиш туган.

Әд.: Архипов В.А. Осиновские страницы. К., 2002.

ОСИНОВО КҮЛӘ, Көнбатыш Кама алдында. Идел елгасының югары террасасында урнашкан, Яшел Узән р-ны Осиново авылының төньяк-көнбатыш чигендә. Су өслегенә майданы 8,2 га. Су күләме 720 мең м³. Озынлыгы 600 м, иң зур киңлеге 200 м, уртача тирәнлеге 9 м, иң зур тирәнлеге 24 м. Күл карст-суффозия процесслары нәтижесендә барлыкка килгән. Формасы сузынсы. Ярлары чагыштырмача текә һәм күтәрәнке. Туенуы катнаш, атм. явым-төшемнәре һәм грунт

Осиново күле.

сулары исәбенә туена. Суы жиңелчә минеральләшкән, бик йомшак, гидрокарбонат-хлорид-кальцийлы типта. Үтә күрәнмәлеге 60 см. Яр буе өлеше сазлыкланган. Сугару һәм ял итү максатларында файдаланыла.

ОСИПОВ Адольф (Илия Карл) Михайлович (20.7.1842, Подольск губ., Литинский өязе Синява бистәсе — 1917 дән соң), хокук белгече, гражданлык хокукы д-ры (1872), ха-

В.И. Осипов.

кыйкый статский советник (1877). Дворяннар катлавыннан. Варшава дворяннар ин-тын (1862), Гейльдельберг ун-тын (Германия, 1864) тәмамлый. 1864–67 елларда Варшава гражданнар трибуналы мөхкәмә чиновнигы. 1869–96 да Казан ун-тында: мөһим чит ил законнары тарихы кафедрасында доцент (1872 гә кадәр), 1872–73 тә экстраординар проф., 1873–76 да ординар проф., гражданлык хокукы һәм гражданнар эшләре кафедрасында 1876–94 тә ординар проф., 1894 тән атказ. проф., бер үк вакытта юридик ф-т деканы (1886 дан). 1874–83 тә «Казан Император университетының гыйльми язмалары» («Учёные записки Императорского Казанского университета») мөхәррире, 1882 дән Казанның аерым цензоры. 1897–1917 дә Халык мәгарифе министрлыгында хезмәт итә (С.-Петербург). Карашлары буенча хокук тарихчылары мәктәбе — ориенталистлар тарафдары була. Дәүләт барлыкка килүендә патриархальлек теориясен яклай, хокукның жәмгыять тормышындагы күнкүреш шартларына бәйләлеге таный. «Кытай хатын-кызының гайләдегә һәм дәүләткә халә» («Положение китайской женщины в семье и государстве», 1871), «Борыгы Шәрәкәтә никах хокукы» («Брачное право древнего Востока», вып. 1, 1872), «Кытай хокукы чыганакалары исемлеге» («Перечень источников китайского права», 1875) исемле хезмәтләрендә хокук кагыйдәләрен гомумиләштерә, Борыгы Шәрәкәтә никах-гаилә мөнәсәбәтләре йолаларын өйрәнә. Вексель хокукы б-н кызыксынуы бу хакта махсус очерк язуга этәрә. 1864 елгы Мәхкәмә реформасыннан соңгы гражданлык процессында прокуратура эшчәнлегенә багышланган хезмәт авторы.

Хезм.: Die Thätigkeit der Staatsanwaltschaft im russischen Civilverfahren, nebst einigen einschlagenden Zehren. Дерпт, 1868; Вексель в его прошедшем и настоящем. К., 1873.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; Емельянова И.А. Всеобщая история права в русском дореволюционном правоповедении (XIX в.). К., 1981. Ч. 1. Е.Б.Долгов.

ОСИПОВ Василий Иванович (20.2.1913, Казан губ., Казан өязе Неялово а. — 8.3.1944, Украинна ССРның Тернополь өлкәсе Подволочиск шптл.), Сов. Союзы Герое (16.10.1943), рядовой. Кызыл Армия сафларына чакырылганчы (1942) туган авылында һәм Казанда эшли. 1942 елдан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 310 нчы укчы полкта укчы (13 армиянең 8 нче укчы дивизиясе). Үзәк, Воронеж һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрлә-

ре составында Курск (1943), Днепр елгасы өчен сугышларда (1943), Уңъяк яр Украина-ны (1943–44) азат итүдә катнаша. 1943 нең 22 сентябрэндә Днепр елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: десант отряды составында беренче булып елганы кичеп чыга һәм дошман солдатлары б-н кул сугышына керешә. Супруновка авылы (Украина ССРның Подволочиск р-ны) өчен барган сугышта һәлак була. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Питрәч р-ны Питрәч авылының бер урамы аның исемен йөрә; Олы Бутырка авылында (Питрәч р-ны) Геройга бюст куелган.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ОСИПОВ Виктор Петрович (12.11.1871, С.-Петербург — 22.5.1947, Ленинград), психиатр, медицина докторы (1898), СССР ФАнең мөхбир әгъзасы (1939), СССР МФАнең һақыый әгъзасы (1944), РСФСРның атказ. фән. эшлеклесе (1933), мед. хезмәтте генерал-лейтенанты. В.М.Бехтерев һәм Э.Крепелин шәкерте. Петербург хәрби мед. академиясен тәмамлаганнан соң (1895), шунда ук, В.М.Бехтерев клиникасында калдырыла. 1898 елда Көнбатыш Европа клиникаларында командировкада була. 1901 дән Казан ун-тының психиатрия клиникасында приват-доцент (бүленеп: 1906–14 тә психиатрия каф. профессоры). 1915 тән Петербург хәрби мед. академиясенен психиатрия каф. мөдире. Бер үк вакытта, 1928 дән, В.М.Бехтерев исем. Баш миен өйрәнү ин-ты директоры. Хезмәтләре клиник психиатрияга, неврология, психозлар патофизиологиясе, психол., үзәк нерв системасы морфологиясе һәм физиологиясенә карый. Оның «Фотографик кычкырып уку» («Фотографическое чтение вслух», «Неврологический вестник» ж-лы, 1908) хезмәтендә соңрак фотографик кычкырып уку дип атала башлаган, охшатып хәрәкәтләнү өлкәсенә кертелгән симитом беренче тапкыр тасвирлана. Петербург психиатрлар һәм невропатологлар жәмгыяте әгъзасы (1896 дан), рәжис (1918 дән). Ике Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары б-н бүләкләнә.

Хезм.: Кататония Kahlbauм'a. К., 1907; Курс лечения о душевных болезнях. П., 1917; Руководство по психиатрии. М.–Л., 1931.

Әд.: Полякова М.Я. Жизнь и деятельность В.П.Осипова // Из истории отечественной психиатрии. Л., 1967.

ОСИПОВ Владимир Иванович (26.4.1939, Юдино р-ны Киндерле а.), спортчы, тренер (дзюдо көрәше), СССРның спорт остасы (1968), бөтенсоюз категорияле судья (1978), РСФСРның атказ. тренеры (1976). Үзәк тренерлар мәктәбен (Мәскәү, 1968), Казан пед. ин-тының физик тәрбия һәм спорт ф-тын (1979) тәмамлый. «Зенит» ирекле спорт жәмгыятеңең Үзәк советы беренчелекләренен чемпионы һәм медаль иясе (1966–71). 1963–71 елларда «Ракета» физик культура коллективында тренер, 1971–78 дә Республика югары спорт осталыгы мәктәбендә директор, 1978–93 тә Урицкий исем. СКда өлкән тренер, 1993–2003 тә ТР Спорт һәм яшьләр эшләре министрлыгының үзәк СКда баш белгеч. 1993 тән ТР Дзюдо федерациясе прези-

денты, 1997 дән Россия дзюдо федерациясе президиумы әгъзасы, 2005 тән Россия Дзюдо федерациясенен ТР төбәк бүлгәе рәисе. 1974 тә дзюдо буенча СССР белгечләре составында Япониядә стажировка уза. РСФСР жыйелма командасын СССР халыклары спартакиадаларына әзерли (1974–75, 1979, 1989), 1986–90 да СССР жыйелма командасында (хатын-кызлар) тренер. Шәкертләре арасында: РСФСР беренчелекләре чемпионы (медаль алуучылары) Д.Е.Яковлев (1973, яшүсмерләр), И.Н.Алексеев (1982, бронза), А.А.Захаров (1981), Е.А.Герасимов (1972, бронза), А.Низамиев (1975–76, яшүсмерләр), И.Н.Захарова (1986–88); СССР беренчелекләре чемпионы (медаль алуучылары): Р.Хәмидуллин (1977, бронза, яшүсмерләр), А.Д.Миңлебаев (1992, бронза), И.Н.Захарова (1968, хатын-кызлар, 1988), Р.З.Ларин (1971, 1972, бронза, 1974–75, яшүсмерләр, юниорлар); СССР Кораллы көчләре чемпионатында жиңүче В.И.Михайлов (1972), ВЦСПС беренчелекләрендә жиңүче Е.Суворов (1994). «Россия Физик культура һәм спорт дәүләт комитетына 80 ел» медале, РФ Олимпия ком-тының «Россиядә олимпия хәрәкәтен үстерүдәге казанышлары өчен» билгесе; Халыкара олимпия ком-тының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

ОСИПОВ Геннадий Емельянович (16.9.1958, Тукай, хәзер Арча р-ны Яңа Кенәр а.), генетик, бакчачы-селекционер, а.х. фән. д-ры (2012). ТРның атказ. агрономы (2010). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1981), Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында эшли, жиләк-жимеш культуралары селекциясе лаб-ясе мөдире (1994 тән). ТРда районлаштырылган слива сортлары: «Сверхранья», «Волжанка» (2001), «Теньковская голубка» (2002), «Память Хасанова» (2002), «Казан» (2005) һәм алмагачның «Теньковская» сорты автордашы. Хезмәтләре сливаның чәчәкләр органогенезына һәм цитозембриология үзгәчлекләренә карый.

Хезм.: Особенности органогенеза цветков у слив в Татарстане // Бюл. ВИР. 1993. Вып. 231 (автордаш); Цитозембриологические особенности слив в Татарстане // Тр. Всесоюз. НИИ растениеводства. 1999. Т. 155; Урожайность сортов и форм сливы в Татарстане // Научные основы устойчивого садоводства в России. Мичуринск, 1999 (автордаш).

ОСИПОВ Илья Тимофеевич (1922, хәзер Алтай краеның Красногорск р-ны Сарыково пос. — 1944), Сов. Союзы Герое (10.1.1944), рядовой. Милләте буенча татар. Кызыл Армия сафларына чакырылганчы (1941), туган посёлында урман кисүче булып эшли. 1942 елның сентябрәнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 134 нче аерым моторлаштырылган понтон-күперләр төзү батальонында (40 нчы армиянен 6 нчы понтон-күперләр төзү бригадасы) хезмәт итә. Брянск, Воронеж һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Воронеж-Ворошиловоград (1942), Белгород-Харьков (1943) операцияләрендә, Днепр елгасы өчен сугышта (1943), Уңъяк яр Украинаны азат итүдә (1943–44) катнаша. 1943 нең 25–29 сентябрэндә Киев өлкәсендәге Балькио-Щучинка (Кагарлык р-ны)

һәм Козинцы (Переяслав-Хмельницк р-ны) авыллары тирәсендә Днепр елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: дошман уты астында бер төркөм сугышчылар б-н пристань төзи һәм баткан паромны янадан сафка кертә, танклар һәм артиллерияне вакытында уңъяк ярта чыгаруны тәмин итә. 1944 нең гыйнварында хәбәрсез югала. Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ОСИПОВ Пётр Николаевич (10.7.1950, Чистай р-ны Берёзовка а.), педагог, пед. фән. д-ры (1993), проф. (1998), ТРның атказ. мәктәп укытучысы (1998). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1972), шунда ук эшли, бер үк вакытта Казанның 1 нче мәктәбендә укыта. 1976 елдан РМАНең Һөнәри белем бирү психологиясе һәм педагогикасы ин-тында, 1981 дән Һөнәри белем бирүнең төбәк проблемалары лаб-ясе мөдире, ин-тның гыйльми секретаре (1981–93), бер үк вакытта Социаль белем бирү академиясенен социаль эшләр каф. профессоры. «Казанский педагогический журнал»ның баш мөхәррире (1995–2004). 2006 дан Казан технол. ун-ты каршындагы Идел бие һәм Урал югары мәктәп укытучыларын әзерләү һәм янадан әзерләү үзгәнен югары Һөнәри белем бирү методикасы һәм педагогикасы кафедрасында. Хезмәтләре шәхеснең үзлегенән камилләшүен стимуллаштыру, могариф социологиясе мәсьәләләренә карый. РФ хөкүмәте бүлгә лауреаты (2005).

Хезм.: Новые социально-экономические условия переходного периода и общественные требования к личности. К., 1996; Стимулирование самовоспитания учащихся. К., 1997; Профессиональное развитие студента среднего специального учебного заведения: Социально-психологический аспект. К., 2002.

ОСИПОВ Пётр Петрович (19.3.1957, Украина ССРның Полтава өлкәсе, Чутово р-ны Артёмовка пос.), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (2005). 1979 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында. 1988 дән РФА КИУдә: Физика-техника ин-тында, 1991 дән Механика һәм машиналар төзү ин-тында. Хезмәтләре технол. процессларны модельләштерү һәм оптималәштерүгә карый. О. күзәнәкчел тирәлекләрдә, релаксация тәэсирләрен исәпкә алып, нефтьләр фильтрлаштыруның матем. теориясен эшли (Ю.М.Молокович б-н берлектә). Электр дугалы мичләрдә корыч эретүнең матем. моделен; нурлы күчерү тәэсирендә эретү мәсьәләләрен исәпләү алгоритмнарын; мич б-н идарә итүнең динамик программалаштыруга нигезләнү, ш.у. күпсанлы производство цикләмәләре очрагында векторлы диаграмма буенча идарә итүнең билгеле алымын гомумиләштерү принцибын, хәрәкәтчән стеналы каналларда газның ирекле молекуляр агымнарын исәпләү алымын тәкъдим итә. Матдәләрне жентекләп чистарту өчен хәрәкәтчән бандта фракцион кристаллаштыруның матем. моделен эшли, процессы оптималәштерә, туры агымлы схеманың кире агымлы схемадан күпкә файдалы

рак булуын күрсәтә. Дискрет хәлләр симуляторын — Pla(i)п (сәүдә маркасы), шу. критиктан югары экстракциядә һәм үсемлек чыганаклы ике күзәнәклә тирәлекләрден масса күчерү симуляторын эшләүчеләрнен берсе.

Х е з м.: Основы теории релаксационной фильтрации. К., 1987 (автордаш); Задачи переноса при свободномолекулярном течении газа и лучистом теплообмене. К., 2004; Method of calculating planar and nonplanar problems of molecular gas flow in curvilinear channel with moving walls // Vacuum. 1996. V.47, № 1.

ОСИПОВА Раиса Якимовна (9.7.1944, Югары Ослан р-ны Рус Борнашы а.), радиоэлектрон аппаратуралар монтажлаучы, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1947). 1962–66 елларда п/я 421 номерлы пр-тиенең (Казан) диспетчерлык хезмәтендә оператор, браковщик булып эшли. 1966–92 дә Казан төгәл машиналар э-дында радиоэлектрон аппаратуралар жыючы, монтажчы. О. берничә төрдәш һөнәргә үзләштерә, бу аңа заводта беренчеләрдән булып бригада подрядын кертү мөмкинлеген бирә. Хезмәтгәге уңышлары өчен заводның Мактау китабына кертелә, бригадасы «СССР Машиналар төзү министрлыгының иң яхшы бригадасы» исеменә лаек була. Дәүләт бүлгә хезмәтгәге һәм алдынгы алымнар кертүдәге, аларны оештыру формаларын булдырудагы казанышлары өчен билрәл. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

ОСЛОПОВ Владимир Николаевич (20.10.1945, Ворошилов ш., хәзер Приморье краенң Уссурийск ш.), терапевт, мед. фән. д-ры (1995), проф. (1996), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2005). Шпага фехтование буенча СССРның спорт остасы (1967). Казан мед. ин-тын тамамлаганнан соң (1968), шунда ук эшли, 1989 елдан эчкә авырулар пропедевтикасы каф. мөдире. 1996–99 да ТР Сәламәтлек саклау министрлыгының баш кардиологы. Хезмәтләре гипертония авыруы патогенезына һәм авыруны дөвалау усулларына карый. О. артериаль гипертензияне күзәнәк мембраналары халәте позициясеннән тикшерә, кешедәге патологияләргә мембранага бәйле нигезләрен өйрәнү буенча фәнни юнәлеш булдыра. ТРда 1999–2009 да төп йөрәк-кан тамырлары авыруларының беренчел һәм икенчел профилактикасы программасын төзи, балаларда атеросклероз авыруын фаразлау һәм ишемияне алдан кисәтү усулларын эшли.

Х е з м.: Изменения глюкокортикоидной функции коры надпочечников у больных инфарктом миокарда, леченных триоксазином и аминазином // Кардиология. 1976. № 7 (автордаш); Повреждение цитоплазмических мембран и тромбоцитопения при гиперхолестеринемии // Бюл. эксперим. биологии и медицины. 1981. № 6 (автордаш); Клиническое значение определения нонтранспортных функций клеточных мембран при гипертонической болезни и её церебральных осложнениях // Казан. мед. журн. 2000. № 3 (автордаш); Общий уход за больными в терапевтической клинике. М., 2004 (автордаш).

ОСОКИН Дмитрий Яковлевич (3.11.1937, Казан — 20.12.2009), физик, физика-матем. фән. д-ры (1984). 1959 елда Казан авиация

ин-тын тәмамлаганнан соң, оборона э-дында (Казан) эшли, радиотехника бүлегендә төркем башлыгы (1963 тән). 1965 тән РФА КГҮ-нең Физика-техника ин-тында, әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1986 дан), төш магнетизмы лаб-ясе мөдире (1988–91), баш фәнни хезмәткәр (1992 дән). Хезмәтләре каты жисемнәрдә төш квадруполь резонансына (ТКР) карый. О. төрле кушылмаларда ТКРның яна спектраль сызыкларын эзләү һәм релаксацион үлчәүләр алу өчен дөньяда беренче кин диапазонлы импульслы когерент ТКР спектрометрын эшли (1967). Беренче булып азот-фосфор, азот-мышьяк, азот-бор, азот-кремний, азот-хлор, азот-күкерт химик бәйләнешләре булган кушылмаларда ТКРның спектраль ешлыкларын терки һәм шулар нәтижәсендә мондый бәйләнешләргә параметрларын (поляризация, кабатылану дәрәжәсе) таба; күп импульслы резонанс вакытында ТКР спектрометрларының сизгерлеген унарча тапкыр күтәрә торган когерент стационар халәтләргә ача (1980); күп импульслы ТКРда күчеш процессларын тикшерә, күп импульслы эзлеклелекләр кайтавазы сигналларын чорнаучыда кайтавазы-сигналлар барлыгын ачыклай; күзәтүче координатлар системасында ТКР-томография алымын тәкъдим итә. СССР Космонавтика федерациясендә акад. Н.А.Пилогин исем. медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Ядерный квадрупольный резонанс в соединениях азота. М., 1977 (автордаш); Формирование сигналов эха в выстроенных (неполяризованных) квадрупольных системах // Журн. эксперим. и теорет. физики. 1994. Т. 106, вып. 2 (автордаш); Pulsed line narrowing in nitrogen-14 NQR // Phys. Stat. Solidi (b). 1980. V.102; NQR transient nutation and rotary echoes in the effective field of multiple — pulse sequences // Solid State Nuclear Magnetic Resonance. 1997. V.10 (автордаш).

ОСОКИН Евграф Григорьевич (1819, Вологда ш. — 17.3.1880, Казан), хокук белгече, икътисадчы, сәясәт фән. д-ры (1849), яшәрен советник (1876). Руханилар катлавыннан. Вологда руханилар семинариясен (1837), Баш пед. ин-тын (С.-Петербург, 1841) тәмамлай. 1845 елдан Казан ун-тында: дәүләт салымнары һәм финанслары турында законнар кафедрасында адъюнкт (1849 га кадәр), 1849–55 тә экстраординар проф., 1855–70 тә ординар проф., 1870 тән атказ. проф., бер үк вакытта, 1855–63 тә, юридик ф-т деканы, 1863–72 дә һәм 1876 дан ректор. Рау индивидуалистик һәм тарихи-физиол. мәктәпләр икътисадчылары карашларын яклый. Политэкономия, стат., финанслар хокукы буенча хезмәтләр авторы. О.ның «Пауперизмның тарихи-тәнкыйди өйрәнү» («Историко-критическое исследование пауперизма», 1846) хезмәтендә Россия һәм Көнбатыш Европадагы түбән катлау вәкилләренә хәле яктыртыла һәм фкыйрьлеккә каршы законлы чаралар билгеләнә. «Россиядә эчкә таможня салымнары» («Внутренние таможенные пошлины в России», 1850) монографиясе борынгы заманнардан башлап 18 йөз уртасына кадәр таможня жымнары тарихына багышлана. «Рус финанслары тарихы буенча берничә бәхәслә мәсьәлә» («Несколько спорных вопросов

по истории русского финансового права», «Д.И.Мейерның юридик жьентыгы»нда 1855 тә басыла) мәкаләсендә юридик белемнең системалылыгы принцибын яклап чыга.

Х е з м.: Об организации финансового управления в Афинах. К., 1852; О понятии промыслового налога и об историческом его развитии в России. К., 1856.

Әд.: Степанов Я.С. Евграф Григорьевич Осокин: Некролог. К., 1881; Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; Ректоры Казанского университета. 1804–2004 гг.: Очерки жизни и деятельности. К., 2004.

Е.Б.Долгов.

ОСОКИН ЙОРТЫ, Казанда архит-ра истәлегә. 1767 елда арх. В.И.Кафтырев проекты буенча, Петербург бароккосы стилендә Казан постау мануфактурасы хужасы И.П.Осокин өчен төзелә. Шәһәрнең түбән өлешендә, Постаучылар бистәсендә урнашкан. Башта ике катлы турыпочмаклы бина буларак төзелә. Дүрт кыяклы түбә калай б-н ябыла. Йортка ишегалды ягыннан керелә.

И.П.Осокин йорты. Арх. В.И.Кафтырев. 1767. Казан.

Бинаның урам фасады почмаклары һәм аркылы диварлар тоташкан урыннары терәкләр б-н ныгытыла. Ишегалды фасадында ризалит чыгып тора. Катлар, терәкләр куелган урыннары ныгытылган өске кәрниз кебек профиль бирүче тәже б-н бүленгән. Кирпеч диварлар шгукатурлап агартылган. 19 йөз ахырында йорт, бинаның күләме сакланган хәлдә, өч катлы итеп үзгәртәп корыла.

Әд.: Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982. Н.Г.Надъярова.

ОСОКИН Николай Алексеевич (10.4.1843, С.-Петербург — 29.12.1895, Казан), тарихчы, жәмәгәт эшлеклесе, гомуми тарих д-ры (1872), хакыйкый статский советник (1877). Мецан гаиләсеннән. Казан ун-тын тамамлай (1865); шунда ук эшли: профессорлык стипендиаты (1867 елга кадәр), 1867–69 елларда приват-доцент, 1869–72 дә доцент, 1872–92 дә ординар проф., 1892 дән гомуми тарих кафедрасының атказ. профессоры; 1872–74 тә тарих-филол. ф-ты сәркатибе, «Известия Императорского Казанского университета» һәм «Учёные записки Императорского Казанского университета» ж-ллары мөхәррире. Бер үк вакытта, 1873–81 дә, Казан жәмәгәт округының участок мировой судьясы. Казан жәмәгәт округының шәрәфле мировой судьясы (1881 дән). Россия либераль медиевистикасында сәяси юнәлеш вәки-

ле. «Ачкычы» («Ключница», СПб., 1859) повесте авторы. Хезмәтләре Италия, Франция, Англия, көнбатыш славян тарихына карый. «Альбигойлар һәм алар заманы тарихы» («История альбигойцев и их времени», т. 1–2, 1869–72) фундаменталь хезмәтәндә О. альбигойлар хәрәкәте һәм Көнбатыш Европада (13 йөз) шуңа бәйлә тарихи процесслар мәсьәләсен тикшерә. Көнбатыш Европа илләре тарихы, тарих белеме һәм мәдәниятең багышланган лекцияләре, ш.и. «Гомуми әдәбият» («Всеобщая литература», 1873), «XIX йөз тарихы» («История XIX столетия», 1873), «Иң яңа тарих» («Новейшая история», 1–2 кит., 1874–76), «Яңа заман тарихы» («История нового времени», 1–2 кит., 1880–81), «Урта гасырлар историографиясен тасвирлау: Университет укуларынан» («Очерк средневековой историографии: Из университетских чтений», 1888), «Урта гасырлар тарихы» («История средних веков», т. 1–2, 1888–89) кебек хезмәтләре дә әһәмиятле урын алып тора. Казанда югары хатын-кызлар курслары ачылуға өлеш кертүчеләрнең берсе (1876), пед. совет рәисе (1877 дән). Казанда уку-укыту (1887) һәм шәһәр (1895) музейларын оештыруда, Казан губернасы аша Себергә тимер юл салу мәсьәләсен хәл итүдә катнаша; «Патша тарафынан расланган Себер тимер юлы магистраль линиясе» («Высочайше утвержденная магистральная линия Сибирской железной дороги», 1883), «Себер тимер юлы мәсьәләсенә карата, Муром–Казан линиясе» («К вопросу о сибирской железной дороге, муромско-казанская линия», 1884) язмаларын бастыра. Жирле халык мәктәпләре, хатын-кызлар белеме мәсьәләләрен кайгырта. Казан шәһәр думасы (1878 дән), Казан өяз (1879 дән) һәм губерна (1880 нән) земство җыеннары гласные. Изге Гурий Борадорлеге совете әгъзасы (1880 еллардан) һәм казначысы (1892 дән). Казан реаль уч-щесе попечительлеге әгъзасы (1887–90). Рус техника жәмгыятең Казан бүлгә рәисе (1889 дән).

Х е з м.: Внутреннее состояние Римско-католической церкви в XIII веке и отношение к ней общества. СПб., 1869; Политические движения в Западной Европе в первой половине нашего века. К., 1885; Профессиональное направление женских гимназий и прогимназий. СПб., 1890; Автобиография // Ист. вестн. 1896. Т. 63, № 1.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 1; А г а ф о н о в Н.Я. Из Казанской истории. К., 1906; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2002. Т. 1; Я г у д и н Б.М. Николай Алексеевич Осокин, 1843–1895. К., 2003.

Е.Б.Долгов.

ОСОКИННАР, Казан сәүдәгәрләре һәм дворяннары, эшмәкәрләр, жәмәгәт эшлеклеләре. **Иван Петрович** (1745 – ?), *Казан постау мануфактурасын* һәм сәүдәгәр И.Ф.Дрябловның (к. Дрябловлар) милкен мирас итеп ала. Казанга император Екатерина II килгәч, Е.И.Пугачёв житәкчелегендәге крәстияннәр сугышынан зыян күрүче буларак, аңа — полковник, соңрак коллежский советник дәрәжәсе бирелә һәм ул нәселдән килгән дворянлык титулы ала. 1796 елда Ка-

занда 4 таш йорты була (Черек күл артында, Петропавел тыкрыгында, Георгиевский һәм Гостинодворский урманарында). Уфа наместниклыгының Бәләбәй округында Түбән Троицкий (Нижне-Троицкий) һәм Усень-Ивановский бакыр кою з-длары, Вятка краенда Омугнитский тимер кою з-ды төзи. Аның милкен гвардия прапорщигы **Гавриил Иванович** (1785 — 31.1.1869, Казан, Арча кыры зиратында жирләнә) мирас итеп ала. Казан губернасының Мамадыш өязе Нырты авылында бакыр кою з-ды хужасы (ельна 2100 поттан күбрәк бакыр коела). Аның балалары: **Алексей Гаврилович** (15.3.1818 — 1887) хахыйкый статский советник, Император сарае камергеры. 1871–86 да Казан губернасында дворяннар башлыгы. 1850 дән Казан икътисадчылар жәмгыятендә: а.х. бүлгә рәисе (1855–69), вице-президент (1869–78), президент (1878–87). 1 нче дәрәжә Изге Анна ордены б-н бүләкләнә. **Пётр Гаврилович** (29.3.1821 — 23.2.1898) гвардия подпоручигы, хахыйкый статский советник, вакытлы 1 нче гильдия сәүдәгәре. Казан постау мануфактурасын арендага бирә. Казанда ике катлы таш һәм агаһ йортлары, Казан губернасының Лаеш өязендә ярма яргыч, су тегермәне, 4340 дис. жире була. 1853–58, 1860 та — Лаеш өязе, 1862–70 та Казан губернасы дворяннары башлыгы. Казан шәһәр думасы гласные, Казан земство йөкләмәләре буенча махсус кабулханә әгъзасы. Вафатынан соң банкрот дип итәлән ителә. 4 нче дәрәжә Изге Владимир, 2 һәм 3 нче дәрәжә Изге Анна ордены б-н бүләкләнә. Ш.у.к. *Осокин йорты*.

Әд.: С в е р д л о в а Л.М. Купечество Казани: дела и люди. К., 1998; Казанское дворянство. 1785–1917 гг.: Генеал. словарь. К., 2001.

ОСОСКОВ Павел Иванович (28.12.1897, Воронеж ш. — 4.8.1968, Украина ССРның Симферополь ш.), драма актёры, ТАССРның халык артисты (1945). Гражданныр сугышында катнаша. 1918 елда Казак армиясенә жәзә отрядына алына, Уральск прапорщиклар мәктәбендә укый. 1920 дә кызылармиячеләргә әсирлеккә бирелә, концлагерьга жиберелә, 1921 дә азат ителә һәм Владимир губернасының Муром шәһәрәндәге театр труппасына актёр булып урнаша. 1924 тә Саратов театр техникумына укырга керә, аны тәмамлаганнан соң, Воронеж (1927–31), Казан Зур (1931–50), Симферополь (1950–59) драма театрларында эшли. Казан театры сәнхәсендә 100 гә якын роль башкара. О. — көчле характерлы, ижади хыялга бай һәм күзәтүчән актёр; зур булмаган рольдә дә сәнгәтчә чар-

П.И.Осоков
Тимербай ролендә
(«Муллаһур
Вахитов»,
Н.Исәнбәт).

лар табып, истә калырлык образ тудыра ала. Аның башкаруында Сенечка Перчаткин («Чит кеше баласы», В.В.Шкваркин) — гротесклы фигура, Василий Шуйский («Фёдор патша», А.К.Толстой) — икәй-йөзлелекне гәүдәләндерүче образ. Актёрга тормышчан оптимизм б-н сугарылган, кыю, акыллы, халыкчан характерлар аеруча якын була. Ул ижат иткән Денис Давыдов («Фельдмаршал Кутузов», В.А.Соловьёв), чик буге сугышчысы Кульков («Чик сакчылары», Н.Ф.Погодин), француз эшчесе Селестен («Интервенция», Л.И.Славин), комиссар Иван Гора («Михнәтле заман», А.Н.Толстой романы буенча) шундыйлардан. О. рус һәм дөнья классикасы әсәрләре буенча куелган спектакльләрдә зур рольләр башкара. Алар арасында Загорецкий («Акыллылык бөләсе», А.С.Грибоедов), Бобчинский, Хлопов («Ревизор», Н.В.Гоголь), Белогубов, Аркадий Счастливцев («Төшемле урын», «Урман», А.Н.Островский), Костылёв («Тормыш төбәндә», М.Горький) була. Актёрның Казан театры сәнхәсендә башкарган соңгы зур рольләрен берсе — Н.Исәнбәт пьесасы буенча куелган «Муллаһур Вахитов» спектаклендәге Тимербай образы. 1934–35 тә Казан ун-тында студентлар театры б-н житәкчелек итә.

Әд.: И н г в а р И., И л я л о в а И., Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благов.

ОСТА́НКОВО авылы, Тукай р-нында, Чаллы шәһәрәннән 38 км көнъяк-көнчыгыштарак, Игәнә елгасы буенда. 2010 елда 128 кеше (руслар) тиеш. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, китапханә. 17 йөзнен 2 нче яртысында Бекметево авылы (Түбән Башинда, Бишинды, Бушанды атамалары да билгелә) буларак нигез салына, 1750 елларда авыл тирәсендәге жирләр Казан драгун полкы капитаны И.И.Останковка сатыла, анда ул рус крәстияннәрен урнаштыра. Рев-циягә кадәр чыганакарларда О. Яңа Спас, Бишенде-Останково исемнәре б-н телгә алына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чабата үрү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында О.да волость идарәсе урнаша; Спас чиркәве (1798 дә төзелә; архит-ра истәлегә), земство мәктәбе (1876 да ачыла), фельдшерлык пункты, жил тегермәне, 20 вак-тояклар кибете эшли; базар (сишәмбе саен) һәм ярминкә (8 ноябрь) үткәрелә. 1920 гә кадәр авыл — Уфа губернасының Минзәлә өязе Бишенде-Останково волосте үзәге, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Чаллы, 1935 нән 10 февраленан — Ворошилов, 1957 нән 29 ноябрәнән — Яңа Юл, 1959 ның 12 октябрәнән — Сарман, 1984 нән 4 июненнән Тукай р-нында. Халык саны:

1870 тә — 1611, 1897 дә — 745, 1920 дә — 973, 1926 да — 772, 1938 дә — 656, 1949 да — 366, 1958 дә — 378, 1970 тә — 264, 1979 да — 201, 1989 да — 121, 2002 дә — 126 кеше.

ОСТРÓВ УКЧЫ ДИВИЗИЯСЕ, 1941 ел ахырында — 1942 ел башында Казанда 146 нчы укчы дивизия буларак оештырыла. Беренче командиры итеп генерал-лейтенант Ю.В.Новосельский билгеләнә. 50, 49, 67 нче армияләр һәм 3 нче удар армия составында сугыша. 1942 нең апрелендә Мәскәү янында беренче тапкыр сугышка керә. Спас-Деменск, Остров, Тарту, Рига, Варшава шәһәрләрән азат итүдә һәм Берлинны алуда катнаша. Батырлыгы өчен Остров дивизиясе дигән мактаулы исем бирелә (1944, июль). Тарту һәм Берлин шәһәрләрән алганы өчен Кызыл Байрак, 2 нче дәрәжә Суворов орденнары б-н бүләкләнә.

Әд.: Кирсанов Н., Гильманов З. Шла дивизия вперёд. К., 1972.

В.Ф.Телишев.

ОСТРÓВА Светлана Олеговна (15.5.1938, Казан), радиотехника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1994). 1962 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, очкыч аппаратлар житештерү каф. профессоры (1995 тән), бер үк вакытта «Радар» порошоклы капламнар үзәгендә (1993 тән). Хезмәтләре elektrik флуктуацияләрен физик-техник һәм мед. тикшерүләргә карый. О. электрон элементларны аларның сыйфатын бозмыйча электрофлуктуацион тикшерү теориясен, алмаларын һәм чараларын эшли. Фликкеррефлексотерапия өчен мед. приборлары һәм альминары һәм чараларын эшли. Фликкеррефлексотерапия өчен жиһазлар (ТР һәм РФнең оборона комплексы пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә) булдыру эшендә катнаша. Уйлап табуга 25 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Исследование связи между уровнем токовых шумов и качеством микропленочных резисторов // Микроэлектроника. 1969. Вып. 4 (автордаш); Измерение токовых шумов как метод контроля качества микропленочных резисторов // Изв. вузов. Радиоэлектроника. 1970. № 10 (автордаш); О возможности определения величины допустимой мощности микропленочных резисторов по шумовым характеристикам // Микроэлектроника. 1971. Вып. 6 (автордаш).

ОСТРÓВКА авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылынан 18 км көньяк-көнчыгыштарак, Башкортстан чигендә урнашкан. 2010 елда 18 кеше (руслар, татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1920 еллар башында нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Минзәлә кантоны Иректе (1924 тән — Мөслим) волостенда. 1930 ның 10 августынан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварынан Мөслим р-нында. Халык саны: 1926 да — 179, 1938 дә — 204, 1949 да — 221, 1958 дә — 125, 1970 тә — 93, 1979 да — 61, 1989 да — 45, 2002 дә — 48 кеше.

ОСТРОПÓЛЬСКИЙ Вадим Григорьевич (8.8.1927, Украина ССРның Харьков ш. — 22.6.1980, Казан), драма актёры, режиссёр,

педагог, ТАССРның халык артисты (1976). Харьков театры ин-тын (1949), Дәүләт театр сәнгате ин-ты (ГИТИС) каршындагы Югары режиссёрлык курсларын (Мәскәү, 1967) тәмамлай. 1949—50 елларда — Харьков өлкә театрында, 1950—51 дә — Харьковның украин,

1951—67 дә Севастопольнең рус драма театрында актёр, бер үк вакытта режиссёр да була. 1967 дән Казан Зур драма театры актёры. Теге яки бу образны ижат иткәндә, аның тышкы үзенчәлекләрен дә исәпкә алу б-н беррәттән, актёр игътибарны героеның эчке дөньясына юнәлтә, аның фикер йөртү рәвешен, әйләнә-тирә тормыш вакыйгаларын аңлап кабул итү үзенчәлекләрен тиешле югарылыкта жиккерергә омытыла. Теге яки бу образны гәүдәләндерүдә О. ижаты югары зәвыкылыгы б-н аерыллып тора. Рольнең хәрәкәт линиясен төгәл һәм жентекле кора, тамашачының игътибарын героеның һәр сүзә, һәр гамәле б-н үзенә жәлеп итә. О. сәхнәдәге табигый яшәешкә һәрдаим рухи киеренкелектә булуы, өзлексез фикер йөртә белүе нәтижәсендә ирешә. Актёр башкаруында Александр Машков («Гадәт буенча жыелу», В.С.Розов), Пётр Адуев («Гадәти вакыйга», И.А.Гончаров романы буенча), Ленин («Көчле янгырлар арасында», А.П.Штейн), Плинер («Озату», И.М.Дворецкий), Луначарский («Большевиклар», М.Ф.Шатров), Троян («Астория кунакханәсе», А.П.Штейн) образлары шундыйлардан. О.ның Корзухин («Качу», М.А.Булгаков), Крутицкий («Һәр акыл яисен дә гадилек жинәр», А.Н.Островский), Монахов («Варварлар», М.Горький), Нуретдин («Жилкәңсәләр», К.Тинчурин), Пунтила («Пунтила һәм аның хезмәтчесе Матти», Б.Брехт) рольләре социаль гомумиләштерү тирәнде б-н аерылып тора. Аның Родион Николаевич («Модадан чыккан комедия», А.Н.Арбузов), Узып баручы («Валентина һәм Валентина», М.М.Рощин), Илико («Мин, эби, Илико һәм Илларион», Н.Думбадзе повесте буенча) образлары нечкә лиризм һәм бер үк вакытта зирәклек б-н сугарылган. Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) сәхнәсендә М.Горькийның «Соңгылар» («Последние») һәм А.Г.Алексинның «Кире адрес» («Обратный ад-

В.Г.Остропольский.

рес») спектакльләрен куя. О. дирижёр Н.Г.Рахлин һәм Татар филармониясенең симфоник оркестры б-н берлектә Ю.А.Оснонның П.И.Чайковский һәм Н.Ф. фон Мекк хатлары буенча «Мәңгелек өчен яшәү» («Жизнь для вечности») спектаклен Татар филармониясенен концертлар залы сәхнәсендә куя. Казан театр уч-щесендә укыта.

Әд.: И н г в а р И., И л я л о в а И. Русский театр в Казани. К., 1991; Б л а г о в Ю. Всегда современный актёр // Татарстан. 1997. № 9.

Ю.А.Благов.

ОСТРОУМОВ Алексей Александрович (29.1.1858, Сембер ш. — 1.2.1925, Казан), зоология д-ры (1889). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1882), Новороссийск ун-тында (Одесса ш.) эшли. 1885 елда Неаполь шәһәрә (Италия), жирле биол. станциягә командировкага жиберелә. 1886 дән Казан ун-тында (бүленеп: 1891—97 дә Севастополь биостанциясе мөдире), зоол. каф. профессоры һәм зоол. кабинеты мөдире, бер үк вакытта Көнчыгыш пед. ин-ты укытучысы (1922 дән). Хезмәтләре жир өсте умырткалылары эмбриологиясенә, гидробиологияга карый. Кара дингез, Азов дингезе фаунасының 18 яңа төрен ачыклай (Moerisia inkermanica медузасы, алабугалар семьялыгы балыгы Asperina improvisu h.б.). Мәрмәр, Япон дингезе, Кара һ.б. дингезләргә оештырылган күп кенә экспедицияләрдә катнаша. Казан табигыйгәчеләр жәмгыятең президенты (1912 дән), аның шәрәфле әгъзасы (1919 дан); Мәскәү табигатне тикшеручеләр жәмгыятең шәрәфле әгъзасы (1925 тән).

Хезм.: К истории развития ящерии Phrynoscephalus helioscopus // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1888. Т. 19, вып. 3; Краткий отчёт о гидробиологических исследованиях в 1897 г. // Изв. Имп. АН. 1898. Т. 8, № 2; Периодичность роста стерляди: Аутокатализ. К., 1911.

Әд.: Кузнецов В.А., Галагин И.Ф. Алексей Александрович Остроумов, 1858—1925. К., 2002. *В.А.Кузнецов.*

ОСТРОУМОВ Всеволод Петрович (26.1.1918, Саранск ш. — 10.5.1981, Казан), архитектор, төзүче-инженер, педагог. Казан коммунал төзелеш инженерлары ин-тын тәмамлаганнан соң (1941), Байкал арьягында хәрби инженер булып хезмәт итә. 1946 елдан Чита шәһәрәндә: өлкә башкарма ком-тының төзелеш һәм архит-ра бүлгәе башлыгы, бер үк вакытта, 1948 дән, пед. ин-тында, төзелеш, тау һәм урман технол. техникумларында укыта. О. Читаның ген. планын әзерләүдә катнаша, аның проектлары буенча өлкә партия мәктәбе бинасы (1952), спорт сарае (1961), торақ йортлар төзелә. 1956 да Чита өлкәсендә мәңгелек туң шартларда төзелеш практикасына кергү өчен расланган билалар төзелеше кагыйдәләрен эшли. 1958 дән Саранскида: «Мордовпромпред» ин-тының баш инженеры, бер үк вакытта Мордовия ун-тында укытучы. 1961 дән Казанда, «Татнефтепроект» ин-тының баш инженеры, 1962 дән Казан төзүче инженерлар ин-тының архит-ра кафедрасында, архит-ра ф-тының беренче деканы (1969—75). Казан һәм Татарстан архит-расы тарихы буенча хезмәтләр авторы. Медальләр б-н бүләкләнә.

В.Г.Остропольский Корзухин ролендә («Качу», М.А.Булгаков).

Хезм.: Саранск: Ист.-архитектур. очерк. Саранск, 1960 (автордаш); Свияжск: История планировки и застройки. К., 1971 (автордаш); Казань: Очерки по истории города и его архитектуры. К., 1978.

Х.Г.Надырова.

ОСТРОУМОВ Николай Петрович (15.11.1846, Тамбов губ., Елатинск өязе Сасово а. — 17.11.1930, Ташкент янындагы Луначарский а., башка мәгълүматлар буенча Никольский пос.) миссионер, ислам дине галиме, тарихчы, филолог, христиан дине теологы, теология магистры (1871), *Изге Гурий борадәрлегенең* (1874), Казан руханилар академиясенең шәрәфле әгъзасы (1892), Тамбов руханилар семинариясен (1866), Казан руханилар семинариясен (1870) тәмамлай. Н.И.Ильминский шәкерте. 1870–77 елларда Казан руханилар академиясендә эшли, «Мөхәммәд динен фаш итү», «Мөхәммәд тарихы» миссионерлык предметлары буенча лекцияләр укый; гарәп һәм татар теле дәрәсләре алып бара. Бер үк вакытта, 1870–71 дә, Казан руханилар семинариясендә — татар теле һәм миссионерлык вәгазьләре, 1872–74 тә Казан укытучылар семинариясендә тарих һәм география укыта. 1871–76 да «Миссионерский противомусульманский сборник» ж-лын чыгару буенча комиссия әгъзасы, 6 нчы һәм 7 нче чыгарылышлар мөхәррире. 1872–77 дә «Изге Гурий борадәрлеге»ндә эшләр башкаручы һәм аның совети әгъзасы була, борадәрлек мәктәпләре укытучыларының еллык съездларында лекцияләр укый. 1877 дән Ташкентта эшли (бүленеп, 1917–21 дә туган аылында яши): 1877–89 да Төркестан төбәге мәдрәсәләрендә инспектор, бер үк вакытта, 1879–89 да, Ташкент укытучылар семинариясе директоры; 1889–1917 дә Ташкент ир балалар гимназиясендә директор; бер үк вакытта Урта Азия халыклары телендәге беренче вакытлы басма — «Туркестанская туземная газета» (1883 кә кадәр сарт һәм кыргыз телләрендә чыга, 1885 тән — рус телендә тәржемә б-н сарт телендә басыла) мөхәррире. О. катнашында үзбәк телендә А.С.Пушкин һәм Л.Н.Толстойның кайбер әсәрләре дөнья күрә. 1886 да, Урта Азиядә Император археол. комиссиясе вәкиле буларак, төбәктә беренче археол. казу эшләре үткәрә. 1895 тә Урта Азиядә беренче Шәрәккәне өйрәнү үзәге — Төркестан археол. сөючеләр түгәрәгенә нигез сала. 1904 тән Урта һәм Көнчыгыш Азияне өйрәнүче Рус ком-ты мөхбир әгъзасы. 1905 елда С.-Петербургта «рус булмаган милләт вәкилләренәң мәгариф мәсьәләләре буенча махсус киңәшмәсе» эшендә, 1910 да Казанда узган «миссионерлар съезды»нда катнаша, анда «Рус Православие чиркәвенәң миссионерлык карашларында рус хөкүмәтенәң икеләнүе» темасына доклад ясый. 1916–17 дә Төркестан хәрби округы штабы каршындагы Төркестан һәм чиктәш Шәрәккә илләре халыклары телләре тәржемәчеләрен әзерләүче Ташкент офицерлар мәктәбендә мәселәләр хокукын укыта. Хезмәтләре Урта Азия халыкларының тарихы, археологиясе һәм этнографиясенә, тажик, үзбәк һәм кыргыз халыкларының төрки лексикографиясенә, мағди һәм рухи культурасына карый. Бри-

тания Библия жәмгыяте кушуы буенча сарт теленә Дүрт Инжил китабын тәржемә итә (Лейпциг, 1891). 4 нче дәрәжә Изге Владимир, 2 нче дәрәжә Изге Анна, 3 нче һәм 2 нче дәрәжә Станислав орденнары б-н бүләкләнә.

Хезм.: Критический разбор мухаммеданского учения о пророках // Миссионерский противомусульманский сборник. К., 1874; Первый опыт словаря народно-татарского языка по выговору крещёных татар Казанской губернии. К., 1876; Мир ислама в прошлом и настоящем. Таш., 1912; Вероучение Корана. М., 1915.

Әд.: Лу н и н Б.В. Из истории русского востоковедения и археологии в Туркестане. Таш., 1958; Ха б и у л и н М.З. Михаил Александрович Машанов — профессор Казанской духовной академии, миссионер и исламовед. К., 2006.

М.З.Хәбибуллин.

ОСТРЯКОВ Александр Николаевич (14.8.1871, Самара губ. Боггырыслан ш. — 25.12.1951, Краснодар краеның Сочи ш.), туфрак белгече, а.х. фән. д-ры (1940). Казан ун-тын (1894), Мәскәү а.х. ин-тын (1898) тәмамлай. 1898–1901 елларда Иваново һәм Костычёво а.х. тәжрибә станцияләрендә эшли. 1901–31 дә Казан ун-тында, 1906 дан проф. һәм аграр кабинет мөдире. 1907–11 дә Германия, Франция, Австриядә фәнни командировкада була. Бер үк вакытта, 1922–31 дә, Казан а.х. һәм урманчылык ин-ты профессоры, туфрак белгече каф. мөдире (1925 тән). 1931 дә Алма-Атага сөрәнгә жи-барелә (1934 кә кадәр), 1933–36 да Казакъстан а.х. ин-тының органик химия каф. мөдире. 1938 дән Сочи шәһәрәндә, Сочи субтропик һәм көньяк жимеш культуралары тәжрибә станциясендә консультант (1943–51). Хезмәтләре туфрак барлыкка килү мәсьәләләренә карый. О. Россиянең чүлле-далалы һәм субтропик өлкәләренәң туфрак катламын тикшерә. Самара һәм Саратов губерналарының аксыл-коңгырт һ.б. туфракларын тасвирлый, сугару кирәклеге күрсәтә һәм тозлануга каршы агротехник чаралар системасын эшли. Кавказның Кара диңгез яру буе субтропикларындагы дымлы шартларда жил б-н кибү процессын, латеритлы туфракларны (кызыл һәм сары туфрак) тикшерүе аеруча әһәмияткә ия. «Казан авыл хужалыгы һәм урманчылык институты хәбәрләре»ндә редколлегия әгъзасы, «Сельское хозяйство Татарстана» ж-лының беренче мөхәррире (1921–22). Улгәнән соң аклана.

Хезм.: Влияние условий поверхностного увлажнения на процессы почвообразования в сухих областях. К., 1905; Вегетационные и полевые опыты с термофосфатом и другими минеральными удобрениями в 1913. К., 1914; К познанию латеритных почв: В 2 ч. К., 1915–17; Почвоведение: Курс лекций для студентов вуза: В 2 ч. К., 1928–29.

Әд.: Колосова А.В. Александр Николаевич Остряков и его работы в области почвоведения // Почвоведение. 1988. № 2; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2002. Т. 1. *В.Н.Дорошин, Н.В.Мезрина.*

ОСЫКА Иван Иванович (16.1.1953, Украина ССРның Одесса өлкәсе Измаил ш.), инженер-механик, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2005). Киев политехник ин-тын тәмамлай (1976). 1975–77 елларда «Прогресс» з-дының механикалаштыру һәм автоматлаштыру

бүлгәндә инженер-конструктор (Чернигов өлкәсенәң Нежин ш.). 1977–86 да «Укрсельхозтехника»ның Измаил технол. жиһазлары з-дында инженер-технолог, технол. бюросы, бүлгә башлыгы, баш технолог. 1986–92 дә һәм 1993 тән «АлаЗ» ЖБ» АЖдә: Станок-инструментлар з-дында инженер-технолог, бүлгә башлыгы, техник үзәкнең баш белгече, баш технолог (2002 дән). Дәүләт бүлгәге 50 һәм 60 т йөк күтәрешле нефть һәм газ скважиналарын үзләштерү һәм ремонтлар өчен югары технологиялә күтәрү агрегатларын эшләүдә һәм житештерүдә катнашканы өчен бирелә.

ОТАРКА авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрәнән 10 км көньяктарак, Вятка елгасындагы Отар пристане. 2010 елда 287 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, умартачылык. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. Покров чиркәве. 1680 нән Отарка авылы буларак мәгълүм. Рев-циягә кадәргә чыганакарда Покровский исеме б-н дә билгеле. Халкы башта монастырь крәстианнәре катламына керә, 1764 тә Саклык коллегиясе карамагына тапшырыла, соңрак дәүләт крәстианнәре катламына күчәрелә; игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләна. 20 йөз башында Ода Покров чиркәве (1853–56 да төзелә; архит-ра истәлегә), земство мәктәбе (1884 тә ачыла), 2 жил тегермәне, май язу йорты, 1 казна шәраб һәм 5 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенәң имана жире 4018 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Красная Горка волостенда. 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан Мамадыш р-нында. Халкы саны: 1782 дән — 249 ир-ат; 1859 да — 1138, 1897 дә — 1254, 1908 дә — 1490, 1920 дә — 1388, 1926 да — 1438, 1938 дә — 1373, 1949 да — 1228, 1958 дә — 772, 1970 тә — 849, 1979 да — 548, 1989 да — 460, 2002 дә — 398 кеше.

ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГИЯ (грек. *ótós* — колак; *rhís* (*rhinós*) — борын; *larynx* (*larygos*) — бугаз һәм *...логия*), л а р и н г о л о г и я (ЛОР), клиник мед. бүлгә; колак, борын, йоткылык, бугаз авырулары, ш.у. баш сөягә куышлыгы, күз чокыры, авыз куышлыгы, муен тирәсе органнарындагы (трахея, калкансыман биз, үңәч) ялкынсыну процесслары өйрәнә, авыруларны дөвалу һәм кисәтү ысулларын эшли. Органнарның функциональ бәйләлеге, анатомик яктан акын урнашулары, авыруларның үзәра тәэсир итешүе отология, ринология һәм фаринголарингологияне уртақта системада өйрәнүгә сәбәп булып тора. Гомуми О. үз эченә фонопедия һәм фонотрияне (тавыш ярылары физиологиясе һәм патологиясен, тавыш ясалышын өйрәнә; тавыш ясалышы бозылуны кисәтү һәм дөвалу ысулларын эшли), аудиология һәм сурдологияне (чукраклык һәм колакка катылыкның сәбәпләрен һәм клиник барышын өйрәнә; ишетү сәләтен коррекцияләү, компенсацияләү, бу төр авыруларны кисәтү һәм дөвалу ысулларын эшли), ЛОР-онкологияне (яман шеш алды халәте үзгәрешләре, шеш һәм яман шешләрен өйрәнә, авыруларны кисәтү, дөвалу, ре-

билитация ысулларын эшли) ала. О. ш. у. ЛОР-педиатрия, ЛОР-фтизиатрия, ЛОР-аллергология, ЛОР-риноллогияне берлештерә.

19 йөздә О., гомуми хирургия һәм терапиядән аерылып, мөстәкыйль мед. дисциплинасы булып оеша. Көнбатыш Европада француз галиме Ж.Итарның «Колак һәм ишетү авырулары турында трактат» («Трактат о болезнях уха и слуха», 1821, Франция), Австрия анатомнары И.Хиртльның «Бугаз авырулары» («Болезни гортани», 1845) һәм Л.Тюркның «Бугаз һәм өске сулыш юллары авыруларының барышы» («Клиника болезней гортани и верхних дыхательных путей», 1866, Австрия), немец галиме Б.Френкельның «Борын авыруларының гомуми диагностикасы һәм авыруларны дөвалау» («Общая диагностика и лечение болезней носа», 1876, Германия) китаплары кебек классик хезмәтләр басылып чыга.

19 йөзнең 2 нче яртысында Россиядә колак, борын, тамак (ЛОР) авырулары проблемалары б-н П.А.Загорский, Е.О.Мухин, Н.И.Пирогов, Д.И.Кошляков, И.И.Насилов, А.Ф.Пруссак, В.Т.Покровский (С.П.Боткин шәкертләре), В.Н.Никитин, В.Н.Окунев, Б.В.Верховскийлар шөгьльләнә. Фәнни эзләнүләр физиол., патофизиол., проф. патологиягә, авыруларны «жиңелчә» хирургик ысуллар б-н дөвалауга багышлана. 1908 елда оториноларингологларның 1 нче Бөтенроссия съезды, 1924 тә Бөтенсоюз съезды уздырыла. О. буенча берничә эре фәнни мөктәп оеша (Ленинград, Мәскәү, Казан, Саратов, Киев, Харьков һ.б.). Беренче рус фәнни мөктәбенә С.П.Боткин шәкерт С.П.Симаковский нигез сала. Аның тарафыннан Петербуртта төзелгән Оториноларингологлар жәмгыяте «Журнал ушных, носовых и горловых болезней» басмасын нәшер итә.

Казанда О. проблемалары 19 йөз ахырында өйрәнелә башлый. Казан ун-тында отиатрия курсы Н.Ф.Высоцкий (1868–90), ларингология курсы М.Ф.Болдырев (1870–98), ринология курсы Н.А.Геркен (1897–1925) алып бара. О.нең фән буларак үстерелә башлауы О. клиникасы һәм ун-тың мед. ф-тында О. кафедрасы ачылу б-н бәйләп карала. ЛОР-белгечләрнең Казан фәнни мөктәбен В.К.Грутнев нигезли, аның эшен П.Д.Бувев, В.В.Громов, С.П.Яхонтов, З.И.Вольфсон һ.б. дәвам итә. 1927 дә Казанда Оториноларингологлар фәнни жәмгыяте төзелә; клиник тикшеренүләр борын, борын куышлыгы, йоткылыктагы ялкынсынуларны, бугазның кискен һәм хроник стенозларын, мастоидитларны, баш сөяге куышлыгындагы катлаулы авыруларны өйрәнүгә; шешләргә диагноз куюда, куышлыктардан ят матдәләр алу, үлек жыелу очрактарында бронхоэзофагоскопия куллануга юнәлдерелә. 1940 елларда борын, йоткылык, бугаз, трахея, үнәч жәрәхәтләрәнә, ш.и. сугыш яраларына диагноз кую, яраларны дөвалау (хирургик юл б-н дә); ЛОР-органнарда, ишетү апаратында шеш булган очрактарда диагноз кую һәм авыруны дөвалау (Н.Н.Лозанов һәм А.Н.Мурзин житәкчелегендә) ысуллары эшләнә һәм камилләштерелә. Йоткылык һәм

ишетү юлы стенозларын дөвалауның Н.Н.Лозанов тәкъдим иткән ысуллары куптомлы «1941–1945 еллардагы Бөек Ватан сугышында совет медицинасы тәҗрибәсе» («Опыт советской медицины в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг.», т. 1–35, М., 1951) жыйынтыгында тасвирлап аңлатыла. 1950 еллардан ЛОР-онкологиягә, баш сөяге куышлыгындагы катлаулы отоген авыру очрактарына караган мәсәләләр, бу төр авыруларны диагнозлау ысуллары тикшерелә башлай. Колак авырулары, колакка катылык, аларны диагнозлау һәм дөвалауны камилләштерү ысуллары б-н Л.Г.Сватко, Л.Д.Нестерова, Р.В.Холопов, В.И.Галочкин, Р.М.Нурсәитовалар шөгьльләнә (1960–80 еллар). 1970 еллардан отосклерозның патогенетик факторлары һәм колакка катылыкның нейросенсор төрөн вакытында диагнозлау ысуллары өйрәнелә. Йоткылык һәм бугаз шешләрән диагнозлау һәм нәтиҗәле дөвалау, яман шеш сәбәплә зыян күргән бугазны реконструкциялау һәм тавыш ясау б-н бәйлә органнар пластикасы ысулларын 1980–90 елларда Г.Г.Автандилов, Л.Г.Сватко, Х.А.Алиметов өйрәнә һәм камилләштерә. Р.А.Заһидуллин, М.Г.Рәүфов (1998, 2004) тавыш ясалышы бозылуны (дисфония) диагнозлау һәм дөвалау ысулларын эшли. Беренче булып борын аша сулыш алу бозылу (вазомотор ринит), тамакка «төер утыру», буылу, йоткылыктагы сызлаулы авырту, йоту һәм сөйләмдәге тайпылышлар, муен тирәсендәге тукымалар патологиясе һәм умыртка баганасы остеохондрозы арасындагы бәйләнешләр ачыклана (патологияләргә тасвирлама бирелә); диагноз кую һәм дөвалау ысуллары тәкъдим ителә (Х.А.Алиметов). Респ-када яшәүчеләргә фониятрия ярдәме өскә сулыш юлларын тернәкләндерү хирургиясе мед. үзәкләрендә, ишетүне яхшырту һәм фониятрия кабинетларында (Казан шәһәрненә 18 нче клиник хастаханәсендә) һәм Респ-ка клиник хастаханәсендә), ш.у. Казан консерваториясе һәм Татар опера һәм балет театры каршындагы фониятрия кабинетларында күрсәтелә. ЛОР-онкологик авырулар респ-ка һәм шәһәр диспансерларында дөвалана. 2010 елга дөвалау учреждениеләрендә 230 дан артык табиб-оториноларинголог эшли.

Х.А.Алиметов.

ОТРАДА авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрненән 18 км көнбатыштарак, Карлы елгасы буенда. 2010 елда 63 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мөктәп. 19 йөз башында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 157,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Сембер губернасының Буа өязе Рунга волостенда, 1920 дән ТАССРның Буа кантонында. 1930 ның 10 августынан Буа р-нында. Халык саны: 1859 да — 83, 1897 да — 157, 1913 та — 216, 1920 да — 242, 1926 да — 240, 1938 да — 137, 1949 да — 150, 1958 да — 172, 1970 та — 143, 1979 да — 96, 1989 да — 95, 2002 да — 74 кеше.

ОТРАДА авылы, Спас р-нында, Болгар шәһәрненән 36 км көньяк-көнчыгыштарак, Ульянов өлкәсе б-н чиктәш. 2010 елда 116 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мөктәп, клуб. 19 йөз башында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында Ода земство мөктәбе (1889 дан эшлән килгән чиркәү-приход мөктәбе жирлегендә 1900 да ачыла), жил тегермәне, тимерчелек-слесарьлык остаханәсе, 1 зур кибет, 1 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 315 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Ширбәт волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында. 1930 ның 10 августынан — Спас (1935 нең 1 апреленнән 1991 нең 4 октябренә кадәр — Куйбышев) р-нында. Халык саны: 1859 да — 234, 1897 да — 409, 1908 да — 507, 1920 да — 574, 1926 да — 436, 1938 да — 386, 1949 да — 248, 1958 да — 189, 1970 та — 173, 1979 да — 159, 1989 да — 152, 2002 да — 142 кеше.

ОТРЕШКО Алексей Иванович (18.3.1927, Украина ССР, Полтава өлкәсенен Кременчук р-ны Пустовиты а. — 1.1.1991, Симферополь ш.), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1970). Харьков ун-тын тәмамлаганнан соң (1951), СССР Химия сәнәгәте министрлыгының геол.-разведкалу партияләрендә эшли. 1958 елдан РСФСРның Баш геол. идарәсендә. 1963 тән *ВНИИгеолтеордта* (1968 дән тау химиясе чималы геологиясе бүлегә мөдире). 1977 дән Минераль ресурслар ин-тының (Симферополь) руда булмаган чимал ресурсларын фаразлау секторы мөдире. Хезмәтләре руда булмаган чимал геологиясенә, карстка, неотектоникага һ.б.га карый. О. Идел буенда күп кенә саф күкерт чыганаclarын ачуда катнаша һәм эзләү критерийларын эшли, СССР терр-ясендә күкерт чималы запасларына бәяләмә бирә. Татарстанда саф күкертне беренче чиратта эзләү участокларын күрсәтә. Х э з м.: Новые находки самородной серы в Среднем Поволжье // Докл. АН СССР. 1963. Т. 150, № 6; Сероносные провинции СССР // Тр. Геол. ин-та. К., 1968. Вып. 20.

ОТРУБ, Россиядә хосусый имана жире. 20 йөз башында *Столытинның аграр реформасы* барышында жәмәгать жирләре биләмәсеннән бүлеп алынып, крәстияннәң хосусый милкенә бирелгән жир кишәрлеге. Ул кишәрлек бер тирәдәнрәк бүленә, хуторлардан аермалы буларак, крәстияннәң йорт-куррасы күчәрәп утыргылымый. Казан губернасында 1914 елның 1 гыйнварына 12416 О. исәпләнәп, алар карамагындагы жирләр 83 мең дис. тәшкил итә. Олар бигрәк та Чистай (барлык О. хужалыкларының 26,6% ы), Тәтеш (17,4%), Спас (11,3%), Лаеш (10,8%) өязләрендә таралыш ала. Руслар б-н чагыштырганда, татарлар арасында имана жирен хосусыйлаштыру акрынак бара. 1910 ел мәгълүматлары буенча, О.ларга бүленгән жирләрдән 4595,1 дис. (59,4%) — русларга, 935,4 дис. (12,2%) — татарларга, 664,7 дис. (8,7%) — чуашларга туры кило. 1917–18 ел

лардагы аграр рев-ция вакытында О.лар бетерелә, авылларда жир кишәрлекләре яңача бүленә башлый.

Әд.: Крестьянское землевладение Казанской губернии. К., 1909. Вып. 13; Кабытов П.С. Поволжская деревня накануне февральской буржуазно-демократической революции (Предпосылки и ход столыпинской реформы 1907–1917 гг.). Куйбышев, 1977.

Р.В.Шәйдуллин.

ОТУЧЕВ Чапкын, к. Чапкын Отчы улы.

ОФИЦЕРОВ Евгений Николаевич (4.5.1948, Горкий өлкәсенә Ардатов р-ны Нуча а.), химик, химия фән. д-ры (1991), проф. (1995). 1972 елда Казан ун-тын төмамлаганнан соң, СССР ФА Казан ф-лының Органик һәм физик химия ин-тында эшли. 1980 нән Казан ун-тында, органик кушылмалар биотрансформациясе фәнни-тикшеренү лаб-ясен оештыручы һәм аның житақчәсе (1985 тән), биохимия каф. мөдире (1993 тән). 1994—2004 тә Ульяновск ун-тында, фармакол., биохимия һәм химия каф. мөдире (2000 гә кадәр). 2004 тән Казан техник ун-тында. Хезмәтләре элементорганик кушылмалар химиясенә карый. О. элементорганик кушылмалар синтезына һәм аларның реакциягә сәләтен тикшерүгә, кабаттан яңартылулы үсемлек чималы химиясенә һәм технологиясенә зур өлеш кертә. Кремнийорганик кушылмалар метаболизмын һәм биоген кремнезёмның табиғатта әйләнеше өйрәнә. Авыл хужалыгы һәм күп кенә сәнәгат пр-тиеләренә органик калдыкларын (чистарту корылмалары лама, хромлы калдыклар, куллану вакыты чыккан пестицидлар, сыра кайнату берләшмәләре калдыклары) органик «биогумус» ашламасы итеп кабаттан эшкәртү технологиясе схемаларын эшли. Уйлап табуга 7 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Реакции некоторых фосфорилированных триалкилфосфитов с нитрилом бензоилмуравьиной кислоты // Журн. органич. химии. 1982. Т. 52, № 12 (автордаш); Углеводы амаранта и их практическое использование. Ульяновск, 2001 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

ОФОРТ (франц. eau-forte — азот кислотасы), металлларда тиран уемлы гравюра техникасының төрдәше; гравюра тактасыннан төшерелгән басма бизәк; *эстамптың* бер төре. Оны энәле яки штрихлы төргә, йомшак лак, акватинта, резерваш, лавис һ.б.га аерып йортәләр. Инәле О.та рәсем махсус инәләр ярдәмендә штрихлы рәсемне ирекле техникада металл такта өсләгендәге грунтны (штрихлы фон) тырнау юлы б-н барлыкка килә. Алга таба кислоталар б-н ашагып рәсемнең аерым детальләрен ачыклайлар, нәтижәдә штрих б-н бирелгән аермалыкларга ирешелә. О. техникасы 15–16 йөзләрдә чигендә барлыкка килә, 17–18 йөзләрдә Европа сәнгатендә киң таралыш ала (бакыр, 19 йөздә цинк пластиналар кулланыла). Оның төбәктәге үсеше жирле типография (Азия, Губерна идарәсе, Казан ун-ты типографияләре) басмалары өчен иллюстрацияләр эшләгән рәссам һәм

гравюрачылар Н.Н.Кафтанников, А.В.Котельников, Л.Шевец, П.Ф.Табуре ижатларына нисбәтле.

19 йөзнен 1 нче яртысында Казанда О.ның темасы һәм стиле китап һәм журнал графикасы, уку әсбапларын бизәү, картографика басмалары үсешенә бәйле була. О. техникасында башкарылган Казан күренешләре һәм архит-ра һәйкәлләре, борынгы Болгар истәлекләре, жирле халыклар тормышыннан күренешләр, аңлатмалар урнаштырылган төрле планнар күп кенә Казан басмаларында, ш.и. «Заволжский муравей» ж-лында дөнья күрә. О.ка беркатлы, хәйләсез чынбарлык, техник алымнарның гадилегә, табигый хисләрнең жанлылыгы һәм эчкерсезлегә, гравюраны көндәлек альбом графикасы б-н якынайтучы ышанычлы автор интонациясе хас. Казан рәссамы В.С.Туринов О. өлкәсендә зур осталарның берсе була. 19 йөз ахырында — 20 йөз башында сәнгатгә мөстәкыйль төре буларак О.ның үсешендә 1896 елда С.Анең әйдәп баручы рәссам-педагогы В.В.Матэның актив катнашы б-н Ю.И.Тиссен житақчеләгендә Казан сәнгат мөктәбендә гравюра бүлегә ачылу мөһим роль уйнай. Уеп киселгән классик гравюра һәм О. укытыла (САдә кабул ителгән методика бунча). Тиссен һәм аның укучылары А.Г.Лошадкин һәм Д.Д.Агафонов хезмәтләрендә «Матэ мөктәбе»нең тонлы гравюра йогынтысы бәхәссез; Л.Ф.Овсянников, П.М.Дульский, В.С.Щербаков О.ларында материалга һәм техникага шахси авторлык мөнәсәбәте күбрәк чагыла. Техника күптөрлеләге (йомшак лак, акватинта, тарттыру, коры инә) һәм төрләре (авторларның тематик О. альбомнары, ш.и. Казан архит-расы истәлекләренә багышланганнары), стилистик юнәлешләре һәм жанрлары (портрет, пейзаж, жанрлы композицияләр, натюрмортлар) булган О. сәнгатә үсешә Казан дәүләт сәнгат охстанәләре берләшмәсе «Всадник» (1920–24) эгзалары Н.С.Шикалов, И.Н.Плещинский, М.Г.Андреевская, В.В.Кудряшов һ.б.ның эшчәнлегенә нисбәтле. О. үсешендә И.П.Плещинский иң нәтижәле рәссамнарның берсе була. Аның эсәрләрендә сәнгати образ уеплауның техник алымнарын файдалану юлы б-н барлыкка килә. Алга таба О. соц. реализмның кырыс кысалары һәм 1920 елларның 2 нче яртысында — 30 еллар башында Казаннан күп кенә әйдәп баручы осталарның (О. техникасы Н.М.Сокольскийның аерым эсәрләрендә генә файдаланыла) китүе сәбәплә кими төшә.

О.ның 20 йөзнен 2 нче яртысында кабаттан яңарыш кичерүе илнен төрле югары уку йортларында һөнәри эзерлек алган һәм күптөрле стилистик агымнар алып килгән рәссам-графикларның ижаты б-н бәйле (И.К.Колмогоровца, Л.М.Кальюранд, Т.А.Зуев, Ю.М.Каспин, А.Р.Туманов, Ю.Б.Лысогорский). 1960 елларда М.К.Мавровскаяның актив катнашында ТАССР Рәссамнар берлегендә офорт охстанәсе оештырылу аның техник базасын ныгыта, офортчы-рәссамнар даирәсе кинәя (Н.У.Әлмиев, И.В.Антонова, Ю.Л.Бердников, Р.Х.Галимов, В.А.Дайчман, С.Х.Ибраһимова, В.Р.Иванов, В.И.Ильин, В.В.Карасё-

ва, Р.Т.Сафиуллин, Г.Л.Әйдинов). 20 йөз ахырынан О. респ-каның башка шәһәрләрендә дә унышы үсеш ала (Р.Ф.Галиуллин, Яшел Үзән ш.; В.И.Сынков, А.В.Халдеев, Ю.Г.Свинин, Т.Т.Самойлова, Чаллы ш. һ.б.). Әлеге сәнгат төрөнә тематикасы баеганнан-байы: шәһәр пейзажы жанры, Бөек Ватан сугышына, борынгы әйберләргә, архит-ра истәлекләренә багышланган аерым тематик серияләр, әдәби эсәрләр үрнәкләре бунча хикәяләү һәм символик-аллегорик характердагы эсәрләрнең киңәйтелгән циклылары һәм ш.у. портрет жанры — мәдәния һәм сәнгат эшлекләләре образлары. О.тагы сәнгати сурәтләү чаралары диапазоны күптөрле: төсле О., миниатюралардан алып зур табаклы хезмәтләргә кадәр төрле форматлардан файдалану, акварель б-н иллюминацияләү, тагын да катлаулана һәм камилләшә барган уеплау техникасы. О.тагы заманча агымнар постмодернизм сәнгатә йогынтысы һәм сәнгат төленәт милли үзгәчлекләрен эзләү б-н бәйле.

Әд.: Дульский П.М. Книга и её художественная внешность (В связи с Казанским книгопечатанием). К., 1921; Корнилов П.Е. Кабинет гравюр Центрального музея ТАССР. К., 1926; Ключевская Е.П. Гравёрное отделение Казанской художественной школы // Вопр. худож. образования. 1984. Вып. 34; шул ук. У истоков Казанской графики // Художник. 1990. № 6; шул ук. Живая старина гравёрного резца // Татарстан. 1997. № 7; Султанова Р.Р. Искусство новых городов Татарстана. 1960–1990-е годы. К., 2001.

Е.П.Ключевская.

ОФТАЛЬМОЛОГИЯ (грек. ophthalmós — күз һәм ...логия), клиник мед. өлкәсе, күрү органнарының төзелешен, функцияләрен һәм авыруларын, ш.у. бу чирләргә диагноз кую, аларны дөваләү һәм булдырмау ысулларын өйрәнә. Россиядә О. фән буларак 19 йөз башында барлыкка килә. Күз көзгесе — офтальмоскоп уйлап табылганнан соң (немец физигы Г.Гельмгольц, 1851), күзнен тирәндәге өлешләре (челтәр катлау, кан тамырлары, нервлар) өйрәнелә башлый; күз рефракциясе һәм аккомодациясе турында аерым тармак туа. 1805 елда Мәскәүдә Ф.А.Гильденбрандт башлангычы б-н беренче күз хастаханәсе ачыла, 1818 дә Петербург мед.-хирургия академиясендә беренче О. каф. оеша. Россия О.се үсешенә Казан (Е.В.Адамюк, В.В.Чирковский һ.б.), Киев (А.В.Иванов һ.б.), Харьков (Л.Л.Гиршман һ.б.), Петербург (Л.Г.Беллярминов һ.б.), Мәскәү (С.С.Головин, А.Н.Махлаков, А.А.Крюков, В.П.Одинцов, М.И.Авербах һ.б.), Одесса (В.П.Филатов, Н.А.Пучковская һ.б.) галимнәре зур өлеш кертә.

Казан ун-тында 1850 елларда О. факультет хирургиясе кафедрасында А.Н.Бекетов тарафыннан алып барыла. Мөстәкыйль О. каф. 1867 дә оештырыла (мөдире М.В.Никольский, 1870 тән — Е.В.Адамюк). Хирургия клиникасында офтальмологик авыруларга 15 урын бирелә. Е.В.Адамюкның «Күз авыруларын өйрәнүдә гамалы ярдәмлек» («Практическое руководство к изучению болезней глаза», 1884), «Күзнен яктылык сизү аппараты авырулары» («Болезни светоощущающего аппарата глаза», 1897) хезмәтләре Казан

Офорт. 1. О.К о х. «Казан шәһәре күренеше» (А. Олеарий рәсемнән). 18 йөз ахыры; 2. С.П. К о з л о в. «Эскәмиядә». Кәгазь, коры энә. 1924. Икесе дә ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда; 3. И.Н. П л е щ и н с к и й «Урак өсте». Кәгазь, коры энә. 1924. И.И. Галиевнең шәхси тупланмасы (Мәскәү); 4. М.К. М а в р о в с к а я. «Элекке Яна Комиссариат урамьнда. Кыш». «Якын үткәндәге Казан» сериясеннән (1987–89); 5. И.К. К о л м о г о р ц е в а. «Казан Кремленең почмак манарасы». Акваинта. 1970 иче еллар; 6. Н.У. Э л м и е в. «Мөдлы сазым». Акваинта. 1998. Өчесе дә ТР Дәүләт сынлы сәнгать музееда.

ун-тына дөньякүләм танылу китерә, офтальмологларның Казан фәнни мәктәбе оешуда әһәмиятле роль уйный. 20 йөздә О. яңа ысулларга байый, инструменталь диагностика (биомикроскопия, рентгенография, электр һәм изотоп диагностикасы, флюоресцент ангиография һ.б.) алга китә. Рефракция тайпылышларын төзәтү ысуллары камилләштерелә, астигматик һәм контактлы линзалар, телескопик күзлекләр кулланышка керә, күзнең мөгез катлавын күчәрәп утырту, күз шешләре очрагында фотокоагуляция операцияләре үзләштерелә. Е.В.Адамюк укытып чыгарган земство табиб-офтальмологлары (А.Г.Агабабов, В.В.Чирковский, К.Х.Орлов, В.Е.Адамюк, В.П.Иванов һ.б.) сонрак зур галимнәр булып таныла; А.Г.Агабабов житәкчелегендә күрү органы физиологиясен өйрәнү дөвам итә. 1900 дә университет каршында 30 атак-урынлык күз клиникасы ачыла. Бу чорда О.дә бактериология һәм иммунитет мәсьәләләре, күз басымының күзнен кан б-н тәэмин ителешенә бәйлелеге өйрәнелә. В.В.Чирковский тарафыннан трахоманы өйрәнү материаллары гомумиләштерелә («Трахома», 1933; 6 басма, 1953; СССР Дәүләт бүлгә, 1948), «Вопросы трахомы» журналы нәшер ителә (1935–37). 1960–80 елларда М.Б.Вургафт, А.П.Нестеров һ.б. глаукома

проблемаларын өйрәнәләр (алар тарафыннан тәкъдим ителгән күзнен гидродинамик күрсәткечләрен тикшерү ысуллары О.дә киң кулланыла). А.П.Нестеров тарафыннан ачык почмаклы глаукоманың төп сәбәбе дип күрсәтелгән шлём каналын блокадалау теориясе ачыш дин табыла (1985). Фотоэлектроннограф, төсле катлау ретракторы приборлары авторы М.Б.Вургафт, тикшеренүләреннән нәтижәләрен гомумиләштереп, «Глаукома» (1980) хезмәтен яза. М.В.Кузнецова житәкчелегендә галимнәр төркеме миопия һәм умыртка сөягенең муен бүлгә халәте арасындагы бәйлелекне өйрәнә («Күрә карауның сәбәпләре һәм авыруны дөвалау» — «Причины развития близорукости и её лечение», 2005). Миопатияне кисәтү өчен ортокерагологик линзалар сайлау ысулы; рефракцион амблиопияне, кылый күзлекне, ачык почмаклы глаукоманы дөвалау; катарактаны хирургик булмаган юл б-н таркату, мөгез катлау томанлануны, глаукоматоз оптико-нейропатияне, алкоголь амблиопиясен һ.б.ны таркату юлы б-н дөвалау ысуллары гамалгә кертелә. Макулострофия, челтәр катлауда пигмент дистрофиясе, күрү нервы атрофиясе очракларында Э.Р.Мулдашев ысулы б-н дөвалау методикасы кулланыла. Челтәр катлау васкулитларын, күрү нервын һ.б. дөвалау

да лазер технологиясенә мөрәжәгать ителә (Я.М.Вургафт, А.Н.Самойлов). ТРда ел әйләнәсендә 2 меңнән артык микрохирургик операция ясала, 4 меңләп авыруга консультация бирелә. Казанда 1907 елдан бирле Офтальмологлар жәмгыяте эшли (1995 тән — Бөтенроссия офтальмологлар жәмгыяте ф-лы).

М.В.Кузнецова, Р.Г.Исхакова.

«ОФЫК», рәсемле ижтимагый-сәяси, пропаганда-агитация журналы. КПССның Татарстан өлкә ком-ты органы. 1937–92 елларда Казанда атнага 2 тапкыр татар телендә нәшер ителә. Исеме үзгәрәп тора: 1937 нең мартыннан «Агитатор блокноты» (1938 нең мартыннан 1943 кә кадәр «Татарстан большевизмы» ж-лы б-н берләшәп чыга), 1943 тән «Пропагандист һәм агитатор блокноты», 1944 тән «Агитатор блокноты», 1987–89 да «Агитатор сүзе», 1990 нан — соңгы исемендә. 1942 дән рус телендә дә басыла башлый: 1942 нең ноябреннән «Блокнот пропагандиста и агитатора», 1944 нең апреленнән «Блокнот агитатора», 1948 дән «Блокнот пропагандиста и агитатора», 1949 дан «Блокнот агитатора», 1987 дән «Слово агитатора», 1990–92 елларда «Панорама». Төрле еллардагы мөхәррирләр: С.Г.Гыйрфанов, Х.Р.Рәхмәтуллин, Я.З.Ярмәкәев, М.Х.Шәфыйков, Н.А.Андриа-

нов, А.И.Афанасьев. Актив авторлары ара-сында — С.Аздуни, А.Әхмәдуллин, Л.Бауман, Ф.Борханова, М.Бохаев, Э.Ваһапов, Ш.Вәлиев, И.Герасимов, Б.Зиннәтуллин, И.Исхаков, Д.Мөһахарова, С.Мөхәммәтов, С.Тайбинский, К.Фасиев, Ф.Шаһиәхмәтов һ.б. «О.» партия оешмасы секретарлары, политинформаторлар, пропагандистлар, урта мәктәп директорларына һ.б.га адреслана. Даими рубрикалары: «Көндәлек вакыйгалар», «Капитал дөнәсында», «Безнең календарь», «Саннар һәм фактлар», «Туган илебездә» һ.б. Журнал илдәге һәм респ-кадагы сәяси, икътисади, мәдәни вакыйгалар, халыкара хәлләр, сәяси агитация тәҗрибәсе б-н таныштырып бара һәм сәяси агитациянең бурычларын аңлата. «О.» СССР халыкларының дуслыгы һәм хезмәттәшлеге идеяләрен пропагандалый, яшьләренә интернациональ рухта тәрбияләүгә зур игътибар бирә. Язучылар, шагыйрьләр ижаты б-н таныштыра.

А.Ә.Хәсәвнәх.

ОХОТИНА Наталья Антониновна (3.4.1941, Казан), химик-технолог, техник фән. канд. (1967), Дәүләт бүләге лауреаты (2007). 1963 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, эластомерлар химиясе һәм аларны кабаттан эшкәртү технологиясе каф. профессоры (2007 дән). Хезмәтләре төрле максатта кулланылучы каучук һәм резина өчен полифункциональ тәэсирле өстәмәләр синтезлау һәм тикшерүгә карый. О. катнашмалы стабилизатор, газсыман күкерт һәм туендырылмаган полимерлашучылар нигезендә металлокорд системалар өчен вулканизаторлар агентлар, шиннар һәм күп катламлы башка эшләнмәләр житештерүдә резин катышмаларының конфекцион ябышучанлыгын арттыру өчен сумала, тышкы катлам резиннарының салкынга чыдамлыгын күтәрү өчен пластификатор житештерү һәм куллану технологияләрен эшли. Дәүләт бүләге көндәшлеккә сәләтле радиаль шиннар житештерү технологиясен камилләштерү максатында өр-яңа материаллар эшләүдә һәм гамалгә кергүдә («Түбән-камашин» ЖБ) катнашканы өчен бирелә. Уйлап табуга 14 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә. Россиянең мактаулы югары белем бирү хезмәткәре (1997).

Хезм.: Технология резиновых изделий: Учеб. Л., 1991 (автордаш); Влияние пластификатора то-финола на свойства протекторных резин // Каучук и резина. 2006. № 2 (автордаш); Угледородная смола пикар — новый повыситель клейкости резиновых смесей // шунда ук. Б. 21–23.

ОЧА елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Шыя елгасының (Вятка елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 24 км. Бассейнының майданы 132,8 км². Елга башы Кукмара р-ны Яңа Каенсар авылында, тамагы Мамадыш р-ны Дусай авылынан тәньяктарак. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 75 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 10%. Оның 0,6 дан 6,9 км га кадәр озынлыктагы 8 кушылдыгы бар, иң зурысы — Ушма елгасы (ун кушылдык). Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,38 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары

б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпсәллек катламы 101 мм, ташу вакытында су катламы 85 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь урта-сында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпсәллек чыгымы 0,07 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. О. бассейнында су күләме 0,05 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОЧКАЛАК ТИЕН (*Pteromys volans*), киме-рүчеләр отрядындагы очкалаклар семьялыгынан имезүче жәңлек. Төньяк һәм көнчыгыш Европа урманнарында һәм Азиянең төньяк өлешендә таралган. ТР терр-ясендә Кама алдында очрый. Каен, зирек, үсәк өстенлек иткән биек каусәле катнаш һәм яфраклы урманнарда яши. Гәүдәсенең озынлыгы 23 см га житә, койрыгы 9–14 см, авырлыгы якынча 160 г. Очыклары йон б-н капланган тиречел яры б-н тоташкан. Тыныч халәттә яры бөрмәләргә жыйналып тора, хәрәкәт вакытында сузыла. Йон капламы тыгыз, йомшак, ефксыман. Ахсыл соры төстә, кайвакыт охра яки көрән төсмердә, корсагы ак, кышын

Очкалак тиен.

йоны озынрак һәм тыгызрак. Карт агач куышларына оялмый, аларда йомшак асылма мукләрдән оя сыйый. Кайвакыт тиен ояларын, тухран куышларын били. Утырма яшәү рәвешен алып бара, эңгер-меңгердә һәм төнлә актив. Елның салкын вакытында активлыгы кинәт кими, эмма кышкы йокыга талмый. Очыкларысы ярдәмендә 40–50 м ераклыкка кадәр агачтан-агачка сикерешләр ясарга сәләтле. Жиргә сирак төшә. Агач бөреләре һәм орлыклар, жиләк, гөмбә б-н туена. Май–июньдә ана затлар 1–4 бала тудыра. О.т.нең табигый дошманнары — зур ябалаклар, кеш, урман сусары. 5 яшыкә кадәр яшиләр. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ОЧКЫЛЫК ҮЛӘНӘ, кы р кы р ы й (*Vertigo*), әвернә чәчәклеләр семьялыгынан бер-, ике- яки күпсәллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 7 төре билгеле. Европа һәм Азиядә таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — соры О.ү. (*V. incana*) бар; респ-каның бөтен терр-ясендә таралган. Коры тау битләрендә, юл буйларында, ш.у. чүп үленә буларак чөчүлкләрдә үсә. 20–50 см биеклектәге соргылт төстәге икееллек үсемлек, йолдызсыман төкчәләр б-н капланган. Тамыры — үзәк. Саба-

гы туры, ботаклы. Яфраклары бөтен, чиратлашкан, чит-читләре вак тешле. Чәчәкләре вак, ак төстә, күе башчалы чучка жыйналаган. Жимешләре — ике капкачлы, озынча түгәрәк, кузак, йөнтәс-йомшак. Орлыклары — яссы, көрән. Май–сентябрьдә чәчәк ата. Орлыктан үрчи (бер үсемлек 1,5 меңгә кадәр орлык бирә, шыгу сәләтен туфракта берничә ел саклай). Үсемлектә органик к-талар, алкалоидлар, флавоноид, кумарин, дуплау матдәләре, майлар бар. Халык медицинасында үлән төнәтмәсе ялкынсынуга каршы чара буларак кулланыла. Баллы үсемлек.

«ОЧКЫН», ижтимагый-сәяси газета. ВКП(б)ның Көңгер округ ком-ты, Эшче, крәстиян һәм кызылармияче депутатларның округ Советы һәм профсоюзларның шәһәр Советы органы. 1926–28 елларда Көңгер шәһәрәндә (Пермь өлкәсе) татар телендә нәшер ителә.

Әд.: Нуруллин Р.М. Газеты и журналы на татарском языке (1905–1985). К., 1989.

«ОЧКЫН», ижтимагый-сәяси атналык газета. ВКП(б)ның Оренбург округ ком-ты һәм Эшче, крәстиян һәм кызылармияче депутатларның округ башкарма ком-ты органы. 1927 елда Оренбург шәһәрәндә татар телендә нәшер ителә, барысы 12 саны чыга. Мөхәррире — З.Шәркый. Актив авторлары арасында — Х.Билкитова, Г.Габделмөнов, А.Габдрахманов, Г.Галиәкбәров, Б.Гомәрәв, Ф.Исхаков, Г.Мудрова, И.Рәфыйков, Б.Рәшитова һ.б. Даими рубрикалары: «Атна арасында», «Оренбург хәбәрләре», «Чит илләрдә». «О.»да ВКП(б)ның 15 нче съезды, 13 нче губерна партия конференциясе (1927 нең декабре) эше турында хисаплар, ВКП(б) Политбюросы эгъзаларының фотолары, докладлары һәм мөрәҗәгатьләре басылган. А.х.ндагы һәм сәнгәтәтәге хәлләр турындагы материалларга, илдәге һәм чит илләрдәге сәяси хәбәрләргә аерым урын бирелә.

А.Ә.Хәсәвнәх.

«ОЧКЫН», ижтимагый-сәяси атналык газета. ВКП(б)ның Лысьва шәһәр ком-ты, Эшче, крәстиян һәм кызылармияче депутатларның шәһәр Советы органы. 1932–34 елларда Лысьва шәһәрәндә (Пермь өлкәсе) татар телендә нәшер ителә.

Әд.: Нуруллин Р.М. Газеты и журналы на татарском языке (1905–1985). К., 1989.

ОША елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Чишмә елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 35,8 км, бассейнының майданы 146,5 км². Түбән Кама р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Оша авылынан 2,5 км көнчыгыштарак, тамагы Ачы авылынан 3 км ераклыкта. Елганың түбән агымы Куйбышев сусаклагычы төрөгә астында калган. Елга башының абс. биеклеге 196 м, тамагыныкы — 53 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 70%. Оның 0,6 дан 3,5 км га кадәр озынлыктагы 9 кушылдыгы бар. Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,36 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су

агымының уртача күпеллек катламы 96 мм, ташу вакытында су катламы 70 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ункөнгендә башлана. Елга ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллек чыгымы $0,13 \text{ м}^3/\text{с}$. Суы язын чагыштырмача каты ($3\text{--}6 \text{ мг-экв/л}$), кышын һәм жән бик каты ($12\text{--}20 \text{ мг-экв/л}$). Гомуми минеральлөшүе язын $300\text{--}400 \text{ мг/л}$, кышын һәм жән $500\text{--}700 \text{ мг/л}$. О. бассейнында суның гомуми күләме 1 млн. м^3 булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ОША́ авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 45 км көньяк-көнбатыштарак, Оша елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 29 кеше (чуашлар) яши. Башлангыч мәктәп. 20 йөз башында нигез салына. Оештырылган көнненнән Казан губернасының Чистай өязе Богородский волостенда. 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1920 дә — 125, 1926 да — 149, 1949 да — 214, 1958 дә — 219, 1970 тә — 215, 1979 да — 111, 1989 да — 54, 2002 дә — 42 кеше.

ОШТЫРМА́ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Вятка елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 37 км, ТР чикләрендә — 29 км. Бассейнының майданы 590 км^2 . Елга башы Кукмара р-ны Югары Юмья авылыннан 2,6 км көньяк-көнбатыштарак, тамагы Киров өлкәсенен Вятка Аланы шәһәре янында. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 54 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 5%. Оның 20 кушылдыгы бар, иң зурлары — Норма (20,9 км), Туйма (16,4 км) — сул, Кенә (11,4 км) — уң кушылдыклар. Елга челтәренен тыгызлыгы $0,38 \text{ км/км}^2$. Туенуы катнаш, чама б-н дүрттән өч өлеше кар сулары исәбенә туры килә. Жир

асты сулары б-н туену модуле елга бассейнының төрле өлешләрендә 1 дән 10 л/с-км^2 га кадәр. Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпеллек катламы 132 мм, ташу вакытында су катламы 98 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпеллек чыгымы $0,675 \text{ м}^3/\text{с}$. Суы язын йомшак ($1,5\text{--}3 \text{ мг-экв/л}$), кышын һәм жән чагыштырмача каты ($3\text{--}6 \text{ мг-экв/л}$). Гомуми минеральлөшүе язын $200\text{--}300 \text{ мг/л}$, кышын һәм жән $700\text{--}1000 \text{ мг/л}$. О. бассейнында суның гомуми күләме 4 млн. м^3 булган 9 буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

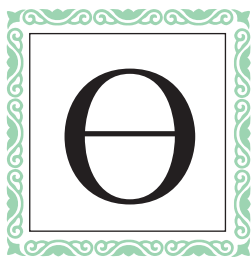
ОШТЫРМА́-ЮМЬЯ́, авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 21 км көньяк-көнбатыштарак, Оштырма елгасы буенда. 2010 елда 323 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, удмуртлар — 73%, татарлар — 23%) яши. Халкының төп шөгиле — мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, клуб, китапханә, Чиркәү. 1710 еллардан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында О.-Ю.да Казан Богородица чиркәве, земство мәктәбе (1845 тән эшлөчүче авыл приход мәктәбе жирлегендә 1885 тә ачыла; 1909 дан Халык мәгарифе министрлыгы карамагында), 1 казна шәраб һәм 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире $1043,1$ дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Иске Юмья волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 54 ир-ат; 1859 да — 371, 1897 дә — 646, 1908 дә — 641, 1920 дә — 797,

1926 да — 887, 1938 дә — 581, 1949 да — 459, 1958 дә — 371, 1970 тә — 305, 1979 да — 334, 1989 да — 309, 2002 дә — 339 кеше. О.-Ю.да педагог И.С.Михеев туған.

ОШУСТОВИЧ Феликс Антонович (1870 еллар тирәсе, Одесса ш. — ?) жырчы (лирик-драматик тенор), педагог. 1890 елда Киев театры сәхнәсендә беренче тапкыр Манрико партиясе («Трубадур», Дж.Верди) б-н чыгыш ясыи. Жырчының репертуары үз эченә 50 дән артык опера партиясен ала. Рус композиторлары операларында төп партияләренә, ш.и. Кащей («Улемсез Кащей», Н.Римский-Корсаков) партиясен беренче башкаручы. Россия шәһәрләре (Одесса, Харьков, Вильно, Минск, Саратов, Екатеринбург, Мәскәү һ.б.) опера сәхнәләрендә чыгышлар ясыи. 1900 елларда Казан шәһәре сәхнәсендә жырлыи, Казан музыка үч-шесендә укыта. Укучылары арасында СССРның халык артисты М.Д.Михайлов бар.

Әд.: Ф.А.Ошустович (к 20-летию сценической деятельности) // Рампа и жизнь. 1910. № 6.

ОЯЛА́Ш УТЫ́ (Neottia), сәхләбчәләр семьялыгынын күпеллек үләнчел үсемлекләре ыругы. 9 төре билгеле, Европа һәм Азиянен уртача поясында таралганнар. ТР терр-ясендә бер төре — чын О.у. (N. nidus-avis) бар, барлык районнарда очрый. Күлгәле һәм катнаш урманнарда, коелган яфрак арасында үсә. Хлорофиллсыз, 20–45 см биеклектәге үсемлек. Тамыр системасы кош оясы рәвешендә жыелган (исеме шуннан) итчел тамырчыклар б-н капланган. Яфрактары үсеш алмаган. Чәчәкләре көрән яки саргылт-көрән, баллы исле, чукка жыйналган. Жимеше — тартмачык. Июнь–июльдә чәчәк ата. Нигездә, орлыктан үрчи. О.у.нда фотосинтез юк, туклану матдәләрен ул тамырлары б-н симбиозда яшәүче гөмбәләрдәрдә туфрактан ала. Дару үсемлеге. Чын О.у. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ӨБР авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 15 км төньяк-көнбатыштарак, Сая елгасы буенда. 2010 елда 148 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Клуб. Композитор С.Сәйдәшев музей. Мәчет. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, мич чыгару, тегүчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында Ө.дә мәчет, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 630,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Салкын Чишмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Добъяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 51 ир-ат; 1859 да — 444, 1897 дә — 680, 1908 дә — 671, 1920 дә — 528, 1926 да — 642, 1938 дә — 599, 1949 да — 454, 1958 дә — 344, 1970 тә — 263, 1989 да — 150, 2002 дә — 153 кеше.

Өд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ӨБР АБАГА (*Gymnocarpium*), татлы абагачлар семьялыгынан абагалар ыругы. 10 га якын төре билгеле. Төньяк ярымшарда таралганнар. ТР терр-ясендә 2 төре бар. Линней Ө.а.сы (*G. dryopteris*) Кама елгасыннан төньяктарак очрый, Роберт Ө.а. (*G. robertianum*) Биектау р-нында теркәлә. Күлгәле урманнарда үсәләр. Нечкә кара шуышма тамырчалы, 15–50 см биеклектәге күпеллык үсемлек. Яфрагы каты, куге яшел, өчәр каурыйсыман-бүленмә. Соруслары аскы ягында. Спораларын июнь–июльдә чөчәләр. Тамырчаларында 8–12% дуплау матдәләре бар. Декоратив үсемлекләр. Роберт Ө.а. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ӨЙ ИЯСЭ (Йорт иясе), Казан һәм Себер татарлары мифологиясендә ияләрнең бер төре; өй хужасы, рухы. Түбән мифология персонажы. Башкорт халкындагы өй иясе, мордвалардагы кудова, юрхтава б-н туры килә. Казан татарлары ышануынча, Ө.и. — гадәти киенгән, озын ак чөчлө, кечкенә буйлы кеше. Идән астында, кайчак мич астында яши. Ө.и. йортны, гайләне саклый, көнүрештә булыша, бала-каза ихтималын искәртә. Ө.и. тавыш-гауга, шапшаклык, тәртипсезлекне яратмый. Үпкәләгән Ө.и. бәхетсезлек һәм авырулар килтермәсен өчен аның күнелен күрергә — ботка пешереп почмакка куярга яки мохтажларга сәдака бирергә кирәк. Ө.и. кешеләргә һөнәр сайларга ярдәм итә дип санала. Әгәр аның «акча сукканы» ишетелсә — сүздә итәргә, кәгазь кыштырдатса — язуб-н шөгыльләнергә киңәш ителә. Яңа йортка күчкәндә Ө.и.н дә яңа урынга чакырырга кирәк. Көнбатыш

Себер татарларында Ө.и. — ямьсез карчык рәвешендәге явыз рух. Ул төннәр буе өйдә йөгереп йөри, кыштырдый, елмый, кешеләрне борчы. Ө.и.нең күренүе бәхетсезлек киләчәгенә юрналган, ул булган йорттан котылу чарасын күрергә тырышканнар.

Өд.: Н а с ы й р и К. Өй иясе // Сайланма әсәрләр. К., 1975. Т. 2; Өй иясе (Өй анасы) // Татар халык ижаты: Риваятьләр һәм легендалар. К., 1987; Б а с и л о в В.Н. Өй иясе // Мифы народов мира. М., 1988. Т. 2; М о к ш и н Н.Ф. Религиозные верования мордвы. Саранск, 1998.

Ф.И.Урманчеев.

ӨЙ КЕЛӘВЭ, йортны саклау һәм чистартуның борынгы йоласы. 20 йөз башына мишәр татарлар (к. *Мишәрләр*), шу. керәшен татарлар көнүрешендә «йорт урынын уздыру» исеме б-н сакланып калган. Өй (йорт) иясенә ышануга бәйле (к. *Ия* мөкаләсе). Гайлә учагын саклау һәм чистарту, йорт иясендә мәрхәмәт уяту өчен. Ө.к.н яңа йортка күчкәнчә уздырганнар һәм ел саен үткәргә тырышканнар. Йолада, башлыча, хатын-кызлар катнашкан. Ө.к.нә чакырылган кыз туганнар, күршәләр йортның, гайләнең иминлеген теләп дога кылганнар, аннары хужа хатын аларны йола боткасы иясә кош итеннән эзерләнгән ризык б-н сыйлаган; 3–4 елга бер корбанга сарык чалганнар. Йорт иясендә «сыйлаганнар», мишәрләр аны ат абзарында яши дип уйлаганнар. Аның өчен дип абзарда тозсыз йола боткасы һәм төчө күмәч («питрач») калдырганнар. Керәшен татарларда йорт иясен юмалау өчен, гадәттә, өйнең идән асты почмагына тимер пластина кыстырганнар («корыч кыстыру»).

Өд.: Б а з и т о в а Ф.С. Татар халкының бәйрәм һәм көнүреш йолалары. К., 1995; М у х а м е д о в а Р.Г. Татары-мишари. М., 1972; М е т ш и н Ю.Г. Татары-крәшени. М., 1977.

Ф.Ф.Гулова.

ӨЙ ТУЭ, яңа йортка күчү уңае б-н оештырылган гайлә бәйрәме. Ана, гадәттә, туганнар, дуслар һәм күршәләр чакырыла, алар яңа торакны жиһазлауда ярдәм итү өчен акчалата яки әйберләтә бүләкләр китерәләр. Ө.т., гадәттә, хужаларга бөрәкәт, сәләмәтлек һәм байлык теләп дога кылудан башланып китә. Еш кына өлкәннәр өчен, мулла иясә абыстайны чакырып, аерым корьон ашлары уздырыла. Ө.т. 20 йөзгә 2 нче яртысында массакүләм торак төзелешкә киң колач алган шөһәр жирләрендә аеруча еш оештырыла. Шәхси корылмаларга өстенлек бирелгән авыл жирләрендә йорт төзелешенә аерым этапларын чагылдырган борынгы халык йолалары да өлешчә сакланып калган: нигез салу (*нигез боткасы*), матча кую (матча мае), мич чыгару (мич (пич) ачу) һ.б.

Өд. к. Өй келәвә мөкаләсе.

Ф.Ф.Гулова.

ӨЙ ЧИКЕРТКЭЛӘРЭ (*Grylloidea*), турыканатлылар отрядының озынмыккылар асотрядындагы бөжәкләр өссемьялыгы. Дөнья фаунасында 2 меңнән артык төр исәпләнелә, БДБ илләрендә 50 дән артык, Татарстан терр-ясендә 4 төр теркәлгән. Башка турыканатлылардан нечкә туры, очында сөңгесыман киңәйгән күкәй салгыч (ата затларда) булуы б-н аерыла (аючикерткәләрдә күкәй салгыч юк). Аяклары 3 буынлы, сыгылмалы озын перкарлары бар. Тыныч халәттә канат өслекләре аркасына ятып тора. Жир өслегендә яки өннәрдә, шу. жылы биналарда яшиләр. Татарстан терр-ясендә өй чикерткәсе (*Acheta domestica*) таралган. Гәүдәсе — 16–20 мм, күкәй салгычы 11–15 мм озынлыкта. Икмәк валчыклары, башка азык-төлек калдыклары б-н туена, ачык һавада да яши. Далаланган участокларда бик сирәк булса да кыр чикерткәсе (*Melanogryllus campestris*) очрый.

Ө.ч.нә шу., гадәттә, сулыклар янында яшүчә аючикерткәләргә дә кертелә. Аларның беренче пар аяклары казырга жайлашкан һәм суык тычкан аякларына бик охшаш (аючикерткәнең лат. исеме — *Gryllotalpa* чикерткә-суык тычкан дип тәржемә ителә). Йорт яны участокларында аючикерткәләр культуралы үсемлекләрнең тамыр һәм бүлбеләрен зарарлап, зур зыян салырга мөмкин.

Н.В.Шулаев.

ӨЙДӨ ТУКЫЛГАН ПОСТАУ, өйдә эшләнгән йон яки яргылаш йон кушылган тыгыз тукума. Татарлар аның тупас йон постаудан (өске киём өчен) юка постауга (өек өчен) кадәрге төрләрен тукыйлар. Әрлү өчен язгы һәм көзгә чорда кыркылган сарык, кәжә, дөя йоны кулланыла. Постау киндер сугу өчен файдаланылган станда, шул ук ысуллар б-н, өч төстә (ак, кара һәм көрән) тукула. Ак постау кыйммәтрәк баяләнган, аннан оеклар, кара һәм соры постаудан киём теккәннәр. Постау эшләнү өчен, гадәттә, йон тукуманы сәкәдә, керәшен татарлар киледә аунатканнар. Постау эшләнүнең иң борынгы ысулларының берсе идәндә аяк б-н таптап басудан гыйбарәт булган (19 йөз ахырына кадәр Урта Азиядәгә төрки халыклар, Урта Идел һәм Урал буйларындагы руслар, Дагстан кумыклары арасында таралган): эзер йон тукуманы кайнар сулы казанга салганнар, аннары алып, идәнгә жәеп аунатканнар. Татарларда махсус уклау — кырлы бәлк кулланып өвәлү ысулы аеруча киң таралып алган. Эзер постауны талдан үрелгән рәшәткәгә яки сәкәгә салганнар, сәкәнен такталарын юан жепләр б-н урап, кысып бәйләгәннәр. Сәкә кырыйларына баскан хатын-кызлар, тукумага кайнар су сибеп торып, аны кул б-н таушалдырганнар. Тыгызлаганнан соң, постау вертикаль хәлдә бөкләнмәсә, ул эшләнәп житкән дип

бәйләнгән; тукуманы елгада чайкаганнар, суын сыгып киптергәннәр. Постау эшләү вакытында яшьләр өмәләре оештырылган (к. *Өмә*).

Әд.: Сафина Ф.Ш. Ткачество татар Поволжья и Урала (конец XIX — начало XX вв.): Ист.-этногр. атлас татар. народа. К., 1996.

ӨЙЛӘНЭШҮ, никахлашучы парлар (ир б-н хатын) барлыкка килү процессы. Социаль-мәдәни нормалар б-н яраша һәм көйләнә, хокукый, социаль, икътисади һ.б. аспектларга ия, халыкның никах структурасын билгели. Ө. мөгълуматлары ағымдагы елның граждандык хәле ақтлары нигезендә, ягъни теркәлгән никахлар, аерылышу һәм үлемнәр (тол калу), халык саны исәбе һәм махсус тикшеренүләр буенча алып барыла. Никах хәле: бер тапкыр да никахта булмаганнар, никахта торучылар (беренче яки һабат; теркәлгән һәм фактик), толлар, аерылышканнарға бүленә. Никах хәле турындагы рәсми мөгълуматлар тулы түгел, чөнки дини йолалар тәртибендә корылган һәм консенсуаль (хокукый яктан расмиләштерелмәгән) никахлар исәпкә алынмый. Халыкның никах структурасы күрсәткечләре арасында гомуми Ө. коэф. (1 елда 1000 кешега туры килүче никахлар саны), һәрбер буының кайчан да булса никахлашкан (яки никахлашмаган) өлеше, беренче тапкыр никахлашучыларның уртача яше, аерылганнан яки тол калганнан соң кабат никахлашучылар өлеше еш кулланыла. Ө.нең рәсми күрсәткечләренә хокукый сәбәпләр, аеруча закон тарафыннан ныгытылган иң иртә никахлашу яше (ТРда да, РФдәге кебек, ирләр һәм хатын-кызлар өчен 18 яшь), милләт һәм дин аерымлыклары, яшәү урыны буенча аерымлык (шөһәр-авыл), белем дәрәжәсе, хезмәт үзенчәлеге һ.б. йогынты ясый. Казан губернасы халкына өйләнешмәү һәм аерылышуларның аз булуы, иртә никахлашу хас була. Татарстанда, Ө. саны кимү б-н беррәттән, аерылышулар саны арта (к. табл.).

Еллар	1000 кешега туры килгән теркәлүләр	
	никахлар	аерылышулар
1950	9,1	0,4
1960	11,8	0,8
1970	9,0	1,9
1980	10,6	3,3
1989	10,0	3,2
1991	8,6	3,2
1997	6,2	3,3
1998	5,4	2,9
1999	5,7	3,0
2000	5,7	3,4
2001	6,4	4,2
2002	6,7	5,6
2003	7,0	4,7
2004	6,5	3,4
2005	7,2	3,8
2006	7,4	4,1
2007	8,7	4,1
2008	7,8	4,2
2009	7,8	3,9
2010	8,3	3,7
2011	9,5	3,9
2012	8,7	3,3

1950 елда теркәлгән 100 никахка — 4, 1990 елда — 31, 1990 еллар ахырында — 54, 2000 дә 60, 2012 дә 39 аерылышу туры килә. Авыл

һәм шөһәр халкы никахлар ныклыгы буенча шактый аерылган: авылда — 40 никахның, шөһәрдә 22 никахның 10 ысы таркала.

М.Р.Мостафин.

ӨЛБ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Ашыт елгасының (Илләт елгасы бассейны) уң кушылыгы. Озынлыгы 13,1 км, бассейнының майданы 75,5 км². Елга башы Өтнә р-ны Яңа Шимбер авылынан 4 км коньяк-көнбатыштарак, тамагы Биектау р-ны Алат спирт заводы авылынан төньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 140 м, тамагыныкы — 89 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 40%. Елга чөлтәрәң тугызлыгы 0,17 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1–0,25 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык сәегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 157 мм, ташу вакытында су катламы 140 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнең беренче ун көнлегендә башлана. Елга октябрь ахыры — ноябрь башында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,057 м³/с. Язын суы чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральләнеше язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л.

ӨЛБ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 40 км төньяктарак, Өлб елгасы буенда. 2010 елда 218 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.дә мәчет, тимерчелек, тукумалар һәм 2 вак-төякләр кибете эшләнә. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1260 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Царёвококшайск (1919 дан — Краснококшайск) өязе Күлле Киме волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Добъяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 73 ир-ат; 1859 да — 534, 1897 дә — 825, 1908 дә — 897, 1920 дә — 934, 1926 да — 970, 1938 дә — 1015, 1949 да — 956, 1958 дә — 675, 1970 тә — 573, 1989 да — 317, 2002 дә — 244 кеше.

ӨЛГЕ авылы, Кукмара р-нында, шөһәр тибьындагы Кукмара посёлогынан 6 км коньяктарак, Оштырма елгасы (Вятканың уң кушылыгы) буенда. 2010 елда 403 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, он тарту б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.дә волость идарәсе урнаша, мәчет, 2 тегермән, тимерчелек, 3 вак-төякләр кибете эшләнә. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2151,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе

Өсән-Елга волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 134 ир-ат; 1859 да — 971, 1897 дә — 1139, 1908 дә — 1208, 1920 дә — 1039, 1926 да — 1012, 1938 дә — 893, 1949 да — 627, 1958 дә — 584, 1970 тә — 513, 1979 да — 462, 1989 да — 347, 2002 дә — 402 кеше.

«ӨЛФӘТ» (الفِت) — «Дуслык»), атналык ижтимагый-сәяси газета. «Иттифак эл-мөслимин» фиркасенә Петербург бюросы органы. 1905 елның 11 декабреннән 1907 нең 9 июненә кадәр С.-Петербургта татар телендә нәшер ителә, барысы 85 саны чыга. Нашире һәм мөхәррире — Р.Ибраһимов. Газета эшчәнлегендә татар сәяси эшлеклесе һәм публицист М.Бузинов актив катнаша. Басма Россия мөселманнарының сәяси эшчәнлектәге беренче адымларын, 1905–07 еллар рев-циясе чорында ачылган сәяси азатлык шартларында башка сәяси фиркаләр һәм хәрәкәтләр вәкилләре б-н бәйләнешләрен яктырта. Р.Ибраһимов үз мәкаләләрендә Россия татарларының терр. автономиясе принциплары аңлата: аерым земство идарәләре, милли мәктәпләр булдыру, мөселман хәрби частлары оештыру, тынчы вакытта аларны мөселман халкы яшәгән терр-яләргә урнаштыру һ.б. Газетада Бөтенроссия мөселманнарының 1906 ның гыйнварында С.-Петербургта узган икенче корылта, аның барышы һәм нәтижеләре тәфсилләп бәян ителә (к. *Ботенроссия мөселманнары корылталары*). Россиянең төрле өлкәләрендә мөселман уку йортлары ачылу, аларда уку барышын оештыру турында мәкаләләр басыла. Мөселман дини учреждениеләрен үзгәртү кору, аларның мөстәкыйльлеген тәэмин итү мәсьәләләренә аерым игътибар бирелә. Газета иске карашлы мөселман руханилары вәкилләренә тоткан урынын, ш.и. аларның татар милли хәрәкәтен берләштерү сәясәтенә кагылышы тискәре ролен тәнкыйтли. Басма хокук мәткә каршы эчтәлектәге язмалары өчен ябыла, Р.Ибраһимов хөкемгә тартыла.

Әд.: Хабутдинов А.Ю. «Ульфат» // Ислам в Санкт-Петербурге. М.—Н.Новгород, 2009.

«ӨЛФӘТ», С.-Петербургтагы шәркый басмаханә. 1906 елда шул ук исемдәге газета нәшер итү максаты б-н жәмәгат, сәясәт һәм дин эшлеклесе, публицист, мөхәррир һәм нашир Р.Ибраһимов тарафыннан ачыла. Басмаханәдә шу. «Нәжат», «Өт-Тилмиз» г-талары, сирәк кенә сәяси характердагы китаплар һәм брошюралар, мәктәпләр өчен дәреслекләр, дини-дидактик һәм дини-тарихи әсәрләр дә нәшер ителә. Басмалар арасында — Сөләйман Айричинскийның «Автономия яхуд идарәи мохтария», «Татар хәятенә 1002 нче кичәсе», «Мөселман фиркасе уставы» һ.б. Ачыкланган китапларның гомуми саны — 25 (1906 да — 5, 1907 дә — 20), туган тиражы — 66900 дана. Газеталар һәм китаплар цензура эзәрлекләвенә дучар ителә. Газеталарның кайбер саннарына, «Нәжат», «Мең дә бер хәдис» (Казанда да басыла),

«Чулпан йолдызы» басмаларына тыю кертелә. 1907 дө хакимият тарафыннан абыла.

Әд.: Карим у л л и н А.Г. Татарская книга начала XX века. К., 1974.

Г.Г.Габделлашева.

ӨМӨ, төрки халыкларда күмәкләп үзара ярдәмләшүнең традицион формасы; хужалык эшләрнең жәмәгать б-н башкару рәвеше. Тамырлары б-н жыеннар чорына барып тоташа. Ө., кагыйдә буларак, община (эләгрәк — жыен) яки *махаллә* әгъзасының үз хужалыгындагы авыр эшләрне: печән чабу, урак уру, ашылык сугу, төзелеш материаллары һәм утын әзерләү, өй күтәру һ.б.ны тизрәк төгәлләү өчен мөрәжәгатә яки тәкъдимә буенча уздырыла. Жәмәгать тәртибендәге Ө.ләр авыл (сирәгрәк волость) жыены яисә авыл аксакаллары карары б-н торак пунктларны, зиратларны, эчәргә яраклы су чыганаclarын (чишмәләр, коелар, күлләр һ.б.ны) торгызу һәм чистарту, авыллар, көтүкчеләр, улгауларны киртәләү, мәчет һәм мәктәпләр төзү, юллар, күперләр һәм дини корылымаларны төзәтү һ.б., шу. бәла-казалардан (янгынар, су басулар, давыллар һ.б.) зыян күрүчеләргә, тол хатыннарға, картларға, ятимнәргә ярдәм итү өчен оештырыла. Хәлләрәк хужалыклар, крәстияннәренә мул сый б-н жәлеп итеп, Ө.ләрен авыр һәм ашыгыч эшләр башкару өчен оештырганнар. Постау житештерү (тула Ө.се), киндер, житен, йон әрләү (жеп, яисә орчык Ө.се), каз йолку (*каз өмәсе*) һ.б. хатын-кызлар Ө.ләре традициягә әйләнә. Ө.ләр һәрвакыт диярлек күмәк сый, йола-гамәлләр, кайберләре уеннар, кайберләре жыр-биюләр тулы бәйрәм киче б-н төгәлләнә. Совет чорында алар шимбә һәм якшәмбе Ө.ләре рәвешен ала. Татарларда Ө. оештыру традициясе яшәвен давам итә, тик мондый ярдәмләшү торган саен сирәгәя һәм анда азрак кеше катнаша.

Р.В.Шайдуллин.

ӨМБЕ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 25 км төньяк-көнчыгыштарак, Шәмәк елгасы буенда. 2010 елда 158 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, китапханә. 1602–03 тән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, тегүчелек б-н шөгыльәнә. 20 йөз башында Ө.дә мәчет (1842 дә төзелә), мәктәп, тукыма һәм вак-төякләр кибете, күн склады, 10 олаучылар йорты эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенен имана жире 535,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан оязе Мүлмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында, 1930 ның 10 августынан — Добъяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварынан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 24 ир-ат; 1859 да — 240, 1897 дә — 385, 1908 дә — 509, 1920 дә — 509, 1926 да — 469, 1938 дә — 511, 1949 да — 472, 1958 дә — 379, 1970 тә — 314, 1989 да — 193, 2002 дә — 145 кеше.

«ӨМЕТ», респ-ка ижтимагый-сәяси яшьләр газетасы. 1991 елның 12 июненнән Уфада татар телендә атнага 3 тапкыр нәшер ителә. Төрле елларда мөхәррирләре — М.Н.Мул-

лакаев, Ф.К.Фәтхетдинов, Р.Г.Ногманов (2001 дән). Актив авторлары арасында — Э.Әсәдуллина, Э.Ибраһимова, Я.Юнысова һ.б. Газетада яшьләр тормышы, аның аерым өкүлләре турында сөйләнә. Редакция күп урынны яшьләрнең хәзерге жәмгыятьтә тоткан урыны, төрле өлкәләрдәге эшчәнлеге, яшьләр мөнфәгатләре һәм яшьләргә кагылышлы башка мәсьәләләр турындагы язмаларга бирә; яшь кешенә эчке дөньясына зур игътибар юнәлтә. Яшь журналистлар һәм язучылар актив катнаша. «Ө.» яшьләрнең аралашу мәйданы, аларның фәнни һәм ижади потенциалын чагылдыру чарасы булып тора. Газета билгеләндә актуаль ижтимагый-сәяси темалар күтәрелә, мөһим мәсьәләләрнең төрле катламы анализлана: Россия Федерациясе, үзгәрәп торган дөньяда татарларның тоткан урыны бәхәсләп, сәяси һәм эшлекле элита эшчәнлеге, Ул тарих, мәданият, әдәбият һәм сәнгать, күренекле шәхесләр, татарларның хәзерге тормышы һәм милли проблемалары, Россиядә яшәүче башка халыклар б-н үзара мөнәсәбәтләре турында сөйли. Газета татар тарихын үткән заманнар һәм хәзерге дөнья, Россия чынбарлыгы контекстында аңларга омтыла. Төп рубрикалары — «Башкортстан: Кичә, бүген, иртәгә», «Республиканың ижтимагый тормышы», «Атналлык күзәтү», «Бу — актуаль», «Уртакашасым килә», «Алло, «Өмет» тыңлый», «Автомобиль полосасы». Газета сайтында (www.omet-ufa.ru) аеруча кызыклы язмалар урнаштырыла. 2001 дән «Өмет» төсле басма булып чыга башлый. Һәр елда «Өмет гүзәле» бәйгесе уздырыла, штаттан тыш хәбәрчеләрдән рухи-әхлакый темага ин яхшы язма авторына Нәзирә Бәширова исем. бүләк тапшырыла. Кушымталары: «Чаткылар» (1991 дән), «Сихәт» (2001 дән), «Мин — яшь!» (2007 дән).

З.З.Гыйләжәв.

«ӨМЕТ», к. «Выбор».

ӨМЕТБӘВ Мөхәммәтсәлим Ишмөхәммәт улы (21.8.1841, хәзер БРның Кырмыскалы р-ны Йомран-Ибраһим а. — 28.7.1907, шунда ук), тел белгече, жәмәгать һәм дин эшлеклесе. Татар һәм башкорт телләрендә яза. Неплюев кадетлар корпусын (Оренбург ш.) тәмамлаганнан соң, туган авылында мәдрәсә оештыра, анда укыта. Уфа губерна земство-сы гласные була. 1883 елда мофти Сәлимгәрәй Тәфкилевнең ярдәмчесе сыйфатында император Александр III нең тәхеткә утыруы хөрмәтенә уздырылган тантанада катнаша. С.-Петербургта, Кырымда хезмәт итә. Лирик шигърият һәм эссе («Йәдкәр» жыен-тыгы, 1897), шу. б. башкорт тарихына һәм мәданиятенә багышланган публицистик әсәрләр авторы. Лексикология һәм синтаксиска караган хезмәтләре («Фарсыча-русча сүзлек», 1882; «Фарсыча-татарча-русча сүзлек», 1887; «Татар теленен кыскача нәхүе», 1901) бар. Туган авылында ө. музей ачыла (1991).

Әд.: Х у с а н о в а Г.Б. Литература и наука: Избр. труды. Уфа, 1998.

ӨМЕТБӘВ Рөстәм Бари улы (28.10.1933, Уфа ш.), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1983), проф. (1984). Ленинград тау ин-тын

тәмамлаганнан соң (1957), Магадан шәһәр-ендә — Төньяк-Көнчыгыш геол. идарәсендә, 1968 елдан СССР ФАнec Эрак Көнчыгыш бүлегең Төньяк-Көнчыгыш комплекслы фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1987 дән Бөтенроссия геол. фәнни-тикшеренү ин-тында (С.-Петербург), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1994 кә кадәр). Хезмәтләре файдалы казылмалар геологиясенә карый. 1:200000 масштабы СССР Дөлүт геол. картасын (Төньяк-Көнчыгыш участка) төзи. Алтын һәм көмеш чыганаclarын ачыклауда катнаша.

Х е з м.: Охотско-Чаунская металлогеническая провинция (строение, рудоносность, анализ). М., 1986.

ӨМЕТБӘВ Сабир Гаделжан улы (15.10.1908, Казан губ., Төгеш оязе Олы Кариле а. — 18.5.1982, Әлмәт ш.), режиссёр, актёр, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1954). Казан театр техникумын тәмамлап (1929), Мәскәүдәге Дөлүт театр сәнгате ин-тына (ГИТИС) укырга керә, бер үк вакытта Мәскәү үзек татар эшче театрында актёр булып эшли. 1934—35 елларда Татар акад. театрында. 1935 тән Чистай колхоз-совхоз театрында директор һәм баш режиссёр. Ш.Камалның «Козгыннар оясында», М.Фәйзиниң «Галиябану», К.Тинчуринның «Зәңгәр шәл», К.Әмириңн «Кара тап» әсәрләре буенча спектакльләр куя. 1936 дан театр Минзәлә шәһәрәндә күчәрелә һәм Минзәлә колхоз-совхоз театры дин атала башлый. Анда Ө. тарафыннан «Ташкынар» (Т.Гыйззәт), «Гөлзәдә» (Р.Ишморат), «Банкрот», «Бүләк өчен» (Г.Камал), «Гаепсездән гаеплеләр» («Без винны виноватые», А.Н.Островский), «Бирнәсез кыз» («Бесприданница», А.Н.Островский), «Мәкер вә мэхәббәт» («Коварство и любовь»), Ф.Шиллер) спектакльләре куела. Бөек Ватан сугышында катнаша. Сугыштан соң Минзәлә театрына кайта. Ө. сәнхәләштергән «Тормыш жыры» (Д.Аппакова), «Рәйхан» (Н.Исәнбәт), «Ачкарлактар» (Ә.Фәйзи), «Идел буенда» (Г.Насрый) спектакльләре киң ижтимагый танылу ала. Ю.Әминевнең «Тамырлар», «Язылмаган законнар» пьесалары буенча куйган спектакльләре өчен Ө. 1960 та ТАССРның Г.Тукай исем. Дөлүт бүләгенә лаек була. Ө. театрда чын күңелдән сәнгатькә хезмәт итүче, коллективның сәнгатьчә-ижади йөзен билгеләүче актёрлар буынын тәрбияли. Ул Әлмәт татар драма театрында да спектакльләр куя («Васса Железнова», М.Горький, 1968; «Кичеккән мэхәббәт» — «Поздняя любовь», А.Н.Островский, 1972 һ.б.). 1996 дан *Минзәлә татар драма театры* Ө. исемен йорт, Сабир Өметбаев исем. бүләк булдырыла. Минзәлә татар драма театры бинасы каршысында Ө.ка бюст куела (2012).

Әд.: Г ы й м р а н о в а Д.Ә. Сабир Өметбаев исемендәге Минзәлә татар дөлүт театры. К., 2007.

Д.Ә.Гыймранова.

«ӨМІД» басмаханәсе, к. «Сабах» китапханәсе һәм нәшрияты.

ӨММӨ, өммөт (гарәп. امة — халык, милләт) мөселманнарның дини жәмәгатә. *Махәммәд* пәйгамбәр Мәккәдән Мәдинәгә күчкәнчә,

аның дини-ижтимагый эшчәнлеге нәтижәсендә барлыкка килә (622). Корһәннә Мәдинә дәверә сүрәләрендә (622–32) Мәдинә шәһәрәндә яшәүчә барлык мөселманнар һәм яһүдиләр жәмәгәтә әғзалары — Ө. дип баян ителә. Әлеге атамә Мөхәммәд пәйгамбәр исән чагында ук барлык Гарәбстан халкын күз алдында тоткан. Соңрак, ислам тантанасы өчен көрәш жәелдерелгәч (7 йөз ургасы — 9 йөз башы) һәм буйсындырылган халыкларның ислам динен кабул итүе башлангач, «Ө.» атамасы мөселманнар бергәлеген белдергән. Мөселман илләрәндә милли граждандык турындагы күзаллаулар 19 йөз ахырында барлыкка килә һәм «Ө.» төшенчәсе «халык», «милләт» төшенчәләре б-н тиндәш мөгһнәгә ия була. Панисламизм һәм панарабизм дини-сәясә идеологияләрдә «ислам Ө.се» — «гарәб милләте» дигән төшенчә яши. Татарларда «Ө.» атамасы мөселман жәмәгатен аңлату өчен кулланыла.

Әд.: Ислам: Энцикл. словарь. М., 1991.

ӨММӘТҮЙ-АЛМАТАВИЙ Лотфулла ибне Галиулла (Сабир) (19 йөзнен 2 нче яртысы, Казан өязе Рос авылы), шагыйрь, хаттат. «Сабир» тәхәллүсе б-н дә билгеле. «Кыйссә Таһир» поэмасы (1877) ахырындагы мөгһүмәтларга караганда, балачагы Петропавловск шәһәрәндә уза, шунда белем ала. Мануфактура б-н сәүдә итә. Шәрәкәтә киң таралган ике гашыйкның фажигәлә мөхәббәте турындагы сюжетка нигезләнгән «Кыйссә Таһир» исемле поэма-легенда авторы. Ташбасма ысулы б-н китап бастыру остасы. Шушы ысул б-н татар телендә беренчә тапкыр Европа һәм Азия карталарын (1861), ш.у. «Диван-е Ризан» (1860) исемле шигъри жьентгыгын бастыра. Әд.: История татарской литературы нового времени (XIX — начало XX вв.). К., 2003.

М.И.Әхмәтжанов.

ӨММҮЙ КАМАЛ (чын исеме Исмәгыйль) (14 йөз ахыры — 1475, Кече Азия), төрки-татар шагыйре. Чыгышы б-н Караман шәһәрәненнән. Гомеренә төп өлешен Кырымда, Урта Иделдә яши. Беренчә тапкыр «Өмми Камал китабы» исемле жьентгыгында басылган (1884, 4 басмада дөнья күрә) лирик шигърьләре авторы. Татарлар арасында кулъязма рәвешендә дә киң таралган Ө.К. ижаты суфичылык мотивлары б-н сугарылган; шагыйрь табигать, кешеләр тормышының һәр күренешен, чагылышын Аллаһ кодрәте б-н аңлата. Ул кеше тормышы — вакытлы күренеш, мөңгелеккә күчү юлында бер баскыч кына; бу тормышның максаты — Аллаһ б-н кушылу, моңа фәкать Аллаһка карата мөхәббәт аша гына ирешергә мөмкин дигән фикерне алга сөрә. Ө.К. ижаты Дәрдемәнд, Тукай ижатларына йогынты ясыи. Аның әсәрләренен кулъязмалары (якынча 13) С.-Петербург, Казан китапханәләрендә саклана.

Әд.: К а д ы й р о в а Э.Х. Өмми Камал әсәрләренен Казан нөсхәләре // Татар әдәбияты текстологиясе мәсьәләләре (Урта гасырлар — XX йөз башы). К., 2006; А б л о в Ш.Ш. Умми Камал // История татарской литературы средневековья (VIII–XVIII вв.). К., 2007.

А.М.Ахунов.

ӨНБИЯ авылы, Зәй р-нында, Зәй тимер юл станциясеннән 18 км көньяктарак, Шумшы

елгасы бассейнында. 2010 елда 15 кеше (руслар) яши. 18 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, вак һөнәрчелек б-н шөгһыләнә; 18 йөз ахырында — 19 йөз башында Ижевск казна з-дында эшли. 1870 елгы мөгһүмәтларга караганда, Ө.дә чиркәү, чиркәү-приход мәктәбе, 2 су тегермәне була. 1875 тә агач чиркәү урынына таштан Покров чиркәве (архит-ра истәлеге) төзелә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенә имана жире 2703 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Зәй волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Акташ, 1935 нең 10 февраленнән — Зәй, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1972 нең 1 ноябреннән Зәй р-нында. Халык саны: 1795 тә — 141, 1859 да — 646, 1870 тә — 830, 1897 дә — 1370, 1913 тә — 1568, 1920 дә — 1468, 1926 да — 1145, 1938 дә — 622, 1949 да — 589, 1970 тә — 320, 1979 да — 111, 1989 да — 42, 2002 дә — 18 кеше.

Әд.: Занская энциклопедия. К., 1994.

ӨНСӘ авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 17 км төньяктарак, Кырлай елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 338 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгһле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. Татар ханлыгы чорыннан мөгһүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, олаучылык (Уфа губернасына товар ташу) б-н шөгһыләнә. 20 йөз башында Ө.дә мәчет, мәктәп, 2 жыл тегермәне, 5 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 905,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Чыпчык волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Добъяз, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 80 ир-ат; 1859 да — 538, 1897 дә — 590, 1908 дә — 736, 1926 да — 785, 1949 да — 669, 1958 дә — 542, 1970 тә — 533, 1989 да — 344, 2002 дә — 344 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ӨРӘК, татар мифологиясендә фажигәлә рәвештә үлгән яки явыз ният б-н үтерелгән кешенең рухы-жаны; явыз зат. Ышанулар буенча, Ө. кеше һәлак булган жирдә яши; ул ир-ат яки актан киенгән кыз рәвешендә күренергә мөмкин, жан өшәтерлек итеп ыңгыраша. Ислам кабул ителгәнчә татарларның бабалары арасында таралган бу ышану кешенең жаны аның канына сеңгән, шуңа күрә жиргә аккан кан Ө.кә әверелә дигән караш б-н бәйлә. Шуңа канны яндыргач, Ө. башка күренмә ячәк, дип санаганнар. Мәетне һәлак булган урынында жирләү йоласы Ө.кә ышануга барып тоташа.

Әд.: Н а с ы р о в Ю. Поверья и обряды Казанских татар // Зап. Имп. Рус. геогр. об-ва по отделению этнографии. СПб., 1880. Т. 4; Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967.

ӨРӘНЧЕ, ч а г а н (Acer), чаганчалар семьялыгыныннән яфрак коючан агачлар яки куаклар ыругы. Якынча 150 төре билгеле, Төньяк ярымшарның уртача поясында таралганнар. ТРда 6 төре бар. Гиннал яки елга бую Ө.се (A. ginnala), Көнбатыш Кама алдында декоратив үсемлек буларак үстерелә; татар чаганы (A. tataricum) — Идел алдында, ара-тирә кыр-гыйлана; яшел кабыклы Ө. (A. tegmentosum) һәм башаклы Ө. (A. spicatum) Раифа урманчылыгында интродукцияләшкән; Америка Ө.се (A. negundo), очлы яфраклы Ө. (A. platanoides) катнаш һәм киң яфраклы урманнарда үсәләр. 20 м га кадәр биеклектәге бер һәм ике өйле агачлар һәм 6 м га кадәр биеклектәге зур булмаган куаклар. Тамыр системасында өске горизонталь тамырлар өстенлек итә. Яфраклары каршыдаш, сабакчалы, гади яки каурыйсыман катлаулы. Чәчәкләре вак, күпчеләге саргылт-яшел, ике яки бер женесле, калканчык яки чук чәчәк төркемендә; башлыча, яфраклар күренгәнчә яисә алар б-н бер вакытта, иртә язда чәчәк ата. Өлгереп житмәгән жимешләре ике канатлы жимешчәктән тора, алар исә өлгергәннән соң аерылалар һәм беррәмләп коелалар. Һәрбер жимешчәк (аның киң өлешендә) ясы түгәрәк бер орлык була.

Очлы яфраклы өрәнге.

Август-сентябрьдә өлгерәләр. Орлыктан һәм вегетатив юл — топтән чыккан үсентеләрдән үрчиләр. Күлөгәгә чыдам һәм яктылык яратучы агач. Һаваның дымлылыгы артканда, агач «ельий» (кагыйдә буларак, яңгыр яварга берничә сәгать кала). Ө. 150–200 ел яши. Халык медицинасында очлы яфраклы Ө.нең яшь яфраклары үт кудыру, антисептик, ял-кынсынуга каршы чара буларак кулланыла. Ө. — урман барлыкка китерүчә кыйммәтле токым. Барлык төрләре дә баллы. Орлыклары б-н имәнборыннар, чуқырлар һ.б. урман кошлары туклана. Ө.нең кайбер төрләренен үзгачын жиназ һәм музыкаль инструментлар ясау өчен, агач эшендә, төзелештә файдаланалар.

Әд.: А л е к с е е в Ю.Е. Деревья и кустарники. М., 1997.

ОРГАНЧЕ елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Кичү елгасының (Чимшә елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 18,7 км. Бассейнының майданы 96,8 км². Елга башы

урман массивында, Түбән Кама р-ны Оша авылынан 4,5 км көньяк-көнчыгыштарак, тамагы — Яңа Чишмә р-ны Зирекле авылынан тоньжактарак. Елга башының абс. биеклегенә 200 м, тамагыныкы — 62 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 70%. Ө.нең 0,8 дән 3,5 км га кадәр озынлыктагы 9 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,43 км/км². Туенуы катнаш, яртысыннан артыгы кар сулары исәбенә туры килә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчелек катламы 115 мм, ташу вакытында су катламы 69 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь ахырында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчелек чыгымы 0,154 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 300–400 мг/л, кышын һәм жәен 500–700 мг/л.

ӨРГӘНЧЕ авылы, Яңа Чишмә р-нында, Яңа Чишмә авылынан 24 км төньяк-көнчыгыштарак, Өргәнче елгасы буенда. 2010 елда 57 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, умартачылык. Башлангыч мәктәп, китапхана. 1739 га кадәр нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, мичкә ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.дә Никольский чиркәве (1856 да төзелә), земство мәктәбе (1873 тә ачыла), 3 тегермән, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 2002 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Зирекле волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августынан — Яңа Чишмә, 1944 нең 19 февраленнән — Ямаш, 1956 ның 7 декабреннән — Яңа Чишмә, 1963 нең 1 февраленнән — Чистай, 1983 нең 26 апреленнән Яңа Чишмә р-нында. Халык саны: 1782 дә — 57 ир-ат; 1859 да — 607, 1897 дә — 967, 1908 дә — 1050, 1910 да — 1180, 1920 дә — 1245, 1926 да — 1064, 1949 да — 729, 1958 дә — 389, 1970 тә — 313, 1979 да — 88, 1989 да — 99, 2002 дә — 86 кеше.

ӨРКЕШ авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 24 км көньяктарак, Баш-Арбаш елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 246 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакарда Урнуш исеме б-н билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.тә мәчет, мәктәп, земство мәктәбе, тимерчелек, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 904,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Петропавел волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августынан — Тәкәнеш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Кукмара, 1935 нең 10 феврален-

нан — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 34 ир-ат; 1859 да — 487, 1897 дә — 768, 1908 дә — 916, 1920 дә — 813, 1926 да — 889, 1949 да — 465, 1958 дә — 364, 1970 тә — 496, 1979 да — 310, 1989 да — 230, 2002 дә — 245 кеше.

ӨРПӘК, 20 йөз башына кадәр күбесенчә Казан татар хатын-кызларының борынгы баш япмасы. Ө. турыпочмаклы өчпочмак рәвешендә тегелә, 2–2,5 м лы озын кыек ягының уртасы жиңелчә сырлар б-н жыйдырыла. Өйдә тукылган юка ак тукумадан яки ефәктән эшләнә, тамбурлы чигү б-н бизәлә (бизәкләр, кагыйдә буларак, шахмат тәртибендә урнаштырылган чәчәк бәйләмнәреннән — укалы парчалардан (глазет) то-

Өрпәк. Ефәк, укалы тасма, чук. 19 йөз башы. ТР Милли музейе.

ра). Чәчәклә бизәкләрнең өслеге еш кына келәм жөе б-н тутырыла яисә алтын һәм көмеш жеңләр б-н каплана (к. *Чигү*). Ө.нең чит-читләренә еш кына чук тотыла, маңгай өлешенә укалы тасмадан битлек тегелә. 19 йөздә Ө. Казан һәм Вятка губерналары терр-ясендә өлкән яшьтәге шәһәр татар хатын-кызлары киemenдә сакланып килә, әмма 20 йөз башында фабрикада эшләнгән яулыклар б-н алышына.

Ө.нең бер төре булган кыекча, шул ук формада һәм зурлыкта булып, чигү б-н түгел, тәңкәләр яисә укалы тасма кисәкләре б-н бизәлә һәм күбесенчә авыл татар хатын-кызлары киemenдә бер өлеше булып тора. 19 йөз уртасында кыекча Казан, Уфа, Оренбург, Са-

Яулык һәм өрпәк ябынган татар хатыны. Казан арты. 1920 елгы фоторәсем.

мара һәм Вятка губерналарындагы авылларда таралып ала. Кайчак аның астынан маңгай бизәмәсе — сарынжә бәйләп калдырыла. Ө. һәм кыекча б-н беррәттән, татар киеме элементы буларак сөлгесыман һәм квадрат баш япмалары: тастар, яулык (түгәрәк яулык, ак яулык, бистәр), бөркәнчек (баш бөркәү, каплама) һ.б. да кулланылган.

Әд.: Валеев Ф.Х. Народное декоративное искусство Татарстана. К., 1984; Мухамедова Р.Г. Татарская народная одежда. К., 1997.

Г.Ф.Валиева-Сөләйманова.

ӨСКЕ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Шыя елгасының (Вятка елгасы бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 23 км, бассейнының майданы 116,4 км². Елга башы Кукмара р-ны Югары Өскебаш авылынан 2 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Мамадыш р-ны Олы Өске авылынан 1 км көньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклегенә 180 м, тамагыныкы — 73 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 36%. Ө.нең 1,4 тән 8,6 км га кадәр озынлыктагы 6 кушылдыгы бар. Елга челтәренә тыгызлыгы 0,39 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,51–1 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчелек катламы 103 мм, ташу вакытында су катламы 78 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрель башында башлана. Елга ноябрь башында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчелек чыгымы 0,095 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. Ө. бассейнында су күләме 0,48 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ӨТӘК авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненән 41 км көньяктарак, Зөя елгасы буенда. 2010 елда 63 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, 1565–67 еллардан мәгълүм. Халкы башта Зөя Успение Богородица монастыре карамагында, 1764 тән — экономик, соңрак дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.тә Тихвин чиркәве (1864 тә төзелә), земство мәктәбе (1873 тә ачыла), 3 жил тегермәне, 1 казна шәрәб һәм 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1255 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Әжил волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Норлат-Ачасыр, 1927 нең 1 августынан — Норлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 112 ир-ат; 1859 да — 362, 1897 дә — 637, 1908 дә — 792, 1920 дә — 726, 1926 да — 834, 1938 дә — 896, 1949 да — 499, 1958 дә — 346, 1970 тә — 272, 1979 да — 173, 1989 да — 110, 2002 дә — 99 кеше.

ӨТӘШКӘ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненән 36 км көньяк-көнбатыштарак, Ульянов-Зөя тимер юлы буенда. 2010

елда 203 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 1646 дан мәгълүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында Ө.дә башлангыч мәктәп (1901 дә ачыла), 3 жил тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 951,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зөя өязе Әжил волостенда, 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Норлат-Ачасы, 1927 нең 1 августыннан — Норлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 124 ир-ат; 1859 да — 423, 1897 дә — 736, 1908 дә — 919, 1920 дә — 806, 1926 да — 772, 1938 дә — 810, 1949 да — 448, 1958 дә — 424, 1970 тә — 368, 1979 да — 278, 1989 да — 206, 2002 дә — 275 кеше.

ӨТӨРНӨС авылы, Саба р-нында, шәһәр тибьндагы Байлар Сабасы посёлогыннан 12 км төньяктарак, Мишә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 197 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Аланъялга, Яңа Шекше исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында Ө.тә мәчет, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 622,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Бөкмеш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Саба, 1944 нең 19 февраленнән — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 50 ир-ат; 1859 да — 122, 1897 дә — 265, 1908 дә — 303, 1920 дә — 323, 1926 да — 360, 1970 тә — 205, 1979 да — 238, 1989 да — 211, 2002 дә — 210 кеше. Ө. янында Өтөрнәш шәһәрлегә (14–15 йөзләр) урнашкан.

ӨТНӨ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәннән 14 км төньяктарак, Өтнә елгасы буенда. 2010 елда 109 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп. 17 йөз ахырында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Түбән Өтнә, Өтнә исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, киндер һәм чыпта сугу б-н шөгилләнә. 20 йөз башында мәчет (1800 дә салынган иске мәчет урынына 1908 дән соң төзелә), мәдрәсә, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 558,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Яңа Кишет волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 46 ир-ат; 1859 да — 325, 1897 дә — 468, 1908 дә — 437, 1920 дә — 455, 1926 да — 402, 1938 дә — 332, 1949 да — 258, 1958 дә — 195, 1970 тә — 172,

1979 да — 176, 1989 да — 120, 2002 дә — 127 кеше.

«ӨЧ КЫЗ ТУГАН», тылсымлы татар халык *әкият*. Нигезендә мифологик мотивлар ята.

Өч кызын кияүгә биргәч, әниләре ялгыз кала (табиғаттә кешенә ялгызлык мотивы) һәм дуствы Тиен б-н генә аралаша (кешенә хайваннар б-н тыгыз мөнәсәбәт). Авырып киткәч, ул Тиеннан кызларына хәбәр бирүен үтенә. Тиен килгәндә, олы кызы жиз ләгән чистарта торган була. «Ләгәннәре чистартып бетергәч барырмын», — ди ул. Тиен: «Алайса, син шушы ләгәннәреннән мәңгә аерылма!» — ди. Олы кыз шунда ук ташбакага әверелә (ташбаканың һәм аның кабыгының барлыкка килүен аңлата торган этиологик мотив). Тиен уртанчы кызга чыгып йөгәрә. Уртанчы кыз, бу кайгылы хәбәрне ишеткәндә, киндер суга торган була. Уртанчы кыз да: «Әшем беткәч барырмын», — ди. Тиен, ачуланып: «Алайса, гомерең буе киндер сук!» — ди. Кыз шунда ук үрмәкүчкә әверелә (үрмәкүч һәм пәрәвезнең барлыкка килүен аңлата торган этиологик мотив). Шуңнан соң хикәяләү тылсымлы әкияткә әверелә. Тиен тәрәзәсен какканда, кече кызын (әкиятләрдәгә кече ул персонажына охшаган) камыр баскан чагы икән. Ул, бер сүз дә әйтмигәч, кулын да сөртөп тормыйча, әнисе анына йөгәрә. «И, сөекле бала, гомерең буе игелек күр!» — дип әйтеп кала аңа Тиен. Әкияти һәм мифологик элементларның үрелеп баруы әкиятнең борынгылыгын чагылдыра.

Әд.: Өч кыз туған // Татар халык әкиятләре: Тылсымлы әкиятләр. К., 1994; Этиологические мифы // Мифы народов мира. М., 1988. Т. 2.

Ф.И.Урманчиев.

«ӨЧ МИЛЛИАРД ТОННА ТАТАРСТАҢ НӨФТЕН ЧЫГАРУ УЧАЕ БЕЛӘ» МЕДАЛӘ, ТР дәүләт бүләге. ТРның 2007 елның 28 апрелендә кабул ителгән «ТРның «Татарстан Республикасының дәүләт бүләкләре турында» Законына үзгәрешләр кергү турында» Законы нигезендә гәмәлгә куела. ТР нефть сәнәгатә хезмәткәрләренә (ши. пр-тиеләр һәм оешмалар житәкчеләренә) хезмәттәге югары казанышлары, ш.у. халык хужалыгының башка тармаклары, дәүләт органнары һәм оешмалары хез-

мәткәрләренә ТР нефть сәнәгатә оешуга һәм үсешенә керткән өлешләре өчен билгеләнә. ТР Президенты тарафыннан тапшырыла. ТР Президентының 2007 ел 4 май Указы буенча медаль түгәрәк рәвешендә көмештән (диаметры 32 мм) эшләнә, ике ягы да алтынсыман төс б-н каймалана. Уң ягы шомартылган тонын өслектән гыйбарәт, аның әйләнәсенә ал-

тын төсендәге татар милли бизәгә төшерелгән. Өслекнен үзәгендә — Татарстанның алтын төсендәге геогр. картасы, рельефлы үзәгенә уртасында өч миллиард тонна нефть чыгаруны символлаштырган фонтан рәвешендәге мемориал урнаштырылган. Республика картасы астында өслекнең түбәнке өлешен алтын төсендәге «Татарстан» язуы били. Өслекнең югарыгы өлешендә алтын төсендәге «3» саны куелган. Өслекнең эчкә радиусы буйлап бер юнәлештә алтын төсендәге язулар урнаштырылган: сул якта — татар телендә «миллиард тонна нефть», уң якта — рус телендә «миллиарда тонн нефти». Медальнең икенче ягында, шомартылган батынчы өслек үзәгендә — алтын төсендәге лавр ботагы сурәте, аның астында — медальнең номеры. Ботак диаметр буенча өслектән алтын төсендәге кабарынкы кайма б-н аерыла. Ялтыратылган түгәрәкнең өске өлешендә алтын төсендәге «1943–2007» даталары урнаштырылган. Даталар башка мәгълүматтан алтын төсендәге дүрт почмаклы ике йолдыз б-н аерыла. Аннан соң түгәрәк диаметры буенча кечерәк зурлыкта алтын төсендәге 3 дата куелган: «1943–1971 — I млрд.», «1971–1981 — II млрд.», «1981–2007 — III млрд.». Медаль өч төстәге муар тасма тарттырылган биш-почмаклы кысага тоташа. Тасманың киңлегә 24 мм: сул якта — яшел, уң якта — кызыл буйлар (Һаркайының киңлегә — 10 мм), кысаның кырыйларында — алтын төсендәге (киңлегә 2 мм) буйлар. 2008 нең 1 гыйнварына бүләккә 3005 кеше лаек була.

Е.Б.Долгов.

ӨЧЕНЧЕ АРМИЯ, Гражданнар сугышы вакытында *Көнчыгыш фронт* составындагы хәрби берләшмә. 1918 елның 20 июлендә оештырыла. Командирлары — Р.И.Берзин, М.М.Лашевич, С.А.Меженинов, М.И.Алафузо, М.С.Матиясевич; штаб башлыклары — В.Ф.Орёл, М.М.Лашевич, Ю.Ю.Аплок, М.И.Алафузо, И.И.Герасимов, В.В.Любимов, Е.Н.Сергеев. Ө.а.гә Көнчыгыш пехота дивизиясе (1918 нең июль–октябрь, 1918 нең августыннан — 1 нче Урал пехота дивизиясе), 2 нче Урал пехота дивизиясе (1918 нең июль–октябрь), 1 нче оештырылыш 4 нче Урал дивизиясе (1918 нең июле — 1919 ның ноябрь), 1919 ның ноябрәннән — 30 нчы укчы дивизия), 3 нче Урал дивизиясе (1918 нең август–ноябрь), 5 нче Урал пехота дивизиясе (1918 нең сентябрь–декабрь), Төньяк Урал кушма дивизиясе (1918 нең октябрь — 1920 нең гыйнвары, 1918 нең ноябрәннән — 29 нчы укчы дивизия), махсус юнәлешле дивизия (1918 нең ноябрь–декабрь), 2 нче оештырылыш 4 нче Урал укчы дивизиясе, 21 нче укчы дивизия (1919 ның июль–сентябрь), 51 нче укчы дивизия (1919 ның июль–ноябрь), 62 нче укчы дивизия (1919 ның ноябрь–декабрь), Урал укчы дивизиясе (1919 ның ноябрь — 1920 нең гыйнвары), 10 нчы кавалерия дивизиясе (1919 ның ноябрь — 1920 нең гыйнвары) керә. 1918 дә Златоуст–Чиләбе, Екатеринбург һәм Пермь юнәлешендәге сугышларда, адмирал А.В.Колчак армиясенә каршы Сарапул–Воткинск, Пермь, Екатеринбург, Петропавловск һәм Омск операциялә-

рендә катнаша. Ө.а. составында 21 нче мөселман укчы полкы сугыша. Армиянең сәяси бүлеге каршындагы татарлар секциясе (рәисе — К.Г.Мохтаров), тарафыннан татар телендә «Коммунист» г-тасы нәшер ителә. Ө.а. 1920 нең гыйнварында 1 нче революцион хезмәт армиясе дип үзгәртелә.

ӨЧЕНЧЕ БӨГЕЛДЭ авылы, Зэй р-нында, Зэй тимер юл станциясеннән 5 км төньяктарак, Зэй елгасыннан 1,5 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 72 кеше (руслар) яши. 1906–1911 елларда нигез салына. 1912–13 тә авыл жәмәгатенең имана жире 383 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Зэй волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1921 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1935 нең 10 февраленнән — Зэй, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1972 нең 1 ноябреннән Зэй р-нында. Халык саны: 1913 тә — 232, 1920 дә — 213, 1926 да — 173, 1938 дә — 264, 1949 да — 226, 1958 дә — 292, 1979 да — 61, 1989 да — 8, 2002 дә — 29 кеше.

ӨЧЕНЧЕ ИНТЕРНАЦИОНАЛ ИСЕМЕНДӘГЕ авыл, Аксубай р-нында, шәһәр тибындагы Аксубай посёлогыннан 24 км көньяк-көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 78 кеше (чуашлар, руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көненнән ТАССРның Чистай кантоны Кәкрәкүл волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Аксубай, 1935 нең 10 февраленнән — Тельман, 1958 нең 16 июленнән — Аксубай, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварыннан Аксубай р-нында. Халык саны: 1926 да — 98, 1970 тә — 180, 1979 да — 138, 1989 да — 100, 2002 дә — 108 кеше.

ӨЧЕНЧЕ СЪЕЗД ИСЕМЕНДӘГЕ посёлок, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәрненнән 29 км төньяк-көнчыгыштарак, Киекле елгасы буенда. 2010 елда 31 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1922 дә нигез салына. Оештырылган көненнән ТАССРның Чистай кантоны Котыш волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Октябрь, 1997 нең 10 декабреннән хәзерге Нурлат р-нында. Халык саны: 1949 да — 121, 1958 дә — 158, 1970 тә — 138, 1979 да — 130, 1989 да — 57, 2002 дә — 39 кеше.

ӨЧИЛЭ, к. Усәти, Мамадыш р-ны.

ӨЧИЛЭ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрненнән 13 км төньяктарак, Бирәзә елгасы буенда. 2010 елда 272 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Урта мәктәп, клуб, китапханә. 17 йөз ахырында — 18 йөз башында нигез салына. 1920 елларга кадәр Кече Бирәзә исеме б-н билгеле. Рев-циягә кадәр рус чыганакаларында Сюля буларак та мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, орчык һәм көянтә ясау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет (1878 дә төзелә; архит-ра истәлгә); 1879–1907 дә аның имам-хатибы булып Г.Тукайның бабасы Зиннәтулла Зәйнәлбәширов тора), мәктәп, су тегермәне, вак-төякләр киbetе эшли. Бу чорда авыл жәмәгате-

нең имана жире 545,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Яңа Кишет волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 69 ир-ат; 1859 да — 293, 1897 дә — 445, 1908 дә — 420, 1920 дә — 455, 1926 да — 421, 1938 дә — 396, 1949 да — 390, 1958 дә — 283, 1970 тә — 244, 1979 да — 245, 1989 да — 224, 2002 дә — 248 кеше.

ӨЧИЛЭ САКЛАУ авылы, Сарман р-нында, Сарман авылыннан 25 км төньяк-көнчыгыштарак, Саклаусу елгасы буенда. 2010 елда 225 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 1731 елга кадәр нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганакаларында Верхний Саклов, Усюлю-Саклова исемнәре б-н дә билгеле. 1860 елларга кадәр халкы асабалар һәм дөлүт крәстияннәре катлауларына керә, игенчелек, терлек асрау б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, мәктәп эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 648,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Нөркәй волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Минзәлә, 1935 нең 10 февраленнән — Ворошилов, 1957 нең 29 ноябреннән — Яңа Юл, 1959 ның 12 октябреннән Сарман р-нында. Халык саны: 1816 да — 129 ир-ат; 1870 тә — 491, 1897 дә — 798, 1920 дә — 867, 1926 да — 703, 1938 дә — 429, 1949 да — 349, 1958 дә — 341, 1970 тә — 380, 1979 да — 313, 1989 да — 186, 2002 дә — 260 кеше.

ӨЧКҮЛ авылы, Спас р-нында, Болгар шәһәрненнән 10 км көньяктарак урнашкан. 2010 елда 573 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Май з-ды. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1690 елларда нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакаларда Рождественский исеме б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлек асрау, он тарту б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында волость идарәсе урнаша; Рождество Христово чиркәве (1777 дә төзелә; архит-ра истәлгә), чиркәү-приход (1888 дә ачыла) һәм 2 земство (1880 елларда ачыла) мәктәбе, фельдшерлык пункты, 10 тегермән, 2 ярма яргыч, 3 сыраханә, 1 казна шәраб һәм 9 вак-төякләр киbetе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 923,6 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Өчкүл волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында. 1930 ның 10 августыннан Спас (1935 нең 1 апр. — 1991 нең 4 окт. — Куйбышев) р-нында. Халык саны: 1782 дә — 731 ир-ат; 1859 да — 2183, 1897 дә — 3127, 1908 дә — 3362, 1920 дә — 3205, 1926 да — 2635, 1938 дә — 1444, 1949 да — 1125, 1958 дә — 1488, 1970 тә — 1156, 1979 да — 873, 1989 да — 712, 2002 дә — 597 кеше.

ӨЧКЫРЛЫК (Tripleurospermum), оешма чөчәкләр сәмиялыгынан бер-һәм икееллык үләнчел үсемлекләр ыругы. 30 га якын төре билгеле. Төньяк ярымшарның тропик-

тан тыш өлкәләрендә таралганнар. Татарстан терр-ясендә бер төре — тишкәләнган яфраклы Ө. (Tinodogum) бар, барлык районнарда да очрый. Елга ярларында, юл буйларында, яшелчә һәм жиләк-жимеш бакчаларында, кырларда, болынарда үсә. 20–80 см биеклектәге үсемлек. Тамыры нечкә, орчыксыман. Сабагы туры, тармаклы. Яфраклары чиратлашкан, икешәр, өчәр каурыйсыман-теленмә. Чөчәкләре сабак очында кәрзингә жыйналган, кырый чөчәкләр — телле-телле бер рәтлелә, ак; уртадагылар — көпшәле, сары. Жимешләре — үткен өч кырлы (исеме шуннан) куе көрән төстәге яньчек орлыкчалар. Май–сентябрьдә чөчәк ата. Жимешләре июнь–октябрьдә өлгөрә. Орлыктан үрчи. Дым яратучы, туфракка талымсыз (орлыклар туфракта шыту сәләтен 6–7 ел саклыйлар). Бөртекеләр һәм күпеллек үләннәр чөчәкләрен чүпләләр. Көрәш чаралары: урылган кырны йомшарту, тунга сөрү, чөчү алдынан культивация, чөчү материалын чистарту, чөчү әйләнешен саклау. Инсектицид үсемлек.

ӨЧМҮНЧА авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрненнән 18 км төньяктарак, Лашчы елгасы буенда. 2010 елда 155 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 17 йөзнен 2 нче яртысына кадәр нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.да мәчет, мәдрәсә, 2 жил тегермәне, 3 вак-төякләр киbetе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 647,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Килдураз волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан Буа р-нында. Халык саны: 1782 дә — 71 ир-ат; 1859 да — 594, 1897 дә — 813, 1908 дә — 981, 1920 дә — 879, 1926 да — 655, 1938 дә — 441, 1949 да — 345, 1958 дә — 302, 1970 тә — 285, 1979 да — 94, 1989 да — 158, 2002 дә — 164 кеше.

ӨЧНАРАТ (Түбән Өчнарат) авылы, Саба р-нында, шәһәр тибындагы Байлар Сабасы посёлогыннан 29 км көньяк-көнчыгыштарак, Мишә елгасы буенда. 2010 елда 102 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, кошчылык. Башлангыч мәктәп, клуб. 1680 нән мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөлүт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тегүчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ө.та 2 су тегермәне, вак-төякләр киbetе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 760 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Әбде волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 59 ир-ат; 1859 да — 297, 1897 дә — 383, 1908 дә — 380, 1920 дә — 478, 1926 да — 429, 1938 дә — 355, 1949 да — 278, 1970 тә — 271, 1979 да — 210, 1989 да — 127, 2002 дә — 105 кеше.

ӨЧПОЧМАК, татар милли ризыгы. Өче, сирәгрәк төче камырдан вак итеп туралган ит, бәрәңге һәм суган б-н элөп эзерланган өчпочмак рәвешендәге камыр ашы. Ө. эзерләгәндә эчлек, пәрәмәч ясагандагы кебек үк, башка шуңа охшаш ризыклардан аермалы буларак,

чи килеш салына. 20 йөз башыннан Ө. бәйрәм табышының төп сыйларынан исәпләнә, шул-па б-н яисә чай янына бирелә. Хәзерге вакытта Ө., Татарстанда гына түгел, Россиянең күп кенә төбәкләрендә дә, аеруча Идел һәм Урал буенда, бик популяр санала.

Әд.: Пища // Татары Среднего Поволжья и Приуралья. К., 1967; Татарская кухня. К., 1985; Мухамедова Р.Г. Пища и домашняя утварь // Татары. М., 2001.

ӨЯЗ, Россиядә адм.-терр. бүленеш берәмлеге, 13 йөздән мәгълүм атама. Казан ханлыгы буйсындырылганнан соң (1552), аның жирләре башында воевода торган Казан, Зоя һәм Чабаксар өязләренә бүленә (к. *Воевода идарәсе*). Урта Идел төбәгендә Ө.ләр баштарак *даругаларга* бүленүле хәлдә калдырыла, сонрак *вольт* һәм *стан* берәмлекләренә бүленә. 1708 дән Ө. — *Казан губернасы* составындагы адм.-терр. бүленеш берәмлеге. 20 йөз башында Казан губернасында Казан, Зоя, Козьмодемьянск, Лаеш, Мамадыш, Спас, Тәтеш, Парёвококшайск, Цивильск, Чабаксар, Чистай, Ядрин — барлыгы 12 Ө. була. 1920 елларда Татарстанда Ө.ләр бетерелә, алар жирлегендә *кантоннар* төзелә.

Әд.: Ермолаев И.П. Среднее Поволжье во второй половине XVI—XVII вв.: Управление Казанским краем. К., 1982.

Д.Г.Мостафина.

ӨЯЗ ГАЗЭТАЛАРЫ, Татарстан терр.-ясендә 19–20 йөз чикләрендә чыга башлайлар һәм 1920 елга кадәр нәшер ителәләр. Төбәкнең беренче өяз вакытлы басмасы — «Камский листок объявлений» 1897–1904 тә **Алабуга** шәһәрәндә басыла (42 сан, нашире һәм мөхәррире И.Н.Кибардин). Рус телендәге газеталар да шуңа ук басыла: «Елабужские вести» (1906, 96 сан, нашире — И.Н.Зубарев, мөхәррире — В.А.Куличенко), «Елабужская жизнь» (1917–18, 122 сан, мөхәррире — В.А.Куличенко), «Телеграммы газеты «Елабужская жизнь» (1917–18, мөхәррире — В.А.Куличенко), «Елабужская маленькая газета» (1917, 28 сан), «Елабужская рабочая газета» (1917, 7 сан), «Крестьянская газета Елабужского уездного земства» (1917–18, 5 сан, нашире — Алабуга земство идарәсе), «Бюллетень Елабужского комитета спасения революции» (1917), «Народная воля» (1917–18, 145 сан, редколлегия: В.А.Бе-

ляев, П.П.Гвоздев, Б.В.Коровин, М.Г.Худяков, 1917 нең декабреннан Н.Конкин, А.Тунгусков), «Известия Елабужского исполнительного комитета Совета рабочих и солдатских депутатов» (1918), «Вперёд» (1918, 19 сан), «Известия Елабужского революционного комитета» (1918, 31 сан), «Луч коммунизма» (1918–19, 41 сан), «Красный путь» (1919–20, 142 сан, И.А.Волков, А.П.Гришина, А.Сәхәбәтдинов, А.И.Степанова, Я.С.Тугаров, А.Р.Чигвинцев хезмәттәшлек итә), «Официальный листок» («Красный путь» г-тасына кушымта, 1920), «Известия Елабужского уездного комитета РКП(б)» (1920), «Бюллетень Елабужского отдела народного образования» (1920), Россия телеграф агентлыгының (РОСТА) басмаханә ысулы б-н чыгарылган «Красный колокол» стена г-тасы (1920). Башка телләрдәге газеталар да нәшер ителә: татар телендә — «Чулман» (1918–19, нашире — Алабуга өяз мөселман комис-ты), «Кызыл юл» (1919–20, 64 сан, Г.Баһаветдинов, Г.Балганов, Т.Насыров, Ш.Саттаров хезмәттәшлек итә), керәшен татарлар өчен кириллицада «Алга» г-тасы (1919), удмурт телендә акгвардиячел «Кам тулкым» (1918), «Гудыри». Алабугада, шу. удмурт телендә, «Сюрло» г-тасы, Россия телеграф агентлыгының (РОСТА) «Горд гырлы» стена г-тасы һәм мари телендә «Тул» г-тасы нәшер ителә.

Бөгелмә шәһәрәндә «Бугульминская газета» (1906, 62 сан, мөхәррири-нашире Я.А.Рыжаков), аның кушымтасы «Телеграммы «Бугульминской газеты», шу. «Мирный путь» (1906, 19 сан, нашире һәм мөхәррире А.П.Самарин), «Бугульминец» (нашир-мөхәррире В.Н.Носин), «Возрождённое крестьянство» (1906–12, 70 сан, нашир-мөхәррире А.И.Зерюнов), «Телеграммы типографии В.Ф.Викторова» (1914–16), «Известия Бугульминского Совета рабочих, солдатских и крестьянских депутатов и Комитета народной власти» (1917, 33 сан), «Известия Бугульминского Совета рабочих, солдатских и крестьянских депутатов» (1917, нашире — Бөгелмә башкарма ком-ты каршындагы секретариат), «Вестник Бугульминского Совета рабочих и крестьянских депутатов» (1918, 15 сан), акгвардиячел «Бугульминская газета» (1918), «Советская республика» (1919–20, 132 сан), «Светлый путь» (1920, 36 сан) г-талары, «Бугульминский уезд РОСТА» стена г-тасы (1920) һәм татар телендәге «Бөгелмә мөхбире» (1920), «Якты юл» (1919–20, 41 сан, мөхәррире — М.Мохтасаров) г-тасы, «Бөгелмә өяз РОСТАсы» (1920) стена г-тасы басыла.

Чистай шәһәрәндә «Бюллетень Чистопольской биржи» (1911–17, 69 сан, нашире — Чистай биржа ком-ты, мөхәррире — Н.И.Шашин), «Известия уездного комитета общественной безопасности» (1917), «Власть Советов» (1918–19, 220 сан, мөхәррире — З.М.Путилов; Л.И.Артос, И.М.Бажанов, Н.И.Барышев, А.В.Белов, И.Н.Буржинский, И.Н.Гуськов, О.А.Цветкова хезмәттәшлек итә), акгвардиячел «Чистопольский вестник» (1918), «Бюллетень текущих событий»

(1919), «Власть труда» (1919–20, 64 сан), «Плакатный вестник» (1920) г-талары нәшер ителә. Татар телендә «Берлек» (1918–20, 70 сан, мөхәррире — К.Тактамышев; Б.М.Биллялов, Н.К.Камалетдинов, К.Х.Хәмзин хезмәттәшлек итә), «Бөтен Шәрәкь ярлылары, берлек әләме астына!» (1919–20) г-талары басыла.

Минзәлә шәһәрәндә чыккан газеталар: «Телеграммы Петроградского телеграфного агентства» (1914–16), «Известия Мензелинского Совета крестьянских депутатов» (1917, 13 сан), «Известия Мензелинского Совета крестьянских и солдатских депутатов» (1917–18, 58 сан, нашире — Совет башкарма ком-ты, мөхәррирләре — П.П.Санников, А.Г.Туманов), «Красные известия» (1918–19), «Пролетарский путь» («Красные известия», 1919–20), «Крестьянин» («Пролетарский путь», 1920, мөхәррирләре — П.П.Санников, В.Г.Кальницкий, И.П.Лопухов), РОСТАның «Красный маяк» стена г-тасы (1919–20). Татар телендәге газеталар: «Хәбәрләр. Минзәлә өязендәге крестьян депутатлары кинәшенек» (1917, 7 сан, мөхәррире — М.Чернов; кириллицада нәшер ителә), «Минзәлә иле» (1917–19, 84 сан), «Кызыл әләм» (1919–20), «Игенче» (1920, 18 сан, мөхәррирләре — Ш.Хәмиди, Г.Мөслими); РОСТАның «Кызыл маяк» стена г-тасы (1920).

Спас шәһәрәндә «Крестьянин» (1917–19, 95 сан, мөхәррире — П.Кучумов), «Бюллетень Спасского уездного Совета» г-талары, РОСТАның «Труд» стена г-тасы, татар телендә «Халык теләге» (1918–19, 20 сан, мөхәррирләре — Х.Сафа һәм Г.Сөләйманов) г-тасы һәм РОСТАның «Эш» стена г-тасы дөнья күрә.

Мамадыш шәһәрәндә басылган газеталар: «Наши дни» (1918, А.В.Давыдов тарафыннан оештырыла, 70 сан), акгвардиячел «Мамадышский вестник» (1918), «Голос пролетариата» (1918–19), «Вестник информации Мамадышского уездного отдела управления» (1919, 7 сан), «Пролетарский труд» (1919–20), «Красный пахарь» (1920), «Красный вестник» (1920); «РОСТА Мамадышского уезда» стена г-тасы (1920); шу. татар телендә «Мамадыш тавышы» (1918–20, мөхәррире — М.Бөдәйли), «Кызыл көч» (1920, 18 сан, мөхәррирләре — М.Искәндәров, Г.Рәхмәтуллин) г-талары, «Мамадыш өяз РОСТАсы» стена г-тасы (1920).

Тәтеш шәһәрәндә басылган газеталар: «Телеграммы Петроградского телеграфного агентства» (1914), «Голос пахаря» (1918, 44 сан), «Известия Тетюшского временного гражданского революционного комитета» (1918), «Известия Тетюшского уездного Совета рабочих, красноармейских и крестьянских депутатов» (1918–19), «Красный маяк» (1919), «Информационная листовка» (1919), «Плакатный вестник» (1919–20), «Друг народа» (1920), «Красный луч» (1920–21), шу. татар телендә: «Тәтеш хәбәрләре» (1918), «Тәтеш хакыйкәте» (1919, И.Әмиров, бертуган Исмаевлар, И.Казаков, бертуган Маликовлар, Г.Халиков хезмәттәшлек итә).

Буа шәһәрндә «Буинская беднота» (1919–20, И.Евграфов, С.Узюков, К.Пестковскаялардан торган редколлегия), «Власть труда» (1920) һәм татар телендә «Яңа тормыш» (1920) г-талары нәшер ителә.

Зоя авылында 1920 нең гыйнвар аеннан шул ук елның жәенә кадәр «Вести революции» өяз г-тасы, соңыннан «Красный пахарь» (1920–22, мөхәррире Ф.С.Микерин) нәшер ителә.

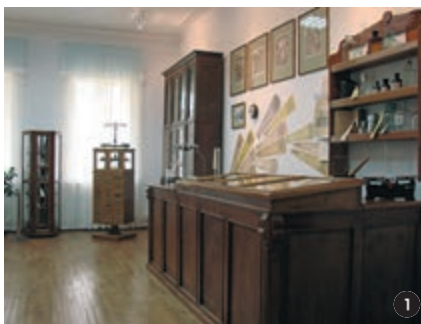
Ласш шәһәрндә «Лаишевские вести» (1920–21) г-тасы, «РОСТА Лаишевского уезда» стена г-тасы басыла.

ТАССР төзелү чорында — 1920 дә аның составына кергән өязләрдә рус һәм татар телләрендә 18 өяз г-тасы (РОСТАның стена г-таларынан тыш) басыла. 1920 ел ахырында, яңа адм.-терр. бүленеш кертелү сәбәпле, кантон вакытлы басмасы итеп үзгәртеләләр. Бу газеталарның күбесе Татарстанның хәзерге *шәһәр, район-шәһәр, район газеталарының* башлангычы булып тора.

Әд.: Емельянов Л.П. Печать Удмуртии (из истории возникновения и развития партийно-советской печати Удмуртии. 1905–1934). Ижевск, 1964; Сергеев М.П. Возникновение и развитие печати Марийской АССР. Йошкар-Ола, 1971; Насыров Т.М. Октябрь и печать Татарии. 1917–1920. К., 1975; Фасахов К.М. С жизнью в ногу (Периодическая печать Татарии в восстановительный период). К., 1979; Нуруллина Р.М. Газеты и журналы на татарском языке (1905–1985). К., 1985; Гайнанов Р.Р., Марданов Р.Ф., Шакуров Ф.Н. Татарская периодическая печать начала XX в.: Библиогр. указ. К., 2000.

Т.М.Насыров.

ӨЯЗ МӘХКӘМЛӘРЭ, Россиядә жирле мәхкәмә органнары. Казан губернасында 1775 елгы «Губернатор турында нигезләмә»не гамәлгә ашыру барышында оештырылалар, дворяннар өчен 1781 нең декабрь ахыры — 1782 нең гыйнварыннан һәм крестьяннар өчен 1801 дән гамәлгә куела. Беренче инстанция мәхкәмәсе сыйфатында вак жинаять һәм гражданлык эшләрен карыйлар, алпавытлар арасында жир эшләре мәсьәләләрен караган бәхәсләренә хал итәләр, жирне һәм крестьяннарне теркәп, иялек кәгазе бирәләр, түбәнге *земство мәхкәмәләре* өчен апелляция инстанциясе булып торалар. Өяз дворяннары тарафыннан 3 елга сайланган һәм губернатор раслаган өяз судьясы һәм 2 утырышчыдан торалар. Ө.м.нең аерым зат иясәстриячый шикаяте буенча гына, шу.у. башка мәхкәмә яки *Казан губерна идарәсе* боерыгы б-н генә мөстәкыйль рәвештә эш кузгату хокукы булмый. Елга 3 тапкыр сессиягә жыйелалар. Ө.м. каршында дворян опекалары (тол хатыннар һәм кече яшьтәге дворяннар өчен) эшли, аларга өяз дворяннары башлыклары рәислегендә эш итүче өяз судьялары һәм утырышчылары керә. Югары земство мәхкәмәсенә (1796 га кадәр), губерна идарәсенә, *Казан жинаять эшләре мәхкәмә палатасына, Казан гражданлык эшләре мәхкәмә палатасына* буйсыналар. 1869–70 еллар башында, 1864

Алабуга шәһәрндә В.М.Бехтерев исем. өяз медицинасы музее: 1. 19 йөз ахыры — 20 йөз башында даруханә интерьеры; 2. В.М.Бехтеревка багышланган зал.

елгы Мәхкәмә реформасы барышында бетереләләр. Вәкаләтләре жәмәгать судына тапшырыла.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 20. № 4392; Собр. 2. СПб., 1867. Т. 39, отд. 2. № 41475.

Әд.: Долгов Е.Б. Административные и судебные органы власти в городе Казани и Казанской губернии в XVIII веке // Столичные и периферийные города Руси и России в средние века и раннее новое время. М., 1996; шул ук. Органы суда в Казанской губернии XVIII — начала XX вв. // Правосудие в Татарстане. 2000. № 2/3; Государственность России: Государственные и церковные учреждения, сословные органы и органы местного самоуправления, единицы административно-территориального, церковного и ведомственного деления (конец XV века — февраль 1917 года): Словарь-справ. М., 2001. Кн. 4.

Е.Б.Долгов.

ӨЯЗ МЕДИЦИНАСЫ МУЗЕЕ, В.М.Бехтерев исемендә, Алабуга шәһәрндә, 2007 елда *Алабуга тарих-архитектура һәм санаят музей-саклаулыгының* бүлекчәсе буларак ачыла. 2 нче гильдия сәүдәгәр А.Баранов тарафыннан төзелгән элеккеге земство хастаханәсенә хирургия корпусында урнашкан (1881; архит-ра истәлегә). Экспозиция майданы — 300 м². Музей фондында 1 мен саклау берәмлеге бар. Экспозиция дүрт залда урнаштырылган. 1–2 нче залларда Алабуга өязендә сәламәтлек саклау системасының үсеше чагылдырылган. Им-том итүчеләр йорты һәм 19 йөзгә 2 нче яртысы земство табибе кабинеты интерьерлары, психик авырулар өчен палаталар бар. Алабуга хастаханәсенә эше турында архив документлары куелган. «Аптека эшләрен оештыру» бүлегендә дару шкафлары, дару ясау үлчәүләре, хастаханә корпусларының берсендә сакланып калган рецептлар урын алган. 20 йөз медицина үсешенә багышланган залда операция бүлмәсе һәм балалар бүлгәе интерьерлары урнаштырылган. Алабуга табибләре Л.П.Нечаев, Т.А.Нечаева, Т.И.Уртаев, Н.В.Швалёвның шәхси эйберләре һәм архивлары; Боек Ватан сугышында катнашкан мед. хезмәткәрләренә бүлекләре, 20 йөз мед. инструментлары күргәзмәгә куелган. Залларның берсе Алабуга өязендә туган

В.М.Бехтеревка багышлана. Музей чаралары үткәру өчен аудио- һәм видеоаппаратлар, мед. техникасы б-н жиһазланган аерым зал каралган; фитобар (үләннәр б-н дөвалау) эшли. Музей терр-ясендә В.М.Бехтеревка һайкәл урнаштырылган (2007, скульпторлар А.Головачев, В.Демченко). Ел саен В.М.Бехтерев туган көн (20 гыйн.), Халыкара музейлар көне (18 май) үткәрелә.

ӨЯЗ УЧИЛИЩЕЛӘРЕ, шәһәр балалары өчен билгеләнгән, тулы булмаган урта уку йортлары. Алабуга шәһәрндә училище 1809 елда, Казан губернасының калган барлык өяз шәһәрләрендә 1816–18 дә, Казанда 1835 тә Казан хосусый *халык училищесе* жирлегендә, Минзәләдә 1839 да, Буада 1842 дә, Богелмәдә 1854 дә ачыла. Башлангыч белемле ир балалар кабул ителә. 1804 елгы халык уч-щеләре уставы буенча уку срогы 4 ел (ике сыйныфта 2 шәр ел), штатта 2 укытучы эшли. 1828 елгы устав буенча уку срогы 5 елга кадәр арта, укытуга фәннәр системасы кертелә, штатка — күзәтүче (директор), арифметика һәм геом., рус теле, тарих һәм география, рәсем һәм матур язу укытучылары алына; шу.у. Ходай кауны укытыла. Ө.у.нең укытучылары, нигездә, гимназия һәм руханилар семинариясен тәмамлап, максус имтихан тапшыручылар була. Ө.у. каршында эзерлек сыйныфлары эшли, алар күп кенә өяз шәһәрләрендә бердәнбер башлангыч мәктәп исәпләнәләр. Укучыларның күпчелеге түләүсез белем ала, калганнары өчен дә түләү зур булмый. Укыту дәрәжәсе тиешле югарылыкта булса да, программада чит телләр һәм алгебра фәне укыту каралмаганлыктан, укуны гимназия һ.б. уку йортларында дәвам итү мөмкин булмый. Кечкенә шәһәрләрдә Ө.у.нең социаль роле шактый ук югары була, алар ярлы гаилә балаларына да белем алу мөмкинлеген бирәләр. Ө.у. тәмамлаучыларның күбесе кече чиновниклар, хосусый компания хезмәткәрләре, 1860 тан земство мәктәпләре укытучылары булалар. 1870 елларның 2 нче яртысыннан 20 йөз башына кадәр Ө.у. акрынлап *Шәһәр училищеләре* итеп үзгәртеләләр.

ПА́АСОНЕН (Paazonen) Хейки (2.1.1865, Финляндия — 24.8.1919, Хельсинки), фин тюрколог, фольклорчы. 1899–1900 елларда Самара губернасының Бөгөлмә өязендә яшәүче татарлардан фольклор материаллары язып ала. Алар татар һәм немец телләрендә «Татар жырлары» (Хельсинки, 1901), «Татар-мишәр халык жырлары» (Хельсинки, 1953) дигән хезмәтләрдә басылып чыга.

ПА́ВЕЛ (Зернов Пётр Сергеевич (1742, башка мәгълүматлар буенча 1738, Мәскәү — 14.1.1815, Казан), дин эшлеклесе. Мәскәү руханилар академиясен, башка чыганаclar буенча Троица-Сергий монастыре семинариясен тәмамлый, 1763 елдан шунда эшли: жыр укытучысы, китапханәче, тәржемәче, мөгаллим була. 1767 дән монахлык кабул итә. 1770–75 тә Троица-Сергий монастырендә: наместник һәм семинария ректоры, бер үк вакытта Савва-Сторожевский монастыре игумены. 1775 тә Ярославль руханилар семинариясендә архимандрит, ректор һәм Спас ирләр монастыре башлыгы. 1776–78 дә Донской монастыре (Мәскәү) наместнигы. 1778–80 дә Кострома һәм Галич епискобы. 1780–1801 дә Тверь епискобы (1801 дән архиепископ). 1803–15 тә Казан һәм Сембер архиепискобы.
Әд.: Л и п а к о в Е.В. Архипастыри Казанские. 1555–2007. К., 2007.

ПА́ВЕЛ (Лебедев Пётр Васильевич) (12.12.1827, Тверь губ. Весёгонск өязе — 23.5.1892, Казан), дин эшлеклесе, христиан дине теологы, теология магистры. Тверь руханилар семинариясен (1849), Петербург руханилар академиясен тәмамлый (1853). 1853 елда монахлык кабул итә, 1858 дән архимандрит. 1853–59 да — Петербург руханилар семинариясендә, 1859–61 дә Петербург руханилар академиясендә укыта, проф. (1859). 1861–66 да Смоленск руханилар семинариясе ректоры, бер үк вакытта Спас-Авраам монастыре башлыгы, 1866–69 да Петербург руханилар семинариясе ректоры, бер үк вакытта, 1868 дән, Выборг епискобы, Петербург епархиясенә 2 нче викарие, 1869 дән Ладоска епискобы, 1871 дән Кишинёв һәм Хотин епискобы (1879 дән — архиепископ). 1882 дән Каргали һәм Кахетия архиепискобы, Грузия экархы, Изге синод әгъзасы. 1887 дән Казан һәм Зөя архиепискобы. П. булышлыгы б-н 1889 да Казан руханилар академиясе каршында *Казан миссионерлык курслары* ачыла. «Борынгы Шәрәк чиркәвендә чиркәү идарәсенә караган вазифалар һәм учреждениеләр турында» («О должностях и учреждениях по церковному управлению в древней Восточной церкви», СПб., 1857) хезмәте авторы.
Әд.: Л и п а к о в Е.В. Архипастыри Казанские. 1555–2007. К., 2007.

ПА́ВЕЛ I (20.9.1754, С.-Петербург — 12.3.1801, шунда ук), Россия императоры (1796 елдан). Патшалык итә башлагач, үзгәртеп корулар уздыра, алар барышында Казан наместниклыгы (1796), Арча, Спас, Тәтеш өязләре (1799) бетерелә, Казан полициясе оештырыла (1797–98), Казан руханилар семинариясе академия итеп үзгәртелә (1798). 1796 да наместниклык идарәсе губерна идарәсенә әверелә; гражданлык эшләре һәм жинаять эшләре мәхкәмә палаталары мәхкәмә һәм жәза бирү палатасына берләштерелә; югары земство мәхкәмәсе, губерна магистраты, түбән расправалар һ.б. бетерелә. 1798 нән мәнәнда П. I Оренбург хәрби инспекциясе гаскәрләр тикшерү өчен Казан губернасына сәяхәт кыла. 22–24 майда ул Козьмодемьянск, Чабаксар, Зөя шәһәрләрендә була, 24–30 майда Казанда генерал Лецкий йортында туктала. Кремльне, Благовещение соборын, Казан Богородица хатын-кызлар монастырен һ.б. истәлекле урыннарны карый. Дворяннар һәм шәһәр кешеләрен кабул итә, Арча кырында хәрби өйрәнүләр б-н житәкчелек итә. Казан шәһәрәндә яңа жирләр «кисеп бирергә» боера; *Гостиний двор*, лазаретлар, Богородица монастырендәгы собор төзелешенә үзәннән ачка кертә, казна урманнарын саклау өчен Адмиралтейств-коллегия каршында урманчылык департаменты оештыра; Беренче ир балалар гимназиясе уставын раслый, гимназия өчен Воскресенский урамндагы губернатор йортын һәм кенәз Г.А.Потемкин китапханәсен тапшыру турындагы боерык бирә. Император Казанга ытырып килгән катер соңыннан жирле адмиралтействого саклауга бирелә (1950 еллар уртасында яна).

ПА́ВЛОВ Александр Алексеевич (15.1.1925, Арча кантоны, хәзер Питрәч р-ны Шихазда а., — 14.8.2001, шунда ук), Соц. Хезмәт Герое (1976). Юдино тимер юл уч-шесен тәмамлый (1943). 1943–92 елларда Горький тимер юлының Казан бүлеге Юдино депосында слесарь-ремонтлаучы. Бөек Ватан сугышы елларында «Кызыл Татарстан» бронепоездын төздә хезмәт хакы алмыйча эшли. Беренчеләрдән булып тепловозларның төзелешен өйрәнә һәм аларны ремонтлауны үзләштерә (1957). Рационализаторлык такъдимнәре кертә, алар житештерүдә файдаланыла. Герой исеме 9 нчы бишьеллык планнарын (1971–75) һәм соц. йөкләмәләренә арттырып үтәгәнә өчен бирелә. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

ПА́ВЛОВ Александр Филиппович (25.6.1938, Питрәч р-ны Надеждино а.), хакимият-хужалык хезмәткәре, авиация двигательләре

А.А. Павлов.

төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1994), проф. (1998), ТССРның атказ. машина төзүчесе (1991). Казан авиация ин-тын тәмамлый (1970). 1960 елдан Казан моторлар төзү ЖБдә эшли: шомартучы, өлкән мастер, цех башлыгы урынбасары, цех башлыгы, производство башлыгы (1974 тән), житештерү буенча директор урынбасары (1975 тән), баш инженер (1976 дан), ген. директор (1983 тән), берләшмә дирекциясе киңәшчесе (2004–10). П. авиация сәнәгатә үсешенә зур өлеш кертә. Аның житәкчелегендә пр-тиедә берничә тапкыр реконструкция уздырыла, алдынгы технологияләр гамәлгә кертелә, Ил-62, Ту-154, Ил-86 самолётлары өчен Н.Д. Кузнецов конструкцияләгән НК-86, НК-93 двигательләрен, магистраль газ үткәргечләр өчен НК-16СТ, НК-16 — 18СТ, НК-38СТ двигательләрен житештерү оештырыла. Хезмәтләре авиация һәм газ-турбиналы двигательләр төзүгә карый. Уйлап табуга 15 авторлык таныклыгы бар. Украина ССР Дәүләт бүләге (1983), СССР МС бүләге (1984) лауреаты. 1984–90 да ТАССР ЮС, 1990–95 тә ТССР һәм ТР Юслары депутаты. Ленин ордены, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы казанышлары өчен» ордены, медальләр, ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Пластичность и резание металлов. М., 1994 (автордаш); Размерное и безразмерное формообразование сложнопровольных поверхностей. М., 1996 (автордаш); «Мои 65 ...». К., 2003.

Әд.: Фролова Л. Помнить о прошлом, думать о настоящем и работать для будущего: Казанскому моторостроителю — 70 лет. К., 2001.

ПА́ВЛОВ Алексей Степанович (1832, Томск губ. — 16.8.1898, Мәскәү), хокук белгече, чыганаclarны өйрәнүче галим, кануни хокук д-ры (1869), яшерен советник (1892). Руханилар нәселенән. Казан руханилар академиясен тәмамлый (1858); 1859–64 елларда шунда ук эшли. 1864–65 тә Казан ун-тының кануни хокук каф. доценты, 1867–70 тә экстраординар профессоры, 1870–75 тә Новороссийск ун-тының (Одесса ш.) шул ук исемдәге кафедрасының ординар профессоры. 1875–84 тә Мәскәү ун-тының кануни хокук каф. ординар профессоры, 1884 тән атказ.

Г.Р. Павлов.

профессоры. Бер үк вакытта, 1881 дән, Халык мәгарифе министрлыгының Археография комиссиясе ағзасы. П. дини хокукны хокук фәнненең бер өлеше дип саный. Борынгы рус язуы тарихына багышланган «XVI йөздә рус рухани язуының земствога караган өлеше» («Земское направление русской духовной письменности в XVI веке», 1863), «Латинчларга каршы борынгы грек-рус бәхәсләре тарихы буенча тәнкыйди тәжрибәләр» («Критические опыты по истории древнейшей греко-русской полемики против латинян», СПб., 1878) хезмәтләре авторы. «Россияда чиркәү жирләрен секуляризацияләү турында тарихи очерк» («Исторический очерк секуляризации церковных земель в России», Од., 1871) монографиясендә П. 16 йөздә дәүләт тарафыннан Рус чиркәвенен милек хокуклары бозылуын анализлай; «Олы догальктагы Номоканон. Аның тарихы һәм текстлары» («Номоканон при большом требнике. Его истории и тексты», Од., 1872; 2 изд., М., 1897), «Рус ныха хокукының тарихи һәм гамәли чыганагы буларак, Баш китапның 50 нче бүлеген» («50-я глава Кормчей книги, как исторический и практический источник русского брачного права», М., 1887), «Чиркәү хокукы курсы» («Курс церковного права», М., 1902) хезмәтләрендә Россиядәге кануни (дини) хокукның гомуми догмалар системасын булдыру өмыгышы ясай. Үзе тарафыннан Казан руханилар академиясе китапханәсендә табылган, Россиянең урта гасырлар тарихына караган чыганақларны, ш.и. «Кенәз А.М.Курбскийның өч хаты»н («Три послания князя А.М.Курбского», 1863) бастырып чыгара.

Хезмәтләре: Сборник неизданных памятников византийского церковного права. СПб., 1898.

Әд.: Суворов Н.С. Памяти А.С.Павлова // Византийский временник. 1898. Т. 5; Краснов М.Е. Профессор Алексей Степанович Павлов: Его биография и учёно-литературная деятельность. Юрьев, 1909.

Е.Б.Долгов.

ПАВЛОВ Борис Петрович (29.11.1949, Арча ш.т.), хакимият-хужалык эшлеклесе, техник фән. канд. (1999), ТРның, РФнең атказ. икътисадчысы (1997, 2000). Казан авиация ин-тын тәмамлый (1979). 1968–78 елларда Дәүләт гамәли оптика ин-тында (Казан). 1978–80 дә Автомобиль транспорты б-н автоматлаштырылган идарә итү системалары фәнни-тикшеренү проектлау институтында (Казан) инженер, лаб. мөдире, бюро мөдире. 1980–90 да Статистика буенча СССР дәүләт ком-ты Идел-Вятка ф-лының Бөтенсоюз стат. мәгълүмат фәнни-тикшеренү һәм проектлау

ин-тында бүлек мөдире урынбасары, баш проект конструкторы, баш проект инженеры, бүлек мөдире. 1990–93 тә Казан хакимияте икътисад һәм сәнәгать ком-тының бүлек мөдире, 1993–2001 дә — рәисе. 2001–05 тә ТР Икътисад һәм сәнәгать министрлыгының икътисад һәм сәнәгать ком-ты рәисе. 2005–10 да ТР Премьер-министрының 1 нче урынбасары, бер үк вакытта, 2005–07 дә, ТР икътисад һәм сәнәгать министры, 2005 тә ТР Сәнәгать пр-тиеләре ассоциациясе президенты. 2010–13 тә «Газпромбанк» ААЖнең Казан ф-лы вице-президенты—управляющие, 2013 тән «Газпромбанк» ААЖ вице-президенты (Мәскәү). Хезмәтләре сәнәгать пр-тиеләренә икътисады, экологик яктан ышанычлылыгы мәсьәләләренә карый. Медаль б-н бүләкләнә.

ПАВЛОВ Валентин Гаврилович (20.6.1932, Мәскәү — 8.8.2007, Казан), механика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1973), проф. (1974), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1995). 1956 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, 1958 дән шуңа ук эшли (1956–58 дә М.И.Калинин исем з-дта, Свердловск ш.), махсус матем. (1972–75), аэрогидродинамика (1975–2005) кафедралары мөдире, проф. (2005 тән). Хезмәтләре сыеклеклар һәм газлар механикасы тигезләмәләрен теоретик-төркемләп анализлауга карый. П. бүленгән һәм тулланган параметрлы системаларны оптимальләштерү проблемасын алгебра алымнарын кулланып чишү юлын эшли. А.Н.Туполев исем. Авиация фәнни-техник комплексы (Мәскәү), В.П.Макеев исем. Машиналар төзү КБ (Миасс ш., Чиләбе өлкәсе), «Сокол» Тәжрибә КБ (Казан) хезмәткәрләре б-н берлектә оборона техникасының яңа үрнәкләрен төзүдә катнаша. СССР ФАнең Казан ф-лы президиумы каршындагы Механика һәм машина төзелеше комиссиясе рәисе (1979–85). Медальлар б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Об инвариантности оптимального процесса с распределёнными параметрами // Прикладная математика и механика. 1970. Вып. 4; Системы инвариантные относительно групп преобразований // Кибернетика и вычислительная техника. 1983. Вып. 58.

ПАВЛОВ Владимир Александрович (11.7.1911, хәзер Владимир өлкәсенә Вязниковский р-ны Ерофеево а. — 13.9.1985, Казан), тренер (авыр атлетика), РСФСРның атказ. тренеры (1960). 1946–70 елларда Казан авиация ин-тында эшли, физик тәрбия каф. мөдире (1959–62). А.П.Курыновның беренче тренеры. Совет-фин һәм Бөек Ватан сугышларында катнаша. Медальлар б-н бүләкләнә.

ПАВЛОВ Владимир Александрович (26.4.1937, Куйбышев өлкәсенә Кошки а.), төзелеш механикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1982), проф. (1984), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1987), РФнең атказ. фән эшлеклесе (2003). 1960 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, 1962 дән шуңа ук эшли (1960–62 дә — Горький авиация з-дында), очкыч аппаратлар ф-ты деканы (1982–87), очкыч аппаратлар төзү механикасы каф. мөдире (1989 дан). Хезмәтләре очкыч

аппаратлар динамикасына һәм ныклыгына карый. П. самолёт канаты һәм вертолёт калалы аэросыгымаллыгының геом. насызыкча матем. модельләре фәнни юнәлешен нигезли. Авиация һәм космос конструкцияләрен (Ту-22М, Ту-154, Су-27, Ил-76, Ан-74, «Буран», Ка-50, «Ансат») исәпләү теориясен һәм алымнарын тәкъдим итә. Вертикаль күтәрелә һәм төшә торган, тавыш тизлегенән югарырак тизлекле яңа тип самолёт эшли (Брюсель халыкка күлү күренешен алтын һәм көмеш медальлар, 2002, 2006). Газ яисә сыеклек агымында төзелмә жисемнәрнен формасы һәлакәтле үзгәрә торган тирбәнешләр барлыкка килү күренешен ача (РТ ФАнең П.Л.Капица исем. медале, 2004). П. тырышлыгы б-н Казан техник ун-тында яңа — «вертолётлар төзү» белгечлеге ачыла. Уйлап табуга 6 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Хезмәтләре: Геометрически нелинейная теория расчёта тонких стержней крыльцевого профиля // Изв. вузов. Авиат. техника. 1981. № 2; Расчёт управляющих поверхностей самолёта. К., 1984; Динамика и прочность несущего винта. К., 1986 (автордаш); Механика авиаконструкций. К., 1999.

ПАВЛОВ Григорий Иванович (16.12.1961, Чуаш АССРның Урмар ш.т.), гамәли акустика өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2004), проф. (2006). 1984 елда Ракета гаскәрләренә Казан югары хәрби инженер-командирлар уч-щесен тәмамлаганнан соң, Германиядәге Совет гаскәрләре төркемендә. 1987 дән Казан югары артиллерия командирлары уч-щесендә, подразделение командиры (1987–91), укыту лаб-ясе башлыгы (1991–94), проф. (2005 тән). Хезмәтләре реактив двигателле очкыч аппаратлар кузгалганда барлыкка килә торган акустик кырларны өйрөнүгә карый. П. старт алуы машиналар тавышының көчән киметү буенча күп кенә чаралар тәкъдим итә. Аның житәкчелегендә пульсацияле яңу принцибы буенча эшли торган сәнәгый жайланмалар уйлап табыла һәм төзелә (алар нефть химиясе тармагында, а.х.нда гамәлгә кертелә, энергия саклауы технологияләрдә кулланыла, сәнәгать калдыкларын зарарсызландыру б-н бәйлә эколог. проблемаларны хәл итүгә булыша). Юл-төзелеш жиһазлары булдыру буенча фәнни-тикшеренү һәм тәжрибә-конструкторлык эшләре житәкчесе (термогазодинамик «Шайтан-1» һәм «Шайтан-1М» жайланмалары юллар төзәтү өчен серияләп житештерүгә кертелә). Уйлап табуга 15 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Хезмәтләре: Безопасность жизнедеятельности. М., 2004; Утилизация изношенных шин: экологические аспекты // Экол. вестн. России. 2004. № 3 (автордаш); Перспективные технологии, основанные на камерах пульсирующего горения // Радиотехника. 2005. Т. 6, № 8–9 (автордаш).

ПАВЛОВ Григорий Родионович (10.2.1920, Казан губ., Казан өязе Керасиново а. — 5.11.1994, Киев), Сов. Союзы Герое (2.10.1943), генерал-лейтенант (1980). Очучыларның К.Е.Ворошилов исем. 1 нче Чкалов хәрби авиация уч-щесен (Оренбург ш., 1940), Ю.А.Гагарин исем. Хәрби һава академиясен (Мәскәү өлкәсенәң Морино ш.т., 1949), СССР Кораллы Көчләре Генштабының К.Е.Ворошилов исем. хәрби академиясен

(Мәскәү, 1960) тәмамлый. 1938 елдан Кызыл Армия сафларында. Бөек Ватан сугышында Төньяк-Кавказ, Көнъяк-Көнбатыш фронтларында 42 нче гв. авиация истребитель полкының эскадрилья командиры урынбасары. 1943 нең июненә 378 хәрби очыш ясыи, 61 һава сугышында дошманның шәхсэн — 11, төркем составында 5 самолётын бәрәп төшерә. Сугыш елларында 507 хәрби очыш ясыи. Сугыштан соң хезмәтен СССР Хәрби Һава Көчләрендә давам итә. 1980 нән отставкада. Ростов-Донда, соңыннан Киевта яши. Ленин ордены, дүрт Кызыл Байрак, ике 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Кызыл Йолдыз, 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә. Биектау посёлында Геройлар аллеясында П. бюсты куелган. Биектау р-ны Чыпчык авылының бер урамына аның исеме бирелгән, мәктәп музейида П.ка багышланган стенд бар.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. *М.З.Хәбибуллин.*

ПАВЛОВ Дмитрий Васильевич (26.10.1905, С.-Петербург — 17.6.1991, Мәскәү), дәүләт эшлеклесе, интендантлык хезмәте генерал-лейтенанты (1944). Тышкы сәүдә академиясен тәмамлый (Мәскәү, 1936). 1924 елдан хакимият-хужалык эшендә. 1929–31 дә Ленинград өлкәсе Луга шәһәрндә дәүләт сәүдәсенә округ конторасы мөдире. 1932–34 тә «Лензавотпушнина» Ленинград өлкә конторасы директоры. 1936–38 дә Казан мех ф-касы директоры. 1938–39 да ТАССР сәүдә халык комиссары. 1939–46 да РСФСР сәүдә халык комиссары. Бер үк вакытта, 1941 дән, Дәүләт Оборона Ком-тының Ленинградны һәм Ленинград өлкәсен азык-төлек б-н тәэмин итү буенча вәкаләтле вәкиле, 1942–46 да Кызыл Армияне азык-төлек б-н тәэмин итү Баш идарәсе башлыгы. 1946–48 дә СССР балькчылык сәнәгәте министры урынбасары, 1952–53 тә министры, 1948–49, 1951–52 дә СССР МС каршындагы Азык-төлек сәнәгәте бюросы рәисе урынбасары. 1949–51 дә СССР азык-төлек сәнәгәте министры. 1953–55 тә СССР сәүдә министрының 1 нче урынбасары, 1955–58 дә сәүдә министры. 1958–61 дә КПСС ҮК әгъзалыгына кандидат. 1938–39 да — ТАССР ЮС, 1938–47 һәм 1959–75 тә РСФСР ЮС депутаты. Өч Ленин ордены, Октябрь Революциясе, Кызыл Байрак, 2 нче дәрәжә Кутузов, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

ПАВЛОВ Иван Ульянович (26.11.1893, Херсон губ. Андреевка а. — 11.4.1936), Кызыл Армия командиры. Гатчина хәрби авиамәктәбен (1915), Франциядә 2 авиамәктәп (1916, 1917), М.В.Фрунзе исемдәгә Хәрби академияне (Мәскәү, 1932) тәмамлый. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша, өлкән унтер-офицер. 1918 елның апреленнән Кызыл Армиядә, Көнчыгыш һәм Көнъяк фронтларда 1 нче совет сугышчан истребительләр авиатөркеме командиры. Казанны азат итү сугышларында батырлык күрсәтә (1918). Казан янында беренчеләрдән булып штурм хәрә-

кәтләрендә истребитель файдалана. 1919 ның гыйнварынан 8 нче армиянең авиация һәм очышлар башлыгы ярдәмчесе, шул ук елның маеннан — башлыгы (бер үк вакытта — авиатөркем командиры). 1920 нең маеннан Көнъяк-Көнбатыш фронтта һава флоты башлыгының авиация буенча ярдәмчесе. Шуңа ук елның сентябреннән — Көнъяк фронтның һава флоты башлыгы. Алга таба Кызыл Армиядә командирлык вазифаларында: Киев, Төньяк Кавказ һәм Мәскәү хәрби округларында авиация башлыгы, Кызыл Армия Хәрби Һава Көчләре инспекторы ярдәмчесе һәм баш инспекторы. Өч Кызыл Байрак ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Гражданской войны. М., 1963.

ПАВЛОВ Леонид Николаевич (24.4.1932, Казан), инженер-механик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2002), РСФСРның атказ. технологы (1990). Казан авиация техникумын тәмамлый (1956). 1956–63, 1965–67 елларда п/я 634 номерлы пр-тиедә (Казан) технолог, цех башлыгы урынбасары, производство башлыгы урынбасары. 1963–65 тә Урта Идел халык хужалыгы советының агрегат төзелеше идарәсе житештеү бүлегендә (Куйбышев ш.) өлкән инженер. 1967–2006 да «Казан вертолёт заводы» АЖдә: баш технолог урынбасары, баш технолог (1971 дән). Уйлап табуга 3 авторлык таныклыгы бар. Дәүләт бүләге модернизацияләнгән «МИ-8МВТ-1, МИ-8МВТ-2, МИ-8МВТ-3, МИ-8МВТ-5, МИ-172 вертолётлары һәм аларның модификацияләре гаммасын серияләп житештерүгә кую» эше өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

ПАВЛОВА Валентина Михайловна (26.7.1909, Петербург губ. Мурзинка а. — 2.11.1978, Казан), театр эшлеклесе, драма актрисасы, ТАССР, РСФСРның халык артисты (1956, 1970). Төмән шәһәрндә 2 нче баскыч мәктәп тәмамлаганнан соң, Пермь губернасының Шадринск шәһәрндәгә драма театры труппасына урнаша (1926). Аннан соң Курган, Чита, Якутск, Красноярск, Благовещенск, Ворошилов (Уссурийск), Владивосток шәһәрләрендәгә театрларда эшли. 1945–46 елларда, Кызыл Армия һәм Флот частыларына мәдәни хезмәт күрсәтү максатыннан, Маньчжурия (Кытай) һәм Кореяга командировкага жиберелә. 1948 дән Казан Зур драма театрында актриса, 1967–75 тә директор; директор вазифасын башкарганда, коллективның ижади һәм житештерү эшчән-

леген тотрыкландыруга, репертуарны камилләштерүгә зур өлеш кертә. Театр сәхнәсендә шактый зур рольләр ижат

В.М.Павлова
Анна ролендә
(«Анна Каренина»,
Л.Н.Толстой романы
буенча).

итә. Алар арасында Анна («Анна Каренина», Л.Н.Толстой романы буенча, 1948), Настя, Татьяна («Тормыш төбәндә», «Дошманнар», М.Горький, 1949, 1952), Ольга, Раневская («Өч сеңел», «Чия бакчасы», А.П.Чехов, 1951, 1960), патшабикә Ирина («Федор патша», А.К.Толстой, 1955), Элиза Дулитл («Пигмалион», Б.Шоу, 1950) образлары да бар. П. уенында нечкә лиризм, рольнең тышкы күренешенә генә теклелегә эчке катгылык, логик эзлеклелек б-н бергә үрелеп бара. П. тарафыннан ижат ителгән Капитолина («Мәскәүдә таң ата», А.А.Суров, 1951), Бережная («Кояшлы як», С.Е.Головановский, 1952), Топилина («Йөрәк кичерми», А.В.Софронов, 1954), Прохорова («Ерактагы йолдыз яктысы», А.Б.Чаковский романы буенча, 1964), Ольга Игнатьевна («Тын ярда», Б.Н.Полевой романы буенча) кебек замандашлары образлары

В.М.Павлова.

В.М.Павлова
Ольга ролендә
(«Өч сеңел»,
А.П.Чехов).

тормышчан булулары, характерлар бөтенләгә б-н ышандыра. Актриса М.А.Ульянова образына («Гайлә», И.Ф.Попов, 1952; «Давылга табан», Р.Ф.Ишморат, 1963) ике мәртәбә мөрәжәгать итә. Бу ролендә ул балаларының карашларын хуплаучы, аларның куркыныч янаган язмышлары өчен бик борчылучы күпкырлы ана образын гәүдәләндерә. П.ның Софья Марковна («Карт», М.Горький, 1956), Филумена («Филумена Мартурано», Э. де Филиппо, 1957), Юстина (Х.Вуолийокийның шул исем. әсәре буенча, 1959) образлары тирән психологизм б-н сугарылган булулары ягыннан аерылып тора. 1967–71 дә ТАССР ЮС депутаты.

Әд.: Народные артисты. К., 1980; Ингвар И., Илялова И. Русский театр в Казани. К., 1991. *Ю.А.Благов.*

ПАВЛОВА Мария Филипповна (12.1.1954, Питрәч р-ны Надеждино а.), математик, физика-матем. фән. д-ры (1999), проф. (2002). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1976), шунда ук эшли, хисаплау математикасы каф. профессоры (2000 елдан). Хезмәтләре матем. физиканың үзгәчлекле нәсызыкча стационар мәсьәләләренә карый. П. цикле градиентлы нәстационар фильтрлану мәсьәләләрен чышүнен аермага нигезләнгән алымнарын; жир өсте һәм жир асты суларының бергә хә-

рәкәтләнүе мөһимләрен; икеләтә үзәнчәлекле тигезләмәләр һәм вариатив тигезсезлекләр чишелешләрен; туенган һәм туенмаган филтратланулар күпчылган мөһимләреннең куелышы төгәлләген тикшерә. Икеләтә үзәнчәлекле мөһимләәр чишелешенәң барлыгы һәм бердәнберлегенә турындагы теореманы исбатлай.

Х е з м.: Исследование корректности задачи фильтрационной консолидации при неполном насыщении // Дифференциальные уравнения. 1998. Т. 34, № 7; Теорема о единственности решения одной задачи теории совместного движения русловых и подземных вод // Изв. вузов. Математика. 2000. № 11 (автордаш); О существовании слабого решения одной задачи нелинейной фильтрационной консолидации // Изв. вузов. Математика. 2001. № 10 (автордаш).

ПАВЛОВА Ольга Ивановна (18.5.1965, Йошкар-Ола ш.), педагог, биол. фән. (1997), пед. фән. (2005) д-ры, Россиянең атказ. тренеры (жиңел атлетика) (2006). Казан ун-тын (1987), Казан пед. ун-тының физик культура ф-тын (1991) тәмамлай. 1983–2003 елларда Казан пед. ун-тында физик тәрбиянең мед.-биол. нигезләре кафедрасында эшли. Бер үк вакытта, 1998–2012 дә, жиңел атлетика бунча РФ жыелма командасының эйдәп баручы тренеры. 2003 тән «Тренер» жлынның шеф-редакторы. 2012 дән Казандагы 2013 елгы XXVII Бөтендөнья жыйге Универсиадаың башкарма дирекциясе ген. директорының спорт бунча кинәшчесе. Югары казанышлар спортының теоретик нигезләре һәм инновацион технологияләре өлкәсендә методик эшләр авторы.

Х е з м.: Методология отбора и прогнозирования результатов в лёгкой атлетике. М., 2003; Современная тренировка юных легкоатлетов. М., 2004.

ПАВЛОВКА авылы, Чирмешән р-нында, Чирмешән авылыннан 21 км тоньяк-көнчыгыштарак, Чирмешән авылының сул кушылыгы бунда. 2010 елда 14 кеше (кушлар, чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгөлмә кантоны Чирмешән волостенда. 1930 елның 10 августынан — Беренче Май, 1963 нең 1 февраленән Лениногорск, 1965 нең 12 гыйнварынан Чирмешән р-нында. Халык саны: 1926 да — 145, 1949 да — 119, 1958 да — 118, 1970 тә — 114, 1979 да — 84, 1989 да — 45, 2002 дә — 21 кеше.

ПАВЛОВЛАР, Казан сәүдәгәрләре, жәмәгәт эшлеклеләре. Династияне нигезләүче **Егор Иванович** (?–?), 2 нче гильдия сәүдәгәр (1808 елдан), Питрәч авылы экономик крәстияннәреннән, күн эшкәртү кәсебен нигезли. Казанның алты тавышлы думасына — гласный (1806), Казан шәһәре магистратына ратман булып сайлана (1807–09). Аның уллары: **Яков Егорович** (1772–1844), 2 нче гильдия сәүдәгәр, сабын кайнату з-ды хужасы була, Гостиный дворда күн итекчеләр б-н сәүдә итә, Ложкиннар картлар йортын нигезләүгә 3 мең сүм бирә. **Сергей Егорович** (?–?), 2 нче гильдия сәүдәгәр, атасының күн заводын мирас итеп ала, аны шактый зурайта һәм Казанда иң эре күн житештеручеләрнең берсенә әверелә. Аның акчасына (100 мең

сүм) Адмиралтейство бистәсендә янашәсендә сәүдәгәр П.Прибытковлар төрбәсе булган Боголюбский чиркәве төзелә. 1830–31 дә вабага каршы көрәшү өчен шактый күләмдә хайрия бирә. Аның кызы **Екатерина Сергеевна** (1823–97) Казан сәүдәгәре П.А.Прибыткова кияүгә чыга һәм әтисенәң эшен дәвам итә.

ПАВЛОВСКИЙ Евгений Никандрович (29.9.1904, Казан губ. Лаеш ш. — 24.1.1975, Казан), физиолог, биол. фән. д-ры (1940), проф. (1941), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1954). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1924), Зәй шәһәрәндә вет. табибе булып эшли. 1925 елдан Казан вет. ин-тында. 1932 дән терлекчеләр физиологиясе каф. мөдире. 1932–34 тә сөт хужалыгы ин-тында физиол. каф. мөдире, бер үк вакытта кошчылык бүлегенә мөдире һәм директор урынбасары. 1934–36 да Казан а.х. ин-тының физиол. каф. мөдире. 1936 дан Казан вет. ин-тында, физиол. каф. мөдире (1965 кә кадәр), бер үк вакытта ректор (1947–63), терлекчеләр физиологиясе каф. кинәшчесе (1963–75); бер үк вакытта Казан фәнни-тикшеренү вет. ин-ты директоры (1944–47). Фәнни тикшеренүләренә төп юнәлешләре: сулыш алу физиологиясен, лизатлар һәм цитотоксиннар тәэсирен, хайваннарның эчке сулыш органнарының функциональ-трофик көйләнешен өйрәнү. Ленин ордены, Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: О некоторых механизмах эффекта последствия новоканальной блокады черевных нервов и симпатических стволов // Уч. зап. Казан. вет. ин-та. 1970. Т. 103.

Әд. Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

Т.Е.Костина.

ПАВЛУХИН Яков Георгиевич (22.4.1926, Чистай кантоны Черемухово а. — 26.1.2011, Казан), хирург, сәламәтлек саклау эшлеклесе, РСФСРның атказ. табибе (1967). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1949), Кызыл Армия р-нының Изгар участка хастаханәсендә хирург һәм баш табиб булып эшли. 1951 елдан Яшел Үзән шәһәр хастаханәсе хирургы һәм баш табибе. 1952 дән өлкә сәламәтлек саклау бүлегенә Чистай дөвалау-профилактика секторы башлыгы. 1953 тән Бөгөлмә шәһәре сәламәтлек саклау бүлегенә мөдире, шәһәр хастаханәсе баш табибе. 1961–87 дә ТАССР сәламәтлек саклау министры урынбасары. 1987 дән Респ-ка сугыш һәм хезмәт ветераннары советы рәисе урынбасары. 1994 тән ТР Сәламәтлек саклау министрлыгының респ-ка мед. китапханә-мәгълүмат үзәге мөхәррире. Хезмәтләре Татарстан медицинасы тарихына карый. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: История медицины Татарстана в лицах. К., 1997; Очерки истории медицины Татарстана (до 1917). К., 2005 (автордаш).

ПАВЛЫЧЕВА Надежда Константиновна (26.9.1942, Тоньяк Осетия АССР Дигорск р-ны Николаевская станицасы), физик, техник фән. д-ры (1997), проф. (1999). 1964 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан оптика-механика з-дының (КОМЗ) Үзәк

КБнда эшли. 1974–95 тә ГИПО ФЖБдә, эйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1991 дән). 1995–98 дә «КОМЗ» АЖдә лаб. башлыгы. 1998 дән Казан техник ун-тының оптика-электрон системалар каф. профессоры. Хезмәтләре спектраль приборлар төзүгә карый. П. классик булмаган дифракцион рәшәткәле спектраль приборларның оптик схемаларын исәпләү алымнарын эшли; ул тәкъдим иткән схемалар нигезендә төзелгән яңа буын оптика приборлары югары оптик характеристикалары һәм конструкцияләренәң гадилегенә б-н аерылып торалар. СССР ВДНХ-сының көмеш медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Расчет спектрографа с плоским полем на основе голографической решётки // Опτικο-мех. пром-сть. 1979. № 7; Методы расчёта оптических схем дифракционных спектрографов // НПО «Государственный институт прикладной оптики» (1957–1997 гг.). К., 1997. Ч. 2; Спектральные приборы с неклассическими дифракционными решётками. К., 2003; New generation spectrographs // Optical Engineering. 1994. V. 33 (автордаш).

ПАДЁРИН Валерий Константинович (20.8.1947, Белоруссия ССРның Гродно өлкәсе Вольковский ш.), философ, филос. фән. д-ры (1989), проф. (1990), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1996). Казан ун-тын тәмамлай (1971). 1974 елдан Алабуга пед. ин-тында, филос. каф. мөдире, 1976 дан Казан ун-тында, социол. каф. мөдире, 1987 дән Казан архит-ра-төзөлеш ун-тында. Хезмәтләре ижтимагый фикер социологиясенә, сәясәт фәннәренә карый.

Х е з м.: Общественное мнение: сущность и закономерности формирования. К., 1980; Общественное мнение в политической жизни общества. К., 1987; Социология семьи. К., 1999 (автордаш); Социология культуры. К., 2004 (автордаш).

ПАЗЫКОВ Хәбир Мөхәррәм улы (15.10.1896, Оренбург губ., Троицк өязе Кочкар приисы — 22.4.1975, Мәскәү), партия эшлеклесе. Шәрәк хезмәт ияләре Коммунистик ун-тында (1928–30), Кызыл профессорлар ин-тында укый (Мәскәү, 1935–38). 1910–17 елларда Оренбург губернасы шахталарында атлы эшче, күмер ташучы, казучы. 1917–18 дә — Кызыл гвардияда. 1918–19 да — Эстәрлетамак шәһәре тегермәнәдә йөкче, Златоуст тимер юл станциясендә кара эшче. 1919–26 да Чиләбе, Семипалатинск, Томск губерналары шахталарында казучы. 1926–28 дә ВКП(б)ның Томск, Канск округлары ком-тлары инструкторы. 1930–35 тә ВКП(б)ның Башкортстан АССР Баймак райкомы, Фирганә шәһәр ком-ты, Кыргызстан өлкә ком-ты пропаганда төркеме әгъзасы, житәкчесе. 1938–42 дә ВКП(б) ҮКның житәкче партия органнары бүлегенәң жаваплы оештыручысы, ВКП(б)ның Көнбатыш Казакьстан, Караганда өлкә ком-тлары 1 нче секретаре. 1942–44 тә ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты 2 нче секретаре. 1944–52 дә ВКП(б)ның Көнъяк Казакьстан, Көнчыгыш Казакьстан өлкә ком-тлары 1 нче секретаре. 1953–62 дә РСФСР МС Эшләр идарәсенәң персонал пәнсияләр бүлегенә мөдире. 1937–54 тә СССР ЮС депутаты. Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

ПАЙМУШИН Виталий Николаевич (17.3.1947, Чуаш АССРның Комсомольск р-ны Яна Сундырь а.), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1981), ТР ФА академигы (2008; 1992 елдан мөхбир әгъза), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1992), РФнең атказ. фән эшлеклесе (2001). 1972 дә Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, материаллар каршылыгы каф. мөдире (1980 нән), проф. (1985), Динамика һәм ныклык проблемалары фәнни-техник үзәген оештыручы һәм аның директоры (1989 дан). Хезмәтләре деформацияләнүче каты жисем механикасына һәм очкыч аппаратларның ныклыгына карый. П. катлаулы формадагы һәм нәканоник сызымалы сүрүләр теориясен һәм аларны исәпләү алымнарын, кырый мәсьәләләр чишүнең санлы гибрид һәм санлы аналитик юлларын эшли. Өч- һәм күпкатлы пластиналар, ш.у. сүрүләр теориясенә төгәлрәк вариантларын тәкъдим итә. Квадратик якынчалык б-н сызымалылыкның геом.-но-сызыкча теориясенә каршылыксыз вариантын эшли, шуның нигезендә сүрүләр һәм кендекләр теориясенә тиндәшле тигезләмәләр төзи. Төрле төрдөгә йөкләнешләр вакытында юка сүрүләр һәм кендекләрнең гадәти булмаган тотрыклылык югалту формаларын ачыклай. П. житәкчелегендә уникаль объектларның (грунтлы массивлардан торучы механик системалар, төзелеш корылмалары) торышын фаразлау өчен инструменталь программа-аппарат чаралары булдырыла. Тикшеренү нәтижеләре Казансу күперен реконструкцияләгәндә, Кама елгасы күперен (Саскан Тавы а.), Казан метрополитенын проектлаштырганда файдаланыла. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы бар. ТР ФАнең Х.М.Мөштәри исем. бүләге (1995), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2005). Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Вычислительная геометрия в задачах механики оболочек. М., 1989 (автордаш); Оболочки из стекла. Расчёт напряжёнno-деформированного состояния. М., 1993 (автордаш); Основания нелинейной теории оболочек. К., 1996 (автордаш).

ПАЙЦЗА (пайдза, пайза, пайзе), нинди дә булса эш башкару йөкләнгән затларга монгол ханнары тарафыннан бирелгән пластинка. Иясенә юл йөрүдә таныклык булып хезмәт иткән, аның хокукларын һәм өкәләтләрән раслаган. П.лар алтыннан, көмеш, бронза һәм агачтан эшләнгән; алар язучы һәм язучысыз булган. Илл. к. *Басма* мәкаләсендә.

Әд.: Б а н з а р о в Д. Пайзе, или металлические дощечки с повелениями монгольских ханов // Зап. С.-Петербургского археол.-нумизмат. об-ва. 1850. Т. 2.

ПАКЪРЛЫ елгасы, Идел алдында, Кече Чынлы елгасының (Чынлы, Зоя елгалары бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 9,9 км, бассейнының майданы 31,5 км². Идел буе калкулыгы буенча Чүпрәле р-нында ага. Елга башы Яна Чүпрәле авылыннан 4 км төньяк-көнбатыштарак, тамагы Татар Салыгы авылыннан 2 км төньяк-көнбатыштарак. Елга башының абс. биеклеге 200 м, тамагының — 133 м. Су жыелу майданында урман үсемлекләре үсми. П.ның 2,6 км озынлыкта-

гы бер кушылдыгы бар. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,1–0,25 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Жәен, яңгырлар озак яумый торганда, елга урыны-урны б-н кибә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 88 мм, ташу вакытында су катламы 80 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында туна. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен каты (6–9 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 400–500 мг/л. Елганың югары агымында су күләме 0,65 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ПАКШЫН (Кәкрә чышмә) елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Кама елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 23,3 км, бассейнының майданы 175,5 км². Мамадыш р-ны терр-ясенән ага. Елга башы Рус Пакшыны посёлогыннан 5 км төньяктарак, тамагы Яңавыл авылыннан 3 км көньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 150 м, тамагының — 53 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 5%. П.ның 1,1 дән 11,3 км га кадәр озынлыктагы 6 кушылдыгы бар, иң зурагы — Кутушка (уң кушылдык). Елга чөлтәренә тыгызлыгы 0,36 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 5–10 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 97 мм, ташу агымы катламы 83 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,085 м³/с. Суы язын йомшак (1,5–3 мг-экв/л), кышын һәм жәен чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л). Гомуми минеральләшүе язын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л.

ПАЛЕО... (грек. palaiós — борынгы), кушма сүзләрнең борынгы мәгънәсен аңлата торган беренче өлеш (мәс., *палеогеография*, *палеолит* һ.б.).

ПАЛЕОБОТАНИКА (*палео...* һәм *ботаника*), казылма үсемлекләргә өйрәнүче фән; *палеонтология* бүлегә. Уткән геол. эпохаларның жир катлауларында сакланып калган үсемлек калдыкларын һәм эзләрен өйрәнә. П., үсемлекләр доньясы үсешенә тарихын ачып, гамәлдә эволюция тәгълиматының нигезен тәшкит итә, шунлыктан үсемлекләр морфологиясе һәм систематикасы өчен аның әһәмияте гаят зур. Жир кабыгының аерым бер катлауларында табылган үсемлек калдыкларын палеоботаник тикшерү алымнары аларның барлыкка килү вакытын чагыштырмача төгәлрәк б-н билгеләргә мөмкинлек бирә. Казылма үсемлекләр турында беренче мәгълүматлар б.э.к. барлыкка килә. Нигездә, аларның тере үсемлек калдыклары булуын беренче тапкыр Леонардо да Винчи (15 йөз ахыры) аңлата. 19 йөз ахырында П. мөстәкыйль фән буларак нигезләнә һәм фран-

В.Н. Паймушин.

цуз галиме А.Броньяр исем б-н бәйлә. Россиядә беренче палеоботаник тасвирламалар 1793 елда П.С.Паллас тарафыннан ясала. 19 йөз уртасыннан палеоботаникларның төп игътибары Россиядә, ш.у. чит илләрдә дә үсемлек калдыкларын өйрәнүгә һәм төрле эпохалардагы үсемлекләрнең сыйфатын ачыклауга юнәлә.

Татарстанда палеоботаник тикшеренүләргә нигез салучы булып Казан ун-тының ботаника кафедрасы профессоры В.И.Баранов тора, ул исә 1930 еллардан Идел буе, Көнъяк Урал, Казакъстан, Себеренә кайнозой утырмаларында казылма флораны жыю һәм өйрәнү б-н шөгьйләнә; 1942–59 да СССРның югары акбур, палеоген һәм неоген флоралары буенча күп кенә иллюстрацияле монографияләр басыла. 1950 елларда, макрокалдыкларны (яфрак эзләре, казылма жимеш һәм орлыклар, ташка әйләнгән агачлар) өйрәнү б-н беррәттән, палинологик тикшеренүләр — төрле регионнардагы кайнозой утырмаларында казылма үсемлек серкәләре һәм споралары өйрәнелә башлый (В.И.Баранов, О.Г.Николаева, Н.Ф.Закирова, Л.М.Ятайкин, Л.Н.Михайлова, И.М.Васильева, О.М.Мокшин һ.б.). 1950 елларда В.И.Баранов тарафыннан ботаника кафедрасында палеоботаника музейе оештырыла, биредә яфрак эзләренә, казылма агач, жимеш һәм орлыкларның бай коллекциясе булдырыла. Камышлы һәм Көнъяк Уралның палеоген флорасы, Балык Бистәсенә плиоген флорасы — экспонатлар саны ягыннан иң зурсы. Шушы вакыттан Казан ун-ты студентларына П. курсы укытыла башлый. 1960 еллардан Печора Урал буеның антропоген үсемлекләре тарихы (К.В.Николаева), Татарстан, Чуаш, Мари Респ.-каларының плиоген һәм дүртенчел чор утырмаларына палинологик характеристика (Л.Л.Әүхәдиева), Татарстанда голоцен үсемлекләре тарихы (В.Т.Шаландина), Красноярск краеның көньягындагы тауара казанлыклар шартында палиносектрлар формалашу үзенчәлекләре (С.А.Сәфәрова) өйрәнелә.

Казан ун-тының оешуыннан башлап, аның геология галиминәре Рус плитәсенә Пермь утырмаларын палеоботаник тикшерә башлый. Кама буе Пермь утырмалары үсемлекләренә чыгымалары Р.И.Мурчисон, А.А.Штукенберг, П.И.Кротов, М.Д.Залесский (соңгысы үзенең тикшеренү нәтижеләрен «Ангаридаң урал чикләрендә Пермь флорасы» («Пермская флора Уральского предель Ангарида», Л., 1927) атласында гомумиләштерә) коллекцияләре аша доньяда кин танылу алалар. Соңыннан М.Э.Ноинский,

В.А.Чердынцев, Е.И.Тихвинская, В.И.Игнатев, А.К.Гусев, М.Г.Солодухо, Т.А.Тэфанова, А.В.Богов, Н.К.Есаулова жыйелмалары Казан ун-тының Геология музейе коллекциясен Пермь флорасының төрле үрнәкләре б-н шактый баета. Палеофлористика мәсәләләрен анализлап, С.В.Мейен: «Урал буеның Пермь флорасы... аны Ангара палеофлористик өлкәсенә Көнчыгыш-Европа провинциясендәге аерым бер территория сыйфатында карарга мөмкинлек бирә», — дип билгели. Н.К.Есаулованың докторлык диссертациясе Урал-Идел бие югары Пермь флорасына багышланган, биредә исә соңгы Пермь флорасына жентекле характеристика бирелә, флористик комплексларның эволюцион зональ шкаласы эшләнә, дөньяның төрле регионнарында бер үк яшәтәге биюлекләр эзлеклә рәвештә өйрәнелә. 1950–70 елларда СССР ФА Казан ф-лының Геол. ин-тында Идел бие һәм Түбән Каманың неоген (Т.А.Кузнецова), девон, карбон (Л.С.Тузова, Л.С.Фомина) палинологиясе һәм стратиграфиясе буенча палеоботаник эшләр үткәрелә. Татарстанда 1950 елларда нефть чыгару башлану сәбәплә, девон, ташкүмер, Пермь утырмалары серкәләре һәм споралары киң өйрәнелә башлый (О.Г.Николаева, Е.А.Блудорова, А.В.Богов).

Археол. тикшеренүләрдә П. алымнары кин кулланыла. 1980 еллардан Казан ун-ты ботаника кафедрасында Биләр шәһәрлеге һәм Казан Кремленең культура катлауларында күмелгән туфрактарда палеоботаник тикшеренүләр үткәрелә. Кешенә хужалык эшчәнлеге тәэсирендә табигый үсемлек капламының үзгәрүе — 11 йөздән башлап терр-ядә урманнарның киселеп бетүе дәлиләнә (В.Т.Шаландина, В.В.Туганав, К.В.Николаева һ.б.).

Әд.: Криштофович А.Н. Палеоботаника. Л., 1957; Баранов В.И. Этапы развития флоры и растительности в третичном периоде на территории СССР. М., 1959; Кузнецова Т.А. Флора верхнеплиоценовых отложений Среднего Поволжья и её стратиграфическое значение // Тр. КФАН. СССР. Сер. геол. наук. 1964. Вып. 10; Ятйкин Л.М., Шаландина В.Т. История растительного покрова в районе Нижней Камы с третичного времени до современности. К., 1975; История растительного покрова северной части Среднего Поволжья в плиоцене и антропогене. К., 1980; Блудорова Е.А., Николаева К.В. Геологическая и палинологическая характеристика плиоценовых отложений Казанского Поволжья и Прикамья. К., 1986; Есаулова Н.К. Флора Казанского яруса Прикамья. К., 1986; Мейен С.В. Основы палеоботаники. М., 1987.

К.В.Николаева, Б.В.Буров.

ПАЛЕОГЕОГРАФИЯ (*палео...* һәм *география*), борынгы геол. чорларның физик-геогр. шартлары турындагы фән; тарихи геол. һәм гомуми физик-геогр. бүлгә. П. алымнары матдә составын, тау токимнарының яту шартларын һәм алардагы органик калдыкларны өйрәнүгә нигезләнә. П. фация, *литология*, *стратиграфия*, *тектоника*, *палеонтология*, *палеоэкология*, *климатология*, *геохимия* һәм *геофизика* төгълматлары б-н тыгыз бәйләнештә. Берничә юнәлештән тора: палеобиогеогр., палеомагнит, палеоэкологик, геохи-

мик һ.б. П.нең төп эше — палеогеографик һәм литологик-фациаль карталар төзү. П. 19 йөз уртасында барлыкка килә, аның нигезендә инглиз геологы Ч.Лайель, Россия галимнәре А.П.Карпинский, Н.И.Андрусов, А.Д.Архангельский хезмәтләре ята.

П.нең үсешенә Казан галимнәре: Н.А.Головкинский, А.А.Штукенберг, П.И.Кротов һ.б. шактый зур өлеш кертәләр. 1920 еллардан Көнчыгыш Рус платформасының югары палеозой утырмалары фацияләрен һәм формацияләрен анализлау алымнары (М.Э.Носинский, Е.И.Тихвинская, В.И.Игнатев һ.б.) эшләнә. Пермь утырмалары барлыкка килүнең геохимик шартларын тикшерүләр (Б.П.Кротов, Л.М.Миропольский һ.б.) алып барыла. 1930 еллардан палеогеогр. төзелешләр файдалы казылмаларны эзләүдә зарур алшарт була. 20 йөзгә 2 нче яртысында соңгы чор Пермь утырмаларында палеомагнит тикшеренүләре (В.П.Боронин, Б.В.Буров, Д.К.Нургалiev һ.б.) үткәрелә һәм Идел-Кама төбәгенә плейстоцен климат шартлары ачыклана, дүртенчел (А.П.Дедков, О.Н.Малышева, Г.П.Бутаков һ.б.), неоген (Н.В.Кирсанов, А.А.Сабитов һ.б.), акбур, юра (У.Г.Дистанов, С.О.Зорина, В.Н.Незимов һ.б.), Пермь (В.И.Игнатев, Е.И.Тихвинская, И.Н.Тихвинский һ.б.), ташкүмер һәм девон (И.А.Антропов, Л.С.Тузова, В.Г.Халымбаджа һ.б.), кембрийгача чорларның (Е.М.Аксёнов, А.Н.Диденко, Л.Ф.Солонцов һ.б.) төрле горизонтларының палеотектоник карталары төзелә. Палеогеографик тикшеренүләр Казан ун-тында, ЦНИИГеолнерудта, «Татнефть» АЖД алып барыла.

Әд.: Геология Татарстана: Стратиграфия и тектоника. М., 2003.

ПАЛЕОГРАФИЯ (*палео...* һәм *...графия*), тарихи үсештәге борынгы кулъязма ядкәрләрен тышкы билгеләрен өйрәнүче ярдәмче тарихи фән. Палеографик тикшеренүләр объекты булып язу үрнәкләре (алфавит системасы), аларның язылыш үзенчәлекләре (графика эволюциясе, почерк), язу материалы, язу коралы, бизәлеше (кыр чәчәкләре, язу ахырына күелә торган бизәк, орнамент, миниатюралар, инициаллар), буяулар, каралар, филигрань (су билгеләре), тамгалар, штемпельләр, формат, тышлык, күбесенчә 19 йөзгә кадәр кулъязмаларны раслаучы билгеләр (беркеткечләр, мөһерләр һ.б.) тора. П. бурычлары: текстны хатасыз укып чыгу һәм аның мәгънәсенә төшенү күнекмәләрен булдыру, кулъязманың язылу вакытын, урынын һәм авторын, ш.у. аның төп нөсхә булуын билгеләү. Палеографик ысулның асылы — кулъязманың тышкы билгеләрен жыйелмасын өйрәнү һәм аларның бер-берсенә, ш.у. жәмгыятьнең билгеле бер чордагы социаль-мәдәни үсеш дәрәжәсенә (житештерүнең торышына, дәүләт аппаратының эшләнү, эш башкару системасы үзенчәлекләренә, идеологик карашларга) туры килүен ачыкка. Кулъязма билгеләрен тикшерү текстны тарихи хронология, метрология, дипломатика, тарихи география, тел тарихы, генеалогия, топонимика, ономастика, кодикология кебек башка ярдәмче тарихи фәннәр, ш.у. чыга-

накларны өйрәнү гыйлемә б-н бергә алып барылырга тиеш. Кулъязманың датасын күрсәткәндә П.нең төп принцибы — иң соңгы палеографик билгеләрен кую. Алфавит һәм тел системасыннан чыгып, грек, латин, славян-рус, әрмән, грузин, борынгы төрки (уйгыр язуды), төрки-татар (гарәп язуды) һ.б. П. аерым күрсәтелә. Көнчыгыш Европаның борынгы төрки П.сенә караган тикшеренүләр — Я.О.Ярцов, В.В.Радлов, төрки-татар П.се тикшеренүләре В.В.Григорьев, И.Н.Березин, Д.Банзаров, В.Г.Тизенгаузен, Х.Фәезханов, В.В.Вельяминов-Зернов, А.Н.Самойлович, С.Г.Вахитов, В.А.Крачковская хезмәтләрендә яктрытыла. Жүчи Олысына караган рәсми актларны палеографик тикшерүгә М.Г.Госманов шактый өлеш кертә. 1970 еллардан Казан ун-тының тарих ф-ты студентларына гарәп язуды татар, ш.у. рус П.се курслары укытыла.

Д.Г.Мостафина.

ПАЛЕОЗОЙ ЭРАТӘМАСЫ (**ЭРАСЫ**), палеозой (*палео...* һәм грек. *ζῶσα* — яшәү), Жирнең геол. тарихындагы борынгы этапларның берсе. 542±1 млн. ел элек башлана, 290 млн. елдан артык дәвам итә. 6 геол. системаны үз эченә ала. Татарстан терр-ясендә яшәрәк өч утырма: 1,5 тән 3 км га кадәр гомуми калыңлыктагы девон, ташкүмер һәм Пермь системалары утырмалары билгеле. Палеозой утырмалары 3 км га кадәр тирәнлектә ята һәм урыны б-н жир өстенә чыга. Эра материклар күчешенә бәйле булган планетар масштабтагы күләмдәге көчле тектоник хәрәкәтләр б-н сыйфатлана. Палеозой эрасы дәвамында Европа Көнъяк ярымшардан (Австралия киңлекләреннән) Төньякка күчә, һәм ТР терр-ясе хәзерге чор торышыннан 20° көньяктарак, 35° лы киңлектә кала. Эра ахырында Европа Азия б-н кушыла, континентлар чигендә Урал таулары барлыкка килә. Берничә тапкыр дингезләр киңәй һәм кысыла, континенталь, лагуна һәм дингез утырмалары, вулканоген жисемнәр, таштоз, гипс, ангидрит һ.б. б-н катнаш кварцлы коннар, алевролит, балчык, известьташлар, эра соңында — кызыл төстәге комлы-балчыклы токимнар утыра. Соңрак палеозой токимнарында нефть, газ, битум, минеральләшкән су барлыкка килә; сазлык утырмалары ташкүмергә әйләнә. Протерозойга караганда палеозойның органик дөньясы шактый төрләнә: сулыкларда умырткасызлар үсеш ала, соңрак — мәржәннәр, примитив балыклар, амфибиялар, коры жирдә — бөжәкләр, сойрәлүчеләр, беренче жылы канлылар — борынгы имезүчеләр, жир өсте үсемлекләре — псилофитлар, наратбашлар, абагасыманнарның агачка охшаш формалары, эра азагында хәзерге заман абагалары, ылыслылар барлыкка килә. Татарстан терр-ясендә палеозой утырмалары б-н нефть, битум, ташкүмер, минераль төзелеш материаллары, минераль су чыганакалары һ.б. бәйле.

Әд.: Геология Татарстана: Стратиграфия и тектоника. М., 2003.

ПАЛЕОЛИТ (*палео...* һәм грек. lithos (таш) сүзләреннән), борынгы таш гасыр; *таш гасырның* ике төп чорының беренчесе. Таш га-

сырны П.ка һәм *неолитка* (яна таш гасырга) бүлү беренче тапкыр 1865 елда инглиз археологы Дж. Леббок тарафыннан тәкдим ителә. П. — казылма кеше (палеантроп һ.б.) яшәгән дәвәр. Жирнең ул дәвәрдәге климаты, үсемлекләр һәм хайваннар дөньясы хәзерге шартлардан күпкә аерылган. Борынгы кешеләр кителгән таш кораллар кулланганнар, шомартылган таш кораллар һәм балчык савыт-саба ясыи белмәгәннәр. Алар ут табарга өйрәнгәннәр, аучылык һәм азык жыю б-н шөгьльләнгәннәр, киём әзерләгәннәр, тораclar төзөгәннәр. Балыкчылык яна барлыкка килгән, игенчелек һәм терлекчелек кешеләргә әле мәгълүм булмаган.

П.ның башлануы жирдә иң борынгы маймылсыман кешеләренң барлыкка килүе б-н туры килә (якынча 3 млн. еллар чамасы элек). П. безнең заманнан 12 мең ел элек тәмамланган (П.тан *мезолитка* — П. һәм неолит арасындагы дәвәргә күчеш). П. борынгы П. (олдува дәвәре, якынча 3 млн. — 700 мең еллар элек, борынгы ашель — 700–300 мең еллар, урта һәм соңгы ашель — 300–100 мең еллар, мустье дәвәре — 100–35 мең еллар элек) һәм соңгы, яки югары П.ка (35–10 мең еллар элек) бүлеп карала. Күп кенә тикшеренүчеләр тарафыннан мустье дәвәре аерым чорга — урта П.ка аерым чыгарыла.

Татарстан терр-ясендә беренче кешеләр, фаразланганча, мустье дәверендә килеп чыга. Ихтимал, Урта Идел буендагы иң борынгы таш эшләнмәләр урыннарының берсе — Иделнең уң як ярында *Красная Глинкада* 1953 тә М.З.Паничкина тарафыннан табылган әйберләр (зур чакматаш ярчыклардан ясалган 3 кыргыч, «чоперлар» — очлары кителеп үткәнләнгән 2 чуерташ, эшкәртелгән ярчык, аморф нуклеуслар, шу. эшкәртелмәгән эре ярчыклар) шул дәвәргә карыйлар.

1. Беганчик туктаулыгында табылган трапеция рәвешендәге һәм башка чакматаш ук очлыклары; 2. Сөйке Кичүе туктаулыгында табылган чакматаш трапецияләр.

Охшаш предметлар элеккеге Мысы авылы (Лаеш р-ны) янындагы борында табыла. Татарстан терр-ясендәге мустье чоры табылдыкларына фрагментар сыйфат хас. Куйбышев сусаклагычы ярында, Кама елгасы тамагындагы югары П. туктаулыклары М.Г.Косменко һәм М.Ш.Галимова тарафыннан өйрәнелә. Шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогы янында чакматашны яргалау остаханәсе калдыклары сакланган, анда таш кораллар һәм күпчлән чакматаш кораллар ясау калдыклары — кисәкләр, ярчыклар, кыйпылчыклар табыла. Таш кораллар арасында кискечләр һәм төрле типтагы нуклеуслар өстенлек итә. Шулай ук төрле кыргычлар, кырийларын китеп үтмәсләндерелгән пластиналар, очлыклар, өтергесыман, кыргычсыман кораллар очрый. Бу туктаулыктагы чакматаш әйберләренң үзенчәлеге коралларның еш кына пычаксыман пластиналардан түгел, озын, кыска аморф китек-ярчыклардан эшләнүенән гыйбарәт. Лобач тавы (шәһәр тибындагы Кама Тамагы посёлогыннан 1,5–2 км ераклыкта) янындагы туктаулыкта 5 нуклеус һәм күпчелек өлеше озын китекләр һәм пластиналардан ясалган 15 чакматаш корал табыла. Рус тигезлегенң югары П. ядкәрләре өчен гадәти кораллар: кыргычлар, кискечләр, пластиналардан эшләнгән очлыклар. Иделнең уң як ярында Долгая Поляна туктаулыгында (Тәтеш р-ны) охшаш типтагы кораллар табыла. Сөйке Кичүе һәм Кама Тамагы тораc пунктлары (Кама Тамагы р-ны), Әжмәр авылы (Спас р-ны) янындагы туктаулыклар югары П.ның соңгы чорына карый. Чакматаш предметлар һәм алар арасында күп күләмдә очрый торган житештерү калдыклары (китекләр) туктаулыкларның культура катламнарында тупланмалар рәвешендә табылалар (бу тупланмалар чакматаш чимал кисәкләрен — Иделнең сутлы балчыкы һәм известьташлы текә ярларынан яки ярдагы чуерташлы урыннардан алынган конкрецияләрен һәм эре чуерташларны яргалау б-н шөгьльләнгән аерым осталарның эш урыннары булган). Чакматаш коралларны ахыргача эшлөп бетерү өчен, гадәттә, икенчел эшкәртү алымнары — пластинаның кырыен китү яки киртекләү («кискеч китекләре») кулланылган. Коралларның кайбер типлары, мәс., чабу-кису кораллары (балта, өтерге, кәйләләр) һәм очлыклар (сөңге һәм дротиклар) ясау өчен башта тоташ чакматашны яки эре ярчыкларны ике яклап буйдан-буйга китеп төшергәннәр. Таш кораллар арасында кискечләр, кыргычлар һәм очлары бөгелгән ышкылар өстенлек итә. Кырийлары чалыш кителгән пластина пычаклар, шу. очлыклар һәм тешле-уентыклы эшләнмәләр табыла. Бу коралларның күбесе эре һәм уртача зурлыктагы пластиналардан эшләнгән. Дротиклар һәм укларның таш очлыкларының китеп ясалган остәмә пластиналары да очрый. Соңгы П. чоры туктаулык-остаханәләре тикшеренүчеләр тарафыннан *Чулман тамагы культурысы* үсешенә башлангыч биргән ядкәрләр буларак карала.

Урта Идел буендагы П. ядкәрләрендә расланырлык тораc һәм учак калдыклары та-

былмый (сөякләр, агач күмерләре һ.б.лар сакланмаган), шул сәбәпле туктаулыкларның абс. яшен билгеләү мөмкин түгел. Урынның рельефын, таш кораллар табылган утырмаларның үзенчәлеге геол. тикшерүләр, утырмаларның спора-серкә анализы палеолитик остаханәләр соңгы Валдай чоры ахырындагы кырыс климат шартларында эшләнгәннәр дип фаразларга нигез тудыра. 10 мең еллар элек климат бик тиз жылына башлый — дүртенчел периодның (голоценның) хәзереге этабы, шуның б-н бергә мезолит башлана.

Әд.: П а н и ч к и н а М.З. Разведки палеолита на Средней Волге // Советская археология. 1953. № 18; К о с м е н к о М.Г. Основные этапы развития мезолитической культуры в Среднем Поволжье // Советская археология. 1972. № 3; Г а л и м о в а М.Ш. Итоги раскопок двух мезолитических памятников в устье Камы // Проблемы археологии Среднего Поволжья. К., 1991; шу ул к. Памятники позднего палеолита и мезолита в устье реки Камы. М.—К., 2001.

М.Ш.Галимова.

ПАЛЕОМАГНЕТИЗМ (*палео...* һәм магнетизм), тау токымнарының Жирнең магнит кыры йогынтысында формалашуы вақытында магнитлану һәм шуннан соңгы чорларда магнитлануны саклау үзлеге. 20 йөз уртасыннан дөньяда палеомагнитик тикшеренүләр даими алып барыла. В.П.Боронин житәкчелегендә 1963 елда Казан ун-тында фәнни-тикшеренү палеомагнит лаб-ясе оештырыла. Тау токымнарының магнетизмын өйрөнү алымнары эшләнә, Пермь һәм триас чорында геомагнит кыры үзгәрешләренң үзенчәлекләре ачыклана, Рус платформасының көнчыгыш өлеше (ш.и. ТР терр-ясе) палеомагнит шкаласы төзелә, Пермь һәм голоценда геомагнит кыры элементлары вариацияләренң характеры, Пермь геомагнит инверсияләренң үзенчәлеге тикшерелә. Палеомагнитик тикшеренүләр шактый ераклыкта тыныч катламнарға корреляция үткәргә, токымнар формалашуына фациаль шартларын, ТР терр-ясенң геол. тарихында палеогеография һәм палеоклиматны ачыкларга мөмкинлек бирә (В.П.Боронин, Б.В.Буров, Д.К.Нургалеев, П.Г.Ясонов, Л.В.Халепп, Ю.П.Балабанов һ.б.).

Д.К.Нургалеев.

ПАЛЕОНТОЛОГИЯ (*палео...*, грек. *όπ*, И.к. *ontos* — булган һәм *...логия*), борынгы геол. чорларда яшәгән организмнар (казылма калдыклар, аларның тереклеген чагылдыручы эзләр), аларның вақыт һәм фәзада алышынулары турындагы фән. П. — биол. фәне, эмма геол. белән, аның тарихи геол. һәм *стратиграфия* бүлекләре б-н тыгыз бәйләнештә туа. П.нең төп бүлекчәләре — казылма хайваннарны өйрәнүче палеозоология (умырткасызлар һәм умырткалылар) һәм *палеоботаника*. П. мәгълүматлары барлык палеогеогр. реконструкцияләрдә: файдалы казылмаларны эзләү-разведкалуны фаразлауда, гидротехник корылмалар проектлауда, геол. төшерүдә, геол. истәлекләрен билгеләүдә кулланыла. Француз геологы Ж.Кювье П.гә нигез салучы (18 йөзнен 2 нче яртысы) дип санала. Казанда палеонтологик тикшеренүләрен Н.А.Головкинский башлап жиберә, ул «Ка-

ма-Идел бассейнының үзәк өлешендә Пермь формациясе турьнда» («О пермской формации в центральной части Камско-Волжского бассейна», 1868) дигән монография авторы, биредә исә беренче тапкыр палеофаунистик тикшеренүләр фацияләренә өйрәнүгә бәйләп алып барыла. А.А.Штукенберг палеозой фаунасы коллекцияләрен система-лаштыра һәм палеофауна анализы алымын эшли. Ул ташкүмер яшендәге мәржәннәрнен һәм мүкчәләрнен 600 дән артык формасын, ш.и. яңа 15 төрөн тасвирлый. 19 йөз ахырында П.И.Кротов аммоноидлар (башаяклы моллюсклар) классификациясен төзи, А.В.Нечаев Пермь һәм эочен яшендәге казылма хайваннарның 300 дән артык төрөн жентекләп тикшерә. 19 йөз ахыры — 20 йөз башында Казан ун-ты хезмәткәрләре (М.Э.Янишевский, Б.П.Кротов һ.б.) тарафыннан Урал, Урал буе, Идел буе һәм Россиянен башка төбәкләрендә фаунасы жентекләп өйрәнелә, аерым алганда, Янишевский ташкүмер яшендәге фаунаның 328 төренә (шуларның 60 ы — яңа төр) тасвирлама бирә (1900). «Самара Дугасы: Геологик тикшеренүләр» («Самарская Лука: Геологические исследования», 1913) монографиясендә М.Э.Ноинский П.нен төбәк геологиясе б-н тыгыз бәйләнештә булуын исбатлый. Е.И.Тихвинская (1924) һәм Н.П.Герасимов (1929) Пермь брахиоподларының (моллюскларының) уннарча яңа төрөн тасвирлый. 1935 елда Казан ун-тында П. кафедрасы оештырыла, аның хезмәткәрләре В.А.Чердышев, М.Г.Солодухо, И.С.Муравьев һ.б. палеозой стратиграфиясенә палеонтологик нигезләмә бирәләр, ул исә Идел буенда нефть эзлү һәм гидротехника эшләренә (аерым алганда, Куйбышев һ.б. ГЭСлар төзү өчен) куелышы өчен зур әһәмияткә ия була. 1940–50 елларда палеонтологик тикшеренүләр СССР ФАендә Казан ф-лы Геология ин-тында (хәзер ЦНИИГеолнеруд), «Татнефтегазразведка» трестында, Татарстан фәнни-тикшерену ин-тында башлана, Казан ун-тында (В.И.Аверьянов, И.А.Антропов, А.К.Гусев, В.М.Игонин, Ф.Я.Курбанов, В.А.Лукин, В.В.Силантьев, В.Г.Халымбаджа, С.С.Эллери һ.б.) дәвам итә, биредә стратиграфия максатларында һәм нефть эзлү эшләренә куелышы өчен мәржәннәр, моллюсклар, конодонтлар (балык тешләре яки суалчан казналыклары, организмнар тереклегенә фосфатлы эзләре) өйрәнелә. ТР галимнәре Бельгия, Бөекбритания, Гиндстан, Кытай палеозой моллюскларын һәм конодонтларын өйрәнү буенча халыкара программаларда катнашалар. Казан палеонтология мәктәбе традицияләрен П. каф. мөдирләре — А.В.Нечаев (Киев политехника ин-ты), М.Э.Янишевский (Томск ун-ты), Н.А.Герасимов (Пермь ун-ты) һ.б. дәвам итә. Казан ун-тының геол. музееда ташка әверелгән хайван һәм үсемлекләр коллекциясе, күп кенә казылма хайван төрләре: мамонт скелеты, сыртлан баш сөяге, Англиядән ихтиозавр, Германиядән жир-су хайваннары, АКШтан трилобитлар һ.б. саклана.

Әд.: Тихвинская Е.И., Гусев А.К., Солодухо М.Г. Палеонтологическая школа Ка-

занского университета // Отечественная палеонтология за 100 лет. Л., 1977; Всесоюзное палеонтологическое общество: Справ. Л., 1984.

В.В.Силантьев, Э.Х.Рахматуллин.

ПАЛЕЦКИЙ Ф.Д., к. Фёдор Пётрый.

ПАЛИЦЫН (чын фамилиясе Палице) Иван (Ян) Осипович (17.11.1865, Киев — 3.4.1931, Свердловск ш.), дирижёр, режиссёр, РСФСРның атказ. артисты (1925), Хезмәт Герое (1925). Киев музыка уч-щесен тамамлый (1889). 1890 елдан Казан һәм бер үк вакытта Саратов театрларында, 1901 дән Киев опера театрында, 1906–13 тә Мәскәүдә Зимин опера театрында, 1924 тән Свердловск опера һәм балет театрында дирижёр; шу. Одесса, Харьков, Баку һ.б. шәһәр театрларында эшли. Казанда рус телендә Дж. Вердинның «Дон Карлос», Ж.Массенның «Наваррьянкалар» (1895) операларын куя.

Әд.: Боголюбов Н. Полвека на оперной сцене. М., 1957; Кантор Г.М. Музыкальный театр в Казани XIX — начала XX века. К., 1997.

ПАЛАДИЙ (Раев Пётр Иванович) (20.6.1827, Түбән Новгород ш. — 5.12.1898, С.-Петербург), дин эшлеклесе. Түбән Новгород руханилар семинариясен (1848), Казан руханилар академиясен (1852) тамамлый. 1852–62 елларда Түбән Новгород руханилар семинариясендә эшли (башка предметлар б-н беррәттән, татар теле дә укыта). 1861 дә монахлык кабул итә, 1862 дән архимандрит. 1863–69 да Петербург руханилар семинариясендә, 1864 тән ректор, бер үк вакытта, 1866–68 да Ладога епискобы, Петербург епархиясе викарие. 1869 дән — Вологда һәм Тотьма, 1873 тән — Тамбов, 1876 дән Рязань һәм Зарайск епискобы (1881 дән — архиепискобы). 1882 дән — Казан һәм Зөя, 1887 дән Карталия һәм Кахетия архиепискобы, Грузия экзархы, 1892 дән Петербург һәм Ладога митрополиты, Изге синод әгъзасы. П. үтенече буенча Казан руханилар академиясе корпусларын реконструкцияләү өчен зур күләмдә акча бүленеп бирелә, шуннан соң алар икеләтә зурайттыла.

Хезм.: Слова и речи Палладия, епископа Рязанского и Зарайского. СПб., 1881.

Әд.: Липаков Е.В. Архипастыри Казанские. 1555–2007. К., 2007.

ПАЛЛАС (Pallas) Пётр Симон (22.9.1741, Берлин — 8.9.1811, шунда ук), табигый фәннәре белгече, саяхәтче, Петербург ФА академигы (1767). Милләте буенча немец; мед. профессоры гайләсендә туа. 1760 еллар башында Галледа, Геттингенда (Германия), Лейденда (Голландия) укый. 1760 та мед. буенча диссертация яклый. Укуын Англиядә дәвам итә: ботаника һәм зоол. коллекцияләрен өйрәнә. 1763–66 да Голландиядә дипломатик хезмәттә вакытта мед. һәм зоол. буенча фәнни эш б-н шөгыльләнә. Берлинга кайткач, фән дөньясында танылган «Spicilegium zoologicum» (т. 1–2, Берлин, 1767–1804) хезмәтен бастыруга әзерли. Тарихи-эволюцион типология төркем итеп, суалчаннарның Линней классификациясенә жигдә үзгәрешләр кертә; ул типология, фәннә эволюционизм идеяләре раслангач, хайваннар төрләре систематикасының нигезенә әверелә. П. Лондон

П.С.Паллас.

король жәмгыяте (1764), Рим академиясе (1766) әгъзасы итеп сайлана. 1767 дә Петербург ФА чакыруы буенча Россиягә килә, Академия экспедицияләрендә катнаша. 1768–74 тә Идел буе, Көнъяк Урал һәм Себерне комплекслы рәвештә өйрәнү алып барган Оренбург экспедициясен житәкли (экспедиция маршрутының гомуми озынлыгы 30 мең км тәшкил итә; хайваннарның 250 төре тасвирлана). П. экспедиция нәтижеләрен «Россия империясенен төрле провинцияләре буенча саяхәт» («Путешествие по разным провинциям Российской империи», т. 1–3, 1771–76 — немец, 1773–88 — рус, 1802 — инглиз телләрендә) исемле хезмәтендә гомумиләштерә. Экспедиция дөнья һәм Россия фәне (биол., геогр., геол., филол., этнография) үсеш өчен зур фәнни һәм гамәли әһәмияткә ия була; Уралда һәм Себердә гаять зур табигый байлыклар булуы хақында мәгълүматлар алына. 1792 дә П.ны акад. экспедицияләрендә катнашудан читләштерелә; ул үз ачасына С.-Петербургтан Идел һәм Төньяк Кавказ аша Кырымга һәм Новороссиягә баруны оештыра. П.ның әлеге төбәкләр сәнгәте тарафыннан үзләштерелә башлаганчы алардагы табигыйне, климатны һәм хайваннар дөньясын тасвирлавының әһәмияте хәзерге фән өчен дә кимми (мәс., ул тасвирлаган кыргый атларның тарпан дигән төре хәзер юкка чыккан). П. тарафыннан хайваннарның кошлар, үсемлекләр, минералларның (ш.и., Россиядәге иң әре сидеролит — тимер-таш метеорит, яки палласит) яңа төрләре ачыла һәм язма сүрәтләнә. Идел буен, Себерне һәм татарларның, башкортларның һәм Идел буенда, Себердә, Кырымда яшогән башка халыкларның тормыш-көн күрешен тасвирлавы да фән өчен зур әһәмияткә ия. 1796 да П. Симферополь шәһәренә жиберелә (монда аңа утар бирелә), анда ул Кырымның көньяк яр буиларын тикшерә. Энциклопедист, зоолог, ботаник, палеонтолог, минеролог, геолог, топограф, географ, табиб, этнолог, археолог, филолог буларак тикшеренүләрен чагылдырган 170 тән артык хезмәт яза. 1810 да ул Берлинга кайта. П. исеме б-н Курил утрауларындагы вулкан, Яңа Гвинея ярлары буендагы риф, Көнъяк Уралдагы тау (хәзер Свердловск өлкәсенә керә), шәһәр, атаклы тикшеренүчегә һәйкәл куелган Палласовка тимер юл станциясе (хәзер Волгоград өлкәсендәге район үзгә) атала.

Хезм.: Описание растений Российского государства, с их изображениями. СПб., 1786; Сравнительные словари всех языков и наречий, собранные десницей Всевысочайшей Особы (императрицей Екатериной II): В 2 т. СПб., 1787–89; Наблюдения, сделанные во время путешествия по южным наместничествам Русского государства в 1793–1794 годах. М., 1999; Merkwürdigkeiten des Morduanen, Kasaken, Kalmüken, Kirgisen, Baschkiren etc. Frankfurt, 1773–77. V. 1–3; Sammlungen historischer Nachrichten über die Mongolischen

Völkerschaften. SPb., 1776–1801. V. 1–2; Flora Rossica. SPb., 1784–88. V. 1–2; Reise durch verschiedene Provinzen des Russischen Reichs in den Jahren 1768–73. SPb., 1871–76. V. 1–3.

Әд.: М а р а к у е в В.Н. Пётр Симон Паллас, его жизнь, учёные труды и путешествия. М., 1877; Б е р г Л.С. Очерки по истории русских географических открытий. М.–Л., 1949; Е ф р е м о в Ю.К. П.С.Паллас // Отечественные физико-географы и путешественники. М., 1959; М у р а в ё в В.Б. Дорогами российских провинций: Путешествия Петра Симона Палласа. М., 1977; С ы т и н А.К. Пётр Симон Паллас — ботаник. М., 1997.

И.Л.Измайлов.

ПАЛЫГОРСКИЙ, су силикатлары төркемнән башчысыл минерал. Төрле төсмерле ачык соры төстә. Катлыгы 3; тыгызлыгы 1–2,4. Тышкы билгеләре буенча асбестны («тау житене») хәтерләүче озын жепселле һәм микробөрткеле ике модификациядә очрый. Коры климатик зона утырмаларында һәм жилләну кабыгында барлыкка килә. Татарстан терр-ясендә П. чыганаклары Пермь һәм ташкүмер утырмаларында табылган. П. балчыклар а.х.нда, тозелешта, газларны, нефть, майларны чистарту һәм киптерү өчен, бораулау эшләрендә кулланыла.

Әд.: З а й н у л л и н И.И. Палыгорскитовые глины // Неметаллические полезные ископаемые СССР. М., 1984.

ПАЛЬМАЛАР (Areciales), пальмалар семьялыгынын күпбеллык үсемлеклар ыругы. Башлыча, агач һәм куаклар, кайвакыт — лианалар. Якынча 3400 төре билгеле. Чыгышы — күбесенчә ике ярымшарның да тропик поялары. Яфрак формасы буенча П. жилпозасыман яфракларыга — тәбәнәк хамеропс (*Chamaeops humilis*), кытай ливистонасы (*Livistona chinensis*) һ.б.; каурыйсыман яфракларыга — Форстер ховейясы (*Howea forsteriana*), матур неанта (*Neanthe belba*), Канар хөрмәсе (*Phoenix canariensis*), бармаксыман хөрмә яки хөрмә пальмасы (*Ph. dactylifera*) һ.б.га бүленә. Жилпозасыман яфракларының яфраклары күпсанлы сегментларга телгәләнган, караңгы яки соры-яшел төстә, каты, яфрак пластинкасының диаметры 1–1,5 м га кадәр. Саплары озын (3 м га кадәр), ян-яклары каты чәнечкеле. ТР терр-ясендә П.ның кайбер төрләре декоратив бүлмә гөлә буларак үстерелә. Каурыйсыман яфраклар арасында «хөрмә» дип аталучылары киң таралган. Ябык шартларда алар кәүсә хасил итми диярлек, эмма дуга кебек бөгелгән каурыйсыман эре яфраклар хасил ителәр, кайбер төрләренең түбәнге өлеше 2–3 м га кадәр биекләктә чәнечкеле энәләргә әверелгән. Хөрмә пальмасын өй шартларында жимеш орлыкларынан үстерергә була, яхшы тишелсен өчен тышчасын жиңелчә кырырга яки кайнар суда тотып алырга мөмкин.

Барлык П. да, нигездә, орлыктан үрчи, озак үсә. Киңлек яраталар, караңгылыкны жиңел кичерәләр. Су жәен мул, кышын уртача сибелә. Яшь үсемлекләренә ел саен тирән чүлмәк-ләргә күчереп утырталар.

ПАЛЬМИН Михаил Архипович (1783, Рязань губ. — 15.3.1852, С.-Петербург), хокук белгече, надворный советник (1822). Рязань

руханилар семинариясен (1803), Баш пед. ин-тын (С.-Петербург, 1808) тәмамлый. 1808 елларда Петербург ир балалар гимназиясендә өлкән укытучы. 1820–22 дә Казан ун-тының филос., дипломатика һәм сәясәи икътисад кафедраларының экстраординар профессоры, 1822–24 тә профессоры; бер үк вакытта, 1820–22 дә, әхлак-сәясәт бүлеге деканы. 1820–22 дә «Казанский вестник» ж-лын нәшер итү ком-ты әгъзасы. Казан уку-укыту округы попечителе М.Л.Магницкий тарафдары, аның кушуы буенча филос., дипломатика һәм сәясәи икътисад укыту өчен «Инструкция...» төзи (1822). 1825–32 дә Петербург ун-тының теоретик һәм гамәли филос. каф. профессоры. Инглиз теленән Э.Боркның «Безнең маһабәтлек һәм гүзәллек турындагы төшенчәләребезнең килеп чыгышын фәлсәфи тикшерү» («Философское исследование происхождения наших понятий о высоком и прекрасном») дигән хезмәтен тәржемә итә (басылмаган).

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

Е.Б.Долгов.

ПАЛЬЦОВКА авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шәһәрәннән 21 км төньяк-көнбатыштарак, Мишә елгасыннан 2 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 77 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп. 20 йөз башында нигез салына. 1920 гә кадәр авыл Казан губернасының Лаеш өязе Державин волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1920 дә — 116, 1926 да — 144, 1938 дә — 60, 1949 да — 57, 1958 дә — 272, 1970 тә — 229, 1979 да — 138, 1989 да — 57, 2002 дә — 96 кеше.

ПАЛЬЧИКОВ Николай Евграфович (11.3.1838, Уфа губ., Минзәлә өязе Николаевка а. — 25.9.1888, Самара ш.), музыка фольклорчысы, рус халык жырларын жьютчы. Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1862), Николаевка авылында үзенә утарында яши. 1864 елдан рус музыка фольклорын жьия башлый. Фольклорчы Ю.Н.Мельгуновның рус крәстиян хоры жырларының табигате турындагы фикерләрен үстерә. Бер үк көйнең төрле башкаручы-информатор вариантларын сонрак берләштереп, халык ижаты әсәрләре язуның үзәнчөлөккә алымнарын эшли. Шунда күрә П. язмалары шактый дәрәжәдә дөреслегә б-н аерылып тора. П.ның күпбеллык хезмәтләренен төп нәтижәсе — 125 жыр, ши. язгы, озын, туй жырлары, мактап жырлау, кыска жырлар, йола жырлары (аларның төп өлеше басылып чыкканчы билгеле булмаган) тулланган «Николаевка авылында язылган крәстиян жырлары» («Крестяньские песни, записанные в селе Николаевке Мензелинского уезда Уфимской губернии», СПб., 1888) жьентыгы була. П.тан соң басылмый калган 100 дән артык жырның язмасын эне-се А.Е.Пальчиков системалаштыра.

Ә с ә р.: О музыкальном записывании русских народных песен с голоса крестьян с. Николаевки

Н.В.Пальчикова.

Мензелинского уезда // Изв. Имп. Рус. геогр. об-ва, СПб., 1888. Т. 24.

Әд.: П у ш к и н а С.И. По следам Николая Евграфовича Пальчикова. М., 1978.

ПАЛЬЧИКОВА Надежда Викторовна (якынча 1863, Уфа губ., Минзәлә өязе Николаевка а. — 31.12.1915, Казан), драма актрисасы, педагог. Н.Е.Пальчиковның бертуганының кызы. Вокал (житәкчесе А.С.Аренский) һәм драма сангате (житәкчесе И.В.Самарин) класслары буенча Мәскәү консерваториясен тәмамлый. 1885 елда Казан шәһәр театры сәхнәсендә П.М.Медведев труппасында беренче тапкыр чыгыш ясаы. Аеруча күренекле рольләре: Медея (А.С.Суворин һәм В.П.Буренинның шул исем. әсәре буенча), Иоанна д'Арк, Мария («Орлеан кызы», «Мария Стюарт», Ф.Шиллер). Түбән Новгород театрында хезмәт куя, Александра театрына (С.-Петербург) чакыру ала. Аннан соң Вильно, Кострома, Вятка, Пермь, Екатеринбург, Иркутск, Әстерхан шәһәрләре театрларында эшли. 1905 тә Казанга кайта һәм Н.И.Собольщиков-Самарин труппасына эшкә урнаша; бер елдан соң сәхнәне калдыра һәм, Казан музыка уч-шесә каршында драма классы ачып, пед. эшчәнлек б-н шөгылләнә башлый (аны тәмамлаучылар арасында сонрак Казан Зур драма театрында эшләгән, А.И.Бавева, К.Н.Яхонтов һ.б. бар). Чукрак-телсезләр өчен Казан уч-шесенә нигез салучыларның берсе. П. шу. тәржемә эше, балалар әдәбияты нәшер итү б-н шөгылләнә.

Әд.: Б л а г о в Ю. «...получил прозвище Казанский». К., 2001; Г о л ь ц м а н С.В. Ф.И.Шалалин в Казани. К., 2002.

ПАЛЮТИН Хафиз Рәхмәтулла улы (3.3.1896, Тамбов губ., Темников өязе Югары Пешлә а. — 13.11.1937, Казан), хахимият эшлеклесе, партия хезмәткәре. Югары юридик курслар тәмамлый (Мәскәү, 1929). 1918–19 елларда Темников өязе Югары Пешлә авыл советы рәисе, БУБК матбугат агентлыгының Тамбов губернасы Темников шәһәр-рендәге вәкаләтле вәкиле. 1919–20 дә 1 нче Мәскәү запас полкының башлангыч партия оешмасы секретаре һәм сәясәи комиссары, Узәк мөселман хәрби һәйәтенен сәясәт бүлеге бүлекчәсе башлыгы (Мәскәү). 1920–21 дә РКП(б)ның Мамадыш кантон ком-ты секретаре, 1921–22 дә Эшче, крәстиян һәм кызылармияче депутатларының Буа Советы кантон башкарма ком-ты рәисе. 1922–24 тә РКП(б)ның Әгерже кантон ком-ты секретаре һәм Эшче, крәстиян, кызылармияче депутатларының Әгерже Советы кантон башкарма ком-ты рәисе.

1924–26 да ТАССР эшче-крәстиян инспекциясе халык комиссары урынбасары. 1926–28 да ТАССР юстиция халык комиссары һәм ТАССР прокуроры. Казан ун-тында совет төзелеше һәм хокукы ф-тын оештыруда катнаша (1928). 1929–31 да ТАССР сәүдә халык комиссары урынбасары, шөһәр сәүдә оешмасының Казан бүлекчәсе директоры. 1931–35 тә СССР Тышкы сәүдә халык комиссарының ТАССР буенча вәкиле. 1935 тән ВКП(б)ның Әгерҗе райкомы 1 нче секретаре. Репрессияләнгән; үлгәннән соң аклана.

Әд.: З а л я л о в А., Ш а к и р С. Палютин Хафиз Рахматуллин // Борцы за счастье народное. К., 1983. Кн. 2.

Е.Б.Долгов.

«ПАМЯТЬ–ХӘТЭР», к. «Хәтер-Память».

«ПАМЯТЬ ЛЕНИНА», Буа р-нындагы крәстиян хужалыклары ассоциациясе. 1994 елда шул ук исемдәге колхоз жирлегендә оештырыла. 2003 тә 4 торак пунктны: Мулла-нур Вахитов исем., Теңкәш, Кайрев, Алших (үзәк утары) авылларын үз эченә ала; 630 хужалыкта 1435 кеше яши (шуларның 262 се а.х. житештерүендә эшли); а.х. файдалану жирләренәң майданы 5865 га (ши. 5413 га сөрүлек жирләр), 1570 баш мөгезле эре терлек (ши. 495 сыер), 1458 баш дуңгыз, 95 баш ат исәпләнә; 2 балалар бакчасы, 3 мәктәп, мәданият сарае, 3 клуб, 4 мед. пункты, 5 кишет, 3 ашханә, профилакторий эшли. Житештерү объектларына һәм торак йортларга газ кертелгән. 11196 т бөртекле ашлык, 7643 т шикәр чөгендере, 1680 т сөт, 306 т тере үлчәмдә ит житештерелгән. Бөртекле культураларның уңышы 1 га дан 47,1 ц, шикәр чөгендере — 212 ц тәшкит итә, 1 сыердан 3394 кг сөт алына. 100 га а.х. файдалану жирләренә күчереп исәпләнгән 286 ц сөт, 52 ц ит житештерелә.

Хужалык СССР ВДНХсы күргәзмәләрендә катнаша (1957, 1960, 1962, 1967), СССР ВДНХсы (1965, 1973), ТАССР ВДНХсы (1967, 1968, 1970, 1971, 1973) дипломанты; ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы (1970), СССР ЮС Президиумының Истәлек билгесе (1970), «Югары культуралы игенчелек хужалыгы» исеме (1971), ВЦСПС һәм ВЛКСМ УК дипломы (1972), СССР А.х. министрлыгы һәм ВЛКСМ УКның Истәлек байрагы (1973), РСФСР А.х. министрлыгының Истәлек байрагы (1973), СССР А.х. министрлыгының Мактау грамотасы (1975) б-н бүләкләнә. Хужалык эшчеләре дәүләт бүләкләренә һәм мактаулы исемнәргә лаек була, ши. 10 кешегә — ТАССР һәм ТРның атказ. а.х. хезмәткәре, 1 кешегә Соц. Хезмәт Герое дигән мактаулы исемнәр бирелә; 1 кеше — Халыклар дуслыгы, 8 кеше — «Почёт билгесе», 1 кеше — 3 нче дәрәжә «Хезмәт даны» орденнары, 32 кеше медаль (ши. 4 кеше — СССР ВДНХсының алтын, 9 кеше — көмеш, 11 кеше бронза медале) б-н бүләкләнә. Житәкчеләрнең берсе — Соц. Хезмәт Герое Р.Г.Әллицли (1960–78, 1988–94). 2004 тә хужалык «Татфондбанк»ның «Агросоюз» ЖЧЖ идарә итүче компаниясенә «Нива» ЖЧЖ составына кертелә.

И.Н.Афанасьев.

ПАНАЕВ Владимир Иванович (17.11.1792, Казан губ. Тәтеш ш. — 2.12.1859, Харьков ш., С.-Петербургта жирләнгән), шагыйрь, мемуарлар язучы. Казан ун-тын тәмамлый (1811; 1849 дан анын шәрәфле әгъзасы). Казанда Беренче ир балалар гимназиясендә һәм университетта укыган чоры, аерып алганда укытучысы Н.М.Ибраһимов турында «Күп яктарым белән аңа бурычлымын», — дип истәлекләр язып калдыра. Абыялары Александр һәм Иван б-н «Аркадские пастушки» (1804) исемле кулъязма ж-л, С.Т.Аксаков б-н «Журнал наших занятий» (1806–07) ж-лын чыгара. Аларда Н.М.Карамзинга ияреп язган «идиллик проза», оригиналь һәм тәрҗемә шигырьләр урын ала. Рус әдәбиятын сөючеләрнең Казан жәмгыяте эшчәнлегендә актив катнаша (1847 дән шәрәфле әгъзасы). 1812 нең декабрдә жәмгыятне ачу тантанасында «Александр I гә мәхдия» («Похвальное слово Александру I») укый. 1815 тән С.-Петербургта. Рус әдәбияты тарихына ирекле версификация, табиғый хикәяләү, төзек шигъри тел б-н язылган рус идиллияләре авторы буларак кереп кала. Идиллиянең жанр

«В.И.Панаев». Рәссам Шерли. Ташбасма. 19 йөзгә 1 нче яртасы.

буларак төп принципларын «Көтүчеләр, яисә авыл шигърияте турында» («О пастушеской, или сельской поэзии») мөкалсендә язып калдыра. «Владимир Панаев идиллияләре» («Идиллии Владимира Панаева», СПб., 1820) жыентыгы өчен Петербург ФАнең алтын медале б-н бүләкләнә.

Ә с ә р.: Воспоминания // Вестн. Европы. 1867. № 3, 4.

Әд.: Загоскин Н.П. История Императорского университета за первые сто лет его существования (1804–1904): В 4 т. К., 1902–06; Бушканец Л.Е. Писатель и чиновник // Казань. 1999. № 7/8.

М.М.Сидорова.

ПАНАЕВ ТЕАТРЫ, жәйге театр. Зур Лядской (хәзерге М.Горький) урамындагы Панаевлар утары б-н чиктәш булган шөһәр бакчасында урнашкан була. 1880 елларда Л.А.Панаев агач театр, концерт эстрадасы (вокзал), бакча павильоннары төзи. 1886 ның апрелдә шөһәр тамашачысы өчен бакчаны ачу тантанасы Н.В.Гогольнең «Ревизор» ко-

Панаев бакчасындагы жәйге театр бинасы. 20 йөз башы фоторәсемә.

медиясе куела башлауның 50 еллыгын бәйрәм итү көненә туры килә. 1887 дә бакчаны һәм театрны В.Б.Серебряков арендага ала. Ул театр бинасын үзгәртеп төзи (арх. М.Н.Литвинов), аны драма һәм опера тамашалары өчен яраклы итә: 13 рәтле театр залындагы партерда 282 урын; аннан соң аскы һәм өске 2 куюн, 2 амфитеатр урнаштырыла. Ложа 2 яруслы була. Театрның барлык бүлмәләре дә электр уты б-н яктыртыла. П.т.нда, нигездә, провинция һәм башкала театрларының гастрольләр б-н йөрүче труппалары чыгып ясып. Анын сәхнәсендә Г.Н.Федотова, А.Н.Южин, А.П.Ленский, М.Т.Иванов-Козельский, М.В.Дальский, В.Ф.Комиссаржевская, П.Н.Орленев, П.М.Медведев һ.б. уйный, 1887 дә драма труппасында Ф.И.Шалпинның дебюты була.

Театрда еш кына татар театр труппалары да чыгып ясып (1920 дә Үзәк мөселман хәрби коллегиясе сәяси бүленгән 13 нче номерлы татар театр труппасы «Бертуган Гасый-мовлар» спектаклен күрсәтә). 1924 тә П.т. яна.

Әд.: Ключевская Е.П. Казанские сады прошлого столетия // Татарстан. 1997. № 6; Б л а г о в Ю. «... получил прозвище Казанский». К., 2001; Гольцман С.В. Ф.И.Шалпин в Казани. К., 2002.

ПАНАРИН Александр Тимофеевич (18.7.1951, Әлмәт р-ны Сөләй а.), геолог-нефтьче, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1997), ТРның атказ. геологы (1993), геол.-минерал. фән. канд. (1997). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1974), «Татнефть» АЖнең «Лениногорскнефть», «Нурлатнефть» (1979 елдан баш геолог), «Әлмәтнефть» (1986 дан) нефть-газ чыгару идарәләрендә. 1999 дан «ЛУКОЙЛ» ААЖнең Нефть чыгару идарәсе башлыгы урынбасары, 2006 дан «Газпромнефть» АЖнең Нефть һәм газ чыганаclarын эшкәртү департаменты башлыгы. Дәүләт бүләге аз дебитлы скважиналарның житештерүчәнлеген күтәрүдә яңа экспресс технологияләр эшләүдә һәм киң күләмдә куллануга кертүдә катнашканы өчен бирелә.

ПАНАРИН Михаил Петрович (21.11.1918, Самара губ., Богелмә өязе Кырымсарай а. — декабрь 1943, Украина ССР, Кировоград өлкәсе Знаменка ш.), Сов. Союзы Герое (22.2.1944, үлгәннән соң), гв. старшинасы. Электровоз машинистлары курсы, Бийск финанс уч-щесен (Алтай крае, 1935) тәмам-

лий. Бийшк шәһәрән-дө шахтёр, финанс бүлеге инспекторы булып эшли. 1939 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең сентябрәннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 106 нчы гв. аерым разведка ротасында разведка взводы командиры ярдәмчесе (37 нче армиянең 110 нчы гв. укчы дивизиясе). Дала, 2 нче Украина фронтлары гаскарлар составында Днепр елгасы өчен (1943) барган сугышта катнаша. Куцеволовка авылы (Кировоград өлкәсе Онуфриев р-ны) янында Днепр елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: 1943 нең 29 сентябрәндә беренчеләрдән булып дошман уты астында П. каршы ярга йөзеп чыгып, дошман гаскарлар һәм техникасы урнашкан урынны күзәтә; кире кайтканда дошман солдатын асирлектә ала; 5 октябрьдә аның житәкчеләндегә разведчиклар төркеме дошман тылына бәрәп керә һәм сугыш кораллары складын шартлата. 1943 нең декабрәндә Знаменка тимер юлы узелы өчен барган сугышта һәлак була. Ленин ордены, Кызыл Байрак ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Сарканд шәһәрәндәге (Казакъстан) һәм шәһәр тыбындагы Краснозёрский посёлогындагы (Новосибирск өлкәсе) урманарга П. исеме бирелә.

М.П.Панарин.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ПАНАСҮК Михаил Валентинович (10.3.1955, Яшел Үзән ш.), икътисади география белгече, геогр. фән. д-ры (2001), проф. (2002). Казан ун-тын тәмамлый (1977), шунда ук эшли. 2007 елдан Татар гуманитар-пед. ун-тында, дөнья икътисады каф. мөдире (2008–10). 2011 дән Казан ун-тында. Хезмәтләре гамәли информатика, мәгълүмати системалар географиясе, төбәк б-н идарә итү өлкәләренә карый. П. төбәк системаларын анализлау, аларның мониторингы һәм оператив идарә итү буенча күп кенә алымнар һәм матем. модельләр эшли.

Хезм.: Геоинформационные системы и проблемы управления окружающей средой. К., 1984 (автордаш); Управление экономико-географическими объектами. К., 1989; Управление регионом: территориальный подход. К., 2005.

ПАНАУ авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрәннән 43 км көньяк-көнбатыштарак, Гөбенә елгасы буенда. 2010 елда 87 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб. 1651–54 тән Панау Пүчинкәсе буларак билгеле. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Никольский исеме б-н дә мәгълүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпауыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Никольский чиркәве, 2 жыл тегермане, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 503,9 дис. тәшкил итә. 1920 г. кадәр Казан губернасының Зоя өязе Әжил волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында.

1927 нең 14 февраленнән — Норлат-Ачасыр, 1927 нең 1 августыннан — Норлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 128 ир-ат; 1859 да — 291, 1897 дә — 623, 1908 дә — 767, 1920 дә — 802, 1926 да — 765, 1938 дә — 153, 1949 да — 297, 1958 дә — 187, 1970 тә — 157, 1979 да — 182, 1989 да — 120, 2002 дә — 87 кеше.

ПА́НДОРИ́НА (Pandorina), вольвоклар рәтендәгә хәрәкәтчел яшел сүүсемнәр ыругы. Төче су үсемлекләре. 2 төре билгеле. Татарстан терр-ясендә бер төре — гади П. (P. rotum) бар. Елгаларда, сай сулы күлләрдә һәм буаларда үсә. Колонияләре шар яки эллипс формасында, диаметры 70–150 мкм, лайлалы тышча б-н капланган, 2 шәрүмәнә 16 (сирәгрәк 8 яки 32) күзәнәктән тора. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ПА́НИН Пётр Иванович (14.6.1721, Мәскәү губ., Мещовский өязе Везовна а. — 15.4.1789, Мәскәү), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, генерал-аншеф (1762), сенатор (1764), граф (1767). Дворяннар нәселеннән. 1735 елда хәрби һәм дәүләт хезмәтендә. 1735–39 да, 1768–70 тә рус-төрөк, 1741–43 тә рус-швед сугышларында, 1756–63 тә Жидееллык сугышта катнаша. 1764 тән Сенатның 1 нче департаментында. 1770–74 тә — отставкада. Император Екатерина II хокумәтенә карата оппозиция лидерларыннан берсе. 1774–75 тә Е.И.Пугачёв житәкчеләндегә Крәстияннар кузгалышын бастыруда катнашкан гаскарларнең башкомандующие, бер үк вакытта — Казан, Оренбург һәм Түбән Новгород генерал-губернаторы. 1774 нең август-сентябрәндә Идел буенда һәм Уралда баш күтәрүчеләр хәрәкәтен бастыруга житәкчелек итә. П. исәпләүләре буенча, ул житәкчелек иткән чорда 324 фетнәче үтерелә, 399 кеше камчы б-н суктырылуга һәм колакларын кистерүгә дучар ителә, 7 меңләп кеше башка төрле жәзага тартыла. 1774 нең 2–6 октябрәндә Сембер шәһәрәндә Е.И.Пугачёвтан сорау ала, аннан соң аны генерал А.В.Суворов сагы астында Мәскәүгә озата. Идел буенда ачыкны булдырмау максатыннан, П. жирле хахимият органнары б-н берлектә азык-төлеккә баяләрне контрольдә тотта, халык өчен жәмәгат эшләре оештыра, Казан губернасында казна икмәк кибетләре төзетә, Казанда яшәүчеләргә акчалата ярдәм бирдергүгә ирешә. Үзе житәкләгән Эчке чуалышларны бастыру комиссиясенә эшчәнлеге туктатылу сәбәпле, 1775 тә командующий постыннан китә. Россияне үзгәртеп кору проектлары авторы. Изге Андрей Первозванный ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Лебедев П.С. Графы Никита и Пётр Панины. СПб., 1863; А н у ч и н Д. Граф Панин, усмиритель пугачёвщины: Материалы для истории пугачёвского бунта // Рус. вестн. 1869. Т. 80, № 3; Гейсман П.А., Дубовский А.Н. Граф Пётр Иванович Панин: Исторический очерк военной и государственной деятельности. СПб., 1897.

Е.Б.Долгов.

ПА́НИН Фёдор Иванович (4.3.1918, хәзер Рязань өлкәсенә Кече Екатериновка а. — ?), партия эшлеклесе, Щацк а.х. техникумын (1938), Кубань а.х. ин-тын (1959) тәмамлый.

1938–39 елларда Бастановский МТСында участок агрономы (Рязань өлкәсе). 1939–41 дә — хәрби-пехота уч-щесе (Белоруссия ССР, Калининичи ш.), махсус мәктәп (Мәскәү) курсанты. Бөек Ватан сугышында катнаша: 1941–45 тә 14 нче танк, 1 нче Мәскәү гвардия мотуокчы дивизия, Кызыл Армия бронетанк гаскарларенең үзйөрешле артиллерия (уку үзәге (Мәскәү) контрразведка бүлекләренең оператив хезмәткәре. 1945–49 да Воронеж, Ладожск (Краснодар крае) МТСларында агроном, өлкән агроном. 1949–60 та Краснодар краенда партия һәм хахимият эшендә: КПССның Ладожск райкомында бүлек мөдире, 2 нче секретарь; КПССның Темиргоевский райкомы 1 нче секретаре, КПССның Краснодар крайкомы а.х. бүлеге мөдире, РСФСР МСның Краснодар крае буенча Совет контроле төркеме житәкчесе. 1960–67 дә КПСС ҮК а.х. бүлегендә сектор житәкчесе. 1967–78 дә КПССның Татарстан өлкә ком-ты 2 нче секретаре. 1978–82 дә — КПСС ҮК каршындагы Партия контроле ком-тының жаваплы контролёры. 1967–80 дә ТАССР ЮС, 1970–79 да СССР ЮС депутаты. Октябрь Революциясе, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, ике Хезмәт Кызыл байрагы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

ПАНИСЛАМИЗМ, нигезендә барлык мөселманнарның бердәмлеге (милләтенә, яшәу урынына, социаль хәленә бәйсез булган) һәм мөселман халыкларын бердәм теократик дәүләткә (халифәт) берләштерү идеясе яткан дини-сәяси идеология. Мөселманнарның тыгыз бердәмлегенә һәм исламны «сафландыру»га омтылу тамырлары тирәндә ята, ләкин төшенчә буларак, П. идеясе 19 йөз ахырында төрөк мәгърифәтчесе Н.Кемаль хезмәтләрендә генә формалаша. Европа колонизаторларына каршы көрәштә исламның әүвәлге сафлыгын торгызу өчен барлык мөселманнарның берләшүе кирәк дип санаучы афган дини һәм сәяси эшлеклесе әл-Әфгани *Жамалетдин* П.ны актив пропагандалау б-н шөгыльләнә. Әл-Әфгани идеяләре күп иллардәге абруйлы сәясәт эшлекләре, илаһиятчеләр, ш.и. М.Абду тарафыннан яклау таба. П. идеологлары максатларын тормышка ашыру өчен сәяси көчләр эзләп әле төрөк солтанына, әле Иран шаһына мөрәжәгать итеп карыйлар, бу исә аларның демократия һәм азатлык идеяләреннән әкрәплән баш тартуына сәбәп була, шунлыктан 20 йөзнен 1 нче чирегендә үк әлеге хәрәкәт реакция көчкә әйләнә. П. идеяләрен үзләренә корал итеп алган сәяси көчләр терр. экспансия чарасына керешәләр (мәс., төрөк солтаны Габделхәмид II). Һиндстанда П. идеяләре халифәлекне торгызу яклылар хәрәкәтендә ачык чагыла. П. яклыларның позицияләрен 1924 елда Төркиядә солтанлык бетерелгәннән соң, аларның халифәлекне торгызырга омтылышы барып чыкмау нәтижәсендә шактый көчсезләнә. Гәрчә П. агым буларак яшәвен дөям итсә дә, аның йогынтысы кими бара, төрле мөселман илләрендә социаль-сәяси һәм дини-мәдәни үзгәртеп коруны максат итеп куйган, нигез-

дә милләтчелек рухындагы яңа, модернизацияләнгән һәм реформацияләнгән агымнар барлыкка килә. 20 йөзгә 2 нче яртысынан башлап, П. идеяләре мөселманнарны берләштерүче сәяси программаларга караганда, күбрәк ялпынлы өндәмәләргә яқын торалар. Дини һәм сәяси эшлеклеләре — мөселман бердәмлегенең иң актив тарафдарларын үзләре янына туплаган мөселман оешмаларының төзелүе (Бөтендөнья ислам конгрессы, 1926; Ислам дөнъясы лигасы, 1962; Ислам конференциясе оешмасы, 1969) «ислам бердәмлеге» идеясенә гамәли гәүдәләнеш булып тора. Россиянең мөселман зыялылары арасында теократик дәүләт идеясе киң таралмый, мөселманнарны берләштерү омтылышы алар арасында Россия дәүләте чикләрендә яшәүче мөселман халыкларының бердәмлеге буларак кабул ителә. П. идеологиясен шул рәвешчә аңлау мөселманнарның бөтөрөсся сьездлары документларында чагыла (1905–18). Ләкин патша хөкүмәте һәм Россиянең идарәче даирәләре мөселман халыкларын, беренче чиратта, татарларны П. идеяләрен яклауда даими гаеплиләр; шунның б-н бергә, алар П.ны мөселманнарның үзегә Төркия булган бердәм ислам дәүләте төзәргә ашкынуы дип түгел, ә бәлки сәяси эшчәнлекләренең активлашуы, дәүләткә куркыныч янауы сәяси оешмалар тупларга омтылулары дип аңлый. СССРда П. идеяләренә рәсми аңлатма тагын да кискенрәк төс ала. 1921 дә узган ВКП(б)ның 10 нчы съезды П.ны «буржуаз-демократик милләтчелек» чагылышы дип атып; П. идеяләре 1940 елларның уртасына кадәр рәсми тарих фәннәндә «феодаллар-байлар реакциясе», «халыкара империализм» һәм «мөселман милләтчелеге» төшенчәләре б-н бәйләп аңлатыла. Совет чорында жәмгыятьне алласызландыру, мөселманнарның сәяси, ижтимагый, дини оешмаларын тоташтан тыю П. идеяләрен ижтимагый торыштан кысырыклап чыгара. Шуң ук вакытта, тышкы сәясәттә капиталистик Көнбатыш һәм социалистик лагерының кара-каршы то-руы сәбәплә, совет житәкчелеге күп кенә ислам илләренә шактый зур сәяси һәм иктысади ярдәм күрсәтә. 1990 еллардан башлап, Россиядә исламның кабат яңару һәм Россиянең ижтимагый торышында ислам факторы йогынтысының үсү уңае б-н РФнең тышкы сәясәтендә мөселман дөнъясы илләре б-н яқынаю курсы алына. 2005 елда РФ, күзәтүче сыйфатында, Ислам конференциясе Оешмасына кабул ителә.

Әд.: Смирнов Н.А. Современный ислам. М., 1930; Аршаруни А., Габидуллин Х. Очерки панисламизма и пантюркизма в России. М., 1931; Бартольд В.В. Халиф и султан // Соч. М., 1966. Т. 6; Нафигов Р.М. Общественно-политическая мысль в Поволжье в XIX — начале XX вв. К., 1977; Гордон-Полонская Л.Р. Современный панисламизм и его националистическая сущность. М., 1982.

Р.М.Мөхәмәтшин.

ПАНКРАЦИУМ (Pancreatium), амариллисчалар сәмиялыгынан суганчалы үсемлекләр ыругы. 14 төре билгеле. Чыгышы — Африка, Евразиянең тропик һәм субтропик пояслары. Яфраклары кыяк, еш кына улаксы-

ман, кышын шиңмиләр. Чәчәкләре вак, хуш исле, тар өлешле чәчәк тирәлекле һәм серкәчләр төбәндә тоташучы үзәнә бер төрле элпәләр таждан тора. ТРда декоратив үсемлек буларак матур П. (P. speciosum) киң таралган. Көзен яки кыш башында чәчәк ата. Суганчдан үрчи. Чәчәк атарга 2 ай кала (августта) су сибү туктатыла.

ПАНОВА Валентина Даниловна (14.6.1930, Мамадыш кантоны Богдановка а.), төзүче инженер, ТАССР, РСФСРның атказ. төзүчесе (1978, 1985). Казан төзүче инженерлар ин-тында тәмамлаганнан соң (1953), «Татнефтепроект» ин-тында эшли. 1956 елдан «Саратовгипрогорсельстрой» проеклаштыру ин-тында. 1958–91 дә «Татаргражданпроект» ин-тында, инженер, проектынның баш инженеры, 1 нче архит-ра-планлаштыру остаханәсе башлыгы (1963 тән). Архитекторлар берлеге әгъзасы (1985). 1991 дән «Татинвестгражданпроект» фирмасының баш инженеры. Авторлар төркеме составында П. мөһим объектларны (Казан циркы (1967), Казандагы Химиклар мәдәнияте сарае (1972), ТАССР Рәссамнар берлегенә Күргәзмәләр залы (1981), Респ-ка клиник хастаханәсе (1982), КПССтың Татарстан өлкә ком-ты бинасы (1983, 2000 дә сүтелә), Респ-ка балалар клиник хастаханәсе (1989), Менделеев, Алабуга шәһәрләрендә жәмәгать биналары һ.б.) проеклаштырганда һәм төзөгәндә инженерлык мәсьәләләрен хәл итүдә катнаша. П. житәкчелегендә Казандагы *Татар җуманитар-педагогика университетының* төп бинасы (хәзер Казан ун-тының Филология һәм сәнгать ин-ты бинасы), ТР Прокуратурасы һәм ТР Арбитраж мәхкәмәсе биналары проеклаштырыла; Казан сәнгать мәктәбе, Бөгелмә рус драма театры биналары һ.б. реконструкцияләнгән. П.ның инженерлык иҗаты, архитектура планын асызыклаган хәлдә, биналар һәм корылымалардагы конструктив чишелешләрен жыйнакчылыгы һәм сақчылыгы б-н аерылып тора. СССР МС бүлгә лауреаты (1972). Медальләр б-н бүләкләнә.

Х.Г.Надырова.

ПАНОВАЯ ГОРА (Пановка) авылы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 8 км көньяктарак, Мишә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 3 кеше (руслар) яши. 17 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганакаларында Петров Починок авылы буларак та телгә алына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тимерчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында су тегермән, 2 вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жи-ре 280 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Ключище волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1935 нең 10 февраленнан — Теләче, 1959 ның 12 октябреннән — Саба, 1991 нән 4 октябреннән Теләче р-нында. Халык саны: 1782 дә — 108 ир-ат; 1859 да — 474, 1897 дә — 367, 1908 дә — 522, 1920 дә — 382, 1926 да — 397, 1938 дә — 331, 1949 да — 303,

1958 дә — 131, 1970 тә — 51, 1979 да — 34, 1989 да — 21, 2002 дә — 4 кеше.

ПАНОВКА елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Бәтке елгасының (Кама елгасы бассейны) уң кушылдыгы. Озынлыгы 11,4 км, бассейнының майданы 49,5 км². Балык Бистәсе р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Яңа Пүчинкә авылынан 3,3 км тоңьяк-көнбатыштарак, тамагы Иске Арыш авылынан 6 км көньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биелеге 120 м, тамагыныкы — 77 м. Су жыелу майданының урманлылыгы 15%. П.ның 0,2 дән 5,4 км га кадәр озынлыктагы 3 кушылдыгы бар. Елга челтәренен тыгызлыгы 0,39 км/км². Туенуы катнаш, дүрттән өч өлеш кар сулары исәбенә туры килә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с·км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Басейнда еллык су агымының уртача күпчеллык катламы 177 мм, ташу агымы катламы 130 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрельнен беренче ун-көнгәгәгә башлана. П. ноябрь уртасында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллык чыгымы 0,08 м³/с. Суы азын каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшү азын 200–300 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. Елгада суның күләме 0,51 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ПАНОВКА, к. Пановая Гора, Теләче р-ны.

ПАНОВКА авылы, Алексеев р-нында, шәһәр тибындагы Алексеев посёлогынан 30 км көньяк-көнбатыштарак, Куйбышев сусаклагычыннан 5 км читтә урнашкан. 2010 елда 42 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. 18 йөзнен 1 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр рус чыганакаларында Шигалки, Гурьевка исемнәре б-н дә мөгьдүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балта эше б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында башлангыч мәктәп (1890 да ачыла), 2 тегермән эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жи-ре 511 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Никола-Пичкас волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында. 1930 ның 10 августынан — Алексеев, 1935 нең 10 февраленнан — Спас, 1935 нең 1 апреленнән — Куйбышев, 1960 тан — Алексеев, 1963 нең 1 февраленнән — Чистай, 1964 нең 4 мартынан Алексеев р-нында. Халык саны: 1782 дә — 73 ир-ат; 1859 да — 202, 1897 дә — 335, 1908 дә — 354, 1920 дә — 362, 1926 да — 230, 1958 дә — 163, 1970 тә — 124, 1979 да — 95, 1989 да — 46, 2002 дә — 58 кеше.

ПАНОВКА авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 9 км көньяк-көнчыгыштарак, Киндерле елгасы буенда. 2010 елда 277 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 77%, татарлар — 20%) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп. 16 йөзнен 2 нче яртысында татар авылы буларак нигез салына. Беренче атамасы — Борнаш. 17 йөз

уртасына даими яшәүчеләр калмый һәм алпавытларга (1780 еллардан — бәк Тенишевларга, 1840 еллардан — алпавыт Мамаевларга) биләмәгә бирелә. Рев-циягә кадәр чыганакларда Никольский буларак та билгеле. Халкы игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә, сауга агачтан кабер хачы әзерли, 1880 еллардан Казан сууткәргечендә су жи-бәрү эшендә эшли. 20 йөз башында Никола чиркәве (1824 тә төзелә; архит-ра истәлеге), земство мәктәбе (1869 да ачыла), вак кредит оешмасы, тимерчелек, казна яхшы то-кымлы атлар үрчетү абзары, 1 жәмәгать-кул-ланучылар һәм 3 вак-төякләр кибете, китап-ханә-уку бүлмәсе була; 9 майда бер көнлек ярминкә эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 652 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кошак волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кан-тонында. 1927 нең 14 февраленнән Казан авыл районында, 1935 нең 10 февраленнән — Биектау, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нын-да. Халык саны: 1782 дә — 36 ир-ат; 1859 да — 393, 1897 дә — 706, 1920 дә — 877, 1926 да — 866, 1938 дә — 858, 1949 да — 686, 1958 дә — 521, 1970 тә — 404, 1989 да — 287, 2002 дә — 326 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ПАНОВКА авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылыннан 20 км төньяк-көнчыгыштарак, Сеин елгасы буенда. 2010 елда 1611 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 61%, татарлар — 30%) яши. Хезмәт б-н төзә-тү учреждениесе. Урта мәктәп, китапханә. 1602–03 тә татар авылы Кече Шигаги буларак мәгълүм; 17 йөз уртасына даими яшәүче-ләр калмый, биләмәләре рус алпавытларына бирелә. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, иген-челек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз ба-шында П.да волость идарәсе урнаша; Ни-кольский һәм Знаменский чиркәүләре, зем-ство мәктәбе (1858 дән эшлән килгән авыл приход мәктәбе жирлегендә 1868 да ачыла) һәм хастаханәсе, вет.-фельдшерлык пункты, телефон, ашлык саклау-сау кибете, 1 су һәм 2 жил тегермәне, 2 тимерчелек, 2 сыраханә, 1 казна шәраб һәм 3 вак-төякләр кибете эш-ли; шимба саен базар эшли. Бу чорда авыл жә-мәгатенең имана жире 705 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өя-зе Пановка волосте үзәге, 1920 дән — ТАССР-ның Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 141 ир-ат; 1859 да — 288, 1897 дә — 503, 1908 дә — 449, 1920 дә — 572, 1926 да — 473, 1949 да — 341, 1958 дә — 413, 1970 тә — 463, 1979 да — 380, 1989 да — 708, 2002 дә — 1644 кеше.

«ПАНОВА-ФОРУМ», сәясәт журналы. 1995–2000 елларда Казанда рус телендә нә-шер ителә. Наширләре — Гуманитар проект-лар һәм тикшеренүләре үзәге (Казан), Мил-ләтара һәм өлкәара икътисади мәсьәләләрне тикшерү үзәге (Мәскәү). Баш мөхәррире — Р.С.Хәкимов. Журналда басылган мәкаләләр Татарстан һәм Россиядәге сәясәт процесслар

б-н бәйлә мәсьәләләргә, иң беренче чиратта федерализм формалашуның теоретик һәм гамәли мәсьәләләренә, милль сәясәт, икътисади стратегия темаларына, ш.у. цивилиза-циягә йогынтының әһәмиятле аспектлары-на кагыла. Татарстан һәм татар халкының этносәясәти тарихы проблемаларына зур игъ-тибар бирелә.

ПАНБОРМОВ Алексей Александрович (4.10.1859, Самара губ. Бөгелмә өязе — 16.1.1927, Казан), биохимик, медицина д-ы (1886). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамла-ганнан соң (1882), шунда ук, терапия кли-никасы каршындагы факультет терапиясе кафедрасында эшли; 1886 елдан мед.-химия лаб-се ординаторы һәм лаборанты, 1887 дән аерым патология һәм терапия каф. приват-до-центы, 1894 тән мед. химиясе каф. профессо-ры. Хезмәтләре гликоген һәм альбуминнар химиясенә карый.

Х е з м.: О количественном определении глико-гена и посмертном образовании сахара в печени // Тр. Об-ва естественных наук при Казан. ун-те. 1886. Т. 16, Вып. 5; О некоторых свойствах альбу-минов, находящихся в белке утиных яиц // Журн. Рус. физ.-хим. об-ва. 1905. Т. 37, вып. 7.

ПАНТЕЛЁВ Валерий Николаевич (1.7.1950, Азнакай р-ны Сәпәй а.), вице-адми-рал (1996). Севастополь югары хәрби дингез инженерлар уч-щесен (1972), А.А.Гречко исем. Хәрби дингез академиясен (Ленинград, 1986) тәмамлый. 1972–99 елларда атом су асты көймәләрендә һәм Төньяк флоты часть-ларында (командующий урынбасары) хез-мәт итә. Су асты көймәләрендә хезмәт итү чорында 9 тапкыр ерак походларда катнаша. 2000 нән Росатомның «Радиоактив калдык-лар белән эшләүче төньяк федераль пред-приятие» («СевРАО») Федераль Дәүләт уни-тар пр-тиесе директоры. Батырлык, 3 нче дәр-жә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

ПАНТЕЛЁВ Николай Леонтьевич (1.12.1936, Чаллы р-ны Олы Афанас а.), физик, техник фән. д-ры (2002), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2007). Мәскәү югары тех-ник уч-щесен (1961) һәм Казан авиация ин-тын (1965) тәмамлый. 1961 елдан ГИПО ФЖБдә, әйдәп баручы инженер (1969–72), лаб. башлыгы (1973–81, 1985–87), бүлек башлыгы вазифаларын башкаручы (1981–85), әйдәп баручы фәнни хезмәткәр (1987–2003), баш фәнни хезмәткәр (2003 тән). Бер үк ва-кытта, 1976–79 да һәм 2004 тән, Казан тех-ник ун-тында укыта. Хезмәтләре махсус кулланылыштагы инфракызыл һәм тепло-визиян техникага карый. П. житәкчелегендә махсус куллану өчен күп кенә оп-тик-электрон приборлар, тепловизиян тех-ника өчен стенд жиһазлары һәм конт-роль-үлчәү аппаратлары булдырыла (эш-ләнмәләре Россия армиясендә гамәлгә кер-телә). Уйлап табуга 19 авторлык таныклы-гы һәм патенты бар. «Почёт билгесе» орде-ны, медаль б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Самолётные многоспектральные скани-рующие системы для дистанционных исследова-ний природных ресурсов и окружающей среды: Аналит. обзор. М., 1979 (автордаш); К вопросу об

В.Н. Пантелеев.

обнаружении, распознавании и идентификации посредством тепловизионного прибора ростовой фигуры человека // Прикладная физика. 2005. № 5 (автордаш).

ПАНТУРАНИЗМ, нигезендә Евразия төрки («туран») халыкларының генетик берлеге һәм аларның бердәм дәүләтчелек төзүе ту-рындагы идея яткан ижтимагый-сәясәт идео-логия. «Туран» атамасының килеп чыгышы борынгы Иранга нисбәтле; аны фарсылар үз-ләрендә дошман варварлар буларак кабул ителгән төньяк күчмә төркиләргә яшаган жир-ләргә карата кулланганнар. «Туран» («Ту-рия») төшенчәсе беренче тапкыр, арийлы-ларга (Иранның арий халыкларына) карата дошман көчләр туллану үзәге буларак, утка табынучы зороастрияләреннән изге язмала-рында теркәлгән. Күп кенә тикшеренүчеләр фикеренчә, П. идеяләре 19 йөз ахырында Гос-манлылар империясендә түгел, Россиядә, та-тар интеллигенциясе арасында, *жәдитчелек* рәвешендә барлыкка килә. П.ны нигезләүче-ләр булып А.Агаев, Й.Акчуря, И.Гаспринский һ.б. санала. 1905–07 еллар Рев-циясе йогын-тысында П. идеяләре Төркиядә дә тарала (Россиядә реакция башлангач, кайбер татар жәмәгәт-сәясәт эшлекләре — Й.Акчуря һ.б. Төркиягә күчеп китә). Моңа госманлы-лык идеясеннән таркалуы һәм 1908–09 дагы яшь төрекләр рев-циясе юл ача. Рев-ция нә-тижәсендә хакимият алмашыну төрек интел-лигентларын һәм жәмәгәт-сәясәт эшлекле-ләрнән Госманлылар империясе өчен яна иде-ологик нигезләр эзләүгә этәрә. 1911 дә төрек шагыйре Зыя Гөкальп «Туран» шигырендә беренче тапкыр төрки халыкларга берләшү өндәмәсе б-н мөрәҗәгать итә («Төркиләреннән ватаны Төркия дә, Төркестан да түгел, алар-ның ватаны — иркен һәм мәңгелек ил — Ту-ран»). З.Гөкальп төрки халыкларның ислам-гача тарихын идеальләштерә, аларны борын-гы тамырларына кайтырга, телне гарәп һәм фарсы сүзләреннән чистартырга чакыра. Төр-киләреннән туплау өчен иң мөһим фактор дип ул расачыл, антропологик яки этник сыйфат-ларны түгел, телне саный. «Туран» төшенчә-се тора-бара яшь төрекләр карашындагы топ этносәясәти юнәлешләреннән берсенә әверелә. П. тарафдарлары актив пропаганда эшчәнле-ге жәелдерәләр: төрек язучысы һәм жәмәгәт эшлеклесе Х.Адывар — «Яңа Туран» рома-нын, А.Тевфик «Туранчы көндәлеге» мәкалә-ләрнән бастыра. Беренче бөтендөнья сугышы елларында пантуранистларның «Туран» дәү-ләтен төзү хәрәкәте аеруча активлаша; алар бу проектны Европаның алдынгы державала-ры хуплавына өметләнәләр. Әмма кемальче-

ләр рев-циясе (1918–23) жиңүе һәм М.Кемальнең сәяси хакимияте ныгуы нәтижәсендә Төркиядә П.га алмашка төрөк милләтчеләге (төрөкчөлөк) идеологиясе килә, туранчылык зарарлы концепция дип таныла; пантуранистларны һәм аларның басмаларын эзәрлекләү башлана. Бер үк вакытта Төркиядә панисламизмга, гарәп этномәдәни йогынтысына каршы (гарәп графикасына нигезләнган төрөк язучылар латин алфавитына күчү, төрөк әдәби телен гарәп һәм фарсы сүзләреннән чистарту һ.б.) һәм милли азчылыктарны: гарәпләрне, грекларны, көрдләрне, татарларны һ.б.ны «төрөкләштерү» буенча киң коллалчы сәясәт уздырыла. Бу чорда П. идеологлары — яшь төрөкләр оппозициягә күчәргә мәжбүр булалар. П. идеяләре ш.у. Венгриядә дә билгеле бер үсеш кичерә, анда Туран жәмгыяте эшли, «Туран» ж-лы чыгарыла (1913–70). Танылган венгр тюркологы А.Вамбери П. идеяләрен актив пропагандалый. Икенче бөтөнләш сугышы башында Германиянең күп көнө рәсми актыларында, газета һәм журнал битләрендә кабат «Туран», «П.» атамалары урын ала. Германия Тышкы эшләр министрлыгында «П.» грифы куелган махсус документлар папкасы ачыла, әлеге мәсьәләләр б-н шөгьльләнүче дипломат билгеләнә. Германиянең Төркиядәге илчеләге даими рәвештә ул илдә П. хәрәкәтенен үсеш перспективалары хақында хәбәр итә.

Тарихи әдәбиятта, гадәттә, П. дип барлык төрки халыкларның, ш.у. венгрлар, эстоннар һәм финнарның сәяси, мәдәни һәм этник бердәмлеге хәрәкәтен яки идәенсә атылар. Әмма фин-угор халыклары арасында (венгрлардан гайре) П. идеяләре киң таралмый. Хәзергәчә фәндә «П.» һәм «пантюркизм» төшенчәләренен тәмам расланган билгеләмәләре юк. «П.» атамасы, төрки халыклар тупланып яшәгән терр-яне генә күздә тоткан «пантюркизм» атамасына караганда, кинрөк мәгънәгә ия. Мәс., А.Агаев «туран дөньясы»на Балкан ярымутравын, Кече Азияне, Кырым ярымутравын, Эзәрбайжанны, Дагстанны, Идел буе һәм Урал алдын (Эстерхан, Саратов, Самара, Казан, Уфа, Оренбург һ.б.), Себерне, Монголияне, Кытай Төркестанын, Урта Азияне (Бохара, Хива, Хорасан һ.б.), Иранны кертә. Төрөк П.ы «туран халыклары»ның төрки төркәме яшәгән терр-я б-н чикләнә, бу терр-ягә Себер, Узәк Азия, Идел буе, Кара диңгез төбәге, Иран һәм элеккеге Госманлылар империясе төркиләре керә. 1920 елларда СССР милләтчеләре тарафыннан Туран дәүләтенен берничә проекты тәкъдим ителә (шуларның чөесе мәгълүм, берсе дә гамәллә ашырылмый). Шәрәкьтәге милли респ-каларның сәясәт эшлекләре алга сөргән «Төрки халыкларның социаль-сәяси, икътисади һәм мәдәни үсеше нигезләре турындагы фикерләр» проектында «Туран дәүләте»нә Урта Азиянең төрки телле респ-калары, ш.у. Татарстан һәм Башкортстан АССРлар кертелә. 20–21 йөзләр чигендә дини уртаклыкка, тел һәм мәдәният якынлыгына таянган, панэтник теләктәшлек рөвешендә һәм яшерен хәлдә хөкөм сөргән П. идеяләренен тарафдарлары барлыкка килә.

1992 дә Әнкарада рәсми очрашу вакытында Төркия, Эзәрбайжан, Казакьстан, Узәкьстан, Төркөмәнстан һәм Кыргызстан житәкчеләре уртақ декларациядә икътисад, сәясәт һәм мәдәният өлкәсендә халыкара эшчәнлекне үзәра килештереп алып барырга омтылуларын белдерәләр. СССР таркалганнан соң Россиядәге төрки халыклар (татарлар, башкортлар һ.б.), этник һәм этнодини милләтчөлөкнең көчле йогынтысында, үзләренен этносәяси һәм этномәдәни хокукларын һәм мәнфәгатләрен киңәйтү хақына күтәрелгән көрәш чорын узалар (к. *Татарстан ССРның дәүләт суверенитеты турында Декларация*).

Әд.: М а н д е л ь ш т а м А.Н. Турция и пантуранизм. Париж, 1930; А р ш а р у н и А., Г а б и д у л л и н Х. Очерки панисламизма и пантюркизма в России. М., 1931.

Р.Г.Хәйретдинов, Д.Р.Хәйретдинова.

ПАНТЮРКИЗМ (тюркизм), төрки халыкларның берлеген ныгытуга һәм хезмәттәшлекне киңәйтүгә юнәлгән, этник уртаклыкны, телләр кардәшлеген һәм мәдәниятләренен якынлыгын тануга нигезләнган ижтимагый-сәяси идеология. 19 йөз ахырында үзләренен икътисади, сәяси һәм этномәдәни мәнфәгатләрен тормышка ашыруны максат итеп куйган Россия империясендәге мөселман халыкларының хокукларын кысучы патша хөкүмәте сәясәтенә реакция буларак барлыкка килә. П. идеяләрен беренче булып «Тәржеман» г-тасы чагылдыра. Аның нашире һәм идеологы И.Гаспринский мәдәни-мәгарифәтчөлөк юнәлешендә П.га нигез салучы булып тора. Ул гомумтөрки тел, яңа ысуллы мәгариф системасы (к. «Жәдитчөлөк»), төркиләренен басма нәшрияты булдыруны П.ның төп максаты дип саный. П.ның сәяси идеяләре төрки халыкларның сәяси берлеген (үзәге Төркиядә урнашкан) төзәргә чакырган Й.Акучур хезмәтләрендә үсеш ала. Татар милли-демократик хәрәкәтендә П. киң мәгънәдә милли үзбилгеләнүгә ирешүдә, милли мәдәният һәм үзәң үсешендә, тугандаш төрки халыкларның якынаюында төп ысул буларак кабул ителә. Патша Россиясендә П. законнан тыш дип игълан ителә, аның тарафдарлары хөкүмәт тарафыннан эзәрлекләнә. 1920 елларда П. идеологиясе төрөк журналисты һәм социологы Зыя Гөкалы хезмәтләрендә билгеле бер үсеш ала һәм кемальчөлөр Төркиясе сәясәтенен нигезенә әверелә.

Россиядә төрки бердәмлек идеяләре 1990 елларда, СССР таркалгач һәм сәяси аренада яңа бәйсез төрки дәүләтләр барлыкка килгәч яңарыш ала. 1992 нең октябрнда Әнкарада төрки дәүләтләр (Төркия, Эзәрбайжан, Казакьстан, Узәкьстан, Төркөмәнстан, Кыргызстан) тарафыннан үзәра хезмәттәшлек турында Декларациягә кул куела. 1993–2007 дә төрки дәүләтләр һәм халыклар дуслыгының һәм хезмәттәшлегенен 11 съезды була (10 сы — Төркиядә, 1 се 2007 дә Эзәрбайжанда уза). Соңгы ике съездда Төркия премьер-министры Рәжәп Эрдоган Төрки дәүләтләр бергәлеген (ТДБ), ТДБның Аксакаллар шурасын төзәргә, төрки дәүләтләрдеге урта мәктәпләр өчен төрки дөнья тарихы буенча гомуми үрнәк дәреслек бастырырга тәкъдим итә. Төрки дөньяның интегра-

цияләшүе өлкәсендә дәүләт структуралары б-н беррәттән төрки халыкларның ижтимагый оешмалары да эшли. 1990–2007 дә Бөтендөнья төрки халыклар ассамблеясенен (БТХА) 5 корылтае уза. 1 нчесе 1990 да Мәскәүдә (чакырылышның башлап йөрүчесе — казакь шагыйре О.Сөләйманов), 2 нчесе 1991 дә Казанда, 3 нчесе 1993 тә Чабаксарда, 4 нчесе 1997 дә Измирда (Төркия), 5 нчесе 2007 дә Шымкент шәһәрндә (Казакьстан) үткәрелә. Корьтайларда төрки дәүләтләр һәм халыкларның икътисади, сәяси һәм мәдәни интеграцияләшү идеяләре берләшә, БТХАның 3 программасы кабул ителә. 1 нче программда антикоммунизм һәм антиимпериализм, кеше хокуклары, демократия, милли азатлык өчен көрәш юлында төрки бердәмлек идеяләре раслана, төрки халыклар арасында сәяси, ижтимагый һәм мәдәни багланышлар үсешенен механизмнары тәкъдим ителә. 2 нче программга демократиянең төрки халыклар тарихы һәм мәдәнияте традицияләренә нигезләнган төрки моделен оештыру кирәклегә турындагы бүлек өстәлә. Төркиләргә үзләрен Көнбатыш һәм гарәп-ислам дөньясының гадәттән тыш йогынтысыннан сакларга, геосәясәттә үзләренен мөстәкыйль рольләрен уйнарга тәкъдим ителә. 3 нче программда төп игътибар төрки телләренен, фольклорының һәм сәнгәтенен байлыгына таянган төрки дөньяның гомуми рухи-дөньяви карашлар нигезләренен яңарышына һәм үсешенә, төрки дөнья б-н багланышлар чарасы буларак, гомуми «анатүрк» телен, яңа ижтимагый һәм социаль-икътисади үсеш моделе эшләнмәләрен булдыруга юнәлтелә. 20–21 йөзләр чигендә Төркия һәм төрки дәүләтләр һәм БДБ халыклары арасында икътисади, сәяси һәм мәдәни багланышлар ныгый, уртақ университетлар, лицейлар, телевизион тапшырулар каналлары эшли, газеталар чыгарыла башлай.

Әд.: А к ч у р а Ю. Три вида политики. Каир, 1904; М у х а м е т д и н о в Р.Ф. Зарождение и эволюция тюркизма. К., 1996; Тюркский пояс стабильности. Алматы, 2008; Gökalp Ziya. Türkülügün esasları. Ankara, 1923; F r a n c o i s G. Turk milletçiliginin kökenleri. Ankara, 1986.

Р.Ф.Мөхәммәтдинов.

ПАНТЮШИН Феликс Михайлович (7.8.1945, Казан), драма актёры, ТАССРның халык, РФнең атказ. артисты (1986, 1996). Мәскәүдәге Дәүләт театр сәнгәте ин-тын (ГИТИС, 1970, И.М.Раевский курсы) тәмамлаганнан соң, Киров (1970–72), Рига (1972–74), Ленинград (В.Ф.Комиссаржевская исем. театр, 1974–75) театрларында эшли. 1975 елдан Казан Зур драма театры артисты. П.ның театр тәнкыйте игътибарын үзәнә жәлен иткан тәүге рольләреннән берсе поляк язучысы Т.Новак повесте буенча куелган «Ничек патша буласың, ничек жәлләд буласың?» (1976) спектаклендәге Блаженый Юзек роле була. Анда актёрның масштаблы фикер йөртә алу сәләте, аерым бер кеше характерында тирән фәлсәфи идея б-н сугарылган эпик образның гәүдәләндерә белү остальгы куена. П.га хас булганча, характерны гомумиләштерүгә, билгеле бер социаль категориягә хас типик якларны ачып

Ф.М.Пантюшин Аким Касьянов ролендә («Ак таулар турында төш», В.П.Астафьев эсәре буенча).

күрсәтүгә омтылыш аның Никитин («Яр», Ю.В.Бондарев романы буенча), Мансур («Югалган көн», А.Гыйләжев), Аким Касьянов («Ак таулар турында төш», В.П.Астафьевның «Патша-балык» хикәяләре буенча), Кинг («Карагыз, кем килгән!», В.К.Арро), Петька Богоматерь («Иван һәм Мадонна», А.И.Кудрявцев) образларында күзәтелә. Пародоксаль сәхнә шартларында табигый яшәеше актёрга М.А.Булгаков эсәрләре буенча куелган спектакльләрдә Коровьев («Мастер һәм Маргарита», 1989) һәм Рокк («Хәтәр йомыркалар», 1997) кебек истә калырлык, ышандырырлык образлар ижат итәргә мөмкинлек тудыра. Комедия репертуарында П. рольләре жанр табигатенә төгәл тоемлануы, лирика б-н ирониянең, тормышчан дөреслек б-н хыялда тудырылган театральлекнең бергә үрелеп баруы ягыннан үзенчәлекле: Дон Жуан, Скапен («Дон Жуан», «Скапен хәйләләре», Ж.Б.Мольер), Блез д'Амбрье («Блез», К.Монье) һәм Антонио («Жәмгыять әфәндесе», Дж. Скарначчи, Р.Тарабузи), Кияү («Ачы!», М.М.Зощенко эсәре буенча). П. классик (Тарелкин — «Эш», А.В.Сухо-во-Кобылин; Незнамов, Ризположенский — «Гаепсездән гаепләләр», «Банкрот», А.Н.Островский) һәм тарихи (Свердлов — «Большевиклар», Дзержинский — «Алга... алга... алга!», М.Ф.Шатров) драматургиядә дә шактыйгына тирән әчтәлекле, зур әһәмиятле ия рольләр ижат итә. Концерт эшчәнлегә б-н шөгылләнә, зур концерт программалары арасында комп. С.Сәйдәшевкә багышланган моноспектакль, муз.-поэтик спектакль «Ave, Maria» (З.Сонгатуллина б-н) һ.б. бар. Кинога төшә («Син генә» — «Только ты», 1973; «Чанита үбүе» — «Поцелуй Чаниты», 1974; «Баш-

Ф.М.Пантюшин Свердлов ролендә («Большевиклар», М.Ф.Шатров).

ка алай эшләмәм» — «Я больше не буду», 1975).

Әд.: Ингвар И., Илялова И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благов.

ПАНФЫЛОВ Алексей Павлович (17.5.1898, Казан — 18.5.1966, Мәскәү), Сов. Союзы Герое (29.5.1945), танк гаскәрләре генерал-лейтенанты (1944). Югары башлангыч составны камилләштерү курсларын (1926), И.В.Сталин исем. Эшче-Крәстиян Кызыл Армиясен механикалаштыру һәм моторлаштыру хәрби академиясен (Мәскәү, 1937), СССР Кораллы Көчләре Генштабының К.Е.Ворошилов исем. хәрби академиясе каршындагы югары академик курсларын (Мәскәү, 1954) тәмамлый. Казан тимер юлында эшли. 1918 елның апреленнән Кызыл Армия сафларында. Гражданнар сугышында, Хасан күле һәм Халхин-Гол елгасы буенда япон милитаристларына каршы сугышта катнаша. 1939 дан Кызыл Армиянең Баш автобронетанк идарәсе башлыгы ярдамчесе. 1940–41 дә башлык урынбасары, 1941 нең октябреннән Кызыл Армия Генштабының Баш разведка идарәсе башлыгы. 1942 дән Бөек Ватан сугышы фронтларында 3 нче, 5 нче танк армияләре командующие урынбасары, 6 нчы гв., 10 нчы һәм 3 нче гв. танк корпуслары командиры. 2 нче Белоруссия фронты составында П. житәкчелегендәге 3 нче гв. танк корпусы 1945 нең 25 феврален — 30 мартында Көнчыгыш Померания операциясендә батырлык күрсәтә. Сугышлар б-н 400 км дан артык юл үтә, Гдыня һәм Данциг (Польша) шәһәрләре янында 2 нче немец армиясе калдыкларын чолганышка ала һәм тар-мар итә. Сугыштан соң 3 нче танк дивизиясе б-н житәкчелек итә. 1954 тән Мәскәүдә, Сов. Союзы Маршалы Р.Я.Малиновский исем. Бронетанк гаскәрләре хәрби академиясе ф-ты башлыгы, СССР Кораллы Көчләре Генштабының К.Е.Ворошилов исем. хәрби академиясендә өлкән укытучы. 1959 дан запаста. Ике Ленин ордены, Биш Кызыл Байрак, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Суворов ордены, медаллар б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ПАНФИЛОВИЧ Казимир Брониславович (4.7.1937, Белоруссия ССРның Могилёв өлкәсе Чериков ш.), теплотехник, техник фән. д-ры (1985), проф. (1987). 1959 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Пермь шәһәре оборона пр-тиесендә инженер-конструктор булып эшли. 1961 дән Казан технол. ун-тында, электрофизик жайланмаларның вакуум техникасы каф. профессоры. Хезмәтләре каты, сыек матдәләрнең һәм кысылган газларның радиацион һәм оптик үзлекләренә карый. П. металлларда жылылык нурланышының — периодик һәм аналог-кушылмаларның аерым класслары (оксидлар, карбидлар, нитридлар) нурланышының икенчел периодик икәнлеген ачыклай. Агымлы вакуум насосларының үзлекләрен тикшерә. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар.

Хезм.: Измерение радиационных характеристик веществ при фазовых переходах // Инженерно-физ. журн. 1995. Т. 68, № 2 (автордаш); Тепловое излучение твёрдых оксидов, карбидов и нит-

Ф.М.Пантюшин.

А.П.Панфилов.

ридов // Теорет. вопр. теплофизики. 1995. Т. 33, № 1; Зависимость вязкости некоторых органических жидкостей от средней молекулярной массы // Журн. физ. химии. 1997. Т. 71, № 6.

ПАПУНИДИ Константин Христофорович (25.10.1944, Грузия ССР, Тетри-Цқаро р-ны Джиграшени а.), вет. токсиколог-терапевты, вет. фән. д-ры (1985), проф. (1992), ТР, РФ-нең атказ. фән эшлеклесе (1995, 2001), РФ-нең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2003). 1967 елда Казан вет. ин-тын тәмамлагач, шунда эшкә калдырыла. 1985–92 дә Бөтенроссия вет. фәнни-тикшеренү ин-тының (ВНИВИ, Казан) токсикология бүлегендә лаб. мөдире; 1992–2005 тә Казан вет. медицинасы академиясендә терапия каф. мөдире, бер үк вакытта (1995–2003) проректор; 2001–03 тә ректор вазифаларын башкара. 2005 тән Терлекләрен токсикологик һәм радиацион куркынчысызлыгы федераль үзәге (элеккәге ВНИВИ) директоры урынбасары. Хезмәтләре а.х. терлекләре, кыйммәтле тиреле жәңлекләр, кошларда токсикозга диагноз кую, авыруны кисәтү һәм дөвалау, хайваннарда матдәләр алмашы бозылу очраklarын ачыклау, кисәтү һәм дөвалау чараларына карый. ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2013).

Хезм.: Руководство по защите животных от химического оружия. М., 1975; Практикум по внутренним болезням животных: Учеб. для вузов. М., 2004 (автордаш); Физические методы лечения и профилактики болезней животных: Учеб. пособие. К., 2004 (автордаш).

Әд.: Ректоры России. М., 2002; Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

ПАР, па р б а с у ы, тулы бер вегетация чорында яки аның билгеле бер аралыгында, чөчү уздырылмыйча, йомшартылып һәм чүп үләннәреннән арындырып тотыла торган чөчү әйләнеше кыры. Туфракта дым тулпула, аның ундырышылыгы күтөрү һәм а.х. культураларының уңышын арттыруда, а.х. продукциясенә сыйфатын яхшыртуда нәтижәле агоротехник чара; гадәти *игенчелек* системасында әһәмиятле чараларның берсе. П. кара П. (көздән сөрөп калдырыла) һәм иртә П. (парны яз көне күтөрү), ш.у. биләүле П. һәм чиста П. жирләренә бүленә. Әгәр жәйнең беренче яртысында пар жирендә тиз өлгерә, ужым культураларын чөчкәнчә 3–4 атна элек жыйып алына торган культуралар үстерелсә, ул жир биләүле П. санала; П. жирендә сөрөп күмдерелә торган культуралар үстерелсә, ул сидераль П. була. Төп а.х. культурасын чөчүгә кадәр чочелми торган басу — чиста П. са-

нала. ТР шартларында, кагыйдә буларак, болар — ужым, бодай, арыш яисә басуларның чисталыгын һәм туфракның югары уңдырышлылыгын таләп итә торган башка (язгыларын кертеп) а.х. культуралары, мәс., шикәр чөгөндере, орлыкка калдырылган күпеллык үләннәр.

Чиста П. калдыру алымын игенчеләр б.э.к. 2–1 меңенче елларда Днепр, Днестр, Ока бассейнарның, Швейцария, Венгрия, Дания территорияләрендә көзгә арыш үстөрә башлаган вакыттан куллана башлылар. Яткын кысыр жирләр игенчелек системасыннан П. һәм арыш игү системасына күчү Россия дәүләтендә һәм хәзергә Татарстан территориясендә (Идел буе Болгар дәүләтендә) 11–12 йөзләргә карый. Сөрелмәгән жирләрнең мәйданы кимү б-н кысыр-яткын жирләр 1 елдан артык ятмый, ягъни күп тапкырлар ялга калдырылган жирләр чиста П.га күчә.

П. басуларында *туфракны комплексы агрохимик культуралаштыру* уздырыла, бу а.х. культуралары чөчү әйләнешендә көзгә бодай, арыш һ.б. үстөрүдә интенсив технологияләр куллану өчен нигез булып тора. П. системасында басулар чүп үләннәрдән нәтижәле чистартыла, органик ашламаларның тәэсире арта.

Хәзергә адаптив-ландшафтлы, биологик игенчелек системаларында тирес житмәгәндә П. басуының уңдырышлылыгын күтөрү максатында, сөрөп күмдөрү өчен сидераль культуралар (донник, май тормасы, рапс, люпин һ.б.) чөчелә.

Татарстан шартларында 19 йөздә һәм 20 йөз башында өч басулы һәм күп басулы чөчү әйләнешен беренчел элементлары кертелә башлау б-н чиста П. сөрүлек жирләрнең өчтән бер өлешен били. Крастьян хужалыкларын күмәкләштерү елларында (1930 еллар) игенчелекнең күп басулы һәм үлән басулы чөчү әйләнеше системасы кулланыла башлый һәм чиста П. мәйданы кими, 1940 елда ул дүрттән бер өлешне, 1960 та алтыдан бер өлешне тәшкил итә. 1960 елларда игенчелекнең үлән басулы чөчү әйләнеше системасын гамәлдән чыгару аркасында чиста П. мәйданнары кимүен дәвам итә һәм 1965 тә 78,2 мең га, 1980 дә 180,1 мең га тәшкил итә. Бу елларда биләүле П. системасы кертелә. Төп пар биләү культуралары — берьялык үләннәр һәм борчак, аларның мәйданы 883,6 мең га (1970). Бу мәйданнарның аз өлеше генә сидераль П.га бирелә. 20–21 йөзләр арасында чиста П.ның роле үсә; аларның мәйданы 2000 дә 487,4 мең га, 2006 да — 517,9 мең га тәшкил итә, көзгә культураларны урып-жыю мәйданнары өлеше 1990 да — 56,5%, 2000 дә — 134,7%, 2006 да — 180,2%, 2012 дә — 109,3% була.

Әд.: Краушкин В.П. Занятые пары в Татарской АССР // Занятые пары — крупный резерв увеличения производства сельскохозяйственной продукции. М., 1960; Прянишников Д.Н. Избр. соч. М., 1965. Т. 3; Воробьев С.А., Буоров Д.М., Туликов А.М. Земледелие. М., 1977; Слабосмысленный агробизнес: Обобщение опыта и рекомендации. Ч. 1. Земледелие и растениеводство. К., 2005.

И.Н.Афанасьев.

ПАРАМАГНИТИК КОМПЛЕКСЛАР, өлешчә d- яки f- электрон сүрү б-н тутырылган күчсез элементларының парамагнитик химик кушылмалары (координацион кушылмалары) классы. Үз өченә үзәк атомны яки металл ионын (комплекс ясаучы) һәм аның б-н бәйләнгән молекулалар яки ион-лигандларны ала. Физикада, химия, сәнәгый технология, авыл хужалыгында, медицинада (ТМР томография өчен контраст агентлар) киң кулланыла. П.к. өлкәсендәге тикшеренүләр химик төзелешнең хәзергә заман теориясен тудыруда зур роль уйналар. Мондый комплексларны өйрәнүнең иң киң танылган алымнарынан берсе булып *электрон парамагнит резонансы* тора. Казан галимнәре Б.М.Козырев һәм Н.С.Гарифьянов ТМР алымын П.к.ны каты халәттә һәм эремәләрдә, ш.и. тотрыксыз комплексларда, аларны саф килеш аерып алмыйча да куллануга нигез салалар. П.к. эремәләрен тикшерүдә төш магнит релаксациясе (ТМР) алымы нигезләнгән (А.И.Ривкин, А.А.Попель). Күп төшле парамагнит кластерларны (Ю.В.Яблоков), электрохимик юл б-н генерацияләнүче комплексларны (А.В.Ильясов), эремәләрдә һәм полимерлардагы (Г.П.Вишневская), анизотроп эреткечләрдә (И.В.Овчинников) П.к.ны ЭПР ярдәмендә тикшерүләр, ш.у. эремәләрдә ТМР күренешен өйрәнү (А.В.Захаров, Ю.И.Сальников) үсеш ала. П.к. нигезендә дөньяда беренче магнитлы сыек кристаллар төзөгәнә һәм тикшергәнә өчен РФА КГҮнең Физика-техника ин-ты галимнәре төркеме (И.В.Овчинников, Ю.Г.Галләметдинов, И.Г.Бикчәнтәев, Г.И.Иванова) ТР Дәүләт бүлгәнгә лаек була (2001).

И.В.Овчинников.

ПАРАМОНОВ Егор Иванович (1845, Томск ш. — ?), педагог. Казан ун-тын төмамлаганнан соң (1861), Томск гимназиясендә география укыта. 1869 елдан Пермь губернасының халык уч-шөләре инспекторы, 1871 дән Самара укытучылар семинариясе директоры. 1876–96 да Казан укытучылар ин-ты директоры.

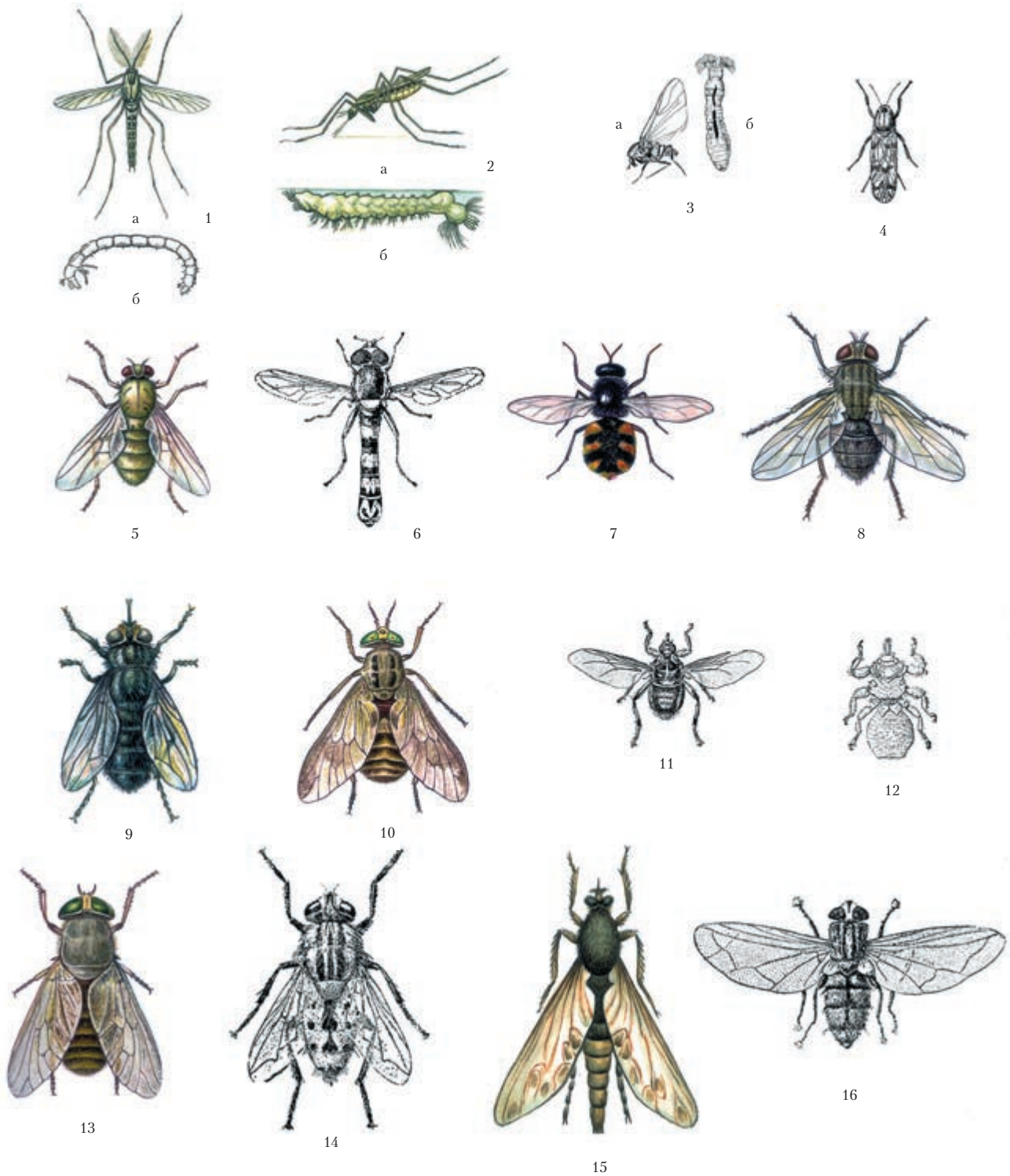
Әд.: Троицкий С.М. Историческая записка о Казанском учительском институте за 25 лет его существования. К., 1901; Исхаков В.Р. Педагогическое образование в Казанской губернии в середине XIX — начале XX веков. К., 2001.

ПАРАМОНОВ Игорь Петрович (24.6.1936, Казан), төзүче-инженер, ТССРның атказ. төзүчесе (1991), Г.Тукай исеми. ТАССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1981). Казан төзүче инженерлар ин-тын төмамлый (1959). 1959–85 елларда (бүленеп) Главтатстройның 2 нче төзелеш-монтаж трестында: мастер, 8 нче төзелеш-монтаж идарәсендә прораб, трестның производство бүлгә башлыгы урынбасары (1964–65), 10 нчы төзелеш-монтаж идарәсендә (1966–68), трестта (1971–74) баш инженер, 10 нчы төзелеш-монтаж идарәсе башлыгы (1974–85). Казан радиоэлектроника фәнни-тикшеренү ин-тының капитал төзелеш бунча директор урынбасары (1985–95), директор ярдәмчесе (1995–97). 1997–2009 да Казан электромонтаж пр-тисендә директор урынбасары. П. «Татарстан» кунакханәсен, Казан ун-тының, Казан технол. ун-тының

уку корпусларын төзүдә катнаша. Дәүләт бүлгә Казанда ТАССР Рәссамнар берлегенә Күргәзмәләр залы бинасын проектлаганы һәм төзөгәнә өчен бирелә. «Почёт билгесе» ордены, медальләр; ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

ПАРГА ӘЙЛӘНҮ, матдәләрен сыек һәм каты агрегат халәтләрдән газсыман халәткә — парга күчү. Табигатьтә су пары атмосферага су, туфрак, үсемлекләр, боз, кар өслегеннән күтәрелә. П.ә. *һава дымлылыгына* һәм темп-расына, җил тизлегенә, өслек түшләсенең үзгәргәнә бәйле. ТР территориясендә уртача еллык П.ә. күләме 350–390 мм га тигез, иң югары уртача айлык күрсәткеч 70–80 мм (май–июнь), иң түбән — 4–5 мм (декабрь–февраль). Жәен озак вакыт явым-төшемнәр булмаганда һәм коры жыллар вакытында П.ә. процессы тукталмый һәм *корылык* барлыкка килүгә сәбәп була. Кыр ышыккау урман полосалары, сусакалгыч ярлары буенда туфракны йомшарткан очракта П.ә. кими. Гамәлдәге метеорологик шартларда һәм өслекнең шактый дымлылыгы вакытында иң зур П.ә. мөмкинлеге парга әйләнүчәнлек дип атала. ТР территориясендә бу күренешнең уртача еллык күрсәткече, Идел һәм Кама үзәннәренә таба үсә барып, 538–635 мм га тигез (к. *Атмосфера күренешләре* мөк. карта).

ПАРКАНАТЛЫЛАР (Diptera), бөжәкләр отряды. 100 меңгә якын төре билгелә, Татарстан территориясендә якынча 6 мең. Гәүдәсен озынлыгы 0,3–50 мм. П.ның үзгәргән билгесе — бер пар элпәле канатлары, аларның жепселләре төрле һәм систематикада бу мөһим критерий булып тора. Кайбер паразит формаларда канатлар өлешчә яки тулысы б-н үсеш алмаган. Башлары бик хәрәкәтчел, аваз аппараты чәнчү, чәнчү-кисү яки ялау тибындагы хортумчык, кайвакыт бөтенләй үсеш алмаган. Күкрәк өлеше тыгыз тоташкан 3 божрадан тора. Арткы күкрәкнең арка ягында бызылдавыклар (чүкмасыман органнар) — сизү, юнәлеш һәм тизлек сақлауны тәмин итүче икенче пар канат гомологлары бар. Корсагы ытырма, кайвакыт сабакчалы, күренеп торучы 4–10 сегменттан тора. Аларның сонгылары ата затларда копуляция органына әйләнергә мөмкин, ана бөжәкләрдә гәүдә өченә тартылучы күкәй салгыч хасил итәләр. Личинкалары суалчансыман, аяксыз, озынча, кайберләрдә баш капсуласы яхшы үскән, кайвакыт бөтенләй үсеш алмаган. Курчаклары өстәмә капламнарсыз яки ялган кузуда (пунарийда). П. сонгы триас чорынан ук билгелә, бөжәкләрен зур һәм күп өйрәнелгән отряды, ул исә өч асотрядка бүленә: озын мыекчыллар — Nematocera (мыекча буыннары алтыдан да ким түгел) — *черкилар*, *яңгыравык озынборыннар*, *юешчәләр*; кыска мыекчыллар — Brachycera (мыекчалары өч буынлы) — *күгәвеннәр*, *ктырьлар*, бездәүек чебеннәр; түгәрәк божралылар — Cyclorharia (олы бөжәк пунарийдан чыкканда, ул түгәрәктәге божра бунча ачыла) — аларга бөтен чебеннәр керә. Күпчелек П.ның житлекәннәре нектар һәм серкәләр б-н туена

Парканатлылар мәкаләсенә. 1. Йөнтәс мыяклы дергун (янгыравык) (*Tendipes plumosus*), а – олы зат, б – личинка («мотыль»); 2. Бизгәк озынборыны (*Anopheles maculipennis*), а – ана зат, б – личинка; 3. Черки (*Simulium*), а – олы зат, б – личинка; 4. Юешчә (*Culicoides pulicifrius*); 5. Дрозофила (*Drosophila fasciata*); 6. Бизәкле безелдәвек чебен (*Sherophoria scripta*); 7. Гади арысланча чебен (*Stratiomyia chamaeleon*); 8. Бүлмә чебене (*Musca domestica*); 9. Усал чебен (*Stomoxys calcitrans*); 10. Соры чебен (*Chrysops*); 11. Ат канәкчече (*Hippobosca equina*); 12. Сарык канәкчече (*Melophagus ovinus*); 13. Тире асты бөгәлчәне (*Hypoderma bovis*); 14. Вольфарт чебене (*Wollfahrtia magnifica*); 15. Шөпшәсыман юл чебене (*Asilus crabroniformis* L.); 16. Личинка ашаучы тахин (*Tachina larvarum*).

һәм шул рәвешчә үсемлекләренә серкәләндерә.

Күп төрләре канәчкеч, кайберләре — ерткыч (бөжәкләр б-н туеналар). П. арасында кешедә (*булма чебене*, бизгәк озынборыны, кигөвеннәр һ.б.) һәм хайваннарда (кигөвеннәр, *көзге усал чебене* һ.б.) авыру таратучылар бар. Күп кенә П.ның личинкалары (*озынаклар*, Гессен чебене һ.б.) — үсемлекләр өчен куркынч корткычлар. *Вольфарт чебене* личинкалары кеше тукумасында үсеп миаз авыруын («кортлы авыру») китереп чыгара; а.х. хайваннарда паразитлык итүче тире асты һәм ашказаны бөгәлчәннәре терлекчелеккә зыян китерә.

Әд.: Бей-Бенко Г.Я. Общая энтомология. М., 1966; Определитель насекомых Европейской части СССР. М.—Л., 1969. Т. 5.

С.М.Шәфигуллина.

ПАРМЕЛИЯ (*Parmelia*), пармелиячәләр семьялыгының лишайниклар ыругы. 900 га якын төре билгеле, башлыча тропикларда таралганнар. Татарстан терр-ясендә көжә П.се (*P. sarcogata*), жыерчалы П. (*P. sulcata*), тәлинкасыман П. (*P. acetabulum*) һ.б. очрый. Агачларда, чи башлаган үзгачта, сирәгрәк — туфракта үсәләр. Катламасы киселмә-калаксыман яфрак таралгысы рәвешендә субстратка бергә, аксыл-соры, соры, саргылт-яшел, карага якын күе көрән төстә. Бер күзәнәккә споралардан үрчиләр. Һаваның пычрануына сизгерләр, атм. чисталыгын биондикацияләү өчен кулланылалар. Кайбер төрләре микробларга каршы торы үзлегенә ия.

ПАРӨДИЯ (грек. *parodia* — кабатлау, көлке тудыру өчен бозып күрсәтү), язучының нинди дә булса әсәренә ияреп, аның стилинән, теле, геройлары, мәгънәсе, композициясеннән көлү ысулы. П.дә оригинал әсәр гипербола, шарж рәвешендә бирелә, аңа хас үзенчәлек-сыйфатлар абсурд дәрежәсенә житкерелә, нәтижәдә сатирик-комик эффект тудырыла. Әдәби мода, ялган сәнгати принциплар, стилистик үзенчәлекләр һ.б. П. тууга этәргеч була, искергән шаблоннар һәм әдәби нормалар көлке объектлары ителә. П. сатирик та, юмористик та булырга мөмкин. П. аеруча әдәбиятта барган төрле каршылыклар чорында кин тарала. Татар әдәбиятында әдәби П.нең беренче үрнәкләре 20 йөз башында барлыкка килә. Мәс., Г.Тукайның «Печән базары, Яхут яңа Кисекбаш» поэмасы урта гасырлар төрки-татар әдәбияты ядкәре — «Кисекбаш китабы»на П. рәвешендә язылган. 20 йөздә П.нең сатирик формасы үсеш ала. Төрле социаль күренешләрдән көлгән әсәрләр туа: Ф.Әмирхан-ның «Шәфигуллага агай» хикәясендә 1920 еллар шаукымы — социаль идеаләргә артык мөкиббәнлек — П. тууга сәбәп була; Т.Миңнуллинның «Минһаж мажаралары» романында 20 йөзгә тарихи һәм сәясәт эшлекләре Николай II, В.И.Ленин, И.В.Сталин, Н.С.Хрущёв, Л.И.Брежнев һ.б. комик күзлектән, карикатура ысуллары ярдәмендә тасвирлана; Хәсән Сәрьянның «Нокталы өтер» повесте надан галим эзләнүләрен күрсәтүгә багышлана; Ф.Шәфигуллинның «Суда балык йөзәдер» һәм «Бот-

ка» хикәяләрендә «фәнни» диссертацияләр һәм йомшак тәнкыйди мәкаләләр П. язрга этәргеч була.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990; Макарова В.Ф. Татар сатирасының үсеш үзенчәлекләре. К., 2007; Литературный энциклопедический словарь. М., 1987.

Ә.М.Шәрипов.

ПАРСИН Мөхәммәт Зариф улы (9.3.1899, Казан губ., Казан өязе Олыз а. — 8.4.1963, Яшел Үзән ш.), журналист. Укытучылар курсы тәмамлаганнан соң, Казан өязе мәктәпләрендә укыта, үзешчән театрлар оештыруда катнаша. Комсомол ычейкалары оештыру буенча эшләр алып бара, Татарстан комсомолының 1 нче өлкә конференциясендә РКСМ өлкә ком-тына сайлана (1920, сентябрь). 1919 елда «Эш», «Кызыл Армия» г-талары б-н хезмәттәшлек итә башлый. 1920 елларда Мәскәү журналистика ин-тында укый, комсомол басмалары: «Кызыл яшьләр» (Казан) г-тасы, «Кызыл Шәрәк яшьләре» (Казан), «Яшь эшче» (Мәскәү) ж-лларында мөхәррир булып эшли. 1925 тән «Кызыл Татарстан» г-тасы хәбәрчесе, «Крестная газета», «Эшче» г-тасына, «Кызыл Шәрәк», «Чаян» ж-лларына һ.б.га сәнгәт һәм а.х. үсеш турында яза. Татар театрына багышланган мәкаләләр, спектакльләргә рецензияләр, татар әдәбияты һәм сәнгәтә үсеш хакында язмалар бастыра. «Театр мәжмугасы: Татар театрының 20 еллык бәйрәме» (1925), «Татар театры. 1906–1926» (1926) жьентыкларын түзүче. 1941 нән 7 октябрда, советка каршы милли оешмалар эшчәнлегендә катнашы бар дип, кулга алына (кулга алынганчы «Красный дорожник» артелендә эшли); 1942 дә Красноярск өлкәсенә 5 елга сөргенгә сөрелә; 1948 дә сөргеннән кайта; 1956 да аклана. 1949 дан Яшел Үзән шәһәрәндә яши.

Әсәр: Ураза бәйрәмендә: Комедия 2 пәрдәдә. К., 1926.

Әд.: Книга Памяти жертв политических репрессий. К., 2003. Т. 11.

Р.А.Айнетдинов.

ПАРСЫЗ ЕФӨК КҮБӘЛӘГЕ (*Lymantria dispar*), дулкынчак семьялыгының күбәләк. Кырый Төньяктан кала ботен жирдә таралганнар. Гадәттә, ургача зурлыкта. Гәүдәсе төкчәле, хортумчыгы рудиментар. Канатлары кин. Женс диморфизм ачык чагыла — ата һәм ана затлар зурлыгы, төсе, мыекчаларының төзелеше буенча аерылалар. Ата зат көрән төстә, канат жәме 35–40 мм; ана күбәләкләр ак, канат жәме 55–70 мм. Аталарының мыекчалары сырлы, аналарының женсыман. Июль–августта очалар, ата күбәләкләр генә хәрәкәттә, канатлары жыелган ана затлар агачта утыра. Агач төбөндә бер ояга 450 га кадәр күкәй сала, саклау өчен остен жирән төкчәләр б-н тыгызлап каплай, аларны ул корсагынан бүлеп сала. Күкәйләр кышлый. Май башында беренче гусеницалар чыга. Аларның агулы сыекчалы күе төкчәләрдән торучы үзенчәлекле чуқлары, гәүдөнә алгы өлешендә — 5 пар зәңгәр, артта 6 пар кызыл сөяләр бар. Гусеницалар ефөк жепләреннән ясалган ояларда курчакланалар. Жепшек-ләрсез салкын кыштан соң килгән жәйгә эссе һава П.е.к.нең үрчүенә булышлык итә.

Күпләп үрчегәндә гусеницалар үсемлек яфрақлары тулысынча ашап бетереләр. П.е.к. үсемлекләрен 300 дән артык төрен (бигрәк тә имән, тирәк, жимеш агачларын) зарарлай.

С.Г.Горюшенко.

ПАРТИЗАННАР ХӘРӘКӘТЭ, Бөек Ватан сугышы чорында, СССР-ның вакытлыча оккупацияләнгән терр-ясендә сов. халкының немец-фашист басып алу-чыларына каршы кораллы көрәшендә состав өлеше. П.х. РСФСРның Орёл, Смоленск, Ленинград һәм Калинин өлкәләрендә, Белоруссия ССРда һәм Украина ССРда кин жәелә. Партизан отрядларында 1 млн.нан артык кеше исәпләнә. П.х. б-н гомуни стратегик житәкчелек Югары башкомандование Ставкасы тарафыннан гамәлгә ашырыла. 1942 елның маенда оештырылган Партизаннар хәрәкәтенә үзәк штабы (башкомандующий — маршал К.Е.Ворошилов, 1942 нең сентябрь–ноябрь; штаб башлыгы — П.К.Пономаренко) П.х. б-н турыдан-туры житәкчелек итә, аңа өлкәләрнең һәм респ-каларның штаблары буйсына.

Татарстанлылар РСФСР, Украина һәм Белоруссиянең кайбер өлкәләре терр-ясендә П.х.ндә актив катнашалар. Хәрәкәттә катнашкан ТАССР вәкилләренә төп өлеше Кызыл Армиянең чолганыштан чыга алмаган яки, әсирлеккә эләгән, хәрби әсирләр лагерларынан качкан сугышчыларыннан гыйбарәт була. Татарстанлылар яуланган терр-яләргә махсус төркемнәр составында разведка, диверсияләр һәм П.х. оештыру өчен дә жибереләләр.

Мәскәү өлкәсендә — И.Д.Шамонинның партизаннар отряды, Псков өлкәсендә А.Н.Ситдыйков полкы хәрәкәт итә. Смоленск өлкәсендә респ-каның 200 дән артык кешесе, ш.и. 1941 нең июлендә чолганышта калган *Унцгезенче укчы дивизия* сугышчылары сугыша. Яшерен төркемнәрнең берсе б-н 97 нче укчы полк батальоны командиры майор Б.Х.Кадрәтов (Кудров) житәкчелек итә. Шул дивизия подразделениеләре командирлары Ә.Ш.Бикбаев һәм М.Х.Садров «Саша» партизаннар отрядын житәклиләр. 1942 нең декабрь — 1943 нең сентябрдә отряд дошманның 33 тимер юл составын һәм 1,5 мең солдатын юк итә. Смоленск өлкәсендә ш.у. Н.А.Бирюков оештырган 5 отряд көрәшә. Смоленск партизаннары сафларында партизаннар полкы комиссары Г.С.Әмиров, разведчиклар М.Гыйльфанов, Г.Г.Ларин һ.б. сугыша. Белоруссия терр-ясендә П.х.ндә С.Әминов, Ш.Бәдретдинов, Ч.М.Заһиров, Т.Моратов, Б.Пахомов, Г.Уленгов, С.Хәлиуллов, С.Хафизов һ.б. катнашалар. ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-тының элеккеге секретары И.Заикин һәм шагыйрь З.Ш.Нури белорус хәрәкәтендә актив катнашулары б-н танылалар. Әсирлектән качкан лейтенант И.К.Кабушкин Минск яшерен хәрәкәтенә килеп кушыла, партизан яшерен шәһәр ком-тының оператив төркемен житәкли, немец офицерларын һәм чиновникларын юк итү буенча диверсияләр һәм операцияләр оештыра. Украинада П.х.н оештыручыларын берсе 1941

нең октябрдә төркем составында Сумы өлкәсе терр-ясенә жибәрелгән политрук П.В.Васильев була. Ул 19 үзбөронә төркеме (соңрак — партизан отрядлары) төзи. Соңыннан П.В.Васильев С.А.Ковпакның партизаннар берләшмәсендә бригада комиссары була. Литвадагы «Мститель» («Үч алу-чы») партизаннар отрядында 1943–44 тә А.Я.Зәкиев («Лёша Татарчук») сугыша. С.А.Ковпакның, А.Н.Сабуровның, А.Ф.Фёдоровның партизан вакытында, Б.Х.Хәлиуллин үзенең төркеме б-н дошманның 53 эшелонын шартлата. Башка партизаннар отрядларында М.Атналов, М.Ф.Бәхтиярова, Г.Баев, П.П.Белозёров, С.В.Быстров һ.б. сугышалар.

ТАССР вәкилләре яшерен эшчәнлектә дә катнашалар. Г.Әлиуллин — А.Морозова жиктөлгән Сецин яшерен оешмасында (Брянск өлкәсе), К.Галләмов, Т.Гайнанов, Н.А.Барышев һ.б. — Кыргыздагы яшерен хәрәкәттә, Ф.Гафурова, М.Х.Калинкин Днепрпетровскида яшерен эш алып баралар.

Татарстан хезмәт ияләре партизан отрядлары сугышчылары өчен кирәк-яраklär, жылы әйберләр, дарулар жыеп жибәрәләр.

Әд.: Г и л ь м а н о в З.И. Татарская АССР в Великой Отечественной войне 1941–1945 гг. К., 1977.

«ПАРТРАБОТНИК» («Партия хезмәткәре»), ижтимагый-сәяси газета. ВКП(б)ның Казан шәһәр ком-ты органы. 1932 елдан Казанда рус телендә нәшер ителә. Беренче саны 1932 нең октябрь аенда дөнья күрә. Мөхәррире — Т.Матюнин. Мәкаләләренч беркадәр татар телендә (латин графикасында) басылса. Газетада ВКП(б)ның шәһәр ком-ты документлары һәм карарлары биреп барыла, партия уқулары, коммунистик белем мәктәпләре һәм түгәрәкләре эшен оештыру мәсьәләләре күтәрелә, Казан пр-тиеләрендәге партия оешмалары эшчәнлегә, аларның житештерү планнарын вакытында үтәүне оештыру тәжрибәләре яктыртыла.

Р.А.Айнәтдинов.

ПАРФЁНТЬЕВ Николай Николаевич (19.3.1877, Казан — 22.1.1943, шунда ук), математик һәм механик, жәмәгать эшлеклесе, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1940). А.В.Васильев шәкерте. 1899 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Самара хатын-кызлар гимназиясендә матем. һәм физика уқыта. 1900 дән Казан ун-тында, саф матем. кафедрасының приват-доценты (1904 тән), бер үк вакытта 3 нче Казан гимназиясендә матем. укытучысы (1899–1905). 1905 нең апрелдә Идел буе (съездның рәисе) һәм Мәскәүдә укытучыларның легаль булмаган съездындагы чыгышлары өчен ун-тта укыту хокукыннан мәхрүм ителә, шул ук елның декабрдә «сул укытучылар» төркеме йогынтысында эшенә кире кайтарыла. 1908–10 да

Франциядә һәм Германиядә стажировка үтә. 1911 дән Казан ун-ты профессоры, 1917–22 дә һәм 1928–33 тә физика-матем. ф-ты деканы, 1930 да һәм 1940 тан механика каф. мөдире. Хезмәтләре функцияләр теориясенә, фәннең методологиясенә, табигый философиясенә, матем. тарихына карый. П. Казан ун-тын да беренче булып тензорлы анализ, чагыштырмалылык теориясе, интеграл тигезләмәләр, күплекләр теориясе, матем. статистика, группалар теориясе, фәнни хисаплаулар техникасы, номография буенча лекция курслары укый. Югары мәктәптә укыту һәм фәнни эшләрендә яңа формаларны оештыра: университетта рабфак ачу комиссиясенә башында тора (1919) һәм аның идарәсендә эшли, Авыл хужалыгы һәм урманчылык ин-тын оештыруда (1922–24 тә ин-тынң ректоры), университет составынан аерылып чыккан яңа югары уку йортларын (мед., пед., химия-технол.) сафка бастыруда, университет каршында Матем. һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тын оештыруда катнаша.

1933–35 тә Казан ун-тының Фәнни китапханәсе директоры. 1930 дан Казан физика-матем. жәмгыяте рәисе һәм «Известия физико-математического общества при Казанском университете» ж-лының жаваплы мөхәррире. Н.И.Лобачевский исем. бүләккә Халыкара конкурс оештыручыларның берсе. Татарстанның Соц. Төзелеш Герое (1932).

Х е з м.: Исследования по теории роста функций. К., 1910; Проблемы пространства в современном освещении. К., 1924; Геометризация Вселенной. К., 1926; Основные принципы статистической механики. К., 1929.

Әд.: Герои труда Татарии. 1920–1938 гг.: Док. очерки. К., 1974; Л а п т е в Б.Л. Николай Николаевич Парфентьев // Рассказы о Казанских учёных. К., 1983.

ПАРФЁНОВ Виктор Всеволодович (25.9.1950, Казан), физик, физика-матем. фән д-ры (2006). 1972 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, каты жисемнәр физикасы кафедрасында эшли. Хезмәтләре оксидлы магнитик ярымүткәргечләрнең магнитик, электрик һәм оптик үзлекләре структурасын, ш.у. металлоорганик кушымчаларда күчерү күренешләрен өйрәнүгә карый. П. оптик нурланышның ярымүткәргечләрнең Мёссбауэр спектрлары параметрларына тәэсирен ача (1978). Металлоорганик эластомерларда корылма йорткөчләрен күчерү механизмын тикшерә; яңа оксидлы магнитик ярымүткәргечләрнең катион бүленешен ачыкый; перовскит структуралы сирәк мөгьдән элементлары ферриманганитларында аномаль югары уңай магнит каршылыгы булуын ача. РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2004).

Х е з м.: Влияние оптического излучения на параметры мёссбауэровских спектров полупроводников // Письма в журн. эксперим. и теорет. физи-

Н.Н.Парфентьев.

ки. 1978. Т. 27; Электрофизические свойства полиуретанов, координированных 3d-ионами с переменной валентностью // Докл. АН СССР. 1984. Т. 277, № 6; Гигантское положительное магнитосопротивление в ферриманганитах лантана // Изв. РАН. Сер. физ. 2001. Т. 65.

ПАРХОМЕНКО Иван Филиппович (23.10.1904, Харьков губ., Изюм өязе Славянск ш. — 3.7.1979, Казан), авиация технологиясе өлкәсе галиме, техник фән. канд. (1951). 1929 елда Харьков транспорт инженерлары ин-тын тәмамлаганнан соң, Харьков шәһәре пр-тиеләрендә эшли. 1934 тән Казан авиация ин-тында, самолётлар житештерү каф. мөдире (1934–38), самолётлар төзү ф-ты деканы (1952–60), проф. (1961); 1956–57 дә КХРда командировкада була, Пекин авиация ин-тында самолётлар төзү технологиясе буенча тулы лекцияләр курсы укый. Бөек Ватан сугышы елларында 387 нче Казан авиация 3-д-ында баш технолог, техник контроль бүлеге башлыгы. Хезмәтләре табаклы һәм профильде металлдан деталь формаларын ясау процессларына карый. Очкыч аппаратларның махсус жыелма конструкцияләрендә чүкеп беркетү процессларын механикалаштыру алымынын эшли. Самолётлар житештерүгә технол. әзерлек срокларының кыскарту юлларын тәкъдим итә. Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

ПАРЧА (фарсыча: پارچه — кисәк, бүлем, өлеш, бөртек) кыска шигыр яки кечкенә күләмле чөчмә әсәр, авторның теге яки бу уңай б-н туган хис-тойгылары, фәлсәфи фикерләрен, күзәтүләрен әчнә алган миниатюр язма. Татар әдәбиятында Г.Тукай, Дәрдемәнд, Р.Фәйзуллин, Р.Харис, Ш.Галиев һ.б. әсәрләрендә очрый. Лирик П.лар кыйтта жанрына якын.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлегә. К., 1990.

ПАСКАТИРЛАР, к. *Мажарлар*.

ПАСЛЁН (*Solanum*), пасләнчалар семьялыгынын бер- һәм күпеллык үләнчел үсемлекләр, ярымкуаклар һәм куаклар ыругы. 1700 гә якын төре билгеле, тропик, субтропик һәм уртача поясларда, күбесенчә Көньяк Америкада таралганнар. П. ыругына әһәмиятле культуралы үсемлекләр — *бәрәңге*, баклажан керә. Татарстан терр-ясендә кыргыз 3 төре очрый: әчкелтем П. яки карга жилгәе (*S. dulcamara*) — лиана-сыман куак, кара П. яки карга борыны (*S. nigrum*), Шультез П.ы (*S. schultesii*) — 30–180 см биеклектәге берьяллык үсемлекләр. Сулык ярларында, зирек урманнары, кыр һәм бакчаларда, чүплекләрдә һәм тимер юл буйларында үсәләр. Яфрактары эре, чиратлашкан яки парлы, озынча-йо-

Карга жилгәе.

Б.Л.Пастернак.

мыркасыман. Чәчәкләре ак, чатыр чәчәк төркеменә жыйналган. Жимеше — күп орлыклы ике оялы жиләк. Июнь—сентябрьдә чәчәк аталар. Жимешләр июль—октябрьдә өлгөрә. Орлыктан үрчиләр. Агулы үсемлек. Карга жиләге һәм карга борыны халык медицинасында кулланыла. Яшь ботакаларында — алкалоид, гликозид, яфрактарында аксым матдәләре, крахмал, каротин бар. Үлән төнәтмәсә невроз, ревматизм вакытында, шу. бәвел һәм үт кудыру, кақырык куптару чарасы буларак кулланыла.

ПАСЛЁНЧАЛАР (Solanaceae), сыражсыманнар рәтендәге ике өлешле үсемлекләр семьялыгы. Үләннәр, ярымкуаклар, куаклар яки табәнәк агачлар. 2,9 меңнән артык төре, акынча 80–90 ыругы билгеле, тропик, субтропик һәм уртача поясларда, башлыча, Көнъяк һәм Үзәк Америкада үсәләр. Татарстанда 9 ыругтан 14 төр билгеле. Яфрактары чиратлашкан, гади, бөтен яки каурыйсыман-теленмә, төрле дәрәжәдә төкчәле яки шома. Чәчәкләре ике женесле, 5 буынлы, касәле, ялгыз яки бөтеркә чәчәк төркемендә, серкәчләре 5. Жимешләге бер, ике оялы өске жимешләр һәм күп санлы орлык бөрелә. Жимешләр — күп орлыклы сусыл жиләкләр яки коры тартмачыклар. П.га а.х. үсемлекләре: *бәрәнҗе, томат*, баклажан, берьялык борыч керә. Кара тилебәрән үләнә, гади тилерткеч, әчкелтем П., кара П. — дару үсемлекләре; бакра гөл, физалис, хуш исле тәмәке декоратив үсемлек буларак үстерелә; кара тилебәрән үләнә, карга борыны — чүп үләннәре.

ПАССАҖ (франц. passage — үтү, күчү), пыяла түбә астындагы үтү юлының ян-якларына кибетләр урнашкан сүздә биначы төре. Россиядә беренче П. 19 йөз уртасында төзелә башлый; иң билгеле П. 1889–93 елларда Мәскәүдә Кызыл майданда төзелә (хәзерге ГУМ; арх. А.Н.Померанцев, инженер В.Г.Шухов). Казанда 1880 еллар уртасында *Александровлар пассажы*, 20 йөз башында — *Черныряров пассажы* корыла.

Әд.: Пиллявский В.И., Тин А.А., Ушаков Ю.С. История русской архитектуры. М., 1984. Х.Г.Надырова.

ПАСТЕРНАК, гәзнич (Pastinaca), чатыр чәчәклеләр семьялыгынан ике- һәм күпчеллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 15 төр билгеле, Евразиядә таралганнар. Татарстан террасендә 2 төре бар: кыргый П. (*P. sylvestris*), болыннарда, аланнарда, каралты-кура тирәсендә, юл буйларында очрый; игүле П. (*P. sativa*) тәмләткеч, яшелчә һәм терлек азыгы буларак бакчаларда үстерелә. Сабагы ту-

ры, кабыргалы, 40–120 см биеклектә. Яфрактары чиратлашкан, каурыйсыман-теленмә, очлы тешле, өсте ялтыравыклы, аскы ягы төкчәле. Чәчәкләре вак, сары төстә, катлаулы чатыр чәчәк төркемендә. Жимеше — ике орлыкча, өлгөргәч 2 өлешкә аерыла. Орлыктары вак. Июль—августта чәчәк ата. Жимешләре август—сентябрьдә өлгөрә. Орлыктан үрчи. П. — суыкка чыдам үсемлек. Тамыр һәм яфрактарында эфир мае, жиңел үзләштерелүче углеводлар, минераль тозлар, гликозидлар бар. Халык медицинасында үлән һәм тамыр тонәтмәсә апитетитны ачу өчен, спазмолитик, авыртуны басу, кақырык куптару, бәвел кудыру чарасы буларак кулланыла. Баллы үсемлек.

Игүле пастернак.

ПАСТЕРНАК Борис Леонидович (10.2.1890, Мәскәү — 30.5.1960, Переделкино), шагыйрь. «Тормыш — минем туганым» («Сестра моя — жизнь», 1922), «Икенче тууым» («Второе рождение», 1932), «Иртәнге поездларда» («На ранних поездах», 1943) исемле жынтыклар, «Көн аязгач» («Когда разгуляется», 1961) циклы, «Тугыз йөз бишенче ел» («Десятьсот пятый год», 1927), «Доктор Живаго» романы (Милан, 1957, СССРда 1988; Нобель бүләге, 1958, дипломы 1990 елда улына тапшырыла), повесталар, автобиографик проза, тәржемәләр авторы. Татарстанга беренче килүе хәрби хезмәт б-н бәйлә: 1916 нчы сентябрәннән 1917 нең мартына кадәр Алабуга өязенә Тихие Горы авылында (1967 дән Менделеев шәһәренә керә) хәрби ведомство канцеляриясендә хәрби-хисап бүлегендә ишәпләнә. Бу елларда П. инглиз теленнән сонетлар, А.Суинбергның «Мария Стюарт» драматик трилогиясен, «Киртәләр өстеннән» («Поверх барьеров», 1917) исемле жынтыгын басмага әзерли. 1941 нең октябрәннән 1943 июненә кадәр Татарстанда эвакуациядә була (күбесенчә Чистайда яши). Чистайда ул «Шәһәр» («Город»), «Кыш якынлаша» («Зима приближается»), «Килчәк бар нәрсәгә карашларны үзгәртчәк...» («Грядущее на всё изменит взгляд:»), «В.Д.Авдеевка» («В.К.Авдееву»), «Марина Цветаева истәлегенә» («Памяти Марины Цветаевой»), «Ашыгулы юллар» («Спешные строки») исемле шигырьләрен яза. Шулу вакытта У.Шекспирның «Ромео һәм Джульетта» («Ромео и Джульетта»), «Антоний һәм Клеопатра» («Антоний и Клеопатра») трагедияләрен, Ю.Словацкий шигырьләрен тәржемә итә.

Әсәр.: Собр. соч. В 5 т. М., 1989–91.

Әд.: Чистопольские зими Бориса Пастернака. Чистополь, 2005; Биков Д.Л. Борис Пастернак. М., 2006; Пастернак З. Воспоминания. М., 2006.

А.Э.Скворцов.

ПАСТЕРНАК БОРИС МЕМОРИАЛЬ МҮЗЕЕ, Чистай шәһәрендә. ТАССР Мәдәният министрлыгының 1990 елның 12 фев. боерыгы б-н ТАССРның Берләштерелгән дәүләт музейе (2001 дән — ТР Милли музейе) ф-лы буларак оеша. Б.Л.Пастернак 1941 нең 18 октябрәннән 1943 нең 25 июненә кадәр эвакуация вакытында яшәгән йортта (19 йөз ахыры — 20 йөз башы архит-ра истәлегә) 1990 да ачыла. 2007 дән муниципаль музей. 2009 дан «Чистай шәһәренә музей берләшмәсе» муниципаль бюджет мәдәният учреждениесенә структур бүлекчәсә. Экспозиция майданы — 114 м². Музей фондында 4686 саклау берәмлеге. «Чистай сәхифәләре» әдәби экспозициясә Бөек Ватан сугышы елларында шәһәргә эвакуацияләнгән шагыйрьнең һ.б. язучыларның ижатына багышлана; анда шу. кулъязмалар, хатлар, фотосурәтләр, Укытучылар йортындагы әдәби-муз. кичәләренә афишалары, Б.Л.Пастернак китاپлары куелган. Мемориаль бұлмәдә фатир хужасы Е.И.Вавилова-Коростылеваның көн күреш эйберләре һәм шагыйрьнең улы Е.Б.Пастернак архивынан фотосурәтләр, китаптар бар. Тулланманың аеруча кыйммәтле өлешенә: Б.Л.Пастернакның шәхси эйберләре — кара савыты, стакан асты; ул файдаланган жиһаз: өстәл, урындыклар, карават, шкаф (10 саклау берәмлеге) һ.б.; шул төбәк рәссамы И.А.Нестеровның карандаш б-н ясалган рәсемнәр коллекциясә (язучыларның портретлары, 250 саклау берәмлеге), Б.Л.Пастернак әсарләренә үзә исән чагындагы басмалары коллекциясә (30 га якын саклау берәмлеге) бар. Экспозиция авторлары — О.И.Шашина, М.Я.Гыйсмәтуллин, Н.С.Харитоновна.

Ел саен Б.Л.Пастернак туган көн (10 фев.), Халыкара музейлар көне (18 май).

Б.Пастернак мемориаль музейе. 1. Йортның гомуми күренеше; 2. Экспозиция фрагменты: шагыйрьнең эш өстәле.

Б.Л.Пастернакны искә алу көне (30 май), музей ачылу көне (12 сент.), сәяси репрессия корбаннарын искә алу көне (30 окт.) үткәрелә.

Музей директоры — Л.Г.Демченко (1990 нан).

ПАСХАЛОВ Виктор Никандрович (18.4.1841, Саратов ш. — 1.3.1885, Казан), композитор, пианист, педагог, хор дирижёры, музыкант, жәмәгать эшлеклесе. 1861–66 елларда Париж консерваториясенң ирекле тыңлаучысы була, 1866–67 дә Мәскәу консерваториясендә (Н.Г.Рубинштейн классы) укый, патша сарае жырчылар капелласында дирижёрлык итү өчен имтихан тапшыра. 1871 дән Мәскәу кадетлар корпусында жыр укытучысы. 1873 тән Казанда, аерым дәресләр бирү б-н шөгильләне, Казан ун-тының студентлар хоры б-н житәкчелек итә, концертлар б-н чыгышлар ясий, фортепиано әсәрләрен һәм үзе язган романсларны башкара. Түләүсез музыка мәктәбн оештыручы һәм житәкчесе була (1882–84). С.-Петербургтагы М.А.Балакирев исем. мәктәп үрнәгендә П. мәктәбенң эшчәнлегенә нигезенә музыка коралларында күмәк уйнау (хор жыры, инструменталь оркестр һәм ансамбль башкаручанлыгы) принциплары салына. Бигрәк тә рус музыкасын популярлаштыруга игътибар ителә. Мәктәптә фортепиано, вокал, оркестр уен кораллары, музыка теориясе буенча дәресләр алып барыла. П. ялгыз жырлау һәм музыка теориясе классларын алып бара. М.Ю.Лермонтов, А.К.Толстой, Н.П.Огарёв, А.С.Кольцов, И.С.Никитин һ.б.ның, ш.у. үзенең әнисе — шагыйрә А.Н.Мордвинова шигырьләренә 60 тан артык романс яза. Әсәрләре 19 йөз ахыры — 20 йөз башында күп кенә күренекле жырчыларның репертуарына («Дитяtko, милость господня с тобой!», «Под душистой ветвью сирени», «Что, моя нежная», «Нивушка» һ.б.) керә. П. әсәрләре П.И.Чайковский, М.П.Мусоргский ижатларына йогынты ясий (Мусоргский П.ның көчле хисләренә гадим һәм тәэсирле итеп чагылдыра белүен, П. романсларының башкару һәм тыңлау өчен жиңел булуын искәртә).

Әд.: Белецкий Н.В., Назаревский П.П. Пасхаловы: Страницы музыкального прошлого. Л., 1970.

ПАСЮК, к. *Соры күсе.*

ПАТИЙ (Патиев) Кашшаф (Габделкашшаф) (19 йөз ахыры, Сембер губ. Зимничә а. — 20 йөз башы), шагыйрь. 1909 елда туган авылында мулла. Шигырьләре һәм публицистик мәкаләләре «Идел» г-тасында, «Шура» ж-лында басыла. 1910 да беренче шигъри чыкынтыгы чыгу уңаеннан «Идел» г-тасы: «Гүзәл, милли вә тәэсирле шигырьләр. Кәшшаф Патий жәнәбләренә ошбу мәжмугадагы шигырьләре илә Г.Тукаевтан соң беренче шагыйрьбездә диюгә лаектыр», — дип язып чыга. «Патий шигырьләре» (1910), «Әшгар» (1915) исемле жьентыклар авторы. Габделкашшаф Зимнәчәви псевдонимы б-н 1906 да басылган «Тугыз чәчәк» исемле китап авторы дип фаразлана.

Әд.: Татар шигърияте. XX гасыр башы. К., 2004.

ПАТОЛОГИК АНАТОМИЯ, мед. фәне, тукымалар, әгъзалар һәм системаларның авыру барышындагы үзгәрешләрен, авыруларның этиологиясен һәм патогенезын өйрәнә. Гомуми, аерым, махсус төрләргә бүленә. Па.дә, башлыча, морфологик, гистохимик, рентгенохимик, ауторадиографик, иммуногистохимик һ.б., ш.у. эксперименталь ысуллар кулланыла. Мәетләрдән һәм авырулардан операция вакытында яки диагностика максатларында махсус алынган тукымалар (биопсия) өйрәнелә. Дәвалау учреждениеләрендә мәетләренә ярып, авыру кешегә диагноз кую һәм дәвалауның дәрәҗәсенә тикшерелә.

Гомуми Па.а. гомуми патологик процессларны: кан әйләнешендәге тайпылышларны, тукымаларда матдәләр алмашы бозылуны, ялкынсынулар, шешләр һ.б.ны; аерым Па.а. әгъзалар һәм системалардагы (мас., нерв системасында, сулыш органнарында һ.б.) патологик процесслар барышын; махсус Па.а. билгеле бер авыру барышында барлыкка килгән үзгәрешләр комплексын (патогенез) өйрәнә.

Пётр I идарә иткән чорда Россиядә, табибларга анатомия өйрәтү максаты б-н, госпитальләрдә мәетләренә ярып карау зарурлыгы турында берничә күрсәтмә кабул ителә. 1704 елда мед.-госпиталь курслары оештырыла. 1755 тә Мәскәу ун-тында мед. ф-ты ачылу ш.у. Па.а. үсешенә этәргеч була. И.А.Костомаров тарафыннан, Россиядә беренче буларак, рус теленә аерым Па.а. дәрәҗәгә тәржемә ителә (1826). Россиянең югары мед. уку йортларында махсус Па.а. кафедралары барлыкка килү (Мәскәу ун-ты, житәкчесе — А.И.Полунин, 1849; С.-Петербург Хәрби-мед. академиясе, житәкчесе — Т.С.Илиинский, соңрак М.М.Руднев, 1859) ш.у. алга таба бер адым буларак бөяләнә. Казан ун-тының мед. ф-тында Е.Ф.Аристов Па.а. буенча кыскача мәгълүмат бирүче лекцияләр уку оештыра (1850). Фәнни тикшеренүләр 1860 еллардан уздырыла башлый. Р.Кох тарафыннан туберкулёз таякчыгы ачыкланганга кадәр үк, Казан галиме А.В.Петров туберкулёз патологиясен һәм бу авыруның йогышлылыгын өйрәнү буенча тәҗрибәләр уздыра (1862). Н.М.Любимовның фәнни хезмәте туберкулёз авыруы вакытында гигант күзәнәкләр барлыкка килүгә багышлана. Аның «Кискен лейкемия авыруын өйрәнүгә карата» («К изучению острой лейкемии», 1890) монографиясе Па.а. буенча бердәнбер ярдәмлек була. Галим ш.у. Азия вабасы очрагында баш миендәге үзгәрешләрен, рахит авыруын, туберкулёз авыруы очрагында ялкынсынулар һәм шешләрен, остеомаляция, эпидемик энцефалитны өйрәнә (1920 еллар). Ф.Я.Чистович ачкан ят аксымның үзенчәлекле антитәнчек б-н преципитациясе (реакциягә керү күренеше) феномены (1904) диагноз кую өчен кулланыла торган преципитация реакцияләренә (мәхкәмә медицинасында «Чистович-Уленгут реакциясе» дип йортелә) фәнни нигезен тәшкил итә. И.П.Васильев тәҗрибә юлы б-н карнификацияләуче үпкә ялкынсынуын торгызып, кешедән алынган секцияле материал аша аның морфологиясен һәм морфогенезын өйрәнә (1912). Хезмәтләренен

берничәсе яман шешләргә багышлана. Галимнең тикшеренүләрен шәкертләре давам итә (Г.Г.Непряхин, Н.Ф.Порываев). В.А.Добрынин хезмәтендә (1968) Па.а.нең бик катлаулы бүлегә — эволютив һәм ялкынсыну процесслары б-н үпкә рагы арасындагы бәйләнешләр тасвирлана. 1990 нан ТР патологоанатомнарының фәнни эзләнүләрендә рак авырулары патогенезын молекуляр дәрәжәдә өйрәнү һәм авыруга диагноз куюның заманча ысулларын эшләү, яман шеш күзәнәкләре биологиясе мәсьәләләре төп юнәлешләренә тәшкил итә. Н.Ш.Шәмсетдиновның «Селәгәй бизләре шешләре гистогенез» («Гистогенез опухолей слюнных желез») фәнни-тикшеренү эше мед. өлкәсенә караган хезмәтләр арасында РФ күләмендә иң ахшысы дип табыла (1991). Казан галим-патологоанатомнарының фәнни эшләреннән берничәсе цитоскелетның (цитокератиннарның) шеш алды процессларындагы ролен өйрәнүгә, шешләрен ракка әверелүен һәм авыру барышын фаразлау проблемаларына карый. Голландия галимнәре б-н берлектә «Аналык муентыгындагы яссы күзәнәкләре рагы барышында эпителиаль маркерлар һәм кеше папилломасы вируслары роленә анализ» («Анализ эпителиальных маркеров и роли вирусов папилломы человека в течении плоскоклеточного рака шейки матки») темасына тикшеренүләр уздырыла (Голландия ягынан проф. В.Хармсель, Россия ягынан — проф. Н.Т.Райхлин, Н.Ш.Шәмсетдинов житәкчелек итә, 1990–98). Чылбырлы полимераза реакциясе ярдәмендә беренче булып Россиядә ачыкланган мөгъгүматлар сәләмәт хатын-кызлар арасында кайберләренә кеше папилломасы вирусун йөрүчә булуын күрсәтә (1996). Ракка каршы көрәш программасы нигезендә ТР Онкология үзәгендә иммуногистохимик диагностика лаб-ясе ачыла (житәкчесе — С.В.Петров). Яңа технологияләр ракның үтә катлаулы очракларын ачыкларга, диагностика мөмкинлекләрен дөньяның иң алдыныгы мед. үзәкләре дәрәжәсенә житкерегә мөмкинлек бирә.

Әд.: Труды кафедры патологической анатомии. 1865 — 100 лет — 1965. К., 1967. Т. 23; Д о б р ы н и н В.А. Кафедра патологической анатомии // Казанский медицинский институт. 1814–1989. К., 1989. Ч. 1; БСЭ. 3 изд. М., 1975. Т. 19.

Н.Ш.Шәмсетдинов, Р.Г.Исхакова.

ПАТОЛОГИК ФИЗИОЛОГИЯ, патологик процессларның механизмы: барлыкка килүе, барышы һәм ахыры, авыру организмындагы компенсатор-жайлашу реакцияләре турындагы мед. фәне. Авырулар барышының гомуми процессларын, универсаль чагылышларын, аерым әгъза һәм системаларның функциональ эшчәнлегендәге тайпылышларның сәбәпләрен тикшерә. П.ф.нең төп ысулы — эксперимент, ягъни кешедә авыру килеп чыгу закончалыкларын ачыклау, дәвалау һәм кискәтүнең нәтиҗәле ысулларын булдыру максатыннан, лаб. хайваннарында патологик процессларны модельләштерү. Рос-

сиядә беренче мөстәкыйль П.ф. каф. 1874 елда, Казан ун-тының мед. ф-тында барлыкка килә. 1880 елларда Россия П.ф.сенә нигез салучыларның берсе В.В.Пашутин тәҗрибәләр уздыруны фәнни практикага кертә, авыру кеше организмнда матдәләр алмашы процесслары бозылу механизмын өйрәнә. Шушы елларда хайваннардагы гипотермик халәт физиологиясен һәм кышкы йокыга талу күренешен өйрәнү буенча беренче тикшеренүләр уздырыла (проф. А.Н.Хорват), тикшеренү нәтиҗәләре гипотермияне йөрәккә һәм баш миенә операциялар вакытында киң кулланырга нигез итеп алына. 20 йөз башында иммунобактериаль юнәлеш интенсив үстерелә; И.Г.Савченко (иммунитет реакцияләрен өйрәнүдә физик-химик юнәлешкә нигез салучы) тарафыннан фагоцитоз механизмнарының һәм кызылца (скарлатина) иммунологиясенә яңа фактлары ачыклана. 1930 елларда Казан мед. ин-тында кислород житешмәү һәм аллергик реакция механизмнарын өйрәнү башлана (Н.Н.Сиротинин, А.Д.Адо, М.Г.Ерзин). Соңрак яңа фәнни юнәлеш — аллергик реакцияләр патогенезын, гемостаз механизмнарын, лимфа системасы патофизиологиясен, иммунопатологияне ачыкка ургау йогынты ясаган *аллергология* барлыкка килә (И.М.Рәхмәтуллин, Л.М.Ишимова, Т.Б.Толпегина, Д.М.Зобяеров, Д.Н.Маянский, М.М.Миңлебаев, А.П.Цибулькин, Р.С.Фәсәхов, Ю.Е.Микусев, Л.Н.Иванов, В.И.Курочкин, И.П.Гаранина, А.М.Девятаев, Ф.И.Мохетдинова, С.В.Бойчук, О.К.Поздеев һ.б.). Аллергологиянең фән буларак үсеш алуы һәм илкүләм аллергология хезмәтәтә жәелдерелү дә шу. А.Д.Адо исеме б-н бәйлә. 1970–80 елларда Казан ГИДУВында беренче аллергология, клиник иммунология, балалар аллергология кафедралары оештырыла; аллергология буенча фәнни-тикшеренү лаб-яләре төзелә, Казандагы 7 нче хастаханәдә һәм 7 нче балалар хастаханәсендә аллергология бүлекләре ачыла. 1928 дән респ-када Татарстан патофизиологлары жәмгыяте эшли. 1952 дә Казанда П.ф. буенча 1 нче Бөтенсоюз конференциясе уздырыла. 1984 тә аллергологиягә багышланган хезмәтләре өчен А.Д.Адо СССР Дәүләт бүлгәненә лаек була; 1984 тән башлап, П.ф. өлкәсендәге иң яхшы фәнни-тикшеренү эшләре өчен ТР ФАнн А.Д.Адо исемдәге бүлгә бирелә башлай. Ш.у.к. *Казан медицина фәнни мәктәбе*.

Әд.: Тель Л.З., Лысенков С.П., Шастун С.А. Патологическая физиология: интерактив: Курс лекций. М., 2007; Популярная медицинская энциклопедия. М., 1987.

М.М.Миңлебаев.

ПАТОЛОГИЯ-АНАТОМИЯ МУЗЕЙ, Казан мед. ун-ты карамагында, 1863 елда патологик анатомия кафедрасында гамәли һәм гыйльми максатларда оештырыла. Медицинага караган беренче музей б.э.к. 3 йөз башында Александриядә төзелә. Соңрак голланд табибе, анатом Ф.Рюйшнын Амстердам шһәрәндеге анатомия музейе киң танылу ала. 1719 да С.-Петербургта Кунсткамера ачыла, Россиядә мед. музейлары тарихы шуннан башлана. Казан коллекциясенә Германия музейларында стажировка узуп

кайткан А.В.Петров (кафедраның беренче мөдире) нигез сала, тәүге 100 препарат аның үз кулы б-н эшләнә. 1865 тә ун-тының *Анатомия театрында* музей өчен махсус урын бирелә. 1930 да, Казан ун-тының мед. ф-ты Мед. ин-ты итеп үзгәртелгәннән соң, патологик анатомия каф. б-н бергә музей да Толстой урамындагы уку бинасына күчерелә. Музей фондларында 2 меңнән артык экспонат: гомуми һәм аерым патологик анатомиягә караган макропрепаратлар, шу. эгзальнар патологиясенә барлык төр белгечлек табибләрен кызыксындырырлык сирәк, уникаль нөсхәләре саклана. Фондларда юкка чыккан һәм сирәк очрый торган авыруларны (махау, чөчөк, чума, түләмә, тимгелле тиф, ваба һ.б.), авыруларның азган формаларын (сөякләргә инфилтрацияләнгән бит тиресе рагы, 30 кг лы анальк фибромиомасы, 15 см диаметрлы тире папилломасы, 200 г лы бөвәл куыгы ташы, 6 кг лы кул чугы шеше, мускулларны һәм тире катлавын чорнаган зур балтыр сөяге остеокартмасы, кызымьк нәтиҗәсендә барлыкка килгән нома (биттәге йомшак тукумалар некрозы) һ.б.ны тасвирлаучы препаратлар бар. Тумыштан килгән гариплек төрләреннән аерым коллекция туулана: маңгай уртасында сыңар күзлә «циклоп», түбән очлыклары балык койрыгына охшаш «сирена», «ихтиоз» — кешенең тән тиресендә тишкеләр булмау, тиренә «балык тәңкәсе» б-н каплануы һ.б.

Экспонатлар арасында бик сирәк очрый торган үрнәкләр: «таш яралгы» — 69 яшьлек хатын-кыз мөетен яртаңда алынган, известь б-н капланган бала гәүдәсе; туберкулёзның, беренчел стадиясеннән башлап, барлык эгзальнарны чолган алган формалары; йөрәк-кан тамырларының төрле патологияләренә караган 30 дан артык аномаль йөрәк; өченчел сифилистан үлгән субъектның макропрепаратлары. Патологик анатомия каф. күп еллардан бирле онкология проблемалары б-н шөгильләнгән — музейда шешләренә кешедә очрый торган барлык төрләренә диярлек караган макропрепаратлар саклана, алар арасында патологиянең үтә сирәк очраклары бар. Казан П.-ам. — Россиядәге уникаль музейларның берсе: препаратларның барысы да диярлек раритет санала, коллекциянең туулана башлавына 200 ел чамасы. 19 һәм 20 йөзләрдә музей эше профессорлар Н.М.Любимов, Ф.Я.Чистович, И.П.Васильев, В.С.Подольский, Г.Г.Непряхин, В.А.Добрынин, Н.Ш.Шәмсетдинов, Д.Э.Цыпलाков тарафыннан дөвам иттерелә.

Д.Э.Цыпलाков.

ПАТРИКЕЕВО авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 48 км көньяк-көнбатыштарак, Зоя елгасы буенда. 2010 елда 117 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезлә эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 1646 дан Починок Патрикеев исеме б-н билгеле. Жирле крәстияннәр башта Зоя Троица-Сергий монастырна карыйлар, 1764 тә Икътисад коллегиясе карамагына биреләләр, соңрак дәүләт крәстияннәре катлавына керәләр, игенчелек, терлекчелек б-н шөгиль-

ләнәләр. 20 йөз башында земство мәктәбе (1909 да ачыла), 3 жил тегермәне, вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1730 дис. тәшкил ите. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Иваново волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантоньнда. 1927 нең 14 февраленнән — Тәмте, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1935 нең 10 февраленнән — Тәмте, 1958 нең 16 июленнән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1782 дә — 102 ир-ат; 1859 да — 500, 1897 дә — 709, 1908 дә — 850, 1920 дә — 904, 1926 да — 885, 1938 дә — 641, 1949 да — 410, 1958 дә — 381, 1970 тә — 300, 1979 да — 307, 1989 да — 160, 2002 дә — 159 кеше.

ПАТША ГАИЛӘСЭ БИЛӘМӘЛӘРЕНЭ КАЗАН ОКРУГЫ, Казан губернасы терр-ясендә патша гаиләсе милкенә кергән жирләр, урманнар, сулар һәм жир асты байлыклары б-н идарә итүче адм. орган. 1797 елның 5 апрелендәге «Император фамилиясе турында нигезләмә» буенча Казан удел экспедициясе буларак оештырыла, 1808 нең 15 маенда кабул ителгән Уделлар департаменты кагыйдәләре б-н Казан уделлар конторасы итеп, император Александр III нең 1892 ел 26 декабрь Фәрманы б-н П.г.б.К.о. дип үзгәртелә. Округ идарәсе патша гаиләсе биләмәләре б-н һәм 1863 кә кадәр *патша гаиләсе (удел) крәстияннәре* б-н житәкчелек итә, крәстияннәргә жир һәм урман участокларын арендага биреп тору һәм сату юлы б-н табыш алу, югары нәтиҗәлелеккә ирешүче хужалыкларны үстерү б-н шөгильләнгән. П.г.б.К.о.ның идарә составына башлык, канцелярия мөдире, ревизорлар, эш башкаручылар, контролёрлар, мәхкәмә эшләре буенча уполномоченный, сызым бүлмәсе мөдире, лесничийлар, жир үлчәүчеләр (барлығы 60 тан артык кеше, 1917) керә. Канцелярия оброк, жир үлчәү, урман, мәхкәмә, инспектор, сызым, өлкән лесничий, бухгалтерия эшләрен алып бара. Уделлар департаментына, 1892 дән Россия Император сарае министрлыгының Уделлар баш идарәсенә буйсына. П.г.б.К.о. Россия Игенчелек һәм дәүләт милке министрлыгының вакытлы урман бүлгәненә 1917 ел 12 июль һәм 10 август күрсәтмәләре, Эшче, солдат һәм крәстиян депутатларының Казан губерна Советы башкарма ком-тының 1917 ел 23 декабрь карары нигезендә бетерелә; 1918 нең 1 гыйнварыннан яшәүдән туктый. Ш.у.к. *Патша гаиләсе крәстияннәре, Удел мәктәпләре*.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 24. № 17906; Т. 30. № 23020; Собр. 3. СПб., 1895. Т. 12. № 9197.

Е.Б.Долгов.

ПАТША ГАИЛӘСЭ КРӘСТИЯННӘРЭ, 18 йөз ахырында — 19 йөзнен 1 нче яртысында Россиядә феодаль бөйлелектәге крәстияннәр, император Павел I фәрманы б-н 1797 елда *патша сарае крәстияннәреннән* барлыкка килә. Император гаиләсе карамагында булалар. Император гаиләсе эгзальлары биләмәсендәге жирләр һәм крәстияннәр б-н идарә итү өчен Уделлар департаменты

оештырыла. Жирлекләрде удел экспедицияләре (ш.и. Казан экспедициясе) ачыла, 1818 дәр алар удел конторалары дин үзгәртелә. П.г.к. алпавыт һәм дәрләт крәстияннәр арасында тора; беренчеләрне караганда чагыштырмача иреклерәк булалар. 19 йөздә П.г.к. хәле, дәрләт крәстияннәрнен аермалы буларак, начарлана бара. Файдаланыла торган жирнең күләме сакланган хәлдә, халык санының табиғий артуы сәбәплә, жан башына туры килгән имана жирләре кими бара (1820 елларда Казан губернасындагы дәрләт крәстияннәрнең имана жире уртача 1 ир-атка 8 дис., П.г.к.неке бары 4 дис. генә тәшкит итә). П.г.к. дәрләт салымнары һәм имана салымы (оброк) түлиләр, алар даими артып тора. 18 йөз ахырында удел салымы ревизия буенча жан башына 5 сум 10 тиен, 1811 дәр — 8 сум, 1824 тәр — 10 сум була. 1830 елларда жан башыннан түләнә торган салым күләме 50994 сум, удел имана салымы — 175735 сум, халык жымнары — 25991 сум (ш.у. земство һ.б. ачкалата салымнар да була) тәшкит итә. Казан губернасында 1800 дәр 10069, 1859 да 16185 ир заты исәпләнә. 1842 ел мөгълуматлары буенча Казан өязендә имана түлүтү өчен исәпкә алынган 5028 зат, Лаеш өязендә — 4377, Царёвококшайскида — 2567, Тәтештә — 1013, Чистайда — 543, Спаста — 158, Мамадышта 65 зат санала.

П.г.к. яшәгән Казан тирәсендәге авылларда яшелчәчәк алга киткән була (Царицыно, Сапуголи, Аргы һәм Кече Атар, Константиновка, Әки, Шербаковка һәм Олы Дербышки авылларында сату өчен суган, кәбестә, кыяр һ.б. үстерелә). Царёвококшайск П.г.к. колмак үстерү б-н шөгильләнәләр. Казан өязе крәстияннәр арасында агач эшкәртү һөнәрчеләге үсешкә ирешә (Коры Елга, Борисоглебский, Каравай, Кадыш авыллары); Царёвококшайск өязендә 14 удел авылы крәстияннәр дә шулай ук агач эшкәртү һәм урман кәсепчеләге б-н мәшгуль була. 1863 тәр П.г.к. ирек ала.

Әд.: История уделов за столетие их существования. 1797–1897: В 3 т. СПб., 1901–02; Г р и ц е н к о Н.П. Удельные крестьяне Среднего Поволжья: Очерки // Уч. зап. Чечено-Ингуш. гос. пед. ин-та. 1959. Вып. 11.

Л.М.Айтөдинова.

ПАТША САРАЕ КРӘСТИЯННӘРӘ, Россиядә 16–18 йөзләрдә бөек кенәзләр һәм патшалар жирләрендә яшәгән, алар файдасына феодал бурчылар башкарган феодал бәйләлектә крәстияннәр. Казан төбәгендә патша сарае жирбиләүчеләге 16 йөзнен 2 нче яртысыннан урнаштырыла: әлек Казан ханнары һәм бөкләре милкендә булган, яланган жирләрдә патша сарае авыллары (Алабуга, Чаллы, Балык Бистәсе һ.б.) барлыкка килә. 17 йөз ахырында — 18 йөздә П.с.к.нең саны аларны патшаның ираннына хосусый милк сыйфатында өлешү хисабына кими. 17 йөз ахырында Зоя өязендә Шылангы, Төмте һ.б. авылларында яшәгән берничә мең крәстиян император Пётр I нең өз буйын туганы К.А.Нарышкинға бүлек ителә. П.с.к. башта Казан сарай идарәханәсе, 1724 елдан — Баш сарай канцеляриясе, 1786 дан Сарай конторасы карамагында була. 1797 дәр *патша гаи-*

ләсе (удел) крәстияннәрә дәрәжәсенә күчәределәр.

Әд.: Ермолаев И.П., Липаков Е.В. Крестьяне дворцовых сёл Казанского уезда в конце XVI — первой четверти XVII века (по материалам дозорных и переписных книг) // Исследования по истории крестьянства Татарии дооктябрьского периода. К., 1984.

Е.В.Липаков.

ПАТША ФЁДОР ИВАНОВИЧ ФЭРМАН (1593 ел 18 июль. «О новокрещённых татарах, об отведении для них особых пашен и истреблении мечетей»), патша хакимиятендә татар халкы ирексезләп чуқындыруга юнәлтелгән документларының берсе. Фәрман Казан өязендә яңа чуқындырылган, әмма православие динен ахыргача үз итеп бетермәгән татарларын Казанда аерым бистәгә күчәреп утыртуны, алар өчен шәһәр янында сөрүлек жирләр бүлеп бирүне һәм чиркәү төзүне күздә тотта. Христианлыктан чуқкан өчен гаеплеләр төрмәгә ябыла, богаулап куела һ.б. жәзаларга дучар ителә. Фәрман мөселманнарны хезмәткә алуны, аларга акча биреп торуну тыя. Мөселманнар үз биләмәләрендә православиедәге русларны крепостнойлыкта тотарга рөхсәт ителми. Воеводаларга Иске Татар бистәсендәге барлык мәчетләргә жиммергә әмер бирелә. Фәрман 18 йөз уртасына кадәр мөселманнарның гыйбадәтханәләрен юк итү өчен нигез буларак файдаланыла.

Чыг.: История Татарии в материалах и документах. М., 1937.

Е.Б.Долгов.

ПАУТКИН Николай Михайлович (22.5.1881 — 1963), математик, проф. (1940), ТАССР һәм РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1945, 1950). 1904 елда Мәскәү техник уч-щесен тәмамлаганнан соң, Мәскәү губ-насының Вороново земство хастаханәсендә су һәм канализация үткәру б-н шөгильләнә, 1905–06 да Акцизлар идарәсендә лаб. мәдире (Мәскәү). 1907 дән Казанда: Казан елга уч-щесендә матем. һәм механика укытучысы (1907–15), Казан сәнгать уч-щесендә матем. укытучысы (1907–19). 1919–29 да Казан политехник ин-тында матем. профессоры, ректор ярдәмчесе (1919–21), ректор (1921–22). 1930–59 да Казан химия-технол. ин-тында проф. һәм матем. каф. мәдире, бер үк вакытта, 1930–38 дәр, Казан энергетика ин-тында һәм Казан коммуналь төзелеш инженерлары ин-тында матем. кафедралары проф. һәм мәдире. Хезмәтләре матем. укыту методикасына карый. П. жепләр б-н хәрәкәтчән модельләр төзү идеясен эшли һәм тормышка ашыра, матем. кабинеты һәм оригиналь модельләр әзерләү буенча эксперим. останә този. П.ның үзгәрүчән параметрлы геом. образлар модельләштерү буенча фәнни эшләре югары техник үкү йортларында югары матем. укыту өчен беренче методик ярдәмлек була. П. янак сөгяте һәм баш миендә бу сөгя янында урнашкан өлкәсә төзелешендә матем. закончылыкларны ачыкыйль. Рус техник жәмгыятиендә Казан бүлекчәсе (1904–17), Казан физика-матем. жәмгыяте (1924 тән) әгъзасы. Ленин ордены, «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Двигатель дизеля в качестве судовой машины. К., 1909; Математическое определение подхода к антруму сосцевидного отростка. К., 1928; Программа по высшей математике. К., 1932; Сопротивляемость черепа человека механическим воздействиям. К., 1935.

ПАУШКИН Геннадий Александрович (28.2.1921, Казан — 15.10.2007, шунда ук), язучы, ТАССРның атказанган мәдәният хезмәткәре (1981). Казан ун-тын тәмамый (1949). 1950–53 елларда «Комсомолец Татарии» г-тасы редакциясендә эшли, 1953–55 тә «Комсомольская правда» г-тасының махсус хәбәрчесе. 1950 еллар газеталарында басыла торган «Литературный Татарстан» альманахы мөхәррире, 1955–65 тә ТАССР Язучылар берлегендә рус секциясе консультанты. Беренче шигырләр армия һәм фронт газеталарында басыла башый. «Һәрвакыт юлда» («Всегда в пути», 1954), «Туган яклар» («Родные просторы», 1958), «Кайту» («Возвращение», 2004) исемле жьентыкларга кәргән шигырләр — «фронт юллары жырлары», Ватанга, хатын-кызга, табиғаткә лирик мөхәббәтне белдерү. Алар образларның реалистик символикасы б-н аерылып торалар. «Ерактагы заставада» («На дальней заставе», 1952), «Кошлар китте» («Птицы улетели», 1962), «Элемтәгә чыгам» («Слушай мои позывные», 1965), «Йолдызлар сүмни» («Звёзды не гаснут», 1967), «Кайтыгыз, ләкләкләр» («Вернитесь, аисты», 1970) исемле чәчмә әсәрләрендә солдатның хәрби батырлыгы темасына мөрәжәгать итә. Автобиографик жанрда язылган «Карлар тагын яуды» («И так же падал снег», 1981), «Томалану» («Затмение», 1990) әсәрләр циклы, туган жир турында повесть һәм хикәяләр, Татарстан төзүчеләре һәм нефтьчеләре турында очерклар авторы. Рус теленә Х.Туфан, А.Расих, Карәхмәт һ.б.ның әсәрләрен тәржемә итә. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Байрак орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 2.

И.И.Андреева.

ПАФНУТИЙ (Шикин Потап Максимович) (1815, Саратов губ. Хвалынский ш. — 10.12.1890, шунда ук), дин эшлеклесе. Наçтчик (иске дин тарафдарлары йолалары белгече), соңрак Хвалынскийда иске дин тарафдарлары жәмгыяте житәкчесе. 1855 тән — рухани, соңрак — монахлыкта. 1856 дан Рус православие иске дин тарафдарлары чиркәвендә Казан-Вятка епархиясе епискобы, идарәчесе. Эзәрлекләүләрдән шикленеп, епархия б-н, башлыча, Хвалынский янындагы яшәрен Черемшан иске дин тарафдарлары монастыреннан торып идарә итә, чит кеше документлары б-н Казанга бик еш килә. П. иске дин тарафдарларының иң абруйлы эшлекләрендә берсе була, аның күпсанлы хезмәтләре кулъязма хәлендә тарала. Иске дин тарафдарларының Россиядә дәрләт төзелешен һәм хакимлук итүче патриарх чиркәвен бәйләгәндә бер чиктән икенчесенә ташлануларына каршы чыга. Аның шәкертә епископ Александр (Богатенко) 1920 елларда Рус

православие иске дин тарафдарлары чиркәвенен гамәлдәге житәкчесе була.

Хезм.: Нечаянная беседа на берегу озера «Кабана» невдалеке от архиерейского загородного дома. К., 1872; Записки по народным беседам иеромонаха Пафнутия. М., 1877; Письмо епископа Пафнутия // Старообрядческая мысль. 1915. № 1–12.

Әд.: Мельников Ф.Е. Краткая история древлеправославной (старообрядческой) церкви. Барнаул, 1999.

Е.В.Лукаков.

ПАХМАН Семён Викентьевич (27.4.1825, Херсон губ. Одесса ш. — 29.11.1910, С.-Петербург), хокук белгече, гражданлык хокукы д-ры (1852), сенатор (1882), хакыйкий яшере советник (1896). Дворяннар населенн. Ришелье лицее (Одесса ш., 1843), Мәскәу ун-тын (1845) тәмамлы. 1846–48 елларда Тула ир балалар гимназиясендә өлкән укытучы. 1848–52 дә Ришелье лицееның энциклопедия һәм хокук белеме тарихы каф. адъюнкты. 1852–59 да Казан ун-тында: адъюнкт, экстраординар проф. (1853–56), ординар проф. (1856 дан). 1859–66 да — Харьков, 1866–76 да Петербург ун-тларының ординар профессоры. 1873–82 дә Император галиянаплары канцеляриясенә икенче бүлгәндә. 1884–96 да Сенатның гражданлык касацияләре департаментында, 1896 дан гомуми жылышы эгзасы. П. — хокук белемдә догматик формаль-логик юнәлеш вәкиле; Россиядә «юридик позитивизм» принципларын эшләүчеләрнең берсе. «Борынгы рус хокукы буенча мәхкәмә далилләре хакында» («О судебных доказательствах по древнему русскому праву», М., 1851), «Казан губернасы әжнәбиләренә хокукий көнкүреше хакында» («О юридическом быте инородцев Казанской губернии», 1856), «Россиядә гадәти гражданлык хокукы: Юридик очерклар» («Обычное гражданское право в России: Юридические очерки», т. 1–2, СПб., 1877–79) хезмәтләре гадәти хокук системасына багышлана. «Гражданлык хокукын кодификацияләү тарихы» («История кодификации гражданского права», т. 1–2, СПб., 1876) монографиясендә П. Көнбатыш Европада һәм Россиядә борынгы заманнарда 19 йөзнең 2 нче яртысына кадәр кодификацияләү эшчәнлегенә механизмының һәм нәтижеләрен баян итә. «Рус гражданлык законнары предметы һәм системасы хакында» («О предмете и системе русского гражданского уложения», СПб., 1882), «Гражданлык хокукында шәхеснең әһәмияте хакында» («О значении личности в гражданском праве», СПб., 1882) хезмәтләрендә Гражданлык законнары мәжмугасын төзүдә Рим системасын тәкъдим итә, бу мәжмугага сәүдә хокукын керте, хосусый хокук кысаларын билгели һәм шәхес хокуклары турындагы нигезләмәне әйләнәшкә керте. «Гражданлык мәхкәмәсе эшләре курсы» («Курс гражданского судопроизводства», урыны һәм елы күрсәтелмәгән) һ.б. авторы. Казан ун-тының шәрәфле эгзасы (1880). Изге Александр Невский ордены б-н бүләкләнә.

Әд.: Корсаков Д.А. Несколько слов о С.В.Пахмане // Волжский вестник. 1896. № 131; Альманах современных русских государственных деятелей. СПб., 1897; Биографический словарь про-

фессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; Афанасьев Н.И. Современники: Альбом биографий. СПб., 1909. Т. 1.

Е.Б.Долгов.

ПАХÓМОВ Алексей Михайлович (15.1.1945, Куйбышев өлкәсенә Кинель-Чиркәс р-ны Лозов МТСы пос.), хакимият-хужалык эшлеклесе, икътисад фән. канд. (2004), РФнән атказ. текстиль һәм жинел сәнагать хезмәткәре (1994). Куйбышев политехник ин-тын тәмамлы (1969). 1969–85 елларда Х.М.Ямашев исем. Татарстан мех житештерү берләшмәсендә: инженер, 1971–76 да цех башлыгы, баш энергетик, 1976–84 тә ген. директор урынбасары, 1984 тән баш инженер. 1985–88 дә КПССтың Казанның Бауман райкомы секретаре. 1988–2002 дә Татарстан «Мелита» мех житештерү сәүдә-сәнагы АЖ ген. директоры. 2002–05 тә ТР Премьер-министры урынбасары — ТР икътисад һәм сәнагыт министры. 2005–11 дә РФ Федераль Жыенының Федерация Советында ТР Дәүләт Советы вәкиле. Татарстан икътисадына караган хезмәтләр авторы. 1999–2002 дә ТР халык депутаты. Почёт ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

ПАХÓМОВА Валентина Михайловна (24.6.1959, Горький өлкәсенә Балахна р-ны Первомайка а.), үсемлекләр физиологы, биол. фән. д-ры (1999), проф. (2000). Горький ун-тын тәмамлаганнан соң (1981), РФА КГУ-нең Казан биол. ин-тында эшли. 1994 елдан Казан ун-ты каршындагы Ботаника бакчасында. 1997 дән Казан аграр ун-тында, ботаника һәм үсемлекләр физиологиясе каф. мөдире (1999 дан), биотехнол., терлекчелек һәм химия каф. профессоры. Хезмәтләре үсемлекләрнең стресслар тәэсиренә тотрыклылыгын өйрәнүгә карый. П. үсемлек күзәнәкләрендә стресс-чикләгеч сәбәпләр булуы турындагы тәгълиматны күрсәтә. Ачыгу шартларында (модельле система — киселгән тамырлар мисалында) күзәнәкләр яшәешендәге гомумбиол. закончалыкларны билгели. Һава темп-расы түбән булганда ачыгу шартларында үсемлек тукумаларының кетоз халәтен ача һәм ана экспресс-диагностика тәкъдим итә. Үсемлек күзәнәкләрендә Н⁺-АТФаза күчүре режимының аларның физиол. халәтенә бәйләгече турындагы фаразны нигезли. Үсемлек күзәнәкләренә ачыгуы вакытында күзәнәк тышчасы компонентлары метаболизмын эндоген туклануның резервлы чыганагы буларак күрсәтә. РАХФАнең К.А.Тимирязев исем. алтын медале б-н бүләкләнә (2006).

Хезм.: Модели стрессовых воздействий и общебиологические закономерности. К., 1999; Неспецифический адаптационный синдром биосистем и общие закономерности реактивности клеток. К., 2000; Биология экстремального состояния растительных клеток. К., 2001.

ПАЦАНÓВСКИЙ Игорь Иванович (27.6.1955, Казан — 31.3.1998, шунда ук), химик, химия фән. д-ры (1995), проф. (1997). 1977 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, әйдәп баручы фонни хезмәткәр (1995 тән). Хезмәтләре элементорганик кушылмаларының конформацион анализына

карый. П. өч һәм биш валентлы фосфорның чиксез кушылмаларының полярлыгын, полярлаша алуын һәм төзелеш үзгәрешләрен өйрәнә. Түбән координацияле фосфор кушылмаларына конформацион анализ үткәрә (Ә.А.Ишмаева б-н берлектә). Фосфор (бер һәм ике координацияле) бәйләнешләрен полярлыгы шкаласын төзи, шуның нигезендә фосфаалкинар, фосфаалкеннар, фосфазеннар, дифосфеннар һәм башка фосфорорганик галогенилмәләт классларының фәзаи һәм электрон төзелеше үзгәрешләрен һәм закончалыкларын тикшерә.

Хезм.: Фосфаалкины — соединения однокоординированного фосфора // Успехи химии. 1985. Т. 54, № 3 (автордаш); Соединения фосфора низкой координации. Полярность, полярность и особенности строения // Журн. общей химии. 1993. Т. 63, вып. 11 (автордаш); Пространственное строение галогенилмәләт классларның // Журн. общей химии. 1998. Т. 68, вып. 3 (автордаш).

Ә.А.Ишмаева.

ПАЧЕЛМÁ РАЙОНЫ, Пенза өлкәсенә тәнәкә-көнбатыш өлешендә урнашкан. 1928 елда оештырыла. Майданы — 1332 км². Үзәге — шәһәр тибындагы Пачелма посёлогы (Пенза шәһәреннән 110 км көнбатыштарак). Халкы — 15887 кеше (2012), ш.и. 2,8 меңдән татар. Татарлар тупланып Ногай авылында (2002 дә — 1308 кеше) һәм Чулпан посёлогында (129), Татар Никольское авылында (135 кеше) руслар б-н катнаш яшиләр. 1877 елгы мәгълүматларга караганда, Ногайда 1474 татар исәпләнә; 2 мәчет, 2 ипи кибете, 3 тегермән, 1 тимерчелек эшли; 1894 тә Татар Никольское авылында 1620 кеше яши; 2 мәчет: таш (1920 еллар ахырына кадәр эшли) һәм агач (1961 елда ябыла), 2 мәдрәсә, 4 поташ з-ды, 5 су тегермәне була. 1927 дән Татар Никольскоесында башлангыч татар мәктәбе (1947 дә жидееллык рус мәктәбе итеп үзгәртелә) эшли. Хәзерге вакытта Ногай авылы урта мәктәбендә татар теле фән буларак өйрәнелә. Ногай һәм Татар Никольское авылларында мәчет эшли (1994 тән).

ПÁШИН Дмитрий Михайлович (19.5.1963, Мәскәу), радиоэлектроника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (2002), проф. (2007). 1986 елда Казан авиация ин-тын (хәзер Казан техник ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук микроэлектрон аппаратуралар конструкцияләү һәм житештерү кафедрасында эшли, бер үк вакытта «Нанотехнологияләр һәм наноматериаллар» фәнни-тикшеренү ин-тында директор урынбасары (2007 дән), ТР нанотехнологияләр үзәге ген. директоры (2012 дән). Хезмәтләре мәгълүматны электрохимик үзгәртүгә нигезләнган информация-үлчәү техникасына карый. П. гидроакустик сигналларны комачаулыктар фоннында, бу сигнал чыганаclarының параметрларын оптималь табу һәм фильтрлаштыруны да кертеп, күпкомпонентлы кабул итү теориясен һәм алымын эшли.

Хезм.: Информативные признаки гидроакустических полей подвижных источников // Вестн. Казан. техн. ун-та. 2000. № 3 (автордаш); Многокомпонентный приём гидроакустических сигналов на фоне помех. К., 2001 (автордаш); Анализ вариантов технических и технологических решений электронных устройств при обеспечении их конкурентоспособности. К., 2006 (автордаш).

ПАШИНО Пётр Иванович (5.2.1836, Пермь губ. Эрбет ш. — 3.9.1891, С.-Петербург), сәяхәтче, журналист. 1845–52 елларда Казандагы Беренче ир балалар гимназиясендә укый, татар, монгол, кыргыз һ.б. телләрен өйрәнә; И.И.Халфинның «Татар риваятьләре»ннән бер өзекне тәржемә итә («Казанские губернские ведомости» г-тасында басыла). 1852 дә Казан ун-тының тарих-филол. ф-тына кабул ителә, тиздән гарәп-төрөк-татар бүлегенә күчерелә. 1855 тә Казан ун-тының Шәрәкь бүлеге Петербургка күчерелү сәбәплә, Петербург ун-тының Шәрәкь телләре ф-тына күчә (аны 1856 да тәмәмлий). 1856 да Болгар шәһәрлегендә казу эшләрендә катнаша (аның нәтижеләре диссертация нигезенә салына). 1857 дә Тышкы эшләр министрлыгының Азия департаментында хезмәт итә. 1861–62 дә Персиядә Россия илчелегенә 2 нче сәркәтибе була. 1864 тә татар телендә «Файда» ж-лын чыгарырга ниятли, әмма хакимият рөхсәт бирми. 1864–69 да Тышкы эшләр министрлыгының Азия департаментында тәржемәче. 1866 ның февралендә Оренбург хәрби округы командующие гаскәре карамагына Төркестан һәм Урта Азиянең күрше ханлыклары турында мәгълүматлар жьпо максатыннан командировкага жиберелә. 1870–72 дә Төркестан өлкәсе генерал-губернаторы канцеляриясендә тәржемәче булып эшли. 1872 дә «Азиатский вестник» ж-лы чыгарырга омтылыш ясыи (бер саны дөнья күрәп кала). Сәяхәтләре һәм күзәтүләре турындагы очеркларын «Очерки», «Голос», «Санкт-Петербургские ведомости», «Новости», «Русский мир» г-таларында, «Живописное образование», «Церковно-общественный вестник» ж-лларында бастыра. 1860 та «Современник» ж-лында П.А.Шино псевдонимы б-н «Идел буе татарлары» («Волжские татары»), «Жыен» («Джийин»), «Авыл мулласы» («Деревенский мулла»), «Акбодай авылы һәм Ризван бай» («Деревня Акбодаева и Ризван-бай») очерклар сериясен бастыра. Аның очерклары Россия һәм Шәрәкь халыкларына ихтирам хисе б-н сугарылган. 1873–76 да Гиндстан һәм Әфганстан буйлап 3 сәяхәт кыла. Гиндстанда алган тәэсирләре «Сьерлар патшалыгында алты ай» («Шесть месяцев в коровьем царстве»), «Гинд табибе» («Индийский доктор») очеркларында да чагылтылган.

Хезм.: Туркестанский край в 1866 г.: Путевые заметки. СПб., 1868; Вокруг света. Т. 1. По Индии: Путевые впечатления. СПб., 1885.

Әд.: Гневущева Е.И. Забытый путешественник: Жизнь и путешествия П.И.Пашино. М., 1958; Библиографический словарь отечественных тюркологов. М., 1989; Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2002. Т. 1. А.Ә.Хасәвиев.

ПАШКОВСКИЙ Христофор Григорьевич (4.5.1842 — 4.3.1911, Казан), архитектор, педагог, уйлап табуучы. 1866 елда С.Ан архит-рарәссамы һәм гимназиядә рәсем укытучысы дәрәжәләренә ирешеп тәмәмлий. С.-Петербургта төзелеш ведомостысы учреждениеләрендә эшли. 1875–1911 дә Казан реаль уч-щесендә рәсем һәм сызым дәресләрен алып бара, бер үк вакытта Казандагы башка урта уку

Х.Г.Пашковский. Реаль училище бинасы. Казан. 1878.

йортларында (кызлар гимназиясендә, укытучылар ин-тында) эшли. П.да Ш.Ә.Ташуров рәсем ясарга өйрәнә. Казандагы күп кенә зур биналарның (Реаль уч-ще (1878), А.А.Кремльның табыш йорты (1880) һ.б.) проектлары авторы; башлыча, классицизм юнәлешендә эклектика стилинда эшли. Яна төзелеш материаллары уйлап табу б-н шөгылләнә.

Хезм.: Огнестойкие бетонные и глинобетонно-цементированные крыши системы Пашковского. К., 1890.

Әд.: Муртазина Л.М. Казанские архитекторы конца XVIII — начала XX века: Биограф. справ. К., 1999.

Л.М.Мортазина, Е.В.Лунаков.

ПАШКУРОВ Алексей Николаевич (25.6.1972, Казан), әдәбият галиме, филол. фән. д-ры (2006). Казан ун-тын тәмәмлий (1994), 1997 дән шунда ук эшли. Фәнни хезмәтләре Г.Р.Державин, А.Н.Муравьев, Е.А.Боратынский, Г.П.Каменев ижатларына карый. «Рус сентиментализмы һәм башлангыч романтизмында Күтәрәнкелек категориясе: Эволюция һәм типология» («Категория Возвышенного в поэзии русского сентиментализма и предромантизма: Эволюция и типология», 2004) монографиясе авторы.

ПАШУТИН Виктор Васильевич (16.1.1845, Новочеркасск ш. — 20.1.1901, С.-Петербург), патофизиолог, медицина д-ры (1870). Россия мед. фәнндә патологик физиологиягә нигез салучы. Петербург мед.-хирургия академиясен тәмәмлаганнан соң (1868), шунда ук эшли. 1871 дә Германиядә (Лейпциг, Страсбург шәһәрләре) фәнни командировкада була. 1874 тән Казан ун-тының гомуми патология кафедрасында, проф. (1879). 1890 нан Петербург хәрби-мед. академиясе башлыгы. Бер үк вакытта, 1889 дан, Эчке эшләр министрлыгының мед. советы рәисе. Хезмәтләре ашказаны физиологиясенә, матдәләр алмашы патологиясенә, ач торуну өйрөнүгә карый. Кеше организмын күзәтү өчен, П. беренче булып калориметр конструкциясен эшли. Чума эпидемиясе чыганаclarында эшләүче мед. персоналы өчен саклагыч костюм уйлап таба.

Хезм.: О движении кишок у кошки при раздражении блуждающих нервов // Мед. вестн. 1865. № 14; Разрушение витамина вследствие действия его на крахмалистые вещества. СПб., 1871; Понятие о миазматических и контагиозных началах; место,

занимаемое чумою в ряду других заразных болезней // Уч. зап. Казан. ун-та. 1879. Т. 15, вып. 2.

ПӘРӘВЕЗЛӘ ТАЛПАННАР (Tetranychidae), акариформлы талпаннар отрядынан үрмәкүчсыманнар семьялыгы. Россиядә 100 дән артык төре билгеләнгән. Татарстан терр-ясендә П.т. киң таралганнар, әмма төр составлары өйрәнелмәгән. Үсемлекләрдә яшиләр. Вак (0,2–1 мм) талпаннар. Гәүдәсе озынча түгәрәк, бөтен, инә-, яфрак- һәм каурыйсыман төкчәле. Капلامы юка. Саргыттан ачык кызгылт-сарыга кадәр һәм кызыл төстә. Авыз аппараты капламнарны тишүгә һәм күзәнәк сыекчасын суыруга жайлашкан. Кыска, төбәннән үк кышылып үскән педипальпалар эчендә пәрәвез бизләре (исеме шуннан) урнашкан, артык очындагы буынында аларның юллары ачыла. Пәрәвез аларга сакланьрга һәм һава агымы б-н очып таралырга булыша. Аяклары чекчә, тырнаклы тәпшләре яфракларда тотынып тору өчен кирәк. Эчке аталану хас, кайвакыт партеногенез күзәтелә. П.т. күкәйләрен яфрак өслегенә беркетәләр, кайры ярлыкларына кышлаучы күкәйләренә салалар. Үсеш циклын личинка, 2 нимфа һәм житлеккан зат чорлары тәшкил итә. П.т. арасында культуралы үсемлек кортыкчылары очрый. Гади пәрәвез талпаны (Tetranychus telarius) аеруча күп зарар китерә, ачык җирдә, ш.у. теплицада үсүче үсемлекләрен зарарлый. П.т. ш.у. үсемлекләрдә йогышлы авыруларны тараталар.

Н.В.Шулаев.

ПӘРӘМӘЧ, традицион татар милли ризыгы; камыр ашы. Гадәттә, түгәрәк итеп, өске өлешендә зур булмаган тишек калдырып ясала; өче камырдан эченә ит (майлы сарык ите яисә сьер ите), бәрәңге, сирәк кенә эремчек (эремчекле П. очен төче камыр кулланыла) салып әзерләнә. П.не кайнап торган майда

Пәрәмәч.

яки мичтә пешерәләр. Табынга кайнар килеш шулла, *катык* яисә *әйрән* б-н бирелә. Татарларда кияүне П. б-н сыйлау гадәте сакланып калган; «кияү пәрәмәче» гадәти П.тән ваграк итеп әзерләнә.

Әд.: Татарская кулинария. К., 1981; Хайрутдинова Т.Х. Названия пицци в татарском языке. К., 1993.

ПӘРӘУ авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шәһәрнән 21 км төньяктарак урнашкан. 2010 елда 750 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә.

1602–03 еллардан Перевьи (Перово) авылы буларак билгеле, хәзерге исеме 1710–11 елгы чыганакарда очрый. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында П.дә мәчет, мәдрәсә, 2 су һәм 6 жил тегермәне, тимерчелек, 6 бакалея кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 2431,37 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Державин волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонунда. 1927 нең 14 февраленән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нын да. Халык саны: 1728 дән — 140 ир-ат; 1859 да — 866, 1897 дә — 1611, 1908 дә — 1826, 1920 дә — 1921, 1926 да — 1694, 1938 дә — 1530, 1949 да — 1127, 1958 дә — 1077, 1970 тә — 1189, 1979 да — 994, 1989 да — 825, 2002 дә — 791 кеше.

ПӘРИ (Пери, Пәри), Якын һәм Урта Көнчыгыш, Урта Азия, Кавказ һәм Идел бую халыкларының мифологиясе, фольклоры һәм язма әдәбияты персонажы, рух. Тамыры б-н борынгы фарсы мифологиясенә барып тоташа, анда ул явыз рух. Аның асылына уңай төсмерләр, сыйфатлар килеп керә. Урта гасырлар башында төрки халыклар мифологиясе, фольклоры һәм язма әдәбиятында П. — явызлык (*аждаһа, дию* б-н охшаш) һәм мәрхәмәтлелек сыйфатларын гәүдәләндергән катлаулы һәм каршылыклы персонаж. П. хатын-кыз, сирәгрәк ир-ат, жәнлек, күгәрчен кыяфәтендә яисә учак яклыны рәвшендә күренергә мөмкин. Идел бую, Урал төркиләре ышануларында икенче бер явыз рух — дию б-н янәшә куела. Татар әкиятләре, хикәяләре һәм дастаннарында чибәр һәм батыр каһарманнар, гадәттә, кеше б-н П. никахыннан туган дип санала («Идегәй», «Сәйфелмөлек»), кайчак алар су асты патшалыгына нисбәтле («Түләк», «Ийртөшлек», «Алтын балык»). Кайбер фольклор әсәрләрендә П. көтүләре («Чүмеч», «Өч күгәрчен»), П. шәһәрләре («Ташкыр егет») турында сөйләнә. Бараба татарларында П. — эхмәтле тәмугчә көчә, ул һавада очып йөри, П. кабылган кеше сөйләшү һәм ишетү сәләтен югалта. П. кешеләре, күп очракта сабый балаларны һәм балигъ булмаган яшь кызларны алыштыру сәләтенә ия («пәри алмаштырган» кебек әйтмнәр шуны раслый). Кешене алыштыру темасы «Кыйссаи Йосыф» поэмасында да чагылыш таба: Зөләйха үзенә карт ире, Мисыр хакиме янына гүзәл П. кызларын жиберә. Котбның «Хосрәү вә Ширин», Харэзминәң «Мәхәббәтнаме» поэмаларында П.ләр гүзәллек фәрештәләре, оҗмахтагы хур кызлары кыяфәтендә сүрәтләнә (мәжусилек һәм мөселман күзаллауларының үрелүе). П. образы Г.Тукай, Г.Исхакый, Н.Думаи әсәрләрендә дә урын ала.

Әд.: Татар халык ижаты: Әкиятләр. К., 1977. 1 кит.; Б а з и т о в а Ф.С. Йолбар татарлары. Рухи мирас: Ганлә-көнкүреш. Исла терминологиясе һәм фольклор. К., 2001; Авеста в русских переводах (1861–1996). СПб., 1997; Рак И.В. Мифы древнего и раннесредневекового Ирана (Зороастрийская мифология). СПб., 1998.

Ф.И.Урманчиев.

ПБЛ-5 ТЫРМАСЫ, туфракның су-һава режимын яхшырту максаты б-н камыллы, кәсле жирләренә 5–7 см тирәнлектә аэрацион тырмалау өчен ЛДГ-5 туфрак йомшарткычына куелган конуссыман тешле дисклы тырмалау жайланмасы.

Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында Н.К.Мәжитов тарафыннан уйлап табыла (1989). «Сибсельмаш» ЖБнең Баш махсус конструкторлык бюросы, Бөтенроссия механикалыштыру ин-ты тарафыннан эшләнә һәм «Нива Татарстана» ФЖБ житештерүенә күпләп кертелә. Болын һәм көтүлекләренә эшкәрткәндә сулыклар экологиясенә зыян китерми торган бердәнбер функциональ машина. Тырманың секциясе кисек конус формасында, туфрак йомшарткычтагы һәрбер дискның диаметры 15 мм га кечерәя бара. Кисә торган дискларында йомшарткыч тешләр бар (8 дән 14 кә кадәр). Тырманың төрле диаметрлы секциясенә берничә әйләнмә

ПБЛ-5 тырмасы.

тизлектәге дисклары ярдәмдә махсус күчгергән башка да туфракны нәтиҗәле эшкәртә. Туфрак йомшарткыч секция б-н конуслы секциянең унификация дәрәжәсе — 70%. Житештерүчәнлеге — 6 га/сәг. Нәтиҗәлеге: күпбеллык үләннәренә унышы — 12–50% ка арта, энергия чыгымы 2 тапкыр кими. ПБЛ-5 тырмасы СССР ВДНХсының алтын медаленә лаек була. 1989 елда Дәүләт комиссиясе тарафыннан дөньякүләм дәрәжәгә туры килүче һәм югары категорияле сыйфатка ия буларак житештерүгә кертелә. Татарстан, Литва, Белоруссиядә сынау үтә.

ПЕДАГОГИЯ ИНСТИТУТЫ, К а з а н у н и в е р с и т е т ы к а р ш ы н д а, 1804 елгы Устав нигезендә ун-т тәмамлаучыларны укытучылык эшчәнлегенә эерләү өчен оештырылган бүлекчә. 1812 нең 28 маенда ачыла. Институтка әхлак һәм сәясәт, физика һәм матем., тел фәннәре бүлекләрен тәмамлаучылар кабул ителә. Уку срогы 3 ел була. Укучылар укыту өчен сайлаган фәннәр буенча үзләренә белемнәрен камилләштерәләр, ун-т студентлары өчен сынау лекцияләре уздыралар. Казандагы Беренче ир балалар гимназиясендә дәресләр бирәләр. Университетның ин яхшы студентлары өчен П.и. хәзерге аспирантурага охшаш була, уку барышында алар магистрлык диссертациясе эерлиләр, укучыларын тәмамлаганнан соң, университет укытучылары итеп билгеләнәләр. 1835 елгы Устав нигезендә П.и. студентларны пед. эшчәнлеккә эерләү бүлекчәсе итеп үзгәртелә. Институтка «казна карамагындагы» студентлар мәжбүри тәртиптә кабул ителә. Физика-матем. һәм тарих-филол. ф-тларының 2 нче курс студентлары алына. Алар атналык семи-

нарларда катнашалар, шәһәрнең урта уку йортларында дәресләр бирәләр, студентларга лекцияләр укыйлар, 1851 дән, каф. булдырылганнан соң, пед. тарихы һәм дидактика фәннәрен өйрәнәләр. 1855 тә ябыла, пед. эшчәнлеккә эерләү ун-тның физика-матем. һәм тарих-филол. ф-тларының мәжбүри уку планына кертелә. Институтта укучылар арасында Н.И.Лобачевский, И.М.Симонов, И.Н.Ульянов һ.б. була.

ПЕДИАТРИЯ (грек. páis, и.к. paidós — бала һәм iatréia — дәвалау), мед. өлкәсе, бала организмының анатомик-физиол. үзгәчлекләрен, балаларның авырып китү механизмын һәм сәбәпләрен, балалар авыруларына диагноз куя, аларны дәвалау һәм кисәтү ысулларын өйрәнә. П.нең иң мөһим бүлекләреннән берсе — балалар һәм үсмерләр гигиенасы. П.гә б.ә. кадәр 4 йөздә нигез салынган дип санала (Гипократның «Бала табигате турында» — «О природе ребёнка» хезмәте). 15–18 йөзләрдә яңа туган балаларны карау һәм тәрбияләү турындагы хезмәтләр барлыкка килә (мәс., Ф.Глиссонның — рахит, Т.Сиденхем, Э.Дженнерның — йогышлы авырулар, Ниль Розен фон Розенштейнның П. турындагы хезмәтләре һ.б.). П., мөстәкыйль фәнни дисциплина буларак, терапия, акушерлык кебек мед. белгечлекләреннән аерылып чыга. Россиядә галим-акушер, педиатр С.Ф.Хотовицкий Петербург мед.-хирургия академиясендә балалар авырулары курсынан лекцияләр укый (1831–47), 1847 елда балалар авырулары буенча беренче русча ярдәмлек — «Педиятрика» дәрәслеген нәшер итә. 1834 тә Мәскәүдә беренче балалар хастаханәсе ачыла (хәзер Россиядә П.гә нигез салучыларның берсе Н.Ф.Филатов исемен йөрәтә, шунда табипкә, «Балалар дустына» дип язып, һәйкәл куелган). 1909 да Казанда Балалар үлеменә каршы көрәш жәмгыяте оештырыла. 1900 елларга кадәр П.дә үсү чорлары физиологиясе һәм балалар авырулары турында актив рәвшәтә гыйлемнәр туплау дәверә бара. 1920 елларда П. мәктәпләре чөлтәре жәелдерелә; 1922 дә Мәскәүдә «Педиятрия» ж-лы чыга башлый.

Казан ун-тының мед. ф-тында балалар авырулары буенча аерым курсы акушерлык остальгы профессоры А.Е.Лентовский кертеп жиберә (1844); гамәли курс клиникада (авыруның ятагы янында) уздырыла, пациентның авыру тарихын тутыру мәжбүри итеп куела (1850). 1853 тән П. курсы Г.И.Блофельд, И.И.Зедерштадт, Л.К.Сутковский, А.Н.Бекетов, А.И.Козлов алып бара. Ун-тның мед. ф-тында П. кафедрасының беренче житекчесе итеп проф. Н.А.Толмачёв сайлана (1875–93). Ул балаларны объектив тикшерү ысулын кергә, махсус жиһазландырылган лаб-ядә клиник һәм биохимик тикшеренүләр үткәрелә. Н.А.Толмачёв, В.М.Флоринский һәм Н.А.Виноградов үтенечә б-н факультет клиникасында беренче балалар амбулаториясе оештырыла, шунда ук, «иске клиникада», балалар бүлегә дә урнаша (1879). Мед. ф-тында балалар авырулары курсы укытуны, балалар авыруларын өйрәнүне камилләштерүдә П.М.Аргутинский-Долгору-

ков инициативасы б-н төзелгән. Арча кырындагы мед. шәһәрчегендә 1909 да ачылган, табиб-педиатрлар өчен үрнәк мәктәпкә әверелгән яңа балалар клиникасының роле зур була. Мед. персоналы өчен оештырылган әзерлек дәресләрен П.М.Аргутинский-Долгоруков алып бара, клиника китапханәсе шу. аның тарафыннан оештырыла. 1911 дән клиника б-н проф. В.К.Меньшиков житәкчелек итә; 1 яшькә кадәрге балалар үлеме аеруча югары булу сәбәплә, ул күкрәк балалары бүлегенә эшен Европа клиникалары үрнәгендә оештыра, анда сәламәт һәм авыру балалар диетикасы буенча тикшеренүләр уздырыла — шул рәвешле кече яшьтәге балалар диетологиясен өйрәнүгә нигез салына. 1930 дан клиника Казан мед. ин-тының укыту базасына әверелә. Балалар туклануы проблемалары Е.М.Лепский һәм аның житәкчелегендәге хезмәткәрләр тарафыннан өйрәнелә; 1917 дә Е.М.Лепский житәкчелегендә Сабыйлар йорты ачыла, анда иң кече яшьтәге балалар өчен барлык шартлар тудырыла. 1918 дә Казан губернасы мед. хезмәткәрләренң 2 нче съезды була. 1919 да Е.М.Лепский, Казан губерна сәламәтлек саклау бүлеге кушуы буенча, шул чорның иң яхшы балалар учреждениеләре үрнәгендә, житлекмичә туган балалар өчен аерым бүлеге, сөт кухнясы, клиник, биохимик һәм бактериологик лаб-яләре, балалар консультациясе булган хастаханә ачтыра. 1921 дә хастаханә, балалар клиникасы буларак, Казан ГИДУВы саставына кертелә. Йогышлы авырулар киң таралу һәм балалар үлеме, аеруча 1 яшькә кадәрге балалар үлеме югары булу педиатрлар алдына йогышлы авырулар патологиясен өйрәнү бурычын куй; педиатрия, эпидемияләргә һәм йогышлы авыруларга каршы көрәш хезмәтләре оештырыла, нәтижә буларак, кызылча (скарлатина), бума ютәл, дифтерия кебек йогышлы авырулар йоктыру очраклары кими.

Казан мед. ин-тында педиатрия ф-тын оештыручы һәм аның беренче деканы Е.М.Лепский була; аның житәкчелегендә авитаминоз һәм гиповитаминоз проблемалары өйрәнелә; тикшеренү нәтижеләре «Рахит һәм рахит белән авыручыларда тетания» («Рахит и тетания рахитиков», 1945, Р.И.Лепская б-н берлектә), «Авитаминоз һәм гиповитаминозларны дөвалауга кереш» («Введение в клинику авитаминозов и гиповитаминозов», 1948) монографияләрендә чагылыш таба.

Респ-када химия сәнәгатенә интенсив үсеш алуы балаларда аллергия авырулары ешаюга сәбәп була. 1948 дә Казанда Казан ГИДУВындагы аллергия кафедрасының уку-укыту базасына әверелгән 7 нче балалар хастаханәсе (120 ятак-урын) ачыла. Боек Ватан сугышынан соң мед. ин-тында П.гә караган кафедралар: балалар авырулары (1948), госпиталь һәм ф-т П.се (1952), балалар хирургиясе (1967), балалар йогышлы авырулары (1980) кафедралары оештырыла. 1950–80 елларда яңа туган балалар физиологиясе һәм патологиясе (А.Х.Хәмидуллина, Е.В.Белогорская), рахит, ревматоидлы артрит, бөөр авырулары, эндемик зоблы балалар үсеше

(К.А.Святкина) проблемаларын өйрәнү актуальләшә.

Казан мед. ин-тының А.Ф.Агафонов тарафыннан оештырылган балалар йогышлы авырулары каф. балаларда була торган йогышлы авыруларның кайберләрен юкка чыгаруга зур өлеш кертә. 1955 тән табиблар һәм галимнәр, максатчан рөвештә, ТАССРда дифтерияне бетерү юнәлешендә эшлиләр (М.С.Залужная, В.И.Качурец, Г.В.Краева, Н.П.Кудрягцева, Л.М.Мальшева, Г.Г.Надъярова, О.П.Румянцева, С.Х.Хәбибуллина, А.Р.Шаһидуллина, Н.С.Шәмсетдинов һ.б.).

1960–70 елларда байтак фәнни эшләр менингококк инфекциясен өйрәнү б-н бәйлә була. Шокка каршы актив терапия һәм нейроринфекциянең авыр формаларына дучар балаларның дөвалау буенча тәкъдим ителгән эшләр хәзерге чор ташынасенен нигезен тәшкит итә. Казан балалар йогышлы авырулары хастаханәсендә авыр хәлдәге балалар өчен проф. А.Д.Царегородцев башлангычында ачылган реанимация бүлеге эшли.

1972 дән Татарстанда балалар неврологиясе хезмәтә эшли, 1988 дә Казан. мед. ин-тының балалар неврологиясе каф. (мөдире А.Ю.Ратнер) өчен алаз булып торган Казан шәһәре 8 нче клиник хастаханәсе (120 ятак-урын) сафка баса. 1977 дә ТАССР Сәламәтлек саклау министрлыгының Респ-ка балалар клиник хастаханәсе ачыла, ул Россия күләмендәге алдынгы мед. учреждениеләренң берсенә әверелә. 1982 дә Казан мед. ин-тында балалар авырулары гомуни каф. (мөдире Н.А.Романова), сонрак 1 нче һәм 2 нче балалар авырулары кафедралары (мөдирләр О.И.Пикуза һәм В.П.Булатов), 1989 да — поликлиника П.се каф. (мөдире А.П.Пигалов) оештырыла. Алар балалар авыруларының таралышы, төрле яшьтәге балаларда сулыш алу эгъзалары авыруларын стационар һәм амбулатор шартларда дөвалау һәм кисәтү мөһимләре б-н шөгыйләнә. 1991 дән, неонатология каф. ачылганнан соң (мөдире Л.К.Фазлыева), яңа туган балалар физиологиясе һәм патологиясе проблемалары тирәнтен өйрәнелә башлый.

1980–90 елларда фәнни эзләнүләр өлкәсе киңәйә: дифтерия, эчәклектәге бактерияль йогышлы авырулар, дисбактериозлар, СПИД, вируслы гепатитлар (балалар йогышлы авырулары кафедрасы мөдире В.А.Анохин) өйрәнелә. 1990 еллар башына Татарстанда дифтерия бетерелә.

2000 еллардан П. галимнәренң игътибар үзәгенә балаларда ВИЧ-инфекция патологияләрен өйрәнү, авыру балаларның комплекслы тикшерү һәм дөвалау, давамлы күзәтүдә тоту мөһимләре куела. 2004 тән Казан мед. ин-тының П. кафедраларында алып барыла торган топ фәнни юнәлешләр: балалар авырулары патогенезын, клиникасын, диагностикасын өйрәнү; зарарлы экологик шартларда яшәүче балаларда гастродуоденбилиар зона һәм ашказаны асты бизе авырулары очракларында дөвалауның патогенетик схемаларын эшләү; яңа туган балалар патологияләрен дөвалау (госпиталь П.се кафедрасы). 1 нче балалар авырулары кафедрасы-

ның үз алдына куйган бурычларыннан берсе — ТРдагы антропоген тәсиргә дучар булган балаларга мед. тикшерү уздыру; кафедрада авыруларны терапия чаралары б-н алдан кисәтү ысуллары, көчле респиратор авыруларны дөвалау стандартлары, балаларда көчле үпкә ялкынсынуы очракларына экспресс-диагностика методикасы эшләнә, фармакоэпидемиологик тикшеренүләр уздырыла. 2006 дан Казан мед. ун-тында балалар авырулары пропедевтикасы һәм факультет П.се кафедралары (мөдире О.И.Пикуза), госпиталь П.се каф. (мөдире В.П.Булатов), балалар йогышлы авырулары каф. (мөдире В.А.Анохин) эшли. ТРның балалар дөвалау учреждениеләре: Респ-ка балалар клиник хастаханәсе, 12 балалар хастаханәсе, 17 балалар поликлиникасы, 8 балалар санаторие; реабилитация, перинаталь, гайленә планлаштыру үзәкләре һ.б. Татарстанда 1600 дән артык педиатр исәпләнә (2011).

Әд.: Популярная медицинская энциклопедия. М., 1987; Билиарная патология у детей. М., 1993. В.А.Анохин.

ПЕЙЗАЖ (франц. paysage), табигать күренешләрен, шу. нигездә шул жанрда башкарылган сәнгать әсәрен сурәтләнүгә багышланган сынлы сәнгать, бигрәк тә нәкыш һәм графика жанры. П., мөстәкыйль жанр буларак, 7 йөздә Кытай, 17 йөздән Европа сәнгатендә үсеш ала. Күренеш П.ы жанрында Казан һәм Казан төбәгә гәүдәләндерелгән әсәрләр 17 йөздән күп кенә чит ил һәм рус рәссамнары тарафыннан ижат ителә (А.Олеарий, Н.Витсен, И.-В.Люрсениус, К. де Бройн, Ж.Жакотте, А.Дюран, Н.Ф.Челнаков, А.Г.Рудаков, М.И.Махаев, А.И.Свечин, П.Т.Балабин, Е.М.Корнеев, Г.Г. һәм Н.Г.Чернецовлар, К.П.Бегтров һ.б.). 19 йөзненң 1 нче яртысында Казанда яшәгән рәссамнар В.С.Турин, Э.Турнерелли график күренеш пейзажы жанрында иң яхшы архит-ра истәкләреннән һәм шөһәр күренешләреннән торган эстамп серияләрен ижат итәләр. Н.Н.Кафтанников, П.Ф.Табуреньн 1830 еллардагы Казан басмаларында, «Завольжский муравей» ж-лындагы график рәсемнәр П. характерында. Казан ун-тының рәсем классы укытучысы, САдә белем алган Н.А.Ракович (яңа П. нәкыше мәктәбенә нигез салучы М.Н.Воробьев шәкертә) П.ы нәкыш жанрында эзлекле һәм нәтижәле эшли. Аның нәкыш һәм акварельләре Казанда П. жанрын яңа дәрәжәгә күтәрә.

19 йөзненң 2 нче яртысында Урта Идел һәм Кама бие табигатә рус пейзаж нәкышненң «алтын» фондын тулыландырган күренекле рус пейзажчылар И.И.Шинкин, Л.Л.Камнев, А.П.Боголюбов, К.Ф.Гун картиналарында урын ала. 1895 елда ачылган Казан сәнгать мәктәбе, махсус пейзаж классы булмаса да, П. жанрын үстерүгә көчле этәргеч бирә. Мәктәп укытучылары И.А.Денисов, Х.Н.Скорняков нигездә пейзаж осталары булып таныла, Г.А.Медведев, П.П.Беньков, Н.И.Фешин ижатында П. зур урын алып тора. 1920 еллар сәнгатендә П. жанры, шактый зур үзгәрешләр кичереп, графикада аеруча ачык гәүдәләнеш ала. Экспрессионизмнан

Пейзаж. 1. В.С.Турин. «Гостинный дворның бер өлеше һәм Казан руханилар семинариясе». Агач өслегенә ябыштырылган көгазь. Майлы буяулы офорт. 1820 еллар. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 2. Э.П.Турнер. «Воскресенский урамы». «Казан күренешләре» альбомы бите. 1839. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 3. А.Н.Рякович. «Ослан тавыннан Казан күренеше». Акварель. 1845. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 4. В.Л.Липтев. «Шәһәр». Көгазь, линогравюра. 1923. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 5. И.Н.Плещинский. «Паркта». Көгазь. Акварель, графитлы карандаш. 1924. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 6. Б.И.Урманче. «Әүлияята даласы». 1949; 7. К.Е.Максимов. «Урман». 1950. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 8. М.Г.Госманов. «Яңа Кама». 1970. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 9. К.А.Васильев. «Зоя өстендә». 1975. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 10. Э.Я.Зарипов. «Тынлык». Линогравюра. 1979; 11. Л.А.Потягуни. «Елга киндәкләре. Алабуга шәһәре янында Кама елгасы». Линогравюра. 1985. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 12. Л.В.Проконьев. «Яз исе килә». 1985–86. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 13. И.К.Зарипов. «Кышкы пейзаж». 1992; 14. А.Р.Ильясова. «Күл бунда». Ташбасма. 1993. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

алып кубофутуризмга кадәргә яңа стилистик юнәлешләрне ачыклау өчен киң мөмкинлекләр биргән шәһәр П.ы яңа эчтәлек б-н тулылана. Вак темаларның һәм «этиюдчылык»ның каппа-каршысы булган урбанистик үрнәкләр «Подсолнечник», «Всадник», ТатЛЕФ берләшмәләре эгъзалары — рәссамнар: К.К.Чеботарёв, И.Н.Плещинский, Е.А.Александров, Д.М.Фёдоров һ.б.ның әсәрләрендә зур урын били. Н.М.Сокольский, В.В.Кудряшов, Н.С.Шикалов, П.М.Дульскийның графика П.ы серияләрендә Казан архит-расы истәлекләре яңача ачыла. А.Г.Платунова, П.М.Зотовның камера пейзажы характерындагы әсәрләре символик-аллегорик эчтәлегә б-н аерылып тора. ТатАХРР вәкилләре Г.А.Медведев, П.А.Радимов, Н.П.Христенко, И.И.Князьков, А.К.Лукоянов һ.б. ижатында П., заманның социаль эһәмияткә ия билгеләре б-н баетылып, традицион реализм юнәлешендә үсә. Әлегә тенденция соц. реализм кысаларында ижат алымнарын унификацияләу чоры булган 1930—50 елларда өстенлек итә. Д.П.Архипов, В.Л.Лаптев, П.М.Байбарышев, В.А.Родионов, Д.Г.Булат, Ш.Н.Мөхәммәтжанов, В.К.Тимофеев һ.б. картиналарында П. еш кына индустриаль һәм колхоз хезмәтә кайнаган күренеш фонна эйләнәп кала. Әлегә чорның барлык диярлек рәссамнары ижатындагы камера П.нда объективлыкка, реалистик конкретлыкка, табигать күренешә һәм халәтенә тормыштагыча чынлыгына ачыктан-ачык омтылу хас. 19 йөзнен 2 нче яртысында рус П. нәкышнен (аерым алганда, И.И.Шишкин) традицияләренә таянган К.Е.Максимов ижаты эһик П. жанрын яңарту теләгә б-н сугартылган.

20 йөзнен 2 нче яртысы сәнгәтендә П. жанры зур үзгәрешләр кичерә. П.ның географиясе кинәя, жанр күренеш типларына байый, индустриаль һәм тарихи П. үсеш ала — тематик серияләр, триптихлар һәм полиптихлар, жанрара характердагы әсәрләрнең яңа формалары барлыкка килә: натюрморт П.ы, тематик картиналар П.ы һ.б. Графика сәнгәтендә П. яңадан тигез хокуклы урын ала. Пейзаж нәкыше палитрасы төсләр һәм тоннар нисбәтләренә киң спектры б-н байый. Н.Д.Кузнецов, Р.В.Нурмөхәммәтов, В.А.Попов, М.Г.Госманов әсәрләрендә нефть химиясе сәнгәте гигантлары, респ-кадагы яңа шәһәрләр, тимер юл һәм елга транспорты магистральләре төзүдәгә югары рух күтәрелкәгә б-н сугарылган индустрия П.ы сәнгәтәгә «жешпеклек» чорында (1950 еллар ахыры — 1960 еллар башы) әйдәп баручы һәм бер үк вакытта ижади казангышлар өлкәсе булып тора. Татарстан сәнгәтендә махсус лирик-эһик юнәлештәгә П.ны С.О.Лывин, М.Х.Хәйретдинов, лирик күңел һәм халәт П.ларын А.Л.Прокопьевлар тудыра. Ә.Б.Гельмс, Э.Спориус, Т.А.Зуева, Н.У.Әлмиев, Р.Ә.Госманов һ.б.ның акварель, пастель, карандаш б-н башкарылган юл пейзажы сахифаларенән зур осталык б-н ижат ителүләре билгеләп үтелә. Казан, Болгар, Алабуга, Зөя шәһәрләренән архит-ра ядкәрләре, мәдәният һәм сәнгәтә эшлекләренән тормышы б-н байла урыннар М.К.Мав-

ровская, И.К.Колмогоровца, Л.А.Потягуни, Р.Ә.Госманов, Г.А.Рахманкуловалар тарафыннан тудырылган тәфсилле график серияләренә эчтәлеген тәшкил итә. П. сәнгәтендә А.А.Аникеёнокның сюжет эчтәлегеннән азат, үзәнчәлеккә эзләнүләргә агымында үсүче ижаты аерым урын алып тора. Картиналарында П.ны портрет жанры элементлары б-н берләштергән һәм тормыш-көнкүрешнең милли традицион формаларын шигъри кануннарга буйсындырган И.К.Зарипов ижаты — үзәнчәлеккә аерым сахифә. 20 — 21 йөзләргә чигендә П. сәнгәте рәссамның эчке дөньясын күбрәк турыдан-туры күчүргә ягына үзгәрә, милли традицияләргә б-н кинаяләргә һәм сәер омтылышларга хас поставангард стилинең бер юнәлештә булуын тигезләп тора. Ә.Р.Ильясов, Е.Г.Голубцов, Ш.М.Шәйдуллин, З.М.Миңнәхмәтовларның нәкышы, М.И.Кузнецов, В.И.Сыңковның графикадагы ижаты шушы рәвештә үсә. А.Ф.Ишаклов, А.С.Федотов һәм башка бик күпләренә ижатында традицион лирик П. үсеш ала. Мәдәниятне милли тиңләштерү контекстында тарихи П. жанры Ә.И.Тумашев, К.А.Нәфыйков, Р.Г.Заһидуллин, Ф.Г.Халиков һ.б. ижатында яңа үрләргә ирешә. Ш.у.к. *Сыңлы сәнгәтә тарихи жанр, Архитектура графикасы*.

Әд.: Червоная С.М. Искусство Советской Татарии: Живопись, скульптура, графика. М., 1978; шул у.к. Искусство Татарии: История изобразительного искусства и архитектуры с древнейших времён до 1917 г. М., 1987; Файберг А.Б. Художники Татарии. Л., 1983.

Е.П.Ключевская.

ПЕЙСАХОВ Нисон Меерович (Михаил Мионович) (26.12.1923, Белоруссия ССРның Витебск ш. — 13.4.1996, Казан), психолог, психол. фән. д-ры (1989), проф. (1990). Казан пед. ин-тын тәмамлый (1959), 1946 елдан Казан урта мәктәпләрендә физкультура укыта. 1962 дән Казан ун-тының физик тәрбия (1962—74), пед. һәм психол. (1974—94), психол. (1994—95) кафедраларында. Хезмәтләре шәхеснең психол. үзидарәсе проблемаларына, югары уку йортларында психология хезмәтен оештыру мәсьәләләренә карый. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Хезм.: Саморегуляция и типологические свойства нервной системы. К., 1974; Закономерности динамики психических явлений. К., 1984.

Әд.: Шакиров Р.В. Казанская педагогическая школа во второй половине XX века. К., 1999; Психология в Казанском университете. К., 2004.

ПЕЙСАХОВСКИЙ Наум Григорьевич (10.4.1909, хәзер Тверь өлкәсе Конбатыш Двина р-ны Ильино а. — 24.8.1999, Мәскәү). Сов. Союзы Герое (31.5.1945), полковник. Сәясәт состав курсларын (Саратов ш., 1934), Хәрби-сәясәт академия (Мәскәү, 1939), М.В.Фрунзе исем. Хәрби академия каршындагы Командирлар составын камилләштерү курсларын (Мәскәү, 1942) тәмамлый. Окт. рев-циясеннән соң П. гаиләсе б-н Казанга күчә. «Спартак» ф-касында эшли. 1934 елдан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша. 1941 нең июненнән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 164 нче ук-

чы полк командиры (3 нче удар армиянең 33 нче укчы дивизиясе). Калинин һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Ленинград оборона сугышында (1941—44), Рига (1944), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1945

Н.Г.Пейсаховский.

нең 16—30 апрелендә Берлин операциясе барышында батырлык күрсәтә: П. житәкчеләгендәгә укчы полк дошманның күпсанлы жанлы көчләрен һәм техникасын тар-мар итә, шәхсән үзе сугышчыларны атакага күтәрә һәм шунда яралана. Сугыштан соң Совет Армиясендә хезмәтен давам итә. 1953 тән запаста, соңыннан отставкага жибәрелә. Маскәүдә яши. Көнкүреш хезмәтә күрсәтү идарәсендә эшли. Ленин ордены, Кызыл Байрак, 3 нче дәрәжә Кутузов, 1 нче (ике тапкыр) һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ПЕЛАРГОНИЯ (Pelargonium), яранчалар семьялыгынын күпчәлек үләнчәк үсемлекләре ыругы. 280 гә якын төре билгеле. Чыгышы — Көнъяк Африка. Сабагы туры, сынучан, 60 см га кадәр биеклектә. Яфраклары 7—10 см киңлектә, түгәрәк, саерак кына уемлы, озын салпы, кайвакыт нык кына төкчәле. Карангы яшел яки ачык-яшел төстә, күпчәлек төренә яфраклары дагасыман көрән бизәклә. Чәчәкләре гади яки катмарлы, чатыр чәчәк төркеменә жыйналган, ак, алсу, кызыл, кәе алсу төстә. ТРда әрә чәчәкләре яки ой П.се (P. domesticum), зона П.се (P. zonale) һ.б. бүлмә гөлә («чәчәклә яраннар») буларак үстерелә, хуш ислә төрләрен — башчалы П. (P. capitatum), ислә П. (P. graveolens), хуш ислә П. (P. fragrans) һ.б. — бүлмәләргә хуш ис таратучы сыйфатында файдаланалар, яфракларын чәчәк карзиннәрен бизәүдә (флористикада), кулинариядә куллалалар. Язын (февраль—март) һәм жәен (июль—август) ботаклардан жинел үрчи. Утырту алдыннан ботакларны жинелчә генә киптереләр. Яктылык, жылылык һәм дым ярата.

ПЕЛӘМЭШ авылы, Әгерҗе р-нында, Әгерҗе шәһәрненнән 91 км көньяк-көнчыгыштарак, Олы Пеләмәш елгагы буенда. 2010 елда 392 кеше (марилар) яши. Халкының төп шөггыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 18 йөз башында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы типтәрләр һәм асабалар катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, төрле урман эшләре б-н шөггыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгәтенә имана жире 362,7 дис. тәшкил итә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Пьянобор волостенда, 1921 дән ТАССРның — Әгерҗе, 1924 тән — Алабуга, 1927 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Красный Бор, 1960 ның 28 октябрен-

нән — Әгерже, 1963 нең 1 февраленнән — Алабуга, 1964 нең 4 мартыннан Әгерже р-ында. Халык саны: 1762 дә — 24 ир-ат; 1859 да — 136, 1887 дә — 267, 1905 тә — 422, 1920 дә — 393, 1926 да — 450, 1938 дә — 569, 1949 да — 460, 1958 дә — 505, 1970 тә — 536, 1989 да — 396, 2002 дә — 415 кеше.

ПЕНЗА ӨЛКӘСЭ, РФдә. Россиянең көньяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. Мәйданы — 43,3 мең км². Үзәге — Пенза шәһәре. Халкы — 1368657 кеше (2012). Татарлар саны: 1939 да — 64660, 1959 да — 62224, 1970 тә — 74835, 1979 да — 78236, 1989 да — 81307, 2002 дә — 86805, 2010 да — 86431 кеше. Идел буе Болгар дәүләтенә, Алтын Урдага кертгән Урта Сура буйларына борынгы бабаларыбыз элек-электән килеп урнаша. П.ө. терр-ясе рус дәүләтенә кушылгач, 17 йөздә чик буе кирталәре төзелү б-н, бу жирләргә Темников, Алатыр, Арзамастан *йомышлы татарлар* килеп урнаша башлый. 1630 елларда алар — Югары Ломов, Түбән Ломов, Керенск (хәзер Вадинск), 1660–80 нәрдә Мокшан, Пенза, Городище ныгымаларын төздә катнашалар. Төбәк тарихында якты эз калдырган татар бәкләре һәм морзалары нәселләре: Акчуриннар, Алышевлар, Бибарсовлар, Бигловлар, Дашкиннар, Дәүләкилдиевләр, Енгальчевлар, Еникиевләр, Кугушевлар, Кушаевлар, Макуловлар, Мәмәтовлар, Мәүлиевлар, Моратовлар, Сакаевлар, Тенишевлар, Терегуловлар, Үтәшевлар, Чанышевлар, Шаһмәмәтовлар. Татар халкының традицион шөгиле тәгәрмәчле авыр сука — сабан б-н иген игү (күбесенчә ашык һәм ш.у. техник һәм яшелчә культуралары үстерелә) була. Терлекчелек (вак һәм мөгезле әре терлек үрчәтү), зәркән һәм күн эшкәртү алга китә. 19 йөзнең 2 нче яртысында татар крәстияннәре тормышында читкә китеп эшләр (әре сәнагат үзәкләре — Москва, С.-Петербург, Саратов, Самара һ.б.да, Донецк ташкүмер бассейны шахталарында, Идел буе пристаньнарында) мөһим урын тоталар. П.ө. ислам динен актив тарату зоналарының берсе була. Төбәктә беренче мәчетләр 14 йөз башында барлыкка килә. *Мухиа* шәһәрәндә 2 таш мәчет (14 йөз ахырында *Аксак Тимер* яулары вакытында жиңерелә) төзелә. 1740–50 дөгә көчләп христианлаштыру кампаниясе чорында күп кенә мәчетләр юкка чыгарыла. Пенза губернасында 1826 да — 70, 1912 дә 98 мәчет исәпләнә. Күп кенә торак пунктларда берничә мөселман гыйбадәтханәсе (Кикин авылында — 5, Качкаруда (Кутеевка) — 4, Мачали (Мочалейка), Кабылкин, Татар Кынадысында (Татар. Канадей) — 3 һ.б.) була. Мәчетләрен күбесе каршында мәктәп һәм мәдрәсәләр эшли. Окст. рев-циясеннән соң дәүләтнең атеизм сәясәте шартларында мәчетләр саны кими (1980 еллар башына 11 гә кала). Совет чорында Пенза пед. техникумында башлангыч сыйныф укытучылары эзерләүче татар бүлгә эшли. Пензада элеккеге жамигъ мәчет биңасында (1894–1929 да эшли, 1994 тә яңадан эшли башлый) татар милли мәктәбе урнаша, 1960 елларда татар драма түгәрәге эшли. Хәзерге вакытта татарлар тупланып Спасск (Шал-

давыч (Татар. Шелдаис) а.), Белинский (Качкару (Кутеевка) а.), Вадинск (Татар Шуриновкасы, Чудовка а.), Городище (Югары Әләзән, Түбән Әләзән а.), Исса (Югары Салман, Кәмәнәк (Кильмаевка), Плетнёвка а.), Каменка (Ятмис (Кочелейка), Кикин, Кабылкин, Мачали, Тәләтен (Телятино) а.), Кузнецкий (Берлек (Большой Труев), Дәхтәрни (Малый Труев), Татар Кынадысы, Пәлдәнге (Татар. Пенделка) а.), Лопатин (Иске Вершаут, Иске Карлыган, Берлек, Суляевка а.), Лунино (Шыкча (Синорова) а.), Неверкин (Гали, Биги, Бикмуса, Дөмавыл, Жәлил, Исәкәй, Кырнавар, Мансур, Мазарлы (Октябрьское), Пачелма (Ногай (Решетино), Чулпан а.), Сосновоборск (Индерка, Сәләмәс (Татар. Сыромяс), Әлмәш а.), Шемьшейка (Оз (Усть-Уза) а.) р-нларында яшиләр. Татарларның шактый өлеше катнаш торак пунктларда: Батрак (Каменка р-ны), Әләзән (Кузнецк р-ны), Чардым (Лопатин р-ны), Неверкино (Неверкин р-ны), Татар Никольскоосы (Пачелма р-ны), Засечное (Пенза р-ны) һ.б.да яши. 1989 да Пензада «Якташлар» татар жәмгыяте оеша, 1991 дә ул өлкә татар мәдәни жәмгыяте итеп үзгәртелә. Жәмгыятә милли мәданияте үстерүгә, туган телне, татар халкының традицияләрен, йола һәм гореф-гадәтләрен өйрәнүгә, рухи, мәдәни, дини ихтияжларын канәгатьләндерүгә; Городище пед. уч-щесендә һәм Татарстан югары уку йортларында татар мәктәпләре өчен укытучылар эзерләүгә булышлык итә. Пенза һәм П.ө.нең 24 мәктәбендә татар теле — фән буларак, 8 мәктәбендә факультатив дәресләрдә укытыла. 1997 дән П.ө.ндә татар-мөселман үзгә эшли. Өлкә терр-ясендә 60 лп мәчет (ш.и. Урта Әләзәндә — 4, Югары Әләзәндә, Мазарлыда — 3), берничә мәдрәсә эшли. «Пензенская правда» өлкә г-тасында «Якташ» махус полосасы даими чыгып килә. 1998 дә милли мәсьәләләргә багышланган «Халык доньясы» бите «Новая газета — Мир людей» г-тасында чыга. 1999 дан бу басма булышлыгында «Арба» г-тасы нәшер ителә. «Солнце Ислама» г-тасы чыгып килә. Өлкә районнарында Сабан туге (Пензада 1989 дан), Корбан һәм Ураза бәйрәмнәре үткәрелә. 2004 тә Сосновоборск р-нының Индерка авылында беренче төбәк татар мәдәнияте фестивалә үткәрелә. Дин галиме М.Бигиев, әдипләр З.Бигиев, К.Г.Тинчурин, язучылар М.Акөгетзадә, Г.Ю.Коләхмәтов, Г.Н.Кутуй, Ш.Х.Усманов, М.Х.Мазунов, Х.Г.Шабанов, партия эшлеклесе А.К.Акчурин, Сов. Союзы Геройлары А.Х.Акжөгетов, Б.М.Еналиев, Т.К.Кержнев, М.И.Мостафин, Дан орденының тулы кавалерлары А.Х.Измайлов, Х.И.Янаев, Соц. Хезмәт Герое Х.М.Мәжитова, РФАнең мөхбир әгъзасы Ә.Р.Тенишев, мед. фән. д-рлары Р.Х.Васильев һәм З.И.Уразгилдиев, а.х. фән. д-ры Ф.Х.Бахтияев, техник фән. д-рлары М.Р.Васелев һәм Б.И.Рәмиев, кытисад фән. д-ры Ә.М.Гатауллинның тормышы һәм хезмәт эңчәнлегә П.ө. б-н байлә.

Әд.: Акөгет К. Пенза татарлары: Кыскача тарих, авыллар, халык ижаты. К., 2001.

ПЕНСИЯ (лат. pensio — түләү), даими акчалата түләүләр, граждандарга билгеле бер ышкә житкәннән соң яисә законда каралган башка очракларда социаль ярдәм формасы. П. эшләрүчеләрдән алып калына торган средстволарны кабаттан бүлү юлы белән дәүләт органнары, шулай ук хосусый оешмалар һәм компанияләр тарафыннан түләнә. Төрләре: персональ; тиешле еллар эшлөгәнә өчен; гариллек буенча; тәрбиячесен югалту очрагында, картлык буенча, хезмәт П.се. Законнар нигезендә дәүләт аның күләмен, билгеләү принципларын, яшләрән билгели. 2002 елга кадәр РФдә картлык буенча П.гә чыгучылар өчен түләүләр күләме өлкәсез гомуми хезмәт стажына һәм билгеле бер вакыт аралыгындагы уртача хезмәт хакына бәйлә була. 2002 дән соң башка төрлө П. системасына күчелә. Хезмәт стажына һәм уртача хезмәт хакына бәйләнмәгән минималь П.не — база өлешен түләүне дәүләт гарантияли. Иминият өлеше П. алачак затның картлык буенча хезмәт П.сенә иминият өлеше билгеләнгән көннән башлап исәпләнгән пенсия капиталы суммасын түләүләр каралган айлар санына («РФнең хезмәт пенсияләре турында» 2001 ел Федераль законы буенча ул 19 ел, ягыни 228 ай) булуп табыла. Туплану өлеше хезмәт П.сенә элеге өлеше билгеләнгән көнгә кадәр индивидуаль счәтның махус өлешендә исәпләп барылган пенсия тупланмалары суммасын алда искә алынган айлар санына бүлүп табыла. РФдә картлык буенча П. хокукы 55 ышкә житкән хатын-кызларга, 60 ка житкән ирләргә бирелә. П. күләме — хезмәт хакының 25% ыннан артык түгел, П.нең оптималь күләме — 40–50%.

П. түләүне дәүләт һәм дәүләтнеке булмаган пенсия фондлары алып бара, сонгылары дәүләт корпорацияләре, хосусый фирмалар һәм пр-тиеләр тарафыннан аны гамәлгә куючыларның акчалары һәм киләчәктә П. һәм пособие алучыларның взнослары хисабына туплана. 1990 да РФнең Пенсия фонды оештырыла, ул — РФ хөкүмәтенә турыдан-туры буйсына торган мөстәкиль финанс-кредит учреждениесе. Фондның топ функцияләре: П. һәм пособиеләр түләү өчен акча средстволарын максатчан жью һәм туплау; халыкны социаль һәм матди яклау буенча федераль һәм төбәк программаларында катнашу; акча средстволарының тупланма өлешен кыйммәтле кәгазьләргә инвестицияләү юллары б-н үстерү, аннан нәтижәлә файдалану һ.б. Бюджет фонды югары закон чыгару органы тарафыннан раслана. ТРда пенсионерларга РФ пенсия фонды бүлгәнен 44 идарәсе хезмәт күрсәтә. Дәүләтнеке булмаган һәм хосусый П. фондлары (НПФ) эшчәнлегә «Дәүләтнеке булмаган пенсия фондлары турында» 1998 ел Федераль законы б-н койләнә; законда алар коммерциячел булмаган социаль тәминат оешмасының махус оештыру-хокукый формасы сыйфатында билгеләнәләр. НПФ килешүләр нигезендә үз әгъзаларын П. б-н тәмин итәләр; алар б-н «РФдә мәжбүри пенсия иминиятләштерү турында» 2001 ел Федераль законы нигезендә мәжбүри пенсия иминиятләштерү турында килешүләр төзиләр.

ТРда 2013 кә 12 Дәүләтнеке булмаган пенсия фонды эшли (5 есе респ-када теркәлгән). ТР буенча РПФБнең 44 идарәсе 10641 мең пенсионерга хезмәт күрсәтә. 2006 дан 8 НПФ эшлән килә (6 сы — респ-када, 2 се Мәскәүдә теркәлгән), Милли НПФның берничә ф-лы (Казанда һәм Әлмәттә) эшли. ТРда НПФда катнашучыларның гомуми саны 360 мең кеше, ягъни барлык икътисади актив халыкның 18% ы һәм респ-ка пр-тиеләрендә хәзер эшләүчеләрнең 22,6% ы. НПФ аша ТРның 2% пенсионеры, ягъни 18324 кеше П. ала.

Әд.: С и е в а к о в Р.Б. Важный инструмент социального менеджмента предприятия // Проблемы совр. экономики. 2007. № 1.

Р.К.Мәжитова.

ПЕНТАТОННИКА (грек. pente — биш һәм topos — аваз), октава эчендә 5 баскыч авазлар системасы. Аның билгеләмәсенә ике караш яшәп килә: 1) ярымтон һәм тритон бәйләнеше булмаган билгеле бер интервал төзелешен авазлар рәте; 2) билгеле бер лад һәм интонация мөгънәсе булган муз. телнең үзгәрткән интонацион-семантик өлкәсе. Ярымтонсыз (ангемитон) пентатонника яисә пентатоник ангемитоника күпләгән Россия халыкларының, ш.и. татарларның да, муз. фольклоры нигезе булып тора. Татар халык жырларының лад төзелешен өйрәнүдә ике юнәлешне аерып карыйлар: 1) пентатониканың барлык биш формасындагы муз. фольклорның ладлы нигезен тану (И.А.Козлов, Я.М.Гиршман, Л.В.Бражник; к. 1 нче рәсем); 2) татар халык

1 нче рәс.

көйләрендә пентатониканың бөтен әйләнеләрдә файдаланылмавын тану. Немед галиме Г.Шюнеман, Казан татарлары жырлары өйрәнү нигезендә беренче булып, бишавазлы ярымтонсыз ладларның 5 төрөннән Казан татарлары жырларында 4 е генә кулланыла дигән нәтижәгә килә (пентатоника формаларының берсе, түбәнге баскычтан (3 нче) квинта интервалы төшеп калганы, татар музыка фольклорына хас түгел); М.Н.Нигъмәтжанов, Р.Ә.Исхакова-Вамба, З.Н.Сәйдәшева да шул карашта торалар. Бу структураларны системалаштыру да ике юнәлешкә бүленә. Беренчесенә тарафдарлары П.ның лад формаларын мажор-минорлы фикерләү ягыннан чыгып тикшерә. Я.М.Гиршман асызыклаганча, «мажор һәм минорның шундый элементлары бар, аларны ачып жиберү, пентатоник лад нигезен сакалап, көйгә мажор яисә минор төсмерләр бирә»; Гиршман П.ның «үзенең гомум лад үзгәрткәнләре» б-н 5 формасын төркемле: аларның берәүләрен мажор (1) һәм минор (5) П. дип, ә башкаларын минор (2 һәм 3) һәм мажор (4) П. дип атый. М.Н.Нигъмәтжанов ш.у. түбән аваздан терций б-н булган 2 формасын «пентатоник мажор» (1) һәм «пентатоник минор» (5), ә 2 сен (2 һәм 4) — «пентатониканың мажор һәм минор вариантлары» дип атый. Р.Ә.Исхакова-Вамба П.ның 2 формасына «ярымтонсыз мажор» һәм «ярымтонсыз минор» исемнәрән бирә. Хәзерге заман этно-

музыкологиясендә шундый караш методологик хата булып санала; бу башка төрле тамгаланышлар, аерым алганда, теге яки бу лад формаларына хас булган һәм аларны үзара аерырга мөмкинлек бирә торган интерваллы төзелешне кулланучы атамалар эзлүгә китерә. Мондый алым Казан татарларының жыр фольклорын тикшерүдә беренче тапкыр З.Н.Сәйдәшева тарафыннан файдаланыла. Ул чынбарлыкта кулланыла торган 4 П.дан 2 форманың билгеләнешендә терциянең башлангыч интервалыннан чыга, бу формаларны «зур терцияле» (1) һәм «кече терцияле» (5), дип атый, башка икесен күләменә карап төкәдим итә, аларны «секста» (4) һәм «септима» (2) дип атый. Соңрак бу ладларның төрле төрләрен билгеләүдә музыка белгече Л.В.Бражник шушы ук юлдан бара, ул П.ның амбитус һәм башлангыч «трихорд» кебек структур үзгәрткәнләреннән чыга, П.ның барлык 5 төрен «терция секста» (1), «секунда септима» (2), «секста септима» (3) «квартсекста» (4), «терция септима» (5) бүлә. Чуаш фольклорын өйрәнүче М.Г.Кондратьев авазлар шкаласында кече октавының — рессеннә алып 1 нче октавының — лясенә кадәрге, аның үзек өлешендә кулланыла торган ноталарны тикшерә. Кирәкле авазлар тәзмәсен сайлаганда, гадәттә, шкала астында урнашкан хәрәфле әйтелештә төп тонга таянуны төкәдим итә. Ләкин шактый татар көйләре (бигрәк тә китапча интонация б-н жырлау) түбән тон б-н генә түгел, бу аваз тәзмәләренә башка тоннары б-н да тәмамлана. Нәтижәдә «интерваллы» һәм «хәрәфле» тамгаланыш системасы халыкның муз. фикерләвен, хис, мөгънә эчтәлеген тулысынча ачып бетерми. Татарларның муз. фольклоры ижатын актив өйрәнү, 20 йөзгә 2 нче яртысында күп санлы аудиозамалар һәм басмалар барлыкка килү, Идел-Кама буе татарларының лад системаларын диатониканың мажор яки минор төрләнеше яисә интерваллар төзелешенә түгел, ә этник, терр., конфессиональ жанр билгеләренә карап аерырга мөмкинлек бирә. Мәс., үзгәндә кече терция булган икенче лад структурасын «керәшенчә» дип атылар (к. *Керәшен татарлар*). Төрле жирлектә керәшен татарлар аны үзләренчә файдалана (к. 2 нче рәсем). Казан керәшен татар-

2 нче рәс.

лары көйләрендә кварта (I) һәм квинта (II) эчендә аска юнәлгән тинтагы трихордлы интонацион көйләр төп роль уйный. Бакалы (Башкортстан) керәшеннәрә, чынында аларның «визит карточкасы» булган төрле вариантлылык хас. Мөселманнарның (Казан татарлары һәм мишәрләре) традицион муз. фольклоры көйләренә ладлары нигезендә төрле юнәлештәге аваз янгырашларының (аскы юнәлеш һәм өске юнәлеш б-н) терция һәм кварта эчендә трихорд тибендагы интонацион ячейкалар булган 1 нче һәм 3 нче форма (сирәк кеңә 2 нче) өстенлек итә.

Әд.: К о з л о в И.А. Пятизвучные гаммы в татарской и башкирской музыке и их музыкально-тео-

ретический анализ // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1928. Т. 34, вып. 1; Г и р ш м а н Я.М. Пентатоника и её развитие в татарской музыке. М., 1960; Н и г м е д з я н о в М.Н. Народная музыка // Татары Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1967; И с х а к о в а - В а м б а Р.А. Татарские народные песни. М., 1981; Б р а ж н и к Л.В. Ангемитоника в модальных и тональных системах: На примере тюркских и финно-угорских народов Поволжья и Приуралья. К., 2002; С а й д а ш е в а З.Н. Татарская музыкальная этнография. К., 2007.

З.Н.Сәйдәшева.

ПЕНЬКОВ Иван Николаевич (11.1.1923, Пенза губ., Саранск өзе Соколовка а.), геолог-минералог, геол.-минерал. фән. д-ры (1971), проф. (1974), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1983). Казан ун-тын тәмамлагач (1952), шунда ук эшли, файдалы казылмалар каф. модире (1974–87). Хезмәтләре минералогиягә һәм рудалар геологиясенә, минералларны тикшерүнең физик һәм химик алымнарына карый. П. минералларның физик-химик үзлекләрен тикшерүдә квадруполь төш резонансын куллануның нәтижәләгән күрсәтә. Руда минералларын бастанда нигезле алым төкәдим итә. Боек Ватан сугышында катнаша. Кызыл Йолдыз, 1 нче (ике тапкыр) һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Аномальная хемсорбция примесей на минералах // Докл. АН СССР. 1977. Т. 184, № 2; Некоторые вопросы химической активности минералов: генетический и технологический аспекты // Зап. Всерос. минерал. об-ва. 2000. № 1.

Әд.: Фронтовики-учёные Казанского университета. К., 2000.

ПЕПЕРОМИЯ (Perperomis), борыччалар семьялыгынан күпбеллек мәңге яшел үләнчел яки ярымкуакчыл үсемлекләр ыругы. Берничә йөз төре билгеле. Чыгышы — ике ярымшарның да тропик пояслары. Яфрактары яшел, еш кына итлеч, формасы, зурлыгы, төсе һәм төзелеше төрле-төрле, кыска сапларда. Чөчәкләре вак, куе ак яки яшыкелт башак яисә чәкән чөчәк төркемдә, күсе койрыгын хәтерләтә. Куаксыман, туры, ампель (асылма) формалары да бар. ТРда декоратив бүлмә гөлә буларак үстерелә. Магнолия яфрактары (P. magnoliaefolia) — аз гына иенке сабаклы һәм каты яфрактары зур үсемлек. Чуар яфрактары формалары да бар. Көмешсыман П.нең (P. argyrea) калкансыман яфрактары көмеш төсәндәге буй сызыклы, алар тамыр яны таралгысына жыйналган. Берничә сортының яфрактары караңгырак төстә. Жыерчалы П. (saperata) — куе яшел вак яфрактары кызыл төстә, нечкә. Башак рәвешле чөчәк төркемә ак, аз гына бөгелгән. Күпчелек П. яфрак һәм ботактан жинчел үрчи; талымсыз; чуар яфрактары формаларына яктылык кирәк, яшелләре күлөгәгә чыдам. Уртача дымлылыкны ярата.

ПЕРВИН Григорий Михайлович (Меерович) (1.9.1946, Ульянов ш.), театр эшлеклесе, ТР һәм РФнең атказ. мәдәният хезмәткәре (1991, 1998). 1971 елда Казан пед. ин-тын музыка-пед. ф-тын тәмамлый. 1972–84 тә Татар филармониясендә (концертмейстер, баш администратор, концерт бүлеге башлы-

гы) эшли. 1985 тән — Казан Зур драма театрында (директор урынбасары, 1988–2007 дә директор). Театр эшләре буенча тәҗрибәле һәм проф. оештыручы буларак, П. театрының матди-техник жирлеген ныгытуга (сәхнәнән техник жиһазланышы яңартыла, сәхнә арты биналары төзекләндерелә, театр бинасына генераль реконструкция уздырыла башлый), коллективның сәнгать эшчәнлеген дәрәжәсен күтәрү, аның тамашачы б-н үзара мөнәсәбәтләре мәсәләләренә зур игътибар юналта; бу елларда коллективның гастрольләр б-н йөрүе активлаша, театр беренче тапкыр чит илләргә гастрольләр б-н чыга, спектакльләрен сәхнәгә кую өчен чит ил режиссёрларын чакыра башлый. 1988–2007 дә Респ-ка театрлары директорлары советы б-н житекчелек итә.

Әд.: И н г в а р И., И л я л о в а И. Русский театр в Казани. К., 1991.

ПЕРВИН Михаил Григорьевич (25.10.1918, Румыния, Кагул ш. — 27.2.1976, Казан), мәдәният эшлеклесе, ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1968). Одесса театр студиясен тәмамлый (1941), укыган вакытта ук Одесса филармониясендә муз. эксцентрик булып эшли. 1942–47 елларда Мәскәу циркы артисты, 1947–49 да Кемерово, Новокузнецк шәһәрләре циркында баш администратор, директор вазифаларын башкаручы. 1949–52 да — Казанда М.Горький исем. клуб, 1952–65 тә — Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ), 1965–73 тә Татар филармониясе директоры. П., талантлы оештыручы буларак, Казан һәм респ-ка мәдәни төзелешенә зур өлеш кертә. Үзе житекчелек иткән коллективларның ижади үсешен кайгырта, тәҗрибәле һәм сәләтле житекчеләрен хезмәттәшлеккә чакыра. Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) труппасының сәнгать житекчелегенә — Дәүләт театр сәнгате ин-тын (ГИТИС) тәмамлаган М.Х.Сәлимжановны, ТРның 1966 да оешкан Дәүләт симф. оркестрының сәнгать житекчелегенә Н.Г.Рахлинны чакырып ала. Татар филармониясе коллективлары һәм аерым артистлар чит илләргә гастрольләр б-н чыга башлыйлар. Медальләр б-н бүләкләнә.

ПЕРВУХИН Михаил Борисович (1813, Вятка губ. — 1871, Әстерхан ш.), педагог, тел белгече. 1834 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан гимназиясендә гарәп теле укыта. 1841 дән Оренбург чик буе комиссиясендә тәржемәче, 1844 тән Эчке Урда ханы канцеляриясе житекчесе, 1849 дән канцеляриядә Сырдарья кыргызлары бүлеге мөдире вазифасын башкара. 1863–66 елларда *Әстерхандагы Беренче ир балалар гимназиясендә* татар теле укыта. П. төзегән «Төрөкчә-татарча-русча сүзлек» һәм «Гарәп теле грамматикасы һәм синтаксисы» исемле кулъязма хезмәтләренә тел белеме галимнәре 19 йөзгә 2 нче ягысында — 20 йөз башында да кулланалар.

ПЕРВУШИН Вадим Евгеньевич (2.1.1959, хәзер Украина ССРның Луганск өлкәсе Александровский р-ны Белореченко пос.), машиналар төзүче, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2005). Кама автомеханика техникумын (1979), Казан техник ун-тын (2004) тамам-

лый. 1978–86 елларда «КамАЗ» ЖБ Ремонт-инструментлар з-дының ярдәмче инструментлар цехында мастер, өлкән мастер. 1986–2008 дә «Алабуга автомобиль заводы» житештерү берләшмәсе» АЖНең Станок-инструментлар з-дында: цех башлыгы урынбасары, инструментлар-житештерү башлыгы урынбасары, башлыгы, директор урынбасары (1998 дән), баш инженер (2002 дән). Дәүләт бүлгә нефть һәм газ скважиналарын үзләштерү һәм ремонтлауга кирәкле 50 һәм 80 т йөк күтәрешле югары технологияле күтәрү агрегатларын эшләп чыгарганы өчен биләлә.

ПЕРВУШИН Всеволод Прокопьевич (Прокопьевич) (24.11.1869, Пермь ш. — 21.12.1954, шунда ук), невропатолог, медицина д-ры (1918). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1894), шунда ук, нерв авырулары клиникасында, бер үк вакытта Казан аеклар жәмгыятегә эчкеләрен савыктыру дөваханәсендә эшли, фельдшер-акушерлар мәктәбенең укыта (1908–19), Кызыл Хач жәмгыятегә Казан шөфакат тугашлары оешмасында дәресләр алып бара (П. катнашы б-н анда физиотерапия кабинеты һәм су б-н савыктыру дөваханәсе ачыла). Беренче бөтендөнья сугышы вакытында Казан ун-ты каршындагы Табибләр жәмгыяте тарафыннан качакларга ярдәм итүче Табибләр ком-ты составына сайлана; Кызыл Хач жәмгыятегә шөһәр госпитальләрендә невропатолог-консультант. Казан ГИДУВын оештыруда катнаша, проф. (1920), шунда нерв авырулары каф. һәм клиникасы житекчесе (1920–22). 1922 елдан Пермь ун-тының нерв авырулары клиникасы директоры. П. анда физиокабинетлар, су б-н савыктыру дөваханәләре оештыра. Казан невропатологлар һәм психиатрлар жәмгыяте (1918–22), Казандагы Туберкулёзга каршы көрәш лигасы һәм Балалар үлеменә каршы көрәш жәмгыяте (1905–15) рәисе. Хезмәтләре нейротравматологиягә, физиотерапиягә карый. Ленин ордены, «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Случай поражения позвоночника на почве брюшно-тифозной инфекции // Spondylitis tifosa // Журн. невропатологии и психиатрии. 1905. Кн. 2; Массовый алкоголизм и борьба с ним. К., 1916; Нервная система и её заболевания. Молотов, 1942; Звуковые особенности, связанные с вызыванием сухожильных рефлексов при их угасании // Советская медицина. 1943. № 4.

Әд.: В и з е н Э.М. Памяти В.П.Первушина // Журн. невропатологии и психиатрии. 1955. Т. 55, вып. 4.

ПЕРЕВЕДЕНЦЕВ Юрий Петрович (23.2.1941, Биектау р-ны Пановка а.), метеоролог, климатолог, геогр. фән. д-ры (1986), проф. (1987), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1992), РФнең атказ. югары мәктәп хезмәткәре (2005), Казан ун-тының атказ. профессоры (2006). Казан ун-тының геогр. (1963) һәм механика-матем. (1972) ф-тларын тәмамлый. 1971 елдан Казан ун-тында, метеорология, климатология һәм атм. экология кафе. мөдире (1978 дән), геогр. һәм геоэкология ф-ты деканы (1983–2006). Хезмәтләре атм. процессларының динамикасын һәм энергетикасын, ТРның климатын өйрөнүгә ка-

рый. П. — атм. циркуляциясе һәм климат үзгәрешләре буенча фәнни юнәлешләргә нигез салучыларның берсе. Беренче тапкыр урта атмосфераның циркуляция-энергетик моделен эшли. Аның житекчелегендә космик-геофизик факторлар тәэсирендә атм. циркуляциясе һәм климатның глобаль һәм жирле үзгәрешләренә закончалыклары ачыклана, комплекслы физик-стат. модель төзелә. Казан ун-тында туфрак-үсемлек системалары һәм атмосфера фәнни-тикшеренү лаб-ясен ачу, үзе житекчеләгән каф. каршында климат мониторингы буенча фәнни төркем туплау эшен башлап жиберүче һәм оештыручылардан берсе. РФдә беренче «Климат теориясе» («Теория климата», 2004) уку ярдәмчеле авторы, «Казан климаты һәм хәзерге чорда аның үзгәрешләре» («Климат Казани и его изменения в современный период», 2006) монографиясе һәм «Атмосфера экологиясе нигезләре» («Основы экологии атмосферы», ч. 1–4, 2000–06) уку ярдәмчеле авторы авторы. Россиянең мактаулы гидрометеорология хезмәте хезмәткәре (2001).

Х е з м.: Циркуляционные и энергетические процессы в средней атмосфере. К., 1984; Современные глобальные и региональные изменения окружающей среды и климата. К., 1999 (автордаш); Метеорология в Казанском университете: Становление, развитие, основные достижения. К., 2001.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

ПЕРЕВЕРЗЕВ Андрей Егорович (29.11.1900 — 1971), химик-технолог, техник фән. д-ры (1949), проф. (1945), ТАССР, РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1944, 1957). 1934 елда Ленинград техн. ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, директор урынбасары, 1939 дан 41 нче каф. мөдире (бүленеп: 1942–44 тә Казанда, берләштерелгән Ленинград һәм Казан химия-технол. ин-тлары директоры). Хезмәтләре нитропарафиннар синтезына һәм аларны куллану, энергия сыйдырышы каты матдәләргә химиясенә һәм технологиясенә карый. П. махсус кулланыштагы эшләнмәләр технологиясенә теоретик нигезләрен эшли. «Капитан Белоусов» бозбатычында Арктикага ике экспедициядә катнаша, дингез, елга, күлләрнең боз катламы жимерелү шартларын тикшерә, Арктика бозларын шартлатып ваттыру юлын тәкъдим итә. 200 дән артык фәнни хезмәт авторы, уйлап табуга 30 авторлык таныклыгы бар. Ленин ордены, «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

ПЕРЕВОЛОЦКИЙ РАЙОНЫ, *Оренбург өлкәсендә* үзәгендә урнашкан. 1935 елда оештырыла. Майданы — 2,7 мең км². Үзәге — Переволоцкий посёлогы (Оренбург шәһәрнән 73 км көнбатыштарак). Халкы — 27889 кеше (2012), 4660 татар (2010). Татарлар, башлыча, Иске Зубачи (920 кеше; 1775 тә нигезләнгән), Яңа Зубачи (770 кеше; 1801), Чесноковна (1782) авылларында яшиләр. 1917 елга П.р. терр-ясендә 5 мәчет, 2 мәдрәсә була. Бүгенге көндә Иске Зубачи (1996 дан), Яңа Зубачи (1993 тән), Чесно-

ковка (1994 тән) авылларында мәчетләр эшли. Иске Зубачи урта мәктәбендә татар теле фән буларак, Яңа Зубачи һәм Чесноковка мәктәпләрендә факультатив дәрес буларак укытыла. Пр.нда Хезмәт Даны орденының тулы кавалеры М.Ә.Зидбаев, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Дан ордены кавалеры А.Н.Зәбиров, техник фән. д-ры З.Г.Салихов туган.

ПЕРЕЛЫГИН Олег Андреевич (30.9.1940, Сталинград өлкәсенен Михайловка пос., хәзер Волгоград өлкәсендәге шәһәр — 8.1.2004, Казан), химик аппаратлар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1997), проф. (1998), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (2001). 1962 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Мәскәү һәм Казан оборона пр-тиеләрендә эшли. 1965–2004 тә Казан технол. ун-тында. Хезмәтләре күп фазалы системаларда гидродинамикага һәм масса алмашуга, химик аппаратларның эш процесслары диагностикасына карый. П. такдими иткан полисилоксаннар синтезлау алымнары технол. цикл вакытын кыскарта һәм су б-н юганда соңгы продукт югалтуларын киметергә мөмкинлек бирә (С.М.Киров исем. Казан ясалма каучук з-дында гамәлгә кертелә). П. тикшеренүләре нигезендә хлор ионнары артык күп булган эмульсияләр өчен роторы титан эретмәләреннән ясалган сепаратор төзелә. Формасында локаль дефектлар булган сүрү конструкцияләренен ныклык саләтен исәпләү һәм бәяләү алымнарын эшли. Уйлап табуга 7 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Критериальный анализ уравнений гидродинамики процессов тонкослойного сепарирования // Теорет. основы хим. технологии. 1993. Т. 27, № 3 (автордаш); Исследования течений в пограничных слоях в процессах тонкослойного сепарирования // Теорет. основы хим. технологии. 1995. Т. 29, № 3 (автордаш); Об условии прочности оболочки при возникновении пластических деформаций // Вестн. Казан. технол. ун-та. 2000. № 3 (автордаш).

ПЕРЕТЯТКОВИЧ Георгий Иванович (26.11.1840, Бессарабия өлкәсенен Оргевский өязе — 7.8.1908, Кишинёв ш.), тарихчы, рус тарихы д-ры (1882), хакыйкый статский советник (1894). Дворяннар нәселеннән. Ришелье лицее (Одесса ш., 1860), Мәскәү ин-тын (1865) тәмамлый. 1865 елдан Мәскәүнен Беренче ир балалар гимназиясе укытучысы. 1877 дән Новороссийск ун-тының (Одесса) рус тарихы кафедрасында: приват-доцент (1877–82), экстраординар проф. (1882–86), ординар проф. (1886–1903), 1903 тән атказ. проф. Түбән һәм Урта Идел бие тарихы буенча хезмәтләре урта гасырларда Идел бие халыкларының узара йогынтысы һәм багланышлары, аларны 15–18 йөзләрдә христианлаштыру мәсьәләләренә карый. П. Идел бие төбәген колонияләштерү юлларын тасвирлый, торақ пунктларның нигезләнүе турында мәгълүматлар китерә, күп кенә авылларның барлыкка килүе кешеләреннән, хакимиятләргә белдерми генә, жир өчен түлүдән качып, үз белдекләре б-н күченүенә бәйләнгән беренче булып игьтибар итә.

Х е з м.: Поволжье в XV и XVI веках: Очерки по истории края и его колонизации. М., 1877; По-

волжье в XVII и начале XVIII в.: Очерки из истории колонизации края. Од., 1882; Малороссияне в Оренбургском крае при начале его заселения: По рукописным документам архива М-ва юстиции. Од., 1888.

Әд.: Г.И.Перетяткович: Некролог // Ист. вестн. 1908. Т. 114; Л и н н и ч е н к о И.А. Г.И.Перетяткович. Од., 1916.

Е.Б.Долгов.

ПЕРЛОВИЦАЛАР (Unio), Unionidae семьялыгынан төче суларда яшәүче ике кабырчыклы моллюсклар ыругы. Россиядә — 6 төре, Татарстан терр-ясендә 4 төре билгеле. Аеруча гадәти төрләр — гади П. (U. pictorum), кабарынкы П. (U. tumidus) һәм юан П. (U. crassus) гадәти төрләр. Кабырчыгы нык, бикләгеч мускуллары яхшы үскән. Гади П. — иң зурлары; озынлыклары 14,5 см, башка П.ның 11 см га кадәр. Кабырчыкның төсе саргылт-яшел яки яшыкелт-көрән, эче сәдәф капламлы. Елга һәм күлләрдә яши, су төбәндәге йомшак грунтта буразналар калдырып акрын гына (1–1,5 м/сәг) хәрәкәтләнә. Судагы детрит б-н туена, моның өчен ул шактый күлмәдә су фильтрлый. Аталануы апрельдән июньгә кадәр, личинкалары (глохидийлар) П.ның саңакларында үсә, май ахырыннан августка кадәр суга тарала. Суда балыкларга бергәләп һәм беркадәр вакыт аларда паразитлык итәләр. П. 15 елга кадәр яшиләр. Суның пычрануына һәм кислород житмәүгә бик сизгерләр, шунлыктан аларның саны кими бара. П.ны азык буларак кулланалар, йорт хайваннары рационна кушалар, кабырчыкларын сәдәф ясауда файдаланалар. Яшь П. кыргый хайваннар, кошлар һәм балыклар өчен азык булып тора. Сулыкларның үзәннән-үзе чистаруында мөһим роль уйныйлар.

Әд.: Жизнь животных. М., 1968. Т. 2; Краткий определитель водных беспозвоночных Среднего Поволжья. К., 1977; Райков Б.Е., Римский-Корсаков М.Н. Зоологические экскурсии. М., 1994.

В.А.Яковлев.

ПЕРМЬ ЖАМИГЪ МӘЧЕТЕ, дини архит-ра истәлегә. Пермьдәге мөселман мәхәлләсе үзенең дини ихтыяжларын 1860 еллардан 20 йөз башына кадәр манарасыз агач бинада башкара. 1897 елда уздырылган халык санын алу буенча, шәһәрдә 650 мөселман, ши. 300 дән артык ир-ат яши. П.ж.м. 1901–03 тә арх. А.И.Ожегов проекты буенча татар сүдәгәрләре Агафуровлар, Тишкиннар, Ибәйтүллиннар акчасына төзелә. Ике канатлы, ике як тәрәзәле, өч яруслы манарасы төньяк өлеште почмагында салынган мәчет. Намаз залы мәчетнең куб рәвешендәге канатында, дүрт кычкылы түбәнә кисеп кәргән, тәбәнәк цилиндр нигезгә беркетелгән гөмбәз б-н ябылган. Манараның сизгез кырлы ике яруссы астында уелган ишек аның беренче катында урнашкан. Мәзәнә кечерәк диаметрлы өченче яруста. Аны икенче катның нык, жәнке кәрнизне кошчп тора. Манараның вертикаль композициясен биек, тамчысыман гөмбәз төгәлли. Манара урта ярусның түбәнге өлешендә дүрт яктан үсеп чыккан төз, сизгез кырлы барабанга утыртылган 4 гөмбәзле булду б-н аерылып тора. Мәчет шәрәкь-мөселман архит-расы үрнәкләрен кулланып, романтик юнәлеш-

Пермь жамигъ мәчете. Арх. А.И.Ожегов. 2007 елгы фоторәсем.

тәге эклектик стильдә бизәлгән: дивар колонналарындагы киң архивозлыты, биек аркалы тәрәзәләр, уеп бизәлгән розеткалар б-н каймаланган түгәрәк тәрәзәләр, төп күлмәдәге һәм манара ярусларындагы фигуралы терәкләр, зур фризлар, нык, жәнке кәрнизләр, фасадларның рустланган өслеге, яшел-зәңгәр-ак төсләр б-н чиратлаштырып буялган дивар әллә каян күренеп тора.

1937 дә мәчет ябыла, 1939 да бинада партия архивы урнаша, 1986 да күргәзмә залы һәм китапханәсе булган туган якны өйрәнү музейе ф-лы ачыла, 1991 дә бина мөселманнар жәмгыятенә кайтарып бирелә. П.ж.м. терр-ясендә совет чорында торақ биналар итеп файдаланылган һәм сонрак жәмгытькә кайтарылган әүвәлге мәдрәсә бинасы һәм мәззин йорты бар. 2003 тә комплекста яңарту, үзгәртеп кору эшләре башлана. Эш барышында урам ягынан мәчет б-н бердәй стильдә бизәлгән бер катлы сүдә-хезмәт күрсәтү юнәлешендәге яңкорма төзелә.

Әд.: История соборной мечети Перми // Идель. 1991. № 4.

Е.В.Липаков, Х.Г.Надырова.

ПЕРМЬ КРАЕ, РФдә. 2005 елда оештырыла. Төньяк һәм Урта Урал, Урал алды р-ннарының көнбатыш сөзәкләгендә урнашкан. Мәйданы — 160,6 мең км². Үзәге — Пермь шәһәре. Халкы — 2634461 кеше (2012). Татарлар саны: 1970 елда — 169,4 мең, 1979 да — 157,7 мең, 1989 да — 150,5 мең, 2002 дә — 136,6, 2010 да — 115,5 мең кеше. Алар П.к.на элек-электән килеп урнаша. 16 йөзнен 2 нче яртысында — 18 йөздә Урта Идел буеннан күченүчеләр исәбенә татарлар шактый күбәя. Гадәти шөгыйльдән (игенчелек, терлекчелек, аучылык, урман умартачылыгы) тыш, алар металл эзләү һәм чыгару б-н шөгыйльләнә. Татар мәгъдән эзләүчеләр дөүләт экспедицияләренә һәм рус эшмәкәрләренә мәгъдәнле урыннар табуда булыша, кайберләре бу эштә үзләре сәнәгатчелә булып китә (19 йөздә Пермь губернасының төньяк волостларында яшәүче 360 ка якын татар һәм башкорт сәнәгатчеләсе исәпләнә). Татар төбәге-

нең икътисади һәм мәдәни үзәге булып Пермь шәһәре тора. 1911 елгы мәгълүматларга караганда, шәһәрнең 65 сәүдә һәм сәнәгать пр-тиесе татарлар б-н башкортлар хужа була (байлыгы буенча «Борадәр Агафуровлар» сәүдә йорты аерылып тора). 1908 дә Пермь шәһәре һәм Пермь өязе мөселманнарының «Жәмгыяте хәйрия» икътисади-мәдәни һәм хәйрия жәмгыяте, *Мөселман мәгрифәт һәм хәйрия жәмгыяте*, мөселман китапханәсе ачыла. 1901–03 тә татар сәүдәгәрләре иганәсенә шәһәрдә мәчет төзелә (1917 дән соң дин тотучылардан тартып алына, 1990 да кире кайтарыла) (к. *Пермь жәмгыяте мәчете*). 1917 дә Пермьдә дистәдән артык мәдрәсә исәпләнә. 1918 дә шәһәрдә *Мөселманнар хәрби һәйәте* эшли. Совет чорында крайда «*Кызыл таң*», «*Ленин юлыннан*» (Пермь), «*Очкын*» (Көңгер ш.), «*Очкын*» (Лысва ш.), «*Ударник*» (Чусовой ш.), «*Урал кочегаркасы*» (Кизел ш.) татар г-талары нәшер ителә. 1932–55 елларда Пермь р-нының Куян авылында *Пермь татар педагогия училищесе* эшли. Хәзерге көндә татарлар Пермь, Березники, Гремячинск, Кизел, Губаха, Чайковский шәһәрләрендә яши. Барда, Березовка, Куеда, Көңгер, Октябрь, Урда, Оса, Пермь, Суксун, Уя, Чайковский, Чернушка һәм Чусовой р-нарında 150 дән артык татар торак пункты урнашкан. П.к. татар һәм башкортларының төбәк милли-мәдәни автономиясе, Пермь татарларының милли-мәдәни автономиясе, «Пермь шәһәре татар мәданият-мәгрифәт үзәге» ижтимагый оешмасы эшли. 80 гә якын мәктәптә татар теле укытыла, 50 гә якын мәктәпкәчә тәрбия учреждениесендә балалар татарча тәрбияләнә. Оса шәһәре пед. үч-шесендә 1960 еллардан татар мәктәпләре өчен башлангыч сыйныф укытучылары әзерләү төркем эшли. П.к.нда 54 татар-башкорт жыр һәм бию коллективы (иң атаклылары — «Мәхәббәт» һәм «Хыял») исәпләнә. «Халык чышмәсе» (Пермь, 1991 дән), «Халык авазы», «Таң» (Барда р-ны, 1931 дән), «Балкыш» г-талары нәшер ителә. Татарлар өчен «Кардәшләр» өлкә радио һәм телевидение (1991 дән), Барда р-ны телестудиясе тапшырулары даими чыга. Крайда 25 мәчет бар (1994). Барда (Барда р-ны), Уя (Уя р-ны) авылларында халык музейлары, Бардада халык театры эшли. Ел саен *Сабан туе* уздырыла. П.к. б-н ТР арасында элек-электән тарихи, икътисади һәм мәдәни бәйләнешләр яши. 1708–75 тә бу терр-яләр Казан губернасына керә (1719–75 тә — Пермь провинциясе буларак). 18–19 йөзләрдә Казан губернасындагы Мамадыш, Чистай һәм Спас өязләренең күп кенә авыллары Урал казна тау з-дларына беркетелә. 1864–1917 дә Пермь губернасы *Казан хәрби округына*, 1870–1917 дә Казан мәхкәмә округына керә. Совет чорында П.к.нда зур сәнәгать объектлары төзелешендә һәм эшендә күп кенә татарлар һәм Татарстанлылар (к. М.Ф.Ардуданов, М.М.Мәүлиев һ.б.) катнаша. Край терр-ясендә Казан селекция станциясендә чыгарылган а.х. культуралары («*Казан 64/95*» люцерна, «*Казан 430*» тары сортлары) районлаштырылган. ТР б-н П.к. арасында икътисад, фән-техника һәм мәданият

өлкәсендә хезмәттәшлек турында килешү төзелгән. Мәгариф өлкәсендә хезмәттәшлек турында килешүне тормышка ашырып, Барда районы мәктәп укучылары ел саен Казанда ТР Мәгариф һәм фән министрлыгы оештырган татар теле һәм әдәбияты буенча төбәкәра олимпиадаларда катнашалар. Ш.у.к. *Пермь татарлары*.

Әд.: Закиров Д.Г. Известные татары Прикамья. Пермь, 2005; Чагин Г.Н. Народы и культуры Урала XIX–XX вв.: Ист.-этногр. атлас. Екатеринбург, 2003.

Д.Г.Закиров.

ПЕРМЬ РАЙОНЫ, *Пермь краенда*, Пермь шәһәр яны зонасында урнашкан. 1939 елда Югары Мулла р-ны буларак оештырыла. 1963 тән бүгенге исемне йортә. Мәйданы — 3750 км². Район үзәге Пермь шәһәрində. Халкы — 104504 кеше (2013), татарлар — 4436 кеше (2010). Татарлар, башлыча, Башкултай (2008 дә — 608 кеше; 1592 дән мәгълүм) һәм Куян (1171 кеше; 17 йөз башыннан мәгълүм) авылларында яшиләр. П.р. терр-ясенә алар Казан ханлыгы таркалган күченә, күбесе асабалар катлавына керә. 1720 елларда атаклы руда чыгару сәнәгатчесе Исмәгыйль Тасимов Куян авылы янында 15 бакыр шахтасын нигезли, чыгарылган руда Егосиха һәм Юг з-дларына жиберелә. Тасимов С.-Петербург тау үч-шесен (сонрак — ин-тын) оештыручыларының берсе була һәм аңа матди ярдәм күрсәтә. Куян һәм Башкултайда 1803 тә — 1145, 1816 да — 1437, 1858 дә — 2276, 1904 тә — 3606 кеше яши. 1929 га кадәр Куян авылында 2 жамитгә мәчет (1750 һәм 1897 дә төзелә), мәдрәсә эшли, 1925–30 да Башкултайда мөселман жәмгыяте була. 1948 дә Куянда икенче жамитгә мәчет тергезелә эшли башлый, ул 1991 гә кадәр Пермь өлкәсендә бердәнбер мөселман гыйбадәтханәсе булып кала. Хәзерге көндә Башкултай һәм Куян мәктәпләрендә татар теле фән буларак өйрәнелә. Куян мәданият йорты каршында хор һәм бию («Ләйсән») коллективлары эшли. Пед. фән д-ры Ә.С.Тайсин һәм мед. фән д-ры Р.З.Кузиевның тормышы П.р. б-н бәйлә. 2008 дә Куян авылында И.Тасимов истәлегенә мемориаль такта ачыла.

Әд.: Мурсалимов Г.С. Кояново // Материалы по Пермской области к Уральской исторической энциклопедии. Пермь. 1994. Вып. 1; шул у.к. Село Кояново в истории Пермской губернии // Пермский край: Прошлое и настоящее (к 200-летию образования Пермской губернии). Пермь, 1997.

ПЕРМЬ СИСТЕМАСЫ (ЧОРЫ), пермь (элекке Пермь губ. атамасы буенча), Жирнең геол. тарихындагы палеозой эратемасының (эрасының) соңгы (алтынчы) системасы (чоры). 299±0,8 млн. ел элек башлана, 48±0,4 млн. ел давам итә. 3 бүлеккә һәм 9 яруска бүленә. 1841 елда инглиз геологы Р.Мурисон тарафыннан билгеләнә.

П.с.(ч.) интенсив тектоник хәрәкәتلәр б-н характерлана. Материклар күчсез дөвәм итә, Европа төньякка күчә һәм Азия б-н тоташа, алар кушылган урында Урал таулары формалаша башлый. Татарстан терр-ясе төньякка күчә һәм хәзерге торышыннан көнбатышкарак борыла. Жылы һәм коры климат шартларында дингез, лагуна һәм континенталь утыр-

Татарстанның Пермь утырмаларындагы кварц кристаллары.

малар: доломитлар, известьташ, гипс, балчык, кызгылт комсу-балчыксыл токымнар хасил була. П.с.(ч.)ның органик доньясы жир өсте үсемлек һәм хайваннарының роле арту б-н характерлана; палеозой хайван һәм үсемлекләре үлеп бетә һәм яңа төркемнәре барлыкка килә. Мүкүр, дингезләрдә яшел сүсемнәр зур роль уйный башлый. Хайваннар доньясы бай һәм төрле булуы б-н аерылып тора: дингезләрдә — бер күзәнәккә хайваннар (фораминифералар), мәржәннәр, моллюсклар, акуласыманнар һәм тәңкәле балыклар, төче сулыкларда ишкәгәяклы кысласыманнар яши. Бөжәкләрнең (элпәканатлылар), үрмәкүчсыманнарның, жир-су хайваннарының (панцирь башлылар, бака-кәлтәләр) яңа отрядлары барлыкка килә, жәнлексыман сойрәлүчеләр зурая. Татарстан терр-ясендә имезүчеләрнен беренче жылы канлы бабалары — хәнжәрсыман казык тешле парейазаврларның (3 м га кадәр озынлыкта) калдыклары табыла. П.с.(ч.)ның гомуми калынлыгы 600 м дан артык. Системаны өйрәнүгә Казан геологы Н.А.Головкинский, А.А.Штукенберг, А.В.Нечаев, М.Э.Ноинский, Е.И.Тихвинская, И.Н.Тихвинский, В.И.Игнатова, Ю.В.Семетовский һ.б. зур өлеш кертәләр. Алар тарафыннан *Уфа ярусы* һәм *Казан ярусы* (Нечаев), *Көңгер ярусы* (Штукенберг) аерым нигезләнә; стратотиплар ачыла (эталон киселешләр, мөс., *Печище геологик киселеше*); Пермь утырмаларында файданы кызылмаларның урнашу закончалыклары билгеләнә. ТР терр-ясендә П.с.(ч.) утырмаларына известьташ, доломит, гипс, битум, нефть, минераль су һ.б. чыганаclar (17–19 йөзләрдә бакыр рудалары чыгарыла) туры килә. Ш.у.к. *Палеоботаника, Палеонтология, Стратиграфия*.

Әд.: Геология Татарстана: Стратиграфия и тектоника. М., 2003; Стратиграфический кодекс России. СПб., 2006.

Н.Б.Валитов, Э.Х.Рәхмәтуллин.

ПЕРМЬ ТАТАР ПЕДАГОГИЯ УЧИЛИЩЕСЕ, 1929 елда Пермь татар-башкорт пед. техникумы — Свердловск пед. техникумы ф-лы буларак оештырыла; 1937 дән Пермь татар пед. техникумы, 1941 дән пед. үч-щә. Башта Пермь шәһәрində, 1941 дән Югары Мулла (хәзер Пермь) р-нының Куян авылында урнаша. 1955 тә абыла. Пермь өлкәсендә татар мәктәпләре өчен башлангыч сыйныф укытучылары әзерли, ел саен якынча 25 кеше тәмамлай. Тәмамлаучылар арасында — язучы Ә.М.Маликов.

ПЕРМЬ ТАТАРЛАРЫ (Көнгөр татарлары), *Казан татарларының* этнографик төркеме. 20 йөз башында 52,7 мең кеше исәпләнә, Пермь губернасының Пермь, Оса, Красноуфимск һәм Көнгөр өязләрендә тууланып яшиләр. 17–18 йөzlәрдә П.т. «Көнгөр татарлары» (өяз үзәге — Көнгөр ш. исеменнән) буларак та билгелә. 21 йөз башында П.т., асылда, Пермь һәм Свердловск өлкәләрендә яшиләр. П.т.ның язуы Казан татарларыныкы шикелле үк — рус алфавиты нигезендә. Дин тотучы П.т. — мөселман-сөнниләр.

П.т. формалашуда Сылва археол. культу-расы б-н бәйлә угор (ихтимал, төрки-угор) халыклары төркеме аһәмиятле роль уйный. 15 йөз — 17 йөз башы рус чыганакаларында әлеге төркем «остяклар» (татарча — иштәк сүзеннән) дип искә алына. Остяклар нугай бәкләренә буйсынган аерым этносәяси берләшмә (Остяклар, яисә Костяклар, жире) рәвешендә Казан ханлыгы йөгынтысында булалар. П.т.ның тагын бер мөһим этник компоненты булып Пермь төбәге халкының нугай-кыпчак төркеме санала, моны шәжәрә язучылары, тарихи риваятьләр һ.б. тарихи-этнографик материаллар да раслый. П.т. оешуда 16 йөзгә 2 нче яртысы — 17 йөз башында Урта Идел буеннан Пермь төбәгенә күчеп килгән Казан татарлары (өлешчә *мишәрләр* дә) сизелерлек роль уйный. Казан татарлары П.т.ның этносәяси һәм этномәдәни үсешенә зур йөгынты ясайлар. Мәдәни-көнкүреш үзенчәлекләре буенча П.т. Мулла, Көнгөр, Танып һәм Красноуфимск дип аталган 4 төркемчәгә бүленә. П.т.на кардәш кайбер татар телендә сөйләшүче төркемнәр (мас., Пермь өлкәсенә Барда р-нында яшәүчеләр) рәсми яктан башкортлар булып исәпләнә. П.т.н татарларга һәм башкортларга аеру юк, бары элеккеге географик һәм нәсел-ыру бүленешенә карап, Гәйнә һәм Көнгөр төбәкләренә аерып карау яшәп килә, шунлыктан бу аеру бик тө шартлы булып тора.

Әд.: Пермские татары. К., 1983; Историческая этнография татарского народа. К., 1990; Татары. М., 2001.

Д.М.Исхаков.

ПЕРМЯК авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 9 км коньяк-көнчыгыштарак. Киндерле елгасы буенда. 2010 елда 133 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Клуб, китапханә. 1565–67 еллардан Тәүгелде атамасы б-н билгелә. Авыл б-н төрле кешеләр идарә итә, 1593–1764 тә авылның бер өлеше Казан Троица-Сергий монастыре карамагында була. 1860 елларга кадәр халкы алпавыт һәм дәүләт (әлек — экономик, 1764 кә кадәр — монастырь) крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, 1860 тан, күн эшкәртүдә кулланылчуы бәкам агачын уып, порошок ясау б-н шөгыльләнә. 1719 дан П.та Казан-Богородица чиркәве, 1889–1914 тә хатын-кызлар земство мәктәбе эшли. 20 йөз башында 4 тимерчелек, жил тегермәне, ярма яргыч, 1 казна шәрәб һәм 5 вак-төякләр кибете була. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 2244,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Кошкаково волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кан-

тонында. 1927 нең 14 февраленнән — Казан авыл р-нында, 1935 нең 10 февраленнән — Биектау, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1646 да — 70, 1782 дә — 352 ир-ат; 1859 да — 707, 1897 дә — 922, 1920 дә — 975, 1926 да — 1206 (Мелиновка авылын да кертеп), 1938 дә — 998, 1949 да — 786, 1958 дә — 629, 1970 тә — 324, 1989 да — 176, 2002 дә — 163 кеше.

Әд.: Очерки истории Высокогорского района Республики Татарстан. К., 1999.

ПЕРОВ И.С. ТАШБАСМАХАНӘСӘ, Казанда. 1871 елда Казан цехчысы Иван Семёнович Перов тарафыннан ачыла. Аның вәфатыннан соңгы хужасы — М.А.Семёнов (1911 дән). Ташбасмаханә 1916 га кадәр эшли. Тора-бара шәһәрдәге ин эре полиграфия пр-тиеләренә берсенә әверелә. 1870 елларда анда 10, 1888 дә — 17, 1899 да — 40, 1915 тә — 50 кеше эшли. 1885 тән — басмаханә һәм ташбасмаханә. Ин беренче продукциясен рус нашірләрә заказлары буенча басылган эстамплар тәшкил итә. 1879 дан татар телендә ташбасма эшләнмәләр — нигездә, мөселманнарның изге урыннары күренешләре төшерелгән язучы эстамплар, дивар календарлары, геогр. карталар нәшер ителә. 1883 тә К.Насырий календаре, 1901 дә — Ш.Таһировның татарча әлифбасы бастырыла. 1879–1910 да 890 мең тираж б-н 67 исемдә татар басмасы дөнья күрә. 20 йөз башынан төп продукцияне газета һәм китаплар тәшкил итә. Казан ун-ты проф.-табибларының фәнни хезмәтләре, ижтимагый оешмалар һәм узидарә органнарының отчетлары, православиягә караган дини әдәбият нәшер ителә. 1901–16 да 352 исемдәге китап басылып чыга. 1905 тән соң Казан карагүһчеләренә газеталары һәм листовкалары басыла (И.С.Перов ун оешмаларның гаять актив эшлеклесе була). 1910 тан соң «Камско-Волжская речь» либераль г-тасы басыла башлый.

Әд.: Каримуллин А.Г. Татарская книга начала XX века. К., 1974; Габдельганеева Г.Г. Полиграфия и печать в Казанской губернии. 1800–1917 гг. К., 2005.

Г.Г.Габделлашева.

ПЕРСИДСКИЙ Константин Петрович (23.10.1903, Сембер губ., Сызрань өязе Лобановка а. — 22.6.1970, Алма-Ата), математик, физика-матем. фән. д-ры (1946), Казакъстан ССР ФАнең акад. (1951), Казакъстан ССР-ның атказ. фән эшлеклесе (1944). Н.Н.*Парфентьев*в шәкертә. Казан ун-тын төмамлый (1927), шунда ук матем. кафедрасында эшли, проф. (1934), дифференциаль тигезләмәләр каф. мөдире һәм физика-матем. ф-ты деканы (1938–40), бер үк вакытта Казан авиац. ин-тының югары матем. каф. профессоры (1933–39). 1940 тан Казакъстан ун-тының матем. анализ (1940–44) һәм дифференциаль тигезләмәләр (1946–68) кафедралары мөдире, бер үк вакытта Пед. ин-тының геом. каф. мөдире (Алма-Ата, 1940–44); 1946 дан Казакъстан ССР ФАсендә матем. һәм механика секторы мөдире (1946–51), Физика-матем. фәннәре бүлгегенә акад.-секретаре (рәисе) (1951–54); Матем. һәм механика ин-ты

директоры (1966–69) һәм функциональ фәзаларда дифференциаль тигезләмәләр лаб-ясе мөдире (1966–70). 1944–46 да Томск политехник ин-тының матем. каф. мөдире һәм Томск ун-ты укытучысы. Хезмәтләре ихтималлылык теориясенә, дифференциаль һәм интеграль тигезләмәләр, функциональ теориясенә һәм функциональ анализга, дифференциаль тигезләмәләр чышелешенә тотрыклылыгы теориясенә карый. П. Ляпуновның икенче алымны үстерә, чышелешенә беренче якынчалык буенча тотрыклылыгы мәсьәләләрен өйрәнә, тотрыксызлыкның гомуми теоремасын исбатлый. Гади дифференциаль тигезләмәләр системалары, аерым чыгарылмалы һәм Банах фәзаларындагы тигезләмәләр тотрыклылыгының кайбер мәсьәләләрен өйрәнә. Казакъстанда фәйдалы казылмалар запасын баялү өчен ихтималлык теориясе алымнарын куллана. Ике Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медаль, Казакъстан ССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Избр. труды: В 2 т. А.-А., 1976.

Әд.: Константин Петрович Персидский. А.-А., 1984.

ПЕРФЫЛОВ Николай Петрович (21.11.1924, Арча кантоны Кадыш а., хәзер Казанның Авиатөзелеш р-ны — 19.9.2002, Казан), инженер-механик, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1971). Казан авиация ин-тын төмамлый (1955). 1939–84 елларда Казан авиация ЖБдә: токарь, өлкән инженер, инженер-конструктор, клепкалау-жыю эшләре бүлгегенә КБ башлыгы. Дәүләт бүлгә универсаль жайланмалар һәм стапель конструкцияләре жыюда яңа технол. процесслар кулланып самоләтлар жигештерү алымын эшләүдә катнашканы өчен бирелә.

ПЕРЦОВ Эраст Петрович (29.11.1804, Воронеж ш. — 11.7.1873, С.-Петербург), шагыйрь, драматург, публицист. «Ришвәт алу сәнгате. Мәрхүм титуляр советник Тяжалкин казакъләре арасында табылган кулъязма» («Искусство брать взятки. Рукопись, найденная в бумагах Тяжалкина, умершего титулярного советника», 1830) сатирасы, «Андрей Бичев, яки Мин кешеләрдән көләм» («Андрей Бичев, или Смешны мне люди», 1833) комедиясе, «Механиканың гомумхалык курсы» («Общеприимный курс механики», 1847) белешмәлеге, крепостной хокукны тәнкыйтлэгән шигырьләр, сәяси вазгыятькә, министрлыклар эшчәнлегенә, крәстияннәр чуалышларына багышланган очерк цикллари авторы. 1811 елдан гаиләсе б-н Казанда, 1824 тән С.-Петербургда яши. 1830 елларда озаклап Казанда яшәп ала. Е.А.Боратынский б-н таныш була. 1833 тә Пушкин Казанга килгәндә П. б-н очраша, аның янында берничә тапкыр М.С.Щепкин туктала. Шагыйрьнең биографы Н.Я.Агафонов сүзләренә караганда, Казанда П. жәмгыятьнең үзегендә торып, «жәмәгать тормышын жанландыручы» булып санала, А.А.Фуксның әдәби түгәрәгенә йөри. 1861 дә С.-Петербургда «Колокол» ж-лы б-н хезмәттәшлек иткән өчен кулга алына. Тентү вакытында, Казан губернасының Бизно авылында булган крәстиян чуалышлар

ры тасвирланган, П. исеменә юлланган хат алына. П. Тубән Новгородка сөрелә (саламәтлөгә начар булу сәбәплә азат ителә). Үз-үзенә кул сала.

Әд.: Б о б р о в Е.А. А.А.Фукс и Казанские литераторы 30–40-х гг. // Русская старина. 1904. Т. 119, № 7.

М.М.Сидорова.

ПЕРЦОВКА авылы, Зэй р-нында, Зэй ти-мер юл станциясеннән 4 км көнбатыштарак, Бөгелде елгасы буенда. 2010 елда 225 кеше (руслар, татарлар) яши. 1922 дә нигез салына. Оештырылган көненнән ТАССРның Чаллы кантоны Зэй волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1935 нең 10 февраленнан — Зэй, 1963 нең 1 февраленнан — Чаллы, 1972 нең 1 ноябреннән Зэй р-нында. Халык саны: 1926 да — 55, 1938 дә — 87, 1949 да — 87, 1958 дә — 96, 1970 тә — 44, 1979 да — 43, 1989 да — 13, 2002 дә — 69 кеше.

ПЕРШАКОВ Александрович (24.8.1875, С.-Петербург — февраль 1943, Мари АССРның Мушмари пос.), зоолог, эколог. Казан санәгать химия технологиясе уч-щесен тәмамлаганнан соң (1901), шунда ук эшли; бер үк вакытта Казан а.х. һәм урманчылык ин-тында, урман химия технологиясе каф. мөдире (1922–24). 1931–32 елларда Казан ун-тында. 1933 тән Идел буе урман техникасы ин-тында (Йошкар-Ола ш.) проф. (1933), биол. фән. каф. мөдире. Хезмәтләре орнитологиягә, табигатьне саклауга, Татарстан, Чуаш, Удмурт, Мари АССРлар фауна-сын өйрәнүгә карый. П. Казан ун-тында Э.А.Эверсман гарафыннан башланган тетраподология (жир өсте хайваннарның өйрәнү) буенча тикшеренүләргә дөвам итә, ижади коллектив түпкүл, аның составына И.С.Башкиров, Е.П.Кнорре, В.А.Попов һ.б. галимнәр керә. Вак имезүчеләрне исәпкә алу ысулын эшли. Казан зооботаника бакчасын, Идел-Кама саклаулыгының Раифа участогын (1926), Идел-Кама төбәге промысел-биол. станциясен (1929) оештыручыларның берсе. Граждандар сугышы елларында Казан губернасында скипидар-сумала табу эшен тергезүдә катнаша. Төбәктә беренче булып Раифа урманьында нарат киртләр буенча тәҗрибәләр үткәрә башлый.

Х е з м.: Лесные позвоночные как хозяйственные факторы // Изв. Казан. ин-та сел. хоз-ва и лесоводства. 1929. № 1; О местностях, пригодных для выселения бобров в Казанском крае // Пушное дело. 1931. № 11–12; Методика учёта позвоночных в лесном хозяйстве // Изв. Поволжского лесотехнического ин-та. 1935. Вып. 2.

Әд.: Г а р а н и н В.И. В.А.Попов и Волжско-Камский заповедник // Тр. Волжско-Камского гос. природного заповедника. 2005. Вып. 6.

В.И.Гаранин.

ПЕСӨЙ авылы, Менделеев р-нында, Менделеев шәһәрнән 21 км төньяк-көнчыгыштарак, Чөмөн елгасы буенда. 2010 елда 388 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 18 йөз уртасына кадәр нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстианнәре, асабалар һәм типтәрләр катлауларына бүленә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгильәнә. 20 йөз башында П.дә мәчет, мәктәп (1840 та ачыла) эшли. 1920 гә кадәр

авыл халкының бер өлеше (әлекке дәүләт крәстианнәре) — Күрәк, икенче өлеше (әлекке асабалар һәм типтәрләр) Вятка губернасының Алабуга өязе Салагыш волостенда, 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Бондюг, 1931 нең 20 гыйнварыннан — Алабуга, 1935 нең 10 февраленнан — Бондюг, 1963 нең 1 февраленнан — Алабуга, 1985 нең 15 августыннан Менделеев р-нында. Халык саны: 1887 дә — 162, 1905 тә — 236, 1920 дә — 662, 1926 да — 1007, 1938 дә — 988, 1949 да — 707, 1958 дә — 477, 1970 тә — 407, 1979 да — 307, 1989 да — 332, 2002 дә — 424 кеше.

ПЕСІ ТӘПІЧӘСЕ, п е с и т ә п и е (Anthenaria), оешма чәчәкләр семьялыгынан күпчелек үләнчел үсемлекләр, сирәгрәк — ярымкуакчыклар ыругы. 100 дән артык төре билгеле. ТР терр-ясендә бер төре — ике өйлә П.т. (A. dioica) киң таралган. Нарат урманнарында, коры болынарда һәм тау битләрендә үсә. 8–20 см биеклектәге, куча төкчәле күпчелек ике өйлә үсемлек, агачсыман горизонталь тамырчалы һәм тамырланучы түшәлмә бәбәкләре бар. Яфрактары чиратлашкан, бөтен, өсте яшел, аскы ягы киезсыман ак. Тамыр яны яфрактары киң, калаксыман, таралгыда, сабактагылары — кыяк-ланцетсыман. Чәчәкләре вак кәрзиннәрдә, сабак очындагы тыгыз калкан чәчәк төркеменә жыйналган. Ике женеселәр — ак, ана чәчәкләр алсу төстә. Жимеше — бүрекчәле озын орлыкча. Май–июньдә чәчәк ата. Жимешләре августта өлгәрә. Чәчәк кәрзиннәрендә дуплау матдәләре, чәер, сапониннар, органик к-талар бар. Халык медицинасында жир өсте өлешләре үт кудыру, бөрештергеч, кан туктату чарасы буларак кулланыла. Тире авырулары вакытында киң файдаланыла. Декоратив үсемлек. Үлмәс чәчәкләр төрнә карый.

ПЭСЕ Александр Иванович (1810, Могилёв ш. — ?), архитектор, архит-ра академигы (1841). СА тәмамлаганнан соң (1836), Петергоф сарае идарәсендә эшли. 1843–59 елларда Казан төзелеш комиссиясе архитекторы. 1859–71 дә Вольнь һәм Бессарабия губерналарында губерна архитекторы. Соңгы классицизм стилиндә эшли. Казанда П. проектлары буенча *Казан руханилар академиясе* биналары комплексы (1844–48), И.И.Аппаков, Д.И.Майков, З.Б.Госманов, Ф.А.Дугин йортлары төзелә. П. *Губернатор сарае* төзелеше б-н житәкчелек итә. 1842 елгы янгыннан соң Казанны анадан торгызуда катнаша: *Родинованың затлы нәсел кыз балалар институты* бинасын, постау мануфактурасы казармаларын реконструкцияли.

Әд.: М у р т а з и н а Л.М. Казанские архитекторы конца XVIII — начала XX века: Биограф. справ. К., 1999.

Л.М.Мортазина.

ПЕСНӘК КОШЛАР (Paridae), чыпчыксыманнар отрядындагы кошлар семьялыгы. 53 төре билгеле, Көнъяк Америка, Мадагаскар һәм Австралиядән тыш киң таралганнар. Татарстан терр-ясендә песнәк (Parus) һәм яр песнәге (Remiz) ыругыннан 9 төре бар. Кара

башлы песнәк (Parus palustris), көрән башлы песнәк (P. montanus), бүрекчә песнәк (P. cristatus), зур песнәк (P. major), кара песнәк (московка) (P. ater), зәңгәр песнәк (P. caeruleus) барлык районнарда да очрый. Оя коручы, кышлаучы төрләр. Соры башлы песнәк (P. cinctus) — очып керүче сирәк төр. П.к. катнаш урманнарда, бакча һәм паркларда яши. Гәүдә озынлыгы 10–18 см, авырлыгы 7–25 г. Томшыгы конуссыман. Тәпиләре көчле бармаклы һәм нык бөгелгән очлы тырнаклы, горизонталь һәм вертикаль ботаклар буенча хәрәкәтләнәргә яраклашкан. Койрыгы уртача зурлыкка, тигез яки зур булмаган уемтәйле. Каурык капламы куча һәм йомшак. Зур песнәк — песнәкләр арасында иң эресе. Бүрекчә песнәкнең башында озын бүрекчә. Көрән башлы песнәк көрән төстәге «бүрекчә». Ояларын агач куышларында коралар. Жәен — бөжәкләр (филчәкләр, ефәк күбәләкләре, яфрагашарлар, яфрак төргечләре һ.б.) һәм үрмәкүчләр, кышын орлыклар б-н тукланалар. Ак төстәге 4–11 йомырка салалар. Гади яр песнәге (Remiz pendulinus) һәм ак песнәк (Parus syriacus) ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ПЕСНӘК-ОЗЫНКОЙРЫК (Aegithalos caudatus), шул ук исемдәге семьялыктан бердәнбер кош төре. Евразиянең урман зонасында таралган. Татарстан терр-ясендә барлык районнарда очрый. Куча куаклыкка яфраклы һәм катнаш дымлы урманнарда яши. Утрак яки күчмә кош. Кечкенә (озынлыгы 6–7 см) тыгыз тәне һәм тигезсез киртләр озын койрыгы (8–10 см) кошны озын саплы кашыкка охшата. Аркасы, канатлары һәм койрыгы кара, аркасында алсу буй, башы, түше, койрыгының ян-ягындагы полосалар ак

төстә. Канатлары кыска, киң. Тәпиләре көчсез. Март ахыры — апрель башында төркем парларга бүленә, шушы вакыттан П.-о. үзен тыныч һәм яшерен тотар. Оясын еш кына каен яки зирек ботакларында эллиптик формада кора. Шәмәхә-алсу бизәклә 10–12 ак йомырка сала. Нигездә, бөжәкләр б-н туклана.

ПЕСОШИН Алексей Валерьевич (9.12.1963, Казан), дәүләт эшлеклесе, физика-матем. фән. канд. (1993). Казан ун-тын тәмамлый (1986), 1986–95 елларда шунда ук Чебогардә исем. Математика һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1995–2000 дә «Жилбытсервис» АҖнең Казан шәһәре Совет р-нындагы 79 нчы торак-файдалану идарәсе

нең баш инженеры урынбасары, башлыгы. 2000–02 дә «Казан газ аппаратлары заводы — Веста» АЖНең ген. директоры урынбасары, баш инженер, 2002–07 дә ген. директор. 2007–10 да Казанның Совет р-ны хакимияте башлыгы. 2010–14 тә «Казан шәһәре» муниципаль берәмлеге башкарма ком-ты житәкчесе. 2014 тән ТР Премьер-министрының 1 нче урынбасары. Хезмәтләре механика өлкәсенә карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

ПЕСОШИН Андрей Петрович (25.8.1918, хәзерге Рязань өлкәсенә Старожиловка р-ны Смыгаловка а. — 25.7.1977, Казан), икътисадчы. Казан финанс-икътисад ин-тын тәмамлый (1957). 1938–52 һәм 1957 елларда Казан авиация з-дында техник-технолог, өлкән технолог, куркынычсызлык техникасы бүлеге башлыгы булып эшли. 1952–54 тә партком секретаре урынбасары. 1954–56 да бүлек башлыгы, 1956–57 да шул ук заводта завод ком-ты рәисе. 1957 дән Татарстан ХХС-ның Житештерү-техник идаросе башлыгы урынбасары. 1963 тән Казан мед. инструментлары з-дында, директор (1963–77). П. пр-тиә үсешенә зур өлеш кертә. Заводта реконструкция уздырыла, продукция төрләре яңартыла, житештерү күләме арта. Октябрь Революциясе, Хезмәт Кызыл Байрагы, ике «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

ПЕСОШИН Валерий Андреевич (10.9.1939, Маскәү), радиоэлектроника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1987), ТР ФАнең мөхбир әгъзасы (1992), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1998). 1963 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң Казан электрофизика фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1970 тән Казан техник ун-тында, 1978 дән ЭВМ каф. (хәзер компьютер системалары һәм информатсион куркынычсызлык каф.) мөдире, проф. (1989), техник кибернетика һәм информатика ф-ты деканы (1993–97). Хезмәтләре статистик модельләштерү өчен хисаплау техникасы жайланмаларына карый. П. житәкчелегендә эшләнгән аппарат-программа чаралары ил пр-тиеләрендә серияләп житештерүгә кертелә, болар: ЕС 6903 очраклы саннарны ЭВМга керту жайланмасы, РС ХТ/АТ тибындагы ТЭВМ ЕС 1007 һәм ПЭВМ өчен очраклы саннар генераторлары, тигез ихтималлы очраклы эзлеклелекнең зур интеграль схема-генераторы, челтәрләрдәге («Кристалл», «Гранит», «Гранит-Х») ПЭВМнар мәгълүматын криптографик саклаучы аппарат-программа комплексы. Уйлап табуга 36 авторлык таныклыгы һәм 13 патенты бар. Медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: К проблеме формирования некоррелированных псевдослучайных чисел на основе М-последовательностей // Автоматика и вычисл. техника. 1984. № 4; Сопроцессорные средства формирования случайных чисел и защиты информации // Вопр. радиоэлектроники. 1991. Вып. 6; Цифровые генераторы случайных сигналов для защиты информационных телекоммуникаций // Вопр. радиоэлектроники. 1993. Вып. 4 (автордаш); Моделирование. Вероятностные дискретные модели. К., 1998 (автордаш).

ПЕСТИЦИДЛАР (лат. pestis — агу һәм caedo — үтерәм) (агулы химикатлар), үсемлекләргә корткычлардан, авырулардан, чүп үләннәрдән саклауда, азык продуктлары корткычлары б-н, туфракның ярлылануы б-н көрәштә кулланыла торган химик һәм биол. матдәләр. П.лар төп кулланылышына, чүп үләннәргә һ.б. корткычларга тәэсир итү характеры, корткычлар организмнарына үтәп керү сәләте, химик табигатенә карап классификацияләнә. Юкка чыгаручы П.: бөжәкләрне — инсектицидлар, талпаннарны — акарицидлар, түгәрәк кортларны — нематодцидлар; югары төзелешле үсемлекләрдә паразитлык итүче гөмбәләрне — фунгицидлар, бактерияләргә — бактерицидлар, вирусларны — вирусоцидлар; умырткалы корткычларны — зооцидлар (кимерүчеләргә — родентицидлар, күселәргә — ретицидлар), моллюскоцидлар — моллюскоцидлар), чүп үләннәргә — гербицидлар, кирәкмәгән ағач һәм куак үсемлекләргә — арборицидлар, сүүсемнәргә — альгицидлар; механикалаштырылган урып-жыю алдынан яфрактарны койдыра торган — дефолиантлар; үсемлекләргә тамырыннан килтерә торган — десикантлар; хайваннардан һәм кешеләрдән корткыч-бөжәкләргә куркытып куа торган — репеллентлар, тукланучы үсемлекләрдән — антифидантлар; бөжәкләргә жәлеп итүче (аларны юкка чыгару яисә санын исәпкә алу өчен) — аттрактантлар; бөжәкләргә үрчү сәләтен бетерүче — хемостериянтлар. П.ны корткычларның үсеш фазасына карап төркөмнәргә бөләштерәләр (мәс., овицидлар — бөжәкләр һәм талпаннарның күкәйләрен; ларвицидлар — личинкаларны үтерүчеләр һ.б.). П.ның препарат формалары: чыланучан порошоклар, эмульсия концентратлары, пасталар, гранулятлар, дуслар, аэрозольләр, сыеклыклар, эрүчән порошоклар, тәэсир итүче матдәдән тыш ярдәмче компонентлары, кушылмалары булган куертылган суспензияләр һ.б. бар.

П.ны кулланыу ысуллары — сиптерү, бөркү, фумигацияләү, агулау, алдавыч жим куюу һ.б. П.ны техник, хужалык һәм икътисади нәтижеләлеге ягынан аералар. Иң яхшы нәтижәгә П.ны үсемлекләргә саклауның интеграцияләнгән системаларында кулланыу юлы б-н ирешелә, һәм ул а.х. культураларын үстерүдә интенсив (алдынгы) технологияләргә нәтижәләр өлешенә булып тора.

Корткычларның П.га индивидуаль, популярцияләп, яшәү чорларында һ.б. табигый тотрыклылыгы, ш.у. аларны озак вакытлар һәм системасыз керту аркасында килеп чыга торган резистентлыкны булдырмау өчен, үсемлекләргә биологик саклау юлларын кулланылар, П.ны чиратлаштыралар, төрлечә тәэсир ясау механизмнары б-н аралаштыралар.

П.ны дөрес кулланыу флора, фауна, а.х. терлекләргә һәм кешеләргә зыян китерергә мөмкин. А.х.ида кулланырга рөхсәт ителгәннәргә исемлегенә якынча 1,5 мең П. атамасы кертелгән. Һәрбер П. өчен кулланыу кагыйдәләре һәм сроктары, эшләү зонасындагы һавада рөхсәт ителгән концентрация, терлек азыгында һәм азык-төлектә максималь рөхсәт ителгән дәрәжә куелган. П.ны кулла-

Н.Ф.Пестонов.

ну Татарстанда 1920–30 елларда колхоз, совхозлар оештыру б-н бергә башлана, башлыча, а.х. культураларының орлыклык материалын кисәү авыруларына, арыш анасына каршы агулау күпкәп кертелә. Аларны күбрәк кулланыу 1960 елларда гамәлгә ашырыла (борчак чөчүлекләргә гөмбәләрне бетерү, кукуруз чөчүлекләргә химик юл б-н чүп үләннәрдән чистарту һ.б.). 1970 еллар ахырынан П.ны (инсектицидларны) бәрәңгә чөчүлекләргә *колорадо коңчызына* каршы кулланыу ихтыягы туа. Хәзерге вакытта П. а.х. культураларының күпчелек өлешен б-н эшләгәндә кулланыла (170 ләп атама). Ш.у.к. *Үсемлекләргә саклау*.

Әд.: Пестициды: Справ. для агрономов и врачей. Киш., 1970; Руднев Д.Ф., Коновалова Н.Э. Природа и ядохимикаты. М., 1971; Справочник по пестицидам: Гигиена применения и токсикология. Киев, 1974; Пестициды растительного происхождения и фитогормоны. Таш., 1979; Пестициды: Справ. М., 1992; Фитосанитарный прогноз основных вредителей и болезней сельскохозяйственных культур в 2006 год и система мероприятий по борьбе с ними в Республике Татарстан. К., 2006.

И.Н.Афанасьев.

ПЕСТОНОВ Николай Фёдорович (19.5.1899, Казан губ., Спас өязе Аппак а. — 7.12.1974, Куйбышев ш.), Дан орденының тулы кавалеры (20.5.1944, 7.9.1944, 15.5.1946), гв. өлкән сержанты. Навигация эшләре куркынычсызлыгын тәэмин итү буенча техниклар мәктәбен тәмамлый (Самара ш., 1929). Куйбышевта техник-топограф булып эшли. Гражданныр сугышында катнаша, 1942 елның апреленән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 174 нче гв. укчы полкында сапёрлар взводы командиры ярдәмчесе (8 нче гв. армиянең 57 нче гв. укчы дивизиясе). 3 нче Украина һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскарләре составында Изюм-Барвенково (1943), Никополь-Кривой Рог (1944), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 11–13 маенда Шерпены (Молдавия ССР Новоанненск р-ны) торақ пункты янында Днестр елгасын кичкәндә (подразделениеләргә сугыш кирәк-ярактарын һәм азык-төлеккә елганың икенче ярына алып чыгуны оста оештыра, дошманның контрһөжүмен кире кайтаруда катнаша); 1944 нең июлендә Магнушев (Польша) шәһәре янында Висла елгасының сулык ярын инженерлык күзәтүе вакытында (бик кул миналарын зарарсызлыгын һәм полкның елга аша чыгуын тәэмин итә); 1945 нең 17–30 апрелдә Альт-Тухебанд (Зелов шәһәреннән 8 км көнчыгыштарак, Германия) торақ пункты өчен (сапёрлар төркөме составында)

Н.Н.Петелина.

В.М.Петляков.

вында танкка каршы 200 дән артык минаны зарарсызлый, Берлин урамнарын һәм баррикадаларны миналардан арындыра, Тельт каналы аша салынган күперне тикшерә һәм танкка каршы 8 минаны зарарсызлый) сугышларда батырлык күрсәтә. 1945 тә демобилизацияләнгән. Куйбышев шәһәрндә заводта тээминат төркеме житәкчесе һәм мастер булып эшли. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Л о б о д а В.Ф. Солдатская слава. М., 1963. Кн. 1; Ш е в ч е н к о Н.Я. Звёзды славы. К., 1969; Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ПЕТЕЛИНА Наталия Николаевна (20.8.1920, Рязань өлкәсе Рязань р-ны Мурмино а. — 6.9.2007, Казан), агроном-селекционер, а.х. фән. канд. (1952), РФ Дәүләт бүләге лауреаты (1994). (1952), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1980). К.А.Тимирязев исем. Мәскәү а.х. академиясен төмамлый (1942). 1946–56 елларда Александровский тәҗрибә станциясендә (Рязань өлкәсе) агроном, ярма культуралары селекциясе төркеме мөдире. 1956–60 та Калуга пед. ин-тында, 1960–67 дә Бөтенсоюз бөртекле-кузаклы һәм ярма культуралары фәнни-тикшеренү ин-тында (Орёл ш.). 1968–83 тә Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тының ярма культуралары селекциясе лаб-ясе мөдире. Хезмәтләре карабодай селекциясенә, карабодай уңышын формалаштыруга, методологик факторларның тәэсирен өйрәнгүгә карый. Эре бөртекле 11 карабодай сорты («Краснострелецкая», «Майская», «Прикамская», «Сокуровская», «Казанская крупнозерная», «Идел» һ.б.) авторы. Дәүләт бүләге селекционер теоретик нигезләрен эшләгәнә, карабодайның югары уңышлы һәм тиз өлгерешле сортларын чыгарганы һәм житештерүгә керткәнә өчен бирелә. СССР МС бүләге лауреаты (1986). «Почёт билгесе» ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының оч алтын медале б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Крупиное поле Татарии. К., 1979 (автордаш).

ПЕТЕРБҮРГ МӨСЕЛМАННАРЫ АРАСЫНДА МЭГҖРИФӘТ ТАРАТУ ЖӘМ-ГЫЯТЭ, хәйрия жәмгыят. 1908 елның маенда оештырыла. Оештыручылары — У.С.Шәехтали, М.А.Максутов, Б.Ибраһимова-Шамил, З.М.Шамил. Төп максатлары — мөселман уку йортлары үсешенә булышлык итү, мөселманнар арасында мэгҖрифәт тарату, фәкыйрьләргә матди ярдәм күрсәтү. С.-Пе-

тербургта һәм аның тирәсендә эш итә. 1917 дән соң эшчәнлеге туктатыла.

Ж.С.Миңнуллин.

ПЕТЕРБҮРГ ХАЛЫКАРА КОММЕРЦИЯ БАНКЫНЫҢ КАЗАН БҮЛЭГЭ. 1869 елның маенда финанс ресурсларын бергә тушлау, сәнәгатькә һәм сәүдәгә, ш.у. дәүләт учреждениеләренә һәм аерым затларга кредит биру өчен оештырыла. Казан бүлегенң капитал әйләнеше 340 мең сум чамасы тәшкил итә (1916). 1917 нең декабрдә национализацияләнгән.

Әд.: Л е б е д е в С.К. Санкт-Петербургский Международный коммерческий банк во второй половине XIX века: Европейские и русские связи. М., 2003.

ПЕТЕРБҮРГТА ТАТАР БИСТӘСЭ, татарларның 18 йөзнен 1 нче чирегендә барлыкка килгән тулланып яшәү урыны. Петропавел кальгасы тирәсендә урнашкан. Казаннан, Түбән Новгород, Касыйм, Пензадан һ.б. жирләрдән С.-Петербург төзелешенә китерелгән кешеләр тарафыннан нигезләнгән. 18 йөз тарихи әдәбиятында (Х.Вебер, А.И.Богданов) П.т.б.ндә «...татарлар, төрекләр, калмыклар һәм башка милләتلәр һәркайсы үз тормышы белән яши...», «...кальга төзелгән шул ук хезмәттәгә татарлар кәс түшәделәр, соңыннан артиллериядә төрле эшләр башкардылар» диелә. П.т.б.ннән ерак түгел татар базары булган. Төзелеш эшләре тәмамлангандан соң, татарларның бер өлеше, «...өйләренә кайту өчен ерак юлга...» чыгарга теләмичә, шәһәрдә төпләнәп калган, «монның очен аларга теләсә кайсы жирдә урнашырга рөхсәт бирелгән». Бистә турындагы истәлек «Татар тыкрыгы» атамасында сакланган. 2006 елда элекке П.т.б. тирәлегендә, Кронкверский проспекты һәм Зверинский урамы почмагындагы скверда, Г.Тукайга һәйкәл куела.

Әд.: А м и н о в Д.А. Татары в Санкт-Петербурге: Истор. очерк. СПб., 1994; Т е л я ш о в Р.Х. Татарская община Санкт-Петербурга: К 300-летию города. СПб., 2003.

И.Р.Вәлиуллин.

ПЕТЛЯКОВ Владимир Михайлович (15.6.1891, Ростов өлкәсенң Самбек а., хәзер Новошахтинск ш. — 12.1.1942, Горький өлкәсенң Мамешево а., Казанда жирләнә), авиаконструктор. Таганрог техник уч-щесен (1910), Мәскәү югары техник уч-щесен (1922) төмамлый. 1910–17 елларда Таганрог, Брянск, Мәскәү пр-тиеләрендә эшли. 1922–37 дә Үзәк аэрогидродинамика ин-тында (Мәскәү): канат төркеме житәкчесе (1925 тән), баш конструктор урынбасары (1935 тән), тәҗрибә з-дының баш конструкторы (1936 дан). 1937 дә репрессияләнгән, НКВДның Үзәк 29 нчы КБнда эшли (1937–40). 1941 дән 22 нче Мәскәү авиация з-ының Тәҗрибә КБ башлыгы (1941 нең көзендә завод Казанга эвакуацияләнгән). Авиация һәлакәтендә һәлак була.

П. ныклыкны исәпләү алымнарын эшли (В.Н.Беляев б-н бергә) һәм күп ланжеронлы металл канатлар конструкцияләү теориясен үстерә (1925–35). Аның житәкчелегендә илнең беренче авыр бомбардировщиклары ТБ-1, ТБ-3 камилләштерелә һәм серияләп житештерүгә кертелә (1930–35), биектә оча

торган бомбардировщик ТБ-7 (Пе-8) (1935–37), югары тизлекле, пике ясарга сәләтле бомбардировщик Пе-2 (1939–40, СССР Дәүләт бүләге, 1941) төзелә, аларга модернизация үткәрелә, күп кенә яңа модификацияләре булдырыла, серияләп житештерү технологияләре үзләштерелә (1941). П. тарафыннан конструкцияләнгән самолётлар Бөек Ватан сугышында мөһим роль уйный: Пе-2 СССР Хәрби Һава көчләрен төп бомбардировщигы була; Пе-8 дә әһәмиятле стратегик бомбага тотулар, ш.и. 1941 нең августында Берлинга авиажүмнәр ясала. Барлығы 11427 Пе-2 (ш.и. Казанда 10 меңнән артык) һәм 93 Пе-8 эшләп чыгарыла. Ике Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: П о н о м а р ё в А.Н. Советские авиационные конструкторы. М., 1977; С у л т а н б е к о в Б.Ф., М а л ы ш е в а С.Ю. Трагические судьбы. К., 1996; Завод стратегического назначения. К., 2002.

ПЕТО́НДИ Фома Иванович (1794, Орёл ш. — 13.7.1874, Казан), архитектор. Эпигендә, Орёл шәһәрндә эшләүче итальян архитекторында укый. 1811 елдан Мәскәү Кремле төзелеш экспедициясендә архитектор ярдәмчесе, 1814 тән Орёл төзелеш комиссиясе архитекторы. 1834 тән Казан губернасы архитекторы, бер үк вакытта, 1837 дән, Родионованың затлы нәсел кыз балалар институты бинасы архитекторы. 1844 тә, законсыз гамәлләрдә гаепләнә, вазифасыннан читләштерелә, 1856 да аклана. 1844–60 та Казан төзелеш һәм юл комиссиясе архитекторы. Классицизм стилиндә эшли. П. проектлары буенча 100 дән артык бина төзелә, шуларның күпчелеге, ш.и. Родионованың затлы нәсел кыз балалар институты комплексы (1838–41), Дротоевский йорты, Иоанн-Предтеча монастыренң руханилар корпусы (1835); Унженнар (1835), Мамеевлар, Жарков, Колокольников (барысы да 1836), А.И.Геркен (1839), А.С.Пискунов (1841), А.И.Щербаков (1842), Добрынинның (1843) торақ йортлары; Казан мөсафирханәләре (1843, соңрак «Казан» кунакханәсе), Чистайдагы А.Г.Поляков йорты (1840), Зоя өязенң Морат авылындагы Казан Богородица чиркәве (1857) — архит-ра истәлекләре. П. проектлы б-н һәм аның житәкчелегендә Благовещение кафедраль соборы реконструкцияләнгән (1841–46).

Ф.И.Петонди. Родионованың затлы нәсел кыз балалар институты. Казан. 1838-41.

Әд.: Муртазина Л.М. Казанские архитекторы конца XVIII — начала XX века: Биограф. справ. К., 1999.

Е.В.Лунаков, Л.М.Муртазина.

ПЁТР (?–1552, Казан), Рус православие чиркәвенен газап чигүчесе. Казан татарларыннан, исеме билгесез. 1551 елда *Шаһгали хан* кабат тәхеткә утырганнан соң, П. гаиләсеннән китә, патша сарае даирәсендә яши. 1552 дә чуқына дип фаразлана. Казанлыларның *Шаһгалигә* каршы баш күтәрүчеләргә вакытында гаиләсенә көчләп кайтарыла. Туганнары аны исламга кайтырга үгетләп карый, әмма П. баш тарта. Шуннан соң аны туганнары, мөртәт буларак, баш күтәрүчеләргә тотып бирә. Жәзалап үтерелә. 1592 дә Казан һәм Әстерхан митрополиты Гермоген тәкъдиме б-н канунлаштырыла. Иске стиль б-н 24 мартта (хәзерге стильдә 6 апрель) Рус православие чиркәве тарафыннан искә алына.

Әд.: Арсений (Брянцев). Жития святых и богоносных святителей и страстотерпевцев земли Казанской. К., 1900; Жития святых мучеников Казанских Иоанна, Петра и Стефана. К., 2001.

ПЁТР I (30.5.1672, Мәскәү — 28.1.1725, С.-Петербург), рус патшасы (1682 дән), Россия императоры (1721 дән). 18 йөзнен 1 нче чирегендә Россиядә аның житәкчелегендә илнең донья күләмендәгә бөек державага әверелүен тәэмин иткән сәяси һәм социаль-иқтисади үзгәртпән корулар үткәрелә. П. I фәрманнары нигезендә *Казан губернасы* (1708), *Казан постау мануфактурасы* (1714), *Казан адмиралтействосы* (1718), Казан помпа каш-күннәре з-ды (1719) төзелә; төбәкнең халык исәбен алу тормышка ашырыла. Ул идарә иткән вакытта илдә рус булмаган халыкларны христианлаштыруның яңа дулкыны башлана. Россиядә дүүләт хезмәтен башкаручы мәселә динендәгә йомышлы татарларны чуқындыруны күздә тоткан 1713–15 еллардагы фәрманнар үтәлмәгән очракта, татар феодалларының утар һәм биләмәләре дүүләт файдасына тартып алына; православие динендәгә 4 меңгә якын крепостной крәстиян патша сарае крәстияннәре катлавына күчәрелә; 1718 дә йомышлы татарлар Казан адмиралтействосына беркетелә; 1722 дән 10–12 яшьлек татар малайлары хәрби хезмәткә (армиягә — денщик, флотка — юнга итпән) алына башлай һ.б. *Пётр I нең Иранга явы* (1722–23) вакытында, узып барышлы, 1722 нең 27 мае — 8 июнендә П. I Казанда туктала. Сәүдәгәр И.А.Михляев йортында урнаша. Благовещение кафедраль соборын, чиркәү һәм монастырьларын, Татар бистәләрен карап чыга; губерна канцеляриясенә, постау мануфактурасына, помпа каш-күннәре з-дына, адмиралтействого ревизия үткәрә. Судларны яңа үрнәк буенча төзәргә һәм жиһазларга әмер бирә; И.А.Михляевка Казан постау мануфактурасын тапшыра (1724). 1722 нең июнендә Иделнең түбәнге агымына юл тотканда, П. I Болгар шәһәрлегендә туктала; ул Болгар дүүләге башкаласы хәрәбәләрен карап чыга, Зур манараны төзекләндерергә, болгар кабер ташларындагы язучуларны күчәрәп алырга әмер бирә.

Пётр I.

1723–26 да П. I нең Казанга килүе хөрмәтенә *Петропавел соборы* төзелә.

Әд.: Пинегин М.Н. Казань в её прошлом и настоящем: Очерки по истории, достопримечательностям и современному положению города. СПб., 1890; Загоскин Н.П. Спутник по Казани. К., 1895.

Е.Б.Долгов.

ПЁТР I НЕҢ ИРАНГА ЯВЫ (1722–23), рус гаскәрләре һәм флотының Пётр I житәкчелегендә Иранның Каспий буе биләмәләренә явы. Русларның Каспий дингезендә сәүдә мәнфәгатләрен тәэмин итү һәм Кавказ артында төрекләр экспансиясен чикләү максатлары б-н оештырыла. 1722 елның 27 мае — 8 июнендә Пётр I Казанда туктала, губерна канцеляриясен тикшереп чыга, постау мануфактурасы, помпа з-ды, адмиралтейство һ.б. б-н таныша. Яуда 30 мең татар (ш.и. тылмач *Й.Ижбулатов*) катнаша. Казан адмиралтействосында П. I И.я. өчен суднолар төзелә. Сугыш хәрәкәтләре 1722 нең июлендә башлана. Сугыш барган жирләрдә яшәүчеләрен яуның сәбәпләре б-н таныштыру өчен, Әстерхан шәһәрәндә татар телендә Пётр I манифесты басыла (әлеге басмадан Россиядә татар басма китабы тарихы башлана дип исәпләнә; к. *Пётр I нең поход (йөзмә) басмаханәсе*). Августта рус гаскәрләре Дербент шәһәрән ала. Көзен, гарнизонны Дербентка калдырып һәм Изге Хач калыгасын нигезләп, Пётр I төп көчләре б-н Әстерханга кайта. 1722 нең декабрәндә Регит шәһәрә, 1723 нең июлендә Баку шәһәрә алына. 1723 нең сентябрәндә Петербург солыгы төзелә, аның буенча Баку, Дербент шәһәрләре, Ширван, Гилян, Мазендеран, Астрабад провинцияләре Россиягә күчә.

Әд.: Лысков В.П. Персидский поход Петра I. 1722–1723. М., 1951.

ПЁТР I НЕҢ ПОХОД (ЙӨЗМӘ) БАСМАХАНӘСӘ, император Пётр I нең китап эшендә агарту реформалары: гражданлык шрифты кергү, яңа басмаханәләр ачу, доньяви басмаларны арттыру, Россиядә беренче газета — «Ведомости» чыга башлау б-н бәйләү рәвештә оештырыла. Россиядә татар телендә беренче басма документ — «Манифест» басылып чыга.

Синод басмаханәсеннән кирәк-яраклары б-н басмаханә станы тапшырыла, анда пунсон мастера, жыночы, 5 мастеровой эшли башлай. Басмаханә флотилиянең 1722–23 ел-

ларда *Пётр I нең Иранга явында* катнашкан корабльләренә берсенә урнаштырыла. Нәширият эшчәнлеген гамәлтә ашыру өчен гарәп, латин һәм грек шрифтылары кулланыла. Басмаханәне оештыруда һәм аның эшендә молдаван галим-энциклопедисты, Пётр I нең шәркый мәсәләләре буенча киңәшчесе кенәз Дмитрий Кантемир (1673 — 1723) мөһим урын тотта. Иранга каршы яуда Кантемир яу канцеляриясенә һәм аның каршындагы басмаханәгә житәкчелек итә. Аның рәсемнәре буенча гарәп шрифты коела. «Манифест» текстын да ул төзи, аны тәржемә итүдә һәм жыюда төп рольне уйнай. «Манифест» төрек, фарсы (бу телләренә Кантемир 1688–1710 да Төркиядә тотык чагында өйрәнә), немец һәм татар телләрендә басыла.

«Манифест»ның татарча тексты югары стильдә күпсанлы гарәп һәм фарсы сүзләрен кулланып язылган. Әлеге текстны төзүдә Кантемирга Яшерен Совет тәржемәчесе, татар К.М.Тәфкилев булышкан дип фаразлана. Текст брошюра рәвешендә дүрт биттә, тышлыксыз, титул битеннән һәм исемнән башкагына басыла; мәгълүматлар текстның ахырында бирелә. Тиражы 1 мең данә («Манифест» нөсхәсе РФАнең Азия һәм Африка халыклары ин-тының Петербург бүлегендә саклана).

Флотилиянең 1722 нең 15 июлендә Әстерхан шәһәрәнең килүенә «Манифест» басыла, аннары гаскәрләр арасында да (106 мең сугышчының 30 меңе татар була), соңыннан, «белмибездип айтмәсеннәр өчен», Әстерхан, Баку, Дербент, Шемаха шәһәрләренә жирле халкы арасында да танышу өчен таратыла. «Манифест»та яуның максатлары аңлатыла: фарсылар шаһына (аның б-н Пётр I дустанә дипломатик мөнәсәбәтләрдә була) фетнәчеләр б-н көрәштә ярдәм итү, Россия сәүдәгәрләрен талаганнары өчен фетнәчеләрдән акча түләү (4 млн. сум) һәм үтергәннәре өчен жәзага тарту. Каспий дингезенә коньяк-көнбатыш яры буендагы шәһәрләр халкына һәм чит ил сәүдәгәрләренә берниңди зыян килмәячәге, әмма алар фетнәчеләргә кушылсалар, аларга дошманнарга караган кебек караячаклары белдерелә.

Поход басмаханәсендә ш.у. «Хәрби жинаятьләр буенча законнар жыймасыннан армия яулап алган урыннарда яшәүчеләргә дәннисбәтле маддәләр өзәптәсе» татар телендә гарәп графикасы б-н, параллель рәвештә татар һәм рус телләрендә, басыла (сакланмаган).

Басмаханәдә эшләгән осталар 1723 тә Мәскәүгә формалы басу станы, матрицалы пунсоннар, гарәп шрифтын алып кайталар. Шрифт Синод басмаханәсенә тапшырыла, алга таба кулланылмый.

Әд.: Каримуллин А.Г. У истоков татарской книги. К., 1992.

И.А.Новицкая.

ПЁТР I ФӘРМАНЫ (1713 ел, 3 ноябрь. «О крещении в Казанской и Азовской губерниях магометан, у которых в поместьях и вотчинах находятся крестьяне православной веры»), Казан һәм Азов губернаторларының православие динендәгә крепостной крәстияннә-

ре һәм хезмәтчеләре булган ислам динен тотучы йомышлы кешеләренә, жир биләмәләрен һәм вотчинналарын дәүләт файдасына тартып алу куркынычы астында, ярты ел эчендә чукунырга боерык бирә. Фәрманның үтәләшен тикшерү Сенатка йөкләнә. П.И.Ф. татар алпавытларын православие диненә күчәргә мәжбүр итүче куәтле чара була.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 5. № 2734.

ПЁТР I ФӘРМАНЫ (1715 ел, 12 июль. «Об описи и взятии в казну крестьян православной веры у помещиков магометанского закона, за невосприятие оными христианской веры»), йомышлы татарларга һәм башка халык вәкилләренә, алар карамагындагы православие динен тотучы крепостной крәстияннәренә жирләре һәм милекләре б-н дәүләт файдасына тартып алу куркынычы астында, чукунырга боерык бирә. Морзаларның утарлары, тегермәннәре һәм жир биләмәләре сакланып кала. Тартып алынган милекнең саны турындагы исемлек Сенатка тапшырыла.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 5. № 2920.

ПЁТР I ФӘРМАНЫ (1718 ел, 31 гыйнвар. «О сохранении дубовых лесов, и о жестоком наказании тех, которые станут рубить, а также и тех, которые рубить прикажут; о выборе лесных надзирателей, и о даче особых клейм с гербом для заклеивания деревьев»), корабльер төзәргә яраклы агач кисү, юну һәм күчү өчен түләүле эшләргә морзаларны, йомышлы татарлар, мордва, чуашларны жалеп итәргә, түләүле эшләргә Казан, Түбән Новгород һәм Воронеж губернаторлары шәһәрләре, сарай карамагындагы һәм ясаклы рус авыллары балта осталарын, мичкә ясаучыларын, тимерчеләрен тартырга боера. П.И.Ф. лашманлык йөкләмәсенә башлангыч бирә (к. *Лашманнар*).

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 5. № 3149.

Е.Б.Долгов.

ПЁТР АЛЕКСЕЕВИЧ ҺӘМ ИОАНН АЛЕКСЕЕВИЧ ПАТШАЛР ФӘРМАНЫ (1685 ел, 17 ноябрь «Об освобождении Казанских татар от земских податей и повинностей»), сәүдә һәм һөнәрчелек б-н шөгылләнүче Казан йомышлы татарларын жир салымы һәм йөкләмәләреннән азат итә һәм аларга сәүдә биналары һәм кәсепләре өчен «элеккегә фәрман һәм яңа уставтагы сәүдә мәддәләре буенча» гадәти салымнар түләүне йөкли. 1698 һәм 1763 ел Фәрманнары б-н раслана. 1821 дә гамәлдән чыгарыла.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 2. № 1143.

Е.Б.Долгов.

ПЁТР ӘВЕРНӘСЭ, Пётр хачы (Lathraea), сыражчалар семьялыгынынн хлорофиллсыз күпчелек үсемлекләр ыругы. 5–7 төре билгеле, күбесенчә Евразиянең урта поясында таралганнар. Россиядә бер төре — тәңкәле П.ә. (*L. squamata*) бар. Шулай ук Татарстан терр-ясендә — Кама алдында очрый. Киң яфраклы урманнарда, куак арасында үсә. Чикләвек куагы, юкә, зирек, усак, шомырт һәм кайбер башка агач-куак тамыр-

ларында паразит булып яши, бу исә аларның коруына китерә. 8–25 см биеклектәге үсемлек, тамырчасы юан, итчел, аксыл төстә, тармаклы, тәңкәсыман яфрактар б-н тыгыз капланган. Гадәттә, П.ә беренче 10–15 елда жир астындагына үсә. Бу вакыт эчендә аның тамырчасы ныгый, кайвакыт хачсыман тармактар (икенче исеме шуннан) барлыкка китерә, алардан исә хужа үсемлекләренчә тамырына керүче яңа гаусторияләр чыга. Бик зур үскәннән соң, П.әдә жир өсте чәчәк бәбәкләре формалаша. Иртә язда алар юан, саргыт яки алсу-ак сабак рәвешендә жир астыннан чыга. Чәчәкләр дөрес булмаган кыңгыраусыман формада, шактый эре, шәмәхә-алсу төстә, башаксыман чукта. Жимеше — бик күп вак кара орлыклы тартмачык. Жимеш бирүче бер бәбәк елга 50 мөңгә якын орлык бирә ала. Жимеш биргәннән соң, жир өсте өлешләре шичә һәм корый. Язгы баллы үсемлекләр.

«ПИАНОФОРУМ», Казанда фортепиано музыкасы буенча ел саен уздырыла торган халыкара фестивал. Беренче тапкыр 1988 елда Казан консерваториясенә махсус фортепиано каф. тырышлыгы б-н уздырыла; консерватория, ТР Мәдәният министрлыгы һәм Казан шәһәре хакимияте тарафыннан оештырыла. «П.» кысаларында пианистларның соло концертлары, Россия һәм чит ил консерваторияләрендәге әйдәп баручы профессорларның мастер-класслары, яшь пианистларның конкурс-смотрлары, лекцияләр, пед. укулар уздырыла. Аерым «П.» нар күренекле музыкант-композиторлар А.Н.Скрябин (2002), С.В.Рахманинов (2003) юбилейларына багышлана. Төрле елларда «П.»да Россия пианистлары В.В.Горностаева, Л.Н.Наумов, В.К.Мержанов, М.С.Воскресенский, А.Г.Севидов, Н.А.Петров, музыка белгече Л.Е.Гаккель, чит ил башкаручылары Т.Йометс (Эстония), М.Местре Ребул (Испания), чыгышы б-н Татарстаннан Р.Сайткулов (Франция) һәм Р.А.Хәйретдинов (Бөекбритания) катнашалар.

В.М.Стиридинова.

ПЕТРЁНКО Аида Григорьевна (16.9.1933, Приморье крае Никольск-Уссурийский ш., хәзер Уссурийск ш. — 27.1.2010, Казан), археозоолог, биол. фән. д-ры (1985), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1997). Казан ун-тын тәмәмлий (1956). 1966 елдан ТР ФАнәц Тел, әдәбият һәм тарих ин-тында, 1997 дән Тарих ин-тында (1986 дан — әйдәп баручы, 2004 тән баш фәнни хезмәткәр). Халыкара археозоологлар берлеге әгъзасы (1990). Хезмәтләре палеозоологиягә, Урта Идел буге һәм Урал алдының борынгы, урта гасырлар халкы тарихын һәм рухи мәдәниятен өйрәнүгә карый.

Тәңкәле Пётр әвернәсе.

Хезм.: Древнее и средневековое животноводство Среднего Поволжья и Приуралья. М., 1984; Следы ритуальных животных в могильниках древнего и средневекового населения Среднего Поволжья и Приуралья. К., 2000.

Әд.: Бурханов А.А. Человек редкой профессии // Культурные традиции Евразии. К., 2004.

ПЕТРОВ Александр Васильевич (24.5.1837, Пенза ш. — 20.5.1885, Казан), патологоанатом, медицина докторы (1865), жәмәгать эшлеклесе. Казан ун-тының мед. ф-тын тәмәмлаганнан соң (1859), шунда ук, анатомия кафедрасында, 1863 елдан патологик анатомия кафедрасында эшли, проф. (1868). Россиядә санитария-профилактика эшен, жәмәгать һәм земство медицинасын оештыруга ярдәм итә. Хезмәтләре корсак тифы, уремия, туберкулёз авыруларының патологик анатомиясенә, санитариягә карый. 1870–74, 1879–84 тә Казан ун-ты каршындагы Табибләр жәмгыяте б-н житәкчелек итә.

Хезм.: К учению об уремии // Уч. зап. Казан. ун-та. 1862. Вып. 2; Очерки исследований, произведённых в патолого-анатомическом кабинете Казанского университета в 1866–67 акад. году // Уч. зап. Казан. ун-та. 1867. Т. 3, вып. 516; Об отравлении мышьяком с патолого-анатомической стороны // Протоколы Об-ва врачей г. Казани. 1871. № 3.

Әд.: Фирсов Н.Н. Пионер социальной медицины в Казани // Социальная гигиена. 1928. № 4.

ПЕТРОВ Александр Михайлович (23.6.1957, Казан), инженер-механик, ТАССРның атказ. машина төзүчесе (1985), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2005). Казан химия-технол. ин-тын тәмәмлагач (1979), «Казан компрессор машиналары төзү заводы» АЖдә эшли: инженер-сынауучы, өлкән мастер, цех башлыгы урынбасары, цех башлыгы, житештерү-диспетчерлык бүлеге башлыгы, үзәктән куулы компрессорлар з-ды директоры (1996 елдан), житештерү һәм коммерция буенча директор (2005 тән), житештерүдә идарәче директор урынбасары (2012 дән). Дәүләт бүләге газ кудыру агрегатларындагы көч жайланмаларының югары нәтижәле алмаш частыларын эшләнә һәм гамәлгә керткәнә өчен бирелә.

ПЕТРОВ (Георгиевский) Алексей Зиновьевич (28.10.1910, Самара губ. Кошки а. — 9.5.1972, Киев), математик, геометр, физик-теоретик, физика-матем. фән. д-ры (1957), проф. (1958), Украина ФА академиясы (1969). 1937 елда Казан ун-тын тәмәмлаганнан соң, Мари һәм Казан пед. ин-тларында укыта. 1939–45 тә Казан авиация ин-тында. 1946 дан Казан ун-тында, геом. каф. профессоры (1956 дан). 1960 та Казан ун-тының физика ф-тында СССРда беренче чагыштырмалылык һәм гравитация кафедрасын оештыра һәм аны житекли. 1970 тән Украина ФА Теоретик физика ин-тында чагыштырмалылык һәм гравитация бүлеге мөдире. Хезмәтләре матем. физикага, гомуми чагыштырмалылык теориясенә, тартылу теориясенә, физиканың фәлсәфи мәсьәләләренә карый. Лоренц сигнатуралы дүрт үлчәнмәле фәзаларда өч Эйнштейн фазасы булуы турындагы теореманы исбатлый. Тартылу кырларының дөнья әдәбиятында «Петров типла-

ры» дип йөртелүче классификациясен тәкъдим итә. Ленин бүләге (1972) «Гравитация теориясендә инвариант-төркемле методлар» дигән хезмәтләр циклы өчен бирелә. «Эйнштейн фазалары» монографиясе («Пространство Эйнштейна». М., 1961), «Гомуми чагыштырмалылык теориясендә яңа алымнар» («Новые методы в общей теории относительности». М., 1966) хезмәте немец һәм инглиз телләренә тәржемә ителгән. «Гравитация һәм чагыштырмалылык теориясе» («Гравитация и теория относительности») жынтыгын нәшер итүне башлап жибәрә һәм фәнни мөхәрире була (1965–70). 1960 тан СССР Югары һәм махсус урта белем биру министрлыгы фәнни-техник советында «Гравитация» секциясе рәисе, Гравитация һәм чагыштырмалылык теориясе буюнча Халыкара ком-тга совет комиссиясе рәисе. Бөек Ватан сугышында катнаша. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Пространство — время и материя (Элементарный очерк современной теории относительности). К., 1961.

Әд.: Аминова А.В. Алексей Зиновьевич Петров. 1910–1972. К., 2002; Механико-математический факультет Казанского университета: Очерки истории. К., 2003.

ПЕТРОВ Алексей Иванович (14.4.1933, Мамадыш р-ны Урманчы а.), химик-технолог, химия фән. д-ры (1981), проф. (1983), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1998). 1956 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. Хезмәтләре энергия сыйдырышлы композицияләр синтезлауга, модификацияләү, аларның компонентларын тикшерү, целлюлоза эфирларын синтезлау һәм модификацияләүгә карый. П. азот катнашкан полимерлар һәм пластификаторларны табу ысулларын, аларның үзлекләрен һәм куллану өлкәләрен тикшерә. Үзлекләре тулаем яхшыртылган целлюлоза нитратларын һәм ацетатларын табу алымнарын эшли. Фәнни тикшеренү нәтижеләре С.М.Киров исем. ФЖБдә (Пермь ш.), Химия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-тында, «Тасма-Холдинг» АЖдә (Казан) һ.б.да гамәлгә кертелә. 225 тән артык фәнни хезмәт авторы. Уйлап табуга 75 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КГТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

ПЕТРОВ Анатолий Петрович (26.6.1905, Казан губ., Чабаксар өязе Тренькасы а. — 24.8.1982, Казан), ботаник, биол. фән. д-ры (1944), проф. (1944). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1930), шунда ук эшли. 1934–54 һәм 1964–77 елларда Казан вет. ин-тында, ботаника һәм терлек азыгы житештерү каф. мөдире (1964–77). 1954–56 да СССР ФА Казан ф-лының Биол. ин-тында, 1956–64 тә Казан пед. ин-тында (ботаника каф. мөдире, 1959–61 дә проректор). Бер үк вакытта, 1961–66 да, Республика а.х. тәжрибә станциясе директоры һәм ТАССР а.х. министрлыгы урынбасары. Хезмәтләре ботаникага, үсемлекләр физиологиясенә, болыңчылыкка карый. П. *үсемлекләрнең су режимының* коллоидлы-физик моделине нигезсез булуын ис-

батлый. Су алмашының организм эшчәнлегендә яраклашкан процесслар системасының органик ингредиенты булуын теоретик яктан һәм тәжрибәләр ярдәмендә күрсәтә. Функциональ адаптациядә реактивлык ролен раслый. Чуаш АССРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезм.: Вопросы биологии и агротехники кукурузы. К., 1956; Процессы водного обмена и реактивности растений. К., 1972; Биоэнергетические аспекты водного обмена и засухоустойчивости растений. К., 1974.

ПЕТРОВ Василий Петрович (18.1.1934, Чуаш АССРның Канаш р-ны Пожарбоси а. — 8.12.2002, Казан), ыкътисадчы, ыкътисад фән. канд. (1964), проф. (1991), ТРның атказ. ыкътисадчысы (1993). 1957 елда Ленинград финан-ыктысад ин-тын тәмамлый. 1957–61 дә Украина ССРның Винница һәм Херсон өлкәләре техникумнарында, 1961–65 тә Украина а.х. академиясендә (Киев) укыта. 1965–98 дә Казан а.х. ин-тында, бухгалтерлык исәбе каф. мөдире (1969–85), ыкътисад ф-ты деканы (1989–92). 1997 дән Икътисад, идарә һәм хокук ин-тында (Казан) бухгалтерлык исәбе һәм аудит каф. мөдире. Хезмәтләре бухгалтерлык исәбен камилләштерү мәсьәләләренә карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Практикум по бухгалтерскому учёту. К., 1996; Тайны экономики (новая экономическая теория). К., 2000; Управленческий (производственный) учёт в сельском хозяйстве: Учеб. пособие. К., 2001 (автордаш); Новое в бухгалтерском учёте Российской Федерации: В 3 вып. К., 2001 (автордаш).

Әд.: Краткая Чувашская энциклопедия. Чебоксары, 2001.

ПЕТРОВ Владимир Александрович (15.1.1913, Казан — 13.9.1983, Ставрополь ш.), Сов. Союзы Герое (27.6.1945), лейтенант. В.И.Ленин исем. Ленинград электротехника ин-тын (1940), Ленинград фронтның элемтәче кече лейтенантлар курсларын (1942) тәмамлый. 1942 елның октябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 954 нче аерым элемтә батальонында телеграф-кабель ротасының взвод командиры (59 нчы армиянең 115 нче укчы корпусы). Ленинград һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Ленинград сугышында (1941–44), Сандомир-Силезия һәм Прага һөжүм операцияләрендә (1945) катнаша. Ферендорф һәм Фост Линже-Фюльштейн (Германия) авыллары тирәсендә Одер елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: 1945 нен 30 гыйнварында дивизия командиры б-н корпус командиры арасында озлексез элемтә тотып, дошман уты астында пехота б-н бергә елганы икенче ярына йөзеп чыга; 2 февральдә дошманның контрһөжүме вакытында ярдәмче элемтә узлында элемтәчеләр б-н житәкчелек итә. 1946 дан запаста. Ставропольдә радиоүзел башлыгы булып эшли. 1955–72 дә Ставрополь элемтә электротехникумы директоры (хәзер П. исемдә). Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

А.З.Петров.

В.А.Петров.

ПЕТРОВ Владимир Ефремович (28.4.1936, Владимир ш. — 2.5.1991, Казан), үсемлекләр физиологы, биол. фән. д-ры (1982), проф. (1982). Казан а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1958), Казакъстан ССРның Актүбә өлкәсендә агроном булып эшли. 1963–76, 1981–91 елларда Казан ун-тында, 1981 дән үсемлекләр физиологиясе каф. мөдире. 1976–81 дә СССР ФА Казан ф-лының Биол. ин-тында фотоэнергетика лаб-ясе мөдире. Хезмәтләре үсемлек күзәнәгендә энергия алмашу, үсемлекләрен тотрыклылык механизмнарын һәм стресслар тәэсиренә жайлашу юлларын өйрәнүгә карый. П. фотомикрокалориметр төзи, шуның ярдәмендә үсемлекнең энергия туплау тизлеген үлчи һәм аның газометрик алымнар б-н билгеләнүче зурлыктан югары булуын исбатлый. Уйлап табуга авторлык таныклыгы бар.

Хезм.: Энергетика ассимилирующей клетки и фотосинтез. К., 1975; Энергетические аспекты устойчивости растений. К., 1985.

Н.Л.Лосева.

ПЕТРОВ Владислав Васильевич (2.9.1929, Мәскәү өлкәсенең Павловский Посад ш. — 18.4.1995, Мәскәү), хокук белгече, юридик фән. д-ры (1971), проф. (1972), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1989). Мәскәү юридик ин-тын тәмамлый (1952). 1952–58 елларда Павловский Посад шәһәрндә: Эчке эшләр министрлыгының район бүлегендә тикшерүче (1954 кә кадәр), 1954–55 тә «Ленинская искра» г-тасының бүлек мөдире, мөхәррир урынбасары, 1955 тән ВЛКСМ шәһәр ком-ты 1 нче секретаре. 1960–72 дә Казан ун-тының гражданлык хокукы кафедрасында, бер үк вакытта, 1968 дән, юридик ф-т деканы. 1972 дән Мәскәү ун-ты профессоры, 1984 тән жир һәм колхоз хокукы каф., 1989 дан экол. хокук каф. мөдире. 1981 дән «Вестник Московского университета. Серия 11. Право» ж-лы баш мөхәррире. Россиядә хужалык эшчәнлеген экол.-хокукий көйләү б-н бәйләү фәнни юнәлешне нигезләүчеләрен берсе. Хезмәтләре колхоз, жир хокукына, экол. хокукка багышлана. П. колхозларда законлылык мәсьәләләрен тикшерә, әйләнә-тирә табигый мөхит сыйфаты б-н идарә итүнең юридик механизмнарын, экол. зыяны кайтару формаларын, экол.-хокукий һәм экол.-икътисади жавапчылык төшенчәләрен һәм билгеләрен эшли.

Хезм.: Закон колхозной жизни. К., 1970; Примерный устав и проблемы социалистической законности в колхозах. К., 1971; Экология и право. М., 1981; Экологическое право России. М., 1995.

Л.С.Петров.

М.П.Петров.

Әд.: Голиченков А.К., Петрова Т.В. Профессор Московского университета Владислав Васильевич Петров (к 70-летию со дня рождения) // Государство и право. 1999. № 12.

Е.Б.Долгов.

ПЕТРОВ Герман Николаевич (8.12.1906, Мәскәү — 15.7.1983, Казан), гидролог, геогр. фән. д-ры (1977), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1982). Казан югары типтагы индустрия техникумын инженер-гидротехник белгечлеге буенча тәмамлый (1929), Архангельск, Владикавказ, Казан шәһәрләрендә тикшеренүләр һәм мелиорация, гидротехника проекты оешмаларында эшли. 1946–63 елларда СССР ФА Казан ф-лының энергетика бүлегендә, 1963 тән Төньяк гидротехника һәм мелиорация фәнни-тикшеренү ин-тының Казан гидрология һәм су ресурслары бүлегендә, мөдир (1976 га кадәр). Хезмәтләре Урта Идел буеның кече елгалары гидрогеологиясенә һәм су ресурсларына карый. П. кече елгаларның жирле агымын өйрәнү һәм картага төшерү методикасын эшли, алар нигезендә сугарулы культуралы көтүлекләр һәм печәнлекләр үсешен нигезли, Урта Идел буе елгалары суларының уртача һәм иң аз чыгымнары каратын төзи. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Меженный сток и его изучение. К., 1956; Проблемы изучения и картирования местных водных ресурсов на примере рек Среднего Поволжья. Пермь, 1975; Озёра Среднего Поволжья. Л., 1976 (автордаш).

ПЕТРОВ Константин Константинович (1.4.1924, Буа кантоны Чуаш Биморзасы а. — 2.11.2007, Чабаксар ш.), язучы, журналист, филол. фән. канд. (1968). 1941 елда Ульянов чуаш пед. уч-щесен, 1958 дә КПСС ҮК каршындагы Югары партия мәктәбен (Мәскәү) тәмамлый. 1946–63 тә «Хёрле ялав» г-тасында (Казан), 1963–68 дә «Коммунист Татарии» ж-лында эшли, бер үк вакытта, 1963–84 тә, Казан ун-тында, 1984–90, 1995–99 да Чуаш ун-тында укыта. «Яратсаң» («Юратсан», Чабаксар, 1969) хикәяләр жыйнтыгы, «Мәхәббәт һәм агу» («Юратуна наркамаш», Чабаксар, 1972), космонавт А.Николаев турында «Зәңгәр йолдыз» («Сенкер салтар», Чабаксар, 1991; рус теленә тәржемәсе «Голубая звезда», 1999), «Гаеплеләр» («Айаппилсем», Чабаксар, 1995), шагыйрь М.Сеспель турында «Яшәү һәм үлем» («Пурнаспа вилем», 1999) романнары; «Тылсымлы сүз» («Асамла самах», Чабаксар, 1990) исемле ба-

лалар өчен әкиятләр жыйнтыгы; чуаш журналистикасы тарихы буенча хезмәтләр авторы.

Әд.: Гиниятуллина А. Писатели Советского Татарстана: Биобиблиогр. справ. К., 1970.

ПЕТРОВ Леонтий Степанович (7.9.1909, Казан губ., Чистай өязе Яңа Мокшино а. — 10.7.1986, Түбән Кама ш.), агроном, Соц. Хезмәт Герое (1966), РСФСР һәм ТАССРның атказ. агрономы (1966). Чистай а.х. техникумын тәмамлый (1930). 1930–41 елларда — Октябрь р-нының Нурлат МТСында, Аксубай р-нының «МЮД» с-зында агроном. 1945–48 дә Курск өлкәсендә эшли. 1948–66 да Аксубай р-нының Иске Тимәш МТСында, «Большевик» с-зында, «Победа» к-зында агроном. П. инициативасы б-н «Победа» к-зы, республикада беренчеләрдән булып, ужым культураларын тулысынча пар жирләренә чәчүгә күчә. Алдыңгы технологияләр куллану нәтижәсендә 1961–65 тә хужалык бөртеклекләр унышын 1 га дан 12 ц дан 18 ц га кадәр күтәргә ирешә. Герой исеме бөртекле ашык һәм терлек азыгы культураларын житештерү һәм эзерләүне арттыруда ирешкән уңышлары һәм техниканы югары житештерүчән файдаланганы өчен бирелә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

ПЕТРОВ Михаил Петрович (17.11.1904, хәзер БАССРның Бакалы р-ны Иске Шәрәшле а. — 5.8.1967, Украина ССРның Винница ш.), Сов. Союзы Герое (24.3.1945), полковник. Милләте буенча татар. «Выстрел» курсларын (Мәскәү өлкәсе Солнечногорск ш., 1944), Ленинград югары бронетанк мәктәбен (1949) тәмамлый. Бакалы волосте ком-тында йомышчы, БАССРның Байсар телеграф бүлегендә монтер булып эшли. 1926 елдан Кызыл Армия сафларында. 1941 ен ноябрәннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 364 нче укчы полк командиры (50 нче армиянең 139 нчы укчы дивизиясе). Көнбатыш, Узәк һәм 2 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Мәскәү тирәсендәге сугышта (1941–42), Ржев-Вязьма, Брянск (икесе дә — 1943), Белоруссия (1944) һәм Көнчыгыш Пруссия (1945) операцияләрендә катнаша. Могилёв шәһәрәннән (Белоруссия ССР) көньяктарак Проня, Басы, Реста һәм Днепр елгаларын кичкәндә батырлык күрсәтә: 1944 ен 24–28 июндә совет гаскәрләренә июнь һөжүме барышында дошман оборонасын өзә, полкы б-н 215 торак пунктны азат итүдә катнаша. Сугыштан соң Совет Армиясендә хезмәтен дәвам итә. 1954 тән запаста. Винница шәһәрәндә яши һәм эшли. Ике Ленин ордены, өч Кызыл Байрак, Александр Невский, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000.

ПЕТРОВ Николай Васильевич (1.5.1859, Уфа губ. Минзәлә ш. — 1.4.1916, Петроград), патологоанатом, медицина д-ры (1885). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1883), Эчке эшләр министрлыгының мед. департаментында эшли. 1886 елдан Казан

ун-тының патологик анатомия кафедрасында. 1890 нан Обухов хастаханәсендә, бер үк вакытта, Петербург харби мед. академиясендә приват-доцент; 1892 дән бөек княгиня Елена Петровнаң Клиник ин-тында патологик анатомия профессоры, 1916 да патологик анатомия каф. мөдире. Хезмәтләре буыннарның кискен ялкынсынуы патологик анатомиясенә карый.

Хезм.: О лёгочной сибирской язве // Рус. архив патологии клинической медицины и бактериологии. 1857. № 6; Одновременное развитие у одного лица 3-х различных злокачественных новообразований: рака желудка, аденокарциномы предстательной железы и злокачественной миомы брыжейки // Русский врач. 1908. № 49; Случай тропической спленомагии // Русский врач. 1912. № 26.

Әд.: Колосов Г. Памяти проф. Н.В.Петрова // Русский врач. 1916. № 15.

ПЕТРОВ Николай Васильевич (4.1.1874, Орёл губ., Ливно өязе, Демидово а. — 11.5.1956, Муром ш.), философ, православие теологиясе магистры (1900). Казан руханилар академиясен тәмамлаганнан соң (1898), Сембер руханилар семинариясендә укыта. 1900 елдан Казан руханилар академиясенен филос. кафедрасында, 1908–12 дә Иске Гәһәднен Изге Язмалары каф. профессоры. Бер үк вакытта, 1908 дән, Родионовның затлы нәсел кыз балалар ин-тында рухани, канун өйрәтүче һәм шул ин-ттагы чиркәү башлыгы. 1912–17 дә Казан ун-тының теология каф. профессоры, ун-т чиркәве побы һәм протоиерее (1913 тән). 1918–30 да Варвара чиркәве башлыгы, Казан руханилар академиясе укытучысы (1921 дә ябылганчы). 1921 дә академиянең башка укытучылары б-н бергә шартлы рәвештә 1 елга хөкөм ителә. Хезмәтләре Аллаһның барлыгын фәлсәфи исбатлауга карый.

Хезм.: О святой троице. К., 1912; Об испулении. К., 1912; Законы мира и Бытие Бога. Номологическое доказательство Бытия Божия. К., 1913; Жизнь после смерти. К., 1915.

Е.В.Лукасов.

ПЕТРОВ Николай Васильевич (4.9.1897, Уфа губ., Минзәлә өязе Кадрәк а. — 1975, Мәскәү), хакимият-хужалык эшлеклесе. Я.М.Свердлов исем. Коммунистик ун-тта укый (1919). 1916–17 елларда Россия армиясендә хезмәт итә. 1918 дә Минзәлә өязе башкарма ком-ты секретаре. Өяз Халык комиссарлары советында эшләр идарәсе башлыгы, Минзәлә контрреволюциягә каршы көрәш гадәттән тыш комиссиясе рәисе, 1919–20 дә өяз банк һәм казначылык комиссары; ревком рәисе урынбасары; Минзәлә өязе башкарма ком-ты рәисе урынбасары, рәисе. 1921–29 да ТАССР ҮБК Президиумы секретаре, эчке эшләр халык комиссары, жир эшләре халык комиссары. П. эшләгән чорда ТАССРның 1 нче аграр съезды үткәрелә (1929). Соңрак ул Мәскәүдә партия һәм хужалык эшләрендә. «Татарстан республикасының авыл хужалыгы үстерү һәм үзгәртп коруның төп бурычлары» («Основные задачи развития и переустройства сельского хозяйства Татарской республики», 1924) китабы авторы.

Әд.: Мухамедов С. Петров Николай Васильевич // Борцы за счастье народное. К., 1967.

ПЕТРОВ Павел Яковлевич (25.6.1814, С.-Петербург — 7.9.1875, Мәскәү), шәркыятче галим, лингвист-политолог, санскрит әдәбияты д-ры (1864). Мәскәү ун-тын төмамлаганнан соң (1832), Дерпт профессорлар ин-тында тәрбияләнүчеләр составына кертелә, анда Шәрәкь телләре каф. булмау сәбәпле, лекцияләр тыңлау өчен Петербург ун-тында калдырыла (1834–37). Х.Д.Френ, О.И.Сенковский, Ф.Ф.Шармуа, Р.Ленц һ.б. житәкчелегендә гарәп, фарсы, төрек, кытай һәм санскрит телләрен өйрәнә. Петербург Азия музейндагы санскрит кулъязмаларын һәм Шәрәкь нумизматик тупланмаларын тикшерә. 1837 елда Адхьямар-маанһың «Ситаны урлау» поэмасыннан бер өзекне рус теленә тәржемә итә. 1838–40 та Берлин, Лондон, Парижда телләр өйрәнүне камилләштерә. 1841–52 дә П. Казан ун-тының Шәрәкь бүлегендә санскрит теле кафедрасында: санскрит теле һәм әдәбияты, Кашмир патшалыгы тарихы һәм борынгы һинд ядкәрләре курсларын укый. 1852–75 тә Мәскәү ун-тының көнчыгыш телләр кафедрасында эшли, проф. (1856 дан). Хезмәтләре санскрит әдәбиятының, гарәп һәм фарсы әдәбияты һәм телләренән эпик һәм классик ядкәрләренә карый.

Х е з м.: Программа для преподавания санскритского языка и литературы при Императорском Казанском университете // Уч. зап. Казан. ун-та. 1842. Кн. 2; Санскритская антология. Отд-ние I: Изречения, отрывки эпические, сказки, басни, отрывки описательные и лирические. К., 1846.

Әд.: Ш о ф м а н А.С. Русский санскритолог П.Я.Петров // Очерки по истории русского востоковедения. М., 1960. Т. 3.

Р.М.Вәлиев.

ПЕТРОВ Пётр Иванович (1916, Казан губ., Лаеш өязе Алан-Полян а. — 16.3.1974, Казан), математик, геометр, физика-матем. фән д-ры (1969). 1938 елда Казан ун-тын төмамлаганнан соң, шунда ук эшли, 1946 дан Математика һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында. Хезмәтләре риманча фәзаларның дифференциаль инвариантларына карый. П. 3 нче тәртин өч үлчәнешле риманча фәзаларның метрик-скаляр дифференциаль инвариантларының иң гади базисын төзи. Дүрт үлчәнешле риманча фәзаларга карата Суворов алымын (к. Ф.М.Суворов) куллана.

Х е з м.: Классификация трёхмерных римановых пространств по их дифференциальным инвариантам // Уч. зап. Казан. ун-та. 1957. Т. 117, кн. 9; Инварианты и классификация дифференциальных квадратичных форм от четырёх переменных // Изв. АН СССР. Сер. Математика. 1959. Т. 23, № 3; Основная проблема неримановой геометрии в бинарной области // Докл. АН СССР. 1961. Т. 140, № 4.

ПЕТРОВ Семён Венедиктович (9.2.1951, Ростов өлкәсенен, Тацинский р-ны Тацинский пос.), патологоанатом, мед. фән. д-ры (1994), проф. (1998). Казан мед. ин-тын төмамлаганнан соң (1974), Казан шәһәренән 12 нче хастаханәсендә хирург. 1975 елдан Кукмара үзәк хастаханәсе хирургы. 1978 дән Казан мед. ин-тының — госпиталь хирургиясе, 1981 дән патологик анатомия кафедраларында. Бер үк вакытта, 1996 дан, ТР Сәламәтлек саклау министрлыгы карамагындагы

Респ-ка онкология клиник үзәгендә шешләргә иммуногистохимик юл б-н диагноз куюлаб-ясе житәкчәсе. Хезмәтләре кеше организмндагы шешләрне иммуногистохимик ысуллар б-н тикшерүгә карый.

Х е з м.: Морфофункциональная характеристика шишковидной железы при раках различной локализации // Вопр. онкологии. 1984. № 9; Ультроструктурная характеристика нейросекретии в эпифизе мыши // Вопр. нейробиологии. 1987. Т. 68; Иммуногистохимическое исследование клеток инвазивного рака влагалищной части шейки матки // Вопр. онкологии. 1990. № 3; Маркеры пролиферации опухолевых клеток в раковых опухолях гор-тани // Казан. мед. журн. 2001. № 4.

ПЕТРОВ Сергей Борисович (4.6.1951, Чуаш АССР, Шумерля ш.), патологоанатом, мед. фән. д-ры (1990), проф. (1991). Казан мед. ин-тын төмамлаганнан соң (1974), Респ-ка клиник хастаханәсендә эшли. 1977 елдан Казан мед. ун-тының патологик анатомия кафедрасында. П. житәкчелегендә «Морфологик диагностикада заманча технологияләр» («Современные технологии в морфологической диагностике», 2001) респ-ка үзәге оештырыла. Хезмәтләре диагностиканың иммунологик, гистологик, химик ысулларына карый.

Х е з м.: Функциональная морфология инволютивных изменений мужских половых желёз // Архив патологии. 1976. № 10; Лимфоидная инфильтрация раковых опухолей и её прогностическое значение // Казан. мед. журн. 1987. № 3; Медицинский диагноз: Метод. пособие. К., 1996.

ПЕТРОВА Галина Александровна (26.2.1928, Чуаш АССРның Алатырь ш. — 31.1.2011, Казан), педагог, пед. фән. д-ры (1989), проф. (1990), ТРның атказ. фән. эшлеклесе (1998). Казан ун-тын төмамлаганнан соң (1951), шунда ук эшли, пед. каф. мөдире (1975–80), бер үк вакытта, 1961–85 елларда, КПССтың Казан шәһәр ком-ты каршындагы Казан ижтимагый укытучылар ун-тында сангаты белеме ф-ты деканы. Хезмәтләре укучыларга һәм студентларга эстетик тәрбия һәм белем биру мäsәвләренә карый.

Х е з м.: О воспитании художественного вкуса учащихся на уроках литературы в средней школе. К., 1959; Эстетическое восприятие художественных произведений школьниками старших классов. К., 1975; Вопросы эстетической подготовки будущего учителя. К., 1976; Система эстетической подготовки студентов в высших учебных заведениях. К., 1984 (автордаш).

ПЕТРОВА Любовь Михайловна (20.9.1945, Казан), химик, химия фән. д-ры (1998). 1968 елда Казан ун-тын төмамлай, РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында эшли, эйдәп баручы фәнни хезмәткәр (2002 дән). Хезмәтләре нефть химиясенә карый. П. нефтьне чыганақлардан су тутыру юлы б-н чыгарганда калдык нефтьләренән составын өйрәнә, нефтькә төрле процессларның (күчертләү, химик һәм биохимик оксидлаштыру, фаза үзгәрешләре һ.б.) жимгерч тәэсирен бәяли, аз үзгәргән калдык нефть һәм көчле әверелешләргә дучар булган калдык нефть дигән яңа төшенчәләр кертә. Калдык нефтьләренән төп массасы аз үзгәргәннәргә керүен, шунлыктан бу запасларны чыгарып бетелер перспективасы барлыгын күрсәтә. Нефть

катламының флюидлар б-н башлангыч туюнуы параметрларын билгеләү ысулларын эшли. П. катнашында, нефть б-н хәрәкәтчән һәм хәрәкәтсез туендырылу параметрларын исәпкә алып, чыганақтагы нефть запаслары 3 өлешкә бүлеп исәпләнелә: чыганақларның табигый энергиясе ярдәмендә һәм су тутыру юлы б-н алына торганнар, өченчел ысуллар (микробиол., физик-химик, жылылык һ.б.) кулланып чыгарыла торган һәм чыгарып булмый торган нефтьләр. Чыганақны эшкәртүнең соңгы стадиясендә катламның нефть бирүчәнлеген күтәрүнең өченчел технологияләре кулланылганда, калдык нефтьләренән составын һәм үзлекләрен исәпкә алу зарурлыгын күрсәтә.

Х е з м.: Особенности формирования углеводородного состава остаточных нефтей заводняемых пластов // Нефтехимия. 1998. Т. 38, № 3 (автордаш); Характеристика битумов зоны водонефтяного контакта // Нефтехимия. 2004. Т. 44, № 5 (автордаш); Влияние отложения в пласте твёрдых парафинов на фазовое состояние нефтей в процессе разработки месторождений // Нефтехимия. 2005. Т. 45, № 3 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиогр. словарь. К., 2004. Т. 3.

ПЕТРОВКА авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шәһәренән 22 км тоньяк-көнбатыштарак, Дала Зәе елгасы буенда. 2010 елда 69 кеше (руслар) яши. 1930 да Ямаш авылынан күченүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән Акташ р-нында. 1959 ның 26 мартынан Әлмәт р-нында. Халык саны 1938 дә — 151, 1949 да — 124, 1958 дә — 70, 1970 тә — 62, 1979 да — 14, 1989 да — 2, 2002 дә — 18 кеше.

ПЕТРОВКА авылы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәренән 22 км көньяктарак, Сула елгасы (Димнен сул кушылдыгы) буенда. 2010 елда 484 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 56%, татарлар — 26%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мактап, мәдәниягә йорты, китапханә. 19 йөз башында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алшавыт крәстияннәре катлавына керә, иңченчел, терлек үрчүтә б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгатенән имана жире 234 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Богоявление волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августынан Бөгелмә р-нында. Халык саны: 1859 да — 355, 1889 да — 176, 1910 да — 225, 1920 дә — 375, 1926 да — 322, 1938 дә — 287, 1949 да — 297, 1958 дә — 219, 1970 тә — 291, 1979 да — 397, 1989 да — 484, 2002 дә — 533 кеше.

ПЕТРОВКА авылы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәренән 26 км көньяк-көнчыгыштарак, Дим елгасы буенда. 2010 елда 36 кеше (чуашлар) яши. Халкы кырчылык б-н шөгыльләнә. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгелмә кантоны Баулы волостенда. 1930 елның 10 августынан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнән Бөгелмә р-нында. Халык саны 1938 дә — 177, 1949 да — 196, 1958 дә — 166, 1970 тә — 179, 1979 да — 124, 1989 да — 72, 2002 дә — 40 кеше.

ПЕТРОВКА авылы, Сарман р-нында, Сарман авылынан 20 км көнчыгыштарак, Кәү-

жыяк елгасы буенда. 2010 елда 80 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, дунгыз асрау. Клуб. 18 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгиләләнә. 20 йөз башында авыл жәмәгәтенә имана жире 542,6 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Александр-Кармалы волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан Сарман р-нында. Халык саны: 1870 тә — 250, 1897 дә — 583, 1920 дә — 673, 1926 да — 632, 1938 дә — 248, 1949 да — 441, 1958 дә — 362, 1970 тә — 252, 1979 да — 122, 1989 да — 48, 2002 дә — 104 кеше.

ПЕТРОВКА НАРАТЛАРЫ, ландшафтлы табигать истәлеге. Сула елгасы (Дымка елгасының сул кушылдыгы) үзәненә сулыяк текә яры буенда, Бөгелмә р-ны Петровка авылы янында урнашкан. 1989 елда билгеләнә. Майданы 53 га. 100 ишлек һәм аннан да картрак аерым үсүче мәһабәт наратлардан торган 3 урман участогын эченә ала. Көнъяк тау битендәге агачлар арасында ТРның Кызыл китабына кертелгән дала үсемлекләренән сирәк төрләр: тәбәнәк бадәм, герман буяу куагы, сары мотрушкә яфраклы тубылгы куагы, әрмән әреме, рус күкчәчөгә, ябалак сөтгәне, Себер гамбәр үлане, шарсыман суган, биек качим, гади оносма үсә. Участокның

Петровка наратлары.

көнъяк чикләрендә 19 йөзгә караган корылмалары б-н борынгы парк урнашкан. Паркка ярларында күп кенә чишмәләре булган буа тоташа. Объект эстетик һәм фәнни әһәмияткә ия.

ПЕТРОВО авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылынан 24 км төньяктарак, Норма елгасы (Мишәненә уң кушылдыгы) бассейнында. 2010 елда 14 кеше (руслар) яши. 18 йөз уртасына кадәр нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганакларда Аркатау Пүчинкәсе, Түбән Ия исемнәре б-н дә мөгълүм. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгиләләнә. 20 йөз башында П.да чиркәү-приход мәктәбе (1901 дә ачыла), икмәк саклау-сату кибете, 2 жыл тегермәне, тимерчелек, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 562,1 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Аркатау волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш, 1927 дән Арча кантонын-

да. 1930 ның 10 августынан Питрәч р-нын-да. Халык саны: 1782 дә — 27 ир-ат; 1859 да — 194, 1897 дә — 353, 1908 дә — 411, 1920 дә — 412, 1926 да — 508, 1949 да — 301, 1958 дә — 248, 1970 тә — 131, 1979 да — 79, 1989 да — 18, 2002 дә — 8 кеше.

ПЕТРОВСКИЙ посёлогы, Казан шәһәренә Идел бие р-ны составында, Казан тимер юл станциясеннән 16 км көньяктарак урнашкан. Автотранспорт пр-тиесе. Тулы булмаган урта мәктәп, клуб, китапханә. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Арча кантоны Воскресенский волостенда. 1927 нең 14 февраленнән Казан авыл р-нында, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. 1998 нең 25 ноябреннән Казан шәһәренә Идел бие р-ны адм. карамагында. Халык саны: 1926 да — 25, 1958 дә — 150, 1970 тә — 635, 1979 да — 927, 1989 да — 892 (ши. татарлар — 52%, руслар — 45%) кеше.

ПЕТРОВСКИЙ посёлогы, Нурлат р-нында, Нурлат шәһәреннән 40 км төньяк-көнбатыштарак, Тимерлек елгасы буенда. 2010 елда 63 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 1925 тә Елаур авылынан күчүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән ТАССРның Чистай кантоны Чулпан волостенда. 1930 ның 10 августынан — Октябрь, 1935 нең 10 февраленнән Тельман, 1958 нең 16 июленнән — Октябрь, 1997 нең 10 декабреннән Нурлат р-нында. Халык саны: 1926 да — 142, 1938 дә — 137, 1949 да — 133, 1958 дә — 141, 1970 тә — 132, 1979 да — 95, 1989 да — 63, 2002 дә — 91 кеше.

ПЕТРОВСКИЙ посёлогы, Теләче р-нында, Теләче авылынан 12 км көньяк-көнчыгыштарак урнашкан. 2010 елда 29 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. 1929 да нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Арча кантоны Теләче волостенда. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1935 нең 10 февраленнән — Теләче, 1959 ның 12 октябреннән — Саба, 1991 нең 4 октябреннән Теләче р-нында. Халык саны: 1938 дә — 221, 1949 да — 240, 1958 дә — 191, 1970 тә — 165, 1979 да — 143, 1989 да — 66, 2002 дә — 37 кеше.

ПЕТРОВСКИЙ Игорь Сергеевич (29.11.1925, Украина ССРның Луганск ш.), режиссёр, ТАССРның, Абхазия АССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1957, 1990). 1946–48 елларда Мәскәүдә Бөтенсоюз кинематография ин-тында укый, 1948 дән Ленинград театр ин-тына (Л.С.Вивьен курсы) күчә. Институтны тәмамлаганнан соң (1953), Казан Зур драма театрына жиһәрелә. 1953–58 дә аның сохносендә 13 спектакль, ши. К.К.Криваньның «Ахырдан кем кол?» («Кто смеётся последним?»), В.Гюгоның «Мария Тюдор», В.А.Дыховичныйның «Туй саяхәт» («Свадебное путешествие»), Ч.Диккенсның «Безнең уртак дуствыбыз» («Наш общий друг»), А.Н.Афиногеновның «Үз балаларының әнисе» («Мать своих детей»), К.М.Симоновның «Бер мәхәббәт тарихы» («История

Казан Зур драма театрында И.С.Петровский тарафыннан куелган спектакльләрдән күренешләр: 1. «Үз балаларының әнисе» (А.Н.Афиногенов); 2. «Фабрика кызы» (А.М.Володин).

одной любви»), С.С.Смирновның «Буг өстендәге ныгытма» («Крепость над Бугом»), В.М.Гусевның «Иван Рыбаков», А.М.Володинның «Фабрика кызы» («Фабричная девочка»), А.Н.Арбузовның «Ерак юл» («Дальняя дорога») әсәрләре бунча спектакльләр куя. Персонажларга хас гамәлләрнең психол. сәбәпләренә жентекле эшкартелеше, киеренке эчке хәрәкәтнең оста бирелеше П. спектакльләрендә үзенчәлекле, кабатланмас тышкы форма б-н үрелеп бара. Мәскәүдә Татар әдәбияты һәм сәнгать декадасында (1957) күрсәтелгән «Үз балаларының әнисе» спектакле театр дөньясында киң масштаблы зур вакыйга була. Кешегә ышаныч, бер үк вакытта үзгә тапшырылган эшкә жаваплы караш темасы актриса Е.Е.Жилина тарафыннан Лагутина образында ышандырырлык итеп ачыла. Комсомол хәрәкәтендә бюрократизм һәм формализм мәсьәләләрен күтәрәп чыккан «Фабрика кызы» спектакле көчле бәхәс тудыра һәм зур ижтимагый яңгыраш ала. П.ның әхлакый камил шөхәс өчен көрәш рухы б-н сугарылган спектакльләре Казан Зур драма театрының 1950 еллардагы ижат мирасында тирән эз калдыра. Аннан соңгы елларда П. Таллин, Волгоград, Львов, Кишинёв, Орёл, Гродно шәһәрләрендәге театрларда эшли. Киев һәм Кишинёв киностудияләрендә берничә фильм төшерә.

Әд.: Стрелева М. Критическое направление ума // Театр. 1957. № 6; Ингвар И., Илялова И. Русский театр в Казани. К., 1991.

ПЕТРОВСКИЙ Мемнон Петрович (29.1.1833, Түбән Новгород губ. Васильсурск ш. — 13.4.1912, Казан), филолог, славян телләре галиме, славян филологиясе д-ры (1875), Петербург ФА мөхбир әгъзасы (1895). Дворяннар нәселеннән. Түбән Новгород дво-

рйнар ин-тын (1850), Казан ун-тын (1855) тэмамльй. Казандагы Беренче ир балалар гимназиясендә латин теле укыта. 1860 елдан Казан ун-тында (бүленеп, 1861–63 тә чит илдә фәнни командировкада), проф. (1875). Бер үк вакытта, 1870 тә, Казан руханилар академиясендә рус теле һәм славян шивәләре укыта. Славян халыкларының борынгы истәлекләре, тел һәм әдәбиятлары буенча лекцияләр укый. 1899 да Чехия Тел, әдәбият һәм сәнгать ФА ағзасы булып сайлана. Славян шагыйрьләре һәм прозаикларының әсәрләрен русчага тәржемә итә.

Әд.: Из истории русско-славянских литературных связей. М.–Л., 1963; Славянские страны и русская литература. Л., 1973; Горьяинов А.Н., Кишин Л.С. Книжное собрание М.П. и Н.М.Петровских // Советское славяноведение. 1986. № 5.

ПЕТРОВСКИЙ Нестор Мемнонович (1.3.1875, Казан — 6.2.1921, шунда ук) филолог, тарихчы, библиограф, славян филологиясе д-ры (1907), РФА мөхбир ағзасы (1917), статский советник (1907). М.П.Петровскийның улы. Казан ун-тын тэмамльй (1897), шунда ук эшли: профессорлык стипендианты (1899 елга кадәр). 1901–07 дә приват-доцент, 1907–19 да ординар проф., 1919 дан славян филологиясе каф. профессору. Бер үк вакытта Югары хатын-кызлар курсларында, Төньяк-Көнчыгыш археол. һәм этнография ин-тында (Казан) укыта; 1919 да Казан шәһәр музейе китапханәчесе, 1921 дә «Казанский библиофил» ж-лында бүлек мөдире, А.С.Пушкин исем. Казан рус әдәбиятын сөючеләр жәмгыятен тергезүдә башлап йөри, 1916–19 да жәмгыятенң рәисе була. Шәхси китапханәсен Казан ун-тына ташыра. Славян әдәбияты һәм телләре тарихына караган хезмәтләр, күп кенә библиографик тикшеренүләр, ш.и. «Чиркәү тарихы буенча 1801 дән 1888 гә кадәр чыккан рус китаплары һәм брошюралары белешмәсе» («Указатель русских книг и брошюр по церковной истории, вышедших с 1801 по 1888 г. включительно», М., 1891), «XVIII йөз рус журналлары турында библиографик азмалар» («Библиографические заметки о русских журналах XVIII века», СПб., 1898) һ.б. хезмәтләр авторы. Казан тарихы, жирле театр һәм журналистика буенча очерклар сериясен нәшер итә: «XVI–XVIII йөзләрдә Казан шәһәре читләре (Болак арты, Архангел һәм Ягодный бистәләре)» («Окраины города Казани в XVI–XVIII веках (Забулацкая, Архангельская и Ягодная слободы)», 1905), «Казан вакытлы матбугатының йөз еллыгы унаеннан» («По поводу столетия Казанской периодической печати», 1911), «Казанда беренче хосусый газета» («Первая частная газета в Казани», 1917) һ.б. Идел бие халыкларының хәле хакындагы мәсьәләгә кагылып, П. славяннарның янарыш тарихы аларның узаны һәм милли мәданияте үсеше өчен үрнәк була ала дигән фикерне алга сөрә. Ул чуашларның борынгы болгарларның варислары дип саный. Болгар хронологиясен һәм татар әдәбиятын өйрәнү б-н шөгьльләнә. Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыятенә — хакыйкый (1901), Рус

библиография жәмгыятенә шәрәфле (1916) ағзасы.

Хезм.: К истории русского театра. Комедия о графе Фарсоне. СПб., 1900; О старинном латино-русском словаре. К., 1901; Послесловие к «Истории города Казани» Фукса и биографические сведения о К.Ф.Фуксе. К., 1905; О летосчислении древних болгар. К., 1911.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 1; Справочник печатных работ Нестора Мемноновича Петровского (1875–1921). К., 1986.

Е.Б.Долгов.

ПЕТРОВСКИЙ ЗАВОД авылы, Сарман р-нында, Сарман авылынан 10 км төньяк-көнбатыштарак, Игәнә елгасы буенда. 2010 елда 937 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, терлекчелек, урманчылык. Урта мәктәп, мәданият йорты, китапханә. Мәчет. 1680 нән — Починок Басуплы Илга, 18 йөз чыганаclarында Бисипова авылы буларак мәгълүм. 1807 дә керәшеннәр бу авылдан Бөгелмә өязенә Абрамовка авылына (хәзер Әлмәт р-нының Васильевка а.) күченәләр, бу жирләргә хосусый милекче рус крәстияннәре килеп урнаша, һәм торак пункт Петровка дип йөртелә башлый. Халкы игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә, 1891 дән «И.Г.Стахеев һәм уллары» сүздә йорты карамагындагы арагы з-лында эшлиләр. 20 йөз башында авыл жәмәгатенә имана жире 229,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Языково волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан Сарман р-нында. Халкы саны: 1920 дә — 170, 1926 дә — 180, 1938 дә — 844, 1949 дә — 584, 1958 дә — 892, 1970 тә — 855, 1979 дә — 752, 1989 дә — 653, 2002 дә — 1081 кеше.

ПЕТРОГРАД МӨСЕЛМАННАР АРАСЫНДА КОММЕРЦИЯ БЕЛЕМНӨРӨН ТАРАТУ ЖӘМГЬЯТЭ, мәдият-агарту, хәйрия оешмасы. 1912 елның 12 декабрендә төзелә. Жәмгыятенң гамәлгә куючысы һәм рәисе — Дәүләт саклык кассалары идарәсе хезмәткәре, Польша татары Я.А.Мухлино. Мөселманнар арасында икътисади белем дәрәжәсен күтәрү максатынан, жәмгыятә Петроградта югары башлангыч уч-ще программа-сы нигезендә эшләүче сүздә мәктәбе ача. Махсус предметлардан тыш, анда ислам дине тәгълиматы һәм татар теле дә укытыла. 1917 дән соң эшчәнлегә туктатыла.

Ж.С.Миңнуллин.

ПЕТРОГРАФИЯ, петрология (грек. petros — таш һәм ...графия), тау токимнары турындагы фән, аларның барлыкка килүен, минераль һәм химик составын, структура һәм текстурасын, аларның яту, жир кабыгында һәм жир өслегендә урнашу закончалыкларын өйрәнә. П. *минералогия, геохимия, вулканология, тектоника, стратиграфия* һәм фйдалы казылмаларны өйрәнү б-н тыгыз бәйләнгән. Магматик, метаморфик һәм утырма токимнар (яки литология) П.сенә бүленә. Петрохимия, петрофизика, техник П. һ.б.ны аерып карыйлар. Татарстанда П. өлкәсендәге эшләр Казан ун-ты ачылганнан соң башлана (К.Ф.Фукс, А.М.Зайцев,

А.Л.Лаврский һ.б.). Тикшеренүләр Казан тирәсендә, Уралда, Себердә алып барыла. Ф.Ф.Розен токимнары өйрәнүдә микроскопик һәм химик алымнар куллана башлый, шомарту остаханәсе булдырыла. 20 йөз башынан Б.К.Поленов һәм Б.П.Кротов — тау токимнары микроскопик тикшеренүләр буенча, 1922 дән Кротов (илдә беренчеләрдән булып) утырма токимнар П.се буенча лекцияләр курсы укыйлар. Л.Н.Миропольский Идел бие һәм Урал тау токимнары буенча төпле тикшеренүләргә башлап жибәрә. В.А.Полянин, Ф.М.Ишмаев, А.И.Кринари, А.А.Трофимук, В.А.Тимесков һ.б. тау токимнарын һәм аларга бәйле фйдалы казылмаларны: Урал, Алтай тимер һәм боксит рудаларын, Идел бие бакыр рудаларын тикшерәләр. 1930–40 та Идел буенда нефть эшләү өсләренә жәелүе б-н нефтьле токимнары петрографик өйрәнү башлана. 1950 елларда тау токимнарын өйрәнүдә спектроскопия, рентгенография, термография, люминесценция һ.б. алымнар куллануга (Казан ун-тында В.М.Винокуров, А.И.Бахтин; ЦНИИГеолнерудта В.В.Власов, В.Ф.Крутиков, Т.З.Лыгина, В.А.Тимесков, Р.Ә.Хәйдәрәв һ.б.) бәйле яңа этап башлана. Кристалларның эчке төзелеше, өслеккә чыгуы тирәнлектәге токимнарның составы өйрәнелә, аларның урнашу закончалыклары ачыклана, нигез токимнарының карталары эшләнә (А.М.Дымкин, Б.С.Ситдыйков, В.А.Полянин, А.Г.Низаметдинов, В.Г.Изотов һ.б.).

Әд.: Винокуров В.М., Бахтин А.И. История кафедры минералогии и петрографии Казанского университета. К., 2004.

В.А.Тимесков.

ПЕТРОПАВЕЛ БИСТӘСЭ авылы, Яңа Чишмә р-нында, Яңа Чишмә авылынан 10 км көнчыгыштарак, Чишмә елгасы буенда. 2010 елда 688 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәданият йорты, китапханә. Чиркәү. 1730–40 елларда нигез салына. Беренче булып отставкадагы солдатлар килеп урнаша, соңрак халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чүлмәк ясау, киез итек-киез житештерү һәм май язу б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында П.бд Петропавел чиркәве (1885 тә төзелә; архит-ра истәлеге), Халык мәгарифе министрлыгы мәктәбе, земство мәктәбе (1866 да ачыла), хастаханә, су тегермәне, 9 ярма яргыч, 7 май язу йорты, тимерчелек, сыраханә, 1 казна шәраб һәм 7 вак-төякләр кибете эшли; сишәмбе көннәрендә — базар, 9 нчы жомгада һәм 14 нче сентябрьдә ярминкә үткәрелә. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 5003 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Яңа Чишмә волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августынан — Яңа Чишмә, 1963 нең 1 февраленнән — Чистай, 1983 нең 26 апреленнән Яңа Чишмә р-нында. Халкы саны: 1795 тә — 319 ир-ат; 1859 да — 1622, 1897 дә — 1802, 1908 дә — 3550, 1910 да — 3694, 1920 дә — 3722, 1926 да — 3148, 1938 дә — 1892, 1949 да — 1698, 1958 дә — 1810, 1970 тә — 1608, 1979 да — 1103, 1989 да — 743, 2002 дә — 741 кеше.

ПЕТРОПАВЕЛ БИСТӘСЭ посёлогы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 27 км көнбатыштарак, Зоя елгасы буенда. 2010 елда 26 кеше (руслар) яши. 1565–67 елларда Жилецкий Бистәсе буларак мағлұм. 1720 елларда анда отставкадагы солдатлар килеп урнаша, алар 19 йөзнен 1 нче чирегендә дәүләт крәстияннәре катлавына күчерелә. Халкының төп шөгыле — игенчелек, терлекчелек. 20 йөз башында 2 жил тегермәне, вак-тояклар кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 574 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Юмат волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленан — Зоя, 1931 нең 20 октябренан — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1782 дә — 51 ир-ат; 1859 да — 135, 1908 дә — 373, 1926 да — 196, 1949 да — 150, 1958 дә — 242, 1970 тә — 209, 1979 да — 136, 1989 да — 74, 2002 дә — 44 кеше.

ПЕТРОПАВЕЛ СОБОРЫ, Казандагы архит-ра истәлеге. 1726 елда Казан сәүдәгәре И.А.Михляев акчасына, шул исемдәге приход чиркәве (1565 тә ачыла) урынына, 1722 дә Казанга Пётр I килү хөрмәтенә корыла. Бер үк вакытта соборның төньяк-көнчыгыш ягында алты яруслы чаң манарасы төзелә. Собор терр-ясенен көньяктагы коймасы арх. М.П.Коринский проекты буенча 19 йөз уртасында корыла, П.с. куп тапкырлар яна (1742, 1749, 1815, 1842), 1774 елда шәһәрне Е.И.Пугачёв гаскәрләре басып алганда талана. 1815 елгы янгыннан соң, 1824–25 тә яңадан торгызыла. Нигезе тигез утырмау сәбәплә, собор туза башлый, янкормалары жимерелә, чаң манарасы авыша. 1888–96 да арх. М.Н.Литвинов проекты һәм житәкчелеге б-н собор һәм чаң манарасы үзгәртеп корыла. Янкормалар, баскычлар сүтелә, алар һәм ишегалды майданчыгы яңадан әүвәлгә хәленә кайтарыла, төньяктагы элек юкка чыккан баскыч кабат торгызыла, чаң манарасы астына яңа нигез салына. Шул вакытта чаң манарасына сәгатъ ясау остасы П.И.Климов эшләгән сәгатъ урнаштырыла.

П.с.ның гомуми композициясе дүрткырлыктагы сигезкырлык схемасы буенча төзелгән: жылы храм булып саналган аскы биек катка сигезкырлык утыртылган ике тәрәзәле дүрткырлык төзелә, ул ике гөмбәзле ярымтүгәрәк чатыр б-н төгәлләнә. Храмга көнбатыш яктан ашау-эчү бүлмәсе кушыла. Соборның биеклеге 52 м. Көнбатыштан һәм төньяктан галерея аркадасы кушылган, аның ике киң баскычлы түбәсе майдан булып хезмәт итә. Төньяк галереяның көнчыгыш ягында, бер-берсе өстендә, 1888–90 елларда үзгәртеп корылган кышкы һәм жәйтгә чиркәүләрнең янкормалары урнашкан. П.с. фасадлары сыңар һәм парлы калаклар, пиләстралар, ярымколонналар, «этәч кикриге» рәвешендәгә кечкенә фронтонлы чуар йөзлекләр, әвәләп ясалган күпертмә үсемлек орнаментлы сырлы һәм кистерелгән кәрнизләр б-н бизәлә. Колонна кәүсәләренә уралган үлән, чәчәк, яфрактар, шәфтәлу, алма, груша, слива

ботаклары б-н аралашкан йөзем тәлгәшләр төп бизәлеш үрнәге булып тора. Әвәләп ясалган кабарыкы үсемлек бизәгә тәрәзәләрнең ике ягын да тулыландырып, сигезкырлыкның кырларын томалап тора. П.с.ндагы көнчыгыш фасадның бер тәрәзәсе сигезкырлыкка уелган; кайчандыр аның куышында зур икона «Тәхәттәгә Мәрәм Ана изгеләр чорналышында» («Богоматерь на троне в окружении святых») торган. Уеп бизәлгән кысалардагы иконаларның 2 рәте ш.у. дүрткырлыкның көньяк һәм төньяк фасадлардагы өске яктылык тәрәзәләре аралыкларында урнаша. Шундый ук «тирән мөгънә б-н язылган» иконалар храм һәм янкорма ишекләре өсләрендәгә куыш бизәкләре булып хезмәт иткән. П.с.ның «украин бароккосы» стилиндәгә купшы бизәлешен шахмат тәртибендә

Петропавел соборы. Казан. 1726.

ябылган түбә һәм гөмбәзләр, фасадлардагы барлык элементлар һәм декор полихромиясә төгәлли. Интерьерда 1723–26 да оста Гусев житәкчелегендәгә Казан уеп бизәкләүчеләре башкарган рус бароккосы стилиндәгә жиде яруслы төп иконостас сакланып калган. 1815 тә чыккан янгында зыян күргән иконалар 1824–25 тә Казан рәссамы В.С.Турин тарафыннан яңартыла. 1864–65 тә уеп бизәк төшерүче М.А.Тюфилин иконостасы кабаттан торгыза (1889–91 дә яңартыла). Чаң манарасы баганасыман корылмадан гыйбарәт. Бер-берсе өстенә үлчәмнәре даими кечерәеп бару тәртибендә куелган сигезкырлыкларның очы барабан өстендәгә гөмбәзле чатыр б-н төгәлләнә. Чаң манарасының архит-расы собор б-н чагыштырганда гадирәк. Төп элементлары — чыгынтылы, шөкелле кәрнизләр, сыңар яки калакларга куелган катлаулы ордерлы пиләстралар, архивольтлар б-н эшләнгән чаң куышлары, ярымкултыксалар һәм әвәләп ясалган бизәкләр. Бер генә тостәгә диварлар фоньында фасадлардагы декорның күптөсләгесе, салынып торган тимер кәрнизләре П.с. һәм чаң манарасының чуар бизәлеше үзенчәлеген тәшкил итәләр. 1930–89 да П.с.да ар-

хив, реставрация устакханәсе, планетарий урнаша. 1989 да үзгәртеп кору эшләре тәмамланганнан соң, П.с. диндарларга кайтарып бирелә, 1993 тә ачыла.

Әд.: Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982; Республика Татарстан: Православные памятники (середина XVI — начало XX веков). К., 1998; Сокровища культуры Татарстана: Историческое наследие, культура и искусство. М., 2004.

Н.Г.Надъярова, Е.В.Лунаков.

ПЕТРОПАВЛОВКА авылы, Лениногорск р-нында, Лениногорск шәһәрненән 19 км көньяк-көнбатыштарак, Урман Чиймәсе елгасы буенда. 2010 елда 42 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. 1850 елларда Сходнево авылыннан күчүчеләр нигез сала. Беренче исеме — Рус Сутышылысы. 1860 елларга кадәр халкы удел крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.да 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1188 дис. тәшкил итә. 1923 тә чиркәү (1930 елларга кадәр эшли) төзелә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Сходнево волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Бөгелмә, 1935 нең 10 февраленан — Яңа Писмән, 1955 нең 18 августыннан Лениногорск р-нында. Халык саны: 1889 да — 509, 1900 дә — 603, 1910 да — 803, 1920 дә — 803, 1926 да — 624, 1938 дә — 417, 1949 да — 360, 1958 дә — 264, 1970 тә — 208, 1979 да — 154, 1989 да — 75, 2002 дә — 55 кеше.

ПЕТРУХИН Григорий Иванович (1878/79, Казан губ., Тәтеш өязе Зур Фролово волосте Степановка а. — ?), Казан губернасынан 2 нче Дәүләт Думасы депутаты. Чиркәү-приход мәктәбен тәмамлый. Игенчелек б-н шөгыльләнә, 12 ел дөвәмында жәй айларында Казан, Әстерхан, Баку, Петровск һ.б. шәһәрләргә эш эзләп бара, ташчы булып эшли; кышын киез итек баса. Дәүләт Думасында трудовиклар фракциясә әгъзасы була, И.Е.Лаврентьев б-н элемтәдә тора. 1907 елның 3 июнендә Думаны куып таратканнан соң язмышы билгесез.

Әд.: У с м а н о в а Д.М. Депутаты от Казанской губернии в Государственной думе России. 1906–1917. К., 2006.

ПЕТРУШЕНКО Юрий Яковлевич (3.1.1950, Алтай краенң Сетовка а. — 20.10.2011, Казан), механика өлкәсә галиме, физика-матем. фән. д-ры (1996), проф. (1997), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1998). 1973 елда Казан авиация ин-тын тәмамлый. 1977–81 дә Оренбург политехник ин-тында укыта. 1981 дән Казан авиация ин-тында, Динамика һәм ныклык проблемалары фони-техник үзәгендә директор урынбасары (1991–96). 1996 дан Казан энергетика ун-тында: материаллар белемә һәм ныклыгы кафе. мөдире, проректор (1997 дән), ректор (2004–11). Хезмәтләре матем. модельләштерүгә, санлы алымнарға, катлаулы структураларның ныклыгын, тотрыклыгын һәм динамикасын өйрәнүгә карый. П. сыгылмалы системаларның тотрыклыгын һәм тирбәнешләрне тикшерә.

Хезм.: Метод конечных сумм, базирующийся на полиномах Лагранжа, в задачах механики оболочек вращения // Изв. вузов. Авиационная техника. 1993. № 4; Проекционный метод исследования механики нестационарного деформирования составных оболочек, предварительно нагруженных статической нагрузкой // Тр. 17 Междунар. конф. по теории оболочек и пластин. К., 1996; Колебания оболочек сложной геометрии, предварительно нагруженных статической нагрузкой. К., 1997.

ПЕТРУШКА (*Petroselinum*), чатырчалар семьялыгынан бер яисе икееллык үләнчел үсемлекләр ыругы; яшелчә культуурасы. 3 төрө билгеле, шулардан культуурада бакча П.сы игелә, 2 төрчәсе бар: тамыр П.сы һәм яфрак П.сы (икесе дә ТРда үстерелә). Азык буларак яфраклары һәм тамыразыгы кулланыла. Эфир майлары П.га әчкелтем хуш исе һәм тәм бирә. Беренче елда үсемлекнең озын саплы яфраклардан торган тамыр яны розеткасы, икенче елда чәчәк сабагы һәм орлыклар үсеп чыга. Тамыразыгы озынча-конуссыман, соргылт-ак яисә саргылт-ак төстә, жимеш йомшагы ак (яфрак П.сы тамыразык барлыкка китерми, бары тик калынайган тармаклары тамырлы була). Яфраклары каурийсыман телмәле, куге яшел, шомая яисә саргылт-яшел, вак, чатырга жыелган. Читтән сәркәләнә. Жимеше ике орлыклы. Орлыклары вак, чәнечкесез, соргылт-яшел төстә, үзәнчәлекле исле. Тишелеше 2–3 елга дәр саклана. П. салкынга чыдам үсемлек, шытмынлары -7°C ка бирешми. Яфраклары С витаминны һәм каротинга бай, аңарда шулай ук В₁, В₂, РР, К витаминнары, фоллий к-тасы, шикәр, минераль тозлар (калий, кальций, фосфор, тимер һ.б.ның), азотлы матдәләр бар. Тамыразыкларында аксым һәм углеводлар бар, ләкин аларда яфракларына караганда витаминнар азрак. ТРда П.ны бакча участкаларында һәм теплица хужалыкларында үстерәләр. Респ-када таралган сортлары: тамыр П.сы — «Урожайная» (1965), «Бриз» (1996), «Сахарная» (1996); яфрак П.сы — «Обыкновенная листовая» (1988). П. ундырышы, яхшы ашланган, көпшәк балчыкы һәм комсу туфрактарны ярата. Орлыкларын иртә язда 30 см ара калдырып рәтләргә чөчөләр. Чәчү нормасы $1\text{ м}^2\text{ га} - 0,5\text{ г}$, орлыкларны күмү тиерәнге — $1,5-2,5\text{ см}$. Халык медицинасында П. азык эшкәртү бозылганда, үт куыгында таш булганда, бөвел куыгы авырулары, простатит, йөрәк авыруыннан шешенгәндә кулланылар.

Әд.: Ваш огород: Маленькая энцикл. М., 1995.

ПЕТУХОВ Александр Александрович (27.7.1938, Ярославль ш.), химик-технолог, техник фән. д-ры (1987), проф. (1990), ТРның атказ. химигы (1996). Ярославль химия-механика техникумын (1956), Бөтенсоюз политехник читтән торып уку ин-тын (1965)

тәмамлый. 1956–79 елларда Ясалма каучук өчен мономерлар фәнни-тикшеренү ин-тында эшли (Ярославль ш.). 1979 дан «Түбән-каманефтехим» АЖда, үзәк фәнни-тикшеренү лаб-ясендә пропилен һәм стирол окисе лаб-ясе мөдире, Фәнни-тикшеренү һәм тәжрибә эшләрен башкару һәм гамалгә кую идарәсе башлыгы урынбасары (1986 дан), башлыгы (1988 дән), фәнни-тикшеренү үзәгенә пропилен окисе лаб-ясе башлыгы (1998 дән); бер үк вакытта Казан технол. ун-тының Түбән Кама химия-технол. ин-ты профессоры (1989–94). Хезмәтләре төп органик синтезга карый. П. югары алкилбензой к-таларын, бензой һәм кырымска к-таларын ацетофенонны оксидлау юлы б-н (ацетофенонлы житештерү калдыкларын кулланып) табу, этилбензол гидропероксидын каталитик таркагып фенол табу технологияләрен эшләүдә; тиндәшле гидропероксидларына кадәр изопентан һәм изобутанны оксидлаштыру стадияләрен, пропилен һәм изоамиленнар эпоксидлау катализаторларын синтезлау һәм регенерацияләү (изопрен табуның гидропероксид ысулы өчен) стадияләрен эшләүдә катнаша. П. катнашында гидропероксид ысулы б-н стирол һәм пропилен оксидын бергә табу технологиясе үзләштерелә һәм камилләштерелә, юлларга жәелә торган битум, формальдегид нигезендә изопрен житештерү эшләре башлана һәм дөвам иттерелә. П. этилен окисе һәм пропилен нигезендә гликольләр һәм эфирлар житештерү, олефиннар эпоксидлау һәм этилбензолны аның гидропероксидна кадәр оксидлаштыру өчен катализаторлар табуның энергия саклаулы технологияләрен тикшерүгә зур өлеш кертә. Уйлап табуга 109 авторлык таныклыгы һәм патенты бар, шуларның 21 е «Түбәнкаманефтехим» АЖ з-дларында гамалгә куела. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Тройные комплексы катализатор — олефин — гидроперексиды и их роль в реакции эпексидирования // Кинетика и катализ. 1976. Т. 17, № 4 (автордаш); Исследование озонлиза линейных α -олефинов с целью получения карбоновых кислот // Журн. прикладной химии. 1993. Т. 66, вып. 5 (автордаш); Оксигетилирование этанола при катализе гликолятом молибдена // Рос. хим. журн. 1998. Т. 42, № 6 (автордаш).

Әд.: Аюпов М.Ю., Юсупов И.В. Изобретательство в Республике Татарстан. К., 2001; Сафина Ф.Ф. Творческая деятельность изобретателей и рационализаторов // Энергосбережение в Республике Татарстан. 2003. № 1.

ПЕТУХОВ Владимир Юрьевич (15.8.1950, Төрөкмәнстан ССРның Красноводск ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1998), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2004). 1972 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1975 тән РФА КГҮнең Физика-техника ин-тында, әйдәп баручы (1999 дан) фәнни хезмәткәр, бер үк вакытта, 1995 тән, Казан ун-тында, проф. (1999), радиацион химия һәм радиобиол. лаб-ясе мөдире (2004 тән). Хезмәтләре ионлы имплантация физикасына һәм ион-нур синтезына (ИНС) карый. П. төрле нәметал матрицаларда: ярымүткәргечләрдә, диэлектрикларда, полимерларда, югары темп-ралы үтә үткәргечләрдә һ.б. ИНСның төп закончалыкларын, үзәнчәлек-

И.П.Петухов.

ләрен ачыкый һәм системалаштыра. Беренче булып ИНС алымы б-н нәметалларда югары Кюри темп-ралы юка ферромагнитик элпәләр таба. Күп компонентлы кушылмалар синтезлау өчен төрле химик элемент ионнарын бер үк вакытта имплантацияләүне тәкъдим итә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Магнитные свойства кремния, имплантированного ионами железа // Физика твердого тела. 1984. Т. 26, вып. 5 (автордаш); Ion synthesis of thin granular ferromagnetic films in polymethylmethacrylate // Solid State Communications. 1996. V.97, № 5 (автордаш); Formation of thin superconducting YBa CuO layers by oxygen implantation // Physica C. 1997. V.282–287 (автордаш).

ПЕТУХОВ Игнатий Павлович (27.12.1914, Казан губ. Лаеш өязе, хәзер Балык Бистәсе р-ны Масловка а. — 7.5.1950, шунда ук), Сов. Союзы Герое (23.10.1943), подполковник. Кече лейтенантлар курсларын (1938), Командирлар составын камилләштерү курсларын (1939) тәмамлый. Туган авылында авыл советы секретаре булып эшли. 1936 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 дән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 20 нче аерым понтон-күпер батальоны командиры (40 нчы армия). Брянск, Воронеж һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Воронеж-Ворошиловград (1942), Воронеж-Касторное (1943) операцияләрендә, Днепр елгасы буендагы сугышта (1943), Украинаның Унькы ярын (1943–44) азат итүдә катнаша. Козинцы авылы (Киев өлкәсе Кагарлык р-ны) янында Днепр елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: 1943 нең 23 сентябрь — 5 октябрдә елганың унькы ярындагы плацдармны яулап алу һәм кинәйтүне тәэмин итеп, армия гаскәрләренен елга аша кичүен оештыра. 1945 тә демобилизацияләнә. Туган авылында яши һәм эшли. Ленин ордены, Кызыл Байрак, 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ПЕТУХОВ Сергей Фёдорович (25.9.1917, Смоленск өлкәсенә Гагарин р-ны Боровикино а. — ?), механик, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1952). Фабрика-завод өйрәнчәкләре мәктәбен тәмамлаганнан соң (1930), Октябрьск тимер юлында слесарь булып эшли, соңрак САМ з-дында (Мәскәү). 1937–41 елларда 2 нче Мәскәү сәгатъ з-дында (1941 дә Чистай шәһәрәне эвакуацияләнә). 1941 дән Чистай сәгатъ з-дында. 1946 да СССР Халык комис-тының 5 нче миномётлар б-н кораллану идарәсе карамагына Мәскәүгә күчәрелә. Дәүләт бүлгә сәгатъ житештерүдә

А.З.Петушков.

югары нәтиҗәле инструментлар һәм хезмәт жайланмалары булдырганы өчен бирелә.

ПЕТУШКОВ Адам Захарович (22.4.1918, хәзер Белоруссия Респ-касы, Могилёв өлкәсенен Климовичи р-ны Федотова Буда а. — 25.7.1976, Киев), Сов.Союзы Герое (10.1.1944), полковник. Рогачёв пед. уч-щесен, Пушкин танк уч-щесен (1942), Кызыл Армиянең И.В.Сталин исем. бронетанк һәм механикалаштырылган гаскәрләре хәрби академиясен (Мәскәү, 1947) тәмамлый. Укытучы булып эшли. 1940 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең октябринан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 166 нчы аерым инженерлык-танк полкында танк взводы командир (3 нче гв. танк армиясе). 1 нче Украина фронты гаскәрләре составында Киев һөжүм һәм саклану (икесе дә — 1943), Житомир-Бердичев (1943–44), Львов-Сандомир (1944) һәм Берлин (1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. Киевтан төньяк-көнбатышта барган сугышларда багырлык күрсәтә: 1943 нең 3–6 ноябрәндә П. житәкләгән танк взводы, дошман оборонасын өзеп, мина кырларында танклар үтү өчен юл ясый; алгы отряд составында аның танк взводы беренче булып — Святошино авылына, икенче сугышта Глеваха авылының (Киев өлкәсе Васильков р-ны) төньягына бәрәп керә һәм штурм орудиясен сафтан чыгара. Чигенүче дошманны куып барып, аларның күп кенә жанлы көчләрен һәм техникасын тар-мар итә. Сугыштан соң Совет Армиясе сафларында. 1960–69 да Казан танк уч-щесенда укыта. 1969 дан запаста. Гомеренен соңгы елларында Киевта яши. Ленин ордены, Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ПЕЦЦОЛЬД Оскар Эдуардович (14.12.1867, Казан — 1936), 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре, жәмәгать эшлеклесе. 15 корпустан торган «Шәркый Бавария» сыра з-ды (шәһәр янындагы Платон авылында атасы тарафынан 1867 елда ачыла), Аргы Архангельский урамындагы ике катлы агач йорт, ат з-ды, манеж, бакча, оранжерея кергән утар хужасы. «Шәркый Бавария» з-дының продукциясе бөтен Россиядә таныла. Флоренциядә 1906 да үткәрелгән Халыкара күргәзмәдә гран-при яулый. Амстердам (Нидерланд), Бордо (Франция), Брюссель (Бельгия), Лондон, Париж күргәзмәләрендә зур алтын медальгә лаек була. П. Казан мәдәниятен үстерүгә зур өлеш кертә: 1906 да арендага алган «Аркадия» бакчасында ике катлы ресторан, ачык

һәм каплаулы театрлар төзи; анда хәрби музыка оркестры уйный, бильярд, тир, кегельбан, синематограф була. Бакчаны һәм театрыны яктырттырга электростанция корыла, бакча һәм биналар буйлап янғын сүндерү өчен сүүткәргеч чөлтәре эшләнә. Паркта тәртинне П. үз хисабына тоткан полиция саклый. Күңел ачу өчен Кабан күлендә аның өч пароходы (һәрберсе 300 кешегә исәпләнгән) була. Беренче бөтендөнья сугышы елларында «Нептун» пароходында земство госпиталенә авыр яралыларны ташыйлар. П. 1915 тән «Электра» (хәзерге «Татарстан») кинотеатры хужасы була, 1917 дән Кинематографик театр хужаларының бөтенроссия берлеге хакыйкый әгъзасы. П. Казан губерна төрмә ком-ты директоры (1906 дан), тоткыннарны төзәтү бүлеге попечителе (1906–10), Казан губернасы балалар ытимханәләре попечителлегенә шәрәфле әгъзасы (1907 дән), Император Россия суда батучыларны коткару жәмгыятенен Казан округ идарәсе рәисе иптәше (урынбасары) була. Казандагы һәм Чистайдагы уку йортларын ремонтлау өчен шактый акча тотта. Казанда октябристлар партиясе ком-тын оештыручыларның берсе. Станислав тасмалы «Тырышлык өчен» көмеш медале б-н бүләкләнә.

ПЕХТЕЛЕВ Иван Георгиевич (21.4.1906, Саратов губ. Камышлы ш. — 30.8.1969, Казан), әдәбият галиме, филол. фән. д-ры (1956), проф. (1957). Саратов ун-тын тәмамлый (1931). 1933–38 елларда Әстерхан пед. ин-тында каф. мөдире. 1939 дан Казан пед. ин-тында (1946 га кадәр әдәбият каф. мөдире), 1962 дән Казан ун-тында (1962–67 елларда журналистика каф. мөдире). Хезмәтләре 20 йөз башы рус-татар әдәбиятлары багышларына, рус революцион-демократик тәнкыйт тарихына, В.Г.Белинский, А.И.Герцен, Н.А.Добролюбов, Д.И.Писарев һ.б.ның ижади мирасына карый. Г.Тукай, С.Хәким, Ә.Ерикәй, Г.Кутуй, Г.Бәширов һ.б. ижатына багышланган мәкаләләр авторы. «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Габдулла Тукай: Жизнь и творчество. К., 1946; Белинский как историк русской литературы. К., 1957; Тукай и русская литература. К., 1966; Герцен — литературный критик. М., 1967.

Әд.: Г и н и я т у л л и н а А. Писатели Советского Татарстана: Биобиблиогр. справ. К., 1970.

ПЕЧӨН БАЗАРЫ МӘЧЕТЕ (7 нче Жамигь мәчет, Юнысов мәчете), Казанда архит-ра истәлегә. 1992 елдан «Нурулла» исемен йортгә. 1845–49 да арх. А.К.Ломан проекты буенча Г.М.Юнысов һәм аның уллары ачасына (к. *Юнысовлар*) Печән базары майданының көньяк-көнбатыш почмагында төзелә. Бина ул вакытта майданнан бер катлы кибетләр һәм адм. корпуслар б-н бүлеп алынган ишегалдында диагональ буенча корылган; алар кисешкән почмакта мәчет ишеге урнашкан (түбән ярус аша) манара күтәрелгән. П.б.м.нең күләм чিশелеше нигезендә мәчетнең 1844 елгы проект үрнәге композициясе ята. Пландә төньяктан ишек урнаштырылган өч яруслы манарасы һәм гөмбәзле залы булган сузынкы сизгекырлык формасындагы ике катлы бина. Беренче кат хезмәт һәм хужалык эшләре өчен билгеләнгән. Төп кат-

ның өчке озынча-түгәрәк фәзасы аркалар б-н намаз залларына бүленгән. Биеклегә буенча чыгып торучы үзәк өлешен симметрик күләме тыштан суганбашсыман гөмбөз б-н очланган. Гөмбөз тәбәнәк цилиндрик барабанга урнаштырылган һәм үзәк залның интерьерын ярымшар итеп ачкан. П.б.м. милли-романтик юнәлештәге эклектика стилендә бизәлгән. Фасадлардагы турыпочмаклы тышкы як тәрәзәләр гадиләштерелгән, очлы сандрикли йөзлекләр б-н каймаландырылган. Гөмбөз күләме үзәгендә розеткага алынган витражлы түгәрәк тәрәзә урнашкан. Көньяк фасадта михраб чыгынтысы юк. Манараның өскә таба тарая барган цилиндрик кәүсәсе турыпочмаклы кечкенә уемлы тәбәнәк ярус һәм коңуссыман чатыр б-н төгәлләнгән. Кәүсә эчендәге бормалы баскыч металл терәк б-н беркетелгән һәм чүпке ясалган чөлтәлә киртә б-н тотылган түгәрәк мазәнә-балконга алып менә. Мәчет манарасының формасы урта гасырлар болгар һәм Ясын көнчыгыш архит-ралары б-н тәңгәл килә.

Печән базары мәчете. Арх. А.К.Ломан. 1845–49. Хәзерге күренеше.

1929 да П.б.м. ябыла, манарасы сүтелә; бина дәүләт учреждениеләренә бирелә һәм торак итеп файдаланыла. 1992 дә мәчет диндарларга кайтарып бирелә, 1990–95 та яңадан торгызыла, манарасы арх. Р.В.Билалов проекты буенча элекке хәленә кайтарыла. Зал интерьеры фирзә төсендәге яримтүгәрәк гөмбөз һәм витражлы түгәрәк тәрәзәләр б-н бизәлә. Яңартып төзегәндә беренче катта мәрмәр б-н тышланган һәм үзәгенә уеп ясалган касә куелган декоратив фонтанлы тәһарәт бүлмәсе корыла.

Әд.: Х а л и т о в Н.Х. Архитектура мечетей Казани. К., 1991; Мечети Татарстана / Сост. Х.Н.Надырова, Р.Р.Салихов, Р.Р.Хайрутдинов. К., 2000.

Н.Г.Надырова.

ПЕЧӨНАШАРЛАР (Psocoptera, яки Coreognatha), бөжәкләр отряды. Өченчел чордан билгеле. Гәүдә озынлыгы 1–5 мм. Авыз аппараты ортоптеронид һәм гемиптеронид бөжәк билгеләренә ия, агыны кимерү һәм чәнчеп суыру функцияләрен үти. Ана затларда гади күкәйсальгыч булу — ортоптеронид бөжәкләр б-н охшашлыкка тагын бер дәлил. 1 меңгә якын төре билгеле, нигездә, тропик

һәм субтропикларда яши. БДБдә 60 ка якын төрә бар. Татарстан терр-ясендә төрлә агач токымнарында яшәүче *Amphigerontia* ыругынан канатлы П. билгеле. Башлыча, тере һәм черегән үсемлек тукумалары (исеме шуннан) б-н туена. Шулай ук синантроп төр — китап П. яки китап «бете» (*Liposcelis divinatorius*) очрый, бөжәк коллекцияләрендә, гербарийларда, кош ояларында яши.

Р.М.Зелеев.

ПЕЧИЩЕ авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 2 км көнбатыштарак, Куйбышев сусаклагычы ярында. 2010 елда 757 кеше (руслар) яши. Икмәк комб-ты. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Төбәк тарихы һәм Янка Купала музейлары. Зоя Троица-Сергий монастыре жирләрендә 1592 еллар тирәсендә нигез салына. 1764 тә жирле халык — экономик, соңынан дөүләт крәстияннәре катлавына күчерелә, игенчелек, терлекчелек, ак таш чыгару, известь һәм алебастр яндыру б-н шөгылләнә; бурлаклыкта йөри (19 йөзнен 2 нче яртысына кадәр), сәүдәгәр И.П.Окошниковның төбәктәге иң зур пар тегермәнендә (1895 тә ачыла; ел саен 1280 мең потка кадәр бодай эшкәртә) эшли. 20 йөз башында П.да земство мәктәбе (1889 да ачыла), сульфат з-ды, 1 су һәм 4 жил тегермәне, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1482 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Зоя өязе Югары Ослан волостенда, 1920 дән ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Зоя, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1646 да — 203, 1782 да — 248 ир-ат; 1859 да — 575, 1897 да — 847, 1908 да — 996, 1920 да — 1130, 1926 да — 1115, 1938 да — 1708, 1949 да — 1841, 1958 да — 2207, 1970 тә — 1850, 1979 да — 1745, 1989 да — 1071, 2002 да — 909 кеше.

Әд.: Верхний Услон: край родной, навек любимой... К., 2001.

ПЕЧИЩЕ ГЕОЛОГИК КИСЕЛӘШЕ, Пермь системасының *Казан ярус*ы стратотибы; табигать истәлегә (1972). Югары Ослан р-ны терр-ясендә Печище авылы янында урнашкан. 1960 елда, аеруча зурлыгы б-н аерылып торучы өске Казан асыярусы катламнарының бер төрә буларак, бөтендөнья стратиграфик эталоннар системасына кертелгән. Түбәнге Казан асыярусы һәм Татар ярусы арасындагы чикне колачлый. Беренче мәртәбә М.Э.Ноинский тарафыннан тасвирлана (1899). Доломит, известьташ, мергель, балчык, алевролит, комташ, вак чуерташтан тора. Целестин, гипс, кальцит, кварц, халцедон, сүүсемнәр, умырткасыз хайваннар, моллюск калдыклары, балык тәңкәләре һәм тешләре һ.б. очрый. П.г.к.дә Mn, Cr, Zr, Ti, Ni, Cu, Sr һ.б.ның югары концентрацияле горизонтлары аерылып тора. П.г.к.нең гомуми калыңлыгы 44–53 м.

Әд.: Верхнепермские стратотипы Поволжья: Путоводитель геол. экскурсий. К., 1998.

Б.В.Бузов.

Печище геологик киселеше.

ПЕЧМӘНТАУ авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәннән 36 км төньяк-көнбатыштарак, Ашһыт елгасы буенда. 2010 елда 161 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгиле — терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 1646 га кадәр нигез салына. Рев-цигә кадәрге чыганаclarда Иске Сәрдәбаш буларак билгеле. 1920 еллардан хәзерге исемән йөртә. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта сугу, бүрек тегү һәм олаучылык б-н шөгылләнә. 20 йөз башында мәчет, су тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 770,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Мәмсә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тукай, 1935 нең 10 февраленнән — Кызыл Юл, 1956 ның 18 июленнән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән Арча р-нында. Халык саны: 1859 да — 480, 1897 да — 516, 1908 да — 594, 1920 да — 504, 1926 да — 545, 1938 да — 429, 1949 да — 303, 1958 да — 254, 1970 тә — 265, 1979 да — 226, 1989 да — 171, 2002 да — 165 кеше.

ПЕЧНИКОВ (Печник) Яков (Янгель) Давидович (14.4.1887, Саратов ш. — 21.2.1968, Казан), дерматовенеролог, мед. фән. д-ры (1953), проф. (1955), ТАССРның атказ. табибе (1945). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1911), шунда ук, университет клиникасында эшли. 1914 елдан Беренче бөтендөнья сугышы фронтларында. 1918 дән Кызыл Армиядә: Черкассы, Казан хәрби госпитальләрендә табиб. 1921 дән Казан ГИДУВында, 1932 дән дерматовенерология каф. мөдире. Хезмәтләре дерматовенерология өлкәсенә караган авыруларның бер-берсенә өстәлү динамикасын өйрәнүгә карый. П. аллергия авырулары булганда гонорея барышы үзгәчлекләрен тасвирлый, тире авыруларын дөвалау ысулларын эшли. Ленин ордены б-н бүләкләнә.

Хезм.: Методология диагноза и терапии гонореи // Казан. мед. журн. 1935. № 3/4; Простейшие методы и средства лечения кожных болезней. К., 1945; О роли неврогенных моментов в патогенезе и лечении чешуйчатого лишая // Казан. мед. журн. 1962. № 4.

Әд.: Памяти Я.Д.Печникова // Вестн. дерматовенерологии. 1968. № 11.

ПЕШКОВА Анна Михайловна (8.9.1919, Царицын ш. — 30.8.1988, Казан), драма актрисасы, ТАССРның халык артисты (1987). Сталинград эшче яшьләр театры каршындагы студияне тәмамлый (1937), бер үк вакытта шул ук театрның актрисасы була. Аннан соң Сталинград, Ростов-Дон шәһәрләрендәге Яшь тамашачылар театрларында эшли. 1942 елда немец оккупантлары тарафыннан Германиягә жиберелә, аннан кача; 1943 тә Казанга кайтып, шунда эвакуацияләнгән Сталинград яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) труппасына кабат урнаша. Башта, нигездә, малайлар, яшүсмерләр рольләрен уйный: Вознесенский («Полк улы», В.П.Катаев), Жһнан («Р.В.С.», А.П.Гайдар), Гаврош («Хокуксызлар», В.Гюго романы буенча), Васька («Революция исеме белән», М.Ф.Шатров), Володя Дубинин (В.А.Гольдфельдның шул исем. әсәре буенча), Алёша («Алёша Пешков», И.А.Груздев, О.Д.Форш), Витя Малеев («Ике дус», Н.Н.Носов), Тишка («Агай-эне — ак мыек», А.Н.Островский). Бу образлар аша актриса кырыс тормыш мәктәбен узган, тоткан кыйблаңнан тайпылмаcка кирәклегенә чын күңелдән ышанган яшүсмер психологиясен ышандырырлык итеп ача. П. геройлары тамашачыны үз-үзләрен тотышлары, эчкерсез, ачык, көчле рухлы булулары б-н жәлеп итәләр. П. ш.у. яшь героиня рольләрен дә башкара. Алар арасында аеруча игътибар үзгәндә булганнары — Таяя («Әкият», М.А.Светлов), Полина («Мещаннар», М.Горький), Дуняша, Маша («Чия бақчасы», «Өч сеңел», А.П.Чехов), Одарка («Раштуа алдындагы төн», Н.В.Гоголь повесте буенча), Адриана («Хаталар комедиясе», У.Шекспир), Лула («Өч сандугач, 17 нче йорт», Д.Добричанин), Нюра («Шәһәрдә таң ата», А.Н.Арбузов). Алга таба характерлы өлкәннәр рольләрендә дә уйный: Простакова («Житлекмәгән егет», Д.И.Фонвизин), Фёкла Ивановна («Өйләнү», Н.В.Гоголь), Уги ана («Золушка», Е.Л.Шварц), фрекен Розенблюм («Пепши-Озынок», А.Линдгрен), Евдокия Фёдо-

А.М.Пешкова 1. Одарка («Раштуа алдындагы төн», Н.В.Гоголь повесте буенча); 2. Алёша («Алёша Пешков», И.А.Груздев, О.Д.Форш) рольләрендә.

ровна («Малаховны туктатыгыз!», А.В.Аграновский). Хезмэт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Б л а г о в Ю. Казанский театр юного зрителя. К., 1986.

Ю.А.Благов.

ПИГАЛОВ Александр Петрович (30.8.1936, Горький өлкәсенә Салган а.), педиатр, мед. фән. д-ры (1989), проф. (1991), РФнең атказ. табибе (1995). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1961), ТАССРның Куйбышев р-нында баш педиатр, 1964 елдан районның баш табибе урынбасары. 1968 дән Түбән Кама шәһәре баш педиатры, Түбән Кама үзәк р-н хастаханәсенә баш табибе урынбасары. 1986 дан Казан мед. ин-тының педиатрия ф-ты деканы, 1996 дан Казан мед. ун-тының поликлиника педиатриясе каф. мөдире. Хезмәтләре неонатологиягә, аллергологиягә, хатын-кызларның йөкләгән күзәтүгә, ятим балаларга мед.-социаль ярдәм күрсәтүне оештыру мәсьәләләренә карый.

Х е з м.: Оценка состояния здоровья детей. К., 1999; Организация медико-социальной помощи детям-сиротам и детям, оставшимся без попечения родителей, в домах ребенка. К., 2001; Оценка здоровья детей и подростков. К., 2006; Профилактическая противоэпидемическая работа на педиатрическом участке. К., 2006.

ПИГОЛИ авылы, Лаеш р-нында, Казан тимер юл станциясеннән 37 км коньяктарак, Архирей күленнән 2 км читтә урнашкан. 2010 елда 39 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 1550 елларда Казан Архирей йорты рус крәстианнәре килеп урнаша, 1764 тә — экономик, соңрак дәүләт крәстианнәре катлавына күчәрелә; игенчелек, терлекчелек, умартачылык, он тарту, шлея (камыт кашы) үрү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.да чиркәү-приход мәктәбе (1892 дә ачыла), 5 жил төгермән, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1511,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Столбище волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1927 нең 14 февраленнән Казан авыл районында, 1938 нең 4 августыннан — Столбище, 1959 ның 26 мартыннан — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 79 ир-ат; 1859 да — 432, 1897 дә — 546, 1908 дә — 613, 1920 дә — 667, 1949 да — 438, 1958 дә — 448, 1970 тә — 343, 1979 да — 216, 1989 да — 117, 2002 дә 69 кеше.

ПИКЪЗА Ольга Ивановна (7.4.1941, Казан), педиатр, мед. фән. д-ры (1987), проф. (1988), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1964), Казандагы 2 нче поликлиникалар берләшмәсендә участок педиатры булып эшли. 1967 елдан Казан мед. ин-тында (1994 тән Казан мед. ун-ты), 1985 тән балалар авырулары пропедевтикасы, 1987 дән 1 нче балалар авырулары кафедралары мөдире, 1989—2001 дә педиатрия ф-ты деканы. Хезмәтләре яна туган балалардагы пневмониягә (үпкә ялкынсынуы), көчле респиратор авырулар патогене-

зында иммунитет бозылуга һәм микроциркуляр тайпылышларга карый. Уйлап табуга 8 авторлык таныклыгы бар. ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1999).

Х е з м.: Клинические аспекты фагоцитоза. К., 1993 (автордаш); Особенности гуморального, антибактериального иммунитета у детей раннего возраста с заболеванием органов дыхания // Журн. микробиологии, эпидемиологии, иммунологии. 1999. № 2 (автордаш); Скрининг резервов здоровья ребёнка по показателям местного иммунитета // Казан. мед. журн. 2001. № 2 (автордаш).

ПИКУЛЕВ Николай Александрович (29.8.1923, Мәскәү — 11.6.2005, Казан), төзелеш механикасы өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1972), проф. (1973), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1978), 1954 елда Мәскәү электротехник элемтә ин-тын тәмамлый. 1948 дән Үзәк төзелеш конструкцияләре фәнни-тикшеренү ин-тында эшли (Мәскәү). 1959—67 дә Урал «Промстройпроект» фәнни-тикшеренү ин-тында, биналар һәм корылмаларны вибрациягә сынау һәм аннан саклауны яңа алымнары лаб-ясе мөдире. 1967—2005 тә Казан архит-ра-төзелеш ун-тында, металл конструкцияләр һәм корылмаларны сынау каф. мөдире (1967—88). Хезмәтләре корылмаларны вибрациядән саклауга карый. П. биек биналарны һәм вентилятор градирняларын вибрациядән саклау, оптик, лазер һ.б. прецизион жиһазлар өчен фундаментларны вибрациядән изоляцияләү системаларын эшли. Аның житәкчелегендә конструкцияләр һәм корылмаларны сынау өчен приборлар төзәлә (металлургия, химия, төзелеш һәм сәнәгатьнең башка тармаклары пр-тиеләрендә гамәлгә кертелгән). Уйлап табуга 60 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Оптимальные параметры группы вибросигналов при нестабильной частоте гармонического воздействия // Строит. механика и расчёт сооружений. 1975. № 1; Контроль натяжения арматуры предварительно напряжённых конструкций. М., 1976.

ПИЛНӨ РАЙОНЫ, Түбән Новгород өлкәсенә коньяк-көнчыгыш өлешендә урнашкан. Мәйданы — 1313 км². 1963 елда оештырыла. Үзәге — шәһәр тыбындагы Пилнө посёлогы (Түбән Новгородтан 268 км коньяк-көнчыгыштарак). Халкы — 20980 кеше (2012), татарлар — 4025 (2010) кеше. Татарлар, башлыча, Петряк, Сафажай (Красная Горка) (1940 ка кадәр — Собачий Остров), Яңа Мөчәләй һәм Иске Мөчәләй авылларында яшиләр. 1945—55 тә Петряк авылында — «Сталин байрагы», 1955—57 дә «Коммунизм байрагы» г-талары нәшер ителә. Хәзерге вакытта П.р.нда 9 мәчет бар. Петряк авылы мәчете каршында гарәп телен һәм Корьән нигезләрен өйрәтүче якшәмбе мәктәбе эшли. Сафажай авылында Х.Фәезханов исем. төбәкне өйрәнү музей эшли (2004 тән); урта мәктәптә татар теле фән буларак укытыла. 2004 тән районда «Яңа гасыр» телерадиокомпаниясе тапшырулары күрсәтелә. П.р.да тарихчы, филолог һәм педагог Х.Фәезханов, партия эшлеклесе Ш.Н.Ибраһимов, профсоюз эшлеклесе Н.Н.Алимов, генерал-полковник М.С.Хә-

кимов, мед. фән. д-ры Р.А.Сөләйманов, Сов. Союзы Герое Г.А.Аббасов туган. ТАССРның халык артисты Р.В.Ваһановның тормышы һәм хезмәт эшчәнлегенә П.р. б-н бәйле.

Х.Ә.Габделкамов, С.В.Сабиров.

ПИЛЬНОВ Михаил Семёнович (24.9.1874, Оренбург ш. — 1.12.1930, Казан), дерматовенеролог, медицина д-ры (1901). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1897), Тире-венерология клиникасында (Казан), проф. А.Г.Ге карагында эшли. 1904—09 елларда Оренбург земство хастаханәсенә терапия бүлегенә мөдире. 1911 дә Германиядә фәнни командировкада (тире гистологиясен өйрәнә). 1917 дән Казан ун-тында, 1927 дән дерматовенерология каф. мөдире. 1919—21 дә Кызыл Армиядә. 1923—27 дә Казан ГИДУВында дерматовенерология каф. профессоры һәм мөдире; 1930 да Тире-венерология клиникасы директоры. Хезмәтләре проф. дерматозларга, тире туберкулёзына (волчанка), псориазга диагноз кую һәм авыруларны дәвалауга карый. П. тарифына псориазның көчәю стадиясе билгеләре тасвирлана, алар соңрак «Пильнов синдромы» дип атала башлый.

Х е з м.: К вопросу о лечении волчанки (Lupus vulgaris) концентрированным светом по способу N.R.Finsen'a. К., 1904; К вопросу о заболеваниях кожи в связи с профессиональной работой // Казан. мед. журн. 1925. № 4.

Әд.: Б а т у н и н М. М.С.Пильнов: Некролог // Каз. мед. журн. 1930. № 12.

ПИМӨР авылы, Питрәч р-нында, Питрәч авылынан 15 км көнчыгыштарак, Мишә елгасының уң кушылыгы буенда. 2010 елда 256 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Казан ханлыгы чорында нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яргысында халкы дәүләт крәстианнәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.дә мәчет, мәдрәсә, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 650 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Саләнгеш волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Питрәч р-нында. Халык саны: 1782 дә — 40 ир-ат; 1859 да — 294, 1897 дә — 516, 1908 дә — 555, 1920 дә — 309, 1926 да — 575, 1949 да — 495, 1958 дә — 501, 1970 тә — 521, 1979 да — 448, 1989 да — 402, 2002 дә — 295 кеше.

ПИМЕНОВ Геннадий Георгиевич (30.10.1936, Лаеш р-ны Лаеш а.), физик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2008), физика-матем. фән. канд. (1968). 1959 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, молекуляр физика кафедрасында эшли. Хезмәтләре полимерларда һәм катлаулы молекуляр системаларда тош-магнит резонансын (ТМР) куллануға карый. Дәүләт бүләге катлаулы молекуляр системаларның структурасын һәм динамикасын тикшерүдә градиентлы ТМРны үстерү буенча хезмәтләр циклы өчен бирелә.

Х е з м.: Влияние крутильных колебаний на второй момент линии ЯМР полиариатов // Высокомолекулярные соединения. 1970. Т. 12, № 7 (автор-

даш); Фазовая неоднородность ацетоновых растворов нитроцеллюлозы // Высокомолекулярные соединения. 1987. Т. 29А, № 12 (автордаш).

ПИНЕГИН Михаил Николаевич (7.9.1863, Вятка губ. Глазов ш. — 10.7.1935, Киров краеный Малмыж ш.), тарихчы, этнограф, төбәкне өйрәнүче, педагог, жәмәгәт эшлеклесе, статский советник (1904). 1886–92 елларда Казан татар укытучылар мәктәбе күзәтчесе, 1892–1900 дә — укытучысы, 1900–07 дә — инспекторы. 1907–11 дә Казан губернасы халык уч-шеләре директоры. Бер үк вакытта, 1892–1902 дә, цензор ярдәмчесе, 1902–06 да Казан аерым цензоры, 1906–17 дә Матбугат эшләре буенча Казан вақытлы ком-ты рәисе. Казан реаль уч-щесендә (1896–98), Казан укытучылар ин-тында (1898–1900) укыта. 1920 елларда Татар халкын гыйльми өйрәнү жәмгыяте эшләрендә катнаша; 1928 дән жәмгыятә каршындагы археография комиссиясе әгъзасы. Мәктәп реформасы уздыруны яклап чыга. Реформаның максаты Россиянең барлык халыклары өчен дә бердәм дәүләт мәктәпләре төзү була. Аның кин комплекслы тарихи материалларга нигезләнеп язылган «Казан — үткәне һәм бүгенгесе: шәһәрнең тарихы, истәекле урыннары һәм хәзерге торышы буенча очерклар, кыскача адрес мәгълүматлары бирелгән кушымта белән» («Казань в её прошлом и настоящем: Очерки по истории, достопримечательностям и современному положению города с приложением кратких адресных сведений»), СПб., 1890) хезмәте — популяр юл күрсәткечләренчә берсе. П. Казан төбәге тарихына караган мәкаләләр, ш.у. Казан татарларының туй йолаларына багышланган этнографик хезмәтләр авторы. «Казан губернасының 1900 елгы адреслар китабы»н («Адресная книжка Казанской губернии на 1900 год», 1900) төзүче. Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыяте хакыйкый әгъзасы (1891). Сугышка алынганнарның гайләләренә ярдәм оештыру Казан ком-тын нигезләүчеләрнен берсе (1914–17), Казан госпитале попечителе, Качакларга ярдәм күрсәтү ком-тының Казан рус бүлегә рәисе (1914–17).

Хезм.: Свадебные обычаи Казанских татар. К., 1891.

Әд.: Казанский университет (1904–2004): Библиограф. словарь. К., 2002. Т. 1.

Е.Б.Долгов.

ПИНЧУК Эдуард Иванович (21.1.1938, Ростов-Дон ш.), генерал-майор (1988). Оренбург зенит артиллериясе уч-щесен (1958) тәмамлый. 1963 елдан СССР Кораллы Көчләрендә, 1963–75 тә батарея командиры, ракета бригадасы командиры урынбасары (Краснодар ш.), 1975–80 дә Германиядә совет гаскәрләре төркемдә ракета бригадасы командиры. 1989–93 тә ракета гаскәрләренчә М.Н.Чистяков исем. Казан югары хәрби инженер-командирлар уч-щесе начальнигы. 1993 тән запаста. 1993–94 тә ТР ЮСның 1 нче категорияле белгече. 1994–2000 дә «Казан Кремле» музей-саклаулыгы директоры урынбасары, 2003 тән гражданлыгы оборонасы штабы башлыгы. 2000–03 тә ТР Сәүдә һәм тышкы икътисади хезмәттәшлек ми-

нистрлыгының кадрлар бүлегә башлыгы. Кызыл Йолдыз, 2 нче һәм 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

ПИОН (Paeonia), пиончалар семьялыгынан куак яисә ярымкуак рәвешендәгә күпчәлек үләнчел үсемлекләр ыругы. Якынча 50 агаччыл һәм үләнчел төре билгеле; 15 ләп кыргый төре Россиядә үсә. 1,5 мең елдан артык Кытайда үстерелә. ТРда үстерелә торган үләнчел П.ның бакча сортлары нигездә 2 төрдән — гади, яисә дару Пыниннә (P. officinalis) һәм аксыл-чәчәкле П.нан (P. lactiflora) барлыкка килә. Биеклегә 60 см дан 120 см га кадәр. Яфраклары чиратлашкан, икешәр яисә өчәр катлаулы. Чәчәкләре әре (6–20 см диаметрлы), ярым катмарлы яки катмарлы, ак, алсу, кызыл, куе кызыл (сирәгрәк сары) төстә. П. май ахыры — июнь башында, сортына карап июль уртасына кадәр чәчәк ата. Жимеше 1–5 яфрактан һәм тыгыз кабыклы тышчадан тора. Орлыклары 6–18 мм озынлыкта, 3–15 мм калынлыкта. Ш.у. авышкак П., яисә гади кызыл чәчәкле «Марья тамыры» (P. anomala), үстерелә. П. башлыча куакларны аеру юлы б-н үрчәтелә. 15 августтан 15 сентябрьгә кадәр аерып утырталар. «Марья тамыры» халык медицинасында кан китүдән һәм ашказаны жәрәхәте булганда кулланыла. П.ның авырулары — соры черек, фитопфтороз, күзгәрәк, ончыл чык, сабаклары шиңү һ.б.

Әд.: Савков С.Г. Оранжерейные и комнатные растения и уход за ними. М., 1971; Зелёные оазисы дома и на работе. Минск, 1985; 1000 ответов и идей для вашего сада. М., 2007.

ПИОНЁР авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрненнән 20 км төньяктарак, Өтнә елгасы буенда. 2010 елда 9 кеше (татарлар) яши. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Кызыл Юл р-нында. 1956 ның 18 июленән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән Арча р-нында. Халык саны: 1938 дә — 220, 1949 да — 232, 1958 дә — 195, 1970 тә — 114, 1979 да — 87, 1989 да — 14, 2002 дә — 2 кеше.

ПИОНЁР посёлогы, Аксубай р-нында, шәһәр тибындагы Аксубай посёлогыннан 28 км көньяктарак, Зирекле елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 159 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 71%, чуашлар — 23%) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, китапхана. Мәчет. 1930 елларда «МЮД» с-зы бүлекчәсе буларак нигез салына. Оештырылган көннән Тельман р-нында. 1958 нең 16 июленнән — Аксубай, 1963 нең 1 февраленнән — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварыннан Аксубай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 219, 1949 да — 370, 1958 дә — 380, 1970 тә — 470, 1979 да — 342, 1989 да — 238, 2002 дә — 209 кеше.

«ПИОНЁР», журнал, к. «Яккын».

«ПИОНЁР КАЛӘМӘ», к. «Яккын».

ПИОНЕРЛАР ОЕШМАСЫ (В.И.Ленин исем. Бөтенсоюз пионерлар оешмасы), СССРдагы коммунистик юнәлешле массачыл һәмәскәр балалар оешмасы. Коммунистлар партиясе житәкчелендә төзелә. 1921 ел

ахырында РКСМ УК каршында балалар коммунистик оешмасының программасын, уставын һәм законнарын эшләү өчен махсус комиссия оештырыла. 1922 нең 13 февралендә Мәскәүнең 16 нчы басмаханәсенчә комсомол ячейкасы каршында пионерларның 1 нче отряды барлыкка килә. РКСМның 5 нче съездында (1922 нең октябрә) пионерлар отрядлары бердәм балалар коммунистик оешмасы итеп төгәнләнә, аның уставы, законнары, яшь пионерларның тантаналы вәгъдәсе, П.о.ның төп атрибутлары — кызыл галстук һәм күкрәк билгесе раслана. 1924 тә Спартак исем. «Яшь пионерлар» оешмасы В.И.Ленин исем. П.о. итеп үзгәртелә. Партия ҮКның «Пионерлар хәрәкәте турында» (1924 нең 4 августы), «Пионерлар хәрәкәтенен торышы һәм якындагы бурычлары турында» (1928 нең 25 июне), «Пионерлар слётының нәтижеләре турында» (1929 ның 2 сентябрә), «Пионер оешмасының эше турында» (1932 нең 21 апрелә) карарларында, КПСС Программасында П.о.ның төп бурычлары, аның коммунистик тәрбия системасындагы урыны билгеләнә. П.о.ның эшчәнлегә б-н гомуми кысаларда комсомол житәкчелек итә.

ТАССРда яшь пионерлар оешмасы төзү турындагы карар 3 нче Халыкара балалар атналыгына (1923 нең 10–17 августы) эзерләнү уңаеннан РКСМның Татарстан өлкә ком-тының 1923 нең 19 июнендә уздырылган утырышында кабул ителә. 1923 нең 5 июлендә комсомоллар И.Малкин һәм Ш.Шаммазов житәкчелендә Казанның Югары шәһәр р-нында Узак коммунистик клуб жирлегендә 5 звенодан торган Спартак исем. пионерлар отряды оештырыла. 1923 нең 10 августында, 3 нче Халыкара балалар атналыгы көннәрендә, Казанда 70 кешелек 1 нче Казан пионерлары отрядының тантаналы сборы була, 12 августта Ирек майданында пионерларның беренче парады үткәрелә, 1923 нең 18 декабрендә Казан пионерларының 1 нче конференциясе булып уза. РКСМның 7 нче өлкә конференциясендә (1924 нең июне) пионерлар хәрәкәтен респ-каның барлык кантоннарында жәелдү хакында карар кабул ителә. Конференциядән соң респ-када пионерлар хәрәкәте күпкә активлаша: 1924 нең язында — 14 отряд (700 бала), 1924 нең көзендә — 100 отряд (5 мең бала), ш.и. 30 татар пионерлары отряды (1500 бала), Казанда — 60, кантоннарда 40 отряд эшли. 1924 тә пионерлар өчен беренче респ-ка газеталары — рус телендә «За Ильичом», татар телендә «Яшь ленинчы» чыга башлый. Татар балалары арасында пионерлар хәрәкәте үсешенә «Кечкенә иптәшләр» балалар ж-лы зур йогынты ясып, М.Жәлил аның мөхәррире була. 1925 тә шагыйрь Һ.Такташ татар телендә беренче пионерлар жырын — «Пионерлар маршы»н ижат итә (комп. М.Мозаффаров). 1920–30 елларда респ-ка пионерлары актив рәвештә дингә каршы пропаганда алып баралар (күпләре «Сугышчан алласызлар берлегә» әгъзалары була), наданлыкка, сукбайлыкка каршы көрәштә катнашалар, яңа совет көнкүрешен пропагандалыйлар. 1929 ның июлендә 1 нче Бөтентатарстан пионерлар

«Кызыл кустарь» клубы каршындагы пионерлар отряды. Үзәктә – пионервожатый Х.Т.Абдуллин. 1920 еллар. Казан.

слёты уздырыла, аңа 600 дән артык делегат килә. 1 нче Бөтенсоюз пионерлар слётына (1929 ның 18–25 августы, Москәү) 70 кешелек делегация сайлана (аны яшь пионерларның өлкә бюросы рәисе М.Родионов житәкли). Слётта П.о.ның төп бурычлары билгеләнә: үз оешмаларының төп хужалары булу; яшь пионерлар законнарын тугры үтәү; П.о. сафларын ике ташкыр арттыру; яллы балалар хезмәтен бетерү, яланып эшләрүче балаларны яклауга күтәрелү. 1930 ның 6–9 сентябрендә 2 нче Бөтентатарстан пионерлар слёты уздырыла, анда оешманың 1 нче Бөтенсоюз слётларынан соңгы эшенә йомгак ясала, пионерлар оешмалары эшен алга таба яхшырту юллары, интернациональ тәрбия бурычлары билгеләнә. 1931 дә ВКП(б) карары б-н П.о.ның эшчәнлегә тулысынча мәктәпләргә юнәлдерелә. ВЛКСМ ҮКның 2 нче Пленумында (1936) пионерлар отрядларын һәр сыйныфта оештыру турында карар кабул ителә, пионерга алганда социаль чикләүләр бетерелә. 3 нче Бөтентатарстан слётында (1933 нең 26–28 августы) респ-када П.о.ның 10 еллык үсешенә нәтижә ясала. 1930 елларда пионерлар арасында физкультура-оборона эшчәнлегә популярлык казана: ату буенча ярышлар уздырыла. «Яшь Ворошилов укчысы» нормативлары тапшырыла, чаңгы походлары оештырыла. Пионерларны физик яктан әзерләүдә жәйге лагерьлар зур роль уйный башлый (1937 дә ТАССРда 189 шундый лагерь исәпләнә).

Бөек Ватан сугышы елларында респ-ка пионерлары актив рәвештә фронтка һәм тылга булышалар. Тимурчылык хәрәкәте киң колач жая, пионерлар фронтовиклар гаиләләрен шефлыкка алалар. Алар ш.у. «Татарстан пионеры» самолётын, «Татарстан колхозчысы» танк колоннасын, «Социалистик Татарстан» авиация полкын төзү өчен акча, кирәк-ярак жыюда катнашалар. 1943 дә респ-ка комсомоллары һәм пионерлары башлангычында фашистлардан зыян күргән балаларга ярдәм фонды оештырыла (300 мең сум акча һәм 12 мең данә төрле эйберләр жыела), анын хисабына Әгерже р-нында фронтовиклар балалары өчен 100 урынга исәпләнгән шифаханә төзелә. 1944 нең 15 декабренә фашистлар-

дан азат ителгән балаларга ярдәм йөзөннән 931876 сум акча, 1054 пар киез итек, 1525 пар күн аяк киеме, 2835 пар биялай һәм оек-баш һ.б. туллана. Сугыштан соңгы елларда белемнәр, өлгереш һәм дисциплина өчен көрәш П.о.ның үзәктә торган бурычына әверелә: ВЛКСМның 11 нче съездында (1949 ның марты – апреле) П.о.ның эшчәнлегә мәктәпнең укыту-тәрбия бурычларын хәл итүгә буйсындырылырга тиеш, дип ассызыклана. Төрле түгәрәкләр, П.о. тарафыннан яшь натуралистлар, техниклар, туристлар, эзтабарлар слётлары уздыру һ.б. гамәли белемнәр һәм күнекмәләр үзләштерүгә ярдәм итә. 1950 дә респ-када 210 яшь техниклар түгәрәге, 1954 тә 1085 яшь натуралистлар түгәрәге исәпләнә. Пионерлар арасында спорт-масса эше планлы рәвешкә керә, жәйге һәм кышкы спартакиадалар уздырыла (1957/58 уку елында кышкы спартакиадада 50 меңнән артык пионер катнаша). ВЛКСМ ҮКның 8 нче Пленумы (1957 нең ноябре) карарлары нигезендә ВЛКСМның Татарстан өлкә ком-ты каршында П.о.ның респ-ка советы, районнарда район советлары оештырыла. Респ-ка пионерлары эзтабарлык эше алып баралар, Окт. рев-циясендә катнашучылар, Гражданныр һәм Бөек Ватан сугышлары геройлары турында мәгълүматлар, документлар һ.б.ны жыялар, мәктәпләрдә тематик музейлар һәм кызыл почмаклар оештыралар. 1957 дә ВЛКСМ өлкә ком-ты башлангычында респ-ка пионервожатыйларын әзерләү сыйфатын күтәрү өчен Татарстан укытучылар белемен камилләштерү ин-ты каршында пионервожатыйлар ун-ты ачыла. П.о.ның «Хезмәт һәм дуслык өчен» лозунгы астында узган 5 нче респ-ка слётында (1958) респ-ка пионер оешмаларының соц. ярышына нәтижеләр ясала. Иң яхшы пионер отрядларына комсомолның Татарстан өлкә ком-ты һәм ТАССР Мәгариф министрлыгының күчмә Кызыл байрагы, иң яхшы тимурчыларга Казан гарнизонының күчмә Кызыл байрагы тапшырыла. Алдагы респ-ка слётлары В.И.Ленинның туган көненә, ТАССР төзелүгә, Окт. рев-циясенә, П.о.на нисбәтле юбилей елларында булып уза. «Балалык елларынан ук хезмәттә үскән кеше генә илгә

файдалы» девизы астында узган 6 нчы респ-ка слёты (1960) – респ-ка П.о.ның хезмәт эшчәнлегә эстафетасына, 7 нче слёт (1962) – яшь натуралистлар, техниклар, эзтабарлар һ.б.ның эшләрәнә, 8 нче слёт (1965) – «Ленин йолдызлары, балкыгыз» лозунгы астында узган Бөтенсоюз Ленин пионерлар дружиналары смотрына, 9 нчы слёт (1967) Бөтенсоюз смотрында 3 ел давамында катнашуга йомгак ясый һ.б. Сугыштан соңгы елларда ТАССРда пионерлар саны пионер яшендәге мәктәп балалары саны б-н тәңгәл килә.

1990 ның жәендә П.о.ның чираттагы респ-ка слётында балаларның яңа жәмгәт оешмасын – «Пионерлар – Татарстан варислары» берлеген төзү турында карар кабул ителә, соңрак атамдан «пионер» сүзгә төшереп калдырыла. Берлек, эшчәнлегендә бернинди дә идеологик эчтәлеккә юл куймыйча, П.о.ның иң яхшы традицияләрен давам итәргә тиеш була. П.о.ның атрибутлары өлешчә саклана: оешма әгъзалары өч төстөгә (ТР флагы төсләре) галстуклар бәйлеләр һәм күкрәк билгесе тагалар. Татарстан варислары берлегеннән тыш, ТРда Татарстан укычылары ассоциациясе, ТР балалар һәм үсмерләр федерациясе, Башлангыч журналистлар лигасы, «Бергәлек» («Содружество»), «Татарстан скаутлары» («Скауты Татарстана») һ.б. бар. Респ-ка П.о.ның вакытлы матбугат органнары: «Яшь ленинчы» г-тасы, «Ялкын» ж-лы.

Әд.: Соколова Э.С., Тоборко В.А. Всеобщая пионерская организация имени В.И.Ленина. М., 1963; Носов С.С. Мы – юные ленинцы. К., 1968; Малкин И.И., Носов С.С., Яруллин Ш.Н. Марш пионерии Татарстана. К., 1973; Малкин И.И. Первые галстуки. К., 1984.

Р.А.Айнетдинов, Л.М.Айнетдинова.

ПИОНТКОВСКИЙ Андрей Антонович (3.7.1862, Херсон губ. Тирасполь өязе – 25.12.1915, Казан), хокук белгече, жинаят эшләре хокукы д-ры (1900), статский советник (1901). Нәселдән күчмә мактаулы гражданныр катлануынан. Новороссия ун-тын тәмамлый (Одесса ш., 1885); шунда ук жинаят эшләре хокукы кафедрасында эшли. Бер үк вакытта, 1885–87 елларда, Одесса округы мөхкәмәсенә антылы ышанычлысы ярдәмчесе, 1887–89 да Седлецк округы мөхкәмәсе прокуроры сәркәтибе. 1895–99 да Демидов юридик лицееының (Ярославль ш.) жинаят эшләре хокукы һәм мөхкәмә эшләрнен алып бару каф. экстраординар профессоры. 1899 дан Казан ун-тында: жинаят эшләре хокукы һәм мөхкәмә эшләрнен алып бару каф. экстраординар (1901 гә кадәр), ординар (1901 дән) профессоры; бер үк вакытта, 1910–11 дә һәм 1913 тән, юридик ф-т деканы. 1908 дән «Учёные записки Императорского Казанского университета» ж-лы мөхәррире. «Юридик позитивизм» тарафдары. П. – Россиядә жинаят эшләре социологиясенә нигез салучыларның берсе. Жинаят срогы турында» («Об уголовной давности», Од., 1891), «Шартлы хөкөм итү яки сынау системасы турында: «Жинаяти-сәяси нисбәттәге тикшеренү» («Об условном осуждении или сис-

теме испытания: Уголовно-политическое исследование», Од., 1894) хезмэтләрә реал нигездә корылган проф. һәм очраклы жинаять-ләргә каршы жинаятьчеләр тудырған чын куркынычтан чыгып көрәшү чараларын эшләрүгә багышлана. «Европада үлем жазасы» («Смертная казнь в Европе», 1908) хезмәтәндә Европаның аеруча алга киткән илләрәндә әлегә жазә чарасын бетерүне яклап чыга. «Жинаять эшләрә хокукы фәне: аның предметы, бурычлары, әчталеге һәм әһәмияте» («Наука уголовного права: её предмет, задачи, содержание и значение», Ярославль, 1895), «Жинаять эшләрә хокукы: Лекция-ләргә ярдәмлек. Гомуни бүлек», (чыг. 1–2) («Уголовное право: Пособие к лекциям. Часть общая», вып. 1–2, 1913–16) хезмәтләрәндә П. жинаять һәм жазә мәсәләсен хәл итүнең төрлө ысулларына карый.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2; М и р о л ю б о в Н.И. Памяти Андрея Антоновича Пионтковского, профессора Казанского университета. К., 1916; Е м е л ь я н о в а И.А. Юридический факультет Казанского государственного университета. 1805–1917 годы: Очерки. К., 1998.

Е.Б.Долгов.

ПИОНТКОВСКИЙ Сергей Андреевич (8.10.1891, Одесса ш. — 8.3.1937, Мәскәү), тарихчы, Коммунистик ижтимагый фәннәр академиясе (1928), Белоруссия ССР ФА мөхбир әгъзасы. Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1914), профессорлык дәрәжәсенә әзерләү өчен, рус тарихы кафедрасында калдырыла. 1912 елда студентлар жыенын оештыручыларның берсе, 1913 тә сул партияләр вәкилләрән берләштергән әдәби түгәрәк рәисе. 1917 нең мартыннан РСДРП (меньшевик-интернационалист) әгъзасы. 1917 нең ахырында Казан губернасы Эшче һәм солдат депутатлары советы башкарма ком-ты әгъзасы, губерна хезмәт комис-ты рәисе урынбасары. «Казанская рабочая газета и известия Совета солдатских и рабочих депутатов», «Знамя революции» г-талары редколлегиясе әгъзасы; шу. «Рабочее дело» г-тасы б-н хезмәт-тәшлек итә. 1918 дә Уфа губернасына дөваланырга китә, аннары елга якын Томск һәм Владивосток шәһәрләрендә яши. Казанга кайткач, РКП(б) әгъзасы була. 1919 ел ахыры — 1920 ел башында РКП(б)ның Казан губерна ком-тында агитация-пропаганда бүлегә мөдире, губпрофсовет президиумы әгъзасы. Бер үк вакытта Халык мөғарифе югары ин-тында, Казан ун-тының эшчеләр ф-тында укыта. Профсоюзларның өченче Бөтенроссия съезды делегаты (1920 нең апреле). 1920 дән Партия һәм Окт. рев-циясе тарихы ин-тында (Истпарт); 1921 дән — Я.М.Свердлов исем. Коммунистик ун-ты, 1922 дән — 2 нче Мәскәү ун-ты, 1930 дан Кызыл профессура ин-ты һәм Мәскәү философия, әдәбият һәм тарих ин-ты профессоры; СССР ФА фәнни хезмәткәре. 1921 нең апрелдә Казанга килә, Истпартның жирле бүлгән ачуда ярдәм күрсәтә, сонрак «Казан өчен көрәш» («Борьба за Казань», 1924) жьентыгын чыгаруда катнаша. Хезмәтләрә эшчеләр сыйныфы, революцион хәрәкәт һәм Гражданнар сугышы тари-

хына, историографиягә карый. «Октябрь революциясе тарихы буенча хрестоматия» («Хрестоматия по истории Октябрьской революции», М., 1923; 3 басма, М.—Л., 1926), «Россиядә Гражданнар сугышы (1918–1921 еллар)» («Гражданская война в России (1918–1921 гг.)», М., 1925) хрестоматиясен төзи. Коммунистик академиянең Тарих ин-ты каршындагы пролетариат тарихын өйрәнү секциясе әгъзасы (1929 дан). 1936 ның 7 октябрдә кулга алына, контрреволюцион террорчылык оешмасы эшчәнлегендә катнашуда гаепләнә, атып үтерелә; үлгәннән соң аклана (1956).

Х е з м.: Год в царстве Колчака: Материалы по истории рабочего движения в Сибири с июля 1918 до июля 1919. К., 1920; Краткий очерк истории рабочего движения в России (с 1870 г. по 1917 г.). Л., 1925; Октябрь 1917 г. М.—Л., 1927; Буржуазная историческая наука в России. М., 1931; Очерки истории СССР XIX и XX вв. М.—Л., 1935.

Әд.: Д у б р о в и н В.Ю. С.А.Пионтковский: Исследование жизни и творчества: Дис. ... К., 2002.

ПИОТРОВСКИЙ Михаил Борисович (9.12.1944, Ереван), шәркыятьче галим, сәнгать белгече, мәдәният эшлеклесе, тарих фән. д-ры (1985), СА академиягә (2006; 1996 елдан мөхбир әгъза), РФАнec мөхбир әгъзасы (1997), ТР ФА Тарих ин-тының шәрәфле д-ры (2005). Ленинград ун-тын тәмамлый. 1967–90 да СССР ФА Шәрәк ин-тының Ленинград ф-лында эшли. 1983–90 да Йәмәндә совет археол. экспедициясенә житәкчесе. 1990 нан Дәүләт Эрмитажында, 1992 дән директор. П. житәкчелегендә Эрмитаж сәнгати һәм фәнни потенциалын сақлап кына калмый, Россия мәдәният майданында да ролен киңәйтә, дөньякүләм зур музейлар б-н ижади әлэментәләр урнаштыра. 1997 дән Эрмитаж Казанда музей эшләрән үстерүдә зур булышылык күрсәтә. Иң әлек Эрмитаж һәм Мәскәүнең төп музейлары экспонатларыннан «Кубрат хан хазиналәре» (1997), «Алтын Урда хазиналәре» (2000) күргәзмәләре оештырыла. 2005 тә «Эрмитаж-Казан» үзәгә ачыла, анда музейлар практикасында беренче тапкыр Эрмитаж тупнамаларынан даими эшләрүче күргәзмәләр оештырыла. Хезмәтләрә Якын Көнчыгыш илләрәнен борынгы һәм урта гасырлар тарихы проблемаларына, сәнгать тарихына карый. 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы хезмәтләрә өчен», Почёт орденнары, Италия, Нидерланд, Польша, Франция, Швеция, Украина һ.б. илләрәнен орденнары б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Южная Аравия в раннее средневековье. М., 1985; Йемен до ислама и в первые века хиджры. Бейрут, 1987; Коранические сказания. М., 1991; Земное Искусство — Небесная красота: Искусство ислама. СПб., 2000; О мусульманском искусстве. СПб., 2001.

«**ПИРАМИДА**», Казандагы мәдәни-күңел ачу комплексы. 2002 елда архитекторлар Г.Ш.Токарева һәм В.С.Токарев проекты буенча (атамасы күләмле планлаштыру чышелешенә туры килә) төзелә. Бинаның биеклегә 30 м, комплексың гомуни майданы 16000 м², 2500 кеше сыйдырышы. Төп күләм 1200 урынга исәпләнгән үзгәртеп корыла торган тамаша залын, ресторанны үз өченә ала. «П.»ның традицион залы һәм фойесы фәзи

берләшкән. Фойе алты бар-ложга бүлгән, шунда ук сәхнәнә тамаша кылырга була. Партерның идәннәре һәм залның беренче ярус берничә тигезлектә. Стилбатта урнашкан биналарның аерым ишекләрә бер. Фасадлар махсус плитәләр һәм тоныкландырылган пыяла б-н ябылган. «П.» автоном яшәү шартлары тудыру, климат-тикшерү системалары б-н жиһазланган.

ПИРГУЛИ (Pirguli) Мөхәммәд (1538 — 1573), төрек шагыйре, татарлар арасында киң таралган «Пиргули васыяте» дини-дидактик әсәрә авторы. Анда популяр формада *шәригәт* кануннары, мөселман дини йолаларын башкару тәртипләрә турында язылган. Китап татар теленә төржәме ителгән (авторы билгесез). 1802 елда Казанда басыла, татар мөктәп-мәдрәсәләрендә уку ярдәмлегә рәвешендә кулланыла.

ПІРОВ РАЙОНЫ, Красноярск краеның көнбатышында урнашкан. 1924 елда оештырыла. Мәйданы — 6241 км². Үзәге — Пировский авылы (Красноярск кантонда 265 км көнбатыштарак). Халкы — 7244 (2012) кеше, татарлар — 1994 (2010). Районда 18 татар торак пункты исәпләнә. Татарлар, башлыча, Пировский, Икшермә (326 кеше), Коврига (168), Яңа Тимершек (146), Яңа Троица (76), Солоуха, Кумырык, Шомбаш, Петропавловка, Яңа Ислам, Сатыш, Шәһрислам һ.б. авылларда яшиләр. Аларның П.р. терр-ясенә күченүләре Столыпинның аграр реформасы үткәрелү (1906–11) б-н бәйлә. 1930 елларда Петропавловка авылында татар башлангыч мөктәбе эшли, Комаровка, Шомбаш, Солоуха, Яңа Ислам авылларында биредә татар мөктәпләрә ачыла (1950 ләрдән укыту рус телендә бара). Хәзергә көндә татар теле факультатив дәрәс буларак Пировский һәм Икшермә авыллары урта мөктәпләрәндә (1990 еллардан) укытыла. П.р. терр-ясендә 3 мәчет (Солоуха, Икшермә, Долгово а.) эшли.

ПИРОЖЕНКО Александр Фёдорович (18.11.1935, Чиләбе өлкәсенә Көпеев ш. — 20.4.1990, Казан), радиотехник, СССР Дәүләт бүләгә лауреаты (1983). 1960 елда Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң, Матем. машиналар з-дында (Казан) эшли. 1963 тән Казан радиоэлектроника фәнни-тикшеренү ин-тында, әйдәп баручы инженер, сектор (1968–72), бүлек (1972–82), бүлекчә (1982 дән) башлыгы. Дәүләт бүләгә радиолокация өлкәсендәгә хезмәтләрә өчен бирелә. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы бар. Медаль б-н бүләкләнә. «СССРның мактаулы радисты» билгесенә ия.

ПИРОТЭХНИКА (грек. pyr — ут һәм téchnē — сәнгать, остальык), пиротехник составларның (ПС) үзлекләрен, аларның эшләнмәләрен, житештерү һәм кору технологияләрен өйрәнә торган фән һәм техника тармагы. ПС — мөстәкыйль януга сәләтле, яктылык, жылылык, төтен, тавыш һәм реактив эффектлар бирә торган гетероген катнашмалар, хәрби техникада, фәнда һәм халык хужалыгында кулланылалар. Күпчелек ПС һәм ягулыкларның нигезен ачыткыч (оксидлаштыргыч) һәм янучан матдә катнашмасы тәш-

кил итә. Күп составларда янучан матдә оксидлаштыргыч кислород хисабына өлешчә генә яна, тулы яну һава яки су кислороды хисабына бара. Югары темп-ралы ПСларда янучан матдә сыйфатында — магний, алюминий (сирәгрәк титан һәм цирконий), аларның эретмәләре, аэрозоль ясаучы ПСларда, башлыча, органик матдәләр файдаланыла. Оксидлаштыргыч булып күбесенчә кайбер кислородлы к-таларның тозлары (нитрат, хлорат, перхлоратлар), металл оксидлары (Fe_2O_3 , Fe_3O_4 , Pb_2O_3) һәм диоксидлары (BaO_2 , MnO_3) хезмәт итә. Янучан матдә һәм оксидлаштыргычтан тыш, ПСка махсус матдәләр (буяулар — төсле төтен алу өчен, пестицидлар — үсемлек корткычлары һәм авырулары б-н көрәш өчен, реагентлар — артык суынган болытларга, томанга тәэсир итү өчен һ.б.) һәм өстәмәләр (бәйләүче, тотрыкландыручы, акрынайтучы һ.б.) кертелә. Пиротехник эффект катнашмаларның табиғатенә һәм асылына, кисәкчәләренң үлчәменә, катнашу сыйфатына, тыгызлау дәрәжәсенә генә түгел, пироэлементларның формасы һәм үлчәмнәренә, эшләнмәнең конструкциясенә һ.б.га да бәйле. Кабызып жибәрү төтенле дары, үткәрү (бикфорд) шуруры яки махсус кабызу составлары ярдәмдә башкарыла. Хәрби максатларда яктырту, сигнал биерү, яктыртып очу, кабызу, жылылык тудыру, аэрозоль ясау, газ генерацияләү, инфракызыл нурланыш биерү ПСлары, фотокатнашмалар, пироавтоматика чаралары һәм пиротехник ток чыганаclarы өчен составлар, шу. у. реактив-һава, туры төбәүле һәм гидроактив ракета двигательләре өчен ягулык составлары кулланыла. ПС кино төшерү, торбалар, рельслар, электр үткәргечләренә эретеп ябыштыру, лазерларны тудыру, түбән темп-ралы плазма тудыру, ябык урыннарда янгын сүндерү, нефть һәм газ конденсатлы скважиналарны тернәкләндерү, тавыш һәм яктылык сигналлары жибәрү, атмосфераның югары катлауларын тикшерү, шырпылар, фейерверклар ясау, а.х. культуралары корткычлары һәм авырулары б-н көрәшү, яшелчә саклау урыннарын, тепличаларны, терлек һәм кош комплексларын дезинфекцияләү, боз сугуларны булдырмый калу эшләрәндә һ.б. кулланылыш таба.

Әле бик борынгы заманнарда ук утны жылылык һәм яктылык чыганагы итеп кенә түгел, сугышлар вакытында сигнал чарасы буларак та кулланганнар. Кара дары Россиядә 15 йөздә житештерелә башлый. П. хәрби максатларда да, күңел ачу максатларында да кулланыла.

20 йөзнең 1 нче яртысыннан хәрби техниканың үсеше дары, шартлаучан матдәләр һәм ПС житештерүнең фәнни нигезләре формалашуга, аларның мөстәкыйль тармакка өверелүенә ярдәм итә. Оборона максатлары өчен ПС һәм чаралар уйлап табу һәм житештерүгә аеруча игътибар бирелә, фәнни-тикшерүнең ин-тлары, заводларда махсус конструкторлык-технол. бюролары, белгечләр эзерләү өчен кафедралар һәм факультетлар ачыла. Бөек Ватан сугышы алдыннан зур күләмдә югары нәтижәле пиротехник составлар

һәм чаралар эшләнгән була. Совет гаскәрләренә жинү салютында яктырту һәм сигнал составлары, шу. у. соңрак эшләнгән фейерверк составлары һәм эшләнмәләре кулланыла. Тора-бара П.ның даирәсе киңәя: янган вакытта яктылык, төс, жылылык, тавыш, төтен эффектларын биерә, шу. у. газсыман яисә куертылган продуктлар хасил итә торган максатчан составлар булдырыла. Хәрби максатлар өчен югары нәтижәле яктырту, фотояктырту, эз калдыру, төнгә һәм көндөзгә сигналлар биерү, имитация-ойрәтү, төбәү ноктасын күрсәтү, ш.и. маскировка төтеннәре, пироавтоматика составлары эшләнә. Фейерверк, сигнал, термитлы, аэрозоль ясыл торган, шу. у. халык хужалыгы өчен башка составлар һәм эшләнмәләр булдыруда мөһим уңышларга ирешелә (1990 елларда Россия сәнәгате 500 гә якын исемдәге эшләнмә чыгара).

1786–88 дә Казанда төтенле дары чыгару пр-тисе төзелә (к. *Казан дары заводы*), 1892 дә Бондюг химия з-дында төтенсез дарының беренче химия эшләнмәсе чыгарыла (к. *Менделеев Д.И.*). Татарстанда П.ның фән буларак үсеш алуы 1952 дә Казан химия-технол. ин-тында гетероген системалар химиясе һәм технологиясе каф. ачылу б-н бәйле; төп фәнни юнәлешләре: ПСны кабызып жибәрү, яндыру, аэрозоль хасил иттерү һәм ялкын нурландырту; ПС һәм каты пиротехник ягулык компонентларын модификацияләү; төрле кулланылыштагы яна ПС уйлап табу, аларны эзерләү һәм эшкәртү технологияләре. Периодик нурланыш биерә торган ПС һәм ягулыкларның януы өйрәнелә, фейерверк эшләнмәләрендә кулланыла торган (1967 дән) жемелдәү эффекты биерүче төсле үт составлары булдырыла. Эластомерлар пресслау алымы б-н озын үлчәнмәләр, югары физик-химик тотрыкчылыкка һәм махсус эффектка ия эшләнмәләр ясала. Пластизоль нигезендәге (порошоксыман югары молекуляр матдә һәм парга әйләнми торган диарлек пластификатор) ПС һәм ягулыклар да шушы алым б-н табыла; аларга төсле утлар составлары, пирокилин һәм баллистит дарылар (пиродары составлары) житештерү технологиясенә яраклаштырылган, целлюлоза нитратлары нигезендә очкынлы-ялкынлы һәм аэрозоль хасил итүче ПС керә. Төсле утларның ПСлары — аз төтенләрләре һәм матур манзара тудырулары, ә аэрозоль хасил итүче ПСлар — югары нәтижәле б-н аерылып тора. Мәскәүдә Олимпия уеннарында (1980) күрсәтелгән жиде төсле «Ромашка» эшләнмәсе «Олимпиада-80» оештыру ком-тының 8 дипломы б-н бүләкләнә. Утильлаштырылган дарылар һәм баллистит типтагы ягулыклар, вакланган һәм аз бөрткеле пирокилин дарылар нигезендә пиродары составлары, шу. у. алдан бирелгән нурланыш ясаучы, пульсациялә һәм аз газлы составлар эшләнә. П. фәннә М.М.Ариш, Ф.П.Мадякин зур өлеш кертә. Кафедра галимнәренә хезмәтләре уйлап табуга 300 авторлык таныкчыгы һәм 11 патент б-н яктлана, илнең төрле заводларында гамәлгә кертелә, СССРның Дәүләт бүләге (1975, 1989), Ленин комсомолы бүләге (1983) б-н билгеләп үтелә.

Әд.: Варёных Н.М. К 60-летию создания НИИ прикладной химии: современное состояние, основные проблемы и перспективы развития пиротехники в России // Изв. Рос. академии ракетных и артиллерийских наук. 2005. Вып. 3.

Ф.П.Мадякин.

ПИРХ Альберт (Альфер) Карлович (1791, С.-Петербург — 1853 елдан соң), барон, генерал-майор (1823). Беренче кадетлар корпусының тәмамлыгы (С.-Петербург, 1807). 1807 елдан хәрби хезмәттә. 1812 елгы Ватан сугышында, рус гаскәрләренәң чит илләргә 1813–14 тәге яуларында катнаша. 1830–31 дә Казан гражданныр губернаторы. Отставкага чыкканнан соң, Казан губернасының Спас оязендәге Кызыл Бистә авылындагы утарында яши, анда ул үрнәк хужалык төзи. П. эшчәнлегә 1843 тә немец икътисадчысы А.Гакстаузен тарафыннан югары бәяләнә. Казан икътисадчылар жәмгыятең 1 нче бүлегә рәисе була (1853 тән).

Әд.: Долгов Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяйева «вручечной на смотре губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

ПИСАРЕВ Владимир Иванович (5.9.1890, Тамбов губ., Усман оязе Излегощи а. — 1960 еллар уртасы, Пенза ш.), тарихчы, тарих фән. канд. (1938), проф. (1946). 1915 елда рус Варшава ун-тын (соңрак Дон, Төньяк Кавказ ун-тлары) тәмамлыгы һәм югары уку йорты б-н бергә Ростов-Дон шәһәрәне күчәрелә. 1930 дан Ростов пед. ин-тында. 1933–48 дә Куйбышев пед. ин-тында, СССР тарихы каф. мөдире, тарих ф-ты деканы. 1948–58 дә Казан ун-тында СССР тарихы каф. мөдире. Аннан соң Пенза пед. ин-тында эшли. Хезмәтләре крепостной хокук, Идел буендагы Окт. рев-циясе вакыйгалары тарихларына карый.

Хезм.: Ликвидация крепостного права в Приазовье 1857–1863 гг. Ростов н/Д.-М., 1924; Церковь и крепостное право в России. М., 1931; Борьба за Советскую власть в Самарской губернии. Куйбышев, 1957 (автордаш).

Әд.: Профессора исторического факультета Казанского университета (1939–1999). К., 1999.

ПИСАРЕВ Леонид Иванович (4.6.1865, Түбән Новгород губ., Түбән Новгород оязе Высокое а. — ?), христиан теологы, жәмәгать эшлеклесе, теология магистры (1894), чиркәу тарихы д-ры (1915), проф. (1899). 1890 елда Казан руханилар академиясен тәмамлаганнан соң, шунда кала, патрология кафедрасында эшли. Бер үк вакытта, 1904–06 да «Православный собеседник» ж-лы мөхәррире була. 1905–07 дә, Казан руханилар академиясенң либераль рухлы профессорлар төркеме б-н бергә, «Церковно-общественная жизнь» атналык ж-лын чыгара, мөхәррирләрәнен берсе була. Журналда дәүләттәге һәм Рус православие чиркәвендәге уртачыл карашлы либераль-демократик реформаларны сәяси пропагандалану сәбәплә эзәрлекләүләргә дучар ителә. 1917–18 дә Рус православие чиркәвенң Поместный соборы делегаты. 1907–17 дә Казан шәһәр думасы гласный. 1918 нең сентябрдә Ак армия гаскәрләре б-н бергә Казаннан китә; аннан соңгы язмышы билгесез. Хезмәтләре патрология (теологиянең Хрис-

тиан чиркәве Аталарының хезмәтләрен өйрәнүче бүлек) өлкәсенә карый.

Хезм.: Учение Блаженного Августина, Епископа Иппонского о человеке и его отношении к Богу. К., 1895; Очерки из истории христианского вероучения патристического периода. Т. 1. Век мужей апостольских (I и начало II века). К., 1915.

Әд.: Х а б и б у л л и н М.З. Михаил Александрович Машанов — профессор Казанской духовной академии, миссионер и исламовед. К., 2006.

Е.В.Лунаков.

ПИСАРЕВА Стелла Владимировна (28.2.1925, Киев), музей эшлеклесе, ТАССРның атказ.мәдәният хезмәткәре (1975). 1946 елда Казан ун-тын тәмамлагач, Казанда А.М.Горький Әдәби-мемориаль музейендә эшли, 1950 дән директор урынбасары. 1964–78 дә ТАССР Дәүләт музейендә әдәби бүлек мөдире, директор урынбасары. 1978 дән Казан ун-ты тарихы музейе директоры. Бөгелмә шәһәрәндә Я.Гашек (1966), Козловка шәһәрәндә Н.И.Лобачевский (Чуаш Респ-касы, 1994), Казан ун-ты тарихы (1979) музейларын оештыручы һәм экспозицияләү авторы. «Лев Толстой һәм Казан» («Лев Толстой и Казань», 2001), «Н.И.Лобачевский» (2003), «В.М.Бехтеревның тууына 150 ел» («В.М.Бехтерев. К 150-летию со дня рождения», 2007) һ.б. буклетларның төзүче-авторы. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Пьесы Горького на сцене Казанского драмтеатра в период революционного подъема и первой русской революции // Горький в Татарии. К., 1961; Векслин Носон-Бер Залманович // Возвращённые имена. К., 1990.

Әд.: К о р о л ё в В. Центр притяжения // Казань. 2000. № 1.

ПИСКАРЁВ Владимир Иванович (24.12.1949, Смоленск өлкәсенә Гжатск ш.), педагог, тарихчы, тарих фән. канд. (1983), ТАССРның атказ. мәдәният хезмәткәре (1987), РФнең мактаулы гомуми белем бирү хезмәткәре (2007). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1972), «Коммунист Татарии» ж-лы редакциясендә, 1979 елдан партия тормышы бүлгә мөдире, 1985 тән баш мөхәррир урынбасары. 1995 тән ТР Мәгариф хезмәткәрләренә квалификациясен күтәрү һәм яңадан әзерләү ин-тында (2005 тән ТР Мәгарифне үстерү ин-ты): 1995–97 дә социаль-икътисад фән. каф. мөдире, 2002 дән тарих һәм ижтимагый фән. кафедрасында, 2008 тән тарих һәм ижтимагый фән. каф. мөдире. 2011 дән Мәгариф өлкәсендә перспективалы хезмәтләр үзгәре директоры. Фән һәм инновация эшчәнлегә буенча проректор. Мәктәп укучылары өчен Татарстан тарихы буенча уку ярдәмлекләре, укутучылар өчен «Россия халыкларының рухи-әхлакый мәдәнияте нигезләре: Россия халыкларының дини мәдәнияте нигезләре» («Основы духовно-нравственной культуры народов России: основы религиозных культур народов России», М., 2012) дәреслегә, «Гасырлар авазы = Эхо веков» ж-лы редколлегиясә әгъзасы (ТР Дәүләт бүлгә лауреаты, 2011). Медальләр б-н бүләкләнә.

ПИСКОРСКИЙ Владимир Константинович (29.7.1867, Одесса ш. — 3.8.1910, Казан), тарихчы, тарих д-ры (1902). Россиядә Испанияне өйрәнүне нигезләүчеләрдән. Киев ун-тын тәмамлый (1890), шул ук ун-тын приват-доценты. 1896 елда Испания, Франция, Англия, Германиягә ике елга фәнни командировкага жиберелә. Анда ул магистрлык һәм докторлык диссертациясә өчен шактый мәгълүмат туплый. 1899–1905 тә Нежин тарих-филол. ин-тында экстраординар, ординар проф. 1905 тә конституцион строй һәм акад. бәйсезлек урнаштыруны яклап чыккан Югары уку йортлары эшлеклеләре акад. берлгә эшчәнлегендә катнаша. П. Нежинда Берлекнең бердәнбер әгъзасы һәм аның Икенче бөтенроссия съезды делегаты. 1905 елгы вакыйгалардан соң Нежиннан китәргә мәжбүр була. 1906 дән Казан ун-тының гомуми тарих каф. ординар профессоры. Казанда Югары хатын-кызлар курсларын оештыруда катнаша. Испания Король сәнгать академиясә мөхбир әгъзасы (1901, Барселона ш.). Төп хезмәтләре Испаниянең урта гасырлар тарихына карый.

Хезм.: Кастильские кортесы в переходную эпоху от средних веков к новому времени (1188–1520 гг.). Киев, 1897; Крепостное право в Каталонии в средние века. Киев, 1901; История Испании и Португалии. СПб., 1902.

Әд.: Х а н и н а А.З. В.К.Писковский (к столетию со дня рождения) // Вопр. историографии всеобщей истории. К., 1968. Вып. 3; М и л ь - с к а я Л.Т., П и ч у г и н а И.С. Русский историк-испанист — В.К.Писковский (1867–1910 гг.) // Проблемы испанской истории. М., 1975.

ПИСКУНОВ Василий Григорьевич (28.2.1919, Вятка губ., Алабуга өязе Тихие Горы а. — 16.11.1994, Эстерхан ш.), Сов. Союзы Герое (13.4.1944), капитан. Очучыларның Энгельс хәрби авиация мәктәбен (1941), Югары офицерлар авиация мәктәбен (1946) тәмамлый. Колхозда, Держинск шәһәрәндә заводта (Түбән Новгород өлкәсә) эшли. Воронеж шәһәрәндә хәрби һава частенда инструктор булып хезмәт итә. 1940 елдан Кызыл Армия сафларында. 1942 нең мартынан Бөек Ватан сугышы фронтларында, 232 нче штурм авиация полкында эскадрилья командиры урынбасары (8 нче һава армиясенә 289 нчы штурм авиация дивизиясә). Көнъяк-Көнбатыш, Сталинград, Көнъяк һәм 4 нче Украина фронтлары составында Полтава, Куянск һәм Валуйки-Россошь юнәлешләрендәге оборона сугышларында (1942), Сталинград сугышында (1942–43), Донбасс, Мелитополь (икесә дә — 1943), Кыргыз һәм Львов-Сандомир (икесә дә — 1944) операцияләрендә катнаша. Дошманның авиация көчләренә каршы һава сугышында батырлык күрсәтә. 1943 нең ноябрәнә П. 96 сугышчан очыш ясый. 1945 нең гыйнварында авыр яраланганнан соң, сугышчан юлын төгәлли. 1946 дән запаста. Сугыштан соң гражданныр авиациясенә күчә һәм Баку-Мәскәү трассасында оча башлый. Түбән Идел совнархозының Эстерхан суднолар төзү з-дында эшли. Ленин ордены, ике Кызыл Байрак, Александр Невский, ике I нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ПИСМӘН елгасы, Көнчыгыш Кама аръягында, Дала Зәе елгасының уң кушылдыгы.

В.Г. Пискунов.

Озынлыгы, 9,7 км, бассейнының майданы 46,6 км². Бөгелмә-Бәләбәй калкулыгынан ага. Елга башы Бөгелмә р-ны Солдат Писмәнкәсә (Паны) авылы чигендә, тамагы Лениногорск р-ны Иске Писмән авылында. Елга башының абс. биеклегә 260 м, тамагының — 159 м. Су жыелу майданының урманлыгы 30%. П.нең 1 һәм 4,1 км озынлыктагы 2 кушылдыгы бар. Елга чөлгәренә тыгызлыгы 0,32 км/км². Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с-км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Елга жәйгә чорда еш кына кибә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллык катламы 100 мм, ташу агымы катламы 81 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахырында башлана. Елга ноябрь уртасында туңа. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллык чыгымы 0,03 м³/с. Суы язын каты (6–9 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлүшүе язын 700–1000 мг/л, кышын һәм жәен 1000 мг/л дан артык. П. бассейнында суның күләмә 4 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ПИСЦОВЫЙ КЕНӘГӘЛӘР (Халык санын исәпкә алу кенәгәләре), 1) 15–17 йөзләрдә Россиядә системалы рәвештә уздырылган гомуми жир үлчәү, межалу эшләрен һәм халыкның түләү мөмкинлекләрен исәпкә алуны әзерләү, оештыру һәм гамәлгә ашыру чорында төзелә торган канцелярия эшләрен алып баруға кагылышлы «писцовый» документларның зур комплексы. «П.к.» терминны б-н кыр кенәгәләре («тасвирламалар һәм үлчәүләр»), аерым кенәгәләр (йомышлы кешеләрне күчереп тыртуу язмалары), дозор кенәгәләре («тасвирламалар һәм дозорлар»), исәпкә алу-межалу кенәгәләре («тасвирламалар һәм межалулар»), махсус межа кенәгәләре, элгәрерәк төзелгән исәпкә алу, дозор һәм аерым кенәгәләр буенча «өстәмә исемлекләр», затларның, биләмәләренә исемлекләре һәм теркәү язмалары, кайчак утарларны исәпкә алу һәм теркәү язулары һ.б.ш. билгеләнә; 2) шәһәрләр һәм өязләренә хужалык тасвирламаларын исәпкә алу буенча жыелма материаллар. Кагыйдә буларак, алар башында дворяннар арасынан сайланган житкәче торган, штатында подъячийлар, кайчак дьяк булган Утарлар приказы билгеләгән затлар тарафыннан уздырыла. П.к. нотариаль асылда була, вотчина хужалары һәм алпавытларның жир һәм крәстианнар биләвенә хокукларын исәпкә алалар, жир биләүдәгә үзгәреш-

маган урта, 17 урта мәктәп эшли; сангаты, коррекция интернат-мәктәбе, һөнәр лицее, 13 мәктәпкәчә тәрбия учреждениесе, 13 клуб, 30 китапханә, 4 амбулатория һәм 1 хастаханә бар. Питрәч һәм Керәшен Сәрдәсе авылларында төбәк тарихы музейе, Ленино-Кокушкинода Ленин В.И. музей-йорты, Шәледә музей эшли. Татар һәм рус телендә «Алга» («Вперёд») р-н г-тасы нәшер ителә.

ПИТРӘЧ ТӨБӘК ТАРИХЫ МУЗЕЙЕ, Питрәч авылында, ТР Милли музейе ф-лы. 1988 елда ачыла. 1914 тә төзелгән элекке земство мәктәбе бинасында урнашкан. Экспозиция майданы — 386 м², музей каршындагы парк зонасы — 0,5 га. Коллекция 12 меңнән артык саклау берәмлегенән тора. Экспозиция өч залда урнашкан. «Төбәк халыкларының мәданияте һәм көнкүреше» дигән беренче залда 19 йөздәге татар, рус өйләре интерьеры фрагментлары; дворян һәм сәүдәгәрләр көнкүреше эйберләре, 19 йөз — 21 йөз башы төбәк тарихы фоторәсемнәре һәм документлары күргәзмәгә куела. «Хәтер» дигән экспозициянең икенче залында 20 йөздә төбәк тарихы, күмәкләштерү чорындагы а.х. эйберләре, төбәктә туып үскән 1 нче бөтендөнья, Гражданныр һәм Бөек Ватан сугышында катнашучыларның документлары һәм фоторәсемнәре урнашкан. Экспозиция фрагментларының берсе Брест крепосте каһарманы П.М.Гавриловка багышлана. Шулай ук күргәзмәгә Әфганстан һәм Чечен сугышында катнашучылар турындагы материаллар да куела. «Халык һөнәрләре» дигән өченче экспозиция залы Питрәчтә керәч житештерү тарихы, шәхси чүлмәкчеләр һәм *Питрәч һөнәр-сәнгать остаханәләре* турында сөйли.

Шулай ук ачатан кисеп ясалган вак һөнәрчелек эйберләре, 19 йөз ахыры — 20 йөз башы жирле тимерчелек кәсепе эйберләре тәкъдим ителгән. Аеруча кыйммәтле экспонатлар арасында — Питрәч керәче коллекцияләре, самавырлар, нумизматик коллекцияләре, совет дәүләте һәм Россия орденнары бар. Ел саен Халыкара музейлар (18 май), Ачык ишекләр (1 сент.) көннәре үткәрелә. Директоры — Е.Ф.Корябина.

ПИТРӘЧ ҺӨНӘР-СӘНГАТЬ ОСТАХАНӘСЕ, чүлмәк ясау һөнәрчелегенә әзерләүче уку йорты, Сәүдә һәм сәнгать министрлыгының сәнгать учреждениеләре турында 1902 елның 12 июнь Нигезләмәсенә туры китереп, 1912 нең 16 гыйнварында ачыла. Казан губернасының земство идарәсе тарафыннан оештырылган химаячеләр ком-ты карамагында була (рәисе — А.Н.Боратынский, әгъзалары — Н.С.Теренин, А.А.Мельников, крәстиян В.А.Перухин). Казан губернасының чүлмәк ясау вак һөнәрчелек кәсепчелегенә борынгы үзгәндә оештырыла. Остаханәнең эшчәнлеге жирле чүлмәк ясаучыларның сәнгать белеме дәрәжәсен күтәргүгә, керәч өлкәсендә техник осталыкларын яңарту һәм камилләштерүгә булышлык итүдән гыйбарәт була. 20 йөз башында Питрәчтә савыт-саба һәм чирәп эйберләр житештерүче зур булмаган 80 гә якын 3-д эшли. Остаханәнең төзелүенә земство вәкиле үтәнене бунча Петербурттагы барон Штигличның техник рәсемгә төшерү үч-щесендә, проф. К.И.Келлер житештерүгә керәч бүлегенә техник лаб-ясендә жирле үзле балчыкның сыйфатын тикшерү сәбәп була. Остаханәнең модире әлегә үч-щене тәмамлаган рәссам А.И.Ильинский була, ул рәсем, сызым, технологиядән укыта. Биредә ш.у. Е.В.Ильинская (акварель, композиция, әвәләп ясау, декор), Т.Бирх (гипсны формага салу һәм токарыйлык эше) укыта. Өччеллык уку курсларына гомуми сәнгать белемен һәм чүлмәк ясау һөнәре техникасын үзләштерү керә. Уч-щегә 12 яшьтән алып 20 яшькә кадәр үсмерләр кабул ителә. Остаханәне тәмамлаучы укучыларга — оста ярдәмчесе (өйрәнчек), 3 елдан соң, мөстәкыйль эше турында хисап биргән очракта, оста дәрәжәсе бирелә.

Остаханә үзләштергән эйберләр ассортименты гаять тә күптөрле: вазалар, кувшиннар, тәлинкәләр, тәмәке көллекләре, юныу әсбаплары, каминнар, бизекле паннолар, кәрниз һәм дивар тышлау плитәләре. Уку йортын

Оештырылган көннән П.р.на 60 авыл советы, 119 торак пункт керә, аларда 57467 кеше (руслар — 40123, татарлар — 17344 кеше) яши. Районның чикләре һәм адм. бүленеше берничә тапкыр үзгәрә. 1935 тә терр-ясенә бер өлеше яңа оештырылган Биектау һәм Теләче р-ннарына бирелә. 1940 та майданы — 1038 км², халкы — 35 мең кеше; 30 авыл советы, 87 торак пункт була. 1959 ның 12 октябрендә районга таркатылган Теләче р-нының бер өлеше кушыла. 1960 та П.р. 1265,4 км² жир били, аңа 12 авыл советы, 107 торак пункт керә. 1963 нең 1 февралендә ТАССРда адм. берәмлекләр эреләндерелү сәбәплә, П. р-нына Лавш р-ны, Биектау һәм Балык Бистәсе р-ннарының бер өлеше кушыла. Районның майданы — 5147 км², халкы — 103,3 мең кеше; 58 авыл советы, 326 торак пункт исәпләнә. Лавш, Биектау, Балык Бистәсе р-ннары кабат торгызылгач (12.1.1965), П.р. терр-ясе 1352 км² га кадәр кими, халкы — 37,9 мең; 14 авыл советы, 105 торак пункт кала.

П.р. рельефы — елга үзәннәре һәм чокырлары б-н ергаланган берәз калкулыкты тигезлек (уртача биеклегә — 150 м). Мишә елгасы һәм кушылдыклары Сула, Норма, Нырсы сулары ага. Жирләре аксыл-соры, кәсле-көлсу һәм соры урман туфраклы. Терр-ясенә 11% ы — урманлык. Известьташ, доломит, балчык, гипс, вак таш, ком, торф ятмалары бар. Саклаулы табигать терр-яләре: Мишә, Әшнәк елгалары; *Ленино-Кокушкино табигый-тарихи тыюлыгы*, «Иске тегермән» табигать тыюлыгы. Район терр-ясендә 50 гә якын археол. истәлек (бронза гасырдан Казан ханлыгы чорына кадәр) табыла; Тау Иле һәм Янсуар авыллары янында 14–16 йөзләр эпиграфик истәлекләре сакланган. П.р.да а.х. тармагы алга киткән. А.х. жирләре 93,4 мең га, ш.и. сөрүлекләр 78 мең га тәшкит итә (2010). Сабан бодае, арыш, арпа, солы игелә; бәрәңгә үстерелә. Мөгезләр эре терлек, ат асрала, жәнлек, кош-корт үрчетелә. 2012 дә районда 26 а.х. пр-тиесе, ш.и. «Ак Барс-Питрәч», «Үшнә» балык хужалыгы агрофирмалары исәпләнә. Сәнгать пр-тиеләре: «Пресс» ЖЧЖ, «Питрәчстрой» АЖ, «Тәмле» ЖЧЖ, «Питрәч керамикасы» ЖЧЖ, «Таттрансгаз» ЖЧЖ. Вак таш, известьташ чыгарыла. П.р. терр-ясеннән Казан-Уфа, Казан-Теләче автомобиль юллары уза. Районда 23 гомуми белем биру мәктәбе, ш.и. 2 башлангыч, 4 тулы бул-

1. Питрәч төбәк тарихы музейе; 2. Экспозиция фрагменты: татар өе интерьеры; 3. Чүлмәк ясау һөнәрчелеге экспозициясе.

тәмамланганнарның эшләрәннән, соңыннан сату шарты б-н, Казанда күргәзмәләр оештырыла, мәс., 1916–17 елларда үткөрелгән күргәзмәдә 3284 әйбер күелә. 2 нче Бөтенроссия вак һөнәрчелек-сәнәгат күргәзмәсендә (Петербург, 1913–14) остаханә бронза медаль б-н бүләкләнә. Беренче бөтендөнья сугышы башлану б-н, остаханәнең укыту эшчәнлегә туктатыла, Гражданның сугышынан соң, П.һ.-с.о. ябыла. 1924 тә остаханә жиһазлары Казанга күчерелә, 1926 да Б.Урманче, сәнәгат-театр техникумының уку-укыту бүлегә мөдире буларак, шулар нигезендә керәч остаханәсе оештыра (к. *Керәч сәнәгате*).

Остаханә әйберләре Казан губерна земствосының вак сәнәгат һәм һөнәри белем үзәк музейе тулланмасында була; хәзерге вакытта ТР Милли музейендә, ТР Дәүләт сыны сәнәгат музейендә, Питрәчтәге төбәк тарихы музейендә сакланалар. Ш.у.к. *Питрәч чүлмәк ясау кәсепчелеге*.

Әд.: К л ю ч е в с к а я Е.П. Искусство народное и профессиональное: К проблеме взаимодействия в художественной культуре Поволжья XIX–XX вв. // Из истории татарского народного искусства: Сб. статей. К., 1995; У р м а н ч е Б. Татарские художники и Казанская школа искусств // Татарстан. 1996. № 4.

Е.П.Ключевская.

ПИТРӘЧ ЧҮЛМӘК ЯСАУ КӘСЕПЧЕЛӘГЕ, керәч әйберләр житештерүче халык кәсепчелеге. 16 йөз ахырында Ярославль, Суздаль, Новгород жирләрәннән күчеп килгән руслар төпләнгән Питрәч авылында оеша. Кәсепчелек барлыкка килү авыл анында тимер һәм титан оксидлары катнашмалары булган югары сыйфатлы үзле балчык табылу б-н бәйлә (майлылыгы, ачык кызыл төсә б-н аерылып тора). Вақытлар узду б-н чүлмәк житештерү сә һәм массакуләм төсә ала. Хәтта Питрәч б-н янәшә урнашкан Олан, Зур Дуртөйлә авылларында да керәч савыт-сабалар житештерә башлайлар. Үзле балчык Питрәчтән китерелгәнлектән, аларда да П.ч.я.к.нә хас технологияләр кулланыла һәм шундый ук савыт-саба формалары эшләнә (бу авылларда үсеш алган һөнәрчелек чүлмәк ясау кәсепчелегенә локаль чыганагы санала). Балчык алына торган урыннарда жиргә казып кереп эшләнгән остаханәләрдә мичләргә чыгарыла, чүлмәк ясау түгәрәкләре (гадәттә, аяк б-н басып әйләндерелә торган) күелә, әйберләргә китерү өчен киштәләр урнаштырыла. 19 йөз башында Питрәчтәге 356 хужалыкта 66 чүлмәк ясау йорты һәм берничә кечерәк з-д эшли. Алар гадәти савыт-саба ясаучы вак житештерүчеләр була (19 йөз уртасына аларның саны 70 кә житә). Төтен юлыклары торбалары һәм гөл чүлмәкләре житештерүче ике чүлмәк ясау йорты гына жиһазланышы буенча сәнәгат пр-тиеләренә якын тора (аларда, хужалардан башка, 2-3 аяланган эшче була).

П.ч.я.к.нең төп продукциясе тар муенлы чүлмәк, жамаяк, зур чүлмәк, тимер учак, гөл чүлмәге, уенчыклар, чироп, кирпечтән гыйбарәт була. Көн күреш савыт-сабаларының формалары аларның кулланылышына карап аерыла. Әйберләр күзгә ташланып тормаган сызыклы орнамент б-н бизәлә, өстенә ялты-

равык йөгертелә яки шомартыла. 19 йөз уртасынан савыт-саба бизәлешендә Казан татарларының үсемлек орнаменты элементлары кулланыла башлай: яфраклар б-н аралаштырылган тукранбаш, лалә, төнбоек үрнәкләре һ.б. Татарлар яратып файдаланган алым — бер-берсе өченә урнаштырылган бер типтагы фигуралар ясау алымы кулланыла. Ялтыравык йөгертелгән әйберләргә бизәү 19 йөз ахырынан модерн стиле сәнгате йөгынтысында үзенең ачыклығы һәм каппа-каршы төсләр кулланылу б-н аерылып тора. Савыт-саба житештерүдә, гадәттә, аерым

Чүлмәк. Керәч чүлмәкчелек сәнгате. 20 йөз башы. Питрәч авылының Төбәк тарихы музейе.

гайләләр яки берничә кешедән торган ширкәтләр катнаша. Чүлмәк ясаучы гаиләләр — Сучковлар, Гурияновлар, Ишимовлар, Мишухиннар династияләре барлыкка килә. Питрәч керәче Пермьдә, Самарада, Әстерханда һ.б. шәһәрләрдә, күпчелегә Казан губернасында сатыла.

1890 елда фәнни-сәнәгат күргәзмәсенә эзерләнү уңаеннан, П.ч.я.к. б-н Казан өяз земствосы кызыксына һәм мичләргә төзекләндерү һәм жиһазлар сатып алу өчен акча бүлән бирә. 1910 да Казан губернасының земство жыены чүлмәк ясау һөнәрчелегенә эзерләүче *Питрәч һөнәр-сәнәгат остаханәсен* ачу турында карар кабул итә. Укучыларның беренче хезмәтләре 1912 дә Бөтенроссия сәнәгат күргәзмәсендә югары бәяләнә. Гражданның сугышынан соң керәч житештерү ки-ми, П.ч.я.к. әкрәнләп сүнә. 1950–60 елларда аны янадан торгызу омтылышы уңышсызлыкка очрый. Аерым осталар 20 йөз ахырына кадәр эшли (Олан авылынан Ф.Сучков эшләгән тар муенлы чүлмәкләр, кувшиннар, гөл чүлмәкләре 1983 елда Казанда, Респ-ка гамәли-бизәлеш сәнгате күргәзмәсендә күелә). П.ч.я.к. әйберләре ТР Милли музейендә, ТР Дәүләт сыны сәнгате музейендә, Питрәчтәге туган якны өйрәнү музейендә сакланалар. Ш.у.к. илл. *Керәч сәнәгате* (№ 10).

Әд.: Б у с ы г и н Е.П., В о р о б ь е в Н.И. Художественные мысли Татарии в прошлом и настоящем. К., 1957; Б у с ы г и н Е.П. Русское сельское население Среднего Поволжья. К., 1966; В а л е е в а - С у л е й м а н о в а Г.Ф. Декоративное искусство Татарстана (1920-е — начало 1990-х годов). К., 1995.

А.Ю.Махшиш.

ПИУНОВА-ШМИДГОФ Екатерина Борисовна (17.11.1843, Түбән-Новгород ш. —

27.11.1909, Казан), драма актрисасы. Кенәз Н.Г.Шаховский карамагындагы крепостной актёрлар гаиләсендә туа, кечкенәдән сәнә тормышы б-н яши. 1851–53 елларда Мәскәүдә театр мәктәбендә укый, аннан соң Кострома, Пенза, Түбән Новгород шәһәрләре театрларында хезмәт куя. 1858 дә Түбән Новгородта М.С.Щепкин б-н бергә уйный. Актриса башкарган рольләргә уңышлы килеп чыгуында аның өлеше зур була. 1858 нең 16 сентябрендә директор Н.И.Мирицев чакыруы буенча Казан театр сәхнәсендә беренче тапкыр чыгыш ясый, анда 1860 ка кадәр һәм 1869–89 да эшли. Гримальда (Ф.Гальмның шул исем. әсәре буенча), Амалия («Утыз ел яки Комарбазның хәяте», В.Дюканж), Марианна («Испан морзасы», Ф.Дюмануар, А.Деннери), Офелия, Катерина («Гамлет», «Тискәрега авызлык», У.Шекспир), леди Мильфорд, Мария («Мәкер вә мәхәббәт», «Мария Стюарт», Ф.Шиллер), Адриенна Лекуврёр (Э.Скрибинның шул исем. әсәре буенча), Анна Андреевна, Агафья Тихоновна («Ревизор», «Өйлану», Н.В.Гоголь), Катерина, Варвара, Кабаниха («Яшенле яңгыр», А.Н.Островский), Василиса («Василиса Мелентьева», А.Н.Островский, С.А.Геденов), Марфа Борцкая («Марфа-посадница», Н.П.Жандр) рольләрен башкара. Замандашлары фикеренә караганда, П.-Ш.ның уйнавы табигый һәм ышандырырлык булуы, үз геройларының катлаулы эчке дөньяларын ачарга һәм тамашачы игътибарына житкерергә, шул рәвешчә аларда аларга карага кызгану хисе уятырга омтылуы б-н аерылып тора. Характерлы рольләрдә актриса, тормыш дәрәҗәсеннән читләшмичә генә, сатира алымнарына да мөрәҗәгать итә. 1889 да сәхнәдән китә. 1879–81 һәм 1895–96 да Казан театрында П.-Ш.ның улы А.М.Шмидгоф та уйный.

Әд.: Ю ш к о в Н.Ф. К истории русской сцены: Е.Б.Пиунова-Шмидгоф в своих и чужих воспоминаниях. К., 1893; К р у т и И. Русский театр в Казани. М., 1958.

Ю.А.Благов.

ПИЦЕН (пичен, бичен, жен, ен, урман иясе), Көнбатыш Себер татарлары мифологиясендә рух, урман хужасы. П. турындагы күзалларда төрле мифологик персонажларның (жен, *пәри*, *урман иясе* һ.б.) үзәнчәкләре чагылу «П.» сүзен синонимнарға баета. Кешеләргә ул кулына озын таяк тоткан, жилкәсенә биштәр аскан күркәм карт, чөчләре тузгыган, күкрәкләре салынып төшкән килбәтсез хатын-кыз, төрле жанлек (мәс., маймыл) кыяфәтендә күренә; хатын-кыз һәм ир-ат тавышлары чыгара, хайван кыбек үкерә. П. урманда, ташландык аучы йортларында яши. Урманга кешеләргә алдап алып керә, көрәшкә чакыра. П. курку уята. Аны очраткан иясе аның б-н көрәшкән кеше сойләшә алмый башлай (догалар уку — рухка каршы торуньң бердөңбер чарасы). Аланда йөргән атларны тотып, аларга утырып чабарга, уйнарга ярата. П. *убыр*, *Шүрәле* (кеше үлгәнче аны кытыкларга мөмкин), рус мифологиясендәге урман иясе (леший); урман б-н бәйләнә, кешегә дошмани мөнәсәбәт б-н охшаш.

Әд.: Б а я з и т о в а Ф.С. Пичен // Себер татарлары. Рухи мирас: Гаилә-көн күреш, йола термин-

нологиясе һәм фольклор. К., 2001; Б а с и м о в В. Пицен // Мифы народов мира. М., 1988. Т. 2.

Ф.И.Урмайчиев.

ПИЦИГАНЛАР ПОРТОЛАНЫ, геогр. карта. 1367 елда Венеция картографлары бертуган Пьерино Весконтне һәм Франческо Пициганола тарафыннан төзелә. Башка илләр б-н беррәттән, Алтын Урда терр-ясе шактый тулы сурәтләнә. Анда Кара диңгез яры буе, Идел буе, Урал алды һәм Себернең 40 ка якын шәһәре һәм өлкәсе, ш.и. Сакетим (Жүкәтау), Боргар (Болгар), Берциман (Билжәмин), Сарай-әл-Мәхруса һ.б. шәһәрләр билгеләнә. К.ш.у. *Портолан*.

Әд.: Магидович И.П., Магидович В.И. Очерки по истории географических открытий. М., 1982. Т. 1; Егоров В.Л. Историческая география Золотой Орды в XIII–XIV вв. М., 1985; Постников А.В. Развитие картографии и вопросы использования старых карт. М., 1985.

И.Л.Измайлов.

ПИЧКАС МӘРМӘР ОНИКСЫ ЧЫГАНАГЫ, Спас р-нында, Болгар шәһәрәннән 55 км төньяк-көнчыгыштарак, Вожи авылына каршы Актай елгасының уңьяк ярында. 1994–98 елларда ЦНИИгеолнеруд хезмәткәрләре тарафыннан ачыла һәм тикшерелә. 1998 дә чыганакны эшкәртүгә «Оникс» АЖ лицензия ала. Файдалы казылма вак таш һәм известь меллиорантлары алу өчен карбонат токымнарын чыгару буенча ташландык карьерны тикшеру барышында табыла. Ятмалар өч морфогенетик типта бирелә: тамырсыман, ярыкланган, саркымлы кабык (мәгарә). П.м.о.ч. запаслары С₂ категориясендә дүрт тамырсыман һәм бер саркымлы кабык ятмалары буенча исәпләнә. Тамырларның озынлыгы 9–21 м, калыңлыгы берничә дистә см дан 2,2 м га кадәр, тирәнлеге 12 м га кадәр өйрәнелгән. Ачылма токымнары юк. Чыганакны эшкәртү шартлары уңай. Запас — 824 т, ш.и. суланмаганнары — 494 т (2003). Югары сыйфатлы чималның чыгышы 80%. П.м.о.ч. — Россияда иң зур һәм аның Европа өлешендә бердәнбер чыганак, запасы буенча бергә алынган барлык чыганаклардан өстен.

Әд.: Подольные и коллекционные камни Республики Татарстан // Георесурсы. 2003. № 3.

А.В.Шикин.

ПИЧУГИН Валентин Михайлович (21.4.1898, Казан — 13.3.1992, шунда ук), зоогигиенист, вет. фән. д-ры (1940), проф. (1946). 1921 елда Казан вет. ин-тын тәмамлагач, шунда эшкә калдырыла, гомуми зоотехния каф. мөдире (1927–31). 1932–34 тә Бөтенсоюз эксперименталь вет. ин-тының (Мәскәу) зоогигиена бүлегендә мөдире, 1935–36 да Казан а.х. ин-тының зоогигиена һәм сөт технологиясе каф. мөдире, бер үк вакытта зоотехния ф-ты деканы. 1936–64 тә Казан вет. ин-тының зоогигиена каф. мөдире. Хайваннар бүлеп чыгарган жылылык үлчәмен, кешеләр һәм хайваннар сулап чыгарган һаваның дымлылыгын билгеләү мәсьәләләре б-н шөгьльләнә; махсус калориметр, конденсация гигрометры һ.б. уйлап таба. Ленин ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Переваримость сена верблюдом // Тр. Ин-та эксперим. ветеринарии. 1926. Т. 4, вып. 1; Содержание и уход за телятами // Проблемы животноводства. 1934. № 2; К вопросу определения

Пичиганолар портоланы. Картаның бер өлеше. 1367.

кислотности молока // Ветеринарно-техн. вестн. 1939. Вып. 5–6.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

В.Г.Софронов.

ПИЧУГИН Павел Иванович (27.6.1876, Казан губ., Царёвококшайск өязе Морки а. — 31.3.1954, Молотов ш.), педиатр, медицина д-ры (1913). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1902), шунда ук, Балалар авырулары клиникасында эшли. 1904, 1906 елларда Мәскәу бактериол. ин-тында стажировка уза. 1907 дә Швейцариядә фәнни командировкада. Рус-япон (1904–05 тә Маньчжуриядә 20 нче Харбин берләштерелгән госпиталендә) һәм Беренче бөтендөнья сугышларында катнаша. 1911 дән Казан ун-ты каршындагы Акушерлык ин-тында укыта, 1915 тән ун-тның балалар авырулары кафедрасында. Балалар үлеменә каршы көрәш жәмгыятен гамәлгә куючыларның берсе һәм казначысы (1909). 1920 дән Пермь ун-тының үзе оештырган балалар авырулары каф. профессоры; ш.у. ун-т каршында балалар клиникасына нигез сала («Пичугин клиникасы»). П. житәкчелегендә Уралда балалар санаторийлары төзелә. Хезмәтләре балалар авыруларын өйрәнүгә, бизгәк (малярия), туберкулёз, имчөк балалары авыруларын (ш.и. кызылча) диагнозлау һәм дөвалауга, балаларны тукландыру, ана һәм бала сәламәтлеген кайгырту, балалар үлеменә каршы көрәш мәсьәләләренә карый.

Хезм.: Скарлатина и меры борьбы с ней. К., 1909; Опыт с культивированием plasmodium vivax по методу Bass'a // Казан. мед. журн. 1913. № 3/4; Лечение малярии детей метиленовой синькой // Казан. мед. журн. 1914. № 3/6; Питание и уход за грудным ребёнком. Молотов, 1940.

Әд.: Ильинский П.И. 35-летие научно-педагогической и врачебно-общественной деятельности проф. П.И.Пичугина // Педиатрия. 1938. № 3.

ПИЧУЕВ Геннадий Михайлович (26.8.1931, Бурят-Монголия АССРның Верхнеудинск ш., хәзер Улан-Удэ ш. — 4.6.1993, Казан), архитектор, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1984). Мәскәу архит-ра ин-тын тәмамлаганнан соң (1954), 1 нче Казан проектлаштыру ин-тында, 1957 елдан «Гипроавиапром» ин-тында, 1962–87 дә «Татаргражданпроект» ин-тында (1965 тән — баш архитектор) эшли. 1987 дән РСФСР Архитекторлар берлеге Татарстан бүлегенә «Архипроект» ижади архит-ра-проектлаштыру останаһәсен житәкли. Бер үк вакытта, 1966–93 тә Казан төзүче инженерлар ин-тының архит-ра-проектлаштыру кафедрасында укыта. П. проекты буенча Казанда М.С.Урицкий исем. мәдәният сарае (1961), Химиклар мәдәният сарае (1969), Төзүчеләр мәдәният сарае (1972), Узәк универсаль кибет (1978),

Г.М.Пичуев. М.С.Урицкий исем. мәдәният сарае. Казан. 1961.

ТАССР Рәсәмнар берлегенә Күргәзмәләр залы (1981), КПССның Татарстан өлкә ком-ты бинасы (1983), «Совет власте очен көрәштә һәлак булганнар һәйкәле» (1967, автордаш), Казан циркы (1967, автордашлыкта), ТАССР МС бинасына янкорма (1979–81, автордаш) һ.б. төзелә. СССР МС бүлгә лауреаты (1972).

ПИЧУШКИН Юрий Иванович (14.6.1948, Казан), инженер–жыллылык энергетикасы белгече, ТР Дәүләт бунты лауреаты (2003). Мәскәү энергетика ин-тын тәмамлый (1976). Хезмәт эшчәнлеген 1965 елда Казан авиация з-дында слесарь булып башлый. 1973–87 һәм 1992–2008 дә «Татэнерго» АЖ ф-лында — Казанның 3 нче ТЭЦында (2006 дан «Генерирующая компания» АЖ ф-лы) эшли: электрослесарь, котельный бүлгә машинисты ярдәмчесе, турбиналар б-н идарә итүче үзәк жыллылык шиты машинисты, смена башлыгы, казан-турбина цехы башлыгы, житештерү-техника бүлгә инженер-конструкторы, сәнәгый агынты суларны термик эшкәртү цехы башлыгы. 1987–2008 дә (бүленә) «Урта Идел» зона органы Казанның 3 нче ТЭЦы буенча өлкән инженер-инспекторы, цех башлыгы. 1991–92 дә Казандагы «Кама» фәнни-житештерү пр-тисендә производство башлыгы урынбасары. Дәүләт бүлгә югары басымлы казаннар өчен термик су эзерләүнең югары нәтижәле һәм экологик камил технологиясен эшләгән һәм гамәлгә кертелгән өчен бирелә.

Х е з м.: Энергосбережения и водоподготовка // Энергетик. 2003. № 1 (автордаш).

ПИЩЕМАР авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрненнән 22 км көньяктарак, Кыяна елга-сының югары агымы буенда. 2010 елда 5 кеше (мордалар) яши. 1929 да нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Буа кантоны Тәтеш волостенда. 1930 елның 10 августыннан — Тәтеш, 1938 нең 4 августыннан — Олы Тархан, 1959 ның 12 октябреннән Тәтеш р-нында. Халык саны: 1938 дә — 79, 1949 да — 125, 1958 дә — 121, 1970 тә — 50, 1979 да — 49, 1989 да — 11, 2002 — дә 7 кеше.

ПЛАВТ (*Naucoris* (*Pyocoris*) *cimicoides*), плавтлылар семьялыгынан су кандаласы. Барлык жирдә таралган. Татарстан терр-ясе өчен гадәти бөжәк, агымсыз, үсемлекләр күпләп үскән сулыкларда яшиләр. Гәүдәсе ясы, озынча түгәрәк, озынлыгы 1,5 см, яшыкелт-сары төстә. Күе төкчәләр б-н капланган арткы пар аяклары ярдәмендә яхшы йөзә; су үсемлекләре буйлап үрмәли ала. Атмосфера һавасын сулый. Үсемлек тукумаларына май–июньдә күкәй сала. Коры жирдә житлеккән халәттә кышлый. Вак тереклек ияләре б-н туклана, бөжәк личинкаларына, моллюск, чукмарбаш һәм вак балыкларга һөжүм итә. Очында тырнаклары булган алгы пар аяклары эләктерү органы булып хезмәт итә. П. корбанына очлы хортумчыгын кадый, шул рәвешчә кан һәм сиеклек суыра. Балык хужалыгына зарар китерергә мөмкин.

Әд.: Жизнь животных. М., 1969. Т. 3; Краткий определитель водных беспозвоночных Среднего Поволжья. К., 1977; Райков Б.Е., Римский-Корсаков М.Н. Зоологические экскурсии. М., 1994.

В.А.Яковлев.

ПЛАКАТ (франц. placard — белдерү, игълан), графика сәнгатә төре, агитация максатында ифат ителгән кыска текстлы сынлы сәнгатә эсәре; полиграфик ысул б-н күчәрәп басыла. П. жәмгәтә урыннарында халыкка йогынты ясау өчен эзерләнгән, сәяси П. (социаль, патриотик) һәм реклама П.ы (сәүдә рекламасы, кинореклама) төрләренә бүленә.

Казанда беренчә сәяси П.лар 1917 елда Февр. рев-циясе вакытында барлыкка килә. Аларны ижат итүдә К.К.Чеботарев һәм Казан сәнгатә мәктәбенң башка вәкилләре катнаша. Плакат сәнгатенә күтәрелеш чоры Гражданныр сугышы вакытына туры килә. П.лар Запас армия штабында һәм сәяси бүлегендә, Идел бие хәрби округының сәяси идарәсендә басыла. Һәрвакыт диярлек аноним, еш кына талантлы һәм уңышлы техник алымнар б-н башкарылган төсле П.лар Антантага каршы көрәшкә чакыралар, дезертирларны фаши итәрә (Казан рәссамнары — П. чыгару б-н житәкчелек иткән һәм аларның эскизларын эзерләгән И.А.Никитин, В.В.Кудряшов һ.б.). 1919 ел башында Казанга П. остасы В.Н.Дени (Денисов) килә; 1920 нең ахырында Мәскәүгә киткәнә кадәр, ул Идел бие хәрби комис-тының Агитмәгариф бүлегендә сәнгатә секциясен житәкли; героик һәм сатирик П. жанрын үстерүгә зур өлеш кертә («Антанта», 1919; «Селян Мәрьям-Анасы», 1919). Соңрак, Казанда басылган күп кенә П.лар В.Н.Дени, Д.С.Моор (Орлов) һәм башка совет графикларының оригинал хезмәтләрен кабатлайлар, трафарет буенча «Окна РОСТА» чыгарыла. 1919 һәм 1920 да Казан губернасының матбугат бүлгә (соңрак — Госиздат) төсле буяулар б-н эшләнгән берничә литографик П. бастыра, бүлек б-н В.В.Кудряшов («Бөлгенлек богауларын көчле хезмәт белән өзик» һ.б.) һәм И.В.Симаков («Китап — безнең чор тормышы» һ.б.) актив хезмәттәшлек итә. Казанда П. кыска вакыт арасында артык катлауландырылган, уйлап чыгарылган аллегорик темалардан динамик, ачык һәм ишандырырлык образларга кадәр үк үтә; аларның үзәнчәкләре жирле тематика һәм Казан рәссамнарының ижаты йогынтысында формалаша. Шулай ук Казанда басылуы П.ның күпчелек өлеше аноним һәм еш кына түбән сыйфатлы була. Беренчә имин еллар П.лары 1921–22 дә Главлитпросвет тарафыннан, күбесенчә кара төс б-н генә басыла һәм Идел буендагы ачык, наданлык, хәрчелеккә каршы көрәшкә, мәдәният-мәгърифәт һәм профсоюзлар эшчәнлегенә багышлана. Шулай ук дәүләт идарәсе тармаклары — Сәламәтлек саклау, Халык мәгарифе халык комис-тларының, Үзәк мәселәман хәрби коллегиясенә П.лары да басылып тора. Алар арасында Ачыктыан интегүчеләргә ярдәм итү ком-тының турыдан-туры хисләргә мөрәжәгәт итү («Ачык-патша» һәм «Ачыкның сөякчел куллары», 1920, рәссамы билгесез), фагита тирилгән ачу («Ярдәм ит!»), Д.С.Моор, 1921) яки агитация максатында башкарылган («Ун тук кеше бер ач кешене тундырсын», «Барлык илләрнен эшчеләре пролетариат революциясе аван-

гардын ачыктыан коткарыр», 1922) П.лары этчәлекнен тәсирле чагылышы б-н аерылып торалар.

1920 еллардан башлап, рәссамнар В.Э.Вильковская, Н.С.Шикалов, И.Н.Плещинский, М.В.Барашов, Н.М.Сокольский һ.б. эшләгән, Ф.П.Гаврилов житәкләгән Казан сәнгатә-архит-ра остаханәләре П.лар ижаты үзегенә әйләнә. П.лар, гадәттә, төсле литография, сирәк кенә линолеумдагы гравюра техникасында языла һәм остаханәләрдә басыла. П.ларның стильләре (реализман экспрессионизмга кадәр) һәм темалары (донъя рев-циясеннән жирле вакыйгаларга кадәр) төрле: «1 Майда бөтендөнья хезмәт ияләре капиталга каршы бердәм фронт яулай» (рәссам Н.Сокольский) һәм «Ирекле булу өчен көчле булыгыз!» (рәссам М.Барашов, Казандагы 2 нче Идел бие спорт олимпиадасына багышлана, 1923).

Казанда ясалган П. гарәп графикасындагы татарча язмалар, татар персонажлары, татар конкуресе, архит-расы, сәнгатә элементларын куллану («Шәрәкь музеена. «Шәрәкь көндәлек тормышына, тарихына һәм сәнгатенә кагылышы барлык әйбәрләре музейга илтегез», рәссам В.П.Соколов, «Өмид» типолитографиясе, вакыты билгесез), сюжет-жанр композицияләре төзү («Чәчү кырларын киңәйтү — бөлгенлектән һәм ачыктыан котылу юлы», рәссам Г.А.Медведев, Госиздат, 1921), еш кына татар авылы тормышы күренешләрен сурәтләү («Тынычлык, хезмәт, икмәк» — татар телендә, авторы һәм вакыты күрсәтелмәгән, «Өмид» типолитографиясендә басылган) б-н аерылып тора.

П. жанрына беренчә булып мөрәжәгәт иткән татар рәссамнарының берсе — Ф.Ш.Тажиров. «Яналиф» жәмгыяте аның эскизы буенча латин алфавитын кулланышка кергүне пропагандалаучы «Яңа төрки алфавит турында» П. чыгара. 1920 еллар азагында күп кенә татар рәссамнары Татгосиздат һәм «Гажур» нәшрияты б-н хезмәттәшлек итәләр: мәс., рәсем, фотопроекция һәм стильләшкән шрифот кулланып эшләүче («Татгосиздаттан китап сатып ал», 1929; «Сөтне чиста керәч савытта саклагыз», 1930), П.лары контурлы рәсем һәм колорит, татар халык сәнгатенә хас локаль төсләр куллану осталыгы б-н аерылып торган Ш.Н.Мохәммәтжанов; Б.Йосыпов («Татиздатта китаплар һәм журналлар», 1929) һ.б. 1929 да Казанда «Казан плакаты» дип исемләнгән беренчә П. күргәзмәсе була.

1930 елларда әлгә өлкәдә Б.М.Әлминов һәм М.М.Габдуллин кебек осталар эшләвенә карамастан, П. сәнгатә торгынлык кичерә. П. яңа көч б-н Бөек Ваган сугышы елларында яңа. Ул Гражданныр сугышы чорының иң яхшы традицияләрен дөвам итсә дә, шул еллар П.ларынан нык аерыла. Дошманның чын йөзен сатирик юл б-н фаши итү — П.та әйдәп баручы юнәлеш булып тора (Б.М.Әлминовның «Фашизмның канлы сатраплары»; Р.Ф.Сәйфуллинның «Яңа тәртип» һәм «Капитализмның бәйдәгә этләре» һ.б.), шу. шәһәрләреннән героик оборонасына һәм азат ите-

Плакаты. 1. В.П. Соколов. «Шәрәкь музееһа!» («Шәрәкь көндәлек тормышына, тарихына һәм сәнгәтенә кагылышлы барлык әйбәтләре музейга илтәгез»). Көгазь, тушь. Датасы күрсәтелмәгән; 2. И.К. Әхмәдиев. «Совет Армиясенә — 60». Плакаты эскизы. Көгазь, гуашь. 1978; 3. И.К. Колмогорцева. «Рәхим итегез!». Плакаты эскизы. Көгазь, гуашь. Датасы күрсәтелмәгән.

лүенә (И.Е.Бобровицкийның «Кавказ дошманны үткәrmәс»; Н.М.Сокольскийның «Канга — кан, үлемгә — үлем»; Э.Б.Гельмстың «Немецларны Днепрда кыйныйбыз»; А.А.Прытковның «Ленинград бирелмәс» һ.б.), тыл хезмәтчәннәренә (Б.М.Әлминовның «Фронтка икмәк»; Р.Сәйфуллинның «Һәр бөртек — дошман башына» һ.б.) багышланган П.лар да басыла. Басма П. Татгосиздат тарафыннан да, бер үк вакытта, 1941–45 елларда И.Е.Бобровицкий, Н.М.Сокольский һәм шагыйрь Б.И.Зернит башлангычы б-н оештырылган «Окна сатиры» да да чыгарыла. Шәһәр витриналары, Казандагы эре пр-тиеләр һәм учреждениеләренә стендлары «Окна сатиры» П.лары б-н тулы була һәм алар вакытында чыгарылулары б-н аерылып торалар; шигырь текстларын Казандагы шагыйрьләр ижат итә. П.лар «Татхудожник» оостанәләрәндә аз тираж б-н, трафарет ярдәмендә кулдан әзерләнә (барлығы 170 сан дөнья күрә). Авторлары — И.Е.Бобровицкий, Э.Б.Гельмс, Н.М.Сокольский, А.А.Прытков, Г.П.Катков, А.Н.Кашаев, И.Н.Овчинниковлар.

Кайбер П.лар бер-бер артлы тезелгән картиналарның мавыгытыгыч сюжеты б-н жәлеп итә («Хәерчәлектән хәйлә коткарыр», 1942, рәссам И.Бобровицкий), көчле гротескка, сатирик гумилләштерүгә ия булулары б-н тартып тора («Явыз козгыннар кыелды», А.Прытков, 1943, № 78; «Кирәкләрен алдылар», Э.Гельмс, 1944, № 117). «Окна сатиры» сәхифәләрендә Кукрыниклар, Б.Е.Ефимов, И.М.Тойдзә һ.б. күренекле совет П.чыларының эшләре күчәрәп басыла. 1941 дә танылган Мәскәү рәссамы В.Б.Корецкий тарафыннан Казанда тагын бер П. оостанәсә оештырыла. Аның эшенә ул Казан рәссамы Б.М.Әлминов һәм Д.С.Моорның талантлы шәкертә Р.Ф.Сәйфуллинны жәлеп итә.

Боек Ватан сугышынын соң, П. үсәсе сүлпәнә. 1940 еллар ахырында — 1950 елларда ижат ителгән әсәрләр (Б.М.Әлминов, Н.М.Сокольский һәм Х.Г.Якупов хезмәтләренән кала) чишелешләренә калыпка са-

лынуы, сатирик кискенлекнең югалуы б-н аерылып тора. 1961 дә Казанда, Л.Я.Елькович башлангычында, Татарстанның графика сәнгәте тарихында яна сәхифәләр ачкан, Идел буенда бердәнбер «Агитплакаты» оостанәсә оеша. Ефәк жеп ярдәмендә рәсем төшерү техникасында эшләнгән П.лар фикерләренә үзчәлекле, идеяләренә үткен, формаларының жете ачык һәм тасвирлы булулары б-н аерылып тора. Басмаларның тиражы 1 мең данәгә кадәр житә. «Агитплакаты» эше б-н редколлегия: Л.Я.Елькович (редактор), И.К.Колмогорцева, Е.В.Киселёва һ.б. житәкчеләк итә. Авторлары — әйдәп баручы графиклар, ш.и. «Чаян» ж-лы рәссамнары була; С.М.Бубеннов, П.Н.Григорьев, Е.В.Киселёва, И.К.Колмогорцева, Э.Г.Ситдыйков, И.С.Хантимеров, И.Л.Языкин актив һәм мавыгып эшли. Казан рәссамнары П.лары «Зур Идел», «Советская Россия», күргәзмәләрендә һәм халыкара күргәзмәләрдә даими катнашып килә. 1960 елларда П.ка яна, талантлы буын: Л.Х.Насыров, В.К.Фёдоров, Р.Ә.Төхфәтуллин, Л.М.Кальюранд мөрәҗәгәт итә. И.К.Әхмәдиевнәң («Иделдә очрашырбыз!» «Идел» халыкара лагерендә совет һәм япон яшьләре фестиваленә, 1967), Р.Ә.Килдебәковнәң («Татарстан, Беренче май бәйрәме ничек килешә син!»), 1968), А.К.Закировнәң театраль П.лары сәнгәт формаларының бизәлеше, милли образлылыгы б-н аерылып торалар.

1970 елларда КамАЗ төзелеше үзәк темаларның берсенә әйләнә. Бөтенсоюз төзелеше романтикасы Е.В.Киселёва («КамАЗ — минем хыялым», 1972), И.Г.Закиров һәм Н.Х.Сәлахиев («Рәхим ит, КамАЗ!», 1974), В.К.Фёдоров («КамАЗ төзүчеләр! Беренче автомобильне бирик», 1974) әсәрләрендә гүдәләнә. П. ш.у. яшьләр төрбиясе, табигатьне һәм мәдәният ядкарларын саклау темалары яктыртыла; байтак П. нефтьчеләргә һәм авыл хезмәтчәннәренә багышлана.

1970–80 еллар — «Агитплакаты»ның күтәрелеш чоры: аның коллективына Р.С.Сафиуллин, Г.Л.Әйдинов, А.Е.Простов-Пок-

ровский, Е.П.Мишаков кебек талантлы яшь рәссамнар килеп кушыла. 1990 елларда «Агитплакаты»ка язылу һәм аны финанслау туктала (соңгы чыгарылыш — 1993 ел), социаль, сатирик, патриотик П. юкка чыга. Хәзерге вакытта ксерокүчәрмә, фоторәсем, компьютер технологияләре ярдәмендә башкарылган реклама П.ы үсештә.

Әд.: Елькович Л.Я. Сатирическая графика художников Татарии. М., 1963; Файнберг А.Б. Политический плакаты Казанских художников. 1941–1945. К., 1965; Червоная С.М. Искусство Советской Татарии: Живопись, скульптура, графика. М., 1978; Колмогорцева И.К. В гуще событий: Из истории Казанского агитплаката // Казань. 2006. № 8/9.

М.Е.Ильина.

ПЛАКСЫХА авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 44 км коньяк-көнчыгыштарак, Вятка елгасы буенда

2010 елда 21 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчәлек. 18 йөздә татар авылы буларак нигез салына. Беренче исеме — Кубанчур (Кубангур), 19 йөздә руслар килеп урнаша. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчәлек, терлекчәлек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе (1884 тә ачыла), 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 830,9 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Лябаш-Келәүш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тәкәнәш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Кукмара, 1935 нең 10 февраленнан — Тәкәнәш, 1963 нең 1 февраленнан — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 17 ир-ат; 1859 да — 385, 1897 дә — 694, 1908 дә — 650, 1920 дә — 637, 1926 да — 548, 1949 да — 320, 1970 тә — 173, 1979 да — 96, 1989 да — 64, 2002 дә — 43 кеше.

ПЛАНАРИЯЛӘР, өч тармаклылар (Tricladida), төкле суалчаннар классынын умырткасызлар асотряды. Бөтен жирдә таралганнар. Төче суларда, сирәк кенә дингезләрдә һәм туфракта яшиләр. Гадәттә, гүдә озынлыгы берничә мм яки см дан 60 см га кадәр. Эчәк төп 3 тармак (икенче исеме шуннан) хасил итә. Татарстан сулыкларында, аеруча кара күпкүз (Polycelis tenuis), — гадәти төр. Озынлыгы 10–12 мм, төсе кара көрәннән карага кадәр. Авыз куышлыгы корсак ягында урнашкан, йоткылыгы жьерчыклы типта. Женес системасының төзелеше катлаулы, ул исә еш очраучы һәм тышкы кыяфәте б-н аерылмаучы икенче бер P.nigra төрән аеру очен билгә булып тора. Зәңгәр күлдә ак П. (Dendrocelum pectum) табыла. Саны 23,5 экз./м² (2002). Сирәк төрләре Аргы Кабан, Раифа күлләрендә күренә. Гаудә озынлыгы 15–30 мм, киңлегә 5–6 мм, ак яки алсу төстә, алгы очында ике күз урнашкан. Вак кыскачыклар, бөжәк личинкалары, башка умырткасыз хайван калдыклары б-н туена. ТРның Кызыл китабына кертелгән.

О.Д.Любарская.

ПЛАНЕТАРИЙ, Казанда, Жир турында фәннәр, астрономия һәм космонавтика буенча белемнәре пропагандалау үзәге; 1963–90 елларда ТАССР Дәүләт музейе (хәзер ТР Милли музейе) бүлекчәсе. 1960 тан эшли, астрономнар А.А.Нефедьев, Ю.В.Евдокимов, М.И.Лавров тырышлыгы б-н рәсми рәвештә 1963 нең 17 маенда *Петропавел соборы* бинасында ачыла. П.да махсус гөмбәздә йолдызлы күкне барлык хронологик һәм геогр. вариантларда, табигат күренешләрен (төньяк балкышы, метеоритлар, кометалар төшү) һәм очкыч аппаратлар очышын тасвирлап, югары дәрәжәдә төгәл сурәтләргә мөмкинлек бирә торган уникаль оптик жиһазлар («Карл Цейс Йена» фирмасы эшләнмәсе, Бөек Ватан сугышынан соң Германиядән түләттерелгән контрибуция исәбенә Казанга кайтарылган) урнаштырылган була. Панорама проекты авторы — рәссам А.А.Крылов. П. штатында 6–7 лектор һәм фәнни хезмәткәр исапланә, алар Казан һәм Татарстан халкын фәнни агартуда мөһим роль уйныйлар. Биредә лекцияләр укыла (сурәтләү өлеше Казан ун-тының астрономия каф. һәм В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясе галимнәре тарафыннан әзерләнә), күргәзмәләр оештырыла, мәктәп укучылары өчен астрономиядән дәресләр, астрономия буенча фәнни конференцияләр үткәрелә. Ел саен Казанда П.га 50 меңгә яқын кеше йөри. Казан П.е СССРдагы иң яхшы 40 П. исәбенә керә. 1990 елда Петропавел соборын дин тотучылар жәмгыятенә биру сәбәплә, П. жиһазлары сүтелә. 2013 тә Казан ун-тының В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясе терр-ясендә яна П. ачыла. Директоры — физика-матем. фән. д-ры Ю.А.Нефедьев.

ПЛА́НО КАРПИ́НИ, к. *Карпини*.

ПЛАСКҮЙ КҮЛӘ, Көнчыгыш Кама алдында. Кама елгасының уңьяк тугаенда урнашкан, Алабуга р-ны Танаи авылыннан 5,3 км көньяк-көнбатыштарак, Криуша ермагы янында. Су өслегенең мөйданы 12,88 га. Озынлыгы 1130 м, иң зур киңдәге 170 м. Формасы озынча, азрак борылмалы. Урыны-урны б-н яр буе зонасы сазлыкланган.

ПЛАСТ шәһәре, *Чиләбе өлкәсендә* урнашкан. Халкы — 17,2 мең (2012), татарлар — 2,5 мең кеше. Татарлар П.та 1860 елларда, жирле алтын приисклары эшли башлагач күренә башлый. 1920 еллар ахыры — 1930 еллар башында күмәкләштерү чорында татарларның саны шактый арта. 1917 гә кадәр П.та татар китапханәсе, 1930 еллар башына кадәр — мәчет, 1950 ләргә кадәр 2 татар мәктәбе эшли. Хәзерге көндә шәһәрдә мәчет (1991 дән), шәһәр мәдәнияте идарәсе каршында татар-башкорт кунакханәсе эшли (1990 нардан).

ПЛАСТМАССАЛАР, п л а с т и к м а с с а л а р, п л а с т и к л а р, төп компонентын югары молекуляр кушылма (синтетик яки табигый полимер) тәшкил иткән композицион полимер материаллар. Полимердан тыш, П. составына түбәндәгеләр керергә мөмкин: тутыргычлар — механик үзлекләрен яхшыртуу, ыгырту күләмен киметү, агрессив т-

рәлекләр тәэсиренә чыдамлыгын арттыру һәм бәясен төшерү өчен; пластификаторлар — ватылчанлыкны киметү һәм салкында чыдамлыгын арттыру өчен; стабилизаторлар — үзлекләрен озак саклау өчен (антиоксидантлар, фотостабилизаторлар, антирадлар); буяу матдәләре һәм пигментлар; яну ингибиторлары — антипиреннар; күбекләндергеч матдәләр — пенопластлар алу өчен; майлау матдәләре — эшкәртү процессларын жинеләйтү һәм полимер материалының эшкәртүче жиһаз стеналарына ябышуын булдырмау өчен. Эластомерлар б-н чагыштырганда, П. башлангыч эластиклык модуле кыйммәтләрнен югары ($9 \cdot 10^2 - 10^3$ МПа) һәм өлешчә кайтма булмаган чагыштырма озынлыкның (10–100%) югары чиге кечкенә булу б-н аерылалар. Бер фазадагы (гомоген) П.да төп компонент — полимер, катланган ингредентлар аңарда әреген була. Гетероген П.да полимер һәркайсы үз фазасында булган һәм бу полимерда дисперсланган компонентларга карата дисперсия тирәлгән (бөйләгеч) ролен үти. П.дагы бу фазаларның нисбәте шактый киң аралыкларда (полимер массасына карата 45–50% ка кадәр) үзгәргә мөмкин. Тыгыз тутырылган П.да мондый фазалар полимерның үзеннән өч һәм аннан да артыграк тапкыр күбрәк була. Жылытканда ничек үзгәренә карап, П.ны термопластикларга (термопластлар) һәм термореактивларга (реактопластлар) бүлеләр. Жылытканда термопластлар йомшыйлар һәм агучан үзлекләткә күчәләр, суытканда — каталар. Бу процесс кайтма була, полимер химик үзгәрешләр кичерми. Реактопластлар, жылытканда (яки суытканда) каты, эремәүчән продуктларга әверелеп, структуралашлар һәм кабаттан формага салыну сәләтен югалталар. Синтезлау алымына карап, П.ларны полимерлаштыру, поликонденсация реакцияләре нәтижәсендә алынган полимерлар нигезендә һәм химик модификацияләнгән табигый полимерлар нигезендә табыла торган П.ларга бүлеп йөртеләр.

П.ны гамәли куллану өле полимерлаштыру, поликонденсация һәм полимер халәте теориясе барлыкка килгәннән элекрәк башлана. 1867 дә беренче тапкыр, целлюлоза нитратын камфора б-н тутыру юлын кулланып, целлюлоид шил аталган материал алына. Аннан ясалган плёнка эшләнмәләре кинофото-материалларның төп нигезен тәшкил итә һәм кинематография тууга сәбәп була (19 йөз ахыры). Полимерлар житештерү һәм эшкәртү, ш.у. күп тонналы чимал базасын булдыру өлкәсендәге теоретик хезмәтләр 20 йөз ахырында дөньяда полимер материаллар житештерү шул дәрәжәгә житекә, аны күләм һәм массасы буенча төсле металллар житештерү б-н чагыштырырга мөмкин була; һәр уңьеллык саен полимер материаллар, ш.и. П. житештерү ике тапкыр арта бара. Алар техниканың төрле тармакларында, төзелештә, а.х.нда, медицинада, жиңел һәм азык-төлек сәнәгәтләрндә һ.б. кулланыла.

Татарстан — Россиядә полимер продукциясе житештерү буенча иң зур төбәкләрнен берсе. Республика пр-тиеләрендә Рос-

сиядә житештерләр торган полиэтиленның яртгысына яқын, поликарбонат, виниллацетат б-н этилен сополимеры, полиэтиленгликоль («Казаноргсинтез» АЖ); полипропилен, полистирол пластиклар, этилен б-н пропилен сополимеры («Түбәнкамнефтехим» АЖ) эшләр чыгарыла. Бу житештерүләрен башлангыч китүе һәм үсеше Е.В.Кузнецов, В.А.Воскресенский, П.А.Киртичников житекчеләгендәге фәнни хезмәтләр б-н бөйләнгән. ТРда үсешкә ирешкән фәнни юнәлештик: олефиннар полимерлаштыруның каталитик системаларын модификацияләү (В.И.Гусев, Г.С.Бикүшев), полиолефиннарның структурасын һәм үзлекләрен модификацияләү һәм алар нигезендә салкында чыдамлык һәм адгезия үзлекләренә ия булган композицион материаллар булдыру (В.Г.Павлий, А.М.Кочнев, А.Е.Заикин, А.Н.Садова); полимер материаллар һәм эшләнмәләрен үзлекләрен тотрыклы итү һәм хезмәт срокларын озайту (Н.А.Мукменёва, Д.Г.Лобедимский, Е.Н.Черезова); полиуретаннар синтезлау һәм алардан материаллар житештерү (М.И.Бахитов, Л.А.Зенитова), акрил к-талары һәм акриламид нигезендә суда эрүчән полимерлар (В.Е.Ложкин, В.А.Мягченков, В.Ф.Куренков), поливинилхлорид нигезендә композицион материаллар һәм эпоксид сумалалар (В.Г.Хозин, Е.М.Готлиб, Л.А.Абдрахманова, Р.Я.Дебердеев, Р.М.Гарипов) синтезлау. Тикшеренүләр Казан технол. һәм Казан архит-ра-төзелеш ун-тларында алып барыла.

Әд.: Энциклопедия полимеров: В 3 т. М., 1972–77; Архиреев В.П., Галибеков С.С. Альбом технологических схем производства пластических масс. К., 2002.

В.П.Архиреев.

ПЛАТОН (Любарский Пётр) (Чернигов губ., ? — 20.10.1811, Екатеринослав ш.), дин эшлеклесе, тарихчы. Харьков коллегиясын, Киев руханилар академиясен тәмамлый. Ярославль руханилар семинариясендә укыта, 1762 елдан Вятка руханилар семинариясе префекты. 1771 дән монахлыкта. 1772–87 дә Казан руханилар семинариясе ректоры һәм Казан Спас-Преображение монастыре настоятеле. 1787 дән — Мәскәү янындагы Яңа Иерусалим монастыре, 1796 дән Мәскәүдәге Донской монастыре башлыгы. 1794 тән Әстерхан һәм Ставрополь епискобы, 1796 дән — архиепискобы, 1805 тән Екатеринослав һәм Херсон архиепискобы. П. житекчеләгендә Казан руханилар семинариясендә укыту күзгә күренеп яхшыра. Аның тарафыннан 1782 елда төзелгән «Казан епархиясенен борынгы ядкәрләре һәм үткәндәге хәлләре» («Сборник древностей Казанской епархии и других приснопамятных обстоятельств») хезмәте (1868 дә дөнья күрә) Казан һәм Казан епархиясе тарихы буенча кыйммәтле чыганак булып тора. Н.М.Бантыш-Каменскийга юллаган хатында П. 1774 нең июнендә Е.И.Пугачёв гаскәрләрендә Казанга һөжүмән тәфсилләр сурәтли.

Хезм.: Иерархии Вятская и Астраханская. М., 1848.

Әд.: Можаровский А.Ф. Платон Любарский. К., 1870; Липаков Е.В. История Казанской духовной семинарии. К., 2007.

Е.В.Лунаков.

ПЛАТОНОВ Василий Романович (18.8.1923, Зоя кантоны, хэзер Кайбыч р-ны Кичке а. — 26.2.1967, шунда ук), Дан орденының тулы кавалеры (17.4.1944, 14.8.1944, 24.3.1945), гв. кече сержанты. Туган ягында колхозда эшли. 1942 елның маеннан Кызыл Армия сафларында.

В.Р. Платонов.

1942 нең июненнан Бөек Ватан сугышы фронтларында 266 нчы гв. укчы полкы разведчигы (8 нче армиянең 88 нче гв. укчы дивизиясе). 3 нче Украина һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында, Изюм-Барвенково (1943), Никополь-Кривой Рог (1944), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 6 апрелдә яшерен операцияләр вакытында Баланино авылы (Одесса өлкәсе) янында (разведчиклар төркеме составында дошман тылына үткәргәч һәм «тел» ала; разведчиклар чигенешен каплап, дошманның берничә солдатын юк итә); 1944 нең 21 июлдә Влодава (Польша) шәһәрненнән коньяктарак Көнбатыш Буг елгасын кичкәндә (П. житәк-лөгән разведчиклар төркеме елганың сулъяк ярында дошман траншеясына беренчеләрдән булып бәрәп керә һәм пулемёт расчётын юкка чыгара, солдатларның елганы кичүен тәэмин итә); 1945 нең 14 гыйнварында Геленуек (Варшавадан коньяк-көнбатыштарак, Польша) торақ пункткы янында Висла плацдармында оборонаны өзү сугышында (дошман траншеясына беренче булып бәрәп керә, берничә солдаттын, дзот һәм 2 пулемёт ноктасын юк итә, 4 кешене эсирлеккә ала) батырлык күрсәтә. 1945 тә демобилизацияләнә. Туган ягында колхозда эшли. Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ПЛАТОНОВ Сергей Фёдорович (16.6.1860, Чернигов ш. — 10.1.1933, Самара ш.), тарихчы, рус тарихы д-ры (1899), СССР ФА академигы (1920–31; 1909 елдан Петербург ФА мөхбир әгъзасы), яшерен советник (1911). Дворяннар нәселеннән. Петербург ун-тын тәмамлый (1882), 1888 дән шунда ук эшли: приват-доцент (1890 га кадәр), 1890–99 елларда экстраординар проф., 1899–1912 дәрдинар проф., 1912–18 дәр. проф., 1918 дән рус тарихы каф. профессоры. Бер үк вакытта, 1905–16 да, Петербург хатын-кызлар пед. ин-ты директоры, 1918–29 да Археография комиссиясе рәисе, 1925–29 да — СССР ФАнең Пушкин Йорты (Рус әдәбияты ин-ты), 1925–28 дәр СССР ФА Китапханәсе директоры. 1930 да ОГПУ органнары уйлап чыгарган «академик эш» буенча кулга алына, 1931 дәр Самарага сөрелә, шунда үлә. П. — ватан историографиясендәгә рәсми юнәлеш вәкиле. Аның хезмәтләре классик позитивизм методологиясе юнәлешендә языла. «Тарихи чыганақ буларак, XVII йөзнен болгавыр чоры ту-

рында борынгы рус риваятьләре һәм хикәятләре» («Древнерусские сказания и повести о Смутном времени XVII в. как исторический источник», СПб., 1888), «XVI–XVII йөзләрдә Мәскәү дәүләтендәгә чуалышлар тарихы буенча очерклар» («Очерки по истории смуты в Московском государстве XVI–XVII вв.», СПб., 1899) дип аталган фәнни хезмәтләре 16 йөзнен 2 яртасы — 17 йөз башындагы Россиянең социаль-сәяси тарихына багышлана. Земство соборлары тарихына, Рус Төньягын колонияләштерүгә караган хезмәтләр, шу. Иван Грозный, Борис Годунов, Пётр I турында биографик очерклар авторы. «Рус тарихы буенча лекцияләр» («Лекции по русской истории», СПб., 1899; 10 басма. П., 1917) хезмәтендә П. монголларның рус жирләренә яуларын, Алтын Урданың феодал таркаулык чорындагы Руська йогынтысын анализлай; Мәскәү кенәзләре һәм патшаларының Шәрәкьтәгә сәясәтенә бәяләмә бирә. Ул, татарлар бөек Мәскәү кенәзе хакимиятен ныгытталар һәм чын рус бердәмлегә үзәген төзиләр, дип саный. Аның фикеренчә, Мәскәү дәүләте Алтын Урдадан абс. монархия, акча хисабы һәм транспорт оештыру идеясен ала.

Хезм.: Учебник по русской истории для средней школы: В 2 ч. СПб., 1909–10; Статьи по русской истории (1883–1912). СПб., 1912; Борис Годунов. П., 1921; Иван Грозный. П., 1923; Пётр Великий: Личность и деятельность. Л., 1926.

Әд.: Сборник статей по русской истории, посвящённых С.Ф.Платонову. П., 1922; Брачев В.С. С.Ф.Платонов: О жизни и деятельности историка // Отеч. история. 1933. № 1.

Е.Б.Долгов.

ПЛАТОНОВКА авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрненнән 14 км коньяктарак, Норма елгасы (Мишәнең уң кушылдыгы) буенда. Дами яшәүчеләр юк. 1820 дәр Венага авылыннан күчүнүчеләр нигез сала. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре (элек алпавыт П.П.Есипов крепостнойлары) катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльәнә. 20 йөз башында П.да икмәк саклау-сату кибете, су тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 499,25 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр авыл Казан губернасының Лаеш өязе Аркатау волостенда, 1920 дән ТАССРның — Лаеш, 1927 дән Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан Арча р-нында. Халык саны: 1859 да — 177, 1897 дәр — 299, 1908 дәр — 335, 1920 дәр — 326, 1926 да — 363, 1938 дәр — 318, 1949 да — 220, 1958 дәр — 188, 1970 тәр — 118, 1979 да — 64, 1989 да — 27, 2002 дәр — 7 кеше.

ПЛАТУНОВА Александра Георгиевна (29.3.1896, Вятка губ. Уржум өязе Мари-Төрек а. — 12.7.1966, Мәскәү), график, нәкышчы. Икона язучылар гаиләсеннән. Рәссам К.К.Чеботарёв хатыны. Казан сәнгать мәктәбенең нәкышчы бүлеген (1916), Казан архит-ра-техника ин-тын (1922; к. *Казан сәнгать уч-щесе*) тәмамлай, шунда ук укыта (1921–26). Н.М.Сапожникова студиясендә рәсем ясау кичәләрендә катнаша (1910–1920 еллар башы). «Подсолнечник» берләшмәсе (1918), «Всадник» графика коллективы (1921–24), *ТатЛЕФ* (1923–26), Рәссамнар берлеге (1942) әгъзасы. 1926 дан Мәскәү өлкәсенәң Ново-Гиреево авылында яши.

А.Г. Платунова. «Кояш башыннан алынган тәэсир № 1». Картон, майлы буяу. 1916. И.И.Галиевнең шәхси тулланмасы.

1950–58 дәр Полиграфия машиналары фәнни-тикшеренү ин-тының яңа шриффтлар бүлегендә (Мәскәү) эшли.

П. — киң кырлы талант иясе, нәкышчы картиналары, станлы, китап һәм журнал графикасы, экслибрислар, юкә тактадан ясалган клише б-н басылган рәсемнәр (портретлар, пейзажлар, тематик, еш кына әкиятләр һәм үз фантазиясе буенча абстракт бизлек һәм символ-аллегорик композицияләр авторы. П.ның төрле алымнар б-н эшләнгән (кагазьдә майлы буяу, монотипия, линогравюра, рәсем) әсәрләренә югары сәнгатьлелек, башкару культурасы, якты, ачык образлылык, декоративлык, шигърият, ягымлылык хас. Нәкышчы әсәрләре арасында «Төш», «Су кызы», «К.К.Чеботарёв портреты», «К.И.Сотонин портреты», «Автопортрет», «Сирень», «Алмалар», «Көз» (барысы да — 1920 елларның 1 нче яртасы); «Графика» (линогравюралар, 1921), «Виньеткалар. Автогравюралар» (линогравюралар, 1921), «Әкиятләр» (төсле линогравюралар, 1922), «Өчәү. А.Платунова.

А.Г. Платунова. «Байрак». «Хәрәфләр» сериясеннән. Линогравюра. 1926. ТР Дәүләт сынылы сәнгать музейе.

К.Чеботарёв. Д.Мошевитин» (1922) гравюры; «Книжные знаки. Выпуск 1» (1922), «Казанские книжные знаки» (1923) жыентыкларындагы (1923) экслибрислары кин таныла. «Казанский музейный вестник» ж-лына һәм Гыйффэт туташның «Зөһрә һәм Йолдыз» китабына тышлыклар ясыи (1922). 1929 да гаммәви урам рәсемнәренәң бөтенсоюз ябык конкурсында катнаша, «Китап сатып йөрүче мари авылында» эскизы өчен бүләккә лаек була (Госиздат, АХРР, ИЗОГИЗ нәшрияты бастырып чыгара). 1930 елларда «Красная Нива», «Красная панорама» ж-ллари, Госиздат, АХРР нәшрияты б-н хезмәтләшлек итә. 1930–40 елларда А.Пушкин, М.Горький, В.Каменский, Н.Некрасов әсәрләренә иллюстрацияләр сериясе, «Алтын йөгертелгән маңгайлар» рус халык әкиятенә театр эскизы рәвшендәге иллюстрацияләр (гуашь, 1935), «Сугыш елларында» (1941), «Балыклар» (1962–63) монотипияләр серияләре авторы. Белорус, үзбәк, тажик, казакь, төрекмән, молдован, карел халыкларының типографик бизәкләре эскизларын ясыи (1950–58).

Казан сәнгать мәктәбендәге 5 нче һәм 6 нчы даими күргәзмәләрендә (1914, 1916), «Подсолнечник» берләшмәсенәң 1 нче картиналар күргәзмәсендә (Казан, 1918), 1 нче дәүләт сәнгать һәм фән күргәзмәсендә (Казан, 1920), 1 нче Козьмодемьянск картиналар, этюдлар, рәсемнәр күргәзмәсендә (Козьмодемьянск ш., 1920), 2 нче дәүләт нәкыш, скульптура һәм архит-ра күргәзмәсендә (Казан, 1921). Дәүләт сәнгать ин-тының конкурслар (Казан, 1922), «Рус китабы билгеләре» (Казан, 1923) күргәзмәләрендә, «Казан, алга!» сынлы сәнгать күргәзмәсендә (1924), ЛЕФның лаборатор-житештерү эшләре буенча 2 нче сынлы сәнгать күргәзмәсендә (Казан, 1925), «Гравюрадагы рус китабы билгеләре» (Ленинград, 1925), «Нәфис экслибрис. 1917–1927» (Ленинград, 1928) күргәзмәләрендә катнаша. П.ның әсәрләре ТРның Дәүләт сынлы сәнгать музеенда, Омск сәнгать музеенда, А.С.Пушкин исем. Дәүләт сынлы сәнгать музеенда, Н.А.Некрасовның Ярославль өлкәсе Карабиха авылындагы «Карабиха» эдәби-мемориаль музей-тыюлыгында, РФАнең рус эдәбияты ин-тында (Пушкин Йорты, С.-Петербург); шахси тупланмаларда саклана.

Әд.: С о т о н и н К.И. Творчество А.Г.Платуновой. К., 1922; Д у л ь с к и й П.М. Современные Казанские графики // Гравюра и книга. 1925. № 1/2; Александра Георгиевна Платунова, Константин Константинович Чеботарёв: Каталог выставки. К., 1964; К л ю ч е в с к а я Е.П. В поисках синтеза красок и звуков // Татарстан. 1995. № 1/2.

Е.П.Ключевская.

ПЛАУН (*Lycopodium*), плаунчалар семьялыгынан мәңге яшел күпшәллек үләнчел үсемлекләр ыругы. 10 га якын төре билгеле. Төньяк ярымшарның урман зонасында таралганнар. ТР терр-ясендә 2 төре бар: сөйрәлмә «мүк» (*L. annotinum*) һәм чукмарсыман П. (*L. clavatum*). Кама алдында очрыйлар. Күлгәле катнаш һәм ылыслы урманнарда, сазлыклы болыннарда үсәләр. Сабаклары шуышма, озынлыгы 30–150 см, тармакланган бәбәкләре бар. Яфраклары вак, куге, кыяк-лан-

Чукмарсыман плаун.

цетсыман. Үсемлекнең үзәнә генә хас исә һәм өчә таме бар. Споралардан, үрчү бөреләренән, бәбәк өлешләрәннән үрчи. Майлы порошкны хәтерлөтүче споралары ачык сары төстә, июнь–августта өлгерәләр. Сөйрәлмә «мүк»нең споралы башакчыклары ботакчыклар очында утыра. Чукмарсыман П.ның спораларында 50% ка кадәр май, органик к-талар, алкалоид, аксым бар; халык медицинасында бәвел һәм үт кудыру, ялкынсынуга каршы, адсорбент буларак кулланыла. Күпләп жыелганнан соң, П. фәкать 20–30 елдан соң гына гадәти продуктлылыгын янарта ала. Декоратив, агулы үсемлекләр. 2 төре дә ТРның Кызыл китабына кертелгән.

ПЛАХОВ Анатолий Максимович (5.4.1917, Орёл ш. — 13.7.1998, Мәскәү), инженер-механик, СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1971). Орёл индустриаль техникумын (1936), Мәскәү автомеханика ин-тын (1956) тамамлый. 1946–70 елларда Мәскәү автомобиль з-дында: мастер, өлкән инженер, башлык урынбасары, цех башлыгы, технол. бүлгә башлыгы, транспорт-склад эшләрен механикалаштыру буенча баш конструктор. 1970–71 дә СССР Автомобиль сәнгәте министрлыгының Баш технолог идарәсе башлыгы. 1971–98 дә «КамАЗ» АЖд: баш инженер, ген. директорның 1 нче урынбасары, КамАЗ дирекциясенәң Мәскәү вәкиллегендә (1980 нән). П. пр-тиә үсешенә өлеш кертә. Двигательләр з-дын проектлаштыруда турыдан-туры катнаша. Дәүләт бүлгә житештерүнең төп һәм ярдәмче процессларын комплекслы механикалаштыру системасын эшләүдә һәм гамәлгә кертүдә катнашканы өчен бирелә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордене, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: От АМО до КамАЗа // Подвиг на Каме. М., 1978.

Әд.: Р о д ы г и н А.А. Становление: Из опыта работы партийной организации КамАЗа. К., 1977. А.Б.Канеев.

ПЛЕМЕНКОВ Виталий Владимирович (31.10.1939, Приморье краеның Киров р-ны Киров пос.), химик, химия фән. д-ры (1985), проф. (1985). 1961 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли. 1983 тән Казан мед. ин-тында, биоорганик һәм биофизик химия каф. мөдире (1998 гә кадәр). Хезмәтләре стереохимиягә, табигый кушылмалар химиясенә карый. П. синтетик һәм табигый мо-

лекуларның электрон һәм фәзаи төзелешен тикшерә. Циклик молекулаларда функциональ төркөмнәренәң «бәйләнеш» һәм «фәза» аша үзара тәэсир итешүләрен миксидари сурәтлән; ароматик кушылмалар рәтендәге төркөмнәренәң электрон йогынтысын билгеләү өчен «парылык-параллельлек» теоремасын чыгара һәм формалаштыра. Циклык кушу реакцияләренәң механизмнарын һәм синтетик мөмкинлекләрен билгели. Тиазин рәте гетероцикларын һәм төрле карбоцикларны синтезлау өчен киеренке циклоолефиннар катнашында Дильс-Альдер реакциясен куллана. Оешмачәчәкләр семьялыгы үсемлекләренәң фотохимиясе, монотерпен һәм сесквитерпеннары химик модификацияләү, изопреноидның күкертле биол. актив кушылмаларын синтезлау буенча хезмәтләр авторы.

Х е з м.: Синтез караноидов с двумя сульфидными функциями из α - и β -тиооксисей 3-карена // Химия природных соединений. 1993. № 5 (автор-даш); Электронное и пространственное строение монофункциональных циклопропанов // Журн. органической химии. 1997. Т. 33, вып. 6; Введение в химию природных соединений. К., 2001.

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 3.

ПЛЕТЕНЬ авылы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылыннан 23 км көньяк-көнбатыштарак, Бәрле елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 91 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1927 дә Зур Подберезье авылыннан күчүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән Кайбыч р-нында. 1944 нең 19 февраленнан — Подберезье, 1956 ның 17 маеннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнан — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнан Кайбыч р-нында. Халык саны: 1938 дән — 264, 1949 да — 251, 1958 дә — 172, 1970 тә — 176, 1979 да — 174, 1989 да — 139, 2002 дә — 114 кеше.

ПЛЕУХОВ Алексей Николаевич (15.12.1943, Казан — 14.2.2000, шунда ук), радиофизик, физика-матем. фән. канд. (1974). 1967 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Проблемалы радиоастрономия лаб-ясендә һәм радиоастрономия кафедрасында эшли, 1998 дән радиофизика каф. мөдире. Хезмәтләре метеорларны һәм метеор күренешләрен өйрәнүгә, аларны радиоэлементә һәм метрологиядә гамәли куллануга карый. П. вакыт шкалаларын синхронлаштыруда радиометеорлар алымын куллануның потенциал мөмкинлекләрен тикшерә һәм 1970 еллар өчен рекордлы синхронлаштыру төгәлләнгән ирешә. Атмосферада электроннар концентрациясен билгеләү алымын, кыска дулкыннар диапазонында спектраль һәм почмак үлчәү тикшерүләре өчен үлчәү стенды эшли. Ионосфераның Е катламы беришсезлекләре барлыкка китергән стохастик радиоканал характеристикаларының 2 мең км дан кыскарак трассалар өчен кыска дулкынлы радиоэлементә тәүлек буге алып барырга һәм 2 мең км дан озынрак трассалар өчен радиоэлементә вакытын, эшче ешлыкны алыштырмыйча,

3–4 тапкыр арттырырга мөмкинлек бирүен исаплан таба.

Хезм.: Невзаимность радиоволн в метеорном радиоканале // Изв. вузов. Радиофизика. 1988. Т. 31, № 5; КВ канал радиосвязи на частотах выше максимальной применимой частоты. К., 2000; Спектральная обработка сигналов наклонного зондирования ионосферы с помощью параметрических методов // Изв. вузов. Радиофизика. 2000. Т. 43, № 7 (автордаш).

ПЛЕЩЕЕВ Михаил Львович (? — 4.10.1683, Мәскәү), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, стольник (1645), бояр (1682). 1654–55 елларда полякларга каршы яу б-н барган Зур полк есаулы. 1656 да, икмәк төялгән олауларны хәрәкәткәге армиягә жибергәндә саксызлык күрсәткән өчен, дәрәжәләреннән мәрхүм ителүгә, утарлары тартып алынуга һәм Себергә сөрелүгә хөкөм ителә, әмма ярлыкана. 1670–71 дә Саранск шәһәрәндә воевода. 1672 дә кырым татарларына каршы яуда 2 нче воевода. 1677–79 да Казанда 1 нче воевода. Патша Фёдор Алексеевич реформалары нигезендә билгеләнгән идарә принципларын жиренә житкереп үти; ришвәт һәм бүләкләр алмый, шул рәвешчә ул моңа кадәр күзәтелеп килгән эш башкару тәртипләренә каршы килә. П. идарә иткән вакытта Казан өязендә хужалык санын алу уздырыла һәм һәр хужалыкка салым түләү йөкләтелә. 1682–83 тә Зур казна приказының баш судьясы.

Әд.: Русский биографический словарь. СПб., 1905.

Е.В.Липаков.

ПЛЕЩИНСКИЙ Илларион Николаевич (17.11.1949, Казан — 2.7.2012, шунда ук), физиолог, мед. фән. д-ры (2002), проф. (2003). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1973), Удмурт АССРның Селыкка посёлогында махсуслаштырылган балалар санаториенда балалар табибе булып эшли. 1978 елдан Казан ун-тында, кеше һәм хайваннар физиологиясе каф. мөдире (1996 дан). Хезмәтләре гадәти һәм патологик хәрәкәт б-н идарә итү өлкәсенә карый. П. арка мие травмасы вакытында рефлексия реакцияләрен янадан кайтару динамикасын эшли. Кул-аяклар хәрәкәте бозылган шартларда арка нейроннарының ярыснучанлык үзгәрешен билгели, нәтижәдә нерв-мускул аппараты халәтенә йогынты ясый. РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2009).

Хезм.: Центральная нервная система и основы управления движением. К., 2006 (автордаш); Тормозные системы спинного мозга в контроле взаимодействия функционального сопряжения мышц // Физиология человека. 2007. Т. 33, № 1 (автордаш); Функциональное состояние нервных центров спинного мозга в условиях его травматического повреждения. К., 2008 (автордаш).

ПЛЕЩИНСКИЙ Илларион Николаевич (28.4.1892, Минск губ. Борисов өязе Докшицы ш. — 6.2.1961, Украина ССР, Киев ш.), график, педагог, проф. (1948). Сынлы сәнгәтгә беренче күнекмәләрен Минскида рәссам Я.М.Кругердан ала. СА каршындагы Сәнгәт эсәрләренә кызыксындыру жәмгыяте мәктәбенә И.Я.Билибин, А.А.Рылов, Н.И.Рерих остаханәләрендә шөгьльләне. Беренче бөтендөнья сугышында катнаша, эсирлектә (Германия) офорт һәм литография тех-

никасын үзләштерә, немец экспрессионизмы сәнгәте б-н мавыга. 1918 елда Минскига кайта, гимназиядә укыта. 1919 дан Казанда яши, 1921 дә Казан дәүләт ирекле сәнгәтгә остаханәләрен тәмамлай (к. *Казан сәнгәтгә уч-щесе*), 1920 дән — литография остаханәсе, 1921 дән графикага өйрәтү остаханәсе б-н житәкчелек итә. Н.С.Шикалов б-н берлектә «Всадник» графика коллективын оештыра. 1924 тә Киевка күчә. Киев сәнгәтгә ин-тында (1924–34, 1944–61), Киев архит-ра ин-тында укыта (1934–41). Рәссамнар берлеге ағзасы (1948).

П.ның Казан чоры ижаты — 1920 еллар башы графика сәнгәтендәге ин якты һәм мөһим күренеш. Рәссамның мирасы төр (эстамп, плакат, китап графикасы, экслибрис) һәм жанр (шәһәр һәм табигать пейзажы, портрет, натюрморт, ялангач модель, жанрлы күренешләр, символик-аллегорик композицияләр) төрлелеге, төрле график техникаларда (классик офорт, коры энә, йомшак лак, ксилография, литография, линогравюра, акварель, карандаш, тушь) югары дәрәжәдәге һөнәри осталыгы б-н аерылып тора. П.ның ижаты «сул» агымнар һәм революцион темалар йогынтысынан азат (сонгысы аның заманга ияреп язылган плакатларында чагыла).

П.ның Казан чоры графикасына тышкы тәэсирнең чынлыгына ирешү, экспрессив рәсемгә тартылу б-н бергә, минимализм эстетикасынан баш тарту, фактуралы уйлап табуга, караңгылык һәм яктылык, таплар һәм сызыklar композицияләренә һәм контрастларына омтылу хас. 1924 тән аның чагылдыру чараларының график гадилеген һәм лирик хисләренәң үтә ачыклығын характерлаучы эсәрләре барлыкка килә. Алар арасында — «Бәрелеш» (линогравюра, 1920), «Урам» (литография, 1920), «Пианинода уйнаучы В.С.Плещинская» (йомшак лак, 1923), «Көлтә бәйләүче уракчы хатыннар» (офорт, коры энә, 1923), «Иделдә» (офорт, 1923), «Доктор Петлицкий портреты» (офорт, 1924), «Лампалы натюрморт» (офорт, коры энә, 1923), «Георгиевский урамы. Казан» (коры энә, 1923–24), «Паркта» (акварель, 1924), «Иртәнге аш. В.С.Плещинская» (офорт, коры энә, 1925), «Кер ю» (офорт, акваинта, 1925) эсәрләре бар.

П. — Казан рәссам-графикларының «Всадник» коллективының ижат һәм нәшрият эшчәнлегендә актив катнашучыларның берсе, аның нәшрият маркасы (1920), «Всадник» альманахының 1 нче чыгарылыш тышлыгы һәм шул исемдәге 1 нче күргәзмә каталогының авторы (1920), шул исемдәге ике альманахта катнаша (1920, 1921). Өч гравюра альбомнары: «Литографиялар», «Офортлар» (икесе дә — 1920), «Автолитографиялар» (1921), Г.Тукайның П.Радимов тәржемәсендә «Шүрәле», «Кәжә белән Сарык» әкиятләренен тышлыклары һәм иллюстрацияләре, П.М.Дульскийның «Казан архитектурасында классицизм» (1920), З.Славянованың «Эшче-крестьян театры» китапларының тышлыклары (1921), Казан шагыйрьләренен «Сүзләр тараны» һәм В.Клюеваның «Верхарн. Тәржемәләр» жыентыклары тышлык-

И.Н.Плещинский. «Георгиевский урамы. Казан». Кәгазь, коры энә. 1923–24. ТР Дәүләт сынлы сәнгәтгә музейе.

ларының (икесе дә — 1921) авторы. Үзе житәкләгән ташбасмаханә остаханәсендә басылган «Профсоюзлар — житештерү этәргече», «Производство союзлары, производствоны үзләштерергә эзерләнегез», «Коммунизм өчен капитализм белән соңгы хәлиткеч сугышка күтәрелик» (барысы да — 1921) плакатлары да аның куллары б-н ясалган.

П.ның Киев чоры ижатына 1920 еллар сәнгәте стилиннән баш тарту һәм натурандан алган тәэсирләренә турыдан-туры рәсемгә, офортка, башлыча, камера-лирик пейзажлы жанрларга тапшыру хас. «Всадник» график коллективының 1 нче күргәзмәсендә (Казан, 1920), Советск музейлар һәм борынгы һәйкәлләренә саклау бүлекчәсенен 2 нче һәм 3 нче күргәзмәләрендә (Вятка губ., Советск ш., 1920, 1921), «Казан, алга!» сынлы сәнгәтгә күргәзмәсендә (Казан, 1924), 14 нче Халыкара сәнгәтгә күргәзмәсендә (Венеция ш., Италия, 1924), Бөтенсоюз полиграфия күргәзмәсендә (Мәскәү, 1927; 2 нче бүләк), «Казан плакаты» (Казан, 1929), «Рус сәнгәте» (Винтертур ш., Швейцария, 1929), 2 нче Халыкара гравюралар күргәзмәсендә (Филадельфия, АКШ, 1931) һ.б. күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1922, 1924 (Казан), 1939 (Киев) елларда уздырыла.

П.ның эсәрләре ТР Дәүләт сынлы сәнгәтгә музейендә, ТР Милли музейендә, Луганск сән-

И.Н.Плещинский. «Урак өсте». Кәгазь, акварель. 1924. ТР Дәүләт сынлы сәнгәтгә музейе.

Б.Н. Плотников.

гать музеемда (Украина), шәхси тупланмаларда саклана.

Әд.: Выставка гравиюр и рисунков И.Н. Плещинского: Каталог. К., 1924; Дульский П.М. Современные Казанские графики // Гравиюра и книга. 1925. № 1/2; Ключевская Е.П. Гравённое отделение Казанской художественной школы. 1896–1929 // Вопр. худож. образования. 1984. Вып. 34; Сулф. ЛЕФ, ТатАХРР: Каталог выставки произведений художников Татарии 20–30 годов. К., 1990; Архумас: Казанский авангард 20-х: Каталог выставки. М., 2005.

Е.П.Ключевская.

ПЛЕЩИНСКИЙ Николай Борисович (24.2.1955, Казан), математик, физика-матем. фән. д-ры (1997), проф. (1999). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1975), шунда ук эшли, гамәли матем. каф. мөдире (2007 дән), бер үк вакытта Матем. һәм механика фәнни-тикшерену ин-тының гамәли матем. физика каф. мөдире (2000 нән). Хезмәтләре матем. физикага, матем. модельләштерүгә һәм хисаплау математикасына карый. П. операторлы тигезләмәләргә якынча алымнар б-н чишүнең гомуми теориясен төзи; логарифмик, дәрәжәле һәм катлаулы төшле интеграль тигезләмәләр чишү теориясен һәм алымнарны тәкъдим итә; дулкыннарның таралуы һәм дифракциясе теориясенә туры һәм кире мөһимләрен чишү алымнарын күрсәтә.

Хезм.: Приложение теории интегральных уравнений с логарифмическими и степенными ядрами. К., 1987; О некоторых классах интегральных уравнений, разрешимых в замкнутой форме // Дифференциальные уравнения. 1989. Т. 25, № 3; Zur Optimierung einer Klasse von Integralfunctionalen im Raum der stetigen Funktionen // Math. Nachr. 1988. V. 136.

ПЛЕЩИЦЕР Ария (Арон) Яковлевич (1889, Могилёв ш. — ?), профпатолог, мед. фән. д-ры (1940). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1923), Казан ГИДУВының терапия клиникасында эшли, 1932 елдан һөнәри-техник авырулар кафедрасында, бер үк вакытта, 1932–33 тә, директор вазифаларын башкаручы. 1944 тән Социаль гигиена фәнни-тикшерену ин-тында (Свердловск ш.). Һөнәри авыруларны тикшерүче.

Хезм.: Алкоголизм и общественная борьба с ним // Казан. мед. журн. 1929. № 11 (Кушымта); Биологическая роль магния. М., 1955.

ПЛЁНКИН Александр Павлович (2.11.1946, Халтурин ш., хәзер Киров өлкәсенен Орлов ш. — 25.3.2010, Казан), геолог-икътисадчы, геогр. фән. канд. (1978), ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1995). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1970), ЦНИИГеолнерудта (1989 дан сектор мөдире). 2007 елдан РФ Табигат ресурслары министрлыгының ТР буенча Жир

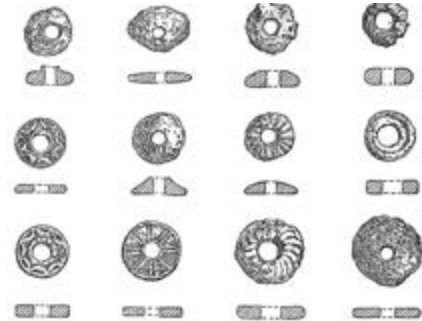
асты байлыкларыннан файдалану идарәсенә геол. бүлгә башлыгы урынбасары. Хезмәтләре руда булмаган фидалы казылмалар геологиясе һәм икътисадына карый. П. РФ регионнарында минераль төзелеш чималы, агроруда, минераль сорбентларның терәк базаларын булдыру һәм үзләштерүдә, Чернобыль авариясе нәтижәсендәге зыянны бетерүдә катнаша. Дәүләт бүлгә ТР төзелеш материалларын геол.-икътисади яктан тикшерүләре өчен бирелә. Батырлык ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

ПЛОМБА-ГЕРЛӨР (археол.), үзгә тишкеле, диаметры 3 см лы түгәрәк рәвешендәге, урта гасырларда кулланылган сәдәф сыман кургаш, сирәгрәк бронза эшләнмә. Өске ягы еш кына орнамент б-н бизәлгән. П.-г.гә охшаш айберләр Тажикстанда Төрки каганлыгы чоры культура катламында, *Танкеевка каберлегендә*гә мөжүсиләр каберләрендә (35 П.-г.),

Бронза һәм кургаш плomba-герләр. Танкеевка каберлеге. 9–10 йөзләр (элгәргә болгарлар).

Биләр шәһәрлегендә (80 нән артык П.-г.) табыла. Бу эшләнмәләргә нинди максатта фидалануы әлгә төгәл генә ачыкланмаган. Күп кенә тикшеренүчеләр фаразлаганча, П.-г. Идел буе Болгар дәүләте терр-ясендә акчасыз чорда (11–12 йөзләр) түләу чарасы сыйфатында кулланылган. Алар болгарларга 9 йөзнен 2 нче яртысында Урта Азиядән кергән.

Бронза һәм кургаш плomba-герләр. Идел буе Болгар дәүләте.

Бизәкле өске ягыннан һәм аскы ягының кырылган булуыннан чыгып фикер йорткәндә, П.-г.нең ш.у. ниндидер өстал уенында шашка яки орчык башы буларак кулланылуы да ихтимал.

Әд.: Культура Билара. М., 1985; Казаков Е.П. Культура ранней Волжской Болгарии. М., 1992.

Е.П.Казаков.

ПЛОТНИКОВ Борис Николаевич (21.7.1915, хәзер Волгоград өлкәсе Камышин ш. — 28.4.1969, Казан), Дан орденының тулы кавалеры (26.9.1944, 4.2.1945, 5.5.1945; 7.6.1968 дә кабат бүләкләнә), старшина. Туган ягында тракторчы булып эшли. 1937 елның маеннан Кызыл Армия сафларында. Совет-фин сугышында катнаша. 1941 нең октябреннән Боек Ватан сугышы фронтларында, 65 нче аерым танк полкы танкисты (48 нче һәм 8 нче гв. армияләре). Брянск, Узак һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Елец һәм Малоархангельск юнәлешләрендәге (1943), Курск дугасында (1943), Чернигов-Припять (1943), Варшава-Познань һәм Берлин (икесе дә — 1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 5 сентябрендә Папюрке-Бутне (Белосток өлкәсе, хәзер Польша) торак пункты аяндагы сугышта (танк экипажы б-н бергә дошманның 10 нан артык солдатын юк итә, танкны, танка каршы тупны сафтан чыгара); 1945 нең 18 гыйнварында Лодзь (Польша) шәһәрненән төньяк-көнчыгыштарак торак пункт аяндагы сугышта (танкның яраланган механик-йортүчесен алыштыра, 10 нан артык автоматчыны юк итә, берничә автомашинаны яндыра, 4 тупны һәм 2 миномётны сафтан чыгара); 1945 нең 10 апрелендә Ратшток (Германия) торак пункты аянда дошман оборонасын өзгәндә (дошманның 20 дән артык солдат һәм офицерын юк итә, штурм тубын, танкка каршы 4 тупны сафтан чыгара) батырлык күрсәтә. 1965 тә запаска жиберелә. Горький тимер юлының Казан станциясендә эшли. Медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллина.

ПЛОТНИКОВА Ирина Николаевна (9.11.1960, Әлмәт ш.), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (2007). И.М.Губкин исем. Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгатә ин-тын тәмамлаганнан соң (1983), «Татнефть» ЖБ-нең «Татнефтегазразведка» трестында тематик партия геологы булып эшли. 1985 елдан Украина ФАнең Геол. фән. ин-тында, 1994 тән «Татнефть» АЖ-нең Татарстан геол. разведка идарәсендә (1996 дан партия башлыгы), 2000 нән ТРның Экология һәм табигый байлыктар министрлыгының геол. бүлгә башлыгы, 2006–08 дә РФ-нең Табигый ресурслар министрлыгы Жир асты байлыкларының фидалану федераль агентлыгының ТР буенча жир асты байлыкларыннан фидалану идарәсе башлыгы. Бер үк вакытта, 2005 тән, Казан ун-тында, нефть һәм газ геологиясе һәм геохимиясе каф. мөдире. Хезмәтләре нигез кристаллик токымнарының нефть-газлылыгына карый. П. Татарстанның кристаллик нигезен геохимик, битуминологик, гидрохимик тикшерү мөһлүматларын системалаштыру һәм гомумиләштерү (1970 еллардан) б-н шөгьльләнгән.

Хезм.: Нефтегазоносность кристаллических пород фундамента осадочных бассейнов Евразии. Киев. 1987; Кристаллический фундамент Татарстана и проблемы его нефтегазоносности. К., 1996 (автордаш); Геологогеофизические и геохимические предпосылки перспектив нефтегазонос-

ности кристаллического фундамента Татарстана. СПб., 2004.

ПЛЮГИНА Татьяна Александровна (2.2.1947, Белоруссия ССРның Минск өлкәсе Минск р-ны Югары Уручы а.), гидрогеолог, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2004), геол.-минерал. фән. канд. (1979). Мәскәү ун-тын тәмамлый (1972). «Гидрогеология һәм геоэкология компаниясе» АЖдә (Мәскәү, 1991 дән) эшли. Дәүләт бүләге Татарстан терр-ясендә жир асты төче суларын эзләү һәм запасларын бәлләү алымын эшләүдә һәм кулланышка кертүдә катнашканы өчен бирелә.

ПЛЮШКИН Александр Васильевич (20.5.1948, Казан), спортчы (академик ишү), Россиянең атказ. спорт остасы (2005), РФнең атказ. физик культура хезмәткәре (1993). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлый (1974). Спорт б-н 1965 елда «Спартак» ирекле спорт жәмгыятендә шөгылләнә башлый, 1966 дан «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятендә (Казан, тренеры В.Т.Глухих). РСФСР (1967, 1971), СССР (1975) халыклары спартакиадаларында, СССР (1971–76), Европа (1973) чемпионатларында жиңүче. Дөнья чемпионатларында (1974–75) көмеш медаль ала, Олимпия уеннарында катнаша (1976). 1977–79 да СССР физик культура һәм спорт ком-тының ТАССР буенча тренеры, 1980 нән «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятең Татарстан респ-ка советы рәисе урынбасары, 2000–03 тә «КамАЗ-Автоагрегат» АЖ ген. директоры урынбасары, вәкиллек директоры, 2004 тән Казанда «КамАЗ» АЖ вәкиллеге директорының 1 нче урынбасары. Медальләр, ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы, «ТРның мактаулы динамочысы» билгесе б-н бүләкләнә.

ПОБЕДА посёлогы, Азнакай р-нында, Азнакай шәһәрненнән 26 км көнчыгыштарак, Эстәрле елгасы буенда. 2010 елда 786 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты. 1930 да нигез салына. Беренче исеме — Сокольский, 1931 дән — Вахитов исем. совхоз посёлогы, 1962 нең 28 маеннан хәзерге исемдә. Оештырылган көннән Тымытык р-нында. 1958 нең 16 июленнән — Ютазы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Азнакай р-нында. Халык саны: 1938 дә — 300, 1958 дә — 527, 1970 тә — 823, 1979 да — 888, 1989 да — 773, 2002 дә — 844 кеше.

ПОБЕДА посёлогы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәрненнән 19 км төньяк-көнбатыштарак, Карабаш сусаклагычынан 2,5 км читтә урнашкан. 2010 елда — 453 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 58%, татарлар — 20%) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты. 1960 ның 16 февралендә торак пункт буларак төркәлә. Оештырылган көннән Бөгелмә р-нында. Халык саны: 1970 тә — 455, 1979 да — 380, 1989 да — 300, 2002 дә — 490 кеше.

ПОБЕДА (Лобашки) посёлогы, Кайбыч р-нында, Олы Кайбыч авылынан 13 км көн-

батыштарак, Бәрле елгасыннан 1,5 км читтә урнашкан. 2010 елда 19 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык, терлекчелек. 1920–30 еллар чигендә нигез салына. Оештырылган көннән Кайбыч р-нында. 1944 нең 19 февраленнән — Подберезье, 1956 ның 17 маеннан — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан — Апас, 1991 нең 19 апреленнән Кайбыч р-нында. Халык саны: 1938 дә — 137, 1949 да — 88, 1958 дә — 95, 1970 тә — 93, 1979 да — 67, 1989 да — 35, 2002 дә — 24 кеше.

ПОБЕДА посёлогы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрненнән 21 км төньяк-көнбатыштарак, Тормы елгасы бассейнында. 2010 елда 13 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгылә — терлекчелек. 1920–30 елларда Олы Шәмәк авылынан күчүчеләр нигез сала. Оештырылган көннән ТАССРның Буа кантоны Олы Шәмәк волостенда. 1930 ның 10 августыннан Тәтеш р-нында. Халык саны: 1938 дә — 135, 1949 да — 118, 1958 дә — 146, 1970 тә — 116, 1979 да — 44, 1989 да — 23, 2002 дә — 15 кеше.

«ПОБЕДА ТРУДА» ХИМИЯ ЛАБОРАТОРИЯСЕ ПРИБОРЛАРЫ ҺӘМ САБЫТ-САБА ЗАВОДЫ, к. Васильево тыяла заводы.

ПОБЕДИМСКИЙ Дмитрий Глебович (10.6.1941, Ташкент ш.), химик, химия фән. д-ры (1978), проф. (1980), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1990), РФнең атказ. фән эшлеклесе (1996). 1964 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, сәнәгый биотехнол. кафедрасын оештыручы һәм аның житәкчесе, биоинженерия ф-ты деканы (1982 дән). 1992 дән Мәскәү нечкә химия технологияләре академиясендә, бер үк вакытта, 1993 тән, РФ Магарифи һәм фән министрлыгының Респ-ка фәнни-консультатив тикшеренү-экспертиза үзәгендә баш фәнни хезмәткәр. Хезмәтләре югары молекуляр кушылмалар деструкцияләү һәм стабилизацияләү химиясенә һәм химик физикасына, биотехнологияләргә карый. П. ферментлар деструкциясе һәм стабилизациясенә физик-химик нигезләрен эшли. Полимерларда, углеводородларда һәм тере системаларда химик оксидлашу процессларын антиоксидантлар б-н көйләүнең төп нигезләрен гомумиләштерә; күзәнәк метаболитлары биосинтезы көйләгечләре буларак, экзоген антиоксидантлар тәсиренә синергизм күренешен ача; микроблы аксым продуктларын, аминок-талар һәм органик к-талар синтезлауның сәнәгый процессларын көчәйтү буенча күп кенә гамәли нәтижеләр ала. Гомоген реагентлар, дисперс фазалар һәм иммобильләшкән күзәнәкләр нигезендә сәнәгый пычрак суларны биочистартуны яхшыртуның физик-химик ысулларын тәкъдим итә; биологик актив матдәләр биосинтезы процессларын көчәйткеч тәсирле химик һәм биологик өстәмәләр нигезендә камилләштерүгә ирешә. Фәнни хезмәтләренә нәтижеләре «Түбәнкаманефтехим», «Казаноргсинтез» АЖләрндә, «Башбиофарм» ЖБдә (Башкортстан АССР), Фрунзе антибиотик-

лар з-дын (Кыргызстан ССР) һ.б.да гамәлгә кертелгән. Югары уку йортлары өчен «Ясалма каучуклар өчен мономерлар химиясе һәм технологиясе» («Химия и технология мономеров для синтетических каучуков», Л., 1981), «Микробиологик житештерүләр технологиясенә теоретик нигезләре» («Теоретические основы технологии микробиологических производств», М., 1990) дәреслекләре авторларының берсе. Уйлап табуга 23 авторлык таныклыгы бар. Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. бүләге лауреаты (1974). Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Регуляция химических процессов антиоксидантами: Методологические подходы и их реализация // Журн. физ. химии. 1991. Т. 65, № 7; Phosphororganic stabilizers for polymers; efficiency and mechanisms of action // Developments in Polymer Stabilization. 1980. V.2, № 4; Metal complexes with ligands-organic phosphites aspolyolefin antioxidants // J. Polymer Sci. 1980. V. 18.

Әд.: Российская академия естественных наук: Энцикл. СПб., 1998; Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КИТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

ПОВАРИСОВ Суфиян Шәмсетдин улы (29.8.1924, Бөрә кантоны, хәзер БРның Илеш р-ны Тыпый а.), тел галиме, язучы, филол. фән. д-ры (1992), проф. (1992), БРның һәм ТРның атказ. фән эшлеклесе (1992, 2005). РФнең мактаулы югары белем бирү хезмәткәре (1997). БРның халык язучысы (2012). Татар һәм Башкорт телләрендә яза. Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1955), Актаныш р-нының Бурсык мәктәбе директоры булып эшли. 1958–60 елларда «Кызыл таң» (Уфа) г-тасында әдәби хезмәткәр. 1960 тан Башкорт ун-тында. Хезмәтләре татар теленәң стилистика, лексика, морфологиясенә, әдәби сүз сәнгатенә карый. Юрт мәктәп һәм югары уку йортлары өчен уку ярдәмлекләре авторы. «Яратам сине, тормыш» (Уфа, 1963), «Сөмбел» (Уфа, 1973), «БШшанам һиң» (Уфа, 1984), «Иәшлек йылдары» (Уфа, 1992) һ.б. повестьларында әхлакый мәсьәләләр күтәрә, «Биш партизан» (Уфа, 1987), «Үлемгездәр юлы» (Уфа, 1996) повестьларында, «Язмыш корбандары» (Уфа, 1996) һәм «Ут эсендәгә мөхәббәт» (Уфа, 2005) автобиографик романнары Гражданнар һәм Бөек Ватан сугышы вакыйгаларына багышлана. Татар әдәбияты классигы Г.Ибраһимовның фажиғале язмышы «Пәйгамбәр таңы» (1999), «Күкнең жиденче катында» (1999), «Ожмахка бер адым» (2000) китапларынан торган трилогиядә чагылыш таба. П. — «Һөйзәргән дө тел, биззәргән дө тел» (Уфа, 1969), «Кәрлә йондоз» (Уфа, 1974), «Ауылымдың алһыу таңдары» (Уфа, 1986) һ.б. пьесалар авторы. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, 3 нче дәрәжә Дан ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әсәр.: Тел — күңелнең көзгәсе. К., 1982; Татар телендә чагыштырулар. Уфа, 1996; Сүз һәм сәнгатьле сөйләм. Уфа, 1997; Сайланма әсәрләр: 3 томда. К., 1999–2000; Язык и стиль прозы. Уфа, 1979; Легенды о счастье. Уфа, 1995.

Әд.: Суфиян Шамсутдинович Поварисов: Био-библиогр. указ. Уфа, 2005.

С.Г.Сафуанов.

ПОВЕСТЬ, *хикәя* һәм *роман* арасында торган урта күләмле чөчмә жанр. Урта гасырлар төрки-татар әдәбиятында аңа дини, үгет-нәсихәт биру характерындагы *хикәят* һәм *кыйссалар* якын тора. Татар әдәбиятында П. 19 йөзнен 2 нче яртысында формалаша. Жанр мәгърифәтчелек әдәбияты кысаларында гәмәлгә куела (татар жәмгыятең сүз көченә таянып, Европа үрнәгендә үсү мөмкинлеге турындагы идея). Ижтимагый проблемалар күтәрүе, тормышка тирән ижтимагый-фәлсәфи бәя бирергә омтылуы б-н П.: социаль-көнкүреш (Р.Фәхретдин «Салимә, яки Гыйффәт», «Әсма, яки Гәмәл вә жәза»; Г.Гафуров «Тутам»; Г.Исхакий «Кәләпүшчә кыз», «Бай угьлы»), романтик (Ф.Кәрим «Морза кызы Фатыйма»), ижтимагый-танкыйди (З.Һади «Яна әсхабә кәһф», «Яна тау тишеге»), «Жиһанша хәзрәт»), сатирик (Ш.Мөхәммәдов «Жәһаләт, яхуд Галиәкбәр агай», «Яфрак асты, яхуд Мәкәржә арминкәсе» һ.б.) төрләргә бүленә. 20 йөз башында мәгърифәтчелек карашлары заманга карата танкыйди мөнәсәбәт б-н алмашына, чынбарлыкның шартлы моделен булдыру омтылышы барлыкка килә. Аның нигезен фантастик әчтәлекле пародия (Ф.Әмирхан «Фәтхулла хәзрәт»), автобиографик мотивлар (Г.Исхакий «Зиндан»; Г.Тукай «Исемдә калганнар», Ф.Әмирхан «Тәржемәи хәлем») тәшкил итә. Башлыча, психол. (Г.Исхакий «Тормышмы бу?»; Ф.Әмирхан «Хәят»; М.Гафури «Хәмәтнең хәяты», «Мәхәббәт хатлары»), ижтимагый (Ш.Камал «Акчарлактар») һәм романтик-психол. (С.Жәләл «Дим буенда»; Г.Исхакий «Очрашу, яки Гөлгыйзар», «Остазбикә») мәсьәләләр күтәрелә.

1920–30 елларда татар әдәбияты сәяси һәм идеологик басым кичерә. Күптөрле эстетик омтылышлар янәшә яшәгән чор шартларында соц. идея б-н бәйлә яна әдәби система формалаша. Әйдәп баручы урынны Окт. рев-циясе һәм Гражданныр сугышы вакыйгаларына (Г.Ибраһимов «Кызыл чәчәкләр»; Г.Бәширов «Сиваш»), күмәкләштерү чорына багышланган (К.Нәжми «Кояшлы яңгыр», «Якты сугмак»; М.Әмир «Агыйдел») героик-романтик һәм героик-трагик П. ала. Соц. үзгәрешләргә ирония б-н шәрехләү омтылышы Ф.Әмирханның «Шәфигулла агай» сатирик шаржында, татар Пеның милләт язмышына игътибар бирүе аягынан рев-циягә кадәрге традицияләргә үстерү Гали Рәхимнең символларга бай романтик рухлы «Идел» әсәрендә күзәтелә. Ләкин бу омтылышлар, башкача фикер йөртүчеләргә каршы кампания башлангач, кире кагыла. Башлыча, көнкүреш П.е төзелеп ятучы яңа тормыштагы кискен соц. конфликтларны чагылдыру мөмкинлеген тудыра. Әйттик, А.Шамовның «Рәүфә» П.е дини хорафатларга, искергән карашларга каршы чыгып, тормышта үз урынын тапкан авыл хатыны язмышына багышлана. Г.Кутуйның «Ташпырылмаган хатлар» П.ндагы Галия образы мисалында мәхәббәткә, гаиләгә, хагын-кызын жәмгыятьтә тоткан урыны һәм роленә кагылышлы булган искелек б-н аңалык конфликты күрсәтелә. Соц. жәмгыять төзү процессы, әшчә яшьләр-

нең көндәлек тормышы И.Газиниң «Көмеш сулы Нурминкә», «Бригадир кыз» П.енда чагылыш таба. Соц. идеяне раслап, язучылар үткәннәргә мөрәжәгать итәләр, бүгенге көнне тарихи ретроспективада карыйлар (Г.Ибраһимов «Татар хатыны ниләр күрми»; М.Гафури «Кара йөзләр», «Шагыйрьнең алтын приискасында»), фантастик-романтик формалар кулланалар (Ш.Усманов «Памирдан радио»). 1921 елгы ачылыкны тасвирлау натуралистик һәм публицистик тенденцияләргә чәйтә (Г.Ибраһимов «Адәмнәр»). Производство һәм колхоз төзү, Окт. рев-циясе һәм Гражданныр сугышы турында язучы проза авторлары әдәби тормышның алдынгы сәфына чыга.

1940–50 дә П. жанры сүлпәнәя төшә. Бөек Ватан сугышы вакыйгаларын героик-романтик төстә күрсөтү Ф.Кәримнең «Разведчик язмалары», «Язгы төндә» П.ларында чагылыш таба. Сугыш көндәлеген тасвирлаганда, автор фәлсәфи гуманиләштерүгә омтыла (конкрет вакыйгалар ике дөньяның бил алышуы төсен ала), фашизмның кешелек өчен фажиға булуын асызыклыкый. Сугыш еллары прозасында лирик тәүбә традицияләре үсеш ала. Ф.Хосниниң мөхәббәт, тугрылык, дуслык һәм хыянәт турындагы «Йөзек кашы» П.нда лирик-психол. башлангыч көчле: сугыш кешенең әхлакый паклеге һәм намусын сынау аша уздыручы факторга әверелә. Г.Кутуйның «Рөстәм мажаралары» П.енда мавыктыргыч мажаралы форма жиңүгә какшамас ышаныч б-н үрелә бара.

Сугыш темасы әдәбиятта сугыштан соң да әйдәп баручы булып кала бирә. Н.Дәүлинең «Яшәү белән үлем арасында», «Жимерелгән бастион» социаль-психол. П.ларында немец лагерлары, сугыш елларының фажигале мизгелләре тасвирлана. 1960 нчы елларда Ш.Рәкыйпов татар әдәбиятында беренче булып документаль П. жанрында яза башлай. Аның «Чәчәкләр сөйлә белә», «Кайдан син, Жан?», «Кызылар-йолдызлар», «Кипарислар жыры» һ.б. әсәрләрендә чын язмышлар һәм конкрет кешеләр каһарманлыгы күрсәтелә. Фронтвикларның тыныч тормышка кайтулары Ф.Хосниниң «Жәй башы» П.енда тасвирлана. 1950 еллар П.е татар авылы тормышын яңа яктан ача.

И.Газиниң «Алмагачлар чәчәк ата», Ә.Еникинең «Рәхмәт, иптәшләр» П.ларында тормышка искечә һәм заманча караш конфликты совет чынбарлыгында яшәп килгән күп кенә проблемаларны фаш итә. Колхозлар төзү өшенен киеренкелеген, кискенлеген, житкеләргә тар фикерлә, каты бәгырьлегең, шәкси байлык тулларга омтылуларын ачып бирү б-н бергә, авторлар бер үк вакытта кешенең тормышы үзгәртә алуына ышанып, фидакәр герой-активист образлары тудыралар (Ә.Еники «Саз чәчөгә», «Рәшә»; Ф.Хосни «Авыл өстендә йолдызлар»).

Татар әдәбиятында П. жанрының чәчәк ату чоры 1960–80 елларга карый. Автобиографик П. активлаша. Балачак темасына мөрәжәгать итеп, әдипләр милли тарих (битрәк тә 20 йөз башын) һәм тоталитаризм чоры-

ның ачы чынбарлыгын тасвирлау мөмкинлекләрен элли. И.Газиниң «Малай чак», Р.Төхвәтуллинның «Жиләкә аланнар», М.Әмирнең «Без бәләкәй чакларда», «Хатирәләр урманы», Ф.Хосниниң «Минем тәрәзәләрем», Ә.Еникинең «Соңгы китап», Г.Бәшировның «Туган ягым — яшел бишек», Г.Минскийның «Яшенле яңгыр», Ш.Маннурның «Агымсуларга карап», Г.Ахуновның «Йолдызлар калка» кебек автобиографик материалга нигезләнән язылган П.ларында күп кенә милли, ижтимагый, фәлсәфи мәсьәләләр күтәрелә.

«Авыл» повесте, тормышны әхлакый-фәлсәфи караш аша тасвирлавы, халыкның гореф-гадәтләренә мөхәббәте, зирәклегә б-н соцреализм схемачыллыгының арыну юлын күрсәтә. Р.Төхвәтуллинның «Авылдашым Нәби», «Йолдызым», А.Гыйләженең «Язгы кәрваннар», Ә.Баянның «Яшьлегемне эзли» П.ларының геройлары — буыннарның күпгасырлык тәҗрибәсән саклаучылар, халыкның әхлакый васыятын үтәучеләр. Алар тормышка, табигатькә, кешеләргә карата рухсыз, үз ихтыяжларын гына канәгатьләндерүгә корылган мөнәсәбәткә каршы куела. Лирик пафосның тыгызлыгы, символларга мөрәжәгать итү, тормышны фәлсәфи танып-белү һәм кешенең әхлакый принциплары арасындагы элементләргә эзләр П.ның үзенчәлекләрен тәшкил итә. Татар авылының бүгенгесенә эпик караш аша авторларның күбесе 20 йөз тарихын тудала күрсәтә, күмәкләштерү, шәхес култы чорларын, көчле кешенең сындырылуын баяләргә омтыла, укучы игътибарын татар халкы өлешенә төшкән сынауларга юналтә (Н.Фәтта «Кырык дүртнең май аенда»; А.Гыйләжев «Өч аршын жир», «Жомга көч, кич белән»; Г.Ахунов «Чикләвек төше»). Геройларын трагик вакыйгалар аша уздырып, прозаиклар кешегә, язмышка каршы торырга ярдәм иткән көч һәм кыйммәтләргә барлай (Хәсән Сарьян «Бер ананың биш улы»; М.Мәдиев «Кеше китә — жыры кала»; А.Гыйләжев «Яра»). 1970–80 еллар татар авылын игътибар үзәгенә куеп, авторлар матди муллыкка омтылу, рухи кыйбланы югалту б-н бәйлә яңа конфликтлар таба (А.Гыйләжев «Өтәч менгән читәнә»). Татар авылының үткән бүгенгә көн күзлегенән чыгып яктырту һәм баяләү аша, П. 20 йөз тарихына гомуми караш формалаштыра. ГУЛАГ темасы беренче тапкыр нәкъ менә П. жанрында чагылдырыла (И.Салахов «Кольма хикәяләре»). Бөек Ватан сугышы вакыйгаларын яңадан баяләү өчен шу. П. жанрына мөрәжәгать ителә (М.Юныс «Биектә калу»). Сәнәгат темасына багышланган П.та экологик (М.Әмир «Балыкчы ялганнары»; Г.Ахунов «Артышлы тау буенда»; Р.Төхвәтуллин «Агымсу») һәм ижтимагый (А.Расих «Ике буйдак», «Сынау») мәсьәләләр заманча көн тәртибенә куела.

20 йөз ахырында П.ның төрле стиль агымнарына, үсеш юналәшләренә бүленүе аның үсеш үзенчәлегенә дә тәэсир ясай. Өлкән буын прозаиклар тормышның ижтимагый һәм әхлакый мәсьәләләренә мөрәжәгать итә (Г.Бә-

широв «Көзгө ачы жиллөрдө», «Сарут»; Г.Ахунов «Этләр патшасы»; Р.Батулла «Юл буенда зангар чәчәк» һ.б.) Жәмгыяттә дә, кеше күңелендә дә канәгәтсезлек тойгылары көчәя (Ә.Баян «Урланган ай»; М.Галиев «Ерак урман авазы»). Ф.Бәйрөмованың «Болын», «Битлек», «Кем?» экзистенциаль-психол. П.лары һ.б. татар П.еның жанр цикләрен киңәйтәп жибәрә. П.лар психологизм алымнарын, символлар һәм метафорик образлар куллануның өр-яңа мөмкинлекләрен ача. Дини һәм мифологик символиканың ижтимагый төгәллеккә омытылу б-н кушылуы Ф.Бәйрөмова карашларының фәлсәфи тирәнлеген тәэмин итә («Канатсыз ачкарлактар», «Кыңгырау»). Милли дөнья картинасын сурәтләү омытылышы, милли характерны, милләт образын тергезү 20–21 йөзләр чиге прозасында үзгәллеккә күренеш була (А.Хәлим «Өч аяклы ат», «Татар вакыты»; В.Имамов «Япон татары»). Н.Гыйматдинова эсәрләрендә шартлылыкның мифологик төре магик, мистик сыйфатлар б-н кушылып, ике төрлө торыш моделә туыра: «Сихерче», «Ут күбәләге», «Кыргый», «Ак торна каргышы» һ.б. Гыйбрәтлө хикәянең корылыш тәртибенә нигезләнеп, прозаиклар кеше психикасының аң һәм аң төпкелә өлкәләрен тасвирлау объектна әйләндерә (Ф.Бәйрөмова «Алыплар илендә»; З.Хәким «Курку»; Ф.Садриев «Рәхмәт, әтием!»; Разил Вәлиев «Эт кояшы» һ.б.) Советлардан соңгы жәмгыяттә кешенең рухи таркалуына йөз тотуы З.Хәкимнең «Кишер басуы», М.Кәбировның «Сары йортлар сере», Факил Сафинның «Соңгы көз»ендә асызыклана. Гасырлар чигендә П.та романтик караш (М.Галиев, М.Кәбиров, Мансур Вәлиев, Ә.Салах) һәм сентиментальлек активлаша (Ф.Яруллин, Ф.Садриев). Бүгенге татар П.еның аерылып торган сыйфаты — фәлсәфи һәм психологик тирәнлеккә омытылу.

Әд.: Татар әдәбияты тарихы: 6 томда. К., 1989–2001; Заһидуллина Д.Ф. Яңа дулкында (1980–2000 еллар татар прозасында традицияләр һәм яңачалык). К., 2006.

Д.Ф.Заһидуллина.

ПОГОДИН Сергей Николаевич (22.3.1956, Хабаровск ш.), генерал-майор (2001). М.В.Фрунзе исем. Киев югары гомумгаскәри командирлар уч-щесен (1977), М.В.Фрунзе исем. хәрби академия (Мәскәү, 1987), РФ Кораллы Көчләре Генштабының хәрби академиясен (Мәскәү, 1999) тәмамлый. 1977–82 елларда Германиядә совет гаскәрләре төркемендә мотоукучы взвод командиры, рота командиры. 1982–84 тә Киев хәрби округында, 1982–83 тә 1 нче гв. гомумгаскәри армиянең 136 нчы гв. мотоукучы дивизиясендә мотоукучы батальон командиры урынбасары — штаб башлыгы, 1983–84 тә 46 нчы мотоукучы дивизиядә 1215 нче мотоукучы полкның мотоукучы батальоны командиры урынбасары — штаб башлыгы. 1987–97 дә Байкал аръягы хәрби округында, 122 нче мотоукучы дивизиядә 382 нче мотоукучы полкның мотоукучы батальоны командиры, 1987–88 дә 36 нчы гомумгаскәри армиядә 18 нче ныгытылган р-ның танк уты нокталары 578 нче аерым батальоны командиры, 1988–93 тә

36 нчы гомумгаскәри армиядә 38 нче гв. мотоукучы дивизиянең 408 нче гв. мотоукучы полкы командиры урынбасары — штаб башлыгы, 1993–95 тә 131 нче гв. пулемёт-артиллерия дивизиясендә 408 нче гв. мотоукучы полк командиры, 1995–97 дә 55 нче армия корпусының 168 нче аерым мотоукучы бригадасы командиры. 1999–2002 дә Кавказ аръягы Россия гаскәрләре төркемендә 62 нче хәрби база командиры. 2002–06 да Төньяк Кавказ Хәрби округында 58 нче армия командующие урынбасары. 2006 елдан ТРның хәрби комиссары. «Хәрби казаншылары өчен» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

ПОДБЕРЕЗЬЕ РАЙОНЫ, ТАССРда. 1944 елның 19 февралендә *Кайбыч районының* бер өлешеннән оештырыла. Үзәге — Олы Подберезье авылы. 1948 дә П.рның мәйданы 524 км² була, анда 16 авыл советы, 37 торак пункт исәпләнә. 1956 ның 14 маенда район, терр-ясе Кайбыч р-нына бирелү сәбәп, таркатыла.

ПОДБОРНЫЙ КҮЛӘ, Көнчыгыш Кама аръягында. Элекке су юлында сакланып калган күл. Кама елгасының уңьяк тугаенда урнашкан, Түбән Кама ГЭСы плотинасынан түбәндәрәк, Алабуга р-ны Луговой бистәсеннән көньяк-көнчыгыштарак, Түбән Кама милли паркының көньяк чигендә. Су өслегенә мәйданы 41 га. Су күләме якынча

Подборный күлә.

600 мең м³. Озынлыгы 3690 м, иң зур киңлегенә 170 м, уртача тирәнлегенә 1,5 м, иң зур тирәнлегенә 2 м тирәсе. Формасы озынча. Төньяк яры текерәк һәм күтәркенке, нарат өстенлек иткән катнаш урман б-н капланган, көньяк яры урыны-урыны б-н сазлыклы. Күл ял итү максатларында файдаланыла.

ПОДВЫСОЦКИЙ Валериян Осипович (1822, Чернигов губ. — 28.6.1892, Казан), фармацевт, медицина д-ры (1878). 1872–77 дә Дерпт ун-тының мед. ф-тында укый. 1877–79 елларда Фармакология ин-тында (Германия, Драгендорф ш.) энли. 1879–85 тә фармацевтик химия каф. приват-доценты, фармакол., диетика һәм мед. тарихы профессоры. 1885 тән Казан ун-ты фармакогнозия һәм фармация каф. профессоры. П., беренчеләрдән булып, ун-т студентлары өчен фармакологияне күрсәтмә нигездә укыту һәм практик дәресләр кертә. Хезмәтләре фармацевтик химиягә, үсемлек матдәләрен фармакогнозиясенә, токсикологиягә карый. «Anatomische Untersuchungen über die Zun-

gendrusen des Menschen und der Säugetiere» (1878) хезмәте алтын медальгә лаек була.

Хезм.: Фармакология железа (Критическое обозрение современных учений о железе и новый взгляд на врачебное его значение) // Врач. 1885. № 18–19; 21; Справочная книга практического врача. К., 1889.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 2.

ПОДБОРНОВА Анна Алексеевна (1.12.1927, Саратов губ. Петровский өязе, хәзер Пенза өлкәсенә Лопатин р-ны Китунькино а.), хокук белгече, Казан юридик ин-тын тәмамлый (1951). 1951–61 елларда Киров р-ны мәхкәмәсенә халык судьясы (Новосибирск ш.). 1961–62 дә ТАССР МС каршындагы Дәүләт арбитражи дәүләт арбитры, 1962–68 дә баш дәүләт арбитры. 1969–83 тә ТАССР адвокатлар коллегиясе адвокаты.

Е.Б.Долгов.

ПОДБОРНЫЙ посёлогы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәрәннән 15 км төньяк-көнчыгыштарак, Бөгелмә — Азнакай автомобиль юлы буенда. 2010 елда 941 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 66%, татарлар — 22%) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1960 ның 16 февралендә торак пункт буларак теркәлә. Халык саны: 1970 тә — 351, 1979 да — 332, 1989 да — 1011, 2002 дә — 890 кеше.

ПОДБОРНЫЙ посёлогы, Ютазы р-нында, шәһәр тибындагы Урысу посёлогыннан 10 км төньяктарак урнашкан. 2010 елда 417 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 71%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1920 елларда нигез салына. Беренче исеме — Вахитов исем. с-зының 4 нче бүлекчәсе посёлогы (1937 дән «Ютазы» с-зы), 1962 нең 28 маеннан — хәзерге исемдә. Оештырылган көннән Тымтык р-нында. 1931 нең 20 октябреннән — Азнакай, 1935 нең 10 февраленнән — Ютазы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан — Баулы, 1991 нең 6 апреленнән Ютазы р-нында. Халык саны: 1949 да — 259, 1958 дә — 151, 1970 тә — 575, 1979 да — 471, 1989 да — 413, 2002 дә — 469 кеше.

ПОДКОЛОК авылы, Чистай р-нында, Чистай шәһәрәннән 20 км көнчыгыштарак, Куйбышев сусаклагычыннан 4 км читтә урнашкан. 2010 елда 8 кеше (руслар) яши. 18 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында П.та жил тегермәне була. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 318,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Олы Талкыш волостында, 1920 дән ТАССРның Чистай кантоньында. 1930 ның 10 августыннан Чистай р-нында. Халык саны: 1859 да — 173, 1897 дә — 276, 1908 дә — 288, 1920 дә — 343, 1926 да — 228, 1938 дә — 280,

1949 да — 180, 1958 дә — 230, 1970 тә — 137, 1979 да — 85, 1989 да — 28, 2002 дә — 6 кеше.

ПОДЛЭСНЫЙ посёлогы, Бөгелмә р-нын-да, Бөгелмә шәһәрненн 3 км төньяктарак урнашкан. 2010 елда 703 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 52%, руслар — 43%) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 1960 нын 16 февралендә торак пункт буларак теркәлә. Оештырылган көннән Бөгелмә р-нын-да. Халык саны: 1970 тә — 132, 1979 да — 124, 1989 да — 158, 2002 дә — 304 кеше.

ПОДЛЭСНЫЙ (Урманасты) посёлогы, Лениногорск р-нын-да, Лениногорск шәһәрненн 2 км көнчыгыштарак, Лениногорск-Бөгелмә автомобиль юлы буенда. 2010 елда 740 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 46%, татарлар — 29%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 1954 тә нигез салына. Оештырылган көннән Яңа Писман р-нын-да. 1955 нең 18 августыннан Лениногорск р-нын-да. Халык саны: 1970 тә — 455, 1979 да — 492, 1989 да — 552, 2002 дә — 566 кеше.

«**ПОДСОЛНЕЧНИК**», 1) 1918 елда гамәлдә булган рәссамнар берләшмәсе; 2) шул ук исемдәге күргәзмә. «П.»ка Казан сәнгать мәктәбе студентлары һәм аның базасында оештырылган Казан ирекле сәнгать остаханәләре рәссамнары: К.К.Чеботарёв, А.Г.Платунова, Д.С.Мошевитин, Ф.П.Гаврилов (башлап жиберүче төркем), И.Алпатов, Н.Баранов, В.Попов (псевд. — «Вас. Вера»), Н.Михайлов (псевд. «Диомиди»), П.Зотов, И.Никитин, В.Соловьёв-Озёров, Д.Фёдоров, Г.Потапов керә. Башлап жиберүче төркем тарафыннан Казан мәгариф комис-тына тапшырылган устас расланмый. «Фәнни-тәҗрибә жәмгыяте»нең идея-ижат программасы булмый. 1918 елның 23 апрель — 19 май көннәрендә узган «П.» ағзалары күргәзмәсе ижат яшьләренен сәнгатьтәге эзләнүләренен неоакадемизм һәм модернизм предметсыз сәнгать һәм кубофутуризмга кадәрге киң спектрнын чагылдыра. «П.» күргәзмәсе авангард рәссамнарының Казан сәнгатьендә беренче рәсми чыгышы була, һәм ул 1920 елларның 1 нче яртысында «*Всадник*», «*Тат.ЛЕФ*» берләшмәләре ағзаларының ижатында алга таба киң үсеш ала. Күргәзмәгә 300 гә якын эсәр куела. «Казанское слово» г-тасының 1918 елның 12 май санында басылган рецензиядә «П.» турында: «Кыюлык, чын мәгънәсендәге сәләт, ихлас эзләнү чаткылары бар, эмма шуның б-н бергә аңа еш кына очраклылык, күзгә бәрелеп тору, бернигә карамастан үзәнчәлекле булырга омытылу хас», дип яздыла.

Әд.: К л ю ч е в с к а я Е.П. Из истории Казанского ЛЕФа // Советское искусство 20–30-х годов: Сб. докл. науч.-практ. конф. К., 1992.

Е.П.Ключевская.

ПОДУРЪЕВА ЙОРТЫ Казанда, архит-ра истәлегә. 1906 елда арх. Ф.Р.Амлонг проекты буенча Алабуганың 1 нче гильдия сәүдәгәрә И.Г.Стахев тәзәтә, мирас буенча кызы М.И.Подуреввага күчә. Модерн элементлары катнаштырып, романтик юнәлештәге эклектик формаларда төзелгән ике катлы, ант-

ресолье шәһәр йорты. Төп катларның тәрәзә рәтләре, урталыктагы кәрниз һәм ниргә б-н берләштерелгән төрле зурлыктагы ике күләмнән тора. Ишегалдына каршы фасадка купшы антаблемент б-н бизәлгән колонналарга корылган ике катлы түбә астында зур терраса тоташкан. Ике яклы төп баскыч террасадан бакчага алып чыга. Ишегалдындагы ян фасадта урнашкан ишек парлы колонналардагы купшы фронтонлы саравычка аерым төс биреп тора. Вестибюльдәге киң баскыч икенче каттагы тәрәзәләре урамга караган тантана залына һәм бүлмәләргә алып мена. Торак бүлмәләр йортынның икенче һәм ант-ресолье катларының (бер басмалы ағач баскыч илтә) ишегалды аягында урнашкан. Йокы бүлмәсеннән террасага чыгарга була. Беренче катның ишегалды өлешендә һәм терраса астында аш-су, хужалык бүлмәләре һәм хезмәтчеләрнең торак бүлмәләре урнашкан.

М.И.Подурева йорты. Арх. Ф.Р.Амлонг. Казан. 1906. Хәзерге күренеше.

Үзәк фасадтагы тантана залы кисек пирамида формасындагы биек түбәле, почмак ясап торучы ризалит б-н аерылып тора. Аның нигезенә композиц ордерлы парлы колонналар күтәрәп торучы купшы антаблементлы, катлаулы барокко формасындагы зур аттиклы фронтон күтәрелгән. Залның зур аркалы тәрәзәсен түр бүлмәләрдәге шуңа охшаш, кечерәк үлчәмле 3 тәрәзә кабатлы. П.й. фасадларының купшы бизәлешенә: штукатурланган диварларның русланган өслеге, беренче каттагы зур биюлгәч ташлы, йөзлекләре кистерелгән тәрәзәләр, икенче каттагы тәрәзә каймаларының киң пилластрлардагы архивольтлары, фронтоннардагы һәм тәрәзә араларындагы тимпаннарга үсемлек рәвшендәге сылап ясалган күпертмә бизәкләр, такта сыман һәм рәте б-н ярыкултыксалы тәрәзә төбе куышлары, түбә периметры буенча сузылган култыксалы аттик диварлар һәм гөл чүлмәкләре куелган квадрат баганачыклар керә. Фасадлар диварларның пастель төсе һәм ак детальләр б-н аралаштырып бизәлгән. 1918–20 дә П.й. Көнчыгыш фронтнын Гадәттән тыш комиссиясе карамагында була, анда ябып кую камералары урнаштырыла. Совет хакимияте чорында террасасын, саравычын, бүлмә интерьерларын югалта. 1984 тә бина Композиторлар берлегенә бирелә, 1986 да үзгәртеп корыла.

Әд.: Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982.

Х.Г.Надырова.

ПОДУСТ (түбәнәвыз) (Chondrostoma), карп-лар семьялыгынын балыклар ыругы. 18 тө-

ре билгеле, Евразия елгаларында яшиләр. Татарстан терр-ясендә бер төре Идел П.ы (С. variabile) яши. Иделнең һәм Каманың барлык зур куышлыкларында, агымлы участокларда очрый. Озынлыгы 20–30 см, авырлыгы 300–400 г. Гәүдәсе озынча, берникадәр ян-яктан кысылган. Тәңкәсе тыгыз, эре. Сырты яшыкелт-кара төстә, ян-яклары һәм корсагы көмешсыман. Койрык йөзгече нык уемтылы, канатлары очлы. Авызы аркылы яки дугасыманрак ярык рәвшендә. Аска казналыгы мөгезчел тышлык б-н капланган. Женси яктан 3–5 яшьтә житлегә. Уылдыгын апрель–майда, суның темп-расы 6 °С булганда, төбе вак ташлы һәм агым көчле булган участокларда чөчә. Үрчемлеге — 5,3 меңнән 16 меңгә кадәр уылдык бөртөгә. Уылдык чөчү вакытында ата балыклар ачык төскә керә. Вак ымыргасызлар, үсемлекләр б-н туклана. Балык уылдыкларын ашы. Балык тоту спорты объекты. 5 елдан артык яшәми. ТРнын Кызыл китабына кертелгән.

ПОДЫМОВ Владимир Николаевич (16.5.1932, Самара ш.), физик, техник фән. д-ры (1987), проф. (1990). 1955 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Татарстан нефть фәнни-тикшерену ин-тында эшли (Бөгелмә ш.). 1958 дән Казан ун-тында, молекуллар физика каф. профессоры (1988–96). Хезмәтләре газ янгандагы автотирбәнәшләргә карый. П. газ янганда релаксацион автотирбәнәшләр күренешен ача һәм тикшерә. Импульсылы камералар — газ катышмасы шартлавы б-н идарә ителә торган кысылу дулкыннарын генерацияләүче жайланмалар проектлаунын фәнни нигезләрен эшли. Беренче булып ягу жайланмаларының югары темп-ралы зонасында һәм тузанланган газ агымнары кулланыла торган технологияләрдә жылыну өслеген кысылу дулкыннары б-н чистарту өчен импульсылы камералар куллануны тәкъдим итә.

Уйлап табулары СССР, Һиндстан, Болгариянең кара, төсле металлургия пр-тиеләрендә, энергетикада, цемент жигештерүдә гәүдәлгә кертелә. ТР Кулланучылар хокукларын яклау берлеге советы рәисе (1989 дән). Хезмәтләре фән казанышларын популярлаштыруга һәм кулланучылар хокукларына карый. Медаллар, ш.и. СССР ВДНХсынын көмеш медале б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Пособие по освоению систем релаксационного вибрационного горения. К., 1971 (автордаш); О механизмах импульсной очистки. К., 1979 (автордаш); Теория автоматического управления. К., 2008 (автордаш).

ПОЗДЬЕВ Оскар Кимович (31.10.1958, Казан), микробиолог, мед. фән. д-ры (1994), проф. (1997). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1981), РФА КФУнең Органик һәм физик химия ин-тында эшли. 1994 елдан Казан. мед. академиясенен һәм бер үк вакытта, 1999 дән, Казан мед. ун-тының микробиол. кафедралары мөдире. Хезмәтләре вируска каршы торучан иммун реакцияләре механизмнарын, химик куышмаларнын вируска каршы активлыгын өйрәнүгә карый. Уйлап табуга 10 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Вирусные иммунодефициты. Механизмы постинфекционной иммунопатологии // Ка-

зан. мед. журн. 1989. № 5 (автордаш); Медицинская микробиология. М., 2001.

ПОЗДНЯК Александр Олегович (6.4.1961, Казан), эндокринолог, мед. фән. д-ры (2002). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1984), шунда ук, 2 нче терапия кафедрасында эшли. 1989 елдан Казан мед. академиясенен эндокринология кафедрасында. Хезмәтләре калкансыман биз функцияләрен, тиреоидинның күзәнәк иммунитетна һәм гумораль иммунитетка тәэсирен өйрәнүгә, калкансыман биз авыруларына ультратавыш ярдәмендә диагноз куюга карый.

Хезм.: Внутрителичные механизмы антицидотического действия димефосфона // Совершенствование профилактики, диагностики, лечения и реабилитации в медицине и практическом здравоохранении. К., 1990; Влияние кордарона на функциональное состояние щитовидной железы // Казан. мед. журн. 1992. № 3 (автордаш).

ПОЗДНЯКОВ Каюм Хөсәен улы (1897, Тамбов губ., Темников өязе Карасво а. — 7.4.1960, Казан), кинорежиссёр, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1957). Беренче татар кинематографистларынан берсе. Мәскәү кинематография техникумында укый. «Булат батыр» (1927, реж. Ю.В.Тарич), «Татарстан — дүрт елга иле» (1930, реж. А.И.Дубровский) фильмнарын төшергәндә режиссёр ассистенты була. «Мари Кужер» (1928), «Комета» (1929) фильмнарын төшерүдә катнаша. 1930 елдан «Востоккино» системасында кыска метражлы документаль фильмнар төшерә, сонрак «Союзкинохроника»ның татар бүлеге студиясендә эшли, «Совет Татарстаны» («Советский Татарстан») киножурнальын чыгаруда катнаша. П.ның турыдан-туры катнашы белән «Казан университетына 150 ел» («Казанскому университету 150 лет»), «Казандагы М.Горький музей» («Казанский музей М.Горького») һ.б. фильмнар төшерелә. 1954 тән Свердловск фәнни-популяр фильмнар киностудиясендә документаль һәм нәфис фильмнарга дубляж ясау режиссёры; «Тугрылыкны сынау» («Испытание верности»), «Кигәвен» («Овод»), «Ломоносов», «Солдат Иван Бровкин», «Минем кадерле кешем» («Дорогой мой человек»), «Кырык беренче» («Сорок первый»), «Солдат турында баллада» («Баллада о солдате») һ.б. фильмнарга татар һәм башкорт телләрендә дубляж ясыи.

Әд.: Алексеев И. Рубежи кинодокументалистов Татарии. К., 1974; Байкиев Р. Кинорежиссёр, преданный забвению // Татарские края. 2000. № 41.

Е.П.Алексеева.

ПОЗДНЯКОВ Эльгиз (Илгиз) Абдулла улы (7.6.1929, Казан), тарихчы, тарих фән. д-ры (1978), проф. (1992). 2 нче Ленинград артиллерия уч-щесен тәмамлый; 1957 елга кадәр хәрби хезмәттә. Мәскәү халыкара мөнәсәбәтләр ин-тын тәмамлаганнан соң (1964), РФАнең Дөнья икътисады һәм халыкара мөнәсәбәтләр ин-тында баш фәнни хезмәткәр (1993 тән). Хезмәтләре СССР һәм РФнең халыкара мөнәсәбәтләре, эчке һәм тышкы сәясәтте тарихына карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Нация, национализм, национальные интересы. М., 1994; Философия государства и права.

М., 1996; Философия культуры. М., 1999; Философия преступления. М., 2001.

Әд.: Кто есть кто в татарской общине Москвы. М., 2001.

«ПОЗДНЯЯ РОЗОВАЯ», чия сорты. 1939 елда А.М.Тверитинов тарафыннан Төмте жиләк-жимеш станциясендә чыгарыла. «Местная красная» сортыннан ирекле серкәләнгән чәчкен. Талымсыз, югары уңышлы, кыска чыдам. Коккомкоз авыруына бирешми. 2–2,5 м биеклектәге куак. Яшь ботакалары юан, кызгылт-көрән төстә, уртача озынлыкта. Яфраклары вак, озынча сузылган, очлы борынлы, куе яшел төстә, калын кабыкка, тыгыз, ялтыравыклы һәм яхшы күренеп торган жепселдә. Сабагы кыска, юан. Чәчәкләре эре, вак кына ак чәчәк төркеменә жьелганнар. Жимешләре 3,5 г га кадәр авырлыкта, озынча-түгәрәк, кызыл төстә, жимеш сабагына нык береккәннәр, июль ахыры — август башында берьюлы өлгерәләр. Жимеш йомшагы тыгыз, аксыл-алсу төстә, тәмә әчкелтем-баллы, бер аз авызы бөрештер. Орлыгы уртача зурлыкта. 3–4 нче елда жимеш бирә башлай. Үсентеләр һәм бөрә ялгау юлы б-н үрчәтелә. Бу сорт Татарстанда 1956 да районлаштырыла.

ПОЗИС, к. *Серго исемендәге завод*.

ПОЗНЯК Игорь Павлович (14.9.1930, Казан), спортчы, тренер (баскетбол), РСФСРның атказ. тренеры (1968), ТАССРның атказ. физик культура хезмәткәре (1991). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлай (1954). «Спартак» командасы составында (Казан) РСФСР кубогы (1950), РСФСР беренчелекләрендә көмеш медаль иясе (1949–55). 1950–53 елларда Казан вет. ин-тында, 1953–57, 1971–76 да — Казан химия-технол. ин-тында, 1957–71 дә — Казан ун-тында, 1976–95 тә — Казан пед. ин-тында укыта. 1957–70 тә «Университет» (к. «УНИКС») командасының баш тренеры. 1965–67 дә РСФСР жьелма командасы тренеры. П.ның шәкертләре арасында РСФСР, СССР жьелма командалары эгъзалары, РСФСР беренчелекләрендә медаль алучылар — З.З.Алимов, Ю.Г.Бабылов, Н.В.Бахаев, В.А.Груша, И.Д.Красновский, В.В.Левченко, В.В.Мясников, В.О.Никитин, Р.Г.Уразманов. Бөтенсоюз студентлар беренчелегендә жиңүче (1965), 1995 тән «УНИКС-Юниор» балалар-яшүсмерләр спорт мәктәбендә тренер-консультант.

ПОЙКИНО авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрненән 40 км төньяктарак, Юкәче елгасы буенда. 2010 елда 235 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 1678 дән мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Лыя Пойкина буларак та билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дүүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе (1890 да ачыла), ярма яргыч, вак-токлякәр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 936,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Лыябаш-Келәүш волос-

тенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Тәкәнеш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Мамадыш, 1935 нең 10 февраленнан — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленнан Мамадыш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 87 ир-ат; 1859 да — 266, 1897 дә — 398, 1908 дә — 470, 1920 дә — 463, 1926 да — 498, 1970 тә — 427, 1979 да — 354, 1989 да — 268, 2002 дә — 291 кеше.

ПОКРОВ ИСКЕ ДИН ТАРАФДАРЛАРЫ ЧИРКӘВЕ, Казандагы архит-ра истәлеге. Классик архит-ра элементлары б-н борынгы рус формаларындагы эклектика стилдә һәм кирпеч салуның бизалеш алымы б-н төзелгән. Төзелеш император Николай II нең 1905 елның 17 апрелендә иске дин тарафдарларына храмнар төзәргә рөхсәт биргән, дин тоту иреге турындагы Фәрманы басылганнан соң башлана. Булачак храм өчен урынны Белокриницкий иерархиясенен иске дин тарафдарлары 1880 елларда алалар, 1905 тә ул рәсми рәвештә сәүдәгәр Е.И.Новикова жире булып санала. Булачак храмның бер өлешен 1880 елларда кирпечтән төзелгән склад бинасы тәшкил итә. 1909 ның сентябрендә чиркәү Белокриницкий иерархиясе житәкчесе, Мәскәү һәм Бөтен Рус архиепискобы Иоанн (Карпушин) б-н Казан һәм Вятка епискобы Иосаф (Зеленкин) тарафыннан изгеләндерелә. 1930 елларга кадәр П.ид.т.ч. Рус православие иске дин тарафдарлары чиркәвенен *Казан-Вятка епархиясе* кафедраль соборы булып санала. 1931 дә ябыла, ТАССР Дәүләт архивы документлары саклагычы итеп файдаланыла. 1999 да жәмгыятькә кайтарып бирелә; хәзерге вакытта яңарту эшләре бара.

Биш гөмбәзле, дүрт баганалы, өч нефлы, чаң манарасы ишек өстендә урнашкан чиркәү, планда төньяк һәм көньяк фасадлардагы барлык күләм чикләреннән чыгыш торучы ике катлы урта квадрат өлеше чиркәүнең төп күләме булып саналган турыпочмаклы корылма. Көнчыгыш фасадта икенче каттагы апсидаль өскорма б-н ян-якларда кык түбә б-н тоташкан квадрат янкормалар урнашкан. Бер катлы янкормалар һәм турыпочмаклы апсида күләме көнчыгыш фасадтагы биек аркалы биш тәрәзә (ян фасадларда берәр тәрәзә), икенче каттагы апсидалар — Көнчыгыш яктагы ике турыпочмаклы тәрәзә, Төньяк һәм Көнъяктан берәр тәрәзә б-н яктыртылалар. Вальмалы түбә йомык барабанга утыртылган гөмбәз б-н очланган. Апсиданың уң почмагы биеклегә буенча дүрт яруслы тотен юлы моржасы сузылган. Чиркәүнең эчке баскычлары һәм ян-яктагы янкормалар кергән сузын-кы турыпочмаклы күләмнен конбатыш фасадында, үзәктә яктылык тәрәзәле барабанга зур гөмбәз куелган ике яруслы, квадрат чаң манарасы калкып тора. Чиркәү болдыры ян-ягы аркалы зур цилиндрик баганалар өстендәге цилиндрик гөмбәзле түбәдән гыйбарәт. Чаң манарасының өченче ярусы ике вертикаль киртә б-н өч өлешкә бүлгәләнгән киң, ярымтүгәрәк куем б-н яктыртыла. Беренче каттагы төп күләмнен төньяк һәм көньяк фасадлары — биек аркалы дүрт тәрәзә, икенче, антресольле катта турыпочмаклы дүрт тәрә-

зә б-н яктыртыла. Әлеге фасадлардагы ян ишекларнең болдырлары көнбатыш фасадтагы төп ишектәге кебек төзелгәннәр. Бу фасадлар үзәк буенча очлап төгәлләнгән өч жәя сыман торык б-н бизәлгәннәр. Төп күләм дүрт кыеклы түбә б-н ябылган һәм 5 гөмбәз б-н төгәлләнгән. Йомык барабаннардагы 4 почмак гөмбәзчекләре калку аркатура һәм каймаланган аркалы дүрт уем б-н бизәлгән. Фасад диварлары киң калаклар б-н бүлгәләнгән. Катларга су агызу өчен кәрнизләр куеп калдырылган. Бинаның жир асты каты бар.

Әд.: Республика Татарстан: Православные памятники (середины XVI — начало XX веков). К., 1998.

Е.В.Лукаков, Х.Г.Надырова.

ПОКРÓВ СОБОРЬ, к. *Василий Блаженный храмы.*

ПОКРÓВ ЧИРКÁВÉ, Казандагы архит-ра истәлеге, Кремль калкулыгының көнбатыш итәгенә урнашкан. *Никола-Низский чиркәве* б-н бергә Никола кафедраль соборы комплексын тәшкил итәләр. 17 йөз уртасында яки ахырында Никола-Низский чиркәве б-н бер вакытта (16 йөз уртасында) агачтан эшләнгән Никола Боровский чиркәве урынында төзелә. Өч апсидасы, дүрт баганалы бер гөмбәзле чиркәүләр төрәнә керә. 1720–30 елларда П.ч.нең төньяк-көнбатыш почмагында биш яруслы чаң манарасы төзелә. Дүрткырлы түбәнге яруска бер-берсе өстенә югарыга даими кечерәеп баручы 4 сигезкырлы урнаштырылган. Ике урта яруска биек, аркалы чаң уемнары уелган, биек киртәле кәрнизләр б-н төгәлләнгән. Дүрткырлы һәм аскы сигезкырлыкның почмаклары пилястралар, башка сигезкырлыктар пьедесталлардагы ярым-колонналар б-н бизәлгән. Манараның сигезкырлык гөмбәзе һәм түбәләре яшел төстәге майолика чирәп б-н ябылган. П.ч.нең кыңгырау манарасы фасады тулаем кирпеч бизәге элементлары булган барокко стилиндә бизәлгән. 1892 дә П.ч. үзгәртпә корыла. Яктылык барабаннары өстендә бер урынына Владимир-Суздаль архит-расы стилиндә бизәлгән шлем формасындагы биш гөмбәз барлыкка килә; ярымгөмбәзсыман чатыр кыек түбә итеп үзгәртелә. Беренчел бизәлеше көнчыгыш фасадтагы бик зур кайма б-н әйләндереп алынган апсидасы тәрәзәләрдә генә сакланып калган. П.ч. һәм чаң манарасының кирпеч диварлары штуркатуланган һәм агартылган. Храм гөмбәзләре һәм түбәләре ка-

Покров чиркәве. Казан. Хәзерге күренеш.

лай б-н ябылган һәм буялган. 1930 да ябыла, 1945 тә дин тотучыларга кайтарып бирелә.

Әд.: Республика Татарстан: Православные памятники (середины XVI — начало XX веков). К., 1998.

Х.Г.Надырова, Е.В.Лукаков.

ПОКРÓВ ЧИРКÁВÉ, Алабугадагы архит-ра истәлеге, шәһәр үзәгендә, Тойма елгасының иң биек урынында урнашкан; шәһәр төзелешенә төп билгесе булып тора. 1818–20 елларда (башка чыганаclar буенча, 1808–15 тә) төзелә, 1884 тә чаң манарасы корыла. Күләмнәре сузынкы — үзәк композиция буенча урнашкан храмнар төрәнә керә. Храмның нигезен түгәрәк гөмбәзле тәбәнәк яктылык барабаны б-н төгәлләнгән сигезкырлы күләм тәшкил итә. Сигезкырлы күләмдәге тәрәзәләренң ян-якларында ике кыеклы түбә астындагы турьпочмаклы чыгыңгылар бар. Көнчыгыш яктагы чыгыңгы апсида булып тора, көнбатыштагысы храмны ашханә б-н берләштерә. П.ч.нең сузынкы-үзәк композициясен өч яруслы чаң манарасы һәм

Покров чиркәве. Алабуга ш.

аңа көнбатыштан кушылган ике кыеклы түбә астындагы зур күләмле ябык болдыр һәм ян-якларына кушып салынган тәбәнәк чатырлар төгәлли. Ике рәт тәрәзәле чиркәү биек түгәрәк ротонданың палладиян тәрәзәләре б-н яктыртылган. Шундый ук тәрәзә алтарыны яктырта. Гөмбәз нигезендәге һәр ротонданың тәрәзәсе өстендә барокко стилиндәге түгәрәк уемлы люкарна урнашкан. Гөмбәзле ярымчатырны күтәрәп торучы эллипсыман куышлы барабан храмга үзәнчәлек биреп тора. Ашханәнең ике кыеклы түбә астындагы зур күләмә озынлыкка сузылган ягында аркалы тәрәзәләр б-н яктыртылган. Тоскан ордерлы сөяпел торган колонналар өстендә дүрт яктан да зур антаблементлар, өчпочмаклы фронтоннар б-н бизәлгән, күләмә өскә таба кечерәеп баручы квадрат яруслар чаң манарасының үзәнчәлеге булып тора. Икенче, өченче кат диварларына аркалы чаң уемнары уелган. Манара ике яруслы, сигезкырлы, гөмбәзле биек өскөрә б-н төгәлләнә. П.ч. барокко элементлы классицизм архит-расының ачык үрнәге булып тора. 1937 дә ябыла, 1989 да дин тотучылар жәмгыятенә кайтарыла. 1990–96 да үзгәртпә корыла.

Әд.: Республика Татарстан: Православные памятники (середины XVI — начало XX веков). К., 1998; Свод памятников истории и культуры Республики Татарстан. Т. 1. Административные районы. К., 1999; Попадюк С.С. Елабуга: История планировки и застройки по архивным материалам // Памятники русской архитектуры и монументальность искусства XIII — XIX вв. М., 2000.

Х.Г.Надырова, Е.В.Лукаков.

ПОКРÓВКА авылы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрәннән 40 км көньяк-көнбатыштарак, Куйбышев сусаклагычыннан 1 км читтә урнашкан. 2010 елда 9 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, дуңгыз асрау. 18 йөз уртасында кадәр нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Пенский буларак та билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгилләнә. 20 йөз башында Покров чиркәве (1864–73 елларда төзелә; архит-ра истәлеге), земство мәктәбе (1840 тан эшләнгән авыл приход мәктәбе жирлегендә 1866 да ачыла), жил тегермәне, 4 вак-төякләр kibете эшли. Бу чорда авыл жәмгыятенә имана жире 2858,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Омар волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 ның 10 августыннан Мамадыш р-нында. Халык саны: 1782 дә — 430 ир-ат; 1859 да — 1453, 1897 дә — 1454, 1908 дә — 1476, 1920 дә — 1374, 1926 да — 1034, 1938 дә — 665, 1949 да — 367, 1958 дә — 244, 1970 тә — 176, 1979 да — 89, 1989 да — 59, 2002 дә — 31 кеше.

ПОКРÓВКА авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 22 км көнчыгыштарак, Калмыя елгасы буенда. 2002 елдан даими яшәүчеләр юк. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Минзәлә кантоны Мөслим волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленнән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1926 да — 69, 1938 дә — 111, 1949 да — 116, 1958 дә — 121, 1970 тә — 94, 1979 да — 48, 1989 да — 14 кеше.

ПОКРÓВКА авылы, Спас р-нында, Болгар шәһәрәннән 67 км көньяк-көнчыгыштарак, Утәк елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 33 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — терлекчелек. 1922 дә нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Спас кантоны Кузнечиха волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Әлки, 1935 нең 10 февраленнән — Кузнечиха, 1960 ның 28 октябреннән — Әлки, 1963 нең 1 февраленнән — Куйбышев, 1991 нең 4 октябреннән Спас р-нында. Халык саны: 1926 да — 120, 1938 дә — 141, 1949 да — 106, 1958 дә — 91, 1970 тә — 320, 1979 да — 168, 1989 да — 69, 2002 дә — 74 кеше.

ПОКРÓВКА авылы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 20 км көнбатыштарак, Моркваш елгасы бассейнында. 2010 елда 69 кеше (руслар, чуашлар) яши. 1910 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Казан губернасының Зөя өязе Югары Ослан волостенда. 1920 дән ТАССРның Зөя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Зөя,

1931 нең 20 октябрэннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1920 дэ — 268, 1926 да — 260, 1938 дэ — 156, 1949 да — 119, 1958 дэ — 120, 1970 тэ — 86, 1979 да — 43, 1989 да — 79, 2002 дэ — 54 кеше.

ПОКРÓВСКИЙ (Синтэк, Соендек) авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шәһәрэннән 20 км көньяк-көнбатыштарак, Кама елгасыннан 1 км чигтә урнашкан. 2010 елда 162 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапхана. 17 йөзнең 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Синтэк буларак та билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында Покров чиркәве (1885–90 елларда сүздәгәр Н.Д.Стахеев иганәсенә төзелә; архит-ра истәлегә), мәктәп, Ф.Ф.Павленков исем. земство китапханәсе (1907 дэ ачыла) эшли. 1921 гә кадәр авыл Вятка губернасының Алабуга өязе Лекарево волостенда, 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Алабуга, 1944 нең 19 февраленнән — Костенеево, 1944 нең 8 июненнән — Морт, 1954 нең 19 ноябрэннән Алабуга р-нында. Халык саны: 1859 да — 1260, 1887 дэ — 1366, 1905 тэ — 1725, 1920 дэ — 1719, 1926 да — 1903, 1938 дэ — 1668, 1949 да — 1063, 1958 дэ — 730, 1970 тэ — 561, 1979 да — 399, 1989 да — 255, 2002 дэ — 209 кеше.

ПОКРÓВСКИЙ посёлогы, Әлки р-нында, Базарлы Матак авылыннан 62 км көньяк-көнчыгыштарак, Самара өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. 2002 елда 3 кеше яши. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Спас кантоны Юхмачы волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Әлки, 1935 нең 10 февраленнән — Кузнечиха, 1944 нең 19 февраленнән — Юхмачы, 1956 ның 7 декабрэннән — Кузнечиха, 1960 ның 28 октябрэннән — Әлки, 1963 нең 1 февраленнән — Куйбышев, 1965 нең 12 гыйнварыннан Әлки р-нында. Халык саны: 1926 да — 112, 1949 да — 177, 1958 дэ — 155, 1970 тэ — 37, 1979 да — 19 кеше. 1989 елда даими яшәүчеләр юк.

ПОКРÓВСКИЙ посёлогы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрэннән 32 км көньяктарак, Ваешур елгасы буенда. 2010 елда 47 кеше (удмуртлар, руслар) яши. Халкының төп шөгылә — кырчылык. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Бөгелмә кантоны Поповка волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Баулы р-нында. Халык саны: 1926 да — 125, 1938 дэ — 130, 1949 да — 91, 1958 дэ — 71, 1970 тэ — 95, 1979 да — 56, 1989 да — 37, 2002 дэ — 49 кеше.

ПОКРÓВСКИЙ Вячеслав Александрович (14.8.1893, Оренбург губ., Троицк өязе Колельский станицасы — 1960), саясат һәм хужалык эшлеклесе. Г.В.Плеханов исем. Халык хужалыгы ин-тын төмамлы (Мәскәү, 1924).

Беренче бөтендөнья сугышы елларында Саратов шәһәрэнә күчерелгән Киев коммерция ин-ты студенты буларак, 1915 елда рев-цион көрәштә катнаша; студентларның марксистлар түгәрәгә әгъзасы. Ул ябылганнан соң, П. полициянең яшерен күзәтүгә астында була. 1917 нең Февр. рев-циясе алдыннан Оренбург губернасының Чиләбе өязендәгә Кинель авылында укытучы булып эшли, аннан соң вольность рев-цион ком-ты әгъзасы. 1917 нең ахырыннан — Киевта. 1918 нең гыйнварында Киев эшчеләренә Үзәк радага каршы фетнәсендә катнаша. 1918 нең февралендә референт, «Вестник Украинской народной республики» г-тасында бүлек мөдире. Украинаны немец гаскәрләре басып алганнан соң, Мәскәүгә китә. 1918 нең маеннан Казанда. РКП(б)ның Казан шәһәр ком-ты рәисе сыйфатында «Знамя революции» г-тасы редколлегиясе составына кертелә. Г.Ш.Олькеницкий улеменнән соң, П. РКП(б)ның Казан шәһәр ком-ты секретаре итеп сайлана. 1919 ның башында РКП(б)ның Оренбург губерна ком-ты секретаре итеп жиберелә. Соңрак хәрби эшкә мобилизацияләнә: Төркестан армиясенә сәяси бүлек башлыгы ярдәмчесе, Көнчыгыш фронтның Көнъяк төркемендәгә 1 нче армиянең Рев-цион Хәрби Советы әгъзасы. 1920 дэ — Оренбург, Кыргызстанда, 1921–31 дэ Мәскәүдә хужалык эшендә. 1931 дән Ерак Көнчыгышта, Край кулланучылар кооперациясе берлеге рәисе урынбасары. 1938 дэ эшкә Мәскәүгә кайта. Резина сәнәгатә пр-тиеләрәндә илебездә житештерелгән чималдан табигый көнчык алу технологиясен эшләп чыгаруны оештыруда катнаша. Бөек Ватан сугышы елларында Кызыл Армиядә хужалык эшендә. 1945–57 дэ Дәүләт азык-төлек һәм матди резервлар министрлыгы баш идарәсе башлыгы.

Әд.: С а р к и н В. Покровский Вячеслав Александрович // Борцы за счастье народа. К., 1967.

ПОКРÓВСКИЙ Иван Михайлович (17.1.1865, Тамбов губ., Шацкий өязе Раево а. — 19.4.1941, Казан), тарихчы, чиркәү тарихы д-ры (1907). Казан руханилар академиясен төмамлаганнан соң (1895), шунда ук — рус гражданлык тарихы кафедрасында, проф. (1908), 1897–1921 елларда рус чиркәү тарихы кафедрасында эшли. Бер үк вакытта, 1905–08 дэ, «Известия по Казанской епархии» нашире. Академия ябылганнан соң, 1921 нең апрелендә башка профессорлар б-н бергә, «законсыз рәвештә дин дәресләре биргән очен», шартлы рәвештә 1 елга иргенгән мөхрүм ителә. 1921–41 дэ ТАССРның архив учреждениеләрендә эшли (1930–33 тә репрессияләнә, Казакъстанда сөргендә була). Казан руханилар академиясе архивын, өяз шәһәрләре архивларын саклап калуда мөһим роль уйный. *Бизнә крестьяннәре кузгалышы* тарихына караган документларны жый һәм ТАССРның Үзәк архивына тапшыра. 1941 дэ ТАССРның Үзәк музеена П.дан *шамаллар* (70 данә) тупланмасы тапшырыла. Казан төбәгенә социаль-икътисади тарихы мәсьәләләренә, Рус православие чиркәве тарихына, тарихи чыганаclarны барлауга караган хезмәтләр авторы. Казан ун-ты каршындагы Ар-

хеология, тарих һәм этнография жәмгыяте советы әгъзасы (1902–17 дэ, бүленеп). Собр каршындагы совет әгъзасы һәм Рус православие чиркәвенә Поместный собор депутаты (1917–18).

Х е з м.: Русские епархии в XVI–XVII вв., их территория, состав и пределы: Опыт церковно-исторического, статистического и географического исследования: В 2 т. К., 1897–1913; К 100-летию кафедры татарского языка в духовно-учебных заведениях России // Православный собеседник. 1900. Ч. 2; Казанский архиерейский дом, его средства и штаты, преимущественно до 1764 года. К., 1906; Гермоген, митрополит Казанский и Астраханский, впоследствии патриарх Всероссийский, первый местный духовный писатель-историк, и его заслуги для Казани. К., 1907.

Е.В.Лукаков.

ПОКРÓВСКИЙ Сергей Петрович (27.3.1880, Тула губ. — ?), хокук белгече, жәмәгәт эшлеклесе. Демидовлар хокук лицее төмамлаганнан соң (Ярославль ш., 1907), шунда ук эшли (1917 гә кадәр), 1913 елдан гомуми хокук тарихы каф. приват-доценты. 1911 дән Ярославль губерна гыйльми архив комиссиясе әгъзасы. 1917–18 дэ Казан ун-тының юридик ф-ты рус хокукы каф. профессоры. Казан губерна гыйльми архив комиссиясен оештыруда катнаша. 1917 дэ жирле вакытлы матбугатта шактый гына мәкаләләр бастыра: «Демократик республика» («Демократическая республика»), «Нәрсә ул ирек һәм аны ничек булдырырга?» («Что такое свобода и как её обеспечить?»), «Учредительләр жыены» («Учредительное собрание») һ.б. Казанда Төнъяк-Көнчыгыш археология һәм этнография ин-тын оештыручылардан берсе һәм аның беренче директоры (1917–18). 1917 дэ П. институт советы утырышында Казанда юкка чыгып барган хокумәт учреждениеләре архивларын саклауны һәм аларны институтка тапшыруны оештыру мәсьәләсен күтәрәп чыга (рохсәт 1917 нең 23 декабрәндә алына). 1918 нең сентябрәндә ин-т советы тарафыннан Самарадан узган КОМУЧ Халык магарифе идарәсенә югары белем бирү мәсьәләләре бунча жыйлан съездга делегат итеп сайлана. 1918 нең октябрэннән Иркутск ун-тының рус хокукы тарихы каф. мөдире. 1920 дән Урта Азия ун-тының адм. хокук каф. профессоры (Ташкент). Аннан соңгы язмышы билгесез. Хезмәтләре Россия һәм Франция адм. хокукы, Россия б-н Бохара мөнәсәбәтләре тарихына карый.

Х е з м.: Министерская власть в России. Ярославль, 1906; Северо-Восточная Россия в историко-археологическом отношении. К., 1917; Административный процесс о превышении власти. К., 1920; Международные отношения России и Бухары в дореволюционное время и при советской власти — до национального размежевания среднеазиатских республик. Таш., 1927.

Әд.: Б о б к о в В.Н. Учёные Казанского университета и архивы в первые годы Советской власти // Советские архивы. 1989. № 5; Ш а м с у т д и н о в а Р. Архивное строительство в Татарстане 1917–1920 гг. // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1999. № 1/2. *Р.Х.Әхмәтҗанов.*

ПОКРÓВСКИЙ УРУСТАМАК авылы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрэннән 30 км көньяк-көнчыгыштарак, Ваешур елгасы бу-

енда. 2010 елда 759 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапхана. 18 йөзнен 2 нче яргысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Николашкино буларак та билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дөүлэт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында чиркәү, мәктәп, 3 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 7638 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Иваново волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантонунда, 1930 ның 10 августыннан — Баулы, 1963 нең 1 февраленән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Баулы р-нында. Халык саны: 1859 да — 457, 1889 да — 789, 1910 да — 1406, 1920 дә — 916, 1926 да — 991, 1938 дә — 1058, 1949 да — 936, 1958 дә — 928, 1970 тә — 934, 1979 да — 741, 1989 да — 714, 2002 дә — 767 кеше.

ПОЛЕЖАЕВА Нина Александровна (13.6.1932, Казан — 29.1.2004, шунда ук), химик-органик, химия фән. д-ры (1980), ТАССРның атказ. химигы (1985), 1955 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, Химия фәнни-тикшеренү ин-тында (хәзер А.М.Бутлеров исем. Химия ин-ты), элементорганик кушылмалар лаб-ясе мөдире (1978 дән), директор урынбасары (1988–91). Хезмәтләре фосфорорганик кушылмалар химиясенә карый. П. Михаэлис-Беккер реакциясенә яңа тибен — диалкоксифосфорилалкеннар хасил итүне ача. Фосфон-төркемнен енөльләү сәләтен таба һәм аны β-кетифосфонатлар мисалында исбатлай; бу кушылмаларның кето-енөль таутомериясен өйрәнә. Таутомериянең фосфор катнаш мигрантлы, пентокоординацияле фосфорның 2 кушылмасы тигезләнеш хәлендә булган яңа тибен ача. Триалкилфосфитлар иярешле ($O=C-C=O$, $-N=N-C=O$, $O=C-C=N$, $O=C-C=S$ һ.б.) бәйләнеш системалары кәргән карбониль кушылмалар б-н тәэсир итешкәндә $[1+4]$ -цикллы кушу мөмкинлеген — Арбузов реакциясенен классик булмаган вариантын беренче булып күрсәтә. Циклларында Р, О, N, S-атомнары булган моноциклик фосфораннар таба. Биол. актив кушылмалар синтезлай. Уйлап табуга 8 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Циклические оксафосфораны // Успехи химии. 1974. Т. 43, № 5 (автордаш); Реакционная способность 1,3,2-дигетерофосфациклов, содержащих атом пятикоординированного фосфора // Успехи химии. 1985. Т. 54, № 11 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

ПОЛОНОВ Борис Константинович (16.8.1859, Петербург өлкәсенен Пулково а. — 29.1.1923, Пермь ш.), геолог-минералог. Петербург ун-тын тәмамлай (1882), шунда ук Геол. кабинеты хезмәткәре булып эшли (1885 тән), проф. (1903). 1904 елдан Казан ун-тында, минерал. һәм геол. каф. мөдире (1904–13, 1915–16) һәм физика-матем. ф-ты деканы (1907 дән). 1916 дән Петроград ун-тының Пермь бүлегендә (хәзер Пермь ун-ты), геол. тарихы һәм палеонтология каф. мөдире, бер үк вакытта проректор (1920 дән) һәм

минерал. каф. мөдире (1921 дән). П. Россиянең Европа өлешендә, Урал, Алтай, Якутиядә геол. туфрак тикшеренүләре үткәрә. Казан ун-ты Геол. кабинеты каршында махсус китапханә оештыра, Геол. музейның минераллар коллекциясен шактый тулыландыра. Ф.А.Брокгауз һәм И.А.Ефронның Энциклопедия сүзлегендә 200 дән артык мәкалә авторы. Казан табигыятчеләр жәмгыяте президенты (1905–14). Екатеринбург шәһәрәндә Урал ун-тын оештыруда катнаша (1920). 4 нче дәрәжә Изге Владимир ордены б-н бүләкләнә. Пермь ун-тының Палеонтология һәм геол. тарихы музеена П. исеме бирелә.

Х е з м.: Причины вулканических явлений // Русское богатство. 1887. № 1.

ПОЛЕТАЕВ Герман Иванович (17.11.1931, Мари автономия өлкәсенә Таулы Мари кантоны Юрино а. — 9.10.2007, Казан), физиолог, мед. фән. д-ры (1976), проф. (1979), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1989). Проф. А.В.Кибяков шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1955), шунда ук эшли (бүленеп: 1958–60 елларда Калинин мед. ин-тында), Узак фәнни-тикшеренү лаб-ясе мөдире (1961–62), биол. каф. мөдире (1977 дән), проректор (1983–95). Хезмәтләре мускул жепселләренә мембраналы потенциалын нейротрофик күзәтүләргә карый. «Нерв-мускул элементләре физиологиясе» («Физиология нервно-мышечной передачи») хезмәте өчен ТРның Дәүләт бүләге бирелә (1995). «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Х е з м.: О механизме действия серотонина на функцию мионевральных синапсов у лягушек // Физиол. журн. СССР им. Сеченова. 1969. Т. 55, № 5; Исследование механизма блокирования передачи возбуждения с нерва на скелетную мышцу при непрямом, редком раздражении // Нейрофизиология. 1977. № 1; Особенности функционального состояния электрогенной мембраны мышечного волокна поршняжной мышцы лягушки в условиях нарушения аксоплазматического транспорта // Биол. науки. 1978. № 2.

Әд.: Профессор Герман Иванович Полетаев // Казан. мед. журн. 1992. № 1.

ПОЛИГАУСС ПРОЦЕССЛАРЫ, һәрберсе берничә очраклы Гаусс процессының ихтималый катнашмасы булган очраклы процессларның гаят зур төркеме. Нәтижә полигаусс процессның мөмкин саналган реализацияләренә гомуми массивы Гаусс процесслары реализацияләренә хаотик кушылган массивларыннан тора, ә аңа туры килүче П.п.ның ихтималлык бүленеше — ихтималлыкның гауссча бүленешләре суммасы була. Гамәлдә конкрет П.п. реализацияләре, ихтималлык бүленешенә туры килеп, генераль бергәлекләр сайланмасы буларак барлыкка киләләр. Мәс., житештерүдә П.п.ның киң таралган аерымы очрагы — полигаусс очраклы зурлык, аны берничә технол. линиядә һәм бирелгән параметрның төрле системалы һәм очраклы кыйммәтләрендә эзерләнгән продукциянең бердәм партиягә берләшүе нәтижәсендә цехның соңгы тикшерү бүлегендә һәр линиянең чагыштырма житештерүәңлекләре б-н дәлилләнган нормаль (гаусс) бүленешләре суммасы буларак табалар. Беринч жирләре параллель эшләүче агрегатлар б-н сөргәндә сө-

рү тирәнлегә ихтималлыгының полигаусс бүленеше дә шулай ук табыла. Радио тапшыргычлар асинхрон эшлэгәндә, П.п. радиосистема алгычларында күзәтелә. Алар кешеләренә икътисади, демографик, техник-технологик һәм башка эшчәнлекләрендә чагыла. Аерым алганда, үз трендлары һәм уртача тайпылышлары булган оптимистик, гадәти һәм пессимистик фаразлар, ягъни тригаусс процесс формалары киң кулланыла. Ихтималлык теориясендә П.п. очраклы гаусс процессларның чикле, санаулы яки саналмый торган (континуаль) күплекләренә ихтималый катнашмаларын тәшкил иткән, бердәнбер билгеләнә торган нәгаусс очраклы процесслар классы.

Ихтималый катнашмаларны өйрәнүнен киләчәген француз математигы М.Лозв билгеләп үтә. Гамәли статистикада очраклы зурлыклар катнашмаларын куллану алымнары безнең ил галиминәре С.А.Айвазян, В.М.Бухштабер, И.С.Енюков, Л.Д.Мешалкин һ.б. хезмәтләрендә системалаштырыла, филтерлаштыру мәсьәләләрендә «шартлы гаусс процессларын» А.Н.Ширяев куллана. 20 йөзнен 2 яргысында ихтималый үлчәмнәре гаусс үлчәмнәре катнашмалары б-н аппроксимацияләүне Казан ун-тында А.В.Сулдин, А.А.Дороднов, Н.И.Мальцева һ.б.; аларны статистик баяләүне А.Н.Шерстнев өйрәнә. «П.п.» төшенчәсенә билгеләмә (1972), аларны комплекслы өйрәнү, төрләрен классификацияләү һәм статистик радиотехниканың корреляцион бүлекләрендә полигаусс алымнары үстерүе эше Казан техник ун-тында һәм Казан радиоэлектроника фәнни-тикшеренү ин-тында Ш.М.Чабдаров, А.Т.Трофимов, А.Ю.Феоктистов, Н.З.Сафиуллин, А.Ф.Надеев, Р.Р.Фәйзуллин, С.В.Козлов һ.б. тарафыннан алып барыла. П.п. үзләренә ихтималый катнашмаларның һәм гаусс процессларының үзлекләрен берьюлы алалар һәм шуңлыктан соңгыларының күп кенә үзлекләре нәгаусс процессларга да күчә. Аерым алганда, П.п. реализацияләренә детерминант кына түгел, очраклы сызыкча рәвешүзгәрүләренә дә инвариант; П.п. кушылучылар бәйләе яки бәйсез булганда да чикле кала. Очраклы гаусс процессы бер үзгәрешле функциясен ике үзгәрешле функциясе б-н парлаштырып, билгеле бер чикләмәләр б-н бирелә; ә П.п. шундый функция парлары күплегендә ихтималлык бүленеше («ихтималлыкның гаусс спектрлары») бирелгәндә билгеләнә. Практикада полигаусс модельләр һәм алымнарның эһәмияте шунда, алар төрле нәгаусс мәсьәләләргә бер үк рәвешле итеп формалаштыру, аларны корреляция дәрәжәсендә мәсьәләләренә махсус чишелешләре күплекләренә кайтарып калдыру мөмкинлеген бирә. Очраклы реал процесс ихтималлык буенча гаусс компонентлары чикләнган сандагы конкрет полигаусс процесска якынайтылып бирелә, ә аның ихтималлык тыгызлыгы гаусс тыгызлыгының сызыкча комбинациясенә якынайтыла. Бу исә зур күләмдәге теоретик һәм инженер-техник арсеналны, заманча мәгълүмати һәм матди технологияләр мөмкинлекләреннән чыгып, яңа, катлаулырак

шартларда кинчрәк куллану юлларын ача. Мас., статистик радиофизикада һәм радиотехникада: радиотехникада ирекле нәгаусс аддитив-мультипликатив бозулар һәм ярсыткыч тәэсирләр булганда очраклы процессларның тулы ихтималый сурәтләмәләрен алу; бу тәэсирләрнең типлаштырылган радиотехник төйләнешләр аша узун анализлау алымнарын һәм төгәлләгә шартларын эшләү; сигналлар һәм бозылуларның нәгаусс флуктуациясе булганда, радио кабул итүдәгә корреляцион алгоритмнарның комачауларга тотрыклылыгын билгеләү; бердәнбер цикләү — сигналлар һәм бозылулар флуктуациясенә физик реализациясе булганда, комачауларга потенциал тотрыклылыкка аналитик һәм статистик бәяләмәләр бирү; радио кабул итүнең оптималь алгоритмнарын, шулай ук ихтималдыклар бүленеше идарә ителүе, ш.и. алдан бирелгән ихтималый үлчәнешле П.п.ны генерацияләү алгоритмнарын синтезлау мөмкинлеген бирә.

Әд.: Л о э в М. Теория вероятностей. М., 1962; Прикладная статистика. М., 1989; Ч а б д а р о в Ш.М. Полигауссовы представления случайных явлений в радиотехнике // Юбилейный сборник избранных трудов членов Академии наук республики Татарстан. К., 2002; Казанская научная школа полигауссовых явлений посткорреляционной статистической радиотехники // Физика волновых процессов и радиотехнические системы. 2004. Т. 7, № 1.

Ш.М. Чабдаров.

ПОЛИГРАФИЯ КОМБИНАТЫ, к. Полиграфия-нәшрият комбинаты.

ПОЛИГРАФИЯ МӘКТӘБЭ, А. В. Луначарский исемендәгә, Казанда. 1921 елда Беренче дәүләт басмаханәсе (элекке университет басмаханәсе) каршында оеша, 1922 елда ачыла. Рус һәм татар бүлекләре эшләп килә; уку курсы — 4 ел. П.м. хәрәф жыючылар, китап басучылар, китап төплүчеләр эзерли. Махсус предмет укытучылары Я.Г.Мейтин (полиграфия һәм житештерүне оештыру), М.Ф.Михайлов (житештерү технологиясе), М.М.Кривин (китап басу тарихы), П.М.Дульский (графика һәм полиграфия), практика житештереләре — В.Г.Эдбриштов, А.М.Феофилактос (хәрәф жыю бүлеге), Ф.С.Саттаров (китап басу бүлеге). Мәктәп рус һәм татар хәрәфләре төшерелгән кургаш шрифтар жыелмасы, 9 китап басу машинасы һәм китап төпләү инструментлары (кисү, төпләү, көгәз преслау машиналары) б-н жиһазландырыла. Татар сыйныфларында графика эшләрен милли орнамент үрнәкләре кулланып эшләнә. 1924 тән ТАССР Үзәк музейе (хәзерге ТР Милли музей) һәм ТАССР Мәгариф халык комитетының музей бүлеге басмаларының барысы да диарлек — кургәзмә каталоглары, китаплар, программалар, «Затиски Тетюшского музея» («Төтеш музейе язмалары»), «ТССР һөйкәлләрен саклау, төзекләндерү һәм торгызу бученча материаллар» ж-ллары һ.б. П.м. басмаханәсендә басыла. Күп кенә басмалар П.М.Дульский күзәттелегендә нәшер ителә; 1935 тә, «академик бирем төртибндә», мәктәп укучылары көчә б-н һәм укучылар эшләре б-н бизәлеп, аның «Актуаль графика» китабы чыгарыла. Мәктәптә ш.у. «Молодой пе-

чатник» («Яшь печатник») г-тасы басыла. Продукция полиграфик эшләнешенә югары дәрәжәдә булуы һәм матур бизәлеш б-н аерылып тора. 1927 дә мәктәп Ленинградта Сәнгать академиясе гарафыннан оештырылган «1917–1927 еллар графика сәнгате күргәзмәсе»нең «басмаларның сәнгати-типографик бизәлешен өчен» дипломына һәм Мәскәүдә уздырылган Бөтенсоюз полиграфия күргәзмәсенә мактаулы бәясенә лаек була. П.м. Татарстан полиграфиясе өчен квалификацияле кадрлар эзерләүдә зур роль уйный, китап культуры дәрәжәсен һәм китап басының сәнгати сыйфатын күтәргүгә булышлык итә;

«Чәчәкләр тавышы» китабы тышлыгы. Укучы Х.Измайлова эше.

1940 та 2 еллык һөнәри уч-ще итеп үзгәртелә (хәзерге 4 нче полиграфия лицее). Төрле еллардагы житештереләре: В.Н.Литвинов, Н.В.Журавлёв, А.Г.Ефимов, П.М.Шерстнёв, П.Е.Архинов, М.И.Измайлов.

Әд.: Полиграфическая школа ФЗУ имени А.В.Луначарского Т.С.С.Р. К., 1929.

Е.П.Ключевская.

ПОЛИГРАФИЯ-НӘШРИЯТ КОМБИНАТЫ, Казанда, полиграфия сәнгате пр-тиесе. Эшләүчеләр саны — 158 кеше (2006). Составында — басуға кадәр процесслар, офсет-басу, төпләү цехлары; ярдәмчә подразделениеләр: ремонт-механика цехы, транспорт участогы. Төрле басма продукция — китаплар, брошюра, буклет, бланклар, этикеткалар, ш.у. сәнгәтий каплар һәм төрү материаллары, альбомнар, дәфтәр, папкалар һ.б. чыгара. 1919 елда национализацияләнгән пр-тиеләрне — *Кәримовлар басмаханәсе*, *ташбасмасы һәм хәрәф кою ширкәтен*, «*Мәгариф*» басмаханәсен берләштерү юлы б-н 6 нчы басмаханә буларак оештырыла. 1922 дә 6 нчы басмаханәгә Камил Якуб исеме бирелә. 1923 тән ТАССР Нәшрият һәм матбугат комб-ты составында. 1926 дан Татиздат карамагында. 1927 дә К.Якуб исеми китап ф-касы итеп үзгәртелә. Татар һәм рус телләрендә сәясә, фәнни, матур әдәбияттан тыш, СССРның башка төбәкләрендә яшәүчеләр өчен татар телендә басма продукция чыгарыла. 1926–28 елларда басу һәм жыю цехлары, кою-стереотип бүлеге яңартып жиһазландырыла һәм механикалаштырыла. Яңалиф габәлгә кертелгәннән соң (1927) татар телендә-

ге текстлар — латин графикасында, 1939 дан кириллицада басыла, моның өчен жыю билгеләре (хәрәфләр) әрәтеп яңадан коела, жыю машиналарының калыплары алыштырыла. 1928 дә — беренче ротация машинасы, 1930 да линотип эшли башлый, басу машиналары паркы яңартыла. 1927–32 дә продукция чыгару үсә (млн. данә): табак-оттисклар 3,2 дән 4 кә, тираж 0,6 дан 7,6 га кадәр арта.

1930 еллар башында К.Якуб исеми китап ф-касы ТАССРның иң эре полиграфия пр-тиесе була; ул ТАССР районнарында, республикадан читтә, ш.у. илнең татарлар тулланып яшәгән төбәкләрендә басмаханәләр оештыруда гәмәли ярдәм күрсәтә. Фабриканың басма паркының айлык житештерү күзәте 4 млн. табак-оттиск, төпләү цехының 250 мең данә тәшкил итә. 1935 тә фабрика *Матбугат йортының* яңа бинасына күченә. Бөек Ватан сугышы елларында пр-тие армия уставлары һәм карарларын, төрле күрсәтмәләр, кызылармиячә кенәкләрен, китаплар, брошюра, конверт, дәфтәрләр бастыра, хәрби йөкләр өчен каплар, әржәләр житештерә.

1958 дә К.Якуб исеми китап ф-касы, Н.Александров исеми газета-журналлар басмаханәсе, «Татполиграф» басмаханәсенә төсле басу һәм фотоцинкография цехы жиһазландырыла. Анда республика көндәлек басмалары, ш.и. «*Красная Татария*», «*Кызыл Татарстан*» г-талары басыла, башка басма продукция чыгарыла. 1960 елларда комбинатта яңа полиграфия машиналары һәм жиһазлары урнаштырыла, төпләү эшләре, китап һәм газета продукциясен жыю механикалаштырыла; офсет-басу цехында полиграфия күрсәткече елга 55 млн. прогон тәшкил иткән ике төс һәм бер төс б-н эшләүче машиналар файдаланыла. Формаларны цинк урынына алюминийдан эшләү, китапны бер прес б-н бастыру үзләштерелә; фотопресслар камилләштерелә. Текст диапозитивлары жыелган текстларны фотога төшерү юлы б-н эзерләнә. Фотомеханик корректура кулланыла, оригиналлар сыйфатында төсле диапозитивлар файдаланыла. Цех 4 төстәге журналлар («*Чаян*» һ.б.), 6 төстәге журнал тышлары, күп төстәге ябыштырма битләр, тышлыклар, этикеткалар, балалар әдәбияты чыгара. Жыю цехы күчмә гранка — реаллар һ.б. жайланмалар б-н жиһазландырыла, бер үк вакытта агымлы житештерү, прогрессив басу технологияләре гәмәлгә кертелә; текст юлларын коючы, эре кегльле машиналар, биткә салу-корректур станоклары һ.б. кулланыла. Текстны күпсанлы шрифт, аерым күрсәтүләр һәм гади формалар б-н жыйганда машинадан файдалану үзләштерелә; брошюралар-төпләү цехы битләр алу, форзацларны ябыштыру, ябыштырма битләрен тегү машиналары б-н жиһазландырыла; синтетик жилемнәр һәм материаллар кулланыла; китапларны преслау өчен асылма конвейер эшкә кушыла; күчү-транспортлау операцияләре механикалаштырыла, продукцияне агымлы житештерү жайга салына. Комб-тта база лаб-ясе эш-

ли, ул республиканың башка басмаханәләренә яна полиграфик материаллар һәм технологияләр үзләштерүдә ярдәм итә. Басу паркы ясы басма, тигель, ротация машиналарынан тора.

К.Якуб исем. нәшрият комб-ты ел саен 3–4 мең басма табак күләмдә 6 млн. данәдән артыграк тираж б-н (1966–67 дә — 10 млн. данә) китаплар һәм брошюралар, 300 млн. данә газеталар, 20 млн. см² клише, төрле бизәлгән продукция чыгара. Анда респ-када чыгучы барлык китап, журнал һәм газеталар басыла; продукция РСФСР шәһәрләрендәге китап кибетләренә, ш.у. Алма-Ата, Ашхабад, Баку, Ташкент, Фрунзе һ.б. жириләргә жибәлә.

1960 еллар башында СССРның үзәк газеталарын 1 млн. данәдән артык көнлек тираж б-н басу өчен житештерү базасы модернизацияләнгән һәм киңәйтелә. 1964 тән шундый 5 газета калып кулланып басыла. 1968–73 тә комб-т басмаханәләрендә яна машиналар һәм жиһазлар (127 берәмлек) урнаштырыла, эш урыннарына ярымфабрикатлар илтү өчен транспортёрлар (354 м) куела. Нәтижәдә цехларда күп хезмәт кәргән процессларны механикалаштыру дәрәжәсе арта. Комб-т төрле нәшриятларның заказларын үти. 1970 елларда комб-т Мәскәүдән, ш.у. Дагстан, Каракалпак АССР, Төркмәнстан, Казакъстаннан килгән заказларны башкара.

1973 тә К.Якуб исем. нәшрият комб-ты К.Якуб исем. полиграф. комб-ты итеп үзгәртелә, аның составына Казан авиация технологияләре фәнни-тикшеренү ин-тындагы, Казанның «Электрон», вакуумлы машиналар төзү, резина-техник эшләнмәләр э-дларындагы ф-ллары б-н «Татполиграф» басмаханәсе (1927 дә нигезләнгән) кертелә (киләчәктә: 1993 тән — «Татполиграф», 1995 тән ф-ллары мөстәкыйль пр-тиеләр). Үзгәртеп кору барышында житештерү реконструкцияләнгән, өстәмә биначалар төзелә, цехларда һәм участкаларда капитал ремонт уздырыла, прогрессив технологияләр үзләштерелә.

КПССның Татарстан өлкә ком-ты газета-журналлар нәшрияты (1971; хәзер «Татмедиа» ААЖ ф-лы «Идел-Пресс» полиграфия-нәшрият комплексы») файдалануга тапшырылу сәбәпле, комб-т эшчәнлегә өлкәсендә китаплар басу (елга каты тышлыкта — 4 млн.нан артык данә, йомшак тышлыкта 6,1 млн. данә) һ.б. төрле басма продукция (18 млн. табак оттиск) калдырыла. 1986–93 тә фотожыю, цинк формалар урынына коры фотополлимер формалар (ротация машиналары өчен), төсле басмалар өчен тосларту бүлү жайланмасы, төрле төпләү материаллары гамалгә кертелә. Ләкин комб-т басмаханәсендә һаман искергән «кайнар жыю» һәм фотоциклография кулланыла, шул сәбәпле көндәшлеккә сәләтле басма продукция житештерү мөмкинлекләре чикләнгән. 1995–97 дә Англиядән һәм Италиядән кайтарылган заманча полиграфия жиһазлары б-н комб-т техник яктан янартып коралландырыла. Ассортимент 100 ләп исемдәге продукцияне үз эченә ала. 1997 дә комб-т составында структур подразделение — «Матбугат йорты» нәш-

рияты оештырыла (1998 дән мөстәкыйль оешма). Шул ук елда пр-тиенен исеме «Полиграфия-нәшрият комбинаты» ДУП дип үзгәртелә; 2008 дән «Казан полиграфия комбинаты» ЖЧЖ. 2011 дә эшчәнлегә туктала.

Заказчылары — ТР Үзәк сайлау комиссиясе, *Татарстан китап нәшрияты*, *«Мәгариф»*, «Лиана», «Цитадель» нәшриятлары, ТР ФАненң *Татар энциклопедиясе институты*, *Тел, әдәбият һәм сәнгать институты* һ.б.

Бөтенсоюз китап күргәзмәсендә сәнгать бизәлеше һәм полиграфия эшләнеше өчен комб-т диплом б-н бүләкләнә («Букварь», 1966); пр-тиегә РСФСР МСның һәм мәдәният хезмәткәрләре профсоюзы ҮКның күчмә Кызыл байрагы тапшырыла (1966, 1967); Бөтенроссия «Китап сәнгате» конкурсында диплом бирелә (1976). Парижда уздырылган халыкара «Прогресс хакына партнёрлык» конкурсында П.-н.к. «Гран-при» (1998), «Алтын Меркурий» (1998), «Бәллүр Ника» (2000) призларын яулый.

Күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була: 1 кешегә — РСФСРның атказ. китап басучысы, 1 кешегә — ТРның атказ. икътисадчысы, 2 кешегә ТРның атказ. мәдәният хезмәткәре дигән мактаулы исемнәр бирелә; 1 кеше — Ленин ордены, 1 кеше — Хезмәт Кызыл Байрагы, 1 кеше — «Почёт билгесе» ордены, 7 кеше — медальләр, 1 кеше ТРның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләре арасында — П.М.Луговкин (1919–23), Л.Ш.Вахитов (1923–26), А.Р.Төхвәтуллин (1934–37), К.Ә.Әхмәдуллин (1938–42), Н.К.Демидов (1963–72), В.З.Гафуров (1973–78), В.С.Сергеев (1978–83), Р.А.Вафин (1983–86), В.И.Морева (1986–94), Ә.Б.Мадьяров (1994–2007).

Әд.: О л с в и ч В. Комбинат им. К.Якуба // Полиграфия. 1967. № 8; Ф е д о р о в В.П. Производственная база печати Татарии // Полиграфия. 1967. № 11/12; Г а ф у р о в В.З., М и ф т а х о в З.З. Развитие полиграфии и печати в Татарии. К., 1977.

М.Ж.Гайтов.

ПОЛИКАРПОВ Александр Егорович (18.5.1917, Казан губ., Чистый өязе Ново-троицкий а. — 20.10.2003, Казан), а.х. пр-тиесе житәкчесе. Хезмәт эшчәнлеген 1929 елда Яна Чишмә р-нының «Красная горка» («Кызыл Тау») к-зында башлый, аннан соң Яна Чишмә МТСында эшли: тракторчы, трактор бригадасы бригадиры, 1948–51 елларда директор урынбасары. 1951–53 тә «Красный Октябрь» к-зы, 1953–63 тә Молотов исем. к-з, 1964–80 дә 22 нче партсезд исем. к-з рәисе. П. житәкчелегендә 1966–70 тә хужалыкта бөртекле культураларның унышы, алдагы бишьеллык б-н чагыштырганда, 1 га дан 5,6 ц га арта һәм уртача — 17,5 ц, 1970 тә 20 ц тәшкил итә; ашлык сату планы 129,3% ка, сөт — 108%, ит — 140%, йон 131% ка үтәлә; хезмәт житештерүчәнлегә 30% ка, акчалата керем 41% ка арта. Хужалык СССР ВДНХ-сының 2 нче дәрәжә дипломы, КПСС ҮК, ЮС Президиумы, СССР МС һәм ВЦСПС-ның Ленин грамотасы б-н бүләкләнә (1970). Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, Октябрь Революциясе, Хезмәт Кызыл Байрагы орденнары, медальләр, ТАССР ЮС

Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

И.Н.Афанасьев.

ПОЛИКЛИНИКА (грек. *polis* — шәһәр һәм *klinike* — дәвалау), аяк өстендәге авыруларга үзләрендә яки авыруларның өйләренә барып мед. ярдәмә күрсәтү, ш.у. профилактика чаралары үткәру һәм халыкны диспансеризацияләү б-н шөгьльләнгән күппрофильле махсус дәвалау-профилактика учреждениесе. П. беренче мед.-сан. ярдәмөн оештыруда эһәмиятле буынны тәшкил итә, аларда төп дәвалау белгечлекләре: терапия, кардиология, невропатология, хирургия, акушерлык, гинекология, оториноларингология, офтальмология, педиатрия буенча ярдәм күрсәтелә. П. составына рентген һәм физиотерапия бүлекләре, дәвалау-диагностика лаб-ясе, аптека һ.б. керә. П. эпидемияләргә каршы чаралар күрә, хезмәткә яраклылыкны ачыклау буенча экспертиза уздыра, авыруларны клиникаларга һәм мед.-социаль эксперт комиссиясенә юллый. П.ның эшчәнлегә терр. һәм хезмәт урыны (идарәчелек) принцибына карап оештырыла. П.ның төрләре күп, мәс., балалар һәм өлкәннәр өчен шәһәр, район П.лары, үзәк П.; ш.у. махсуслаштырылган П.лар һәм үзәкләр: стоматология, физиотерапия, консультация биру П.лары (респ-ка һәм өлкә хастаханәләре каршында); су һәм тимер юл транспортында эшләүчеләргә, студентларга, гарнизоннарда — хәрби хезмәттәгеләргә мед. ярдәмә күрсәтү пунктлары (здравпункт); хатын-кызлар консультацияләре; консультация-диагностика П.лары; мед.-сан. частылары һ.б.

Россиядә П. хезмәте принциплары земство медицинасы чорларында формалаша. 19 йөз башында П.лар эре шәһәрләрдә генә була; 1913 елда 1230 лап шәһәр амбулатор-поликлиника учреждениесе исәпләнә (башлыча, түләүле), аларның һәркайсында, кагыйдә буларак, нибары бер гомуны практика табибе эшли. Земство медицинасы тәртипләре буенча, төбәктә П. башкарырга тиешле гамәлләрне табиблек участоклары (1870 ләрдә төзелә) составындагы фельдшерлык-акушерлык пунктлары үти. Казан губернасында 7 табиблек участогы, ш.и. Казанда амбулатория була. Өзләрдә акрынлап участок тәртибенә күчелә.

1924 тә сәламәтлек саклау бүлекләренен 5 нче Бөтенроссия съезды уздырыла. Анда, бушлай квалификацияле дәвалау-профилактика принципларын саклаган хәлдә, халыкка амбулатор-поликлиника ярдәмә күрсәтүне үстерү юллары билгеләнә; 1935 тә РСФСР Сәламәтлек саклау халык комис-ты каршында П.лар советы төзелә; 1947–49 да П.лар б-н хастаханәләрен бердәм дәвалау-профилактика учреждениеләре итеп кушу буенча реформа уздырыла, бу авыруларны тикшереп диагноз кую һәм дәвалау арасында өзеклек булдырмауны тәэмин итү өчен эшләнә (к. *Сәламәтлек саклау*). П. эшчәнлегенен иң мөһим тармакларының берсе — халыкны диспансерлаштыру (к. *Диспансерлар*).

1954 тән Татарстанда П.лар, бүлекләр сыйфатында, хастаханәләр составына кертелә. Хатын-кызлар консультацияләре, стомато-

логия, физиотерапия һәм курорт П.лары гына мөстәкыйль эшчәнлек алып бара. Район үзәкләрендә П. үзәк район хастаханәсенен состав өлеше булып тора, авыл жирләрендә авыруларга фельдшерлык-акушерлык пунктларында һәм амбулаторияләрдә ярдәм күрсәтелә. 1970–80 елларда аерым белгечлекләр буенча махсус мед. ярдәмә челтәре үсеш ала.

2000 нән, стационар дәвалану төрөн пациентларның яшәү урынына якынайту максатыннан, П.ларда көндөзгә стационарлар оештырыла башлай.

2011 дә ТРда 226 амбулатория-поликлиника учреждениесе исәпләнә; П.ларның 120 се башка амбулатор-поликлиника учреждениеләре составында эшли. 100 П.да көндөзгә стационар бар, аларда ел саен 50 меңнән артык кеше дәвалана.

Әд.: Популярная медицинская энциклопедия. М., 1987; Зыятдинов К.Ш., Павлухин Я.Г. Очерки истории медицины Татарстана (до 1917 г.). К., 2005.

В.Г.Шертутовский, Ф.Ф.Нуриева.

ПОЛИМЕРЛАР ҺӘМ МАХСУС КАУЧУКЛАР ИНСТИТУТЫ Казан технология университеты каршындагы фәнни-тикшеренү институты («Спецкаучук»), Казанның С.М.Киров исем. синтетик каучук з-ды каршында Бөтенсоюз синтетик каучук фәнни-тикшеренү институты (ВНИИСК, Ленинград) тарафыннан 1966 елда оештырылган полисульфид каучуклар тармак лаб-ясе базасында, 1968 дә, С.В.Лебедев исемендәгә әлегә ин-тның Казан ф-лы буларак төзелә. 1988–97 дә «С.М.Киров исем. Казан синтетик каучук заводы» ФЖБ составында, 1992 дә Махсус каучуклар фәнни-тикшеренү институты (1997 гә кадәр химия буенча РФ Дәүләт к-тына карый), 1997 дән хәзергә исемдә. Институт составына полисульфид олигомерлар һәм композицион материаллар лаб-яләре керә. Аның фәнни-тикшеренү юнәлешләре — беренчел чималны синтезләү, түбә ябу һәм судан изоляцияләү материалларын, тиокол һәм уретан герметиклар, кайнар һәм салкын килеш ката торган полиуретанлы композицияләр, төрле резин-техник эшләнмәләренә житештерү технологияләрен булдыру. Төп эшкәртмәләре Казан синтетик каучук з-дында гамәлгә кертелә. Житештерү күләме артык зур булмаганлыктан, з-дның жиһазлары яңа технологияләр һәм продуктларны эшләп карау өчен тәҗрибә базасы буларак файдаланыла. 1988 гә кадәр фәнни-тикшеренү эшләре ВНИИСК лаб-яләре б-н бергә алып барыла. 1969–97 дә полиуретан, полисилоксан (жылытуга чыдам), полисульфид эластомерлар лаб-яләре, резинаы кабаттан эшкәртү һәм анын үзлекләрен өйрәнү, физик-химик тикшеренү алымнары лаб-яләре оештырыла. Казан ф-лының төп фәнни эшчәнлегә — уретан, силоксан, полисульфид эластомерлар химиясе, аларны житештерү һәм эшкәртү технологияләре, куллану دائрәсе. Жылылыкка чыдам эластомерлар лаб-ясендә силоксан эластомерлар өлкәсендә тикшеренүләр алып барыла. Структур силоксан (Si-O-Si), силосан (Si-NH-Si), силтиан (Si-S-Si) буыннары керткән кушылма-

лар синтезлана, аларның үзлекләре, реакциягә керү сәләте, куллану өлкәләре өйрәнелә. Бу тикшеренүләрнең нәтиҗәләре силоксан житештерү өчен күп кенә продукт һәм ярымпродуктлар алу технологияләренен, органик, нәорганик һәм элементорганик кушылмалар алу алымнарының төп нигезен тәшкил итә. Махсус үзлекле силоксан каучукларның яңа төрләре, алар нигезендәгә резиналар, композицион составлар, термототрыклагычлар һ.б. продуктлар эшләнә һәм житештерүгә кертелә. Силоксан чылбырын структур металлсилоксан буыннар һәм дифенилсилоксан буыннар б-н үзгәртү хисабына термототрыклыгы югарырак булган яңа төр каучуклар алу технологияләре; гидросилирлану реакциясе буенча вулканлашуга сәләтле, салкынга чыдамлыгы югары булган винилланган сыек каучуклар эшләнә технологияләре; үз-леге нормага китерелә торган салкынга чыдам каты каучуклар табу технологияләре эшләнә. Саф һәм аеруча саф сыек силоксан каучуклар технологиясенә нигезләнә, салкын килеш ката торган композицион составлар: пар казаннарын герметиклаштыру өчен жылыга чыдам мастика, махсус техникага салу өчен компаундлар, икмәк пешерү формаларына көнбагыш мае урынына сылана торган составлар житештерү гамәлгә кертелә. Бакыр-, хромгетеросилоксаннар нигезендә термототрыклагычлар, силоксан резиналар өчен структура үзгәртә торган агентлар эшләнә. Әлегә ярымпродуктларны куллану, бер стадиядә вулканлаша торган һәм эшләнә ресурсы 2 тапкыр артыграк булган кабелъле силоксан резин житештерү, ш.у. трекингэрозия чыдамлыгы югары булган силоксан резин житештерү оештырыла. Силоксан каучук һәм резин житештерү калдыкларын кабаттан эшкәртү һәм үтиллештерү технологиясе гамәлгә кертелә. Икенчел эшкәртү продуктларынан тәҗрибә-сәнәгать масштабында яңа композицион материаллар алына (төзелеш өчен фасад буяулары, герметиклар һәм компаундлар, гидрофоблаштыручы составлар). Силоксан резиннарның һәм алар нигезендәгә резин-техник эшләнмәләренә яңа маркалары, ш.и. микродулкынлы мичләр жыю өчен эшләнмәләр комплекты, үзәктән куулы кою өчен эластик формалар эшләнә һәм житештерүгә кертелә. Полиуретан эластомерлар лаб-ясендә «Катур» тибындагы термоэластопласт (аның техникада конструкция материал буларак кулланылу өлкәләре өйрәнелә), валлар әзерлү өчен коелма уретаннар алу, аяк киеме сәнәгатә өчен уретан жилем табу (ш.и. сәнәгатә калдыкларын куллану) технологияләре эшләнә һәм гамәлгә кертелә. Полисульфид эластомерлар лаб-ясендә тиокол, ТПМ-полимер һәм алар нигезендәгә композицион материаллар алуның калдыксыз технологияләре булдырыла. Композицион материаллар лаб-ясендә торак йортлар төзелешендә панельләр арасындагы жөйләренә герметиклаштыру өчен ике компонентлы герметикның 4 төре (Казан синтетик каучук з-дында кулланыла), ш.у. төзелеш ихтыяжларында түбә ябу өчен рулонлы резин материаллар эшләнә. Институт Хи-

мия продуктлары фәнни-тикшеренү ин-ты, В.И.Ленин исем. Казан фәнни-житештерү пр-тиесе, «Капролактама» АЖ (Держинск ш.) һ.б. б-н хезмәттәшлек итә. Төрле елларда ин-т директорлары — Р.К.Вәлетдинов (1968–87), Е.П.Лебедев (1987–97), Л.Ю.Гобәйдуллин (1997–2002), Ю.Н.Хәкимуллин (2002–03), Ф.М.Палютин (2003 тән).

В.Г.Абзалова.

«ПОЛИМЕРФОТО», химия сәнәгатә пр-тиесе. 1935–41 елларда Казан фотожелатин з-ды (1939 дан; 1943–63 гә — 9 нчы з-д) буларак сафка баса. 1981–86 да Казан «П.» з-ды буларак «Тасма» ЖБ составында, 1987 дән аренда пр-тиесе, 1996 дан «П.» АЖ. Белгеллеккә төшкәннән соң, яшәүдән туктый (1998). Эшләнүчеләр саны: 1990 да — 1498 кеше, 1996 да — 893 кеше.

1970 еллар уртасына кадәр илдә кинофото-, аэрофото-, фототехник тасмалар һәм рентген плёнкалары житештерү өчен желатин (мөгезле әре терлек сөякләреннән), кондитер сәнәгатә өчен азык-төлек желатини эшләнү чыгаручы бердәнбер пр-тие була. Бөек Ватан сугышы чорында фронт өчен өзлексез кинофотоматериаллар жиберүне тәмин итә; сугыштан соңгы беренче елларда проектта каралган куәтгә эшли башлай. Алдагы елларда, пр-тиене киңәйтү һәм реконструкцияләү, житештерүне механикалаштыру һәм автоматлаштыру (1970–80 еллар) нәтиҗәсендә желатин чыгару 4 тапкырдан күбрәккә, ассортимент 20 төргә кадәр арта. Аксым гидролизаты һәм сөяк мае (юу чаралары житештерү өчен), кер сабыны, техник абыштыргыч тасмалар, синтетик полимерлар нигезендә товарлар эшләнү чыгару үзләштерелә; а.х. ихтыяжлары өчен житештерү калдыкларынан ашламалар (преципитат), фосфорга бай сөяк һәм шлам оны эшләнә. 1973 тә завод МК-60 магнитофон кассеталары чыгаруга керешә (магнитлы тасма В.В.Куйбышев исем. Казан химия з-дыннан китерелә). 1982 дә Көнбатыш Германиянең «Антон Олерт» фирмасының автоматлаштырылган жиһазлары урнаштырылганнан соң, СССРда кассеталар житештерүдә иң югары күрсәткечләргә ирешелә: 1983 гә — 12,3 млн., 1990 да — 27 млн. данә (илдә житештерелгән әлегә продукциянең яртысынан күбрәк өлеше). 1990 елларда, икътисади элементләренен, житештерү күләмнәренен кискен кимүе нәтиҗәсендә «П.»ның төп продукциясенә ихтыяж азаю сәбәплә, азык-төлек желатини һәм техник желатин, пластмасса эйберләр эшләнү чыгару арттырыла. 1997 дә, продукцияне сату кыенлашкан, төп эшчәнлек туктала, кассеталар житештерү 2000 гә кадәр эшләнү килгән «Порф Рекордс» АЖгә тапшырыла.

9 нчы бишеллык планы үтәүдә уңышлары өчен завод — РСФСР ЮС Президиумының Мактау грамотасы (1976), механикалаштыру һәм автоматлаштыру өлкәсендәгә казанлылары өчен ВЦСПСның 1 нче премиясе һәм дипломы б-н бүләкләнә (1978). Пр-тиенен 298 хезмәткәре орден һәм медальләргә лаек була; Ф.Ш.Нигъмәтжановага СССРның Дәүләт бүләге бирелә (1980).

Төрле елларда пр-тие житәкчеләре: В.В.Кузнецов (1935–41), Варнаков (1941–?), А.А.Кириллович (1965–82), В.Ф.Бобров, Н.В.Ушаков, Г.И.Трусенёв, В.В.Филиппов, С.Н.Колесников (1989–96), Р.Т.Галимов (1996–98).

«ПОЛИМИЗ», полимер савытлар һәм төргәкләү материаллары житештерү заводы, химия сәнәгате пр-тиесе. Казанда урнашкан. Басым астында кою, экструзия һ.б. ысуллар кулланып термопластик массалардан эшләнмәләр ясау б-н шөгьльлә. Пр-тие составында: 2 житештерү цехы — полимер савытлар, беренчел формалар (преформалар) һәм капкачлар цехлары; 2 участок — пластик масаларны эшкәртү (житештерүнең технол. калдыкларын ваклау һәм бөртекләндерү) һәм энергомеханика цехы. Эшләнмәләр — 100 кеше (2008). Файдалануга 1971 елда тапшырыла. 2,1 мең м² майданда 9 житештерү участкасы һәм 5 ярдәмче участок урнаша. Эшләнмәләр елларында пр-тие реконструкцияләнгән һәм шактый киңәйтелә, першерелән казылык һәм казылыксыман ысланган сыр өчен целлюлоза плёнкадан (целлофаннан) тышчалар житештерү цехы, рельслар яны склады б-н тимер юл тупигы, гараж, складлар төзелә. Дәими файдаланулы полиэтилен савытлар һәм плёнка калдыкларын эшкәртү өчен бөртекләндерү куәте елга 1 мең т га исәпләнгән герметик линия, полиэтилентерфталаттан (ПЭТ) елга 74 млн. данә преформа житештерүгә сәләтле куәле Швейцария линиясе, елга 60 млн. данә полиэтилен бөке эшлән чыгаруа исәпләнгән Италия линиясе урнаштырыла. Төп продукциясе — полимер савытлар (төрле туклану продуктларын саклау һәм күчереп йөртү өчен полимер әржәләр) һәм төргәкләү материаллары. Шулай ук үрентеләр өчен әржәләр, капкачлы баклар, хужалыкта кулланыла торган тазалар, ПЭТ шешәләр һәм аларның үзлектән тыгызланучы капкачларын орен ясау өчен 42 л авырлыктагы преформалар, азык-төлекне һ.б. продуктларны төрү, шешәләргә салынган өчемлекләргә термик ысул б-н төркәмләп төргәкләү өчен плёнка, полиэтилен капчыклар, пакетлар эшлән чыгарыла. Чимал «Казаноргсинтез», «Чаллы картон-кагазь комбинаты» халык предприятиясе» АЖЛәреннән, «Машцентр» ЖЧЖдән (Мәскәү) һ.б.дан китерелә. Товарлыкы продукция житештерү күләме 102,4 млн. сумга житә. Эшләнмәләр Татарстанда сатыла, РФ төбәкләренә, ш.у. Казакстанга чыгарыла. 1980–90 да продукция Кыргызстанга жиберелә. Бөтенроссия «Савытлар һәм төргәкләү» күргәзмәләрендә житештерүдәге казанлышы орен заводка 5 ел рәттән 1, 2 нче дәрәжә дипломнар бирелә. 1 кеше — «Почёт билгесе» ордены, 2 кеше медальләр б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләре: Ф.Г.Шәйдуллин (1968–76), Э.Г.Ганиев (1976–80), Я.М.Дәүләтшин (1980–99), С.В.Князев (1999–2001), Х.Н.Камалов (2001–04), Р.З.Шәйхетдинов (2006–07), Н.Г.Гарифуллин (2007–2012).

М.Ж.Гаитов.

ПОЛИСЕМИЯ (лингв.) (грек. polysemos), күпмәгънәлек, бер сүзнен берьюлы берни-

ча (ике яки аннан күбрәк) мәгъна белдерүе. Татар теленә, нигездә, лексик П. хас: бер үк сүз төрле предмет һәм күренешләргә белдерә; мәс., кыр (исем) сүзе түбәндәге лексик мәгънәләргә ия: 1) урмансыз майдан (кырда чәчәк жыю); 2) чәчү өчен эшкәртелә торган жир (иҗен кыры); 3) нәрсә өчен дә булса махсус жиһазландырылган тигез майданчык (футбол кыры); 4) чикләрендә нинди дә булса махсус көчләргә тәэсире чагылыш таба торган киндик (магнит кыры); 5) китап, дәфтәр кырындагы чиста буй (дәфтәр кыры); 6) эшләнмә кыры (киң кырлы эшләнмә). Сүзнен теге яки бу мәгънасын контекст яки сөйләмнең гомуми тематикасы бирә. Күпмәгънәле сүзнен мәгънәләре арасында билгеле бер семантик бәйләнеш була, шуңа күрә, омоним сүзләргә мәгънәләреннән аермалы буларак, бу мәгънәләргә бер үк сүзгә булуы шик тудырмай.

Әд.: Х а к о в В.Х. Татар әдәби теле. К., 1999; Са ф и у л л и н а Ф.С. Тел гыйлеменә кереш. К., 2001; Са ф и у л л и н а Ф.С., З а к и е в М.З. Хәзерге татар әдәби теле. К., 2006; Языкознание: Большой энцикл. словарь. М., 1998.

ПОЛИЦИЯ, жәмәгать куркынычсызлыгын һәм жәмәгать тәртибен саклау, жинаятьчелеккә каршы көрәш һәм халыкның иркенлектә яшәвенә булышылык итү буенча дөләт органнары системасы. Россиядә мөстәкыйль учреждение буларак оештырыла. Казанда һәм Казан губернасында П. император Анна Иоанновнаның 1733 ел 23 апрель Фәрманы нигезендә төзелә, 1782 ел 8 апрель Жәмәгать тәртибе Уставына (к. *Жәмәгать тәртибе идарәсе*), аннары император Павел I нең 1797 ел 19 декабрь һәм 1798 ел 28 апрель, император Александр I нең 1825 ел 25 октябрь Фәрманнарына, 1837 ел 3 июнь Нигезләмәсенә һ.б.га яраклаштырып үзгәртелә. 1863 тә П. органнары 1862 нең 25 декабрдәге «Губерна шәһәрләрендә һәм ыязләрендә полиция төзелеше турында вакытлы кагыйдәләр»не керткәндә *полиция идарәләренә* әверелә. Гомуми П. губернада губернатор һәм губерна идарәсе карамагында була, ыяз шәһәрләрендә һәм ыязләрдә — исправниклар һәм ыяз П. идарәләре, авылларда — становой приставлар, ыяз П. сакчылары (урядниклар, стражниклар) һәм авыл П.се (авыл жыеннарында сайланган деясыйскийлардан тора, волюсть старшиналарына буйсына), губерна шәһәрләндә — полицийстер һәм шәһәр П. идарәсе (аның системасына аерым приставлар һәм квартал надзирательләре кул астындагы П. частылары һәм кварталлары; полиция бүлекләре (околотоклар) һәм түбәнге звено — городской постлары керә. Гомуми П.дән тыш, саяси П. (к. *Казан губернасы жандармнар идарәсе*, *Казан саклау бүлеге*) һәм махсус хезмәт П.се (әзләу, мәхкәмә, елга һәм порт, фабрика-завод һ.б.) аерылып чыга. Барлык П. структуралары Россия Эчке эшләр министрлыгына (1810–19 да Полиция министрлыгына) буйсына. Вакытлы хөкүмәтнең 1917 нең 10 март һәм 17 апрель карарлары б-н гәмәлдән чыгарыла, функцияләре *милициягә* тапшырыла. 2011 дә милиция бетерелә, аның нигезендә П. кабат торгызыла.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 9. № 6378; Т. 21. № 15379; Т. 24. № 18285; Т. 25. № 18506; Т. 40. № 30552; Собр. 2. СПб., 1838, Т. 11, отд. 1. № 10305; 1865. Т. 37, отд. 2. № 39087.

Әд.: С и з и к о в М.И. История полиции России (1718–1917): В 2 вып. М., 1992; История полиции России: Краткий исторический очерк и основные документы. М., 1998.

Е.Б.Долгов.

ПОЛИЦИЯ ИДАРӘЛӘРЭ, жирле адм.-полиция органнары. Казан губернасы терр-ясендә 1862 елның 25 декабрдәге «Губерна шәһәрләре һәм ыязләрендә полициянең гомуми тәртибе хакында вакытлы кагыйдәләр»гә яраклы рөвештә шәһәр (Казанда) һәм 12 ыяз П.и. барлыкка килә. Алар карамагында башкару, тикшерү, мәхкәмә, хужалык-оештыру эшләре була. П.и. становой приставлар һәм аларга буйсынган затларның эшчәнлеген контрольдә тоталар, законнарның үтәлешен күзәтәләр, жәмәгать куркынычсызлыгын саклайлар, жәмәгятьне төзекләндерү б-н шөгьльләнәләр, полклар һәм төрле хәрби командаларның шәһәрләрдә һәм ыязләрдә торы тәртибенә күзәтчелек итәләр, армия һәм флотның запастагы түбән чиндагыларын исәпкә алуны һәм хакыйкый хезмәткә чакыруны гамәлгә ашыралар һ.б. 1864 елгы Мәхкәмә реформасы уздырылганнан соң, мәхкәмә-полиция тикшерүе *Казан округ мәхкәмәсенә* һәм *жәмәгать мәхкәмәсенә* (мировой суд) тапшырыла. П.и.нең жинаять эшләре буенча сорау алу үткәрдә һәм тикшерү алып баруда чикле күләмдә катнашуы, тиешле затларны тикшерүгә һәм мәхкәмәгә чакыру, жәмәгать судьялары күрсәтмәсе буенча акчалата штрафларны юллап алу вазифалары саклана. 1864 тә земстволар кертелү нәтижәсендә П.и. кайбер жирле салымнар жыюдан азат ителә; салым жыемнары — турыдан-туры салымнар (1903 кә кадәр), подрядлар буенча залоглар жыю, салым һәм пенсия кәгазьләрен жиберү, бурычларын түлүгә хәле житмәгән кешеләр эшен тикшерү аларга йөклөнәп кала. П.и.нең икенче дәрәжәдәге вәкаләтләрен кыскарту жәза бирү вәкаләтләрен көчәюенә китерә. Казан шәһәр П.и.не полицмейстер — шәһәр полициясе башлыгы (вазифасында губернатор тәкъдиме б-н эчке эшләр министры тарафыннан раслана), аның ярдәмчесе һәм гомуми кабулханә керә, аңа шәһәр приставлары, аларның ярдәмчеләре һәм полиция надзирательләре буйсына. Өяз П.и.не ыяз исправнигы (жирле дворяннардан губернатор тарафыннан билгеләнә), аның ярдәмчесе, дворяннар утырышычысы (өяз *Дворяннар жыены* тарафыннан сайлана), 2 авыл утырышычысы, шәһәр магистратынан рагман (сайланган өгъза) керә. Өяз идарәсе гомуми, жинаять һәм гражданлык эшләре, становой приставлар өстәлләреннән гыйбарәт. Өстәлләр өстәл башлыгы, секретарь һәм хезмәткәрләренә (теркәүчеләр, сотскийлар, деясыйскийлар, полиция сакчылары) берләштерә. П.и. губернаторга, губерна идарәсенә һәм Россия Эчке эшләр министрлыгына буйсыналар. Вакытлы хөкүмәтнең 1917 ел 10 март карары нигезендә бетерелә.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 2. СПб., 1865. Т. 37, отд. 2. № 39087.

Әд.: Государственность России: Государственные и церковные учреждения, сословные органы и органы местного самоуправления, единицы административно-территориального, церковного и ведомственного деления (конец XV века — февраль 1917 года): Словарь-справ. М., 2001. Кн. 4.

Е.Б.Долгов.

ПОЛИЭЛЕКТРОЛИТЛАР (полимер электродитлар), поляр эреткечте корылган полион хасил итеп диссоциацияләнгән торган полимер кушылмалар классы. П. табиғый (аксымнар, нуклеин к-талары, полипептидлар, полишикарлар, үсемлек сумалары) һәм синтетик (полиакрилатлар, поливинилсульфонатлар, поливинилфосфатлар, полиакриламид, поливинилпиридин, чиксез к-талар һәм нигезләренчә сополимерлары һ.б.) төрләргә бүленә. Корылма тамгасына карап, анион, катион һәм амфолит П.ны аерып йөрәтәләр.

П. өлкәсендәгә беренчә хезмәтләр Германиядә Г.Штаудингер һәм В.Керн тарафыннан языла (1935). «Полиэлектродит» атамасын 1940 елларда Р.Фоус кертә. СССРда П. Мәскәүдә (В.А.Каргин, В.А.Кабанов), Ленинградта (С.Я.Френкель, О.Б.Птицын), Саратовта (С.А.Гликман), Ташкентта (К.С.Әхмәтов), Алма-Атада (Е.А.Бектуров) өйрәнелә. Татарстанда П. буенча фәнни юнәлеш 1950 елларда Казан химия-технол. ин-тында башлангыч ала (С.М.Кочергин, Е.В.Кузнецов, В.П.Барабанов). Тикшеренүләр полимерлау — бергә полимерлау синтезы һәм кинетикасы (Е.В.Кузнецов, В.П.Архиреев, В.А.Мягченков, В.Ф.Куренков), әремәләр теориясе (В.П.Барабанов, В.М.Центовский, М.Л.Бренерман), күчерү процессы һәм электродлардагы электрохимик процесслар (В.П.Барабанов, Г.Я.Васелева, А.А.Коноплева, Д.М.Торсуев), П.ның актив өслекле матдәләр б-н тәэсир итешүе (А.Я.Трегьякова, А.И.Курмаева), структуралар хасил булу (Е.В.Кузнецов, С.В.Крупин), полиэлектродит комплекслар (С.В.Крупин, В.А.Мягченков, Т.Г.Победимская, Н.В.Бикчантаева) буенча үткәрелә. П.ны сусыз тирәлекләрдә өйрәнүгә аеруча игътибар ителә. П. өлкәсендәгә тикшеренү нәтижәләре ТР, РФ һәм чит илләр халык хужалыгының төрле тармакларында кулланыла: коррозиягә каршы һәм декоратив капламнар — приборлар һәм машиналар төзелешендә, югары тәэсирләр флокулянтлар һәм стабилизаторлар — пычрак суларны чистартуда, туфрак структурасын хасил итүчеләр — авыл хужалыгында, тампонлау системалары һәм комплекслар нефть чыгаруда файдаланыла.

Әд.: М а р а в е ц Г. Макромолекулы в растворе. М., 1967; Б а р а б а н о в В.П. Растворы полиэлектролитов. М., 2003; R i c e S., N a g a s a w a M. Polyelectrolyte Solytion: Teoretical introduction. L.—N.Y., 1961.

В.П.Барабанов.

ПОЛБНИКОВА Наталия Александровна (11.12.1916, Вятка губ. Нолинск ш. — 13.3.2000, Казан), педагог, пед. фән. д-ры (1977), проф. (1978), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1991). 1939 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан мәктәпләрендә эш-

ли. 1950–89 да Казан пед. ин-тының пед. кафедрасында, 1962–70 тә каф. мөдире. Хезмәтләре мәктәпләрдә һәм югары уку йортларында укыту процессын интенсификацияләргә мәрхүмәтләргә карый.

Х е з м.: О теоретических основах познавательной самостоятельности. К., 1968; Система воспитания познавательных сил школьников. К., 1985.

ПОЛОВНЯК Валентин Константинович (22.11.1936, Украина ССРның Донецк өлкәсе Красноармейск ш.), химик, химия фән. д-ры (1992), проф. (1994), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1997). 1959 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Казан химия фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1966 дан Казан технол. ун-тында. Хезмәтләре координацион кушылмалар химиясенә карый. П. комплекслы платиналы металл кушылмаларын синтезлау ысулларын эшли һәм интермедиат формаларын тикшерә, соңгылары органик синтез реакцияләре катализаторы сыйфатында гамәли кулланыш таба («Казаноргсинтез» АЖда гамәлгә кертелә). Оксидиллы амин тозлары нигезендә коррозияне күкертле водород коррозиясе ингибиторларын таба («Татнефть» АЖда нефть чыгару жиһазларын саклау өчен файдаланыла). Гальваник процессларның пычрак суларын а.х. калдыклары ярдәмендә чистарту ысулларын тәкдир итә, шуның б-н төсле металлларны (бакыр, никель, хром һ.б.лар) үтилләштерү һәм житештерүдә кабат файдалану мөмкинлеге туа. Уйлап табуга 30 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. «Атом альянсы» («Атомный альянс», 1997), «Ягымы сүз белән» («Незлым тихим словом», 1999), «Мәһабәтлек» («Благолепие», 2006), «Күңелем адымнары» («Шаги моей души», 2007), «Галлей кометасы билгесе астында» («Под знаком кометы Галлея», 2007) шигырь жыентыклары авторы. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Интермедиатные формы комплексных соединений платиновых и благородных металлов. Интермедиаты палладия (I) и палладия (0) // Вестн. Казан. технол. ун-та. 1998. № 1 (автордаш); Формирование адсорбционных плёнок ингибиторов сероводородной коррозии на основе солей оксидилированных аминов // Защита металлов. 2003. Т. 29, № 3 (автордаш); Комплексы 4d-платиновых металлов с фосфор(III)- и мышьяк(III)-органическими лигандами. М., 2006 (автордаш); Coordination compounds in silver halide photography // J. Coord. Chem. 1992. V. 27 (автордаш).

Әд.: Профессора, доктора наук. Политехнический институт — КХТИ — КИТУ (1919–2000): Краткий биограф. справ. К., 2000.

ПОЛТОРАЦКИЙ Пётр Алексеевич (24.1.1842, Тверь ш. — 2.7.1909, С.-Петербург), дәүләт эшлеклесе, яшерен советник (1891). Дворяннар населеннән. Пажлар корпусын тәмамлай (С.-Петербург, 1860). 1860–67 елларда — Хәрби министрлыкта, 1867–72 дә Эчке эшләр министрлыгында хезмәт итә (С.-Петербург). 1872–82 дә — Новгород вице-губернаторы, 1882–83 тә — Архангельск, 1883–89 да — Уфа, 1889–1904 тә Казан губернаторы. 1891–92, 1898–99 еллардагы ачылык, 1892–94 тәге ваба эпидемиясе вакытында Казан губернасы халкына ярдәм күрсәтү б-н житәкчелек итә. Губернада атим-

ханәләр, Россия Кызыл Хач, Россия музыка жәмгыятьләренең Казан бүлекләре (1902 дән), Казан кулланучылар жәмгыяте (1894 тән) эшчәнлекләренә ярдәм күрсәтә. «Казанские вести» (1890–92), «Казанский телеграф» (1893 тән), «Камско-Волжский край» (1895–98) г-таларын бастырып

П.А.Полторацкий.

чыгаруга булышлык итә. 1897 дә, Бөтенроссия күләмендә беренчә тапкыр гомуми халык санын алу уздырылган вакытта, П. Казан губернасының исәпкә алу комиссиясе рәисе була. П. вакытында Мәскәү–Казан тимер юлы төзелеше башлана (1891 дән), Казанда шәһәрне Гривка бистәсе б-н тоташтыручы дамба торгызыла (1892), электр үткәрелә (1897), трамвайлар йөри башлай (1899), Крупениковлар исем. шәһәр картлар йорты (1891), Хезмәт сөючеләр йорты (1893), шәһәр музей (1895), сәнгать мәктәбе (1895), сәнгать уч-щесе (1897), «Алафузов театры» (1900), кыз балалар гимназиясе (1901) һ.б. ачыла. 1904 тән Россия Дәүләт Советы әгъзасы. Казан ярлыларга ярдәм күрсәтү ком-ты попечителе (1891–1904).

Әд.: Альманах современных русских государственных деятелей. СПб., 1897; А ф а н а с ь е в Н.И. Современники: Альбом биографий: В 2 т. СПб., 1909–10; Д о л г о в Е.Б. Казанские губернаторы — главы и хозяева «вручённой на смотрение губернии» // Проблемы истории государственного управления: Государственный аппарат и реформы в России. СПб., 2003.

Е.Б.Долгов.

ПОЛУМОРДВИНОВ Александр Аполлонович (30.8.1874, Вятка губ. Слободской ш. — 1942, Киров ш.), инженер-электрик, доньяда беренчә булып төсле сурәтне еракка тапшыру ысулын уйлап табучыларның берсе (1899). Казанның Өченче ир балалар гимназиясен (1892), Харьков технол. ин-тын (1898) тәмамлай. 1898–1900 елларда Казан сәнгать уч-щесендә механика, геом., сызым укыта. 1903 тә Петербург электротехника ин-тын тәмамлай, 1904 тән шунда ук, телефон элементәсе кафедрасында эшли (1903–04 тә Баш почта һәм телеграфлар идарәсенә телефон бүлеге башлыгы ярдәмчесе). 1914–17 дә Вятка шәһәрәндә шәһәр архитекторы ярдәмчесе, шәһәр телефон станциясе хезмәткәре. 1918–32 дә Вятка Эшче, крәстиян һәм кызылармияче депутатлары советында һәм Вятка губ-насы Халык хужалыгы советында: электрлаштыру һәм жирле телефон челтәрен үстерү б-н шөгылләнә. П. «Телефот» аппаратының (1899), тавыш һәм сурәтне бер үк вакытта тапшыру аппаратының (1903), оптик тавыш яздыру жайланмасының (фотофонограф) схемаларын һәм конструкцияләрен төзи, телефон элементәсе системасы өчен күп кенә камилләштерүләр тәкдир итә. 1 нче Бөтенроссия электротехниклар съезды (С.-Петербург, 1899) һәм 1 нче Бөтендөнья электротехниклар конгрессы (Париж, 1900) эшендә катнаша.

П.А. Полушкин.

Әд.: Орлова А.Ф. Время и связь: Очерки по истории связи в ТАССР. К., 1988; Лейтес Л.С. К 100-летию изобретения А.А.Полумордвиновым первой системы цветного телевидения // Техника кино и телевидения. 2000. № 4.

ПОЛУМОРДВИНОВ Дмитрий Владимирович (25.10.1867, Саратов губ. Хвалынский ш. — 25.1.1919, Казань), физиолог, медицина д-ры (1896). Казань ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1890), шунда ук эшли: проректор ярдәмчесе, проректор (1896 дан), 1899 елдан — физиология кафедрасында приват-доцент. 1903 тә П.П.Павловның Эксперименталь мед. ин-тында һәм Петербург ун-тында Н.Е.Введенский лаб-яларда стажировка уза. 1907 дә 7 нче Халықара физиологлар конгрессы эшендә катнаша (Германия, Гейдельберг ш.). 1909 дан Казань ун-тының нормаль анатомия каф. мөдире, проф. (1915). Бер үк вакытта, 1904–11 дә, Казань вет. ин-тында зоофизиол. һәм физиол. химия курсларын алып бара. Тиф авыруыннан үлә. Хезмәтләре кан физиологиясе һәм кан әйләнешенә, эчке ағзалар иннервациясенә, шомма мускуллар морфологиясына карый.

Хезм.: О чувствительных нервных окончаниях в мышцах произвольного движения. К., 1902; Гладкие мышцы и кровообращение. К., 1908; О двигательных нервах сердца. К., 1909.

Әд.: Лебедев К.В., Волкова И.Н., Зеров Л.Н. Из истории Казанской физиологической школы. К., 1978.

ПОЛУШКИН Пётр Алексеевич (14.7.1924, Урал өлкәсендә Яңа Баранча пос. — 19.9.2009, Казань), Сов. Союзы Герое (24.3.1945), гв. сержанты. Яңа Баранчадагы 658 нче номерлы 3-дта инструментлар ясаучы булып эшли. 1942 елның сентябреннән Кызыл Армия сафларында. Пулемётчылар мөктәбен тәмамлый (Тобольск ш., 1943). 1943 нең октябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 26 нчы гв. туп-артиллерия бригадасында туп төзәүче (8 нче туп-артиллерия дивизиясе). Калинин, 1 нче һәм 3 нче Балтыйк бую фронтлары гаскәрләре составында Шяуляй һәм Рига һөжүм операцияләрендә (икесе дә — 1944) катнаша. 1944 нең 18 августында Ауце шәһәре (Латвия ССР) янындагы сугышта батырлык күрсәтә: шөхсән үзә 4 танкны сафтаң чыгара, солдатлар утырган машинаны һәм берничә пулемёт ноктасын юк итә. Сугышның кискен мизгелендә, батареяның барлык орудие сафтаң чыкканнан соң, күрше батареядан үз өстенә ут ачыра һәм укчы подразделение килгәнчә яулап алыгана урынны саклап кала. Сугыштан соң артиллерия гаскәрләрендә хезмәт итә (Латвия ССР). 1947 дә демобили-

зацияләнгән. 1948–50 дә Яңа Баранчада 13 нче номерлы һөнәр уч-щесендә, 1950–54 тә 658 нче номерлы 3-дта мастер булып эшли. 1954–94 тә Казан тәҗрибә механика з-дында инструментлар ясаучы слесарь. Ленин ордены, 1 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләре, ТАССР ЮСның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә; Казан шәһәренен мактаулы гражданы (2007).

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ПОЛЬСКИЙ Юрий Ехилевич (11.6.1931, Запорожье ш.), радиофизик, физика-матем. фән. д-ры (1972), проф. (1974), ТАССР, РФ-нең атказ. фән эшлеклесе (1986, 1997), Казань техник ун-тының атказ. проф. (1998). 1954 елда Казань ун-тын тәмамлаганнан соң, Казань техник ун-тында эшли, квант электроникасы каф. мөдире (1974–98). Хезмәтләре радиофизикага, квант электроникасына, оптик-электрон приборлар төзелешенә карый. П. СССРда беренче электрон-төп-төп резонанс спектр метр эшли (1971). Нәстационар резонаторлы лазерлар, «Юпитер» тибьндагы югары егөрлекле технол. лазерлар, экологик мониторинг өчен приборлар комплексы уйлап таба һәм эшли. «Татарстан-Болгария» халыклар дуслыгы жәмгыятен оештыручы һәм аның рәисе (1993 тән). Медальләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: Тройной электронно-ядерный резонанс // Журн. эксперим. и теорет. физики. 1971. Т. 61, № 4 (автордаш); Оптические резонаторы мощных газовых лазеров. М., 1980; Динамический диапазон и точность радиотехнических и оптоэлектронных измерительных систем. М., 1989 (автордаш).

ПОЛЬША, ЛИТВА, БЕЛОРУССИЯ ҺӘМ УКРАИНА ТАТАРЛАРЫНЫҢ ҮЗӘК КОМИТЕТБЕ, Польшада яшәүче татарлар тарафынан төзелгән оешма (1919–25). Ком-тны оештыруда Петроградтагы элеккеге Речь Посполитаның барлык татарларын берләштерү максатын куйган «Польша, Литва, Белоруссия һәм Украина татарлары ком-ты» (1917) ағзалары башлап йөри. Рәисе А.М.Ахматович. Бәйсез Польша Республикасы барлыкка килгәннән соң (1918), ком-т татар халкы мәнфәгатьләрен яклап чыга, Вильно шәһәрендә поляк хакимиятләренә булышылык күрсәтә. Оешма төп көчләрен поляк армиясендә аерым татар кавалерия часте төзүгә юнәлтә, аны тормышка ашыруда Польша дөләте башлыгы Ю.Пилсудский ярдәменә таяна. Ком-т мөселманнарга атап өндәмә бастыра, анда татарларның Речь Посполитаның барлык хәрби гәмәлләрендә катнашулары һәм аларның илдә нинди зур ихтирам казанулары турында әйтә; төзелеп килүче татар полкына язылырга чакыру яңгырый, ул 1920 елгы совет-поляк сугышында катнаша (к. *Татар уланның полкы*).

Әд.: Гришин Я.Я. Польско-литовские татары (Наследники Золотой Орды). К., 1995.

Я.Я.Гришин.

«ПОЛЬША ТАТАРЛАРЫ ГЕРБОВНИГЫ» («Herbarz rodzin tatarskich w Polsce»), Речь Посполитадагы татар нәселләре турында поляк телендә язылган хезмәт. Авторы —

Станислав Дзядулевич. 1929 елда Вильно (Вильнюс) шәһәрендә нәшер ителә, 1986 да Варшавада кабат бастырыла. Күләме — 500 гә якын бит. Ике бүлектән тора: беренчесе ислам динендәгә нәселләргә багышланган, икенчесендә заманында бабалары христианлыкка күчкән татарлардан чыккан поляк шляхталары нәселләре турында баян ителә (ике бүлектә дә славян һәм төрки тамырлы фамилияләр очрый). «П.т.г.» барлыгы 700 дән артык нәселне колачлый. Иң ишле һәм атаклы нәселләр С.Дзядулевич тарафыннан берничә тармакка бүленгән (мәс., Ассангуковичлар нәселе — Сәет, Абдулла, Коджел, Ырыс, Толыч һ.б. тармаклары, Крычынскийлар Самуэль, Мостафа, Богдан тармаклары буюнча күрсәтелә). Китапта татар нәселләренен герблары урнаштырылган: «Араз» — Аразевичлар, «Арслан» — Арслановичлар, «Мешерин» — Мешериновлар, «Урда» — Гиревскийлар, «Туган» — Барановскийлар яки Туган-Барановскийлар, «Янадар» — Бартошевичлар һ.б. «П.т.г.»нда шу. Я.Шенкевич тарафыннан язылган 300 дән артык төрки-татар, гарәп, фарсы сүзләренен һәм гыйбарәләренен аңлатма һәм тәржемәләре китерелә (мәс., Кинский фамилиясе иркен, киң, юмарт, ярдәмчел мәгънәләренә ия татарча «киң» сүзеннән, Тальковский фамилиясе — «ирекле» мәгънасен биргән гарәпчә «тальк» сүзеннән, дип күрсәтелә һ.б.). Хезмәтнең ахырында татар нәсел-ыру тамырлары исемлеге һәм аңа нәселләрен алфавит тәртибендәгә исемлеге урнаштырылган. Кушымтага иң күрәкчә 12 нәселнең (Крычынскийлар, Сулькевичлар һ.б.) генеалогик таблицалары кертелгән.

Ф.Р.Фәизов.

ПОЛЬША-ЛИТВА МӨСЕЛМАННАРЫ ГМИНАСЫ (дини берлеге, мөхәлләсе). Мөхәлләнен дини, адм.-хужалык, мәдәни-агарту мәсьәләләрен башкара. Гминада югары хакимият гомуми жыен кулдына була, ул елга бер тапкыр чакырыла. Анда идарә сайлап куела (составына рухани һәм дөньяви затлар керә, 1936 елдан — бары рухани-имамнар). П.-Л.м.г. турыдан-туры Польша-Литва татарлары мөфтиятенә буйсына. 1936 да мөфтият карары б-н идарәләр бетерелә, аларның вәкаләтләре имамнар кулына күчә. Һәрбер гминаның үз фонды була, ул мәчетләр, мөхәллә йортлары, мәктәпләр төзү һәм төзекләндерүгә, зиратларны карап тотуга, мөхәллә фәкыйрьләренә ярдәм итүгә тотыла. 1939 га кадәр 19 П.-Л.м.г. яшәп килә, аларның 9 ы Новоградский, 2 се — Белостокский воєводалыкларында, берсе Варшавада була.

Я.Я.Гришин.

ПОЛЬША-ЛИТВА ТАТАР СТУДЕНТЛАРЫ ТҮГӘРӘГЕ (1907–11), яшерен, чыгышлары б-н Польша, Литва, Белоруссиядән булган яшьләр тарафыннан С.-Петербургта оештырыла. Житәкчеләре — бертуган Л. һәм О.Крычынскийлар. Түгәрәк ағзалары татар халкы тарихын, динен, мәданиятен ойрәнәләр, үз китапханәләрен булдыралар.

Я.Я.Гришин.

ПОЛЬША-ЛИТВА ТАТАРЛАРЫ, татарларның мөстәкыйль этно-терр. бергәлеге. 1993 ел мәгълүматлары буенча, аларның гомуми саны 26 меңнән артык, ш.и. 10 меңнән артык кеше — Белоруссияда, 4 мең чамасы — Литвада, 5 меңнән күбрәк кеше Польшада яши. Яшәгән терр-яләренә бәйләү рәвештә белорус, литва һәм поляк телләрендә сөйләшәләр. Язулары кириллица һәм латин графикасы нигезендә. Дин тотучы П.-Л.т., асылда, мөселман сөнниләр.

П.-Л.т. берлеге 14 йөз ахырында Бөек Литва кенәзлеге терр-ясендә, башлыча, чыгышлары Алтын Урдадан булган кешеләр, соңрак Олы Урдадан һәм Нугай Урдасыннан, Кырым ханлыгынан чыгучылар хисабына оеша башлый; 15 йөзгә 1 нче яртысында алар Литвага карата вассал *Джаголдай* кенәзлеге оештыралар. Литва терр-ясенә татарлар беренчә тапкыр 13–14 йөzlәр чигендә килеп утырган дип фаразлана. Татарларның күпләп күчеп килүе бөек Литва кенәзе Витовт (1392–1430) идарә иткән чорга туры килә. Ул вакытта *Жалалетдин хан* житәкчелегендәге татар гаскәре Тевтон орденына каршы сугышта катнаша (к. *Грюнвальд сугышы*).

17 йөздә, сугышлар барган чорда, Литвадагы күп кенә татарлар Польшага, Төркиягә күчеп китә. Литва һәм Польша терр-ясенә күчеп килгән татарларга жир бирелә, аның өчен алар бөек Литва кенәзенә яки Польша королена хезмәт итәргә йөкләмә алалар. 17 йөзгә кадәр П.-Л.т., нигездә, поляк-литва армиясе подразделениеләре — хоругьларда хезмәт итәләр. 18 йөздә поляк армиясендә татар полклары була. Аларның берсен генерал Ю.Беляк житәкли. Т.Костюшко житәкчелегендәге поляклар күтәрелешендә полковник Я.Азулевич катнаша (1794). 18 йөзгә 60–70 елларында Польшаны бүлгәләү барышында П.-Л.т.ның күпчелеге рус патшасы хакимиятенә буйсынуда кала, бу аларның Төркиягә яңа миграциясен китереп чыгара.

19 йөздә Наполеон сугышлары вакытында П.-Л.т.ның бер өлеше Польшаны Россия хакимиятеннән азат итү өчен көрәшчү татар эскадронына керә. П.-Л.т. 1830–31, 1863–64 еллардагы поляклар күтәрелешендә актив катнашалар. Беренчә бөтендөнья сугышы алдынан Россия армиясендә П.-Л.т.ннан 20 гә якын генерал хезмәт итә (Х.Базаревский, Т.Беляк, К.Бицутко, С.Вильчунский, Я.Давидович, С.Б.Крычынский, А.Мильковский, Абу Талиб Мөхлә, Ю.Полтожыцкий, А.Романович, С.Соболевский, М.Сулькевич, И.Тальковский, А.Туган-Барановский, Я.Юзефович, Ю.Якубовский, Х.Янушевский һ.б.). П.-Л.т.ның 70% тан артыгын крестьяннар — яшелчәче, һөнәрчеләр (бигрәк тә күнчеләр) тәшкил итә. Алнавытлар күп булмый, ул катлауга Ахматовичлар, Базаревскийлар, Крычынскийлар, Мурза-Мурзичлар, Туган-Барановскийлар һәм Сулькевичлар нәселләре керә. Әлеге даирәдән, башлыча, татар интеллигенциясе вәкилләре (укучылар, врачлар, юристлар, галимнар, хәрбиләр) чыга. Галимнар арасында П.-Л.т.ннан икътисадчы М.И.Туган-Барановский (к. *Ту-*

ган-Барановскийлар), С.Я.Чайнский, арх. С.Крычынский исемнәре билгеле.

1918 дә Польшаның Россиядән бәйсезлеге торгызыла. П.-Л.т., нигездә, аның төньяк-көнчыгыш воеводалыкларында: Белосток, Вильно һәм Новгородкода (5 меңнән артык кеше) яшиләр. П.-Л.т.ның зур булмаган жәмгыятьләре Варшавада, Полесское һәм Волин воеводалыкларында була. Рига сольх килешүеннән соң (1921), П.-Л.т.ның шактый өлеше Советлар Союзы терр-ясендә кала (Минскида һәм аның тирәсендә 2 меңгә якын кеше). 1 меңнән артык татар шу. Литвада да яши. П.-Л.т.ның мәдәнияте һәм телендә үзгәчлекле сыйфатлар формалашуда Бөек Литва кенәзлеге һәм Речь Посполитада татарлар яшәгән аерым сәси һәм социаль-икътисади шартлар төп рольне уйнай. 16–17 йөzlәр чигендә П.-Л.т. этник телләрен югалталар, поляк яки рус теленә күчәләр. Шулай да үзләрен традицион диннән — ислам динен саклап калалар, моңа Польша корольләренә дин иреген тану сәясәте дә булышлык итә. П.-Л.т.ның дини һәм ижтимагый-мәдәни

Грюнвальд янындагы сугышта (1410) катнашкан татарларга Гданьск шәһәрнендә куелган һәйкәл.

үзәкләре Вильно (Вильнюс), Варшава шәһәрләрендә эшләп килә, анда «Рочник татарски» бюллетене, *«Жиче татарске»*, «Пшеглонд исламски» («Исламча күзәтү») фәнни-популяр ж-ллары басылып чыга. Речь Посполита мөселман дини берлеге, Речь Посполита татарларының мәдәни-агарту берлеге, П.-Л.т. мөфтияте эшли. Икенче бөтендөнья сугышынан соң, П.-Л.т.ның ижтимагый-мәдәни тормышын тулысынча тергезү мөмкин булмый, 1947 дә фәкат *Моселман дини берлеге* генә тергезелә. 21 йөз башына Польшада 6 мөселман жәмгыяте — Варшавада, Белосток, Бохоника, Гданьск, Гожув Велькопольский, Крушыняны (к. *Гмина*) шәһәрләрендә яшәп килә.

Әд.: D r i a d u l e w i c z S. Herbarz rodzin tatarskich w Polsce. Wilno, 1929; S o b c z a k J. Poloxenie prawne ludnoseri tuturskiej w Wielkizn Ksisstwie Zitowskini. Warsz.-Poznan, 1984; B o r a w s k i P. Tatarzy w dawniej Rzeczyz pospolitej. Warsz., 1986; M i s k i e w i c z A. Tatarzy polscy, 1918–1939. Warsz., 1990; ш у л у к. Tatarzy polscy w tatach. 1945–1985: Zarys historyczny. Studia

Г.Г. Полющенко.

podlaskie. Bialystok. 1991. Т. 3; Tyszkiewicz J. Z historii tatarowpolskich. 1794–1944. Pultusk, 2002.

Я.Я.Гришин.

ПОЛЮЩЕНКОВ Григорий Григорьевич (3.10.1912, Андреевское а., хәзер Смоленск өлкәсенә Ельнинск р-ны Леонидовский жирлеге Драгинно а. составында — 10.11.1996, Чистай ш.), Соц. Хезмәт Герое (1966). Маскәү политехникумын (1936), КПСС ҮК каршындагы ВКП(б) Югары партия мәктәбен (1941, 1958) тәмамлый. Хезмәт эшчәнлеген 1930 елда «Бетонит» з-дында (Маскәү) эшчә булып башлый. 1936–37 дә Чаллы шәһәре һәм Тәтте р-ны пр-тиеләрендә техник житекче. 1937 дән комсомол һәм партия эшендә: КПССның Лаеш райкомы 1 нче секретаре (1947 дән), Чистай бүлеге мөдире (1952), Татарстан өлкә ком-тында инструктор (1953 тән), Чистай райкомының 1 нче секретаре (1954 тән), Чистай шәһәр ком-ты 1 нче секретаре (1956–62, 1965–83). 1962–65 тә ТАССРның Чистай колхоз-совхоз житештерү идарәсендә партком секретар. Герой исеме бөртекле ашлык житештерү һәм әзерләүне арттыруда ирешкән уңышлары өчен бирелә. 1963–67 дә РСФСР ЮС, 1951–63, 1967–80 дә ТАССР ЮС депутаты. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, Октябрь Революциясе, Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» ордены, медаллар, ТАССР ЮСның Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Әд.: Герон Социалистического Труда Татарии. К., 1984. Кн. 1; Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

ПОЛЯКОВ Михаил Александрович (23.2.1932, БАССРның Уфа р-ны Шипово а.), хирург-онколог, мед. фән. д-ры (1989). Башкорт мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1957, Уфа), «Әлмәтнефть» фәнни-житештерү идарәсенә мед.-санитария частенда эшли, 1957 елдан цех табибе, 1958 дән хирург, Әлмәт шәһәрнен баш онкологы. 1964 тән Казан ГИДУВының хирургия кафедрасында, бер үк вакытта, 1966 дан, Казан шәһәре онкология диспансерында клиника бүлеге хирургы. 1971–73 тә Респ-ка онкология диспансерында торакаль клиника бүлеге мөдире. 1973 тән Казан мед. ин-тының — онкология, 1980 нән — хирургия, 1984–2001 дә — гомуми хирургия кафедрасында. 1982–84 тә СССР МФАнәң Бөтенсоюз онкология үзгәндә стажировка уза. Хезмәтләре ашказаны рагын хирургик юл б-н дөвалауга карый. Уйлап табуга 7 авторлык таныклыгы бар. СССР ВДНХсының көмеш медале, «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: О комбинированных гастроэктомих с формированием искусственного желудка по новой методике // Вестн. хирургии. 1984. № 3. Способ еюногастропластики при проксимальной резекции желудка // Клиническая хирургия. 1984. № 5; Арефмоксная еюностомия // Вестн. хирургии. 1985. № 7; Два способа еюногастропластики при гастроэктоми // Хирургия. 1985. № 10.

ПОЛЯКОВ Пётр Александрович (19 йөз-нең 2 нче яртысы — 20 йөз башы), татар әкиятләрен өйрөнүче. Татар әкиятләрен рус теленә тәржемә итә. К.Насырий б-н бергәләп «Казан татарлары әкиятләре һәм аларны башка халыклар әкиятләре белән чагыштыру» («Сказки Казанских татар и сопоставление их со сказками других народов», 1900) исемле китап бастырып чыгаралар.

ПОЛЯКОВ Рувим Львович (11.12.1889, Казан — 12.12.1970, шунда ук), виолончелист, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1939). Петроград консерваториясен тәмамлаганнан соң, 1916–45 елларда Казан музыка уч-щесендә укыта, 1919–22 һәм 1941–45 тә шунда ук директор. Бер үк вақытта, 1932 дән, беренче балалар музыка мәктәпләрен оештыручы һәм директоры. 1946–70 тә Казанда 1 нче балалар музыка мәктәбе директоры. П. Казанда башлангыч муз. белем бирүне оештыруга зур өлеш кертә, Татарстанның күп кенә музыка эшлеклеләренә ижади үсешенә булышлык күрсәтә. Шәкертләре арасында Р.М.Яхин, С.Ә.Гобәйдүллина, А.З.Монасыпов, Ф.З.Яруллин бар.

Ф.Ш.Салитова.

ПОЛЯКОВА Ирина Васильевна (9.3.1961, Казан), спортчы (чаңгы спорты), Россиянен атказ. спорт одастасы (2005). Мәскәү физик культура академиясен тәмамлый (Малаховка ш., 2000). Спорт б-н 1996 елда ТРның инвалидлар физкультура-спорт жәмгыятендә (тренеры Ф.И.Сафиуллина) шөгильләнә башлай. Параолимпия уеннарында катнаша (1998); инвалидлар арасында биатлон һәм чаңгыда узышу буенча донья чемпионатларында (2003, эстафетада узышу; 2005, биатлон, эстафетада узышу), Параолимпия уеннарында (2006), Донья кубогына ярышларда (2007, биатлон) жиңүче. Европа (1997, биатлон; 2001, биатлон, чаңгыда узышу, 2,5 км лы дистанция), донья (2003, чаңгыда узышу, 2,5 һәм 5 км лы дистанцияләр) чемпионатларында, Параолимпия уеннарында (2002, эстафетада узышу) көмеш медальләр ала. Европа чемпионатларында (1997, чаңгыда узышу, 2,5 һәм 5 км лы дистанцияләр; 2001, чаңгыда узышу, 5 һәм 10 км лы дистанцияләр) бронза медальләр ала. 1981–89 елларда Казанның 47 нче ательесында эшли, 1996 дән ТРның инвалидлар физкультура-спорт жәмгыятендә инструктор. ТР Президенты каршындагы Ижтимагый палата әгъзасы (2006–07). Медальләр б-н бүләкләнә.

ПОЛЯНИН Владимир Алексеевич (15.7.1906, Казан — 26.6.1990, шунда ук), геолог, геол.-минерал. фән. д-ры (1955), проф. (1958), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1977). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1930), Алапаевск геол. партиясендә (Урал) эшли. 1931–86 елларда Казан ун-тын-

да, файдалы казылмалар каф. мөдире (1952–77), проф. (1977–86). Хезмәтләре файдалы казылмалар геологиясенә карый. П. Татарстан, Киров өлкәсенә багыр рудаларын баяли, Уралның тимер рудалары һәм бокситларын, Алтайның полиметалл чыганаclarын тикшерә, ТАССРның минераль чимал ресурсларына бая бирә, Идел һәм Кама елгаларының аллювиаль утырмаларының литологик үзенчәлекләрен һәм алар б-н бәйләле файдалы казылмаларны ачыклай. Геол. тикшеренүләрдә матем. һәм спектраль анализ алымнарын кертә. 1988 дә Казанда П.ның шәхси картиналар күргәзмәсе уза. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Фосфоритовые формации Вятско-Камского бассейна. К., 1973 (автордаш); Минеральное сырьё ТАССР. К., 1980 (автордаш).

ПОЛЯНКА авылы, Әлмәт р-нында, Әлмәт шөһәрненнән 53 км көнбатыштарак, Баграж елгасы (Чишмәнен уң кушылдыгы) буенда, 2010 елда 17 кеше (руслар) яши. 19 йөз башында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Баграж Аланы, Баграж Бистәсе буларак та билгеле. 1860 елларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре (әлеккеге отставкадагы солдатлар) катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, он тарту б-н шөгильләнә. 1840 елларда П. халкының бер өлеше Оренбург чик буена күчерелә. 20 йөз башында чиркәү, башлангыч мәктәп, 2 су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1124 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Чишмә волостенда, 1920 дән ТАССРның — Бөгелмә, 1924 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Акташ, 1944 нең 19 февраленнән — Ямаш, 1956 ның 7 декабреннән — Акташ, 1959 ның 26 мартыннан — Беренче Май, 1963 нең 1 февраленнән Әлмәт р-нында. Халкы саны: 1834 тә — 390, 1859 да — 205, 1889 да — 485, 1897 дә — 542, 1910 да — 694, 1920 дә — 813, 1926 да — 561, 1938 дә — 454, 1949 да — 386, 1958 дә — 321, 1970 тә — 158, 1979 да — 33, 1989 да — 4, 2002 дә 14 кеше.

ПОЛЯНКА авылы, Балык Бистәсе р-нында, шөһәр тибындагы Балык Бистәсе посёлогынан 2 км көнбатыштарак, Бәткә елгасы тамагында урнашкан. 2010 елда 792 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 63%, руслар — 35%) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык. 1617 дән мәгълүм. Халкы — сарай, 1797 дән 1860 елларга кадәр удел крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балык үрчетү, чөлтәр бөйләү б-н шөгильләнә. 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе (1889 да ачыла), су тегермәне, йүмәк пристане, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 852,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Анатыш волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Балык Бистәсе, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балык Бистәсе р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 119 ир-ат; 1859 да — 519, 1897 дә — 636, 1908 дә — 592, 1920 дә — 618, 1926 да — 623, 1949 да — 410, 1958 дә —

229, 1970 тә — 160, 1989 да — 668, 2002 дә — 738 кеше.

ПОЛЯНКА авылы, Лаеш р-нында, Лаеш шөһәрненнән 22 км көнчыгыштарак, Казан — Оренбург автомобиль юлы буенда. 2010 елда 18 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — терлекчелек. 18 йөз башында М.Н.Кудрявцев нигез эшли. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Троицкий исеме б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чөлтәр бөйләү б-н шөгильләнә. 20 йөз башында Троица чиркәве (1722 дә төзелә; архит-ра истәлгеле), башлангыч мәктәп (1898 дә ачыла), жил тегермәне, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 295,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Лаеш өязе Чырпы волостенда, 1920 дән ТАССРның Лаеш кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Лаеш, 1963 нең 1 февраленнән — Питрәч, 1965 нең 12 гыйнварыннан Лаеш р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 50 ир-ат; 1859 да — 244, 1897 дә — 325, 1908 дә — 420, 1920 дә — 417, 1926 да — 445, 1938 дә — 386, 1949 да — 324, 1958 дә — 176, 1970 тә — 70, 1979 да — 45, 1989 да — 23, 2002 дә — 23 кеше.

ПОЛЯНКИ авылы, Спас р-нында, Болгар шөһәрненнән 22 км көньяктарак, Куйбышев сусаклагычы буенда. 2010 елда 597 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 17 йөзнен 2 нче яртысына кадәр нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Никольский-Полянки буларак та билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, сарык тиресе эшкәртү, тәгәрмәч ясау, тимерчелек, тетү һәм йон-тукыма ману б-н шөгильләнә. 20 йөз башында Покров чиркәве (1778 дә Л.И.Лихачёв иганәсенә төзелә; архит-ра истәлгеле), земство мәктәбе (1876 да ачыла), 11 жил тегермәне, 6 кирпеч з-ды, 3 тимерчелек, 2 сарык тиресе эшкәртү һәм 2 йон-тукыма ману бинасы, йон тетү йорты, 1 казна шөраб һәм 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 1515 дис. тәшкил итә. 1913 тә икенче земство мәктәбе ачыла. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Трехозёрский волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Спас (1935 нең 1 апреленнән 1991 нең 4 октябренә кадәр — Куйбышев) р-нында. Халкы саны: 1782 дә — 269 ир-ат; 1859 да — 1209, 1897 дә — 1925, 1908 дә — 2222, 1920 дә — 2357, 1926 да — 2091, 1938 дә — 1446, 1949 да — 931, 1958 дә — 1100, 1970 тә — 754, 1979 да — 669, 1989 да — 733, 2002 дә — 627 кеше. Археолог, нумизмат, коллекционер А.Ф.Лихачёв һәм вице-адмирал И.Ф.Лихачёвның тормышы П. б-н бәйле.

Әд.: Спасские сказания. К., 2003.

ПОЛЯНСКИЙ авылы, Апас р-нында, шөһәр тибындагы Апас посёлогынан 35 км төньяктарак, Зоя елгасынан 1,5 км читтә урнашкан. 2010 елда 31 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгиле — кырчылык, терлекчелек. 1920 елларда нигез салына. Оешты-

рылган көннөн ТАССРның Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Тэмте, 1931 нең 20 октябрэннән — Кама Тамагы, 1935 нең 10 февраленнән — Кайбыч, 1963 нең 1 февраленнән — Буа, 1964 нең 4 мартыннан Апас р-нында. Халык саны: 1926 да — 108, 1938 да — 204, 1949 да — 154, 1958 да — 131, 1970 тә — 128, 1979 да — 128, 1989 да — 61, 2002 дә — 43 кеше.

ПОЛЯНСКИЙ Анатолий Антонович (1.5.1912, Самара губ., Богырыслан өязе Похвистнево станциясе — 29.11.1961, Казан), хакимият-хужалык эшлеклесе. Куйбышев план-икътисад ин-тын тәмамлый (1935). 1935 елдан ТАССР ХКС (1946 дан — МС) каршындагы Дәүләт план комиссиясендә: икътисадчы (1940 ка кадәр), 1940—41 дә сәнәгать секторы башлыгы, 1941—44 тә рәис урынбасары, 1944—60 та рәис. 1947 дән ТАССР ЮС депутаты. «Почёт билгесе» ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Е.Б.Долгов.

ПОЛЯНСКИЙ Василий Ипатович (23.11.1742, Казан — 28.7.1802, шунда ук), СА сәркәтибе (1772—78), надрворный советник (1782). Дворяннар населеннән. 1771 елда П. Франциядә була, майда француз философы Вольтер янына, аның Париждагы утарына бара. Вольтер император Екатерина II гә: «Минем жиремдә хәзер чыгышы б-н Казаннан булган Сезнең подданныгызы В.Полянский, мин аңа бик сокланам», — дип яза. Соңрак та Вольтер аның язымышы б-н кызыксына. 1773 нең 3 гыйнварында язган хатына жавап рәвешендә, Екатерина II П.ның СА секретаре булуын хәбәр итә. Законнар төзү комиссиясе әгъзасы буларак, П. «Губернаторлар турында нигезләмәләр» документын эшли. 1770 еллар ахырында граф З.Г.Чернышев П.ны Могилёв шәһәрэнә наместниклык идарәсе советнигы вазифасын башкарырга чакыра. 1781—82 дә П. — Казан наместниклык идарәсе советнигы. 1782 дән — отставкада, Казандагы утарында яши. Бай китапханә туплай, 1798 дә берничә ел давамдында жыйган төрле телдәге китапларны, шу. философ үзе бүлек иткән Вольтер портретын Казандагы Беренче ир балалар гимназиясенә васыять итеп калдыра (к. *Полянский В.И.нең шәхси китапханәсе*); үз исемендәге стипендия булдыра.

Әд.: Переписка российской императрицы Екатерины II и господина Вольтера, продолжавшаяся с 1763 по 1778 год. М., 1803; Справочный листок рода Казани. 1867. № 92; Записки Добрынина // Русская старина. 1871. Т. 4.

А.В.Гарзавина.

ПОЛЯНСКИЙ В.И.НЫҢ ШӘХСИ КИТАПХАНӘСЭ. Петербург С.Анән элекке сәркәтибе В.И.Полянский китапханәсе. Нигездә, Полянскийның 1771—72 елларда Швейцария һәм Италиягә сәяхәтләре вакытында, шу. аның Казанда яшәү чорында туплана. 1780 дә отставкага чыккач, В.И.Полянский Казандагы утарында яши, китапханәсе дән шунда урнаша. Китапларының бер өлешен ул (693 томда 298 исемдәге китап) Казандагы Беренче ир балалар гимназиясенә бүләк итә (бүләк язую 1798 нең 26 ноябрэндә теркәл-

гән). Казан ун-ты ачылганнан соң, 11 китап гимназиядә кала, 287 се университет китапханәсенә тапшырыла. Әлеге китаплар, кенәз Г.А.Потёмкин китапханәсе б-н берлектә, башта — гимназия, соңрак университет китапханәсенән нигезен тәшкит итә. Алар арасында чит телләрдәге (башлыча, французча) 270 хезмәт, шу. фәлсәфә, тарих, филологиягә караган 18 йөз басмалары: Вергилий, Плутарх, И.Г.Гмелин, Россиядә тоткынлыкка булган швед офицеры Ф.-И.Страленберг, француз мәгърифәтчесе Ш.Монтескье, инглиз шагыйре Дж.Мильтон әсәрләре, Б.Фонтенельның «Галәмнәрнең чиксезлеге турында сөйләшүләр» («Разговоры о множестве миров...»), французча, фарсыча һәм русчага тәржемәдә) һ.б; 18 йөзгә караган рус телендәге 17 китап («Россия аша Бель сәяхәтләре» («Бёлевы путешествие чрез Россию...»), Ф.Лангансның «Хокук сүзлеге» («Словарь юридический...») һ.б. бар. Полянский китапханәсенән төп өлешенә язымышы билгесез.

Әд.: Загоскин Н.П. История императорского Казанского университета. К., 1903. Т. 3; Аристов В.В., Ермолаева Н.В. Всё началось с путеводителя. Поиски литературные и исторические. К., 1975; шу. ул. И.И.Лобачевского им. Библиотеки им. Н.И.Лобачевского (1804—1850). К., 1985.

ПОЛЯРЛАШКАҢ КАЙТАВАЗ, к. Электроакустик кайтаваз.

ПОМИДОР, к. *Томат*.

ПОМИНОВ Иван Сергеевич (19.2.1920, Самара губ., Бозаулык өязе Тушиковка а. — 17.7.1999, Казан), физик, физика-матем. фән. д-ры (1970), проф. (1971), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1979). 1948 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, оптика һәм спектроскопия каф. мөдире (1960—91), бер үк вакытта физика ф-ты деканы (1971—86), 1991 дән шул ук кафедраның профессоры. Хезмәтләре ионлы эремәләрдә молекулаара тәэсирләренә зур темп-ра аралыкларында спектроскопик тикшерүләргә карый. П. эремәләрдә ионлы-молекуляр үзара тәэсирләрнең водород байланыше тибендә баруын ачыклай. Алынган нәтижеләре макатчан рәвештә бирелгән үзлекле матдәләр синтезлауда гамәли кулланыш таба. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр; «СССРның уйлап табучысы» билгесе б-н бүләкләнә.

Хезм.: Влияние температуры на спектры поглощения иодида кобальта (II) в органических растворителях // Журн. неорганической химии. 1972. Т. 17, № 11 (автордаш); The spectra and structures of sulphur-containing compounds. Part. 3. The vibrational spectra and conformations of acyclic sulfoxides // Journal of Molecular Structure. 1982. V.96 (автордаш).

ПОМПА КАЕШ-КҮННӨРЭ ЗАВОДЫ, суднолардан су суырту өчен насослар эшләп чыгару күн предприятисе. Казанда 1719 елда нигезләнә. Житештерүне оештыру өчен инглиз мастеры чакыртыла, ул рус өйрәнчкәләрен күнчеләк эшенә өйртәргә тиеш була. Завод помпа күне житештерә, аннан помпалар — суднолардан су суырту насослары эшләп чыгаралар. Башта Постаучылар бистә-

се терр-ясендә урнашкан була. П.к.-к.з.нда ел саен 300 дән алып 400 гә кадәр тире эшкәртелә. 1720—1814 елларда 31,5 мең помпа күне житештерелә. Табан күне һәм юфть эшләнә. П.к.-к.з. күннәре *Казан адмиралтейство-сына*, С.-Петербург, Әстерхан, Архангельск шәһәрләренә жиберелә. 19 йөз башына П.к.-к.з., М.Н.Пинегин сүзләренә караганда, «жимерелә башлый», аның тирә-ягында корылмалар тыгыз урнашкан булу сәбәпле, ян-гың куркынычы арта. 1812 дә ул Адмиралтейство бистәсенә, Казансу ярына, Елантау монастыре б-н адмиралтейство арасына күчерелә. Завод өчен 10 агач бина төзелә, урнашу рәвеше б-н алар дүртпочмаклы ишегалды барлыкка китереләр; юфть эшкәртү өчен аерым биналар корыла. Казан адмиралтейство-сы ябылгач (1829), П.к.-к.з. шәхси затларга сатыла. Н.П.Загоскин әйтүенчә, 1870 елларда «... аның ярым жимерек агач корылмаларын Елантау һәм язгы пристаньнар арасында күрергә мөмкин була».

Әд.: Пинегин М. Казань в её прошлом и настоящем. СПб., 1890; Загоскин Н.П. Спутник по Казани. К., 1895.

И.Р.Валлулин.

ПОНИКАРОВ Иван Ильич (28.1.1928, Кайбыч р-ны Ульяновко а.), химия машиналары төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1972), проф. (1973), ТАССР, РСФСРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1979, 1988). 1956 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер Казан технол. ун-ты) тәмамлай, шунда ук эшли, фәнни-тикшеренү секторы башлыгы (1963—69), химик житештерү машиналары һәм аппаратлары каф. мөдире (1973—98). Хезмәтләре ике фазалы системаларда гидродинамика һәм масса тапшыру нигезләренә карый. П. житежкелегендә аш металл керешле югары интензив масса алмашу жиһазлары: газдан һәм тузланган чистарту процесслары өчен күләмле сугару факелы булган өөрмәле аппаратлар, ректификация һәм абсорбция процесслары өчен газлы-сыеклыклы агымнары бергә бәрә торган аппаратлар, пычрак сулар һәм майларны чистарту өчен агымга каршы үзәктән куулы экстракторлар эшләнә һәм гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 75 авторлык таныклыгы бар. 2003—04 тә «Машиностроение» энциклопедиясендә (М., 2004, т.12) «Жылылык процесслары һәм аппаратлары» бүлегенә мөхәррире була. Бөек Ватан сугышында катнаша. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы ордены, медальләр, шу. СССР ВДНХсының көмеш медале, «СССРның уйлап табучысы», «Мақтаулы химик» билгеләре б-н бүләкләнә.

Хезм.: О кинетических закономерностях осаждения капель в центробежном поле // Теорет. основы хим. технологии. 1979. № 1 (автордаш); Расчёт осаждения капель в среде в условиях существования столбов Тейлора // Теорет. основы хим. технологии. 1983. № 4 (автордаш); Машины и аппараты химических производств. М., 1989 (автордаш); Машины и аппараты химических производств и нефтегазопереработки. М., 2006 (автордаш).

ПОНИКАРОВ Сергей Иванович (21.11.1956, Казан), химия машиналары төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1998), проф. (2000). 1979 елда Казан химия-технол. ин-тын (хәзер

Казан технол. ун-ты), 1984 тә Казан ун-тының механика-матем. ф-тын төмамлай. Казан технол. ун-тында эшли, химик житештерү машиналары һәм аппаратлары каф. мөдире (1998 дән), бер үк вакытта хөвөф-хөтәрле житештерү объектлары житекчеләрен һәм белгечләрен әзерләү оешмаларын аккредитацияләү үзәге житекчесе (2004 тән). Хезмәтләре гидродинамика, масса алмашу һәм сәнәгать куркынычсызлыгы өлкәсенә карый. П. ике фазалы күп компонентлы тирәлекләрдә компонентларны экстракцияләү һәм ректификацияләү процессларын тикшерә. Почмакча әйләнү тизлегә үзгәрешле булган дифференциаль-контактлы тилтагы үзәктән куулы экстракторлар һ.б. сәнәгать аппаратларын эшли (РФнең химия сәнәгате пр-тиеләрендә гамәлгә кертелә). Аның тырышлыгы б-н ун-тта «нефть һәм газ эшкарту жиһазлары» дигән яңа белгечлек ачыла. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезмәт.: Влияние двухслойности жидкости на развитие течения вблизи вращающейся плоскости при разгоне // Изв. РАН. Механика жидкости и газа. 1997. № 3 (автордаш); Расчёт и конструирование оборудования пищевых и химических производств. К., 2002 (автордаш); Пластинчатые и спиральные теплообменники // Машиностроение: Энцикл. М., 2004. Т. 12 (автордаш).

ПОНИКАРОВА Анна Сергеевна (20.3.1982, Казан), икътисадчы-менеджер, икътисад фән. д-ры, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2013). Казан технол. ун-тын төмамлай (2004), шунда ук менеджмент һәм эшмәкәрлек эшчәнлегә кафедрасында эшли. Хезмәтләре инновацион үсеш шартларында житештерү-хужалык системаларының ышанычлылыгы мәсьәләләренә карый. Дәүләт бүлгә ТР нефть химиясе комплексының житештерү потенциалын модернизацияләү процессында пр-тиеләрдә сәнәгый хөвөфчеләк ихтималын киметү һәм аларның чыдамлылыгын арттыру механизмын эшләү һәм гамәлгә куюда катнашуы өчен бирелә.

Хезмәт.: Антикризисное управление предприятиями в системе устойчивого развития региона. К., 2011 (автордаш); Управление промышленными рисками инновационной деятельности (на примере регионального НХК). Saarbrücken, 2012; Инновационно-инвестиционные проекты, инициирующие структурный сдвиг // Российское предпринимательство. — 2012. — № 205 (автордаш).

ПОНОМАРЁВ Алексей Петрович (23.5.1886, Казан — 15.10.1939, шунда ук), ботаник. Казан ун-тын төмамлаганнан соң (1910), хосусый гимназиядә һәм земство укытучылар мәктәбәндә табигат белеме укытучысы булып эшли. 1916 елдан Казан ун-тында, проф. (1918), ботаника лаб-ясе мөдире (1921–32); бер үк вакытта пед., политехник һәм вет. ин-тларында микробиол. курсынан лекцияләр укый. 1932 дән Казан а.х. ин-тында, үсемлекләр физиологиясе каф. мөдире (1937 гә кадәр). Хезмәтләре Казан тирәсендәге түбән төзелешле үсемлекләренә, сулыклар флорасын һәм микрофлорасын, күкертле сулар һәм чыганаclarның микробиологиясен, үсемлекләрнең пигмент системаларын өйрөнүгә карый. Үсемлекләрен су б-н төрле шартларда төзмін ителешендә хлоропластларның кол-

лоид үзлекләрен һәм сулануын өйрәнәп, П. тулы бер күзәнәктә су гомеостазы механизмын тасвирлай.

Хезмәт.: К познанию коллоидных свойств хлоропластов // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1918. Т., 48, вып. 1; О пигментной системе зелёных бактерий // Тр. Об-ва естествоиспытателей при Казан. ун-те. 1930. Т. 52, вып. 2; Серные источники и грязи ТАССР // Курортология и физиотерапия. 1935. № 6.

Әд.: Марков М.В. Ботаника в Казанском университете за 175 лет. К., 1980; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 3.

ПОНОМАРЁВ Павел Петрович (1873, Пермь губ. — ?), христиан теологы, теология д-ры (1909). 1897 елда Казан руханилар академиясен төмамлаганнан соң, шунда ук дини кануннар теологиясе кафедрасында эшли (1921 гә кадәр), проф. (1909). 1919–25 елларда Казан политехник ин-ты һәм Казан пехота курслары рабфакларында рус теле укыта. 1921 дә законсыз дини эшчәнлек алып барганы өчен академиянең башка укытучылары б-н бергә шартлы рәвештә бер елга хөкем ителә. Хезмәтләре патрология (христиан теологиясендә чиркәү аталарының биографияләрен һәм хезмәтләрен өйрөнүче бүлек) өлкәсенә карый.

Хезмәт.: Догматические основы христианского аскетизма по творениям восточных писателей-аскетов IV века. К., 1899; Священное Предание как источник христианского ведения. Учение о Священном Предании в древней, преимущественно восточной, Церкви. К., 1908.

Е.В.Лукаков.

ПОНОМАРЁВ Пётр Алексеевич (24.11.1847, Казан — 14.3.1919, шунда ук), археолог, педагог. Чыгышы б-н әнисе ягыннан татар сүздәгәрләре Алкиннар нәселеннән. Казандагы Беренче ир балалар гимназиясенен 6 сыйныфын төмамлай; укытучылыкка имтихан тапшырып, пед. эшчәнлек б-н шөгьлләнә башлай. 1860 елларда Казанның Адмиралтейство бистәсендә хосусый мәктәп ача. 1868–1906 да Родионованың затлы нәсел кыз балалар ин-тында тарих һәм геогр. укытучысы, бер үк вакытта, 1882–1907 дә, Казан хәрби уч-щесендә укыта. 1907–11 дә Казанда хатыны б-н бергәләп үзе ачкан хосусый хатын-кызлар мәктәбәндә эшли; 1919 да Төньяк-Көнчыгыш археол. һәм этнография ин-тының археол. кафедрасында. 1878 дән, ел саен, Казан, Вятка һәм Саратов губерналарында археол. казу эшләре алып бара. П. аеруча Үкәк (1878), Биләр, Болгар, Жүкәтау, Кашан шәһәрлекләрендәге тикшеренүләре б-н таныла (1915–16). Казан ун-ты каршындагы Археология, тарих һәм этнография жәмгыятен оештыручыларның (1878) берсе һәм аның шәрәфле әгъзасы. П. жәмгыятеннән фәнни эшчәнлегендә актив катнаша, аның каршында археол. музей оештыра. Бөтенроссия 4 нче (Казан, 1878) һәм 7 нче (Ярославль ш., 1887) археол. съездларында катнаша. Ананыно (1881) һәм Маклашевска (1897) каберлекләренен бронза һәм тимер гасыр ядкәрләрен, шу.у. Кама адындагы Ананыно культураны торулыктарын (1895), Балымер курганнарын (1878), Камай авылы тирәсендәге борынгы татар ядкәрләрен (1904) тикшерә.

П. беренчеләрдән булып Ананыно бергәлеге халкының жирләү йолаларының 3 тибын (мәетне жирләү, яндыру, өлешчә жирләү) терки, Ананыно культураны ядкәрләренен синхронлыгын һәм бер үк мәдәни асылын исбатлай. Үзенең казу эшләре нигезендә беренче тапкыр Болгар культураны борынгырак булган бронза һәм тимер гасыр культуранынан аерырга такъдим итә. Хезмәтләре бронза һәм элгәргә тимер гасырлар археологиясенә, Идел буе Болгар дәүләте һәм Казан ханлыгы тарихына карый. Казан төбәге тарихы буюнча «Волжско-Камская газета»да, «Волжско-Камская речь», «Казанский телеграф» г-таларында һ.б. басылган мәкаләләр авторы.

Хезмәт.: На развалинах города Увекка близ Саратова // Древняя и Новая Россия. СПб., 1879; Ошель и его следы // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1892. Т. 10, вып. 3; Материалы для характеристики бронзово-эпохи Камско-Волжского края. Ананынский могильник // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1892. Т. 10, вып. 4; Булгарский город Кашан // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1893. Т. 11, вып. 2; Тубулга-тау и неопределённые города Волжской Булгарии // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1893. Т. 11, вып. 4.

Әд.: Худяков М.Г. Пётр Алексеевич Пономарёв // Изв. Об-ва археологии, истории и этнографии при Казан. ун-те. 1920. Т. 30, вып. 3.

С.Ю.Измайлова.

ПОНОМАРЁВ Сергей Николаевич (30.9.1960, Казан), генетика белгече, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2000), а.х. фән. канд. (1993). Казан ун-тын төмамлаганнан соң (1983), Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында эшли: 2002 елдан директор урынбасары, селекция үзәге житекчесе. 2007 дән тритикале селекциясе лаб-ясе мөдире. Хезмәтләре үсемлекләр генетикасы, а.х. укытучылары селекциясе һәм орлыкчылыгы мәсьәләләренә карый. П. — РФнең 11 өлкәсендә һәм респ-касында районлаштырылган 5 көзге арыш сорты («Татарская 1», «Этафета Татарстана», «Радонь», «Огонь», «Тантана») авторларының берсе. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы һәм 4 патенты бар. РФ селекционерлар берлегенен координация советы әгъзасы. Дәүләт бүлгә орлыкчылыкның фәнни дәлилләнгән системасы нигезендә көзге арышның югары уңышлы сортларын чыгарганы һәм житештерүгә тиз керткәне өчен бирелә.

Хезмәт.: Развитие селекции озимой ржи в Северном Поволжье // Интродукция с.-х. растений и её значение для сельского хоз-ва Северо-Востока России. Киров, 1999 (автордаш); Методические основы селекции озимой ржи на повышение питательной ценности зерна // Принципы и методы оптимизации селекционного процесса с.-х. растений: Материалы междунар. науч.-практ. конф. 14–15 июля 2005. Жодино–Минск, 2005.

ПОНОМАРЁВ РАЙОНЫ, Оренбург өлкәсенен төньяк-көнбатышында урнашкан. 1928 елда оештырыла. Мәйданы — 2,1 мең км². Үзәге — Пономарёвка авылы (Оренбургтан 220 км төньяк-көнбатышта). Халкы — 14985 кеше (2013), татарлар саны: 1989 да — 3033, 2002 дә — 3184,

2010 да — 2729 кеше. П.р. терр-ясен татарлар 1740 елларда Яңа Мәскәү юлы төзелешенә нисбәтле рәвештә үзләштерә башлы. Бу чорда Нәүрүз (2007 дә — 1972 кеше) һәм Дүсмәт авыллары нигезләнә, аларда почта станциясе була, һәм халык ямчы хезмәтен үти. Хәзерге көндә Нәүрүз авылында татар теле фән буларак өйрәнелә. Жирле китапханәдә милли әдәбият бүлгеге (1 меңнән артык татар китабы бар); *М.Жәлилгә* багышланган китап күргәзмәсе, татар халкының көнкүреш кирәк-яраклары музей эшли; китапханә татар вакытлы матбугатын («Яңа вакыт» г-тасы, «Казан утлары», «Сөембикә», «Сабыйга» ж-ллары һ.б.) алдыра. Нәүрүз авылы мәдәният йорты каршында — «Сандугач» һәм «Сердәш» вокаль төркеме, Дүсмәттә «Ләйсән» татар фольклор балалар коллективы эшли. П.р.ның татар торак пунктларында Сабан туге, Нәүрүз, Карга боткасы бәйрәмнәре үткәрелә; 2007 дән кабельле телевиденедән «Татарстан — Яңа гасыр» телерадиокомпаниясе тапшырулары трансляцияләнә.

Әд.: Садыкова З. Говоры Оренбургских татар. К., 1985; Алтухов Н.Г. История Пономарёвского района. Оренбург, 2003.

З.Ф.Өмөтбаева.

ПОНОМАРЁВА Мира Леонидовна (13.2.1959, Яшел Үзән ш.), генетика белгече, биол. фән. д-ры (2001), проф. (2005), ТРның атказ. а.х. хезмәткәре (1995). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1981), Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында көзгә арыш селекциясе лаб-ясе мөдире, көзгә арыш һәм тритикале селекциясе бүлгеге мөдире (2002 дән). Хезмәтләре үсемлекләр генетикасына, а.х. культуралары селекциясе һәм орлык чылгыгы мәсьәләләренә карый. П. тарафыннан көзгә арышның икмәк пешерү һәм туклыклыгы сыйфатларын яхшырту, сөрелгүгә һәм гөмбә авыруларына чыдамлыгын күтәрү буенча методик хезмәтләр эшләнә. Районлаштырылган арышның «Татарская 1», «Эстафета Татарстана», «Радонь», «Огонёк», «Тантана» сортлары авторларының берсе. Уйлап табуга 5 авторлык таныклыгы, 4 патенты бар. ТР Дәүләт бүлгеге көзгә арышның югары үңешле сортларын чыгарганы һәм тиз арада житештерүгә көрткәне өчен бирелә (2000). Медаль б-н бүләкләнә.

Хезм.: Селекционная ценность источников устойчивости озимой ржи к группе грибных болезней // Вестн. защиты растений. 2000. № 3 (автордаш); Селекция адаптивных сортов озимой ржи в Республике Татарстан // Серновое хоз-во. 2002. № 1 (автордаш).

ПОНОМАРЁВКА авылы, Аксубай р-нында, шәһәр тибиндагы Аксубай посёлогыннан 30 км көньяктарак, Зирекле елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 5 кеше (чуашлар, руслар) яши. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чистай кантоны Кәкрәкүл волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Аксубай, 1935 нең 10 февраленнан — Тельман, 1958 нең 16 июленнан — Аксубай, 1963 нең 1 февраленнан — Октябрь, 1965 нең 12 гыйнварыннан Аксубай р-нында. Халык саны: 1926 да — 98, 1938 дә — 150, 1949 да — 168, 1958 дә — 139, 1970 тә — 97, 1979 да — 35, 1989 да — 19, 2002 дә 12 кеше.

ПОПЕЛЬ Андрей Алексеевич (25.10.1919, РСФСРның Гомель г-уб., хәзер Белоруссия Респ-касы Могилёв өлкәсенен Кричевск р-ны Соколынич а. — 18.1.1977, Казан), химик-нәорганик, химия фән. д-ры (1969), проф. (1970). 1941 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казан оптика-механика з-дында эшли. 1945 тән Казан ун-тында, нәорганик химия каф. мөдире (1965 тән). Хезмәтләре аналитик һәм нәорганик химиядә төрле физик-химик алымнар куллануа карый. П. пара- һәм диамагнит ион эремәләрендә эреткеч (яки лиганд) атомы төшләренә магнит релаксациясе тизлеген үлчәүгә нигезләнәп нәорганик кушылмаларны магнитлы-релаксацион анализлау һәм тикшерү ысулын эшли. Бу ысулның төрле вариантларын, ш.и. магнитлы-релаксацион титрлау юлын тәкъдим итә, соңгысын төрле лигандлы, гомо- һәм гетероүзәкле, протонланган координацион кушылмаларның составын, тотрыклыгы һәм динамика тотышын өйрөнү, ш.у. электролитларда ионара тәэсир итешүләренә тикшерү өчен куллана.

Хезм.: Ускоренные методы анализа электролитов гальванических ванн. К., 1962; Магнитно-релаксационный метод анализа неорганических соединений. М., 1978; Практическое руководство по химии комплексных соединений. К., 1979 (автордаш).

А.В.Захаров.

ПОПЕЛЯНСКИЙ Яков Юрьевич (25.12.1917, Подольск г-уб., Винница өязе Самгородок а. — 12.1.2003, АКШ), невропатолог, мед. фән. д-ры (1963), проф. (1963), РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1997). Академиклар Н.В.Коновалов, А.Р.Лурия, проф. Н.А.Бернштейн шәкертә. Яңа клиник фән — вертеброневрологияга нигез салучыларның берсе. 1 нче Мәскәү мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1940), Орёл өлкәсенен Хвостович авылында, район хастаханәсендә эшли. 1940–45 елларда армия табибе. 1946–49 да СССР МФАның Неврология ин-тында. 1950 дән — Кишинёв, 1954 тән Оренбург мед. ин-тларының психиатрия кафедраларында. 1955 тән Мәскәү поликлиникаларында табиб-невропатолог. 1957 дән Новокузнецк ГИДУВында, 1961 дән — нерв авырулары каф, 1967 дән Казан мед. ин-тының шул исемдәге каф. мөдире. Неврология кафедрасында Л.О.Даркиевич музейн оештыра. 1989–2001 дә РФ Сәламәтлек саклау министрлыгының Казан мед. ин-ты каршындагы Бөтенроссия вертеброневрология үзәге житәкчесе. 2001 дән АКШта. Хезмәтләре нерв системасының вертеброневрологиясенә, мед. тарихына карый. Уйлап табуга 2 авторлык таныклыгы бар. 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының алтын медале б-н бүләкләнә.

Хезм.: Шейный остеохондроз. М., 1966; Вертеброгенные заболевания нервной системы: В 3 т. К., 1974–83; Т. 1; Ботулизм: Неврологический аспект. Уфа, 1994.

Әд.: Ахмеров Н.У., Подольский М.А. Феномен Якова Попелянского // Вертеброневрология. 1992. № 2.

ПОПОВ Александр Васильевич (1808, Саратов г-уб. Царицын ш. — 10.6.1865, Казан),

шәркыятче галим. Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1828), Иркутск шәһәрэнә һәм Байкал аръягы краена командировкага жиберелә. Күчмә монголлар һәм бурятлар арасында яши, монгол һәм тибет телләрен өйрәнә. 1833–53 елларда Казан ун-тында: адъюнкт, экстраординар (1835 тән) һәм ординар (1846 дан) проф. Бер үк вакытта Казандагы Беренче ир балалар гимназиясендә монгол теле (1833 тән), Казан руханилар академиясендә монгол һәм калмык телләре (1844 тән) укыта. 1855 тән Петербург ун-ты профессоры. 1860 тан Көнбатыш Себер уч-шеләренен баш инспекторы. Хезмәтләре монгол һәм калмык тел белемнә карый. «Монгол телен өйрәнә башлаучылар өчен монгол хрестоматиясе» («Монгольская хрестоматия для начинающих обучаться монгольскому языку», 1–2 кис., 1836–37) өчен 4 нче дәрәжә Изге Станислав ордены б-н бүләкләнә, «Калмык теле грамматикасы» («Грамматика калмыцкого языка», 1848) өчен Демидов бүләгенә лаек була.

Хезм.: Арифметика на монгольском языке. К., 1837; Краткие замечания о приволжских калмыках // Журн. М-ва народного просвещения. 1839. Ч. 22, отд. 2.

Әд.: Назарьев В. Жизнь и люди былого времени // Ист. вестн. 1890. № 12.

ПОПОВ Александр Никифорович (1840, Витебск г-уб. — 6.8.1881, Варшава), химик, химия д-ры (1872), проф. (1872). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1865), шуңда ук, А.М.Бутлеров житәкчелендә эшли. 1869 дан Варшава ун-ты профессоры. Хезмәтләре структур органик химиягә карый. «Углерод атомының охшашлыгы турында» («По поводу родства углеродного атома», 1865) дигән хезмәтендә П. тәжрибәләр юлы б-н, немец химигы Г.Кольбе раславына каршы килеп, углеродның барлык дүрт валентлыгының да бердәй булуын исбатлый, һәм бу А.М.Бутлеровның химик охшашлык теориясен күзәтти. Кетоннар оксидлашу кагыйдәсен формалаштыра (к. *Попов кагыйдәсе*), бензол гомологлары оксидлашуының бензол божрасы б-н турыдан-туры бәйләнгән углерод атомынан башлануы турындагы закончалыкны ача (немец химигы Э.К.Т.Цинке б-н бергә). Үсә баручы тотрыклыгы буенча радикаллар рәтен төзи һәм тотрыклы радикалның карбониль төркөм б-н бергә аерылуы турындагы кагыйдәне формалаштыра. Рус-төрөк сугышы елларында (1877–78) В.В.Марковников б-н бергә Балканда хәрәкәт итүче рус армиясенә санитар отрядында дезинфекция эшләренә житәкчелек итә. 4 нче дәрәжә Изге Владимир ордены, медаль б-н бүләкләнә.

Әд.: Волков В.А., Вонский Е.В., Кузнецова Г.И. Выдающиеся химики мира: Биограф. справ. М., 1991; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2002. Т. 1. В.Г.Абзалова.

ПОПОВ Александр Фёдорович (17.11.1815, Вятка ш. — 31.12.1878, Казан), математик һәм механик, матем. д-ры (1845), Петерб. ФАның мөхбир әгъзасы (1866). 1835 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, Казандагы Беренче ир балалар гимназиясендә укыта. 1846 дан Казан ун-тының саф матем. каф.

Виктор А.Попов.

Владимир А.Попов.

мөдире (элегрэк аны укытучысы Н.И.Лобачевский житәкли), проф. (1849 дан). Хезмәтләре гидростатикага, гидродинамикага, матем. физикага, сыгымалылык теориясенә, тавыш теориясенә, саф математикага, матем. тарихына карый.

Хезмәтләре: О значении некоторых интегралов и сумм // Уч. зап. Казан. ун-та. 1851. Т. 4; О траекториях частичек при перемещении жидкой массы // Уч. зап. Казан. ун-та. 1867. Т. 11, кн. 2; Общие уравнения равновесия электричества на данной поверхности проводника. К., 1871; Очерк развития арифметики. К., 1873.

ПОПОВ Анатолий Андреевич (6.6.1942, Украина ССРның Луганск өлкәсе, Лисичанский р-ны Боровский пос. — 25.4.2009, Казан), зоолог, биол. фән. канд. (1977), проф. (1996). 1971 елда Казан пед. ин-тын тәмамлый, шунда ук эшли, зоол. каф. мөдире (1984 тән). Хезмәтләре Урта Идел буеның гидрофаунасын өйрәнүгә карый. П. тарафыннан балыкларның башлангыч онтогенезы мәсьәләләре карала, уылдык чәчү характерына бәйлә рәвештә маймычларның морфо-экологик үзенчәлекләре ачыклана. «Эволюция теориясе нигезләре» («Основы теории эволюции», 1995), «Табигатьтәге умырткалы хайваннарның өйрәнү» («Изучение позвоночных животных в природе», 2001), «Экология һәм табигатьне саклау нигезләре» («Основы экологии и охраны природы», 2004) уку ярдәмлекләре авторы һәм автордашы. СССР Югары мәктәптең отличнигы (1989), РФнең мактаулы югары һөнәри белем бирү хезмәткәре (2003), РФнең атказ. югары мәктәп хезмәткәре (2007).

Хезмәтләре: Характеристика нереста леща и морфологические особенности его молоди на разных этапах развития // Биологические науки. 1974. № 12; Сравнительная анатомия и эволюция животных. К., 2007 (автордаш).

ПОПОВ Виктор Алексеевич (15.3.1910, Казан — 20.9.1980, шунда ук), зоолог, эколог, биол. фән. д-ры (1964), проф. (1967), ТАССР, РСФСРның атказ. фән эшлеклесе (1970, 1974). Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1932). 1932–46 елларда Идел-Кама зона сунарчылык промыселы биол. станциясендә. Бер үк вакытта, 1939–46 да, Казан ун-тында укыта, зоол. музей директоры (1942 дән). 1946 дан СССР ФА Казан ф-лының Биология ин-тында, зоол. лаб-ясе мөдире (1955–73). 1969 да Казан ун-тында СССРда беренче табигатьне саклау кафедрасын оештыра һәм аны 1980 гә кадәр житәкли. Идел-Кама саклаулыгын оештыруны башлап йөрүче. Хезмәтләре аучылыкка, умырткалылар зоологиясенә, эколо-

гиягә карый. П. житәкчелегендә Америка чәшкесен климатка яраклаштыру, имезүчеләр (бөжәк ашаучылар, кулканатлылар, кимерүчеләр), кошлар экологиясе буенча тикшеренүләр үткәрелә; тикшеренүләр барлык төп биотопларда үткәрелә. Табигатьне саклау идеяләрен пропагандалауга күп көч куя, Татарстан телевидениесендә «Кеше һәм табигать» тапшыруын алып бара. Хезмәт Кызыл Байрагы, «Почёт билгесе» орденнары, СССР ВДНХсының көмеш һәм алтын медальләре, РСФСР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Хезмәтләре: Материалы по экологии норки (Mustela vison) и результаты акклиматизации её в Татарской АССР // Тр. КФАН СССР. Сер. биологических и с.-х. наук. 1949. Вып. 2; Редкие и исчезающие виды животных Татари (Позвоночные). К., 1978; Биосфера и проблемы её охраны. К., 1981.

Әд.: Гаранин В.И. В.А.Попов и Волжско-Камский заповедник // Тр. Волжско-Камского гос. природного заповедника. 2005. Вып. 6.

В.И.Гаранин.

ПОПОВ Владимир Александрович (24.6.1924, Украина ССР, Донецк өлкәсендә Мариуполь ш.), график, каллиграф, нәкышчә, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1975), ТАССРның халык рәссамы (1986), Россиянең атказ. рәссамы (2003). Казан сәнгать үч-шесен тәмамлаганнан соң, Татарстан сәнгать фондында эшли (1951–83). Рәссамнар берлеге (1961), ЮНЕСКО каршындагы халыкара Сынлы сәнгать ассоциациясе (1997) әгъзасы. Табигатькә һәм кешенә аны үзләштерүгә багышланган пейзажлар сериясен ижат итә: «Алтай. Күтәрелгән чирәм жир», «Далада кич» (икесе дә — 1955), «Мәскәү кинлекләре» (1957), «Нурек катлары», «Кама кинлекләре» (икесе дә — 1982). 1950 еллар ахырынан станлы графика өлкәсендә линогравюра, офорт, агачтагы гравюра, аксиллография, акварель, күмер, тушь б-н ясау техникаларында эшли; табигать күренешләре, индустриаль пейзаж жанрларындагы эсәрләр ижат итә: «Шәһәрләр үсә» (1959–61), «Асфальт юллар» (1961), «Татарстан нефте» (1964), «Уренгой–Ужгород» (1965), «КамАЗ» (1972), «Нуленче километрдан Чарга кадәр сузылган БАМ» (1986), «Христиан һәм мөселманнарның изге урыннары» («Каргополь», «Соловки», «Псков», 1980–92), «Батырлар симфониясе» (1962, вариантлары — 1967, 1974), «Иске Казан», «Яңа Казан» (икесе дә — 1971), «Чаллы төзелә» (1972), «Жир катламына үтүчеләр» (1984),

В.А.Попов.
1. «Батырлар симфониясе». Линогравюра. 1962. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе;
2. «Казан мәчетләре» шәмаиле. Киндер, темпера. 1997. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе.

«Чаллы туфрагы» (1989). Казан «Агитплакат» остаханәсендә чыккан плакатлар, интөрьер проектлары авторы.

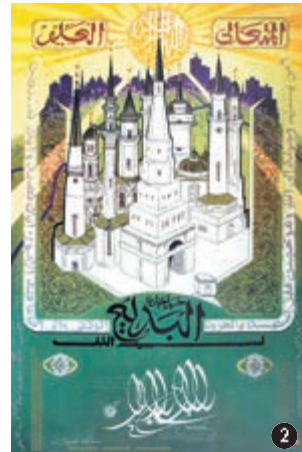
П.ның эсәрләре композицион бөтенлеге, монументаль образлылыгы, хисләргә байлыгы б-н аерылып тора. 1990 еллар башынан П.ның ижади потенциалы һәм рухи-эстетик эзләнүләре каллиграфия һәм шәмаилләр сәнгәтенә яңа якларын ача. П. — шәмаилне Европа сынлы сәнгәте традицияләрен ислам сәнгәте кануннары б-н кушып, заманча ижат төре буларак үстергән проф.

рәссамнарның берсе. П. композицияләрендә мәчетләр, ислам архит-расы һәм аның изге символлары кергән реалистик пейзажлар гарәп графикасының орнаментлы, бормалы язулары б-н тулы бергәлек тудыра. Соңрак П., тушь, акварель, гуашь, күмер, сангина кулланып, кече форматлы график шәмаилләр ижат итә. 600 гә якын каллиграфик эсәр — «Кара таш» (1990, вариант — 1997), «Бөтенесен бүлүк итүче», «Аллаһы Тәгалә», «Пәйгамбәр эзе», «Болгар», «Ханнар Казаны», «Бердәм башлангычтан», «Сәмәрканд» (барысы да — 1997); гарәп графикасындагы дини тугралар («Аллаһның 25 рәсүле», «Аллаһ», «Мөхәммәд пәйгамбәр», «Шаһадәт», 1995–2008) сериясе, ватаныбыздагы саясат һәм жәмгәт эшлеклеләренә (Россия, Татарстан Президентлары һ.б.), корольләренә, мөселман дөнъясындагы рухани затларның исемнәре язылган дистәләгән тугралар (исемле мөһерләр, экслибрислар) авторы.

Респ-ка (1952 дән); зона — «Зур Идел» (1964 тән); бөтенроссия (1955 тән), бөтенсоюз эстамп күргәзмәләре (Мәскәү, 1962–63); халыкара — «Совет графикасы һәм скульптурасы» (Пхеньян, Корея Халык Демократик

В.А.Попов. Ренат Акчурин туграсы. Кагазь, тушь. 2000.

Респ-касы, 1963), «Совет сэнгате» (Улан-Батор, Монголия; Берлин, ГДР; Прага, Чехословакия; Варшава, Польша, 1971–72), «Совет сынлы сэнгате» (Бэйрут, Ливан, 1974), «Татар милли сэнгате» (Пиза ш., Италия, 2003) һ.б. күргәзмәләрдә катнаша. Шәхси күргәзмәләре 1961–62, 1974, 1984, 1995–2000 (Казан), 2000, 2001, 2002 (Мәскәу), 2000 (Тәһран, Иран), 2006 елларда (Бэйрут, Ливан; Димәшк, Сүрия; Каһирә, Александрия, Мисыр; Яшел Үзән ш.) үткәрелә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ике 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальлар б-н бүләкләнә. Әсәрләре Шәрәк Дәүләт музейында (Мәскәу), А.В.Шүсөв исем. Архит-ра музейында (Мәскәу), ТР Дәүләт сынлы сэнгатъ музейында, «Казан» Милли мәдәният үзәгендә, Болгар тарих-архит-ра музей-саклаулыгында, Әлмәт, Лениногорск картналар галереяларында, Мәскәүдә Иран, Мисыр ил-челәкләрендә, РФнең Каһирә һәм Александриядәге вәкилләкләрендә, Россия һәм чит илләрдәге шәхси тулпанмаларда саклана.

Әд.: Червоная С.М. Художники Советской Татарии. К., 1984; В.А.Попов: Буклет к персональной выставке в Тегеране. М., 2000; Владимир Попов: Альбом. К., 2003; Владимир Попов: Буклет к персональной выставке в Египте. Каир, 2006; Х а з и е в а А. Полумистический мир слова // Элита Татарстана. 2006. Август.

Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова.

ПОПОВ Вячеслав Андреевич (12.11.1877, С.-Петербург — 26.3.1923, Казан), анатом, медицина д-ры, надворный советник (1914). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1902), шунда ук табиб булып эшли, 1906 елдан — анатомия кафедрасында прозектор ярдәмчесе, 1913–14 тә — прозектор, проф. (1921). Хезмәтләре кешенен югары очлыклары артерияләре морфологиясен өйрәнүгә карый. Рус-япон сугышында (1904–05) катнаша. 2 нче һәм 3 нче дәрәжә Изге Станислав, 3 нче дәрәжә Изге Анна орденнары б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Случай прибавочной печени // Казан. мед. журн. 1911. Т. 11, № 3; К морфологии артерий верхней конечности человека. О некоторых артериях области плеча, локтевого сгиба и предплечья. К., 1914.

ПОПОВ Георгий Иванович (15.4.1911, Волгоград өлкәсенен Елань р-ны Берёзовка а. — 10.8.2005, С.-Петербург), агроном-селекция белгече, а.х. фән. д-ры (1954), проф. (1971). Саратов а.х. ин-тын тәмамлаганнан соң (1932), Казан селекция станциясендә эшли: тары селекциясе төркеме мөдире, директор урынбасары (1937–46). 1946–52 елларда Бөтенсоюз үсемлекчелек ин-тында (Ленинград). 1952–57 дә Ленинград селекция станциясендә (Суйда пос.) директор. 1957–98 дә Төньяк-Көнбатыш а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында (Ленинград өлкәсенен Белогорка пос.): баш фәнни хезмәткәр (1988 дән), фәнни консультант (1992 дән). Хезмәтләре көзге арыш селекциясе мәсьәләләренә карый. Көзге арышның «Гибрид 173», «Ярославна», «Волхова», «Былина», «Эра», тарының «Казан 176», «Казан 430», «Казан 2» сортлары авторы. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медаллар, ш.и. СССР ВДНХсының көмеш медале;

ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамоталары б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Селекция и семеноводство озимой ржи. Л., 1979 (автордаш).

ПОПОВ Евгений Александрович (23.8.1959, Хабаровск крае, Верхнебурая р-ны Чегдомын пос.), физик, физика-матем. фән д-ры (2004). 1982 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, РФА КГҮнең Физика-техника ин-тында. 2000 нән Казан энергетика ун-тында, проф. (2004 тән). Хезмәтләре гамма-нурланышның төш резонанслы чөчелешендә квант интерференциясе эффектның тикшерүгә карый. П. бериш булмаган магнитик тирәлектәге алга һәм кечкенә почмаклы чөчелү каналларында синхротрон нурланыш таралганда гамма-кайтаваз сигналлар килеп чыгу мөмкинлеген ачыклай. Икеле Мёссбауэр-ТМР резонанслы һәм резонанслы гамма-оптик тирәлектә синхрон нурланыш нигезендә иң якын магнит тәртибен анализлау алымын тәкдими итә.

Х е з м.: Влияние флуктуаций магнитных моментов микрочастиц на временные зависимости мёссбауэровского рассеяния // Письма в журн. эксперим. и теорет. физики. 1991. Т. 54, № 2; Эффекты квантовой интерференции γ -излучения при кроссинге-антикроссинге ядерных уровней в радиочастотном поле // Изв. РАН. Сер. физ. 2007. Т. 71, № 9 (автордаш); Gamma-echo in forward nuclear scattering of synchrotron radiation in an inhomogeneous medium // Journal Physics: Condensed Matter. 1999. V. 11 (автордаш).

ПОПОВ Иван Павлович (1857, Казан — 1927, шунда ук), терлекләренә үрчүтә белгече, вет. фән. магистры (1887). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1880), вет. табибе булып эшли. 1887 елда Новоалександрия а.х. һәм урманчылык ин-тын тәмамлай. 1888–1927 дә Казан вет. ин-тының терлекчелек каф. мөдире, проф. (1897), бер үк вакытта, 1921–27 дә, Казан а.х. ин-тының а.х. һәм терлекчелек каф. мөдире. Хезмәтләре жир эшкәртү, терлекчелек, зоотехния, вет. мәсьәләләренә карый. П. төрле а.х. терлекләренен продуктлылыгын һәм тоқым сыйфатларын билгеләү б-н шөгыльләнә. Авыл хужалыгына багышланган популяр брошюралар нәшер итүгә аеруча зур игътибар бирә (гомуми тиражы 1 млн. га якын данә тәшкил итә). П.ның хезмәтләре татар, чуаш, мари, удмурт һәм кыргыз телләренә тәржемә ителә.

Х е з м.: Овцеводство в крестьянском хозяйстве Казанской губернии // Уч. зап. Казан вет. ин-та. 1891. Т. 8, вып. 3; О молочном деле в крестьянском хозяйстве. М., 1913; Скотоводство (разведение, кормление, зоогигиена). СПб., 1913; Рабочая лошадь: Популярная беседа о выборе лошади, кормлении и уходе за нею. К., 1926.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

Ә.Х.Фазылҗанов.

ПОПОВ Леонид Михайлович (8.6.1943, Свердловск өлкәсенен Кировград р-ны Карпушиха пос.), психолог, психол. фән. д-ры (1992), проф. (1994), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2003). 1960 елдан Свердловск шәһәрнен «Уралмаш» з-дында эшли. 1970 тә Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук, югары уку йорты эшләре лаб-ясендә, 1974 тән пед. һәм психол. кафедрасында, 1994 тән яна

оештырылган психол. каф. (2003 тән шәхес психологиясе каф.) мөдире, бер үк вакытта, 2003–11 дә, психол. ф-ты деканы. Хезмәтләре шәхес һәм төркемнең үзлегеннән үсеше, ижат психологиясе проблемаларына, студентның шәхси үсеше һәм гомуми тикшеренү алымнары мәсьәләләренә карый. РФнең Мәгариф өлкәсендәге дәүләт бүләге лауреаты (2012).

Х е з м.: Инициатива и общение в творчестве. К., 1983; Психология самодетельного творчества студентов. К., 1990; Добро и зло в этической психологии личности. М., 2007.

ПОПОВ Михаил Иванович (1828 — 12.11.1882, Казан), 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре, жәмәгать эшлеклесе, хайрияче. Буяу-жилем ише әйберләр һәм чәй б-н сәүдә итә. 1865 елдан Казан жәмәгать банкы житәкчесе урынбасарлыгына кандидат, 1871 дән Казан руханилар семинариясе каршында шәрәфле ригаяче (күзәтәп торучы), 1875 тән Казан сәүдәгәрләр банкының идарә әгъзасы, рәисе. Адмиралтейство хастаханәсен яңадан төзүгә һәм аның өчен йорт сатып алуга 16 мең сум, суык балалар өчен яңа уч-чө биңасын төзүгә 5 мең сум, Жир эшкәртү колонияләре һәм һөнәр приютлары жәмгыяте кассасына 10 мең сум, Николай исемдәге балалар ятимханәсе каршында 10 урынлык төн куну бүлгеге ачуга 16 мең сум акча мирас итеп калдыра (бүлеккә П. исеме бирелә).

Л.М.Свердлова.

ПОПОВ Николай Михайлович (30.7.1854, Вятка ш. — 31.5.1939, София), психиатр, медицина д-ры (1885). Петербург мед.-хирургия академиясен тәмамлаганнан соң (1878), хәрби мед. хезмәтендә; 1880 елдан Петербург полиция идарәсе каршындагы һәм император Мария Фёдоровна карамагындагы учреждениеләр идарәсе табибе. 1885–88 дә Петербург шәһәр жәмәгатьчелеге идарәсе табибе. 1888 дән Варшава ун-тының — экстраординар, 1889 дан ординар профессоры. 1894 тән Казан ун-тының психиатрия каф. ординар профессоры. 1903 тән Новороссийск (Одесса ш.), 1922 дән София ун-тларында. Хезмәтләре анатомиягә, үзәк нерв системасының нормаль һәм патологик физиологиясенә карый.

Х е з м.: Случай медленного закупоривания верхней серповидной паухи // Врач. 1884. № 25; К лечению диспансии // Врач. 1886. № 10; К вопросу об изменении зрительных нервов при спинной сухотке. К., 1893; Патолого-анатомические изменения центральной нервной системы при азиатской холере. Варшава, 1893.

ПОПОВ Николай Петрович (1888 — 1961, Казан), ветеринар-гельминтолог, вет. фән. д-ры (1940), проф. (1935). Варшава вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1912), ин-тның патологик анатомия кафедрасында штаттан тыш ассистент итеп калдырыла, 1913–14 елларда квалификация күтәрү максатыннан Германия, Франция, Англияга командировкага жиберелә. 1914 тән Россиянен төрле вет. югары уку йортларында укыта. 1937–59 да Казан вет. ин-тының паразитология каф. мөдире. Төп хезмәтләре ат һәм сарык гельминтларын өйрәнүгә карый (гельминтларның 30 дан артык төрен ача). СССРның төрле тө-

бәкләренә оештырылган 22 экспедициядә катнаша, кайберләренә үзе жетәкчелек итә.

Хезм.: Роль дегельминтизации в экономике овцеводческих хозяйств // Уч. зап. Казан. зоотехническо-вет. ин-та. 1937. Т. 48, вып. 2; Гельминтозы сельскохозяйственных животных, пушных зверей и птиц Татарии и смежных с нею республик Среднего Поволжья // Уч. зап. Казан. вет. ин-та. 1960. Т. 75.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

ПОПОВ Нил Александрович (28.3.1833, Тверь губ. Бежецк ш. — 22.12.1891, Мәскәү), тарихчы, славян филол. белгече, архивчы, рус тарихы д-ры (1869), Петербург ФАнең мөхбир әгъзасы (1883), хакыйкый статский советник (1879), Дворяннар населеннән. Мәскәү ун-тын тәмамлы (1854). 1855–57 елларда Мәскәүдә 4 нче ир балалар гимназиясендә укыта. 1857–59 да Казан ун-тының рус тарихы каф. адъюнкты, 1860–69 да приват-доцент, 1869–71 дә экстраординар, 1871–82 дә ординар проф.; 1882 дән Мәскәү ун-тының рус тарихы кафедрасының атказ. профессоры. Бер үк вакытта, 1885–88 дә Юстиция министрлыгының Мәскәү архивы жетәкчесе, 1888 дән — идарачесе. 1860 та Мәскәү славяннар ком-ты секретаре. Славяно-филлар тәгълиматын эшләүчеләрнең берсе. 15–17 йөзләр рус тарихы чыганаclarын (алар арасында — «Юстиция министрлыгының Мәскәү архивында сакланган документ һәм кәгазьләренә тасвирламасы» («Описание документов и бумаг, хранящихся в Московском архиве Министерства юстиции», Т. 5–8, М., 1888–91), «Мәскәү дәүләте актлары» («Акты Московского государства», Т. 1–2, СПб., 1890–91), Казан ун-тының фәнни китапханәсендәге кулъязмалардан файдаланып, Казан крае тарихына багышланган мәкаләләр һәм документлар жынтыклары нәшер итә. «Боек Пётр чорында 1717–1720 еллар дингез эшләре тарихы буенча материаллар. Казан адмиралтействосы эшләре күчәрмәләреннән» («Материалы для истории морского дела при Петре Великом в 1717–1720 годах. Из копий с дел Казанского адмиралтейства», М., 1859) китабында флот кораблары төзү өчен агач эзерләүдә, суднолар төзү һәм аларны жиһазлауда, лашманнар хезмәтен оештыруда, постау мануфактурасының һәм помпа каш-күннәре э-дының эшчәнлеген койләүдә губерна хакимияте уздырган чаралар турында вице-губернатор Н.А.Кудрявцев һ.б. чиновникларның Пётр I гә житкергән хәбәрләрен тасвирлый. «1805 елдан 1834 кә кадәр Казандагы туган телне һәм әдәбиятны соючеләр жәмгыяте» («Общество любителей отечественной словесности и литературы в Казани с 1805 по 1834 год»; «Русский вестник» ж-лы, 1859, 17 нче кит.) хезмәте Казанда вакытлы матбугат тарихына багышлана. 1858–59 елгы «Московские ведомости» г-тасында урын алган «Казан хатлары»нда («Казанские письма») 1861 елгы Крәстияннәр реформасы алдынан Казандагы ижтимагый торыш турында сөйли. «Татищев һәм ул яшәгән заман. Узган гасырның беренче яртысында Россиядәгә дәүләт, ижтимагый һәм шәхси торыш тари-

хыннан» («Татищев и его время. Эпизод из истории государственной, общественной и частной жизни в России первой половины прошедшего столетия», М., 1861) хезмәтендә В.Н.Татищевның Казанга килүе, файдалы казылмалар эзләве, Казан губернасында заводлар төзүе һәм тарихи документлар жыюы турында фактлар китерә. Көнъяк һәм төньяк славяннар тарихына, славяннар яшәгән жирләрдә христиан дине таралу мәсьәләләренә багышланган хезмәтләр авторы.

Хезм.: Очерки религиозной и национальной благотворительности на Востоке и среди славян. СПб., 1871.

Әд.: Биографический словарь профессоров и преподавателей Императорского Казанского университета (1804–1904). К., 1904. Ч. 1; А х у н д з а д е з. С. Нил Александрович Попов (1833–1891): Страницы жизни // Из истории университетского славяноведения в СССР. М., 1983.

Е.Б.Долгов.

ПОПОВ Порфирий Иванович (28.2.1892, Тула губ., Новосиль өязе Подтолокое а. — 17.3.1956, Казан), ветеринар-фармаколог, вет. фән. д-ры (1942). ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1951). Казан вет. ин-тын тәмамлагач (1919), шунда эшкә калдырыла, 1923–30, 1935–56 елларда Казан вет. ин-тында фармакология каф. мөдире, проф. (1925), 1930–35 тә Воронеж вет. ин-тының фармакология кафедрасын жетәкли. Хезмәтләре фармакологиягә карый. П. терлекләрдә протозойларга бәйлә авыруларны кисәтү өчен химиотерапевтик препаратлар керту ысулларын эшли, пироплазмоз, атларда нутталлоз очракларында куллану өчен нәтижәле препаратлар — гемоспоридин һәм новоплазмин уйлап таба. Вет. фармакологларының Казан мәктәбенә нигез салучыларының берсе. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: О действии новоплазмина в больших дозах // Фармакология и токсикология. 1945. № 5; Ветеринарная фармакология. М., 1955 (автордаш).

Әд.: Н а б и е в Ф.Г. Профессор Порфирий Иванович Попов. К., 2001; Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

Ф.Г.Нәбиев.

ПОПОВ КАГЫЙДЭСЕ, кетоннар оксидлашуының карбонил төркемендәгә теләсә нинди углерод-углерод бәйләнешенең өзеклек б-н баруы турындагы закончалык. Карбонил төркемендәгә ике ягында метилен төркемнәре булган кетоннарда дүрт карбон к-тасы катнашмасы хасил була:

Кетоннарны көчле оксидлаштыргычлар (ачы тирәлектә перманганат яки бихромат) б-н жылытканда табылган кислоталарда атомнар саны П.к.дә күрсәтелгәннән кимрәк була (моны кетон төзелешен аның оксидлашу продуктылары буенча билгеләгәндә исәпкә алырга кирәк). П.к.н 1868 елда А.Н.Попов баян итә.

Әд.: Краткая химическая энциклопедия. М., 1965; Химия: Большой энцикл. словарь. М., 2000.

ПОПОВА Лилия Георгиевна (4.5.1928, Кырым АССР, Евпатория р-ны Акмачет а.), педиатр, биохимик, мед. фән. д-ры (1983). Харьков мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1951), шунда ук, хирургия апапартлары һәм инструментларын эксперименталь сынау буенча фәнни-тикшеренү лаб-ясендә эшли. 1953 ел-

дан СССР МФАнең Патологик физиол. ин-тында (Мәскәү). 1956 дан Львов өлкәсе Стрый шәһәре балалар хастаханәсендә табиб-педиатр. 1960 тан Мурманск өлкәсендә Кола р-ны Кица станциясе участка хастаханәсе табиб-терапевты. 1964–97 дә Казан мед. ин-тының үзәк фәнни-тикшеренү лаб-ясендә биохимия төркеме мөдире. Хезмәтләре кан оешуны койләү мәсьәләләренә карый. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Специфические и неспецифические методы лечения при экспериментальной терапии туберкулеза // Патофизиология и экспериментальная терапия. 1957. № 2; Изменение контактной фазы свертывания крови при перитонитах // Казан. мед. журн. 1973. № 3 (автордаш); Прямое воздействие ферментов контактной фазы свертывания с имобилизованным нордреналином // Казан. мед. журн. 1975. № 6.

ПОПОВКА авылы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрәннән 30 км көньяктарак, Кандыз елгасы буенда. 2010 елда 827 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 60%, татарлар — 27%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1830 еллар тирәсендә Курск губернасынан күчүчеләр нигез сала. 1860 ларга кадәр халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.да волюст идарәсе урнаша; земство станциясе; чиркәү, чиркәү-приход һәм земство мәктәпләре, 2 су тегермәне була; табиб, фельдшер, акушер эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 2275 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр авыл Самара губернасының Бөгелмә өязе Иваново волосте үзәге, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантоньында. 1930 ның 10 августынан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнән — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Баулы р-нында. Халык саны: 1859 да — 609, 1889 да — 1029, 1910 да — 1544, 1920 да — 1456, 1938 да — 1474, 1949 да — 441, 1958 да — 411, 1970 тә — 1026, 1979 да — 955, 1989 да — 896, 2002 дә — 902 кеше.

ПОПОВКА авылы, Зәй р-нында, Зәй тимер юл станциясеннән 14 км төньяк-көнчыгыштарак, Баграж елгасының (Дала Зәе бассейны) уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 93 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Китапханә. 1906–11 дә нигез салына. Беренче исемнәре — Яна Авыл, Зур Поповка. 1920 еллар башында чиркәү төзелә. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 595 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Зәй волостында, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантоньында, 1930 ның 10 августынан — Ширәмәт, 1935 нең 10 февраленнән — Зәй, 1963 нең 1 февраленнән — Чаллы, 1972 нең 1 ноябреннән Зәй р-нында. Халык саны: 1913 тә — 238, 1920 дә — 330, 1938 дә — 398, 1949 да — 325, 1958 дә — 376, 1970 тә — 431, 1979 да — 273, 1989 да — 143, 2002 дә — 102 кеше.

Әд.: Заинская энциклопедия. К., 1994.

ПОПОВКА посёлогы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрәннән 40 км көньяк-көнбатыштарак, Уратма елгасы буенда. 2010 елда 88 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгы-

ле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөз уртасында нигез салына. Рев-циягә кадәрге чыганакарларда Уратма-Поповка буларак та билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында монда Сретение чиркәве (1866 да төзелә; архит-ра истәлеге), земство мәктәбе (1867 да ачыла), 2 су тегермане, арагы з-ды, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгәте-нең имана жире 404,3 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Чистай өязе Богородский волостенда, 1920 дән ТАССРның Чистай кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Ширәмәт, 1963 нең 1 февраленнан — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1782 дә — 64 ир-ат; 1859 да — 834, 1897 дә — 691, 1908 дә — 719, 1920 дә — 870, 1926 да — 898, 1949 да — 587, 1958 дә — 413, 1970 тә — 422, 1979 да — 322, 1989 да — 183, 2002 дә — 144 кеше.

ПОПОВКИН Василий Иванович (9.12.1924 — 23.11.2000), радиоэлектроника өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1965), проф. (1967), РФнең атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1992). 1949 елда Ленинград авиация приборлары төзү ин-тын тәмамлай. 1952 дән Казан авиация ин-тында укыта. П. радио б-н идарә итү кафедрасын оештыра һәм житәкли (1952–71), радиотехника ф-ты деканы (1952–61). 1971 дән Рязань радиотехника ин-тында: ректор (1971–88), радиотехник системалар каф. мөдире (1971–95). Хезмәтләре антенналар синтезына карый. П. антенналар синтезы өчен матем. физиканың төгәл куелмаган мәсьәләләрен чишү алымнарын эшли. СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1976).

Х е з м.: Определение диаграмм направленности отдельных излучателей по заданной диаграмме направленности линейной антенной системы // Радиотехника и электроника. 1969. № 2 (автордаш); Оптимальные решения задач теории синтеза антенн // Радиотехника и электроника. 1969. № 7 (автордаш).

ПОР-КУТӘШ авылы. Балтач р-нында, шәһәр тибиндагы Балтач посёлогыннан 15 км төньяктарак. Көшкәт елгасы бассейнында урнашкан. 2010 елда 137 кеше (удмуртлар) яши. Халкының төп шөгьле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. 1678 дән мәгълүм. Беренче исеме — Пустошь на речке Кутеше. 18 йөздә — 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крестьяннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 1896 да миссионерлык мәктәбе ачыла. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Чепья волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1938 нең 4 августыннан — Чепья, 1958 нең 16 июленән — Балтач, 1963 нең 1 февраленнан — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балтач р-нында. Халык саны: 1746 да — 56, 1763 тә — 72, 1795 тә — 11, 1811 дә — 120 ир-ат; 1850 дә — 251, 1884 тә — 350, 1897 дә — 401, 1905 тә — 440, 1920 дә — 541, 1938 дә — 405, 1949 да — 296, 1958 дә — 199, 1970 тә — 193, 1979 да — 171, 1989 да — 124, 2002 дә — 130 кеше.

ПОРАЙ-КОШИЦ Александр Евгеньевич (26.9.1877, Казан — 17.4.1949, Ленинград), химик-органик, СССР ФА академигы (1935; 1931 елдан мөхбир әгъза). 1903 тә Петербург технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Германия з-длары лаб-яләрендә стажировка үтә. 1905 тән Ленинград технол. ин-тында, проф. (1918), бер үк вакытта Ленинград ун-тында (1926–28). Бөек Ватан сугышы елларында Казан химия-технол. ин-тында (1941–44) һәм бер үк вакытта СССР ФАнең Мәскәүдән Казанга эвакуацияләнган Органик химия ин-тында арадаш продуктлар һәм буяулар лаб-ясе мөдире (1941–47). Хезмәтләре синтетик буяулар химиясенә һәм технологиясенә карый. П.-К. органик буягычларның төсле булуы сәбәпләре турында фаразлар әйтә. Ароматик һәм гетероциклик рәтләр таутөмерларның метилән һәм метил төркемдә — водород атомнарының, альдегидлар, кетоннар һәм нитрозо-кушылмаларда углерод яки азот б-н икеле бәйләнеш ясап кушылган кислот атомнарының хәрәкәтчәнлеген тикшерә. Мамык өчен күп кенә буяулар синтезлай. Буяуларның хинойд классификациясен һәм «буяу» терминын, ш.у. буяуларны спектрофотометр ярдәмендә төгәл идентификацияләүне тәкъдим итә. Буягычлар һәм аксым чыганагы сүсләр арасында химик тәэсир итешүләр булуын исбатлай. Бер аппаратта азотсызландыру һәм азотны кушу реакцияләрен бергә алып барып, азотлы буяулар алу, ш.у. көнбагыш кабыгыннан сәнәгый юл б-н фурфурол табу ысулларын эшли. Төсле фотография процессының химиясен тикшерә. СССР Дәүләт бүлгә лауреаты (1943). Ленин ордены һ.б. орденнар, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Работы в области органической химии, химии красящих веществ и теории крашения. М.—Л., 1949.

Әд.: А.Е.Порай-Кошиц // Материалы к биобиблиографии учёных СССР. Сер. хим. наук. М.—Л., 1948. Вып. 8.

ПОРЕЦКИЙ Платон Сергеевич (3.10.1846, Елизаветград ш., хәзер Кировоград ш. — 9.8.1907, хәзер Украина Респ-касының Чернигов өлкәсе Жоведь а.), математик, астроном, логик. Харьков ун-тын тәмамлай (1870). 1876–89 елларда Казан ун-тында: астроном-күзәтүче, приват-доцент (1886 дан). Хезмәтләре логика алгебрасы мәсьәләләренә карый (ул аларны «логик тигезлекләренә исәпләү» дип атай). П.ның бу өлкәдәге комбинатор-логик нәтижәләре матем. логиканың анан соңгы үсешенә йогынты ясый (мәс., 20 йөз Америка логигы А.Блейк хезмәтләре). П. — Россиядә матем. логика һәм аның ихтималлык теориясендә кулланлышы турында лекцияләр укыган беренче галим.

Х е з м.: О способах решения логических равенств и об обратном способе математической логики // Собр. протоколов заседаний секции физ.-матем. наук Об-ва естествоиспытателей при Казан. Имп. ун-те. 1884. Т. 2; Решение общей задачи теории вероятностей при помощи математической логики // Собр. протоколов заседаний секции физ.-матем. наук Об-ва естествоиспытателей при Казан. Имп. ун-те. 1887. Т. 5.

ПОРТНОВ Григорий Андреевич (27.2.1923, Арча кантоны Самосырово а. — 23.12.1985,

А.Е. Порай-Кошиц.

Г.А. Портнов.

Казан), Дан орденының тулы кавалеры (29.1.1944, 9.8.1944, 27.6.1945), сержант. Казанда кирпеч з-дында газ б-н эретеп ябыштыручы булып эшли. 1943 елдан Кызыл Армия сафларында. 1943 нең октябреннән Бөек Ватан сугышы фронтларында, 379 нчы укчы дивизиянең 1257 нче укчы полкы укчы отделе командиры (6 нчы гв. һәм 3 нче удар армияләр), 245 нче укчы дивизиянең 901 нче укчы полкы разведчигы (59 нчы армия), 2 нче Балтыйк бue һәм 1 нче Украина фронтлары гаскәрләре составында Невель (1943) һәм Варшава-Познань (1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. 1944 нең 19 гыйнварында мөһим биеклек (Невель р-ны) өчен барган сугышта (дошман уты астында востовой сыйфатында пехота б-н батальон командиры арасында даими элемтә тотта; сугышның хәлиткеч мизгелендә, пулемёты б-н алга ыргылып, дошманның 5 солдатын юк итә); 1944 нең 15 июлендә Янчево (Псков өлкәсе Себеж р-ны) авылы янындагы сугышта (автоматтан дистәләгән солдат һәм офицерны атып үтерә, мотоциклистны эсир төшереп, пулемётын ала); 1945 нең 5 мартында Козель шәһәрненнән (Польша) көнъяктарак разведка операциясендә (эзләү төркеме составында дошман ягына үтеп, 5 солдатны юк итә, берсен эсир ала) батырлык күрсәтә. 1945 тә демобилизацияләнә. Казанда икмәк з-дында газ б-н эретеп ябыштыручы булып эшли. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Кавалеры ордена Славы трёх степеней: Краткий биограф. словарь. М., 2000.

М.З.Хәбибуллин.

ПОРТОЛАН (портулан), навигацион компаслар картасы (13–16 йөзләр). Урта дингез буенда 13 йөзнең 2 нче яртысында («Пиза картасы»), кайбер мәгълүматлар буенча, тагын да элегрәк барлыкка килә; мифологик сыйфатларга ия монастырь карталарынан аермалы буларак, картография үсешендә яңа этап булып тора. П.да сызыклы масштаблар һәм компаслар чөлтәре бирелә. «П.» атамасы фәнгә 19 йөз уртасында, компаслар картасын 16–17 йөзләргә караган соңгырак карталардан аеру өчен кертелә. П.да яр бue терр-ясе, сирәк кенә материк өлеше жентекләп сурәтләнә. П.ның төгәлләге якынча була, чөнки авторлар жирнең шар рәвешендә булуын исәпкә алмыйлар һәм картографик проекциядән файдаланмыйлар. П.га кертелә торган мәгълүматлар, аеруча материк жирләренә кагылышлылары, еш кына геогр. традицияләргә нигезләнә. Алтын Урда һәм татар халык-

лары тарихы өчен П.Весконт (1311, 1318), Эбел-Фида (14 йөзгә 30 нчы еллары) портоланнары, бертуган *Пицигнолар портолана* (1367), Абрахам Кресканың Каталан атласы (1375), П.Паскалини (1408), *Фра-Мауро* (1460) портоланнары һ.б. кызыксыну уята. П.да Алтын Урда шәһәрләренә исемнәре сакланып калган, аларны билгеләү өчен Жүчиләр тамгасы кулланылган. П.нар картография үсешендә әһәмиятле роль уйный.

Әд.: Магидович И.П., Магидович В.И. Очерки по истории географических открытий. М., 1982. Т. 1; Постников А.В. Развитие картографии и вопросы использования старых карт. М., 1985; Фоменко И.К. Образ мира на старинных портоланах: Причерноморье. Конец XIII–XVII в. М., 2007.

И.Л.Измайлов.

ПОРТРЕТ, сынылы сәнгатьгә, башлыча, билгеле кешенә сурәтне тасвирлауға багышланган нәкыш, графика, скульптура жанларының берсе, ш.у. асылда әлеге жанда башкарылган әсәр. П. сәнгате Борынгы заманда ук сәнгать камилләнгән ирешә (Мисыр, Греция, Рим); 17 йөздән башлап әлеге жан Европа сәнгатеңдә, ш.и. Россиядә актив үсештә була. 18 йөзгә 2 нче яртысы — 19 йөзгә башында Казанда эшләнә портретчы рәссамнар — Ф.И.Чекиев (Казан гимназиясендә рәсем дәресе укыта, портрет классы буенча СА төмамлыгы) һәм Г.Никитин (Казанга император Екатерина II килүе хөрмәтенә аның портреты б-н берничә «үтә күрәнмәле картина» ижат итә) турында мәгълүмат сакланган. П. жанры өлкәсендә Казан жәмгыятеңең барлык танылган вәкилләренәң диярлек галереясын төзөгән Л.Д.Крюков эшчәнлегә аеруча уңышлы була. 19 йөзгә 2 нче яртысында П. сәнгате нәкышчеләр И.И.Журавлев, Ф.П.Травкин, Л.О.Сиклер ижатында «сәйяр күргәзмәләр» реализмы юнәлешендә үсә.

П. сәнгате үсешендә 1895 тә ачылган Казан сәнгать мәктәбе эшчәнлегә алга этәрүче көч булып өверелә. Анда портрет сәнгате күнемәләрен үзләштерү укыту программасының аерылгысыз өлеше була. П. жанрында мәктәпнең күп кенә укытучылары — нәкышчы Г.А.Медведев, сынчы В.С.Богатырев, график Ю.И.Тиссен уңышлы эшли; аларның ижаты тирән эзләнүләр һәм импрессионистик алымнар б-н баetylган сәйяр күргәзмәләр кысаларына сыеп бетә. 20 йөз башында П. жанрының иң югары казанышлары, Казан б-н бергә Россия сәнгатеңдә дә, Н.И.Фешин исеме б-н бәйлә. П.П.Беньков П.ларының композиция төзелешенә ижат дөньясына хас табигый ирек, образның психологик эшләнешенә игътибар итү хас. Н.М.Сапожникова ижаты рәсемнәрендәгә нәкыш культурасы һәм нечкә хисле психологик образлары б-н истә кала. 1920 еллар сәнгатеңдәгә символизм һәм экспрессионизмнан кубофутуризмга кадәргә стилистик юнәлешләренәң бөтен спектры «Подсолнечник» һәм «Всадник» берләшмәләре ағзалары, нәкышчеләр һәм графиклар К.К.Челоботарев, А.Г.Платунова, Н.И.Михайлов (Н.Диомиди), И.Н.Плещинский, В.Э.Вильковская, М.В.Барашова һ.б.ның портрет ижатында чагылыш таба. Классик композицияләренәң үзгәчлекләре тарихи П.лары се-

риясен Б.М.Столбов графикада ижат итә. 1920 елларда Б.И.Урманче әсәрләренәң көчле нәкыш дәрте б-н сугарылуы билгеләп үтәлә, аның ижаты соңрак нәкыш, графика, скульптур П. үсешендә тулы бер чор тәшкил итә.

1930–50 еллар — П. сәнгатеңдә соц. реализм стили урнашу чоры — П. образларының шәхси сыйфат-хольк аерымлыкларын шомартуда һәм типологик сыйфатларны көчәйтүдә күренә, Ю.А.Ананьев, Д.П.Архипов, Д.Г.Булат, Г.В.Житков, Э.Г.Липкинд, Г.Д.Мелентьев, И.Н.Овчинников, А.А.Прытков, Е.А.Симбирин, В.К.Тимофеев, скульпторлар Н.Я.Васильев, И.А.Новоселов ижатларында чагылыш таба. П. жанрына тугрылыклы рәссамнарның берсе — үз ижатында рус реалистик П.ының иң яхшы традицияләрен үстерүче С.А.Ротничий була. Бөек Ватан сугышында катнашучыларның портретлар галереясын үзләренәң фронт рәсемнәрендә Д.Г.Булат, Х.Г.Якупов, А.М.Родионов гәүдәләндерә.

20 йөзгә 2 нче яртысынан башлап, П. сәнгате совет югары уку йортларында һөнәри белем алган рәссамнарның әсәрләренә хас булган яңа күренешләр б-н байый (А.Ә.Абызгилдин, З.Ф.Гыймаев, И.К.Зарипов, Р.Ф.Имашев, Б.И.Майоров, И.В.Рәфыйков, В.Н.Скобеев, В.К.Фёдоров һ.б.); графиклар Э.Я.Зарипов, С.М.Кульбака, И.К.Колмогорцева, В.В.Карамышев, Ю.Б.Лысогорский, Э.Г.Ситдыйков; скульпторлар Н.И.Гаделев, Э.К.Бәширов, Г.А.Зяблицев, Р.Х.Нигъмәтуллина, В.И.Рогожин һ.б.). Алар ижатында П. сәнгатеңең тематик, социаль, яш диапозоннары киңәя, әлеге жандагы әсәрләренәң саны күләм ягынан арта. Заманашларның: фән, мәданият, сәнгать эшлекләрәнен; житештерү алдынгылары һәм төрле һөнәр ияләре: төзүчеләр, нефтьчеләр, колхозчыларның киң П. галереясы барлыкка килә. П.ның төр диапозоны киңәя: төрле халәттәгә һәм эшчәнлек төрендәгә — уку, язу вакытында һ.б. лирик натура этюдлары; пейзаж-жанр үрнәкләре элементлары булган героик-романтик композицияләре, әре форматлы күп фигуралы картиналар; графикада күренекле мәданият һәм сәнгать эшлекләрәнә, тарихи шәхесләргә багышланган әсәрләренәң тематик циклары үсеш ала. Әлеге чор П.ларын «кырыс стиль» дип аталган стилистикага хас гомузин сыйфатлар берләштерә, ул да булса, образның кискенлеген һәм эчке динамикасын, колоритлы киеренкелеген эзләү. Рәссамнарның П. жанрындагы традицион чикләренәң киңәйтүгә омтылулары катнаш жанр — көнкүреш П.ы һәм натюрморт элементлары булган пейзаж П.ы кушылган картиналар ижат итүгә китерә. 20 йөзгә 2 нче яртысы П. сәнгатеңдә татар мәданияте һәм сәнгатеңең танылган эшлекләрәң портретларының күләмле галереясын төзөгән Бакый Урманче ижаты аерым урын алып тора.

20–21 йөзләргә чигендә социаль әһәмиятле П.лардан чигенү, ягъни портретка алынучыларның гомулкешлек сыйфатларын матурайтып күрсәтүдән һәм сәнгатьле сурәтләр чараларын тамырдан үзгәртүдән гыйбарәт тен-

денция өстенлек итә. П.тагы образ поставангард алымнары (шартлылык, декоративлык, стильләштерү, нәфис гиперболо һ.б.) б-н гәүдәләндерелгән, вакыт чикләрен белмәүче, тарихи, фәлсәфи-ахлакый, этномилли картиналарның тагын да киңрәк контекстын тәшкил итүче образлы эчтәлек өлешләренәң берсе булып тора.

Әд.: Червоная С.М. Искусство Советской Татарии: Живопись, скульптура, графика. М., 1978; шул ук. Искусство Татарии: История изобразительного искусства и архитектуры с древнейших времён до 1917 г. М., 1987; Файнберг А.Б. Художники Татарии. Л., 1983.

Е.П.Ключевская.

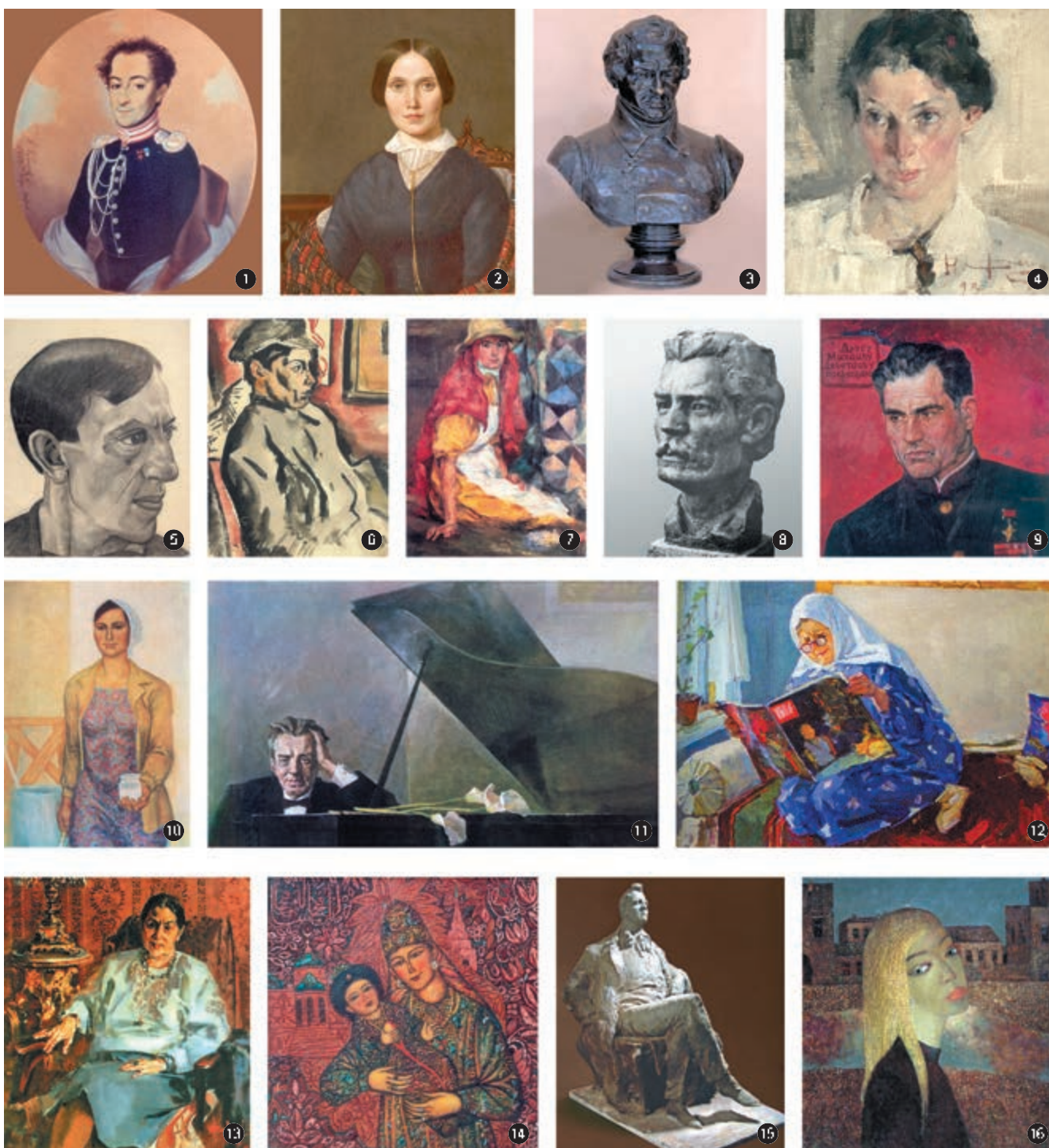
ПОРУДОМЫНСКИЙ (Майримович) Илья Миронович (11.6.1890, Вильно ш., хәзер Вильнюс — 24.3.1968, Мәскәү), уролог, дерматовенеролог, мед. фән. д-ры (1936), проф. (1939). Казан ун-тының мед. ф-тын төмамлаганнан соң (1916), Новосибирск тире-венерология хастаханәсе табибе. 1922 елдан Үзәк тире-венерология ин-тында (Мәскәү), 1940–66 да урология бүлеге мөдире. Бер үк вакытта Үзәк табиблар белем күргәү ин-тында (Мәскәү). СССРда тире-венерология диспансерларына нигез салучыларның берсе. Хезмәтләре ир-атлардагы женити тайпшышларны, ир-атлар үрчәмезлеген тикшерүгә, гонорей авырулары һәм гонорейга бәйле авырулар этиологиясе һәм патогенезына карый.

Хезм.: Патологическая анатомия мужской гонорей // Советский вестн. венерологии и дерматологии. 1935. № 4 (автордаш); Гонорей. М., 1948; Гистологические изменения в семявыводящем протоке клинически здоровой стороны при одностороннем туберкулёзе органов мошонки // Урология. 1960. № 1.

Әд.: Памяти И.М.Породоминского // Урология и нефрология. 1968. № 4.

ПОРУЧИК авылы, Зәй р-нында, Зәй тимер юл станциясеннән 6 км коньяктарак, Сәрәпәле елгасы буенда. 2010 елда 448 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, татарлар — 53%, руслар — 42%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Урта мәктәп, мәданият йорты, китапханә. 18 йөз башында нигез салына. Рев-циягә кадәргә чыганаclarда Богородский исеме б-н дә билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык б-н шөгылләнә. 1773–75 еллардагы Крәстияннәр кузгалышында Е.И.Пугачёв ягында сугышалар. 1840–60 та П. анында Александр бакыр кою э-ды эшли. 20 йөз башында Богородский чиркәве (1833 тә төзелә), земство мәктәбе була. Бу чорда авыл жәмәгәтенәң имана жире 692 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Зәй волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августынан — Акташ, 1935 нең 10 февраленнән — Зәй, 1963 нең 1 февраленнән — Әлмәт, 1972 нең 1 ноябреннән Зәй р-нында. Халык саны: 1858 дә — 277, 1913 тә — 393, 1920 дә — 593, 1926 да — 653, 1938 дә — 621, 1949 да — 455, 1958 дә — 431, 1970 тә — 320, 1979 да — 180, 1989 да — 281, 2002 дә — 409 кеше.

Әд.: Заинская энциклопедия. К., 1994.

Портрет. 1. Л.Д.Крюков. «В.П.Молоствов портреты». Акварель. 1820. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 2. К.Ф.Гун. «В.А.Лобачевская портреты». 1864. ТР Милли музейе; 3. М.Л.Димлонг. «Н.И.Лобачевский портреты». 1896. Казан университеты тарихы музейе; 4. Н.И.Фешин. «Наталья Николаевна Кротова портреты». 1923. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 5. А.Г.Платунова. «К.К.Чеботарёв портреты». Кәгазь. Күмер. 1927 елга кадәр. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 6. И.Н.Плещинский. «Рәссам Семён Козлов портреты». Акварель. 1920 еллар. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 7. Б.И.Урманче. «Сары күлмәккә кыз». 1929. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 8. Б.И.Урманче. «Язучы Г.Ибраһимов». Бронза, бетон. 1964. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 9. Х.Г.Якупов. «Советлар Союзы герое М.П.Девятаев портреты». 1971. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 10. Р.Ф.Имашев. «Маляр Р.Рәфыйкова портреты». 1973. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 11. Е.А.Симбирин. С.Сәйдәшев портреты. 1978. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 12. И.В.Рәфыйков. «Журнал укучы ана портреты». 1984; 13. В.К.Фёдоров. «Д.Х.Бакыева портреты». 1990 еллар; 14. И.К.Зарипов. «Улын тоткан Сөембикә». 1990. ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе; 15. И.В.Рогожина. «Фёдор Шалапин». Һэйкал эскизы. Гипс. 1997; 16. И.А.Хәсанов. «Кыз һәм шәһәр». 2004.

ПОРФЬИРОВКА авылы, Спас р-нында, Болгар шөһәрнен 20 км көньяк-көнчыгыштарак, Ульянов өлкәсе б-н чиктәш урнашкан. 18 йөздә нигез салына. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.да Рождество чиркәве, Халык мәгарифе министрлыгы мәктәбе, 4 жил тегермәне, 2 тимерчелек, май язу һәм йон тетү йорты, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 256 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Өчкүл волостенда, 1920 дән ТАССРның Спас кантонында, 1930 ның 10 августынан — Спас (1935 нең 1 апреленән 1991 нең 4 октябренә кадәр — Куйбышев) р-нында, 2001 нең 27 июнендә торак пунктлар исемлегеннән сызыла. Халык саны: 1859 да — 568, 1897 да — 801, 1908 да — 885, 1920 да — 1125, 1926 да — 983, 1938 да — 521, 1949 да — 350, 1958 да — 297, 1970 тә — 253, 1979 да — 106, 1989 да — 1 кеше.

ПОРФЬИРОВ Вассиан Сергеевич (10.12.1907, Мәскәү — 22.2.1990, Казан), геоботаник, биол. фән. д-ры (1970), проф. (1974). Казан ун-тын тәмамлаганнан соң (1930), ТАССР болыннарын инвентаризацияләү, Алабуга урманчылыгында геоботаник һәм типологик тикшеренүләр, Урал өлкәсенен кыр-чүп үсемлекләре, урман һәм терлек азыгы үстерелгән районнар буенча экспедицияләрдә катнаша. 1933 елдан ТАССР Жир эшләре халык комис-тының жир төзү һәм мелиорация бүлегендә геоботаника отряды башлыгы. 1935 тән Казан пед. ин-тында, 1970 тән Казан ун-тының табигатьне саклау каф. профессоры. Хезмәтләре Урта Идел буеның, Идел-Кама саклаулыгының ылыслы һәм ылыслы-киң яфраклы урманнарындагы үсемлек бергәлекләре төзелешенә карый. П. урман типологиясенен топоэкологик берәмлекләре системасын эшли, респ-ка болыннарының картасын төзүдә, Куйбышев сусакагычы төзелешенә бәйлә мәсьәләләренә хәл итүдә катнаша. Идел-Кама саклаулыгын оештыруны башлап йөрүче. Бөек Ватан сугышы елларында Татарстан районларында үсемлекләренә оборона чималы буларак тикшерү б-н шөгыльләнә. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Елово-широколиственные леса Раифы // Тр. Об-ва естественных наук при Казан. ун-те. 1961. Т. 64; Ботанические, лесоводственные и зоологические исследования на территории Волжско-Камского государственного заповедника // Тр. Волжско-Камского гос. заповедника. К., 1968. Вып. 1 (автордаш); Темнохвойно-широколиственные леса Волжско-Камского края. Л., 1970.

ПОРФЬИРОВ Иван Яковлевич (23.9.1823, Вятка губ., Уржум өязе Атар а. — 26.10.1890, Казан), филолог, христиан теологы, теология д-ры (1873), Петербург ФАнең мохбир әгъзасы (1873), хакыйкый статский советник (1880). Казан руханилар академиясен тәмамлаганнан соң (1848), шунда ук эшли: укытучы, 1859 елдан әдәбият каф. профессоры. Бер үк вакытта, 1855—58 дә, Соловки монастыре тарафыннан академиягә тапшырылган китапханәдә, 1858—62 дә академия китапханәсендә эшли; 1870—82 дә ректор ярдәмчесе;

1862—72 дә Родионованың затлы нәсел кыз балалар ин-тында әдәбият укытучысы. Казанда *Дуртене археология съезында* катнаша (1877). П. Соловки монастыре китапханәсендәгә күпчелегә үзе тарафыннан фәнни әйләнешкә кертелгән кулъязмаларны тикшерә һәм сурәтләр («Православный собеседник» ж-лында бастыра). Рухани һәм дөньяви уку йортларында дәреслек сыйфатында файдаланылган «Рус әдәбияты тарихы» («История русской словесности», 1 кис., 1870; 2 кис. өч бүлектә, 1880—91) хезмәте авторы.

Х е з м.: Апокрифические сказания о ветхозаветных лицах и событиях. К., 1873; Апокрифические сказания о новозаветных лицах и событиях по рукописям Соловецкой библиотеки. СПб., 1890.

Әд.: Иван Яковлевич Порфирьев: Биограф. очерк. К., 1891; Воспоминания И.Я.Порфирьева, профессора русской словесности Казанской духовной академии // Православный собеседник. 2005. № 2.

ПОРФЬИРОВ АҚЧЫРЫШЫЛЫГЫ, ландшафтлы табигать истәлеге. Мамадыш р-ны территориясендә Түбән Арбаш авылыннан төньяк-көнчыгыштарак Баш-Арбаш елгасы (Шыя елгасының сул кушылдыгы) үзәненең сулыяк сөзәклегендә һәм субүләр платодо урнашкан көньяк-тайга тибендагы урман массивы (Саба урманчылыгы Мишәбаш участкасы урманчылыгының 371 нче кварталы). 1972 елда билгеләнә. Майданы 138 га. Рельефы

Порфирьев акчырышылыгы.

нык ергаланган, өслеге Пермь чоры карбонат токымнарыннан тора. Калкулыклы участкаларда мөстәкыйль бергәлекләр (тайга урманы өчен сирәк күренеш) барлыкка китерүче Себер ак чыршысы зур урын алган. Берөн-сөрән генә чыршы, усақ очрый. Ярлы туфраклы ерым битләрендә, нигездә, урман массивының төньяк өлешендә нараглыклар, көнчыгышта гумуслы туфракта чыршы һәм ак чыршы катнаш юкәлектәр таралган. Барлык тип урманнарын үлән капламында көньяк-тайга төрләре: тамырчалы күрән, гади кымызлык үсә.

ПОРФЬИРОВА (Әхмәтова) Резидә Тимерхан кызы (13.12.1961, Бондиог шпг, хәзер Менделеев ш.), химик-технолог, техник фән. д-ры (2006). 1979—83 елларда — Л.Я.Карпов исем. химия з-дында (Менделеев ш.), Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң (1984), «Минераль ашламалар» ЖБдә (Мәскәү өлкәсенә Воскресенск ш.) эшли. 1988 дән Казан архит-ра-төзелеш ун-тында, 2004 тән Казан технол. ун-тында. Хезмәтләре органофосфат кушылмаларга һәм аларга нигезләнган материаллар технологиясенә карый. П. композицион төзелеш материаллары, авиация төзелеш өчен кызуга чыдам капламнар һ.б.ны житештергәндә элементларның периодик системасындагы 1 нче һәм

2 нче төркем металлларының глицерофосфатларын кулланыу юлларын тәкъдим итә һәм технологияләрен эшли. Нефть-газ комплексы күкертген полисульфидлар һәм алар нигезендә композицион материаллар алу өчен кабат эшкәртүнең калдыксыз диярлек экологик чиста технологияләрен фәнни яктан нигезли. Күкерт катнашкан системаларда компонентларның үзара тәэсир итешү механизмын ачыклай, шу. күкертле чималны эшкәртү технологияләрендә газлар хасил булуны минималләштерү юлларын билгеләү өчен квант химиясе алымнарын эшли. Терлек азыгын силослау өчен баетка консервантлар таба һәм тикшерә. Фәнни тикшеренү нәтижеләре юллар төзелешендә һәм а.х.нда гамәлгә кертелә. Уйлап табуга 20 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х е з м.: Химическая технология неорганических веществ: В 2 кн. М., 2002 (автордаш); Малоотходные технологии переработки серы в сульфиды и полисульфиды. К., 2007 (автордаш).

ПОРШУР авылы, Кукмара р-нында, шөһәр тибендагы Кукмара посёлогыннан 30 км төньяк-көнбатыштарак, Бөрә елгасы буенда. 2010 елда 262 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1710—11 еллардан мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, тире иләү һәм тегүчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.да су тегермәне эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 662,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Ядегәр волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921—22 дә — Арча, 1928 дән Мамадыш кантонында, 1930 ның 10 августынан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварынан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 99 ир-ат; 1859 да — 279, 1897 дә — 439, 1908 дә — 471, 1920 дә — 503, 1926 да — 528, 1938 дә — 428, 1949 да — 332, 1958 дә — 266, 1970 тә — 234, 1979 да — 208, 1989 да — 227, 2002 дә — 271 кеше.

ПОСЕССИОН КРӘСТИЯННЭР, 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында посессион мануфактураларга — дөүләт тарафыннан шәхси затларга шартлы биләмә рөвешендә бирелгән предприятиеләргә беркетелгән крепостнойлар. П.к. аларга эшчиләр һәм үз хужаларына хезмәт күрсәтәләр. П.к. пр-тиедән аерым гына сатыла алмый, аларны аннан аерып булмый. Беренче булып кешеләрне сәнагать ихтияжлары өчен сатып алу дворян булмаган катлау өкәилләре тарафыннан 1721 елда рөхсәт ителә. 1736 ел 7 гыйнвар Фарманы б-н һөнәргә өйрәтелгән барлык хезмәт куучылар халык исәбен алган вакытта эшләгән пр-тиесенә гомерлеккә беркетелә. П.к. юридик яктан алпавыт крепостнойларынан беркадәр аерылалар: аларны авыл хужалыгы эшләренә күчерү, крепостнойлар урынына рекрутлыкка биерү тыела, алар Берг- һәм Мануфактур-коллежләргә гомернамәләр биерә алганнар, шул коллежләргә хөкәмәндә булганнар. Казан губернасында П.к.нең төп өлеше *Казан постау мануфактурасына* туры

килә: 1725 тә — 587 кеше, 1797 дә — 1247. 1849 да азат ителәләр (мещаннар булып язылалар). Ш.у.к. *Казан постаучылары чуалышлары*.

Әд.: Удинцов В. Посессионное право. Киев, 1896; Панкратова А.М. Формирование пролетариата в России. М., 1963.

Р.Р.Хәйретдинов.

ПОСӨХИН Владимир Николаевич (7.1.1940, Сталинград ш., хәзер Волгоград ш.), жылылык техникы, техник фән. д-ры (1985), проф. (1988), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1995), Казан архит.-төзелеш ун-тының атказ. профессоры (2005). 1960 елда Сталинград шһәр хужалыгы инженерлары ин-тын тәмамлаганнан соң, Иркутск политехник ин-тында эшли. 1963–66 да Санитария техникасы фәнни-тикшерену ин-тында (Мәскәү). 1966 дан Казан архит.-ра-төзелеш ун-тында, газ-жылылык тәминаты һәм вентиляция каф. мөдире (1967–77 һәм 1987 дән). Хезмәтләре жылыту-вентиляция системалары гидромеханикасы мәсьәләләренә карый. П. жылылык һәм газ жиһазларыннан вентиляция суыртуларны исәпләү теориясен төхүм итә (тикшерену нәтижеләре вентиляция суырту жайланмаларын конструкцияләү һәм исәпләү гамәленә кертелгән). Изотермик булмаган агымнар теориясен үстерүгә зур өлеш кертә. Уйлап табуга 6 авторлык таныклыгы һәм патенты бар. Югары уку йортлары арасындагы «Жылылык-вентиляция жайланмалары гидромеханикасы» («Гидромеханика отопительно-вентиляционных устройств») фәнни хезмәтләре жиен-тыгының жаваплы мөхәррире (1982–95).

Хезм.: Расчет местных отсосов от тепло- и газовой выделяющего оборудования. М., 1984; Местные отсосы // Вентиляция и кондиционирование воздуха: Справ. проектировщика. М., 1998. Кн. 1 (автордаш); Проектирование аппаратов газоочистки. М., 1998 (автордаш).

ПОСПЕЛОВ Георгий Александрович (26.11.1926, Пятигорск ш. — 27.9.1993, Казан), компрессорлар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1973), проф. (1974). 1948 елда Казан химия-технол. ин-тын тәмамлаганнан соң, Урал химия машиналары з-дында эшли (Свердловск ш.). 1951 дән Казан компрессорлар з-дында. 1956–62 дә Казан авиация ин-тында укыта. 1962–93 тә Казан технол. ун-тында, компрессор машиналары һәм жайланмалары кафедрасын оештыра һәм житекли (1963–82). Хезмәтләре машиналар динамикасына, газ, сыеклык, каты һәм эластик жисемнәрнең гомуи һәм махсус механикасына карый. П. компрессор машиналарда гидрогазодинамик процессларны тикшерә. Турбокомпрессорларда роторларның бөгеләп гирбәнүләренә критик ешлыкларын һәм хәрәкәт тотрыклылыгын исәпләү алымнарын, үзәктән куулы компрессорларда күчәр көчләрне билгеләү методикасын эшли. Техникада, аерым алганда, космик техникада киң кулланылган («Восток» һәм «Восход» серияләрендә) газ б-н майлаулы подшипниклар конструкциясен төхүм итә. Уйлап табуга 3 авторлык таныклыгы бар. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Динамика и прочность турбокомпрессорных машин: В 2 ч. М., 1977–79 (автордаш); Руководство по курсовому и дипломному проектированию по холодильному и компрессорному машинам. М., 1986 (автордаш); Объемные компрессоры: Атлас конструкций. М., 1994 (автордаш).

ПОСПЕЛОВО авылы, Алабуга р-нында, Алабуга шһәрөнән 11 км көнчыгыштарак, Туйма елгасы буенда. 2010 елда 576 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 52%, татарлар — 41%) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау, яшелчәчелек. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1652 дән мәгълүм. Беренче исеме — Заборный. Халкы игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 1921 гә кадәр Вятка губернасының Алабуга өязе Трехсвятский волостенда, 1921 дән ТАССРның — Алабуга, 1928 дән Чаллы кантоныннан. 1930 ның 10 августыннан Алабуга р-нында. Халык саны: 1905 тә — 941, 1920 дә — 566, 1926 да — 621, 1938 дә — 589, 1949 да — 257, 1958 дә — 232, 1970 тә — 210, 1979 да — 463, 1989 да — 516, 2002 дә — 552 кеше.

ПОСТАУ, к. Тула.

ПОСТАУ ТУКҮ СӘНӘГАТӘ, Казан губернасында. 1881 елга кадәр Казан постау мануфактурасы (1714 тә нигезләнә) яшәп килә. 20 йөз башында Казан өязенә Колсәет авылында С.С.Гобәйдуллинның (326 эшче) һәм Казанда И.В.Чернышевның постау ф-калары эшли. Төп эшләнмәләре — тукумалар. Ш.у.к. *Иске Тимошкино постау мануфактурасы*.

Әд.: Фабрично-заводские предприятия Российской империи. СПб., 1909.

ПОСТАУЧЫЛАР БИСТӘСӘ, 18 йөзгә 1 нче яртысында Казанның көньяк-көнчыгыш өлешендә *Казан постау мануфактурасы* тирәсендә барлыкка килгән торулык. 1796 елда бистәдә 628, 1831 дә 413 постаучы йорты исәпләнә. 1897 дә халык саны 7361 кеше тәшкил итә. П.б.ндә Күпер урамы, Тур урам, Лаврентьев, Соколов урамнары һ.б. була. П.б. тасвирламаларының берсе В.Невельскийның «Казанның аулак урыннары һәм ярлы кварталлары» («Казанские захолустья и трущобы», 1867) китабында сакланган, анда «туры булмаган, түшәлмәгән, чүп-чар б-н тулган урамнар», «коймалы тыкрыклар», «бик кечкенә йортлар», «утынлы ишегаллары» турында баян ителә. 19 йөз ахырында тарихчы М.Н.Пинегин Казанның кайбер бистәләре, ш.и. П.б. «...бөтенләй шһәр белән кушылдылар» дип билгеләп уза. 1736 да бистәдә яшәгән постаучылар пр-тиегә беркетеләләр һәм аның хакимиятенә буйсыналар. Хокуксызлык һәм һөнәри мәнфәгатьләренә цикләнү (озын эш көне, түбән хезмәт хақы һ.б.) 18 йөздә — 19 йөзгә беренче яртысында постаучылар чыгышларына китерә (к. *Казан постаучылары чуалышлары*). Н.П.Загоскин сүзләренә караганда, постаучылар «искиткеч ирек соючәлек» б-н аерылып торалар. Кискен көрәштән соң алар 1849 да ирек алалар, постаучыларның зур өлеше — мещан, башкалары дүрләү крәстияннәрә катлауларына күчәләр. П.б. тарихы б-н кайбер күренекле кешеләрнең, ш.и. Ф.И.Шалытин торышы бәйлә. 1833 тә

бистәдә Е.И.Пугачёв кузгалышы тарихы буенча китап язучы өчен материал жыйрга килгән А.С.Пушкин булып китә. Хәзер П.б. — Петербург, Спартак, Луковский, Павлохин урамнары р-ны.

Әд.: Бессонова Т.В. Казанская Суконая слобода в XVII - первой половине XIX вв. Наб.Челны, 2000; Бикулатов Р., Мустафин Р. Казань и её слободы. К., 2001.

И.Р.Вәлиуллин.

ПОСТМОДЕРНИЗМ (лат. post — соңынан һәм франц. modernus — өр-яңа, заманча), 20 йөзгә 2 нче яртысы — 21 йөз башында *модернизмга* алмашка килгән сәнгәт стили. 1950 еллар ахыры — 1960 еллар башында абстракт экспрессионизм һәм поп-арт контекстында формалаша башлай. П.ның аерылып торган төп сыйфаты — прогресс идеясенән баш тарту; аңа диалогизм, эклектизм, фрагментарлык хас. П. агымнарына — концептуальлек, минималлек, трансавангардлык, гиперреализм, лэнд-арт һ.б.; сурәтләр чаралары категорияләренә — метафора, парадокс, ирония, уен; аеруча еш кулланылучы алымнар — икеләт кодлаштыру, дискрет коллаж, өзметәлек, пастиш, палимпсест керә. П. стилендәгә эсәрләренә төп үзгәчлеген чиге булмаган сәнгәти һәм мәдәни контекст б-н бәйләнеше сәһыгыпкә күрсәтүче һәм классик сәнгәтгә сәнгәти образ урынын алып

Е.Г. Голубцов. «Алдалык». Агач, майлы буяу. 1994. «Mia Joosten» галереясы. Амстердам, Нидерланд.

торучы «симулякр» — чынбарлыкка булмаган образ тәшкил итә. 1950 еллар ахырында — 1960 еллар башында П. сәнгәтендә перформанс һәм хеппенинг кебек формалар барлыкка килә, аларда визуаль башлангыч процессуальлек б-н алышына, образ ишарә ярдәмдә гәүдәләндерелә һәм вакыйга статусын ала. Яңа технологияләр үсеше, техник чаралар мөмкинлеге 1970 еллар башында видео-артны китереп чыгара. П.га интерактивлык категориясе (1980–90 елларда виртуаль чынбарлык йогынтысында үсеш ала), ягъни тамашачы һәм эсәр бәйләнеше классик булмаган тибы хас. Интерактив эсәрләр барлыкка килүгә нәфис мәгълүмат тапшыруның чөл-тәрле ысуллары үсеше: телевидение, гипер-эбәбият, компьютер уеннары һ.б. ярдәм итә. Татарстан сәнгәтендә П. стилистикасын ачыктан-ачык билгеләү 1990 еллар башында Казан нәкышычеләре Е.Голубцов, А.Дорофеев, В.Нестеренко, А.Артамонов, И.Хә-

1. А.А. Артамонов. «Язны чакыручы балалар». 1996. «Vorm-en-Beeld» галереясы, Нидерланд, Зутфен ш.; 2. И.И. Хасанов. «Балачак метафизикасы». Велосипед, манекен (папье-маше), манометр. 2005.

сэнов, И.Гыйманов, О.Иванов, В.Харисов, Н.Бенинг, Ә.Ильясова, В.Тимофеев, А.Бусыгин, Р.Салихов һ.б. ижатында күренә башлай. Башкортстанда яшәүче татар рәссамнары, аеруча «Чыңгызхан» берләшмәсенен Уфа вәкилләре (Н.Лотфуллин, Н.Байбури, Р.Харисов, В.Ханнанов һ.б.) П. үсешенә көчле агым булып керә. П.ның коллаж һәм күчермә бирү кебек алымнары һәм чаралары — Е.Г.Голубцов, симулякр образ — А.Артамонов, ирония — Р.Харисов, борынгы кулъязмалар техникасын хәтерләтүче палимпсест А.Терегулов ижатында чагыла.

Татарстанда гына түгел, Россия күләмендә видеоарт барлыкка килү («Фортпианода уйнаучы Телевизор» видеоинсталляциясе, 1975; «Электрон рәссам», 1976; «Юеш чүпрәк өстендә электрон малай», 1991 һ.б.) «Прометей» эксперименталь эстетика фәнни-тикшеренү ин-ты эшчәнлегенә (житкәчсә Б.М.Галиев) б-н бәйлә. Рәссамнар ш.у. П.ның 1990 елларның 1 нче яртысында барлыкка килгән өр-яңа формаларына — объектка һәм инсталляциягә мөрәжәгат итәләр («Прометей»ның «Әзер бул — һәрвакыт әзер!», 1993; «Якты күңеллә кешеләрнең якты акыллары», 1994 һ.б. хезмәтләре). 1990 еллар ахыры — 2000 еллар башында объект, П. юнәлеше буларак, И.Хасанов (Казан); Ш.Фәрхетдинов (Кама Аланы ш.тп); Р.Гаитов, В.Ханнанов, Р.Миңнебаев (Уфа) ижатларында дадаизм, поп-арт һәм концептуализм традицияләренә таяна.

«Чыңгызхан» рәссамнар берләшмәсенен театральләшкән этник перформанслары П.ның процессуаль сәнгать дип аталучы төбәк юнәлеше үсешенә йогынты ясыллар. Рәссамнар, интерактивлык алымын кулланып һәм тамашачыны эш процессына җәлеп итеп, Алтын Урданың рухи-фәзаи образын тудыралар («Алтын Пайцза», 2002; «Нурлы арба», 2005 перформанслары һ.б.), төрки-татар тарихының йола һәм символларын яңадан җанландырып жиберәләр. П.ның этник төбәк феномены рәссамнарның татар халкына һәм мөселман сәнгәтенә хас архаик борынгылык теленә, фольклор традицияләренә, героик та-

рих темасына, әдәби тел һәм символик образлылыкка тугрылык саклауга нигезләнган.

Татарстан рәссамнарының П. әсәрләре «Яктылык һәм тавыш» (1987, Казан) Бөтенроссия күргәзмәсендә, «Скрябин көннәре» фестивале кысаларында «Мульти-медиа» (1990, Казан консерваториясе), «Яңа сәнгать: кичә, бүген, иртгә» (1993, ТР Дәүләт сынылы сәнгать музейе) күргәзмәләрендә катнаша; аларның күпчелеге ТР Дәүләт сынылы сәнгать музейендә, «Казан» Милли мәдәнияте үзәгендә, Аппелдорн шәһәрәндәге (Нидерланд) сынылы сәнгать музейендә, «Mia Joosten» (Амстердам, Нидерланд), «Vorm-en-Beeld» (Зутфен ш., Нидерланд), «Studio 21» (Галифакс ш., Канада), «Dag» (Цюрих, Швейцария); Россия һәм чит илләрдәге шәхси коллекцияләрдә саклана.

Әд.: Галеев Б.М. Искусство космического века: Избр. статьи. К., 2002; Фаизраханова Г.Р. Постмодернизм в изобразительном искусстве Башкортостана и Татарстана // Изв. Уральского ун-та. Сер. 2. Гуманитарные науки. 2006. № 47, вып. 12; Андреев А.Е. Постмодернизм: Искусство второй половины XX — начала XXI века. СПб., 2007.

Г.Р.Файзрахманова.

ПОСТНИК Иван Яковлевич (16 йөз), рус архитекторы. Мәскәүдәге Василий Блаженный храмын төзүче (1555–61, Барма б-н берлектә). Иван Ширий б-н бергә Казан Кремле диварларын һәм манараларын (1556–62), *Благовещение кафедраль соборын* (1562), Зөя шәһәрәндәге Успение ирләр монастыренда Успение соборын (1560) төзи. Барма б-н П. бер үк кеше дигән фразда бар.

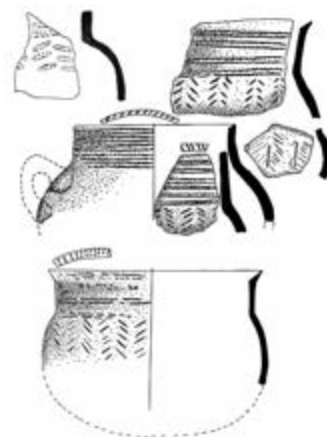
ПОСТНИКОВ ПУЧИНКӘСЭ посёлогы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогынан 32 км көньяк-көнчыгыштарак, Консар елгасы буенда. 2010 елда 14 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 1875 тә Кукмара авылынан күченүчеләр нигез сала. Игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнәләр. 20 йөз башында авыл жәмәгатенә имана жире 144,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Лыябаш-Келәүш волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 нчы 10 августыннан — Тәкәнеш, 1932 нең 1 гыйнварыннан — Кукмара, 1935 нең 10 февраленән — Тәкәнеш, 1963 нең 1 февраленән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1897 дә — 141, 1908 дә — 137, 1920 дә — 91, 1926 да — 98, 1949 да — 207, 1958 дә — 122, 1970 тә — 34, 1979 да — 25, 1989 да — 8, 2002 дә — 23 кеше.

ПОСТНИКОВ Фёдор Егорович (1806 — 27.6.1881, Казан), 1 нче гильдия Казан сәүдәгәре, нәселдән күчмә мактаулы гражданы, хәй-

рияче. Сәүдә йортында ситсы сату б-н шөгыльләнә. П.ның капиталы 400 мең сумга җитә. Болак буендагы таш йорт кужасы, аның сәүдә рәтләре Проломный урамы ягына карый. Сәүдә йортының чатыр манаралы чиркәвен торгызуга 80 мең сум (3 нче дәрәжә Изге Анна ордены б-н бүләкләнә), шәһәр гарипләр йорты өчен 64 мең сум һәм ике катлы таш йорт иганә кыла. П. васыяте буенча гарипләр йорты каршында 75 мең сумга гыйбадәтханә төзелә, 25 мең сум акча шунга ихтыяжларына тапшырыла.

Л.М.Свердлова.

ПОСТПЕТРОГРОМ КУЛЬТУРАСЫ (археол.), Идел-Урал алды төбәгендә (якынча 10 йөз ахыры — 13 йөзгәчә беренче утызъеллыгы). Атамасы 10 йөз ахырында Урта Уралдан Урал-Идел буйларының урман-дала жирләренә күчкән кабиләләргә нисбәтле Петрогрозом культурасыннан алынган. П.к. ядкәрләре беренче тапкыр 1970 еллар ахырында Е.П.Казаков тарафыннан табылган. П.к.ның мәдәни-тарихи комплексы охшашлык ягынан Урта Урал археол. культураларына якын. Постпетрогрозом кабиләләре Урал угорларына карый. Монгол яулары алдыннан (1230 еллар) венгр сәяхәтчесе *Юлиан* постпетрогрозом угорларын Биләр шәһәрәннән «ике көнлек юлда», ихтимал, Зэй елгасының түбән агымы буенда очрата. Шулай ук аларның венгр теленә якын телләре саклана. Өйләрдә яшиләр, эмма жир эшкәртмиләр, терлекчелек б-н шөгыльләнәләр (мөгезле эре терлек һәм атлар өстенлек итә). Гадәттә, П.к. кабиләләре терлек көтү, балык тоту өчен уңайлы елга үзәннәрендә урнашканнар. Күпчелек очракта П.к.на сай чокырлы, өсләренә курган өелгән каберләр хас. Мәетләр күбесенчә баш б-н тоньякка каратып җирләнган, каберләргә сугыш кораллары һәм ат дирбияләре куелган. Керамика — йомры төпле, биек цилиндрик муенлы, тараксыман-шнур орнаменты б-н бизәлгән, әвәл ясалган балчык савытлар. Балчык эшләнмәләреннән измәсәң төелгән кабырчык кушылган. Шундый савыт-саба Идел болгарларының барлык археол. истәлекләрендә диарлек табыла. Ш.у. болгар-постпетрогрозом керамикасының гибриды үрнәкләре дә очрый.

Постпетрогрозом культурасына караган керамика.

П.к. элементлары Чулман буе болгарларының 10–13 йөзләрдәге барлык торукларына хас. Татарстан терр-ясендә П.к. ядкәрләре Актаныш р-нынн Татар Ямалы авылы, Мослим р-нынн Мәлләтамак авылы янын-да һ.б. урыннарда табыла.

Әд.: К а з а к о в Е.П. О происхождении и этнокультурной принадлежности памятников с ренбенчато-шнуровой керамикой // Проблемы средневековой археологии Урала и Поволжья. Уфа, 1987; шу ул у к. Древняя страна «паскатири» // Татарстан. 1993. № 9.

Е.П.Казаков.

ПОТАНИН Владимир Петрович (9.6.1946, Казан), хирург-онколог, мед. фән. д-ры (1998), проф. (1999), ТРның атказ. табибе (1996). М.З. *Сивал* шәкерте. Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1971), Апас үзәк р-н хастаханәсендә баш хирург булып эшли. 1972 елдан Тәтеш р-ны Олы Тархан участка хастаханәсе хирургы. 1975 тән Казан ГИДУВының хирургия һәм онкология кафедрасында. 1977 дән Респ-ка онкология диспансерында (2000 нән — Респ-ка онкология клиник диспансеры), 1981 дән торакаль бүлек, 1989 дан — үпкә һәм күкрәк куйшылыгы хирургиясе бүлегә мөдире. ТР Онкологлар жәмгыяте (1990), Россия эндохирургиялары жәмгыяте (1994) әгъзасы. Хезмәтләр үпкә, үнеч һәм ашказаны эндохирургиясенә, күкрәк куйшылыгы һәм плеврадагы шешләргә; онкологик авыруларны озон б-н дөвалалау карый. П. тарафыннан плевра өчендәге кан китүләренә диагнослау өчен торакопорт; урында таралган үзәк үпкә рагын диагнослау өчен пневмомедиастиниум ысулы; үпкә метастазаларын хирургик юл б-н дөвалау ысуллары тәкъдим ителә. Медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Хирургия рака желудка и пищевода. К., 1994; Опухоли гормонально-зависимых и гормонопродуцирующих органов. М., 2004.

ПОТАНИХА авылы, Биектау р-нында, Биектау тимер юл станциясеннән 36 км төньяктарак, Ашыт елгасы буенда. 2010 елда 17 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — терлекчелек. 1678 дән мәгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Ивановка, Үтәнеш исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, агач эше, күн эшкәртү, он тарту б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Иоанн-Предтеча чиркәве (1738 дә сәүдәгәр И.А.Михляев акчасына төзелә), земство мәктәбе (1884 дә ачыла), вак кредит ширкәте, су тегермәне, аракы з-ды, сыра склады, 1 сыраханә, 1 казна шәраб һәм 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1454,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Алат волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Добьяз, 1963 нең 1 февраленнан — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Биектау р-нында. Халык саны: 1782 дә — 113 ир-ат; 1859 да — 556, 1897 дә — 654, 1908 дә — 875, 1920 дә — 756, 1926 да — 777, 1938 дә — 519, 1949 да — 472, 1958 дә — 303, 1970 тә — 208, 1989 да — 71, 2002 дә — 38 кеше.

ПОТАПОВ Василий Фёдорович (4.3.1955, Питрәч р-ны Шемёлка а.), спортчы (академик ишү), СССРның халыкара класслы спорт остасы (1975). СССР Эчке эшләр министрлыгының С.М.Киров исем. Югары хәрби командирлар уч-шесен тәмамлый (Орджоникидзе ш., 1981). Спорт б-н 1972 елда «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятең Татарстан респ-ка советында шөгыльләнә башлай (тренеры В.И.Шабельникова, 1973 тән — В.Т.Глухих). СССР (1975–78) чемпионы, СССР халыклары спартакиадалары (1975) чемпионы; дөнья (1975, 1977 — көмеш), СССР (1974, бронза) чемпионатларында медальләр ала; 1976 да Олимпия уеннарында (7 нче урын, А-8 РсР) катнаша; СССР кубогы иясе (1974, А-4 РсР), СССР чемпионатында көмеш медаль ала (1981, А-2 РсР). 1973 тән «Динамо» физкультура-спорт жәмгыятең Татарстан респ-ка советында (1974–76 да ТАССР МС каршында Физик культура һәм спорт комитеты) физик культура буенча инструктор.

ПОТАПОВ Владимир Яковлевич (22.1.1947, Кайбыч р-ны Лесхоз пос.), генерал-полковник (1999). Казан танк уч-шесен (1967). М.В.Фрунзе исем. хәрби академияне (Мәскәү, 1975), СССР Кораллы Көчләре Генштабының Хәрби академиясен (Мәскәү, 1988) тәмамлай. 1967 елдан Германиядә совет гаскәрләре төркемендә, 1967–70 тә взвод командиры, 1970–72 дә рота командиры. 1975–78 дә Сахалин утравында полк штабы башлыгы, 1978–80 дә мотоукчы дивизиядә полк командиры. 1980–81 дә Хабаровск краенда мотоукчы өйрәнү дивизиясе командиры урынбасары. Германиядә совет гаскәрләре төркемендә командир урынбасары (1980–84), дивизия командиры (1984–86). 1988–93 тә Ерак Көнчыгыш хәрби округының Уссурийск шәһәрндә урнашкан 5 нче гомумгаскәри армиясендә: 1988–91 дә штаб башлыгы, 1991–93 тә Төньяк Кавказ хәрби округы гаскәрләре командующие, 1997–98 дә РФ Президентының Дәүләт хәрби инспекциясе каршындагы Хәрби инспекторлар идарәсе башлыгы урынбасары, 1998–2003 тә РФ Куркынычсызлык Советы секретаре урынбасары, 2004–05 тә Каспий торба үткәргечләр консорциумы ген. директор урынбасары. 2005 тән директорның 1 нче урынбасары, 2008 дән «Безопасность» тышкы сәүдә оешмасы Федераль ДУП директоры (Мәскәү). РФнең оборона сәләтен үстерү һәм ныгытуга өлеш керткән өчен Г.К.Жуков исем. (2001), Боек Пётр исем. бүләкләргә лаек була. 4 нче дәрәжә «Ватан алдындагы хезмәтләре өчен», 2 нче һәм 3 нче дәрәжә «СССР Кораллы Көчләрендә Ватанга хезмәт иткән өчен» орденнары, медальләр б-н бүләкләнә.

ПОТАПОВ Геннадий Петрович (22.5.1937, Ижевск ш.), очкыч аппаратлар төзү өлкәсе галиме, техник фән. д-ры (1984), проф. (1986), ТРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1996). Казан авиация ин-тын тәмамлаганнан соң (1960), химия автоматикасы КБнда эшли (Воронеж ш.), әйдәп баручы инженер (1963 елдан). 1965 тән Казан техник ун-тында, термодинамик һәм термофизик тикше-

В.Я.Потапов.

ренүләр тармак лаб-ясе мөдире (1965–70), фәнни-тикшеренү секторы башлыгы (1970–75), сәнәгать экологиясе каф. мөдире (1988–99), пр-тие икътисади каф. профессоры (1999–2005). 2005 тән Казан техник ун-тының Түбән Кама ф-лында. 1960 елларда П. «стенка-газ» системасының ионлаштыру үзлекләрен тикшерү буенча фәнни юнәлешне житәкли; очкыч аппаратларның хәрәкәтләндерүче электрлашуы теориясен эшли. Кешенең тормыш иминлеген һәм әйләнә-тирә мохитне саклау өлкәсендә энергия жайланмаларының эш режимына диагностика ясау алымнарын, һава атмосферасын, су һәм туфракны саклаудагы сорбцион системалар эшенең нәтижәлеге күтәрү юлларын тәкъдим итә; социаль-икътисади системалар үсеше динамикасын фаразлауның синергетик алымнарын эшли; икътисад объектларын динамик үстерү, продукция һәм хезмәт күрсәтүләрен сыйфаты б-н идарә итү параметрларын оптимальләштерә торган модель уйлап таба. Уйлап табуга 11 авторлык таныклыгы бар.

Х е з м.: Качество воздуха в непроизводственных помещениях. К., 1993; Двигательная электризация летательных аппаратов. К., 1995; Экологические основы техносферы. К., 2000; Безопасность жизнедеятельности с учётом аспектов экономики. К., 2003; Синергетические аспекты затратного менеджмента // Вестн. Казан. техн. ун-та. 2005. № 3; Факторная модель прогноза финансового состояния предприятия // Вестн. Казан. техн. ун-та. 2007. № 1.

ПОТАПОВО-ТОМБАРЛЫ авылы, Баулы р-нында, Баулы шәһәрненнән 12 км көньяк-көнбатыштарак, Томбарлы елгасы буенда. 2010 елда 744 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, чуашлар — 71%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөзгеле әре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 18 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. 1860 елларга кадәр халкы дөүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 1889 елгы мәгълүматларга караганда, П.-Т.да 3 су тегермәне, 20 йөз башында Архистратиг Михаил чиркәве, чиркәү-приход мәктәбе эшли. 20 йөз башында авыл жәмәгатенең имана жире 1957 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Самара губернасының Бөгелмә өязе Баулы волостенда, 1920 дән ТАССРның Бөгелмә кантоньнда. 1930 ның 10 августыннан — Баулы, 1963 нең 1 февраленнан — Бөгелмә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Баулы р-нында. Халык саны: 1859 да — 579, 1889 да — 801, 1910 да — 1315, 1920 дә — 1273, 1926 да — 1357, 1938 дә — 1482, 1949 да — 1221, 1958 дә — 1379, 1970 тә — 872,

1979 да — 727, 1989 да — 549, 2002 дэ — 758 кеше.

ПОТАШ АЛАНЫ посёлогы, Әлмәт р-нын-да. Әлмәт шәһәрәннән 7 км төньяктарак ур-нашкан. 2010 елда 28 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — урманчылык; «Ямашнефть» АЖ санаторие. 1930 елларда нигез салына; торак пункт буларак 1963 нән 23 июлендә теркәлә. Оештырылган көннән Әлмәт р-нын-да. Халык саны 1938 дэ — 38, 1949 да — 67, 1958 дэ — 70, 1970 тэ — 35, 1979 да — 38, 1989 да — 18, 2002 дэ — 25 кеше.

ПОТАШЁВ Андрей Валерьевич (13.4.1954, Мейнинген ш., ГДР), механика өлкәсе галиме, физика-матем. фән. д-ры (1995), проф. (2002). Казан ун-тын тәмамлый (1976), Математика һәм механика фәнни-тикшеренү ин-тында эшли. 1996–2011 елларда Казан югары артиллерия командирлары уч-щесенен югары матем. каф. профессоры. 2011 дән Казан кооперация ин-тында. Хезмәтләре аэрогидродинамиканың кайтма кырый мәсьәләләренә (АККМ) карый. П. шартлау матдәләре катламлы һәм анизотроп тирәкләрдә тарала торган импульслы-гидродинамик шартлау модельләрен булдыра. АККМне аналитик чишү алымнарын эшли, файдаланудагы модельләренә һәм агым топологияләрен катлау-ландыру хисабына аларның кулланылыш өлкәсен киңәйтә; чишелеш алгоритмнарын эшли һәм санлы кыйммәтләрен таба; канат профилләрен проектлау һәм характеристикаларын яхшырту өчен АККМ чишелешләренән файдалану мөмкинлеген күрсәтә һәм методикасын эшли. ТР ФАнЭ Х.М.Мөштәри исем. бүләге лауреаты (1999).

Х е з м.: Краевые задачи теории взрыва. К., 1986 (автордаш); Обратные краевые задачи аэрогидродинамики: Теория и методы проектирования и оптимизации формы крыловых профилей. М., 1994 (автордаш); Mathematical Methods of Airfoil Design. Inverse Boundary — Value Problems of Aerohydrodynamics. В., 1997 (автордаш).

ПОТЁХИН Давид Евсеевич (22.12.1901, Таврия губ. Генчиск ш. — 4.11.1978, Казан), терапевт, мед. фән. канд. (1956), ТАССРның атказ. табибе (1940). Казан ун-тының мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1927), Лаеш р-нын-да табиб һәм берләштерелгән диспансер мөдире булып эшли. 1929 елдан Цивильск ш. (Чуаш АССР) туберкулёз диспансеры табибе һәм мөдире. 1931–51 елларда Казан ГИДУВында: 1938 дән директор урынбасары, 1939–42 дэ, 1944–51 дэ ректор. Бер үк вакытта, 1942–44 тэ, Казан шәһәр сәламәтлек саклау бүлгә мөдире. 1951 дән Казан мед. ин-тының госпиталь терапиясе кафедрасында, 1970 тән эчкә авырулар каф. доценты. Хезмәтләре ашказаны-эчәк тракты авыруларын, Банг авыруын, гиперацид гастритлар һәм ашказаны ялкынсынуын; балалар үлем сәбәпләрен өйрәнүгә карый. Кызыл Йолдыз, «Почёт билгесе» орденнары, медальләре б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Из деятельности Цивильского туберкулезного диспансера // Вопр. туберкулёза. 1930. № 5/6; Рентгенотерапия хронического гриппа // Казан. мед. журн. 1937. № 3 (автордаш).

Әд.: П а в л у х и н Я.Г. История медицины Татарстана в лицах. К., 1997.

ПОТЁМКИН Г.А.НЫҢ ШӘХСҖ КИТАПХАНӘСҖ. Россиянең дәүләт һәм хәрби эшлеклесе, кенәз Григорий Александрович Потёмкинның (1739–91) китаплар тулланмасында зур мәдәни-тарихи мирас тәшкил иткән 2 меңнән артык әсәр исәпләнә. Китапларның бер өлешенә таралып бетә, икенче өлешенә (146 исемдә) Эрмитаж китапханәсенә әлгә, тагын бер өлешенә Г.А.Потёмкинның сәркәтибә В.С.Поповка кала. Китапханәнең зур өлешен Екатеринаславта (хәзерге Днепрпетровск) ачылачак университетка тапшырылырга тиеш була, тик бу ният тормышка ашмый. Башка мәгълүматлар буенча, ул Екатеринаславта уч-щесенә бүлгәк ителә һәм Жәмәгать кайгыртуы приказы карамагындагы казна китапханәсе буларак исәптә тора. 1798 елның маенда император Павел I Казанга килгәч, аның кушуы буенча Г.А.Потёмкинның китаплары һәм башка коллекцияләре Казандагы Беренче ир балалар гимназиясенә тапшырыла. 1799 ның мартында китапханә (барлыгы — 1319, ш.и. 1065 чит телләрдәге, 106 рус телендәге китап, 34 кулъязма, 114 карта һәм планнар) Казанга китерелә, ә университет ачылганнан соң, В.И.Полянский китапларының тулланмасы б-н бергә, аның китапханәсенә нигезен тәшкил итә.

Китапханәдә 15–18 йөзгә караган чит ил басмалары — инкунабуллар (беренче басма китаплар), эльзевирлар (16 йөз ахыры — 18 йөз башына караган голланд басмалары), альдиналар (15 йөз ахыры — 16 йөз башына караган Венеция басмалары), грек телендә Г.А.Потёмкин һәм Екатерина II гә багышланган мәдхияләр (тоташ гравюра ысулы б-н эшләнгән басмалар) саклана.

Рус телендәге китаплар арасында М.В.Ломоносовның «Боек Пётрның адмиралтейство б-н идарә итү һәм верфь турындагы регламентлары» («Регламенты Петра Великого об управлении адмиралтейством и верфи», 1753), «Россиянең кыскача эльязмасы» («Краткий российский летописец», 1760), автор төзәтмәләре б-н В.К.Тредиаковскийның «Сочерләп һәм төржәмәләре» («Сочинения и переводы...», 1752), Екатерина II гә бүлгәк ителгән «Анисим Князевның нәсел герблары жьелмасы» («Собрание фамильных гербов Анисима Князева», 1912 елгы басма), «Стольник Петр Толстойның Европа буйлап сәяхәте... 1697 ел» («Путешествие стольника Петра Толстого по Европе... 1697 года», 1888 дэ басыла), шу. 18 йөзнен 1 нче яртысында дин юлында сәфәр кылган авторның үз рәсемнәре б-н «Василий Григорович-Барскийның... сәяхәте» («Путешествие... Василия Григоровича-Барского»), «Иван Грозныйның дәрәжәләре китабы», («Степенная книга Ивана Грозного», 17 йөз күчәрмәсе), Г.А.Потёмкинның эш кәгазьләре, шәхс мөһере б-н «Көзгә заводының ачка керемнәре һәм чыгымнары китабы» («Книга приходу и расходу денег по зеркальному заводу») һ.б. була. Китапханәдә шу. сирәк язмалардан 50 төргәктән торган иврит телендә бозау тиресенә язылган «Моисейның биш китабы» («Моисеево пятикнижие», якынча 9–10 йөзләп), 18 йөз гравюралары альбомнары жьел-

масы, ш.и. «20 махсус картадан торган Россия атласы» («Атлас российский, состоящий из 20 специальных карт», 1745), «Мәскәу һәм аның 30 чакрым әйләнә-тирәсе планы» («План Москвы и окружностей на 30 верст»), «Россиянең төрле шәһәрләре күренеше» («Виды разных российских городов») һ.б. булуы билгеле.

Әд.: Полное собрание законов Российской империи. 1798–1799. СПб., 1830. Т. 25; Мартынов И.Ф. Частные библиотеки в России XVIII в. // Памятники культуры. Новые открытия: Ежегодник. 1975. М., 1976; Аристов В.В., Ермолаева Н.В. История Научной библиотеки им. Н.И.Лобачевского. К., 1985.

И.А.Новицкая.

ПОТЁМКИНА Аделаида Матиновна (4.7.1933, Бөгөлмә ш.), педиатр, аллерголог, мед. фән. д-ры (1985), проф. (1988), ТАССРның атказ. табибе (1989). Казан мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1957), Казан шәһәрндәге 7 нче хастаханәнен балалар дөвалу-профилактика бүлгәндә участок педиатры булып эшли. 1964 елдан — Казан ГИДУВының педиатрия; 1966 дан 1 нче Мәскәу мед. ин-тының педиатрия кафедраларында. 1970 тән Казан ГИДУВының балалар авырулары кафедрасында. СССРда беренче аллергология кафедрасын оештыручы һәм аның мөдире (1989), Казанда балалар аллергологиясе хезмәтен булдыручы (1972). Казан шәһәр сәламәтлек саклау идарәсендә балалар аллергологиясе буенча баш белгеч (1973 тән). Хезмәтләре балалык яшендәгеләр аллергологиясенә карый. СССР ВДНХсының комеш медале; «Сәламәтлек саклау отличнигы» билгесе б-н бүләкләнә.

Х е з м.: Диагностика и лечение аллергических заболеваний у детей. К., 1990; Лекарственные средства в лечении аллергических заболеваний у детей. К., 1991; Рецепты блюд для больных с пищевой аллергией. К., 1994.

ПОЦЕЛУЁВА Людмила Александровна (7.1.1947, Карел-Фин ССР, Соргавала ш.), фармацевт, фармаколог фән. д-ры (1992), проф. (1992), ТРның атказ. фән эшлеклесе (2000). 1 нче Мәскәу мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1970), 3 нче фармацевтика уч-щесендә (Казан) эшли. 1973 елдан «Татхим-фармпрепаратлар» пр-тиесендә. Бер үк вакытта, 1972 дән, Казан мед. ин-тының Үзәк фәнни-тикшеренү лаб-ясендә, 1977 дән — дарулар технологиясе каф. мөдире. Хезмәтләре микроблардан барлыкка килә торган фермент препаратлары булдыруга карый. Уйлап табуга 11 патенты бар. Генетик инженерия, биотехнологияләр һәм мед. максатларында микроб нуклеадлары препаратлары һәм шуларга кардәш ферментлар уйлап тапканы өчен СССР МС бүлгә бирелә (1987).

Х е з м.: Противогриппозное действие бактериальной РНКазы в эксперименте и фармакокинетическое обоснование способа введения её в организм // Антибиотики и химиотерапия. 1990. № 3; Биофармацевтическое изучение и оценка безвредности мази биназы // Фармацевт. журн. 1993. № 2; Место нуклеазной активности в противовирусной защите // Казан. мед. журн. 1995. № 3.

Әд.: Деканы Казанского медицинского университета: Биограф. словарь. К., 1997.

ПОЧИНКИ-НОВОЛЪШЕВО, к. Яңа Льяш Пучинкәсе.

ПОЧТА (поляк. poczta), почта элементәсе, элементән язма хат-хәбәрләр жиберү, посылкалар жиберү һәм кабул итү, акча күчерү, вақытлы матбугат илтү-тапшыру б-н шөгьльләнүче бер тармагы; көнкурештә ш.у. элемент пр-тиеләрен (почтамтлар, элементә узеллары һәм бүлекчәләре), алар аша жиберелгән корреспондентия, күчермәләрне П. дип атылар. Язу барлыкка килгәч тә мөгьльләт алмашу язма рәвештә башкарыла башлый, бу курьерлык эшенә башлангыч бирә, соңрак данми П. элементәсе оешуга китерә. Идел буе Болгар дәүләте, Алтын Урда идарәчеләре дипломатик язышулар алып баралар, бай кешеләр үзара хатлар алышалар, нәтижәдә үзенә бертөрле ям хезмәтә барлыкка килә. Русьта беренче почта хезмәтләре 10 йөздән мөгьльлүм; халык «повоз» йөкләмәсе үти, ягьни кенәз чапкыннары өчен жигелгән атлар бирергә тиеш була. 13 йөздә аерым араларда алмашулы атлар б-н дәүләтнең язма хәбәрләрен тиешле урыннарга житкерү өчен махсус хезмәт (ям чаптыру) оештырыла, ул 19 йөзнен 2 нче яртгысына кадәр яшәп килә. Бу максатта халыкка ям йортларында ямчылар, билгеле күлөмдә атлар тоту йөкләнә. 16–18 йөзләрдә ям йортлары саны үсә бара. 16 йөздә ям чаптыру б-н житәкчелек итү өчен дәүләт учреждениесе — Ям приказы булдырыла (18 йөз башына кадр саклана). Дәүләт фәрманнарын шәһәрләргә илтү, гаскәрләргә житкерү б-н махсус чапкыннар шөгьльләнә. 17 йөзнен 2 нче яртгысында дәүләт П. учреждениеләре оештырыла башлый, алар дәүләт һәм аерым заглавның ихтияжларын канәгатләндерергә тиеш булалар. 1782 елда П. эше б-н идарә итү өчен Почта департаменты төзелә, ям йортлары П. станцияләре дип атала башлый. 1781 дә — П. аша акча жиберү һәм корреспондентияләрне хат ташучылар аша илттерү, 1783 тә — корреспондентияләрне авырлыгына һәм ара ераклыгына карап аларны жиберү өчен бердәм тарифлар. 1843 тә — ераклыкка бәйсез рәвештә корреспондентияләргә жиберүгә бердәм П. тарифы гамәлгә кертелә. 1848 дә — штемпельле конвертлар, 1858 дә П. маркалары чыгарыла. Болар барысы да П. элементәсе хезмәтеннән файдалануны шактый иңгеләйтә һәм П. алмашу үсешенә ярдәм итә. Тимер юллар барлыкка килгәнче махсус юл грамоталары бирелгән пассажирларны ташу да П. ведомствосы вазифаларына кергән. 1884 тә П. һәм 19 йөз уртасында барлыкка килгән телеграф (к. *Телеграф*) хезмәтләре берләштерелә, Эчке эшләр министрлыгы составында Почта һәм телеграфлар баш идарәсе төзелә. 17 йөз ахырында — 18 йөз башында Казан аша Мәскәүдән Пермьгә, Оренбург, Урал һәм Себергә юнәлгән П. юллары уза. 18 йөзнен 1 нче чирегендә Казанда П. конторасы ачыла. 1830 да шәһәр яңа оештырылган П. округы үзегенә әверелә. 1866 да Казан губерна П. конторасы каршында *Казан шәһәр почтасы* булдырыла. 1869 да Казан губернасында 48 П. станциясе, аларда 1179 ат исәпләнә. П. атнага 2 тапкыр Казан–Царёвококшайск (хәзер Йошкар-Ола), Казан–Мал-

мыж, Казан–Чистай, Казан–Чабаксар трактлары буйлап китерелә. Авыл халкына дәүләт П.сы тарафыннан хезмәт күрсәтелми. 1865 тән авыл жирендә П. эше б-н земстволар һәм земство П.сы шөгьльләнә, алар үз кагыйдәләре, баяләре, маркалары б-н эш итәләр. 20 йөз башына Казан губернасы илдәге земство П.сы барлык өязләрне колачлаган 9 губернаның берсе була.

Мәскәүдән Казанга П. жигүле транспорт, тимер юллар төзелгәч, поездлар б-н китерелә. 1868 дән Идел һәм Кама елгалары янында урнашкан шәһәрләргә «Самолёт», «Кавказ вә Меркурий» жәмгыятьләре пароходларында П. хезмәтә күрсәтелә башлый. Ләкин П. илтүнең оештырылуы озак вақытлар примитив булып кала: элеккечә үк төп чара буларак жигүле транспорт файдаланыла. 1913 тә Казан губернасында ургача алганда жан башына 4 тән дө кирәк хат-хәбәр туры килә. 1917 дә Казанда — 77, Чистайда — 9, Мамадышта — 4, Царёвококшайскида — 2, Чабаксарда — 5, Арчада 1 П. әржәсе була. П.ны эшкәртү, аны төзү һәм бушату буенча барлык операцияләр дә кул көче б-н башкарыла.

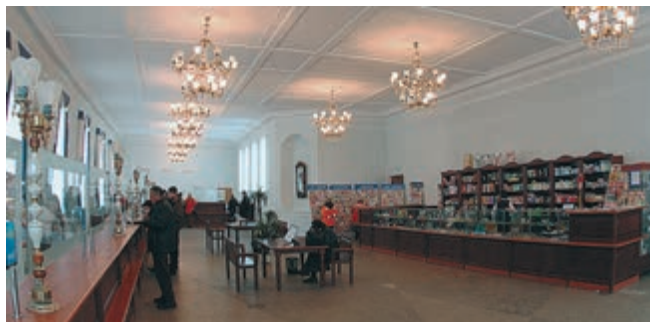
Гражданныр сугышы елларында илдәге хужалык жимереклекләре нәтижәсендә П. эше таркала. Элементә учреждениеләрен саны кими. 1917–21 дә кабул ителгән декретлар б-н почта элементәсе вазифалары киңәйтелә, 1924 тән хәл уңайлана башлый. П. хезмәтә «божра» маршрутына куела, ул респ-каның 3519 торак пункттын (89%) колачлый, яңа почта трактлары (Казан–Минзәлә, Казан–Тәтеш) эшли башлый. Жигүле транспорт б-н бергә автотранспорт та файдаланыла; 1933 тә респ-када П. ташу өчен самолёт жиберелү мөһим вакыйга була. Казан тимер юл П. бүлекчәсе хезмәткәрләрен саны 6 дан (1917) 40 кешегә житә (1928). 1925 тә беренче тапкыр авылларда хат ташучы вазифасы кертелә (аларның саны арта: мөс., 1928 дә — 338, 1932 дә 2788 хат ташучы була). Шул ук елда П. корреспондентиясе 16,4 млн. данә (1924 елга карата 200%), жиберелгән корреспондентия 7,6 млн. данә (195%) тәшкил итә. 1928 дә — 193, 1932 дә 1170 П. агентлыгы һәм пр-тиесе исәпләнә. 1932 дә матбугат тарату хезмәтенен эшен яхшырту максатында Үзәк матбугат тарату идарәсе — *Союзпечать* һәм Татарстан респ-ка элементә идарәсе каршында матбугат тарату бүлегә оештырыла. Күрелгән чараларга карамастан, респ-када П. элементәнең артта калган тармагы була. Үзәк газеталар Казанга 3 нче, респ-каның күпчелек районнарына 5–6 нчы көннәрдә килеп житә. Пенсия һәм пособиеләр 1934 тә П. аша күчереп түләнә башлый.

Бөек Ватан сугышы башлангач, П. эшенең шартлары кискен үзгәрә. П. алмашу шактый арта, ләкин П. хәркәтә сизелерлек на-

Почта-пассажир дилижансы.

чарая. Фронттагы сугышчыларга жиберелә торган посылкалардан тыш, аерым затлардан посылкалар кабул итү туктатыла. Почта транспортын хәрби ихтияжда яки хужалык ихтияжларында файдалану тыела; П. вагоннарын гаскәри эшелоннарга тагу рөхсәт ителә. Сугыш елларында респ-када 28 атлы П. станциясе, 2 катер, 47 автомобиль, 48 велосипед була. Сугыштан соңгы елларда П. элементәсен яхшырту буенча чаралар күрелә; 1947 дән халыктан посылкалар яңадан һәр жирдә дә кабул ителә башлый. 1956 да ТАССР Элементә идарәсе каршында хужалык исәбендә эшләүче автотранспорт конторасы оештырыла, ул П. ташуларның зур өлешен үз өстенә ала; транспортның барлык төрләре — тимер юл, авиация, автомобиль транспорты файдаланыла башлый. Шәһәрләрдә элементәнең илтү бүлекләре булдырыла, Казанда район элементә узеллары оештырыла, алар шәһәрнең барлык П. бүлекчәләре эшчәнлеген координацияли. Почтамтта, П. ташу бүлекчәләрендә механикалаштыру чаралары: капларны бәйләүче машиналар, күтәргечләр, автотөягечләр, транспортёрлар, штемпель басучы аппаратлар, нумераторлар, сургыч басучы электр жайланмалары, алты урынлы индекс нигезендә хатларны адреслар буенча аеручы машиналар гамәлгә кертелә; конверт, откритка һәм газеталар сатучы ярымавтоматлар урнаштырыла. 1964 тә клиентлар б-н исәп-хисапларны теркәү һәм эшкәртүне үзәкләштерү өчен почтама каршында машина-исәпләү бюросы оештырыла (бу тәҗрибә илнен башка элементә пр-тиеләрендә дә тарала). 1970 тән П.ны контеинерлар б-н ташу үсеш ала. Терек П. пунктлары, күпкатлы йортларның беренче катларындагы абонент П. әржәләре һәм авыллардагы төркемле абонент шкафлары, ш.у. төрләр һәм адреслар буенча бүлүне камилләштерү корреспондентияләрен илтүне тизләтә. Район үзәкләрендә һәм авыллар-

Казандагы Башпочтамт. Клиентларга хезмәт күрсәтү залы.

да заманча типтагы элемтэ пр-тиеләре төзелә. 1980–85 тә 11 район элемтэ узелы бинасы, аэропортларда һәм тимер юл станцияләрендә 9 П. алмашу пункты файдалануга тапшырыла. Матбугат тарату хезмәте дә үсеш кичерә. 1972 дән Казанга үзәк газеталар тизлекле фототелеграф алымы б-н тапшырыла башлый, нәтижәдә алар укучыларга чыккан көндә үк барып ирешә. 1980 елларда Казан Россиядә вакытлы матбугатка заказлар кабул итү һәм рәсмиләштерү ЭВМ ЕС 1030, ЭВМ ЕС 1045 тә башкарылган бердәнбер шәһәр була.

1990 еллар башында, базар икътисадына күчү шартларында, куллану ихтыяжы кимү аркасында П. элемтәсенә традицион хезмәтләр күрсәтү күләме азая башлый (20 йөз ахырында респ-када яшәгән һәр кешегә елга 20 ләп, 21 йөз башында 5 ләп хат туры килә). Моңа бәйлә рәвештә, корреспонденцияләре һәм күчәрелгән асчаларны эшкәртү, жиһәрү һәм тапшыру б-н бергә, хәзерге вакытта П. 70 тән артык төрдә үз профиленә карамаган хезмәтләр күрсәтә. Заманча технология һәм техника гамаләгә кертелә. П. элемтәсе хезмәт күрсәтүләре буенча автоматлаштырылган эш урыннары оештырыла. Район узеллары һәм почтамагт эчке П.ны — «Россия экспресс-почтасы», халыкара П.ны «EMS Гарантпост-Татарстан» системалары буенча тиз арада илтүче-тапшыручы оешмалар челтәренә кертелгән. Жиһәрелгән корреспонденцияләре электрон П. ярдәмендә кабул итү, тапшыру һәм илтпел биру автоматлаштырылган мәгълүмат системаларына нигезләнгән тизләтелгән күчәрүләр башкарыла; басмаларга интeрнет-язылу, электрон кибетләр һ.б. үзләштерелә. 1997 дә 2 районара почтамагт, 9 районара узел, 23 район участкагы, 10 район П. элемтәсе узелы, 44 элемтэ пункты, 1058 элемтэ бүлекчәсе (аларның 844 е асыл жирендә), Респ-ка почта ташу үзәге һәм Респ-ка реклама үзәге составында «Татарстан почтасы» почта элемтәсе идарәсе» ДУП төзелә. Эшләрүчеләр саны — 9 меңнән артык кеше, шуларның 3,7 меңе — хат ташучылар. П. маршрутларының озынлыгы 25 мең км дан артык. П. хезмәтләре респ-каның барлык торак пунктларын колачлый. 2011 дә П.га 30,6 млн. данә хат, 69,7 млн. данә газета һәм журнал, 0,3 млн. данә посылка китерелә, 11,4 млн. данә акча күчәрүләр һәм пенсия түләрүләре башкарыла.

Әд.: Орлова А.Ф. Время и связь. К., 1988; Людей связующая нить. К., 2003.

Г.Я.Мәүлетова.

ПОЧТА-ТЕЛЕГРАФ ОКРУГЫ (К а з а н о к р у г ы), Россиянең почта-телеграф идарәсе системасындагы адм.-терр. берәмлек. Россия Дәүләт советының император Александр III тарафыннан расланган 1885 ел 28 май карары нигезендә оештырыла, 1885 нең 1 октябрендә ачыла. Округ идарәсе карамагында почта, телеграф бүлекләре һәм 1890 нан жирле телеграф челтәре була. Казан П.-т.о.на Казан (1885–1918), Вятка (1885–1901), Сембер (1901–18), Түбән Новгород (1901–05) губерналары керә. Башта — 87, 20 йөз башында 143 почта-телеграф учредниесен үз эченә ала. П.-т.о. идарәсенен

составы: башлык, аның ярдәмчеләре, эш башкаручы, бухгалтер һәм аларның ярдәмчеләре, канцелярия хезмәткәрләре һәм 1898 нең декабреннән — махсус йөкләмәләр башкаручы чиновниклар һәм хисапчылар, баш, өлкән, кече механиклар, архивариус (барысы — 11 кеше); адм.-идарә, техник, бухгалтерлык, оештыру-инструкторлык, тикшерү, файдалану, махсус йөкләмәләр башкаручы чиновниклар бүлекчәләре була (1915). Округ идарәсе Россия Эчке эшләр министрлыгының Почталар һәм телеграфлар баш идарәсенә, 1917 нең ноябреннән Почталар һәм телеграфлар халык комис-тына буйсына. Почталар һәм телеграфлар халык комис-тының 1918 ел 4 июнь карары б-н бетерелә.

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 3. СПб., 1887. Т. 5. № 2989.

Әд.: Государственность России: Государственные и церковные учреждения, сословные органы и органы местного самоуправления, единицы административно-территориального, церковного и ведомственного деления (конец XV века — февраль 1917 года): Словарь-справ. М., 2001. Кн. 3.

Е.Б.Долгов.

ПОШАЛЫМ елгасы, Көнбатыш Кама алдында, Казансу елгасының уң кушылдыгы. Озынлыгы 11,5 км, бассейнының мәйданы 38,5 км². Арча р-ны терр-ясеннән ага. Елга башы Алмалы авылыннан көнчыгыштарак, тамагы Дүртөйле посёлогы янында. Елга башының абс. биеклеге 180 м, тамагыныкы — 112 м. Су жыелу мәйданының урманлылыгы 5%. Туенуы катнаш, күбесенчә кар сулары исәбенә. Жир асты сулары б-н туену модуле 1–3 л/с/км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жәен нык саегуы б-н характерлана. Жәйге чорда югары агымда елга киңбә. Бассейнда еллык су агымының уртача күпчеллек катламы 145 мм, ташу агымы катламы 120 мм. Язгы ташу, гадәттә, апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында туна. Елга тамагында суының иң аз вакытындагы уртача күпчеллек чыгымы 0,045 м³/с. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жәен бик каты (12–20 мг-экв/л). Гомуми минеральлешүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жәен 700–1000 мг/л. Елгада су күләме 0,3 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

ПОШЫ (*Alces alces*), партояклылар отрядындагы боланнар семьялыгынан имезүче хайван. Евразия һәм Төньяк Америка урманнарында киң таралган. 1929 елда Татарстанда 83 пошы була, 1950 дә — 1318, 2003 тә — 4430. Куаклыкларда һәм биек үләнле урынарда яшиләр. Гәүдә озынлыгы 3 м га, сырт биеклеге 2,3 м га кадәр, авырлыгы 500–570 кг. Гәүдәсе кыска, башы зур, көкрә танаулы. Өске ирене кабарынкы һәм аскысы өстеннән салынып төшә. Ата П.ның муен астында тире үсентесе («алка») асылынып тора. Колаклары озын, киң, хәрәкәтчел. Мөгез ата П.дагына, ул кыска күрсәдән һәм киң ясыланган «көрөктән» тора, аңардан исә берничә үсенте китә. Озын аяклары һәм киң тояклары чытырманлык һәм сазлыкларда жиңел йөрергә мөмкинлек бирә. Йон капламы кую көрән яки кара диарлек төстә, аяклары астан өс-

Поши.

кә таба аксыл соры яки ак. Берәрләп яки төркемләшп (3–5 зат) яшиләр. Жәенс яктан 3 яшәтә житлөгә. Парлашу чоры — сентябрь–октябрдә, аннары ата П. мөгезләрен сала. Яңалары апрель–майдагына үсә башлый, көзгә сөякләнәп бетә. П. май–июньдә 1–2 бала китерә. Жәен, нигездә, үләнчел үсемлекләр, шу. агач-куак яфраклары һәм яшь ботаклар, көзен коелган яфраклар, кышын ботаклар б-н туклана. 20–25 ел яши, эмма күбесе иртә һәлак була. Төп дошманнары — аю, бүре, селәүсен, комагай. Нарат, имәннәре зарарлай (яшь үсентеләрнең очларын ашыя). Сунарчылык объекты (лицензияләре буенча).

ПОЭМА (грек. роіета — ясыим, ижәт итәм), зур күләмле лиро-эпик жанр атамасы. Эпостан хикәяләү, сюжетлылык, персонажлар системасын, матди доньяны кабул итә, лирикадан — субъектив кичерешләренә гәүдәләндерү, лирик геройның булуы, чагыштырмача уртача күләмгә һәм шигъри телгә тартылуны ала; П.ның чыганаклары еш кына фольклорга барып тоташа. Төрки-татар әдәбиятында беренче П. — Кол Галинең «Кыйссаи Йосыф» эсәре. Гасырлар дәверендә П.да идеологик синкретизм чагылыш таба: этик-дидактик мотивлар фәлсәфи фикерләр б-н, реалистик элементлар — дини-фантастик һәм мифологик элементлар б-н үреләп бара. Эчтәлек үзенчәлеге һәм сәнгати структурасы буенча, нигездә, П.ның 3 типологик төрен аерып карыйлар (19 йөзгә кадәр төрле күчмәле формалар яшәп килә). Беренче тип — героик П. — халык героик-эпик риваятьләренә барып тоташа. Алтын Урда чорында исламны пропагандалауга багышланган дини-мифологик П.лар языла («Кыйссаи Авык», «Кыйссаи Сәкям», «Кыйссаи Әхтәм»). Икенче тип — эпик-дидактик — халык авыз ижатының нәсыйхәт жанрларынан килә (вәгаз, нәсыйхәт). Бу төр эсәрләренң идея-тематик үзенчәлеге этик-тематик мотивларының фәлсәфә б-н үреләп баруы тәшкил итә: кеше яшәеше, кешенең жирдәге роле һәм максаты, мәхәббәт кичерешләре, яшәү һәм үлем турындагы уйланулар (Харэзми. «Мәхәббатнамә»; Хисам Кәтиб. «Жөмжөмә Солтан»). П.ның өченче тыбына мәхәббәт-романтик һәм авантюра-новеллистик П.лар керә. Аларда илаһи һәм доньяви мәхәббәт неч-

кә, хисчән һәм тирән чагылыш таба (Котб. «Хөсрәү вә Ширин»; Сәйф Сараи. «Сөһәйл вә Гөлдәрсен»; Сәйяди. «Дастан Бабахан»).

Казан ханлыгы чоры шагыйре Мөхәммәд-ярның «Төхфәи Мәрдан» һәм «Нуры содур» П.лары гуманизм идеяләре һәм дини мотивлар б-н сугарылган. 18 йөздә П. Г.Утыз Имәни ижатында үстерелә, камилләштерелә («Гавариф әз-заман» («Заман укымышлылары»), «Тәнзиһ әл-әфкар фи нәсаих әл-әхъ яр», («Фикерләре пакьләндерә торган игелек үгетләр»). П.да дини хорафатларга каршы һәм урта гасырларга хас мәгърифәтчел фикерләр өстенлек ала; традицион романтик күзәлгә кысаларында халык мәнфәгатьләреннән ерак торган, үз-үзләреннән канәгать булган руханиларга карата гаепләү мотивлары барлыкка килә. 19 йөздән башлап урта гасырлар П.сыннан яңа тип П.га күчеш башлана. Фәлсәфи, дөньяга караш б-н бәйләү мотивлар Г.Кандалының «Сәхибжамал» П.сында чагылыш таба. Анда мәгърифәтчел мотивлар, социаль-әхлакый эчтәлек мөселман руханиларының культын тәнкыйтьләү б-н үреләп бара. Матурлык категориясе илаһи түгел, ә бәлки «жирле» антропологик эчтәлектә алга чыга. Автобиографик билгеләр хас булган лирик герой П.да яңа төсмер ала. Бу, үз чиратында, кешене тасвирлауга яңа караш барлыкка килү хакында сөйлә.

20 йөз башы татар поэзиясендә адипләү мәдәни аспектта яңа баскычка күтәрелә. П. эчтәлек, идея-эстетик һәм сәнгати планда сыйфат алынган югары дәрәжәгә ирешә. Дөньяга кадими карашны һәм мәдәният парадигмасын кире кагу заруриятеннән чыгу жанрларның үзгәрүенә китерә; модернистлар ижатында яңа жанр модификациясе — анти-жанр-антипоэма барлыкка килә. Анда бүтән яңгыраш алган классик шәрех әдәбиятының традицион үзгәчлекләре сизелә. Бу хал жанрның трансформациясе хакында сөйлә: дини-дидактик эчтәлекле сюжет дөньяви фикерләренә житкерүгә буйсындырыла (Ш.Бабич. «Кандала», «Газазил»; Г.Сәнгати. «Хозыр»; М.Гафури. «Адам вә Иблис» һ.б.). Ш.Бабичның «Газазил»ендә әдәби пародия алымы файдаланыла, сюжет үзгәндәге Ходай Тәгаләгә буйсынамаган өчен оҗмахтан куылу турындагы дини легенда үзгәртелә. П.да табигый рәвештә С.Рәмиевнән гыйсьянчылык романтизмы (кара: *Гыйсьянчылык*) б-н сатира-юмор, реалистик П. алымнары (Г.Тукай. «Печән базары, яхүд Яна Кисекбаш») кушылып кита.

20 йөздә П.ның ике: эпик һәм лирик төрләре күзәтелә. Беренче төр П.да күбесенчә тарихи, конкрет көнкүреш вакыйгалары тасвирлана (Г.Тукай. «Печән базары, яхүд Яна Кисекбаш»; Һ.Такташ. «Мәхәббәт тәүбәсе»; М.Жәлил. «Хат ташучы»; Ф.Кәрим. «Гөлсем»; С.Хәким. «Дала жыры»; «Шагыйрьнең бала чагы»; С.Баттал. «Олы юл буйлап»). Лирик П.да лирик башлам, субъектив кичерешләр өстенлек ала (Ф.Кәрим. «Кыңгыраулы яшел гармун»; И.Юзеев. «Өчәү чыктык ерак юлга...»; Ә.Баян. «Сәяхәтнамә»; Р.Харис. «Рәссам»; М.Әгъләм. «Тукай хатлары» һ.б.).

1920–30 елларда П. яңа сыйфатлар, үзгәчлекләр: лирик-публицистик (Һ.Такташ. «Килчәккә хатлар»), лирик-психол. (Ә.Фәйзи. «Флейталар»), лирик-фәлсәфи (Х.Туфан. «Ант») һ.б. жанр формалары б-н баеыла. Беренче планга жәмгыять үсешенә социаль моделенә йөз тоткан, концептуаль эзләнүләр чыга, геройлар, социаль төзелеш барышы, үрнәк булырдай шәхесләр б-н кызыксыну арта. Әйдәп баручы принцип буларак, кешене жәмгыять төрмисиндә һәм эш-гамәлләрдә сурәтләү үзгәчлеккә билгеләнә. Бу чор П.сы романтикадан, милли колориттан ераклашып, яңа идея-эстетик үзгәчлекләргә йөз тотта. Гыйсьянчылар героик П. формаларына мөрәжәгать итәләр. Һ.Такташ көрәшине романтик-символик образларда сурәтләргә омтыла. Аның «Жир уллары трагедиясе»ндә дини-мифологик образлар яңадан тергезелә. Конфликтның нигезен трагик мәхәббәт каршылыгынан бигрәк, шәхес һәм жәмгыять каршылыгы тәшкил итә. Х.Туфан П.ларында, чорга аваздаш төстә, эпик башлам, искелекне кабул итмәү һәм яңалыкка өстенлек бирү, социализм төзелешенә тугрылык кебек сыйфатлар өстенлек итә; стиль төреләгә, лириклыкның, шигъри тәҗрибәнең житкерәмәве, лирик геройның эчке дөньясын сурәтләүнең арткы планга калдырылуы күзәтелә. М.Жәлил шигъриятендә лирик-эмоциональ стиль тора-бара сәнгати тасвирлауның лиро-эпик формалары б-н алыштырыла. Реалистик һәм романтик башламнарның нисбәте беренчәсе яогына таба үзгәрә, «романтик реализм» өстенлек итә башлай. М.Жәлил «Хат ташучы» П.сында реализм б-н романтизм синтезының яңа дәрәжәсенә ирешә. Бу хал аның бер эсәр кысаларында жанр структураларының төрләрнең яраштыра алуы б-н бәйлә. М.Жәлилнең «Алтынчәч», Х.Туфанның «Ант» П.лары яңарышка йөз тотулары б-н аерылып торалар. М.Жәлил халыкның милли азатлык хәрәкәте темасына мөрәжәгать итә, шартлы алымнар, символик образларга мөрәжәгать итә. Х.Туфан П.сында кеше кичерешләренә төреләгән ачу, автор шәхесе, тарих һәм чорның катлаулы проблемалары б-н бәйлә рәвештә жанр үсешенә яңа тенденцияләре чагылыш таба; авторның гражданлык позициясе ачык чагыла, илдәге ижтимагый-сәяси ситуациягә бәя бирелә. Болар барысы да шагыйрьнең эстетик карашларында тирән үзгәрешләр башлануы хакында сөйлә. С.Хәкимнең «Пар ат» П.сында автор Г.Тукайның тормышы һәм ижатына яңача бәя бирергә, аның образын хәрәкәттә сурәтләргә омтыла, композиция һәм поэтика өлкәсендә яңалыкларга йөз тотта. Гәрчә бер төркем эсәрләрдә С.Хәким Г.Тукай шәхесен абсолют, идеаль югарылыкка күтәргән булса, «Пар ат»та исә лирик герой б-н шагыйрь образының тәңгәлләшүе күренә.

Бөек Ватан сугышы елларында татар әдәбиятында П. жанрының үсеше Ф.Кәрим ижаты б-н бәйлә («Үлем уены», «Партизан хатыны»), «Гөлсем», «Пионерка Гөлчәккә хат»). Аның «Кыңгыраулы яшел гармун» П.сында метафора һәм символларның тирәнлегә һәм көч зур роль уйный. Романтик символика

лирик геройның шәхси кичерешләрен чагылдыруда сәнгати чара булып тора, рухының жинелмәслеген раслай.

20 йөзнен 2 нче яртысында да П.ның традицион жанр формалары сакланып килә, эчтәлеккә килгәндә, алар романтик-публицистик пафос, фәлсәфи уйланулар б-н баеыла. П.да универсаль гуманистлар барлыкка килә: шагыйрьләрнең Галәмгә карата мөнәсәбәте ачыла, реалистик, романтик, мифологик традицияләр дини-фәлсәфи мотивлар б-н үреләп китә. И.Юзеевның «Тынлык белән сөйләшү», «Таш диварлар авазы», «Мәңгелек белән очрашу» романтик поэмаларында образ-символлар күпкә кулланыла, фәлсәфи концепцияләр әдәби материалда тәкъдим ителә һәм яшәшкә мөнәсәбәтле фикерләренә, кануннарны, кешенә Галәмдә яшәвенә мөгънәсен билгеләүгә, социаль-психол. аспектка йөз тотта. Кеше акылы, кеше рухы космосның салкын тынлыгына һәм жирдә кылына торган фажиғәләр каршы куела. Бу тенденция И.Юзеев поэмаларының нигезен тәшкил итә. Үзенең «Күмөч пешерүчеләр жыры», «Гадиләргә гимн», «Көрәшчеләр» П.ларына Р.Фәйзуллин балачак самимиленә, туган як жылысын, ватанга, халыкка мөхәббәтнең гәүдәләндрәгән конкрет туган ил образларын кертеп жиберә. П. төрлө сәнгати, поэтик чаралар б-н баеыла. Бер эсәр кысаларында реалистик, романтик, мифологик, модернистик алымнар кушылып китә, авторлар төрлө бәяләргә берләштерергә омтыла. Боларга шартлы уен, интертекстуальлек, дини һәм мифологик символларга мөрәжәгать итү, романтик пафосның реалистик детальләр б-н баеылуы кебек сәнгати чаралар аркылы ирешелә.

Әд.: Әдәбият белеме сүзлеге. К., 1990; В а л и т о в а А. Типология восточной поэмы (Проблемы развития жанра в процессе взаимосвязей тюркоязычных литератур) // Советская тюркология. 1973. № 4; Миннегулов Х. Татарская литература и Восточная классика. К., 1993; Ш а р и п о в А. Зарождение системы стихотворных жанров. К., 2001.

Н.М.Иосифова.

ПОЯРКОВ Владимир Сергеевич (25.5.1916, хәзер Воронеж өлкәсенә Сагуны р-ны Сагуны а. — 1.12.1996, Яшел Үзән р-ны Бело-Безводный а.), зоолог, зоогеограф. Воронеж ун-тын тәмамлый (1939). 1946 елдан Россия саклаулылары (Воронеж, Печора-Илыч, Сихотэ-Алинь) системасында. 1970 тән Идел-Кама саклаулыгында, директор урынбасары (1983 кә кадәр). Хезмәтләре саклаулылар эшенә, кондызлар биологиясенә, Куйбышев сусаклагычының Идел-Кама саклаулыгы экосистемасына тәсирен бәяләү мәсьәләләренә карый. Бөек Ватан сугышында катнаша. 1 нче һәм 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары б-н бүләкләнә.

Х э з м.: Основы ведения бобрового хозяйства // Тр. Воронеж. гос. запovedника. 1953. Вып. 4; Лоси Волжско-Камского запovedника // Охотничье хозяйство и запovedное дело. М., 1977; Влияние антропогенных факторов на природный комплекс Волжско-Камского запovedника // Ведение запovedного хозяйства в лесостепной и степной зонах СССР. Воронеж, 1979.

В.И.Гаранин.

ПӨШӘНГӘР авылы, Арча р-нында, Арча шәһәрәннән 41 км тоңыктарак, Сәрдә елгагы буенда. 2010 елда 399 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 1664 тән Пустошь Сосмак Бигиня буларак мәгълүм. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Салман, Сасмак, Сасмак-Пөшәнгәр исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәр катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чыпта сугу, йон тәтү, киез итек басу, балта эше һәм олаучылык б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, тимерчеләк, су тегермәне, 4 чыпта сугу бинасы, 4 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1295,8 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Мәмсә волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1935 нең 10 февраленнән — Кызыл Юл, 1956 ның 18 июленнән — Тукай, 1963 нең 1 февраленнән Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 91 ир-ат; 1859 да — 528, 1897 дә — 814, 1908 дә — 1003, 1920 дә — 807, 1926 да — 710, 1938 дә — 773, 1949 да — 520, 1958 дә — 420, 1970 тә — 593, 1979 да — 463, 1989 да — 480, 2002 дә — 394 кеше.

ПРАВДЮК Анатолий Николаевич (27.8.1950, Ютазы р-ны Ютазы а.), инженер, ТР Дәүләт бүлгә лауреаты (2001). Мәскәү нефть химиясе һәм газ сәнәгәте ин-тын (1976), Уфа нефть-техник ун-тын (2001) тәмамлый. 1968–69, 1977–88 елларда «Татнефть» ЖБнең «Иркеннефть» НГДУнда: слесарь, геолог, цех башлыгы, технол. бүлгә башлыгы. 1969–73 тә Лениногорск промысел-геофиз. конторасында радиоактив каротаж буенча техник, 1973–75 тә Оренбург геол. экспедициясендә геофизик, 1975–77 дә Лениногорск промысел-геофизика конторасында инженер-оператор. 1988–2011 дә Лениногорск катламнарының нефть бирүчәнлеген күтәрү һәм скважиналарының капитал ремонтлау идарәсендә технол. бүлгә башлыгы, баш инженер. 2012 дән «Сәнәгатъ технологияләре»ндә проектлар житекчесе. Уйлап табуга 3 авторлык таныклыгы бар. Дәүләт бүлгә эксплуатацияләү колоннасын саклау һәм яңадан торгызу өчен технологияләр һәм техник чаралар комплексын эшләгән һәм сәнәгатътә киң кулланышка керткән өчен бирелә. Медальләр б-н бүләкләнә.

ПРАВОСЛАВЬЕ, *христианлыкта* төп юнәлешләрнең берсе. П.нең төп нигезләмәләре 325 (Никея ш.) һәм 381 (Константинополь ш.) елларда чиркәү карамагындагы Вселенский соборларда кабул ителгән Никея-Константинополь «Инану символы» кануни китабында тупланган. Православие динендәгеләр өч сыйфатта: Илаһ-Ата, Илаһ-Ул, Илаһ-Изге Рух ролендә чыгыш ясаучы бер Аллага табыналар. Дөнъяны яратучы — Илаһ-Ата. Илаһ-Ул — илаһи һәм адәми сыйфатларга ия булган, дөнъя яратылганчы Илаһ-Ата тарафыннан тудырылган, әмма жир йөзгәгә гомерен Изге Мәрьям Ана биргән Иисус Христос (Гайса Мәсих). Ул

кешелекне коткарып калу хакына хачта газалгы үлем кичерә, ләкин гомерен бакыйлыгына ишарәләп, яңадан терелә. Илаһ-Изге Рух, православие тәгълиматлары буенча — кеше гомерен рухи нигезе; Илаһ-Атадан башлана (*католицизмның* П.дән аермасы — Изге Рухның Илаһ-Улдан да башлануын тануында); мөгъжизалар тудыру өчен пайгамбәрләргә, әулияләргә, апостолларга илаһи көч б-н бүләк итә; ул көч диндарларга дини йолалар башкарганда иң. Дини тәгълиматлар чыганагы *Библия* һәм христианлык көнчыгыш һәм көнбатыш тармакларга бүлгәнгәнчә (соңгысы — 2 нче Никея Вселенский соборы, 787 ел) булган беренче 7 Вселенский соборның, шуннан соңгы жирле соборларның карарлары, шу. у. 2–8 йөзләр Чиркәү Хакимнәреннән (христиан дине галимнәре) тәгълиматлары кәргән Изге риваятьләр тәшкил итә. П. 7 йоланы таный: чукыну, хуш исле май сөртү, түгәрәк ак күмәч б-н шәраб эчү, тәүбә итү, руханилык, өйләнешү, зәйтүн мае б-н изгеләндерү (тән сырхауларыннан рухи савыгу һәм тәүбә кылынмаган гөнаһлардан арыну өчен түкәрәл). Иисус Христос тормышы б-н бәйлә булулары сәбәплә, чукыну һәм түгәрәк ак күмәч б-н шәраб эчү йолаларының аерым мәгънәсе бар. Чукындыру йоласы чукындырылуыны өч тапкыр суга чумдыру юлы б-н башкарыла. Бу вакытта чукынучы үзәнә туганда ук язылган гөнаһларыннан арына (Адәм б-н Хаува). Христианнар ак күмәч салынган шәраб эчүне Иисус Христосның Тәннен һәм Канына кушылу дип ышаналар. П.дә Иисусның анасы Изге Мәрьям, Чукындыручы Иоанн Предтеча, төрле изгеләр (апостоллар, борынгы пайгамбәрләр, христиан динен таратучылар) һәм аларның изге жәсәдләре аеруча хөрмәт ителә. Илаһ һәм изгеләр б-н аралашу *иконалар* алдында башкарыла. П. тәгълиматы фәрештәләр, кылган яхшылыклар яки гөнаһлар өчен үлгәннән соң жәза (түләү) алуга, жәннәт һәм жәннәнмәгә ышануны күздә тотта. П.дә үзәкләштерү юк, әре чиркәү оешмалары автокефаль тәртиптә — мөстәкыйль идарә ителә. Алар барлыгы — 15, шуларның 4 се (Константинополь, Александрия, Антиохия, Иерусалим) Вселенский титулын йөртә; башкалары — Рус, Грузин, Серб, Румын, Болгар, Кипр, Элада (грек), Албания, Польша, Чехия жирләре һәм Словакия, Америка жирле чиркәү оешмалары. Шу. у. тагын автономияле православие чиркәүләре бар (Япония, Украина һ.б.). Рус православие чиркәве идарәсенә югары органнары булып закон чыгару, башкарма хокукларга һәм хөкөм итү вәкаләтләренә ия булган Поместный собор, Архиерей соборы һәм башында патриарх торган Изге Синод санала. Адм.-чиркәү берәмлеге булып епископ, архиепископ яки митрополит житекчелегендәгә епархия санала.

Казан Мәрьям Ана иконасы табылу көнендә Хач күтәрәп йөрү. 21.7.2011.

Идел буенда беренче христианнар 7 нче йөздә күренә башлый. Киев Русенда П. кабул ителгәннән соң (988), кенәз Владимир I 990 да Идел буе Болгар дәүләтенә Марк Македонянин житекчелегендә миссионерлар жибәрә, ләкин П. динен гаиләләре б-н 4 болгар кенәзе генә кабул итә. Руслар һәм болгарлар арасында сәяси, сәүдә, мәдәни элемтәләр киңәю нәтижәсендә, 1006 да сәүдәгәрләрнең ике дәүләт терр-ясе буенча ирекле хәрәкәт итүләре турында килешү төзелә (к. *Болгар-рус килешүләре*). Бу вакытта Болгар дәүләте терр-ясендә православие жәмгыятьләре барлыкка килүгә сәбәп була. 12 йөзгә 1 нче яртысында — 13 йөзгә 1 нче чирегендә Идел буена П. дине үтәп керә: Болгар шәһәрәндә рус сәүдәгәрләре һәм ирекле һөнәрчә-христианнар даими яши. Православие динен тотучылар болгарлар арасында да күренә башлый, жәфа чигүче Авраамий Болгарский (1229 да үлә) Рус православие чиркәвенә иң беренче изгеләреннән санала. Шу. у. Болгарда — христиан динле *Әрмәннәр колониясе*, Казанда *Әрмән бистәсе* булуды билгеле (14–15 йөзләр). Казан төбәгендә П. Казан ханлыгы яуланганнан соң (1552) һәм аның жирләрен православие динендәгә халыклар б-н колонизацияләү барышында киң тарала. 1555 тә оешкан *Казан епархиясе* татарларны һәм Идел буенда ачылуга ук әре дини тәгълимат һәм фәнни шәркыят үзәгенә йөзгәгә Казан руханилар академиясе мөһим роль уйный (1842–1921). 1917 дә епархиядә 794 чиркәү, 27 монастырь эшли. 1917 елгы Окт. рев-циясеннән соң, «Чиркәүнең дәүләтгә һәм мәктәптән аерылды туында»гы декретка яраклаштырып (1918), монастырьлары, храмнарны, рухани уку йортларын ябу компаниясе башлана. Изге урыннарны жимерүгә каршылык күрсәткән православие руханилары 1918–38 дә репрессияләргә дучар

ителә: 1918 дә Елантау монастыре (к. *Елантау монастыренън шәһит киткән изгеләре*), 1930 да Раифа пустыне (к. *Раифа шәһидләре, «Раифа монастыре» эше*) монахлары атып үтерелә. Бөек Ватан сугышы елларында дәүләт хакимияте һәм дини оешмалар арасында беркадәр уңай үзгәрешләр күзәтелә. 1941–44 елларда митрополит Сергийның (Страгородский; 1943 тән Мәскәү һәм бөтен Русь патриархы) ватан өчен көрәшкә берләшүгә чакырып, 30 мөрәжәгатә басылып чыга. Дини жәмгыятьләр армия ихтыяжына әйберләр жый. Ләкин сугыш тәмамлануга ук, диндарларга һәм руханиларга адм. басым яңара, халык арасында атеистик пропаганда көчәя. Татарстанда динне эзәрлекләү шартларында архиепископлар *Сергий* (Королёв), *Михаил* (Воскресенский) гамәлдәге гыйбадәт йортларын ябылудан саклап калырга тырышалар. Русне чукундыруның 1000 еллыгын бәйрәм итү дәүләт һәм православие оешмалары арасындагы мөнәсәбәтләренң нормальләшүен башлап жиберә (1988). Бу вакытта Татарстанда 15 православие жәмгыяте исәпләнә, шуларның 3 се Казанда эшли (шәһәрдә — 3, респ.-када 9 храм ачыла). 1988 дән Казан епархиясен (2012 дә митрополия итеп үзгәртелә) епископ Анастасий (Меткин) (1996 дан — архиепископ, 2012 дән — митрополит) житкли. 2007 дә православие жәмгыятьләре саны 270 кә, гамәлдәге храмнар 198 гә, аңадан ачылган *монастырьлар* 10 га жәнә. 1995 тә Казан изгеләндүчесе Ефрем б-н, изгеләр Иона һәм Нектарийның жәсәдләре табылу (Казан Кремле терр.-ясендә алып барылган казу эшләре вакытында) Казан епархиясе тормышында зур вакыйгага әверелә. Казан епархиясе эшчәнлегенә патриарх Алексей II зур игътибар бира; ул Татарстанга ике тапкыр килә: 1997 дә килүендә Казан руханилар уч.-шәсе (1998 дән — семинария) Зөядәге Успение монастыре диндарларына тапшырыла; 2005 тә — Казан епархиясе оештырылуына 450 ел туу уаеннан — респ.-канын православие динен тотучыларына можжизалы Казан Мәрьям Ана иконасының күчәрмәсе тапшырыла, Казан Кремлендә Благовещение соборы, Казан Богородица монастыренң Крестовоздвижение соборы ачыла. ТР православие оешмалары респ.-каның күп конфессиялә яшәше шартларында төрле дин тарафдарлары арасында ышаныч һәм үзара хөрмәт атмосферасын сакларга омтылалар; аларның халыкны тәрбияләү һәм хәйрия эшчәнлегә мәсьәләләренә игътибары арта бара. Татарстанда, Рус православие чиркәвенң жәмгыятьләреннән башка, 5 иске дин тарафдарлары жәмгыяте (Белокриницкий килешүе һәм Иске помор юнәлешендәге) бар. Ш.у. к. *Иске дин тарафдарлыгы, Казан изгеләре, Керәшен татарлар, Православие бәйрәмнәре, Православие чиркәүләре.*

Әд.: Платон (Любарский). Сборник древностей Казанской епархии и других приснопамятных обстоятельств. К., 1868; Богословский Г.К. Краткий очерк Казанской епархии с приложением биографических сведений о Казанских архиепископах. К., 1892; Макарий (Булгаков Михаил Петрович). История Русской церкви: В 7 кн. М., 1994–96; Поспеловский Д.В. Русская православная

церковь в XX веке. М., 1995; Журавский А. Жизнеописание новых мучеников Казанских. Год 1918-й. М., 1996; Карташев А.В. Очерки по истории русской церкви. В 2 т. М., 1997; Тальберг Н. История Русской церкви. М., 1997; Елшаев А.М. Монастыри Казанского края: Очерки истории. К., 2004; Липаков Е.В. Архипастыри Казанские. 1555–2007. К., 2007.

А.В.Климин.

ПРАВОСЛАВИЕ БӘЙРӘМНӘРӘ, *православие* динендә аерым шәхесләр, вакыйгалар хөрмәтенә яки алар истәлегенә билгеләнгән һәм махсус дини гамәлләр б-н ныгытылган тантана көннәре. П.б. әһәмиятләре буенча олы, урта һәм кече төркемнәргә бүленәләр. Бәйрәм көннәре — Юлиан календаре (иске стиль дип йортелә), пасха көннәре ай календаре буенча билгеләнә. Иң олы П.б. — Иисус Христосның Янадан терелүе (Светлое Христово Воскресение), Пасха. Уникеле (двунадесятый) дип йортелә торган бәйрәмнәр (славянча «дванадесять» — 12) — ш.у. олы бәйрәмнәр, аларның өчесе — күчмә, алар Пасханы бәйрәм итү көнәһә бәйлә: Иисус Христосның Иерусалимга керүе (Вход Господень в Иерусалим) яки Кызыл таллы якшәмбе (Вербное воскресенье), Пасхага бер атна кала бәйрәм ителә; Иисус Христосның күккә ашуы (Вознесение Господне), Пасхадан соң 40 нчы көндә; Изге рухның апостолларга иңүе (Сошествие Святого Духа на апостолов) яки Изге Троица көне (День Святой Троицы, башка исеме — Пятидесятница), Пасхадан соң 50 нче көндә. Күчми торганнары: Иисус Христосның тууы яки Раштуа (Рождество Христово), иске стиль б-н 25 декабрьдә яңача 7 гыйнварда бәйрәм ителә; Иисус Христосның Чукуңуы (Богоявление яки Крещение Господне), 6–19 гыйнварда; Күрешү көне (Сретение Господне), 2–15 февральдә; Изге Мәрьям Анага Изге хәбәр килү (Благовещение Пресвятой Богородицы), 25 март — 7 апрельдә; Иисус Христосның үзгәрүе (Преображение Господне), 6–19 августта; Изге Мәрьям ананың вафаты (Успение Пресвятой Богородицы), 15–28 августта; Изге Мәрьям Ананың тууы (Рождество Пресвятой Богородицы), 8–21 сентябрьдә; Иисус Христосның тәрәсен күтәрү (Воздвижение Честного и Животворящего Креста Господня), 14–27 сентябрьдә; Изге Мәрьям Ананы храмга керту (Введение во храм Пресвятой Богородицы), 21 ноябрь — 4 декабрьдә; Уникеле булмаган олы П.б.: Иисус Христосның сөннәтләнүе (Обрезание господне), 1–14 гыйнварда; Иоанн Предтечаның тууы (Рождество Иоанна Предтечи), 24 июнь — 7 июльдә; Изге апостоллар Пётр һәм Павел көне (День Святых первоверховных апостолов Петра и Павла), 29 июнь — 12 июльдә, ТРда әлегә бәйрәмне керәшен татарлар аеруча тантаналы төстә уздыра; Башы чабылган Иоанн Предтечаны иска алу көне (Усекновение главы Пророка, Предтечи и Крестителя господня Иоанна), 29 август — 11 сентябрьдә; Изге Мәрьям Ана Йпмасы бәйрәме (Покров Пресвятой Богородицы), 1–14 октябрьдә. Болардан кала, Можжиза күрсәтүче Николай (Святитель Николай) көннәре аеруча ихтирам ителә (9–22 май һәм 6–19 декабрь).

Урта һәм кече П.б.нә жирле хөрмәтләнүче изгеләр, иконалар, чиркәү тарихыннан жирле әһәмияткә ия вакыйгалар хөрмәтенә үткәрелә торган бәйрәмнәр керә. ТРда гомум кабул ителгәннәр б-н бергә жирле ихтирам ителүче можжизалы иконалар: Казан Мәрьям Ана иконасының күрүнүе (8/21 июль), 1612 елда Мәскәүне поляк интервентларыннан азат итү хөрмәтенә *Казан Мәрьям Ана иконасы* (22 октябрь/4 ноябрь), Седмиозёрный Мәрьям Ана иконасы (26/9 июль, 13/26 октябрь), Грузия Мәрьям Ана иконасы (22 август/4 сентябрь) көннәре һәм жирле хөрмәтләнүче изгеләр бәйрәмнәре (к. *Казан изгеләре*) үткәрелә. Ш.у. к. *Икона.*

Әд.: Месяцеслов Казанских святых. [Б. м.], 2001; Филарет (Златоустов). Праздники Русской Православной Церкви. К., 2004.

А.В.Климин.

ПРАВОСЛАВИЕ МИССИОНЕРЛЫГЫ (лат. *missio* — жиберү, тапшыру), Рус православие чиркәве эшчәнлегенә максатлары православие динен таратудан, аңа башка диндәгеләренә өндәү һәм чиркәү йогынтысыннан читләшүчеләргә кабат шул мохиткә кайтарудан гыйбарәт юнәлеш. Миссионерлык эшчәнлеген башлау һәм Идел буендагы рус булмаган халыкларны *христианлаштыру* Казан ханлыгы яуланганнан соң (1552), Рус православие чиркәвенң татар, чуаш, мари, удмурт халыкларын *ислам* дине йогынтысыннан һәм мәжүси карашлардан аеру, аларны православие динен кабул итәргә мәжбүр итү б-н бәйлә була. 1555 елда шул максат б-н *Казан епархиясе* төзелә. Казан һәм Зөя архиепискобы итеп *Гурий* билгеләнә, Казанга жиберү алдыннан патша Иван IV аңа төбәк халыкларын христианлаштыру буенча шәхси таләпләрен житкерә (к. *Иван IV нең Казан архиепискобы Гурийга жибергән күрсәтмәсе*). Казан Кремленң Спас-Преображение монастыре һәм Зөя Успение монастыре миссионерлык эшчәнлегенә үзгәргәнә эйләнә. Монастырь башлыклары Варсонофий һәм Герман миссионерлык эшчәнлекләрен адм. һәм соц.-икъти-сади чаралар (ш.и. православие динен кабул итүчеләргә өстенлекләр бирү) ярдәмендә алып баралар. 1560 еллар ахырына меңнәрчә татар, чуаш, мари һәм удмуртлар чукундыруга дучар ителә. Көчләп чукундыру нәтижәсендә яңа чукундырылганнарның православие диненнән чыгу һәм кабат ислам юлына кайту хәрәкәте башлана (төбәкләрдә, ш.и. Казанда яңа мәчетләр төзелә башлый). Бу көчләп христианлаштыруның яңа дулкынны китереп чыгара (к. Патша Фёдор Иванович Фәрманы, 1593 ел, 18 июль, яңа чукундырылган татарлар, алар өчен аерым сөрү жирләре бүлеп бирү һәм мәчетләренә жимерү турында). 1590 еллар ахырында, «Болгавыр заман» чорында П.м. эшчәнлегә яңа чукундырылганнарны православие динендә тотып калуга кайтып кала. Митрополит *Гермоген* миссионерлык эшчәнлеген православие дине нигезләрен үзләштермәгән яңа чукундырылганнар арасында алып барырга туры килә. П.м. турында 17 йөзгә караган мәгълүмат юк диярлек. 18 йөз башында миссионерлык эшчәнлегә митрополит *Тихон* башлангычы б-н көчле үткәргәләр рәвешендә яңадан

башланып китә. 1701–14 тә — протонерей Ф.Фёдоров, 1714 тән аның улы иеромонах *Алексий* Раифский мари авылларына сәфәр чыгып йори. Патша Пётр I нең 1713 һәм 1715 елгы Фәрманнары нигезендә йомышлы морзаларның хосусый милкендәге рус крәстианнырә тартып алына, алар эшкәрткән жирләр конфискацияләнгән. Тихон тәкъдиме б-н «Яңа чуқындырылганнарға барлык жьемнардан 3 еллык ташламалар турында» кабул ителгән *Сенат фәрманы* (1720 ел, 1 сент.) нигезендә Казан епархиясендәге христиан динен кабул итүчеләр жан башына төшкән салымнан һәм рекрутлыктан азат ителә, *лашманнар* катлавыннан чыгарыла (1725 елда Петр I вафатыннан соң ташламалар бетерелә). 1731 да *Яңа чуқындырылганнар комиссиясе* (1734 тән — *Яңа чуқындырылганнар конторасы*) төзелә, 1738 дә Казан кафедрасына епископ *Лука* (Конашевич) билгеләнә, «Архимандритны, берничә рухани б-н бергә, яңа чуқындырылганнарны христиан кануннарына өйрәтү өчен төрле губерналарга жибәру һәм христиан динен яңа кабул итүчеләргә бүлөк ителгән өстенлекләр турында» *Император Анна Иоанновна Фәрманы* (1740 ел, 11 сент.) чыга, шулардан соң миссионерлык эшчәнлегә кискен активлаша. Казна хисабына чиркәүләр төзелә, яңа чуқындырылганнарға акча һәм киём-салым бирелә. Салымнар буенча ташламалар яңадан кайтарыла, алар ислам динендә яки мәжүсилектә калганнарға салынган өстәмә жьемнар хисабына компенсацияләнгән. Милли рухани кадрлар әзерләү өчен яңа чуқындырылганнар мәктәпләре ачыла, анда укучылар рекрутлар жьно хисабына, мәжбүр итү юлы б-н туплана. Бу исә халык арасында каршылык хәрәкәте тудыра (к. *Татарларның 1748 елгы кузгалышы*). Өстәмә басым ясау чарасы буларак, халыкның бер өлеше православие дине кабул иткән авыллардан чуқындырылган тәләмәүчеләргә күп кәү куу башлана. Епископ *Лука* тәкъдиме б-н кабул ителгән «Казан губернасында мәчетләр төзүгә юл куймау, губернаторлар һәм воеводаларның Мөхәммәд канунына кайтучы яңа чуқындырылган кешеләргә тикшереп торуы турында» *Сенат фәрманы* (1742 ел, 19 ноябрь) нигезендә «тыючы указлардан», ягъни 1593 тән соң төзелгән барлык мәчетләргә сүтәргә боерык бирелә. Нәтижәдә, Казан төбөгәндә генә дә 536 мәчетнең 418 е юкка чыгарыла. 1749 да *Лука* Казанның Татар бистәсендә яшәүчеләргә шәһәр читенә куарга тырышып карый. 1741–54 тә мари, удмурт, чуашларның күпчелегә, мордвалар тулысынча һәм беркадәр татарлар (халыкның 10% ы тирәсе) православие диненә күчәргә мәжбүр ителә. Әлегә унъяльликларда дистәләгән мең татар, чуаш, мари, чуқындырудан һәм күтәрә алмаслык салымнардан куркып, Кама аръягына һәм башкорт жиренә күчеп китә (к. *Татарлар һижрәте*). 1755 тән, *Батырша хәрәкәте* башланганнан соң, Яңа чуқындырылганнар конторасының миссионерлык эшчәнлегә күзгә күренеп сулланә, мәжбүри күчәрүләр туктатыла, 1756 дан яңадан мәчетләр төзүгә рөхсәт бирелә. Моннан соң П.М. өчен мөселманнарны православие диненә күчәр-

гә мәжбүр итүгә караганда, православие динен кабул иткән әжнәбиләргә христианизация тә тотып калу мөһимрәк була. Император Екатерина II патшалык итә башлагач, дин ирегән тану сәясәтенә күчү башлана: 1764 тә Яңа чуқындырылганнар конторасы бетерелә, «Барлык диннәргә юл куюу һәм архиерейларны башка дин тотучыларга кагылышлы булган төрлө эшләргә һәм гыйбадәт йортларының алар кануны буенча төзелүенә тыкшынудан тыю, мондый эшләргә гражданныр хакимиятенә калдыру турында» *Синод фәрманы* (1773 ел, 17 июнь) басылып чыга. Казан һәм Зоя митрополиты Вениамин Казандагы яңа керәшен мәктәбендә белем алуны сыйфатын күтәрүгә ирешә, үз башлангычы б-н авылларга миссионерлык сәфәрләре оештыра, Изге Китапны мари, удмурт, чуаш телләренә тәржемә иттерә (тәржемәләргә текстлары сакланмаган). 1780 еллардан башлап 19 йөзгә уртасына кадәр максатчан миссионерлык эшчәнлегә алып барылым. Керәшен татарларның ислам диненә кайту турында күпләп үтенеч язлары (к. *Чуқындырылган татарларның мөселманлыкка кайту хәрәкәте*), керәшен марилар һәм удмуртларның күпсанлы халык катнашында корбан чалып мәжүсилек йолаларын үтәүләре б-н бәйлә аерым акцияләр була (1826–28, 1836, 1851, 1856). 1818–24 елларда Идел буенда, бөтен Россиядәге кебек, Библия жәмгыяте тарафыннан хакимиятләр химаясендә Изге Китапны Идел һәм Урал бую халыклары телләренә тәржемә итү һәм тарату буенча кампания үткәрелә (чуаш һәм мари телләренә тәржемәләр Казанда әзерләнгән). 1829 да Казан һәм Зоя архиепискобы *Филарет* (Амфитеатров) рус булмаган авылларга сәфәр чыгу өчен шатта торучы миссионерлар билгеләү, руханилар семинарияләрендә интенсив рәвештә Идел бую халыклары телләренә өйрәтү, милли рухани кадрлар әзерләү, Изге Китапны һәм рухани әдәбиятның тәржемәләргә оештыру, ана телендә гыйбадәт кылу, православие динен милли телләр аша сәңдерү максатында киң мәктәпләр чөлтәре төзүнә эченә алган актив миссионерлык эшчәнлегә концепциясен тәкъдим итә. Филаретның тәкъдимнәре рәсми хуплау таба, ләкин тормышка ашмый. Руханилар семинарияләрендә татар һәм чуаш телләрендә укуту киңәя, әмма бу телләргә, асылда, әжнәбиләр яши торган авыллардан килеп укучылар гына үзләштерә; миссионерлык вазифасын, башлыча, керәшен татарлар, чуаш-марилар яшәгән авылларга бик сирәк сәфәр чыгучы монастырь башлыклары башкара. 1852 дә Казан руханилар академиясендә мөселманлыкка, буддачылыкка, расколчылыкка һәм мәжүсилеккә (чуаш-чирмешләр) каршы юнәлтелгән аерым бүлекчәләрдән торган миссионерлык бүлегә ачыла (соңгысы 1854 тә ябыла). 1870 тә бүлек бетерелә, ләкин аңа тиндәш каф. 1918 гә кадәр ишли. Академия профессорларының (Н.И.Ивановский, Н.Ф.Катанов, А.Е.Малов, М.А.Машинов, М.М.Миротворцев һ.б.) ислам, будда, расколчылыкны, шу.у. Россия халыкларының телләрен һәм мәдәниятен өйрәнү буенча алып барган эшчәнлегә зур фәнни

әһәмияткә ия, ләкин моның чын миссионерлык эшенә йогынтысы аз була. Әзлекле миссионерлык эшчәнлегә 1860 еллар уртасыннан, 1864 тә *Казан үзәк керәшен-татар мәктәбе* ачылгач һәм анда Н.И.Ильминский системасы базасында (к. *Ильминский системасы*) белем бирү процессы үсеш алгач, яңадан башлана. Кириллица нигезендә татар, чуаш, мари, удмурт, мордва һ.б.ның алфавитлары төзелә, туған телләрдә белем бирүче миссионерлык мәктәпләргә киң чөлтәре оештырыла, милли укучы кадрлар һәм руханилар әзерләнгән, Изге Китапның тәржемәләре эшләнгән, Идел бую һәм Себер халыклары телләрендә гыйбадәт кылу һәм чиркәү жырылары башкару кертелә. Н.И.Ильминский һәм аның фикердәшләре эшчәнлегенә уңышына бу системаның дәүләт һәм чиркәү структуралары аша түгел, балки, башлыча, жәмгыять оешмалары аша таралуы булышлык итә (Казан губернасында — 1867 дә оештырылган *Изге Гурий борадәрлеге*, башка губерналарда 1871 дә ачылган *Православие миссионерлык жәмгыяти*нең жирле бүлекләре). 1880 еллар башынан Синодның обер-прокуроры К.П.Победоносцев башлангычы б-н миссионерлык эшчәнлегә яңадан торгызыла: Идел һәм Урал буендагы барлык губерналарда 2 шәр: «Мөхәммәт диненә һәм мәжүсилеккә каршы» һәм «расколчылыкка һәм сектантлыкка каршы» епархиаль миссионер вазифасы булдырыла. Башлыча, әжнәбиләргә телләрен белгән руханилар арасынан билгеләп куелган ояз һәм участок миссионерларының эшчәнлегә өчен түләү билгеләнә. 1889 да *Казан миссионерлык курслары* ачыла. Император Николай II нең Сенатка тапшырган «Дин ирегән тану башлангычларын ныгыту турында»гы Фәрманы (1905 ел, 17 апр.) нигезендә адм. йсуллар б-н православие динендә көчләп тоту бетерелгәннән соң, миссионерлар кыен шартларда кала. Шуңа карамасдан, чиркәү һәм дәүләт христианлаштыру курсынан баш тартмый. 1910 да Казанда узган Миссионерлар съезды христианлаштыруны алга таба да таратуда Ильминский системасы иң отышлы йсул дигән нәтижә чыгара; шул ук елда дәүләт идарәсе оешмалары тарафыннан рус булмаган милләтләр яшәгән төбәкләрдә ислам дине йогынтысына каршы торучу чаралары эшләнгән (к. «*Идел бую төбәгендә мөселман татарлар йогынтысына каршы чаралар куру өчен жьелган махус күңешмә*»). 1917 дән соң миссионерлык эшчәнлегә туктатыла. 1990 елларда епархияләрдә миссионерлык бүлекләре яңадан торгызыла, ләкин Рус православие чиркәве Уставы буенча аларның эшчәнлегә башка конфессияләргә каршы түгел, балки чиркәү йогынтысынан читләшкәннәргә үзәнә тартуга һәм сектантлыкка каршы торуга юнәлтелә.

Әд.: Малов Е.А. О Новокрещенной конторе. К., 1878; М о ж а р о в с к и й А.Ф. Изложение хода миссионерского дела по просвещению Казанских инородцев с 1552 по 1867 годы. М., 1880; Х а р л а м о в и ч К.В. Казанские новокрещенские школы (К истории христианизации инородцев Казанской епархии в XVIII в.). К., 1905; Г р и г о р в е в А.Н. Христианизация нерусских народностей как один из методов национально-колониальной политики царизма в Татарии. С поло-

вины XVI в. до февр. 1917 // Материалы по изучению Татарии. К., 1948. Вып. 1; Ислаев Ф.Г. Православные миссионеры в Поволжье. К., 1999; шулу к. Ислам и православие в России: От конфронтации к веротерпимости, век XVIII. М., 2005; Ногманов А.И. Татары Среднего Поволжья и Приуралья в Российском законодательстве второй половины XVI–XVII вв. К., 2002.

А.В.Климин.

ПРАВОСЛАВИЕ РУХАНИЛАРЫ, православие чиркәвә хезмәтенә бирелгән руханилар. Хәзерге П.р.ның сан һәм дәрәжәләр системасы 4–6 йөзләрдә Вселенский соборлар карарлары буенча формалаша. Кара (монахлык итүче) һәм ак (гаиләле) дәрәжәләргә (саннарға) бүленә. Руханиларның түбәнге катламын санга ия булмаган затлар тәшкил итә: ак руханиларда — пономарьлар, дьяконнар, 19 йөз уртасыннан — псаломчылар, караларда — иноклар (монахлар). П.р.ның түбәнге дәрәжәләре дьяконнардан (ак) һәм иеродьяконнардан (кара) тора. Икенче дәрәжә — священниклар — иерейлар (ак, иң югары дәрәжәсе — протоиерей, 19 йөзгә кадәр — протопоп) һәм иеромонахлар (кара, иң югары дәрәжәсе — игумен һәм архимандрит). Дәрәжәгә багышлау архиерей тарафыннан башкарыла. Руханиларның изге йолалары (чүкындрыу һ.б.) үтәү хокукы бар. Өченче, иң югары дәрәжә — архиерейлар, кара руханилар арасынан билгеләнә. Архиерей, куйган хезмәтенә һәм тоткан урынына карап, епископ, архиепископ, митрополит дәрәжәсен йөртергә мөмкин. Епархия башлыгын — епархия архиереен Изге Синод сайлый. Кирәк чагында ана епископ ярдәмчәсе беркетелә. Ярдәмче епископның вазифаларын архиепископ билгели. Епархия идарәсенә югары органы — епархия жыены. Башкарма органы — епархия идарәсе. П.р. Россиядә катлау буларак 10 йөздән башлап, башлангыч чорында барлыкка килә. 18 йөзгә кадәр барлык катлаулардан чыгучылар б-н тулылана: кара — монахлардан, ак — священникларны һәм дьяконнарны сайлау системасы нәтижәсендә, приход кешеләреннән. Акрыялап, нәселдәнлек системасы урнаша. П.р.на кагылышлы тәртипләр 18 йөзгә кадәр 1 нче чирегендә үзгәрә: 1719–27 елларда жан башыннан алына торган салым кертелү һәм беренче ревизия үткөрелү б-н салым түләргә тиешле катлаулардан да, дворяннардан да руханилыкка күчү катгый тыела. Аларның саны штатлар б-н чикләнә, монастырьларга, чынлыкта, П.р. вәкилләре генә кабул ителә. Нәселдәнлек бурычы итеп куюлган руханилык хезмәте барлык священникларның балаларын дини уку йортларында мәжбүри укытуны хуплый. Беренче ревизия магълуматлары буенча, Россиядә П.р.на караган барлыгы 97413 ир заты була. Әлеге вазгыять 19 йөзгә кадәр уртасына кадәр саклана. Икенче яктан, руханилар катлавы вәкилләренә башка катлауларга күчү процессы гамәлдә була: руханилар семинарияләрендә белем алганнар дөньяви югары уку йортларына һәм дәүләт хезмәтенә бик теләп алына, шул юл б-н дворяннар һәм чиновниклар сафлары тулыландырыла. Катлаулар арасындагы катгый кысаларны жимерү 18 йөзгә кадәр 2 нче яртысында «бөек реформалар» чо-

рында башлана. Император Александр II нең 1869 елның 26 май Фәрманы нигезендә руханилар катлавы бетерелә. Моннан соң П.р. балаларына «шәхси дворяннар» һәм «мактаулы гражданныр» хокуклары бирелә, хәрби бурыч һ.б. гражданнык бурычларын үтәү йөкләтелә, алар эшчәнлек төрен сайларга, теләсә кайсы уку йортында белем алырга хокук ала. Шулу ук вакытта башка катлаулардан чыкканнарда да руханилык дәрәжәсе бирелә башлый. Руханиларның йомыкчылык тәртибе, юридик яктан юкка чыгарылуга карамастан, 1917 гә кадәр дөвәм итә: моңа чиркәү эһелләре һәм рухани балалары казна хисабына белем ала торган дини уку йортлары системасы да булышылык итә. 20 йөз башында Россиядә 19900 укучысы булган 4 руханилар академиясе (ш.и. *Казан руханилар академиясе*), 58 семинария (ш.и. *Казан руханилар семинариясе*) эшли. 18 йөздә Казан епархиясендә дөньяви һәм рухани хакимиятләр, миссионерлык максатларын күздә тотып, Идел буенда яшәүче топ халыклардан рухани кадрлар әзерләү теләге б-н руханилар катлавының йомыкчылык принцибын бозалар. П.р.ның милли кадрлар әзерләү программасы 1860 елларның 2 нче яртысында Н.И.Ильминский тырышлыгы б-н кабат торгызыла. 1867 дә ул Казан үзәк керәшен татар мәктәбенә нигез салучы В.Т.Тимофеевны священник дәрәжәсенә күтәрүгә ирешә. Шушы вакыйгадан соң әһнәбиләр приходына руханиларны һәм дьяконнарны шулу ук милләт вәкилләре арасынан билгеләү гомуми рәвештә гамәлгә кертелә. Алар Ильминский системасындагы уку йортларын (Казан укытучылар семинариясе, Сембер чуаш укытучылар мәктәбе һ.б.) тәмамлаучылар була. Аларга руханилык дәрәжәсе күпеллык укытучылык хезмәтеннән соң яки, 1893 тән башлап, турыдан-туры 5 нче курска кабул ителү тәртибе кертелгән уку йортларын (мәс., *Казан миссионерлар курслары*) һәм руханилар семинарияләрен тәмамлаганнан соң бирелә. 1909 га Казан губернасында гына да керәшен татарлардан 31 священник хезмәт итә; Уфа, Вятка, Оренбург епархияләрен кертеп, барлыгы 50 дән артып китә. 1905 тә Россия империясендә ак руханилар саны (түбән дәрәжәләгеләрне дә кертеп) — 103 мең, каралар 20 мең кешедән артык китә. Окт. рев-циясе П.р.ның социаль катлау төркеме булып яшәвенә нокта куя. 1920–30 да чыгышларының руханилардан булуы һәм дини дәрәжәләре еш кына сәяси гаепләүләргә һәм репрессияләргә нигез итеп карала. Совет чорында П.р. саны, алар берничә уку йортында гына әзерләнеләктән, кискәк кими. 1998 нең азагында Рус Православие чиркәвендә 19000 нән артык приход (Украинада — 8168, Беларуссиядә — 1080), 17500 священник, 2275 дьякон, ягъни 19775 рухани теркәлгән. 2000 еллар башына Изге Патриарх, 25 епископ ярдәмчәсе, 11 хезмәттән киткән архиерей б-н бергә 164 архиерей (ш.и. 128 хезмәттәге епископ) исәпләнә. Республикада П.р. кадрларын Казан руханилар семинариясе әзерли.

Әд.: Знаменский П.В. Приходское духовенство в России со времени реформы Петра I. К., 1873; Липаков Е.В. Православное духовенство

во Казанской епархии второй половины XIX — начала XX века... // Материалы Казан. юбилейной историко-богословской конф. «История и человек в богословии и церковной науке». К., 1996; Павлов П.П. Материалы из истории кряшенских приходов Русской православной церкви // Материалы науч.-практической конф. на тему «Этнические и конфессиональные традиции кряшен: история и современность». К., 2001; Православная энциклопедия. Русская Православная церковь. М., 2000. Е.В.Липаков.

ПРАВОСЛАВИЕ ЧИРКӘВБЕ, *христианлыктагы* юнәлешләренә берсе — *православие* тарафдарлыгындагы дини оешма; 2) гыйбадәт кылу, дини йолалар башкару бинасы (храм).

Казан жирендә беренче Православие чиркәүләре барлыкка килү вакыты билгеле түгел; биредә православие Казан ханлыгын Рус дәүләте яулап алганнан (1552) һәм Казан епархиясе төзелгәннән соң (1555) киң тарала башлый һәм шуннан соңгы елларда жирле топ халыклар (татар, мари, чуаш һ.б.) жирләрнен православие динендәгеләр тарафыннан колонияләштерелүе барышында дөвәм итә.

Үзенең чиркәве, руханилары һәм халкы булган иң түбән чиркәү берәмлеге — чиркәү приходы — Рус православие чиркәвенән башлангыч звеносы. Приходлар, гадәттә, ир-ат женесеннән чиркәүгә йөрерлек 500–700 кеше булганда ачыла, гомуми жылышы хужалык эшләрен алып бару өчен приход попечительлеге әгъзаларын һәм чиркәү старостасын сайлай. Чиркәү приходлары округларга, ә алар епархияләргә берләшәләр. Епархияне патриархка буйсынган архиерейлар (епископлар, архиепископлар һәм митрополитлар) житәкли. Шәһәрнең топ храмы собор дип атала; дини йола-хезмәтләре архиерей тарафыннан үтәлә торган храм кафедраль собор дип йөртелә. Уку йортларында, клиникалар, картлар һәм ятимнәр йортларында, хастаханәләрдә һ.б. йорт чиркәүләре була (1917 дән соң бетерелә; 1990 еллардан соң тергезелә). Пётр I хакимлек иткән чорга кадәр (18 йөз башы) руханиларга магариф эшчәнлегә йөкләнә, монастырьлар һәм соборлар карамагында мәктәпләр барлыкка килә; соңрак, чиркәүләрдә имана салымы түләүче катлам балалары өчен башлангыч уку йортлары — *чиркәү-приход мәктәпләре* ачыла. Храмнар һәм чиркәү руханилары диндарлар биргән ирекле хәерләр, христиан дине йолаларын башкару керемнәре, шу. шәмнәр, һ.б. дини кирәк-ярак сатудан кергән акчалар хисабына тотыла.

Чиркәү биналары хач, тормыш һәм кояш яктылыгы символлары б-н оңланганнар; интерьерлар дини темаларга багышланган дивар бизәкләре б-н бизәлгәннәр (к. *Нәкыш сәнгате*, *Фреска*). Православие храмы өч өлешкә бүленә: алгы өлеш — ишек алды (притвор); урта өлеш — гадәттә, баганалар б-н чикләнгән озынча бүлмә (неф); алтарь (дога уку урыны); алтарь чиркәүнен көнчыгыш өлешендә урнаша. Болардан тыш, чан катланчасы, аш-су (трапеза) бүлмәсе, гыйбадәт киёмнәре һәм чиркәү кирәк-яраклары саклана торган бүлмә (ризница) һ.б. бар. Чиркәүнең алгы өлешендә — ишек алды каршында

христиан дине кабул итәргә әзерләнүчеләр һәм тәүбә итүчеләр өчен билгеләнгән ачык мәйданчык (паперть) бар. Чиркәүнең ян-ягында янкормалар — өстәмә алтарьлар булырга мөмкин. Алтарь — храмдагы үзәк, калку, хәер бирә торган изге урын. Анда йола үткәрү өчен биек өстәл (престол) куела. Алтарь бүлмәнең башка өлешеннән *иконостас* б-н бүлеп алына. Бүлмә тактасына өч ишек уела; уртадагы, ике якка ачылмалысы, «патша капкашы», биек өстәлгә илтә. Иконостас алтарьның нефтагы дөвәми булып саналган калку урынга — күперчеккә куела. Күперчекнең урта өлешендәгә чыгынтыга — амвонга басып Инжил укыла һәм вәгазь сөйләнә. Чиркәүнең төньяк һәм көньяк диварлары буендагы күперчекләргә гыйбадәт вакытында дини жырлар башкаручы хор өчен мәйданчык — клирос эшләнә. Дини йолалар православие дине кануннары нигезендә башкарыла.

Христиан динендә төп табыну әйберләренен берсе — *икона* — махсус традицион кагыл-дәләр нигезендә, дини сюжетларны символлик сурәтләүче образ, накыш сангате әсәр. Казанда беренче иконалар Иван IV тарафыннан жибәрелә (Окт. рев-циясенә кадәр Благовещение соборында сакланалар). 1579 да табылган *Казан Мәрьям Ана иконасы* Бөтенроссия изге иконасы булып әверелә. 16 йөзнен 2 нче яртысыннан Казанда *икона язучу* сангате үсеш ала. Казан епархиясенә беренче икона язучылар Иван Грозныйның хатыны патшайбикә Анастасия боерыгы буенча килә (16 йөз).

Казан епархиясе соборларында һәм чиркәүләрендә гыйбадәт кылу өчен гамәли-бизәш сангате тәнен күпсанлы сангате әсәрләре туула: шәрәк парчасына әре энжеләр, кыйммәтле асылташлар һәм фирүзә б-н чигелгән ризалар, ефәк, көмеш һәм алтын жепләр б-н чигелгән япмалар, алмаз, зөбәржәт, жүкү б-н бизәлгән инжилләр, алтыннан һәм көмештән жепкыр, чүкү һәм корлау ысулы б-н бизәлгән чиркәу жиһазлары — барысы да «Казан көмешчеләре» хезмәтләре. Казан чиркәүләре интерьерларында агачка уеп ясалган бизәкләр кулланыла. Жирле осталар тарафыннан барокко стилиндә башкарылган *Петропавел соборы* (1726 да төзелгән) иконостасы кушылыгы б-н аерылып тора. Чиркәүләренң архитектур корылышында ташны кисеп бизәк төшерү алымы башкару осталыгының иң камил дәрәжәсенә үсеп житә (Раифа Богородица ирләр монастыренң Троица соборы, Елантау монастыренң Успение чиркәве һ.б.).

Элек П.ч. берьюлы дини һәм ижтимагыи үзәк булып санала. Әйтик, Казан Богородица монастыренң Крестовоздвижение чиркәвендә накыш һәм чигү остаханаләре, хастаханә, ятимнәр йорты, китапханә була. Казандагы иң арлы чиркәүләренң берсе саналган Евдокия чиркәвендә зур гына китапханә эшли. 20 йөз башында Покров чиркәве китапханәсендә 2000 нән артык китап исәпләнә. Чиркәу китапханәләрен дин гыйлемә китаплары б-н бергә Азбуковниклар, *Гурий элифбасы*, ш.у. уку китаплары (мәс., Козьма Инди-

копловның «Христиан топографиясе»нен тәржемәсе) алына. Чиркәүләрдә мәрхүмәрне искә алу китаплары — Синодиклар язып барыла. Безнең көннәргәчә берничә Синодик сакланып калган; Зоя каласының 16 йөзгә караган Успение соборындагы зур тарихи әһәмияткә ия Синодик христиан дине изгеләр *Гурий* һәм *Герман* исемнәре б-н башланып китә, анда патша Иван Грозный тарафыннан һәлак булганнар турында да бар. Благовещение соборындагы 17 йөз Синодигында гыйбадәт вакытында искә алу өчен шулай ук «Казан патшалары»: Симеон — *Ядегәр Мохәмәт* хан, Пётр Ибрагимович — ханзадә *Ходайкол*, Александр — *Утамешгарей* исемнәре дә күрсәтелгән. Синодиклар вафат булучыларның исемнәре б-н һәрвакыт тулыландырылып торылган. Чиркәу китапханәләрендә 16–17 йөзләр кулъязма китаплары һәм иң беренче дөнья күргән байтак басмалар саклана.

Төбәктәгә чиркәу архит-расы рус дини корылмалары традицияләрендә үсеш ала. Беренче П.ч. башлап Зоя (Успение монастыре, 1551) һәм Казанда (1552) төзелә. 16 йөзгә караган агач корылмаларның күләм-планлаштыру структурасы бүрәнә конструкциясе һәм аның табигый параметрлары б-н билгеләнә. Агач корылмаларда архит-раның төп үлчәмә итеп бүрәнә яки уртача озынлыктагы борыс алына. Контур буенча турыпочмаклык ясаган һәм очларындагы уентык ярдәмендә тоташкан дүрт бүрәнә горизонталь урнашкан ниргә барлыкка китерә. Ниргәләр бер-берсе өстенә өелеп, бура барлык килә. Зур биналар төзегәндә теге яки бу тәртиптә берничә бура ялган. Квадрат бура — дүрткырлык, сизгез бүрәнәдән буралган сизгез почмаклы бура сизгезкырлык дин ийрелә. Бурап салынган корылмаларның мондый системасы келәт дин аталган бер катлы агач храмнарның нигезен тәшкил итә. Татарстан терр-ясендә 16 йөзгә караган агач дини архит-расы үрнәгә Зоядә сакланып калган (к. *Троица чиркәве*). Борынгы рус чатыр храмнары архит-расына төрлечә ярашып урнашкан дүрткырлыктар һәм сизгезкырлыктар һәм ш.у. югарыга таба кечерәйтәп өелгән ниргәләрдән гөмбәз ясаучы пирамидаль чатырлар хас. Казандагы таштан салынган Благовещение соборы (16 йөз) ТРда иң борынгы өвернә гөмбәзле храм санала. 17 йөздә агач чиркәүләренң күбесе урынына таш чиркәүләр торгызыла. Элек биек сизгезкырлык һәм чатыр б-н төгәлләнгән квадрат корылмадан гыйбарәт булган Никола-Гостинодворский чиркәвенң күләмә зурайттыла, эмма 16 йөзгә хас архит-ра сыйфатлары сакланып калына. 17 йөз архит-расы узган кор алымнары б-н үсүен дөвәм итә, ләкин биналарның тышкы кыяфәтендәгә декоратив формаларның артуы, детальләр һәм төсләренң еш кулланылуы б-н аерылып тора. 17 йөз архитекторлары чиркәүләренә кисеп-уеп эшләнгән тәрәзә йөзлекләре, кечкенә колонналар, аркалар һ.б. б-н бизиләр. 17 йөз корылмалары фасадларының кушы һәм төрле образлардагы бизәлешен, гадәттә, «бизәклә стиль» дип атайлар (мәс., Казандагы Покров чиркәвенң

чаң каланчасы). 17 йөз азагы — 18 йөз башында чиркәүләр барокко стилиннән барлыкка килгән декоратив төсмерләр б-н бае-тыла; әйтик, 17 йөз Богоявление чиркәве (Казан) 18 йөз уртасында рус *бароккосу* формаларында үзгәртеп корыла. Каймар авылындагы Кирилл-Белозерский чиркәве, Олы Кабан авылындагы Спас-Преображение чиркәве, Державин авылындагы Никола чиркәве шулай ук барокко стиле үрнәкләре булып тора.

18 йөзнен 2 нче яртысы — 19 йөзнен 1 нче яртысында чиркәүләр архит-расында ордер формаларын куллануға корылган классицизм стиле таралып ала. Алабуга шәһәрндәгә Никола чиркәве, Чистайдагы Никола соборы төбәктә *классицизм* стилиндәгә иң яхшы дини архит-ра үрнәкләре булып саналалар. Царицын авылындагы Казан Богородица чиркәве *ампир* стилиндә (классицизмның бер төре) төзелгән. 19 йөз — 20 йөз башларындагы дини храмнарның күпчелегә *эklekтика* стилиндә корылган.

1917 елда Казан епархиясендә 794, Казанда 100 гә якын чиркәу исәпләнә. Совет власте елларында чиркәу төзелешә алып барылмый, П.ч.ләренң күпчелегә сүтелә (1989 да Татарстанда барлыгы 11 чиркәу эшли). 20 йөз азагы — 21 йөз башында чиркәүләр кабат төзелә башлып, сакланып калган храмнар тергезелә, 2012 дә resp-ка терр-ясендә 300 гә якын чиркәу эшли (к. *Казан епархиясе*).

Әд.: З а р и н с к и й П.Е. Очерки Древней Казани, преимущественно XVI в. К., 1877; Казанский сборник статей архиепископа Никанора (Каменского). К., 1909; Казань в памятниках истории и культуры. К., 1982; Б а р т е н е в И.А., Б а т а ж к о в а В.Н. Очерки истории архитектурных стилей. М., 1983; Республика Татарстан: Православные памятники. К., 1998; Православная Казань. К., 2011; Ч е р е н к о в А.В. Православные храмы — памятники Татарстана: Фотоальбом. К., 2012.

А.В.Гарзавина.

«ПРАВОСЛАВНЫЙ СОБЕСЕДНИК» («Православиелә әңгәмәдәш»), вакытлы матбугат басмасы; 1855 елның маеннан Казан һәм Зоя архиепискобы *Григорий* (Постников) тырышлыгы б-н *Казан руханилар академиясе* журналы буларак оеша. Башта елга 4әр, 1858–1915 тә 12 шәр саны чыга (чыгарылышлар 3 өлешкә берләшә, һәркайсы уртақ сан б-н билгеләнә). 1916–17 дә икеайлык басма рөвешендә алтышар сан чыга. 1917 дә 4 саны (сонгы 2 се басмаханәдә юк ителә), 1918 нең апрелендә — бердәнбер саны дөнья күрә. 1859–1914 тә укучыларга журнал б-н бергә жибәрелә торган кушымталар басыла (гадәттә, елына 2–3 ар китап). 1912–16 да, «П.с.» ж-лына кушымта буларак, «*Историческое обозрение*» ж-лы нәшер ителә. 1855–70 тә редколлегия б-н Казан руханилар академиясе ректоры житәкчелек итә, 1870 тә ректор баш мөхәррир була, оригиналлары — бер, тәржемәләренә икенче мөхәррир карый. Оригиналдагы әсәрләренң мөхәррирләре: И.П.Гвоздев (1870 тән), П.В.Знаменский (1873 тән), тәржемә әсәрләренке: Н.П.Соколов (1870 тән), А.А.Некрасов (1873 тән). 1879 дан журнал б-н бер генә мөхәррир житәкчелек итә — *Антоний* (Вадковский),

1883 тән — А.А.Красносельцев, 1886 дан журнал б-н редколлегия (П.В.Знаменский, Н.Я.Беляев, И.С.Бердников) идарә итә. 1896–1918 дә кабат бер генә мөхәррир: 1896 дан П.В.Знаменский, 1897 дән С.А.Терновский, 1904 тән Л.И.Писарев, 1907 дән С.А.Терновский, 1913 тән В.А.Никольский.

1858–59 да Казан руханилар академиясе ректоры Иоанн (Соколов) житәкчелегендә «П.с.» Россиядәге киң билгеле журналларның берсенә әверелә, анда крепостной хокукны тәнкыйтьләп чыккан мәкаләләр, хакимият органнары, җәмгыятьләр һәм чиркәүләргә реформалаштыру буенча тәкъдимнәр басыла (авторлар арасында — Иоанн үзе, А.П.Шапов һ.б.); Россиянең атаклы журналларында «П.с.» язмаларына карата рецензияләр һәм фикерләр дөнья күрә. Журналның юнәлеше консерваторларда тискәре реакция тудыра, Иоаннга шелтә белдерелә һәм Синод язмалар өстеннән күзәтү кертә; 1860 тан «П.с.»нең тиражы күскән кими. Алга таба журналның тиражы һәм әчтәлгенен сыйфаты, нигездә, финанслауга бәйлә була. Акча аз бүлп бирелгән чорларда гонорарлар кими, яисә бөтенләй

«Православный собеседник» журналы.

түләми (1861–67, 1878–86, 1911 дән соң), анда күбрәк диссертацияләр һәм студентларның иң яхшы әсәрләре басыла. Аеруча уңышлы чорда академия һ.б. уку йортлары укучыларының, руханиларның журнал өчен язылган мәкаләләре басыла. Журнал 1906–07 дә, Казан руханилар академиясенә либераль рухтагы профессоры Л.И.Писарев мөхәррирлек иткән чорда, кабат абруй казана, анда чиркәү реформалары турындагы тәкъдимнәр, мөһим сәяси проблемалар тикшерелә. 1911 дә, рухани академияләргә консерватив Уставлар кертелү сәбәплә, акад. журналларның әчтәлгә һәм структурасы Синодның ныклы күзәтүгә астына куела. «П.с.» да Казан руханилар академиясе профессорларыннан күчелгән топ фонни хезмәтләре (ш.и. бер үк вакытта яки сонрак аерым китап булып чыкканнары да) басыла. Алар арасында — тарихчы П.В.Знаменский, философлар В.А.Снегирёв, В.И.Несмелов, чиркәү белгече И.С.Бердников, әдәбият белгече И.Я.Порфирьев һ.б.ның дини тагълимат, гомуми һәм Россия чиркәү тарихы, патрология, агиография, педагогика, тел белемәнең төп бүлек-

ләре буенча хезмәтләре. Журналда исламны (Н.И.Ильминский, Н.П.Остроумов, М.Я.Машанов), православие иске динен (И.М.Добротворский, Н.И.Ивановский, М.Н.Васильевский), будда динен (В.В.Миротворцев, Гурий (Степанов) өйрәнү мәсьәләләренә зур игътибар бирелә. Мәкаләләргән күбесе татарлар һ.б. Идел буге халыкларының этнографиясенә, дини инануларына һәм тарихына багышлана. Журналда, башлыча, Соловки монастыре китапханәсе кулъязмаларына нигезләнеп, чиркәү тарихына багышланган әсәрләр һәм документлар, Вселенский собор Китапларының русчага тәржемәләре, ш.у. Рус православие чиркәвенен Стоглавый һ.б. Поместный соборлар Китаплары басыла. 2000 дә «П.с.» Казан руханилар семинариясе альманахы буларак кабат чыга башлый. Дини тагълимат, фәлсәфә, Казан төбәге, рус теле тарихына багышланган язмалар, Казан епархиясендә булып узган фәнни конференция материаллары басыла.

Әд.: Люстрицкий В.Ф. Указатель к «Православному собеседнику» за двадцать лет его издания (с 1855–1875 г.). К., 1876; Красносельцев Н.Ф. К истории «Православного собеседника»: По поводу 30-летия журнала // Православный собеседник. 1884. № 12; Указатель статей «Православного собеседника». 1877–1891 гг. К., 1892; Указатель к «Православному собеседнику» за 1892–1909 годы. К., 1910; Журавский А.В. К истории «Православного собеседника» // Православный собеседник. 2000. Вып. 1.

Е.В.Литакоев.

ПРАКСИН Иван Александрович (28.7.1855, Сембер губ. Буа ш. — 30.4.1913, Казан), хирург, медицина д-ры (1890). 1874 тә Казан ун-тына укырга керә, 1877 елда Петербург мед.-хирургия академиясенә 3 нче курсына күчә. Академияне тәмамлаганнан соң (1880), проф. Е.И.Богдановскийның госпиталь хирургиясе клиникасында эшли (1880–84). 1885 тә 30 нчы резерв батальонында кече табиб. 1886 дан мохтажлар өчен Мария хастаханәсенә (С.-Петербург) хирургия бүлегендә; 1889 дан — мөдир. 1895 тән Тифлис хәрби госпиталенә хирургия бүлегендә консультант. 1897 дән Казан ун-тының госпиталь хирургиясе кафедрасында, проф. (1904). Хезмәтләре ларингологиягә, корсак куышлыгындагы үтәли яраларны, перитонитны дәвалауга, мед. тарихына карый.

Хезм.: О клиническом изучении хирургии // Врач. 1897. № 36; Пересадка кожного лоскута шеи в полость рта при рубцовом сведении челюстей в области межчелюстной складки // Тр. 2 съезда рос. хирургов. М., 1901; К симптоматологии и оперативному лечению обширных межчелюстных и осумковывающих кишечник соединительно-тканых образований при хроническом перитоните // шунда ук. С. 104–108.

Әд.: Епифанов Н.С. Иван Александрович Праксин // Казан. мед. журн. 1982. № 2.

ПРАЧЕНО Владимир Васильевич (21.1.1937, хәзер Белград өлкәсенен Алексеевка р-ны Алексеевка ш. — 29.8.2013, Казан), быргычы, ТАССРның халык артисты (1985). 1964 елда Казан консерваториясен (А.П.Колпинский классы) тәмамлый. 1960–64 һәм 1965–66 да Татар опера һәм балет театрында, 1964–65 тә — Чиләбе опера һәм балет театрында, 1966 дан Татар филармониясе Дәү-

ләт симф. оркестрларында, 1990–2005 тә ТР Телевидение һәм радиотапшырулар Дәүләт ком-ты оркестрында, 2005 тән Татар филармониясе Дәүләт эстрада-симф. оркестрында. Бер үк вакытта, 1965 тән, Казан консерваториясе каршындагы Махсус урта музыка мәктәбендә, 1992 дән Казан консерваториясендә укыта. Оркестрлар составында Голландия, Бельгия, Франция, Төркия һ.б. илләрдә гастрольләрдә була. Классик һәм хәзерге музыка әсәрләренән төзелгән репертуар б-н концерт эшчәнлегә алып бара. «Почёт билгесе» ордены б-н бүләкләнә.

Әсәр.: Переложения для трубы и фортепиано. К., 2005.

Әд.: Кантор Г.М. Казань музыкальная: Статьи, очерки, рецензии. К.—Йошкар-Ола, 1995.

ПРЕКОС ТОКЫМЛЫ САРЫКЛАР, ит, йон өчен үрчетелә торган нәзек йонлы сарык токымы. 19 йөз ахырында Франциядә чыгарыла. Яңа шартларга җиңел жайлашу, конституциональ чыдамлык б-н аерылгы тора. П.т.с. Украина, Белоруссия, Әзәрбайжан, Грузиядә, Россиянең Кара туйфраклы үзәк һәм Кара туйфраклы булмаган зоналарында, Себер, Көнъяк Африка, Көнъяк Америкада, Европаның күп кенә илләрендә үрчетелә. Бу токым сарыкларына, югары продуктлылык б-н бергә, үрчемлек, тиз житлегү һәм азыкка талымсызлык хас. Азык сыйфаты ягыннан алардан уңышлырак санала. СССРда әлегә токым яңа 20 токым китереп чыгаруда файдаланыла һәм башка 24 токым аркылы яңа токымнар китереп чыгару процессында катнаша.

Татарстанга П.т.с. 1921 елда Германиядән кертелә, 1967–2000 дә күмәк һәм фермер хужалыкларындагы сарыкларның 76% ын шушы токым тәшкил итә. П.т.с. респ-каның 26 р-нында, ш.и. Азнакай р-нының Вахитов исем. нәселле терлек з-дында һ.б. р-нардагы 10 нәселле терлек фермасында үрчетелә. 1980 елларда Чистай р-нының 20 нче партсъезд исем., Арча р-нының «Известия»,

В.В. Праченко.

Прекос токымлы сарык.

8 нче Март исем., Кукмара р-нының «Россия», Алабуга р-нының Гассар исем. к-зларында 100 сарыктан 120–165 бәрән алына. Азнакай р-нының «Урманай» нәсел с-зында, Буа р-нының «Россия» к-зында бер сарыктан 4,2–5,1 кг йон алына. Өстәмә тукландыру шартларында Вахитов исем. нәселле терлек з-дында 15,5 айлык сарыклардан уртача 6,3 кг йон кыркыла. Бу хужалыкта сарык асрауның рентабельлеге 84,7% ка житә.

Тукландыру тиешенчә булганда яшь терлекләр тәүлеккә 200–250 г артым бирә, 6 айлык бәрәннәрнен авырлыгы 40 кг га житә. Тәкәләрнең тереләй авырлыгы — 110–130, сарыкларныкы — 55–67 кг. Тәкәләрдән 7–9, сарыклардан 3,6–4,4 кг йон алына. Йонның озынлыгы 8,5–10 см (тәкәләр) һәм 8–9 см (сарыклар). Чиста йонның чыгышы — 45–50%. 1980 дө Татарстанда П.т.с.ның баш саны 389 мең тәшкил итә; 2010 ел башына — 6 мең.

Әд.: Мубаракшин П.М., Соколов В.В., Фазульзянов А.Х. Прекосы заслуживают большего внимания // Овцеводство. 1984. № 2; Мороз В.А. Овцеводство и козоводство. Ставрополь, 2002; Ульянов А.Н. Овцеводство. Краснодар, 2004. Ә.Х.Фазылжанов.

ПРЕОБРАЖЕНСКАЯ Мария Николаевна (8.12.1878, С.-Петербург — 12.3.1953, Казан), драма актрисасы, ТАССРның халык, РСФСРның атказ. артисты (1939, 1942). Зур театрның Казанга гастрольләр б-н еш килгән һәм 1898–1900 елларда Казанда жыр класслары б-н житәкчелек иткән танылган солисты Н.А.Преображенский кызы. С.-Петербургта опера-драма курсларын тәмамлай (1895), М.М.Читау һәм М.И.Писаревта белем ала. 1903 тә драма актрисасы буларак беренче тапкыр сахнага чыга. 1907 дө Тула театры актрисасы, аннан сон Архангельск, Воронеж, Саратов, Вятка, Түбән Новгород, Волгоград шәһәрләре театрларында эшли. 1936 дан Казан Зур драма театрында. Рус реалистик актёрлар мәктәбе вәкиле, образга керү остасы буларак, П. Казан театры сахнасында шәһәрнең театр тормышында сизелерлек эз калдырган шактый гына зур образлар ижат итә. Актрисаның Гурмыжская, Барабошева, Манефа («Урман», «Дореслек әйбәт, ә бәхет яхшырак»), «Һәр акыл иясен дө гадилек жинәр», А.Н.Островский), Хлестова («Акыллык бәләсе», А.С.Грибоедов), Марфа Тимофеевна («Дворяннар оясы», И.С.Тургенев романы буенча), Бережкова («Текә яр», И.А.Гончаров романы буенча), Василиса Волохова («Фёдор патша», А.К.Толстой), Ефросинья Старицкая («Иван Грозный», А.Н.Толстой), Васса Железнова (М.Горь-

кийның шул исем. эсәре буенча) кебек рольләре тормыштагы күзгүләр байлыгы, үзенчәлекле детальләр сайлап алу дагы төгәллеге, ижат ителгән образга социаль күренеш масштабын бирә бөлүе ягынан аерылып тора. Рус халкы холкына хас сыйфат үзенчәлекләрен П. Аксинья («Фельдмаршал Кутузов», В.А.Соловьёв), Марфа Петровна («Рус кешеләре», К.М.Симонов), няня («Ябырылу», Л.М.Леонов), Зорина («Яшәү чыганагыбыз булган икмәк», Н.Е.Вирта), Мария Львовна («Профессор Полежаев», Л.Н.Рахманов) образларында ачып күрсәтә. Аның героиняларына хас булган рухи юмартлык, ачыклык, эчке нәзакәтлелек, ярдәмчеллек, кеше хәленә керә белү, рухи байлык кебек сыйфатлар тамашачы аңында рус хатын-кызы образын формалаштыра. Актрисаның ижат палитрасына ш.у. комик һәм сатирик буяулар да хас (мадам Ксидиас — «Интервенция», Л.И.Славин; Роза Еремеевна — «Ял көне», В.П.Катаев). Яралылар өчен 325 концерт куя; ятим балаларга ярдәм күрсәтә (балалар йортларына үз керемнән өләш чыгара). Медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Народные артисты. К., 1980; Ингвар И., Ильялова И. Русский театр в Казани. К., 1991; Театральная энциклопедия. М., 1965. Т. 4. Ю.А.Благоз.

ПРЕСНЯКОВ Владимир Васильевич (12.12.1951, Бөгелмә ш.), инженер-механик, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (2008), ТРның атказ. нефть химиясе белгече (2006). Казан химия-технол. ин-тын (1976), Мәскәү авиация ин-тын (2004) тәмамлай. 1976–77 елларда Түбән Кама шин з-дында өлкән мастер булып эшли. 1977–87, 1997–2003 тә «Түбәнкамнефтехим» АЖдә: өлкән мастер, цех механигы, берләшмәнәң капитал төзелеш идаре

рәсе башлыгы урынбасары, АЖнең ген. директоры ярдәмчесе, урынбасары (1998 дән). 1987–90 да «Петрокам» уртак пр-тисендә баш инженер, 1991–2003 тә «Полифом» пр-тисенен ген. директоры урынбасары (Түбән Кама ш.). 2003 тән «ТАИФ» АЖ ген. директоры урынбасары. Уйлап табуга патенты бар. Дәүләт бүләге жиңел углеводород чималын күкертле кушылмалардан бер стадияле чистарту процессын эшләгәнә һәм гамәлгә керткәнә өчен бирелә.

ПРИБАВЛЕНИЕ К «КАЗАНСКОМУ ВЕСТНИКУ», газета, к. «Казанский вестник».

ПРИБОЙ посёлогы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрнән 27 км көньяк-көнбатыштарак, Эрә елгасы буенда. 2010 елда 54 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. 1920 ләрдә нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Зоя кантоны Норлат волостенда. 1927 нең 14 февраленнән — Норлат-Ачасыр, 1927 нең 1 августыннан — Норлат, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1938 дә — 181, 1949 да — 138, 1958 дә — 111, 1970 тә — 131, 1979 да — 82, 1989 да — 57, 2002 дә 59 кеше.

ПРИБЫТКОВЛАР, Казан сәүдәгәрләре, жәмәгәт эшлекчеләре. **Александр Андреевич** (? – ?) — сәүдәгәрләр населенә нигез салучы, 3 нче гильдия сәүдәгәр. Аның улы **Павел Александрович** (1810, Вологда — 21.9.1883, Казан), 2 нче гильдия сәүдәгәр, дәрәжәле граждан. Адмиралтейство бистәсендә тире эшкәртү з-ды хужасы. 1863–65 елларда Казан шәһәре башлыгы. Күп еллар дэвამында Боголюбов чиркәве старостасы. «Изге Гурий борадәрлеге»н оештыручыларның берсе. Хатыны **Екатерина Сергеевна** (к. Павловлар) (1823, Казан — 23.3.1897, шунда ук), 1 нче гильдия сәүдәгәр, хайрияче. Эшләрен иреннән аерым алып бара. Атасы С.Е.Павловтан Адмиралтейство бистәсендә күн з-дын мирас итеп ала. 1870 еллар уртасында завод 100 мең сумлык, 1881 дә 260 мең сумлык әйбер житештерә. Проломный урамында кибетләре була, Гостиный дворда, Түбән Новгород, Сембер, Минзәлә, Мамадыш һәм Эрбет ярминкәләрендә сәүдә биналарын файдалануга алып тора. 1870 тә Боголюбов чиркәве каршында Сергей б-н Евдокия Павловлар һәм аларның кызылары Екатерина Прибыткова исем., 43 мең сум капиталы булган картлар йорты ачтыра. Аның акчасына ике катлы таш йорт салына (флигель һәм хужалык бүлмәләре ире акчасына төзелә). Картлар йорты 1917 елга кадәр П. химиясендә була. **Александр Павлович** (? – ?) 1 нче гильдия сәүдәгәр, нәселдән килгән мактаулы граждан. Мәскәү сәүдә фәннәре гамәли академиясен тәмамлай. Берничә тапкыр Казан шәһәр думасы гласные итеп сайлана. Хайриячелек б-н шөгылләнә. Адмиралтейство хастаханәсе попечителе, аның бинасын яңарту һәм төзекләндерүгә 55 мең сум акча бүлеп бирә.

Л.М.Свердлова.

М.Н.Преображенская.

М.Н.Преображенская: 1. Васса Железнова (М.Горькийның шул исем. эсәре буенча); 2. Барабошева («Дореслек әйбәт, ә бәхет яхшырак», А.Н.Островский) рольләрендә.

эзерләү 4 жайланмада башкарыла. Табигатьне саклауга (бигрок тә Түбән Кама милли паркы зонасында эшлэгәндә) зур игътибар бирелә.

НГДУ — шәһәр коручы пр-тие, Алабугада торақлар, халык мәгарифе, сәламәтлек саклау, социаль-мәдәни объектлар, мәктәпчә, спорт учреждениеләре һ.б. төзелеше заказчысы. «П.»нең санаторий-профилакторие, балаларны сәламәтләндерү лагере, ат спорты мәктәбе һ.б. бар. Күп кенә хезмәткәрләре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 11 кешегә — РСФСР, РФнең атказ. нефть һәм газ сәнәгате хезмәткәре, 18 кешегә — ТРның атказ. нефтьчесе, 2 кешегә — РСФСРның атказ. геологы, 1 кешегә — РФнең атказ. энергетигы, 4 кешегә ТАССР, РСФСРның атказ. төзүчесе, 2 кешегә ТРның атказанган икътисадчысы дигән мактаулы исемнәр бирелә; 3 кеше — Ленин ордены, 7 кеше — Октябрь Революциясе, 22 кеше — Хезмәт Кызыл Байрагы, 1 кеше — Халыклар дуслыгы, 20 кеше — «Почёт билгесе», 19 кеше — 2 нче һәм 3 нче дәрәжә «Хезмәт даны» орденнары, 1 кеше — Дуслык ордены медале б-н бүләкләнә.

Пр-тие житәкчеләре: В.М.Шестернин (1958–61), Б.Л.Сапгир (1961–73), Ә.К.Мөхәммәтжанов (1973–79), М.Ш.Жәләтов (1979–85), Н.К.Жамалетдинов (1985–2007), Г.Н.Шариков (2007 дән).

Әд.: Абзянов М., Мухаметзянов А., Фархутдинов А. Вышки над Камой. К., 1978; Золото Прикамья. Елабуга, 1998.

Г.Я.Мәүлетова.

«ПРИКАМСКАЯ», әре бөртекле карабодый сорты. 1974 елда Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тында селекция белгечләре Ф.З.Кадыйрова һәм Н.Н.Петелина тарафыннан «Майская» сортыннан салкынга чыдам формаларын сайлап алу юлы б-н чыгарыла. Уртача өлгерешле, 85–90 көндә, районлаштырылган зоналарда башка сортларга караганда 4–6 көнгә иртәрәк өлгәрә. Бердәм чәчәк атуы һәм берьюлы өлгерүе б-н аерылып тора. Уртача уңышы 1 га дан 1,4–1,8 т. Уңышы «Краснострелецкая» (1 га дан 0,3 т га), «Калининская» (1 га дан 0,6 т га) сортларыннан югары. Салкынга чыдамлыгы югары, корылыкка чыдамлыгы уртача, бөртегенә техн. күрсәткечләре югары. Кыйммәтле сортлар исемлегенә кертелгән. 1000 бөртекнең авырлыгы 30–32 г, элпәлегенә — 23–24%, тигезлеге — 97%, ярма чыгышы 71–73%, ярмадагы аксым 16% тәшкит итә. «П.» сорты СССР ВДНХсының көмеш медаленә лаек була (1981). Марий Эл Респ-касында районлаштырыла.

Ф.З.Кадыйрова.

ПРИОЗЁРНАЯ авылы, Алексеев р-нында, шәһәр тибындагы Алексеев посёлогыннан 55 км көньяк-көнчыгыштарак, Кече Чирмешән елгасы буенда. 2010 елда 103 кеше (рус-лар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 18 йөздә нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганақларда Чирмешән, Крутояр буларак та билгеле; 1967 нең 11 августына кадәр Абалдуйека исемнән йортә. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә.

нә. 20 йөз башында анда Троица чиркәве (1883–86 елларда төзелә; архит-ра истәләге), мәктәп, 1 су һәм 3 жыл тегермә, 2 вак-төгәк кибиетә эшли. Бу чорда авыл жәмәгәтенә имана жире 1284 дис. тәшкит итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Спас өязе Мораса волостенда, 1920 дән ТАССРның — Спас, 1924 тән Чистай кантоненда. 1930 ның 10 августыннан — Биләр, 1963 нең 1 февраленән — Чистай, 1964 нең 4 мартыннан Алексеев р-нында. Халык саны: 1782 дә — 71 ир-ат; 1859 да — 446, 1897 дә — 871, 1908 дә — 852, 1920 дә — 820, 1926 да — 804, 1938 дә — 593, 1949 да — 367, 1958 дә — 318, 1970 тә — 265, 1979 да — 125, 1989 да — 113, 2002 дә — 116 кеше.

ПРИХОЖАН Пётр Борисович (11.2.1940, Кырым АССРның Евпатория ш.), шагыйрь. Харьков төзүче-инженерлар ин-тын тәмамлый (1964). Братск урман сәнәгате комплексын, КамАЗ, «Атомаш» (Ростов өлкәсенә Волгодонск ш.) з-дын төзүдә катнаша. 1971 елдан Чаллыда яши. Беренче шигырьләре матбуғатта 1962 дә басыла башлый. Ижатында мэхәббәт һәм гражданлык лирикасы өстенлек итә. «Гулливверлар» («Гулливверы», 1970), «Танышу» («Знакомство», 1986), «Күрәзә өчен түләү» («Плата за гадание», 1990) шигыри жыентыклары авторы. «Шәһри Китеж турында уйлану» («Дума о граде Китеже», 1970), «Төзелеш» («Стройка», 1989), «Алексей һәм Афросинья» («Алексей и Афросинья», 2000) поэмаларында Россиянең тарихи вакыйгалары автор фикерләвендә бирелә. «Критерийлар» («Критерии», 1998) поэмасы поэзиянең кеше шөхәсе үсешенә тәэсир итүенә багышлана. Рус теленә Г.Тукай, Г.Кашапов, И.Юзеев, Н.Мадьяров, Р.Миңнуллин һ.б.ның шигырьләрен тәржемә итә.

Әд.: Хуснуллин Х. Идущий за четвертым ветром // Светлый путь. 1992. 24 окт.

Р.Р.Мусабәкова.

«ПРИЧАЛ» журнал; к. «Коммунист Татарии».

ПРИЮТ-ШУРА́Н авылы, Мөслим р-нында, Мөслим авылыннан 18 км төньяктарак, Бик елгасы буенда. 2010 елда 70 кеше (рус-лар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле әре терлек асрау. 18 йөзнен 2 нче яртысында нигез салына. Рев-циягә кадәр чыганақларда Мажын буларак та билгеле. 1861 елгы реформага кадәр халкы алпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, чана һәм арба ясау б-н шөгыльләнә. 1920 гә кадәр авыл Уфа губернасының Минзәлә өязе Богодаровка волостенда, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантоненда. 1930 ның 10 августыннан — Мөслим, 1963 нең 1 февраленән — Сарман, 1965 нең 12 гыйнварыннан Мөслим р-нында. Халык саны: 1870 тә — 193, 1920 дә — 379, 1926 да — 312, 1938 дә — 523, 1949 да — 438, 1958 дә — 349, 1970 тә — 235, 1979 да — 184, 1989 да — 100, 2002 дә — 76 кеше.

ПРОБЛЕМАЛЫ УКУЙТҮ, укучыларның эзләнү эшчәнлекләренә психол. закончалыкларын исәпкә алу һәм танып белү операцияләрен эзлекле рәвештә гамәлгә ашыру нигезендә төзелгән укуыгу алымнары һәм ча-

ралары системасы. П.у.ның нигезендә проблемалы ситуация тудыру һәм бу проблеманың чишелешен эзләп табу б-н идарә итү хисабына реаль ижади процессны модельләштерү ята. Хәзерге пед. һәм психол. фәннәрендә П.у. идеяләре һәм принциплары 1960 еллар башыннан эшләнә (А.М.Данилов, Т.В.Кудрявцев, А.М.Матюшкин, И.Я.Лернер, М.Н.Скаткин, Ю.К.Бабанский, Ж.В.Вилькиев һ.б.). П.у. башта укуыгу процессын оптимальләштерү алымнарының берсе буларак карала. П.у. теориясен формалаштыруда һәм гамәлгә кертүдә өйдәп баручы рольне М.И.Махмутов башкара, ул П.у. теориясен булдыра, методология базасын, алымнар номенклатурасын, проблемалы дәреснең тулы теориясен үз эченә алган системалы оригиналь концепциясен эшли. Аның нигезендә 1970 еллар уртасыннан П.у. теориясе һәм практикасы проблемаларын ойрәнү ЭССРда, аннан соң РФдә пед. үсешенә әһәмиятле юнәлешләрнең берсенә әйләнә. ТРда П.у.ның үзәге булып Педагогика һәм психология һөнәри белем биру институты һәм Татар гуманитар-педагогика университеты (хәзер Казан (Идел буе) федераль ун-ты) тора.

Әд.: Махмутов М.И. Теория и практика проблемного обучения. К., 1972; шул у.к. Проблемное обучение: Основные вопросы теории. М., 1975; шул у.к. Организация проблемного обучения в школе. М., 1977; Ковалевская Е.В. Проблемное обучение: подход, метод, тип, система (на материале обучения иностранному языку). М., 2000; Сафиуллина И.А. Теория проблемного обучения М.И.Махмутова. К., 2002.

ПРОБУЖДЕНИЕ, к. Алан, Сарман р-ны.

ПРОБУЖДЕНИЕ посёлогы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрненнән 11 км төньяктарак, Кама елгасы буенда. 2010 елда 9 кеше (рус-лар) яши. 1920 ләрдә нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Чаллы кантоны Афанас волостенда. 1930 ның 10 августыннан — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1926 да — 38, 1949 да — 49, 1958 дә — 54, 1970 тә — 71, 1979 да — 67, 1989 да — 28, 2002 дә — 10 кеше.

ПРОВИНЦИАЛӘР, 1719–75 елларда Россиядә губерналар составындагы адм.-терр. берәмлекләр. Өязләргә бүленәләр. Воевода-лар тарафыннан идарә ителәләр. Казан губернасы башта Казан, Зөя, Пенза, Уфа Пеннән тора. Пеннән саны, кайсы губерна карамагындагы үзгәрешләр кичерә: 1720 еллар ахырында губерна составына Вятка һәм Соль-Камский Пе кертелә, Уфа провинциясе чыгарыла (1731–34 тә яңадан Казан губернасына буйсынулы) һ.б.ш. 1775 кә Казан губернасында Казан, Вятка, Пермь, Зөя, Пенза, Сембер П.ләре исәпләнә.

Әд.: Готье Ю.В. История областного управления в России от Петра I до Екатерины II: В 2 т. М.—Л., 1913–41.

ПРОВОТÓРОВ Николай Сергеевич (31.7.1918, Самара губ., Богөлмә өязе Пальная а. — 16.2.1975, Краснодар ш.), драма актёры, режиссер, ТАССРның атказ., РСФСРның халык артисты (1954, 1971). 1939–41 елларда Казан коммуналь төзелеш инженерлары ин-тында укый. Бер үк вакытта,

1940–41 дэ, Казан яшь тамашачылар театры (ТЮЗ) спектакльләрендә катнаша, анда ул Вивияни («Бөөк еретик», И.Персонов, Г.Добржинский) һәм Лазаревский («Качу», Д.А.Щеглов) рольләрен башкара. 1941 дэ ин-т Омск шәһәрэнә күчерелә, П., укуын дөвам иткән хәлдә,

Н.С.Провоторов.

Омск драма театрында куелган спектакльләрдә зур булмаган рольләр уйный. Сәхнәгә беренче тапкыр 1944 тә Ульянов драма театрында чыга, 1950 дә Ю.А.Завадский тарафыннан Моссовет исем. Мәскәү театрына чакырып алына. 1952–63 тә Казан Зур драма театры актёры. Беренче роле — Володя Ульянов («Гайда», И.Ф.Попов) П.ны Казан группасының әйдәп баручы актёрлары рәтенә чыгара. Һәр гамәлнең психол. дәлиләнеше, даими рәвештә сәхнә тормышы б-н яшәү аның сәләтенә бик тә моһим, үзәнчәлекле якларын билгели һәм шактый гына зур рольләр ижат итәргә мөмкинлек тудыра: Николай Селихов («Хәтәр юлдаш», А.Д.Салынский, 1953), прапорщик Звонарёв («Порт-Артур», А.Н.Степанов, И.Ф.Попов, 1953), Стогов («Эшлекле», И.Городецкий, 1954), Ведерников («Ил гизу еллары», А.Н.Арбузов, 1954), Сергей Чагин («Үз балаларының әнисе», А.Н.Афиногенов, 1955), Муса Жәлил («Үлмәс жыр», Р.Ф.Ишморат, 1956), Габдулла Тукай («Тукай Петербуртта» телевизион спектакле, 1962), Н.Ф.Погодинның «Баһадирлар» (1958) һәм «Кремль курантлары» (1962) пьесалары буенча куелган спектакльләрдә П. ижат иткән Ленин образы актёрның ижади казанышы булып тора. Классик репертуарда да шактый гына рольләр башкара: дон Карлос (Ф.Шиллерның шул исем. әсәре буенча), Москва («Вольпоне», Б.Джонсон), Фигаро («Фигароның өйләнүе», П.Бомарше), Бастрюков («Иделдә йокы», А.Н.Островский), Трофимов («Чия бакчасы», А.П.Чехов). Актёр тарафыннан ижат ителгән замандашлары образлары социаль характеристиканың төгәлләге б-н үзәнчәлекле: Иван Рыбаков (В.М.Гусевның шул исем. әсәре буенча), Большаков («Югары көчәнеш», И. П. Куприянов), Платонов («Океан», А.П.Штейн), Иван Ручейков («Бүген һәм һәрвакыт», Г.М.Мазин). Үзен режиссёр буларак та таныта, Казан Зур драма театры сәхнәсендә «Аерылышудан соң» («После разлуки», бертуган Турлар) һәм «Разведчик хатын-кызлар» («Разведчицы»,

И.М.Соболев) спектакльләрен куя. Берничә ел дөвамында Казан ун-тында студентлар театры б-н житәкчелек итә. Анда ул «Чоңгыл» («Пучина», А.Н.Островский) һәм «Мещаннар» («Мещане», М.Горький) спектакльләрен сәхнәләштерә. Аннан соңгы елларда Кишинёв, Ростов-Дон, Краснодар шәһәрләрендәге театрларда эшли. Матбугатта театр сәнгатенә заманча проблемаларын яктырткан макаләләре дөнья күрә, жәмәгать эшчәнлегә б-н шөгыләнә. 1959–63 тә ТАССР ЮС депутаты, ТАССРның Г.Тукай исем. (1959), РСФСРның К.С.Станиславский исем. Дәүләт бүләкләре лауреаты (1971).

Хезм.: К заветной цели // Мы из Советской Татарии. К., 1962; Вперёд, к Станиславскому! // Театральная жизнь. 1969. № 14; Призвание актёра // Театральная жизнь. 1971. № 5.

Әд.: Фрид Ю. Человек, художник, гражданин // Театральная жизнь. 1960. № 22; Толчёнова Н. О Ленине // Огонёк. 1970. № 9; Макаренко Ю. Народный артист // Кубань. 1973. № 10; Ингвар И. Казанская театральная лениниана. К., 1989; Ингвар И., Илялова И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благов.

ПРОГРЁСС посёлогы, Бөгелмә р-нында, Бөгелмә шәһәрәнән 5 км төньяктарак урнашкан. 2010 елда 644 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 48%, татарлар — 40%) яши. «Птицевод» дәүләт нәселле кош үрчетү з-ды. Башлангыч мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Торак пункт буларак 1960 ның 16 февралендә теркәлә. Оештырылган көннән Бөгелмә р-нында. Халык саны: 1970 тә — 413, 1979 да — 520, 1989 да — 676, 2002 дә — 764 кеше.

ПРОДНАЛОГ, азык-төлек салымы, крәстиян хужалыкларынан натуралата түләнгән торган билгеле бер төгәл күләмдәге салым; *яңа икътисади саясәтнең* (нәп) беренче гамәле. Бөтенроссия ҮБКның 1921 ел 21 март Декреты б-н *продразвёрстка* урынына кертелә. П. күләме язгы чөчүгә кадәр, а.х. продукциясенә һәр төре буенча (продразвёрсткадан шактый түбән күләмдә), жирле шартларны һәм крәстиян хужалыкларының хәленә карап билгеләнә. Совет дәүләтенә 1921 ел март-апрель Декретлары б-н икмәккә, бәрәңгегә, майга, орлыкларга,

йомыркага, сөт продуктарына, йонга, тире чималына һ.б.га натуралата салым күләме куела. Шул ук елда, Татарстанда икмәк уңышы түбән булу сәбәпле, П. бетерелә; 1922–23 тә П. буенча 6 млн.нан артык пот икмәк (яки икмәкнең тулай жыемының 11,5%) жыеп алына. П. кертү сәүдәне, авылдагы хужалык мөнәсәбәтләрен жанландырып жибәрә. 1923 нең ахырында ул акчалата салым б-н алыштырыла.

Р.В.Шәйдуллин.

ПРОДРАЗВЕРСТКА, азык-төлеккә мәжбүри саттыру, а.х. продуктарын эзерләү системасы; Совет дәүләтенә *«хәрби коммунизм»* чоры саясәтенә моһим өлеше. Крәстияннәр шәхси һәм хужалык хажәтләренә билгеләнгән нормадан арткан икмәк һәм башка а.х. продуктарын алдан билгеләнгән бәягә дәүләткә тапшырырга мәжбүр ителә. Россиядә П. кертү тәҗрибәсе Беренче бөтендөнья сугышы елларында кулланыла; патша хөкүмәте 1916 елда Россиянең Европа өлешендәге 31 губерниясында (ши. Казан губерниясында да) икмәккә ныклы бәя куярга, 1917 нең 1 гыйнварыннан Россия армиясен тәмин итәргә тиешле икмәкне шу. ныклы бәйдән кабул итәргә омтылып ясыи. 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң Вахытлы хөкүмәт тә П.ны бөтен ил күләмендә жәелдерергә һәм икмәккә ныклы бәя куярга омтылып карый. Гражданныр сугышы башыннан, 1918 нең 2 нче яртысында Сов. Россиясендә РСФСР Азык-төлек халык комис-тының губернаторлардагы органнарына үзләреннән арткан икмәкне яшереп тотучы һәм икмәк б-н «астан» (спекулянтлар һәм «капчыклы» крәстияннәр аша) сату итүче крәстияннәргә карата гадәттән тыш чаралар күрү вәкәләте биргән азык-төлек диктатурасы урнаштырыла. П. ул чорда бар төбәкләргә дә кагылмый. 1919 ның 11 гыйнварыннан, ХКС декреты нигезендә, П. бөтен ил терр-ясендә, соңрак Украина, Белоруссия, Төркестан һәм Себердә кертелә. РСФСР Азык-төлек халык комис-тының азык-төлеккә мәжбүри саттыру тәртипләре турындагы 1919 ел 13 гыйнвар карары нигезендә дәүләт план-йөкләмәләре губернаторлар буенча чөчүлек мәйданнары, алынган уңыш һәм алдагы еллардан калган запаслар күлә-

Н.С.Провоторов 1. В.И.Ленин («Баһадирлар», Н.Ф.Погодин); 2. Муса Жәлил («Үлмәс жыр», Р.Ф.Ишморат); 3. Прапорщик Звонарёв («Порт-Артур», А.Н.Степанов, И.Ф.Попов, уңда — И.В.Загорский) рольләрендә.

меннән чыгып билгеләнә. П. жирле хакимият структуралары һәм *ярлылар комитеты* ярдәмендә Азык-төлек халык комис-ты органнары һәм азык-төлек отрядлары тарафыннан тормышка ашырыла. Баштарак П. икмәк һәм бөртеклекләр фуражына гына кагылса, 1919–20 еллар кампаниясендә бәрәңге һәм итне, ә 1920 ел ахырыннан барлык төр а.х. продукциясен дә үз эченә ала. 1919–20, 1920–21 еллар азык-төлек эзерләү кампанияләре чорында Казан губернасында 20 млн. пот икмәк, берничә млн. пот башка төр а.х. продукциясе жыела. Жыелганның күпчелеге губернадан читкә чыгарыла. П. кертелү сов. житақчелегенә Кызыл Армияне, шәһәр халкын азык-төлек, сәнәгатне — чимал б-н тәмин итәргә күмәдер күләмдә мөмкинлек бирә. П. кампанияләре вакытында гадәттән тыш чаралар куллану товар-акча һәм базар мөнәсәбәтләренен тараюына (икмәк, ашлык һ.б. б-н иреккә сәүдә тыела), шәһәр һәм авыл арасында турыдан-туры товар алмашы урнашуга, чәчүлек мәйданнар, терлекләренен баш саны кимүгә һәм крәстияннәренен үз хужалыгы хажәтләре өчен генә житештерә башлауга күчүенә китерә. П. сәясәте крәстияннәрдә ризасызлык тудыра (к. *Арча крәстияннәре кузгалышы*, «Сәнәкчеләр» фетнәсе). 1921 нең мартыннан *яңа икътисади сәясәткә* күчкәч, П. *продналог* б-н алыштырыла.

Әд.: Тагиров И.Р. Очерки истории Татарстана и татарского народа (XX век). К., 1999.

Р.В.Шәйдуллин.

ПРОЕКТЛАУ ИНСТИТУТЛАРЫ, төрле объектлар төзелешләре өчен проект-смета документларын эшләүче оешмалар. Казанда беренче П.и. 1930–40 елларда үзәк проектлау һәм төзү оешмалары ф-лары рәвешендә барлыкка киләләр. Хәзерге вакытта ТР терр-ясендә дистәләгән проектлау ин-тлары, ижат бюролары һәм остаханәләр бар. «*Татинвестгражданпроект*» дәүләт баш терр. проектлау-тикшеренүче фәһни-житештерү фирмасы — респ-када Чаллы («Татинвестгражданпроект» ЖЧЖ ЖФ) һәм Яшел Үзән шәһәрләрендә ф-лары булган иң эре проектлау ин-ты. Казан шәһәренен ген. планын, шәһәр районнарын, инфраструктура объектларын детальләп планлаштыру проектларын эшләү б-н аренда пр-тиесе — «*Казгражданпроект*» ин-ты шөгьльләнә. Авыл жирлегендә капитал төзелеш өчен проектлау-тикшеренү эшләре Түбән Кама һәм Лениногорск шәһәрләрендә бүлендек фирмалары булган «*Тат-агропромпроект*» АЖ тарафыннан башкарыла. «*Казан промстройпроект*» АЖ сәнәгатъ объектларын комплекслы проектлаштыра, сәнәгатъ зоналарынын, зур авылларнын һ.б.нын ген. планнарын төзи. Респ-када авиация сәнәгатъ пр-тиеләрен һәм социаль-мәдәни-көнкүреш объектларын проектлаштыру б-н «*Казан гитрониавиапром*» АЖ шөгьльләнә. Болардан башка, П.и. ТРнын зур шәһәрләрендә — Әлмәттәге «Горпроект» ЖЧЖтә, Чаллыдагы «Чаллыпроект» ЖЧЖтә эшли. Заманча зур биналарнын һәм корылмаларнын проектлаштыручы ижат остаханәләре арасында «Архитектор Токаревларнын ижат остаханәсе», «Архитектор Нургалиевнын ижат остаханәсе», «Велп» аерылып тора.

ПРОКОПЕНКО (кыз фамилиясе Салимова) Равилә Нәжип кызы (1941), спортчы (баскетбол), СССРнын атказ. спорт остасы (1962). «Мехнат» (Ташкент) иреккә спорт жәмгыятендә тәрбияләнә. Европа (1962, 1964, 1966, 1968), дөһья (1967) чемпионы.

ПРОКОПОВА Валентина Васильевна (7.8.1951, Новосибирск ш.), балет артисткасы, педагог, ТРнын халык артисты (2011). 1969 елда Новосибирск хореография уч-шесен (С.Юнысова классы), 2005 тә Казан консерваториясен балет педагогикасы белгечлегенә буенча тәмамлый. 1969–71 дә Кыргыз акад. опера һәм балет театры артисты. 1971 дән балет солисты, бер үк вакытта, 1978–90 да, Татар опера һәм балет театры педагог-репетитору, 1974–90 да Казан музыка уч-шесенен хореография бүлегенә укытучысы. 1990 нан Прага камера балетынын педагог-репетитору (Чехия), 1996 дан Казанда нәфис гимнастика буенча Олимпия резервы спорт мәктәбендә педагог-хореограф, «Казан» хореография ансамбленен сәнәгатъ житақчесе. 2002 дән Татар опера һәм балет театры педагог-репетитору. Төп хореографик партиалары: Мирта, Гөлнәра һәм Медора («Жизель», «Корсар», А.Адан), Фанни («Зур вальс», И.Штраус), Анитра («Пер Гюнт», Э.Григ), Одетта-Одиллия, Аврора («Аккош күле»), «Йокага талган гүзәл», П.Чайковский), Китри, Гамзатти («Дон Кихот», «Баядерка», Л.Минкус), Леди Капулетти («Ромео һәм Джульетта», С.Прокофьев), Леди Макбет («Макбет», К.Молчанов), Утлы жен пәриләр («Шүрәле», Ф.Яруллин), Тылсымлы торна («Сихерләнган малай», З.Хәбибуллин) һ.б. Шәкертләре арасында РФ һәм ТРнын халык, атказ. артистлары, халыкара һәм бөтенроссия конкурслары лауреатлары, балет солистлары, Россия һәм чит ил опера һәм балет театры, балет коллективларынын әйдәп баручы педагоглары (ш.и. Чехиядә, Словакиядә, АКШта эшлиләр): И.Жуков, Л.Мөхәмәтгалиева, Н.Шильников, А.Давыдов, А.Низамова, Д.Котермин һ.б. бар.

Ф.И.Салитова.

ПРОКОПЬЕВ Андрей Лаврентьевич (13.2.1922, Казан — 27.8.1993, шунда ук), нәкышыче, ТАССРнын атказ. сәнәгатъ эшлеклесе (1980). Казан сәнәгатъ уч-шесен тәмамлы (1943). 1944 елдан Казанның мәдәни-агарту учреждениләре рәссамы, 1951 дән — Татарстан сәнәгатъ фондында. Рәссамнар берлегенә әгъзасы (1964). Лирик пейзажлар остасы. Үзенең ижатында П. Казан сәнәгатъ мәктәбенә нигез салган реалистик нәкыш традицияләрен дөвам иттерә һәм үстерә. 1950–70 еллар дәвамында пейзаж жанрында эшли. Идел буеның елга ландшафтларына чагылдырган әсәрләре ижат итә. П. пейзажларынын кабатланмас рухын гомуми камера яңгырашы, биек горизонтлы композиция ракурсы, кечкенә формат барлыкка китерә («Яр буенда», 1955; «Мста елгасы», 1957; «Идел яңгырдан соң», 1966; «Язгы жирдә», 1969). П. Идел һәм Каманың күзән, бөкләген, матурлыгын гажәеп итеп сөрәтли: «Моркваш» (1956), «Идел Казан янында», «Кама» (икесе дә — 1961), «Иделдә балыкчы

А.Л.Прокопьев. 1. «Шәһәр пейзажы». 1961; 2. «Комеш көн». 1980. ТР Дәүләт сынлы сәнәгатъ музейе.

кызлар» (1965), «Каспийда» (1966 һәм 1968), «Камада» (1971); Татарстан табигатенен һәм борынгы рус шәһәрләренен тыйнак гүзәлләген ачып бирә: «Баулыда яз», «Урман елгасы» (икесе дә — 1957), «Буа» (1961), «Переславль-Залесский» (1963), «Торжок. Кошлы көн» (1967), «Селигердагы Осташков шәһәре» (1967), «Васильурск» (1969). П. ижатында Казан аерым урынны алып тора: «Кышкы парк» (1955); «Казан опера театры» (1962); «Шәһәр читендә кыш» (1972). Рәссам ш.у. тематик картиналар жанрында эшли: «Кокушкино почтасы» (1967, М.И.Семёнов б-н берлектә), «Эштән кайтканда (Яз)» (1978, Б.И.Майоров б-н берлектә), картиналарнын сәнәгатъчә матурлыгын көчәйтү өчен еш кына пейзажлы (фон) образлар ижат итә.

Респ-ка (1952 елдан); ТАССРнын Мәскәүдә (1957, 1968, 1980–81), Алма-Атада (1962), Ташкентта (1965), Ленинградта (1972), Уфада (1975), Нукуста узган сынлы сәнәгатъ күргәзмәләрендә (1980); зона — «Зур Идел» (1964 тән 1991 гә кадәр); бөтенсоюз: РСФСР рәссамнары әсәрләре (Мәскәү, 1957) һәм РСФСРнын автономияле респ-калары рәссамнары (Мәскәү, 1971) күргәзмәләрендә катнаша. Шәхси күргәзмәләре Казанда 1962, 1966 (Л.А.Потягуни б-н берлектә), 1972, вафатыннан соң 1994 һәм 2002 дә (ТР Дәүләт сынлы сәнәгатъ музейендә) үткәрелә. Әсәрләре

ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейенда, Әлмәт Картиналар галереясында, Чуаш сәнгать музейенда (Чабаксар ш.), Төмән өлкә картиналар галереясында, Мурманск өлкә туган якны өйрәнү музейенда саклана.

Әд.: Выставка работ художника Андрея Лаврентьевича Прокопьева: Каталог. К., 1962; Выставка произведений Казанского художника А.Л.Прокопьева в связи с 50-летием со дня рождения: Каталог. К., 1974.

М.Е.Ильина.

ПРОКУРАТУРА, ведомстволар, учреждение, оешмалар, вазифан һәм шәхси затлар тарафыннан законнарның төгәл үтәлешен күзәтүне гамәлгә ашыручы дәүләт органы. Россиядә 1722 елда оештырыла. Император Пётр I нең 1722 ел 12 гыйнвар Фәрманы б-н *Казан иадворный мэхкәмәсе* каршында прокурор вазифасы булдырыла (1727 нең 24 февралендә бетерелә), 1730 ел 2 октябрь Манифесты, Сенатның 1731 ел 2 апрель, император Анна Иоанновнаның 1733 ел 3 сентябрь һәм император Екатерина II нең 1763 ел 15 декабрь Фәрманнары б-н Казан губернасы һәм провинцияләре прокурорлары вазифалары гамәлгә кертелә (1775 тә Губерна реформасы үткөрү барышында бетерелә). П. дәүләт органнарының гамәлләрен һәм күрсәтмәләрен контрольдә тоту, ә мэхкәмә, гаепләү һәм дәгъва эшчәнлеген адм. күзәтчелек функцияләренә аерым остамәлләрен берсе булып тора. Казан губерна П.сы 1775 елгы «Губерналар турында Нигезләмә» нигезендә барлыкка килә һәм губерна прокуроры, жинаять һәм казна эшләре буенча ике стряпчий, өзә һәм шәһәр стряпчийлары һәм 1796 га кадәр — югары земство мэхкәмәсе, губерна магистраты һәм югары хөкем прокурорлары составында 1781 нең 23 декабрендә ачыла. Прокурорлар Сенат тарафыннан билгеләнә. Жирле П.га, гомуми күзәтчеклектән тыш, дәүләт адвокатурасы һәм тикшерүне контрольдә тоту хокукы йөкләнә. Ул Сенат генерал-һәм оберпрокурорларына һәм 1802 дән — Юстиция министрлығына буйсына (к. *Казан губерна прокуроры канцеляриясе*). «Мэхкәмә тәртипләрен булдыру турында» 1864 ел 20 ноябрь Нигезләмәсе һәм Сенатның 1869 ел 28 апрель фәрманы нигезендә Казан губерна П.сы бетерелә, 1870 нең 8 ноябрендә *Казан мэхкәмә палатасы* каршында (прокурор, аның 5 иптәше (урынбасары), канцелярия хезмәткәрләре, курьерлар, каравылчы составында; барысы 20 ләп кеше, 1913) һәм *Казан округ мэхкәмәсе* каршында (прокурор, аның 5 иптәше, секретарь, теркәүчеләр, курьерлар, каравылчылар составында; барлығы 15 тән артык кеше, 1893) прокурор күзәтчелеге органнары булдырыла. Прокурорлар мэхкәмәләрдә исәпләнәләр, әмма алар контролендә булмыйлар. Алар юстиция министрына буйсыналар һәм аның тәкъдиме б-н император тарафыннан билгеләнәләр. Төп вазифалары — законны саклау (гражданлык эшләрен караганда) һәм гаепләү (жинаять эшен кузгатудан алып мэхкәмәдә гаепләүне раслауга кадәр) эшчәнлеген. Ул полиция тикшерүе б-н житәкчелек итә, алдан алып барылган тикшерү эшләрен, мэхкәмәләрен эшләрен оештыру һәм алып бару кагыйдәләрен үтәвен күзә-

тә, мэхкәмә чиновникларының дисциплинар эшләрен карауда катнаша, мэхкәмә карарларына протестлар белдерә, хөкем карарларының үтәлешенә, ябылу урыннарында законлылык саклануына күзәтчелек итә. ХКСның «Судлар турында» 1 нче санлы 1917 нең 22 ноябрь Декреты б-н прокурор күзәтчелеге органнары юкка чыгарыла. Татарстан терр-ясендә аларның функцияләрен: 1917–18 дә Казан губернасы Эшче, солдат һәм крәстиян депутатлары советының юстиция бүлегенә, 1918–20 дә Казан губернасы Эшче, крәстиян һәм кызылармияче депутатлары советы башкарма ком-тының Казан губерна юстиция комис-ты, юстиция бүлегенә, 1920–22 дә — ТАССР УБК, ТАССР ХКС, ТАССР Юстиция халык комис-ты, ТАССР Эшче-крәстиян инспекциясе халык комис-ты, жирле советлар үти. Бөтенроссия УБКның 1922 ел 28 май карары буенча 1922 нең августында ТАССР Юстиция халык комис-ты составында П. бүлегенә оеша, ТАССР Юстиция наркомы (1932 дән — нарком урынбасары) бер үк вакытта ТАССР прокуроры да булып тора. СССР УБК һәм ХКСның 1933 ел 20 июнь һәм 1936 ел 20 июль карарлары нигезендә ТАССР П.сы (1990 нан — ТССР, 1992 дән — ТР) мөстәкыйль учреждение булып аерылып чыга. Законнарның үтәлешенә күзәтчеклекне, авыр жинаятьләрен тикшерүне дә кертеп, жинаятьләрен хөкемгә тапшыру, жинаятьчелеккә каршы көрәш буенча тәртип саклау органнарының эшчәнлеген координацияләүне, мэхкәмәләрнең эшләрен карауында катнашуны гамәлгә ашыра. ТР (1990 га кадәр — ТАССР, 1990–92 дә — ТССР) прокуроры житәкчелек итә, вазифага РФ ген. прокуроры (1992 га кадәр — СССР ген. прокуроры) тарафыннан билгеләнә. Республика П.сы составында: 1922–36 да гомуми һәм мэхкәмә күзәтчелеге, тикшерү буенча күзәтчелек, хезмәтне һәм житештерүне саклау буенча, ябылу урыннары һәм ГПУ буенча күзәтчелек төркемнәре; 1930 еллар уртасы — 1950

елларда — бүлекләр: үтәлешне контрольдә тоту буенча прокурор ярдәмчесе, гомуми күзәтчелек, тикшерү, махус эшләр, милициягә күзәтчелек итү, жинаять-мэхкәмә, ябылу урыннарына күзәтчелек итү, гражданлык-мэхкәмә кадрлары, адм.-хужалык, аерым сектор, балигъ булмаганнар эшләре буенча төркем, канцелярия, хужалык эшләре; 1960–1980 елларда — тикшерү идарәсе, бүлекләр: үтәлешне контрольдә тоту буенча прокурор ярдәмчесе, гомуми күзәтчелек, мэхкәмәләрдә жинаять эшләрен карауга күзәтчелек итү, мэхкәмәләрдә гражданлык эшләрен карауга күзәтчелек итү, балигъ булмаганнар эшләре буенча, кадрлар, хужалык-финанс; 1990 елларда — идарәләр: тикшерү, жинаять эшләре буенча мэхкәмә карарларының законлылыгына күзәтчелек итү; бүлекләр: гомуми күзәтчелек, гражданлык эшләре буенча мэхкәмә карарларының законлылыгына күзәтчелек итү, милләтара мөнәсәбәтләр турындагы законнарның үтәлешенә күзәтчелек итү, икътисад һәм табигатьне саклау өлкәсендә законнарның үтәлешенә күзәтчелек итү, социаль өлкәдә законнарның үтәлешенә күзәтчелек итү; статистика; планлаштыру, хезмәт, финанслау, бухгалтер исәпләү һәм хисап бирү; массакуләм мәгълүмат чаралары б-н бәйләнешләр буенча; кадрлар; хатларны карау һәм гражданның кабул итү буенча; 21 йөз башында — прокурор ярдәмчеләре; жинаять эшләрен мэхкәмәләрдә карауда прокурорлар катнашуын тәмин итү идарәсе (бүлекләр: дәүләт гаепләүчеләре, кассация, күзәтчелек); бүлекләр: федераль законнарның саклануына күзәтчелек итү; салым, таможня һәм финансы законнары үтәлешенә күзәтчелек итү; арбитраж һәм гражданлык процессларында прокурорлар катнашуын тәмин итү; балигъ булмаганнар һәм яшьләр турында законнар үтәлешенә күзәтчелек итү; 1 нче һәм 2 нче номерлы жинаятьләрен тикшерүгә күзәтчелек итү; аеруча эһәмиятле эшләрен тикшерүгә күзәтчелек итү; эчке эшләр, таможня, юстиция һәм наркологик контроль органнарының процессуаль эшчәнлегенә күзәтчелек итү; гомуми һәм аерым эшләр; планлаштыру, хезмәт, финанслау, бухгалтер исәбе һәм хисап бирү; кадрлар, материал тәминат, биналарны һәм транспортны эксплуатацияләү. П.га 1920 елларда — 11 кантон П.сы, 1930–1950 елларда — 80, 1960–1980 елларда — 40, 1990–2000 елларда — 58 шәһәр, район һәм махсуслашкан П.лары. РФ Ген. П.сына (1992 гә кадәр — СССР Ген. П.сы) буйсына.

Казан губерна прокурорлары: Я.А.Маслов (1731–1732), С.П.Плюхов (1734–39), В.Нейлов (1739–1740), А.А.Бахметев (1740–1741), И.Родионов (1753–1758), Н.Юшков (1758–1761), Г.Воронцов (1761–1764), И.Соболев (1764–1765), П.Есипов (1765–?), И.Г.Лукошников (1781–82), В.Кривский (1782–?), В.И.Чемесов (1789–97), М.Д.Княжев (1797–1801), А.Н.Овцын (1801–05), П.И.Ананьевский (1805–10), К.М.Спе-

ТР Прокуратурасы бинасы.

ранский (1810–12), В.Н.Овцын (1812–16), Е.А.Кисловский (1816 – февраль 1820), Ф.П.Печерин (октябрь 1820 – 22), А.М.Херувимов (1822–24), Г.И.Солнцев (1824–44), К.М.Колумбов (1844–48), В.А.Жуков (1848–52), А.С.Оголин (1852–56), Т.Ф.Унтилов (1856–62), А.К.Жизневский (1862–63), Ф.Ф.Ольдекоп (1863–68), А.С.Ольшевский (1868–70).

Казан мэхкәмә палатасы прокурорлары: А.А.Червинский (1870–75), С.М.Гулькевич (1875–77), С.С.Гончаров (1877–80), И.П.Закревский (1881–82), Н.И.Похвиснев (1882–83), В.Н.Варварин (1883–94), А.А.Чернышевский (1894–97), В.А.Соколов (1897–99), В.Р.Завадский (1899–1901), А.Е.Кичин (1901–03), А.А.Чебышев (1903–07), А.В.Степанов (1907–09), В.А.Бальц (1909–15), Г.П.Ненааромов (1915–17), Н.И.Миролюбов (1917–18).

Казан округ мэхкәмәсе прокурорлары: А.Ф.Кони (1870–71), Т.П.Сольский (1871 – 73), П.О.Вархаловский (1873–74), В.Н.Варварин (1874–76), Д.П.Тыртвов (1876–80), В.П.Родзянко (1880–81), М.М.Котляревский (1881–84), В.А.Соколов (1884–89), А.А.Зеланд (1889–92), Н.З.Шульгин (1892–97), В.Н.Залеский (1897–99), Д.П.Солодовников (1899–1902), Н.Н.Казин (1902–07), А.П.Чиркин (1907–16), Ф.А.Карасёв (1916–17).

ТАССР, ТР прокурорлары: Г.Б.Баһаветдинов (1922–26), Х.Р.Палютин (1926–28), Ш.Х.Башкиров (1928–29), В.Н.Филиппов (1929–32), В.В.Лесовов (1932–34), Е.М.Лейбович (1935–37), С.Н.Егоров (1937–38), В.С.Перов (1938–41), Д.Н.Исупов (1941–42), И.Д.Ардерихин (1942–44), И.А.Садовников (1944–46), И.С.Надеев (1946–50), С.В.Бекедов (1950–54), П.А.Лоскутов (1954–58), Н.В.Жогин (1958–61), И.Х.Хамидуллин (1961–81), В.С.Узбәков (1981–85), О.М.Антонов (1985–92), С.Х.Нәфиев (1992–2000), К.Ф.Әмиров (2000–13), И.С.Нәфыйков (2013 тән).

Чыг.: Полное собрание законов Российской империи. Собр. 1. СПб., 1830. Т. 6. № 3880, 3981; Т. 8. № 5625, 5736; Т. 9. № 6475; Т. 16. № 11991; Т. 17. № 12537; Т. 20. № 14392; Т. 24. № 17702; Т. 26. № 20004; Собр. 2. СПб., 1874. Т. 45, отд. 1. № 48517; отд. 2. № 48853, 48926; Инструкция чинам прокурорского надзора округа Казанской судебной палаты. К., 1894; Правящая Россия: Полный сборник сведений о правах и обязанностях административных учреждений и должностных лиц Российской империи. СПб., 1906. Ч. 3.

Әд.: Нафиёв С.Х. Прокуратура Татарстана: История и современность. К., 1997; Прокуратура Татарстана на службе Отечеству и Закону: События, факты, люди. К., 2001.

Е.Б.Долгов.

ПРОКУШЕВ Владимир Ионович (1.6.1902, Томск ш. – декабрь, 1956, Ленинград), ТАССРның сәламәтлек саклау эшлеклесе (1942). Томск мед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1926), Якутия АССРның Витим авылында амбулатория мөдире, 1930 елдан район сәламәтлек саклау бүлеге мөдире (Киренск ш.). 1932 дән Көнчыгыш Себердә чик буе заставасы инспекторы, 1933 тән – Көнчыгыш Себер крае сәламәтлек саклау бүлеге мөдире, 1935 тән дәвалу бүлеге башлы-

гы. 1936 дан Иркутск шәһәрндә: курортлар тресты башлыгы, 1941 дән өлкә сәламәтлек саклау бүлеге мөдире урынбасары, бер үк вакытта эвакогоспиталь бүлеге башлыгы. 1942 дән ТАССР сәламәтлек саклау халык комиссары, 1946 дан – сәламәтлек саклау министри. 1949 дан Ленинград өлкә сәламәтлек саклау бүлеге мөдире. 1947–51 дән ТАССР ЮС депутаты. Хезмәт Кызыл Байрагы, Кызыл Йолдыз орденнары, медаль б-н бүләкләнә.

ПРОЛЕЙ-КАША авылы, Тәтеш р-нында, Тәтеш шәһәрәннән 16 км көньяктарак, Кылна елгасы буенда. 2010 елда 288 кеше (чуашлар) яши. Халкының төп шөгыле – кырчылык, терлекчелек. Тулы булмаган урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1611 дән мөгъгүм. 18 йөздә – 19 йөзнең 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстианнырә катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, балыкчылык б-н шөгыльләнә, бурлаклыкта йөри, шәһәр һәм авылларда ялланып эшли. 20 йөз башында П.-К.да волость идарәсе урнаша; Рождество Христово чиркәве (1906 да төзәлә), земство мәктәбе (1890 да ачыла), тимерчелек, 9 жил тегермәне, 2 ярма яргыч, 1 казна шәраб һәм 6 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенен имана жире 2896,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Пролей-Каша волосте үзәге, 1920 дән ТАССРның – Тәтеш, 1927 дән Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан – Тәтеш, 1938 нән 4 августыннан – Олы Тархан, 1959 ның 12 октябреннән Тәтеш р-нында. Халык саны: 1782 дә – 80 ир-ат; 1859 да – 914, 1897 дә – 1653, 1908 дә – 2128, 1920 дә – 2074, 1926 да – 1779, 1938 дә – 1565, 1949 да – 1122, 1958 дә – 1084, 1970 тә – 833, 1979 да – 603, 1989 да – 406, 2002 дә – 359 кеше.

«ПРОЛЕТАРЬ», газета; к. «Донбасс эшчесе».

«ПРОЛЕТАР ЭДӘБИЯТЫ», газета. Татар пролетар язучылар ассоциациясе органы. 1931 елдан «Атака» ж-лының кушымтасы буларак Казанда татар телендә нәшер ителә.

«ПРОЛЕТАРИАТ СӘНГАТЭ», рәсемле мәдәни журнал. ТАССР Мәгариф халык комис-ты органы. 1931 елда Казанда татар телендә 1 саны нәшер ителә. Мәдәният хезмәткәрләрен пролетар мәдәният булдыру эшендә активлык күрсәтергә чакыра. Үзешчән сәнгать, театр һәм драма түгәрәкләре эшен оештыручы идеологик остаз буларак чыгыш ясый. Авторлары арасында – С.Галиуллин, З.Мөхсинов, И.Усманов. ВКП(б)ның театрлар һ.б. мәдәни оешмалар эшчәнлегенә кагылышлы күрсәтмәләре басыла, ТАССР мәдәният хезмәткәрләренә 10 нчы съезды эше яктыргыла. Татарлар яши торган авыллар һәм ерактагы районнардагы драма түгәрәкләре эше турындагы мәкаләләргә аерым урын бирелә; Әстерхан татар театры турындагы мәкаләләр, Ә.Камал шигырьләре басыла.

А.Ә.Хәсәвнөв.

«ПРОЛЕТАРИЙ ТАТАРСТАНА» («Татарстан пролетарие»), Профсоюзлар Татарстан өлкә советының айлык журналы. 1925 елның февраленнән 1926 ның маена кадәр

Казанда рус телендә нәшер ителә, барысы 16 саны чыга. Мөхәррире – Татпрофсовет сәркәтибе Н.Парс. Журналның максаты – ТАССР профсоюзлары эшчәнлеген, сәнәгәткә, сәүдә һәм кооперациядәге азгытыгә, ш.у. профсоюз эгъзаларының көндәлек тормышын һәм эшләрен яктырту. «П.Т.» партия һәм профсоюзларның житәкче органнары материалларын, ш.и. РКП(б) ҮКның «Профсоюзлар эше турында», ВЦСПСның «Татреспубликада проф. эшләрен халәте турында», Татпрофсоветның «Пролетарий Татарстана» ж-лы эшчәнлегә турында» пленум резолюцияләрен бастыра. ТАССР проф. оешмалары съездлары һәм кабаттан сайлаулар турындагы язмаларга зур урын бирелә. «Фабрика һәм заводлар буйлап», «Хезмәтне саклау», «Эшчеләр көнкүреше» бүлекләрендә респ-каның «Кызыл шәркә», «Спартак», «Хезмәт жиңүе», М.Вахитов исем., «Кызыл тукучы» һ.б. пр-тиеләрендәге халдар турында тәфсилле мәкаләләр басыла. Редакция ш.у. иктисад үсеше юнәлешләре турындагы аналитик һәм бәхәслә мәкаләләр дә бастыра («1924–25 елларда ТРда трестлаштырылган сәнәгәт һәм аның перспективалары», «Эшче көчләр б-н тәэмин итү турында» һ.б.). Авылдагы эшләргә: профсоюзларны ныгыту, алар эшчәнлегенә үзәнчәлекле шартлары, эш башкаруда татар телен гамәлгә керту, батрактар мәнфәгатен яклау мәсьәләләренә дә игътибар бирелә. Күп кенә язмалар хезмәт биржасына һәм эшсезләр өчен жәмәгәт эшләрен оештыруга, проируздәте киңәшмәләре эшен жанландыруга, хезмәтне фәнни оештыруга, хатын-кызларның произвотства тоткан урынына, мәдәният эшенә куелышына багышлана. «Безнең союзларыбызның үткәнненән» рубрикасында Татпрофсоветның профсоюзлар хәрәкәтен бйрәнү комиссиясе материаллары, Алафузов һәм Крестовниковлар з-длары эшчеләрен баш күтәруләре, Казан профсоюзларының яшерен үзәк бюросы, Металлчылар берлеге эшчәнлегә, Казан эшчеләренә беренче маёвклары турындагы мәкаләләр басыла; профсоюз лидерлары А.И.Догадов, М.Е.Ендаков, К.А.Ратёхин һ.б. хакында очерклар бирелә. 1925 елгы 11 нче сан 1905–07 еллардагы рев-циянең 20 еллыгына багышланып чыга. Әдәби бүлектә фельетоннар, сатирик язмалар, хикәяләр дөнья күрә.

Әд.: А б д р а ш и т о в а И.М. «Пролетарий Татарстана» (1925–1926) // Из истории Татарии. К., 1973. Сб. 5.

Р.А.Айнәтдинов.

«ПРОМЕТЕЙ», эксперименталь эстетика фәнни-тикшерену институты. 1962 елда Казан авиация ин-тының (хәзер Казан техник ун-ты) студентлар КБ буларак оеша, 1963 тән махсус КБ, 1993 тән ТР ФА һәм Казан техник ун-тының уртаг фәнни үзәге, 1995 тән фәнни-тикшерену ин-ты. Баштарак төп эшчәнлегә төсле музыка уен кораллары: «Прометей-1» (1962), «Прометей-2» (1963), «Кристалл» (1966), «Прометей-3» (1987); автоматик төсле музыка жайланмалары: «Идел» (1968–71), «Ялыкын» (1976), «Диско» (1985), калейдифон (1986) эшләу була; фәзаи аваз жайланмасы (1970), «Электрон рәссам»

(1980) телевизион кушу жиһазы конструкциялына.

«П.» махсус КБ киң экранлы төслө музыка фильмары: А.Скрябин музыкасына «Прометей» (1966), Э.Варезнын «Электрон поэма» музыкасына «Мәңгелек хәрәкәт» («Вечное движение», 1969), Г.Свиридов музыкасына «Кечкенә триптих» («Маленький триптих», 1975), А.Немтин, С.Крейчиный «Космик соната» («Космическая соната», 1981, видеоверсия 1986); 9 видеофильм: «Храм» һәм «Берндт өчен баллада»; икесе дә Комед музыкасына («Храм», «Баллада для Берндта», 1989) һ.б.ны чыгара. Яктылык архит-ра өлкәсендә Казан Кремленең Спас манарасындагы нәфис кыңгырау тавышы (1966), Казан циркының динамик яктырттылышы (1968), Казан авиация ин-ты музейның үзгәрүчән төслө витражы (1970) һәм Жиңу монументында яктылык динамикасы (Казан, 1996) буенча эшләр алып барыла. 1979–91 дә Казанның Яшьләр үзәгендә төслө музыка студиясе һәм музей эшли.

1960–80 дә, фәнни-техник рев-ция чорының яңа сәнгати формалары үсеште стратегиясен аңлау өчен, актуаль фәнни тикшеренүләр омтылышы туа. Конструкторлык бюросы фәнни-тикшеренү ин-ты итеп үзгәртелгәннән соң, планыз фәнни эшчәнлек башлана. *Синтезия, төслө музыка, төслө архитектура* сәнгатләрә синтезы мәсьәләләренә караган эшләр (Б.М.Галиев һ.б.), А.Н.Скрябин мирасын (И.Л.Ванечкина), татар мәданияте үрнәгендә «музыка-орнамент» охшашлыгын (Е.В.Синцов) тикшерү, сәнгатнең үз чаралары б-н аның яңа төрләрен фаразлау (С.В.Синцова), Татарстанда кино тарихы (Е.П.Алексеева), компьютер музыкасы тарихы (М.С.Заливадний) киң танылу ала. Тикшеренү нәтижеләре пед. практикасында (Казан, Мәскәү, Петербург консерваторияләрендә) файдаланыла, музыка графикасының оригиналь методикасы ТР мәктәпләрендә актив кертелә (И.А.Трофимова). Техник тәжрибәләре лазер, видеоаппаратура, компьютерлар б-н (Р.Ф.Сэйфуллин, В.П.Букатин) шәһәр дизайнында, концерт залларында, музейларда куллану дәвам итә. «П.» — Татарстан комсомолының М.Жәлил исем. бүлгә лауреаты (1980), ин-тың техник эшкәртмәләре СССР ВДНХсының 65 медаленә лаек була. Житәкчесе — Б.М.Галиев (1966–2009).

Басмалар: Искусство светящихся звуков. К., 1973; Галиев Б.М., Зорин С.М., Сайфуллин Р.Ф. Светомузыкальные инструменты. М., 1987. Галиев М. Светомузыка

ка в системе искусств. К., 1991; Синцов Е.В. Природа невыразимого в искусстве и культуре. К., 2003; Светомузыка, синестезия, «цветной слух»: Аннотированный библиогр. указ. (1742–2002). К., 2006; Алексеева Е.П. Развитие и становление кинематографа в Казани и Казанской губернии (1897–1917 гг.). К., 2007. III. у.к. *Төслө музыка* мәкаләсенә әдәбият.

Әд.: В а н с л о в В.В. Изобразительное искусство и музыка. Л., 1977; К о л е й ч у к В.Ф. Кинематизм. М., 1994; Н и г м а т у л л и н а Ю. Системно-комплексное исследование художественного творчества. К., 2004; Pioneers of electronic art. Linz, 1992.

Б.М.Галиев.

ПРОНИН Борис Григорьевич (30.1.1931, Түбән Новгород крае, Первомайский р-ны Пруды а.), ветеринар-акушер, биол. фән. д-ры (1991), проф. (1994), ТАССРның атказ. фән эшлеклесе (1989). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1953), шунда ук эшли: акушерлык, гинекология һәм терлекләренә ясалма орлыкландыру кафедрасында, үрчү патологиясе һәм физиологиясе лаб-се мөдире (1962–84), проф. (1992 дән). Фәнни эзләнүләренә төп юнәлешләре: көтүне интенсификация, кысырлыкны кысату һәм давалау, терлекләрен үрчү биотехникасы (яралгы эмбрионнары трансплантациясе, югары генетик потенциалга ия үрчәм алу һ.б.); ясалма орлыкландыру ысулларын эшләү һәм камилләштерү. СССР МС премиясе иясе (1981). «Почёт билгесе» ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Х е з м.: К вопросу профилактики бесплодия при искусственном осеменении крупного рогатого скота в колхозах и совхозах ТАССР // Уч. зап. Казан. вет. ин-та. 1964. Т. 91; Научные достижения в воспроизводстве и искусственном осеменении крупного рогатого скота // Тр. 1 съезда ветеринарных врачей Республики Татарстан. К., 1995.

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

ПРОБСКИЙ (Рыбин-Пронский) Михаил Петрович (? — 11.9.1654, Мәскәү), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, бояр (1647). 1626 елдан дәүләт хезмәтендә. Терки (1634–35), Псков

М.А. Просвирнин.

(1639–41), Әстерхан (1650–52) шәһәрләрендә воевода. 1636–38 дә Олы приход, Унынчы өлеш жьемы приказларында. 1943–47 дә Казанда 1 нче (баш) воевода. 1645 нең сентябрдә калмыкларның һәм нугайларның Казан өязендә һөжүмен кире кайтара. 1647 дән Тупчылар приказында, 1654 тә Мәскәүдә Акталар жьемы приказы б-н житәкчелек итә.

Әд.: Е р м о л а е в И.П. Казанский край во второй половине XVI–XVII вв.: Хронол. перечень док. К., 1980. Е.Б.Доголов.

«ПРОПАГАНДИСТ ҺӘМ АГИТАТОР БЛОКНОТЫ», журнал; к. «Офык».

«ПРОПАГАНДИСТКА ЯРДӘМГӘ», айлык ижтимагый-сәяси брошюралар сериясе. ВКП(б)ның Башкортстан өлкә ком-ты пропаганда һәм агитация бүлгә органы. 1946–54 елларда Уфа шәһәрндә татар телендә нәшер ителә, барысы 29 саны чыга. 1946–49 да «*Пропагандистка һәм агитаторга ярдәмгә*» исеме б-н чыга. Актив авторлары арасында — А.Азизян, М.Баскин, П.Белов, А.Вишняков, В.Григорьев, М.Давыдов, Ф.Константинов, В.Лебедев, Э.Локшин, П.Поспелов, Ф.Хрустов, Д.Чесноков. «Правда», «Труд», «Коммунист», «Большевик», «Партийная жизнь», «Советская Башкирия», «Молодой большевик» г-талары мәкаләләре күчәрәп бастырыла. К.Маркс, В.И.Ленин, И.В.Сталин тәғлиматы аңлатыла һәм анализлана. Эчкә һәм тышкы сәясәт, илдә ижтимагый-иқтисади вазгыят мәсьәләләре яктыртыла.

А.Ә.Хәсәвнөх.

«ПРОПАГАНДИСТКА ҺӘМ АГИТАТОРГА ЯРДӘМГӘ», ВКП(б)ның Татарстан өлкә ком-ты пропаганда һәм агитация бүлгәнендә айлык ижтимагый-сәяси журналы. 1944 елның октябренән 1958 елга кадәр Казанда татар телендә нәшер ителә. ВКП(б) ҮКның «*Татарстан партия оешмасында масса-политик һәм идеология эшенә торышы һәм аны яхшырту чаралары турында*» 1944 ел 9 август карары кабул ителгәннән соң оеша. Идеологик эшнен теоретик һәм гамәли мәсьәләләре буенча материаллар һәм мәкаләләр басыла. Мөхәррирләре — Г.Шәфыйков, И.Узбәков, Ф.Мәхиянов һ.б.

ПРОПБЛИС, к. Тома балавыз.

«ПРОСВЕЩЕНИЕ И ЖИЗНЬ», журнал; к. «*За культурную революцию*».

ПРОСВИРНИН Михаил Андреевич (1912, Казан губ. Мамадыш өязе, хәзер Мамадыш р-ны Соколка а. — 5.9.1973, шунда ук), Сов. Союзы Герое (3.6.1944), кече лейтенант. Интендантлар уч-щесендә тизләтелгән курсын

«Прометей (Скрябин+Кандинский)» концерт куелышынан күрүенш. Казан, 1996.

тəмамлы (1945). Колхозда эшли. 1941 елның июненнән Кызыл Армия сафларында. 1941 нең октябреннән Бөк Ваган сугышы фронтларында, 7 нче гв. механикалаштырылган бригаданың сапёрлар отделениесе командиры (47 нче армиянең 3 нче гв. механикалаштырылган корпусы). Кавказ, Кыргыз, Воронеж, 1 нче Украина һәм 1 нче Белоруссия фронтлары гаскәрләре составында Керчь ярымутравында һөжүм һәм оборона сугышларында (1941–42), Кавказ өчен сугышта (1942–43), Белгород-Харьков (1943), Люблин-Брест (1944) һәм Варшава-Познань (1945) һөжүм операцияләрендә катнаша. Селище авылы (Украина ССРның Черкассы өлкәсе Канев р-ны) янында Днепр елгасын кичкәндә батырлык күрсәтә: 1943 нең 28 сентябрендә, беренчеләрдән булып, елганы йөзеп чыга, дошман контрһөжүмнән кире кайтару да һәм яулап алынган плацдармга миналар куюда катнаша. П. куйган миналарда дошманның 5 танкы шартлы. 1946 дан запаста. Туган авылында сал агызуда эшли. Ленин ордены, медальләр б-н бүләкләнә. Мамадыш шәһәрндә П.га бюст куелган.

Әд.: Батырлар китабы — Книга Героев. К., 2000. М.З.Хәбибуллин.

ПРОСТИ авылы, Түбән Кама р-нында, Түбән Кама шәһәрнән 11 км көнчыгыштарак, Кама елгасыннан 3 км ераклыкта урнашкан. 2010 елда 523 кеше (руслар) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәданият йорты, китапханә. 1646 дан Простяк (Прость) буларак билгеле. Башта Алабуга Троица ирләр монастыре карамагында була. 1764 тә жирле халык — экономик, сонрак дәүләт крәстианнәре катлавына күчәрелә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, йон-тукыма ману, олаучылык б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Ильинский чиркәве (1836–49 да төзелә; архит-ра истәлегә), земство мәктәбе (1876 да ачыла), май з-ды, 2 су һәм 2 жил тегермәне эшли. 1920 гә кадәр авыл Уфа губернасының Минзәлә өязе Бәткә волостенда, 1920 дән ТАССРның — Минзәлә, 1922 дән Чаллы кантонында. 1930 ның 10 августыннан — Чаллы, 1965 нең 12 гыйнварыннан Түбән Кама р-нында. Халык саны: 1870 тә — 1228, 1897 дә — 1608, 1920 дә — 1879, 1926 да — 1926, 1938 дә — 1685, 1949 да — 1122, 1958 дә — 870, 1970 тә — 938, 1979 да — 762, 1989 да — 480, 2002 дә — 466 кеше. П.да Сов. Союзы Герое Н.Ф.Кайманов туган. Авылда аныц исем. музей-йорты бар.

ПРОСТОВ (чын фамилиясе Покровский) Евгений Александрович (18.12.1900, Калуга губ. Малоярославец ш. — 1.3.1969, Казан), режиссёр, педагог, ТАССР һәм РСФСРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1947, 1950). Дворяннар нәселеннән. Калуга реаль уч-щесен (1916), Петровск а.х. академиясенң ике курсы, Мәскәүдә режиссёрлык курсларын (1932) тәмамлы. Сәхнә эшчәнлеген 1921 елда Калуга театры актёры буларак башлы, 1922–31 дә Тула, Ставрополь, Таганрог шәһәрләрендәге театрларда режиссёр ярдәмчесе булып эшли. 1932–43 тә Чиләбе, Ташкент, Калуга, Омск, Архангельск шәһәрләрендәге

Казан Зур драма театрында Е.А.Простов тарафыннан куелган спектакльләрдән күренешләр: 1. «Иван Грозный» (А.Н.Толстой); 2. «Анна Каренина» (Л.Н.Толстой).

театрларда режиссёр һәм баш режиссёр. 1943 тән Казан Зур драма театрында режиссёр, 1946–53, 1959–63 елларда баш режиссёр. 1954–59 да Куйбышев һәм Минск драма театрларында баш режиссёр. Казанда эшләгән елларында барлығы 39 спектакльне сәхнәгә куя. Аларның һәркайсы шәһәрнең театр тормышында зур вакыйга буларак кабул ителә. Актёрлар б-н даими рәвештә эзерлек эшләре алып бару, һәр роль өстендә жентекле эшләү, тышкы күренешнең камиллеге П. спектакльләрен тирән мөгнәле һәм масштаблы итә. «Күптәнге хәлләр» («Давным-давно», А.К.Гладков, 1943), «Иван Грозный», «Михнәтле заман» («Хождение по мукам», (А.Н.Толстой, 1945, 1947), «Муллаһур Вахитов» (Н.Исанбәт, 1950), «Лейпциг, 1933» (Л.В.Компанейц, Л.И.Кронфельд, 1951), «Үле жаннар» («Мёртвые души», Н.В.Гоголь, 1952), «Иделдә йокы» («Сон на Волге», А.Н.Островский, 1953) спектакльләре композицион төзелешнең төрле чараларга бай матурлыгы һәм кеше язмышларының тирән драматизмы б-н тамашачыда көчле тәэсир калдыра. «Дөрөслек әйбәт, ә бәхет яхшырак» («Правда — хорошо, а счастье лучше», 1944), «Талантлар һәм аларга баш иочеләр» («Таланты и поклонники», 1945), «Яшенле яңгыр» («Гроза», 1963, барысы да — А.Н.Островский), «Анна Каренина» (Л.Н.Толстой, 1948), «Тормыш төбөндә» («На дне», М.Горький, 1949), «Чия бакчасы» («Вишнёвый сад», А.П.Чехов, 1960) спектакльләрендә гәүдәләнеш тапкан чорның тарихи чынбарлыкка туры килүе, персонажларның үзара мөнәсәбәтләре үсешен яктыртканда төгәл алымнар б-н эш итү драматурглар тарафыннан күтәрелгән проблемаларның актуальлеген, әһәмиятен

житкерергә ярдәм итә. П.ның заманча вакыйгаларны яктырткан спектакльләре конфликтның кискенлеге, рухи киеренкелек, граждандык пафосы б-н аерылып тора: «Рус мәсьәләсе» («Русский вопрос», К.М.Симонов, 1947), «Намус законы» («Закон чести», А.П.Штейн, 1948), «Америка авазы» («Голос Америки», Б.А.Лавренёв, 1950), «Фамилияләре атамыйча гына» («Не называя фамилий», В.П.Минко, 1953), «Иркутск вакыйгасы» («Иркутская история», А.Н.Арбузов, 1960), «Океан» (А.П.Штейн, 1961). Берничә тапкыр Ленинга багышланган темага да мөрәжәгать итә, Казан Зур драма театры сәхнәсендә И.Ф.Поповның «Гайлә» («Семья», 1952), Н.Ф.Погодинның «Кремль курантлары» («Кремлёвские куранты», 1962), Р.Ф.Ишморатның «Давылга табан» (1963) эсәрләре бунча спектакльләр куя. П. тарафыннан куелган спектакльләр Мәскәүдә дә даими рәвештә күрсәтелә һәм тәнкыйтьчеләр тарафыннан югары бәяләнә. 1963 тән Казан театр уч-щесендә пед. эшчәнлек алып бара.

Әд.: И н г в а р И. И л я л о в а И. Русский театр в Казани. К., 1991.

ПРОТАСОВ Сергей Юрьевич (7.5.1954, Тәтеш ш.), спортчы, тренер (стендтан ату), СССРның спорт остасы (1972), РСФСРның атказ. тренеры (1987), ТРның атказ. физик культура хезмәткәре (2004). Казан пед. ин-тының физик тәрбия ф-тын тәмамлы (1976). «Урожай» ирелек спорт жәмгыятең үзек советы (1972), Европа (1971) беренчеләрендә жинүче, Европа кубогы иясе (1973, яшьләр арасында), РСФСР беренчелегендә (1976) жинүче. СССР (яшьләр арасында, 1970, 1973, көмеш), ВЦСПС (1971, бронза; 1974, көмеш), РСФСР (1975, бронза) берен-

Казан Зур драма театрында Е.А.Простов тарафыннан куелган спектакльләрдән күренешләр: 1. «Муллаһур Вахитов» (Н.Исанбәт); 2. «Лейпциг, 1933» (Л.В.Компанейц, Л.И.Кронфельд).

челкларендә медальләр ала. 1976–84 елларда Тәтеш р-нынн Нармонка авылында физкультура укытучысы, 1984 елдан стентдан агу буенча Олимпия резервындагы махсуслаштырылган балалар-яшүсмерләр мәктәбендә (Тәтеш ш.) тренер-укытучы, 1992 дән директор. 1976 дан ТАССР, ТР жылма командалары тренеры. Шәкертләре арасында — Н.Данилов, С.А.Дәмина, М.Королёва, А.С.Протасова. Медаль б-н бүләкләнә.

ПРОТЕРОЗЬЙ, протерозой төркеме (эон), (грек. *prōteros* — иртәрәк һәм *zōē* — яшәү), 2 млрд. елдан артык дәвәрдәге кембрийгача чорнын югары бүлекчәсе; *архейдан* соң *палеозой эратемасы (эрасы)* алдыннан килә. Яше $542 \pm 1 - 2500 \pm 100$ млн. ел. П. түбән (иртә) һәм югары (соңгы, *рифей, венд*) өлешләргә бүленә. Татарстан территориясендә түбән П. утырмалары 1500 м дан тирәндәрәк урнашкан, метаморфик сланецлардан, кварцит, *кристаллик нигезнең* өскә чыккан токымнарыннан гыйбарәт; югары П. комсу-балчыксыл, карбонатлы токымнардан тора, утырма тышлыкнын түбәнге өлешен формалаштыра. П. утырмалары вулканик токымнар: гранит, гранодиорит, диорит, сиенит, порфирит, габбро-диабазлар б-н кискәләнгән. Утырма ятмалар коры һәм дымлы жылы климатнын континенталь, сай сулы дингез һәм дингез шартларында хасил була. П.да терлек бактерияләр, бер күзәнәкле примитив хайваннар (фораминифера), зәңгәрсу-яшел сүүсемнәр, хәзерге дингез каурыяларына һәм медузаларга якын организмнар рөвешендә фәкать дингезләрдә генә бара. Соңгы П.да божралы сулчаннар һәм буынтыга-якылылар барлыкка килә. ТР территориясендә П. утырмаларынын югары өлешендә нефть, газ, битум чыганаclarы ачыла. Ш.у.к. *Баулы сериясе*.

Әд.: Геология Татарстана: Стратиграфия и тектоника. К., 2003; Стратиграфический кодекс России. СПб., 2006.

ПРОТИСТЛАР, иң түбән төзелешлеләр (Protista) (грек. *prōtistos* — иң беренче), бер күзәнәкле һәм күп күзәнәкле организмнар патшалыгы; эволюцион планда, прокариот организмнар б-н күп күзәнәкле һәм лицелийлы башка эукариотлар арасындагы күчеш төркеме. «П.» терминин 1866 елда немец галиме Э.Геккель кертә, ул беренче тапкыр тере организмнарнын 3 патшалыгын — күп күзәнәкле хайваннар, күп күзәнәкле үсемлекләр һәм П.ны билгели, соңгысына бактерияләре, иң гади төзелешлеләрне, бер күзәнәкле сүүсемнәр һәм түбән төзелешле гөмбәләре кертә. 19 йөз ахырында «П. патшалыгы» таксоныннан баш тарталар, алар хайваннар һәм үсемлекләр патшалыгы арасында билгеләнә. Иң гади төзелешлеләрдә күзәнәк төзелешенең төрделеген һәм аларнын сүүсемнәр төркеме рәте б-н филогенетик якынлыкын күрсәтүче яна ультраструктуралы һәм молекуляр-генетик тикшеренүләргә бәйләү рәвештә, 1956 да Х.Копланд П. идеясен хәзерге мәгънәсендә яңадан тергезә (эукариотлар өчен бу патшалыкны дүртнечә берсе буларак яңадан кертә; 3 нче патшалык — гөмбәләр), Р. Уиттекер (1969) һәм

Дж. Корлис (1984) бу идеяне үстерәләр (П.га иң түбән төзелешлеләрне, сүүсемнәрне һәм зооспоралы үсемлекләре кертәләр). П. — күбесенчә бер күзәнәкле, микроскопик (1 мкм дан — споровиклар), шу. синцитиаль, ценобиаль һәм күп күзәнәкле зур формалары да (10 м га кадәр, мәс., көрән сүүсемнәр) бар; камчылылар, керфекчәкләр, псевдоподийлар (ялган аяклар), күзәнәкнен өске структуралары ярдәмендә хәрәкәтләнәләр; тукланулары — автотроф, гетеротроф, миксотроф. Прокариотлар б-н башка эукариотлар арасындагы күчеш төркеме буларак, П. турындагы күзәлләүләү үсеште, П. өчендә туклану төре генә түгел, ә бәлки бөтен күзәнәк системаларынын формалашуын аңлата. Геном дәрәжәсендә ди-, поли- һәм амфилоидлылык, күп төшлелек һәм гетероморфизм, генетик материалнын барлык урнашу төрләре, эукариот аксым синтезлаучы системалар барлыкка килә. Күзәнәк дәрәжәсендә күзәнәк капламнарынның, органеллар һәм цитоскелет структураларынын барлык төрләре, симбиогенез юлы б-н митохондрия һәм пластидлар формалаша. П.да организм дәрәжәсендә күзәнәк яшәшешенең мөмкин булган барлык цикллари һәм рәвешләре, генетик материал редуциясенең барлык формалары (гаметагы, споралы, зиготалы), женси процесснын ике формасы да (бер һәм ике баскычлы мейоз), күзәнәк хәрәкәте һәм тукланунын барлык төрләре, күп күзәнәклелекнең төрле вариантлары очрый.

Төрле авторларнын мәгълүматлары буенча, П.нын типлар саны төрлечә, иң күбән (45) Дж. Корлис ачыккый. Гамәлдә П.нын берничә миллион төре билгелә, әмма аларнын чагыштырмача аз өлеше генә өйрәнелгән; кремнийлы сүүсемнәрнен генә дө 10 млн. га кадәр төре исәпләнә, 12 меңе өйрәнелгән. П. яшәү мөмкин булган барлык тирәлекләрдә — океан һәм дингезләрдә, төче һәм тозлы суларда, туфракта таралган.

Татарстан территориясендә якынча 20 типтагы П. вәкилләре очрый: евгленозалар (евглена), тамыряклар (*амёбаны*), фораминифералар, опалиналар, кинетопластидлар (трипаносомалар), *инфузорияләр*, кояшсыманнар, динофитлар һәм *сүүсемнәрнең* башка типлары. П.нын төр составы бик аз өйрәнелгән. Алар арасында паразитлар күп. Органик матдәләр продукциясендә һәм деструкциясендә, хайваннарнын туклану чылбырында, әйләнә-тирәнеч органик пычрану дәрәжәсен индикацияләүдә, агым суларны биологик чистартуда һәм сулыкларнын үз-үзләрен чистартуында П.нын гамәли әһәмияте гаять зур. Кайберләре кешедә күп кенә авырулар (амёбиаз, лямблиоз, трихомониаз, бизгәк һ.б.) тудыручы булып торалар. П.ны протистология фәне өйрәнә; еш кына «П.» термини протозоология (иң гади төзелешлеләр турындагы фән) синонимы буларак кулланыла. Ш.у.к. *Умырткасызлар, Камчылылар*.

Әд.: Кусакин О.Г., Дроздов А.Л. Филема органического мира. Ч. 2. Прокариоты и низшие Евкариоты. СПб, 1998; Протисты: Рук. по зоологии. СПб., 2000. Ч. 1; Copeland H.F. The classification of lower organisms. Palo Alto, 1956; Whitaker R.H. New concept of Kingdoms of

organisms // Science. 1969. V. 163; Corliss J.O. The Kingdom Protista and its 45 phyla // Bio Systems. 1984. V. 17; Brusca R.C., Brusca G.J. Invertebrates. Mass., 2002.

P.M.Сабиров.

ПРОТОПОПОВ Дмитрий Иванович (1806, Казан — 21.2.1857, шунда ук), терапевт, фармаколог, медицина д-ры (1832). Казан ун-тынын мед. ф-тын тәмамлаганнан соң (1825), шунда ук, проф. Л.Л.Фогель карамагында фармакология репетитори. 1828 елдан — инспектор ярдәмчесе. 1829–33 тә Петербург мед.-хирургия академиясендә. 1833 тән — Казан ун-тында фармация укытучысы, 1837 дән — гомуми терапия, фармакология һәм рецептура профессоры, 1845–53 тә — мед. ф-ты деканы. 1831 дә С.-Петербургта ваба эпидемиясен бетерүдә катнаша. Хезмәтләре шифалы суларны өйрәнүгә, дару матдәләре химиясенә карый.

Х э з м.: Очерки фармакохимии для руководства в преподавании. К., 1838.

ПРОТОПОПОВКА авылы, Яшел Үзән р-нында, Яшел Үзән шәһәрненн 9 км көньяктарак, Сәкел елгасы буенда. 2010 елда 544 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 78%) яши. Халкынын төп шөгьле — мөгезлә эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, китапханә. 1565–67 елларда — Пустошь Кеземет, 17 йөздә Күземетева атамасы б-н мәгълүм. Башта Зоя Успение Богородица монастыре карамагында була. 1764 тә халкы — экономик, соңрак дәүләт крәстияннәре катлавына күчәрелә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында чиркәү-приход мәктәбе, 4 тегермән, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 234 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасынын Зоя өязе Шырдан волостенда, 1920 дән ТАССРнын Зоя кантонында. 1927 нең 14 февраленнән — Зоя, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән Яшел Үзән р-нында. Халык саны: 1782 дә — 76 ир-ат; 1859 да — 464, 1897 дә — 497, 1908 дә — 460, 1920 дә — 475, 1926 да — 545, 1938 дә — 582, 1949 да — 490, 1958 дә — 419, 1970 тә — 222, 1979 да — 447, 1989 да — 510, 2002 дә — 576 кеше.

ПРОТОПОПОВО авылы, Буа р-нында, Буа шәһәрненн 19 км көнбатыштарак, Карлы елгасы буенда. 2010 елда 100 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, чуашлар — 60%, руслар — 36%) яши. Халкынын төп шөгьле — кырчылык. Урта мәктәп. 1650 елларда дворяннар Игнатий һәм Василий Протопоповлар нигез сала. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Кувшиновка, Кушниково, Богородский, Павлиновка исемнәре б-н дә билгелә. 1861 елгы реформага кадәр халкы ашпавыт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгьльләнә. 20 йөз башында Троица чиркәве (1817 дә төзелә; архит-ра истәгеле), земство мәктәбе эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 900,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Сембер губернасынын Буа өязе Рунга волостенда. 1920 дән ТАССРнын Буа кантонында. 1930 ның 10 августыннан Буа р-нында. Халык саны: 1859 да — 535, 1897 дә — 781, 1913 тә — 960, 1920 дә — 1002,

1926 да — 1290, 1938 дә — 468, 1949 да — 394, 1958 дә — 247, 1970 тә — 209, 1979 да — 159, 1989 да — 115, 2002 дә — 122 кеше.

ПРОФСОЮЗЛАР, житештерүнең төрле тармакларында һәм житештерүгә карамаган өлкәләрдә эшләүчеләреннән социаль-икътисади мәнфәгатләрен яклау максатыннан һөнәрләш хезмәт ияләрен ирекле рәвештә берләштергән оешмалар. Казанда беренче һөнәри жәмгыятьләр — сәүдә-сәнәгат хезмәткәрләре, китап басучы эшчеләр һәм табиблар оешмалары 19–20 йөз чикләрендә барлыкка килә. 1905 елның 17 октябрь манифесты яңадан-яңа һөнәри берләшмәләргә ачыктан-ачык теркәлү мөмкинлеге бирә. 1905 нең октябрда, беренче булып, китап басучы эшчеләр профсоюзы оеша (1906 ның 19 февралда «Китап басу эше хезмәткәрләре берлеге» — «Союз работников печатного дела» исеме ала); 1905 нең 13 ноябрда Идел суднолары хезмәткәрләре профсоюзы, 1905 нең 25 ноябрда — «Сәүдә-сәнәгат предприятиеләре приказчиклары һәм хезмәткәрләре берлеге» («Союз приказчиков и служащих торгово-промышленных предприятий») оеша. А.И.Дозадов башлангычында 1906 ның 15 июнда металл б-н эшләүчеләр профсоюзы барлыкка килә. 1906 да Казанда 3 мең кешене берләштергән 10 һөнәри берлек эшли. 1906 ның 4 мартында профсоюзлар эшчәнлеген билгеле бер тәртипкә салу максатыннан «Сәүдә һәм сәнәгат предприятиеләрендә эшләүче заглаз яки шул предприятие хужалары мәнфәгатендә оештырылган һөнәри жәмгыятьләр турында вакытлыча кабул ителгән кагыйдәләр» («Временные правила о профессиональных обществах, учреждаемых для лиц, занятых в торговых и промышленных предприятиях или для владельцев этих предприятий») басылып чыга. Һәр һөнәри берлек үз уставын нотариуста раслагып, карап тикшерү өчен Жәмгыятьләр һәм берлекләр кабулханәсенә ташырырга тиеш була. «... вакытлыча кабул ителгән кагыйдәләр» күп кенә П.га үз эшчәнлекләрен ачыктан-ачык алып барырга комачуалык тудыра. 1907 ел башында Казанда П.ның яшерен Узәк бюросы оеша, аның уставында әлегә таркау П.ны берләштерү һәм Казанда профсоюз хәрәкәтен жәелдерү төп максатлар итеп күрсәтелә. 1905–17 дә Казан губернасында П. саны акрын арта, аларның лидерлары арасында житди каршылыклар була, хәрәкәт активистлары полиция тарафыннан эзәрлекленә. Профсоюз хәрәкәте 1917 елгы Февр. рев-циясеннән соң кискен көчәя, июль аена губернадагы профсоюз эгзалары саны 20 меңгә житә. 1917 нең апрель ургаларында Казан сәнәгат р-ны П. Советы оеша. Әлегә Совет башлангыч профсоюз оешмалары эшенә нигез салу, булганнарының эшчәнлеген үзгәртеп кору нәтижесендә зур хезмәт куя. 1918 нең 22 гыйнварында Казан губернасы П. Советы Уставы кабул ителә. Совет үз алдына түбәндәге буржларны куя: профсоюз хәрәкәтен жәелдерүгә, эшче сыйныфының икътисади һәм сәяси көрәшенә булышлык иту; тарифлар булдыру, килешүләр төзү һ.б. мәсьәләләрдә аерым берлекләреннән эшчәнлеген көйләү; бер-

лекләреннән сәяси хокукларын яклау; эшчеләргә кагылышлы законнар эшләнәшә йогынты ясау; медицина ярдәме һәм юридик ярдәм күрсәтүне жайга салу, китапханә һәм уку өйләре булдыру, лекцияләр һәм курслар оештыру, хезмәт биржалары һ.б. социаль-сәяси учреждениеләр булдыруда катнашу; эшчеләр хәрәкәтеннән башка формадагы оешмалары б-н элемтәгә керү, жылышлар һәм съездлар уздыру. Совет тарафыннан башында рәис торган Башкарма комиссия төзелә. 1918 ел башына Совет үз эченә Казанның 25 профсоюзын һәм Чистай, Чабаксар, Маринский Посад эшчеләреннән Берләштерелгән һөнәри берлекләрен (барлыгы 47700 эгзә) ала. П. һөнәри принциптан чыгып төзелә. Окт. рев-циясеннән соң татар эшчеләре берлекләре эшчәнлегә б-н Узәк мәселман бюросы житәкчелек итә. Бюроның 2 вәкиле киңәшү хокукы б-н П. Советына керә. Күп кенә П.да мәселман бюросы була. 1918 дә милли бюрларның берлекләргә кушылу процессы башлана. П.ның 1 нче Бөтенроссия съезында (1918, 7–14 гыйн.) һөнәри берлекләреннән житештерү тармагына карап үзгәртеп кору (эшче һәм хезмәткәрләреннән житештерүне аеруча әһәмиятле тармаклары яки икътисади эшчәнлек участоклары буенча илкүләм эре берлекләргә оештыру) турында карар кабул ителә. Һөнәри берлекләреннән иң югары органы — елга 2 тапкыр чакырыла торган губерна съезды булачак, съездда П.ның губерна советы сайланачак дип раслана. Казан губернасы Советы житештерүне контрольдә тотучы фабрика һәм завод ком-тлары (ФЗК) эшчәнлеген үзгәртеп коруга аеруча зур әһәмият бирә. П.дан аермалы булачак, ком-тлар эшчәнлегә барлык эшчеләргә дә кагыла. Профсоюзлар һәм фабрика-завод ком-тларының Казан шәһәр конференциясендә (1918, 17 апр.) ФЗКның үз тармагындагы П.ның башкарма органы булырга тиешлеге турында карар кабул ителә. Татарстан профсоюзларының 1 нче съезында (1920, 22–24 сент.) берлекнең исеме раслана —

П.ның Татарстан өлкә советы (өзеклекләр б-н эшли, 1937 дә бетерелә; 1945 тә ВЦСПС-ның ТАССР буенча Вәкәләтле вәкиле идарәсе оештырыла, 1948 дә бетерелә). Съездда 96 мең кешене берләштергән 17 губерна бүлегеннән һәм 40818 кешене берләштергән 9 ояз һөнәри бюросынан юлланган 52 делегат катнаша. Берлекләреннән губерна бүлекләре — өлкә ком-тлары, ояз бүлекчәләре — кантон ком-тлары дип үзгәртелә. Президиум, ревизия комиссиясе сайлана. 1920 ел ахырына 22 өлкә ком-ты, 167 кантон бүлекчәсе (164296 эгзә) эшли. ВЦСПСның 4 нче Пленумы карарлары нигезендә 1934 тә респ-када П. күләм ягынан кечерәйтелә: 37 урынына 78 оешма барлыкка килә. П. Советлар эшчәнлегендә, эшче контрольне тормышка ашыруда, хужалык һәм дәүләт органның формалаштыруда актив катнаша. 1936 елгы СССР Конституциясендә хезмәт ияләреннән П.га берләшү хокукы беркетелә. 1930 елларда респ-ка П.ы хезмәт ияләреннән иң массачыл оешмаларының берсә әверелә (208995 эгзә). Соц. ярышлар, өмәләр, стахановчылык һәм рационализаторлык хәрәкәтләрен оештыруда П. төп көч була. Ватан сугышы елларында П. халык хужалыгын сугыш мәнфәгатләренә көйләүдә, эвакуацияләнгән сәнәгат пр-тиеләрен урнаштыруда, дәүләт йөкләмәләрен үтәүне тәэмин итүдә актив эшчәнлек күрсәтә. ТАССР П.ының 1 нче берлекарә конференциясендә (1948, 13 нояб.) П.ның Татарстан өлкә советы торгызыла. П. тарафыннан хезмәт ияләреннән культура дәрәжәсен күтәрүгә зур әһәмият бирелә: 1954 тә респ-ка П.ы карамагында 128 клуб, мәдәният йорты, мәдәният сарае, 90 китапханә, 1100 кызыл почмак, 70 кино күрсәтү жайланмасы була. 1964 тә колхозларда П. оештырыла. ВЦСПС Президиумы (1957, 17 авг.) тарафыннан П. өлкә советларының хокук һәм эшчәнлек даирәсен сизелерлек киңәйткән документ — «Профсоюзларның республика, край һәм өлкә советы турында нигезләмә» («Положение о республиканском, краевом и областном совете профсоюзом») раслана. 1958 нең 15 июнда СССР Югары Советы «Һөнәри берлекнең фабрика, завод, жирле комитеты хокуклары турындагы» («О правах фабричного, заводского, местного комитета профессионального союза») нигезләмәне раслай. Әлегә документ профкомнарның житештерү процессы б-н идарә итүдәге хокукларын киңәйтә. 1958 нең башыннан идарә итүдә эшчелек хезмәт киңәшмәләренә иттибар көчәя, алар тиздән даими рәвештә уздырыла башлай: 1970 тә респ-када 1049 ижтимагый һәм 743 цех даими эшчелек киңәшмәсе исәптә тора.

1990 нан һөнәри берлекләр эшчәнлегенә П.ның Татарстан респ-ка советы житәкчелек итә. 1995 тән әлегә даирә Татарстан Республикасы П.ы федерациясе (ТР ПФ) карамагында. ТР П.ының иң югары органы — конференция, профсоюз конференцияләре арасында эшли торган башкарма орган — ТР ПФ. Ул 19 тармак профсоюзларын берләштерә. Һөнәри берлекләр эшчәнлегеннән хокукый нигезен ТР Конституциясе һәм башка за-

Авыл һәм урман хужалыгы эшчеләре профсоюзының эгзалык билеты. 1920 еллар.

коннар («Һөнәри берлекләр турында» — «О профессиональных союзах», «Коллектив договорлар һәм килешүләр турында» — «О коллективных договорах и соглашениях», «Халыкның хезмәт белән тәмин ителеше турында» — «О занятости населения» һ.б.) тәшкил итә. 1980 еллар ахыры — 1990 еллар башындагы күчеш чорында Татарстанның һөнәри берлекләре тарафыннан базар икътисады шартларында респ-ка профсоюзларының тотрыклы эшчәнлеген тәмин итәрлек хокукый нигез булдыру чаралары күрелә. Хезмәт урыннары б-н тәмин итү, хезмәтне оештыру, хезмәткә түләү, хезмәт шартлары булдыру, гражданның хезмәт б-н тапкан керемнәрен инфляциядән саклау, торака, белем алуга, медицина ярдәмә булган хокукларын тормышка ашыру өлкәләрендә ике якның да мәнфәгатьләрен көйләүгә юнәлдерелгән социаль партнёрлык системасы барлыкка китерелә. ТР ПФ башлангычы б-н 1992 дән социаль һәм хезмәт мөнәсәбәтләрен көйләүгә корылган өч яклы Татарстан комиссиясе үз эшен башлай. Башлангыч профсоюз оешмасы булган пр-тиеләрнең 85% ында 45 — район, тарифлар бученча 30 тармак килешүе төзелә. ТР ПФ Россия Федерациясендә иң эре профсоюз берләшмәләренән санала (1995 тә — 1,5 млн. чамасы, 2007 дә 1,3 млн.нан артык әгъза исәпләнә). Басма органы — «Новое слово» г-сы (1989 дан).

П.ның Татарстан (өлкә, респ-ка) совети рәисләре: А.И.Догадов (1920—21), М.Е.Ендаков (1921—23), К.А.Ратёхин (1923—26), Я.И.Боярский-Шимшелевич (1926—28), Я.И.Фин (1928—29), В.П.Куликов (1929—30), П.В.Аксёнов (1930—35), А.Г.Долотказин (1945—53), У.Х.Аипов (1953—57), Г.Б.Бәддыйгов (1967—65), Ә.Ә.Милмохамматов (1965—72), С.Г.Сафин (1972—84), Ш.Ә.Мостаев (1984—86), Г.С.Баштанюк (1986—89), Р.Ш.Шәмгунов (1989—90), Ф.И.Гайнуллина (1990—2000), Т.П.Водопоьянова (2000 нән).

Әд.: Из жизни профсоюзов Татарстана: Итоги и перспективы работы. К., 1925; Борисова М.И. Профсоюзы Татарской республики за 1925—1926 гг. К., 1927; Саттарова Ф.Ф. Школа коммунизма. К., 1983; Сафин С.Г., Пашковский А.Б. Влиятельная сила. К., 1984; Мирсияпов Т.А., Фомин А.А. Профсоюзы Республики Татарстан: История, опыт, проблемы (1905—1995 гг.). К., 1995.

Р.Х.Әхмәтҗанов.

ПРОФСОЮЗЛАРНЫҢ ФИЗИКУЛЬТУРА-СПОРТ ЖӘМГИЯТЭ ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКА СОВЕТЫ, 1987 елда Казанда «Буревестник», «Зенит», «Спартак», «Труд», «Локомотив», «Урожай» ирекле спорт жәмгыятләрен (1989 га кадәр Профсоюзларның Бөтенсоюз ирекле физкультура-спорт жәмгыятең Татарстан өлкә совети) берләштерү юлы б-н оештырды. 2 меңнән артык физкультура коллективларын берләштерә, аларда шогыльләнүчеләр саны 400 меңнән артык, физкультура хезмәткәрләрен саны 2 меңнән артык; 3 Баладар-яшүмерләр спорт мәктәбен күзәтчелек итә; якынча 50 спорт төрен жәелдә. Матди-техник базасы 21 стадионны, якынча 300 спорт залын,

12 ябык йөз бассейнын, 3 жиңел атлетика манежын, 2 спорт сараен үз эченә ала. 2005 тә бетерелә. Атаклы спортчылар — А.М.Абдульманов (Габделмәнов), Н.К.Афанасьев, А.М.Галләмова, З.Р.Гарипова, Ф.Ә.Гатин, Д.В.Капустин, Л.Ф.Нуретдинова, Ф.Р.Солтанова-Жданова, Н.К.Хаматов, Ә.Ш.Шәйхетдинов; тренерлар — Л.Ф.Арсланов, З.Б.Гафиятуллин, С.К.Дёмин, В.А.Елфимов, Ю.Ф.Золотов, Ю.М.Красильников, В.В.Краснов, Ф.Ш.Нуретдинов, В.И.Осипов, С.М.Ромадановский, Н.И.Сентябрьев, Е.Ә.Тимержанов, М.Н.Чинкин, И.Р.Шәймәрданов, С.С.Яруллин. Совет рәисләре: И.И.Насыров (1987—89), К.С.Хоснетдинов (1989—2005).

«ПРОФСОЮЗНЫЙ ВЕСТНИК», газета, к. «Новое слово».

ПРОХОРЁНКО Василий Галактионович (17.1.1928, хәзер Белоруссия Респ-касының Гомель өлкәсе Добруш р-ны Крупец а. — 15.8.2004, Яшел Үзән ш.), инженер-механик, СССР Дәүләт бүләге лауреаты (1983). Ленинград хәрби-механика ин-тын тәмамлай (1955). «Серго исем. завод» ЖБдә эшли: конструктор, баш технолог бүлегендә бюро башлыгы, баш технолог урынбасары, баш технолог, баш инженер (1969 елдан), директор (1975 тән), ген. директор (1975—80). 1980—89 да «Прибор» ЖБдә баш конструктор урынбасары (Мәскәү). П. заводның үсешенә зур өлеш кертә. Аның житәкчелегендә пр-тие үзгәртеп корыла (СССРда күчүш сыйтыкчыларын житештерүче иң зур предприятиеләрнең берсенә әверелә). Уйлап табуга 13 авторлык таныклыгы бар. Дәүләт бүләге махсус билгеләнгән эшләнмәләренә камилләштергәнә һәм аларның житештерүдә алдыңгы технологияләр булдырганы өчен бирелә. Хезмәт Кызыл Байрагы ордены, медальләр, ш.и. СССР ВДНХсының ике көмеш медале б-н бүләкләнә.

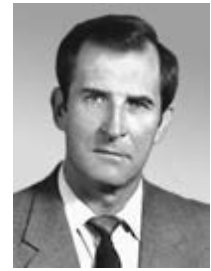
ПРОХОРЁНКО Дмитрий Фёдорович (3.11.1906, хәзер Украина Респ-касының Черкасск өлкәсе Золотоноша ш. — 11.1.1977, Чаллы ш.), инженер-төзүче, Соц. Хезмәт Герое (1958). Киев инженерлык-мелиорация ин-тын тәмамлай (1934). 1934—59 елларда «Мәскәү-Идел» каналы, Владивосток шәһәре объектлары, Таллин диңгез порты, «Куйбышевгидрострой» төзелешләрендә прораб, участок башлыгы булып эшли. 1959—71 дә Чаллы шәһәре оешмалары төзелешендә 3 нче төзелеш-монтаж идарәсе башлыгы (1965 кә кадәр), «Камгэсэнергострой» төзелеш идарәсендә баш технолог. Герой исеме Идел ГЭС корылышында ирешкән уньшылары, электростанциянең монтаж жиһазлары һәм гидрокорылмагы төзелешендә алдыңгы яңа алымнар эшләгәнә һәм аларны гамәлгә ашырганы өчен бирелә. Ленин ордены,

Д.Ф. Прохоренко.

В.Н. Прохоров.

В.К. Проценко.

Кызыл Йолдыз ордены, медальләр б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

ПРОХОРОВ Александр Октябринович (6.1.1948, Казан), психолог, психол. фән. д-ры (1992), проф. (1993), ТРның атказ. фән эшлеклесе (1999). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан сон (1971), Волгоград физик культура ин-тының Казан ф-лында, 1986 дан Казан пед. ин-тында, 2001 дән Казан ун-тында, гомуми психол. каф. мөдире (2003 тән). Хезмәтләре кеше халәтләре, аң психологиясенә, психик халәтләренә көйләү мәсәләләренә карый.

Хезм.: Психические состояния и их проявления в учебном процессе. К., 1991; Психические состояния и их функции. К., 1994; Психология неравновесных состояний. М., 1998; Саморегуляция психических состояний: феноменология, механизмы, закономерности. М., 2005.

ПРОХОРОВ Василий Никитович (4.2.1924, Спас кантоны, хәзер Әлки р-ны Хлебодаровка а. — 27.5.1992, шунда ук), Соц. Хезмәт Герое (1966). Хезмәт эшчәнлеген 1940 елда ОСОАВИАХИМның Әлки р-ны бүлегендә инструктор булып башлай. 1953—58 да Хлебодаровка авыл советы секретаре. 1958—84 тә Әлки р-нының «Салман» с-зында: бүлек идарәчесе, трактор-кырчылык бригадасы бригадирсы. Герой исеме бөртекле ашылык һәм терлек азыгы культураларын житештерү һәм әзерләүне арттыруда ирешкән уньшылары һәм техниканы югары житештерүчән кулланганы өчен бирелә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Ленин ордены, 2 нче дәрәжә Ватан сугышы, Кызыл Йолдыз орденнары, медальләр, ТАССР ЮС Президиумының Мактау грамотасы б-н бүләкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

ПРОЦЕНКО Виктор Кузьмич (16.6.1939, Куйбышев өлкәсендә Чапаевск ш.), «Хезмәт Даны» орденының тулы кавалеры (1976, 1981, 1986), ТАССРның атказ. күчүш хезмәткәре (1980). Ростов-Дон шәһәрнендә техник үч-ше тәмамлай (1960). 1960—94 елларда «Таттелерадиобиттехника» ЖБдә радиомеханик, мастер булып эшли (Казан, Арча, Югары Ослан, Биектау, Лаеш р-нары). Төсле телевизорларны ремонтлауны беренчеләрдән булып үзләштерә. Каналларның югары ешлыктагы селекторларын ремонтлауның П. керткән ысулы телевизорларны төзә-

тү срокларын сизелерлек кыскарту мөмкин-леген бира. Медаль, «СССРның мактаулы радисты» билгесе б-н бүлөкләнә.

Әд.: Герои Социалистического Труда и полные кавалеры ордена Трудовой Славы — наши земляки. К., 2003.

ПРОШЕЧКИН Александр Иванович (28.4.1946, БАССРның Дәүләкән ш.), инженер-технолог, «Әлмәт насослар заводы» («Әлнас») АЖнең ген. директоры (1982–2001), ТРның, РФнең атказ. машина төзүчесе (1993, 1996). 1968 елда Урал политехник ин-тын тәмамлай (Свердловск ш.). 1969–72 дә Ангарск химия комб-тында эшли. 1972–73 тә Уфа приборлар төзү з-ды мастеры. 1973–82 дә Татарстан «Радиоприбор» ЖБнең Лениногорск ф-лында: цех башлыгы урынбасары, житештерү-диспетчерлык бүлөгә башлыгы, директор урынбасары. 2001–07 дә «Әлмәт насослар заводы» («Әлнас») АЖнең директорлар советы рәисе. П. завод үсешенә зур өлеш кертә. Аның житекчелегендә пр-тиедә реконструкция уздырыла, электр насосларын, комплектлы төяү жайланмаларын (СССРда беренче тапкыр) эшләп чыгару күпкә арта, аларны серияләп житештерү жайга салына. «ALNAS» — Әлмәт насослары сәүдә маркасы теркәлә. 2 нче дәрәжә Бөек Пётр ордены, медальләр б-н бүлөкләнә.

Әд.: Альметьевский насосный завод: 20 лет пути (1978–1998). Альметьевск, 1998.

ПРОШИН Юрий Николаевич (19.12.1956, Казакъстан ССРның Семипалатинск ш.), физик, физика-матем. фән. д-ры (1996), проф. (1999). 1979 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли (бүленеп), теоретик физика каф. профессоры (1998 дән), шул ук каф. мөдире (2005 тән). 1984–89 да Казан химия-технол. ин-тының химик кибернетика кафедрасында. Хезмәтләре гадәти һәм үтә үткәрүчән металлларда, ферромагнетикларда магнит күренешләре теориясенә карый. П. металлларда үтәли магнит тишкеләре теориясен төзи. Бериш булмаган диссипацияле юка ферромагнетик элпәләрдә спинлы автодулкыннар килеп чыгу мөмкинлеген фаразлай. Катламлы ферромагнетик металл — үтә үткәргеч структуралар өчен якынлык эффекты теориясен төзи һәм мондый системаларда күп кенә күренешләренә (кайтма үтә үткәрүчәнлек) алдан әйтә.

Хезмәт.: Магнитный пробой в металлах: спиновая динамика электронов проводимости // Журн. эксперим. и теорет. физики. 1987. Т. 93, № 4; Магнитный пробой с переворотом спина // Успехи физ. наук. 1995. Т. 165, № 1; Конкуренция сверхпроводимости и магнетизма в гетероструктурах ферромагнетик/сверхпроводник // Успехи физ. наук. 2002. Т. 172, № 2 (автордаш).

ПРУСС Нелла Матвеевна (1.1.1941, Свердловск ш.), педагог, халык мәгарифе эшлеклесе, пед. фән. канд. (1978), проф. (1997), РФнең атказ. югары мәктәп хезмәткәре (1997). Казан пед. ин-тын тәмамлаганнан соң (1963), Казан химия-технол. ин-тының чит телләр кафедрасында укыта. 1993 тә П. башлангычында һәм аның житекчелегендә Казанда, беренчеләрдән булып, дәүләтнеке булмаган югары уку йорты оештырыла (хәзер «ТИСБИ» идарә ун-ты), ул зур уку-укыту, методик һәм

фәнни эшчәнлек үзәгенә әверелә. Университет оешканнан бирле аның ректоры. Дуслык ордены, медальләр б-н бүлөкләнә.

Хезмәт.: Формирование институтов социальной ответственности предпринимательского сообщества в российских регионах. К., 2009 (автордаш); Модель профессиональной подготовки студентов с нарушениями слуха в условиях негосударственного вуза. К., 2001 (автордаш).

ПРЫТКОВ Геннадий Николаевич (25.1.1948, Алексеев р-ны Левашёво а.), драма актёры, режиссёр, педагог, ТАССР, РФнең халык артисты (1989, 2007). 1968 елда Казан театр уч-щесен тәмамлай һәм Казан Зур драма театры труппасына кабул ителә. Студент елларында ук П. үзәндә үзенчәлекле актёрлык сәләте барлыгын тоя һәм В.Н.Войновичның «Ике иптәш» повесте буенча куелган спектакльдә (реж.-педагог Е.А.Каменецкий) Валерка ролен кыю һәм дәртле итеп башкара. Аның Казан Зур драма театры сәхнәсендә уйнаган Гекльберри Финн («Том Сойер мажаралары», М.Твен романы буенча), Малай («Медя», Ж.Ануй), Пера («Министр ханым», Б.Нушич) кебек беренче рольләрендә үк образның тышкы күренешендә характерның эчке драматизмын чагылдыра алу осталыгы ачыла. П. тарафыннан ижат ителгән яшь герой образлары тормышта тынгысыз, кешеләргә карата булган таләпләрендә еш кына бик катгый: Давыт («Жилкәнсезләр», К.Тинчурин), Вася («Искиткеч бүләк», Е.И.Габрилович, С.Г.Розен), Узелков («Явызлык», П.Ф.Нилин повесте буенча), Пашка («Иң бәхетле», Э.Я.Володарский). Актёрның Глумов («Һәр акыл иясендә гадилек жинәр», А.Н.Островский, 1977), Сотников («Урам чаты», В.В.Быков әсәрләре буенча, 1977), Базаров («Аталар һәм балалар», И.С.Тургенев романы буенча, 1979) кебек рольләре эчке доньяларының күпмәгънәләгеле, яңача чи-

Г.Н.Прытков: 1. Менахем («Мәрхүмне искә алу догасы», Г.И.Горин; сулда — Голда ролендә Г.С.Ишкова); 2. Генерал Колошин («Америка фахшәсе», И.Квирикадзе) рольләрендә.

Г.Н.Прытков: Волянд ролендә («Мастер һәм Маргарита», М.А.Булгаков романы буенча).

шелешле һәм истә калырлык булулары б-н аерлып тора. Кинг («Карагыз, кем килгән!», В.К.Арро, 1983), Волянд («Мастер һәм Маргарита», М.А.Булгаков романы буенча, 1989), Менахем («Мәрхүмне искә алу догасы», Г.И.Горин, 1992), Кочкарёв, Городничий («Өйләнү», 1992; «Ревизор», 1997, Н.В.Гоголь), Смит («Өч тиенлек опера», Б.Брехт, 2000), генерал Колошин («Америка фахшәсе», И.Квирикадзе, 2002), Босс Манган («Йөрәкләрне яралый торган йорт», Б.Шоу, 2004), Гаев («Чия бакчасы», А.П.Чехов, 2004), Крутицкий («Һәр акыл иясендә гадилек жинәр», А.Н.Островский, 2007) рольләре П.ның зур тәҗрибә туплаган оста булып өлгерүен, кеше характеры асылына төшенүдә психол. тирәнлеккә, чишелештә масштаблылыкка ирешүен асызыклай. Актёр ижатына сәхнәдәге табигый яшәешнең гротесклы форма б-н парадоксаль үрелеп баруы хас. Бу аның Зорро («Тавык күзе», Н.В.Коляда, 1998), Сен-Жермен («Пики дамасы», А.С.Пушкин повесте буенча, 1999), Угаров («Булмас димә — донья бу», А.В.Вампилов, 1999) рольләрендә ачык күренә.

1982 дә П. Казан Зур драма театры сәхнәсендә Л.А.Жуховицкийның «Мәхәббәт һәм сагыш хакында» («О любви и печали») пьесасы буенча беренче спектакльне куя. Анда аның режиссёр буларак сәнгатьчә чаралардан оста файдалана белүе, теге яки бу спектакльне сәхнәгә куючы коллективны, уртак бұрычны хәл иткәндә, бергә туپлый алу сәләте ачык күренә. Алга таба ул Казан Зур драма театры һәм Казан яшь тамашачылар театрында (ТЮЗ) шактый гына спектакльләр куя. Алар арасында «Блез» (К.Манье), «Замокка чакырылганнар» («Приглашённые в замок», Ж.Ануй пьесасы буенча), «Барысы да бетте» («Всё кончено», Э.Олби; Ю.А.Благоев б-н берлектә), «Пьяла читлек» («Стеклянная клетка», Д.Б.Пристли) спектакльләре аеруча игътибарга лаек. 1992 дә П. «Театр-99» антрепренёрлык театры оештыра, анда ул «Фрәкен Юлия» (А.Стриндберг), «Бал тәме» («Вкус мёда», Ш.Дилени), «Лолита» (Э.Олби, В.В.Набоков романы буенча), «Soggy» («Гафу», А.М.Галин), «Ахмак» («Дура», М.Ашар) спектакльләрен куя. Алар истә калырлык үзенчәлекле формага ия булу-

лары, шу. драматургия материалының, актёрлар эшенең ышандырырлык булуы б-н игътибарны жәлен итә һәм кызыксыну уята. 1978 дән Казан театр уч-щесендә пед. эшчәнлек алып бара, 2001 дән Казан мәдәният һәм сәнгать ун-тында. ТРның Г.Тукай исем. Дәүләт бүлгә лауреаты (2012).

Әд.: И н г в а р И., И л я л о в а И. Русский театр в Казани. К., 1991.

Ю.А.Благов.

ПРЯХИН Владимир Юрьевич (18.9.1963, Үзбәкстан ССРның Сәмәрканд ш.), драма актёры, реж., ТРның халык артисты (2010). 1997–2000 елларда Казан мәдәният һәм сәнгать ун-тында укый. Сәхнә эшчәнлеген 1980 дән Сәмәрканд шәһәрәндәге рус театрында башлап жиберә. 1996 дан Бөгелмә рус драма театрында, 2010 нан баш режиссёр. Матур тышкы кыяфәте, сәхнәдә үзен иркен тотуы, табигыйлеге, теге яки бу образны тудырганда төрледән-төрле сәнгатьчә чаралар һәм алымнардан оста файдалануы аның һәр чыгышын истә калырлык итә. П. күп кенә зур

В.Ю.Пряхин Стэнли Поуни ролендә («Жәтмәгә эләккән әти», Р.Куни).

образларны уйный: Котэ («Ханума», А.Цагарели), Әскәр («Аршин мал алан», У.Хажибәков), Подхалюзин («Банкрот», А.Н.Островский), Сергей («Мценск өязендәге леди Макбет», Н.С.Лесков очеркы буенча) һ.б. Режиссёр буларак, «Тәкъдим» («Предложение»), «Юбилей» (А.П.Чехов комедияләре буенча), «Бик гади вакыйга» («Очень простая история», М.Ладо), «Туфраксыз бакча» («Сад без земли», Л.Н.Разумовская), «Соңгы герой» («Последний герой», А.Мардан) спектакльләрен куя.

ПСЕВДОНИМ (грек. pséudos — уйдирма, ялган һәм ónuma — исем, төхәллүс), чын исем-фамилияне алыштыра алган шартлы исем. П.ның барлыкка килү сәбәпләре: чын фамилиянең начар яңгырашы, бер үк фамилияле берничә кеше булу, цензурага бәйлә сәбәпләр, ижатта үз көченә ышанмау, исемне белдерергә теләмәү һ.б. Барлык әдәбиятларда да, бигрәк тә Шәрәк әдәбиятында очрый. Татарларда исем (яки кыскартылган исем) һәм кыскартылган фамилиядән барлыкка килгән П.нар киң таралган: **Габдулла Тукай** (Габдулла Тукаев), **Фатих Әмирхан** (Фатих Әмирханов), **Галиәсгар Камал** (Галиәсгар Камалетдинов), **Кави Нәжми** (Габделкави Нәжметдинов), **Гадел Кутуй** (Гаделша Кутуев), **Муса Жәлил** (Муса Жәлилов) һ.б. Кайбер П.лар киң таралмый калган очрак-

та, кеше кире үз фамилиясенә кайта (**Ра-зин** — Г.Бәширов, **Бичура** — А.Таһиров); кайвакыт П., фамилияне кысрыклап чыгарып, әдәби исем булып кала (**Каңдалый** — Габделжабар Габделмәжит угылы, **Акмулла** — Мифтахетдин Камалетдин угылы, **Дәрдемәнд** — Мөхәмәдзакир Рәмиев, **Г.Минский** — Г.Аллаһбирдиев, **Х.Туфан** — Хизбулла Гөлзизин, **Н.Исәнбәт** — Н.Закиров, **С.Урайский** — М.Мәүлетов). Кайбер очракларда исем П. булып китә (**Сири** — Сири Батыршин, **Г.Газиз** — Газиз Гобәйдуллин), аерым очракларда язучы исемен (**Демьян Фэтхи** — Касыйм Фәхетдинов) яки фамилиясен үзгәртә (**Г.Карам** — Г.Рәхмәтуллин). П. кешенең туган урынын (Сәйф **Сараи**, Габдеррафыйк **Минзәләви**, Мәхмүд **Кашгари**, Габденасыйр Ибраһим улы **Курсави**, Нәжиб **Ду-мави**), этник группага (**Мишәр**, **Кәбәй** — Ф.Бурнашев), ижади жанрга мөнәсәбәтле булуын (**Татарин театраль** — Г.Коләхмәтов), социаль чыгышын (**Дамелла** — Ф.Әмирхан), характер үзенчәлеген (**Утмай** — Г.Кутуй, **Әулия** — Г.Камал) чагылдырырга мөмкин. Кайбер вакыт автор кыскартылган фамилия-сенең сүз өсти (Ф.Сәйфи-**Казанлы**). Аерым язучыларның берничә дистәгә якын П.ы жыела (мәс., Г.Тукайда — 60 тан артык). Бу күренеш бигрәк тә 20 йөз башына хас, чөнки язучылар газета-журналларда да актив языша. Аерым очракларда, мәс., бер санда язучының берничә мөкаләсе басылганда, автор төрле П. куллана. Кайвакыт автор, мөкаләнең эчтәлегенән чыгып, төрле типтагы П. ала; мәс., Ф.Әмирхан сатирик әсәрләрен **Ташмөхәмәд** (яки кыскартып **Т-д**), әдәби-тәнкыйди мөкаләләрен **Дамелла**, ә 1917 елдан соң язылганнарын **Марксист** П.ы б-н бастыра. Г.Тукай житди әсәрләрен тулы исеме б-н, ә сатирик әсәрләрен **Шүрәле**, **Тиктормас**, **Бик усал**, **Мин язмадым**, **Кырмакка** һ.б. П. б-н бастыра. Ш.у.к. *Атрибуция*.

Әд.: Н а д и М. Псевдонимнар хақында берничә сүз // Казан утлары. 1969. № 1; М ә н д и е в М. XX йөз башы татар әдәбиятында псевдонимнар // Казан утлары. 1973. № 12; Р ә м и е в З. Тукай һәм замандаш әдипләр. К., 2004.

Р.Р.Мусабаева.

ПСИХИАТРИЯ (грек. psyché — жан, iatría — дөвалу), психик авыруларның этиологиясе, патогенезы турындагы фән, аларны кискәтү, дөвалу, авыруларга ярдәм итүгә караган клиник мед. өлкәсе. Психозлар һәм кьеренке халәт чикләре, ш.и. соматик авырулар вакытындагы психик үзгәрешләр һәм шәхес патологиясе П.нең ойрәнү объектын тәшкит итә. Фәнни дисциплина буларак, П. 19 йөздә формалаша башлый, Казан ун-тында 1837 елдан укытыла (курсны Н.А.Скандовский, 1862 дән А.У.Фрезе алып бара); 1866 да, Россиядә икенче булып, П. каф. оештырыла. А.У.Фрезеный фәнни эзләнүләре нәтижәсе буларак, «Мөхәмәд психологиясенә караган язмалар», («Очерки судебной психологии», 1871) хезмәте, «Психиатрия буенча кыскача курс» («Краткий курс психиатрии», 1881) — Россиядә язылган беренче дәреслек дөнья күрә; Казан округ П. дөваханәсендә А.У.Фрезе, Россиядә беренче булып,

Г.Н.Прытков.

В.Ю.Пряхин.

бәйдән арындыру системасын (норестрент) куллана; авыруларны механик юл б-н нинди дә булса урынга беркетү ысулынан тулысынча баш тарта. Аның «Акылдан язганнар өчен йортлар төзү» («Об устройстве домов умалишенных», 1862) монографиясе Россиянең башка губернalarında хастаханалар салуда һәм аларны кулланьшка кергүдә үрнәк итеп файдаланыла. Казан ун-ты, С.-Петербургтан кала, П.гә караган мед. учреждениеләре өчен кадрлар әзерләүче икенче үзәк була. А.У.Фрезедан соң ун-тының П. кафедрасына житәкчелек иткән В.М.Бехтерев (1885–93) психоневрология — кеше турындагы гыйлемнәр комплексы, ә психик чагылышлар нигезендә баш ми эшчәнлегенә анатомик-физиол. үзенчәлекләре ята, дип саный. В.М.Бехтерев тарафыннан психофизиол. лаб-ясе (Көнбатыш Европада икенче) ачыла, невротик тайпылышларны дөвалуның яңа методикасы тәкъдим ителә, тынычландыргыч микстура (соңрак аның исемен ала) уйлап табыла, алкоголизмнан дөвалуда психотерапия ысулы кулланыла. 1883 тә галим «Неврологический вестник» ж-лын гамәлгә куя. В.М.Бехтеревның Казан чоры фәнни эзләнүләре психопатияләргә, йөдәткеч уй-халәткә карата гипнотерапия куллануга, эпилепсияне дөвалуга багышлана. Аның алмашчысы Н.М.Попов (1894–1903) Россиядә беренче уку ярдәмлеге булган «Психик авыруларның патологик анатомиясенә караган материаллар» («Материалы к патологической анатомии душевных заболеваний», 1896) хезмәтен һәм «Гомуми һәм аерым психопатология буенча лекцияләр курсы»н («Курс лекций по общей и частной психопатологии», 1898) бастырып чыгара. В.П.Осиповның (1906–15) фәнни эшчәнлегенә клиник-нозологияк юнәлешкә басым ясыя. Ул психик авыруларга диагноз куйганда клиник яктан карауны иң мөһиме дип саный, ботулизм һәм имгәнү очракларындагы психик тайпылышларны ойрәнә, фотографик кычкырып уку симптомын катоник тайпылыш чагылышы буларак тасвирлый (1908), психик тайпылышларны кискәтүгә игътибар бирә, аларның барлыкка килүендә нәселдәнлек б-н бергә социаль факторларның да зур роль уйнавын күрсәтә (йөкләк патологиясе, халык арасында эчкечелек таралу, эпидемияләр, йогышлы авырулар). 1914 тә В.П.Осипов башлангыччында мөстәкыйль П. клиникасы — Казан ун-ты студентлары өчен уку-укыту базасы ачыла. Психик авырулар этиологиясендә нәселдәнлек фак-

торын ойрэнгөн галим Т.И.Юдин Россия фәне үсешенә зур өлөш кертэ. Ул психологияне гомуни медицинаның бер өлөше итеп карый, психик авыруларны фөкәтә пациентның соматик статусына фөкәтә дөрес бая бирү аркылы гына аңларга мөмкин дин саный («Евгеника», 1925; «Психопатик конституциялар» — «Психопатические конституции», 1926). Аерым психик тайпылышларда нәселдән килгән факторларның роле турында Т.И.Юдин башлаган тикшеренүләрне М.П.Андреев һ.б. дөвам итә. 1930 елларда фәнни эзләнүләрдә клиник-профилактик юнәлеш өстенлек ала. М.П.Андреев психик авыруларның патогенетик классификациясен тәкдир итә (1966), психик авыруларның сөйләмен магнитофон язмасы һәм осциллограф ярдәмдә тикшеренүнең объектив ысулларын эшли. Галимнәр тарафыннан симптоматик шизофрения билгеләре б-н баручы соматик авырулар вакытындагы психозлар (Е.Н.Мигаловская, С.А.Эсселевич, А.П.Соловцова), сугыш чоры шизофрениясә тасвирлана (Е.С.Станкевич). С.В.Курашов, П. практикасында тире астына кислород өрдөрүнең нәтижеләлеге өйрәнү өчен, фәнни тикшеренүләрдә церебраль нигезләрен өйрәнү фәнни эзләнүләрнең төп юнәлешләрен тәшкил итә. Тикшеренү нәтижеләре «Психик авыруларның церебраль механизмнары» («Церебральные механизмы психических заболеваний», 1971), «Психик авыру очракларында үзәк нерв системасын өйрәнүнең төп принциплары һәм алымнары» («Основные принципы и методы изучения центральной нервной системы при психических заболеваниях», 1979), «Вербаль галлюциноз» («Вербальный галлюциноз», 1980) тематик жыйнакларында басылган чыга. 1980 еллардан шизофрениядә нәселдәнлекнең роле, баш миенең системалы эшчәнлеге бозылу мөһимләре И.Х.Галимов, М.А.Шмакова һ.б.ның фәнни эзләнү дәирәсен тәшкил итә. Ачыкланган тайпылышлар үзәк нерв системасының нәселдән килгән факторлар һәм перинаталь чор патологиясенә кушылма тәсире б-н бәйлә дизонтогенез чыгышы буларак карала. Фармакологлар б-н берлектә клиникада яна психоактив матдәләргә сынау уздырыла (Н.Н.Идрисов, Т.Г.Медведкова, А.М.Карпов һ.б.). 1980–2000 елларда психик тайпылыш чигендә килерне халәтне өйрәнү дөвам итә: соматик һәм органик халәт чикләре Т.Н.Новошинова, С.А.Әббәрова, М.О.Киселёв, З.Р.Зөлкарнаева, Л.К.Галиуллина; гинекологик патология очракларындагы килерне халәт чикләре В.Д.Менделевич, Е.А.Сахаров һ.б. тарафыннан өйрәнелә. К.К.Яхинның «Житештерү өлкәсендә физик факторлар тәсире шартларында эшләрчеләрдә психик тайпылыш чиге халәте» («Пограничные психические расстройства у лиц, работающих в условиях воздействия физических факторов производства», 1993), В.Д.Менделевичның «Радикал онкогине-

кологик операцияләрдән соң психик тайпылыш чиге халәте» («Пограничные психические расстройства после радикальных онкогинекологических операций», 1994), Л.К.Шайдукованың «Хатын-кызларда алкоголизмның барлыкка килүе һәм барышы» («Особенности формирования и течения алкоголизма у женщин», 2001) хезмәтләре нәшер ителә. 1996 да Казан мед. ун-тында мөстәкыйль мед. психологиясә һәм гомуни психол. каф., П. һәм наркология каф. оештырыла. Фәнни тикшеренүләрнең төп юнәлешләрен психик сәламәтлек халәтенә һөнәри факторлар тәэсирен (Казан мед. ун-тының хезмәт гигиенасы һәм һөнәри авырулар каф. б-н берлектә); эчке нерв авырулары һәм йогышлы авырулар клиникасында соматопсихик һәм психосоматик тәэсир итешүләрен өйрәнү тәшкил итә; мөхкәмә П.се өлкәсендә эзләнүләр дөвам итә.

Казан ГИДУВында П., наркология һәм психотерапия каф. 1937–57 дә (1953 тән — психоневрология каф.) эшли, 1973 тә эшчәнлегә торгызыла (1986 дан — П. һәм наркология каф.). Д.Г.Еникиев, А.М.Карпов житәчелендә галимнәр тарафыннан кеше шәхсенен төп параметрлары иерархик структурасы барлыкка китергән гомуни биопсихосоциаль модель турындагы гипотезаның аерым аспектлары, шу. алкоголь куллану сәбәплә килеп чыккан тайпылышларны дөвалау юллары һәм авырулар патоморфозы өйрәнелә. 1892 дән бирле Казанда В.М.Бехтерев тарафыннан оештырылган Невропатологлар һәм психиатрлар жәмгыяте эшли (к. *Казанда фәнни медицина жәмгыяте*). 1974 тә Казанда невропатологлар һәм психиатрларның 3 нче Бөтенроссия съезды уздырыла.

2011 елга ТРда психик тайпылышлар һәм үз-үзләрен тоту тайпылышлары б-н 46303 авыру исептә тора (100 мең кешегә — уртача 1232,3 авыру); хастаханә учреждениеләрендә 480 психиатр һәм нарколог эшли. Казанда 2 П. каф. (Казан дәүләт мед. ун-ты, Казан дәүләт мед. академиясә; 9 мед. фән. д-ры), *Республика психиатрия хастаханәсә*, 5 психоневрология диспансеры (700 ятак-урын) бар.

Әд.: Юдин Т.И. Очерки отечественной психиатрии. М., 1951; Дьяконова И.Н., Попелянский Я.Ю., Чудновский В.С. История развития научной невропатологии и психиатрии в Казани. К., 1974; Менделевич Д.М., Яхин К.К., Менделевич В.Д. Кафедра психиатрии // Казанский медицинский институт, 1814–1989. К., 1989. Ч. 1.

Д.М.Менделевич.

ПСИХИАТРИЯ КЛИНИКАСЫ БИНАСЫ, Казандагы архит-ра истәлеге, 1915 елда Казан ун-тының психиатрия клиникасы өчен рациональ юнәлештәге модерн стилдә төзелә. Һәрвакыт башлангыч максатларында файдаланыла. Хәзерге вакытта стационарлы шөһәр психиатрия диспансеры.

Перпендикуляр урнашкан ия-як канатлары б-н үзәк фасад каршында аңгалды-каре (турыпочмаклы эчке ишегалды булган квадрат формасындагы бина) барлыкка китергән ике катлы сузынky бина. Коридор-кабинет

планында төзелгән. Бүлмәләренә юка металл рамалы биек төрәзәләт яктырта. Фасад дивары кызыл кирпеч һәм штукатурланган яссылык б-н аралашкан. Модерн үрнәкләре төрәзә йөзлекләрендә һәм фасад детальләренә үзгәчлеккә чишелешендә чагыла.

Әд.: Казан в памятник истории и культуры. К., 1982.

«ПТИЦЕВОД», Бөгелмә р-нындагы дәүләт нәселле кошчылык з-ды. Кошчылык ф-касы 1929 елда төрләгән башлый, 1934 тә төзелеп бетә. 1936 да аның составына Бөгелмә орлыкчылык с-зының 1 нче бүлгә, 1957 да Матросов исем. һәм «Красное Знамя» к-злары керә. 1934 тән «Бөгелмә» кошчылык с-зы, 1960 тан «Бөгелмә» дәүләт нәселле кошчылык з-ды, 1971 дән «Птицевод» дәүләт нәселле кошчылык з-ды. 2006 га, үзгәртеп корулардан соң, төр-тигә 1 тора пункт карый (Прогресс пос., эшләүчеләр саны 280 кеше); 1435 га а.х. файдалану жырләре (ш.и. 1287 га сөрүлек жырләре), 183 мең баш кош бар. Төп юнәлеш — нәселле тавыклар йомыркасы һәм кош ите житештерү. 2006 да 25,1 млн данә йомырка, 296 т ит, шу. 6668 т бөртекле ашлык житештерелә. 1 тавыктан 264 йомырка алына. 1936 дан — «Род-айланд», 1955 тән — «Русская белая», 1967 дән — «Кристалл-5», 1982 дән — «Беларусь-9», 1987 дән — Бөтенсоюз кошчылык фәнни-тикшеренү технол. ин-ты селекциясә кроссы «П-46», 1998 дән Голландия кроссы «Бованс белый» токымнары үрчәтелә. Голландия кроссы «Бованс белый» һәм Россия кроссы «П-46» селекциясеннән Бөгелмә кроссы чыгарыла. 2003 тә Германиядән «Ломанн-LSL» һәм «Ломанн-Браун» кроссының ата-ана формалары кайтарыла.

Хужалыкка СССР ВДНХсының 1 нче дәрәжә дипломнары (1972, 1973, 1983), РСФСР МС һәм ВЦСПСның күчмә Кызыл Байрагы (1975, 1981, 1983), КПСС УК, СССР МС, ВЦСПС һәм ВЛКСМ УКның Мактау грамотасы (1986) бирелә. «П.» СССР ВДНХсының 4 алтын, 1 көмеш медале б-н бүләкләнә. Эшчеләр дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 3 кешегә — РФнең атказ. а.х. хезмәткәре, 8 кешегә ТРның атказ. а.х. хезмәткәре дигән мактаулы исемнәр бирелә; 2 кеше — Ленин ордены, 8 кеше — Хезмәт Кызыл Байрагы, 2 кеше — Халыклар дуслыгы, 5 кеше «Почёт билгесе», 3 кеше — 3 нче дәрәжә «Хезмәт Даны» орденнары, 9 кеше медаллар б-н бүләкләнә. Хужалык житәкчеләре — А.С.Ефремов (1946–50), Ю.Н.Ягъфаров (1963–94), Д.Г.Ситдыйков (1996–2003), Ф.С.Якупов (2003–06), Р.А.Рахманов (2006 дан) һ.б. (барлығы 17 кеше). 2011 дән бөтенлек процедурасыннан соң «Репродукт» ЖЧЖ.

И.Н.Афанасьев.

ПУАНСЭТТИЯ (Poinsettia), сөтләгәнчәләр семьялыгынын күпеллек куакчыл үсемлекләре ыругы. Биеклеге 1,5 м га кадәр. Куйтурада бер генә төрә бар. Чыгышы — Мексика һәм Үзәк Америка. ТРда декоратив бүлмә гөлә буларак үстерелә. Яфраклары озын сапаларда, бөтен, өскеләре очлы, кырыйлары аерчалы. Чәчәкләре вак, күрексез, ботак очындагы катлаулы чатыр чәчәк төркеменә жый-

налган; күп санлы ачык кызыл яфраклар б-н әйләндереп алынган, алар исә үзәнә бертөрлө йолдыз хасил итә, шуңлыктан П.не еш кына «Яна ел йолдызы» (декабрь–гыйнварда чәчәк ата) дип тә атыйлар. Ботаклардан үрчетелә, башта, сөтчел сыекчасы агып бетсен өчен, 30 минут жылы суда тотыла. Сентябрь ахырыннан, көннең 2 нче яртысында, чәчәк атуны тизләтү өчен, салкынча карангы урынга куялар.

ПУГАЧЁВ Емельян Иванович (1742 тирәсе, Зимовейская на Дону станицасы — 10.1.1775, Мәскәү), Дон буге казагы, 1773–75 еллардагы *Крестияннар кузгалышы* житәкчесе. Жидееллык (1756–63) сугышта катнаша. 1768–74 тәге рус-төрөк сугышы вакытында хәрәкәттәге армиягә жибәрелә, хорунжий-казак офицеры дәрәжәсен ала (1770); авыру сәбәплә өенә кайта. 1771 ахырында Терек казаклары янына кача. 1772 дә Чернигов, Гомель тирәсендә, Иргиз елгасы буенда иске дин тарафдарлары арасында яши. Берничә тапкыр кулга алына, ш.и. 1772 нең декабрдә Жаек казакларын Кубаньга күчәргә өндөгәнә өчен, 1773 нең гыйнвар аенда Казан төрмәсендә утыра. Екатерина II указы б-н аны камчыларга һәм Пелым шәһәрәнә «дәүләт хезмәтенә» жибәрергә тиеш булганнар. 1773 нең май аенда Казаннан Жаек казаклары янына кача. 1773 нең сентябрдә үзен император Пётр III дип белдереп, казаклар фетнәсен күтәрә. П. манифест һәм ферманнарда халыкка ирек, салымнардан азат булу, дин иреге һ.б. игълан ителә. («Сезгә жир һәм суларыгызны, ипи һәм тозыгызны... дин һәм намусыгызны, байлык һәм хезинәгезне мәңгегә бүләк итәм»). Идел буге һәм Урал алды рус булмаган халыкларын, ш.и. татарларны (Уфа провинциясендә 34 мең, Казан губернасында 50 меңнән артык кеше) баш күтәрүчеләр хәрәкәтенә тарта. П. көрәштәшләре арасында Б.*Канкаев*, К.*Усаев*; аның Хәрби коллегиясе әгъзасы С.*Сәетов* була. Баш күтәрүчеләр 1773 нең октябрдән 1774 нең мартына кадәр Оренбург шәһәрән камалышта тоталар. Хөкүмәт гаскарләре 1774 нең март–апрелдә Татищев калгасы б-н Сакмар шәһәрчеге тирәләрендә П. отрядларын жинүгә ирешә. П. гаскәре 1774 нең 12 июлендә Казанны штурмлап ала (к. *Казан очен сугышы*), 15 июльдә жинелә. П. шуннан соң, Идел аша кичеп, көньякка юнәлә. Август ахырында Кара Яр буенда тулысынча тар-мар ителә; 1774 нең сентябрдә көрәштәшләре тарафыннан хөкүмәткә тотып бирелә. 1774 нең декабрь ахырында Мәскәүдә П. үлем жазасына хөкөм ителә, жәзалап үтерелә.

Әд.: Крестьянская война в России в 1773–1775 годах: Восстание Пугачёва: В 3 т. Л., 1961–70; Лимонов Ю.А., Мавродин В.В., Панейх В.М. Пугачёв и пугачёвцы. Л., 1974.

И.Р.Вәлиуллин.

ПУДОВИК Аркадий Николаевич (15.3.1916, Казан губ. Цивильск ш. — 23.2.2006, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (1951), РФА мөхбир әгъзасы (1991); 1964 елдан СССР ФА мөхбир әгъзасы), ТР ФАнең шәрәфле әгъзасы (1991), ТАССРның атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1966), Казан шәһәрәнәң

мактаулы гражданы (1988). 1938 дә Казан ун-тын тамамлаганнан соң, С.М.Киров исем. Казан ясалма каучук з-дында, 1941–45 тә оборона пр-тисендә эшли. 1945 тән Казан ун-тында, полимерлар химиясе каф. мөдире (1948–88), химия ф-ты деканы (1950–59), проф. (1951). Бер үк вакытта, 1946 дан, РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында, үзе оештырган элементарорганик синтез лаб-ясе мөдире (1964–89), директор (1971–89), дирекция киңәшчесе (1989 дан). Хезмәтләре фосфорорганик кушылмалар химиясенә карый. П. өч валентлы фосфор һәм аның тиоаналоглары к-таларының тулы булмаган эфирларын гомо-һәм гетероатомлы кабат бәйләнешле туенмаган реагентларга кушу реакциясен (*Пудовик реакциясе*) ача, бу реакциянең синтетик мөмкинлекләре төрлеге күрсәтә, Р-С бәйләнешенә кислород яки азот кергү б-н бәйлә яна тип кабат төркемләнешләренә (фосфонат-фосфат, аминфосфонат-аминофосфат) таба; дитиофосфатларның структурасы һәм реакциягә сәләте арасындагы үзара бәйләнешнең төп закончалыкларын билгели. Өч валентлы фосфор кушылмаларының (фосфитлар һәм аларның аналоглары, тиофосфитлар, амидофосфитлар, ацилфосфитлар һ.б.) электрофиль реагентлар б-н реакцияләрен (Арбузов нәкклассик реакциясе) өйрәнүгә зур өлеш кертә, аларның узун механизмы турында мәгълүмат таба, фосфорорганик кушылмаларның яңа төркемләнешләрен, аларның төрле класс һәм типларын синтезлауның зур мөмкинлекләрен ачыклай. П. β-функциональләшкән алкилфосфонатларын синтезлау (фосфонэтиллар реакциясе) ысулын тәкъдим итә һәм аны күпсанлы α- һәм β-алмашкан алкенил-, кето-, имино- һәм эпоксифосфонатларда куллана. Алканолламин, алкилендиамин, орто-функциональ алмашкан ароматик аминнарны фосфориллау юлы б-н өч, дүрт, биш һәм алты валентлы фосфорның туенган һәм чиксез гетероциклик кушылмаларын синтезлау алымнарын эшли. П. житәкчелегендә диазо-алымнар катнашында диполь циклы кушу реакцияләре, фосфонатларның альдегидлар һәм кетоннар б-н үзара тәэсир итешүе (РО-олефинлау реакциясе) өйрәнелә, фосфорорганик кушылмаларның фәзаи һәм электрон структурасы, аларның комплекслар хасил итү үзлекләре тикшерелә. Авыл хужалыгы терлекләрен дөвалау өчен мефопран чарасын, этилсидифон дезодорантын, гадәти һәм махсус каучукларны вулканизлауны тизләтә торган ускофос һәм тридифос препаратыларын эшләүдә катнаша. П. синтезлаган кушылмалар арасында югары радиопротектор, вирусларга каршы, пестицид активлыгына ия булган матдәләр барлыгы ачыкланган. Ленин бүләге (1978), Халыкара Арбузов бүләге (1997) лауреаты. Д.И.Менделеев исем. Бөтенсоюз химия жәмгыятенә Татарстан респ-ка бүлеге рәисе (1964–69). Октябрь Революциясе, Хезмәт Кызыл Байрагы, Халыклар дуслыгы орденнары, медаллар б-н бүләкләнә.

Е.И. Пугачёв.

А.Н. Пудовик.

Х э з м.: Реакции присоединения фосфорсодержащих соединений с подвижным атомом водорода // Реакции и методы исследования органических соединений. М., 1968. Кн. 19 (автордаш); Реакции производных кислот трёхвалентного фосфора с электрофильными реагентами // Реакции и методы исследования органических соединений. М., 1973. Кн. 23 (автордаш); Тиопроизводные кислот трёхвалентного фосфора. М., 1990 (автордаш); The addition of incomplete esters of phosphorus acids to multiply bonds. The phosphonate-phosphate rearrangement // Chimie organique du phosphore. 1970. V. 182.

Әд.: Коновалова И.В. Аркадий Николаевич Пудовик. К., 2002; Казанский университет (1804–2004): Биобиблиогр. словарь. К., 2004. Т. 3.

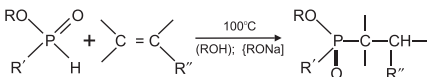
ПУДОВИК Михаил Аркадьевич (11.3.1940, Казан), химик-органик, химия фән. д-ры (1984), проф. (1994), ТРның атказ. фән эшлеклесе, РФнең атказ. фән һәм техника эшлеклесе (1995, 2006). А.Н.Пудовикның улы. 1962 елда Казан ун-тын тәмамлай, РФА КГҮнең Органик һәм физик химия ин-тында эшли, элементарорганик синтез лаб-ясе мөдире (1989 дан). Хезмәтләре элементарорганик кушылмалар химиясенә карый. П. житәкчелегендә күп функцияле фосфорорганик кушылмаларны (ФОК) молекула өчендә трансформацияләп эндоциклик фосфор-углерод бәйләнешле полигетерофосфацикларнар формалаштыру алымы эшләнә. Моно-, поли- һәм спирофосфациклик кушылмаларның яңа тип һәм классларын орто-функциональ алмашкан ароматик аминнар, алканолламиннар, диаминнар һ.б. нигезендә синтезлау мөмкинлегә күрсәтелә. Меркаптокарбонил кушылмаларны фосфориллау һәм силлилау бугенча тикшеренүләр үткәрелә, фосфор, күкерт, кремний б-н туенган чиксез циклик һәм сызыкча чыгарылмаларның яңа типлары синтезлана, алар рәтендә моңарчы билгеле булмаган төркемләнешләр табыла. Кайбер энантиософ ФОК классы вәкилләре синтезлана. Табылган кушылмалар арасында вирусларга һәм бактерияләргә каршы югары активлыкка ия булган, эффектив лантанид экстрагентлары; фосфорорганика гамәлендә кулланыла торган (гидрофосфорил функция кергү, силоксиллау, аминосиллилау, ациламидлау һ.б.) кремний, азот һәм күкерт катнашкан синтон матдәләре ачыкланган. ФОКның стереоселектив синтезлау, кремний-фосфорорганик кушылмалар химиясе, супрамолекуляр химия бугенча эшләр житәкчесе. Уйлап табуга 38 авторлык таныклыгы һәм патенты бар.

Х э з м.: 1,3,2-Бензоксазафосфолины. Синтез и свойства // Журн. общей химии. 1993. Т. 73. № 12;

Реакции α -аминофосфонатов с изо(тио)цианатофосфатами (фосфонатами, фосфинатами). Синтез 1,3,4-тиазафосфолинов // Журн. общей химии. 2003. Т. 73, № 8 (автордаш); 1,3,4-Thia(selen)azaphospholines and phospholindines // Heteroatom. chem. 1994. V. 5. № 5–6 (автордаш).

Әд.: Казанский университет (1804–2004): Библиограф. словарь. К., 2004. Т. 3.

ПУДОВИК РЕАКЦИЯСЕ, алкил(арил)-фосфонит һәм фосфит к-талары тулы булмаган эфирларының, селтеле металллар алкоголятлары катнашында, активлашкан кабатлы бәйләнешле чиксез кушылмаларга кушылулары:

R=Alk; R'=Alk, Ar, OAlk; R''=COAlk, COAr, COOAlk, CONH₂, COOH, CHO һ.б.

Диалкил(диарил)фосфитлар һәм фосфор тиоксилоталарының тулы булмаган эфирлары да шундый ук реакциягә керә. Чиксез кушылмалар сыйфатында ацетиленлы кушылмалар, полиолефиннар, алкилфосфонат к-талары эфирлары кулланылырга мөмкин. Ацетиленлы һәм этиленлы углеводородлар, галогенолефиннар, чиксез спиртлар, винил һәм аллил эфирлары нигез катализы шартларында реакциягә кермиләр; алар перекислы кушылмалар булганда яки ультрамилләшү нурланыш астында фосфор к-таларының тулы булмаган эфирлары б-н реакциягә керә. Кирәксез реакцияләр: башлангыч олефиннарның изомерлашуы һәм полимерлашуы, теломеризация (радикаль процесс шартларында), карбонил төркем буенча кушылу реакцияләре. 1947 елда Казан ун-тында А.Н.Пудовик тарафыннан ачыла.

Әд.: Вацуро К.В., Мищенко Г.Л. Именные реакции в органической химии: Справ. М., 1976.

ПУДОВКИН Михаил Александрович (8.11.1914, Казан губ., Зөя өязе Паново а. — 19.12.1984, Казан), математик һәм механик, физика-матем. фән. д-ры (1966), проф. (1966). 1938 елда Казан ун-тын тәмамлаганнан соң, мәктәптә математика укыта (Куйбышев ш.), Куйбышев индустриаль ин-тының югары матем. һәм теоретик механика кафедрасында эшли. 1940 тан Казан ун-тында матем. анализ, гомуми математика (1950 дән), хисаплау математикасы (1961 дән) кафедраларында; механика-матем. ф-ты деканы (1968). Хезмәтләре чын (реаль) үзгәрешленең функцияләре теориясенә, матем. физика тигезләмәләренә, сыгылмалылык теориясенә, жир асты гидромеханикасына карый. П. — нефть катланарының эчке контурына су тутыру вакытында жылылык һәм масса күчәсе процесслары буенча фәнни юнәлешкә нигез салучыларның берсе. Беренче булып, катланарга зур су массалары кәргәндә, аларның суынуы проблемасын күтәрә. Жир асты жылылык казаннары теориясенә, скважиналарны боераулау һәм эксплуатацияләү вакытында термодинамик процессларны тикшерүгә зур өлеш кертә. Бөек Ватан сугышында катнаша. Медальләр б-н бүләкләнә.

Хезм.: Задачи теплообмена в приложениях к теории бурения скважин. К., 1977 (автордаш); Тем-

пературные процессы в действующих скважинах. К., 1977 (автордаш); Краевые задачи математической теории теплопроводности в приложении к расчётам температурных полей в нефтяных пластах при заводнении. К., 1978 (автордаш).

ПУЛ (лат. follis (акча капчыгы) сүзеннән), бакыр акча. 13–15 йөзләрдә Алтын Урдада сугыла. Тәңкәнән бер ягында сугылу елы һәм урыны күрсәтелгән, икенче ягында төрле хайваннар, кошлар, чәчәкләр, әйберләр (балта, чүлмәк) яки геом. фигуралар сурәтләнгән. П.ның авырлыгы 1–2 г булган. Узбек хан акчаларында «уналты пул — дөник» дигән язубар. 32 П. бер *дирһәмгә* туры килгән. 14–16 йөзләрдә жүчи П.лары үрнәгендә «пула» сүзе төшерелгән бакыр акчалар Маскәүдә, Тверь, Углич, Ярославльдә һ.б. кайбер рус шәһәрләрендә сугыла. Урта Азиядә 18 йөз

Бакыр акча. Алтын Урда. 13–15 йөзләр.

ахырыннан (мәс., Бохарада 1774 еллар тирәсендә) 20 йөзгә кадәр сугылган акчалар — П., 4,5 г авырлыктагы акчалар карапул дип аталган.

Әд.: Мухамдиев А.Г. Древние монеты Поволжья. К., 1990.

Ә.Г.Мөхәмәдиев.

ПУЛАТ ХАН, к. Булат солтан хан.

ПУНКТУАЦИЯ (сонгы чор лат. punctuatio, лат. punctum сүзеннән — нокта), 1) *графика* һәм *орфография* б-н берлектә язма телнең төп чараларын барлыкка китерүче алфавиттан тыш график билгеләр системасы (тыныш билгеләре); 2) тыныш билгеләрен кую (П. кагыйдәләре); 3) тел белеменең П. системасы закончалыкларын һәм тыныш билгеләрен кулланылыш нормаларын өйрәнүче бер тармагы. П.нең формалашуы язма рәвештә аралашу таләпләре б-н бәйле була. Төрки руң ядкәрләрендә үк (7–9 йөзләр) П. элементлары кулланылыш таба: сүзләр, сирәк кенә сүзтәзмәләр арасында вертикаль урнашкан ике нокта күрергә була. Уйгыр графикалы төрки ядкәрләрдә (10–14 йөзләр) берсе өстенә икенчесе урнашкан нокталар (вертикаль язуда) бер жөмлөнә икенчесеннән, иярчен жөмлөнә баш жөмлөдән, туры сөйләмне автор сөйләмнән аеру өчен хезмәт иткән; зуррак сегментны аерып күрсәтү өчен, дүрт нокта тибындагы билге дә кулланылган. Иске гарәп язубында тыныш билгеләре кулланылмаган, шуңа күрә төрки телле текстлар бу графикада, гадәттә, аеру билгеләрсез генә азылган. 19 йөз ахырында татар галимнәре һәм телчеләре (К.Насыри, М.Акьегетзадә һ.б.) гарәп графикасына нигезләнгән татар язубында П. кагыйдәләрен булдыру мөһимлеге турындагы мәсьәләне күтәрәп чыгалар. 20 йөз башында Г.Ибраһимов, Ж.Валиди, Г.Сәгъди, М.Корбангалиев һ.б.ның татар теле дәреслекләрендә ты-

ныш билгеләре системасы китерелә, рус грамматикасы үрнәгендә татар П.се кагыйдәләре эшләнә. Хәзерге татар П.сендә рус П.сендәге кебек үк 10 билге кулланыла: нокта, сорау билгесе, өндәү билгесе, өтер, нокталы өтер, ике нокта, күп нокталар, сызык, жәяләр, куштырнаклар. Алдагы 8 е, язма телдәге функцияләреннән чыгып, ялгызак билгеләр дип атала. Алар бер-берсенә тыгыз бәйләнмәгән синтаксик берәмлекләренә (жөмлөләренә, аларның аерым өлешләренә) аеру өчен хезмәт итә; соңгы 2 се, шу. парлы өтерләр һәм сызыклар парлы билгеләр дип атала. Алар текстның төрле өлешләрен интонацион-мәгънәви яктан аерып күрсәтү яки чит сөйләмне оештыру өчен кулланыла. Рус П.се кебек үк татар П.се дә синтаксик (төзелеш), семантик (мәгънәви) һәм интонацион принциптарга нигезләнә. Күп кенә тыныш билгеләренә куелуы жөмлө төзелешенә бәйле; нокта жөмлөнәң тәмамлануын белдерә; өтер, сызык, ике нокта жөмлөдәге тиндәш кисәкләренә, кушма жөмлө өлешләрен аеру өчен һ.б. очрақларда куела. П.нең семантик принцибы лексик һәм синтаксик чаралар б-н белдерелә алмаган теге яки бу мәгънәви бәйләнешләренә һәм төсмерләрен тыныш билгеләре ярдәмдә белдерүдә чагылтыш таба: синтаксик омонимнарның аерымлануы (өтер б-н яки өтерсез), кайбер төр синтетик иярчен жөмлөләренә өтерләр б-н аерып күрсәтелмәвә һ.б. П.нең синтаксик һәм семантик принциплары үзара тыгыз бәйләнештә, чөнки күпчелек очракта сөйләмне грамматик һәм мәгънәви кисәкләргә бүлү бергә туры килә. П. интонацион үзенчәлекләренә дә чагылдыра: тавыш күбрәк төшкән урында һәм озын пауза булганда нокта куелу, сорау һәм өндәү билгеләре, интонацион сызык һ.б. Шулай да интонацион принцип беренчел әһәмияткә ия түгел һәм синтаксик принцип файдасына бозылырга да мөмкин, мәс., пауза ясалмаган урында тыныш билгесе куелу яки, киресенчә, тыныш билгесе куелмаган урында пауза ясалу очрагы — шундыйлардан.

Әд.: Сабираев К.С. Татар телендә тыныш билгеләре. К., 1956; Сафуллина Ф.С., Ибраһимов С.М., Вафина Э.М. Татар телендә тыныш билгеләре: Белешмә. К., 1995; Хәкимжан Ф.С., Шәкүрова М.М. Хәзерге татар теле. Пунктуация. К., 2003; Зәкиев М.З. Татар синтаксисы: Югары уку йортлары өчен дәреслек. К., 2008.

Р.Ә.Закиров, Р.Х.Мөхиярова.

ПУРЯЕВ Айдар Солтангали улы (13.6.1971, Апас р-ны Урта Балтай а.), машиналар төзүче, икътисад фән. д-ры (2010). 1994 елда Кама политтехник ин-тын (хәзер Казан ун-тының Чаллы ф-лы) тәмамлаганнан соң, шунда ук эшли, житештерү икътисады, оештыру һәм идарә каф. профессоры. Хезмәтләре машиналар төзелешендә инвестицияләр эшчәнлегә һәм технол. процессларның нәтижәләргә өлкәсенә, икътисади тикшеренүләренә фәнни нигезләренә карый. Инвестиция проектларының файдасын бәяләү методологиясен, чүен эретү һәм коюда технол. процессларны сайлап алу методикасын эшл.и.

Хезм.: Математический аппарат компромиссной оценки эффективности инвестиционных проектов // Вестн. ИНЖЭКОНа. Сер. Экономика. 2009. № 6; Несовершенство оценки синергетической эффективности и эффекта // Казан. наука. 2010. № 7 (автордаш); Компромиссная оценка эффективности инвестиционных проектов глобально-го значения // Вестн. Ижев. гос. техн. ун-та. 2012. № 2.

ПУСТЫЕ МОРКВАШИ посёлогы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылыннан 24 км көнбатыштарак, Куйбышев сусаклагычы ярында урнашкан. 2010 елда 104 кеше (руслар, татарлар) яши. «Газовик» ял базасы (элеккеге «Пустые Моркваша» ял йорты). Башлангыч мәктәп. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Югары Ослан р-нында. 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварыннан Югары Ослан р-нында. Халык саны: 1949 да — 92, 1958 дә — 529, 1970 тә — 181, 1979 да — 165, 1989 да — 132, 2002 дә — 122 кеше.

ПУТАК елгасы, Көнбатыш Кама арьягында, Кече Чирмешән елгасының (Олы Чирмешән бассейны) сул кушылдыгы. Озынлыгы 15,4 км, ТР чикләрендә якынча 6 км. Бассейнының мөйданы 106,2 км². Идел арьягы калкулыгыныннан ага. Елга башы һәм урта агымының төп өлеше — Ульянов өлкәсе тер-ясендә, тамагы Әлки р-ны Апак авылыннан 2,6 км көньяк-көнчыгыштарак. Елга башының абс. биеклеге 120 м, тамагыныкы — 70 м. Су жыелу мөйданының урманлылыгы 65%. П.ның 3,3 һәм 5,2 км озынлыктагы 2 кущылыгы бар. Елга челтәренен тыгызлыгы 0,23 км/км². Туенуы катнаш, күбрәк кар сулары исәбенә туена. Жир асты сулары б-н туену модуле 0,5–1 л/с/км². Гидрологик режимы ташу вакытында су муллыгы һәм жән нык саегуы б-н характерлана. Бассейнда еллык су агымының уртача күпсәллек катламы 83 мм, ташу агымы катламы 75 мм. Язгы ташу, гадәттә, март ахыры — апрель башында башлана. Елга ноябрь уртасында туна. Елга тамагында суының ин аз вакытындагы уртача күпсәллек чыгымы 0,029 м³/с. Кору елларда елганың аерым участкалары киба. Суы язын чагыштырмача каты (3–6 мг-экв/л), кышын һәм жән бик каты (9–12 мг-экв/л). Гомуми минеральлөшүе язын 100–200 мг/л, кышын һәм жән 500–700 мг/л. П. бассейнында су күләме 0,24 млн. м³ булган буа бар. Су ресурслары сугару өчен файдаланыла.

«ПУТИ РЕВОЛЮЦИИ» («Революция юллары»), тарихи журнал. *Испартның* Татарстан бюросы, РКП(б) өлкә ком-ты органы. 1922–23 елларда Казанда рус телендә (барысы 3 сан) нәшер ителә. Беренче саны 1922 нең мартында чыга. Басманың максаты — Испартның эшен яктырту, рев-ция һәм РКП(б) тарихы б-н кызыксынучыларны хезмәттәшлеккә әлөп итү. Редакция «Революцион көрөштә катнашучылар һәм аның шаһитлары! Көрәшнен бөек көннәре турындагы хатирәләргез б-н уртаклашыгыз» дигән мөрәжәгат бастыра. Журнал матбугатта басылган язмалар, документлар, көндөлекләр, плакатлар, фотосурәтләр, карталар һ.б.ны жыю эшен активлаштырырга тиеш

була. 1 нче санда Казан төбәгендәге революцион хәрәкәт б-н бәйлә эшлеклеләренә исемлеге бирелә (Испартка алар турындагы материаллар беренче чиратта кирәк була). Редакция пролетар рев-циянең тәфсилле басма елязмасын булдырырга планлаштыра. 2 нче һәм 3 нче саннар тематик сан була: 2 нчесе — партиянең яшерен чорына (1880 еллар ахыры — 1905), 3 нчесе 1905–07 елгы рев-циягә багышлана. Журналда С.Е.Лившицның «Казан социал-демократлары тарихыннан очерклар (1888–1916)» («Очерки истории Казанской социал-демократии (1888–1916)», Н.Н.Фирсовның «1917 елгы Крәстиян революциясе (октябрьгә кадәр) һәм Вакытлы хөкүмәт» («Крестьянская революция 1917 (до октября) и Временное правительство») һ.б. мәкаләләр урын ала. А.И.Елизарова-Ульянованың «В.И.Ульянов-Ленинның 1887–89 елларда Казандагы тормышы турында» («О жизни В.И.Ульянова-Ленина в Казани в 1887–89 гг.»), А.Я.Аросевның «Казан тыныч елларда (1906–1909)» («Казань в глухие годы (1906–1909)») һәм «17 ел элек Октябрь көннәре» («Октябрьские дни 17 лет тому назад»), Н.А.Семашконың «1899–1901 елларда Казан социал-демократик төркеме» («Казанская социал-демократическая группа в 1899–1901»), В.Н.Залежскийның «Минем беренче адымнар» («Мои первые шаги»), А.П.Жаковның «Безнең партия февральдән октябрьгә кадәр чорда Казанда» («Наша партия в период от февраля до октября в Казани»), И.Н.Волковның «Элекке патша сөргенчесе хатирәләре» («Воспоминания бывшего царского каторжанина») һ.б. истәкләр басыла. «П.р.» битләрендә күренекле революционерлар М.М.Вахитов, И.Н.Волков, А.П.Комлев, А.С.Кулеш, М.И.Межлаук, Г.Ш.Олькеницкий, Я.М.Свердлов, Е.П.Табейкин, В.А.Тихомиров, Я.С.Шейнман һ.б. турында истәлек-хатирәләр дөнья күрә. «Материаллар» бүлегендә РСДРПның Казан ком-тлары тарафыннан 1903–05 тә чыгарылган прокламацияләре басыла. Журналда шу. Испарт утырышларының стенограммалары да биреп барыла. Мәскәүдәге «Пролетарская революция» ж-лы редакциясе «П.р.»ны РКП(б) тарихын яктыртучы ин яхшы журналларның берсе дип атыт.

Әд.: Невский В.И. Обзор нашей провинциальной испартовской литературы // Пролетарская революция. 1923. № 4.

Р.А.Айнетдинов.

ПУТИЛИН Николай Георгиевич (26.4.1954, Саратов өлкәсендә Татищев р-ны Идолга а.), жырчы (баритон), ТАССРның һәм РФнең халык артисты (1987, 2003). 1980 елда Красноярск сәнгать ин-тын вокал буенча (проф. Е.Иоффель классы) сымамлый. 1980–84 тә — Коми Респ-касы (Сыктывкар) Музыкаль театры, 1984–91 дә Татар опера һәм балет театры, Мария опера һәм балет театры (С.-Петербург) солисты. Вокал б-н беррәттен зур актёрлык осталыгы, катлаулы образны ачу, көчле театрлык һәм темперамент таләп ителә торган героик, фаҗигале пландагы партияләргә башкара. Жырчыга образлар-

ны фәлсәфи яктан ачу, төгәл пластика, форманы сизү хисе, идеаль вокаль техника хас. П. сирәк очрый торган, көчле һәм обертоннарга бай тавышка ия. Репертуары 60 тан артык партияне: Фигаро («Фигароның туге», В.А.Моцарт), Набукко, Риголетто, Жермон, король Филипп, Амонасро, Яго («Набукко», «Риголетто», «Травиата», «Дон Карлос», «Аида», «Отелло», Дж.Верди), Голландец, Клинтзор («Оча торган голландец», «Парсифаль», Р.Вагнер), Валентин («Фауст», Ш.Гуно), Эскамильо («Кармен», Ж.Бизе), Барон Скарши («Тоска», Дж.Пуччини), Князь Игорь Святославович («Князь Игорь», А.Бородин), Борис Годунов (шул исем. опера, М.Мусоргский), Мизгирь, Григорий Грязной («Кар кызы», «Патша кәләше», Н.Римский-Корсаков), Онегин, Мазепа, Елецкий һәм Томский («Евгений Онегин», «Мазепа», «Пики дамы», П.Чайковский) һ.б.ны үз эченә ала.

Н.Г.Путилин.

Н.Г.Путилин Годунов ролендә (М.Мусоргскийның «Борис Годунов» операсы).

Жырчының концерт репертуарында рус һәм Европа композиторларының вокаль камера музыкасы кин урын алып тора. Күренекле жырчылар һәм дирижёрлар б-н дөньяның ин зур «Метрополитен-Опера» (Нью-Йорк ш.), «Ла Скала» (Милан), «Ковент-Гарден» (Лондон), «Опера Бастий» (Париж), «Гамбург операсы» сәхнәләрендә даими чыгышлар ясыт. Соло концерт программалары б-н гастрольләрдә була, Казанда еш чыгыш ясыт.

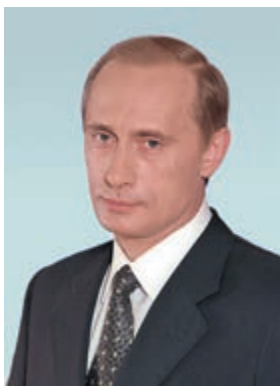
Вокалистларның Халыкара (София, Болгария, 1988), Казанда Ф.И.Шалапин исем. 1 нче халыкара вокалистлар (1989) конкурслары лауреаты. РФнең Дәүләт бүләге лауреаты (1998).

Әд.: Николай Путилин. Шедевры оперного репертуара: Для баритона в сопровождении фортепиано. СПб., 2004.

Ф.Ш.Салитова.

ПУТИН Владимир Владимирович (7.10.1952, Ленинград), дәүләт эшлеклесе, икътисад фән. канд. (1997), запастагы дәүләт куркынычсызлыгы полковнигы (1999). Ленинград ун-тын (1975), СССР КГБсының 1 нче югары мәктәбен (Мәскәү, 1985) тәмамлый. 1975–84 елларда СССР КГБсының Ленинград идарәсендә, 1985–90 да СССР КГБсы Тышкы разведка идарәсендә, Дрезден шәһәрндә (ГДР) Совет-Германия дуслыгы йорты директоры. 1991–96 да С.-Петербург мэриясең Тышкы багланьшлар ком-ты рәйсе. Бер үк вакытта, 1992–94 тә, С.-Петербург хөкүмәте рәйсе урынбасары, 1994–96 да — 1 нче урынбасары. 1996–97 дә РФ Президентының эшләр башкаручысы урынбасары. 1997–98 дә РФ Президенты Администрациясе житәкчесе урынбасары — РФ Президенты Баш контроль идарәсе башлыгы. 1998–99 да РФ Федераль иминлек хезмәте директоры. 1999 ның март–августында РФ Куркынычсызлык советы секретаре. 1999 ның август–декабрндә РФ Хөкүмәте Рәйсе. 1999 ның 31 декабрнән РФ Президенты вазифаларын башкаручы. 2000–04 тә, 2004–08 дә РФ Президенты. 2008 нең маеннан РФ Хөкүмәте Рәйсе. 2012 нең маеннан РФ Президенты.

П. Президент булган елларда Россия система кризисынан чыга; илдә конституцион тәртип кертелә, дәүләт институтлары, бердәм хокукый пространство ныгытыла, үзәк, төбәк һәм жирле үзидарәләр вәкәләтләренә чикләүләр билгеләнә; РФнең базар икътисадына күчү төгәлләнә һәм аның уңышлы эшчәнлегенә шартлар тудырыла, илнең макроикътисади тотрыклылыгы һәм финанс мөстәкыйльлеге тәмин ителә, чит ил инвестицияләре күләме арта, Россия икътисадын инновацион үсеш юлына күчүе жайга салына; гражданның социаль гарантияләре яңартыла; а.х.н, сәламәтлек саклау; торак төзелешен, белем алуны үстерү буенча милли проектлар эшләнә һәм гамәлгә куела; фән, мәдәният, демография өлкәсендә уңай үзгәрешләргә ирешелә, РФнең халыкара позицияләре торгызыла. П. берничә мәртәбә Татарстанда була; аның сүзләре буенча, ТР «төрле мәдәниятләр һәм диннәрнең тыныч һәм туганнарча янәшә яшәвенен» яхшы үрнәге булып тора. Россиядә дөнья цивилизациясе хезинәсенә зур өлеш керткән фәнни, мәдәни һәм сәнәгый үзәкләрнең берсе буларак, Казанның тарихи ролен исәпкә алып, П. 2000–05 елларда Казанның 1000 еллыгын байрәм итүгә эзерлек буенча Дәүләт комиссиясен житәкли, һәм аңа гомумроссия масштабын биреп, 2005 тә байрәмнең уңышлы узуна бу-

В.В. Путин.

лышлык итә. 2005 нең 26–27 августында Казанда юбилей тантанасы кысаларында П. житәкчелегндә БДБ илләре башлыклары Советы *саммиты* булып уза; РФнең 81 субъекты башлыклары, федераль министрлыклар һәм ведомстволар житәкчеләре катнашында РФ Дәүләт Советы утырышы үткәрелә. 2007 нең 26 июнендә П. ТР Президенты М.Ш.Шәймиев б-н бергә «Россия Федерациясе дәүләт хакимияте органнары б-н Татарстан Республикасы дәүләт хакимияте органнары арасында эшләр бүлешү һәм үзара вәкәләтләр алмашу турында» Шартнамәгә кул куя, аннары ул РФнең Федераль законы сыйфатында раслана. Шартнамә Татарстанның сәяси тормышында яңа этапны билгели, респ-каның яшәп килүче статусын ныгыта, ТР Конституциясен аның дәүләтчелеге нигезе буларак танып.

П.ның актив булышылыгы б-н 2008 дә Казан 27 нче Бөтендөнья жәйге студентлар уеннарын (Универсиада) (2013) уздыру хокукына ия була. 2013 нең мартында РФ Президенты каршындагы физик культура һәм спорт Советы Президиумының 27 нче жәйге Универсиадага эзерлек мәсьәләләренә багышланган утырышын уздыра, утырышта «Казан Россиянең спорт башкаласына әверелә бара», дип билгеләп уза. 2013 нең 6 июлендә Казанда

В.В.Путин Казанның 1000 еллыгын байрәм иткәндә БДБ илләре башлыклары белән. Казан Кремле. 26 август, 2005 ел.

Универсиада ачылу тантанасында катнаша. Хезмәтләре РФнең әчкә һәм тышкы сәясәте, Россиянең икътисади үсеше, милли куркынычсызлык мәсьәләләренә карый. «Почёт билгесе» ордены, чит илләрнең дәүләт бүләкләре, ш.и. Франциянең Почётлы легион ордены Зур хачы б-н бүләкләнә. Казан (2005), С.-Петербург (2006), Әстерхан (2008) һ.б. шәһәрләрнең Мактаулы гражданы.

«**ПУТЬ ИЛЬИЧА**», Тәгеш р-нындагы а.х. житештерү кооперативы. 1990 елда шул ук исем. колхоз жирлегендә оештырыла (1959 да «Путь Ильича» һәм «Ленинский путь» к-злары берләштерү юлы б-н булдырыла). 1990 да бүлгәләнә, 2004 тә элекке составына кире кайтарыла. Тоншерма, Келәш авылларының үз эченә ала; 316 хужалыкта 945 кеше яши (шуларның 464 е эшләрчеләр). А.х. файдалану жирләре 5063 га (ш.и. 4407 га сөрүлекләр), 1557 баш мөгезле эре терлек (ш.и. 202 сьер), 2087 баш дунгыз, 61 баш ат исәпләнә. Төп юнәлеше — бөртекле ашлык, шикәр чөгәндере, ит, сөт житештерү. 2005 тә 6787 т бөртекле ашлык, 6383 т шикәр чөгәндере, 397 т ит, 559 т сөт житештерелә. 1 га дан бөртекле ашлык уңышы — 30,3 ц, шикәр чөгәндере — 255 ц тәшкил итә. 100 га а.х. файдалану жирләренә күчәреп исәпләгәндә, ит — 78,2 ц, сөт — 110,2 ц житештерелә. 3 млн. 920 мең сум табыш алына. Хужалыкта 3500 баш мөгезле эре терлек симерту комплексы; социаль-мәдәният һәм көнкүреш объектлары бар. Хужалык РСФСР МС, ВЦСПСның Күчмә Кызыл Байрагы (1980, 1984, 1985), КПСС ҮК, СССР МС, ВЦСПС һәм ВЛКСМ ҮКның Мактау грамотасы (1986) б-н бүләкләнә. Эшчеләре дәүләт бүләкләренә лаек була, ш.и. 8 кешегә ТАССРның, ТРның атказ. а.х. хезмәткәре дигән мактаулы исем бирелә; 1 кеше — Ленин ордены, 1 кеше — Октябрь Революциясе, 4 кеше — Хезмәт Кызыл Байрагы, 3 кеше — 3 нче дәрәжә «Хезмәт Даны ордены», 4 кеше — «Почёт билгесе», 1 кеше Почёт ордены б-н бүләкләнә. Хужалык үсешенә И.В.Садыйков (1959–92), Ш.Н.Хөсәенов (1992 дән) зур өлеш кертәләр. И.И.Афанасьев.

«**ПУТЬ ИЛЬИЧА**», журнал; к. «Коммунист Татарии».

ПУХАЧЁВ Анатолий Павлович (14.3.1940, Алабуга р-ны Мальцево а.), галим агроном, ТР Дәүләт бүләге лауреаты (1997), а.х. фән. канд. (1982), ТАССРның атказ. агрономы (1990). Казан а.х. ин-тын тәмамлый (1965). 1955–59 елларда Братск ГЭСы төзелешендә эшли. 1965–71 дә Казан а.х. ин-тында. 1971–99 да Татарстан а.х. фәнни-тикшеренү ин-тының туфрақ саклаулы игенчелек лаб-ясе мөдире. 1999 дан ТР экология һәм табигый ресурслар министрлыгының ландшафт профилендәге «Чулпан» дәүләт табигый заказнигы директоры. Дәүләт бүләге агроландшафтлы адантив игенчелек системасының теоретик нигезләрен эшләгәнә һәм житештерүгә керткәнә (Биектау р-нының «Чулпан», Арча р-нының «Игенче» күмәк пр-тиеләре мисалында) өчен бирелә. СССР ВДНХсының бер алтын, ике көмеш медале б-н бүләкләнә.

ПУЧКОВСКИЙ Александр Игнатьевич (9.11.1920, Зоя ш. — 19.1.1980, Казан), ветеринар-акушер, вет. фэн. д-ры (1968), проф. (1970). Казан вет. ин-тын тәмамлаганнан соң (1944), Белоруссия ССРның Лельчицы р-нында вет. табибе булып эшли. 1945–47 елларда «Главзаготскот»ның Казан базасында вет. табибе. 1947 дән Казан вет. ин-тында, 1968–80 дә акушерлык, гинекология һәм ясалма орлыкландыру каф. мөдире. Хезмәтләре терлекләрнең үрчү функциясенә аксымлы азыклар тәэсирен өйрәнүгә, мөгезле эре терлекләрнең кысырлыгын кисәтүгә карый. Бөек Ватан сугышында катнаша. Медальләр б-н бүдәкләнә.

Х е з м.: Рекомендации по профилактике и ликвидации бесплодия крупного рогатого скота в ТАССР. К., 1973 (автордаш); Профилактика бесплодия крупного рогатого скота. К., 1977 (автордаш).

Әд.: Казанская государственная академия ветеринарной медицины (1873–2006 гг.). К., 2006.

М.Г.Зухрабов.

ПУЧЫ авылы, Актаныш р-нында, Актаныш авылыннан 48 км коньяк-көнбатыштарак, Казан—Уфа автомобиль юлы буенда. 2010 елда 1409 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау; а.х. техникасы һәм а.х. химиясе пр-тиеләре. Урта мәктәп, музыка мәктәбе, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 18 йөз башында нигез салына. 18–19 йөзләрдә халкы тип-тәрләр катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, чабата үрү һәм күмәч пешерү б-н шөгыльләнә; 1773–75 еллардагы *Крәстияннәр кузгалышында* Е.П.Пугачёв ягында сугыша. 20 йөз башында П.да волюст идарәсе урнаша; 3 мәчет (берсе 1911 дә төзелә; архит-ра истәлеге), ир балалар өчен — 3, кызлар өчен 1 мәктәп, 4 тиерчелек, жил тегермәне, печән кабул итү пункты була; сишәмбе базары эшли. Елына ике тапкыр (1–7 июнь, 29 сентябрь — 6 октябрь) ярминкә үткәрелә. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 3020 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Уфа губернасының Минзәлә өязе Пучы волосте үзгә, 1920 дән ТАССРның Минзәлә кантонында. 1930 ның 10 августынан Минзәлә р-нында, 1935 нең 10 февраленнан — Калинин р-ны үзгә. 1959 ның 12 октябреннан — Актаныш, 1963 нең 1 февраленнан — Минзәлә, 1965 нең 12 гыйнварыннан Актаныш р-нында. Халык саны: 1795 тә — 373, 1816 да — 532, 1859 да — 1161, 1870 тә — 1319, 1884 тә — 1567, 1897 дә — 2322, 1906 да — 2420, 1913 тә — 2568, 1920 дә — 2457, 1926 да — 2001, 1938 дә — 1965, 1949 да — 1936, 1958 дә — 2344, 1970 тә — 2490, 1979 да — 2119, 1989 да — 1562, 2002 дә — 1383 кеше. Пучы урта мәктәбен тәмамлаучылар арасында ТРның беренче Президентты М.Ш.Шәймиев тәр бар.

ПУШКИН Александр Сергеевич (26.5.1799, Мәскәү — 29.1.1837, С.-Петербург, Святогорск монастырендә жирләнә, хәзер Псков өлкәсенен Пушкинские Горы пос.), шагыйрь, яңа рус әдәбиятына нигез салучы, рус әдәби телен булдыручы. «Руслан һәм Людмила» («Руслан и Людмила», 1820), «Кавказ тоткыны» («Кавказский пленник», 1822), «Бакча-

сарай фонтаны» («Бахчисарайский фонтан», 1824), «Чегәннәр» («Цыганы», 1827), «Полтава» (1829), «Бакыр жайдак» («Медный всадник», 1837) шигъри поэмалары, «Евгений Онегин» (1833) шигъри романы, «Капитан кызы» («Капитанская дочка», 1836), «Белкин повестлары» («Повести Белкина», 1837), «Дубровский» (1841) романны, драма әсәрләре, әкиятләр, публицистик мәкаләләр авторы.

Е.И.Пугачёв житәкчелегендә 1773–75 елгы Крәстияннәр кузгалышы турында тарихи-документаль роман язу нияте б-н, 1833 нең сентябрдә П. Казанда булып китә. Шәһәргә ул 5 сентябрдән 6 сентябрьгә каршы

«А.С. Пушкин портреты». Рәссам Г.А. Кипренский. 1827.

төндә килә. Икенче көнне Постаучылар бистәсендә постаучы В.П.Бабин б-н очраша. Ул, шул көннәрнең шаһиты булган эги-анисе сүзләреннән чыгып, шагыйрьгә 1774 елның июль вакыйгалары турында сөйли. 7 сентябрьдә П. К.Ф.Фукс б-н таныша. Аның турында «Пугачёв тарихы» («История Пугачёва», 1834) романының искәртмәләрендә болай дип яза: «Мин аңа биредә тасвирланган чор һәм шушы як турында күп кенә кызыклы мөгълуматлар ала алганым өчен бик рәхмәтлемен». Әүвәле Пугачёв ставкасы урнашкан урынга — Арча кырындагы Троицкая Нокса авылына (хәзер Казан шәһәренә керә) һәм Кремльгә бара, яшүсмер чагында пугачёвчылар тарафыннан кулга алынган сәүдәгәр Л.Ф.Крупеников б-н очраша. 8 сентябрьдә П. Казаннан китеп бара, юлда үзенә көндәлегенә: «Биредә мин картлар, минем геройның замандашлары б-н кайнаштым, шәһәр читләрен урап уздым, сугыш барган урыннарны карап чыктым, сораштым, азып алдым һәм бу жирләргә килеп чыгуымнан бик канәгать калдым», — дип яза.

Шагыйрьнең тууына 100 ел тулу унаенан 1899 да Казан ун-ты каршында А.С.Пушкин истәлегенә *Рус телеи сөпчеләр җәмгыяте* оештырыла. 1956 да М.Жәлил исем. Опера һәм балет театры янында П.га һәйкәл куела (скульп. Н.К.Вентцель).

Ә с ә р.: Собр. соч.: В 10 т. М., 1974–78.

Әд.: Архангельский А.С. А.С.Пушкин в Казани (5–8 сентября 1833 года): Несколько замечаний о пребывании А.С.Пушкина в Казани с присо-

единением относящихся к этому литературных материалов. К., 1899; Б о б р о в Е.А. А.С.Пушкин в Казани // Пушкин и его современники: Материалы исследования. СПб., 1905. Вып. 3.

М.М.Сидорова.

ПУШИН Павел Петрович (19.6.1768, С.-Петербург — 14.2.1828, шунда ук), хәрби һәм дәүләт эшлеклесе, генерал-лейтенант (1800), сенатор (1818). Дворяннар нәселеннән. 1781 елдан хәрби хезмәттә. 1788–90 да рус-швед сугышында, 1812 елгы Ватан сугышында катнаша. 1798 нең март–сентябрь айларында Казан коменданты. 1798–1801 дә Казан хәрби губернаторы. Губерна терр-ясендә иң кирәкле ашамлыкларның бәяләрен жайга сала, шуның өчен император Павел I аңа үзенә рәхмәтен белдерә. П. заманында Арча, Спас, Тәтеш өязләре бетерелә (1799), Казан хәрби уч-щесе оештырыла (1801). Хакимияттән законсыз файдаланганы өчен, вазифасыннан азат ителә. 1804 тә аклана, 1805 тән хәрби хезмәтен Эстляндиядә, Варшава герцоглыгында, Бессарабиядә дәвам итә. 1818 дән Сенатның дүртенче департаментында.

Е.Б.Долгов.

ПУКӨЛ авылы, Саба р-нында, шәһәр тибендагы Саба посёлогыннан 15 км төньяктарак, Мишә елгасының уң кушылдыгы буенда. 2010 елда 189 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб, китапханә. 1678 дән Букаллы авылы буларак мөгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Изма исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 947,2 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Бөкмеш волостенда, 1920 дән Арча ТАССРның — Мамадыш, 1924 тән Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Саба, 1944 нең 19 февраленнан — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Саба р-нында. Халык саны: 1782 дә — 70 ир-ат; 1859 да — 342, 1897 дә — 527, 1908 дә — 713, 1920 дә — 457, 1926 да — 434, 1949 да — 414, 1970 тә — 235, 1979 да — 203, 1989 да — 176, 2002 дә — 195 кеше.

ПУСКӘН авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибендагы Балтач посёлогыннан 12 км коньяк-көнчыгыштарак, Норма елгасы буенда. 2010 елда 197 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — сарык асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. Мәчет. 1664 тән Починок Посконь Черме буларак мөгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Поскань Кутуймас исеме б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзнен 1 нче яртысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, умартачылык, чабата үрү б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында мәчет, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенә имана жире 327,4 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Казан өязе Балтач волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантонында. 1930 ның 10 августынан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1963 нең 1 февраленнан — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан

Балтач р-нында. Халык саны: 1782 дә — 17 ир-ат; 1859 да — 180, 1897 дә — 219, 1908 дә — 225, 1920 дә — 253, 1926 да — 264, 1938 дә — 336, 1949 да — 293, 1958 дә — 231, 1970 тә — 239, 1979 да — 231, 1989 да — 198, 2002 дә — 195 кеше.

ПУЧИНКӘ-ЕНАЙ авылы, Апас р-нында, шәһәр тибындагы Апас посёлогыннан 6 км көньяк-көнбатыштарак урнашкан. 2010 елда 88 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, мөгезле эре терлек асрау. Башлангыч мәктәп, клуб. 1699 га кадәр нигез салына. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.-Е.да мәчет, мәдрәсә, 3 жил тегермәне, 2 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 808,9 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Тәтеш өязе Ильинка-Шонгат волостенда, 1920 дән ТАССРның — Тәтеш, 1927 дән Буа кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Апас, 1963 нең 1 февраленнән — Тәтеш, 1964 нең 4 мартыннан Апас р-нында. Халык саны: 1782 дә — 55 ир-ат; 1859 да — 428, 1897 дә — 841, 1908 дә — 872, 1920 дә — 781, 1926 да — 597, 1938 дә — 482, 1949 да — 255, 1958 дә — 240, 1970 тә — 207, 1979 да — 163, 1989 да — 111, 2002 дә — 100 кеше.

ПУЧИНКӘ-КУЧУК (Мултан) авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 16 км көньяктарак, Кенә елгагы (Вятка бассейны) буенда. 2010 елда 403 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, мари-лар — 58%, татарлар — 36%) яши. Халкының төп шөгыле — мөгезле эре терлек асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. 1678 дән рус чыганаclarында Починок Кучюковский буларак мәгълүм. Рев-циягә кадәрге чыганаclarда Кучюковский, Мултан исемнәре б-н дә билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында Изге Гурий борадәрлеге мәктәбе (1888 дә ачыла), 2 тимерчелек, тегермән, вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 556,1 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Әсән-Елга волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1782 дә — 42 ир-ат; 1859 да — 153, 1897 дә — 246, 1908 дә — 250, 1920 дә — 263, 1926 да — 282, 1938 дә — 333, 1949 да — 287, 1958 дә — 301, 1970 тә — 430, 1979 да — 479, 1989 да — 423, 2002 дә — 485 кеше.

ПУЧИНКӘ-ПОНИК посёлогы, Арча р-нында, Арча шәһәрненнән 29 км төньяк-көнчыгыштарак, Кесмәс елгасының югары агымы буенда. 2010 елда 69 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек. Башлангыч мәктәп, клуб. 1678 дән Починок по речке Поник буларак мәгълүм. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек, өс-баш киёмнәре тегү б-н

шөгыльләнә. 20 йөз башында Изге Гурий борадәрлеге мәктәбе (1888 дә ачыла) эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 184 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Яңа Чүриле волостенда, 1920 дән ТАССРның — Мамадыш, 1921–22 еллардан Арча кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Арча, 1944 нең 19 февраленнән — Чүриле, 1956 ның 14 маеннан Арча р-нында. Халык саны: 1782 дә — 8 ир-ат; 1859 да — 101, 1897 дә — 193, 1908 дә — 203, 1920 дә — 227, 1926 да — 94, 1938 дә — 233, 1949 да — 222, 1958 дә — 208, 1970 тә — 229, 1979 да — 143, 1989 да — 77, 2002 дә — 85 кеше.

ПЧЕЛОВОД (Кортлык) авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлогыннан 33 км көнбатыштарак, Балтач–Кукмара автомобиль юлы буенда. 2010 елда 242 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Башлангыч мәктәп, клуб. 1920 елларда нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Арча кантоньында, 1928 дән Мамадыш кантоньында, 1930 ның 10 августыннан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварыннан Кукмара р-нында. Халык саны: 1938 дә — 161, 1949 да — 145, 1958 дә — 211, 1970 тә — 259, 1979 да — 239, 1989 да — 224, 2002 дә — 277 кеше.

«ПЧЕЛОВОД» («Умартачы»), айлык рәсемле журнал. 1910 елның ноябреннән Вятка шәһәрндә, 1913 нең февраленнән С.-Петербургта, 1916 ның октябреннән 1917 нең ахырына кадәр Казанда рус телендә нәшер ителә. Нашире һәм мөхәррире — 1906–16 да «Пчеловодная жизнь» ж-лын чыгарган, умартачылык буенча күп китаплар авторы, *«Журнал Казанского общества пчеловодства»* ж-лы б-н хезмәттәшлек иткән М.А.Дернов. Басмага чыгымнар үсү сәбәпле, Дернов 1916 да «Пчеловодная жизнь» ж-лын Петроградта чыгарудан туктата һәм «П.» редакциясен Казанга күчерә, эчтәлегә һәм бәясә б-н һәркем сатып алырлык журнал чыгаруны максат итеп куя. «П.» «гамәли умартачылык журналы» дигән өстәмә баш б-н чыга («Пчеловодная жизнь» ж-лы «прогрессив умартачылык журналы» дип күрсәтелгән була). Аның һәр саны Дерновның «Умартачылык турында әңгәмәләр»е б-н башлана. «П.» укучыларны умарта кортларын карауны яңа ысуллары, яңа жиһазлар һәм кирәк-яраклар, бал кортларын дөваланың һәм корткычлар б-н көрәшүнең алдынгы чара һәм ысуллары куллану б-н таныштырып бара. Редакция «Пчела», «Опытная пасека», «Русский пчеловодный лист» һ.б. ж-ллардагы язмаларны күчереп бастыруны гамәлгә кертә. Һәмәскәр умартачыларның сорауларына бирелгән жаваплар зур урын алып тора. «Пчеловодная жизнь» рубрикасында умартачы курслары, түгәрәкләр, артельләре, ширкәтләре, жәмгыятьләре эшчәнлегә, умартачылар съездлары һәм утырышлары эше, Россиянен төрле төбәкләрендә умартачылык торышы һ.б. турындагы мәгълүматлар бастырыла. Умартачылык буенча басмаларга күзәтүгә зур игътибар бирелә.

Р.А.Айнетдинов.

«ПШЕГЛЕНД ИСЛАМСКИ» («Przegląd Islamski» — «Ислам күзәтүге»), кварталга бер чыга торган газета. Варшавадагы мөселманнар жәмгыяте органы. 1930–37 елларда Варшавада поляк телендә басыла (1930 да 1–4, 1931 дә 5–6 саннары дөнья күрә, аннары даими чыкмый). Мөхәррире — В.Джабаги.

«ПШИЙШЛОСТЬ» («Przyszość» — «Киләчәк»), ижтимагый-сәясәи, әдәби журнал. Поляк демократик эмигрант интеллигенциясе органы. 1918 елда Казанда поляк телендә нәшер ителә. Беренче бөтендөнья сугышы башланганнан соң, Польша, Литва һәм Беларусиядән күчеп килгән качаклар исәбенә саннары артып тора һәм, башлыча, Казан гарнизоны хәрбиләреннән, шу.у. шәһәр интеллигенциясе, укучылар һәм мещаннардан торган Казан поляк диаспорасы өчен чыга. Беренче саны 1918 нең 31 мартында басыла. Мөхәррире — Я.Ференцевич. Редакция әгъзалары һәм төп авторлары арасында — А.Ванчура, К.Вязовский, М.Каминский, Х.Мианковский, В.Орловский, З.Паздро, К.Сташевский, М.Хубер. Журнал ике бүлектән тора. Беренчесендә Польшаның үткәндәге һәм бүгенге ижтимагый һәм икътисади тормышының төрле якларын чагылдырган язмалар басыла («Россиядә Польша илчесе», «Уния һәм Федерация», «Галициядә икътисади сәясәт», «Тадеуш Корзон» һ.б. мәкаләләр); икенчесендә Казандагы поляк оешмалары эшчәнлегә яктыртыла («Казанда борынгы поляк ядкәрләрен саклау мәсьәләсе», «Пан Арасимовичның Казан университеты каршындагы рус теле һәм әдәбияты сөючеләр жәмгыяте жылышы турындагы хисабы», «Качаклар һәм сугыш корбаннары жәмгыяте жылышы» мәкаләләре һ.б.). Журналда Казандагы поляк студентлары, Эшчеләр берлегенә Казан бүлеге вәкилләре хатлары да басыла.

Әд.: Су б а е в Н. Из жизни поляков в Казани // Гасырлар авазы — Эхо веков. 1996. № 3/4.

Т.М.Насыров.

ПЫЖМАРА авылы, Балтач р-нында, шәһәр тибындагы Балтач посёлогыннан 32 км төньяктарак, Кубыр елгасы буенда. 2010 елда 402 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, сарык асрау. Урта мәктәп, мәдәният йорты, китапханә. Мәчет. 17 йөзгә 2 нче ыргысында Шубан авылыннан күчүчеләр нигез сала. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче ыргысында халкы дәүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгыльләнә. 20 йөз башында П.да 2 мәчет эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жире 1172,7 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Вятка губернасының Малмыж өязе Шода волостенда, 1920 дән ТАССРның Арча кантоньында. 1930 ның 10 августыннан — Түнтәр, 1932 нең 2 мартыннан — Балтач, 1938 нең 4 августыннан — Чепья, 1958 нең 16 июленнән — Балтач, 1963 нең 1 февраленнән — Арча, 1965 нең 12 гыйнварыннан Балтач р-нында. Халык саны: 1859 да — 679, 1884 тә — 960, 1905 тә — 1096, 1920 дә — 1179, 1926 да — 1068, 1938 дә — 845, 1949 да — 561, 1958 дә — 440, 1970 тә — 479, 1979 да — 420, 1989 да — 397, 2002 дә — 415 кеше.

ПЫЧАК авылы, Кукмара р-нында, шәһәр тибындагы Кукмара посёлыгынан 8 км көньяк-көнчыгыштарак, Оштырма елгасы буенда. 2010 елда 156 кеше (татарлар) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык. Урта мәктәп, китапханә. 18 йөздә Әсән-Елга авылынан күчүчеләр нигез сала. Рев-циягә кадәр чыганаclarда Исәк Пүчинкәсе буларак та билгеле. 18 йөздә — 19 йөзгә 1 нче яртысында халкы дүләт крәстияннәре катлавына керә, игенчелек, терлекчелек б-н шөгылләнә. 20 йөз башында мәчет, 3 вак-төякләр кибете эшли. Бу чорда авыл жәмәгатенең имана жири 1111,5 дис. тәшкил итә. 1920 гә кадәр Казан губернасының Мамадыш өязе Әсән-Елга волостенда, 1920 дән ТАССРның Мамадыш кантонында. 1930 нын 10 августынан — Кукмара, 1963 нең 1 февраленнән — Саба, 1965 нең 12 гыйнварынан Кукмара р-нында. Халык саны: 1859 да — 557, 1897 дә — 711, 1908 дә — 742, 1920 дә — 674, 1926 да — 566, 1938 дә — 380, 1949 да — 343, 1958 дә — 236, 1970 тә — 200, 1979 да — 174, 1989 да — 155, 2002 дә — 142 кеше.

ПЫЯЛА КОМЫ, кварц (90% тан күбрәк) һәм кыр шпатыннан (7% ка кадәр) торучы вак кисәкләргә таркалчан көпшәк утырма токым. Кушылмалары: циркон, рутил, ильменит, гранат, слюда, балчыксыл матдәләр. Татарстанда П.к. ятмалары һәм чыганаclarы Идел елгасы һәм аның кушылдыклары (Зөя, Чирмешән, сирәк кенә Кама) утырмаларына туры килә. Республикада П.к. табигый халәтендә, нигездә, яктылык үткәрүчәнлегә түбән булган пыяла эшләнмәләре ясау очен яраклы. Хәзерге вакытта чыганаclar эшкәртелми.

Әд.: Б и р ю л ё в Г.Н., Г о н ю х В.М., К о р н и л о в А.В. Минеральное сырьё. Сырьё стеклоного: Справ. М., 1999; Минеральное сырьё. Песок кварцевый: Справ. М., 1999.

Г.Н.Бирюлёв.

ПЫЯЛА СӘНӘГАТЭ, к. Васильево пыяла заводы.

ПЫЯЛАЧ КҮБӘЛӘКЛӘР (Sesiidae, Aegeriidae), күбәләкләр семьялыгы. Канатлары тар, аларның жәеме 15–45 мм. Алгы канатларының арткы һәм еш кына шактый өлешендә тәңкәләре юк (исеме шуннан). Аяклары озын, зур тишкеле. Гәүдәсе чагыштырмача юан. Гусеницалары агач һәм куак кайрылары астында, сирәк кенә үләнчел үсемлек тамырларында житлегә. Күп кенә П.к. тышкы билгеләре буенча шөпшәләргә бик охшаш, уклы элпәканатлылар б-н бу охшашлык аларны еш кына дошманнарыннан коткара. 1000 якын төре билгеле, Россиядә — 80 нән артык (8 ыругтан). Татарстан терр-ясендә кин таралганнары: зур тирәк пыялач күбәләге [Sesia (Aegeria) arififormis] — канат жәеме 35–45 мм, майдан июльгә кадәр оча, гусеницалары усак, тирәк, сирәк кенә каен, тал, корычагачны зарарлый; карлыган пыялач күбәләге (Aegeria tipulaeformis) — канат жәеме 16–20 мм, июнь–июльдә оча, гусеницалары карлыган, кривовник һ.б. куакларның сабакларын зарарлый; каен пыялач күбәләге (Aegeria scoliaeformis) — бик матур төр, канат жәеме — 30–36 мм, июньнан июльгә кадәр оча, каен агачын зарарлый; ш.у. кеч-

кенә тирәк күбәләге яки кара канатлы күбәләк, алмагач пыялач күбәләге, кура жилгәге пыялач күбәләге, озынборынсыман пыялач күбәләге, кырмыска пыялач күбәләк һ.б. Ара-тирә шөпшәсыман пыялач күбәләк (Sesia bembeciformis) очрый — канат жәеме — 34–40 мм, июнь–июльдә оча, гусеницалары тал агачында һәм кабыгында яшиләр.

С.Г.Гордиенко.

ПЬЯНОБОР КУЛЬТУРАСЫ (археол.), Кама алды төбәгендә тимер гасыр (якынча б.э.к. 3 йөз — б.э. 2 йөзгә) археол. культурасы. П.к.ның атамасы П.П.Пасынков тарафынан Пьяный Бор авылы (хәзер Әгерҗе р-ны Красный Бор авылы) терр-ясендә хыялган һәм Археология, тарих һәм этнография жәмгыятенә бүләк ителгән борынгы әйберләр б-н бәйле. П.к. 19 йөзгә соңгы чирегеннән өйрәнелә (П.А.Пономарёв, А.А.Спицын, М.Г.Худяков, В.Ф.Генинг, Б.Б.Агеев һ.б.). 1901 елда А.А.Спицын аны мөстәкыйль культура сыйфатында нигезли. П.к.ның мәдәни-тарихи комплексы охшашлык агыныннан Ананыно, Мазунино, Караабыз һәм Азелино археол. культураларына якын. Фаразланганча, фин-угор кабиләләре тарафынан калдырылган. П.к. кабиләләре игенчелек, терлекчелек, сунарчылык, балыкчылык б-н шөгылләнәләр; бигрәк тә терлекчелек үсеш кичерә. Торулыкларның культура катламнарында ат, мөгезле эре терлек, дунгыз сөякләреннән калдыклары табыла. Ш.у. игенчелек тә билгеле бер дәрәжәдә үсеш ала: Осиново шөһәрлегендә борай, арпа, йомшак бодай, солы бөртекләре очрый. Сунарчылык һәм балыкчы-

лык икенчел урын тота, мехлы вак жәнлекләр, ихтимал, бик күп ауланган (төп ау коралы — жәя). П.к. кешеләре тимер һәм бакыр металлургиягә б-н таныш була. Чегадина I шөһәрлегендә казу эшләре вакытында примитив тимер эретү мичләре калдыклары табыла. Бакыр һәм аның эретмәләре бизәмәләр, хатын-кыз һәм ир-ат киёмнәренә аерым әйберләрен эшләү өчен кулланыла. Хатын-кыз киёмнәренә бизәмәләре һәм детальләре, алар арасында 4,5 см га кадәр киндәктөгә юка бакыр пластинадан очлары тарайтып (2,5 см га кадәр) эшләнгән кокошниклар, чыбыктан божралар, сизгепочмаклык һәм сорау билгесе рәвшендә ясалган, махсус трубкалы чигә асылмалары, тоташ яки куыш коник трубкалы яфраксыман асылмалар (күп кенә асылмалар Ананыно культурасының шундый ук әйберләре б-н охшаш), кечкенә калкан рәвшендәгә, элмәклә һәм өч, сирәгрәк ике кечкенә түгәрәк өстәлгән муен асылмалары гаять үзәнчәлекле. Бронза тәңкәләр, фигуралы күкрәк һәм бил (эполетлар рәвшендә) каптырмалары, каш бизәкләр, күкрәк тәңкәләре, обоймалар, кояш сурәтле аеллар аеруча кин тарала. Шулай ук тимер, бронза, сирәгрәк алтын бизәкләр, көмеш һәм алтын тегелмә бизәкләр очрый. П.к. ядкәрләренә культура катламнарында бронза, тимер һәм сөяк ук, сөңгә очлыклары, садак ыргаклары, тимер туры кылычлар, хәнжәр, гөзвиләр; өзәләп эшләнгән йомры төпле, каесыман бизәсез балчык савытлар (измәгә төелгән кабырчыклар кушылган) табыла. Каберләр кечерәк сай чоқырлар (тирәнлегә 1 м дан артымый) рәвшендә казылган. Мәетләр төрле юнәлештә жирләнгән; ялгыз жирләү өстенлек итә, ш.у. парлы һәм күмәк (иң зуры — 11 мөет жирләнгән) каберләр дә очрый. Б.Б.Агеев мәгълүматлары буенча, П.к.на караган 32 каберлек мәгълүм; 2 меңнән артык кабер казып өйрәнелгән. Татарстан терр-ясендә П.к. ядкәрләре Менделеев р-нының Монай һәм Бәзәкә авыллары, Минзәлә р-нының Дәвек һәм Бикбау авыллары, Мөслим р-нының Мәлләтамак һәм Иске Чамак авыллары янында һ.б. жирләрдә табылган.

Әд.: Г е н и н г В.Ф. Археологические памятники Удмуртии. Ижевск, 1958; ш ул ук. Очерк этнических культур Прикамья в эпоху железа // Тр. КФАН СССР. Сер. гуманитарных наук. 1959. Вып. 2; ш ул ук. История населения Нижнего Прикамья в пьнянорскую эпоху (чегадина культура) III в. до н. э. — II в. н. э. // Вопр. археологии Урала. Ижевск, 1970. Вып. 10; Археологические памятники Восточного Закамья. К., 1989; А г е е в Б.Б. Пьяноборская культура. Уфа, 1992; С т а р о с т и н П.Н. Пьяноборская культура: Очерк по археологии Татарстана. К., 2001.

Е.П.Казаков.

«ПЯТИДВОРКА» посёлогы, Югары Ослан р-нында, Югары Ослан авылынан 20 км көнбатыштарак, Куйбышев суусаклагычыннан 2 км читтә урнашкан. 2010 елда даими яшәүчеләр юк. 1920 ләрдә нигез салына. Оештырылган көннән ТАССРның Зөя кантоны Югары Ослан волостенда. 1927 нең 14 февраленнән — Зөя, 1931 нең 20 октябреннән — Югары Ослан, 1963 нең 1 февраленнән — Зеленодольск, 1965 нең 12 гыйнварынан Юга-

1. Бил кашының эполет рәвшендәгә бронза каптырмалары; 2. Бронза эшләнмәләр.

ры Ослан р-нында. Халык саны: 1938 дэ — 51, 1949 да — 43, 1958 дэ — 51, 1970 тэ — 26, 1979 да — 15, 1989 да — 6, 2002 дэ — 2 кеше.

«ПЯТИЛЕТКА» совхозы посёлогы, Мамадыш р-нында, Мамадыш шәһәрәннән 6 км көньяктарак, Вятка елгасы буенда. 2010 елда 455 кеше (2002 елгы халык исәбе буенча, руслар — 51%, татарлар — 46%) яши. Халкының төп шөгыле — кырчылык, терлекчелек, умартачылык. Башлангыч мәктәп-бакча, мәдәният йорты. 1930 елларда нигез салына. Оештырылган көннән Мамадыш р-нында. Халык саны: 1958 дэ — 569, 1970 тэ — 558, 1979 да — 419, 1989 да — 483, 2002 дэ — 489 кеше.

ПЯТНИЦКАЯ Мария Александровна (25.6.1885, Дон гаскәре өлкәсе Новочеркасск ш. — 9.7.1953, Казан), пианистка, педагог, ТАССРның атказ. сәнгать эшлеклесе (1939), РСФСРның атказ. мәктәп укытучысы (1945). 1907 елда Петербург консерваториясен фортепиано классы буенча тәмамлай. 1907–53 тә Казан музыка үч-щесендә, проф. (1921), бер үк вакытта, 1945 тән, Казан консерваториясендә (1947 гә кадәр фортепиано ф-ты деканы) укыта. 20 йөзнен 1 нче яртысында Казанның әйдәп баручы фортепиано педагогы. Шәһәр музыка мәктәпләрен оештыруда актив катнаша. Яшь музыкантларны укытканда классик репертуарга зур игътибар бирә. Казан фортепиано мәктәбен булдыруга зур өлеш кертә. П.ның шәкертләре арасында соңыннан Мәскәү консерваториясе профессорлары булган Б.С.Землянский, С.С.Григорьев, Н.С.Николаева, Са-

ратов консерваториясе профессоры А.А.Бренинг һ.б. бар. Концерт эшчәнлегә алып бара (репертуарында үзәк урынны романтик композиторлар Ф.Шопен, Ф.Лист, Ф.Мендельсон эсәрләре алып тора).

Әд.: Спиридонова В.М. Дорогие имена // Казань. 1996. № 5/6.

В.М.Спиридонова.

ПЯТНИЦКИЙ Пётр Григорьевич (1788, С.-Петербург — 1855, Казан губ., Лаеш өязе Шармаш а.), архитектор. 1809 елда СА тәмамлай. 1809–15 тә Эчке эшләр министрлыгының төзелеш бүлеге архитекторы ярдәмчесе, 1815 тән Петербург почтамты архитекторы, 1816 дан 2 нче кадетлар корпусы архитекторы һәм укытучысы. 1820–25 тә Казан ун-тында гражданлык архит-расы архитекторы һәм укытучысы. 1825 тә П. проекты буенча *Казан университетының* төп бинасы төзелә. 1826–34 һәм 1841–46 елларда — Казан шәһәре архитекторы, 1834–41 дэ — Казан хәрби кантонистлар батальоннарын биналарга урнаштыру ком-ты архитекторы. Рус классицизмы һәм ампиры вәкиле. П. проектлары буенча ш.у. Казанда юнкерлар пехота уч-щесе бинасы (1830 еллар), *Котелов йорты* (1833), *Алафузов йорты* (1833–34), үзенең шәхси йорты (1835), Алябов йорты (1834–36), хәрби госпитальнең дөвалау корпусы (1840), Манасейн йорты (1843); Казан өязенең Хәтнә авылында Петропавел чиркәве (1830), Чистайдагы *Никола соборы* (1838) һ.б. төзелә.

Әд.: Герев В.В. Архитектор Г.П.Пятницкий: Очерк жизни и творчества. К., 1961; Муртази-

на Л.М. Казанские архитекторы конца XVIII — начала XX века: Биогр. словарь. К., 1999.

Л.М.Мортазина.

«ПЯТЬДЕСЯТ ЛЕТ ТАТАРИИ», совхоз, 1970 елда Минзәлә р-нының Киров исем. к-зы жирлегендә оештырыла. Совхоз составына Белопахотный посёлогы, Коноваловка, Тупач, Канонерка, Фионовка, Иске Ашпала (үзәк утар) авыллары керә. А.х. житештерүендә эшләүчеләр саны: 1993 елда — 462, 2002 дэ — 216, 2004 тэ — 128 кеше. А.х. файдалану жирләренең мөйданы 7,2 мең га (ш.и. 6 мең га дан артык сөрүлек жирләр). Төп юнәлеш — ит житештерү. Хужалыкта 1980–90 елларда 11 мең баш мөгезле әре терлек үстерү һәм симертү урыны була, Татарстандагы иң зур комплекс эшли. 1981–93 тә 10,4–10,8 мең баш терлек асрала, тәүлеклек артым 1 башка уртача 775–828 г тәшкил итә; 100 га а.х. файдалану жирләренә күчәрәп исәпләгәндә, 612–962 ц ит житештерелә. Ит сату (тере үлчәмдә) елына уртача 1981–85 тә 3624 т, 1986–90 да 3986 т. Совхоз берничә тапкыр СССР, РСФСРның Мактау грамоталары, диплонар б-н бүләкләнә. Хужалык үсешенә С.Н.Хисамиев (1970–78) һәм И.Х.Газизов (1978–89) зур өлеш кертәләр. 1990 елларда житештерү түбәнәя башлай, 2001 дән хужалык табышсыз эшли. 2004 тә ит житештерү 1986–90 ның уртача дәрәжәсеннән 35 тапкыр кими. 2005 тә, банкротлыкка чыгу процедураларын узганнан соң, хужалык бетерелә, аның терр-ясе «Вамин-Минзәлә» агрофирмасы» ЖЧЖ, «Чулман» агрофирмасы» ЖЧЖ составына керә.

И.Н.Афанасьев.

ТАТАР ЭНЦИКЛОПЕДИЯСЕНДӘ КУЛЛАНЫЛГАН ТӨП КЫСКАРТУЛАР

а. — авыл	дис. — дисэтинә	метеорол. — метеорология	сов. — совет(лар)
абс. — абсолют	д-р — доктор	минерал. — минералогия	с-з — совхоз
авг. — август	ж-л — журнал	миним. — минималь	соц. — социалистик
адм. — администрация, административ	з-д — завод	мифол. — мифология	социол. — социология, социологик
адм.-терр. — административ-терри-	зоол. — зоология	млн. — миллион	ст. — станция
ториаль	и.к. — иялек килеш	млрд. — миллиард	стат. — статистика, статистик
акад. — академик, академия	инстр-т — инструмент	монгол. — монголча (монгол теленнән)	стомат. — стоматология
акц. — акционерлык	илл. — иллюстрация	морфол. — морфология, морфологик	т. — том
апр. — апрель	ин-т — институт	муз. — музыкаль	темп-ра — температура
арх. — архитектор	ингл. — инглизчә (инглиз теленнән)	нем. — немецчә (немец теленнән)	терр. — территориаль
археол. — археология, археологик	исем. — исемдәге	неол. — неологизм	терр-я — территория
архит-ра — архитектура	ит. — итальянча (итальян теленнән)	норм. — нормаль	технол. — технология, технологик
атказ. — атказанган	к. — кара(гыз)	нояб. — ноябрь	төрки. — төркичә (төрки телләрдән)
атм. — атмосфера	канд. — кандидат	окт. — октябрь	ун-т — университет
а.м. — атом массасы	к-та — кислота (исем янында)	Окт. рев-циясе — Октябрь революция-	ур. — урам
а.х. — авыл хужалыгы	К ^о — компания	се (1917)	уч-ще — училище
эзәрб. — эзәрбайжан	кап. — капитал (төзелеш)	пасс. — пассажир	фарм. — фармацевтика, фармацевтик
башк. — башкорт	каф. — кафедра	пед. — педагогика, педагогия,	фармакол. — фармакология
балетм. — балетмейстер	кв. — квадрат	педагогик	фарсы. — фарсыча (фарсы теленнән)
биол. — биология, биологик	к-з — колхоз	пос. — посёлок	фән. — фәннәр
вет. — ветеринария	ком. — командир	пр-тие — предприятие	февр. — февраль
б.к. — баш килеш	ком-т — комитет	проф. — профессор, профессиональ	физиол. — физиология, физиологик
г-та — газета	комис-т — комиссариат	псевд. — псевдоним	филол. — филология
б.э. — безнең эра	комп. — композитор	психол. — психология, психологик	филол. — философия
б.э.к. — безнең эрага кадәр	комб-т — комбинат	райком — район комитеты	ф-ка — фабрика
гарәп. — гарәпчә (гарәп теленнән)	конф. — конференция	райсовет — район советы	ф-л — филиал
гв. — гвардия, гвардияче	коэф. — коэффициент	ревком — революцион комитет	ф-ла — формула
ген. — генераль	крис-т. — кристаллик	рев. — революцион	ф-т — факультет
геогр. — география, географик	к/т — кинотеатр	рев-ция — революция	фр. — французча (француз теленнән)
геол. — геология, геологик	күпл. — күплек (саны)	реж. — режиссёр	г.б. — һәм башкалар
геом. — геометрия, геометрик	лаб., лаб-я — лаборатория	рентгенол. — рентгенология	г.б.ш. — һәм башка шундый
гинекол. — гинекология, гинекологик	лат. — латинча (латин теленнән)	респ-ка — республика	ш. — шәһәр
геоморфол. — геоморфология	либр. — либретто	р-н — район	шп-т — шәһәр тибындагы посёлок
гистол. — гистология	лингв. — лингвистика	сан.-эпид. — санитария-эпидемиология	ш.и. — шул исәптән
гыйн. — гыйнвар	макс. — максималъ	сент. — сентябрь	ш.у. — шулай ук
грек. — грекча (грек теленнән)	матем. — математика, математик	с.-д. — социал-демократлар	ш.у.к. — шулай ук кара
губ. — губерна	мәс. — мәсәлән	симф. — симфоник, симфония	экз. — экземпляр
дек. — декабрь	мед. — медицина	скульп. — скульптор	

ШӘҖӘР ИСЕМНӘРЕНДӘГЕ КЫСКАРТУЛАР
(библиографиядә)

Татар/рус телләрендә

А.-А. — Алма-Ата
 Аш. — Ашхабад
 Г. — Горький
 Дүш./Душ. — Дүшәнбә/Душанбә
 Ер. — Ереван
 К. — Казан/Казань
 Киш. — Кишинёв
 Л. — Ленинград
 М. — Мәскәү/Москва
 М.—Л. — Мәскәү—Ленинград/Москва—Ленинград
 Н. Новгород — Нижний Новгород
 Наб. Челны — Набережные Челны
 Новосиб. — Новосибирск
 Од. — Одесса
 П. — Петроград (Петербург)
 Ростов н/Д. — Ростов-на-Дону
 СПб. — Санкт-Петербург
 Тал. — Таллин
 Таш. — Ташкент
 Тб. — Тбилиси
 Фр. — Фрунзе

Хар. — Харьков
 Amst. — Amsterdam
 Antw. — Antwerpen
 В. — Berlin
 Balt. — Baltimore
 Bdpst. — Budapest
 Brat. — Bratislava
 Brux. — Bruxelles
 Buc. — Bucuresti
 Camb. — Cambridge
 Chi. — Chicago
 Cph. — Copenhagen, Copenhague
 Fr./M. — Frankfurt am Main
 Gen. — Geneve
 Hamb. — Hamburg
 Hdlb. — Heidelberg
 Hels. — Helsingfors, Helsinki
 Ist. — Istanbul
 L. — London
 Los Ang. — Los Angeles
 Lpz. — Leipzig

Чит ил телләрендә

Mass. — Massachusetts
 Melb. — Melbourne
 Mex. — Mexico
 Mil. — Milano
 Münch. — München
 N.Y. — New York
 Oxf. — Oxford
 P. — Paris
 Phil. — Philadelphia
 Rio de J. — Rio de Janeiro
 S.F. — San Francisco
 Stockh. — Stockholm
 Stuttg. — Stuttgart
 W. — Wien
 Warsz. — Warszawa
 Wash. — Washington
 Z. — Zürich

Башка шәһәрләрнең исемнәре
 кыскартылмыйча бирелә.

БИБЛИОГРАФИЯДӘГЕ КЫСКАРТУЛАР

эд. — әдәбият	докл. — доклад(лар)	конф. — конференция	у. һәм е.к. — урыны һәм елы
әсәр. — әсәрләр	журн. — журнал (лар)	реф. — реферат	курсәтелмәгән
библиогр. — библиография	зап. — записки	реци. — рецензия	хезм. — хезмәт(ләр)
бюл. — бюллетень	кис. — кисәк	т. — том	чыг. — чыганак
вестн. — вестник	кит. — китап	тәрж. — тәржемәче	энцикл. — энциклопедия
дис. — диссертация	конгр. — конгресс	төз. — төзүче	

АББРЕВИАТУРАЛАР

ААЖ — ачык акционерлык жамгыяте
 АЖ — акционерлык жамгыяте
 АКШ — Америка Кушма Штатлары
 АТС — автоматлаштырылган телефон станциясе
 БАССР — Башкортстан Автономияле Совет Социалистик Республикасы
 БДБ — Бэйсез Дәүләтләр Берлеге
 БР — Башкортстан Республикасы
 БУБК — Бөтенроссия Үзәк Башкарма Комитеты
 ВАСХНИЛ — Ленин исемдәге Бөтенсоюз авыл хужалыгы фәннәре академиясе (Всесоюзная академия сельскохозяйственных наук имени Ленина)
 ВДНХ — Халык хужалыгы казанышлары кургэмәсе (Выставка достижений народного хозяйства)
 ВКП(б) — Бөтенсоюз коммунистлар (большевиклар) партиясе (Всесоюзная коммунистическая партия (большевиков))
 ВЛКСМ — Бөтенсоюз ленинчыл коммунистик яшләр союзы (Всесоюзный ленинский коммунистический союз молодежи)
 ВНИВИ — Бөтенсоюз ветеринария фәнни-тикшерену институты (Всесоюзный научно-исследовательский ветеринарный институт)
 ВНИИГеолнеруд — Бөтенсоюз руда булмаган файдалы казымалар геологиясе фәнни-тикшерену институты (Всесоюзный научно-исследовательский институт геологии полезных ископаемых)
 ВРК — Вакытлы революцион комитет (Временный революционный комитет)
 ВЧК — Бөтенроссия гадәттән тыш комиссиясе (Всероссийская чрезвычайная комиссия)
 ВЦСПС — Профсоюзларның бөтенсоюз үзәк советы (Всесоюзный центральный совет профессиональных союзов)
 ГИДУВ — Табибләрнең белемен күтәрү дәүләт институты (Государственный институт для усовершенствования врачей)
 ГЭС — гидроэлектростанция
 ДОСААФ — Армия, авиация һәм флотка булышлык итү ирекле жамгыяте (Добровольное общество содействия армии, авиации и флоту)

ДУП — дәүләт унитар предприятиесе
 ЖБ — житештерү берләшмәсе
 ЖЧЖ — жаваплылыгы чикләнган жамгыяте
 КамАЗ (КАМАЗ) — Кама автомобиль заводы
 КБ — конструкторлык бюросы
 КГБ — Дәүләт иминлеге комитеты (Комитет государственной безопасности)
 КГУ — Казан гыйльми үзәге
 КОМУЧ — Учредительләр жыены эгзалары комитеты (Комитет членов учредительного собрания)
 КОМЗ — Казан оптик механика заводы
 КП — Коммунистлар партиясе
 КПО ВС — Казан хисаплау системалары житештерү берләшмәсе (Казанское производственное объединение вычислительных систем)
 КПСС — Советлар Союзы коммунистлар партиясе (Коммунистическая партия Советского Союза)
 КЭМСТ — Хәзерге заман театрының конструктив тәжрибә остаханәсе (Конструктивно-экспериментальная мастерская современного театра)
 МК — Министрлар Кабинеты
 МС — Министрлар Советы
 МТС — машина-трактор станциясе
 НГДУ — нефть һәм газ чыгару идарәсе (нефтегазодобывающее управление)
 НКВД — Эчке эшләр халык комиссариаты (Народный комиссариат внутренних дел)
 нәп — яңа икътисади сәясәт (новая экономическая политика)
 ОГПУ — Дәүләтнең берләштерелгән сәясәт идарәсе (Объединенное государственное политическое управление)
 ОСОАВИАХИМ — Авиация һәм химия төзелешенә булышлык итү жамгыяте (Общество содействия авиационному и химическому строительству)
 ПТУ — профессиональ-техник училище
 ПФА — Педагогика фәннәре академиясе
 РАХФА — Россия авыл хужалыгы фәннәре академиясе
 РВС — Революцион хәрби совет (Революционный военный совет)

РМА — Россия Мәгариф академиясе
 РФА — Россия Медицина фәннәре академиясе
 РОСТО — Россия оборона-спорт техник оешмасы (Российская оборонно-спортивная техническая организация)
 РСДРП — Россия социал-демократик эшчеләр партиясе (Российская социал-демократическая рабочая партия)
 РСФСР — Россия Совет Федератив Социалистик Республикасы
 РФ — Россия Федерациясе
 РФА — Россия Фәннәре академиясе
 СА — Сәнгать академиясе
 СК — спорт клубы
 СССР — Совет Социалистик Республикалар Союзы
 ТАССР — Татарстан Автономияле Совет Социалистик Республикасы
 ТМР — төш магнит резонансы
 ТР — Татарстан Республикасы
 ТССР — Татарстан Совет Социалистик Республикасы
 ТЭЦ — жылылык-электр үзәге (теплоэлектроцентраль)
 ФА — Фәннәр академиясе
 ФЖБ — фәнни-житештерү берләшмәсе
 ХКС — Халык комиссарлары советы
 ХХС — Халык хужалыгы советы
 ЦНИИГеолнеруд — Руда булмаган файдалы казымалар геологиясе үзәк фәнни-тикшерену институты (Центральный научно-исследовательский институт геологии нерудных полезных ископаемых)
 ЧК — Гадәттән тыш комиссия (Чрезвычайная комиссия)
 ҮК — Үзәк Комитет
 ҮБК — Үзәк Башкарма Комитеты
 ЭПР — электрон парамагнит резонансы
 ЮС — Югары Совет
 ЯАЖ — ябык акционерлык жамгыяте

ЗУРЛЫК БЕРӘМЛЕКЛӘРЕ КЫСКАРТУЛАРЫ

А — ампер
 а.б. — астрономик берәмлек
 а.к. — ат көче
 В — вольт
 Вб — вебер
 В·А — вольт-ампер
 Вт — ватт
 Гн — генри
 Гц — герц
 Гпа — гектопаскаль

Гс — гаусс
 г — грамм
 га — гектар
 град — почмакча градус
 Дж — джоуль
 дБ — децибел
 дал — декалитр
 дттр — диоптрия
 К — кельвин
 кВт·сәг. — киловатт-сәгать

кал — калория
 кар — карат
 кг — килограмм
 Кл — кулон
 км — километр
 л — литр
 лк — люкс
 лм — люмен
 м.а.б. — массаның атом берәмлеге

м — метр
 мг — миллиграмм
 мин. — минут
 мкм — микрометр
 мм — миллиметр
 Н — ньютон
 окт — октава
 Па — паскаль
 рад — радиан
 с — секунд

°С — градус (Цельсий шкаласы буенча)
 сәг. — сәгать
 см — сантиметр
 т — тонна
 Ф — фарад
 ц — центнер
 Э — эрстед
 эВ — электронвольт
 ‰ — промилле

КАРТАЛАР ИСЕМЛЕГЕ
(жәя эчендә бит саны күрсәтелә)

Тарихи карталар.

Малмыж өязе (35), Мамадыш кантоны (39), Мамадыш өязе (40), Минзәлә кантоны (176), Минзәлә өязе (176), Нугай Урдасы (413).

Районнарның административ карталары.

Мамадыш районы (40), Менделеев районы (135), Минзәлә районы (177), Мөслим районы (268), Нурлат районы (425), Питрәч районы (553).

КАРТАЛАРДА КАБУЛ ИТЕЛГӘН КЫСКАРТУЛАР

а. — авыл
исем. — исемендәгә

пос. — посёлок
р-н — район

с-з — совхоз
ш. — шәһәр

штп. — шәһәр тибындагы посёлок

ШАРТЛЫ БИЛГЕЛӘР

ТАТАРСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ РАЙОННАРЫНЫҢ АДМИНИСТРАТИВ КАРТАЛАРЫНДА

Торак пунктлар		Чик билгеләре	
	Татарстан Республикасы башкаласы — Казан шәһәре		Республика һәм өлкәләр арасында
	Район үзәкләре		Районнар арасында
	Төрә буенча		Юл билгеләре
ЛЕНИНОГОРСК	Шәһәрләр		Тимер юллар
КУКМАРА	Шәһәр тибындагы посёлоклар		
Тимәш	Авил тибындагы торак пунктлар		Төп автомобиль юллары һәм аларның номерлары
	Яшәүчеләр саны буенча		Башка төр автомобиль юллары: а) түшәүле юллар б) түшәүсез юллар
	10 000 һәм аннан артыграк		
	1000 нән 10 000 гә кадәр		
	500 дән 1000 гә кадәр		
	500 дән кимрәк		Елгалар Сусаклагычлар

ТАССР КАНТОННАРЫ КАРТАЛАРЫНДА

Чик билгеләре	
	Татарстан АССР 1921 елда
	Татарстан Республикасы 2014 елда
	Татарстан АССР кантоннары 1921 елда
Юл билгеләре	
	Тимер юллар
	Төп юллар (трактлар)
	Башка юллар

ӨЯЗЛӘР КАРТАЛАРЫНДА

Чик билгеләре	
	Россия империясенең 1890 нчы еллардагы губерналары
	Өязләр
Юл билгеләре	
	Тимер юллар
	Төп юллар (трактлар)
	Башка юллар

Татар энциклопедиясенен фәнни мөхәрририяте

Археология. Ф.Ш.Хужин (рәис), А.Ә.Борханов, Рафаэль М.Вәлиев, Е.П.Казаков, А.Г.Ситдыйков.

Архитектура. [С.С.Айдаров] (рәис), Г.Н.Айдарова, Х.Г.Надыйрова, С.П.Саначин, Н.Х.Халитов.

Астрономия. Н.А.Сәхибуллин (рәис), Е.Е.Беляева, И.Ф.Бикмаев, Р.В.Заһретдинов, Н.Г.Ризванов.

Биология. А.А.Жәләлов (рәис), В.А.Бойко, В.И.Гаранин, Р.Я.Гыйльметдинов, Р.Х.Фәйзрахманова.

География. Ю.П.Переведенцев (рәис), А.Х.Газизуллин, Ю.А.Горшков, Ә.П.Наумов, В.А.Рубцов.

Геология. Д.К.Нурғалиев (рәис), У.Г.Дистанов, Р.Х.Мөслимов, В.М.Смелков, Р.Р.Хәсәнов.

Дәүләт һәм хокук. В.П.Малков (рәис), Н.В.Бахарев, Б.Л.Железнов, Г.И.Курдюков, И.Г.Тарханов, Р.Ш.Хафизов.

20 йөзгә кадәр Татарстан һәм татар халкы тарихы. Р.В.Шәйдуллин (рәис), И.Л.Измайлов, И.К.Заһидуллин, Ф.Г.Ислаев, Д.Г.Мостафина.

20—21 йөзләр Татарстан һәм татар халкы тарихы. И.Р.Таһиров (рәис), Р.К.Вәлиев, И.А.Гыйләжев, Р.Р.Салихов, О.В.Синицын.

20 йөзгә кадәр татар әдәбияты. Х.Й.Миңнегулов (рәис), М.И.Әхмәтжанов, Р.К.Ганиева, Н.Ш.Хисамов.

20—21 йөзләр татар әдәбияты. Д.Ф.Заһидуллина (рәис), А.Г.Әхмәдуллин, Ф.Г.Галимуллин, Т.Н.Галиуллин, Р.М.Харисов.

Икътисад. Ф.Г.Газизуллин (рәис), В.П.Захаров, В.А.Мальгин, Ф.Н.Мөхәммәтгалеев.

Массакүләм мәгълүмат чаралары. В.З.Гарифуллин (рәис), Е.С.Дорошук, [Р.М.Нуруллина], Р.А.Ратникова.

Математика. М.М.Арсланов (рәис), А.М.Елизаров, [Д.Х.Мөштәри] Ә.В.Скворцов.

Медицина. Сәламәтлек саклау. М.К.Михайлов (рәис), Н.Х.Әмиров, Р.Г.Исхакова, А.С.Созинов, В.Х.Фазылов.

Музейлар. Г.Р.Нәҗипова (рәис), С.Ю.Измайлова, Е.И.Карташова, О.Е.Щелковская.

Музыка. Р.К.Абдуллин (рәис), В.Р.Дулат-Алиев, А.Л.Маклыгин, Ш.Х.Монасыпов, З.Н.Сәйдәшева, В.М.Спиридонова.

Педагогика, халык мәгарифе. Ж.Г.Нигъмәтов (рәис), Ә.Н.Хужижәтмәтов, [Ф.Ә.Шәрифуллин], И.Ә.Ярмәкиев.

Сәнәгать, төзелеш, транспорт, элемтә. Ш.М.Вәлитов (рәис), С.А.Нәҗипова, Р.З.Рәхимов, И.Ш.Рахманкулов, К.Ф.Фәсхетдинов. **Сынлы сәнәгать.** Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова (рәис), З.Ф.Гыймаев, [И.К.Зарипов], О.И.Тулская, [Х.Г.Якупов].

Театр сәнәгате. А.Г.Әхмәдуллин (рәис), М.Г.Арсланов, Ю.А.Благов, Д.Ә.Гыймранова, И.И.Илялова.

Тел белеме. М.З.Зәкиев (рәис), Л.К.Бәйрәмова, Ф.Ә.Ганиев, Д.Б.Рамазанова.

Терлекчелек. Ветеринария. Р.Г.Госманов (рәис), А.М.Алимов, А.В.Иванов, Н.Н.Мөхәммәтгалеев, К.Х.Папуниди, М.Ш.Шәкүров.

Техника һәм технология. Ш.М.Чабдаров (рәис), Р.И.Әдһәмов, О.Ш.Даутов, И.М.Закиров, С.О.Мирумянц.

Торак пунктлар тарихы. М.И.Әхмәтжанов (рәис), Д.Г.Мостафина, А.И.Ногманов, Р.Р.Салихов, Р.Р.Хәйретдинов.

Үсемлекчелек. Г.Г.Җиһаншин (рәис), Е.И.Захарова, Ф.З.Кадырова, М.Л.Пономарёва, И.П.Таланов.

Фәлсәфә һәм дин. Р.М.Мөхәммәтшин (рәис), В.П.Козлов, Н.М.Мөхәммәтов, Р.Ә.Нәбиев, Р.М.Нугаев, Ф.М.Солтанов.

Физик культура һәм спорт. Х.Х.Шәйхетдинов (рәис), А.Ш.Баһаветдинов, Н.Д.Бобырев, И.Г.Илдарханов, З.Н.Пантелеева.

Физика. К.М.Салихов (рәис), В.А.Голеницев-Кутузов, Ә.В.Ильясов, И.В.Овчинников, В.В.Самарцев.

Фольклор. Ф.И.Урманчиев (рәис), Л.Ш.Җамалетдинов, Х.Ш.Мәхмүтов.

Хәрби эшлекләр, Советлар Союзы Геройлары, Социалистик Хезмәт Геройлары, Россия Геройлары, Дан орденының тулы кавалерлары. А.А.Иванов (рәис), Н.Х.Булатов, И.Ш.Мостюков, В.Ф.Телишев, С.Н.Погодин, М.В.Черепанов.

Химия һәм химия технологиясе. В.П.Барабанов (рәис), Г.К.Будников, А.О.Визель, В.И.Галкин, [Ф.П.Мадякин].

Этнография. Д.М.Исхаков (рәис), Р.Н.Мусина, Г.Р.Столярова, С.В.Суслова, Р.К.Уразманова.

Энциклопедия басмаларын татар телендә эзерләү буенча фәнни мөхәрририят. М.З.Зәкиев (рәис), М.И.Әхмәтжанов, Ф.Ә.Ганиев, Ф.Г.Гарипова, Р.М.Мөхәммәтшин, Д.Б.Рамазанова, Р.Ф.Рахмани, Р.Ә.Шакиржанов, А.Г.Яруллина.

Татар энциклопедиясе институты

Директоры — тарих фән. д-ры Р.М.ВӘЛИЕВ

Директорның беренче урынбасары — тарих фән. д-ры Р.В.ШӘЙДУЛЛИН

Директор урынбасары — Е.С.ЧИЛЯКОВ

Гыйльми секретарь — тарих фән. канд. М.З.ХӘБИБУЛЛИН

*

Татар энциклопедиясенә җаваплы мөхәррире — тарих фән. канд. Г.С.САБИРҖАНОВ

Бүлекләр

Энциклопедия басмаларын татар телендә әзерләү бүлеге. Мөдире — филол. фән. канд. А.Г.Яруллина; өлкән фәнни хезмәткәрләр: В.Г.Габдрахманова, Л.К.Галиева, Ф.С.Гыйниятуллина, Р.Г.Зәкиева, Ф.Г.Камалетдинова, филол. фән. канд. Г.И.Каюмова, И.Г.Нигъмәтжанов, Р.И.Хәлиуллина; әдәби мөхәррирләр төркеме: житәкчесе — И.Х.Хәлиуллин; мөхәррирләр: Ф.Р.Бәдретдинова, Р.С.Вафина, Р.И.Раскулова; корректор Ф.Г.Макарова.

Биология, география һәм геология бүлеге. Мөдире — а.х. фән. канд. Ф.Г.Борханов; өлкән фәнни хезмәткәрләр: биол. фән. канд. В.Г.Бакирова, геол.-минерал. фән. канд. Э.Х.Рәхмәтуллин, О.В.Ерегин, Л.Р.Камалиева, Р.Э.Рәхмәтуллин.

Икътисад һәм халык хужалыгы тарихы бүлеге. Мөдире — Г.Я.Мәүлетова; өлкән фәнни хезмәткәрләр: икътисад фән. д-ры Ф.С.Зыятдинов, а.х. фән. д-ры Э.Х.Фазылҗанов, а.х. фән. канд. Р.Э.Әсрәтдинова, икътисад фән. канд. М.Ж.Гаитов, И.Н.Афанасьев, С.Г.Белов.

Иллюстрацияләр һәм картография бүлеге. Мөдире — Ф.Ә.Ибраһимова, 2014 елдан Г.Р.Дәүләтҗанова, өлкән фәнни хезмәткәрләр: геогр. фән. канд. Г.Н.Булатова, Р.Г.Нурмөхәммәтов; фәнни хезмәткәр: сәнгать фән. канд. Л.Н.Донина; фотограф Р.Н.Шакиров.

Массакуләм мәгълүмат чаралары һәм мәдәният учреждениеләре бүлеге. Мөдире — тарих фән. канд. Р.А.Айнәтдинов; өлкән фәнни хезмәткәр, филол. фән. канд. З.З.Гыйләжөв.

Медицина, сәламәтлек саклау һәм спорт бүлеге. Мөдире — биол. фән. канд. Р.Г.Исхакова; өлкән фәнни хезмәткәрләр: пед. фән. канд. Н.Д.Бобырев, Л.Ф.Ильина; фәнни хезмәткәр Ф.Ф.Нуриева.

Рус телендәге текстларны редакцияләү бүлеге. Мөдире — С.А.Ярмөхәммәтова; мөхәррирләр: Р.Х.Нуриев, Ф.Ш.Әхмәтҗанова, Л.Т.Мөхәммәтшина, Л.Т.Нигъмәтҗанова.

Табигать һәм техник фәннәр бүлеге. Мөдире — биол. фән. канд. Г.Г.Осокина; өлкән фәнни хезмәткәрләр: физ.-матем. фән. д-ры Р.Г.Усманов, В.Г.Абзалова, Н.Ф.Мироновская, фәнни хезмәткәр Л.Р.Хәлилова.

Тарих һәм иҗтимагый фикер бүлеге. Мөдире — тарих фән. д-ры Р.В.Шәйдуллин; өлкән фәнни хезмәткәрләр: тарих фән. д-рлары Р.М.Вәлиев, Е.П.Казаков, Р.Ә.Нәбиев, тарих фән. канд-тлары Л.М.Айнәтдинова, Р.Р.Батыршин, И.Р.Вәлиуллин, Е.Б.Долгов,

Ф.Г.Кәлимуллина, Ф.Г.Миңнеханов, М.З.Хәбибуллин; өлкән фәнни хезмәткәр А.В.Климин.

Тел белеме һәм әдәбият бүлеге. Мөдире — филол. фән. канд. Р.Р.Мусабәкова; өлкән фәнни хезмәткәрләр: филол. фән. д-ры Ф.И.Урманчеев; филол. фән. канд. А.М.Ахунов, Л.Р.Әскәрова, Г.М.Габделхакова, Л.Т.Нигъмәтҗанова.

Торак пунктлар тарихы бүлеге. Мөдире — тарих фән. канд. А.И.Ногманов; өлкән фәнни хезмәткәрләр: тарих фән. канд-тлары Р.Р.Ибраһимов, С.А.Фәйзуллин, Х.Ә.Абдулкаюмов; фәнни хезмәткәрләр: Ә.В.Әбдрәхимова, Д.М.Васильев.

Мәгариф һәм мәдәният бүлеге. Мөдире — тарих фән. канд. Л.М.Айнәтдинова; өлкән фәнни хезмәткәрләр: сәнгать фән. д-ры Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова, пед. фән. д-ры Ф.Ш.Салитова, архит. фән. канд. Х.Г.Надыйрова, Ф.Ә.Әхмәтшина, Ю.А.Благов.

Фәнни мәгълүмат хезмәте һәм библиография бүлеге. Мөдире — Р.Ф.Шәрәпова; өлкән фәнни хезмәткәрләр: тарих фән. канд. Э.Г.Сәйфәтдинова, Г.Р.Садриева, Э.Т.Сигабагуллина; әйдәп баручы библиограф Р.М.Вовченко.

Фәнни методика һәм контроль бүлеге. Мөдире — биол. фән. канд. И.Г.Кадошникова; өлкән фәнни хезмәткәрләр: биол. фән. д-ры Н.Н.Максютова, А.В.Гарзавина, Р.И.Гурьянова, Т.П.Жучкова, Л.М.Сәхапова.

Фәнни нәшрият бүлеге. Мөдире — техник фән. канд. Р.Р.Сәләхиев; программист Г.Х.Галимуллина; компьютерда җыючылар: Л.С.Касыймова, Г.К.Кәримова, А.Б.Насыбуллина, И.И.Насыбуллина, Л.Р.Хисамиева.

* * *

Бухгалтерия. Баш бухгалтер Н.Г.Локманова, бухгалтер-икътисадчы А.Н.Вәлиева.

Канцелярия мөдире Г.Р.Вәлиуллина.

Кадрлар буенча белгеч Г.Н.Харисова.

Маркетинг һәм хужалык эшләре бүлеге. Мөдире — Е.С.Чилияков, хужалык бүлеге башлыгы Е.Н.Алькова, склад мөдире З.Н.Тажиева, машина йөртүче Р.Н.Әминов.

ТЭ 4нче томының авторлар исемлеге

В.Г.Абзалова, Ш.А.Абилов, М.Ю.Абросимова, Г.Д.Аверьянов,
 Р.А.Айнетдинов, Л.М.Айнетдинова, И.Е.Алексеев, Е.П.Алексеева,
 М.С.Алексеева, Х.А.Алиметов, В.В.Амелин, И.И.Андреева,
 В.А.Анохин, М.М.Арсланов, В.А.Архипов, И.Н.Афанасьев,
 Е.В.Афонина, А.М.Ахунов, Л.К.Әминов, Н.Х.Әмиров,
 Л.Р.Әскәрова, А.Г.Әхмәдуллин, М.И.Әхмәтжанов,
 Р.Х.Әхмәтжанов, Э.И.Байбаков, В.Г.Бакирова, В.П.Барабанов,
 Р.Р.Батыршин, С.Г.Белов, А.Н.Бикташева, Ф.Ш.Бикчурина,
 Г.Н.Бирюлов, Ю.А.Благов, Н.Д.Бобырев, Э.И.Богданов,
В.Ф.Богоявленский, Ф.Г.Борханов, Р.Г.Бохараев, Б.В.Буров,
 Л.Е.Бушканец, Р.В.Вәлетдинов, Р.К.Вәлиев, Р.М.Вәлиев,
 Г.Ф.Вәлиева-Сөләйманова, Н.Б.Вәлитов, И.Н.Вәлиуллин,
 И.Р.Вәлиуллин, Н.Н.Ведерников, О.Г.Вербина, М.А.Верещагин,
 А.А.Виноградов, В.М.Винокуров, Р.С.Габәшев,
 Г.Г.Габделганиева, Х.Ә.Габделкаюмов, Г.М.Габделхакова,
 Э.В.Габдрәхимова, И.Р.Габдуллин, А.Х.Газизуллин, М.Ж.Гаитов,
 И.С.Гайнетдинов, М.В.Гайнетдинов, Б.М.Галиев, М.Ш.Галимова,
 Т.Н.Галиуллин, Р.Х.Галиуллина, Р.Ш.Ганиев, Р.К.Ганиева,
 В.И.Гаранин, А.В.Гарзавина, А.А.Гатин, С.Г.Гордиенко,
 Л.Х.Гордон, В.Н.Горшков, Ю.А.Горшков, М.Г.Госманов,
 Д.М.Госманова, Г.Б.Гөбәйдуллина, М.Ю.Гребёнкин, Я.Я.Гришин,
 Ф.Ф.Гулова, М.М.Гыйбатдинов, И.Г.Гыйззәтуллин,
 З.З.Гыйләжев, И.А.Гыйләжев, М.Ю.Гыйләжев,
 И.А.Гыйләжетдинов, Д.Ә.Гыйрманова, В.И.Данилов, А.П.Дедков,
 И.Н.Дияров, Е.Б.Долгов, Л.Н.Донина, В.Н.Доронин, В.Р.Дулат-
 Алиев, И.В.Дьячков, А.М.Елизаров, С.С.Елизарова,
 А.К.Жеребцов, Э.Х.Жаббаров, Л.Ш.Жамалетдинов,
 А.А.Жиһаншин, Ә.М.Закиржанов, З.Г.Закиров, Р.Ә.Закиров,
 А.В.Захаров, С.А.Захарова, И.К.Заһидуллин, Д.Ф.Заһидуллина,
 М.З.Зәкиев, Р.М.Зелеев, С.О.Зорина, М.Г.Зухрабов,
 Ф.С.Зыятдинов, Ә.И.Ибраһимова, Ф.И.Ибраһимова,
 И.Л.Измайлов, С.Ю.Измайлова, М.Е.Ильина, О.Н.Ильинская,
 Н.Б.Ильинский, М.М.Ильясов, И.И.Илялова, С.И.Ионенко,
 Э.Ф.Ионов, Н.Ф.Исмәгыйлов, Д.М.Исхаков, Н.С.Исхакова,
 Р.Г.Исхакова, Э.Ә.Ишмаева, Ю.Й.Йосыпов, Н.М.Йосыпова,
С.И.Кадошников, И.Г.Кадошникова, Ф.З.Кадыйрова,
 Е.П.Казаков, Л.Р.Камалиева, Б.А.Канеев, В.Д.Капитов,
 Ф.Г.Кәлимуллина, А.В.Климин, В.В.Клоков, Е.П.Ключевская,
 М.Я.Коварская, А.Н.Корнишин, М.Е.Королёв, Т.Е.Костина,
 О.В.Краснов, В.А.Кузнецов, М.В.Кузнецова, А.А.Куприянова,
 В.Н.Куршев, Г.Н.Лапшина, Я.А.Левин, Е.В.Липаков,
 И.Ф.Лобашева, Г.П.Логинов, Н.Л.Лосева, О.Д.Любарская,
 Е.Л.Любарский, А.Д.Ляшко, Ф.П.Мадьякин, Л.И.Майоров,
 Ф.Г.Макарова, М.А.Малахальцев, М.М.Мәүләтшин,
 Г.Я.Мәүлетова, Х.Ш.Мәхмүтов, И.В.Мезрина, В.Д.Менделевич,

Д.М.Менделевич, М.М.Минһажев, Н.М.Минһажева,
 М.М.Миңлебаев, Х.Й.Миңнегулов, Ж.С.Миңнуллин,
 К.М.Мирзоев, М.Г.Миролюбов, Р.И.Михайлова,
 Ш.Х.Монасыпов, Г.А.Морозов, Л.М.Мортазина, М.Ә.Мостафин,
 М.Р.Мостафин, Р.Ә.Мостафин, Д.Г.Мостафина, И.М.Мөлеков,
 Р.Х.Мөслимов, Ә.Г.Мөхәммәдиев, Р.М.Мөхәммәтшин,
 Р.Х.Мөхиярова, Д.Х.Мөштәри, Р.Р.Муллахмәтова,
 Р.Р.Мусабакова, Г.П.Мягков, И.Н.Надыров, Х.Г.Надырова,
 Т.М.Насыров, В.А.Наумов, Ә.П.Наумов, Ф.Г.Нәбиев,
 К.А.Нәжипова, Т.К.Нәжметдинов, Л.Ф.Недашковский,
 Л.В.Нестеров, З.Н.Нигъмәтжанов, Р.М.Низамов, И.Н.Никитин,
 Г.А.Николаев, К.В.Николаева, И.А.Новицкая, А.И.Новицкий,
 А.И.Ногманов, Д.К.Нурғалиев, Г.Г.Нуретдинова,
 Д.Р.Нуретдинова, Ф.Ф.Нуриева, Ф.Ш.Нуриева, И.В.Овчинников,
 Г.Е.Осипов, З.Ф.Өметбаева, Ю.П.Переведенцев, С.И.Поляков,
Л.Д.Полякова, Е.В.Порфирьева, Н.Б.Прохоренко, С.И.Раимова,
 Д.Б.Рамазанова, З.З.Рәмиев, Р.Ә.Рәхмәтуллин, Э.Х.Рәхмәтуллин,
 Г.В.Романова, Г.С.Сабиржанов, Р.М.Сабиров, С.В.Сабиров,
 А.Ф.Садыйков, Ф.Ш.Салитова, Р.Р.Салихов, Л.И.Саттарова,
 Р.И.Сафин, Ф.Н.Сафиуллин, С.Г.Сафуанов, М.А.Сәгыйров,
 З.Н.Сәйдәшева, М.А.Сәйдәшева, Р.С.Сәйфуллин,
 Г.Р.Сәйфуллина, Р.Р.Сәлахиев, Х.Х.Сәлимов, М.Ф.Сәфәров,
 Л.М.Свердлова, Л.А.Севастьянова, Л.Н.Севастьянова, Г.И.Середа,
 Е.А.Серова, М.М.Сидорова, В.В.Силантёв, Р.И.Ситдыйков,
 А.П.Ситников, А.Ә.Скворцов, З.В.Скворцова, А.В.Скоробогатов,
 В.М.Смелков, Е.О.Смышлявкина, А.С.Созинов, В.Г.Софронов,
 В.М.Спиридонова, П.Н.Старостин, Р.И.Сулимов, И.Р.Таһиров,
 В.Ф.Телишев, В.А.Тимесков, В.В.Трепавлов, О.Н.Урбанова,
 Ф.И.Урманчиев, Р.Г.Усманов, Б.В.Успенский, И.Д.Фадеева,
 Ә.Х.Фазылжанов, М.П.Файзуллаева, Ф.Р.Фәизов,
 Г.Р.Фәйзрахманова, М.Х.Фәйзуллин, К.Ф.Фәхсетдинов,
 Р.Ә.Фәттахов, Л.А.Федотова, В.Г.Федулов, С.А.Фролова,
В.Х.Хаков, Р.Ф.Халитов, Ю.М.Ханжин, Н.Г.Ханзафаров,
 Р.Ф.Харрасова, Р.Я.Хәбибжанов, М.З.Хәбибуллин,
 А.И.Хәбибуллина, Р.Ә.Хәйретдинов, Р.Г.Хәйретдинов,
 Р.Р.Хәйретдинов, Д.Р.Хәйретдинова, Ф.К.Хәлиуллин,
 Л.Х.Хәмидуллин, А.Ә.Хәсәвнөх, Р.Ш.Хәсәнов, А.Х.Хәсәншина,
 Ф.Ш.Хужин, Р.А.Циунчук, Д.Ә.Цыплаков, М.П.Черзор,
 А.А.Чижевский, В.А.Шагалов, Л.К.Шайдукова, О.Л.Шайтанов,
 И.М.Шакиров, Б.Н.Шапуков, Д.Ә.Шаһавиев, Р.В.Шәйдуллин,
 М.Ш.Шәкүров, Н.Ш.Шәмсетдинов, Ә.М.Шәрипов,
 Р.Ф.Шәрифуллин, Ф.Л.Шәрифуллина, С.М.Шәфигуллина,
 А.Н.Шерстнёв, В.Г.Шерпүтовский, А.А.Шинкарёв, А.В.Шишкин,
 Н.В.Шулаев, Е.С.Шуликов, В.В.Шурьгин, Р.З.Юлдашев,
 В.А.Юрчёнков, В.А.Яковлев.

Тышлыкның макеты, «Биология», «Үсемлекчелек», «Ветеринария» бүлекләрендәге төсле иллюстрацияләр һәм таблицалар рәссам В.Е.Булатов тарафыннан эшләнде.

Махсус фотолар З.Г.Бәширов, Е.Г.Бычков, О.В.Ерёмин, И.М.Йосыпов, Р.Н.Шакиров тарафыннан эзерләнде.

Томда шулай ук Г.П.Бутаков, А.И.Галиев, М.Г.Гафуров, А.Г.Гаянов, Ф.С.Гобәев, В.А.Голенищев-Кутузов, Ш.Ф.Дәүләтшин, Д.Р.Йосыпов, В.Г.Марфин, М.М.Медведев, В.Ю.Соломахин, О.Г.Столова, А.Л.Яскович, И.В.Яценко архивларынан һәм М.Жәлил исем. Татар опера һәм балет театры (Р.И.Такташ), Г.Камал исем. Татар академия театры (Л.Г.Шакиржанова), В.И.Качалов исем. Казан Зур драма театры (Ю.А.Благов) музейлары, Казан (Идел буе) федераль университеты Геология музейе (В.В.Силантьев), В.П.Энгельгардт исем. Астрономия обсерваториясе фотоархивы (Н.Г.Ризванов) фондларынан алынган фоторәсемнәр һәм слайдлар файдаланылды.

Иске Казан фотографияләре А.И.Дубин, Г.В.Фролов коллекцияләреннән алынды.

Томның материалларын туплауда ТР Милли архивы (директоры Л.В.Горохова), ТР Тарихи-сәяси документларны саклау үзәк дәүләт архивы (директоры В.Г.Хәмидуллина), ТР Аудио-визуаль документлар үзәк дәүләт архивы (директоры С.И.Горохов), Казан (Идел буе) федераль университетының Н.И.Лобачевский исем. фәнни китапханәсе (директоры Е.Н.Струков), ТР Милли китапханәсе (директоры Н.А.Камбеев), ТР Милли музейе (директоры Г.Р.Нәжипова), ТР Дәүләт сынлы сәнгать музейе (директоры Р.М.Нургалиева) хезмәткәрләре катнашты.

ТР ФАнең Татар энциклопедиясе институты бу томны эзерләүдә зур ярдәм күрсәткәннәре өчен ТР ФА аппаратына, ТР буенча Дәүләт статистикасы федераль хезмәт территорияле оешмасына (рәисе В.П.Кандилов), ТР Министрлар Кабинеты каршындагы Баш архив идарәсенә (Д.И.Ибраһимов), ТРның Мәгълүматлаштыру һәм элемтә (Р.А.Шәйхетдинов), Икътисад (М.Р.Шаһиәхмәтов), Авыл хужалыгы һәм азык-төлек (М.Г.Әхмәтов), Мәгариф һәм фән (Э.Н.Фәттахов), Мәдәният (А.М.Сибәгатуллин), Сәламәтлек саклау (Г.Ю.Вафин) министрлыкларына, Казан (Идел буе) федераль университеты (ректоры И.Р.Гафуров), Казан дәүләт консерваториясе (ректоры Р.К.Абдуллин), Казан дәүләт медицина академиясе (ректоры К.Ш.Зыятдинов), Казан дәүләт медицина университеты (ректоры А.С.Созинов), Казан дәүләт техник университеты (ректоры А.Х.Гыйльметдинов), Казан дәүләт технология университеты (ректоры Г.С.Дьяконов), Казан дәүләт аграр университеты (ректоры Ж.И.Фәйзрахманов); ТР ФАнең Тел, әдәбият һәм сәнгать институты (директоры К.М.Миңнуллин), Тарих институты (директоры Р.С.Хәкимов), Руда булмаган файдалы казылмалар геологиясе үзәк фәнни-тикшеренү институты (директоры Е.М.Аксёнов), Татарстан авыл хужалыгы фәнни-тикшеренү институты (директоры М.Ш.Таһиров) галимнәренә һәм белгечләренә зур рәхмәтен белдерә.

Төрле вакытта Татар энциклопедиясенә 4 нче томның эзерләүдә Ф.Г.Гарипова, Д.Ә.Гыймранова, А.Х.Мәхмүтова, Р.Ф.Халитов, Р.Ә.Шакиржанов катнашты.

Текстларны компьютерда жью һәм макетка салуда «Jahat Lab., КАИ» лабораториясенә (житәкчесе Р.Р.Имамов) Jahat™ программалар пакеты кулланылды.

Татар энциклопедиясе: 6 томда / Баш мөхәррир Ә.М.Мазһаров, жаваплы мөхәррир Г.С.Сабиржанов. — Казан: ТР ФАнең Татар энциклопедиясе институты, 2014. — 4 т.: М–П. — 632 бит, илл., карталар.

ISBN 978-5-902375-10-1

Татар энциклопедиясе — татар халкы һәм Татарстанның борынгы чордан алып безнең көннәргә кадәрге тарихын һәм яшәшән яктырткан беренче фәнни универсал басма. Китапта 2966 мәкалә (1513 биографик), 930 иллюстрация (530 төсле) урын алды.

Tatar ensiklopediäse: 6 tomda / Baş möxärrir Ә.М.Мазһаров, саварлы мөхәррир Г.С.Сабиржанов. — Qazan: TR FАneñ Tatar ensiklopediäse institutı, 2014. — 4 t.: М–P. — 632 b., ill., kartalar.

Tatar ensiklopediäse — tatar xalqı һәм Tatarstannıñ boringı zamannardan alıp bezneñ könnärgä qadäрге tarixın һәм yäşäyеşеn yaqtırtqan tatar telendäге berençe universal basma. Tomda 2966 mäqalä (1513 şäxeslärgä qarıy), 930 illustratsiä (530 töсле).

Татар энциклопедиясе

4 нче том

Басарга кул куелды 5.7.2014. Махсус кәгазьдә. Форматы 84×108/16.

«Петербург» гарнитурасы. Офсет ысулы белән басылды.

Шартлы басма табагы 66,36. Нәшер-хисап табагы 118,65.

Заказ

ТР ФАнең Татар энциклопедиясе институты.

420015, Казан шәһәре, Пушкин урамы, 56.

e-mail: info-ite@mail.ru

Өзәр оригинал-макеттан «Алгоритм+» ЯАЖ басмаханәсендә бастырылды.

420044, Казан шәһәре, Ямашев проспекты, 36.

Тел.: (843) 521-49-67. E-mail: npovti_ot@mail.ru.